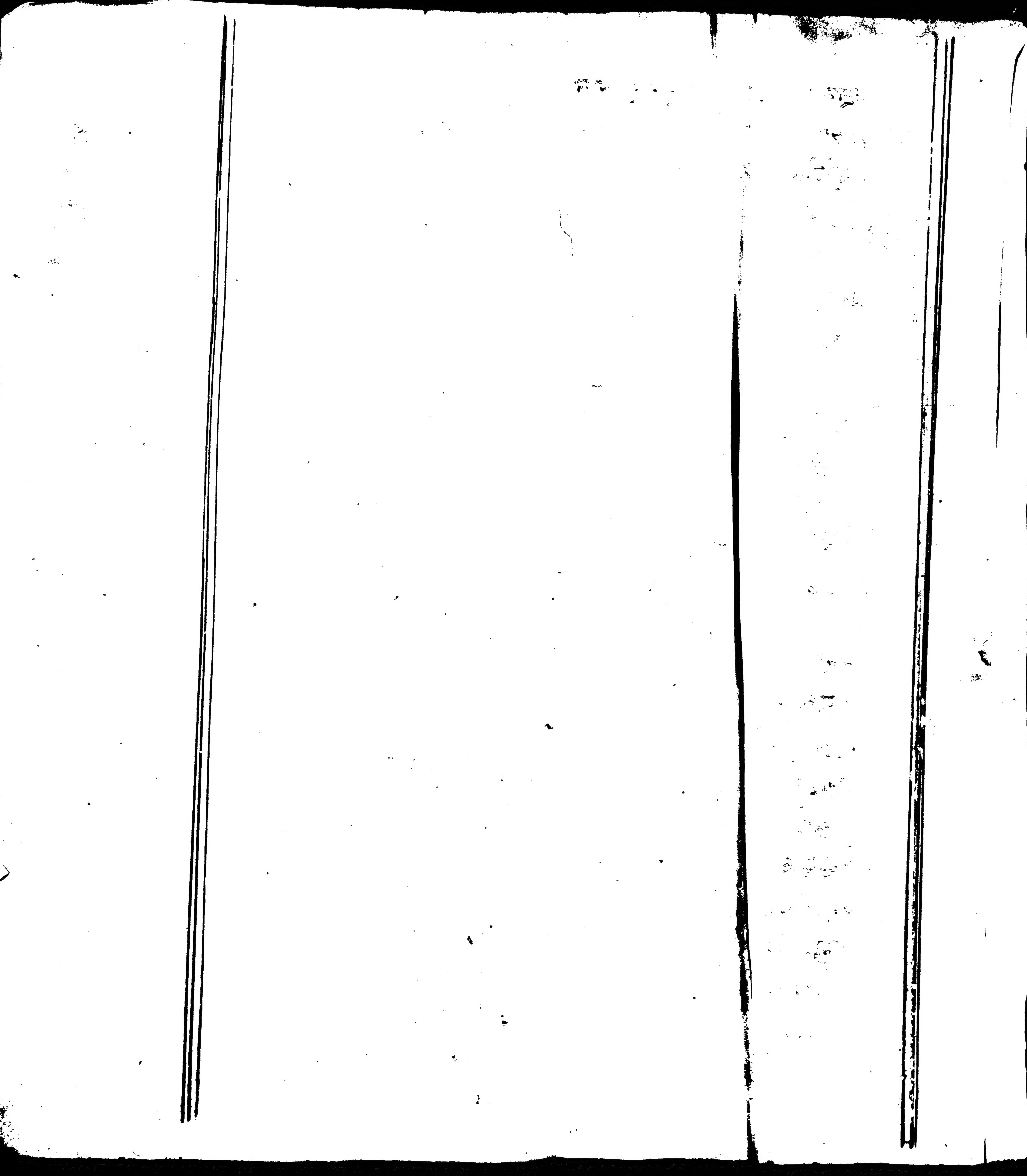

OR. 2748.

Wm. H. A. Fisher
June 1884

੪ ਲਭੁਕੁਤਕੁਤੁਕੁਤੁਕੁ
੫ ਅਮਸੁਗਲੇਲਕੁਤੁਕੁ
੬ ਜਾਸਿਮੇਹੁਪਾਸਿਮਸੁਕਾਰਿ
੭ ਸਰਿਰਸਮਿਟੇਮੀਨਿਐ
੮ ਕੁੰਗੁਕੀਕਾਇਆਰਤਨਕੀਲਾਸਤ
੯ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਬਰੇ
੧੦ ਆਵਹੁਰੈਲੇਗਲਿਮਿਲਹ
੧੧ ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਬਰੀ
੧੨ ਧਾਤੁਮਿਲੇਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉ
੧੩ ਧ੍ਰੁਗਜੀਵਲੁਦੇਹਗਲੀਮੁਠੀ
੧੪ ਸੁੰਦੀਦੇਹਡਾਵਲੀਜਾਜੀਉ
੧੫ ਤਨੁਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਕੁਇਆ
੧੬ ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚਕੀਤੀਐ
੧੭ ਸੁਲਿਮਨਮਿਤ੍ਰੀਪਆਰਿਆ
੧੮ ਮਹਲੇਕੀਚਿਤਨੀ
੧੯ ਇਹੁਮਨੁਮੁਖੁਲੇਭੀਆ
੨੦ ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਹਵੀਸਰੇ
੨੧ ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆ
੨੨ ਰੋਮੇਭਾਰਿਨਵਿਭਵੇ
੨੩ ਵਲਕੁਕਹੁਵਲਜਾਹਿਰੇ
੨੪ ਸਹੁਜੇਬਨੁਅਰੁਨੁਲਕੁ
੨੫ ਆਪੇਸੀਆਆਪਿਰਸੁ
੨੬ ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਕਰੇਹੁ
੨੭ ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜੁਸਬਦੇਕੀ
੨੮ ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਆ

੨੯ ਏਕੁਸੁਆਨੁਦੁਇਸੁਆਨਿਨਾਇਮ
੩੦ ਏਕੁਸੁਗਤਿਜੇਤੇਰੈਜੀਆ
੩੧ ਤੁਹਗੀਆਉਦਾਨਾਬੀਨਮੇਮਫੁਲੀਕੈਸੇ
੩੨ ਕੀਤਾਕਹਾਕਰੇਮਨੁਮਾਨੁ
੩੩ ਅਫੁਲਫੁਲਾਈਨੁਫੁਲੇ
੩੪ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੫੪
੧ ਹਉਸਤਿਗੁਰੇਸੇਵੀਇਆਪਲਾ
੨ ਬਹੁਭੇਖਕਰਿਕੁਰਮਾਈਐ
੩ ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰਕਾਹੈਤਿਸਹੀਕਾਸਰੁਕਇ
੪ ਜਿਨੀਸੁਲਿਕੈਮੀਨਿਆਤਿਨੀਜ
੫ ਜਿਨੀਇਕੁਮਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
੬ ਹਰਿਕੁਗਤਾਹਰਿਧਨੁਗਾਸੁਰੇ
੭ ਸੁਖਸਾਗੁਹਰਿਨਾਮੁਰੇ
੮ ਮਨਮੁਖਮੋਰਿਵਿਆਪਿਆ
੯ ਘਰੀਸਉਦਾਪਾਈਐ
੧੦ ਸਚਾਸਾਰਿਬੁਸੇਵੀਐ
੧੧ ਤੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਰੇ
੧੨ ਅਮ੍ਰਿਤੁਫੁਡਿਭਿਖਿਆਥੇਭਾਲੇ
੧੩ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਲੇ
੧੪ ਜਾਪਿਰੁਜਾਣੇਆਪਲਾਤਨੁਮਨੁਆਗੇ
੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੇ
੧੬ ਸਹੁਜਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਧੀਨੁਪਿਤਾ
੧੭ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਰੇ
੧੮ ਕਾਇਆਸਾਧੈਉਗਧਤਪੁਕਰੇ
੧੯ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਪਾਈਐ

ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੩ ੬੮

- ੧ ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਲਾ
- ੨ ਸਭੇਕਤਮਰੇਈਆਸਗਈਆ
- ੩ ਅਪੇਗੁਲਾਅਪੇਕਥੇਅਪੇਸੁਲੇ
- ੪ ਮਛੁਲੀਜਾਬੁਨਜਾਇਆ
- ੫ ਮਨਿਜੂਠੈਤਨਿਜੂਠਿਰੇ
- ੬ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਧੀਐ
- ੭ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਜਾਣੀਐ
- ੮ ਸੁਲਿਮਨਕੁਲੇਬਾਵੇਗੁਰਕੀ
- ੯ ਬਿਨੁਪਿਰਸਨਸੀਗਾਰੀਐ
- ੧੦ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਜੇਮਿਸੇਪਾਈਐ
- ੧੧ ਰੇਮਨੁਰਿਸਿਉਪੀਭਿਕਰਿ
- ੧੨ ਮਨਮੁਖਿਕੁਲੇਕੁਲਾਈਐ
- ੧੩ ਤਿਸਨਾਮਾਇਆਮੇਲੀ
- ੧੪ ਰਾਮਨਾਮਨੁਵੇਸਿਆਅਵਰੁਖਿ
- ੧੫ ਚਿਰੇਦੇਸਰਿਪਉਲਹ
- ੧੬ ਭੁਗੁਦੇਖਿਗਵਲਾਪੇਈਅਥੈ
- ੧੭ ਮੁਕਾਮਕਰਿਪਾਰਿਬੈਸਲਾ
- ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੭੪
- ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗਤਿਕੀਜੈ
- ੨ ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਵਦੇਜਮਡੰਡੁ
- ੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਾਵਣਾ

- ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਿਆਈਐ
- ੫ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੈਪ੍ਰਭਿਕੀਆ
- ੬ ਸਤਜੋਨਸਰਲੇਚਦੋਬਿਨੁਗੁਰੁ
- ੭ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਠੇਰੁਨਪਵੈ
- ੮ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰਮਲਾ
- ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੭੭
- ੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲਅਤਿਬਲੈ
- ੨ ਜਾਨਉਨੀਭੂਵੈਕਵਨਬਤ
- ਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੭੮
- ੧ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ
- ਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੭੯
- ੧ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ॥
- ਪਰੇਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੮੦
- ੧ ਪਰੇਮਪਰੇਰੈਲਿਕੈਵਲਜਾਰਿਆਮੇਤਾਹੁਕਮੁ
- ੨ ਪਰੇਮਪਰੇਰੈਲਿਕੈਵਲਜਾਰਿਆਮਿਤਾਬਾਭੁਕੁ
- ਪਰੇਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੮੧
- ੧ ਪਰੇਮਪਰੇਰੈਲਿਕੈਵਲਜਾਰਿਆਮਿਤਾਹਿਐ
- ਪਰੇਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੮੨
- ੧ ਪਰੇਮਪਰੇਰੈਲਿਕੈਵਲਜਾਰਿਆਮਿਤਾਹਿਐ
- ਵੰਡਮਹਲਾ ੪ ੮੨
- ੧ ਮੁਖਿਐਆਲਿਪੇਈਅਥੈਕਿਉਧੰਡਿ
- ਵੰਡਮਹਲਾ ੫
- ੧ ਮਨਮਾਨਿਆਜੀਉਮਿਤਾਗੋਧੰਡੁ
- ੨ ਚਰਨਕਮਲਮਿਉਪੀਤਿਗੀਤਿ
- ਵੰਡਮਹਲਾ ੪ ੮੩

- ੧ ਚਰੇਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਰੈਜਿਨਿਸਿਧਿਆ
- ੨ ਚਰੇਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਰੈਜਿਨਿਸਿਧਿਆ
- ਬਾਣੀਗੁਰਤਾਰੀ ੫੩
- ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
- ੧ ਤਤਕਰਮਾਧੁਕਾਸਬਦਕੇਨਵ
- ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੮੪
- ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਿਮਨਿਰਾਇਆ
- ੨ ਮਾਧੁਕਾਸਬਦਕੇਨਵ
- ੩ ਹਰਿਗੁਲਪੜੀਐਹਰਿਗੁਲਗੁਲੀਐ
- ੪ ਹਰਿਜਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰਾਈ
- ੫ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਗੁਰਪਾਇਆ
- ੬ ਹਉਮੈਲੋਗੋਬਿਦਹਰਿਨਾਮੁਸਿਆਈ
- ੭ ਆਵੁਕੈਲੇਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿਆਰੀਆ
- ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੮੫
- ੧ ਮੇਰਾਮਨੁਸੇਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ
- ੨ ਸਭਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਸੁਪੁਸਮਾਈ
- ੩ ਅਨਹਦਵਜੈਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ
- ੪ ਜਿਭੁਪਾਰਿਪਿਰੇਸਹਾਗਬਲਾਇਆ
- ੫ ਮੇਰਾਤਖੇਜਤਦਰਸਨੁਚਾਰੇ
- ੬ ਪਾਥੁਮਾਮਪਰੰਪਰਾਦੇਵਾ
- ੭ ਚਰਿਅਕਰਣਾਦਿਤਾਥੇਲਾ
- ੮ ਭੁਤਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਾਵੈ
- ੯ ਮੇਰਾਮਨੁਸੇਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ
- ੧੦ ਮਨੁਸੁਵੇਲਾਸੀਤੁਮੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆ
- ੧੧ ਸਭਾਸੰਤਨਾਮਹਿਵਸਤੁਇਕਮਾਗਉ

- ੧੨ ਵਿਸਰੁਨਹੀਏਵਡਦਾਤੇ
- ੧੩ ਸਿਠਤਿਸਸਾਹਦੁਤੇਗੁਰਮੁਰਜਾਈ
- ੧੪ ਤੁਮਜਲਾਨਿਧਿਰਸਮੀਨਤੁਮਾਰੇ
- ੧੫ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ
- ੧੬ ਨਿਧਿਸਿਧਿਗਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੈਰੇ
- ੧੭ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ
- ੧੮ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੀਗਿਰਤਾ
- ੧੯ ਸਭਕਿਛੁਪਾਰਿਮਹਿਬਾਹਰਿਨਾਹੀ
- ੨੦ ਤਿਸੁਕਰਬਾਣੀਜੀਨਿਤੁਸੁਲਿਆ
- ੨੧ ਤੁਮੇਰੁਸਾਖਾਤੇਗੀਠੁਲੀ
- ੨੨ ਸਭਾਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ
- ੨੩ ਅਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ
- ੨੪ ਤੁਮੇਰਾਪਤਤੁਰੇਮੇਰਾਮਾਤਾ
- ੨੫ ਜੀਅਪੁਨਪ੍ਰਮਾਨਹਿਅਧਾਰਾ
- ੨੬ ਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀਵੋਸੋਇਤੁਮਾਰੀ
- ੨੭ ਹੁਕਮੀਵਰਸਲਾਸਗੇਮੇਰਾ
- ੨੮ ਆਉਸਜਨਮੀਤਪਿਆਰੇ
- ੨੯ ਕਏਕ੍ਰਿਪਾਥੇਗਾਵਿਦਗੁਸਾਈ
- ੩੦ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇ
- ੩੧ ਚਰਣਕੁਰਕੇਰਿਦੇਸਮਾਦੇ
- ੩੨ ਮੀਰੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸੁਰਪਾਇਆ
- ੩੩ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਪਨੁਭੀਤੇਰਾ
- ੩੪ ਪਰਬੁਰਮਪ੍ਰਭਿਐਪੁਪਠਾਇਆ
- ੩੫ ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਤਤੁਠੇ॥
- ੩੬ ਕੀਨੀਦਇਐਐਪਾਥਗੁਸਾਈ

੩੭ ਸੋਸਚੁਮੰਦਗਜਿਤੁਸਚੁਪਿਆਈਐ
 ੩੮ ਗੈਲਿਸੁਹਵੜੀਦਿਨਸੁਸੁਰੇਲਾ
 ੩੯ ਐਥੈਤੁਰੇਅਗੇਅਪੇ
 ੪੦ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਗਮਪਿਆਰੇ
 ੪੧ ਸਿਮਰਤਨਮੁਰਿਦੈਸੁਖਪਾਇਆ
 ੪੨ ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਅਪਿਕਰਾਏ
 ੪੩ ਫੁਠਮੰਗਲੁਜੋਕੇਈਮੰਗੈ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ਘੜ ੯੮
 ੧ ਸਬਦਿਗਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏ
 ਮਹਲਾ ੩ ਘੜ ੯੯
 ੧ ਥਕੁਰੇਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ
 ੨ ਮੇਰਾਪੁਰੁਨਿਰਮਲੁਅਗਮਅਪਾਰਾ
 ੩ ਇਕੇਅਪਿਠਿਰੇਪਰਛੰਨਾ
 ੪ ਸਬਦਿਮਰੈਸੇਮੁਅਜਾਪੇ
 ੫ ਅੰਦਰਿਹੀਰਾਥਾਬੁਬਲਾਇਆ
 ੬ ਸਰਪਟਾਐਪੋਰੇਗਲੁਹਾਰਾ
 ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ
 ੮ ਐਪਰੰਗੇਸਹਜਸੁਰਾਏ
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਅਈ
 ੧੦ ਆਪੁਵੰਢਾਏਤਾਸਗੁਕਿਫੁਪਾਏ
 ੧੧ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਬਾਣੀ
 ੧੨ ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੇਸਾਚੇ
 ੧੩ ਉਤਿਪਤਿਪਰਸਉਸਬਵੇਰੇਵੈ
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਲਾਈ
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ

੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਹਜਿਸੁਰਾਏ
 ੧੭ ਸੋਮਾਚਿਲਾਗੇਜੇਤੁਪੁਰਾਏ
 ੧੮ ਵਗਨੁਪਵਰਤਹਿਸਭਿਤੇਰੇ
 ੧੯ ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਨਿਰਮਲਪੈਰੇਵੀ
 ੨੦ ਗੋਵਿੰਦਉਜਲੁਉਜਲੁਹੰਸਾ
 ੨੧ ਸਚਸੇਵੀਸਚੁਸਾਸਾਰੀ
 ੨੨ ਤੇਰੇਗਤਸੇਹਹਿਸਾਚੇਵਰਬਰੇ
 ੨੩ ਅਤਮਪਰਗਾਥੁਗੁਰਤੇਰੇਵੈ
 ੨੪ ਇਸੁਗੁਠਾਮਾਰਿਅਖੁਟਭੰਡਰਾ
 ੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਮਿਲਾਏਅਪੇ
 ੨੬ ਏਕਾਜੇਤਿਜੇਤਿਰੇਸਰੀਰਾ
 ੨੭ ਮੇਰਾਪੁਰੁਰਪੁਰਿਹਰਿਅਸਰੁਛਾਈ
 ੨੮ ਹਰਿਅਪੇਐਸੇਵਕਰਾਏ
 ੨੯ ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਖਾਨਿਰੇਵਾਸਾ
 ੩੦ ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਪਡਿਤਕਰਾਵਾ
 ੩੧ ਨਿਰਗੁਲੁਸਗੁਲੁਅਪੇਸੋਈ
 ੩੨ ਮਾਇਆਮੇਰੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੪
 ੧ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਅਪੇ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫
 ੧ ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਾਇ
 ੨ ਕਉਲੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਲੁਸੁ ੩
 ੩ ਪੁਰਖਅਭਿਨਾਸੀਤਕਿਆਕ
 ੪ ਨਿਰਨਿਰਦੁਸ਼ਮਾਣੀਐ
 ੫ ਹਰਿਜਪਿਜੇਪਗਨੁਪੀਰੇ

ਪ੍ਰਾਣ ਗਉੜੀ

੧ ਬਰਹਮਚਰਿਅਸਾ ੫੩ ੧੧੧
 ਕਿਤਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕਹਿਕਿਪਾਸੇਯੁਗ
 ੨ ਟਿਨ੍ਹੇਗੇਲਿਮਾਸਾ ੫ ੫੩ ੧੧੨
 ਸੇਵੀਤਿਗੁਰੁਮਾਪਣਹਰਿਸਿਮਰੀਦਿਨਸਰੁ
 ਮਾਝਕੀਵਰਮਾਸਾ ੧ ੫੩ ੧੧੩
 ੧ ਤੁਕਰਤਾਪੁਰਖਮਗੀਮੁਰੈਅਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਤੀ
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ੧ ਤਤਕਰਾਗਉੜੀਕਾਸਬਦਕੇਨਾਵ
 ਮਾਸਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੨੧
 ੧ ਭਉਮੁਚੁਭਰਾਵਡਾਤੋਲੁ
 ੨ ਡਰਿਘਰਿਘਰਿਡਰੁਡਰਿਡੁਜਾਇ
 ੩ ਅਤਾਅਤਿਪਿਤਾਸੈਤੋਖੁ
 ੪ ਪਉਲੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ
 ੫ ਸੁਲਿਸੁਲਿਬੁਝੈਮਾਨੈਨਾਉ
 ੬ ਜਤਿਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ
 ੭ ਕਾਮੁਕੋਧੁਮਾਇਅਭੈਚੀਤੁ
 ੮ ਟਿਕਟਿਓਕਮਸੁਖੁਮੁਬੀਚਾਰਿ
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਹਾਦਿਖਾਏ
 ੧੦ ਕਿਰਤੁਪਾਇਆਨਹਮੈਟੈਕੋਇ
 ੧੧ ਜਿਸੈਅਕਸੁਕਹਾਇਆਅਪਿਉਪੀਆ
 ੧੨ ਜਿਸੈਭੈਰੈਗੁਲਹਿਤਕਹੁ
 ੧੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਹੈਸੁਖਾਲੀ
 ੧੪ ਨਾਹਿਪੰਚਅਏਕਜਨਾ
 ੧੫ ਮੁਢਾਤੇਘਟਤੀਤਕਿਉਤਾਹੁ
 ੧੬ ਅਉਖਸਮੰਤ੍ਰਮੁਖਮਨਏਕੈ

ਗਉੜੀ

੧੭ ਕਤਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕਤਕੇਗ
 ੧੮ ਗੇਲਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈ
 ੧੯ ਹਰਲੈਰੇਵਾਬਨਿਬਸਾਕੰਦਮੁਲੁ
 ੨੦ ਜੇਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐ
 ੧ ਮਾਝਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋਈ
 ੨ ਗੁਰੇਗੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇ
 ੩ ਸੁਥਾਨੁਸਚੁਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ
 ੪ ਇਕਿਗਵਤਹੋਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ
 ੫ ਮਨੁਮਹੇਧਾਤੁਮਹਿਜਾਇ
 ੬ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬਉਗਾ
 ੭ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਨ
 ੮ ਤੂਅਕਥਾਕਿਉਕਥਿਆਜਾਰਿ
 ੯ ਏਕਸੁਤੇਸਤਿਗੁਪਹਰਿਗਾ
 ੧੦ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋਰਿਪਿਆਰਿ
 ੧੧ ਸਚਅਮਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਰੁ
 ੧੨ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਿਨਪੁਛਉਜਾਇ
 ੧੩ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਹੋਰੋਈ
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਵਡਰਾਗਿਸੰਜੋਗਿ
 ੧੫ ਜੈਸੀਧਰਤੀਉਪਰਿਮੇਘਸਾਬਰਸਤੁਰੈ
 ੧੬ ਸਭੁਜਗੁਕਥੈਵਸਿਰੈਬਾਧਾਦੁਜੈਰਾਇ
 ੧੭ ਪੇਣੀਅਵੇਦਿਨਚਾਰਿਹੋਰਹਿਹਰਿਸਿਖਪਾਇਆ
 ੧੮ ਸਤਿਗੁਰੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾ
 ੧ ਮਾਝਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੨੧
 ੧ ਘਰਿਤੁਸਾਸਤੁਸਿਮਿਤੁਪਕਿਆ

ਗੁਰੂ

੨ ਨਿਗੁਲਕਥਾਕਥਾਹੈਰਿਕੀ
੩ ਮਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕੇਪੁਤਾਇ
੪ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪੁਤਾਇ
੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਬਾਲੀ
੬ ਹਰਿਅਪੋਜੇਗੀਤ੍ਰੰਤਾਧਾਰੀ
੭ ਸਾਹੁਮਾਰਾਤ੍ਰੰਤੁਪਦੀਜੈਸੀਤੁਹਾਸਿ
੮ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰੁਪਾਲਤੀਸੁਤਕੀਕਰਿ
੯ ਕਿਰਸਲੀਕਿਰਸਲੁਕਰੇਲੇਚੇ
੧੦ ਸਿਤਦਿਨਸੁਗਤਿਲਾਲਚੁਕਰੇ
੧੧ ਹਮੇਮਨੀਚੇਤਿਹਰਿਆਸਾਨਿਤ
੧੨ ਕੰਚਨਨਗੀਮਹਿਜੀਉਭੁਭੁਤੋ
੧੩ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਲਿਪਾਲਤੀ
੧੪ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁ
੧੫ ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀ
੧੬ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ
੧੭ ਕਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇ
੧੮ ਤੁਮਦਇਆਸਰਬਦੁਖਰੰਜਨ
੧੯ ਮੇਰੇਮਨੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਇਹੈਸੁਆਮੀ
੨੦ ਹਮੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਕਤਮੇਰੇ
੨੧ ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਨੁਨਾਇਕੇਬਹੁਭੰਗੀ
੨੨ ਕਮਿਕ੍ਰੋਸਿਨਗੁਬਹੁਭਰਿਆ
੨੩ ਇਸੁਗੜਮਹਿਹਰਿਗਮਾਇਹੈ
੨੪ ਹਰਿਹਰਿਅਗਸਿਸਹੀਹੁਮਬੋਚਿਆ
੨੫ ਹਮਅੰਕਰੀਅੰਕਰਾਅਗਿਆਨਮਤਿ
੨੬ ਗੁਰਮਤਿਬਜੇਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁ

ਗੁਰੂ

੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਦੁਜਮਿਨਮੁਕਰਮਾ
੨੮ ਆਉ, ਮਖਿਲਕਾਮਲਕਰੀਹੁਮਉ
੨੯ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵੰਦਾ
੩੦ ਚੇਜੀਮੇਰੇਗੋਵੰਦਾਚੇਜੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ
੩੧ ਮੇਰਨਿਮੇਰਹਿਬਿਰਾਜਗਾਈਜੀਉ
੩੨ ਮੇਰਾਬਿਰਾਜੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਜੀਵਾ
੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੩੩
੧ ਕਿਨਾਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤਮੇਰੇਭਾਈ
੨ ਕਿਉਕੁਮੀਐਕੁਮਕਿਸਕੋਹਈ
੩ ਕਈਜਨਮਭੇਈਟਪਤੰਗਾ
੪ ਕਰਮਕੁਮਿਮਹਿਬੋਧੁਨਾਮੁ
੫ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ
੬ ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ॥
੭ ਤਿਸਕੀਸਰਦਿਨਹੀਕਉਸੋਗੁ
੮ ਸੁਲਿਹਰਿਕਥਾਉਤਰੀਮੇਲੁ
੯ ਅਗੇਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ
੧੦ ਅਨਿਕਜਤਨਹੀਹੋਤਫੁਟਹਾ
੧੧ ਬਹੁਤੁਚਰਬੁਕਰਿਮਨੁਨਾਮਾਨਾ
੧੨ ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿਧਿਪੇ
੧੩ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ
੧੪ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ
੧੫ ਅਨਰਸਜੇਤੇਤੇਚਾਖੇ
੧੬ ਮਨੁਮੰਦਰਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰਿ
੧੭ ਹੋਇਦਿਨਸੁਰੋਇਕਾ
੧੮ ਤੁਮੇਰਾਸਥਾਤੁਹੈ... ਜਿਤੁ

ਗੁਰੂ

੧੯ ਸਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਾਬਿਸਥਾਰ
੨੦ ਨੈਨੁਨੀਦਪਰਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੁ
੨੧ ਜੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ
੨੨ ਸਹਿਪੁਰਦਗਸਾਨਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ
੨੩ ਸਾਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ
੨੪ ਬੰਸਨੇਤਿਕਿਬੁਲਾਵੇਹਾਮੁ
੨੫ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤੈਜਨੁਸੋਇ
੨੬ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਕੈਹੋਹਾਥ
੨੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਸਾਗਾ
੨੮ ਹਸਤਪੁਨੀਤੇਹੋਤਿਤਕਾਲ
੨੯ ਜੇਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ
੩੦ ਕਥਿਜੁਗਮਾਹਿਮਿਲਿਐਸੋਜੋਗ
੩੧ ਹਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਨਾਇ
੩੨ ਭਰਿਭਰਿਮਰਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੁਰਿ
੩੩ ਜਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਹੈਸਮੀਆ
੩੪ ਜਕੈਦੁਖੁਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੇ
੩੫ ਅਗਮਪੁਕਾਮਨਮਹਿਸਾਨਾ
੩੬ ਕਵਨਹੁਪਤੇਰਾਅਗਾਧਉ
੩੭ ਪਨਤਨੁਹੀਕੋਕੋਗਰਬਾ
੩੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਉਪਰਿਮੇਰੇਸਾਖੇ
੩੯ ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਾਕਉਆਰਿ
੪੦ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਸਾਨਾ
੪੧ ਜਕਉਦੁਖਭਏਸਮਰਸਾਅਗਾ
੪੨ ਦੁਲਭਏਹਾਈਵਡਕਰੀ
੪੩ ਕਰੀਮਾਈਕੋ...

ਗੁਰੂ

੪੪ ਵਡੇਵਡੇਜੇਦੀਸਹਿਲੇਗ
੪੫ ਪੁਰਾਮਾਹੁਪੁਰਾਇਸਨਾਨੁ
੪੬ ਸਿਤਕੀਪੁਰਿਮਿਟੇਅਪਕੋਟਿ
੪੭ ਹਰਿਗੁਲਜਪਤਕਮਸੁਪਰਗਸਾ
੪੮ ਏਕਸੁਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਗਤਾ
੪੯ ਨਾਮੁਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ
੫੦ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਆਇਆ
੫੧ ਕਰਿਕਰਿਟਹਲਸਨਾਗੁਲਗਾਵਉ
੫੨ ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੇ
੫੩ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ
੫੪ ਗਾਖਿਲੀਆਗੁਰੁਪੁਰੋਆਪਿ
੫੫ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੋਛੋਰ
੫੬ ਕਲਿਕਲੇਸਭਾਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ
੫੭ ਸਾਪਸੰਗਿਤਕੀਸਰਨੀਪਹੁ
੫੮ ਸੁਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਰਿ
੫੯ ਤਾਪਗਏਪਾਈਹਰਿਸਾਤਿ
੬੦ ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸੋਜੋਗ
੬੧ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗਾਮਨਮਾਰਿ
੬੨ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਸਰਜਾਇ
੬੩ ਕੈਮਹਿਰਾਚਿਓਸਕੁਸੀਸਹੁ
੬੪ ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਜਪੀਐਨਉ
੬੫ ਕਲਾਬਿਨਜੈਸੋਥੇਥਹਤੁਖਾ
੬੬ ਤੁਸਮਰਾਬੁਧੁਸੁਆਮੀ
੬੭ ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈਐਵਡਕਰੀ
੬੮ ਹਰਿਸਿਮਰਤੇਰੀਜਾਇਬਲਾਇ

੬੯ ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਸਾਰੇ
 ੭੦ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕੋਉਬਲਿਜਾਉ
 ੭੧ ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਾਦਿਖਾਵੈਰੇਹੁ
 ੭੨ ਰਾਮਗੰਗੁਕਦੇਉਤਰਿਨਜਾਇ
 ੭੩ ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲਾਵਿਖਨਸੇ
 ੭੪ ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ
 ੭੫ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਕਿਮਿਟਰਿਕਥੇਸ
 ੭੬ ਜਿਸਕਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ
 ੭੭ ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਮਨਮਾਰਿਧਿਆਨ
 ੭੮ ਹ ਖਾਦਾਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ
 ੭੯ ਅਪਨੇਸੇਕਕਉਕੀਨੇਮੀਤੁ
 ੮੦ ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਬਿਨਮਾਰਿ
 ੮੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਸੇਈ
 ੮੨ ਬਿਖੇਰਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭਾਰੀ
 ੮੩ ਅਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵਾਰੇ
 ੮੪ ਬਾਤੀਪਾਣੀਹਰਿਕੋਨਾਮੁ
 ੮੫ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿਪੁਰਨਹਰਮੂ
 ੮੬ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਮਜਨੁਕਰਿਸੁਚੇ
 ੮੭ ਪਉਸਹਲਣੀਜਿਨਿਹਰਿਜਾਤੇ
 ੮੮ ਬਾਹਰਿਗਾਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ
 ੮੯ ਸਨੁਇਹੁਬਾਨੁਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਾਏ
 ੯੦ ਜੋਪੁਲੀਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵੈ
 ੯੧ ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਕਤਨਹੀਸੰਗੁ
 ੯੨ ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਪੀਰ
 ੯੩ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਥਾਗੀ

੯੪ ਰਾਮਗਸਾਇਨਿਜੋਜਨਗੀਧੇਰੁ
 ੯੫ ਨਿਤਪ੍ਰਾਤਿਨਾਵਣੁਰਾਮਸਰਿਕੀਜੇ
 ੯੬ ਸੋਕਿਛੁਕਹਿਜਿਤੁਮੇਧੁਨਲਾਗੇ
 ੯੭ ਜੀਵਤਵਾਰਿਜਾਹਿਦੇਵਾਨੇ
 ੯੮ ਗਰੀਬਾਉਪਰਿਜਿਖਿਜੈਦਰੀ
 ੯੯ ਮਹਾਨੁਭੂਠਾਕੀਤੇਨੁਆਪਿ
 ੧੦੦ ਜਨਕੀਪ੍ਰਾਕਿਮਨਮੀਠਖਟਨੀ
 ੧੦੧ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸ
 ੧੦੨ ਸਾਤਿਪਈਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪਾਈ
 ੧੦੩ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਅਗੁਰਦੇਵ
 ੧੦੪ ਧਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁਧਨੁਤੇਰੇਨੇਤ
 ੧੦੫ ਤੂਹੈਮਸਸਤਿਤੂਹੈਨਾਲਿ
 ੧੦੬ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਭਇਅਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ੧੦੭ ਧੋਤੀਥੋਲਿਵਿਛੁਏਹੇਠਿ
 ੧੦੮ ਬਿਰੁਘਾਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨਾਪਿਆਤੇ
 ੧੦੯ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਰਾਹਿਨਜਾਏ
 ੧੧੦ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ
 ੧੧੧ ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੇਇਸਨਾਨ
 ੧੧੨ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆ
 ੧੧੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸਹਾਈ
 ੧੧੪ ਰਾਮਕੇਬਲੁਪੁਰਨਭਾਈ
 ੧੧੫ ਕੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗਰ
 ੧੧੬ ਦਠਾਗੁਸਾਈਮੀਤਲਾ
 ੧੧੭ ਤੈਕੋਈਗਾਖਿਅਗਵੈ
 ੧੧੮ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਭਮਤਿਮਿਥਉਨੇਹੀਆਈ

੧੬੯ ਤੁਮੋਗਬਹੁਮਾਦੁਕਰਤੇ
 ੧੭੦ ਦੁਖਰੰਜਨੁਤੇਗਨਾਉ
 ੧੭੧ ਹਰਿਗਮਗਮਗਮਗਮਾ
 ੧੭੨ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਲਗਾਉਜਿੰਦੂ
 ੪੩ ੧੫੫

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੧੫੬
 ੧ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਰਮਥੁਨਾਮਬੀਚਰ
 ੨ ਮਨੁਕੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆਲੇ
 ੩ ਨਮਨੁਮਰੈਨਕਾਜੁਰੇਇ
 ੪ ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹਸੁਖੁਰੇਏ
 ੫ ਦੁਜੀਆਇਆਜਗਤਾਚਿਤਵਸੁ
 ੬ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੈਤਸਾਚਾ
 ੭ ਖਿਮਗਹੀਬ੍ਰਤੁਸੀਥਸੈਤੁਖੰ
 ੮ ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਥੈਸੁਖੁਰੇਈ
 ੯ ਬ੍ਰਹਮੇਗਰਬੁਕੀਆਨਹੀਜਾਨਿਆ
 ੧੦ ਚੇਅਚੈਦਨੁਅੰਕਿਚਕਵਉ

੧੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ
 ੧੨ ਹਨੁਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੇਪਾਵੈ
 ੧੩ ਹਉਮੈਕਰਤਰੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿਆ
 ੧੪ ਪ੍ਰਥਮਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੇਪਾਰਿਅ ਇਆ
 ੧੫ ਬੋਲ੍ਹਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਗਈ
 ੧੬ ਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਰੇਪੇਜਾਕਾ
 ੧੭ ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਗਮਹਿਕਰਿਸਾਹ
 ੧੮ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਏਤਉਹੋਇਨਿਬੇਰਾ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੧੬੦

੧ ਮਨਕਸੁਤਕਦੁਜਾਕਉ
 ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ
 ੩ ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰਮੁਪੜਹਤੁਮਭਾਈ
 ੪ ਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖੁਵੇਦਅਭਿਆਸਾ
 ੫ ਬ੍ਰਹਮਵੇਦਪੜੈਬਾਦਵਖਾਲੇ
 ੬ ਤੈਗੁਲਵਖਾਲੇਰਗਮੁਨਜਾਇ
 ੭ ਨਾਮੁਅਮੋਥਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ
 ੮ ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਰਿਆਰੈਸਹਜਿਸੁਕਾਇ
 ੯ ਸਤਿਗੁਰੇਤੋਜੇਮੁਹਣੇਰੇਤੇਬੇਮੁਖਯੋਇਸੀਨਿ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ ੫੩ ੧੬੩
 ੨ ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆ
 ੩ ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰਿਆਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਸ
 ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੧੬੩
 ੧ ਜਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਨਾ
 ੨ ਗੁਰਸਵਾਤੇਨੇਮਲਗਾ
 ੩ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਿਦਅੰਤਹਿਧਰੈ

੪ ਖਿਯੋਮਗਰਵਾਸਤੇਟਰਿਆ
 ੫ ਮਾਰੇਸੇਈਸੁਗ
 ੬ ਸੇਉਚੁਰੈਤਸਕੋਕੀਤੁ
 ੭ ਖਿਯੁਮਗਰੁਜੈਸੇਸਰਪਅਰਜਾਗੀ
 ੮ ਗੁਰੇਕੇਬਚਨਿਮੋਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
 ੯ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
 ੧੦ ਖਿਯੁਮੇਰੇਗੋਵਿਦੁਅਪਨਾਨਮੁਦੇਹੁ
 ੧੧ ਆਇਮਧਿਜੇਅਤਿਨਿਬਾਏ
 ੧੨ ਯੋਜਤਟਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਪਾਗੀ
 ੧੩ ਨਾਹਇਲਹਰਿਗੰਗੀਗੰਗੇ
 ੧੪ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਕਰਮੁਗਏ
 ੧੫ ਗੰਗਸੰਗਬਿਖਿਆਕੋਰੇਗਾ

ਵੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੧੬੭
 ੧ ਮੁਖੈਲਿਦੁਰੇਸਤੀਆਜੀਨਿਦਾਯੂ
 ੨ ਸੁਲਿਨਾਪੁਰੁਜੀਉਇਕਲਤੀਬਾਨਮਾਰੇ
 ਵੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੧੬੮
 ੧ ਸਾਧਨਾਬਿਨੁਉਕਰੇਜੀਹਰਿਕੇਗੁਲਸਾਰੇ
 ੨ ਖਿਗਬਿਨੁਖਗੀਨਿਮਾਦੀਜੀਉ
 ੩ ਕਮਲਿਹਰਿਗਸਿਬੇਧੀਜੀਉ
 ੪ ਮਾਇਆਸਹਸਬਸੁਵਰਤੈਜੀਉ
 ੫ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਮਿਰਜੀਉ
 ਵੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੧੭੦
 ੧ ਮੇਰੇਮਨੁਬੈਗੁਭਇਆਜੀਉ
 ੨ ਮੇਰਨਤੋਉਚੇਅੰਗਮਹਲਅਪਾਹਾ
 ੩ ਜਪਿਮਨਤੁਰਾਮਨਗਇਨੁ

੪ ਸੁਲਿਸਖੀਏਮਿਲਿਉਦਮੁਕੋਹਾ
 ੧ ਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ ੫੩
 ੨ ਓਅੰਗਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ
 ੨ ਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ
 ੨ ਬਿਤੀਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਏਕਮਏਕੰਕੁਰੁਪੁਰੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ
 ੧ ਵਾਗਸੋਲੇਕਾਨਾਇਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਤੁਸਰਾਸਾਰਿਬੁਸਚੁਰੈਸਚੁਸਚੋਗੋਸਾਈ
 ੧ ਵਾਗਸੋਲੇਕਾਨਾਇਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਜੋਤਪੁਰਾਵੈਸੋਰਥਾਸਚੁਤੇਰਾਰਾਣਾ
 ਬਾਲੀਗੁਗਤਾਕੀ ੫੩ ੨੧੩

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਤਤਕਰਾਅਸਾਕਾਸਬਦਕੇਨਉ
 ਸੋਦਰੁਤਬਾਸੇਪੁਰਖੁਮਹਲਾ ੧ ੫੩
 ੧ ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੇਪੁਰੁਕੇਹਾ
 ੨ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਸੁਲਿਵਡਾਅਖੇਸਕੋਈ
 ੨ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੇਮਰਿਜਾਉ
 ੩ ਜੇਦਰਿਮੰਗਤੁਕੁਕਕੇਰੇ
 ੪ ਤਾਲਮਦੀਰੇਪਟਕੇਪਾਟ
 ੫ ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀ
 ੬ ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਾਉ
 ੭ ਪਉਲੁਉਪਾਇਧਰੀਸਰੁਧਰਤੀ

੮ ਕਰਮਕਰਤੁਤਵੋਲਿਵਿਸਥਰੀ
 ੯ ਮੇਗੁਲਗਲਕੇਸਿਰਿਭਰ
 ੧੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਪਰਿਆਇਆ
 ੧੧ ਗਿਰੁਬਨੁਸਮਕਰਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
 ੧੨ ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੁਪ
 ੧੩ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਹੁਜਤਦੁਰਿ
 ੧੪ ਜੋਤਿਨਿਕੀਸੋਸਚੁਬੀਆ
 ੧੫ ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਵਹਿਅਈ
 ੧੬ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਗੁਰਅਪੁਨੇ
 ੧੭ ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਲਵਹਿਕਿਸਕਉ
 ੧੮ ਕੋਈਭੀਖੁਕੁਰੀਖਿਆਖਾਇ
 ੧੯ ਦੁਧਬਿਨੁਸੇਨੁਪੰਖਾਬਿਨੁਪੰਖੀ
 ੨੦ ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਮਨੁਹੋਧੋਤੀ
 ੨੧ ਸੇਵਕਦਾਸੁਰਗਤੁਜਨੁਸੇਈ
 ੨੨ ਕਚੀਗਾਗਰਿਦੇਹਦੁਹੋਈ
 ੨੩ ਮੇਹੁਕੁਟੰਬੁਮੇਹੁਸਰਕਾਰ
 ੨੪ ਅਪਿਕੇਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰ
 ੨੫ ਵਿਦਿਆਵੀਚਰੀਤਪਰਉਪਕਾਰੀ
 ੨੬ ਏਕਨਰਗੀਅਗੁਲਕਹਿਧੋਵਾ
 ੨੭ ਪੇਵਕੜੈਪਨਖਗੀਇਆਲੀ
 ੨੮ ਨਕਿਸਕਪੁਤੁਨਕਿਸਕੀਮਾਈ
 ੨੯ ਤਿਤੁਸਰਵਰੁਕੋਈਲੇਨਿਵਾਸਾ
 ੩੦ ਛਿਅਪਗਵਿਅਗੁਗਵਿਅਉਪਦੇਸੁ
 ੩੧ ਲਖਲਖਸਕਰਲਖਵਜੇਜੇ
 ੩੨ ਟੀਵਮੇਹਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖਾਵਿਚਿਪਾਇ

੩੩ ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੋਤਾਈ
 ੩੪ ਕੀਤਹਿਪਚਗੁਪਤਮਨਿਵਾਸੇ
 ੩੫ ਮਨੁਮਤੀਜੇਗਹਲਹੋਵੇ
 ੩੬ ਕਤਹੋਵੇਕੋਕਗਾਇਆ
 ੩੭ ਗੁਰਕਸਬਦੁਮਨੈਮਹਿਮੁੰਦਾ
 ੩੮ ਗੁਰੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਧਾਵੇ
 ੩੯ ਖੁਰਾਸਨਖਸਮਾਨਕੀਆ
 ੧ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੨੩੩
 ੧ ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੇਵਡਭਾਗਿ
 ੨ ਸਬਦਿਮੁਆਵੇਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ
 ੩ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆ
 ੪ ਮੇਹਾਪੁਰੁਸਾਚਗਹਿਰੀਰੀਰ
 ੫ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖਪਾਇਆ
 ੬ ਅਨਮੁਖਮਹਿਮੁਰੁਲਵਿਗਾੜਹਿ
 ੭ ਲਾਏਅਪੁਨੀਜਾਤਿਗਵਾਈ
 ੮ ਅਨਮੁਖਿਭੂਠੇਭੂਠੁਕਮਾਵੇ
 ੯ ਰੁਗਤਿਰਤਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
 ੧੦ ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੇਇ
 ੧੧ ਸਬਦਿਮੇਰੇਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦੁ
 ੧੨ ਨਿਗਤਿਕਰੇਬਪੁਵਜਾਵਜਾਏ
 ੧੩ ਹਰਿਕੋਰੁਲੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ
 ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੨੩੬
 ੧ ਤੁਕਰਤਸਚਿਆਹੁਮੇਰੁਸਾਈ
 ੨ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਥਿਰਾਈ
 ੩ ਹਿਰਦੈਸੁਲਿਸੁਲਿਮਨਿਆਮ੍ਰਿਤੁਰੁਆ

- ੪ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਪਹੁ
 ੫ ਗੁਣਗਾਵੰ ਗੁਣੁ ਬੋਲੀ ਬਾਲੀ
 ੬ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਰਵੈ
 ੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ
 ੮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਰੁਖ ਯਗਾਈ
 ੯ ਹਾਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ
 ੧੦ ਕਬਕੇ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ
 ੧੧ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ
 ੧੨ ਆਇਆ ਮਹਾਨੁ ਪੁਰਾਨੁ ਉਮੈ ਰੋਈ ਐ
 ੧੩ ਜਨਮੁ ਪਦਮ ਬੁਧਾਇ ਨਾਮੁ ਆਇਆ
 ੧੪ ਨਾਮੁ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ
 ੧੫ ਮਾਈ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਬਤਾਵਹੁ ਗੀ ਮਾਈ
 ੧੬ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਪਤ ੨੩੮
 ੧ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇਈ ਠਿਕਾਇਆ
 ੨ ਸੁਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ
 ੩ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੇਵਾ ਬੀਨਾਰਿ
 ੪ ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੇਵਕ ਨਨਦੇਈ
 ੫ ਪ੍ਰਸੇਸ ਮਤਾ ਜਿ ਪੜੀ ਚਲਾਵਉ
 ੬ ਪਰਦੇ ਸੁਭਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ
 ੭ ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ
 ੮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ
 ੯ ਦੁਖੈ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨਤੇ
 ੧੦ ਅਰੁ ਕਾਵੇ ਬੀਲਾ ਵੈਨਿ ਦੁਕ
 ੧੧ ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲ ਸੀਗਰਾ
 ੧੨ ਪ੍ਰਸੇਸ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ
 ੧੩ ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਹ ਪਰਮਰੁ
 ੧੪ ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਾਟੀ
 ੧੫ ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨ ਸੁਮੈ ਕਉ ਬਹੁਤ ਦਿਹਾਰੇ
 ੧੬ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ
 ੧੭ ਪੁੱਛੋਇ ਕਿ ਪਾਸੁ ਤਾਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ
 ੧੮ ਕਰਿ ਕਿਹ ਪਾਹਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ
 ੧੯ ਜੈਸੇ ਕਿਹ ਸਾਨੁ ਬੋਲੈ ਕਿਹ ਸਾਨੀ
 ੨੦ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨੁ
 ੨੧ ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦਹੀ ਸੰਗਾ
 ੨੨ ਹਰਿ ਸੁਭੇਰੇ ਤੇਰੈ ਗਸਿ ਮਾਤਾ
 ੨੩ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ
 ੨੪ ਅਨਦ ਬਿਨਦ ਭਰੇ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ
 ੨੫ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ੨੬ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ
 ੨੭ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਵਤਸਦਹੀ ਗਤਾ
 ੨੮ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਭੈ ਭੁਭੇਹੁ ਮਿਟਾਵੈ
 ੨੯ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁ ਖਦੇਹੁ ਗੀਆ
 ੩੦ ਤੁਭਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ
 ੩੧ ਹਰਿ ਜਨਾ ਲੀਏ ਪੁਰੁ ਛਡਾਇ
 ੩੨ ਅਉਖਸੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ
 ੩੩ ਬਾਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁਵੇਲਾ ਆਈ
 ੩੪ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਤਮ ਪਰਗਾਸ
 ੩੫ ਜਾਕਹਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰੁ ਬਲੀ
 ੩੬ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਸਰ
 ੩੭ ਤੁਭਿ ਅੰਤੁ ਆਵੇ ਗਤੁ ਅਗੇ ਚਰੁ

੩੮ ਹਜਮਿਲਖਜੋਬਨਗਿਹਸੇਭਾ
 ੩੯ ਕੁਮਮਰਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤ
 ੪੦ ਜੇਤੁਧੁਰਾਵੈਸੇਪਰਵਨ
 ੪੧ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲਖੋਵੈ
 ੪੨ ਬਹਰਿਧੋਇਅੰਤਰਮਨੁਮੇਲਾ
 ੪੩ ਉਦਮੁਕਰਤਹੋਵੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
 ੪੪ ਅਸਮਚੰਡਾਈਰਈਬ੍ਰਹਮਲੀ
 ੪੫ ਬੰਧਨਕਾਇਬਿਸਰੇਅਉਗਨ
 ੪੬ ਜਾਤੁਸਾਰਿਬੁਤਾਰਉਕੇਹਾ
 ੪੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤਮਾਹਾਠਕੁਰ
 ੪੮ ਅਗੋਰੀਤੇਸਰਾਕਿਛੂਹੁਆ
 ੪੯ ਤੁਵਿਸਹਰਿਤਸਰੁਕੇਲਾਗੁ
 ੫੦ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪੁਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ੫੧ ਮੋਹਮਲਨਸੁਖਨੀਦਤੇਛੂਟਕੀ
 ੫੨ ਲਾਝੁਚੋਲਨਾਤੇਤਨਿਸੇਰਿਆ
 ੫੩ ਦੁਖੁਪਲੇਜਬਹੋਤੇਦੁਹਰਿ
 ੫੪ ਸਾਚਿਨਾਮਿਸੇਹਾਮਨੁਲਾਗਾ
 ੫੫ ਪਾਵਤੁਗਈਅਜੋਬਨਬਲੀਆ
 ੫੬ ਏਕੁਬਗਿਚਾਪੇਡਾਪਨਕਰਿਆ
 ੫੭ ਹਾਜਲੀਲਾਤੇਗੈਨਾਮਿਬਨਾਈ
 ੫੮ ਤੀਹਬਿਜਾਉਤਹਉਹਉਕਰਤੇ
 ੫੯ ਘਰਮਹਿਸੁਖੁਬਹਰਿਨੁਨਿਸੁਖਾ
 ੬੦ ਜਹਾਪਠਵਹੁਤਹਤਹਜਾਈ
 ੬੧ ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਾਧਿਆਈਐ
 ੬੨ ਜਕੋਸਿਮਗਨਸੁਖੁਨਿਵਾਸੁ

੬੩ ਜਿਸੁਨੀਚਕਉਕੋਈਨਜਾਨੈ
 ੬੪ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਿਹਾਰਉ
 ੬੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਹੋਰਵਾਰੇ
 ੬੬ ਮਿਟੀਤਿਆਸਆਗਿਆਨਅੰਧਰੇ
 ੬੭ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਦਾਸਮਾਰੇ
 ੬੮ ਆਪੇਪੇਡਾਬਿਸਬਾਹੀਸਾਖ
 ੬੯ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਾਕਿਛੂਨਜਾਨ
 ੭੦ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਸੁਖਦੁਇਇਹੁ
 ੭੧ ਜਿਸਕਾਸਰੁਕਿਛੂਤਿਸਕਾਰੋਇ
 ੭੨ ਜਉਸੁਖਸੰਨੋਹੋਇਓਪੁਰੁਮੇਹਾ
 ੭੩ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅੰਕਾਰਿਵਿਗੁਤੇ
 ੭੪ ਤੁਮੇਹਾਤੰਗੁਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ
 ੭੫ ਹੋਵਨਹੋਛੂਨੁਕਮਾਨਾ
 ੭੬ ਸੋਇਕੀਪੁਰਖਬਰਿਨਜਾਨੀ
 ੭੭ ਚਰਨਕਮਲਕੀਅਸਪਿਆਰੇ
 ੭੮ ਮਨੁਤਿਪਤੋਨੇਮਿਟੇਜਜਾਣ
 ੭੯ ਠਾਕੁਗਸਿਉਜਕੀਬਨਿਆਈ
 ੮੦ ਜਉਮੈਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ
 ੮੧ ਅਨਾਦਿਨੁਸੁਖਾਜਾਤੁਕਾਈ
 ੮੨ ਉਨਕੋਸੰਗਿਤੁਕਰਤੀਕੇਲਾ
 ੮੩ ਨਾਓਹੁਮਰਤਾਨਹਮਡਰਿਆ
 ੮੪ ਅਨਿਕਭਾਤਿਕਹਿਸੇਵਾਕਰੀਐ
 ੮੫ ਪੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ
 ੮੬ ਕੁਪਤਿਹੋਇਕੋਰਜੁਕਮਾਇਆ
 ੮੭ ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਪਨੇਰੀ

੮੮ ਆਠਪਤਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੇ
 ੮੯ ਸਗਲਸੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮ
 ੯੦ ਆਠਪਤਰਉਦਕਇਸਨਾਨੀ
 ੯੧ ਜਿਤੋਪੈਡੈਯੁਟੀਪਨਿਹਰੀ
 ੯੨ ਸਾਧੁਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾਮ
 ੯੩ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤਪਿਆਈ
 ੯੪ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਰਿਆਸੀਸਾਰੁ
 ੯੫ ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਿਰਕੀਲਾਗੀ
 ੯੬ ਆਖੈਕੁਟੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਹੁਰਿ
 ੯੭ ਸਰਬਦੁਖਜਬਾਬਿਸਹਰਿਸੁਆਮੀ
 ੯੮ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਰਹਰਿਆ
 ੯੯ ਗਵਰਿਲੇਹਿਤੁਗਵਨਹਰੇ
 ੧੦੦ ਪ੍ਰਿਥਮੇਮਿਟਿਆਤਨਕਾਦੁਖ
 ੧੦੧ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਦੀਆਭੇਜਿ
 ੧੦੨ ਗੁਰਪੁਰੋਗਾਖਿਆਦੇਹਾਬ
 ੧੦੩ ਮੇਥੀਦਾਬੋਖਰੀਦੁਸਚੁਸਾਰਿਭੁਮੇਗ
 ੧੦੪ ਸਰਬਸੁਖਮੇਭੁਲਿਆਹਰਿਜੇਵਰੁਨਕੇ
 ੧੦੫ ਸਾਈਅਲਖੁਅਪਹੁਰੇਗੀਮਨਿਵੇਸੇ
 ੧੦੬ ਲਾਖਭੁਗਤਆਰਾਧਰਿਜਪਤੇਪੀਉਪੀਉ
 ੧੦੭ ਤੇਭੋਭੋਕੁਵਿਸਾਹਿਰਿਕੁਖਿਆਲੁਕਰਿ
 ੧੦੮ ਜਿਨਾਨਵਿਸੇਨਾਉਸੇਕਿਨੇਰਿਆ
 ੧੦੯ ਪੁਰਿਗਰਿਆਸੁਬਠਾਇਹਮਾਖਸਮੁ
 ੧੧੦ ਕਿਅਸੇਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
 ੧੧੧ ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗਿਕਾਹੇਗਰਬੀਐ
 ੧੧੨ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਇ

੧੧੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨੀਐ
 ੧੧੪ ਆਵਹੁਮੀਤਾਇਕਤੋਹੇਇ
 ੧੧੫ ਉਦਮੁਕੀਆਕਗਇਆ
 ੧੧੬ ਜਾਕਾਠਕੁਰਤੁਹੀਪੁਰਜਾਕੇਵਡਭਾਗੀ
 ੧੧੭ ਜਾਪੁਰਕੀਹਉਚੇਹਲੀ
 ੧੧੮ ਸਤਕੀਹਉਦਾਸਹੀ
 ੧੧੯ ਡੀਗਨੋਡੇਲਾਤਉਸਉ
 ੧੨੦ ਸੁਖਸਯਜਾਨੰਦੁਪਲਾ
 ੧੨੧ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਉ
 ੧੨੨ ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉ
 ੧੨੩ ਜਿਸੇਨੇਤੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਰਿ
 ੧੨੪ ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀ
 ੧੨੫ ਹੇਮੁਕੇਲਾਹੇਕਉਤੁਛੀਲਾਛੀਲਾ
 ੧੨੬ ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏ
 ੧੨੭ ਨਿਸਖਕਾਮਸਾਦਕਾਹਲ
 ੧੨੮ ਯੁਕਿਕਮਾਨੋਸੇਈਤੁਮੇਪਖਿਓ
 ੧੨੯ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਗਾਏ
 ੧੩੦ ਨਟੁਆਭੇਖਾਦਿਖਾਵੇਬਹੁਬਿਧਿ
 ੧੩੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਵਸਿਆ
 ੧੩੨ ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਹਕੇਮਰਦਨ
 ੧੩੩ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਬਾਉਤਮ
 ੧੩੪ ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅਮਿਤਧਾਰੀ
 ੧੩੫ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ
 ੧੩੬ ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਲਪਾ
 ੧੩੭ ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪੁਨਪੁਰਕੇ

੧੭

੧੩੮ ਤੋਥਿਭੋਲਿਮਹਾਦੁਖਪਾਇਆ
 ੧੩੯ ਉਦਮਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਕੁਰ
 ੧੪੦ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦਰਸੁਤੇਰਾ
 ੧੪੧ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ
 ੧੪੨ ਬਾਵਹੋਸੇਇਹੇ
 ੧੪੩ ਓਹਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ
 ੧੪੪ ਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓਏਇਨਾ
 ੧੪੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਲਾ
 ੧੪੬ ਅਪੁਨੀਰਗਤਿਨਿਬਾਰਿ
 ੧੪੭ ਠਾਕੁਰਚਰਣਸੁਹਵੇ
 ੧੪੮ ਏਕਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ
 ੧੪੯ ਹਰਿਬਿਸਰਤੋਸੇਮੁਆ
 ੧੫੦ ਓਹੁਨੇਹੁਨਵਲਾ
 ੧੫੧ ਮਿਥੁਰਾਮੁਪਿਆਰੇ
 ੧੫੨ ਬਿਕਰਮਾਇਆਮਦਸੋਇਓ
 ੧੫੩ ਬਾਪਾਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਏ
 ੧੫੪ ਕੇਉਬਿਖਮਾਗਤੇਰੇ
 ੧੫੫ ਕਾਮੁਕ੍ਰਿਪਲੋਕੁਤਿਆਗੁ
 ੧੫੬ ਹਰਖਸੇਗਬੈਰਾਗਅਨੰਦੀ
 ੧੫੭ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਕਰਿਹਾ
 ੧੫੮ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹਾ
 ੧੫੯ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀਹਾ
 ੧੬੦ ਏਕਓਗੁਹਾ
 ੧੬੧ ਮਿਥਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐਹਾ
 ੧੬੨ ਕਰਨਕਰਨਤੁਹਾ

੧੬੩

ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਾ

੫੩

੧ ਉਤਰਿਅਵਧਾਟਿਸਰਵਰਿਨਵੇ
 ੨ ਸਰਿਜਪਸਰਿਤਪਸਰੁਚਤੁਰਾਈਆ
 ੩ ਲੇਖਅਸਥਾਇਖਿਲਿਖਿਮਾਨੁ
 ੪ ਏਕੁਮਹੋਪਚੇਮਿਲਿਰਵਰਿ
 ੫ ਆਪੁਵੀਚਰੇਸੁਪਰੇਖੇਰੀਗਾ
 ੬ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਮਨਿਮਾਨੁ
 ੭ ਗਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ
 ੮ ਮਨੁਮੇਗਸੁਸਾਕਤੁਦੇਵਨਾ
 ੯ ਤਨੁਬਿਨੈਸੇਪਨੁਕਕੋਕਹੀਐ
 ੧੦ ਗੁਰਮੇਵੇਸੇਠਾਕੁਰਜਨੈ
 ੧੧ ਜਿਨਸਿਰਿਸੇਹਨਿਪਦੀਆ
 ੧੨ ਕਹਾਸੁਖਸੁਤੋਬੇਲਾਘੋੜੇ
 ੧੩ ਸੇਸੋਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੋਸੇਸੇਸਾਰਾ
 ੧੪ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਛੁੰਦੀਅਕੋਨੀਮੀਐਡਾ
 ੧੫ ਮਨਸਾਮਨਰਿਸਮਾਇਲੇ
 ੧੬ ਚਲੇਰਲਲਹਾਰਵਾਟਵਟਾਇਆ
 ੧੭ ਕਿਆਜੇਗਲੁਛੁੰਦੀਜਾਇ
 ੧੮ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੇਕਰਮਿਕੁਯਾਈ
 ੧੯ ਹੁਕੁਨੁਕਰਮਾਰੇ
 ੨੦ ਕੇਤਾਅਖਲੁਆਖੀਐ
 ੨੧ ਮਨੁਗਤਉਹਰਿਨਾਇਸਚੁਵਖਾਲਿਆ

੧੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰ ਦੇਸੀਆ ਵੇਖਿਆਰੇ ੧
 ੧ ਅਸਾਵੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੨੦੩
 ੧ ਅਨੇਦੇ ਅਨਦੁਪਲੇ ਮੇਸੇ ਪੁਰੁਤੀਠਾ ੨
 ੨ ਅਕਥਾਹਿ ਅਕਥਕਥਾ ੩
 ੩ ਹਰਿਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ੪
 ੪ ਜਲਦੁਧ ਨਿਆਈ ਗੀਤਿ ੫
 ੫ ਜਕਉ ਮੋਜਹਿ ਅਸੀਖ ੬
 ੬ ਨਾਮੁ ਜਪਤੋ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਅਲਸਾਈ ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੦੩
 ੭ ਬਿਰਸਿਤਨ ਸੋਹਗੁ ਮਰੇ ਨ ਜਾਵਏ ੨
 ੮ ਮਿਲਉ ਸਿਤਨ ਕੇ ਸੀਗੇ ਮੇਰੇ ਯਾਰਿਐ ੩
 ੯ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਰਗਵਾਨ ਤਕੀ ਸਗਲਿ ਗਹੀ ੪
 ੧੦ ਭਿੰਨੀ ਰੋਨ ਵੀਐ ਚਮਕ ਨਿਤਾਰੇ ੫
 ੧੧ ਉਠਿ ਵੇਵਟ ਉੜਿਆ ੬
 ੧੨ ਵੇਵ ਮੇਰੇ ਅਲਸਾਹਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ੭
 ੧੩ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਕਮਾਇ ਅਕੁ ਸੋਆਇਓ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੦੪
 ੧੪ ਕਮਲਾ ਕੁਮਰੀ ਤਿ ਕਮਲਾ ਕੁਮਰੀ ਤਿ ੧
 ੧ ਅਸਾਕੀ ਵਾਹ ਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੨੦੪
 ੧ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀ ਨੈ ਗਓ ਓਨ ੨
 ੧ ਅਸਾ ਬਾਲੀ ਕਗਤਾ ੫੩ ੨੦੫
 ਗੁਜਰੀ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ੩
 ੧ ਤਤਕਰਾ ਗੁਜਰੀ ਕਸਬ ਦਕੇਨ ਉ ੪
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੦੨
 ੧ ਤੇਗਨਾ ਮੁਕਰੀ ਚਰਣਾਠੀਆ ੫
 ੨ ਨਾਰਕ ਮਲ ਤੇਬੁ ਮਾਉਪਜੇ ੬
 ੧ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੦੨

੧ ਪਿਗੁਇ ਵੇਹਾ ਜੀਵ ਲਾਜਿ ਤੁਹਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ੨ ਹਰਿਕੀਤੁ ਮਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੁਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ
 ੩ ਜਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖੀ ਭੁਧੇ
 ੪ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਕੁ ਕਰੇ ਕਰਿਐ ਗੁਨ ਹੋਇ
 ੫ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਰਚਲ
 ੬ ਨਾਕਾ ਸੀਮਾ ਤਿਉ ਪਜੈ ਨਾਕਾ ਸੀਮਾ ਤਿਜਾਇ
 ੭ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਸਾਨੁ ਪੰਡਿਤ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੦੩
 ੨ ਹਰਿਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਾ
 ੩ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ
 ੪ ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਲੀ
 ੫ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ
 ੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਰੋਲੀ ਮੇਰੀ
 ੭ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤ
 ੮ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਰਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ
 ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੦੪
 ੧ ਕਾਰੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿਉ ਦਮੁ
 ੨ ਕਰਿਅ ਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ
 ੩ ਹਰਿਧਨੁ ਜਪਹਰਿ ਧਨੁ ਤਪ
 ੪ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨ ਸਰਿ
 ੫ ਮਤ ਕੋ ਪਦੁ ਮਕੈਤਾਈ
 ੬ ਨਾਮੁ ਨਿਸਾਨੁ ਜੇਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪਿਓ
 ੭ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਪਪਰਿ ਕਹਉ ਬਨਤੀ
 ੮ ਪ੍ਰਿਥੇ ਮਗਰ ਭਮਾਤ ਕੈ ਵਾਸਾ
 ੯ ਦੁਖਾ ਬਿਨਾ ਸੇਸੁ ਖਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ

ਗੁਜਰੀ

੧੦ ਪਤਿਭਾਧਵਿਤਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇ
 ੧੧ ਚੈਨਾਹੀਕਉਬੁਝਨਹੋਰ
 ੧੨ ਮਤਾਮਸੁਗਤਿਅਵਗਸਿਆਲਪ
 ੧੩ ਦਿਨੁਰਾਤੀਅਹਾਧਹੁਪਿਆਰੇ
 ੧੪ ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸ੍ਰਕਗਿਕਹਵਤ
 ੧੫ ਦੁਇਕਹੋਜੋਕੋਕਗੀਬੇਨਤੀ
 ੧੬ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪ
 ੧੭ ਆਲਜਾਸਕੁਮਮੋਹੁਤਜਾਵੈ
 ੧੮ ਬਿਨਮਹਿਬਾਪਿਉਬਾਪਨਹਰਾ
 ੧੯ ਤੁਦਾਤਾਜੀਆਸਕਨਾਕਾ
 ੨੦ ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸੁਦੀਜੈ
 ੨੧ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਹੁਦ੍ਰਲੋਕ
 ੨੨ ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਹੋਵੈਜਗਿਕੀਰਤਿ
 ੨੩ ਬਿਸ੍ਵੰਤਰਜੀਅਨੋਕਦਾਤਾ
 ੨੪ ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਹੀਆਪਿ
 ੨੫ ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤੁਨਲਾਇਓ
 ੨੬ ਹਸਨਾਹਮਰਾਅਵੰਤ
 ੨੭ ਫੁਡਿਸਗਲਸਿਆਲਪਾ
 ੨੮ ਆਪਨਾਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਹੀ
 ੨੯ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਰੁਪਿਆਇਆ
 ੩੦ ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸਧਨਮਾਇਆ
 ੩੧ ਆਗਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਟਲਮੁਗਤਿ
 ੩੨ ਤੁਸਮਰਬੁਸਗਨਿਕੋਦਾਤਾ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੩੦੮
 ੧ ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀਅਲੇ

੨ ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਦਾਤੇ
 ੩ ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਅਵੈਫੁਨਿਜਾਵੈ
 ੪ ਐਜੀਨਾਹਮਉਤਮਨੀਚਨਮਧਮ
 ੫ ਰਗਤਿਪ੍ਰੇਮਅਭਾਧਤੰ
 ੬ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਨਿਗਤਿਕਗੀਇਹੁਮਨੁਨਚਾਈ
 ੨ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ
 ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਹਾਰਿਨਸਕੈ
 ੨ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਰਾਜਨਮਾਰਿਰਾਜਾਤੁੰਕਹੀਅਰਿ
 ੨ ਨਾਥਨਹਰਦੀਨਬੰਧਵ
 ੧ ਗੁਜਰੀਕੀਵਹਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਆਪਣਾਆਪੁਓਪਾਇਓਨੁਤਦਹੁਹੋਰਨੋਕਈ
 ੧ ਗੁਜਰੀਕੀਵਹਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗਮੁਅਪਾਰੀਐ
 ਗੁਜਰੀਬਾਲੀਭਗਤਾਨੀ ੫੩
 ਦੇਵਗੀਧਾਰ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ੧ ਤਤਕਾਰਾਦੇਵਗੀਧਾਰੀਕਾਸਬਦਾਕੇਨਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਾਕੁਗਲਿਵਲਾਗੇ
 ੨ ਮੋਹਸੁਦਰੁਕਹੁਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ
 ੩ ਮੋਹਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ
 ੪ ਅਭਾਮਚਲੀਠਾਕੁਪਰਿਹਰਿ
 ੫ ਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈਹੁਓਤਿਸੁਬਲਿਹਰੀ
 ੬ ਹਰਿਕੇਨਮਾਬਿਨਾਸੁਦਹੁਹੈਨਕਟੀ

१८ १ ਮਹਲਾ ॥ ਦੁਖਦੇ ੫੩ ੩੨੦
 १ ਮਾਈਗੁਰਚਰਲੀਓਤੁਲਾਈਐ
 ੨ ਮਾਈਗੁਰਚਰਲੀਓਤੁਲਾਈਐ
 ੩ ਮਾਈਗੁਰਚਰਲੀਓਤੁਲਾਈਐ
 ੪ ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੁ
 ੫ ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇਪੁਰਭਵਉ
 ੬ ਪੁਰਜੀਤਉਪੁਸਾਦਿਕੁਮੁਰਾਰਿਓ
 ੭ ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਹੀ
 ੮ ਹਰਿਪੁਨਪੁਰੁਸੁਖਦਾਤੇ
 ੯ ਸੇਖੁਰੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਲੀ
 ੧੦ ਹਰਿਮਨਮਜਪਿਲਾਹਾ
 ੧੧ ਮਨਕਹਾਅੰਕਾਰਿਅਛਹਾ
 ੧੨ ਸੇਖੁਰੁਨੈਗੁਤੇਨੈਗੇ
 ੧੩ ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਓ
 ੧੪ ਮਾਈਜਿਪੁਰਕੇਗੁਨਗਾਵੈ
 ੧੫ ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਗੀਉਗੁਣਾਇਓ
 ੧੬ ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ
 ੧੭ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਰੀਐ
 ੧੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਦੈਪਰਵੇਸਾ
 ੧੯ ਮਾਈਪੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਾਉ
 ੨੦ ਪੁਰਜੀਉਮੇਖਉਦਹਸੁਤੁਮਾਹਾ
 ੨੧ ਤੇਰਾਜਨਗਮਸਾਇਲਮਾਤਾ
 ੨੨ ਮਾਈਗੁਰਬਿਗੁਗਿਆਨੁਪਈਐ
 ੨੩ ਠਕੁਰੇਏਆਪਿਦਇਆਲਾ
 ੨੪ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਰਿਆ

ਦੇਵਗੀਸਾਸੀ
 ੨੫ ਅਨਾਥਨਾਥਪੁਰਤਮੇਰੇ
 ੨੬ ਪੁਰਾਇਓਮੇਰੇਗੁਰਮੇਰੇ
 ੨੭ ਮੀਤਾਐਸੋਹਰਿਜੀਉਪਾਏ
 ੨੮ ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨੁਆਵੈ
 ੨੯ ਅਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਾਬਚਨਤੁਹਾਰੇ
 ੩੦ ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ
 ੩੧ ਕਰਤਹਿਰੇਬਨਭੇਖਮੇਰਨਹਤਨਿਹਾਰ
 ੩੨ ਮੇਖੇਖਿਓਗੀਉਚਾਮੇਰਨੁ
 ੩੩ ਮੇਖਹੁਬਿਸੇਖਿਓਦੁਜਨਾਹਿਕਉ
 ੩੪ ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਨ
 ੩੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਕੀਗਾਤਿ
 ੩੬ ਪਿਆਏਗਾਏਕਰਨੇਹਾਰ
 ੩੭ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ
 ੩੮ ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥ

੩੨੩

ਦੇਵਗੀਸਾਸੀ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ੧ ਤਕਕਰਾਬਿਹਾਰੇਕਾਸਬਦਾਕੇਨਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੨੩
 ੧ ਦੁਤਨਸੀਗੀਆ

ਚਿਤਗੜ੍ਹ
 ੧ ਵਡਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੩੨੩ ੧ ਮਹਲਾ
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਆਈਐਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏ ੧ ਮਨਿਮੇਲੈਸਕਕਿਛੁਮੇਲਾ
 ੨ ਅਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏ ੨ ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐ
 ੩ ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕੀਰਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏ ੩ ਮਾਇਆਮੇਰੁਗੁਬਾਰੁਪੈ
 ੪ ਹਉਬਾਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏ ੪ ਸੋਚਗਲੀਸਦਾਮੁਖਉਜਲਾ
 ੫ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏ ੫ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾਲਾਗਾ
 ੬ ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਸਤਾ ੬ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਲੁਤਤੁਗਿਆਨੁ
 ੧ ਵਡਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੩੨੬ ੭ ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਿਲਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
 ੧ ਹਰਿਕਾਏਕਾਅਚਰਉਦੇਖਿਆ ੮ ਪੁਰੇਗੁਰੇਤਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ
 ੨ ਆਤਮੀਤਮਸਨਮੋਨਾਅਧਰਨਾ ੯ ਹਉਮੈਨਵੈਨਾਇਵੇਰੇਪੁਰੇ
 ੩ ਕਹਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਰਬਸਪੁਰੇ ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੩੫
 ੪ ਵਧੁਸੁਖੈਨੜੀਏ ੧ ਸੇਜਏਕਏਕਪੁਰਠਾਕੁਰ
 ੫ ਹਰਿਚਕਸੋਰੇਵਰਤਹਕਹੁਨਿਵਾਸੁ ੨ ਮੇਰਹਰਿਪੁਰਸਿਦੁਰੇਮੇਸਹੁਨਜਾਲੀ
 ੬ ਮੇਜਤਸਿਤਹਿਰਿਪੁਰਪੁਨਾਅਧਰੇ ੩ ਮੇਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇ
 ੭ ਅਨਕਾਏਗਤਿਕ੍ਰਿਅਵਾਟਦੁਹੇਲੀ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੩੫
 ੮ ਸੁਨਹੁਬੇਨਤੀਸੁਆਮੀਐ ੨ ਅਤਿਉਚਤਕਾਦਰਬਾਰਾ
 ੯ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਕ੍ਰਿਅਮੇਨਿਕਤਧਰਿਐ ੩ ਸੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਲਾ
 ੧ ਵਰਾਬਿਹਾਰੇਕੀਸੋਕਨਾਸਿਮ ੪ ੫੩੩੨ ੩ ਤੁਥੇਅੰਤੁਕੇਵਿਗਧਾਜਲੇ
 ੧ ਸਰਤੇਗੀਤੁਸਰਸਦਾਸਭਤੁਪੁਉਪਾਇਆ ੪ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੇਪੁਰਪੁਰਾ
 ੧ ਵਡਮਹਲਾ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ੫ ਤੁਵਰਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ੧ ਤਤਕਰਾਵਡਸਕਸਬਦਾਕੇਨਵ ੬ ਸਾਸਸੀਗਿਹਰਿਅਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੩੩ ੭ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ
 ੧ ਅਮਲੀਅਮਸੁਨਅਬਝੇਮਛੀਨੀਹਨੇ ੮ ਤੁਜਾਣਾਇਹਿਤੇਕਈਜਲੇ
 ੨ ਗੁਣਵੰਤੀਸੁਗਵਿਆ ੯ ਮੇਰੇਅੰਤਰਿਸੋਚਮਿਲਕੀਪਿਆਰੇ
 ੩ ਮੇਰੀਗੁਣਲੁਲਾਇਆ ੧ ਅਸਟਪਦੀਅਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੩੩੯

੧ ਸਚੀਬਾਲੀਸਚੁਪੁਨਿ
 ੨ ਮਨੁਆਦਹਦਿਸਸਾਵਦਾ
 ੧ ਵੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੩੩੭
 ੧ ਕਾਇਆਕੁਤਿਵਿਗਾਤਿਕਾਰੇਨਾਈਐ
 ੨ ਕਰੁਣਦਇਅਤੇਗਾਨਾਮੁਵਖਾਲਾ
 ੧ ਵੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੩੩੮
 ੧ ਆਪਲੇਪਿਰੈਕੈਗੰਗੀਰਤੀਮੁਈਏ
 ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸਰੁਵਾਪਾਹੁਕਲਾ
 ੩ ਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਇ
 ੪ ਰਤਨਪਦਰਬਵਲਜੀਅਰਿ
 ੫ ਸਚਸਉਦਾਹਰਿਨਾਮੁਰੈ
 ੬ ਏਮਨਮੇਰਿਆਆਵਗਉਲੁਲਸੁਰੈ
 ੧ ਵੰਤੁਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੩੪੦
 ੧ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਿ
 ੨ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਲੀ
 ੩ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿ
 ੪ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿ
 ੧ ਘੋੜੀਆਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੩੪੧
 ੧ ਏਹਤੇਜਲਿਜੀਗਮਉਪਾਈਆਰਾਮ
 ਏਹਤੇਜਲਿਹਰਿਨਵਗੰਗੀਆਰਾਮ
 ਵੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੩੪੨
 ੧ ਗੁਰਮਿਲਿਸਧਾਜੀਗਮੁਪਿਆਰਾ
 ੨ ਤਿਨਘੋਲਿਧੁਮਾਈਜਿਨਪੁਰੁ
 ੩ ਪੁਰਕਰਲਕਰਲਸਮਰਥਾਰਾਮ
 ਅਲਾਹਲੀਆਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੩੪੩

੧ ਸੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ੨ ਆਵਹੁਮਿਸਹੁਸਰੇਈਰੇ
 ੩ ਸਚੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਲੀਐ
 ੪ ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆ
 ੫ ਬਾਬਾਅਇਆਰੈਉਠਿਚਲਣ
 ੧ ਅਲਾਹਲੀਆਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੩੪੪
 ੧ ਪੁਰੁਸਚਰਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐ
 ੨ ਸੁਲਿਅਹੁਕੰਤਮਰੇਈਰੇ
 ੩ ਰੇਵਹਿਪਿਰਹਿਵਫੁਨੀਆ
 ੪ ਇਹੁਸਰੀਹੁਜਜਗੀਰੈ
 ੧ ਵਡਵਡੀਸੁਕੀਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੩੪੭
 ੧ ਤੁਆਪੇਰੀਆਪਿਆਪਿਰੈਆਪਿਕਾਰਲੁਕੀਆ
 ਸੋਗਠਿ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ੧ ਤਤਕਰਸੋਗਠਿਕਾਸਬਦਾਕੇਨਾਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੪੮
 ੧ ਸਰਨਾਮਰਣਾਅਇਆ
 ੨ ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਦੀਕਰਲੀ
 ੩ ਮਾਇਬਾਖੇਕੋਬੋਟਾਨੀਕਾ
 ੪ ਪੁਰੁਸਤੀਪੁਰੁਪਦੀਆਸਲੁ
 ੫ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀ
 ੬ ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰ
 ੭ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਦੀਐ
 ੮ ਤੁਪੁਰਦਾਤਾਦਾਨਿਮਾਨਿਪੁਰਾ
 ੯ ਜਿਸੁਨਿਸਿਕਰਲਤੁਮਜਗਿਆਏ
 ੧੦ ਅਪਨਾਪੁਰਮੁਸਤਰਾਖਿਨਸਾਕਰਿ

੧੧ ਸਹਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇਖੁਪੁਰਾਤੁ
 ੧੨ ਜਤਿਸੁਭਵਾਤਦਹੀਗਵਾ
 ੧੩ ਮਯਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੪੫
 ੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਹਿਸਭਿਤੇਹੀ
 ੨ ਭਗਤਿਖਜਨਾਕਗਤਨਕਉਦੀਆ
 ੩ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਵੈਤਹਰਿਪਾਏ
 ੪ ਹਰਿਜੀਉਤੁਧਨਸਦਾਸਲਾਹੀ
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਹਹਿਪ੍ਰਭਭਵਹਿ
 ੬ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੀਸਪੁਰਾਈ
 ੭ ਸਾਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰੋਤੋਹੋਵੈ
 ੮ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਭਟੀਭਈਭਈ
 ੯ ਤਿਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਲੁਵਿਆਪਿਆ
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗੁਜਗਅਤਿਰਿ
 ੧੧ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖਾਯੋ
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈ
 ੧੩ ਮਯਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੩੪੬
 ੧ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦੀਪਿਆਰਾ
 ੨ ਆਪੇਅੰਤਜਜੇਗਜਸੇਤਜਉਤਰੁਜ
 ੩ ਆਪੇਹੀਸਰੁਆਪਿਰੈਪਿਆਰਾ
 ੪ ਆਪੇਕੜਾਅਪਿਤਗਜੀ
 ੫ ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦੀਪਿਆਰਾ
 ੬ ਆਪੇਸੇਵਾਸਾਇਦੀਪਿਆਰਾ
 ੭ ਅਨਿਕਜਨਮਾਵੈਛੁੜੇਦੁਖੁਪਾਇਆ
 ੮ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤੁਮਨੁਬੇਧਿਆ
 ੯ ਅਚਹੁਚੋਰੇਤਾਸਿਧਿਹੋਈ

੧ ਮਯਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਕਿਸੁਹਉਜਚੀਕਿਸੁਆਹਾਪੀ
 ੨ ਗੁਰੋਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈ
 ੩ ਜਉਭਉਭਾਉਅਭਉਰੈਮੇਨੇ
 ੪ ਪੁਤਕਸਤੋਲਕਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾ
 ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਆਵਡਭਗੀ
 ੬ ਸੁਖੀਏਕਉਪੈਖੈਸਰੁਸੁਖੀਆ
 ੭ ਤਨੁਸੰਤਨਕਧਨੁਸੰਤਨਕਾ
 ੮ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਾਸਿਆਤੁਕਰੇ
 ੯ ਸਗਲਸਮਗਰੀਮੋਹਿਵਿਆਪੀ
 ੧੦ ਬੇਜਤਬੇਜਤੋਖਾਜੀਬੀਚਾਰਿਓ
 ੧੧ ਕਹਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਅਪਨਾ
 ੧੨ ਏਕਪਿਤਏਕਸੇਕੇਹਮਬਾਹਿਕ
 ੧੩ ਕਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੇਠਾਕੁਰੁਸੁਆਮੀ
 ੧੪ ਜਿਨਾਬਾਤੋਕਬਹੁਤਾਏਸੋ
 ੧੫ ਚਗਨਕਮਲਾਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਲੀਨਾ
 ੧੬ ਹਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਉਹਣਾਇਓ
 ੧੭ ਹਮੇਐਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰੇ
 ੧੮ ਆਤਗਰੁਮਹਿਅਪਨਾਸਿਮਰਨ
 ੧੯ ਹਮਸੰਤਨਕੀਹੇਨੁਪਿਆਰੇ
 ੨੦ ਜੇਤੀਸਮਗ੍ਰੀਦੇਖਹੁਰੇਨਹ
 ੨੧ ਮਿਹਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾ
 ੨੨ ਹਤਨੁਛਾਡਿਕਉਡੀਸੀਗਿਸਾਗੇ
 ੨੩ ਗੁਣਗਵਹਿਪੁਰਨਾਬਿਨਾਸੀ
 ੨੪ ਕਰਲਕਰਵਲਾਹਪ੍ਰਭਦਾਤਾ

੨੫ ਪੁਕੀਸਹਲਿਸਗਲੈਕੈਲਾਥੈ
 ੨੬ ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨੁਅਧਿਆਏ
 ੨੭ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈ
 ੨੮ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੋਹਾਅਰੁਤੇਹਾ
 ੨੯ ਸਗਲਾਬਿਨਾਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸਤਰੁ
 ੩੦ ਜਾਕੈਸਿਮਹਲਿਹੋਇਅਨੰਦਾ
 ੩੧ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਭੈਰੁਭੂਠਨੰਦਾ
 ੩੨ ਜਾਕੈਸਿਮਹਲਿਸਕਕਿਛੁਪਾਈਐ
 ੩੩ ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੇਦਾਤਾ
 ੩੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ
 ੩੫ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ
 ੩੬ ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਸਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾ
 ੩੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਰਿਦਰੀਤਰਿ
 ੩੮ ਸੰਚਨਿਕਰਉਨਾਮਪਨਨਿਗਮਲਾ
 ੩੯ ਗੁਰਿਪੁਰੇਅਪਨੀਕਲਧਾਗੀ
 ੪੦ ਸੁਖਮੰਗਲਿਕਸਿਆਲੁ
 ੪੧ ਸਾਧੁਸੀਗਿਗਾਇਆਮਨਿਉਦਮੁ
 ੪੨ ਗਏਕਥੇਸੋਗਸਤਿਨਸੇ
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਾਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁ
 ੪੪ ਹਮਰੀਗਲਤਨਗਲੀਆਕਾਈ
 ੪੫ ਦੁਹਤੁਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪੇ
 ੪੬ ਬਖਸਿਆਪਾਹਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ
 ੪੭ ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਸਸੁਆਮੀਸੇਰੇ
 ੪੮ ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ
 ੪੯ ਮੋਹਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਥਾਹਆ

੫੦ ਜੀਅਜੈਤਸਤਿਤਿਸਕੇਕੀਏ
 ੫੧ ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹਸਹਸਚੁਕਾਇਆ
 ੫੨ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹੁ
 ੫੩ ਗੁਰਿਪੁਰੇਕਿਰਪਾਧਾਗੀ
 ੫੪ ਸਾਰਿਬੁਗੁਨੀਗੇਰੇਹਾ
 ੫੫ ਸੁਖਸਯਜਾਨੰਦਾ
 ੫੬ ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ
 ੫੭ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਪਲਿਆ
 ੫੮ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪੁਰੀ
 ੫੯ ਗੁਰਿਪੁਰੇਚਰਨੀਲਾਇਆ
 ੬੦ ਗੁਰਿਪੁਰੇਕੀਤੀਪੁਰੀ
 ੬੧ ਦਹਦਿਸਵਤ੍ਰਸੇਘਘਟਾਘਟ
 ੬੨ ਗਈਬੋਹੇਤ੍ਰਬੰਦੀਢੋਤ੍ਰੁ
 ੬੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਕਰਏਅਨੰਦਾ
 ੬੪ ਗੁਰਪੁਰਨਮਸਕਰੇ
 ੬੫ ਰਾਮਦਾਸਸੋਵਰਨਾਤੇ
 ੬੬ ਜਿਤੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮਾਚਿਤਿਆਇਆ
 ੬੭ ਅਗੇਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ
 ੬੮ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ
 ੬੯ ਗੁਰਅਮੁਨੇਬਾਧਿਹਾਰੀ
 ੭੦ ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇ
 ੭੧ ਸੋਈਕਰਾਇਜੇਤੁਪੁਕਾਵੇ
 ੭੨ ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪੋਇਆ
 ੭੩ ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਗਚਿਤਾਰਿਆ
 ੭੪ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ

94 ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪ
 95 ਅਪਨਾਹੁਸਿਆਏ
 99 ਪਰੇਸਾਹਿਦਿਤਾਬਨਾ
 ੭੦ ਐਥੇਓਥੇਰਖਵਾਲਾ
 ੭੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕਾਲਾ
 ੮੦ ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ
 ੮੧ ਗੁਰਿਪੁਰੇਪੁਰੀਕੀਨੀ
 ੮੨ ਗੁਰਪੁਰਾਅਹਾਧੇ
 ੮੩ ਕੁਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਆਵੇ
 ੮੪ ਸੁਖਸਾਹਿਧਾਰਿਆਇਆ
 ੮੫ ਪੁਰੁਅਪਨਾਹਿਦੈਧਿਆਇਆ
 ੮੬ ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੇਈ
 ੮੭ ਅਗੇਸੁਖਮੇਰੇਮੀਤਾ
 ੮੮ ਨਾਲਿਨਗਇਦੁਮੇਰੇ
 ੮੯ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁ
 ੯੦ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ੯੧ ਗੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭਜਨੁ
 ੯੨ ਸਿਮਰਉਅਪਨਾਸਾਈ
 ੯੩ ਸੁਨਹੁਬਿਨਤੀਠਕੁਰੇਮੇਰੇ
 ੯੪ ਜੀਅਜੀਤਸਰਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ੫੩ ੩੬੯
 ੧ ਹੇਮਨਾਅਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ੨ ਮਨਕੀਮਨਹੀਆਹਿਰੀ
 ੩ ਮਨਰੇਕਉਨੁਕਮਾਤਿਤੈਲੀਨੀ
 ੪ ਮਨਰੇਪੁਰੀਸਗਨੀਬਿਚਰੇ

4 ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੇ
 ੬ ਮਾਈਮੈਕਿਰਿਬਿਧਿਲਖਉਗੁਸਾਈ
 ੭ ਮਾਈਮਨੁਮੋਬਸਿਨਾਰੀ
 ੮ ਰੇਨਗਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾਰੀ
 ੯ ਇਹਜਾਗੀਮੀਤਨਦੇਖਿਓਕੈਈ
 ੧੦ ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁ
 ੧੧ ਜੇਨਰਦੁਖਮੇਦੁਖਨਹੀਮਨੇ
 ੧੨ ਪਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਿਮਾਰੀ
 ੧੩ ਸਾਧੋਇਹੁਜਗੁਖਲੁਤਮਾਸਾ
 ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹਨਪੁਜਉ
 ੨ ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਕਾਈ
 ੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਪਿਆਰੇ
 ੪ ਤੁਗੁਲਦੇਦੇਨਿਰਮਲੇਕਾਈ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੩੧੨
 ੧ ਕਗਤਦੀਸਦਾਤੁਭਖਦਾਹਰਿਜੀਉ
 ੨ ਨਿਗੁਣਿਅੰਨਐਐਬਖਸਿਲਏਕਾਈ
 ੩ ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਕਾਈ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੩੧੩
 ੧ ਸਰੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆਭਾਈ
 ੨ ਮਤਗਭਰਦੁਖਸਾਗਰਪਿਆਰੇ
 ੩ ਪਾਨੁਪੜਿਓਅਹੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਓ
 ੧ ਸੋਗਠੀਕੀਵਾਹਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੩੧੪
 ੧ ਤੁਐਪਾਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਲਹਾਰਿਆ
 ੧ ਸੋਗਠੀਬਾਲੀਕਗਤਾਕੀ ੫੩ ੩੧੫

੧ ਤਤਕਰਾਧਨਾਸਰੀਸਬਰਾਕੇਨਾਵ

੨ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩੩

੧ ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆਪਣਾ

੨ ਹਮਆਦਮੀਹਾਇਕਦਮੀ

੩ ਕਿਉਸਿਮਹੀਸਿਵਰਿਆਨੀਜਾਇ

੪ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਾਰਿਆਜਾਇ

੫ ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬੋਰਬਾਰ

੬ ਚੇਹੁਸਲਾਹੇਚੀਤਨਕੀਜੇ

੭ ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁਪਰਵਾਲਾ

੮ ਕਾਲੁਨਹੀਜੇਗੁਨਾਹੀਨਹੀਸਤਕਛੁਬੁ

੯ ਗਗਨੇਮੇਥਾਲਗਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕੁਬਨੈ

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੫੩੩੮੫

੧ ਇਹੁਸਨੁਅਬੁਟਨਿਬੁਟੈਨਜਾਇ

੨ ਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲੁਆਤਿਆਪਾਰਾ

੩ ਸਟਾਪਨੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ

੪ ਜਗੁਮੇਲਾਮੇਲੇਹੋਇਜਾਇ

੫ ਜੇਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਾਲਿਜਾਉ

੬ ਮਨੁਮੇਧਾਤੁਮਾਰਿਜਾਇ

੭ ਕਾਚਾਪਨੁਸੰਚਰਿਮੁਗਥਗਵਾਰ

੮ ਨਾਵੇਕੀਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ

੯ ਹਮਕੀਖਕਰੇਖਾਗੀਤੋਰੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩੩੮੬

੧ ਜੇਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤ

੨ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓ

੩ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖਾ

੪ ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਾਬਿਖੋਬਿਖੁਗਤੇ

੫ ਹਰਿਹਰਿਬੁਦਭਏਹੈਸੁਆਮੀ

੬ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਹੁਤੁਮਭਾਈ

੭ ਉਹਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਹਾਰਿਹੋਮਰਮੁ

੮ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁ

੯ ਹਰਿਪਦੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉ

੧੦ ਚਉਗਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਤੇਤੀਸਕੋਟਿ

੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਲਸਭਆਵਰਿ

੧੨ ਇਛੁਪੁਰੁਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ

੧੩ ਮੇਰੇਸਾਹੇਮੇਹਰਿਦਸਨਸੁਖੁਹੋਇ

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩੩੮੮

੧ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸ੍ਵਾਮੀ

੨ ਬਿਨੁਜਲਪਾਨਤਜੇਹੈਮੀਨਾ

੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਓਮਹਿਨਾਮਾ

੪ ਜਬਤੇਦਸਨਭੇਟੇਸਾਧੁ

੫ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਤੁਤਿਸਕਾ

੬ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਕੁਮਨ

੭ ਸਵੈਨਲਾਗਨਕਉਹੈਕਛੁਐ

੮ ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਅਪਨੇਉਪਾਰਿ

੯ ਜਿਹਕਹਲੀਹੋਵਹਿਸਮਾਮਿਦਾ

੧੦ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੀਤਅਗੇ

੧੧ ਜਿਨਿਕੀਨੀਵਸਿਅਪੁਨੇਤੈਗੁਲ

੧੨ ਤੁਮਦਤੇਠਕੁਗਪਾਤਿਪਾਥਕ

੧੩ ਪੁਜਾਵਹਤਤਿਲਕਾਇਸਨਾਨਾ

੧੪ ਬੰਧਨਭੇਦੁਟਕਾਵੇਪੁਰੁਮਿਲਾਵੇ

੧੫ ਹਰਿਹਰਿਸੀਨੇਸਤਉਬਾਰਿ
 ੧੬ ਅਬਹਰਿਹਾਖਨਹਰੁਚਿਤਾਰਿਆ
 ੧੭ ਮੇਰਾਸਾਗੇਰਾਮਸਿਉਹੇਤੁ
 ੧੮ ਅਉਖਧੁਤੇਰੇਨਾਮਦਾਇਆਲਾ
 ੧੯ ਹਰਪ੍ਰਭਹਾਖਿਲੇਹੁ
 ੨੦ ਦੀਨਦਹਦਨਿਵਾਰਿਠਕੁਰ
 ੨੧ ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੁ
 ੨੨ ਛੇਡਿਜਾਹਿਸੇਕਹਹਿਪਹਾਲ
 ੨੩ ਮੇਰਿਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਨਮੁਅਧਰੁ
 ੨੪ ਸੇਕਤਭੇਰੇਜਿਖਸਮੁਸਮਾਰੇ
 ੨੫ ਘਰਿਬਹਰਿਤੇਹਾਰਭਵਾਸਾ
 ੨੬ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏ
 ੨੭ ਜਹਜਹਮੇਖਉਤਹਜਹੁਰਿ
 ੨੮ ਜਿਨਿਦੁਮਭੇਜੋਤਿਨਹਿਬੁਲਾਏ
 ੨੯ ਸੁਨਹੁਸੀਤਪਿਆਰੇਬਿਨਉਯਾਰੇ
 ੩੦ ਮੇਰੇਲਾਸਭੇਲੇਭੇਲੇਭੇਲੇਹਰਿ
 ੩੧ ਹਰਿਏਕਸਿਮਰਿਏਕਸਿਮਰਿ
 ੩੨ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ
 ੩੩ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਸਦਾਇਆਲੇਗੋਬਿੰਦਾ
 ੩੪ ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਭੈ
 ੩੫ ਜਪੁਹਿਗੁਲਾਗੋਇਸੁਜੁਗਮਰਿ
 ੩੬ ਜਤਨਕਰੈਮਨੁਖਰਹਕਵੇ
 ੩੭ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪਨੇ
 ੩੮ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸਪੇਖੇ
 ੩੯ ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈਭੋਜਨੁ

੪੦ ਸੀਤਕ੍ਰਿਪਾਸਦਾਇਆਲਦਮੋਦਰ
 ੪੧ ਛੁਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇ
 ੪੨ ਪਹਰਨਾਏਕੁਝੁਨੁਨਿਦਾਇਵਹੀ
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਧੁਨਾ
 ੪੪ ਦੁਤਦੁਸਮਨਸਕਿਤੁਭੋਤਨਿਵਹਰਿ
 ੪੫ ਚਤੁਰਦਿਸਾਰੀਨਬਲੁਅਧੁਨਾ
 ੪੬ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਲਵੇਈ
 ੪੭ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੇਪਾਨਪਾਤਿਦਾਤਾ
 ੪੮ ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੇਏਕਾਮ
 ੪੯ ਮਾਗਉਗਮਤੇਇਕਦਾਨੁ
 ੫੦ ਮਾਗਉਗਮਤੇਇਕੁਥੋਕ
 ੫੧ ਤਿਸਨਾਬੁਝੇਹਰਿਕੈਨਾਇ
 ੫੨ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਹਬ੍ਰਹਮਿਸਰ
 ੫੩ ਹਰਿਚਰਨਸਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾ
 ੫੪ ਹਲਾਤਿਸੁਖਪਲਾਤਿਸੁਖਾਨਿਤਸੁਖੁ
 ੫੫ ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾ
 ੫੬ ਤਿਪਤਿਤਈਸਚੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ
 ੫੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ
 ੫੮ ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੁਹਉਪੀਤਿ

੧ ਮਹਲਾ ੯ ਦੁਪਦੇ ੫੩

੧ ਕਾਰੇਰੇਬਨੇਖਜਨੁਜਾਈ
 ੨ ਸਾਧੋਇਹਜਗੁਭਰਮਿਕੁਲਾਨਾ
 ੩ ਤਿਯੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਾਨਉ
 ੪ ਅਬੋਮੇਕਉਨਉਪਾਇਕਹਉ

ਅਸਟਪਦੀਅਮਹਲਾ ੧ ੫੩

੧ ਗੁਰਸਾਗਰਤਨੀਰਗੁਪੁਰੇ
 ੨ ਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪਰਵਲੁ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫੩ ੩੦੫
 ੧ ਜੋਜੋਚੁਨਿਆਇਓਤਿਤਿਉਰੁਭੁ
 ੧ ਵੰਤਮਹਲਾ ੫੩ ੩੦੫
 ੧ ਤੀਰਥਿਨਵਲਜਾਉਤੀਰਥੁਨਾਮੁਪੇ
 ੨ ਜੀਵਾਤੇਰੇਨਾਇਮਨਿਆਨਦੁਪੇ
 ੩ ਪਿਰਸੀਗੀਮੁਠਕੀਏਖਬਰਿਨਪਾਈਆ
 ੧ ਵੰਤਮਹਲਾ ੫੩ ੩੦੬
 ੧ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁਸਿਆਈ
 ੧ ਵੰਤਮਹਲਾ ੫੩ ੩੦੭
 ੧ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲ
 ੧ ਧਨਾਸਰੀਰਗਤਕੀਬਾਲੀ ੫੩ ੩੦੭
 ਜੋਤਸ੍ਰੀ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਤਤਕਰਜੋਤਸਿਰੀਕਾਸਬਦਕੇਨਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੦੦
 ੧ ਮੇਰੈਹੀਅਰੇਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿਬਸਿਆ
 ੨ ਹੀਰਾਥੁਅਮੋਖਕੁਰੈਰਗੀ
 ੩ ਹਮਬਾਰਿਕਛੂਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿ
 ੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆ
 ੫ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰੇਨਾਮੁਨਬਸਿਓ
 ੬ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਗੀ
 ੭ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ
 ੮ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਰਾ
 ੯ ਹਸਿਗਸਿਗਮੁਗਸਾਧੁਗਸਾਰਾ

੧੦ ਆਪੇਜੋਗੀਚੁਗਤਿਚੁਗਾਰਾ
 ੧੧ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੀਰੀਗੁਰਾਰਾ
 ੧ ਮਹਲਾ ੨ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਕੋਈਜਾਨੈਕਵਨੁਈਹਾਜਗੀਮੀਤੁ
 ੨ ਦੇਹੁਸਦੈਕਰੀਓ
 ੩ ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ
 ੪ ਲੋਕੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ
 ੫ ਅਬਮੇਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਮਾਗ
 ੬ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪਿਆਨੁਧਾਰਾ
 ੭ ਜਾਕਉਰਣੇਗੋਵਿਦਸਾਈ
 ੮ ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਪਨਰੂਪ
 ੯ ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਰਿ
 ੧੦ ਚਾੜਿਕਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੇਰ
 ੧੧ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ
 ੧੨ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਿਕੁਮਿਸਰਣੀ
 ੧੩ ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰੇਰਾਮ
 ੧ ਮਹਲਾ ੨ ਦੁਪਦੇ ੫੩ ੪੦੩
 ੧ ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ
 ੨ ਮਨਰੇਸਚਾਗਹਿਓਬਿਚਾਰਾ
 ੩ ਹਰਿਜੀਉਗਾਖਿਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ
 ੧ ਵੰਤਮਹਲਾ ੫੩ ੪੦੪
 ੧ ਸੁਲਿਖਾਰਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਇਕਕਉਬਿਨ
 ੨ ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਗਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ
 ੩ ਪਾਪੁਲੁਸੀਸਾਹਗਾਬਿਅਇਆ
 ੪ ਵਸਤਸਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫੩ ੪੦੫

੧ ਤਤਕਰਾਤਿਭੰਗਕਾਸਬਦਕੇਨਾਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਯਕਅਜਗੁਟਤਮੇਪਸਿਤੋ
 ੨ ਤਉਤੋਰਾਗਾਖਲਕੀਮੇਗਾਚੀਤੁ
 ੩ ਇਹਤਨੁਮਾਇਆਪਾਰਿਆਮਿਅਰੇ
 ੪ ਇਆਨਕੀਏਮਾਨਕਾਇਕਰੇਰਿ
 ੫ ਜੈਸੀਮੇਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਲੀ
 ੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੨੪
 ੧ ਸਰਿਆਏਹੁਕਮਿਸਮਾਹੁ
 ੨ ਨਿਤਨਿਯਫਲਕਰਮਕਮਾਇ
 ੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੨੪
 ੧ ਯਕਨੁਕਰਦਿਆਲਮਦੁਨੀਆ
 ੨ ਤੁਧਬਿਨੁਦੁਜਾਨੀਕੋਇ
 ੩ ਮਿਯਵਨੁਸਾਰਿਬੁਮਿਯਵਨੁ
 ੪ ਕਰੇਤੁਕਦਰਤੀਮੁਸਤਕ
 ੫ ਮੀਰਦਾਨਾਦਿਯੋਸਰ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਗਇਸਾ ੫੩ ੪੨੪
 ੧ ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇਖਿਆ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੪੨੭
 ੧ ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਲੀਆ
 ੧ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੪੨੭
 ੧ ਚੇਤਨਾਚੇਤਉਚੇਤਿਯੋ
 ੨ ਜਗੁਲੁਹੇਮਨਜਾਗਲੇਹੁ
 ੩ ਹਰਿਜਸੁਹੇਮਨਗਾਇਲੇ
 ੧ ਤਿਭੰਗਬਾਲੀਗੁਗਤਕੀ ੫੩ ੪੨੭

੧ ਤਤਕਰਾਸੁਹੀਕਾਸਬਦਕੇਨਾਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਭੰਡਾਧੋਇਬੋਸਿਧੁਪੁਦੇਵਹੁ
 ੨ ਅਤਿਵੇਲੈਨਬਾਹਿਜਾਇ
 ੩ ਉਜਲੁਕੇਗਾਚਿਲਕਲਾ
 ੪ ਜਪਤਪਕਬੰਧੁਬੇਰੁਲਾ
 ੫ ਜਿਨਕਉਭੰਡੋਰਾਉਤਿਨਸਵਰਸੀ
 ੬ ਭੰਡਾਧੋਸੋਇਜੋਤਿਸੁਰਵਸੀ
 ੭ ਜੋਗੀਰੇਵੈਜੋਗਵੈਭੰਗੀਰੇਵੈਖਾਇ
 ੮ ਜੋਗੁਨਖਿਖਜੋਗੁਨਡੰਡੇ
 ੯ ਕਉਲਤਰਾਜੀਕਉਲਤਲਾਤੇਰਾ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੨੦
 ੧ ਮਨਿਰਮਨਮੁਆਹਮਿਆ
 ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਜਿਓਪੁਰੇਤਮੁ
 ੩ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਡੰਡੇ
 ੪ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤਕਪਟਕਮਾਵਹਿ
 ੫ ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਯੋਜੀਬੁਜਾਈ
 ੬ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿੰਗੁਲਾਏ
 ੭ ਜਿਹਵਾਹਰਿਸਿਰੀਅਪਾਇ
 ੮ ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਦਿਆਉਤਮੁ
 ੯ ਤਿਨੀਅਤਹਿਹਰਿਆਹਮਿਆ
 ੧੦ ਜਿਥੇਹਰਿਆਹਮੀਐਤਿਥੇਹਰਿ
 ੧੧ ਜਿਸੇਨੇਹਰਿਸੁਪਸਨੁਰੇਏ
 ੧੨ ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਲਕਹਿਕਹਿ
 ੧੩ ਤੁਕਰਤਾਸਰਕਿਛੁਆਪੇਜਲਹ

੧੪ ਜਿਨਕੈਅਤਹਿਵਸਿਆਮੇਹਾਰਿਹਰਿ
 ੧੫ ਕੀਤਾਕਰਲਾਸਰਬਰਜਾਈ
 ੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਬਾਜੀਗਰਿਜੇਸੇਬਾਜੀਪਾਈ
 ੨ ਕੀਤੇਭੰਡਰਿਸੇਪੁਰੇਹਇ
 ੩ ਧਨੁਸੇਹਗਨੇਜੇਪੁਰੁਪਛਾਨੇ
 ੪ ਗਿਹੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਹਉਪਰਕੀਨਾਰਿ
 ੫ ਉਮਕਿਓਹੀਓਹਾਮਿਥਨਪੁਰਤਾਈ
 ੬ ਕਿਆਗੁਲਤੋਰੇਸਾਹਿਸਮਾਈ
 ੭ ਸੇਵਾਬੋਹੀਆਗੁਬਹੁਤਾ
 ੮ ਬੁਝੇਕਾਮਕਉਉਠਿਖਲੋਇਆ
 ੯ ਘਰਮਹਿਠਾਕੁਰਨਦਰਿਨਆਵੈ
 ੧੦ ਲਾਸਨੁਗਵਿਆਕਵਨਗਤੀਰੀ
 ੧੧ ਤੁਜੀਵਨੁਤੁਪਾਨਅਧਰਾ
 ੧੨ ਸੁਖਸਹਸਜਕੇਉਚਦੁਆਰੇ
 ੧੩ ਜਕੇਦਗਸਿਕੇਟਿਪਾਪਉਤਰੇ
 ੧੪ ਕਹਲੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ
 ੧੫ ਘਟਿਘਟਿਅਤਹਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ
 ੧੬ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਡਿਆਈ
 ੧੭ ਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਉਤਕਉਜੀਵਾ
 ੧੮ ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਨਧਾਰੀ
 ੧੯ ਲੋਭਮੋਹਮਗਨਅਪਹਾਈ
 ੨੦ ਧੋਖਤਚਾਖਤਕਹੀਐਅਧਾ
 ੨੧ ਜੀਵਤਮੇਬੁਝੇਪੁਰੇਸੋਇ
 ੨੨ ਗੁਰੁਪਰੇਮਸੁਕਰਲੇਹਾਰ

੨੩ ਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ
 ੨੪ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰਤੇਰਾ
 ੨੫ ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ
 ੨੬ ਗੁਲੋਗਪਾਲਪੁਰੇਕੇਨਿਤਗਾਰਾ
 ੨੭ ਬੋਧੰਠਨਗੁਰਜਤਸੰਤਵਸਾ
 ੨੮ ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸੇਕਪਰਹਰਿਆ
 ੨੯ ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁਨੀਜੋਥਾਏ
 ੩੦ ਘਾਤਹਕਾਇਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ
 ੩੧ ਗੁਰਪੁਰੇਜਬਰੇਦੇਦਇਆਲਾ
 ੩੨ ਸੇਸੀਜੋਗਕਰੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ
 ੩੩ ਬਹਤੀਜਾਤਿਕਦੇਦ੍ਰਿਸਟਿਨਧਰਤ
 ੩੪ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੇਭੈਸਾਗੁਰੁ
 ੩੫ ਘਰਕਾਜੁਨਜਲੇਹੁਤਾ
 ੩੬ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਚਲੁਪੁਰਪਾਇਆ
 ੩੭ ਅਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਲੀ
 ੩੮ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਾਉਦਇਆਲਾ
 ੩੯ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਗੁਨੋਕਈ
 ੪੦ ਦਰਸਨਕਉਸੇਚੈਸਕੁਕਈ
 ੪੧ ਰਲੀਸੁਹਾਵੀਛਪਗੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ
 ੪੨ ਹਰਿਕਾਸੰਤਪ੍ਰਨਧਨੁਤਿਸਕਾਪਨਿਹਾਰਾ
 ੪੩ ਜਿਨੇਮੇਰੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਤਦੁਮਹਿਪਾਉ
 ੪੪ ਘੀਤਿਘੀਤਿਗੁਰੀਆ
 ੪੫ ਰਾਸਿਮੰਡਲਕੀਨੇਆਖਾਰਾ
 ੪੬ ਤਉਮੇਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ
 ੪੭ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬਿਨਤੀਆ

੪੮ ਤੇਰਾ ਲਾਤੈ ਮਨਾਇਰਿ
੪੯ ਵਿਸਹਾਰਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਕਬਹੂੰ
੫੦ ਕਰਮ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੇ ਦੀਸਰਿ
੫੧ ਜੇਕਿ ਛੁਕੈ ਸੇਈ ਪੁਤ ਮਨਰਿ
੫੨ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇਤੁ ਪੁਰਾ ਬਦੇਰਾਖੇ
੫੩ ਜਬ ਕਿਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਛੁ ਆਕਰਤਾ
੫੪ ਭਗਠ ਕੇ ਹਰਿ ਸਤ ਤੁਮਾਰੇ
੫੫ ਪਰਬਤ ਮਪਰਮੇ ਸਰਸਤਿ ਗੁਰ
੫੬ ਤੁਮ੍ਹਰਿ ਤਿਅਣੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ
੫੭ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਤੁਸੁ ਆਸੀ
੫੮ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਲੀਆਇਆ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੪੩੧
੧ ਸਰਿ ਅਵਲੇ ਮੇ ਗੁਲਾਹੀ ਕੋਈ
੨ ਕਚਾ ਗੁਕਰੁ ਕਾਥੇ ਕੁੜਿ ਆਇ ਨ ਚਰਾ
੩ ਮਾਲ ਜਨਮੁ ਦੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
੪ ਜਿਉ ਅਗਲਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੀਨਿ ਘੜਾ
੫ ਮਨੁ ਨ ਭਾਵਿ ਸਾਰਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਿਆ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੪੩੨
੧ ਨੇਮੇ ਹੀ ਤੇ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ
੨ ਕਾਇਆ ਕਾਮ ਲਿਆਤਿ ਸੁਆਲਿਓ
੩ ਦੁਨੀਆ ਨਾਸਾ ਰਿਜੇ ਮਹਿ ਵੇਸੀ
੪ ਹਰਿ ਜੀ ਸੁਖ ਮੁਖ ਅਗਮੁਰੇ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੪੩੪
੧ ਕੋਈ ਆਲਿ ਮਿਲਵੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿਆ
੨ ਅਵਰਿ ਸਚਾਨੇ ਹਸਾਇਆ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੪੩੫
੧ ਉਹੁ ਹਰਿ ਓਇ ਬਿਖਿਅ ਕੇਰਗਾ
੨ ਮਿਥਨੇ ਮੇਰਾ ਅਗਨਿ ਕੇ ਸਾਗਰ
੩ ਜਿਨਿ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਹਰ ਸੀਐ
੪ ਜੇਰੁ ਈ ਜੇਰੁ ਕੀ ਸਾਈਆ
੫ ਸਿਮਿਤਿ ਬੇਦੁ ਪੁਰਾਨ ਪੁਕਰਨਿ ਪੈਥੀਆ
੧ ਕੁਚਰੀ ਸੁਚਰੀ ਗੁਲਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੪੩੭
੧ ਮਵਕੁਚਰੀ ਅੰਮਾ ਵਲਿ ਤੇ ਸੜੇ
੨ ਜਾਤੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੇਤੁ ਸਾਰਿ ਬੁਧੇ ਹੀ ਗਾਸਿ
੩ ਜੇਦੀ ਸੈਗੁਰ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਨਿ ਵਿਲਾਗੁਓ
੧ ਵੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ੫੩ ੪੩੭
੧ ਭਰਿ ਜੇ ਬਨਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪਈ ਕੁਝ ਪਾਹਿ ਪਹੁਲੀ
੨ ਹਮ ਪਾਰਿ ਸਜਨ ਆਏ
੩ ਆਵਹੁ ਸਜਨਾ ਹੁਇ ਪਾਦਰ ਸਨੁ ਤੇਰਾ
੪ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਖਿ ਆਜਗੁ ਪੈਸੇ
੫ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਾ ਗੁਲਵੇ ਮਨਿ ਭਵੇ ਸੇਈ
੧ ਵੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੪੪੦
੧ ਸੁਖ ਸੇਹਿ ਲੜਾ ਹਰਿ ਸਿਆਵਹੁ
੨ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੇ
੩ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਹਿਲਾ
੪ ਚੁਗ ਚੋਰੇ ਮਨ ਜੇ ਕਵੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਾਗੁਨੇ
੫ ਹਰਿ ਹੋਰੇ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵਹੁ
੬ ਜੇਲੇ ਕੁਹਿ ਵਹੁ ਬਾਲੜੀਏ
੭ ਸੇਹਿ ਲੜਾ ਹਰਿ ਮਨਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
੧ ਵੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੪੪੨
੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਲਵਿ ਕਲਿ

੨ ਹਰਿ ਪਰਿ ਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵੇ
੪ ਆਵਹੁ ਸਤਿ ਜਨੁ ਗੁਲਗਾਵਹੁ ਗੋਵਿੰਦੁ
੫ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਜਨੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ ਮਿਲਿਆ
੬ ਮਹੇਰਿ ਸੁਵੇ ਜਨੁ ਉਮੈ ਬਿਖਿਆ
੭ ਵੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੪੪੫
੮ ਗੁਲਗਾਵੇ ਤੁਕਾਏ ਦੇਖਿ ਗੁਲਨਾ ੪੪੫
੨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀਟੇ ਕਸਤਿ ਗੁਰਿ
੩ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਲਗਾਵਲਾਗੇ
੪ ਤੁਠਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੇਰੇ ਜੇਹੀ ਪਲ ਚੇਰੀ
੫ ਸਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾ
੬ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁ ਆਸੀ
੭ ਹਰਿ ਜੇ ਪਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ
੮ ਭੈਸਾ ਗੋਰੇ ਭੈਸਾ ਗੁਰੁ ਤਰਿਆ
੯ ਆਬਿਚਲਨ ਗੁਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਕਾ
੧੦ ਸਤਿ ਕੇ ਕਰ ਜਿਆ ਪਿਥ ਲੇਇਆ
੧੧ ਮਿਠੇ ਬਲੜ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਨੁ ਸੁਆਮੀ
੧੨ ਵਰਾ ਸੁਹੀ ਕੀ ਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੪੪੬
੧ ਆਖੇਤ ਬਤੁਰ ਚਾਇਓ ਨੁ ਆਕਾਸ ਪ
ਸੁਹੀ ਬਾਲੀ ਕਗਤ ਕੀ ੫੩ ੪੪੭
ਬਿਲਾਵਾ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦ
ਭਤ ਕਾ ਬਿਲਾਵਾ ਕਾ ਸਬਦਾ ਕੇ ਨਵ
੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੪੫
੧ ਤੁਸੁ ਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉਮੀਆ

੨ ਮਨੁ ਮੰਦਰ ਤੁਵੇ ਸੁਕਲ ਦਰੁ
੩ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨਿਸਾਸੁ
੪ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਿਆਨੇ
੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩
੧ ਸਿੰਗੁ ਪਿੰਗੁ ਪਾਇਆ ਸਿੰਗੁ ਸੁਇਆ
੨ ਅਤੁਲਾ ਕਿਉ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ
੩ ਸਾਰਿ ਬਤੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਸਾਰਿ ਬਤੇ
੪ ਪੁਰਾ ਬਾਟੁ ਬਲਾਇਆ ਪੂਰੇ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸੇ ਨੇ ਆਪੇ ਲਾਏ
੬ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਵਾਡੇ ਆਈ ਪਾਈ
੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩
੧ ਉਦੁ ਮਮਤਿ ਪੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
੨ ਹਮ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਆਗਿਆ ਨ ਮਤੀ
੩ ਹਮ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੇਰੇ ਬਿਖਿਆ
੪ ਆਵਹੁ ਸਤਿ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਕਾਈ
੫ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਦੇਵੇ ਸੁ
੬ ਆਨਦ ਮੁਲਾ ਪਿਆਇਓ ਪੁਰੇ ਬਤ ਮੁ
੭ ਬੋਲੁ ਰੁਣੀ ਆਰਾਮ ਨਾਮੁ
੮ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੪੮
੧ ਨਵੀ ਆਵੇ ਤਿਸ ਸਿਉ ਮੇਰੇ
੨ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀ ਏ ਗੁਰ ਦੇਵ
੩ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪੁਰ ਮੇਰੇ
੪ ਮੇਰਾ ਨਿਤੇਰੀ ਏ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
੫ ਬਿਖੇ ਬਨੁ ਠੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਹੀ ਸਖੀਏ

੬ ਏਕੁਪਸਗੋਲਪਸਾਹਾ
 ੭ ਆਪਿਉਪਵਨਆਪਿਸਧਰਨ
 ੮ ਭੁਲੇਮਾਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾਇਆ
 ੯ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਸਤੁਅਪਨਾ
 ੧੦ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਖਿਨਮਾਇਆ
 ੧੧ ਗੁਰੁਪੁਰਾਵਵਤਗੀਪਾਈਐ
 ੧੨ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਿਦੇਮਹਿਚੀਨਾ
 ੧੩ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਅਹਿਮੀਤ
 ੧੪ ਮੋਹਿਨਿਗੁਨਸਭਗੁਣਹਿਬਿਧੁਨਾ
 ੧੫ ਕਵਨੁਜਨੈਪ੍ਰਭੁਤਮਗੀਸੇਵਾ
 ੧੬ ਮਾਤਗੁਰਮਹਿਹਾਥਦੇਗਾਖਿਆ
 ੧੭ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ
 ੧੮ ਸੁਬਨਿਧਨਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵ
 ੧੯ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇ
 ੨੦ ਚਗਨਕਮਲਪ੍ਰਕਾਸਿਦੇਇਆਏ
 ੨੧ ਸੀਤਿਪਾਈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ
 ੨੨ ਮਮਤਾਮੋਹਯੋਹਮਦਮਾਤਾ
 ੨੩ ਸਗਨਅਨੰਦਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿ
 ੨੪ ਜਿਸੁਉਪਹਿਰੇਵਤਦਇਆਲੁ
 ੨੫ ਮਨਮਹਿਸਿੰਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
 ੨੬ ਗੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿਗਵਾਇਆ
 ੨੭ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੈਅਸਾਖਿਧਰਬਾਰ
 ੨੮ ਤਾਪਸੀਤਾਪਸਗੋਲਗਏਬਿਨਸੇ
 ੨੯ ਕਾਰੁਸੰਗਿਨਚਾਸਹੀਮਾਇਆ

੩੦ ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਅਨੰਦਸੁਖ
 ੩੧ ਮਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜਿਆ
 ੩੨ ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਆਈਆ
 ੩੩ ਲਾਲਗੁਣਿਸਕਉਲਾਗਾ
 ੩੪ ਹਾਖਨੁਅਪਨੀਸਹਲਪ੍ਰਭ
 ੩੫ ਦੋਸੁਨਕਾਦੁਦੀਜੀਐ
 ੩੬ ਮਿਹਤੁਸੋਸੋਸੋਉਪਰੇ
 ੩੭ ਪਿਗਲਪਰਬਤਪਾਗਿਪਰੇ
 ੩੮ ਅੰਬੁਧਿਪਰਬਦਨੀਤ
 ੩੯ ਚਗਨਰਣੇਸੰਤੋਖਦਿਖਾ
 ੪੦ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨਾ
 ੪੧ ਟਹਲਕਉਤਰੇਦਾਸਕੀ
 ੪੨ ਕੀਤਾਏਕੁਹਿਸੇਕਹਿ
 ੪੩ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਥੇ
 ੪੪ ਪਾਦੀਪਖੀਪੀਸੁਦਾਸਕੇ
 ੪੫ ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿਭੇ
 ੪੬ ਅਯਬਚਨਸਾਧੁਜਨਾ
 ੪੭ ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਆ
 ੪੮ ਏਕੋਟਕਗੋਬਿੰਦਕੀ
 ੪੯ ਮਾਤਪਤਿਤੇਰਈਸੀਤਿ
 ੫੦ ਸੋਈਮਲੀਨਦੀਨੁਹੀਨੁ
 ੫੧ ਜਲੁਢੇਵਉਇਹਸੀਸਕਰਿ
 ੫੨ ਇਹਸਾਗੁਰਸਈਤੇਰੇ
 ੫੩ ਬੰਧਨਕਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿ

੫੪ ਭੋਤੇਉਪਜੈਰਗਤਿਪ੍ਰਭ
 ੫੫ ਤਿਸਨਾਬੁਝੀਮਮਤਗਈ
 ੫੬ ਹਰਿਗਤਕਾਆਸਾ
 ੫੭ ਬੰਧਨਕਟੇਸੇਪ੍ਰਭੁ
 ੫੮ ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਹਿਆ
 ੫੯ ਉਦਮੁਕਰਤਅਨੰਦੁਭਇਆ
 ੬੦ ਜਿਨਿਤੁਬੰਧਿਕਰਿਢੋਡਿਆ
 ੬੧ ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੋਠਿਗਾ
 ੬੨ ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤਏ
 ੬੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁ
 ੬੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਗਾਪੀਐ
 ੬੫ ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਤਿਤਿਆਗਿਆ
 ੬੬ ਕੁਸਰਿਮਸਤਕਿਥਾਖਿਆ
 ੬੭ ਚਗਲਕਮਲਕਾਆਸਾ
 ੬੮ ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਆਗਾਪੀਐ
 ੬੯ ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਭੁਕੇ
 ੭੦ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾ
 ੭੧ ਦਾਸਤੋਕੀਬੋਨਤੀ
 ੭੨ ਸਰਬਸਿਧਿਹਰਿਗਈਐ
 ੭੩ ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਪ੍ਰਭਿ
 ੭੪ ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾ
 ੭੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਗਾਮਿਆ
 ੭੬ ਧਰਤਿਸੁਹਵੀਸਠਲਥਾਨੁ
 ੭੭ ਗੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿ
 ੭੮ ਮਹਿਮਰਿਜਨੇਮਾਜਿਨਵਿਸਰਿਆ

੭੯ ਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈ
 ੮੦ ਅਪਲੇਬਾਲਕਆਪਿਗਖਿਅਨੁ
 ੮੧ ਮੋਹੋਮੋਹਸਵਈਇਹਨਸੁਨਾਏ
 ੮੨ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੋਹਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ
 ੮੩ ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਓਧਾਰਨ
 ੮੪ ਸੰਤਨਕੇਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਕੀਬਾਤ
 ੮੫ ਗਾਖਿਈਏਅਪਨੇਜਨਾਮਾਪ
 ੮੬ ਤਾਪੁਲਾਹਿਅਗੁਰਸਿੰਘਨਹਾਰ
 ੮੭ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜੋਰੇਦੀਪਾ
 ੮੮ ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਮਿਨਾਵਤੁਰੇ
 ੮੯ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਆਪਾਹਮੋਲੀ
 ੯੦ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਈ
 ੯੧ ਕਿਆਹਮਜੀਅਜੰਤਬੇਚਾਰੇ
 ੯੨ ਅਗਮਰੂਪਾਬਿਨਸੀਕਰਤਾ
 ੯੩ ਸੰਤਸਹਲਿਸੰਤਟਹਲਕਹੀ
 ੯੪ ਮਨਕਿਆਕਰਤਹਉਕਿਆਕਰਤਾ
 ੯੫ ਨਿੰਦਕਏਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀਐ
 ੯੬ ਐਸੇਕਚੇਕੁਲਿਪਰੇ
 ੯੭ ਮਨਤਨਹਸਨਾਹਰਿਚੀਨਾ
 ੯੮ ਗੁਰਿਪੁਰੇਮੋਗੀਗਾਖਿਲਈ
 ੯੯ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਮੁ
 ੧੦੦ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਹੀ
 ੧੦੧ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੇਗਾ
 ੧੦੨ ਅਚੁਤਪੁਜਾਜੋਗੋਪਾਲ
 ੧੦੩ ਸਿਮਰਤਨਮੁਕੋਟਿਜਤਨਭਏ

੨੮ ੧ ਤਤਕਰਾਮਕਲੀਕਾਸਬਦਕੇਨਾਵ
ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩
੧ ਕੋਈਪੜਤਾਸਤਸਾਕਿਰਤਾ
੨ ਸਰਬਜੋਤਿਤੋਹੀਪਸਰਿਹਰੀ
੩ ਜਿਤੁਦਰਿਬਸਾਹਿਕਵਨੁਦਰੁਕੀਐ
੪ ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਝੀ
੫ ਸੁਲਿਆਛਿੰਦ੍ਰਾਨਨਕੁਬੇਲੇ
੬ ਹਮਡੋਲਤਬੇਰੀਪਾਪਰੁਗੈ
੭ ਸੁਗਤੀਸੁਗਤਿਹਲਾਈਐਏਤੁ
੮ ਤੁਮਨੋਨਿਵਲੁਮਨਲੁਭੇਗਨਾਉ
੯ ਸਾਗਰਮਹਿਬੁਦਬੁਦਮਹਿਸਾਗਰੁ
੧੦ ਜਹਗਿਪੁਕਰਿਪਾਧਾਰੀ
੧੧ ਛੁਟਹੁਕੇਜਨਮਾਗਤਮਗੈ
੧ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦਾ ੫੩ ੪੬੬
੧ ਸਤਜੁਗਿਸਚੁਕੇਸੋਸਕੁਕੋਈ
੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੬੭
੧ ਜੇਵਡੁਤੋਵਹਿਵਡੁਭਗੀ
੨ ਗਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇਆਅਨਿਦਾ
੩ ਹਰਿਕੀਸਖਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇ
੪ ਜੇਵਡੁਭਗੋਵਹਿਵਡੁਮੇਰੇ
੫ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਾਹੁਹਰਿਮੇਲੁ
੬ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਾਵਡੁਪੁਰਖੈ
੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੬੮
੧ ਕਿਰਪਾਕਰੁਦੀਨਕੇਦਤੇ
੨ ਪਵਤੁਚਰਨਤਲਿਉਪਰਿਆਵਹੁ

੩ ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵਤਦੁਖਾ
੪ ਤੋਗੁਲਹਰਤਰੇਨਿਗਰੀ
੫ ਅੰਗੀਕਰੁਕੀਆਪੁਰਮਪਨੇ
੬ ਤੁੰਦਨਤੁੰਆਬਿਚਯੁਤੁੰਹੀ
੭ ਕਰਿਕਰਿਤਾਮਪਖਾਵਜਨੇਨਹੁ
੮ ਓਅੰਕਾਹਿਏਕਧੁਨਿਏਕੇ
੯ ਕੋਈਬੋਲੇਗਮਰਮਕੋਈਖੁਦਾਇ
੧੦ ਪਵਨੇਮਾਰਿਸੁਮਾਇਆ
੧੧ ਜਪਿਗੋਬਿਦੁਗੁਮਾਲੁਲਾਲੁ
੧੨ ਚਾਹਿਪੁਕਰਹਿਨਾਤੁਮਾਨਹਿ
੧੩ ਤਗਾਕਰਿਕੋਲਾਈਬਿਗਲੀ
੧੪ ਕਰਨਕਾਵਨੁਸੋਈ
੧੫ ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵ
੧੬ ਤਨੇਤਵੁਟਕੀਅਪੁਨੀਧਾਰੀ
੧੭ ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹਿਤਾ
੧੮ ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇਰਿ
੧੯ ਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਸੁਲੇਗ
੨੦ ਪੰਚਸਬਦਿਤਹਪੁਗਨਾਦ
੨੧ ਰੇਟਸੰਗਿਪਾਹਬੁਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ
੨੨ ਤੋਰੇਕਾਜਿਨਹਿਹਰਾਚੁਮਾਲੁ
੨੩ ਸੰਚਹਿਦਰਬੁਦੇਹਿਦੁਖੁਲੇਗ
੨੪ ਕਰਿਸੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛੁ
੨੫ ਜੇਕਿਛੁਕੋਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ
੨੬ ਕੋਟਿਜਪਤਾਪਬਿਸਮ
੨੭ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ

੨੮ ਸੰਤਕੋਸੰਗਿਗਮਗੀਕੇਲਾ
੨੯ ਗੁਰੁਕਰਿਪਕਰੀਨਾਈਹਬਿ
੩੦ ਆਤਮਾਮੁਸਰਬਮਹਿਪੇਖੁ
੩੧ ਦੋਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ
੩੨ ਕਉਡੀਬਦਲੋਤਿਆਗੇਰਤਨੁ
੩੩ ਗੇਲਿਦਿਨਸੁਜਪਿਓਹਰਿਨਾਉ
੩੪ ਤੇਹੀਸਰਲਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ
੩੫ ਰਤਨਜਵੇਹਨਾਮ
੩੬ ਮਹਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦ
੩੭ ਕਿਛੁਪੁਰਾਚੁਨਕੀਓਜਾਨਿ
੩੮ ਰਾਖਨਹਰਦਇਆਲਾ
੩੯ ਸਗਲਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁ
੪੦ ਰੇਵੈਸੋਈਕਲਮਾਨੁ
੪੧ ਦੁਖਰਦੇਹਸਵਹਿ
੪੨ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ
੪੩ ਮਨਮਹਿਜਪਿਭਗਵੰਤੁ
੪੪ ਬਿਗਬਰੁਵਸਾਸੋਕ
੪੫ ਕਰਨਕਰਨਕਰੀਮ
੪੬ ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਬਿਨਸੇਪਾਪ
੪੭ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ
੪੮ ਕਿਸੁਕਰਵਾਸੋਬਿਚਹਰਿਕਵਨ
੪੯ ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ
੫੦ ਗਉਕਉਚਾਹੇਸਾਹਦੁਲੁ
੫੧ ਪੰਚਸੰਘਰਾਖਪੁਰਮਾਰਿ
੫੨ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਮੇਰਾ

੫੩ ਗਜਗਮਕੀਸਰਲਾਇ
੫੪ ਈਸਨਤੇਬੇਸੰਤਰੁਭਾਗੈ
੫੫ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਬੀਆ
੫੬ ਐਸਾਪੁਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾਈ
੫੭ ਗਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਲਗੀਤ
੫੮ ਗੁਰਪੁਰਾਮੇਰਾਗੁਰਪੁਰਾ
੫੯ ਨਰਨਹਰਨਮਸਕਾਰੀ
੬੦ ਰੁਪੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗ
੧ ਮਹਲਾ ੬ ਚਉਪਦੇ ੫੩
੧ ਰੇਮਨਿਓਟਿਲੇਪੁਰਨਾਮਾ
੨ ਸਾਧੋਕਉਨੁਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ
੩ ਪ੍ਰਾਨੀਗਾਇਨਸੁਮਿਲੇਹ
੧ ਮਹਲਾ ੭ ਚਉਪਦੇ ੫੩
੧ ਸੋਈਚੰਦੁਚਕਰਿਸੇਤਰੇ
੨ ਜਗੁਪਰੋਬੇਧਹਿਮੜੀਬੰਧਾਵਹਿ
੩ ਖਟਮਟਦੇਹੀਮਨੁਬੋਗੀ
੪ ਸਾਹਗਲਹਿਨਕਰਹਿਬਿਚਾਰੁ
੫ ਹਨੁਨਿਗੁਰੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ
੬ ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜਾਵਹੁਨੋਕੋਈ
੭ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਵਹਿਉਰੇ
੮ ਜਤਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
੯ ਅਉਹਨਹਸਤਮੜੀਪਰੁਛਾਇਆ
੧ ਮਹਲਾ ੮ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੪੭੦
੧ ਸਰੋਮੇਦੀਆਮੁੰਦਾਕੀਪਾਇਜੋਗੀ
੨ ਭਗਤਿਖਜਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤ

੩ ਹਰਿਕੀਪੁਜਾਦੁਲੀਭਰੇਸਤਰੁ ੧ ਸਿਧਿਯੋਗੋਸਟਿਮਹਲਾ ੪੩ ੪੨੨

੪ ਹਮਕੁਟਲਕੁਚੀਲਾਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀ ੧ ਸਿਧਸਭਕਰਿਆਸਲਿਬੈਠੇਸਤਰਾਚੈਕੂ ੧

੫ ਨਾਮੁਖਜਾਨਸਤਿਗੁਰੇਤਪਾਇਆ ੧ ਵਰਸੋਏਕਾਨਾਇਮਹਲਾ ੪੩ ੪੨੩

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੪੩ ੨ ਸਚੈਤਖਤਰਚਾਇਆਬੈਸਲਕਉਜਾਈ

੧ ਕਿਨਰੀਕੀਆਪਗਵਿਗਤਿਪਸਾਰਾ ੧ ਵਰਸੋਏਕਾਨਾਇਮਹਲਾ ੪੩ ੪੨੪

੨ ਇਸੁਪਾਨੀਤਿਜਿਨਿਤੁਪਕਿਆ ੧ ਬਟਲਹਰੈਬਾਟੁਆਪਹੀਥਇਆ

੩ ਕਾਹੁਬਿਹਵੈਗੰਗਸਹੁਪ ੧ ਵਰਸਤੇਕੀ ੪੩ ੪੨੫

੪ ਦਾਵਾਅਗਨਿਹੇਰੇਬੁਟ ੧ ਨਉਕਰਤਕਾਦੁਕਰੇਕਉਬੈਲੁਹੈਵੈਜੀਵੈਦੇ

੫ ਜੀਅਜਤਸਭਿਪੇਖੀਅਰਿ ੧ ਰਾਮਕਲੀਬਲੀਭਗਤਾਕੀ ੪੩ ੪੨੬

੬ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਰਿ ੧ ਈਸਤਿਗੁਪਸਾਦਿ

੭ ਮਨੁਤਨੁਗਤਰਾਮਪਿਆਰੇ ੧ ਤਤਕਾਨਟਨਾਇਨਕਾਸਬਦਕੇਨਵ

੮ ਮਨਬਚਕੁਮਰਾਮਨਮੁਚਿਤਰੀ ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੪੩ ੪੨੭

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ ੪੩ ੪੨੮ ੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿਨਮੁਹੇਗੇ।

੧ ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੁਮਾਏ ੨ ਰਾਮਜਪਿਜਨਰੇਮੇਨਾਮਿਰੇ

੧ ਸਟ ੪੩ ੪੨੯ ੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਸੇਖ

੧ ਜਗਿਦਾਤਸੋਇਰਗਤਿਵਲੁਤਿਪਾਇ ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਮਰੰਗੇ

੧ ਵਰੁਮਹਲਾ ੪ ੪੩ ੪੩੦ ੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਮਨੇ

੧ ਸਾਜਨਕਾਮੇਰਾਸਾਜਨਕਾ ੬ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਭਤਿਹਰਿਪੁਲਵੇ

੨ ਹਰਿਹਰਿਸਿਆਇਮਨਾ ੭ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਿਸਫਲਹਰਿਪਾਲ

੩ ਹੁਲਾਸੁਲਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁ ੮ ਮਨਮਿਸੁਸਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ

੪ ਖੁਡਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣ ੯ ਕੇਈਆਨਿਸੁਨੇਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਲ

੫ ਜਾਸੁਗਾਵਹੁਵਡਭਾਗੀਰੇ ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੪੩ ੪੪੦

੬ ਹੁਲਾਸੁਲਕੁਗਾਉਸਖੀ ੧ ਰਾਮਉਕਿਆਜਾਨਕਿਆਤਵੈ

੧ ਈਸਤਿਗੁਪਸਾਦਿ ੨ ਉਲਹੈਨੇਮੇਕਾਹੁਨਦੀਰ

੧ ਈਅਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਿ ੩ ਜਾਕਉਰਈਤਮਾਗੀਪੀਰ

੪ ਅਮਨਾਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿਉਸਾਹਿਓ ੨ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਰੁ

੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਰਿਓ ੩ ਐਸੋਸਾਈਹਰਿਕੇਨਾਮੁ

੬ ਚਗਨਕਲਾਸੀਗਿਲਾਗੀਡੋਰੀ ੪ ਇਹਿਹਮੇਸਫਲਕਾਜ

੭ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਨੁਗਇਨ ੫ ਸਭਕੇਸੰਗੀਨਾਹੀਦੁਰਿ

੮ ਮੇਰੇਮਨਸਬਸੁਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ ੬ ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਾਲਾ

੯ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਗੁਰੋਪਾਲ ੭ ਖੁਡਸਮਰਬੁਦੇਵਅਪਾਰ

੧੦ ਕਉਰੈਮੇਰੇਸਾਜਨੁਮੀਤੁ ੮ ਮਨਿਭਨਿਬਸਿਹਰੋਪਾਲ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੪੩ ੧ ਮਾਲੀਗਉੜਾਬਲੀਭਗਤਾਕੀ ੪੩

੧ ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਪਾਰੇ ੧ ਈਸਤਿਗੁਪਸਾਦਿ

੨ ਰਾਮਹਮਪਾਥਹਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ੧ ਤਤਕਾਮਾਭੁਕਾਸਬਦਕੇਨਵ

੩ ਰਾਮਹਰਿਅਮ੍ਰਿਤਸਹਿਨਾਵਾਰੇ ੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੪੩

੪ ਰਾਮਗੁਰਸਰੀਪੁਰੁਖਵਾਰੇ ੧ ਪਿਛੁਹੁਗਤੀਸਦਕਾਨਾਮੁਖਸਮਕਾਏਹੁ

੫ ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਏਹੁਉਬਾਰੇ ੨ ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿਤੁਕਮਾਇਆ

੬ ਮੇਰੇਮਨਭਚੁਭਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ ੩ ਕਾਲੀਕਗਦੁਮਨੁਮਸਵਾਲੀ

ਮਾਧਿਸਿੰਘ ੧ ਈਸਤਿਗੁਪਸਾਦਿ ੪ ਬਿਮਲਮਣੁਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲ

੧ ਤਤਕਾਮਾਲੀਗਉੜੇਕਾਸਬਦਕੇਨਵ ੫ ਸਖੀਸਹੇਈਗਗਬਿਗਰੇਈ

੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੪੩ ੪੪੧ ੬ ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਏਗੋਲਾ

੧ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਰੇ ੭ ਕੇਈਆਖੈਕੂਤਨੇਕੇਈਕੇਰੇਬੇਤਾਲਾ

੨ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖਦਾਤਾ ੮ ਇਹੁਪਨੁਸਬਹਰਿਆਭੁਗਪੁਰਿ

੩ ਸਭਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਾ ੯ ਸੁਰਸਹੁਸੇਮਿਐਸੋਮਸਹੁਪਖਿਲੇ

੪ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਗਸਿਧਾਗਾ ੧੦ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮੁਆ

੫ ਮੇਰੇਮਨਭਚੁਹਰਿਹਰਿਨਮੁਗੁਪਾਲਾ ੧੧ ਜੋਗੀਚੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਮਾਇਲੁ

੬ ਮੇਰੇਮਨਭਚੁਸਭਿਕਿਸਾਵਿਖਕਾਟ ੧੨ ਅਹਿਨਿਸਿਜਗੋਨੀਦਨਸੇਵੈ

੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੪੩ ੪੪੨ ੧ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੪੩ ੪੪੩

੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸੁਖਸਾਰੁ ੧ ਜਾਬੈਸਾਥਰਿਤੇਬੈਸਾਸੁਆਮੀ

੨ ਆਵਲਜਾਣਨਾਬੀਐ
੩ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀ
੪ ਸਾਚਿਹੋਸੈਟੋਲਿਯੁ
੫ ਮਾਭੁਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੁਗੁਕੰਚਨੁਹੋਇ
੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੫੪
੧ ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰਬਚਨੀ
੨ ਸਿਧਸਮਾਸਿਜਪਿਓਲਿਵਲਾਈ
੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਭੋਗੁਮਾਤਿ
੪ ਹਰਿਮੁਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦਾ
੫ ਹਰਿਹਰਿਕਬਾਸੁਲਾਇਪੁਰ
੬ ਹਰਿਭਾਉਲਗਾਏਗੀਆ
੭ ਹਰਿਹਰਿਗਤਿਭੋਰਭਰਾ
੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਮਨਮੋਰੇ
੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੫੪
੧ ਡੋਪੇਸਗਤਿਅਕਸੁਨਖੜਾ
੨ ਮੰਚਬਰਖਕੇਅਨਾਸੁਪੁਬਰੁ
੩ ਵਿਤਨਾਵਿਤਨੁਮਿਓਬਹੁਰਾਤੀ
੪ ਕਵਨਬਾਨਪੀਰਿਓਹੇਨਾਮਾ
੫ ਮਨੁਮੋਹੁਅਹੁਭੋਕੁਵਿਕਾਰਾ
੬ ਮੁਖਿਅਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਕਰ
੭ ਜੋਸਮਾਸੁਸਬਗੁਲਨਾਇਕ
੮ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਾਬਿਧਿਜਾਨੈ
੯ ਚਗਨਕਮਲਪੁਰੁਭਾਖਚੀਤ
੧੦ ਪੁਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾ
੧੧ ਗੁਪਤਕਰਤਾਸਹਿਸੇਪੁਰ

੧੨ ਬਾਹਰਿਛੁਛਨਿਤੇਛੁਟਿਪਰੇ
੧੩ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਆ
੧੪ ਛੁਟੇਕਾਂਡਭਰਮਕਾਰਿਵੈਭਇਆਪਸਾਸੁ
੧੫ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਮੁਖਤੇਪੀਡਿਤਾ
੧੬ ਕਟਿਲਾਖਬਰਸੋਕਰਜਾ
੧੭ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਰੀਕੀਏ
੧੮ ਮੋਨੀਮੋਰਿਲੀਏਤੈਗੁਨਿਆ
੧੯ ਸਿਮਰਉਦੇਕਨਿਜਨੁਸੋਊ
੨੦ ਕਤਕਉਡਹਕਵਹੁਲੇਗਾ
੨੧ ਮੇਰਾਠਕੁਰੁਅਤਿਰਾਹਾ
੨੨ ਪਤਿਤਉਧਾਨਤਾਗਨ
੨੩ ਤਿਪਤਿਅਪਾਏਸਿਤਾ
੨੪ ਛੇਡਿਸਗਲਾਸਿਆਲਪਾ
੨੫ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹਿਅਸੋਰਤੇਖੇਖੇਰ
੨੬ ਪੁਰਖਪੁਰਨੁਸੁਖਦਾਤਾ
੨੭ ਚਲਤਬੈਸਤਸੇਵਤਜਾਗਤ
੨੮ ਤਾਜਿਆਮੁਬਿਨਸੀਤਾਪੁ
੨੯ ਪਤਿਪਾਲਮਾਤਾਉਦਰਿਗੇਖੇ
੩੦ ਪਤਿਤਪਵਨਨਾਮੁਜਕੇ
੩੧ ਸਿੱਧਗੁਵਿਜੇਗੁਪੁਰੁਹੀਪੁਆ
੩੨ ਵੈਦਨਵਾਈਭੋਲੇਨਰਾਈ
੧ ਮਹਲਾ ੫੩ ੫੪
੧ ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ
੨ ਅਬੋਮੇਕਰਾਕਰਉਰੀਮਾਈ
੩ ਮਾਈਮੇਮਨੋਕਮਾਨੁਨਤਿਆਗਿਓ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫੩
੨ ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਬੇਸੁਲੇਹੇਮੁਨੀਅਨੇਕ
੩ ਆਪੇਸਗਤੀਧਉਲੁਅਕਸੁ
੪ ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਅਨੀਬੋਲੀ
੫ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਅਪਾਰੇ
੬ ਸਾਚੇਮੇਲੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ
੭ ਬਿਖੁਬੋਰਿਥਾਲਾਦਿਆ
੮ ਸਬਾਦਿਸਰੋਤਮਾਰਿਮਹੁ
੯ ਸਚੀਕਾਰਕਮਵਲੀ
੧੦ ਲਾਏਗਾਹੁਛੁਡਿਓਆਗੁਰਕੋਭੈਸਹਜਿ
੧੧ ਹੁਕਮੁਭਇਆਗੁਲਨੀ
੧੨ ਮਨਮੁਖਸਹਰਿਪੁਰਤਾਜਿਵਿਗੁਤੇ
੧੩ ਮਾਤਪਿਤਾਸੋਜੋਗਿਉਪਾਏ
੧੪ ਆਵਉਏਵਉਡੁਮਲੀ
੧੫ ਨਾਭੈਲਾਨਭਰਜਾਈਆ
੧੬ ਨਾਜਲਾਮੁਰਖੁਹੋਕੇਈਨਾਜਲਾਸਿਆਲ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੩ ੫੩ ੫੪
੧ ਜਿਸਨੇਮੇਮੁਮਨਿਵਸਾਏ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੫੪
੧ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਰਮਤੇਭੁਮਤੇ
੨ ਕਹਿਅਨੁਗੁਰੁਭਾਖੀਨੇ
੩ ਸਾਸਤੀਖਲਿਕਾਟਿਡਾਰਿਓ
੪ ਚੰਦਨਾਚੰਦਨੁਅੰਗਨਿਪੁਰਜੀ
੫ ਆਉਜੀਤੁਆਓਹਮਾਰੇ
੬ ਜੀਵਨਸਠਾਜੀਵਨਸੁਨਿ

੭ ਜਿਸੁਗਿਹਿਬਹੁਤਾਤਿਸੈਹੀਚਿਤਾ
੮ ਬਿਗੇਖੇਹੋਠਿਸਭਜਾਤਇਕਠੇ
੧ ਸਲੋਰਮਹਲਾ ੫੩
੧ ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨੋਕਈ
੨ ਆਪੇਸਗਤੀਧਉਲੁਅਕਸੁ
੩ ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਅਨੀਬੋਲੀ
੪ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਅਪਾਰੇ
੫ ਸਾਚੇਮੇਲੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ
੬ ਆਪਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
੭ ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾਹਾ
੮ ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਹੀਮੋਕਈ
੯ ਅਸੁਰਸੰਪਾਕਲਾਮੁਰਮਾਰਾ
੧੦ ਪਹਿਰਹੁਰੇਮਨਮੁਗਧਇਆਲੇ
੧੧ ਸਹਲਿਪਰੇਗੁਦੇਵਤੁਮਾਰੀ
੧੨ ਸਾਚੇਸਾਰਿਬਸਿਜਲਹਾਰੇ
੧੩ ਕਾਇਆਨਗੁਰਗਗੜਅਦਰਿ
੧੪ ਦਰਸਨੁਪਾਵਜੇਤੁਪੁਰਾਵਾ
੧੫ ਅਬਦੁਨਬਦੁਧੁਸੁਕਾਰਾ
੧੬ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਨਿਗਲਾ
੧੭ ਸੁਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਧਾਰੀ
੧੮ ਜਹਦੇਖਉਤਹਦੀਨਦਇਆਲਾ
੧੯ ਹਰਿਪਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ
੨੦ ਸਚੁਕਹੁਸਾਚੇਪਹਿਰਹਲਾ
੨੧ ਕਾਮੁਕੁਸੁਪਹੁਰੁਪਗਨੰਦਾ
੨੨ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹੁਅਪਾਰਾ

੧ ਹੁਕਮੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਸਾਇ ਭੀਖੀ
 ੨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਕੁ ਕੋਈ
 ੩ ਜਗਜੀਵਨੁ ਬਾਝਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ
 ੪ ਜੋ ਆਇਆ ਸੇ ਸਕੁ ਕੋ ਜਾਸੀ
 ੫ ਸਾਚ ਸਲਾਹੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੋ
 ੬ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਸਾਚਾ
 ੭ ਸਚੈ ਸਚਤ ਪਤੁਰ ਚਾਇਆ
 ੮ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੀਨਾ
 ੯ ਆਪੇ ਕਰਤ ਸਕੁ ਜੇ ਸੁਕਰਣ
 ੧੦ ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
 ੧੧ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਵਡ ਭਗੀ
 ੧੨ ਹਰਿਜੀਉ ਸੇਵਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ
 ੧੩ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦੈ ਕੁਖੇ ਲੁਕਾਇਆ
 ੧੪ ਨਿਰਭਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ
 ੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਬੇ ਦਬੀ ਚਾਰੁ
 ੧੬ ਆਪੇ ਸਿਸਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਤ ਸਾਜੀ
 ੧੭ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ
 ੧੮ ਜੁਗਵੰਤੁ ਹਕੀਮ ਗੁਬਾਰਾ
 ੧੯ ਹਰਿਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਰਾ
 ੨੦ ਜੇ ਸੁਰਿ ਕਰਿ ਲਾਸੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ
 ੨੧ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ
 ੨੨ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ
 ੨੩ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰ ਵਾਰੇ
 ੨੪ ਨਵੀਨੁ ਗਤਾਏ ਹੁਮਿ ਲਾਏ

੧ ਸਾਚਾ ਆਪ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ
 ੨ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪੩
 ੧ ਕਲਾਉ ਪਾਇ ਪਗੀ ਜਿਨਿ ਪਰਣ
 ੨ ਸੰਗੀ ਜੰਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਨੀ
 ੩ ਕੋਰੇ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ
 ੪ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ
 ੫ ਆਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ
 ੬ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇਵਕੁ ਤੂਹੇ
 ੭ ਸੁਹਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਕੁਝਿ ਗਵਾਹਾ
 ੮ ਸਿਮਰੈ ਪਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ
 ੯ ਪ੍ਰਭ ਸਮਾਸ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ੧੦ ਤੁਸਾਰਿ ਬੁਝੈ ਸੇਵਕੁ ਤਰਾ
 ੧੧ ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਾਤਮੀ
 ੧੨ ਅਖਰ ਅਗਮ ਪ੍ਰਦਾਈ ਬੀਦੇ
 ੧੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤੁ ਉਚਾ ਬਿਰਾਜੇ
 ੧੪ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪੩
 ੧ ਗੁਰੇ ਭੋਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਾਰਾ
 ੧ ਵਰਮਾ ਕੁਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ੪੩
 ੧ ਤੁਸਚਾ ਸਾਰਿ ਬਸਤੁ ਸਚੁ ਸਕੁ ਪਾਰਿਆ
 ਮਹਲਾ ੪੩
 ੧ ਤਤਕਰਾ ਤੁਪਾਹੀ ਕਾਸਬਦਾ ਕੇਨਾਵ
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਤੁਸਲਿ ਕਿਹਤੁ ਕਰਮ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ
 ੨ ਪਰਿਲੇਖ ਚੋਰੈ ਨੈਲ ਸਥੇਨ ਤੀਏ ਗੈਲਿਆ
 ੩ ਤਰਾਚਾ ਕੁਆਲਿ ਮਾਕਿਉ ਨਦਿ ਹਿਰਾਇ
 ੪ ਭੋਲਾਵੈ ਕੋਰੁ ਲੀਗੁ ਲਿਖੁ ਮਛੇਰਾ ਲੀ
 ੫ ਮੇਰੇ ਬਾਝੀ ਗੀਲੇ ਹਮਾ ਲਨ ਕੇਲਾਲੇ
 ੬ ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੁਸਮ ਤੁਮ ਚੇਤਾਇਆ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪੩
 ੧ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿਰਾ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀ
 ੨ ਹਰਿਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਾਰਾ
 ੩ ਤੁਜੀ ਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ
 ੪ ਨਵਨੁ ਪੁਰਬੁ ਅਕੀਚੁ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪੩
 ੧ ਪੋਲਿ ਪੁਆਈ ਮੇਰੇ ਬਾਝਾ ਗੁਰਮਨੀ
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਤਤਕਰਾ ਕੇਦਾਰੇ ਕੇਸਬਦਾ ਕੇਨਾਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੪੩
 ੧ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਮਨਾ ਨਿਤ ਗਵੀਐ
 ੨ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿਹਰਿਗੁਨ ਕਰੁ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ੪੩
 ੧ ਮਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਗੀ
 ੨ ਦੀਨ ਬਿਨੁ ਉਸਤੁ ਦਇਆਲ
 ੩ ਸਗੀਆਇ ਓਨਾ ਬਨਿਸਾਰੁ
 ੪ ਹਰਿਕੇਦਾਰ ਸੇਕੇ ਮਨ ਚਾਉ
 ੫ ਪ੍ਰਿਅਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ

੭ ਹਰਿਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਰ ਬਜਾਤ
 ੮ ਹਰਿਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਿ ਸਿਸਾਬ
 ੯ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇਰੀ
 ੧੦ ਪ੍ਰੀਤ ਮਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਪੋਰ
 ੧੧ ਰਸਨਾ ਰਾਮਨਾ ਮਬਖਾਨੁ
 ੧੨ ਹਰਿਕੇਨ ਮੇਕਾ ਆਧੁ
 ੧੩ ਹਰਿਕੇਨ ਮਾਥਿਨੁ ਮ੍ਰਿਗੁ ਸੇਤ
 ੧੪ ਸੰਤ ਹੁਸਾਰਿ ਬੇਲੁਖ ਮਲੀ
 ੧੫ ਹਰਿਕੇਨ ਮਕੀ ਮਨ ਚੇ
 ੧ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪੩
 ੧ ਮਿਥੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਿਆਰਿਆ
 ੧ ਕੇਦਾਰ ਬਾਲੀ ਰੁਗਤ ਕੀ
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਤਤਕਰਾ ਕੇਦਾਰੇ ਕੇਸਬਦਾ ਕੇਨਾਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ੨ ਚਉਪਦੇ ੪੩
 ੧ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਰਿਕ ਛੂਨੇ ਹੋਇ
 ੨ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ
 ੩ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਤੀਨਾ
 ੪ ਭੂਡੀ ਚਾਲ ਚਲ ਕਰ ਬਿਸਰੇ
 ੫ ਸਗੀ ਰੋਲਿ ਸੇਵਤ ਗਾਇਠਾਰੀ
 ੬ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਗਤੀ
 ੭ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਸਾਰਦ
 ੮ ਜਗਨੋ ਮਪੁਨਤ ਪਪੁਜਾ
 ੧ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੪੩

ਕੈਸੀ

- ੧ ਜਾਤਿਕਾਗਭੁਨਕਰੀਅਹੁਕੋਈ
 ੨ ਜੋਗੀਗਿਰੀਪੀਡਿਤਭੇਖਧਰੀ
 ੩ ਜਾਕਉਗਥੇਅਪਲੀਸਰਲਾਈ
 ੪ ਮੇਕਮਲਿਮੇਰਕਤੁਕਰਤਰੁ
 ੫ ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਰੋ
 ੬ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ
 ੭ ਨੇਮਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲੇਆ
 ੮ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਰੇ
 ੯ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਧਰੁ
 ੧੦ ਕਲਜੁਗਮਹਿਬੁਕਰਮਕਮਾਰਿ
 ੧੧ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖੇਗੋਗਿਵਿਅਪੇ
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧੋਗੀ
 ੧੩ ਦੁਖਾਵਿਚਿਜੇਮੇਦੁਖਿਮਰੇ
 ੧੪ ਸਬਦੁਬੀਚਰੇਸੋਜਨੁਸਾਰਾ
 ੧੫ ਮਨਮੁਖਾਸਾਨਹੀਉਤੇਰੇ
 ੧੬ ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਨੀਰਾਮੁਨਪਛਤਾ
 ੧੭ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੇ
 ੧੮ ਬਾਬੁਗੁਰੂਜਗਤੁਬਭਿਰਾਨਾ
 ੧੯ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਿਖੁਆਇਆ
 ੨੦ ਮੇਰੀਪਟੀਆਸਿਖਹੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦ
 ੨੧ ਆਪਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸਤਜਨਾਕਉ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩੬੩੪
 ੧ ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਗੇਲਾਇਲ
 ੨ ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸਠਲਸਾਪੜੀ
 ੩ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਲੀਸਾਰੁਜਪਮਾਲੀ

ਕੈਸੀ

- ੪ ਸਰਪਟਤੇਰੇਤੁਸਰਨਾਮਾਰਿ
 ੫ ਹਰਿਕਾਸੰਤਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਹਤਿ
 ੬ ਤੇਸਾਧੁਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀ
 ੭ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩੬੩੫
 ੧ ਸਗਲੀਬਿਤਿਪਾਸਿਡਾਹਿਰਾਖੀ
 ੨ ਉਠਤਸੁਖੀਅਬੈਠਤਸੁਖੀਆ
 ੩ ਵਰਤਨਹਉਨਮਹਰਮਦਾਨਾ
 ੪ ਦਸਮਿਗੀਸਹਜੈਬੰਧਿਆਨੀ
 ੫ ਜੇਸਉਧਿਓਲੇਚਿਖਾਵਾਇਆ
 ੬ ਜੀਉਪ੍ਰਾਲਜਿਨਿਗਚਿਓਸਰੀਰੁ
 ੭ ਆਗੇਦਮੁਖੈਛੇਨਾਗਇਲੁ
 ੮ ਕੋਟਿਮੋਰਗਥਾਵਹਿਰਾਬ
 ੯ ਲੇਖੁਨਲਗੇਤਿਲਕਾਮੁਖਿ
 ੧੦ ਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬਤੋਨਾਮੁ
 ੧੧ ਸਾਚਪਦਾਰਬਹੁਮੁਖਿਲਹੁ
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਰਬਠਲਪਾਏ
 ੧੩ ਅਪਲੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਯਗਾਏ
 ੧੪ ਸੀਧਰਮੋਤਨਸਗਲਉਪਾਵਨ
 ੧੫ ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਤਿਲਮਹਿਪੇਖਿਓ
 ੧੬ ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਝਾਕਿਉਕੋਰੇ
 ੧੭ ਜਿਸੁਤੰਬਾਹਿਤਿਸੁਕਉਨੁਮਰੇ
 ੧੮ ਤਉਕੜੀਅਜੇਹੈਬਹਰਿ
 ੧੯ ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੈਸੇਨਿਹਤਿਕਰੀ
 ੨੦ ਹਉਮੈਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਆ

- ੨੧ ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਮਹਾਮਨਿੰਦ
 ੨੨ ਬਾਪੁਹਮਾਰਸਦਾਚਰੀਵੀ
 ੨੩ ਨਿਰਵੈਰੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਦਾਤੇ
 ੨੪ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਚੁ
 ੨੫ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਗਟੁਕਇਆ
 ੨੬ ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ
 ੨੭ ਮੋਹਿਦੁਹਗਨਿਆਪਿਸਵਾਰੀ
 ੨੮ ਚਿਤਵਤਪਾਪੁਨਆਲਕੁਆਵੈ
 ੨੯ ਅਪਲੀਦਇਆਕੋਰੇਸੇਪਾਏ
 ੩੦ ਨਾਮੁਹਮੈਰੇਅੰਤਜਾਮੀ
 ੩੧ ਤੁਮੈਪਤਾਤੁਰੇਮੇਰਾਮਾਤਾ
 ੩੨ ਸਰਤੇਉਚਾਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ
 ੩੩ ਰੋਵਨਹਰੀਰੇਜੁਬਨਾਇਆ
 ੩੪ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਜੇਨੀਕਵਨਾ
 ੩੫ ਨਾਮੁਹਮੈਰੇਬੇਦਅਹੁਨਦਾ
 ੩੬ ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਵਹੁਧਨਾ
 ੩੭ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ
 ੩੮ ਰੋਗੁਕਵਨੁਜਾਗਥੇਆਪਿ
 ੩੯ ਤੇਰੀਟੇਕਹਾਕਲਿਮਾਰਿ
 ੪੦ ਖਿਥਮੈਛੇਡੀਪਗਈਨਿੰਦਾ
 ੪੧ ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਤੇਧਨਿਖਾਏ
 ੪੨ ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦਾਜਾਭਉ
 ੪੩ ਸਰਤੇਉਚਾਜਾਕਾਨਉ
 ੪੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿੰਦੇਇਪ੍ਰਗਾਸੁ

- ੪੫ ਲਾਜਮੈਰੇਸੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ
 ੪੬ ਗੁਰਸੁਪਸੰਨੋਏਰਉਗਏ
 ੪੭ ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਸੁਗੁਰਮੇਰਾ
 ੪੮ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਗਮਗੀਚਰਲੇ
 ੪੯ ਨਾਮਲੇਤਕਿਛੁਬਿਧਨਨਲਾਗੇ
 ੫੦ ਆਪਸਾਸਤੁਆਪਵੇਦੁ
 ੫੧ ਰਗਤਾਮਨਿਆਨਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦ
 ੫੨ ਰੋਕਉਭਉਪਤਿਆਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮੁ
 ੫੩ ਪੰਚਮਜਬੀਸੋਜੇਪੰਚਗਥੇ
 ੫੪ ਨਿੰਦਕਕਉਟਿਕੈਸੇਸਾਰੁ
 ੫੫ ਦੁਇਕਰੋਜੇਕਿਰਉਅਰਦਾਸਿ
 ੫੬ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨਸੁਨੀਅਰਦਾਸਿ
 ੫੭ ਮਰਤਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ
 ੧ ਮਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਗਮਮਹਿਆਤਮੁ
 ੧ ਮਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਤਿਨਿਕਰਤੇਇਕਚਲਤੁਉਪਾਇਆ
 ੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਠਲੁਪਾਇਆ
 ੧ ਮਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਵਰਕੁਆ
 ੨ ਕਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਰ
 ੩ ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਦਾਨੁ
 ੧ ਭੋਗਉਬਲੀਭਗਤਕੀ ੫੩੬੩੬
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੩੩ 1 ਤਤਕਰਾ ਬਸੰਤਕਾ ਸਬਦਾ ਕੇ ਨਾਉ
 2 ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ 43
 1 ਮਹਾਮਹਾਮੁਖੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤ
 2 ਹੁਤਿਆਈ ਲੋਸਰ ਸਬਸਤ ਮਾਰਿ
 3 ਸੁਇਨੇਕ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨਾ ਕੁਆਰਿ
 4 ਬਸਤ ਉਤਾਰਿ ਗਿਰੀ ਬਹੁ ਹੋਗੁ
 5 ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਇਆ
 6 ਮੇਰੀ ਸਖਸਰੇਈ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ
 7 ਅਪੇਕੁ ਚਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ
 8 ਸਾਰਿ ਬਰੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
 9 ਸਾਧਗਾਮਾ ਬਿਪ੍ਰਾਜਿ ਮਨਾਵਹੁ
 10 ਸਾਹੁਰੀ ਵਸੁ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਸਝੀ
 11 ਰਾਜਾ ਬਾਸਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ
 12 ਸਾਚਾ ਸਾਹੁਗੁਰੁ ਮੁਖਦਾਤਾ
 1 ਮਹਲਾ 3 ਚਉਪਦੇ 43 ੬੪੩
 1 ਮਹਾਹੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤ
 2 ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰਾਲਾ
 3 ਹਰਿ ਸੇਵੈ ਸੇਹਰਿ ਕਾਲੇਗੁ
 4 ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ
 5 ਰਗਤਿ ਵਢੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ
 6 ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ
 7 ਪੂਰੈ ਰਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਏ
 8 ਰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ
 9 ਨਾਮ ਰੇਤੁ ਕਲਾ ਕਾ ਕਰੈ ਹਿਉ ਸਹੁ

20 ਬਨੁ ਕਰਮਾ ਸਰਕਰ ਮਿਕੁਲਾਈ
 21 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ
 22 ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਕਾਇ
 23 ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ
 24 ਬਨਾਸ ਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਬਸੰਤੁ
 25 ਸਰਜੁ ਗੇਤੋ ਕੀਰਤੋ ਹੋਏ
 26 ਤਿਨ ਬਿਸਤ੍ਰੇ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇ
 27 ਬਸੰਤ ਚੜ੍ਹਿਆ ਫੁਲੀ ਬਨਾਇ
 28 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ
 1 ਮਹਲਾ 4 ਚਉਪਦੇ 43 ੬੪੪
 1 ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੁਰਜ ਕਿਗਲਿ ਜੋਤਿ
 2 ਗੋਲਿ ਦਿਵਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਾਏ
 3 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋ ਠੀਕੀ ਗੁਰ ਮੰਦਰ
 4 ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਪੁਰਖ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ
 5 ਮੇਰਾ ਭਿਖਾਰੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੇ
 6 ਮਨੁ ਭਿਖਾਰੀ ਮਨੁ ਰਗ ਮਿਰਗ ਮਿਰਗੁ ਸਾਏ
 7 ਆਵਲ ਜਾਣੁ ਭਾਇਆ ਦੁਖ ਬਿਖਿਆ
 1 ਮਹਲਾ 4 ਚਉਪਦੇ 43 ੬੪੫
 1 ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਉਕਰਿ ਮਸਕਾਰ
 2 ਹਟਵਾਈ ਸਨੁ ਮਾਝੁ ਹਟਕੀਤੁ
 3 ਤਿਸੁ ਬਿਸਤ੍ਰੇ ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 4 ਜੀਆ ਪਾਲਤੁ ਮਪਿ ਰੁਦੀਨ
 5 ਪੁਰ ਪੀਤ ਮੇਰੇ ਸੀਗਿ ਗਾਇ
 6 ਮਿਲਿ ਪਾਈ ਜਿਉ ਹੋ ਬੂਟ

9 ਤੁਮ ਬਡਾ ਤੇਰੇ ਹੋ
 10 ਤਿਸੁ ਤੁਸੇ ਵਿਜਿ ਨਿਤੁ ਕੀਆ
 11 ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਾਵਿ ਤੁਹੇ ਹੋਇ
 12 ਮਨ ਤਨੀਤ ਰਿਲਾਗੀ ਪਿਆਸ
 13 ਰਾਮਗੀ ਸਰਗਾਏ ਪਾਪ
 14 ਸਚੁ ਮਹਾ ਮੇਸੁ ਨਿਤ ਨਿਵਾ
 15 ਗੁਰੁ ਰਲ ਸੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ
 16 ਸਗਲਾਇ ਫੁਲ ਪਿਪੁਰੀਆ
 17 ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ ਬਿਨ ਸੇਗਾਇ ਗੁਨਾ
 18 ਰੋਗਾ ਮਿਟਾਏ ਪੁਰੁ ਆਪਿ
 19 ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਰਾਲ
 20 ਹੋਇ ਇਕ ਤ੍ਰਿਲੋਕੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
 21 ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਲਰਿ
 22 ਮੁਖੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੁਝੈ
 23 ਦੇਖੁ ਫੁਲ ਫੁਲ ਫੁਲੇ
 1 ਮਹਲਾ 4 ਚਉਪਦੇ 43 ੬੪੬
 1 ਸੋਧੈ ਹੁਤ ਨਿਮਿਤਿ ਆਜਾਲੁ
 2 ਪਾਪੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕਾ ਮੁਖ ਸਾਇ
 3 ਮਾਈ ਮੇਸੁ ਪਾਇ ਓਹ ਰਿਨਾਮੁ
 4 ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਹਿ ਓਹ ਰਾਮ ਨਾਮ
 5 ਕਹਿ ਰੂਪਿ ਓਹ ਰੂਪੁ ਓਹ ਰੂਪਾਗਿ
 1 ਮਹਲਾ 4 ਚਉਪਦੇ 43 ੬੪੭
 1 ਜਗ ਕਉ ਆਨਾ ਮੁਨੀ ਚਤਿ
 2 ਮਨੁ ਭਾਇ ਓਹ ਰਾਮ ਸਿਆਣਿ ਜਾਇ
 3 ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਜਿਸੁ ਨ ਹੋਇ

8 ਚੰਚਲ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਹਾ
 4 ਮਤ ਕੁਸਮ ਅਸੁ ਮੇਰਾ ਬਿਜਾਰਿ
 5 ਦੁਬਿਸਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁ ਲੀਕਾਰ
 6 ਅਪੇਰ ਵਰਾਣੁ ਲੋਭੇ ਲੀ
 7 ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ
 1 ਮਹਲਾ 4 ਚਉਪਦੇ 43
 2 ਕਾਇਆ ਨਗਾਇ ਕੁਬਾ ਖੁਬ ਸਿਆ
 1 ਮਹਲਾ 4 ਚਉਪਦੇ 43
 2 ਸੁਲਿਸਾਖੀ ਮਨਿ ਜੰਮਿਆਹੁ
 3 ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਜੋ ਨਿਪਾਰਿ
 2 ਵਰ ਬਸੰਤ ਕੀ ਮਹਲਾ 43
 2 ਬਸੰਤ ਬਾਣੀ ਰਗਤ ਕੀ 43
 ਸਾਰ 1 ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ
 1 ਤਤਕਰਾ ਬਸੰਤ ਕਾ ਸਬਦਾ ਕੇ ਨਾਉ
 1 ਮਹਲਾ 4 ਚਉਪਦੇ 43
 1 ਅਪੁਨੇ ਠਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ
 2 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਹੀ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਬਿਆਪੇ
 3 ਦੁਰਿ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਪਿਆਰੇ
 1 ਮਹਲਾ 4 ਚਉਪਦੇ 43 ੬੪੮
 1 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮਾਧੁਰਿ
 2 ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਕਉ ਬਲਿ ਹਾਰੀ
 3 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਤਨ ਮੁਦੇ ਹਿ ਪਿਆਰੇ
 4 ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਅਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ
 5 ਮਹਾਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੁ ਮਾਨੀ
 6 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਤੁ ਸਾਹੁ

੧ ਕਾਰੇਪੁਤਤੁਗਰਤਹੁਸੀਗਿਬਾਖੁ
੨ ਜਪਿਮਨਜਗੀਨਾਖ
੩ ਜਪਿਮਨਰਹੇਨਰਹਸੁਆਮੀ
੪ ਜਪਿਮਨਮਧਉਮਸੁਦੇਨੇ
੫ ਜਪਿਮਨਨਿਰਕਉਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾ
੬ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
੭ ਜਪਿਮਨਸੀਰਾਮੁਰਾਮਰਾਮਤਰਾਮ
੮ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਚਉਪਦੇ ੫੩੬੬੭
੧ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ
੨ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਮੀਜਨੁ
੩ ਅਬਮੋਹਨਚੋਨਹੋ
੪ ਅਬਪੁਛੋਕਿਆਕਹਾ
੫ ਮਾਈਧਾਰਿਕੀਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤਾਬਿਗਾਓ
੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ
੭ ਮੋਹਮਨਬਸੇਬਹੁਗੋਵਿੰਦ
੮ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭੋਰਸਉਪਾਏ
੯ ਈਸੁਖਕਾਸਿਉਬਹਨਸੁਨਾਵਤ
੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨੁਗੋਨਿਵਿਵਹੀਗੁਦਰੇ
੧੧ ਅਵਰਸਭਿਕੁਲੇਕੁਮਤਜਾਨਿਆ
੧੨ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਨਕੀਅਰਿ
੧੩ ਬਲਿਹਰੀਗੁਦੇਵਚਰਨ
੧੪ ਗਾਇਓਰੀਮੋਗੁਨਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਓ
੧੫ ਕੇਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾਈ
੧੬ ਹੇਮੁਕੇਤੁਅਬਕਿਉਸਿਮਰਤਨਾਰੀ
੧੭ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਨੁਮਾਈ

੧੮ ਉਆਅਉਸਹਕੋਹਉਬਲਿਜਾਉ
੧੯ ਮੋਹਰਬਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਆਪ
੨੦ ਸਨਕਹਾਯੁਭਾਣੀਐਅਨਕਉ
੨੧ ਸਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ
੨੨ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਸਰੇਸੰਗਕੇ
੨੩ ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪਿਆਏ
੨੪ ਮੋਹਨਪਾਰਿਆਵਹੁਕਹਉਜੇਦਰੀਆ
੨੫ ਅਬਕਿਆਸੋਚਉ
੨੬ ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਤੇ
੨੭ ਅਬਮੋਹਿਲੁਬਾਧਿਓਹਰਿਟੇਕਾ
੨੮ ਮੋਹਮਨੁਏਕੀਪ੍ਰਿਅਮਾਓ
੨੯ ਅਬਮੋਹਨਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨ
੩੦ ਮੋਹਮਨਿਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅਰੰਗਾ
੩੧ ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨੁਕਉਕੁਰਬਾਨੀ
੩੨ ਅਬਮੋਹਪੰਚਤੇਸੰਗਤੁਟਾ
੩੩ ਅਬਮੋਹਨਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ
੩੪ ਮੋਹਨਸਰਜੀਅਤੇਰੇਤੁਤਾਰੀ
੩੫ ਅਬਮੋਹਿਸਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮਾ
੩੬ ਮੋਹਮਨਮਿਸਟਯੋਗਿਪ੍ਰਿਅਬੋਲਾ
੩੭ ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਨਸੋਰੀ
੩੮ ਨੈਨਪੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾ
੩੯ ਚਰਨਪੁਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗੁਰਾਵਾ
੪੦ ਪਿਆਇਓਅੰਤਿਬਚਨਮੁਸਖਾ
੪੧ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪੁਰੁਸਿਆਇਆ
੪੨ ਮੋਹਮਨਸਬਦਯੋਗਗੁਰਮੀਠਾ

੪੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਸਾਥੇ
੪੪ ਹੇਮੁਕੇਅਨਕਹੇਕਤਜਾਰੀ
੪੫ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਰਿਧਰੀਆ
੪੬ ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੀਨਿਪਰਵਾਨਾ
੪੭ ਅਬਮੋਹਸਰਸਦੁਖੁਗਾਇਆ
੪੮ ਪੁਰੁਸੋਗੋਇਤਉਤਸਦਸਹਾਈ
੪੯ ਅਪੋਨੇਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈਐ
੫੦ ਓਟਸਤਨੀਪੁਰਜੀਮੋਹੇ
੫੧ ਪੁਰਸਿਮਰਤਦੁਖਾਬਿਨਾਸੀ
੫੨ ਮੋਹਮਨੁਜਤਕਤਤੁਏਸਮਾਰੇ
੫੩ ਮਨਤੇਕੈਕਉਦੁਰਿਪਗਾਇਓ
੫੪ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਰਿਆਧੋਰੇ
੫੫ ਬਿਨੁਪੁਰਹਨੁਨਜਾਇਪਰੀ
੫੬ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੁਹੀਤੁਹੀ
੫੭ ਜਾਪੁਕਾਪੁਅਪੋਨੀਚੀਤਿਆਏ
੫੮ ਭੂਠੇਮਾਇਅਕੋਮਦਮਾਤਾ
੫੯ ਅਮਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਰੀ
੬੦ ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਹੋਰੇਨਹੀ
੬੧ ਕਾਕਾਰਿਰੇਖਾਟੁਪਾਟੁਲੀ
੬੨ ਗੁਰਜੀਉਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇਜਾਨਿਆ
੬੩ ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉਨਮੁ
੬੪ ਤੁਮੋਹਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ
੬੫ ਕਹੁਗਤਿਦਾਇਆਲਸੀਤੁਮੋਹੀ
੬੬ ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨਿਜਨੁਆਇਆ
੬੭ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਧਾਰੀ

੬੮ ਅਬਜਨਉਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੇ
੬੯ ਹਰਿਜਨੋਛੋਡਿਆਸਗਲਾਆਪੁ
੭੦ ਮੋਹੈਗੁਰਮੋਹਸਹਸਾਉਤਾਰਿਓ
੭੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੇ
੭੨ ਅਪੋਨੇਗੁਰਪੁਰੇਬਾਬਿਹਾਰੇ
੭੩ ਬਨੁਹਰਿਓਕੇਕਹਾਬਤਾਵਹੁ
੭੪ ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਲਾਈਆਇਆ
੭੫ ਹਰਿਕੋਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ
੭੬ ਜਿਹਬੇਅਮ੍ਰਿਤਹਰਿਗੁਨਗਾਇ
੭੭ ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੂਕਰਨੀ
੭੮ ਠੀਕੇਹਰਿਕੋਨਾਮਬਿਨੁਸਾਦ
੭੯ ਆਇਓਸੁਨਲਪੜਲਕਉਬਾਲੀ
੮੦ ਪਨਵੰਤਨਾਮੋਕੇਵਲਜਾਰੇ
੮੧ ਪੁਰਜੀਮੋਕਵਨੁਅਨਾਥਾਬਿਚਾਰੇ
੮੨ ਆਵੇਰਾਮਸਰਲਿਵਡਭਾਰੀ
੮੩ ਜਾਤੋਸਾਪੁਸਰਲਿਗਰੀ
੮੪ ਰਸਨਾਰਾਮੋਕਗੁਨਗਾਉ
੮੫ ਬੈਕੁਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤਪਿਆਉ
੮੬ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਰ
੮੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਿਮੋਹੇ
੮੮ ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਹਰਿਮੇਖਾ
੮੯ ਸਿਮਰਨੁਰਾਮੋਕੋਇਕੁਨਾਮੁ
੯੦ ਪੁਰਤੁਸੇਈਚੁਪੁਰਕਉਯਾਗੇ
੯੧ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਕੀਜੀਵਨਿ
੯੨ ਹਰਿਨਾਮਹੀਨਬੋਤਾਯ

੯੩ ਮਾਨੀਤਨਿਗਮਕੋਬਿਉਹਰੁ
 ੯੪ ਹਰਿਕੇਨਮਹੀਨਮਤਿਬੋਰੀ
 ੯੫ ਚਿਤਵਉਉਆਅਉਸਹਮਨਮਾਹੀ
 ੯੬ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ੯੭ ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ
 ੯੮ ਜੀਵਉਹਮਕੋਗੁਨਗਾਇ
 ੯੯ ਮਨਰਾਮਕੋਸੁਖਸਹੁ
 ੧੦੦ ਬਿਗਾਜਿਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪੁ
 ੧੦੧ ਅਤੁਰਨਮਾਬਿਨੁਸੰਸਾਰੁ
 ੧੦੨ ਮੇਲਾਹਰਿਕੇਨਮਾਬਿਨੁਜੀਉ
 ੧੦੩ ਰਮਲਕਉਰਾਮਕੋਗੁਲਬਾਦ
 ੧੦੪ ਕੀਨੇਪਾਪਕੋਬਹੁਕੋਟਿ
 ੧੦੫ ਅਖੇਖਾਵਹਿਬਿਸੁਕੋਗਟਕ
 ੧੦੬ ਟੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਪਬੀਚ
 ੧੦੭ ਤਿਸਨਾਜਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰ
 ੧੦੮ ਰੋਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨ
 ੧੦੯ ਮਾਣੀਗੀਚਰਨਹਓਟਗੀ
 ੧੧੦ ਮਾਣੀਗੀਮਨਮੋਹਮਤਵਾਰੇ
 ੧੧੧ ਮਾਣੀਗੀਆਨਾਸਿਮਾਰਿਮਾਰਿਜਾਰਿ
 ੧੧੨ ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਲਤੁਕਠਾਰਿ
 ੧੧੩ ਪੋਬੀਪਰਮੇਸਰਕਾਬਨੁ
 ੧੧੪ ਵਠਾਸਰਬਬਾਈਮੇਰੁ
 ੧੧੫ ਗੋਬਿਜੀਤੁਮੇਰੇਪਾਨਅਸਰ
 ੧੧੬ ਨਿਬਹੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪ
 ੧੧੭ ਮਾਣੀਗੀਪੋਖਿਰਹੀਬਿਸਮਾਦ

੧੧੮ ਮਾਣੀਗੀਮਾਤੀਚਰਨਸਮੁਹ
 ੧੧੯ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੋਬਿਉਹਰੁ
 ੧੨੦ ਤਾਤੋਕਰਲਪਲਾਹਕਰੇ
 ੧੨੧ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਜਨਕਾਖੀ
 ੧੨੨ ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੁਮਾਖੀ
 ੧੨੩ ਮਾਣੀਗੀਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸ
 ੧੨੪ ਮਾਣੀਗੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਬੋਰ
 ੧੨੫ ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ
 ੧੨੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਹੁ
 ੧੨੭ ਮਾਣੀਤੁਰਾਮਕੋਦਰਿਮਾਨੀ
 ੧੨੮ ਤੁਅਚਰਨਅਸੋਈਸ
 ੧੨੯ ਹਰਿਭੁਜਿਅਨਕਰਮਾਬਿਕਾਰ
 ੧੩੦ ਸੁਰਬਚਨੋਬਿਲਿਗੁਲਅਮੋਲ
 ੧੩੧ ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ
 ੧੩੨ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿ
 ੧੩੩ ਹਰਿਹੋਰਹਰਿਮੁਖਹੋਬੋਲਿ
 ੧੩੪ ਰਾਮੁਕਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤ
 ੧੩੫ ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਹੁਗੁਦੇਖ
 ੧੩੬ ਮਨਿਬੋਰਗੋਗੀਖੋਜਤੀ
 ੧੩੭ ਮੇਸੀਹੋਇਪਰੀਜਾਨਤੇਦਾਇਆਰ
 ੧੩੮ ਲਾਲਲਾਲਮੇਰਨੇਗੁਪਾਲਤੁ
 ੧੩੯ ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੇਮੇਲ
 ੧੪੦ ਮਹਲਾਨਵਾ

੫੩੬੮੦

੧ ਹਰਿਬਿਨੁਤੋਰੇਕੇਨਸਹਾਈ
 ੨ ਕਰਮਨਬਿਖਿਆਸਿਓਲਪਟਾਹੀ

੩ ਕਰਾਨਰ ਅਪੋਜਨ ਮੁਗਵਾਵੇ
੪ ਮਨਕਾਰਿ ਕਬਹੂ ਨਹਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫੩

੧ ਹਰਿਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
੨ ਹਰਿਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫੩

੧ ਮਨੋਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ
੨ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ
੩ ਮਨੋਹਰਿ ਕੀ ਅਕਬਰ ਕਾ ਨੀ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫੩

੧ ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਰਾਡੀਠਾ
੨ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਾ ਜਨ ਕਾਈ

੧ ਛਤ੍ਰ ਮਹਲਾ ੫੩

੧ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ

੧ ਵਰਸਾਹੀ ਗਸਥੇ ਕਾ ਨਾਮਿ ਮਹਲਾ ੫੩

੧ ਅਖੈ ਅਪੈ ਅਪਿਸੈ ਜਨਾ ਜਨਾ
ਪਿਉ ਪਾਇਆ

੧ ਸਾਹਿਗਸਤ ਕੀ ਬਾਲੀ ਮਹਲਾ ੫੩

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਤਤਕਰਾ ਮਧਰਕਾ ਸਬਦਾ ਕੇ ਨਵ

੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩

੧ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਲਾਸ ਉਲਾ
੨ ਕਹਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
੩ ਸਾਚੀ ਸੁਹਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤਿਪਤੇ
੪ ਜਿਨਿ ਸਨਾਧਿ ਰਕਾਸਾ ਦਨ ਜਾਨਿਆ

੫ ਮਹਦਾਗ ਪਰਧਨੁ ਮਹੇਭਾ

੬ ਪਵਲੇ ਪਾਲੀ ਜਾਇ ਜਾਤਿ

੭ ਦੁਖੁ ਵਿਛੜਾਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੂਖ

੮ ਦੁਖੁ ਮਹਾਮਾਹਲਾ ਹਿਨਾਉ

੯ ਬਾਗੇ ਕਾ ਪੜ ਬੋਲੈ ਬੋਲ

੧ ਮਹਲਾ ੫੩

੧ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਐਓਪ

੨ ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ

੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਹਲਾ ਬੂਝੈ

੪ ਗੁਰੁ ਸਾਧੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ

੫ ਗਲਗੀਧਰ ਬਨ ਮੇਸਰਿ ਉਧਰੇ

੬ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇ ਪਵੈ ਪਰਦੁਹ ਮਹਾ ਸੁਖਾਨੁ

੭ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ

੮ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ

੯ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੇਰਿਆ

੧੦ ਇਹੁ ਮਨ ਗਿਰੀ ਕਿਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ

੧੧ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਜੇਨਿ ਮਨ ਮੁਖ ਰਹਮਾਈ

੧੨ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਾਗੇ

੧੩ ਰਸਨਾ ਮੁਸਕੁ ਕੋਈ ਕਰੈ

੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩

੧ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿ ਹਰਿ ਸਿਆਇਓ ਰਿਹੈ

੨ ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਗੁਦਾ ਵਹੀ ਸਰੁਸਤੀ

੩ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਬਗਨਾ

੪ ਜਿਤੈ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿਨੈ

੫ ਜਿਨ ਕੇ ਹੀ ਅਰੇ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ

੬ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ	੨੧ ਪਰਮੇਸੁਰੋਤਮ ਦਇਆਲੂ
੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀਪੀਆ	੨੨ ਗੁਰਸਰਣੀ ਸਹਇ ਨਿਸਾਨ
੮ ਹਰਿਜਨ ਬੇਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮ	੨੩ ਗੁਰਮਨਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ
੯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਮੇਜਤ ਬਡ ਭਗੀ	੨੪ ਮਨੁ ਪਾਨੈ ਤੁਮੇ ਬਨੈ
੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩	੨੫ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ
੨ ਕਿਆ ਤੁਸੇ ਚਰਿਕਿਆ ਤੁਚਿਤ ਵਹਿ	੨੬ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
੩ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕ ਜਬ ਹੋਤਾ	੨੭ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ
੪ ਸਗਲ ਬਿਸੀ ਚੁਰਿਆ ਹਰਿ ਕਰਿਆ	੨੮ ਕੁਨੇ ਕੁਪਾਲ ਗਾਉਨੀਤ
੫ ਗਜੇਤ ਕੀਟ ਕੀਟੇ ਸੁਹਾਪਤਿ	੨੯ ਪਾਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ
੬ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਏ ਬੋਰਾ ਗੀਤਿ ਆਗੀ	੩੦ ਹੋਗੋ ਬਿਦ ਹੋਗੁ ਪਾਲ ਦਇਆ ਲਾਲ
੭ ਮਾਈ ਸੋਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਹੁ ਮਿਲਾਈ	੩੧ ਪ੍ਰਨਾਮਨ ਏ ਕਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ
੮ ਬਰਸੁ ਮੇ ਪਜੀਉ ਤਿਉ ਬਿਲ ਮੁਨ ਲਾਉ	੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩
੯ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚਾਨ ਮੁਖਿ ਆਉ	੧ ਚਕਵੀ ਨੈਨੀ ਦਨੀ ਚਰੈ
੧੦ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਨ ਅਧਾਰੇ	੨ ਜਗਤ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ
੧੧ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਸਿ ਉਬਲਿਆ	੩ ਚਾੜਿ ਕਮੀਨ ਜਲ ਹੀਤੇ ਸੁਖੁ ਪਵਹਿ
੧੨ ਪਾਨ ਹਰਿ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇ	੪ ਅਖਲੀ ਉਡੀ ਜਲ ਰਹਿਨਾਇ
੧੩ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਓਇ ਜੀਵਨ	੫ ਮਹਲਾ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਹਜ ਜਨੈ
੧੪ ਹਰਿ ਕੋਰ ਜਨ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ ਨ ਤਰੇ	੧ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੦੧
੧੫ ਆਜੁ ਮੇਰੇ ਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟੁ	੨ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ
੧੬ ਬਹੁ ਬਿਸਿਆਇ ਅਮੋਹ ਹਰਿ ਗੋਨ	੩ ਬੇਦ ਬਾਲੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ
੧੭ ਦੁਸਟ ਮੁਖੇ ਬਿਖੁ ਮਾਈ ਗੀ ਮਾਈ	੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੋਲਾਏ
੧੮ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਕਵੀਜੈ	੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੦੨
੧੯ ਪ੍ਰਭ ਕੋਰ ਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਛਾਇਓ	੧ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇ ਪ੍ਰਮੁਖ ਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ
੨੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ	੨ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੦੩
	੩ ਵਰਮਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਨਾਮਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੦੪
	੪ ਆਪੀ ਨੈਨਾ ਪੁਸਤਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ
	੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੦੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧੦ ਸਾਧ ਸਹਨਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
੧ ਤਤਕਰਾ ਕਾਨੜੇ ਕੇ ਕਾਸ ਬਦਾ ਕੇਨਾਵ	੧੧ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ
੧ ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੩	੧੨ ਕਬੀਐ ਸਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਠਿਆਨੁ
੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ	੧੩ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੇਨਾਉ
੨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਤਿ ਜਨਾ ਪਗਰੇਨ	੧੪ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਹੋਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ
੩ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਗਰਾਸ	੧੫ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ
੪ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਗੁਰ ਵਾਕ	੧੬ ਸਾਜਨਾ ਸਤ ਆਉ ਮੇਰੇ
੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ	੧੭ ਚਰਨ ਸਰਨੇ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ
੬ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੀ ਨਾਥ	੧੮ ਪਨਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ
੭ ਮਨ ਜਪੁ ਹਰਾਮ ਹੋ ਪਾਲ	੧੯ ਕੁਚਲ ਕੋਠੇ ਕਮਟ ਕਾਮੀ
੮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੁ ਜਗ ਦੀਸ	੨੦ ਨਾਗਾਇਲ ਨਾਮਤਿ ਨ ਮਸਕਾਰੇ
੯ ਤੁਰੁ ਗੇ ਮੇਰੇ ਰਾਮ	੨੧ ਨਜਾਨੀ ਸਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ
੧੦ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ	੨੨ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੋਤੇ
੧੧ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ	੨੩ ਹੀਏ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਸਹਿਨ ਜਾਇ
੧੨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੁ ਰੁਗ ਵਨ	੨੪ ਆਨਦ ਗਾਬੈ ਨੇਦ ਹਮਾਰੇ
੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੧੧੧	੨੫ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ
੧ ਗਾਈਐ ਗੁਲਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ	੨੬ ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸਤਨ ਤੁਮਰੇ ਗਾਰਿਓ
੨ ਆਗਾਧ ਉਤੁ ਡਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ	੨੭ ਬੁਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੇ
੩ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਵ ਮੇਰੇ ਹਸਨਾ	੨੮ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿਸੁ ਮੁਖ ਪਾਈਐ
੪ ਐਸੀ ਮਾਗਉ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ	੨੯ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ
੫ ਰੁਗਤਿ ਰੁਗਤਨੁ ਬੁਧਿ ਆਈ	੩੦ ਕੁਚਲ ਕਮਟ ਮਪਟ ਮਲਗਰਜਤ
੬ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਰਿਓ	੩੧ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ
੭ ਸਤਨਾਮ ਹਿ ਆਪਿ ਉਸਰ ਨਿ ਆਇਓ	੩੨ ਅਵਿਧੇ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਮੁਖ ਗਬਿੰਦ
੮ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਤਿ ਤਾਤਿ ਪਾਈ	੩੩ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਹੋਨਾ ਮੁਆਧਿ
੯ ਠਾਕੁਰ ਜੀਤੁ ਹੋਰੇ ਪਗਨ	੩੪ ਜਗਤ ਉਪਾਹਨਾ ਮਪਿ ਅਤੈਰੇ

੩੫ ਐਸੀਕਉਨਾਇਸੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ
 ੩੬ ਰੰਗਾਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ
 ੩੭ ਤਿਖੁਬੁਤਿਗਈਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ
 ੩੮ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਨੁਮਨੁਪੇਖਤਾ
 ੩੯ ਪ੍ਰਕਰਨਮਲਨਦ੍ਰੁਸਤ
 ੪੦ ਪਤਿਤਪਵਨਗਤਵਛਲ
 ੪੧ ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਠਾਕੁਰ
 ੪੨ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਤਾਰਉ
 ੪੩ ਅਤੰਤਰੇਮੁਖੁਜੋਰੇ
 ੪੪ ਤਾਤੇਜਪਿਮਨਾਰਹਿਜਾਪਿ
 ੪੫ ਐਸੇਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸਤਹੁ
 ੪੬ ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਾਏ
 ੪੭ ਗੋਬਿੰਦਠਕੁਮਿਲਦੁਗਈ
 ੪੮ ਮਾਈਸਿਸਰਤਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
 ੪੯ ਜਨਕੇਪ੍ਰਕੁਸ਼ੇਅਸਨੇਹੁ
 ੫੦ ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰਚਰਚਰੀ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੭੧੫
 ੧ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ
 ੨ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਰਵੈਗੋ
 ੩ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਗਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ
 ੪ ਮਨੁਹਰਿਗੰਗਿਗਤਾਗਾਵੈਗੋ
 ੫ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਚਲਚਲਾਵੈਗੋ
 ੬ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆਵੈਗੋ
 ੧ ਛੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ੫੩ ੭੧੭
 ੧ ਸੇਓਸਗੋਜਨਰਾਮਾਧਿਆਏ

੧ ਵਾਰਨਾਨਕੀਸੇਏਕਾਨਾਸਿਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਤੁਆਪੇਰੀਸਿਸਸਾਧਿਕੇਤੁਆਪੇਰੀਜੋਗੇਜੀਆ
 ੧ ਕਾਨਕੇਥੀਲਾਇਕਗਤਕੀ ੫੩ ੭੨੦
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ
 ੧ ਤਤਕਰਾਕਲਿਆਨਕਾਸਬਦਕੇਨਾਵ
 ੧ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੭੨੦
 ੧ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੇਅੰਤੁਨਪਾਇਆ
 ੨ ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ
 ੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੀਨਾਥੇ
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨਅਕਸੁਨਬਈ
 ੫ ਹਮਗੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੈ
 ੬ ਪ੍ਰਕਾਸੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਸਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੇ
 ੭ ਮਹਬੂਮੁਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀ
 ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ੫੮ ੫੩ ੭੨੧
 ੧ ਹਮਰੈਏਕਿਰਪਾਕੀਜੈ
 ੨ ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ
 ੩ ਮੇਰੇਲਾਸਨਕੀਸੇਰਾਸਦਾਨਵਤਨਮਨਿਗੰਗੀ
 ੪ ਤੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ
 ੫ ਗੁਨਨਾਦਪੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦ
 ੬ ਕਵਨਬਿਧਿਤਕੀਕਰਾਕਰਉ
 ੭ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭ
 ੮ ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਕਗਵਾਨ
 ੯ ਪ੍ਰਭੁਮੈਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਲੁ
 ੧੦ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਲਿਆਨਕਰਨ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੪ ੫੩ ੭੨੨
 ੧ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੇਸੁਨਿਮਨੁਤੀਜੈ

੧ ਰਾਮਗੁਰਪਾਹਸੁਪਰਸੁਕੀਜੈ
 ੨ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੇਮੁਰਵੀਜੈ
 ੪ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੇਮੁਨਿਕਰੀਜੈ
 ੫ ਰਾਮਰਾਮੇਸਾਧੁਚਰਨਸੁਵੀਜੈ
 ੬ ਰਾਮਰਾਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩ ੭੨੪
 ੧ ਨਾਇਤੋਰੇਤਰਲਨਾਇਪਤਿਪੁਜਾ
 ੨ ਤੇਰਾਨਾਮਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨਲੁ
 ੩ ਜੈਕਾਹਣਿਬੇਦਬ੍ਰਹੇਮੇਉਚਰੇ
 ੪ ਜਕੈਗੁਪੁਨਾਹੀਜਾਤਿਨਾਹੀ
 ੫ ਤਕਾਕਰਿਆਵਰਿਪਰਵਾਲੁ
 ੬ ਅਮਿਤਨੀਹਰਿਗਿਆਨਮਨਮਜਨੁ
 ੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚਰੇ
 ੮ ਅਵਤਕਿਨੈਨਗੀਖਿਆਜਾਵਤਕਿਉ
 ੯ ਦਿਸਟਿਬਿਕਰੀਬੰਧਨਿਬੰਧੈ
 ੧੦ ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਸਾਇਆ
 ੧੧ ਜਾਗਤੁਬਿਨਸੈਮੁਠਾਐਆ
 ੧੨ ਮਸਟਿਕਰਉਮੁਰਖੁਜਗਿਕਰੀਐ
 ੧੩ ਖਾਇਆਮੇਥੁਵਸਾਇਆ
 ੧੪ ਗੀਤਾਵਹੁਰਖੁਚਤੁਗਈ
 ੧੫ ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ
 ੧੬ ਬਾਹਮਹਿਗਵਥਾਪਿਜਵਰਿ
 ੧੭ ਸੰਤਕੀਰੇਲੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫੩
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲਾਕੇਈਬੁਝੈ
 ੨ ਨਿਹਗੁਨਿਆਰੇਕਉਬਖਸਿਐਹੁ
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਰਿਆਜਿਨਾ
 ੪ ਜੇਤੇਰੀਸਰਲਾਈਹਰਿਜੀਉ
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਿਆਵਹੁ
 ੬ ਅਪੇਬਾਤਬਲਾਏਬਹੁਰੰਗੀ
 ੭ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਅਪਲਾਸਾਲਾਰਿ
 ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਹੁਗੁਰਮਤਿ
 ੨ ਉਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਾਰਿ
 ੩ ਇਕੁਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
 ੪ ਅਗਮਦਇਆਲਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
 ੫ ਮਨਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿ
 ੬ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ
 ੭ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਿਸਾਨ
 ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ੫੩
 ੧ ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਰੁਸਾਜਿਆ
 ੨ ਪ੍ਰਕਾਸੈਵਾਜਨਕੀਸੇਰਾ
 ੩ ਗੁਨਗਾਵਤਮਨੋਰੇਇਅਨੰਦੁ
 ੪ ਸਗੋਲਦੁਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏ
 ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਾਬਿਖਸਭਨਾਸੇ
 ੬ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਕਿਰੀਏ
 ੭ ਸੇਧਨਵਤਸੇਈਸਦੁਸਾਰਾ
 ੮ ਗੁਰਮੁਖਾਪੁਰੀਤਕੀਕਲਾ

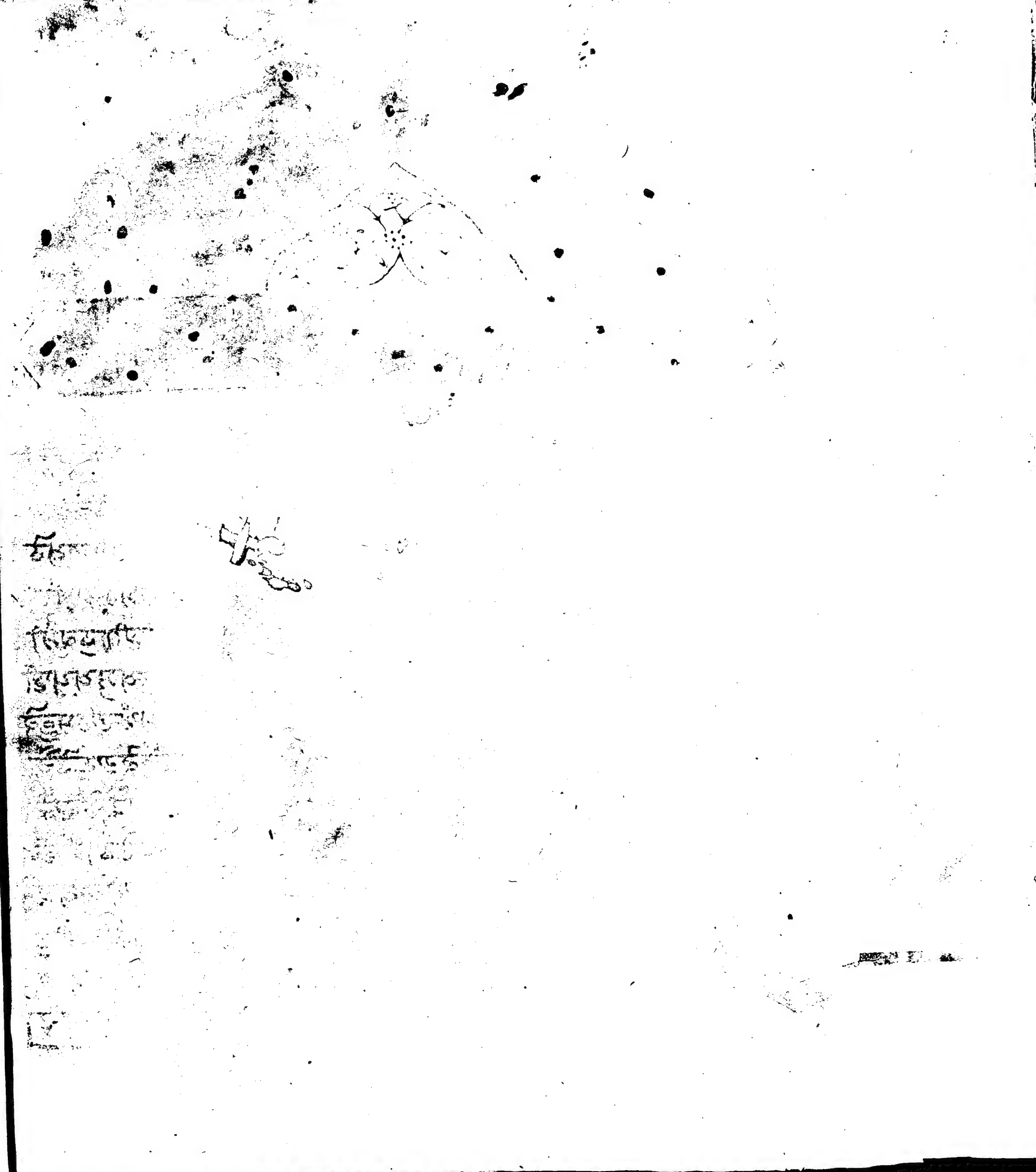
੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆ
 ੨ ਪਾਸਕੁਪੁਰੁਸੁਪਤੁਸੁਜਾਨੁ
 ੧੧ ਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆ
 ੧੨ ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਪਾਇਆ
 ੧੩ ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਠਾਉ
 ੧੪ ਰਮਰਮਰਮਰਮਰਮਰਮਰ
 ੧੫ ਚਰਚਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਰਯਾ ੧ ੫੩ ੧੩੦
 ੨ ਦੁਬਿਸਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਗਾਇਆ
 ੩ ਮਾਇਆਮੇਰਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ
 ੩ ਨਿਵਲੀਕਰਮਕੁਮਲਮਰਾਠੀ
 ੪ ਗੋਤਮੁਤਪਾਅਹਿਲਿਆਇਸਤੀ
 ੫ ਆਖਲਾਸੁਨਲਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
 ੬ ਰਮਨਾਮੁਜਪਿਅਤਰਿਪੁਜਾ
 ੭ ਇਕੁਪੁਰਿਖਸਮਿਲਏਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਰਯਾ ੩ ੫੩ ੧੩੧
 ੨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵੇਖੁਤੁਹਰਿਅੰਦਰੁਤੋਗੈਨਾ
 ੩ ਭੋਗਾਇਜਗੇਸੇਜਨਜਗਲਕਾਰਿ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੩੨
 ੨ ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤੁਬਨਿਤਾ
 ੩ ਮਨਮਹਿਕ੍ਰਿਪੁਮਹਾਅਰੰਕਾਰਾ
 ੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਾਥਿਖਸਭਿਕਾਟੇ
 ੧ ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ ੫੩ ੧੩੩
 ਜੈਜੈਵੇਦੀ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ੧੩੪
 ੧ ਤਤਕਰਾਜੈਜੈਵੇਤੀਕਾਸਬਦਾਕੋਨਵੇ

੧ ਮਨਰਮਸਿਮਰਿਰਮਸਿਮਰਿਇਹੋਤੋਕਾਚੁ
 ੨ ਰਮੁਰਜੁਰਮੁਰਜੁਜਨਮੁਸਿਗਤੁਹੋ
 ੩ ਰੇਮਨਕਉਨੁਗਤਿਹੋਇਹੋਤੋਗੀ
 ੪ ਬੀਤਜੈਰੈਬੀਤਜੈਰੈਜਨਮਅਕਾਜਰੇ

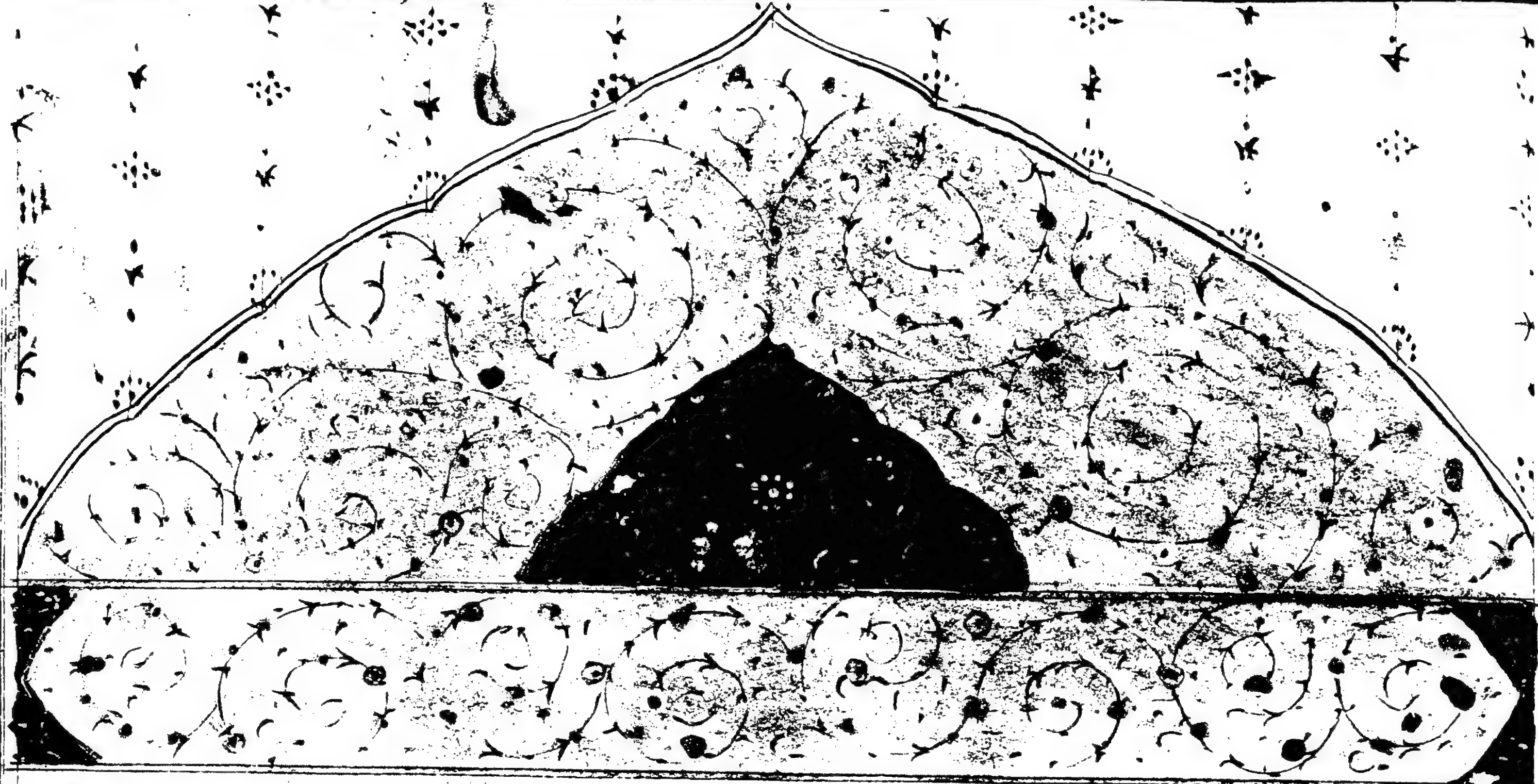
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ

੧ ਤਤਕਰਾਸੋਭਾਸਰੰਸਕਿਰਤੀਕਤਬਾਗਾਥਾਤਬਾ
 ਫੁਨਿਹੋਤਬਾਚਉਬੋਭੇਤਬਾਸੋਭਕਵਾਗੇਤੋਵਧੀਕ
 ੧ ਸੋਭਕਸਰੰਸਕਿਰਤੀਮਰਯਾ ੧ ੫੩ ੧੩੪
 ੨ ਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੩੫
 ੧ ਗਾਥਾਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੩੬
 ੧ ਫੁਨਿਹੋਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੩੭
 ੨ ਚਉਬੋਭੇਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੩੮
 ੧ ਸੋਭਕਵਾਗੇਤੋਵਧੀਕਮ ੧ ੫੩ ੧੩੯
 ੧ ਸੋਭਕਮਰਯਾ ੩ ੫੩ ੧੪੦
 ੧ ਸੋਭਕਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੪੧
 ੧ ਸੋਭਕਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੪੨
 ੧ ਮੁਦਵਲੀਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੪੩
 ੧ ਸੋਭਕਮਰਯਾਸਤਵਾ ੭ ੫੩ ੧੪੪
 ੧ ਸੋਭਕਮਰਯਾਨਵਾ ੯ ੫੩ ੧੪੫
 ੧ ਸੋਭਕਰਗਤਕਬੀਰਜੀਕੇ ੫੩ ੧੪੬
 ੧ ਸੋਭਕਸੇਖਠਗੀਦਜੀਉਕੇ ੫੩ ੧੪੭
 ੧ ਸਵੇਅਸੀਮੁਖਮਰਯਾ ੪ ੫੩ ੧੪੮
 ੧ ਸਵੇਅਸਕੁਨਾਰੁਟਕੇ ੫੩ ੧੪੯

56
 116 2 116
 116 2 116
 116 2 116
 116 2 116

ਦੁਖ ਪਾਤਕ ਭੀ ਜੇ ਲਾਇ ਪਾਤਕ ਦੁਖ

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ। ਪੈਥੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਤਵ ਭੀ ਜੇ
 ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਗਾ। ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀ ਆਭਾਗ। ਸਤਸਾਸਿ ਆਣ ਪਾਲ ਖੋਟੇ
 ਚਿਤ ਉਕਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ। ਕਿਵ ਸਚਿ ਅਹਾ ਤੇ ਭੀ ਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੇ ਪਾਲਿ। ਪੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚ
 ਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ॥ ਪੁਕਮੀ ਤੇਵਨਿ ਅਕਾਰੁ ਪੁਕਮੁ ਨਕ ਚਿਅ ਜਾਈ॥ ਪੁਕਮੀ
 ਤੇਵਨਿ ਜੀਅ ਪੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਪੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਪੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ
 ਅਹਿ॥ ਇਕਨਾ ਪੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਇਕਿ ਪੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ਅਹਿ॥ ਪੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ
 ਬਾਤਹਿ ਪੁਕਮ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਤ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਤੇਵੈ
 ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈ ਆਚਾਰੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿ
 ਆਦਿ ਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਧਾ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਠਹਿਰੇ ਧਾ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ
 ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਹਿ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਦ ਹਾਤ ਦੂਹਿ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੇਇ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕ
 ਥੀ ਕੋ ਟੀਕੈ ਟੀਕੈ॥ ਦੇਂਦਾ ਦੇਲੈ ਦੇਥਾ ਕਿ ਪਾਤਿ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਹਿ ਖਾਤੀ ਖਾਤਿ॥ ਪੁਕਮੀ ਤ
 ਕਮੁ ਚਲਾਏ ਹਾਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇ ਪਰਵਾਤੁ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਸਦੁ ਨਾਇ ਭੁਖਿਆ
 ਭਾਉ ਅਪਹੁ॥ ਆਖਿ ਮੰਗਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾ॥ ਠਹਿਰਿ ਅਗੈਰ ਖੀਐ ਜਤੁ ਦਿ

ਸੈਦਰ ਬਾਹੁ। ਮੁੱਤਰਿ ਬੋਲੁ ਬੋਲੀ ਐ। ਤੁਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਹੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ
ਵਡਿ ਆਈ ਆਵੀ ਚਾਹੁ। ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਦੁਆਹੁ। ਨਾਨਕ ਏਵੇ ਜਾਈ
ਐਸੁ ਭੁਆਪੇ ਸਚਿ ਆਹੁ। ਭਾਖਿਆ ਨਾਹੀ ਏਕੀ ਤਨਹੋਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ।
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਇ ਆਮਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਗਾਵੀ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ। ਗਾਵੀ ਐ ਸੁਣੀ ਐ ਮਨਿ
ਹਖੀ ਐ ਭਉ। ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਹਿ ਲੈ ਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੰ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਣ ਆਸਮਾਈ। ਗੁਰੁ ਈਸੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਰੁ ਪਰਬਤੀ ਮਾਈ। ਜੇਤਉ ਜਾਣਾ ਆ
ਖਾਨਾ ਟੀਕੁ ਟਟਾਕ ਬਨੁ ਜਾਈ। ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਈ। ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾਇ ਕਦਾ
ਤਾ ਸੋਮੇ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ। ਤੀਰਥਿ ਨਾਵ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿਨਾਇ ਕਹੀ। ਜੇ
ਤੀਸੁ ਰਹਿਓ ਪਾਈ ਵੇਖਾਵਿ ਏਕੁ ਮਾਕਿ ਮਿਲੇਲਈ। ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿ
ਕਜੇਇ ਕੁਰੁ ਕੀਸਿ ਮੁਖੁ ਸੁਣੀ। ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਈ। ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾਇ ਕਦਾ ਤਾ ਸੋਮੇ
ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ। ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਹ ਜਾਹੋ ਦਸੁ ਨੀਹੋਇ। ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਈ
ਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸੁਰੁ ਕੋਇ। ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ। ਜੇਤਿ ਸੁਨਦਹਿ ਨਾ
ਵਈ ਤਵਾਤਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ। ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਹੀ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁ
ਣ ਕਰੇ ਗੁਣ ਵੰਤਿ ਆਗੁਣ ਦੋ। ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜੇਤਿ ਸੁਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ। ਸੁਣਿ ਐ
ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ। ਸੁਣਿ ਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ। ਸੁਣਿ ਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਤਾਲ। ਸੁ
ਣਿ ਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲ। ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ।
ਸੁਣਿ ਐ ਈਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਈੰਦੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਮੁਖਿ ਸਲਾਹ ਦਮੰਦੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ
ਤਨਿ ਭੇਦ। ਸੁਣਿ ਐ ਸਾਸਤਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਦੇਵ। ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਦੁ
ਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ। **ਸੁਣਿ ਐ** ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਖੁਸ਼ੀ ਆਨੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਅਠ ਸਾਠ ਕਾਇ ਸਾਨੁ। ਸੁ
ਣਿ ਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪਾਵਹਿ ਆਨੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਲਾਗੈ ਸੁਤ ਜਿਧਿ ਆਨੁ। ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾ
ਸੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਸਾਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ। ਸੁਣਿ ਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾ

ਤਿਸਾਹਾ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੋ ਪਾਵਹਿ ਕਹਾ ਸੁਣਿਐ ਤਬ ਓਵੈ ਅਸਹਾਤਾ ਨਾਨਕ ਰਗਤਾ ਸਦਾ
 ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਅੰਨੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪੈਦੇ ਪ
 ਦੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗ ਦਿਕਲ ਮਨ ਲਿਖਣ ਭਾਗੁ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਿਕਰਨੀ ਦੀ ਚਾਹੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿ
 ਹੰਜ ਨਹੁ ਓਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਇ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਓਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭ
 ਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਤਿ ਚੋਟਾ ਨਾਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰਜ
 ਨਹੁ ਓਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਇ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਾਗਹਿ ਠਾਕਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਓ ਪਰ
 ਗਟ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨ ਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰਜ ਨਹੁ ਓ
 ਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਇ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਹੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵੈ ਸਾਧਾਹੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤ
 ਰੈਤ ਰੇਗੁ ਸਿਖਾ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਿਨ ਭਿਖਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰਜ ਨਹੁ ਓਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਇ ਮਨਿ ਕੋ
 ਇ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਧਾਨ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਨਾ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਧਿ ਦਰ
 ਰਾਜਨਾ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾਗੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕੋਈ ਚਾਹੁ ॥ ਕਰਤੈ ਕੋਈ ਨ ਧੀ ਸੁਮਾਹੁ ॥
 ਧੋਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਬਾਪਿ ਰਾਖਿਆ ਜਨਿ ਸੁਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਓਵੈ ਸਚਿ
 ਅਹੁ ॥ ਧਵਲੈ ਓਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਗੁ ॥ ਧਰਤੀ ਓਹੁ ਪਰੈ ਓਹੁ ਓਹੁ ॥ ਤਿਸੇ ਤੇ ਭਾਗੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਭੋਗੁ ॥
 ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਹੰਗਾ ਕੇ ਨਉ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕਿ ਆਵੁ ਵੀ ਕਲਾਮਾ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਇ ਕੋ
 ਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਅਕੇਤਾ ਓਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿ ਪੁਰੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਇ ਕੋ ਓਹੁ
 ਤਾ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਉ ਏਕੋ ਕਵਉ ॥ ਤਿਸੇ ਤੇ ਓਹੁ ਲਖ ਦਹੀ ਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾ
 ਵੀ ਚਾਹੁ ॥ ਵਹਿ ਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਹੁ ॥ ਜੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਹੁ ॥ ਤੁਸਦਾ ਸਲਾਮ
 ਤਿਨਿ ਹੰਕਾਰੁ ॥ ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਠੀ ॥ ਅਸੰਖ ਪੁਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪਤਾਠੀ ॥ ਅਸੰਖ ਗੰਥ ਮੁਖਿ
 ਵੇਦ ਪਾਠਾ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਓਇ ਦਾਸਾ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗੀਅਨ ਵੀ ਚਾਹੁ ॥ ਅਸੰਖ ਸ
 ਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਸੁਰਮੁ ਓਹੁ ਧਰਮਾ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਦਲਾਇਤਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ
 ਕਹਾ ਵੀ ਚਾਹੁ ॥ ਵਹਿ ਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਹੁ ॥ ਜੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਹੁ ॥ ਤੁਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ

ਨਿਹੰਕਾਰੁ ॥ ਅਸੰਖ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਪੋਗ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਡਰਾ ਮੋਗ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਹਿ
 ਜਾਇ ਜੋਗ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲ ਵਦੁ ਓਤਿ ਆਕ ਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰ
 ਖ ਕੁੜਿ ਅਰਕੁ ਵੇਹਿ ਹਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੇਕੁ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰ
 ਓਭਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀ ਚਾਹੁ ॥ ਵਹਿ ਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਹੁ ॥ ਜੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ
 ਕਾਹੁ ॥ ਤੁਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਹੰਕਾਰੁ ॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵਾ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰ
 ਖ ਲੇਖਾ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਾ ਓਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਹੁ ਓਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਲਾਹੁ ॥ ਅਖਰੀ ਗੀਆ
 ਨੁਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਇ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਇ ਜਿ
 ਨਿਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵਹੁ ਮਾਏ ਤਿਵਤਿ ਵਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾ ਵੀ ਚਾਹੁ ॥ ਵਹਿ ਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਹੁ ॥ ਜੋਤੁ
 ਧੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਹੁ ॥ ਤੁਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਹੰਕਾਰੁ ॥ ਭਰੀ ਐਤ ਬੁਧੇ ਪੁਤਨ ਦੇਹਾ
 ਪਾਈ ਧੋਤੈ ਓਤਰ ਸੁਖੇ ॥ ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਓਇ ॥ ਦੇਸਾ ਬੁਣ ਲਈ ਐਓ ਓਇ ॥
 ਭਰੀ ਐ ਮਤਿ ਪਾਪ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਪੈਨਾ ਵੈ ਕੋਹੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕ
 ਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਧੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧੁਕ ਮੀਆਵੁ
 ਜਾਹੁ ॥ ਤਿਹ ਬੁਤ ਪੁਦਾਇ ਆਦਤ ਦਾਹੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਆਮੰਨਿਆ
 ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਉ ॥ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਤੀਰਥ ਮਲੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ
 ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨਹੁ ਓਇ ॥ ਸੁ ਅਸਤਿ ਆਖਿ ਬਾਈ ਬਰਮਾਉ ॥ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
 ਕਵਣੁ ਸੁਫਲਾਵਖੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਬਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਹੁ ॥ ਕਵਣਿ ਸਿਰੁਤੀ ਮਾਧੁ ਕਵਣੁ
 ਜਿਤੁ ਓਹੁ ਆਕਾਹੁ ॥ ਵੇਲਾਨ ਪਾਈ ਆਪੰਡਤੀ ਜਿਓ ਵੇਲੇ ਖੁਪੁਰਾਣੁ ॥ ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਉਓ ਕਾ
 ਦੀ ਆਜਿ ਲਿਖਾਨਿ ਲੇਖੁ ਕਰਾਣੁ ॥ ਬਿਤਿ ਵਹੁ ਨ ਜੋਗੀ ਜਾਇ ॥ ਹੁਤਿ ਮਾਧੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾਕਰਤਾ
 ਸਿਰੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਇ ਸੋਈ ॥ ਕਿਵ ਕਹਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਲਾਹੀ ਕਿਵ ਵਹਨੀ ਕਿਵ
 ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂਇ ਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਏਵੇ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਕੋ ਆਪੋ ਜਾਇ ਅਗੈ ਗਇ ਆਨ ਸੋ ਏ। ਪਾਤਲਾ ਪਾਤਲ
 ਖਆਗਾ ਸਾ ਆਗਾ ਸਾ। ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਭਾ ਕੇ ਦੇ ਦਰ ਭਨਿਉ ਕਵਾਤਾ। ਸਤ ਸਤ ਅਠਾਹਤ
 ਨਿਕਤੇ ਬਾਅਸੁ ਲਾਉ ਕਧਾਤੁ। ਲੇਖਾ ਏਉ ਤਲਿ ਖੀਐ ਲੇਖੈ ਏਉ ਦਿਣਾ ਸੁ। ਨਾਨਕ ਵਡਾ
 ਖੀਐ ਆਪੋ ਜਾਇ ਆਪੁ। ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ਆਨ ਦੀ ਆ ਅਤੇ
 ਵਾਤ ਪਵਤਿ ਸੁੰਦਿ ਨ ਜਾਈ ਅਭਿ। ਸੁੰਦ ਸਾਤ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਾਸੇ ਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ। ਕੀ
 ਵੀ ਤੁਲਿ ਨ ਏਵੀ ਜੇਤਿ ਸੁਮਨੁ ਨ ਵੀ ਸਹਿ। ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਠਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ। ਅੰਤੁ
 ਨ ਕਹਣੇ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ। ਅੰਤੁ
 ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਹੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਹਾ ਵਾਹੁ। ਅੰਤ ਕਾਹਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ। ਤਕੇ ਅੰਤ
 ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ। ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਜਾਇ ਕੋਇ। ਬਹੁਤ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤ ਏਉ। ~~ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ~~
 ਬਾਉ। ਉਚੇ ਉਚਿ ਚਾਨਉ। ਏਵਡ ਉਚਾ ਏਵੇ ਕੋਇ। ਤਿਸੁ ਉਚੇ ~~ਏਵੇ ਕੋਇ~~ ਜੇਵ
 ਡੁਆਪਿ ਜਾਇ ~~ਅਸੀਪਾ~~। ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਹਮੀ ਦਾਤਿ। ~~ਬਹੁਤ ਕਹਮੁ ਲਿਖਿਆ~~
 ਨ ਜਾਇ। ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ। ਕੇਤੇ ਮੰਗਤਿ ਜੋ ਧਾਪਾਗ। ਕੇਤਿ ਆਗਣਤ ਨ ਦੀਵੀ
 ਚਾਹੁ। ਕੇਤੇ ਖਪਿਤੁ ਏਵੇ ਕਾਹ। ਕੇਤੇ ਲੈਲੈ ਮੁਕੁ ਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਮੁਕੁ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ। ਕੇਤਿ
 ਆਦੁ ਖਰੂਖ ਸਦਮਾਗ। ਏਹਿ ਭਿਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਗ। ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਇ ਏਉ। ਏਹੁ
 ਆਖਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਖਾਉ ਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ। ਓੜਕੈ ਜੇਤੀ ਆਮੁ ਏਉ। ਆਪੋ ਜਾ
 ਏ ਆਪੋ ਦੇਉ। ਆਖਿ ਏਉ ਸਿਧਿ ਕੇਈ ਕੋਇ। ਜਿਸਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਧਿ ਸਾਲਾਹ। ਨਾਨਕ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ। ਅਮੁਲੁ ਗੁਣ ਅਮੁਲੁ ਵਾਪਾਗ। ਅਮੁਲੁ ਵਾਪਾਹੀ ਏ ਅਮੁਲੁ ਭੰਡਾਗ। ਅ
 ਮੁਲੁ ਆਵਤਿ ਅਮੁਲੁ ਲੈ ਜਾਹਿ। ਅਮੁਲੁ ਭਾਉ ਅਮੁਲੁ ਸਮਾਹਿ। ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀ ਬਾਹੁ।
 ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਹੁ। ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀ ਸਾ ਅਮੁਲੁ ਨਿਸਾਹੁ। ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰ
 ਮਾਹੁ। ਅਮੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿ ਆਨ ਜਾਇ। ਆਖਿ ਆਖਿ ਹੋਲਿ ਵਲਾਇ। ਆਖਿ ਏਵੇ ਦਪਾਹ
 ਪੁਰਾਹ। ਆਖਿ ਏਉ ਪੜੇ ਕਹਾਹਿ ਵਖਿ ਆਹ। ਆਖਿ ਬਰਮੇ ਆਖਿ ਏਉ ਦਾ। ਆਖਿ ਗੋਪੀ

ਤੈਗੋਇ ਦਾ। ਆਖਿ ਏਈ ਸਰ ਆਖਿ ਸਿਧਾ। ਆਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੀ ਬੁਧਾ। ਆਖਿ ਦਾਨ ਵ ਆਖਿ ਦੇ
 ਵਾ। ਆਖਿ ਸੁਹਿਨ ਰਮੁ ਨਿਜਨ ਸੇਵਾ। ਕੇਤੇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾ
 ਹਿ। ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਏਹਿ ਕੋਹਿ। ਤਾ ਆਖਿਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੋਇ। ਜੇਵਡ ਭਾਇ ਤੇਵਡੁ ਏਉ। ਨਾਨਕ ਜਾਇ
 ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜਾ। ਤਾਲਿ ਖੀਐ ਸਿਧਿ ਗਾਵਾ ਗਾਵਾਹੁ। ਸੋਦਰੁ ਕੇਤ
 ਸੋਘੁ ਕੇਤਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੋ। ਵਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਟਾਹ। ਕੇਤੇ ਗਾ
 ਪਗੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅਨਿਕੇਤੇ ਗਾਵਣਾਹ। ਗਾਵਤਿ ਤੁਠਿ ਨ ਪਉਣੁ ਪਾਈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਗਾਜਾਧਰ
 ਮੁਦ ਅਗੇ। ਗਾਵਤਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਦੀਚਗੇ। ਗਾਵਤਿ ਏਈ
 ਸਹੁ ਬਰਮਾ ਦੇ ਵੀਸੋ ਭਨਿਸਦਾ ਸਵਾਹੇ। ਗਾਵਤਿ ਏਉ ਦਾਸਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਰਿ ਨਾਲੇ।
 ਗਾਵਤਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧਵਿ ਚਾਹੇ। ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਤਿ ਵੀ
 ਰਕਹੇ। ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀ ਸਹਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਦੇ ਦਾਨਾਲੇ। ਗਾਵਤਿ ਸੋਦਈ ਆਮਨੁ ਮੇ
 ਤਨਿ ਸੁਗਾਮਾ ਵਪੁ ਆਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਤਿ
 ਜੋਧਮਤਾ ਬਲ ਸੁਗਾ ਗਾਵਤਿ ਖਾਈ ਚਾਹੇ। ਗਾਵਤਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੇਧਾ
 ਹੇ। ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਨ ਗਾਵਨਿ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਾਲੇ। ਏਹਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੋਮੇ ਚਿ
 ਤਿਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਵੀ ਚਾਹੇ। ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ। ਏ
 ਭੀ ਹੋ ਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ। ਹੰਗੀ ਹੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨ ਸੀ ਮਾਇਆ
 ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸਦੀ ਵਡਿਆਈ। ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ
 ਕਰਸੀ ਤੁਕ ਮੁਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ। ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਰਤ ਹੁਜਾਈ।
 ਅੰਦਾਸੰਤੋਖੁ ਸਹਮੁ ਪਤੁ ਬੋਲੀਧਿ ਆਨ ਕੀ ਕਹਣਿ ਬਹੁਤਿ। ਖਿੰਝਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਹੀ ਕਾਇਆ
 ਜੁਗਤਿ ਭੰਡਾ ਪਰਤਿਤਿ। ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ। ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੋਆ
 ਦੇਸੁ। ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਦੇਸੁ। ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ
 ਭੰਡਾ ਵਿਘਟਿ ਘਟਿ ਵਜਹਿ ਨਾਦਾ। ਆਪਿਨਾ ਬੁਨਾਈ ਸੁਭਾ ਕੀ ਹਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾਸਾ
 ਦਾ। ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ। ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੋਆ ਦੇਸੁ। ਆਦਿ
 ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਦੇਸੁ। ਏਕਾਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤੀਨਿ ਚੇ

੪੪ ਲੇਖਾਵਾਣਾ। ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣਾ। ਜਿਵਤਿ ਸੁਰਾਇਤਿ ਵੈਚਲਾ
 ਵੈਜਿਵਤਿ ਵੈਚਲਾ। ਓਹੁ ਵੈਖੈ ਓਨਾਨਦਰਿਨਾ ਵੈਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵੈਚਲਾ। ਆਦੇ ਸੁਤਿ
 ਸੈ ਆਦੇ ਸੁਤਾ। ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾ ਤਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵਸੁ। ਆਸਾਇਲੇ
 ਇਲੇ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਜੋ ਕਿਵੁ ਪਾਇਆ ਸੁਏ ਕਾਵਾਗ। ਕਹਿ ਕਹਿ ਵੈਖੈ ਸਿਰਜਣ ਤਾਹੁ। ਨਾਨਕ
 ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਹ। ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁਤਾ। ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾ ਤਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
 ਏਕੋ ਵਸੁ। ਇਕੁ ਦੁਜੀ ਭੰਡਾਰੀ ਓਹੁ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਖਵੀਸ। ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੋੜਾ
 ਆਖੀ ਅਤਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ। ਏਤੁ ਹਾਤਿ ਪਤਿ ਪਦਵੀ ਆਚਰੀ ਐਹੋ ਇਕੀਸ।
 ਸੁਇ ਗਲਾ ਆਕਾਸਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਗੀਸ। ਨਾਨਕੁ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਕੁ ਵੀ ਭੁਵੈ ਠੀਸ।
 ਆਖਾਇ ਜੋਹੁ ਚੁਪੈ ਨਦਰਿ ਜੋਹੁ। ਜੋਹੁ ਨ ਮੰਗਾਇ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਹੁ। ਜੋਹੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ
 ਤੋਹੁ। ਜੋਹੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਹੁ। ਜੋਹੁ ਨ ਸੁਹਤੀ ਗਿਅਨੀ ਵੀਚਾਰੀ। ਜੋਹੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਦੁਹੈ
 ਸੰਸਾਰੁ। ਜਿਸੁ ਤਖਿ ਜੋਹੁ ਕਹਿ ਵੈਖੈ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ। ਰਾਤੀ ਰਾਤੀ
 ਬਿਤੀਵਾਗ। ਪਦਵ ਪਾਈ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲਾ। ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ।
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇਹੰਗ। ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ। ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਓਹੁ ਵੀਚਾਰ
 ਗਿ। ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰ ਬਾਹੁ। ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ। ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾ
 ਣ। ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਗਾਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ। ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ।
 ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖੁ ਕਰਮੁ। ਕੇਤੇ ਪਦਵ ਪਾਈ ਬੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨੁ ਮਦੇਸ। ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ
 ਘੜੀ ਅਤਿ ਪਰੰਗ ਕੇਵੇਸ। ਕੇਤੀ ਆਕਰਮ ਕੁਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂਓ ਪਦੇਸ। ਕੇਤੇ ਇੰਦਰ ਚੰਦ ਸੁ
 ਹ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ। ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਸ। ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ
 ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ। ਕੇਤੀ ਆਖਾਈ ਕੇਤੀ ਆਖਾਈ ਕੇਤੇ ਪਾਤਨ ਹੰਦ। ਕੇਤੀ ਆਸੁਹਤੀ ਸੇਵਕ
 ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁਨ ਅੰਤੁ। ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਾਤਿਗਾਨੁ ਪਰਚੰਡ। ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਰ
 ਅਨੰਦ। ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ। ਤਿਥੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਐਬ ਤੁਤ ਅਨੁਪ। ਤਾਕੀ ਆਗ
 ਲਾਕ ਬੀਅਨ ਜਾਇ। ਜੋ ਕੋ ਕੋਹਿ ਪਵੈ ਪਦੁਤਾਇ। ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਐਸੁਹਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ।
 ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਐਸੁਹਤਿ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ। ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਹੁ। ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਨ ਕੋ

ਓਹੁ। ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਤਾ ਬਲ ਸੁਗਤਿ ਨ ਮਹਿ ਮੁਹਤਿ ਆਭੁ ਪੁਗਤਿ ਬੈਸੀ ਤੇ ਸੀਤਾ
 ਮਹਿ ਮਾਯਾ। ਤਕੇਹੁ ਪਨਕ ਬਨੇਜਾ। ਨਾਓਤਿ ਮਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਇ। ਜਿਨੈ ਕੇਹਾ ਮੁਦ ਸੈਮ
 ਨ ਮਾਇ। ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਤਿ ਕੋਲੇ ਆਕਰਤਿ ਅਨੰਦ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ। ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿ
 ਹੰਕਾਰ। ਕਹਿ ਕਹਿ ਵੈਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾਲਾ। ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ। ਜੋ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰ
 ਤ। ਤਿਥੈ ਲੋਅਲੇ ਅਆਕਾਗ। ਜਿਵ ਜਿਵ ਪੁਕ ਮੁਤਿ ਵੈਤਿ ਵਕਾਗ। ਵੈਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਹਿ ਵੀ
 ਚਾਹ। ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਹ। ਜਤੁ ਪਤਾ ਪਾਧੀ ਰਜੁ ਸੁਨਿਆਹੁ। ਅਤਹ ਦਿਸ
 ਤਿਵੇਦੁ ਤਬੀਆਹੁ। ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿਤ ਪਤਾਉ। ਭਾਂਡਾ ਭਉ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਦਾਇਆ
 ਵੀ ਐਸ ਬਦੁ ਸਚੀਟ ਕਸਾਲਾ। ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮ ਤਿਨ ਕਾਗ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ
 ਨਿਤਾਲਾ। ਸਲੋਕੁ। ਪਦਵ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਤਤੁ। ਦਿਵਸੁ
 ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ। ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ। ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਬੁਹਿ ਆਈ ਆਵਾਚੈ
 ਧਰਮੁ ਤਦੁਹਿ। ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪ ਈਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇਦੁਹਿ। ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਗ ਏਮ
 ਸਕਤਿ ਪਾਲਿ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਦੁਹੀ ਨਾਲਿ।

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਸੋਦਹੁ ਤੇਰੇ ਏਹੋ ਘਰੁ ਕੇ
 ਤਾਜਿ ਤੁਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ। ਵਜੇ ਤੇਰੇ ਨਦਰ ਅਨੇਕ ਅੰਸ ਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਦਣ ਤਾਹੇ। ਕੇਤੇ ਤੇ
 ਰੇਗਾ ਪਹੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅਤਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣ ਤਾਹੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਪਦਵ ਪਾਈ ਬੈਸੰਤਰੁ
 ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਹੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ
 ਬੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਈਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਦੇਹੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਇੰ
 ਦ੍ਰਿਓ ਦਾਸਇ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਿ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
 ਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਦੀਰਗ ਰਾਗੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁ
 ਧੋਨ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਨਿ ਰਖੀ ਸੁਹਜੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਮੋਹ ਦੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹ
 ਨਿ ਸੁਹਗਾ ਮਦੁ ਪਾਇਆਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋਨ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ।

ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਯਮਤਾਬਲਸੁਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਖਾਈਚਾਹੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਖੰਡਮੰਡਲ
ਬੁਧਮੰਡਕਾਕੀਕੀਰਖੇਤੇਧੋਨੋ॥ ਸੋਈਤੁਧੋਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭੁਗਤਰ
ਸਾਲੇ॥ ਤੇਰੇਤੇਤੁਧੋਨੋਗਾਵਨਿਸੋਮੇਚਿਤਿਨਾਵਨਿਨਾਨਕਕਿਆਵੀਚਾਹੇ॥ ਸੋਈਸੋਈਸ
ਦਾਸਚੁਸਾਤਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ ਤੈਭੀਤੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥
ਹੰਗੀਹੰਗੀਭਾਤੀਕੀਕੀਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ ਕੀਕੀਕੀਵੇਖੇਕੀਤਾਅਪ
ਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੇਸੋਈਕਰਸੀਠੀਤੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥
ਸੋਪਾਤਿਸਾਤੁਸਾਤਾਪਤਿਸਾਤਿਬੁਨਾਨਕਰਤੁਹਜਾਈ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ
ਸੁਇਵਡਾਅਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਇ॥ ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ ਕਹੈਵੇਵੇਲੇ
ਤੇਰੇਹੋਸਮਾਇ॥ ਵਡੇਮੇਸਾਤਿਬਾਗਤਿਹੰਗੀਹੰਗੀਈਗਤੀਗਾ॥ ਕੋਇਨਜਾਇਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵ
ਡੁਚੀਗਾ॥ ਹਏ॥ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਗਿਆ
ਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਪਾਈ॥ ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਹੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿ
ਚੰਗਿਆਈਆ॥ ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ ਤੁਧੁਦਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਪਾਈਆ॥ ਕਰਮਿ
ਮਿਲੈਨਾਪੀਠਾਕਿਰਤਾਈਆ॥ ਆਖਇਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਹਾ॥ ਸਿਠਤੀਭੁਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾ॥ ਜਿ
ਸਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਹਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਰਣਤਾਹਾ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਆਖਾ
ਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਹਿਜਾਇ॥ ਆਖਇਅਉਖਾਸਾਚਨਾਥੀ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖਾ॥ ਉਤੁਭੁਖੇ
ਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥ ਸੋਕਿਉਦਿਸਰੈਮੇਹੀਮਾਇ॥ ਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ ਹਏ॥
ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਈ॥ ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣ
ਪਾਇ॥ ਵਡਾਨਉਵੇਪਾਇਨਜਾਇ॥ ਨਾਓਤੁਮੈਨਉਵੇਸੋਗੁ॥ ਦੇਦਾਹੋਨਚੁਕੈਭੋਗੁ॥ ਗੁਣ
ਏਏਤੋਗੁਨਾਤੀਕੋਇ॥ ਨਕੋਤੋਆਨਾਕੋਤੋਇ॥ ਜੇਵਡੁਆਪਤੇਵਡਤੇਹੀਦਾਤਿ॥ ਜਿਨਿਦਿਨੁ
ਕੀਕੈਕੀਤੀਹਾਤਿ॥ ਖਸਮੁਦਿਸਾਹਤਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਬੁਸਨਾਤਿ॥
ਗੁਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ਤੇਰੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਇਕਥਿਨਉਕਹਉਗੁਰਪਾਸਿ॥
ਤਮਕੀਗੋਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਹਣਾਈਕਹਿਦਾਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਸੋ
ਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈ॥ ਤੇਰੀਕੀਰਤਿਤਮਹੀਰਤਹਾਸਿ॥

ਹਰਿਮਤਿ ਜਨਕੇ ਦਰੁ ਰਾਗ ਵਡੇ ਹੋ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲੈ ਰਿਪਤਾ ਸਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਨਾ ਮੁਨ ਪਾ
ਇਆ ਤੇ ਭਾਗੁ ਹੀ ਦੁਜ ਮਪਾਸਿ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਇ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁਰਾ ਜੀਵੈ
ਪ੍ਰਿਗੁਰੀ ਵਾਸਾ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ
ਲਿਖਾਸਿ॥ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥

੪॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ਕਾਟੇ ਹੋ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿਓ ਦਮੁ ਜਾ ਆਹਿ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਪਰਿਆ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤਉ ਪਾਏ ਤਕਾਰੀ ਜਕੁ ਅਗੈ ਕਹੀ ਧਰਿਆ॥ ਮੇਰਾ
ਪੁੰਝਿ ਜੀਸ ਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁਤ ਰਿਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ
ਹਰਿਆ॥ ਹਰਿਮਤਿ ਜਨ ਨਿਪਿਤਾਲੇ ਕਸੁਤ ਬਨਿ ਤਾ ਕੋ ਇਨ ਕਿਸਕੀ ਧਰਿਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਏ ਠਾਕੁ ਰੁਕਾਏ ਮਨ ਭਉ ਕਹਿਆ॥ ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਪਾਏ ਬ
ਠੇ ਵਹਿਆ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖੁਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਦੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਹਿਆ॥
ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁ ਰੁਕਾਤਲ ਧਰਿਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸ
ਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਾ ਵਹਿਆ॥

ਰਾਗੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰਾ॥ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਹੇ ਜੀ ਤੂ ਜੀ ਅਕਾ ਦਾਤਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤੁ ਤੂ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂ
ਖਹਿ ਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ॥

ਤੁਧੁ ਧਿਧਿਐ ਅੰਤਰਿ ਸਹ ਬਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾ
ਗੋ ਜੀ ਮਾਭ ਤੇਰੇ ਚੋ ਜਵਿਡਾਣਾ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ॥ ਤਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ॥
ਤੁਧੁ ਪਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ

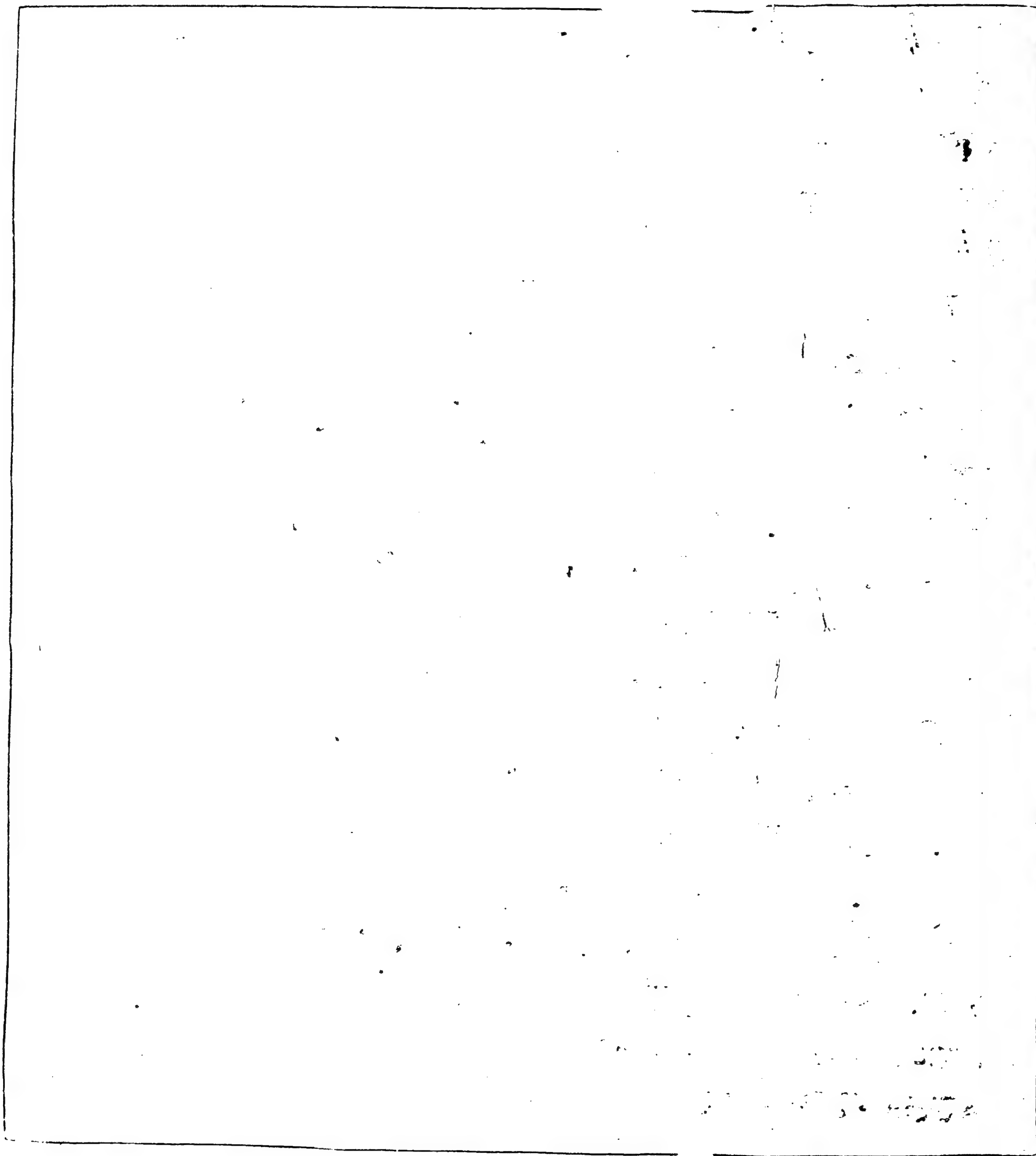
ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥ ਧਰਿਧਿਐਆਵਹਿਧਰਿਧਿਐਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨੁਜੁਗਮ
 ਧਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਸੇਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਧਰਿਧਿਐਆਇਆਜੀਉਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀ
 ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਿਧਰਿਧਿਐਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਾਰਭਉਸਰੁਗਵਾਸੀਜਿਨ
 ਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਧਰਿਧਿਐਤਿਏਧਰਿਧਿਐਪੁਸਮਾਸੀ॥ ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਧ
 ਰਿਧਿਐਆਇਆਜੀਉਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਤੂੰਰਹਾਜੀ
 ਰਹੇਥੇਅੰਤਥੇਅਤਾ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਤੇਰੀਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਧਰਿਐਅਨਿਕਅਨੇਕਅੰਤਾ॥ ਤੇ
 ਰੀਅਨਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਧਰਿਧੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਥੇਅੰਤਾ॥ ਤੇਰੇਅਨੇਤੇਰੇਅਨੇ
 ਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਹਿਕਹਿਅਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇ
 ਜਨਨਾਨਕਜੀਭਾਵਹਿਮੇਰੇਧਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ ਤੁਆਇਪੁਰਖੁਅਪਹੰਪਰਕਰਤਜੀ
 ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ ਤੁਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੋਜੀਤੁਨਿਚਲੁਕਰਤਾਸੇ
 ਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੇਈਵਰਤੇਜੀਤੁਆਪਕਰਹਿਸੁਧਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਉ
 ਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਹਜਿਸਭਗੋਈ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੋਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾ
 ਏਈ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਤੁਕਰਤਾਸਾਦਿਆਹੁਮੇਰਾਸਾਈ॥ ਜਿਤਉਭਾਵੈ
 ਸੋਈਭੀਸੀਜੋਤੁਦੇਹਿਸੋਈਏਈਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੁਸਭਨੀਧਿਐਆਇਆ॥
 ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ ਤੁ
 ਧੁਆਪਿਵਿਢੁਕੁਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਤੁਦਰੀਆਓਸਭਤੁਧੁਹੀਆਹਿ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁ
 ਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲਾ॥ ਵਿਯੋਗਿਮਿਲਿਵਿਢੁਕੁਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾ॥
 ਜਿਸਨੋਤੁਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੇ॥ ਧਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਏ॥ ਜਿਨਿਧਰਿਸੇਵਿ
 ਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਤਜੇਹੀਧਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀ
 ਅਸਭੁਏਈ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਈ॥ ਜਨਨਾ
 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਏਈ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਤਿਤੁਸਰਵਰਛੈਭਈ

ਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਈਪਾਵਕੁਤਿਨਤਿਕੀਆਪੰਕਜੁਮੇਤਪਗੁਨਤੀਚਾਲੇਤਮਦੇਖਾਤਤਤੁਬੀ
 ਅਲੇ। ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੁਕੁਮਨਾ। ਤਹਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ। ਹਤਉ। ਨਾ
 ਤਉਜਤੀਸਤੀਨਤੀਪਛਿਆਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਉਆ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਦਾ
 ਜਿਨਤੁੰਨਾਤੀਵੀਸਹਿਆ। ਆਸਾਮਤਲਾ ਭਈਪਗਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਤੁਹੀਆ।
 ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਉਤੇਹੀਬਹੀਆ। ਅਵਹਿਕਾਜਤੇਰੈਕੀਤੇਨਕਾਮ। ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮੁ। ਸਹੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ। ਜਨਮੁਬਿਥਾਜਾਤਹੰਗਿਮਾਉਅਕੈ।
 ਹਤਉ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਉਆ। ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਤਹਿਹਾਉਆ। ਕੁਤੁ
 ਨਾਨਕਤਮਨੀਚਕਹੰਮਾਸਹਇਪਰੇਕੀਰਾਖਤੁਸਹਮਾ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਤਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲਾਮਤਲਾ ॥ ਜੈਪਹਿ
 ਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਹਤੇਕੌਤਉਬੀਚਹੋ। ਤਿਤੁਪਹਿਗਾਵਤੁਸੋਹਿਲਾਸਿਮਹਤੁਸਿਰਜਣਤੋ॥
 ਤੁਮਗਾਵਤੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ। ਤਉਵਾਹੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਉਉ। ਹਤਉ॥
 ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਵੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੇਗਦੇਵਣਤਾਹੁ। ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕ
 ਵਣਸੁਮਾਹੁ। ਸੰਬਤਿਸਾਤਾਲਿਖਿਆਮਿਲਕਹਿਪਾਵਤੁਤੇਲਾ। ਦੇਤੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀ
 ਆਜਿਉਤੈਸਾਤਬਸਿਉਮੇਲਾ। ਪਹਿਪਹਿਉਤਪਾਤੁਚਾਸਦਵੇਨਿਤਪਵੰਨੀ। ਸਦ
 ਣਤਹਾਸਿਮਹੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਤਆਵੰਨੀ॥ ਗਗੁਆਸਾਮਤਲਾ ॥

85.

१६ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸੀਸ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੀ ਬਨੇ ਵਜਾ ਸੇਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਛ ਲਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ
 ਸੇਰੀ ਤਮੰਦਰ ਉਸਾ ਹੋਰ ਤਨੀ ਤੋਹਿ ਜੋੜਾਉ ਕਸਤੂਰੀ ਕੁੰਗੁ ਅਗਨੀ ਚੰਦਨੀ ਲੀਪੀ ਆਵੈ
 ਚਉਪਦੇ ਰਿਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਪੁਰਿ ਦੇਖਿ ਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਬਾਉ ॥
 ਹਉਰੀ ॥ ਪਗੀਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਾਘ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ਮੇਰੀ ਮੁਖਿ ਮਈ ਸੋਫੈ ਕਹੇ ਹੰਗੀ ਪ
 ਸਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧੂ ਓਵਾ ਸਿਧੀ ਲਾਈ ਹੀਧੀ ਆਖਾ
 ਉਗੁ ਪਤੁ ਮਗਟੁ ਓਉ ਬੈਸਾ ਕਹੈ ਭਾਉ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥
 ੩ ॥ ਜੁਲ ਤਨੁ ਓਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸ ਕਰਤ ਖਤਿ ਹਾਖਾਉ ॥ ਓਕ ਮੁਓ ਲਸ ਕਹੀ ਬੈਰਾਨ ਨ ਕਸਤ ਦਉ
 ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਛ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ
 ਪਵਾਨੁ ਪੀਅਣੁ ਆਪਿ ਆਉ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਭੈਣ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉ ਦਨ ਬਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਹੀ ਕੀ
 ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਓਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰਾ ਨਿਹੰਕਹੁ ਨਿਜ ਬਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣੁ
 ਜੇਭਵੈ ਕਰਤ ਮਾਉ ॥ ੨ ॥ ਓਉ ॥ ਕੁਸਾਕਟੀ ਆਵਰੁ ਵਾਰ ਪੀ ਸਤਿ ਪੀਸਾ ਪਾਉ ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀ
 ਆਭਸ ਮਸੇਤੀ ਹਲਿ ਜਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਓਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਨਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪੰਖੀ ਓਉ ਕੈ
 ਜੇਭਵੈ ਸੈਨ ਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕੈ ਸੈਨ ਆਵਉ ਨਾਕਿ ਦੁਪੀ ਅਨਖਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨ
 ਪਵੈ ਓਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਨਨਕ ਕਾਗ ਦਲਖ ਮਦਾਪ ਜੋ ਪੜਿ ਕੀ ਦੈ ਭਾਉ ॥ ਮਸੁਤੇਟੇ
 ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉ ਦੁਰਲਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਓਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਨਾਉ ॥ ੫ ॥
 ੨ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਛ ॥ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲ ਦੁਬੋਲ ਦਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਦੁਰਲਾਈ ਆ
 ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਸਾਧੁ ਆਉ ਪੁਰੈ ਕੀ ਪੁਰੁ ਦੁਰਲਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਉ ਆਰਚ
 ਨਾਧੇ ॥ ਅੰਧੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਣੁ ਓਉ ॥ ੨ ॥ ਓਉ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣ ਜਾਉ ਕੈ ਏ ਬੈਖਾ
 ਜੈ ਕਾਲਿ ॥ ਜਿਥੈ ਬਾਹਿਸ ਮਾਉ ਏ ਤਿਥੈ ਕੈ ਉਨ ਚਲਿ ਓਨਾ ਲਿ ॥ ਹੋਵਣ ਵਲੇ ਜੇ ਤੁਝੈ ਸੁਭਿ ਬਿ
 ਨਾਹਿ ॥ ਪੰਡਪਹਾ ਲਿ ॥ ਸਭੁ ਕਾਖੈ ਬਾਉ ਤੁਝ ਪੁਤੁ ਪਾਇਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕੈ ਨਾਪਾਈ ਆ
 ਬੁਢਿਨ ਦੜ ਓਉ ॥ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏ ਕੁਤੁ ਓਉ ਜੀ ਅਕੇਤੋ ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨੀਚ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜ

॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਛ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥

ਤਿਨੀ ਦੀ ਭੁਆਤਿਨੀ ਚੁ। ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥੇ ਵਡੇ ਅਸਿ ਓਕਿ ਅਹੀਸਾ। ਜਿ ਕੈਨੀ ਚ ਸੁਖ ਲੀ ਅਨਿ ਤਿਨੈ
 ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸਾ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਮ ਭਲਾ॥ ॥ ਲਬੁ ਕਤ ਕੁਜ ਦੂ ਭਲਾ ਠਹੀ ਖਾਧੁ ਭਲਾ॥ ਪਹਿਨੰਦਾ
 ਪਰਮੁ ਮੁਖ ਸੁਖੀ ਅਗਨਿ ਕੇ ਪੁਚੰਡਾ॥ ਸਕਸ ਅਪੁਸਲਾ ਭਲਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੀ
 ਐਪਤਿ ਓਇ। ਉਤਮ ਸੇ ਦਰਿ ਉਤਮ ਕਰੀ ਅਤਿਨੀ ਚ ਕਰਮ ਬਠਿ ਓਇ॥੧॥ ਭਭਾ। ਰਸੁ ਸੁ ਭਿਨਾ। ਸੁਰ
 ਪਰਮਾ ਏ ਸੁ ਪਰਮ ਲਕੀ ਵਸੁ। ਰਸੁ ਘੋਜੇ ਰਸੁ ਸੇ ਜਾਮੰਦ ਰਸੁ ਸੀ ਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ। ਏ ਰਸੁ ਸੁ ਸੰਗੇ ਕੈ
 ਘਟਿਨ ਮੁਨਿ ਵਸੁ॥੨॥ ਜਿ ਤੁ ਬੋਲਿ ਐਪਤਿ ਪਾਈ ਐਸੇ ਬੋਲਿ ਅਪਰ ਵਾਹੁ। ਭ ਕੋ ਬੋਲਿ ਕੇ ਕਹੁ ਚ
 ਠਾ ਸੁ ਏ ਸੁ ਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣਾ। ਜੇ ਤਿ ਸੁ ਭਾਵੈ ਓਸੇ ਭਲੇ ਓਹ ਕਿ ਕ ਭ ਭ ਵ ਕਾਣਾ॥੩॥ ਤਿਨ ਮਾ ਤਿ ਤਿਨ ਪ
 ਤਿ ਤਿਨ ਪਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਓਹ ਰੋਹ ਓ ਅਸੁ ਮਾਇ। ਤਿਨ ਕਾ ਕੀ ਅਸਾਲਾ ਠਾ ਅ ਵਰੁ ਸੁ ਅਧਿਕੁ ਕਾਇ॥੪॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਮ ਭਲਾ॥ ॥ ਅਮਲੁ ਗਲੇ ਲਾ ਕੁ ਜ ਕਾ ਦਿ ਤ ਦੇ ਵ ਭ ਭਾਹੀ। ਮਤੀ ਮਹ ਏ ਵਿ ਭ ਹਿ ਅਖੁ ਸੀ ਕੀ
 ਤੀ ਦਿਨ ਚਾਹੀ। ਸਚੁ ਮਲਿ ਅਤਿਨ ਸੇ ਠੀ ਅਹਾ ਖ ਭ ਕ ਓ ਦ ਰ ਵਾਹੁ॥੧॥ ਲਕਸਾ ਚੇ ਕ ਦਿ ਸਚੁ ਜਾ
 ਠੁ। ਜਿ ਤੁ ਸੇ ਵਿ ਐ ਸੁ ਖੁ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਕੀ ਦ ਰ ਗ ਭ ਚ ਲੈ ਮਾਣੁ॥੧॥ ਭ ਭਾ। ਸਚੁ ਸਹਾ ਭੁ ਜ ਭਾ ਭ ਹਾ ਜੇ ਸੁ
 ਵੇਚਿ ਸਚਾਨਾ। ਸੁ ਭ ਭ ਵ ਕਾ ਭ ਭ ਜੇ ਤ ਜੇ ਭ ਭ ਤਿਨ ਬਲਿ ਭ ਹੈ ਜ ਭ। ਤਾ ਮਨੁ ਕੀ ਵ ਜਾ ਕੀ ਐ ਸਮ
 ਭ ਲੀ ਪ ਏ ਬਾਓ॥੨॥ ਨਾ ਭੁਨੀ ਹੁ ਚੰਗੀ ਅਈ ਅਸ ਭੁ ਪਰਮ ਲੁ ਤ ਨਿ ਵਸੁ। ਤਾ ਮਨੁ ਕੇ ਵੇ ਭਿ ਜ ਲਾ ਲਖ
 ਦਾ ਤੀ ਏ ਕ ਦਾ ਤੀ। ਦੁਖ ਤਿ ਸੇ ਪ ਭਿ ਅ ਭਿ ਸੁ ਖ ਜਿ ਸੇ ਭੀ ਪਾਸਿ॥੩॥ ਸੋ ਬਿ ਭਿ ਮਨ ਭੁ ਵਿ ਮਹੀ ਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀ
 ਅਪਰ ਠਾ। ਤਿ ਸੁ ਵਿ ਭੁ ਸ ਭੁ ਅਪ ਵਿ ਤੁ ਭੈ ਜੇ ਤਾ ਪੈਨ ਭੁ ਕਾ ਠੁ। ਭਿ ਹ ਗ ਲਾਂ ਸ ਭਿ ਕੁ ਜੀ ਮਾ ਭੁ ਭਾ ਭੈ ਪਰ
 ਵਾਣੁ॥੪॥ ਸਿਰੀ ਗੁਮ ਭਲਾ॥ ॥ ਜਾਲਿ ਮੇ ਭੁ ਪਾਸਿ ਮ ਸੁ ਕ ਰਿ ਮ ਤਿ ਕ ਕ ਦੁ ਭਿ ਸ ਭਾ। ਭਾ ਤਿ ਕ ਲ
 ਮ ਕ ਰਿ ਚਿ ਤੁ ਲਿ ਖ ਹੀ ਗੁ ਰ ਪੁ ਵ ਲਿ ਖ ਥੀ ਚਾਹੁ। ਲਿ ਖੁ ਨਾ ਮੁ ਸ ਲਾ ਭ ਲਿ ਖੁ ਭਿ ਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ ਹ ਵਾਹੁ॥੧॥ ਬਾਬ
 ਏ ਭੁ ਲੇ ਖਾ ਲਿ ਖਿ ਜਾ ਠੁ। ਜਿ ਕੈ ਲੇ ਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਤਿ ਕੈ ਭੈ ਭੈ ਸ ਚ ਨੀ ਸਾ ਠੁ॥੧॥ ਭ ਭਾ। ਜਿ ਸੈ ਮੰਸ ਚੇ ਵ
 ਭਿ ਅਈ ਅਸ ਦ ਖੁ ਸੀ ਅਸ ਦ ਚ ਭ। ਤਿਨ ਮੁ ਖਿ ਏ ਕੇ ਨਿ ਕ ਲ ਭਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸ ਚਾਨਾ ਭ। ਕ ਰ ਮਿ ਮ
 ਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਨ ਭੀ ਗ ਲੀ ਵ ਭਿ ਦੁ ਵ ਭ।੨॥ ਇਕਿ ਆ ਵ ਭਿ ਇਕਿ ਜਾ ਭਿ ਭਿ ਰ ਭੀ ਅ ਭਿਨ ਵਸ ਲ
 ਗਾ ਇਕਿ ਭਿ ਪਾ ਏ ਮੰਗ ਤੇ ਭਿ ਕ ਨ ਭ ਭੇ ਦ ਰ ਵਾਹੁ। ਅਗੈ ਗਾਇ ਅਜਾਣੀ ਐ ਵਿ ਭੁਨ ਵੈ ਵੇ ਕਾਹੁ॥੩॥

ਅਖੀ

ਭੈਤੇਭੈਤੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਵਜੈਦੇ ॥ ਨਾਉਜੇਨਾਸੁਲਤਨਾਨਾਏਦੇਡੇਏਏ ॥ ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿ
ਆਸਭਕੁਭੈਤੁਦੇਨੇਹਿ ॥ ੪॥ ੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮ ॥ ੧॥ ਸਭਿਰਸਾਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਏਏ ॥ ਖਟੁ
ਤੁਗਜੀਅਖਬੋਲਣਾਅਬਦਨਾਦਕੀਏ ॥ ਏਤੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਭਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰੀਕਰੇਇ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ
ਹੋਰਖਾਣਾਖਸੀਖੁ ॥ ਅਗੁਜਿਤੁਖਧੈਤਨੁਪੀਜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਾਓਬਿਕਾਗ ॥ ੧॥ ੭॥ ਓਉ ॥ ਰਤਪੈਨਦੁ
ਮਨਚਤਾਧੁਪੈ ॥ ਚੀਸਤਦਨੁ ॥ ਨੀਲੀਸਿਆਓਕਦਾਕਰੀਪਹਿਰਦੁਪੈਰਧਿਆਨੁ ॥ ਕਮਰਬੰਦੁਸੰਤੋਖਕੀ
ਪੀਨਜੇ ॥ ਬਨਤੇਰਨਾਮੁ ॥ ੩॥ ਬਾਬਾਓਰੁਪੈਨਦੁਖਸੀਖੁ ॥ ਅਗੁਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀਜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਾਓਵਿ
ਕਾਰੁ ॥ ੧॥ ੭॥ ਓਉ ॥ ਧੋਯੋਖਾਖਰੁਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਫੁਟਤੇਰੀਵਾਟਾ ॥ ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰ
ਪੁ ॥ ਫੁਟਧਤੁ ॥ ਵਜਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ ॥ ੩॥ ਬਾਬਾਓਰੁਚੜਦਖਸੀਖੁ
ਅਗੁਜਿਤੁਚੜਐਤਨੁਪੀਜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਾਓਵਿਕਾਗ ॥ ੧॥ ੭॥ ਓਉ ॥ ਧਰਮੰਦਰਖਸੀਨਾਮਕੀ
ਨਦਰਤੇਰੀਪਰਵਗਾ ॥ ਓਕਮੁਸੇਈਤੁਧੁਭਵਸੀ ॥ ਓਰੁਅਖਦੁਬਪੁਤੁਅਧਾਗਨਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਓ
ਪੁਵਿਨਕਰੇਬੀਚਗੁ ॥ ੪॥ ਬਾਬਾਓਰੁਸਉਦਖਸੀਖੁ ॥ ਅਗੁਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀਜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਾ
ਓਵਿਕਾਗ ॥ ੧॥ ੭॥ ਓਉ ॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮ ॥ ੧॥ ਕੰਗੁਰੀਕਾਇਆਤਨਕੀਲਾਲਿਤਾਅਗਰਿਵਸੁ
ਤਨਿਸਾਸੁ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਕ ॥ ਕੁਖਿਏਕਾਤਿਤੁਪਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ ॥ ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਓਦਸ
ਭੁਨਾਮੁਗੁਟਤੁ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਓਰੁਮਤਿਓਹੋਹ ॥ ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੁਜੈਕੁਜੈਗੁ ॥ ੧॥ ੭॥ ਓਉ
ਪੁਜਨਾਏਪੀਰੁਖੀਐਸਕੁਮਿਲੈਸੰਸੰਗੁ ॥ ਨਉਸਦਾਏਅਪਣਾਓਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਗੁਜਾਪਤਿਲੇਖੈ
ਨਪਵੈਸਭਪੁਜਖੁ ॥ ਅਗੁ ॥ ੩॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ ॥ ਓਨਾਅੰਦਰੀ
ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਓਨਮੇਧਗਟੁਓਏ ॥ ਨਉਪੁਜੀਐਨਉਮੰਨੀਐਅਕੰਡੁਸਦਸਚੁਸੇਇ ॥ ੩॥ ਖੇਪੁਖੇ
ਓਰੁਲਾਈਐਤਜੀਉਕੇਓਓਇ ॥ ਭੁਲੀਆਭੁਭਿਐ ॥ ਏਪਉਠੀਚਲਿਅਗੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕੋਐਓਇ ॥ ੪॥ ੬॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮ ॥ ੧॥ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥੈਅਉ
ਗੁਣਵੰਤੀਗੁ ॥ ਜੇਕੁਭਉਵਰੁਕਮਾਈਨ ॥ ਓਮਲੀਐਧਰਕੁਗਿ ॥ ਨਾਥੇਜੀਨਾਤੁਲਾਓਜਨਾਪਾ
ਈਐਧਿਭੁਦੁਗਿ ॥ ੧॥ ਮੇਰੁਕੁਪੁਰੈਤਖਤਿਅਭੇਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁਅਤੇ

੧॥ ੮੭੭॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਮੰਦਰੁ ਸੇ ਤਾਤਿ ਸੁਮਤਿ ਮਾਣਕ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਤੀਯਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖ ਕੀ ॥
ਟਹੀ ਸਾਲਾ ਬਿਨੁ ਪਉ ਜੀ ਗਾਇ ਕਿਉ ਚ ਜਉ ਭਾਗੁ ਭਾਗਿ ਆਨੁ ਨਿ ਭਾਲਿ ॥ ੨॥ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਰੁਕੁ ਰੁਤੁ ਲਾਭ ਨਾਭਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਸੁਖੁ ਬੋਧ ਬੋਧੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆ ਭਾਇ ਮਾਇ ਤਿਸੁ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਸਤ ਸਨਿ ਵਣ ਜਾਇ ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਆਖੀ ਐ ਪ੍ਰੇਮ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਇ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ
ਆਸਨਿ ਹਸਾ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰਾਯੋ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਟੈ ਭੁਟ ਤਾਸਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗਗਮ ਹਲਾ ॥ ੧॥
ਵਤੁ ਭੈਣ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਭੰਕਿ ਸੁਭੇਲੀ ਆਗਾ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰ ਭਕਤ ਦੀ ਆਸੁ ਮੁਖ ਕੀਤ ਕੀਆਗਿ ॥
ਤੇ ਸਾਭਿ ਸਭਿ ਭੁਟ ਅਭਿ ਭੁਟ ਸਭਿ ਅਸਾ ॥ ੧॥ ਕਰਤ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੇ ਜੋਗ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਜਾਤੁ ਤਕਿ ਆਉਗੇ ॥ ੨॥ ੭੭੭॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਤੁਸੀਹਾ ਦਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਿਜ ਸੀਤੋ
ਕਿਸੀ ਗਾਹੀ ਆਮਿ ਭਾਇ ਲਈ ॥ ਪਿਰੁ ਹੀ ਸਾਭੁ ਤਾਮਿ ਜਗੁ ਕਾਸ ਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥ ੨॥ ਕੇਤੀ ਆਤੇਰੀ
ਅਕੁ ਦਰਤੀ ਕੇ ਵਡੇਰੀ ਦਾਤੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਿਧ ਭਾਇ ਕਰ ਭਾਇ ਨੁਹਾਤੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਰ
ਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤੀ ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਮਹਿ ਸਾਇਸ ਮਾਇ ॥ ਸਾਭਿ ਹੁਣੈ ਪਤਿਉ
ਗਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਉਖਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿ ਸਾਧੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗਗ
ਮ ਹਲਾ ॥ ੧॥ ੭੭੭॥ ਸਿਰੀਗਗਿ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਮੁਈ ਘਾਗੁ ॥ ਦੁਤਲ ਗੇਠਿ ਚ ਕਰੀ ਸਭਿ ਗੁਰ ਕਾ
ਵੇਸਾ ॥ ਕਲ ਪਤਿ ਆਗੀ ਬਾਇ ਭੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਾਵਾ ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉਖਾਇ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ
ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਬੀ ਐ ਸੁਖੁ ਕਿਸ ਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ੭੭੭॥ ਕੇਤਾ ਆਖੁ ਆਖੀ ਐ ਆਖਿ ਤੇਰੇ
ਭਉਖੀ ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇ ਤੇਰੇ ਦਾਤ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਪਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਐ ਸੁਖੁ ਭਉਖੀ ॥ ੩॥
ਜਗੁ ਸੁਖ ਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕ ਸੇਵਿ ਜੋਗੀ ਭਉਖਾਇ ॥ ੪॥
ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਣ ਸੋਈ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣ ਜਾਇ ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾ ਦੀ ਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸ
ਚੁ ਗਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵੇਣੈ ਆਗੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥਿ ॥ ਨਨਕ ਵਸਤੁ ਪਦਾਣ ਸੀ ਸਚੁ ਸਚਿ ਦਾਤਿ ਸੁ
ਪਸਿ ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗਗਮ ਹਲਾ ॥ ੧॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਧਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਮਿਲੈ ਭਤੀ ਸਿਧ ਭਤਿ ਸਮਾਇ ॥
ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਬਰਾਸ ਚਾਂਗੁ ਚਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀ ਆਹਿ ਜਾਇ ਏਕੋ ਭਾਇ ॥

੧॥ ਭਾਈ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀਰੇ ॥ ਸੰਤ ਸਭ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾ ਕੁਧੇ ॥ ੧॥ ੭੭੭॥ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ
ਵਣਾ ਭਉਖੀ ਮਹਿ ਮੁਗੀ ॥ ਸਚੁ ਕਰ ਦੀ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਦੁਖੁ ਮੁਖ ਭਉਖੀ ਆਗਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮ
ਭਾਈ ਐ ਅਤ ਮਾਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੨॥ ੭੭੭॥ ਬਿਧਿ ਕਰ ਮਕਮਾਈ ਅਹਿ ਅਸ ਭੰਦੇ ਸਾਭੇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਕੀਰੀ ਦੁਟ ਸੀ ਸਹਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖੁ ਭਉਖੀ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਿ ਪਦਾ ਦੀ ਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਏ
ਇ ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਨ ਭਿਤੈ ਬਿਨੁ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਘਰਾਵਾ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਅਵਰੁ ਤੇ ਆ
ਗੈ ਆਗੁ ॥ ਨਨਕ ਦੇਵਿ ਭਉਖੀ ਐ ਭਉਖੀ ਬਾਇ ਭਉਖੀ ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗਗਮ ਹਲਾ ॥ ੧॥
ਧੀਰੁ ਜੀ ਵਡੇਰੇ ਭਗ ਦੀ ਮੁਖੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿ ਨਿਭਿ ਕੀਰੀ ਦਫਿ ਭਾਇ
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨ ਬੀ ਐ ਪਿਰਾ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰਾ ਬਿਨੁ ਕਿ ਆਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਦਹਿ ਘ
ਰਿ ਦੇਈ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੁਰੁ ਭਉਖੀ ॥ ੨॥ ੭੭੭॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡਾ ਕੇ
ਰ ਸਾਧੁ ॥ ਪਤਿ ਲਾਧਰੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨ ਮੁਦੇ ਦਾਤਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨ ਮਏ ਕੁ ਕਰ ਮਿਧੈ
ਨੀ ਸਾਧੁ ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿ ਆਤਿ ਸੁਚਰੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁ ਲੈਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਧਿ ਅਮ
ਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਬਾਗੁ ॥ ਅਵਰੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕ ਦੀ ਮਹਿ ਜਨ ਮੈ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ॥ ੩॥ ਚੰਦਨੁ ਮੇਲਿ ਆਣਾ
ਇ ਆਗੁ ਮੁਖਿ ਮੁਖੁ ॥ ਚੋ ਆਚੰਦਨੁ ਬੁਧਾ ਚਾਪਾ ਨਾਨਕਿ ਕਧੁ ॥ ਜੇਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ
ਸਭਿ ਅੰਧੁ ਬਾਗੁ ॥ ੪॥ ਸਭਿ ਸਭੇ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਸਭਿ ਸਭਿ ਗਾਇ ਕਾਗੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬ
ਦਿ ਨ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਸੈ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਉਖੀ ਦੀ ਜਿਨ ਸੁਭਾਣਿ ਪਿਆਗੁ ॥ ੫॥ ੧੩
ਸਿਰੀਗਗਮ ਹਲਾ ॥ ੧॥ ਮੁੰਧੇ ਦੇਵ ਗਾਵ ਦੀ ਜਾਜੀ ਉਦਿ ਚ ਭਉਖੀ ॥ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ
ਦੀ ਭਉਖੀ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥ ਧੰਦੇ ਦੇਵ ਭਉਖੀ ਬਿਨੁ ਸੇਵੁ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਰੁ ਪਤਿ ਭਉਖੀ
ਸਾਧਿ ॥ ਭਉਖੀ ਮੇਮ ਤਾਮ ਭਉਖੀ ਸਭ ਮੁਖੀ ਅੰਧੁ ॥ ੨॥ ੭੭੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦੇਸਾਹਿ ਆਦੁ ਜੀ
ਕਾਇ ॥ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਮੁਖੈ ਅੰਤਹਿ ਤੇ ਸਨਾ ਆਗਿ ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਸੇਵਿ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ
ਭੈ ਭਉਖੀ ॥ ੩॥ ਮੁੰਧੇ ਪ੍ਰੇਮਿ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ
ਭਉਖੀ ਭਉਖੀ ॥ ੪॥ ਕਰ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਾਧਿ ਨੀਧੁ ॥ ੩॥ ਸਚੀ ਕਰ ਸਚੁ

ਦੁਹਰੁ ਕਰੁ ਏਧਰੁ ਪਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥
 ਇਉਂ ਕਰਿ ਏਧਰੁ ਅਧਰੁ ਸੈਰੈ ਕਰੁ ਮਨ ਮਾਏ ॥ ਕਿਉਂ ਦਰੁ ਏਧਰੁ ਤਿਧਰੁ ਐਯਾ ਏਧਰੁ ਨ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਏ ॥
 ਗੁਰਮਿਲਿ ਐਸੁ ਧੁਪਾਈ ਐਯਾ ਨਿਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੈ ਅਭਿਨਿਸਿ ਏਧਰੁ ਨ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਏ ॥ ਜਿਨ ਏ
 ਰੁਪੁ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਤੇਜਨ ਦਿਹ ਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਏਧਰੁ ਜਿ ਤੇਜੋ ਤਿਮਿਲਾਈ ਐਯਾ ਤੇਜੋ ਸੁਰਤਿ
 ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਮੇਰੁ ਤੇਜੁ ਨਾਹੀ ਸੁਭਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਸੁਭਾਸੁ ਨੀਕੁ ਸੈ ਤੇਜੁ ਮੇਲੈ ਗੁਰੁ
 ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇ ਅਕਾਮਿ ਨੇਕੀ ਭੋਭੋਭੋ ਏਧਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇ ਪੁਨਕੀ ਜਈ ਜੇਈ ਸੈ ਦਲਣ
 ਏਧਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਸੇਖੁ ਸੇਜਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਦਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਧਰੁ
 ਜਲੁ ਪਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪੁਸ਼ਪਾ ਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿ ਆਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸੁਚੁ
 ਪਾਏ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਅਭਿਅਸੁ ਮਤੇ ਲੇ ਏਧਰੁ
 ਬੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਟੀ ਏਈ ਐਤੁ ਏਈ ਐਧਰੁ ਤੇ ਲਿ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਐਧਰੁ ਦਮਕ ਮੇਲਿ ਅਮੇ
 ਲਿ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਗੋਰੋ ਪੀਰੁ ਗੁਰਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐਧਰੁ ਨਿਸਿ ਸੁਭਾਸੁ ॥ ੧ ॥
 ਏਧਰੁ ॥ ਸਚੁ ਦਖਰੁ ਪਨੁ ਰਾਮਿ ਲੈ ਪਾਈ ਐਧਰੁ ਪਰਮਾ ॥ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮੈ ਜਲਿ ਪਾਈ ਐ ਤਿਉ ਤਿਸੁ
 ਦਸਨਿ ਦਸਿ ॥ ਜਮ ਜੰਦਰੁ ਨ ਲਗਾਈ ਇਉਂ ਭਰਿ ਜਲੁ ਤੈ ਤਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸ
 ਦਿਹ ਤੇ ਸਚ ਭਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੁਜੈ ਕੁਜੀ ਪਾਈ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇਗੁ ॥ ਐਧਰੁ ਐਧਰੁ ਸਚੇ ਸਚੇ ਸਾ
 ਏ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਾਏ ਮਾਣੁ ਕਾ ਲੁਨਾ ਮੁਖ ਦਰੁ ਬੁਧਿ ॥ ਸਚੁ ਦਖਰੁ ਪਨੁ ਨ ਮੁਏ ਪਾਇ ॥ ਪਾਇ ਸਾਹਿਬੁ ਗੰਭੀ
 ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਧਰੁ ਅਕਰੋ ਏਧਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ਭਾਮੇ ਭਾਉ ਨ ਦਿ
 ਝੁਵੈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੰਤ ਰੇਸੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈ ਲੁਨਤਿ ਤੈਧਰੁ ਗੁਜੀ ਦਣੁ ਧਿਰੁ ਦੇਸੁ ॥ ਏਧਰੁ ਕਿਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਏ
 ਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਭਿਧੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਦਰਿ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਕਏ ਆਮਨਿ ਦਸੈ
 ਏਧਰੁ ਮੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਏਧਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਨਿਰਮਲੁ ਏਧਰੁ ਮਨ ਮਿਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਏ
 ਧਿ ਪਾਈ ਐਧਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਧਰੁ ਲਾਈ ॥ ਆਪੁ ਗੁਣਿ ਅਸੁ ਧੁਪਾਈ ॥ ਅਮਿਲਿ ਸਲੈ ਸਲੈ ਸਲੈ ਸਲੈ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਨਿ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਮਨ ਦੇ ਤਿਓ ਸੇ ਅਭੁਗਤਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਖੁ ਨ ਤੇਓ ਸੁਭਾਸੁ

ਜਲਿ ਪਦੈ ਪਦਾਈ ॥ ਇਉਂ ਮਾਣੁ ਕੀਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਏਧਰੁ ਰਚਿ ਕੀਤਿ ਸਦੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸਿਮਿਲੈ ਸੇਧੁ ਰੇਖੁ ਰਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਭਰਿ ਜਲੁ ਲੰਘੀ ਐਧਰੁ ਏਧਰੁ ਤਿਧਰੁ ਦਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ
 ਉਜਲੈ ਧੁਨਿ ਏਧਰੁ ਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ਏਧਰੁ ਕਰੁ ਏਧਰੁ ਕਰੁ
 ਏਧਰੁ ਕਰੁ ਏਧਰੁ ਸਮਾਇ ॥ ਤੈਸੀ ਦਸਤੁ ਦਿਸਾਈ ਐਧਰੁ ਸੀਨਿ ਬਏਨਾਇ ॥ ਅਧਰੁ ਸਾਧੁ ਸੁਜਾਣੁ ਏਧਰੁ ਸੀ
 ਵਸਤੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਗੋਰੁ ਮੁਖ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ॥ ਏਧਰੁ ਜਸੁ ਦਖਰੁ ਲੈ ਏਧਰੁ ਸੁਭਾਸੁ ਏਧਰੁ ਤੀਆ
 ਏਧਰੁ ॥ ੧ ॥ ਏਧਰੁ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿਨ ਸਚੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਏਧਰੁ ॥ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ
 ਏਧਰੁ ॥ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਨ ਤੋਰੈ ॥ ੨ ॥ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਤੈਨਾ ਪਾਏ ਤਿਨ ਏਧਰੁ
 ਨੋ ਏਧਰੁ ॥ ਏਧਰੁ ਤਿਨ ਪਾਤਿ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਸੀ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ॥ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅੰਧਿਗਾਈ ਆਪੁ ਤਿਓ ਏਧਰੁ
 ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਾਣੁ ਏਧਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਧਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੰਭੀਰੁ ਤੇ ਅਭਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾ ॥
 ਏਧਰੁ ਜਿਲਾ ਏਧਰੁ ਲਾਨਿ ਰੁਭਿ ਏਧਰੁ ਮਨ ਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਏਧਰੁ ਜੇ ਬਨੁ ਅਰੁ ਏਧਰੁ ਜਾਨੀ ਅਜੇ ਦਿਨ ਚਾਹੀ ॥ ਪਥਾਇ ਕੇ ਪਾਤਿ ਜਿਉ ਏਧਰੁ ਲਿਖੁ ਮਣਾ
 ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਲੈਧੀ ਆਧਿ ਅਜੇ ਬਨੁ ਨ ਏਧਰੁ ॥ ਦਿਨ ਰੋਜੇ ਕੇ ਭਾਇ ਆਪੁ ਰਾਏ ਲਾ
 ॥ ੧ ॥ ਏਧਰੁ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਗੁਣੇ ਜਾਇ ਸੁ ਤੇਜੀ ਰਾਇ ॥ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਮਈ ਰੋਏ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ॥
 ॥ ਕੀਨ ਸੁਣੇ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਕੰਨੀ ਸੋਈ ॥ ਲਗੀ ਆਵੈ ਸਾਧੁ ਨੇ ਤਨ ਪਈ ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੁਤੀ ਪਈ ਐਧਰੁ ਏਧਰੁ ਤੀ ਸੰਨੀ ॥ ਗੁਣੁ ਗੁਣੁ ਏਧਰੁ ਗੰਭੀਰੁ ਅਵਗਣਚਰੀ ਬੰਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ
 ਮੁਖ ॥ ਆਧਰੁ ਸੀ ਆਧਰੁ ਆਧਰੁ ਆਧਰੁ ਆਧਰੁ ॥ ਆਧਰੁ ਏਧਰੁ ਲਾਜਾ ਆਧਰੁ ਸੇਜਤਾ ॥
 ॥ ਗੰਭੀਰੁ ਤੇ ਰਾਸਾ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਆਧਰੁ ਪੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਏਧਰੁ ॥ ਆਧਰੁ ਆਧਰੁ ਮਣੁ ਲੀ ਆਧਰੁ ਪਈ ਜਾਇ ॥
 ਆਧਰੁ ਜਲ ਮਣੁ ਕਜਾ ਆਧਰੁ ਅੰਦਰਿ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਧਰੁ ਆਧਰੁ ਆਧਰੁ ਆਧਰੁ ਆਧਰੁ ॥ ਨਿਤ
 ਰਵੈ ਸਾਧਾ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਥਾਵੈ ਨਾਨਕ ਬੰਨੀ ਤੁਸਾ ਏਧਰੁ ਤੁਸਾ ॥ ਕਏ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ
 ਕਈ ਆਤੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ਇਉਂ ਤਨੁ ਪਾਤੀ ਬੀ
 ਸੁਰਮਾ ਕੋ ਸਲਿਲ ਆਪੁ ਏਧਰੁ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨੁ ਕਿਸਾਣਿ ਏਧਰੁ ਏਧਰੁ ਜਾਈ ਲੈਏ ਏਧਰੁ ਪਾਏ

ਦੀਦੁਇਓਜਲੈ) ਕਰਿਚਨੁਸਾਹਿਬੁਤਉਮੇਲੈ) ॥੧੭੮੭॥ ਇਤੁਤਨੀਲਗੈਬਾਈਆਸੁਖੁਏਵੈਸੇ
ਵਕਮਾਈਆਸਭਦੁਨੀਆਅਵਤਜਾਈਆ) ੩॥ ਇਦਿਦੁਨੀਆਸੇਵਕਮਾਈਐ) ਤਾਦਗਲ
ਬੈਸਦੁਪਾਈਐ) ਕਪਨਨਕਬਓਤੁਰਾਈਐ) ੪॥ ੩੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਹਿ) ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੧੫੭॥

ਯਉਸਤਿਗੁਰਸੇਦੀਆਪਣਾਇਕਮਨਿਉਕਚਿਤਿਭਾਈ) ਸਤਿਗੁਰਮਨਕਮਨਤੀਰੁਏਜਿਸੇਰੇਏਬੁ
ਭਾਈ) ਮਨਚੰਦਿਅਵਰੁਪਵਹਜਾਈਏਏਫਲਪਾਈ) ਨਭੁਏਆਈਐਨਭੁਮੰਗੀਐਨਮੇਸਓਜਿਸਮਾ
ਈ) ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਓਰੁਸੁਚਾਖੁਤਿਕਜਾਈ) ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਿਅਸਓਜੇਰੇਏਸਮਾਈ) ॥੧੭੮੮॥ ਜਿਨੀ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਤਿਨੀਪਾਇਅਨਮੁਨਿਧਨੁ) ਅੰਤਰਿਓਰੁਸੁਹਦਿਹਓਆਚੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ) ਓ
ਹਦੈਕਮਲੁਪੁਗਾਸਿਅਲਾਗਸਓਜਿਧਿਅਨੁ) ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਓਰਿਹਦਿਹਓਆਪਾਇਆਦਰਹਓਮਾ
ਨੁ) ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਨਿਅਪਣਾਤੇਵਹਲੇਮੰਸਾਹਿ) ਯਉਮੈਮਤਮਾਨਿਕੈਓਰੁਖਿਅਭਿਰਧਾਹਿ)
ਯਉਤਿਨਕੈਬਲਿਓਰੈਜਿਨਾਨਮੇਲਗਾਧਿਅਗੁ) ਸੇਈਸੁਖੀਏਚਤੁਰੁਗੀਜਿਨਾਨਮੁਅਭੁਦੁਅ
ਧਗੁ) ੩॥ ਗੁਰਮੇਲਿਐਨਮੁਪਾਈਐਚੁਕੈਸੇਓਧਿਅਸਾ) ਓਰਿਸੇਤੀਮਨੁਹਦਿਹਓਆਪਰਓਮਾਓ
ਓਦਸੁ) ਜਿਨਓਰਿਕਸਾਦੁਆਇਆਯਉਤਿਨੁਬਲਿਓਰੈਜਾਸੁ) ਨਨਕਨਦੀਪਾਈਐਸਦਨਮੁ
ਗੁਣਤਾਸੁ) ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੩॥ ਬਧੁਰੇਖਕਰਿਭਰਮਾਈਐਮਨਿਓਰੁਪਦੁਕਮਾ
ਈ) ਓਰਿਕਾਮਓਲੁਨਪਾਵਈਮਹਿਦਿਸਟਮਾਓਸਮਾਈ) ॥੧॥ ਮਨਗੰਭੀਓਰਿਮਾਓਓਦਸੁ) ਸਚੁ
ਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸੇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਓਇਪਗਾਸੁ) ॥੧॥ ਯਉ) ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਸਿਅਗਤਿਮੁਕਤਿ
ਘਰੈਮਓਧਾਈ) ਓਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਅਈਐਸਤਭੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਯਾਈ) ੨॥ ਜੇਲਖਇਸੁਖੀਅਭੇਰੁ
ਕਹਓਨਵਖੰਡਗੁਰਮਾਓ) ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਨਪਾਵਈਯਹਿਯਹਿਜੇਨੀਪਾਓ) ੩॥ ਯਉਓਰੁਖੰ
ਥਿਜਿਨੀਪਓਰਿਅਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ) ਤਿਨਾਧਿਏਹਿਧਿਸਿਧਿਥਿਓਰੈਓਨਤਿਲੂਤਮਾਈ) ੪॥ ਜੇਪੁ
ਰਗਵੈਸੇਰੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਈ) ਜਨਨਨਕਜੀਏਨਾਮੁਏਓਰਿਏਵਹੁਸਓਜਿਸੁਭਾਈ) ੫॥ ੨॥
ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੩॥ ਜਿਸਓਕੀਸਿਰਕਾਹਓਤਿਸਓਕਸਭੁਕੇਈ) ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਕਮਵਛੇਸ

ਚੁਪਾਇਪਗਾਟੁਓਈ) ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੈਸਚੁਦਸੈਸਚੇਸਚੀਸੋਈ) ਸਾਚਿਮਿਏਸੇਨਾਵਿਯੁਜਓਤਿਨ
ਨਿਜਘਰਿਵਸਓਈ) ॥੧॥ ਮੇਰੇਗਮਮੈਓਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ) ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਪੁਨਿਰਮਲਾਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵੋਈ) ॥੧੭੮੯॥ ਸਬਦਿਮਿਏਸੇਮਿਲਿਹਓਜਿਸੇਨਾਧੇਲਾਏਮਿਲਾਈ) ਦੁਜੈਭਾਈਕੇਨਾ
ਮਿਲੈਯਹਿਯਹਿਅਵੇਜਾਈ) ਸਤਮਾਓਇਕੁਵਰਤਦਾਏਕੇਹਓਆਸਮਾਈ) ਜਿਸੇਨਾਧਿਦਾਈ
ਆਲੁਓਇਸੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ) ੨॥ ਪਵਿਪਵਿਪੰਡਿਤਜੇਤਕੀਵਦਕਹਓਬੀਚਾਗੁ) ਮਤਿ
ਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਭਈਅੰਤਰਿਓਰੁਦਿਕਾਗੁ) ਲਖਚਓਰਸੀਓਰਮਦੇਕੁਮਿਕੁਮਿਓਇਕੁਅਗੁ)
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਵਣਕੋਇਨਮੇਟਓਯਗੁ) ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਗਾਖਜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆ
ਪੁਰਾਵਾਈ) ਸਬਦਿਮਿਲਾਓਤਾਓਰਿਮਿਏਸੇਦਪਵੈਸਭਥਾਈ) ਪਰਮਿਪਰਮਿਐਪਰਸੁਓਏਜੇਤੀ
ਜੇਤਿਸਮਾਈ) ਜਿਨਕਓਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਈ) ੪॥ ਮਨਭੁਭਾਭੁਭਮ
ਤਕਹਓਮਤਤੁਕਹਓਪੁਕਾਗੁ) ਲਖਚਓਰਸੀਓਜਿਨਿਸਿਰੀਸਭਮੈਦੇਈਅਧਾਗੁ) ਨਿਰਭਉਸ
ਦਾਈਆਲੁਓਸਭਨਕਰਦਾਸਾਗੁ) ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਭੀਐਪਾਈਐਮੇਖਦੁਆਗੁ) ੫॥ ੩॥
ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੩॥ ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਤਿਨਿਜਘਰਿਵਸੁ) ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਓਸਚੁਓ
ਰਿਧਾਈਅਗੁਣਤਾਸੁ) ਸਬਦਿਰੇਤੇਸੇਨੇਰਮੇਓਓਸਦਬਲਿਓਰੈਜਾਸੁ) ਓਰੈਜਿਨਕੈਓਰ
ਵਸੈਤਿਤੁਪਾਈਓਪਗਾਸੁ) ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਓਰਿਓਰਿਨਿਰਮਲੁਧਿਅਈ) ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕ
ਓਦਿਖਿਅਸੇਗੁਰਮੁਖਿਓਓਦਿਵਲਾਈ) ॥੧੭੯੦॥ ਯਉਸੰਤਤੁਦੇਖਪੁਨਦਰਿਕਹਿਕਹਿਵ
ਸੈਭਹਪੁਰਿ) ਗੁਰਮਤਿਜਿਨੀਪਦੁਇਆਸੇਦੇਖਓਸਦਓਦੁਰਿ) ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਿਦੈ
ਅਭਿਗਣਵੰਤਿਅਦੁਰਿ) ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੇਬਓਰੋਬਿਨੁਨਵੈਸਰਦੇਦੁਰਿ) ੨॥ ਜਿਨਸਬਦਿਗੁਰੁ
ਸੁਣਿਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਧਿਅਈਆਓਰੈਸੋਈ) ਅਨਦਿਨੁਕਾਤੀਰਤਿਅਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਓ
ਈ) ਕੁਰੰਗੁਕਸੁੰਤਕਾਬਿਨਸਿਜਾਈਦੁਖੋਈ) ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਕਮਪਗੁ) ਓਓਓਸਦਾਸ
ਦਾਭਿਓਈ) ੩॥ ਇਤੁਜਨਮੁਪਦਰੁਪਾਈਕੈਓਰਿਨਮੁਨਚੇਤੈਦਿਵਲਾਈ) ਪਰਮਿਖਿਸਿ
ਮੈਸੁਣਨਓਰੈਓਰੁਭਾਭਿ) ਓਰੈਦੇਖਾਭਿਨਸਾਵਈਐਤੁਗਾਈਆਪਦੁਤ

ਇਹ ਜਿਸਨੇ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਉਥੈ ਹਰਿ ਸੇ ਤੀ ਦਿਵਸਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿ
ਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਸੁ ਪੁਰੈ ਸੇ ਵਧ ਈ ਤਿਨ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਭਾਵਿ ਹਰਿ ਨਿ ਤਪ ਜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਭਾ
ਇ ॥ ਨਨਕਾ ਤੇ ਨ ਕੀਥਾਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਏਕਿ ਨਾਮਿ ਹਰੈ ਦਿਵਸਾਇ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਾਇ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਗੁਰੁ ਮਤੀ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦਾ ਉਜਲੇ ਤਿ ਤੁਸੈ ਦਰ ਬਾਰੀ ॥
ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਦਾਪਿ ਓਇ ॥ ਜਿ
ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ਮਲੁ ਓਇ ਮੈ ਕਹੈ ਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨ ਮੁਖ ਨ ਭਾਇ ਦੁਨਾ ਦੇ ਪਤਿ
ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਦਾ ਅਭਿਓਲੇ ਹੋਏ ਭਾਇ ॥ ਦਿਸਦੇ ਕੀਜੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਿਵਸਿ ਸਦਾ ਸੇਵਿ
ਸਦਾ ਮਾਇਸ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਉਯੋ ਚਲਾਇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਕੁਝ ਓਧਾ ਓਇ ਨਾ
ਅਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਜਿ ਸਨਭਿ ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਇ ਚ ਭੁਭੁਕਾ ਵਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਦਰੁ ਭੁਭੁਕਾ ਭੁਨਿਕਾ ਮੈ ਕਹੈ
ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਆਇ ਸੇਖਰ ਵਾਹੁ ਓਇ ਨ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ
ਮੁਖਿ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਾਇ ਪੁਰਾ ਸਿਉ ਗੁਰੁ ਪੁਰਿ ਕਰਾਇ ਵਧਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਓਇ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਵਕਰੁ ਓਇ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਭਾਇ ਆਹਿ ਭਗਤ ਭਾਇ ਭੁਭੁਕਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ
ਗੋਇ ਸੁਮਨ ਕ ਉਸਮਾਇ ॥ ਏ ਮਨ ਆਸੁ ਕਿ ਅਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਓਇ ਕਾਇ ਆਹਿ ਓਇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਓਇ ਵੀ ਦੁਖਿ ਬਥੇ ਚੁਕਾਇ ॥
ਸੇ ਜਨੁ ਭਾਇ ਅਨਾਹਿ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਸੇ ਵਕਰੁ ਓਇ ਆਈ ਐ ਜਿ ਓਇ
ਗਥੇ ਓਇ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭਿ ਆਗੈ ਧਰੇ ਓਇ ਮੈ ਦਿਚ ਭੁਭੁਕਾ ॥ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇਖਰ ਵਾਹੁ ਓਇ
ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਦਿਵਕਰ ਮੈ ਪਾਇ ਅਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਕਾਸੀ
ਓਤਰ ਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮੇਲੇ ਓਇ ਆਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਓਇ ਪਾਇ ਅਸਦਾ ਓਇ ਨਾਮਿ ਧਿਆ
ਇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਓਇ ਨ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਮਨ
ਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਸਦਾ ਜੇ ਭੁਭੁਕਾ ਮਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਭੁਭੁਕਾ ਸਚਿ ਸਿਉ ਸਨਾ ਓਇ ਭੁਭੁਕਾ ॥ ੧ ॥

ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਦੀ ਅਦੁਨੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਈ ਸੁਖ ਭਾਇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਭਾਈ
ਸਚੈ ਮੇਲਨ ਲਾਗ ਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਓਇ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਵਾਈ ਐ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨ ਮੇਲ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਅਨੁਪਚੰਡੁ ਬਲਾਇ ਆਗੈ ਅਨੁ ਅੰਧੇ ਰਾਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਲੇ
ਮਲੁ ਭਰੇ ਓਇ ਮੈ ਦਿਸ ਨਾਵਿ ਕਾਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਓਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਓਇ ਭੁਭੁਕਾ ਧਾਤੁ
ਰਬਾਜੀ ਪਲਾਤਿ ਹੋਨ ਓਇ ਵਾਹੁ ਨ ਪਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਪੰਤ ਪਸੰਜ ਮੀ ਓਇ ਕੈ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇ ॥
ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ਭੁਭੁਕਾ ਮੁਖ ਰਤਾਗੁ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾ ਆਧਾ
ਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਲੁ ਓਇ ਆਧਿ ਆਬੈ ਗੁਰੁ ਓਇ ਸੀਨ ਓਇ ॥ ਸਬਦੁ
ਨਚੀ ਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਓਇ ਦਰਗਾਹਿ ਪਤਿ ਭਾਇ ॥ ਓਇ ਮੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਾਈ ਐ ਨਾਮਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਓਇ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਹਿ ਨੇ ਸਿਧੂਰੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੈ ਪੁਰਾ ਜਲੈ ਧਾਰੀ ਓਇ ਮਾਇ ਓਇ
ਸਾ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਰ ਮਕ ਮਾਇ ਬਿਗਸੈ ਓਇ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕ
ਭੇਦਿ ਨਾਤੀ ਓਇ ਮੈ ਮਾਇ ਕਹੈ ਦੰਦਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਓਇ ਪਾਇ ਅਸ ਓਇ ਅਨੰ
ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ ਈ ਓਇ ਨੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੈ ਨਤਾ ਮਸੁ ਮੇਲੇ ਦਿਚ ਭੁਭੁਕਾ
ਭੁਭੁਕਾ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਓਇ ਆਹਿ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਆਕਾ ਆਧਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇ
ਅਧਾਧ ਸੰਗਤੀ ਪੁਰੈ ਭਾਗੀ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਓਇ ਨ ਜਾਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਓਇ ਮੈ ਅੰਦਰਿ
ਲਾਗੀ ॥ ਨਨਕ ਸਚੁ ਓਇ ਤੇ ਓਇ ਨਾਮਿ ਗਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇ ਧੀ ਲਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖ
ਭਾਇ ॥ ਆਹਿ ਸਚੁ ਦਾ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਦਭੁ ਓਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈ ਐ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਅਧੁ ਓਇ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਓਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨੰਦਾ
ਓਇ ਅੰਤਰੁ ॥ ਓਇ ਜੀ ਓਇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਏ ਕੰਕਾ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਕੇ ਮੁ
ਖ ਓਇ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਓਇ ਤਿਨ ਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦੇ ਜਾਇ ਜਾਇ ਨੈ ਮੁਖਾਗੀ ॥ ਪਾ
ਓਇ ਦਿਮ ਓਇ ਪਾਇ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੀ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜੇ ਮੁਖ ਓਇ ਹਰਿ ਮੈ
ਤਿਨ ਕਾ ਲੋਅ ਨ ਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵੈ ਨਿਤ ਜੇ ਓਇ ਮਜਾਨਾ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖੀ ਬਭੁਚੰਤ

ਦਾਇ। ਗੁਰੂ ਸੇਵਨ ਭਯਾਈ ਐਸ ਚੇਹੈ ਸਮਾਇ। ੩॥ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਐ ਗੁਰੂ ਖਾਈ ਐ ਦਿਚ
 ਤੁਘਾ ਭਯਾਈ। ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕੇ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੀ ਦਿਖਾਈ। ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿ
 ਅਨਾਨਕ ਸਤਿਸਮਾਇ। ੪॥ ੧੮॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਤਲਾ ੩ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸੇਵਿਓ ਸੇਵੁ ਭਯਾਈ। ਘਰਿ ਓਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਵਾਇਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੈ ਅੰਤਕਾ
 ਗਿ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾਇਟਕਿ ਆਮੰਗੀ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ। ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਕੁਸੁ ਦੁਹਰਣ
 ਭਾਗੁ। ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਓਹ ਦੇਖੁ ਭਯਾਈ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਪਰ ਓਹੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਆਤ
 ਰਧੁ ਗਿ। ੧॥ ੨੦॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਓਹਿ ਸੇਵੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ। ਸਚੀ ਕਹ ਕਮਾਵਈ
 ਸਚੇ ਨਾਇਐ ਆਗੁ। ਸਚਾ ਸਾਧੁ ਦਰਤਾ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟਣ ਭਾਗੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਮਤਲਾ ਪਾਇ
 ਨੀਕੁ ਜਿ ਮੁਠੈ ਕੁਝ ਆਗੁ। ੨॥ ਓਭਿ ਮੇਰੇ ਤਜਗੁ ਮੁਖ ਅਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ। ਆਇਆ
 ਮੇਰੇ ਦਿਸਾਰਿ ਅਸੁਖ ਦਰਦ ਭਾਗੁ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿਓ ਤਭਿ ਬਹਿਸੁ ਰਖਾਇ ਭਯਾ
 ਗਿ। ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਯਾਈ ਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਗਿ। ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ
 ਓਭਿ ਮੇਰੇ ਜਿਵਿਕਾਗੁ। ਅਧੁ ਦੇਰਿ ਜੀਵਤ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਗੁ। ਧੰਧਾ ਪਾਵਤਾ
 ਓਗੁ ਪੈਲਾਗੁ ਸਾਚਿਐ ਆਗੁ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਓਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਗਿ। ੪॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਪੁਰਖੁ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੇ ਐ ਆਗੁ। ਇਸਨਨੁ ਦਨੁ ਜੇ ਤਾ ਕਹਾਇ ਦੁਜੈ ਤਾਇਖੁ
 ਆਗੁ। ਓਹਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਲਾ ਐ ਨਾਮੁ ਐ ਆਗੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੁਹਾ
 ਹੋ ਕੈ ਓਤਿ ਅਧਾਰਿ। ੫॥ ੨੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਤਲਾ ੩ ਕਿਸੁ ਓਭਿ ਸੇਵਿਕਾ
 ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਕਾਰਿ ਆਇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਲਈ ਏਨੁ ਭਯਾਗੁ ਭਯਾਈ।
 ਏਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਮੇ ਭੀ ਤੇ ਸੁਖ ਭਯਾਈ ਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਈ।
 ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗੁ ਓਹ ਚੇਤਿ। ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਖੇਲੈ ਕੁੰਜ ਪੜੈ ਗੀ ਏਤਿ। ੧॥
 ੨੦॥ ਮਨ ਕੀ ਆਇਓ ਭਯਾਈ ਆਸ ਬਦਿ ਹਰਿ ਆਤ ਰਧੁ ਗਿ। ਭੈਰਾਵੀ ਭਗਤਿ ਕਹਾਇ
 ਨੁਹਾਤੀ ਓਹਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਭਯਾਈ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਮੁਗਾਇ ਅਸਹੀ ਭਾ

ਦੁਹਿ। ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਧਿਓ ਭਯਾਈ ਆਸ ਚਗੁ ਦੀਗੁ। ੨॥ ਜੇਜਹੇ ਸੇਓ ਬਹੇ ਸੁ ਤੇਗੁ ਏਖੁ
 ਭਯਾਈ। ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਵਾਇਓ ਸੁ ਪਨਾਹੁ ਆਇ ਭਯਾਈ। ਸੁੰਦਰ ਘਰ ਕਾ ਪਾਤੁ ਆਇ ਓ
 ਆਇ ਆਇ ਭਯਾਈ। ਮਨ ਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾਗੁ ਆਇ ਆਇ ਆਇ ਸੀ ਜਾਇ। ੩
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪੇ ਆਪੇ ਓਭਿ ਮੇਰੇ ਦਿਚਿ ਓਹੁ ਨ ਜਾਇ। ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਦਾਈ ਐ ਦੁਖੁ
 ਓਮੈ ਵੇਚੁ ਭਯਾਈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਓਭਿ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੁ ਭਯਾਈ। ਨਾਨਕ ਦੀ
 ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਹ ਓਭਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਓਹੈ ਜਾਇ। ੪॥ ੨੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਤਲਾ ੩ ਜੇਵਲਾ
 ਵਖਤੁ ਦੀਚਾਗਿ ਐ ਤਕਿ ਤੁਹੇ ਲਾਗੁ ਹੋਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੋਰਤਿ ਆਸ ਚੇ ਸਚੀ ਸਾਇ। ਏਕੁ
 ਤਿਲੁ ਐ ਆਗੁ ਦਿਸੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇ ਭੀ ਭੇਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਮੀਓ ਸਾਸੁ ਨਾ ਬਿਰਥਾ ਕੋ
 ਭਯਾਈ। ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਓਹਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਆਇ। ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾਗੀ ਐ ਜਾ ਓਹੈ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
 ੧॥ ੨੦॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿਓ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਭਯਾਈ। ਏਤੀ ਜੰਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੁ ਆਹ ਜਾ
 ਸਤਿਸੁਭਾਈ। ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਯਾਈ ਤੇ ਤਿਕਾਇ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ
 ਰਤਾ ਸਚੈ ਓਹੈ ਆਸਮਾਇ। ੨॥ ਅਖੁ ਭਵੁ ਭਵੁ ਭਵੁ ਲਾਸ ਬਦੈ ਹਰਿ ਆਸਮਾਇ। ਬਦੈ
 ਵਜੀਰੁ ਭਯਾਈ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਈ। ਓਭਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਆਇ ਆਸਚੈ ਲਾਇ ਆਮਿ ਲਾਇ।
 ਤਿਨ ਕਉ ਮਤਲਾ ਭਯਾਈ ਓਹੈ ਸਚੈ ਹਰੇ ਦਿਖਾਈ। ੩॥ ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਐ ਆਈ ਐ ਵੇਖੁ
 ਕਰਮ ਭਯਾਈ ਅਨਜਾਇ। ਪੁਰੋਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਏਜਿ ਸੁ ਆਇ। ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਮੋਰਤਿ ਅਦੁ ਬਿਥੀ ਆਇ ਚ ਭਯਾਈ। ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
 ਭਯਾਈ। ੪॥ ੨੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਤਲਾ ੩ ਆਪਣਾ ਭਯਾਈ ਤਿਨ ਪਾਇ ਓਹੁ ਜਿਨ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਗਿ। ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਹੋ ਸਚੈ ਕੋ ਗੁਣ ਸਾਗਿ। ਦੁਬਿਧ ਮੇਲੁ
 ਚਕਾਈ ਅਨੁ ਓਹਿ ਆਇ ਭਯਾਈ। ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਇਐ ਆਗੁ। ੧॥
 ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਓਭਿ ਮੇਰੇ ਸੁ ਰਨਾਇ। ਓਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭਯਾਈ। ੧॥
 ੨੦॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਪਣਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮੇਲਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੋਰਤਿ ਆ

ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ ਜੋਤੀਭੂਤੁਜਪਦਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੂਪੁਤਨਧਾਇ॥ ਜਿਨਕਓਪੁਰਾਖਿਥੇ
ਥਿਆਸਤਿਗੁਰੂਭੇਈਅਾਤਿਨਆਇ॥ ੨॥ ਫਿਣਨਾਦੈਸਭਗੁਮਣੀਦੁਜੈਭਾਇਥੁਆਇ॥ ਤੇ
ਸੁਬਿਨੁਘਜੀਨਜੀਵਦੀਦੁਖੀਰੈਇਫਾਇ॥ ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅੰਧੁਲਾਹਿਰਿਹਿਰੰਅਦੈ
ਜਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਪੁਤੁਆਪਣੀਆਪੇਸਏਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਸਤੁਕਿਛੁਸੁਣਦੇਖਦਾਕਿਉ
ਮੁਕਹਿਧਾਇਆਜਾਇ॥ ਪਾਪੇਪਾਪੁਕਮਾਦਦੇਪਾਪੇਪਚਓਪਚਾਇ॥ ਸੇਪੁਤੁਨਦਰੰਨਆਦਈ
ਮਨਮੁਖਿਭੂਤਨਧਾਇ॥ ਜਿਸੁਦੇਖਾਏਸੇਈਦੇਖੈਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਾਇ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਜੇਹੀ
ਗੁਰਮੁਖਾ੩ ਬਿਨੁਗੁਰੋਗੁਨਤੁਟਈਓਓਮੈਪੀੜਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਪਾਸਦੀਮਨਿਵ
ਸੈਨਮੇਹੈਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਓਹਿਧਾਈਐਬਿਨੁਸਬਦੈਰਹਮਿਭੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਹੇਨਿਜ
ਘਰਿਵਸਾਓਇ॥ ਹਮਨਮੁਸਲਾਓਤੂੰਠਿਰਿਅਦਣਜਾਣਨਓਇ॥ ੧॥ ਗਓਓਓਓਓਓਓ
ਦਤਦਰਤਦਾਦੁਜਾਅਵਹਨਕੋਇ॥ ਸਬਦਿਸਾਧੀਮਨਿਵਸੈਸਓਜੇਓਸੁਖੋਓਓ॥ ਸ
ਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਦੇਖਦਾਜੈਭਾਦੈਤਦੇਇ॥ ੨॥ ਓਓਮੈਸਭਗੁਣਤਓਗਣਤੈਨੇਸੁਖਨਾਓ॥
ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਦਣੀਬਿਖੁਧੀਮਾਓਸਮਾਓ॥ ਬਿਨੁਨਾਦੈਠਓਰੁਨਧਾਇਨੀਜਮੁਹਾਦੁ
ਖਸਓਓ॥ ੩॥ ਜੀਓਥਿੰਡੁਸਤੁਤਿਸਦਾਤਿਸੈਦਾਆਧਾਗੁ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤੁਣੀਐਤਾ
ਪਾਏਮੇਖਦੁਆਗੁ॥ ਨਨਕਨਮੁਸਲਾਓਤੂੰਅੰਤੁਨਧਾਰਾਦਗੁ॥ ੪॥ ੨੪॥ ਨਿਰੀਗੁਰੂ
ਮੁਖਾ੩ ਤਿਨਅੰਨੰਦਸਦਾਸੁਖੁਏਜਿਨਸਤੁਨਮੁਆਧਗੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਦੁਪਾਇ
ਅਦੁਖਨਿਵਛਣਓਗੁ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਗੁਣਗੁਣਓਸਦੈਨਾਇਧਿਆਗੁ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੈਆ
ਪਣੀਦਿਤੋਨੁਭਗਤਿਭੰਡਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਹੇਸਦਾਅੰਨੰਦਗੁਣਗਾਇ॥ ਸਚੀਬਣੀਓਪਾਣੀਐਓ
ਸਿਓਹੈਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਗਓਓ॥ ਸਚੀਭਗਤੀਮਨੁਲਾਭੁਭੀਆਰਤਸੋਓਓਓਓਓ॥ ਗੁਰਸ
ਬਦੀਮਨੁਮੋਓਆਕਓਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ ਜਿਓਵਹਤੀਸਬਦਿਸਚੈਅੰਸਿਓਪੀਏਗਸਿਓ
ਣਗਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਓਹੰਗੁਪਾਈਐਜਿਸਨੇਕਿਰਪਕਰੇਹਜਾਇ॥ ੨॥ ਸੰਸਾਇਓਸੰਸਾਰਹੈਸੁ
ਤਿਰੈਇਓਓਓ॥ ਐਕਿਆਪਣੈਭਾਣੈਕਾਦਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਸਾਇਓਨਮਿਲਾਇ॥ ਅਪੇ

ਆਧਿਮਨਿ ਵਸਿਆਮਾਉਆਮੇਤੁਚਕਾਇ॥ ਆਧਿਕਰਾਈਦਿਤੀਅਨੁਗੁਰੁਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਇ॥
 ੩॥ ਸਭਨਾਕਾਦਤਾਏਕੁਏਤੁਲਿਆਲਏਸਮਝਾਇ॥ ਇਕਿਆਧੇਆਧਿਕੁਆਇਅਨੁਦੁਨੈਵਡੇ
 ਅਨੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਯੋਪਾਈਐਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਮੋਹਤਿਆਨਨਕਨਾਮੇ
 ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਪਦਾ੩ ਗੁਣਵੰਤੀਸਦੁਪਾਇਆਤਿਸਨਾਤਜਿਵਿ
 ਕਾਗ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਹੰਗੀਅਹਸਨਧੇਮਧਿਆਗਿ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕਾਰਿਵੇ
 ਕਪੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਓਤਰੈਜਿਚਰਗੁਰਸਬਦਿਨਕਹੋਧਿਆਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਮੋ
 ਹੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਾ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਸਯੋਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਯੋਤਸੁਖੁਲਯੋਮਯਯਾ॥ ੧॥
 ॥ ੭੬॥ ਅਓਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਕੋਨਹੀਬਯੋਨਿਨਸਿਧੈਯਦੁਗਿ॥ ਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਜਾਣਈ
 ਆਵ॥ ਏਸੇਪੁਤ੍ਰਦੁਗਿ॥ ਜਿਨੀਸਦੁਪਛਾਣਿਆਸਚਿਹਤੇਭਗਧੁਗਿ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਖੇ
 ਧਿਆਮਿਲਿਆਆਇਯਦੁਗਿ॥ ੨॥ ਅਧੇਗੰਗਾਇੰਗੀਓਨੁਸਬਦੇਲਾਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ ਸਚਾਗੰਗ
 ਨਓਤਰੈਜੋਸਚਿਹਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ ਚਹੇਕੁੰਡਾਭਵਿਥਕਮਨਮੁਖਬੁਝਨਪਾਇ॥ ਜਿਸੁਸਤਿ
 ਗੁਰਮੇਲੇਸੋਮੈਲੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਿਤ੍ਰਘਨੋਰਕਰਿਥਕੀਮੇਹਾਦੁਖਕਾਟੈਕੋਇ॥
 ॥ ੭੭॥ ਮਿਲਿਖੀਤਮਦੁਖਕਹਿਆਸਬਦਿਮਿਲੁਯੋਯਦੁਗਿ॥ ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਹਾਸਿਓਸਚੈਸ
 ਚੀਸੋਇ॥ ਸਚਿਮਿਲੈਸੋਨਵਿਦੁੜਯੋਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਯੋਯਦੁਗਿ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ
 ਮਯਯਾ੩ ਅਧੇਕਾਹੁਕਰਤਕਹੋਸਿਸਟਿਦੇਐਆਧਿਓਪਾਇ॥ ਸਭਇਕੋਇਕੁ
 ਵਡੁਦੁਖੁਲਖੁਨਲਾਥਿਆਜਾਇ॥ ਅਧੇਪੁਤ੍ਰਦਇਆਯੁਏਅਧੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਮਤੀਸਦਮਨਿਵਸਿਆਸਚਿਹਯੋਯਦੁਗਿ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਹੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਹਜਾਇ॥ ਮਨੁ
 ੨੨ਮੀਤਧੁਸੁਭਈਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੧॥ ॥ ੭੮॥ ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਹੁਧਾਰਿਆਸੋਈ
 ਸਾਕਹੋਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਜਾਅਧੇਨਦਰਿਕਹੋਇ॥ ਸੇਜਨਸਬਦੇਸੋਯੋਯੋਤਿ
 ਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਬਦਿਹਤੇਆਧਿਮੇਲੇਕਾਹਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤੀਸ
 ਚੁਸਲਾਯੋਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਯਾਵਹੁ॥ ਘਟਿਘਟਿਅਧੇਯੁਕਮਿਵਸੈਯੁਕਮੇਕਹੋਵੀ

ਚਾਹੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਾਜਾਹੀ ਐ ਓਹ ਮੈ ਵਿਚ ਭੁਖੇਇ॥ ਸਾਧਨ ਨਾਇ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣ
ਵੰਤੀ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਾਜਾਹੀ ਸਚਿ ਸਾਜਾਹੀ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਗੁਣ ਦੀ ਚਾਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗ
ਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਦੋਇ॥ ਆਧੇ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਇ ਦਾਇਰੇ ਦੇਵੇ ਨਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਜਾ
ਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿ ਦੁਪਾਈ ਪੁਕੁ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੨੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ਲਾੜਾ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਕਾ
ਮਗ ਓਲੀ ਏਕਿ ਆਚਰਣ ਬਾਝੁ ਭਾਇ॥ ਆਪਣਾ ਧਿਰੁ ਨ ਪਾਵਣ ਹੀ ਕਿ ਅਸੁ ਪੁਦ ਸਾਇਜਾਇ॥
ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਾਵਣਿ ਅਓ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੁ ਓਪਾਇ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈ ਸੀ ਬੀ ਹਾਸ ਤਸੰਗ ਤਿ
ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਇ॥ ੧॥ ਮੁੰਧੇ ਕੁੜੇ ਮੁੰਧੇ ਕੁੜੇ ਆਗਿ ਧਿਰੁ ਪੁਕੁ ਸਾਚ ਸੋ ਓਣਾ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਦੀ ਚਾ
ਹੀ॥ ੧॥ ੨੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਪਾਵਣ ਦੀ ਤਿਨ ਕਿਉਂ ਓਇ ਓਇ ਓਇ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਅੰਦੀ ਆਤਿ ਸਨਾ
ਜ ਲਾਇ ਦੁਖ ਪਾਵ ਓਦੁ ਜੈ ਭਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਅਸੋ ਓਗਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚ ਓਹ ਓਹ ਮੇਲਾਇ॥ ਸ
ਦਾਧਿਰੁ ਪਾਵ ਓ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਓਇ॥ ੨॥ ਗਿ ਆਨ ਵਿਓਈ ਧਿਰੁ ਮੁਤੀ ਆਧਿਰੁ
ਮੁਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਅਗੀ ਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੇ ਬਿਰੁ ਧਿਰੁ ਦੇਖੇ ਭੁਖੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਅਵਤੁ ਮੇਲਾ
ਸੁਓਲੀ ਓਹ ਮੇਧਿਰੁ ਦੇ ਓਹ ਮੇਲਾਇ॥ ਧੁਰੈ ਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਧਿਰੁ ਪਾਇ ਆਸਾ ਓਹੁ ਭਾਇ॥ ੩॥
ਸੇਸ ਓਹੀ ਅਸੋ ਓਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਖਸਮੁ ਪਾਵਣ ਓ ਆਪਣਾ ਭੁਖੁ ਮਨੁ ਅਗੀ
ਦੇਇ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਪਣਾ ਓਹ ਮੇਲੈ ਧੁਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਭਾ ਵੰਤੀ ਅਸੋ ਓਗਣੀ ਆ
ਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ਲਾੜਾ ਇਕਿ ਬਿਰੁ ਪਾਵਣ ਆਪਣਾ
ਓਹਿ ਕੈ ਦਰਿ ਪਾਵਣਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਮੇਧਿਰੁ ਦੇ ਓਹ ਮੇਲਾਇ॥ ਸਭੁ ਓਪਾ
ਏ ਆਪਣੇ ਦੇਖੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੁਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਰੁ ਸੰਗੋ ਜਾਣਿ ਆਧਿਰੁ ਪਾਵਣ ਸਦਾ ਓਹੁ॥ ੧॥ ਮੁੰਧੇ
ਤੁਚੁ ਗੁਰੁ ਕੋ ਭਾਇ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਪਾਵਣਿ ਧਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਭੇ ਸਚੇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ੨੪॥ ਸ
ਬਦਿ ਰਤੀ ਅਸੋ ਓਗਣੀ ਸੁਬਦਿ ਸੀ ਗਾਗੀ॥ ਓਹਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਨਿਘਰਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਕੋ ਓਹਿ
ਧਿ ਆਗੀ॥ ਸੇਜ ਸੁਭਾ ਦੀ ਓਹਿ ਗੰਗੇ ਦੇ ਭਗਤਿ ਭੋਰੇ ਭੰਗਾ ਸੇਧੁ ਭੁਖੀ ਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਭ ਸੇ ਦੇਇ ਆਪਣਾ॥ ਧਿਰੁ ਸਾਜਾਹੀ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਓਹਿ ਸਦਾ ਬਿਓ ਜਾਇ॥ ਮਨੁ

ਤਨੁ ਅਗਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੁ ਪਾਇ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਾਵਣਿ ਅਦੁਜਾ ਭਾਉ ਦੁਕਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਣੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ੨੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ਲਾੜਾ
ਓਹਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਸੁ ਕੁ ਬਿਓ ਤੋਹੀ ਗੈ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਤਰ ਸਦੇ ਓਹੇ ਬਿਰੁ
ਰਭੇ ਦੇਈ ਗੈ॥ ਓਹਿ ਜੀ ਉਬਕ ਸੇ ਬਖਸੇ ਲਾਏ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸਹੀ ਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ
ਸਦੁ ਗਾਓ ਗੰਭੀਰੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੇਰੇ ਸੁਖੁ ਓਇ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਮੁ ਸਾਜਾਹੀ ਐ ਦੁਜਾ ਅਵ
ਗੁਣ ਕੋਇ॥ ੧॥ ੨੬॥ ਧਰਮ ਪਾਇ ਨ ਪੁਕੁ ਮੁਓ ਬਓ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀ ਚਾਹੀ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸ
ਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਗਾ ਅਧਿ ਆਤਮੀ ਓਹਿ ਗੁਣ ਤਸੁ ਮਨਿ ਜਪਾਓ ਏਕੁ ਮੁਗੀ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਪਾਇ ਕੈ ਧੰਨੁ ਸਦਾ ਓਹੁ॥ ੨॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਾਓ ਤਜੈ ਮਨਿ ਦੁਕੈ
ਮੇਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਆਤਮਾ ਮੁਖ ਪਾਵਣਿ ਅਸੁ ਓਹਨਾ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਨਾ॥ ਬਿਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਓਹੈ ਦੇਵਨਾ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਬਹੂੰ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਓ ਆਮਾਓ ਸਮਾਨੁ॥
੩॥ ਸਭੁ ਕੁ ਬਿਓ ਅਧਿ ਆਪਣੇ ਦੁਜਾ ਅਵਗੁਣ ਕੋਇ॥ ਜਿਉ ਬੇਲਾਏ ਤਿਉ ਬੇਲੀ ਐ ਜਾ ਅਧਿ
ਬੁਲਾਵੇ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬਾਝੁ ਓਹ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾਵੇ ਓਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਜਾਹੀ
ਭੁਜੈ ਤਸੁ ਬਿਓ ਸੁਖਿ ਓਇ॥ ੪॥ ੨੭॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ਲਾੜਾ ਜਾਗੀ ਓਹਿ ਮੇਲੈ
ਦੁਖ ਪਾਇ ਆਮੁ ਲਾਗੀ ਦੁਜਾ ਭਾਇ॥ ਮਝੁ ਓਹਿ ਮੇਧੈ ਤੀ ਕੈ ਵੈਨ ਓਹੁ ਤੋਹੈ ਸਭੁ ਤੀਰਥ
ਨਾਇ॥ ਬੁਝੁ ਬਿਕਾਰ ਮਕਮ ਵਣ ਦੁਈ ਮਝੁ ਲਾਗੀ ਆਇ॥ ਪੜੈ ਐ ਮੇਲੁ ਨ ਓਹੁ ਤਰੈ ਪੁਕੁ
ਓਹੀ ਆਗੀ ਆਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਸਾਜਾਹੀ ਆਵੈ ਤਾਨਿਰ ਮਝੁ ਓਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਓਹੁ ਓਹੀ
ਕਰਿ ਬਕੈ ਮੇਲੁ ਨ ਸਕੀਐ॥ ੧॥ ੨੮॥ ਮਨਿ ਮੇਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਓਹੁ ਦੀ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆ
ਜਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਲੈ ਮੇਲੈ ਸੁਏ ਜਾਨੈ ਪਤਿਗ ਵਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮ
ਝੁ ਓਹਿ ਮੇਲਾਇ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੇ ਦੀ ਪਕੁ ਬਾਣੀ ਐ ਤਿਉ ਗੁਰੁ ਆਨਿ ਆਗੀ ਆਨੁ
ਤਜਾਇ॥ ੨॥ ਓਹ ਕੀ ਆਤਮ ਕਰ ਓਹੁ ਓਹ ਮੁਖ ਪਾਵਣਾ ਕਰੈ ਵਾਸਾਵਿ ਸਹੀ ਆ
ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਧਿ ਆਗਾ ਮਾਇ ਆਜੇ ਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨ ਹੀ ਸਤਿ ਭਵਿ ਬਕੈ ਸੰਸਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖੀ

ਬੋਲਦੀ ਓਹਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਧੋਵਾਤਿ ਨ ਧਾਇ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੇਲਿ ਸਜਣ ਓਹਿ ਗੁਣ ਸਾਹਿ ॥ ਸਜਣੁ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਭੁਖੁ ਓਹਿ ਦੁਖੁ ਓਹਿ ਮੇਰੈ ਦੋਸਤ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਸੋ ਓਹਿ ਓਹਿ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪ
 ਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਚਨੁ ਤਨੁ ਓਹਿ ਮੰਨੇ ਸੁ ਓਹਿ ਸੁਖਾਇ ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਗੀ ਦੁਝ ਜਾਣੀ ਆਇ
 ਜਿਨ ਓਹਿ ਸੁਖਾ ਪਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਓਹਿ ਓਹਿ ਸੁ ਦਇ ਤਿਨ ਸਤੁ ਓਹਿ ਭਗੀ ਦਨ ਧੀ ਖਾਇ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਪੈਨ ਪਦੈ ਮਨੁ ਖਰਾ ਓਹਿ ਲਾਇ ॥ ਓਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗੈ ਨਾਨਿ ਦਓ ਓਹਿ ਅੰਤਰਿ ਕੇ
 ਧੁਧ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਓਹਿ ਓਹਿ ਓਹਿ ਸੁ ਆਪਿ ਓਹਿ ਆਪੇ ਓਹਿ ਸੁ ਓਹਿ ਆਪਿ ਦਇ ਕੁਰੈ ਦੇਵ ਸੀ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਇ ॥ ਸਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਓਹਿ ਆਇ ਓਹਿ ਆਨਨ ਕਓਹਿ ਦੇਸਿ ਆਮਨਿ ਸੇ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀ
 ਗੁਰਮੁਖ ॥ ਦਿਨ ਸੁਚਰੈ ਓਹਿ ਆਖੈ ਦੇਵੈ ਸਭਾ ਭਾਇ ॥ ਅੰਦਘੈ ਨ ਭੁਖੈ ਨਿਤ ਮੁ
 ਸਾਨੁ ਭੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇ ਆਪ ਸਾਹਿ ਆਮਨੁ ਮੁਖੁ ਲਗੀ ਮਾਖੀ ਪਦੈ ਪਚਾਇ ॥ ੫ ॥ ਭਾਈ
 ਰੇ ਮੇਰੀ ਤੁਸਖਾ ਭੁਖੈ ॥ ਧੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੇਰੁ ਬਿਖੁ ਓਹਿ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਓਹਿ ॥ ੬ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਓਹਿ ਲਿਖਿ ਬਰ ਅਲਿਪਤ ਰਹੈ ਸਭਾ ਭਾਇ ॥ ਓਹਿ ਚਲਿ ਦੁਸ ਦਾਨਿ ਓਹਿ ਆਨਨਿ ਖਰਾ ਭੁਖੀ
 ਆਪ ਤਿਧਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸੁ ਓਹਿ ਨੀ ਆਇ ਓਹਿ ਆਪੇ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਨੇ
 ਪੰਥੁ ਪਗਟਾ ਦਹਿ ਠਾਕਨ ਕੋਈ ਭਾਇ ॥ ਓਹਿ ਨ ਮੁਸਲਾ ਓਹਿ ਨ ਮੁਸੰਨ ਨ ਮਿਰ ਤਨ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥
 ਅਨ ਦੁਖੁ ਨੀ ਦਹਿ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਭਾਇ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਸਾਨਾ ਓਹਿ ਤਿਨ
 ਸਭ ਕੋ ਕੋਈ ਸਾਖਾ ਸੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਵਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਜਾ ਚਕਰੀ ਅਰਾ ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਦੇਵੈ ਤਿ
 ਨ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੁਖ ਪਗਟਾ ਸੀ ॥ ੯ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ॥ ਓਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਗਟਾ
 ਦਿ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ਚਉਧਰੇ ਧਰ ॥ ਕਿ ਆਤੁ ਰਾਤ ਦੇਖੈ ਧੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੀਗਾ ਗਾਹ ਸ
 ਭੋਗ ਓਹੁ ਸੀ ਆਕਰ ਓਹਿ ਸਾਹਿ ਓਹਿ ਅਪਾਗ ॥ ਧੁਤੁ ਕਲਤੁ ਓਹੁ ਸੀ ਦਰ ਤਹਿ ਓਹਿ ਅਠਾ
 ਗਾ ਕਰਤਾ ਓਹਿ ਤਿਨ ਆਦਈ ਮਨੁ ਖਰਾ ਅੰਧੁ ਗਾਹ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਖਰਾ ਦਰ ਤਹਿ ਸੇਇ ॥ ਗੁਰਪਾਸਾ
 ਦੀ ਪਈ ਐ ਕਹਿ ਪਗਟਾ ਤਿਓ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ॥ ਕਪੜੇ ਭੋਗਿ ਲਧਾਇ ਆਸੁ ਓਹਿ ਨੁਪਾ ਖਾਕਾ ਓ
 ਵਰੈ ਦਰਸੁ ਓਹਿ ਰੀ ਓਹਿ ਆਖਾ ਕਾ ਕਿਸ ਓਹਿ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਈ ਬਿਸਰਿ ਆਸੁ ਭੁਖਾ ਕਾ ਸਿਰਜ

ਣ ਓਹਿ ਭੁਲਾਇ ਆਵਿ ਓਹਿ ਨ ਪਾਕਾ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਦਾਸ ਦੁਆਇ ਤੁਮਾਇ ਆਕਰ ਓਹਿ ਕਤਾ ਜਿ
 ਸੋਨੁ ਪਤੀ ਆਇ ਦਸੋ ਸਤੁ ਤੁਮੈ ਅਨਿਤਾ ਅਠਕਾਰ ਕਰ ਓਹਿ ਆਕਰ ਆਵਿ ਆਪੇ ਆਮਨ ਕੀ
 ਮਤਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾਇ ਆ
 ਓਹਿ ਸਜਣੁ ਸੇਇ ॥ ਓਹਿ ਜਨ ਕਰਾਖਾ ਏਕੈ ਕੇ ਆਮਾਣੁ ਸਭ ਓਹਿ ਮੇਰੇ ॥ ਜੇ ਓਹਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕ
 ਰੇ ਦਹਿ ਓਹੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕ ਰਤੰਗੀ ਓਹਿ ਸਤੁ ਜਗੀ ਮਓ ਚਨ ਓਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰ
 ਮੁਖ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਧੁਤੁ ਗੁਘ ਚਾਇ ਸਹਿ ਭੁਲਿ ਭੁਲੀ ਆ ॥ ਫੜ੍ਹ ਪਾਥਾ ਦਿਸਾ ਓ
 ਆਵਿ ਓਹਿ ਸੇਧੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇ
 ਬਿਧਾ ਤੇ ਦੁਖੁ ਸਭ ਸਾਮਿ ਓਹਿ ਗਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਭਾਈ ॥ ਜੇ ਤੇ ਭਾਨ ਬੰਨਤਾ ਤੇ ਤੇ ਭਾਇ ਆਇ ਆ
 ਧੁਨ ਪਤੀ ਵਡੁ ਮੀਆ ਮੇਰੀ ਕਹਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਭੁਕ ਮੁਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗੋ ਓਹਿ ਵਰ ਤੇ ਆ
 ਕਰਿ ਆ ॥ ਸਤੁ ਕਦ ਸਗਤਿ ਕਹਿ ਲਾਇ ਓਹਿ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਾ ਕਹਿ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕੋਇ ਤੇ ਤੀਸ ਸੇ
 ਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਸਾਇ ਆ ॥ ਗਿਰੰਧਰੀ ਦਰਸਾ ਓਹੀ ਸਤੁ ਨਨਕ ਸੁਖ ਨੁਖੀ ਆ ॥ ੫ ॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ਭਲ ਕੋ ਓਹਿ ਪਧੈ ਲੀ ਐ ਦਿਨੁ ਭੁਭੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰ
 ਭੁਚਿ ਭਿਨਾ ਓਹਿ ਫਿਰੈ ਗੀ ਬੇ ਬਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦੰਗੁ ਮਾਇ ॥
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਭੁਖਾਇ ਆਲਾ ਲੈ ॥ ਲਗਾ ਕੇ ਭੁਕ ਫਕਤ ਸਤੁ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ॥
 ਭੁਤੁ ਭੁਭੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾਇ ਸੈਨ ਓਹੀ ਕਾਲਾ ॥ ਓਹੀ ਸਾਧਿ ਮਨੁ ਖੁਏ ਠਾਥਾ ਮਾਇ ਆਜਾਇ ॥
 ਮੁਕਤ ਸੇਈ ਭਾਣੀ ਆਇ ਸਿਰੇ ਨ ਮੁਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਧਰੁ ਫੜ੍ਹਿ ਗਵਾਹੁ ਫੜ੍ਹਿ ਗਵਾਹੁ
 ਰਸਾ ਭੋਜਿ ਭੋਜਿ ਭੁਭੁ ਵਰਤਾ ਭਾਇ ਸਕੀ ਚੰਤ ਨਾਓ ॥ ਠਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀਏ
 ਗੀ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਵਿਨੁ ਸਕੀ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਹੈ ਕੁੰਡਾ ਭੁਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਾਇ
 ਆਸਾ ਓਹੀ ਨਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਭੁਖਾ ਦਲਾਇ ਆਕਰਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥
 ਧੁਤੁ ਮੁਖ ਓਹਿ ਕਪਾ ਧੁਤੁ ਕਲਤੁ ਸਦਾ ਓਹੀ ਮਾਇ ਆਕਰਿ ਆਪੇ ਆਸ ਮਝੈ ਨ ਓਹੀ
 ਵਗਾ ਓਹਿ ਚਿਤਿ ਆਪ ਫੜ੍ਹਾਇ ਆਪੇ ਆਵੈ ਸਿਰੇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਭੁਭੇ ਠਾਥੇ ਪਾਓ ਜੇ ਓਹੀ

ਉਹਧਾਰੀ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਰੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਧੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਹੁਦੁਕੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ॥
 ਹਰ ਭਾਉ ਭਰਤ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾਸੁ॥ ਇਨ੍ਹਾ ਪਾਖਾਕਾ ਮਾਤਧਿ ਤਾਸੁ ਤਬੰਧ ਪਾਕੁ ਤੇ ਸਭੇ ਸਾਕ॥
 ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸ ਭਿਨ ਜਾਣਈ ਮਨ ਮੁਖ ਪਸੁਨਾਧਾਕਾ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਆਤਿ
 ਸੋਨੇ ਜਾਣੈ ਦੁਹੀ॥ ਤਿਸ ਨਾਲਾ ਗੀਰ ਚੋਰ ਭਾਉ ਆ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਮੈ ਕੁਹੀ॥ ਭਗਤੀ ਨਾਮਾ ਵਿਭੁ
 ਆਆ ਵਡੇ ਵਡੇ ਭਉ ਭਉ॥ ੩॥ ਹਾਥਿ ਲੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰੁ ਟਹਰੀ ਅਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਪੁ
 ਤ੍ਰੇ ਇਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਭਰਮ ਭਾਉ ਕਟ ਜਮ ਭਾਉ ਆ॥ ਨਨ ਕਨਾ ਮੁਨ ਦੀ ਸਰ ਭਿਕਾਰੀ ਅਪੁਨੀ ਭ
 ਰਿ ਮਾਉ ਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਲਾਖ॥ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਜਨੁ ਪੁਮੈ ਦੇਸਾ॥ ਸੁ
 ਤ ਦਹਾ ਬਨਿ ਤਾ ਅਨ ਕਥੁ ਪੁਤ੍ਰੰਗ ਅਰੁ ਦੇਸਾ॥ ਭਰਿਨਾ ਮੂਰੇ ਦੇਨ ਵਸਈ ਕਾ॥ ਕਿ ਤੇਨ ਲੇ
 ਥੀ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਰੇ ਭਰਿਨਾ ਮੂਧੇ ਆਇ॥ ਕਹਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚੇਤੁ ਲਾਇ॥
 ॥ ਹਰ ਭਾਉ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈ॥ ਐਸਾ ਸਤ ਕੀਏ ਵੈ ਭਗੁ॥ ਕਰ ਜਸਾ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅਭਿਗੁਰੀ
 ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ॥ ਭਉ ਮੈ ਹੋਗੁ ਤੁਮ ਕਟੀ॥ ਐਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਗੁ॥ ੨॥ ਕਹਿ ਸੰਗਤਿ ਤੁਮ ਸਾਧਕੀ ਅਠ
 ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ॥ ਜੀਉ ਪਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਰੇ ਸਾਚਾ॥ ਏਹੁ ਸੁਆਉ॥ ਐਥੈ ਸਿਖ ਭਿਵਰਾਈ
 ਆ ਦਹਾ ਭਿਧਾਵ ਭਿਧਾਉ॥ ੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਧਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤੁ ਕੀਦੁ ਤਿਸ ਭੀ॥ ਭਾਈ ਮਾਹਿ
 ਅਧੇ ਜੀਵਾਲ ਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥੀ॥ ਨਨ ਕਪੁਤ੍ਰ ਸਰਣਾਈ ਸਰ ਬਖਸ਼ਾ ਕੇਨਾਥਾ॥
 ॥ ੧੫॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਲਾਖ॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣੇ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਉ ਆਕਿ ਹਧਾਥਾ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਉ ਦੇਸੇ॥ ਐਥਿਨ ਸੇਸ ਬਜੰਜਾਲਾ॥ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਮਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦੀ ਹੀ
 ਭਾਉ॥ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਗਾ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣੀ॥ ਇਕਨਿ ਮਰਨ ਮਨ
 ਭਵਿ ਸਾਗਾ॥ ॥ ਹਰ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਭੀ ਦਿੰਦਾ ਨਿਤ ਗਾਈ॥ ਅਭਿ ਅਵਗੁਣ ਕਰੁ ਭਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਭਉ
 ਨਾਮਨ ਸੁਖੁ ਭਉ ਕਰੀ॥ ਤੇਠੈ ਸਥਾਗਾ॥ ਸੰਭੋ ਸਿਧ ਤੀਰਤਿ॥ ਅਭੁ ਵਜ ਭਉ ਤੇ ਪਾਹੀ॥
 ੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜ ਮਾਧਾਈ॥ ਐਸਾ ਧੁਧੁਗੀ॥ ਭੁਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕੇਸ ਤੇ ਜਾਵੈ॥ ਸਦਾ ਭੁ
 ਗੀ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਆਪੁ ਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰੁ ਪ੍ਰਾਹੀ॥ ੩॥ ਸਦੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਅਨਮੁਤ ਸਦੁ

ਸਦੇ ਸਦਾ ਬਾਨਾ ਸਦੀ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰਿ ਸਿਰਜਿ ਓਨ੍ਹ ਜ ਭਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐਸੁ
ਨਾਮੁ ਓਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੫ ਓਹੁ ਮੁਕਾਰਿ ਓਹੁ
ਜਾਪਣ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਪੁਨ੍ਹਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੀ ਓਹੁ ਸਿਰਸ ਫਾਮੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਇ ॥੧॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੰਮਨਾ ਮੁਜਾਏ ਜਾਪਾ ਮਨਾਇ ਫੇਰੁ ਲਭੁੰਦੁ ਸੁਭੁ ਚੁਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪਾ ॥੨॥ ਓਹੁ
ਜਿਸੁ ਕਾਇ ਤਨੁ ਪਾਹੀ ਅਸੇ ਪੁਰੁ ਤੇ ਠਨਾ ਲਿਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ਓਹੁ ਅਲਿਖੁ ਰਿਅ ਪੁਰੁ ਅਪ
ਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿ ਫਾਨਿ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਓਹੁ ਆਲਾਹੀ ਸਾਚੁ ਪਾਹੀ ਤਿ ॥ ਚਰਣ ਭਜੇ
ਪਾਹੁ ਭੁਭੁ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਜਪਤ ਪਤਿ ਨ ਓਹੀ ਤਿ ॥੪॥ ਰਤਨ ਜਵੇ ਫਰਮਾਇ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫ
ਰਿਕਾਨਾ ਓਹੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਅਨੰਦੁ ਸਜਨ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਗੁਣਗਾਓ ॥੫॥੧੭॥ ਸਿਰੀ ਗ
ਰੁਮੁ ਫਲਾ ੫ ਸੇਈ ਸਾਸੁ ਤੁਸਉ ਫੁਲੈ ਜਿ ਤੁਜ ਪੀਐ ਓਹੁ ਨਾਉ ਚਰਣ ਕਮਲੁ
ਹਿ ਪੁਨ੍ਹ ਦੀ ਆਸਿ ਲਿਅਨਿ ਭਾਵੇ ਭਾਉ ਸਾਚੀ ਪੁੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜ ਸੇ ਆਠ ਪਫਰੁ ਗੁਣਗਾਓ
ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਪੁ ਭੁਭੁ ਓਹੁ ਅਮਰੁ ਫੁਲ ਆਵੁ ਫੁਲਾਓ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਓਹੁ ਭਜ ਸਦਾਇ ਕਰੰ
ਗੀ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਓਹੁ ਆਸ ਦਾਸ ਓਹੀ ਸੰਗੀ ॥੨॥ ਓਹੁ ਸੁਖ ਕੀ ਸਿਰਿ
ਕੀ ਆਗ ਫੀਜਾ ਸਿਰੀ ਗੋਵੰਦੁ ਜਿ ਨ ਚਾਖੇ ਅਸੇ ਤੇ ਪਤਾ ਸੇ ਆਉ ਫਰਸੁ ਜਾਇ
ਜੰਦੁ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥਖ ਸੰਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਪੁ ਆਪਣਾ
ਸੇਈ ਹਜਨ ਹਿੰਦੁ ॥੩॥ ਓਹੁ ਸਾਹਿ ਓਹੁ ਜ ਸੁਗੁਣੁ ਮਨੁ ਫਜਿ ਤੁਕੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਹਸਨ ਚੁਚੈ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁ
ਰਖੁ ਮਿ ਫਰਵਾਨਾ ॥ ਜੀਉ ਧੰਨੁ ਪੁਰੁ ਤਿਸ ਦਾ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥ ਮੇਲਿ ਆਕ
ਦੇ ਨਦਿ ਦੁਜੈ ਸੇ ਮੇਲਿ ਆਕ ਰਤਾਹੀ ॥ ਦਾਸ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿ ਆਸਾ ਚੈ ਸਿਰਜ ਫਾਨੀ ॥ ਭੂਖਾ
ਮਾਹਿ ਪਾਇ ਓਹੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਥੀ ॥ ਚਾਹੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰ ਫਗਤੀ ਜੇ ਸਗਲ ਪਾ
ਟਾ ਆਪਾਨੁ ॥੫॥੧੮॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੫ ਹਸਨਾਸਚਾ ਸਿਰੀ ਐ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਓਹੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਗਾਥੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਣ ਕੋਇ ॥ ਮਿ ਫਰਕੇ ਜੇ ਆ

ਪਈ ਚ ਸਾਨ ਵੇ ਸਹੈ ਸੋਇ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਸੇਵੇ ਜਿ ਚਹੁ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਤ ਕੁੰਡੈ ॥
 ਤੋਢੇ ਏ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਹਓ ਭ੍ਰਿਸਾ ਭ੍ਰਿਸੇ ਹਾਨਿ ਹਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹਓ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੇ ਈ ਆਇ ਮੇਲਾ ਵੈ ਮਾਇ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡ ਭਾਈ ਆਸ ਭ੍ਰਿਸੁ ਅਵਰੁ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰੁ ਦਾਸਿ ਕਹਿ ਜੇ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਤਾ ਨ ਮੁਕਾਧੁ ਰਾਜੇ
 ਸੁਭੰਡਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਧੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ਪਰ ਵੇਦ ਗੁਰੁ ਸਾਧੀ ਐ ਜਿਸ
 ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਪੀ ਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਦੇ ਸੇਖਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੇਲਾ ਤਿਸੁ ਲ
 ਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਨ ਨ ਕਲੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਹੀਰੁ ਗੁਮ ਫਲਾਪੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਫੁਲਿ
 ਭਾਈ ਓਸ ਚਾਨ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਤੇ ਸਬੰਧੁ ਜੀ ਅਕਾ ਐ ਥੈ ਥੈ ਬੈਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਅਪ
 ਈ ਨ ਦਹਿ ਨ ਫਲਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਓਵੈ ਜਿ ਸਨ ਓਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੇ
 ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੁਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਣੈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਓ ਭ੍ਰਿਸਾ ਸਗਲ ਪਦਾਰ
 ਥ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਭੋਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮੁਖ ਗਾਸੇ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ
 ਤਾਸ ਮਹਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਮਹਿ ਓਹ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੁਗੁ ਭੁਖੁ ਦੁ
 ਲ ਏਤ ਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੀ ਐ ਕਰ ਟਕਾ ਟਕਾ ਸਮੁਖਾ ॥ ਸੇਖਾ ਨਿਰਚਰ ਓ
 ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਪਾਹਿ ਆਫੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਖੀ ਆਇ ॥ ਜਨ ਮਹਾ ਟਕਾ ਪਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ ਸੁਖ
 ਸੇਵੇ ਆਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਓਹ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਪਥੰਗਾ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਦੁਤਨ ਲਗੈ ਭੰਡੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਇ ਤੁਲਿਨ ਲਗਾਈ ਥੈ ਜਿ ਭੋਰਾ ਬੁਝ ਮੰਡਾ ॥
 ਮੁਨਿ ਘਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੀ ਆਸੁ ਖੁਨ ਕਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਹੀਰੁ ਗੁਮ ਫਲਾਪੁ
 ਮੇਠਾ ਕਥੈ ਕਥਾਈ ਆਕਉ ਛਾਉ ਪਾਜਿ ਆਸਾ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਭ੍ਰਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸੇ ਆਚਰਿ
 ਥਾ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲ ਮਨ ਓਵਈ ਵੇਦੁ ਨਾ ਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾ
 ਗਾ ॥ ਜਿਦੀ ਸੈ ਸੇਵੇ ਟਸ ਟਸ ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤੇ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਹਓ ਭ੍ਰਿਸਾ ਜਿ ਭ੍ਰਿਕੁ ਕਰੁ ਫਰਕਾ ਏ ਆਪਣੇ
 ਦਓਦੇ ਸਜਾਇ ॥ ਸੇਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਤਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਦੇ ਬੇਆਪਿ

ਨਿਰਿਠਿਹਿਜੇਨੀਪਾਇ॥੨॥ਮਾਉਆਜਾਯੁਪਸਾਹਿਆਭੀਤਹਿਛੋਗਬਣਾਇ॥ਤਿਸਨਾਪੰਥੀਠਾ
 ਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਉ॥ਜਿਨੀਕੀਤਾਤਿਸਾਫਨਜਾਣਈਠਿਹਿਠਿਹਿਅਵੈਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕ
 ਕਾਰਾਹੀਮੇਠਿਆਬਫੁਬਿਧਾਇਫੁਸੰਸਾਗੁ॥ਜਿਸਨੋਰਖੈਸੋਰਫੈਸੰਬੋਧੁਪੁਸਤੁਅਪਾਗੁ॥ਫਰੀ
 ਜਨਫਰੀਸਿਫੁਫੁਧੋਨਨਕਸਦਬਾਇਫਾਗੁ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਹੀਗੁਰਮਫਲਾਪ ਸੰਤਜ
 ਨਾਮਿਛਿਤਾਸੀਆਕਟਿਅਜਾਜਮਕਾਯਾ॥ਸਚਾਸਾਫਿਬੁਮਨਿਦੁਹਾਫੇਅਖਸਸੁਦਇਆਯਾ॥
 ਧੁਰਾਸਾਤਿਗੁਰੁਭੇਇਆਬਿਨਸਿਆਸਭੁਜੰਜਾਯਾ॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਫਉਤੁਧਾਵੈਟਫੁਕਰਬਾ
 ਣਾਤਿਹੋਦਰਸਨਕਉਬਾਇਫਾਹੈਤੁਸੇਦਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਹਫਉਗਾਜਿਨਤੁਸੇਦਿਅਭਾ
 ਓਕਹਿਮੇਧੀਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾ॥ਤਿਨਾਥੈਫਦੁਟੀਐਜਿਨਅੰਤਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਦ
 ਤਕੋਨਹੀਜਿਨਿਦਿਤਾਅਤਮਦਾਨੁ॥੨॥ਅਏਸੇਪਰਵਾਣੁਫਫਿਜਿਨਗੁਰੁਮੇਲਿਆਸੁਭਾਇ
 ਸਦੇਸੇਤੀਹਤਿਅਦਰਗਫਬੈਸਦੁਜਾਇ॥ਕਰਤੇਫਬਿਦੁਡਿਅਈਆਧੁਰਾਬਿਲਿਖਿਆ
 ਪਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਰਤਸਚੁਕਰਣਫਰੁਸਚੁਸਾਫਿਬੁਸਚੁਟੇਕਾ॥ਸਚੇਸਚੁਦਖਾਣੀਐਸ
 ਚੋਬੁਧਿਬਿਬੋਧਾ॥ਸਚਬਨਿਹੰਤਹਿਹਦਿਹਫਿਅਜਾਧਿਨਨਕਜੀਵੈਏਕਾ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਹੀ
 ਰਗੁਰਮਫਲਾਪ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪੁਜੀਐਅਨਿਤਨਿਲਾਇਧੀਆਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅ
 ਕਾਸਭੁਭੈਏਅਪਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬਚਨਕਮਾਵਣੇਸਚਾਏਫੁਦੀਚਾਗਾ॥ਬਿਨੁਸਾਧੁਸੰਗ
 ਤਿਹਤਿਅਮਾਉਅਮੋਫੁਸਭੁਫਾਗੁ॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਫਰੀਫਰੀਨਾਮੁਸਮਾਨਿ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਮ
 ਨਿਵਸੈਪੁਰਨਫਵੈਧਾਯਾ॥੫॥ਫਉਗਾਗੁਰੁਸਮਰਭੁਅਪਾਗੁਗੁਰੁਵਡੁਭਾਗੀਦਰਸਨੁਫਈ॥ਗੁ
 ਰੁਕਹੋਚਹੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਕਰਤਗੁਰੁਕਰਣਫਰੁਗੁਰੁਮਾਏਸ
 ਚਾਸੇਈ॥ਗੁਰਤੇਫਫਰੀਕਫੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਏਜੈਸੁਫਈ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਹਜਾ
 ਤਗੁਰੁਮਨਸਾਧੁਰਣਫਗੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਫਰੀਨਾਮੁਦੇਇਫਿਧੈਸੁਭੁਸੰਸਾਗੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰਭੁਗੁ
 ਰੁਨਿਹੰਕਾਰੁਗੁਰੁਫਿਚਾਅਗਮਅਪਾਗੁ॥ਗੁਰੁਕੀਮਫਿਸਾਅਗਮਫਿਕੇਆਕਥੈਕਥਣਫਗੁ॥੩॥
 ਜੇਤਜੇਫਲਮਾਨਿਸਾਂਝੀਅਫਿਤਿਤਜੇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸੀ॥ਧੁਰਬਾਇਥੇਪਾਵਣੇਸਚੁਨਾਮੁਦੇ

ਗਾਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਈ ਆਇ ਆਬ ਪੁਜੈ ਨੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਭਰਨ ਨ ਕਰ ਦੇ ਨਦਿ ਸਾਉ ਏਤੁ
ਜੀਉ ਧੰਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਪੁਸ਼ਟਿ ਭਈ ਓਹੁ
ਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸੇਵਣ ਤੀਰਥ ਭਰਿ ਕਾਉ ॥ ਅਗੈ ਦਰਸਾਇ ਮੰਨੀ ਆਇ ਮਿਲੈ ਨ
ਥਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੋਸਾ ਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈ ਐਧੁਰਨ ਅਜਾ ਅਭੇਦਾ ॥
੧ ॥ ਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਟੁਟਾਹੀ ਆਜਿ ਨਿਦਿ ਤਸ ਚੁਨਾਉ ॥ ਅਨ ਦੇਹੁ ਸਚੁ ਸਾਧਨਾ ਸ
ਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣ ਸਚੁ ਪੈਨ ਖਾਣੇ ਸਚ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਗੀਰਾਸਿ ਨਦਿ ਸੇਰੈ ਸਠੁ
ਮੁਹਿ ਤਿਗੁਰ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਹੁਨ ਦਿਸ ਈ ਆਠ ਪਠਾ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਨ ਹੀ ਕਰੇ ਤਾ
ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਨ ਮੁਗੁਣ ਤਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੈ ਸਤ ਮਹਿ ਭਾਇ ਆਸਾਇ ॥ ਸਿ
ਨ ਕਉ ਪੁਰਾਣੇ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਈਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਸਾਣਗੀ ਮਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
੪ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੋਇਲਿ ਆਇ ਅਗੋਇਲੀ ਕਿ ਆਤਿਸ
ਡੰਡੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਮੁਲਾਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੁੰ ਸੰਮਧੁ ਘਰ ਬਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮਾ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਆਗੈ ਕਿ ਆਥੇ ਜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇਰੈ ਟਿਪੁ ਪੁਟੈ ਓਹਿ ਤ
ਲਸਾ ਟਿਪੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਿ ਆਤੁ ਰਾਗੀਰ ਸਤ ਸਿਉ ਸਤੁ ਕੁਲਾਂ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਕਿ ਆਕਰਾ ਭਿਨਿ ਦੀ ਅਸੇ ਖੁਰਾ ਜੋੜੀ ॥ ਸਾਧੁ ਰਾਉ ਠੀ ਚਲਣਾ ਫੁਡੈ ਜਾ ਸੀਲ ਅਕ
ਰੋੜੀ ॥ ੩ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਫੁਰਮਾਇ ਆਦਿ ਸਤ ਜਨ ਮੁਖਾਇ ਓਇ ॥ ਨਨਕ ਨ ਪੁਸ਼ਟਿ
ਤੁੰ ਸੇਵਿ ਨੁਨੇਜਾ ਆਇ ਓਇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਭਿਵਰੁਦ ਸਾਤਿਸੁ
ਫਲ ਜੀ ਜਿ ਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਇ ॥ ਜਾਸਾ ਭੀ ਓਹਿ ਚਲਿ ਆਤਾ ਧਨ ਖਾਕੁ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਸੈਰਾਗੁਤ
ਇ ਆਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖੈ ਕਾ ਚਉ ॥ ਧਨੁ ਸੁਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਸੇ ਆਕੰਤਾ ਪ
ਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਤਿਕ ਭਾਤਿ ॥ ਜਾਂਉ ਚਲ ਸੀ ਕੰਤ ਜਾਤ ਕੇ ਏਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ
ਅਜੈ ਸੁਸੇਵਿ ਤੁੰ ਸਾਧੁ ਜੈ ਸੁਖਿ ਦੇਸੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਚਲੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਰੇ ਨਨਕੈ ਦੁ
ਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤ ਨਾਮੁ ਪੁਰੈ ਵੰਦਣਾ ਸਤਿ ਮੁਕਤਾ ਵਣ ਭਾਗ ॥ ਨਨਕ ਧੰਨੁ ਸੇ ਭਾਈ ਜੇ ਨਨਕ ਭਾ

ਲਿਖਿ ਆਗੁ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕਰਣ ਕਾ ਭਏ ਕੁਓ ਭੀ
ਨਿਕੀ ਆਕਾ ਕਾਗੁ ॥ ਤਿਸ ਭਿਐ ਆਵ ਭੁਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਕੇ ਆਧਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆ
ਈ ॥ ਫੇਰਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚੇ ਸਬਾ ਦੇ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖ ਕਲੇ ਸੁਨ ਭਉ ਬਿ
ਆਏ ਗੁਰ ਮੰਤਰੁ ਭੈ ਭੈ ਭਾਉ ॥ ਕੋਇ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਓਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰ
ਸਨੁ ਮਨ ਸਾਧੈ ਧਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਗੈ ॥ ਭਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਾਧਿ ਭਾਇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਓ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਭਰਿ ਕਾਉ ॥ ਸੇਵਰੁ ਭਗੀਨ ਨ ਕਾਜਿ ਨ ਮਨਿ ਏ ਭੁਭਾਉ ॥ ੪ ॥
੨੭ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਸੰਚੇ ਭਰਿ ਧਨੁ ਪੁਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਫੇਰੈ ਸਗਲਾ ਵਿਕਾਗਾ ਜਿ
ਨਿਤੁ ਸਾਜਿ ਸਾਧਿ ਆ ਭਰਿ ਸਿਮਰੈ ਓਇ ਭਿਐ ॥ ੧ ॥ ਜਥਿ ਮਨ ਨ ਮੁਏ ਕੁ ਅਪਾਗੁ ਧਨ ਮ
ਤੁਤ ਨ ਜਿਨ ਭਿਐ ਆਰਿ ਦੇ ਕਾ ਆਧਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ॥ ਕਾਮੇ ਕੋਧਿ ਅਫੰਕਾਰ ਮਾਤੇ ਵਿਆਧਿ ਆ
ਰੰ ਸਾਧੁ ਪਉ ਸੰਤ ਸਾਈ ਲਗੁ ਚਰਾਈ ਮੈਟੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇ ਆਕ
ਰੈ ਏਏ ਫਲ ਭਾਈ ਸਾਗਾ ਆਪੁ ਫੇਰੈ ਸਤ ਭਉ ਭਾਇ ਸੁਦੇ ਏਧੁ ਭੁਨਿਹੰ ਕਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਦੀ
ਸੈ ਸਗਲ ਤੁੰ ਟਿਪੁ ਸਹਿ ਆਪਾ ਸਾਗੁ ॥ ਕੁਨ ਨ ਕਰੁ ਰਿਤੁ ਮੁਕਾਇ ਆ ਸਗਲ ਬੁਫਮ
ਬੀਚਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾ
ਦੁਭਉ ਤੇ ਭਭਉ ਤੇ ਭੈ ਭੀ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੇ ਸਮਾਣਾ ਕਿ ਆਕ ਭ
ਉ ਸੁਭ ਭੁਖ ਅਮੀ ਤੁੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ॥ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੇ ਸੇ ਵਕੁ
ਨਾਓ ॥ ਤਤਿ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤ ਭਉ ਭੀ ਕੋਇ ਮੰਧਾਓ ॥ ੨ ॥ ਕਭਨ ਕਭਨ ਭਾਇ ਭੁਕੀ ਰਤਿ ਕ
ਹਲਾ ॥ ਕਥਨ ਕਭਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋ ਭੀ ਵਿਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾਤਿ ਅਵਿਗਾਤਿ ਕਭਨ ਚ
ਰਿਨ ਆਇ ਆ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰੈ ਭੁਨਨ ਕਾ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਿ ॥
ਘਰੁ ੫ ॥ ਤੇਰੇ ਭਰੋ ਸੇਧਿ ਆਸੇ ਲਾਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭੁਲਾਇ ਚੁਕਾਇ ਬਾਹਿਕ ਤੁੰ ਭਰਿਐ ਤ
ਸਾਧੁ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਭ ਕਭਨ ਕਭਨ ਭਾਇ ॥ ਤੇਰਾ ਬਿਖ ਮੁਭਾਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ॥ ਭਉ ਮਾਫੁ ਤਾਫੁ
ਕਹਉ ਤੇਰਾ ਭਉ ਜਨ ਭਉ ਆਪਾ ॥ ਸਤ ਭੀ ਮਧਿ ਸਤ ਭਉ ਤੇ ਬਾਭਿ ਬੇ ਮੁਭਤ ਜਾਧਾ ॥ ੨ ॥

ਧਿਤਾਓਉਜਨਓਨਾਭੀਤੇਹੀਕਵਨੁਜਗਤਾ। ਬੰਧਨਮੁਕਤਸੰਤਤੁਮੇਗੀ। ਬੈਸਮਤਾ॥੩॥
 ਭਏਕਿਹਪਾਸਠਾਕੁਹਾਓਓਅਵਣਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੇਲਿਨਾਨਕਪਾਹਬੁਧਮੁਖਛਾਣਾ॥
 ੪॥ ੩੦॥ ੭੦॥ ੧੦੦॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ॥
 ਮਨੁਵਦਣਾਜਿਓਜਿਓਜਾਏਵਾਉ॥ ਕਿਸੇਸੇਵਕੁਸੇਵਕੁਸੇਵਕੁਕੇਤੁਬਾਉ॥ ਅਭੈ
 ਟਵਾਲੇਜੇਤਜੇਸਭਿਅਭਿਹੁਓਲਿਵਲਾਉ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਅਲਪੁਅੰਗਮਅਧੁਪਾਕੀਨਾਈ
 ਪਾਕਥਾਉਸਚਪਹਦਦਿਗਾਉ॥ ੨॥ ਹਓਉ। ਤਿਹਪੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਜਾਏਭਿਨਜਾਏਕੋਉ। ਜੇ
 ਸਓਸਾਉਹਮੇਲੀਅਓਤਿਲੁਨਪੁਜਾਵਓਉ। ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਅਸਭਿਸੁਣਿਸੁਣਿਅਭ
 ਓਸੋਉ॥ ੩॥ ਪੀਏਕਾਮਰਸਾਸਕਸਾਦਕਸੁਓਦੇਅਓਹੁਸਭੀਦਾ। ਸੇਖਮਸਾਉਕਕਜੀਮੁਲਾ
 ਦਹਿਦਹਵੇਸਰਸੀਦਾ। ਬਹਕਤਿਤਿਨਕਓਅਗਲੀਪੜਦੇਹਓਨਦਹੁਦਾ॥ ੪॥ ਪੁਛਿਨਸਾਜੇਪੁ
 ਛਿਨਚਾਓਪੁਛਿਨਦੇਵੈਲੇਉ। ਅਪਣੀਕੁਦਹਤਿਅਧੇਜਾਏਅਧੇਕਹਦੁਕਰੇਉ। ਏਭਨਾਵੇਖੈ
 ਨਦਹਿਕਹਿਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਉ॥ ੫॥ ਥਾਵਨਾਵਨਜਾਣੀਅਓਨਾਵਕੇਵਡੁਨਾਓ। ਜਿਥੈਵਸੈਸੇਮੇਰਾ
 ਤਿਸਾਉਸੇਕੇਵਡੁਓਥਾਉ। ਅੰਥਜੈਕੋਉਨਸਕਈ। ਓਉਕਿਸੇਨਪੁਛਣਿਜਾਉ॥ ੬॥ ਵਹਨਾਵਡ
 ਨਜਭਾਵਨੀਜੋਕਿਸੈਵਡੁਕਰੇਉ। ਵਡੇਓਥੈਵਡੇਅਧੀਅਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਉ। ਓਕਮਿਸਦਹੇਅ
 ਪਣੈਚਸਨਛਿਲਕਰੇਉ॥ ੭॥ ਸਭਕੋਅਥੈਥਾਉਤੁਥਾਉਤੁਥੈਥੈਕੈਵੀਚਾਹੀ। ਕੇਵਡੁਦਤਾ
 ਆਏਕੈਹਓਅਸੁਮਾਹੀ। ਨਨਕਤੇਟਿਨਾਵਈਤੇਹਜੁਗਓਜੁਗਓਭੰਡਾਗਾ॥ ੮॥ ਸਿਰੀ
 ਗੁਰਮੁਖਾ॥ ਸਭੇਕੰਤਮਓਲੀਅਸਗਲੀਕਹਓਸੀਗਾਗਾਗਣਤਗਣਾਵਣਿਆਈ

ਆਸੁ ਓਵੇ ਸੁਵੇ ਕਾਗੁ ਪਾਥੰਡਿਏ ਸੁਨ ਪਾਈ ਐਥੇ ਟਾਪੁ ਭੁਭੁ ਆਗੁ ॥ ਓਹਿ ਜੀਉ ਏਓ ਧੇਰੁ
ਵੈਨਾਗਿ ਤੁਧੁ ਭਵਨਿ ਸੇ ਓਹ ਈ ਆਪਣੀ ਕਹਿ ਪਾਏ ਓਸ ਵਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਓਹਿ ਭੁਭੁ ਸਬਦੀ ਸੀ
ਗਾਹੀ ਆਤਮੁ ਮਨੁ ਧਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਹਿ ਜੋ ਤੇ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਹ ਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ
ਸਤ ਭੈਵ ਸੀ ਭਾਇਹ ਤੀਹੰਗਿ ਹਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਧ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਹੀ ਕੰਢੀ ਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆ ਓਹਿ ਸਦ ਬਾਨਿ ਓਹਿ ਜਾਉ ॥
੩ ॥ ਸਥਨ ਹੰਡਨ ਬੈਸ ਈ ਜੇ ਸਾਤਿ ਭੁਭੁ ਮਾਓ ਸਮਾਇ ॥ ਧਿਰੁ ਹੀ ਸਾਧੁ ਨਉ ਤਨ ਸਾਚਉ ਮ
ਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਵੈ ਸੇ ਓਹ ਈ ਸਾਚੀ ਨ ਦਹਿ ਹਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੁ ਪੜੀ ਪਨ ਮਾਂਡੀ ਐ ਕਾਪੜੁ
ਏ ਮੀ ਗਾਗੁ ॥ ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇ ਆਮੰਦੁ ਰੁਦ ਸ ਦੁਆਗੁ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵੇਗ
ਸੇ ਅਹਾ ਮਨਾ ਮੁਓਹ ਓਹ ॥ ੫ ॥ ਨਾਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸੇ ਓਹੀ ਮਸਤਕਿ ਮਈਧਿ ਆਗੁ ॥ ਸੇਭਾ ਸੁਰ
ਭਿ ਸੁ ਓਵਈ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਧਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਭੁਭੁ ਕੈ ਓਤਿ ਧਿਆਹੀ
ਵੇ ॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿ ਆਹੀ ਸੁਤੀ ਏਕਿ ਓਧਿ ਹਾਥਿ ਨਹੈ ਏਵ ਓਈ ॥ ਅੰਕੁਜ ਲਓ ਤਨੁ ਜਾਈ ਐ ਤਨੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਲਿ ਬਾਨਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਪਨ ਕੰਤਿ ਨਾਦੀ ਆਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਓ ਲੜੀ
ਸੁਤੀ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਓਹਿ ਸੁਤੀ ਧਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕੇ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈਵ
ਸੀ ਨਿਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮਓ ਲਾ ॥ ਅਧੇ ਗੁਣ ਅਧੇ ਕਥੈ ਅਧੇ
ਸੁਣੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਧੇ ਤਨੁ ਪਰਾਥਿ ਤੁੰ ਅਧੇ ਮੇਲੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ਸਾਚਉ ਮਨੁ ਮਓ ਤੁੰ ਅਧੇ ਦੇ
ਵਣ ਓਹ ॥ ੧ ॥ ਓਹਿ ਜੀਉ ਤੁੰ ਕਹਤ ਕਹਤਾਂ ॥ ਜਿਉ ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਕੁਤੁੰ ਓਹਿ ਨਾਮੁ ਮੇਲੈ ਆਚਾ
ਕੁ ॥ ੧ ॥ ਓਹਿ ਆਧੇ ਓਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਧੇ ਗੁਰੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਅਧੇ ਮੇਤੀ ਉਜਲੈ ਅਧੇ ਭਗਤ
ਬਸੀਠਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਓ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੀਤੁ ਅਡੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਅਧੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਓ ਬਾ
ਅਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੁੰ ਸਬਦਿ ਲਪਾਵਣ ਓਹ ॥ ਨਿਰੁਹਿ ਆਰੁ ਰੁਜਾ
ਈ ਐਥਾ ਭੁਭੁ ਰੁਭਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਹਤ ਦੇਖੀ ਐ ਓਹੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਅਧੇ
ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੁੰ ਓਹ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਹਾਥੇ ਸੇਓ ਬੋਧੈ ਸਾਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥

90

[illegible]

ਸੇਵਕ ਸੋਧਿਕਾਨਾਮਿਹ ਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਸਚਿਹ ਤੇਸੇਜਿਛਿਹ ਏ ਓਹਿ ਸਦ ਬਾਇ ਓਹੈ ਜਾਸੁ॥ ੬ ॥
ਚ ਓਹੁ ਗੰਮੈ ਲੇ ਮਥੁ ਤੇਜਿਨ ਮੁਥਿਨ ਮੁਨ ਓਹਿ॥ ਤਗ ਤੀ ਭਾਇ ਬਿਓਹਿ ਅਮੁ ਪੁਕਾ ਲਾਪ
ਤਿਥੇ ਓਹਿ॥ ਜਿਨੀਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਹਿ ਅਵਗੁਣ ਮੁਠੀ ਹੋਇ॥ ੭ ॥ ਏਜ ਤ ਏਜ ਤ ਪਾਇ ਅਡਰੁ ਕ
ਹਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪਾਹਿ ਵਸੈ ਓਹਿ ਮੈ ਤਿਸਨ ਜਾਇ॥ ਨਨਕ ਨਿਹ ਮਥੁ
ਜੇ ਜੇ ਹੋਏ ਓਹਿ ਨਾਇ॥ ੮ ॥ ਸਿਹੀ ਹਮੁ ਮਛਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਬਾਵਹੁ
ਨਕੀ ਚਹੀ ਲਾਗੁ॥ ਓਹਿ ਜਾਯਿਨਾ ਮੁਥਿ ਆਇ ਤੁਜ ਮੁਡਹ ਪੈ ਦੁਖੁ ਭਾਗੁ॥ ਦੁਖੁ ਪਣੈ
ਦੁਹਾ ਗਈ ਕਿਉ ਬਿਰੁਹੈ ਸੁ ਓਹੁ॥ ੧੧ ॥ ਭਾਈ ਹੋ ਅਵਗੁਣਾ ਹੀ ਮੈ ਬਭਿ॥ ਮੈਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨ
ਸਾਨੁ ਛੋਹੁ ਹੀ ਦੀ ਆਬ ਲਿਜਾਇ॥ ੧੨ ॥ ਹ ਓਹਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸੀ ਜੇ ਸੁ ਤੇ ਸਕੈ ਸੰ
ਭੀ ਮਿਲਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪਤੀ ਨਜੀ ਵਭੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਹਿ ਜਾਇ॥ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਮੁਨ ਵੀ
ਬੈਠੈ ਕਟਿਕੀ ਪਾਹਿ ਜਾਇ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰੁ ਜਨਕ ਅੰਧੁ ਲਾਚੇ ਲੇਨਾ ਹੀ ਠਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਨ ਓਹਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਆਸੁ ਓਹਿ॥ ਆਇ ਗਾਇ ਆਪੁ ਛੁਤਾਣੈ ਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਦੈ
ਪਾਹਿ ਕਾਇ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇ ਓਹੀ ਜੇ ਉਕਲ ਹਕੀ ਭੀਤੀ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮਛਲਾ ਪਾ
ਈ ਐ ਮਛਲਾ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤੀ॥ ਸਬਦਿ ਹੋਏ ਪਰੁ ਪਾਈ ਐ ਨਿਹ ਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤੀ॥ ੧੫ ॥
ਓਹਿ ਗੁਰੁ ਪੁਕਾਇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਪੁਕਾਇ ਕਾਹ ਕਮਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਓਹਿ ਮੈ
ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜਾਇ॥ ਸ ਓਹੇ ਓਹਿ ਮਿਲਾਵ ਜਾਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਮਿਲਾਇ॥ ੧੬ ॥ ਸਬਦਿ ਹੋ ਤੇ ਸੇਨਿ
ਹ ਮਥੇ ਤੇਜਿਕਾ ਮੋਕੁ ਪੁਕਾ ਓਹੁ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦ ਸਦ ਓਹੀ ਹਾਖ ਓਹਿ ਹਧਾਹੀ॥ ਸੇ
ਕਿਉ ਮਨ ਓਹਿ ਸਾਹੀ ਐ ਸਭ ਜੀ ਆਕਾ ਆਪਾਹੁ॥ ੧੭ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹੈ ਸੇ ਮਹੀ ਹੋ ਓਹੀ ਮਹੈ
ਨਦੁ ਜੀਬਾ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਓਹੀ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪੀਆਹੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਾਇ
ਦੈ ਮਹਿ ਜਨੁ ਮੈ ਦਾਹੈ ਦਾਹੁ॥ ੧੮ ॥ ਸਭ ਸਾਜਾਏ ਆਪ ਕਉ ਵਡੁ ਓਹੁ ਵਡੇ ਹੀ ਓਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀ ਐ ਕਓ ਸੁਣੈ ਕੀ ਆਓਹਿ॥ ਨਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐ ਓਹਿ ਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕਾਇ
ਦੁਖੁ॥ ੧੯ ॥ ਸਿਹੀ ਹਮੁ ਮਛਲਾ ੧ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਨ ਸੀ ਗਾਹੀ ਐ ਜੇ ਬਨੁ ਬਾਦਿ ਭੁਆਹੁ॥

ਨਾਮਾਏ ਸੁਖ ਸੇਜ ਜੀ ਬਿਨੁ ਧਿਰ ਬਾਦ ਸੀ ਗਾਹਾ ਦੁਖ ਘਣੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਨਾ ਧਿਰ ਸੇਜ ਤਤਾਹਾ ॥ ੧ ॥
ਮਨਰੇਗ ਮਜਪ ਭੁਖੁ ਭੋਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਪਾਈ ਐ ਸਭ ਦੇ ਸਿਲੈਂਗੁ ਭੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰ ਭਾਉ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਭਰਵਰੁ ਸ ਭਜੀ ਗਾਹਾ ਸਚੇ ਮਾਏ ਧਿਰ ਸੇਜ ਜੀ ਗੁਰ ਭਾਉ ਤਥੇ
ਅਹਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਸਿੰਘਣੀ ਐ ਗੁਰ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਹਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਸਿਲਾ ਫਰਕ ਮਈ
ਧਿਰ ਮੇਰੀ ਗੁਣਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੇ ਦਿਗ ਸਿਆਰੀ ਮਤਿ ਕ ਭਟਨ ਜਾਇਆ ਭਰਵਰੁ ਧਰਿ
ਸੇ ਭਗਤੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਮਾਓ ਮਨੁ ਅਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਗਵੈ ਨਾਨੀ ਇਕਤੁਰਾ
ਗੈਰ ਲਿਖਿ ਲੈ ਗਲਿ ਮੇਰੀ ਅਨਕਾ ਭਗਾ ਸੰਤ ਸਤਾ ਸੁਖ ਭੁਯੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮਾਧਾਹਾ ॥ ੫ ॥
ਬਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਭਾਉ ਤੁਰਾ
ਭੁਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਭਿ ਭੁ ਅਤੁਨੈ ਤੇ ਲੀ ਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਵਧਾਹੀ ਵਲ ਜਾ
ਹਿ ਆਏ ਵਜ ਭੁਲਿ ਆਇ ॥ ਕਰਕ ਮਾਵ ਭਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਭ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਧੁੰਜੀ ਗਾਤੀ ਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਨਾਤਿ ਸੁਤਿ ਭੁਲ ਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਲਿਤੁ ਆਇ ਸੀ ਸਚੁ ਤਰਜੀ ਤੇ ਲਾ ਅਨਾ
ਮਨ ਸਮੇ ਭਈ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲਾ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੇ ਲ ਸੀ ਧੁਰੇ ਧੁਰੇ ਭਾ ॥ ੮ ॥ ਕਥ
ਨੈ ਕ ਭਟਨ ਫੁਟੀ ਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਰਾਗ ॥ ਕਾਇ ਅਸੇ ਚਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਭਰਿ ਰਗ
ਤਿਧਿ ਆਗਾ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ ਸੋ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰ ਤਾਹਾ ॥ ੯ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮ ਭਾ
੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈ ਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਹਾ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈ ਐ
ਸਰਬ ਧਿ ਆਗਾ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟ ਭਾਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰੁ ਧਿ
ਨੁਗੀ ਅਨੁਨ ਭੋਇਆ ਧੁਫ ਭੁਖ ਭੈ ਨਾਹੈ ਬੇਦ ਬਿਅਸੈ ਕੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਰ ਭਾਉ ॥ ਗੀ ਆਸੁ ਬਿ
ਅਨੁਧੁਨਿ ਜਾਣੀ ਐ ਅਕਥੁ ਕ ਭਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਭੁਰੀ ਆਵਸਾ ਫਾਟ ਪਾਏ
ਗੀ ਭੋਇ ॥ ਲਾਜ ਦੇ ਭਰਮਾਣ ਕੀ ਗੁਰੁ ਭੰਡੈ ਸੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰੁ ਭੰਡੈ ਪਾਈ ਐ ਨਿਰਮਲ
ਮਧਿ ਆਗਾ ॥ ਸਚੇ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀ ਐ ਧੁਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਹਾ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਰੀ ਫੈਲਾਇ
ਤੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਹਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਵਜ ਲੁਥਿ ਖਮੁ ਰਹਾਵੈ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਹਾ ਬੇਜੀ ਨਾ ਤੁਰਾ

ਜਾਨਾਤਿ ਸਵੰਤੁ ਮਲਾਹਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਧਿ ਭਾਨੁ ਹੀ ਪਾਓ ਭਿਤਾਹਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕਤਿਭ
ਧਿ ਆਹਾ ਦੇ ਸੋ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਸੁਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿ ਭਵਜ ਲੁਥਿ ਜਾਵੈ ਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ
ਘਟੁ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁ ਤਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਹਿ ਗਏ ਤਨੁ ਪਰੁ
ਕਲੰਤੁ ਨ ਸਾਥੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਖਨੁ ਖਾਇ ਭੋਲੇ ਮਾਹੀ ਆਇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਭਿ ਸੁਸੇਵੀ
ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਥੇ ਕਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਰਹਾਈ ਐ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਧੁਰ
ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਿਉ ਮੇਰੀ ਐ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਰਿ ਨਾਮ ਨ ਫੁਟੀ ਐ ਗੁਰ ਮ
ਤਿ ਮਿਲੈ ਨਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋਨ ਭੀ ਜਿ ਸਕਾਜੀ ਉਪਹਾਹਾ ॥ ਭਉ ਮੇਰਾ
ਤੁਲਾ ਬਿਲ ਉਥੇ ਭੁਜ ਲਉ ਅਭਿ ਮਾਨਾ ॥ ਨਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਾਹੀ ਐ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰੀ
ਨਿਪਾਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮ ਭਾ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐ ਸੀ ਭਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ
ਜੈ ਸੀ ਜਲ ਕ ਮੇਰੇ ਭਾ ॥ ਭ ਭੀ ਨਾ ਲਿਖ ਦਾਜੀ ਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇ ਭਾ ॥ ਜਲ ਮ ਭਿਜੀ ਅਉਪਾ
ਇਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮ ਭਾ ਤੇ ਨੇ ਭਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮਨਰੇ ਕਉ ਫੁਟ ਭਿਨੁ ਧਿ ਆਗਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿ
ਹ ਭਿ ਆਬਖ ਸੇ ਰਗਾ ਤੇ ਭੰਡਾਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਰ ਭਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐ ਸੀ ਭਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਮਫੁ
ਲੀਨੀ ਗਾਜਿਉ ਅਧਿ ਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖ ਘਣੇ ਮਨੇ ਤਨੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹੀ ਗਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਘ ਜੀ ਨ ਜੀ
ਵਈ ਪੁਰੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਹਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐ ਸੀ ਭਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਾੜਿ ਕਮੇ ਭਾ ਸਹ
ਭਰਿ ਬਲ ਭੀ ਆਵੇ ਲੇਇ ਕਬੁੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇ ॥ ੧੪ ॥ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ
ਆਸਿ ਰੇ ਭਾ ॥ ੧੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐ ਸੀ ਭਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਭੋਇਆ ਆਵਫੁ ਆ
ਪੇਰੈ ਵੇਦੁ ਪਕਉ ਖਪਣਿ ਰੇ ਭਾ ॥ ਅਧੇ ਮੇਲਾ ਵਿਛੁਨੇ ਆਸਾ ਚੇਵੈ ਆਈ ਰੇ ਭਾ ॥ ੧੬ ॥
ਮਨ ਐ ਸੀ ਭਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਕ ਵੀ ਸੁਗਾ ਬਿਨੁ ਪਲੁਨੀ ਦਨ ਸੇਵਈ ਜਾਣੈ ਦੁਰ
ਭਯੁ ਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਭਯੁ ॥ ੧੭ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗੁਣ ਤਗ ਭਾਵਈ
ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁ ਭੋਇ ॥ ਤਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਭੋਇ ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਸ
ਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਭੋਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਚਨੇ ਭੁਨਤੁ ਭਾਈ ਜੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਏ ਸੋਇ ॥ ਗੀ ਅਨਪਦਾਰਥੁ

ਪਾਈ ਐ ਤਿਭਵਣ ਸੋਈ ਭੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਨਵੀ ਸੈਯੋਗੁ ਟਕਾਗਾ ਭਕੋ ਭੋਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ
 ਗਏ ਸੇਧੰਘ ਟੁੱਝੇ ਚੁਕਦੇ ਸਹਤ ਲਿਘ ਜੀ ਕ੍ਰਿਮੁ ਭਤ ਕਿਚਲਣਾ ਭੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕ੍ਰਿਕਾਇ ॥
 ਜਿਸੁ ਤੁੰ ਮੇਲਾ ਭੋ ਸੋ ਮੇਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਉ ਮੈ ਮੈ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਭੰ ਅਪੁਪਦਾਈ ਐ ਸਬਦਿ ਭੋਦਿ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੁਪਦਾਈ ਐ
 ਵਰਕਿ ਕਰੇ ਕਹਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਲਿ ਅੰਕਾਰਿ ਆਮੇਲੀ ਐ ਸਬਦਿ ਮੇਲੈ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਮਨਮੁ
 ਖਿਸੋਈ ਨਾਪਦੈ ਵਿਦੁ ਜੋ ਚੋਟਾ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਭੋਕੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭੁਜੀ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ १ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈ ਐ ਭੁਲੀ ਠਉਰੁ ਨ ਆਇ ॥ ਗੁਰਬਿ
 ਰੁਕੋ ਨਦਿ ਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨੀਅਨ ਪਦਾਰਥੁ ਭੋਇ ਆਠਹੀ ਆਖੁ ਤਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਅਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਟਾ ਗਈ ਨਾਪੈਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਉ
 ਭੁਲੀ ਠੋਹੈ ਸੰਤਹੀ ਭੁਲੀ ਕੀ ਭੁਤ ਜਿ ਜਾਇ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁਗੈ ਬਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾ
 ਏ ॥ ਧੁਰੁ ਭਉ ਫੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮੇਲੈ ਗੁਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਿਦੁ ਜੋ ਅਗੁਰੁ ਮੇਲੀ
 ਭਰਮਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਹੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸੁਭਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਭਰਮੁ ਟਨਾ ਮਾਧਾਹੀ ਜਿਉ ਕਾਦੈ ਤਿ
 ਉਹੁ ਤੁੰ ਮੈ ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਅਭਰਪ ਜੋ ਪਜੈ ਭੁਲੀ ਐ ਭੇਦੁ ॥ ਬੁਝੈ ਨਹੀ
 ਮਨੁ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨਮਾਧਿ ਮੈ ਭੁਗੁ ਮਨੁ ॥ ਗੁਰਬਿ ਨੁਕਿਨਿ ਸਮੁਝਾਈ ਐ ਮਨੁ
 ਜਾਸੁ ਲਤਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਧਨੁ ਅਪੁਪਦਾ
 ਏ ॥ ਅਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਹੁ ॥ ਘਰੁ ਭੀ ਸੋਧਿ ਰੁਪਾਇ ਅਗੁਰੁ ਕੈ ਭੋਤਿ ਅਪਾਹੁ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਭੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਉ ਮੈ ਵਿਚ ਭੋਕ
 ਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਆਲਾ ਭੁਸੁ ਦਾ ਮਨਿ ਭੋਇ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮਿ ਮੇਲੈ ਤਪਾਈ ਐ ਅਧਿਨ
 ਲਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗੀ ਭਉ ਚ ਭਉ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਹੋਤਿ ਅਸਚੇ ਪਈ ਪਾ
 ਏ ॥ ੭ ॥ ਭੁਲਣ ਅੰਦਰੁ ਸੁਕੋ ਅਭੁਤੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮੁਝੈ ਆਲਾਗੁ ਤਿਸੈ
 ਪਿਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨਵੀ ਸੈਯੋਗੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਹੁ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ੧

ਤੇਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਿਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਹੀਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠਹੀਆਲਾਬਿਲੋਭਿਅੰ
ਕਾਹੀ॥ ਮੋਹਠਗਓਲੀਓਉਸੁਈਸਾਵਰਤੈਸੰਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਮੋਹਪ੍ਰੀਤਮੈਤੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਇ॥ ਮੈਤੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਵਈਤੁੰਭਾਵਹਿਸੁਖੁਓਇ॥ ੨॥ ਹਓਉਨਾਮੁਸਥਾਤੀ
ਹੰਗਸਿਓਗੁਰੈਸਥਾਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਚਥਾਸੀਕੁਜਮੈਪੁਨਵੇਖੁ॥ ਵਟਵਟਾਉ
ਅਭਿਮਾਨਿਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇਖੁ॥ ੩॥ ਆਖਣਿਆਖਾਓਕੇਤਜੇਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਹੋਇ
ਨਾਮੁਵਰੁਈਜੇਮਿਥੈਸਚਿਹਪੈਪਤਿਓਇ॥ ਜੇਤੁਧੁਭਵਹਿਸੇਭਥੇਥੇਥਾਖਹਾਨਕੋਇ॥ ੪॥
ਗੁਰਸਾਣੁਦੁਈਐਮਨਮੁਖੋਈਹਾਸਿ॥ ਅਸੇਧਾਧੁਧਾਓਸਾਓਥੀਘੜੀਐਸਥਾਦੇਵਹਾਸਿ॥
ਅਥੇਪਰਥੇਪਰਧੁਧਵੇਖਜਾਨੈਹਾਸਿ॥ ੫॥ ਤੇਹੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸਭਡਿਠੀਠਕਿਵਜਾ
ਇ॥ ਕਓਟੈਓਭਨਲਭਈਸਚਿਟੈਕੋਪਤਿਧਾਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਤੂੰਸਾਲਾਓਓਹੀਮਤਿਕ
ਓਣਾਇ॥ ੬॥ ਜੇਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਨਿਓਉਮੈਵਦੁ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਹੀਆਨੁ
ਪਾਈਐਬਿਥਿਅਦੁਜਾਸਾਦੁ॥ ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਾਵਈਮਾਇਆਠੀਕਾਸਾਦੁ॥ ੭॥
ਆਸਾਨੰਦਹਿਜੰਮਿਆਆਸਾਸਕਸਕਾਇ॥ ਆਸਾਬੰਧਿਚਲਾਈਐਮੁਓਮੁਓਚੋਟਾ
ਇ॥ ਅਵਗਾਣਿਥਧਾਮਾਹੀਐਦੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਇ॥ ੮॥ ਸਹਬੇਥਾਈਏਕੁਤੂੰਜਿਓਭਾ
ਵੈਤਿਓਹਾਥੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਾਮਾਨਿਦਸੈਨਾਮੁਭਥੇਪਤਿਸਾਥੁ॥ ਓਉਮੈਹੰਗੁਗਾਵਈ
ਐਧਵਿਸਦੈਸਚੁਭਾਥੁ॥ ੯॥ ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਇਤੂੰਤ੍ਰਿਭਵਣਿਹਾਓਆਸਮਾਇ॥ ਆ
ਪੇਭਗਤੀਭਓਤੂੰਆਪੇਮਿਥਾਓਮਿਥਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਓਭਾਵੈਤਿਵੈਹਜਾਇ॥
੧੦॥ ੧੧॥ ਸਿਹੀਗੁਰਮੁਖਾ१ ਹਮਨਾਮਿਮਨੁਦੇਧਿਆਅਵਰੁਕਿਕਹੀਵੀਚਹੁ॥
ਮਖੰਦਸੁਰਤਿਸੁਖੁਓਪਜੈਪ੍ਰਭਹਾਤਓਸੁਖਸਾਹੁ॥ ਜਿਓਭਾਵੈਤਿਓਹਾਥੁਤੂੰਮੈਓਹੀਨਾਮੁਅ
ਥਾਹੁ॥ ੧੨॥ ਮਨਰੇਸਚੀਖਸੁਮਹਜਾਇ॥ ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਸਾਜਿਸੀਗਾਰੀਆਤਿਸੁਸੇਤੀਨਿਵਲਾ
ਇ॥ ੧੩॥ ਹਓਉਤਨੁਬੈਸੰਤਹਿਓਮੀਐਇਕਰਤੀਤੋਇਕਟਾਇ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਹੀ
ਅਨਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ ਓਹਨਾਮੈਤੁਨਿਨਪੁਜਈਜੇਥਾਥੋਈਕਰਮਕਮਾਇ॥ ੧੪॥ ਅ

ਹਧਸਰੀਰਕਟਾਈਐਸਿਰੀਰਕਵਾਤੁਧਰਾਈ॥ ਤਨੁਹੈਮੰਚਾਹਿਗਾਲੀਐਭੀਮਨੁਤੇਹਗੁਨਜਾ
ਇ॥ ਭਹਿਨਐਤੁਲਿਨਪੁਜਈਸਭਤਿਠੀਠੀਕਿਵਜਾਈ॥ ੩॥ ਕੰਚਨਕੋਕੋਟਦਤੁਕਹੀਬੰਧੁਹੈ
ਵਹਭੇਵਹਦਨੁ॥ ਭੁਮਿਦਨੁਗਉਅਘਈਭੀਅੰਤਹਿਗੁਰਬੁਧਮਨੁ॥ ਹਮਨਾਮਿਸੰਨੁਬੇ
ਧਿਅਗੁਰਦੀਅਸਚੁਦਨੁ॥ ੪॥ ਮਨਭਠਬੁਧੀਕੇਤੀਅਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਗੁ॥ ਕੇਤੇਬੰਧਨ
ਜੀਅਕੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਖਦੁਆਗਾਸਚਭੁਭੈਸਭੁਕੋਭਿਧਹਿਸਚੁਆਚਾਗੁ॥ ੫॥ ਸਭੁਕੋ
ਉਚਾਅਖੀਐਨੀਚੁਨਦੀਸੈਕੋਭੁ॥ ਇਕਨੈਭੰਡੈਸਾਜਿਐਇਕਚਨਦੁਤਿਭੁਭੈਈ॥ ਕਰਮਿ
ਮਿਲੈ॥ ਚੁਪਾਈਐਧੁਰਿਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ ੬॥ ਸਧੁਮਿਲੈਸਧੁਜਨੈਸੰਤੋਖੁਦਸੈਗੁਰ
ਭਾਈ॥ ਅਕਥਕਥਾਦੀਚਾਹੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਓਸਮਾਈ॥ ਧੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤੋਖਿਅਦਰ
ਗਾਓਪੈਧਜਾਈ॥ ੭॥ ਘਟਿਘਟਿਵਜੈਕਿੰਗੁਰੀਅਨਦਿਨੁਸਖਦਿਸੁਭਾਈ॥ ਵਿਹਲੇਕਓਸੋਈ
ਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸੈਕੋਭੁਟੈਸਬਦੁਕਮਾਈ॥ ੮॥ ੧੪॥ ਸਿੰਹਿਗੁਰ
ਮਭਲਾ॥ ਚਿਤੇਦਿਸਾਓਧਉਲਭਹਧੇਬੰਕਦੁਆਗੁ॥ ਕਹਿਮਨਖੁਸੀਓਸਾਰੀਅਦੁਜੈਭੋਤਿ
ਧਿਅਗਿਅੰਦਰੁਖਾਈਧੈਮਭਿਨੁਦੁਓਚੇਹੀਤਨੁਢਗੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਹੋਤਨੁਧਨੁਸਾਭਿਨੋਭਈ॥ ਹਮ
ਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲਗੁਰਦਾਤਿਕਰੋਪੁਭੁਸੇਈ॥ ੧॥ ਗਭਉ॥ ਹਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲਜੇਦੈਦੇਵ
ਣਭਗੁ॥ ਅਗੈਧੂਢਨੋਭਈਜਿਸੁਬੇਲੀਗੁਰਕਰਤਾਗੁ॥ ਅਧਿਢਗੁਏਢੁਈਐਅਧੇਬਖ
ਸਣਭਗੁ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਜਣੈਅਧਇਧੀਅਧੁਤਸੰਜੋਗੁ॥ ਨਹੀਦੇਖਿਵਿਗਸੀਅੂਟਿਨਲੇਭਰ
ਖਸੁਸੇਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਗੰਗਾਵਲੇਅਓਨਿਸਿਭਹਿਰਸੁਭਗੁ॥ ੩॥ ਚਿਤੁਚਲੀਵੇਤੁਜਾਂਵ
ਣੈਸਾਕਤਡੇਲਿਭੁਲਾਈ॥ ਬਾਓਚੁੰਢੈਵਿਗੁਚੀਐਘਰਮਓਸਤੁਸੁਭਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਭ
ਓਮੈਕਹਿਮੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਈ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਨਿਰਗੁਣਿਅਹਿਅਅਧਣਮੁਖੁਪਢਾਣਾ
ਕਤੁਬੰਦੁਕਾਈਭੁਤਨਅਗਨੀਪਾਸਿਧਿਗਾਣਾ॥ ਪਵਣੈਕੈਵਸਿਦੇਭੁਰੀਮਸਤਕਿਮਚੁਨਸਾ
ਣਾ॥ ੫॥ ਬਭੁਤੰਜੀਵਣੁਮੰਗੀਐਮੁਅਨੁਲੇਜੈਕੋਈ॥ ਸੁਖਜੀਵਣੁਤਿਸੁਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਵਸਿਆਸੇਈ॥ ਨਾਮਵਿਭੁਏਕਿਅਗਈਜਿਸੁਭਹਿਗੁਰਦਰਸੁਨੋਈ॥ ੬॥ ਜਿਓਸੁ

[illegible]

ਸਿ॥ ਧੰਡਿਤਵਖਾਣਿਓਥੀਆਸਿਧਥਾਓਦੇਵਸਥਾਨਿ॥ ੧॥ ਸੁਹਸਿਧਗਣਗੀਧਰਥ
 ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਧੀਹਸਲਾਗਾਦਹਿਕੁਚਕੁਚਾਕਰੀਗਏਅਵਰੇਤਿਚਲਣਫਗ॥ ੩॥ ਜੁਲ
 ਤਨਖਾਨਮਧੁਕਓਮਰੇਗਏਕਰੀਕਰੀਕੁਚਾ॥ ਘਜੀਮੁਹਤਿਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਝਤਿਭਿ
 ਪਛੁਚਾ॥ ੪॥ ਸਬਦੁਆਓਵਖਾਣੀਐਵਿਹਲਾਤਥੁਏਕੋਇ॥ ਨਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜ
 ਲਿਖਾਇਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥ ੫॥ ਅਲਪੁਅਲਪੁਅਗੰਮੁਕਾਦੁਕਰਣਯੁਕਰੀਮੁ॥ ੬॥
 ਭਦੁਨੀਅਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਹੀਮੁ॥ ੭॥ ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਸੁਸਿ
 ਸਿਨਓਵੀਲੇਖਾ॥ ਅਸਮਾਨੁਪਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕਾ॥ ੮॥ ਦਿਹਾਵਿਚਲੈਨਿ
 ਸਿਸਸਿਚਲੈਤਾਰੀਕਾਲਖਪਲੇਇ॥ ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁਏਨਾਨਕਾਸੁਚੁ ਬਹੀਇ॥ ੯॥
 ੧੭॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਹੀਗੁਮਟਲਾ॥ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ॥ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿ
 ਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨੋਓਇ॥ ਅਧੈਆਪੁਸਿਲਾਏਬੂਏਤਾਨਿਹਮਥੁਓਵੈਕੋਇ॥ ਫਹਿਜੀਉਸ
 ਚਮਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸਿਲਾਵਾਓਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਓਦੁਕਾਏਜਹੀਆਇਅ॥
 ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਾਵਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਫਾਓ॥ ਅਧੇਓਹਿਜਗ
 ਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅਧੇਬਖਸਿਸਿਲਾਏ॥ ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਅਵੇਚਹੇਕਿਅਕੋਆਖਿ
 ਸੁਣਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਧੇਦੇਵਡਿਅਈਅਧੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ ੩॥ ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੇਓ
 ਲੋਭਾਚਲਦਿਆਨਾਨਿਨਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮ
 ਨਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਥਾਓਹਿਜੀਉਮੇਰਾਅੰਤੈਓਇਸਥਾਈ॥ ੪॥ ਧੇਈਅਜੈਜਗਜੀਵਨੁ
 ਦਾਤਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਮਗੁਨਜਾਣੈਅੰਧੇਠਓਕਨਕਾਈ॥ ਫਹਿ
 ਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਵਸਿਆਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈ॥ ੫॥ ਧੇਈਅਜੈਜਗਜੀਵਨੁ
 ਦਾਤਾਗੁਰਮਾਤਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਾਓਦਿਨੁਹਤੀਓਓਮੈਮੇਫੁਕਾ
 ਓਆ॥ ਜਿਸੁਸਿਓਹਤਾਤੈਸੋਓਵੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੬॥ ਆਧੇਨਦਹਿਕਰੇਭਉਲਾ

ਵਾਰਥਦੀਬੀਚਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਸੁ ਭਜ ਭੁਪਜੈ ਭਉ ਮੈ ਰਿਸਨਾਮਾਗੀ॥ ਭਉਗੁ
ਰੁਦ ਭਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਚਰਿਅ ਆਉਰਧਾਗੀ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਮ
ਨਿਰਮਲ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ॥ ਸ
ਹਿ ਸਬ ਦੁਸੁਣਾਇਆ ਭਉ ਸਦ ਬਖਿ ਭਉ ਜਾਇ॥ ੭॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਾਤਿ ਕ
ਭਉ ਭਉ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਆਪੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਭਉ ਜੀ ਭਉ ਗਤਿ ਵਧੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕਹਿ ਕਿ
ਹ ਪਾਮਨਿ ਵਸਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਤਿ ਆਈ॥
੮॥ ੧॥ ਸਿਹੀ ਗੁਰਮੁਖੁ ਭਉ ਭਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇਜ ਮਹੰਤੁ ਲਾਗੈ ਤਿਨ ਆਇ
ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਿਓ ਭਉ ਸੇਤੀ ਨਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਹੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਧੁਰਿ ਧੁ
ਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਹ ਭਉ॥ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ
ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਭਉ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜੇ ਭਉ
ਭਉ ਕੀਦੈ ਬ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ
ਤਪ ਪ੍ਰਦੇਹੀ ਭਉ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਸਬ ਦੁਖੁ ਜੈ ਵੈਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੇ
ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖਠੁ ਲਗੈ ਭਉ॥ ੪॥ ਸੇਜਨ ਸਚੈ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਨ ਲਿਖਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵ ਦੇ ਬਿਖੁ ਭਉ ਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰੁ॥ ੫॥ ਮਨ ਭਉ
ਕਿ ਤੈ ਭਉ ਪਾਇ ਨ ਭਉ ਭਉ ਸਿਉ ਤਿਸਾਸ ਰਸੁ ਭਉ ਭਉ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਭਉ ਬਹੇ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬ ਦੁਖ ਮਾਇ॥ ੬॥ ਭਉ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਉ ਜਿਸ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੇ
ਭਉ ਜਿਨ ਕੋ ਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਭਉ ਭਉ ਦੁਖ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਭਉ॥ ੮॥ ੨॥ ਸਿਹੀ ਗੁਰਮੁਖੁ ਭਉ ਭਉ ਪੰਥੀ ਬਿਰ
ਭਿਸੁ ਭਉ ਜਾ ਸੁਚਰਿਅ ਗੁਰੁ ਨ ਭਾਇ॥ ਭਉ ਸੁਖੀ ਵੈਸੁ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ
ਪਾਇ ਵਸਾਇਆ ਭਉ ਭਉ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਹੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਉ
ਜੇ ਚਲਾਤਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਿ ਭਉ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਹ ਭਉ॥ ਪੰਥੀ ਬਿਰਖ ਸੁ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ

ਚਤੁਰਦਸਿ ਜਾਤਿ॥ ਜੇਤਾਉ ਭਉ ਦੁਖ ਪਾਇ ਨਿਤ ਦਾਤਾਉ ਤੈ ਬਿਨਸਾਓ॥ ਬਿਨੁ ਹੁ
ਮਤਲੁ ਨ ਜਾਏ ਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਓ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੂਮੀ ਆਵਲਾਸਾ
ਓਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਇ ਕਸਬਾ ਦੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਭੋਭ
ਕੁਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖ ਉਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾਠ ਭੂਤਿ ਨਾਠ ਭੂਤਿ ਨਾਠ ਪਾਸਿ
ਨਕੈ ਸ੍ਰੀ ਐਓ ਨਾਠ ਭੂਤਿ ਗਏ॥ ਕਈ ਅਓ ਤੈਨਿ ਤਜਾਈ ਅਓ ਨਿਸਬਦੁ ਨਾਠਿ॥
ਪੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਇ ਐਕਿ ਗਤਿ ਠਿਕਾਉ॥ ਪੁਕਮੇ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣਾ ਤਓ ਜਿ
ਤਓ ਜਾਉ॥ ਪੁਕਮੇ ਓਹ ਓਹ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥ ੫॥ ਪੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਿ ਬਖੁ ਜੇ
ਲੋਹਿ ਭਉ ਗਵਾਹ॥ ਮਨ ਓਹਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਤਿਤ ਓਹਿ ਆਹੁ॥ ਅੰਤ ਨਿਸੰਤਨ ਆਵ
ਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਧਿਆਹੁ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਮੁ ਓਸੇ ਓਹਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਓਹਿ ਧਿਆਹੁ॥ ਸਤੀਭਗਤ
ਸਚਿ ਹਤੇ ਦਰਸਿ ਸਚੇ ਸਚੇ ਆਗਾ ਆਇ ਸੇਖਰ ਵਾਟੁ ਓਸ ਭਕਤ ਕਾ ਕਹਾਉ ਧਿਆਹੁ॥ ੭॥
ਭਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾ ਓਹਿ ਕੋਈ ਜੈ ਸੀਨ ਦਰੀ ਕਹਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈ ਸਾਹਿ
ਕੋ ਓਹਿ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਆਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਓਹਿ॥ ੮॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੂਮੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਉਜਲਾਹੈ
ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਭੇ ਓਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਸਭੇ ਓਹਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੰਗ ਸਾਹਿਬ
ਸੋ ਓਹਿ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰੂ ਭਗਤਿ ਓਹਿ ਵਲ ਪਾਏ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਭਉ॥ ਸੰਦਾਸੁ ਓਹੁ ਸੁਭਾ
ਈ ਜੇ ਚਲਾਉ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਭਾਈ॥ ਸਦਾ ਪਿਰਾਨਿ ਓਹੁ ਭਯਾਈ ਐ ਨਾਓ ਓਹੁ ਮੈਨਾਏ॥ ਸਬਦਿ
ਮਿਲੀ ਨਾਈ ਦੁਜੈ ਪਿਰਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਓਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਉਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰੂ ਪਾਇ
ਅਨ ਜਾਇ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੂਮੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਓਹਿ ਸਚਾ ਪਾਇ
ਰਸਨਾ ਓਹਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਾਇ ਅਮੋ ਓਹੁ ਕਾਇ ਆਗੁਰਮਤੀ ਸਭੇ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਆਠਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਧਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸਬਦੇ
ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਮਾਇ ਅਭੁਲੇ ਸਿਧਾ ਠਿਕਾਉ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ॥ ਤੀਨੇ ਸੇਵਾਵੇ ਆਪਤਿ

ਅਧਿਕਰ ਓਹਿ ਲਧ ਧਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾ॥ ਭਯਾਮਾਇ ਆਜਾਇ॥ ੫॥
ਮਾਇ ਆਕਿ ਸੋਨ ਆਖੀ ਐਕਿ ਆਮਾਇ ਆਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਸੁ ਓਹਿ
ਓਹਿ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਭਰਮੁ ਨ ਚੁਕਾਈ ਨਾਏ ਓਹਿ ਮੈ ਜਾਇ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ
ਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿ ਨ ਓਹਿ ਏਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਭਾਇ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਓਹਿ ਮੈ ਮਾਹੀ ਐ ਮਾਇ ਆ
ਕਾਭੁ ਮੁਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੇ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੂ ਭ
ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰੂ ਭਗਤਿ ਨ ਓਹਿ॥ ਭਗਤਿ ਵਡਫਲੁ ਓਹਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭੇ ਜਿ
ਲਿਆ ਪੁਰੁ ਸੋਇ॥ ਨਨਕ ਸਬਦੇ ਓਹਿ ਸਾਧਾ ਓਹਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਓਹਿ॥ ੮॥ ੪॥
ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ੩ ਮਾਇ ਅਮੋ ਓਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰਭੀ ਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ਨ ਓਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੂਮੀ ਭਾਜਨ ਮੁਗ ਵਾਈ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗਮਓ ਚਨ
ਦੁਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੋਗ ਮਜਪ ਪੁਸੁ ਭਉ ਓਹਿ॥ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਸਾ ਓਹਿ ਐ ਸ
ਓਹਿ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਭਉ॥ ਭਰਮੁ ਗਾਇ ਅਭਉ ਭਗੀ ਆ ਓਹਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
ਨਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐ ਓਹਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਅਹਿਮ ਓਹਿ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਈ ਐ ਜਮ ਕਾ ਧੁਨ ਸਕੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਨਾਮਾ ਢੀ ਬਾਕ ਬੀਰੁ ਜੁਲਾਹਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗਤਿ
ਪਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਓਹਿ ਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸੁਹਿਨ ਹਤਿ ਨ ਕੀਥਾ
ਈ ਗਾਵ ਓਹਿ ਉਨ ਮੈ ਟੈ ਭਾਈ॥ ੩॥ ਦੈਤ ਪੁਤ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕੇ ਦੁਸੰਜਨ ਮਨ ਪੜੈ ਦ
ਜਾਭਉ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਭੋਇ ਐ ਨਿਰਮਲੁ ਓਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਏਕੋ ਪ
ੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕੁ ਅਵਗੁਨ ਜਾਣੈ॥ ੪॥ ਅਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿ ਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਾਗਤਿ ਮੁਤਿ ਪਾਵ ਓਹਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇ॥ ਸ
ਚੀ ਬਾਣੀ ਸੋ ਉਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਓਹੁ॥ ੫॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣ
ਓਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰੂ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਸਬਦ ਓਹੀ ਓਹੁ ਪਾਇ ਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਇ॥ ਜਾਨਉ ਚੇਤੇ ਤਾਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੬॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਓ

ਅਦੁਸਚੁਭੇਸਥਾ ਤਨੁ ਮਨੁਸ ਚੋਟਿ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਓਪ ਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
 ਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਹੀ ਸੇਦੁ ਖੀ ਏਚ ਸੇਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਨ ਸੇਵਿ ਓ ਸੇਕਿ ਤੁਆ ਏਸੰ
 ਸਾਹਿਜ ਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਹੀ ਅਭਿਰੁ ਕਨ ਸੁਣੇ ਪੁਕਾਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਾ ਏਇਆ ਮਹਿਜੰ
 ਮਹਿਦੋਹੇ ਵਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਚਲਤਾ ਦੇਖੈ ਕੈਭਾ ਜੇਧ ਏਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ
 ਦਿਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਾ ਮਿਹ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਏਥੋ ਓਥਾ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤ
 ਰਣਾ ॥ ੭ ॥ ਲਖ ਚਉਹਾਸੀ ਓਠਿਹ ਦੇਹ ਓਥੇ ਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨੋਹੁ ॥ ੮ ॥ ਪਜਿਧ ਜਿਧੰ
 ਤ ਮੇਨੀ ਬਕੇਦੁ ਜੈਭਾ ਏਧ ਤਿਓ ਏਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁਨ
 ਕੋਈ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇਨਿ ਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨੀ ॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਧਰਿ ਵਾਸਾ ॥
 ਏਆ ਸਚੈ ਮਹਾ ਲਿਹੰਨੀ ॥ ਨਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀ ਏਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾ ਮਿਹ ਚੰਨੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥
 ੧੫ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪਘਰੁ १ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥

ਜਾਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਏਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਈ ॥ ਲਗੁ ਏਹੇ ਦੁਸ ਮਨਾ ਸਾਕਭਿ ਭਜਿਕ
 ਲੋ ॥ ਸੋਭੇਭਜੈ ਅਸਹਾ ਚਕੈ ਸਭੁ ਅਸਹਾ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਹ ਬੁਧ ਮੁਲਗੈ ਨਤੀ
 ਵਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਓ ਬੁਨਿ ਤਾਇਆ ਕਤਾ ਏ ॥ ਆਇਨ ਜਾਈ ਬਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਏਈ ॥ ਚੁਜ
 ਏ ॥ ੨ ॥ ਹਉਉ ॥ ਜੇਕੋ ਏਵੈ ਦੁਖ ਸਾਨੰਗੁ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਗਾ ॥ ਦਮਜਾਧ ਲੈਨ ਪਵੈ ਨ ਕੋਦੈ ਏਈ ॥ ਸੁ
 ਅਹੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕੋਨਾ ਕੋਢੁ ਏਵੈ ਕਾਜੁ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਹ ਬੁਧ ਮੁਤਨਿ ਏਹੁ
 ਏਵੈ ਕਾਜੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕਉ ਚਿਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਦੇਹੀ ਏਆ ਪੈਰੁ ॥ ਗਿਸਤਿ ਕਰੰ ਬਿਪਲੇ
 ਏਆ ਕਦੇ ਏਹੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਗਉਏ ਕੋਚ ਏਹੁ ਏਕਾਧ ਜੀਨ ਬੈਸ ਏਸੁ ਏਇ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ
 ਓ ਸੁਪਾਹ ਬੁਧ ਮੁਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਸੁਓ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕੋਧਿ ਮੇਓ ਏ ਸਿਕੀ ਆਕਿਰ ਪਨ
 ਲੋਭਿਧਿ ਆਗਾ ॥ ਚਾਹੈ ਕਿਸਾ ਵਿਖਓ ਨਿਧਾ ॥ ਏਹੀ ਏ ਏਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾ ॥ ਧੇਖੀ ਗੀਰ ਕ
 ਵਿਤ ਕਿਢੁਕ ਦੇਨ ਕਹਾਨੀ ਧਰਿ ਆਗਾ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਹ ਬੁਧ ਮੁਤਨਿ ਮੁਖ ਸਿਮਰੁ ਤ
 ਤਹੀਆ ॥ ੫ ॥ ਸਾਸਤ ਸੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਹੈ ਮੁਖਾਗਾ ਬਿਚਗੇ ॥ ਤਪੀ ਤਪੀ ਸਹਜੇਗੀਆ

ਤਹੀਭਿਗ ਵਨੁ ਕੋਗੇ ॥ ਏਹੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੁਜਾ ਕਰ ॥ ੬ ॥ ਗੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਹ ਬੁਧ ਮੁਤ
 ਸਹ ਪੁਰਨਿ ਕੋਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਹਜ ਸਿਲਕ ਸਿਕਦ ਹੀ ਨਾਸੁ ॥ ਸੋਗੇ ਏ ਬਿਸਥਾਗਾ ਬਾਗੁ ਸੁਓਵੈ
 ਸੋ ਏਦੇ ਏਹੁ ਕੁਮਾ ਡਗਾ ਗੰਗ ਤਮਾ ਸੇਬ ਏਧਿ ਚਾਏ ਲਾਗੇ ਹੋਆ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ
 ਓ ਪਾਹ ਬੁਧ ਮੁਤਾ ਸਹ ਪੁਰੀਨੁ ਨਹਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਬਹੁਤ ਪਨਾ ਚਿ ਅਚਾਰ ਵੰਤੁ ਸੇਭਾ ਨਿਹ
 ਮਲਹੰ ॥ ੯ ॥ ਮਾਤ ਪੀਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਆਸਾ ਜਨ ਸੰਗੇ ॥ ਗੀਤਿ ॥ ਲਸਕਰ ਤਰਕਸ ਬੰਦ ਬੰ
 ਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤਾ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓ ਪਾਹ ਬੁਧ ਮੁਤਾ ਖਜਿ ਹਸਾਤ ਲਿਦੀ ਤਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਕੰਓ ਆਹੁ ਨ ਏਹੁ ਕਿਢੁਕਾ ਕਿਢੁਕਾ ਜੋ ਸੋਗਾ ॥ ਮਿਹ ਤੁਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿ ਸੇ
 ਭੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤ ਕਿਢੁਕੀ ਤੇਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਉ ਨ ਸੰਕਧਰਿ ਆਗਾ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓ ਪਾਹ ਬੁਧ
 ਮੁਤਨੁ ਕਰਵੈ ਸਿਧਾਹਿ ਆਗਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਸੁਪਾਹ ਬੁਧ ਮੁਤਨੁ ਏਵੈ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓ
 ਏਵੈ ਧਾਈ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਓਹ ਸਿਉ ਹੰਗਾ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਉ ਆਕਾ ਕਸਮੁ ਆਧਿ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ
 ਕਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਨਕ ਸਚਨਾਉ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪਘਰੁ ੫
 ॥ ਜਨ ਓਨ ਓਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥ ਮਨ ਖੋਜੇ ਮਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਉਉ ॥ ਬਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵ
 ਓਹੀ ਅਨੀਭੇ ਅਨੁਕਸਾਵਹੀ ॥ ਧੁਕੁ ਕੇਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਭਗਉਤੀ ਹਉਤ ਜਗਤਾ ॥ ਜੋਗੀ
 ਹਉਤ ਜੁਕਤਾ ॥ ਤਪਸੀ ਤਪਤਿ ਹਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਨੀ ਮੇਨੀ ਧਾਹੀ ॥ ਸੰਨਿ ਆਸੀ ਬੁਧ ਮਚਾਹੀ ॥
 ਓਹ ਸੀ ਓਹ ਸੁਹਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਗਾ ॥ ਧੰਡੇ ਤੁਬੇਦੁ ਪੁਕਾਗਾ ॥ ਗਿਸਤੀ ਗਿ
 ਹਸਤਿ ਪਰਮਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁਗੁਪਿ ਅਵਪੁਤਾ ॥ ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੁ
 ਤਾ ॥ ਕਿਤੀ ਗਥਿਨਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਨਿਹਾਰ ਵਰਤੀ ਅਪਾਹਸਾ ॥ ਏਕਿ ਲੂਕਿਨ ਦੇ
 ਵਹਿਦ ਗਸਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥ ੭ ॥ ਪਾਟਿਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥
 ॥ ਕਹਤੇ ਤੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋਤ ਗਤਾ ॥ ੮ ॥ ਸਗਲ ਓਕਾ ਤੇਓ
 ਪਾਵਾ ॥ ਤਿਆਗੀ ਸੁਗਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਚਗਟਿ ਪਰਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥

ਘਟੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਭੋਲਣਾ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਓਪ ਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
 ਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਹੀ ਆਸੇ ਦੁਖੀ ਏਚ ਸੋਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਨੀ ਨ ਸੇਵਿ ਓ ਸੇਕਿ ਤੁ ਆਏ ਸੰ
 ਸਾਹੀ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਹੀ ਅਭਿਰੁ ਕਨ ਸੁਣੈ ਪੁਕਾਰਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇ ਆਮਹਿ ਜੰ
 ਮਓ ਵਹੋ ਵਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਚਲਤਾ ਦੇਖੈ ਕੈ ਭਾਜੇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚ
 ਦਿੜਾਇ ਆਸ ਦਾਸ ਚਿ ਸੰਜ ਮਿਹ ਛੁਟਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਏ ਬੋਓ ਭਾਸ ਬਦੇ ਭਵ ਜਲੁ ਤ
 ਹਣਾ ॥ ੬ ॥ ਲਖ ਚਉਹਾਸੀ ਓਠਿਹ ਦੇਹ ਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨੋ ਏਈ ॥ ਪਾਜਿ ਪਾਜਿ ਪੰਡਿ
 ਤ ਮੇਨੀ ਬਕੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿਓਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਆਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ
 ਕੋਈ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨੀ ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥
 ਇ ਆਸਚੈ ਮਓ ਲਿਹ ਓਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀ ਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿਹ ਚੰਨੀ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥
 ੧੧ ॥

ਸਿਹੀਰੁ ਮੁਸਤਾਫਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
 ਜਾਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਚਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਈ ॥ ਲਾਗੁ ਏਹੁ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿਭੁ ਜਿਸ
 ਲੋ ॥ ਸਭੇ ਭਜੈ ਆਸਾ ਚੁਕੈ ਸੁਭੁ ਅਸਹਾਰੀ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਹ ਬੁਝ ਮੁਲਗੈ ਨਤੀ
 ਵਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਓ ਬੁਨਿ ਤਾਇ ਆਕਾਤਾ ਛਾ ॥ ਆਇਨ ਜਾਈ ਬਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦੀ ਗੁਦ
 ਛਾ ॥ ੨ ॥ ਹਉਉ ॥ ਜੇਕੋ ਏਵੈ ਦੁਖ ਨਾਨਗੁ ਖਰੀਧੀ ਗਾਦ ਮਜਾ ਪਲੈ ਨ ਪਵੈ ਨ ਕਦੇ ਵੀ ਗਾ
 ਅਹੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਹੇ ਨਾਕਿ ਛੁਓ ਵੈ ਕਾਜਾ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਹ ਬੁਝ ਮੁਤਨਿ ਏਹੁ
 ਏਵੈ ਗਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਦੇਹੀ ਦੇ ਆਪੈ ਹੋਛਾ ॥ ਕੀਸਤਿ ਕੁਛ ਬਿਪਲੇ
 ਏ ਆਕ ਦੇਹੁ ਖੁਕ ਦੇ ਸੋਗਾ ॥ ਗਉਣੁ ਕਹੇ ਚ ਏਕੁ ਟਕਾਘ ਜੀਨ ਬੈਸ ਏਹੁ ਸੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ
 ਓ ਸੁਪਾਹ ਬੁਝ ਮੁਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੋਓ ਏਈ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕੋਹਿਓ ਮੋਹਿ ਦੇ ਸਿਕੀ ਆਕਿਹ ਪਨ
 ਲੋਭਿਧੀ ਆਹਾ ॥ ਚਾਹੋ ਕਿਲਾਵਿਖ ਓਨੀ ॥ ਘਰੀਏ ਏ ਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾ ॥ ਪੇਈ ਸੀਤ ਕੋ
 ਵਿਤ ਕੇ ਛੁਕ ਦੇ ਨ ਕਹੀਧੀ ਆਹਾ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ ਸੁਪਾਹ ਬੁਝ ਮੁਤਨਿ ਮੁਖ ਸਿਮਰੁ ਤ
 ਤਹੀਆ ॥ ੫ ॥ ਸਾਸਤ ਸੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਮੁਖਾ ਗਰ ਬਿਚਗੇ ॥ ਤਪੀ ਤਪੀ ਸੋਯੇ ਗੀਆ

ਤੀਰਥਿਯੋ ਵਰੁਕਗੇ ਯਤੁਕਰਮਾਤੇ ਦੁਸ਼ਟੇ ਪੁਜਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਭੀਰੁਗੁਨ ਲਗੀ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮਤਾ
ਸਹ ਪੁਰਨਿਰਕੇਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਹਜਮਿਲਕਸਿਕਦਹੀਆ ਸੋਭੇਏ ਬਿਸਥਾਗਾ ਬਾਗਸੁ ਭਵੈ
ਸੋ ਭਵੈਚਲੈ ਫੁਕਸੁ ਅਠਗਾਹੰਗਤਮਾਸੇ ਬਧੁਬਿਧੀ ਚਾਇਲਗੀ ਹਟਿਆ ਚਿਤਿਨ ਆਇ
ਓ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਸਹ ਪੁਰਨਿਰਕੇਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਧੁਤੁਧਨਾਦਿ ਅਚਾਰ ਵੰਤੁ ਸੋਭਾਨਿਰ
ਮਲਹੰਤਿ ॥ ਮਤਧਿਤਾ ਸੁਤਭਾਈ ਆਸਾਜਨ ਸੰਗੀ ॥ ਗੀਤਿ ॥ ਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰ
ਦਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀਕੀਤਾ ਚਿਤਿਨ ਆਇ ਓ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਬਾਜਿ ਹਸਾਤਲਿ ਦੀਤਾ ॥ ੬ ॥
ਕੰਠਿਅਹੰਗੁ ਨਾਟਿ ਦੁਕਿਢੁ ਨਾਕਿਢੁ ਕਾਜੋ ਸੰਗਾ ॥ ਮਿਹਤੁਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿਤਿ ਸੁਅਟਿਨਿਸਿ
ਭੋਭੋਭਾ ਸਭਕਿਢੁ ਕੀਤੇਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਉਨ ਸੰਕਧਹਿ ਆ ਚਿਤਿਨ ਆਇ ਓ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮਤਾ
ਮੁਨ੍ਹਕਰਵਸਿਧਹਿ ਆ ॥ ੭ ॥ ਕਿਹਧਾਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਵੈਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ॥ ਜਿਉਜਿਉਓ
ਭਵਧਾਈਐ ਤਿਉਤਿਉ ਭਹਿਸਿਉਹੰਗਾ ॥ ੮ ॥ ਸਿਹਿਅਕਾਖਸਸੁ ਆਪਿਅਵਰੁਨਦੁਜਾ
ਯਉ ॥ ਸੰਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੈ ਪਾਇ ਆਨਕਸਚਨਾਉ ॥ ੯ ॥ ॥ ਸਿਹੀਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ਪਘਰੁ ॥
॥ ਜਲਭਿਨਾਹੀਭਵੈ ਕਵਨਬਾਤਾ ॥ ਮਨਥੋਜਿਮਾਹਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਭਉਥਿਅਨੀਧਿਅਨੁਲਾਵ
ਭੀਯੋ ਅਨੀਯੋ ਅਨੁਕਸਾਵਹਿ ॥ ਪੁਰੁਕਿਨਹੀਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਭਗਉਣ ਤੀਰਭਤਜੁਗਤਾ ਜੋਗੀ
ਨਾਨਕਸੁਭਤਾ ॥ ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋਨੀਸੋਨਿਧਾਹੀ ॥ ਸੰਨਿਅਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥
ਭੁਭਸੀਉਤਸੁਹਤਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਉਣਵੈ ਪਰਕਾਗਾਧੰਡਿਤੁਬੇਦੁਪੁਕਾਗਾ ਗਿਸਤੀਗਿ
ਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਗੁਪਿਅਵਧੂਤਾ ॥ ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੁ
ਤਾ ॥ ਫਿਕੀਰਬਿਨਤਾ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਹਾਰਵਰਤੀਅਪਾਹਸਾ ॥ ਇਕਿਲੁਕਿਨਦੋ
ਵਹਿਦਰਸਾ ॥ ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ ॥ ੭ ॥ ਪਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕਹਤੈਤੈਪਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁਸੇਲੇਸੋਤਗਤਾ ॥ ੮ ॥ ਸਗਲਓਕਤਿਉ
ਪਦੁ ॥ ਤਿਆਹੀਸੁਗਨਿਪਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਿਪਹਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪
੨੭ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਮ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ਤੇ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀ ਅਪ ਤੁਭੇਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀ ਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
 ਅਸੁਰਗੀ ਮਾਛਿ ਪਾਇ ਆ ਲਿਜੀ ਭੀ ॥ ੧ ॥ ਓਢਿ ਵਹੀ ਓਢਿ ਵਹੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵੇ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਓ
 ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ ਓ ਪਾਇ ਆ ਸਿਰੇ ਸਿਰੇ ਪੰਧੈ ਲਾਇ ਆ ਵੇਖ ਓਰੀ ਤਾ ਅਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ
 ਛਾਲਿ ਜੀ ਭੀ ॥ ੨ ॥ ਪਰਗਟਿ ਪਾਓ ਜਾਪਦਾ ਸਭੁ ਨ ਵੈਨੇ ਪਰਤਾਪਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਨ ਪਾਇ
 ਸਭ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆ ਜਾ ਲਿਜੀ ਭੀ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਖੈ ਪਰਮ ਗੁਣਿ
 ਪਾਈ ਐ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚ ਦੇ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀ ਭੀ ॥ ੪ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੀ
 ਜਾਣੀ ਐ ਜਿ ਬੈਠੇ ਕੋਨਾ ਮੁਖ ਖਾਣੀ ਐ ਏਕੋਨਾ ਮੁਖ ਮੁਖ ਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀ
 ਭੀ ॥ ੫ ॥ ਇਤੁ ਜਗ ਤੁਭਹ ਮਿਭੁਲਾ ਲਾਇ ਆ ਅਪ ਤੁਤੁਧੁ ਆਇ ਆ ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ
 ਓਗਣੀ ਭਾਗੀ ਜਨਾ ਕੇ ਨਾਉ ਜੀ ਭੀ ॥ ੬ ॥ ਦੋ ਓਗਣੀ ਕੀ ਅਨੀ ਸਾਣੀ ਆ ਖਸਮੁ ਤੁਧੁ ਕੀ ਐ
 ਫਿਰਾਉ ਨਿਮਾਣੀ ਆ ਮੈਲੇ ਦੇ ਸਤਿਨਾਮ ਦੀ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਦਿ ਓਇ ਜੀ ਭੀ ॥ ੭ ॥ ਸੇ ਓਗਣ
 ਕੀ ਅਕਰ ਮੁਕ ਮਾਇ ਆ ਧੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆ ਠਲੁ ਪਾਇ ਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪਣ
 ਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀ ਭੀ ॥ ੮ ॥ ਓਕ ਮੁਨਿ ਨੇਨ ਮਨਾਇ ਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬ ਦੁਖ ਸਾਇ ਆ ਸੁਖੀ
 ਅਸੇ ਸੇ ਓਗਣੀ ਜਿਨ ਸੁਖ ਨਾ ਲਿਖਿ ਆਹੁ ਜੀ ਭੀ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਣੇ ਕਰ ਸੁਖ ਆਇ ਆ ਤਿਨ ਦੇ
 ਚ ਤੁਭਹ ਮੁਖ ਕਾਇ ਆ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਐ ਸਾਜਾਣੀ ਐ ਜੇ ਸਭ ਮੈਲ ਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀ ਭੀ ॥
 ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਠਲੁ ਪਾਇ ਆ ਜਿਨਿ ਦਿਚ ਓ ਅਓ ਕਰੁ ਚੁਕਾਇ ਆ ਦੁਰਮਤਿ
 ਕਦੁ ਕੁਕਾਟਿ ਆਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤ ਕੀ ਆਇ ਜੀ ਭੀ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਆ ਭੋਗਿ ਆ
 ਭਗਤ ਹੀ ਦੇ ਸਮਾਣੀ ਆ ਸੁਖ ਸੇਵ ਅੰਦਰਿ ਹਿਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰ ਦਿਸਿ ਸੁਖੀ
 ਜੀ ਭੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਜਾਣੀ ਐ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਖੈ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾ
 ਣੁ ਨ ਪਾਇ ਓ ਸਭੁ ਖਕੀ ਕਰ ਮਕ ਮਾਇ ਜੀ ਭੀ ॥ ੧੩ ॥ ਓਢਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਟੁ ਤੁਧੁ ਮਾਇ ਆ

ਚਤੁਰਥੀਓ। ਗੁਰੀ ਦੀ ਬਾਇਰ ਵਾਇਏ ਨਾਈਓ। ਓਓ ਓ ਆਮ ਓ ਮਿੰਡ ਦਾ ਬਨਿਆਂ
 ਪੰਜਿ ਸਹੀ ਕਜੀਓ॥ ੪॥ ਓਓ ਆਇ ਆਸਾ ਮੈ ਤਿ ਤੰਡੀ ਆਯਾ ਪੰਜਿ ਕਿਹ ਸਾਣ ਮੁਜੇ ਰੇ ਮੇ ਤੰਡੀ
 ਕੰਨ ਕੋਈ ਕਾਢੇ ਨ ਤੰਘਾਈ ਨ ਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿਗਿਹਾ ਓ ਜੀਓ॥ ੫॥ ਓਓ ਵਹੀ ਘੁਮ ਜਾਣ
 ਦਾ ਏਕ ਸਾ ਓਤੁ ਧੁਧਿ ਆਇ ਦਾ ਓਜ ਜੁਥੇ ਪੁਦ ਸਾਇਓ ਓਓ ਤੁਧੁ ਦਿਟ ਪੁਕਰ ਬਾਣੁ
 ਜੀਓ॥ ੬॥ ਓਓ ਏਠੈ ਤਿ ਤਧਿ ਆਇ ਦਾ ਮਨਿ ਚੰਦੀ ਸੇਠ ਥਧਾਇ ਦਾ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਦਾ ਹੀ
 ਅਨੁਲਾਯੀ ਅਨੁਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਓ॥ ੭॥ ਮੈ ਛਤਿ ਆਸਥੇ ਧੰਧ ਜਾਗੇ ਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਦਾ
 ਨ ਓਨਿ ਧੀਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਓਹ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਚਿਕਿ ਜੀਓ॥ ੮॥ ਮੈ ਸੁਖੀ ਤੁੰ ਸੁਖ ਧਾਇ ਆਗੁ ਅੰ
 ਤਹਿ ਸਬ ਦੁਦ ਸਾਇ ਆਸਾ ਤਿ ਗੁਰੀ ਪੁਰ ਬਿਵਿਖਾਲਿ ਆਮ ਸਤ ਕੇ ਧਰਿ ਕੈ ਪੁਕਰ ਜੀਓ॥
 ੯॥ ਮੈ ਬਧੀ ਸਚ ਧਰਮ ਸਾਲੈ ਓਗੁਰ ਸਿਖਲਾ ਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ। ਪੈ ਹਧੇ ਦਾ ਪਧਾ ਕੇ ਹਦਾ ਤਿ
 ਸੁਨਿ ਦਿਨਿ ਦਿਲਾ ਗਾਧਾਇ ਜੀਓ॥ ੧੦॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾਂ ਗੁਰ ਪਾਇ ਆਇ ਆਨਾ ਮੁਦ ਨਾਇ ਸੁਨਾਨੁ
 ਦਿਜਾਇ ਆਸਾ ਸਭ ਮੁਕਤ ਓ ਆਸੈ ਸਾਹਜਾ ਨਕ ਸਚੀ ਬੇਜੀ ਚਾਜੀ ਜੀਓ॥ ੧੧॥ ਸਭ ਸੁਖ
 ਏਸੇ ਵੇਦ ਨੁਗਾਤਿ ਜੀਓ। ਦੇਕੰਨ ਸੁਣੁ ਅਹ ਦਾ ਸਿਜੀਓ। ਠੇਕੇ ਵਜਾਇ ਸਭ ਭੀ ਠੀਆ
 ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਾਇਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਓ॥ ੧੨॥ ਓਓ ਓਕ ਮੁਓ ਆਸਿ ਓਹ ਵਾਣੁ ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਸਿੰਘੇ
 ਹਵਾਣ ਦਾ ਸਭ ਮੁਖਾਈ ਵੁਠੀ ਆਇ ਓਓ ਆਓ ਲੇ ਮੀਰਾ ਜੀਓ॥ ੧੩॥ ਤਿ ਸਿੰਘਿ
 ਸਿਤੁ ਵਰਸ ਦਾ ਬੇਲਾਇ ਅਬੇ ਲੀਖ ਸਮਾ ਬੁਧੁ ਮਾਣੁ ਕੀ ਅਤੁ ਧੁਨਿ ਰੇ ਤੁੰ ਆਪੇ
 ਇਓ ਬਾਇ ਜੀਓ॥ ੧੪॥ ਤੇਰੇ ਆਗੁ ਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀ ਆ ਓਹ ਲੇ ਚਾਧੁ ਰੇ ਆਪੇ
 ਦਰਸੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤਿ ਆ ਮੈ ਲਾਵਿ ਚੇ ਲੈ ਤੁਮਿ ਲਾਇ ਜੀਓ॥ ੧੫॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਵਰੁ ਨਾ
 ਲਿਆ ਤੁੰਦੀ ਪਲੈ ਅਪਾਇ ਆਲਿਆ ਤੁੰ ਆਨ ਸੁਨੰਤ ਹੀ ਵੇਰਾ ਓ ਆਨ ਨਕ ਭਗਤ ਸਚੁ
 ਧਾਰੁ ਜੀਓ॥ ੧੬॥ ਓਓ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਾਇ ਲਾਨ ਜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਓਚ ਦੁਆਲਾ ਸਭ ਓ
 ਈ ਚੰਡੁ ਏਕ ਠੀ ਆਦ ਅੀ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਓ॥ ੧੭॥ ਵਾਤ ਵਜਾਨਿ ਦੰ ਮਾਏ ਤੇਰੀ ਆਸ
 ਲਲ ਕੇ ਲੈ ਦੇ ਠੇਰੀ ਆਨਿ ਓਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁ ਅਨ ਮੈ ਗੁਰ ਬਾਧੀ ਦੇ ਤੀ ਕਾਢਿ ਜੀਓ॥ ੧੮॥ ਸਭ ਏ

ਕੋਠੇ ਉਏ ਆਉ ਆਪਹਿ ਜਾ ਸਨਿ ਵਟ ਵਟਾਉ ਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਹੈ ਗਏ ਮਨ ਮੁਖ ਚਲੇ
ਮੁਖੁ ਗਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਭੁਵਨ ਚੰਦਨ ਬਾਹਾ ਭਰਿ ਦਿਸਾਇ ਭਜਨੁ ਜਾ ਭਗਾ ਸੁਣਿ ਸੁ
ਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਉ ਦੇ ਤੇਰੇ ਗਤਿ ਤੇਰੇ ਗਤਿ ਮੁਖੀਉ ॥੧੯॥ ਮੈਲੁ ਗਿਰੈ ਏਸੇ ਵਜੀ ਗੁਰਿ ਕਟੀ
ਮਿਓ ਭੀਜੇ ਵਜੀ ॥ ਭਉ ਬਾਉ ਜਿਓ ਭੁਨ ਚਉ ਨਾਨਕ ਅਉ ਸਹੁ ਲਧਾ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥
੧॥੧੮॥੨॥ १ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲ १

ਪਾਉ ਲੈ ਪਾਉ ਹੈ ਏਕੈ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤਾ ਪੁਕ ਮਿਧਾਇ ਆਗਰ ਭਾਸਿ ॥
ਭੁਨ ਧਤ ਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕੋ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤਾ ਪੁਕ ਮਿਧਾਇ ਆਗਰ ਭਾਸਿ ॥ ਖਸ ਮਸੇ ਤੀ ਅਰ
ਦ ਸੇਵਕਾ ਏ ਉਹ ਕਾਏ ਆਨਿ ਦਿਲਾ ਗਾਨਾ ਮਹਾਨਾ ਦੁਆਇ ਅਕਾਲਿ ਤੀ ਤਹਿ ਬਾਉ ਜਿਯਾ
ਸੰਨਾ ਗਾਨੇ ਸੀਕਲ ਮਦੁ ਜੀਓ ਮਸਤਕਿ ਤੈ ਸੀ ਜੀ ਅਜੇ ਪਾਸਿ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਉ ਲੈ
ਪਾਉ ਪੁਕ ਮਿਧਾਇ ਆਗਰ ਭਾਸਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਾਉ ਹੈ ਏਕੈ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤਾ ਵਿਸਰੀ ਗਾਉ ਆ
ਧਿਆਨਾ ਹੋਏ ਉਥਿ ਨਚਾਈ ਏ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤਾ ਜਿਉ ਜਸੁ ਦਾ ਪਹਿ ਕਾਨਾ ਭਉ ਭਉ ਨਚਾ
ਈ ਮੇ ਪਾਉ ਮਤ ਕਉ ਸੁਤ ਮੇ ਗਾਏ ਤੇ ਅਚੇਤ ਮੁਕ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਉ ਤੇ ਗਾਨਿ ਰ
ਚਉ ਮਾਤਿ ਸਾਨਿ ਜਾਣਿ ਮਨ ਭੀ ਤਹਿ ਪਹਿ ਗਿਯਾਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਾਉ ਵਿਸਰੀ
ਗਾਉ ਮਾਤਿ ਮਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਾਉ ਹੈ ਏਕੈ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤਾ ਪਨ ਜੋ ਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤਾ ਭਉ ਕਾ
ਨਾਨਕੇ ਤਹੀ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤਾ ਬਧਾ ਚੁਟਿ ਜਿਤਾ ਭਉ ਕਾਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭ
ਇਆ ਸਿਰੀ ਗਾਉ ਆਪਨ ਸਿਉ ਭਉ ਬਨਿ ਮਤਾ ਅਉ ਲਜਨ ਮੁਗ ਦੁਇ ਆਪਨ ਮਸੇ ਤੀ ਵਾ
ਧਾਨ ਕੀ ਤੇਰੇ ਮੁਨ ਕੀ ਤੇ ਸਿਤਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਾਉ ਪਨ ਜੋ ਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤਾ ॥੩॥
ਚਉ ਪਾਉ ਹੈ ਏਕੈ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤਾ ਲਾਟੀ ਆਇ ਅਥੇਤਾ ਜਾਨਾ ਮੇ ਪਕਾ ਜਿਚ ਲਾਇ
ਕਉ ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿ ਅਥੇਤਾ ਭਉ ਚੇਤਾ ਭਉ ਚੇਤਾ ਭਉ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿ ਓ ਜਾਨਾ ਮਿਧ
ਕਾਜਿ ਚਲਾਇ ਆਪੁ ਭਉ ਦੁਨੁ ਆਪੁ ਭਉ ਬਿਨ ਮੁਹਿ ਭਉ ਆਪੁ ਗਾਉ ਆਪਾਈ ਦਸਤੁ ਪਾ
ਪਾਉ ਪਾਉ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇ ਅਉਤਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉ ਪਾਉ ਲਾਟੀ ਲਾਟੀ ਅਥੇਤਾ ॥

੪॥੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹੈ ਹੈ ਏਕੈ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਬਾਲਕ ਬੁ
ਅਚੇਤਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਏਕੈ ਲਾਈਐ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ
ਨੇਪੁਘਨੇ ਗਾਮਾਇ ਆਮੇ ਪੁਸਬਾਈ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇ ਆ ਕਿਤੁ ਕਮਾਇ ਆ ਕਹਨੀ ਕਹ ਕਹਾ
ਗਮਨਾ ਮਾਇਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨੇਤੀ ਬੁਧੀ ਦੂਜੈ ਪੈਤੀ ਕਪੁਨਨ ਕਪਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹੈ ਚੁਪਤਿ ਗ
ਹੀਚੇਤੀ ॥ ਦੂਜੈ ਪਹੈ ਹੈ ਏਕੈ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਭਹਿ ਜੋ ਬਨਿ ਮੈ ਮਾਤਿ ਮਾਤਿ ਨਿਸਿ ਆਮਿ
ਵਿਆਧਿ ਆ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਮੁਨਚੇਤੀ ਗਮਨਾ ਮੁਘਟ ਨੰਤਰੀ ਨਾਹੀ ਪਹੈ
ਜਾਣਹ ਸਕ ਸਮੀਠੀ ਗੀ ਆਨੁ ਧਿ ਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜ ਮੁਨਾ ਡੀਜਨ ਸਿ ਮਹ ਪੁਗੇ ਟੋਤੀ ਰਬ ਕਰਤ
ਸੁਚੇ ਸੰਜ ਮੁਨਾ ਡੀਕਰ ਮੁਧਰ ਮੁਨ ਡੀ ਪੁਜਾਨ ਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੇ ਅਪੇ
ਦੁਜਾ ਤੀਜੈ ਪਹੈ ਹੈ ਏਕੈ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਸਹਿ ਪੰਸਓ ਲਥ ਜੇ ਆਇ ਜਿਥੁ ਪੁਟੈ ਜ
ਹੁ ਆਜੈ ਏ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਅੰਦਘ ਟੈ ਦੇ ਨੁਜਾਇਆ ਅੰਤਿ ਕਾਇਆ ਚਾਖੀ ਅੰਧ ਲੇ
ਜਾਜ ਮਿਧ ਕਾਜਿ ਚਲਾਇ ਆਸਤੁ ਕਿ ਚੁਅਧੁਨਾ ਕਹਿ ਕਹੀ ਗਾਥੇ ਆਖਿਨ ਮਾਹਿਰ ਇਨ ਪ
ਹਾਇ ਆਸਤੁ ਧਿ ਦੇ ਸਹਜੀ ਗਈ ਸੇ ਆਣਪ ਕਹਿ ਅਵਗੁਣ ਪਕੁਤਾਇ ਕਪੁਨਨ ਕਪਾਣੀ
ਤੀਜੈ ਪਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤ ਪੁਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਚਭਿਐ ਪਹੈ ਹੈ ਏਕੈ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਬਿਗਧ
ਭਾਇ ਅਤਨੁ ਕੀਦੁ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨਦੀ ਸੁਈ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਵੈਦਾ ਅਖੀ ਅੰ
ਧੁ ਜੀ ਭਹ ਮੁਨਾ ਡੀ ਹਟੇ ਪਾਹ ਕਓਤਾ ਆ ਗੁਣ ਅੰਤਰੀ ਨਾਹੀ ਕਓ ਸੁਖ ਪਵੈ ਮਨ ਮੁਖਾ ਪੁਲ
ਜਾਣਾ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕਾਜਿ ਭਜੈ ਬਿਨ ਸੇ ਆਇ ਚਲੈ ਕੇ ਆਮਾਦੁ ਕਪੁਨਨ ਕਪਾਣੀ ਚਭੈ ਚੁਪ
ਪਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਚਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾ ਆਇ ਆਤਿਨ ਸਾਹਿਬਾ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ
ਜਗੁ ਜਗ ਵਣ ਕੰਨੀ ਇਕਹ ਤੀ ਗੁਣ ਸਮਾਇ ਆ ਵਣਜਾਹਿ ਆਮਿ ਤਾ ਅਵਗੁਣ ਪਕੁਤਾਇ
ਬੰਨੀ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ਮਿਜਾਵੈ ਚੇਟਨ ਕਾਵੈ ਨਾਤਿ ਸੁਜੰਮ ਟੁਮਰ ਆ ਕਾ ਲੁਜਾ ਲੁਜ ਮਜੇ ਪਿਨਾ
ਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈਤਾ ਆ ਪਤਿ ਸੇ ਤੀਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਸੀਟਾਵੈ ਕੁ
ਨਨ ਕਪਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚੁਟੈ ਸਾਚੇ ਤਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ १ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਹੁ ਸਾਇ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੪॥ ਪਤਰੇ ਪਤਿਲੈਪਤੈਰੈਇਕੈ ਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਤਹਿਪਾਇਆ
 ਤੁੰਦਰਮੰਤ੍ਰਾਗਾਤਹਿਧਿਆਵੈਤਹਿਉਚੈਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਸਮਾਗਿ॥
 ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਜਧੇਅਧਾਧੇਇਚੇਅਗਨੀਤਹਿਜਧਿਜੀਵਿਆਬਾਤਹਿਜਨਮੁਭਇਆ
 ਮੁਖਿਲਾਗਾਸਰਸੇਧਿਤਮਾਤਭੀਵਿਆਜਿਸਰੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤਤੁਪ੍ਰਾਣੀਕਹਿਤਹਿਦੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਗਿਕਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਤਿਲੈਪਤੈਰੈਤਹਿਜਪੀਐਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥੧॥ਦੂਜੈ
 ਪਤੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਮਨੁਲਾਗਾਦੂਜੈਭਾਇਮੇਗਮੇਗਕਹਿਪਾਣੀਐਵਣ
 ਜਾਰੀਆਮਿਤਾਲੇਮਾਤਧਿਤਗੁਲਿਲਾਇ॥ਲਾਵੈਮਾਤਪਿਤਾਸਦਾਗਲਸੇਤੀਮਨਿਜਾਣੈ
 ਧੁਛਿਖਵਏਜੇਦੈਤਿਸੈਨਜਾਣੈਮੁਜਾਦੇਤੇਨੇਲਪਟਾਏਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਉਦੈਸੇਕੋ
 ਵੀਤਾਗੁਤਹਿਧਿਆਵੈਮਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ਕਪੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਤੈਕੋਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਝਨਕਬ
 ਟੁੰਖਾਇ॥ਕਾਤੀਜੈਪਤੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਮਨੁਲਾਗਾਅਨਿਜੰਜਾਨਿਯਨੁ
 ਚਿਤਵੈਪਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਤਹਿਨਾਮਾਤਹਿਨਸਮਾਨਿ॥ਤਹਿਨਾਮਾਤਹਿਤਹਿਕ
 ਦੇਨਸਮਾਨਿਜੇਉਦੈਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਉਤਪਨੁਸੰਧੈਮਾਇਆਤੂਠੀਅੰਤਿਛਰਿਚਲਿਅਪ
 ਦੁਤ॥ਜਿਸੇਨਕਿਰਪਕੋਗੁਰਮੇਲੇਸੇਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਸਮਾਨਿ॥ਕਪੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਤ
 ਪ੍ਰਾਣੀਸੇਖਾਨੁਮੇਲੇਤਹਿਨਾਨਿ॥੩॥ਚਉਥੈਪਤੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਤਹਿਚ
 ਲਾਵੈਲਾਅਦੀ॥ਕਹਿਸੇਵਤੁਪ੍ਰਗਸਤਿਗੁਰੁਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਸਭਚਲੀਰੈਇਵਿ
 ਤਾਦੀ॥ਤਹਿਸੇਵਤੁਭਿਨਬਿਨਦੋਲਮੂਲਿਨਕਹਿਉਜੇਤੁਅਸਬਿਰਜਗੁਗੁਓਦਭਾਤ
 ਹਿਸੇਤੀਸਦਮਾਣਭਾਈਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖਥੇਵਭਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਦੁ
 ਨਜਣਉਜੇਤੁਮੇਲਿਤਹਿਭਗਤਿਸੁਖਾਦੀ॥ਕਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਤੈਰੈਸਫਲਿ
 ਉਰੈਇਤੁਗੁਤੀਦੀ॥੪॥੧॥੨॥੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਪਤਰੇ

ਪਤਿਲੈਪਤੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੇਮਾਭਾਦਸੀਮਾਸੀਮਾ
 ਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰੀਆਮਿਤਾਕਹਿਮੁਤਲਤਿਕਰਮਕਮਾਭਾਮੁਤਲਤਿਕਹਿਦੀਨੀ

ਕਰਮਕਮਾਇਜੈਸਾਇਖਤੁਪੁਰਿਪਾਇਆਮਾਤਧਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਤੀਤਰਿਪੁ
 ਭੁਸੰਜੋਇਆਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਅਧੇਇਸੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ। ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀ
 ਪਹਿਲੈਪਹੈਪੁਰਿਪਾਇਤਭੁਦਰੈਮਾਹਿ॥੧॥ ਦੁਜੈਪਹੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਆਮਿਤਾਭੁਤਿ
 ਜੁਆਨੀਲਹੀਦੇਇ। ਬੁਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਹਿਆਮਿਤਾਮਨੁਮਤਾਅਹੰਮੇਇ॥
 ਬੁਭਲਾਨਪਛਾਣਈਅਗੈਪੰਥਕਰਾਹਾ। ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਕਬੰਨੁਮੇਦੇਅਸਿਹਿਚੁ
 ਚੇਜਮਜੰਦਾਹਾ। ਧਰਮਹਾਇਜਬਪਕਰਸਿਖਵੇਤਬਕਿਅਜਬਾਬੁਕਰੀ। ਕਤੁਨ
 ਨਕਦੁਜੈਪਹੈਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹੀਦੇਇ॥੨॥ ਤੀਜੈਪਹੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਆ
 ਮਿਤਾਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗੈਅਗਾ। ਪੁਰਿਕਲਤਿਮੋਹਿਲਪਾਟੇਆਵਣਜਾਹਿਆਮਿਤਾ
 ਅੰਤਹਿਲਹੀਲੋਭਾਨਾ। ਅੰਤਹਿਲਹੀਲੁਭਾਨੁਪਹਾਨੀਸੇਪੁਭੁਚਿਤਿਨਾਦੈ। ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਸਿਭਿਸੰਗੁਨਕੀਆਖਪੁਜੇਨੀਦੁਖੁਪਾਦੈ। ਸਿਰਜਨਹੁਦਿਸਹਿਅਸੁਆਮੀਇ
 ਕਨਿਮਖਲੋਧਿਅਗਾ। ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹੈਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗੈਅਗਾ॥
 ੩॥ ਚਭਿਥੈਪਹੈਰੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਆਮਿਤਾਦਿਨੁਨੇਜੈਆਇਆਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਸਮਾਇਤੁਵਣਜਾਹਿਆਮਿਤਾਤੇਹਦਹਾਏਈਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਇਪ੍ਰਾ
 ਣੀਅੰਤੈਹੋਇਸਥਾਈ॥ ਇਹੁਸੁਮਾਇਅੰਤੈਸੰਗਿਨਚਲੈਧੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ ਸਗ
 ਲੀਹੋਇਗੁਰਹੀਅੰਧਿਅਗੈਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਭਿਥੈ
 ਪਹੈਦਿਨੁਨੇਜੈਆਇਆਸੋਇ॥੪॥ ਲਿਖਿਆਆਇਅਗੈਵੰਦਕਾਵਣਜਾਹਿਆਮਿਤਾਓ
 ਠਿਚਲੇਕਮਾਣਸਾਥੀ॥ ਇਕਹਤੀਬਿਲਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾਹਿਆਮਿਤਾਓਨੀਤਕਜੇ
 ਪਾਏਹਾਥਾ। ਲਿਖਿਆਆਇਅਪਕਜਿਚਲਾਇਅਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੋਲੋ। ਜਿਨੀਪੁਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਸੇਵਗੁਰਸਦਾਸੁਹੋਲੋ॥ ਕਰਮਧਰਤੀਸਹੀਗੁਰਗਅੰਤਹਿਸੋਥੈ
 ਵੈਸੇਆਤੀਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹੋਦਹਵਰੋਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥੫॥੧॥੩॥੪॥
 ੧੭੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਹੀਗੁਰਮਤਲਾਘਰੁ੩ ਚੰਤ

ਸਿਰੀਗਗਮਫਲਾਪ ਚੰਤ ਮਨਧਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਨੋਮਨਧਿਆ
 ਰਿਆਜੀਮਿਤਾਹਰਿਨਿਬੈਤੈਤੈਨਾਨੋਸੰਗਿਸਤਾਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ॥
 ਨਚੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲਾਚੇਤੁਲਾਏ॥ਜਲਿਥਲਿਧੁਰੀਹਰਿਅਖਨਵਹੀਘ
 ਏਘਟਿਨਦਹਿਨਿਹਲੋ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿਕੁਮੁਜਾਏ॥੧॥ਮਨਧਿਆ
 ਰਿਆਜੀਮਿਤਾਹਰਿਬਿਨੁਭੂਠਪਸਾਗੋਮਨਧਿਆਰਿਆਜੀਮਿਤਾਬਿਖਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੋਚਰ
 ਣਕਮਲਕਹਿਥੋਭੁਕਰਤੇਸਤਸਦੁਕੁਨਬਿਅਧੈ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਣੈਵਡਭਗੀਆਠਪੁ
 ਰਧੁਭੁਜਾਧੈ॥ਅਦਿਜਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧੋ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮ
 ਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਭੂਠਪਸਾਗੋ॥੨॥ਮਨਧਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਬਿਪਸਦਲੀਮ
 ਨਧਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਦਹੁਨਿਹਚਲਮਲੀ॥ਹਰਿਦਰੁਸੇਵਕਲਖਅਭੇਦਨ
 ਹਚਲੁਅਸਤੁਪਾਇਆ॥ਤਯਨਮਨਮਰਫਨਅਵਣਜਾਣਾਸੰਸਦੁਕੁਮਿਤਾਇ॥
 ਾਚੇਤਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆਜਮਦੁਤਾਕਭੂਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤ
 ਮਹਰਿਲਦੇਥੇਪਸਦਲੀ॥੩॥ਮਨਧਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਕਹਿਸੰਤਸੰਗਿਨਿਦੋਸੇ॥
 ਮਨਧਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਥਾਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਕੁਅਤਗਾ
 ਮੀਉਛਸਗਲੀਧੁੰਨੀਆਧੁਰਬੇਕਮਾਏਸੀੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਰੀਵਦੁਨਿਅ
 ਂਤਹਿਥਹਰਿਸਰਬਤਿਹਦਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮ
 ਪ੍ਰੀਤਮਕਹਿਸੰਤਸੰਗਿਨਿਦੋਸੇ॥ਮਨਧਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਬੇਮਭਗਤਮਨ
 ਲੀਨਾ॥ਮਨਧਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਜਲਮਿਲਿਜੀਵੇਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪਰਿਅਧ
 ਨੇਅੰਮਿਤਬਾਨੇਸੁਖਸੁਖਮਨਿਦੁਗੇਸਿਖਏਮੰਗਲਗਾਏਏਛਪੁਨਿਸਾਧਿ
 ਹਤੁਠਾ॥ਲਾੜਿਥਾਏਭੂਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਉਸਰਬਸੁਠਕਹਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸਿ
 ਤਸਮੁਢਾਈਹਰਿਧੇ॥ਗੁਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥੪॥੧॥੫॥੬॥ ਸੰਗੀਤ
 ਗੁਮਫਲਾਪ ਡਾਖਣਾ॥ ਹਠਮੁਢਾਫੁਆਧੀਰੀਧਸੇਕਿਉਦੀਦਗਾਸੰਤਸਰਣ

ਪ੍ਰੀਤ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਚੰਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀਤਿ ਸੰਤ ਨ
ਮਨਿ ਆਵੇ ਜੀਉ ਦੁਤੀ ਆਭਾ ਓਥਿ ਪਹੀਤਿ ਅਮਨੀਤਿ ਦਾਸ ਨ ਭਾਵੇ ਜੀਉ ਦਾ
ਸਾਨ ਭਾਵੇ ਬਿਨ ਦਰਸਾਵੇ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਪੀਰ ਜੁ ਕਉ ਕਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ
ਜਲਾ ਬਿਨ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੈ ਹੋ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਿਉ ਗਾ
ਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਪਾਹਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਡਾਖਣਾ ਸੋਢੰ
ਦੁਜੈ ਭਭਾਉ ਕੇ ਉਨਦਿ ਸੈ ਭੁਜ ਜੇ ॥ ਭੁਲ ਜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ॥ ੧ ॥ ਚੰਤ
ਤੇਰੇ ਬਜਨ ਅਨੁਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤ ਅਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਜੀਉ ਸਿਮਰਤ ਸਾਸਗੀ
ਹਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਉ ਮਨੁ ਉਬਿ ਸਾਹੀ ਐ ਜੀਉ ਕਉ ਮਨੁ ਉਬੇ ਸਾਹੀ ਐ ਨਿਮਖ
ਨ ਭੀਟੀ ਐ ਗੁਣ ਵੰਤ ਪ੍ਰਾਣੁ ਮਾਗੇ ਮਨ ਬਾਂਭਤ ਛਲ ਦੇ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਕੀ ਬਿਰ
ਥਾ ਮਾਗੇ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸਰਬ ਕੇ ਸਾਥੇ ਜਪੁ ਜੈ ਜਨ ਮੁਨ ਭਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰ
ਭਾਉ ਕਉ ਪਾਕ ਹਿਭ ਵਜ ਲੁਤਾਰੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ਡਾਖਣਾ ॥ ਧੁਜੀ ਮਜਨੁ ਮਾਧ ਕੇ ਸਾਂਈ ਬੀ ਏਕੇ
ਪਾਸੁ ਲਏ ਭੇਥੇ ਕੇ ਨਾਨਕ ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੁ ਮਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਚੰਤਾ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਪਾਮ ਭਗਤ ਤ
ਬਿਸੁਆਸੁ ਮਾਲਗੀ ਜੀ ਵੇਤੇ ਜੀਉ ਮਨਿ ਤਨੁ ਗਲ ਤਨ ਸਿਮਰਤ ਧੁਰਨਾ ਮ ਭਰੀ ਅੰਸਿ ਤੁਪੀ
ਵੇਤੇ ਜੀਉ ਅੰਸਿ ਤੁਹੀ ਪੀ ਵੇਤੇ ਸਦਾ ਬਿਰੁਖੀ ਵੇਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਠੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ਭਏ ਕ੍ਰੇ
ਪਾਲੁ ਪਾਲ ਪੁਰ ਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨਿ ਧਿ ਮਾਨਿਆ ਸਰਬ ਸੇ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪਾਨ ਪਿਆਰੇ
ਹੀਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰੀ ਸੀ ਵੇਤੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀ ਵੇ ਸੈ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵੇਤੇ ॥ ੩ ॥ ਡਾਖਣਾ ਜੇਤ ਉਕੀਨੇ ਅੰਧੇਰ ਤਿਨ ਕੁ ਮਿਲਿ ਓਹਿ ॥ ਆਪੇ ਭੀ ਆਪੇ ਮੋਹਿ ਓਹਿ
ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਓਹਿ ॥ ੧ ॥ ਚੰਤਾ ॥ ਠਗੁ ਭੀ ਪਾਇਹੀ ਭਾਇਹੀ ਬੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿ
ਅਜੀਉ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠ ਲਗੀ ਸੋਹਿ ਅਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਭੀ ਲਗੀ ਸੋਹਿ ਆ
ਦੇਖੁ ਸਾਭਿ ਜੇਹਿ ਆ ਭਗਤਿ ਭਖਣ ਕਹਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੁਠੋ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਠੇ
ਜਨ ਮੰਮਰਣ ਸਤਿ ਭੀ ਏਕੁ ॥ ਸੁਖੀ ਮੰਗੇ ਲਗਾਇ ਆਇ ਚ ਪੁਜਾਇ ਆ ਬਤੁ ਜਨ ਮਾਇ

ਅਭਿਭਾਗਕਰੁਗਤਿਨੇਨਕਧੁਭਿਅਭੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਨਹੀਧੋਇਆ॥੪॥੩੫੬॥੧
 ਸਾਂਈਨਾਮੁਅਮੋਲਕੀਮਨੋਕਈਜਾਣਦਾ॥ਜੇਨਾਭਗੁਮਥਾਤਿਸੇਨਾਨਕਭੰਗੁਮਾਣਦਾ॥੧
 ਚੰਤਾਕਭਤੇਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤੇਸਭਿਧੰਨੁਲਿਖੰਤੀਕੁਲਤਹੀਅਜੀਉ॥ਜਿਨਕਉਸ੍ਰਧੁਸੰਗੁਨਾ
 ਮਭੰਗੁਤਿਨੀਬ੍ਰਹਮਾਚਾਰੀਅਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਚਾਰੀਅਜਨਮੁਸਦਾਹੀਆਪੁਰੁਸ
 ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕਰੀ॥ਕਰਿਗਤਿਨੀਨੇਹਰਿਜਸੇਦੀਨੇਜੇਨਿਨਪਾਦੈਨਹਮਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਇ
 ਆਸਕ੍ਰਿਪਾਭਤੇਤਤਹੀਕਾਮਕੋਧੁਲੋਕੁਮਾਰੀਆ॥ਕਥਨੁਨਾਏਅਕਥੁਪੁਆਮੀਸਾ
 ਕੈਜਾਇਨਾਨਕਦਾਹੀਆ॥੫॥੩੫੭॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮੁਲਾ ॥੪॥੬੬੫੭॥ ਹਰਿਹਰਿਉਤ
 ਮੁਨਮੁਭੇਜਿਨੇਸਿਰੀਅਸਭੁਕੋਇ॥ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਧੰਤਿਪਾਲਦਾਪਾਟਿਪਾਟਿਹਮੀਆਸੇ
 ਇਸੇਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ਜੇਮੋਤਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇ
 ਵੇਡਿਚਲੇਦੁਖੁਹੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧੀਏਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਹੋਇ॥੧॥ਮੈ
 ਹਰਿਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਸਾਣਾਈਪਾਈਐਵਣਜਾਹੀਆਮਿਤਾਵਡੁਭਾਹੀ
 ਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਉਸੰਤਜਨਾਵੇਦੁਭਾਈਆਹਰਿਕੈਨੈਨਪਾਇਆਉ॥ਹਰਿਉ
 ਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਦੇਸੁਆਪੁਤਨਿਨਾਉ॥ਧਿਤਾਜਾਤਿਜੋਹੋਈਐਗੁਰੁਤੁਭਾਕ
 ਹੋਪਸਾਉ॥ਵਡੁਭਾਹੀਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪਚਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਗਾਚਾਉਗੁਰਿਪੁਰੋਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
 ਜਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਅਹਰਿਪੁਰਨਾਉ॥੧॥ਹਰਿਉਜਬਲਗੁਜੇਬਨਿਸਾਸੁਭੇਤਬਲਗੁਨਾਮੁ
 ਧਿਆਈ॥ਚਲਾਦੇਅਨਾਨਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤਲੇਏਕਭਾਈ॥ਉਭਿਬਲਿਭਗੀਤਿਨਕਉ
 ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਦੁਭਾਆਈ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਚਾਉ॥ਹਰਿਉ
 ਸਤਕੋਹਰਿਪ੍ਰਤਿਲਿਖਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧੀਆਈ॥੩॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਤਿਲਿਖਿ॥ਉਦੁਰਗ
 ਹੀਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰੁਸਬਦੀਪਾਹਿਲੰਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਉਹਰਿਅਧੇਆਪੁਰਿਮਾਈ॥ਹਰਿਉ
 ਅਧੇਵੇਦੋਇ॥ਹਰਿਅਧੇਭਰਮੇਭੁਲਾਇਦਾਹਰਿਅਧੇਹੀਮਤਿਦੇਇ॥ਗੁਰੁਮੁਖਾ

ਪਰਗਾਸੁਏਸੇਵਹਲੇਕੇਈਕੋਇ॥ਉਭਿਬਲਿਭਗੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰੁਮਤੇ॥
 ਜਨਨਾਨਕਕਰਮਕਧੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਦੁਭਾਜੋਹੋ॥੪॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕ
 ਗੇਹਰਿਗੁਰੁਸਾਣਾਈਭਜਿਪਉਜਿਦੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹੋ॥੧॥ਹਰਿਉਪਾ
 ਟਿਪਾਟਿਹਮੀਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਾਈਐਕਿਤੁਭਾਤਿ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਹਰਿ
 ਆਇਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੋਹਰਿਨਾਮੈਤੇਗਤਿਮਤਿ॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਦਿਸਾਭੁਏਹਰਿਨਾਮੈਹੀਜਤਿਪਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧੀਆਇਆਹੰਗੀਰਤਜਹਰਿਹੰ
 ਗੀਰਤਿ॥੫॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਹਰਿਪੁਰੁਸਤਿ॥ਗੁਰੁਬਚਨੀਹਰਿਪੁਰੁਜਾਣਿਆਸਭਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭਤੇਉਤਪਤਿ॥੧॥ਹਰਿਉਜਿਨਕਉਪੁਰਾਬਿਲਿਖਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰੁਪਾਸਿ
 ਸੇਵਕਭਾਉਵਣਜਾਹੀਆਮਿਤਾਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਧਨੁਧਨੁਵਣਜੁਦਾਪਾ
 ਹੀਆਜਿਨਵਖਰੁਲਾਦਿਅਜਾਹਰਿਗਾਸਿ॥ਗੁਰੁਮੁਖਦਹੀਮੁਖਉਜਲੇਸੇਆਇਮਿਲੇਹਰਿ
 ਪਾਸਿ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਾਧਿਤੁਭਾਉਣਤਾਸਿ॥੬॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁ
 ਸਾਸਿਗੀਸਿ॥ਮਨਿਪ੍ਰਤਿਲਿਖਿਭਗੀਤਿਨਗੁਰੁਮੁਖਾਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਾਹਰਿਗਾਸਿ॥੬॥ਹਰਿਉ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸ੍ਰੀਗਗਕੀਵਹਸੁਏਕਸਾਲਿਮੁਲਾ ४ ॥ਸਲੋਕਮੁਲਾ੩
 ॥੪॥੬੬੫੭॥ਜੇਸਚਿਧੰਧੀਆਗੁ॥ਸਦਾਹਰਿਸਚਮਨਿਵਸੈਨਿਹਚਲਮ
 ॥੧॥ਗੁਰੁਤਰੁਅਮੋਲਕਪਾਇਆਗੁਰੁਸਬਦਬੀਚਗੁ॥ਜਿਭਵਾਸਚੀਮਨੁਸਚਾ
 ਸਚਾਸਗੀਅਕਾਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸਚੈਦਾਪਾਗੁ॥੧॥ਮੁ ੩॥
 ਹਰਿਬਿਭਵਾਸਚਧਾਤੁਭੇਜਬਲਗੁਸਾਭਿਬਪ੍ਰਤਿਨਹੋਇ॥ਉਮਨੁਮਾਇਆਮੋਤਿਆ
 ਵੇਖਦੁਸੁਨੁਭਾਉਇ॥ਸਦੇਖੇਬਿਨੁਪ੍ਰਤਿਨਹੋਇ॥ਪਜੈਅੰਧਾਰਿਅਕਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿ

ਈਆਹੁਓਨਿਮਾਨਜੀਆਹ। ਨਾਨਕਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨ੍ਹੈ ਸੰਗਿ ਲਾਭ। ੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਜਲਮੀਨਾਏਆਪੇਆਪੇਯੀਆਪੇਜਲਾ। ਤੂੰਆਪੇਜਲ ਵਤਾਇਦਾ
 ਆਪੇਦਿਚਿਸੇਬਾਭਾ। ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁਏਸੈਓਭਾਦਿਚਿਗੁਲਾਭਾ। ਤੂੰਆਪੇ
 ਸੁਕਤਿਕਹਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘਜੀਕਹਿਥਿਆਭਾ। ਓਤੁਪੁਬਾਓਹਿਕਿ ਚੁਨਹੀ
 ਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਓਭਾ॥੧॥ ਸੋਲੋਕੁਮੁੜ ॥ ਓਕੁਮੁਨਜਾਇਬਤੁਤੋਧੈਅੰ
 ਦਹਿਯੋਖਾਨੀਦਨਸੈਧਾਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈ। ਜਾਣੀ। ਦਹਿਘਹਿਸੋਭਾਮੁਲਿਬੁ
 ਲਾਈ। ਨਾਨਕਕਹਮੀਇਤਮਤਿਪਾਈ। ਗੁਰਪੁਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ ਮੁੜ
 ਮਨਮੁਖਨਾਮਦਿਉਣਿਅੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਭਾਇਸਕਾਂਗੁਦਿਨਥੋਜਿਅੰਦ
 ਯਾਇਸਦਾਮੁਭਾਦੁਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੁਹਖਅੰਧਗਵਗਾ। ਬਿਸਟਅੰਦਹਿਕਹਿਸੈਪ
 ਇਪਚਓਦਹੋਵਗਾ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਹਤੇਸੋਹੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਓਸਿਸੁਭਾਇ। ਭਗਤੀੰਗੁ
 ਨਓਤਹੈਸਓਜੇਹੈਸਮਾਈ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਾਇਓਪਾਈਸਭਤੁਧੁਆਪੇ
 ਹਿਜਕੁਸੰਬਾਓਆ। ਇਕਿਵਲਫਲਕਹਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਓਧੁਕੁਜਕੁਸਤੁਤਿਨੀਦਾ
 ਓਆ। ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੇਕਹਾਉਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ। ਇਕਨਾਸੁਚਖ
 ਭਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਦੇਵਾਇਆ। ਓਹੋਚੇਤਿਖਾਉਤਿਨਾਸਫਲਓਸਭੇ
 ਤਾਓਭਤਭਾਇਆ॥੪॥ ਸੋਲੋਕੁਮੁੜ ॥ ਪਜਿਪਜਿਪੰਡਿਤਥੇਦਵਕਾਦ
 ਓਮਾਇਆਮੋਓਸੁਆਈ। ਦੁਜੈਭਾਇਓਹਿਨਾਮੁਦਿਸਾਹਿਅਮਨਮੁਹਖਮਿਲੈਪੁਜਾਈ॥
 ਜਿਨਿਜੀਓਪੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਧੁਨਚੇਤੈਜੇਦੇਦਹਿਜਕੁਸੰਬਾਓ। ਜਮਕਾਠਾਓਹ
 ਲਾਤੁਨਕਟੀਐਠਹਿਠਹਿਅਵੈਜਾਈ। ਮਨਮੁਖਿਕਿ ਚੁਨਸੁਏਅੰਧੁਲੇਧੁਗਬੋਧਿ
 ਅਕਮਾਈ। ਧੁਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਈ। ਸੁਖੁਮਨੈਹਿਸੁ
 ਖੁਧੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖੀਵਓਈ। ਨਾਨਕਸੇਨਓਮਨਪੁਨਾਦਿਸਾਹਿਐਜਿਤੁਦਹਿਸਚੈਸੋਗ
 ਪਾਈ॥੧॥ ਮੁੜ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁਗੁਰਮਤੀਆ

ਪ੍ਰਧਾਨਾਨਿ ਆਗਮਨਾ ਮੁਪਗਾਸਾ ਸਚੇ ਸਚਕਮਾਦਣਾ ਵਡੇ ਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸੀ ਜੀਉ
ਧੰਨੁ ਸਤੁ ਤੇ ਸਕਾਸਿ ਛਤਿ ਕਰੇ ਅਹੁ ਛੇਸੀ ਸਚੇ ਸਬਾਦਿ ਸਾਣਾ ਛਤੁ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਾ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਮੋਹਿ ਬਿ
ਣਾਸਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤੇ ਉਹੁ ਤੁੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਹਾ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਹਾ ਤੁੰ ਸਭੁ ਸੁਦਾ
ਤੁੰ ਸਭੁ ਨਾਸੀ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸੁ ਪੁੰਗਾ ਦੇ ਨਿਤ ਕਹਿ ਅਹ ਦਾਸੀ ਜਿਸੁ ਤੁੰ ਦੇਹਿ ਤੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਉ
ਮਿਲੈ ਏਕਤਾ ਦੂਰੈ ਪਾਸੀ ਤੁਧੁ ਬਾਣੁ ਪੁਬਾਓ ਕੋ ਨਾਹਿ ਜਿਸੁ ਪਾਸੁ ਪੁੰਗੀ ਐ ਮਨਿ ਵੇਖੁ
ਕੋ ਨਿਹੰਗ ਸੀ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੇ ਸਾਣਾ ਦੇਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨੇ ਪਗਾਸੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੰ
ਥਿਤੁ ਪਾਛਿ ਪਾਛਿ ਉਚਾਕੁ ਕਦਾ ਮਾਏ ਆਮੋਹਿ ਪਿਯਾਗੁ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁ ਮਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੁਹੁ
ਗਾਵਹੁ ਦੁਜੈ ਭਾਉ ਜਗਤੁ ਪਰ ਬੇਧ ਦਾ ਨਾ ਬੁਝੈ ਬੀਚਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਾਇ ਆਮਰਿ ਜੰ
ਮੈ ਵਸੇ ਵਗਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇ ਆ ਬੁਝੁ ਪੁਕਾਰਿ ਵੀਚਾ
ਗਾ ਸੰਦਾਸਾ ਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੁਕੈ ਕੁੰਧੁ ਕਾਗੁ ਆਪੈ ਨੇ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਵੇਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਗੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਹੁ ਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਤੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਤਿਥੀ ਆਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੋਗੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਅਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਪਾਹਿ ਛੰ ਪਾਇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓ ਪੁਚੁ
ਵੇਦੁ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਹਾਵਹੀ ਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚੁ ਦੁਸਟੁ ਅੰਤਕਾਰੁ ਮਾਰਿ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾ
ਸਾਧਿ ਜਨ ਮੁਸਟਾਹਿ ਆ ਆਪੈ ਤੇ ਵਾਸ ਦੁਸਟੁ ਸਭੁ ਕੁਲ ਨਿਸਤਾਹਿ ਆਸੇ ਹਰਿ ਸਚਿ
ਦੁਸਟੁ ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਹਿ ਆਮਨ ਮੁਖ ਮਹਾਤਿ ਅੰਤਕਾਰਿ ਮਹਾ ਦੁਬਿਧਾ ਜਿ ਆਸੇ ਭੇਦੁ
ਤੈਨਾ ਮੁਖਿ ਆਕਰੁ ਤੇ ਵਿਚਾਰਿ ਆ ਆਪੁ ਦੁਜੈ ਲਗਿ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਹਿ ਆ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਸਟੁ ਮੁਖੁ ਵਿਸਾਹਿ ਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਜਾਇ ਆਤਿ ਨਿਵਿਚ
ਤੁੰ ਤੇਹਾ ਮੁਖੁ ਕਾਇ ਆਗਮਨਾ ਮੁਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਹਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇ ਆ ਭਿ

ਮੈਮਾਹਿਏਕਾਇਵਲਾਹੀਅੰਤਹਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆਗੁਰਮਤੀਜਮਜੋਤਿਨਸਕੈਸਾਦੈਨਾਮਿ
 ਮਾਇਆਸਭੁਆਖੇਆਖਿਵਰਤੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੇਨਾਇਯਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਏ
 ਤਜੀਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਨੁਮਹਿਜਾਇਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਮੇਲਿਆਹੀਦੀਬਾਣਸਿਓਸੇ
 ਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆਜੋਬੈਓਯੁਜਾਇਤਿਬੈਓਯੁਸੁਖਭੂਓਸਕੈਮੁਓਤਿਓਸਭੁਪਾਪਿ
 ਤਹਿਆਓਸੁਅੰਤਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਏਨਾਮੋਪਰਵਹੀਆਨਾਓਧੁਜੀਐਨਾਓਮੰਨੀਐਨਾਇਕ
 ਲਾਇਕਾਓਹੀਆਜੇਨੀਨਾਮੁਏਆਇਆਇਕਮਨਿਓਕਚਿਤਿਸੇਅਸਥਿਰਜਗਹਿਹੀਆ॥
 ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ ਆਤਮਾਦੇਓਧੁਜੀਐਗੁਰਕੈਸਓਜੇਸੁਭਾਇਆਤਮੇਨਾਤਮੇਦੀ
 ਪਰਤੀਤਿਓਇਤਾਪਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇਆਤਮਾਅਤੇਭਨਤੋਲਾਈਗੁਰਕੈਭਾਇਸੁਭਾ
 ਇਗੁਰਵੇਦੁਸਓਜਨਾਦਈਲੋਕੁਮੈਭਨਵਿਚਯੁਜਾਇਐਨੁਪਭਓਨੀਨਾਮੁਮਨਿਜਮੈ
 ਸਭਅਠਸਠਿਤੀਹਥਨਾਇਸਚੇਮੈਭਨਲਗਈਮਭਲਗੈਦੂਜੈਭਾਇਐਤੀਮੁਥਿ
 ਓਤਹੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਹਥਨਾਇਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਅਓਕਾਹੀਸਭੁਦੁਖਦੁਖਕਮਾਇਆ
 ਨਕਮੈਲਾਓਜਲਤਾਈਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਓਸਮਾਇ॥੧॥ ਮ:੩॥ ਮਨਮੁਖਲੋਕੁਸਮਝਈ
 ਐਕਦੁਸਮਝਾਇਆਜਾਇਆਮਨਮੁਖਲਾਇਆਨਾਹੈਪਾਇਐਕਿਹਤਿਨਿਹਾਇਐਦ
 ਧਤੁਦੁਇਹਓਓਓਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇਗੁਰਮੁਖਿਅਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸੁਵ
 ਟੀਲਾਇਆਮਨਹੀਨਾਇਏਗੁਰਮਨਹੀਨਾਇਸਬਮਨਹੀਮੰਤ੍ਰਿਸਮਾਇਆਮਨੋਇਏਸੇ
 ਲਓਸਚੇਸਬਦਿਸੁਭਾਇਆਮੰਤ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੁੰਚੀਐਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇਦੇਵੁ
 ਨੈਜੋਹੀਨਾਇਏਭੁਭਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਨਮੁਖਿਭਨਓਓਓਓਓਆਕੁਭੁਕੁ
 ਸਤੁਕਮਾਇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੈਏਓਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇਆਨਾਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁ
 ਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਅਵੈਜਾਇਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਹਕੇਸੰਤਸੁਣਯੁਜਨਭਾਈਓਹਿਸਤਿਭੁ
 ਹਕੀਇਕਸਾਖੀਜਿਸੁਧੁਹਿਭਗੁਓਵੈਮੁਖਿਸਸਤਕਿਤਿਨੀਜਨਐਓਹਦੈਰਾਖੀਓਹ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸਹੇਸਟਉਤਮਗੁਰਬਚਨੀਸਓਜੇਚਾਖੀਤਓਭਾਇਆਪੁਰਾਸੁਗੀ

ਆਨੰਦੀਆਹਾਜਿਉਸ੍ਰੁਹਜਹੈਏਕਿਹਾਖੀ। ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਹੰਜਨੁਸੇਦੇਖਿਆ
ਗੁਰਮੁਖੇਆਖੀ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੋਸਿਰੁਲੇਖੈਲਾਇਚਿਤੁ
ਆਪੁਗਵਾਇਕੈਹਉਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਤਿਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗੁ
ਵਾਇ। ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਕਰੋਕਠਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ ਮੰਤ੍ਰ॥ ਮਨੁਦੇਕਾਹੀਵੇਜਿਅਵੇ
ਕਾਕਰਮਕਮਾਇ। ਦੂਜੈਭਾਇਅਗੀਆਨੀਪੁਜਦੇਦਰਗਠਸਿਲੈਸਜਾਇ। ਅਤਮਦੇਉਪੁ
ਜੀਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਇ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰਕਾਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥
ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਹਤਿਕਮਾਵਣੀਜੋਭੈਭਾਵੈਸੇਥਾਇਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਹਿਭਹਿਨਾ
ਮੁਜਪਦੁਮਨਮੇਹੋਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਓਵੈਦੇਨੁਹਾਤੀ। ਭਹਿਭਹਿਨਾਮੁਜਪਦੁਮਨਮੇਹੋਜਿਤੁ
ਮਹਤਮੁਭਕਿਏਦਿਖਪਾਪਲਾਤੀ। ਭਹਿਭਹਿਨਾਮੁਜਪਦੁਮਨਮੇਹੋਜਿਤੁਦਾਲਦੁ
ਦੁਖਭੁਖਮੁਭਲਾਉਜਾਤੀ। ਭਹਿਭਹਿਨਾਮੁਜਪਦੁਮਨਮੇਹੋਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀ॥
ਜਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰੁਲਿਖਿਆਧੂਹਿਸਾਚੈਭਹਿਭਹਿਨਾਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮੰਤ੍ਰ
ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਕੀਤੇਵੀਚਾਰੁ। ਅੰਤਹੀਗੀਆਨੁਨਾਇਓਮੋਹਤਕੁ
ਏਸੇਸਾਹੀ। ਕਰੁਕਭਹਿਸੀਓਠੇਪਾਇਆਮਹਿਜੰਮੈਓਉਪੁਆਹੁ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
ਸੇਕਰੋਜਿਸੇਨਾਐਕਾਏਸੇਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਦਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਓਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਓਇ।
ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਰੁਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਇਵਓਇ। ਨਾਨਕਜਿਸੇਨਮੇਲੇਨਾਵਿਛੁਜੈ
ਸਤਿਜਿਸਮਾਵੈਸੇਇ॥੧॥ ਮੰਤ੍ਰ॥ ਸੋਭਗਭਿਤੀਜੋਭਗਵੰਤੈਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁ
ਪਛਾਇ। ਪਾਦਤੁਗਐਇਕਤੁਪਹਿਅਏ। ਜੀਵਤੁਮੈਭਹਿਨਾਮੁਵਖਾਇ। ਐਸਾਭਗਭਿ
ਤੀਉਤਮੈਓਇ। ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੇਇ॥੨॥ ਮੰਤ੍ਰ॥ ਅੰਤਹੀਕਪਟੁਭਗਭਿਤੀਕਓਇ॥
ਪਛੰਭਿਧਾਹੁਬੁਝਮੁਕਦੇਨਪਾਏ। ਪਰਨੰਦਕਰੋਅੰਤਹੀਮਝਲਾਏ। ਬਾਭਹਿਮਝਧੈਵੈਮਨ
ਕੀਜੁਭਿਨਜਾਏ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਬਦੁਰਚਾਏ। ਅਨਦਿਨਦੁਖੀਅਦੁਜੈਭਾਇਰਚਾਏ।
ਭਹਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਭਕਰਮਕਮਾਏ। ਪੁਰਬਲਿਖਿਆਸੁਮੇਦਣਾਨਜਾਏ। ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸਤਿ

ਗੁਰਸੇਵੈ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਨੀਧਿ ਆਸੇ ਕੁੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜਿ ਨੀਧਿ ਆਇ ਆਸੇ ਤੇ ਪਤਿ ਅਧਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਨੀਧਿ ਆਇ ਆਤਿ ਜਮ ਭਰੁ ਨ
ਪਾਹੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਦੁਕਿ ਹਧਾਏ ਤੇ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈ ਨੀਧਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਐ ਕੈਓ ਕੈਸੁ ਪਉਚ
ਏ ਤੇ ਦਰਗੁ ਤੇ ਪੈਯੋ ਜਾਹੀ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਿ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾਨਿ ਵੈਸੇ ਸਿਰੁ ਦਰਿ ਨ
ਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਧੰਜਰੁ ਮਾਓ ਬਿਰੁ ਤਨਹੀ ਸੋਧੰਜਰੁ ਏ ਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਮੁਖੁ ਤੁਭੁ ਲੀਨਾ ਨਕ
ਠਿਹੀ ਠਿਹੀ ਜਨ ਮਿਮੁਈ ਆਸੁ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈਭੈ ਲੈਗੰਦੈ ਰੁਮਿ ਪਈ ਆਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
ਸੋਐ ਸਾਹਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸੁਭਨ ਏ ਮੁਖੁ ਲਾਏ॥ ਸੋਐ ਸਾਹਿਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਏ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉ ਸਹਿ ਲਏ ਚਰਾਏ॥ ਸੋਐ ਸਾਹਿਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀਏ
ਸਨਾ ਸੁਭੁ ਖਗੁ ਵਾਏ॥ ਸੋਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਆਵਰੁ ਭਾਗੀ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦਕਦੁ ਸਟੁ ਸੁਭੁ ਪੈ
ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਸੁਭਨ ਤੇ ਵਡਾ ਸੁਭਨ ਦੇ ਅਭੈ ਆਇ ਨਿਵਾਏ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕਰੁ ਪੈ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਕੈ ਟੈ ਕੁੜਿ ਆਹੀ॥ ਧਿਰੁ ਕੈਭੈ ਨਾ ਚੁਲੈ ਪੁਕਮੁ
ਕਰੇ ਗਾਵਹੀ॥ ਗੁਰੁ ਕੈਭੈ ਨਾ ਜੋਚਲੈ ਸਤਿਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹੀ॥ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਟੈ ਸੁਭਨ ਕੀਏ
ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਕਰਤਾਹੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਓਧੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਪਰੇ ਪੈ ਆਸੁ॥ ਸਿਰੁ ਆਵੈ ਨੀ
ਨਪਾਉ ਆਦੇਖੁ ਤੁਹੈ ਏ ਬੀਚਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿਹਾ ਏ ਸਿਰੁ ਨ
ਪਾਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇ ਆਸੇ ਪੁਰੁ ਬਾਰੁ ਤੇ ਸਦਾ ਨਾਦੈ ਸੋਭਿ ਵਾਰੁ ਨ ਪਾਹੁ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅ
ਗੀ ਆਨੀ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਉਦੇ ਰੁਖੇ ਤੇ ਨਾਮੁ ਦੇਸਾਹੀ॥ ਭੁਭੁਕੇ ਰੁਖਿ ਬਹੁ ਕਰੁ ਮਕਸਾਵੈ ਤੇ
ਜੈਭਾਉ ਪੈ ਆਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ਆਪਣਾ ਭਉ ਜ ਲਉ ਤੇ ਪਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਚਿ
ਸਮਾਵੈ ਤੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਹ ਪਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਜ ਲਿਖਿ ਮੁਖਿ ਅਲਿਖੁ ਰੁਖੁ ਹੀ
ਜਨਾਉ ਕੋਇ॥ ਤੇ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਾ ਆਉ ਕੁੜਿ ਆਹੁ ਸੁਭ ਮਾਹਿ ਕਢੋਇ॥ ਸੁਭਿ ਆਹੁ
ਇਵਡਿ ਆਈ ਤੇ ਪਰੁ ਮਨਿ ਆਉ ਕੀਓਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਕਰੁ ਪਉ ਸਤਿ ਤੇ ਜਿਹਾ ਹੀ
ਅਨਾਥਾ ਬੇਲੀਓਇ॥ ਜੈ ਕਰੁ ਕੀਓ ਪਰੁ ਮਨਿ ਆਕਾਪਾਪੀ ਆਕਉ ਰੰਗੁ ਦੀਓਇ॥ ੧੬॥

ਸਲੋਕ ੩॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕਣਕਣੀਕੁਨਾਹੀ॥ ਧਿਰੁਚੋਤਿਆਪਹਿਅਪਣਾ
ਪਸੁਪਸਿਨਾਇਐਆਗਾੜਿਸਨਾਕਟੇਨਚੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਧੁਕਾਗਾਨਾਨਕਾਬਿਰੁਨਾਵੈਕ
ਹੁਪਿਸੁਸਿਟਦੀਪਹੁਓਫੇਰੀਤਾਹੀ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਸਬਦਿਹਤੀਸੋਭਾਣੀਸਤਿਗੁਰਕੇ
ਕਾਏਕਮਾਨੀ॥ ਸਦਾਹੁਏਧਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਧ੍ਰੋਮਿਐਆਗੀਅਤਿਸੁਆਲਿਓਸੁੰਦਰੀ
ਸੋਹਾਵੰਤੀਨਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਭਾਣੀਮੇਲੀਮੇਲਣਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਹੀਤੋਹੀਸ
ਤਕਹੁਓਉਸਤਤਿਜਨਿਠਾਕੇਕਾਚਿਐ॥ ਓਹੀਤੁਧਨਕਹੁਓਸਭਨਮਸਕਾਹੁਜਨਿਧਾਏਤੋਹੀਖੇ
ਮਾਪੁਓਹੀਮਾਣਿਅਤੁਮਾਣੁਓਹੀਡਾਚੀਧੁੰਤੁਡਾਚਿਐ॥ ਭੁੰਤੁਕਾਹੀਆਮਾਹਿਨਿਵਾਏਮ
ਨਮੁਮਮੁ॥ ਸਾਧਿਐਆਓਹੀਭਗਤਦੇਇਵਡਿਅਈਗੀਬਅਨਾਥਿਐ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਭਾਣੈਚਲੈਤਿਸੁਵਡਿਅਈਵਡੀਓਇ॥ ਓਹੀਕਾਨਾਮੁਓਤਮੁਮਾਨਿ
ਵਸੈਮੇਟਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਕਿਹਪਾਕਹੈਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਕਹਮਿਧਾਪਤਿਓਇ॥ ਨਾਨਕਕਾਹ
ਣਕਹਤੇਸੁਓਓਹੁਮੁਖਿਬੁਏਕੋਇ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਨਾਨਕਓਹੀਨਾਮੁਜਿਨੀਅਹਾਧਿਅਅਨ
ਦਿਨੁਪਾਠਕੇਵਤਾਹੀ॥ ਮਾਏਆਈਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾਗਾਧੁਰੈਧੁਰਾਕਰਿ
ਫੁਡਿਅਪੁਕਮਸਵਹਣਹੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁਏਅਤਿਨਿਧਾਇਅਮੋਖਦੁਆ
ਹੀ॥ ਮਾਮਾਪੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮੋਜਮਜੰਦਾਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਹਾਧਿਅਤਿਨੀ
ਤਹੀਅਤਿਜਿਨਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਭਿਅਤਿਗਣਗਣੀਮੇਟਾਇਅਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹੀ॥
੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਹੀਕੀਭਾਤਪਰਤੀਤਿਓਹੀਸਭਕਿਉਜਾਣਦਾ॥ ਓਹੀਜੇਵਡੁਨਹੀ
ਕੇਤੀਜਾਣੁਓਹੀਧਰਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ ਕੜਾਅੰਦੇਸਾਰਿਉਕੀਜੈਜਾਂਨਾਹੀਅਧਰਮਿਮਾਹਦਾ॥
ਮਾਚੁਰਾਓਹੁਮਚੁਨਿਅਉਪਾਖੀਨਹੁਓਹੀ॥ ਸਾਲਾਓਭਗਤਪੁਕਹਜੋਜਿਓਹੀਭਗ
ਤ॥ ਨਾਨਕਹੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਹੁਓਅੰਤਹੀਕਾਉਹੀਧਾ
ਗੀ॥ ਸਾਲਾਓਹੀਧਰਮੁਦਸਦਗੁਰਕੈਓਤਿਐਆਗੀ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਹੀਕਹੈਤਿਸੁਮੇਲਿ
ਲਏਸਾਈਓਹੀਭਗਣਨਾਹੀ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਗੁਰਮੇਵਤੇਓਹੀਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਹੀਕਹੈਓ॥

ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆਨਮੁਹੇ। ਓਹੁਮੈਮਾਰਿਸਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਗੇ। ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਹਿਅਪਣੀਭੁ
 ਗਤਿਕਹਾਇਵਡੀਆਈਵੇਖਾਲਿਅਨੁ॥ ਆਪਣੀਆਪਕੋਪਰਤੀਤਿਅਧੇਸੇਵਧਾਈ
 ਅਨੁ॥ ਓਹਿਭਗਤਨੇਦੇਇਅਨੰਦਭਿਰੁਪਾਹੀਬਭਲਿਅਨੁ॥ ਧਧਾਅਨੰਦਦੀਭਿਰੁ
 ਓਹਿਚੁਣਿਨਕਧੋਹਿਚਾਲਿਅਨੁ॥ ਓਹਿਭਗਤਨੇਦੇਇਧਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ॥
 ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਕੁਬਧਿਰੁਮਣਿਕੁਦਇਅਕਸਾਇਣਿਪਰਨੰਦਾਪਟਚੁਭਜਿਅਣੀਕ੍ਰਿਪ
 ਚੰਡਾਲਿ॥ ਕਾਗੀਕਚੀਕੇਆਖੀਐਜਾਚਹੋਬੈਠੀਆਨਾਲਿ॥ ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਹਣੀਕਾਗੀਨਦ
 ਫੁਲਭਿਜਪੇਯੀ॥ ਨਾਨਕਅਗੈਭੁਤਮਸੇਈਜੇਪਾਪੰਧੰਦਨਦੇਯੀ॥੧॥ ਮਃ१ ਕਿਆਹੁਸੁਖਿ
 ਅਬਭੁਲਾਜਾਕਉਨਦੀਕਹੋਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਨਕਾਗੁਭੰਸੁਕਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ਕੀਤਾਏਜੀਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿਪਤਿਅਖੀਐ॥ ਕਾਹਜੁਦੇਇਸਦਾਹਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐ॥
 ਸੰਤਾਸੰਗੀਨਿਧਾਨੁਅੰਸਿਤੁਚਾਖੀਐ॥ ਭੈਭੰਜਨਮਿਓਹਵਨਦਾਸੁਕੀਐ॥ ਨਾਨਕ
 ਓਹਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਸਭਤਿ
 ਸਕਾਸਭਮੈਦੇਇਅਧਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸਦਾਸਦਾਦਤਗੁ॥ ਓਹੁਬੁਧਿਹ
 ਹੀਤਿਨਕਉਜਨਧਿਆਇਆਓਹਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਓਨਕੇਮੁਖਿਸਦਭਿਜਏਭੁਨਨਸੰਭੁਕਾ
 ਤੁਕਹੇਨਮਸਕਾਹੁ॥੧॥ ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਓਲਟੀਭਈਨਕਨਿਧਿਕਹਾਓਓਕਾ
 ਇ॥ ਅਠਾਹੁਓਸੇਧੀਧਿਛੇਲਗੀਆਠਹਨਿਨਿਜਪਾਰਿਵਸੈਨਿਜਕਾਇ॥ ਅਨੁਦਧੁਨੀ
 ਸਦਵਜਦੇਭੁਨਮਨਿਓਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਓਹਿਭਗਤਿਭੈਅਨਿਵਸੈਜੇਨਮ
 ਸਤਕੇਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਹਿਚਾਚੀਓਹਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਓਹਿਛੇਦਹੀ
 ਆਇਆ॥ ਓਹਿਅੰਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰਚਾਚੀਮੁਖਿਲਾਇਆ॥ ਓਹਿਪ੍ਰਫਿਅਚਾਚੀਸਦੇ
 ਕੈਕਿਤੁਅਹਭਿਤੁਆਇਆ॥ ਨਿਤਦੇਵਦੁਦਾਨੁਦਇਅਲਖੁਭੁਓਹਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
 ਓਹਿਦਾਤੇਓਹਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕਪੈਨ੍ਹਾਇਆ॥੩॥੧॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਬੀਰਜੀਉਕਾ

ਦਵਣਾ

ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਰਹੋਤਤੈਉ

ਏਨਅਵਧਘਟਤੁਏ॥ ਮੇਰਮੇਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਡੁਧਹਿਧੇਖਤਹੀ

ਤੇਜਗੁਰਮੇਲਾਇਆ॥ ਕੈਸੇਬੁਝੈਜਬਮੇਓਆਏਮਾਇਆ॥੧॥

ਚਰਿਬਿਭਿਅਹਸਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਓਚਉਮਰਣਾ॥ ਹਮਈਆਜਪ

ਣਬਾਈਏਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗੁਤਰਣਾ॥੨॥ ਜਾਂਤਿਸੁਰਾਵੈਤਾਲਾ

ਦਾਦਿਚਭੁਜਾਇ॥ ਓਪਜੈਸੁਭਗੀਆਨੁਮਤਿਜਗੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੩॥ ਇਤੁਸੰਗਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ॥ ਭੁਕਮੁਖਘਾਣਿਤਾਖਸਮੈਮੇਲਾ

॥ ਸਿਰੀਗੁਰਤੇਲੋਨਕਾ॥ ਮਾਇਆਮੇਭੁਮਨਿਆਗਲ

ਉਦਿਸਹੀਗਾਇਆ॥ ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਾਓਕਮਲਾਜਿਓਪਰਘ

॥੧॥ ਦੂਜਾਆਇਓਇਜਮਾਓਤਣਾ॥ ਤਿਨਆਗੈਜੈਮੇਰਭੁਨਜਾਇ॥

ਆਇਕਏ॥ ਮਿਲਮੇਰੇਬੀਰਲਾਏਬਾਭਜੀਵਲਾਇ॥ ਮਿਲਮੇਰੇਹਮ

ਇ॥੧॥ ਹਭਉ॥ ਅਨਿਕਅਨਿਕਭੇਗਹਜਬਿਸੇਰੇਪਾਈਸੰਸਾਰਸਾ

ਆਮਾਇਆਮੁਠਚੇਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਦਾਇਓਆਲਸੀਆ॥੨॥

ਲਾਘਾਘਾਹਵਿਸਸਿਭਭਵਦੇਸਾ॥ ਮਾਇਆਮੇਭੁਤਬਾਬਿਸਰਿ

ਮਏਸੰਸਾਰ॥੩॥ ਅਜੁਮੇਰੇਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਉਆਏਧੇਖੀਅਲੇਖ

ਲਾਕਮਨਿਮਭਬਾਣੀਤਿਨਅਗਲਜੈਮੇਰਭੁਨਜਾਇ॥੪॥ ਜੇਕੇ

ਦਇਤਿਏਕੁਤਜਾਨਾਹਉਣਾ॥ ਐਜੀਤੁਆਧੇਸਭਕਿਓਜਾਣ

ਰਗੁਰਾਮਈਆ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਬੀਰਜੀਕਾ॥ ਅਚਰ

ਅਚਰਬਰਿਦੁਖਭੁਜਾਈ॥ ਸੁਹਿਨਗਣਗੰਧੁਬਜਿਨਿਮੇਓਤੇ

॥੧॥ ਸਾਧੁਨਾਦਰਿੰਗੀਸਾਜੈ॥ ਜਾਕੀਦਿਸੁਟੇਨਾਦਮਿਦਲੈ॥

॥ ਹਰਿਉ। ਭਾਈ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਤ ਭਾਗਤ ਕ ਕਲ ਸਾਇ ਕੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਮਾਹਿ
 ਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਹਸ ਮਹਿ ਸਨ ਚੁ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਬਾਤ ਅਨੁਪ ਬਨੀ ਪਦ
 ਆਲਾਸਾ ਜਿ ਆ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕ ਹਰਿ ਪਦ ਭੁਭੈ ਗਜਾ ॥ ੩ ॥ ਐਸੇ ਹੀ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪੁ ਹੋਤ ਮਕੁ ਪੁਕ ਬੀ ਹੰਗੀ ਹਤਾ ॥ ਅਭਿਰੁਦਨੀ ਸਭ ਭਰ ਸਿਉ ਲਾਨੀ ਮਨ
 ਮਹਿ ਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਿਹੀ ਗੁਬਾਈ ਭਗਤਾ ਬੇਈ ਜੀ ਭਿਕੀ ॥ ਪੁਰਹਿ ਅਭੈ
 ਪਹਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ॥ ਹੇ ਨਰਗੁਰੁ ਕੁੰਡ ਲਜ ਬ ਆਚਤ ਭਿਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਮੇ
 ਹਤ ਕਪਿੰਡੁ ਪਦ ਮਦਨ ਅਹਿਨਿ ਸੇ ਏਕੁ ਅਗੀ ਅਨ ਸੁਨਾਗਾ ॥ ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਤ ਕੁ ਸਟ ਮ
 ਦੁਖ ਅਬਾਚੇ ਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿ ਅਗਰ ਭਵੇ ਤੇ ਸਿਰ ਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤ ਉਨਹ ਰਹੀ
 ਮਨ ਪੁਬਿ ਸਾਹਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਿ ਪਚਤਾਵ ਭਿਗਾ ਮੁਕਿ ਤੁ ਕਵਨ ਕੁ ਮਾਤਿ ਭਰ ਮੇਲਾ ਛਾ ॥ ਚ
 ਤਿਹਾ ਮੁਨ ਭੀ ਜ ਮਪੁ ਹਿ ਜਾ ਭਿਗਾ ਜ ਨਾ ਬਿਚਰੈ ਅਨਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਉ। ਬਾਲਾ ਬੋਨ ਦ ਚੰ
 ਹਸ ਲਾਗਾ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਮੇਹਿ ਬਿਅਪੈ ॥ ਹਸੁ ਮੇਸੁ ਮੇਸੁ ਅੰਸੁ ਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ਤਉ ਪੰਚ ਪ੍ਰ
 ਟ ਸੰਤ ਪੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਫੇਰਿ ਸੁਕੁ ਤ ਮਾਤਿਹਾ ਮਨ ਮੁਨ ਅਗਾਧੀ ਆ ॥ ਓਕ ਲਿਖ
 ਮੁਕਾਲ ਮਾਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤ ਗ ਲ ਬਾਧੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਤਹੁਣ ਤੇ ਜੁ ਪਾਇਆ ਮੁਦ
 ਜੇਹਿ ਸੁਰ ਅਪ ਸੁਰ ਨ ਪਛਾਣਿ ਆ ॥ ਉਨ ਮਤ ਕਾ ਮੇ ਮਹਾ ਬਿਭੂ ਲੈ ਧੁਪ ਪੰਨ ਪ ਚ
 ਨਿ ਆ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਦੇ ਬਿਉ ਮਨੁ ਗੁਬਾਇਆ ਮੁਹਿ ਦੇ ਤੇ ਏਕੋ ਆ ॥ ੩ ॥ ਫੇਰ ਮਹਤ
 ਇਆ ਮਨੁ ਤੇ ਲੇਤ ਉਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਦਿ ਗੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪੁੰਡਰਕੇ ਸਕ ਸ ਸਮ ਤੇ ਸਭਿ
 ਸਪਤ ਪਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਲੋਚਨ ਸੁਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲਨਾ ਸੀਤ ਕਾ ਮੁਪਦ ਸਿਮਾਧਾ
 ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭੁਧੀ ਮਾਤਿ ਪਾਵ ਸਿਕਾਇ ਆਕ ਮਲ ਕੁ ਮਲਾਣਾ ॥ ਅਵਗਾਤਿ ਬਾਣਿ ਫੇਰਿ
 ਸ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲਿ ਤਉ ਪਾਵੈ ਪ ਚੁਤਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਕੁਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਬਿਧੁ ਨਿਉ ਪਜੈ ਮਨ ਕਹਤ
 ਭੀ ਬੁਝੈ ॥ ਲਾਲ ਚੁਕੇ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਹਨ ਲੋਚਨ ਕ ਛੁਨ ਸੁਝੈ ॥ ਬਾਕਾ ਤੇ ਜੁ ਉਡਿ ਆ ਮਨ
 ਆ ਪਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ ਬੇਈ ਕਹੈ ਸੁਣੁ ਹੇ ਭਗਤ ਹੁ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ

५॥ ४॥ सिरीगुगु ॥ ते गीमगीमगीते गीमं तहिकेसा कनककटेक
जसतुंगजैसा ॥ जहिये मयापकंता अडे अनंता पति तयावनता
मुकैसेतुंता ॥ गडुडि ॥ तुमजुता एका छडु अंतजामि पृथते जनुजानि जै
जतुते सुआमि ॥ रासगीगुआगये मेरु छी चहुदेहु ॥ गदिदाससमदलसमस
देवेछि ॥ ५॥ ५॥ १॥

ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ

ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕੋਈ
 ਹਲਾਹਲ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ
 ਆਈ ਸਦਾ ਨਾ ਲਿਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਜੀਉ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ
 ਵਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਬਾਲ ਸਾਈ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਲ ਭੁਜਨ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਧੁਸੁ ਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪਾਨ ॥ ਮੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਮੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਕਿਉ ਧਿਆਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਤਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਨਕਰ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਗੁਰ ਮੈ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਦੇ ਦਨ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਵੈ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਭਰਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦ ਭਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਮੁਖ
 ਸਾਈ॥ ਭਰਿਪੁਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਭਰਿਹਰ ਸੁਖੀ ਜੈ ਜੀਉ॥ ਧਨੁ
 ਧਨੁ ਭਰਿਜਨ ਜੈ ਨ ਭਰਿਪੁਰ ਜਾਤਾ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਭਰਿਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਪਾਵ ਮਿਲੇ ਦਾਸ
 ਲਿ ਮਲਿਏ ਦਾਸਿ ਲਿ ਭਰਿਜਨ ਭਰਿਹਰ ਸੁਖੀ ਚੈ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਭਰਿਨਾਮੁ
 ਦਿਜਾਇਆ॥ ਵਡਭਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੀ ਗੁਰ
 ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੀਚੈ ਜੀਉ॥ ਭਰਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ
 ਸੰਗਤਿ ਭਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਕਬਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਭਰਿਨਾਮੁ
 ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ॥ ਆਵਤੁ ਭੈਰਵ ਸੀ ਮਿਲ ਪੁਧਿਆਰੀਆ॥
 ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦ ਸੇਤਿ ਸਕੈ ਭਉ ਵਹੀਆ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਭਰਿਸਤ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਿਟੁ ਪੁਸ਼ਟਾਈ ਅਜੀਉ॥ ਜਯਾ ਭਰਿਕਾਤ ਭਰਿਹਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਤੁੰਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਆ ਅੰਤ
 ਹਜਾਮੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਭਰਿਨਾਮੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਭਉ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਟੁ ਸਦਾ ਹੀ ਅਜੀਉ॥
 ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ॥ ਸਤਿਉਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭੀਨਾ
 ਭਿਨਿ ਨਹ ਲਾਈ ਕੇਸੈ ਦੀਹ ਲਾਈਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਭਉ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਦਿਟੁ ਵਤਾਇ ਅਜੀਉ॥ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਸੇਖੈ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆ
 ਹੀ ਭਾਣੀ॥ ਓਪਦੇ ਸੁਕਹੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ ਓਪ ਕਾਹੀਆ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੈ ਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ॥ ਬਿਲਖ ਕਹੇ
 ਰਿਕ ਕੀਨੀ ਆਈ॥ ਰਿਖਾਨ ਭਉ ਤੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥
 ਭਉ ਪੋਲੀ ਜੀਉ ਪੋਲਿ ਪੁਸ਼ਟਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ॥ ੬੯ ॥ ਤੇਰਾ
 ਮੁਖੁ ਸੁਭਾਵ ਜੀਉ ਸਭ ਜਧੁ ਨਿ ਬਾਣੀ॥ ਚਰੁ ਭਉ ਆਦੇਖੇ ਸਾਹਿਗਧਾਈ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜ
 ਭਉ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਹਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਭਉ ਪੋਲੀ ਜੀਉ ਪੋਲਿ ਪੁਸ਼ਟਾਈ
 ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਹਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੬੯ ॥ ਇਕ ਪਾਸੀ ਨ ਮਿਲ ਤੇਤ ਕਾ ਲਿਖੁ ਗੁਰੂ ਤੇ

ਹੁਣ ਕਾਦਿ ਮੇਲੀ ਐਥੇ ਅਤੁਧੁ ਭੁਵੰਤਾ॥ ਮੇਰੈ ਏਨਾ ਵਿਭਵੈ ਨੀਦਨ ਐਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ
 ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਓਏ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ॥
 ਘੁਭਾ॥ ਭਗੁ ਓਅਗੁਰ ਸੰਤੁ ਮੇਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਘਰਮਾਇ ਪਾਇਆ॥ ਸੇਵ
 ਕੀ ਪਲਾਚ ਸਾਨ ਵਿਚੁ ਜਾ॥ ਦਾਸਤੁ ਮਾਹੇ ਜੀਉ॥ ਓਏ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ
 ਘੁਮਾਈ ਜਨਨਾਨਕ॥ ਤੁਮਾਹੇ ਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਹੁਭਾਉ॥ ਸਾਹੁ ਤਿਸੁ
 ਓਵੈ ਜਿ ਤੁਧੁ ਸਮਾਈ॥ ਸੇਕੰ ਮੁਸੁ ਓਲਾਜੇ ਤੇਰੀ ਘਾਈ॥ ਸੇਹਿ ਦਾਸੁ ਓਲਾਜੇ ਤੁਹਿ ਦੇ
 ਤੁਵਨਾ ਸੰਤੁ ਨ ਕੇਦਾ ਤਹ ਜੀਉ॥ ਤੁਸਾਂ ਦਾਸਾ ਓ ਬੁਥਾ ਪੁਛਾਹਾ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ
 ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਹੇ ਜੀਉ॥ ਸ
 ਭੁਕੇ ਅਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਤੂੰ ਓਵਨਾ॥ ਸਭੇ ਸਾਈ ਵਾਲ ਸਦਾ ਇਨਿ ਤੂੰ
 ਕੀਸੈ ਨਦਿ ਸਾਹਿਬਾਹਾ ਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਤੁਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ॥ ਤੁਐ ਮਨ ਮੁ
 ਖਿ ਜਨ ਮਿਭ ਵਾਇਓ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿ ਹਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਬੇਲ ਦਸਾਹਾ ਜੀਉ॥
 (ਸਾ ੬) ॥ ਮਛਮਛਮਛ ॥ ਅਨੁਦੁਵਾਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਹਾ॥ ਸਬਦੇ ਅਨੰਦ ਕ
 ਰੇ ਸਦਾ ਕੇਲਾ॥ ਸਹਜ ਗੁਣ ਮਾਹਿਤਾ ਜੀ ਲਾਈ ਅਸ ਏਉ ਚ ਸਵਾਰੀਆ ਜੀਉ॥ ਏ
 ਰਿਧਿ ਓ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਹਮਾਇਆਇਆ॥ ਜੇ ਲੋੜੀ ਦਾਸੇਈ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇਰ
 ਓ ਅੰਤਰੇ ਸੰਤੁ ਗੁਰ ਅਨਭਉ ਪੁਰ ਕਾਦਿ ਖਾਰੀਆ ਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਗਜਨ ਆਪੇ ਲੋਗਾ॥
 ਆਪੇ ਨਿਰਭੰਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬੈਠੈ ਸਚਨਿ ਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾ
 ਰੀਆ ਜੀਉ॥ ੪ ॥ ਜੇਹਾ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਕਾਫਿ ਆ॥ ਤਿਸੁ ਸੁਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦ ਲਾਹਿ
 ਆ॥ ਜੇ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਮੇਲੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਜਨਨ ਨਾਇਕੁ ਪਸਾਰੀਆ ਜੀਉ॥
 ਮਾਣੁ ਮਹਾਨਾ॥ ਜਿ ਤੁਘਰਿ ਪਿਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰਾਇਆ॥ ਤਿਤੁਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗ
 ਲਗਾਇਆ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਸਹਾਇ ਜੇਧਨ ਕੰਤਿ ਸੰਗਾਹੀ ਜੀਉ॥ ਸਾਹੁ
 ਲਵੀਤੀ ਸਾਸਨੁ ਭਾਗਿ ਏਕੁ ਪੁਰੰਦਰੀ ਸੀ ਲਵੀਤੀ ਸੇਹਾਹਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਵਿ ਸਾਸੁ ਪਾਇ ਬੇ

ਦਖਣਿ ਜੋਧਨ ਕੰਤ ਧੀ ਹੀ ਜੀਉ॥ ਅਚਾਹ ਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੋ॥ ਸਭ ਸੰਗਾ ਹ ਬਣੇ ਭੀ
 ਹੀ ਅਨੋ॥ ਸਕੁਲ ਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭ ਹਾਈ ਜੋ ਧੀ ਕੈ ਹੰਗੀ ਸਵਾਹੀ ਜੀਉ॥ ਮਹਿ ਮਾਤਿ ਸ ਕੀ
 ਤਨ ਜਾਣੇ॥ ਜੋ ਧੀ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗੀ ਲਾਏ॥ ਬਿਰਸੁ ਤਗੁ ਵਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧੀ ਜੀਉ॥ ਕਿਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਰੇ
 ਰਾਤਿ ਰਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਏ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਹੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਧੀ ਹੀ ਜੀਉ ਅੰ
 ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ॥ ਅਦੁਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਹੀ ਅਨਾ॥ ਧੁਜਾਤਿ ਲਕੁ ਤੀਰ ਕਾਏ ਸਨਾ
 ਨਾਨਿ॥ ਵਲੀ ਕਰਮ ਅਸ ਲਚਕਿ ਹਾਸੀ॥ ਤਉ ਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ॥ ਅਨਿਕ
 ਰਖ ਕੀਏ ਜਪਤਾ ਪਾਗ ਵਨੁ ਕੀ ਆਪਰਤੀ ਤਰਮਾਤਾ॥ ਏਕੁ ਬਿਨੁ ਤਿਹ ਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ
 ਗੀ ਬਹੁ ਜੇ ਬਹੁ ਜੀਉ ਠਿਧਾਵੈ ਜੀਉ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਮੋ ਤਿਸਾਧੁ ਮੇਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਸੀਤ ਲਧੀ ਹਜੁ ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿ ਆਪ ਟਭੀ ਤਹਿ ਹੀ ਸੰਗ ਬੁਧਾਨੁ
 ਵੈ ਜੀਉ॥ ਪਾਹੁ ਬਹੁ ਮ ਅਪਹੁ ਪਹਾਵੇ ਵਾਅ ਅਗਮ
 ਰਾਅ ਲਖ ਅਭੇ ਵਾ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਗੇ ਪਾਲੇ ਗਵਿੰਦਾ॥ ਹੀ ਧੀ ਆਵਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੀ
 ਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁ ਸੁਦਰਨ ਸਤਾਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕੇ ਸਨ ਮੁਹਾਰੇ॥ ਏਏ ਅੰ
 ਦਮੇ ਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਤਉ ਕੀਤੇ ਨ ਭਾਂਤੀ ਜੀਉ॥ ਨਿ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨ ਵਨਿ ਰਹੈ
 ਕੋਟਿ ਜਨਾਨ ਕੇ ਪੁਜਾਇਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਹ ਦੈ ਜਾ ਕੇ॥ ਹੀ ਹੀ ਸੰਤੀ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ
 ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇ ਅੰਤ ਅਪਾਹੁ॥ ਵਰ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਤਾਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ
 ਐਤਿ ਤੁਤਹੀ ਐ ਗਾਤਿ॥ ਦਿਹ ਲੀਜਾਤੀ ਜੀਉ॥ ॥ ੧੩ ॥ ਮਤੁ ਮਤੁ ਆਖੈ ਨਹੀ
 ਆਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ॥ ਗੁਰੀ ਬਾਅਨਾ ਬਾਤੇ ਹਮਾਣਾ॥ ਸਭ ਕੇ ਢੁਕੁ ਤੇ ਢੁਕੈ॥ ਹੀ
 ਹੇਤੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ਭਾਇ ਉਛੁੜ ਭਾਇ ਹਾਟਾ॥ ਭਾਇ ਪਰਿਪੂਰਨੁ
 ਹਮੁਖਿ ਗਾਵਾਟਾ॥ ਭਾਇ ਗੁਰਮਿਭਵੇ ਬਹੁ ਜੁਨੀ ਸਭ ਕੇ ਚੁਤਿ ਸੇਹ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ॥ ੧੪ ॥
 ਮੁਹੁਤਾ ਕੇ ਸਿਆਣਾ॥ ਵਰ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਚੁਤੇ ਹਾਭਾਣਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇ ਅੰਤ ਅਥਾ

ਨਉ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ॥ ਸਗਲ ਸੰਤ ਨ ਪਾਤਿ
 ਵਸਤੁ ਏਕ ਮੰਗਿਉ॥ ਕਹਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਭੁ ਤਿਆਗਿਉ॥ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਹੀ ਆਇ
 ਪੁਸੰਤ ਨ ਕੀਧੁ ਗਾਜੀਉ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦ ਸੁਖ ਦਤੇ
 ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਪੀਤੇ ਵਰਸਾ ਵੈ ਅਭਿਸਰੁ ਕਰ ਪੁਤ ਮਾਭੁ ਜੀਉ॥ ਦਰਸਨਿ ਤੋਹ ਭਵਨ
 ਪੁਨੀਤਾ॥ ਆਤਮ ਗੁਰੁ ਬਿਖ ਮੁਤਿ ਨਾਪੀ ਜੀਤਾ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ
 ਜੇ ਵਡ ਅਵਰਨ ਸੁਹਾਜੀਉ॥ ਹੇਨੁ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮੈਰੈ ਮੁਖੇ ਲਾਗੀ॥ ਦੁਹ ਮਤਿ ਬਿਨ ਸੀਕੁ ਬੁ
 ਧਿ ਤਿਆਗੀ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਹੋ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਗਾਜੀਉ॥
 ॥ ਵੇਸੁ ਨਾਪੀ ਏ ਵਡ ਦਤੇ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਭਗ ਤਨ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ॥ ਦਨ ਸ੍ਰੋ
 ਏ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿ ਆਈ ਏ ਪੁਦਾਨੁ ਮੈ ਓ ਕਹਣਾ ਜੀਉ॥ ਮਈ ਅੰਧੀ ਸੁਹਾਤਿ ਸਮਾਈ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀ ਅਭ ਲੀ ਆਜਾਈ॥ ਅਨ ਦ ਬਿਨ ਦ ਚੇ ਜਤ ਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਓਣ ਜੀਉ॥
 ਜੇ ਸਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ॥ ਚਤੀ ਓ ਅੰਸਿ ਤੋ ਭੇਜਨੁ ਖਾਣਾ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾ ਲੀ ਸੀ ਤੁਧੁ
 ਵਨਾ ਸੁਯ ਕੇ ਲੰਗ ਕਹਣਾ ਜੀਉ॥ ਸਾਬੁ ਧਿ ਦੀ ਜੈ ਜਿ ਤੁਵੇ ਸਹਾਇ ਨਾਪੀ॥ ਸਾਮਾ ਦੀ
 ਜੈ ਜਿ ਤੁਤੁਧੁ ਧਿ ਆਈ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੋਹ ਗੁਣ ਗਾਵਾਓ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾਓ॥
 ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਤੇਹਾ ਪੁਰਖ ਮੁਖਾਈ॥ ਸੋਗਿ ਆਨੁ ਧਿ ਅਨੁ ਜਤ
 ਧੁਭਾਈ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੇ ਧੁਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਇ ਪੁਰਖ ਅਨਾ ਜੀਉ॥ ਅੰਸਿ ਤੁਨਾ ਮੁਤੋਹ ਸੋ
 ਈ ਗਾਵੈ॥ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਹ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਤੁਸੰਤ ਨ ਕਾਸੰਤ ਤੁਮ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀ
 ਓ॥ ਤੁਸੰਤ ਨ ਕੀ ਕਹਾਇ ਪਾਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਲਾਇ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੋ ਪਾਲਾ॥ ਅਖਨੇ ਸੰਤ
 ਤੁਧੁ ਖਹੇ ਧਿ ਆਹੇ ਤੁਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪਾਨਾ ਜੀਉ॥ ਓਨ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਮੇਹਾ ਮਨੁ ਕਹ ਬੇਨਾ॥ ਜਿ
 ਨ ਤੁਜਾ ਤਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਧਾਇ ਆਹਿ ਹੋ ਸਨਾ॥ ਭਾਇ ਪਾਤਿ
 ਅਧਾਨਾ ਜੀਉ॥ ਤੁਮ ਜਲਾਨਿ ਧਿ ਤੁਮ ਮਾਭੁ ਤੁਮ ਹਾਤੇ
 ਹਨ ਮੁਖੁ ਦੁਹ ਮਚਾ ਕੇ ਕਹਿ ਖਹਾਹੇ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਅਸਧਿ ਅਸਤੁ ਮਾਹੀ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਾ

ਸੀਨਾਜੀਓ॥ ਜਿਉ ਬਾਹਿਰ ਪੀਕੀ ਰੁਆ ਘਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇ ਬਿਸੁ ਖੁਪਾ
ਏ॥ ਰਿਖਾਵੰਤ ਜ ਲੁਪਿ ਵਤਠੰ ਢਾਤਿਉ ਓਹ ਸੰਗਿਓ ਉਮਨੁ ਭੀਨਾਜੀਓ॥ ਜਿਉ
ਅੰਧਿ ਅੰਧੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਭਗਤ ਚਿਤ ਵਤ ਧੁਰਨ ਅਸਾ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜੇ
ਉਤੇਤ ਅੰਨੰਟਾ ਤਿਉ ਓਹਿ ਹੰਗੀ ਮਨੁ ਹੰਗੀ ਨਾਜੀਓ॥ ਸੰਤਨ ਮੇਕਉ ਓਹਿ ਮਾਹਗੀ
ਪਾਉ ਅਸਾ॥ ਸਾਧਕਿ ਰਹਾਇ ਓਹਿ ਸੰਗਿ ਹੀ ਪਾਉ ਅਸਾ॥ ਓਹਿ ਉਮਹਾ ਉਮ ਓਹਿ ਕੇਦਾਸੇ
ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦੀਨਾਜੀਓ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਨਾਮੁ

ਮੁਦਾਨਿ ਰਮਣੀਆ॥ ਸੁਖੁ ਦਾਈ ਦੁਖ ਬਿਰਹਨ ਓਹੀਆ॥ ਅਵਹਿ ਸਦਚ ਬਿਸਗ
ਏ॥ ਏਕੇ ਮਨ ਓਹਿ ਸੁਸਤੁ ਤੇ ਮੀਠਾਜੀਓ॥ ਜੋਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਅਮਰੁ ਓ
ਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਸੁ ਓਪਹਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾਜੀ
ਓ॥ ਜਿਨਿ ਓਹਿ ਸੁਪਾਉ ਅਸੇ ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਓਹਿ ਸਦੁ ਪਾਉ ਅਸੇ
ਨਾਮੁ॥ ਭਲਾਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਓਪਹਾਪਤਿ ਓਹਿ ਓਹਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੀ ਠਾਜੀਓ॥
ਰਿਵਿਕੁ ਜਗਾ॥ ਪਾਉ ਅਵਹ ਸਾਏ ਬਹੁ ਤੇਗਾ॥ ਤਿਸੁ ਲਾਗੀ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਪਾਏਗੇ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਉ॥ ਦਿਹ ਲੀਰੀ ਠਾਜੀਓ॥

ਮਾਣੁ ਮਨੁ ਸੋ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਿਧਿ ਓਹਿ ਓਹਿ ਓਹਿ ਮੈਗਾ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਗਾਓਹ
ਗੰਭੀਰੈ॥ ਲਖ ਕੇਦੁ ਪੁਰੀਆ ਹੰਗਾ ਵੈ॥ ਜੋਗੁ ਲਾਗਾ ਪਾਈਜੀਓ॥ ਦਰਸਨੁ ਖੇਖਤ
ਭਏ ਪੁਨੀਭਾ॥ ਸਗਲ ਉਪਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਕਿ
ਰਪ ਤੇ ਸਚੁ ਪਿਆਈਜੀਓ॥ ਜਾਕਉ ਬੋਜਿ ਓਸੁ ਬਉ ਪਾਉ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ॥ ਵਡ ਸ
ਲਾਪਾਉ॥ ਉਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਬਾਨਾ ਓਹਿ ਉਮਤੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾਈਜੀਓ॥ ਗਾਓਹ
ਗੰਭੀਰ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਗਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਉ ਅਜਿ ਸੁਹਿਦੈ ਵਸੇਗਾ॥ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੈ
ਸਹਾਏ ਕਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਮਾਈਜੀਓ॥ ਪ੍ਰਭਾਕਰ

ਨੂਕੇ ਵਿ

ਪਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜ
 ਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐਸਾ ਲਾਭ ਵਹਦਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਭਿਯੋਗੁ ਮੇਰਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥
 ਕਿਆ ਬਿਖਰਾਏ ਨਿਰਮਲੁ ਭੀਆ ॥ ਅਨਦੁਰਤਿ ਆਨਿਕ ਸੀਸ ਭਯਾਨਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾ
 ਸੇਵਹਦਾ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੇਸੁ ਕਤ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸ
 ਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੇ ਕਾ ਭਉ ਭਰਦਾ ਜੀਉ ॥ **ਜੁਲੈ ਸਾਧੂ ਸੀਰਤਿ ਪਾ**
 ਏ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ॥ **ਜਿਹੁ ਹਰਿ ਘਰਿ**
 ਲੀ ਆਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥ **ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ**
 ਗਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾਧੀ ਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ
 ਕਾ ਆਤਮਾ ਜੀਉ ॥ ਕਾਇ ਸੇ ਲਕ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ਧੁਕ ਮੁਸਾਊ ਬਕਾਸੇ ਵਕਸ
 ਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਕਮਾਵੈ ਜੇ ਸਾਊ ਬਭਾਵੈ ਸੇਵਕ ਅੰਤ ਹਿ ਬਾ ॥ ਹੀ ਮਾਰੁ ਜੀਉ ॥
 ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਹੰਗ ॥ **ਜੇਕਿ ਚੁਠਾ**
 ਹ ਕਾਸੇ ਸੇਵਕ ਕਾਸੇ ਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ॥ ਹੀ ਸੰਗਿ ਆਤਮਾ ਜੀਉ ॥ ॥ **ਅਪਨੈ ਕੁਰਿ ਜੋ ਪ**
 ਟਿਹਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਹੀ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੇ
 ਗਾਇ ਹਰੀ ਭੀ ਗਾਉਹੁ ਜੀਉ ॥ ॥ **ਸਾਧਿਕੁ ਭੁਖਾਰਾ**
 ਟਿਬਾ ਭਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹੁ ਟਿਬੇ ਲੈ ਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਬਖਸ਼ਿ ਭੀ ਭੀ ਅੰਤ ਹੀ ਪਾਇ
 ਆਸੇ ਅੰਤ ਹੀ ਬਾਹੁ ਸੁਭੇ ਲਾਜੀਉ ॥ ॥ **ਇਮਿ ਇਮਿ ਦਰਸੈ ਅੰਤਿ ਬਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪਾਇ**
 ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਭੀ ਚਰਾ ॥ **ਨਾਨਕ ਦੇਵ** ॥ ਕਰੇ ਦੇ ਨਹਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਲਾਜੀਉ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਮੁਕਾਵੈ ॥ **ਭੁਜਿ ਮੁਕੁ** ॥ ਸਾਧਕਿ ਪਾਤੇ ਸੁਕਾਹੀਆ ॥ ਬੁਖਿ ਤਿਪੁ
 ਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ **ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ** ॥ ਲਾਜੀਉ ॥ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਮਨੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋ ਤੀਸੇ ਗੰਗੇ ॥ **ਭੁਜਿ ਮੁਕੁ** ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਮਕਟੇ ਕੇ ਵਡੇ ਬਾਹੁ ਪੁੰਨ

ਤਿਸੁ ਕਰ ਬਾਈ

ਨੂੰ ਐ ਜਿਉ ਲਾਜੀ ਭੀ॥

ਜੀਤੁ ਸੁਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਇ ਭੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਇਆ॥ ਵਹਿ ਵਹਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿ
ਠੁ ਜੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਅਗਏ ਜੀਭੀ॥ ਤਿਸੁ ਚਹਨ ਪਖਾਈ ਜੇ ਤੇਰੈ ਮਾਹੀ ਚਾਈ ਨੈ

ਨਿਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਈ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਵਹਿ ਤਿਸੁ ਅਪਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸੇ
ਖੁਰਾ ਖੇਜੀ ਭੀ॥ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਹ ਬਾ

ਏ॥ ਸਾਸ ਸੀਧੀ ਭੀ ਨ ਭਵਨ ਬਤਹਿ ਅਸੁ ਗਲ ਦੂਤ ਭੀ ਸਾਧੇ ਜੀਭੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸ
ਭਿ ਪਹਿ ਅਮਨੁ ਮੇਰਾ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੇਰੇ ਭਯੋਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਕਉਤਿ

ਸੁਖ ਅਗਮ ਅਗਏ ਜੀਭੀ॥ ਤੂੰ ਪੇਰੁ ਸਾਖ
ਤੇਰੀ ਫੁਲੀ॥ ਤੂੰ ਸੁਖ ਮੁਠੇ ਅਸ ਕੇ ਈ॥ ਤੂੰ ਜ ਲਾਨਿ ਪਿਤੁ ਠੇ ਨੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਤੁ

ਧਾਬਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਈ ਐ ਜੀਭੀ॥ ਤੂੰ ਸੁਤ ਮਣੀ ਏਥੀ ਤੂੰ ਏ॥ ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰਿ
ਤੂੰ ਏ॥ ਆਇ ਮਧੇ ਅੰਤਿ ਪੁਰੁ ਸੇਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਈ ਐ ਜੀਭੀ॥ ਤੂੰ ਨਿਹ

ਗੁਲ ਸਰਗੁ ਖੁਦਾ ਤਾ॥ ਤੂੰ ਨਿਹ ਬਾਣੁ ਹਸੀਆਂ ਹੀਰਾ ਤਾ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਤ ਬਾ
ਪੇਜਾ ਲਾਇ ਅਪੇਤੁ ਪੁਸਮਾਈ ਐ ਜੀਭੀ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਨਾਏ॥ ਤੂੰ ਗੁਪ

ਤਪਰ ਗੁਪਤੁ ਆਪੋ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ ਭੂਰੀ ਨਦੀ ਹੀ ਭਈ ਐ
ਜੀਭੀ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ॥ ਸਭ ਲਸੁ ਬਾਈ ਜਿ ਤੁਮੁ ਵਖਾਈ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ ਰਲੈ ਜਾਈ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਭੁ ਭੀ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰ
ਵਨਾਜ॥ ਜਿਨਿ ਰਖਵਾਇ ਜੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ॥ ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜੀਨੀ ਭੀ ਜ ਸੁਭੇ

ਸੇਰ ਰਖਵਾਵੈ ਜੇ ਭੀ ਮਾਹੀ ਚਲੈ ਉਭੈ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗੇ ਪਚਾਣਾ ਜੀਭੀ॥ ਸੁ
ਖਿ ਭੀ ਤਪੇ ਅਗੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਪਿਨ ਮਾਓ ਭੀ ਧਾਗੇ॥ ਬਿਲਾਵਿ ਖਕਾਟੇ ਭੀ ਅਮਨੁ

ਨਿਹਾ॥ ਸਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਭੀ॥ ੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੇ ਜੇ ਇਕ ਬਿਨ ਉਕਰੀ ਜੈ॥ ਕਹੈ

ਕਿਹਾ ਭੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ॥
ਉ॥

ਕਉ ਪੁਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਮਾ ਲਾਪੁਭ ਮਨਿ ਭਾਣੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੈ ਦੇ ਪਾਖ

ਗਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਜਲ ਨਿਬੁਝੀ ਸੀਤ ਲੋਹੇ ਉਮਨੁ ਅਸਾ ਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਦਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ॥ ਸੁਖ
ਭਉ ਅਦੁਖ ਦੁਹਿ ਪਾਨਾ॥ ਸੰਤਰਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ਜਲ ਬਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੁਰ ਸੁਭਰਾਖ
ਹਥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰ ਜਣਹੋ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਮਾਏ
ਤਿਪਾਛੇ॥ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਕਿਹਾ ਲ ਦਇਆ ਲਾਸੁ ਗਲੇ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਏ ਜੀਉ॥ ਵਰ
ਕਿਉ ਤਿਭਵ ਵਰੀ ਤੇ ਨ ਹਰਿਆ॥ ਕਰਣ ਹਰਿ ਬਿਨ ਬੀਤ ਹਰਿਆ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨ ਤਿ
ਅਹਯੋ ਮਨ ਕੀ ਅਸਧੁ ਜਾਏ ਜੀਉ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ

ਰਾਮਾਤਾ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭਾਤਾ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭਾਸੁ ਭਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤਾਭਉ ਕੇ ਭਜ
ਜੀਉ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਭੈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁ
ਜਾ ਵਰਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਬੇਲ ਅਥਾਜਾ ਜੀਉ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ॥ ਜੀ
ਤੁਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸਭ ਕੇ ਚੁਕੀ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਹੀ ਕੇ ਢਾ ਅਸਾਜਾ ਜੀਉ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ
ਜੀਵਾਧਾਰੀ॥ ਜਿਤਾ ਬਿਖੜਾ ਜੀਉ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ

ਨਹਿ ਅਧਾਰਾ॥ ਭਗਤ ਜੀ ਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਧਾਰਾ॥ ਗੁਣ ਨਿਭਾਏ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਹਰਿ ਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੀਉ॥ ਮਨੁ ਸਾਧਾ ਰਿਝੇ ਪਾਏ॥ ਵੈਸਾਖ ਸੰ
ਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਅਸਮੇਰੇ ਬੁਧੁ ਹਰਿ ਦੇ ਭੇਟ ਤੁਹਾ ਦਸਾ॥ ਸੀਤਿ
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੇ ਢਾ ਮਿਤਿ ਨ ਡੀਜਾਨੀ॥ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ॥ ਸੁਖ
ਮਿਟੀ ਚੁਕਾਏ ਲਾਵਾ॥ ਗੁਰਿ ਮਨ ਡੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲਾ ਸਿ
ਆਣ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਸੁ ਅਮੀ ਅਪਨ ਨਉ

ਪਰਮਾਤਮਾਇਆਜੀਓ॥

ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੇਉ

ਤੁਮਹੀਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਠਾਕੁਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਤੁਮਹੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁ॥ ਤੁਮਹੀਓਟਗੇ
ਪਾਲਾਜੀਓ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਮਨੁਧਰੀਅਓਵੈ॥ ਕਥਾਸੁਣਤਮਥਸਗਲੀਐਵੈ॥ ਭੇਟਤ

ਸਾਧਸੰਤਨਕੋਸਦਾਜਪਉਦਉਆਲਾਜੀਓ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਹਉ॥

ਉਤਮਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਨਿਧਾਹਉ॥ ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਉਧ੍ਰਿਗਾਸਾਸਹਬਮਾਇਆਪ੍ਰ

ਤਿਸਾਲਾਜੀਓ॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਐਹੋਈ॥ ਚਲਿਤ

ਤੁਮਹੇਪ੍ਰਗਟਾਏਅਹੋਦੇਖਿ॥ ਭਏਨਿਹਾਲਾਜੀਓ॥

ਪੁਕਮੀਵਹਮਣਲਾਗੇਮੇਭਾ॥ ਸਾਜਨਸੰਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪੇਭਾ॥ ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੁਯਸੁ

ਕ੍ਰਿਪਾਇਆਠਾਂਢਿਪਾਈਐਐਜੀਓ॥ ਸਭੁਕਿਢੁਬਭੁਤੇਬਭੁਤਉਪਾਇਆਕ

ਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸੁਗਲਾਜਾਇਆ॥ ਦਾਤਿਕਰਹੁਮੇਹਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਧਾਐਜੀਓ॥

ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਤਿਸੁਸਦਾਧਿਆਈ॥ ਜਨਮਮਹਨਭੈਕਾਟੇ

ਮਿਹਾਬਿਠੇਸੰਸਾਰਸੰਭਐਜੀਓ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿ॥ ਸਾਲਾਹਾਸਿਮਹਤਨਾਮੁਕਾਟੇਸਭਿ

ਠੇਭਾ॥ ਧ੍ਰੁਵਨਅਸਕਗੀਬਿਨਭੀਤਹਿਭੀਤਹਿਭੀਤਹਿਗੁਣਜਾਐਜੀ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਜਨਸੰਤਮੀਤਧਿਆਗੇ॥ ਮਿਲਿਗਾਵਹੁਗੁਣਅਗਮਅਧਾਗੇ॥ ਗਾਵਤਸੁਣਤਸਭੇ

ਹਮਿਕੁਤੇਸਧਿਆਈਐਜਿਨਿਛਮਕੀਏਜੀਓ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਇਖਜਾਵਹਿ॥

ਮਨਿਚੰਦੇਸੇਈਧੁਪਾਵਹਿ॥ ਸਿਮਰਿਸਾਹਿਬੁਸੇਸਚੁਸੁਆਮੀਹਿਜਕੁਸਭਸੁਕਉਦੀ

ਏਜੀਓ॥ ਜਨਮੁਜਪਤਸਹਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਸਭੁਭਉਬਿਨਸੈਹਰੀਧਿਆਈਐ॥ ਜਿਨਿ

ਸੇਇਸੁਖੁਪ੍ਰਗਭੀਕਾਰਜਸਗਲੇਖੀਏਜੀਓ॥ ੩॥ ਆਇਪਾਇਆਤੇਹੀਸਹਣਾਈ॥

ਜੈਭੁਭਉਭਉਭੈਭੈਮਿਲਾਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਭਗਤੀਲਾਵਹੁਸਚੁ॥ ਅੰਸ੍ਰਿਤ

ਪੀਏਜੀਓ॥ ੪॥ ੨੫॥ ਮਾਛੁਮਹਣਾ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੇਵਿੰਦਗੁਸਾਈ॥ ਮੇ

ਪੁਵਹੁਸੇਸਭੁਨਿਭਾਈ॥ ਦੀਨਦਉਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਠਾਂਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਓ॥

ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਹਿਰ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਹੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ
 ਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਪ ਹੋ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੂਰਿ ਹੋਇ ਆਸਿ ਹੋਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਭੋਜਿ
 ਈਸੈ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਦਿਨ ਸੁਤਿ ਸੁਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਿਥਿ ਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਪਹੋ ਜੀਉ
 ਹਾਥਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੋ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੋ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਨੁ
 ਆਵ ਲੁਪੁਤ ॥ ਨਦ ਹੋਇ ਹੋ ਜੀਉ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀ ਐਸੇ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ॥
 ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ॥ ਸੇ ਅਸਥਾਨ ਸੇ ਉਨਚ ਉਬਾਹੇ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀ ਐਸੇ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ॥
 ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਹੋਈ ਖਾਇ ਸਮਾਲੋ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬਾਹਿਰ ਨਦ ਹੋ
 ਨਿਹਾਲੋ ॥ ਆਇ ਆਇ ਕਰੇ ਬਦ ਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਦਿ ਸੂਰੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਗੰਗ ਨਾ
 ਏ ॥ ਸਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰ ਮਕ ਮਾਏ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਏਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜਜ਼ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉ
 ਪੜੀ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀ ਨਦ ਉਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰੇ ਪਾਲਾ ॥
 ਹਿਰਿ ਰਪਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗਾਏ ॥ ਸਹ ਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਤੁ ਸਾਹਿਬ
 ਚਰਣ ਭਰ ਕੇ ਹੋਇ ਸਮਾਣ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਾਇ ਆਣੇ ॥ ਸੰਤਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ
 ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟੈ ਮੂਲੋ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬਾਹਿਰ ਨਦ ਹੋ
 ਏ ਆਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸ ਜੀਉ ॥ ੨੮ ॥
 ਤੁਵਰ ਕੇ ਅਨਦ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਰਿ ਸੰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਿਪਰਿਕਟ ਭਾਇ ਕਰੇ ਜਨ ਤੇਰੇ
 ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀ ਆਦਿ ਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾ ਤਿਸੇ ਠੇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਿਹ ਪਾ
 ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਹੋਵੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਗੁਣ ਸਾਹਿਬ ਜੀਉ ॥
 ਸੀ ਉਪਇ ਆਪ ਹਮੇ ਸਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੰਤਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾ ॥
 ਆਗਾਇ ਅਕਲੇ ਸੁਭਾਇ ਆਸੁਖ ਸਾਚਾ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ੨੯ ॥
 ਤਿਨ ਭੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਭਾਗਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ
 ਹੋਈ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਉ ਦੇਵਣ ਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦ ਹੋਇ ॥

ਲਖ ਲਖ ਮਹੀਨਾ ਸਭਿ ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਣੀ ਜੀਉ॥ ਮਨ ਕੀ ਉਦਘ
ਵਣ ਭਾਗ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿ ਭਾਗ॥ ਦਾਨੁ ਕੀ ਆਦੁ ਕਭੰਜਨਿ ਹੋਤੇ ਹੰਗੀਰ
ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ॥ ਤੁਠ ਕਰੁ
ਅਮੀ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ॥ ਜੀਉ ਧੰਨੁ ਸੁਰੁ ਸੇਤੁ ਮਾਹੀ ਤੇਰਾ ਜੇਹੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਤੂੰ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ॥ ਕਾਹ ਕੁ ਮਾਵੇ ਜੇਤੁ ਪੁਰੁ ਦਾ ਜਾਂਤੁ
ਉਦੈ ਉਦੈ ਜੀਉ॥ ॥ ਪੁਰੁ ਤੁਮ ਤੇਲ ਭਟਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭਟਾ॥ ਜੇਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਸੁ
ਸੁਭਾ॥ ਜੇ ਬੈਰਾਖ ਭੈ ਕੁੰਤੁ ਤੇਰਾਈ ਤੁਸੁ ਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸੁਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਆਠ ਪਠਾ ਤੇ ਹੋਰੁ ਭਾਇਆ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਭੇ
ਕ ਦੇ ਨੇਹੇ ਉਦੈ ਕਾਲਾ ਜੀਉ॥ ॥ ਪਾਠ ਬੁਝਿ ਮੇਧੁ
ਭਾਇਆ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਨਾ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸੁਭ ਰਿਸ
ਅਨਦੁ ਭਾਇਆ ਸੁਭ ਭਾਈ ਜੀਉ॥ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਭਾਗ॥ ਅਧੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀ
ਸਾਗ॥ ਅਧੇ ਨੇਕੀ ਤੇਰੇ ਆਧਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ਪਾਇਐ ਹੀਤਿ ਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ॥ ਜਾਕੀ ਸਹਿ
ਭਾਇਆ॥ ਤਿਪਈ ਆਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿ ਭੀ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈ ਐ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਗੁ ਸ
ਤਿਸੇ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪੁਰੁ ਤੇਰਾ॥ ਤੁਮ ਦਾਸਾ ਭੀ ਬੁਝਾਈ ਗਏਗਾ॥
ਦਾਸੁ ਕਰੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਠਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ॥ ॥ ਸਭੇ ਸੁਖ
ਪੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਕੇ ਚਕਰ ਮਨਿ ਵਠੇ॥ ਸਭ ਜਸ ਮਾਧਿ ਲਗੀ ਦਿਵ ਅੰਤਹਿ ਸੋਹ ਸੁ
ਖਿ ਜੀਉ॥ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ॥ ਘਟ ਘਟੁ ਵਹੈ ਤੇਰਾ॥ ਸ
ਭਾਇ ਪੁਰੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੇ ਦਿਹਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ॥ ॥ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੀਏ
ਭੀ ਸੁਭਾ॥ ਮਨਿ ਉਕੇ ਸਚਾ ਭੁਕ ਮੁਖ ਛਾਣੀ॥ ਸਭ ਜਿਸੇ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਰਿਪਤਾ ਸੇ ਅਨ
ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕੀ ਭਾਣੈ ਜੀਉ॥ ॥ ਤੁਝੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣ ਭਾਗੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੇ ਗਾ ਸਭਿ ਨਿ
ਵੇਗੇ॥ ਜਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਭੀ ਕੀਰਤ ਨਿਹੰਗ ਮਾਣੈ ਜੀਉ॥ ॥

ਕੀਨੀ ਦਇਆਗੋਪਾਨੁ ਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਨ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਧੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ॥
 ਅਤਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਭਾਡੇ ਹਾਠ ਆਜੀਓ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਬਿਖੜਾ ਭਾਗੁ
 ਨਦਿ ਸੈਕੋਈ ॥ ਦੁਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਓਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਇ ਆਜੀਓ ॥ ਜੇਕਿ ਭੁਕੇ
 ਸੁਆਧੇ ਆਧੋ ॥ ਬੁਧਿ ਸੇਆ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਧੋ ॥ ਅਪਣਿ ਆਸੰਤੋਨ ਆਧਿ ਸਹਈ ਪੁਰਿ ਭਰਮੁ
 ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਇ ਆਜੀਓ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧੋ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਹਮ ਨਾਮੁ ਦਾ ਪਾਠੁ ॥
 ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪੁਰ ॥ ਸਹ ਬਸ ਮਾਇ ਆਜੀਓ ॥ ੪੩ ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਸੇ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜੇਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੋਹਿਦਾ ਸੁਭੇ ਲਾਜਿ ਤੁਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਖਰੁ ਤਿਸੁ
 ਭਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਾਇ ਓਹਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮੁ ਦਿਟੁ ਪੁਰੁ ਬਾਣੀਓ ॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀ ਮਲੁ
 ਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਰਣ ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਈ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
 ਮਾਣੀਓ ॥ ਸਚੁ ਸਾਨਾ ਓਹੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਓਹੁ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥
 ਗੰਗੇ ਤੇ ਤੈਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੀਓ ॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ਸੁਨ ਬਾਣੀ
 ਹਿ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਤੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਣੀਓ ॥ ੪੪ ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਗੋਇ ਸੁਭਾਵ ਜੀ ਦਿਨ ਸੁਭੇ ਲਾਜਿ ਧਿਆਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਘਨੀ ਭੂਤ ਸੇ ਮਜਰੁ
 ਪਲਵੰਦੁ ਜੀਵਹੁ ਸਭ ਲਤਿ ਬਾਈ ਜੀਓ ॥ ਸਮੁਤਰ ਮੁਦੇ ਕਸਬਿ ਲਾਭੇ ਅੰਤੁ
 ਬਾਹਿ ਓਹੁ ਪੁਰੁ ਸਾਥੇ ॥ ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਭੈ ਆਗੁ ਰਿਪੁ ਦੇਖਾ ਸਭ ਹੀ ਜਾਈ ਜੀਓ ॥
 ਪੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡੁ ਭੁਚ ਅਪਾਗਾ ਨ ਭੁਜਿਐ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਅੰਤਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਜੀ
 ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਓ ॥ ਕਰਿ ਰਾਮੇ ਹੋ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਜਾ ॥ ਚਿਕਰ ਜਾਏ ਸਾਧੁ ਰਾਜ
 ਦੇਉ ॥ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹਿ ਧਿਆਈ ਜੀਓ ॥ ੪੫ ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ॥ ਕੀਐ ਕੁਐ
 ਗੋਆਧੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਭਾਧੋ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੈ ਮੇਧੁ ਭਰਿ ਦੁਖ ਮਾਧੀ
 ਓ ॥ ਹਸਨ ਜਧਿ ਜਧਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਤ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਭਿਨ
 ਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸੇ ਜਨ ਮੁਨ ਜੁਐ ਓਹੀ ਜੀਓ ॥ ੪੬ ॥ ਨਾਮੁ ਅਭਿ ਪੁਜਿ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ਪਾਇ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਰੋਗੁਗ ਵਾਇਆ ਤਰੀਕੀਰਤਨਗਾ ਵਹੁਦੇਨਗਤੀ ਸਠਲਾ ਉਹੋਕਾਰੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀ ਅਪਨਾ ਦਸੁ ਸਵਾਰੀਆ ਘਟਘਟ ਅੰਤਰਿਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮਨ
ਸਵਾਰੀਆ ਇਕਸੁਵਿਣੁ ਉਹਦੁਜਨਹੀ ਬਾਬਾ ਉਹਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥
ਮਨੁਤਨੁਹਾਤਾਗਮਧਿਅਗੇ ਸਰਬਸੁਦੀਜੈ ਅਪਨਾਵੇਗੇ ਆਠਪਹਰੇ
ਵੰਦਗੁਣਗਾ ਈਐ ਬਿਸਰਨਕੇਈ ਸਾਸਾਜੀਉ॥ ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁਧਿਆਗੇ॥
ਮਨਮੁਸਾਧਸੰਗੀ ਬੀਚਾਗਾ ਸਾਧੂਸੰਗੀ ਤਹੀਜੈ ਸਾਗਰੁਕਟੀ ਐਜਮਕੀ ਠਾਸਾਜੀਉ॥
ਪਾਠਪਦਾਰਥ ਤਰੀਕੀ ਸੇਵਾ ਧਾਰਜਾਤੁਜਧਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਕਾਮੁਕੇਧੁਕੇਲ
ਧਿਗੁਣਿਥਾਏ ਪੁਰਨਉਈ ਆਸਾਜੀਉ॥ ਪੁਰਨਭਾਗਭਏ ਜਿਸੁਪਾਣੀ ਸਾਧਸੰਗੀ
ਮੇਲੇ ਸਾਧਿਗੀਪਾਣੀ॥ ਨਾਮੁਵਸਿਅਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿਧਾਰਵਾਣੁਗੀਰਸਤਉਦਾਸਾ
ਜੀਉ॥ ੪੧॥ ਮਨੁਮੰ ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਹਿਦੈ ਸੁਖਪਾਇਆ ਕਰੀਕਿਰਪਾਭਗ
ਤੀਪਗੰਟਾਈਆ ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਤਹੀ ਤਹੀਜਧਿਆਬਿਨਸੇ ਆਲਸੋਗਾਜੀਉ॥
ਜਕੈਗ੍ਰਹਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਭਾਈ॥ ਤਿਸੁਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ ਗੀਅਨਧਿਆ
ਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸਤਪੁਰਸਭਨਾਗਲਾਜੇਗਾਜੀਉ॥ ਬਿਨਮਤਿਥਾਧਿਉਥਾਪਨਹਰਾ॥
ਆਪਿਏਕੰਤੀਆਪਿਧਾਸਾਕਾਮਲੇਪੁਨਹੀਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ ਦਰਸਨਭੇਠੇਲਹਨਿਦਿ
ਸੇਗਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਅੰਗਲਿਲਾਇਸਭਸਿਸਟਤਗਈ॥ ਆਪਣਾਨਉਆਧਿਜਪਾਈ॥
ਗੁਰਬੋਧਿਉਪਾਇਆਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਪੁਰਸਿਯੋਗਾਜੀਉ॥
ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਸਾਧਿਕਰਾਏ॥ ਜਿਥੇਰਖੇਸਾਭੁਈਜਾਏ॥ ਸੋਈਸੇਆਣਾਸੇਪਤਿਵੰਤਾ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਗੀਜਿਸਮੀਠਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਭਕਰੋਈਉਕਤੁਧਗੈ॥ ਜਿਸੁਲਾਉਲਏਸੇ
ਚਰਦੀਲਾਗੈ॥ ਉਪਕਵਲਜਿਸੁਉਏਧੁਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਕੀਠਾਜੀਉ॥
ਤੇਗੀਮਹਿਮਤੁਹੋਜਾਣਹੀ॥ ਮਾਧਣਾਆਪੁਤੁਆਧਿਪਛਾਣਹੀ॥ ਉਭਿਥਾਇਹਾਹੀਸੰਤ
ਨਤੇਰੇਜੀਨਿਕਾਮੁਕੇਧੁਲੇਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁੰਨਿਰਵੈਰਸੰਤੋਗੇਨਿਰਮਲਾਜਿਨ

ਦੇਖੇਸਭਉਤਹਓਕਲਮਲਾ॥
ਮੁਭਉਧੀਠਾਜੀਓ॥

ਨਾਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿ॥
ਸੁਠਮੰਗਣੁਜੋਕੋਈ॥

ਤਿਸਕਉਮਹਤੋਪਜੀਨਲਾਗੈ॥ ਧਾਰਬੁਧਮੁਜੋਸਦਹੀ॥ ਸੇਵੈਸੋਗੁਰਮੀਭਿਨਿ॥
ਲੁਕਓਣਜੀਓ॥ ਧ੍ਰਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿਤਜਾ
ਗੀ॥ ਬਾਧਪਕੜਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਓਣਜੀਓ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲਭਗਤਾਂਮਨਿਦੁਠਾ॥ ਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠਾ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਸੁਵਿਨਿਤਕ
ਚਓਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਓਣਜੀਓ॥ ॥ ਓਠਤਬੈਠਤਹਿਓਹਿਗਾਈ॥ ਜਿਸਮਿ
ਮਹਤਵਹੁਨਿਓਚਲਪਾਈ॥ ਕਉਪੁਰੋਓਦਓਆਲਾ॥ ਤੇਭੀਤਾਜਾ
ਣਾਜੀਓ॥

ਪ੍ਰਸਾਦ

ਗੁਰਮਤਿਮੁਖੀ॥ ਅਸਦੁਪਦੁਪਦੁ॥

॥ ਸਬਦਿਹੰਗਾਏਪੁਕਮਿਸਬਾਏ॥ ਸਚੀਦਰਗਤਜਹਾਣਿ॥ ਸੁਖਏ॥ ਜਚੇਦੀ
ਨਦਉਆਲਮੇਹੇਸਾਓਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਦਿਆ॥ ॥ ਹਉਵਹੀਜੀਉਦਧੀ॥ ਸਮ
ਬਾਦਿਸੁਓਵਦਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਾਈ॥ ਮਨਿਵਸਾਵਹਿਆ॥
ਗਉ॥ ਨਕੋਮੇਹਾਓਉਕਿਸੁਕੇਗਾ॥ ਸਾਚਾਠਾਕੁਰੁ॥ ਰਵਦਿਮੇਗਾ॥ ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿ
ਉਘੋਨਹੀ॥ ਕਹਿਅਵਗਏਪਛੋਤਾਵਦਿਆ॥ ॥ ਓਕੁਪੁਪਛਾਏਸੁਹਰਿਗੁਰਦੁਖੈ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਈ॥ ਸੁਭਨਾਕਾਦਹਿਲੇਖਾਸਚੈਦੂਟਾ॥ ਸੁਭਾਏਦਿਆ॥
ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰੁਨਪਾਏ॥ ਜਮਦਹਿਬਧਾਚੋਟਪਾਏ॥ ਚਿਤੁਦਿਕੈਸੰਗਿਨਸ
ਭੀਮੁਕਤੇਨਾਮੁਧਿਆਵਦਿਆ॥ ਸਾਕਤਕੁਜੇਸਚੁਨਭਾਵੈ॥ ਦੁਖਿਧਾਨੁਪਾਵੈ॥
ਵੈ॥ ਲਿਖਿਅਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਹਾਵਦਿਆ॥ ॥ ਪੇਈਅਕੈਪਿਰ
ਤੇਨਾਹੀ॥ ਸੁਠਿਵਿਦੁਨਿਹੈਵੈਧਾਓਅਵਗਾਣਿਮੁਠੀ॥ ਮਓਲੁਨਪਾਏ॥ ਅਕਗੁਰਦ

ਦੁਬਰਾ ਸਾਵਣਿਆ ॥ ਖੇਈ ਅਜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਧਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾ
ਅਵਛਾਣਾ ਠਾਕਿਰਾ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਬਰਾ
ਸਚੈ ਨਾਮੁ ਸਚੈ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮੈਲੈ ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ ॥
ਕਰਮੁ ਭਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਹਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਓ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥ ਓ ਵਹੀ ਜੀ ਓ ਵਹੀ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਬਲਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਗਾਸੁ ਭਾਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ ॥
ਹਉ ਭੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕੇ ਜਤਨ ਭਯਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿਰਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣੈ ਸਭ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ਉਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮੈਲੈ ਤਾਵੇ ॥ ਨਵਦਰਵਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਦਸ ਬਦਵ
ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਸਚੈ ਭੰਗਿ ਰਾਦੈ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਧਾਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਹਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈ
ਸਾਗੀ ਤੁਝੈ ਭਲਣੀ ॥ ਅਗੈ ਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁਨ ਜਾਣੈ ਠੀਠੀ ਠੀਠੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥
ਪਾਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਓ ਮੇਰੇ ਠਾਕਿਰਾ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਸੇ
ਵੈ ਅਸੁਖਿ ਅਹਾ ਬਜਰ ਕੰਧਾਟੁ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥ ਓ ਮੇਰੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰੁਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਰਿਪਾਤੇ ਮਨੁ ਬਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵਣਿਆ ॥ ਜੀਵਨੁ ਮਰਣੁ ਸਭੁ ਤੁਝੈ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੁਜ ਮਨੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥
ਮੇਰੇ ਭੁਠਿਰ ਮੁਖ ਅਗਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵੈ ਸੇ
ਵੈ ਭੁਠਿਰ ਮੁਖ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ਓ ਵਹੀ ਜੀ ਓ ਵਹੀ ਭੀ ਕਾਨਾ ਮੁਖੰ
ਵਿਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸੇ ਸਚਿ ਸਾਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਭੀ
ਅੰਧਿ ਸਚੈ ਤੇ ਅੰਧੇ ਵੇਖੈ ॥ ਸੋਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਲੇਖੈ ॥ ਅਪੇਲਾਇ ਲਏ ਸੇਲਾ

ਗੈਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੁਕਿਥੈਭੁਪਾਏ॥ ਧੁਰਬਿ
ਆਸੁਮੇਟਣਨਜਾਏ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੇਵਡਭਾਗਿਪੂਰੈਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥
ਪੇਈਅਜੈਧਨਅਨਦਿਨੁਸੁਤੀ॥ ਕੰਤਿਵਿਸਾਹੀਅਵਗਣਮੁਤੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਠੈਹੈਬਿ
ਲਾਂਦੀਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਵਣਿਆ॥ ਪੇਈਅਜੈਸੁਖਦਾਤਾਜਾਤਾ॥ ਓਏਮੇਸਾਹਿਗੁਰੁ
ਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਸੇਜਸੁਭਵਿਸਦਾਪਿਰੁਗਵੈਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਆ॥ ਲਖਚ
ਓਹਾਸੀਭਜੀਅਓਪਾਏ॥ ਜਿਸੋਨਦਰਿਕਰੋਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਾਏ॥ ਬਿਲਾਬਿਖਰਦਿਸਦਾਜਨ
ਨਿਰਮਲਦਰਿਸਚੈਨਾਮਿਸੁਭਵਣਿਆ॥ ਲੇਖਾਮਾਗੈਤਰਿਨੀਦੀਐ॥ ਸੁਖੁਨਾਹੀਕੁਨਦ
ਐਤੀਐ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਲਾਏਪੁਰੁਸਚਾ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਆਪਿਕਰੋ
ਆਪਿਕਹਾਏ॥ ਧੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਅਧੇਮੇ
ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਏਕੋਆਪਿਠੈਪੁਰੁਫੰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੇਖਾਤਾਏਪੁਰਮੁਭੰਨਾ॥ ਤਿਸਨਤਜਿਸਭਜਸੁਖਪਾਏ॥ ਏਕੋਮਨਿਦਾਵਣਿਆ॥
ਓਵਹੀਜੀਓਵਹੀਏਕਸੁਖਿਓਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਿਕੁਪਰਿ
ਏਆਸਚੈਹੰਗਿਹੰਗਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਓਓਓਓਓਪੁਰੁਲਾਏ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਏਆਪਿ
ਵਸਾਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਏਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਠੈਹੈਕੁਮਿਭੁਲਾਬਿਨੁਪਾਵਣਿਆ॥
ਜੇਹੰਗਿਹਾਤੇਕਰਮਾਬਿਧਾਤੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਾਤੇਜੁਗਚਾਹੇਜਾਤੇ॥ ਜਿਸੋਆਪਿਦੇਇਵਾ
ਆਈਓਹੈਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਮਾਏਆਮੇਭੁਭਾਏਤੇਨਾਹੀ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਖ
ਖਸਹਾਹੀ॥ ਅੰਨਾਬੋਲਾਕੈਫੁਨਦਰਿਨਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਪਾਪਿਪਛਾਵਣਿਆ॥
ਕਿਹੰਗਿਹਾਤੇਜੇਤੁਧੁਆਖਿਨਿਵਲਾਏ॥ ਭਾਏਭਗਤੇਤੇਹੈਮਨਿਭਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਾਏਫਾ॥ ਆਪਿਪਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਓਹੀਜੀਓਤੇਹੀਜੀਦਾਸ
ਈ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਓਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਜਮਕਾਸੁਤਿਸੁਨੈਨਾਏ॥ ਸਿਓਓਹੰਗਿਨਾਮੁ
ਆਵਣਿਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਾਤੇਜੇਓਹੀਭਾਏ॥ ਸੈਹੈਪੁਰਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਦ

ਸਚੇ ਤੇ ਹੀ ਸਹਣਾਈ। ਤੁੰ ਆਪੇ ਸਚ ਬੁਝਾਵਣਿ ਆ॥ ਜਿਨ ਸਚ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸ
ਸਮਝੇ॥ ਭਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ॥ ਨਾਮੁ ਹਰ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾ
ਨਾ ਵਣਿ ਆ॥ ਸਬਦਿ ਮੈ ਹੋ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਧੈ॥ ਕਾਝੁ ਨ ਚਾ
ਖੁਨ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਜੋ ਤੀਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥
ਉਦਾਹੀ ਜੀ ਉਦਾਹੀ ਭਰਿ ਕੈ ਨਾਉ ਸੋ ਗਾਧਾਵਣਿ ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ
ਭੇਅ ਮੁਹ ਮਤੀ ਸਹਜ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਠਹਰਿ॥ ਕਾਂਤਿ ਅਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ
ਭੇ॥ ਦੂਜੇ ਲਾਗੀ ਮਹਤੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਜ ਲਦੀ ਠੇਹੇ ਦੇ ਨੁਹਾਤੀ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ
ਹੁੰਦੁ ਭੁਪਾਵਣਿ ਆ॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਅਗੈ ਜਾਏ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਤਿਥੈ ਫੁ
ਸਤੁ ਕਮਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤੈ ਐਥੈ ਭੈਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥
ਭੁਭੁਭੁ ਸੀ ਮਾਰੁ ਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਹਤੁ ਪਰੁਪਾਏ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਸਦਾ
ਦਿਰੁ ਰਤੀ ਮ ਜੀ ਠੇਹੇ ਗੁ ਬੁਝਾਵਣਿ ਆ॥ ਸਭ ਨਾਧਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ॥ ਗੁਰ
ਸਾਦੀ ਕੈ ਨਦ ਰਿਹਿ ਨਾਲੇ॥ ਮੇਰਾ ਧਰੁ ਅਤਿ ਭੁਭੁ ਚਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਏ ਮਿਲਾਵ
ਆ॥ ੫॥ ਮਾਇਆ ਸੀ ਉਧਿ ਪੁਜ ਗੁਸਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ॥ ਜੇ ਸਤੇ ਸੁ
ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਬੁਝਾਵਣਿ ਆ॥ ਅਧਿਭੁਪੀ ਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ॥
ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ॥ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਖੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵ
ਆ॥ ੭॥ ਆਪਿ ਭੁਭੁ ਪਾਏ ਪੰਧੈ ਲਾਏ॥ ਲਖ ਚਭੁ ਹਾਸੀ ਭਰਿ ਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ॥
ਬਨੁ ਭੁਭੁ ਸਾਧਿ ਸਚਿ ਗਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਹ ਕਹਾਵਣਿ ਆ॥
ਭੁਮਤਲਾੜ ਅੰਦਰਿ ਹੀ ਹਾਲਾਤ ਬੁਝਾਏ ਆ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਥਿ ਪਰਖਾਏ ਆ॥
ਨਾਮੁ ਚੁਖੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸ ਵਦੀ ਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੧॥ ਹਉਂਦਾ ਹੀ ਜੀਉ
ਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ਜਨਮ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਏ ਆ ਜੋ ਤੀਜੇ
ਮੇਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਠਹਰਿ॥ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਆਮੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ

ਹੰਜਨੁ ਅਤੇ ਅਗਮ ਅਧਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ। ਆਪੇ ਬਖਸਿਸਿ ਮਾਵਣਿ ਨ
 ਮੇਰਾ ਕੁਰਸੁ ਚੁਦਿ ਜਾਵੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚੇ ਤੁਲਾਏ। ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ
 ਈ ਸਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ। ਕੇਲਾਵਿ ਖਾਵਗਾ
 ਟਹਾਗਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਪਿਆਈ। ਐਥੈ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਚੁਜਾਵਣਿ ਆ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸ
 ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ। ਆਪੇ ਦੇਉ ਨ ਪਛਤਾਵੈ। ਸਭਨਾ ਜੀਅ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਹਿ ਜਾਂ ਵਾਹਿ
 ਆ॥ ਤਹਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਤੈ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਤਹਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਨਾ ਹੀ। ਆਪੇ ਮੇਲਿ
 ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ। ਪ੍ਰਭ ਕਰਮਿ ਤੁਧਾ ਵਣਿ ਆ॥ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇ ਤਾ। ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀ ਸੁਖਿ
 ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿ ਸਮਾਇ। ਤਹਿ ਰਾਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ
 ਹਨ ਕੋਈ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਭੰਨਿ ਸ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾ
 ਭਵਣਿ ਆ॥ ਸਭ ਪਾਟ ਆਪੇ ਭਗਤਾਗਾ। ਅਲਖੁ
 ਹੋਤੈ ਅਗਮ ਅਧਾਰਾ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੇਰਾ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ। ਸਾਹਿ ਸਚੇ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥
 ਉਦਿ ਵਹੀ ਜੀ ਉਦਿ ਵਹੀ। ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ
 ਮਨ ਸਾਹਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਰਿ ਭਾਇੰਦੁ ਤਮੁ ਤਹਿ ਸੰਸਾਰਾ। ਮਨ ਮੁਖਾ। ਜੇ ਸਾਪ
 ਸਾਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਪਰਗਾਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦੇ ਪਚਾਵਣਿ ਆ॥
 ਹਮੁ ਬਿਸਦਾ ਸਚੇ ਗੰਗੇ। ਸਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨ ਸਾਹਿ ਸਿਖੀ ਤਮ। ਜਚੇਗਾ
 ਗਾਵਹਿ ਤਹਿ ਦਹਿ ਸੇ ਰਾਖਾਵਣਿ ਆ॥ ੩॥ ਏਕ ਮਏ ਕੈ ਆਪੁ ਭਿਧਾਇਆ। ਦੁਬਿਧਾ ਦੁ
 ਤੇ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ। ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਰੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿ ਆ॥
 ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ। ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਾਹਿ ਸਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੁ। ਤੇ
 ਸਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝੁ ਤੁਕੈ ਅਵਹਨ ਦੁਆ। ਦੂਜੇ ਲਾਹੀ ਜ
 ਮੁਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈ ਸੁ ਏਕੈ ਜਾਇ ਏਕੈ ਸੇਵਿ ਸੁ ਖੁਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ
 ਇਤੁ ਮਾਹੀ। ਆਪੇ ਧਰਿ ਵੇਖਹਿ ਕੀ ਪਕੀ ਸਾਹੀ। ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਰਕਰ ਏਕੈ

ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ਤੁਆਧੇਮੇਲਾਓਵੇਖਾਓਓਦੁਹੀ॥ ਸਭਮਤਿਆਪਿਹਤਿਆਭਰਪੂਰੀ॥
ਆਧੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਪਾਵਣਿਆ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲੈਕਿਨੈਚਬਿਡੀਠੀ॥ ਅੰਤਹਿਪਗਾਸੁਮਧਾ
ਸੁਪੀਵੇਦਹਿਸਚੈਸਬਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥ ਓਓਵਾਹੀਜੀਓਵਾਹੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਜਾਵਣਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਏਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਚਾਮਨੁਨਾਵੈਖੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥ ੧੭੭੭॥
ਤੇਰਾਸਚੇਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਹਲੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਤੁਧੁਸਾਲਾਓ
ਕਿਜੀਕਬਧੁੰਸਚੇਨਵੈਕੀਕੁਖਲਾਵਣਿਆ॥ ਏਕੇਵੇਖਾਅਵਗੁਨਬੀਆ॥ ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਆਨਿਵਾਹੀਸਭਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੧੭੭੮॥
ਨਪਦਾਹਬੁਧਲਾਹਿਤਿਅਗੈ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗੈ॥ ਜੋਬੀਜੈਸੋਈਠਲਪਾਏ
ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਅਪਨੀਕਿਹਪਾਕਹੋਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨੀ
ਵਸਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਓਭੈਅੰਦਰਿਭੈਮਾਹਿਭਰਮੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥ ਭਰਮੁਚੁਕਾਇ
ਆਜਾਨੁਕੁਧਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਹੁਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲ
ਪਾਏ॥ ਓਹੀਗੁਰਸਭਜੇਗਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਵਖਾਇ॥ ਭਰਮੇਭੂਲਾਤ
ਤਮਿਜਾਹੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਪਾਏ॥ ਦੁਖੇਦੁਖਕਮਾਵਣਿਆ॥ ਆਧੇਕਹੋਕਿ
ਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਆਖਣਿਜਾਈਐਜੇਭੂਲਾਓਈ॥ ੬॥ ਆਧੇਕਹੋਕਹਾਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸ
ਮਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ਆਧੇਹੰਗੇਸਭਜੇਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹੀ
ਗੁਰਚਰਣੇਮਨੁਤਨੁਤਾਹਸਨਾਹੰਗੀਚਲੁਲੀਭੈਭਾਇੰਗੁਚੜਾਵਣਿਆ॥ ਓਓਵਾਹੀਜੀ
ਓਵਾਹੀਨਿਰਭੁਓਮੰਨੀਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਕਿਹਪਾਤੇਹੀਨਿਰਭੁਓਧਿਆਇਆਬਿਖੁਭ
ਵਜਾਨੁਸਬਦਿਤਗਾਵਣਿਆ॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਕਹੀਚਿਤੁਗਾਈਯਾਏ
ਤੁਧੁਭੈਨਪਾਈ॥ ਜੇਹਾਭਾਇਆਤੇਹਜਾਸੀਕਹੀਅਵਗਣਪਓਤਾਵਣਿਆ॥ ਮਨਮੁ
ਖਅੰਧੇਕਿਨੁਨਸੁਣੈ॥ ਮਹਦੁਲਪਾਇਆਏਨਹੀਭੂਏ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਹੀਪਾਏ॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਵਣਿਆ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਏ ਸਾਹੁ॥ ਧੁੰਨੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਮੇਰ
 ਦੁਆਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਈ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਈ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਹੰਗੰਗਾ ਵਣਿਆ॥ ਹਸਨਾ ਹੰਗੁ
 ਸਿਰਤੀ ਹੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਿ ਅਸ ਓਜੇ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਭ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਆਪਾ ਪਾਇਆ
 ਜੇ ਸਭ ਜੇ ਮਿਲਾ ਵਣਿਆ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹੰਗੁ ਸੇਈ ਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੁ ਸਭ ਜੇ
 ਬਿਸਮਾਵੈ॥ ਓਭੁ ਬਲਿ ਹਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਦਿਟੁ ਗੁਰ ਸੇ ਵਾਚੇ ਤੁਲਾ ਵਣਿਆ॥ ਸਚ
 ਸਚੇ ਸਚਿ ਪਤੀ ਜੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀ ਜੈ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਭਾਨਿ ਹੰਗੁ ਟੁਕਾਵੈ ਓ
 ਕਹਿ ਸਤਿ ਮਨੁ ਵਣਿਆ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਓਭੁ ਮੈ ਜਾਣੇ॥
 ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥ ਸਚੁ ਮਤਲਾ = ਸਚਿ
 ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਅਛੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਓਹੁ ਠਹਿਰਿ
 ਬਿਰਖੁ ਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ਤਿ ਸੁਤਿ ਖਾਲ ਓ ਵਣਿਆ॥ ਓਭੁ ਵਰੀ ਜੀ ਓਹੁ ਹੀ ਸ
 ਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ ਵਣਿਆ॥ ਹਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੰਗੁ ਟੁਕਾ
 ਵਣਿਆ॥ ਓਭੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖਿ ਵਸਾ
 ਏਆ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਓਭੁ ਮੈ ਲਗਾਵੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ
 ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਰ ਓ ਬਿਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਏਈ ਧੁੰਨੈ ਰਾਗਿ ਗੁਰ
 ਪਾਵਣਿਆ॥ ਇਉ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੇਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਮੋਹ ਚਾਨਨਾ ਗੈ॥ ਓਹੁ ਮੈ
 ਅਨ ਓਹ ਬਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਜਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੇ ਸਮਾ ਵਣਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਿ ਆਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਰਪਾ ਕਹਿ ਆਪੁ ਦੇ ਤਾ ਦੇਖਾਇ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ
 ਲਿਹ ਓ ਅਸ ਓਜੇ ਸਭ ਜੇ ਸਮਾ ਵਣਿਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਓਵੈ ਸੁ ਉਕ ਸੁ ਮਿਓ ਨਿ ਦਲ ਏ
 ਜਾਗੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਲਾਈ॥ ਕਾਇਆ ਵਣੁ ਕਰੇ ਵਪਾਰਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਸਾਹੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਸੇਖ ਦੁਆਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹੰਗੁ ਰਤ
 ਟੁਕਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਓਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਵੈਆ॥ ਧੁੰਨੈ

ਮਨਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਮਸਿਐਵਡਿਆਈਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥
॥ਆਪੁਵੰਦਾਏਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੀਇਵਲਾ
ਸਚੁਵਣਜਹਿਸਚੁਸੰਘਹਿਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਾਵਣਿਆ॥ ਉਭਵਹੀਜੀਉ
ਹੀਅਨਦਨੁਹੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਉਭਿਤੇਹਾਤੁਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇ
ਣਿਆ॥ ੭੭੭॥ ਵੇਲਾਵਖਤੁਸਭਸੁਭਾਇਆ॥ਜਿਤੁਸਚਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸ
ਸੇਵਿਐਸਚੁਵਡਿਆਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥ ਭਾਉਭੇਜਨੁਸਤਿਗੁਰਿ
ਠਪਾਏ॥ਅਨਹਸਚੁਕੈਹੀਹਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੁਸੰਤੋਖੁਸਹਜਸੁਖਬਾਣੀਪੁਰੇਗੁ
ਪਾਵਣਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮੁਖਅੰਧਗਵਾਹਾਠਿਹੀਉਭਿਕਿਥਪੁਪਾਇ
ਮੇਖਦੁਆਰਾ॥ਮਹਿਮਹਿਜਮਾਏਠਿਹੀਠਿਹੀਅਵਹਿਜਮਦੀਚੋਟਾਖਾਵਣਿਆ॥ ਸ
ਦੇਸਾਦੁਜਾਣਹਿਤਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਸਬਦਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸਚੇਸੇਵਿ
ਦਾਸੁਖਪਾਇਨਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਸੇਖਾਨੁਸੁਭਾਇਆਜੇਹੀ
ਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਹੀਗੁਣਗਾਇਆ॥ਅਨਦੇਨੁਹੀਸਾਨਾਹਿਸਚਾਨਿਰ
ਲਨਾ॥ਵੁਝਾਵਣਿਆ॥ ੭੭੮॥ ਮਨਮੁਖੁਕੋਟੀਹਾਸੇਕੋਟਾਪਾਸਾਹਾ॥ਕੁਜੁਕਮਾਵਨਿਦੁਖੁ
ਕੈਭਾਹਾ॥ਕੁਰਮੇਕੁਏਠਿਹੀਦੇਨਹਾਤੀਮਹਿਜਨਮਾਏਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥ ਸ
ਸਦਿਬੁਝੈਅਤਿਧੈਆਹਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਧਾਹਾ॥ ਨਾਮਸਿਐਵਡਿਆ
ਦੁਖਸੁਖਸਮਕਹਿਜਾਨਣਿਆ॥ ੭੭੯॥ ਤੇਹੀਆਖਾਈ
ਹੀਅਖਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਹੀਨਾਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁ
ਤਿਗੁਰਕੋਇਖਾਵਣਿਆ॥ ੭੮੦॥ ਉਭਵਹੀਜੀਉਵਹੀਹੀਸੇਤੀਚਿਤੁਣਾਵਣਿਆ॥
ਹੀਸਚਾਗੁਰੁਭਗਤੀਪਾਈਐਸਹਜੇਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ੭੮੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤ
ਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਜੇਹੀਮਨਸਾਕਹਿਨਾਹੈਤੇਹਾਠਲੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਭਨਥੇਕਾ
ਹੈਭਗਿਉਖਾਵਣਿਆ॥ ੭੮੨॥ ਇਹਮਨੁਮੈਲਾਉਕੁਨਏਆਏ॥ਅੰਤਹੀਮਲੁਲਾਗੀਬਹੁ

ਦੂਜੇ ਭਾਈ ਤੇ ਤੀਰਥੀ ਦੇ ਸੰਤ ਹਿਰਦੈ ਅੰਤਰੀ ਭੈਰਵ ਪੈਰੈ ਭੈਰਵ ਮੈ ਮਲ ਲਾਵਣਿਆ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਾ ਮਲੁ ਜਾਣੇ ਜੀਵਤੁ ਮੈ ਭੈਰਵ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਣੇ ਭੈਰਵ ਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਨ ਲਾਗੈ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਮੈ ਲਗਵਾਵਣਿਆ ॥ ਬਾਣੁ ਗੁਰੁ ਭੈਰਵ ਬਾਣੁ ਅਗੈ ਅਨੀ ਅੰਤ
 ਧੁ ਅੰਧਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਟਿ ਭੈਰਵ ਬਿਸਟਾ ਮਾਓ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥
 ਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤ ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ਮੈ ਮਤਾ ਸਬ ਦੇਖੈ ॥ ਅਨਦੇ ਨ ਭੈਰਵ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਭੈਰਵ
 ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੈ ਲਿਖਿ ਲਾਏ ॥ ਧੁਰੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾ ਮੁਨਿ ਧਿਆਏ ॥ ਸਚੇ
 ਮਿਸਟਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥ ਸਦਾ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ
 ਸਬਦੀ ਭੈਰਵ ਅੰਤਰਿ ਪਚਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਮੈ ਲੈ ਵਡੇ ਆਈ ਧੁਰੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥
 ਐਕੈ ਸਚੇ ਸੁ ਅਗੈ ਸਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੇ ਸਬਦੀ ਹਾਏ ॥ ਸਚੇ
 ਵਟਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਟਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥ ਭੈਰਵ ਜੀਉ ਭੈਰਵ ਸਚਾ ਨਾਮੁ
 ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵੇ ਵਟਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਟਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਵ ਪੰ
 ਤ ਪੜ੍ਹਟਿ ਸਦੁ ਨ ਪਾਵਟਿ ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਈ ਮਾਓ ਅਮਨੁ ਰਹਮਾਵਟਿ ॥ ਮਾਓ ਅਮੋਟਿ ਸਤੁ ਸੁਖੀ
 ਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਚੇ ਤਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਲੈ ਚੰਤੁ ਪਾਏ ॥ ਭੈਰਵ ਮਾਓ
 ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦੀ ਮੈ ਮਨੁ ਮੈ ਅਧੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦੁਖਾਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਬਿਸਟਿ ਪਕਟੈ
 ਧੁਨਿ ਵਹੇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਭੈਰਵ ਧੋਗੇ ॥ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸਦਾ ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ਮੈ ਮਨੁ ਮੈ
 ਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੰਤ ਨ ਮੈ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥ ਭੈਰਵ ਮਨੁ ਸਾਧੈ ॥ ਭੈਰਵ ਮਨੁ ਸਾਧੈ ॥ ਭੈਰਵ ਮਨੁ
 ਭਿਤ ਮੈ ਨੀ ਬਕੇ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦਕੀ ਸਾਹਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੇ ॥ ਸੇ
 ਤੇ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਹੰਗੇ ॥ ਭੈਰਵ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤਿ ਅਧੁਨਾ ॥ ਭੈਰਵ ਮੈ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥
 ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜ ਮੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਅਨੁਨਾ ਮਿਸੁ ਕਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰੁ
 ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਟਿ ਸਚੇ ਸਚੇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭੈਰਵ ॥
 ਜਾਤਿ ਭੈਰਵ ਸੁਖ ਅਧੋ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਆਏ ਨਾਮੇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥

॥ ਉਤਪਤਿਪਹਲਉ ਸਬਦੇ ਭਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਿਹਿਤਿ ਭਯੋ
ਭਵੈ ਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿ ਆ ॥ ਤਉ ਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਸਾਵਣਿ ਆ ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਾਂਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ
ਦੁਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਹਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ
ਦੁਆ ॥ ਸੋਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿ ਆ ॥ ਤਿਨਿ
ਗੁਰਚਾਇ ਆ ॥ ਕਾਂਇ ਆਸਹੀ ਹੋਵਿ ਚਿ ਸਭੁ ਕਿਉ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ
ਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਝਾਵਣਿ ਆ ॥ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚ ਵਣ ਜਗੇ ॥ ਸਚੁ
ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਦਿਹਾਇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿ ਆ ॥
ਕਿਉ ਪਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਝੇ ਲੋਕ ਸਬਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭੁ ਖਾਲੀ ਚਲੇ
ਕਿਉ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ॥ ਭਿਕਿ ਸਚੁ ਵਣ ਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪੀਐ ॥ ਆਪਿ ਤ
ਜਗੇ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਹਵਾਣੁ ॥ ਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ਅੰਤ
ਭੁਝੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਵਝੁ ਭਵੈ ਤਿਥੁ
ਨ ਮੁਖ ਭੁਝੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਝਾਵਣਿ ਆ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਹ
ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮੇਲੈ ਵਡੁ ਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੀ ਆਵ
॥ ਮਾਣੁ ॥ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਨੁ ਅੰ
ਗ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਅਨਾਥੁ ਅਜੇਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥
ਭਿਕਿ ਭੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਹਣਿ ਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾਹਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹ
ਦੁਆ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇ ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸ
ਦੁਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਹੀ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਵਣਿ ਆ ॥ ਗੁਰ
ਪਤੁ ਰਹੈ ਸੇ ਸੁਗੇ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਤਕੀ ਐ ਨਾਮਿ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਰੁਕੇ ਰੇਕਾ
ਕਧਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਤਮ ਪਾ

ਤੀਏਜਗਤਕਸਾਈ। ਨਿੰਦਾਕਾਰੀਕਰੀਬਪੁਤਾਉਠਾਏਬਿਨੁਮਜੁਰੀਭਾਰਪੁਰਾ
ਇਆ। ਉਪਜਗਦਾਜੀਮੇਰਪੁਰਮਾਈ। ਸਦਾਸਮਾਏਕੋਨਾਭੀਖਾਈ। ਜੇਭੀਦਸ
ਨਾਪਾਏਤੇਭੀਵਰਤੈਵਸੁਵਸੁਜਾਣਾਵਣਿਅ॥ ਮਨਮੁਖੁਹੋਗੈਉਸੰਸਾਰਾ।
ਦਾਤਾਵੇਸਹਿਅਗਮਅਪਾਗ। ਦੁਖੀਏਨਿਤਿਠਹਿਓਬਿਲਾਦਾ। ਬਿਨੁਗੁਰੂ
ਤਿਨਪਾਵਣਿਅ॥ ਜਿਨੀਕੀਤੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੇ। ਆਪਿਕਰੇਤਾਂਪੁਰਮੁਖਵਾਣੇ॥
ਜੇਹਅੰਦਰਪਾਏਤੇਭਵਰਤੈਅਪੇਬਾਭਹਿਪਾਵਣਿਅ॥ ਤਿਸੁਬਾਝੁਪੁਸਦੈ
ਓਹਨਕੋਈ। ਜਿਸੁਲਾਏਲਾਏਸੋਨਿਰਮਲੁਏਈ॥ ਨਾਮੁਵਸੈਪਦਅੰਤਰਿ
ਸੁਦੈਵੈਸੋਪਾਵਣਿਅ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾ
ਏ। ਓਭੁਮੇਰਾਸਕੁਦੁਖੁਗਵਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਰਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪਾਵਣਿਅ॥ ਓਭੁਵਹੀਜੀਓਵਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਅ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੀਆਵਣਿਅ॥ ੪੭੭। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੈਲੈ
ਭੈਵੈਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੈਪਰਕੈਸਦਾਨੈਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਕਾਓਸਦਾਚਿਹੁਰਤੀਅਵ
ਹਾਅਭਿਸੁਨਾਵਣਿਅ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁੰਗਤਾਨਿਵਲਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪ
ਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਏਲੈਦੇਨਹਾਤੀਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਣਿਅ॥ ੪੭੮।
ਕਰੈਜਿਚਿਤੁਨੋਈ। ਤਿਸਦਾਪੁਰਮੁਮੇਏਨਸਕੈਕੋਈ। ਪੁਰਮੇਵਰਤੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਈਪੁਰਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਣਿਅ॥ ਅਜਬਕੰਸਕਰਤੈਭੀਕੋਗਾਇਉਮਨੁ
ਲਾਜਦਾਠੇਗੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਦਿਵਜਾਵਣਿਅ॥
ਕੋਟੇਖੋਤੁਪੁਆਏਓਪਾਏ। ਤੁਪੁਆਏਪਾਏਕੋਸਕਾਏਪਾਏ। ਜਨੈ
ਪਾਉਤਿਏਏਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਅ॥ ੪੭੯। ਕਿਉਕਰੈਕਾਕਿਉਸਾਸਾਏ। ਗੁਰਪਰਸ
ਦੀਸਬਦਿਸਲਾਈ। ਤੇਰੇਗੁਰੁਵੇਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈਤੂੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਣਿਅ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੈਲੈਈ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਐਹੈਦੈਸਮਾਏਨਾਨਕ

ਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਕੁਖਲਾਇਜਾਵਣਿਅ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈਸਭਜਿਸੁਭਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਹਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
ਸਦਾਤਿਪਤਸੈਕਰੀਕਰਪਾਤਿਸਨਾਬੁਝਾਵਣਿਅ॥ ਓਭੁਵਹੀਜੀਓਵਹੀਗੁਰਮੁ
ਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਣਿਅ॥ ਹਸਨਾਹਸੁਚਾਭਿਸਦਾਹੋਏੰਗੀਤੀਸਭਜੇਓਹੀਗੁਣਗਾ
ਵਣਿਅ॥ ੪੮੦। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਭਜੇਕੋਪਾਏ। ਦੁਬਿਧਾਮਾਏਉਕਸਮਿਉਲਿਵ
ਲਾਏ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਓਹੀਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅ॥ ਸੁਭਨਓਪਰਿ
ਨਦਰਿਪੁਤਰੇਕੀਕਿਸੈਭੀਕਿਸੈਓਘਨੇਗੀ। ਤੁਝਤੇਬਾਭੀਕਿਓਨਓਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋ
ਈਪਾਵਣਿਅ॥ ੪੮੧। ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਏਈਚਾਗਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਤੇਭੈਡਾਗਾ। ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਕੋਈਨਪਾਵੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਅ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਸੋਏ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਅੰਤਰੁਮਨਮੇਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਨੁਤਨੁਬਾਣੀਹਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਜਿਸੁਭਾ
ਵਣਿਅ॥ ੪੮੨। ਮਨਮੁਖੁਭੁਲਾਦੂਜੈਭਾਉਖੁਆਏ। ਨਾਮੁਨਲੈਵੈਮਹੈਬਿਖੁਖਾਏ। ਅ
ਨਨਿਸਦਾਵਿਸਟਾਮਓਵਸਾਬਿਨੁਸੇਵਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਅ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈ
ਜਿਸਨੇਆਪੀਆਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਭਜਿਓਵਲਾਏ। ਪੁਰਨਪੁਰੀਹਓਅਸਭ
ਪੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਵਣਿਅ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿੰਜਨੁਸੋਈ। ਜਿਨਿਸਿਰਜੀ
ਤਿਨੇਅਭੈਹੋਈ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਏਸੁਸਦਾਤੁਸਭਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅ॥
੪੮੩। ਮਾਏਮਭਲਾ॥ ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੇਤੁਭੁਭਾਏ। ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਓਸਭਜਿਸੁਭਾ
ਏ। ਸਚੈਸਚਾਦਿਸਦਾਸਾਧੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਅ॥ ਓਭੁਵਹੀਜੀਓਵਹੀਸ
ਚੁਸਲਾਏਵਿਆ। ਸਚੁਭੀਆਉਨਿਸੋਸਚਿਹਾਤੇਸਚੈਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅ॥ ੪੮੪।
ਜਪਦੇਅੰਸੁਸਭਨੀਭਾਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ। ਤਨੁਸਚਾਹਸਨਾਸਚਿਹਾ
ਭੀਤੁਤੁਸੁਭਿਲਾਭਿਵਸਾਣਿਅ॥ ੪੮੫। ਮਨਸਾਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਈ। ਇਨਿਮਨਿਡੀਰੀ
ਸਭਾਵਣਿਅ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸਦਾਮਨੁਨਿਭੂਤਿਜਪਹੀਵਾਸਪਾਵਣਿਅ॥

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹੈਦੇਖਾਇਆਮਾਓਅੰਮੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਸਚੇਸਚਾਦੇ
ਭਿਸਲਾਪੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥ ਜੋਸਚਿਗਤੇਤਿਨਸਚੀਏਵਲਾਗੀ॥
ਨਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ ਸਚੇਸਬਦਿਅਧਿਮਿਲਾਏਸਤਮੰਗਤਿਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥
ਅੰ॥ ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਵਿਚੋਏ॥ ਚਿਉਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧੈਏ
ਅਨਦਿਨੁਸਚਸਬਦਿਸਲਾਪੀਏਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ॥ ਵਪਜਿਪਜਿਬਕੇ
ਸਾਂਤਿਨਾਈ॥ ਤਿਸਨਾਜਲੇਸੁਧਿਕਾਈ॥ ਬਿਖੁਬਿਭੁਭਿਬਿਖੁਮੇਧੁਪਿਆਸਾਕੂਜੁ
ਬੋਲਿਬਿਖੁਕਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ ਦੁਜਾਮਾਹਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਤ
ਏਕੋਨਮੁਵਰਤੈਮਨਅੰਤਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਆ॥ ੨॥੧੮॥ ਮੁਖੁ
ਵਰਨਹੁਪਵਰਤਹਿਸਭਤੇਹਾ॥ ਮਹਿਮਹਿਜੰਮਹਿਠੇਰਪਵਧਿਪਨੇਗਾ॥ ਤੁਏਕੋਨ
ਚਲਾਅਗਮਅਪਹਾਗੁਰਮਤੀਬੁਝੁਬੁਝਾਵਣਿਆ॥ ਉਭਵਹੀਜੀਉਵਹੀਗਾਪੁਸਮੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਤਿਸੁਰੁਪੁਨਹੀਅਵਰਨਕੋਈਗੁਰਮਤੀਅਧਿਬੁਝਾਵਣਿਆ॥
ਹਭਭਾਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੇਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਐਪਰਗਭੀ॥ ਕੁਪਤੁਪਰਮ
ਵਰਤੈਸਭਕਾਈਜੋਤਿਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਤਿਸਨਾਗਨਿਜਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ ਲੋਕੁਮਹਿਮ
ਨੁਬਭੁਤਅਠਕਾਗਾ॥ ਮਹਿਮਹਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅਪਈਬਿਰਥਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥
ਗੁਰਕਸਬਦੁਕੋਵਿਹਲਾਬੁਝੈ॥ ਅਪੁਮਹੋਤਾਰਿਰਵਣੁਸੁਝੈ॥ ਚਿਹਿਉਤੁਮੈਨਹੋਰਾ
ਏਵੈਸਯੋਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥ ਮਾਓਅਮਹਿਠਿਹੋਚੇਤਨਲਾਏ॥ ਗੁਰੋਸਬਦਿਸ
ਦਰਹੈਸਮਾਏ॥ ਸਚੁਸਲਾਹੈਸਰੁਪਟਅੰਤਹਿਸਚੇਸਚੁਸੁਧਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਸਚੁਸਲਾਹ
ਸਦਾਯੁਗੇ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹੈਅਭਰਪੁਰੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਨਦਰੀਅਵੈਸਭੇਓ
ਖੁਪਾਵਣਿਆ॥ ਸਚੁਮਨਅੰਤਹਿਹੋਇਅਸਮਾਏ॥ ਸਦਾਸਚੁਨਿਚਲਾਅੰਤਹਿਜਾਣੈ॥
ਸਚੇਲਾਗੈਸੋਮਨਹਿਮਲਗੁਮਤੀਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥ ਸਚੁਸਲਾਹੀਅਵਰਨਕੋਈ
ਜਿਤੁਸੇਵਐਸਦਾਸੁਖੁਏਈ॥ ਨਾਨਕਾਮਹੋਰੇਈਚਹੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥

ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਨਿਰਮਲਹੋਬਾਈ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਭਮਾਓਸ
ਮਾਈ॥ ਨਿਰਮਲਬਾਈਹੋਸਲਾਪੀਜਧਿਹੋਨਿਰਮਲੁਮੈਲਗਵਾਵਣਿਆ॥ ਉਭਵਹੀਜੀ
ਉਭਵਹੀਸੁਖਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਹੋਨਿਰਮਲਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਪੀਸਬਦੇਸੁਧਿ
ਤਿਸਾਮਿਦਾਵਣਿਆ॥ ਹਭਭਾਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਮਾ
ਏਅਮੇਧੁਗਵਾਏ॥ ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਵੈਤਿਤਸਚੇਕੋਨਿਰਮਲਨਾਦੁਦਜਾਵਣਿਆ॥ ਨਿ
ਮਲਅੰਮੇਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ਵਿਚਧੁਅਪੁਸੁਆਤਿਐਮੇਧੁਨਮਾਏ॥ ਨਿਰਮਲਗੀਆ
ਧਿਅਨੁਅਤਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਬਾਈਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਜੋਨਿਰਮਲਸੇਵੇਸੁਨਿਰਮ
ਲਏਵੈ॥ ਉਭੈਮੈਲਗੁਰਸਬਦੇਧੋਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਵਜੈਅਨਏਧੁਨਿਬਾਈਦਰਿਸਚੇਸ
ਭਾਖਾਵਣਿਆ॥ ਨਿਰਮਲਤੇਸਭਨਿਰਮਲਏਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਮਨੁਅਹੋਸਬਦਿਧੋਵੈ॥
ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਲਗੇਵਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲਨਾਮਿਸੁਧਾਵਣਿਆ॥ ਸੋਨਿਰਮਲਗੁਰਸਬ
ਦੇਧੋ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਮੈਏ॥ ਸਚੇਨਾਮਿਮਲਕਦੇਨਲਾਗੈਮੁਖਭੁਜਲਸਚੁਕ
ਭਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਮਨੁਮੈਲਾਏਦੁਜੈਗਾਏ॥ ਮੈਲਾਚਭਿਕਾਮੈਲੈਕਾਏ॥ ਮੈਲਾਖਾਏਠਿਹੋਮੈ
ਲਵਪਾਏ॥ ਮਨੁਖਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥ ਮੈਲੇਨਿਰਮਲਸਭਿਧੁਕਮਿਸਬਾਏ॥ ਸੋ
ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਹੋਸਚੇਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਹਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥
ਸਾ॥ ੨॥੧੯॥ ਮਾਣਸਭਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਭੁਜਲਭੁਜਿਲੁਧੰਸਾ॥ ਮਨੁਬਾਈਨਿਰਮਲਮੇਰੀਮਨ
ਸਾਮੁਨਿਭੁਜਲਸਦਾਮੁਖਸੇਧਿਅਭਿਭੁਜਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥ ਉਭਵਹੀ
ਜੀਉਵਹੀਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਏਦਿਨਹਤੀਗੋਬਿੰਦਗੁਣਸਬ
ਦਿਸੁਕਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਗਾਵਣਿਸਯੋਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਭੈਭੁਜਲਏਭੈਮਲੁ
ਜਾਏ॥ ਦੁਖਨੰਦਿਹੋਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨਹਤੀਸੁਣਿਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥
ਮਨੁਅਨੰਦਿਹੋਗਤਿਦਿਨਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੈਲਾਏ॥ ਸਚਾਤਾਧੁਰੇਮਾਏ॥
ਮੈਧੁਚੁਕਾਏਸਬਦੇਨਿਰਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਉਚਕੁਕੇਤਨਏਪਚਾਣੇ॥ ਮਾਏਆ

ਮੇਰੇ ਜੇਹੇ ਅਜਮ ਕਾਲੇ ਮਾਓ ਅਮੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਮਨਿ ਨ ਚਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖ ਪਦ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਹਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਭ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਬਾਈ ਦੋਸੈ
ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਬਾਓ ਪਾਵਇਆ ॥ ਬਾਹੁ ਤਾਲ ਪੁਰੇ ਵਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਨੌਕਰ
ਸੁਣਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਮਾਓ ਆਕਾਸਿ ਪਿਛ ਬੰਧਿ ਨ ਚੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਵਇਆ ॥ ਸਿ
ਸੁਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਏਵੀ ਵਸਿ ਸ ਚਮੰਜ ਮੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ
ਹਿਥਿ ਆਏ ਏਹ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਰੇ ਏਈ ॥ ਏਹ ਤੁਭ
ਤਿਨ ਪਏ ਕਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਗਤੀ ਪਾਈ ॥ ਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਇਆ ॥
ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖ ਕਥਾ ਯੀ ਨ ਯੀ ॥ ਸੁਖ ਦ-
ਸੇਵਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥ ਓਹਿ ਵਹੀ ਜੀਓ ਵਹੀ ਸੁਖ ਸਾਜੇ ॥
ਧਿਲਗਾਵਇਆ ॥ ਜੇਹੇ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਨਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੇਤੇ ਭਗਤਿ ਕਹਾਏ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸਚ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਿਕਾਵਇਆ ॥ ਸਭ ਕੇ ਸਚੇ ਓਹੀ ਜੀਓ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਰੇ ਤਾਚੁ ਕੈ ਠਹਾਰਾ ॥ ਜਤੁ ਪੁਤ੍ਰ
ਵੈਤਾਨਾ ਓਹ ਚਾਹੀ ॥ ਤੁਧੈ ਨਿਯਤਿ ਜਪਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਓਹੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥ ੨ ॥
ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਵਾਏ ॥ ਏਕ ਸਮਿਓ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਓਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥
ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦਾ ਏਹੀ ॥ ਨਿਯਤਿ ਜਪਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਰੇ ਤਾਚੁ ਕੈ ਠਹਾਰਾ ॥
ਓਹੀ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਰੇ ਤਾਚੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਨਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਚੁ ਕੈ ਠਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾ
ਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਤਾ ਦੁਜਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਸਮਿਓ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਏ ॥ ਮਨਿ
ਐ ਮਨ ਓਹੀ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਵੈ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਾਚੇ ਠਹਾਰੇ ਵਖਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਓਹੀ ਮੇਲਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਾਏ ਮੁਲਾ ੩ ॥
ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਸੇਵਨਿ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਹਰਿ ਓਹੀ

ਗੁਣ ਕਹਿ ਗਈ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ਓਹਿ ਵਹੀ ਜੀਓ ਵਹੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥
ਓਹੀ ਜੀਓ ਸਚਾ ਓਹੀ ਓਹੀ ਓਹੀ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ਓਹੀ ਜੀਓ ਸਚਾ ਸ
ਭੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਿਲਾਇ ਸੇਵਿ ॥ ਚੁੜਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ਤੁਧੇ ਬਾਹੁ ਰਿਓ ਚੁਨ ਓਹੀ ॥ ਤੂੰ ਕਹਿ ਕਹਿ ਵੇਖਾਓ ਜਾਣ ਸੇਵਿ ॥
ਅਪੇ ਕਹੇ ਕਹਾਏ ਕਹਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ਕਾਮਾਇ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਓਹੀ ਪਾ
ਓਹੀ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀ ਗੁਰ ਬਣਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੇਵਨਿ ਸਚ ਓਹੀ ਦੇਸੈ ਸਮਾਵ
ਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਵੇਸਾਹੀ ਤੇਰਾ ਠਹਾਰਾ ॥ ਕੁਮੇਰੁ ਲੇਜਿ ਓਹੀ ਸੁੰਦਰ ਪਾਠੀ ਕਾਓ ॥
ਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੇਵੇ ॥ ਵਧੇ ਵਧੇ ਦੁਖੇ ਦੁਖੇ ਵਧਾਵਇਆ ॥ ਲਿਖਦੇ ਆਲਿਖਦੇ ਆ
ਕਾਹ ਮਸੁਖੇਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੁਝ ਲਿਖਾਓ ਤੇ ਕੁਝ ਕਾਮਾਵਹਿ ॥ ਲਿਖਾ
ਏ ਕੁਝ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਿਖਾਓ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵ
ਏ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਕਾਹ ਦੁਕਲ ਮਮ ਸਵਾਈ ॥ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚੇ ਸਮਾਵਇਆ ॥
ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਤਰਿ ਸੇਵਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੇਲੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੇਲੈ ਵ
ਰਿਆਈ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਵਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮਾਏ ਮੁਲਾ ੬ ॥ ਆਤਮਾ ਮਾਪਗਾ
ਗੁਰਮਤਿ ਓਹੀ ॥ ਓਹੀ ਮੇਲੈ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਖੇਵੈ ॥ ਮਨੁ ਨੇਰ ਮਲ ਅਨਦਿ ਨੁਭਗਤੀ
ਗਤਾ ਭਗਤਿ ਕਹੇ ਓਹੀ ਪਾਵਇਆ ॥ ਓਹਿ ਵਹੀ ਜੀਓ ਵਹੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਹੀ ਅਵ
ਭਗਤਿ ਕਹਾਵਇਆ ॥ ਤਿਨ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਕਾਰੀ ਜੇ ਜੇ ਅਨਦਿ ਨੁਭਗ
ਠਹਾਰਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੇ ਕਹਾਤਾ ਕਹਾਣਾ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਹੀ ਲਾਏ ॥ ਪੁਰੇ
ਓਹੀ ਗੁਰ ਸੇਵਾਏ ॥ ਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖ ਪਾਵਇਆ ॥ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੀਵੈ ਤਾਕਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਗੁਰਮ
ਮਾਈ ਓਹੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਓਹੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਭੇ ਸਭ ਜਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥
ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੇਸੰਤੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖਾਏ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗ
ਏ ਆਕਪਟੀ ॥ ਨੁਸਬਦੈ ਦੁਖ ਪਾਵਇਆ ॥ ਯਾਵਤੁ ਕਾਏ ਠਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰ

ਸਾਦੀਪਰਮਪਦਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਧੇਮੇਲਿਮੇਲਾਏ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਵਇਆ॥
ਉਕ੍ਰਿਸ਼ਣੇਲਾਗੇਕੁਜੇਠਲਪਾਏ॥ ਦੁਜੇਕਾਉਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਏ॥ ਆਪਿਕੁਬੇਰ
ਲੇਕਲਡੇਬੇਕੁਜੇਬੇਲਿਬਿਖੁਪਾਵਇਆ॥ ਏਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੀ॥
ਏਭਗਤਿਜਾਤੁਏਮੇਸੇਕੈ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੇਨਿਪਾਗੇਹਉਲਿਵਲਾਏ॥ ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮ
ਨੁਨਦੇਖਾਵਇਆ॥ ਆਪਿਕਹਾਏਕਹਤਸੇਈ॥ ਏਕੁਕੇਕੇਕੀਤੈਕੇਅਉਈ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਵੈਸੇਲੇਵੈਨਾਮੇਮੰਨਿਵਸਾਵਇਆ॥ ਏਸੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਠਾਮੰਨਿਅਖੁਟੁਭੰਡਾ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਏਅਲਖਅਪਹਾ॥ ਆਪੇਗੁਪਤੁਪਗਦੁ
ਆਪੇਗੁਰਸਬਦੀਆਪੁਵੰਦਾਵਇਆ॥ ਤਉਵਹੀਜੀਉਵਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਵਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮੁਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਇਆ॥ ਹਉ
ਤਉਮੈਮਾਠਿਬਜਰਬਪਟੇਲਾਉਆ॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਸਬਦੀਪਾਉਆ॥ ਤਿਨੁ
ਬਦੈਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋਈਗੁਰਕੇਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਇਆ॥ ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁ
ਨੇਤ੍ਰੀਪਾਉਆ॥ ਅੰਤਰਿਚਾਨਣੁਅਗਿਅਨੁਅੰਧੇਗੁਰਦਾਉਆ॥ ਜੇਤੀਜੇਮੈਸੇਮਾਮੀ
ਆਹਿਦਹਿਸੇਭਾਪਾਵਇਆ॥ ਸਹੀਹਉਭਾਲਾਇਕੋਬਾਹਿਜਾਏ॥ ਨਾਮੁਨਲੋਹੁ
ਤੁਵੇਗਾਹਿਦੁਖਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਣੈਨਾਹੀਫਿਰਿਘਿਰਿਅਉਗੁਰਮੁਖਿਵਖੁਪਾਵ
ਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਾਹਰਿਪਾਏ॥ ਤਨਿਵੇਖੈਤਉਮੈਸੇਜਾਏ॥ ਏਨਿਸੁ
ਭਾਨਿਸਦਹਰਿਗੁਰਦੇਸੁਬਦਿਸੰਮਾਵਇਆ॥ ੫॥ ਨਉਦਰਠਕੇਧਵਤੁਰਪਾਏ॥
ਵੈਨਿਜਪਹਿਵਸਾਪਾਏ॥ ਓਕੈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਦਿਨੁਤੀਗੁਰਮੁਖੀਸਬਦੁਸੁ
ਵਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਅੰਤਰਿਅਨੇਗਾ॥ ਨਵਸੁਤਨਪੈਨਚੁਕੈਏਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਿਕ੍ਰਿ
ਰਤਦਰੁਸੈਨਾਹੀਗੁਰਪੁਰੋਭਾਗਿਮਿਲਾਵਇਆ॥ ਗੁਪਤੁਪਗਦੁਤੁਸਭੀਥਾਈ॥ ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਸੇਢੀਧਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਤੁੰਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਵਇਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏਆਪੇ॥ ਕਾਭੁਨਜੇਏਦੁਖੁਨਸੰਤਪੈ॥

ਤਉਮੈਮਾਠਿਬੰਧਨਸਭਤੇਜੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਭਵਇਆ॥ ਤਉਵਹੀਜੀਉਵਹੀਤ
ਉਹੀਨਾਮੁਸੁਭਵਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਵੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਚੈਏਸੇਤੀਚੇਤੁਲਾਵਇਆ॥
ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵੈਮੈਪਰਵਣੁ॥ ਅਰਜਨਭੀਜੈਸਬਦੁਪਚਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਰ
ਕਾਲਨਖਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਹਿਦਹਿਸੇਭਾਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਦਾਏ॥ ਆਪਿਤੈਕੁਲਸਗਲੇਤਹੇਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਾਹਇਆ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਦੁਖੁਦੇਨਲਗੈਸਹੀਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਉਮੈਚੁਕੈਪੀਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਠਹਿ
ਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਵਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਗੁਣਾਵੈਸੇਭਾਪਾਈ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਹਉਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕਰਾਵਇਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਸਬਦੇਰਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਗਚਹੈਏਜਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸ
ਵਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਰਗਤਿਕਰਾਵਇਆ॥ ਬਾਤੁਗੁਰੁਏਅੰਧਅਪਹਾ॥ ਜਮਕਾਲਿਗਰ
ਠੇਕਹਉਕੁਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੀਬਿਸਟਕੇਕੀਜੇਬਸਟਾਮਹਿਦੁਖਪਾਵਇਆ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਪੇਕੈਗੁਰੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਹਦੇਵੁਠਾਅਪਿਅਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈ
ਪੁਰੇਗਰਤੇਪਾਵਇਆ॥ ੩੬॥ ਮਥੁਨਹਰਾ॥ ਏਕੁਜੇਤਿਜੇਤਿਏਸਹੀਗਾ॥
ਸਬਦਿਦਿਖੈਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਆਪੇਠਗੁਰਕੀਤੇਨੁਪਟਅੰਤਰਿਅਪੇਬਣਵਡਬਣਾ
ਵਇਆ॥ ਤਉਵਹੀਜੀਉਵਹੀਓਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਇਆ॥ ਬਾਤੁਗੁਰੁਕੇਸਤੁ
ਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਵਇਆ॥ ਹਉਗੁਰੁਤੁੰਅਪੇਸੇਓਹਿਅਪੇਜਗਮੇਓਹਿ॥
ਤੁੰਅਪੇਨਦਹੀਜਗਤਪਰਵਹਿ॥ ਤੁੰਅਪੇਦੁਖਸੁਖਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਓਹਿਦੇਖਾ
ਵਇਆ॥ ਆਪੇਕਹਤਾਕੇਕਹਾਏ॥ ਆਪੇਸਬਦੁਗੁਰਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿਸੁਣਾਵਇਆ॥ ਆਪੇਕਹਤਾਅਪੇਭੁਗਤਾ॥ ਬੰਧਨਤੇਜੈ
ਸੁਦਪੈਸੁਕਤਾ॥ ਸਦਾਮੁਕਤੁਆਪੇਏਸਚਾਅਪੇਅਲਖੁਲਖਾਵਇਆ॥ ਅਪੇਮਾਉ
ਅਪੇਚਾਉਆ॥ ਆਪੇਮੈਏਸੁਭੁਜਗਤੁਉਪਾਉਆ॥ ਆਪੇਗੁਣਦਤਾਗੁਣਗਾਵੈ

ਸਾਦੀਪਰਮਪਦਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਏ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸੁਖ ਪਾਵਣਿ॥
ਉਕ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਤ ਲਾਪਾਏ॥ ਦੁਜੇ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਏ॥ ਆਪੇ ਰੁਥੇ ਰੁਥੇ
ਲੇਕ ਲੋਭੇ ਕ੍ਰਿਤ ਬੇਲਿ ਬਿਖੁ ਪਾਵਣਿ॥ ਉਸਤਨ ਮਾਓ ਮਨੁ ਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਖੈ॥
ਉਭਗਾ ਤਿਜਾ ਓਹ ਮੇਲੈ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੇਲਿ ਪਾਗੀ ਰਹੇ॥ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਾਓ
ਨੁਨ ਦਿਖਾਵਣਿ॥ ਆਪਿ ਕਹਾਏ ਕਹਤ ਸੇਈ॥ ਓਹੁ ਕੇ ਕੋਰੀ ਤੈ ਕੇ ਆਓਈ॥ ਨਾਨਕ
ਸਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੇਲੈ ਦੇਨਾ ਮੇਲਿ ਨਿਵਸਾਵਣਿ॥ ੧॥ ਓਹੁ ਸੁਗੁ
ਠਾਮਾ ਓਹੁ ਭੁੰਡਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਓਹੁ ਅਲਖ ਅਪਹਾ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਹਾਗੁ
ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਝਾਵਣਿ॥ ਓਹੁ ਵਹੀ ਜੀ ਓਹੁ ਵਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਵ
ਸਾਵਣਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਸੁਮੀਠਾ ਗੁਰੁ ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿ॥ ੨॥ ਓਹੁ
ਓਹੁ ਮੇਲੈ ਬਜਰਾ ਪਾਟੇ॥ ਲਾਏ ਆਨਾ ਮੁਖਿ ਮੇਲ ਕ੍ਰਿਤ ਪਾਏ॥ ਆਪਿ ਰੁਸ
ਬਦੈ ਨਾਮੁ ਪਾਏ॥ ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ
ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗੰਮੁ ਅੰਧੇ ਗੁਰੁ ਪਾਏ॥ ਜੇ ਤੀਜੈ ਮੇਲੈ ਮੁਖਿ
ਆ ਓਹੁ ਦਹਿ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿ॥ ੪॥ ਸਹੀਰੁ ਭਾਇ ਕੇ ਬਾਹਿਰਿ ਜਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਓ ਚੁ
ਤੁਵੇ ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਣੈ ਨਾਹੀ ਓਹੁ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਖੁ ਪਾਵ
ਣਿ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਓਹੁ ਪਾਏ॥ ਤਨਿ ਦੇਖੈ ਓਹੁ ਮੇਲੈ ਜਾਏ॥ ਏਨਿ ਸੁ
ਭਾਨਿ ਸਦਾ ਓਹੁ ਮੇਲੈ ਸੁਖ ਦਿਸੈ ਮਾਵਣਿ॥ ੫॥ ਨਹਿ ਦਰੁ ਰਾਖੇ ਪਦੁਤੁ ਰਾਏ॥ ਰਸ
ਵੈਨਿ ਜਪਾਰਿ ਵਸਾ ਪਾਏ॥ ਓਹੁ ਅਨਾਦਿ ਸਬਦ ਵਜਾਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣ
ਵਣਿ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਅਨੇਹਾ॥ ਨਵ ਸੂਤੁ ਨਾਹੀ ਚੁਕੈ ਰੇਹਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਬਿਕੁ ਜੀ
ਰਤੁ ਦਰੁ ਮੇਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿ॥ ੭॥ ਗੁਪਤੁ ਪਹਾਗੁ ਤੁਸੁ ਭੀ ਬਾਏ॥ ਗੁ
ਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੁੰ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ॥
੮॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਏ ਆਪੇ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੇ ਓਹੁ ਕੁਨ ਸੰਤ ਪਾਏ॥

ਓਹਿ ਮੈ ਮਾਹਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੇ ਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਵਇਆ ॥ ਓਹਿ ਵਾਹੀ ਜੀ ਓਹਿ ਵਾਹੀ
ਓਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਓਹਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਇਆ ॥
ਹੋਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਰਜਨ ਦੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਚਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਰ
ਕਾਲਨ ਖਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਹਿ ਦਰਿ ਸੇਭਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਚ ਓਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤੋ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਸਵਾਹਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਦੇਨ ਲਗੈ ਸਹੀਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਹਿ ਮੈ ਚੁਕੈ ਪੀਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਹਿਰ
ਮੈਲਨ ਲਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਭਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮੈਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਗੁਣਾ ਵੈ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਹੋਇ ਨਰਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨੰਦਿ ਨੁਸਬ ਦੇਹਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਦਹੈ ਏਕਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਾ ਵੈ ਸ
ਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਇਆ ॥ ਬਾਤੁ ਗੁਰੂ ਏ ਅੰਧ ਅਧੰਗ ॥ ਜਮ ਕਾਲਿ ਗਰ
ਬ ਕਰਾਇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਅਨੰਦਿ ਨਰੋਗੀ ਬਿਸਟ ਕੇ ਕੀਜੈ ਬਸਟਾ ਮਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਬਦੇ ॥ ਓਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਹਿ ਦੇਵੁ ਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮੈਲੈ ਵਡਿ ਆਈ
ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਪਾਵਇਆ ॥ ॥ ੨੬ ॥ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ॥ ਏਕੁ ਜੋ ਤਿਜੈ ਤਿਓ ਸਹੀਰੀ ॥
ਸਬਦਿ ਰਿਖੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਆਪੇ ਠਹਰੂ ਕੀ ਤੇ ਨੁਪਟ ਅੰਤਰੀ ਆਪੇ ਬਣਤੁ ਬਣ
ਵਇਆ ॥ ਓਹਿ ਵਾਹੀ ਜੀ ਓਹਿ ਵਾਹੀ ਓਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣਾ ਵਇਆ ॥ ਬਾਤੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਭਾ
ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਭਾਵਇਆ ॥ ਹੋਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਭਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਭਿ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦੀ ਜਗੁ ਤੁਪੈ ਵਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਹਿ ਦੇਖਾ
ਵਇਆ ॥ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਓਹੁ ਪਜੈ ਅੰ
ਮੁਖਿ ॥ ਓਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਇਆ ॥ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਜੈ
ਸੁਭਾਵੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਏਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਇਆ ॥ ਅਪੇ ਮਾਇ
ਅਪੇ ਚਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸੁਭਾਵੈ ਤੁਭਿ ਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਗੁਣਾ ਵੈ

ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿ ਆ॥ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਹਾਏ ਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਬਾਧਿ ਤਿਥਾਏ ਆਪੇ॥
 ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਧਿ ਕਢੁ ਨ ਏਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਹੈ ਲਾਵਣਿ ਆ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਣੇ॥
 ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸੇਵਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਵਣਿ॥
 ਆਪੇ ਉਚਾਉ ਚੋਤੇ ਈ॥ ਜਿ ਸੁਆਧਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੇਵੈ ਕੋ ਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟਨੇ
 ਤਹਿ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿ ਆ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁਸ਼ ਪੁਰਿਸ਼

ਅਸਭ ਬਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰੀ ਮਹਿ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਸੇਵੀ ਉਕ ਮਨਿ ਮਿਲਾਈ ਗੁਰੁ
 ਬਿਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਓਹਿ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ਓਹਿ
 ਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਉਉ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰ ਤੀ ਪਇ
 ਲੁਪਾਤਾ ਲਾਘਾ ਘਰੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਦਾ ਏ ਬਾਲਾ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਹੋਇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਹ
 ਜਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਓਹਿ ਮੇਰਾ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕੈ ਏ॥ ਗੁਰੁ ਮਹਿ
 ਓਹੈ ਸੁਹਉ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿ ਆ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਥੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਈ
 ਦੁਹੀ ਮਲਿਕੈ ਸੇਸਟਿਉ ਪਾਈ॥ ਦੇਵੈ ਮਾਰੀ ਜਾਇ ਉਕਤੁ ਘਰਿ ਅਵੈ ਗੁਰੁ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਵ
 ਣਿ ਆ॥ ॥ ਘਰੀ ਮਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਗਾ॥ ਚਾਨਣੁ ਓਹੈ ਏਹੈ ਓਹਿ ਮੇਰਾ ਪਰਗਟੁ ਸਬ
 ਦੁਹੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਨੰਦਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿ ਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਗੁਰੁ
 ਖੀਮਿਟਿ ਆਖਿ ਆਗਾ॥ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥
 ਅੰਤਰਿ ਮਹਲਾ ਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਹੈ ਸ
 ਦਾਦਾ ਪਾਹੀ ਲਾਭ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ਆਪੇ ਵਧਾਏ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਣ
 ਜ ਓਹੈ ਈਕੇ ਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਨਹੀ ਕਹੈ ਸੋ ਪਾਏ ਕਹੀਂ ਕਹ ਪਾਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥
 ॥ ਓਹਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਹਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਉ ਦੁਖ ਸੁਖ ਏਹੈ
 ਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਓਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਓਹਿ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਸਚੁ
 ਸਚਾ ਓਹੈ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਓਹਿ ਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥

ਭਾਉ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਤਾਕ ਰਾਮ ਬਿਧਾਤਾ ਸੇ ਵਕਸੇ ਵਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਾ ਮੇ ਸਦਾ ਜਨ ਸੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ਇਸੁ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਉਕਥਾ
ਭਾਉ ਆ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਭਉ ਮੇਰੁ ਰਸੁ ਚੁਕਾਇ ਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਗੋਰਾ ਤੇਰੁ
ਪਾਤੇ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਗੁਠਾ ਵੀਚਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵ
ਹਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁ ਖੁਪਾਵਣਿ ਆ॥ ਜਮੁ ਜਗਾ
ਦੂਜੈ ਭਾਉ ਕਰੁ ਲਾਏ॥ ਨਾਵੁ ਭੁਭੁਏ ਦੇ ਉਸ ਜਾਏ॥ ਘੜੀ ਮੁਤਕਾਲੇ ਖਾਲੇ ਵੈਰ ਤੀ
ਹੁਮ ਸਾਤੇ ਲਕੜਾਵਣਿ ਆ॥ ਪੇਈ ਅਜੈ ਧਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਹਿ ਹੋਵੈ ਪਾਹੀ ॥
ਕੁਆਂ ਸਿਭਿ ਕੁਰੂ ਧਿਰੁ ਲਖ ਈਸੁ ਪੈਧਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ਪੇਈ ਅਜੈ ਧਿਰੁ ਮੰਨਿ
ਸਾਉ ਆ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦਿਆਉ ਆ॥ ਕਾਮਣਿ ਧਿਰੁ ਹਾਥਿ ਆ ਕੰਠਿ ਲਾਉ ਸਬਦੇ ਪ
ਦੈ ਸੇ ਜਸੁ ਹਾਵਣਿ ਆ॥ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ॥ ਆਪਣਾ ਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥
ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਵਡੇ ਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿ ਆ॥

ਭਉ॥ ਮਜਨ ਮੁਸੁ ਥਾਨਿ ਹੋਵਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰੁ ਮਾਓ ਭਉ ਦਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਗੋਰ
ਧਿਆਈ॥ ਗੋਰੇ ਹਰਿ ਸਿਖੁ ਰਿਪਤਾਵਣਿ ਆ॥ ਭਉ ਵਹੀ ਜੀਓ ਵਹੀ ਪੜ੍ਹਿ ਬੁਝਿ
ਨਿਦਾਵਣਿ ਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੜ੍ਹਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸੇਰਾ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥
ਹਰਿ ਭਉ॥ ਅਲਖ ਅਭਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਏ॥ ਭਉ ਪਾਉ ਨਕਿਤੀ ਪਾਉ ਆਜਾਏ॥ ਕਿਹਾ
ਹੋਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰੋਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਉ ਪੜ੍ਹੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ॥ ਰੇ ਬਿ
ਮਾਣਿ ਕਾ ਕਹਾਣਿ ਬੁਝੈ॥ ਰੇ ਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੁਹਿ ਹਰਿ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ
ਵਣਿ ਆ॥ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿਨ ਆਵੈ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਗੈ ਹਰਿ ਦਿਸਿ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਖਰਾ
ਸਿੰਘ ਬਿਖਰਾ ਹੋਤਾ ਬਿਖਰੀ ਮਹਿ ਪਚਾਵਣਿ ਆ॥ ॥ ਭਉ ਭਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ॥
ਭਉ ਭਉ ਮਰੇ ਕੇ ਚੁਕਾਇ ਨ ਪਾਏ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੇ ਦੂਰ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿ
ਆ॥ ॥ ਭਉ ਜੈ ਭਉ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਉ ਠਹਾਰੀ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਹਾਇ ਆ

ਏ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿਗ ਇਅਪ ਚੁਤਵਇਆ ॥ ਧਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ॥
ਧੁਐ ਸੇਕਰ ਮਕਮਾਇਆ ॥ ਤਲਤਿਨ ਸੋਗ ਪਲਾਤਿਨ ਦੇਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਇਆ ॥
ਭਗਵਾਨ ਮੁਕੈ ਨੈਵਰ ਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ॥
ਤੀਸੁ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਇਆ ॥ ਸਭ ਮਾਓ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਹ ਲਾਭੁ ॥
ਏਕੋ ਏਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੋਤੇ ਜਨਮੇ ਤਹਿ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਯਾ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥
ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਿ
ਯੋਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਨਾਹਿ ਚਿਹਿਤਿ ਨਹੀਆਵਇਆ ॥ ਤਭਿ ਵਹੀਜੀ ਭਿ ਵਹੀ ਤਭਿ ਮੇ
ਹਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੀ ਪਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥
ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਤਹਿ ਸੁਨਹੀਆਇਆ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੇ ਆਨ ਮਾਤੀਸਾ ਨਾਮੁ
ਧਿਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿਹੀ ਗਾਵਇਆ ॥ ਅਕਰ ਕਰੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤੀਸਾ
ਸਚੇ ਗਵੈ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਹਵਹਿ ਦਿਨੁ ਤੀਏ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਚਿ ਹੰਗਾਵਇਆ ॥ ਜੇ ਸਚਿ ਹੋਤੇ ਨਾਹਿ
ਗਵੈ ॥ ਅਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੇਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵਇਆ ॥
ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲਾ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲਾਨਾ ਗੁਰੂ ॥ ਏਕੀਤ
ਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ਤੈਗੁ ਏਪੜਹਿ ਤਹਿ ਤਤੁ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮੂਲ ਭੁਭੁਕੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਨਪਛਾਣਹਿ ॥ ਮੇਰੇ ਭਾਇ ਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਇਆ ॥ ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਤ
ਭਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੁਝਹਿ ਦੂਜੇ ਭਾਇਆ ॥ ਤੈਗੁ ਏਪੜਹਿ ਤਹਿ ਏਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੀਤ
ਦੁਖੁ ਪਾਵਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਗਵੈ ਤਾ ਆਪੇ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਤੁ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਤਿਸਾਨਾ
ਕਨਾਵੈ ਕੀਸਰੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਕੁਸੁਮ ਗੁਣ ਅਪੇ ਸੋਈ ॥ ਤਤੁ ਪਚਾਣੈ ਸੇਖਰਿ ਤੁਏ ਏਈ ॥ ਆਪੇ ਤੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ॥ ੪ ॥ ਏਕੀਤ
ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥ ਤਭਿ ਵਹੀਜੀ ਭਿ ਵਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੁਚਰਿਤ ਸਾਦੁ ਪਾਵਇਆ ॥ ਤਹਿ ਸੁ
ਚਰਿਤ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲਾਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ਏਕੀਤ ॥ ਸੋਨੇ ਫਰਮਾ ਜੀ ॥

ਸੀਚਾਗੇ। ਅੰਤਰਿਤਤੁਗੀ ਅਨੁਭਵਿ ਮੇਮਾਗੇ। ਨਾਮੁਪਦਾਹੁਤਭਿਨਿਧਿਪਾਏ ਤੈਗੁਣਮੇਟਿਸਮਾਵ
ਏਆ॥ ਤਉਮੈਕੋਰਿਨਿਭਰਮੀਨੋਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਉਮੈਕੋਵੈ। ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਸਦਾ
ਮਧੁਵੀਚਾਗੇਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਏ॥ ਤਹਿਸਰਸਾਗੁਰਿਨਿਰਮਲੋਸੇਈ॥ ਸੰਤਚੁਗਾਹਿ
ਤਗੁਰਮੁਖਿਓਈ॥ ਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸਦਾਦਿਨੁਗਤੀਤਉਮੈਮੈਲਚੁਕਾਵਣਿਏ॥ ਨਿਰ
ਲਤੰਸਾਧੇਮਧਿਆਹਿ॥ ਤਹਿਸਰਿਵਸੈਤਉਮੈਮਾਗੇ॥ ਅਭਿਨਿਸਿਧੀਤਿਸਬਦਿਸਚੈਤਹਿਸ
ਦਾਸਾਧਾਵਣਿਏ॥ ਮਨਮੁਖਸਦਾਬਗੁਮੈਲਾਤਉਮੈਮਲਲਾਈ॥ ਇਸਨਾਨੁਕਰਹੈਪਰਮੈ
ਨਸਾਈ॥ ਜੀਵਤੁਮੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਤਉਮੈਮੈਲਚੁਕਾਵਣਿਏ॥ ਰਤਨੁਪਦਾਹ
ਧੁਪਰਤੇਪਾਏਆ॥ ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਟਿਅਭਿਨਿਧਿਅਧਾ
ਏਚਾਨੁਆਪੁਪਛਾਨਣਿਏ॥ ਆਧਿਓਪਾਏਤੈਆਪੇਵੈਕੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੇਜਨੁਲੋਕੈ॥
ਨਕਨਮੁਦਸੇਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਏ॥ ਮਾਏ
ਮੈਤੁਨਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ ਤੈਗੁਣਦੀਸਤਿਮੇਟੇਮਾਏਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਹਲਾਬੁਏਚ
ਏਪਦਿਦਿਵਲਾਵਣਿਏ॥ ਤਉਵਹੀਜੀਓਵਹੀਮਾਏਆਮੇਤੁਸਬਦਿਜਲਾਵਣਿਏ॥
ਮਾਏਆਮੇਤੁਜਲਾਏਸੈ॥ ਹਿਸਿਓਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਹਿਦਰਿਮਤਲੀਸੋਭਾਪਾਵਣਿਏ॥ ਰਤਉ॥
ਦੀਦੇਦਾਮੁਲੈਮਾਏਆ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਜੀਨਿਓਪਾਏਆ॥ ਕਾਮੁਕੋਧੁਪਸਰਿਅਸੰਸਾਰੇ
ਮਾਏਆ॥ ਦੁਖੁਪਾਵਣਿਏ॥ ੨॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਗੀਅਨਰਤਨੁਓਕਪਾਏਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿ
ਦਸਾਇਆ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਕਮਾਵੈਗੁਰਪੂਰੇਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਏ॥ ॥ ਏਈਅਜੈਧ
ਨਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਦੁਜੈਲਾਗੀਠਿਹਿਪਛਤਾਈ॥ ਤਲਤੁਪਲਤੁਦੈਵਗਾਵਣੈਸੁਪਨੈਸੁਖ
ਪਾਵਣਿਏ॥ ੪॥ ਏਈਅਜੈਧਨਕੰਤੁਸਮੁਲਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੈਕੈਨਾਨਾਧਿਰਕੈਸਤਜਿਹ
ਹੀਗੀਗੁਰਸਬਦਿਸੰਗਾਹੁਏਵਣਿਏ॥ ੫॥ ਸਭਲਜਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਪਾਏਆ॥ ਦੁ
ਸਾਕਓਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ ਏਕੋਕੋਵਿਹਰਿਅਘਟਅੰਤਰਿਮੇਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹੀਗੁਣ
ਪਾਵਣਿਏ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੇਕਾਏਆਇਆ॥ ਧਿਗੁਜੀਵਦੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਹੁ ਦੁਖੁ ਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ
ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਆਤਿ ਨ ਜਨਕੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ
ਖਾਵਣਿ ਆ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੋ ਆਪੋ
ਧੇਰਾ ਧਿਉ ਆਪੋ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ਉਦਹਰੀ ਜੀ
ਉਦਹਰੀ ਨਿੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਆਵਣਿ ਆ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਨਰੋਖਿ ਆਪਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅ
ਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤੁੰਦਰੀ ਆਉਰਿ ਪਾਸੁ ਪੁਰੋਸੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਅਵਰੁ
ਕੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵਨਾ ਮੇਲੈ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋ ਜਣਹਾ
ਭਗਤੀ ਭਰੋ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮੇਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ॥ ਸਤਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿ ਆ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣਗਾਢੁ ਪੁਰੋਸੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਧੀ ਪੀਤ ਮੇਰੇ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚੈ॥
ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਤੁ ਤੂੰ
ਮਿਲਾਈ॥ ਪੁਰੋਗੁਰੂ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ॥ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਸਨਾਨੁ ਨ ਵ
ਤੀ ਗੁਣਗਾਢਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਿ ਸਚੇ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹੋਂ ਗੀਤੀ ਮੇਲਿ॥ ਜੇ ਮੇਲੈ ਸਚਾ
ਵਿਭਾ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਰੀ॥ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਭਾਜੀ ਹਰੀ॥ ਅੰਤੁ ਤੇਰੇ ਭੁਖਾ
ਗੁਣਗਾਢੀ ਠਹਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿ ਆ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਦੇਵੁ ਆਈ॥ ਸਿਰੁ ਭਰਿ
ਲਿਖਤੁ ਪੁਰੋ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੇਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥
ਅੰਤੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਆ॥ ਨਾਮੁ
ਨੁਲੈ ਗੁਣਗਾਢੀ ਆ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿ ਆ॥ ਉਦਹ
ਜੀਵਹੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿ ਆ॥ ਸੰਤ ਧਿਆਈ ਸਚੈ ਧਰੇ ਵਰ ਭਗੀ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥
ਹਰਾਉ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਠਹਿਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਉਂਦੁ ਧਿਆਈ॥ ਹਰੇ॥ ਹਰੇ॥ ਤੀਸਾ
ਉਤਾਰਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਹਰੇ ਗਾਵਣਿ ਆ॥ ਆਠ ਪਹਾੜੁ ਤੁਧੁ ਜਾਪੈ ਪਵਨਾ॥ ਪਤੀ ਸੇਵਾ ਪਾ
ਕਰਨਾ॥ ਖਾਈ ਖਾਈ ਸਾਬਨਿ ਵਸੀ ਸਭ ਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਆਵਣਿ ਆ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਧਿ ਬੁਧੁ

ਪੁਰੋਗੁਰੂ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਧਾਈ॥ ਜਿਨ ਪੀਅਸੇ ਈਰਿ ਪਤਸੇ ਸਚੇ ਸਚੇ ਅਪਾਵਣਿ ਆ॥
ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸੁਯਾਸੋ ਈਸੁ ਤੇਲਾ॥ ਅਨਦਿ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ॥ ਸੋਧ ਨਵੰਤਾ ਸੇਵਰੁ ਸਾ
ਜੇ ਗੁਰਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿ ਆ॥ ਪਉਲੇ ਦੇ ਤੇਰੇ ਜਕੁ ਸੰਬਾਧਾ॥ ਧਿਉ ਦੇ ਤੇਰੇ ਜੰਤੁ ਖਾਧਾ॥
ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿ ਆ॥ ਜਿਸੁ ਤੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿ
ਆਈ॥ ਸਾਧਿ ਜਨਕਾ ਮੰਤਰੁ ਕਮਾਈ॥ ਆਧਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲੇ ਕਲਤਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਦਰੁ ਹਰਾ ਕਨ ਪਾਵਣਿ
ਆ॥ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਉਚੇ ਉਚਾ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਸੁਚੇ ਸੁਚਾ॥ ਉਦਹਰਾਈ ਤੇਰੇ ਵੰਦਨਾ ਨਕ
ਦਸ ਦਸਾਵਣਿ ਆ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਜਗਤਾ॥ ਕ
ਉਣੁ ਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਬਕਤਾ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਗੀਰੀ ਕਉਣੁ ਦਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁਖੀ ਮਤਿ ਪਾਏ
ਜੀਤੀ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਬਾਂਧਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਛੁਟਾ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੁਟਾ॥ ਕਉਣੁ ਬ
ਰਮ ਕਉਣੁ ਨਿਰਕਰਮਾ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਏਕ ਹੋਈ ਜੀਤੀ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਅਕਉਣੁ ਸੁਖੁ
ਆ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਖੁ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਮੁਖੀ ਆ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮੇਲੀ ਐ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਬਿਛੋਰੀ ਹੋਈ
ਮਿਲਿ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਸਿਧਿ ਬਿਨੁ ਲਿਖਿ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਅਖੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਣੁ ਹਰਾਤਾ॥ ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ
ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਸਤਤਾ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਖੁ ਲਾਜਿ ਤੁਪਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਇ ਜੀਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ॥ ਧ
ਰੁ ਗਿਰੀ ਉਦਾਸੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤੀ ਪਾਏ ਜੀਤੀ॥ ਉਭੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁ
ਟਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੁਟਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਕਰਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ
ਖੁ ਸੁਖੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀ ਅਮਨੁ ਧਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਦੇ
ਮਖੀ ਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀ ਐ ਮਨਮੁਖਿ ਦਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪਾਏ ਜੀਤੀ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅਖੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਣੁ ਹਰਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਸਤਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾ
ਲਿਖਿ॥ ਪੁਰਖੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਜੀਤੀ॥ ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ
ਆਪੋ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੋ ਆਪੋ ਕਰੇ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸੁਮਧਿ ਸਮਾਏ ਜੀਤੀ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਤਾਂਕਿ ਆਕਾਸ਼ਾ ਓਹਿ ਰਗਵੰਤ ਤਾਜੁ
ਹਾਸੁ ਕਾਲਾਜੀ ਅਪਨ ਮਨੁ ਖਦਤਾ ਤੁੰ ਕਹਿ ਓਸੇ ਈਸੁ ਖੁਪਾਵਇਆ ॥ ਓਹਿ ਵਹੀਜੀ ਓਹਿ ਵਹੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਇਆ ॥ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਤੁੰ ਮੇਰੀ ਲਵਨ ਲਾਵਇਆ ॥
ਹੁਓ ਭਾਵੇ ਹਕੀਤ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਪਾਹੁ ਬੁਧੁ ਤਿਨ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥ ਭਾਨਿਥਨੰਤਰੀ
ਤੁੰ ਓਹਿ ਓਹਿ ਕੋਇ ਕੋਇ ਵਹਤਾਵਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮੇਰਾ ਬਤੁ ਦੇਵਣ ਓਹਾ ਭਗਤੀ ਭਾਇਓ ਰੇ ਰੇ
ਰਾਗਾ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਰੇ ਤੁਧੁ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਕਹਿ ਮਿਸਮਾਵਇਆ ॥ ਅੰਧਕੁ ਪਤੇ ਕੰਦੇ ਚਾਹੇ ॥
ਕਹਿ ਕਿਹਾ ਪਦਮਨ ਦਹਿਨਿ ਓਲਾ ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਿ ਪੁਰਨ ਅਭਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੇ ਓਹਿ ਆਵਣਿ
ਆ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੁੰ ਓਹਿ ਖਵਾਲਾ ਮਤਾ ਗਾ ਰੁਮਤਿ ਤੁੰ ਮਹੀ ਪਲਾਮਾ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਧੇ
ਓਹਿ ਨਕਓਹਿ ਰੇ ਰੇ ਗੁਣਗਾਵਇਆ ॥ ਵਿਆਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁੰ
ਧੁਨ ਦਹਿਨਿ ਓਲਾ ॥ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਜਣ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਇਆ ॥ ਜਿਸ
ਕਓਤੁ ਪੁਰਭਾਇ ਅਸ ਓਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਦਾ ਓਲਾ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ ਤੁੰ ਸਾਓ ਬੁਧੁ ਸਾਇ ਸੁਖ ਦਤਾ ਸ
ਤਸੰਗ ਤਿਨ ਪਿਧੁ ਗਟਾਵਇਆ ॥ ਤੁੰ ਓਹਿ ਚਾਓ ਅਪਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੁੰ ~~ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ~~
ਸੁਤੇ ਹੋਗੇ ਲਾਗੁ ਮੀਰਾ ਸਚੀ ਠਹੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਧੁ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖ ਸਮਾਈ ॥ ਮੁਲਿਨ ਮਨ ਓਹਿ ਸਾਗਰੀ ॥ ਹੁਓ ਓਹਿ ॥ ਸਿਤਾ ਸੀ
ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਸਾ ਓਹਿ ਕਲ ਮੁਲੈ ਤੇਰੇ ਕਲ ਧਿਨ ਲਗੈ ॥ ਗਾਇ
ਜੀਓ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰੇ ਸੰਤੀ ॥ ਨਰਕਿਨ ਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ਤਤੀ ਦਓ ਨ ਲਗਾਈ ॥ ਜਿਨ ਮਾਧਿ ਵਰ
ਆਇ ਜੀਓ ॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੇਓ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਓ ॥ ਓਹਿ ਧਨੁ ਬਿਨੁ ਸੋਚਿ ਆਪੇ ਈ
ਗੰਭੀਰ ਅਪਰ ਜੀਓ ॥ ਓਹਿ ਅਮਿਤੁ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀ ॥ ਮੁਓ ਓਹਿ ਠੇਜ ਨ ਕੋਜੀ ਵੀ ॥ ਓਹਿ
ਜਸ ਬਿਸਦਾਹਿ ਲੈਨਿ ਤੁਧੁ ਜੁਗੁ ਹਰੇ ਪਾਵ ਜੀਓ ॥ ਜੇ ਓਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਤਿਨ ਓਹਿ ਸਾਈ
ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੇ ਸੁਹਾਪਰ ਧਾਨੁ ਸੇ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ਜੀਓ ॥ ੫ ॥ ਅਨਮੋਧ ਪੁਰ ਅਵਗਾਧੀਆ
ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗੁ ਏਧਾ ਤਿਸਾਈ ਅਸਾਮੰਦ ਮੁਲਿਨ ਓਹਿ ਪਜਿਓ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਕਹੈ ਲਾਗੀ ਜੀਓ ॥ ੬ ॥

ਤਾਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਜਨ ਮੈਕਾ ਠਲ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਓਹਿ ਤੇਗ ਬਿਹੁ ਓਹਿ ਆਸੇ ਓਹਾ
ਗੁਜੀਓ ॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭੈਭੰਜਨ ਕੀ ਸਹ ਓਹਿ ਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ
ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ਅਨੁਜਿਤਾ ਜਨ ਮੁਖ ਅਪਰ ਜੀਓ ॥ ਓਹਿ ਜ
ਪਿਜ ਪੇ ਮਨੁ ਪੀਗੇ ॥ ਹੁਓ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਦੇ ਓਹਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈਦੁ ॥ ਸਹਾਇਆ
ਵੈ ਪਾਹ ਬੁਧੁ ਕੀਤਾ ਠਹਿਰਾਓ ਬੁਧੇ ॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
ਪਟਿ ਪਟਿ ਓਹਿ ਵਹਤਾ ਜਲਿ ਧੁਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਪੁਰੇ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਸਨੁ ਸੇਵਿ ਆ
ਖਵਿਤਾ ॥ ਤਨ ਕੀਧੁ ॥ ਸਭ ਚਰਾਈ ਖਸਮ ਆਪਿ ਓਹਿ ਜਾਧਿ ਭਈ ਠਹੁਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕੀ
ਅਤ ਪਾਵ ਸੇ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਓਹਿ ਮੁਰੇ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਓਹਿ ਵੈਸ ਦਾ ਓਹੁਰੇ ॥

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਮਾਤੁ ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ
ਕੇਵਲ ਨੇਕਗਤਿ ਪਾਮੇਲੁ ॥ ਚਾਹਿ ਕੰਟ ਦਓ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਏ ਪੁਰ ਕੀ ਸਾਮਾ ॥
ਪੇਨੁ ਦੁਪੈ ਤੇ ਬਹੁਰੀ ਕੀਤੈ ਨਾਵੈ ਕਾਮਾ ॥ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਸਾਖਰੁ ਮਾਦ ਤੀਓ ਪਜ ਓਲਾ ॥
ਦਾਸ ਓਹਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀ ॥ ਐਸਾ ਜੈ ਕਤ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਮਾਜਿ ਤੁਧੁ ਓਹਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਗ
ਦਈ ॥ ਓਹਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗੁਆ ॥ ਸਬ ਸੀ ਗਾਰ ਤੇ ਬੋਲਾ ਸਸਟੁ ਦੇ ਓਹਿ ਸਭ ਆਮਾ ॥ ਪੁਰ ਸੁਆ
ਮੀ ਕੰਤ ॥ ਓਹਿ ਆਮੀ ਤਸਜਣ ਸਭਿ ਜਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਆਕਹਿ ਕਿਹਾ ਪਦੀਜੈ
ਨਾਨਾ ॥ ਓਹਿ ਮੇਲੁ ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪੁਰ ਜਿਸ ਕਹਿ ਓਹਿ ਲਧਾਮਾ ॥ ॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗ
ਐਓ ਓਹੈ ਅੰਨ ਦੁਪਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਪੁ
ਅਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸ ਓਹਣਾ ॥ ਓਹਿ ਬਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਜਣਾ ॥ ਜਲਿ
ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਨਿਪੁਰਿ ਆਵਿ ਆਵਿ ਓਹਿ ਵਣਾ ॥ ਸੇ ਪੁਰ ਚੇਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਤ ਜਾ ਦੁਖ
ਗਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਗਵਿਆ ਸੇ ਪੁਰ ਤੇ ਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਓਹਿ ਸਨਕ ਓਹਿ ਮਨੁ ਲੋਚਨਾ ਨਾਨਕ

ਧਿਆਸਮਨਾ ਦੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਧੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਉ ਲਗਾ ॥ ਵੈਸਾਖੀ ਪੀਰ ਨਿਕਉ ਵ
 ਚੀ ਆਜਿ ਨਾਏ ਮਵੈ ਫੇਰਾ ॥ ਭੀਸ ਜਨ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਖੀ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਉ ਆਏ ॥ ਪੁਰਖ
 ਤਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਭੀ ਆਇ ਨਾ ਸੀ ਓਹ ॥ ਪਲਾਚਿ ਪਲਾਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਟੀ ਭੂਠੈ ਪੰਧੈ ਮਹਾ ॥ ਓਹ
 ਸੁਹਰੇ ਕੇ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈ ਅਉਧਿ ॥ ਦਯਾ ਦੇਸਾਹਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪੁਰਬਿ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕ
 ਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚਰਈ ਜੇ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਰਬੇ ਨਤੀ ਪੁਰਮੇ ਲ
 ਪਹਾਪਤਿ ਓਹ ॥ ਵੈਸਾਖ ਸੁਭ ਦੁਤਲਗੈ ਜਾਸੈ ਤਭੈ ਓਹਿ ਸੋਇ ॥ ਭੀਜੇ ਨਿਜੁ ਜੰ
 ਲੇ ਜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨੀ ॥ ਭੀਸ ਜਣ ਦਾ ਵਣਿ ਗੈ ਆਕੈ ਸੈਨ ਦੇ ॥ ਸੰਨਿਆ ਮਾ
 ਕਮੇਤੀ ਨਾਮੁ ਪੁਰਬਿ ਨ ਲਗੈ ਨੀਸੰਨੀ ॥ ਗੰਗਾ ਸਭੇ ਨਾਹੀ ਏ ਜੇ ਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨੀ ॥ ਜਿਉ ਜੇ
 ਜੇ ਸੋ ਕੇ ਸੋਧੁ ਜੀ ਅਕਹੰਨੀ ॥ ਜੇ ਪੁਰਬੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕੀ ਅਉਧੰਨੀ ॥ ਆਪਣੇ ਸੰ
 ਜੇ ਸੋ ਲੈ ਵਿਚੁ ਰਿਓ ਓਹੰਨੀ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਹਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਗੰਗਾ ਮੰਨੀ ॥ ਭੀਜੇ ਨਿਜੁ
 ਤਿਸੁ ਪਈ ਜੇ ਸਕੈ ਭਗੁ ਮੰਨੀ ॥ ॥ ਆਸਾ ਜੂ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਭੀਸ ਨਿਜੁ ਪਾਉ ॥
 ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਮਾਣਸੰਦੀ ਆਸਾ ॥ ਦੁਖੈ ਭਾਉ ਵਿਗੁਚੀ ਐਸਾ ॥ ਪਾਉ
 ਅਸੁ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸਾ ॥ ਜੇ ਭੀਜੇ ਸੋਧੁ ਏ ਮਥੈ ਜੇ ਲਿਖਿ ਆਸਾ ॥ ਰੋਇ ਵਿਓਈ ਪ
 ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੁ ਭੇਟੀ ਐ ਸੁ ਦਗ ਓਹਿ ਏ ਪਲਾਸਾ ॥ ਦਾਸੁ
 ਪੁਰਬ ਅਪਣੀ ਤੇ ਦਰਸਨ ਓਹਿ ਧਿਆਸਾ ॥ ਪੁਰਤ ਪੁਰਬਿ ਨ ਦੁਖੈ ਨੀਸੰਨੀ ॥ ਆਸਾ
 ਸਿਆ ਆਸਾ ਜੂ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੀਚਰ ਏ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ॥ ਸਾਦਿ ਸਾਦਿ ॥
 ਈਚਰ ਨਕ ਮਲ ਸਿਉ ਧਿਆਸਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਸਚੰਗੀ ਏ ਕੇ ਨਾਮੁ ਅਧਾ ॥ ਧਿਆਸਾ ॥
 ਕੁੜਾ ਵਿਆਹਿ ਸਨਿ ਸਭੇ ਫੇਰਾ ॥ ਭੀਜੇ ਨਿਜੁ ਏ ਸੁਭਾ ਵਈ ਸਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪੀ ਵਣ ਫੇਰਾ ॥
 ਵਣੁ ਤਿਉ ਪੁਰਬੰਗੀ ਮਉਲਿ ਆਸੰ ਮੁਖ ਪੁਰਖ ਅਧਾ ॥ ਭੀਸ ਲੈ ਏ ਨਿਜੁ ਚੰਦਰ
 ਹਮਿ ਮਿਲਾਵਣ ਫੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਸਖੀ ਏ ਪੁਰਖੁ ਪਾਉ ਆਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਫੇਰਾ ॥ ਨਿਜੁ

ਭੀਜੀ ਮਾਉ ਅਕਹਿ ਸਬਦਿ ਸਵਰੁ ਏ ਫੇਰਾ ॥ ਸਾਦਿ ਤਿਨ ਸੁਭਾ ਏ ਜਿਨਾ ਮਨਾ ਮਉਰ
 ਫੇਰਾ ॥ ਭਾਦੁ ਉਭਰ ਮੇਰੁ ਲਾਵਈ ਆਦੁ ਜੈ ਲਗਾ ਏ ॥ ਲਖ ਸੀ ਗੰਗ ਬਣਾਉ ਆਕਹਿ ਜੇ
 ਨੀਕੇ ॥ ਜਿਤੁ ਦੇ ਨਿਦੇ ਓਹਿ ਏ ਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੈ ਕੋ ਓਸ ਨਿਧੇ ॥ ਪੁਰਬਿ ਚਲਾਉ ਨਿਦੁ
 ਤਜ ਮਕੈ ਸੈਨ ਦੇ ਨੀਭੇ ॥ ਛਡਿ ਖੜੇ ਤੇ ਭੀਸ ਮਾਉ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਏ ॥ ਭੀਸ ਮੋ ਜੈ ਤ
 ਨਕ ਪੈ ਸਿਅ ਓਹਿ ਏ ਆਸਾ ॥ ਜੇ ਭੀਜੇ ਸੋਧੁ ਏ ਕਰ ਮਾਸੰਦ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਰਬੰਗ
 ਸਤੀ ਚਰਣ ਬੋਧਿ ਪੁਰਬ ਦੇ ॥ ਸੇਭਾ ਦੁਇ ਨਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ਅਉਗੁਰੁ ਏ ਫੇਰਾ ॥
 ਅਸੁ ਨਿਧਿ ਮਉਲਾ ਮਾਓ ਜਾਕਿ ਓਹਿ ਲੀਐ ਭੀਜਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧਿਆਸ ਦਰਸਨ
 ਪਈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਓ ॥ ਸੰਤ ਸੁਭਾ ਪੈ ਮਕੈ ਓਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਲਗਾ ਪਾਉ ॥ ਵਿਓ
 ਭਵਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਦੁਜੀ ਨੀਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਖੈ ਮਰੁ ਸੋਧਿ ਪਤਿ ਰਹੇ ਆਪਾ
 ਓ ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਕਹਾਓ ਲੈ ਪੁਰੁ ਲਾਜਿ ਲਾਉ ॥ ਜੇ ਭੀ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈ ਆਸਿ
 ਫੇਰਿ ਕਤ ਚਿਨਾਉ ॥ ਪੁਰਬਿ ਏ ਦੁਜਾ ਕੇ ਨੀਸੰਨੀ ਨਾਨਕ ਓਹਿ ਸਰਣਾਉ ॥ ਅਸੁ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀ
 ਅਜਿਨਾ ਮਉਲਾ ਆਉ ॥ ॥ ਕਤ ਕਰੇ ਕਰ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸਤ ਆਉ ਜੇ ॥ ਪਰ ਮੇਸਰੁ ਤੇ
 ਆਉ ਆਪਨੇ ਸਭੇ ਫੇਰਾ ॥ ਵੇਸੁ ਖੋਏ ਏ ਗੰਗਾ ਮੇਲਾ ਲਗੀ ਜਨ ਮਵੈ ਜੇ ॥ ਬਿਨ ਮਉਕ ਉਠੇ
 ਏ ॥ ਜੇ ਤੇ ਮਾਉ ਆਭੇ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕੈ ਕੋਈ ਏ ਫੇਰਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕੇ ਫੇਰਾ ਏ
 ਏ ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਸੰਜੇ ॥ ਵਡਗੰਗੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰਮੇ ਲੈ ਤਾਉ ਤਰਾਉ ਸਭਿ ਬਿਓਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ
 ਪੁਰਬਾ ਏ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸਾਉ ਬਬੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ ਕਤ ਕੋਏ ਵੈਸਾਖ ਸੰਗੁ ਬਿਨ ਸਉ ਸਭੇ ਸੋਚਾ ॥
 ਮਧਿ ਮਉਲੇ ਸੰਦੀ ਆਸਿ ਮੰਗੀ ਬੈਠੀ ਆਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕੀ ਆਗਈ ਜਿਸਾਉ ਬਿਮੇ
 ਰੀ ਆਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲੇ ਆਸਿ ਮੰਗੀ ਸਾਧੁ ਸਉ ਲੀ ਆਉ ॥ ਸਾਖ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਓ
 ॥ ਭੀਜੇ ਨਿਜੁ ਆਉ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਹਾਉ ਤੇ ਸੇਜ ਮਕੈ ਵਸਿ ਪਈ ਆਉ ॥ ਜਿਨੀ ਗ
 ਏ ॥ ਪੁਰਬ ਅਪਣੇ ਸੋਧਿ ਸਨਿ ਨਿਜੁ ਆਉ ॥ ਰਤਨ ਦੇ ਓਹ ਲਾਏ ਭੀਜੇ ਤਿਨ ਜੀ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਫੇਰਾ ॥ ਤਨੁ ਕਮਾਈ ॥ ਪਈ ਆਉ ॥ ਮਧਿ ਪੁਰਬ ਆਪਣਾ ਬਭੁ ਜੇਨ

ਜਨਮਜੀਆਹ। ਏਥੇਤੁਕਾਨੁਦਿਆਪਈਕੰਠਿਮੇਲਿਅਹਿਨਾਹੁ। ਮਨੁਏਏਯਾਚਰਨ
ਹਥਿੰਦਰਸਨਲਗਜਾਸਾਹੁ। ਓਹੋਬੰਦਗਪਾਲਹਉਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਹੁ। ਬਿਥਿਅਏਓ
ਨਸਕਈਮੇਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਹੁ। ਜਤੇਓਪਜੀਤਤਮਿਲੀਸਦੀਪ੍ਰੀਤਿਸਮਾਹੁ। ਕਰੁਗਉਈ
ਨੀਪਬਧਮਿਥਪੁਜਿਨਦਿਕੁਜੀਆਹੁ। ਦਾਰਿਜਾਤਿਲਖਏਰੀਅਹਿਸਜਣੁਅਗਮਅਗਾਹੁ
ਸਰਮਪਈਨਾਹਉਏ। ਨਨਕਦਹਿਪਈਆਹੁ। ਏਥੁਸੁੰਦਰਸਰਬਸੁਖਜਿਸੁਬਖਸੇਵ
ਪਰਵਾਹੁ। ਮਾਘਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੁਆਧੁਜੀਕਹਿਉਸਨਾਹੁ। ਓਹਕਨਾਮੁਧਿਅਉਸੁੰਦਰ
ਨਨਕਹਿਦਾਹੁ। ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਓਤੈਮਨੈਜਾਇਕੁਮਨਾ। ਕਾਮਿਕੋਹਿਨਮੇਓਐਧਨਮੈਲ
ਕੁਸੁਆਨਾ। ਸਚੈਮਾਗਿਚਲਦਿਅਉਸਤਤਿਕੋਜਹਾਹੁ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀ
ਅਦਉਅਪਰਵਾਨਾ। ਜਿਸੇਨਦੈਦਉਅਕਹਿਸੇਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ। ਜਿਨਮਿਲਿਅਧੁਆਧੁ
ਣਾ। ਤਿਨਕਹਬਾਨਾ। ਮਾਘਸੁਚੇਸੇਕਾਢੀਅਹਿਜਿਨਪੁਰਖੁਮਿਓਹਾਹੁ। ੨੩॥ ਓਹਗੁ
ਣਿਅਨਦਉਪਹਜਨਾਓਹਸਜਣਪੁਰਾਣੇਅਉ। ਸੰਤਸਹਈਹਮਕੋਕਹਿ। ਏਥੇਅਉਸਿ
ਉ। ਸੇਜਸੁਹਾਦੀਸਰਬਸੁਖਪੁਣਿਦੁਖਾਨੀਜਾਇ। ਏਥੁਪੁੰਨੀਵਡਭਗੰਡੀਦੁਖਪੁਣਿ
ਹਿਗਉ। ਮਿਲਿਸਹੀਅਮੰਗਲੁਗਵਰੀਗੀਤਹੋਦਿੰਦਅਉ। ਓਹਿਏਓਅਵਹਨਦਿਮੰਨੀ
ਕੋਈਦੁਜਲਵੈਨਲਾਉ। ਓਲਤਪਲਤੁਸਦਾਰਿਓਨਿਓਚਲਦਿਤੀਅਨੁਜਾਉ। ੨੪॥
ਸਗਹਤੇਹਥਿਅਨੁਬਪੁਜਿਨਜਨਮੈਧਉ। ਜਿਏਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤੇਨਨਕਚਰਣੀਪਉ।
ਕਲਗੁਣਨਿਤਸਲਾਹੀਐਜਿਸੇਨਤਿਲੁਨਤਮਾਉ। ੨੫॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਧਿਅਉਅਉਸਿਕੇ
ਕਾਜਸਗੇ। ਓਹਿਸੁਰਪੁਰਾਅਧਾਇਆਦਗ। ਸਭਿਥੇਗੇ। ਸਰਬਸੁਖਸਿਧਿਚਰਣਹੋਰਓ
ਜਲਬਿਥਮੰਤਰੇ। ਏਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਆਬਿਥਿਅਨਾਓਜਗੇ। ਸੁਰਗਏਦੁਇਧਾਨਸੰਧੁ
ਹਨਸਚਿਭਗੇ। ਪਰਬਪੁਰਖੁਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਹਿਏਕਧੇਗੇ। ਅਓਦੇਵਸੰਸਾਰਤਤਲੇਜਿਸ
ਕਉਨਦਹਿਕੇਗੇ। ੨੬॥ ਮੰਗੈਦਰਸਦਨੁਕਰਪਾਕਰਹੁਓਗੇ। ੨੭॥ ਵਡਗੁਰੂ

ਹਾ। ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਈਪਦੰਮੁਥਿਥੇਲੀਮਿਠਜੈਵੈਣਾ। ਜਨਮਜਨਮਕਾਦਿਚੁੜਿਆਓ
ਮੇਲਪੁਰਖੁਸੇਵਾਜੋਜੀਅਹਿਤੇਦਿਕੁਜੈਸੇਸੁਖਿਨਸਦਓਏਣਾ। ਓਹਿਪਹਿਨਚੈਨੁਨ
ਪਾਈਐਥੇਜਿਓਠੇਸਭਿਰੇਣਾ। ਅਪਕਮਾਣਦਿਕੁਜੀਚੈਸੁਨਕਾਉਦੇਣਾ। ਕਹਿਕਿਹਪਾਧੁ
ਗਥਿਲੇਓਹਨਾਹੀਕਰਣਕਰੇਣਾ। ਓਹਿਤੁਧੁਵਿਣੁਖਕੁਧੁਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੈਣਾ।
ਕੀਬੋਨੀਆਹਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖੀਏਣਾ। ਜੀਅਕੀਥਿਹਕਾਸੇਸੁਣਹਰਿਸੰਸਾਰਪੁਰਖੁਅ
ਪੁਰਾ। ਸਰਜਿਨੀਦਉਅਧਾਣਾਸਰਨਕਾਅਧਗੁ। ਸਮੁਹੇਈਐਤਿਸੁਕੰਤਕੀਵਡਾਜਿ
ਨਪਰਵਾਹੁ। ਓਚਾਅਗਮਅਗਾਥਿਥੇਧਕਿਕੁਐਤੁਨਪਰਾਦਗੁ। ਸੇਵਾਸਾਂਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰ
ਤਕੀਓਉਛਗੁ। ਦਿਨਾਨਬਦਉਆਲਦੇਵਪਤਤਿਓਧਰਣਹਗੁ। ਅਦਿਜਗਾਦੀਰਖਦਾ
ਸਦੁਨਮਕਰਤਗੁ। ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਣਈਕੋਨਹੀਤੇਣਾਹਗੁ। ਮਨਤਨਅੰਤਹਿਵਸਿਹੋ
ਨਕਹੀਸਮਾਹੁ। ਦਿਨੈਏਜਿਪੁਰਖਉਸੇਵਦੇਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਓਗੁ। ਸੰਤਅਧਾਨਿ
ਸਦੁਨਸਰਨਾਕਾਬਾਸੈਦੁ। ਜੀਓਪਿੰਡਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕਹਿਕਿਹਪਾਦਿਤੀਅਨੁਜਿੰਦਾਹੁ
ਕਾਬਦੀਅਧਾਪੀਐਜਪੀਐਨਿਰਮਲਮੰਤੁ। ਕੀਮਤਿਕਉਣਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸੁਰਥੇਅੰਤੁ।
ਜਿਸੁਮਨਿਏਨਕਉਣਸੇਕਹੀਐਭਗਵੰਤੁ। ਜੀਅਕੀਥੇਚਾਧੁਹੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕੰਤੁ।
ਨਨਕੀਵੈਥੇਓਹੀਵੇਖਸਕੇਹੀਓਂਤੁ। ਦਿਨੈਏਜਿਸੁਨਦਿਸੈਸੇਓਹੀਅਓਦੈਜੰਤੁ।
ਸਰਬਕਣਾਰਧੁਰੇਮੰਦੁਓਨਿਮਾਈਭਉ। ਓਹੋਓਟਗਹੀਮਨਅੰਦਹੇਜਪਿਜਪਿਜੀਵੰ
ਨਉ। ਕਹਿਕਿਹਪਾਧੁਆਪਣੀਜਨਪੁਜੀਸੰਗਿਸਮਾਹਿ। ਜਿਓਤੁਗਾਥਿਤਿਓਹਓਤੇਹਾਦਿਤ
ਪੈਨਾਂਭਉ। ਓਦਮੁਸੇਈਕਹਾਉਧੁਭਮੇਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਹਿ। ਦੁਜੀਜਾਇਨਸੁਭਈਕਿਐਕੁ
ਕਣਜਾਉ। ਅਉਅਸਥਿਨਸਨਤਪਓਣਉਚੈਅਗਮਅਮਾਹਿ। ਮਨੁਦਿਕੁਜੀਅਹਿ
ਮੇਸੀਐਨਨਕਏਓਸੁਆਹਿ। ਸਰਬਕਾਇਆਨਤਿਤੁਦਿਨੀਓਹਪਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉ।

ਗੁਰੂ ਤਾਗੁਰੂ ਤੈ ਘੁਰੁਰੂ ਦੀ ਪਕੁਤਿ ਤੁਲੇ ਭੀ। ਅਮਰ ਪਦ ਰਖੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇ ਭੀ।
 ॥ ਪਤਿ ਲੈ ਧਿਆਇ ਲਗਾ ਬੰਦੁ ਧਿਆਇ। ਦੂਜੈ ਮਾਏ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧੀ। ਤੀਜੈ ਰਖੁ ਗੁਰੂ ਬੀ ਬੇ ਭੀ।
 ਚਉਥੈ ਧਿਆਇ ਭੀ ਪਨੀ ਭੇਡਾ। ਪੰਜਵੇਂ ਕਾਣ ਪੀ ਅਣਕੀ ਧਾਤੁ। ਛੇਵੇਂ ਕਾ ਮੁਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਤੇ। ਸਤ
 ਵੇ ਸੰਜੀ ਕੀ ਅਘਰ ਵਾਸ਼ਾ। ਅਠਵੇਂ ਕੇ ਪੁੱਤ ਅਤਨ ਨਾਸ਼ਾ। ਨਵੇਂ ਪੁੱਤ ਲੇ ਭੇਡੇ ਸਾਹ। ਦਸਵੇਂ ਦਯੋ
 ਅਸੁਆਹ। ਗਏ ਸੰਗੀ ਤਪੁ ਕਰੀ ਧਾਹ। ਭਿਰੋ ਅਤੰ ਸੁ ਦਸਾਏ ਗਾਹ। ਆਉ ਆਗਉ ਆਮੁ ਭੀ
 ਆਨਾ ਭੀ। ਧਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਾਦੇ ਤੁਕਾ ਭੀ। ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਧਿਆਹੁ। ਬਾਹੁ ਗੁਰੂ ਤੁਝਾ ਸੰਸਾਰ
 ਗੁ। ਦਸ ਬਾਲ ਤਣਿ ਬੀਸਰ ਵਣਿ ਤੀਸਾਂ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਰਵੈ। ਚਾਲੀਸਾਂ ਪੁਰੁਸੁ ਭੀ।
 ਚਾਲੀ ਪਗੁ ਭੀ ਸੈਸ ਠੀਕੇ ਬੇਦੇ ਪਾਏ। ਸਤਹੀ ਕਾ ਮਤਿ ਹੀ ਨਾ ਅਸੀਂ ਤੁਕਾ ਭੀ। ਚਾਲੀਸਾਂ
 ਨਵੇਂ ਕਾ ਸਿਜਾਸੁ ਈ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲਾ। ਦੋਦੋ ਲਿਖੁ ਚੁਛੇ ਮੁਠਿ ਨੈ। ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਭੀ
 ਕਾਧ ਵਲ ਤੁਹਾ। ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਅਗ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਭੀ। ਚਾਲੀ
 ਗਉ ਪਾਹ ਜਨਾ ਬੁਧੁ ਬੁਧਿ ਬਿਭਾਤੀ। ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਨਿਭਿ ਪਾਈ ਐ ਸਭ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਜੀ।
 ਆਵਹਿ ਉਰਿ ਜਾਇ ਉਰਿ ਭੀ ਨਾਵੈ ਮਹਿ ਜਾਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੰਗੀ ਚਲੁ ਲਿਖਾਹਿ ਭੀ। ਚਾਲੀ
 ਸੋ ਸੇਵੁ ਸਤਿ ਨਿਹੰ ਜਨੇ ਹੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ। ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਤੇ ਦਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਰੁ ਜਾਣੀ॥
 ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਉ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਆਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਉਰਿ ਤਿਨ ਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਸਲਾਹੁ
 ਜੀ ਉਪਾਇ ਤਨ ਸਾਜੇ ਆਹੁ ਭੀ ਅਬ ਚਤ ਬਣਾਇ। ਅਖੀ ਦੇ ਕੇ ਜੇ ਦਵਾ ਬੋਲੈ ਭੀ। ਚਾਲੀ
 ਮਾਏ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਭੀ ਕਰਣਾ ਦੋ ਤਪੈ ਨੈ ਭਾਇ। ਜੇ ਸਿਰ ਚਿਹਰੇ ਆਤਿ ਸਾਦਿ। ਜੇ ਕੰਧੁ ਧਾਇ
 ਧੁਕ ਮਾਏ। ਜਾਭ ਜੇ ਤਾਠੀ ਕਰੁ ਤੈ ਘਾਜ ਤਪ ਜੀ ਨਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਦਿ ਭੀ।
 ਇਉ ਪਾਹਿ ਨ ਪਾਇ। ਚੰਦੇ ਬਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਐ ਸਾਜਾ ਈ ਐ। ਗੁਰੂ

ਚਤੁਰਾਈ ਤਕੀਕੀ ਆਕਾਸ਼ਿ ਵਖਾਣੀ ਐ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿਕੈ ਕਰਮਕਮਾਇ ਸੇ
ਜਾਣੀ ਐ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇ ਤੇ ਸੁਧਰਮੁ ਨਾਉ ਤੇ ਵੈਧਾ ਪਕਮਾਇ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀ ਐ
ਭਲਕਹਿ ਸਭਿ ਕਹੈ ਤੇਕੀ ਆਦੁ ਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਐ ਜਿਹ ਰੁਤੇ ਹੀ ਜੋ ਤਿਹਿ ਚਿਹ
ਚਤੁ ਬੇਲਾਹਿ ਵੇਣੁ ਜੋ ਤੀਕੇ ਧੀਕੇ ਚੁਕਹਿ ਪੁਰਿ ਧਾਸਿ ਆਂਣੀ ਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਾਉ ਆਹਿ ਭੈ ਸੁਖ ਜੁ ਸੁਜਾਣੀ ਐ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਭਾਉ ਪਾਇ ਕੈ
ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਆਸੇ ਪੁਠ ਗਓ ਈ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਜਗਤੁ ਭਾਉ ਆਸਿ ਤਿਸ
ਮੁਗਨਿ ਤੈਨ ਤਿਧ ਤੇ ਭੁਖਾ ਤਿਧ ਆਸਿ ਤਿਧ ਸਾਇ ਪੁਸ਼ਟਾਉ ਮਹਿ ਜੰਮੈ ਆਇ
ਆਇ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰਮੇ ਪੁਨਤੁ ਧੀ ਸਭਿ ਕਹੈ ਕਰਮਕਮਾਇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਰਜਾ ਜਾਤੁ ਧੁਰਾਇ ਆਕੁ ਲਓ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਇ ਆਸੇ ਭਾਸੁ ਰਾਤੇ
ਈਜੀਨਿ ਤਹਿ ਸੇ ਤੀਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਅਕੀ ਬਾਤੁ ਪੁਵੇਖਣਾ ਵਿਦੁ
ਜੀਭੈ ਬਾਤੁ ਪੁਵੇਖਣਾ ਵਿਦੁ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਤੁ ਪੁਵੇਖਣਾ ਵਿਦੁ ਜੀਵਤ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਣਿ ਕੈ ਤਭਿ ਕਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀ ਐ ਜਾਣੀ ਐ ਸੁ
ਭਾਇ ਆਇ ॥ ਹੁਣ ਲਾਟੁ ਭੁਧੁ ਲਾਕਿ ਭੁਧੁ ਲਾਇ ਲੈਯਾਇ ॥ ਭਾਉ ਕੇ ਚਰਨ ਕੀ ਭਾਵੁ
ਦੁਸਰਾ ਤੇ ਕਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੇ ਆਈ ਏਏ ਦਕੰਤ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥
ਦੁਸਰਾ ਤੇ ਕਹੈ ਤੁਧੁ ਦੁਜਾਥੇ ਲੁਕਾਇ ਆਹਿ ਮੈ ਗੁਰ ਭੁਧੁ ਧਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇ
ਭੁਧੁ ਦੇ ਚਿਹਰ ਧੁਤੁ ਸਭ ਕਹੈ ਤੇ ਗੁਰਾਇ ਆਇ ਕਹਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈ ਪੁਸ਼ਟਾਇ ॥
ਭਾਉ ਆਇ ਕਿਧ ਜੋ ਕਹਾਉ ਤੇ ਹੀ ਚਾਕਹੀ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਤੇ ਗੁਰਾਇ ਆਹਿ ਭੁਕਾ ਦੇ ਕਾਹੈ
ਜੀਭੈ ਲਾਇ ਆਪੁ ਤੁਕ ਨ ਤੁਕ ਭੁਧੁ ਏਏ ਭੁਧੁ ਆਇ ਤੁਕ ਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇ ਆਹਿ ਭੁਧੁ ਅੰਦ
ਪੁਰਨਿ ਮੇਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ਜਲਕ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਪਰ ਬਤਿ ਗੁਰਕ
ਭਾਇ ਪਾਇ ਕੈ ਵਿਦਿ ਪਰਤੀਕੀ ਆਕਾਸੀ ਉਰਸਿ ਰਹੈ ਸਿਰਿ ਭਾਗੀ ॥ ਧੁਰ ਕਹੈ ਕਾਇ ਆ
ਪਾਇ ਧੰਧੈ ਦੁਸਰਾ ਕਹਾ ਬਗਾਰ ॥ ਤੁਧੁ ਲਾਕਾ ਲਾਏ ਦਕਹੀ ਪੁਕਾਰਾਉ ਏਏ ਚੀਲ

ਗੁਰੁ ਤਗੁਰੁ ਤੈਯ ਗੁਰੁ ਦੀ ਪਕੁ ਤਿਉ ਲੋਇ। ਅਮਰ ਪਦ ਗੁਰੁ ਨ ਕਾਮਨਿ ਮਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇਇ॥
 ॥ ਪਤਿ ਲੇਖਿ ਆਰਿ ਲਗਾਥ ਏਦੁ ਪਿਯ। ਦੂਜੈ ਮਾਏ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ। ਤੀਜੈ ਰਖ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬੇਧਾ॥
 ਚਉਥੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਉਪਨੀਖੇਗ। ਪੰਜਵੈ ਕਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ॥ ਛੇਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪ੍ਰਾਚੈ ਨਾ ਤਿ॥ ਸਤੁ
 ਵੈਸੰਜੀ ਕੀ ਆਪ ਹਵਾਸੁ। ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤੇ ਆਤਨਾਸੁ॥ ਨਵੈ ਧਰੁ ਲੇਉ ਭੇਸਾਹ। ਦਸਵੈ ਦਧੁ
 ਆਸੁ ਆਹ। ਗਏ ਸੰਗੀ ਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ। ਉਡਿ ਆਤੰ ਸੁ ਦਸਾਏਹਾਹ। ਆਉ ਆਗਉ ਆਮੁਦਿ
 ਆਨਉ। ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਾਦਿ ਤੁਕਾਉ। ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਹੁ। ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਭੁਖਾ ਸੰਸਾਰੁ॥
 ਦਸ ਬਾਲ ਤਇਥੀ ਸਹ ਦਇਤੀ ਸਾਂਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ। ਚਾਲੀ ਸਾਧੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪ੍ਰਾ
 ਚਾਸੀ ਪਗੁਰਿ ਸੈਸ ਠੀਕੇ ਬੋਧੈ ਪਾਏ। ਸਤਹਿ ਕਾਮ ਤਿਹੀ ਏ ਅਸੀ ਤੁਕਾਵੈ ਉਤ੍ਰੇ ਨਾਮਿ॥
 ਨਵੈ ਕਾਸਿ ਜਾਸੁ ਈ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪਧ ਲਾ। ਚੰਦੋਲਿ ਮੁਕੁਦਿ ਮੁਕਿਨੈ। ਨਾਨਕ ਜਗੁਰੁ
 ਕਾਧ ਵਲਾਹੁ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਕਰ ਤਪੁਰੁ ਅਗਮੁ ਤੇ ਆਪੇ ਸਿਸਾਇ ਉਪਾਈ। ਹੋਰੁ
 ਗਉ ਪਾਹ ਜਨਾਬ ਤੁਧੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ। ਤੁੰਜਾਣਿ ਤੇਜਿ ਤਿਉ ਪਾਈ ਐ ਸਭ ਕੇ ਲੁਭੁ॥
 ਆਵਹਿ ਉਕਿ ਜਾਇ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਹਿ ਜਾਤੀ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੰਗੀ ਚਲੁ ਲਿਖਾਹਿ। ਹੋਰੁ
 ਸੋਸੇ ਵਤੁ ਸਤਿ ਨਿਹੰਜਨੇ ਹੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ। ਤੁੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਤੇ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ॥
 ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆਉ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿ ਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਉਤਿ ਨ ਜਾਤੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਜੀਉ ਪਾਉ ਤਨ ਸਾਜਿ ਆਰਥਿ ਅ ਬਠਤ ਬਠਾਉ। ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹ ਦਾ ਬੋਧੈ ਭੀ ਹੋਤਿ॥
 ਮਾਉ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਭੀ ਕਹਣਾ ਦੋ ਤਪੈ ਨਾਉ। ਜੇ ਸਿਰ ਚਿਹਰੇ ਆਤਿ ਸਾਹਿ। ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਧੰਨੁ
 ਧੁਕ ਮਾਉ। ਜਾਭ ਜੈ ਤਾ ਠੀਕੁ ਤੈਯ ਜਤੰ ਘੜੀ ਨ ਜਾਣੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਨਾਉ ਪਇਆ
 ਦਿਉ ਪਾਹਿ ਨ ਪਾਉ॥ ਚੰਦੋਲਾ ਵਤੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਐ ਸਾਜਾ ਈਐ॥ ਸੁਤ

ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਕੀ ਆਕਾਸ਼ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ
ਜੀ ਐ ਜੇ ਧਰਮ ਕਮਾਵੈ ਤੇ ਸੁਧਰਮੁ ਨਾਉ ਤੇ ਵੈ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀ ਐ ॥
ਹਉ ਸਭਿ ਕਰਤੈ ਕੀ ਆਦੁ ਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਐ ॥ ਜਿ ਚਹੁ ਤੇ ਹੀ ਜੋ ਤਿ ਤਿ ਚਹੁ
ਬੇ ਲਾਉ ਵਿਣੁ ਜੋ ਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਚੁਕਾਹਿ ਪੁਰਿ ਖਾਸਿ ਆਂ ਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਉ ਇਕੋ ਸੁਖ ਜੁ ਸੁਜਾਣੀ ਐ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਭੁਧਾਇ ਕੈ
ਲਾਇ ਆਸੇ ਪੁਠ ਗਓ ਈ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਆਸਿ ਤਿਸ
ਨੈ ਟੈ ਨ ਤਿ ਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿ ਭਾਇ ਆਸਿ ਤਿ ਸਾਇ ਪੁਸੰ ਸਾਹੁ ਟੈ ਮਹਿ ਜੰਮੈ ਆਇ
ਏ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰਮੇ ਪੁਨਤੁ ਟੀ ਸਭਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਤੁਧੁ ਭਾਇ ਆਸੁ ਕੁਲੁ ਭੁਧਾਇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੈ ਟੀ ਮਾਇ ਆਸੇ ਭਾਸੁ ਰਾਤੇ
ਹਉ ਸੇ ਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਸੁ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝੁ ਪੁਵੈ ਖਾਣਾ ਵਿਣੁ
ਬਾਝੁ ਪੁਚ ਲਾਇ ਟੁਟਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝੁ ਪੁਧੇ ਲਾਇ ਵਜੀ ਵਤ
ਸੁਖੁ ਧਰਮੁ ਚਾਇ ਕੈ ਤਭੁ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀ ਐ ਜਾਣੀ ਐ ਸੁ
ਮਾਇ ॥ ਹੁਣਾ ਟੁੰਡੁ ਭਾਂਧੁ ਲਾਕਿ ਭੁਲਿ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ਭਾਇ ਕੇ ਚਲ ਨਕਹੀ ਭਾਇ
ਤੇ ਕਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਤੇ ਸਿ ਆਈ ਏਇ ਵਕੰਤ ਮਿਲਾਵੋ ਏਇ ॥
ਕਹੈ ਤੁਧੁ ਦੁਜਾ ਕੇ ਭੁਧਾਇ ਆਸਿ ॥ ਭੁਧਾਇ ਆਸਿ ਤੁਧੁ ਆਸਿ ਤੁਧੁ ਆਸਿ ਤੁਧੁ ਆਸਿ
ਏ ਭੁਧਾਇ ਤੁਧੁ ਸਭ ਕੋ ਤੇ ਰਾਗੁ ਆਸਿ ॥ ਏਕ ਨਾ ਬਖਸਾਉ ਮੇਲਿ ਲੈ ਏਕੁ ਰਾਗੁ
ਏਕਿ ਕੇ ਕਰਮੁ ਤੇ ਹੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਟੈ ਰਾਗੁ ਆਸਿ ॥ ਟੈ ਰਾਗੁ ਦੇ ਕਾਹੁ ਟੈ
ਏ ਲਾਇ ਆਸਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਕੁੰਬੁ ਟੈ ਏਕਿ ਅਖੀ ਤੁਧੁ ਟੈ ਤੁਧੁ ਭਾਇ ਆਸਿ ॥ ਟੈ ਟੈ ਅੰਦ
ਨਹ ਮੇਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸੁਖੁ ॥ ਜਲਕੁ ਸੁਖਿ ਨੈ ਕੈ ਪਰ ਬਾਤਿ ਗੁਣਕ
ਆਇ ਕੈ ਵਿਧਿ ਪਰਤੀ ਕੀ ਆਕਾਸੀ ਉਰਸਿ ਰਹੰ ਸਿਹਿ ਭਾਗੀ ॥ ਪੁਰ ਕਹਿ ਕਾਇ ਆ
ਏ ਦੁਸ਼ਟ ਕਾਗਿ ਬਗਾਰੁ ਤਪਿ ਲਾਕਾ ਲਾਏ ਦਾਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਟੈ ਏਕੁ ਚੀਲੁ

ਵੈ। ਹਬਕੀਰਜਾਉ ਮੰਨੇ ਸਿਰਓ ਪਰਿਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਅਧੁਗਵਾਵੈ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹ ਬਜੀ ॥
 ਹਮ ਤੋਓ ਉਤਮ ਸਲਾਮਾ ਟੁਕ ਭਵੈ॥ ॥ ਪਹਿਰਕਾ ਮੋਕੇ ਧੂ ਧੂ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਉ
 ਆ ਅੰਕੁਰ ਚੁਕਾਵੈ। ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮ ਨੀ ਮੇ ਉਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਓ ਨਿੰਦਾ ਜਨੁ ਪਾਵੈ। ਤਜਿ
 ਮਾਨੁ ਅਭ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਹਾ ਤਜਿ ਪਿਅੰਸ ਅਸਹਾਮ ਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ
 ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ॥ ਹਜੇ ਹੁਈ ਅਤਿ ਸਿਰਦਰ
 ਕੋ ਉਨਹੁ ਸੀਓ। ਓਟ ਪਟ ਛਬਾ ਜਹ ਭੁਕ ਮੀਛ ਓਟ ਸੀਓ। ਪਕੇ ਬੰਬ ਦੁਆਰ ਮੁਹੁ ਕਾ
 ਏ ਆਪਣੇ। ਦਹ ਬਿਰਹੇ ਭੰਗ ਹਰੀ ਤੇ ਉਕਥਣੇ। ਤਜਿ ਹਰ ਤੁਖਾ ਹਥੀ ਪਾਖਰੇ। ਬਹਾ
 ਮਿਲਾ ਅਧਰ ਬਾਹਰਿ ਕੈ ਸਿਆਪਣੇ। ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਹ ਸਹਾਉ ਚੇ ਲਾਲ ਤਨੀ। ਨਾ
 ਨਕ ਸਚ ਦਤਾ ਸਿਨਾਖ ਤੁਕ ਦਰਤੀ॥ ॥ ਨਦੀ ਐਂਡ ਵਧਿਏ ਛਵ
 ਮੋਟੇ ਵਧਿ ਦੁਧ ਪੀਓ। ਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਸਕਰੋ ਓਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਓ। ਪਰ ਬਤੁ ਸੁਣਿ
 ਹੁਪਾਓ ਵੈਰੀ ਹੇ ਲਾਲ ਜਜਾਓ। ਭੀ ਤੂੰ ਓਸਾ ਲਾਓ ਆਖਣ ਲਾਓ ਨਚਾਓ। ਕਾਕਾ ਕਾਕਾ
 ਮੇਵਾ ਓਵੈ ਹਰ ਜਾਓ ਉਸਾਓ। ਚੰਦ ਸੁਹਜ ਦੁਇ ਠਹਰੇ ਰਾਏ ਅਓ ਨਿਤ ਦੁਸਰੇ ਵੈ
 ਓ। ਭੀ ਤੂੰ ਓਸਾ ਲਾਓ ਆਖਣ ਲਾਓ ਨਚਾਓ॥ ॥ ਜੇ ਦੇ ਓਦੁ ਖੁਲਾਈ ਸੇਖ ਪਰ
 ਓਦੁ ਉਠਾ। ਹੁਤ ਪੀਣੇ ਹਜੇ ਸੈਰਿ ਓਪਰਿ ਹਰੀ ਅਓ ਏਵੈ ਜਾਏ ਭਾਓ। ਭੀ ਤੂੰ ਸਾਧ
 ਆਖਣ ਲਾਓ ਨਚਾਓ॥ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾਂ ਕਪੜੇ ਓਵੈ ਖਾਣੇ ਓਵੈ ਦਾਓ। ਸੁਖੈ
 ਅਸੇ ਓਈ ਆਉ ਸਰੀ ਆਓ ਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਜਾਓ। ਭੀ ਤੂੰ ਓਸਾ ਲਾਓ ਆਖਣ ਲਾਓ
 ਨਚਾਓ॥ ॥ ਬਦ ਓਈ ਗੈਬਾ ਨਾਖ ਸਮੁਨ ਜਾਣਈ। ਸਿਕਰੀ ਸੈਦੇ ਦਾਨ
 ਅਧੁਨ ਪਛਾਣਈ। ਕਲਓ ~~ਸਾਹਿਬ~~ ਸਾਹਿਬ ਦੇਖ ਪੀਐ। ਏਨਾ ਵੇਦੇ ਕਾਹੂੰ ਮੇ ਪਰੀ
 ਐ। ਹਾਓ ਵੈ ਉਕਾਣੈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੀ। ਕੁਠ ਹੋ ਅਕੁਠ ਹੋਇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੀ। ਸਹ
 ਦੁਨੀ ਅਸੁ ਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ। ਸਿਏ ਦਰੀਦਰੀ ਦਨਿ ਅਧੁਗਵਾਈਐ॥ ॥ ਸਹ
 ੧ ॥ ਸੋਜੀ ਵਿਆਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿ ਅਸੇਇ। ਨਾਨਕ ਅਵਹੁਤ ਜੀਵੇ ਕੋਇ। ਜੇ ਜੀਵੈ ਤਿ

ਸਭੁ ਤਹਾ ਮੁਜੇ ਤਾ ਕੇ ਚੁਕਾਇ ॥ ਹਾਜਿ ਹੰਗੁ ਮਾਲਿ ਹੰਗੁ ਹੰਗਿ ਤਾਨ ਚੈ ਨੰਗੁ ॥ ਨਾ
ਮਾਮੁ ਠਾਜਾਇ ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਏ ॥ ਰਿਆਖਾਧੈ ਰਿਆ
ਜਾਮਨਿ ਨਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਰਿਆਮੇਦਾ ਰਿਆ ਘਉਗੁਰੂ ਮਿਠਾ ਰਿਆਮੇਦਾ ਰਿ
ਕੇ ਆਕਪੜ ਰਿਆਸੇ ਜਸੁ ਖਾਲੀ ਕੀਜਿ ਓਭੇਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਰਿਆਲਸਕਰ ਰਿਆ
ਆਵੈ ਮੁਠਲੀ ਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲਾਵੈ ਟਾਸੁ ॥
ਆਓ ਬਿਸਚੁ ਪਹੀਐ ॥ ਮੁਠਾ ਓਵੈ ਓਭੇ ਮਹੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰੁ ਜੁਗੁ
ਐ ॥ ਧੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਦਹੁ ਦਹੀ ਦੀ ਬਾਈਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਓਕਾਰੁ ਖਸਮੇ ਪਠਾਇਆ ॥
ਜਲੀ ਚਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਓਕਿ ਓਏ ਅਸਵਾਰੁ ਓਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਓਕ
ਓਕਨਾ ਤਖਤੀ ॥ ਜਾਪਕਾਤ ਕਾਟਿ ਆਹੁ ਧੀ ਸੁਪਲਹਿ ਵਾ
ਰਿ ॥ ਓਕਿ ਓਕਿ ਆਕੁਣੁ ਲਾਇਆ ਤਨੁ ਭਾਜੀ ॥ ਦੁਇ ਪੁਜ ਚਕੀ ਜੋ ਜੋ ਕੈ ਪਿਸਣੁ ਆ
ਜੇ ਦਹੀ ਓਵੈ ਸੁਭਿ ਬੋਹ ਨਾਨਕ ਅਜ ਬੁਝਿਓ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਾਟਿ ਆਕੁਣਿ
ਇ ॥ ਧੁੰਦੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਹਸੁਕ ਸੁਟਹੀ ਪਾਈਐ ਤਪੈ
ਹਾ ॥ ਭੀਸੇ ਭੇਸੁ ਸਮਾਈਐ ਦੇਚੈ ਅਗਿਜ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਹੀਐ ਵੇਖੁ
ੴ ॥ ਓਕਨਾ ਮਹਾਨ ਚਿਤੁ ਆਸਪਾਣਹੀ ਆਮਹਿ ਮਹਿ ਜਮਹਿ ਨਿ
ਰੇ ਆਮਾ ਆਪਨ ਜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੀਨੇ ਚੰਗੇ ਹੀ ਆਮਾ ਜਮਹਾ ਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨ ਮੁਖ
ਨਾ ॥ ਖਲੁ ਟਹਾ ਮਕੀ ਆਨ ਜਾਇਆ ॥ ਬਧੇ ਕਹੀਨਿ ਸਲਾਮਤ ਸਮਾਨ ਭਾਇਆ
ਮਿਖਨਾ ਮਸਾਉ ਬਾਭਾ ਵਸੀ ॥ ਕਹ ਸਨਿਤ ਖਤਿ ਸਲਾਮਤਿ ਬਿਆਪਾ ਵਸੀ ॥
ਮਛੀ ਗੁਰੂ ਆਕੇ ਪੰਥੀ ਰਿਆ ਆਕੁਣੁ ਖਲੁ ਪਾਲਾ ਰਿਆ ਕੇ ਕੁਸੇਰੇ
ਵਾਸ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨ ਲਾਈਐ ਭੀਸੇ ਕਤੀ ਪਾਤੁ ॥ ਬੋਲ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਐ ॥
ਅੰਧਾ ਚਾਨਣੁ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਾਉ ਪਚਾਸਾ ॥ ਚਭੁਣੁ ਸੁਭਿ ਨਾਪਾਈਐ ਚਾਨਣੁ
ਹਾਮਾ ਕਉ ਪਾਈਐ ਚਭੁਣੁ ਓਕਿ ਪਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਏਹੀ ਗੁਣ ਬੋਲੇ

ਸਦਾ ਵਿਣਾਸਾ ॥ ਕੈਤੰਕੰਚਨੁ ਤੈਸਾ ॥ ਅਗਨੀਗੰਦੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾ ॥ ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ॥
 ਭਤਾ ॥ ਪੁਤੀਗੰਦੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਦੁ ਪਾਇ ॥ ਭੁਭਿ ਆਗੰਦੁ ॥
 ਉ॥ ਕਾਲਾ ਗੰਦੁ ਨਦੀ ਆਮੀ ॥ ਓਏ ਲਾਗੰਦੁ ਪਹੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲਾ ॥ ਬੇਦਾ ਗੰਦੁ ਏਕੇ ਮਚੁ ॥
 ਉ॥ ਮੁਏ ਆਗੰਦੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਓਏ ॥ ਏਤੁ ਗੰਦੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਮੁਰਖ ਗੰਦੁ ਪਵੈ ਮੁਏ ॥
 ਗਾਨਾ ਨਕ ਆਏ ਏਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਠਤੀ ਗੰਦੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤ
 ਤਿਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਉਕਿ ਬੋਏ ਉਕਿ ਬੋਏ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ
 ਪਾਣੀ ਅਓਏ ਸੁਟੀ ਅਓ ਬਾਝਵਾਰੀ ॥ ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਤ ਸੁਟੀ ਅਓ ਕਿਸਾਨੀ ॥ ਕਰ
 ਓਪੁਕਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭੁਜਿ ਪਵਿਓ ਓਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਏ ਅਪੁਨੇ ਕਰਣੀ ॥
 ਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੀ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਤ ਮੰਨੀ ਅਨਿਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗਣਤ ਤਿਨਾਦੀ ਕੋ ਕਿ
 ਹੋਜੇ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ॥ ਓਮ ਜੇਹ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀ ਆਮੀ ॥ ਸੁਖਿ ਕਰ
 ਉਘਾ ਮੇਰੇ ਦਰਿ ਬਾਦਿ ਸਾਧੰ ਅਠਜੁ ਕੁਦਾਇ ॥ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ॥ ॥ ਨਾਟੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥
 ਨਗਾ ਨਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਪਹਾਰੀ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗੰਤੀ ਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ॥ ॥ ਨਾਟੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥
 ਦਿਓਂਦ ਅਦਮੀ ॥ ਨਸਪਤ ਜੇਹ ਜਿਮੀ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗੰਤੀ ਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ॥ ॥
 ਨਸੁਹਸ ਸਿਮੰਡਲੀ ॥ ਨਸਪਤ ਦੀਪ ਨਓਜਲੀ ॥ ਅੰਨ ਪਓਏ ਬੀਰੁ ਨਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ਏਕੁ
 ਤੁਧੀ ॥ ॥ ਨਹਿ ਜਕੁ ਦਸਤ ਆਕਸੋ ॥ ਓਮ ਹਾਏ ਕੁਆਸ ਦਸੋ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗੰਤੀ ਕੁਈ
 ਏਕੁ ਤੁਧੀ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ॥ ॥ ਪੰਦਏ ਨਹਿ ਹਾਏ ਜਗਾ ॥ ਦਰਖਤ ਆਖ ਆਸੁ ॥ ॥ ਨਾਟੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥
 ਏਕੁ ਤੁਧੀ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਹਿ ਲਿਖਿ ਆਸੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਕੋਇ ॥ ਕਲਾ
 ਧਰੇ ਓਹੀ ਸੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ਏਕੁ ਤੁਧੀ ॥ ॥ ॥ ਸਚਾ ਤੇਗੁਰ ਮੁਖੀ ॥ ਭੀਜੈ ਸਚਾ ॥
 ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਚਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਗੁ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ॥ ॥ ਨਾਟੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥
 ਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜੇ ਆਰਭਾ ॥ ॥ ਨਾਟੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥
 ਦਹਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨਜਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਟੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥

ਨਿਕੋਟਾਖਗਪਚਾਣਿਆ॥ ਸੀਤਾਂਬਜਾਂਚਗਾਕੁਰੀਆਂਉਨਕ
ਏਮਾਭਾਘਾਤੁਕਾਨਿਤਿਨਾਮਾਸੁਖਵਾਲੇਏਓਚਲਾਏਹਾਹਾਨਦੀਆਵੇਚਿਟੀਬੇਦੇਖਾਲੇ
ਲੀਕਰੇਅਸਗਾਹਾਕੀਜਾਖਾਧਿਦੇਉਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕੇਸੁਆਹਾਜੇਤੇਜੀਆਜੀਵ
ਲੈਸਾਹਾਜੀਵਾਲੇਤਾਰਿਆਸਾਹਾਨਾਨਕਜਿਓਜਿਓਸਚੇਭਾਵੈਤਿਓਤਿਓਦੇਉਗੀਹਾਹਾ॥
ਏਕਿਮਾਸਹਾਏਕਿਤਿਓਖਾਹਾਏਕਨਾਚਤੀਤਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਹਾਏਕਿਸੀਟੀ
ਮਹਿਸੀਟੀਆਖਾਹਾਏਕਿਪਓਏਸੁਮਾਹੀਪਓਏਸੁਮਾਹੀਏਕਿਨਿਰੰਕਾਹੀਨਾਮਅਧਾ
ਜੀਵੈਦਾਤਾਮੈਨਕੇਉ॥ ਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਹੀਨਾਹੀਮਨਿਸੋਉ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀ
ਕਰਕਮਿਕਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਉਨਾਮੁਧੀਆਈਐ॥ ਦੂਜੀਕਰੈਲਾਗੀਜਨਮੁ
ਦੁਖੀਐ॥ ਵੇਦੁਨਾਵੈਸਕੁਦਿਸੁਪੈਏਖਾਈਐ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਾਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾਈ
ਕੁਏਦੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਾਏਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਠਿਹੀਠਿਹੀਆਈਐ॥ ਦੁਨੀਅਥੇਟੀਹਾਸਿਕੁ
ਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਮੁਖਗਾਸਾਲਾਹਿਪਤਿਸਿਓਜਾਈਐ॥ ਤੁਧੁ
ਵੇਤਾਵਾਹਿਗਾਵਾਏਤੁਧੁਭਾਵੈਜਲਿਨਾਵਹੀ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹੀਤਾਰਹਾਹਿਬਿਭੁਤਾਸਿੰ
ਗਨਦਵਜਾਵਹੀ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਪਜਾਓਕਤੇਬਾਮੁਲਾਂਸੇਖਕਹਾਵਹੀ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਮਨੁਖਸੇਖਸਬਸਬਤੁਕਮਾਵਹੀ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਹੀਸਿਗਮੀਭੀਕਹੀ
ਵਹੀ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਜਾਓਦਿਸੰਤਰਿਸੁਣਿਗਲਾਂਘਹੀਆਵਹੀ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਨਾਉਹ
ਕਾਏਤੁਧੁਭਾਵੈਤੁਭਾਵਹੀ॥ ਨਾਨਕਏਕਕਹੈਏਨੰਤੀਓਹਿਸਗਲੇਕੁਕੁਕਮਾਵਹੀ॥
ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਦਰਿਓਆਈਆਚੰਗੈਚੰਗਾਹੀ॥ ਜਾਤੁਸਚਾਤਾਸੁਭਕੇਈਸਚਾ
ਕੁਏਏਨਕੇਈ॥ ਆਖਣਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁਚਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣਾਧਾਤਾ॥ ਪੁਕਮੁਸਾ
ਕਿਉਖਮੈਦਿਚਿਓ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਆਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੰਗੁਰੁਰਮੁ
ਖਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭਾਵੈਕਰਮੁਕਰਮਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਓਉਦਉਆਲਤਨਾਮੁ
ਧੀਆਈਐ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਿਸੁਸਾਹੁਰੁਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਮਨਮੁਖਿਕੁਜੇਗੁਬਾਹਕੁਜੁਕ

ਹਥਿ ਦਹਿ ਬੀਨਾਈ ਐਸਾ ਸਭ ਦਾਉ ਕਤੂਰਾ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਪਾਈ ਐ॥
ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡ ਸਹੀ ਗਾਤੇ ਸੁਣਿ ਦੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਾ ਏਕੁ ਏ॥
ਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਆਨਾਨਕ ਕਹੀ ਗੁਰ ਪਾਈ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਿ ਸਥਾ ਏਕੈ ਸੁਹਾਤਿ
ਤਿਨ ਦਹੀ ਆਵਾਸਿ ਏਸ ਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾਨਾ ਭਾਓ ਭੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀ
ਸਾਭਾ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀ ਐਵੰਤੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ਜੇ ਏਵੈ ਨ ਦਹੀ ਸਹਾਠ
ਤਾਭਾ ਸਤੀ ਪਹਿ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬੁਧੀ ਐ ਪੜਿ ਆਪਾਸੀ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ
ਪਟੈ ਸਾਭਾ ਓਥੈ ਏਸ ਤੀ ਅਠ ਖੰਡ ਕੀ ਚਉ ਸਾਥਾ ਸੀ ਬੋਲਾ ਠਹਰਾ
ਸਮੇਧਾ ਸੀ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਪਰਤਿ ਮਠਤਾ ਦਿ
ਪਾਈ ਦਾਉ ਆਖੈ ਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ॥ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਬੁ ਹੀ ਆਈ ਆਵਾਚੈ
ਰਮੀ ਆਪੈ ਆਪਾਈ ਕੋਨੈ ਕੋ ਦੂਹੀ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗਏ ਮਸਕ
ਤੇ ਮੁਖ ਚਿਜ ਲੇ ਏਹ ਕੇ ਤੀ ਦੁਹੀ ਨਾਲਿ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ
ਆਸਚੈ ਏ ਪਤੀ ਆਉ ਸਚਿ ਦਿਗਸਿ ਆਸਚੈ ਕੋਇ ਗਿਹਾਉ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਉਡੈ ਤੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਏਸੇ ਆਸਚੈ ਦੇ ਦੀ ਬਾਣੈ ਕੁ ਜਿਨ ਜਾਈ ਐ॥ ਏਠ
ਮਠਲੁ ਖੁਆਈ ਐ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਨੀ ਸਾਥਿ ਠਾਕਨ ਪਾਈ ਐ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ
ਮਠਲਿ ਬੁਲਾਈ ਐ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਨਿ ਫਿਦੈ ਘਰੁ ਬਾਂ
ਪਾਈ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਈ ਕਹੀ ਪੀਵੰ ਪਰਤੀ ਏਕ ਚਲਾਈ॥ ਪਹਿਤਾ ਹਜੀ
ਪੈਵੰ ਏਕ ਚਲਾਈ॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵੰ ਨਾਹੀ ਸਭ ਸੈਨ ਬਿਚਲਾਈ॥ ਏਤਾ
ਅੰਦਰੀ ਕਹੀ ਭਾਖਿ ਕਹਾਈ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਹਿ ਬੁਤੇ ਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕੋਹ
ਦਹੀ ਕੋ ਜਿਉ ਪਹਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡੈ ਆਈ॥ ਆਖਣੁ ਆਖਿਨ
ਜੇ ਕੰਨਾ ਅਖੀ ਦੇ ਬਿਨਹਜੀ ਆਗੁ ਏਗਾ ਏਕ ਉਕਵੰਨਾ ਕੁ ਬਿਅਕੁ ਖਨ
ਖਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤੇ ਜੈ ਜਾਂਗੁ ਏਕ ਏਕੁ ਏਕੁ ਸਮਝੀ॥

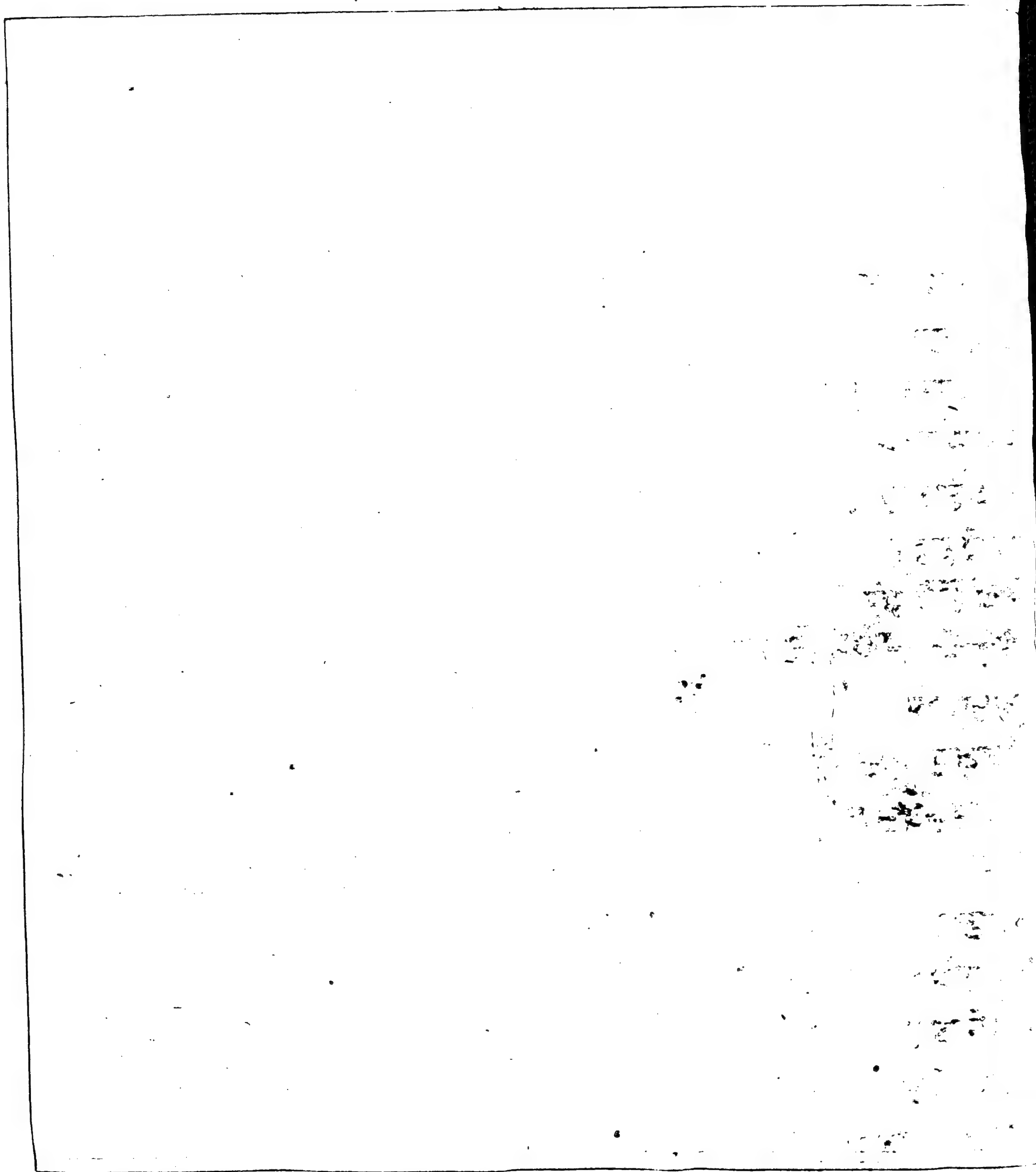
ਦਿਉਸਦੇਸਭੁਕੁਜੁਕੁਮਾਈਐ॥ਦਿਉਸਦੇਕੁਜਿਅਹੰਨਿਚਲਾਈਐ॥ਦਿਉ
ਚੇਤਨੁਚਾਹੁਚਾਹੁਲਾਈਐ॥ਦਿਉਸਦੇਸਭੁਕੁਜਿਪੈਥੈਖਾਈਐ॥ਦਿਉਸਦੇਦ
ਬਾਹੁਕੁਜਿਨਪਾਈਐ॥ਕੁਜੈਲਾਲਚਿਲਾਹੀਮਤਲੁਖਾਈਐ॥ਸਭੁਜਗੁਠੀਓਠਾ
ਆਈਐਜਾਈਐ॥ਤਨਮਤਿਤਿਸਨਅਹੀਸਬਾਦਿਬੁਝਾਈਐ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤੋਕੁਕੁਧਰਮੁਕੁਲੁਠਲਾਹੀਅਨੁ॥ਹਸਿਹਸਿਅਹੀਅਸਟਾਕੈਕਰਮੇ
ਧਿਆਨੀ॥ਪਤਿਕੇਸਾਦਿਖਾਦਲਾਏਦਨਕੈਸਿਹੀਦਨੁ॥ ਸੁਇਨੇਕਾਬਿਰਖੁਪਤ
ਪਰਦਾਲਾਕੁਲਜਵੇਏਲਾਲਾਤਿਤੁਠਲਾਤਨਲਗਾਉਮੁਖਿਗੁਖਿਤਹਿਰੋਹਿਰੋ
ਨਿਤਲਾਨਾਨਕਕਰਮੁਏਦੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਏਦੈਲੇਖਾਅਠਸਭਿਹਕੁਰਕੁਰ
ਚਰਨੀਪੁਜੈਸਦਾਦਸੇਖਾ॥ਤੰਸੁਏਤੁਲੇਭੁਕੇਪੁਚੇਨਦੀਅੰਘਰੀ॥ਪਵਹਿਜੁਦਭੁਤਿਨ
ਕਤਰੀਐਕਰਮੀਲਾਹੀ॥ ਜੀਵਦਿਅਮਰਮਾਹਿਨਪੋਚਤਾਈਐ॥ਦੁਟਾਈ
ਪੁਸੰਸਾਕੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐ॥ਸਚਿਨਧਰੇਪਾਅਹੰਧੈਧਾਈਐ॥ਕਾਲਬੁਧਾਐਕਾਕੁਰ
ਹਿਦਨੀਆਈਐ॥ਪੁਕਮੀਸਿਹਿਜੰਦਾਰੁਮਰੇਦਾਈਐ॥ਅਪੇਦੇਉਧਿਅਹੰਮੈਕਾ
ਈਐ॥ਮੁਏਤਨੁਸੁਖੇਲੰਮੁਭਰੀਐਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਭੰਡਿਸਮਝਾਈਐ॥
ਤੁੰਮੀਤੁੰਮਾਦਿਸੁਅਕੁਧਤੁਰਾਨੰਮੁਠਲਾਮਨਿਮੁਖਿਵਸਤਿਉਤੁੰਮੈ
ਸੁਤੁਚਿਤਿਨਅਵਹੀ॥ਨਾਨਕਕਰੀਐਕਿਸੁਏਚਨਿਕਰਮਾਬਾਏ॥੧॥ ਮਤਿਮ
ਯੇਰੂਕਿਰਤੁਸਾਬਿਕਬਭਿਤਮਕਬਨੀਚਾ॥ਕਬਚੰਦਨਿਕਬਅਕਿਡਾਲਿਕਬਭਿਰੀਪ
ਹੀਤਿ॥ਨਾਨਕਪੁਕਮਿਚਲਾਈਐਸੁਹਿਬਲਾਹੀਹੀਤਿ॥੨॥ ਪਉਤੀ ਕੇਤੇਕਹਾਉ
ਕਾਣਕਉਕਹਿਜਾਵਣਾ॥ਵੇਦਕਹਿਉਵਖਿਅਣਅੰਤੁਪਾਵਣਾ॥ਪਤਿਐਨਹੰਤੁ
ਦੁਬੁਝਿਐਪਾਵਣਾ॥ਖਟੁਦਰਸਨਕੈਭੇਭਿਕੈਸੈਸਚਿਸਮਾਵਣਾ॥ਸਭਾਪੁਖੁਸਭ
ਖੁਸਬਦਿਸੁਭਾਵਣਾ॥ਮੰਨੇਨਤਿਉਬਿਸੰਖਦਗੁਪਾਵਣਾ॥ਖਾਲਕੁਕਉਅਦੇਮੁਰ
ਚੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨॥ ਸੋਕਰਮੰ ੨ ਮੰਤ੍ਰੀਤੋਏ

ਕੁਤਿਅਨਾਹੀਲਗੈਜਾਈ॥ਆਪਣੁਤਰੀਆਪਣੈਦੇਉਕੁਚਾਅਪੇਲਾਈ॥ਪੁਕਮਪਈ
ਆਧੁਰਿਕਸਮਕਾਅਤੀਤੁਪਕਾਯਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਸਿਓਮਨਮੁਖਅਜੈਭੁਏਓਕਿਨਿਆਈ॥
ਦੁਹਾਸਿਹੀਆਆਪੇਖਸਮੁਦੈਕੈਕਹਿਉਪਾਈ॥ਨਾਨਕਏਵੇਜਾਈਐਸਭਕਿਯ
ਤਿਸਹਿਰਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਪਰਕੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁਜਾਣਾ॥ਗੁਰਦੁਹੰਦਵੈਬੁਝੈ
ਤਵੈਦੁਸੁਜਾਣਾ॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਏਮਿਤਮਾਣਾ॥ਮੁਲੁਜਾਇਗਲਾਕਰੇਭਾਣੇ
ਲਾਏਹਣਾ॥ਲਬਿਨਚਲੀਸਚਿਹੈਸੋਦਿਸਟੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਰਸੰਧੇਅਗਾਸਕਉਕਿਉ
ਪਾਉਚੈਬਾਣਾ॥ਅਗੈਓਤੁਅਗੰਮੁਏਵਹਿੰਦਜੁਜਾਣਾ॥ ਨਾਹੀਪੁਰਖਾਪਿਆ
ਹੁਏਮਿਸੀਗਾਹੀਆਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਭਾਤਿਨਹਨੀਵਹੀਆ॥ਮਤਲਾਮੰਤ੍ਰਿਨਿਦਾਸੁਸ
ਬਦਿਸਵਹੀਆ॥ਸਚੁਕਰਨਿਅਹਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਹੀਆ॥ਸੋਓਨਿਕਸਮੇਧਾਸਿਉਕਮਿਸਿਧਾ
ਹੀਆ॥ਸਖੀਕਹਨਿਅਹਦਾਸਿਮਨੁਧੇਅਗੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧਿਗੁਦਾਸੁਭਟੁਸੁਜੀਵ
ਦਾ॥੩॥ ਬਦਿਸਵਹੀਅਸੁਅੰਮਿਤੁਪੀਵਿਆ॥ ਮਾਮੁਮੀਓਨਾਏਪਤਿ
ਗੀਰਿਓਨਕੁਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਏਪਤਿਆਸਾਉਹਰੇਕਿਸੁਕਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀ
ਕੀਪੁਡਾਯਾਣਾ॥ ਨਿਓਠਲੰਤਸੇਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਬੁਧਮਨਈਦਤੋਸਾਗ
ਮੰਤ੍ਰਿਸਿਹੁਪਰਸਾਦੀਤਹਾਏਕੋ॥ਕਰਣਕਰਣਸਮੁਕੁਏਕਪੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੀ॥ਕਾਹ
ਕੁਰਤੇਵਸਿਓਜਿਨਿਕਲਾਹੀਧਾਹੀ॥ ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰੀਚਾਚੀਵਸਿਆ ॥
ਸਚਾਖਸਮਕਿਅਣਕਮਲੁਦਿਗਸਿਆ॥ਖਸਮਪੁਖੁਪਾਈਮਨੁਹੰਦਸਿਆ॥ਦੁਸ
ਮਾਨਕਮਾਹੀਸਜਣਸੁਸਿਆ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸਚਾਮਾਹੁਦਸਿਆ॥ਸਚਾਸ
ਚਾਹੀਚਾਹੀਕਲੁਦਿਧਉਸਿਆ॥ਚਾਚੀਕਥੈਅਕਲੁਸਬਦਿਸਵਹੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੀਓਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆਹੀਆ॥ ੪॥ ਖਤਿਅਉਜੰਮੇਖਤੇਕਰ
ਨਿਕਤਿਅਦਿਉਪਾਓ॥ਧੋਤੇਮੁਲਿਨਤਿਤਹਾਏਜੇਸਭਿਧੋਵਣਪਾਓ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬ
ਖਸੀਅਓਨਾਓਤਪਾਓਪਾਓ॥੫॥ ਨਾਨਕਬੋਲਾਏਕੁਭਾਣਾਦੁਖਚਾਡੇਮੰਗੀਅਓ

ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੁਇ ਦਹਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਾਇ ਮਨੁ ਕਾ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਾਇ ਤਹੀ ਮੈ ਜਿਥੈ
 ਗੀਚੁ ਪਾ ॥ ਚਾਹੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਪੁਰਖ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਰ
 ਲਿਆ ॥ ਓਏ ਜਿਥੁ ਲੇਹਾ ਤਹੀ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਦੁਸਦੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਪਇਆ
 ਰਤਨੁ ਪਹਾਉ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀ ਏਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥ ਨਿਰੰਗੁ ਅ
 ਰੁਣਾਗੀ ਗਾਇ ਸਿੰਗਾਇਆ ॥ ਨਾਵੁ ਤੁਝ ਲਾਜਗੁ ਠਹੈ ਬੇਤਾਇਆ ॥
 ਭੈਦਿ ਚੇਜੇ ਮੈਥੈ ਮੈਥੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਓਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈਦਿ ਚੇਜੇ ਮੈਥੈ ਸੁਹਿਲਾ ਆਇ ਅਸੇ
 ਓ ॥ ਭੈਦਿ ਏਜੀ ਵੈ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਆਖੁ ਸੀ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈਦਿ ਏਜੇ ਮੈਥੈ ਖੁਹਿ
 ਕਾਲੇ ਓਠਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਓਇ ਦਇਆਲੁ ਤਸਹ ਪਾਧੁ ਗੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਓਇ ਦਇਆਲੁ ਨਕ ਬਹੁਤੁ ਗੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਓਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਦੁ ਖੁਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਓਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਹੀ ਗੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਓਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਜ ਮਕਾਡੁ ਰੇਵਾ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਓਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਸਦੀ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਓਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਨਵ ਨਿਸ਼ਿਧਾ
 ਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਓਇ ਦਇਆਲੁ ਤਸਚਿ ਸਮਾਇਐ ॥ ਸਿਰਖੇ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੁਠਾ ਮੰਗੀ ਮੰਗੀ ਕਾਹੀ ॥ ਠਹਿ ਠਹੀ ਓਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਕੁਝੁ ਖਾਣੀ ਦੇਖੀ
 ਗੰਠੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵੰਗੀ ਸਿਰਖੇ ਠਾਇਨਿ ਭੁਗੀ ਅਨਿ ਤਬ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਓ ਪੀਓ ਭਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ
 ਟਬਹੀ ਦੇਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾਧੀ ਰਨਪਤਿ ਕਿਥੀ ਅਨਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕੇ ਬਾਓ ਪਾਹੀ ॥ ਅਨੁਸਾਰਿ
 ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨਚੇਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚਲਹੁ ਓਹਿ ਦੇਨੁ ਤੀਰਥੈ ਦੇਕੁ ਭੀ
 ਭੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹੀਨਿ ਤਮਹੈ ਦੜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਓਥੀ ਕੁਝੁ ਖਾਣੀ ॥
 ਛੀਜਾਹੀ ॥ ਨਾਓਓ ਜੇਗੀ ਨਾਓਓ ਜੰਗੁ ਮਨਾਓਓ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ॥ ਦਇਆ ਦਿਓ ਏਕੁ ਰਹਿਓ ॥
 ਤੇਠਿ ਟਾਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਅ ਮਾਠੀ ਜੀਵ ਲੇਸੇਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਈ ਰਹੀ ॥ ਦਾਨੁ ਤੈਥੈ ਸਨਾਹੁ
 ਵੰਜੇ ਭੁਖੁ ਪਈ ਸਿਰਖੇ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਫੁਰਤ ਨ ਭਿਯੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀ ਅਮਾਧਾਈ ॥ ਅਠ ਸਾਠ
 ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਕਾਧੇ ਪੁਰਖੀ ਲਗੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇਨਿ ਵਜਾਨੈ ਤੇ ਪੁਜਾਨਾ ਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਈ

ਅੰਜੀ ਦਵਿਅਾਂਗਤਿ ਤੋਵੈ ਜਾ ਸਿਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁ ਕੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏ ਨਗ
ਈ। ਵਠੈ ਤੋਉ ਐ ਤੋਉ ਬਿਲਾਵ ਲਜੀ ਅੰਜੁ ਗਤਿ ਸਮਾਈ। ਵਠੈ ਅੰਨ੍ਹ ਕਮਾ ਦੁਕ
ਭੁ ਸੈ ਪੜਦਾ ਤੋਵੈ। ਵਠੈ ਪਾਤੁ ਚਹਾਨਿ ਤਿਸੁ ਹੀ ਸਾਧਨ ਦਹੀ ਬਿਲੇ ਵੈ। ਤਿਤੁ ਪਾ
ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਾਇ ਐ ਕਾਰਜੁ ਸੈ। ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਅਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾ ਤੈ ਜਿਤੁ
ਆਈ। ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁ ਕੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਚਾਈ॥ ਅਗੀ
ਕੁਕੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਹੀ ਗਤਿ। ਚੰਦ ਅਨੇਕ ਕੇ ਕੋ ਪਭੁ ਏ ਪਾਈ ਕੇ ਆਜਾਤਿ। ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ
ਜਿਸੁ ਵਿਚੇ ਸਭੁ ਕੇ ਚੁੱਤੋ। ਨਾਨਕ ਤਾਪਤਿ ਜਾਈ ਐ ਜਾਂਪਤਿ ਹੋ ਸੋਇ॥
ਤੇ ਸੁਬ ਤਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਇ ਆ। ਤੁਸਚਾ ਦੀ ਬਾਣੁ ਹੋ ਆਵਣੁ ਜਾਇ ਆ। ਸਚੁ ਜੀ
ਤਨੁ ਸਿਤੁ ਪੈ ਜੇ ਆ। ਸਚੁ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮਾਨੁ ਸਬ ਦੇ ਸੋਇ ਆ। ਮੰਨਿ ਐ ਹੀ ਆਨੁ ਧਿਆ
ਤੇ ਪਾਇ ਆ। ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀ ਸਾਨੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇ ਆ। ਤੁਸਚਾ ਦਾ ਤਾਨੁ ਤਦੇ ਵਹਿ
ਏ। ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਇ ਆ॥ ਦੀ ਬਿਆਆਭੇ
ਇਸਾ ਸਿਫ ਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਓ। ਤਿਨ ਕਉ ਕੇ ਆਉ ਪਦੇ ਸੀ ਐ ਜੀ ਨਗੁ ਨਾਨਕ ਦੇਓ॥
ਹੀ॥ ਅਪੁ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ। ਜਿਸੁ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ਤੇ ਸੁਸਭ ਕੇ ਚੁਸੁਝੈ। ਕਹਿ ਕਹਿ
ਸਮੁਝਿ ਆਉਝੈ। ਤੁਕ ਮੀ ਸਗਲ ਕਰ ਅਕਰਾ ਆਪੇ ਜਾਇ ਸਹ ਬਵੀ ਚਾਗੁ। ਅਕਰਾ
ਮਾਖਿ ਆਪਿ। ਸਹੈ ਭਾਤਿ ਤੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਤਿ॥ ਤਉ ਚਾਚੀ ਦੇ ਕਾਰੁ ਕਾ
ਏ। ਨਾਨਕ ਤਿਹੈ ਤੋਵੈ ਵਾਧੁ ਹੁ ਭੁਭਾਇ ਆ। ਚਾਚੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਕਸਮ ਬੁਲਾ
ਸਚੀ ਸਿਫ ਤਿਸਾ ਲਾਭ ਪੜਾ ਪਾਇ ਆ। ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇ ਆ। ਗੁ
ਤੀ ਮੁ ਧਾਰ ਜਿ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ। ਚਾਚੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬ ਦੁਵਜਾਇ ਆ। ਨਾਨਕ ਸਚੁ
ਤਿਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆ॥ ॥ ੧ ॥

१२०

॥ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਵੁ ਦਰੁ

ਤੇਲਾ ਮਨ ਮਤਿ ਭਉ ਲੀ ਬੇਲੇ ਬੇਲਾ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀ ਐਸੀ ਐਭਾਗੁ ਨ ਦਰੀ ਕਰ ਮੀਗੁ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘ ਸਿਧਾਹੀ ਭੈ ਭਉ ਹਾਥਿ ਆਭਾਉ ਸਦਾਹੀ ॥ ਭਉ ਭੈ ਤ
ਨਿਅਗਨਿ ਭਯੈ ਭੈ ਨਾ ਲਿਭੈ ਭਉ ਪਜੀ ਐਸ ਬਦਿ ਸਦਾਹੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਪਾਜ ਤ ਕਦੁ ਨਿਕਚਾ ਅੰਧਾ
ਸਚ ਅੰਧੀ ਸਟਾ ॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਭਉ ਜੈ ਚਾਉ ॥ ਸਤ ਸਸਿ ਆਣ ਪਪੈ ਨਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਬੋਲੁ ਦੁਆਉ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਦਭ ਦੁਆਉ ॥

ਡਹਿ ਪਰੁ

॥ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਭਉ ਕੇ ਭਉ ਤੁ ਭਉ ਭਉ ਪਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜੀ ਨ ਭੀ ਜਾਇ ॥
ਜੇ ਕਿਛੁ ਦਰੁ ਭੈ ਸਭ ਤੇ ਹੀ ਰਜਾਇ ॥ १ ॥ ਡਹੀ ਐ ਜੇ ਡਹੁ ਭੈ ਡਹੁ ॥ ਡਹੀ ਡਹੀ ਡਹੁ ਡਹੁ ਮਨ ਕਾ ਸੋਹੁ ॥
॥ ਡਹੁ ਡਹੁ ॥ ਨਾਜੀ ਭਉ ਮੈ ਨ ਰੁਝੈ ਤੋਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀ ਅਸੋ ਕਿਛੁ ਕੀ ॥ ਭਉ ਮੈ ਆਵੈ ਭਉ ਮੈ ਜਾਇ ॥
ਅਗੈ ਪਾਏ ਭਉ ਮਿਸ ਮਾਇ ॥ २ ॥ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਭਉ ਬਭਉ ਤੈ ਸਾਨੁ ॥
ਭਉ ਭਉ ਪੀਠ ਆਧਾਹੁ ॥ ਦਿਖਾਏ ਮਹਿ ਭਉ ਭਉ ਗਵਾਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋ ਭਉ ਭੈ ਕੋ ਭਉ
ਭੈ ॥ ਸਭ ਭੈ ਤੇ ਹੁੰ ਸਭ ਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਕੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੁ ਬਿਖ ਮੁਖੀ
ਗੁਰੂ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਃ ॥ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਹਿ ਦੇ ਭਉ ਸੇਖੁ ॥
ਭਉ ਭਉ ਕੇ ਭਉ ਭਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕਦੁ ਰਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਭੀ ਪਾਇ ॥ ਭਉ ਭਉ ਸਹ ਮਸੁਰ
ਤੇ ਭਉ ਸਹੁ ਭਉ ॥ ਕਹਈ ਕਾ ਮਛਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਏ ॥ ਸਾਹ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀ ਆਉ ਵੇਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ
ਸੰਤ ਤਿਕੁ ਭਉ ਨ ਕੋ ਜੋਗੁ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਃ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਈ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲਾ ਚੰਦ
ਲਚ ਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਕੇਲਾ ॥ ਨਉ ਦਰੁ ਦਾਜੇ ਦਸੁ ਦਰੁ ਆਹੁ ॥ ਬੁਝੇ ਹੀ ਅਗੀ ਭੈ ਭਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਕਥੁ ਕਥੁ ਕਥੁ ਮਤਾ ਸੋਈ ॥ ਅਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ਸੁਝਿ ਆਈ ਪੋਈ ॥ ਭਉ ਭਉ ਦੇਹੀ ਮਈ

ਬੇਲੈਪਉਛਾ ਬੁਝੇਗੇ ਆਨੀ ਮੁਆਪੈਕਉਛਾ ਮੁਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅੰਕਾਗਾ ਓੰਤੁ
 ਮੁਆਜੇਦੇਖਣਹਾ ਜੈਕਾਇਤਤੀਹਥਜਾਪੀ ਹਤਨੁਪਦਹਥਘਟਹੀ ਮਾਪੀ
 ਜਿਪਜਿਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਇਓਤੀਹੀ ਓੰਦੀ ਵਸਤੁਜਾਇਓ। ਓੰਤੁ ਮੁਆਮੇਹੀ ਮੁਈ
 ਬਲਾਇਓ ਓੰਤੁ ਮੁਆਜੇ ਹੀ ਓਆਸਮਾਇ। ਕਉਨਾਨਕਗੁਹੀ ਬੁਝਮੁਦੇਖਾਇਓਆ ਮਹਤਜਾ
 ਤਾਨਦਹੀਨ ਆਇਓਆ। ਸੁਇਸੁਇਬੁਝੈ ਮੈਨਾਓ
 ਤਕੇਸਦਬਲਿਓਹੈਜਾਓ। ਆਪਿਭੁਲਾਏਠ ਓੰਤੁ ਨ ਠਾਓ। ਤੁਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਲਾਓ।
 ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਇ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਪੀਸੁਭਕਾਇ। ਹਓਓ। ਖੇਤੀਵਣਜਾਵੈਕੀ
 ਓੰਟਾ। ਪਾਪੁਪੁੰਨਬੀਜਕੀਪੋਟਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੀਅਸਭੇਟਾ। ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਓਟਾ।
 ਸਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖਾ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਸਾਚੁਪਹੀਖਾ। ਜਲਪੁਰਾਇਹਿਸਕਸਲਪਹੀ
 ਥਾ। ਸਬਦਿਹਤੇਮੀਠੇਹਸਈਖਾ। ਓਕਮਿਸੰਜੋਗੀਗਜਿਵਸਦੁਆਗਾ ਪੰਚਵਸਤੁਮਿ
 ਜੋਤਿਅਪਾਗਾ ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿਸਦਾਹਣਹਾ। ਗਾਓ। ਗਉਤੀ
 ਜਾਤੇਜਾਇਕਉਤੇਅਵੈ। ਕਉਓਪਜੈਕਉਜਾਇਸਮਾਏ। ਕਉਓਬਾਧਿਓਕਉਓਕਉਤੀ
 ਪਾਵੈ। ਕਉਓਅਥਿਨਾਸੀਸਉਜਿਸਮਾਏ। ਨਾਮੁਹੀਦੈਅੰਸਿਤੁਮੁਖਿਮੁਖਾ। ਨਹਓਨਾਮੁ
 ਹਨਿਓਕਾਮੁ। ਹਓਓ। ਸਉਜੇਅਵੈਸਉਜੇਜਾਇ। ਮਨਤੇਓਪਜੈਮਨਮਾਓਸਮਾਇ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਮੁਕਤੇਬੰਧੁਨਪਾਇ। ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਓਏਹੀਨਾਇ। ੩ ਵਹਪੰਝੀਬਉਨੇ
 ਬਾਸਾ। ਸੁਖਦੁਖੀਅਮਨਮੇਓਵੇਣਾਸਾ। ਸੀਧਾਬਿਓਗਤਕਉਆਗਾਸਾ। ਦਉਦਿਸੇਬਾਦ
 ਓਕਰਮਿਲਿਓਆਸਾ। ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗਉਲਿਓਬਾਟਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੁਏਬੁਝਪਾਇ।
 ਵਕਰੁਸੁਨਪਹੁਓਟਾ। ਗੁਰਮਿਲਿਓਏਬਜਕਕਪਾਟਾ। ੪ ਸਧਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗਾ
 ਓਹਓਸੇਪੂਰੇਹੀਓਗਾ। ਮਨੁਤਨੁਦੇਲੈਸਉਜੇਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਤੁਪਾਇ।
 ੫ ਵਹਪੰਝੀ ੬ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਾਓਚੀਤਾ। ਬੁਝਵਿਕਾਰੀਜਾਗੈਓਤਚੀਤੁਪੁੰਜੀ
 ਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤਾ। ਤਰਤਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤਾ। ੭ ਵਹਵਹੁਸਚੇਮੈਤੇਰੀਵੇਕਾਓ

ਹਰਿਭਾ ਅਗਨਿ ਪਾਈ ਬੈਠੈ ਭਜਵਾਉ ॥ ਜਿ ਤਵ ਭੰਦ੍ਰੀ ਏਕ
ਹੀ ਨਾਹੀ ਭਉਭਾਉ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਮੈ
ਮੁਏ ਕਿਉ ਪੁਛਾਉ ॥ ਪਰ ਪੰਚਦਿਆਹਿ ਹਰਿ ਆਮਨੁ ਦੇਉ ॥ ਬਿਰੁ
ਬਿਰੁ ਬਿਰੁ ਚੜ੍ਹਿ ਉਜਾਏ ਵਹੁ ॥ ਠਕੇ ਬੋਹਿ ਬਦਹੁ ਮਾਗੁ ॥
ਏਕੁ ਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਹਿ ਘਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਭਲ
ਠਾਗੁ ॥ ਅੰਸਿ ਤਪਾਹੁ ਗਨਿ ਦਸਦੁ ਆਗੁ ॥ ਤਿਭਵਣੁ ਏਧਿ ਆਆ
ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐ ਅੰਸਿ ਤਹੁ ਸੁਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿਭਾ ॥
ਮਨਿ ਆਆ ਆਪੇ ਮੁਆਮਨੁ ਮਨ ਤੇਜਾਨਿ ਆਨ ਜਹਿ ਭਈ ਘਰੁ
ਨਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮੰਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥ ਅਧਿਕਾਇ ਬਹੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾ
ਠਹੁ ਜਾਮਿ ॥ ॥ ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰੁ ਜਾਉ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ
ਹੁ ਮਤਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਾਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਬੁਨਿ ਵਾਹਿਗੁ ਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾ
ਅਏ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਭੀਜ ਪਿਯਾਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹਣਾ ॥ ਹਰਿ
ਦੁਇ ਪਾਭਗੈ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਲਾਗੈ ॥ ਜੀਵਤੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਐ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੁਚਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪਉੜੀ ਉਚੈ
ਮਕਾਭਉ ਸੁਚਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਐ ਮੇਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਬੁਦਿ ਬਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥
ਪਉ ਆਨ ਹਮੈ ਟੈ ਕੋਉ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ॥ ਭੋਤਿ ਸੁ
ਮਦੁ ਨ ਕਰੈ ਵੇਦਾ ਲਾਦੁਆ ॥ ਨਾਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇ ਵਡੇ ਹੀ ਦਾ
ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਹਰਿਭਾ ॥ ਤੂੰ ਏਵਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਈ ਨਾ
ਕੀ ਆਗੁ ਬੁਨ ਆਵੈ ਹਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਤੁ ਤੈ ਪਾਸਿ ॥

ਤੁੰਮਾਰੀ ਜੀਵਾਲ ਭਿਖਾ ਸਿਮਿਲਾਇ। ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ। ਤੁਦਾਨਾ ਬਿਨਿ
 ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੈਗੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਉ ਭੋਲੈ ਸੈ ਤੈਗੈ। ਤਨਮੁ ਭਿਖੈ ਭਾਨਾ ਧੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ।
 ਹਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਚਾਤਾ। ਤੇਰਾ ਤਾਨੁ ਮਕੀ ਵਡਿਆਈ। ਨਾਨਕ ਰਹਤ ਭਰਾ
 ਤਿਸੁ ਰਖਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇ ਆਖਾ ਪਿਉ ਪੀਆਇ ਆ॥
 ਅਨਭੈ ਦੇਸੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਆ॥ ਕਿ ਆਡਹੀ ਐਰੁ ਰਹਤਿ ਸਮਾਨਾ। ਧੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ
 ਚਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਭਾਜਿ ਸੁਨਹਰਾ ਮੂਰਿ ਦੇਹੀ ਹਾਸਿ। ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਜਾ
 ਏਸ ਦੇਹੀ ਸਾਧੁ ਬਿਆਲਾ। ਏਤਉ ਤਮਨੁ ਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲਾ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰਾ ਮੂਰਿ ਦੇਸੇ
 ਧੁਰੇ। ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਕੁਮਦੁ ਗੇ॥ ਜਨਮਿ ਮਹੈ ਰੇ ਗੁਣਹਿ ਤਕਾ
 ਗਾਚਰੇ ਬੇਦ ਕਥਾ ਆਕਾਗਾ। ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਕਹਿ ਦੇਵਿ ਆਨਾ। ਤੁਰੀ ਅਵਸਥਾ ਤਿਸੁ ਰਤੇ
 ਹਿਜਾਨ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ। ਬਾਹੁ ਜਿਨ ਮੁਨਿ ਏਉ ਮਰਣਾ॥ ਹਰਿ ਭਾਜਿ। ਤਾਰੇ
 ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿ ਮੁਖਿ ਸੇਈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾ
 ਏਆ। ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਗਤਿ ਹੀ ਪਾਇ ਆ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਿਰਾ ਮੂਰਿ ਦੇਸੇ। ਗੁਰਮੁਖ
 ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਫਿਰੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਦਾ। ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ਜਿਨਿ
 ਏਆ ਗੁਰ ਦੇ ਬਿਦਿ ਆਇ ਆ॥ ਅਸਾਮਾਨਿ ਹਾਸੁ ਬੁਝਾਇ ਆ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਸੁ ਸਹਾਇ ਸੁਖੁ ਟਾਕਾ॥
 ਨਾਨਕ ਫਿਰਹਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇ ਆਗੈ ਸੁਖਾ ਲੀਯਾ
 ਜੀਏ ਪੁਸੰਸਾਗੈ॥ ਲਬ ਲੇਕੁ ਮੁਚੁ ਕਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤਉ ਠਾਵਹਿ ਭੋਗੈ॥ ਤੁੰ ਕਾਇ ਅਮੈ ਰੁ
 ਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰਤਿ ਪਹਿ ਚੌਗੈ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਤਮਾਗੀ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਹ ਤਸੀ ਮੋਹੀ
 ਅਜੇ ਬਹੁ ਜਿਨ ਅਵੇਵਾਗੀ॥ ਹਰਿ ਭਾਜਿ। ਫਿਰਿ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇ ਆ॥ ਤੁੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਤਮਾਗੀ
 ਨਿੰਦਾ ਚੰਦਾ ਕਹਾਇ ਪਰਾਈ ਭੂਠੀ ਲਾਇ ਤਬਾਹੀ॥ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਜੇਹਤਿ ਜੀ ਅਜੇ ਰਹਤਿ ਤਰੀ
 ਬੁਝਿ ਆਈ॥ ਤੁੰ ਸੁਚਾਇ ਆਤੁ ਪਿਛੈ ਹਰੀ ਏਉ ਚੰਦ ਜੇਹਤਿ ਏਈ ਅਤਿ ਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਤੁੰ ਕਾਇ ਆ॥ ਤੁੰ
 ਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿ ਆਕਰ ਮੁਕਤਿ ਆ॥ ਕਹੀ ਤੇਰੀ ਮੇਜਾ ਕੇ ਫੁਲੀ ਆਤਮਾ ਨਿਤ॥

ਭਾਇਆ ਭਲਾ ਤਿਨ ਸੋਭਾ ਪਲਾ ਤਿਨ ਦੇ ਭੀ ਅਭਿਲਾਜ ਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਭਉਖੀ ਦੁ
ਖੈਲੀ ਭੈ ਭੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਦਤਨ ਪ੍ਰਚੈ ਕੋਈ ॥ ੪੭੭ ॥ ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਕਪਾਸੁ ਉਨਾ
ਕਪੜ ਕੇ ਰੇਭਾਗਾ ਕਿਸ ਭੀ ਨਾ ਲਿਖ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਭੁਜਿ ਭੁਜਿ ਪਏਗ ਵਾਗਾ ਕੁਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈਸ
ਰਕਿ ਚ ਚਾਥਿ ਆਇ ਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਗਾ ॥ ਦੇਵੇ ਨੀਵੇ ਦਵਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ
ਕੀ ਦੇ ਗੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚੇ ਨਦੇ ਭੀ ਕਿਸ ਭੀ ਅੰਧੁ ਜਾਇ ਸਭ ਮੇਰੀ ਸੋਇ ਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇ ਨ ਮਾੜੀ ਸੰ
ਖੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮੁਹੁ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ਭਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ੪੭੮ ॥ ਸਾਹੁ ਸਾ
ਹਾ ਕੁਰੁ ਭਾਗਾ ਤਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਣ ਜਾਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸੁਰੁ ਸਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰੀ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥
ਅਵਹਿ ਪੰਚ ਤਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਿ ਯਹ ਬਾਹੁ ਮ
ਨਾ ਮਾਰਿ ਉਦਾਤ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਹੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥ ਸੁਹਿ ਮਨਾ ਮਾਉ ਚਹਿ ਮਨਾ
ਅਗੈ ਜਮ ਦਲਾਇ ਖਮੁ ਘਣਾ ॥ ੪੭੯ ॥ ਉਸਾਰਿ ਮੇਰੇ ਲੀਹੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀ ਤਹਿ ਬੈਠੀ
ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਿ ਤੇ ਕੇਲ ਕੇਰੀ ਤਕਾ ਮਇ ਅਵਹਿ ਉਦੇ ਨਿਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ਚਾਹਿ ਮੇਰੇ ਲੀ
ਲਹਿ ਮਾ ਦੇਹੁ ਸਾਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥ ਜਮ ਭੰਡ ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪੜਿ ਆਭਾਗੀ ਹਏ ਸੇ
ਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮਣਿ ਲੈ ਜੈ ਸੁਇ ਨਾਹੁ ਪਾਸਿ ਤੇ ਲੈ ਜੈ ਨਿਸੁ ਖਾਧਾ ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ
ਕਹਾਇ ਜਾਸੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮੁੰਦਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀ ਤਹਿ ਮੁੰਦਾ ਕਾਂ
ਏ ਆਤਮਿ ਜੈ ਭੰਗਾ ਤਾ ਪੰਚ ਦੇਲੇ ਦਸਿ ਕੀ ਜਤਿ ਹਾਵ ਲਾਇ ਤੁਮ ਨੁਕੀ ਜੈ ਭੰਡਾ ਤਾ ॥ ਜੋਗੁ
ਗਤਿ ਉਦਾਵ ਸੇ ਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੁਜਾ ਭੋਗੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵ ਸੇ ਤਾ ॥ ੪੮੦ ॥
ਭੀ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਇ ਐ ਜੇ ਗੁਪਾਈ ਐ ਤਮ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨੀਂਗਾ ਤਾ ॥ ਤਿਭੁ ਦਣ ਤਾ ਹਣ ਭਾਗੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਏਕੁ ਨਚੇ ਤਸੁ ਅੰਧਾ ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਠਿ ਪਟੰ ਬੁਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵ ਸੇ ਸੰਸਾਰ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵ ਸੇ ਤਾ ॥
ਏਕੁ ਸੁਰੁ ਹਣੀ ਜੇ ਚੇ ਤੁਲਾਵ ਭਿਲਾਇ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵ ਸੇ ਤਾ ॥ ਜਪ ਸਿਨਿ ਹੰਜ ਨੁਰ
ਸਿਨੁ ਸਾਕੁ ਏਕੋ ਲਾਭਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘਣਾ ॥ ੪੮੧ ॥ ਕਾਇ ਆਕ ਮਲੀ ਤਸੁ ਉਛਾਣਾ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੀ ਰਹਤ ਬਿਭਾਣੀ ਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਦਏ ਭੀ ਪੈਦਾ ਪਦੁ ਰਾਇ ਤਾ

ਅਭਿਖਧਮੰਤ੍ਰਮੁਲਮਨਏਕੈਜੇਕਹਿਦ੍ਰਿੜਚਿਤ੍ਰਕਜਿੰਗੇ
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨਤਾਲੀਜੈਗੇ॥ ਮਨਏਕੋਸਾਹਿਬੁਭਾਈਗੇ॥ ਤੇਰੇਤੀਜੇ
 ਗੁਣਸੰਸਾਰਿਸਮਾਵਹਿਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਗੇ॥ ਹਰਭਾਸਿਕਰਖੰਡੁਮਾਇਆਤੀ
 ਮੀਠੀਤਮਤਭੁਪੰਡਭਿਚਾਰੀਗੇ॥ ਗਤਿਅਨੇਹੀਸੁਖਸਿਨਾਹੀਲਜੁਟੁਕਸਿਮੁਸਾਭਾਈਗੇ
 ਮਨਮੁਖਿਕਹਿਤੇਤਾਦੁਖਲਗੈਕੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਾਈਗੇ॥ ਜਿਤਿਨੀਕੀਅਸੋਈਤੋਆ
 ਕਿਹਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਗੇ॥ ਸੁਭਰਭਰੇਨਹੋਵਹਿਭੁਏਜੇਹਾਤੇਗੁਲਾਈਗੇ॥ ਤਿਨਕੀਪੰਕ
 ਹੋਵੈਜੇਨਾਨਕਤਭਿਮੁਜ਼ਾਕਿਓਪਾਈਗੇ॥ ਕਤਕੀਮਾ
 ਈਬਾਪੁਕਦਕੇਹਾਕਿਦੁਖਾਵਹੁਮਅਏ॥ ਅਗਨਿਬਿੰਬਜਲਭੀਤਹੀਨਪਜੇਕਾਏਕੰਮਭਿ
 ਪਾਏ॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਕਭਿਏਜਾਏਗੁਣਤੇਗੇ॥ ਕਏਨਜਾਣੀਅਭਿਗਣਮੇਗੇ॥ ਹਰਭਾਸਿਕੇਤੇ
 ਰੁਖਬਿਰਖਤਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੁਭਿਪਾਏ॥ ਕੇਤੇਨਗਕੁਲੀਮਹਿਅਏਕੇਤੇਪੰਖਭਿਰਾਏ॥ ਹਰ
 ਪਟਏਕਿਜਮੰਦਰਭੰਨਕਹੀਚੋਹੀਘਰਿਅਵੈ॥ ਅਗੁਦੇਖੈਪੰਛੁਦੇਖੈਤੁਭੁਤੇਕਹੀਚ
 ਪਾਵੈ॥ ਤਟਤੀਰਥਤਮਨਵਕੰਡਦੇਖੈਤਟਪਟਏਬਾਜਾਗਾ॥ ਲੈਕੈਤਕੜੀਤੇਲਾਂਝਲਾਂਝ
 ਘਟਹੀਮਹਿਦੁਜਾਗਾ॥ ਜੇਤਾਸਮੁੰਦਸਾਗਰੁਨਿਰਭਰਿਆਤੇਤਾਭਿਗਣਮੇਗੇ॥ ਦੁਇ
 ਆਕਹੁਕਿਓਮਿਯਭਿਪਾਵਹੁਬੁਧਦੇਪਥਹਤਾਗੇ॥ ਜੀਅਜਾਅਗਨਿਬਖਥਭੀਤੇਪੈ
 ਭੀਤਹਿਦੋਕਾਣਤੀ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਪੁਕਮੁਪਚਾਏਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ੬॥ ੫॥ ੧੨੩
 ਹੈਏਗਵਾਈਸੋਭਿਕੈਦਿਵਸੁਗਵਾਈਆਖਾਇ॥ ਯੋਜੈਸਜ
 ਨਮੁਏਕਭਿਡੀਬਦਲੇਜਾਇ॥ ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਮਕਾਮੁਜੇਠਹਿਪਾਏਪਛਤਾਹਿ॥
 ਹਰਭਾਅਨਤਾਪਨੁਪਰਈਧਰੇਅਨਤਨਚਾਹਿਅਜਾਇ॥ ਅਨਤਕਭਿਚਾਹਨਜੇਸਏਸੋਆ
 ਏਅਨਤਗਵਾਇ॥ ਆਪਣਲੀਅਜੇਮਿਲੈਤਾਸੁਕੁਕੇਭਾਗੁਹੋਇ॥ ਕਰਮਭਿਪਹਿਨਿ
 ਬਜੈਜੇਲੇਚੈਸੁਕੁਕੇਇ॥ ਨਾਨਕਕਹਣਾਜਿਨੀਕੀਅਸੋਈਸਾਹਕਰੇਇ॥ ਭੁਕਾਨਾਨਾਏ
 ਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵਡਾਈਦੇਇ॥ ੧੧੦੮॥ ਗਤਿਨੇਕੁਭਾਣੇਸੰ॥ ੧॥ ਤਹਈਹੋਵਾਂਬਾਨੀ

ਗੁਰਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਹੁ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ॥ ਸਚੈ ਸਤਿ ਜੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥
 ਹਰਿ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐਤਿ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਾਂਤਿ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇ
 ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਟੋਇ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਟੋਇ॥ ॥ ਬਾਬੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਭਰ ਮਿਭੁ ਲਾਈ॥ ਭਿ
 ਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਟੋਵੈ ਸਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ॥ ਦਹ ਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ
 ਟੋਈ॥ ਕਿਸਨੈ ਕਹੀ ਐਤਾ ਤਾਭਿ ਕਸੇਈ॥ ਕਿਹ ਪਾਕੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਟੋਈ॥ ਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚੇ ਗੁਣਾ ਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ॥

ਸੁਖਾਨੁ ਸਦੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਟੋਇ॥ ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਦੁ ਸਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗਤ
 ਹੋਜਾ ਪੈ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਚੁਸਾਚਾ ਆਪੈ ਆਪੈ॥ ਕਹੁ ਮੁਠੈ ਸਤ ਸੰਗੀ ਮਿਲਾਇ॥ ਭਰਿ ਗੁਣਾ ਵੈਥੈ
 ਸਿਸੁ ਬਾਇ॥ ਹਰਿ॥ ਜਲ ਭੁਭਿ ਭਜਿ ਭਵ ਦੁਜੈ ਭਾਇ॥ ਭਰਿ ਸੁਨ ਚਾਖੈ ਠੀਕਾ ਆਲਾਇ॥ ਭਿ
 ਨੁ ਬੁਝੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੀਕਾ ਟੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀ ਆਚਲਿ ਆਇ॥ ॥ ਹਸਨਾ ਭਰਿ ਸੁਖ ਬਿਭਾ
 ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਹ ਪਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਸਾਚੇ ਹਰੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਚੀਚਾਗੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀ
 ਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਗੁ॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਂਡੁ ਟੋਇ॥ ਓਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟੋਕੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਨ
 ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਦੁ ਭਾਂਡੁ ਜਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਿਆਸੁ॥ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਜੀ ਕੁ ਅਰੇ
 ਐਕ ਗਾਵਤ ਹੋ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭ ਭੁਭਿ ਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾ
 ਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਆਗੁ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਗੁ॥ ਗਾਵਤ ਹੋਵੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਵੈ॥ ਮ
 ਨੁ ਤਨੁ ਹਾਤਾ ਮਿਸੁ ਟਾਵੈ॥ ਹਰਿ॥ ਐਕ ਗਾਵਹੁ ਭਿਰਗੁ ਤਿਕਹੋ ਭਾਨਾ ਮੁਖ ਪਾਵਹੁ
 ਬਿਨੁ ਅਸਨੇ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਸੀ॥ ਅਪਨਾ ਪਿਰਾਭਿ ਆਸਦੁ ਭਿਰਿ ਧਾਹੈ॥
 ॥ ਭਗਤਿ ਕਹਾਤਿ ਮੁਹ ਕਾ ਪੁਜਾਵਹੁ॥ ਨਚੈ ਨਚੈ ਟਪਾਹਿ ਬਹੁਤ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਨਚੈ
 ਐਤ ਪੈ ਐ ਭਗਤਿ ਨ ਟੋਇ॥ ਸਬਦਿ ਮੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੇਇ॥ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਵਚਨੁ ਭਗਤਿ
 ਕਹਾਏ ਸੇਇ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਭੋਇ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਖਸੈ ਨਾਮੁ ਪਚਾਇ॥ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ਧਾਤੁ ਮਹਿ ਜਾਇ॥

ਬਿਨੁ ਮੁਏ ਕੈ ਸੇ ਭਯੋ ਪਾਇ। ਮਨੁ ਮੈ ਦਾ ਕੁਜੈ ਕੋਇ। ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮੈ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ।
ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵਤਿ ਆਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਯੋ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ। ਹਭਾਓ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਣੀ ਕਾਹ ਕਮਾਏ। ਤਾਂ ਏਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਏ। ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈ ਗਲ ਸਿਕਦਾ ਹਾ।
ਗੁਰ ਅੰਕੁਸੁ ਮਾਹਿ ਜੀਵਾਲਾ ਏਹਾ। ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾਨਿ
ਹਮ ਲੁਭੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਆਸ ਦਾਹੀ। ਭਉ ਮੈ ਦਿਚੁ ਤਜੈ ਦਿਕਾਹੀ।
ਜੋ ਧਰੀ ਹਾਥਿ ਅਨੁ ਮੈ ਲਿਖਿ ਲਾਇ। ਕਦੇ ਨਾ ਦਿ ਚੁੜ੍ਹ ਭਉ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ। ਅਪਣੀ ਕਲਾ
ਆਪੇ ਭੀਜੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਚਾਇ। ਭਉ
ਮੈ ਦਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਭੁ ਹਾਨਾ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ। ਬਹੁ ਚੰਤਾ ਚਿਤੈ ਆਪੁ ਨ
ਪਛਨਾ। ਧੰਧ ਕਰਤਿ ਆਅਨ ਦਿ ਨੁ ਦਿਹਾਨਾ। ਭਿਦੈ ਗੁਰਮੁਖੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਣੀ ਕਾਹ ਕਮਾਏ। ਹਭਾਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਦੈ ਗੁਰਮੁਖੁ ਪਚਾਤਾ। ਜਗੁ ਜੀਵਨੁ
~~ਮੈ ਭਉ~~ ਚਹੇ ਜਤਾ। ਭਉ ਮੈ ਮਾਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ। ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰ
ਮਾਇ ਪਾਤਾ। ਸੇਜਨੁ ਸਚੇ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ। ਧਾਵਤ ਦਰਜੇ ਠਾਕਿ ਹਭਾਏ।
ਨਾਮੁ ਨ ਵਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ। ਭਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਯੋ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ। ਗੁਰਮੁਖ ਕਰਤਿ
ਆਸੁ ਭੁਭੰਤਿ ਸਹੀਗਾ। ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨਾਨਕੀ ਜਮ ਪੀਗਾ। ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਅਧਿਕ ਜੀਗਾ।
ਨਾਨਕ ਸੋਇ ਸਦਾ ਭਯੋ ਭੀਗੀ ਹੀਗਾ। ਸੋਕਿ ਭਉ
ਸੋਕੇ ਜੀ ਸੁਨੇ ਜੀ ਅਪਹਾਨਾ। ਸੋਕਿ ਭਉ ਸੋਕੇ ਸਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ। ਜਿ ਤੁਸੈ ਦਿ ਐ ਦਰੁ
ਭਉ ਪਾਤਿ ਪਰਵਾਨਾ। ਭਉ ਕੇ ਨਾਉ ਦਿ ਟੁਟੁ ਬਲਿ ਜਾਓ। ਤੂੰ ਦਿ ਸਹਾਇ ਤਦ ਹੀ ਮ
ਹਿ ਜਾਓ। ਹਭਾਓ ਤਿਨ ਤੂੰ ਦਿ ਸਹਾਇ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ। ਤਿਨ ਤੂੰ ਦਿ ਸਹਾਇ ਜਿ ਦੂ
ਜੈ ਭੁਭਾਏ। ਮਨ ਮੁਖ ਅਗੀ ਅਗੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ। ਜਿਨ ਏਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ
ਭਾਏ। ਜਿਨ ਏਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਭਯੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਗੁਰਮਤੀ ਭਯੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ।
ਜਿਨ ਏਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਭਯੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਜਿਨ ਏਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਭਯੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ।

ਹੁਤੇ ਤਿਨਕਓ ਬਲਿਭਾਗੀ॥

ਤੂੰ ਅਕਥਕਿ ਓਕ

ਬਿਅਜਾਭਾ ਗੁਰਸਬਦੁ ਮਾਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਭਿ॥ ਤੇਹੋ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਧਾਭਿ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਤੇਹੀ ਅਕਥਕ ਬਾਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਈ॥

ਭਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਤੁ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ॥ ਜਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ॥

ਤਸਤਿਗੁਰੁ ਤਤੁ ਭਉ ਮੇ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਤਲੀ ਬਾਭਿ ਪਾਈ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਗਤਿ ਭੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਵੇਰੇ ਦ

ਤਾਹੁ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਓ ਲਗੈ ਧਿਆਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੁਤੇ ਤਿਨਕਓ ਜੈ ਕਾਹੁ॥

ਏਕ ਸੁਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਭੰਗਾ ਪਓ ਭੁਧਾਈ॥ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਤਿਸਾ

ਲੰਗਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਦੇਖੈ ਭੀ ਪੁਰੁੰਗਾ॥ ਏਕ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਭੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀ

ਚਹੈ ਦਿਹ ਲੋਕੇ ਭੀ॥ ਹਭਾਭਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਵੈ ਪੁਰੁੰਗਾ ਭੀ॥ ਕਯਾ ਪਤੁ ਪਗੁ ਭੀ॥

ਏਤ ਬਣਾਈ॥ ਆਪੇ ਸੁਤਿ ਆਦੇ ਉਜਗਾਈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕੈ ਨਾਭੇ ਭੀ॥ ਕਠਿ ਕਠਿ

ਭਨਕੈ ਤੇ ਸੁਰੇ ਭੀ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੁਝੈ ਭੀ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ॥

ਭੀ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੁਤੇ ਭੀ॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥

ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਤਾ ਮਾਇਆ ਮੇ ਧਿਆਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਹੁ॥

ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਹੁ॥ ਸੇਜ ਨ ਜਾਹੇ ਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹੁ॥ ਸਭ ਜੇ ਗੈਸ ਵੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੈ

ਬੁਝੈ ਜਨ ਕੋ ਭੀ॥ ਹਭਾਭਿ ਅਸੰਤੁ ਅਨਾਜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝੈ॥ ਕਥਾ ਕੀ ਕਹੈ ਮਾਇਆ॥

ਅੰਧੁ ਅੰਧੁ ਅਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ॥ ਇਸੁ ਗੁਰਮਾਹਿ ਨਾਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ॥ ਦਿਹ ਲੋਕੇ ਪਾਈ॥

ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੀਚਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਤੇ ਸਗੋਲ ਕੁਲ ਭਿਧਾਹੁ॥ ਇਸੁ ਗੁਰਮਾਹਿ ਕੁਲ ਮੇ

ਹਮ ਨ ਕੋ ਭੀ॥ ਕਲੀ ਕਾਜ ਨ ਮੁਚੰਡਾ ਲਕੈ ਪਾਭਿ ਭੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਭੀ॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥

ਪਰਵਾਹੁ॥ ਸਚੈ ਮਤਲੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਹੁ॥

ਅੰਕੀ

ਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਨਾਮੁ ਤਰਿਏ ਆਇ ॥ ਜਨ ਮੁਜੀ ਤਿ ਲਾਭ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥ ਹਰਾਓ ਗਿਆਨੁ ਪਾ
 ਆਨੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਤੇ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਹਾ ਪਾਤੈ ਕੀਨੈ ਵਿਹਲੈ ਚ ਬਿਡੀਠਾ ॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਕ
 ਤੁਕਹਿ ਅਚਾਹਾ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਇ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਅੰਤਕਾਹ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਠਾਸਾ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਛੁਟੈ ਗੁਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਜੀ ਜੇ ਸੀਧਰਤੀ
 ਓਪਰੁ ਮੇਘੁ ਲਾਬਰਸ ਤੁਏ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਸੇਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰ
 ਗਾਸੇ ਆਬਿਨੁ ਪਗਾਵਹੁ ਸਤਿਹਾਰੀ ॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਰਹੁ ਮੁਚਕਾਰੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਛਕਰਤੁ
 ਤੇ ਸੇਈ ਕੋਈ ਤੇ ਤੇ ਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੁ ਤੇ ਇਕੋ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰ
 ਮਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਸਦਾਹਿ ਤੇ ਤੇਤੁ ਤੁਹੀ ਮਾਇਸਮਾਈ ॥ ਇਤਨੇ ਜਨ ਮਭੂਲੇ ਪਰਸੇ ਜਾ
 ਪਾਇਆ ਤਾਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਕਾ ਕਾਹਜੁ ਸੇਈ ਪਰਜਾ ਏ ਜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇ ਹਾਸ ਬਦਿ
 ਤੂੰ ਤੇ ਤੇ ਅਪੇਰੁ ਮੁਕਤਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤੁ ਮਿਓ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਹੁ ਪਿਯਨ ਮਿਨ ਆਈ ॥
 ਗੁਰਿ ਜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸੈ ਤੇ ਬਾਧ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਮੇਰੁ ਮਕਮਾਦੈ
 ਦੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਲੈ ਦਰੁ
 ਤਲਏ ਫੁਰਾਇ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਰੁ ਮਦੇ ਮਨ ਤਠਿ ਅਏ ॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ
 ਚੀਨਿਓ ਚੀਨਿਓ ਜੇ ਨੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਾਇਆ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ॥ ਨਾਇ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਆਹਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮੇਰੇ ਪਰਤੀ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ
 ਤਜੇ ਵਿਕਾਹ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਣੀ ਅਨਿਹਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਹ ॥ ॥ ੧੬ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਰਿ ਜੀ
 ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਪੇਈ ਜੈ ਦਿਨ ਚਾਹੈ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਗਾਇਆ ਪੇਵ ਕਜੈ ਗੁਣ ਸਮੇਲੈ ਸੁਹੈ ਦੁਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਭਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ
 ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈ ਅਧੈ ਪਰੁ ਵਸੈ ਕਉ ਰਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਖੁਏ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ॥ ੧੭ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥ ਤਉ ਮੇਰੁ ਬਿਧਾ ਬਿਨ ਮਿਜਾਇ ਸੁਭੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਉ ਲਾਈ ਐ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਹ ਬਿਨ ਪਾਉ ਭੰਗੀ ਆ
ਨਾਉ ਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨ ਕਰਤਿ ਚਿਹਿ ਚਿਹਿ ਪਉਤਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਜੇ ਨੀ ਦਾਸੁ ਪਾਉ ਦੇਗੁ
ਕੇਹੁ ਲਿਜਾਇ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੇ ਦਾਸ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰਹਾਇ॥ ਮੈਰੇ ਭਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲੇਖ ਲਖਾ
ਏ ਆਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਭੇ ਏ ਆਗੁਰੁ ਸੁਗਾ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਭਰਿ
ਨਾਮੁ ਏ ਭਰਿ ਬੰਧੁ ਬੰਧੀ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬਖਸਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕੀ॥
ਗੁਰੁ ਜੀ ਬਿਗਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਰੀ ਆਨੁ ਪਾਉ ਆ ਭਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਮਤਿ ਮਲੀ ਏ ਪਰਗਟੁ ਭਈ
ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਹਾਰਾ॥ ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਸਿਟਾਈ ਆਚੁ ਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿ ਨ ਕਢਿ ਲਿ
ਖਿ ਆਤਿ ਨ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਰਾ॥ ਭਰਿ ਕੀਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈ ਐ ਸੰਤ ਜਨੁ ਭਰਿ ਸੁਦੇ ਬਿਓ ਭਰਿ ਜੀ
ਵਾ॥ ਭਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾਨ ਜਟਿਤੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਭਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ॥ ਰਭਰਾ ਭਰਿ ਭਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
ਨਿਤ ਭਰਿ ਸੁਣੀ ਭਰਿ ਭਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ॥ ਭਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਉ ਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਏ ਜਿ ਨਿਭ ਗਤਿ ਭਰਿ ਦੀਨੀ॥ ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਤੇ ਭਰਿ ਪਾਉ ਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਤ ਮਕੀਨੀ॥
ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਭਰਿ ਗਾਉ ਏ ਤ ਮ ਅਵਗਣਿ ਆਗੇ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਖਰੁ ਬੁਝੇ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਭਰਿ ਤਾਗੇ॥
ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਭਰਿ ਮਲਾ ਤ ਮ ਅਵਗਣਿ ਆਗੇ॥ ਭਰਿ ਸਰਣ ਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਭੁਜੁ ਮਗਧਨਿ
ਸਤਿ ਗੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਭਰਿ ਭਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਆ॥ ਸਜਣੁ ਭਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਉ ਆ ਧਰਿ ਸੇਵਿ ਲਾਗਾਇ ਆ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਆਪੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਭਰਿ ਭਰਿ ਦੇਤਾਇ ਆ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਉ ਆ॥
ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਭਰਿ ਪਾਉ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਪਾਵੈ ਆ॥ ਜੇ ਗੀ ਗੋਰੁ ਖੁਰਾ ਖੁਰਾ ਆ॥ ਮੈ
ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਭਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਗਤਿ ਮਾਤ ਮਾਗੀ॥ ਭਰਿ ਭਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਰਿ
ਗੁਰੁ ਜੀ ਭਰਿ॥ ਰਭਰਾ ਸੰਨਿ ਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਉ ਦੇ ਤਸਵਰੀ॥ ਪਰਭੈ ਆਤਿ ਆਗੁ ਕਹੀ
ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਭਰਿ ਆਸਤੁ ਮਾਗੀ॥ ਖੜੀ ਕਰ ਮਕਰੇ ਸੁਰਤ ਏ ਪਾਵੈ॥ ਸੁਦੈ ਵੈਸੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਤਿ ਕਮਾਵੈ॥ ਮੈ ਸੁਰਖ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਵੈ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿ ਆ

ਭਾਵੈ। ਸਭ ਸਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਾਤਿ ਜਾਂਤੀ ਗੁਣਗਾਵੈ। ਭਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਹੁ ਸਧਾਰੈ ਏਕੀ ਭੁ
 ਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਚਰਾਵੈ॥ ਜੇਕਿ ਚੁਕੀ ਆਸੁ ਭਰੀ ਆ ਭਰੀ ਫਰਿ ਆਈ। ਭਰਿ ਜੀ ਅਤੇ
 ਤੁੰਦਰਤਦਾ ਭਰਿ ਯੁਜਕਾਈ। ਭਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਗੁ ਲਾ ਭਰਿ ਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ॥ ਲਾਲਾ ਭਰਿ
 ਵਿਭਾਇ ਆਕਿ ਆਤਿ ਸੁਚਤੁ ਗਈ॥ ਜੇ ਹਾਜਿ ਬਠੇ ਤਾਨੁ ਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਓ ਭਰਿ ਨ ਮੁਕਦਈ
 ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਭਰਿ ਕਾਦਸੁ ਭਰਿ ਭਰੀ ਵਡੇ ਆਈ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਰਿ
 ਹਸਾਣ ਕਰੇ ਲੈ ਚੈ ਜੀ ਭਲਾਈ॥ ਭਰਿ ਜੇ ਤੈ ਭਰਿ ਮਕਰੇ ਮੇਹਾ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਾਈ। ਤਿਭੁ ਭਰਿ ਜਨੁ
 ਹਿ ਭਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਭਰਿ ਅੰਤਿ ਵਡਾਈ॥ ਮੇਸੁ ਭਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀ ਮੇਹਾ ਮਾਗੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ
 ਭਰਿ ਲਾਇ ਭਰਿ ਕਾਮ॥ ਹਭਾ। ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਭਿ ਦਗੀ ਸਭਿ ਦਗੁ ਪਾਵੈ। ਧਨੁ ਕਟੈ ਆਸੁ ਕਰੇ
 ਮਾਇ ਆਮੇ ਭੁਧਾਵੈ। ਤਿਭੁ ਭਰਿ ਜਨੁ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬੋਲਤਾ ਭਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਸੁ
 ਚੈ ਭਰਿ ਵਾਣੀ ਆਬਾਏ ਭਰਿ ਕਾਈ॥ ਮੇਭੁ ਭੁਪਸਾ ਭੁਭਕਾ ਭੁਭਲ ਪਟਾਈ॥ ਤਿਭੁ
 ਭਰਿ ਜਨਿ ਭਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੈ ਆ ਭਰਿ ਕਰਚੈ ਜਾਈ॥ ਭਿਉ ਮਾਇ ਆਮੇ ਭੁਧਾਵੈ ਭਰਿ ਭਰਿ
 ਜੈਠਾ ਮਾਗੁ ਮਤੀ ਸੇਜਨੁ ਤੈ ਜੇ ਦਾਸੀ ਦਾਸਾ। ਜਨਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਗੁ ਮੁਖਿ
 ਹਗਾਸਾ॥ ਨਿਤ ਦਿਨ ਸੁਹਾਤਿ ਲਾਲ ਚਰੇ ਭਰੇ
 ਭਰੁ ਮਾਇ ਆ। ਵਿਗਾਹਿ ਭਰੇ ਵੇਗਾਹੀ ਆਸਿ ਰਿਝਾ ਭਰਿ ਭਰਿ ਆ। ਜੇ ਗੁਰੁ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ
 ਕਰੇ ਸੇਧਾ ਰਿਕੈ ਕੰਮਿ ਭਰਿ ਲਾਇ ਆ॥ ਮੇਹੇ ਮਤੀ ਜੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਆਪੁ ਰਿਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ
 ਨਿਤ ਭਰਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਭਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ਹਭਾ। ਨਰੁ ਪਾਣੀ ਚਰੀ ਕਰੇ ਨਰੁ ਪਤਿਗ
 ਜੇ ਆਭਿ ਸਭ ਮਾਇ ਆ। ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਰਾਨਿ ਲੈ ਭੈ ਕੈ ਨਰੁ ਪਤਿ ਮਹਿ ਜਾਇ ਆ। ਧਨੁ ਧਨੁ
 ਸਭਲ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਜੇ ਤੁਭਿ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਭਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਨਿਤ ਸਭਿ ਦਗੁ ਦਗੀ
 ਚੈ ਬਭੁ ਭਰਿ ਕੀ ਮਾਇ ਆਤੁ ਗਈ॥ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੇ ਭਿਤਾ ਸੁਖ ਮਨ ਤੈ ਮਹਿ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਗੁਣਗ
 ਭਰਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਨਿਤ ਨੀ ਭੁਖ ਅਨਾਸ ਸਾਦੈ ਤਿਤ ਨੀ ਭੁਖ
 ਭਰਿ ਲਾਗੈ॥ ਜੇ ਸੁਭਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇਵੇ ਦੇ ਸੇਰੁ ਗੁਰੁ ਅਗੈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਭਰਿ ਸੇਵਿ

ਤਿਆਹਿਰਿ ਕੁਮਲਾਗੈ॥ ਫਮੈਰਮਨਿਚਿਤਿ
 ਹੀਆਸਨਿਤਕਿਉਦੇਖਾਓਦਰਸੁਤੁਮਾਗਾਜਿਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੇਜਾਣਤਾਫਮੈਰ
 ਮਨਿਚਿਤਿਹੀਬਧੁਤੁਪਿਆਗਾਓਕੁਰਬਾਣੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਦਿਓਕਿਅਮੇਲਿ
 ਆਮੇਗਾਸਿਰਜਨਭਾਗਾ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਤਮਪਾਪੀਸਹਨਿਪਰੇਓਦੁਆਗਾਮਤੁਨਿਗੁਣ
 ਫਮੈਲੈਕਬਧੁੰਅਪੁਨੀਕੋਰਪਾਧਾਗੈ॥ ਰਹਾਉਫਮੈਰਅਵਗੁਣਬਧੁਤੁਬਧੁਤੁਓ
 ਬਧੁਬਾਹਬਾਹਓਗਣਤਨਅਵੈ॥ ਤੁੰਗੁਣਵੰਤਾਓਹੀਓਹੀਦਓਆਲੁਓਹੀਆਪੇਬਖਸਿ
 ਲੈਓਓਹੀਭਾਵੈ॥ ਫਮਪਾਪੀਗਏਗੁਰਸੰਗਤੀਓਪਦੇਸੁਦੀਓਓਹੀਨਾਮੁਫਰਾਵੈ॥
 ਤੁਮੈਗੁਣਕਿਆਕਫਮੈਰਸਤਿਗੁਰਜਬਗੁਰਬੋਲਓਤਬਬਿਸਮੁਓਓਜਾਣੀਫਮਜੈ
 ਸੇਅਪਹਾਧੀਅਵਗੁਰੇਈਨਗਏਜੈਸੇਫਮਸਤਿਗੁਰਗਏਲੀਏਫਰਾਉ॥ ਤੁੰਗੁਰਪਿਤਾ
 ਤੁੰਓਗੁਰਮਾਤਾਤੁੰਗੁਰਬੰਧਪੁਮੇਰਾਸਖਾਸਖਾਉ॥ ਜੇਫਮਹੀਬਿਧਿਓਤੀਮੈਰਸਤਿ
 ਗੁਰਾਸਾਬਿਧਿਤੁਮਓਹੀਜਾਣਓਆਪੋਫਮਗੁਣਤੇਓਰਤੇਕੋਈਬਾਤਨਪੁਫਤਾਗੁਰ
 ਜਤਿਗੁਰਸੰਗੀਕੀਓਫਮਬਾਧੋ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਨਾਨਕਜਨਕੇਰਾਜਿਤੁਮਿਲੈਐਚੁਕੇਸਭਿਸੇ
 ਗੁਰੀਤਾਪੋ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥
 ਕੰਚਨਾਹੀਮਓਜੀਓਲੁਭਤੁ
 ਫੈਮੇਓਮੀਠਾਮਾਉਆਪਹਮੰਦਰਪੇਜੇਕੁਸੀਅਨੁਅਨਹਸਿਲਾਉਆਓਹੀਪੁਰਚਿ
 ਤਿਨਅਵਈਕਿਉਓਹਮੈਰਓਹੀਹਾਉਆ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਨੀਚਕਰਮਓਹੀਮੈਗਾਗੁਣਵੰਤਾ
 ਓਹੀਓਹੀਦਓਆਲੁਕਹੀਕੋਰਪਾਬਖਸਿਅਵਗੁਣਸਭਿਮੈਗੇ॥ ਰਹਾਉਕਿਓਹਪੁਨਓਹੀ
 ਕੀਤੁਜਾਤਿਨਓਹੀਕਿਓਹਚੰਗੁਸਮੇਰਾਕਾਜਿਓਹੀਕਿਓਹਚੰਗੁਸਮੇਰਾਕਾਜਿਓਹੀਕਿਓਹਚੰਗੁਸਮੇਰਾ
 ਰਾਓਫਮਪਾਪੀਸੰਗੀਗੁਰਓਬੋਪੰਨਸਤਿਗੁਰਕੇਰਾ॥ ੨॥ ਸਭਜੀਓਪੰਡਿਪੁਨਕਦੀਆ
 ਵਰਤਵਕਓਪਾਣੀ॥ ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜਪੇਨਟੁਦੀਆਰਸਅਨਿਭੋਗਦੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏ
 ਸੁਚਿਤਿਨਅਵਈਪਸੁਓਕਿਓਹਿਜਲੀ॥ ੩॥ ਸਭਕੀਤਤੇਰਾਵਰਤਦਾਤੁੰਅੰਤਰਜਾ
 ਮੀ॥ ਫਮਜੰਤਵਿਚਰੇਕਿਆਕਰਹਿਸਭਕੇਲੁਤਮਾਸਮੀ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਾਇਵਿਓਸੀ॥

ਉਓ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

ਬਰਮਾਦਿ

ਸਿਉ ਜਨ ਨੀ ਸੁ ਤੁਧਾ

ਤੀਰਥੈ ਨਦਰਿ ਮਥਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇਹੀ ਸੁਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਪੈ ਚਾਹੀ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਮਿ
 ਅਰਾਖਤਾ ਭਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਗਾਮੁ ਤਮ ਬਾਹਰਿ ਕਠਾ ਪੁਰ ਕੇ ਭੈ ਆਇਆ ਧੰਨੁ ਮੈ ਨੁਕੁ
 ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ ਜਿਨਿ ਭਰਿ ਪਦੇ ਸੁਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥ ਹਭਾਭਾ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕਿ ਹੰਤੀ
 ਭੁਭੁਤੀ ਕਪੋਥਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥ ਭੈ ਭਾਏ ਚੀਤੁ ਪਾਏ ਬਿਚਿ ਬਚੇ ਨਿਤ ਭਰਦੈ ਸਾਹਿ ਸਮਾਈ
 ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਰਿ ਭਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਏ ਜੀਅ ਸਾਲੀ ॥ ਜੈ ਸੇਕਾਤੀ ਤੀਸਰ
 ਤੀਸਰੈ ਦੇਚੇ ਰਾਏ ਸਨਾਮਾ ਸਰ ਤੁਰੇ ਹੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਮਾਸਕਾਤੀ ਕੈ ਕੋ ਚੁਭਾਭੈ ਭੈ ਸਭ
 ਸਭਾ ਤੈ ਭਰਿ ਕੇ ਹੀ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਨਹੀਂ ਦਾਕਰੁ ਭਰਿ ਰਾਏ ਪੈ ਜਨੁ ਕੇ ਹੀ ॥ ਸਮੁਤੀ
 ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਕੇ ਸੀ ਕੈ ਕੋ ਚੁਭਾਭੈ ਭੈ ਸਭ ਕੇ ਕਰਾਇ ਆਜਾਮਾਤਾ ਪੁਸਿਹਤਿ ਸਾਪੁ
 ਸਭੁ ਭਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭੈ ਕੋਈ ਲਾਗੀ ਨਸਕੈ ਬਿਨੁ ਭਰਿ ਕਾਲਾਇ ਆਐ ਸਾਭਿ ਨਾਮੁ ਮਨ ਚਿਤਿ
 ਤਥੀ ਆਵੁ ਜਨਨਾਨਕ ਅੰਤੀ ਅਭਿਸਾਹਿ ਲਏ ਚੜ੍ਹਾਇ ਆ ॥ ੩॥ ੫੧॥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਜੇ ਸੁਮੇਲਿਐ ਮਨਿ ਓਇ ਅਨੰਦ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐ॥ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸ
ਜਾਇ ਓਹ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲੀਐ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਵਾਰਿ ਤੁਬਿਧੀ ਮੇਲੈ॥ ਓਹਿ ਭੀ
ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਮਸਕਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਾਰਿ ਓਹਿ ਮੇਲੈ॥ ਭਓ ਭਾਗੀ ਕੀਰਪਾ ਓਹਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇ
ਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਾਰਾਇ ਚਪੁ ਨ ਜਨ ਕੇ ਹੀ ਆਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਓਹਿ ਗੁਰੁ ਤਿਦੁ ਨ ਦੇ ਓਹ
ਗੁਰੁ ਤਿਸੁ ਦੇ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੀਐ॥ ਤਿਹਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਓਹਿ ਲਾਗੁ ਕੀਰਤਿ ਦੇਈਐ॥
ਜੇ ਸਕ ਓਹਿ ਦੇਵਿ ਗਾਸੁ ਭਓ ਦੁਜਾਨ ਧੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਓਹਿ ਧੀ॥ ਓਹਿ ਗੁਰੁ
ਗਾਵਾਹੀ॥ ਭਗਤ ਸਾਨਸਾਨੁ॥ ਓਹਿ ਦਇਆ ਦਇਆ ਪ੍ਰਕਾਸਿ

ਮੇਰਾ ਨਿਤ ਨਿਮਾਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿੰਘੁ ਉਯਾ ਅਤਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹੰਗਿ ਭੀਜੀ ਮੇਰੀ
ਬੋਲੀ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ॥ ਜਬ ਭ ਮਹਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਹੀ ਦੀ
ਨੇਜ ਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਗੁ ਤੀ ਬੇਜੀ ਤੁਹੈ ਦੇ

ਭੰਡੋਚੇਲੀ। ਓਹ ਓਹ ਪੁਸਤਕੋ ਤਿਸ ਬਾਈ ਓਹਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਓਹਿ ਕੋਲੀ॥ ਓਹ ਓਹਿ ਨਿ
ਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪੰਪਰ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਲੀ॥ ਓਹ ਓਹ ਪੁਰਖ ਕੀ ਓਹਿ ਪੁਰਖ ਸਿਰੁ ਵੇ
ਚਿ ਓਹ ਪਾਇ ਮੇਲੀ॥ ਓਹ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾ ਓਹ ਤੁਮ ਸਰ ਏਗ ਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਲੀ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨੁ ਓਹ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਾਏ ਦੇ ਲੀ॥

ਗਉੜੀ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਪੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗ ਦੀ ਸਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਜਿ ਤੁਮ ਹ
ਗੀਤੁ ਮਖੋਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਓਮ ਜਾਤੇ॥ ਹਮ ਮੇਹਾ ਮਨੁ ਓਹ ਸੇਤੀ ਹਾਤੇ॥ ਸਤ ਸੰਗ
ਤਿ ਮੇਲਿ ਹਮ ਸੁਪਾਇ ਆ ਓਹ ਹਮੇ ਨਾਮ ਸਮਾਤੇ॥ ਹਓ ਓਹ ਓਹ ਨਾਮੁ ਓਹ ਓਹ ਜਗੀ
ਅਵਖਧੁ ਓਹ ਓਹ ਨਾਮੁ ਓਹ ਸਾਤੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸੇ ਜੇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਹਮ ਹਸ
ਯਾਤੇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਹਿ ਨਾਤੇ॥ ਦੁਹਮ ਤਿਸੇ
ਲੁਕਾਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇਹਾ ਮਨਾ ਮਹੰਗੀ ਹਾਤੇ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ
ਜਿ ਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਜੀ ਵੈ ਓਹਿ ਜਪੀ ਐ ਓਹਿ ਕੀਰ ਪਾਤੇ॥

ਸਾ ੧੬॥ ੫੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਹਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਹਾ ਮਨੁ ਓਹ ਸੇਤੀ ਹਾ
ਏ॥ ~~ਜਿ ਤੁਮ ਹੀ~~ ਬਚਨੁ ਦੀ ਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਪੈ ਓਹ ਓਹ ਓਹ ਮਨੁ ਮਾਚੇ॥ ਹਮ ਮੇਹਾ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਖਸੀ ਓ ਓਹਿ ਸਾਚੇ॥ ਜਿ ਓਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੁਸੈ ਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਬੰਦ ਨੇ ਓਹ ਓਮ ਬਾਛੇ॥ ਹਓ ਓਹ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾ ਓਹ ਓਹ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜਨ
ਹਕ ਓਹ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਹਾ ਭੁਖ ਤਿ ਭਾਹੀ ਵਿਚੇ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਮਹਿ ਪਛੇ॥ ਤੁਮ
ਦਇ ਆਲਸੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਮੇਰ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਓਹ ਓਮ ਜਾਚੇ॥ ਓਹਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ
ਓਮ ਕੀਜੈ ਸਨੁ ਓਹਿ ਕੇ ਕਹਿ ਨਾਚੇ॥ ਆਪੇ ਸਾਫ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਓਮ ਵਡ ਜਾਹੇ
ਓਹਿ ਤਾਚੇ॥ ਮੇਹਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀ ਓਹ ਸਿ ਸਭ ਤੇ ਹੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਆਪ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧॥

੫੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਃ ੪॥ ਤੁਮ ਦਇ ਆਲਸੁ ਬਦੁ ਭੰਜਨੁ ਏਕ ਬਿਨ ਉਸ
ਨੁ ਦੇ ਕਾਨੇ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਓਹਿ ਜਾਨੈ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਹਾ ਪਾਨੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿ

ਗੁਰਪਾਹਬੁਤਮਕਰੀਮਾਨੋ। ਤਮਮੁਕੁਮੁਗਧਾਸੁਧਮਤਿਉਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਤ
ਤਮਜਾਨੋ। ਹਭਾਭਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਤਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤੇਨੀਕਾਠਕਾਨੋ। ਤਹਿਕਾਨਾਮੁ
ਸ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦਖੀਰਸਗਾਨੋ। ਜਿਨਕਉਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਤੀਭੇਇਆਤੇਸਾਕਤਮੁਕਿਦਿਵਾਨੋ। ਤਿਨਕੇਕਰਮਤੀਨਧੁਰੀਪਾਏਦੇਖਿਦੀਪਕੁਮੋਤਪਚ
ਨੋ। ਜਿਨਕਉਤੁਮਦਇਆਕਰੀਮੇਲਤੁਤੇਭੀਭੀਸੇਵਲਗਾਨੋ। ਜਨਨਾਨਕਭੀਭੀਤ
ਹਿਜਧਿਪ੍ਰਗਟੇਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੋ। ਗਉੜੀਪੁਰਖ ਮੇਰੇ
ਮਨਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਲਿਉਸੁਆਮੀਕਉਕੈਭੀਭੀਪਾਸਤੁਨਸੀਐ। ਤਹਿਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾਤਹਿਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐ। ਮੇਰੇਮਨਜਧਿਭੀਭੀਭੀਮਨਿਜਪੀਐ। ਸਤਿਗੁਰਗੰ
ਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਮੇਰੇਮਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛਛੁਟੀਐ। ਹਭਾਭਿਮੇਰੇਮਨਸੇਵਤੁਨਪ
ਭਸਬਸੁਖਦਾਤਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਨਿਜਧਿਦਸੀਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਲਤੁਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾ
ਸਿਚੰਦਨਤਹਿਜਸੁਖਸੀਐ। ਮੇਰੇਮਨਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਜਸੁਉਤਮੁਲੈਲਾਤਹਿਮ
ਨਿਤਸੀਐ। ਤਹਿਭੀਆਪਿਦਇਆਕਰੀਦੇਵੈਤਾਅੰਸੁਤਹਿਰਸੁਚਖੀਐ। ਮੇਰੇਮਨਾ
ਮਬਿਨਜੋਦੂਜੈਲਾਗੇਤੇਸਾਕਤਨਰਜਸਿਧੁਟੀਐ। ਤੇਸਾਕਤਚੇਹਜਿਕਾਨਾਮੁਦਿਸਾਹਿਬਾ
ਮਨਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਭਿਟੀਐ। ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਤੁਅਲਖਨਿੰਗਲਾਹਭੀਜਿਤੁਸੇਵਿਐ
ਲੇਖਾਛੁਟੀਐ। ਜਨਨਾਨਕਭੀਪ੍ਰਭਿਪ੍ਰੇਰੀਏਭਿਨਮਾਸਤੋਲਨਘਟੀਐ। ॥ ੧ ॥
ਗਉੜੀ ਤਮੇਪ੍ਰਾਨਦਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮੈਰੇਮੇਰਾਜੀਓਪਿੰਡਸਭਤੇਹੀ
ਦਇਆਕਰਤੁਭੀਦਸੁਦਿਖਾਵਤੁਮੈਰੇਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਘਨਹੀ। ॥ ਹਮਮੈਰੇਸਨਿਤਨਿਲੋ
ਚਮਿਲਣਤਹਿਕੇਹੀ। ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਕਿਚੰਤਗੁਰਕੀਨੀਤਹਿਮਿਲਿਆਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ
ਹਭਾਭਿਜੇਤਮੈਰੇਮਨਚੇਤਿਉਸੁਆਮੀਸਾਇਧਿਤੁਮਭੀਜਨਤੁਮੇਰੀ। ਅਨਦਿਨਅਨਦੁਭਇਆਵਰਭਾਗੀਸਭਆਸੁਪੁਜੀਜਨਕੇਹੀ
ਪੀਸੁਖੁਪਾਈਨਿਤਜੀਵਾਅਸਤਹਿਤੇਹੀ। ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਪੰਥੁਬਤਾਏਆਤੁਰ
ਮਿਲਿਆਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ। ਅਨਦਿਨਅਨਦੁਭਇਆਵਰਭਾਗੀਸਭਆਸੁਪੁਜੀਜਨਕੇਹੀ

ਜੰਗ ਨਾਥ ਜਗਦੀਸ਼ੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਤਾ ਤਿਓ ਭੀ ਕੇ ਹੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ
ਆਏ ਭੀ ਗਾਥਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਕੇ ਹੀ। ਗਭਿਰੀ ਇਹ ਮਨੁਆ
ਭੀ ਨਾ ਟਿਕੈ ਬਹੁੰਗੀ ਦੁਹਿ ਸੇਚ ਲਿਚ ਲਿਓਂ ਚੋ। ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਾ ਪਾਇਆ ਵਡ ਭਾਗੀ ਭੀ
ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਭੀ ਮਨੁ ਠਾਂਢੇ। ਹਾਮ ਭਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ। ਹਭਿਓ ਭਮੈ ਮਸਤ
ਕਿਦਾ ਗੁਰ ਗਾਨਾ ਭਮ ਕਰ ਜਗੁ ਬਹੁ ਸਾਂਢੇ। ਪਰਭਿ ਪਕਾਹੁ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਕੀ ਆਭਿ ਦੁਤ
ਰਤਾਹਿ ਪਾਹਿ ਪਾਂਢੇ। ਜਿਨ ਕਭਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਏ ਭੀ ਨਾ ਭੀ ਤਿਨ ਕ੍ਰੋਧਾਂ ਚਨ ਗਾਂਢੇ। ਜਿਓ ਪਾਈ
ਕਾਗਦੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾਤ ਭੇਤਿ ਭਿ ਮਨ ਮੁਖ ਗਾਭਿ ਗਲਾਂਢੇ। ਭਮ ਜਾਨੀ ਆਕ ਚੁਨ ਜਾ
ਨਾ ਆਯੋ ਜਿਓ ਭੀ ਗੋਭੇਤਿ ਭਿਠਾਢੇ। ਭਮ ਭੁਲ ਚੁਕ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਧਾ ਪਾਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤ
ਹੋ ਕਾਂਢੇ। ਗਭਿਰੀ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਗੁਰ ਬਹੁ ਭਾਹਿ ਆ
ਮਿਲਿ ਜਾਪੁ ਚੰਡਾ ਚੰਡਾ ਭੇ। ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਭੀ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰ
ਡਲ ਮੰਡਾਏ। ਕਾਗਦੁ ਚੰਡਾ ਲੀਪੁੰਨ ਵਡਾਏ। ਕਹਿੰਡ ਭਿਤ ਪੁੰਨ ਵਡਾਏ। ਹਭਿਓ ਸਾਕ
ਭੀ ਭੰਡ ਸਸਦੁ ਨ ਜਾਨੀ ਆਤਿ ਨ ਅੰਤ ਹੋਭਿ ਮੇ ਕੰਡਾਏ। ਜਿਓ ਜਿਓ ਚਲਾਓ ਚੁਭੈ ਦੁਖ
ਪਾਵਿ ਭਮ ਕਾਲੁ ਸੁਭਿ ਸਿਹਿ ਭੰਡਾਏ। ਭੀ ਜਨ ਭੀ ਭੀ ਨਾ ਮਿਸ ਮਾਏ ਦੁਖ ਜਨ ਮ
ਮਾਣ ਭਵ ਭੰਡਾਏ। ਆਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੇਭ ਭੰਡ ਬੁਭ ਮੰਡਾਏ।
ਭਮ ਗਹੀ ਬਮ ਸਕੀ ਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਭੀ ਗਾਥਾ ਭਵ ਭਵ ਭਾਯੋ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
ਏ ਕਏ ਭੀ ਨਾ ਮੇ ਭੀ ਸੁਖ ਮੰਡਾਏ। ਗਭਿਰੀ ਏਸੁ ਗੜ
ਮਹਿਓ ਰੇ ਗਾਮਾਏ ਭੀ ਚੁਸਾਦੁ ਨ ਪਾਏ ਪੀਠਾ। ਭੀ ਦੀਨ ਦਈ ਆਲਿ ਅਨੁਗੁਰੁ ਕੀ
ਆਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚ ਬਿਡੀਠਾ। ਹਾਮ ਭੀ ਕੀਰਤਨੁ ਲਿਵ ਮੀਠਾ। ਹਭਿਓ।
ਭੀ ਮੁਖ ਮੁਖ ਚੁਪਾਹੁ ਭਮ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਬੀਠਾ। ਭੀ ਬਚਨ ਸੁ
ਖੀ ਭੀ ਭੀ ਤਿਨ ਆਯੋ ਆਇ ਪਹੀਠਾ। ੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਤਿਨ ਅੰਤ ਹੋ
ਭੀ ਕਹੀ ਠਾ। ਬਿਸੀ ਅਰਕ ਭਿ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪੀਆਈ ਆਬਿਖਾਨਿ ਕਸੇ ਚੁਲਿ ਚੁਲਿ

॥ ਓਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿਲਾ ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰਜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਾਹੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰੁ ਆਸੀਠਾ ॥

ਓਹ ਅਰਥਿ ਸਹੀਰੁ ਤਮ ਬੇਚਿ ਆਪੁ ਰੇ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਗੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦੈ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ ਆਮੁ
ਭਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਮ ਗੁਰੂ ਮਤਿ ਓਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਭਾਓ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਹਮ ਈ ਆਮ ਮਤ ਹਮ ਆਇ ਗੁਰੂ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਓਹ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵ ਓਹ ਕਰੁ ਦੇਹੁ
ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਮੁਭਉ ਗੁਰੂ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥ ॥ ਅੰਧਿ ਅਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਗੀ
ਅਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗੀ ਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨਾ ਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨਾ
ਗੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬੁਧਿ ਕਮਾਇ ਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੇ ਓਹਿ ਲਾਗੇ ॥ ਓਹ ਨ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਆਗੈ ਸੀ
ਸੁਨ ਬੇਚਿ ਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਤਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ॥ ਤਮ ਹਾ ਬਿਨ ਓਹ ਸੁਨ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁ ਤਮ ਸਾ
ਇ ਪੁਰੁ ਓਹ ਮਾਗੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਉਸੇ ਬੇਚਿ ਓਹ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਆਗੇ ॥

ਗਉੜੀ

ਤਮ ਅੰਤ ਕਹੀ ਅੰਤ ਕਹਾ ਮਾਝਿ ਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਆਗੈ

ਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆ ॥ ਓਹ ਮੈਰੇ ਗੁਰੂ ਗਇ ਆਸੁ ਖੁ ਪਇ ਆ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੂ ਓਹ ਆਇ ॥
ਮਗੁਰੂ ਕੈ ਬਚਨੀ ਓਹ ਪਾਇ ਆ ॥ ਹਭਾਓ ਮੈਰੇ ਓਹੀ ਅਰੁ ਪੀਤਿ ਹਮ ਆਇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਮਗੁਰੂ ਪ
ਬੁਧਤਾਇ ਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਓ ਧੰਨੁ ਸਭੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਆਗੈ ਜੀਨਿ ਵਿਦੁ ਜੇ ਅੰਧੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਮੈਰੇ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਤਿਲਗੀ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਗੁਰੂ ਓਹ ਦੇ ਨਾ ਲਿਵੇ ਆਇ ਆ ॥ ਸਤਿ ਜਮ ਅੰਤ
ਭਇ ਆ ਮਨਿ ਮੈਰੇ ਗੁਰੂ ਆਗੈ ਆਪੁ ਦੇਵਾਇ ਆ ॥ ਤਮ ਅਪਰਾਧੁ ਪਾਪੁ ਪੁਕੀਨੇ ਕਰੀ
ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇ ਆ ॥ ਅਬਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਇ ਓਹਿ ਗੁਰੂ ਪੁਲਾਜ ਓਹਿ ਭਾਇ
ਆ ॥

ਗਉੜੀ

ਗੁਰੂ ਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਪਦੁ ਗੁਰੂ ਮ

ਤਿ ਮਨੁ ਆਗੈ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੂ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ਆ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੂ
ਮੁਖਿ ਓਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਭਾਓ ਤਮ ਹਾ ਠਾਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਾਕ ਮ
ਤਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹੁ ਪਾਵਹੁ ਰੇ ਜੇ ਓਹਿ ਓਹਿ ਕਰਸੁ ਨਾਵੈ ॥ ॥ ਓਹ ਦੈ ਗੁਰੂ ਮਤਿ ਗੁਰੂ

ਵਾਂਹਿਗੁਣਗਾਏ। ਮਨਰਸਕਿਰਸਕਿ ਤਹਿਰਸਿਅਘਾਨੇਠਹਿਬਤਹਿਨ
ਕੋਈਕੋਓਧਾਵਏਨਕਬਤੁਤੇਹਿਨਕਿਰਪਾਨਮੁਨਪਾਏ। ਜਨਨਾਨ
ਪਾਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਯਾਏ॥

ਮੁਖਿਜੰਦੁਜਪੈਨਾਮੁਕਰੰਮਾ॥ ਮਤਿਮਾਤਮਤਿਜੀਓਨਾਮੁਮੁਖਿਹਮਾਸੰਤੋ
ਗੁਰਪੁਰਖਅਜਨਮਾਦਰਭਾਗੀਮੇਲੁਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਜੇਗੀਪੁਰਖਮੇਲਿਆ
ਗੁਰੁਤਹਿੰਗੀਰਤਜਾਸਦਾਨਿਹਬਾਣੀਜੀਓ॥ ਦਰਭਾਗੀਮੇਲੁਸੁਖਜ
ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਤਹਿੰਗੀਭਿੰਨਾ॥ ਆਵਤੁਸੰਤਤੁਮੇਲਿਨਾਮੁਜਪਾਤਾ
ਨਾਮੁਸਦਾਏਲਾਓਜੀਓ॥ ਕਹਿਸੇਵਾਸੰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਪਾਤਾਜੀਓ॥ ਮਿ
ਥਿਅਤੇਤਹਿਕਰਮਾ॥ ਸਾਵਣਿਵਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਜਗੁਦਾਇਆਜੀ
ਤੁਕਿਅਜਾਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਠਜਾਮੇਲਿਆਤਹਿ
ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੇਰਤੰਨਾ॥ ਗਓੜੀਮਾਝੁ

ਏਕਾਮਇਕਹੀਓਜੀਓ॥ ਮੇਲਿਸੰਤਜਨਾਗੰਗੁਮਾਣਿਤਹਿਲੀਆਜੀਓ॥
ਮੇਰਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਬਲੀਆਜੀਓ॥ ਤਹਿਤੁਠੈਦੁਲਿਦੁਲਿਮੇਲੀਆਜੀਓ॥
ਤਹਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਤਹਿਦੁਲੇਜੀਓ॥ ਮੇਮੇਲੇਮਿਤ੍ਰਸਤਿਗੁਰੁਦੇਚੇਲੇਜੀਓ॥
ਤਮੇਰਾਪੁਰੁਮੇਲੇਜੀਓ॥ ਤਹਿਵਿਟਜੇਅਤੁਸਦਾਪੇਲੇਜੀਓ॥ ਵਸੁ
ਆਵਸੁਮੇਰੇਗੋਵੰਦਾਤਹਿਕਹਿਕਿਰਪਾਮਨਿਵਸੁਜੀਓ॥ ਮਨਿਚੰਦਿਅ
ਏਆਮੇਰੇਗੋਵੰਦਾਗੁਰੁਪੁਰਾਵੇਖਿਵੇਗਸੁਜੀਓ॥ ਤਹਿਨਾਮੁਮੇਲਿਆ
ਮੇਰੇਗੋਵੰਦਾਮਨਿਅੰਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰਤਸੁਜੀਓ॥ ਤਹਿਪਾਇਅਜਾਦਰਭਾ
ਮੇਰੇਗੋਵੰਦਾਮਨਿਤਲੇਲਾਓਮਨਿਤਸੁਜੀਓ॥ ਤਹਿਆਧਿਓਪਾਏਆਪੇ
ਪੇਕਹਿਲਾਇਆਜੀਓ॥ ਇਕਿਥਾਵਹਿਬਖਸਤਿਤੇਹਿਨਾਵੈਇਕਨਾ
ਜੀਓ॥ ਇਕਿਥਾਜੇਤਖਤਬਤਤਹਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾਭਿਅਮੰਗਾਇਆ

ਜੀਉ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ

ਗਉੜੀ ਮਾਝ

ਮਨਮਾਧੀ ਮਨਮਾਧੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਭਰਮੰਗੀ

ਮਨਮਾਧੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਨਾਲਿ ਨਲਕੀ ਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਅਲਕੁਲ ਖਾਧੀ

ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਨਾਮੁ ਪਗਾਸੀ ਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਲਦੁ ਕਲਾਓ ਜਾਧੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ

ਦੁਓਤੁ ਮੁਖਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਧੀ ਜੀਉ ॥ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਧਿਆਇਆ

ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕੈਨੇ ਭਰਮੰਗੀ ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗੀ ਆ ਮੇਰੇ

ਗੋਵਿੰਦਾ ਭਰਮੰਗੀ ਬਹੁਤ ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਸੰਤ ਜਨਾਮਿ ਲਿਖਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਭਰਮੰਗੀ

ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਮਿਲਿ ਆਜਗੀ ਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਸੁਖੇ ਵੈ ਭਰਮੰਗੀ

ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਭਰਮੰਗੀ ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਰਮੰਗੀ ਆਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ

ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਮਿਲਿ ਆਜਗੀ ਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਸੁਖੇ ਵੈ ਭਰਮੰਗੀ

ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਭਰਮੰਗੀ ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਰਮੰਗੀ ਆਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ

ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਮਿਲਿ ਆਜਗੀ ਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਸੁਖੇ ਵੈ ਭਰਮੰਗੀ

ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਭਰਮੰਗੀ ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਰਮੰਗੀ ਆਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ

ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਮਿਲਿ ਆਜਗੀ ਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਸੁਖੇ ਵੈ ਭਰਮੰਗੀ

ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਭਰਮੰਗੀ ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਰਮੰਗੀ ਆਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੪ ਚੋਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਰੀ ਮੇਰੇ ਧਿਆਇਆ ਭਰਮੰਗੀ

ਮੇਰੇ ਚੋਰੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਕਾਨਓ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਭਰਮੰਗੀ ਪਾਇਆ ਜੀਉ

ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਕਾਨਓ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਭਰਮੰਗੀ ਪਾਇਆ ਜੀਉ

ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਕਾਨਓ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਭਰਮੰਗੀ ਪਾਇਆ ਜੀਉ

ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਕਾਨਓ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਭਰਮੰਗੀ ਪਾਇਆ ਜੀਉ

ਭਰਮੰਗੀ ਜੀਉ ਭਰਮੰਗੀ ਆਇ ਕਾਨਓ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਭਰਮੰਗੀ ਪਾਇਆ ਜੀਉ

ਧਰੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤੇ ਕਥਾ ਮੰਗਾ ਤੇ ਚੰਗੀ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਹਾਉਦਾ
 ਗੋਵਿੰਦਾ ਤੇ ਭਗਤ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਓ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
 ਵੇਹੁ ਤੇ ਆਨ ਤੀ ਦੁਹੀ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਿਰ ਆਪੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤੇ ਆਪੇ ਹਰਿ
 ਭਰ ਪੂਰੀ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਆਤਮਾ ਮੁਖ ਸਾਹਿਬਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਤੇ ਦੁਹੀ
 ਜੀਓ॥ ਤੇ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਛਿਤੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤੇ ਆਪੇ ਵਾਜਾ ਏਥੇ ਏਥੇ ਵਾਜੈ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
 ਆਪੇ ਸਹਾਇ ਪਵਾਉਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਖੁਲਾਜੈ ਜੀਓ॥ ਵਰਭਾਗੀ ਮੇਲੁ
 ਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਓ॥ ਗਓੜੀ ਮਾਝ
 ੪ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਾਮੇ ਤੇ ਬਿਰਤੁ ਲਗਾਈ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮੇਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਜੀਓ॥
 ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਬਿਜੀਵਾਂ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸੁਖਾ ਤੇ ਭਾਈ ਜੀਓ॥ ਗੁਣ ਗਾਵ
 ਮੰਗੀਓ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਰੋਜੀਓ॥ ਜਥੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਓ ਭਗਵਤ ਰੋਜੀਓ॥ ਤੇ
 ਪਾਜੀਓ ਪਾਨ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀਓ॥ ਠੇਕ ਬੁਝੈ ਨ ਭਵ ਜਲ ਠੇਕੇ ਜੀਓ॥ ਕਿਉ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ
 ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਮੇਲੁ ਸੰਤ ਜੀਓ ਮਨਿ ਲਗਾਭਾਉ ਜੀਓ॥ ਗੁਰ ਸਬ
 ਪਾਈਓ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾਉ ਜੀਓ॥ ਵਰਭਾਗੀ ਜਥੇ ਨਾਉ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਰੋਜੀਓ ਗੋਵਿੰਦੁ ਆਸਾ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਮੇਲੁ ਸੰਤ ਜੀਓ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਾ ਜੀਓ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਜੀਓ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਓ॥
 ਗਓੜੀ ਮਾਝ॥ ੨੩ ੪ ਮੇਰੇ ਬਿਰਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਲੈ ਤਾਜੀ ਵਾਜੀਓ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰ
 ਮਿਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤੇ ਲੀਵਾ ਜੀਓ॥ ਮਨੁ ਤੇ ਹੰਗੀਰਤ ਜਾ ਤੇ ਹਸੁ ਸੁਖਾ ਪੀਵਾ ਜੀਓ॥ ਤੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਗੀਓ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾ ਤੇ ਬਾਝੁ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ
 ਮਿਤੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਾ ਜੀਓ॥ ਗੁਰ ਮੇਲੈ ਸੰਤ ਤੇ ਸੁਖ ਜੁ ਸੁਖਾ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਿਟ
 ਭੁਖਾ ਬਾਝੁ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਸਜਣੁ ਤੇ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਦਸੁ ਸੰਤੁ ਜੀ
 ਤੇ ਬੇਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਓ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਠਾਕਦੇ ਤੇ ਪਾਈ ਜੀਓ॥ ਤੇ ਨਾਮੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਾ ਪਾਈ ਜੀ

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
 ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸੁ
 ਬਦੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ
 ਜੀਓ॥

ਭੀ। ਮੇਵੇਦਨਤੀਪੇਸੁਭੀਬਿਹਤਲਗਾਈਜੀਭੀ। ਗੁਰਸਰਧਪੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਪਤ੍ਰ
ਜੀਭੀ। ਤਹਿਉਦੁਇਆਲ, ਤਹਿਨਾਮੁਖਿਅਈਜੀਭੀ। ਜਨਨਾਨਕਤਹਿਸੁਪਾਈਜੀਭੀ।

ਕਿਨਬਿਧਿਕਸਲੁਤਤਮੇਰੇਭਾਈ।

ਕਿਭਿਪਈਐਤਹਿਗਮਸਤਈ। ਹਰਭੀ। ਕਸਲੁਨਗੀਤਮੇਰੀਸੁਰਮਾਇਆ। ਭਿਚੇਮਦ
ਸੁੰਦਰਫਾਇਆ। ਭੂਠਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਤਸਤੀਘੋਰੇਖਿਦਿਗਸਾ। ਲਖ
ਗੋਰੇਨਬਖਵਾਸਾ। ਗਲਿਜੇਵਜੀਤਭੀਮੇਕੇਠਾਸਾ। ਗੁਰਕਮਾਦੇਤਤਸਸਾਹੀ। ਮੈ
ਗੰਗੇਗਬਤਨਾਹੀ। ਜਿਭਿਨਪਤਿਸੁਪੈਨਭੇਖਾਹੀ। ਏਕੁਕਸਲੁਮੇਕਭਿਸਤਿਗੁਰੂਬਿਤਈ।
ਤਹਿਜੇਕਿਛੁਕੇਸੁਤਹਿਕਿਅਭਗਤਾਭਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਤਹਿਮੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ। ਏਨ
ਧਿਕੁਸਲੁਤਤਮੇਰੇਭਾਈ। ਏਭਿਪਈਐਤਹਿਗਮਸਤਈ। ਹਰਭੀ। ਗਭੀ

ਕਿਭਿਕੁਮੀਐਕੁਮੁਕਿਸਕਾਤਈ। ਜਾਬਲਿਕਲਿਮਲੀਅਲਿਹਦਿਅਸੇਈ। ਗੁਰ
ਮੁਖਿਭਿਬੇਮਨਮੁਖਪਤਿਭੀਈ। ਜਿਸੁਰਾਖੈਗਮਆਧਿਦਇਆਗਾ। ਤਿਸੁਨਤੀਦੁਜਕਪ
ਤੁਰਨਪਾਗਾ। ਹਰਭੀ। ਸਰਮਾਤਿਦਰਤੈਏਕਅੰਤਾ। ਤਤੁਮੁਖਿਸਭਿਉਏਏਅਚਿਤਾ। ਤ
ਸਕੁਕਿਛੁਜਾਇਜੇਦਰਤੰਤਾ। ਮਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਦੁਜੀਧਿਆਸਾ। ਬੰਤੁਜੇਨਾਭਵਤਿਪੁ

ਤਿਲਿਆਸਾ। ਜੈਸਾਬੀਜਤਿਤੈਸਾਖਾਸਾ। ਏਥਿਦਰਸੁਮਨਿਭਇਆਦਿਗਸਾ। ਸਭ
ਦਰੀਆਇਆਬੁਤਮੁਪਗਾਸਾ। ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਹਿਪੁਰਨਾਸਾ। ਗਭੀ

ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ। ਕਈਜਨਮਗਜਮੀਨਕੁੰਗਾ। ਕਈਜਨਮਪੰਥੀ
ਸਪਏਇਥੀ। ਕਈਜਨਮਏਵਹਬੁਝੇਇਥੀ। ਮਿਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ
ਦੰਕਾਲਇਏਤਸੰਜਗੀਆ। ਹਰਭੀ। ਕਈਜਨਮਸੈਲਗੀਰਕੀਆ। ਕਈਜਨਮ
ਗਰੁਤਿਕੀਆ। ਕਈਜਨਮਸਾਕਕੀਭਿਪਾਇਆ। ਲਖਚਭਿਹਾਸੀਤਜੇਨਿਭੁਮਾਇਆ।
ਸਾਧਸੰਗਿਭਇਥੀਜਨਮੁਪਧਾਪਤਿ। ਕਹੀਸੇਵਰਜੁਤਹਿਤਹਿਗੁਰਮਤਿ। ਤਿਆਹੀਮਨਾਤੁ
ਹਅਭਿਮਾਨ। ਜੀਵਤਮਹਿਤਹਿਗੁਪਧਵਾਨ। ਜੋਕਿਛੁਏਅਸੁਤਤਤੈਤੈਗਾ। ਅਵ
ਗਾਦੁਜਾਕਰੈਜੇਗਾ। ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਨੈਤਿਮਿਲਾਇ। ਕਪੁਨਾਨਕਤਹਿਤਹਿਗੁਣਗਾਇ।

ਗਭੀ। ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਭਪੁਨਾਮਾ। ਪੁਰਨਉਏਤੁਮਹਾਕਾਮਾ। ਠਲਪਾ
ਵਿਮਿਟੈਜਮਤਾਸਾ। ਨਿਤਗਾਵਤਿਤਹਿਤਹਿਗੁਣਜਾਸਾ। ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਭਿਧਾਹੀ।
ਪਾਪਕਾਰਜੁਲੇਤਸਦਾਹੀ। ਹਰਭੀ। ਅਪੁਨੇਪੁਰਸਿਭਿਉਤੁਸਾਦਧਾਨ। ਤਤੁੰਦਰਗ
ਮਾਵਤਿਮਾਨ। ਭਿਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗਾ। ਸੰਤਜਨਕੀਚਰਣੀਲਾਗਾ। ਸਰ
ਜੀਅਤਿਜਾਕੈਤਾਹੀ। ਕਦੇਨਦਿਦੁਜੈਸਭਕੈਸਾਭੀ। ਭਿਪਾਵਚੇਭਿਗਤਤਿਸਕੀਭਿਟਾ।
ਮਿਖਮਾਉਏਵੈਤਹੀਚੋਟੀ। ਸਦਾਨਿਕਟਿਕੀਤਿਸੋਨੇਜਾਇ। ਪੁਰਕੀਆਹੀਅਸਤਿ
ਕੀਮਾਨ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਤੁਆਪਾ। ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਧਿਜਾਪਾ। ਗਭੀ

ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਠਾਸੀ। ਗੁਰਕਾਬਚ
ਜੀਅਕੈਸੰਗੀ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਗੁਰੂਕੈਗੰਗੀ। ਜੋਗੁਰੀਦੀਅਸੁਮਨਕੈਕਾਮੀ। ਸੰਤਕਾਕੀ
ਅਸਤਿਕੀਮਾਨੀ। ਹਰਭੀ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਚੇਦਾ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਕੁਮ
ਭੇਦਾ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਪੁਨਜਾਇ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਤਹਿਕੇਗੁਣਗਾਇ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀ
ਅਕੈਸਾਭਾ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੈਨਾਥਾ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਾਰਕਿਨਪਵੈ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿ

ਹਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਵੈ॥ ਗੁਰਾ ਬਚਨੁ ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਟਾਰੀ॥ ਜਿਸੁ
 ਜਨ ਤੋ ਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਗਉੜੀ ਜੀ
 ਨਿਕੀਤਾ ਮਾਟਿ ਛੋਰਤ ਨਾ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਟਿ ਹਾਥਿ ਆਜਿ ਨਿਕੀਤ ਜਤਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡੇ ਆ
 ਣੀ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਰ ਕਉ ਆਠ ਪਤ ਹਥਿ ਆਈ॥ ਹਮਈ ਆਹੇ ਨੁਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
 ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧੀ ਆਵਉ॥ ਹਰਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੁਕਤ ਬਕਤਾ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰ ਤੇ
 ਸੁਰਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾ ਯੀ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ
 ਨਿਥੈ ਵੈ ਕਉ ਬਾਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥੈ ਕਉ ਮਾਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸੁਰ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਸਿਮਰ
 ਉਦਿ ਨੁਹੈ ਨਿਸਾਸੀ ਹਾਸਾ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਇਸੇ ਤੇ ਕਉਨਾ ਯੀ॥ ਹਾਥ ਨਹੈ ਕਉ ਸਾਲਾ ਯੀ॥
 ਗਉੜੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸਹਾਇ ਨਾ ਯੀ ਭਉ ਸੋਗਾ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਝੀ ਕਉਨ ਯੋਗਾ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣ
 ਪਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਦਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਹਾਥ ਨ ਯੋਗਾ॥ ਜਥੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਹਾ ਮੰਗੀ॥ ਧਰੀ
 ਬਾਝੀ ਤੇਰੇ ਸਦ ਸੰਗੀ॥ ਹਰਉ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮੈਨੇ ਮਾਝੀ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਚਾਖਾ॥ ਅਵਹਿ ਜਤਨ ਕਰੁ ਕਉਨ ਕਾ॥ ਕਹੀ ਕਿਹ ਪਾਹੈ ਆਪਿ ਲਾਜਾ॥ ਕੀ ਆਮ੍ਰਿਤੁ
 ਕਰੁ ਕਉਨ ਅਜੋਗਾ॥ ਧੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸੁਭ ਸੋਗਾ॥ ਕਰੁ ਕਰੁ ਵਨ ਯੋਗੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਯ
 ਟਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਸਹ ਬਸੁ ਖਾਸੁ ਖੁਸਾ ਚਾਏ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੈਨੇ ਮਾਝੀ॥ ਯ
 ਕਉ ਗਮਨਾ ਮਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡ ਭਾਗੀ॥ ੨॥ ਗਉੜੀ
 ਸੁਣਿ ਯਹਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲਾ॥ ਮਤ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖੁ ਸੈਲਾ॥ ਵਡੇ ਭਾਗੀ ਪਾਇ ਆਸੁ ਪਸੰ
 ਗਾ॥ ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੇਂਗਾ॥ ਯਹਿ ਯਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਭਾਗੀ॥ ਅਗੁਨਿ ਸਾਗਰ
 ਗੁਰਿ ਪਾਹਿ ਉਤਾਰੀ॥ ਹਰਉ ਕਹੀ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤ ਲਭੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕੇ
 ਵਿਖਾਏ॥ ਸਹ ਬਨਿਯਾਨ ਪੈਥੈ ਮਨ ਮਾਝੀ॥ ਅਬ ਧੰਨੁ ਧਨ ਕਉ ਕਉ ਜਾਯੀ॥ ੩॥ ਪੁਰੁ ਅਪ
 ਜ ਬੰਭੁ ਏ ਦਇਆਲਾ॥ ਪੂਰਨ ਯੋਗੀ ਸੇਵਕ ਘਾਲਾ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਸਾ॥

[illegible]

ਓਓਨਦੁਖਸਤਾਮ॥ ਜਿਉਸੁਪੈਨੋਓਏਥੈਸਤਹਾਜਾਨੇਤੁਪਸਰੈਤਾਨਿਹਾਏਕਾਜਾ
 ਜਿਉਹਾਖਾਏਤਉਪਰਿਪਾਏ॥ ਖੇਤੁਖਸਮਕਾਏਓਠਿਜਾਏ॥ ਓਸੁਖੇਤੁਕਾਏਹਾਏ
 ਕੜੈ॥ ਤਿਸਕੈਪਾਲਕਭੂਪਜੈ॥ ਜਿਸਕਾਹਾਜੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥ ਜਿਨਿਮਾਏਅਦੀਨੀ
 ਤਿਨਿਲਾਈਤਿਸਨਾ॥ ਆਧਿਬਿਨਾਏਆਪਿਕੇਹਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਪੁਤਾਗੈਅਹਦਾਸਿ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਬੁਝੰਗਮਾਏਆਬੁਝੁਬਿਧਿਪੇਖੀ॥ ਕਲਮਕਾਹਦਸਿਆਨਪਜੇ
 ਖੀ॥ ਮਤਹਮਲੁਕੋਓਏਏਥਿਆਥਾ॥ ਤਤੇਨਾਹੀਮਨੁਰਿਪਤਾ॥ ਸੋਸੁਖੁਮੇਕਉਸੰਤ
 ਬਤਾਵਹੁ॥ ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਮਨੁਰਿਪਤਾਵਹੁ॥ ਹਭਉਅਸੁਪਵਨਤਸਤਿਅਸਵਾਰੀ॥
 ਚੇਅਚੰਦਨੁਸੇਜਸੁੰਦਰੀਨਾਹੀ॥ ਨਟਨਾਟਿਕਾਖਾਏਗਾਏਆ॥ ਤਾਮਹਿਮਨਿਸੰਤੋਖੁ
 ਨਪਾਏਆ॥ ਤਖਤੁਸਕਾਮੰਡਨਦੋਲੀਚੇ॥ ਸਗਲਮੇਵੇਸੁੰਦਰੀਗੀਚੇ॥ ਆਏਛੁਬਿ
 ਹਤਿਹਜਨਕੀਲੀਲਾ॥ ਮਨੁਨਸੁੰਦਰਪਰਪੰਚੁਧੀਲਾ॥ ਕਹਿਕਿਹਪਾਸੰਤਨਸਚੁਕਹਿ
 ਆ॥ ਸਹਬਸੁਖਉਤੁਆਨਦਲਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਕਵਡਗਾਏਪਾਈਐ॥ ਜਾਕੇਹਰਿਪਨੁਸੇਈਸੁੰਦਰਾ॥ ਪੁਰਕਿਹਪਾਤੇਸਾਧਸੰਗਿ
 ਮੇਲਾ॥ ਹਭਉ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਾਣੀਜੂਏਉਤੁਨੁਮੇਗਾ॥ ਬੁਝੰਗਮਾਏ
 ਓਹਿਉਆਪੁਲਪਟੇਗਾ॥ ਪੁਰਕਲਤਾਗੈਹਸਤਕਾਠਾਸਾ॥ ਓਨਪਾਈਐਅਮਕੇਦਾਸਾ॥ ਕਹੁ
 ਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਹਾਮਗੁਣਗਾਈ॥ ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਤੈਓਤਮਾਈ॥ ਹਭਉਜੋਤੁਲਾਈ
 ਸੋਬਹਾਜਾਨੈ॥ ਸਾਚੁਕਹੈਸੋਬਿਧੈਸਮਸੈ॥ ਜਾਣੈਨਾਹੀਜਿਤਅਹੁੰਦਗਾਈਉਦਲੇਦਾਸਾ
 ਕਤਸੰਸਾਰ॥ ਜੋਤਲਾਫਲਸੇਪੀਵੈਬੁਝੰਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਾਨੈਕਹਿਕਉਗਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
 ਗੀਕੈਨਾਹੀਨੇਹੀ॥ ਲਖਚਉਹਾਸੀਭੁਮਤਾਏਹੀ॥ ਏਕੈਜਾਲਿਠਉਪੰਖੀ॥ ਨਾਸਿਰ
 ਸਿਰੋਗਕਹਾਓਬੁਝੰਗੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਤਏਕੁਪਾਲਾ॥ ਗੁਣਪੂਰਤਕੇਹਾਏਜਾਲਾ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਤਉਕਿਹਪਾਤੇਮਾਗੁਪਾਈਐ॥ ਪੁਰਕਿਹਪਾਤੇਸਾਧਸੰਗਿਆਈਐ॥
 ਪੁਰਕਿਹਪਾਤੇਬੰਧਨਛੁਟੇ॥ ਤਉਕਿਹਪਾਤੇਓਮੇਤੁਟੈ॥ ਤੁਮਲਾਵਹੁਤਉਲਾਗਾਸੇਵਾ

ਰਮਭੇਕਛੂਨਏਦੇਵਾ॥ ਹਤਾਭਾਤ੍ਰਧੁਭਾਵੈਤਗਾਵਾਂਬਾਣੀ॥ ਤ੍ਰਧੁਭਾਵੈਤਸਚੁਦਖਾਣੀ॥
ਤ੍ਰਧੁਭਾਵੈਤਸਤਿਗੁਰਮਇਆਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਹੀਦਇਆ॥ ਜੇਤ੍ਰਧੁਭਾਵੈਸੋਨਿਰਮ
ਲਕਰਮਾਜੇਤ੍ਰਧੁਭਾਵੈਸੋਸਚੁਧਰਮਾਸਰਬਾਨਿਧਾਨਕੁਣਤ੍ਰਮਹੀਪਾਸਿ॥ ਤ੍ਰਸਹਿਬੁਸੇਵ
ਕਅਰਣਾਸਿ॥ ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਏਇਓਹੰਗੀ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਾਦਉਸਤਸੰਗੀ॥ ਨਾਮਿਤੇ
ਹੈਓਮਨੁਹਤਯਾਇਤੁਕਲਿਆਣੁਨਾਨਕਕਹਿਜਾਤਾ॥ ਗਭਿੜੀ ॥ ਆਨ

ਰਸਜੇਤੇਤੈਚਾਕੋ॥ ਨਿਮਖਨਰਿਸਨਾਤੇਹੀਲਾਭੋ॥ ਓਹਿਰਸਕਾਤੂੰਚਾਖਾਓਸਾਦੁ॥ ਚਾਖਤੋਏ
ਹਤਓਇਸਮਾਦੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸਨਾਪ੍ਰੀਓਧਿਆਰੀ॥ ਇਤਹਸਨਾਤੀਓਇਤ੍ਰਿਪਤਾਹੀ॥
ਹਤਓ॥ ਓਜਿਓਦੇਤੂੰਰਾਮਕੁਣਗਾਭਾ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਹੀਓਹੀਓਹੀਓਧਿਆਭਾ॥ ਆਨਨਸੁ
ਨੀਐਕਤਪੁੰਜਾਈਐ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਡਭਾਹੀਪਾਈਐ॥ ਆਠਪਓਹਜਿਓਦੇਅਗਾ
ਧੀ॥ ਪਾਹਬ੍ਰਤਮਠਾਕੁਰਅਗਾਧੀ॥ ਏਹਿਓਭ੍ਰਤਸੁਦਾਸੁਓਲੀ॥ ਓਹਿਕੁਣਗਾਵਡੁਰਸਨਅ
ਧੀ॥ ॥ ਬਨਾਸਪਤਿਮਓਲੀਠਲਠਲਪੇਗੇ॥ ਇਤਹਸਨਾਤੀਬਧੁਹੀਠੇਗੇ॥ ਆਨ
ਸਲਵੈਨਲਾਈ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਗੁਰਏ॥ ਹਤਾਈ॥ ਗਭਿੜੀ ਮਨੁ

ਦੇਹਤਨੁਸਜੀਬਾਹੀ॥ ਏਸਹੀਮੁਖੇਬਸਤੁਅਪਾਗਾ॥ ਇਸਹੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਾਧੁ॥
ਵਡੁਬਾਖਾਹੀਜਾਕਾਭ੍ਰਤਾਵੈਸਾਧੁ॥ ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਇਓਹਾਹੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕੋ
ਅਹਾਹੀ॥ ॥ ਹਤਓ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸੇਵਕਹੀਜੈ॥ ਕਵਨਸੁਜਨਾਤਿਜੇਤੁਕਹਿਭੀਜੈ॥
ਪਾਏਲਗਭ੍ਰਤਜੇਮੇਰਾਤੇਗੇ॥ ਕਵਨਸੁਜਨੁਜੇਸਓਦਾਜੇਗੇ॥ ਮਤਲੁਸਾਧਕਾਰਿਨਾਥੀ
ਧੀਪਾਵੈ॥ ਕਵਨਸੁਬਿਧੀਜੇਤੁਭੀਤਰਿਬੁਲਾਵੈ॥ ਤੁੰਦਰਸਾਧੁਜਾਕੋਕੋਇਵਡੁਜਾਗੇ॥
ਕਵਨਸੁਦਾਤਲੈਸੰਚਾਗੇ॥ ਏਜਤਏਜਤਨਿਜਘਰਪਾਇਆ॥ ਅਮੋਲਹਤਨੁਸਾਚੁ
ਦੇਖਲਾਇਆ॥ ਕੁਹਿਕਿਹਪਾਜਬਮੇਲੇਸਾਧਿ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਗੁਰਕੈਵੈਸਾਧਿ॥

ਮਧਿੜੀ ॥ ੪ ॥ ਹੈਇਦੇਨਸੁਹੈਏਕਹੰਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਓਜਾਏਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ ਠਾਕੁਰ
ਨਾਮਕੀਓਭੀਬਰਤਨੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਵਨੁਓਹੀਕੈਦਰਸਨੀ॥ ਓਹਿਸੰਗੀਰਾਤੇਮ

ਨਤਨਤਗੇ। ਸੁਪ੍ਰਕੇਰੀ ਸੁਨੀ ਪਗੇ। ਹਭਾ। ਚਰਣਕ ਮਲ ਅਤਮ ਆਧਾਗ। ਏਕੀ
ਤਹਾਤਿ ਆਗੀ ਆਕਾਗ। ਏਕੇ ਬਨਜੁ ਏਕੇ ਬਿਉ ਤਹੀ। ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੀ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ।
ਤਹਾਤਿ ਸੋਗਦੁ ਤੁਤੇ ਮੁਕਤੀ। ਸਦਾ ਅਲਿਪੁ ਤੁਜੇਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੀ। ਦੀ ਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਪੁ
ਤੇਰਤੀ। ਪਰਬੁ ਤਮ ਕਾਉ ਉਧਿ ਆਨੁ ਪਰਤੀ। ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕਦਨ ਵਖਾਨਤੀ।
ਅਗੁਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨ ਪੀਜਾਨਤੀ। ਪਰਬੁ ਤਮ ਮੋਹਿ ਕਿਹ ਪਾਕੀ ਜੈ। ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ
ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੈ॥ ਗਉੜੀ ਤੁਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੁੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ। ਤੁਮੇਰਾ
ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤੁ ਮਸੰਗੀ ਚੀਤੁ। ਤੁਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੁੰਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁਣਾ। ਤੁਛ ਬਿਨੁ ਨਿਮਕੁ ਨ ਜਾਣੀ ਨ
ਣਾ। ਤੁਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੁਮੇਰੇ ਪਾਨ। ਤੁਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮੇਰੇ ਖਾਨ॥ ਹਭਾ। ਜਿਉ ਤੁਮ
ਖਤੁ ਤਿਉ ਤੀਰਠਾ। ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਤੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ। ਜਤ ਪੇਖਤੁ ਤਤੁ ਮ ਬਖਸਾ। ਨਿ
ਹਭਉ ਨ ਮੁਜ ਪਉਤੇਰਾ ਸਨਾ॥ ਤੁਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੁੰਭੰਗਾ। ਹੰਗਾ ਸਾਤੁ ਮਨ ਤਿਅਧਾ
ਗਾ। ਤੁਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗੀ ਚੀਆ। ਤੁਮੇਰੀ ਓਟ ਤੁੰਹੀ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ। ਤੁਮਨ
ਹਿਤੁ ਤੀਧਿ ਆਇਆ ਮਹੁ ਮੁਤੁ ਮਾ। ਹੁਰਾ ਸਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਆਇ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੀਰਠੀ ਏਕੀ॥ ਗਉੜੀ ਬਿਆਪਤ ਫਲ ਫਲ
ਬਿਸਥਾਗ। ਬਿਆਪਤ ਸੁਗਨਾਰ ਕ ਅਵਤਾਰਾ। ਬਿਆਪਤ ਪਨਿਹ ਪਨ ਪੇਖੇ ਸੋਭਾ
ਮੁਲਾਉ ਆਧੀ ਬਿਆਪ ਸਿਲੋਗਾ। ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬੰਦੁ ਪਰਕਾਰੀ। ਸੰਤ ਜੀ ਫਲੇ
ਪ੍ਰਭ ਓਟਤੁ ਮਾਗੀ॥ ਹਭਾ। ਬਿਆਪਤ ਅੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਤਾ। ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ ਕਲ ਫਲ
ਗੀਤਾ। ਬਿਆਪਤ ਤਸਤਿਯੋ ਜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ। ਬਿਆਪਤ ਪੁਜੇ ਬਨ ਮਦ ਮਸਰਾ
ਬਿਆਪਤ ਭੂਧਿ ਹੰਕ ਅਰੁ ਗੰਗਾ। ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ। ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਧ
ਸੰਗਾ। ਪੰਚ ਦੁਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿ ਆਗਾ। ਬਿਆਪਤ ਕਰ ਮਕੋਹ ਉਛਾ ਸਾਗ। ਬਿਆਪ
ਤ ਹੀਰ ਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ। ਅਚਾਰ ਬਿਉ ਤਹ ਬਿਆਪਤ ਇਤ ਜਾਤੀ। ਸੁਭ ਕਿਛੁ
ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ ਹੀਰ ਗਾਤਾ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਏ ਤਹੀ ਗਾਇ। ਤਕਉ ਕਠਾ ਬਿਆਪੇ ਮ

ਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਤ ਪਾਣੀ। ਤਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਣੀ॥ ਗਉੜੀ
ਨੈਨ ਤੁਨੀ ਦ ਪਰਦੁ ਸਟਿ ਦਿਕਾਗ। ਸੁਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਗ। ਹਸਨਾ
ਸੋਧੀ ਲੋਭ ਮੀਠੈ ਸਾਦਾ। ਮਨੁ ਸੋਏ ਆਮਾਉ ਆਬਿ ਸਮਾਦਿ॥ ਉਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾ
ਗਤੁ ਹੋਇ। ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਤੁ ਅਪਨੀ ਲੈ॥ ਹਭਾ। ਸਗਲ ਸੁਭੇਲੀ ਅਪਨੈ ਸਮਾਤੀ॥
ਕ੍ਰਿਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਬਧਿ ਨ ਜਾਤੀ। ਮੁਸਸਨ ਤਹ ਪੰਚ ਬਟ ਵੇਗ। ਸੁਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਾ ਤੇ॥
ਉਨਤੇਰੇ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਣੀ। ਉਨਤੇਰੇ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ। ਦਰਬਿ ਸਿਆਣ ਪਨ ਓਇਰਤ
ਤੋ। ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਓਇ ਦੁਸਟ ਬਸਿਓਤੇ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਮੋਹਿ ਸਾਹੰਗ ਪਾਇ। ਸੰਤ ਨ ਕੀ
ਧੂਰਿ ਸਾਬਨਿ ਧਾਨਾ। ਸਾਬ ਸਤੁ ਪੁੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗੀ। ਨਾਨਕ ਜਗੈ ਪਰਬੁ ਤਮ ਕੈਰੰਗੀ॥
ਸੋਜ ਗੋਜਿ ਸੁਪ੍ਰਕਰਿ ਪਾਲਾ। ਉਪੁੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਪਨੁ ਮਾਲਾ॥ ਹਭਾ ਗਉੜੀ
ਜਾਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ। ਜਾਕੈ ਵਸਿਓ ਸਗਲ ਜਤਾਨ। ਜਾਕਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਉਨਤੇਰੇ ਬਾਤ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕੋਈ॥ ਕਹੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ। ਕਾਜ ਤੁਧੇ
ਉਨਿ ਬਾਗ॥ ਹਭਾ। ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਜਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ। ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਕਾ ਮੁਅਧਾਰਾ॥
ਸਰਬ ਬਿਆਪਤ ਪੁਨ ਪਨੀ। ਜਾਕੀ ਸੋਭਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਬਨੀ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ
ਹੋਵੈ ਘੋ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜ ਮੁਕਿ ਚੁਕੈ ਘੋ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਤੇਤੁ ਮੁਕੈ ਘੋ। ਜਿਸੁ ਸਿਮ
ਰਤੁ ਬਰ ਪਾਨ ਤੇ॥ ਸੰਤ ਸਭ ਕਉ ਸਦਾ ਜੇ ਕਾਰਾ। ਤਹੀ ਤਹੀ ਨਾ ਮੁਜ ਨ ਪਾਨ ਅਧਾ
ਗਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸਈ ਅਰਾ ਸੀ। ਸੰਤ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ॥
ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਤ ਤਤੁ ਮੇਰਾ ਮੀ। ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮੀ ਨਹੀ ਮਨੁ ਰੋਵੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾਸਚ ਮਾਇ
ਗਤੋ। ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ॥ ਹਭਾ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੇ ਤਹੀ ਨਾਉ। ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਹੀ ਕੀਰਤਨ ਗਾਉ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੈ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ
ਉਤੈ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਧ ਤੇ ਸਿਏ ਮੇਰੇ ਭਰਮਾ। ਸਾਧੇ ਤਮ ਜਨ ਸਭਿ ਪਰਮਾ। ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਦਇਆਲੋਗੋਇੰਦ੍ਰਾ ਸਾਧਮਓਤ੍ਰਿਤਮਹੀਜੰਦ੍ਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕ੍ਰਿਪਾਲਧਿ
 ਵਭ੍ਰਾਸਾਧਸੰਗਿਤਾਏਠਏਪਾਵਭ੍ਰਾਸੋਤ੍ਰਿਨਿਗਏਕਭ੍ਰਿਪ੍ਰਿਕੀਨੀਦਇਆਸਾਧਸੰ
 ਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਇਆ ॥ ਗਭ੍ਰਿਜੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਧਿਭ੍ਰਿਗੰਦ੍ਰਾਕੇਵ
 ਲਨਾਮੁਦੀਭ੍ਰਿਗੁਰੰਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਭ੍ਰਿਗੋਰੈਵਗਾਅਠਪਠਪ੍ਰਜਤੁਗੁਰਪੈਗ ॥
 ॥ ਅਬਮਤਿਬਿਨਸੀਦੁਸਟਬਿਗਾਨੀ ॥ ਜਬਤੇਸੁਣਿਅਠਹਿਜਸੁਕਾਨੀ ॥ ਹਭ੍ਰਾਸਾ
 ਜਸੁਖਅੰਨੰਦਨਿਧਾਨਾਗਾਨਠਹਭਿਲੇਇਨਿਦਾਨਾ ॥ ਦੁਖਦਹਦਬਿਨਸੈਭ੍ਰਿਗੁਮਾ
 ਵਣਜਾਣਹਭੇਕਰਕਰਮਾ ॥ ਧੇਭੇਭੇਲੈਸੁਣੇਸੁਰੁਆਪਿ ॥ ਸਦਾਸੰਗਿਤਕਭ੍ਰਿਮਾਜਾ
 ਧਿ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਿਭ੍ਰਿਪਗਾਸਾਧੁਰਿਹਏਏਕੋਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਕਠਤਪਦਿਤੁਸੁਣ
 ਤਪੁਨੀਤਾ ॥ ਗੁਣਗੋਇੰਦ੍ਰਾਵਭ੍ਰਿਨਿਤਨੀਤ ॥ ਕੁਪਨਾਨਕਜਾਕਭ੍ਰਿਏਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸਜ
 ਨਕੀਸੁਰਪੁਰਨਧਾਲਾ ॥ ਗਭ੍ਰਿਜੀ ॥ ਬੰਧਨਤੇਭੇਭੇਲੈਵਗਾਮਾਮਨਮਓ
 ਲਾਗੈਸਦੁਧੇਅਨਾਮਿਟੇਕਲੇਸਸੁਖੀਓਇਹਓਐ ॥ ਐਸਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਕਯੀਐ ॥ ਸੋਸੁ
 ਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ ॥ ॥ ਹਭ੍ਰਾਜਿਸੁ
 ਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਹਬਨਿਧਾਨਗੁਰੁਤੇਪਾਵੈ ॥ ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੇਆਵਣਜਾਣ ॥ ਸਿ
 ਧਰੈਸੰਗਿਪਾਹਬੁਧਪਛਾਣਾ ॥ ਜਨਭ੍ਰਿਪਰਿਪੁਰਭ੍ਰਿਦਇਆਲਾਜਨਕੀਟੇਕਏਕੋ
 ਧਾਲਾ ॥ ਏਕਾਲਿਵਏਕੋਮਨਿਭ੍ਰਿਭ੍ਰਾਸਹਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਓਨਾਭ੍ਰਿ ॥ ॥ ਅਭ੍ਰਿਪੁ
 ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲਕਰਣੀਸਾਚਹੀਤਿ ॥ ਗੁਰੁਪ੍ਰੇਮੇਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨਾਨਕਕਪੂਰੁ
 ਅਪਹਅਪਾਹਾ ॥ ਗਭ੍ਰਿਜੀ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤੋਜਨੁਮਿਟਿਐਜਕਿਕਰ
 ਮਿਪਹਾਪਤਿਓਇ ॥ ਦੁਖੁਗੋਗੁਕਫੁਭ੍ਰਿਨਬਿਐਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਓਜਾਐ ॥ ॥ ਪਾਹਬੁਧ
 ਮੁਖਮੇਸਹਧਿਅਈਐ ॥ ਗੁਰੁਪ੍ਰੇਮੇਟਿਓਮਤਿਪਾਣੀਐ ॥ ॥ ਹਭ੍ਰਾਕਰੁਕਰੁਵਨਾਹ
 ਇਆਲਾਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਏਅੰਤਾਸਿਮਹੀਨਾਮੁ
 ਹਮੰਤਾ ॥ ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਹਬਨਿਧਾਨਾਪੁਰਕੀਪੁਜਾਪਾਸੁ ॥ ਮਾਨੁਸੁਕੀਟਓਲਾ

ਕੀਜਾਇ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਹਿ ਕੇ ਗੁਣਗਾਇ। ਕਹਿਕਿ ਪਾਪੁ ਭਾਂਤ ਰਜਾਮੀ। ਸੁਖਾਨਿ
ਧਨ ਤਹਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ। ਜੀ ਅਜੰਤ ਤੇ ਹੀ ਸਹਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡੇ ਆਈ।

ਗਉੜੀ ॥ ਜੀ ਅਜਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਤੈ ਤਥਾ। ਸੋ ਸਿਮਰਤੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ। ਪੁਰ
ਚਿਤਿ ਆਏ ਸਰਦੁ ਖੁਜਾਇ। ਭੈ ਸਭਾ ਬਿਨਸਿ ਤਹਿ ਕੈ ਨਾਇ। ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਭਉ ਕਾ ਡੇਕਾ

ਮਾਨਤਾ। ਤਹਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾ ਤੇ ਸੁਖ ਜਾਨਤਾ। ਹਰਾਇ। ਜਿਨਿ ਧਰੇ ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸਾ ਜਾ
ਕੀਜੋ ਤਿਜੀ ਅਪਰਗਾਸਾ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਇ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨਿ ਰਭਉ ਤੋਇ।

ਆਠ ਪੁਰਸਿ ਮਰਤੁ ਪੁਰਨਾਮੁ। ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮੁਜਨੁ ਤਿਸਨਾਨੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰ
ਦੀ ਪਾਤਿ। ਕੋਇ ਕਲੰਕ ਬਿਨਸਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤਿ। ॥ ਬੇਮੁਤ ਤਜੁ ਪੁਰਾ ਪਾਤਿ ਸਾਤੁ। ਪੁਰਸੇ

ਵਕ ਸਾਚਾ ਦੇਸਾਤੁ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਗਏ ਤਥਾ। ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਹਾਥਾ। ਗਉੜੀ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੇ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇ ਅਜਾਗਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣਗਾਇ

ਕੈ ਪੁਰ ਬਾਣੀ। ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਗਾਈ। ॥ ਪੁਰਸਿ ਮਰਤ ਕੁ ਸਲ ਸਭਿ ਪਾਇ। ਪਾਰਿਬ
ਰਿ ਸੁਖ ਮੁਖ ਜਬ ਸਾਏ। ਹਰਾਇ। ਸੋਈ ਪਚਾਤ ਜਿਨ ਤਿਉ ਪਾਇਆ। ਕਹਿਕਿ ਪਾਪੁ ਭਿ

ਆ। ॥ ਏਆ। ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਲੀਨ ਕਰਿ ਅਪਨਾ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਕਰਾਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ।
ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਅਭਿਯੋਗੁ ਪੁਨਤਚਾਰਾ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਜੀ ਅਪਨ ਅਧਾਰਾ। ਸਾਚਾ ਪੁਰ ਪਾਇ ਭੀ ਤਹਿ

ਭੀ। ਦੁਤਰ ਤੇ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ। ਸੁਖਿ ਬੈਸੁ ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰਾ। ਤਹਿ ਪਨੁ ਖਟਿ ਓਜਾ
ਗਨ ਤਿਸੁ ਮੰਤ੍ਰ। ਜਿਸ ਤਿਉ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਦੇਇ। ਨਾਨਕ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ।

ਗਉੜੀ ॥ ਤਸਤ ਪੁਨੀਤ ਤਹਿ ਤਤ ਕਾਲਾ। ਬਿਨਸਿ ਜਾਤਿ ਮਾਇ ਅਜੰਤਾ ਲਾਹਸਨਾ
ਰਸਤੁ ਮੰਗੁਣੀ ਤਾ। ਸੁਖੁ ਪਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਗੁਣੀ ਮੀਤਾ। ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ਕਾਗਦਿ ਮਸਦਾ

ਈ। ਰਸਨਾ ਮਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ। ਹਰਾਇ। ਇਤਕਾ ਹਜੇ ਤੇਰੇ ਜਾਤਿ ਬਿਕਾਗ। ਸਿਮਰਤ ਨਾ
ਮਨਾ ਜੀ ਜਮ ਮੰਗਾ ਧਰਮ ਗਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਜੋਏ। ਮਾਇ ਅਮਰ ਨਾਨਕ ਦੁਐ ਮੈਓ। ਓਧਰ ਤਿ

ਅਧਿ ਤੈ ਸੰਸਾਰਾ। ਰਸਮ ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰਾ। ਆਪਿ ਕਮੁ ਓਅੰ ਦਹਾਉ ਪਦੇ ਸਾਹਾਮ ਨਾਮ

ਹਿਰਦੈ ਪਰਦੇਸਾ॥ ਜਾਕੈ ਮਾਥੈ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਆਠ ਪਠਾਏ
ਹਿਰਦੈ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਉਤਿ ਸੁਖ ਲਿਜਾਉ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੀ
ਜੋ ਪਰਾਉ ਭੈ ਸੋਈ ਆਪਨਾ॥ ਜੋ ਤਜਿ ਦੇਹ ਤਿ ਸੁਖਿ ਭੋਜਨਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਸਾਈ ਮੇਲੀ
ਐਕੇ ਹਾਜੋ ਬਿਬਹਜ ਤਤਿ ਸੁਖਿ ਭੋਜਨਾ॥ ਹਉ ਭਾਈ ਬੁਠ ਬਾਤ ਸਮਦੁ ਕਰੀ ਜਾਤੀ॥ ਸਤਿ
ਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨਾਤੀ॥ ਧੰਦੈ ਮਹਾ ਗੁਣੇ ਦਾਚਲਨਾ॥ ਸੀਧਾ ਚਰਿ ਅਪੁ ਠਾਧੁ ਨਾਨਾ॥
ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਆਕਾਖ ਸਮੁਖੁ ਸੋਈ॥ ਜਿ ਸੁਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤ ਭਉਣੀ॥ ਗਉੜੀ
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗਾ॥ ਜਿ ਰਹੁ ਆਗਿ ਆਤਿ ਚਰੁ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾ॥ ਜੇ
ਨ ਪਾਈ ਐਹਾ ਮਸੇ ਹੀ॥ ਕਿਹਤਿ ਸੰਜੋਗ ਸਤਿ ਭਉਣੀ॥ ਹਉ ਭਾਇ ਖਾਦੇ ਖੀਮਾ
ਓਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ਐ॥ ਧ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਏ ਬੁਝੈ ਨਿਰਵਾਈ ਐ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਧ੍ਰਿਅ
ਆਗਿ ਆਮਾਏ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਹਿ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਏ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਹਿਜਾਨਿ ਐ॥ ਧੰਨੁ ਸਤਿ ਦਗੁ ਓਪਰਦਾਨਿ ਐ॥ ਗਉੜੀ ਤਮਧਾਨੰ
ਭਾਗ ਸਚਨਾਇ॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਣ ਗਾਏ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਹਉ ਭਾਈ ਪੀਉ ਦਾਦੇ ਬਾਝ
ਡਿਠਾਖ ਜਾਨਾ॥ ਤਮੈ ਮਨਿ ਰਹਿ ਆਨਿ ਧਾਨਾ॥ ਹਤ ਨ ਲਾਲਜ ਕਾ ਕਰੁਨਾਨਕ ਮੇਲੀ
ਭੰਡਾ ਅਖੁਟ ਅਭੋਲਾ॥ ਖਾਣੁ ਓਖੁ ਚਰਿ ਮਿਲਿ ਰਾਣੀ॥ ਤੇਇਨ ਆਵੈ ਦੁਖ
ਜਾਣੀ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕੇਲੇ ਖੁਲਿ ਖਾਇ॥ ਸੁਏ ਤੁਖ ਜਾਨੈ ਲਾਇ ਆਲਾਇ॥
ਗਉੜੀ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਾਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀ ਐ ਦੁਹਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਦਾਦੇ ਬਾਝ
ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਭੋਏ॥ ਚੁਡਿ ਜਾਈ ਸਹਾਧਰ ਤੋਏ॥ ਹਉ ਭਾਈ ਦੁਖ
ਗੁਸੇ ਗੁਬਿਸੈ ਜਬ ਨਾਮੁ॥ ਸਦਾ ਅੰਨ ਦੁਜਾ ਹਿਰਦੈ ਗਾਮੁ॥ ਬੁਠਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਐ॥
ਡਿਮਾਨੁ ਓਰ ਰਹਾਈਐ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਮੰਤ੍ਰ ਚਿਤਾਈ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚੈ ਦੁਖ ਧਾਈ
ਗਉੜੀ ਜਾਕਾ ਮੀਤੁ ਸਜਨੁ ਏਸ ਮੀ ਆ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰੁਨਾਨਕ ਕੀ ਕ
ਮੀ ਆ॥ ਜਾਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭੁਖ ਤਾਕਾ ਭਾਗੀ॥ ਹਉ

ਜਾਕਉ ਸੁਭਾਹਿ ਸੁਭਾਏ ਆਉ ਓਐ॥ ਸੋ ਅਨੁਸਨਾਈ ਲਪਟਾਇ ਓ॥ ਜਾਕਾ ਬਹਿ ਆਦਗ
ਓਚਲੀ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨ ਦਹੀ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੀ॥ ਜਾਕਾ ਸੁਭਾ ਕਉ ਤਾਕਾ ਓਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕ
ਓਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਓਈ॥ ਗਉੜੀ ਜਾਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਹਿ ਜਾਐ॥
ਤਾਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾਇ ਆਐ॥ ਸਤਿ ਅੰਨ ਦਹੀ ਸਾਧੂ ਮਾਧੀ॥ ਆਗਿ ਆਕਾਹੀ ਓਰਿ
ਹੋਰਾਈ॥ ਹਉ ਭਾਈ ਜਾਕੈ ਅਚਿਤੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਤਾਕਉ ਚੰਤਾ ਕਤ ਭੁਨਾਇ॥ ਜਾ
ਕੈ ਬਿਨਾ ਸਿਓ ਮਨ ਤੁਝਾ ਮਾ॥ ਤਾਕੈ ਕਉ ਨਾਤੀ ਰਹੁ ਜਮਾ॥ ਜਾਕੈ ਓਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰੀ ਨਾ
ਮਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਜਾਕੈ ਸਗਲ ਧਿਆਨਾ॥ ਗਉੜੀ ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ
ਮਨ ਮਹਿ ਬਾਨਾ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੈ ਨੈਦਿ ਰਲੈ ਜਾਨਾ॥ ਸਤਿ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ਜਿ
ਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿ ਸੁਲੈ ਭੁੰਚਾ॥ ਹਉ ਭਾਈ ਅਨਤ ਬਾਣੀ ਬਾਨੁ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਤਾਕੀ ਧ੍ਰਿਅ ਮੇ
ਓਹੋ ਪਾਲਾ॥ ਤਤ ਸਤਿ ਅਧਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅੰਨਤਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸੰਤਾ॥ ਤਹ
ਅੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਥੀ ਆ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ॥ ਗਉੜੀ
ਕਰੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਗਾਧਾਇ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇ ਆਲੇਸਾਧਿ॥ ਕਵਨ ਗੁਨ ਜੋਤੁ ਲੇਗਾ
ਕਉ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਬਾਣੀ॥ ਹਉ ਭਾਈ ਕਵਨ ਸੁਖੁ ਜਾਤੇ ਕਉ ਕਉ॥ ਕਵ
ਨ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੁਝ ਵਜਲ ਤਰਾਉ॥ ਕਵਨ ਤੁਝ ਜਿਤੁ ਤਪੀ ਆਉਣੀ॥ ਕਵਨ ਸੁਖਾ ਮੁਖ
ਉਮੈ ਮਲਕੋਈ॥ ਗੁਣ ਪ੍ਰਯਾਗੀ ਆਨਧੀ ਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਧਿਆਨਾ॥ ਜਿ ਸੁਕਹਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦੁਖ ਆਲਾ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ॥ ਜਿ ਸਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਉ
ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਹਉ ਭਾਉ ਦੁਜਾ॥ ਗਉੜੀ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਕਾਕੋ ਗਰਬਾ
ਹਜ ਮਿਲ ਬਨ ਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ॥ ਆਪਨ ਹੀ ਕਾਕਉ ਲਪਟਾਇ ਓਐ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸ
ਤਿ ਸੁਭਾ ਪਾਇ ਓਐ॥ ਹਉ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਹੀ ਭਾਣੀ॥ ਸਿਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਧੁ
ਨਾਮੁ ਆਈ॥ ਸੁਭਿਨਾ ਪ੍ਰਯਾਗੀ ਨਹੀ ਦਾਮਾ॥ ਓਹੋ ਗੋਵਿੰਦ ਆਪਨ ਹੀ ਕਾਮਾ॥ ਕਰੁਨਾ
ਨਕ ਸੁਭਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਭਾ ਕਉ ਜਿ ਸਕਾ ਓਹੋ ਹਾਈ॥ ਗਉੜੀ

ਗੁਰਕੇਚਰਨਭ੍ਰਿਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ॥ ਤਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸੁਖਲਾਥੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਖੁਨਕਉਕ
 ਹਬਾਨੀ॥ ਆਤਮਚਰਿਤ੍ਰਪਰਮੰਗਮਾਨੀ॥ ਹਰਭ੍ਰਾ॥ ਚਰਣੇਦੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ ਅੰ
 ਬੁਧਿਤਿਸਿਸਗੁੰਤਿਆਗੀ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੋਮਨਿਮੀਠਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਤੇਮੋਟਿਠੀ
 ਠਾ॥ ਗੁਰਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕਰਤਾਗੁ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਸੁਖਾਧਾਗੁ॥ ਗਭਿੜੀ
 ਹੇਮਨਮੋਰੇਤੁੰਤਕਉਆਭਾ॥ ਜਕੈਉਛਾਕਛੁਪੁਨਾਭਾ॥ ਭਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨਮੀ
 ਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਰਾਖਪੁਸਦਚੀਤਾ॥ ਹਰਭ੍ਰਾ॥ ਹੇਮਨਮੋਰੇਤੁੰਤਕਉਸੇਵਿ॥ ਅਦਿਪੁਰਖ
 ਅਪੰਪਰਦੇਵ॥ ਤਿਸੁਭ੍ਰਿਪਰਿਮਨਕਹਿਤੁੰਅਸਾ॥ ਅਦਿਜਗਦਿਜਾਕਾਭਹਵਾਸਾ॥
 ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਭੋਇ॥ ਨਾਨਕਗਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ॥ ਗਭਿੜੀ॥ ਮੀ
 ਤੁਕਰੇਸੋਈਹਮਮਾਨਾ॥ ਮੀਤਕਰੇਰਤਬਕੁਸਲਸਮਾਨਾ॥ ਏਕਾਏਕਮੈਰੇਮਨਿਚੀਤਾ॥
 ਜਿਸੁਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਹਮਮਾਮੀਤਾ॥ ਹਰਭ੍ਰਾ॥ ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਦੇਪਰਵਾਭਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
 ਮੋਟਿਅਸਨੋਭਾ॥ ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ॥
 ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕੁਰਮੇਗੇ॥ ਮਨੁਮਹਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਗੇ॥ ਗਭਿੜੀ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ
 ਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ॥ ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਕਾਲੰਗਾ॥ ਮਾਧਉਜਾਕਉਏਅੰਸੁ
 ਮਾਹੀ॥ ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਸੰਸਾਰੀ॥ ਹਰਭ੍ਰਾ॥ ਜਕੈਓਹਦੈਠਾਕੁਰੁਭੋਇ॥ ਤਾਕਉਸਹਸ
 ਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਜਾਕਉਤੁਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਗੁ॥ ਤਕੈਨਿਕਾਦਿਨਅਵੇਧੀਗੁ॥ ਕਹਨਾਨ
 ਕਮੈਸੇਗੁਰਪਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਦੇਖਾਇਆ॥ ਗਭਿੜੀ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ
 ਲਭਦੇਤਪਾਈਵਡਭਾਗੀ॥ ਨਾਮੁਨਜਪਓਤੇਆਤਮਪਾਤੀ॥ ਮਹਿਨਜਾਹੀਜਿਨਾਇ
 ਸਹਤਰਾਮਾ॥ ਨਾਮੁਭਿਧੁਨਜੀਵਨਕਉਨਕਾਮਾ॥ ਹਰਭ੍ਰਾ॥ ਆਤਪੀਤਥੇਲਤਹਸਤਥੇ
 ਸਭਾਗਾ॥ ਕਵਨਅਹਥਮਿਰਤਕਸੰਗਾਗਾ॥ ਜੇਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਪਸੁਪੰਥੀ
 ਰਿਗਦਯੋਨਿਤੇਮੰਦਾ॥ ਕਹਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਕਵਲਨਾਮੁਰਿਦਮਾਦਿ
 ਸਮਾਇਆ॥ ਗਭਿੜੀ॥ ~~ਕਾਕੀਸਾਧੀਕਾਰੋਥਾਪਾਨਾਮਧਾਰੀਕਭੂਠੇਸ~~

ਭਿਸਾਕ॥ ਕਾਟੇਕਉਮੁਰਖਭਖਲਾਇਆ॥ ਮਿਲਿਸੰਜੋਗੀਤੁਕਮਿਤੁਆਇਆ॥ ਹਤਾਓ॥
ਏਕਾਮਾਟੀਏਕਾਜੋਤੀ॥ ਏਕੋਪਵਨੁਕਤਕਉਨਹੋਤੀ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਹਿਬਿਲਲਾਤੀ॥ ਮਰ
ਣਹਤਾਓਤੁਜੀਅਹਾਨਾਤੀ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰੀਕੇਲੇਕਪਾਟਾ॥ ਮੁਕਤੁਭਏਬਿਨਸੇਕੁਮਥਾ
ਫੁ॥ ਗਓੜੀ ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੀਸਾਉਲੋਗਾ॥ ਤਿਨਕਉਬਿਅਪੈ
ਚੰਤਹੋਗਾ॥ ਕਉਨਦਫਾਮਾਇਆਵਡਿਆਈ॥ ਸੇਵਫਾਜਿਨਿਗਮਾਕਿਲਾਈ॥ ਹਤਾਓ॥
ਕੁਮੀਅਕੁਮਿਉਪਹਿਨਿਤਲੁਥੈ॥ ਚੰਡਿਚਲੈਕਿਸਨਾਨਤੀਬੁਥੈ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਉਤਤਤੁ
ਬੀਚਾਗਾ॥ ਬਿਨਤਹਿਭਜਨਨਾਤੀਫੁਟਕਾਗਾ॥ ਗਓੜੀ ਪੂਰਾਮਾਗੁ
ਪੂਰਾਇਸਨਾ॥ ਸਭੁਕਿਉਪੂਰਾਤਰਦੈਨਾਮ॥ ਪੂਰੀਹਤੀਜਾਪੂਰੇਰਾਖੀ॥ ਪਾਹਬੁਤਮਕੀਸ
ਹਇਜਨਤਾਰੀ॥ ਹਤਾਓ॥ ਪੂਰਾਸੁਕੁਪੂਰਾਸੰਤੋਖਾ॥ ਪੂਰਤਪੂਪੂਰਨਾਜੁਜੋਗਾ॥ ਤਹਿਕੈ
ਮਾਗੀਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਪੂਰੀਸੋਭਾਪੂਰਾਲੋਕੀਕਾ॥ ਕਹਣਹਰਸਦਵਸੈਤਦੁਗਾ॥ ਕਤੁ
ਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾ॥ ਗਓੜੀ ਸੰਤਕੀਪੂਰੀਮਿਟੇਅਪਕੋਟਾ॥ ਸੰ
ਤਪੁਸਾਦਿਜਨਮਮਾਣਤੋਫਟਾ॥ ਸੰਤਕਾਦਰਸੁਪੂਰਨਾਇਸਨਾ॥ ਸੰਤਕੀਪਾਤੇਜਪੀਐ
ਨਾਮ॥ ਹਤਾਓ॥ ਸੰਤਕੈਸੰਗੀਮਿਟੇਆਅੰਤਕਾਗਾ॥ ਦੁਸਟੇਅਵੈਸਭੁਏਕੰਕਾਹ॥ ਸੰਤ
ਪੁਸੰਨਆਏਵਸਿਪੰਚਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਿਦੈਲੈਸੰਚਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਾਕਾਪੂਰਕਰ
ਮਾ॥ ਤਿਸੁਭੇਏਸਾਧੁਕੇਚਰਨਾ॥ ਗਓੜੀ॥ ਤਹਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲੁ
ਪਗਾਸੈ॥ ਤਹਿਸਿਮਰਤਰਾਸਸਭਨਾਸੈ॥ ਸਾਮਤਿਪੂਰੀਜਿਤੁਤਹਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਵਡੇਭਾ
ਗੀਸਾਧੁਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ ਹਤਾਓ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਪਾਣੀਐਨਿਧਿਨਾਮਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਪੂਰਨਸਤਿ
ਕਾਮਾ॥ ਤਹਿਕੀਭਗਤਿਜਨਮੁਪੂਰਦਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਰਪਾਤੇਨਾਮੁਦਕਾਏ॥ ਕਤੁਨਾਨ
ਕਸੇਜਨੁਪਰਦਾਨ॥ ਜਾਕੈਹਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨ॥ ਗਓੜੀਮਹਲਾ ਏਕਸੁ
ਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ ਦਿਸਹੀਤਿਸੈਪਹਾਈਤਾਂਤਾ॥ ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ ਕਹ
ਨਕਾਵਨਕਰਤਾਸੋਈ॥ ਹਤਾਓ॥ ਮਨਹਿਕਮਾਦੈਮੁਖਿਤਹਿਤਹਿਬੋਲੈ॥ ਸੇਜਨੁਇਤਉਤ

ਕਤਾਨਤੋਲੈ॥ ਜਾਕੇ ਤਹਿਧਨੁ ਸੇਸਚਸਾਤੁ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਹਿ ਦੀਨੈ ਦਿਸਾਤੁ॥ ਜੀਵਾ
 ਪੁਰਖੁ ਮੇਲਿਆ ਤਹਿ ਗਾਇਆ॥ ਕਤਾਨਕ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਗਉੜੀ
 ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪਾਨ ਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਓਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੇਭਾ ਪਾਏ॥ ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦੇਵਾਏ॥ ਹਭਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤੁ ਸੇਭ
 ਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਤਹਿ ਕਾਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਝੈ॥ ਕਤਾਨ
 ਕਾਜਿ ਸੁਪੁਰਾਭਾ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤਾਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੰਤ ਪੁਸ਼
 ਦਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤਿਪਾਤਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਬਿਸਰਾ ਮੁਪਾਇ
 ਆਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਸੁਮੁਖਿ ਦੇ ਆਮੇਰੀ ਤਤੀ ਬੈਲਾਇ॥ ਹਭਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ
 ਗਵੰਤੁ॥ ਤਹਿ ਸਿਮਰਨਾ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ॥ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਹਾਇ ਆਇਓ॥
 ਉਚ ਅਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਭ ਜੇ ਪਾਇਓ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਸਿਆ॥ ਕਰਣ ਤਹੁ ਨ
 ਨਕ ਮਨਿ ਬਸਿਆ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ਕਰਕਹਿ ਟੁਲਸੀ ਸਨਾਹੁਣਗਾ
 ਵਭਾ॥ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਗੀ ਧਾਵਉ॥ ਭਲੇ ਸਮੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਹੀ ਆਸਿਆ॥
 ਨਾਮੁ ਭੈ ਪਾਇ ਉਤਰੀਆ॥ ਹਭਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕਦਰ ਸਨੁ ਪੇਖਾ॥ ਪੁਰ ਅਥਿਨਾ ਸੰ
 ਮਹਿ ਲੇਖਾ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤਾਸ ਮਿਟਾਇ॥ ਚ
 ਹਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਹਿ ਧਾਰੀ॥ ਦੁਲਭ ਦੇ ਤਨਾਨ ਕਨਿ ਸਤਾਰੀ॥ ਗਉੜੀ
 ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ॥ ਸੇਜਨੁ ਰਸਾਨਾ ਮੁਓ ਚਾਰੈ॥ ਤਹਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਸਾਦ
 ਖਾਇ ਆਪੋ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਹਭਾਉ॥ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਤਹਿ ਕੀਰ
 ਤਨੁ ਗਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੁਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਯੀਅਵੈ॥ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੇਭੈ॥ ਤਾਕ
 ਉਮਾਇ ਆਗਨਿ ਨ ਪੈਓ॥ ਮਨ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਜੀ ਅਲੇ
 ਅਵਹਿ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਗਉੜੀ॥ ਚਾਰਿ ਸਿਆਨ ਪਬਤੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਪੂਰੈ ਕੀਰਤ ਕਾਇ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੋਇ ਆਲਿਵ ਲਾ

ਇ॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ॥ ਕਾਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰ॥ ਸਿਟੇਬਿਸੁਰੇਓਤਰੀਚਿੰਤ॥ ਅਨ
ਦੁਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕਿਪਾਲਾਕਹਿਕਿਰਪਾਕਦੇਜਮਜਾਲਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਗੁਰੂਪੁਰਾਪਾ
ਓਆ॥ ਤੁਤੇਬਹੁਰਿਨਾਥਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ ਗਉੜੀ ਗਉੜੀ
ਅਗੁਰਿਪੁਰੇਆਪਿ॥ ਮਨਮੁਖਕਓਲਾਗੋਸੰਤਾਪੁ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਿਮੀਤਤਮਾਗੇ॥ ਮੁਖਓ
ਜਲਤੇਵਤਿਦਰਬਾਗੇ॥ ਹਰਿ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਤਿਦੈਵਸਾਇ॥ ਦੁਖਦੁਸ਼ਨਤੇਗੀਤਤੋਬ
ਲਾਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੈਰੇਸੰਗੀਸਤਾਈ॥ ਦਇਆਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਜਬਕਿਰਪਾਕਹੀ॥ ਭਨਾਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪਰੀ॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪੁ
ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਦੋਗ॥ ਮੇਰੀਜੇਵਹੀਬਾਧਿਓਚੋਗ॥ ਸਿਰਤਕਦੇਤਸਾਧਸੰਗ
ਬਿਭੂਨਾ॥ ਆਵਤਜਾਤਜੋਨੀਦੁਖਖੀਨਾ॥ ਹਰਿ॥ ਅਨਿਕਬਾਤਸੁੰਦਰਪਾਇਗਾਇਆ॥
ਜਿਓਰੁਨਾਖੇਤਮਾਤਿਡਹਾਇਆ॥ ਸਗਲਸਹੀਰਆਵਤਸਭਕਾਮਾਨਿਤਠਲਮਾ
ਜਪੈਨਤੀਨਾਮ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਜਾਕਓਭਏਦਇਆਲਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਸਿਲਿਭਜਤਿ
ਲਾ॥ ਗਉੜੀ ਕਾਨਿਕਛੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵੇਗੇ॥ ਆਵਣਜਾਣ
ਤੇਸੁਖਸਾਗੇ॥ ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭਓਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥
ਹਰਿ॥ ਚਰਨਕਵਲਾਹਿਦਅੰਤਹਿਧਾਗੇ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੀਪ੍ਰਾਹਿਓਤਾਗੇ॥ ਬੁਭਤਜਾ
ਤਪੂਰੇਗੁਰਿਕਾਢੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਟੇਗਾਂਢੇ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਾਧਿਹਰੀਜਿ
ਸੁਭੇਟਤਗਾਤਿਭਈਤਮਾਗੀ॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ਸਾਧਸੰਗੀਤਕੀਸ
ਹਈਪਰਭਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਯਾਗੈਧਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵਤੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ ਹਰਿ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਾ॥
ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਣਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਤਿਸਮਾਲੇ॥ ਸੋਧਨੁਸੰਚ
ਓਜੇਚਾਲੇਨਾਲੇ॥ ਤਿਸਤਿਪਗਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਰਾਗਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀ
ਲਾਗਾ॥ ਗਉੜੀ ਸੁਕੇਹੇਕੀਏਬਿਨਮਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚ

ਜੀਵਾਏ॥ ਕਾਟੇਕਸਟਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪਨੀਸੇਵਾ॥ ਹਤਉ
 ਮਿਟੇਗਾਣੀਚੰਤਪੁਨੀਮਨਅਸਾ॥ ਕਹੀਦਇਅਸਤਿਗੁਰਮੁਖਤਾਸਾ॥ ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖ
 ਆਇਸਮਾਏ॥ ਚੀਲਨਪਹੀਜਗੁਰੀਫੁਰਮਾਏ॥ ਏਛਪੁੰਨੀਪੁਰੇਗੁਰਮੇਲੋ॥ ਨਾਨਕਤੇ
 ਜਨਸੁਠਲਠਲੇ॥ ਗਉੜੀ ਤਾਪੁਗਏਪਾਣੀਪੁਰਿਸੰਤਿ॥ ਸੀਤ
 ਲਭਏਕੀਨੀਪੁਰਦਾਤਿ॥ ਪੁਰਕਿਰਪਾਤੇਭਏਸੁਧੇਲੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛੋਰੇ
 ਲੇ॥ ਹਤਉ॥ ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪੁਰਕਾਨਉ॥ ਸਗਲੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥
 ਸਤਜਿਸੁਰਾਇਬੋਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥ ਆਠਪਤਰਪੁਰਸਿਮਰਤਪੁਰਾਣੀ॥ ਦੁਖਦਰਦੁ
 ਜਮੁਨੇਜਿਨਅਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਗਉੜੀ ਭਲੇਦੇਨ
 ਸਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥ ਜਿਤੁਭੇਟੇਪਾਹਬਮਨਿਹੋਜੇਗਾ॥ ਓਧੁਬੇਲਾਕਉਓਧੁਬਲਿਜਾਓ
 ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥ ਹਤਉ॥ ਸਠਲਮੂਰਤੁਸਠਲਓਧਪਹੀਜਿ
 ਤੁਰਸਨਾਉਚੈਹਰਿਹਰੀ॥ ਸਠਲਓਧੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ॥ ਚਰਣਪੁਨੀ
 ਚਲਹਿਹਰਿਮਾਹਗੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਾਕਰਮਾ॥ ਜਿਤੁਭੇਟੇਸਾਧੁਕੇਚਰਨਾ॥
 ਗਉੜੀ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਾਖਮਨਮਾਓ॥ ਨਾਮੁਸਿਮਰੈਚੰਤਾਸਭਜਾਤਿ॥
 ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਤੀਅਨਕੋਇ॥ ਮਹੈਗਾਏਏਕੋਸੋਇ॥ ਹਤਉ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹੀਦੈ
 ਉਹਿਧਾਹੀ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਹਤਿਧਾਹੀ॥ ਗੁਰਮੂਰਤਿਸਿਉਲਾਇਧਿਆਨੁ
 ਣੀਓਓਧਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ ਸਗਲਤਿਆਗੀਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ॥ ਸਿਟੇਅੰਦੇਸੇ
 ਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਗਉੜੀ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਸਭਜਾਣੀ॥ ਨਾਮੁ
 ਨੁਵਸੈਮਨਿਆਉ॥ ਜਧਿਮਨਮੇਰੋਗਦਿੰਦਕੀਬਾਣੀ॥ ਸਾਧੂਜਨਗਾਮੁਰਸਨਵਖਾ
 ਹਤਉ॥ ਏਕਸੁਬਿਨੁਨਾਤੀਦੂਜਕੋਇ॥ ਜਾਕੀਦਿਸਟੇਸਦਾਸੁਖੁਓਇ॥ ਸਾ
 ਨੁਮੀਤੁਸਖਾਕਹਿਏਕਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਾਓਲੇਖਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਾਓ
 ਆਮੀ॥ ਗੁਰਗਾਵੈਨਾਨਕਅੰਤਹਜਾਮੀ॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਭੈਮਤਿ

ਭਉਨਦਿਐਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾਜੇ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਣਾ॥ ਹਤਾਭਾਸੇਗਤਰਖਮਤਿਆਵਣਜਾਣਾ॥ ਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ
ਜੇਪੁਭਭਾਣਾ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰਮਤਾਵਿਐਮਾਇਆ॥ ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥
ਗਭੀਲੇਇਪੁਰੁਗਾਥਨਤਾਗਾ॥ ਕਤਨਾਨਕਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਗਾ॥ ਗਭੀਮਿਤਲਾ
ਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਭਾ॥ ਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੇਦਰਗਤਭਾਭਾ॥ ਤੁਭਾਬਿਨੁਪਾਹਬੁਤ
ਮਾਤੀਕੋਇ॥ ਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਭੋਇ॥ ਹਤਾਭਾ॥ ਤੁਮਮਨਿਵਸਤਭਿਦੁਖੁਨਲਾ
ਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੇਕੁਸੁਭਭਿਭਾਗੈ॥ ਪਾਹਬੁਤਮਅਪਹੰਪਹਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਾਕੇ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਕਹਭਿਅਹਦਾਸਿਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਿਲੈਸਚਰਾਸਿ॥
ਗਭੀਜੀ ॥ ਕਣਾਬਿਨਾਜੈਸੇਬੋਧਰਤੁਧਾ॥ ਨਾਮੁਬਿਧੁੰਨਸੁਨੇਸੇਮੁਖਾ॥ ਤਹਿ
ਭੀਨਾਮੁਜਪਭੁਨਿਤਪਾਣੀ॥ ਨਾਮੁਬਿਧੁੰਨਧਿਗੁਦੇਤਭਿਗਾਨੀ॥ ਹਤਾਭਾ॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਨਾ
ਧੀਮੁਖਿਭਾਗਾ॥ ਭਰਤਬਿਧੁੰਨਕਤਸੇਤਾਗਾ॥ ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗੈਅਨਸੁਆਇ॥ ਤਾਕੀ
ਅਜਨਪੁਜੈਕਾਇ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪੁਰਅਪਨੀਦਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨਰਾਤਿ॥
ਗਭੀਜੀ ॥ ਤੁੰਮਮਰਭੁਤੁੰਮੈਰਾਸੁਆਮੀ॥ ਸਭੁਕਿਭੁਤਮਤੇਤੁੰਮੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਪਾਹਬੁਤਮਪੁਰਜਨਭੰਟਾ॥ ਤਿਹੀਸਰਣਿਭਧਹਾਏਜਨਕੋਟਾ॥ ਹਤਾਭਾ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇ
ਤੇਸਭੀਤੇਗੇ॥ ਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਘਨੇਗੇ॥ ਜੇਕਿਭੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ ਭੁਕਸੁ
ਬੁਝੈਸੇਸਾਚਿਸਮਾਣਾ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਪੁਰਦਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਸਿਮੈਰਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥
ਗਭੀਜੀ ॥ ਤਾਕਦਰਸੁਪਾਈਐਦਰਭਾਗੀ॥ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਿਲਿ
ਦਲਾਗੀ॥ ਜਾਕੈਭੀਦਸਿਅਮਨਮਾਤੀ॥ ਤਾਕਭਿਦੁਖੁਸੁਪੈਨਭੀਨਾਤੀ॥ ਹਤਾਭਾ॥
ਸਰਬਨਿਧਾਨਰਾਖੇਜਨਮਾਤੀ॥ ਤਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਜਾਤੀ॥ ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕ
ਰੀਨਜਾਇ॥ ਪਾਹਬੁਤਮੁਜਨੁਰਾਏਅਸਮਾਇ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪੁਰਬਿਨਭਿਸੁਨੀਜੀਦਾ
ਸਕੀਪੁਰਿਨਾਨਕਕਭਿਦੀਜੈ॥ ਗਭੀਜੀ ॥ ਤਹਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਇਬਾਲਾ

ਭੀ। ਸਹ ਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਦੇ
 ਕਾਮ॥ ਹਰਾਭਾ ਹੈਇ ਦੇ ਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਓ ਅੰਤਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ॥ ਦੇਹਿ ਭੀ
 ਪਾਵਏ ਕਟੇ ਕਾਖਾ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਾ॥ ਬਿਖ ਮਸਾਗੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤੇ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਗਉੜੀ ਓਹ ਦੈ ਚਰਨ ਕ ਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਰੇ॥
 ਪ੍ਰੇਸਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਮੇਲਿ ਸਾਧੂ ਭੀ ਨਾਮੁ
 ਧਿਆਈ॥ ਹਰਾਭਾ ਦੁਲਭ ਦੇ ਭਏਈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨਾ॥
 ਭਰਿਸਿ ਮਹਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਭੈਰਵ ਮਸਿਟਾਇਆ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ
 ਭੁਤ ਭਏ ਆਸ ਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਰਿਸੀ ਸਹਾਇ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਰਜੀ
 ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਓ॥ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ ਜੀਵੰਸਾ ਤੇ ਗੁਰ ਨਾਉ॥ ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰ
 ਦੇਵਾ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਲਾ ਗਉੜੀ ਸੇਵਾ॥ ਹਰਾਭਾ ਚਰਨ ਕ ਮਲ ਓਹ ਦੈ ਭ੍ਰਿਧਾ ਗੀ॥ ਮ
 ਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ॥ ਸਠ ਲਜਨ ਮੁਏ ਦੈ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਗੁਰ ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ
 ਕਹਿ ਜਾਣਾ॥ ਸੰਤ ਪੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭਰਿਸਿ ਭੁਲਿ ਵ
 ਗੀ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ਕੈ ਦੁਖ ਰਸ ਮਦਿ ਖਾਏ ਭੋਗਾ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਸਨ
 ਬਾਧਾ ਚੋਗਾ॥ ਰਾਮੁ ਮੇਸੇਈ ਰਾਮਾਣਾ॥ ਜਲਿ ਭਲਿ ਮੁਟੀ ਆਲਿ ਭੋਗੁ ਸਮਾਣਾ॥ ਹਰਿ
 ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਜਮ ਪੂਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ॥ ॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ
 ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਗਾ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਏ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾ
 ਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੁਕਿਹ ਪਾਲਾ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਗਉੜੀ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਭੋਤ
 ਹੋਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ॥ ਭਰਿੰਗੀ ਰਾਤ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ॥ ਲਾਲ ਨੰਗੁ
 ਰਨ ਪੂਰ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਹਰਾਭਾ ਸੰਤ ਭਸੰਗੀ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਤਾ ਕਾ ਗੰਗੁ ਨ ਭੁਭੋ ਜਾਇ॥
 ਬਿਨੁ ਭਰਿਸਿ ਮਹਨ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਆਨੰਗ ਭੀ ਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ॥ ॥ ਗੁਰਿੰਗੇ ਸੇ
 ਏਨਿ ਭਲਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ

ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਲਾਇ ਖਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਤਿ ਅੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਹਮ ਜਨਕ ਉਹ ਮਭ
ਸੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਭ ਮਿਟਿ ਓਂ ਦੇਸਾ ॥ ਹਰਾਉ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਕਢੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ
ਪਾਲ ਗਾਈ ਅਭਿਦਿ ਨਰਾਤੀ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਧੰ ਧਨ ਛੇਟਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ
ਟਿ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਿ ਤਿਨ ਨੀਤੀ ॥ ਗਉੜੀ
ਤਹਿ ਚਰਣੀ ਜਕਾਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭੁਖੁ ਤਕਾ ਭਾਗਾ ॥ ਤਹਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾ
ਪਸੀ ਪੁਗਾ ॥ ਜਿਸ ਤਿਨਿ ਵਾਜੇ ਸੇ ਜਨੁ ਸੁਗਾ ॥ ਹਰਾਉ ਜਕ ਉਭ ਭੈ ਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇਜ
ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਤਿ ਸਾਂਤਿ ਅੰਦਾ ॥ ਜਧਿ ਜਧਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾੰਦਾ ॥
ਮਹਾ ਸਿਸਾਧ ਸੰਗੀ ਖਾਈ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਈ ॥ ਗਉੜੀ
ਹਿ ਸਿਮਰਤ ਸੁਭ ਮਿਟਿ ਓ ਕਲੇਸਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਭਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਉਚਰਤੁ
ਮਨ ਮੁਲਖ ਧਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਪੀਵਤੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਾਉ ਸੂਖ ਸਤਿ ਹਮ
ਅੰਦਾ ॥ ਜਧਿ ਜਧਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾੰਦਾ ॥ ਕਾਮ ਕੇ ਧਲੇ ਭਮਦ ਕੇ ਟੋ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗੀ
ਕਲ ਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਦੀਨ ਦੁਇ ਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾ
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀ ਆਪੈ ਨ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲ ਸੁਕਿ
ਧੈ ਨ ਆਇ ॥ ਖਸ ਮੁਥਿ ਸਾਹਿ ਅਨਕ ਮਿਲਾਗਾ ॥ ਕਉੜੀ ਬਦਲੇ ਹਤ ਨੁਤਿ ਆਗ
ਹਰਾਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ ਆਗੇ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸਿ ਮੁਲਾ ਮੁਕਰਤ ਕਤ ਸੇਭਾ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖਾ ਵਹਿ ਖਾਨ ਖਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਏਤਿ ਸਤਿ ਨ ਜਾਨਤਿ ਸੁਆਨਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨ
ਕ ਮਲੁ ਛੁਟਾ ਮਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਹਿ ਜਾਮੀ ॥ ਗਉੜੀ
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਭਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤਹਿ ਭਮਜਨ ਉਸਨਾਨੁ ॥ ਤਹਿ ਦਿਨੁ ਤਹਿ ਸਿ
ਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੇਦੀ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਜਾਈ ॥ ਹਰਾਉ ਤਹਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਦਮਾ
ਧਿ ਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮਹਾਨੁ ਜਨ ਮੁਖ ਰਵਾਨਾ ॥ ਜਾ
ਗੈ ਦੇ ਸੇਭ ਗਵਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੁਰੇ ॥ ਜਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੁ ਪੁਰੇ ॥

ਗਭਰੀ ਆਂਦਾਧੇਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ। ਤਿਸੇਜੋਤੀਦੁਤਪਰਮਹਾਇ।
 ਤਿਸੁਸਿਉਬੇਮੁਖੁਜਿਨੀਜੀਉਧੰਡਦੀਨਾ। ਕੋਟਿਜਨਮਭਰਮਓਬਧੁਜੁਨਾ॥ ੪੭੬
 ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਓਹੀਤੀ। ਜੋਕਿਫੁਕੈਸਗਲਾਇਪਹੀਤੀ॥ ਜੀਉਪਾਣਜਿਨੀਮਨੁ
 ਨੁਧਾਰਿਆਸੇਈਠਾਕੁਰਮਨੁਬਿਸਾਰਿਆ॥ ਬਧੇਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਧਕਾਗਗਾਨਾਨਕ
 ਕਉਧੁਰਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗਰ॥ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਤੇਹੀਸਹਾਇ। ਬੰਧਨਕਾਟਿਤੈਓਹੀਨਾਇ॥
 ੪੭੭ਦੁਜਾ॥ ਗਭਰੀ ॥ ਅਪਨੇਲੇਕਉਕੀਨੀਮੀਤੁ॥ ਸਗਲਮਨੋਹਰ
 ਮੁਕਤਿਪਦਦੀਤੁ॥ ਐਸਾਮੀਤੁਕਰੁਸਭੁਕੇਇ॥ ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨੋਇ॥ ੪੭੮
 ਓ॥ ਅਪੁਨੇਸੁਆਇਹੈਦੈਲੇਧਾਰਿਆ॥ ਦੁਖਦਹਦਹੈਸਗਲਾਇਦਾਰਿਆ॥ ੪੭੯
 ਹੀਧੀਬੋਲਤਹਾਮਾਪੂਰਨਓਏਸਗਲੇਕਾਮਾ॥ ਅਨਿਕਬਾਹਨਾਨਕਬਲਿਓਹਾਮਾ
 ਠਲਦਹਸਨੁਗੋਬੰਦੁਤਮਾਗਾ॥ ਗਭਰੀਮਤਲਾ ਕੋਟਿਬਿਧਨਤੋਰਿ
 ਮਾਓ॥ ਓਹੋਓਹੋਕਥਾਸਾਧਸੰਗੀਸੁਨਾਓ॥ ਪੀਵਤਹਾਮਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁਜਾਓ॥
 ਓਹੋਚਰਣਮਿਟੀਭੂਧਿਤਾਸੁ॥ ੪੮੦॥ ਸਹਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸੁਯਜਨੀਧਾਨਾ॥ ਜ
 ਕੈਹੈਦੇਵਸਾਓਭਗਵਾਨ॥ ਅਭਿਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤਸਭਿਚਾਹੁ॥ ਕਰੈਓਹੁਹੈਦੇਮਾਓ
 ਧਾਹੁ॥ ਤਜਿਸਭਿਭਰਮਭੁਜਿਓਪਾਹਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਅਟਲਉਤੁਪਰਮਾ॥
 ਗਭਰੀ ਕਹਿਕਿਹਪਾਭੇਦੇਗੁਰਸੇਈ॥ ਤਿਤੁਸੁਧੁਬਲਿਹੋਗਨਬਿਅ
 ਕੇਈ॥ ਹਮਰਮਣਤਰਣੈਸਾਗਰਾ॥ ਸਹਾਇਸੂਰਠਾਹੋਜਮਕਾਗਰਾ॥ ੪੮੧॥ ਸ
 ਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਓਓਹੀਨਾਮਾ॥ ਉਤਆਸਹਪੂਰਨਭਏਕਾਮਾ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰ
 ਤਿਆਈ॥ ਗੁਰਕਿਹਪਾਲਓਹੁਭਏਸਤਾਈ॥ ੪੮੨॥ ਮਾਨਮੋਓਏਗੁਰਿਭਰਮਾ॥ ਧੇਖ
 ਨਕਪਸੇਪਾਹਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਗਭਰੀਮਤਲਾ ॥ ਬਿਖੈਗਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭ
 ਦੁਖੈਲਾਗੈਹਮਨਾਮੁਦਿਤਾਹੀ॥ ਤੇਹਦਾਸਕਉਤੁਧੀਦਰਿਆਈ॥ ਮਾਇਆਮਗਨ
 ਕਿਲੇਜਾਈ॥ ੪੮੩॥ ਹੋਗੀਹਸਤਦਿਤਾਹੀਓ॥ ਬਖਸਮਾਤੇਕਾਠਉਹਨਠਾਓ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆਨ ਸੁਖਾਨ ਟੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਸਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਭੀ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥

ਗਉੜੀ

ਭਾਖਿ ਭਾਖਿ ਬਣਿ ਬਣਿ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਪੁ ਭਿਲੁ ਏਨਿ ਵੇਲੇ ॥ ਐਸਾ ਭੀ ਹੋ ਸੁਰ ਮਹੁ ਸਭੁ

ਉ ॥ ਸਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਉ ॥ ਹਰਿ ਭਾਮਤ ਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨ ਮ

ਪਾਇ ਉਤਰਣ ਭਾਗ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਠਲ ਪਾ

ਉ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਾਇ ਸੁਤੇ ਕਢਨਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗਉ

ੜੀ ॥ ਭਾਤੀ ਪਾਈ ਭੀ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ

ਭੀ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥ ਪਾਹ ਬੁਝ ਮਤੁ ਦੇਇ ਤਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਾਮਤਿ ਕੇ ਚਰਣ ਭੀ

ਦੇਉ ਭੀ ਪਾਈ ॥ ਰਵ ਸਾਗਰ ਚੜ੍ਹਿ ਉਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਕਰੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕ

ਲਿਆ ਏਠਿ ਦੁਖੁ ਨ ਏਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਇ ਪਾਈ ॥

ਮਨੁ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ॥ ਜਲਿ ਭਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪੂਰਨ ਭੀ ਮੀਤਾ ॥ ਭੁਮ ਬਿ

ਨਾਸੇ ਗਏ ਗੁਣੀਤਾ ॥ ਉਠਤ ਸੇਵਤ ਭੀ ਸੰਗੀ ਪਦੁ ਭਾਜਾ ॥ ਜੈ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਜਮ ਨਹੀ ਭ

ਭਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਾਮਤਿ ਕੇ ਮਲ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਨਿ ਵੇਲੇ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾਉ ਏਉ ਆਨਾਸੁ ॥ ਆ

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪਾਣੁ ਏਕਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਧਕੀ ਮਨ ਮਾਇਏ ਕਾ ॥ ਮਤ ਭਾਗੀ ਬਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥਾ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਗਏ ਏਕਾ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਭੀ ਭੀ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਹਿ ਸੁਚੇ ॥

ਕੋਇ ਗੁਣ ਧੁੰਨ ਠਲ ਸੁਚੇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਮਤਿ ਕੇ ਚਰਣ ਭੀ ਦੇ ਮਾਇਏ ਸੋ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ

ਕੀਲਾਵਿ ਬਨ ਸੇ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ਕੀਰਤਨ ਠਲ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਮਾਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇ

ਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਬਿਚਰ ਮਗੋਵੈ ਦ ਅਧਾਰ ॥ ਤਤ ਦੁਇ ਭੀ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਪ

ਭੀ ਨਿ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਭੀ ਜਪਨਾ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਉਸਰਣ

ਈ ਜੈ ਨਿਧੀ ਜਾਤੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਚਰਣ ਭੀ ਗਤੇ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਬਸਾਈ ॥

ਰਾਖਤ ਰਾਖਤ ਜਨ ਮਬ ਭੁਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਾਮਤਿ ਕੇ ਬਸਿਓ ਭੀ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ

ਮੇਨੇ ਰਬ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਗਤ ਕਾਮਾ॥ ਜਨਮੁ ਜਗਾ ਮਿਰ ਤੁਜੇ ਸੁਦ੍ਰਸ਼ਾ ਸੇ ਸੰਤੁ ਬ੍ਰਾਹਮਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿ
 ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਥਾਪੁ ਭੁਏ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਮ ਕਟੇ ਕਾ॥ ਗਓੜੀ
 ॥ ਬਾਤਿ ਹੀ ਬਿਓਰੈ ਸਮੁਲਾ ਘਰਿ ਆਏ ਗਏ ਦੁਲੈ ਨਾਲਿ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਨੈ
 ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਮੈ ਕੰਗਿ॥ ਹਰਾਭਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਹਿ ਆ ਜਨਮ ਜਾ
 ਮਕੇ ਕਿਲਾਇ ਬਸਤਿ ਭਿਓ ਆ॥ ਸੇਭਾ ਸੁਹਾਤੇ ਨਾਮਿ ਰਗਵੰਤੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰਕਾਰਿ ਹਮਲ
 ਮੰਤ੍ਰ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਭਿਰਦੇ ਮਭਿਜਾ ਪ੍ਰਾਨਾ ਕਪੇ ਬਿਜੀ ਵੈ ਪਰਤਾ ਪ੍ਰਾ॥ ਗਓੜੀ
 ਜੀ ਮਭਲਾ ਧੰਨੁ ਉਤਸਾਹੁ ਗਏ ਦਗੁ ਏਗਾਏ॥ ਕਸਲ ਬੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ॥
 ਹਰਾਭਾ ਬਿਪਤਿ ਤਤੁ ਜਤਾ ਤਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਅੰਤ ਜਤਾ ਤਹਿ ਗੁਣਗਾਹੀ॥ ਤਹਿ
 ਬਿਸਰਿ ਐਤੁ ਬਹੁ ਘਨੇਗਾ ਪੁਰਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨੇਗੇ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗਿ ਨਿਤ ਚਲ ਬਾਹੁ
 ਜਤਨ ਪਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਲ ਨਾਮੁ॥ ਜਤਨਾਈ ਐਤਨਾ ਲਿਖੇ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਕਭਿ
 ਮਿਲਿ ਆ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਗਓੜੀ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਏ ਦੁਇ ਆਵੈ ਪਾਇ ਅ
 ਅਨ ਪਾਇ ਆਪ ਹਮਲਾਵੈ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲਾ ਬਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਠਾ ਪਨੁ ਮ
 ਲਾ॥ ਹਰਾਭਾ ਗੁਪਵੰਤੁ ਸੇਚਤੁ ਹਸਿ ਆਣਾ ਜਿਨਿ ਜਨਮਾਨਿ ਆਪੁ ਰਕਾ ਭਾਣਾ॥ ਜਗ
 ਮਭਿ ਆਉ ਆਸ ਪਰਵਾਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ॥ ਕਤਨਾ ਨਕ ਜਾ
 ਪ੍ਰਗਤ ਭਾਗਾ ਤਹਿ ਚਰਨੀ ਤਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਗਓੜੀ ਮਭਲਾ ਤਹਿ ਕੇ ਦਾਸ
 ਸੇਭਿ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗਾ ਓਏ ਬਿਖੁ ਭੀ ਓਸੁ ਹਮ ਕਾ ਹੰਗਾ॥ ਹਰਾਭਾ ਮਨ ਅਸਵਰ ਜੇ ਸੇ
 ਹੀ ਸੀ ਗਾਹੀ ਜਿਭਿ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਹੈ ਨਹੀ॥ ਬੈਲ ਕਭਿ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਉ ਦੁਯੋ ਗਓੜੀ ਚਰ
 ਘਪਾਏ ਧਾਵੈ॥ ਗਾਡੁ ਹਲੇ ਕਾ ਮਧੇ ਨੁਕਰਿ ਪੁਜੀ॥ ਸਭਿ ਦੇ ਕਭਿ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੁੰਜੀ॥ ਨਾ
 ਹਮ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ਚੀਤਾ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਹਿ ਸਾਮੀਤਾ॥ ਗਓੜੀ ਸਾਮ
 ਨਿਰਮਲ ਕਹੀ ਅਤ ਧੀਰਾ ਹਮ ਹਸਾਉ ਦੁਪੀਵਤ ਬੀਰਾ॥ ਤਹਿ ਕੇ ਚਰਣ ਭਿਰਦੇ ਕਰਿ ਓ
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਤੇਵਤ ਚੋਟਾ॥ ਹਰਾਭਾ ਸੇਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਤੁਭਿ ਪਜੈ ਨਾ ਪ੍ਰਾਗਮ ਹੰਗੇ

ਮਲਪਰਤਾਧਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਸਟਿਜਾਤਬਿਕਾਗਾ॥ ਸਭਤੇਉਚਏਉਚਪਕਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭ
ਤਿਹਾਤੇਗੋਪਾਲਾਨਾਨਕਜਾਚੇਸਾਧਰਦਾਲਾ॥ ਗਓੜੀ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਵਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ ਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਗਵਡਭਾਗੀ॥ ਹਰਭਾਭਰਤਾਪੇਖਿਬਿਗਸੈਜਿਉ
ਗੀ॥ ਤਿਉਓਹਿਜਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਚਿਤਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਤਪੇਖਿਜਿਉਜੀਵਤਮਾਤਾ॥ ਓਤਿਪੋਤਿ
ਨਾਉਸਿਉਗਤਾ॥ ਲੋਕੁਅਨਦੁਕੈਪੇਖਿਧਨਾ॥ ਜਨਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਮਲਾ॥
ਬਿਸੁਨਹੀਉਕੁਤਿਲਵਤਾ॥ ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗਾ॥ ਗਓੜੀ
ਮਹਾਸਾਉਇਜੇਜਨਗੀਏ॥ ਭਵਕਮਲਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਏ॥ ਹਰਭਾਅਨਰਸਦੀ
ਸਤਿਸਭਿਚਾਗਾ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਨਿਓਲਸੀਸਾਗਾ॥ ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਦੇਆਪੀ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰ
ਦਅਚਰਜਪਰਤਾਧਾ॥ ਵਣਿਤ੍ਰਿਵਿਰਿਭਵਦਿਪ੍ਰਗਗੋਪਾਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਜੀਅ
ਸੰਗੀਦਇਆਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਕਸ਼ਨੀਸਾਖੀ॥ ਮਨਿਲੇਤੁਜਿਸੁਸਿਰਜਣਭਾਗਾ॥
ਗਓੜੀਮਹਲਾ ੨॥ ਨਿਤਪ੍ਰੀਤਿਨਾਵਨੁਰਾਮਸਾਭਿਕੀਜੈ॥ ਏਲਿਮਹਾਰਸੁਭਰ
ਮਾਖੀਜੈ॥ ਹਰਭਾਨਿਰਮਲਉਦਕੁਗੋਵਿੰਦਕਾਨਾ॥ ਮਜਨੁਕਰਤਪ੍ਰਗਸਭ
ਕਾਮਾ॥ ਸੰਤਸੰਗੀਤਓਸਟਿਓਤ੍ਰਿਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਲਦਿਖਏਏ॥ ਸਿਮਰਤਿਸਾ
ਧਕਰਤਿਅਨੰਦਾ॥ ਮਨੁਤਨਿਹਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਤਹਿਚਰਣਨਿ
ਧਨਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸਤਿਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਗਓੜੀ ੨॥ ਜਿਕਿਕੁਰਬਾਨੀਤੇਮੈ
ਲੁਨਲੁਗੋ॥ ਓਹੀਕੀਰਤਨਮਾਉਏਉਮਨੁਜਾਗੋ॥ ਹਰਭਾਏਸਿਮਰਨਵਜਭਾਉ॥
ਸੰਤਸੰਗੀਜਧਿਕੇਵਲਨਾਉ॥ ਕਰਮਧਰਮਨੇਮਬ੍ਰਤਪੁਜਾ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਬਿਨੁਜਾਨੁ
ਦੁਜਾ॥ ੨॥ ਤਕੀਪ੍ਰਗਓਤ੍ਰੀਪਾਲਾ॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਪੁਨਪ੍ਰਭਨਾਇ॥ ੩॥ ਸੋਬੈਸਨੈਓਅ
ਪ੍ਰਮਾਪਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਤਜੇਬਿਕਾਗਾ॥ ਗਓੜੀਮਹਲਾ ੩॥ ਜੀਵਤ
ਓਤ੍ਰਿਜਾਹਿਦੇਵਨਾ॥ ਮੁਏਅਭਿਨਤੇਕੇਵਹਸਾਨੇ॥ ਸਿਮਰਿਗੋਵਿੰਦਮਨਿਤਨਿਧੁਰੀ
ਲਿਖਿਆ॥ ਕਾਕੁਕਾਜਨਅਵਤਬਿਖਿਆ॥ ਹਰਭਾਬਿਖੈਠਗਓਹੀਜਿਨਿਜਿਨਿਖਾ

ਈ॥ ਤਕੀ॥ ਤੇਸਾਕ ਬਹੁ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਦਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰ॥ ਹਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਤੇ
ਤਰ ਸਿਖਾਹੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਧੀ॥ ਕਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਹਾਧੀ॥
ਗਹੀ ਬਾਉ ਪਹਿ ਜਿਲੈ ਦਾੜੀ॥ ਪਾਹ ਬੁਧ ਮੇਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ॥
ਪੁਰਾਨਿ ਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਸ ਕਉ ਰਾਖਨ ਭਾਰ॥ ਹਭਾ ਅਭਿਜਨੁ ਗਾਇ
ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਤਾਪਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆਉ ਪਜਿ ਵਡਤਾਪਾ॥ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ਆਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ॥
ਅਗੈ ਪਾਏ ਮੰਦੀ ਸੋਇ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਸ ਰਾਖੇ ਕੰਠ ਲਾਇ॥ ਸਹਾਇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਤ ਜਰੂਰੁ ਠਾਕੀ ਤੇਨੁ ਆਪੀ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੀ॥
ਜਿਸ ਤਿਸ ਤਾਹੀ ਗੋਬਿੰਦ ਮੇਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਹਾ॥ ਹਭਾ ਸਾਚੀ ਦਰੁ
ਤਬੈ ਲੈ ਕੁੜਾ ਸਿਰੁ ਤਬ ਪੈਦੈ ਅੰਧ ਮੂੜਾ॥ ਰੋਗਿ ਬਿਅਪੈ ਕਰੇ ਪਾਪਾ ਅਦਲੀ
ਤਉ ਬੈਠਾ ਪੁਰੁ ਆਪੀ॥ ਅਪਨ ਕਮਾਉ ਐ ਆਪੇ ਬਾਧੀ॥ ਦਰ ਬੁਧਾਇ ਅਸਭੁ ਜੀ ਅਕੈ
ਸਾਥੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਪਰੇ ਦਰ ਬਾਹੀ॥ ਰਾਖੀ ਪੈ ਜਮੈ ਰੋਕ ਰਤਾਹੀ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
ਜਨਕੀ ਧੂਰੇ ਮਨ ਮੀਠ ਬਟਾਨੀ॥ ਪੁਰਾ ਬਿਕਰ ਮਿਲਿ ਬਿਅਧੁ ਰਿਪਾਨੀ॥ ਹਭਾ
ਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਬਿਧਾਈ॥ ਸਾਧ ਪੂਰਿ ਕਰੇ ਸੁਖ ਮੰਜਾਈ॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਪੈਦੈ ਤੇ
ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੇ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਲੈ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਦੇ ਆਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ॥
ਗਉੜੀ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਤਹਿ ਕੇ ਦਸਾ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿ ਆਆਤ ਮਪਰਾਸਾ॥ ਤਹਿ
ਕਾਸਿ ਮਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ਤਹਿ ਦੁਆਰਿ ਪਹਾਨੀ॥ ਹਭਾ ਅਠ ਪਦ
ਹਧਿ ਆਈ ਐ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਤਲਾ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਲੈ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਹਭਾ ਹਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ
ਰਸਨ ਬਖਾਨਾ ਬਿਨਸੈ ਰੋਗੁ ਤੇ ਕਲਿਆਨ॥ ਪਾਹ ਬੁਧ ਮੇਰਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗ
ਮਿਊਨਿ ਸਤਾਹਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ॥ ਗਾਈ ਬਿਅਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ॥

ਮਨ ਬਚ ਕੁਮ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾਧਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਤੇਰੀ ਸਹਾਈ॥
ਗਉੜੀ॥ ਨੇਤ ਪੁਰਾ ਸੁਕੀ ਆਗੁ ਦੇਵਾ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੁਰਨ ਭਈ ਸੇਵਾ॥ ਹਭਾ
ਕੀ ਸੀਤਲਾ ਤੇਰੇ ਬਿਅਧਿ ਤਹੀ॥ ਪਾਹ ਬੁਧ ਮਪੁਰ ਕਰ ਪਾਧੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀ
ਵੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ॥ ਗਉੜੀ॥ ਧਨੁ ਉਤਮ ਸਤ ਕੁਧ ਨੁ ਤੇ
ਗੋਤਾ॥ ਧਨੁ ਉਤਿ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਤੇਤਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਤੀ ਐ॥ ਰਸਨਾ
ਮਨਾ ਮਜ ਸੁਕਤੀ ਐ॥ ਹਭਾ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਜਾਈ ਐ ਕਰ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿ ਆਨਿ
ਹ ਬਾਣੀ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ॥ ਤੂੰ ਤੇ ਮਸਲਾ ਤਿਤੂੰ ਤੇ ਨਾਲੀ॥ ਤੂੰ ਤੇ ਰਾਖਿ ਸਾਹਿ
ਸਮਾਲੀ॥ ਐਸਾ ਮੁਦੀ ਨਦੁ ਨੀਸਤਾਈ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈ ਜਰੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਹਭਾ ਅਗੈ
ਆਪਿ ਉਤਰਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾਕੈ॥ ਅਠ ਪਦ ਮਨੁ ਤਹਿ ਕਉ ਜਾਪੈ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀ
ਸਾਣੁ॥ ਜਾਕਉ ਆਪਿ ਕਰਤਿ ਫੁਰਮਾਣੁ॥ ਆਖੇ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੀ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨ
ਕਾ ਮਨਾ ਮੁਸਮਾਲੀ॥ ਗਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਭਈ ਆਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਤਿਹ
ਦੇਵ ਸੇ ਅਸਦਾ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਗਮੁ ਰਵਤ ਸਦਾ ਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਮਇ ਆਕਰੀ ਪੁਰਨ ਤ
ਹਿ ਗਾਇਆ॥ ਹਭਾ ਕਪੁ ਨਾਨਕ ਜਾਕੈ ਪੁਰੇ ਭਾਗਾ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਅਸ ਬਿਰੁ ਸੇਤਾਗੁ॥
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ॥ ਧੋਤੀ ਕੇ ਲਿਬਿ ਚਾਤੇ ਤੇਰੀ॥ ਗਰਧ ਪਵਨੁ ਗੁਲਾਤ ਪੇਟੀ॥
ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ॥ ਹਭਾ
ਪੁਰਾ ਤੇ ਲਕ ਕਰਤਾਇ ਸਨਾਨਾ॥ ਫੁਰੀ ਕਾਢੈ ਲੈਵੈ ਤਬੈ ਦਾਨਾ॥ ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ
ਬਾਣੀ॥ ਜੀ ਅੰਕੁ ਤਤ ਸੰਗੈ ਪਹਾਣੀ॥ ਕਪੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਕਿ ਰਪਾਧੀ॥ ਤਿਹ ਦਸੁ ਪੁਬੁ
ਤਮੁ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਗਉੜੀ॥ ਬਿਰੁ ਪਹਿ ਬੈਸਤੁ ਤਹਿ ਜਨ ਪਿਆਰੈ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ॥ ਹਭਾ ਦੁਸਟ ਦੁਤ ਪਰ ਮੇਸਾ ਮੇਰੇ॥ ਜਨਕੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਿਕਰਤਾ
ਗੈ॥ ਬਾਦਿ ਸਤੁ ਸਤੁ ਸਤੁ ਵਸਿ ਕਰੀ ਦੀਨੋ॥ ਅਸਿਤ ਨਾਮੁ ਮਤਾ ਰਸ ਪੀਨੋ॥ ਨਿਰਭਉ ਤੇ
ਉਭਜੁ ਤੁਭਗਵਾਨਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਨਿਦਾਨੁ॥ ਸਹਾਇ ਪਰੇ ਪੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥

ਨਾਨਕ ਭੈਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ॥ ਗਭਰੀ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਰਾਇ
 ਨਜ ਲੈ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨ ਡਿਕੈ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਨ ਡਿਕੈ ਬੈਜ ਲਾ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ
 ਹਾਤੇ ਸੁਠ ਲਠ ਲਾ॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਿ ਤੁ ਮੈਰੇ ਨਾਇ॥ ਭੇਟ ਤ ਸੰਗਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਗੁਨ ਗਾਇ॥
 ਹਭਾ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਮੈਏ ਸਭ ਚਿੰਤਾ॥ ਤਹਿ ਸਿਓ ਸੇਰੈ ਜਿ ਸੁ ਸਾਧਕਾ ਮੰਤਾ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ
 ਹਾਤੇ ਜ ਮਕੀ ਨ ਡਿਕੈ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨ ਆਸਾ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਦੁਖ ਨ ਲਾਗੈ॥
 ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਅਨ ਦਿ ਨੁਜਾਗੈ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਸੁਧ ਘਰਿ ਵਸੈ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ
 ਭੁਨੈ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਮਤਿ ਭੁਤ ਮੋਇ॥ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਹਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਤਿਨ ਕਭਿ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਜਿਨ ਕਭਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤ ਨਾ ਡਿਕੈ॥ ਗਭਰੀ
 ਭੁਦ ਮੁਕਤ ਸੀਤ ਲ ਮਨ ਭਏ॥ ਮਾਗੀ ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭ
 ਏ ਅਨੰਦਾ॥ ਹਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਖੇ ਮਭਾਇ ਆਕੁ ਸਲ ਘਰਿ ਆਇ॥ ਭੇਟ ਤ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗਿ ਹਾਤੀ ਬਲਾਇ॥ ਹਭਾ॥ ਨੇੜ ਪੁਨਿ ਤਿਧੇ ਖਤ ਡਿਕੈ ਸਾਧਨਿ ਮਸਤ ਕਰਤ ਗ
 ਕ ਮਲ ਡਿਕੈ ਪਰਸਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਟ ਡਲ ਸਠ ਲਾਇ ਡਕਾਇਆ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦ
 ਪਾਇਆ॥ ਜਨਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸੁ ਤਾਇ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਲਹਿ ਦਾਸੁ ਡਪਾਇਆ॥ ਆਪੁ
 ਭਿਅਤ ਆਪ ਡਿਕੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਧਨ ਕੀ ਸਹੀ ਪਏ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੇਈ ਜ ਬ ਪਾਇਆ
 ਤ ਬ ਚੁੰਦ ਨ ਕ ਡਕੈ ਜਾਇਆ॥ ਅਸਾ ਬਿਰਭ ਏ ਬੇ ਸੁਖ ਆਸਨਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ
 ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ॥ ਗਭਰੀ ਮੁਲਾ॥ ਕਿਹੈ ਮਜਨ ਕੀਨੇ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਲਾਖ ਅਰ
 ਬਖਸ਼ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ॥ ਜਾਮਨਿ ਵਸਿਓ ਤਹਿ ਕੋ ਨਾਮੁ॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲਾ॥
 ਪਾਪ ਮਿਟਿ ਤਿਸਾਧੁ ਸਹੀ ਦਇਆਲਾ॥ ਹਭਾ॥ ਬਹੁਤ ਭੁਧਤ ਪਸਾਧਨ ਸਾਧੋ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਲਾਭ ਮੇਰੇ ਬਲਾਧੋ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸਨ ਆਧੋ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ
 ਜੋ ਗਾਇ ਆਨਧਿ ਆਨ ਮੁਖ ਜਾਨੇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਓ ਮਨ ਮਾਨੇ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੇਧਿ ਤਹਿ
 ਅਗਮ ਅਧਾਗੇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਚਿੰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਭਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਹ ਪਾਧਾਗੇ॥

ਗਉੜੀ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਿਦੇਖ
 ਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪਾਰਬਤਮੁਖੁਗਾਤਿਸਤਿਅਹਾਧਿਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ ॥ ਹਰਉ ॥
 ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਿਗੁਰਗੁਰਨਾਮਾਤਾਤੇਸਿਧਿਭਏਸਗਲਕਾਂਮਾ ॥ ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲ
 ਮਾਰਭਏ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਇਕਾਗਏ ॥ ਕਰਨਾਨਕਕਰਭਏਭਾਈਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆ
 ਧੇਯੋਜਰਖਾਈ ॥ ਗਉੜੀ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਧਿਸੁਭਈ ॥ ਨਿਤਪਤਿਪਾ
 ਰੈਬਾਪਜੈਸੇਮਾਈ ॥ ਹਰਉ ॥ ਅਬਮਨਿਬਾਸਿਅਕਹੈਭਾਗਾਭੈਬਿਨਸੇਆਤਮਸੁਖਸਾ
 ਗਾ ॥ ਕਹਿਕਿਹਪਾਅਪਨਜਨਗਏ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਇਕਲਾਏ ॥ ਕਰਨਨਜਾਇਪੁ
 ਰਬੀਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਹਨਾਈ ॥ ਗਉੜੀ ਹਮਕੋਬਲੁ
 ਪੂਰਨਭਾਈ ॥ ਤਾਤੇਬਿਥਾਨਬਿਥਾਪੇਕਾਈ ॥ ਹਰਉ ॥ ਜੋਜੋਚਿਤਵੈਦਾਸੁਭਮਾਈ ॥ ਸੇ
 ਸਕਰਤਾਅਧਿਕਰਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਕੀਪੁਤਿਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਨਿਰਭਉਗਾਈ
 ॥ ੧੧੧ ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ ਭੁਜਬਲਬੂਹਿਬੂਤਮਸੁਖਸਾਗਗਾਗਰਤਪਰਤਗ
 ਧਿਉਂਦੁਅੰਗੁਰੀਆ ॥ ਹਰਉ ॥ ਸੁਵਨਿਨਸੁਰਤੈਨਸੁੰਦਰਨਪੀਅਰਤਦੁਆਰਿਹਟਤ
 ਧੰਗੁਰੀਆ ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਅਨਾਥਕਹੁਣੈਮੇਸਾਜਨਮੀਤਧਿਤਾਮਤਤਰੀਆ ॥ ਚਰਨ
 ਕਵਲਾਹਿਦੈਗਾਓਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਹਿਉਤਰੀਆ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ
 ਦੈਅਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾ ॥ ਤੂੰਸੰਗਿਭਏਬਾਸੁਜੀਉ ॥ ਹਰਉ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਪਾਹੀ
 ਨਜੀਵਨਾਧਿਗੁਰੁਭਏਸੰਸਾਰੀ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਬਲਿਭਹਜੀ ॥
 ਹਸਤਅਲੰਬਨੁਦੇਹੁਭਗਰਤਪੁਓਧੁਗੋਪਾਲਾ ॥ ਮੇਓਨਿਰਗੁਨਮਤਿਥੇਹੀਆਤੂੰਸਦਯੀ
 ਦੀਨਦਉਆਲਾ ॥ ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਗਾ ॥ ਸਹਇਸਮਾਈਦਾ
 ਸਤਿਤਉਚੇਅਗਮਅਧਾਗਾ ॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਨਾਮਮਹਾਸਮਾਧਿ ॥ ਸੁਖ
 ਸੰਨਭਏਕੇਸਵਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਓ ॥ ਮਾਤਧਿਤਾਸੁਤਬੰਧਧੇਤੂੰਮੇਰਪ੍ਰਾਣਅਧਾਗਾ ॥
 ਸਧਸੰਗਿਨਾਨਕਭਜੈਬਿਖੁਤਰੀਅਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ

ਗਉੜੀ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪਾਰਬਤਮੁਖੁਗਾਤਿਸਤਿਅਹਾਧਿਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ ॥ ਹਰਉ ॥
 ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਿਗੁਰਗੁਰਨਾਮਾਤਾਤੇਸਿਧਿਭਏਸਗਲਕਾਂਮਾ ॥ ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲ

ਹੋਏ ਕੇ ਚੰਤ ਕੈ ਪਾਗੇ॥ ਤੈ ਕੋ ਭੀ ਮਾਧਿ ਆਗੈ॥ ਸਹ ਬਕਾਲਿ ਆਇ ਸੁਖ ਸਦੁ ਪਾਏ॥
 ਹਤ ਭਾ ਬਨੁ ਬਨੁ ਬੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾ ਪੁਏ ਕਾਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਹ ਪਾ
 ਏ ਆਸੇ ਵਰਤਾਗੀ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਸਨਕਾ ਦਿਕ ਚਾਉ॥ ਜਿਹੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਤਹੀ ਆਉ॥ ਜਿ
 ਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੇ ਤਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਹਾਇ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ॥ ਵਰਤਾਗੀ ਤਹੀ
 ਸੰਤ ਮਿਲਾਤੀ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਧਿ ਆਗੈ॥
 ਨਉ ਸੁਨਤੁ ਪ੍ਰਭ ਭ੍ਰਿਚ ਅਧਾਗੈ॥ ਨਨਕ ਮੰਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਗੈ॥ ਗਉੜੀ ਪ੍ਰਭ ਬੀ
 ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਿਲਭਿ ਮੇਰੀ ਮਾਧੀ॥ ਹਤ ਭਾ ਰੂਪ ਹੀ ਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਤੀਨੀ
 ਮੋਹਿ ਪਰ ਦੇਸੈ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ॥ ॥ ਨਾਹਿ ਨ ਦਰ ਬੁਨਜੇ ਬਨ ਮਾਤੀ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਤੁ ਸਾ
 ਧੀ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭੁਭੀ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਤਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ॥ ਦੀਸ
 ਦਉ ਆਲਾਕਿ ਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਗਉੜੀ
 ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਬੇਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ॥ ਪਾਉ ਲਗਭਿ ਮੋਹਿ ਕਰਭਿ ਬੇਨਤੀ ਕੋਭਿ
 ਮਿਲੈ ਵਰਤਾਗੀ॥ ਹਤ ਭਾ ਮਨੁ ਅਧਭਿ ਪ੍ਰਭਾ ਬੇਭਿ ਆਗੈ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗ
 ਆਗੀ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਤਹਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਤਿ ਸੁਖਿ ਦੇਵੈ ਵਰਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਕ
 ਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੈ ਟੈਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਮਿਟੈ ਭੈ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਤਹੀ ਨਾਨਕ
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ॥ ਗਉੜੀ ਨਿਕ ਸੁਰੇ ਪੰਥੀ ਸਿਮਰਿ ਤਹੀ
 ਕਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਹਾਇ॥ ਹਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀ ਅਰੇ ਸੰਗੀ ਰਾਖਾ॥ ਹਤ ਭਾ ਰੂਪ ਕੀ ਰੂ
 ਣੀ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਸਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਮੋਹ ਕੀ ਠਾਸਾ॥ ਕਾਟਨ ਤਾਹ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਚ
 ਨਕ ਮਲਤ ਕੇ ਕਰਤੁ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸਿ ਬਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਨਤੁ ਅ
 ਦਾਸਿ॥ ਕਹਾਗੀ ਤੇ ਪੁਨਾਨ ਕੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਜੀਭਿ ਧੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਹੀ ਹਾਸਿ॥ ਗਉੜੀ
 ਤਹੀ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ॥ ਆਸਾਧਿ ਆਸੀ ਚਿਤੁ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨੀਤੈ ਕੋਈ ਸੰ
 ਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨਾ॥ ਹਤ ਭਾ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨਕੀ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਭਿ ਨੀ

ਗਾਤੁਲਾਧਾਰਤੇਲੇਸੁਖਸਭਲੇਬਿਨੁਤਹਿਦਰਸਸਭੇਤੀਭੋਗਾ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਸੁਨ
ਸਾਗਰਜਨਮਜਸਮਕੋਜਾਤਬੋਧੋਗਾ॥ ਅਨਦਸੁਖਭੇਟਤਤਹਿਨਾਨਕਜਨਮੁਕਿਤਾਰਬੁਸਭਲੁਸ
ਵੇਗਾ॥ ਗਭਿਰੀਪੂਰਬੀ ਕਨਿਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇ
ਗੋਮਹਾਇਕਿਈਐਸਾਸੰਤੁਸਤਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਹਰੁਦੇਇਬਤਾਈ॥ ਹਰਭਾਅੰਤ
ਹਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਾਭਿਆਵਿਚਪੜਦਾਓਐਪਾਈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੇਜਗੁਸੇਇਆ
ਇਉਭਰਮੁਕਤਉਕਿਓਜਾਈ॥ ਏਕਸੰਗਤਿਏਕਤੁਗੁਰਿਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇ
ਗਈ॥ ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਲੇਓਤਤਬਸਤੁਅਗੋਚਰਠਾਈ॥ ਜਿਸਕਰੀ
ਉਤਿਨਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਿਓਪਾਈ॥ ਅਨਿਕਓਪਵਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੁਰਸਰ
ਠਾਈ॥ ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਪੰਚਜਨਮਿਲਿ
ਮੰਗਲੁਗਾਇਆਤਹਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥ ਮੇਰੇਗਾਮਹਾਇਨਿਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥
ਸੁਤਜੁਭਾਇਅਭੁਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ ਹਰਭਦ੍ਰਜਾ
ਭਿਰੀਮੁਤਲਾ ਐਸੋਪਰਚਓਪਾਇਓਕਰਿਕਰਪਾਦਇਆਲਬੀਠੁਲੈਸਤਿ
ਗੁਰਮੁਖੁਤਿਬਤਾਇਓ॥ ਹਰਭਾਜਤਕਤਦੇਖਓਤਤਤਤਤਮਹੀਮੋਹਿਉਤੁਬਿ
ਸੁਆਸੁਉਤੁਆਇਓਕੈਪਓਕਰਓਅਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜਥਿਸੁਨਤੇਏਹਘੁਗਾਇਓ॥
ਲਹਿਓਸੁਤਸਾਬੰਧਨਗੁਰੀਤੇਰੇਤਾਸਦਾਸੁਤਜਸੁਖਪਾਇਓ॥ ਏਹਸਾਸੋਈਠਨਓ
ਸੀਸੁਖਦੁਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥ ਭੰਡਬੁਧਮੰਡਕਾਏਕੇਠਾਣਾਗੁਰਪੂਰਦਾਖੋਲਿਦਿ
ਖਾਇਓ॥ ਨਓਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਏਕਠਾਈਤਓਬਾਤਹਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥ ਏਕੈਕਨਿਕ
ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਸਾਜੀਬੁਧਪਰਕਾਰਚਾਇਓ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰੀਏਈਏਇਵਤ
ਤੇਤਤੁਮੇਲਾਇਓ॥ ਗਭਿਰੀ ਅਭਿਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰਨਗੇਮ
ਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵੇਗੇ॥ ਹਰਭਾਕਰਓਬੇਨਤੀਸੁਨਤੁਮੇਰਮੀਤਸੰਤਟੁਲਕੀਬੇਲਾ
ਈਤਖਾਇਚਲਤੁਹੀਲਾਤਾਅਗੋਬਸਨੁਸੁਏਲਾ॥ ਇਉਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸਤਸੇਮਾਤਿਤ

ਕੈ ਪਾਏ। ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਧੂਰਿ ਦੇ ਤੁਸੰਤ ਨਕੀ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਉਤ ਬਾਏ॥

ਓ

ਗਉੜੀ ਤਉ ਤਕੈ ਬਲਿ ਤਹੀ॥ ਜਕੈ ਕੇ ਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ॥ ਹਉ ਭੀ ਮਾਤ
ਮਾਤ ਕੀ ਕੇਤ ਕਗਨੀ ਐ॥ ਜਨ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੰਗੀ ਹਤੇ॥ ਸੁਖ ਸੁਤ ਜ ਅਨੰਦ ਤਿਨ ਸੰਗੀ ਉਨ ਸਮਸ
ਰਿ ਅਵਹਨ ਦਾਤੇ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਅਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਹਾਇ ਪੈ
ਸੋਤਹਿ ਅਸੰਤ ਸੰਗੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਤਕੈ ਚਹਾਇ ਪਰ ਉਤ ਜੀਵਾਂ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਿਤ ਲਾਗਾ ਭਗ
ਤ ਨਕੀ ਹੋਇ ਉਮਨੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰ ਪਾਲਾ॥ ਹਜੁ ਜੋ ਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀ ਸੈਸ ਭੁਕਿ ਚੁ
ਜੁਗ ਮਾਤਿ ਪਾਇ ਆ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਸਦ ਨਵ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਉਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਾਇ ਆ॥

ਗਉੜੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਉ ਓਗੁ ਹਤੇ॥ ਮੋਕ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੁਝਾਇ
ਓ॥ ਹਉ ਭੀ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਥਮੀ ਉਸਤ ਨ ਮਾਤਿ ਹਾਇ ਆ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨ ਮਸਕਾਗਾ ਦੀਖਿ
ਆਗੁਰ ਕੀ ਬੁੰਦਾ ਕਾਨੀ ਦੇ ਜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭੁਏ ਉਕਤਾ ਏਕ ਸੁਕੈ
ਵਸਿ ਕੀਏ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨੀ ਆਗੈ ਆਕਾਰੀ ਤ ਬਨਿਰ ਮਲ ਜੋਗੀ ਬੀਏ॥ ਭਰਮੁ ਜਗਾਇ ਚ
ਹਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿ ਆ॥ ਸੁਤ ਜ ਸੁਖ ਸੋਕੀ ਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਸਤਕੈ
ਲੇਖਿ ਆ॥ ਜਤ ਭਉ ਨਾਤੀ ਤਤ ਅਸਨੁ ਬਾਧਿ ਓ ਸੰਗੀ ਅਨਤ ਬਾਨੀ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੰ
ਡ ਕਰਿ ਗਾਥਿ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਭੋਟੈ ਮਾਇ ਅਕੇ ਬੰਧਨ
ਕਾਟੈ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰ ਉਤਿ ਸੁਮੁਹਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸੁਪਗ ਚਾਟੈ॥

ਗਉੜੀ

ਮਤਲਾ ਅਨੁਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇ ਲੇਖੀ ਤਾ॥ ਤਹਿ ਅਉ ਖਾਧੁ ਜਾ
ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ॥ ਹਉ ਭੀ ਅੰਧ ਕਾਰੁ ਮਿਟਿ ਓਤਿ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗਾਸਾ॥ ਭੁਮਕੀ ਜਾਲੀ ਤ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਸਵਾਸਾ॥ ਤ
ਹੀ ਭੋਲੇ ਭਵ ਜਲੁ ਤਾਹੁ ਬਿਖੜਾ ਬੋਧਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ॥ ਪੂਰਨ ਤਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ
ਓਤਹਿ ਰੰਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਾਨ ਭਗਤੀ ਪਾਇ ਆ ਮਨ ਤਨ ਤਿ ਪਤਿ ਅਧਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ
ਉਤ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਪੁਕ ਮੁਮਨਾਏ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ

ਦੁਇਆਮਇਆਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਹਾਇ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੀ ਅੰਧਕੁ ਪਮਾਇਤਾ
ਭਦੇ ਰਾਖ ਪੁਕਛੁ ਸਿਆਨ ਪਉਕਤਿ ਨ ਮੋਹੀ ॥ ਹਰਾਓ ਕਰਨਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ
ਯੀਤੁ ਮਸਮਰਥਨਾ ਯੀ ਅਨੋਹੀ ॥ ਤੁਮਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਯੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੇ
ਗੀ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗੀ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਭੀਤਿ ਪੈਤਿ ਭਗਤ ਨ ਸੰਗੀ ਜੋਹੀ ॥ ਧ੍ਰਿਯੁ ਧ੍ਰਿਯੁ ਨਾਮੁ
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੇ ਸੇਵਿ ਸਾਇ ਭੀ ਚੰਦ ਚਕੋਹੀ ॥ ਹਾਮ ਸੰਤ ਮਾਏ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨ ਯੀ
ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਾਏ ਲਾਖ ਕੋਹੀ ॥ ਜਾਕੇ ਯੀ ਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਆ ਅਨ ਦੇ ਨੁਕਰਿ ਰਤਨੁ ਹਸਨ
ਮੋਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥਨਾ ਪਾਹ ਅਤਿ ਭੂਚੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਭਿ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੈ ਕਿਹ ਪਾਉ ਨ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸੰਗੀਹੀ ॥ ਗਭੀਰੀ ਤੁਮ
ਯੀ ਸੇਤੀ ਗਤੇ ਸੰਤ ਭਾਨਿ ਬਾਹਿਲੇ ਯੁਮੇ ਕਭਿ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਭੀ ਪੁਚਾਵੁ ਯੁਦਾਤੇ ॥
ਹਰਾਓ ਤੁਮ ਹਾਮ ਸੁਤੁ ਮਾਏ ਜਾਨਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਹਾਖ ਪੁਸਹਾਇ ਅ
ਨਾਥ ਦੀ ਨਕਭਿ ਕਰ ਯੁਤ ਮਾਹੀ ਗਾਤੇ ॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੇਠਿ ਬਚਰਣ ਤੁਮ ਹੇਤੁ ਮਜਾ
ਪੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਜਿ ਸੁਰਾਖ ਯੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਹਿ ਪਗਾਤੇ ॥ ਈਤ ਭੂਤ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਮ ਸਮਰਥਨਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੇਤਾ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇ ਯੁਮੇ ਕਭਿ ਯਹਿ ਜਨ ਚਲੈ ਯਮਾ
ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਹੋ ਕਭਿ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਯਹਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਯਹਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤ ਲਧਾਪੈ ॥ ਗਭੀਰੀ ਸਤਨਾਮ
ਮਾਏ ਭੀ ਦੇਵਾ ਮੇਕਭਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵਾ ॥ ਹਰਾਓ ਕਾਟੇ ਜੇਵਹੀ ਕੀ
ਭੀ ਦਾਸੋ ਸੰਤ ਨਟ ਯਲਾਇ ਭੀ ॥ ਏਕ ਨਾਮੁ ਕੋਭੀ ਭੀ ਪ੍ਰਜਾਹੀ ਮੇਕਭਿ ਅਚਰਨੁ ਗੁਰਾਇ ਦੇਖਾ
ਇਭੀ ॥ ਭੁਇਭੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਹ ਬਭਿਜੀ ਆਹਾ ਗੁਰੁ ਗੀ ਅਨੁਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਭੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁ ਪੀਭੀ ਮਨੁ ਤੇ ਪਤਿ ਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇ ਭੀ ॥ ਮਾਨਿ ਆਗੀ ਆਸਹ ਬਸੁਖ ਪਾਏ
ਦੁਖ ਠਹਰਾਇ ਭੀ ॥ ਜਭਿ ਸੁਖ ਸੰਨਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਹਰਾ ਸਭੁ ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਾਦਿ ਕਾਇਭੀ ॥
ਨਾਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਭੀ ਯਹਿ ਹਾਇ ਭੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ

ਅਗਮੈਏ ਠਕੁਰ ਭਗਤ ਦੇ ਕਹਿ ਨਾਉ ਭੀ॥

ਗਉੜੀ

॥ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾਰੀ ਭੰਟ ਗ ਪੈਜੈ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪਹਿ
ਤ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜੈ॥ ਹਰ ਭ੍ਰਾਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗੁ ਤਹਿ ਜਨ ਪੁਕ ਮੁਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰੀਐ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਮਾਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਭੀ ਧਿਆਈਐ॥ ਕੋਇ ਪਤਿ
ਤ ਭਯੋ ਬੇਨ ਮਾਊ ਕਰ ਤੇ ਬਾਹਨ ਲਾਗੈ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਸੁਖ
ਦੈ ਤਿ ਸਾਧਿ ਨਿਵਾਜੈ॥ ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ॥ ਦੇ
ਦੇ ਤੇ ਏਨਾ ਧੀ ਤਿ ਸੁਕਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭੰਤ ਨਾਗਰੁ॥ ਜਾਚ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨਾ ਮੁਤੇ ਹਾਸੁ ਅਮ
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਹਿ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਸੁ ਤਾਰੀ ਸਹਾਈ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੋਈ॥

ਗਉੜੀ

ਤਹਿ ਤਹਿ ਕਬਹੂ ਮਨੁ ਬਿਸਰੈ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਭ੍ਰਿਤ ਸਹ ਬਸੁਖ ਦ

ਤਾ ਸਹ ਬਘਟਾਂ ਪੁਤਿ ਪਾਹੈ॥ ਹਰ ਭ੍ਰਾਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗੁ ਤਹਿ ਜਨ ਪੁਕ ਮੁਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰੀਐ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਮਾਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਭੀ ਧਿਆਈਐ॥ ਕੋਇ ਪਤਿ
ਤ ਭਯੋ ਬੇਨ ਮਾਊ ਕਰ ਤੇ ਬਾਹਨ ਲਾਗੈ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਸੁਖ
ਦੈ ਤਿ ਸਾਧਿ ਨਿਵਾਜੈ॥ ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ॥ ਦੇ
ਦੇ ਤੇ ਏਨਾ ਧੀ ਤਿ ਸੁਕਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭੰਤ ਨਾਗਰੁ॥ ਜਾਚ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨਾ ਮੁਤੇ ਹਾਸੁ ਅਮ
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਹਿ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਸੁ ਤਾਰੀ ਸਹਾਈ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੋਈ॥

ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਤਹਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ॥ ਜਾਤੇ ਜਨ ਮੁਖਿ ਪੁਰਤਨੁ ਅਮੋਲ ਕੁਸਾਧ ਸੰ

ਗਤਿ ਜਪਿ ਉਕ ਬਿਨਾ॥ ਹਰ ਭ੍ਰਾਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗੁ ਤਹਿ ਜਨ ਪੁਕ ਮੁਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰੀਐ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਮਾਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਭੀ ਧਿਆਈਐ॥ ਕੋਇ ਪਤਿ
ਤ ਭਯੋ ਬੇਨ ਮਾਊ ਕਰ ਤੇ ਬਾਹਨ ਲਾਗੈ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਸੁਖ
ਦੈ ਤਿ ਸਾਧਿ ਨਿਵਾਜੈ॥ ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ॥ ਦੇ
ਦੇ ਤੇ ਏਨਾ ਧੀ ਤਿ ਸੁਕਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭੰਤ ਨਾਗਰੁ॥ ਜਾਚ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨਾ ਮੁਤੇ ਹਾਸੁ ਅਮ
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਹਿ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਸੁ ਤਾਰੀ ਸਹਾਈ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੋਈ॥

ਗਉੜੀ

ਮਨ ਪਰਤ ਬੇਧਿ ਨਾਮੋ॥ ਸਾਗਰੁ ਲਹਿ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਕਲਿ ਕਾਲ ਖ ਅੰਧਿ ਆਹੀ ਆ॥ ਹਰਿ

ਆਨਦੀਪਕਉਜਿਆਹੀਆ॥ ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਪਸਹੀਅਤਿਘਨੀ॥ ਓਬੋਜਧਿ
ਜਧਿਓਹੀਗੁਨੀ॥ ਮਤਦੋਰਮਾਉਆਸੋਉਆ॥ ਗੁਰੇਟਤਤ੍ਰਮੁਭਉਧੋਉਆ॥ ਕਤ
ਨਨਕਉਕੁਧਿਆਉਆ॥ ਘਟਿਘਟਿਨਦਹੀਆਉਆ॥ ਗਉੜੀ
ਦੀਬਾਨੁਤਮੋਤੁਤੀਏਕਾ॥ ਸੇਵਾਕਾਹੀਗੁਰੁਓਟੇਕਾ॥ ਹਓਓ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਤੀ
ਪਾਉਆ॥ ਗੁਰਿਚਾਕਹਲੇਲਾਉਆ॥ ਮਹੇਪੰਚਬਿਖਾਦੀਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁ
ਸਾਧਿਆ॥ ਬਖਸੀਸਵਜੁਤਮਿਲਿਏਕੁਨਾਮ॥ ਸੁਖਸਤਜਅੰਨਦਾਇਸਾਮ॥
ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਹਸੇਭਲਾ॥ ਨਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇ॥ ਗਉੜੀ ਜੀਅ
ਰੋਓਲਾਨਾਮਕਾ॥ ਅਵਰੁਜਿਕਹਨਕਹਾਵਨੇਤਿਨਮਾਉਭਉਓਜਾਮਕਾ॥ ਹਓਓ॥ ਅਵਰੁ
ਜਤਨਿਨਤੀਪਾਉਐ॥ ਵਡੈਭਾਗੀਓਹੀਐ॥ ਲਾਖਾਉਕਮਤੀਜਾਨੀਐ॥
ਅਗੈਤਿਲੁਨਤੀਮਾਨੀਐ॥ ਅੰਤਬੁਧਿਕਰਮਕਮਾਵਨੇ॥ ਗੋਤਕਾਨੁਨਿਹਿਬਓਵਨੇ॥
ਪ੍ਰਭਕਿਪਾਲਕਿਪਾਕੇ॥ ਨਾਮੁਨਨਕਸਾਧੁਸੰਗੀਮੇਲੇ॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ
੫॥ ਬਾਹੈਬਾਹਿਓਹੈਲਖਬਾਹੀਆ॥ ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਾਓਬਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਹੀਆ॥ ਹ
ਓਓ॥ ਕਰਨਕਹਾਵਨਤੁਤੀਏਕਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਤੀਏਕਾ॥ ਹਜੇਬਨਪ੍ਰਭਤੁੰਧਨੀ॥
ਤੂੰਨਿਗੁਨਤੁੰਸਗੁਨੀ॥ ਈਓਓਤੁਮਹਕੋ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੇਲਕੇ॥ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥ ਨਨਕਤਕੀਆਤੁਤੀਤਾਣੁ॥ ਗਉੜੀ ਓਹੀਓਹੀ
ਓਹੀਆਧੀਐ॥ ਸੰਤਸੰਗੀਓਹੀਮਨਿਵਸੈਭਰਮੁਮੇਓਭਉਸਾਧੀਐ॥ ਹਓਓ॥ ਬੇ
ਦਪ੍ਰਾਨਸਿਸ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ ਸਭਉਚਾਬਿਗਾਜੇਤਜਨਸੁਨੇ॥ ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤ
ਚੀਨ॥ ਹਮਸੇਵਕਭੈਹਤਕੀਨ॥ ਲਖਚਉਹਾਸੀਓਜੇਨੀਓਹੀਓ॥ ਗੋਬਿੰਦਲੇ
ਕਨਤੀਜਨਮਿਮਹਾਓ॥ ਬਲਬੁਧਿਸਿਆਨਪਓਓਮੇਹਤੀ॥ ਓਹੀਸਾਧਸਹਾਇਨਾਨਕ
ਗਤੀ॥ ਗਉੜੀ ਮਨਹਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ ਨੀਤਨੀਤਓਹੀਸੇ
ਦੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਓਹੀਐ॥ ਹਓਓ॥ ਸੰਤਸੰਗੀਓਹੀਮਨਿਵਸੈ॥ ਦੁਖਦਰ

ਦੁਅਨੇਰਾਭੁਮੁਨਸੈ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਹਿਜਾਪੀਐ॥ ਸੋਜਨਦੁਬਿਨਦਿਆਪੀਐ॥ ਜਾਕਿ
ਗੁਰੁਤਹਿਮੰਤੁਦੇ॥ ਸੋਭਿਓਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥ ਨਾਨਕਕਭਿਪੁਤਮਾਇਆਕਾਗੀ॥ ਮੇ
ਰੈਮਨਿਤਨਿਦੈਸੈਨਾਮੁਤਹਿ॥ ਗਭਿੜੀ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾ
ਮਾਟੀਤਾਸੁਖਾਨੰਦੁਪਨਾਅਗੈਜੀਅਕੈਸੰਗੀਕਾਮ॥ ਹਤਾਭਾਕਟੀਐਤੇਗਾਮੰਤੋ
ਗਾਤੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਗੈਜੀਯੋ॥ ਤਹਿਰਸੁਜੀਨਿਜਨਿਚਾਥਿਆ॥ ਤਕੀਤਿਸਨਾਥਾ
ਥੀਆ॥ ਤਹਿਬਿਸਮਾਮਨਿਧਿਪਾਇਆ॥ ਸੋਬਤਹਿਨਕਤਤੀਧਾਇਆ॥ ਤਹਿਤਹਿਨ
ਮੁਜਕਭਿਗੁਰਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਕਾਭਭਿਗਾਇਆ॥ ਗਭਿੜੀ
ਜਾਕਭਿਬਿਸੈਰਾਮਨਾਮਤਾਤੁਕਭਿਪੀਗਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਲਿਤਹਿਰਵਤਿਸੇਗੁਣੀਗਤੀ
ਗ॥ ਹਤਾਭਾਜਾਕਭਿਗੁਰਮੁਖੀਏਬੁਧੀ॥ ਤਕੈਕਰਤਲਨਵਨਿਧਿਸਿਧੀ॥ ਜੇਜਾ
ਨਤਿਤਹਿਪੁਤਪਨੀ॥ ਕਿਛੁਨਾਤੀਤਕੈਕਮੀ॥ ਕਹੈਤਾਹੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਸਹਬਸੁਖੰਗ
ਮਾਇਆ॥ ਤਹਿਪਨੁਜਾਕੈਗੀਤਿਦਸੈ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗੀਦੁਖੁਨਸੈ॥
ਗਭਿੜੀ ਗਹਬੁਬਰੇਮੁਲਾਇਤੋ॥ ਹਤਨੁਨਤੀਗਤੁਕਿਤੋ॥ ਹਤਾਭਾਬੇਬਰਾ
ਤਬੇਦਸੰਤਨਾ॥ ਭਿਆਤੁਸਿਭਿਹਤਿਤੋ॥ ਤਾਹੁਜਾਹਜਾਅਬਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਦਸਿਲੈਜਿਤੋ॥
ਤਹਿਨਭਗਨਸੰਪੂਰਨਚਰਨਕਮਲੰਗੀਹਿਤੋ॥ ਨਾਨਕਭਿਧੇਰੇਸਾਧਸੰਗੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੇ
ਦਿਤੋ॥ ਗਭਿੜੀਮਤਲਾ ਮੇਤਿਦਾਸੋਠਾਕੁਰਕੋ॥ ਧਾਨਪੁਤਕਾਮ
ਨਾ॥ ਹਤਾਭਾਐਸੈਤੋਰੇਖਸਮੁਤਮਾਗਾ॥ ਬਿਨਮਤਿਸਾਜਿਸਦਾਹਣਤਾਗਾ॥ ਕਾਮੁਕ
ਗੀਜੈਠਾਕੁਰਕਾਵਾਂ॥ ਗੀਤਚਰਿਤਪੁਰਕੇਗੁਨਗਾਵਾਂ॥ ਸਹਇਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜੀਗਾ॥
ਤਿਨਾਦੇਬਿਮੇਗਾਮਨੁਪੀਗਾ॥ ਏਕੇਟੇਕਏਕੇਆਧਾਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਹਿਕੀਲਾਗਾਕਾਗਾ॥
ਗਭਿੜੀ ਏਕੇਤੀਐਸਾਤਭਿਮੈਤੋਗਾ॥ ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਉਤਮਨੁਤੋਗਾ॥
ਹਤਾਭਾਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁਪੁਤਭਿਅਜੇਨਤੀਸੋਲੈਗਾ॥ ਐਇਅੰਧੇਰੀਕਾਗੀਆਕਦਨਜੁਗਾ॥
ਤਿਜਿਤੁਭੋਗਾ॥ ਭੁਮਤੇਭੁਮਤੇਤਹਿਆਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰੀਟੋਗਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭੁਤ

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੈਂਗੈ॥ ਗਭਿਰੀ ਦਿੰਤਾ ਮਇ ਕਰੁਣਾ ਮਏ॥
ਹੁਭਾ ਦਿਨ ਦਇਆਲ ਪਾਹੁ ਮਜਕੈ ਸਿਮਰੈ ਸੁਖ ਭਏ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਗਾ
ਧੋਧੈ ਸੁਨਤ ਜਸੈ ਕੋਇ ਅਪਧਏ॥ ਕਰ ਪਾਨਿਧਿ ਪੁਰ ਮਇ ਆਧਾ ਹਿਨ ਕਰਤ ਹਿ
ਹਿਨ ਮਲਏ॥ ਗਭਿਰੀ ਪੁਰਖੀ ਮੈਰੇ ਮਨ ਸਹੈ ਪੁਰੁ ਸੁਖ
ਪਏ॥ ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸੈ ਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਦਿ ਨ ਜਾਤ ਅਜਾਏ॥ ਹੁਭਾ ਏਕੈ ਏਕੈ
ਪਾਤੁ ਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬੁਧੁ ਗਾ ਅਸ ਬਧਾਏ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੇਦੀ ਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰੀ
ਫੁਏ॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸੁਰ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸੁਰ ਜਾਏ॥ ਦੇਵ ਨ ਭਾਇ ਸਹਿਓਠਾ
ਕੁਥਿ ਨ ਮਹਿਉਤ ਪਾਏ॥ ਪਾਤਿਰ ਬਾਗ ਕਹਿਉ ਸੁਨਾਨਾ ਚੇਅ ਚੰਦ ਨ ਲਾਏ॥ ਨਿਰਭ
ਓਨਿ ਹੰਕਾਰ ਨ ਚੀਨਿ ਆਜਿਉ ਤਸਤੀ ਨਾਵਾਏ॥ ਜਭਿਉ ਉਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇ
ਲੇ ਸੁਭਿ ਸੁਖ ਭਰਿ ਕੇਨਾਏ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਰਿ ਕੁਣ ਗਾਏ॥
ਗਭਿਰੀ ਮੈਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਹੀਐ॥ ਹਤਨ ਜਨ ਮੁਸਫ
ਹੁਰੀ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਭਿ ਬਲਿ ਭਰੀਐ॥ ਹੁਭਾ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ
ਓਹੁ ਨ ਗਾਈਐ॥ ਜਭਿਉ ਉਦਇ ਆਲੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾਇ ਤਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ
ਐ॥ ਮੈਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ॥ ਸੇਵ
ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਦੁ ਤਠ ਲਪਾਈਐ॥ ਨਾਮੁ ਇਸਦੁ ਮੀਤ ਸੁਤਕ
ਹਤਾ ਮਨ ਸੰਗੀ ਤੁਝੈ ਚਾਲੇ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੇ॥
ਗੁਰਿ ਪਾਲਕੁ ਪਾਪੁ ਭਿਧਾਹੀ ਬਿਨਸੈ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤਰਿਕੀ
ਹਤਨਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ॥ ਗਭਿਰੀ ਤੇ ਸਨਾ ਬਿਹਲੇਤੀ
ਕੀ ਬੁਝੀਏ॥ ਹੁਭਾ ਕੋਇ ਜੇਰੇ ਲਾਖ ਕੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਭੋਪੈ ਪੈਰੀ ਲੁਝੀਏ॥ ਸੁੰਦ
ਗਾਹੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰਗੀਤ ਬਿਕਾਰੀ ਬੁਭਾ ਭਲਾਨ ਭੀ ਸੁਝੀਏ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ
ਮਾਇ ਆਰਾਮ ਤੁਭਾ ਮਾਇ ਆਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨ ਭੀ ਗਾਇਆ॥ ਮਨ ਬਿਖੈ ਭੀ ਮਹਿਉਤੀ

ਤੇ॥ ਜਾਕਓਰੇਕਿਪਾਕਰੈਜੀਵਤਸੇਈਮੈਸਾਧਸੰਗਿਮਃਉਆਤੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨੁਦਰ
 ਤਹਿਸਿਧੀਤੇ॥ ਗਓੜੀ ਸਭਪੁਕੋਰਸੁਤਹਿਤੇ॥ ਹਭਾਭਾਕਾਪੁਜੈ
 ਗਕਾਪੁਭੇਗਕਾਪੁਗਿਆਨਕਾਪੁਧਿਆਨਕਾਪੁਤੰਡਧਰਿਤੇ॥ ਕਾਪੁਜਾਪਕਾਪੁਤਾਪਕਾਪੁ
 ਪੁਜਾਤਮਨੇਮਕਾਪੁਤੋਗਓਨਕਹਿਤੇ॥ ਕਾਪੁਤੀਰਕਾਪੁਨੀਰਕਾਪੁਬੇਦਬੀਚਾਰਨਾਨਕ
 ਭਗਤਿਧਿਆਤੇ॥ ਗਓੜੀ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੈਰੀ॥ ਹਭਾਭਾਤੂੰਧੀ
 ਹਸਤੂੰਧੀਜਸਤੂੰਧੀਧੁਪਤੂੰਧੀਗੰਗਾਅਸਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ ਤੂੰਧੀਮਾਨਤੂੰਧੀਧਾਨਤੂੰਧੀ
 ਪਤਿਤੂੰਧੀਧਾਨਗੁਤੂਟੀਲੈਜੋਰੀ॥ ਤੂੰਧੀਗੋਤਤੂੰਧੀਬਾਨਿਤੂੰਧੀਗਾਓਤੂੰਧੀਸੁਨਿਤੈ
 ਨਾਨਕਨੇਰੇਰੀ॥ ਗਓੜੀ ਮਾਤੋਤਹਿਗੰਗੀਮਾਤੋ॥ ਹਭਾਭਾਓਤੀ
 ਪੀਓਓਤੀਧੀਓਗੁਰੂਟੀਓਦਾਨੁਕੀਓਓਆਪੁਸਿਓਮਨੁਹਾਤੇ॥ ਓਤੀਭਾਠੀਓਤੀ
 ਪੋਚਾਓਤੀਧੀਆਓਤੀਰੂਚਾਮਨਿਓਤੋਸੁਖਜਾਤੇ॥ ਸਤਨਾਮੁਕਲਾਅਨਦਖੇਲਹੇ
 ਠੇਹਭਏਮੇਲਨਾਨਕਗੁਰਸਬਾਦਿਪਹਾਤੇ॥ ਗਓੜੀ॥ ਮਾਲਵਾ
 ਤਹਿਨਾਮੁਲੇਤੁਮੀਤਾਲੇਤੁ॥ ਅਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆਨ॥ ਹਭਾਭਾਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦ
 ਸੇਵਤੇਰੇਸੰਗਿਬਸਤ੍ਰੈਕਾਲਾ॥ ਕਹਿਸੇਵਤ੍ਰੈਸਾਧਕੀਤਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥ ਤੇਮਜਗ
 ਤਹਿਬਕੀਏਬਿਚਿਤਓਮੇਬਧੇਬਿਕਾਗਾਨਕਸੁਰਗਦੁਇਭੁੰਚਨਾਤਓਬਧੁਰਬਧੁ
 ਹਿਅਵਤਾਗ॥ ਸਿਵਪੁਰੀਬੁਤਮਏਂਦੁਪੁਰੀਨਿਤਚਲਕੇਭਾਓਨਾਧਿ॥ ਬਿਨੁਤਹਿਸੇ
 ਵਾਸੁਕੁਨਤੀਤੋਸਾਖਤਅਵਤਿਜਾਧਿ॥ ਜੈਸੇਗੁਰਿਓਪਦੇਸਿਆਮੈਤੈਸੇਕਹਿਅਪੁ
 ਕਾਗਾਨਾਨਕਕਹਿਤੈਸੁਨਿਰੇਮਨਾਕਹਿਕਹਿਤਨੁਓਇਓਧਾਗੁ॥ ਗਓੜੀਮਾਲਾ
 ਪਾਉਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖੇ॥ ਤਹਖਸੇਗਤਾਨਿਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਚਿਤਿਸਮ
 ਸਹਿਗੁਰਮੇਲੇ॥ ਹਭਾਭਾਜਓਲਓਤਓਕਿਓਸੇਚਓਚਿਤਵਓਤਓਲਓਦੁਖਨੁ
 ਭੋਗਾਜਓਕਿਪੁਲਗੁਰੂਪੁਰਾਭੋਟੇਆਤਓਆਨਦਸਤਜੇ॥ ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਤ
 ਓਕੀਏਤੇਤੇਬਧਨਪਗਾਜਓਸਾਧੁਕਰਮਸਤਰਿਧਰਿਓਤਬਧਮਮੁਕਤਭਏ॥

ਜਥੇਲਓ ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰੋ ਤੇ ਤਥੇਲਓ ਬਿਥੁਘੇਗੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰੁ ਪੀਠਾ ਕਰਕਓ ਤ
ਬਰਮਸਤਜੇ ਸੇਏ॥ ਜਥੇਲਓ ਪੇਟਓ ਠਾਈ ਚਲਿਅਓ ਤਥੇਲਓ ਡਾਨਭਗੇ ਪੇ
ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਮਿਲਿਆ ਤਥੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ॥ ਗਓੜੀ

ਗਵਨੁ ਤਿਅਗੀਓ ਹੀਤਿ ਅਗੀਓ ਤਿਅਗੀਓ ਮੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਤਿ ਅਗੀਓ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅ
ਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਅਗੀਓ॥ ਹਰਾਓ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੇਓ ਸੁਮਾਨੁ ਮਸਤ
ਗੁਰੂ ਪਾਗੀਓ॥ ਸੰਪਤ ਤਰਖਾਨਾ ਪਤ ਦੁਖਾ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗੀਓ॥ ਬਾਸ ਬਾਸ
ਗੀਏ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਓਦੈ ਆਨਦੈ ਸਟਾਗੀਓ॥ ਨਿਰਭਉਭਏ ਸੰਤ ਕੁ ਮੁਡਾਗੀਓ ਪੁਰਨ ਸਰ
ਬਾਗੀਓ॥ ਜੋ ਕਿਓ ਕਰਤੈ ਕਾਰੁ ਏਕੀਨ ਮਨਿ ਬੁਝੈ ਨ ਲਾਗੀਓ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦੈ ਸੰ
ਗ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗੀਓ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜੈ ਤੁਹਾਹੀ ਪਾਗੀਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗੀਓ॥
ਮੰਗ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਮਾਇ ਓੜੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੀਓ॥ ਗਓੜੀ

ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ॥ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭੀ ਆਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਬ
ਦਿਸਾ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਾਓ ਲਾਭੀ ਭੂਖ ਚਿਸਨ ਸਭ ਲਾਭੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਹੀ॥ ਕਰੁਮ
ਸਤਕਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰੈ ਪਾਗੀਓ ਮਨੁ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਸਾਹੀ॥ ਡਿਪਤਿ ਅਘਾਇਹ ਓਹਿ ਦ ਅੰਤਰੀਭੇ
ਨਾਤੇ ਅਬ ਚੁਕੇ॥ ਅਕੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਆਤੇ ਇਨ ਓਹਿ ਮੁਕੇ॥ ਅਚਰ ਜੁਏ ਕੁ
ਮਨੁ ਓਹੇ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਐਸੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਲਾਓ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰ ਜਥੇ ਓਹਿ ਤਥੇ ਬਿਸ
ਤੀਤੀਤਿ ਪਰਾਈ॥ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭ ਓਸੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਕੁਟਨਾਨ
ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰੂ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ॥ ਗਓੜੀ

ਓਥਰ ਤਰਾਜਾ ਮਕੀ ਸਰਣੀ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗੀਰੀ ਪਰਤੇਧਰ
ਈ॥ ਹਰਾਓ ਸਾਸਤ ਸੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਨਉ ਓਕਹਿ ਆ॥ ਬਿਨੁ ਓਹਿ
ਜਨ ਨਾਭੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੁਖੁ ਨ ਕਿਨ ਟੁਲਹਿ ਆ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖ ਮੀਜੇ ਹੀ ਬੁਝਤ
ਓਹੀ ਲਹੇ॥ ਬਿਨੁ ਓਹਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾਓ ਤਿਪਾਵੈ ਓਹੇ ਪਤਰੇ ਪਤਰੇ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਲਾ

ਸਕਰਤਮਨਸੇ ਤਨਪੁਰਨ ਤਨਕਾਮਾ ਜਲ ਤੇਜ ਲੋਕ ਬਹੁਨ ਬੁਝਤ ਸਗਲ ਬਿਭੇ ਬਿ
 ਨਾਮਾ ॥ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾਇ ਤੇ ਸਾਹ ਸੁਖ ਪੁਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਜਨ ਮਮਰੁ ਏ
 ਵੈਰੇ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਪੁਰਾ ॥ ਗਓੜੀ ਮੇਰ ਓਇ ਤ ਬਿਧਿ ਕੇ ਸਾ
 ਏਵੈ ਕਰਤਾ ਤੇਇ ਜਨਾਵੈ ॥ ਹਰ ਓਹ ਅਨਜਾਨ ਤ ਕੇਵੁ ਇਨ ਤੇ ਕ ਮਾਨੇ ਜਪਤ ਪਕਰੁ
 ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਦੁਇ ਸਿਲੈ ਓਹ ਮਨੁ ਦਓਹਾਇ ਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰੀ ਬਾਧਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਪਾ
 ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਓਇ ਸਕਾਇ ਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਭਰਮ ਮੇਰ ਕਥੁ ਸੁਣ ਸਿਨਾ ਧੀਇ ਤੇ ਪੈ ਮਰੁ ਪ
 ਓਪੈ ॥ ਤਬ ਇਤੁ ਕਰਮਾਵਨ ਪਾਠਿ ਆਜ ਬਾਇ ਤੁ ਕਥੁ ਨ ਤੇ ਤਾ ॥ ਜਬ ਏਕ ਨਿੰ
 ਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪੁਰਸੁ ਕੇਵੁ ਆਪਾ ਓਕਰਤਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਾਪੇ ਜਾਨੈ ਜੀਨਾਇ ਤੁ
 ਹਰਨੁ ਚਾਇਆ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣ ਤਾਹੁ ਤੇ ਅਪੇਸ ਤਿਹੁ ਰਿਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥
 ਗਓੜੀ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕੀਆ ਬਿਰਥੇ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰ
 ਮਕਮਾਇ ਓਹ ਓਰੇ ਮੁਸੇ ॥ ਹਰ ਓਹ ਬਰਤਨ ਮਸੰਜ ਮਸਾਹਿਰ ਤਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਆਚੁ
 ਪਾਇਆ ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਓਹੁ ਤੇ ਭਾਈ ਓਹੁ ਤਕਾਮਿਨ ਆਇਆ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨਾਇ ਅਰੁ
 ਧਰਨੀ ਭੁਮਤਾ ਅਗੈ ਠਓਹਨ ਪਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਤਕਾਮਿਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਬਿਧਿ ਓਹੁ ਲੋਗਨ ਧੀਪ
 ਤੀ ਆਵੈ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਓਚੈ ਅਗੈ ਮਤਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ
 ਏਕੁ ਸੁਖਾਖੁਰੁ ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਸੁਖ ਸੁਖਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਓਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿਕ
 ਮਾਵੈ ਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੁ ਤੁ ਅਰੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੁ ਤਿ ਆਗੁ ਮਨੁ ਪੁਰੁ ਮਾਨੀ ॥
 ਗਓੜੀ ਮਾਧ ਓਹੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਕੀਐ ॥ ਤਮ ਤੇ ਕਥੁ
 ਨ ਤੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਓਹੁ ਖਤੁ ਤਿ ਓਹੁ ਧੀਐ ॥ ਹਰ ਓਹੁ ਕਿ ਆਕਿ ਓਕੈ ਰੇਕਿ ਕਰਣੇ ਤੁ
 ਹਾਕਿ ਆਇ ਸੁ ਤਾ ਬਿਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿ ਤੁ ਮਲਾਵੁ ਤੁ ਤਿ ਤੀਲਾਗੁ ਪੁਰਨ ਖਸਮ ਤਮੇ
 ਕਰੁ ਤੁਕਿ ਪਾਸੁ ਬਕੇ ਦਾਤੇ ਏਕੁ ਪਲਿ ਵਲਾਵੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਤਰਿ ਪਾਇ ਅਪ
 ਨਾਨਾ ਮੁਜਪਾਵੁ ॥ ਗਓੜੀ ਮਾਧੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੇ

ਗਾਇਆ ਜੀਉ ਕੋਇ ਜਨ ਕਰੀ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ। ਰਗ ਤਵ ਚਲ ਤੇ ਗਾਇ ਰਦੁ ਖਾ
ਇਆ ਜੀਉ। ਧੁਨ ਸਭ ਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ। ਕਿਓ ਖੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਵਣ ਸੁਕਣੀ ਜੀਉ।
ਸੰਤ ਦਾ ਸੀਸੇ ਵਚਣੀ ਜੀਉ। ਉਜੀਓ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ। ਤਿਸੁ ਨਿ
ਵਿਨਿਵਿਲਾਗ ਭਿਯਾਈ ਜੀਉ। ਪੈਰੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਬੇਜੰਤਾ ਜੀਉ। ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀ
ਹ ਬਿਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ। ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨ ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ। ਓਹੀ ਨੇਰ ਭਓ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਜੀਉ। ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ। ਪਤਿ ਤਪਾਵਿਤ ਲਗੇ ਗੁਰੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ।
ਕੁਮੁਭਓ ਕਾਇਕੀ ਏਨੇ ਵੈਰੇ ਜੀਉ। ਗੁਰਮਨ ਕੀ ਅਸੁ ਪ੍ਰਗਾਈ ਜੀਉ। ਜਿਨਿ ਨਾਓ
ਪਾਇਆ ਸੋਧ ਨਵੰਤਾ ਜੀਉ। ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ। ਜਿਸੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗ
ਤਿਤਿ ਸੁਸੋਭ ਸੁਕਣੀ ਜੀਉ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ।

ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ ਅਓ ਓ ਮੈਰਾ ਮਧਿ ਅਓ ਜੀਉ। ਐਓ ਦਿਨ ਸੁਸਾਸ ਸਾਸਿ ਚਿ
ਤੋਰੇ ਜੀਉ। ਸੰਤ ਦੇਓ ਸੰਦੇਸ ਪੈਚਰਣੇ ਜੀਉ। ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤ ਬਿਧਿ ਤਹੀ ਐ ਜੀਉ।
ਸੰਗੀ ਤੁਮੈਰੈ ਮੇਰੇ ਅਨੰਦ ਜੀਉ। ਵਣਿ ਤਿਓ ਤੇ ਭਵਣਿ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀਉ। ਸੇਜ ਸੁ
ਭਵੀਓ ਤੁਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦ ਜੀਉ। ਪੈਰੀ ਦਰਸਨੁ ਉਤੁ ਸੁਖ ਲਈ ਐ ਜੀਉ। ਚਰਣ
ਪਖਾਹੀ ਕਹੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ। ਧੂਜਾ ਅਚਾਬੰਦ ਨਦੇਵਾ ਜੀਉ। ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਜ
ਧਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ। ਬਿਨਓ ਠਾਕੁਰ ਪਾਤਿਕ ਯੀ ਐ ਜੀਉ। ਇਛੁ ਧੁਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਓਹੀ ਆ
ਜੀਉ। ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰ ਓਹੀ ਆ ਜੀਉ। ਓਹੀ ਓਹੀ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਧਿ ਤਹੀ ਆ
ਜੀਉ। ਉਤੁ ਅਜਗੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਭੀ ਐ ਜੀਉ।

ਗਉੜੀ ਸੁਣਿ

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਧਿਆਓ ਜੀਉ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਉਜੀਓ ਭਿਵੇਰੇ ਜੀਉ। ਵਿਸਰੁ
ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਣ ਅਧੋ ਜੀਉ। ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਹਾਈ ਜੀਉ। ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾ
ਈ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋਭੀ ਓਹੀ ਪਾਈ ਜੀਉ। ਸਭੁ ਕਓ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਜਾਈ ਜੀ
ਉ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਓ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ। ਇਉਨਿ ਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜੀਉ। ਨਾਮ ਨਿ

ਹੰਜਨ ਏਕਲਿ ਵਲਾਹੀ ਜੀਓ॥ ਗੁਰੂਪ੍ਰਾਪਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਓ॥ ਆਠ ਪਦ
ਹਰੁ ਏਕਾਇਆ ਜੀਓ॥ ਹਤਨ ਪਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਹੀ ਜੀਓ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਧੁ ਭਗਤੁ ਵ
ਣਜਾਹੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਪਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖ ਪਾਹੀ ਜੀਓ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿਤਾਹੀ ਜੀਓ॥

ਗਓੜੀ ਮਾਝਾ॥

ਤੂੰ ਮੇਹਾ ਬਹੁ ਮਾਝੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਹਾ ਬਹੁ ਮਾਝੁ॥ ਜਿਹੋ

ਤੁਮੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾਂ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਝੁ॥ ਹਤਾਓ॥ ਸਭੇ ਗਲਾਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈਚੁ ਪਕਾ
ਆਕਦ ਤੀ ਸੁਹਤਿ ਨਲਧੀਆ ਮਾਝੀਆ ਮੇਹਾ ਹਜ਼ੀਆ॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਹਤ ਸਾਹਤਾ ਸੇ ਅਖੀਰਿ
ਠਹਿਐ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੁਹੁ ਲੇਭੀਆ ਮੁਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਐ॥ ਏਕ ਸੁਦੁ ਚੁਕਤੁ ਕਿਆ ਗਈ
ਸਭ ਏਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ॥ ਏਕੁ ਅਧੁਨਾ ਏਹ ਸੀ ਅਜਾ ਕਾਵਿ ਹਲੀ ਜਾਇ ਦੁਠੀ॥ ਭਗਤ ਸ
ਚੇਦ ਹਿਸੇ ਦੇ ਅਨਦ ਕਹਾਇ ਦੇ ਨਹਾਤੀ॥ ਹੰਗੀ ਹਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤਾ॥

ਗਓੜੀ ਮਾਝਾ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇ ਹਨਾਮੁ ਜੀਦੁ॥ ਖਭੰਜਨ ਤੇ ਹਨਾਮੁ॥ ਆਠ ਪਦ

ਹਾਹਾਧੀ ਐ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੀਆਨੁ॥ ਹਤਾਓ॥ ਜਿ ਤੁਘਾਇ ਵਸੈ ਪਾਹੁ ਬਹੁ ਸੇਈ ਸੁਹਾ
ਵਥਾਓ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਹਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣਾਓ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਹਤਿ ਨ ਜਾਈਆ ਨਾਮੁ
ਪੈਆਹੀ॥ ਓਟ ਤੇ ਹੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧੀ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਸਾਈ
ਆਨਠੇ ਸੇਹ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਤਤੀ ਦਓ ਨਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰੀ ਹੋਆਧੀ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਇਕੁ ਦੁਖੁ
ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿਤਾਹਾ॥

ਗਓੜੀ ਮਾਝਾ ਮਤਲਾ

ਹਰਿ ਹਮਾਮਾ ਮਹਾਮਾ ਜਥੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪੈਏ ਕਾਮਾ॥ ਹਤਾਓ॥

ਹਮਾਮਾ ਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿ ਆਉ ਆਮੁ ਖੁਪ ਦਿੜਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੇਈ ਭਾਈ ਮਿੜਾ॥
ਸਭ ਪਦਾ ਹਰ ਸਭਿ ਠਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਿਸੁ ਮਾਧਿ॥ ਕਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਦਿਸਾਹੀਐ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗੀਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵ ਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਹੀ॥ ਮਿਲਿ ਸਾ
ਧੁ ਸੰਗਿ ਓਧਾਹੁ ਉਏ ਮੁਖੁ ਓਜਲ ਦਰਬਾਹੀ॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀਰਾ
ਸੀ ਨਾਨਕ ਓ ਬੇਨਾਮੁ ਜਪੇਦਿ ਹਿਸੈ ਸਾ ਬਾਸਿ॥

ਗਓੜੀ ਮਾਝਾ

ਮੀਠੇ ਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ਜਿਉ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿਗੁਣਗਾਉ। ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆਮਿ ਲਿਆਨਿ ਥਾਵੇ
 ਥਾਉ। ਹਰਾਉ। ਹਰਿ ਸਾਦਸਥਿ ਫਿਕਿ ਆਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਿ ਕੋਇ। ਵਿਦੁ ਪਰਸੇਸਰ
 ਜੇ ਕੋਠੇ ਟੁਸੁ ਜੀਵਨੁ ਸੋਇ। ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧਕਾ ਤਰਣਾਇ ਹੁਸੈ ਸਾਗੁ। ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਅਹਾਧੀ ਅਓਧੈ ਸਰੁ ਪਰਵਾਹ। ਸਾਜਨੁ ਬੀਧੁ ਸੁਮਿਤੁ ਸੋਹਿਨਾ ਮੁਰਿਹੈ
 ਦੇਇ। ਅਉਗਣੁ ਸਥਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਥੁ ਕੋਇ। ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਬੋਹੁ
 ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ। ਨਾਨਕ ਜਾਚੁ ਕਦਾ ਰਿਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਤੁਤੁ ਧਨੈ ਮਾਧੈ ਦਾਨੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁਓੜੀ ਮਹਲਾ ਸਾਧੋ ਮਨਕਾ ਮਨਤਿ ਆਗਉ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੁ ਸੰਗਤਿ
 ਦੁਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿ ਸਿਭ ਗਉ। ਹਰਾਉ। ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੋਨੈ ਸਮਕਰਿ ਜੇਨੈ ਅਉਰ ਮਾਨ
 ਅਪਮਾਨ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਹੋਏ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿਤੁ ਪਛਾਨਾ। ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦ ਦੇਉ
 ਤਿਅਹੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨਿਰਬਾਨ। ਜਨਨਾਨਕ ਇਹੁ ਬੋਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੁ ਗੁਮੁਖਿ ਜਾਨਾ।

ਗੁਓੜੀ ਮਹਲਾ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਹਾਮਿ ਬਨਾਈ। ਇਕ ਬਿਨੈ ਸੋਇਕ ਅਸ ਬਿਰੁਮਾਨੈ
 ਅਚਰਜੁ ਲਖਿ ਓਨ ਜਾਈ। ਹਰਾਉ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾ
 ਈ। ਭੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਣਾਈ। ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਸਗਲਾ ਬਿਨੈ ਸੋਚਿ
 ਉਬਾਦ ਕੀਛਾਈ। ਜਨਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਮਿਥਿਆ ਹਰਿ ਓਹ ਮਸਰਨਾਈ।

ਗੁਓੜੀ ਮਹਲਾ ਪਰਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨ ਨਹੀ ਆਵੈ। ਅਹਿਨਿ ਸਿਮਰਨੁ ਹੋਏ ਮਾ
 ਇਅਹੈ ਕਉ ਕੈ ਸੇਗੁ ਨ ਗਾਵੈ। ਹਰਾਉ। ਪੁਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆ
 ਪੁਬੰਧਾਵੈ। ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਭੂਠੈ ਇਹ ਜਗਿ ਦੇਖਿ ਤਾ ਸੁਓਨੁ ਪਾਵੈ। ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ
 ਕਕਨ ਸੁਆਮੀ ਮੁੜਤਾਇ ਬਿਸਰਾਵੈ। ਜਨਨਾਨਕ ਕੋਟੇ ਮੈ ਕਉ ਭਜਨ ਰਮੈ ਕਪਾਵੈ।

ਗੁਗੁਓੜੀ ਮਹਲਾ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿ ਓਨ ਜਾਈ। ਚੰਚਲਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬ
 ਸਤੁ ਪੈ ਆਤੈ ਬਿਰੁਨ ਹਾਈ। ਹਰਾਉ। ਕਠਨ ਕ੍ਰੋਧ ਘਟੀ ਭੀਤ ਹਿਜਰ ਸੁਖਿ ਸਭ ਬਿ
 ਸਰਾਈ। ਹਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਯੀ ਨਾਤਾ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਈ। ਜੇਹੀ ਜਤਨ
 ਕਰਤ ਸਰਹੋ ਗੁਨੀ ਹੋਏ ਗੁਨ ਗਾਈ। ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਏ ਦਇਆ ਲਾਤੈ ਸਭ ਬਿਧਿ
 ਬਨਿਆਈ। ਗੁਓੜੀ ਮਹਲਾ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਗੁ ਨ ਗਾਵਉ। ਮਾਨਸ ਜਨ

ਮੁਅਮੋਲਕੁਮਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾਰਿਗਵਾਵਉ॥ ਹਰਉ॥ ਪਤਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਰ
 ਹਿਸਰਨਿਤਾਰਿਤੁਮਾਵਉ॥ ਗਜੋਕੜਾਸਮਿਟਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਹੋਬਿਸਰਾ
 ਵਉ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹਮਾਇਆਫੁਨਿਭਜਨਰਾਮਾਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹਤਮੁਕਤਿਪੰਥਇਹਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ਕੋਈਮਾਈਗੁਲਿਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿ
 ਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਹਰਉ॥ ਦੁਗਭਰਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਲਾਵੈ॥ ਮਾਇ
 ਅਮੋਹਮਾਸੰਕਟਬਨਤਾਸਿਉਹਚਉਪਜਾਵੈ॥ ਅਤਰਿਬਹਰਿਸਦਾਸੀਗਿਪੁਕੁਤਾ
 ਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਰਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਪਟਰਮੁਸਮਾਵੈ॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੋਕੋਇਹਗੁਨਸਿ
 ਮੇਰਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥ ਹਰਉ॥ ਲੋਕਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਅਹੁਬਿਖਿਆਨਕੀਸੇ
 ਵਾ॥ ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੋਜਿਹਨਹਨਿਸੇਮੁਗਤਿਹੋਵੇਵਾ॥ ਸੁਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਏ
 ਸਭਾਤਿਉਕੰਚਨਅਹੁਪੇਸਾ॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਏਸਮਜਾਕੋਲੋਕਮੋਹਫੁਨਿਤੈਸਾ॥ ਸੁਖ
 ਦੁਖਏਬਾਧੋਜਿਹਨਹਿਨਤਿਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਰਿਤੁਮਮਾਨਉ
 ਇਹਬਿਖਿਕੋਜੋਪੁਨੀ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ਮਨੋਕਹਾਰਿਓਤੈਬਉਗਾ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਪਟੈਨਹੀਜਾਨੈਰਾਇਓਲੋਕਸੀਗਿਹਉਗਾ॥ ਹਰਉ॥ ਜੋਤਨੁਤੈਅ
 ਪੋਨਕਰਿਮਾਨਿਓਅਹੁਸੁਦਗਗਿਹਨਹੀ॥ ਇਨੇਮੇਕਫੁਤੋਰੇਨਾਰਿਨਦੇਖੋਸੋਚਾਬਿਚਾਰੀ॥
 ਰਤਨੁਜਨਮੁਅਪੁਨੇਤੈਹਾਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿਨਹਜਾਨੀ॥ ਨਿਮਖਨਲੀਨਕੁਇਓਚਰਨਨ
 ਸਿਉਬਿਰਥਾਅਉਧਾਸੇਗਨੀ॥ ਅਉਹਸਗਲਜਗੁਮਾਇਆਮੋਰਿਆਨਿਹੋਰੋਪ
 ਦਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਹੁਸੁਖੀਆਰਾਮਨਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਡਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਗਲੈਰੈਕੰਜਨਸਰਨਿਤਾਰਿ
 ਤੁਪਹੁਰੇ॥ ਹਰਉ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾਸਗੁਨਗਾਵਤਤੋਕਨਮੁਹੀਏਮੇਧਹੁਰੇ॥ ਪਾਵਨਾ
 ਮੁਜਗਤਿਮੇਹਰਿਕੋਸਿਮਾਗਿਸਿਮਰਿਕਸਮਲਸਭਹੁਰੇ॥ ਮਾਨਸਾਦੇਹਬਹੁਰਿ
 ਨਪਾਵੈਕਫੁਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕਾਕੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਗਾਇਕਹੁਲਾਮੇਕਫਸਾਗਰੇਕਮਾਰਿਉਤਹੁਰੇ॥
 ਕਹਤ

ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਭੋਗ ਭੋਗ ਜਿੰਦੁ ਤੁੰ ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਭੋਗ ਸਦੇ ਸੇ ਤੀਰਤਿ ਆਸਿ ਲਿਖਿ ਭਾਵੇ
ਭਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗ ਸਾਦ ਸਾਭਿ ਭੋਗਿ ਆਤਮ ਨਿਭਿ ਕੋ ਭੋਗਿ ॥ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਭੋਗਿ
ਦੁਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੇਇ ॥ ਅੰਚ ਲਗਾਇ ਕੈ ਸਾਧਕਾ ਤਰਣਾਇ ਤੁਸੰ ਸਾਗੁ ॥ ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮ ਅਭਾਧੀ
ਐਉ ਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਾਜਨ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਭੋਗਿ ਮਾਊਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਭਿਗਣ ਸ
ਭਿਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਭਿ ਪਕਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਲੁਖ ਜਾਨ ਬੇਤੁ ਪਾਹੁ ਭੋਗਿ ਕੇਚਰਣ ਨਿਧਾਨਾਨਾ
ਨਕਜਾ ਚਕਰ ਚਰਿਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੋ ਨ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥

॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਆਬਿਭੁ ਮਾਗਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਚੂਟੀ
ਬਿਮਲ ਮਧੁ ਮਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਣੀ ਕਾਗਿ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਮ ਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ
ਗੀਅਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿ ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿ ਆਸੁ ਤਜਿ ਮਿਲ
ਇਆਨਿ ਰਮਲ ਬਾਣਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ਆ ॥ ਲਾਲ ਭਏ ਸੁਹਾਗੁ ਮਾਇ ਆਨਦ ਹਿਭੁ ਭੀ
ਬਿਖੁ ਠਾਰਿ ਰਹਾਇ ਆ ॥ ਉਲਟ ਭਭੀ ਜੀਵਤ ਮਹਿ ਜਾਗਿ ਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਭਹਿ
ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਆ ॥ ਹਸੁ ਸੰਗੁ ਭਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰ ਭਹਿ ਤਿ ਆਗਿ ਆ ॥ ਭਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿ
ਆ ॥ ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦ ਅੰਤ ਕਾਗਿ ਚਿਤੁ ਭਹਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਪੁਕਮਿ ਅਪਾਗੁ ॥ ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ
ਕਾ ਚਾਗੁ ॥ ਦੁਸਾਇ ਭਭੀ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਗੁ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਿ ਮੀਤਾ ਕਿ
ਸੁਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤਾ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਰਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਭਯਦੈ ਸਿਹਤਾ
ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਹੀ ਹਰ ਭਉ ਭਹਿ ਨਾਇ ॥ ਸਿਖਿ ਅ
ਦੀ ਬਿਅਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਪੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਨਿਜ ਪਰਿਜਾਓ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਬਗਤੁ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿ ॥

ਆਨਾ ਜੋ ਤਿਉ ਏ ਜੋ ਤੀ ਮਾਤਿ ਸਮਾਨਾ ਲਿਖਤੁ ਮੈ ਏ ਨ ਏ ਸ ਬਦੁ ਨੀ ਸਾਨਾ ਕਰਤ ਕਰਤ
 ਕਰਤ ਜਾਨਾ ॥ ਨਤ ਪੰਡਿਤ ਨ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨਾ ॥ ਨਤ ਭੂਲੇ ਨ ਚਤੁਰ ਸਿਭੁ ਲਾਨਾ ॥ ਕਰਤੁ
 ਨ ਕਰਨੀ ਪੁਕਰੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਨਾ ॥ ਗਓ ਗੁਰੂ ਆਰਾਮੀ
 ਮਨੁ ਕੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਓਦਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕੁਸੁ ਸਚੁ ਸ ਬਦੁ ਨੀ ਸਾਨੀ ॥ ਗਜਦੁ
 ਆਇ ਸੋਭੁ ਸੁਮਾਨੀ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰੀ ਨ ਆਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਹੇ ਕਉ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥
 ਹਤ ਓਧਾ ਪਰਮਾਤਿ ਅੰਸਿ ਤੁਤ ਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ ਗਏ ਆਪਿ ਦਰਿ ਆ
 ਏਈ ਦੇਈ ॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮ
 ਨੁ ਦੇਲੀ ਆਹੰਤ ਸਿਉ ਏਗਾਈ ॥ ਜੈ ਸਾਧਾਰਿ ਬਾਹਿ ਸੋ ਤੈ ਸਾ ॥ ਬੈਸਿ ਗੁਠਾ ਮਾਤਿ ਆਖ
 ਓਕੈ ਸਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੀ ਨਿਰਭਉ ਐ ਸਾ ॥ ਮੁਏ ਕਉ ਕਉ ਮਹੇ ਕਉ ॥ ਨਿਡੇ ਕਉ ਕੈ ਸਾ
 ਡਰੁ ਕਉ ॥ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀ ਨੇ ਭਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਉ ਆਤਿ ਨਿਕ ਭਉ ॥ ਧਾਨਿ ਆ ॥
 ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨ ਸਤਿ ਪਛਾਨਿ ਆ ॥ ਦੇ ਬਿਬੀ ਚਾਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ ॥ ਕੀਰਤਿ
 ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ ਤਤੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਉ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਧਿ ਹਉ
 ਆਨਿ ਜਠਾਈ ॥ ਓਸਤਤਿ ਕਰੁ ਕੇਤੇ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁਚੀਤਿ ॥ ਨਾ
 ਕਤਰਿ ਭਜਨੀ ਤਾਨੀਤਿ ॥ ਗਓ ਗੁਰੂ ਨਾਮਨੁ ਮੈਰਾ ਨਕਾਰੁ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਦਸੈ
 ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮੈਰਾ ਗੁਰੇ ਇਕੋ ਹਉ ॥ ਨਿਰਗੁਣਾ ਮਗੁਣੁ ਏ ਸੋ ਹਉ ॥
 ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥ ਹਤ ਓਧਾ ਮਨੁ ਭੂਲੇ ਬਧੁ ਚੇਤੇ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੇ ਸਿਰਿ ਆ
 ਵੈਭਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮੈਰਾ ਹਉ ਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੇ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਿ ਬਿਰੁਧ ਓਹੁ
 ਨ ਠਾਇ ॥ ਹਉ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣਿ ਰਸਨਾ ਸਾਇ ॥ ਤੈਵਰੀ ਵਰਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਧੁ ਚੰਤਾਇ
 ਜਚਾਲੇ ਤੰਗੀ ॥ ਜੁਐ ਖੇਲੁ ਫੁਕਾਰੀ ਸਾਹੀ ॥ ਸੰਪਤਿ ਸੰਚੀ ਭਏ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋ ਗਓ
 ਭੇਦੁ ਬਾਹੀ ॥ ਸੁਖੁ ਸਤਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਮੇ ਲਿਖਿ ਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰ
 ਗਤਿ ਅਓ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਤੁ ਦੁ

ਅਨਿਵਾਸਾਮਨਮੁਖਮੁਖਿਮਾਇਆਚਿਤਵਾਸਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਪਰਿਕਰਮਾਇਓਆ
ਸਾ। ਮਨੁਚੰਚਲਧਾਵਤੁਫੁਨਿਧਾਵੈ। ਸਚੇਸੁਚੇਮੈਲਨਭਾਵੈ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਭੀਭੀਗੁਣ
ਗਾਵੈ॥ ਗਓੜੀ ਤਉਮੇਕਰਤਿਆਨਤਸੁਖੁਭੋਇ। ਮਨਮਤਿਤੂਠੀਸਚਾ
ਸੋਇ। ਸਗਲਾਬਿਗੁਣੇਭਾਵੈਦੋਇ। ਸੇਕਮਾਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਓਇ। ਐਸਾਜਗੁਦੇਖਿਆ
ਜੁਆਹੀ। ਸਭਿਸੁਖਮਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ। ਹਤਭਾ। ਅਦਿਸਟੁਦਿਸੈਤਕਾਤਿਆਜਾਇ। ਬਿ
ਨੁਦੇਖੇਕਤਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਏਕਲਿਵਲਾ
ਇ। ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖਅਗਲੋਇ। ਸਗਲਾਦਿਕਹੀਤਹੁਪਰੋਇ। ਏਕਾਬਿਨਾਸੁਰੇਸੁਕ
ਤਿਨੋਇ। ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਦੇਖੈਸੋਇ॥ ਤੇਸਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ। ਦੂਜਾਭਰਮੁ
ਸਤਜਿਸੁਭਾਏ। ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏ। ਸਚੀਬਾਣੀਭੀਗੁਣਗਾਏ॥ ਤਨਮਤਿ
ਸਚੇਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭਾ। ਨਾਮੁਬਿਨਾਨਾਤੀਨਿਜਠਾਭਾ। ਧ੍ਰੇਮਪਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਾਭਾ। ਨਦਰਿ
ਕੇਤਾਬੁਝੈਨਾਭਾ। ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਹਬਜੰਜਾਲਾ। ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕਾਢਿਤਬਿਕਰਾ
ਭਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚੁਕੈਜੰਜਾਲਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਨਾਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਏ
ਕਲਿਵਲਾਏ। ਨਿਜਪਾਠਿਦਸੈਸਚਿਸਮਾਏ। ਜੰਮਦੁਮਰਠਾਠਾਰਿਹਤਾਏ। ਪੂਰੇਗੁਰਤੇ
ਏਤਮਤਿਪਾਏ॥ ਕਥਨੀਕਥਉਨਾਦੈਭਗੁ। ਗੁਰੁਪੁਚਿਦੇਖਿਆਨਾਤੀਦਰੁਭੁਭਾ। ਦੁ
ਖਸੁਖਭਾਣਿਤਿਸੈਰਜਾਇ। ਨਾਨਕਨੀਚੁਕਤੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਗਓੜੀ
ਦੂਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਵਾਸਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਾਬਿਨਾਸਾ॥ ਦੂਜਾਕਉਦੁਕਤਨਹੀ
ਕੋਈ। ਸਰਮਤਿਏਕੁਨਿਹੰਜਨੁਸੋਈ॥ ਹਤਭਾ। ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅਖੈਦੋਇ। ਅਵੈਜਾ
ਏਮਹਿਦੂਜਾਏਇ। ਧਰਣਿਗਗਨਨਤਦੇਖਉਦੋਇ। ਨਹੀਪੁਰਖਸਬਾਈਲੋਇ॥ ਹਵਿ
ਸਾਸਿਦੇਖਉਦੀਪਕਉਜਿਆਲਾ। ਸਹਬਨਿਹੰਤਹੀਪ੍ਰੀਤਮੁਬਾਲਾ॥ ਕਰਿਕਰਪਾਮੇਰਾ
ਚਿਤੁਲਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਿਸੋਕਉਏਕਬੁਝਾਇਆ॥ ਏਕੁਨਿਹੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥
ਦੂਜਾਮਾਹਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਏਕੋਪੁਕਮੁਵਰਤੈਸਭਲੇਈ॥ ਏਕਸੁਤੇਸਭਓਪਤਿਏ

ਏਨੀ। ਹਾਤਦੈਖਸਮੁਏਕੋਜਾਣਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤੁਕਮੁਪਛਾਣਿ॥ ਸਗਲਰੂਪਵਰਨਮ
 ਨਮਾਤੀ। ਕਪੁਨਾਨਕਏਕੋਸਾਲਾਤੀ॥ ਗਓੜੀ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕ
 ਰੇਤਾਸਾਚਾ। ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਆਜਾਇਕਾਚਾ॥ ਐਸਾਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚੈਗੈ। ਪੰਚਮਾਹਿਸਾਚੁ
 ਭੀਧੈ॥ ਕੁਭਿ। ਜਿਸਕੈਅੰਤਹਿਸਾਚੁਵਸਾਵੈ। ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ ਹਾਵੈ
 ਸਸਿਏਕੋਹੀ। ਤਓਦਿਅਨੈ। ਕਰਣੀਕੀਗਤਿਕਰਮਸਮਾਨੈ॥ ਏਕਸਬਦਉਕਭਿਖਿਆ
 ਮਾਹੀ। ਹੀਆਨੁਧਿਆਨੁਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਗੈ॥ ਭੈਰਵਚਰੈਤਨਬਾਤਹੀਜਾਇ। ਕੀਮਤਿਕਭਿ
 ਟੁਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਅਧੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚਕਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ਗੁਰ
 ਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ। ਤਓਮੈਮਾਰੇਕਰਣੀਸਾਹ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਾਠਪੁਗਾਣਾ। ਕਪੁ
 ਨਾਨਕਅਪਹੰਪਰਮਾਨੁ॥ ਗਓੜੀ ਬਿਮਾਗਤੀਬ੍ਰਤੁਸੀਲਸੰਤੋਖੀ। ਰੋਗੁਨ
 ਬਿਆਪੇਨਾਜਮਦੇਖੀ। ਮੁਕਤਭਏਪ੍ਰਭਰੂਪਨਰੇਖੀ॥ ਜੋਗੀਕਭਿਕੈਸਾਡਹੁਤਉ। ਰੂਖਿ
 ਬਿਰਥਿਗੀਤਿਬਾਤਹੀਸੋਇ॥ ਹਤਭਿ। ਨਿਰਭਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵੈ। ਅਨਦਿਨਜਾ
 ਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾਵੈ। ਸੋਜੋਗੀਮੈਰੋਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਕਾਲੁਜਾਲਬ੍ਰਤਮਅਗਨੀਜੋਗੈ। ਜਹਾ
 ਮਰਣਗਤੁਗਰਬਨਿਵਾਰੈ। ਆਪਿਤਰੈਧਿਤਰੰਗੀਨਿਸਤਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜੋਗੀਤਉ॥
 ਭੈਰਵਚਰੈਤਨਬਾਤਹੀਜਾਇ। ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸੋਤਉ॥ ਨਰਨਿਤਕੇਵਲਨਿਰਭਉਨਾਭੁ। ਅਨਾ
 ਬਤਨਾਥਕਰੇਬਲਿਜਾਭੁ। ਪੁਨਹਧਿਜਨਮੁਨਾਤੀਗੁਣਗਾਭੁ॥ ਅੰਤਹਿਬਾਤਹੀਏਕੋਜਾ
 ਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ। ਸਾਚੈਸਬਦਿਦਹੀਨੀਸਾਇ॥ ਸਬਦਿਮੈਰੋਤਿਸੁਨਿਜ
 ਘਰਿਵਾਸਾ। ਆਵੈਨਜਾਵੈਚੁਕੈਆਸਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਗਾਸਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੈ
 ਆਸਨਿਹਾਸਾ। ਕਾਮਕੋਧਬਿਖੁਭੁਖਾਧਿਆਸਾ। ਨਾਨਕਦਿਹਲੇਮਿਲਤਿਓਦਾਸਾ॥
 ਗਓੜੀ ਐਸੇਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਤਉ। ਦੁਖੁਦਿਸੈਪਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ ਦਰ
 ਸਨੁਦੇਬਿਭਈਮਤਿਪੁਰੀ। ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਚਰਨਤਪੁਰੀ॥ ਹਤਭਿ। ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੈਏਕ
 ਲਿਵਤਾਹਾ। ਜਿਤਵਾਸੁਚੀਤਹੀਰਸਸਾਹਾ॥ ਸਚੁਕਰਣੀਅਭਅੰਤਹਿਸੇਵਾ। ਮਨੁਰਿ

ਪਤਾਸਿਆਲਖਅਭੇਦਾ॥ ਜਤਨਯਦੇਖਉਤਤਤਤਸਾਚਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੇਏਭਰਤ
ਜਗੁਕਾਚਾ॥ ਗੁਰਸਮਝਾਵੈਸੋਈਤੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਕਹਿਕਿਰ
ਪਾਖਪੁਰਖਵਾਲੇ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੇਪਸੂਭਏਬੇਤਾਲੇ॥ ਗੁਰਿਕਹਿਆਅਵਰੁਨਤੀਦੂਜਾ॥
ਕਿਸੁਕਹੁਦੇਖਿਕਹਉਅਨਪੂਜਾ॥ ਸੰਤਯਤਿਪ੍ਰਭਿਭਿਵਣਧਰੇ॥ ਆਤਮਚਰਿਨੈਸੁ
ਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਸਾਚਹੀਦੇਸਚਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸਾ॥ ਪੁਣਵਤਨਾਨਕਤਮਤਕੇਦਾਸਾ॥

ਗਉੜੀ ਬ੍ਰਹਮੇਗਰਬੁਕੀਅਨਤੀਜਾਨਿਆ॥ ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪੜੀ
ਪਦੁਤਾਨਿਆ॥ ਜਤਪ੍ਰਭਸਿਮੈਤਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਐਸਾਗੁਰੁਬੁਝਾਸੰਸਾਰੀਜੀ
ਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਹਉਭਾਬਲਿਗਜਾਮਾਇਆਅੰਤਕਾਰੀ॥ ਜਗਨਕਰੈ
ਬੁਝਾਅਠਾਗੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਜਾਇਪਇਆਹੀ॥ ਤਹੀਚੰਦਦਾਨੁਕਰੈਜਸੁਲੇਵੈ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਆਭੇਵੈ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਧੇਮਤਿਦੇਵੈ॥ ਦੁਹਮਤਿਤਰਣਾ
ਖਸੁਦੁਹਚਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਨਾਹਾਇਏਗੁਰਬਪਰਤਾਹੀ॥ ਪੁਲਾਦਭਿਧਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥
ਭੂਭਵਵਦੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤੀ॥ ਲੁਟੀਲੰਕਾਸੀਸਸਮੇਤੀ॥ ਗਹਬਿਗਾਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਹਉਤੀ॥ ਪ॥ ਸਤਸਚਾਤਮਧੁਕੀਟਮਤਿਖਾਸਾ॥ ਤਰਣਾਖਸੁਲੇਨਖਤੁਬਿਧਾਸਾ॥ ਦੈਂਤ
ਸੰਘਹੋਬਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥ ਜਗਸੰਧਿਕਾਲਜਮੁਨਸੰਘਾਗੇ॥ ਰਕਤਬੀਜੁਕਾਲੁ
ਨੇਮੁਬਿਦਾਗੇ॥ ਦੈਂਤਸੰਘਾਹੀਸੰਤਨਿਸਤਾਗੇ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਦੂਜੈਭਾ
ਉਦੈਂਤਸੰਘਾਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਗੇ॥ ਬੂਝਦੁਸੋਧਨੁਪਤਿਖੋਈ॥
ਗਮੁਨਜਾਨਿਆਕਰਤਾਸੋਈ॥ ਜਨਕਉਦੁਬਿਪਚੈਦੁਖੁਤੋਈ॥ ਜਨਮੇਜੈਗੁਰਸਬ
ਦੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਿਆ॥ ਇਕਤਿਲੁਭੂਲੇਬਧੁਹਿਪਛੁਤਾ
ਨਿਆ॥ ਕੰਸੁਕੇਸੁਚੰਡੂਨਕੋਈ॥ ਗਮੁਨਚੀਨਿਆਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ ਬਿਨੁਜਗ
ਦੀਸਨਹਾਖੋਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਮੇਦਿਆਜਾਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਤ
ਹੀਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਅਚੰਦਨੁਅੰਕਿ

ਚੜ੍ਹਾਵਓ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਾਟਿੰਗ ਚੜ੍ਹਾਵਓ ਬਿਨੁ ਹੀਨਾ ਮੁਕਤ ਸੁਖ ਪਾਵਓ ॥ ਕਿਆ
 ਪਤਿ ਹਉ ਕਿਆ ਓਇ ਦੇਖ ਵਓ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਤ ਸੁਖ ਪਾਵਓ ॥ ਹਉ ਓ ਕਾਨਹੂੰ
 ਡਲ ਗਲਿ ਮੇਤੀ ਅਨਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਨਿਤਾਲੀ ਫੂਲ ਸੁਲਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਤ ਸੁ
 ਖੁ ਭਾਲਾ ॥ ਨੈਨ ਸਲੇਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋੜ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀ
 ਸ ਕਤ ਜੈ ਨਿਤ ਖੁ ਅਹੀ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਤਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਅਉ ਨਿਸਿ ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ
 ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹੀਨਾ ਮਸੁਦੇ ਤਦੁ ਖਾਲੀ ॥ ਤੈਵਰੀ ਵਰੇ ਜੇ ਵੇਜੇ ॥ ਲਸਕਰੇ ਨੇ ਬ
 ਖਵਾ ਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਸੁਠੈ ਦੇਵ ਜੇ ॥ ਸਿਧੁ ਕਤ ਵਓ ਹੀ ਪਿਸਿ ਪਿਥੁ ਲਾ
 ਵਓ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲ ਤਸਿ ਚਿਤੁ ਬਨਾਵਓ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਤ ਸੁਖ ਪਾਵਓ ॥ ਖਾ
 ਨੁ ਮਲੁ ਕੁਕਤ ਵਓ ਰਾਜਾ ॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੁੜੈ ਤੰ ਪਾਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰ ਸੇ
 ਕਾਜਾ ॥ ਤਉ ਮੇ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੇ ਸਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜਾਨਿ ਆਹਿ ਦੇ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ਪੁ
 ਣਵ ਤਿਨ ਨ ਕਸਹਿ ਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਗਓੜੀ ॥ ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨ ਸਿਅ
 ਵੇਗਾ ਪਰ ਪੰਚ ਬਿਅਧਿ ਤਿ ਅਗੈ ਕਵੇਗਾ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਗੇ ॥ ਐਸਾ ਸੁਖ
 ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਤੇਈ ॥ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਪੇਈ ॥ ਹਉ ਓ ਯੋਕ ਵਲੁ ਸਗਲ
 ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦੁਰ ਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰ ਜਗੈ ॥ ਸੋਭੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚੈ ਗੈ ॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪ
 ਤੰਗੁ ਕੁੰਦੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਹਰੁ ਮੈ ਸਤਿ ਅਪਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਤੇ ਸਨਾਹਾ ਚਿਤੁ ਤੁਨ ਪੀਥੀ
 ਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਚੇਤੈ ਕਾਮਣਿ ਤਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨਾ ਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਭੇਦ
 ਤਿਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਹੀ ॥ ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਗਲਿ ਜੇ ਵਹੀ ਪੰਧੈ ਲਪ
 ਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਫੂਟ ਸਿ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥
 ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਤਿ ਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਤੇਈ ॥ ਪਰਿਪ
 ਰਿਧੈ ਬੀਸਿ ਮਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣਿ ਬਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਤੇ ਮਨੁ ਬਤੁ
 ਨਾਟਾ ॥ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੁ ਪੀਤਿ ਪਤਾਸਾ॥ ਗਉੜੀ ਤਰੁਕਰਿ ਮੈ ਨ ਲੇ
 ਖੈ ਪਾਵੈ॥ ਵੇ ਸਕੈ ਬਹੁ ਸਮਲ ਗਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਬਹੁ ਪਛਤਾਵੈ॥ ਤੂੰ ਮਨਿ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੁਖਾ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਸਹਿਤਿ ਜਮ ਦੁਖਾ॥ ਹਰਉ ਚੋ ਅਚੰਦਨ
 ਅਗਰ ਪੂਰੀ॥ ਮਾਏ ਅਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੁਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਐਸੁ ਭੂਕੁ ਭੋਕੁ ਹੀ॥
 ਨੇਜੇ ਵਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ॥ ਅਧਕਾਰਿ ਸਨਾਇ ਆਪੈ ਕਾਮੁ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ
 ਨਾਮੁ॥ ਵਾਦਿ ਅੰਤਕਾਰਿ ਨਾਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਤੇਲਾ॥ ਦੂਜੈ
 ਭਾਇ ਅਗੈ ਆਨੁ ਦੁ ਤੇਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਦਮੋ ਸਭ ਦਾਨੁ ਤੀ ਤਟਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਧਿ ਬਸਾਗਰਨ
 ਤੀ ਵਟਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟੀ॥ ਤਿਸ ਕਭਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੀ ਵਾਟਾ ਦਿਖਾਵੈ॥
 ਤਿਸ ਕਭਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੀ ਸਬ ਦੁਸੁਣਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕਭਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ॥
 ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਭਿ ਜੀ ਸਕਾਇ ਤੁਜੀਓ॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਮਾਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ॥ ਨਾ
 ਮਵਰਾਣੀ ਤੁਧੁ ਭਾਇ ਦੀਓ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਰਿਉ ਜੀਵਾਂ ਮਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤੁ
 ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਹਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ॥ ਗਉੜੀ
 ਹਉ ਮੇਰਹ ਤਭੇ ਖੀਨ ਤੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਦਿਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਤ
 ਉ ਤਉ ਕਰਤ ਨ ਤੀ ਸਚੁ ਪਾਣੀ ਐ॥ ਤਉ ਮੇਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਣੀ ਐ॥ ਹਰਉ॥
 ਤਉ ਮੇਰਹ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਪਾਵਤਿ॥ ਤਉ ਮੇਰਹ ਪਤਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿਆਵਤਿ॥ ਤਉ ਮੇ
 ਨਿ ਵਰੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੈ॥ ਚੰਦ ਲਮਤਿ ਤਿ ਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ
 ਸਤਿ ਜਪਿਆਵਤਿ॥ ਰਾਜ ਨਾਇਕ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਵਤਿ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰ
 ਮੁਚੁ ਕਾਵੈ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾ
 ਵੈ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਭੋਏ ਸੋ ਸੁ ਗੁਰੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ਜੇਤੀ ਏਤੀ ਰਿਉ ਨਾਤੀ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੀਆ
 ਨ ਭੋਏ ਗੁਣ ਗਾਤੀ॥ ਤਉ ਮੇਰਹ ਪਨ ਧੰਧਿ ਭਵਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਵੈ॥ ਗਉੜੀ ਤਰੁਕਰਿ ਮੈ ਨ ਲੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਹੁ ਮਾਕਾਲੈ ਪਹਿ ਆਇਆ ਬਹੁ ਮ

ਕਮਲੁ ਪਾਇ ਅਲਿਪਾਇਆ ਆਗਿ ਆਨਤੀ ਨੀਨੀ ਭੁਰਮੁ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਜੋਓ ਪੁਜੈ ਸੋ ਕਾਇ
 ਸੰਘਾਹਿ ਆਤਮਤੀ ਹਾਥੇ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਦੀਚਾਹਿ ਆ ॥ ਹੁਤਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਦੇਵੀ ਸਾਇ
 ਦੇਵਾ ਕਾਲੁ ਨ ਢੇਰੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭੁਭੁਕਿ ਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ
 ਬਾਦਿ ਸਾਤਨ ਤੀਹਤਨਾ ਨਾਮੁ ਭੁਭੁਕਿ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਾਤਨਾ ਮੇਧਨਾ ਮੁਜਿ ਭੁਭੁਕਿ ਭੁਭੁਤਨਾ ॥
 ਚਭਿਧਰੀ ਗਜੇ ਨਤੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ ਸਾਤ ਮਹਤਿ ਸੰਚਤਿ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮਾਮੇਧਨੁ ਦੀਜੈ ਤ
 ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਤਿ ਮਤਰ ਮੁਕਤ ਮਸਿਕਦੈ ਗੈ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਕੋਇ ਨਦਿ ਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥
 ਅਠਹਿਭ ਕਾਲੁ ਕੁਜੁ ਸਿਹਿ ਮੈ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਹਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨ
 ਚਿਸਤੁ ਏਈ ॥ ਭੁਭੁਕਿ ਮੁਖਿ ਜਾਏ ਤਾਪ ਤਿਉ ਏਈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖਰੇ ਖਠ ਕੀ ਗਾਵਡੇ ਕਠ
 ਵਤਿ ਭੁਭੁਕਿ ਮੇਤਨਿ ਪੀਗਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਢੇਰੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੀਗਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਤ ਵਾਅ
 ਹੁਨੈ ਏਈ ॥ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਬੈਏ ਏਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਠੇ ਦੇ ਨਹੈ ਏਈ ॥ ਚਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵ
 ਸੈ ਤਹਿ ਨਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੇਤਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
 ਗਊੜੀ ਬੋਲਤਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿ ਆਨਤੀ ਗਾਈ ॥ ਚਾਲਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਕ ਮਿਠਾ
 ਏਈ ॥ ਹੁਤ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਹਾਈ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਭਿਅ
 ਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੈ ॥ ਹੁਤਾ ਅਧਿਭੁਪੀ ਅਭਿਅਕ ਬਕ ਬਿਹਤੀ ਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ
 ਬੈਸਿ ਸਤ ਜਪੁ ਰੁਲਤੀ ਐ ॥ ਤਹਿ ਸਿਮਾਤੇ ਇਤੁ ਸੁਖੁ ਰਹੀ ਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲਨਿ ਤ
 ਚਲਨਤੀ ਡੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਤਿ ਤਹਿ ਬੋਲੈ ॥ ਪਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਦੋਲੈ ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਆਦੀ ਬਿਅਲੀਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਧਿਭ ਅੰਤਰ ਗਾਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਗਤਿ ਮਿ
 ਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰਜਨ ਸਾਗੁ ॥ ਪਰਮੰਤੁ ਸੁਖੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗੁ ॥
 ਤਦੇ ਖਭਿਤ ਤਦੇ ਕੰਕਾਰੁ ॥ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲ ਮੁਏ ਕਾਸੁ ਚੁਕਰਣੀ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਸੇ ਵ
 ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਚੁ ਕੀ ਅੰਤੁ ਮਣੀ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਭਿ ਦੁਕਭਿ ਦੁ
 ਨਤੀ ਤਹਿ ਆ ॥ ਤਹਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਹਿ ਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਤਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਹਿ ਆ ॥

ਸਚਮੁਖਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਨਿਤਚਲਮਤਲੁਨਤੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥
ਸਚਿਸੰਤੋਖੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੇਈ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗ
ਤਿਗੁਰਮੁਖਿਉਈ॥ ਨਾਨਕਸਚਨਾਮਿਮਲੁਖੇਈ॥ ਗਓੜੀ ਗਾਮੇ
ਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ॥ ਓਪਜੰਧਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਕਾ॥ ਰਾਮਨਜਪੁਅਭਾਗੁਤੁਮਰਾ
ਜੁਗੀਜੁਗੀਦਾਤਾਪੁਰੁਗਾਮੁਤਮਾਰਾ॥ ਹਤਓਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੁਰਾ॥ ਤਿਤੁ
ਘਟਅਨਤਤਬਜੇਤੁਰਾ॥ ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਤਰੀਧਿਆਗੀ॥ ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੋਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀ॥ ਜਿਨਕੈਉਹਦੈਉਹਿਉਹਿਸੇਈ॥ ਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਪਰਸਿਸੁਖਉਈ॥ ਸਰਬ
ਜੀਆਮਤਿਏਕੋਰਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਕਾਹਿਠੀਜੁਨੀਭਵੈ॥ ਸੋਬੁਝੈਜੋਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਏ॥ ਓਓਮੇਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥ ਅਧਓਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਓਜਾਨੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ ਤਮਪਾਪਿਨਿਰਗੁਣਕਓਗੁਣਕਹੀਐ॥ ਪ੍ਰਭਉਈਦਇ
ਆਲੁਨਾਨਕਜਨਤਹੀਐ॥ ਗਓੜੀਬੈਰਾਗਣਿ ਜੀਓਗਾਈਕਓ
ਗੋਇਲੀਰਾਖਉਕਹੀਸਾਗਾ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਪਾਲਤਿਰਾਖਲੇਤਿਅਤਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥ ਇ
ਤਓਤਰਾਖਤੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਤਓਸਰਣਗਾਤਿਨਦਹੀਨਿਤਲਾ॥ ਹਤਓਜਪ
ਦੇਖਓਤਤਰਾਵਿਹੈਰਖੁਰਾਖਨਤਰਾ॥ ਤੁੰਦਾਤਾਭੁਗਤਾਤੁੰਦੈਤੁੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਕਿਹ
ਤੁਪਇਆਅਧਓਰਧਿਬਿਨੁਗੀਆਨਬੀਚਰਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਓਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈ
ਨਅੰਧਿਆਗਾ॥ ਜਗੁਬਿਨਸਤਤਮਦੇਖਿਅਲੇਭੇਅੰਤਕਾਗਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਇਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਗਾ॥ ਨਿਜਪਾਰਿਮਤਲੁਅਪਾਰਕੋਅਪਾਰੰਪਰੁਸੇਈ॥ ਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਬਿਰੁਕੋਨਤੀਬੁਝੈਸੁਖਉਈ॥ ਕਿਆਲੈਆਇਆਲੇਜਾਇਕਿਆਠਾ
ਸਤਿਜਮਜਾਲਾ॥ ਡੋਲੁਬਧਾਕਸਿਜੇਵਹੀਆਕਾਸਿਪਤਾਲਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨ
ਵੀਸਰੈਸਤਜੇਪਤਿਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਏਮਿਲਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥
ਨਦਹੀਕਹੇਪ੍ਰਭੁਅਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕਈਲਾਤਸਚਪਾਵੈ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਲੇ ਤਉ ਤੋਇ ਨਿਬੇਗਾ ਘਰਿ
ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇਠਾ ਕਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬਦਨ ਛੂਟੀ ਐ ਦੇਖ ਤੁਵੀ ਚਾਗਾ ਜੇ
ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਤੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਗਾ ॥ ਹਤਭਾ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਤ ਰੇ ਕਿਆ
ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਰ ਬਹੀ ਐ ॥ ਕੋਟੇ ਕ
ਉਖਰਾ ਕਹੈ ਖੇਰੇ ਸਾਹਜਾਇ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾਨਭੁ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਦਿਡਾਇ ॥ ਸੁਤੇ ਕਉ
ਜਾਗਤ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੁਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੁਆ ਕਹੈ ਮੁਏ ਨਤੀ ਰੋਤਾ ॥ ਆਵਤ
ਕਉ ਜਾਤ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇ ਆ ॥ ਪਰਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਹੈ ਅਪਨੇ ਨਤੀ ਭਾਇਆ
ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉ ਜਾ ਕਹੈ ਕਉ ਝੂਏ ਮੀਠਾ ॥ ਗਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਹਤ ਐ ਸਾਕਲਿ ਮਹਿ
ਡੀਠਾ ॥ ਚੇਹੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਹਤ ਠਾਕਰੁ ਨਤੀ ਦਿਸੈ ॥ ਧੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਦੋਰੇ ਲੀਐ ਮਾਖਨੁ
ਨਤੀ ਡੀਸੈ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੇ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੁ ਤਮਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ
ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਗਾ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਰਹਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪਾ ਤੇ
ਬੁਝੀ ਐ ਸਭੁ ਬੁਝ ਮੁਸਮਾਇਆ ॥

॥ ਮਨਕਾ ਸੂਤ ਕਹੁ ਜਾ

ਭਾਭਾ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਭਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤ ਕੀ ਕਥਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਸ
ਬਾਦਿ ਨ ਭੀਐ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਹਤਭਾ ਸਭੇ ਸੂਤ ਕੁ ਜੇ ਤਮੇ ਤੁਆ ਕਾਗਾ ॥ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੰਮੈ
ਵਹੋ ਵਹਾ ॥ ਸੂਤ ਕੁ ਅਗਨਿ ਪਭਿਣੈ ਪਾਈ ਮਾਇ ॥ ਸੂਤ ਕੁ ਭੇਜਨੁ ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਦੁਖਾਇ ॥
ਸੂਤ ਕੀ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਤੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ
ਸੂਤ ਕੁ ਜਾਇ ॥ ਮੈਰਾਜਨ ਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਘੁ ਤਿਸੇ ਬਿਦੇਖ ਤੁਕੋਇ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨੋਇ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਾ ਸਿਧਾਗੀ ॥ ਸਾਚਾ ਮੈਰਾਜ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਗਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪਾਨ ਅਪਾਗਾ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖ ਤੁਹਿ ਰਹੈ

ਓਧਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚੁ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਦਿਕਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਉਜਲੁ ਓਤਰੁ ਪਾਗਾ ॥ ਹਰਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਓਯੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ
ਨਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚੈ ਓਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਓਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਓਈ ॥ ਅਪਣਾ ਮਨੁ
ਪਰਬੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਓਈ ॥ ਲੋਕ ਸਮੁਦਾਇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮੁਦਾਇ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਓਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੰਭੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿ ਚੁਕਮਾਵੈ ਸੋ ਬਾਇਨ ਪਾ
ਈ ॥ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਓਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਗਾਜਿ
ਓਲਾਏ ਬਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਸਿ ਪਕੜਿ ਆਤ ਬਧੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਓਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੈ ਓਹਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੈ ਓਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡੇ ਆਈ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗਉੜੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪ
ਰਤੁ ਮਭਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਐਥੈ ਆਗੈ ਓਹਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਹਮ
ਪੜ੍ਹੁ ਮਨਿ ਕਰੁ ਪੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਓਤਾਰੁ ॥ ਹਰਓ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ
ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਓਯੈ ਮੈਲਾਉ ਤੁਸੰ ਸਾਹਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅੰਤਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇ
ਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਓਯੈ ਮੈਲੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾ
ਗੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੈ ॥ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਨ ਦਿਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰ
ਧਰੁ ਓਲਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇ
ਖ ਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾਠੈ ਅੰਤਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਓਹੀ ॥ ਕਾਪੜੁ ਪ
ਓਹਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਬਹੁਤੁ
ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਓਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਸੇਵਤੁ ਭਾਗੀ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਦੇਵ
 ਭਿਆਸਾ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭੁਪ ਜੇ ਦੇਵ ਮੇਰੇ ਭਿਆਸਾ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਭਰ ਮੇਰਾ ਤੀਨਿ ਜਪਾਹਿ ਦਾਸ॥
 ॥ ਤਮ ਤਹਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥
 ਰਤਾਓ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਪੜ੍ਹਿਵਾ ਦੁਵ ਕਾਣੀ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ਜਮ ਕਾਲਾ॥
 ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ਬੰਨ੍ਹ ਸੁਪੰਡੁ ਪਹਾਲਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਹਰਿ ਪਾਏ॥ ਤਹਿ ਨਾ
 ਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਰੂਥੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ॥ ਮਾਏ ਅਕਾਸੁ
 ਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤ ਕੁਠਾਏ॥ ਬਿਬਿਧ ਆਹਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਏ॥ ਜਮ ਕਾਲ ਲਿਜੇ ਵੜਾਨਿ ਤ
 ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਏ॥ ਤਉ ਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾ
 ਏ॥ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਮਾਏ ਅਦਾਸੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਏ॥ ਚਰਣੀ
 ਲਾਗੈ ਤਮ ਤਲੁ ਪਾਏ॥ ਸਦ ਤੀਨਿ ਹਮਲੁ ਸੁਭਿ ਸਮਾਏ॥ ਤਹਿ ਕਥਾ ਸੁਣਤਿ ਸੇਧਾ
 ਵੰਤ ਦਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਤੀ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਤੀ॥ ਸੁਭੇ ਗੁਣ
 ਵਤਿ ਸਚੇ ਮਨ ਮਾਤੀ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਚਉ ਥੈ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਏ ਦੁਪੜ੍ਹ ਵਾਦੁ ਵਖਾਏ॥ ਅੰਤਹਿ ਤਮ ਸੁਆਧੁ ਨ ਪਛਾਏ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ
 ਵਖਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਠਹਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ॥ ਰਤਾਓ॥
 ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਗਾਧੀ ਸੀਧੇ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਅੰਤਹਿ ਸੁਭਿ ਹੀਧੇ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
 ਏ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਾਧਿ ਸੀਧੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਧਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੇ ਕੈ ਮਨਿ
 ਭਾਏ॥ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਸੁਭਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰ
 ਧੇ ਸਦਾ ਬਿਧੁ ਪਾਏ॥ ਜਮ ਰੰਡੁ ਸੁਭਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਜਮੁ ਆਨਜੈ ਤੈ ਤਹਿ ਕੀ ਸਹਾ
 ਏ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੈ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਣੀ॥ ਸਦਾ ਹੋਤੈ ਤਹਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
 ਤਿ ਸੇਜ ਨਿਹਮਲੁ ਪਵਿਤਾ॥ ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸੁਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁ ਸਲੁ

ਤੈਸੇਰੇਮੀਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਠ ਲੁਪਾਏ॥ ਤਿਹੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥
ਅਨਤਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਭਗਤੀ
ਸੀਧੈ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਗਉੜੀ

॥ ਤੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਤਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜਗਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਈ॥ ਸਤਿ ਜਪੁ ਨਿਓ ਪਜੈ ਤਹਿ ਲਿਵਲਾ
ਇ॥ ਹਤਓ ਤੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਪਾਵਣੁ ਤਾਗਾ॥ ਮਹਿ ਜੰ
ਮਤਿ ਚਿਹਿ ਵਹੈ ਵਾਗਾ॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਮੂਲੁ ਚੋੜਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ॥
ਬਿਥੁਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਥੁ ਮਾਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤੁ ਭਰਮਾਏ॥ ਤਹਿ ਜੀਓ
ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਤ
ਹਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਢਪੇ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਚਪਾਏ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਤਿ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਆਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਤਓ ਮੇਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ
ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਧਾਵਤੁ ਹਾਥੈ ਠਾਕਿ ਰਹਤਾ
ਏ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਏ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਸਾਇ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਰਦੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਗਉੜੀ

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੇ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਮਾਵੈ॥ ਅੰਤਿ ਤੁਨਾਮੁ
ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਤਹਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਿਹੈ ਜਪਓ ਜ
ਗਦੀ ਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਓ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੁਖਾ॥ ਹਤਓ ਤਿਹੈ ਸੁਖੁ ਭਉ ਆਪਰ
ਗਾਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਨਿ ਤੋਵਤਿ ਦਾਸਾ॥ ਕੀਤਕੁ
ਟੰਬ ਮਾਤਿ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦਾਸਾ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਹੈ ਏਈ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਹਰੁ ਪਾਵੈ
ਸੋਈ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਈ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ ਸੋਈ॥ ਮੇਤਕੁ ਟੰਬ
ਸਿਓ ਪੁਨਿ ਤਿਨ ਏਈ॥ ਜਾਤਿਹੈ ਬਸਿ ਆਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਅਸਾ ਬਿਰੁ

ਤੇਇ। ਤੁਕ ਮੁਖ ਛਾਏ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਤੁੰਕਰਤਾ ਮੇਅ ਵਰੁਨ ਕੋਇ। ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁ
 ਝੁਤੇ ਪਤਿ ਤੇਇ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਾਇ ਲੋਇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿ ਨੁਹਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਸੁਯੋ ਸਚੁ
 ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਤਓ ਮੇਅ ਤਾਦੁਰਮ
 ਤਿਦੁਖ ਨਾਸੁ॥ ਜਬ ਫਿਰੈ ਹੋਰੁ ਨਾਮੁ ਗਣਤਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ॥
 ਜਬ ਫਿਰੈ ਹੋਰੁ ਆਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਜੇਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਫਿਰੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਯੋ ਸਚੁ ਸਮਾਵੈ॥
 ਗਓੜੀ ਮਨ ਤੀ ਮਨੁ ਸਦਾ ਰਿਅਭੈ ਸੁਯੋ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਹੰਗੇ
 ਆਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸੈ ਆਪੁ ਭਰੀ ਰਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇਆ
 ਭਿਮਾਨੁ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਰਤਓ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਓ
 ਖਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਭੈ ਹੋਇ ਆਸ ਮਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਪਾ ਤੇ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਇ॥
 - ॥ ਤਰਿਦਾ ਸਨਕੇ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ॥ ਤਰਿ ਕੇ
 ਰਪਾ ਤੇਰਾ ਮੁਣ ਗਾਏ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
 ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਾਇ ਮੇਰਾ ਬਾਹੁ॥ ਤਿਨ ਸਠ ਲੁਜਨ ਮੁਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ
 ਕੇ ਤੁਕੁ ਦੰਬੁ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੇਇ॥ ਸੋਈ ਤਮਾਸਾ ਮੀਤੁ ਜੇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਤਰਿ
 ਮਾਇ ਨਾ ਮੇਅ ਵਰੁਨ ਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਤਮਾਸਾ ਤਿਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
 ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਐਤਮ ਕਓ
 ਸਹੀਰ ਸੁਖਿ ਭਈ॥ ਤਓ ਮੇਰੇ ਸਨਾਸੁ ਭਾਗੀ ਬੁਝਈ॥ ਬਿਨ ਸੋਕੁ ਪਥਿ ਮਾਗਾ ਓਲ
 ਝੀ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋਵੈ ਹਲਾਕੇ ਦੇਵੈ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਰਿ ਅਲਖ ਅਭੈ ਦੇਵੈ॥ ਗਓੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਤੇਜੁ ਮੁਠੇਰੇ ਤੇਵੇ ਮੁਖ ਬੁਝੇ ਦਿਸੰਨਾ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਬਧੇ ਮਾਹੀ ਅਨਿਠਿ ਰਿਵੇਲਾਨਾ

ਲੱਤੰਨਿ॥ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਾਖੁ ਤੁਕਿ ਰਾਖਾਹਿ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦੈ ਤਰਿ
ਗੁਣ ਸਾਹਿ॥ ਹਰਾਓ॥ ਸੇਰਗਤ ਤਰਿ ਭਾਵ ਦੇ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ॥ ਆਪੁ ਦੇਹਿ
ਸੇਵਕ ਹਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਹੰਤੰਨਿ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਧੰਨੁ ਪਰਾਇ ਤੇ ਸਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਹਾ ਓਤੁ
ਕਿਉ ਮਨ ਭੁਵਿ ਸਾਹੀ ਐ ਤਰਿ ਰਖੀ ਐ ਤਰਿ ਦੈ ਧਾਹਿ॥ ਨਾਸਿ ਮਿਲਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਨਾ
ਸਿ ਮੰਨੀ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਤੇ ਜੇ ਮੁਏ ਠੇਕੇ ਓਇ ਭੁ ਮਦੇ ਨਾਟ ਕੰਨਿ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝੂਲਈ ਦਿਚਿ ਦਿਸਦਾ
ਪਏ ਪਚੰਨਿ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਰਹਿ ਮਿਭੁ ਲਾਇ ਆਸੇ ਤਨੁ ਗਓ ਲੀ ਪਾਇ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਭਾਇ ਆਤਿ ਨੇੜਿ ਨ ਭੁਇ ਮਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋ ਤੇ ਓਓ ਮੈ ਮੈ ਲਗਾਇ॥
ਸਬ ਦਿਹ ਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਾਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਤਾਏ ਕੁੰਤੁੰਤੁ ਆਪੇ ਬ
ਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਢਗਾਇ॥

ਗੁਰ ਗਓੜੀ ਪੁਰਖੀ	ਕਰਤ ਲੇਖਨ ਪਰ
----------------	-------------

ਦੇ ਸੀ ਆਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਤਰਿ ਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਭਾਗੀ ਪੁਰੈ ਪਾਇ ਆਗਲਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਆਗ
ਆਇ॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ॥ ਹਰਾਓ॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾਵੀਚਾ
ਹੀ ਆਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਤਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਢਗਾਇ॥
ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਤਉ ਮੈ ਆਇ॥ ਪਰਤਾ ਬਿਪਰੁ ਪਾਹਿ ਨਾਲਿ
ਪਿ ਆਗਾਵਿ ਢੁਕਿ ਚੋਟਾ ਧਾਇ॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਰਿ ਹਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭੁਲਾ
ਇ॥ ਓਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਤਰਿ ਦੈ ਤਰਿ ਦੇਖਾਇ॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਮਾਦਿ ਨਹੀਂ ਤਿਹ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਪਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਿ ਤੰਗ ਮਤਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਰਿ ਮੇਲਾਇ॥
ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੇ ਭੁਤ ਜਾਇ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਲੇ ਭੀ ਮਾਹੀ ਐ ਜਮ ਭੰਡੁ ਦੇ
ਇਸ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੇਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰ ਮੁਗਾਇ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਰ
ਗੁਰਿ ਪੁਰਿ ਆਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਾਤਿ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿ ਆਹਿ ਆਇ ਕ

ਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ। ਤੇ ਤੁਮ੍ਹਰਾਇਆਪਸਹਿਆ ਅੰਤਿ ਸਭਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣੈ॥ ਮ
 ਨਕਰਤਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਤੇਰੇ ਧਰਮੁ ਲੀਆਪਤਿ ਪਾਇ। ਤੇਰੇ ਦਰਗਾਹੇ ਪੈ ਨਾਇਆ ਤੇਰੇ ਆ
 ਪਿਲਾਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਗੁਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਹਕੁ ਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖ
 ਗੋ ਕਹਿ ਜੋ ਦਰੀਸਨ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਮੇਲਾਇ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨਕਰਤਲਾ
 ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰੀ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ। ਬਨ ਠਿਰੀਓ ਕੇ ਬਨਵਾਸੀਆ ਪੁਰੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਰੋਦੈ ਨਿਤ
 ਲਿ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਗੁਰੂ ਹੋਵੈ ਦੁਸਮਾਲਿ॥ ਰਤਨਾ ਮਨਕਰਤਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ
 ਛਾਬਿਆ ਮਤਾ ਜਾਲਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ
 ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੀਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲਹਿ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰੀਐ ਤੇਰੇ
 ਹਿਚਲੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਤੇਰੇ ਏਕਨ ਦਰੀਸਨਿ ਤਾਲਿ। ਆਪਿ ਚੜ੍ਹਾ
 ਏ ਚੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੀਆ ਦਿਚ ਦੇਤੀ
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ। ਗੁਰੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਦਿਖਾਲਿ। ਤੇਰੇ ਦਰ ਤਕ ਕੰਦਇਆ ਲਿ॥ ਮਨ
 ਕਰਤਲਾ ਤੁਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਵਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ। ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ। ਤੁਹਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰ
 ਤਕਾਲਿ॥ ਮਨਕਰਤਲਾ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਤੁਹਿ ਆਨੁ ਤਨੁ ਸਮਾਲਿ। ਗੁਰਮੁਖੀ ਆਨੁ ਖਰੜੁ
 ਤੇਰੇ ਪਾਹਿ ਆਜੁ ਮੁਖੀ ਅਜੁ ਜਮੁ ਕਾਲਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨੁ ਕਰਤਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਿ ਤੇਰੇ
 ਤੇਰੇ ਭਾਲਿ। ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਭੇਇਆ ਤੇਰੇ ਸਜਣੁ ਲਪੜਾ ਨਾਲਿ॥ ਗੰਗੇ ਤੇਰੇ ਮਨਕਰਤ
 ਲੇ ਤੇਰੇ ਗੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ। ਤੇਰੇ ਗੰਗੁ ਕਦੇ ਨਉ ਤੇਰੇ ਗੰਗੁ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਤਮ ਪੰਖ ਮਿ
 ਨਕਰਤਲੇ ਤੇਰੇ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ। ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸ
 ਮਾਲਿ॥

॥ ਜਬ ਇਤੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ। ਤਬ ਇਤੁ ਬਾਵਰੁ ਠਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ। ਜਬ ਇਤੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ
 ਸਹਲ ਕੀਰੀ ਨਾ। ਤੰਤੋਰ ਮੁਖੀ ਆਪਟਿ ਪਟਿ ਚੀਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਰੇ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ॥ ਰਤਨਾ ਜਬ ਕਿਸਕਉ ਇਤੁ ਜਨ ਸਿਮੰਦਾ। ਤਬ ਸਗ

ਲੇਇਸੁ ਮੇਲਾ ਤਿਛੰਦਾ ਮੇਰੇ ਰਜ ਬਾਇਨ ਤਿਚੁ ਕਾਈ। ਤੰਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨ ਤੀ ਬੈਰਾਈ॥
ਜਬਾਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਪਾਰੀ। ਤਬਾਇ ਸਕਉ ਤੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ। ਜਬਾਇਨਿ ਕਹੈ
ਤਹੁ ਪਛਾਤਾ। ਤਬਾਇ ਸੋਨਾ ਪੀਕਿਛੁ ਤਾਂਤਾ॥ ਜਬਾਇਨਿ ਅਪੁਨ ਬਾਧਿਓ ਮੇਰਾ। ਅਵੈ
ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਤਾ। ਜਬਾਇ ਸਤੇ ਸਤਿ ਬਿਨ ਮੇਰੁ ਮਾਭੇ ਦੁਨਾ ਪੀਤੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥
ਜਬਾਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਹਿ ਮਾਭੇ ਦਾ। ਤਬ ਤੇ ਦੁਖ ਭੰਡੁ ਅਰੁ ਕੇਦਾ। ਜਬਾਇਨਿ ਏਕੈ ਏਕੀ ਬੁਝਿ
ਆ। ਤਬ ਤੇ ਇਸੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝਿ ਆ॥ ਜਬਾਇ ਤੁਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰੁ ਬੀ। ਨਤ ਤਿਧ
ਤਵੈ ਨਤ ਤਿਸਲਾ ਬੀ। ਜਬਾਇ ਸਤੇ ਇਤੁ ਤਿਓ ਭਯੋ ਲਾ। ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਭ੍ਰਿ
ਕਉ ਲਾ॥ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਜਿਓ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ। ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਮਾਇ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ॥
ਜੀਤ ਤਾਰਕੀ ਸੋਈ ਕਹੀ। ਤਉ ਇਸੁ ਪਾਰਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਹੀ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਏਕੈ। ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ। ਦੂਰਿ ਨੇਰੈ ਸਭੁ ਕੈ ਸੰਗਾ। ਸਚੁ ਸਾਲਾ ਤੁ
ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਭੰਗਾ॥ ਗਓੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨ ਮੇਲਾਗਾ। ਤਿਸਕਉ ਮਿਲਿ
ਅਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ। ਤਿਸਕੈ ਤਿਹ ਦੈਰਾਵਿ ਅਸੇਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਨਿ ਤਚਲੁ ਤੇਇ॥
॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਟੰਤਿ ਤਉ ਤਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੇ॥ ਹਤ ਭਾਜਾ ਸੁਜ ਪਤ ਭਯੋ ਅ
ਪਦਾ ਜਾਇ। ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਆਆ ਵੈਠਾਇ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਠਹਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ
ਏਤ ਉਤਉ ਮੇਭਾਗੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ ਆਵਿ ਤਿਧੰਚਾ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸੰਚਾ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਤਿ ਸਨਾ ਬੁਝੈ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤਹਿ ਦਰਗਤ ਮਿਝੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪ
ਤੋ ਕੋਇ ਮਿਟਤਿ ਅਪਰਾਧਾ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤਹਿ ਤਵਤਿ ਸਾਧਾ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁ
ਤਵੈ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੈਵੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਤਹਿ ਮਿਲੈ। ਬਹੁ ਹੀਨ ਛੇ
ਰੈ ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਤਲੈ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਈ ਬੈਠੁ ਠਵਾਸੁ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਨਿ ਵਾਸੁ॥
ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਤਿ ਅਗਨਿ ਪੋਤਤ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਤੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਤਤ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰੇ
ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ। ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਢੁ ਨ

ਬਨੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਇ ਅਨਭ ਤਪੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਉਤਨਿ ਮਲ ਸੋਇ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ
ਕਮਲੁ ਸੀਧਾਇ॥ ਗੁਰਿ ਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭਦ੍ਰਿਪਰਿਕਰੀ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਭੈਰਵੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਤ
ਹੀ॥ ਅਭੰਡ ਕਰਿ ਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਚੁਗਾ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਰਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਧੁਗਾ॥ ਗਓੜੀ

॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਤਰਿ ਪੈਗੇ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਓ ਸੰਗੁ ਨਿਵੈ॥ ਦਸਵੇਂ
ਦ੍ਰਿਕਰਿ ਗਏ ਵਸਿ॥ ਤਕੈ ਆਤਮੈ ਤੇਇ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਕੈ ਤੇਇ॥ ਜਾ ਕਉ
ਦਇ ਆਮਾਇ ਆਪੁ ਭੋਇ॥ ਰਹਓ॥ ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਜੇ ਤਾ ਬੋਲ
ਫੁਤੇ ਤਾ ਗੀਅੈ॥ ਜੇ ਤਾ ਸੁਨ ਫੁਤੇ ਤਾ ਸੁਆ॥ ਜੇ ਤਾ ਧੋਖਨੁ ਤੇ ਤਾ ਧਿਆਨੁ॥ ਸਤ ਜੇ ਜਗ
ਫੁਸਤ ਜੇ ਸੋਇ॥ ਸਤ ਜੇ ਤੇਤਾ ਜਾਇ ਸੁਤਾਇ॥ ਸਤ ਜੇ ਬੈਰਾਗੁ ਸਤ ਜੇ ਭੀਤ ਸਨਾ॥ ਸਤ ਜੇ
ਚੁਪ ਸਤ ਜੇ ਭੀਤ ਪਨਾ॥ ਸੁਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਤ ਜੇ ਭਾਉ॥ ਸਤ ਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਹਾਉ॥
ਸਤ ਜੇ ਤੇ ਆਸਾ ਧੂ ਸੰਗੁ॥ ਸਤ ਜੇ ਮਿਲਿਓ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ॥ ਸਤ ਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਇਸ
ਤਜਿਓ ਦਾਸੀ॥ ਸਤ ਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀਨਾ ਸੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਤ ਜੇ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ॥ ਤਕਓ
ਭੋਇ ਆਪਰ ਮਾਨੰਦੁ॥ ਸਤ ਜੇ ਅੰਸਿ ਤੁਪੀਓ ਨਾਮੁ॥ ਸਤ ਜੇ ਕੀਨੀ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੁ॥ ਸਤ
ਜਕਥਾ ਮਾਇਆ ਤ ਮੁਹ ਸਿਆ॥ ਤਕੈ ਸੰਗੀ ਅਥਿਨਾ ਸੀਵ ਸਿਆ॥ ਸਤ ਜੇ ਆਸਟੁ
ਅਸ ਬਿਰੁਭਾਇਆ॥ ਸਤ ਜੇ ਅਨਭ ਤਸ ਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆ॥ ਸਤ ਜੇ ਰੁਣੁ ਰੁਣੁ ਕਾਰੁ ਸੁ
ਤਾਇਆ॥ ਤੁਧੁ ਪਰਿ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਸਤ ਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ॥ ਸਤ
ਜੇ ਗੁਰੁ ਭੋਇਓ ਸਚੁ ਪਰਮਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਤ ਜੁਭਾਇਆ ਸੋ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਕੈ ਕਰ ਬਾਇ॥

ਗਓੜੀ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰੁਭ ਵਾਸਤੇ ਦਰਿਆ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਨ ਕਲਾਤ੍ਰ ਕਟੰਬੁ

ਸੰਗੀ ਜੁਹੀਆ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਹੇ॥ ਸਾਧਰਨਾ ਵਨੁ ਕਹਾਇਓ ਬਪਹੇ॥
ਕਵਨੁ ਅਸ ਬਨੁ ਜੋ ਕਬਹੂ ਨਟੈ॥ ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿ ਤੁਹ ਮਾਤਿ ਤੈ॥ ਰਹਓ॥ ਇੰਦ੍ਰ
ਪੁਰੀ ਮਾਇ ਸਾਧਰ ਮਾਣਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਤ ਚਲਨ ਭੀਰੁ ਤਾ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਉ ਤੇਇ ਗਾ
ਲਾ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸੋਇ ਤਾਲਾ॥ ਸ਼ੀਰੀਤ ਰਧਾਨੀ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਹੇ॥ ਰਵਿ ਸਾਸਿ ਪਵਤੁ ਪਾਵਤੁ ਨੀ

ਗੋ। ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਏਵਹਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ। ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਿ ਗੋ ਬੇਦਾ॥ ਤਹਿ ਬਦੇ ਵਦੇ ਧਰਾ
ਪੈਥੀ। ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕੋ ਤਹਿ। ਪੋਤੀ ਡੰਡ ਉਤਿ ਪਰਸਾਦ ਨ ਭੋਗਾ। ਗਵਨੁ ਕੈ ਗੋ ਸਗਲੇ ਲੋਗਾ॥
ਜਾਤਿ ਵਰਨਤੁ ਰਕ ਅਰੁ ਡਿੰਦੂ। ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜੰਦੂ। ਸਗਲ ਪਸਾਰੁ ਦੀ ਸੈ ਪਾਸਥਾ। ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇ ਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਸ਼॥ ਸਤਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗੀਅਨਾ। ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸ
ਚੁ ਬਾਨਾ। ਤਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਗੁਣ ਰਸੈ। ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਤੁ ਸਦ ਵਸੈ॥ ਤਤੁ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋ ਗੁਨ
ਚੰਤਾ। ਅਵਤੁ ਜਾਵਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨੋ ਤਾ। ਤਤੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਤੁ ਆਖੇ। ਭਗਤ ਵਸਤਿ ਕੀਰ
ਤਨ ਆਧੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗੁ। ਕਉਤੁ ਕੈ ਤਕਾ ਬੀਚਗੁ। ਕਉਨਾ ਨ ਕਜਿ ਸੁਕਿ ਰਪਾ
ਕੈ। ਨਿਤ ਚਲ ਬਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਤਹੈ॥ ਗਉੜੀ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਾ॥
ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਗਾ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿ ਸਤਿ ਵਡੇ ਆਈ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿ ਸਕਾਦੁ ਖੁਜਾਈ।
ਐ ਸਕੋਇ ਜਿਦੁ ਬਿਧਾ ਮਾਹਿ ਗਵਾਏ। ਇਸਤਿ ਮਾਹਿ ਗਜ ਜੋਗ ਕਮਾਏ॥ ਹਤ ਉ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ
ਤਿ ਸਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿ ਸਕਾਤਿ ਸਨਾ ਬੁਝੈ। ਜੋਇ ਸੁ
ਮਾਰੇ ਸੁਦਰਗਤ ਸੋਝੈ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋਧਨ ਵੰਤਾ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿ ਵੰਤਾ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋ
ਈ ਜਤੀ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿ ਸੁਭੇ ਵੰਗਤੀ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿ ਸਕਾ ਅਭਿ ਆਗਨੀ। ਜੋਇ ਸੁਮਾ
ਰੇ ਸੁਨਿਤ ਚਲੁ ਪਨੀ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗਾ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ॥ ਜੋਇ ਸੁ
ਮਾਰੇ ਸੁਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿ ਸਕਾ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗੀ
ਆਨੀ। ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੁ ਸਤਜਧਿ ਆਨੀ॥ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਬਾਇਨ ਪੈ। ਕੋਇ ਕਰਮ ਜਾ
ਪਤ ਪਕੈ। ਇਸੁ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਜਨ ਮੁਨ ਮਿਏ। ਇਸੁ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨ ਯੀ ਢੁਏ। ਇਸੁ
ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਗੀ ਅਨੁ ਨੋ ਤੀ। ਇਸੁ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਜੁਠਿ ਨ ਪੋਈ। ਇਸੁ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਉ ਮੇ
ਲਾ। ਇਸੁ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਉ ਢੁਜਉ ਲਾ॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਰ ਪਾਨਿਧੀ। ਤਿਸੁ
ਭਈ ਪਲਾਸੀ ਤੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧੀ। ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਕੀ ਤੋ ਮਾਹੀ। ਕਉਨਾ ਨ ਕਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀ
ਚਾਹੀ॥ ਗਉੜੀ ਭਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤਸੁ ਭੁਕੇ ਮੀਤਾ। ਭਰਿ ਸਿਉ

ਜੈਤਨਿਤਚਲੁਚੀਤਾ। ਤਹਿਸਿਉਜੁਰੈ ਨਵਿਆਪੈਕਾਜਾ। ਤਹਿਸਿਉਜੁਰੈ ਤੋਇਨਿਸਤਾਹਾ।
 ਹੋਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਹਿਸਿਉਜੋਗਾ। ਕਾਜੇਤੁਤਹੈਨਾਓਤੋਗਾ। ਹਤਭਾਵਡੇਵਡੇਜੇਦੁਨੀਆਦਾ।
 ਕਾਪੁਕਾਜਿਨਾਤੀਗਾਵਾਗਾ। ਤਹਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕਲੁਸੁਦਾਤਿ। ਤਿਸਕੈਸੰਗੀਥਿਨਮਹਿਉਧਰਾ।
 ਕੋਇਮਜਨਜਕੈਸੁਦਨਾਮਾ। ਕੋਇਪੁਜਾਜਕੈਤੈਧਿਆਨਾ। ਕੋਇਪੁਨਸੁਦੇਤਹਿਕੀਥਾਦੀ। ਕੋ
 ਇਠਲਾਗੁਰਤੇਧਿਧਿਜਾਦੀ। ਮਨੁਅਪੁਨੇਮਹਿਉਠੀਠੀਠੀਚੇਤਾ। ਥਿਨਸਿਜਾਤਿਮਾਏ
 ਅਕੇਤੇਤਾ। ਤਹਿਅਥਿਨਾਸੀਤੁਮੈਸੰਗੀ। ਮਨਮੇਰੇਰਚਹਾਮਕੈਰੰਗੀ। ਜਾਕੈਕਾਮਿਉਤੈ
 ਸਭਭੂਖਾ। ਜਾਕੈਕਾਮਿਨਜੇਤਹਿਦੂਤਾ। ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਹਾਵਡਗਮਗਾ। ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਹਾਵਡਤੂੰਅ
 ਮਗਾ। ਜਾਕੈਚਾਕਰਕਉਨਤੀਡਾਨਾ। ਜਾਕੈਚਾਕਰਕਉਨਤੀਥਾਨਾ। ਜਾਕੈਦਠਤਹਿਪੁਦੋ
 ਨਲੇਖਾ। ਤਕੀਚਾਕਰੀਕਰਤੁਧਿਸੇਖਾ। ਜਾਕੈਉਨਨਾਤੀਕਾਪੁਥਾਤਾ। ਏਕਹਿਐਐਅ
 ਨੇਕਤਭਾਂਤੀ। ਜਾਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਤੋਇਸਦਾਨਿਤਲਾ। ਮਨਮੇਰੇਕਰੀਤਕੀਧਾਲਾ। ਨਾਕੋਚ
 ਤੁਰਨਾਤੀਕੋਮੁਕਾ। ਨਾਕੋਯੀਦੁਨਤੀਕੋਸੁਗਾ। ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਤੀਲਾਗਾ। ਸੇਸੇਵਕਨ
 ਨਕਜਿਸੁਭਾਗਾ। ਗਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਅਰਜਾਹੀ। ਤਿ
 ਉਜੀਵਤਿਸਾਕਤਨਾਮੁਧਿਸਾਹੀ। ਏਕਨਿਮਕੁੰਸਿਮਰਨਮਹਿਜੀਆ। ਕੋਇਦਿਨਸਲਾਖਸ
 ਦਾਥਿਰੁਥੀਆ। ਹਤਭਾ। ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਧਿਗੁਰਕਮਕਰਾਸਾ। ਕਾਭਥਤਨਧਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸਾ।
 ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਭਏਕੁਕਰਕਾਮਾ। ਸਾਕਤਥੇਸੁਆਪੁਤਨਿਨਾਮਾ। ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀ
 ਫੁਵਤਾਹਾ। ਬੋਲਤਿਕੁਰੁਸਾਕਤਮੁਖਕਾਰਾ। ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਗਰਧਭਕੀਨਿਆਈ। ਸਾਕ
 ਤਥਾਨਭਹਿਸਟਠਿਗਾਤੀ। ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੁਕਰਤਰਕਾਇਆ। ਸਾਕਤਲੋਭੀਬੰਧੁਨਪਾ
 ਏਆ। ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਤੈਅਤਮਘਾਤੀ। ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਕੁਲਨਤੀਜਾਤੀ। ਜਿਸੁਭਏ
 ਆਕ੍ਰਿਪਾਲਤਿਸੁਸਤਸੰਗੀਮਿਲਾਇਆ। ਕਪੁਨਨਕਗੁਰਿਜਗਤੁਤਹਾਇਆ।
 ਗਉੜੀ ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ। ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਈ।
 ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਧਿਆਇਓਮਹਿਨਾਓ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਤਿਮਿਲਿਆਥਾਓ। ॥ ਹਤਭਾ।

ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿਹ ਸਨਦ ਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਪਾਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ
ਮਿਟਿ ਆਮੇਰਾ ਆਖਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿ ਆਮੇਰਾ
ਭਰਮੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਬਿਓ ਸਭੁ ਬੁਝਮੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸੰ
ਗਿਤ ਹੋ ਆਸੁ ਭੁਲੇਗੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਰ ਜ ਸੇਧਿ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇ ਆਨਉ
ਨਿਧਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀ ਐਜ ਮ ਕੀ ਠਾਸਾ ॥ ਗੁ
ਰਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗੀ ਆਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਪਾਰ ਬੁਝਮੁ ॥ ਗਉੜੀ

॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪਾਦਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਹਾ
ਸਿ ॥ ਹਰਉ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵੰਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪੈ ਉਧੋ ਉਪੀਵੰਗੁ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਦੁ ਨਿਤ ਮੰਜਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਤਰਉ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ
ਸੁਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤਾਬੁ ਦੇਹਾਖਾ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ
ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੇਰਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ਆਪੁ ਨ ਦਾਸਹਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥
ਆਪੇ ਲਾਉਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਹੀ ਨਮ ਸਕਾਰੁ ॥ ਕਲਿ
ਕਲੇ ਸਭੈ ਭ੍ਰਮੁ ਦੁਖੁ ਭਾਗ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਸਮਾਧਾ ॥ ਗਉੜੀ

॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧਿਯਾਧਿਯਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਹਰਉ ਨਾਮ
ਬਿਨ ਜੋ ਪਾਤਿ ਹੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੁ ਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੇਤਾ ਬਿਉਤਾਗੁ ॥ ਜਿ
ਉ ਮਰਤ ਕਾ ਮਿਥਿ ਆਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਕਰੇ ਸਭੇਗਾ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਖੈ ਨਾਤੀ ਤਨ ਮਹਿ
ਹੋਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤਿ ਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨਕਾਜਾ ॥ ਬਿਨ ਸੇਜਾਇ ਸੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਮਨਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੇ ਨ ਰਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਅਹਾਧਾ ॥ ਚੇ
ਰ ਕੀਨੀ ਆਈ ਜ ਮੁਖਿ ਬਾਧਾ ॥ ਲਾਖ ਅੰਬਰ ਬਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਸੂ
ਠੇ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜ ਨੁਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥

ਗਉੜੀ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਏ। ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਏ। ਭਰੀ
 ਪ੍ਰਤਿਸਦਾ ਸੰਗੀ ਚਾਏ। ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ। ਹਭਾਓ। ਬਿਨਸਤ ਨਾਤੀ
 ਵੇਰੀ ਨ ਜਾਇ। ਜ ਤਪੇ ਖਾਤ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ। ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਖ ਰੁਚਤੁ ਰੁਜੀ ਅਦਾ
 ਭਾਈ ਪ੍ਰਤੁ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਮਾਤਾ। ਜੀਵਨ ਧਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਹਾਸਿ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰੀ ਰਿਦੈ
 ਨਿਦਾਸਿ। ਮਾਉ ਆਸਿ ਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਾ। ਕਰੀ ਅਪੁਨਾਲੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲਿ।
 ਸਿਮਰੀ ਸਿਮਰੀ ਕਾਏ ਸਭਿ ਰੋਗ। ਚਰਦਾਧਿ ਆਨ ਸਹ ਬਸੁ ਖਭੇਗ। ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਨਵ
 ਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ। ਭਰੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਭਰੀ ਸੰਗੀ ਰਖ ਵਾਲਾ। ਕਰੁਨਾਨ ਕਰਤ ਹਰਿ ਪਦੁ
 ਚੀਨ। ਸਹ ਬਸੁਨਾ ਮੁਭਗ ਤਕਉ ਦੀਨ। ਗਉੜੀ ਮਾਤੁ ॥ ਖੋਜਤ
 ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹੀਆ। ਸੇਈ ਏਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਰ ਪਾਹੀਆ। ਭਉ ਵਹੀ
 ਆਤਰੀ ਵਹੀਆ। ਹਭਾਓ। ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਪੰਥੁ ਰਹਉ ਬਧੁ ਤੁਭੈ ਤਾਹੀਆ। ਮੇਤ ਕੀਓ
 ਟਸੰਤਾ ਟਲੇ ਟਉ ਬਾਹੀਆ। ਮੇਤ ਨ ਲਾਲ ਅਨੁਪ ਸਹ ਬਸ ਪਾਹੀਆ। ਗੁਰਨਿ ਵਿਨਿਵਿ
 ਲਾਗਉ ਪਾਉ ਦੇ ਟੁਦੇ ਖਾਹੀਆ। ਮੇਕੀ ਏਮਿ ਤੁਭੈ ਕਉ ਕਸੂ ਬਲਿ ਤਾਹੀਆ। ਸੁਰ
 ਗੁਣ ਕੀ ਸਤੀ ਨਹਿ ਤਹਿ ਪੁਰ ਭੰਡਾਹੀਆ। ਚਤੁਦਾਸਿ ਜਪੀ ਐਨਾਉ ਸੁਖਿ ਸਵਹੀ
 ਆਮੇ ਆਤੀ ਓੜਿ ਤੁਭੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਤਾਹੀਆ। ਗੁਰੀ ਕਾਏ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੀ
 ਮੇਤ ਕੁ ਪਾਹੀਆ। ਮੇਜੀ ਤਿਓ ਜਨ ਮੁਨਾ ਅਪਾਰੁ ਬਧੁ ਨਿਤਾਹੀਆ। ਮੇਪਾਉ
 ਓਸਹ ਬਨਿ ਧਾਨੁ ਅਕਬੁ ਕਬਾਹੀਆ। ਭਰੀ ਦਰੁ ਤਸੇ ਭਵੰਤ ਬਾਭਰੁ ਰਾਹੀਆ। ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਲਧਾਰ ਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐਕ ਉਤੁ ਪੁਕਾਰੀਆ।

ਗਉੜੀ

ਨਾਹਾਇ ਦੁਹਰੰਗੰਗੋ। ਜਾਪਿ ਜਿਤ ਵਾਹੀ ਏਕ ਮੰ

ਗੋ। ਹਭਾਓ। ਤਜਿ ਉਭੈ ਗੁਰ ਗੀ ਆਨ ਭਜੋ। ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰੀ ਕਰੀ ਮਿਲਿ ਖਿਓ। ਜੋ
 ਦਇਓ ਸੰਗੀ ਨਗਾਉਓ। ਸਾਕਤੁ ਮੂੜ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏਓ। ਮੇਤ ਨਾ ਮੁਸਦਾਹਾ ਵਿਹਾਉਓ।
 ਕੋਇ ਮਧੇ ਕੋਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਉਓ। ਭਰੀ ਸੰਤਨ ਕਰੀ ਨ ਮੇਨ ਮੀ। ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ

ਸਤੁਲੁ ਸੁਖੇ॥ ਜੈਨ ਅਲੇਵਉ ਸਾਧ ਜਨੇ॥ ਫਿਰੈ ਗਾਵਤੁ ਨਾਮਨਿਯੋ॥ ਕਾਮ ਕੋਧ
ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜੋ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਪੁ ਤੇ ਹਉਓ॥ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ॥ ਗੁਰ
ਗਿਆਨੁ ਦੁੜਾਇਓ ਦੀਪ ਕੁ ਬਲਿਓ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵੇ ਅਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੁ
ਸੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ॥ ਗਉੜੀ ਭਰਿ ਭਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭ
ਮਗਣੇ॥ ਮੈਰ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥ ਹਉਓ ਬਲ ਤੇ ਜਲ ਤੇ ਤੰਢਿ ਕਿਆ ਗੁਰਚੰ
ਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ॥
ਪਵਕੁ ਸਾਗੁ ਗੁਰੁ ਚਰਿ ਸੰਤ ਨਾਵਤਾਇਓ॥ ਨਾਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ
ਗਉਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ॥ ਭਉ ਭੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੇ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਹਉਨਾਇਓ॥
ਅਨਾਥ ਤਨਾ ਬੁਕੁ ਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਸਾਰ ਸੰਤਰਓ॥ ਨਿਗੁਨੀ ਆਰੋਕੀ ਬੇਨਤੀ
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਉਨਾਇਓ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਤੁਹਾਨੀ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ॥
ਗਉੜੀ ਗੰਗਾ ਸੰਗੀ ਬਿਬਿ ਆਕੇ ਭੋਗਾਇਨ ਸੰਗੀ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ॥
ਗਉੜੀ ਸੰਚਉ ਭਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧਾਇਤਾਨੀ॥ ਹਉਓ ਭਉ ਸੁਭਾ ਪਰਧਾ
ਨਉਓ ਕੋਨਾ ਟੀ ਮੁਝੁ ਟਿਸਮਾਨੀ॥ ਜੇ ਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰੁ ਕਲੀਨਾ ਮਨ ਮਾਇਓ ਉਗੁ
ਮਾਨੀ॥ ਜਿਉ ਭੁਲਿ ਧੁਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾਮਹਤਿ ਆਨ ਟੀ ਬਿਸਮਾਨੀ॥
ਭਈ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਸਖੇ ਪਾਢੇ ਤਿਨ ਤੁਕਉ ਸੰਧਾਨੀ॥ ਜਤੁਲਾਗੇ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰ
ਤਿਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥ ਅਤੰ ਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਉਤ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ॥
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਹ ਪਾਕਰੁ ਤੁਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ॥

ਪਰਸਾਦਿ॥

॥ ਮੁੰਧੈ ਦਿਦੁ ਤੇਲੜੀ ਅਜੀਓ ਨੀਦਨ ਆਵੈ॥ ਸਾਧਨ ਦੁਬਲੀ ਅਜੀਧਿ ਰਕੈਤਾ
ਵੈ॥ ਧਨ ਬੀਣੀ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤੁ ਭਵੈ ਕੇਵਨ ਨੀਦੇਖਾ ਏ॥ ਸੀਗਾਰ ਮਿਠਹ ਸਭੇ ਗਭੇ
ਜਨ ਸਭੁ ਧੂਰਿ ਤੈਨ ਲੇਖਾ॥ ਮੈਮਤਿ ਜੋ ਬਨਿ ਗੁਰੁ ਗਾਲੀ ਦੁਪਾਥਣੀ ਨ ਆਵੈ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਰਨ ਦਿਨ ਆਵਣੇ॥ ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨ ਜੀ ਆਜੀ ਭੁਭੁ
 ਨੁਧ ਨਿਪ ਆਗੇ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੀ ਬਿਨੁ ਭੁਭੁ ਧਾਗੇ॥ ਨਾਤ ਬਿਨੁ ਪਰਵਾਸੁ ਨਾਤੀ ਪੁਛੁ ਤੁਸਕੀ
 ਸੁਭੇਲੀ ਆਗੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਤੀ ਬਸਤਿ ਸਾਚਿ ਸੁਭੇਲੀ ਆਗੇ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸੰਜਨ ਸੰ
 ਤੇਖ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਤੁ ਜਾਨਿ ਆਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦੇਵੈ ਸਾਧਨ ਨਾਮਿ ਸਤਿ ਸਮਾਈ ਆਗੇ॥
 ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸੁਭੇਲੀ ਤੇਤ ਮਧਿ ਰੁਹਾਵੇ ਤਾਗੁਰੁ ਪੁਛੁ ਲਿਖ ਭੁਗੀ ਜੀ ਭੁ ਸਬਦਿ ਸ
 ਨੇ ਤਾਗੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰੀ ਦਿਖਾਇ ਆਮਨ ਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਈ ਆਗੇ॥ ਨਿਕਸਿ ਜਾਤੁ ਰਹੈ ਤੇਅ
 ਸ ਬਿਰੁਜਾ ਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆਗੇ॥ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨ ਵਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਤੁ ਨ ਵੇਲਭੀ॥
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਤਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲੁ ਸੁਖੀ ਸੁਭੇਲੀ ਤੇ॥ ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਧੁੰਨੀ ਜੀ ਭੁ
 ਤ ਮਧਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇ ਆਗੇ॥ ਮਿਲਿ ਵਰਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਆਗੇ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇ
 ਮਿਹਤ ਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਭੀ ਮਾਤੁ ਭੀ॥ ਸਾਜਨ ਹੰਤ ਸੇਦੁ ਸਦਾ ਦਿਖਾਏ ਸਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਭੀ॥
 ਕਹ ਜੇ ਕੋ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨ ਤੀਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਸਿ ਭੀ ਨੀ ਆਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਨ ਕਹਾਤੁ ਹਲੀ
 ਆਇਛੁ ਮੇਰੀ ਧੁੰਨੀ ਆਗੇ॥ ਗਉੜੀ ਸੁਣਿ ਨਾਤ ਪੁਰੁ ਜੀ ਭੁ
 ਏਕ ਦਾ ਵੀ ਬਨ ਮਾਤਾ॥ ਕਿਉ ਪੀਰੈ ਗੀ ਨਾਤ ਬਿਨਾ ਪੁਰਵੇ ਪਰਵਾਤਾ॥ ਧਨ ਨਾਤ ਬਾਤੁ ਤੁਰ
 ਦਿਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖ ਮਰੈ ਦਿਖਾਈ ਆਗੇ॥ ਨਾਤ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵੈ ਸੁਦਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਆਗੇ॥
 ਬਾਤੁ ਤੁਪਿ ਆਗੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਹੇ ਏਕ ਲੜੀ ਕੁਰ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਦੁ ਖੁਪਾਏ॥ ਪੀਰੈ ਫੇਰੈ ਅਜੀ ਜੀ ਭੁ ਕਵਲੁ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀ ਭੁ ਸ
 ਬਦਿ ਸੁਭਾਵੈ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇ ਤਉ ਜਾਗੈ॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਸੁਭੇਲੀ
 ਸਾਚਿ ਸੁਭੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮੇਲੀ ਤਾਪਿ ਰਿਹਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਤਾਪਿ ਰੁਹਾਵੇ ਜਾਤਿ ਸਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਮਾਭਿ ਆਮੋ ਤਣੀ ਨੀਪਰੀ ਆ
 ਜੀ ਭੁ ਕੁਰੈ ਮੁਠੀ ਕੁਰੈ ਆਗੇ॥ ਕਿਉ ਪੁਲੈ ਗਲ ਜੀਵ ਵੀ ਆਜੀ ਭੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਗੇ॥
 ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਗੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ਤੇ ਜਹੀ ਕਾਸੇ ਤੇਵੈ॥ ਧੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨਕ ਨਾਵ ਦੁਕਿ ਭੁ

ਤਰਮਲੁਯੋਵੈ। ਨਾਮਾਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈ। ਤਹਿਨਿਕੁਤਬੇਬਾਏ। ਨਾਨਕਸਚਪਰੁ
ਸਦਿਸਿਦਾਪੈਦੁਬਿਧਮਤਲੁਕਿਜਾਏ। ਤੇਹਾਨਾਮੁਸਾਚਾਜੀਉਸਬਦੁਸਚਾਵੀ
ਗੀ। ਤੇਹਾਮਤਲੁਸਚਾਜੀਉਨਾਮੁਸਚਾਵਾਪਾਗੇ। ਨਾਮਕਾਵਾਪਾਹੁਮੀਠਾਭਗਤਿਲਾਤਾ
ਨਦਿਨੋ। ਤਿਸੁਬਾਬੁਦਖਰੁਕੋਇਨਸੁਏਨਾਮੁਲੇਵਤੁਬਿਨੁਬਿਨੋ। ਪਰਬਿਲੇਖਾਨਦਰਿ
ਚੀਕਰਮਿਪੂਰੇਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਤਾਹਸੁਮੀਠਾਗੁਰਪੂਰੇਸਚਪਾਇਆ॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ
ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਤਹਿਕੇਗੁਣਸਾਗੇ॥
ਨੁਪਲੁਗਤਿਨਸਕੈਜੀਉਬਿਨੁਤਹਿਧਿਆਗੇ। ਬਿਨੁਤਹਿਧਿਆਗੇਤਨਸਕੈਗੁਰਬਿਨੁ
ਤਲੁਨਪਾਈਐ। ਜੇਗੁਰਕੈਤੇਸੇਈਪਰੁਕੀਜੈਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈਐ। ਤਹਿਸਾਚਾ
ਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬਿਨੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਨਪਾਏ। ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈ
ਸਨੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਧਨਰੈਦਿਸੁਤੇਲਵੀਏਜੀਉਤਹਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ। ਸਤਿਗੁ
ਰਦੇਭਉਕਰੇਜੀਉਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏ। ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏਤਹਿਗੁਣਗਾਏਅਨ
ਲਗਾਭਾਉ। ਸੁਦੇਸਖੀਸੁਤੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਭਾ। ਤਹਿਗੁਣ
ਤਕੰਤਧਿਆਗੀਨਾਮੇਧਰੀਧਿਆਗੇ। ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਨਾਤਧਿਆਗੀਰਾਮਨਾਮਗਲਿਤ
ਧਨਏਕਲਵੀਜੀਉਬਿਨੁਨਾਤਧਿਆਗੇ। ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦ
ਗੇ। ਬਿਨੁਸਬਦਧਿਆਗੇਕਉਦੁਦੁਤਰੁਤਰੇਮਾਏਅਮੋਤੁਖੁਆਈ। ਕੂੜਿਵਿਗੁਤੀ
ਧੇਰੀਮੁਤੀਸਾਧਨਮਤਲੁਨਪਾਈ। ਗੁਰਸਬਦੇਗਤੀਸਤਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਹੋਏਸ
ਏ। ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਸਦਾਹੰਗੀਗਤੀਤਹਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਤਾਮਿਲੀਐਤਹਿਮੇਲੇ
ਉਤਹਿਬਿਨੁਕਵਦੁਮਿਲਾਏ। ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਆਪਦੇਜੀਉਕਉਦੁਭਰਮੁਚੁਕਾ
ਗੁਰੁਭਰਮੁਚਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐਮਾਏਤਸਾਧਨਸੁਖਪਾਏ। ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਘੋਰ
ਧਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ। ਕਾਮਦਿਹੰਗੀਗਤੀਸਤਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਤਹਿਵਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਭਾਇਧਿਆਗੇ॥ ਗਉੜੀ

ਧਿਰਬਿਨੁ ਖਰੀਨਿ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਣੀ
 ਧਿਰਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾਧਿ ਰੁਕਾਵੈ
 ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐਸਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਇ ਜਾਸਾ ਤੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਐਸਾ
 ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮੇਲਾ ਤਾਧਿ ਰੁਕਾਵੀ ਲਾਤਾ ਮੁਸੰਸਾਹੇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਦਿ ਨਾਪਧਿ ਆਹੀ ਜਾਤ
 ਹਿਰੇ ਗੁਲ ਸਾਹੇ ਸਾਧਨ ਗੰਗੁ ਮੁਦੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਧਿਆਹੇ ਅਤਿ ਸਿਰੰਗੀ ਰਤੀ
 ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਤਉ ਮੇ ਮਾਹੇ ਉਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਤੁ ਪੀ
 ਆਹੇ ਸਾਧਨ ਸੇ ਤਗਾਇ ਸਦਾ ਗੰਗੀ ਰਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਧਿਆਹੇ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀ
 ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਤੀ ਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਦਿ ਤਹਿ ਵਰ ਪਾਇ ਆਸ ਗਲੇ
 ਦੁਖਾਵੈ ਸਾਹੇ ਕਾਮਦਿ ਧਿਰ ਤੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇ ਆਸੇ ਤਿਧਿ ਆਹੇ ਧੁਠੀ ਧੁਠੀ
 ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੜਿ ਮੁਠੀ ਕੜਿ ਆਹੇ ਕੜਿ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹੇ ਜੁ ਐ ਜਨ ਮੁਨਿ ਤਹੀ ਗੁਰ
 ਸਬਦੁ ਸੇਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਤੁ ਤਉ ਮੇ ਮਾਹੇ ਤਹਿ ਕਾਨਾ ਮੁਰੈ ਵੈ ਵਸਾਏ ਐ ਸਾਕੀ
 ਸੀ ਗਾਹੇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਦਿ ਸਤਿ ਸਮਾਈ ਜਿ ਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ
 ਤਮਾਜੀ ਉਤੁ ਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀਨਿ ਮਾਣੀ ਮੈਨੈ ਦੀਨੀ ਦਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾ
 ਦੀ ਪਾਦੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ ਮਹੀ ਐ ਤਵੈ ਬਿਨੁ ਧਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਆਹੀ ਰਹ
 ਉਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਵੈ ਮਿਲਾਈ ਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖ ਦਾ
 ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਆਪਹਿ ਆਏ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਦਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਇ ਨਾਪਿ ਰੁ ਮੈ ਗਜਾ
 ਏ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਮਦਿ ਤਹਿ ਰਸਿ ਬੋਧੀ ਜੀਉ ਤਹਿ ਕੈਸ
 ਤਜਿ ਸੁਭਾਏ ਮਨੁ ਮੇ ਤਨਿ ਮੇ ਤਿਲੀ ਆਜੀ ਉਦੁ ਬਿਧਾ ਸਤਿ ਸਮਾਏ ਦੁਬਿਧਾ ਸਤ
 ਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਦਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਗੰਗੁ ਲਾਏ ਇਤੁ ਸਹੀਰੁ ਕੜਿ ਕੜਿ ਸਤਿ ਭਾਰੀ
 ਗਲਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿ ਤੁ ਸਤਿ ਧੁਨਿ ਉਪੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈ
 ਲੁਨ ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਦਿ ਧਿਰ ਤਿਧਿ ਆਹੀ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਕਾਮਦਿ

ਪਾਇਆਜੀਓਗੁਰਕੈਭਾਇਪਾਏਗੇ। ਰੋਦਿਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਓਅੰਤਰਿਓਧਾਏ। ਅੰਤਰਿਓ
ਰੋਧਾਏਮੇਲੀਐਪਾਏਅਨਦਿਨੁਦੁਖਾਨਿਵਾਏ। ਅੰਤਰਿਮਹਾਪੁਰਾਵੇਕਾਮਦਿਗੁਰਮਤੀ
ਵੀਚਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਗਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਹਿਨਿਵਾਏ। ਨਾਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੇ
ਤਾਗਦਿਗੁਰਕੈਉਤਿਅਪਾਏ। ਆਵਤੁਦਇਆਕਰੇਜੀਓਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਏ। ਕਾ
ਮਦਿਬਿਨਓਕਰੇਜੀਓਸਚਿਸਬਦਿਸੰਗਾਏ। ਸਚਿਸਬਦਿਸੰਗਾਏਉਮੇਮਾਏਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਾਰਜਸਵਾਏ। ਜੁਗੀਜੁਗੀਏਕੋਸਚਾਸੇਈਬੂਝੈਗੁਰਵੀਚਾਏ। ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿਦਿ
ਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾਏ। ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬਾਓਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰ
ਅਤਿਪਿਆਏ। ਅੰਧਾਇਆਦੀਭੋਲੀਨਿਗੁਣੀਆਜੀਓਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਗਾ। ਆ
ਪੇਮੇਲੀਮਿਲੀਐਜੀਓਆਪੇਬਖਸਦੁਹਾਏ। ਅਵਗਦਬਖਸਦੁਹਾਕਾਮਦਿ
ਕੰਤੁਪਿਆਪਾਏਪਾਇਹਉਆਸਮਾਈ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਇਭਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁ
ਰਿਬੂਝੁਬੂਝਾਈ। ਸਦਾਅਨੰਦਹੋਏਦਿਨਗਤੀਅਨਦਿਨੁਹੋਏਲਿਵਲਾਈ। ਨਾਨਕ
ਸੁਖਜੇਹਉਵਰੁਪਾਇਆਸਾਧਨਨਓਨਿਧਿਪਾਈ।

ਗਓੜੀ

ਮਾਇਆਸਹੁਸਬਲੁਵਹੈਜੀਓਕਿਓਕਰੀਦੁਤਰੁਤਰੀਆਜਾਇ। ਗਮਨਾਮੁਕਰੀਏ
ਉਥਾਜੀਓਸਬਦੁਖੇਵਦੁਵਿਚਿਪਾਈ। ਸਬਦੁਖੇਵਦੁਵਿਚਿਪਾਏਹਉਆਧਿਲ
ਪਾਏਉਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਗਾਪਤਿਉਦੈਜੀਵਤਿਆਉਓਮਹੀ
ਐ। ਬਿਨਮਹਿਗਮਨਾਮਿਕਿਲਵਿਖਕਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਹੰਗਾ। ਨਾਨਕਗਮਨਾਮਿਸਤਾ
ਗੰਚਨਭਏਮਨੁਗਾ। ਏਸਤਹੀਪੁਰਖਾਕਾਮਿਦਿਆਪੇਜੀਓਗਮਨਾਮੁਕੀਬਿਧਿਨ
ਹੀਜਾਣੀ। ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਖਰੇਪਿਆਏਜੀਓਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਈ। ਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁ
ਪਾਈਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਉਓਮੇਧਾਤੁਸੰਸਾਰੇ। ਜੇਆਇਆਸੇਸੁਕੋਜਾਸੀਓਬਰੇਗੁਰਵੀ
ਚਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਉਦੈਗਮਨਾਮੁਵਖਾਏਆਪਿਤਹੈਕੁਲਤਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੇਘਟਅੰ
ਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮੇਲਾਪਿਆਏ। ਗਮਨਾਮੁਬਿਨੁਕੋਬਿਨੁਨਾਹੀਜੀਓਬਾਜੀਉਸੰਸਾਰਾ।

ਦਿਕੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਹਾਮਨਾ ਮਦਾ ਪਾਗਾ ਹਾਮਨਾ ਮਦਾ ਪਾਗਾ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ
ਮਤੀਧਨੁ ਪਾਈਐ। ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਤ ਸਾਚੀ ਵਿਚ ਤੁਆ ਪੁਗਵਾਈਐ। ਤੁ
ਮਤਿ ਤੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅੰਧੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਗੀ ਪਾਈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਤਵੈ
ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਣਗਣੇ॥ ਆਪਿ ਕਹਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਰੇ
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ। ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆ
ਰੇ ਤਰਿ ਆਪਿ ਸਵਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ। ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਹਾ
ਏ। ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ। ਤਿਹ ਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰੀ
ਸਚੇ ਵਿਚ ਤੁਆ ਪ੍ਰੇ ਕਰੇ ਕਹਾਏ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ
ਕਰਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਉ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ। ਮੰਦੁ ਤੁਦੁਹਿ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਗਾ ਜੀਉ ਪਾਗੈ
ਠਿ ਆਤਮਿ ਪਾਏ। ਪਾਗੈ ਥੈ ਠਿ ਆਤਮਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਸੁਤੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ।
ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿ ਸੋਨੇ ਆਪਿ ਕਹਾਏ। ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰਮੇ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਾਦਿ ਨਾਮੋ ਵਡੁ ਆਈ ਪੂਰੀ ਲਿਖਿ ਆਪਾਏ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ
ਹਾ ਪਿਆਰਾ ਜੀਉ ਜਾਚਾ ਖਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਹਸਨਾ ਤਰਿ ਹਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਠੇ ਜੀਉ ਅਨਹ ਸਸਾਦ ਗਵ
ਏ। ਸਦਾ ਤਰਿ ਹਸੁ ਪਾਏ ਜਾਤਿ ਭਾਏ ਹਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਤਾਏ। ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮੋ
ਗੋਲਿ ਵਲਾਏ। ਨਾਮੋ ਭੁਯੈ ਨਾਮੋ ਬਿਨ ਸੈਨਾ ਸਾਦਿ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਈ
ਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ॥ ਏਤਦਿ ਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ਪਾਨ ਚੇਰਿ ਪਰਦੇ ਸਿਸਿਧ
ਏ। ਦੂਜੈ ਕੋਨੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਭਿਧਿ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ਬਿਖਿ ਆਲੇ ਭਿਲੁ ਭਾਏ। ਬਿਖਿ ਆਲੇ ਭਿਲੁ
ਏ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਏ ਭੁਕਿ ਭਰਮੁ ਭੁਪਾਏ। ਚਕਰੀ ਵਿਡਾਈ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ
ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ। ਮਾਏ ਆਬੰਧਨ ਟੋਕੈ ਨਾ ਤੀਖਨੁ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ। ਨਾਨਕ ਮਾਏ ਆਕ
ਖੁਤ ਦੇ ਚੁਕੈ ਜਗੁ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਅਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ਸਬ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਮਾਏ ਆਕਾਭੁ ਮੁਅੰਧੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ਤਰਿ ਮਾਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ। ਕਿਉ ਮਾਗੁ

ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਲਾਏ। ਓਹ ਕੇ ਚਕਰ ਸਦਾ ਸੁਤੇ ਲੇਗੁ ਚਰ
ਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਜਿ ਸੋਨੇ ਓਹ ਜੀਉ ਕੇ ਕੋਰ ਪਾਸ ਦਾ ਓਹ ਕੇ ਗੁਲਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਤਨੁ ਜਗੀਲਾ ਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ। ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਾਇ ਆਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਤੇ। ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਸਖਾ ਓਹ
ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੂਰਬ ਆਇ ਪਾਤੋ। ਪੂਰਬੋ ਬਿਧਾਤਾਏ ਕੁਸੀ ਪੂਰਬਿਉ ਮਿਲਤ ਤੁਝੈ ਉਡੀ ਲੀ
ਆਕਰ ਕਰਾਤਿ ਸੇਵਾ ਸੀ ਸੁਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸਨਿ ਮਾਣੀ ਆਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਨਘ
ਕੀ ਵਿਸੈ ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ। ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਗ ਜੀਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾ
ਤੇ। ਇਕ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ। ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰੇ ਓਲੀ ਆਜੀਉ
ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ। ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧਰਿ ਰਏ। ਗੁਦਵੰ
ਤਨਾ ਤਦ ਇਥਾ ਲੁਭਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਦਭਰ ਪੂਰਏ। ਪਿਰਦੇ ਸੁਨਾਹੀ ਸੁਖ ਤਦਾ ਤੇ ਉਢਿ
ਭੁਕੀ ਬੁਰੀ ਆਗੇ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰੁ ਪਾਹਿ ਆਵੁ ਤਨਾ ਤਪਿ ਆਗੇ।
ਓਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ। ਓਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ
ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸੰਦੇਸਾ। ਅਰਪਿ ਆਤਮੀ ਸੁਸੁਖਾਨਿ ਗੁਰ ਪਾਤਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾ
ਇਥਾ ਬਿਨ ਮਾਤਿ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿ ਆਮਨੁ ਤੁਚਿੰਦਿ ਆਪਾਇ ਆ। ਦਿਨੁ ਰੋਇ
ਲੀ ਆਕਰੈ ਕਾਮਦਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿ ਆਲੇ ਕੁਤੇ
ਤਮਜੈ ਸਾ। ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਾਇ ਆਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ। ਪਾਹਿ ਲਾਲੁ ਆਇ ਆ
ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ। ਮਿਲਿ ਆਤਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇ
ਆਸੁ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਤਰੁ ਖੁਭਿ ਪਾਜਿ ਆਦੁ ਤਬਾਓ ਗਵਾਇ ਆ। ਅਨ ਤਤ ਵਾਜੇ ਵ
ਜੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜਾ ਵਿਛਾਈ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੈ ਤਨਿ ਮਿਲਿ
ਅਕੰਤੁ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਗਉੜੀ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਉਚੇ ਮੰਦ
ਰਮਤਲ ਅਪਾਗਾ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸੋਨੇ ਦੁਆਰਾ ਜੀਉ ਸੰਤ ਪਰਮ ਸਾਲਾ ਪਰਮ ਸਾਲ

ਅਪਰਦਇਆਰਠਕੁਰਸਦਕਰਿਤਨੁਗਾਵਯੋ। ਜਤਸਾਧਸੰਤਇਕਤੋਵਤਿਤਲ
ਤੁਝੁਤਿਧਿਆਵਯੋ। ਕਰਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਤੋਤੁਦੀਨਕਿਰਪਾ
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖਸਾਗਾ। ਮੇਤਨਤੇਰੇਬਚਨ
ਅਨੁਪਚਾਲਨਿਹਾਲੀ। ਮੇਤਨਤੁੰਮਾਨਤਿਏਕੁਜੀਅਵਰਸਭਹਾਲੀ। ਮਾਨਤਿਤਏ
ਕੁਅਲਖੁਠਕੁਰਜਿਨਤਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ। ਤੁਧੁਵਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆਆ
ਦਿਪੁਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆ। ਤੁੰਆਧਿਚਲਿਆਆਪਹਤਿਆਆਧਿਕਲਸਭਧਾਰੀ
ਆ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪੇਜਹਾਖਤੁਸਭਸੇਵਕਸਹੀਤੁਮਾਰੀਆ। ਮੇਤਨਤੁਧੁ
ਸਤਸੰਗਤਿਧਿਆਵੈਦਰਸਪਿਆਤਨਾ। ਮੇਤਨਜਮੁਨੇਵਿਨਆਵੈਤੁਧੁਜਪਤਿਨਿ
ਦਾਨਾ। ਜਮਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲਗੈਨਾਤੀਜੋਇਕਮਨਿਧਿਆਵਯੋ। ਮਨਿਬਚਨਿਕਰ
ਮਿਜਿਤੁਧੁਅਹਾਧਤਿਸੇਸਚੇਠਲਪਾਵਯੋ। ਮਲਮੁਤਮੁੜਜਿਮੁਗਧਤੋਤੇਸਿਦੇ
ਖਿਦਰਸੁਸੁਗੀਆਨਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਾਜੁਨਿਤਚਲੁਪੁਰਖਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ।
ਮੇਤਨਤੁੰਸੁਠਲੁਠਲਿਆਸਦੁਪਾਵਯੋ। ਮੇਤਨਪੁਰਮੀਤਭਾਈਕੁਦੰਬਸਭਿਤਗੇ
ਤਾਰੀਆਜਤਨੁਲਤਿਆਅਭਿਮਾਨੁਜੀਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ। ਜਿਨੀਤੁਧੁਨੇਧੰਨੁਕਤਿਆ
ਤਿਨਜਮੁਨੇਵਿਨਆਇਆ। ਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਤੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮੁਹਾਰੇ।
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦੇਕਰਾਖੀਜਿਤੁਲਗੀਤਹੀਆਸੰਸਾਰੇ। ਗਉੜੀ
ਸਲੋਕਾ। ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਹੀਪੁਨਤਪੁਨਤਬਲਿਤਾਗ। ਨਨਕਹਾਮਨਾਮੁਜ
ਖਪਾਵਕੋਤਿਨਕਿਲਵਿਖਦਾਤਨਤਗ। ਜਪਿਮਨਾਤੁੰਮਾਨਹਾਇਦੁ
ਗੋਵੰਦਾਤਹੀਮਾਧੋ। ਧਿਆਉਮਨਾਮੁਹਾਰੀਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾਲਦੁਖਠਾਧੋ। ਦੁਖ
ਤਰਦੀਨਸਰਦਸ਼ੀਧਰਚਰਨਕਮਲਅਹਾਧੀਐ। ਜਮਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅਗਨਿਸ
ਗੁਰਨਿਮਖਸਿਮਰਤਸਾਧੀਐ। ਕਲਿਮਲਤਦਤਤਸੁਪੁਰਤਾਦਿਨਸੁਰੈਦਿਅ
ਰਾਧੋ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਤੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ। ਸਿਮਰੀਮਨਾਦ

ਮੇਦਰੁਦੁਖਤਰੁਭੈਭੰਜਨਤਰਿਹਾਇਆਸ੍ਰੀਗੋਦਇਆਲਮਨੇਤਰੁਭਗਤਿਭਗਤਿ
ਵਛਲੁਇਰਦਾਇਆਭਗਤਿਵਛਲਪੁਰਖਪੁਰਨਮਨਤਿਚੰਦੇਆਪਾਈਐ॥
ਤੁਮਅੰਧਕੁਪਤੇਓਧੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਸੋਸੇਧਗਦਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਗੁ
ਦਅਨਿਕਭਗਤੀਗਾਇਆਇਨਵੰਤਨਾਨਕਕਰਤੁਕਿਰਪਾਪਾਹਬ੍ਰਤਮਤਰਿਹਾਇ
ਆ॥ ਚੇਤਿਮਨਾਪਾਹਬ੍ਰਤਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸਰਬਕਲਾਜਿਨਿਧਾਹੀ॥ ਕਰਦਾਮੈਸ
ਮਰਥੁਸੁਆਮੀਘਟਘਟਪ੍ਰਦਅਧਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਦਮਨਤਨਜੀਅਦਾਤਾਏਅੰਤਅ
ਗਮਅਧਾਹੀ॥ ਸਰਦਿਜੇਗੁਸਮਰਥੁਮੇਤਨੁਸਰਬਦੇਖਾਇਦਾਹੀ॥ ਗੋਸੇਗਸਾਭਿਦੇਖ
ਬਿਨਸਤਿਜਪਤਨਾਮੁਮੁਹਾਰੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਕਰਤੁਕਿਰਪਾਸਮਰਥਸਭਕਲਧਾ
ਹੀ॥ ਗੁਦਗਾਓਮਨਾਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਸਭਤੇਓਚਦਇਆਲਾ॥ ਬਿਸੰਭਰਦੇ
ਵਨਕਓਏਕੈਸਰਬਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮੁਤਦਇਆਲਦਾਨਾਦਇਆਧਾ
ਰੇਸਰੁਕੈਸੈ॥ ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਲੇਭੁਮੇਤਨਾਮੈਜੀਅਜਕੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੇਵਾਸਠਲਸੇ
ਵਾਭਈਪੁਰਨਘਾਲਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਇਛਪੁੰਨੀਜਪਤਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਗਓੜੀਵੇ॥ ਸੁਦਿਸਖੀਏਮਿਲਿਓਦਮੁਕਰੇਤਾਮਨਾਉਲੈਤਿਤਰਿਕੰ
ਤੈ॥ ਮਾਨੁਤਿਅਗੀਕਰਿਭਗਤਿਠਗਓਹੀਮੇਤਤਸਾਧੁਮੰਤੈ॥ ਸਖਵਿਸਿਆਇਆਠਹੀ
ਏਤਿਨਜਾਈਏਤਹੀਤਿਭਲੀਭਗਵੰਤੈ॥ ਨਾਨਕਜਗਮਰਦਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤ
ਕੈਤਿਸੁਜੰਤੈ॥ ਸੁਦਿਸਖੀਏਏਤਭਲੀਬਿਨੰਤੀਏਤੁਮਤੰਤੁਪਕਾਈਐ॥ ਸਤ
ਜਿਸੁਭਾਇਓਪਾਧਿਹਤਤਏਏਗੀਤਗੋਵੰਦਤਿਗਾਈਐ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਤਿਭ੍ਰ
ਮਨਾਸਤਿਮੁਨਿਚੰਦੇਆਠਲੁਪਾਈਐ॥ ਪਾਹਬ੍ਰਤਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧੀਆਈਐ॥ ਸਖੀਏਛਕਹੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰਭਮੇਹੀਅਸਪੁਜਾਈ॥ ਚ
ਗਪਿਅਸੀਦਰਸਬੈਰਗਾਦਿਪੇਖਓਥਾਨਸਬਾਏ॥ ਖੋਜਿਲਤਓਤਰਿਸੰਤਜਨਾ
ਸੰਗੁਸੰਮਿਥਪੁਰਖਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਅਸੁਹੀਜਨੁਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਰਭਾ

ਗੀ ਮਾਏ॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾਂ ਅਪੁਨੇ ਨਾਤ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਸੰਗੀ ਤਿਥੇ
 ਅਗਾ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਏ ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ ਭੁਲੀ ਮੇਰਾ ਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖੁ ਖੋਇਓ
 ਸਾਂਤਿ ਸੁਤਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਨ ਟਲਿਆ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖੀ
 ਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿ ਪਸੋਦਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਤਰੀ ਨਾਮੁ ਓਪਦੇ ਸੈ ਗੁਰਮੰ
 ਤੁ ਨਿਰੋਧਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਗਾ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਤਰਿ ਰਭੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੋ ਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸ
 ਰਿਪਾ ਪਤਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿ ਤਪ ਵਿਤਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾ
 ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਤਰੀ ਜਾਪਿ ਓਧਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਕਰੀ ਕਰ ਪਾਤ
 ਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿ ਤੁਲੀਤਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ
 ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਤਰੀ ਨ ਮਸਕਰਾ॥ ਆਪਿ ਕੀ ਆਕਰਾਇਆ ਆ
 ਪਿਕਰੈ ਜੋਗਾ ਨਾਨਕ ਏ ਕੋਰ ਵਿਰਾਟਿ ਆਦੁ ਸਹੋਤ ਆਨ ਤੋਗਾ॥

ਸਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਗੰ ਅਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਗੰ ਆਪਤਿਸੁੰਨਆਪਤਿਸੁਖ
ਨਾਆਪਤਿਸੁਨਤਆਪਤੀਜਾਸਨਾ ਅਪਨਾਆਪੁਆਪਤਿਓਪਾਇਓਆਪਤਿਭਾਪਾ
ਓਆਪਤਿਸੁਖਮਆਪਤਿਅਸਬੁਲਾ ਲਖਨਿਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥ ਕਹਿ
ਪ੍ਰਥਦੀਨਦਇਆਲਾ ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਮਨੋਤੋਇਹਵਾਲਾ॥ ਹਰਾਭੀ॥ ਸਲੋਕ
ਹਰਾਕਾਅਪਨਿਗੁਨਸੁਗੁਨਏਕਾਏਕਤਿਏਕਬਖਾਨਨੇਨਾਨਕਏਕਅਨੇ
ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਗਾਏਕਤਿਸੁਤਿਪਰੋਵਨਤਾਗਾਭਿੰਨ
ਏਗੁਦਬਿਸਥਾਗੰਨਿਗੁਨਤੇਸੁਗੁਨਦੇਸਟਾਗੰ ਸਗਲਭਾਂਤਿਕਹਿਕਹਤਿਓਪਾ
ਜਨਮਮਹਨਮਨਮੋਪੁਬਚਾਇਓਦੁਭਾਂਤਿਤੇਆਪਨਿਗੁਨਾ ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾ
ਗਾ॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੇਈਸਾਤੁਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਤਹੀਰਾਸੀਨਾਨਕਸਚੁ
ਪਾਣੀਐਤਿਭੰਤਨਕੈਪਾਸੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੇਭੀ॥ ਸਤਿ
ਸਤੇਭਿੰਨਨਕੇਭੀ॥ ਸੇਭੀਸਹਨਿਪਰੈਜਿਤਪਾਯੰ॥ ਸਿਮਰਿਸ੍ਰੀਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੰ॥
ਭਰਮੁਨਤੀਕਛੁਬਿਆਪਤਾਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਕੋਜਾਪਤਾਸੇਸਾਧੁਇਤਪਤੁਚ
ਨਾਨਕਤਕੈਸਦਬਾਲਿਤਾਗਾ॥ ਸਲੋਕ॥ ਧਨੁਧਨੁਕਰਤਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੇਤ
ਕਗਾਨਾਮਬਿਪੁਨੇਨਾਨਕਾਤੇਤਜਾਤਸਭੁਧੁਗਾ ਪਓੜੀ॥ ਧਧਧੁਰੰਧੁ
ਤੇਰੇਜਨੁਆਧਨਿਤੇਭ੍ਰਿਜਿਤਰੁਚਾਇਆਮਨੁਆਧਨੁਨਤੀਬਾਛਤਿਸੁਗੁਨਆ
ਅਤਿਪ੍ਰਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੁਰਜਹਾਚਹੀ॥ ਧੰਧੇਕਰਾਬਿਆਪਤਿਤਾਪੁ॥ ਜਿਏਕਛਾ
ਨਕਤਤਿਨਜਾਪੁ॥ ਜਕੈਤੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਮਾਨਾਨਕਸਾਧੁਪੁਰਨਭਗਵਾਨਾ॥
ਏਕਾਅਨਿਕਭੇਖਅਹੁਫਿਅਨਧਿਆਨਮਨਤਹੀਮਲਿਅਓਨਕੈਓ॥ ਕਤਨਾਨਕ
ਪਾਭਈਭਗਤੁਫਿਅਨੀਸੇਓ॥ ੨੨ ॥ ਫੰਫਾਫਿਅਨਨਤੀਮੁਖਬਾਤ
ਅਨਿਕਜਗਤਿਸਾਸਤਕਹਿਭਾਤਭੀ॥ ਫਿਅਨੀਸੇਓਜਕੈਦ੍ਰੜਸੇਭੀ॥ ਕਤਤਸੁਨ
ਭੁਜੇਗੁਨਤੇਭੀ॥ ਫਿਅਨੀਹਤਤਾਗੀਆਦ੍ਰੜਜਕੈ॥ ਓਸਨਸੀਤਸਮਸਹਿਸਭ

ਤਕੋ ਫਿ ਆਨਿਤ ਤੁਹੁ ਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜਕਓ ਕਿਹਾ ਧਾਰੀ। ਸਲੋਕ
ਆਵਨ ਆਏ ਸਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜੈ ਕੋਭਾ
ਮਥੇਗਾ। ਯਾਜੁ ਗਮਤਿ ਏਕਤਿ ਕਓ ਆਇ ਆਜਨ ਮਤ ਮੇਰਿ ਓਮੈ ਤਨਿ ਮ
ਇਆ ਗੁਰਕੁੰਟ ਮਹਿ ਓਰ ਧਤ ਪਕਰਤੇ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪੁਰੁ ਹਤਤੇ। ਓਰੁ ਬੁ
ਪਰੇਜੇ ਚੋਰਿ ਚੁਗਨਾ। ਦੇਵਨ ਤਾਰੁ ਮਨਿ ਓ ਬਿਸਰਨਾ। ਧਾਰੁ ਪੁਕਰਿ ਪਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਈ
ਇਤਓ ਤਨਾਨ ਕਤਿ ਸੁ ਬਿਸਰਤੁ ਨਾਤੀ। ਸਲੋਕੁ ਆਵਤ ਤੁਰਮੁ ਬਿਨਾਸ ਤੁਰ
ਮਿਆਰੀ ਆਭਿੰਨ ਕੋਇ। ਆਵਨ ਜਾਨਤਿ ਤਮੈ ਨਾਨਕ ਜਿਤ ਮਨਿ ਸੋਇ।
ਏਓ ਜੀ ਅਬ ਤੁਤੁ ਗੁਰੁ ਵਸੇ। ਮੇਰੁ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੇਨਿ ਠਾਸੇ। ਇਨ ਮਾਇ ਅਵੈ ਗੁਰੁ ਦਬ
ਸਿਕੀਨੇ। ਆਪਨ ਮੇਰੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ। ਏਸ ਜਨ ਕਢੁ ਕਰਤੁ ਓ ਪਾਇ ਆਜਾ ਤੇਤ
ਓ ਬਿਖ ਮਹਿ ਤਮਾਇ ਆ। ਕਰਿ ਕਿਹਾ ਸਤ ਸੰਗੀ ਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਾ
ਏ। ਸਲੋਕੁ ਕਿਹਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਪੁਭਿ ਆਪਿ। ਪਸੁ ਆਪਨ
ਓਤਓ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਭਿ ਕਰਤੁ ਮਾਤਿ। ਏਕਤਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ
ਗਾ ਆਪਿ ਪਾਪ ਧੁੰਨ ਬਿਸਰਾ। ਏ ਆਜੁ ਗਜਿ ਤੁਜੇ ਤੁ ਆਪਿ ਲਇਓ। ਸੋਸ ਪਾਏ
ਓਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ। ਓ ਆਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਓ। ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੋਓ ਧੁਨਿ ਤੋਓ। ਏਕਤਿ
ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਰਾ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਾ ਤਗਾ। ਸਲੋਕੁ ਰਾਚਰੁ ਤੇ ਬੀਚ
ਬਿਨੇ ਦਰੁ ਸਮੰਗ ਬਿਖਸੇਗ। ਨਾਨਕ ਤਿਤੁ ਸਰਨੀ ਪਰਓ ਬਿਨ ਸਿਜਾਏ ਮੇਰੇਗ।
ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਜਤਨ ਚਤੁਰਤਤੁ ਧੰਧਨ ਪਾਓ। ਜਿਤ ਬਿਧਿ ਕਤ ਤੁਨ ਧੂ
ਦੀ ਐਸਾ ਕਤ ਤੇਓ ਕਮਾਓ। ਓਓ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤਤ ਕੋਭਾਰੁ ਅਠਾਗ। ਪ੍ਰਤਿਤਿ ਨਤੀ
ਜਓ ਨਾਮ ਸਿਓ ਤਓ ਏਓ ਕਰਮ ਬਿਕਗ। ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇ ਅਠੰਗ।
ਭੁਮਕੇ ਮੇਰੇ ਨਤ ਬੁਝਤਿ ਸੋ ਪੁਰੁਸਤੁ ਸੰਗੀ। ਲੇਖੇ ਗਦ ਤਨ ਧੂਦੀ ਐਕਾ ਚੀਭੀ ਤਿ
ਨ ਸੁਧੀ। ਜਿਸਤਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧੀ। ਸਲੋਕੁ

ਦੁਦੇਬੰਧਨਜਸੁਕੇਤੋਆਸਾਧੁਸੰਗਾਜਿਹਾਤੇਗੰਏਕੈਨਾਨਕਗੁਰੂਗੰਗਾ॥
ਗੰਗਾਉਏਅਮਨੁਅਪਨਾ॥ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਜਪੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ਹੋਦਗਤਕੈਤੋ
ਨਕੋਭ੍ਰਿ॥ਅਭਿਐਨੁਅਦਰਸੁਭਦੇਭ੍ਰਿ॥ਭਿਅਮਤਲੀਪਾਵਹਿਤੂਵਾਸਅਜਨਮਮਰ
ਨਨਤੋਉਏਬਿਨਾਸਾ॥ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਭਿਧੁਰਿਜਾਕੋ॥ਤਹਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿ
ਤਾਕੋ॥ਸਲੋਕ॥ਲਾਲਚਤੁਠਾਬਿਕਰਮੇਤਬਿਅਪਤਮੁਕੇਅੰਧਾ॥ਲਾਗੀਪਰੇ
ਦੁਗੰਧਸਿਭਿਨਾਨਕਮਾਏਅਬੰਧਾ॥ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਖੇਰਸਹਾਤੇ॥ਅ
ਤੰਬੁਧਿਮਾਏਅਮਦਮਾਤੇ॥ਏਅਮਾਏਅਮਤਿਜਨਮਤਿਮਰਨਾ॥ਜਿਭਿਜਿਭਿਤੁਕ
ਮੁਤੇਵੈਤਿਭਿਕਰਨਾ॥ਕੋਭ੍ਰਿਨਨਕੋਭ੍ਰਿਧੁਰਾ॥ਕੋਭ੍ਰਿਸੁਧੁਰਨਕੋਭ੍ਰਿਮੁਰਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾ
ਵਤੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥ਸਲੋਕ॥ਲਾਲਗੁ
ਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਗਤਿਹੰਗੁਰਿਅਥਾਤਾ॥ਦੁਸਰਨਾਤੀਅਵਰਕੈਨਾਨਕਬੇਪਰ
ਵਾਤਾ॥ਲਲਾਤਾਕੈਲਵੈਨਕੋਭ੍ਰਿ॥ਏਕਹਿਅਧਿਅਵਰਨਤੋਭ੍ਰਿ॥ਏਵ
ਨਤੁਹੁਤੋਤਸਦਅਏਆ॥ਭਿਅਕਾਅੰਤੁਨਕਾਤੁਪਾਏਆ॥ਕੀਟਤਸਤਿਮਤਿਪੁਰਸ
ਮਾਨੋ॥ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਭਠਾਭ੍ਰਿਜਾਨੋ॥ਜਾਕਭਿਦੀਨੋਤਹਿਰਸੁਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਤਹਿਤਹਿਤਿਤਜਪਨਾ॥ਸਲੋਕ॥ਅਤਮਰਸੁਜਿਤਜਾਨਿਅਤਹਿਗੰਗੁਸ
ਤਜੇਮਾਦਾ॥ਨਾਨਕਧਨਿਧਨਿਧੰਨਿਜਨਅਏਤੇਪਰਵਾਦਾ॥ਅਏਆ
ਸਠਲਤਾਤੁਕੋਗਨੀਐ॥ਜਾਸੁਰਸਨਤਹਿਤਹਿਜਸੁਭਨੀਐ॥ਅਏਬਸਤਿਸਾਧੂਕੈ
ਸੰਗੋ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਅਵਹਿਤੰਗੋ॥ਅਵਤਸੇਜਨਨਾਮਤਿਗਤਾ॥ਜਾਕਭਿਦ
ਏਅਮਏਅਭਿਧਾਤਾ॥ਏਕਹਿਅਵਨਹਿਹਿਜੇਨਿਨਅਏਆ॥ਨਾਨਕਤਹਿਕੈਦ
ਹਸਿਸਮਾਏਆ॥ਸਲੋਕ॥ਯਾਸੁਜਪਤਮਨਿਤੋਏਅੰਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੁਜਾਭਭਿ॥
ਦੁਖਦਰਦਰਿਸਨਾਭੁਏਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਭਿ॥ਯਯਾਜਾਹਭਿਦਰ
ਮਤਿਦੇਭ੍ਰਿ॥ਤਿਸਤਿਤਿਅਗੀਸੁਖਸਤਜੇਸੋਭ੍ਰਿ॥ਯਯਾਜਾਏਪਰਤੁਸੰਤਸਰਨਾ॥

ਜਿਹਾ ਸਹਾਇ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਤਰਨਾ ਯਯਾਜਨ ਮਨ ਆਵੈ ਸੋਭਾ ਏਕ ਨਾਮ ਲੇਖਨ ਤਿ
ਹੋਭਾ ਯਯਾਜਨ ਮਨ ਤਹੀ ਐਕੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਦੇਵਾ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਜ ਕੈ ਧੀ ਅਰੋਧ
ਕਾ ਸਲੋਕਾ ਅੰਤਰੀ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਏਹੀ ਤਭ੍ਰਿਤ ਕੈ ਮੰਤਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਦੇ ਸਿ
ਆਨਕ ਜਪੀ ਐਨੀਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਤੁ ਤਾ ਸੁਕਤਿ ਜੇ ਅੰਤਿ ਸਤਾਏ
ਹੋਇ ॥ ਏਹੀ ਧਿਅ ਆਦਿ ਨ ਚਾਹੀ ਏਕ ਚਾਹੀ ਚਲਿਓ ਸੁਕਤਿ ॥ ਕਾਕੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ
ਧੀ ਆਗਿ ਤ ਬਨਿਤ ਕਰੁ ਸੰਗੀ ਨ ਲੀਆ ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨ ਸਤ ਨਾਨੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ
ਅਪੁਨੈ ਪਰਿਜਾ ਧੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਕਲਿ ਕੀਰਤ ਨੁ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਹੀਨ ਆਇਆ ॥
ਸਲੋਕਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਫਿਅਨੀ ਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਮਿਹਤ ਕਰ ਕੀ ਅਤਿ
ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਫੁੰਫਾਖਟੁ ਸਾਸ ਰਹੇ ਏਫਿ ਆਤਾ ਪੁ
ਹੁਕੁੰਭ ਕਰੇ ਚਕਰ ਮਾਤਾ ਫਿਅਨ ਧਿਅਨ ਤੀਰਥ ਏਸ ਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮ ਪਾਕ ਅਪਰ ਸਭ
ਦੇ ਆਨੀ ॥ ਹਾਮਨਾ ਮਸੰਗੀ ਮਨਿ ਨਹੀ ਏਤਾ ॥ ਜੇ ਕਰੁ ਕੀਨੋ ਸੋਭਿ ਐਨਤਾ ॥ ਓ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਤ ਮੁ
ਗਨ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਿ ਤਿਹੁ ਪਾਲਾ ॥ ਸਲੋਕਾ ਕੰਟ ਚਹੀ ਦਹਦਿ
ਸਿਕੁ ਮੇਕਰ ਮਕਿਰਤਿ ਕੀਰੇਯਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੁਕਤਿ ਜੇ ਨਿਨਾ ਕਲਿ ਖਿਓ ਲੇਖਾ ॥
ਕਕਾ ਕਾਹਨ ਕਤਾ ਸੋਭਾ ॥ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖਨ ਮੇਤ ਤੇ ਕੇਭ੍ਰਿ ॥ ਨਹੀ ਏਤ ਕਰੁ ਦੇਭ੍ਰਿ ਬਾਹਾ ਕਹੈ
ਤਹੁ ਨ ਭੂਲਨ ਤਹਾ ॥ ਕਾਤੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖੈ ਆਪੈ ॥ ਕਾਤੁ ਭ੍ਰਿਦਿ ਅਨਭੁ ਮਤ ਪਦੁ ਤਾਪੈ ॥
ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਧੀ ਕੀਨੀ ॥ ਜੇ ਜੇ ਦੀਨੋ ਸੁਨਾਨ ਕਲੀਨੀ ॥ ਸਲੋਕਾ ਖਾਤ ਖਰਚਤ
ਬਿਲਫੁ ਤਹੇ ਏਹੀ ਨ ਜਾਤਿ ਭੰਡਾਗ ॥ ਭਰੀ ਭਰੀ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਾਗ ॥
ਖਖਾਥੁ ਨ ਕਰੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮੁਥ ਕੈ ਪਾਤਿ ॥ ਜੇ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇਹੀ ਓਭੈ ਭਾਵੈ ਤਹ
ਤਤ ਜਾਤਿ ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਮਧਨੁ ਏ ਆਰਗਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸਿਆਖਿ ਮਾਗਹੀ ਬੀਅਨ ਦ
ਸਤ ਜਪਤ ਹੁਤਿ ਹੁਤਿ ਤਾਸਾ ॥ ਖੇਲੁ ਏਹੀ ਗਸਤਿ ਅਨਦਿ ਸਿਓ ਜਾ ਕਭਿ ਤੇਤ ਕੀ ਪਾਲ
ਸਦੀ ਵਗਨੀ ਵਸੁ ਏਨੇ ਹਾਮਨਾ ਮਸੰਗੀ ਤਿ ਮਾਲਾ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਦੁਖੁ ਨ ਭਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਭਿ

ਨਦਰਿ ਕਰੀ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ ਆਪੁ ਹੀ ਤਿਨ ਪਹੀ। ਸਲੋਕੁ॥ ਗਨਿ ਮਨਿ ਦੇਖਤੁ
ਮੈਨੇ ਮਾਓ ਸਹ ਪਰ ਚਲਨ ਲੋਗ। ਆਸ੍ਰਿਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਹੋਗ।
ਗਗਨੋ ਬਿੰਦੁ ਗੁਰ ਦਰ ਦੁਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ। ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇ ਤਕਾਇ ਲਮਨ ਕ
ਹੋਤੁ ਮੀਤ। ਨਤ ਬਾਹਿਰ ਕਨ ਤੋ ਬੈਨ ਨਤ ਬਿਰਧੀ ਕਢੁ ਬੰਧੁ। ਓਤ ਬੇਗਨ ਤਬੁ ਛੀ ਐ ਜਓ
ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਠੰਧਾ। ਗੀ ਆਨੀਧਿ ਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨ ਹੀ। ਓਤ ਠਾਏ। ਛਾਡਿ ਦੁ
ਰਿਸ ਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਤਾਲ ਪਟਾਹਿ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਤੁ ਮਸਤ ਕਿਰਾ
ਗ। ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇਜਾ ਕਓ ਧ੍ਰਿਅ ਤਿਸੁ ਤਗਾ। ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋਖੈ ਸਾਸਤ ਬੇਦ
ਸਭ ਆਨਨ ਕਥਤ ਓਕੋਇ। ਆਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀ ਉਦਿ ਤੇ ਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ।
ਘਘਾਘਾਲੁ ਮਨ ਤਿਏ ਤਬਿ ਨੁਹੰਦੁ ਸਹਾਹਿ। ਨਤ ਤੇ ਆਨ ਤੇ ਵਨ ਜਤ ਕਤ ਓ
ਤੀ ਸਮਾਹਿ। ਘੁਲਾਹਿ ਤਓ ਮਨਿ ਜਓ ਆਵਹਿ ਸਹਾ। ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਤ ਚਰ
ਨਾ। ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਬਿਤਿ ਪਾਵਹਿ। ਘੋਲਿ
ਮਹਾ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤ ਪੀਆ। ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਓ ਦੀਆ। ਸਲੋਕੁ॥ ਗਦਿ
ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵ ਸਸਾਸਨ ਤਬ ਚਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਗ। ਜੀਵਨ ਲੋਹਿ ਭਰ ਮਮੋਤ ਨਾ
ਨਕ ਤੇ ਓਗਵਾਹ। ਫੰਫਾਫੂ ਸੈਕਾਲੁ ਤਿਤੋ ਜੇ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ। ਅਨਿਕ
ਜੋਨਿ ਜਨ ਮਹਿ ਮਹਾਤਮਾ ਮਨ ਚੀਨ। ਫਿ ਆਨਧਿ ਆਨਤਾ ਪੂਰਓ ਆਏ। ਕਹਿ ਕੇ
ਹ ਪਾਜਿ ਤ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ। ਗਦਤੀ ਗਦੀ ਨਹੀ ਕੋ ਓਢੁ ਢੁਏ। ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ਸਹ ਪਰ ਕੂਟੈ।
ਐ ਜੀਵਤ ਜਿ ਤਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਤ ਚਪਿਆ। ਸਲੋਕੁ॥
ਓਤਿ ਓਤਿ ਤਵ ਓਚਰ ਦਾਹ ਬਿੰਦੁ ਓਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ। ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਿ ਤੋਹਿ ਬਿੰ
ਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ। ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ। ਧਨਿ ਧਨਿ ਓਆ
ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ। ਚਾਰੀ ਕੰਟਕ ਤਦਿ ਸਿਭੁ ਮਿ ਆਇਓ। ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾਤ ਬਦਰ ਸਨੁ
ਪਾਇਓ। ਚਾਹ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨ ਸਿਓ ਸਭ ਦੁਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਪੁਆ। ਚੰਤ

ਬਿਸਾਹੀ ਏਕਦਿਸ ਏਤਾ ਨਾਨਕਗੀ ਅਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿ ਤੇਨੇੜਾ। ਸਲੋਕਾ। ਛਾਤੀ ਸੀ
ਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ। ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਪੁਰਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸ
ਭਾਇ। ਛਾਤੀ ਏਕਦਿਸ ਤੁਮਹੇ। ਦਾਸ ਦਾਸ ਨਕੇ ਪਾਨੀ ਤੇਗੇ। ਛਾਤੀ
ਹੁੰਤ ਤੇ ਸੰਤਾ। ਅਖਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਪੁਰਨਾਨਕ ਦਾਸ। ਛਾਤੀ ਸਿਆਨ ਪਬਤੁ ਚਤੁਰਾਈ
ਸੰਤ ਨਕੀ ਮਨ ਏਕ ਦਿਕਾਈ। ਛਾਤੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ। ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ
ਸਤਾਈ। ਸਲੋਕਾ। ਜੇਹ ਜੁਲ ਮਠੁ ਲਏ ਪਨੇ ਕਾਚੀ ਦੇ ਤਬਿ ਕਾਗ। ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਬੰ
ਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਗ। ਜਜਾ ਜੈ ਤਉ ਕਢੁ ਤੁਆ। ਬਾਧਿ ਭਜਿ ਉ
ਨਲਿਨੀ ਕ੍ਰਿਮਿ ਸੁਆ। ਜਉ ਜੈ ਤਉ ਭਗਤੁ ਗੀਅਨੀ। ਅਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ।
ਜੇ ਜੈ ਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ। ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁ ਧਾਜਿ ਉਠਿ ਰਤਾ। ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਜਿ ਤਉ
ਮੈ ਮਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਹਾਰੀ। ਸਲੋਕਾ। ਝੁਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ਨਿ
ਸਿਬਾ ਸੁਰ ਅਧਾਧੀ। ਕਾਹਤ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਏ ਉਪਾਧੀ।
ਝੁਲਾਝੁਲਾ ਮਿਏ ਤੁਮਹੇ। ਗਮਨਾ ਮਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਠੇ। ਝੁਰਤ ਝੁਰਤ ਸਾਕਤ ਮੁ
ਆ। ਜੈ ਕੈ ਦੇ ਤੇਤ ਭਉ ਬੀਆ। ਝੁਰਤਿ ਕਸੰ ਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੁ ਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕ
ਥਾ ਸੰਤ ਸੰਗੀ ਸੁਨੁ ਆ। ਝੁਰਤਿ ਕਾ ਮਕੋਧ ਦੁਸਟਾਈ। ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ।
ਸਲੋਕਾ। ਵੰਤ ਨਕਰ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਹਨੁ ਨ ਪਾਵਤੁ ਮੀਤਾ। ਜੀਵਤ ਹਨੁ
ਹਿ ਤਰਿ ਭਜਤੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਹੀਤਾ। ਵੰਦਾ ਵਾਦ ਤੁਦ੍ਰਿਸੁ ਸਤੀ ਬਿਨ
ਸਿਜਾਤ ਏਤੇ ਤੇਤ। ਗਦਤੀ ਗਦ ਉਨਗ ਦਿਸ ਕਉ ਉਠਿ ਸਿਧਾ ਹੋਰੇਤ। ਵੇਖੇ ਖਉ ਸੋ
ਬਿਨ ਸਤ ਉਕਾਸਿ ਉਕਾਰੀ ਐ ਸੰਗੀ। ਵਾਦ ਤੁਝੈ ਆਇ ਬਿਸਤੀ ਚੇਤ ਬੂਠ ਉਮਾਏ
ਅਹੰਗਾ। ਵਾਦ ਤੇ ਸੇਈ ਸੰਤੁ ਸੇਈ ਕੁ ਮਤੇ ਕੀਚਤ ਭਿੰਨ। ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਓ ਕਚੁ
ਜਿ ਤੇਵਤੁ ਸੁਖ ਸੰਨਾ। ਵੇਕੇ ਤਾ ਬਿਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰੈ ਜੋਗ। ਨਾਨਕ ਤਿਉ ਸਤ ਤਿ
ਕਰਤੁ ਵਾਤੁ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ। ਸਲੋਕਾ। ਦੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਸੁਖ

ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਮਨ ਪੁਨ ਬੀਸੈ ਗੁਦਾਨਿ ਧਿਗੋ ਬਿੰਦ ਗਾਇ। ਟਟਲਕ
ਰਉਤ ਉਏ ਕੀਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਕੋਈ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਤੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋਏ।
ਟਟਲ ਮਟਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ
ਉਦਿ ਦਇਆਲਾ। ਏਤੇ ਤੇ ਬਤੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖ ਨਾਹਿ। ਟਟਲਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ
ਤਿਤੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ਸਮਾਹਿ। ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ। ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾ ਸੇ
ਕਦੇ ਕੋ। ਸਲੋਕਾ। ਠਾਕਨ ਤੇਤੀ ਤਿਨੁ ਦਹਿ ਜਿ ਤੇਵਤੁ ਸੁਖ ਸੰਨਾ। ਜੇ ਜਨ ਪ੍ਰ
ਭਿਅ ਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨੀ। ਠਾਮਨੁ ਆਠ ਤੇਨ ਤੇਹੀ। ਜੇ ਸਗ
ਲਤਿ ਆਗੈ ਏਕ ਟਿਲ ਪਟਾਹੀ। ਠਾਕਿ ਠਾਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗੀ ਮੁਏ। ਉਏ ਕੋ ਕਸਲ ਨ
ਕਤ ਤੁਝੈ। ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੀ ਬਸਿ ਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਜੀ ਅਹਾ ਸਿਆ।
ਠਾਕਰ ਅਪੁਨੇ ਜੇ ਜਨੁ ਭਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਉਕਾਸ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਾਇਆ। ਸਲੋਕਾ।
ਠੰਢਿ ਤੇ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾਸ ਮਰਯਾ। ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖੁ ਪੁਰਨਾਨਕ
ਦੇ ਕਰਿ ਤਬਾ। ਡਡਾ ਡੇਹਾਇ ਪੁਨਹੀ ਜਤ ਡੇਹਾ ਤੇਤ ਜਾਨੁ। ਉਏ ਡੇਹੇ
ਕਾ ਸੰਜ ਮੇਗੁ ਰੋਸ ਬਦਿ ਪਚਾਨੁ। ਏਏ ਡੇਹਾ ਕਉ ਸੁਖ ਕਰਿ ਪਾਲੈ। ਜਾਕਾਤ ਸੁਨ
ਹੀ ਸੰਗੀ ਚਲੈ। ਉਏ ਡੇਹਾ ਕੀ ਸੋਮਿ ਤਿਜੈ। ਜਾਕਉ ਦੁਸਟਿ ਪੁਰਨ ਭਗਵਨੈ। ਡਿ
ਗੀ ਤਚ ਉਸਦੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਨ ਤੇ ਲਾਇਆ। ਸਲੋਕਾ।
ਛਾਤਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਬਿਨ ਤਿਨ ਪਾਲਿਓ ਬੰਧਾ। ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਾਪਿ ਤਹੀ ਸਾਧ
ਸੰਗੀ ਸਨ ਬੰਧਾ। ਛਾਤਨ ਚੁੰਚਤ ਕਤ ਠੇਹੁ ਚੁੰਚਨੁ ਏਅਮਨਾ
ਹੀ। ਸੰਗੀ ਤੁਝੈ ਪੁਰ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਤ ਠੇਹਾਹਿ। ਛੇਹੀ ਛਾਤੁ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਅ
ੰਧ ਬਿਬਿਕ ਹਾਲਾ। ਸੁਖ ਪਾਵਤੁ ਸਤਿ ਬਸਤੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਤਲਾ। ਛੇਹੀ ਜਾ
ਮੈ ਜਮ ਮੇਗੁ ਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ। ਮੇਤ ਮਗਨ ਲਪਟ ਤਹੈ ਤਉ ਤਉ ਆਵੈ
ਜਾਇ। ਛਾਤਨ ਚੁੰਚਤ ਅਬ ਚੁੰਚਤ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ। ਦੁਖ ਕੇ ਠਾਕੇ ਏਅ

ਨਾਨਕਲੀਏ ਸਮਾਇ॥ ਸਲੋਕਾ ਜਤਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕਨੀਤਾ॥ ਦਾ
 ਤਉਦਾਤੁੰਦਤਫੁਟਤੀਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅਤੁਦੁਤਾ॥ ਦਾਦਾਰਦਤੇਸੀਤੀ
 ਐਆਤਮਜੀਤੈਕੋਇ॥ ਤਉਮੈਅਸਿਓਲਹਿਮੈਸੋਸੋਭਾਂਦੁਤੇਇ॥ ਮਦੀਮਿਟਾਇ
 ਜੀਵਤਦਾਮੈਗੁਰਪੁਰੋਭੁਪਦੇਸਾਮਨੁਅਜੀਤੈਤਹਿਤਹਿਮੈਲੈਤਿਤਸੁਕੁੰਦਵੇਸਾਦਾ
 ਕੋਜਾਇਆਪਣੇਏਕਉਟੇਕਅਧਾਗੈਦਿਦਿਲਸੁਸਿਮਰਤਹੈਸੋਪੁਰੁਪੁਰਖਅਪਾ
 ਗਹੇਣਜਸਗਲੁਇਅਮਨੁਕਰੈਏਭੁਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਤੁਕਮੈਬੂਏਸਦਾਸੁਖਨਾਨਕ
 ਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ ਸਲੋਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਪਓਤਿਸੈਪੁਰੁਮਿਲਾਵੈਮੇਹਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੁਮਭਉਕਾਟੀਐਚੁਕੈਜਮਕੀਜੋਤਾ॥ ਤਤਤਾਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁ
 ਦਾਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਹਾਇ॥ ਠਲਪਾਵਤਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹੀਜਾਇ॥ ਤਾਸਮਿਟੈ
 ਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਬਸੈਮਨਿਨਾਭਾ॥ ਗਤਿਪਾਵਤਿਮਤਿਤਉਪ੍ਰਗਾਸਮਤਲੀਪਾਵਤਿ
 ਠਾਭਾ॥ ਤਾਤੁਸੰਗੀਨਪਨੁਚਲੈਗੋਤਜੋਧਨਨਤਹਾਜਾ॥ ਸੰਤਸੰਗੀਸਿਮਰਤਹੈਤਉਤਉ
 ਹੈਕਾਜਾ॥ ਤਤਕਢੂਨਤਉਐਜਉਤਾਪਨਿਵਹੈਆਪਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਤਮਤਿ
 ਆਪਤਿਮਾਈਬਾਪਾ॥ ਸਲੋਕਾਬਕੇਬਪੁਬਿਧਿਪਾਲਤੇਤਿਪਤਿਨਤਿਸਨਾਲਾਭਾ॥
 ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੁਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥਾ॥ ਬਥਾਥਿਰੁਕੋਭੁਨਹੀ
 ਕਾਇਪਸਹਤੁਪਾਵਾ॥ ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲਕਰਤੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵਾ॥ ਬੈਲੀ
 ਸੰਚਤੁਸੁਮਕਰਤੁਬਾਕਿਪਹਤੁਗਾਵਾ॥ ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵਣੀਅੰਤੇਅਭਿਸਰ
 ਬਾਗਾਥਿਤਿਪਾਵਤੁਗੋਬਿੰਦਭਜਤੁਸੰਤਤਕੀਸਿਖਲੇਹਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਤੁਸਦਏਕ
 ਸਿਓਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹਾ॥ ਕਾਹਨਕਹਨਕਹਾਵਨੇਸੁਭਾਬਿਧਿਏਕੈਤਾਥਾ॥ ਜਿਤੁਜਿ
 ਤੁਲਾਵਤੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਤਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾਥਾ॥ ਸਲੋਕਾਦਾਸੰਤਏਕਨਿਹ
 ਰਿਆਸੁਕੁਕਢੂਦੇਵਨਤਹਾ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਹਤਉਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਗਾ॥
 ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਏਸੁਭਕਉਦੇਵਨਤਹਾ॥ ਦੰਦੇਤੋਟਿਨਆਵਣੀਅ

ਗੁਣਤਭਰੇਭੰਡਾਗਾ। ਦੇਨਤਹੁਸਦਜੀਵਨਤਹਾ। ਮਨਮੁਖਕਰਿਭੁਤਾ। ਤਿਥਿਸਾਗਾ। ਦੋਸੁਨ
ਜੀਕਾਪੁਕਭਿਮੀਤਾ। ਮਾਏਅਮੋਤਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ। ਦਰਦਨਿਵਾਰਤਜਕੇਆਪੋ। ਨਾਨਕ
ਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧਾਪੋ॥ ਸਲੋਕਾ। ਧਰਜੀਅਹੇਇਕਦੇਰਤੂੰਲਾ। ਤਿਥਿਡਾਨੀਆਸਾ। ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧੀਆਈਐਕਰਜੁਆਵੈਹਾਸੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤਤਭੁਮਿਦੈਸੰਤਸੰਗੇ
ਤੇਏਬਾਸਾ। ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਤੁਆਪਤਭੁਤੇਮਨਤਪਰਗਾਂਸਾ। ਧਨੁਸਾਦਾਤੇਭੁਸਚ
ਸਾਤਾ। ਤਰਿਤਰਿਧੁੰਜੀਨਾਮੁਥਿਸਾਤਾ। ਧਰਿਜੁਜਸੁਸੇਭਾਤੇਤਬਨਿਆ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
ਸਵਨਜਿਤਸੁਨਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਪਾਟਿਹੇਸਮਾਈ। ਨਾਨਕਤੇਤਜਨਮਿਲੀਵ
ਡਾਈ॥ ਸਲੋਕਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਹੰਗੇ। ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਭੁਪਦੇਸਿਅਨਹਕਨਾਤਿਸਾਧਸੰਗੇ॥ ਨੰਨਾਨਕਪਰਾਤਿਤੇਨਾਤੀਜਾ
ਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਥਿਸਾਤੀ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ। ਬਿਖੁਮਾਏਆਮਤਿਨਾ
ਭਿਥਿਅਪਤੇ। ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਤੇਤਾਤਕਤਾ। ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰਦੀਨੋਜਕਤਾ। ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਤ
ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ। ਤਤਬਜੇਨਾਨਕਅਨਤਦਤੂਰੇ॥ ਸਲੋਕਾ। ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿ
ਪਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਤਥਿਕਾਗਾਨਾਨਕਸੇਭੁਅਹਾਧਿਭੁੰਤਨਪਾਵਾਗੁ॥
ਪਤਿਰਾਖੀ। ਪਧਾਪਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਏਆ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਤਰਿਹਾਏਆ॥
ਤੇਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਹਾਧੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਤਿਮਿਲਿਸਾਧੁ। ਪਰਪੰਚਥੋਤਮੋਤਮ
ਨਾਈ। ਜਾਕਭਿਗਾਖਪੁਆਪਿਗੁਸਾਈ। ਪਾਤਿਸਾਤੁਫਰਸਿਰਸੇਭੁ। ਨਾਨਕਦੂਸਰ
ਅਵਰਨਕੇਭੁ॥ ਸਲੋਕਾ। ਠਾਏਕਾਏਮਿਦੇਗਵਨਠਤਿਤਭਈਮਨਿਜੀਤਾ।
ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਠਿਰਨਮਿਦੇਨਿਤਨੀਤਾ॥ ਠਠਾਠਿਰਤਠਿਰ
ਤਤੁਆਏਆ। ਦੂਲਭਦੇਤਕਲਿਜੁਗਮਤਿਪਾਏਆ। ਠਿਰਿਏਆਮਭਿਸਰਚਰੈਨਤ
ਥਾਨਾਮੁਜਪਤੁਤਭਿਕਟੀਅਤਿਠਾਸਾ। ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਨਜਾਨੁਨਤੇਈ। ਏਕਾਤਿਏ
ਕਜਪਤੁਜਪੁਸੇਈ। ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰੈਤਹੇ। ਮੇਲਿਲੇਤੁਨਾਨਕਬੇਚਾਹੇ॥

ਸਲੋਕਾ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਤੁ ਮਪਾਬੁ ਤਮਦੀਨ ਦਇਆਲਗੁ ਪਾਲਾ ਸੁਖ ਸੰਪੈ
 ਤੁਭੇ ਗਰਸਨਾਨਕ ਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ ਬਬਾਬੁ ਤਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬੁਤ ਮਾਇ
 ਸਨੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚਰਮਾ॥ ਬਿਗਿਆਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਤਾਤੁ ਬੁਰਾ ਨਿਕਾਇਨ ਤੇ
 ਆਵੈ॥ ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਤਉ ਤਉ ਬੰਧਾ॥ ਦੋਸੁ ਦੇ ਤਾਗੁ ਤਕਉ ਅੰਧਾ॥ ਬਾਤਦੀ
 ਤਸੁ ਭਰੀ ਸਿਆਨ ਪਾਜਿ ਸਤਿ ਜਨਾ ਵਤੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕਾ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਭੈਭੁੰ
 ਜਨ ਅਪਦੁਖ ਨਾਸ ਮਨ ਤਿ ਅਗਾਧਿ ਤੇ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ ਜਿ ਤਹਿ ਦਬਾਇਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਭੁ
 ਮੇ॥ ਭਰਾਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਤੁ ਅਪਨਾ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲੈ ਸੁਖ ਨਾ॥
 ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰਦੇ ਵੀ ਦੇਵਾ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬੁਤ ਮੇਵਾ॥ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾ
 ਨੁ ਕਰੁ ਤਕਾਏ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮਾਇ ਤਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਰਮੁ ਭੈ ਮੇ ਤਮਿਟਾਇਆ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਤਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਤੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਖ
 ਦਿਓ ਤਿ ਤਸੰਗਾ॥ ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿ ਤਤੁ ਮਰਖੁ ਤੁਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਹੰਗਾ॥ ਮੰਮਾ
 ਮਾਗਨ ਤਹਾਇਆ ਨਾ॥ ਦੇਨ ਤਹ ਦੇਹ ਤਿਓ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਜੇਦ ਨਿਸੇਏ ਕਾਇ ਬਾਗ॥ ਮਨ ਮੁਰ
 ਖ ਕਰੁ ਤਕਾਇ ਪੁਕਾਗ॥ ਜਉ ਮਾਗਾ ਤਉ ਮਾਗਾ ਤਿ ਬੀਆ॥ ਜਾਤੇ ਕੁਸਲ ਨਕਾ ਤੁਥੀਆ
 ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤਏ ਕਾਇ ਮਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਤੇ ਪਹਾਇ ਪਹੰਗਾ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਮਾਤਿ ਪੁ
 ਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤਾ॥ ਜਿ ਤਜਾਨਿਓ ਪੁਰੁ ਆਖੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤਾ॥
 ਅੰਮਾ ਜਾਤੁ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਤੀਆਨਾ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਓਐ
 ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਗਾ॥ ਨਰਕ ਸੁਗਰਹ ਤ ਅਓਤਾਗਾ॥ ਤਾਤੁ ਸੰਗ ਤਾਤੁ ਨਿਰਲੇਪਾ॥ ਪੂਰ
 ਨਪਟਪਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ॥ ਓਅਸੁ ਸਮਤਿਓ ਆਤੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਖ
 ਤਨ ਤੀਤਿ ਤਮਾਇਆ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਯਾਹ ਮੰਤਿ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਤੁ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਭੁਰ
 ਨੁ ਨਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ ਤਬੰਧ ਨਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਤਿ॥ ਯਾਯਾ ਜਤ
 ਨ ਕਰਤ ਬਤੁ ਬਿਧੀਆ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਰੁ ਤਲਓ ਸਿਧੀਆ॥ ਯਾਤੁ ਜਤਨ ਕਰਿਓ

ਤਦੁਟਗਾਓਆਤੁਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਗਾਯਾਓਬਰਨਧੈਸਭਕੋਓਓਓਆਤਿਜ
ਧੈਬਿਨੁਓਬਰਨਓਓਓਓਓਤਰਨਤਰਨਸਮਰਾਥਾਗਾਥਿਲੇਤੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥
ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਿਤਆਧਿਜਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਤਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥ ਸਲੋਕੁ
ਹੋਸੁਨਕਾਤੁਸੰਗਕਰਤੁਆਪਨਾਆਪੁਬੀਚਾਰੀ॥ ਤੇਓਨਿਮਾਜਗੀਰਤਤੁਨਾਨਕ
ਨਦਹੀਪਾਰੀ॥

ਗਗਨੋਤਤਸਭਜਾਕੀ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਛੁਟੈਤੇਰੀ
ਬਕੀ॥ ਗਦਿਦਰਗਤਿਤਓਸੀਸੁਤਿਭਾਈ॥ ਜਓਗੁਰਮੁਖਿਹਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥
ਹਤਤਰਤਤਰਤਿਜਾਤਿਬਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ॥ ਗਤੇਗੰਗਾਮਰਸ
ਮਾਤੇ॥ ਨਾਨਕਤਹਿਗੁਰੀਕੀਨੀਦਾਤੇ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਭੂਠਬਿਖੈਬਿਅਥਿ
ਓਆਦੇਤੀਮਤਿਬਾਸਾ॥ ਤਹਿਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖਿਨਿਵਾਸਾ॥

ਲਲਾਲਾਵਓਅਓਖਧਜਾਤੁ॥ ਦੁਖਦਰਦਤਿਤਮਿਹਤਿਖਿਨਾਤੁ॥
ਨਾਮਅਓਖਧੁਜਿਤਹਿਦੇਤਿਤਾਵੈ॥ ਤਾਤਿਹੋਗੁਸੁਪੈਨਹੀਆਵੈ॥ ਤਹਿਅਓਖਧੁਸ
ਭਘਟੈਤੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਬਿਨੁਬਿਧਿਨਬੁਨਾਈ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਸੰਜਮੁਕਹਿਦੀਆ॥
ਨਾਨਕਤਿਤਹਿਹਿਦੁਖਨਥੀਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਤ੍ਰਮੈਓਨਨ
ਕਤਤੁਠਾਈ॥ ਅੰਤਹਿਬਾਤਹਿਸੰਗੀਤੈਨਾਨਕਕਾਓਦੁਗਾਈ॥ ਵਵਵੈ

ਗੁਨਕਰੀਐਕਾਤੁ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਹਿਬ੍ਰਹਮਸਮਾਤੁ॥ ਵਾਸਦੇਵਜਲਥਲਮਤਿਹਵਿ
ਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਹਲੈਤੀਗਵਿਆ॥ ਵੈਹਵੈਹਧਮਿਦੇਤਿਤਮਨਤੇ॥ ਤਹਿਕੀਰਤਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਸੁਨਤੇ॥ ਵਰਨਚਿਤਨਸਗਲਤੇਹਤਤਾ॥ ਨਾਨਕਤਹਿਤਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕ
ਤਤਾ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਓਤਓਕਰਤਬਿਤਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨਾ॥ ਜੁ
ਜੁਕਿਮੁਏਜਿਓਤਿਖਾਵੰਤਨਾਨਕਕੀਰਤਕਮਾਨਾ॥ ਜੁਜੁਜੁਜੁਕਿਮਿਦੈ

ਸੰਗੀਸਾਧੂ॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮਅਹਾਧੂ॥ ਗੁਰੋਜਿਤਬਸਿਓਭਿਦਮਾਤੀ॥ ਓਆਕੀ
ਜੁਜੁਕਿਮਿਦਤਬਿਨੁਸਾਤੀ॥ ਜੁਜੁਕਿਕਰਤਸਾਕਤਗਾਵਾਗਾ॥ ਜਿਤਹੀਐਅੰਤਬਾਧਿਬਿ

ਕਾਗਾਜਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਮਿਟਾਈਨਿਮਖਮਾਤਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥ ੧੩
 ਲੋਕਾ॥ ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟਗਪੁਓਕਤਿਸਿਆਨਪਤਿਆਗਾ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਆਜਿ
 ਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਸਤਕੇਰਾਗਾ॥ ਸਸਾਸਹਨਿਪਰੇਅਬਤਹੇ॥ ਸਸਤ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਗੇ॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਰਾ॥ ਬਿਨੁਤਹਿਭਜਨਨਤੀਫੁਟਕਾਗਾ॥
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਤਮਭੂਲਨਤਹੇ॥ ਤੁਮਸਮਰਥਅਗਨਤਅਪਹੇ॥ ਸਹਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁਦ
 ਓਆਲਾਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖ
 ਭਏਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਦਿਸਟੀਆਇਆਓਸਤਤਿਕਰੈਜੋਗਾ॥
 ਖਖਾਖਰਾਸਹਾਪਓਤਾਧੂ॥ ਜੋਖਿਨਮੋਓਓਨੇਸੁਭਰਭਰਾਧੂ॥ ਖਰਾਨਿਮਾਨਾਤਪਹਾ
 ਨੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਪੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਭਾਵੈਖਸਮਤਓਆਸੁਖਦੇਤਾ॥ ਪਰਬ
 ਤਮੁਐਸੇਅਗਨਤਾ॥ ਅਸੰਖਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਤਹਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇ
 ਆਗਾ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਸਤਿਕਤਓਸੁਨਿਮਨਮੇਰੇਸਹਨਿਪਹਤੁਤਹਿਹਾਇ॥ ਓਕਤਿ
 ਸਿਆਨਪਸਗਲਤਿਆਗੀਨਾਨਕਲਏਸਮਾਇ॥ ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾ
 ਰੁਓਆਨਾ॥ ਓਕਮਤਿਤੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁਪਤੀਆਨਾ॥ ਸਤਸਭਾਤਿਕਹਤਿਚਤੁਰਾਈ॥
 ਸਿੰਗੀਤੁਤਹੈਏਕਨਜਾਈ॥ ਸੋਓਸੋਓਜਾਪਦਿਨਹਾਤੀ॥ ਰੋਜੀਅਚਲੈਤੁਤਹੈਸਾਬੀ
 ਸਾਧਸੇਵਾਲਾਵੈਜਿਤਆਪੋ॥ ਨਾਨਕਤਾਰਓਦੁਖਾਨਾਬਿਆਪੋ॥ ਸਲੋਕਾ॥
 ਤਹਿਤਹਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾਮਨਿਵੁਠੈਸੁਖੁਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਭਮਤਿਹਾਵਿਹਤਿਆਬਾਨ
 ਬਨੰਤਹਿਸੋਇ॥ ਤਿਹਓਘਾਟਿਘਾਟਿਸਗਲਕੈਪ੍ਰਹਿਰਤੇਭਗਵਾਨ॥
 ਤਿਵਤਅਏਸਦਸਦੀਵਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗੀਆਨਾ॥ ਤਓਫੁਟਕੈਤੋਇਅੰਨੰਦੁਤਿ
 ਤਓਨਾਤੀਤਤਆਪੀ॥ ਤਤੇਦੁਖਜਨਮਤਮਰਨਸੰਤਸੰਗਪਰਤਾਪਾ॥ ਤਿਤਕਹੀਨਾਮ
 ਦਿਜੈਦਇਆਲਾ॥ ਸੰਤਤਸੰਗੀਤਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਓਕਛੂਨਕਿਨਤੁਕੀਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਭੁਕਛੁਪ੍ਰਭਤੇਧੂਆ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਲੇਖੇਕਤਤਿਨਛੁਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨ

ਤਗਾ ਬਖਸ਼ ਸਨ ਤਗ ਬਖਸ਼ਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਹਿ ਉਤਗਾ। ਲੁਦਤਗਾ ਮੈ

ਗੁਨ ਤਗਾ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਾਤਿ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਨਿ ਜਾਨਤ ਤਤਾ।

ਲਾਤ ਮਾਊ ਆਕਾਰੇ ਦੁਇ ਸਿਧੁ ਚੁੰਨ ਜਾਇ। ਦੇਨ ਤਗ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮ

ਨਿਉ ਬਸਾਇ। ਲਾਲਚ ਭੂਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮੇਰਾ ਉਐ ਅਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਊ। ਲੰਪਟ ਚੋਰਾਨੰਦ

ਕਮ ਤਾਤਿਨ ਤੁਸੰਗੀ ਬਿਯਾਇ। ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸ਼ਿ ਲੈ ਉਥੇ ਸੰਗੀ ਬਹੇ। ਨਾਨਕ

ਭਾਵੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਤਨ ਨੀਰਿ ਤਗੇ। ਸਲੋਕਾ। ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਤਸਤ ਭਰ

ਮੇਜਨ ਮਅਨੇ ਕਾ। ਭਵਜ ਲਤੇ ਕਾਦੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਏਕਾ। ਖੇਲ

ਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ। ਖੇਦ ਮੈ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾ

ਇ। ਬਿਮਾਗੁ ਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ। ਖਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੁ

ਖਾਇ ਸਹਾਮਾ। ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਪਾਹਿ ਆਏ ਪਤਿ ਵੰਤਾ। ਖਹਾਇ ਲਾਸਾ ਗੁਰ

ਦੀ ਆਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤਾ। ਆਪਨ ਕੀ ਆਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਵੈ ਆਪਿ। ਨਾਨਕ

ਸੋਊ ਸਹਾਹੀ ਐਜਿ ਘਟਿ ਘਟਹਿ ਆਇ ਆਪਿ। ਸਲੋਕਾ। ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸ

ਗਾਗ ਤੀਰਿ ਪਾਨਿ ਧਿਦਇ ਆਲਾ। ਏਕ ਅਖਰੁ ਤਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕੋ ਤਨਿ ਹਾਲਾ।

ਅਖਰ ਮਹਿ ਤਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਰੇ। ਅਖਰ ਕਹਿ ਕਹਿ ਬੇਦ ਬੀਚਰੇ। ਅ

ਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ। ਅਖਰ ਨਦਰ ਬਨਵ ਕ੍ਰਿਨਾ। ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ

ਭਰਮਾ। ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਸੁਚ ਪਰਮਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨ ਅਖਰ ਏਜੇਤਾ। ਨਾਨਕ ਪਾ

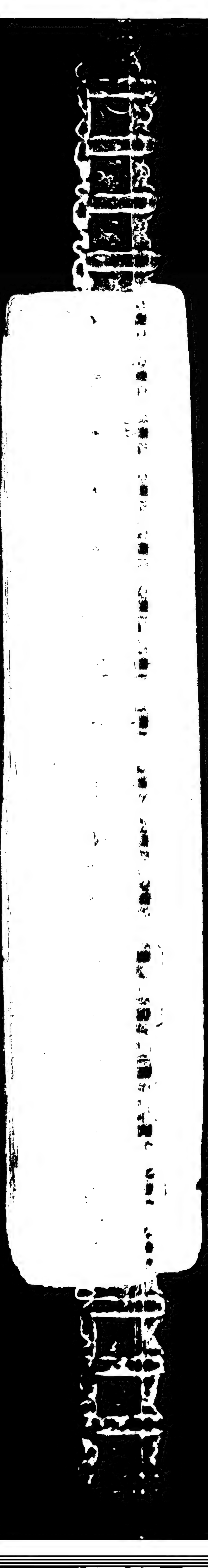
ਰਬੁ ਤਮ ਨਿਰਲੇਪਾ। ਸਲੋਕਾ। ਹਥਿ ਕਲੰ ਮਅਗੰ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਾਵਤੀ।

ਉਹ ਏਹ ਉਓ ਸਭ ਸੰਗੀ ਅਨੂਪ ਭੂਪਾਵਤੀ। ਉਸਤਤਿ ਕਤਨ ਜਾਇ ਮੁਖ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਰੀ

ਆਮੋ ਤੀਦੇ ਖਦਰ ਸੁਨਾਨਕ ਬਾਲਿ ਤਾਰੀਆ। ਏ ਅਚੁਤੁ ਤਪਾਹ

ਬ੍ਰਹਮ ਅਇਨਾ ਸੀ ਅਘਨਾਸਾ। ਏ ਪੁਰਨ ਏ ਸਹ ਬਮੇਦੁ ਖਭੰਜਨ ਗੁਣ ਤਾਸਾ। ਏ ਸੰਗੀ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਏ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਏਕਾ। ਏ ਗੋਬਿੰਦ ਏ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕਾ।

ਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਤਰੀਤਰੇ ਤਰੀਤਰੇ ਤੇ ਵਨ ਤਰਾ ਤੇ ਸੰਤ ਤਰੇ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਨਿਧਾ ਆਧਾਰ
 ਤੇ ਠਾਕਰ ਤਰੇ ਦਾਸਰੇ ਮੈਨਿ ਰਗੁ ਨਗੁ ਨਹੀ ਕਏ। ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੈ ਨਾਮ ਦਾ ਨੁਹਾ ਖਓ ਤੇ
 ਐਪਰੇ ਏ। ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਵਸਤ ਗੁਰ ਦੇ ਵਪਿ ਤਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵ
 ਸੁਆਮੀ ਪਰ ਮੇਸੁਗਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵਸਖਾ ਅਗੀ ਆਨੰਤ ਜਨੁ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਬੰਧਿ ਪਸੰਦ ਦਗਾ॥
 ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਦਾਤਾ ਤਰੀ ਨਾਮੁ ਭੁਪ ਦੇ ਸੈ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਧ ਗਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਸਾਂਤਿ ਸ
 ਤਿ ਬੁਧਿ ਮੁਹਿ ਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਪਰਸਪਰ ਸਪਗਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਤੀਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੋਹੇ ਵਰੁ
 ਗੁਰ ਗੀ ਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਰਤਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਪ
 ਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਮੰਤ੍ਰ ਤਰੀ ਜਪਿ
 ਭੁਧਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਤਮ ਮੁਖ ਪਾਪਿ ਜਿ ਤੁਲਾ ਗੀਤ
 ਗਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰ ਮੇਸੁ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਨਾਨਕ ਤਰੀ ਨਾਮ ਸਕਰਾ
 ॥ ਏ ਤੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਦਾ॥

॥ ਆਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਤਾ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਏਨ ਮਤਾ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਓ॥ ਕਲਿ ਕਲੇ
 ਸਤਨਾਮੁ ਤਿ ਮਿਟਾਵਓ॥ ਸਿਮਰਿ ਜਾ ਸੁਖਿ ਸੰਭਰ ਏਕੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨ ਤ ਅਨੈਕੈ
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਰਿ ਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵ॥ ਕਰਿ ਨਿਰਾਮਨਾਮੁ ਏਕ ਆਖਗਾ॥ ਕਿਨ ਕਾਏ ਕ ਜਿ ਸੁਜੀ
 ਅਬ ਸਾਵੈ॥ ਤਕੀ ਮਤਿ ਮਾਗਨੀ ਨ ਆਵੈ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸਤੁ ਤਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਨ ਸੰਗ

ਮੇਤਿਓਧੋਗੇ। ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮ੍ਰਾ। ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨੀਥੀਸਾ
ਮਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਦੁਖਜਮੁਨਸੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਕਾਲੁਪਹੁਤੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਦੁਸਮਨੁਟੈ। ਪ੍ਰਭਸਿਮਹਾਤਕਭੁ
ਬਿਘਨੁਨਲਗੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਅਨਦਿਨੁਜਗੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਭਓਨਬਿਆ
ਧੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਦੁਖਨਸੰਤਾਪੈ। ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਹਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗੈ। ਸਹਬਨਿਧਾਨ
ਨਾਨੁਹੰਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਓਨਿਧਿ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਗੀਅਨੁ
ਧਿਅਨੁਤਤੁਬੁਧਿ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਜਪਤਪਪੁਜਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਬਿਨਸੈਦੁਜਾ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਤੀਰਥਾਤਿਸਨਾਨੀ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਦਰਗਤਮਾਨੀ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਹਾਨਿਉਓਸੁਭਲਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਸੁਠਲਠਲਾ। ਸੇਸਿਮਹਾਨਿਜਨਆਪਿਸਿ
ਮਹਾਏ। ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਗਓਪਾਏ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਹਾਨੁਸਭਤੇਓਚਾ। ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਹਾਨਿਓਧਰੇਮੂਚਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਤਿਸਨਾਬੁਝੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਸਭਕੇਛੁ
ਸੁਝੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਨਾਹੀਜਮੜਾਸਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਪੂਰਨਆਸਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਹਾਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੰਦਮਾਹਿਸਮਾਇ। ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਾਹਿਸਾਧਕੀ
ਰਸਨਾ। ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸੇਧਨਵੰਤੇ। ਪ੍ਰਭ
ਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸੇਜਨਪਹਵਾਨਾ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮ
ਹਾਨਿਸੇਪੂਰਖਪਹਧਾਨਾ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸੇਬੇਮੁਤਤਜੇ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸਿ
ਸਹਬਕੇਹਾਜੇ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸਦਾਅਭਿ
ਨਾਸੀ। ਸਿਮਹਾਨਤੇਲਗੇਜਨਆਪਦਉਆਲਾ। ਨਾਨਕਜਨਕੀਮਹੈਰਵਾਲਾ॥
ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸੇਪਹਓਪਕਾਰੀ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਤਿਨਸਦਬਲਤਾਰੀ॥
ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਸੇਸੁਖਸੁਤਵੈ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਤਿਨਸੁਖਿਬਿਤਵੈ।
ਕਓਸਿਮਹਾਨਿਤਿਨਅਤਮੁਜੀਤਾ। ਪ੍ਰਭਕਓਸਿਮਹਾਨਿਤਿਨਿਰਮਲਹੀ

ਏਅਪਹੰਪਰਤਰਿਤਰੇ ਤਤਿਭੀਤੋਵਨਤਾਗ। ਏਸੰਤਤਕੈਸਦਾਸੰਗੀਨਿਧਾਗਾਧਾਗ।
 ਏਠਾਕਰਤਓਦਾਸਰੋਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨਤੀਕਓ। ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਓਤੀ
 ਐਪਰੋਓ। ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵ
 ਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗੀਆਨਗੁੰਜਨਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਤੋਦਗ।
 ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਤਹਿਨਾਮੁਓਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਸੰਤੁਨਿਰੋਧਗ। ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸ
 ਤਿਬੁਧਿਮੁਹਤਿਗੁਰਦੇਵਪਰਸਪਰਸਪਗ। ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁ
 ਗੁਰਗੀਆਨਮਜਨੁਅਪਹੰਪਗ। ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਤਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪ
 ਤਿਤਪਵਿਤਕਰਗ। ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਜੁਗਗੁਰਦੇਵਸੰਤੁਤਹਿਜਪਿ
 ਓਧਗ। ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਤਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗੀਤ
 ਗ। ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਤਹਿਨਾਮਸਕਰਾ
 ॥ ਏਤੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜਦਾ॥

॥ ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਤਾ। ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਤਾ। ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਤਾ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਤਾ।
 ਸਿਮਰਓਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਓ। ਕਲਿਕਲੇ
 ਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਓ। ਸਿਮਰਓਜਾਸੁਖਿਸੰਭਰਏਕੈ। ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੈਕੈ
 ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਰਤਿਸੁਧਾਖਗ। ਕਨਿਰਾਮਨਾਮਉਕਾਖਗ। ਕ੍ਰਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀ
 ਅਬਸਾਵੈ। ਤਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਅਵੈ। ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਤਹਿ। ਨਾਨਕਓਨਸੰਗ

ਮੰਤ੍ਰਿਯੋਗੇ। ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮ੍ਰਾ। ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨੀਬਿਸ੍ਵਾ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਦੁਖਜਮੁਨਸੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਕਾਲੁਪਹੁਤੋ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਦੁਸਮਨੁਟੋ। ਪ੍ਰਭਸਿਮਹਤਕਛੁ
ਘਨੁਨਲਗੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਅਨਦਿਨੁਜਗੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਭਉਨਾਇਆ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਦੁਖਨਸੰਤਪੈ। ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਹਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗੈ। ਸਹਬਨਿਧਾਨ
ਨੁਹੰਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਹਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਗਿਆਨੁ
ਸੇਅਨੁਤਤੁਬੁਧਿ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਜਪਤਪੁਜਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਬਿਨਸੈਦੁਜਾ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਤੀਰਥਉਸਨਾਨੀ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਦਰਗਤਮਾਨੀ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਹਾਨਿਉਉਸੁਭਲਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਸੁਫਲਫਲਾ। ਸੇਸਿਮਹਾਨਿਜਨਆਪਿਸਿ
ਮਾਏ। ਨਾਨਕਤਕੈਲਾਗਓਪਾਏ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਹਾਨੁਸਭਤੇਉਚਾ। ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਹਾਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਸਭਕਿਛੁ
ਝੁਝੈ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਨਾਹੀਜਮੜਾਸਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਹਾਨਿਪੂਰਨਆਸਾ। ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਹਾਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਾਹਿਸਾਧਕੀ
ਸਨਾ। ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸੇਧਨਵੰਤੋ। ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸੇਪਤਿਵੰਤੋ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸੇਜਨਪਹਵਾਨਾ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮ
ਹਾਨਿਸੇਪੂਰਖਪਹਧਾਨਾ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸੇਬੇਮੁਤਤਜੋ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸਿ
ਸਹਬਕੇਰਾਜੋ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸੇਸੁਖਦਾਸੀ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸਦਾਅਧਿ
ਆਸੀ। ਸਿਮਹਾਨਤੇਲਾਗੇਜਨਆਪਿਦਉਆਲਾ। ਨਾਨਕਜਨਕੀਮਗੋਰਦਾਲਾ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸੇਪਹਉਪਕਾਰੀ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਤਿਨਸਦਬਲਤਾਰੀ।
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਸੇਮੁਖਸੁਤਵੇ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਤਿਨਸੁਖਿਬਿਤਵੇ। ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਹਾਨਿਤਿਨਅਤਮੁਜੀਤਾ। ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਹਾਨਿਤਿਨਨਿਰਮਲਹੀਤਾ। ਪ੍ਰਭ

ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਨਿਅਨਦ ਘਨੇਗੇ। ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਬਸਤਿ ਤਰਿਨੇਗੇ। ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀ। ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਹੁ ਜਪੁਗੇ। ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੇ
ਮਰਨਿ ਕ ਬੁਨਭੂਗੇ। ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰਿਨੇਗੇ। ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਤਿ ਜਿ ਸਮਾ
ਨੀ। ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਤ ਚਲ ਅਸਨੁ। ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲਾ ਬਿਗਾਸਨੁ। ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦੁ ਤਨ ਕਾਗ। ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗ। ਸਿਮਰਤਿ ਸੇਜਨ
ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗ
ਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ। ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗੀ ਬੇਦ ਉਪਾਏ। ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾ
ਤੇ। ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਤੁਰੰਦੀ ਜਤੇ। ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਪਾਹੀ ਸਭ ਧਰਨਾ। ਸਿਮਰੇ
ਸਿਮਰੇ ਤਰਿ ਕਾਹਨ ਕਰਨਾ। ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਗ। ਤਰਿ ਸਿਮਰਨ
ਉਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਜਿ ਸੁਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ
ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ॥

ਪਾਇਨਾ ਬਾਅਨਾ। ਸਹਾਇਤੁ ਮਾਹੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥਾ॥
ਜਤਮਾਤ ਪਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ। ਮਨ ਭੂਤਾਨ ਮੁਤੈ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ। ਜਤਮਾਤ ਭਾਈ
ਅਨਦੁ ਤਜਮਦ ਲੈ। ਤਤ ਕੇ ਵਲਨਾ ਮੁਸੰਗੀ ਤੈ ਚਲੈ। ਜਤਮਾਤ ਕਲੋਟੈ ਅਤਿ ਭਾਈ
ਤਰਿ ਕੋਨਾ ਮੁਖਿਨ ਮਾਓ ਭਧਰੀ। ਅਨਿਕ ਪੁਨਤ ਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤੈ। ਤਰਿ ਕਾਨ ਮੁਕੋਟੈ
ਪਾਪ ਪਰਤੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ ਮੁਜ ਪਤਮਨ ਮੈਗੇ। ਨਾਨਕ ਪਾਵਤੁ ਸੁਖ ਘਨੇਗੇ॥ ਸਗਲ
ਸਟੈ ਕੋਹ ਜਾਦੁ ਖੀਆ। ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਜ ਪਤਉ ਸੁਖੀਆ। ਲਾਖ ਕੋਹੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪੈ
ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਜ ਪਤਨਿ ਸਤੈ। ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਗੰਗਾ ਤਿਖਨ ਬੁਝਾਵੈ। ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਜ
ਪਤ ਆਪਾਏ। ਤਿਨ ਪਾਹੀ ਉਤ੍ਤਾਤ ਉਕੇਲਾ। ਤਤ ਤਰਿਨਾ ਮੁਸੰਗੀ ਤੈ ਸੁਲਾ॥
ਐਨਾ ਮੁਮਨ ਸਦਾ ਧੀ ਆਈਐ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਤਿ ਪਾਈਐ॥
ਤਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਈ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਤ ਪਾਹੀ ਪਹਾਤੀ। ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੋ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਭੁਯੋਗੇ। ਅਨਿਕ ਜੋਗਿ ਜਨਮੇ ਮਹਿ ਜਾਮਾਨਾ ਮੁਜ ਪਤ
ਏ ਬਿਸਾਮਾ। ਤਉ ਮੇਲਾ ਮਲੁਕ ਬੁਨਯੋਵੈ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ। ਐਸਾ
ਜਪੁ ਮਨੁ ਹੰਗੀ। ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਐਸਾ ਪਕੈ ਸੰਗੀ। ਜਿ ਤਮਾਹ ਗਕੇ ਗਨੇ ਜਾ ਤਨਕੇ
ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਭੁਯੋਗੇ ਤੇ ਸਾ ਜਿ ਤਪੈ ਤੇ ਮਤ ਅੰਧ ਗੁਬਾਹਾ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਸੰਗ
ਜੀਆਹਾ। ਜਿ ਤਪੈ ਤੇ ਹਰੇ ਨ ਸਿਵਾਨੁ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਪਛਾਨੁ। ਜਿ ਤ
ਤਉ ਭੀਅਨ ਤਪਤਿ ਬੁਧਾਮਾ। ਤਤਕਾਲ ਤਰਿਕੇ ਨਾਮ ਕੀਤੁ ਮਭੁ ਪਰਿਛਾਮਾ। ਜਿ ਤਪੈ ਤਪ
ਤਉ ਭੁਯੋਗੇ। ਤਤਕਾਲ ਤਰਿਕੇ ਨਾਮ ਕੀਤੁ ਬਰਖੋ। ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ
ਰਤਨ ਨਾਮੁ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮਾ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਭੋਟਾ। ਤਰਿਕੇ ਨਾਮ
ਪਰੇ ਜਨ ਕੋਟੀ। ਤਰਿਕੇ ਸੁਕਹਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਹਾਤਿ। ਤਰਿਕੇ ਅਭੁਖ ਧੁਸਾਧ ਕਮਾਤਿ।
ਰਿਜਨ ਕੇ ਤਰਿਕਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ। ਪਾਹ ਬੁਧ ਮਿਜਨ ਕੀ ਨਿਦਾਨੁ। ਮਨ ਤਨ ਹੰਗੀ ਰਤੇ ਹੰਗ
ਕੈ। ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨ ਕਭੁ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ। ਤ
ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਭੁ ਤਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਹੰਗਾ। ਤਰਿਕਾਮੁ ਜਪਤ
ਪਰੈ ਹੰਗਾ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ। ਤਰਿਕੇ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ।
ਤਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨ ਕਭੁ ਭੋਗ ਜੋਗਾ। ਤਰਿਕਾਮੁ ਜਪਤ ਕਢੁ ਨਾ ਤਿਥਿ ਭੋਗਾ। ਜਨੁ ਹਾਤਾ ਤਰਿ
ਮਕੀ ਸੇਵਾ। ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਤਰਿਕੇ ਦੇਵਾ। ਤਰਿਕੇ ਜਨ ਕੇ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ। ਤ
ਪਨ ਜਨ ਕਭੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਦੀਨਾ। ਤਰਿਕੇ ਜਨ ਕੇ ਭੋਟ ਸਤਾ ਦੀ। ਤਰਿਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜ
ਅਵਗਨ ਜਾ ਦੀ। ਭੋਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਤਰਿਕੇ ਸਿਰਾਤੇ। ਸੰਨੁ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਸਮਾਤੇ।
ਭਧ ਤਰਿਕੇ ਜਨੁ ਤਰਿਕੇ ਜਪੈ। ਤਰਿਕੇ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟਨ ਤੀਛੇ ਪੈ। ਤਰਿਕੇ ਭਗਤ
ਕਤਿ ਬੁਧ ਕੇ। ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗੀ ਕੇ ਤੇ ਤੇ। ਪਾਹ ਜਾਤੁ ਤਉ ਤਰਿਕੇ ਨਾਮਾ। ਕਾਮ
ਤਰਿਕੇ ਤਰਿਕੇ ਦਗਾਮਾ। ਸਤ ਤੇ ਭੁਤ ਮੁਤਰਿਕੇ ਕਥਾ। ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲ
ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਸੰਤਰਿ ਦਵਸੈ। ਸਿਤ ਪਰਤਾਪ ਦੁਹਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ। ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗ

ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ। ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈਐ। ਨਾਮ ਤੁਲਿਕ ਦੁਆਰਾ
 ਤੇਈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ।

ਸਤ ਬੁਧ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਹ ਬਚੰਦੇ ਲੀ। ਪੂਜ ਸਿਨਾਤੀ ਤਹਿ ਤੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਮੇਲਾ। ਜਾਪਤਾ ਪਗੀ ਅਨ ਸਭਿ ਸਿਆਨਾ। ਖਸੂਸ ਤੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ

ਖਿਆਨ। ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਮਧੁ ਮਕਰੰਡ ਆ। ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਬਨ ਮਧੇ ਠਹਿਰੀ ਆ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਏ ਬੁਧ ਜਤਨਾ। ਧੁੰਨ ਦਾਨ ਤੇ ਮੈ ਬੁਧ ਰਤਨਾ। ਸਹੀ ਰੁਕਾਇ ਤੇ ਮੈ

ਰੀਤੀ। ਵਰਤਨੇ ਮਕਰੰਡ ਬੁਧ ਭਾਤੀ। ਨਤੀ ਤੁਲਿਕਾ ਮਨਾ ਮਧੀ ਚਾਗ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਏ ਕਬਾਗ। ਨਭ ਖੰਡ ਪ੍ਰਥਮੀ ਠਹਿਰੈ ਚਰ੍ਯਾਵੈ। ਮਤ ਭੰਦਾ ਸੁਤ ਪਸਿ

ਰੁਖੀਵੈ। ਅਗਨਿ ਮਾਤਿ ਤੇ ਮਤ ਪਰਾਨ। ਕਨਿਕ ਅਸਵੈ ਤੇ ਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨਾ। ਨਿਭੁਲੀ
 ਕਰ ਮਕਰੰਡ ਬੁਧ ਅਸਨ। ਜੈਨ ਮਾਗ ਸੰਜ ਮਅਤਿ ਸਾਧਨ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰੈ ਸਹੀ

ਕਟਾਵੈ। ਤਭੁ ਭੀ ਤਭੁ ਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ। ਤਹਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਸਮੁ ਸਹੀ ਕਵਨਾ ਤਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਾਤਿ ਪਾਤਿ। ਮਨ ਕਾ ਮਨਾ ਤਹਿ ਬਚੇ ਤਭੁ ਏ। ਗੁਰ ਬੁਧੁ ਮਨੁ

ਨ ਤੇਤੁ ਏ। ਸਿਚ ਕਰੈ ਦੇਨ ਸੁ ਅਰੁਹਾਤਿ। ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ। ਏ ਸੁ ਦੇ
 ਬੁਧੁ ਸਾਧਨ ਕਰੈ। ਮਨ ਤੇ ਕ ਬੁਧੁ ਨ ਬਿਖਿ ਆਟੈ। ਜਲਿਧੈ ਵੈ ਬੁਧੁ ਦੇ ਤ ਅਨੀਤਿ

ਧਰ ਤੇ ਤੇ ਏ ਕਾ ਚੀਭੀਤਿ। ਮਨ ਤਹਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਭੁ ਚ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਭਿਧੈ
 ਤਿਤ ਬੁਧੁ ਮੁਚਾ। ਬੁਧੁ ਤੁ ਸਿਆਲ ਪਜ ਮਕਾ ਬੁਧੁ ਬਿਧਿ ਆਪੈ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕ

ਏ ਸਨਾਧੈ। ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਤੀ ਬੁਝੈ। ਕੋਇ ਭੁਧਾ ਵਦ ਗਤਨ ਤੀ ਸੈ
 ਫੂਟ ਸਿਨਾਤੀ ਭੁਧੁ ਪਇ ਆਲਿ। ਮੋਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪ ਤਿ ਮਾਭਿ ਆਜਾ ਲਿ। ਅਵਰ ਕਰ

ਤਿ ਸਗਲੀ ਜ ਮੁਗੈ। ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿ ਲੁਨਤੀ ਮੈ। ਤਹਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
 ਖੁਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਕੋ ਮਗੈ। ਸਾਧਨ

ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ। ਜੋ ਕੋ ਅਪੁਨ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਰੀਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ। ਜੋ ਕੋ

ਸੇਭਾਲੈ। ਸਾਧਸੰਗੀਏਤਉਮੇਛੈ। ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਨਤੇਰੈ। ਸਾਧਜਨਾਕੀ
ਮਨੀਪੈ। ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਾਪਿਆਸਾ। ਨਾਨਕਤਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ।
ਸਗਲਪੁਰਖਮਤਿਪੁਰਖਪਰਧਾਨ। ਸਾਧਸੰਗੀਜਾਕਾਮਿਏਅਭਿਮਾਨ। ਆਪਸ
ਉਜੋਜਾਏਨੀਚਾ। ਸੋਭਿਗਨੀਐਸਭਤੇਭੁਚਾ। ਜਾਕਾਮਨੁਉਏਸਗਲਕੀਰੀਨਾ।
ਓਹਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ। ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਧਮਿਟਾਨਾ। ਧੇਖੈਸਗਲ
ਸਿਸਟੇਸਾਜਨਾ। ਸੁਖਦੁਖਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ। ਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰਨਨਤੀਲੇਪਾ।
ਨਿਰਧਨਕਉਪਨੁਤੇਰਨਾਭੈ। ਨਿਬਾਏਕਉਨਾਉਤੇਰਾਭਾਭੈ। ਨਿਮਨਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰ
ਮਨ। ਸਗਲਘਟਾਕਓਦੇਵਤੁਦਾਨ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਾਰਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਘ
ਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਤੁਆਪੋ। ਆਪਨਸੰਗੀਆਪਿਪ੍ਰਭ
ਗਤੇ। ਤੁਮਹੀਉਸਤਤਿਤੁਮਤੇਉਏ। ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਏ। ਸਹਬ
ਧਰਮਮਤਿਸੇਸਟਧਰਮ। ਓਹਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮ। ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਤਿ
ਉਤਮਕਿਹੀਆ। ਸਾਧਸੰਗੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਓਹੀਆ। ਸਗਲਉਦਮਮਤਿਉਦ
ਮੁਭਲਾ। ਓਹਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤੁਜੀਅਸਦਾ। ਸਗਲਬਾਨੀਮਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ।
ਓਹਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ। ਸਗਲਬਾਨਤੇਭੁਭੁਤਮਥਾਨ। ਨਾਨਕਜਿਉਘ
ਟੇਵਸੇਓਹਿਨਾਮੁ। ਨਿਰਗੁਨੀਆਹਉਆਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭ

ਸਦਾਸਮਾਲਿ। ਜਿਨੀਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਯੀਨਾਲਿ।
ਰਮਣੀਅਕੇਗੁਨਚੇਤਿਪਰਾਨੀ। ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ। ਜਿਨੀਤੂੰ
ਸਾਜਿਸਵਾਰੀਸੀਗਾਰੀਆ। ਗਰੁਭਅਗਨੀਮਤਿਜਿਨਉਭੁਬਾਰੀਆ। ਬਾਹਬਿਵਸ
ਥਤੁਭੁਓਧਿਅਹੈਦੂਧਾ। ਭਹਿਜੋਬਨਭੋਜਨਸੁਖਸੁਧਾ। ਬਿਹਬਿਭਉਆਉਪਹਿਸਾ
ਕਸੈਨਾ। ਮੁਖਿਅਪਿਅਉਬੈਠਕਉਦੈਨਾ। ਏਭੁਨਿਗੁਨਗੁਨਕਵਨਬੁਝੈ। ਬਖਸਿ
ਲੇਤੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ। ਜਿਉਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਉਪਹਿਸੁਖਬਸਾਏ। ਸੁਤਕ੍ਰਾਤਮੀ

ਤਬਨਿਤਾਸੰਗੀਤਸਾਹਿ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਤਿਸੀਤਲਜਲਾ। ਸੁਖਦਾਈਪਦੁ
 ਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ। ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਤਿਸਭਰਸਾ। ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗੀਸਾਬਿਖਸ
 ਦਿਨੋਤਸਤਪਾਵਕਰਨੇਤਰਸਨਾ। ਤਿਸਤਿਤਿਆਗੀਅਵਰਸੰਗੀਰਚਨਾ। ਐਸੇ
 ਦੇਖਮੁੜਅੰਧਬਿਆਪੋ। ਨਾਨਕਕਾਦਿਲੇਤੁਪ੍ਰਭਾਪੋ। ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਗਖ
 ਨਤਾਗੁ। ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਗੁ। ਜਾਕੀਸੇਵਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ। ਤਾਸਿਉਮੁ
 ਕ੍ਰਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ। ਜੇਠਕੁਰਸਦਸਦਾਤਜੁਗੇ। ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਨਤਦੁਗੇ। ਜਾ
 ਕੀਟਤਲਪਾਵੈਦਰਗਤਮਾਨੁ। ਤਿਸਤਿਧਿਸਰੈਮੁਗਧੁਅਜਨਾ। ਸਦਾਸਦਾਉਪ੍ਰ
 ਭੂਲਨਤਾਗੁ। ਨਾਨਕਰਾਖਨਤਰੁਅਪਾਗੁ। ਰਤਨੁਤਿਆਗੀਕਉਡੀਸੰਗੀਰਚੈ।
 ਸਾਚੁਛੋਡੈਸੁਠਸੰਗੀਮਚੈ। ਜਿਛੋਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮੈ। ਜਿਛੋਵਨੁਸੇਦੁਰਿ
 ਪਗੈ। ਛਾਡੈਜਾਇਤਿਸਕਾਸੁਮੁਕੈ। ਸੰਗੀਸਤਾਈਤਿਸੁਪਰਤੈ। ਚੰਦਨਲੇਖੁ
 ਉਤਰੈਧੋਇ। ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੰਗੀਤੈ। ਅੰਧਕੁਪਮਤਿਪਤਿਤਬਿਕ
 ਹਾਲਾ। ਨਾਨਕਕਾਦਿਲੇਤੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ। ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ
 ਲਿਕਪਚਾਰਕਰੈਦਿਨੁਗਤਿ। ਬਾਤਹਿਭੇਖਅੰਤਹਿਮਲੁਮਾਇਆ। ਛਪਸਿਨਾਹਿ
 ਕਢੁਕਰੈਛਪਾਇਆ। ਬਾਤਹਿਗੀਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨਾ। ਅੰਤਹਿਬਿਆਪੈਲੋ
 ਸੁਆਨਾ। ਅੰਤਹਿਅਗਨਿਬਾਤਹਿਤਨੁਸੁਆਤਾ। ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਤਾ।
 ਕੈਅੰਤਹਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪੀ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਤਜਿਸਮਾਤਿ। ਸੁਨਿਅੰਧਕੈਸੇ
 ਰਗੁਪਾਵੈ। ਕਰੁਗਾਉਲੇਤੁਭਜਿਨਿਬਤਾਵੈ। ਕਤਾਬੁਝਾਤਿਬੁਝੈਡੋਗਾ। ਨਿਸੇਰ
 ਤੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਗਾ। ਕਤਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੰਗਾ। ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁ
 ਭੰਗਾ। ਕਤਾਬਿਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨਾ। ਨਹੀਤਉਤਉਤਉਸੁਗਵਨਾ। ਕਰ
 ਕਰਦਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ। ਨਾਨਕਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤਰੈ। ਸੰਗੀਸਤਾਈ
 ਅਵੈਨਚੀਤਿ। ਜੇਬੈਹਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ। ਬਲੁਅਕੇਗਿਤਭੀਤਹਿਬਸੈ।

ਦੇ ਕੇਲਾਇਆਂ ਗੰਗੇ ਸੈ। ਦਿਵੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤਿ ਪਹਤੀ ਤਿ। ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੁਕੇ ਚੀਤਿ।
ਬੈਠਾ ਬਿਰਧ ਕਾ ਮੁਕੇ ਧਰਮੇ। ਭੂਠਾ ਬਿਰਧ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧਰਮੇ। ਏਥਾ ਭੂਠਾ ਗਤਿ ਬਿਧਾਨੇ
ਕਈ ਜਨਮਾ। ਨਾਨਕ ਹਾਥਿ ਲੇਤੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮਾ। ਭੂਠਾ ਕੁਰੁਤੁ ਮਪਤਿ ਅਰ
ਦਾਸੀ। ਜੀਉ ਪੰਥੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਹਾਸੀ। ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਮ ਬਾਰਿ ਕਤੇਰੇ। ਤੁਮ ਹੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਪਾਨੇਗੇ। ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਹਾ ਅੰਤੁ। ਓਚੇ ਤੇ ਓਚਾ ਭਗਵੰਤੁ। ਸਗਲ
ਸਮਗੀ ਤੁਮ ਹੋ ਸੁਰ ਧਾਰੀ। ਤੁਮ ਤੇ ਤੇਉ ਸੁਆਹੀ ਅਕਾਰੀ। ਤੁਮ ਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ
ਹੀ ਜਾਨੀ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰ ਬਾਨੀ॥
ਦੇ ਨ ਤਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇ

ਕੈਲ ਗਤਿ ਅਨ ਸੁਆਇ। ਨਾਨਕ ਕੁਰੁਤੁ ਸੀਤੁ ਏਥੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ॥
ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ। ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਰਾਹੀ ਬਿਖੋਇ ਗਵਾਵੈ॥
ਏਕ ਭੀਨ ਦੇਉ ਸਭੀ ਤਿ ਹੀ ਲੇਇ। ਤਓ ਮੁਕੁ ਕੁਰੁਤੁ ਕਰੇਇ। ਜਿ ਸੁਠਾ ਕੁਰਾਸਿ ਉਨਾ ਹੀ
ਚਾਹਾ। ਤਕ ਓਕੀ ਜੈ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਹਾ। ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ। ਸਰਬ ਸੁਖ
ਤਾ ਮਨਿ ਦੂਠਾ। ਜਿ ਸੁਜਨ ਅਪਨਾ ਤੁਕ ਮੁਮਨਾਇਆ। ਸਰਬ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਆ॥
ਅਗਨ ਤਸਾ ਤੁ ਅਪਨੀ ਦੇਹਾ ਸੀ। ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨ ਦਓ ਲਾਸੀ। ਅਪੁਨੀ ਅ
ਮਨ ਕਢੁ ਬਹੁ ਹੀ ਸਾਤੁ ਲੇਇ। ਅਹੀ ਅਨੀ ਮਨਿ ਹੋ ਸੁਕਰੇਇ। ਅਪਨੀ ਪਹਤੀ ਤੇ ਆ
ਪਹੀ ਪੈਵੈ। ਬਹੁ ਹੀ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸਵਾਸੁ ਨ ਪੈਵੈ। ਜਿ ਸਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿ ਸੁਆਹੀ ਹਾਖੇ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਹੀ ਆਮਾਨੈ ਮਾਥੈ। ਉਸ ਤੇ ਚਓ ਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਤਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸ
ਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇ ਅਕੇ ਪੇਤਾ। ਸਰਪ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ॥
ਬਿਰਖ ਕੀ ਦੁਇਆ ਸਿਓ ਹੰਗੁਲਾਵੈ। ਓਤ ਬਿਨ ਸੈਓ ਤੁਮ ਨਿਪ ਛੁਤਾਵੈ। ਜੇਦੀ ਸੈ
ਸੋਚਾ ਲਨ ਤਗੁ। ਲਪਟਿ ਹੀ ਓਤ ਤ ਅੰਧ ਅੰਧ ਗੁ। ਬਦਾਉ ਸਿਓ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹਾ। ਤ
ਕਓ ਤਾ ਬਿਨ ਆਵੈ ਕੇਹਾ। ਮਨ ਤ ਹੀ ਕੇਨਾ ਮਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਨਾ
ਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ॥ ੨॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕੁਟ ਬਸ ਬਾਇਆ। ਮਿਥਿਆ

ਤਉ ਮੇਅਮਤਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਹਜ ਜੋ ਬਨ ਧਨ ਮਾਲਾ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕੋ ਪਇਕਰਾ ਤਾ
 ਮਿਥਿਆ ਹਰਿਸ ਤੀ ਅਸਵ ਬਸਤਾ ਮਿਥਿਆ ਗੰਗ ਸੰਗੀ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿਤ ਸਤਾ ਮਿਥਿ
 ਆਧੋਤ ਮੋਤ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਆਪ ਸਭੁ ਪਰਿਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ਅਸਾਥਿ ਰੁਭਗ ਤਿਸਾ
 ਧਰੀ ਸਰਨਾ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਤਹਿ ਕੇਚਰਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸੁਵਨ ਪਰਨੰਦਾ ਸੁਨ
 ਹਿ ਮਿਥਿਆ ਤਸਤ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਤਿਹਤਾ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰਤਿ ਅਰੂਪ ਦਾ
 ਮਿਥਿਆ ਹਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨਸਵਾਦਾ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਰ ਕਉ ਧਾਵਤਾ ਮਿ
 ਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਤਾ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਤੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁਲੇ
 ਤਾ ਬਿਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ਸਫਲ ਦੇ ਤਨਕ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮ ਲਏ
 ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਹ ਜਾ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹਿ ਤੇ ਵਤ ਸੂਚਾ ਬਿਰਥਾ ਮਾਇਨਾਤ
 ਨ ਅੰਧਾ ਮੁਖਿਆ ਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਹੰਧਾ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਨਹੈ ਨਿਬਿਥ ਬਿਤਾਇ ਮੇ
 ਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਥੈ ਸਭ ਕਾਮਾ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇਨੀ
 ਹਰਬ ਦਾਮਾ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇਜਨ ਜਿਉ ਘਟਿ ਬਾਸਿਓ ਤਹਿ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਾਲਿ ਬ
 ਲਿ ਜਾਉ ॥ ਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤਾ ਮਨਿ ਨਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖ ਤੁਹੰਦ
 ਲਾਵਤਾ ਜਾਨਨ ਤਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨਾ ਬਾਤਹਿ ਭੇਖਨ ਕਾਤੂ ਭੀਨਾ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ
 ਆਪਿਨ ਕਹੈ ਅਵਤ ਜਵਤ ਜਨ ਮੇਮਹੈ ਜਿਸ ਕੈ ਅਤਹਿ ਬਸੈ ਨਿਹੰਕਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀ
 ਖਤਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥ ਕਰ
 ਉਥੇ ਨਤੀ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ਅਪਨ ਕੀ ਆਪ ਤਿਸਾਨੈ ਆਪ ਤਿ ਆਪ ਆਪਿ
 ਕਰਤ ਨਿਬੇਗਾ ਕਿਸੈ ਦੂਹਿ ਜਨਾ ਵਤ ਕਿਸੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਤ ਨੇਗਾ ਉਪਾਵਸਿ ਆਨ ਪਸਗਲ
 ਤੇਹਤਾ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਅਤਮ ਕੀ ਹਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਬਾ
 ਨ ਬਨੰਤ ਹਿਹ ਤਿ ਆਸੁ ਮਾਇ ਸੋਸੇ ਵਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ
 ਤਹੀ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਾਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਤ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਅਤੰ ਮੇਵਾ ਨਾਨ

ਕਪੁਤਸਰਦਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਗਰਦੇਵਾ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛਤੀਤਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਤਿ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕਓਰਖੁਮਨਮਾਤਿ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਤਨਿ
ਲਾਵਤਿ॥ ਤਿਸਕਓਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਤਿ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਤਿਸੁਖਮੰਦ
ਗੀ॥ ਤਿਸਤਿਧਿਆਏਸਦਾਮਨਅੰਦਰੀ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗੀਸੁਖਿਬਸਨਾ॥ ਅਠ
ਪਤਰਸਿਮਰਤੁਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗੰਗਸੰਭਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐ
ਧਿਆਵਨਜੋਗਾ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਹੁਚਾਵਤਿ॥ ਤਿਸਤਿਤਿਅੰਗੀਕਤ
ਅਵਹਲੁਭਾਵਤਿ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਵੀਜੈ॥ ਮਨਅਠਪਤਰਤਾਕਾਜਸੁ
ਗਵੀਜੈ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਧੁਸੁਭਕੋਓਮਨੈ॥ ਮੁਖਿਤਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ ਜਿਤਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਤੇਰੋਹਤਾਧਰਮੁ॥ ਮਨਸਦਾਧਿਆਈਕੇਵਲਪਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦ
ਗਤਮਾਨੁਪਾਵਤਿ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਤਿ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਕੰ
ਚਨਦੇਤੀ॥ ਲਿਵਲਾਵਤੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਤੀ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਹਤਤਾਮ
ਨਸੁਖਪਾਵਤਿ॥ ਤਰੀਤਰੀਜਸੁਕਤਤਾ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਢਿਦੁਢਾਰੇ॥ ਮਨ
ਸਗੀਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਕੋ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਧੁਕੋਨਪਤੁਚੇ॥ ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿ
ਮਹਤੁਪ੍ਰਭਓਚੇ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦੁਲਭਦੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਤਾ॥
ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਅਭੂਖਨਪਤਿਗੀਜੈ॥ ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਓਅਲਸੁਕੀਜੈ॥ ਜਿਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸਵਤਸਤਿਅਸਵਾਹੀ॥ ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਓਕਬਤੁਨਬਿਸਾਹੀ॥ ਜਿਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ॥ ਹਾਥਪਰੇਏਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਬਨ
ਤਬਨਾਈ॥ ਓਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਤਿਧਿਆਈ॥ ਤਿਸਤਿਧਿਆਈਜੋਏਕਅਲ
ਖੈ॥ ਈਤਓਤਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਤਿਪੁੰਨਬਹੁਦਨਾ॥ ਮਨਅਠ
ਪਤਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨਾ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਧੁਅਚਾਰਬਿਓਤਹੀ॥ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਓ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਹੀ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਹੁਪਾ॥ ਸੋਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤੁਸਦਾਅਨੁਪਾ॥

ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਹੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ। ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਦਿ ਨ੍ਰਾਤਿ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ
ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਏ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੋਏ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਾਏ ਕਰਨਾਨਾਦ। ਜਿ
ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਾਏ ਬਿਸਮਾਦਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਖ ਸੁਭੇ ਬਸਨਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਸ ਤਕਰਾਰ ਲਾਏ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਨ ਫਲ
ਹੀ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹੀ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੁਭੇ ਜਿਸ ਮਾਏ ਹੀ। ਐ
ਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿ ਅਗੈ ਅਵਰ ਕਤ ਲਗਾਤਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਾਤਾ। ਜਿਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰੀ। ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਮਨਾਤੁ ਬਿਸਾਰੀ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ
ਹਾਪਰਤਾ ਪ੍ਰਾ। ਹੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਰੋਕਾਰ ਜਪੁ ਹੋ। ਤਿਸਾਏ
ਜਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਤਜੁ ਹੋ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹੀ ਸਾਚਾ। ਹੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਹਾਚਾ।
ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ। ਆਪਿ ਜਪਾਏ
ਜਪੈ ਸੋਨਾਉ। ਆਪਿ ਗਵਾਏ ਸੁਹੀ ਗੁਨ ਗਾਉ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਧਾਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਪ੍ਰ
ਭ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਾ। ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ। ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ
ਤਿਉ ਤਮ ਹੋਇ। ਸਹ ਬਨਿ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੀ ਮਇਆ। ਆਪੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨ ਟੁਲਾਇਆ।
ਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁਲਾਵਹੁ ਤਿ ਤੁਲਗਾਏ ਹੀ ਨਾਥਾ। ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਟਾਥਾ।

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ। ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁਖੁ ਕਰਤ ਹੋਇ। ਸੁਨਿ ਮੀ
ਤਾਨਾ ਕਉ ਬਿਨ ਵੰਤਾ। ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰ ਜਕਥਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਮੁਖ ਭੂਜ ਲਹੇਤਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਏ ਅਭਿਮਾਨ।
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗੀਆਨਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਗਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤਾ ਨਿ
ਬੇਗਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਰਤਨਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਭੂਪ ਹੀ ਜਤਨਾ। ਸਾਧ ਕੀ ਮ
ਹਿਮਾਵਰ ਨੈਕ ਭ੍ਰਮ ਪ੍ਰਾਨੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰ ਫੁਲੈ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹੀ ਬਸਿ ਪੰਚਾ।

ਸਾਧਸੰਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਭੰਚਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਤੇਏ ਸੁਭਕੀਰੇਨਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਮਨੋਤਰਏ
ਨਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਕ ਤਤੁੰਧਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗੀ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਮਾ
ਉਭਾਤੇਭਿੰਨਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਨਕ ਪ੍ਰਭਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮਰਿ
ਤਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਮਤਾਪੁਨੀਤਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਕਿਸਿ ਉਨਤੀ ਬੈਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਬੀ
ਗਾਧੇਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਤੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾ
ਤੀ ਤਉ ਤਾਪੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਤਜੈ ਸੁਭਾਪੁ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਤੀ ਨਾਨਕ
ਸਾਧਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿਆਈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਕ ਬਤੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗੀ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਏ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਅਜਰੁ ਸਭੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ
ਬਸੈ ਬਾਨਿਓਚੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਮਤਲਿ ਪਤੁਚੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮਾ
ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਕੇਵਲ ਪਾਹੁ ਭੁਤਮਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੈ
ਕਰ ਬਾਨਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਸੁਭ ਕਲਓਧਾਗੈ ਸਾਧਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾ
ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਸੇਧਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿ ਸੁਧਨ ਤੇ ਸੁਭ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗੀ ਧਰਮ ਗਾਉ
ਕੇ ਸੇਵਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਸੁਬ ਬਾਨ ਗੰਮੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਸਫਲ ਜਨੰਮ
ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਤੀ ਕਠੁ ਪਾਲਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਤੇਤਨੀ ਤਾਲਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਕਲੁ
ਖਤ ਤੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਰੁ ਪਹੁਤੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਣੀ ਤਉ ਤਾਸੁ ਤੇਲਾ ਸਾਧਸੰ
ਗੀ ਬਿਦੁਰਤ ਤਹਿ ਮੇਲਾ ਜੇਓਵੈ ਸੇਭੀ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ
ਪਾਹੁ ਭੁਤਮਾ ਸਾਧਕੈ ਦਬਸੈ ਨਾਨਕ ਓਧਾਗੈ ਸਾਧਸੁਨਿ ਰਸੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਸੁਨਓ
ਭੀਨਾਭਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਤਹਿ ਕੇਗਨ ਗਾਭਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਨਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ਸਾਧਸੰਗੀ ਸ
ਪਹਾਨਿ ਸਤਰੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ਡੀਠਾ
ਸਾਧਸੰਗੀ ਭਏ ਆਗੀ ਆਕਾਹੀ ਸਾਧਸੰਗੀ ਗਤਿ ਭਈ ਤਮਾਹੀ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ ਮ

ਏਸਭਿਰੋਗਾਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸੰਜੋਗਾ॥ ਸਾਧਕੀਮਤਿਮਾਥੇਦਨਜਨਨਿ॥
 ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ॥ ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਤੁਗੁਣਤੇਦੂਹਿ॥ ਸਾਧਕੀਉ
 ਪਮਾਹਤੀਭਰਪੂਹਿ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹਿਅੰਤੁ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਏਅੰਤੁ॥
 ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੁਚਤੇਮੁਚੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧ
 ਬਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁ
 ਬਿਸਾਚਾਸੋਇ॥ ਅਵਰੁਨਪੇਖੇਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਉਤਲਫੁਲਬੂਤਮਹੀ
 ਅਨਹਿਉਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪਾ॥ ਜੈਸੇਜਲ
 ਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਸਦਾਨਿਰਦੇਖਾ॥ ਜੈਸੇਸੂਰਸਰਬਰਭਸੋਖਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨੀ॥ ਜੈਸੇਰਾਜਹੰਕਰਭਲਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਨੀਕੈਧੀਰਜਏਕਾ॥ ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਭੁਖੈਦੈਕੋਭੁਚੰਦਨਲੇਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ
 ਨੀਕਾਉਤੇਗੁਨਾਭੁ॥ ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਰਾਸੁਤਜਸੁਭਾਭੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ
 ਹਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥ ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕੈਮਨਿਉਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜੈ
 ਸੇਧਰਭੁਪਰਿਆਕਾਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸੁਤ੍ਰਸਮਾਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕੈਨਾ
 ਤੀਅਭਿਮਾਨ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਉਚਤੇਉਚਾ॥ ਮਨਿਅਪਨੇਏਸਭਤੇਨੀਚਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਨੀਸੇਜਨਭਏ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਸਗਲਕੀ
 ਹਨਿ॥ ਅਤਮਹਸੁਬ੍ਰਹਮਾਨੀਚੀਨਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕੀਸਭਭੁਪਰਿਮਤਿਆ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਤੇਕਫੁਬ੍ਰਹਮਾਨੀਭਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ
 ਅਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗੀਆ॥ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਨੀ
 ਕਾਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਏਕਭੁਪਰਿਆਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕਾਨਤੀ
 ਬਿਨਾਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀਪਰਭੁਪਕਾਰਭਮਾਤਾ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੈ ਨਾਤੀ ਧੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਲੇਧਾ ਵਤ ਧੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ
ਕੈ ਤੇਇ ਸੁਭਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਸੁਭਲ ਭਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਸੰਗੀ ਸੰਗਲ ਭੁਧਾ
ਗਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਜੇਧੇ ਸੰਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੈ ਏ ਕੈ ਗੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਅਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ
ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਅਤ ਬੁਧਿ
ਭਿਆਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੈ ਪਰਿਸਦਾ ਅੰ
ਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਸੁਖ ਸਤ ਜਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾਨਤੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਏਕ ਸੰਗੀ ਤੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ
ਕੈ ਤੇਇ ਅਚੰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾਨਿਰ ਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਜਿ ਸੁਕਰੈ ਪੁਤ੍ਰ
ਆਪੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਬਡਾ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡ ਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਭੁਭਲਿ ਭਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਭੁਭੋ ਜਾਤਿ
ਮੇਸੁਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੀ ਕੀਮ
ਤੀਨਾਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੈ ਸੰਗਲ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਨੈ ਭੇਦੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਭੁਭ ਸਦਾ ਅਦੇਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਕਾ ਬਿਅਨ ਜਾਤਿ ਅਧਾਰਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਸਹ ਬਕਾਠ ਕਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਾ ਅਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਭੁਭ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਸੁਭ ਸਿਸਟੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਅਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨਤੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜਗਤ ਜੀਅ ਕਾ
ਦਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਪੂਰਨ ਪੂਰ ਖੁਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਮਨਾ ਬਾਕਾਨਾਭਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਸੁਭ ਭੁਭ ਪਰਿਤਾਭਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕਾ ਸੰਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਅਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ

ਓਹਿਧਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ। ਸਰਬਸੇਖੇ

ਖੈਭਗਵਾਨੁ। ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਕਰਨਮਸਕਰੈ। ਨਾਨਕਓਤੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸ
ਤਰੈ॥

ਮਿਥਿਆਨਾਹਿਰਸਨਾਪਰਸਾਮਨਮਾਤਪ੍ਰੀਤਿਨੰਗ

ਨਦਰਸਾ। ਪਰਤਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇੜਾ। ਸਾਧਕੀਟਲਸੰਤਸੰਗਿਏਤਾ। ਕਰਨਨਸੁਨੈ
ਕਾਤੂਕੀਨਿੰਦਾ। ਸਭਤੇਜਨੈਆਪਸਕਓਮੰਦਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹੈ॥
ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਹੈ। ਇੰਦ੍ਰਿਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਹਤਾ। ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧਕੋ
ਐਸਾਅਪਰਸਾ॥ ਐਸੋਸੋਜਿਸੁਭੁਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਬਿਸਨਕੀਮਾਓਆਤੇਓਓ
ਭਿੰਨ। ਕਰਮਕਰਤਓਵੈਨਿਤਕਰਮਾ। ਤਿਸੁਐਸੋਕਨਿਹਮਲਪਰਮਾ। ਕਾਤੂਠਲ
ਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਏ। ਕੇਵਲਭਗਤਿਕਰਿਤਨਸੰਗਿਹਾਏ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮ
ਹਨਗੋਪਾਲਾ। ਸਭਭੁਪਰਿਓਵਤਕਿਰਪਾਲਾ। ਆਪਿਦ੍ਰਿਜੈਅਵਰਤਨਾਮੁਜਪਾਏ।
ਨਾਨਕਓਤੁਐਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ॥ ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾਂਗ੍ਰਾ। ਸਗ
ਲਤਿਅਗੈਦੁਸਟਕਾਂਗ੍ਰਾ। ਮਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭਰਮਾ। ਕਹਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਮਲੁਖੇਵੈ। ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਭੂਤਮਓਵੈ। ਭਗਵੰਤਕੀ
ਟਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ। ਮਨੁਤਨੁਅਹੋਪੈਬਿਸਨਪਹੀਤਿ। ਤਹਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾ
ਵੈ। ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਓਪਾਵੈ॥ ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੇਮਨੁਪਰਬੋਧੈ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਹਿਸੋਧੈ। ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਹੁਰਸੁਪਾਵੈ। ਓਸੁਪੰਡਿਤਕੋਓਪਦੇਸਿਜ
ਗੁਜਾਵੈ। ਤਹਿਕੀਕਥਾਹਰਦੈਬਸਾਵੈ। ਸੋਪੰਡਿਤੁਠਹਿਜੋਨਿਨਆਵੈ। ਬੇਦਪੁ
ਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲਾ। ਸੁਖਮਮਹਿਜਨੈਅਸਬੂਲਾ। ਚਤੁਵਰਨਾਕਓਦੇਓਪ
ਦੇਸੁ। ਨਾਨਕਓਸੁਪੰਡਿਤਕਓਸਦਾਅਦੇਸੁ॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਹੀਆਨਾਚ
ਤੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੈਕਓਨਾਮੁ। ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਓਓ। ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁ
ਕੋਓ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਓਹਧਰੈ॥ ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਘਦਪਾਥਕਓਤਹੈ। ਸਰਬ

ਗੋਗਾ ਅਓਖ ਦੁਨਾਮਾ। ਕਾਲਿਆ ਦੁਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮਾ। ਕਾਤੂਰੁ ਗਤਿ ਕੋ ਤੇਨ
ਪਾਣੀ ਐਧਰ ਮੀ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੀ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਮਨ
ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ। ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਮ ਦਾਸੁ। ਅਤਮ ਗਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਦਹੀ
ਆਇਆ। ਦਾਸ ਦਸੰਤ ਦਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ। ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ॥
ਸੇਦਾ ਸੁਦਗੁਣ ਪਰ ਵਨੁ। ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਓ ਆਪਿ ਕਰ ਪਾਕੋ। ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਓ
ਸਭ ਸੋਈ ਪੈਗੇ। ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਅਤਮ ਓਦਾਸੁ। ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗਾਮ ਦਾਸੁ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗੀ ਆ ਅਤਮ ਓਤਾਵੈ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਭਿਕੁ ਰਾਵੈ। ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ
ਓਸੁ ਸੋਗੁ। ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਤਨ ਹੀ ਬਿਓਗੁ। ਤੈਸਾ ਸਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਓਸੁ ਮਾਟੀ। ਤੈਸਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ। ਤੈਸਾ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਹਜਾਨੁ। ਜਿ
ਵਰਤਾਇ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ। ਨਾਨਕ ਓਤੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਮਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਢਾ। ਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁਪਹਿ ਗਾਏ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਠਾਢਾ। ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੇ
ਗੁ। ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਓਗੁ। ਪਸਰਿ ਓ ਆਪਿ ਓਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ। ਲਖੇ ਨ ਜਾ
ਹਿ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਗੰਗਾ। ਜਿਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸਾ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਭਿਨਾ
ਸਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਤਾਲਾ॥

ਸੋਭੇ। ਓਸਤ ਤਿਕਹਾਤਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁਨ ਪਾਵਹਾ। ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿਰਚੀ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕਈ ਕੋਇ ਓਏ ਪ੍ਰਜਾਹੀ। ਕਈ
ਕੋਇ ਆਚਾਰ ਬਿਓਹਾਹੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਬਨ ਭੁਮਿ ਓਦਾ
ਸੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਬੇਦ ਕੇ ਸੋਤੇ। ਕਈ ਕੋਇ ਤਪੀ ਸੁਹੰਤੇ। ਕਈ ਕੋਇ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ
ਧਰਾਹੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਕਾਬਿਕਾ ਬਿਬੀ ਚਰਾਹੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹੀ॥
ਨਾਨਕ ਰਚੇ ਕਾ ਅੰਤੁਨ ਪਾਵਹੀ॥ ਕਈ ਕੋਇ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਅੰਧ ਅ
ਗੀਆਨੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਕਰਪਨ ਕਠੇਗਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਅਭਿਗਾ ਅਤਮ ਨਿਕੋਗਾ। ਕਈ

ਕੋਇ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਠਹਿਰਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਪਰਦੁਖ ਨ ਕਰਹਿ। ਕਈ ਕੋਇ ਮਾਓ
 ਸਮਝਾਇ। ਕਈ ਕੋਇ ਪਰਦੇ ਸਭੁ ਮਾਓ। ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾ
 ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜੈ ਕਰਤਾਰ ਚਾਨਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ। ਕਈ ਕੋਇ
 ਹਾਜੇਰ ਸਭੋਗੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਪੰਖੀ ਸਹ ਪਭੁ ਪਾਏ। ਕਈ ਕੋਇ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖੀ
 ਪਜਾਏ। ॥ ਕਈ ਕੋਇ ਪਵਦ ਪਾਦੀ ਬੈਸੰਤਰ। ਕਈ ਕੋਇ ਦੇ ਸਭੁ ਮੰਡਲਾ
 ਕਈ ਕੋਇ ਸਸੀ ਅਰ ਸੁਹਾਨ ਖੜਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਦੇ ਵਦਾਨ ਵਧਿੰਦੁ ਸਿਰਿ ਛੜਾ। ਸਗ
 ਲ ਸਮਝੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਏ। ਕਈ
 ਕੋਇ ਹਾਜ ਸਤਾ ਮਸ ਸਤਕਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ। ਕਈ
 ਕੋਇ ਕੀ ਏਹ ਤਨ ਸਮੁੰਦਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਕੀ ਏ ਚਿਹਾਜੀ
 ਵੇ। ਕਈ ਕੋਇ ਗੀਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਹਨ ਬੀਟੇ। ਕਈ ਕੋਇ ਜਖ ਕਿੰਨ ਹਾਥ ਸਾਚਾ। ਕਈ
 ਕੋਇ ਭੂਤ ਖੇਤ ਸੁਕਹ ਮਿਹਾ ਚ। ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭ ਤੂ ਤੇ ਦੂਰੀ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਖ
 ਤਹਿ ਆਭੁ ਪ੍ਰੀਤ। ॥ ਕਈ ਕੋਇ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਨਰਕ ਸੁਹਾਨੀ ਵਾ
 ਸੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਜਨਮ ਤਿਜੀ ਵਹਿ ਮਹਿ। ਕਈ ਕੋਇ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਠਿਹਿ। ਕਈ ਕੋਇ ਬੈਠ
 ਤਹਿ ਖਾਇ। ਕਈ ਕੋਇ ਘਾਲਿ ਭਰਿ ਪਾਇ। ਕਈ ਕੋਇ ਕੀ ਏ ਪਨ ਵੰਤਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਮਾ
 ਓ ਆਮ ਤਿਚੰਤਾ। ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਵਤ ਤਤੁ ਤਹਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਤਾਏ। ਕਈ
 ਕੋਇ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨ ਲਿਵ ਲਾਗੀ। ਕਈ ਕੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤਾ। ਆਤਮ
 ਮਹਿ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੰਤਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸਾ। ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਬਿਨਾਸਾ। ਕਈ ਕੋਇ ਮਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾ। ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗਾ। ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਏ ਆਪਿ
 ਸੁਖ ਸੰਨ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਪਨਿ ਪੰਨੀ। ॥ ਕਈ ਕੋਇ ਖਾਦੀ ਅਹੁ ਖੰਡ। ਕਈ ਕੋਇ ਅ
 ਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ। ਕਈ ਕੋਇ ਤੇ ਅਵਤਾਰ। ਕਈ ਜੁਗ ਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ। ਕਈ ਬਾਹ ਪਸ
 ਰਿਓ ਪਸਾਰ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੁ ਏਕੰਕਾਰ। ਕਈ ਕੋਇ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਤੀ। ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਤੇ ਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾ

ਇਸਮਾਤਿ। ਤਕਾ ਅੰਤੁਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ। ਕਣੀ ਕੋਇ ਪਾਹੁ
ਤਮ ਕੇਦਾਸਾ। ਤਿਨ ਤੋ ਵਤ ਆਤਮ ਪਹਗਾਸਾ। ਕਣੀ ਕੋਇ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ। ਸਦਾ ਨਿਤ ਹੀ ਤੇ ਕੋ
ਨੇੜੇ। ਕਣੀ ਕੋਇ ਨਾਮ ਹਸੁ ਪਵਿਤਿ। ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਿਤਿ। ਕਣੀ ਕੋਇ ਨਾਮ
ਗੁਨ ਗਾਵਿਤਿ। ਆਤਮ ਹਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਿਤਿ। ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਏ।
ਨਾਨਕ ਉਪਰ ਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ। ਕਰਦ ਕਾਰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕੁਏ ਦੁ

ਸਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਤਹੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ।
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰੈ ਜੋਗ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੀ ਤੋਗ। ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਤਹਾ
ਅੰਤੁਨ ਹੀ ਕੇ ਦੁਪਾਹਾਵਾਗਾ। ਤੁਕ ਮੇਧਾਹਿ ਅਧਾਰ ਹਾਵੈ। ਤੁਕ ਮੇਭੁ ਪਜੈ ਤੁਕ ਮਿ
ਸਮਾਵੈ। ਤੁਕ ਮੇਭੁ ਚਨੀ ਚ ਬਿਭੁ ਤਹਾ। ਤੁਕ ਮੇ ਅਨਿਕ ਗੰਗਾ ਪਹਕਾਗ। ਕਹਿ ਕਹਿ ਦੇਖੈ
ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ। ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿਤਿ ਆਸਮਾਈ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖਗ
ਤਿਪਾਵੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਪਾਥਰ ਤਹਾਵੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤਹਾਖੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਹੀਗੁਣ ਭਾਖੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਪਤਿ ਤਉ ਧਾਏ। ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਰੈ। ਦੁ
ਹਾਸਿਹਿ ਆਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ। ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤੁਨ ਜਾਮੀ। ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾ
ਵੈ। ਨਾਨਕ ਦਿਸਹੀ ਅਵਰੁਨ ਆਵੈ। ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇਕਿ ਆਉਤਿ ਆਵੈ। ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੀ ਕਰਾਵੈ। ਇਸ ਕੋ ਤਾਥਿ ਤਉ ਤਾਸੁ ਭੁਕਿ ਢੁਲੇਇ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੀ ਕ
ਹੈਇ। ਅਨਜਨ ਤ ਬਿਖਿ ਆਮਹਿ ਚੈ। ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ। ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ
ਦੁਹਦਿ ਸਿਧਾਵੈ। ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਚਾਹੈ ਕੁੰਟਹਿ ਹੀ ਆਵੈ। ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਜਿ ਸੁਆਪਨੀ
ਭਗਤਿ ਦੇਇ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਲੇਇ। ਬਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਹਾਜਾ ਪਾ
ਹਬੁ ਤਮਗਹੀ ਬਨਿਵਾਜਾ। ਜਾਕਦਿ ਸਹਿ ਕਢੂਨ ਆਵੈ। ਤਿਸੁ ਤਤ ਕਾਲ ਦੁਹਦਿ ਸਪ੍ਰ
ਗਾਵੈ। ਜਾਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ। ਤਕਾਲੇ ਖਾਨਗੈ ਜਗਦੀਸਾ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸ
ਭਤਿ ਸਕੀਹਾਸੀ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਪ੍ਰਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਅਪਨੀ ਬਦਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ।

ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦੇਖ ਬਡਾਈ।। ਐਸਕਾ ਬਲੁ ਨਾਤੀ ਏ ਸੁਤਾਥਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੁਖ
ਕੋਨਾਥਾ। ਆਗੀ ਆਕਾਸੀ ਬਖੁਰਾਜੀਓ। ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਬੀਓ। ਕਬ ਭੁਓਂ
ਨੀਚ ਮਤਿ ਬਸੈ। ਕਬ ਭੁਏਗਾ ਤਰਖੰਗੀ ਤਸੈ। ਕਬ ਭੂਨਿੰਦ ਚੰਦ ਬਿਓਤਾਗ। ਕਬ ਭੁ
ਓਂ ਭਾਕਾਸ ਪੈ ਆਲਾ। ਕਬ ਭੁਏਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਗ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਦੁ ਤਾਗ।
ਕਬ ਭੂਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬੁਭਾਤਿ। ਕਬ ਭੁਏਰੈ ਤੈਦਿ ਨੁਗਾਤਿ। ਕਬ ਭੁਮਤ ਕੋਧ
ਬਿਕਰਾਲਾ। ਕਬ ਭੁਸਰ ਬਕੀ ਤੇਤਰ ਵਾਲਾ। ਕਬ ਭੂਤੋਇ ਬੈਠੈ ਬਡਾਜਾ। ਕਬ
ਭੁਏ ਖਾਹੀ ਨੀਚ ਕਾਸਾਜਾ। ਕਬ ਭੁਅਪਕੀਰਤਿ ਮਤਿ ਆਵੈ। ਕਬ ਭੁਭਲਾ ਭਲਾ
ਕੈਤਵੈ। ਜਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਗਏ ਤਿਵਹੀਰੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਰੈ।। ਕਬ
ਭੂਤੋਇ ਪੰਡਿਤ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ। ਕਬ ਭੁਮੇਨਿ ਧਾਹੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨਾ। ਕਬ ਭੁਤਟ ਤਰਿ
ਬਾਇਸਨਾ। ਕਬ ਭੁਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ। ਕਬ ਭੁਕੀਟ ਤਸਤਿ ਪਤੰਗੀ
ਇਜੀਆ। ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ। ਨਾਨਕੁ ਪਾਜਿਓ ਸੁਗੀਦਿ ਖਾਵੈ। ਜਿ
ਓ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਚਾਵੈ। ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਤੋਇ। ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ
ਕਬ ਭੁਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਏਤੁ ਪਾਵੈ। ਓ ਸੁਖਾਨ ਤੇ ਬੁਧਿ ਨ ਆਵੈ। ਅੰਤਰਿ ਤੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰ
ਗਾਸਾ। ਓ ਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾਨੀ ਬਿਨਾਸਾ। ਮਨ ਤਨਾ ਮਿਰਤੇ ਏ ਕਰੰਗੀ। ਸਦਾ ਬਸਤਿ ਪਾ
ਰਬੁ ਤਮ ਕੈ ਸੰਗੀ। ਜਿਓ ਜਲ ਮਤਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ। ਤਿਓ ਜੋਤਿ ਸੰਗੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ।
ਮਿਟਿ ਗਏਗ ਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮਾ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦਕੁ ਰਖਾਨਾ।
ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ। ਬਡੇ ਬਡੇ ਅੰਤਰਾਹੀ ਆਨ ਕਗਰ ਬਿਗਲੇ।
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਸੋਨਰ ਕਪਾਤੀ ਤੇਵਤ ਸੁਆਨੁ। ਜੋ
ਜਾਨੈ ਮੈਜੋ ਬਨਵੰਤੁ। ਸੋ ਤੇਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾਜੰਤੁ। ਆਪ ਸਕਓ ਕਰਮ ਵੰਤੁ ਕਰਤਾਵੀ। ਜ
ਨਾਮ ਮੈ ਬੁਭੁਜੀ ਨਿਭੁ ਮਾਵੈ। ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ। ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ। ਕ
ਰਿਕਿਰ ਪਾਜਿ ਸਕੈ ਤੈਰੈ ਗਹੀ ਬੀ ਬਸਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਈਤਾ ਮੁਕਤੁ ਅਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ।

ਧਨਵੰਤਾਉਕਰੀਗਰਬੰਦੈ। ਤਿਦਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ। ਬਹੁਲਸਕਰਮਾ
ਪੁਖਭੁਪਰਿਕਰੇਆਸਾ। ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਉਏਬਿਨਾਸਾ। ਸਭਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰ
ਭਾ। ਬਿਨਮਹਿਉਏਜਾਇਭਸਮੰਤੁ। ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਅਤੰਕਾਰੀ। ਧਰਮਹਾਇਤਿਸੁ
ਕਰੇਖੁਆਗੀ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਦੈਅਭਿਮਾਨੁ। ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਸਤਪਰਵਾਨੁ ॥
ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਤਓਧਰੈ। ਸੁਮੁਖਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੈ। ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਤੰ
ਕਾਰ। ਨਰਕਸੁਗੰਠਿਹਿਠਿਹਿਅਵਤਾਰਾ। ਅਨਿਕਜਤਨਕਰੈਅਤਮਨਤੀਦਵੈ। ਤਕਿਦ
ਗਤਕਪੁਕੈਸੇਗਵੈ। ਆਪਸਕਭਜੋਭਲਾਕਰਤਵੈ। ਤਿਸਤਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ।
ਸਬਕਰਿਹੈਨਜਕਾਮਨੁਉਏ। ਕਪੁਨਾਨਕਤਕਰਿਨਿਰਮਲਸੋਏ। ਜਬਲਗੁਜਾਨੈ
ਮੁਏਤਕਢੁਉਏ। ਤਬਏਸਕਭਸੁਖਨਾਤੀਕੋਏ। ਜਬਏਤਜਾਨੈਮੈਕਛੁਕਰਤਾ।
ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਠਿਹਤਾ। ਜਬਧਰੈਕੋਭੁਬੈਹੀਮੀਤੁ। ਤਬਲਗੁਨਿਤਚ
ਨਾਤੀਚੀਤੁ। ਜਬਲਗੁਮੋਤਮਗਨਸੰਗਿਮਾਏਸਾ। ਤਬਲਗੁਧਰਮਹਾਇਦੇਏਸ
ਸਾਇਸਾ। ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਤੁਟੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਤਓਢੁਟੈ। ਸਤਸ
ਭਟੇਲਖਕਭਭੁਠਿਧਾਵੈ। ਤਿਪਤਿਨਆਵੈਮਾਏਆਪਛੈਧਾਵੈ। ਅਨਿਕਭੋਗਾਬਿ
ਖਆਕੇਕਰੈ। ਨਤਤਿਪਤਾਵੈਖਾਧਖਾਧਿਮਰੈ। ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਤੀਕੋਭੁਗਜੈ। ਸੁਪ
ਮਨੋਰਥਬਿਬੇਸਭਕਾਜੈ। ਨਾਮਹੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਉਏ। ਬਡਭਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿ
ਉਏ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ। ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਤਹਿਜਾਪਿ। ਕਰਨਕ
ਰਾਵਨਕਰੈਤਹੁ। ਏਸਕੈਤਾਬਿਕਤਾਬੀਚਹੁ। ਜੈਸਾਦਿਸਦਿਕਰੋਤੈਸਾਉਏ। ਆ
ਪਿਆਪਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਏ। ਜੋਕਿਢੁਕੀਨਿਸੁਅਪਨੈਹੰਗੀ। ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਤੁਕੈ
ਹੰਗੀ। ਬੁਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕਾ। ਆਪਹਿਏਕਆਪਹਿਅਨੇਕਾ। ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਆਵੈ
ਜਾਏ। ਨਾਨਕਸਦਤੀਹਤਿਅਸਮਾਏ। ਆਪਿਭੁਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ। ਆ
ਪਿਭੁਆਸਭਕੈਤਾਬਿ। ਆਪਕੀਨਿਆਪਨਬਿਸਥਾਹੁ। ਸਭਕਢੁਭੁਸਕਾਭੁ

ਕਰਨੈ ਤਗਾਉ ਸਤੇ ਭਿੰਨ ਕਤ ਉਕਿਛੁ ਤੇਇ। ਬਾਨ ਬੰਨ ਤਹਿ ਏਕੈ ਸੋਇ। ਅਪੁਨੇ ਚਰਿਤ
ਆਖਿ ਕਰੈ ਤਗਾਉ ਕਉਤ ਕਰੈ ਹੰਗ ਅਪਾਗ। ਮਨ ਮਹਿ ਆਖਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ।
ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਨ ਜਾਇ। ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਆਮੀ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਕਿਨੈ ਵਖਿ ਆਨੀ। ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ। ਕਿਹੈ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ। ਭ
ਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਗੁ ਪਾ। ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੁਪਾਨੀ ਹਮਲਨਿ ਹਮਲਨਿ ਹਮ
ਲ ਤੇਗੀ ਬਾਦੀ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਨੀ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀ
ਤਾ। ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਜਨੁ ਪਰੇਸੇਜ

ਨਉ ਪਰਨ ਤਗਾਉ ਸੰਤ ਕੀਨਿ ਦਾਨਾ ਕਾ ਬਤੁਰਿ ਬਤੁਰਿ ਅਵਤਾਰਾ।
ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਆਹ ਜਾਪੈ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨ ਹੀ ਛੁਟੈ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ
ਸੁਖ ਸੁਖੁ ਜਾਇ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਮਤਿ ਤੇਇ ਮਲੀ
ਨਾ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨਾ। ਸੰਤ ਕੇ ਤੇ ਕਉਰ ਕੇ ਨ ਕੋਇ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਬਾ
ਨ ਨੁ ਸਟੁ ਤੇਇ। ਸੰਤ ਕੇ ਪਾਲਕਿ ਪਾਜੇ ਕੋ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗੀਨਿ ਦੁਕੁ ਭੀ ਤੋਗੇ। ਸੰ
ਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਕਾਗਜਿ ਭੁਲਵੈ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਸ
ਹ ਪਾਜੇ ਨਿ ਪਾਇ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤਿਗੁ ਦੁਜੈ ਨਿ ਰਿਹਾਇ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤਿਸਾ
ਮਹਿ ਜਲੈ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਸੁਖੁ ਕੇ ਫਲੈ। ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤੇਜੁ ਸੁਖੁ ਜਾਇ। ਸੰਤ ਕੈ
ਦੁਖ ਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ। ਸੰਤ ਕੇ ਖੀਕਾ ਬਾਉ ਕੇ ਨਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਉਇ
ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਇ। ਸੰਤ ਕਾਨਿ ਦੁਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ। ਸੰਤ ਕਾਨਿ ਦੁਕੁ ਬਿਨੁਟਿ
ਕਨੁ ਪਾਈ। ਸੰਤ ਕਾਨਿ ਦੁਕੁ ਮਹਾ ਤਤਿ ਆਗਾ। ਸੰਤ ਕਾਨਿ ਦੁਕੁ ਪਰ ਮੇਸੁ ਮੇਸੁ
ਸੰਤ ਕਾਨਿ ਦੁਕੁ ਜਤ ਤੇ ਹੀਨਾ। ਸੰਤ ਕਾਨਿ ਦੁਕੁ ਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨਾ। ਸੰਤ ਕੇਨਿ ਦੁ
ਕਉ ਸਹ ਬਹੋਗਾ। ਸੰਤ ਕੇਨਿ ਦੁਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗਾ। ਸੰਤ ਕੀਨਿ ਦਾਦੇ ਖਮਤਿ ਦੋ
ਖਾ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਉ ਸਕਾਭੀ ਤੇਇ ਮੇਖਾ। ਸੰਤ ਕਾਦੇ ਖੀ ਸਦਾ ਅਪ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾਨੀ ਮਿਤਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਭਾਨੁ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸ
ਆਗੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਤਾ ਅੰਤ ਕਾਗੀ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਗੀ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨ
ਗੈ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇਟੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾ ਹੀ ਠਾਉ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਲ
ਲਾਇ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇਟੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾ ਜਨ ਪਾਉਚੈ ਸੰ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿ ਅਨਭੁ ਮਾਈਐ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਧੁ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰ
ਭੋ ਬਾਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਤ ਕਰੀ ਲੋਭਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜਕਿ ਢੁਨਾਹਿ ਆ
ਸੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨਾ ਖਨਾਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਲ
ਬਾਹਿ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਭਿ ਬਿਲ ਲਾਇ ਜਿਓ ਜਲ ਬਿਧੁ ਨ ਮਢੁਲੀ ਤਜ ਠੜਾ
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾਨ ਹੀ ਹਜੈ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨ ਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਢੁ
ਕੇਲਾ ਜਿਉ ਬੁਝਾ ਭੁਤਿ ਲੁਖੇ ਤਮਾਹਿ ਦੁਟੇਲਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇਰਹਤਾ ਸੰ
ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿ ਆਕਹਤਾ ਕਿਹਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੂਹਿ ਹੀ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਈ ਬਿਆ। ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜਹੁ ਪੁਠੇਇ ਜਾਇ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ
ਸਜਾਇ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਈਐ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ਸੰ
ਦੋਖੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਨ ਤਿਸੈ ਟੈ ਕੇ
ਜੈ ਸਾਭਾਵੈ ਤੈ ਸਾਕੇ ਈਉਤਿ ਪਇ ਆਰਿਹਤੁ ਨ ਮੈਟੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੇਇ।
ਸਭ ਪਦ ਤਿਸ ਕੇ ਓਪੁਕਰੈ ਤਾਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤ
ਹੁਦਿ ਨਹਾਤਿ ਤਿਸੁ ਹਿਧਿ ਆਵੁ ਤੁਸਾ ਸਿਹੀਰਾ ਸਿ ਸਭੁ ਕਿਢੁ ਬਹੁ ਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ
ਕੈ ਤੈ ਸਾਕੇ ਬੀਆ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਤਾਹੁ ਦੁਸਰ ਕਉ ਨੁਕਹੈ ਬੀਚਾਹੁ
ਸੋ ਕੋ ਪਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨਾ ਮੁਦੇਇ ਬਡ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ।
ਸੁਸੇ ਆਨ ਪਸੁ ਰੀਜਨ ਤੁਸਿ ਮਹੁ ਤੁਹੀ ਤਹੀਰਾਇ ਏਕ ਆਸੁ ਤਹਿ ਮਨਿ ਰਖੁ ਤੁਨਾਨਕ
ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ। ਮਨੁ ਖਰੀਟੇ ਕਾ ਬਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ਦੇਵ

ਨਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨ। ਜਿਸ ਕੈ ਦੀ ਐਹ ਤੈ ਆਪਾਇ। ਬਤੁਹਿ ਨ ਤਿਸ ਨਾਲ ਗੋ ਆਇ। ਮੈ
ਹਾਏ ਏਕੈ ਆਪਾ। ਮਨੁ ਖਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾ ਤੀ ਤਾਥੀ। ਤਿਸ ਕਾ ਤੁਕ ਮੁਬੂਛਿ ਸੁਖੁ ਤੇਇ। ਤਿਸ
ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਹੋਇ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ। ਨਾਨਕ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ।
ਓ ਸਤਤਿ ਮਨ ਮਤਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ। ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਸਤਿ ਬਿਓਤਾਗ। ਨਿਰਮਲ ਹਸਨਾ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ। ਸਦਾ ਸੁਤੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਤਿ ਜੀਓ। ਨੈਨ ਤੁਪੇ ਥੁਠਾ ਕਰ ਕਾਹੰਗੁ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਨ ਸੈਸ ਭੁਸੰਗੁ। ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ। ਸਿਦਤਿ ਪਾਪ ਜਪੀ ਐਤਹਿ ਬਿੰਦਾ।
ਤਹਿ ਕਰਮ ਸੁਵਨ ਤਹਿ ਕਥਾ। ਤਹਿ ਦਰਸਨ ਨ ਕਉ ਜਲ ਮਥਾ। ਬਡ ਭਾਗੀ ਤੇਜ
ਨ ਜਗ ਮਾਇ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਹਿ ਕੇਹੁ ਨ ਗਾਇ। ਹਾਮਨ ਮਜੇ ਕਰਤ ਬੀਚਾਗ। ਸੇਧ ਨ ਵੰਤ
ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ। ਮਨ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਤਿ ਤਹਿ ਮੁਖੀ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਤੁ ਤੇ ਸੁਖੀ। ਏਕੈ
ਕੁਏ ਕੁਪ ਢਾਗੈ। ਇਤਉ ਤਕੀਓ ਤੁਸੇਈ ਜਾਗੈ। ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ। ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਤਿਨਿ ਹੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਤੁ ਤਿਸ
ਬੁਝੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਜ ਸੁਕ ਤਤਾ। ਸਰ ਬਰੋਗ ਤੇਓ ਤਹਿ ਜਨੁ ਰਤਤਾ। ਅਨਦਿਨੁ
ਕਰਿ ਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨਾ। ਕੀਤਸਤ ਮਤਿ ਸੇਈ ਨਿਰਬਾਨਾ। ਏਕਉ ਪਰਿ ਜਿਸੁ
ਆਸਾ। ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀ ਐਜ ਮਕੀ ਠਾਸਾ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖਾ। ਨਾਨਕ ਤਿ
ਸਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦੁਖਾ। ਜਿਸ ਕਉ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ। ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਤੇਲਾ ਤੀ
ਰੁਲਾਵੈ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁ ਨਾ ਕਰਿ ਪਾਕੈ। ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਤਿ ਸਤੇ ਰੋਗੈ। ਜੈ ਸਾਸੈ ਸਾਇ
ਸਦਾਇ ਆ। ਅਪੁਨੇ ਕਰਨ ਮਤਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇ ਆ। ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸਾਇ ਆ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝੈ ਆ। ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲਾ। ਨਾਨਕ ਸੇਸੁ
ਮੁਸੇਈ ਅਸਥੂਲਾ। ਨਤ ਕਿਛੁ ਜਨ ਮੇਨ ਤਕਿਓ ਮੈ। ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਤਕਿਓ
ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ। ਆਗਿ ਆਕਾਹੀ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ। ਆਪੇ ਆਪਿ
ਸਗਲ ਮਤਿ ਆਪਾ। ਅਨਿਕ ਜੁਗ ਤਿਹ ਚਿਥਾ ਪਉਥਾ ਪਾ। ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਤੀ ਕਿਛੁ

ਸਦਾ ਹਿਰਦਿ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ਅਲਖ ਅਭੇ ਵਪੁਰ ਖਪਰਤਾ ਪਾ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ
ਨਕਜਾ ਪਾ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੇਭਾ ਵੰਤਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤਾ ਪ੍ਰਭ
ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਨਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਤਾਲਾ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਗੈ ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ
ਬਡ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਤਿ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰੀਆ
॥ ਜੇਕਿ ਦੂਕਰੈ ਸੁਪ੍ਰਭ ਕੈ ਗੰਗਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਤਹਿ ਸੰਗੀ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਸੁਭਾਇ ਤੇਵ
ਹੋਇ ॥ ਕਰਦੈ ਤਹੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀ ਆਜਨ ਮੀਠਲ ਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾਥੈ ਸਾ
ਥੈ ਸਦਾ ਨਾ ॥ ਜਿ ਸਤਿ ਉਪਜੈ ਤਿਸੁ ਮਾਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਤੁ ਬਨਿ ਆਏ ॥
ਆਪ ਸਕਉ ਆਪਿ ਦਿਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨ ਤਗ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬ
ਠੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਤੁ ਸਤਿ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨ ਤਹੁ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ
ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿ ਸੁਮਨ ਮਾਠਿ ॥ ਤਿਸਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਠਿ ॥ ਰੋਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕਛੂ ਨਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਭ ਪ੍ਰਾ
ਨਿ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਕਾਮਾ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
ਹੁਪ ਵੰਤੁ ਤੇਇਨ ਹੀ ਮੈਠੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਪਾਟੈ ਸੋਠੈ ॥ ਧਨ ਵੰਤੁ ਤੇਇ ਕਿਆ
ਬੈਗਰ ਬੈ ॥ ਜਾਸੁ ਭੁਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀ ਆਦਰ ਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕਉ ਕਰਤਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਰਤਾਵੈ ॥ ਜੇਕੋ ਤੇਇ ਬਧੈ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਨ ਤਹੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਹੁ ॥
ਜਿਸੁ ਸੂਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਤਉ ਹੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਸਦਾ ਅਹੋਗਾ ॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ
ਕਉ ਬਾਸੈ ਸੰਮਤਾ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨ ਤਿਅਸੁ ਸੰਮਤਾ ॥ ਜਿਉ ਪਕਾ ਦੁਨਾਵ
ਰਹੈ ਤੈ ॥ ਪ੍ਰਦੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤ ਹੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਗੁਰ ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਤੇਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਤ ਉਦਿਅਨ ਮਤਿ ਮਾਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਤਿਉ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ। ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਭ੍ਰਿਯੁਗਿ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਹੀ
 ਲੋਚਾ ਪ੍ਰਗਿ। ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾ ਭੈ ਬਿਲਲਾਈ ਐ। ਪੂਰ ਬਲਿਖੇ ਕਲਿਖਿ ਆਪਾਈ
 ਐ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਵਨ ਤਹ। ਅਵਰ ਤਿ ਆਗਿ ਤੁ ਤਿ ਸਹਿਚਿਤਾਗੁ। ਜੋ ਕਦੁ ਕਰੈ ਸੇ
 ਈ ਸੁਖ ਮਾਨ। ਭੂਲਾ ਕਾ ਭੈ ਭਰਿ ਅਜਾਨ। ਕਉ ਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੈ ਸੰਗ। ਲਪਟੇ
 ਹਿ ਭੈ ਸਿਲੇ ਭੀ ਪਤੰਗ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿ ਦੇ ਮਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ
 ਜਿ ਸੁਵਖ ਰਕਉ ਲੈਨਿ ਤੁ ਆਇ ਆ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਪਰਿ ਪਾਇ ਆ। ਤਜਿ ਅਭਿ
 ਮਾਨੁ ਲੇਤੁ ਮਨ ਮੇਲਿ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿ ਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ। ਲਾਇ ਖੇਪ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ। ਅ
 ਵਰ ਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿ ਅਜੰਜਾਲੁ। ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਮੁਖ ਭ੍ਰਿਜ ਲਹਿ ਦਰ
 ਗਤ ਸੋਈ। ਓਤੁ ਵਾਪਸੁ ਵਿਹਲਾ ਵਾਪਸੈ। ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਸੈ। ਚਗ
 ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਓ। ਅਹਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਓ। ਸਾਧ ਕੀ ਧ੍ਰਿਸਿ ਕਰਹੁ ਓ
 ਸਨਾਨ। ਧਾਧ ਭ੍ਰਿਪ ਹਿ ਜਾਈ ਐ ਗੁਰ ਬਾਨ। ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਈ ਐ। ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਤਨੁ ਗਾਈ ਐ। ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੈ। ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੁਚਾਖੈ। ਓਟਗੁ ਹੀ ਸੰਤਨ ਦਰਿ ਆਇ ਆ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿ ਤਪਾਇ ਆ।
 ਮਿਰਤ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨ ਤਹ। ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਆਧਾਗ। ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਈ
 ਮਾਹਿ। ਪੂਰ ਬਲਿਖੇ ਕਾਲ ਤਦਾ ਪਾਹਿ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿ ਸਕਾਓ ਤੁ ਕਰੈ ਜੋਗੁ। ਤਿ ਸੁਖਿ
 ਨ ਦੂਸਰ ਤੇ ਆਨ ਤੇਗੁ। ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ। ਸਭ ਤੇ ਭ੍ਰਿਚ ਨਿਰਮਲ ਓਤਕ
 ਰਣੀ। ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਜਿ ਸਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀ ਆ। ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭੀ ਆ। ਜਾ ਕੈ ਮ
 ਨਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ। ਤਿ ਸੁਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ। ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀ ਐ ਤਿ ਤੁਲੈ
 ਓ। ਜਾ ਕੈ ਹਿ ਦੇ ਏਕੋ ਓਇ। ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ਹਤ। ਸਚੁ ਹਿ ਦੇ ਸਤਿ ਮੁਖ
 ਕਤਤ। ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਸ਼। ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਸ਼। ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਜਿਨਿ
 ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ।

ਕਿਛੁ ਤਿਉ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭੰਨਾ ਤਿਸ ਤਿਉ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁ ਤੋਵੈ ਸੁਖ ਸੰਨਾ।

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰੁਸ ਮਾਤਿ ਗੁਣਾ ਮਨੁ ਖਰੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਅਗੁ ਤਿਸ
ਪੈਰੇ ਨਾ ਤਿਕਿ ਛੁਕੋਇ। ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ। ਆਪੇ ਬਿਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ। ਗਤਿਗੰ
ਗਤਿਗੰ ਤਿਉ ਸੁਜਾਨਾ। ਪਰਬੁ ਤਮ ਪਰਮੇ ਸੁਗੋਬਿੰਦਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰ
ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀਚਰਨੀ ਪਾਉ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਤਿਉ ਅਨਹਾਉ। ਮਨਸਾ ਪੁਰਨ ਸਰ
ਜੋਗਾ ਜਿ ਕਰਿ ਪਾਇ ਆਸੇ ਈ ਤੋਗਾ। ਤਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜੇ ਠੇਗਾ। ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾ
ਏਗਾ। ਅਨਦੁਰੁ ਪਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ। ਸੁਬ ਬੋਕ ਸੁਨੀ ਅਤਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ। ਰਾਜ ਮਾਤਿ
ਜੋਗ ਮਾਤਿ ਜੋਗੀ। ਤਪ ਮਾਤਿ ਤਪੀ ਸੁਗੰ ਤਸ ਤਮ ਤਿਉ ਭੋਗੀ। ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ
ਗਤ ਤਸੁ ਧਿਆਇ ਆ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕੈ ਨੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆ। ਜਾ ਕੀਲੀ
ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ। ਸਗਲ ਦੇਵ ਤਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ। ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤਾ। ਸ
ਲਪੈ ਈ ਅਪੁਨੈ ਸੁਤਿ। ਸੁਮਤਿਗੇ ਅਨੁਧਿ ਅਨੁਜਿਨ ਦੇਇ। ਜਨ ਦਾਸਨਾ ਮੁਧਿ ਅਵ
ਸੇਇ। ਤਿਉ ਗੁਣ ਮਾਤਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ। ਜਨ ਮਿ ਮੈ ਠੇਹਿ ਆਵੈ ਜਾਏ। ਓਚ ਨੀਚ
ਤੇ ਸਕੇ ਅਸਥਾਨਾ। ਜੈ ਸਾਜਨਾ ਦੇਵੈ ਤੈ ਸਾਨਾ ਨਕ ਜਾਨਾ। ਨਾਨਕੁ ਪਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗਾ। ਨਾਨ
ਕ ਕਹਾਉ ਏਕੰਗਾ। ਨਾਨਾ ਧਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਗੁ। ਪੁਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਗਾ। ਨਾਨ
ਕ ਲਿਤ ਕਰੇ ਬਿਨ ਮਾਤਿ। ਪੂਰਿ ਹਾਉ ਭੁਗਨੁ ਸਭ ਠਾਇ। ਨਾਨਾ ਧਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨ ਤਬ ਨਾ
ਨੀ। ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ। ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ। ਜਪਿ ਜਪਿ
ਦੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ। ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਜੰਤਾ। ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ। ਨਾ
ਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ। ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗੀਅਨ ਧਿਆਨ। ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਅਗਾ
ਧਾਤਾਲਾ। ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਸ਼। ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪ੍ਰਹੀ ਆਸਭ ਭਵਨ। ਨਾਮ ਕੈ
ਭੰਡ ਧਾਰੇ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਜਿ ਸੁ ਆਪੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ। ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੇਪਦ
ਤਿਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ। ਗੁਪਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨ। ਪੁਰਖ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰ

ਸਾਨੁ ਕਰਤੁ ਤਿਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾਕੀ ਬਾਦੀ। ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਤਿ ਸਮਾਦੀ। ਸਤਿ ਕਰਮ
 ਜਾਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ। ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ। ਸਤਿ ਕਰਦੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ। ਜਿ
 ਸਤਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਤਿ ਸਭ ਭਲੀ। ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਬਿਸਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ
 ਕਰਮੁ ਤੇ ਪਾਈ। ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸਾ। ਸਤਿ ਤੇਜਨ ਜਾਕੈ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਵੇਸਾ।
 ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ। ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ ਆਸ ਰੂਪੁ
 ਤਿ। ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ। ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਤਿ ਸੁਕਰੈ ਟਹਾਗੁ। ਅਵਗਨ ਬੁ
 ਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਗੁ। ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਵਰਤੀ
 ਆ। ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ। ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਸੁ ਆਇ ਆਸਵਾ
 ਦਾ। ਪੁਰ ਕੈ ਹੰਗੀ ਹਾਦਿ ਜਨ ਰਹੇ। ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਏ। ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ
 ਕਾਟਨ ਟਹਾ। ਜਾਕੈ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸੰਸਾਰ। ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ। ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
 ਕਲਿ ਵਲਾਗੀ। ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ
 ੫ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ। ਤੈਥਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੀਰਿ ਸਚੁ।
 ੧ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨ ਟਹਾ। ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਾ ਦਹਾ।
 ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨ ਟਹਾ। ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨ ਟਹਾ। ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸ
 ਧਾਰੀ। ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣ ਕਾਰੀ। ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰੁ ਬਕਤਾ। ਸੁਹਾਤਿ ਸਤਿ
 ਸਤਿ ਜਸੁ ਜਨ ਤਾ। ਬੁਝਨ ਟਹਾ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰੁ ਸੇਇ।
 ੧॥ ਸਤਿ ਸਤੁ ਪੁਰਿ ਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿ ਆ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿ ਆ। ਜਾਕੈ
 ਰਿਦੈ ਬਿਸਵਾਸੁ ਪੁਰ ਆਇ ਆ। ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆ। ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭ
 ਉਹੋਇ ਬਿਸਾਨਾ। ਜਿਸੁ ਤੇ ਉਪਜਿ ਆਤਿ ਸੁ ਮਾਤਿ ਸਮਾਨਾ। ਬਸਤੁ ਮਾਤਿ ਲੇਖ ਸਤੁ
 ਗਾਈ। ਤਾਨੁ ਨਾਨਕ ਟਹਾ ਜਾਈ। ਬੁਝੈ ਬੁਝਨ ਟਹਾ ਬਿਬੇਕਾ। ਨਾਨਕੁ ਨਿਮਲੇ ਨਾ
 ਕਏਕਾ। ਕਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ। ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ

ਠਾਕਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ। ਠਾਕਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ। ਠਾਕਰ ਕਉ ਸੇਵ
ਕ ਜਨੈ ਸੰਗੀ। ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗੀ। ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨ ਭਾਗੀ। ਸੇਵਕ ਕੀ
ਖੇਨਿ ਹੰਕਾਰੀ। ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੁਦਇ ਆਪ੍ਰਭ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾ
ਏ। ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਚਾਕੈ। ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਹ ਪਹਾਏ। ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ
ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ। ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ। ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪ
ਤੀਏ। ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਏ। ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋਨ ਪਹੁੰਚੈ। ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਸੇਵਕ ਕਉ ਚ ਤੇ ਚੁੰਚੈ। ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾ ਏ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਦੁਦਿ ਸਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਤਿ ਕਲਾਹਾਏ। ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਇ ਲਾਏ।
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਦੁ ਤ ਆਪਿ। ਤਾ ਕਉ ਹਾਖ ਤ ਦੇ ਕਹਿ ਭਾਗੀ। ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬ
ਹੁਤਾਤਿ। ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤ ਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ। ਮਹੈ ਨਹਾਏ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਸਹ ਬਜੀਆ
ਕਾ ਖਾਸੇਇ। ਕਾਤੇ ਸੇਚ ਕਰਤਿ ਹੋ ਪ੍ਰਦੀ। ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਬਿਡਾਈ।
ਬਾਂਬਰ ਬਾਂਬਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ। ਪੀਅੰਸੁ ਤਾਇ ਤੁਮਰੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਪੀਐ। ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ
ਜਿਨਿ ਰੁਮੁਖਿ ਪਾਇਆ। ਤਿਸੁ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ। ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਨਾਮੇ ਰੁ
ਪੁੰਗਾ। ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗਾ। ਨਾਮੁ ਸੇਜੇ ਜਨ ਤਿਪਤਾਨੇ। ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਭਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਨੇ। ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ। ਕਰੁਨਾਨ ਕਜਨ ਕੈ ਸਦਕਾਮ। ਬੋਲੁ
ਜਸੁ ਜਿਤ ਬਾਦੇ ਨਹਾਤਿ। ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ। ਕਰਤਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ
ਚਾਇ। ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੇਭ ਹਰਤਿ ਸਮਾਇ। ਜੋ ਤੇ ਆਪੇ ਵਤ ਸੇਜਾਨੇ। ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ
ਪੁਕਾਰੁ ਪਛਾਨੇ। ਤਿਸ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾ ਕਉ ਨ ਬਖਾਨਉ। ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨ
ਉ। ਆਨੁ ਪ੍ਰਭ ਬਸਤਿ ਤਜੁਗੇ। ਕਰੁਨਾਨ ਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਗੇ। ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ
ਉਲੇਠਿ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ। ਜਿਨਿ ਜਨ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ਸੇ
ਨਾਮੁ ਬਖੇ ਕਾਦਾਤਾ। ਤਿਸ ਕੀ ਸਹੀ ਸਹ ਬਸੁਖ ਪਾਵਹਿ। ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸ

ਭਾਖਾਪ੍ਰਿਯਾਵਤਿ। ਅਵਰਸਿਅਨਪ੍ਰਸੰਗਲੀਛਾਡੁ। ਤਿਸੁਜਨਕੀਤੁਸ੍ਰੇਵਾਲਾਗੁ। ਅਵਰ
 ਨੁਜਾਨੁਨਤੋਵੀਤੇਗਾ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪੁਜਤੁਸਦਪੈਗਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਭਾ। ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖਭੁਧਰੈਨਾਨਕਤਹਿਗੁਨਗ
 ਭਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਸੇਵਕਕਭੁਗੁਰੁਸ
 ਦਇਆਲਾ। ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਲੁਤਹੈ। ਗੁਰੁਬਚਨੀਤਹਿਨਾਮੁਭੁਚਰੈ। ਸਤਿਗੁ
 ਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਏ। ਗੁਰਕਾਸਿਖਬਿਕਾਰਤੇਤਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਭੁਨਾਮੁਧਨਦੇਇ
 ਗੁਰਕਾਸਿਖਵਡਭਾਗੀਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਤਲਤੁਪਲਤੁਸਦਹੈ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
 ਸਿਖਕਭੁਜੀਅਨਾਲਿਸਮੁਹੈ। ਗੁਰਕੈਗੋਤਿਸੇਵਕਜੋਹੈ। ਗੁਰਕੀਆਗੀਅਮ
 ਮਤਿਸਾਏ। ਆਪਸਕਭੁਕਰੈਕਛੁਨਜਨਾਵੈ। ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ। ਅ
 ਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ। ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਹਾਸਿ। ਸੇਵਕਰਤਤੋਇਨਿਤਕਮ
 ਤਿਸਕਭੁਤੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ। ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਸ
 ਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ। ਬੀਸਬਿਸਦੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮੈਨੈ। ਸੇਸੇਵਕਪਰਮੇ
 ਹਕੀਗਤਿਜਾਨੈ। ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਤਹਿਨਾਭਾ। ਅਨਿਕਬਾਹੁਗੁਰਕਭੁਬਲਿਜ
 ਭਾ। ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ। ਅਠਪਤਰਪਰਬ੍ਰਹਮਸੰਗੀਰਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਮਾ
 ਜਨੁਜਨਮਤਿਪਰਬ੍ਰਹਮੁ। ਏਕਤਿਆਪਨਤੀਕਛੁਭਰਮੁ। ਸਤਸਤਿਸਿਆਨਪ੍ਰ
 ਇਆਨਜਾਈਐ। ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ। ਸਠਲਦਰਸਨੁਪ
 ਤਪੁਨੀਤਾ। ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਹੀਤਿ। ਭੇਟਤਸੰਗੀਰਾਮਗੁਨਰਦੇ। ਪ
 ਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਤਗਦੇ। ਸੁਨਿਕਰੈਬਚਨਕਰਨਅਧਾਨੈ। ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਅਤਮ
 ਤੀਅਨੈ। ਪੁਰਾਗੁਰੁਅਖਿਓਜਕਾਮੰਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧੇਖੈਤੋਇਸੰਤਾਗੁਦ
 ਅੰਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਭੈਮੁਲਾਭਿ। ਜਿਤਬਾ
 ਕਭੁਸਤਤਿਅਨੇਕਾ। ਸਤਿਪੁਰਖਪੁਰਨਬਿਬੇਕਾ। ਕਾਤੁਬੇਲਨਪਤੁਚਤਪੁਨ

ਅਗਮ ਅੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਾਤਰਨਿ ਵੈਰ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਤਾਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਨੈਨ ਪਾਣੀ ॥
ਅਨਕ ਭਰਮ ਭਿੰਨ ਨਿਤ ਕਰਹੀ ॥ ਚਰਨ ਕ ਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਤਹੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਖ ਸਾਦਿ ਐ ਸਾਖੁ ਭੁਜ ਪਨੇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਸੁਖ ਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ॥ ਅਰੁ ਸੋਹੀ ॥ ਚਿਸ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਤੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨ
ਸਾ ॥ ਅਠਮ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵ ਕਰਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਖੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ
ਹਰਿ ਪਤ ਹਤੇ ਨਾਜੇ ॥ ੬ ॥ ਤਪਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਰਤਾਣੀ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਅਦੁ ਖਨਾਠੇ ਭਾ
ਈ ॥ ਸਨਾਮ ਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ॥ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪ੍ਰਗਠਿ ਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ
ਏਸੇ ॥ ਸਰਾਸ ਬਿਆਪ ਮਨ ਤੋਖੇਨ ਸੇ ॥ ਜਿ ਸਕਾਸਾ ਤਿਨਿ ਰਿਹ ਪਾਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜ
ਪਸਮੁ ਮਰਗੀ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕੇ ਕੁ ਮਗਵਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜ ਸੁਸੁਵਨਾ ॥
ਨੇਰਗੁਨ ਅਪਿਸਰਗੁਨ ਭਰੀ ॥ ਚਿਐ ॥ ਕਲਾਧਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰ
ਭਿਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਐ ਪਾਏ ॥ ਤਹ ਬੰਨ੍ਹਿ ਦੂਜਾ ਨਾਤੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿ
ਰੋਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਪੈ ਤਰਵੈ ਅਰੁ ਪਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ
ਅਪਨੀ ਕਲਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨਾਨਕ ਬਲਿਤਾਰੀ ॥ ਸਾਬਿਨ ਚਾਲੈ
ਬੇਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਗੁ ॥
॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸੀਤਨਾ ਮਿਲਕਰਹੁ ॥ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵ
ਰਉ ਪਾਵਸਤ੍ਰਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕ ਮਲ ਹਿਰਦ ਮਹਿ ਭਰਿਯਾਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਰਨ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਧੁ ॥ ਵਿੜਕਾਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਧੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚੁ ਤੇਵੁ ਤੁਭਗ ਵੰਤ ॥
ਤਿਨ ਨਾਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ॥ ਏਕ ਅਸ ਰਾਖੁ ਤੁਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਹੋਗ ਨਾਨਕ ਮਇ ਜਾ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਜਿ ਸਧਨ ਕਉ ਚਾਰ ਭੈ ਚਉਠਿ ਪਾਵਾਹਿ ॥ ਸੋਧਨੁ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿ ਸੁਸੁ
ਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋਸੁਖ ਸਾਧੀ ॥ ਗਿ ਪਹੀਤ ॥ ਜਿ ਸੁਸੇ ਭਾਕਉ ਕਹਹਿ ਭਲੀ

ਕਰਨੀ। ਸਸੇਭਾਭ ਜੁ ਤਰੀਕੀ ਸਰਨੀ। ਅ ਕਥਿਪਈ ਹੋਗੁਨਜਾਇ। ਹੋਗੁਮੈ ਏ ਤਰੀਅਵ
 ਖਧੁਲਾਇ। ਸਰਬਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨਾ। ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਾਤਿ ਪਰਵਾਨਾ। ਅਨੁ
 ਪਰਬੋਧਤੁ ਤਰੀਕੈ ਨਾਇ। ਦੁਤਰਿ ਸਿਧਾਵਤ ਅਵਠਾਇ। ਤਾਕਓ ਬਿਧਾਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ।
 ਜਾਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਤਰੀ ਸੋਇ। ਕਾਲਿ ਤਾਤੀ ਠੰਢਾ ਤਰੀ ਨਾਉ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ। ਦਸੁ ਖਪ
 ਓ। ਭਓ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਤੇਇ ਆਸਾ। ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਅਤਮ ਪਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁ ਪਰਿਜਾਇ
 ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ। ਕਰੁਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਠਾਸੀ। ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ।
 ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ। ਆਵਗਵਨ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ। ਆਪੁ ਤਿ ਆਗੈ ਸਰਨਿ ਗੁਰ
 ਦੇਵਾ। ਏਓਰ ਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਤੇਓ ਭਯਾਗੁ। ਤਰੀ ਤਰੀ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਗੁ। ਅਨਿਕਓ
 ਪਾਵਨ ਛੂਟਨ ਤਗੈ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਗੈ। ਤਰੀਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤੁ ਮਨੁ ਲਾ
 ਏ। ਮਨ ਬੰਦ ਤਨਾਨ ਕਠਲ ਪਾਇ। ਸੰਗਿਨ ਚਾਲ ਸਿਤੇ ਰੋਧਨਾ। ਕਰਿ ਆਲਪਣ
 ਵਤਿ ਮੁਰਖ ਮਨਾ। ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ। ਇਨ ਤੇ ਕਰਤੁ ਤੁਰ। ਰਵਨ ਸਨਾਥਾ।
 ਰਾਜਗੰਗ ਮਾਏ ਅਬਿਸ ਥਾਗ। ਇਨ ਤੇ ਕਰਤੁ ਕਵਨ ਛੁਦ ਕਾਗ। ਅਸੁ ਤੁਸਤਿ ਰਥ ਅ
 ਸਵਾਰੀ। ਸੁਠਾ ਰੰਛੁ ਸੁਠੁ ਪਾਸਾਰੀ। ਜਿਨਿ ਦੀ ਭੇਤਿ ਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ। ਨਾਮੁ ਬਿਸਾ
 ਰਿਨਾਨ ਕਪਛੁ ਤਾਨਾ। ਗੁਰਕੀ ਮਤਿ ਤੂਲੇ ਤੇਇ ਆਨੇ। ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਤੁਰੁ ਬੇਸਿ
 ਆਨੇ। ਤਰੀਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤੁ ਮਨ ਮੀਤ। ਨਿਰਮਲੇ ਤੇ ਬਿਤੁ ਮਹੇ ਚੀਤ। ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਰਾਖਤੁ ਮਨ ਮਾਤਿ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕੇਲਿ ਬਿਖਾਯਾ। ਆਪਿ ਜਪਤੁ ਅਵਗਾਨਾ ਮੁਖ
 ਪਾਵਤੁ। ਸੁਨ ਤਕਤੁ ਤਗਤੁ ਗਤਿ ਪਾਵਤੁ। ਸੁਭ ਭੁਭੁਸਤ ਚਰਿ ਕੋ ਕਥਿ ਪਾਉ। ਸਤ ਜਿਸੁ
 ਭਾਇਨਾਨ ਕਗੁਨ ਗਾਉ। ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇ ਗੀਉ ਤਰਸੇ ਮੇਲਾ। ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਤਉ ਮੈ
 ਬਿਖੁ ਠੇਲਾ। ਤੇਤਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ। ਜਾਸਿ ਕਿਥਾ ਸਿਹਰਿਨਾ ਮਸਾਲਿ। ਢਾਡੈ ਸਿ
 ਅਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ। ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਪਾਵਤਿ ਸਚੁ ਧਨਾ। ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਸਿਚੈ ਕਰਤੁ ਬਿਓ
 ਤਗੁ। ਏਤਿ ਸੁਖੁ ਦਰਗਾਤ ਜੈ ਕਾਗੁ। ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੈ ਦੇਖਾ। ਕਰੁਨਾਨਕ ਜਾਕੈ

ਸਰਬੋਤਮ ਸਤਗੁਰੂ

ਮਸਤਕਿਲੇਖਾ॥ ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲਾਤਾ॥ ਏਕੁਸਿਮਹਿਏਕੋਮਨਆਤਾ॥ ਏ
ਕਸਕੇਗੁਨਗਾਓਅੰਤਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਿਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਤਰਿਆ
ਪਾ॥ ਪੁਰਨਪੁਰੀਹਤਿਓਪੁਰੁਬਿਆਪਾ॥ ਅਨਿਕਾਬਿਸਥਾਹਏਕੁਤੇਭਏ॥ ਏਕੁਅ
ਧਿਪਰਾਢਤਗਏ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਹਿਏਕੁਪੁਰੁਗਤਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਕੁ
ਜਾਤਾ॥

ਹਿਰਤਹਿਰਤਪੁਰੁਆਇਆਪਹਿਆਤਓਸਹਨਾਇ॥ ਨ

ਜਾਦਿਕਜਨੁਜਾ

ਕਰੀਪੁਰਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥

ਚੈਪੁਰਦਾਨਾ॥ ਕਰੀਕਿਰਪਾਦੇਵਤੁਤਰੀਨਾਮੁ॥ ਸਾਧਜਨਾਕਰੀਮਾਗਓਧੁਰੀ॥ ਪਰਬ੍ਰ
ਮਮੇਰੀਸਹਧਾਧੁਰੀ॥ ਸਦਾਸਦਾਪੁਰਕੇਗੁਨਗਾਵਓ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪੁਰਤੁਮਹਿਓਧਿਆ
ਵਓ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਓਲਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਭਗਤਿਕਰਓਪੁਰਕੀਨਿਤਨੀਤਿ॥ ਏਕਓ
ਦਏਕੋਆਧਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਮਾਗੈਨਾਮੁਪੁਰਸਾਗੁ॥ ਪੁਰਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਤਾਸੁਖੁਓਇ॥
ਹਰਿਗੁਪਾਵੈਬਿਹਲਾਕੋਇ॥ ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪੰਤਾਨੇ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਖਨਪੀ
ਡੋਲਨੇ॥ ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮਸਹੰਗੀ॥ ਓਪਜੈਚਓਸਾਧਕੈਸੰਗੀ॥ ਪਰੇਸਹਨੀਅਨਸਭਤਿ
ਆਖਿਅੰਤਹਿਪੁਰਾਸਾਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਬਡਭਾਗੀਜਪਿਆਪੁਰੁਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਜੁਪੁਰੇਇ॥ ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੁਰੀਭਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਮਤਿਲਈ॥
ਜਨਕਓਪੁਰੁਓਇਓਦਇਆਲਾ॥ ਸੇਵਕੁਕੀਨਿਸਦਾਨਿਤਲਾ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁ
ਭਈਆ॥ ਜਨਮਮਹਨਦੁਖੁਭੁਖੁਗਾਇਆ॥ ਇਢਪੁਰੀਸਹਧਾਸਭਪੁਰੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਓਆ
ਸਦਾਸੰਗੀਤਜਹੀ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥
ਸੋਕਿਓਬਿਸਰੈਜਿਪਾਲਨਭਾਨੈ॥ ਸੋਕਿਓਬਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੈ॥ ਸੋਕਿਓਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸ
ਭੁਕਿਢੁਦੀਆ॥ ਸੋਕਿਓਬਿਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆ॥ ਸੋਕਿਓਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਹਾਕੈ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਹਲਾਲਾਖੈ॥ ਸੋਕਿਓਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾ
ਗਾਢੈ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਤਤੁਇਓਬੁਝਾਇਆ॥ ਪੁਰੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ॥

ਸਜਨ ਸੰਤ ਕਰੁਣੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਅਨਤਿ ਅਗੀਜ ਪਤੁ ਭਰਨਾ ਮੁਆਸਿ ਮਹਿ ਸਿ ਮਹਿ ਸਿ ਮਹਿ ਸੁ
 ਖੁਪਾਵਹੁ। ਆਪਿ ਜਪਤੁ ਅਵਰਨਾ ਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਭਗਤਿ ਭਾਇਤਰੀ ਐ ਸੰਸਾਰਾਇਨੁ
 ਭਗਤਿ ਤਨੁ ਤੇ ਸੀਛਹੁ। ਸਰਬ ਕਾਲਿ ਆਦ ਸੁਖ ਨਿਧਿਨਾ ਮੁਆਬੂਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸੁ
 ਮੁ। ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਤੇਵਤਨਾ ਮੁ। ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁਜਪਤੁ ਗੁਨ ਤਾਮੁ। ਓਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਸੁਚਾਓ। ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰੀਓ ਟੀ ਸੁਆਓ। ਨੇੜੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਤੇਓ। ਮਨੁ
 ਬਿਗਾਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਓ। ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੰਗੁ। ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਓਪਾਵੈ ਸੰਗੀ।
 ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਹਿ ਮਇਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾ ਮੁਜਪਿ ਲਇਆ। ਤਾ ਕੀ ਓਪ
 ਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਓ। ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆਸਰ ਬਸਮਾਓ। ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆ
 ਲਾ। ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ। ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹੋ ਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲਾ। ਸਗਲ ਘਟ
 ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰ ਦਰਤਾਗ। ਭਗਤ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗ। ਜੇ
 ਜੋ ਜਪੈ ਸੁਭੇਓ ਪੁਨੀਤਾ। ਭਗਤਿ ਭਾਇਲਾਵੈ ਮਨ ਟੀਤਾ। ਤਮ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਹ ਨੀਚ ਅਜਾ
 ਨਾ। ਨਾਨਕ ਤੁਮਹੀ ਸਹਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ। ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ। ਏ
 ਕ ਨਿਮਖ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ। ਅਨਿਕਹ ਜਭੇਗ ਬ੍ਰਹਿ ਆਈ। ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ
 ਭਾਈ। ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾ ਪਰ ਸੰਗੀਤ। ਰਸ ਨਾ ਜਪਤੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨੀਤ। ਭਲੀ ਸੁਕਰਨੀ
 ਸੋਭਾਧਨ ਵੰਤ। ਤਿਹ ਦੈ ਬਸੇ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਤੁਨਿ ਵਾਸਾ। ਸਰ
 ਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਾ। ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ
 ਆਪਿ। ਆਪਨ ਕੀ ਆਨਨ ਕਾ ਆਪੇ ਤੀਠਿ ਰਿਜਾਪਿ। ਜਬ ਅ
 ਕਾਰੁ ਏਤੁ ਕਛੁ ਨ ਦਿਸੈ ਤੇਤਾ। ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹਾ ਤੇਤੋਤਾ। ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ
 ਸਮਾਧੀ। ਤਬ ਬੈਰਾ ਬੈਰਾ ਧਿਰਿ ਸੁਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ। ਜਬ ਏਸ ਕਾ ਬਹਨੁ ਚਿਤਨੁ ਨ ਜਾਪਤ
 ਤਬ ਤਹ ਖਸੇਗ ਕਤੁਰਿ ਸਤਿ ਬਿਅਪਤ। ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਹ ਬੀਮਾ।
 ਤਬ ਮੇਤਕ ਤਰਿ ਸੁਭੇਓ ਵਤ ਭਰਮਾ। ਆਪਨ ਕੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀ ਜਾਨਨ ਕਰਨੈ ਚੋਤੁ

ਜਗਾ॥ ਜਬ ਤੇ ਵਤ ਪੁਰ ਕੇ ਵਲ ਧਨੀ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰੁ ਕੇ ਸਕਉ ਗਨੀ॥ ਜ
ਕਉ ਤੇ ਅਗਮ ਅਧਾ॥ ਤਬ ਨਰ ਕ ਸੁਗ ਕਰੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ
ਸੁਭਾਇ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਰੁ ਕਉਨ ਤੁਠਾਇ॥ ਜਬ ਆਪਿ ਆਪਿ ਅਪ
ਜੋਤਿ ਧਰੈ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਭਰੈ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰੈ ਨਾ
ਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਧਾ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨਾ॥ ਤਤ ਜਨ ਮਮਨ
ਕਉ ਬਿਨਾਸਨ॥ ਜਬ ਪੁਰਨ ਕਰਤ ਪੁਰੁ ਸੋਇ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀੜਾ ਸਕਉ ਕਉਨ ਸੋਇ॥
ਅਥਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰੁ ਏਕਾ॥ ਤਬ ਚਿਤੁ ਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਰੁ ਤਲੇਖਾ॥ ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰ
ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੋ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਦੁਰੁ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੋ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਤੀ ਅਚਰ
ਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਤੀ ਭੁਧਰ ਜਾ॥ ਜਤ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਪਤਿ ਤੇਤਾ॥ ਤਤ
ਮੈਲੁ ਕਉਨ ਕਉਨ ਆਪੇਤਾ॥ ਜਤ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰ ਬਾਨਾ॥ ਤਤ ਕਉਨ ਕਉਨ ਮਨ ਕਉਨ
ਭੈ ਮਨ॥ ਜਤ ਸਰੂਪ ਕੇ ਵਲ ਜਗ ਦੀਸਾ॥ ਤਤ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰਲ ਗਤ ਕਉਨ ਦੀਸਾ॥ ਜਤ ਜੇ
ਪੁਰੁ ਜੋਤਿ ਸੰਗੀ ਸਮਾਵੈ॥ ਤਤ ਕਿਸ ਤਿਭੂ ਕਵਨੁ ਤਿਪਤਾਵੈ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕ
ਨਕ ਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾਨਾ ਤਿ ਸੁਮਾਗੁ॥ ਜਬ ਆਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗੀ ਬਨਾਈ॥
ਕਵਨ ਮਾਊ ਬਾਧ ਮਿਤੁ ਸੁਤ ਭਾਈ॥ ਜਤ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਿ ਪਰ ਬਨੀ॥ ਤਤ ਬੇ
ਤਬ ਕਉਨ ਕਉਨ ਚਿਨੀ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਅਪਿ ਭੁਧਰ ਧਰੈ॥ ਤਤ ਸਗਨ ਅਪ ਸਗਨ
ਬੀਚੈ॥ ਜਤ ਆਪਨ ਭੁਧਰ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨਿਗਾ॥ ਤਤ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰ ਕਉਨ ਕਉਨ ਤੀਐ
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮਰੁ ਤੇ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਨਨਕ ਆਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨੁ ਆਪਿ॥ ਜਤ
ਲਛੇ ਦਛੇ ਦਸਮਾਏ ਆ॥ ਭੁਧਰਿ ਸਤਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਏ ਆ॥ ਆਪ ਸਕ
ਪਤਿ ਅਦੇਸਾ॥ ਤਿਤੁ ਗੁਰ ਕਾਨਾ ਤੀ ਪਰਵੇਸਾ॥ ਜਤ ਏਕ ਤੇਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ॥
ਕਉਨ ਅਚਿਤੁ ਕਿਸੁ ਲਗੈ ਚਿੰਤਾ॥ ਜਤ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀ ਆਗਾ॥ ਤਤ ਕਉਨ
ਕਉਨ ਸੁਨੈ ਤਗਾ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਭੁਧਰ ਤੇ ਭੁਧਰਾ॥ ਨਨਕ ਆਪ ਸਕਉ ਆਪਿ ਪਤੁਰਾ॥

ਜਤ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਧੀ ਚੁ ਅਕਾਗੁ ਤਿਉ ਗੁਣ ਮਹਿ ਤਿਕਿ ਨਿਬਿਸਥਾਗੁ ਪਾਪੁ ਤੁੰਤੁ
 ਭਈ ਕਤਵਤਾ ਕਿਉ ਨਰਕ ਕਉ ਸੁਗੁਣ ਬਛਾਵਤਾ ਅਲਜਾਲ ਮਾਇ ਅਜੰਜਾਲਾ ਤਉ
 ਮੋਤ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਗੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨਾ ਆਪਨੇ
 ਲੁਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕਿਉ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥ ਜਤ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ
 ਆਪਿ ਜਤ ਪਸੈ ਪਾਸੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਾ ਦੁਪੁ ਪਕਾ ਆਪਿ ਤਿਧਨੀ ਉਨਕੀ
 ਭਾਉ ਨਤ ਬਨੀ ਆਪਿ ਤਿਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦੋਚਾ ਆਪਿ ਤਿਸ ਰੋਗੁ ਨਿਰੋਜੇਗੁ
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨਾ ਉਲਾਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਬੇਸੁ ਮਾਹ ਅਖ
 ਤ ਅਗਨ ਤ ਅੰਤੈ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਤੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬੋਲੈ ॥ ਜੀਅ

ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਆਪੇ ਵਰਤ ਦਠਾਗੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਪਸੈ ਆਦੁ ਜਾ ਕਤ ਦਿਸਦਾਗੁ ॥
 ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨੈ ਤਗੁ ਆਪਿ ਤਿਏ ਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਗੁ ਜੀਅ
 ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਿਸੁ ਏਓ ਪਾਏ ਆਪਿ ਏਓ ਭਾਵੈ ਲੋਲ ਏਸ ਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ਹੀ ਕਿ
 ਦੁਹੋਇ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸੁਭੁ ਜਗਤੁ ਪਹੋਇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚ
 ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਸਿਸੁ ਮਦਹ ਸਤਿ ਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸਿਸੁ ਵਿਕਾਜੇ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤ ਕੈ ਤਥਾ ਦਿਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਕੋ
 ਨ ਮਾਏ ॥ ਸਿਸੁ ਆਜਿ ਸੁਮਨ ਤੁਬਿ ਸਾਧੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਤ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਸੁ
 ਨਿਹੰਜਨ ਗਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਤਾਥੀ ॥ ਅੰਤ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨੁ ਸਾਥੀ ॥ ਗੁਨ
 ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਗੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਬਲਿ ਤਾਗੁ ॥ ਧੂਰਨ ਧੂਰਿ ਹੋ ਦਇਆਲ
 ਸਭ ਉਪਹਿ ਤੇ ਵਤ ਕਿਹ ਪਾਲਾ ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾਏ ਆਪਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਉ ਓਇ
 ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੈ ਜੀਅ ਨਬਤੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਜੇ ਜੋਰ ਚਿਓ ਸੂਤਿ ਸਹਿਓ ਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
 ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤ ਹੀ ਬਿਸਵਾਸੁ ਕਰੀ ॥
 ਨੀਅਤ ਕਰਨ ਤਾਗੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਜਾਨੀਅਾ ॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਉ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀ

ਰਬੀ ਜਾਈ ਸੇਵਕ ਉਸੇਵ ਨਿਅਈ। ਤੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ। ਉਸਤੇ
ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ਜਕੈ ਮਾਏ ਬਸਿਅਨਿ ਰੰਗਾ। ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੰਗ। ਅਨਦਿ
ਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਗ। ਇਤਲੇ ਕਸੂਖੀ ਏ ਪਹਲੇ ਕਸੂਤੇਲੇ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਾ ਤਿਸੇ
ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿਕੁ ਤੁਅੰਦਾ। ਗੁਨਗਾਵਤੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਗਮਨਾਮ ਤਤੁਕ
ਚਾਰਨ। ਦੁਲਭ ਦੇ ਤਕਾਰੁ ਤੁਭਧਾਗੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਨਗਾ ਭਾ। ਪ੍ਰਨ
ਭਏ ਪ੍ਰੇ। ਸੁਆਭਾ। ਅਠਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤੁ ਨੇਗਾ। ਮਿਟੈ ਅਗੀ ਅਨੁ ਬਿਨ ਸੈਅੰ
ਸੁਨਓ ਪਦੇ ਸੁਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ। ਮਨਓ ਦੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ। ਤਲਤੁ
ਤਦਾਇ। ਤੁਸਵਾਹੀ। ਗਮਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਭਰਿ ਧਾਰੀ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ।
ਗੁਬ ਜੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਹੀਖਿਆ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਲਿਵਲਾਇ। ਦੂਖੁ
ਮਨਤੇ ਭਓ ਜਾਇ। ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਤੁ ਵਾਪਾਰੀ। ਦਰਗਤੀ ਬਏ ਬੇਪਤੁ ਮਾ
ਕਾਟੇ ਕਹਾਖਤੁ ਮਨਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਹਿਨ ਆਵਹਿ ਜਾਇ। ਤਿਸਤੇ ਦੂ
ਕੋਜਾਇ। ਉਬਰੈ ਹਾਖਨ ਤਾਰੁ ਬਿਆਇ। ਨਿਰਭਓ ਜੇ ਪੇਸ਼ਗਲ ਭਓ ਮਿਟੈ। ਪ੍ਰ
ਪਾਤੇ ਪ੍ਰਾਈ ਭੁਟੈ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਤਾ ਦੂਥੈ। ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਮਨਿ ਤੇਵ
ਗਿੰਤ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਤੰਕਾਗੁ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਓ ਕੋਇਨ ਪਤੁ ਚਨਤਾਗੁ। ਸਿਰਭੁ
ਤੰਢਾਗੁ ਸੁਗਾ। ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਕਾਰਜਾ ਪੂਰਾ। ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀਦਿ ਸ
ਗਸਨਪੇ। ਖਤਭਧਰ ਤਸਿ ਸਟਿ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੁਪਾ। ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ
ਹਰਿਗੁਪਾ। ਪੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨਾ। ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੂਰਖੁ ਪਰਧਾਨਾ। ਜਿਸੁ
ਸੇਜਹੈ ਤਨਿ ਤਾਲਾ। ਤਕੈ ਨਿਕਟਿਨ ਆਵਤ ਕਾਲਾ। ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁਪਾ
ਸਾਧ ਸਿੰਗੀ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਬਿਆਇਆ।
ਗੀਅਨ ਅੰਜਨੁ
ਰੀਅਾ ਅਗੀਅਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ। ਤਰਿ ਕੋਰ ਪਾਤੇ ਸੰਤ ਭੇਦਿ ਆਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰ
१॥ ਅਸਟਾਦ ਸੰਤ ਸੰਗੀ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੀਠਾ। ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ।

ਸਗਲ ਸਮਗੀਏ ਕਸੂਪਟਮਾਤਿ। ਅਨਿਕਰੰਗਲਾਦਿ ਸਟਾਹਿ। ਨਉਂ ਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰ
 ਭਕਾਨਾਮ੍ਰ। ਦੇਤੀ ਮਾਤਿਓ ਸਕਾਥਿ ਸ੍ਰਾਮ੍ਰ। ਸਿਨਮਧਿ ਅ ਨ ਹਤਤ ਹਨਾਦਾ। ਕਹਨੁ
 ਜਾਣੀ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦਾ। ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਜਿ ਸਮਾਪਦਿਖਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜ
 ਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ। ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਂਤਰਿ ਅਨੰਤਾ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਅਪਿ ਰਹਿ ਮਾਹੁ
 ਗਵੰਤਾ। ਧਰਨਿ ਮਾਤਿ ਅਕਾਸੁ ਪਇਆਲਾ। ਸਰਬ ਕੋ ਕਪੂਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਣਾ। ਬਨਤਿ
 ਪਰਬਤਿ ਪੈ ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਜੈ ਸੀਆ ਗੀਅਤੈ ਸਾਕਗੁਪ। ਉਦਾਈ ਬੈਸੰਤ
 ਮਾਤਿ। ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦੁਦਿ ਸੇਸਮਾਤਿ। ਤਿਸੁ ਤੇਰਿ ਨਾਨਕੀ ਕੋ ਠਾਓ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਓ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਮਾਤਿ ਦੇਖਾ। ਸਸੀਅਰੁ ਸੁਰਨਖਰ
 ਤਿਏ ਕਾ। ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੁਭ ਕੋ ਬੋਲੈ। ਅਪਿ ਅੰਤਰੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਲੈ। ਸਰਬ ਕ
 ਕਰਿ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾ। ਮੇਲਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣੁ ਨਿਅੰਤੈ। ਸਰਬ ਜੰਤਿ ਮਾਤਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋ
 ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮੁ ਕਾਨਾਸੁ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
 ਏਤੁ ਬ੍ਰਿਸ਼ਾਸੁ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸੁਭੁ ਕੁਮਾ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਪਗ
 ਤਜਨਾ ਸੁਨਾਤਿ ਸੁਭ ਬਚਨਾ। ਸਰਬਾ ਭੋਆ ਪ੍ਰੀਤੁ ਸੰਤਿ ਬਚਨਾ। ਜਿਉ ਜਾਤਾ ਤਿਸੁ
 ਉਤਰਤਾ। ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਕਹਤਾ। ਜਿਉ ਤਉ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ। ਕਰਨ
 ਨਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ। ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਬਾਤਰਿ ਭੀਓਤੀ। ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭੁ ਮੇ
 ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸੁਭੁ ਸਤਿ। ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਭੁਤ ਪਤਿ। ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਹੇ ਬਿਸ ਬਾਹੁ। ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵੈਤਾਏ ਕੰਕਾਹੁ। ਅਨਿਕ ਕਲਾਲ ਖੀਨ ਤਜਾਏ। ਜਿਸੁ
 ਸੁਲਏ ਮਿਲਾਏ। ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਤੀਐ ਦੂਹਿ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰ
 ਹੀ। ਅੰਤ ਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ। ਸ
 ਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਹਾ। ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨ ਤਾਹਾ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਜਾ ਕਾਤ
 ਨਜ ਸੁਆਪਤੀ ਸਨਾ। ਅਵਨ ਜਾਨੁਇ ਕੁਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ। ਆਗੀ ਆਕਾਗੀ ਕੀ

ਸਕ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪ ਤੋਹੈ। ਜੋ ਕੇ ਛੁਕਤ ਟਾਸੁ ਆਪੇ ਕੈਹੈ। ਆਗਿ ਆ ਆਵੈ ਆ
ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਭੈ ਵੈ ਤਾਲ ਭੇਮਿ ਲਾਇ। ਤਿਸ ਤੋਹੈ ਸੁਨਾਤੀ ਬੁਧਾ। ਭੈ
ਕੈ ਨੇਕ ਛੁਕਤਾ। ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੁ ਤਿਅ ਤਿਨਿ ਕੀਨ। ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀਨ।
ਸਾਚੁ ਪਾਹੀ ਸਭ ਸਾਚੁ। ਭਿਤਿ ਪੈਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਹਾਚੁ। ਤਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ
ਭੀ। ਦੁਸਹ ਤੋਹੈ ਤਸੇ ਬੁਧਿ ਪਾਇ। ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਪਰ ਵਾਨ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੀ ਪੁਜਾਨ। ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ। ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪੁਤੁ
ਭਿਉ ਪਨ ਵੈ ਤੁਕਲਾ ਵੈ ਤੁਪਤਿ ਵੈ ਤੁ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ਭਗਵੈ ਤੁ। ਪਨੁ ਪੰਨੁ
ਨੁ ਆਇ ਆ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਗਾਇ ਆ। ਜਨ ਆਵਨ ਕਾਇ ਪੈ
ਭੀ। ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨ ਭੀ। ਆਪਿ ਮੁਕਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ। ਨ
ਤਸ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੁ। ਪੂਰਾ ਪੁਤੁ ਅਗਾਧਿ ਆਪੁ ਰਜਾ
ਭੀ। ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਭੀ
ਸਾ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਕਾ ਦੇ ਕਰਿ ਪੇਖਾ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਸਿ ਮਹਾਤਮਿ ਦਾ। ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ
ਭੀਤੁ। ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਅ ਗਤੁ ਤਰੰਗਾ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗਾ। ਆਪੁ ਛੋਡਿ
ਤੀ ਕਰਹੁ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ। ਧਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਤੁ ਭੰਡਾਗ। ਨਾਨਕ
ਪੁਰੇ ਨ ਮਸਕਾਰ। ਕੇ ਮਕੁ ਸਲ ਸੁਤ ਜਾਨੰਦਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰ ਮਾਨੰਦਾ। ਨਰ
ਕੇ ਵਾਰਿ ਉਧਾਰੁ ਜਾਇ। ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਓ। ਚਿਤਿ ਚਿਤਿ ਵਤੁ ਨਾਹਾਇ
ਏ ਕਾਏ ਕਰੁ ਪਾ ਕੇ ਗੰਗ ਅਨੇਕ। ਗੋਪਾਲ ਦ ਮੋਦਹ ਦੀ ਨਦ ਭੀ ਆਲਾ। ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਨ ਕਿਰਪਾ ਲਾਸਿ ਮਹਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਹੁ ਬਾਗ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਕਾਓ ਤੈ ਅਧਾਰੁ।
ਮਸਲੇ ਕਸਾਧੇ ਬਚਨੀ। ਅਮੁਲੀ ਕਲਾਲ ਭੀ ਹੋਤਨ। ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਤੋਤ
ਗੁ। ਆਪਿ ਪੁਰੇ ਸੁਕਤਿ ਨਿਸਤਾਗ। ਸਠਲ ਜੀਵਨੁ ਸਠਲੁ ਤਕਾ ਸੰਗੁ। ਜਕੈ ਮਨਿ ਲਾ
ਹਰਿ ਗਾ। ਜੈ ਜੈ ਸਦੁ ਅਨਾਦਿ ਵਜੈ। ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਗਾਜੈ। ਪ੍ਰਗਟੈ

ਗੁਪਾਲਮਤੰਤਕੈਮਾਥੈ। ਨਾਨਕਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੈ॥ ਸਹਾਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਹਾਨੀਆਏ॥
 ਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਾਪਮਿਲਾਏ॥ ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰ
 ਗੀਲੈਨਾ॥ ਸੁਖਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਪੂਰਨਤੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ॥ ਆਲਜੰਜਾਲਾਇਕਾ
 ਹਤੇਹਤਤੋ॥ ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਹਸਨਾਕਤਤੋ॥ ਕਾਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਿਬਤੀਖੇਪਤਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਤੁਸੰਤਮੀਤਾ॥ ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਕੁ
 ਚੀਤਾ॥ ਸੁਖਮਨੀਸਤਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮਾ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਤੋਤਨਿਧਾਨਾ॥ ਸਹਬਇ
 ਛਾਤਕੀਪੂਰਨਤੋਇ॥ ਪਰਧਾਨਪੁਰਖਪ੍ਰਗਟੁਸਭੁਲੇਇ॥ ਸਭਤੇਭੁਚਪਾਏਅਸ
 ਥਾਨਾ॥ ਬਤੁਹਿਨਤੋਵੈਆਵਨਜਾਨਾ॥ ਤਹਿਧਨੁਖਾਇਚਲੈਜਨੁਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਉਪ
 ਰਾਖਤਿਤੋਇ॥ ਖੇਮਸਾਂਤਿਹਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਹਬਤਤਸੇਧਿ॥
 ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨਾ॥ ਗਿਆਨਸਰੋਸਟਭੁਤਮਇਸਨਾਨਾ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰ
 ਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਓਦਾਜਾ॥ ਸੁਦਰੁਚਤੁਰਤਤਕਾਥੇਤਾ॥ ਸ
 ਮਦਰਸੀਏਕਦਿਸਦੇਤਾ॥ ਓਤਠਲਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚ
 ਨਮਨਿਸੁਨੇ॥ ਓਤੁਨਿਧਾਨੁਜਧੇਮਨਿਕੋਇ॥ ਸਭਜੁਗਮਾਹਿਤਕੀਗਤਿਤੋਇ॥ ਗੁ
 ਰਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਦੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰੀਬੇਦਬਖਈ॥ ਸਗਲਮਤੰਤਕੈਕਾ
 ਤਹਿਨਾਮਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ ਕੋਟਿਅਪਹਾਧਸਾਧਸੰਗਮਿਟੈ॥ ਸੰਗ
 ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ॥ ਜਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ॥ ਸਾਧਸਗਣਨਾਨਕਤੇਆਏ
 ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਤਹਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਾ॥ ਜਨਮਮਾਰ
 ਤਕਾਦੁਖੁਨਿਵਾਰੈ॥ ਦੁਲਭਦੇਤਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਕੀ
 ਨੀ॥ ਏਕਨਾਮੁਮਨਿਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ ਦੁਖਗੋਗਬਿਨਸੈਭੈਭਰਮਾ॥ ਸਾਧਨਮਨਿਗਮਸ
 ਕੇਕਰਮਾ॥ ਸਭਤੇਭੁਚਤਕੀਸੋਭਾਬਨੀ॥ ਨਾਨਕਉਤਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨਿ॥ ੮॥

ਲਿਖਲਿਖਤੀਅਲਿਪੁਰਆਸੁਮੀਸਿਰਜਨਤਾਗੁ। ਅਨਿਕਭੰਤਿਤੋਤਿਪਸਰਿਆਨਕਏ
ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰਪੁਰੁਕਰਓਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾ
ਪੁਰਸ਼ਾਨਿਪਰਓਤਹਿਰਾਇ॥ ਤਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸੁਰੁਕਛੁਤੋਤਿ॥ ਚਾਰਿਕੁੰ
ਦਤਦਿਸਿਭੁਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰ
ਬੀਚਾਰੁ॥ ਪਤਿਤਓਧਾਗਭੈਤਰਨਸੁਖਸਾਂਗਹਨਿਹੰਕਾਰੁ॥ ਦਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਤਾਰੁਤਿਸੁ
ਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ ਜਿਚਾਤਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕਤਹਿਗੁਨਗਾਇ॥ ਕਰਓਬੰਦਨਾਅ
ਵਰੁਸੁਖਾਨਿਪਰਓਤਹਿਰਾਇ॥ ਭੁਮੁਕਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਓਮਿਦਾ
ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਨੂੰਤਾਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ ਹਰਓ॥
ਲਗੁ॥ ਕਰਓਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਰਸੁਖਾਨਿਪਰਓਤਹਿਰਾਇ॥ ਭੁਮੁਕਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧ
ਗਿਦੁਤੀਆਭਾਓਮਿਦਾਇ॥ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਹਿਕਹਿਗੁਰਸੇਵਾ
ਗੀਤਾ॥ ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕੋਧੁਲੇਭੁਮੀਤਾ॥ ਮਰਦੁਮਿਦੈਜੀਵਨੁ
ਲੈਬਿਨਸਹਿਸਗਲਕਲੇਸਾ॥ ਆਪੁਤਜਤੁਗੋਬਿੰਦਭਜਤੁਭਾਓਭਗਤਿਪਰਵੇਸਾ॥
ਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਤਿਰੈਦੁਰਗਤਪਤਿਵੰਤਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚਸਾਤਭਗਵੰ
ਓਠਤਬੈਠਤਹਿਭਜਤੁਸਾਧੁਸੰਗਿਪਹੀਤਿ॥ ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿਛੁਟਿਗਈਪਾਰ
ਯਮਬਸੇਚੀਤਿ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਬਿਆਪਤਿਜਗਤਕਓਤੁਹੀਆਪਵੈਕੋ
ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ ਤਿਤੀਆਤੈ
ਲਬਿਖੈਠਲਕਬਓਤਮਕਬਨੀਚੁ॥ ਨਰਕਸੁਗਭੁਮਤਓਘੋਣਸਦਾਸੰਘੈ
ਮੀਚੁ॥ ਤਰਖਸੋਗਸਤਸਾਸੰਸਾਰੁਤਓਤਓਕਰਤਬਿਧਾਇ॥ ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨ

ਜਦਨੀਚਿਤਵਤਿਅਨਿਕਭੁਪਾਇ। ਆਧਿਬਿਅਧਿਭੁਪਾਧਿਰਸਕਬੁਪਨਤੁਦੈਤਾ
 ਪਾਪਾਰਬੁਤਮਪੁਰਨਧਨੀਨਤਬੁਭੈਪਰਤਪਾਮੇਤਭਰਮਬੁਤਤਪਣਮਤਨਕਮ
 ਓਵਸਾਕਹੀਕਿਰਪਾਪੁਰੁਰਾਖਿਲੇਤੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸਾ। ਸਲੋਕਾ। ਚਤੁਰਸਿ
 ਆਦਾਸੁਪਜੁਸੇਇਜਿਨੇਤਜਿਅਅਭਿਮਾਨ। ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨ
 ਨਕਤਰਿਨਾਮੁ। ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੇਧਿਭਤਤੁਬੀਚਾਰਾਸਾ

ਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਰਮਨਾਮੁਜਪਿਸਾਗੁ। ਨਰਕਨਿਵਰੋਦੁਖਤਰੇਤੁਦਤਿਅਨੇਕ
 ਲੇਸਾ। ਮੀਚੁਤੁਦੈਜਮਤੇਫੁਟੈਤਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸਾ। ਭਭਿਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੰਗੀ
 ਰਤੇਨਿਰੰਕਸ਼ਾ। ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪਵਿਤਤਾਨਾਸਤਿਨਾਮਅਧਾਗ। ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨ
 ਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰੰਗਪਾਲਾ। ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਭੁਜਲਾਤੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ
 ਸਲੋਕਾ। ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਤਿਬਸੇਹਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗੀ। ਸਾਧਸੰਗੀਉਏ

ਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗੀ। ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਤਜਾਨਿ

ਓਪਰਪੰਚ। ਕੁਸਮਬਾਸਬਪੁਰੰਗਪਣਸਭਮਿਥਿਆਬੁਲਬੰਚੁ। ਨਤਜਪੈਨਪੁ
 ਣੀਐਨਤਕਭੁਕਰਤਬੀਚਾਰੁ। ਸਵਦਮੇਤਰਸਬੇਧਿਭਅਹੀਆਨਿਰਚਿਓਸੰਸ੍ਰ
 ਗੁਜਨਮਮਰਨਬੁਯੋਨਿਭੁਮਦਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕ। ਰਚਨਤਾਰੁਨਤਸਿਮਰਿਓ
 ਨਿਨਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕ। ਭਾਓਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗੀਮਾਇਆਲਿਪਤਨਰੰਚਾ।
 ਕਬਿਰਲੇਪਾਈਅਤਿਜੋਨਰਚਤਿਪਰਪੰਚਾ। ਸਲੋਕਾ। ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਭਿਚੋ
 ਤਤਿਅੰਤੁਨਪਸਾਵਗ। ਭਗਤਸੋਤਤਿਗੁਣਗਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰਾ।

ਖਸਟਸ੍ਰਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਤਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਥਤਿਅਨੇਕ। ਭੁਤਮੁਭਿਚੋ
 ਰਬੁਤਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਤਿਸੇਖਾ। ਨਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਅਸਜਸੁਗਾਵ
 ਗੋਬਿੰਦ। ਰਸਗੀਧੇਤਰਿਸਿਓਬੀਧੇਭਗਤਰਚੇਭਗਵਤਾਮਿਤਮਾਨਭੁਮੁਬਿਨਾ
 ਓਪਾਈਸਹਨਿਦਇਆਲਾ। ਚਹਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਲ

ਲਾਗੁਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਤੋਸਾਧ ਸੰਗਿ ਲਿਵਲਾਇ। ਖਾਟੇ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੋਨਾ
ਨਕਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ। ਸਲੋਕਾ। ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਤਹਿ ਜਸੁ ਕਥਾਇ। ਬੋਲਿ ਸਾਤੇ ਸੁ
ਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤ ਖੀਐ ਏਕ ਸੁਸਿਓ ਲਿਵਲਾਇ। ਸਪਤਮਿ ਸੰ
ਗੁਨਾ ਮਧੁ ਦੁਇ ਨਜਾਤਿ ਭੰਗਾ। ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਪਰਾਵਗਾ। ਆਪੁ ਤਜਾਤੁ
ਭਿੰਦ ਭਜਤੁ ਸਹਿ ਪਰਤੁ ਹਰਾਇ। ਦੁਖ ਤੋਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇ।
ਆਠ ਪਰਮ ਨਿਤ ਹਿਯੈ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਪਰਵਾਦੁ। ਅੰਤ ਹਿ ਬਾਤ ਹਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰੈ ਤਰੁਪ
ਭਾਇ। ਸਿਸਾ ਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਤਹਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਬਲਿ ਤਹੈ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾ
ਮੁਜ ਪੇਇ। ੭। ਸਲੋਕਾ। ਆਠ ਪਰਮ ਗੁਨ ਗਾਈ ਅਤਿ ਜੀਅ ਤਿ ਅਵਹਿ ਜੰਜਾਲਾਜ
ਮਕੰ ਕਰੁ ਜੋ ਤਿਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲਾ। ਅਸਟਮੀ ਅਸਟਸਿਧਿ
ਨਵਨਿਧਿ। ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੁਰਨ ਬੁਧਿ। ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਸ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ
ਨੋ ਧਰਮੰਤਾ। ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ। ਸਭ ਮਹਿ ਉਚ ਬਿਸੇਖ ਹੀ ਆਨੁ। ਤਹਿ ਤਹਿ
ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗੀ। ਜਪਿ ਤਹੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਤਹਿ ਗੰਗੀ। ਸਲੋਕਾ। ਨਰਾਇਣੁ ਨਤ
ਸਿਮਰਿਓ ਮਹਿ ਸਿਵ ਦਾ ਬਿਕਾਗ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਦਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ।
ਪਉੜੀ। ਨਉ ਮੀਨ ਵੇਢਿ ਦੁਅ ਪਵੀਤਾ। ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਾਤਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤ। ਪਰਤਿ
ਅਹਮੁ ਤਿ ਬਕਾਤਿ ਸਾਧਨੰਦਾ। ਕਰਨ ਨਸੁਨ ਤੀਤਹਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦਾ। ਤਿਹ ਤਿ ਪਰਦਰ ਬੁਓਦ
ਕੈਤਾਈ। ਅਗਨਿ ਨਨਿ ਵਰੈ ਤਿਸਾਨ ਬੁਝਾਈ। ਤਹਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਤ ਠਲ ਲਾਗੇ। ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਮਹਿ ਜਮ ਤਿ ਅਭਾਗੇ। ਸਲੋਕਾ। ਦਸ ਦਿਸ ਬੋਜ ਤੇ ਮੇਠਿ
ਹਿੰ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ। ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾ ਤੇਇ।
ਪਉੜੀ। ਦਸਮੀ ਦਸਦੁ ਅਹ ਬਸਿ ਕੀਨੇ। ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ। ਕਰਨੀ ਸੁਨੀ
ਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲਾ ਨੀਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲਾ। ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ। ਮਨ ਮਹਿ ਚਿ
ਤੈ ਪੁਰਨ ਭਗਵੰਤ। ਦਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਦੁਲਕ ਮਾਈਐ। ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਸੰਜ ਮੁਖੁ ਭ

ਕਿਰਪਾਪਾਈਐ॥ ਸਲੋਕ॥ ਏਕੋ ਏਕ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਇ ਸਾਦੁ॥ ਗੁਣੋ
 ਬਿੰਦਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ਏਕਾਦਸ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖ ਓਤ ਹੋ
 ਮੁ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਾਸਿਕਰਿ ਸੁਣੁ ਤੁਹਿ ਨਾਮੁ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹ ਬਜੀਅਦ ਇਆ॥ ਇਨ ਬੇਧ
 ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਹਾਕੈ ਇਕਠਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਤੁਹਿ ਨਾ
 ਏ॥ ਸਭ ਮਾਤਿ ਪੂਰਿ ਹੋਤ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਤੁ ਪੁਰਸਾ॥
 ਸਲੋਕ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਹਿ ਸਵੇ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧਕੁ ਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ
 ਹੋਇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਘਉੜੀ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ॥
 ਹੀਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤੁ ਜਿ ਮਨੁ॥ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਤੁ ਸਾਧ ਸੰਗੀ॥ ਮਨ ਤਿਪਤ ਸੈ
 ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭੰਗੀ॥ ਕੋ ਮਲ ਬਾਦੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ॥ ਪੰਚ ਭੂਆਤ ਮਾਤ ਹਿ ਨਾਮੁ
 ਸਿਧੇਖੈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਤਨਿ ਚਉ ਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਠਹਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨਾ
 ਏ॥ ਸਲੋਕ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਮਾਤਿ ਬਿਆਪਿ ਆਪੁਰਨੋਤ ਨਕਾਮਾ॥ ਪਤਿ
 ਓਧਾਰਦੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਦੂਟੈ ਨਾਮਾ॥ ਘਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਓਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰੁ॥
 ਅਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਭਜਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਤਿ ਆਉਓ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨਿਮਖਨ ਗਾਉਓ॥ ਤਹਿ ਸੋਗ ਕਾਦੇ ਤਕਰੀ ਬਾਧਿਓ॥ ਦੀਹ ਪਰੋਗੁ ਮਾਤਿ ਆਆ ਸਾਧਿ
 ਓ॥ ਦਿਨ ਤਿਉ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਉਓ॥ ਨਿਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰਤਾਉਓ॥ ਤਹਿ ਬਿਸ
 ਰਤੋ ਵਤਤਿ ਤਤਲਾ॥ ਸਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਚਾ
 ਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਤ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਓਨਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਕੇ
 ਕਾਮਾ॥ ਘਉੜੀ॥ ਚਉਦਤਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪਾ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪਰ
 ਤਾਮਾ॥ ਦਸੇਦਿ ਸਾਹਿਦ ਆਪੁ ਭੁਏਕਾ॥ ਧਰਨੀ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਾ॥ ਜਲ ਬ
 ਲ ਬਨ ਪਰ ਬਤ ਪਾਤਾਲਾ॥ ਪਰਮੇ ਸ੍ਵਰਤ ਤਬ ਸਤਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸਭੁ ਲਸ
 ਗਲ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਦਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਮਾਵਸ ਅਤਮ

ਆਤਮ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏਗੋ ਬਿੰਦਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦਾ॥

ਸੁਖੀ ਭੁਭੇ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀ ਆਗੁਰ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ ਤਲੁ ਸੰਤਿ ਸਤ ਜਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਫੁਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਠ ਲਪੁਗਨ ਤਕੇ ਕਾਮਾ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮਿਟੀ ਤਉ ਮੇਢੁ ਟੀ
ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ਸਹਾਨਿ ਗਤੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿ ਆਆ ਵਾਗ ਵਨਾ ਆਪਿ ਤਰਿ
ਅਕੁਟ ਬਸਿ ਭ੍ਰਿਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨਾ ਤਰਿ ਕੀਟ ਤਲ ਕਮਾਵਦੀ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭ
ਕਾਨਾ ਮਾਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਪਾਇ ਆਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੁ
ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੂਰਾ ਕੀ ਆਪ੍ਰਭ ਆਪਾ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜ੍ਹੈ ਸਦਾਇ ਆਨਾਨਕ ਤੇਤਨ ਘਾਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ॥ ਪੂਰਨ ਮਾਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਰ ਦਕਾਰਣ ਸਮਰ ਬ੍ਰਾਜੀ ਅਜੰਤ ਦਇਆ
ਲਪੁਗਨ ਸਭ ਭ੍ਰਿਪ ਹਿਜਾ ਕਾਤ ਬ੍ਰਾਗੁ ਦਨਿ ਧਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀ ਆਜਾ ਕਾਤੋਇ ਅੰਤ
ਰਜਾ ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖਾਨਿ ਹੰਜਨ ਸੋਇ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ
ਨਣ ਤਗਾ ਸੰਤ ਸਤਾਈ ਸਹਾਨਿ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਤਨ ਮਸਕਾਗਾ ਅਕਥ ਕਥਾਨ ਤਬੂਈ
ਐਸਿ ਮਰਤੁ ਤਰਿ ਕੇਚਰਨਾ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਨ ਅਨਾਥਾਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਹਾਨਾ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਤ ਸਾਗਾਇਓ ਸਹਾਨਿ ਗਤੀ ਤਰਿ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਚੰਦੇ ਠਲ ਪਾ
ਇ ਆਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਨੁ ਗਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾ
ਗੁਕਿ ਭੁਪਦੇ ਸੈ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਤਿ ਸਕਾਤੋ ਭੁਧਾਗੁ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖਰਾਏ ਤੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨ
ਮਜਨ ਮਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਭ੍ਰਿਜ ਲਾਨ ਤਪੈ ਤੇਤਿ ਸੁਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ
ਬੈਸੋ ਸੋਗੀ ਆਨੀ ਧਨ ਵੰਤੁ ॥ ਸੋ ਸੁਰਾ ਕੁਲ ਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਭਾਜਿ ਆਭਗ ਵੰਤੁ ॥ ਖੜੀ
ਬਾਹਮਣੁ ਸੁਦੁ ਬੈਸੁ ਭੁਧਾਗੁ ਸੋ ਮਹਿ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾਨਕ ਤਿ
ਸਹਿ ਰਵਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਵਤਨ ਕੀ

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੂ ਤੈਜਿ ਸੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਏਕਾਦ੍ਰਿਸਾਇ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਵ
ਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਾ ਦਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਹਰਿ ਭੁਤ ਮੁਖਿ ਪਦੁ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਪਾਤੋ
ਹਿਥਿ ਆਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
ਤੋ ਦਾਸੰ ਸਾਗੀ। ਲਾਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਇ ਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ। ਤਉ ਮੈ ਲੁਭਿ ਭੁਭਿਤ
ਹੈ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਹਿ ਭੁਭਾਰੀ। ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਤਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਿ ਪਾਯ
ਹੀ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਹੋ ਤਹਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣ ਤਾਹੀ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
ਚਾਸਾ ਤਿ ਬੁਝਦੁ ਤੈ ਸਚੁ ਸਚ ਗੋਸਾਈ। ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇ ਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ॥
ਤੇਰੀ ਸਿਧਿ ਤਿਸੁ ਆਲਿਓ ਸਹੂ ਪੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਪਾਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨੋ ਠਲੁ ਪਾ
ਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ। ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਦਰੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
ਦਿ ਟੁਨਾਵੈ ਤੇਰੁ ਸਲਾਹ ਦਾ ਸਭੁ ਬੋਲ ਟੁਠਿ ਕਾਸਾਦੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਤ ਕਾਰੁ ਸਲਾ
ਹਦੇ ਤਉ ਮੈ ਮਤਾਵਾਦੁ। ਜਿਨ ਸਲਾਹਿ ਸੇ ਮਹਾਤਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ। ਜਨਨਾ
ਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਭੋ ਜਪਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਤਹੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਤਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਹਤਹੀ॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧਾ ਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੈ ਨਿਰੰਜਨ ਤਹਿ ਹਾਇ ਆ। ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿ
ਆਇ ਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਆ। ਤੇਰਾ ਸਹਾਇ ਕੋ ਕੋਨਾ ਤੀਜਿ ਸੋ ਨ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾ
ਇ ਆ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡਾ ਤਾ ਤੂ ਤੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂ ਤੈ ਸਚੁ ਮੈਰੀ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ। ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇ ਆ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
ਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ। ਨਾਨਕ ਕੋ ਗੁਰਾ ਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਜਨਾ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਸਿਉਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਣ ਤਾਸਾ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਦਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰਸਾ
ਸਿ। ੧ ॥ ਪਉੜਾ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮੁ ਪੈਰਿ ਸੁਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ
ਭੇਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇ ਤਤੁ ਪੈਰਿ ਵੜੀਐ। ਤੁਧਾ ਏਧਾ ਏਥੇ ਕਰਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਟਵੀਐ। ਤੁਸਚਾ ਸਭ ਸਦਾਖਸਮੁ ਪੈਰਿ ਸਭ ਦੂਤੁ ਚੜੀਐ। ਤੁਕਰਤਿ ਸੁਸਚੇ
ਏਸੀ ਤਕਾਇ ਤੁਕੜੀਐ। ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ
ਅਠੇ ਪਹਲ ਗੰਨਿ। ਜਨਨਾਨਕ ਕਰਿ ਪਾਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੰਨਿ।
੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀਜਿ ਉਥੇ ਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੇ ਤਨਿ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆ
ਜਾਦ ਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ। ॥ ਪਉੜਾ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਤੇ
ਲਵਿ ਚਿਨਾ ਹੀ। ਤੁਕਰਤਿ ਸੁਸਚੇ ਭਲਾ ਤੇ ਗੁਰਸਬਦਿ ਬੁਝਾ ਹੀ। ਤੁਕਰਤ ਕਰ
ਣ ਸਮਰਥੁ ਤੇ ਦੂਜ ਕੋ ਨਾ ਹੀ। ਤੁਸਾ ਤਿ ਬੁਝਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲੁ ਤੇ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆ
ਸਭਿ ਜਿਅ ਤੇਰੇ ਤੁਸਭ ਸਦਾ ਤੁਸਭ ਫਰਾ ਹੀ। ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਸੁਣਿ
ਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇ ਸਹਾ ਅਖੰਤ ਹਲ ਗੰਨਿ। ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਦੁ ਮੇਲਿ ਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸੁ
ਸੇਵੀ। ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਤੇ ਜਿ ਸੇਵੇ ਦਇਆ ਸਦਾ ਤੇਇ। ਸਤਿ ਗੁਰ
ਦਾ ਹੀ ਵੈਰੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ। ਨਿਰਵੈਰੋ ਨਾਲਿ ਜਿਵੈ ਰਚ ਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨ
ਚਉਤਿ ਸੇਵਿ ਆਨ ਕੋਇ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਬੁਝਾ ਕਿਉ ਤੇਇ।
ਤਿ ਗੁਰੋ ਜੇ ਤਕੈ ਇਛਾ ਦਾ ਤੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੇ ਛੁਜਾ ਦਾ ਤੇ ਦੂਰਿ
ਗੁਰਨ ਤੇਇ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜਾ ॥ ਜਿ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾ ਕਰੇ ਸੇਈ ਵਡ ਜਾਦੀ। ਜਿ ਸੁਸਾਤਿ ਬੁ
ਝੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿਲੈ ਸੇ ਸਾਤਿ ਬਖਸਿ ਭਾਦੀ। ਜੇ ਕੋਛ ਸਦੀ ਹੀ ਸਕਰੇ ਸੇ ਮੂੜ ਅਜਾਦੀ।
ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸੇ ਗੁਰ ਵੈਰੁ ਦਾ ਆਖਿ ਵਖਾਦੀ। ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸਚਿ
ਮਾਦੀ। ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਗੰਜਨ ਅਮਰੁ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਗੰਕਾਰੁ।
ਨਿਜ ਪਿਆਇ ਕਰਮ ਨਿਏ ਕਰਿ ਤਿਨ ਲਖਾ ਤਉ ਮੇਭਾਰੁ। ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ

ਆਤਿਨਸੰਤਜਨਜੈਕਾਗੁ। ਕੋਈਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸੋਨਠਿਦੁਠਿਦੁਕੈਸਭੁ
 ਸਭੁ। ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅਪਿਵਰਤਦਾਤਹੀਆਪੇਰਖਦਤਗੁ। ਧਨੁਪੰਨਗੁਰੂਗੁਦਰਵਰ
 ਤਿਸੋਨਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾਗੁ। ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਭਵਾਰੀਆਜਿਨਜਪਿਆਸਿਰਜਦਤਗੁ
 ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਅਕਾਸੁ। ਵਿਚਿਅਪੇਜੰਤਭਿਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿ
 ਪੇਦੇਇਹੀਹਾਸੁ। ਸਭੁਆਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਤੀਗੁਦਤਾਸੁ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿ
 ਇਤੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਦੇਤਾਸੁ। ੨੦੨ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਏਸਦੁਸਚੇਭ
 ਵੈ। ਜੋਤੁਸਚੁਸਲਾਹਦੇਤਿਨਜਮਕੰਕਰੁਨੇਵਿਨਾਵੈ। ਤਿਨਕੰਮੁਖਦਹੀਭਿਜਲੇਜਿ
 ਤਹੀਤਹੀਦੇਸਚਾਭਾਵੈ। ਕੂੜਿਅਹਾਪਿਛਾਤਾਸਟੀਅਨਿਕੂੜੁਤਿਹਦੈਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁ
 ਵੈ। ਮੁਝਕਾਲੇਕੂੜਿਅਹੀਅਕੂੜਿਅਹਕੂੜੁਤਉਜਾਵੈ। ੨੦੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਪ
 ਤੀਧਰਮੁਏਜੇਤਕੇਬੀਜੇਤੇਤਾਠਲੁਪਾਏ। ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜੀਆਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਲੁਤਹੀਪਾਏ। ਓਨਾਤਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਭਿਜਲੇਭਉਤਹੀਦਗੁਤਸਚੀਪੈਨਾਏ। ਇਕ
 ਅੰਦਰਿਏਦੁਨਿਤਕੇਦੁਕਮਾਵਤਿਭਉਜੇਤਾਬੀਜੇਤੇਤਾਠਲੁਪਾਏ। ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹਿਬੁ
 ਦਹੀਕਹਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਭੁਘੜਿਅਏ। ਓਏਜੇਤਾਚਿਤਵਹਿਨਿਤਤੇਤਾਧ
 ਉਨਿਭਉਤੇਤੇਜੇਤੇਦਹਿਜਵਜਾਏ। ਨਾਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਸੁਆਪੇਵਰਤੇਨਿਤਕਹਿ
 ਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ। ੨੦੪ ॥ ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਕਾਇਪਾਇ
 ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਪਨੇਹੀਆਜਿਘਰਿਵਥੁਤਵੇਸਾਈਖਾਇ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੋਈਨਾ
 ਵੈਅੰਤਕਾਹੁਨਵਿਚਤੁਜਾਇ। ਅੰਤਕਾਹੀਅਨੇਦੁਖਭੁਖਏਤਥੁਤਡਹਿਘਰਿਘਰਿਮੰਗ
 ਕੁੜੁਠਗੀਗੁਣੀਨਾਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ। ਜਿਸੁਏਵੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਮੁ
 ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ। ਜਿਭੁਲੇਤਾਪਾਹਸਿਭੇਦੀਐਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁਵਰਨੁਏਏ
 ਏ। ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੁਧਦੀਜਿਭੁਭਾਵੈਤਿਵੇਚਲਾਇ। ੨੦੫ ॥ ਘਭੁੜਾ ॥ ਜਿਨਤ
 ਹਿਰਦੈਸੇਵਿਆਤਿਨਤਹੀਆਪਿਮਿਲਾਏ। ਗੁਦਕੀਸਾਂਝਿਤਿਨਸਿਭੁਕਹੀਸਭਿਅਵ

ਦਿਜਲਾਏ। ਅਭੁਗਦਾਵਕਦਿਪਲ ਹੀਜਿਸੁਦੇਤਸੁਸਚੇਪਾਏ। ਬਲਿਤਹੀਗੁਰ
ਜਿਨਿਅਭੁਗਦਮੇਟਿਗੁਣਪਰਗਟੀਆਏ। ਵਡੀਵਡੀਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਸਲੋਕੁ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡੀਆਈਜੋਅਨਦਿਨੁਤਹਿਤਹੀਨਾ
ਆਵੈ। ਤਹਿਤਹੀਨਾਮੁਰਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁਤਹੀਨਾਮੇਹੀਤਿਪਤਾਵੈ। ਤਹੀਨਾਮੁਤਾਦੁਤਹੀ
ਦੀਬਾਣੁਤਹੀਨਾਮੇਰਖਕਹਾਵੈ। ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੁਜੇਗੁਰਮੁਰਤਿਸੋਮਨਇਫੇਠਲ
ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਤਿਸੁਕਰਤਾਮਾਹਦਿਵਾਵੈ। ਏਹਿਓਓਸੁਤਹੀਨਾ
ਤੁਆਪਦਾਬੀਜਿਆਪੇਖਾਵੈ। ਨਹਕਿਘੋਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖਜਿਆਜਿਓਤਸਕਰੁ
ਗਲਾਵੈ। ਏਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾਓਬਰੈਜਾਤਹਿਤਹੀਨਾਮੁਖਿਆਵੈ।
ਬਾਤਾਅਖਿਸੁਦਾਏਨਾਨਕੁਤਹਿਕਰਤੈਏਵੈਭਾਵੈ। ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਤੁਕਮਨ
ਓਤਮਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨੁਮੁਠਾਇਖੁਮਾਇਆ। ਓਸੁਅੰਦਰਿਕੁਰੁਕੁਰੇਕਰੀਬੁਏ
ਓਦੇਤੁਗਵੇਦਾਓਓਸਦੇਗਲਿਪਾਇਆ। ਓਤੁਗਲਠੋਸੀਕਰੇਬਤੁਤੇਹੀਓ
ਏਬੇਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ। ਓਤੁਪਰਿਪਰਿਓਦੈਜਿਓਹੰਨਦੁਤਗਦਓਸੁਨਾ
ਮੁਓਜੇਵੇਓਸੁਭੀਲਫੁਟੁਲਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਓਓਸੁਅਲਿਪਤੇਵਰਤੈਓਸੁ
ਪਾਸੁਫਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਓਜਾਇਆ। ਜੋਗੁਰਗੋਪੇਆਪਣਾਸੁਭਲਾਨਾਪੀਪੰਚ
ਨੀਲਾਤਮੁਲੁਸੁਭਗਵਾਇਆ। ਪਤਿਲਾਅਗਮੁਨਿਗਮੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਦਾਏਪੁ
ਰਕਾਬੁਚਨੁਓਪਰਿਆਇਆ। ਗੁਰਸਿਖਾਵਡੀਆਈਭਾਵੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸ
ਮੁਖਓਤੁਵੇਲਾਤਹੀਨਆਇਆ। ॥ ੪ ॥ ਸਚੁਸਚਾਸੁਭਦੁਵਡਾਓਸੋ
ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਦਿਕੇ। ਸੋਸਤਿਗੁਰਜਿਸਚੁਧਿਆਇਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰ
ਕੇ। ਸੋਈਸਤਿਗੁਰਪੂਰਖੁਓਜਿਨਿਪੰਜੇਦੁਤਕੀਤੇਵਸਿਫਕੇ। ਜਿਥਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਵੇਆਪੁਗਣਾਓਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੁਰੁਕੁਰੇਟੁਠਿਟੁਮੁਤਹੀਕੇ। ਓਓਬੇਲੈਕੀਸੋ
ਸੁਵਨੀਮੁਤਕਾਲੇਸਤਿਗੁਰਤੇਚੁਕੇ। ॥ ਸਲੋਕੁ ੪ ॥ ਤਹਿਪੁਰਕਾਸੁਭ

ਖੇਤੁਤੈਤਹਿਅਪਿਕਿਰਸਾਈਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਜਮਾਈਅਨੁਮਨਮੁਖਿਮੁਲਗ
ਵਾਇਆਸਭੁਕੋਬੀਜੇਆਪਦੇਭਲੇਨਤਹਿਭਾਵੈਸੁਖੇਤੁਜਮਾਇਆਗੁਰਸਿੰਧੀ
ਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਜਮੁਚੁਤਾਕਿਰਸ
ਨਿਤਕੁਰਕਦਾਤਹਿਕਰਤੈਮਾਹਿਕਦਾਇਆਕਿਰਸਾਈਜੰਮੀਭਾਉਕਰੀਤਹਿਬੋਤ
ਲਬਖਸਜਮਾਇਆਤਿਨਕਾਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਸਭੁਲਾਹਿਭਿਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਪੁ
ਰਖੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਹਾਧਿਆਆਪਿਤਹਿਆਸਭੁਜਗਤੁਤਹਾਇ
ਆ। ਸਾਹਾਇਨੁਲਾਲਚਿਅਟਿਆਮਨਮੁਖਿਤੋਹਗੁਲਾਗਤੀਭੁਘੋਦ
ਬਿਆਨਵੇਸੋਤਸਭਿਦਿਲਾਮਨਮੁਖਾਦੇਸਿਹਿਜੋਰਾਅਮਹੁਤੈਨਿਤਦੇਵਤਿਭਲਾ
ਜੋਹਦਾਅਖਿਆਪੁਰਖਕਮਾਵਦੇਸੇਅਪਵਿਤਅਮੇਧਖਲਾਕਾਮਿਦਿਆਪੇਕੁਸੁ
ਧੁਨਰਸੇਜੋਹਪੁਛਿਚਲਾਸਤਿਗੁਰਕੈਆਖਿਐਜੋਚਲੇਸੇਸਤਿਪੁਰਖਭਲਭਲਾ
ਜੋਹਪੁਰਸਸਭਿਆਪਿਓਪਾਇਅਨੁਤਹਿਖੇਲਸਭਿਖਿਲਾਸਭੁਤਹੀਬਦਤਬਏ
ਵਦੀਨਾਨਕਭਲਭਲਾ। ੨੦੩ ॥ ਤੁਵੇਪਰਵਾਤੁਅਥਾਤੁਤੈਅਤੁਲੁਕਿਓਤੁ
ਲੀਐ। ਸੇਵਤਭਾਗੀਜਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ। ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਬਾਦੀਸਤਿਸਹੁਪੁਤੈਗੁਰਬਾਦੀਬਣੀਐ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਸੈਤਹਿਕਚੁਪਿਚੁਬੋਲ
ਦੇਸੇਕੁਰ੍ਹਿਅਹਕੁਰ੍ਹੇਸੁਰ੍ਹਿਪੜੀਐ। ਭਿਨਾਅੰਦਹਿਤੋਹਮੁਖਿਤੋਹਤੈਬਿਖੁਮਾਇਆ
ਨੋਏਖਿਮਹਦੇਕੜੀਐ। ੨੦੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲੀਨੀ
ਹਮਲਜਨੁਤੈਸੁਸੇਵਾਪਾਲੇ। ਜਿਨਅੰਦਹਿਕਪਦੁਵਿਕਾਰੁਸੁਭੁਓਇਆਪੇਸ
ਚੈਵਖਿਕਦੇਜਜਮਾਲੇ। ਸਚਿਆਹਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਪਾਲਨਿਕੁਰ੍ਹਿ
ਗਲਭਗੀਰਿਤੈਬਾਇਭਾਲੇ। ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਅਖਿਆਸੁਖਾਵੈਨਾਤੀਤਿਨਾਮੁ
ਭਲੇਰੋਦਹਿਗੁਲੇ। ਜਿਨਅੰਦਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਤਹਿਕੇਰੀਸੇਕਿਚਰਕੁਵੇਰਾਈਅਹਿ
ਮਨਮੁਖਬੇਤਲੇ। ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸੁਆਪਣਾਮਨੁਬਾਇਹਖੇਓਤੁਆਪਦਰ

ਫਿਰੀ

ਪਦੀ ਵ ਬੁਨਾਲੇ। ਜਨਨ ਕ ਇਕ ਨਾਗੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕ ਆਪੇ ਵ ਖਿਕ ਦੇ ਠਗ ਵਾ
ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਦਾਇ ਆਦੇ ਹਾਸਿ। ਤਿਨ ਚੁਕੀ
ਤਤਾ ਜੀਲੇ ਕਨਕੀ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਾਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ। ਜਾਕਰ ਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸੁਭ ਕੇ ਵਲਿ ਸ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਤਿ ਸਾਥਾ ਸਿ। ਸਾਤੁ ਪਾਤਿ ਸਾਤੁ ਸੁਭੁ ਤਹਿ ਕਾਰੀ ਆਸ ਭਿਜਨ ਕਓ
ਆਇ ਕਰਤਿ ਹਰ ਹਾਸਿ। ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਤਹਿ ਵਡਾ ਸੇਵ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਏ ਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਦਾਨੁ ਦੀ ਆ ਤਹਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇ ਆ। ਕਿਏ ਨਿੰਦ
ਵਡੀ ਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇ ਆ। ਜਨਨ ਕ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ
ਬੋਲ ਗਤ ਨੇ ਸਦਾ ਹੁਖ ਦਾ ਆਇ ਆ। ਤੂ ਸਾਤਿ ਬੁਝ ਅਗਮ ਦਇ ਆਲੁ ਤੈ
ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਦਾ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕੇ ਦਿਸਿਨ ਆਵਈ ਤੂ ਤੈ ਸੁਪੜ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾ
ਦਾ ਮੇਰੁ ਕੰਠੁ ਬੁਝੈ ਸਿ ਆਵਦਾ ਸੁਭ ਚਲਣ ਹਾ ਆਵਦ ਜਾਦਾ। ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹਰ
ਚੁ ਤੁਲਾਇ ਦੇ ਸੇਕੁੜੀ ਅਹੁੜੀ ਤਿਨ ਆਦਾ। ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪ
ਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਦਾ। ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ਅਗੇ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੇ
ਦੇ ਆਖਿ ਆਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ। ਅਧਵਿਚਿ ਠੇਰੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਦੇਚਾ ਹਾਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵੈ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੀਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਕੁੜੀ ਆਵੈ ਕੁੜੀ ਜਾਵੈ। ਜੇਕ੍ਰਿ ਪਾਕਰੇ
ਮੇਰਾ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਦਹੀ ਆਵੈ। ਤਾ ਅਪਿਓ ਪੀਵੈ ਸ
ਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇ ਹਾਸੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇ ਸਾਭੁ ਮੁਚੁ ਕਾਵੈ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਹੋਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਜਨਨ ਕ ਅਨੰਦਿ ਨੁ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ। ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾ
ਵੈ ਸੁਭਲ ਕੇਓ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ। ਓਦੁ ਮੁਕਰੇ ਭਲ ਕੇ ਪਰ ਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹੀ ਨਾਵੈ। ਓਪਦੇ ਸਿ ਗੁਰੁ ਤਹਿ ਤਹਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਤਿ ਕੀਲਾਵਿ ਖਪਾ ਪਦੇਖ
ਲਾਇ ਜਾਵੈ। ਠੀਕ ਚੜ੍ਹੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਤਦੇ ਆਓ ਠਾਇ ਆਤਹਿ ਨਾਮੁ
ਪੀਐ। ਜਿਸਾ ਸਿਗ੍ਰਿਹਾ ਸਿਧਿ ਆਏ ਮੇਰਾ ਤਹਿ ਤਹਿ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ।

ਜਿਸਨੇ ਦਾਇਆਲੂ ਤੇ ਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ਦਾਵੈ। ਜਿਸਨੇ
ਕਧੂ ਵਿਸੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰ ਤਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੈ।
ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਕੇ ਕੇ। ਜਿਸਨੇ ਚਿਤਿ ਏਕੁ ਅਗਧ ਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕ ਤੇਖੰ
ਹਿ ਅਸੰਖ ਕਹੇ ਕੇ। ਤੁਧੋਨੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਦੀ ਸੇਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੇ ਕੇ। ਜਿਸਨੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਾ ਦੇ ਪੈਨ ਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਹਿ ਜੰਮ ਤਕੇ ਕੇ। ਓਇ ਤਜੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਦੇ ਬਾਹੁ ਵਿ
ਸੁਰਦ ਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ। ਮਨਿ ਕੋਟੇ ਦ ਯਿ ਵਿਛੋ ਕੇ। ਸਲੋਕੁ ੪੪ ਮਲੁ ਜੂਏ ਭਰੀ
ਆਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲ ਜਾ ਤਿਨਿ ਵੇ ਮੁਖਿ ਵੇ ਮੁਖੋਨੇ ਪਾਇਆ ਪਾਸਿਨ ਦੇ ਈ ਕੋਈ ਬਾਹਿ
ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਸੁ ਪਵਿਸ਼ਗ ਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨ ਮੁਖ ਆਇਆ ਪਗਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਈ
ਨੇ ਵੇ ਮੁਖ ਕਹਿ ਕੈ ਭੇਜਿ ਆਓ ਕੈ ਭੀ ਮੁਤਕਾਲਾ ਦੁਹ ਵੇ ਮੁਖ ਦਾ ਕਹਾਇਆ। ਤੜ ਸੁਦਿਆ
ਸਭ ਤੁਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਵੇ ਮੁਖੁ ਸਦੈ ਨ ਠਹੈ ਪਓਲੀ ਪਓਦੀ ਠਾਵੈ ਤਿਕੈ ਓਠੇ ਘ
ਹਿ ਆਇਆ ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁੜ ਮੀ ਵੇ ਮੁਖੁ ਰਲ ਦਾਨ ਮਿਲੈ ਤਾਵ ਤੁਟੀ ਭਤੀ ਜੀ ਠਹੈ
ਅਦਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ। ਤਲਤੁ ਪਲ ਤੁਦੈ ਵੇ ਗਏ ਨਿਤ ਭੁਖ ਕੁ ਕੇਤਿ ਤਾਇਆ। ਧਨੁ ਧਨੁ
ਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਨਿ ਆਓ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ ਕਹਾਇਆ। ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰੇ ਕੀ ਸੋ ਸਾਚੈ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇਆ। ਏਤੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿ ਆਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਓ
ਪਾਇਆ। ੧੧੪ ਮੰ ੪ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਤੇ ਵੈ ਤਿਸ ਦਾਨ ਠਹੁ ਕਥਾ ਤੁਹ ਜਿ ਕਾ
ਜਿਸਾਹਿ ਬਕੈ ਘਰਿ ਵ ਬੂ ਤੇ ਵੈ ਸੁਨ ਠਹੈ ਤਬਿ ਆਵੈ ਅਵਤ ਦੀ ਕਥਾ ਤੁਪਾਏ। ਜਿਸਦੀ
ਸੇਵਾ ਕੀ ਤਹਿ ਠਹਿਲੇ ਖਾਮੰਗੀ ਐ ਸਾਸੇ ਵਾ ਅਓ ਖੀ ਤੇ ਈ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤੁਹ ਹੀ ਗੁਰਸ
ਠਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਠਹਿਲੇ ਖਾਮੰਗੀ ਨੇ ਕੇ ਈ। ਨਾਨਕ ਵੀ ਚਾਹੁ ਤਿਸੰ ਤਜਨ
ਚਾਹਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ। ਭਗਤ ਮੁਖੇ ਤੇ ਬੋਲ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਹੰਦੇ। ਪ੍ਰਗਟ ਪਤਾ ਹਾਜਾ ਦਾ
ਸਭਿ ਲੋਕੁ ਸੁਦੰਦੇ। ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ। ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਚਨਗ
ਦੈ ਨ ਓਇ ਅੰਤ ਕਾਹੀ ਸਜੰਦੇ। ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕੀ ਅਕਰਹਿ ਜਾ ਭਗਤੁ ਮੰਦੇ। ਜਿਸਨੇ

ਭ੍ਰਮ ਸੇਕਿ ਸੈਨ ਸੰਦੇ। ਵੈਰ ਕਰਾ ਤਿਨੈ ਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿ ਆਇ ਪਚੰਦੇ। ਜੋ
ਤਸਹਾ ਪਿਆਸੇ ਫਿਰਿ ਭਵੰਦੇ। ਪੇਰੁ ਮੁੰਚਾ ਪੂਕਟਿ ਆਤਿ ਸੁਰਾਲ ਸੁਕੰਦੇ॥
ਅੰਤਰਿ ਭਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਦਾ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ। ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੀ ਸਤਿ
ਪਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਟਾਈ। ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਤੈ ਤਾਣੁ
ਖਮ ਮੈ ਸਭ ਲੋਕਾਈ। ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਤਕਾਲੇ ਕਰੇ ਭਰਿ ਕਰ ਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ। ਜਿਉ
ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਕ ਹਉ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਰਿ ਆਗਾਧਿਆ
ਪੈਰੀ ਆਇ ਸਭ ਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਲ ਤਾਜਿ ਹੋਖੈ ਤਲ ਤੁਪਲ
ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾਇਆ। ਨਿਤ ਭੁਧੀ ਆਪਾਏ ਭੁਭੁ ਸੁਟੇ ਭੁਖ ਦਾ ਭੁਖ ਦਾ ਭੁਖਿ ਪਾਏ
ਨਿਤ ਭੁਪਾ ਵਕਰੈ ਮਾਇ ਆਧਨ ਕਾਹਦਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਭੁਭੁ ਗਇਆ। ਕਿ ਆਓ
ਖਟੇ ਕਿ ਆਓ ਭੁਖਾਵੈ ਜੇ ਸੁਅੰਦਰੀ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜੇ ਵੈਰੁ
ਭਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾਤਿ ਨਿਸਿਹਿ ਲਾਇਆ। ਓ ਸੁ ਅਗੈ ਪੈਛੇ ਚੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ
ਦਹੀ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਾਇਆ। ਜੇ ਸੁਭਿ ਨੇਨੇ ਭੁਭੁ ਪਾਏ ਤਾਖੇ ਭੁਭੁ ਤੀਹ ਲਿਗ
ਜੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਰ ਦੀਠੀ ਹਿਓ ਭੁਭੁ ਆਵੈ ਤਾਪਿ ਛਲੇ ਅਭੁਗਤ ਬਖਸਿ ਲਾਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਅਨਦਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ ਭਰਿ ਸਿ ਮਹਤ ਕੀਲਵਿ ਖਪਾਪ ਗਾਇਆ॥
ਭੁਭੁ ਤੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ
ਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਹਾ ਮਾਦੁ। ਓ ਨਾ ਅੰਦਰੀ ਸਚੁ ਮੁਖ ਭੁਭੁ ਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲ ਨਿਸਚੇ ਤੇਹਾ ਤਾ
ਸੇਭ ਗਤਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿ ਆਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨਿਸਾਦੁ। ਸਚੁ ਜਿਸਚੇ ਸੇ
ਦੇ ਤਿਨ ਵਾਹੀ ਸਦ ਕਰ ਬਾਦੁ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧੁਰ ਮਹੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਈ
ਦੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਾਹੇ। ਜੇ ਮੇਲ ਦਨੇ ਬਹੁ ਤੇਹਾ ਲੋਚੀ ਐਨ ਦੇਈ ਮੇਲ ਦਕਰ ਤੇਹਾ। ਸ
ਸੰਗਤਿ ਚੋਈ ਨਾਲ ਤਨਿ ਵੇਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਵੀਚਾਰੇ। ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤੁਝਿ ਓਨੇ
ਸੁਮਹੇ ਜ ਮੁਜੰਦਾਰੇ। ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਠਿਟ ਕੇ ਸੇਠਿ ਟਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੁੜਿ ਆਹੇ॥

ਗੁਰੂ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀ ਚਾਹੀ ਆਕੀ ਆਤਮਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਗੇ। ਗੁਰੂ ਚਉ ਥੀ ਪੀੜੀ ਕਿ
 ਆਤਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਗੇ। ਕਿਈ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਖੁ ਸੇਵਕ ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਭਾ
 ਜ ਸਭ ਸਵਾਗੇ। ਜੇ ਏਵੈ ਸੇ ਠਲੁ ਪਾਏ ਸੀ ਪੁਤ੍ਰ ਧਨੁ ਲਖ ਮੀਖ ਜਿ ਮੇਲੇ ਤਹੀ ਨਿਸਤਗੇ।
 ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਹਿ ਓਹ ਧਾਗੇ। ਸਿਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੇ
 ਸੁਲਿਖਿ ਆਲਿਖ ਤੁਲਿ ਲਾਗੇ। ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿ ਨ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਗੇ।
 ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡੇ ਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਇ ਤਿਨੈ ਪੈਰੀ ਪਾਏ।
 ਰਹੀ ਐ ਤਾ ਜੇ ਕੀਛੁ ਆਪ ਦੂਰੀ ਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪ ਦੀ ਕਲਾਵਧਾਏ। ਦਿਖਤੁ ਭਾ
 ਣੀ ਏਤੁ ਅਖਾੜਾ ਤਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨ ਆਪ ਦੇ ਜੋਹਿ ਸਭਿ ਆਇ ਨਿਵਾਏ। ਆ
 ਪਦਿ ਆਭਗਤ ਕੀਰਖ ਕਰੇ ਤਹਿ ਸੁ ਆਮੀ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਕੇ ਮੁਤਕਾਲੇ ਕਰਾਏ। ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡੇ ਆਈ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਈ ਤਹਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ।
 ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੁਹਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਹੀ ਵਸਾਏ। ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਕੀ ਬਾਦੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਜਾਦੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੁਹਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਤਕਚਾਏ।
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮੁਤਕਿ ਜਲੇ ਕਰੇ ਤਹਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭ ਤੁਕਰਾਏ।
 ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਕਾਦਾ ਸੁਏ ਤਹਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਤਹਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ। ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ
 ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਏਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਗੇ। ਸਚੁ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਦ ਜਾਗੇ।
 ਸਚੁ ਸੇਵਤਿ ਸਚੁ ਵਦੰ ਜਿ ਲੈ ਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਬਹਿਤਿ ਨਾਗੇ। ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇਜ ਨਾਮਿ ਲੇਗੇ।
 ਹਸ ਬਦਿ ਸਵਾਗੇ। ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਾਖਾਗੇ।
 ਜਿ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂਤਿ ਪਹਾਈ ਤੇਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਤੇਵੀ ਭਲਾ। ਓਸ ਦੇ ਆਖਿ ਐ
 ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਰੇ ਖਲਾ। ਜਿ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੇ ਵਜੈ ਕੀਤਾ
 ਕਰਤਿ ਆਓ ਸਦਾ ਸਭੁ ਗਾਇਆ। ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਦੁੰਦੀ ਪਹਾਈ ਮੁਤਕਦੇ ਨਾ
 ਕੈ ਓਹੁ ਕਾਲਾ ਭਾਇਆ। ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਹੀਰੁ ਕਾਲਿ ਜੁਗਾਇ ਚਿਜੇ ਤਕੈ ਬੀਜੇ ਤੇ ਤਕੈ

ਖਭੇ। ਗਲਾਓ ਪਰਿਤ ਪਾਵ ਸੁਨ ਤੇਈ ਵਿ ਸੁਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਹਿ ਜਾਏ। ਭਾਈ ਵੇਖ
ਤੁਨਿ ਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾਜੇ ਤਕੇਈ ਕਰੇ ਤੇ ਤਕੇਈ ਪਾਏ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਈ
ਪਾਈ ਤਹਿ ਦਰ ਕੀ ਆਬਾਤ ਆਖਿ ਸੁਦਾਏ। ਤਿੰਦੈ ਪਰਤ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿ
ਫੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਹਿ ਦੇਈ ਨਾਹੀ। ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦ ਕਾ ਮੁਤਾਫਿ ਕੇ ਬੁਕ ਬੁ
ਕ ਮੁਤਿ ਪਾਈ। ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੁਲ ਭੂ ਸੇਖਾਈ।
ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਗੋਪਿ ਆਪ ਦਸੇ ਲੈਂਦੇ ਦੁਹਾਫਿ ਹਾਈ। ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤੈ ਨਿ
ਤ ਭੁਖ ਭੁਖ ਕੁ ਕਾਈ। ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿ ਆਕੇ ਨਾਸੁ ਦੈ ਨਿਤ ਤਉ ਲੇ ਤਉ ਲਿਖਾਈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡੀ ਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪੈਢੇ ਬਾਓ ਨਾਹੀ। ਜੋ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਾਹਿ ਹੁਦੀ ਖੁਦੀ ਸਭ ਪਤਿਗਵਾਈ। ਓਏ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ
ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਠਾਈ। ਤਹਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਨਾ ਕਰਤ
ਜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਈ। ਧੁਰੀ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸੁਨਾ ਲਿਕਿ ਤੁਚਾ
ਗਾਈ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਹਾਧਿ ਤੂਤਿ ਸੁ ਅਪਵਿਕੇ ਨ ਸਕਾਈ। ਨਾਵੇ ਕੀ ਵਡੀ ਆ
ਈ ਵਡੀ ਤੈਨਿ ਤਸ ਵਾਈ ਚੜ੍ਹੈ ਚੜ੍ਹਾਈ। ਜੋ ਤੈਂਦੈ ਗੁਰੂ ਬਾਹਿਰਿ ਕੀ ਆਤਿ
ਸੁਜਨ ਕੀ ਵਡੀ ਆਈ ਵਡੀ ਤੇਈ। ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿ ਆਸ ਭੁਪੇਈ ਪਾਇ ਆ
ਜ ਸੁਵਹਤਿ ਆਲੇਈ। ਤਿਸੁ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕਰਾਇ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤ
ਕਿਤ ਬੁਧੀ ਆਗੂ ਪੂਰੈ ਸੇ ਪੂਰਾਈ। ਗੁਰ ਕੀ ਵਡੀ ਆਈ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਈ
ਅਪਵਿਕੇ ਨ ਸਕੇਈ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਬਾਹਿਰਿ ਕੀ ਆਪੇ ਪੈਜਰ
ਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ। ਕਾਏ ਆਕੇ ਦੁਆਪਾਹੁ ਤੈ ਅੰਦਰਿ ਤਟ ਨਾਲੇ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਉ ਦਾਜੇ ਕਰੇ ਤਹਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤਹਿ ਵਦ ਜੀਐ ਪੀਰੇ ਪਰਵਾ
ਲੇ। ਵਿਦੁ ਕਾਇ ਆਜਿ ਤਹਿ ਬੈਧਾਨੁ ਖੋਜ ਦੇ ਸੇ ਮੁੜ ਬੈਠਾ ਲੇ। ਸੇਓ ਫੁੜਿ ਭਰਮਿ ਭ
ਵਾਈ ਅਤਿ ਜਿਉ ਫੁੜਾ ਜਮਿ ਗੁਭਾਲੇ। ੧੫੦ ਸਲੋਕੁ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੁਤ

ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਸੋ ਅਭਿਕਾਜਗਮਾਤਿ ਤੇ ਆਗਨ ਕਘੋਰ ਦੁਖ ਭੂਤ ਪੈ ਭੈ ਪਕਾਵਿ ਭੁਤ ਭੈ
 ਆਕੁ ਕਪੁਕਾਰ ਕੋਨ ਸੁ ਦੇ ਭੁਤ ਅਭਿਕਾਤਿ ਤੇ ਭੈ ਭੈ ਆਗਨਿ ਤਲ ਤੁਪਲ ਤੁਸਭ ਗਵ
 ਇਆਲਾ ਤਾਮੁਲੁ ਸਭੁ ਭੈ ਆਗਨਿ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲ ਦੁਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲ ਕੇ ਭੈ ਭੈ ਪੁਭੈ
 ਜੇ ਭੈ ਆਗਨਿ ਤੇ ਦੇਖੈ ਸੁ ਦੇ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕੇ ਭੈ ਤਿ ਦੁਕਿ ਭੈ ਗੁਣਾਨ ਤੇ ਭੈ ਆਗਨਿ ਸਾਥਿ ਜੇ ਸੋ
 ਲੁਦੈ ਜੇ ਤਾਪੁਰ ਬਿਕਿਨੈ ਬੋ ਭੈ ਆਗਨਿ ਸੁ ਕੋ ਪਕੋਰ ਪੁਰੁ ਆਪ ਦੀ ਤਿ ਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ
 ਰਦ ਭੈ ਭੈ ਆਗਨਿ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਏ ਆਗਨਿ ਭੈ ਭੈ ਤਕਾਠ ਸੰਗੇ ਭੈ ਆਗਨਿ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਭੈ ਭੈ ਤੁਜ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁ ਭੈ ਭੈ ਆਗਨਿ ॥ ੧੪ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਸੋ
 ਗਦੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਆਗਨਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
 ਇ ॥ ਇਹੁ ਸਹੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਪੈ ਜਿ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਰ
 ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੈ ਭੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਕਦੈ ਭੈ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਮੁਖ ਫਾਦਿ
 ਆਤਾ ਇਕੁ ਰਵਿ ਆਇ ਕੇ ਭੈ ਤਿ ਪੈ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿ ਆਇ ਕੁ ਮੰਨਿ ਆਇ ਕੇ ਸੁਦਿ ਆਸਦ
 ਦਸੋ ਰੇ ॥ ਜਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੀ ਤੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਸਭਿ ਰਸਤਿ ਨ ਕੈਰੈ ਦੇ ਤਿ ਜਿਨ ਤਰਿ ਵਸਿ ਆਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਾਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਭਿਜ
 ਲੇ ਤਿਨ ਕਭਿ ਸਭਿ ਦੇਖ ਦੁਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਭੈ ਆਇ ਆਤਿਨ ਕਭਿ ਭਉ ਕੋਈ
 ਨਾਹਿ ॥ ਤਰਿ ਭਉ ਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸੇਵਾ ਆਗਨਿ ਕਭਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਆਹਿ ॥ ਤੇ ਤਰਿ ਦਰਗ
 ਤਪੈ ਨਾਈ ਅਤਿ ਜਿਨ ਤਰਿ ਦੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਭੈ ਭੈ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭੁ ਕੁ ਦੰਬ ਸਿਭਿ ਤੇ ਨਾਪਿ
 ਵੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਫਡਾਹਿ ॥ ਜਨਾਨਕ ਕਭਿ ਤਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਤਮ ਜੀਵ
 ਭੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਧਰ ਤੀਰੁ ਭੈ ਤਰੀ ਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੇਜ
 ਤਭੈ ਤਰੀ ਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਆਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ
 ਲੁਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਜਨ ਨੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਆਮਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਆਆਪਿ
 ਤਰਿ ਆਗਨਿ ਤਿਨਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਫਡਾਇ ॥ ਤਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤਦੈ ਆਕਰਿ ਜਨਾਨ

ਦੇ ਪਾਇ।

ਸਚੁ ਸਚਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਰਿ ਓਰਿ ਧਾਰਿ
ਸਚੁ ਸਚਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ਆਗਿਆ ਭਾਇ ਠਾਪੁ ਰਾਸ
ਗੁਰੁ ਤਾਂ ਅੰਦਰੁ ਮਨ ਸਾਧਾਰਿ ਆਗਿਆ ਬਲਿ ਤਹੀ ਗੁਰੁ ਆਪੁ ਦੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾ
ਆਗਿਆ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿ ਤਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਹੀ ਆਗਿਆ। ਸਲੋਕੁ ਕਰੋ ਕਿਰਪਾ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਓਨ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਸੀ। ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਵ ਸੀ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਖੀ ਵਸਾਇ ਸੀ। ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਧਾਰੁ ਤੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾ
ਇਸੀ। ਜਿਨ ਰਖਦ ਕਉ ਤਰਿ ਆਪਿ ਤਉ ਤਉ ਕੇ ਤੀ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜਾਇ ਸੀ। ਜਨ
ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੂ ਤਰਿ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਢੋਡਾਇ ਸੀ। ਗੁਰੁ ਸਿਖਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਵਡਿਆਈ। ਤਹੀ ਰਾਖੁ ਪੈ ਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਨਿਤ ਚ
ਕੈ ਸਵਾਈ। ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਢੋਡਾਈ। ਗੁਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਤਦੁ ਦੀ ਬਾਦੁ ਤਹੀ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਆਦਿਨਿ ਵਾਈ। ਜਿਨਿ ਭਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾ
ਉਕਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ। ਤਹੀ ਦਰਗ ਤਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੇਭਾ ਪਾਈ।
ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਤਉ ਆਖਿ ਸ
ਲਾਹੀ ਸਿਠਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ। ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਨੈਨ ਪਾਈ। ਸਚੁ ਸਚਾਸਤਿ ਜਿਨਿ ਚਖਿ ਆਸੇ ਤਿ ਪਤਿ ਰਹੇ ਆਪਾਈ।
ਇਉ ਤਹੀ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਦ ਦੇ ਜਿਉ ਗੁੰਗੈ ਮਿਠਿ ਆਈ ਖਾਈ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਤਹੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੇਵਿ ਆਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ। ਸਲੋਕੁ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰ ਬਲ
ਸੇਈ ਜਾਦਨਿ ਸੁਲੀ ਆਗਿਆ ਤਹੀ ਜਾਦਨਿ ਸੇਈ ਬਿਰਤੁ ਤਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਤੁ ਸਦ ਘੁਮਿ
ਘੋਲੀ ਆਗਿਆ ਤਹੀ ਮੇਲੁ ਤੁਸ ਜਦੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨਾ ਵਿਟਤੁ ਤਲਹੋਲੀ ਆਗਿਆ ਜੋ ਸਿ
ਖ ਗੁਰੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਤਿ ਤਉ ਗੁਲਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾਹੋਲੀ ਆਗਿਆ ਤਹੀ ਹੰਗੀ ਚਲੂ ਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ
ਭੀਨੀ ਤਹੀ ਹੰਗੀ ਚੋਲੀ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਪਉ ਸਿਰੁ ਵੇਚੇ ਆਮੋਲੀ ਆਗਿਆ।

ਅਭੰਗਦੀ ਭਰਿਆ ਸਹੀ ਹੋਏ ਕਿਉਂ ਸੰਤ ਤੁਨਿ ਰਮਲੁ ਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁ
 ਦਵੇ ਤਾਈ ਅਤਿ ਮਲੁ ਤਉ ਮੈ ਕਦੈ ਧੋਇ। ਸਚੁ ਵਟੰਜ ਪਿੰਗੀ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦ
 ਹੋਇ। ਤੇ ਦਮੁ ਲਿਨ ਆਵਈ ਲਾਤ ਪਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਟੰਜਿ
 ਜਿਨਾ ਧੁਹਿ ਲਿਖਿ ਆਪਹਾ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਦਾ ਸਚੁ
 ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ। ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਹਿ ਰਖਵਾਲੇ। ਸ
 ਚੁ ਸਚਾ ਜੀਨੀ ਅਹਾਧਿਆ ਸੇਜਾਇ ਹਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ। ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੀਨੀ ਸੇਵਿਆ
 ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਕੁ ਬੇਤਾਲੇ। ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹੁ ਬੋਲ ਦੇ ਜਿਉ ਪਾਤਿ ਮਦਿ ਮ
 ਤਵਾਲੇ। ਸਲੋਕੁ ੩ ਗਓ ਵੀਹਾਹੀ ਸੁਲਖ ਦੀਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ।
 ਭਾਵੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ। ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾ ਹੋਏ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਹਾਵੇਇ। ਜਿਉ ਓ ਬਲੀ ਮਜਾਠੈ ਹੰਗਾ ਤਗਾ ਤਉ ਸਚੈ ਨੇਜੀ ਓ ਦੇਇ। ਹੰਗੀ ਚ
 ਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾਨੇ। ਕੁੜ ਠਹੀ ਗੁਈ ਨਾਹੀ ਪੈ ਕੁੜ ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇ
 ਏਧਰੇ। ਕੁੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈ ਆਕੂੜੈ ਸਿਉ ਲਗਾਨੇ। ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਪੈ ਆ
 ਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਂਝ ਸਤ ਤਿਉਂ ਸੰਗੀ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆ
 ਹਿਆ। ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਦੀਪੰਨਿ ਜਨ ਤਉ ਉਂਝ ਪੈ ਦੇਸੁ ਕਹਾਤਿ ਪਰਓ ਪਕਾਰਿਆ।
 ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਵਾਦਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਦਾਵਤਿ ਤਹਿ ਨਾਮੇ ਜਗਨਿ ਸਤਾਹਿਆ। ਗੁਰਵੇ
 ਖਦਕਉ ਸਬੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨ ਵਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨ ਮਸਕਾਰਿਆ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ
 ਹਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਿਗੁਰੂ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਦਾਹਿਆ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪੁਜਾਤਿ ਪੁਜ ਕਹਾਵਤਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣ ਤਹਿਆ। ਕੋਈ ਵਿਛੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ
 ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ। ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪੈਛੈ ਚੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁ
 ਰੂ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਓ ਬਹਾਜਿ ਨ ਤਹੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹਿਆ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤ
 ਤਤੁ ਤਹਿ ਜਾਪਿ ਅਤੁ ਤਹਿ ਨਿਸਤਾਹਿਆ। ਤਉ ਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇ ਆਦੁ ਮ

ਭੇਖਿਆ ਬਿਕਾਗ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਨ ਦਰਿ ਤੋਇ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿ ਅਗਾਨਾ
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸਨੇ ਸਬ ਦਿਲਾਏ ਪਿਆਗ। ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਰੀ
ਭਤਿ ਸਲਾਤੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ। ਜਿਨੀ ਉਕਮਨਿ ਉਕੁ ਅਹਾਧਿ ਆਤਿ
ਕੰਧੁ ਨ ਕਥਾ ਧੂਢਿ ਜੈ। ਸੇਧਨੁ ਧਨੁ ਪੂਰਖ ਸਾਬਾਸਿ ਤੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਹਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਜੈ। ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦਾਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਜ
ਸਾਚਿ ਆਹੀ ਆਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਸਲੋਕੁ ਸਾਕਤ ਜਾ
ਨਿਵਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਮਨਿ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿ ਆਗੇ। ਜਾਗੁ ਰੁਕ ਪੈਓ ਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਾਤਿ
ਤਿਧੁ ਸਹਿ ਬਗੁਲਾਗੇ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰ ਤੈ ਚੁਣਿ ਕਢੇ ਲਧੇ ਵਾ
ਓਇ ਅਗੈ ਪੈਢ ਬਾਤਿ ਮੁਤੁ ਢਪਾਇ ਨਿਨ ਹਲ ਨੀ ਬੈਠਿ ਆਗੇ। ਓਨਾ ਦਾਭੁ ਖਸੁ
ਬੈਨਾ ਤੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਾਨਿ ਭੇਡਾਗੇ। ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨ ਰੁਖਾਵਾਈ ਐਲੇ ਚੀ ਐ ਬਿਖੁ
ਏ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਗੇ। ਤਹਿ ਸਾਕਤ ਸੇ ਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀ ਅਤੁ ਓਇ ਮਾਹੇ ਸਿਰਜ ਦ
ਗੇ। ਜਿ ਸਕਾਇ ਤੁਥੇ ਲੁਸੇਈ ਕਹਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗੇ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਖੁ ਅਗੰਮੁ ਤੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਹਿ ਓਹਿ ਧਾਰੀ ਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਅਪਵਿਕੋਇ
ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜ ਦਹਾਰੀ ਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਖੜੁ ਸੰਜ ਓਹਿ ਭਗ
ਤੈ ਜਿ ਤੁਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੀ ਵੇਡਾਰੀ ਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਰਖ ਦਹਾਰੀ ਆ ਪੈਓ
ਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਪੈਢੇ ਤਹਿ ਸਭਿ ਓਬਾਰੀ ਆ। ਜੇ ਮੰਦਾ ਚੈ ਤਵੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸੇ
ਆਪਿ ਓਪਾਵ ਦਹਾਰੀ ਮਾਰੀ ਆ। ਏਤਹ ਲੋਏ ਤਹਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰੀ ਆ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ਸਚੁ ਸੁਤਿ ਆਜਿਨੀ ਅਹਾਧਿ ਆਜਾ
ਹੈ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੈ। ਸੇਵਿ ਹਲੇ ਜਗਮਤਿ ਜਾਈ ਅਤਿ ਜੋਗੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ। ਤਓ
ਧਰਿ ਤਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ। ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵ ਦਾਸੇ ਸ
ਹੀ ਦਰਗਹ ਭਗਵੇ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨ ਵੇ॥

ਸਲੋਕੁ ਕਿ ਅਸ ਵਦਾ ਕਿ ਅਜਗ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਦਾ ਜਿਨਾ ਸਾਨ ਗਿ
 ਸਿਨ ਦਿਸੈ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਖ ਪਹਧਾਨ। ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਐ ਅਨ ਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਆ
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗ ਤਪਾਈ ਮਾਨ। ਸਭ ਦੇ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਚਰਾ ਪਿਓ ਰਦੇ
 ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਕਰੇਨ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਭੁਜ ਲੇ ਜਿਨਿ ਤਉ ਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨ। ਸਤਿਗੁਰ
 ਵੀ ਐ ਆਪ ਦਾ ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗ। ਭਉ ਜਲਿ ਰੁ ਬਦਿ ਆ ਕਢਿ ਲਏ ਤਹਿ ਦਾਤਿ
 ਹੇ ਦਾਤਾ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਤੈ ਜਿਨਾ ਮਿਕਰਾਤਿ ਵਾਪਾਗ। ਵਦ ਜਾਹੈ ਸਿਖ ਅੰਦ ਦੇ ਸਬ
 ਦਿਲ ਘਾਵਦਾ ਤਗ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਭਿ ਪਾਭੁ ਣੀ ਤਿਨ ਸੇਵਿ ਆਸਿਰ ਜਦ ਤਗ।
 ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਤਉ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਹਾਧਿ ਆ। ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਜਿਓ ਦੋਲਿ ਆਤਿਨ ਅੰਦਰ ਤਉ ਸਚੁ ਲਾਧਿ ਆ। ਸਚੁ ਸਾਤਿ ਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿ
 ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿ ਆ। ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੁ ਵਡਾ ਤੈ ਸਚੁ ਸੇ ਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ
 ਹਲਾਧਿ ਆ। ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੇ ਸਾਧਾ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਠਲਾਧਿ ਆ। ੩੩ ਸਲੋਕੁ
 ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਪਾਈ ਮੁਗਧੁ ਤੈ ਨਾਮੁ ਹੀ ਦਭਰ ਮਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆਨਾਟਿ ਕੇ ਠਹਿਰਿ
 ਰਿਜੁ ਨੀ ਪਾਇ। ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇ ਆਲ ਤਉ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆ ਆਇ। ਜਨ
 ਕਨਾਮੁ ਸਲਾਤਿ ਤੁ ਜਨ ਮਮਰ ਦਦੁ ਖੁਜਾਇ। ੩੪ ਗੁਰੁ ਸਾਲਤੀ ਆਪ ਦਾ ਬ
 ਬਿਧਿ ਹੰਗੀ ਸੁਭਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾਹਿ ਆਬ ਦਤ ਬਦਾਇ। ਜਿਉ ਵਾ
 ਸਾਲਾਤਿ ਨ ਰਜਾਈ ਤਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚਿ ਤੁਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਤੈ ਮਨੁ
 ਤੈ ਤਹਿ ਰਸੁ ਖਾਇ। ੩੫ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਈ ਐ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਜਿਨਿ
 ਦਾਈ ਆ। ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਆਵਰਿ ਆਈ ਆ। ਸਲਾ
 ਸਚੁ ਸਲਾਤ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆ। ਜਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਹਾਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਤਜ ਰੁਨ ਦਰੀ ਆਈ ਆ। ਸਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਤਿ ਆਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿਗ ਵ
 ਣੀ ਆ। ਸਲੋਕੁ ੩੬ ਮੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੁਜੇ ਦਿ ਆਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੇਵਿ

ਸਟੁਕੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਤਜੋੜਿ॥ ਮਾਇਆ ਧਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨ੍ਹਾ
ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਦਈ ਬਹੁ ਹੋਲ ਘਚੋਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿ
ਸੁਦਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵ
ਇਆ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੇਵੁ ਜਾਦ ਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ॥ ਤੁਕਰਤਾ
ਅਗਦ ਤੁਏ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਦਤੈ॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤ ਦਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਦ
ਤੁਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤ ਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੋ ਮਿਲੇ ਸੁਹਰਿ ਮਿ
ਨ ਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਆਵੈ ਕੁਕਰੋਰ ਖੀ ਐ ਲਾਈ ਐ
ਤੁਕਰਿਓ ਸਾਸਿ ਗੀਹਾ ਸਿਵਿ ਸਾਹਿ ਐ ਬਹੁ ਦਿਅ ਓਠ ਤਿਆਨਿ॥ ਮਰਦ ਜੀਵਦ ਕੀ
ਤੰਗਣੀ ਏਹੁ ਜੀਅ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿ॥ ਜਿਓ ਭਾਵੈ ਤਿਓ ਰਖੁ ਤੁਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖ
ਸਾ॥ ੧॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਤਰੀਖੁ ਤਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਖਨੁ ਅਗੈ ਖਨੁ ਪੀਛੈ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾ
ਈ ਐ ਮਤਲਿਨ ਆਵੈ ਕੇਓ ਕਰੋ ਦਗੁ ਸੀਥੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਤਲੁ ਵਿਹਲਾ ਜਾਇ ਸਦਾ
ਏਕੋ ਜੋੜੈ॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੁ ਤੋੜੈ॥ ਸਾਸੇ ਵਾ
ਸੀ ਤੀਸ ਠਲੈ ਜੇ ਤੁਸਾ ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾਪਾ ਪਕਸੰ
ਮਲਭੰਨੇ॥ ਓਪਦੇ ਸੁਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋ ਸੁਦਿਆਸਿ ਖੀਕੰਨੇ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾ
ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜ੍ਹੀ ਚ ਵਗਾਇ ਵੰਨੇ॥ ਏਹੁ ਚਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਦੀਖੀ ਆ
ਉਦੇ ਮਨੁ ਭੰਨੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਓਹਨ ਠਾਓ॥
ਠਲ ਤੁਪਲ ਤੁਦੈ ਵੇਗ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ਤਨਾਹੀ ਬਾਓ॥ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਤਬਿਨ ਆਵਈ ਠੀਹੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਲਗਾਇ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਦਤੈ ਘੁਸੀ ਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਵੈ ਹੁਏ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨ ਦੇ ਖਾਲਿ ਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗੁ ਤਲ
ਏ ਛਡਾਇ॥ ੧॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਤਰੀਖੁ ਤਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਖਨੁ ਅਗੈ ਖਨੁ ਪੀਛੈ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾ
ਈ ਐ ਮਤਲਿਨ ਆਵੈ ਕੇਓ ਕਰੋ ਦਗੁ ਸੀਥੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਤਲੁ ਵਿਹਲਾ ਜਾਇ ਸਦਾ
ਏਕੋ ਜੋੜੈ॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੁ ਤੋੜੈ॥ ਸਾਸੇ ਵਾ
ਸੀ ਤੀਸ ਠਲੈ ਜੇ ਤੁਸਾ ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾਪਾ ਪਕਸੰ
ਮਲਭੰਨੇ॥ ਓਪਦੇ ਸੁਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋ ਸੁਦਿਆਸਿ ਖੀਕੰਨੇ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾ
ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜ੍ਹੀ ਚ ਵਗਾਇ ਵੰਨੇ॥ ਏਹੁ ਚਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਦੀਖੀ ਆ
ਉਦੇ ਮਨੁ ਭੰਨੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਓਹਨ ਠਾਓ॥
ਠਲ ਤੁਪਲ ਤੁਦੈ ਵੇਗ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ਤਨਾਹੀ ਬਾਓ॥ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਤਬਿਨ ਆਵਈ ਠੀਹੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਲਗਾਇ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਦਤੈ ਘੁਸੀ ਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਵੈ ਹੁਏ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨ ਦੇ ਖਾਲਿ ਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗੁ ਤਲ
ਏ ਛਡਾਇ॥ ੧॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਤਰੀਖੁ ਤਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਖਨੁ ਅਗੈ ਖਨੁ ਪੀਛੈ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾ
ਈ ਐ ਮਤਲਿਨ ਆਵੈ ਕੇਓ ਕਰੋ ਦਗੁ ਸੀਥੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਤਲੁ ਵਿਹਲਾ ਜਾਇ ਸਦਾ
ਏਕੋ ਜੋੜੈ॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੁ ਤੋੜੈ॥ ਸਾਸੇ ਵਾ
ਸੀ ਤੀਸ ਠਲੈ ਜੇ ਤੁਸਾ ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾਪਾ ਪਕਸੰ
ਮਲਭੰਨੇ॥ ਓਪਦੇ ਸੁਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋ ਸੁਦਿਆਸਿ ਖੀਕੰਨੇ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾ
ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜ੍ਹੀ ਚ ਵਗਾਇ ਵੰਨੇ॥ ਏਹੁ ਚਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਦੀਖੀ ਆ
ਉਦੇ ਮਨੁ ਭੰਨੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਓਹਨ ਠਾਓ॥

ਗੁਰਮੁਖ

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇਓ ਏਵੇ ਪਾਇ। ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਦੇ ਕਾਇ
 ਨ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕ ਮਾਇ। ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕੋਠੇ ਹਰਿ ਭਾ
 ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤ ਦਾ ਕੂੜਿ ਆਹਾਇ ਤਉ ਦਾਸਿ। ਓਥੈ ਵਲੁ ਚਲੁ
 ਕਹਿ ਬੁਤਿ ਕਦੇ ਜਾਇ ਬਹੁਤਿ ਕੂੜਿ ਆਹਾ ਪਾਸਿ। ਵਿਚਿ ਸਚੈ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨੇ ਦੇ
 ਖਪੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ। ਕੂੜਿ ਆਹੁ ਕੂੜਿ ਆਹੀ ਜਾਇ ਹਲੇ ਸਚਿ ਆਹਾ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਾਸਿ। ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਦੇ ਨਿੰਦ ਕ ਮਾਰਿ ਅਨੁਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹੁ ਸ
 ਤ ਸਤਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਤਹੁ। ॥ ਮੁੰਦੁ ਪੁਰੁਲੇ ਮੁੰਦੁ ਤੇਰਿ ਬੈ ਪਾਇ ਨਿ
 ਤ ਬੁ। ਤਿਨੈ ਮਹੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰ ਦ ਕਰ ਦ ਸਮਰ ਬੁ। ॥ ਲੈ ਠਾਪੇ ਹਾਤੀ
 ਤੁਹਾ ਪੁਰੁ ਜਾਇ ਜਾਣੀ। ਤਕਤਿ ਨਾਹਿ ਪਹਾਣੀ ਆਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ। ਸੰਨੀ ਦੇ ਨਿਵ
 ਖ ਮਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ। ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ। ਅਗੁਣੀ
 ਲੁਠੇ ਸਤਾਤਿ ਲਪੀਵੈ ਘਾਣੀ। ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸੇਈ
 ਪਰਵਾਦੁ। ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ। ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ
 ਆਲੇ ਖੁ ਪੁਰ ਮੇਟ ਦਾਨ ਜਾਇ। ਹਾਮਨਾ ਮੁਖ ਨੁ ਵਖਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ।
 ॥ ਨਾਹਿ ਏਲਾਇ ਆਨ ਨੂਗ ਜਾਏ ਹਰਿ ਬੈਰੇ। ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿ ਆਨਿ ਤਵੇ
 ਚਕੈ। ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆਵਿ ਚਿਦੇ ਤੀਭਕੈ। ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿ ਆਕਉ ਦੁ
 ਸੋਨੇ ਰਖੈ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਦਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ। ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਹ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਟੇ ਅਕਿਰਤ ਘਟਾ ਕਾ ਬਾਨੁ। ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਹੇ ਨਾਨਕਾ ਤਉ ਤਉ ਮੁ
 ਤਹਾ ਮੁ। ॥ ਅਵਧ ਧਸ ਭੇਕੀ ਤਿ ਅਨੁ ਨਿੰਦ ਕ ਕਾ ਦਾ ਹੁਨਾਤਿ। ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ
 ਨ ਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋ ਨਿਪਾਤਿ। ॥ ਪੁਰੁਖੁ ਸਿਦਿ ਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਿ ਪੁਰੁਸ
 ਬੁਢਾ। ਸਭਿ ਅੰਦੇ ਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟਾ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰੀ ਆਈ ਆਸੰਗੀ
 ਧੂਤੁ। ਵਿਦੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵ ਦੇ ਤਉ ਮਹਾ ਸਨਿ ਬੁਢਾ। ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਬਖਸਿ

ਸੰਗੀਜੁਟੁ। ੨੨। ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਪਾਨੋਵੈ ਅੰਦਰੁ ਹੁਲੈ ਭੀਨਿ ਤਪਾਇਆਨੇਠਿ
ਜਜਮਾਲਿਆ। ਅਗੇ ਦੇਸਦਿ ਅਸਤੈ ਕੀਭਿਖਿਆਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੇ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ
ਆਇ ਤਪੇ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਭਾਲਿਆ। ਪੰਚਲੋਗ ਸਭਿ ਤਸਦਲਗੇ ਤਪਾਲੇ ਭਿਲਤ
ਏਗਾਲਿਆ। ਜਿਥੇ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਦੇਖੈ ਤਿਥੇ ਤਪਾਭਿਏ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਤੈਠੈ ਤਪੇਧ
ਮੁਤਾਰਿਆ। ਭਾਈ ਏਤੁ ਤਪਾਨੋਵੈ ਬਗੁਲੈ ਬਹਿਸਾਧੁ ਜਨਾਵੀ ਚਾਰਿਆ। ਸ
ਤਪੁ ਹਕਾਰੀ ਤਪਾਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀਓ ਸਤੁ ਤਪਿਦਿ ਚੋਟੈ ਵੈਏ ਤੁਦੇ ਕੇ ਤਪਾਦਸਿ
ਮਾਰਿਆ। ਮਤਾਪੁ ਹਕਾਰੀਨਿੰਦਾ ਕਾਵੇ ਖੁਜਿਤ ਪੈਨੇ ਛਲੁ ਲਗਾਸੁ ਭੁਗਾਇਆ ਤਪੇ ਕਾ
ਘਾਲਿਆ। ਬਾਹਰਿ ਬਹੁਤੈ ਪੰਚਾਦਿਚਿ ਤਪਾਸਦਾਏ। ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੈ ਤਪਾਪਕਮਾਏ।
ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾਪਾਪ ਪੰਚਾਨੋਓ ਘਾਕਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ। ਧਰਮਗਾਇਜ ਮਕੰਕਰਾਨੇ ਆ
ਖੇਢਾਭਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇਨੇ ਤਿਥੇ ਖੜਿ ਪਾਇ ਤੁਜਿਥੇ ਮਤਾਮਤਾਤਿ ਆਰਿਆ। ਫਿਰਿ
ਏਸੁ ਤਪੇਦੈ ਮੁਤਿਕੇ ਈਲਗੁ ਨਾਹੀ ਏਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿਏਠਿ ਟਕਾਰਿਆ। ਹਰਿਕੇਦ
ਰਿਵਰਤਿ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਸੇ ਬੁਝੈ ਜੁਦਾਇਸਦਾਰਿਆ।
ਹਰਿਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਹਾਥਿਆ ਹਰਿ ਕੀਵਡਿ ਆਈ। ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤਨਿ ਤਗਾਂ
ਵਦੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ। ਹਰਿਭਗਤਾਂ ਨੇਨਿਤਨਾਵੈ ਕੀਵਡਿ ਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ
ਨਿਤਚੜੈ ਸਦਾਈ। ਹਰਿਭਗਤਾਂ ਨੇਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਭਾਲਿਆ ਅਪਣੀ ਪੈਜਰਖਾਈ।
ਨਿੰਦਕਾਪਾਸੁ ਹਰਿਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁਦੇਇ ਸਜਾਈ। ਜੇਹਨਿੰਦਕਾ ਅਪਣੈ ਜਾਇ
ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਠੇ ਛਲੁ ਪਾਈ। ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਦਾ ਸਹਪਰਓ ਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿਧ
ਰਤਿਵਿਚਿ ਕਮਾਈ। ਜਨਨਾਨਕ ਦੇਖਿਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀਵਡਿ ਆਈ।
ਭਗਤ ਜਨਕਾਰਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿਏ ਕੀਆਪਾਪੀ ਕਰੀਐ। ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾ
ਨੀ ਆਵਿ ਸੁਖਾਧੀ ਮਹੀਐ। ਆਇਲਗੇ ਨੀਦਿ ਤਥੇ ਝੜੇ ਜਿਓ ਪਕਾਖੇ ਤੁਲਦੀਐ। ਜੇ
ਏਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਠੇ ਭੁਦੀਐ। ਜਨਨਾਨਕ ਕਾਖਸੁ ਵਡਾਏ ਸਭਨਾਦਾਧਦੀਐ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਨਮੁਖਮੂਲਤੁਭੁਲਿਆਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅੰਤਕਾਗੁ। ਭਗਵਾਨਕਹਾਇਆ
ਅਨਦਿਨੁਗੁਦੈਸਬਦਿਨਕਹਾਇਵੀਚਾਗੁ। ਸੁਧਿਮਤਿਕਹਾਇਸਭਤਹਿਲਈਬੋਲਨਿਸ
ਭੁਵਿਕਾਗੁ। ਦਿਤੇਕਿਤੇਨਸੰਤੋਖੀਅਹਿਅੰਤਹਿਤਿਸਨਾਬਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਗੁ। ਨਾਨਕਮ
ਨਮੁਖਾਨਾਲਤੁਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਗੁ। ਜਿਨਅੰਦਹਿਦੁਜਾ
ਭਾਉਪੈਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨੋਹਿ। ਓਤੁਅੰਦੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੈ
ਇ। ਕੁੜਕਮਾਵੈਕੁੜਓਚਹੈਕੁੜਲਗੀਅੰਕੁੜੋਹਿ। ਮਝੈਅੰਮੋਹੁਸਭਦੁਖੁਪੈਦੁ
ਖਿਬਿਨਸੈਦੁਖੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈਜੋਕੁਨਆਵਈਜੇਲੋਚੈਸਭਕੋਇ। ਜਿਨਕ
ਓਪੈਤੈਪੁਨੁਪਇਆਤਿਨਾਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰ
ਤਮੁਨਿਜਨਾਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ। ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ। ਪਗਗਟ
ਪਹਾਏਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਟੰਦੇ। ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਹਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ। ਓ
ਓਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਦੈਨੋਓਓਅੰਤਕਾਹਿਸੜੰਦੇ। ਓਓਬੇਚਹੈਕਿਆਕਹਾਇਜਾਂਭਗ
ਸੁਹਿਮੰਦੇ। ਜੋਮਾਹੋਤਿਨਿਪਾਹਬਤਮਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ। ਵੈਰੁਕਹਨਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਖ
ਹਮਿਨਿਆਇਪਚੰਦੇ। ਜੋਜੋਸੰਤਸਹਾਇਆਸੇਠਿਹਾਇਭਵੰਦੇ। ਪੇਰੁਮੁੰਦਾਤੁਕਟਿ
ਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ। ਸਲੋਕੁ ੨ - ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭੰਨਦ
ਪੜਦਸਮਰਥਾ। ਪੁਰੁਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤੁਤੁਦੁਖੁਸਬਾਇਆਲਥਾ। ਖੁ
ਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਦਈਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲਾ। ਨਾਨਕਮਾਗੈਨਾਮੁਤਹਿਕਹਿਕਿਰਪਾਸੰ
ਜੋਗੁ। ੩ - ਪਉੜੀ - ਜੇਵੇਹੋਕਹਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਹੋਛਲਤੇ। ਚਬੇਤਤਾਲੋਹਸਾਹੁ
ਵਿਚਿਸੰਘੈਪਲਤੇ। ਪਾਤਿਗਲਾਵਾਂਚਾਲਿਆਤਿਨਿਦੂਤਿਅਮਲਤੇ। ਕਾਈਆਸਾਪੁ
ਨਿਆਨਿਤਪਰਮਲੁਹਿਤੇ। ਕੀਆਨਜਾਦੈਅਕਿਰਤਪਦਾਵਿਚਿਜੋਨਿਠਿਹਤੇ। ਸਭੇ
ਧਿਹੰਨਿਖੁਟੀਅਸੁਹਿਲਈਅਸੁਪਹਤੇ। ਵਿਸੁਟਕਲਹਨਦੇਵਦਾਤਾਂਲਾਇਆ
ਕਹਤੇ। ਜੋਜੋਕਹਤੇਅਹੰਮੇਓਏਵਿਧਹਤੀਪੜਤੇ। ੩ - ਸਲੋਕੁ ੨ - ਗੁਰਮੁ

ਅਨੁਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਤੇ ਭੀ। ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤੇਰੇ ਤਹੁ ਪਹੋਇ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪਰ
 ਬੀਚਾਰੀ। ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤੇ ਸੁਪਾਰੀ ਉਤਾਰੀ। ਅੰਤਰਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਦੀ। ਤਹਿ
 ਹਿਸੇ ਭਾਖਤ ਮੁਖ ਬਾਦੀ। ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਖੈ ਸੁਖਿ ਤੇਰੇ ਤਹਿ ਨਾਨਕ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਪਾਇ ਅਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਵੈ। ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖੈ ਨਿਲੋਚੈ ਸੁਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਅਖੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁਜ ਪੁਰ ਮਾਵਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ। ਵਿਦੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪੁਕਾਰੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੈ ਆਲੇ ਕੇ ਤੇ ਸੁਗੁਰ ਸਿਖੁ ਠਹਿਰੇ ਨਿਵਨ ਆਵੈ।
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤੇ ਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ। ਜਿ ਠਹਿਰੀ ਆਵੈ
 ਠਹਿਰੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤੇ ਸੁਨੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾ
 ਵੈ ਜੇ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮੰਨੈ ਕੰਮ ਕਰਾਇ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਤੂਸ
 ਰਾਸਾ ਤਿਥੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਝੇ ਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ। ਜਿ ਸੁਤੁ ਮੇਲਿ ਤੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬ
 ਖਸਿ ਲੈ ਲੇਖਾ ਵਡੇ। ਜਿ ਸੋਨ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡੇ। ਤੂੰ
 ਜਾਸਾ ਤਿਥੁ ਸਚੁ ਤੂੰ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਪਡੇ। ਜਿਓ ਭਾਵੈ ਤਿਓ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆਨਾ
 ਕਮਨੀ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਡ ਵਡੇ

ਮਹਲਾ ੫ ਰਵਿ ਕਮਾਵ ਸਚਾ

ਸਲੋਕ ਮ: ੫
 ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਜੇ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇ ਆਪਰ ਵਾਦੁ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬ
 ਲਿ ਤਹੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿ ਆਪੁ ਭੁਨਿ ਰਬਾਦੁ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਵੇਲੈ ਆ ਤਹਿ ਭੇਟਿ ਆਪੁ ਰਖੁ ਸੁ
 ਜਾਦੁ। ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤੇਰੇ ਜਨਨੁ ਕ ਸਚਾ ਤਾਦੁ॥ ੧
 ਭਲ ਕੇ ਓਠਿ ਪਰਾਤੁ ਦਾ ਮੈਰ
 ਪਰਿ ਆਵਉ। ਪਉ ਪਖਾਸਾ ਤਿਸ ਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤ ਭਾਵਉ। ਨਾਮੁ ਸੁਖੈ ਨਾਮੁ ਸੰਗੈ ਤੇ

ਨਾਮੋਲਿਵਲਾਵਭਾ। ਕਿਉਪਨੁਸਭੁਪਵਿਤੁਤੋਇਹਕੇਗੁਣਗਾਵਭਾ। ਤਹਿਨਾਮਵਾਪਾ
 ਹੀਨਾਨਕਾਵਡਭਾਗੀਪਾਵਭਾ। ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁਤੇਹਾਭਾਦਾ। ਤੁੰ
 ਸਭਮਾਤਿਏਕੁਵਹਤਦਾਸਭਮਾਤਿਸਮਾਦਾ। ਥਾਨਥਾਨੰਤਹੀਰਾਵਿਹਾਤਿਅਜੀਅਮੰਤ
 ਰਿਜਾਦਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਦਾ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਹਦਾਗਤੀਸਦ
 ਸਦਕੁਰਬਾਦਾ। ਸਲੋਕੁ ॥ ਚੇਤਾਈਨਾਚੇਤਿਸਾਤਿਬੁਸਚਸੋਧਦੀ। ਨਾ
 ਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਚਰਿਬੋਤਿਥਿਭਭੁਜਲੁਪਾਠਿਪਭੁ। ॥੧॥੧॥ ਵਭੁਸੰਦੇਕਪੜੇਪਠਿਹੀ
 ਗਹਾਇਗਵਾਗ। ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿਬਲਿਉਏਫਗੁ। ॥੧॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈਭੁਬੋ
 ਜਗੈਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੋ। ਮੁਠਿਭੈਭੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐ। ਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੋ। ਕਾਮੁਕੁਪੁਲੇਭੁ
 ਮੇਤੁਸੰਗੀਸਾਧਾਭਖੋ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਦੀਤਹਿਅਪਿਪਰਖੋ। ਨਾਨਕਚਲਤਨਾ
 ਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੋ। ॥੧॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਦਿਨਸੁਸੁਤਾਵੜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁ
 ਆਵੈਚੇਤਿ। ਜਿਤੁਦਿਨਵਿਸੈਪਾਧਬ੍ਰਹਮੁਠਿਟੁਭਲੇਹੀਰੁਤਿ। ॥੧॥੧॥੧॥ ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰ
 ਈਤਿਸੁਸਿਭੁਸਭੁਕਿਫੁਜਿਸਕੈਤਾਥੀ। ਕ੍ਰਮਿਤ੍ਰਸੇਈਕਾਂਢੀਅਤਿਏਕਾਵਿਖਾਨਚ
 ਤਿਸਾਥੀ। ॥੧॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਮਿਲਿਪੀਵਤੁਭਾਈ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁ
 ਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਭਾਈ। ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਧਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਖਰੈਨਕਾਈ। ਸਗਲ
 ਮੋਨੋਰਥਪੁੰਨੀਆਅਮਾਪਦੁਪਾਈ। ਤੁਧੁਜੇਵਡਤੁਪਾਧਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਹਦਾਈ
 ॥੧॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭਿਠੜੇਭਠਾਏਭੁਨਨਕਾਈਜਾਈ। ਨਾਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਆਭਿਜਿ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ। ॥੧॥੧॥ ਦਾਮਨੀਚਮਤਕਹਤਿਭੁਵਰਤਾਰਜਗਖੋ। ਵਰੁਸੁ
 ਤਾਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਭੁਜਪੰਦੋਤਿਸੁਧਦੀ। ॥੧॥੧॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸ
 ਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਦੀ। ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਧਸੰਗੀਸੋ। ਹਿੰਗੁਮਾਦੀ। ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁ
 ਖੁਏਤਰਤਨਾਖਦੀ। ਮਸਤਕਿਉਵੈਲਿਖਿਆ। ਹਿਸਿਮਹਿਪਾਦੀ। ਤੇਸੁਦਿਚੈ
 ਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਾਤਿਮਾਦੀ। ॥੧॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਹਿਚੰਤਾਨੈਦੀਸੁਖੀਮੁ

ਓਤਰੈਭੁਖਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੋਦੁਖਾ॥ ਮੁਠਵੇਸੇਈਸਾਥਜਿ
ਸਿਸਚੁਨਲਾਦੇਆਨਾਨਕਸੇਸਾਬਾਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਓਕੁਪਛਾਇਆ॥ ਜਿ
ਸੈਬੈਸਨਿਸਾਧਜਨਸੇਥਾਨੁਸੁੰਦਾ॥ ਓਏਸੇਵਨਿਸੰਮ੍ਰਿਥੁਆਪਣਾਬਿਨਸੈਸਭੁਮੰਦਾ॥
ਤਿਤਓਧਾਹਟਪਾਹਬੁਤਮਸੰਤਬੇਦੁਕੰਦਾ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਹਾਬਿਹਦੁਓਜੁਗੀ
ਗੀਵਰਤੰਦਾ॥ ਨਾਨਕਜਚੈਏਕਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਾਵੰਦਾ॥ ਸਲੋਕੁ ਚੜੀ
ਰੁਪਕੀਛੁਪਤਛੁਟੀਵਗਨਿਬੁਤੁਤੰਗਾ॥ ਅਚਰਜਹੂਪਸੰਤਨਰਚੇਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਗੰਗਾ॥ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਅਤਤੀਜਤਤੁਆਵਓਚੇਤਿ॥ ਦੁਨੀਆਕੀਆਵ
ਰੀਆਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਿਤੁ॥ ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਹਾਸਿਓਕੈਨੈਵਿਹਲੈ
ਜਾਤਾ॥ ਤਿਸੈਪਹਾਪਤਿਭਾਇਹੁਜਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ॥ ਮਨਤਨਭੀਤਹਿਮਓਲਿ
ਆਹਰੰਗੀਜਨੁਹਾਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਤਖਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਸੇ
ਈਜੀਵਿਆਜਿਨਿਓਕੁਪਛਾਤਾ॥ ਸਲੋਕੁ ਖਖੜੀਆਸੁਪਾਵੀਆਲ
ਗੜੀਆਅਕਕੰਠੀ॥ ਬਿਹਓਵਿਛੋੜਾਧਣੀਸਿਓਨਾਨਕਸਤਸੈਗੰਠੀ॥ ਵਿ
ਸਰੋਦੇਮਹਿਗਏਮਹਿਭਿਨਸਕਹਿਮੂਲੀ॥ ਵੇਖੁਖਓਏਹਾਮਤੇਜਿਓਤਸਕਰਓਪ
ਰੀਸੂਲੀ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਓਆਬਿਨਾਸੀਸੁਦਿਆ॥ ਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਪੂਰੀਆਪਾਟਿਪਾਟਿਹਰਿਭੁਇਆ॥ ਓਚਨੀਚਸਭਿਓਕਸਮਾਨੀਕੀ
ਟਸਤੀਬਦਿਆ॥ ਮੀਤਸਖਾਸੁਤਬੰਧਿਧੋਸਭਿਤਿਸਕੇਜਦਿਆ॥ ਤੁਸਿਨਾਨਕ
ਦੈਵਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰੰਗੁਮਦਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ ਜਿਨਾਸਾਸਿਗੰਗਾਸਿ
ਵਿਸੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਮੰਤੁ॥ ਧੰਨਿਸਿਸੇਈਨਾਨਕਾਪੂਰਨੁਸੇਈਸੰਤੁ॥ ਅ
ਪਹਰਭਓਦਾਠੈਕਾਵਣਸੰਦੜੈਸੂਲੀ॥ ਦੇਜਕਿਪਓਦਾਕਿਓਹੁਏਜਾਚੈ
ਤਿਨਓਓਹਸੂਲੀ॥ ਤਿਸੈਸੈਵਤੁਪਾਣੀਓਜਿਸਦੈਨਾਓਪਲੈ॥ ਐਥੈਰੁਪੁ
ਸੁਓਲਿਅਅਗੈਨਾਲਿਚਲੈ॥ ਘਰਬੰਧਤੁਸਚਧਰਮਕਾਗਡਿਬੰਮੁਅਤਲੈ॥ ਓਟਲੈਤੁਨਾ
ਓਦੈਦੀਨਦੁਨੀਆਲੈ॥ ਨਾਨਕਪਕੜਚਰਣਹਰਿਤਿਸੁਦਹੰਗਤਮਲੈ॥

ਸਲੋਕੁ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਦੇਵਦੁਤਾਹੁ ਦਾਤਾ ਹੋਮੇਨ ਤਿ
 ਚਿਤਾਹਿ ਆਨਿਖੁ ਟਿਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਹੁਤਿ ਨੇ
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਹਿਆ ॥ ਸਿਖੁ ਤੁਸ ਬਦੁ ਪਿਆਰਿ ਤੇਜਨ ਮਮ ਹਨ ਕੀਟੇ ਕਾ ਮੁਖ
 ਭੁਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ॥ ਓਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀ ਐਸੁ ਕੀ
 ਆਤਰਿ ਕਰੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈ ਅਤਿ ਠਹਿਰਨਾ ਤੀ ਮਰੇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਇ ਆਪੇ ਮ
 ਹਸੁ ਤਿਸੈ ਤੀ ਜਹੇ ॥ ਬਾਣੀ ਭੁਚਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿ ਭੁਚਲਹਿ ਸੁਹੇ ॥ ਪੇਖਿ
 ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿ ਆਮਨ ਅੰਦਰਿ ਪਰੇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹੈ ਸੇਵਿ ਐ ਦੁਖ ਕਾ ਤੇਨਾ ਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਹਾਧਿ ਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਹਾਸਿ ॥
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੂਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸੁਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐ ਸਦਾ ਤਹਿ
 ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰ ਭੁਨਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕੀ ਅਗਦੀ ਜਿਨੀ ਤਹਿ ਤਹਿਲ
 ਧਾ ॥ ਸਾਧਾ ਸਹਦੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੇਵੁ ਏ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਐ ਗਰਭਿ ਜੋਨਿ
 ਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਪਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਹਿ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਮਾਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਆਸੋ ਧਰੀ
 ਤਹਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਠਹਰਿ ਅਵ
 ਤਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਵਿ ਸਾਹਿ ਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇ ਤੇ ॥ ਬਿਖੈ ਕਭਿ ਜੁਦ ਸਗਲ
 ਮਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਆਮੀਠਾ ਤਹਿ ਕਾਨਾਉ ॥
 ਐਤਨੀ ਸਾਣੀ ਸਾਧਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਹੀ ਐ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਠਹਿਰ ਬੁ
 ਝਿਨ ਮਹੀ ਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਹਿ ਭੁਤਹੀ ਐ ॥ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗੁੰਠੁ ਮਨ ਮਾਲ
 ਤਹਿ ਸਭੁ ਮਲੁ ਪਰਤਹੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਿ ਲਿਹੇ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮਨ ਰਹੀ ਐ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਤੇਜਨ ਤਹਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਅਲਪ
 ਲੀ ਆਕੰ ਮਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਸਟੀ ਆਇ ਆਪੁ ਰਨ ਅਰ
 ਮ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਮਨਾ ਮਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉ ॥ ਧੇਰੁ

ਉਲੀਖਸਮਨਾਕਿੰਬਮੋਹਿਵੇਗੁਤੇ। ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਰੀਆਮਦਿਮਾਓਆਸੁ
ਭੀ। ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨਿਭਵਾਣੀਅਨਿਜਮਮਾਹਗੀਮੁਤੇ। ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪਦਾਦੁਖ
ਸੇਤੀਜੁਤੇ। ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰੈਸਭਮੰਦੀਰੁਤੇ॥ ਸਲੋਕੁ ਓਠੰਦਿ
ਆਬਪੰਦਿਆਸਵੰਦਿਆਸੁਖੁਸੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਇਸਲਾਓਐਮਨੁਤਨੁਸੀਲੁਤਲੁਓਇ॥
ਲਾਲਚਿਅਟਿਆਨਿਤਫਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਰੇਨਕੋਇ। ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਨਕਾ
ਤੇਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ ਸਭੇਵਸਤੁਕਓੜੀਆਸਚੇਨਾਓਮਿਠਾ॥
ਸਾਦੁਆਇਆਤਿਨਤਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧਿਓਠਾ। ਪਹਬ੍ਰਹਮਾਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮ
ਨੇਤਿਸੈਵਠਾ। ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਹਵਿਹਤਿਆਭਾਉਦੁਯਾਕੁਠਾ। ਤਹਿਨਾਨਕੁਮੰਗੈਜੋਵਿ
ਕਪੁਭੁਦੈਵੇਤੁਠਾ॥ ਸਲੋਕੁ ਜਾਚੜੀਸਾਸੁਹਜੇਜਾਚੰਦੀਓਕੜੇ॥
ਗਾਲੀਬਿਐਵਿਕਾਰਨਾਨਕਪਦੀਵਿਧੁਣੀਆ॥ ਨੀਤੀਜਿਬਿਧਾਮੰਨੁਪ
ਭਾਵੁਵਿਹਲੇਥਿਓ। ਜਿੜਟਹਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਾਧੋ॥ ਸੋਈ
ਸੇਵੁਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ। ਕਿਲਾਬਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁੰਤੋਨਿਸਿਮਰਤਗੋਵਿੰਦੁ॥
ਤਹਿਮਾਹਗੁਸਾਧੂਦਸਿਆਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤੁ। ਮਾਓਆਸਾਦਸਭਿਓਕਿਆਤਰਿ
ਮਨਿਭਾਵੰਦਾ। ਧਿਆਇਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜਿੰਦੁ॥ ਸਲੋਕੁ
ਵਤਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੇਸੋਖਾਇ। ਤਿਸਾਤਿਪਹਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸੋਨਾਨਕਿਅਆ
ਈ॥ ਅੰਗ ੪॥ ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਏਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਾ। ਜਿਤੁਖਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾ
ਕਸਾਓਬਦਾਤਿ॥ ਜਾਓੜੀ॥ ਲਾਤਜਗਮਾਓਸੇਖਟਹਿਜਿਨਤਹਿਧਨੁਹਾਸਿ। ਦੁਤੀ
ਅਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸਾ। ਨਿਤਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿਅਓਹੁਸਭਵਿਦਾਸੁ। ਪਹਬ੍ਰ
ਹਮਾਜਿਸੁਵਿਸੈਰੇਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ। ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਹਕਿਆਨਾਨਕਬਾਲਿਜਾਸੁ॥
ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪॥ ਪਹਬ੍ਰਹਮਾਓਮਾਓਆਮੀਤੁਵਠਾਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਤੁਤਓ
ਪਜਿਆਪ੍ਰਥਮੀਰਜੀਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇ। ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਓਚਰੈਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਾਇਆ

ਬਿਲਾਇ। ਪੁਰਾਇਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ। ਪਰਮੇਸਰਜੀਵਾਲਿਅਨਾ
 ਨਕਤਿਸੈਧਿਆਇ। ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਹੀਐ। ਦੂਜੀਨਾਤਿਜਾ
 ਇਕਿਨਾਬਿਧਿਧੀਰੀਐ। ਭਿਠਾਸੁਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖਨਾਮਾਬਿਨੁ। ਤਨੁਪਨੁਤੇਸੀਛਰੁਜਾ
 ਦੈਕੋਇਜਨੁ। ਗੰਗਰੁਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਦੀਆ। ਜਿਸੁਭੁਲਾਏਆਪਿਤਿਸੁਕ
 ਲਨਹੀਜਾਦੀਆ। ਗੰਗੀਰਤੇਨਿਰਬਾਣਸਚਾਗਾਵਹੀ। ਨਾਨਕਸਰਦਿਦੁਆਹਿਜੇਤੁਧੁ
 ਭਾਵਹੀ। ਜੰਮਦੁਮਰਦਨਤਿਨਕਓਜੋਤਹੀਲਕਿਲਾਗੇ। ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾ
 ਦੁਤੇਏਤਹੀਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇ। ਸਾਧਸੰਗੁਜਿਨਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੇ। ਨਾਇਵਿਸਾਹੀ
 ਐਧੀਗੁਜੀਵਦਾਤੁਟੇਕਚਧਾਗੇ। ਨਾਨਕਧੂੜਿਪੁਨੀਤਸਾਧੁਲਖਕੋਟਿਪਿਰਾਗੇ।
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਦਿਸੁਵੰਨੀਖੜਹਤਨਜੜਾਵੀਤਹੀਪੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾਸ
 ਭੇਕਾਜਸੁਤੇਲੜੇਬੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ। ॥੧॥ ਠਿਹਦੀਠਿਹਦੀਦ
 ਦਿਸਾਜਲਪਰਬਤਬਨਗਾਇ। ਜਿਥੈਭਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਿਬੁਠਿਠੀਆਇ।
 ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਠਲਲੇੜੀਆਤਿਸੇਸਚੁਕਮਾਵਓ। ਨੇੜੇਦੇਖਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਓ। ਤੇਏਸਗਲਕੀਰੇਦੁਕਾਤਹੀਸੰਗੀਸਮਾਵਓ। ਦੁਖਨਦੇਈਕਿ
 ਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਓਘਰਿਜਾਵਓ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਦਾਵਓ।
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕਾਜਿਸਜਨੁਮੇਕੀਆਸਹਬਕਲਾਸਮਰਭਾ। ਜੀਓਤ
 ਮਹਾਖੰਨੀਐਤਹੀਮਨਤਨਸੰਦੜੀਵਭਾ। ॥੨॥ ਜੇਕਰੁਗਤਤਿਪਿਆਰਵੇਤੁਪੁਨਿਛ
 ਡਾਮੁਲਿ। ਤਹੀਛੋਡਨਿਸੇਦੁਹਜਨਾਪੜਹਿਦੋਜਕਕੈਸੁਲਿ। ॥੩॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨ
 ਘਰਿਜਿਸਦੈਤਹੀਕਰੇਸੁਤੇਵੈ। ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਮਲੁਧੋਵੈ। ਚਰਨਕ
 ਮਲਹਿਰਦੈਵਸਤਿਸੰਕਟਸਭਿਥੋਵੈ। ਗੁਰੁਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇਦੀਐਮਹੀਜਨਮਿਨਰਦੈ। ਪੁਰ
 ਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਲੀਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇਵੈ। ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ५ ॥ ਭਿਹੀਭਰਮੁਵੰ
 ਦਾਇਪਹੀਮੁਤਬਤਿਤਿਕੁਤੁ। ਜਿਥੁਵੰਦੈਜਾਇਤਿਥਓਮਓਜੁਦੁਸੋਇ।

ਚੜ੍ਹਕੋਘੋੜਕੋਕੁੰਦੇਪਕੜਤਿਖੁੰਡੀਦੀਖੇਡਾਹੀ। ਤੰਸਾਸੇਤੀਚਿਤੁਓਲਾਸਤਿਕੁਕ
 ਕਦੀਓਡਾਹੀ। ਰਸਨਾਓਚਰੈਤਹਿਸੁਵਦੀਸੁਦੈਸੇਓਧਰੈਮਿਤਾ। ਤਹਿ
 ਜਸੁਲਿਖਤਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਤਸਤਪਵਿਤਾ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਸਭਿਪੁੰਨ
 ਭਿਨਿਕਿਤਾ। ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਓਧਰੈਬਿਖਿਅਗਕੁਜਿਤਾ। ਨਾਨਕਲੜੇਲਾਇਓਧਾ
 ਰਿਅਨੁਦਲੁਸੇਵਿਅਮਿਤਾ। ਸਲੋਕੁ ਧੰਧਵੇਕੁਲਾਤਚਿਤਿਨਅਵੈ
 ਏਕੋ। ਨਾਨਕਸੇਈਤਨਠੁੰਨਿਜਿਨਾਸਾਂਈਵਿਸੈ। ਪਰੇਤਤੁਕੀਤੇਨੁ
 ਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਦੈਤਹੋ। ਸਭੇਸੇਖਓਧਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਹੋ। ਨਿੰਦਕਪਕ
 ਰਿਪਛਾੜਿਅਨੁਝੁਠੇਦਰਬਹੋ। ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਵਡਾਏਆਪਿਸਾਜਿਸਵਹੋ।
 ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਢੁਅੰਤੁਨਾਤਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਤਿ
 ਬੋਜੀਅਕਾਪਰਣਾ। ਤਸਤਦੇਓਪ੍ਰਤਪਾਲਦਾਰੁਦਪੋਖਦੁਕਰਣਾ। ਮਿਤਰ
 ਵਾਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿਸਚੈਤਰਣਾ। ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਨਾਨਕਦਾਸੁਸਰ
 ਣਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ਤਿੰਨਾਭੁਖਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਏਸੋਇ। ਨਾਨਕਚਰ
 ਣੀਲਾਗੀਆਓਧਰੈਸਭੇਕੋਇ। ਜਾਚੇਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਾਮੁਸਾਤਿਬੁਕਰੇਕ
 ਭੁਲਾ। ਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਜਿਜਮਾਨੁਤਿਸਤਿਭੁਖਨਮੂਲਾ। ਅਨੁਰਤਗੋਵਿੰ
 ਦਸੰਗੀਸਚੁਭੋਜਨਜੇਵੇ। ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਹਿਨਾਮਸਿਓਏਤਤਸਤੀਘੋਵੇ। ਰਾਜ
 ਮਿਲਖਖੁਸੀਆਪਦੀਧੀਆਓਮੁਖੁਨਮੇਵੇ। ਚਾਚੀਦਹੀਪ੍ਰਭਮੰਗਦਾਦਰੁਕਦੇ
 ਏਵੇ। ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਚਾਓਏਤਨਿਤਪ੍ਰਭਕਓਲੇਵੇ॥

ਸਬਦੁ। ਅਸਪਦੀਆਫੁੰਤਾ।
 ੨੪੨ ੪੪ ੧੩੧ ੧੧

ਅਬਮੋਤਿ ਜਲਤਹਾਮਜਲੁਪਾਇਆ ॥ ਹਾਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ ॥ ਹਭਉ
 ਮਨੁ ਮਹਦਕਾਰਦਿ ਬਨਜਾਈਐ ॥ ਸੋਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਹਪਦ
 ਕ ਸੁਹਿਨਰੁ ਏਜਾਗੇ ॥ ਹਾਮਉਦਕਿ ਜਨਜਲਤਉ ਬਾਗੇ ॥ ਭਵਸਾਗਰ ਸੁਖਸਾਗਰ ਮਾਤੀ ॥
 ਪਾਇਹੋਏ ਜਲਨਿ ਖੁਟਤਨਾਤੀ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਹਿੰਗ ਪਾਨੀ ॥ ਹਾਮਉਦਕਿ ਮੇਰੀ
 ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਮਾਪਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਗੀ
 ਅਧਿਕਾਇ ॥ ਹਭਉ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿ ਪਿਓ ਉਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਹਭਉ ਜਲਹਿ
 ਬਿਨੁ ਖਾਨੀ ॥ ਤੂੰ ਪੰਜਹੁ ਉਭੁ ਸੁ ਅਟਾ ਤੋਹ ਮਾਜ ਮੁ ਮੰਜਾ ਰੁਕਾ ਕਰੈ ਮੇਰੇ ॥ ਤੂੰ ਤਰਵਹੁ
 ਉਭੁ ਪੰਖੀ ਆਇ ॥ ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੋਹ ਦਹ ਸਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਭੁ ਨਉ ਤਨੁ ਚੇਲਾ
 ਕਹਿਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
 ਤਬ ਲੋਗ ਤਕਾਏ ਦੁਖ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਮ ਅਪਤਤ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਬੈਠੀ ॥ ਹਮ ਰੋਖੋ
 ਜਿ ਪਰਤੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥ ਹਭਉ ॥ ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਤੀ ॥ ਸਾਧੁ ਪਾਤਿਕਾ ਤੁ ਸਿਉ
 ਨਾਤੀ ॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜਾ ॥ ਤਬ ਜਾਨੁ ਹੋ ਜਬ ਉਪਰੈ ਗੋਪਾਜਾ ॥ ਕ
 ਤੁਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਹ ਬਤਿ ਆਗੀ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਹਾਮੁ ॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੋ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਹਰੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਤੋਗੁ ॥ ॥ ਕਿਆ ਨਗੋ ਕਿਆ
 ਬਾਧੇ ਚਾਮਾ ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨ ਸਿਆਤ ਮਹਾਮਾ ॥ ॥ ਹਭਉ ॥ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੋ ਸਿਧਿ ਪਾ
 ਏਨੀ ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨਗ ਏਨੀ ਆਕਾਏਨੀ ॥ ਬਿੰਦੁ ਹਾਖਿ ਜੋ ਤਹੀਐ ਭਾਏਨੀ ॥ ਮੁਸਕੈ ਕਉਨ ਪ
 ਰਮਗਤਿ ਪਾਏਨੀ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰ ਸੁਨਤੁ ਨਹ ਭਾਏਨੀ ॥ ਹਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨੀ ਗਤਿ ਪਾਏਨੀ ॥
 ਗਤਿ ਕੀ ॥ ਸੰਧਿ ਆਪਾਤ ਏਸ ਨਾਨੁ ਕਹਾਤੀ ॥ ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁ ਪਾਨੀ ਮਾਤੀ ॥ ਜਉ

ਪੇਰਾਮਰਾਮਰਾਤਿਨਾਤੀ। ਤੇ ਸਾਭਿਧਰਮਰਾਇਕੋਜਾਤੀ। ਹਰਾਓ। ਕਾਂਓਅਰਾਤਿਬਤੁਰੁਪਰ
ਚਾਤੀ। ਤਿਨਕਉਦਾਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਾਤੀ। ਚਾਰਿਚਰਨਕਰਤਿਬਤੁਅਗਗ। ਸਾਧੁਸੁਖੁਪਾ
ਵਹਿਕਲਿਸਾਗਗ। ਕਤੁਕਬੀਰਬਤੁਕਾਇਕਹੀਜੈ। ਸਰਬਸੁਫੇਰਿਮਹਾਰਸੁਪਾਜੈ।
ਕਿਅਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬਤਪੁਜਾ। ਜਕੈਰੀਦੈਭਾਉਪੈਦੂਜਾ। ਰੋਜਨ
ਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾਈਐ। ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜਪਾਈਐ। ਹਰਾਓ। ਪਹਤਰੁਲੇ
ਭੁਅਰੁਲੇਕਾਚਗ। ਪਹਤਰੁਕਾਮਕੋਧੁਅਪੰਕਾਗ। ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਪੰਮੇਵਾ। ਮਿਲਿ
ਪਾਬਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵਾ। ਕਤੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਹੀਪਾਇਆ। ਭੋਲੇਭਾਇਮਿਲੇਰਧੁਰਾ
ਉਆ। ੪॥ ੬॥ ਗਉੜੀ। ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਤੀਜਾਤੀ। ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਭਉਤ
ਪਤੀ। ੧॥ ਕਤੁਰੇਪੰਡਿਤਬਾਮਨਕਬਕੋਤੇਏ। ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮੁਮਤਏਏ। ਹਰਾਓ।
ਜੋਤੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਾਹਮਣੀਜਾਇਆ। ਤਉਅਨਬਾਟਕਾਟੇਨਹੀਆਇਆ। ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾ
ਹਮਕਤਸੂਦਾ। ਤੁਮਕਤਲੇਤੁਤੁਮਕਤਦੂਧਾ। ਕਤੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਗੈ।
ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਅਤੁਪੈਤਮਗੈ। ੨॥ ਗਉੜੀ। ਅੰਧਕਰਸੁਖਿਕਬਹਿਕਸੇਈਏ।
ਗਜਾਂਕੁਦੇਉਮਿਲਿਏਈਏ। ਜਉਪੇਰਸਨਾਹਾਮਨਕਹਿਏ। ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਰੇ
ਵਤਰਹਿਏ। ੧॥ ਹਰਾਓ। ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆ। ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਤੁਕਾ
ਕੀਆਇਆ। ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ। ਮੁਏਮਹਮਕੋਕਾਕਰਜਾਨਾ। ਤੰਸਾ
ਤਰਵਰਕਾਲੁਸਹੀਗ। ਹਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਕਬੀਗ। ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿ
ਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ। ਤਿਤੁਲਾਗੇਕੰਚੁਆਠਲਮੇਤੀ। ਕਵਨੁਸੁਪਹੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀ
ਐ। ਭਉਭਾਜਿਜਾਇਅਭੈਤੇਏਹੀਐ। ੧॥ ਹਰਾਓ। ਤਟਿਤੀਰਬਿਨਤੀਮਨੁਪਤੀ
ਆਇ। ਚਾਰਅਚਾਰਹਤੇਉਹਛਾਇ। ਪਾਪੁਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨ। ਨਿਜਪਾਹਿ
ਪਾਹੁਤਜਤੁਗੁਨਆਨ। ੩॥ ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨੋਸੁ। ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਹਾਚੇ
ਹਉਏਸੁ। ੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀ। ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ। ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠਸਮਾ
ਨਾ। ੧॥ ਨਾਜਾਨਾਬੈਕੁੰਠਕਹਾਤੀ। ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਾਤਿਤਹਾਤੀ। ਹਰਾਓ।

ਕਤਨਕਤਵਨਨਤਪਤੀਆਈਏ। ਤਉਮਨੁਮਨੈਜਤੇਤਉਮੈਜਾਈਏ। ਜਬਲਗੁ
 ਮਨਿਬੈਕੰਠਕੀਆਸਾ। ਤਬਲਗੁਤਉਨਤੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ ਕਤਕਬੀਹਉਤਕਤੀ
 ਐਕਾਓ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੰਠੈਆਓ॥ ਓਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾ
 ਈ। ਨੈਨਤਦੇਖਤਉਤੁਜਗੁਜਾਈ॥ ਲਾਜਨਮਹਤੁਕਤੁਪੁਰਮੇਗਾ। ਅੰਤਕੀਬਾ
 ਹਨਤੀਕਛੁਤੇਗਾ॥ ਹਰਓ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰੀਕੰਠੈਆਪਾਲਨੀ। ਮਹਤੀਬਾਹ
 ਅਗਨਿਸੰਗਿਜਾਲੀ॥ ਚੋਅਚੰਦਨੁਮਹਦਨਅੰਗਾ। ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥
 ਕਤਕਬੀਹਸੁਨਤੁਰੇਗੁਨੀਆ। ਬਿਨਸੈਗੋਰੂਪੁਦੇਖੈਸਭਦੁਨੀਆ॥
 ਅਵਰਮੁਏਕਿਆਸੰਗੁਕਹੀਜੈ। ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪਨਜੀਜੈ॥ ਮੈਨਮਹਉਮਹਬੋਸੰਸਾਰਾ।
 ਬਮੋਓਮਿਲਿਓਤੈਜੀਆਵਨਤਾਗਾ॥ ਹਰਓ॥ ਇਆਦੇਤੀਪਰਮਲਮਤਕੰਦਾ। ਤਾਸੁਖਦਿ
 ਸੇਮਹਮਾਨੰਦਾ॥ ਕੂਅਟਾਏਕੁਪੰਚਪਨਿਤਾਹੀ। ਟੂਟੀਲਾਜੁਭੈਮਤਿਤਾਹੀ॥ ਕਤਕਬੀ
 ਹਉਕਬੂਧੀਬੀਚਾਹੀ। ਨਾਓਤੁਕੁਅਟਾਨਾਪਨਿਤਾਹੀ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀ
 ਟਪਤੰਗਾ। ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਏਬਪੁਰੰਗਾ॥ ਐਸੇਪਰਤਮਬਪੁਤੁਬਸਾਏ। ਜਬਪਰਮਾ
 ਮਗਰਭਉਏਆਏ॥ ਹਰਓ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਬ੍ਰਤਮਚਾਹੀ। ਕਬਪੁਰਾਜਾਛਤਪਤਿ
 ਕਬਪੁਰੇਖਾਹੀ॥ ਸਕਤਮਹਤਿਸੰਤਸਭਿਜੀਵਿਓ। ਰਾਮਹਸਾਇਨੁਰਸਨਾਪੀਵਿਓ॥ ਕੁ
 ਕਬਪੁਰੇਖਾਹੀ॥ ਟਹਿਪਰੇਅਬਪੁਰਾਦੀਜੈ॥ ੪੧੩॥ ਗਉੜੀ॥
 ਐਸੇਅਚਰਜਦੇਖਿਓਕਬੀਗ। ਦਧਿਕੈਭੁਲੈਬਿਹਲੈਨੀਗੁ॥ ਹਰਓ॥ ਟਹੀਅੰਗੁਰੀ
 ਗਦਤਚਰੈ। ਨਿਤਉਠਿਤਾਸੈਤੀਗੈਮੈ॥ ਮਾਤਾਭੈਸਾਅਮੁਤਜਾਇ। ਕੁਦਿਕੁਦਿਚਰੈ
 ਸਤਲਿਪਾਇ॥ ਕਤਕਬੀਹਪਰਗਟੁਭਈਖੇਡਾ। ਲੇਲੇਕਉਚੁਪੈਨਿਤਭੇਡਾ॥ ਰਾਮ
 ਹਮਤਮਤਿਪਰਗਟੀਆਈ॥ ਕਤਕਬੀਹਗੁਰੋਸੋਈਪਾਈ॥ ੪੧੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਉ
 ਜਲਦੇਛੁਬਾਤੀਭਉਓਮਨਿਨਾ। ਪੂਰਬਜਨਮਤਉਤਪਕਾਤੀਨਾ॥ ਅਬਕਤੁਰਾਮਕ
 ਵਨਗਤਿਮੈਹੀ। ਤਜੀਲੇਬਨਹਸਮਤਿਭਈਬੋਹੀ॥ ਹਰਓ॥ ਸਗਲਜਨਮੁਸਿਵਪੁ
 ਹੀਗਵਾਇਆ। ਮਹਤੀਬਾਹਮਗਤਹਿਉਠਿਆਇਆ॥ ਬਪੁਤੁਬਰਸਤਪੁਕੀਆ

ਸਮਿ ਮਗੁ ਭਇਆ ਮਗੁ ਭਇਆ ਬਾਸੀ। ਕਾਸੀ ਮਗੁ ਭਇਆ ਬਾਸੀ। ਓਢੀ ਭਗਤਿ
ਸੇਓਤਰ ਸਿਪਾਹੀ। ਕਤੁਗੁਰਗ ਜਾਇ ਸੇਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਇ। ਮੁਅਕਬੀ ਰੁਮਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮੇ।
ਚੇਅਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ। ਸੋਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੇ ਸੰਗਾ। ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵ
ਵਡਾਈ। ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਓਹ ਵਾਹਿਨ ਜਾਈ। ਹਭਾਓ। ਹਾਤਿ ਜਿ ਸੇਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮਾ।
ਓਕਾ ਬਿਨੁ ਲੇਹਿਨ ਭਰਿ ਕੋਨਾਮਾ। ਭਾਬਿਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ਓਤ ਬੋਗ। ਮਰਤੀ ਬਰਕਾਸਿ ਬਾ
ਓਚੋਰਾ। ੩। ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ। ਕਿਰਪਾ
ਕੋਨਾ ਮੁਦ੍ਰਾਈ। ਭਰਿ ਭਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਾਸਾਈ। ਕਪਤ ਕਬੀਰ ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ। ਸ
ਭੇ ਮੁਥੂ ਰਸ ਭੁਧੰਧਾ। ੪। ਜਮ ਤੇ ਓਲਟਿ ਭਏ ਤੈਰਾਮਾ। ਦੁਖ ਬਿਨ ਸੇ ਸੁਖ
ਓ ਬਿਸਰਾਮਾ। ਬੈਰੀ ਓਲਟਿ ਭਏ ਤੈ ਮੀਤਾ। ਸਾਕਤ ਓਲਟਿ ਸੰਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ।
ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਹਿ ਮਾਨਿਆ। ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਨਿਆ। ਹਭਾਓ।
ਤਨ ਮਹਿ ਭੋਤੀ ਕੋ ਓਪਾਧਿ। ਓਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਮਾਧਿ। ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੇ
ਆਪਾ। ਰਿਗੁਨ ਬਿਅਪੈ ਤੀਨੋ ਤਾਪਾ। ਅਬ ਮਨੁ ਓਲਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਤੂਆ। ਤਬ ਜਾਨਿਆ
ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੁਆ। ਕਪੁਰ ਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਓ। ਆਪਿਨ ਡਰ ਓਨ ਅਵਰਤ
ਓਢੀ। ੫। ਗਓਵੀ। ਪਿੰਡਿ ਮੁਐ ਜੀਓ ਰਿਤ ਪਹਿਜਾਤਾ। ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਤ
ਦੀਰਾਤਾ। ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ। ਜਿਓ ਗੁੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ।
ਐਸਾ ਹੀ ਅਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾਹੀ। ਮਨਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖ ਮਨ ਨਹੀ। ਹਭਾਓ। ਸੇਗੁਰੁ ਕ
ਹੁਜਿ ਬਹੁ ਹਿਨ ਕਰਨਾ। ਸੇਪਦੁਰ ਵਹੁਜਿ ਬਹੁ ਹਿਨ ਕਰਨਾ। ਸੇਧਿ ਅਨੁ ਪਹੁਜਿ ਬਹੁ ਹਿ
ਨ ਕਰਨਾ। ਐਸੇ ਮਹੁਜਿ ਬਹੁ ਹਿਨ ਮਰਨਾ। ਓਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਓ। ਬਿਨੁ ਜ
ਲ ਸੰਗਾ ਮਮਨ ਮਹਿਨਾਵਓ। ਲੋਚਾ ਸਮ ਸਹਿ ਉਤੁ ਬਿਓਤਾ। ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਕਿਆ ਅ
ਵਹਿ ਬੀਚਾਰਾ। ੬। ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਥਮੀ ਆਕਾਸਾ। ਐਸੀ ਹਤਰ ਪਉਤਹਿ ਪਾਸਾ।
ਕਪੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਵਓ। ਤਿਤੁ ਪਹਿਜਾਓ ਜਿ ਬਹੁ ਹਿਨ ਆਵਓ।

ਕੰਚਨਸਿੰਘ ਪਾਈ ਐਨਤੀ ਤੋਲੀ। ਮਨੁ ਦੇਹ ਮੁਲੀ ਆਉ ਮੋਲੀ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਹਮੁ ਅਪੁ
 ਨਾ ਕਹਿ ਜਾਨਿਆ। ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਹਤਓ। ਬੁਝੈ ਕਾ ਬਿਕਾ ਬਿਅੰਤੁ
 ਨ ਪਾਇਆ। ਹਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ਕੇ
 ਵਲ ਹਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਗਨੀ॥ ਜਿ ਤਮ ਹਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਗਾ ਸਿਆਸੇ
 ਮਗਨ ਹਮ ਬਾਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ ਅਬ ਕੈ ਸੇ ਮਰਓ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ। ਮਰਿ ਮਰਿ
 ਜਾਤੇ ਜਿ ਨਾਹ ਮਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਹਤਓ। ਮਰਨੇ ਮਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਸਤ ਜੇ ਮਰੈ ਅਮ
 ਹੁਏ ਉਸੇ ਏਨੀ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਅਨੰਦਾ। ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਹਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰ
 ਦਾ॥ ਕਤਨ ਤੀਰਥੁ ਰਮੁ ਲੁਕਤ ਲਾਵਓ। ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਠਿ ਹਨ ਪਾ
 ਵਓ॥ ਲਾਗੀ ਤੇਉ ਸੁਜਾਨੈ ਪੀਗ। ਹਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀ ਆਲੇ ਤੀਗ॥ ਹਤਓ। ਏਕਾ
 ਉਦੇਖ ਓ ਸਭ ਨਾਹੀ। ਕਿਆ ਜਾਨਓ ਸਤ ਕਓ ਨ ਪਿਆਰੀ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ
 ਕਿਭਾਗੁ। ਸਭ ਪਹਰਤ ਕਓ ਮਿਲੈ ਸੁਤਗੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਤਹਿ ਸਾਠਾ ਕੁਭਾ
 ਏਨੀ। ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਿ ਜਾਈ॥ ਅਬ ਕਤੁ ਹਮ ਭਰੋ ਸਤੋਗਾ। ਤਬ ਕਾਤੁ ਕਾ
 ਕਵਨੁ ਨਿਤੋਗਾ॥ ਹਤਓ। ਤਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਤਹਿ ਭਾਗੁ। ਸੋ ਕਾਏ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਗੁ॥
 ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਉਕਥਾਏ ਬੀਚਾਰੀ। ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਓ ਬਿਖੁ ਦੇਇ ਮਤਤਾਰੀ॥
 ਹਤਓ। ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤਿ ਤੇਉ ਕੈ ਸੇਨਾਰੀ। ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਤੁ ਹੋਵੈ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਤਿ
 ਨ ਕੈ ਸੇਬ ਧੈ ਸਨੇਤਾ। ਜਬ ਲਗਰ ਸੁਤ ਬਲਗਨ ਤੀਨੇਤਾ॥ ਹਤਓ। ਸਾਤਨਿ ਸਤੁ ਕ
 ਹੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ। ਸੋਹ ਮਯੇ ਕਓ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਬਿਨੁ ਸਓਪਿ ਸਗੀ
 ਗੁ। ਸੋਈ ਸੁਤਾਗਨਿ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ॥ ਹਤਓ। ਬਿਖਿਆ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਸਗਾ
 ਸੰਸਾਰੁ। ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਭੂਬੀ ਪਰਵਰਾ॥ ਹੇ ਨਰਨਾ ਵਚਓ ਕੋ ਤਬੇ ਵੀ॥ ਤਹਿ ਸਿਓ ਤੇਰੇ
 ਬਿਖਿਆ ਸੰਗੀ ਜੋ ਵੀ॥ ਹਤਓ। ਸੁਹਿਨਾ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗੀ। ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ ਪੁਸੁਪੀ ਵਸੀ
 ਨਸੁਗੀ॥ ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕਸਿਓ ਨਹਿ। ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਹਮਲ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ॥

ਜਿਤਕੁਲਿਪੁਤੁਨਗੀਅਨਬਿਚਾਰੀ। ਬਿਧਵਾਰਸਨਭਈਮਤਤਹੀ। ਜਤਨ
ਭਗਤਿਨਤਸਾਧੀ। ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਓਅਪਹਾਧੀ। ਹਤਭ। ਮੁਚੁਮੁਚੁਗਰਭਗ
ਨਬਚਿਆ। ਬੁਡੁਭੁਜਰੂਪਜੀਵੇਜਗਮਾਇਆ। ਕਤੁਕਬੀਰਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸਰੂਪ।
ਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕਰੂਪ। ਜੋਜਨਲੇਖਿਸਮਕਾਨਭ। ਤਿਨਕੈਸਦ
ਭੇਤਹੈਜਾਭ। ਸੋਨਿਹਮਲੁਨਿਹਮਲਤਹਿਗੁਨਗਾਏ। ਸੋਭਾਈਮੈਰੈਮਨਿਭਾਏ। ਹ
ਜਿਤਘਟਹਾਮੁਹਤਿਅਭਰਪੁਰੀ। ਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਤਮਧੁਰੀ। ਜਾਤਿਜੁਲਾਹ
ਕਾਧੀਗੁ। ਸਤਜਿਸਤਜਿਗੁਦਰਮੈਕਬੀਰ। ਗਭੁੜੀ। ਗਗਨਿਹਸਾਲਚੁਐ
ਭੀਰਾਨੀ। ਸੰਚਿਮਤਹਸੁਤਨੁਭਇਅਕਾਨੀ। ਓਅਕਓਕਤੀਐਸਤਜਮਤਵ
ਪਵਿਤਰਾਮਰਸੁਗੀਅਨਬੀਚਾਰਾ। ਹਤਭ। ਸਤਜਕਲਾਲਨਿਜੈਮਿਲਿਆ
ਆਨੰਦਿਮਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਣੀ। ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਹੰਜਨਲਾਇਆ। ਕਤੁਕਬੀਰ
ਅਨਭਓਪਾਇਆ। ਗਭੁੜੀ। ਮਨਕਾਸੁਭਾਓਮਨਤਿਬਿਆਪੀ। ਮਨਤਿ
ਰਿਵਨਸਿਧਿਬਾਪੀ। ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੈਮਨਮੈਰੈ। ਮਨਕਓਮਾਹਿਕਤਤੁਕੁਸੁ
ਰੈ। ਹਤਭ। ਮਨਅੰਤਹਿਬੇਲੈਸਭੁਕੇਈ। ਮਨਮਹੇਬਿਨੁਭਗਤਿਨਤੋਈ। ਕਤੁ
ਬੀਰਜੈਜੈਭੇਓ। ਮਨਮਧੁਸੁਦਨੁਤ੍ਰਿਭਵਦਦੇਓ। ਗਭੁੜੀ। ਓਇਜੁ
ਸਤਿਅੰਬਰਿਤਹੇ। ਕਿਨਿਓਓਚਿਤੇਚੀਤਨਤਹੇ। ਕਤੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਬਰਕਾਸਿਓ
ਗਾ। ਬੁਏਬੁਏਨਤਹੁਸਭਗਾ। ਹਤਭ। ਸੁਰਜਚੰਦੁਕਹਤਿਓਜੀਅਗਾ। ਸਭਮ
ਪਸਰਿਆਬੁਤਮੁਪਸਾਗਾ। ਕਤੁਕਬੀਰਜੈਨੈਗਸੇਓ। ਤਿਹਦੈਗਮੁਖਿਗਮੈਤੋ
॥੩॥੩੮॥ ਗਭੁੜੀ। ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ। ਸਾਕਲਜੇਵਹੀਲੈਤੈਆਈ।
ਆਪਨਲਗਾਓਆਪਤੇਬਾਧਿਆ। ਮੇਤਕੈਠਾਧਿਕਾਲਸੁਸਾਂਧਿਆ। ਹਤਭ। ਕਟੀ
ਕਟੈਤੁਟਿਨਤਜਾਣੀ। ਸਾਸਾਪੀਤਓਜਗਕਓਖਾਈ। ਤਮਦੇਖਤਜਿਨਿਸਭੁਜ
ਭੂਟਿਆ। ਕਤੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮਕਤਿਫੂਟਿਆ। ਗਭੁੜੀ। ਦੇਇਮੁਤਹ

ਲਗਾਮੁਪਤਿਹਾਵਉ। ਸਗਲਤਜੀਨੁਗਗਨਦਉਹਾਵਉ। ਅਪਨੈਬੀਚਾਰਿਅਸਵਰਿ
 ਜੈ। ਸਤਜਕੈਪਾਵਜੈਪਗੁਪਹਿਲੀਜੈ। ਹਤਉ। ਚਲੁਹੈਧੈਕੁੰਠਤੁਭੁਤਿਲੇਤਾਹਉ। ਚਿ
 ਤਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬੁਕਮਾਹਉ। ਕਤਕਬੀਰਭਲੇਅਸਵਰਾ। ਬਿਦਕਤੇਬਤੇਹਤਿਨਿਹਾ
 ਗਉੜੀ। ਜਿਤਮੁਖਿਪਾਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਏ। ਤਿਤਮੁਖਦੇਖਤਲੁਕਟਲਾਏ। ਈ
 ਕੁਦੁਬੁਗਮਹਾਇਕਾਟੁਮੇਗਾ। ਅਗਨਿਦੈਅਹੁਗਰਭਬਸੇਗਾ। ਹਤਉ। ਕਾਂਝਿਆਬਿਗੁਤੀ
 ਬਤੁਬਿਧਿਭਾਤੀ। ਕੋਜਹੈਕੋਗਭਿਲੇਮਾਟੀ। ਕਤਕਬੀਰਹਤਰਿਚਹਦਾਦਿਖਾਵਤੁ। ਪਵੈ
 ਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਵਤੁ। ਗਉੜੀ। ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ। ਜਹੈਖਸਮੁਤਾ
 ਕੈਕਵਨਾ। ਰਾਮਜਪਤਤਨੁਜਹਿਕੀਨਜਾਏ। ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਹਤਿਆਸਮਾਏ। ਹਤਉ
 ਕੋਕੋਜਹੈਕਾਹਿਤਉਏਤਾਨਿ। ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਹੰਗਪਾਨਿ। ਕਤਕਬੀਰਅਖਰਦੁਇਭਾ
 ਖਿ। ਤਉਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਧਾਖਿ। ਗਉੜੀ। ਨਾਮੈਜੋਗਧਿਆ
 ਚਿਤੁਲਾਇਆ। ਬਿਨੁਬੈਰਗਨਫੁਟਸਿਮਾਏਆ। ਕੈਸੇਜੀਵਨੁਤਉਏਤਮਾਹਾ। ਜਬ
 ਨਤਉਹਮਨਾਮਅਧਾਰਾ। ਹਤਉ। ਕਤਕਬੀਰਖੋਜਓਅਸਮਾਨ। ਰਾਮਸਮਾਨਦੇ
 ਓਆਨਾ। ਗਉੜੀ। ਜਿਤਸਿਰਿਹਚਿਹਚਿਬਾਧਤਪਾਗਾ। ਸੋਸਿਰੁਚੁੰਚਸਵ
 ਹਤਿਕਾਗਾ। ਏਸੁਤਨਪਨਕੋਕਿਅਗਰਬਣੀਆ। ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਟੇਨਦ੍ਰੜੀਆ। ਗਉੜੀ
 ਕਤਕਬੀਰਸੁਨਤੁਮਨਮੇਗ। ਏਤੀਤਵਾਲੋਤਿਗੇਤੇਗੇ। ਗਉੜੀ। ਕੁਅਹੈ
 ਅਸਟਪਦੀ। ਸੁਖਮਾਂਗਤਦੁਖਅਹੈਆਵੈ। ਸੋਸੁਖਤਮਤੁਨਮਾਂਗਿਆਭਾਵੈ। ਏ
 ਖਿਆਅਜਤੁਸੁਹਤਿਸੁਖਆਸਾ। ਕੈਸੇਤਉਏਹਾਜਾਗਮਨਿਵਾਸਾ। ਹਤਉ। ਏਸੁ
 ਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਰਹਾਨਾ। ਸੋਸੁਖਤਮਤੁਸਾਚੁਕਹਿਜਾਨਾ। ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਹਦਮੁ
 ਸੇਖਾ। ਤਿਨਭੀਤਨਮਤਿਮਨੁਨਤੀਪੇਖਾ। ਏਸੁਮਨਕਓਕੋਈਖੋਜਤੁਭਾਈ। ਤਨਫੁ
 ਮਨੁਕਤਾਸਮਾਈ। ਗੁਪਹਸਾਦੀਜੈਦੇਓਨਾਮਾ। ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਿਏਨਤੀਏਜਾਨਾ।
 ਏਸੁਮਨਕਓਨਤੀਆਵਨਜਾਨਾ। ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗਇਆਤਿਨਿਸਾਚੁਪਵਨਾ।

ਏਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਖਿ ਆਕਾਈ। ਤੁਕ ਮੇਰੇ ਆਤਮੁ ਬੁਝੈ ਸੁਖਾਈ॥ ਏਸੁ ਮਨ
 ਕਉ ਏਕੀ ਜਨੈ ਭੋਭੁ। ਏਤੁ ਮਨ ਲੀਦੁ ਭਏ ਸੁਖ ਦੇਭੁ॥ ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਹੁ ਸਗਲ ਸਹੀ
 ॥ ਏਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿਹਰੁ ਏਕ ਬੀਰਾ॥ ਗਭੁੜੀ ਸੋਹਣੀ॥ ਹੋਜੀ ਅਨਿਲ ਜ
 ਜ ਤੋਤਿ ਨਾਤੀ॥ ਤਹਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਤੁ ਕੇਜਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁ ਰੁਝੁ ਚਾਤੇਈ॥
 ਸੇਜਨੁ ਪਰਾਪਹ ਜਾਤ ਨ ਸੋਈ॥ ਸੋਸਾਇ ਬੁਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੁ ਹੀ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਤੀ ਤਹਿ
 ਏਹੀ॥ ੧॥ ਕਵਲ ਚਰਨ ਸਰਨ ਏਕ ਕੋ॥ ਕਤੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਤੀ ਪਰਤ ਕੋ॥ ਸਭੁ ਕਉ ਕਏ ਜਾ
 ਸੁਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਸੋਸੰਮ੍ਰ ਬੁਨਿ ਜਪ ਤਿਏ ਦਾਤਾ॥ ਕਏ ਕਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ॥ ਜਾ ਕੋ ਏ
 ਏਕ ਅਵਤਾਰੁ ਨ ਏਈ॥ ੨॥ ਗਭੁੜੀ ਸੋਹਣੀ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕੋ॥ ਕਉਨ
 ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੀ॥ ਤਹਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗੁ ਹੀ ਲਾਈ॥ ਤਹਿ ਕੋ ਬਿਭਗ ਕੈ ਸੇਜੀ
 ਅਭ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੂਰ ਪੂਰ ਕਉਨ ਕੀਨਾ ਹੀ॥ ਏਥਾ ਤਤਲੇ ਤੁਸਹੀਰ
 ਬੀਚਾਹੀ॥ ੪॥ ਕਉ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ॥ ਗਈ ਠਗੁ ਹੀ ਠਗੁ ਪਇਚਾਨਿ
 ਆ॥ ੩॥ ੩੮॥ ਗਭੁੜੀ ਗੁ ਅਭੇਗੀ॥ ॥ ਅਬ ਮੇ ਕਉ ਭਏ ਹਜਾਹ ਮਸਤਾਈ॥ ਜਨਮ
 ਮਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਲਾਇ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇਲੀ
 ਫਿਰਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪ ਓਜ ਪੂਰ ਸਨਾ॥ ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਹੀ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਓ ਪਕਾਹੁ॥ ਕਾਢੇ ਲੀਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀ
 ਠੀ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਮਾਏ ਆਤ ਪਾਤਿ ਬੁਝੈ ਆ ਅੰਗੀ ਆਹੁ॥ ਮਨਿ ਸੰ
 ਤਿਗੁਰਾ ਮੁਆਧਾ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੂਰਿ ਹਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ॥ ਜਤ ਦੇਖ ਓਤ ਅੰਤਰ ਜਾ
 ਮੀ॥ ੩॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਅਪ ਯੀਦਿ ਜਾਈ॥ ਪੂਰਾ ਬਿਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿ ਆਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਜਿ
 ਸੁਕੀ ਪਾਕੇ ਤੇ ਸੁਪੂਰਨ ਕਾਜ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗਹੀ ਬਨਿ ਦਾਜ॥ ਗਭੁੜੀ
 ਜਲਿ ਤੇ ਸੁਤ ਕੁ ਬਲਿ ਤੇ ਸੁਤ ਕੁ ਸੁਤ ਕਓ ਪਤਿਏਈ॥ ਜਨਮੇ ਸੁਤ ਕੁ ਮੁਏ ਫੁਟਿ ਸੁਤ ਕੁ
 ਸੁਤ ਕੁ ਪਹ ਜਬਿ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਕਤੁਰ ਪੰਡੀ ਆ ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ॥ ਐਸਾ ਹੀ ਆਨੁ ਜਪ ਤੁਮੇਰੇ

ਮੀਤਾ॥ ਹਰਭਾਨੈ ਨਤੁ ਸੁਤਕੁ ਬੈਨਤੁ ਸੁਤਕੁ ਸੁਤਕੁ ਸੁਤਕੁ ਨਹੀਂ ਹੋਈ॥ ਓਠਤ ਬੈਤੁ
 ਸੁਤਕੁ ਲਗੈ ਸੁਤਕੁ ਪਰੈ ਹੋਈ॥ ਠਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸੁਤਕੁ ਕਉ ਜਾਨੈ ਛੂਟਨ ਕੀ ਏਕੁ
 ਕੋਈ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਰਮੁਰੈ ਦੈ ਬੀਚਰੈ ਸੁਤਕੁ ਤੈਨਹੀਂ ਹੋਈ॥ ਗਓੜੀ
 ਅਤਿਨਿਸ਼ਿਏ ਕਨਾਮ ਜੋ ਲਾਗੇ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭੁਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ॥ ਹਰਭਾ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿ
 ਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਰੇ॥ ਏਕਨਾਮ ਕਲਿ ਪਤ ਲਾਗੇ॥ ਜੋਤਿ ਹੋਤੈ ਸੁਭੇ ਤਿਨ ਆਨਾਕ
 ਏਕ ਬੀਰ ਹਰਮਨਾਮ ਪਛਾਨਾ॥ ਗਓੜੀ॥ ਸੁਗਰਾਏ ਕਨ ਬੇਰਤੁ ਹਰਮਾ ਜਥੇ
 ਤੁਮ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਸੰਕਾਮਾ॥ ਹਰਭਾ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸਓ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਮੁਦੁ
 ਡਾਕੈ ਹਰਮਾਨਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸਓ ਪਾਇਆ॥ ਬੇਦੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸਓ
 ਆਇਆ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਰਭਾ ਏਕੁ ਆਓ ਦਾਸੁ॥ ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕਿ ਤਹੀ ਕਾਦਾਸੁ॥
 ਗਓੜੀ ਚੇਤੀ॥ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ॥ ਸਭੈ ਓਡਾਨੀ ਰੁਮਕੀ
 ਟਾਟੀ ਯੈਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ॥ ਹਰਭਾ॥ ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਬੁਨਿ ਗਿਆਨਿ ਮੇਤ ਬਲੇ ਡਾਢੁ
 ਟਾ॥ ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਹੀ ਧਰਿਓ ਪਹੀ ਦੁਹਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਛੂਟਾ॥ ਆਂਧੀ ਪਾਏ ਜੋ ਜਲੁ
 ਹੋਖੇ ਤਿਤੇ ਹਜਨੁ ਭੀਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਰਏ ਆਪੁ ਗਾਸਾ ਓਦੈ ਭਾਨੁ ਜ ਬਚੀਨਾ॥
 ਗਓੜੀ ਚੇਤੀ॥ ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਓ ਕਿ ਆਕਹੀ ਐ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਏਭਗਤਿ
 ਬਾਤ ਜਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਰਹੇ ਹੀ ਐ॥ ਹਰਭਾ॥ ਤਹੀ ਜਸੁ ਸੁਨਾਤਿਨ ਤਹੀ ਗੁਨ ਗਾਵਹੀ॥
 ਬਾਤਨ ਤੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗੀਰਾਵਹੀ॥ ਆਪਿਨ ਦੇਤਿ ਚੁਰੁ ਭਹੀ ਪਾਨੀ॥ ਤਿਤਨਿ ਦਹਿ ਜੇਤੀ
 ਗਾਅਨੀ॥ ਬੈਠਤ ਓਠਤ ਕੁਟਿਲ ਤਾਂਚਾਲਾਹੀ॥ ਆਪੁ ਗਾਏ ਅਓਹਨ ਤੁਪਾਲਾਹੀ॥
 ਫਾਡੈ ਕੁਚੁ ਚਾਨਾਨ ਜਾਨਾਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਕੋ ਕਹਿਓਨ ਮਾਨਾਹੀ॥ ਆਪੁ ਗਾਏ ਅਓ
 ਨਤੁ ਪੇਵਾਹੀ॥ ਅਗੀਲ ਗਾਏ ਮੰਦਰੈ ਸੇਵਾਹੀ॥ ਅਵਗਨ ਤਸਤ ਆਪ ਤਹਿ ਕਾਹੀ॥
 ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਾਜਾਹੀ॥ ਗਓੜੀ ਪੂਰਬੀ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਮਾਨੈ
 ਓਮੁ ਏਸਾ ਪਕਾਹੀ॥ ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੈ ਕਉ ਓਪਾਵਹੀ ਕਉ ਆਕੁ ਕਰਾਖਾਹੀ॥

ਮੇਕਓਕਸਲੁ ਬਤਾਵਤੁਕੋਈ। ਕਸਲੁਕਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁਬਿਨਸੈਕਸਲੁਭੀਕੋਸੇ
ਭੀ। ਹਤਓ। ਮਾਟੀਕੇਕਰੀਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਓਦੇਓ। ਐਸੇਪਿਤਰਤੁ
ਸੇਕਰੀਅਤਿਆਪਨਕਤਿਅਲੇਓ। ਸਹਜੀਓਕਾਟਓਨਿਹਜੀਓਪੁਜਤਿਅੰਤ
ਲਕਓਭਾਹੀ। ਹਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਭੂਥੇਸੰਸਾਰੀ। ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੁਜਤਿ
ਲਤਿਪਾਹਬੁਤਮੁਨਹੀਜਾਨਾ। ਕਤਕਬੀਰਅਕਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਬਿਖਿਆਸਿ
ਓਲਪਟਾਨਾ। ਜੀਵਤਮੈਮੈਫੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇਨਿਸਮਾ
ਓਆ। ਅੰਜਨਮਾਤਿਨਿਹੰਜਨਿਹੀਐਬਪੁਰੇਨਭਵਜਲਿਪਾਇਆ। ਮੈਰੋਹਮਐ
ਸਾਖੀਰੁਬਿਲੇਈਐ। ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਆਅਸਾਬਿਰਹਾਖਪੁਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਓ
ਈਐ। ਹਤਓ। ਗੁਰਕੇਬਾਦਿਬਜਰਕਲਵੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆਪਦੁਪਰਗਾਸਾ। ਸ
ਤਿਅੰਧੇਰਜੇਵਹੀਭੁਮਚੁਕਾਨੀਤਚਲੁਸਿਵਘਰੀਵਾਸਾ। ਤਿਨਿਬਿਨੁਬਾਦੇਧ
ਖੁਚਦਾਈਐਇਪੁਜਗੁਬੇਧਿਆਭਾਈ। ਦਤਦਿਸਬੁਡੀਪਵਨਸੁਲਾਵੈਰੋਹੀ
ਹੀਲਿਵਲਾਈ। ਓਨਮਨਿਮਨੁਆਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿਧਦੁਰਮਤਿਭਾਹੀ। ਕਤ
ਬੀਰਅਨਭਓਇਕੁਦੇਖਿਆਹਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਹੀ। ਗਓੜੀਪੂਰਬੀ
ਓਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟੁਭੇਦੇਸੁਹਤਿਸੁੰਨਅਨਹਾਹੀ। ਆਵੈਨਜਾਇਮੈਰੋਨਜੀ
ਵੈਤਾਸੁਖੇਜੁਬੈਰਹੀ। ਮੈਰੋਮਨਮਨਹੀਓਲਟਿਸਮਾਨਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਲਿ
ਭਈਅਵਰੋਨਾਤਰੁਥਾਬੇਗਾਨਾ। ਹਤਓ। ਨਿਵਰੈਦੂਹਿਦੂਹਿਫੁਨਿਨਿਵਰੈਜਿਨਿ
ਸਾਕਰੀਮਾਨਿਆ। ਅਲਓਤੀਕਾਜੈਸੇਭਉਆਬਰੋਡਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿ
ਆ। ਤੇਹੀਨਿਹਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਓਕਹੀਐਐਸਾਕੋਇਬਿਬੇਕੀ। ਕਤਕਬੀਰ
ਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਸੁਲਦੇਖੀ। ਗਓੜੀਪੂਰਬੀ। ਤਤ
ਪਵਸਸਿੰਧੁਧੁਪਨਹੀਵਹੀਆਤਤਓਤਪਤਿਪਹਲਓਨਾਹੀ। ਜੀਵਨਮਿਹਤੁਨ
ਓਓਸੁਖਾਥਿਐਸੁੰਨਸਮਾਥਿਦੋਓਤਤਨਾਹੀ। ਸਤਜਕੀਕਥਅਕਥਾਓਨਿ

ਹਰੀ। ਤੁਲਿਨੀ ਚਢੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਤੀ ਤਲੁ ਕੀਲੀ ਨ ਭਾਹੀ। ਹਤਭਾ ਅਰਧਿ
 ਧਰਤੀ ਤਨਾਹੀ ਭਾਤਿ ਦਿਨ ਸੁਤ ਤਨਾਹੀ। ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸੰਤਿ
 ਹਤਤਾਸ ਮਾਹੀ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਹੋਇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਤਲ ਤੀਐ। ਕਤਕ ਬੀ
 ਹਥ ਲਿਜਾਓ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ। ਗਓੜੀ ਪੂਰਬੀ।
 ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲਾ ਬਿਸਾਏ ਪਵਨੁ ਪੁੰਜੀ ਪਰਗਾਸਿਓ। ਤਿਸਨਾ ਗੁਣਿ ਭਰੀ ਘਟ
 ਭੀਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡਾ ਬਿਸਾਇਓ। ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਤਮਾਸਾ। ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ
 ਕਰੀਓ ਬਨ ਜਾਗਾ। ਹਤਭਾ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਤੀ ਮਨ ਤੰਗ ਬਟਵ
 ਗਾ। ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਿ ਟਾਂਡਾ ਭੀਤਰਿ ਪਾਗਾ। ਕਤਕ ਬੀਰ ਸੁਨਾ
 ਹੇ ਸੰਤ ਤੁਅ ਬਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ। ਘਾਟੀ ਚੰਦ ਤਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੇ ਗੋਨਿ
 ਟਕਾਈ। ਗਓੜੀ। ਪੇਵ ਕੜੈ ਦਿਨ ਚਰੈ ਤੈਸਾ ਪੁਰੈ ਜਾਣਾ।
 ਅੰਧਾਲੁ ਕੁਨ ਜਾਣਈ ਮੁਹੁ ਭੁਏ ਆਣਾ। ਕਤਕੁ ਭੀ ਆਬਾਏ ਪਨਖੜੀ ਪਾਤੁ ਪਰਿ ਆਏ।
 ਮੁਕਲਾਓ ਆਏ। ਹਤਭਾ। ਓਤ ਜਿਦਿ ਸੇਖੁ ਪੜੀ ਕਓ ਨ ਲਾਜੁ ਵਤਾਹੀ। ਲਾਜੁ ਪੜੀ ਸੇ
 ਓਤੁ ਪੜੀ ਓਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿ ਤਾਹੀ। ਸਾਧਿ ਬੁਧਿ ਦੁਇ ਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾ
 ਹਜੁ ਸਵਾਹੇ। ਤਸੇ ਤਾਨਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ। ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭ ਚਿਹਰੇ
 ਦੇਖੁ ਪੁਕਾਰੀ। ਇਸੇ ਨਿਕਾ ਆਖੀ ਐਕਿ ਆਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ। ਭਈ ਨਿਰਾਸੇ ਓਠਿ
 ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿਨ ਪੀਨਾ। ਓਰੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪੁਰੁ ਜੁ ਸਹਾਇ ਕ ਬੀਰਾ।
 ਗਓੜੀ ਪੂਰਬੀ। ਜੋਗੀ ਕਤ ਤਿਜੋ ਗੁਰੁ ਲਮੀ ਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ। ਗੁੰਡੇ ਤਮੁੰਡੇ
 ਤਏ ਕੈ ਸਬਦੀ ਏਏ ਕਤ ਤਿਸੇ ਬਿਪਾਈ। ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ। ਜਾਪਿ
 ਜਾਓ ਆਪੁ ਫੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਤੁ ਠੰਧਾ। ਹਤਭਾ। ਜਤ ਭਏ ਪਜੀਤ ਹੀ ਸਮਾਨੀ
 ਉਤ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀਤ ਬਤੀ। ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੁਰਤ ਮਦ ਤੇ ਏਏ ਕਤ ਤਿਵਰੁ ਤਮਤੀ।
 ਜਿਸ ਤਿਬੁ ਏਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਓ ਹੀਐ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੁਕੈ ਇਨ ਬਿ

ਧਿਆਨ ਕਰ ਲਈ ਐ॥ ਤਜਿ ਬਾਂਦੇ ਦਾਤ ਨੇ ਬਿਕਾਹ ਤਹਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਹਰੀ ਐ॥ ਕਤੁ ਕ
ਬੀਰ ਗੁੰਗੈ ਗੁਰੂ ਖਾਇ ਆਪੁ ਦੇਤੇ ਕਿਆ ਕਤੀ ਐ॥ ਜਤ ਕਢੁ

ਅਤਤ ਤਕਿ ਦੁਨਾਹੀ ਪੰਚਤਤੁ ਤਤਨਾਹੀ॥ ਇਕਾ ਪੰਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕ
ਤਜਾਹੀ॥ ਤਗਾ ਬੁਝੈ ਸੋ ਗਗਨਾ ਬਿਨਸਿ ਗਾਇਆ ਤੇ ਹਾ ਬੋਲ ਤਕ ਤਸਮਾਈ॥ ਇ
ਹ ਸੰਸਾਰੇ ਕਉ ਅਨਾਇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ॥ ਹਤਾਓ॥ ਜਤ ਬਹੁੰ
ਰੂਪਿ ਰੂਤ ਤਨਾਹੀ ਹਚਨ ਤਹੁ ਤਤਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਤਹੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਏ ਅਵਗਨ ਕ
ਤਜਾਹੀ॥ ਜੇ ਕੀਜੁ ਕੈਨ ਤੇ ਕੀਤੁ ਏ ਜਬਲ ਗੁਟੇਇ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਕੋ ਕੋ ਠਾਕੁ ਕੋ ਕੋ
ਕੁਕੋ ਕਾ ਪੁਕੈ ਜਾਸੀ॥ ਕਤੁ ਕ ਬੀਰ ਲਿਵਲਾ ਗੀਰ ਹੀ ਏ ਜਤਾ ਬਸੇ ਦੇ ਨਹਾਤੀ॥ ਓ
ਅਕਾ ਮਹਾਮੁਖ ਹੀ ਪਹੁ ਜਾਨੈ ਓਤੁ ਤਓ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਉ ਕੀ॥

ਸੁਹ ਤਸਿ ਸਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਹਮਿ ਤਿ ਬਾਹਰਿ ਪਿੰਥਾ॥ ਸੁੰਨਿ ਗੁਠਾ ਮਹਿ ਆਸ ਦੁ
ਬੈਸ ਦੁਕਲ ਪਾਇ ਬਹਾ ਜਿਤ ਪੰਥਾ॥ ਮੇਹਾ ਜਨ ਮੇ ਬੈਹਾ ਗੀ ਜੋਗੀ॥ ਮਹਤਨ ਸੋਗ
ਬਿਓਗੀ॥ ਹਤਾਓ॥ ਖੰਡ ਬੁਝੈ ਮਹਿ ਸਿੰਫੀ ਮੇਹਾ ਬਟੁ ਆਸੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾ ਪਾਹੀ॥ ਤਾ
ਕੀਲਾ ਗੀਤਿ ਪਲੁ ਪਲ ਟੀਐ ਕੂਟੇ ਤੇਇ ਪਸਾਹੀ॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰ ਬਕਰੀ ਏ ਜੁਗ
ਜੁਗ ਸਾਹ ਦਸਾ ਜੀ॥ ਬਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟ ਸਿਨਾਹੀ ਅਨਾਦ ਕੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ॥ ਸੁਨਿ ਮ
ਨ ਮਗਨ ਭਈ ਏ ਪੂਰੇ ਮਾਇ ਆਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ॥ ਕਤੁ ਕ ਬੀਰ ਤਕਉ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨ ਹੀ ਕੇਲਿ
ਗਏ ਓ ਬੈਹਾ ਗੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਓ ਕੀ ਪੂਰ ਬੀ॥

ਗਜਨ ਦੁਗਜ ਦਸ ਗਜਾਇ ਕੀ ਸੁਪੁ
ਰਿਆ ਏ ਕਤਨਾਈ॥ ਸਾਠ ਸੁਤਨ ਵਖੰਡ ਬੁਤਤਹਿ ਪਾਟੁ ਲਗੇ ਆਇ ਕਾਈ॥ ਗਈ
ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਓ॥ ਪਰਫੇਰੈ ਐ ਜਾਇ ਜਲਾਓ॥ ਹਤਾਓ॥ ਗਜਨਿ ਮਿਨੀ ਐ ਤੇਲਿ ਨ ਤੁ
ਲੀ ਐ ਪੰਚਨੁ ਸੋਹ ਅਚਾਈ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿਨ ਪਾਵੈ ਡਗੁ ਕਰੈ ਡਾਘਾ ਹੀਈ॥
ਦੇਨ ਕੀ ਬੈਠ ਬਸਮ ਕੀ ਬਹਕ ਸਾਇਤ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ॥ ਛੂਟੇ ਕੁੰਰੇ ਭੀ ਗੈ ਪੂਰੀ
ਆਚਲਿ ਓ ਜੁਲਾਹੀ ਸਾਈ॥ ੬॥ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨ ਹੀ ਨਿਕ ਸੈਨ ਤਰ ਰਹੈ ਓਹਾਈ॥

ਵਿਭਿਪਸਾਹੁ ਏਹੁ ਪੁਰਖੁ ਹੀ ਕਰੁ ਬਹਿਰ ਸਮਝਾਈ॥
ਏਕਜੋਤਿ ਏਕਾਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾਹੁ ਏਕਾਮਿਲੀ ਜਿ ਤੁਘਾਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਓਪਜੈ ਫੁਟਿ ਮੈਰੇ ਜਨੁ
ਸੋਇ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਮਾਈ ਆਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੇਰੇ॥ ਹਰਾਓ ਸਾਧਿ ਮਿਲੈ
ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਐਕੇ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿਭੇਗੁ॥ ਦੁਹਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਓਪਜੈ ਹਾਮਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ॥
ਲੋਗ ਜਾਨੈ ਏਹੁ ਗੀਤੁ ਏਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਗੁ॥ ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਓਪਦੇ ਸੁਹੇਇ
ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਗੁ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਕਰੁ ਕਬੀਰ
ਸੰਸਾਰ ਤੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ॥ ਗਓ ਕੀ ਪੂਰਬੀ॥ ਜੇ ਤੇਜ ਤਨ ਕਰ
ਤਤੇ ਰੁਥੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨ ਤੀਤਾ ਹੋਓ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਜਮ ਅੰਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਹੋਓ॥ ਸਾਸਗਰ ਸਕੇ ਦਾਤੇ ਨ ਕਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਪਿ ਸਾਹਿਓ॥ ਤੀਹਾਲਾ ਲਅਮੇ
ਲੁਜਨ ਮੁਖੇ ਕਉ ਡੀ ਬਦਲੈ ਤਾਹਿਓ॥ ਹਰਾਓ ਤਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਗੀ
ਤਿਹਦੇ ਨਾ ਤਿਬੀਚਾਹਿਓ॥ ਓਨ ਮਤਿ ਮਾਨ ਤਿਹਿਓ ਮਨ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾਸ ਬਦਨਾਧ
ਹੋਓ॥ ਸੁਆਦਲੁ ਭੁਤਾਇੰਦੀ ਹਸਪ੍ਰੇਰਿ ਮਦਰ ਸਲੈ ਤਬਿ ਕਾਹਿਓ॥ ਕਰਮ
ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟਲੇ ਤਉ ਪਾਹਿਓ॥ ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਬਾਕੇਅ
ਬਦੁਖ ਕਹਿਤ ਮਤਾਹਿਓ॥ ਕਰੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਤਾਹੁ ਸੁਖੇ ਮਭਗਤਿ ਨਿਸ
ਤਾਹਿਓ॥ ਗਓ ਕੀ॥ ਕਾਲ ਬ੍ਰੁਤ ਕੀਤ ਸਤਨੀ ਮਨ ਬਓਹੇ ਚਲਤੁ
ਹਚਿਓ ਜਗਦੀਸਾ ਕਾਮੁ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਓਹੇ ਅੰਕੁਸੁ ਸਤਿਓ ਸੀ
ਸਾ॥ ਬਿਖੈ ਬਾਹੁ ਤਹਿਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਓਹੇ॥ ਨਿਰਭੈ ਤੇਇਨ ਤੀਰੁ ਜੇਮਾ
ਬਓਹੈ ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਜਤਾਜੁ॥ ਹਰਾਓ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਓਹੇ
ਲੀਨੀ ਤਾ ਬੁਧ ਸਾਹੀ॥ ਫੂਟਨ ਕਉ ਸਤਸਾਧਿ ਆਮਨ ਬਓਹੇ ਨਾਚਿਓ ਪਾਧਰ
ਬਾਗੁ॥ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੁਅਟਾਗਾ ਤਿਉ ਮਨ ਬਓਹੇ ਮਾਇਆ ਤਿਉ ਬਿਓਤਾ ਜੈ
ਸਾਹੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾਮਨ ਬਓਹੇ ਤਿਉ ਪਸਹਿਓ ਪਾਸਾਹੁ॥ ਤਾਨਾਵਨ ਕਉ ਤਹਿ ਬਧਨੇ

ਨਬਓਹੋਪੂਜਨਕਓ ਬਹੁਦੇਵੈ। ਕਤਕਬੀਰਫੂਟਨਾਨਤੀ ਮਨਬਓਹੋਫੂਟਨਤ
ਕੀਸੇਵਾ। ਅਗਨਿਨਦਤੈਪਵਨਨਤੀ ਮਗਨੋਤਸਕਰ
ਗਨਅਵੈ। ਹਮਨਾਮੁਪਨੁਕਰਿਸੰਚਓਨੀਸੋਪਨੁਕਤਤੀਨਜਾਵੈ। ਹਮਹਾਧਨੁਮਾ
ਓਹੋਬਿੰਦੁਪਰਣੀਧਰੁਇਤੈਸਾਧਨੁਕਤੀਐ। ਜੇਸੁਖਪ੍ਰਭਗੋਬਿੰਦਕੀਸੇਵਾ
ਸੋਸੁਖਹਾਜਿਨਲਤੀਐ। ॥ ਹਤਓ। ਇਸੁਧਨਕਾਰਇਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੋਜਤਭ
ਏਓਦਾਸੀ। ਮਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਤਬਾਨਾਇਨੁਪਰੈਨਜਮਕੀਭਠਾਸੀ। ਨਿਜਧਨੁ
ਗੀਆਨੁਭਗਤਿਗੁਰਦੀਨੀਤਾਸੁਖਮਤਿਮਨੁਲਗਾ। ਜਲਤਅੰਭਭੰਭਿਮਨਧਾਵ
ਤਭਰਮਬੰਧਨਭਓਭਗਾ। ॥ ਕਤੈਕਬੀਰਮਦਨੋਕੇਮਾਤੇਹੋਦੇਦੇਖੁਬੀਚਾ
ਹੀ। ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੋਟਿਅਸ੍ਵਤਸਤੀ। ਤੁਮਘਰਿਏਕੁਮੁਹਰੀ।
ਮਭਵਾ। ਜਿਓਕਪਿਕੇਕਰਮੁਸਦਚਨਨਕੀਲੁਬੁਧਿਨਤਿਅਸ੍ਵਦਇਓ। ਜੋਜੋਕਰਮਕੀ
ਏਲਾਲਚਸਿਓਤੇਠਹਿਗਹਤਪਹਿਓ। ॥ ਭਗਤਿਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਨਮੁਗਇਓ। ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਭਗਵਾਨਭਜਨਾਬਿਨੁਕਤੀਨਸਚਹਤਿਓ। ॥ ਹਤਓ। ਜਿਓਓਦਿਅਨਕੁਸਮਪ
ਹਠਲਿਤਕਿਨਤਿਨਘਓਲਇਓ। ਤਿਸੇਕੁਮਤਐਨਕਜੋਨਿਮਤਿਠਹਿਠਿਕਾਲਤਇ
ਓ। ॥ ਇਆਧਨਜੋਬਨਅਹੁਸੁਤਦਾਹਾਪੇਖਨਕਓਜੁਦਇਓ। ਤਿਨਤੀਮਾਤਿਅਟਕਿ
ਜੋਓਏਏਇੰਦ੍ਰਿਪ੍ਰੇਰਿਲਇਓ। ॥ ਅਓਧਅਨਲਤਨੁਤਿਨਕੋਮੰਦਰੁਚਤੁਦਿਸਠਾਟੁਠ
ਇਓ। ਕਤਿਕਬੀਰਭਇਸਾਗਰਤਰਨਕਓਮੇਸਤਿਗੁਰਓਟਲਇਓ। ਗਓਵੀਚੇਤੀ।
ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਹੀ। ਇਸਮਾਟੀਕੀਪੁਤਹੀਜੋਹੀ। ਮੈਨਾਤੀਕਫੁਆਤਨਮੇਰਾ।
ਤਨੁਪਨੁਸਭੁਸੁਗੋਬਿੰਦੋਤਗਾ। ॥ ਹਤਓ। ਇਸਮਾਟੀਮਾਤਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ। ਸੁਠ
ਪਰਪੰਚੁਜੋਹਿਚਲਾਇਆ। ॥ ਕਿਨਤੁਲਾਖਪਾਂਚਕੀਜੋਹੀ। ਅੰਤਿਕੀਬਾਹਗਗਹੀ
ਆਠਹੀ। ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਇਕਨੀਵਓਸਾਹੀ। ਬਿਨਮਤਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅਤੰਕਾਹੀ।
ਗਓਵੀਗੁਆਹੀ। ॥ ਹਮੁਜਪਓਜੀਅਐਸੇਐਸੇ। ਧੂਪੁਤਿਲਾਦਜਪਿਓ

ਭਰਿਜੈ ਸੇ।। ਫੀਨਦਇਆਲਭੋਰੇਸੇਤੇਗੇ। ਸਭੁਪਰਵਹੁਚੜਾਇਆਥੇੜੇ।
 ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਂਤੁਕਮੁਖਨਾਵੈ। ਇਸੁਥੇਵੈਕਓਪਾਹਿਲਘਾਵੈ।। ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦਿਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਨੀ। ਚੂਕਿਗਈਠੀਆਵਨਜਾਨੀ।। ਕਤੁਕਬੀਰਭਜਸਾ
 ਹੰਗਪਾਨੀ। ਓਹਿਵਾਹਿਪਾਹਿਸਭਏਕੋਦਾਨੀ।। ਜੈਨੀ
 ਫਾਡਿਜਓਜਗਮਤਿਆਇਓ। ਲਾਗਤਪਵਨਖਸਮੁਬਿਸਹਾਇਓ।। ਜੀਅਹਾਭੀ
 ਕੇਗੁਨਗਾਓ।। ਹਭਾਓ। ਗਰਭਜੋਨੀਮਤਿਓਹਧਤਪੁਕਰਤਾ। ਤਓਜਠਰਅਗ
 ਨੀਮਤਿਹਤਤਾ।। ਲਖਚਓਹਸੀਤਜੋਨੀਕੁਮਿਆਇਓ। ਅਬਕੇਫੁਟਕੇਠਓਗ
 ਠਾਇਓ।। ਕਤੁਕਬੀਰਭਜਸਾਹੰਗਪਾਨੀ। ਆਵਤਦੀਸੈਜਾਤਨਜਾਨੀ।।
 ਗਓੜੀਪੁਰਬੀ।। ਸੁਰਗਬਾਸੁਨਬਾਫੀਐਡਰੀਐਨਰਕਿਨੀਵਾਸਾ। ਤੇਨਾਏਸੋਹ
 ਏਤੈਮਨਤਿਨਕੀਜੈਆਸਾ।। ਹਮਈਆਗੁਨਗਾਈਐ। ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨੀਧ
 ਨਾ।। ਹਭਾਓ। ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਸੰਜਮੇਕਿਆਬਹਤੁਕਿਆਇਸਨਾਨਾ। ਜਬਲ
 ਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਭਾਓਭਗਤਿਭਗਵਾਨਾ।। ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਯਕੀਐਬਿਪਤਿਦੇ
 ਖਿਨਹੋਇ। ਜਿਓਸੰਪੈਤਿਓਬਿਪਤਿਦੇਬਿਧਨਹਚਿਆਸੋਹੋਇ।। ਕਤਿਕਬੀਰਅ
 ਬਜਾਨੀਆਸੰਤਨਹਿਦੈਮਧਾਹੀ। ਸੇਵਕਸੇਸੇਵਾਭਲੇਜਿਤਘਟਬਸੈਮੁਹਾਰੀ।।
 ਗਓੜੀਬੈਰਗਾਇ।। ਹੇਮਨਤੋਹੋਕੋਇਨਤੀਖੰਚਲੇਇਜੀਨੀਭਾਹੀ। ਬਿਹਰ
 ਬਸੋਹਪੰਖਕੋਤੈਸੋਇਤੁਸੰਸਾਹੀ।। ਹਮੁਰਸੁਪੀਅਹੇ। ਜਿਤਹਸਾਬਿਸਹੰਗਏਹਸ
 ਅਓਗ।। ਹਭਾਓ। ਅਓਹਮੁਏਕਿਆਹੋਈਐਜੋਆਪਾਬਿਰੁਨਹਤਾਇ। ਜਿਓਪਜੈ
 ਸੋਬਿਨਸਿਪਦੁਖੁਕਹੋਹੋਵੈਬਲਾਇ।। ਜਤਕੀਓਪਜੀਤਤਹਚੀਪਰਿਵਤਮਹ
 ਦਨਲਾਗਾ। ਕਤਿਕਬੀਰਚਿਤਿਚੇਤਿਅਹਾਮਸਿਮਹੀਬੈਰਗਾ।। ੩੬੪॥ ਗਓੜੀਪੁਰਬੀ
 ਪੰਥੁਨਿਤਹੋਕਾਮਨੀਲੋਚਨਭਗਿਲੇਓਸਾਸਾ। ਓਹਨਭੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸੈਤਹਿਦਹਸ
 ਨਕੀਆਸਾ।। ਓਤੁਤਨਕਾਗਕਾਹੇ। ਬੇਗਮਿਲੀਜੈਅਪੁਨੇਹਾਮਪਿਆਹੇ।। ਹਭਾਓ।

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਹਾਨਿ ਤਹਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਹੀ ਜੈ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਹ
ਏਨਹੁ ਸਨਾਹੁ ਮੁਰਵੀ ਜੈ॥

ਆਸ ਪਾਸ ਘਨ ਤੁਹ ਸੀਕਾ ਬਿਰਦਾ

ਮੁੰਡਿ ਬਨਾ ਸਿਗਾਉਂਗੇ॥ ਓ ਅਕਾਸੁ ਪੁਦੇਖਿ ਮੇਰੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੇਰੇ ਓਢੇ ਡਿਨ ਅਓਨ
ਸਾਧੂ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਗੈ ਸਾਹਿਬ ਧਰਾ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਵਡ ਭਗੋ॥ ਹਰ ਓ॥ ਬਿੰ
ਦੁ ਬਨ ਮਨ ਤਹਨ ਮੇਰੇ ਤਹਿ ਸਨ ਚਰਾ ਵਤ ਗਾਉਂਗੇ॥ ਜਾ ਕਾ ਠਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਹਿਬ ਧਰ
ਮੇਰੇ ਕਬੀਰਾ ਨਾਉਂਗੇ॥

ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਤਿਰੇ ਕਿਆ

ਧਾਮ ਧੇ ਬਾਸਾ॥ ਕਹਾਉ ਏ ਅਨਾਢੁ ਧੇ ਕੇ ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੈਠਿ ਓਗਿਆਤਾ॥ ਜੀਅ ਹੋ ਜਾ
ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਜਾਨਾ॥ ਅਬਿਗਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਏ ਅਨਾ॥ ਜਿਤ ਜਿਤ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਹਿਨ ਪੇਖਿ ਸੰ
ਸੀ ਮਾਏ ਆਲ ਪਟਾਨਾ॥ ਹਰ ਓ॥ ਗੀਅਨੀਧੇ ਅਨੀ ਬਹੁ ਓ ਪਦੇ ਸੀਏ ਤੁਜ ਗੁਸ
ਲੇ ਪੰਧਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਏ ਕਹਾ ਮਨਾ ਮਾਇਨੁ ਏ ਅਜਗੁ ਮਾਏ ਆਮੰਧਾ॥

ਗਓੜੀ ਮਾਲਵਾ॥ ਮਨ ਹੋਵਾ ਤੁਭ੍ਹਰ ਮੁਖ ਗਟੇ ਤੇਰੇ ਨਾਚੁ ਏ ਅਮਾਏ ਅਕੇਰੇ ਭੰਡੇ॥
ਸੁਰੇ ਸਨ ਮੁਖ ਹਨ ਤੇਰੇ ਪੇਸਤੀ ਕੇ ਸਾਢੇ ਭੰਡੇ॥ ਡਗ ਮਗ ਵਾਡੇ ਮਨ ਬਓਗਾ॥
ਅਬ ਤਓ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਐਲੀਨੇ ਤਾਥਿ ਸਧਓਗਾ॥ ਹਰ ਓ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾ
ਏ ਅਕੇਲੀਨੇ ਏ ਆਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੁਤਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਹਾ ਮਨ ਵੇਡ ਓ ਸਗ
ਲ ਓ ਚ ਤੇ ਓ ਚਾ॥

ਗਓੜੀ

ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਓ ਪਹਿ ਫਹਿਨ ਕਰਤ ਬੀ

ਚਗ॥ ਤੁਹੀ ਦਹੀ ਆਤੁ ਤੁਹੀ ਕਹੀ ਆਤੁ ਏ ਤੇਨਿ ਸਤਾਗ॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦ ਗਓੜੀ ਆਗ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਧ ਓ ਕੀਪ ਆਗ॥ ਹਰ ਓ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਓ ਫੁਲੁ ਜੰਦੀ
ਏ ਨਾਹੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਪਰ ਕਾਜੀ ਆਏ ਭਾਵੈ ਮਾਹੀ॥

ਗਓੜੀ ਪੂਰਬੀ॥

ਲਖ ਚਓਹਾ ਸੀਜੀ ਅਜੇ ਨਿਮਤਿ ਭ੍ਰਮ ਤਨੰਦੁ ਬਹੁ ਬਾਕੋਗੇ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਅਵਤਾਰੁ
ਲੀਓ ਤੇਰੇ ਬਡੇ ਬਹੁ ਬਾਕੋਗੇ॥ ਤੁਮ ਜੁ ਕਹਤ ਪਓ ਨੰਦੁ ਕੇ ਨੰਦੁ॥ ਨੰਦੁ ਸੁਨੰਦੁ
ਕੋਗੇ॥ ਧਰਨੀ ਅਕਾਸੁ ਦਸੇ ਦਿਸਨਾ ਤੀਤ ਬਇਨੰਦੁ ਕਹਾ ਬੋਗੇ॥ ਹਰ ਓ॥

ਅੰਕਟਿ ਪੈਰੋ ਜੋ ਨਿਨਾ ਡੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰ ਜਨੁ ਜਾ ਕੋਹੇ। ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ
 ਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਧੇਹੇ। ਗੁਆਰੇਹੀ। ਨਿੰਦਓ ਨਿੰਦਓ ਮੋ ਕਓ ਲੋਗੁ ਨਿੰਦ
 ਓ। ਨਿੰਦਾ ਜਨ ਕਓ ਖਰੀਖਿ ਆਹੀ। ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਤਾਹੀ।। ਰਹਓ। ਨਿੰਦਾ
 ਤੇ ਉਤ ਬੈ ਕੰਠਿ ਜਾਈਐ। ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਾ ਤਿ ਬਸਾਈਐ। ਸਿੰਦੈ ਸੁਖ ਜਓ ਨਿੰਦਾ
 ਤੇ ਉਹ। ਤਮੋ ਕਪੋਰੇ ਨਿੰਦ ਕਓਇ। ਨਿੰਦਾ ਕੋ ਸੁਤ ਮਹਾਮੀਤੁ। ਨਿੰਦ ਕਮਾ ਤਿ ਤਮਾ
 ਹਰੀਤੁ। ਨਿੰਦ ਕੁ ਸੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਤੇਹੈ। ਤਮਾ ਜੀਵਨੁ ਨਿੰਦ ਕੁ ਲੋਗੈ।। ਨਿੰਦਾ ਤਮਹੀ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ। ਨਿੰਦਾ ਤਮਾ ਕਰੈ ਓਧਾਰੁ। ਜਨ ਕਓ ਬੀਰ ਕਓ ਨਿੰਦਾ ਸਾਗੁ। ਨਿੰਦ ਕਤੁ ਬਾ
 ਤਮਓ ਤਰੇ ਪਾਹੀ। ਗਓੜੀ ਮਾਲਵਾ।। ਰਾਜ ਰਾਮ ਤੁਐ ਸਾਨਿ ਰਕੁ ਓਤ ਹਨਤਾ
 ਹਨ ਰਾਮ ਰਾਇਆ।। ਰਹਓ। ਜਬ ਤਮ ਤੇ ਤੇਤ ਬਤੁ ਮਨਾ ਤੀ ਅਬ ਤੁਮ ਤੁਤ ਮਨਾ ਤੀ
 ਅਬ ਤਮ ਤੁਮ ਏ ਕਭ ਏ ਤੇਤ ਏ ਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਈ।। ਜਬ ਬੁਧਿ ਤੇਤੀ ਤਬ
 ਬਲੁ ਕੈ ਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ। ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਤਿਹੀ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬ
 ਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ।। ਖਟੇ ਨੇ ਮਕਹੋ ਕੋ ਠੜੀ ਬੰਧੀ ਬ
 ਸਤੁ ਅਨੁਪ ਬੀਚ ਪਾਈ। ਕੁੰਜੀ ਕੁਲ ਫੁਪਾਨ ਕਹਿ ਗਏ ਕਰਤੇ ਬੰਗ ਲਾਈ।। ਅਬ
 ਮਨ ਜਗਤ ਹਰੇ ਭਾਈ। ਗਾਛ ਲੁਓ ਏ ਕੈ ਜਨ ਮੁਗਏ ਓਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਪਰ ਜਾਈ।।
 ਰਹਓ। ਪੰਚ ਪਾਤਰੁ ਆਦਰ ਮਹਿ ਤੇਤਿ ਨ ਕਾਨੀ ਪਤੀਆਹਾ। ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤਿ
 ਤੇਤਿ ਹੁਤ ਓਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਓਜਾਹਾ।। ਨਓ ਪਰਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮ ਨਿਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੁ
 ਪਨ ਪਾਈ। ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਪਰਮੁ ਸੇਵ ਸਵੈ ਤਤੁ ਸਮਾਈ।। ੩॥ ੧॥ ੩॥
 ਮਾਈ ਮੇਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨੰਨਾ। ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਜ ਸੁਗਾਵ ਤਿਤਾ ਬੁਧ ਸ
 ਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰਨਾ।। ਰਹਓ। ਤਿਹਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੀ ਆਨਕੁ ਹੰਮਿ ਤਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ
 ਆਨੰਨਾ। ਬਿਖੋਰੇ ਗੁਭੈ ਬੰਧਨ ਭਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਪਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨੰਨਾ।। ਏਕ ਸੁਮਤਿ
 ਜਾਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਸਹ ਮਨ ਤਿਨ ਆਨੰਨਾ। ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿ ਆਹੀ ਪਰਿ

ਓਅਭਿਮਾਨੰਨਾ॥ ਜੋਜਨਗਾਇਥਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੂਤੈਥਾਨੰਨਾ॥ ਤਿਤਬਡ
ਭਗਬਾਸਿਓਮਨਿਜਕੈਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਮਥਾਨਾ॥ ਕਾਇਸਕਤਿਸਿਵਸਪ੍ਰਧਾਨ
ਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨੰਨਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਗੁਰਭੇਟਿਮਧਾਸੁਖਭ੍ਰਮਤਹਏਮਨੁਮਾਨੰਨਾ॥

ਬਾਵਨਅਫਰਲੋਕਤੈਸਭੁਕੇਦੁਇਨੀਮਾਓ॥ ਏਅਖਰਖਿਰੀਜਾਤਿਓ
ਓਏਅਖਰਾਇਨਮਾਤਿਨਾਓ॥ ਜਤਾਬੋਲਤਤਅਫਰਅਵਾ॥ ਜਤਅਬੋਲਤਤਮਨੁ
ਨਹਤਵਾ॥ ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਏਸੋਈ॥ ਜਸਓਤੁਏਤਸਲਖੈਨਕੋਈ॥ ਅਲਤਲਤ
ਓਤਓਕਿਅਕਤਓਕਤਓਤਕੋਓਪਕਾਗ॥ ਬਟਕਬੀਜਮਾਤਿਹਾਦਿਹਾਓਓਜਾਕੋਤੀਨੋਲ
ਕਬਿਸਥਾਗ॥ ਅਲਤਲਤਤਭੇਦਫੋਕਫੁਕਫੁਪਾਇਓਭੇਦ॥ ਓਲਾਟਿਭੇਦਮਨੁ
ਬੇਧਿਓਪਾਇਓਅਭੰਗਅਫੇਦ॥ ਤੁਰਕਤਹੀਕਤਿਜਾਨੀਐਤਿੰਦੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥
ਮਨਸਮਝਾਵਨਕਾਹਨੇਕਫੁਅਕਪੜੀਐਗੀਆਨਾ॥ ਓਅੰਕਰਆਦਿਮੇਜਾਨਾ॥ ਲਿ
ਖਿਅਹੁਮੇਟੈਤਾਤਿਨਮਾਨਾ॥ ਓਅੰਕਰਲਖੈਜਓਕੋਈ॥ ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਨਓਈ॥
ਕਕਾਰਿਹਾਇਕਮਲਮਾਤਿਪਾਵਾ॥ ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ॥ ਅਹੁਜੇਤਤਕੁਸਮ
ਸੁਪਾਵਾ॥ ਅਕਤਕਤਕਤਕਤਕਾਸਮਝਾਵਾ॥ ਖਖਾਇਏਏਕੋੜਿਮਨਆਵਾ॥ ਖੋੜਿ
ਫਾਡਿਨਦਤਦਿਸਧਾਵਾ॥ ਖਸਮਤਿਜਾਇਖਿਮਾਕਹਿਹੈ॥ ਤਓਤੋਇਨਿਖਿਅਓਅਏਪ
ਦੁਲਹੈ॥ ਗਗਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ॥ ਹਏਬਿੰਗਮਕ
ਤਹਿਨਜਾਈ॥ ਅਗਤਗਤੇਗਤਿਗਗਨਹਤਈ॥ ਘਘਘਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ॥
ਘਟਫੂਟੇਘਟਿਕਬਾਤਿਨਓਈ॥ ਤਾਘਟਮਾਤਿਘਾਟਜਓਪਾਵਾ॥ ਸੋਘਟੁਫਾਡਿਅ
ਵਘਟਕਤਧਾਵਾ॥ ਛੰਛਾਨਿਗਤਿਸਨੇਪੁਕਹਿਨਿਹਵਹੋਸੰਦੇਹ॥ ਨਾਤੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀ
ਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹ॥ ਚਚਾਹਾਚੇਤਚਿਤ੍ਰਪੈਭਾਹੀ॥ ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੇਚੇਤਤੁਚੇਤਕਾ
ਹੀ॥ ਚਿਤ੍ਰਬਾਚਿਤ੍ਰਏਏਅਵਏਹਾ॥ ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੇਚੇਤਤੁਹਾਖਿਚਿਤੇਹਾ॥ ਫੁਫਾਇਏ

ਵਰਤ ਪਤਿ ਪਾਸਾ। ਫੁਕਿ ਕਿਨਹਤੁ ਛਾਡਿ ਕਿਨਿਆਸਾ। ਹੇ ਮਨ ਮੇ ਤਉ ਫਿਨਾਫਿਨ ਮਮ
 ਝਾਵਾ। ਤਾਹਿ ਫੁਕਤ ਅਪੁ ਬਧਾਵਾ। ਜਜਾਜ ਉਤਨ ਜੀਵਤ ਜਹਾਵੈ। ਜੋ ਬਾਜ
 ਹਿਜੁ ਗਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ। ਅਸ ਜਹਿ ਪਰ ਜਹਿ ਜਹਿ ਜ ਬਹਾ। ਤ ਬਜਾਇ ਜੋ ਤਿਉ ਜਹ ਉਲ
 ਹੈ। ਏਥਾ ਉਹਾਇ ਸੁਹਾਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ। ਹਉ ਏਥੁ ਏਕਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵਾਨਾ। ਕਤ ਸੁ
 ਖਿਝਾਖਿ ਅਉਹਨ ਸਮਝਾਵਾ। ਏਗਰੁ ਕੀ ਏਥੁ ਗਰਉ ਤੀ ਪਾਵਾ। ਏਥਾ ਨਿਕਟਿ
 ਜੁ ਘਟਹਉ ਏਕੁ ਰਿਕਤ ਜਿ ਜਾਇ। ਜਾ ਕਰਾਇ ਜਗੁ ਚੁੰਦੁ ਅਉਹਨ ਉਪਾਇ ਉਤ
 ਹਿ। ਏਟਾ ਬਿਕਟ ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਤੀ। ਕੋਲਿ ਕਪਾਟ ਮਤਲਿ ਕਿਨ ਜਾਤੀ। ਦੇਖਿ ਅਟ
 ਲਟਲਿ ਕਤ ਤਿਨ ਜਾਵਾ। ਹਉ ਲਪਟਿ ਘਟਿ ਪਰਚਉ ਪਾਵਾ। ਠਠਾਇ ਪੈਦੁ ਹਿਰਗੀ
 ਹਾ। ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ਮਨੁ ਕੀ ਆਪੀ ਹਾ। ਜਿਨਿ ਠਹੀ ਠਹੀ ਅਸਗਲ ਜਗੁ ਪਾਵਾ। ਸੋ ਠਹੀ ਠਹੀ
 ਆਠ ਉਹ ਮਨੁ ਆਵਾ। ਡਡਾ ਡਡਉ ਪਜੈ ਡਡੁ ਜਾਈ। ਤਾਡੁ ਮਤਿ ਡਡੁ ਹਉ ਅਸਮਾਈ
 ਜਉ ਡਡੁ ਹੈ ਤਹਿ ਡਡੁ ਲਗੈ। ਨਿਡੁ ਪੁਆ ਡਡੁ ਹਉ ਏਭਗੈ। ਏਥਾ ਚਿਗੁ ਚੁੰਦੁ
 ਡਿਕਤ ਅਨਾ। ਚੁੰਦੁ ਤਹਿ ਚੁੰਦੁ ਤਿਗਏ ਪਰਾਨਾ। ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਮੇਰਿ ਚੁੰਦੁ ਜਬ ਆਵਾ। ਜਿ ਤਗੁ
 ਗੜ੍ਹਿ ਉਸੁ ਗੜ੍ਹ ਮਤਿ ਪਾਵਾ। ਏਥਾ ਹਉ ਤਉ ਨਹੀ ਤੀ ਕਹੈ। ਨਾਨਿ ਵੇਨਾ ਚੁੰਦੁ ਨਿਸੰਚੈ
 ਘੰਨਿ ਜਨ ਮੁਤਾ ਤੀ ਕਹੈ। ਮੈਥੈ ਏਕਹਿ ਤਜਿ ਜਾਇ। ਤਤਾ ਅਤਰ ਤਹਿ ਚਨ ਯਾ
 ਈ। ਤਨ ਤਿਭਵਣ ਮਤਿ ਹਉ ਏਕ ਸਮਾਈ। ਜਉ ਤਿਭਵਣ ਤਨ ਮਤਿ ਸਮਾਵਾ। ਤਉ
 ਤਹਿ ਤਤ ਮਿਲਿ ਅਸਚੁ ਪਾਵਾ। ਬਥਾ ਅਥਾ ਤਥਾ ਤਨ ਹੀ ਪਾਵਾ। ਓਹੁ ਅਥਾ
 ਉਹੁ ਬਿਹਨ ਹਉ ਵਾ। ਬੋਝੇ ਬਲਿ ਬਾਨਕ ਅਹੰਭੈ। ਬਿਨੁ ਹੀ ਬਾਂਭੁ ਤਮੰਦੁ ਬੀਭੈ।
 ਦਦਾ ਦੇਖਿ ਜੁ ਬਿਨ ਸਨ ਤਹਾ। ਜਸ ਅਦੇਖਿ ਤਸੁ ਖਾ ਬਿਚਾਗਾ। ਦਸਵੈ ਦਾਅ
 ਜਬ ਕੁੰਜੀ ਦਿਜੈ। ਤਉ ਦਉ ਆਲਕੋ ਦਹ ਸਨੁ ਕੀਜੈ। ਧਧਾ ਅਹਧਾ ਤਉ
 ਨਿਬੇਗਾ। ਅਹਧਾ ਤਉ ਹਧਾ ਤਮੰਦੁ ਬਸੇਗਾ। ਅਹਧਾ ਤਉ ਹਧਾ ਤਉ ਆਵਾ। ਤਉ
 ਅਹਧਾ ਤਉ ਹਧਾ ਮਿਲਿ ਅਸੁਖ ਪਾਵਾ। ਨੰਨਾ ਨਿਸਦਿ ਨੁਨਿ ਰਖਤ ਜਾਈ। ਨਿਰਖ

ਨਹਿਰੇਰਤਵਾਈ। ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇ ਪਾਵਾ। ਤਬਲੇਨਿਰਖਤਿਨਿਰਖ
ਲਾਵਾ। ਪਪਾਅਪਰਾਪਾਨਤੀਪਾਵਾ। ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉ ਪਰਚਉਲਾਵਾ।
ਚੰਉਇੰਦੀਨਿਰਤਕਰਈ। ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੇਉਨਿਰਵਰਈ। ਠਠਾਬਿਨੁਫੁਲ
ਠਲੁਤਈ। ਤਾਠਲਠਕਲਕੈਜਉਕੋਈ। ਦੂਟਿਨਪਰਈਠਕਾਬਿਚਰੈ। ਤਾਠਲ
ਕਸਭੈਤਨਠੈ। ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ। ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਨਾਬਿਫੁਰ
ਪਾਵਾ। ਬਿੰਦਉਤੇਉਬਿੰਦਗੀਗਏ। ਬਿੰਦਕਉਤੇਉਬਿੰਦਸੁਧਿਲਏ। ਭਭਾਭ
ਉਤੇਦਮਿਲਾਵਾ। ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੇਸਉਆਵਾ। ਜੋਬਾਤਹਿਸੋਭੀਤਹਿਜਾਨਿ
ਆ। ਭਾਇਅਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਤਿਚਾਨਿਆ। ਮੰਮਾਮੂਲਗਤਿਆਮਨੁਮਾਨੈ।
ਮਰਮੀਤੇਉਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ। ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ। ਮਗਨਭ
ਉਅਤੇਸੋਸਚੁਪਾਵੈ। ਮੰਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਪੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿਤੇਉ। ਮਨ
ਹੀਮਨਸਿਉਕਾਉਕਬੀਰਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਈ। ਉਤੁਮਨੁਸਕਤੀਉਤੁਮ
ਨੁਸੀਉ। ਉਤੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ। ਉਤੁਮਨੁਲੇਜਉਭਨਮਨਹੈ। ਤਉਤੀਨਿ
ਲੂਕੀਬਾਤੈਕਏ। ਅਯਾਜਉਜਾਨਤਿਤਉਦੁਰਮਤਿਤਨਿਕਰੀਬਾਸਿਕਾਇਆ
ਗਉ। ਹਟਿਹੁਤਉਭਜੈਨਤੀਸੁਹਉਥਾਉਨਾਉ। ਹਾਹਸੁਨਿਰਸਕਰੀਜਾਨਿਆ।
ਤੇਉਨਿਰਸਸੁਹਸੁਪਤਿਚਾਨਿਆ। ਉਤੁਸਫੁਡੇਓਤੁਸੁਆਵਾ। ਓਤੁਸਪੀਆ
ਉਤੁਸੁਨਤੀਭਾਵਾ। ਲਲਾਐਸੇਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ। ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁ
ਪਾਵੈ। ਅਰੁਜਉਤਤਾਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਵੈ। ਤਉਅਲਤਲਤੈਲਤਿਚਰਨਸਮਾਵੈ।
ਵਦਾਬਾਬਾਬਿਸਨਸਮਾਹੀ। ਬਿਸਨਸਮਾਹੀਨਾਵੈਤਹੀ। ਬਲਿਬਲਿਜੇ
ਬਿਸਨਤਨਜਸੁਗਾਵੈ। ਬਿਸਨਮਿਲੇਸੁਭਤੀਸਚੁਪਾਵੈ। ਵਦਾਵਾਤੀਜਾਨੀ
ਐਵਾਜਾਨੈਉਤੇਉ। ਉਤੁਅਰੁਓਤੁਜਬਮਿਲੈਤਬਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਈ।
ਸਸਸੋਨੀਕਾਕਹਿਸੋਧਤੁ। ਘਟਪਰਚਕੀਬਾਤਨਿਹੋਧਤੁ। ਘਟਪਰਚੈਜਉਓ

ਪਜੈ ਭਾਉ। ਪੂਰਿ ਹੋਤਿ ਆਤਮ ਤੇ ਭਵਣ ਭਾਉ॥ ਖਖਾਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਥੇ ਕੋਈ॥
 ਜੇ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁ ਹੋਨ ਹੋਈ॥ ਖੋਜੈ ਬੁਝੈ ਜਥੇ ਕੋਈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਤਥੇ ਭਵਜਲ ਤਰਤਾ
 ਲਾਵੈ ਬਾਹਾ॥ ਸਸਾਸੋਈ ਸਤਸੰਜ ਸਵਾਹੈ॥ ਸੋਈ ਸਤੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਹੈ॥ ਅਲਪ
 ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ॥ ਤਬ ਏਤਰੇ ਅਥ ਤੁਕੰਤੁ ਕਤਾਵਾ॥ ਆਤਮ
 ਤੇ ਤੇਏ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਜਬ ਏਤਰੇ ਤਬ ਏਤਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਤੇਤਰੇ ਸਤੀ ਲਖੈ ਜਥੇ
 ਏਨੀ॥ ਤਬ ਏਤਰੇ ਉਤੁਏ ਤੁਨ ਹੋਈ॥ ਲਿਓ ਲਿਓ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਸਭ ਲੋਗ॥ ਤਾ
 ਕਰਾਇ ਬਿਅਪੇ ਬਹੁ ਸੋਗ॥ ਲਖ ਮੀ ਬਹੁ ਸਿਓ ਜਥੇ ਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਸੋਗ ਮਿਟੈ ਸ
 ਭਤੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਖਖਾਖੋਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੋਤੇ॥ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਤੁ
 ਤਚੇਤੇ॥ ਅਬੁਜ ਗੁਜਾਨਿ ਜਥੇ ਮਨਾਹੈ॥ ਜਤਕਾ ਬਿਛੁਰਾਤ ਭਾਉ ਕੁਲ ਹੈ॥
 ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਹੇ ਆਨੀ॥ ਸਕਿ ਅਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਦਾਨੀ॥ ਸਤਕਾਸ ਬਦੁ ਕਈ
 ਹਾਰੈ॥ ਪੰਡਿਤ ਤੇਏ ਸੁਅਨ ਭੈਰੋ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਗਤਕ ਉਥਿ ਭਾਗੀ॥ ਗਿਆਨ ਵੰਤੁ
 ਕਉਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਜਕੈ ਜੀ ਅਜੈ ਸੀ ਬੁਝੈ ਤੇਏ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਜਾਨੈ ਗਾਸੋਈ॥

ਗਗਨ ਉੜੀ ਬਿਤੀ ਕ ਬੀਰ ਜੀ ਉਕੀ॥

ਪੰਦ੍ਰਹ ਬਿਤੀ ਸਾਤ ਵਹਾ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਉਹ ਵਹਨ ਪਾਗ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ
 ਉਭੇਓ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਓ॥ ਅਸਾਵ ਸਮਾਤਿ ਆਸਨਿ ਵਹਾ॥ ਅੰ
 ਤਰਜਾ ਮੀ ਹਮੁ ਸਮੁਹਾ॥ ਜੀਵਤ ਪਾਵਤੁ ਮੇਖ ਦੁਆਗ॥ ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਜਿ
 ਸਾਗ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਲਾਗ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਤੀ
 ਕਹਿਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨ ਜਾਗਾ॥ ਹਭਾ॥ ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰੁ ਪੁਬੀਚ ਗਾਪ
 ਟਮਾਉ ਖੋਲੈ ਅਪਟ ਅਪਾਗ॥ ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਹੈ
 ਸਮਾਇ॥ ਦੁਤੀ ਆਦੁ ਤਕ ਹੀ ਜਾਨੈ ਅੰਗ॥ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇ ਸਭ ਸੰਗ॥ ਨਾਓ

ਪ੍ਰਥਮੈ ਨਾਮੁ ਤਤਾ ਜਾਇ। ਅਕੁੰਨੁ ਜਨ ਏ ਕੈਭਾਇ। ਤਿਤੀਆਤੀਨੇ ਸਮਕਹਿ ਲਿਆ
ਵੈ। ਅਨਦਮੁਲ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਉ ਪਜੈ ਬਸੁ ਸਾ। ਬਾਹਰੀ ਭੀਤਰੀ ਸ
ਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਚਉਥੈ ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਤਤੁ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗੀ ਕ ਬਹੁਨ ਬਹੁਤੁ।
ਜਲ ਬਲ ਮਾਏ ਆਪ ਤਿਆਪ। ਆਪੈ ਜਪਤੁ ਆਪਾ ਜਾਪਾ। ਪਾਂਚੈ ਪੰਚਤਤਾਇ
ਸਥਗ। ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਜਗੁ ਬਿਉਤਗ। ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਸੁਪੀ ਵੈ ਕੋਇ। ਜਗ ਮਹਦਦੁ ਬੁ
ਠੇ ਨਿਉਇ। ਫਠਿਖਟੁ ਚਕੁ ਫੁਟੰਦਿ ਸਧਾਇ। ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਬਿਹਾਰਾਇ।
ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾਗਤਿ ਹਤੁ। ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੁਲਾਨ ਸਤੁ। ਸਾਥੈ ਸਾਥਿਕ
ਬਿਬਾਚਾ ਜਾਇ। ਆਤਮਾ ਮੂਲੇ ਤੁਪਹਵਾਇ। ਫੂਟੈ ਸੰਸਾਰਿ ਜਾਇ ਦੁਖਾ। ਸੁੰਨ
ਸੋਵਹਿ ਪਾਵਤੁ ਸੁਖਾ। ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਧਾਤ ਕੀ ਕਾਂਝਿਆ। ਤਾਮਹਿ ਅਕੁਲ
ਮਹਨਿਧਿ ਭਾਇਆ। ਗੁਰਗਮਗੀਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ। ਉਲਟਾ ਹੋਇ ਅਭੰਗ ਅਵੇਦਾ।
ਨਉ ਮੀਨ ਵੈਦੁ ਅਰਕ ਉਸਾਧੀ। ਬਹਤੀ ਮਨ ਸਾਹਾਖੁ ਤੁਧਾਂਧੀ। ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸ
ਭਿਜਾਤੁ। ਜੁਗੁ ਜੁਗ ਜੀਵਤੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਤੁ। ਦਸਮੀ ਦਹਦਿ ਸੁਭਉ ਮਨੰਦਾ।
ਫੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ। ਜੋਤਿ ਸਹੂ ਪੀਤਤ ਅਨੂਪ। ਅਮਲਾਨ ਮਲਾਨ ਫਾਟਨ ਹੀ
ਧੂਪਾ। ਏਕਾਦਸੀ ਏਕਦਿ ਸਧਾਵੈ। ਤਉ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਨ ਅਵੈ। ਸੀਤਲ
ਨਿਰਮਲ ਭਉ ਆਸਹੀਗਾ। ਦੂਹਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆਨੀਗਾ। ਬਹਸਿ ਬਾਹੁੰਉ ਗਵੈ
ਸੁਗ। ਅਹਿਨੀ ਸਿਬ ਜੇ ਅਨਦਤੁ ਗਾਵੈ। ਖਿਆਤਿ ਤੁਲੇ ਕਰਾਪੀਉ। ਅਚਹ ਜੁਭ
ਏਆ ਜੀਵਤੇ ਸੀਉ। ॥ ३॥ ਤੇਹ ਸੇਤੇਹ ਤਾਗਮ ਵਖਾਣਿ। ਅਧਉ ਰਧ ਬਿਧਿ ਸਮਪ
ਤਿਚਾਇ। ਨੀਚਉ ਚਨਹੀ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ। ਬਿਆਪ ਕਰਮ ਸਗਲ ਸਮਾਨ। ਚਉਦਸਿ
ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਹੀ। ਹੋਮੋ ਮਮਤਿ ਬਸਤਿ ਮੁਹਾਰੀ। ਸਤਸੰਤੋਖ ਕਾਧਹੁ ਧਿਆਨ। ਕਬਨੀ
ਕਬੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ। ॥ ਪੁੰਨਿ ਉਪ੍ਰਾਚੰਦ ਅਕਾਸਾ। ਪਸਹਤਿ ਕਲਾਸ ਤਜ ਪਰਗਾਸਾ।
ਆਇ ਅੰਤਿ ਮਧਿਉ ਏਹ ਤਿਆਬੀਗ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਹਮਤਿ ਕਬੀਗ।

ਬਹੁ ਬਹੁ ਤਰੀਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ। ਗੁਰਗਮਿਭੇਦੁ ਸੁਤਹਿ ਕਾਪਾਵ
 ਉ। ਹਭਉ। ਅਦਿਤ ਕਰੈ ਕੁਗਤਿ ਅਹੰਭਾ। ਕਾਂਝਿ ਆਮੰਦਰ ਮਨ ਸਾਬੰਭਾ। ਅਹਿਨਿ ਸਿ
 ਅਖੰਡ ਸੁਹੀ ਜਾਇ। ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਟੁ ਸੁਤ ਜਮਹਿ ਬਾਇ। ਸੋਮਵਾਰੀ ਸਾਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਝੈ। ਚਾਖੁ ਭੋਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖਤੈ। ਬਾਣੀ ਹੋਰਿ ਆਹੰਤ ਦੁਆਹ। ਤਉ ਮਨੁ ਮਤ ਦੁ
 ਹੋ ਪੀਵਨ ਤਾਹ। ਅੰਗਣ ਵਹੇਲੇ ਮਹੀਤ। ਪੰਚਚੋਰ ਕੀ ਜਾਇ ਹੀਤ। ਘਰੋ ਵੇਡੇ ਬ
 ਤਹਿ ਜਿਨਿ ਜਾਇ। ਨਾਤਰੁ ਖਰਾਹਿ ਸੈ ਪੈਰਾਇ। ਬੁਧਵਾਰੀ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਤਿਹੈ
 ਕਮਲ ਮਹਿ ਤਹਿ ਕਾ ਬਾਸ। ਗੁਰਮਿਲਿ ਦੇਉ ਏਕ ਸਮਧੈ। ਉਹਧ ਪੰਕਲੈ ਸੁਧਾ ਕਰੈ।
 ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿ ਆਦੇਇ ਬਾਇ। ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ। ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਤ
 ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਇ। ਅਹਿਨਿ ਸਿਕਸ ਮਲ ਧੋਵਨਾਹਿ। ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਤਹੈ ਸੁਇ ਤਇ ਤਿਚ
 ਕੈ। ਅਨਦਿਨ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਓਲ ਕੈ। ਸੁਰਖੀ ਪੰਚਉਹਾਥੈ ਬਸੈ। ਤਉ ਦੂਜੀ ਦਿ
 ਸਟਿਨ ਪੇਖੈ ਕਬੈ। ਬਾਵਰ ਬਿਰੁਕਹਿ ਹਾਥੈ ਸੋਇ। ਜੋਤਿ ਦੀਵਟੀ ਘਟਿ ਮਹਿ ਜੋਇ।
 ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਾਇ ਆਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਤਬ ਤੁਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾਨਾਸੁ। ਜ ਬਲਗੁ ਘਟ
 ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ। ਤਉ ਲਓ ਮਹਿ ਲਿਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ। ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਓਲ ਗੋਰੰਗੁ। ਕਹਿ ਕਬੈ
 ਰਤ ਬਨਿ ਰਮਲ ਅੰਗ। ਗਉੜੀ ਦੇਤੀ ਬਾਣੀ। ਦੇਵਾਪਯ
 ਤਾਹਿ ਅਲੇ। ਰਮਕਤਤ ਜਨ ਕਸਨ ਤੇ। ਹਭਉ। ਤਾਹਿ ਲੇਗਨਿ ਕਾਇਨੁ ਰੂਪ ਕਾਇ ਜਾਇ
 ਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਹਿ ਅਲੇ। ਚਰਨ ਬਧਿ ਕਜਨ ਤਉ ਮੁਕਤਿ ਭਏ। ਤਉ ਬਲਿ ਬਲਿ
 ਨ ਰਾਮ ਕਤੇ। ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰ ਸੈਨ ਕਉ ਹਜ ਦੀਏ। ਜਪਹੀਨ
 ਤਪਹੀਨ ਕੁਲਹੀਨ ਕ੍ਰਮਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਉ ਤੇ। ਗਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੋਵੈ
 ਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ। ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਮੇਰ ਕਰਮ ਕੁਟਿਲ ਤਾਜਨੁ
 ਕੁੰਭਾਤੀ। ਰਾਮਗੁਸਾਈ ਆਜੀ ਅਕੇਜੀ ਵਨਾ। ਮੇਰਿ ਬਿਸਰਹੁ ਮੇਰੇ ਜਨੁ ਤੇਰਾ। ਹਭਉ।
 ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਖਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ। ਚਰਨ ਛਰਉ ਸਹੀਰ ਕਲ ਜਾਈ। ਕਹੁ

ਵਿਦਾਸ ਪਰਓ ਤੇ ਹੀ ਸਾਂਭਾ। ਬੇਗਿ ਮਿਲਾ ਤੁਜਨ ਕਹਿਨਾ ਬਿਲਾਇ।

ਬੇਗਮ ਪੁਰਾਸਤ ਹੋ ਕੇ ਨਾਉ। ਦੁਖ ਅਦੋ ਤੁਨ ਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ। ਨਾਤ ਸਵੀ ਸਖਿਰਾ ਜੁਨ ਮਾ
ਖਉ ਫੁਨ ਖਤਾਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲਾ। ਅਬ ਮੋਹਿ ਬੁਧ ਵਤਨ ਗਤ ਪਾਈ। ਓਹ ਖੋ
ਸਦਾ ਮੋਹੇ ਭਾਈ। ਹਭਉ। ਕਾਇ ਮੁਦਾਇ ਮੁਸਦਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ। ਦੋ ਮਨ ਸੇ ਮੈ ਏ ਕੋ ਸੇ
ਮਾਹੀ। ਅਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ ਮਸਤੂਗ। ਓਹ ਗਨੀ ਬਸਤਿ ਮਾਮੂਗ। ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕ
ਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ। ਮਤਰ ਮਮਤਾ ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ। ਕਾਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚ ਮਾਗਾ।
ਜੋ ਮਸਤ ਹੀ ਸੁ ਮੀਤੁ ਤ ਮਾਗਾ।

ਪਟ ਅਵ ਪਟ ਭੂਗਰ

ਪਟਾਇ ਕੁਨਿਹਗੁਦੁ ਬੈਲੁ ਤ ਮਾਗ। ਹਮਈ ਏ ਸਿਉ ਏ ਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਹੀ ਪੁੰਜੀ ਹਾਮੂ ਮਾ
ਗਾ। ਕੋ ਬਨ ਜੋ ਹਮ ਮੋ ਕੋ ਮੋਹਾਟਾਂਡਾਲਾ ਦਿ ਆਜਾਇਗੇ। ਹਭਉ। ਪਉ ਬਨ ਜੋ ਹਮ
ਸੋ ਪਜ ਕਰਓ ਬਾਪਗ। ਮੇਹਾ ਮਨਾ ਮਧਨੁ ਲਾਦਿ ਆਬਿ ਖੁਲਾਦੀ ਸੰਸਾਗੇ। ਓਹ ਵ
ਪਰ ਕੇਦਾਨੀ ਆਲਿਖਿ ਲੇਤੁ ਆਲ ਪਤਾਲਾ। ਮੋਹਿ ਜ ਮਹੰਤੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤ ਜੀ ਲੇਸਾ
ਬਜੰਜਾਲਾ। ਜੈ ਸਾਂਗੁ ਕ ਸੁੰਭ ਕਾ ਤੈ ਸਾਇ ਤੁ ਸੰਸਾਗ। ਮੇਹੇ ਹਮਈ ਏਹੂੰ ਗੁ ਮਾਜੀ ਠਕਾ
ਕੁਹਾ ਵਿਦਾਸ ਚ ਮਾਗ।

ਕੁਪੁ ਭਹਿਓ ਜੈ ਸੇਦਾ ਦਿਹਾ ਕਢੁ ਦੇ ਸੁਇ

ਦਿਸੁਨ ਬੁਝਾ। ਐਸੇ ਮੇਹਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿ ਆਮੋਹਿ ਆ ਕਢੁ ਆਹਾ ਪਾਹੁਨ ਸੁਝਾ। ਸਗਲ
ਰਵਨ ਕੋ ਨਾਇ ਕਾਇ ਕੁਢਿ ਨੁਦਰ ਸੁਦਿ ਖਾਇਜੀ। ਹਭਉ। ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵ
ਗੀਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ। ਕਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੁ ਚੁਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇ ਤੁ ਸਮਝਾਇ।

ਗੀਤਿ ਸਹਾਇ ਤਿਨ ਹੀ ਤੁ ਅਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਗ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਕਾਹੈ ਕੁਹਾ ਵਿ
ਦਾਸ ਚ ਮਾਗ। ਗਓੜੀ ਬੈਹਗਾਇ।

ਸਤ ਜੁਗੀ ਸਤੁ ਤੇਤਾ

ਗੀਤੁ ਆਪਹਿ ਪੁਜਾ ਚਾਗ। ਤੀਨੋ ਜੁਗ ਤੀਨੋ ਦਿਨੇ ਕਲਿ ਕੇ ਵਲਾਨਾ ਮਾਧਾਗ। ਪਾ
ਕੈਸੇ ਪਾਇ ਬੋਗੇ। ਮੈ ਕਉ ਕਉ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ। ਜਾਤੇ ਆਵਾਗ ਵਨੁ ਬਿਲਾਇ।
ਹਭਉ। ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀ ਐ ਕਰਤਾ ਦੀ ਸੈ ਸਭ ਲੋਇ। ਕਵਨ ਪੁਰਸ਼ ਤੇਢੁ

ਟੀਐਜਿਤਸਾਧੇਸਭਸਿਧਿਉਇ॥ ਕਰਮਅਕਰਮਬੀਚਰੀਐਸੰਕਾਸੁਨਿਏਦਪੁਰ
 ਨਾਸੰਸਾਸਦਤਿਰਦੈਬਸੈਕਉਨੁਤੈਅਭਿਮਾਨ॥ ਬਾਭੁਓਦਕਿਪਖਾਰੀਐਘਣੀ
 ਤਰਿਬਿਬਿਧਿਬਿਕਾਗਾਸੁਪਕਵਨਪਹੁਉਇਬੇਸੁਚਕੁੰਚਹਬਿਧਿਬਿਓਤਹ॥ ਰਹਿ
 ਪ੍ਰਗਾਸਹਜਨੀਜਬਾਗਤਿਜਨਤਸਭਸੰਸਾਗਪਾਹਸਾਮਨੋਤਾਬੇਛੁਣਕਨਿਕਉਤ
 ਨਤੀਬਾਗ॥ ਪਰਮਪਰਸਗੁਰੁਭੇਟੀਐਪੂਰਬਲਿਖਤਲਿਲਾਟਾਉਨਮਨਮਨਮਨ
 ਮਿਲੇਛੁਟਕਤਬਜਰਕਪਾਟਾ॥ ਭਗਤਿਜੁਗਤਿਮਤਿਸਤਿਕਹੀਭ੍ਰਮਬੰਧਨਕਾਟੀ
 ਬਿਕਾਗਾਸੋਈਬਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਗਿਗੁਨਏਕਾਬਿਚਾਗਾ॥ ਅਨਿਕਜਤਾ
 ਨਿਗੁਤਕੀਏਟਹੀਨਟੈਰੋਭ੍ਰਮਠਾਸਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਹੀਓਪਜੈਤਾਤੇਹਾਵੇਦ
 ਸਓਦਾਸਾ॥

ਸੋਦਰੁ ਤੇ ਹਾਕੇ

ਸੋਘਰੁ ਕੇ ਤਾਜਿ ਤੁਧਾ ਸਹ ਬਸਮਾਲੇ। ਵਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾ
ਦਾ ਹੋਗੇ। ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਪਗੀ ਸਿਉ ਕਰੀ ਅਧਿਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵ ਦਾ ਹੋਗੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨ
ਉਪਾਈ ਬੈਸੰ ਤੁਹਾ ਵੇਰਾ ਜਾਧਰਮ ਦੁਆਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਚੇ ਤੁਹਾ ਪਤੁਲਿਖਿ
ਦਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਈ ਸਰਬੁ ਤਮਾਦੇ ਵੀ ਸੋ ਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸ
ਸਵਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸ ਦਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਰਿ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਨਿ
ਧੋ ਸੇਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਜਤੀ
ਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹੇ ਰਖੀ ਸੁਰਜੁ
ਜੁਗ ਬੇਦ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਮੇਰਦੀ ਆਮਨੁ ਮੇਰਦੀ ਸੁਗਾਮ ਦੁਪਾਇ ਆਲੇ।
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਜੇਧ ਮਹਾ
ਲਸੁਗਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਖਾਈਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰਿ ਕਰੀ
ਖੇਤੋਰੇ ਧਾਰੇ। ਸੋਈ ਤੁਧੋ ਨੇ ਗਾਵਨਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਹਸਾਲੇ। ਇਹੀ
ਤੇਰੇ ਤੁਧੋ ਨੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇਧੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰਿ ਆ ਬੀਚਾਰੇ। ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ
ਚੁਸਾਹਿ ਬੁਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ। ਤੈਥੀ ਤੈਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀਰਚਨਾ ਜੀਨਿ ਰਚਾਈ।
ਗੀਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨ ਸੀ ਮਾਇ ਆਜਿ ਨਿਉ ਪਾਈ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿ
ਤਿਸਦੀ ਵਡੀ ਆਈ। ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰ ਸੀ ਠਹਿਰਿ ਤੁਕ ਮੁਨ ਕਰ ਦਾਜਾਈ।
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹੁ ਪਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਰਤ ਦੁਹਜਾਈ।
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਹਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ। ਸਭਿ ਧਿਆ
ਈ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਤਹਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਦਾ ਹਾ। ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਤੁ

੬੬

ਕੀਮਤੀਮਲਿਕੀਮਤਿਪਾਣੀ। ਭੀਅਨੀਧੀਅਨੀਗੁਰਗੁਰਪਾਣੀ। ਕਤਦੁਨਜਾਣੀਤੇਹੀਤਿ
ਲਵਡਿਆਣੀ। ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗੀਆਈਆ। ਸਿਧਾਂਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿ
ਆਈਆ। ਤੁਧੁਵਿਦੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਣੀਆ। ਕਹਮਿਮਿਲੈਨਾਤੀਠਾਕਿਰਪਾਣੀਆ।
ਅਖਟਵਾਲਾਕੀਆਬੇਚਾਹਾ। ਸਿਠਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਹਾ। ਜਿਸੁਤੁੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕੀਆਚਾ
ਗਾਨਕਸਚੁਸਵਰਣਤਹਾ। ਆਖਾਜੀਵਾਦਿਸੈਰਮ

ਜੀਭਾ। ਆਖਾਇਅਭੁਖਾਸਾਚਾਨਾਭੁ। ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਗੈਭੂਖਾ। ਤਿਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀ
ਅਤਿਦੁਖਾ। ਸੋਕਿਭੁਵਿਸੈਰੇਮੇਹੀਮਾਇ। ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ। ਹਤਭੁ।
ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲਵਡਿਆਣੀ। ਆਖਿਬਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਣੀ। ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈ
ਅਖਟਪਾਹਿ। ਵਡਾਨਤੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ। ਨਾਭੁਮੈਨਤੋਵੈਸੋਗਾ। ਦਿੰਦਾਹੈਨ
ਚੁਕੈਭੋਗਾ। ਗੁਰੁਏਤੋਹੁਨਾਹੀਕੋਇ। ਨਾਕੋਤੋਆਨਾਕੋਤੋਇ। ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵ
ਡੇਰੀਦਾਤੀ। ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰੈਕੈਕੀਤੀਹਾਤੀ। ਖਸਮੁਬਿਸਹਾਤਿਤੇਕਮਜਾਤੀ। ਨਾਨਕ
ਨਾਵੈਬਾਬੁਸਨਾਤੀ। ਆਸਾਮੁਲਾ ਜੇਦਹਿਮਾਂਗਤੁਕੁਕਕਰੇਮਤਲੀਖ
ਸਮੁਸੁਣੇ। ਭਾਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈਧਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇਇ। ਜਾਣਤੁਜੋਤਿਨਪੂਛਤੁਜਾ
ਤੀਅਗੈਜਾਤਿਨਹੇ। ਹਤਭੁ। ਆਪਿਕਹਾਏਆਪਿਕਹੇਇ। ਆਪਿਭੁਲਾਮੇਚਿਤਿ
ਧਰੇਇ। ਜਾਤੁੰਕਹਣਤਹੁਕਹਤਹੁ। ਕਿਆਮੁਤਤਜੀਕਿਆਸੰਸਾਰ। ਆਪਿਭੁਪਾ
ਏਆਪੇਦੇਇ। ਆਪੇਦੁਹਮਤਿਮਨਹਿਕਹੇਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਦੁਖੁ
ਅਨੇਹਾਵਿਚਤੁਜਾਇ। ਸਾਚੁਪਿਆਰਾਆਪਿਕਹੇਇ। ਅਭੁਹੀਕਭੁਸਾਚੁਨਦੇਇ।
ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਬਖਾਦੈ। ਨਾਨਕੁਅਗੈਪੂਛਨਲੇਇ। ਆਸਾਮੁਲਾ
ਤਾਲਮਦੀਰੇਪਟਕੇਘਾਟਾ। ਦਿਲਕਦੁਨੀਆਵਾਜਹਿਵਾਜਾ। ਨਾਹਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾ
ਭੁਭੁ। ਜਤੀਸਤੀਕਤਹਾਖਹਿਪਾਭੁ। ਨਾਨਕਨਾਮਦਿਟੁਕੁਰਬਾਣੁ। ਅੰਧੀਦੁਨੀ
ਆਸਾਹਿਬੁਜਾਣੁ। ਹਤਭੁ। ਗੁਰੁਪਾਸਤੁਹਿਚੇਲਾਖਾਇ। ਤਾਮਿਪਹੀਤਿਵਸੈਮਸਰ

ਆਇ। ਜੇ ਸਭ ਵਹਿਤ ਆਜੀ ਵਟੁ ਖਾਣਾ। ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ਨ ਪਰਵਾਨ।
 ਹਸਨਿ ਦੇਖਿ ਐ ਦਇਆਨ ਹੋਇ। ਲਏ ਦੇਤੇ ਵਟੁ ਹੋਇ ਨ ਕੋਇ। ਹਜਾਨਿ ਆਉ ਕਹੈ ਹੋਇ
 ਹੋਇ। ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਨੈ ਕੋਇ। ਮਾਣ ਸਮੁਹ ਤਿਨ ਨ ਕੁਨਾ ਮੁ। ਕਹਣੀ ਕੁਤ ਦਹੀ
 ਫੁਰਮਾਨ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਾਇ ਮਹਿ ਮਾਨ। ਤਾ ਕੇ ਫੁਟ ਗਏ ਪਾਵੈ ਮਾਨ।

ਜੇ ਤਾਸ ਬਦੁ ਸੁਹਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਤਾਹੁ ਪੁਕਾਰੈ ਆਤੇ ਹੀ। ਤੂੰ ਆ
 ਪੇਹ ਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ਕਰੁ ਆਈ। ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ। ਏਕੋ
 ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ। ਹਭਾ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਫੇਰੈ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ। ਆਪੇ ਦੇਖੈ
 ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਜੇਕਿ ਫੁਕਰੁ ਟਾਸੈ ਕਹਿਹਿ ਤਿ ਆ ਅਵਰੁਨ ਕਰੁ
 ਟਾਜਾਈ। ਜੇ ਸਾਵਰ ਤੇ ਤੇ ਸੋ ਕਹਿ ਐ ਸਭ ਤੇ ਹੀ ਵਡੁ ਆਈ। ੩। ਕਲਿਕਲ ਵਾਲੀ
 ਮਾਇ ਆਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤ ਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਹੋਇ। ਆਪੇ ਹੁਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਨਾਨਕੁ
 ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ। ਆਸਾ ਮਤਲਾ : ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵ ਜੁਭਾ

ਓ। ਤੇਇ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ। ਏਹ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ। ਇਤੁ ਗੰਗੀ ਨਾਚਤੁ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਉ। ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਇ ਸਾਲਾਹ। ਤੇਹੁ ਨ ਚਟਾਖੁ ਸੀ ਆਮਨ ਮਾਤ।
 ਹਭਾਉ। ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਖੁਵ ਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲਾ। ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿ ਹਾਲਾ। ਭਗਨਾ ਦੁਨ
 ਤੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ। ਇਤੁ ਗੰਗੀ ਨਾਚਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਉ। ੪। ਭਉ ਫੇਰੀ ਤੇਵੇ ਮਨ ਚੀਤਿ
 ਬਹੁ ਦਇਆ ਭਉ ਠਹਿ ਆਨਿ ਤਾਨੀਤਿ। ਲੇਟ ਲੇਟੇ ਜਾਇ ਤ ਨੁਸੁ ਆਹ। ਇਤੁ ਗੰਗੀ
 ਨਾਚਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਉ। ੫। ਸਿਖ ਸਭਾ ਦਰਿ ਆਕਾ ਭਾਉ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਣਦਾ
 ਸਾਚਾ ਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਆਖ ਵਟੁ ਦੇਹਾ ਦੇਹਾ। ਇਤੁ ਗੰਗੀ ਨਾਚਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਉ।

੬। ਆਸਾ ਮਤਲਾ : ਪਛੁਤਾਉ ਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾਬੰ
 ਧੁਕੀਆ ਅੰਧੁ ਲੈਦੁ ਸਿਰੀ ਮੁੰਡੁ ਕੁਟਾਇ ਆਹ ਵਟੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਾਉ ਆ। ਕਿਆ
 ਓਪ ਮਾਤੇ ਹੀ ਆਖੀ ਜਾਇ। ਤੂੰ ਸਹ ਬੇਪੁਰੀ ਹੋਇ ਆਲਿ ਵਲਾਇ। ੭। ਹਭਾਉ। ਜੀ ਅਉਪਾ

ਉਜਗਤਿ ਤਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀਨ ਥਿਕਿ ਆਵਡਾਭਉ ਆਕਿ ਸੁਤੁ ਪੁਰਖੁ ਜੋ ਕਉ ਟੁ
ਕਤਿ ਐਸਹ ਬਨਿ ਹੰਤ ਹੋਵਿ ਹਉ ਆ॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਹਦਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਲਟਿ ਸੁਸਟਿ ਗਇ ਆ॥ ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਭਤਾ ਕਾਂਸੁ ਦੇਵਿ ਕੀ ਆਵਡਾਭਉ ਆ॥
ਗਤਨ ਭਉ ਪਾਇ ਧਰੇ ਖਰਿ ਮਥਿ ਆਉਰਿ ਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀ ਆ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕੁ ਫੇ
ਕਉ ਫੁਪਿ ਆਏ ਕੀਏ ਕੀਵੰਤਿ ਦੀ ਆ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੁ
ਉਥੇ ਲਿਖਿ ਸਥਾਹੀ ਗਮਨਾ ਮੁਠਲੁ ਭੂਆ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਨਰੋਖਾ ਅਨਾਦਿ ਵਜੈ ਸਬਦ
ਨੀਰੰਜਨੀ ਕੀ ਆ॥ ਕਰੇ ਵਖ ਆਵੁ ਜਾਏ ਜੋ ਕਉ ਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ॥ ਹਰਭਉ
ਜੀਨੀ ਪੀ ਆਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਤੇ ਭੰਧਨ ਠਾਏ॥ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ਭੀ ਤਹੀ ਤਾਢੇ
ਮਾਏ ਕੇਲਾਏ॥ ਸਹਬਜੋ ਤਿਹੁ ਪੁਤੇ ਰਾਵੇ ਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਹੀ ਮਾਏ ਆ॥
ਹੈਰੁ ਪਨਿਹਾਲੁ ਮੁਥੈ ਠਾਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਦਿਚਿ ਫਾਇ ਆ॥ ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ
ਜੋ ਗੀਦਰ ਸਨਿਹੁ ਪਾਪਾ॥ ਸਬਦਿ ਅਨਾਦਿ ਸੋ ਸੁਹਾਤਾ ਨਾਨਕੁ ਕਉ ਦੇਚਾ॥
४॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮੁਤਲਾ ਮੈਗੁ ਟਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰ ਭਗ॥ ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰ ਜਟਾ
ਗਾਥਾ ਪੀਣਾ ਤਸ ਟਾ ਬਾਦਿ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਿਦੈ ਨ ਆਵਤਿ ਯਾਦਿ॥ ਤਉ ਪਰਵਤ
ਕੀਰੀ ਆਕੀਜੈ॥ ਜਨ ਮਿਜਨ ਮਿਕਿ ਫੁਲੀ ਜੀਲੀਜੈ॥ ਹਰਭਉ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਝਿ ਮਤਾ
ਗਲੁ ਮਤਾ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀ ਐ ਸਭੁ ਖਤੋ ਖਤਾ॥ ਕਿਆ ਮੁਤਲੈ ਕੀਚੈ ਅਹਦਾਸਿ॥ ਪਾਪੁ
ਉਤ੍ਰਾਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ॥ ਜੈ ਸਾਤੁੰ ਕਹਾਤੈ ਸਾਕੋ ਤੇਇ॥ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥
ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮਾਤਿ ਦੇਹਿ ਤੇਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਤੁਝੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ॥ ਹਗਰਤ ਨ ਪਹੀ
ਆਪਰ ਵਾਹ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭਉ ਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾਇ ਤੁਧੁ ਨ ਮਾਲੁ ਜੇ
ਕੋ ਬੁਝੈ ਉਤ੍ਰਾਇ ਚਾਹੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮੁਤਲਾ ਕਹਿ ਕੀਰ ਪਾਪਾ ਪਨੈ ਪਹਿ ਆ
ਇ ਆ॥ ਤਾ ਮਿਲਿ ਸਾਖੀ ਆਕਾਜੁ ਰਚਾਇ ਆ॥ ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇ ਆ॥ ਸ
ਉਦੀ ਆਤਣ ਆਇ ਆ॥ ੧॥ ਗਾਵਤੁ ਗਾਵਤੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਹੁ॥ ਤਮਰੈ

ਘਰਿ ਆਇ ਅਜਗਜੀ ਵਨੁ ਭਤਗੁ॥ ਹੁਭੁ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਤਮਰਾ ਵੀ ਆਉ॥ ਜਿਉਂ ਆ
 ਜਾਂਸੁ ਮੁਲਿ ਆਤਮਾ ਨਿ ਆ॥ ਤਿਉ ਲੇਕਾ ਮਹਿ ਸਬ ਦੁਹਾਇ ਆਪੁ ਗਾਇ ਅਮਨੁ
 ਨਿਆ॥ ਆਪਣਾ ਕਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੈ ਤੇਰੀ ਕਰਜਨ ਤੇਈ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਜਿ ਸਤੁ
 ਤੇ ਬੁਦਇ ਆਪਹੁ ਮੁਹਿ ਭੁਭੁ ਮੁਖਿ ਬੁਭੁ ਕੋਈ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਨਾਕਾ ਪਿਰੁ ਭੋ
 ਸੋਇ॥ ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾਸੇ ਤਗਾਇ ਤੇਇ॥
 ਸਮਸਰਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਦੁਹਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ॥ ਸਚ ਪਓੜੀ ਸਚ ਓਮੁ
 ਨਾਂਓ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਓ॥ ਮਨ ਚੁਰੇਖੁ ਦੁਹ ਸਨ ਜਾਣਾ॥ ਸਹ ਬਜੇ
 ਤਿਖੁ ਗਨ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਹੁਭੁ॥ ਅਧਿਕਾਰਿ ਆਸਥੇ ਖਬਰੁ ਕਰੈ॥ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁ
 ਖੁਤ ਨਿਪਰਤੈ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਤਿਹੈ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੋਹਤਾ ਮੁਨਿ ਸਤੈ॥ ਸਿਫਤਿ
 ਸਲਾਹੁ ਦੁਸਤੁ ਅਨੰਦਾ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦਾ॥ ਤਮ
 ਨੁਹ ਪਾਇ ਅਗੈ ਜਿੰਦਾ॥ ਭੂਠਾ ਵਿਕਾਰੁ ਮਤੁ ਦੁਖੁ ਦੇਹਾ॥ ਭੇਖ ਵਹਨ ਦੀਸਤਿ ਸਭਿ
 ਹਾਜਿ ਓਪ ਜੈ ਸੋ ਅਵੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਮੁਹ ਜਾਇ॥ ੨੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
 ਏਕੋ ਸਰਵ ਰੁਕਮਲ ਅਨੂਪਾ॥ ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪਾ॥ ਓਜਲ ਮੇਤੀ ਚੁਗਾਇ ਤੰ
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸਾ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਓਪ ਜੈ ਬਿਨਸੈ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵ ਹਿਕ
 ਲੁਨ ਦੀਸੈ॥ ਹੁਭੁ॥ ਬਿਹਲਾ ਬੁਭੁ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਉ ਨਿਤ ਬੇਦੁ॥ ਨਦਰਿ
 ਦਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤ ਓਹੰ ਗੀਰਵ
 ਤਓ॥ ਰਾਜਨ ਕਰਿ ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਂਤਓ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਰਾਖਿ ਤਿਕਿ ਪਾਧਰੀ॥ ਬੂਝੁ ਪਾਧਰੀ
 ਹਉਤਾਰੀ॥ ਤਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਇ ਆ॥ ਓਲਟੁ ਭਈ ਪਰ
 ਹਮਤਿ ਜਾਇ ਆ॥ ਅਤਨਿ ਸਿਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੋ ਲਾਗੈ ਪਾਇ॥
 ੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਪੁਜਤਿ ਦੂਹੀ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾ
 ਧੂਹੀ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੨੪॥ ਤਿਉ ਜੁਗਿ

ਰੂਪਾਦਾਸੀ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ॥
 ਵੈ॥ ਕਹਾਇ ਕਥਾ ਨਿਵਾਰਨੀ ਆਵੈ॥ ਕਿ ਆਦੇ ਕਾਸੁ ਬੁਝੁਣਾ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
 ਨਿਤਿ ਪਤਿਨ ਆਵੈ॥ ਜੋ ਜਨ ਮੇਸੋ ਰੋਗਿ ਦਿਆਪੇ॥ ਹਉ ਮੇ ਮਾਇ ਆਦੁਖਿ ਸੰਤਾ
 ਸੇ ਜਨ ਬਾਂਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਖੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੇ॥ ਚਲਤ ਉ
 ਨਾਖੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਭਾਖੇ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ
 ਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥
 ਜੋ ਤਿਨੇ ਕੀ ਆਸੋ ਸਚੁ ਬੀਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਟਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਤੀ
 ਨਿਭੰਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਅਰੇ ਸੰਗੁ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਤੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ॥
 ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇ ਆਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨ ਉਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮ
 ਕਮ ਸਚੁ ਸਚਾਨਾਉ॥ ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨੁ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਧਨ ਨਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾ
 ਭੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਆਪਿ ਤਹੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ॥
 ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤਭਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੁ
 ਛੁਨ ਹੋਇ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੋ ਸੋਇ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇ
 ਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਇਕਿ ਧਰਮਿ ਗਗਨ ਮਤਿ ਠਠਰ
 ਪਾਵਹਿ॥ ਸੇ ਕਰਮ ਹੀਟ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਧਿ ਆਵਹਿ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ॥
 ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਵਤ ਅਤਿ ਭਉ ਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਾਹਿਲੰਘਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ
 ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਿ
 ਪਿਅਰੇ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰੁ ਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਗਰੇ॥ ਬੁਧਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿ ਸੋਨੇ ਕਹੀਐ॥
 ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ॥ ਅਕ ਬੁਰ ਬਭੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਮਿਲਿ
 ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਪਾਗੁ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਉ ਭੇਦ॥ ਅਠ ਸਾਠ ਮਜਨੁ

ਤਹਿਰ ਸੁਰੇਦਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ। ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਦੇ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਸਾਹਿਬ
ਗੈ॥ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਧਾਇ ਲਗਾਓ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਅਤਮ
ਮੁਨਿ ਤਹਿ ਆ। ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਤਿਹ ਦੇ ਤਹਿਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਆ॥
ਲਤਾ ਮੁਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰ ਤਨੁ ਤਹਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗੀ ਆਨ ਤਹਿ ਉਠ
ਜੀ ਆਗਾ॥ ਹਰਾਓ। ਹਰਨੀਰੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਿ ਤਹਿ ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੇਰੁ ਮੁਨ ਜਾ
ਣੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਉ ਮੇਰੁ ਤੈ ਤਾਰ ਉਲੈ ਬੈ ਪਾਈ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਹ ਪਾਗੈ। ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਲੁਗ ਜੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਿਹ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨ ਸਾਮਨ ਤਿਸ ਮਾਏ। ਨਾਨਕ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀ ਵਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਲਿ ਵਲਾਏ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਕਿ
ਕਉ ਕਤਿ ਤਿਸੁ ਨਾਵ ਤਿਸ ਕਉ ਕ੍ਰਿਸੁ ਸਮੁਦਾ ਤਿਸ ਮਾਏ ਹੋ। ਕਿਸੈ ਪੜਾਵ ਤਿ
ਪੜ੍ਹਿ ਗੁਣ ਬੂਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧਿ ਸੰਤੋਖਿ ਹੋ। ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਤੁ ਸਹੀ ਗਾ
ਤਹਿ ਭਜੁ ਮੈ ਮਨ ਗਾਤਿ ਹਰੰਗੀ ਗਾ॥ ਹਰਾਓ। ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਤਹਿ ਗਾ॥ ਅ
ਦਿਨੁ ਸੁਚੇ ਤਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ। ਮਿਥਿ ਆਜਨ ਮੁਸਕਤ ਸੰਸਾਰਾ। ਹਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਗੈ
ਨਿਹਾਗਾ॥ ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ। ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਹੋਇ ਲਿ ਵਲਾਇਆ
ਆਇ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਤਹਿ ਗਾ। ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪਹਿ ਗਾ॥ ਕਥਨੀ ਕਹੀ
ਕਤਿ ਸੇ ਮੁਏ। ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਹਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਏ। ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਆਮਾਇ ਆਫਾਇ
ਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਕਿਈ
ਖਕੁ ਭੀਖਿ ਆਖਾਇ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਆਸ ਮਾਇ। ਕਿਸੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ॥
ਦਾਤਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਆਨੁ। ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ। ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਲੀਚੰਗਾ ਹੋਈ॥
ਮੇਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ। ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣ ਤਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਹਰਾਓ। ਵਟਨ ਪਾ
ਉ ਬੀਗਾ ਜਾਓ। ਦਗ ਤੈਸੇ ਸਣਨਾਹੀ ਬਾਓ। ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁ ਲਾਮਾਇ ਆ ਕਾਧੰਧੁ

ਅੰਨਖਰਾਬੁ ਤੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥ ਖਾਣਜੀਵ ਦਰੀ ਬਹੁ ਤੀਆਸ ॥ ਲੇਖੈ ਤੋਰੈ ਸਾਸ ਗਿਹਾਸ ॥
ਅਤਿਨਿਸ਼ਿ ਅੰਧੁ ਲੇਦੀ ਪਕੁ ਦੇਇ ॥ ਭਉ ਜਲ ਭੂ ਬਤ ਚੰਤ ਕਰੇਇ ॥ ਕਯਤਿ ਸੁਦਾ ਤਿਜੇ
ਮਾਨਿ ਨਾਉ ॥ ਤਉ ਬਲਿ ਤੈ ਤਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ
ਤੈ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂਤੁ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਦਰਗਾਹ ਬੈਸ ਤੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਾਂਤੁ ਧੁਰਾਵੈ
ਤਦੁ ਹਮ ਤਿਜਾਇ ॥ ਗੀਅਨ ਹਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਤਾਸ ਤਿਸੁ ਹੁਮਿ ਲੈ ॥ ਪ੍ਰ
ਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵ ਜਲੁ ਤੈ ॥

ਦੁਪਾਇ

ਪ੍ਰਧੇਨੁ ਪੰਥੁ ਬਿਨੁ ਪੰਥੀ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਉਤਤੁ ਜਕਾ ਮਨਾਤੀ ॥ ਕਿਆ ਸੁਲ ਤਨੁ ਸਲਾਮ
ਵਿਤੁ ਦਾਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਮਨਾਤੀ ॥ ਕੀਵੈ ਸਹਾਇ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ
ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਤੀ ॥ ਹਯਾਉ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀ ਭਰ ਸੁਨਾਤੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨਵ
ਜੈ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੁ ਤਾ ਅਗੈ ਵਿਦੁ ਸੇਵਾ ਛਲੁ ਲਾਗੈ ॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗੁ ਭ
ਉਚੈ ਖੀਸਿੰਦੇ ਤਭਾਉ ਕਰੇ ਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਛਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੈ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਕੈ ਸੇਲੈ
ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਦੁ ਸੇਵਾ ਛਲੁ ਕੈ ਸੇਨਾਤੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਵ
ਤੇਰੇ ਤੋਵੈ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਹੋਇ ਨਾਤੀ ॥ ੪ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਹਦੁ ਜੀਵਨੁ ਤੇਰੇ ਸਾ
ਜਾਂ ਜੀਵਨੁ ਤਜੁ ਗਤਿ ਨਾਤੀ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਨੇ ਜੀਅ ਜਤ ਭਾਵੈ ਤਤਹਾ ਬੁਤੁ ਹੀ ॥

੫ ॥ ੧ ॥

ਕਾਂਠਿ ਆਬੁ ਤਮਾ ਮਨੁ ਤੈਧੋਤੀ ॥ ਗੀਅਨੁ ਜਨੇਉ ਧਿ
ਅਨੁਕੁ ਸਪਾਤੀ ॥ ਹੀਨਾ ਮਾਜ ਸੁਜਾ ਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾ
ਉ ॥ ਪਾਉਐ ਸਾਬੁ ਤਮ ਬੀਚਹੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿਨਾਮੇ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਅਚਹੁ ॥
ਹਯਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਉ ਜਿ ਚਉ ਜੇ ਤਿਤੈ ਨਾਇ ॥ ਏਕੈ ਦੇਖੁ ਮਦਹੁ ਨ ਭਾਇ ॥
ਧੋਤੀ ਟਿਕਾਨਾ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਇ ॥ ਵੰਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਰਮ ਨਾ
ਇ ॥ ੨ ॥ ਪੁਜਾਏ ਮਮਾਇਆ ਪਰਜਾਇ ॥ ਏਕੈ ਦੇਖੁ ਮਦਹੁ ਨ ਭਾਇ ॥ ਚੀਨੈ ਤ
ਰੁਗਾਗ ਨਦ ਸਦੁ ਆਗਾ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਬੰਨੁ ਨ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ॥

ਉਤਰਾਗੋ॥ ਪਾਤਰੁ ਅਰਥ ਬਰਹਮਾਨੁ ਲਾਗੋ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਖਾਇ ਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਮੁਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ॥ ੪॥ ਅਚਰੀ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਅਜਾਇ॥ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਨਹੀ ਕੀਸਾਤਿ ਪਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਰਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਅਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥

ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇਈ॥ ਠਕੁ ਰਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸੇ
 ਰਿਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦਿਬੀ ਚਾਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਹੀ॥ ਹਰਭਾ ਸਚਾ ਅਹਜੁ ਸਚੀ ਅਹਰ
 ਸਿ॥ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਦੇ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਦੋਵਡਿ ਆਈ ਕ
 ਹੇ ਸੁਭੋਈ॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂੰ ਪੈਦੀ ਬਾਣੁ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਾਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਮੰਨੇ ਪੂਰ
 ਮੁਸੁ ਪਹਗੁ ਦੁਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕਨ ਪਾਈ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਵਖਾਣਹਿ
 ਦੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੇਈ ਬੁਝਨਹਿ॥ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਕਿਆ ਓਭਾ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਦਿ
 ਭਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਦਰੁ ਦੀ ਬਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਤੁ ਗੁਰਦਾਣੁ॥

ਅਸਾਮੁ ਪਲਾ १ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰੀ ਦੇਹੁ ਦੇਹੀ ਓਪ ਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਇਹੁ
 ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਰਿਓ ਤਰੀ ਐ ਬਿਨੁ ਪਰਿ ਗੁਰ ਪਾਈ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ
 ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਰਬੀ ਹੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰ ਪੈਤਿ ਸੁ
 ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰੀਕਰੇ॥ ਹਰਭਾ ਸਾਸੁ ਬੁਝੀ ਪਾਹਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਹਿ ਸਿਓ
 ਲਾਣਨ ਦੇਉ ਬੁਝੀ॥ ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਓਭਾ ਚਰਨ ਸੇਵਕੁ ਓਹੁ ਗੁਰਕਿ ਪਾਤੇ
 ਦਰਿ ਧਰੀ॥ ੩॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿ ਆਤਮਾ ਸਾਮੀ ਤੁਨ ਅਵਹੁ ਕੋਈ
 ਜਿਓ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵਹੀ ਹਰਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ॥ ਅਸਾਮਨ
 ਸਾਚੈ ਓਭਿ ਨਾਸਤਾ ਤੇ ਪੂਰੁ ਏ ਅਸਾਨਿ ਰਾਸੁ ਭਈ॥ ਤੁਹੀ ਆਵਸਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
 ਈ ਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਹੁ ਲਹੀ॥ ੪॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪਤ ਪਾਜਿ

ਸੁਤਹਿ ਤਿਹ ਦੋ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਮਨਾ ਮਿਮਨੁ ਹਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਤ
ਜਸੇਵਾ ॥ ਮੋਤੁ ਕੰਠ ਬ੍ਰਹਮੋਤੁ ਸਭ ਕਾਗ ॥ ਮੋਤੁ ਮਤ ਜਤੁ
ਸਗਲ ਵੇਰਾਗ ॥ ਮੋਤੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜੁ ਤੁਮ ਬੀਗ ॥ ਸਚਨਾਮੁ ਹਿਦੈ ਸਹੀਗ ॥
ਹਭਾ ॥ ਸਚਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਵਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹੋਵੈ ਪੁਤੁ ਨ ਕਲਪੇ ਮਾਈ ॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਤੂ ਬਾ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਓਤੈ ਪਾਈ ॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਠਹਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜ
ਮਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਦੀਖਿ ਆਲੇ ਜਪੁਤੁ ਪਰਮਾਦੁ ॥ ਨਾਮੋਤੁ ਤੈ ਨਾ ਬਾਇ ਪਾਇ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਇ ਤੁਮੋਤੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਸਿਓ ਹੋਇ ਸਮਾਇ ॥ ਆਸਾਮੁ ਤਲਾ
ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਓਧੁ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸੈ ਦੁਹਾ ॥ ਤੇਹਾ ਭਾਣਾ ਸਭ ਕ
ਛੁਟੈ ॥ ਮਨ ਭਰੀ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਦਿਗੈ ॥ ਹਭਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜੈ ਦਿਆਪੀ ॥
ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਸਿਮਰੈ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿ ਆਹਿ ਲਾਭ ਕੀ ਛੁਲੇਵੁ ॥ ਜਿਓ
ਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਦੁ ॥ ਐਸਾ ਤਮਹਾ ਸਖਾਸੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਤਹਿ ਮਿਲਿ ਆਤਮਾ
ਇਦ੍ਰਿਯਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਸਓਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਮਨਾ ਮੁਮਨੀ ਭਵੈ ॥
ਆਸਾਮੁ ਤਲਾ ॥ ਵਿਦਿਆਵੀ ਚਾਹੀ ਤਾਪ ਓਪ ਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚਰਾ
ਸੀਤਾਂਤੀ ਹਥ ਵਾਸੀ ॥ ਘੁੰਘਰੂ ਵਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋਸਿਓ ਆ
ਗੈ ॥ ਹਭਾ ॥ ਆਸਨਿ ਹਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿ ਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੇ ਗੀਤਾਂ ਕਾਇ ਆਭੇ ਗੀ ॥
ਦਇ ਆਇ ਗੰਭੀਰੁ ਦੇ ਤਬੀ ਚਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਗਨਤ ਮਾਹੀ ॥ ਏਕੁ ਤੁਹਿ ਰਿਦੈ
ਸਬੁ ਤੁਤੇਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਚੋਜਨ ਤੇਗੇ ॥ ਆਸਾਮੁ ਤਲਾ ॥ ਏਕੁ ਨ ਭਗੀ
ਅਗੁ ਦਕਹਿ ਧੋਵਾ ॥ ਮੇਹਾ ਸੁਜਾਗੈ ਤਉ ਨਿਸਿ ਭਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਇਓ ਕੀਓ ਕੀਤੀ ਪਾ
ਗੀਤਵਾਂ ॥ ਸੁਜਾਗੈ ਤਉ ਨਿਸਿ ਭਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਭਾ ॥ ਆਸ ਪਾਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥
ਅਗੈ ਸੁਭਾਵਾ ਕੀਨੁ ਭਾਵਾਂ ॥ ਕਿ ਆਜਾਨਾ ਕਿ ਆਪੇ ਏਗੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ
ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਭਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨਕੁ ਆਮੇ ਗੀਤਿ ਸਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਗਇਆ

ਸੁਜੋ ਬਨਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ॥ ਅਜੈ ਸੁਜਾਗਓ ਆਸਪਿ ਆਸੀ॥ ਭਈ ਲੇਖ ਦਾ
ਸੀਹ ਤਓ ਨਿਰਾਸੀ॥ ॥੧੭੯॥ ॥੯॥ ਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾ॥ ਤਓ ਕਾਮ ਦਿਸੈ ਜੈ
ਵੈ ਭਤਾ॥ ॥੧੮੦॥ ਤਓ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਫੋਡੈ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ॥
॥੧੮੧॥ ਪੇਵ ਕਵੈ ਧਨ ਖਰੀਓ ਆਣੀ॥ ਤਿਸੁ ਸੁ ਤਕੀ ਮੈ

ਸਹਨ ਜਾਣੀ॥ ॥੧੮੨॥ ਸੁਮੇਧਾਏ ਕੁਦੁ ਜਾਨੀ ਕੋਈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਵਾਹੋਈ॥
॥੧੮੩॥ ਸਾਹੁ ਕਵੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਸੁਤਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰ ਜਾਇ
ਆ॥ ॥੧੮੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ॥ ਤਾਂ ਕਾਮ ਦਿਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ॥੧੮੫॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ
ਕੁਭੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾ॥ ॥੧੮੬॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ
ਨਕਿ ਸਕਾ ਪੂਤੁ ਨਕਿ ਸਕੀ ਮਾਈ॥ ਭੂਹੈ ਮੈ ਤਿਰਹਿ ਮਿਭੁਲਾਈ॥ ॥੧੮੭॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਭਯੋ
ਕੀਤਾ ਤੇਗਾ॥ ਜਾਂਤੁੰਦੇ ਹੀ ਪੀਨਾ ਓਤੈਗਾ॥ ॥੧੮੮॥ ਬਹੁਤੇ ਅਭਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ॥
ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਬਖਸੈ ਸੋਈ॥ ॥੧੮੯॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੂਰ ਮਤਿ ਖੋਈ॥ ਜਪਦੇ ਖਾਤ ਹੋ
ਕੋ ਸੋਈ॥ ॥੧੯੦॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥

॥੧੯੧॥ ਤਿਤੁ ਸਹਵਰੈ ਭਈ ਲੇਖਿ ਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵ ਕੁਤਿ
ਦਿਕੀਆ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੈ ਤਪਗੁਨ ਹੀ ਚਾਲੈ॥ ਤਮ ਦੇ ਖਾਤ ਹਰੁ ਬੀ ਅਲੇ॥ ॥੧੯੨॥ ਮਨ ਏਕੁ
ਨਚੇ ਤਸਿ ਮੁਖੁ ਮਨਾ॥ ਤਹਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ॥ ॥੧੯੩॥ ਨਾਤਓ ਜਤੀ
ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਮੂਰਖੁ॥ ਮੁਗਧ ਜਨ ਮੁਭਾਇਆ॥ ॥੧੯੪॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਿ
ਲਾਜਿ ਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀ ਸਹਿਆ॥ ॥੧੯੫॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ॥ ॥੧੯੬॥ ਫਿਅਪਰਾਫਿਅਗੁ
ਫਿਅਓ ਪਦੇਸਾ॥ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕਾ॥ ॥੧੯੭॥ ਜੈ ਪਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ॥ ਸੋ
ਰਿਖ ਵਡਾਈ ਤੇਹੀ॥ ॥੧੯੮॥ ਦਿਸੁ ਏਚਾ ਸਿਆਪੜੀ ਆਪ ਹਰਾ ਬਿਤੀ ਵਹੀ
ਹੁਰਿਆ॥ ਸੁਰਜ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸਾ॥ ॥੧੯੯॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ

ਖਓਪਰਿਫੁਰਮਾਇਸਤੇਹੀਲਖਓਠਿਠਾਖਹਿਮਾਨੁ। ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੇਨਾਪਵੈਤਾਂ
ਸੁਨਿਹਫਲਕਾਮਾ। ਹਰਿਕੋਨਾਮਾਬਿਨਾਜਗੁਪੰਧਾ। ਜੇਬੁਤਾਸਮਝਾਈਐਭੋਲਾ
ਸੰਘੋਅੰਧਾ। ਹਰਓਲਖਖਟੀਅਹਿਲਖਸੰਜੀਅਹਿਖਾਜਹਿਲਖਆ
ਲਖਜਾਹਿ। ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੇਨਾਪਵੈਤਾਂਜੀਅਕਿਥੈਠਿਹਿਪਾਹਿ। ਲਖਸਾਸ
ਸਮਝਾਵਈਲਖਪੰਡਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣ। ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੇਨਾਪਵੈਤਾਸਭੇਕਪ
ਣਾ। ਸਚਨਾਮਪਤਿਓਪਜੈਕਰਮਿਨਾਮੁਕਰਤਾਹੁ। ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਜੇ
ਸੈਨਾਨਕਨਦਹੀਪਾਹੁ। ਦੀਵਾਮੇਹਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖੁ
ਚਿਪਾਇਆਤੇਲਾ। ਓਨਿਚਨਾਣਿਓਸੋਖਿਆਚੂਕਾਜਮਸਿਓਮੇਲਾ। ਲਿਕਾ
ਤੋਕਫਕਫਿਪਾਇ। ਲਖਮਫਿਅਕਹਿਏਕਠੇਏਕਰਤੀਲੇਕਾਹਿ। ਹਰਓਪੰਡੁ
ਤਲਿਮੇਹੀਕੇਸਓਕਿਹਿਆਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਹੁ। ਐਥੈਓਥੈਅਗੈਪਾਢੇਏਪੁਮੇਧ
ਧਾਹੁ। ਗੰਗਾਬਨਾਸਿਸਿਓਤਿਤੁਮਾਹੀਨਾਵੈਆਤਮਾਓ। ਸਚਨਾਵਣੁਤਾਂ
ਐਜਾਂਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਓ। ਇਕਲੋਕੀਤੁਹੁਫਮਿਓਹੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਦ
ਪੰਡੁਖਾਇ। ਨਾਨਕਪੰਡੁਬਖਸੀਸਕਾਕਬੁੰਨਿਖੁਟਸਿਨਾਹਿ। ਆਸਾ
ਮਲਾ ੧੫ ॥ ਦੇਵਤਿਅਦਰਸਨਕੈਤਾਈਦੁਖਭੁਖਤੀਹਬਕੀਏ। ਜੋਗੀ
ਤੀਜੁਗਤਿਮਹਿਰਤਕਹਿਕਹਿਭਗਵੇਭੇਖਭਏ। ਤਓਕਾਹਣਿਸਾਹਿਬਾਹੰਗੀ
ਤੇ। ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਾਹੁਪਅਨੰਤਾਕੁਟਨਜਾਹੀਤੇਹੋਗੁਣਕੇਤੇ। ਹਰਓਦਰ
ਪਰਮਪੁਰਾਤਸਤੀਘੋੜੇਫੋਡੇਵਿਲਾਏਤਿਦੇਸਗਏ। ਪਹਿਪੇਕਾਂਬਰਸਲਿਕਸਾ
ਦੇਕਫੋਡੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ। ਸਾਦਸਪੁਜਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੇਕਾਪੜ
ਫੇਚਮੜਲੀਏ। ਦੁਖੀਏਦਰਦੰਦਰਹੀਤੇਹੈਨਾਮਹਤੇਦਰਦੇਸਭਏ। ਖ
ੜੀਖਪਹੀਲਕੜੀਚਮੜੀਸਿਖਾਸੁਤੁਧੋਤੀਕੀਨੀ। ਤੁੰਸਾਹਿਬੁਓਸੰਗੀਤੇਹ
ਪਦਵੈਨਾਨਕਜਾਤਿਕੇਸੀ। ਆਸਾਮਲਾ ਭੀਤਹਿਪੰਚ

ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ। ਬਿਰੁਨਹ ਤਿਜੈ ਸੇਭ ਵਹਿਓ ਦਾਸੇ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਾ ਦੁਇਆਲ
 ਸੇਤੀ ਬਿਰੁਨਹੈ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਓ ਆਆਧਿ ਕਲਹੈ॥ ਹਰ
 ਫੁਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਿਓ ਹੀ ਤਹੈ॥ ਮਿਲੇਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤ ਬਕਰਓ ਹੀ ਸੀ ਗਹੈ॥
 ਪਿੰਚ ਸਖੀ ਤਮ ਏਕੁ ਭਤਹੈ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅੜਾ ਚਾਲ ਦੁਹੈ॥ ਪਿੰਚ
 ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦ ਨੁ ਕਰੇ ਤਾ॥ ਸਾਧੁ ਪਜੁ ਤਾ ਪ੍ਰਦਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਤਾ॥
 ਆਸਾ ਮੁਲਾ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇਗਤ ਦੋਹੈ ਪਓ ਦੁਹੈ ਸੁਤ ਧਾਰੀ
 ਖਿਮਾ ਸੀ ਗੁਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਹਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ॥ ਲਾਲ ਬੁਧੁ ਗੁਣਿ
 ਮਣਿ ਮੋਤੀ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਦੋਹਿਤਿ ਨ ਅਵਹੀ॥ ਹਰਓ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇਖਿ
 ਹੈ ਦਾਸੇ ਦੁਹੈ ਤੁਲੇਈ॥ ਕਰਕਰਿ ਕਰਤ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਪਰੇਈ॥
 ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਕਰਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁਲੇਈ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰੀ ਬੰਧੈ
 ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ॥ ਮਨ ਮੰਦਰੀ ਜੇਦੀ ਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਏ ਆਸੇ ਜਕੇ
 ਈ॥ ਗੀਆਨ ਭਓ ਜਬ ਸੇਜੈ ਅਵੈ ਤਾਨ ਕੋ ਭੇਗੁ ਕਰੇਈ॥
 ਕੀਤਾ ਦੋਹੈ ਕਰੇ ਕਹਾਏ ਆਤਿ ਸੁਰਿ ਆਕਤੀ ਐਭਾਈ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰ ਦਾਸੇ ਕਹੀ ਹੀ
 ਆਕੀ ਤੇਰਿ ਆਚਤੁ ਹਾਈ॥ ਤੇਹਾ ਪੁਕ ਮੁਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਕਓ ਮਿਲੈ ਵ
 ਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਹਰਓ॥ ਕਿਹਤੁ ਪਇਆ ਪਰਦਾ ਲਿਖਿ ਆਬਾਧੁ
 ਪੁਕ ਮੁਨਹੈ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿ ਆਤੈ ਸਾ ਪੜਿ ਆਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਜੋ ਕੋ ਦਸ
 ਤ ਬੁਧੁ ਤਾ ਬੋਲੈ ਨ ਓਪਵੈ ਬਾਜਾਹੀ॥ ਸਤੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਅਵੈ ਸਾਹੀ॥
 ਨਾਨਕ ਪੜਿ ਆਪੰਡਿ ਤੁਬੀ ਨਾਨਕੇ ਮੁਹੁ ਮੰਦਾ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾਏ ਤ
 ਕੋਓ ਕਹੀ ਐ ਬੰਦਾ॥ ਆਸਾ ਮੁਲਾ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿਮੰਦੁ
 ਖਿੰਝਾ ਖਿਮਾ ਦੁਹੈ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰੈ ਮਾਨਓ ਸਤ ਜੋਗੀ ਧਿ ਪਵੈ
 ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਓ ਜੁਗਤ ਜੁਗ ਜੋਗੀ॥ ਪਰਮ ਤਤ ਮਹਿ ਜੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ

ਨਾਪਾਇਆਗੀਆਨਕਾਂਇਆਸਭੋਗੰ॥ ਹਭਭਾਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸ
ਸਭਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦੰ॥ ਸਿੰਫੀਸਬਦੁਸਦਾਧੁਨਿਸੋਏਅਤਿਨਿਸਿਪੁਰੇ
ਪਤੁਵੀਚਾਹੁਗੀਆਨਮਤਿਡੰਡਾਵਹਤਮਾਨਬਿਭੂਤੰ॥ ਯਹਕੀਰਤਿਹਤਾ
ਮਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ॥ ਸਗਲਜੋਤਿਤਮਾਗੀਸੰਮਿਆਨਾਵਹਨ
ਕੰ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਹੀਜੋਗੀਪਾਥਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੰ॥

ਗੁਰੁਕਰੀਗੀਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰੀਧਾਵੈਕਰੀਕਰੁਣੀਕਸੁਪਾਈਐ॥
ਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਹਸਿਅਮਿਓਚੁਆਈਐ॥ ਬਾਬਾਮਨੁਮਤ
ਨਾਮਰਸੁਪੀਵੈਸਤਜਗੰਗਹਚਿਹਤਿਆ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾ
ਸਬਦੁਅਨਾਤਦਗਾਤਿਆ॥ ਹਭਭਾਪੁਰਾਸਾਚੁਪਿਆਲਾਸਤਜੋਤਿਸਤਿ
ਆਏਜਾਕਓਨਦਹੀਕਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਦਾਪਾਹੀਤੋਵੈਕਿਆਮਦਿਛੁਛੁਭਛੁ
॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਤੀਪਰਵਾਣੁਭਇਆ॥ ਦਹਦਹ
ਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈਕਿਆ॥ ਸਿਠਤੀਰਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਜੁ
ਜਨਮੁਨਿਤਹੈ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਹੀਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੈ॥

ਸਾਮਤਲਾ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆਤਿੰਦੁਸਤਨੁਡਹਾਇਆ॥ ਆ
ਦੇਸੁਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮੁਕਰੀਮੁਗਲੁਚੜਾਇਆ॥ ਏਤੀਆਪਈਕਹਲਾ
ਤੈਕੀਦਹਦੁਨਆਇਆ॥ ਕਰਤਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਓ
ਰੇਤਾਮਨਿਹੋਸੁਨਤੇਈ॥ ਹਭਭਾਸਕਤਾਸੀਤੁਮਹੈਪੈਵਗੈਖਸਮੈਸਾਖੁਰਸਾ
ਗਤਨਾਵੇਗਾੜਾਵੇਗੋਏਕੁਤੀਮੁਏਆਸਾਨਕਾਈ॥ ਆਪੇਜੋਵਿਛੋੜੇਆਪੇ
ਭੁਤੇਹੀਵਡੁਆਈ॥ ਜੇਕੋਨਾਓਧਹਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿਭਾਣੇ॥ ਖਸਮੈ
ਦਹੀਕੀੜਾਅਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ॥ ਮਹੀਮਹੀਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਵ
ਐ॥ ੩॥ ੩॥

ਤਹਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡ ਭਾਗੀ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੁ ਸਚੈ

ਗਾਗੀ। ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਵਰੈ ਤੇ ਵਰਤਾਗੀ। ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਹਾਗੀ। ਗੁਰ ਕੈ ਦਰ
ਸਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਤੇ। ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ। ਹਤ ਭਾਗੁ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਪੈਸੈ
ਗਾਜੈ ਕੋਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਗਾ। ਭਾਉ ਪਿਆਗਾ ਲਾਏ ਵਿਹਲਾ ਕੋਇ। ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਚ
ਸੁਖੁ ਤੇ। ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੇਖ ਦੁਆਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਰ ਸਾਧਗੁ। ਨਿਗੁਰੇ
ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ। ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸ
ਹੀਗ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਗ। ਜਮ ਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ। ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਸਬਦਿ ਮੁਆਵਿਚ ਤੁਆ ਪੁਗਵਾਇ।
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ। ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਤੇ। ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ
ਭਾਗੀ ਕੋਇ। ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੁਵਿਚ ਤੁਅਭੁ ਗਣ ਜਾਹੀ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ
ਹਤ ਭਾਗੁ। ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਤਕੁ ਤੇਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ। ਸ
ਬਾਣੀ ਸੁਚਾਉਣੀ। ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਗਾਪਤਿ ਤੇ। ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹੀ।
ਨਿਰਮਲ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ। ਸੇਵਕ ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ। ਸਦਾ ਗੁਣ ਦ
ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ। ਜੇ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੇ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਤੈਰੇ ਜਾਓ। ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੈ ਗੁਣ
ਭਾ। ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰਤ ਨ ਜਾਇ। ਆਸਾ ਮਤਲਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ। ਚਿਹੀ ਵਿਛੁਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ। ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ
ਲਾਏ। ਆਪਣੀ ਕੀ ਮਾਤੇ ਆਪੇ ਪਾਏ। ਤਹਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਤੇ। ਤਹਿ ਅ
ਹੰ ਪਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਹਤ ਭਾਗੁ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮ
ਜਾਣੈ ਕੋਇ। ਵਿਹਲੇ ਕਹੀ ਮ ਪਗਾਪਤਿ ਤੇ। ਭੁਚੀ ਬਾਣੀ ਭੁਚਾਉਣੀ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ। ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਸਨੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਉ ਤੈ
ਗਾਇਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਤੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ। ਤਹਿ ਕਾਨਾ

ਅਤਿਰਸੁਤੋਇ। ਪੀਵਤਰੈਪੀਆਏਸੋਇ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਰਸੁਪਾਏ। ਨਾਨਕ
ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਚਾਗਾਹਿਗੰਭੀਗਾਸੇ

ਤਤੀਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹੀਗ। ਸਬਦਿਰਤੇਜਨਸਤਜੇਸੁਭਾਇ। ਤਿਨਕੈਤਮਸਦਲਾਗਤ
ਇ। ਜਿਮਨਿਰਾਤੇਤਹਿੰਗੁਲਾਇ। ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਲਾਥਾਤੇਤਹਿੰਦਰ
ਮਿਲੈਸੁਭਾਇ। ਹਤਭ। ਸਬਦੁਚਾਥੈਸਾਚਾਸਦੁਪਾਏ। ਤਹਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵ
ਏ। ਤਹਿਪੁਰੁਸਦਾਹਿਓਆਰੁਪੁਗੀ। ਆਪੇਨੈਵੈਆਪੇਦੂਹੀ। ਆਖਦਿਆਖੈ
ਕੇਸਭਕੋਇ। ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੋਇ। ਕਹਤੈਕਬਨਿਨਪਾਇਆਜਾਇ। ਗੁਰ
ਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ। ਤਹਿੰਗੀਰਾਤੇਮੋਤੁ
ਕਾਇ। ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਗ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਰਣਤਾਗ।

ਸਾਮਤਲਾ : ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇਆ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਈਤੋਇ। ਦੂਜੈਭਾਇਨਲਗੈਕੋਇ। ਮੂਲਿਲਗੇਸੇਜ
ਪਰਵਾਦੁ। ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਤਿਰਦੈਗੁਰਸਬਦੀਤਹਿਏਕੋਜਾਦੁ। ਹਤਭ।
ਲੀਲਾਗੋਨਿਤਠਲਜਾਇ। ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ। ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਠਉਰਨਪਾ
ਏ। ਬਿਸਟਕਾਕੀਜਾਬਿਸਟਾਮਾਤਿਪਚਾਇ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ।
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਹਿਗੁਣਗਾਏ। ਨਾਮੇਨਾਮਿਕਰੋਵੀਚਾਗ। ਆਪਤਰੈਕੁਲਓਧ
ਤਾਗ। ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਾਮਿਵਜਾਏ। ਨਾਨਕਮਤਲੁਸਬਦਿਪਰੁਪਾਏ। ਗੁਰਮਤਿ
ਸਹੀਤਹਿਜਲਿਨਾਇਆ। ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਸਭਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆ। ਆਸਾ

ਤਲਾ : ਮਨਮੁਖਮਹਾਤਮਹੀਮਰਣੁਵਿਗੜਹਿ। ਦੂਜੈਭਾਇਆਤਮਸੰਘਹਹਿ।
ਮੇਰਾਕਹੀਕਹੀਵਿਗੁਤਾ। ਆਤਮੁਨਚੀਨੈਭਰਮੈਵਿਚਿਸੁਤਾ। ਮਹੁਮੁਇਆ
ਸਬਦੈਮਹੀਜਾਇ। ਓਸਤਤਿਨੰਦਾਗੁਰਸਮਜਾਣਾਈ। ਓਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਤਹਿ
ਪਿਲੈਜਾਇ। ਹਤਭ। ਨਾਮਵਿਤੁਣਗਰਭਗਲਿਜਾਇ। ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਦੂਜੈਲੋ

ਭਾਇ। ਨਾਮਾਇ ਪੁਟੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਥਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ। ਮਨੁ
 ਚਲੁ ਬੁਝੇ ਟਾਕਾਈ। ਏਥੁ ਫੁਕ ਕਰਿ ਆਠ ਭੁਗ ਪਾਈ। ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਰਾਵਾ
 ਸੁ। ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨ ਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ। ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਆਈ।
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਈ। ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਕਉ ਮੇਲ
 ਹੋ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ। ਲਾਲੇ ਅਪੁਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ। ਤਨੁ

ਮਨੁ ਅਹ ਪੇਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ। ਟਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ
 ਭੁਝੇ ਸਥਾਈ। ਸੋਲਾਲਾ ਜੀਵ ਤੁਮਰੈ। ਸੋਗੁ ਤਹ ਖੁਦਾਇ ਸਮਕਰਿ ਜਾਇ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ। ਹਰਉ। ਕਰਣੀ ਕਰ ਪੁਰਤੁ ਫੁਰਮਾਈ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
 ਕੋ ਬਾਣੀ ਨ ਪਾਈ। ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ। ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਲਨ ਪਾਈ। ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ। ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ। ਵਿਦੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ
 ਪਾਈ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨ ਮੁਗਧਾਈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੁਲਾਲਾ ਤੇਇ। ਉਤਮ
 ਤੀਉ ਤਮੁ ਸੋਇ। ਗੁਰ ਪਓੜੀ ਸਭ ਦੂਝੈ ਚਾਉਣੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੇਇ।
 ਆਸਾਮਤਲਾ : ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੂਠੇ ਭੂਠੁ ਕਮਾਵੈ। ਖਸਮੈ ਕਾਮ ਤਲੁ ਕਰੇ
 ਪਾਵੈ। ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ। ਮਮਤਾ ਬਾਂਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ। ਦੋਹਰਾ ਈਕ
 ਮਨ ਦੇਖੁ ਸੀਗਾਰੁ। ਪੁੜ ਕਲਤਿ ਧਨਿ ਮਾਇ ਆਚਿਤੁ ਲਾਏ ਭੂਠੁ ਮੇਤੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿਕ
 ਗੁ। ਹਰਉ। ਸਦਾ ਸੁਤਗਾਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ। ਸੋ
 ਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰੈ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ। ਸਾਸੋ ਤਗ
 ਏ ਸਾਚੀ ਜਿ ਸੁਸਾਰਿ ਪਿਆਰੁ। ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਹਾਥੈ ਸਦਾ ਭੁਰਧਾਰਿ। ਨਿਵੈ ਦੇਖੈ
 ਸਦਾ ਦੁਹਿ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਬਰਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ। ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਭੂਪੁ ਨ ਜਾਈ।
 ਤੇਹੋ ਦੇਵੈ ਜੋ ਤੇਕਰ ਮਕਮਾਈ। ਸਬਦੇ ਉਚੈ ਉਚਾਉਣੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਸੋ
 ਈ। ਆਸਾਮਤਲਾ : ਭਗਤਿ ਰਤ ਜਨੁ ਸੁਤ ਜਿ ਸੁਭਾਈ। ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸ

ਸਾਦਿਸ਼ਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ। ਮਨਮੁਖਗੁੰਨੇਅਪਣੀਪਤਿਕੋਇ।
ਸੇਮਨਹੋਜਪਿਸਦਾਧਿਆਇ। ਸਦਾਅਨੰਦੁਤੇਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਫੇਸੋਈਹ
ਪਾਇ। ਹਰਭਾਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪੁਰਾਪਾਏ। ਤਿਹਦੈਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਵਸਾਏ। ਅੰਤ
ਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਿਨਾਏ। ਸਦਾਸੁਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ। ਤਹਿਪ੍ਰਭੁਵੈਖੈਸਦਾ
ਗੁਰਿ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਤਿਅਭਰਪੁਰਿ। ਜਤਾਜਾਓਤਤਦੇਖਾਸੋਇ। ਗੁਰਬਿਨੁ
ਭਾਵਹੁਨਕੋਇ। ਗੁਰਸਾਗਰਪੁਰਾਭੰਡਗ। ਓਤਮਰਤਨਜਵਾਹਰਅਪਾਗ।
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਣਤਹੁ। ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਤਹੁ।

ਗੁਰਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸੋਇ। ਪੁਰੈਭਾਗੇਗੁਰਸੇਵਾਹੋਇ। ਸੋਬੁ
ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਹਾਏ। ਭੀਅਨਰਤਨਿਸਭਸੋਈ
ਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਗੀਅਨੁਇਨਾਸੈਅਨਦਿਨੁਜਗੈਵੈਖੈਸਚੁਸੋਇ। ਹਰਭਾ
ਗੁਰਮਾਨੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ। ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਪਾਏ। ਅੰਤਹਿਮਹਾਨੁਗੁਰਸਬ
ਦਪਛਾਏ। ਆਵਣਜਾਣਹੁਹੈਬਿਰਨਾਮਿਸਮਾਏ। ਜਮਣੁਮਰਣਹੈਸਸਾਗੁ।
ਮਨਮੁਖਅਚੇਤੁਮਾਇਆਮੇਤੁਗੁਬਾਹੁ। ਪਹਾਨੰਦਾਬਤੁਕੁੜਕਮਾਏ। ਵਿਸਟਾਕਾ
ਜਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਏ। ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਈਪਾਏ। ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਹਿਭਗਤਿਦ੍ਰੜਾਏ। ਭਾਣਾਮੰਨੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਏਸੋਇ।
ਆਸਾਮਤਲਾ। ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦਾ। ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿੰ
ਦਾਨਾਨਿਹਿਮਰੈਨਾਏਜਾਇ। ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ। ਜਿਨਕਓਨਾਮੁਲਿ
ਖਾਧੁਹਿਲੇਖੁ। ਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਧਿਆਵਤਿਗੁਰਪੁਰੇਤੇਭਗਤਿਦਿਸੇਖੁ।
ਹਰਭਾਗੁ। ਜਿਨਕਓਤਹਿਪ੍ਰਭੁਲਏਮਿਲਾਇ। ਤਿਨਕੀਰਤਣਗਤਿਕਰੀਨਜਾਇ। ਪੁ
ਰੇਗੁਰਦਿਤੀਵਡਿਅਈ। ਓਤਮਪਦਵੀਤਹਿਨਾਮਿਸਮਾਈ। ਜੋਕਿਫੁ
ਰੇਸੁਆਪੇਆਪਾ। ਏਕਪੜੀਮਹਿਸਾਪਿਓਭਾਪਾ। ਕਹਿਕਹਿਕਹਤਣਾਅਖਿ

ਸੁਣਾਏ। ਜੇ ਸਭ ਘਲੇ ਥਾਇਨ ਪਾਏ। ਜਿਨ੍ਹੇ ਪੈ ਤੇ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ।
 ਬਾਣੀ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ। ਜਿਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਾਂ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਏ। ਗਿਰੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ਸਾਚੇ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਏ। ਨਾਵੈ ਜੇ ਵਡੁ ਤਰੁ ਪਨੁ ਨਾ ਪੀਕੇ। ਜਿਸੇ ਬਖਸੈ ਸੇ
 ਚਾਸੇ। ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ।

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਜੇ ਵਜਾਏ। ਏਤੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾਏ।
 ਸੁਆਖਿ ਸੁਣਾਏ। ਅੰਤਰਿ ਲੇ ਭੁਭਰ ਮੁਅਨਲ ਵਾਭਾ। ਵੀ ਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਈ ਪਾਏ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਏਥੇ। ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਥੇ।
 ਤਭਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਧਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਭਾ। ਪੂਰੇ ਤਾਲਾਵਿ ਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ। ਮੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣਾ। ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ। ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਜੀਵੀ ਚਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ
 ਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਥੇ। ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਏਥੇ। ਏਤੁ ਭਗਤਿ ਜ
 ਜੀਵਤੁ ਮੇਰੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭਵ ਜਲੁ ਤੇਰੇ। ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਬਾਝਿ ਪ
 ਧਰਿ ਜੀਓ ਆਪ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਧਰਿ ਕਿਹ ਪਾਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ।
 ਧਰ ਲਭਗਤਿ ਧਰਿ ਸਿਓ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਥੇ। ਨਾਨਕ
 ਮਿਹ ਤੇ ਸੁਖੁ ਏਥੇ। ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧੦ ਤਰੀਕੈ ਭਾਇ

ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਥੇ ਏਥੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਧਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਥੇ। ਮੇ
 ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾ ਪੀਕੇ। ਗੁਰਕਿਹ ਪਾਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਏਥੇ।
 ਏਸੁ ਜੁਗਮਾ ਤਿਨਿ ਰਭੁ ਧਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਵੀ ਚਾਹੀ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸੈ
 ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਹ। ਤਰੀਕੈ ਭਾਇ ਜਨੁ ਸੇਵਕੇ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਥੇ। ਤਰੀਕੈ ਭਾਇ
 ਲਾਹੀ ਐ ਭਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਏਥੇ। ਤਰੀਕੈ ਭਾਇ ਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਆਮਤਿ ਭੁ
 ਮੋਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਏਥੇ।

ਤੁੰਕਰਤਾਸਾਚੇਆਰੁਮੈਡਾਸਾਈ। ਜੋਤਓਭਾਵੈਸੋਈਥੀ
ਜੇਤੁੰਦੇਹਿਸੋਈਤਓਪਾਈ। ਹਤਓ। ਸਭਤੇਹੀਤੁੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ। ਜਿਸਨੇ
ਪਕਹਿਤਿਨਿਨਾਮਹਤਨੁਪਾਇਆ। ਹਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ। ਤੁਧੁ
ਪਿਵਿਛੋੜੇਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ। ਤੁੰਦਹੀਆਓਸਭਤੁਧੁਤੀਮਾਹਿ। ਤੁਧੁਬਿ
ਜਾਕੋਈਨਾਹਿ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਹੀਖੇਲੁ। ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਆਸੰਜੋਗਿ
ਨਾ। ਜਿਸਨੇਤੁੰਜਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੇ। ਤਹਿਗੁਣਸਦਤੀਆਖਿਵਖਾ
ਜਿਨਿਤਹਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਸਤਜੇਤੀਤਹਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ।
ਆਪੇਕਰਤਾਤੇਹੀਆਸਭੁਤਏ। ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਤੁੰਕਰਹਿਕਰਹਿ
ਪਿਜਾਣਹਿਸੋਇ। ਜਨੁਨਾਨਕਹਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤਏ। ਆਸਮਤਲਾ
ਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ। ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਕੁੜਮਸਕੇਨਾ
ਜਵਾਈ। ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਸਿਕਦਾਹਚਓਧਰੀਨਾਲਿਆਪਣੈਸੁਆਈ।
ਹਾਧੜਾਤਹਿਹਤਿਆਸਮਾਈ। ਤਮਤਹਿਸਿਓਧੜਾਕੀਆਮੇਹੀਤਹਿਟੇਕਾ।
ਤਹਿਬਿਨੁਪਖੁਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਤਓਤਹਿਗੁਣਗਾਵਾਂਅਸੰਖਅਨੇਕਾ।
ਓ। ਜਿਨਸਿਓਧੜੇਕਹਿਸੇਜਾਹਿ। ਏਹੁਧੜੇਕਹਿਪਛੋਤਾਹਿ। ਬਿਰੁਨਹਤਹਿ
ਦੁਕਮਾਹਿ। ਤਮਤਹਿਸਿਓਧੜਾਕੀਆਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਬੁਨਾਹਿ। ਏਹਿਸ
ਭੇਮਾਇਆਮੋਤਪਸਹੀ। ਮਾਇਆਕਓਭੁਧੁਤਿਗਾਵਹੀ। ਜਨਮਿਮਹਤਿਜੁਐ
ਹੀਤਹੀ। ਤਮਹੈਤਹਿਧੜਾਜਿਤਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਸਵਹੀ। ਕਲਿਜੁਗਮਹਿ
ਪੰਚਦਹਤੁਗਵਾਏ। ਕਾਮੁਕੇਧੁਲੇਭੁਮੇਤੁਅਭਿਮਾਨੁਵਧਾਏ। ਜਿਸਨੇਕਿਹਪਾਕੇ
ਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ। ਤਮਹੈਤਹਿਧੜਾਜਿਨਿਏਤਧੜੇਸਭਿਗਵਾਏ। ਮਿਥਿ
ਜੁਭਾਭਓਧੜੇਬਹਿਪਾਏ। ਪਰਾਇਆਛਿਦੁਅਟਕਲੈਅਪਣਾਅੰਤਕਾਰੁਵਧਾ
ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਯਾਏ। ਜਨਨਾਨਕਕਾਤਹਿਧੜਾਧਰਮੁਸਭਸਿਸਟਿਜਿਣ

ਆਵੈ॥

ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇ ਆਗੁ
 ਹਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਤੁ ਮੇਰੈ ਭੈ ਨਾ॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੁ ਤੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੈਨਾ॥ ਹਰਾਓ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਤ
 ਬੈਰਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇ ਆਵਡ ਭਗੁ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵ ਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ
 ਭਗਾਤੀ ਨਨਾਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਸੁਹਾਇ ਆਪਿ ਪਿਆਇ
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਆਸਾਮ ਤਲਾ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ
 ਮੁਆਧਾਗੁ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਗੁ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੈ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ॥ ਨਾਮੁ
 ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ॥ ਹਰਾਓ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ
 ਤੀਜੀ ਵਿਆਜਾਇ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਸਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਤੀਨ ਕਾਲਖੁ ਮੁਖਿ
 ਮਾਇਆ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜੀਵਾਇਆ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਗ ਕਰਿ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ॥ ਆਸਾਮ ਤਲਾ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਧਿਕ ਵਖਾਣੀ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
 ਨਿਭਾਇ ਆਅੰਦਾ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਰਾਸਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਪਗ
 ਨੰਦਾ॥ ਹਰਾਓ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰੋਜੋਗਾ
 ਗੁਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ॥ ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਪੰਕਾਹੀ॥ ਸਗੋ
 ਸੋਰੇ ਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਇ ਕੀਏ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਥਿ ਤਤੁ ਕਚੀਏ॥ ਆਸ
 ਮ ਤਲਾ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ॥ ਨਾ
 ਜਪੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰਨ ਤੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਾਇ ਆਸ ਭਸਾ
 ਗੀਰਾਸਾ॥ ਹਰਾਓ ਨਾਮੋ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ
 ਖਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਤੀਨ ਗਾਏ ਮੁੜ ਨੰਗਾ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ॥ ਆ
 ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਓਥਾਪੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ॥ ਆਸਾਮ ਤਲਾ

ਰਸੁਖਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ। ਛਲ ਲਗੇ ਤਹਿ ਸਕਰਸਾਈ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਸਤਗੰਗਾ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਧਿ ਅਜ ਮਕਾਲ ਕੰਕਰ ਕੁੰਝਿ ਅੰ
॥ ੧੭੬ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਕਾਈ। ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾ
॥ ੧੭੭ ॥ ਤਹਿ ਮੇਰਾ ਮਕਿ ਦੁਬਿਧਿ ਨ ਤੀਜੈ। ਜਿਉ ਕੁੰਚੁ ਨਾਇ ਕਾ ਖੁਸਿ ਹੋਵੈ।
ਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇਵ ਤਿਵ ਛੁਝੈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚਿ ਸੁਚੈ॥

ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ। ਨਾਮਿ ਸੁਨਿ ਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾ
॥ ੧੭੮ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਤਾ। ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੁ ਨਾਮੁ
ਪੁਰੁ ਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ॥ ੧੭੯ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ। ਨਾਮੁ ਲਾ
ਐ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਿਗਸਾ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋ ਤੁਅੰਧਾ। ਸਭ ਨਿਤ ਛਲ ਕਰ ਮਕੀ
ਤੁਧੰਧਾ॥ ੧੮੦ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡ ਭਾਗੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾ

॥ ੧੮੧ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ
ਤਥਿ ਕਹਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ। ਥੋਥ ਹਵਾ
ਬੈਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਤਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੁ ਤੁਜੇ ਗੀਇ ਤੁਮਨੁ ਆਤਹਿ ਗੰਭੀਰੇ। ਜੋਗੀ ਤਹਿ ਦੇਤੁ
ਸੀਉ ਪਦੇ ਸੁ। ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਤਹਿ ਤਹਿ ਏਕੇ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤਮ ਅਦੇ ਸੁ॥ ੧੮੨ ॥
ਵਹਿਗੁ ਭਾਂਤਿ ਬੁਝੈ ਲਹਿ ਤੁਮਨੁ ਆਖੈ ਲੈ ਖੇਲਾ। ਜੋ ਵਹਿਕੁ ਪਸਿੰਚਨ ਕਭਿ ਬਸੁ
ਉਹਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਹੀ ਬੇਲਾ॥ ਕਾਂਝਿ ਅਨਗੁਰਮਤਿ ਕਰਮ ਤਹਿ ਬੈਵ ਤੁਹਿ ਜਾਮੈ
ਹੀ ਆਖੈ ਤੁ। ਮਨੁ ਆਅਸ ਬਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋ ਵਹਿ ਤਹਿ ਸਿੰਚੁ ਤੁਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ॥
ਗੀ ਜੰਗਮ ਸਿੰਦ੍ਰਿਸੁ ਸਭ ਤੁ ਮਹੀ ਜੋ ਦੇਤੁ ਮਤਿ ਤਿਤੁ ਚੇਲਾ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ
ਜਾਮੀ ਤਹਿ ਲਾਵੁ ਤੁਮਨੁ ਆਪੇਲਾ॥ ੧੮੩ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਕਬਕੋ ਭਾਲੈ

ਪੁਰੁ ਤਲਾ ਕਬਕੋ ਬਜਾਵੈ ਹਬਾਬਾ। ਅਵਤ ਜਾਤ ਬਾਹਿ ਨੁਲਗੈ ਤਉ ਤਬ
ਗੁਸਮ ਹਉ ਨਾਮੁ॥ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਐ ਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ। ਤਉ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ
ਗੁਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈ ਸੇ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਹੀ ਜਾਈ॥ ੧੮੪ ॥ ਕਬਕੋ ਉਮੈਲੈ

ਪੰਚਸਤਗਾਇਤਕ ਬੋਕੋਗਧੁਨਿਓਠਾਵੈ। ਮਿਲਤਚੁਨਤਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਗੈਤ
 ਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਕਬੋਕੋਨਾਚੈਪਾਵਪਸਾਰੈਕਬੋਕੋਤਬਾਗੈ॥
 ਬਪਾਵਪਸਾਰਤਭਿਲਮੁਤਿਲੁਲਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਸਮਾਗੈ॥ ਕਬੋਕੋ
 ਲੋਗਨਕਓਪਤੀਆਵੈਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਉਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਹਿਤਿਰਵੈਸਦਧਿਅ
 ਵਤੁਤਾਂਜੈਜੈਕਰੇਸਭਕੋਇ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਤ

ਹਿਸਾਧੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਹਿਗੁਨਗਾਇ॥ ਗਿਆਨਰਤਨੁਬਲਿਆਪਾਟਿਚਾਨਦੁਆਗੈਅ
 ਨੁਅੰਧੋਗਜਾਇ॥ ਤਹਿਜਨਨਾਚਤੁਤਹਿਤਹਿਧਿਆਇ॥ ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਤਿਮੇਰੇਭਾ
 ਣੀਤਮਜਨਕੇਧੋਵਤਪਾਇ॥ ਹਤਓ॥ ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁ
 ਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਜੋਇਫੁਤੁਸੇਈਠਲੁਪਾਵਤੁਠਹਿਭੂਖਨਲਗੈਆਇ॥ ਆਪੇਤ
 ਹਿਅਪਹੰਪਰੁਕਰਤਾਤਹਿਆਪੇਬੋਲਿਬੁਲਾਇ॥ ਸੇਈਸੰਤਭਲੇਤੁਧੁਭਾਵਤਿਜਿ
 ਨਕੀਪਤਿਪਾਵਤਿਥਾਇ॥ ਨਾਨਕੁਆਖਿਨਾਹਜੈਤਹਿਗੁਣਜਿਓਆਖੈਤਿਓਸੁਖ
 ਪਾਇ॥ ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਦੀਏਤਹਿਅਪੁਨੇਗੁਣਗਾਤਕੁਬਣਜਿਲੈਜਾਇ॥
 ਆਸਾਮਤਲਾ ਆਇਆਮਹਾਦਧੁਰਾਤੁਤਓਮੇਰੇਈਐ॥

ਹਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਅਸਾਬਿਹੁਤੋਈਐ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿਚਲਦੁਜਾਇ॥
 ਲਾਤਨਾਮੁਸੁਸਾਰੁਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ ਹਤਓ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖੇਡੇਤਸਿਆਏਮ
 ਓਆ॥ ਚਲਦੁਅਜੁਰਿਕਲਿ॥ ਧੁਰਤੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਾਜਿ
 ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਜੁਐਖੇਲਦੁਜਗਿਕਿਓਤੁਮਨੁਤਾਹਿਆ॥ ਜੀਵਦਿਮਹਾਦਿ
 ਸੁਖੁਤੋਇਜਿਨਾਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥
 ਆਸਾਮਤਲਾ ਜਨਮੁਪਦਰਬੁਪਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿ
 ਚਿਸਮਾਇਆ॥ ਜਿਨਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨੀਨਾਮੁਕਮਾਇਆ॥ ਦਹਿਸਚੈਸਚਿ
 ਹਮਤਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਹਤਓ॥ ਅੰਤਹਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਅਨਦਿਨੁ

ਧਿਆਇ ਤਹਿ ਗੁਣਗਾਈਐ॥ ਅੰਤਹਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ ਧੀਪਾਈਐ॥ ਤਓ
ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਭੁਆਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭੁਆਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਨਿਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ॥
ਅਸਾਵਹੀ ਸੁਧੰਗ ਮਤਲਾ

ਓਅਨਦਿਨੁ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਓ॥ ਸਤਿਗੁਰੋ ਮੇਕਓ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਤਓ ਤਹਿ
ਨੁਖਿਨੁ ਪਲੁਰਾਤਿਨ ਸਕਓ॥ ਹਤਓ॥ ਤਮਰੈ ਸੁਵਦੁ ਸਿਮਰੈ ਪੁਰੀ ਕੀਰਤਨੁ ਤਓ ਤਹਿ
ਨੁਰਾਤਿਨ ਸਕਓ ਤਓ ਇਕੁ ਖਿਨੁ॥ ਜੈਸੇ ਤੰ ਸਸਰ ਵਹਿਨੁ ਰਾਤਿਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਤਹਿ ਜਨੁ ਕੀ
ਰੈ ਤਹਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ॥ ਕਿਨਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹਿਦ ਧਾਗਿ ਕਿਨਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਈ ਮੋਤ ਅਪਮਾਨ॥ ਤਹਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਹਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਤਹਿ
ਰਿਭਗਵਾਨ॥

ਅਸਾਵਹੀ ਮਤਲਾ ਮਾਈ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹਾਮੁ ਬਤਾਵਤੁ
ਮਾਈ॥ ਤਓ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁਰਾਤਿਨ ਸਕਓ ਜੈਕੁ ਰਾਤਲੁ ਬੇਲਿ ਹੀਝਾਈ॥ ਹਤਓ॥
ਮਹਾਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਤਹਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਅਲਿਖਤੁ ਕ
ਥਾ ਬਿਨੁ ਰਾਤਿਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਰਾਤਨ ਜਾਈ॥ ਰਾਖੁ ਸਰਾਇ ਜਗਦੀ ਸੁਰਪ
ਮੋਹਿ ਸਰਪਾ ਪੂਰਿ ਤਹਿ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਤਤੁ ਪੈ ਤਹਿ ਦਰਸਨ ਨਿਮ
ਦਿਖਾਈ॥

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ
ਠਲੀ ਤਿਸੁ ਭਓ ਬਪੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਢੇ॥ ਤਮ ਆ
ਵਸ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਢੇ॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿ ਤਹਿ ਪਏ॥ ਸਾਧਿ ਕਾ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇ
ਮਨੁ ਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹ ਨਿਧ੍ਰੋਹੇ॥ ਹਤਓ॥ ਇਕਿ ਠਹਿਰਾਇ ਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾ ਮ
ਥੈ ਆਪੇ॥ ਇਕਿ ਸੁੰਦਰਿ ਗੰਗ ਤਿਨ ਤੋਇਨ ਆਪੇ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਤਾਵ ਤਿਨ ਬਪੁਤੁ
ਲਪਾਵੈ॥ ਤਮ ਤਹਿ ਹਾਖੇਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪ ਸੀਭੂ ਲਾਏ॥ ਪੰਡਿ
ਮੋਹਿ ਲੇਭਿ ਸਬਾਏ॥ ਤੈਗੁਣ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਆਆ ਕਾਸੁ॥ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਖੇ ਦੇ ਕਹਿ ਹਾਥੁ॥

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਓਏ ਵਰਤੀ ਦਾਸੀ। ਕਰਜੇ ਵੇਸੇ ਵਾਕਰੇ ਅਰਦਾਸੀ। ਜੋ ਤੁੰ ਕਰਤੀ ਕਰਕ
 ਮਾਵਾ। ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਨਿਨਾ ਆਵਾ। ਸਸੁ ਪਹਿ
 ਕੀ ਨੀਵਾਖੀ। ਦੇਹ ਜੇ ਠਾਣੀ ਮੁਈ ਸੁਤਾਪਾ। ਘਰ ਕੇ ਜਠੇ ਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਇ। ਧਿਰੁ ਰਖਿ
 ਅਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਇ। ਸੁਨ ਪੁਛੇ ਕਾ ਮੇਧੇ ਮਰਸੁ ਪਾਇਆ। ਦੁਰਜਨ ਮੇਧੇ
 ਸੰਘਰੇ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮੇਰਓ ਤਰਨਾ ਮੁਦਿਵਾਇਆ। ਰਤਾਉ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗਿ ਤਉ ਮੇ
 ਪ੍ਰੀਤਿ। ਦੁਤੀ ਆਤਿ ਅਗੀਲੇ ਗਾਹੀਤਿ। ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨ। ਤੁਹੀ
 ਅਗੁਣ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਣੇ। ਸਤ ਜਗੁ ਠਾਮਹਿ ਅਸਤੁ ਬਾਧਿ ਆਜਿ ਤਿ ਸਹੁ
 ਪਾਨਾਤ ਦੁਵਾਜਿ ਆਮਤਾ ਅਨੰਦ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਦੀਚਾਹੀ। ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਓ ਰਤੀ ਧਨ ਸੇਧ
 ਗਣਿ ਨਾਹੀ। ਜਨਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਹੁ। ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁਓ ਤਰੇ ਪਾਹੀ।
 ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਤਰੇ ਸੇਤੀ ਓਤੁਰੈ ਸਮਾਇ। ਆਸਾ ਮਤਲਾ
 ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲ ਵੰਤੀ ਨਾਹੀ। ਗੁਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਹੀ। ਜਿ ਤੁਹੀ ਪਿਦ ਸੈ ਸੋ ਗੀਤੁ
 ਸੋਭਾ ਵੰਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕੀਨੈ ਦਿਹ ਲੈ ਜੰਤਾ। ਸੁਕਰ ਦੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਿਲਿਤ ਮ
 ਪਾਈ। ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ। ਰਤਾਉ। ਜਿ ਚੁਰਵ ਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥੀ। ਤਿਚ
 ਹੁਕੰਤੁ ਬਧੁ ਛੋਰੈ ਓਦਾਸੀ। ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ। ਗੁਰੇ ਆਣੀ ਘਰਿ ਮ
 ਤਾਸਰ ਬਸੁ ਪਾਇਆ। ਬਤੀਤ ਸੁਲਾਖ ਦੀ ਸਚੁ ਸੰਤ ਤਿ ਪੂਤਾ। ਅਗੀ ਅਕਾਸ਼
 ਸੁਘੜ ਸਹੁ ਪਾਇਓ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ। ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਹ ਜੇ ਠਾਨੀ। ਸਤ
 ਪਰਵਰੈ ਮਾਤਿ ਸੇਸਟਾ। ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇ ਸਟਾ। ਧੰਨੁ ਸੁਗੀਤੁ ਜਿ ਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਅ
 ਓ। ਜਨਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਦਿਤਾਇ। ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਮਤ ਕਰਓ ਸੇ
 ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ। ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ। ਦੇਸ ਕਰੇ ਬਧੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ। ਕਿ
 ਤਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ। ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ।
 ਜਤਨ ਕਰਓ ਓਰ ਚਾਇ ਪਰੇਵੈ। ਰਤਾਉ। ਪੁਰਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਗੇ। ਨਉ ਖੰ

ਜੀਤੋ ਸਭਿ ਬਾਨ ਬੰਨਤਗਾ ਤਟਿ ਤੀਹ ਬਿਨੋਦੋ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸਾ ਪੜ੍ਹਿ ਬਾਕੇ ਸਿੰ
ਮੁੰਦੇ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸਾ। ਜਤ ਬੈਸਓਤ ਤਨਾਲੇ ਬੈਸੈ। ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬ
ਲਪਦੇ ਸੈ। ਤੇਫੀ ਸਹਾਇ ਪਾਇ ਅਰੁ ਤਨ ਪਾਈ। ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਤਉ ਕੈ ਪਹਿਜਾਈ।
ਸੁਨਿਓ ਪਦੇ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ। ਗੁਰਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਵਾਇ
ਆ। ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ ਅਗੁ ਟਗਾਇ ਅਨੰਤਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ।
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾਇ ਤਨਾਇ ਕਿਤ ਮਾਹੀ। ਇਤ ਅਮਰਿ ਤਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰ ਬਾਹੀ। ਹਰ
ਉਦੁਜਾ।
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਤਜਿ ਪੜ੍ਹੀ ਚਲਾਵਓ। ਦੁਤੀਏ
ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਤੁ ਚਾਵਓ। ਤਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕੀ ਦੁਕਰ ਭਓ ਪਾਇਆ ਮੇਸ
ਭੁਕਿ ਦੁਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹਿ ਧਿਆਇਆ। ਮਤਾ ਅਨੰਦ ਤ੍ਰਿਤ ਸਤ ਜਾਇਆ ਦੁ
ਸਮਾਨ ਦੁਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਹਰਾਓ। ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਰੇ ਭਈ ਆਓ ਪਦੇ ਸੁ।
ਜੀਓ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਹਿ ਕਦੇ ਸੁ। ਜੇਕਿ ਦੁਕਰੀ ਸੁਤੇਰਾਤਾ ਦੁ। ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਭੈ ਤੂੰ ਤੈਦੀ
ਬਾਦੁ। ਤੁਧੋ ਨੋਵੇ ਤਿਜਾਈ ਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਹੀ। ਅਨਨ ਬੀ ਅਤੇ ਹੀ ਸਮ ਸਹੀ। ਤੇ
ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਇ। ਸਾਕਤੁ ਭੁਲਾਏ ਹੈ ਬੇ ਬਾਇ। ਤੇਹੀ ਵਡੇ ਆਈ
ਕਹੀ ਨਜਾਈ। ਜਤ ਕਰਤਾ ਕੀ ਲੈ ਤਿਹ ਲਿਲਾਓ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਹੀ ਸਹਣਾਈ। ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਰੀ ਪੈ ਜਵਜੀਵ ਪਾਈ।
ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਪਹਦੇ ਸੁਵਾਗਿਸ
ਭੈਰਵ ਭਓ ਆਇਆ। ਵਸਤੁ ਅਨੁਪ ਸੁਨੀ ਲਾਭਾਇਆ। ਗੁਣ ਹਾਸਿ ਬਾਨੇ ਪਲੈ ਆਨੀ। ਦੇ
ਖਿਤ ਨੁਇ ਤੁਮ ਨੁਲ ਪਟਾਨੀ। ਸਾਤ ਵਾਪਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ। ਵਖਰੁ ਕਾਚੁ ਤੁਸਓ ਦਾ
ਕਾਏ। ਹਰਾਓ। ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹਿ ਪਾਸੀ। ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲ ਹਾਸੀ। ਵਿਸ
ਤੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤਾ। ਸਓ ਦਾ ਮਿਲਿ ਆਨਿ ਤਚਲ ਚੀਤ। ਭਓ ਨਹੀ ਤਸ
ਕਾ ਪਉ ਦਨ ਪਾਨੀ। ਸਤ ਜੀਵਿ ਤਈ ਸਤ ਜੀ ਲੈ ਜਾਨੀ। ਸਤ ਕੈ ਬਟਿ ਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ
ਪਾਇਆ। ਸਤੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ। ਮਿਲਿ ਆਲਾਹਾ ਭਏ ਅਨੰਦਾ।

ਧੰਨੁ ਸਾਤ ਪੁਰੋਬ ਕਸਿੰਦਾ। ਇਤੁ ਸਭ ਦਾ ਕਿਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਹਲੈ ਪਾਇਆ। ਸਤੁ ਧੰਨੁ
 ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ॥ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਮੋਹ ਕਢੁ ਬੀਚਾ
 ਗੇ। ਨਤ ਦੇਖਿ ਭੰਪੁ ਪੰਗ ਸੀ ਗਏ। ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨ ਭੀ ਜਾਨੀ। ਚਤੁ ਪਕੜੀ
 ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ॥ ਸੁਨਿ ਬੋਲ ਸੁਖੀ ਕੰਤਿ ਤ ਮਾਗੇ। ਕੀ ਅਲੋਖ ਸਮਾਨਾ। ਕਹੁ ਮਸਤ
 ਕਿ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਭੰਗਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ। ਇਤੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ॥ ਹਰ ਭਉ। ਸੁਤ ਗੁਰ
 ਮੋਹ ਅਬ ਤੁਇ ਸੋਇ। ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੇ ਸਭ ਦੁਖੁ ਜੋਇ। ਆਗਨਿ ਮੇਰੇ ਸਭ
 ਚੰਦਾ। ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੀ ਅਨੰਦਾ॥ ਬਸਤੁ ਤ ਮਾਹੇ ਹੰਗੀ ਚਲੂਣਾ। ਸਗਲ ਅ
 ਭਰਣ ਸੇਭਾ ਕੰਠਿ ਟੂਣਾ। ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ। ਦੁਸਟ ਦੁਸਟ
 ਚੁਕੀ ਕਾਨੀ॥ ਸਦ ਬੁਝੀ ਅਸ ਦਾ ਹੰਗ ਮਾਏ। ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾ ਮੁਕਿ ਤ ਮਾਇ ਤਿ ਪਤੀ
 ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਭਿ ਧਰਿ ਸੰਗੀ। ਬਿਰੁਸੇ ਤਗਨਿ ਸੰਗੀ ਭਤਾਰੀ॥ ਆਸਾਮ
 ਤਲਾ। ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਹਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ। ਲੈ ਤ ਦੇ ਤਉ ਨ ਮੁਕਹਿ ਪਰਨਾ। ਜਿਤੁ ਦਹਿ
 ਮੈਏ ਬ੍ਰਾਤ ਮਣ ਜਾਣਾ। ਤਿਤੁ ਦਹਿ ਤੂੰ ਤੀ ਪੈ ਪਛਤਾਣਾ॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਾਤ ਮਣ ਤੂੰ ਬੇਰ
 ਈ। ਨਿਰਾਪਾਧ ਚਿਤ ਵਹਿ ਬੁਝਿ ਆਈ॥ ਹਰ ਭਉ। ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਫਿਰਿ ਤਲ ਕਾਏ
 ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਭਾਏ। ਆਇਆ ਮੂਠਾ ਚੈ ਤੈ ਨਾਤੀ। ਭਰ ਮੇਭੂਣਾ ਬਤੁਤੀ
 ਤੀ॥ ਬਾਤ ਹਰਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਪਨੇਗੇ। ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿ ਆਉ ਤਰੀ ਘੇਗੇ। ਅਛੁਓ ਪ
 ਦੇ ਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੈ। ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਤ ਦੁਕ ਤੀ ਨ ਸੀਝੈ॥ ਮੂਰਖ ਬਾਮਣ ਪ੍ਰਭੂ ਸ
 ਲਿ। ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੈ ਪੈ ਨਾਲਿ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੇ ਵੀ ਭਾਗੁ। ਮਾਨੁ ਫੇਰਿ ਗੁਰ ਚਰ
 ਲਾਗੁ॥ ਆਸਾਮ ਤਲਾ। ਦੁਖ ਹੋਗੁ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
 ਹਿਤ ਹਿਗੁਣ ਗਾਇ। ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਤੀ ਨ ਜਾਇ।
 ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ। ਬਿਨ ਸਿਗਾਇ ਭੰਤਾਪ ਸਭ ਸਤ ਸਾਹੁ ਸੀਤ
 ਮਿਲਿਓ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਹਰ ਭਉ। ਪਾਵਤ ਹਰੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੁਝਿ ਆ ਆਇ ਬਸੇ

ਨਿਤ ਚਲੁ ਥਾਇ। ਜਗਤੁ ਭਯਾਨ ਸੰਤਤੁ ਮਹੇਦਰ ਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰੋਅ ਘਾਇ।
ਜਨਮ ਦੋਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਾਧੁ ਪਾਇ। ਸਤ ਜ ਧੁਨਿ ਗਾ
ਮੰਗਲ ਮਨੁ ਆ ਅਬ ਤਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਥਾਇ। ਕਰਨ ਕਰਨ ਸਮਰਥ
ਹੋ ਸੁਖ ਦਾਈ ਮੇਰੇ ਤਹਿ ਤਹਿ ਥਾਇ। ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਭਉ ਤਿਧੈ ਮੇਰੇ
ਹੀ ਸਤਾਇ। ਅਰਥਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ। ਪਰਬ
ਪਰਮੇ ਸਹਾਇ ਸਹਿਆ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ। ਹਰਾਓ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗਿ
ਵੈ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ। ਅਣੁ ਏਦਾ ਅਜਗੁਰੁ ਭਰੁ ਭਉ ਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਤਿ ਜਲਾ
। ਪਰਮੇ ਸਹਾਇ ਦੁਆਰੇ ਜਿਓ ਏਈ ਬੀਤੀ ਸੁਨਾਨੁ ਕਾਖਿ ਸੁਣਾਵੈ। ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸ
ਅੰਦੁ ਤੈ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਬਿਗਸਾਵੈ। ਆਸਾ ਮੁਹਲਾ ਜਭੈ ਮੇਰੀ
ਸੰਗਲ ਸੀ ਗਾਹਾ। ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪਤੀ ਅਗਾ। ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧ ਤਤਨ ਮਹਿ ਲਾਵ
ਓਤੁ ਸੁਖੁ ਤਿਲ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਪਾਵਉ। ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ਐਸੀ ਆਸਾਈ। ਪ੍ਰਿਅ
ਏਖਤ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ। ਮਾਈ ਕਰਤ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਧੀਰੈ। ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੈ ਗ
ਯੋਗੈ। ਹਰਾਓ ਬਸਤ ਬਿਭੂਖਨ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਬਿਸੇਖੈ। ਓਇ ਭੁਭਿਜਨ ਭਉ ਭੈ ਨ ਲੇਖੈ
ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਅਰੁ ਮਨੁ ਮਹਤੁ। ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤੁ। ਗਿਉ ਐਸਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਲਲ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੰਤਾ ਸਦਾ ਨਿਤਾਲਾ। ਬਿੰਜਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰਾ। ਗੰਗਤ ਮਾਸੇ ਬਹੁ
ਉਧਿ ਸਥਾਗ। ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਫੁਰਮਾਇ ਸਿ। ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰੁਪੈ ਤਿਸ ਨਾਨਕਾਇ
ਸੀ ਬਿਨੁ ਮਿਲ ਬੇਉ ਤੁਦਿ ਨੁਨ ਬਿਤਾਵੈ। ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਸ ਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਖੋਜਤ ਖੋ
ਜਤ ਸੁਨੀਓ ਤੇ ਸੋਇ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਭੁਨਕੋਇ। ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ। ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾਇ ਆ। ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਆਤਮੁ ਕੀਡੰਡੁ। ਨਾਨ
ਕਲਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਦੁ। ਆਸਾ ਮੁਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇ ਹੀ ਨੀਕੀ
ਜਾਤਿ। ਦੁਤੀ ਅਤੇ ਹੀ ਮਨੀ ਐ ਪਾਤਿ। ਤਿਤੀ ਅਤੇ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਬਾਨੁ। ਬਿਗੜੁ ਪੁਮ ਮ

ਤਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸੋਤਨੀਸਹੁਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ॥ ਅਤਿਗਰਥੈਮੋਤਿਫਲਾਤੁ॥
 ਹਤਓ॥ ਅਤਿਸੁਚੀਤੇਰੀਪਕਸਾਲਾ॥ ਕਹਿਓਸਨਾਨੁਪੁਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲਾ॥ ਗਲਗਲਬ
 ਤਿਮੁਖਿਗੋਵਤਿਹੀਆਨਾ॥ ਸਭਬਿਧਿਥੋਈਲੇਭਿਸੁਆਨਾ॥ ਕਾਪਹਪਤਿਹੀਭਗਤਿ
 ਭੋਗ॥ ਅਚਾਰਕਹਤਿਸੋਭਾਮਹਿਲੇਗਾ॥ ਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਗਾ॥ ਸੰਗੀਥੋਟ
 ਕੋਧੁਚੰਡਾਲਾ॥ ਅਵਰਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਤਹੀ॥ ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀਸਿਕਦਹੀ॥
 ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਤੁਤੁਪਤਿਦਾਮਾ॥ ਸੀਲੁਬਿਗਾਰਿਓਤੋਗਕਾਮਾ॥ ਜਾਕਓਦਿਸਇਸ
 ਇਆਤਹਿਰਾਇ॥ ਸਾਥੰਦੀਤੇਲਈਫਰਾਇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਤਹਿਰਸੁਪਾਇਆ॥
 ਕਪੁਨਾਨਕਸਫਲਓਤਕਾਂਇਆ॥ ਸਭਿਰੁਪਸਭਿਸੁਖਿਥਨੇਸੁਤਾਗਨਿ॥ ਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰਿਬਚਖਨਿਤੁ॥ ਹਤਓਦੁਜਾ॥ ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸ
 ਰਪਰਮਹਣਾ॥ ਮੁਅਓਵੈਤਿਸੁਨਿਤਚਲੁਹਤਣਾ॥ ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੇ॥
 ਤਹਿਤਹੀਨਾਮੁਅਵਥਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਹਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥ ਹਤਓ
 ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ ਜਿਸੁਫੂਟੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਪਹਿਵਾਸਾ॥
 ਚਾਚੜੈਧੁਖਵੈਪਾਇਆਲਾ॥ ਧਰਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈਨਕਾਲਾ॥ ਕੁਮਤਠੇਰੇਤਿ
 ਕਫੂਨਪਾਇਆ॥ ਸੇਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥ ਜੀਓਪਿੰਡੁਸਭੁ
 ਰਿਕਾਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭੁਏਨਿਤਲੁ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਪੁਤੀ
 ਤੇਰੀਬਿਧਿਕਹਿਥਾਟੀ॥ ਜਾਨੁਸਤਿਕਹਿਓਇਹੀਮਾਟੀ॥ ਮੁਲੁਸਮਾਲਤੁਅਚੇਤ
 ਗਵਾਹਾ॥ ਇਤਨੇਕਓਤੁਮਕਿਆਹਥੇ॥ ਹਤਓ॥ ਤੀਨਸੇਰਕਾਦਿਤਾਵੀਮਿਤਮਾ
 ਨੁ॥ ਅਵਰਬਸਤੁਤੁਤੁਪਾਤਿਅਮਾਨੁ॥ ਬਿਸਟਅਸਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮਾਇਸੁ
 ਓਪਹਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨੁ॥ ਏਕਵਸਤੁਬੁਝਤਿਤਾਓਵਤਿਪਕਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੇਤੁੰ
 ਸਦਾਨਾਪਾਕ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਗੁਰਕਓਕੁਰਬਾਨੁ॥ ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਤਹਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾ
 ਨੁ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਇਕਘਵੀਦਿਨਸੁਮੋਕਓਬਪੁਤੁਦੇਤਹੇ॥

ਅਨੁਸਾਰੈ ਕੈ ਸੇ ਮਿਲ ਓਖਿ ਅਭੇ॥ ਇਕ ਪਲੁ ਦਿਨ ਸੁ ਮੋਕ ਓ ਕ ਬੁਨਾ ਬਿਤਾਵੈ॥
ਸਨਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ ਐ ਸਾ ਸੰਤੁ ਮੋਕ ਓ ਪਿਰਤਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਰ ਓ ਚ
ਪਿਤਰ ਚਤੁਰੁਗਤ ਸਮਾਨੇ॥ ਰੈਣਿ ਭਈ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿ
ਰਤਿ ਦੋਹੜੀ॥ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਰੋਵੈ ਤਾਬ ਪੋਹੜੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿ
ਖਾਇਆ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਮਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ॥ ਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ
ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਿਮਰੀ ਤਤ ਮਓ ਜੂ ਦੁਜ ਮੁਖ ਪੁਰਾ ਮੋਕ ਓ ਕਤਾ
ਰਾਈ॥ ਹਰ ਓ॥ ਤਰਿ ਮੇਰੀ ਓਟੇ ਮੇਰੀ ਕਾਤਾਣੁ॥ ਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਮਨ ਮਾਤਿ
ਦੀ ਬਾਣੁ॥ ਤਰਿ ਮੇਰੀ ਪੁੰਜੀ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਵੇਸਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ਤਰਿ ਮੇਰਾ
ਸਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪਾ ਤੇਇ ਤ ਮਤਿ ਆਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ॥
ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਪੁਰੁ ਤੇਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤੇਇ ਤੁਮ ਨੁਲਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸਭੈ ਠਲ ਪਾਈ॥ ਮਨ ਕਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਤਿ ਗਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾ॥ ਮਨ ਸਾ
ਕਾ ਦਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਿ ਸਦ ਤੀਰ ਪੁਰਾ॥ ਹਰ ਓ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲੀ ਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਪੁਰਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇਰਾ ਮਪਿ ਅਭੇ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ
ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ॥ ਅਨੁਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿ
ਆਹਿ ਰਾਇ॥ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਦਿਤਾਈ ਸਤਿ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ
ਕਰੀ ਕੀਰਪਾ ਤਰਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਧਨੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ॥
ਐਸਾ ਤਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀ ਐ ਭਾਈ॥ ਭਾਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਜਲਿ ਨ ਤੀਰੁ ਬੈਸੀ ਫੋਤਿ ਕਰੀ
ਕਤ ਪੁਨ ਜਾਈ॥ ਹਰ ਓ॥ ਤੇਇ ਨ ਆਵੈ ਨਿਕੁਟਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਖਾਇ ਖਰਚੇ ਮਨੁਰ
ਤਿਆ ਆਪਾਇ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਤੁ ਜਿ ਸੁਖਿ ਤਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ॥ ਤਿਨਿ ਤਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿ ਸੁਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾਲ ਤਣਾ॥

ਜਨਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਫੁਲਾਨਾ ਮੁਗਤਾ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਜੈ ਸੇਕਿ ॥
 ਬੇਵੈਰਿ ਸਾਨੀ ॥ ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪਹਾਨੀ ॥ ਜੇ ਜਨ ਮੈ ਸੋ ਜਾਨਤੁ ॥ ਆਗੇ
 ਦਿੰਦੁ ਭਗਤੁ ਅਸ ਬਿਰੁਪੈ ਥੀਆ ॥ ਹਤਾਓ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਸਰ ਪਰ ਪਉ ਸੀ ॥ ਤੇਰੈ
 ਦਿਗਈ ਠਹਿਰੈ ਉਧਰ ਭਾਤਿ ॥ ਆਇ ਆਮੋ ਤਿਸੇ ਉਹ ਤੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਗੁਪਤਾ
 ਦਿਕੇ ਵਿਹਲ ਜਾਗੇ ॥ ਕਤਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ਅਤਿ ਨੀਤ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਤੇ ਉ
 ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾ
 ਨਾ ॥ ਉਛਾ ਪੁਰ ਕਰ ਕੈ ਨਿਦਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਓ ਆਰੋਤ ਕੈ ਸੀਰੂਖਾ ॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿ
 ਆਲ ਗੈਨ ਦੁਖਾ ॥ ਹਤਾਓ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਕਹਿ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ
 ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਣੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਓ ॥ ਤੇਰੇ ਪਰਿਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ
 ਆਓ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਇ ਆਲਾ ਗਾਸੇ ॥
 ਆਸਾ ਮਤਲਾ ॥ ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦਾ ਤੀ ਸੰਗਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅ
 ਰੁੰਗਾ ॥ ਕਰੈ ਨ ਦੂਰੈ ਨਾਮ ਨੂਰੋ ਵਨ ਤਹਾ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤ ਅਗੈ ਚਰਮ
 ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਤਮਾਹਾ ॥ ਹਤਾਓ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕਿ ਸਕੀ ਕਾਇ ॥ ਜਿ
 ਸਕੀ ਮੀਰਾ ਖੇ ਆਇ ॥ ਜੋ ਲਓ ਤਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਅਅਜਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਲਓ ਤੇ ਕਉ
 ਕਿ ਸਕੀ ਤਾਤਿ ॥ ਦੇਖੁ ਤਤ ਜਾਵੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੁ ਰਵਾਣਾ ॥
 ਆਸਾ ਮਤਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸੁਭੇ ਤੇਰੇ ਦੈਵ ਸਿਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮ ਪਦ ਸਤੁ ਬਾਤਿ
 ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਥਾ ॥ ਹਾਕਿਰਤ ਭੂਠੀ ਲਹੀ ਗਾਥਾ ॥
 ਹਤਾਓ ॥ ਵਜਤੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਗੁਨ ਤ ਅਵਰ ਦਿਓ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿ
 ਉਲ੍ਹਕ ਜੋ ਸਦਾ ਤੀ ਸੰਗੀ ॥ ਕਾਮਿਨ ਅਵੈ ਸੋ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥ ਕਤਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
 ਦੀ ਨਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ
 ਜੀ ਆਪਨ ਪਨੁ ਤੇਰੇ ਕਾਮੁ ॥ ਈਤਉ ਤਾਉ ਨ ਸੰਗੀ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਅਵ

ਰੁਸੁਭੋਗਾਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੋਹਾ ॥ ਹਰਾਓ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ
ਬਾਣੀ ਲਾਲਾ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਾ
ਨੁ ਸਤਿ ਕੁਰਿ ਤੁਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਭਿਨਾ
ਸੀਘਰਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇ ਪੁਰਿ ਧਾ
ਰਿਆ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕਹਾਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰਸ ਮਹੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਭਰਿ ਪੁ
ਰਿ ਧਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਿ ਜਾ ਕੀ ॥ ਹਰਾਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰ
ਤ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤਕੈ ਤਾਥੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਸੁਭ ਕੈ ਸਾ
ਥੀ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਤੁ ਉਤਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ
ਸੰਚਤੁ ਹੋਧਨੁ ॥ ਉਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੈ ਦੇਤੁ ਆਉ ॥ ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣਗੋ
ਵਿੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮੋ ਲਗੈ ਨਾਉ ॥ ਹਰਾਓ ਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥
ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੁਰਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾਏ ਕਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਦਾਸੁ ਸਗਲ ਕਾਢੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ
ਦਾਨੁ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸਤਈ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ॥ ਤਾਤੈ ਬਿਨ ਸੀਦ
ਹਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥ ਐਸੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਈ ਅਲੇ ॥ ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇ
ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਾਓ ਮਤ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿ ਬੁਤਾਰੇ ਤਨਾਗੁਰੁ
ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖ ਮਾਇਤ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪਗਟੁ ਮਗੁਰਿ ਕਾਇਆ ॥ ਜਾਪਤਾ
ਪਰਵਉ ਕਤਿ ਨ ਮੋਹੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣ ਗਤਿ ਤੋਹੀ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀਰਤਾ ॥ ਅਨਹ ਸਾਥਿ ਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ
ਅੰਦਾ ॥ ਅਨਹ ਸਾਮਹਿ ਦਿਆਪੈ ਚਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸੁ ਤੁਮਤ ਵਰਾ ॥ ਆ
ਨਹ ਸਾਥਿ ਤੋਢੇ ॥ ਹਰਾਓ ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੁ ਹ

ਏਸਮਾਉਲਾਖਕੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਹਾਜਿਸਹਿਪਹਾਪਤਿਤਿਸਤੀਦੇਹਿ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ
 ਖਿਭਏਇਸਮਾਉਲਾਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇਆਸਾਉ॥ ਈਤਭੁਤਕਤਫੋਡਿਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੀਧਾਤਹਿਰਸਮਾਉ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਕਾਮੁਕੋਧੁਲੇਭੁਮੇਤੁਮਿਦਏਏਏ
 ਟਕੈਦੁਰਮਤਿਅਪੁਨੀਧਾਰੀ॥ ਓਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤਮਹੇਦਹਿਮਿਨੀ
 ਪਿਆਰੀ॥ ਸੁਣਿਸੁੰਦਰੀਸਾਧੁਬਚਨਓਧਾਰੀ॥ ਦੂਖਭੁਖਮਿਟੈਤੋਰਸਤਸਾਸੁਖ
 ਪਾਵਹਿਤੁੰਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ॥ ਹਭਓਚਰਣਪਖਾਰੀਕਰਓਗੁਰਸੇਵਾਅਤਮਸੁਖ
 ਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰੀ॥ ਦਾਸਨਕੀਓਇਦਾਸਿਦਾਸਹੀਤਾਪਾਵਹਿਸੇਭਾਤਹਿਦੁਆਰੀ
 ਓਤੀਅਚਾਰਓਤੀਬਿਓਤਹਾਆਗੀਆਮਾਨਿਭਗਤਿਓਇਤੁਮਾਗੀ॥ ਜੋਇਤੁਮੰਜੁ
 ਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੇਭਓਜਲਪਾਓਓਤਾਰੀ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ
 ਭਈਪਹਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਤੁਹੀਆਗੋਵਿੰਦਮਿਲਣਕੀਓਤਤੇਹੀਬਹੀਆਆ
 ਰਿਕਾਜਤੇਹੀਕਿਤੇਨਕਾਮਾਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮਾ॥ ਸਹੰਜਾਮਿਲਾਗੁ
 ਭਵਜਲਤਹਣਕੈ॥ ਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਤਹੰਗੀਮਾਇਆਕੈ॥ ਹਭਓਜਪੁਤਪੁਸੰ
 ਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਤਹਿਹਾਇਆਕਤੁਨਾਨਕਤਮਨੀਚ
 ਕਹੰਮਾਸਹਾਇਪਹੇਕੀਰਾਖਤੁਸਹੰਮਾ॥ ਤੁਏਬਿਨੁ
 ਵਹੁਨਾਤੀਮੇਦੂਜਾਤੁੰਮੇਰੇਮਨਮਾਤੀ॥ ਤੂੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਾਏਜੀਅਡਰਾਏ
 ਤੁਮਹੀਓਤਤੁਮਾਗੀਆਸਾ॥ ਬੈਠਤਭੁਠਤਸੇਵਤਜਗਤਵਿਸਰੁਨਹੀਤੁੰਸਾਸਾ
 ਗੀਰਾਸਾ॥ ਹਭਓਹਾਖੁਹਾਖੁਸਹਾਇਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਵਿਕਹਾਲਾ॥
 ਨਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਤਮਤੁਮੇਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ
 ਹਰਿਜਨਲੀਏਪ੍ਰਭੁਫਰਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਓਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਆਇ
 ਖਾਇ॥ ਹਭਓਪਾਲਾਤਭੁਕਫੂਨਾਬਿਆਪੇਹਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ ਡਕੀਕੋ
 ਚਿਤਿਕਫੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਹਾਇ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕੀਰਪਾਲਾਏ

ਆਪਿ ਸਤਾਇ। ਗੁਨਾਨਿ ਪਾਨਿ ਤਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਪਸਾਦੁ ਖੁਸਿ ਦਾਇ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਅਭਿ ਯੁ ਯੁ ਯਾਇ ਓਤਿ ਕੋ ਨਾਉ। ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿ ਆ
ਯਾਉ। ਤਾਪੁ ਗਾਇ ਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ। ਅਨਦੁਤਾਇ ਆਸਾ ਭਿਮਿ ਦੇਵਿ ਸੁਰੇ।

ਹਉ ਭੀ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਨਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਆ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਬਾਂਢਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ। ਬਿਨੁ ਤੁਕ ਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ
ਬੁਝਾਈ। ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਆਈ। ਓਤੁ ਨ ਬਾਲਾ ਬੂਢਾ ਭਾਈ। ਹਉ ਭੀ ਨਾਨ
ਕਾ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਾਈ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਓਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ। ਰਾਮਾਨੁ
ਜਿ ਤਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲ ਵਿਖਾਇ ਸਭੇ ਮਨ
ਤੇਰੇ। ਹਉ ਭੀ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਜਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮ। ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਜਾਕਾ ਓਹਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀ। ਪੀੜ ਗਈ ਠੀਠੀ
ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ। ਹਉ ਭੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ। ਸੁਖ ਸਤਿ ਜ ਅੰਨੰਦ
ਸੁਹੇਲੀ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅੰਤੋਲੀ। ਓਹਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਭਈ ਅਮੋ
ਲੀ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਸਰ
ਏਕੇਲ ਤਸ ਭਿਜੂ ਐ ਯਹੇ। ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਏਤ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀ
ਤਹਿ ਵਹੇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਚੁਕੇ ਸਭਿ ਭਗੇ। ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਲੇਖਨ ਮਤਿ ਤਹੇ। ਹਉ ਭੀ ਸਭ ਕੀਰਨੁ ਓਇ ਹੋ ਮਨੁ ਆਸਗਲੇ ਦੀ
ਸਤਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ। ਸਭ ਮਧੋਰਾਵਿ ਆਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀ ਅਸਮੇਰੇ।

ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਏਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੇ ਸਗਲ ਪਾਸੇ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੇ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜ
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬੁਝਤੁ ਭਯੋ। ਗਤਿ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਅੰਤੁ ਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ
ਕਿਉ ਪਾਹਾਵੇ। ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨ

ਮਸਕਰੇ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਤੂੰਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਦੁ ਤੁਸ
 ਕੁਤੇਹਾਅਕਾਗੁ॥ ਕਿਆਤਮਜੰਤਕਰਤਚਤੁਹਾਈਜਾਸਭੁਕਿਢੁਤੁਏਮਥੁ ਮੇ
 ਹੇਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਬਾਲਿਕਰਾਖਤੁਲੀਲਾਧਾਗਿ॥ ਦੇਤੁਸੁਮਤਿਸਦਗੁਣਗਾਏਮੇਰੇ
 ਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਗ॥ ਹਤਾਓਜੈਸੇਜਨਾਨਿਜਠਰਮਤਿਪ੍ਰਾਜੀਓਤੁਰਤਨਾਮ
 ਅਧਾਗਿ॥ ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮ੍ਰੈਨਾਪੈਏਅਗਨਾਗਿ॥ ਪਰਧਨਪਰਦਗਪ
 ਹਨੰਦਾਇਨਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਨਿਵਾਗਿ॥ ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਹੋਦਅੰਤਹਿਗੁਰਪੂਰੇਕੈਆ
 ਧਾਗਿ॥ ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਮਤਲਜੇਦੀਸਤਿਨਾਕੋਈਸੰਗਾਗਿ॥ ਜਬਲਗੁਜੀਵਯਿਕ
 ਨੀਕਾਲਮਤਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਗਿ॥
 ਹਜਮਿਲਕਜੇਬਨਿਗ੍ਰਿਹਸੇਭਾਹੁਪਦੰਤੁਜੇਵਾਨੀ॥ ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਤਸਤੀਅਹੁਏ
 ਵੇਲਾਲਲਾਖਥੈਅਨੀ॥ ਅਗੈਦਰਗਤਿਕਾਮਿਨਅਵੈਓਡਿਚਲੈਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਕ
 ਤੇਏਕਾਬਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਓਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਜਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆ
 ਈਐ॥ ਹਤਾਓਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾਵੇਰਣਮਤਿਜਿਤੇਪਾਵਾਏ॥ ਓਠਮਾ
 ਰਓਤਓਭੰਧਓਓਰਓਮੁਖਤੇਏਵਬਬਾਏ॥ ਆਇਆਤੁਕਮੁਪਾਭਕੁਤਮਕਾਓਰੀ
 ਚਲਿਆਏਕਦਿਤਾਏ॥ ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਦੈਤਹੁਨਜਾਨੈ॥ ਓ
 ਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਨਕਮਦੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਾਨੈ॥ ਨਾਂਗਾਆਇਆਨਾਂਗੀਜਾਸੀਜਿ
 ਓਤਸਤੀਖਾਕੁਛਾਨੈ॥ ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਪੁਸਤਿਮੀਤਾਧੂਠਾਏਤੁਪਸਾਗਾਮੇਰੀਮੇ
 ਗੀਕਰੀਕਰੀਭੂਬੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗਵਾਗਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾ
 ਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਗਾ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਕੁਮਮਤਿਸੇਈਸਗ
 ਲਜਗਤਧੰਧਅੰਧਕੋਓਜਗੈਤਹਿਜਨੁ॥ ਅਤਮੋਤਨੀਮਗਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨ
 ਕੋਓਤਿਅਗੈਵਿਹਲਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਆਨੁਪਤਹਿਸੰਤਮੰਤਕੋਓਲਾਗੈਸਾਧੂ॥
 ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗੀਜਗੈਗੀਆਨਗੰਗੀਵਡਭਾਗੈਕਿਹਪਾ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ

ਜੋਤੁਭਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੁਖਸਤਜੁਮਨਿਸੋਈ

ਕਰਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਅਵਰੁਨਾਤੀਰੋਕੋਈ॥ ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿ
ਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ ਮਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਣਪਜਨਕੀਜੋਤੁੰਕਹਾਉਕਹਾਵਹਿ॥ ਹਤਾਓ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਹਾਪਿਆਰੇਸਾਧਸੰਗੀਰਸੁਪਾਇਆ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਇਸੋਈ
ਜਨਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਜਾਕਓਟੇਕਤੁਮਹੀਸੁਆਮੀਤਾਕਓਨਾ
ਹੀਚਿੰਤਾ॥ ਜਾਕਓਦਇਆਤੁਮਹੀਤੋਈਸੇਸਾਧਭਲੇਭਗਵੰਤਾ॥ ਭਰਮਸੇ
ਭਯੋਤਸਾਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਦਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾ
ਹੀਨਾਮੇਹੰਗਿਸਮਾਇਆ॥

ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਖੋ

ਦੈਪਗਾਈਅਪਣਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ ਈਹਾਸੁਖਦਰਗਤਨਹੀਦੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇ
ਪਚਾਵੈ॥ ਨਿੰਦਕਿਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਪਤੁਚਿਨਸਕੈਕਾਪੂਬਾਤੇਆ
ਗੇਠਓਗਨਪਾਇਆ॥ ਹਤਾਓ॥ ਕਿਹਤੁਪਾਇਆਨਿੰਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਅਓਤੁ
ਕੈਓਚਾਹਾ॥ ਤਤਾਬਿਗੁਤਾਜਤਕੋਇਨਹਾਏਓਤੁਕਿਸਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਹਾ॥ ਨਿੰ
ਦਕਕੀਗਤਿਕਤਤੁਨਾਹੀਖਸਮੇਏਵੈਭਾਣਾ॥ ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸੰਤਨਕੀਤਿਓਸੰਤ
ਨਸੁਖਮਾਨਾ॥ ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਹੀਸੁਆਮੀਤੁੰਸੰਤਨਕਾਸਤਾਈ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ
ਸੰਤਹਰਿਗਏਨਿੰਦਕਦੀਏਹੁਕਾਈ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ

ਬਾਤੁ

ਏਇਅੰਤਰਮਨੁਮੇਲਾਦੁਇਠਓਹਅਪੁਨੇਖੋਏ॥ ਈਹਾਕਾਮਿਕੋਏਏਹਿਦਿਵਿਆ
ਪਿਆਅਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਏ॥ ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਏਹੋਗਾ॥ ਵਰਮੀਮਹੀ
ਸਾਪੁਨਮਹਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈਰੋਗਾ॥ ਹਤਾਓ॥ ਮਾਇਆਕੀਕਿਹਤਿਏਹੋਗਵਾਈ
ਭਗਤੀਸਾਹਨਜਾਨੈ॥ ਬੇਦਸਾਸਰਕਓਤਹਕਨਿਲਾਗਾਤਤੁਜੋਗੁਨਪਛਾਨੈ॥ ਓ
ਪਹਿਗਾਇਆਜੈਸੇਖੋਟਾਢਬੂਆਨਦਹਿਸਹਾਠਾ॥ ਆਇਆਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭੁ
ਕਿਏਜਾਨੈਓਸਤੇਕਹਾਢਪਾਇਆ॥ ਕੁੜਿਕਪਟਿਬੰਚਿਨਿਮੁਨੀਆਦਾ

ਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਾਲੇ। ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਿਕਹਿਅਪਨੈਤਿਹੈ ॥ ੧੬ ॥
 ਮਾਲੇ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਓਦਮੁਕਰਤੋਵੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਦੈ ॥ ੧੭ ॥
 ਵੇਗੇ। ਪੰਚਜਨਾਲੇਵਸਗਤਿਹੈਮਨਮਹਿਏਕੰਕਾਰੇ॥ ਤੇਰਜਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇ॥ ਗਾਵੈ॥
 ਹਬਾਬੁਪਖਾਵਜਤਾਲਘੁਘਰੂਅਨਤਦਸਬਦੁਵਜਾਵੈ॥ ਹਤਓ। ਪ੍ਰਬਾਸਮਨੁ
 ਪਹਬਧੈਅਪਨਾਪਾਏਅਵਹੀਏਵੈ॥ ਹਮਨਾਮਜਪੁਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗਲਸੁ
 ਨਾਵੈ॥ ਕਰਸੰਗਿਸਾਧੁਚਰਨਪਖਰੈਸੰਤਧੁਹਿਲਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਹਪਿਧਰੇਗੁਰੁਆ
 ਗੈਸਭਿਪਦਹਬੁਪਾਵੈ॥ ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੈਕੇਲਾਏਸਹਧਾਤਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾ
 ਗੈ॥ ਐਸੀਨਿਰਤਿਨਰਕਨਿਵੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਗੈ॥
 ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੂਦੀਤੇਸਿਸਟਾਈਗੇ॥ ਪਤਾਲੀਆਕਾਸੀਸਖਨੀ
 ਲਤਬਹਬੁਈਖਾਈਗੇ॥ ਘਰੀਬਿਲਾਈਅਵਹਸਿਖਾਈਮੁਸਾਦੇਬਿਡਹਾਈਗੇ॥
 ਅਜਕੈਵਸਿਗੁਰੀਨਕੇਤਰੀਕੁਕਰਤਿਨਤਿਲਗਾਈਗੇ॥ ਹਤਓ। ਬਾਬੂਬੁਨੀਅਵ
 ਹਾਬਮਿਆਨੀਘਰਿਆਘਰੁਪਾਇਆਗੇ॥ ਬਿਨੁਜਵੀਏਲੇਜਵਿਓਜਵਾਵਾਏਵਾਅ
 ਹਜੁਲਾਇਆਗੇ॥ ਦਾਦੀਦਾਦਿਨਪਤੁਚਨਤਾਰਾਚੁਪੀਨਿਰਨਓਪਾਇਆਗੇ॥ ਮਲਿ
 ਦੁਲੀਚੈਬੈਠੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦੇਖਾਲਨੁਪਾਇਆਗੇ॥ ਸੋਈਅਜਾਨੁਕਹੈਮੈਜਾਨਾ
 ਜਨਣਤਹੁਨਵਨਾਗੇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਿਅਮਿਓਪੀਆਇਆਹਸਕਿਰਸਕਿਬਿਗਸ
 ਨਾਗੇ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਰੇਅਓਗਨਅਪਨਾਬਿਰ
 ਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ ਤੇਏਕੁਪਾਲਮਾਤਪਿਤਨਿਆਈਬਾਰਿਕਜਿਓਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥ ਗੁ
 ਰਸਿਖਰਾਖੇਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥ ਕਾਢਲੀਏਮਤਭਵਜਲਤੇਅਪਨੀਨਦਹਿਨਿਤਲਿ॥
 ਹਤਓ। ਜਕੈਸਿਮਹਾਇਜਮਤੇਫੁਟੀਐਤਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਇਐ॥ ਸਾਸਿਗੀ
 ਸਿਜਪਤੁਜਪੁਰਸਨਾਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਈਐ॥ ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
 ਆਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਨਾਏ॥ ਫੇਜੈਨਜਾਇਕਿਫੁਭਓਨਬਿਆਪੇਤਰੀਧਨੁਨਿਰਮਲੁਗਾ

॥ ਅੰਤਿਕਾਲ ਪ੍ਰਭਭਏ ਸਤਾਈ ਇਤਉਤਹਾਖਨਹਗੇ। ਪ੍ਰਾਨਮੀਤਪੀਤਧਨੁ
ਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਹੇ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਜਾਤੁੰਸਤਿਬੁਤਭਉਕੇ
ਉਤਉਤਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਪੀ॥ ਏਕਤੁੰਤਸਭਕਿਫੁਪੈਮੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਪੀ॥
ਬਾਬਾਬਿਖੁਦੇਖਿਅਸੰਸਾਰੁ॥ ਹਾਖਆਕਰਪੁਗੁਸਾਈਮੇਰੇਮੈਨਾਮੁਤੇਹਾਥਾਹੁ॥
ਹਾਓ॥ ਜਾਣਹਿਬਿਰਥਾਸਭਾਮਨਕੀਤਹੁਕਿਸੁਪਹਿਅਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ ਵਿਦੁ
ਵੈਸਭੁਜਗੁਬਓਹਾਏਆਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਸੁਆ
ਖਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਹਣਾਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਿ॥ ਸਭੁਕਿਫੁਕੀਤਏਹਾਵਹੈਤੇਸਦਾਸ
ਦਤੇਹੀਆਸਾ॥ ਜੇਦੇਹਿਵਡਿਐਆਈਤਾਤੇਹੀਵਡਿਐਆਈਇਤਉਤਤੁਫਹਿਧਿਆ
ਈਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਹਾਇਕਨਾਓ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਹਾਠਾਕੁਰਏਤੁਮਤਹਸੁਜਨਹਿਪੀਓ॥ ਜਨਮਜਨਮਦੁਕੈਭੈਭਰੇ
ਦੁਹਤੁਬਿਨਾਸਿਓਭਰਮੁਬੀਓ॥ ਦਹਸਨੁਪੇਖਤੇਮੈਜੀਓ॥ ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਤੁ
ਮੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁਤਨੁਮੇਰਾਠਾਕੁਰੀਓ॥ ਹਾਓ॥ ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਤੇਭਾਇਓਸਾਧਸੰ
ਭਏਤੁਕਾਜੁਤੁਮਾਪਕੀਓ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਕਰਿਚਰਣਗਏਪ੍ਰਭਤੁਮੇਸਤਜੇਬਿਖਿਆ
ਹਈਖੀਓ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਾਏਤੁਅਥਿਨਾਸੀਮੰਤ੍ਰਲੀਓ॥ ਕਰਿ
ਹੋਪਾਮੋਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨਾਤਾਪੁਸੰਤਾਪੁਮੇਹਾਬੈਰੁਗੀਓ॥ ਧਨੁਸੁਮਾਣਸਦੇ
ਹੀਪਾਈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ ਧਨੁਸੁਕਲਿਜੁਗੁਸਾਧਸੰਗੀਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਪੀਓ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਅਗੈਹੀਤੇ
ਸਭੁਕਿਫੁਤੁਆਅਵਰੁਕਿਜਾਣੇਹੀਆਨਾ॥ ਭੂਲਚੂਕਅਪਨਾਬਾਰਿਕੁਬਖਸਿਆ
ਪਾਹਬੁਤਮਭਗਵਾਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਦੀਨਕਓਹਾਖ
ਹੀਆ॥ ਕਾਟਿਅਗੈਗੁਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥ ਹਾਓ॥
ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੇਪਹਤਹੀਆਬੰਧਨਕਾਟੇਮੁਕਤਭਏ॥ ਅੰਧਕੁਪਮਤਾਘੋਰਤੇਬਾਂਤ

ਪਕਰਿਗੁਰੀਕਾਦਿਲੀਏ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਦਿਆਹਾਖੇਰਾਖਾਨਭੇ
 ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਹੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਜਸਗਲਸਦਹੇ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਾਤਿਬਖਸਿ
 ਮੇਲਾਸਹਾਇਪਇਆਨਾਕਸੋਤੇਲਾ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਤੁੰਦਿ
 ਸਹਾਤਿਤਸਭਕੋਲਾਗੁਚੀਤਿਆਵਹਿਤਸੇਵਾਅਫੁਨਕੋਭੁਦੂਜਾਸੁਏਸਾਚੇ
 ਲਖਅਭੇਦਾ॥ ਚੀਤਿਆਵਹਿਤਸਦਾਦਇਆਲਾਲੇਗਨਕਿਆਵੇਚਹੇ॥
 ਬੁਭਾਭਲਾਕੁਤਿਸੋਨਕਪੀਐਸਗਲੇਜੀਅਤੁਮਹੇ॥ ਹਭਉਤਿਹੀਦੇਕਤੇਹਾ
 ਆਧਾਹਾਤਬਦੇਇਤੁਹਾਖਹਿ॥ ਜਿਸੁਜਨਭੁਪਹਿਤੇਹੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਓਬਿਪੁਨ
 ਕੋਭੁਭਾਖੇ॥ ਓਤਸੁਖਭੁਭਾਵਹਿਐਈਜੋਪ੍ਰਭਜੀਮਨਿਭਾਦੀ॥ ਤੁੰਦਾਨਾਤੁੰਸ
 ਦਾਮਿਤਰਵਾਨਾਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਮਾਣੀ॥ ਤੁਧੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਤਮਾਹੀਜੀਓ
 ਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਹਾ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਸਭਤੇਹੀਵਹਿਐਈਕੋਈਨਾਭੁਨਜਾਇਮੇਹਾ॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਧਸੰਗੀਤਹੀਪਾਈ

ਐਐਲਿਕਿਵਹਦਿਖਾਲੇਦਰਸਨੁਪੁਨਹੀਪਜਨਮਿਨਆਈਐ॥ ਮਿਲਓਪਹੀ
 ਤਮਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਸਗਲੇਦੁਖਤਰਓਗੇ॥ ਪਾਹਬ੍ਰਤਮੁਜਿਨਿਹੈਐਅਹਾਏਆਤਕੇ
 ਸੰਗੀਤਰਓਗੇ॥ ਹਭਉਮਤਓਦਿਆਪਾਵਕਸਗਲਭਏਤਰਖਸੋਗਮਤਿਬਾ
 ਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦਿਭਉਆਮਨੁਨਿਹਮਲੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਹਿਰਸਨਾ॥ ਤਨੁਪੁਨੁਖ
 ਪਿਕੀਓਸਭੁਅਪਨਾਕੋਮਲਬੰਧਨਬੰਧਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਤਹੀ
 ਤਹੀਨਾਮੁਅਹਾਏਆ॥ ਹਾਕਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਰਾਖਾਨਤਹੀਜੋਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਾਈਜੀ
 ਓਪਿੰਡੁਸਭੁਤਮਹਾਦਾਤੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਏ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ
 ਮੇਤਮਲਨੀਦਤੇਫੁਟਕੀਕਓਨੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਭਉਓਗੀ॥ ਹਭਉਮਤਮੋਤਾਨੀ
 ਤੁਧੁਨਬਿਆਪੇਤੇਹਾਅਲਸੁਕਤਾਗਾਇਓਗੀ॥ ਹਭਉਕਾਮੁਕੋਪੁਅੰਤਕਭੁ
 ਗਾਖਹੋਸੰਜਮਿਕਓਨਫੁਟਿਓਗੀ॥ ਸੁਹਿਨਰਦੇਵਅਸੁਰਤੈਗੁਨੀਆਸਗਲੇਭਵ

ਲੁਓਂਗੀ॥ ਦਾਵਾਅਗਨਿਬਪੁਤ੍ਰਿਣਜਾਲੇਕੋਈਤਰਿਆਬੁਟੁਹਾਤਿਓਂਗੀ॥ ਐਸੋਸ
ਅਬੁਵਹਾਨਿਨਸਾਕਓਤਾਕੀਓਪਮਾਜਾਤਨਕਤਿਓਂਗੀ॥ ਕਾਜਕੋਠਮਤਿਓਈ
ਨਕਾਹੀਨਿਹਮਲਬਹਨੁਬਨਿਓਂਗੀ॥ ਮਤਮੰਤ੍ਰਗੁਰਾਤਿਓਦੈਬਸਿਓਅਚਰਜਨਾਮੁ
ਸੁਨਿਓਂਗੀ॥ ਕਹੀਕਿਹਪਾਪੁਰਨਦਹੀਅਵਲੋਜਨਅਪੁਨੈਚਰਨਿਲਗਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਗੁਣਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਸਾਧੁਸੰਗੀਸਮਾਈ॥

ਲਾਲਚੋਲਨਤੈਤਨਿਸੋਹਿਆਸੁਹਿਜਨਭਾਂਨੀਤਾਮਨੁਮੋਹਿਆ॥ ਕ
ਵਨਬਨੀਗੀਤੇਹੀਲਾਲੀ॥ ਕਵਨਹੰਗੀਤੁੰਭਈਗੁਲਾਲੀ॥ ਹਤਓਤੁੰਸਤਵੰ
ਤੀਤੁੰਪਰਧਾਨੀ॥ ਤੁੰਪ੍ਰੀਤਮਭਾਂਨੀਤੁਹੀਸੁਹੀਆਨੀ॥ ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰੀਤੁਮਹੀ
ਸੁਹਾਗਾ॥ ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁਮਘਰਿਭਗਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਂਨੀਤਾਹੰਗੀਗੁਲਾ
ਲਾਕਪਨਾਨਕਸੁਰਦਿਸਦਿਨਿਤਾਲਾ॥ ਸੁਨਿਹੀਸਖੀਇਹਤਮਹੀਘਾਲਾ॥
ਪੁਰਆਪਿਸੀਗਾਰਿਸਵਾਨਤਗਾ॥ ਹਤਓਦੁਜਾ॥

ਦੁਖਘਟੇਜਭਉਤੇਦੁਹੀ॥ ਅਭਮਸਲਤਿਮੋਹਿਮਲੀਤਦੁਹੀ॥ ਚੁਕਾਨਿਤੋਰਾ
ਸਖੀਸੋਹੀ॥ ਭਰਮੁਗਾਇਆਗੁਹਿਪਿਰਸੰਗੀਮੇਰੀ॥ ਹਤਓਨਿਕਟਿਆਨਿਪ੍ਰ
ਅਸੇਜੋਧੀ॥ ਕਾਇਕਚਨਤੇਛੁਟਿਪਹੀ॥ ਮੰਦਰੀਮੈਰੈਸਬਦਿਓਜਾਗਾ॥ ਅਨ
ਦਬੀਦੀਖਸਮੁਤਮਾਗਾ॥ ਅਸਤਕਿਭਗੁਮੈਪਿਰਘਰਿਆਇਆ॥ ਬਿਹੁਸੋ
ਹਗੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ਸਾਚਨਾਮਿਮੋਰਾ
ਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਲੋਗਨਸਿਓਮੇਰਾਠਾਠਾਬਗਾ॥ ਬਾਹੀਸੁਤਸਗਲਸਿਓਮਓਲਾ॥
ਅਲਿਪਤਹਤਓਜੈਸੇਜਲਮਤਿਕਓਲਾ॥ ਹਤਓਮੁਖਕੀਬਾਤਸਗਲਸਿਓ
ਕਰਤਾ॥ ਜੀਅਸੰਗੀਪੁਰਅਪੁਨਧਰਤਾ॥ ਦੀਸਿਆਵਤਪੈਬਪੁਤੁਭੀਤਲਾ॥
ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹਮਨੁਹਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰੀਬਾ
ਯੀਏਕਦਿਖਾਇਆ॥

ਪਾਦਤੁਹਲੀਆਜੋਬਨਿ

ਬਲੀਆਨਾਮਾਬਿਨਾਮਾਟੀਸੰਗਿਰਲੀਆ॥ ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆਬਸਤੁਰਲੀਆ॥
 ਸੇਜਸੁਖਲੀਆਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥ ਹਤਓ॥ ਤਲੈਕੁੰਚਹੀਆਸਿੰਗਿਰ
 ਵਤਹੀਆ॥ ਤਹਿਭਗਤਿਬਿਨਾਲੇਧਰਨਿਗਰਲੀਆ॥ ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆਅਨਿ
 ਕਾਇਸਤਹੀਆ॥ ਤਹਿਰਸੁਬਿਨੁਸਾਭਿਸੁਆਦਠਿਕਹੀਆ॥ ਮਾਇਆਢਲੀ
 ਆਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦਇਅਲੀਆ॥

ਏਕਬਗੀਚਾਪੇਡਘਨਕਰੋਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਤਮਾਹਿਠਲੀਆ॥

ਐਸਾਕਹਤੁਬੀਚਾਰੁਹੀਆਨੀ॥ ਜਾਂਤੋਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਆਸਿਪਾਸਿਬਿਖੁਆ
 ਕੇਕੁੰਟਾਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤੈਭਾਈਗੇ॥ ਹਤਓ॥ ਸਿੰਚਨਤਹੇਏਕੈਮਾਲਰੀ॥ ਖਬਰਿਕਰ
 ਤੁਏਪਾਤਪਤਡਾਲੀ॥ ਸਗਲਬਣਸਪਤਿਅਦਿਜਵਾਈ॥ ਸਗਲੀਫੁਲੀਨਿਰ
 ਠਲਨਕਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਠਲੁਨਾਮੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਹੀਤਿਨਿਮਾ
 ਇਆ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਹਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ॥ ਜੋਗੁਬਨੀਅ

ਤੇਰਾਕੀਰਤਨੁਗਾਈ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੈਓਲੈ॥ ਕ੍ਰਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਕੋਲੈ॥

ਹਤਓ॥ ਤੁਕਮੁਬੁਝਿਗੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿਰਬਾਨੇ॥ ਜਿਨਿਤੁੰਜਾ
 ਤਾਸੋਗ੍ਰਿਸਤਓਦਾਸੀਪਰਵਾਏ॥ ਨਾਮਿਰਤਸੋਈਨਿਰਬਾਏ॥ ਜਾਕਓਮਿਲਿਓਨਾਮੁਨਿ

ਧਾਨਾ॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕਤਾਕਾਪ੍ਰਕਾਸ਼ਜਾਨਾ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ਤੀਰ

ਬਿਜਾਓਤਤਓਤਓਕਰਤੇ॥ ਪੰਡਿਤਪੂਛਤੁਤਮਾਇਆਹਤੇ॥ ਸੋਅਸਥਾਨੁਬਤਾਵਤੁ

ਮੀਤਾ॥ ਜਾਕੈਤਹਿਤਹਿਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ॥ ਹਤਓ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਰਾ॥

ਨਗਰਿਸੁਰਗਿਠਿਹਿਠਿਅਓਤਾਗ॥ ਨੀਰੂਤਮਹਿਚਿੰਤਓਦਾਸਅਪੰਕਾਗ॥ ਕ੍ਰਮਕੇ

ਰਤਜੀਅਕਓਜੰਜਾਗ॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਦਸਿਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਹੀਤਿਨਿਮਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਹਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ ਇਤੁਅਸਥਾਨੁਗੁਰਤੇਪਾਈ

ਐ॥ ਹਤਓ॥ ਦੁਜਾ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ

ਘਰਮਹਿਸੁਖਬਾ

ਭੀਠ ਨਿਸੁਖਾ। ਤਹਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੇਦੁਖਾ। ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਾਤੁੰਚਿ
ਭੀਠੈ। ਸੋਨਾ ਮੁਜ ਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ। ਹਰਾਉ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
ਭੀਠੈ। ਤਹਿ ਭੀਠ ਜਪਤ ਫੈਦੁ ਖਡਗਾ। ਤੁਕ ਮੁਬੁਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨਾ। ਸਾਚੁ ਸ
ਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨਾ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਭੀਠ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ। ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਜਹਾਪਠਾਵੁ ਤੁਤਤਤਤ ਜਾਂਈ।

ਜੇਤੁ ਮਦੇ ਤੁਸੇਈ ਸੁਖੁ ਪਾਂਈ। ਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ। ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ
ਪਤਿ ਅਘਾਈ। ਹਰਾਉ। ਤੁਮਹਾ ਦੀਆ ਪੈ ਨਉ ਖਾਂਈ। ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁ
ਖੀ ਵਲਾਂਈ। ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ। ਤੁਮਹੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ।
ਕਰੁਨਾ ਨ ਕਨਿਤਾਇੰਦੈ ਧਿਆਈ। ਗਤਿ ਤੇਵੈ ਸੰਤ ਤਲਗੀ ਪਾਈ। ਆਸਾ

ਮਹਲਾ - ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਧਿਆਈਐ। ਮਾਹੀ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿਗਾ
ਈਐ। ਸੁਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ। ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਤੇਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਰੋਗ
ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ। ਹਰਾਉ। ਕਾਹ ਜਿ ਕਾਮ ਬਾਟ ਪਾਟ ਜਪੀਜੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ। ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਤ ਹੀਰਤ ਨੁਗਾਈਐ। ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀਵਾ
ਟਨ ਪਾਈਐ। ਆਠ ਪਹਰਿ ਸੁਵਿਸਰਾਤਿ ਨਾਤੀ। ਗਤਿ ਤੇਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲ
ਗੀ ਪਾਈ। ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੁ। ਭਈ ਕ

ਲਿਆ ਦੁਖ ਤੋਵਤ ਨਾਸੁ। ਅਨਦੁ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇਗੁਨ ਗਾਵਤੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪ
ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਤੁ। ਹਰਾਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਤੁ। ਕ੍ਰਿਪਾ
ਭੀਠੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾਵਤੁ। ਪਰਕਾ ਬੁਧਾਨਾ ਖਤੁ ਚੀਤ। ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ
ਭੀਠਾਈ ਮੀਤ। ਤਹਿ ਭੀਠ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰੀ ਦੀਨਾ। ਏਤੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀ
ਨਾ। ਆਸਾ ਮਹਲਾ - ਜਿਸਨੀ ਚਕਰ ਉਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਚਿਤੁ ਭੁੰਟ ਮਾਨੈ। ਦਰਸਨੁ ਮਾਂਗਿ ਦੇਇ ਪਾਏ। ਤੁਮਹੀ ਸੇਵਾ ਕਉ ਨ ਕਉਨ

ਨਤਰੇ॥ ਹਤਭਾਜਾਕੋਨਿਕਟਿਨਾਵੈਕੋਈ॥ ਸਗਲਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਓਅਕੇਚਤਨਮ
ਲਿਧੋਈ॥ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਕਾਪੂਨਾਵਤਕਾਮਾ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਕੋਜਪੀਐ॥

ਸਾਧਸੰਗੀਮਨਸੇਵਤਜਗੇ॥ ਤਬਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮੀਠੇਲਾਗੇ॥

ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਿਤਹਭਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਹਿਨਾਮੁਸਮਾਹਭਾ॥ ਹਮਹਮਹਮਗੁਨਾ

ਵਭਾ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਸਾਧਕੈਸੰਗੇਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਧਿਆਵਭਾ॥ ਹਤਭਾਸਗਲ

ਸਮਗੀਜਾਕੈਸੁਤਿਪਰੋਈ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਹਿਰਹਿਅਸੋਈ॥ ਓਪਤਿਪਰਲ

ਓਖਿਨਮਹਿਕਰਤਾ॥ ਆਪਿਲੇਆਪਨਿਗੁਨੁਹਤਤਾ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਅੰਤ

ਹਜਾਮੀ॥ ਅਨਦਕਰੈਨਾਨਕਕਾਸੁਆਮੀ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ

ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਹਟੇਰਵਗੇ॥ ਦੁਲਭਦੇਤਜੀਤੀਨਤੀਤਗੇ॥ ਕਿਲਖਿਖਖਿਨਸੇ

ਦੁਖਦਰਦਦੂਹੇ॥ ਭਏਪ੍ਰਾਨੀਤਸੰਤਨਕੀਧੂਹੇ॥ ਹਤਭਾਪ੍ਰਭਕੈਸੰਤਭਧ

ਗਜੇਗਾ॥ ਤਿਸੁਭੇਦੇਜਿਸੁਧੁਰਿਸੰਜੇਗਾ॥ ਮਨਿਅਨੰਦੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰੀਦੀਆ॥ ਤਿਸ

ਨਬੁਝੀਮਨੁਨਿਤਚਲੁਥੀਆ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਓਨਿਧਿਸਿਧਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰ

ਤੇਪਾਈਬੁਧਿ॥

ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇ

ਸਾਧਸੇਵਾਅਘਕਟੇਘਨੇਗੇ॥ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦੁਘਨਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਏ

ਨਨਿਹਮਲਤਹਿਤਹਿਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਸੁਨਾ॥ ਹਤਭਾ॥ ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਾਮੁਰਖੁਦ

ਠਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਰਾਣਾਲਾਗਾਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਨਗਏ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਪਾਪ

ਲਏ॥ ਹਤਨਜਨਮੁਇਤੁਸਫਲਭਇਆ॥ ਕਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਰੀਮਾਇਆ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਸਮਾਗੇ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨ

ਕੇਸਾਸੰਗੀਢੁਗੇ॥ ਜਾਗੁਰੇਮਨਜਾਗਨਤਗੇ॥ ਬਿਨੁਤਹਿਅਵਰੁਨਾਵਸਿਕਾਮ

ਸੂਠਾਮੇਤੁਮਿਥਿਆਪਾਸਗੇ॥ ਹਤਭਾ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਓਹੰਗੁਲਾਇ॥ ਗੁਰ

ਕਿਰਪਾਲੁਤਹਿਦੁਖਜਾਇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਤੀਥਾਭਾ॥ ਗੁਰਦਤਗੁਰਦੇ

ਨਉ॥ ਗੁਰਪਾਹਬੁਤਮੁਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿ॥ ਆਠਪਤਹਨਾਨਕਗੁਰਜਾਪਿ॥
ਆਸਾਮਤਲਾ॥ ਆਪੇਪੇਰੁਬਿਸਥਾਹੀਸਾਖਾ॥ ਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇਹਾਯਾ॥
ਜਤਕਤਪੇਖਉਏਕੈਓਭੀ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਹੀਆਪੇਸੋਈ॥ ਹਤਉ॥ ਆਪੇਸੁਰੁ
ਕਿਟਿਬਿਸਥਾਹੀ॥ ਸੋਈਗੁਪਤੁਸੋਈਆਕਾਹੀ॥ ਸਰਗੁਣੀਰਗੁਣਬਾਪੈਨਉ॥
ਦੁਹਮਲਿਏਕੈਕੀਨੇਠਾਓ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰੁਭੁਭਉਖੋਇਆ॥ ਅਨਦੁਪੁ
ਸੁਰੁਨੈਨਅਲੇਇਆ॥ ਓਕਤਿਸਿਅਨਪਾਕਿਛੂਨ
ਜਾਨਾ॥ ਦਿਨੁਰੈਦਿਤੇਹਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ ਮੇਨਿਰਗੁਨਗੁਣਨਾਪੀਕੋਇ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਭਾਖੁਸੋਈ॥ ਹਤਉ॥ ਮੁਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਅਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਮਤੇਹੋਕੀਆ
ਸਮਨੀਧਾਰੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਰਮਨਸਾਧਾ॥ ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਮਨਾਇਅਹਾਧਾ॥
ਕਿਛੁਜਾਨਾਮਤਿਮੇਰੀਥੋਰੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ ਆਸਾ
ਮਤਲਾ॥ ਤਹਿਤਹਿਅਖਰਸੁਧਦੁਇਉਤਮਾਲਾ॥ ਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇ
ਆਲਾ॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਾਖੁਸਰਣਾਈਮੋਕਉ
ਦੇਤੁਯੋਤਹਿਜਪਨੀ॥ ਹਤਉ॥ ਤਹਿਮਾਲਾਓਰਅੰਤਹੀਧਾਰੀ॥ ਜਨਮਮਰਣਕਾ
ਦੁਖੀਵਾਰੀ॥ ਤਿਹਦੈਸਮਾਲੈਮੁਖਿਤਹਿਤਹਿਬੋਲੈ॥ ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਤਿਨ
ਰੋਲੈ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜੋਰਾਚੈਨਾਇ॥ ਤਹਿਮਾਲਾਤਾਕੈਸੰਗੀਜਾਇ॥ ਆਸਾ
ਮਤਲਾ॥ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਉਇ॥ ਤਿਸੁਜਨਲੇਪੁਨਾਇਆਪੈਕੋਇ॥
ਤਹਿਕਾਸੇਵਕੁਸਟਤੀਮੁਕਤਾ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭੁਲਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲ
ਦਾਸਕੀਜਗਤਾ॥ ਹਤਉ॥ ਸਗਲਤਿਆਗੀਤਹਿਸੁਣੀਆਇਆ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਹਾ
ਬਿਆਪੈਆਇਆ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੈਮਨਮਾਓ॥ ਤਿਸਕਉਚਿੰਤਾਸੁਪਨੈਨਾਓ॥
ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ਰਹਮੁਮੋਤੁਸਗਲਾਬਿਨਸਾਇਆ॥
ਆਸਾਮਤਲਾ॥ ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤਉਓਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ ਤਾਦੁਖੁਭਰਮੁਕਤੁਕੈਸੇ

ਨੇਗਾ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵੰ ਸੋਇ ਤੁ ਮਾਗੀ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਨ ਕਉ ਲੇ ਪੁਛੁ ਧਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਿਟਿ ਗਇ ਅਦੁ ਬੁਝਿ ਸਾਹੀ ਚਿੰਤਾ॥ ਠਲੁ ਪਾਇ ਅਜੁ ਸੁਤਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ॥ ਸੋਇ ਸੋਇ
 ਸਤਿ ਤੈ ਸੋਇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰੁ ਕੰਠਿ ਪੋਇ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਨਉ ਤਕਰਮਾ
 ਜਕੈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਤਹਿ ਨਾਮਾ॥ ਕਾਮਿ ਕੋਧਿ ਅ
 ਤੰਕਾ ਹੋਇ ਗੁਣੇ॥ ਤਹਿ ਸਿਮਰੁ ਕਰਿ ਤਹਿ ਜਨਵੁ ਟੇ॥ ਸੋਇ ਹੋਇ ਮਾਇਆ ਮਦਮ
 ਤੇ॥ ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਤਹਿ ਰਾਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਤ ਰਹਿ ਮਿਥੁ ਜੋ ਨਿਭ ਦਾ
 ਇਆ॥ ਅਸਥਿ ਰੁਭਗਤ ਤਹਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ॥ ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕੁ ਪਾਗੇ ਜਮੇ
 ਗਾ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝੁ ਤਿ ਤਹਿ ਨੇਗਾ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ॥ ਈਤ ਸੁਖੁ
 ਅਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਆਸਾਮੁ ਤਲਾ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਤਮ ਮੀਨ ਤੁਮ
 ਗੇ॥ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤਮ ਤੋਰੈ ਦੁਆਰੇ॥ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਤਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ਸ
 ਹਾਇਗਾ ਤੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਏਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੁ ਆਧਾਰੁ॥ ਤੁ ਦੁਪਿ
 ਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉ ਲਾਗੁ॥ ਤੁ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੁ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਤੁ ਸਮਰ ਬੁਝੈ ਤੇਰਾ
 ਦੁ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਟਤਾ ਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ਅਰਦਾਸੀ॥
 ਆਸਾਮੁ॥ ਹੋਵਨ ਤੈ ਸੂਰੁ ਨਕਸਾਨਾ॥ ਤਸਿ ਤਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾ
 ਨਾ॥ ਕੋ ਮੁਆ ਕਾ ਕੈ ਪਾਹਿ ਗਾਵਨੁ॥ ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਤਸਿ ਤਸਿ ਪਾਵਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾ
 ਲਾ ਬਿਵਸ ਬਾਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਚਿਨ ਮੁਕਾ ਠਹਿ ਪਛਤਾਨਾ॥ ਤਿਤੁ ਗੁਣ
 ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਠਹਿ ਠਹਿ ਅਭਿਤਾਰਾ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ
 ਨਾਮਾ॥ ਸਠਲ ਜਨ ਮੁਤਾਕਾ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਆਸਾਮੁ॥ ਸੋਇ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਭ ਬਠਿ ਨ ਜਾਨੀ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਤੁ ਪਛਤਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿ ਜਮ
 ਨਿਅਨ ਦੁਪਰਉ ਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਬੇਕੀ ਲਾਲ ਸਾਤੈ॥ ਅਲ ਸੁਕਤ ਕਰਉ ਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਕਰਮ ਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਇ ਨਿਸਾਹਿਓ॥ ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਹਿ ਰਾਹਿਓ॥

ਸਾਇ ਮੋ ਤਿਲਾ ਦੀ ਅਤੰ ਕਰੇਗੇ। ਦੋ ਸੁਨਾਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਦੇ ਤਰੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਮ
ਦੇ ਰੁਮ ਅੰਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣ ਤਰੇ॥

ਚਗ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਨ ਸਿਰਾ ਏਵੇ ਚਾਰੇ॥ ਤੂਚਿ ਤਿਆਵ ਤਿਤੇ
ਗੰਮਣਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ॥ ਹਰਾਓ ਅਨਿਕ ਦੁਖ ਦੇਵ ਤਿਅਵ
ਰਾਓ ਪਤੁਚਿਨ ਸਾਕਤਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਓ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ॥ ਸੁਤ
ਜ ਅੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁ ਈਜੈ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਹੀ ਦੇ ਮਹਿ ਦੀ
ਜੈ॥ ਆਸਾਮਃ

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਤੋਇ
ਅਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਾਨੀ॥ ਜਕੈ ਕੀ ਤਿਸ ਭੁਕਿ ਢੁਪੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋਭੇਇਆ
ਗਿਰੈ ਪਾਨੀ॥ ਹਰਾਓ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਵਾਣੇ ਆਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੁਖ ਮਹਾ ਬਿ
ਕਾਲਾ॥ ਠਾਕੁ ਹੋ ਅਪੁਨੈ ਕੀ ਨੀਦਾਤਾ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤੋਈ ਸਾਂਤਿ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ
ਭਲ ਮਨੁ ਸੁਤ ਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ॥ ਆਸਾਮਃ

ਹਰੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿਆਈ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋ ਅਘਾਈ॥ ਕਢੂਨ ਬੋਹਤ ਹੀ ਭਗ
ਤਨ ਕਓ॥ ਖਾਤ ਖਰਚ ਤ ਬਿਲ ਵਰਤ ਦੇਵਨ ਕਓ॥ ਹਰਾਓ ਜਾਕਾ ਪਾਨੀ ਅਗਮੁ
ਸਾਈ॥ ਮਨੁ ਖਕੀ ਕਤੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ॥ ਪ
ਕਾਦਿ ਸਟਿਤ ਕੀ ਲਾਗੁ ਪਾਈ॥ ਜਾਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਤੁ
ਨਾਨਕ ਨਾਤੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ॥ ਆਸਾਮਃ

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਿਆਇਆ॥ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿ
ਸਿੰਘਾ॥ ਨਾਮਿ ਹਰੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਹਰਾਓ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿ ਬੁਚੀਤਿ॥
ਭਉ ਭਉ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਤੋਈ ਮ
ਨਾਸੇਰੀ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ॥

ਆਸਾਮੁ ਤਲਾ ਅਨਾਦਿਨੁ ਮੁਸਾਲਾ ਜੁਟ ਕਾਈ॥ ਗੀਤ ਕੁਪ ਮਹਿ

ਖਾਤਿਮਠਾਈ॥ ਸੋਚਤਸਾਚਤਰੈਇਥਿਯਨੀ॥ ਅਨਿਕਹੰਗਮਾਇਆ ਚਤੁਰ
ਤਕਬਪੂਨਸਿਮਰੈਸਾਹੀਗਪਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਮਕੀਛਾਇਆਨਿਤਚ
ਧਿਆ॥ ਕਾਲਕੈਠੰਸਿਸਕਤਸਹੁਸਾਂਧਿਆ॥ ਬਾਲੁਕਨਾਹਾਤਹੰਗਮੁ
ਸੋਧਾਨੁਮੁੜਿਨਿਤਚਲੁਕਰਿਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਜਪਿਓਤਹੰਗਾਇ
ਦੈਤਹੰਗੁਣਗਾਇ॥ ਓਨਕੈਸੰਗੀਤੁਕਰਤੀਕੇਲਾਓ

ਨਕੈਸੰਗੀਤਮਤੁਮਸੰਗੀਮੇਲਾ॥ ਓਨਕੈਸੰਗੀਤੁਮਸਭੁਕੇਓਲੈ॥ ਓਸੁਬਿਨਕੇਓਮੁ
ਖਿਨਤੀਜੋਗੈ॥ ਤੇਬੈਰਾਗੀਕਤਸਮਾਏ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਤੀਦੁਤੇਹੀਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਓਨਕੈਸੰਗੀਤੁਗੁਣਮਤਿਮਾਤਹੀ॥ ਓਨਕੈਸੰਗੀਤੁਤੁਤੀਤੈਜਾਤਹੀ॥ ਓਨਕੈਸੰਗੀਤੁ
ਖੀਪਪੇਲਿ॥ ਓਸੁਬਿਨਤੁਦੁਟਕੀਹੋਲਿ॥ ਓਨਕੈਸੰਗੀਤੇਸਮਾਨੁਮਤਤੁਓਨਕੈ
ਸੰਗੀਤੁਮਸਕੁਜਗਤੁ॥ ਓਨਕੈਸੰਗੀਤੇਹੀਸਭਬਿਧਿਥਾਈ॥ ਓਸੁਬਿਨਤੁਤੈਤੀ
ਮਾਈ॥ ਓਤੁਬੈਰਾਗੀਮਰੈਨਜਾਈ॥ ਤੁਕਮੇਥਾਧਾਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਜੋੜਿਵਿਦੇਵੇ
ਨਾਨਕਾਬਾਧਿ॥ ਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਜਾਣੈਆਪਿ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ

ਨਾਓਤੁਮਹਤਾਨਾਤਮਰਹੀਆ॥ ਨਾਓਤੁਬਿਨਸੈਨਾਤਮਕੜਿਆ॥ ਨਾਓਤੁਨਿਰਧ
ਨੁਨਾਤਮਭੂਖੇ॥ ਨਾਓਸੁਦੁਖਨਾਤਮਕਓਦੁਖੇ॥ ਅਵਗੁਨਕੇਓਮਾਨਵਗਾ
ਅਓਤਮਾਹਾਜੀਓਦੇਨਤਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਓਸੁਬੰਧਨਾਤਮਥਾਧੇ॥ ਨਾਓਸੁ
ਧੰਧਾਨਾਤਮਥਾਧੇ॥ ਨਾਓਸੁਮੇਲੁਨਾਤਮਕਓਮੇਲਾ॥ ਓਸੁਅਨੰਦਤਮਸਦਕੇਲਾ
ਨਾਓਸੁਸੋਚਨਾਤਮਕਓਸੋਚਾ॥ ਨਾਓਸੁਲੇਖੁਨਾਤਮਕਓਪੋਚਾ॥ ਨਾਓਸੁਭੁ
ਨਾਤਮਕਓਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ ਜਾਓਤੁਨਿਰਮਲੁਤਾਤਮਜਚਨਾ॥ ਤਮਕਿਛੁਨਾਤੀ
ਕੈਓਤੀ॥ ਅਗੈਪਾਢੈਏਕੋਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਕੁਮਭੰਗਾ॥ ਤਮਓਈ
ਲਿਓਏਏਕਹੰਗਾ॥ ਅਨਿਕਭੰਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ॥ ਜੀਓਪ੍ਰਾਨਾ

ਨੁਆਗੈਧਰੀਐ॥ ਪਾਨੀਪਖਾਕਰਓਤਜਿਅਭਿਮਾਨ॥ ਅਨਿਕਬਾਹਜਾਈਐਕੁ

ਬਾਨ। ਸਾਈ ਸੁਤਗਾਇਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ। ਤਿਸ ਕੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ। ਹਰਾਓ।
ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿ ਤਾਹਿ। ਓਨ ਕੀ ਹੋਣੁ ਬਸੈ ਜੀ ਅਲਾ। ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤਪਾਵਓ
ਸੰਗੁ। ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਹੰਗਿ। ਜਾਪਤਾ ਪਦੇ ਵਓ ਸਭਨੇ ਮਾ। ਕਰਮ ਧਰਮ
ਅਪਓ ਸਭਨੇ ਮਾ। ਗਹ ਬੁਝੇ ਤਤ ਜਿਹੇ ਵਓ ਹੋਨ। ਓਨ ਕੋ ਸੰਗਿ ਦੇਖਓ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨ।
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਤੀ ਅਧਾਧਓ। ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਏ ਤਸੇ ਦਾਸਾਧਓ। ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਗੁ ਪਾਲਹੋ ਬਿੰਦਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦਾ।

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਓ ਮੇ ਮਲੁ ਖੋਇ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ। ਸੁਨਤੁ ਮੀਤ ਐਸਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ। ਜੀ ਅਪਨਾ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ। ਹਰਾਓ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿ
ਧਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੇਭਾ ਵੰਤਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਏਚੰਤਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਤੁ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇਨ
ਹੀਰੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਓਧੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲੈ ਸੰਗੈ। ਆਪੁ ਤੋ ਕੋਈ
ਮਿਲੈ ਨ ਭੁਲੈ। ਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਘੁਲੈ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕਰ ਬਾਣਾ। ਸੰਤ ਓ
ਟ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣਾ।

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ਭੂਪਤਿ ਤੇਇ ਕੋਰਾ ਜੁ ਕਮਾ
ਏਆ। ਕਹਿ ਕਹਿ ਅਨਰਥ ਦਿ ਤਾਈ ਮਾਏਆ। ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਬੈਲੀ ਕੀਨੀ। ਪ੍ਰਭੁ ਓ
ਸੇਤਾ ਹੀ ਅਵਰ ਕਓ ਦੀਨੀ। ਕਾਚ ਗਗਨੀ ਆ ਅੰਭ ਮਝਹੀ ਆ। ਗਹ ਬਿਗਹ ਬਿ
ਓਆ ਤੁਮਹਿ ਪਹੀ ਆ। ਹਰਾਓ। ਨਿਰਭਉ ਤੇਇ ਓਭਉ ਆਨਿ ਤੰਗਾ। ਚੀਤਿ ਨ ਆਇ
ਕੋਰਤਾ ਸੰਗਾ। ਲਸਕਰ ਜੋ ਵੇਕੀ ਆ ਸੰਬਾਣਾ। ਨਿਕਸਿ ਆ ਫੂਕਤ ਤੇਇ ਗਇਓ ਸੁ
ਆਣਾ। ਓਚੇ ਸੰਦਰ ਮਤਲਾ ਅਰੁਨੀ। ਤਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਮਨਿ ਭਾਨੀ। ਵਡ ਪਰਵਾ
ਹੁਤ ਅਰੁਧੀ ਆ। ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੁਆ। ਜਿਨਹਿ ਓਪਾਤਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾ
ਭਾਗੰਗ ਸਾਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨਾ ਭਾ। ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਹਜੁ ਮਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿ ਸੁਖ

ਸਮਦਇਆਲਾ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਭਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਗਾਘੇ
 ਹੀ॥ ਜਭਿਮਿਲੀਐਤਉਦਧੈਵਧੇਹੀ॥ ਗਲਿਚਮੜੀਜਭਿਢੇਨਾਤੀ॥ ਲਾਭੁਦੇ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ॥ ਜਗਮੋਤਨੀਤਮਤਿਆਗਿਗਵਾਈ॥ ਨਿਕੁਗੁਨਮਿਭਿਢੇ
 ਜੀਵਧਾਈ॥ ਰਤਭਾਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਭੁਮੇਪੈ॥ ਬਾਟਿਘਾਟਿਗ੍ਰਿਹਿਨੀਬ
 ਨਿਜੇਪੈ॥ ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਤਉਕੈਮੀਠੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਘੋਟੀਡੀਠੀ॥ ਅਗਰ
 ਕਭਿਸਕੇਵਡੇਠਗਾਭੁ॥ ਵਡਤਿਨਾਤੀਬਾਪਨਮਾਭੁ॥ ਮੇਲੀਅਪਨੇਭਿਨਿਲੇਬਾਧੇ॥ ਗੁ
 ਰਕਿਰਪਾਤੇਮੇਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ ਅਬਮੈਰਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ ਭਉਚੁਕਾਟੁਟੇਸ
 ਭਿਠੰਦਾ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ ਘਰੁਸਗਲਾਮੇਸੁਖੀਬਸਾਇਆ॥

ਆਠਪਤਹਨਿਕਟਿਕਰਿਜਨੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਰੀਆਮੀਠਮਾ
 ਨੈ॥ ਏਕਨਾਮੁਸੰਤਨਆਧਾਰੁ॥ ਤਉਹਿਤੇਸਭਕੀਪਗਛਾਰੁ॥ ਸੰਤਹਤਤਸੁਨਤੁ
 ਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਭੁਆਕੀਮਤਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ਰਤਭਾ॥ ਵਡਤਿਜਾਕੈਕੇਵਲ
 ਨਾਮ॥ ਅਨਦਹੂਪਕੀਰਤਨੁਬਿਸਰਾਮ॥ ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭਅਪੁ
 ਨੇਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਨੈ॥ ਕਿਟਿਕੋਟਿਅਪਕਾਟਨਤਗਾ॥ ਦੁਖਦੁਹਿਕਰਨਜੀਅਕੈ
 ਦਾਤਾਰਾ॥ ਸੁਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ॥ ਕਭਿਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ॥ ਤਕਾਸੰਗੁ
 ਬਾਛਤਿਸੁਰਦੇਵਾ॥ ਅਮੋਖਦਹਸੁਸਠਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਕਹਜੋਕਿਨਾਨਕੁਕਰੇਅ
 ਦਾਸਿ॥ ਮੋਤਿਸੰਤਤਟਤਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸਿ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ

ਸਗਲਸੁਖਜਾਪਿਏਕੈਨਾਮ॥ ਸਗਲਧਰਮਤਹਿਕੇਗੁਣਗਾਮ॥ ਮਤਾਪਦਿਤਸਾ
 ਧਕਾਸੰਗੁ॥ ਜਿਸੁਭੇਟਤਲਗੈਪ੍ਰਭਗੰਗੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਿਭਿਅਨੰਦਪਾਏਜਿ
 ਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਤਉਪ੍ਰਗਾਸਾਤਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਤਨੁਨਜਾਵੈ॥ ਰਤਭਾ॥ ਛਤ
 ਨੇਮਮਜਨਤਿਸੁਪੂਜਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਤਿਨਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾਮਤਾਪੁਨੀਤਜਾਕੀਨਿ
 ਰਮਲਬਾਨੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਕੈਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੈਜਨੁਸਗਲੇਭਵ

ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਤਕੀਪਗਰੇਨ। ਜਾਕਓਭੇਟਿਓਂਤਹਿਤਹਿਗਾਇ। ਤਕੀਗਤਿਮਤਿਕ
ਸੁਨਜਾਇ। ਆਠਪਤਰਕਰੋਜੋਵਿਧਿਆਵਉ। ਉਨਸਾਧਾਂਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ। ਮੋ
ਭਗੀਬਕਓਲੇਤੁਲਾਇ। ਨਾਨਕਆਇਪਏਸਰਣਾਇ।

ਆਠਪਤਰਓਦਕਾਇਸਨਾਨੀ। ਸਦਤੀਭੋਗਲਗਾਇਸੁਗੀਆਨੀ। ਬਿ
ਭਾਕਾਤੁਓਡੈਨਾਹੀ। ਬਤੁਰਿਬਤੁਰਿਤਿਸੁਲਾਗਤਪਾਈ। ਸਾਲਗਿਰਾਮਤਮਰੈਸੇਵਾ।
ਪੁਜਾਅਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾ। ਹਤਓ। ਘੈਂਟਾਜਾਕਾਸੁਨੀਐਚਤੁਕੰਟਾ। ਆਸਨੁਜਾਕਾਸਦ
ਕੰਠਾ। ਜਾਕਾਚਵਰਸਭਓਪਹਿਝੂਲੈ। ਤਾਕਾਧੂਪਸਦਾਪਰਫੂਲੈ। ਘਟਿਘਟਿਸੰਪ
ਦੈਭੋਜਾਕਾ। ਅਭਗਸਭਾਸੰਗੀਏਸਾਧਾ। ਆਰਤੀਕੀਰਤਨੁਸਦਅੰਨਦਾ। ਮਹਿਮਾਸੁੰਦ
ਸਦਾਬੇਅੰਤਾ। ਜਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਤੀਲਤਨਾ। ਸਤਚਰਨਓਤੁਆਇਓਸਗਾ।
ਭਚਕਓਤਹਿਸਾਲਗਿਰਾਮ। ਕਪੁਨਾਨਕਗੁਰੀਕੀਨੇਦਾਨੁ। ਆਸਾਮਃ

ਜਿਤਪੈਡੈਲੂਟੀਪਨਿਤਹੀ। ਸੇਮਾਗੁਸੰਤਨਦੁਹਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਸਾਚਕਾਦਿਆਨਾ
ਮਤੈਕੀਮੁਕੀਤੇਬੀਬੀਜਮਕਾਮਾਹਗੁਦੁਹਿਰਤਿਆ। ਹਤਓ। ਜਤਲਾਲਚਜਗਾਤੀ
ਘਾਟਾਦੁਹਿਰਤੀਓਤਜਨਤੇਬਾਟਾ। ਜਤਆਵਟੇਬਤੁਤਘਨਸਾਥਾ। ਪਰਬਤਮਕੇ
ਸੰਗੀਸਾਧਾ। ਚਿਤਗੁਪਤੁਸਭਲਿਖਤੇਲੇਖਾ। ਭਗਤਜਨਕਓਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੇਖਾ।

ਕਪੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ। ਵਜੇਤਕੈਅਨਤਦਤੁਗਾ। ਆਸਾਮਃ
ਸਾਧੁਸੰਗੀਸਿਖਾਇਓਨਾਮੁ। ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮਾ। ਬੁਝਿਗਈਤਿਸਨਾਤਹਿਜਸਤਿ
ਅਘਨੇ। ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸ਼ੰਗਪਾਨੇ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਨਿਪਰਿਆਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਸਤਜਘਰੁਪਾਇਆ। ਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾਚੰਦਚਰਵਿਆ। ਹਤਓ। ਲਾਲਜ

ਦਿਹਰਭੇਭੰਡਗ। ਤੋਟਿਨਾਵੈਜਪਿਨਿਹੰਕਗ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਪੀਵੈਜਨੁਕੋਇ। ਨਾ
ਕਤਕੀਪਰਮਗਤਿਉਇ। ਆਸਾਮਤਲਾ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤ
ਪਿਆਈ। ਸੰਗੀਸਾਥੀਸਗਲਤਹਾਈ। ਗੁਰਮੇਰੈਸੰਗੀਸਦਾਏਨਾਲੇ। ਸਿਮਰਿਸਿ

ਮਹਿਤਿ ਸੁਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ ਹਰਉ॥ ਤੇਰੀ ਆਮੀਠਾਲਗੈ॥ ਫਰਿਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ
ਮੰਗੈ॥ ਆਸਾਮਃ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਫਰਿਕਾਨਾਮੁ ਨ ਭਇਆ
ਧਰੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਿਆਰੇ॥ ਪੂਜਿ ਸੰਤ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਉ॥
ਜਾਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਗੁ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਤਕਾ ਬਿਰੁਸੈ ਧਰੁ॥

ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰਕੀ ਲਾਗੀ॥ ਸਭ ਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤੇ ਆਗੀ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਸੋ ਭਗਨਿ ਸੰਗਾਰ ਕਰੀ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਧਰੀ॥ ਭਲੇ ਭਉ ਓਧਿ ਅਕ
ਤਿਆ ਮਾਨਿਆ॥ ਸੁਖ ਸੁਖੁ ਤੇ ਸੁਖ ਰਿਕਾਜਾਨਿਆ॥ ਹਰਉ॥ ਭਉ ਭੰਦੀ ਪ੍ਰਿ
ਅਖਿ ਜਮ ਤਿ ਦਹਾ॥ ਓਤੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਗ॥ ਲੇਖ ਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਭਲ ਉਪ
ਏ॥ ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਕੁਲੁ ਨਾਮੇ ਭਾਵੰਤਾ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾ
ਨੀ ਕੰਤਾ॥ ਮੋਤਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀ ਬਨਿ ਮਾਨੀ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਤਮ ਕੀ ਨੀਰਾਨੀ॥ ਜਬ ਮੁ
ਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਾਜ ਨੁਲਾਗਾ॥ ਸੁਖ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਪਨੁ ਸੋ ਭਾਗਾ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਮੇਰੀ ਪੂਰਨ
ਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਆਸਾਮੁ ਤਲਾ ਮਾਥੈ

ਕਿਉ ਟੀਕੁ ਸਟਿ ਕਰੂਗੈ॥ ਬੇਲੈ ਕਉੜਾ ਜਿ ਤਬਾਕੀ ਫੂੜੈ॥ ਸਦਾ ਭੂਖਿ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੁ
ਹੈ॥ ਐਸੀ ਇਸਤਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ॥ ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਤਮ ਗੁਰੀ ਰਾਖੈ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਹਰਉ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਤਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ
ਦੇਉ ਮੋਤਿਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੋ ਸੋਤਿਆ॥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਾਤ
ਚਰਨਾ॥ ਤਟ ਤੀਰ ਥਾਕੇ ਸਭ ਧਰਨਾ॥ ਸੇਓ ਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਹਨਾ॥ ਆਇ
ਆਮੋਤਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਬਾਂਧਾ॥ ਭਉ ਮੈ ਪਚੈ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਰਾਖਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਤ
ਮ ਰਾਖਾ॥ ਆਸਾਮਃ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਭੀਤ

ਉਤਕਾ ਮਿਨ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਸੰਤ ਤਿ ਪਤਾ ਸੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿਆਇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ
ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਸੰਗਿ ਤੇਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੁਹੈ॥

ਸੇਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭੂਹਿ॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀ ਆਤਿ ਸੁਚਿਤ ਵਤਨਾਹਿ॥ ਮ
ਭਿਖਿ ਆਮਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਜਾਹਿ॥ ਕਤਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤੁ ਏਕਾ॥ ਗਤਿ ਪਾਈ
ਐਸਾ ਪੁਰੋਟੇਕਾ॥ ਆਸਾਮਃ ੫ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਭਰਿਆ॥

ਕਲਮਲ ਦੇਖ ਸਗਲ ਪਰਤਿਆ॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਭਰਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਏ ਮਗਾਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਗਾ॥ ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰੁਸ ਮਨ ਤੇ ਬੈ
ਗਾ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮਿਲਿ ਭਗੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਦਸ ਗਾਤਿ ਆਇਆ॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਕਰ ਬਾਨੁ॥

ਗਾਵਹਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨ ਤਹੇ॥ ਜੀ ਆਪੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਆਪਾਹੇ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ॥ ਅਵਰ ਕਾਪੂ ਪਹਿ ਬਹੁ ਜਨ ਜਾਵਹਿ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰ
ਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀ ਐ॥ ਬਲਿ ਤਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਅਰੇ ਜਿ
ਸੁਪਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀ ਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ॥ ਭਲੀ ਭੁੰ
ਤਿ ਸਭ ਸੁਤ ਜੇ ਸਮਾਹੀ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ਼ ਮੇਟੈ ਕੋਈ॥ ਮਨਿ ਵਾਸਾਈ ਐ ਸਾਚਾ ਸੇ
ਈ ਐ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਹਿੰਦੁ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਨ ਭੂਰਨਾ॥ ਓਇ
ਗੁਰਿ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋਗੁ ਨਿਧਿ ਗਾਈ ਐ॥ ਦੂਹਿ ਨਹਿ
ਈ ਕਤ ਪੂਜਾਈ ਐ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਹੀ ਤਹੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ
ਪਾਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਤਹਿ ਪਨੁ ਹਾਸੀ॥ ਆਸਾਮ ਤਲਾ ਪ੍ਰਥਮੇ

ਮੇਟੇ ਆਤਨ ਕਾ ਦੁਖਾ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਤੇ ਆਸੁਖਾ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਗੁਰ ਦੀ ਨੋਨਾ
ਈ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਓ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਰੋਗ ਸੇ
ਸਭ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸੇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰ ਦਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਪਿਰਦੈ ਵ
ਸਾਈ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭੁ ਤੇਈ ਸਾਂਤਿ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪ੍ਰਾ
ਗੁਰੀ ਨੀਦਾਤਿ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ਬਾਨੁ॥ ਨਿਮਾਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨ ਮਾਨੁ॥ ਬੰਧਨ

ਕਾਟਿ ਸੇ ਵਕਰਹਿ ਹਾਥੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਸਨਾ ਚਾਖੇ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੁਜਾਇ ਚਰ
ਨਾ। ਸਗਲ ਤਿ ਅਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਹਨਾ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲੀ ਸੇ
ਜਨੁ ਤੇ ਅਸ ਦਾਨਿ ਤਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ

ਦੀ ਅਭੇਜਿ॥ ਚਿਹੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਇਆ ਭਿਰੀ ਅਨਿਵਾ
ਸੁ। ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ॥ ਜੰਮਿਆ ਪੁਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਆਸੁ ਰਮਣਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਤੁਕਸੇ ਬਾਲਕ ਜਨਮ
ਲੀਆ॥ ਮਿਟਿ ਅਸੋ ਗੁਮ ਤਾ ਅਨੰਦੁ ਖੀਆ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਵੈ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਇ ਬਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਵਧੀ ਵੇਲੇ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ॥ ਧਰਮ ਕਲਾਤ
ਹਿ ਬੰਧਿ ਬਤਾਲੀ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਤਿ ਅਸਤਿਗੁਰ ਦਿਵਾਇਆ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਭੇਕ
ਲਿਵਲਾਇਆ॥ ਜਿਉ ਬਾਲ ਕੁਪਿਤਾ ਉਪਹਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ॥ ਬੁਲਾਇ
ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੀ॥ ਗੁਣੀ ਵਨੀ ਨਾਤੀ ਬਾਤਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥

ਆਸਾਮਃ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹਾਥਿ ਆਦੇ ਤਾ ਬਾ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨਕ
ਹਤਾਧੁ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਅਹ ਦਾਸਿ ਗੁਰੁ
ਦਿਖਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਾਇ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਪੁਰਨ ਤਈ ਸੇ ਵਕਰੇ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋ ਬਹੁ ਹਾਥੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਕਤਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨ॥ ੩

ਆਸਾਮ ਤਲਾ॥ ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈਠੀ ਦੁਸਰੁ ਸਾਇ ਬੁ
ਮੇਗਾ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੈਤੇਗਾ॥ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੁ ਭੁਧ
ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨਟੇ ਕਹੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ਤੁਕਾ ਚਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾ
ਮੁਖ ਪਾਹੁ ਤੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਭੇਟ ਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ॥
ਤੁਹਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੇ ਕਾਮਨ ਆਈ ਐ॥ ਤੁਠਾ ਸਾਇ ਬੁਜੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ
ਬੁਧਾਈ ਐ॥ ਜੇਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਅਤਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਬੰਧਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ

ਨਾਮੁ ਧਰ ਤੋਰੇ ਫੋਰੇ ਆਪੰਧਾ॥

ਆਸਾਮਃ

ਸਰਬੁ ਸੁ

ਮੇਰਾ ਲਿਆ ਭਰਿ ਜੇ ਵਡੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇ
॥ ਬਾਲਿ ਤਹੀ ਗੁਰ ਆਪ ਦੇ ਸਦ ਸਦੁ ਕਰ ਬਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਦਿਸਹ ਉਏ ਕੁ
ਚੁ ਸਾਇ ਤੁਕੀ ਜੈ ਦਾਨਾ॥ ਹਰਾਓ॥ ਭਾਗੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਪੈ ਜਿ ਸੁ ਤਹੀ ਧਨੁ
ਤਹੀ॥ ਸੋਢੂ ਏ ਮਤ ਜਾਲ ਤੇ ਜੇ ਸੁਗੁਰੁ ਸਬ ਦੁਨਿ ਹੰਤਹੀ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਆਕਤਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਹੁ॥ ਓਤੁ ਆ ਦਿਜੁ ਗਾਦੀ ਜੁਗਤ ਜੁਗੁ ਪੁਗਾਪ
ਮੇ ਸਹੁ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੁ ਸਦ ਸਦਾ ਤਹੀ ਤਹੀ ਮਨੁ ਹੰਗੋ॥ ਜੀਓ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ
ਹੁਏ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ॥

ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਆਪਾ

ਗੀ ਮਨਿ ਵਸੈ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਹੋਗੁ ਮਾਇ ਮੇਰਾ ਤੁਨ ਸੈ॥ ਤਉ ਵੰਦਾ ਕੁਰ ਬਾਦੁ॥ ਸਾ
ਆਪਣੇ ਤਵੈ ਅਨਦੁ ਪਦਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ॥ ਹਰਾਓ॥ ਬਿੰਦ ਕਗਲਿ ਸੁਣੀ ਸ
ਤਿ ਸੁਧਈ॥ ਸੁਖੀ ਤੁਸੁ ਧੁਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀ ਮਗਈ॥ ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖ
ਸਤ ਕਰਤੁ ਈ॥ ਮੇਰੀ ਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪਿ ਲਛਿਲਾਇਲਈ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰ
ਗਤੁ ਤੁਧਾ ਤਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸੈ ਜਾਤਹਾ॥

ਆਸਾਮਃ

ਅਭਗਤ ਅਹਾਧਿ ਜਪ ਤੇ ਪੀਓ ਪੀਓ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾ ਵਉ ਨਿਗੁਣ ਬਿ
ਈ ਜੀਓ॥ ਤੇਹੀ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭਾ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਹੀ ਸਿ
ਦਿਸਹੁ॥ ਹਰਾਓ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖ ਤਿਸਦਾ ਤਜੁ ਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਧਿ ਤੁਨ ਛਿਆ
ਮਹਨਿ ਦਿਸੁ ਹੀ ਦਿਸੁ ਹੀ॥ ਦਾਸਦ ਸੀਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿ ਆਤਿ ਨਾਗਉ ਦੁ॥ ਦਿਸਹੀ
ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਛਾਤਾ ਲੁਕਉ ਦੁ॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਤਹੀ ਤਾਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭਾ॥ ਨਾ
ਕ ਬੰਧਨ ਕਾਇਮ ਲਾਵਤੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਾ॥ ਆਸਾਮੁ ਤਲਾ ਤਭੇ ਬੋਕ
ਦੇ ਸਾਹਿ ਤਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰੀ॥ ਭੂਠਾਲਾ ਤਿਹੁ ਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਹਾਧਿ ਧਰੀ॥ ਆਠ ਪਤ
ਸਾਲਾ ਤਿਸੇ ਹਜਨ ਤਹ ਤੂੰ॥ ਜੀਵੰਤੇ ਹੀ ਦਾਤਿ ਕਿਹ ਪਾਕਰ ਤੂੰ॥ ਹਰਾਓ॥ ਸੋਈ

ਸੰਗੀਕਾ ਤੇ ਗਰਬੀਐ। ਏਕਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਬੀਐ। ਮੇਗਰੀ ਬਸ
ਰੁਟੇਰਤੁ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ। ਦੇਖਿਤੁ ਮਾਹਾ ਦਰਸਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ। ਹਰਓ। ਹਰ
ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਤੇ ਗੋਨੇ। ਭਰੀ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਭਚਲੁ ਏਕੁ ਧੋਨੇ।
ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਹੰਗਤੇ ਤਪ ਛਾਇਆ। ਸੁਖ ਕਾਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ।
ਸਚਾ ਸੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੁੰ ਪ੍ਰਭਗਾਤਿ ਹੰਗੰਭੀਰੇ। ਆਸਭਰੇ ਸਾਖ ਸਮਕਾਨਾ ਕੈਜੀਅ
ਗੇ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸੁਖੁ ਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ। ਰੋਇਦਿਨ ਸੁਕਹ ਜੇਵੇ ਤਹਿ ਤਹਿ ਧਿਆਈਐ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿ
ਸਕਾਸਭੁ ਕੋਇ। ਸਰਬਹਰਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ। ਹਰਓ। ਅੰਤਰੀਬਾ
ਭੀ ਸੰਗੀ ਸੁਣਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ। ਤਿਸਹਿ ਅਹਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾ ਸੈ ਸਗਲੋਂ ਗੁ।
ਰਾਖਨ ਤਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਧਿ। ਸੀਤਲੁ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ
ਜਾਇ। ਸੁਖ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪੂਰਾ। ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭ
ਏ ਭੇਟਿ ਆਗੁਰੁ ਪੂਰਾ। ਆਸਾਮਃ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ। ਤੇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਤਹਿ ਹੰਗੁ ਮਾਣੀਐ। ਆਵਤੁ
ਸੰਤ ਮਿਲਾਤੁ ਤਹਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾ
ਣੀਆ। ਹਰਓ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨਾਮੁ ਤੈਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਿਥਿ ਆਸੇ
ਤੁਸੰ ਸਾਹੁ ਸੁਠਾਇ ਦਸਣਾ। ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਨੇਤੁ ਕਿਨੈ ਦਿਹ ਲੇਲਾਇਆ ॥
ਪੰਨੁ ਸੁਧਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਤਹਿ ਧ੍ਰਿਉ ਆ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤ
ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਈ। ਆਸਾਮਃ ਭਲਾ
ਆਵਤੁ ਮੀਤਾਇ ਕੜੋ ਤੇਓ ਸਕਾਸਭੁ ਤਿਭੁੰਚਹ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤਹਿ ਤਹਿ ਜਪ
ਮੇਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ। ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਤੁਸੰਤ ਜਨੁ ਤਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ। ਕੀ
ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਗੈ। ਹਰਓ। ਬੁਧਿਗਰੀ ਬੀਖਰਚੁ

ਲੈਤੁਤਓਮੇਥਿਥੁਜਾਹਤੁ। ਸਾਚਾਤੁਤੁਪੁਰਾਸਓਦਾਵਖਰਨਾਮੁਦਾਪ
ਜੀਓਪਿੰਡੁਧਨੁਅਹਪਿਆਸੇਈਪਤਿਵੰਤੇ। ਆਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ
ਕੰਤੇ। ਦੁਹਮਾਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਥਿਖਲੀਮਤਿਕਮਲੀ। ਹਮਹਸਾਇਜੋ
ਹਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ। ਓਦਮੁਕਾਅਕਾ

ਓਆਆਹੰਤੁਰਚਾਇਆ। ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰੰਮੰਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ। ਆ
ਓਪਹਤੁਸਤਿਗੁਰੂਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁਥਿਦਾਹੀਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਈਸਚੁ
ਸਾਜਿਸਦਾਹੀਆ। ਹਤਓ। ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਤੁਕਮਿਰਜਾਈਜੋ
ਪ੍ਰਭਿਦਿਤੀਦਾਤਿਸਾਪੁਰਨਵਡਿਆਈ। ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਾਈਅਹਿਜਪਿਨਾ
ਮੁਮੁਗੀ। ਨਿਮੁਨਿਬਾਤਿਓਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਨਾਮੁਧਨੁਗੁਣਗਾ
ਓਲਾਭੁਪੁਰੈਗੁਰਿਦਿਤਾ। ਵਣਜਹੇਸੰਤਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਤੁਅਮਿਤਾ।

ਆਸਾਮਃ ਜਾਕਾਠਕੁਰੁਤੁਤੀਪ੍ਰਭਤਕੇਵਡੁਭਾਗਾ। ਓਤੁਸੁਤੇਲਾਸੁਖ
ਦਾਸੁਖੀਸਭੁਕੁਮੁਭਓਭਾਗਾ। ਤਮਚਾਕਹੋਥਿੰਦਕੇਠਾਕੁਰੇਭਾਗਾ। ਕ
ਗਨਕਰਵਨਸਗਲਥਿਧਿਸੇਸਤਿਗੁਰੂਤਮਾਗਾ। ਹਤਓ। ਦੂਜਾਨਾਤੀਅਓਰੁਕੇ
ਤਕਾਭਓਕਹੀਐ। ਗੁਰਸੇਵਾਮਤਲੁਪਾਈਐਜਗੁਦੁਤਰੁਤਹੀਐ। ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਤੇਹੀਸੁਖਪਾਈਐਮਨਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ। ਜਕਓਤੁਮਕਿਰਪਾਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪ
ਹਵਾਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਕੀਰਤਨੁਕੋਦਿਹਲਾਪੀਵੈ। ਵਜਤੁਨਾਨਕਮਿਲੈ
ਏਕੁਨਾਮੁਹਿਦਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ। ਆਸਾਮਃ ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਤਓਚੇ

ਹੁਲੀਸੇਸਭਤੇਓਚਾ। ਸਭੁਕਿਓਤਕਾਕਾਂਦੀਐਥੋਹਾਅਹਮੁਚਾ। ਜੀਅਪੁਨਾ
ਮੇਹਾਧੋਨਸਾਤਿਥਕੀਮਨੀਆ। ਨਾਮਿਜਿਸੇਕੈਓਜਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ।
ਹਤਓ। ਵੇਪਹਵਾਤੁਅੰਨੰਦਮੇਨਓਮਾਣਕਤੀਗਾ। ਹਜੀਧਾਈਸਦਾਸੁਖਜਾ
ਕਾਤੁਮੀਗਾ। ਸਖੀਸਤੋਹੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਓ। ਸੇਵਤੁਸਾਪ੍ਰਭਓ

ਤਉਨਿਧਿ ਤਹਿ ਪਾਵਉ॥ ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾ ਕਰੈ ਸਭ ਕਤਤੀ ਮੇਰਾ ਜਿਸ
ਗਿਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਖਾਤਿ ਬਸੇਰਾ॥ ਆਸਾਮਃ ਸੰਤਾ ਕੀ ਤੋ

ਦਾਸੀ ਏ ਤੁਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਹੀ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਗੁਣ ਉਤ ਮੇਰਾ ਤਾ ਦੂਰਿ ਨਾਪਿ
॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਤਹਿ ਨਾਮਿ ਮਜੀ ਠੈਰੀ ਹੀ॥ ਤਿ ਆਗੇ ਸਿਆ
ਚਾਤੁ ਹੀ ਤੁੰ ਜਾਣੁ ਪਾਲਾ ਤਿ ਸੰਗੀ ਹੀ॥ ਹਭਉ॥ ਭਰਤਾ ਕੈ ਸੁਮਾਨੀ ਐਏ
ਗਿਰੁ ਬਣਾਇ ਹੀ॥ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਦਿਸਾਹੀ ਐਏ ਤੁੰ ਬੋਲਾ ਖਾਇ ਹੀ॥ ਗੁਰਕਾ
ਦੁਰਹੀ ਦੀ ਪਕੋਇ ਤਸਤਕੀ ਸੇਜਾ ਦਿਵਾਇ ਹੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋ ਰਿਹਤ
ਤੈ ਤਹਿ ਰਾਇ ਹੀ॥ ਤਿਸ ਤੀਚ ਜੁ ਸੰਗਿ ਗੁਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਹੂਪਿ ਅਪਾਰੀ ਹੀ॥ ਸਾ
ਸੁਤ ਗਾਇ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਹੀ॥

ਗਨੈ ਲਾਤ ਉਲਭਿ ਜਭੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾ
॥ ਓਇ ਬਿਖਾਰੀ ਦੇਖੀ ਆਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਤੂਏ॥ ਤਮ ਛੂਟੇ ਅਬ ਭਨਾਤੇ ਉਤ
ਤੇਢੂਏ॥ ਹਭਉ॥ ਮੇਰੇ ਹਾਜਾਨ ਤਾਤ ਬਤੀਤੇ ਬੰਧਾ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨ
ਤ ਬੰਛੁਟ ਕੇ ਛੰਧਾ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਕ ਮੁਨ ਬੁਝਤਾਤ ਬਤੀਲ ਉਦੁਖੀਆ॥
ਗਮਿਲਿ ਤੁਕ ਮੁਪਵਾਇ ਆਤ ਬਤੀਤੇ ਸੁਖੀਆ॥ ਨਾਕੇ ਦੁਸਮਨ ਦੇਖੀਆ
ਤੋ ਕਿੰਮੰਦਾ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵ ਕੋ ਨਾਨਕ ਕਸਮੈ ਬੰਦਾ॥ ਆਸਾ

ਹਲਾ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨਾ ਦੁਪਾਤਾ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ॥ ਗਰਤ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ॥ ਬਾਲਿ ਤਹੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਉ॥ ਗੁਰੁ
ਦੁਤ ਉਦਾਹੀ ਆਜਿ ਸੁਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ॥ ਹਭਉ॥ ਸਗਨੁ ਅਪਸਰੁ ਨ
ਸਕਭਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਜ ਮੁਨੇ ਫਿਨ ਆਵਈ ਜੋ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਏ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪਤ ਪਜੇ ਤੇ ਸਭ ਉਪਹਿ ਨਾਮੁ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੇ ਤਿ
ਪੁਰਨ ਕਾਮੁ॥ ਭੈ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਮਮੋ ਤਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਥੇ ਪਾਹ ਬ

ਤਮਿਠਿ ਰਿਦੂਖੁ ਨ ਬੀਆ॥

ਆਸਾਮੁ ਲਾਪ

ਤਵੁ

ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਅਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿਨ ਭਾਵਉ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਸੁਗਾਯਾ ਚਿਤ
ਦੂਸਰੈ ਪਾਇ ਜਾਵਉ॥ ਤਉ ਮਾਗਉ ਅਨਾਜਾ ਵਉ॥ ਸਗਲ ਫਤ੍ਰ ਪਤਿ ਏਕੈ ਠਕੁਰ
ਉਨੁ ਸਮ ਸਹਿ ਲਾਵਉ॥ ਹਉਉ॥ ਉਹਉ ਬੈਸਉ ਹਉ ਭਿਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ
ਵਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁ ਮਾਹਤਿ ਲਾਉ ਮਯ
ਦੁਲਭਾਵਉ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੈਧ ਕੀ ਮਤਿ ਪੈਨ ਪਾਵਉ॥ ਤਕੀ ਸਹਿ
ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ॥ ਭਉਓ ਕਿ ਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖੁ
ਹੁਕਾਇਓ ਬੰਧੁ ਗਵਾਵਉ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ਤਉ ਠਹਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨਾ
ਵਉ॥ ਅੰਤਹਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਿਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ

ਜਾਗਿ ਸਵਾਹੀ॥ ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੇਸਾ ਦੀਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉ ਤਹੀ॥ ਅਵਾ
ਬਿਸਾਹੀ ਬਿਸਾਹੀ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੇਏ ਤੇ ਆਧਾਹੀ॥ ਹਉਉ॥ ਦੁਖੀ
ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਹੀ ਪੰਥਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਨਾਮ ਦਿਤੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ
ਮੋਹੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਹੀ॥ ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੋਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਨਾਹੀ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਤਉ ਤਹਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਹੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ
ਤੁਦਾਨੁ ਦੇ ਤੁਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤੋਨ ਉਹਿ ਪਾਹੀ॥ ਸੁਵਨੀਕ ਬਾਨੈ ਨਦਰ ਸੁਪੇਖ ਉਮ
ਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਹੀ॥

ਆਸਾਮੁ

ਜਿਸੇ ਤੂੰ ਅਸ ਬਿਰੁਕੀ ਮਾ

ਨਹਿ ਤੇ ਪਾਤੁਨ ਦੇ ਦਾਤਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਾ ਤਹੀ ਤਸਾ ਗਲ ਸਮਾਹੀ ਸਭ ਮਿਥਿ ਅਸਾ
ਤਾ॥ ਹੇ ਮਨ ਕਿ ਅਕਹਿ ਤੈ ਤਾਤਾ॥ ਦਿਸਾਇ ਦੇਖਿ ਜੈ ਸੇ ਤਹਿ ਚੰਦਉ ਹੀ ਉਕਾ
ਮਭ ਜਨੁ ਲੈ ਲਾਤਾ॥ ਹਉਉ॥ ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਉ ਦਾਨੇ ਦਿਨ ਦੇ ਉਚ ਹੀ ਭੋਗਾ॥
ਭੀ ਤਿਉ ਪਰੇ ਕੇਤਕੁ ਪਾਈਐ ਅੰਤਿ ਛੁਕੀਆਤਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਾ ਹੀ ਭੀ
ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਤਾ॥ ਆਵਹੀ ਆਹੀ ਆਪਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਠਿ ਜਾ ਸੀ ਮੁਤ

ਚਸਾਤਾ॥ ਹੇਮਨਲੇਖੇਚਾਲਤਿਲੇਖੇ ਬੈਸਤਿਲੇਖੇਲੈਂਦਾਸਾਤਾ॥ ਸਦਾਕੀਰਤਿ
ਕਹਿਨਾਨਕਤਰੀਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨਓਟਾਤਾ॥

ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀਦੁਤਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ ਅੰਧਕਾਹਮਹਿਰਤਨੁਪ੍ਰਭਾ
ਸੰਭਲੀਨਬੁਧਿਤਛਨਈ॥ ਜਓਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈ॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਤਹਿਨਾ
ਮਛਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ॥ ਹਤਓਮੋਤਿਕਿਰਪਾਨਕਓਕੋਇਨਜਾਨਤਸਗ
ਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ ਸੰਗਿਬੈਠਨੇਕਤੀਨਪਾਦਤਪੁਦਿਸਗਲਚਰਣਸੇਵਈ॥
ਅਦੁਆਦਕਓਹਿਰਤਦੁੰਦਤੇਮਨਸਗਲਤਿਸਨਬੁਝਿਗਈ॥ ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਖ
ਏਤਨਾਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਈ॥ ਏਕਜੀਤਗੁਣਕਵਨਵਖੈਅਗਮਅ
ਮਅਗਮਈ॥ ਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਕੋਕਹੀਅਤੁਜਨਾਨਕਤਹਿਸਰਣਈ॥

ਆਸਾਮ॥ ਹੇਮੁਕੇਲਾਤੇਕਓਤੂੰਦੀਲਦੀਲਾਤੇਦੇਕਓਬੇਗਿਧਾਇਆ॥ ਸ
ਤਵਖਰਤੂੰਪਿੰਨਤਿਨਾਤੀਪਾਪੀਬਾਧਹੋਨਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹੀਆਸਾਇ
ਆ॥ ਪਤਿਤਪਾਦਨੁਤੇਹੋਨਾਮੁਪਾਹਬ੍ਰਤਮੇਏਤਓਟਾਇਆ॥ ਹਤਓਗੰਧ
ਵੈਦਸੁਨਤਿਉਹੁਵਾਦਤਿਨਾਮੁਲੈਤਅਲਕਾਇਆ॥ ਨਿੰਦਚਿੰਦਕਓਕੁਤੁਓ
ਓਓਬੁਝੀਓਲਟਾਇਆ॥ ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਅਖਾਦਿਖਾਤਿਤ
ਕਾਇਆ॥ ਸਚਧਰਮਸਿਉਹੁਚਿਨਤੀਅਵੈਸਤਿਸੁਨਤਫੋਟਾਇਆ॥ ਦੀਨ
ਇਆਲਕਿਪਾਲਪ੍ਰਭਠਕੁਰਭਗਤਦੇਕਤਹਿਨਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਆਤਿਸਰਣਪ੍ਰ
ਆਇਓਗੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ਮਿਥਿ

ਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏਮੋਤਮਾਇਆਕਹੀਬਾਂਧੋ॥ ਜਤਜਨੋਸੋਚੀਤਿਨਾਵੈਅ
ਬੁਧਿਭਏਅੰਧੋ॥ ਮਨਬੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਹਾਧੋ॥ ਕਾਚਕੋਠਹੀਮਾਤਿਤੂੰਬਸਤਾ
ਹੀਸਗਲਾਖਿਖੇਕੀਬਿਅਧੋ॥ ਹਤਓਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਜਿਥਿਤਵੈਪ
ਖਿਨੁਦੀਜੈਅਹਜਾਧੋ॥ ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੇਭਾਏਦੂਠਧੰਧਦੁਰਗਾਧੋ॥ ਕਾਮ

ਕੋਧ ਅਹੁਲੇ ਭੁਭੇ ਤਉ ਤਉ ਵੀਰ ਸਿਲ ਪਟਾਧੇ। ਵੀਰੀ ਭਵਾਹੀ ਪੁਰਖਿ ਪਾਤਿਓ
 ਤਉ ਬਤੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ॥ ਜਥੇ ਭਉ ਭੈ ਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਣ ਗਲਿਸ
 ਭਸੁਖ ਲਾਧੇ॥ ਕਤਨਾਨ ਕਦਿ ਨੁਹੈ ਨਿਧਿ ਆਵਉ ਮਾਠਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਧੇ॥ ਭਉ
 ਉਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਭਉ ਭੈ ਪਾਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਦੁਖੁ
 ਭੋ॥ ਰਤਉ ਦੁਜਾ॥ ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਹਿਦੇ

ਇਦਿਨ ਸਦੁਖੁ ਪਾਵਤਿ॥ ਘਰੀ ਮੁਤਤ ਹੰਗਮਾਨ ਤਿਠਿ ਹੋ ਬਤੁਰਿ ਬਤੁਰਿ ਪਦੁਤਾ
 ਤਿ॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਤਉ ਤਉ ਗਾਇਆ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਿ ਨੁਹੈ ਆਇਆ॥ ਰਤਉ ਪਲ
 ਦਿਸਾਇ ਦੇਖਿ ਭੁਲੇ ਆਕਾਨੀ ਮੋਕੇ ਤੁਮਹਾ ਜੈ ਸਾਸੰਗਿ ਬਿਸੀ ਅਹਾ ਸਿਉ ਤੈ ਤੈ ਸੇ ਤੀ
 ਤੁਪਹਰੀ ਤੁ॥ ਬੈਰੀ ਕਾਹਿਦਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁਰੀ ਅਮਾਨਾ ਦੇਹਿ ਜਾਤਿ ਤਨ
 ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਤੈ ਬਿਧਿ ਬਿਧਿ ਆਪਿਓ ਸਿਉ
 ਬਹਿਓ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ॥ ਕਤਨਾਨ ਕਰਤ ਸਾਗਰੁ ਤਹਿ ਭੈ ਪੁਨੀਤ ਸਗੀਰਾ॥
 ਆਸਾਮ ਤਲਾ ਲੂਕਿ ਮੋਨੇ ਸੇਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿਓ ਮੁੜਮੁੜ

ਧਮੁਕਹਾਨੀ॥ ਆਪ ਕਮਲੇ ਕਉਲੇ ਬਾਂਧੇ ਠਹਿ ਪਾਏ ਪਦੁਤਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੋਸ
 ਬਿਧਿ ਅਗੈ ਜਾਨੀ॥ ਕੁਮਕੇ ਮੁਸੇ ਤੁੰਗਾਖਤ ਪਹਰਾ ਪਾਏ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ॥ ਰਤ
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਓ ਕੋਰੈ ਪਹਾਨੀ॥ ਬਖਸਿਲੈ ਤੁਪਹਰੀ ਤੁਮ
 ਅਮੀਨਾਨ ਕਸਦ ਕਰ ਬਾਨੀ॥ ਆਸਾਮ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ

ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ॥ ਜਤਨ ਤਕਾਜ ਰਿਹਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਤਤਉ
 ਪਾਵੈ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਤਉ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਪਾਤਿਸੇਵਕੁ
 ਕਾਲੋ ਤਉ ਆਵੈ॥ ਰਤਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਤਉ ਬਲਿ ਤਹੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ
 ਤਿਸਕੀ ਸੇਉ ਸੁਈ ਮਨੁ ਤਹੀ ਆਤਿ ਸੁਨਾਨ ਕਪਰ ਸਇ ਆਵੈ॥
 ਆਸਾਮ ਨਦੁ ਅਭੇਖਾਦਿ ਖਾਵੈ ਬਤੁਰਿ ਬਿਧਿ ਜੈ ਸਾਏ ਭੈ ਤੈ ਸੇ

ਅਨਿਕਜੋਨਿਕੁਮਿਓਭ੍ਰਮਭੀਤਰਿਸੁਖਤਿਨਾਤੀਪਰਦੇਸਹੇ॥ ਸਾਜਨਸੰਤਤ
ਮੇਮੀਤਾਬਿਨੁਤਰਿਤਰਿਅਨੀਤਹੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਤਰਿਗੁਣਗਾਏਇਤੁਜਨ
ਮੁਪਦਰਬੁਜੀਤਹੇ॥ ॥੭੬॥ ਤੈਗੁਣਮਾਇਆਭ੍ਰਮਕੀਕੀਨੀਕਤਤੁਕਵਨ
ਭੀਤਰਿਐਹੇ॥ ਘੁਮਨਘੇਰਅਗਾਤਗਾਖਹੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਹਿਉਤਰਿਐਹੇ॥
ਯੋਜਤਯੋਜਤਯੋਜੀਬੀਚਾਰਿਓਤੰਤੁਨਾਨਕਾਇਤੁਜਾਨਹੇ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿ
ਹੋਲਕੁਮਨੁਮਾਣਕੁਪਤੀਆਨਹੇ॥ ॥੭੭॥

ਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਓਜੇਮਾਂਗਓਸੋਪਾਵਓਹੇ॥ ਨਾਮਹੰਗਾਇਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਨਾਬਤੁਹਿਨਕਤਤੁੰਧਾਵਓਹੇ॥ ॥੭੮॥ ਤਮਹਾਰਕੁਰਸਭਤੇਓਚਾਰੈਦਿਨਸੁਤਿਸੁ
ਗਵਓਹੇ॥ ਖਿਨੁਮਤਿਬਾਪਓਬਾਪਨਤਹਾਤਿਸਤੇਤੁਝਤਿਡਰਾਵਓਹੇ॥ ॥੭੯॥
ਜਬਦੇਖਓਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀ॥ ਤਓਅਵਰਤਿਚੀਤਿਨਪਾਵਓਹੇ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਅਪਿਪਤਿਹਾਇਆਭ੍ਰਮੁਭਓਮੇਟਿਲਿਖਾਵਓਹੇ॥

ਅਸਾਮਃ ॥ ਚਾਰਿਬਗਨਚਓਤਕੇਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਯੀਹੇ॥ ਸੁੰਦਰਸੁ
ਘਰਸਹੁਪਸਿਆਨੇਪੰਚਤੁਤੀਮੇਤਿਛਲੀਹੇ॥ ॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਹੇਪੰਚਸੁਹਬੀਰ
ਐਸੋਕਓਨੁਬਲੀਹੇ॥ ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਹੀਬਿਦਾਰਿਗੁਣਹੇਸੋਪੁਰਾਇਤਕਲੀਹੇ॥
॥੮੦॥ ਵਡੀਕੋਮਵਸਿਭਗਤਿਨਾਤੀਮੁਯਕਮਠਓਜਤਠਲੀਹੇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿ
ਜਿਜਨਿਨਿਰਦਲੀਆਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਝਲੀਹੇ॥ ॥ਅਸਾਮਤਲਾ

ਜੀਕੀਜੀਅਕੀਤਰਿਕਥਾਓਤਮਆਨਸਗਲਹਸਠੀਕੀਹੇ॥ ॥੮੧॥ ਬਤੁਗੁ
ਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਅਵਰਨਕਿਛੁਲਾਈਕੀਹੇ॥ ॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਗਰੀਅ
ਪਹੀਸਤਜਹੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਹੇ॥ ॥ਅਸਾਮਃ ॥ ਤਮਹੀ
ਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਹੀਹੇ॥ ॥੮੨॥ ਦਰਸਨਪਰਸਨ
ਸਰਸਨਦਰਸਨਾਹੰਗੀਹੰਗੀਕਰਤਹੀਹੇ॥ ॥ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਤਰਿਦਮਨਤਜਮ

ਤਰਿਕੰਠਿਨਾਨਕਭਰਿਤਹੀਗੇ॥

ਆਸਾਮਃ

ਨੀਕੀਸਾਧਾਨੀ॥

ਹਤਭਾਪਤਹਮੁਰਤਪਲਗਾਦਤਗਾਦਤਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥ ਦਲਤੁ
ਥੈਸਤਸੇਵਤਤਹੀਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚਰਨਖਟਾਨੀ॥ ਤਭਤਭਰੋਤੁਠਾਕੁਗਭਰੋ
ਨਾਨਕਸਹਨਿਪਛਾਨੀ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ

ਤਿਆਗੇਸਗ

ਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾਭਬੁਤਮਨਿਕੰਗੁ॥ ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਣੁਤੁਸਗਲਾਹੀਸੈਚ
ਹੁ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਦੀਐਸਦਸੰਗੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਏਕਤਰਿਕੰਗੀ॥
ਹਤਭਾਸਹਦਿਸਮਰਥਏਕਕੇਹੀਦੂਜਾਨਾਤੀਠਾਭੀ॥ ਮਤਭਭਜਲੁਲੰਘੀਐ
ਸਦਾਤਰਿਗੁਣਗਾਭੀ॥ ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੀਐਦੂਖਨਜਮਪੁਰਿਤਏ॥ ਨਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਾਏਕਿਰਪਾਕਰੋਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ਏਕਟੇਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿ
ਜੋਗੁ॥ ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਤਹੀਬਿਨੁਅਵਹੁਨਿਤਹੁ॥

ਜੀਭੁਮਨੁਤਨੁਪਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭਗਾ॥ ਦੀਨਬੰਧਪਜੀ

ਅਦਾਤਾਸਹਦਿਭਖਦਜੋਗੁ॥ ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਤਹੀਤਹੀਨਾਭੀ॥ ਤਲਤਿਪਲਤਿਸਤ
ਇਸੰਗੇਏਕਸੰਭਲਿਵਲਾਭੀ॥ ਹਤਭਾਬੇਦਸਾਸਤਜਨਧਿਆਵਤਿਤਰਦਕਭੁ
ਸੰਸਾਰੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਭੁਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ
ਨਸੈਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰੁਕਹੀਭਗਤਿਤਹੀਕੀਭਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥ ਚ
ਰਣਸਰਣਦਇਆਲਤੇਹੀਤੂੰਨਿਮਾਣਮਾਣੁ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਹਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭ
ਤਾਦੁ॥

ਆਸਾਮਃ

ਕੋਲਿਕੋਲਿਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨਾਸਾਧੁਸੰਗ

ਯਾਦਿਲਾਭੁਗੋਬਿੰਦਤਹੀਰਸੁਪਾਭਬੁਤਮਇਕੰਗਾ॥ ਤਹੀਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤੀ॥
ਸਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗੀਅਵਹਪਹੀਤੀ॥ ਹਤਭਾਕਰਣਕਾਹਣਸਮਰ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪੀ॥ ਤਿਆਗੇਸਗਲਸਿਆਣਪਾਆਠਪਤਹਪ੍ਰਭੁਜਾਪੀ॥
ਮੀਤੁਸਕਾਸਤਾਇਸੰਗੀਭੁਚਅਗਮਅਪਾਹੁ॥ ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਤਿਰਦੇਜੀ

ਆਧਾਰੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਪਾਹਬ੍ਰਤਮਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਭਿ॥ ਸਹਬਸੁਖ
ਸਿਵਤਿਅਾਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਨਾਭਿ॥ ਆਸਾਮਃ ਓਦਮੁਕਰ

ਰਾਵਤੁਠਾਕੁਰਪੇਖਤਸਾਧੁਸੰਗਿ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਚਰਾਵਤੁਰੰਗਨਿਆਪੇਤੀਪ੍ਰਭ
॥ ਅਨਮਤਿਰਾਮਨਾਮਾਜਾਪਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਬਸਤੁਮੈਰੈਤਿਰਦੈਤੋਭਿਸਤਾਈ
ਪਿ॥ ਰਤਾਭਿ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤੁਮਾਹਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਾਭਿ॥ ਦਇਆ
ਤੁਕਿਰਮਾਅਪਨਕਭਿਉਤੈਸੋਨਰਬੁਸੁਆਭਿ॥ ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਤ
ਵਸਿਕਿਫੁਨਾਭਿ॥ ਜਿਓਜਿਓਰਾਖਤਿਓਤਿਓਰਤਣਾਤੇਰਾਦੀਆਖਾਭਿ॥
ਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਕਾਏਮਜਨੁਤਰਿਜਨਧੂਹਿ॥ ਭਾਇਭਗਤਿਭਰਮਭਭਨਾ
ਤਰਿਨਾਨਕਸਦਾਤਜੁਗਿ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ

ਸੁਤੇਰਾਸੇਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਗੁ॥ ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਹੀਸਤਿ
ਰਿਬਖਸਿਅਾਤਰਿਨਾਮੁ॥ ਕਲਿਜੁਗੁਭਧਾਰਿਅਗੁਰਦੇਵਾਮਲਮੁਤਮੁੜਜਿ
ਧੁਪਦੋਤੇਸਭਿਲਗੇਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਰਤਾਭਿ॥ ਤੁਆਪਿਕਰਤਾਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾ
ਸਭਮਤਿਰਤਿਅਸਮਾਭਿ॥ ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦੁਤੇਅਸਭਪਾਈਪੈਰੀਆਭਿ॥
ਸਤਜੁਗੁਤੇਰਾਦੁਆਪਰੁਭਈਐਕਲਿਜੁਗੁਭਿਤਮੇਜੁਗਾਮਾਭਿ॥ ਅਤਿਕਰੁਕਰੇ
ਤੁਅਤਿਕਰੁਪਾਏਕੋਈਨਪਕੜੀਐਕਿਸੈਥਾਭਿ॥ ਤਰਿਜੀਓਸੋਈਕਰਤਿਜਿਭਗ
ਤੇਰੇਜਾਚਤਿਉਤੇਰਾਬਿਰਦੁ॥ ਕਰਜੇੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਦਿਅਸੰਤਾਦੇਤਿ
ਰਿਦਰਸੁ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਗੈ

ਨਿਗੁਣਨਿਸਤਾਗੈ॥ ਰਤਾਭਿ॥ ਮਤਾਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀਤਸੰਗਾ
ਜਨਮਭਵੰਤੇਨਰਕਿਪੜੰਤੇਤਿਨਕੋਕੁਲਭਧਾਗੈ॥ ਕੋਇਨਜਾਨੈਕੋਇਨਮਾਨੈਸੇਪਰ
ਗੁਣਹਿਦੁਆਗੈ॥ ਕਵਨਭਪਮਾਦੇਭਕਵਨਵਡਾਈਨਾਨਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਵਡਾਗੈ॥
ਆਸਾਮਃ ਬਾਵਰਸੋਇਹਭੇ॥ ਰਤਾਭਿ॥ ਮੋਤਕੁਟੰਬਬਿਖੇਰਸਮਾਤੇ

ਮਿਥਿਅਗਤਨਗਤੇ॥ ਮਿਥਨਮੋਨੋਰਥਸੁਪਨਅੰਨੰਦਉਲਾਸਮਨਿਮੁਖਿ ਮਤਿਕ
ਤੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਦਾਰਥਸੰਗੇਤਿਲੁਮਹਾਮੁਨਲਾਤੇ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਸਤੰ
ਗੇਨਾਨਕਸਹਇਆਤੇ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ਓਤਾਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ ਰਹਿ

ਕਨਿਕਮਾਨਿਕਮੋਤੀਅਨਲਾਲਨਨਤਨਾਤਨਤੀ॥ ਰਾਜਨਭਾਗਨਤੁਕਮਸਾਦਨ
ਕਿਢੁਕਿਢੁਨਚੀਤੀ॥ ਚਰਨਸਰਨਸੰਤਨਬੰਦਨਸੁਖੇਸੁਖੁਪਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ
ਕਤਪਤਿਤਹੀ॥ ਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥ ਰਹਿਤਿਰੀ

ਉਓਲੇਇਨਾ॥ ਰਹਉ॥ ਈਤਤਿਉਤਤਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਤੁਤੀਤੁਤੀ
ਤਿਨਾ॥ ਕਰਨਕਰਨਾਧਰਨਧਰਨਾਏਕੈਏਕੀਸੋਤਿਨਾ॥ ਸੰਤਨਪਰਸਨਬਲਿ
ਹੀਦਰਸਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸੁਖਿਸੋਇਨਾ॥ ਆਸਾਮਃ ਰਹਿਤਹੀ

ਮੁਅਮੋਲਾਓਤੁਸਤਜਿਸੁਤੇਲਾ॥ ਰਹਉ॥ ਸੰਗਿਸਤਾਈਢੋਡਿਨਜਾਈਓਤੁ
ਅਗਤਅਤੇਲਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਬਾਪੁਮੋਹਮਾਈਭਗਤਨਕਾਓਲਾ॥ ਅਲਖ
ਲਖਾਇਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਓਤੁਤਹੀਕਾਓਲਾ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ

ਅਪੁਨੀਭਗਤਿਨਿਬਾਦਿ॥ ਨਕੁਰਆਇਓਆਦਿ॥ ਰਹਉ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਤੇਇਸਕਾਰਥੁਤਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਦਿ॥ ਏਤਮੁਕਤਾਏਤਜੁਗਤਾਰਾਖਤੁਸੰਤਸੰ
ਗਾਦਿ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵਓਸਤਜਿਸਮਾਵਓਨਾਨਕਤਹੀਗੁਨਗਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਃ ਠਕਰਚਰਣਸੁਤਾਏ॥ ਤਹਿਸੰਤਨਪਾਏ॥ ਰਹਉ॥ ਆਪੁਗਦਾ
ਇਆਸੇਵਕਮਾਇਆਗੁਨਹਸਿਰਸਿਗਾਏ॥ ਏਕਤਿਆਸਾਦਰਸਪਿਆਸਾ
ਆਨਨਭਾਏ॥ ਦਇਆਤੁਮਾਹੀਕਿਆਜੰਤਦਿਚਾਹੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਏ॥

੩ ਆਸਾਮਃ ਏਕੁਸਿਮਹਿਮਨਮਾਤੀ॥ ਰਹਉ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵਤੁ
ਹਿਦੈਬਸਾਏਤੁਤਿਸੁਖਿਨੁਕੋਨਾਤੀ॥ ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐਸਰਬਠਾਪਾਈਐ
ਸਗਲੇਦੁਖਜਾਤੀ॥ ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿਅ

ਭੀ। ਆਸਾਮਤਲਾ ਠਹਿਥਿਸਰਤਸੋਮੁਆ। ਰਤਓਨਾਮੁ
ਏਸਰਬਠਲਪਾਵੈਸੋਜਨੁਸੁਖੀਆਤੁਆ। ਰਾਜੁਕਤਵੈਤਓਕਰਮਕ
ਏਬਾਂਧਿਓਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੁਆ। ਕਤਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੋਜ
ਨਿਤਚਲੁਬੀਆ। ਆਸਾਮਤਲਾ ਓਤੁਨੇਤੁ

ਨਵੇਲਾ। ਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਓਲਾਗਿਹੈ। ਰਤਓਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਜਨਮਿਨ
ਏਤਹਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਹਿਪ੍ਰੀਤਿਹਚੈ। ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲੀਜੈਇਤੁਮਨੁਦੀ
ਜੈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਅਪਨੀਦਇਅਕਰਤੁ। ਆਸਾਮਃ ਮਿਲੁ

ਅਪਿਅਰੇਤੁਮਥਿਨੁਪਰਿਜੁਕੋਨਕਰੈ। ਰਤਓਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤੁਬਤੁਕਰਮ
ਕਮਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮਹੇਦਰਸਥਿਨੁਸੁਖੁਨਾਤੀ। ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਹਿਥਾਕੋਨਾ
ਕਸਾਧਸਹਇਪ੍ਰਭਸੰਗਿਦਸੈ। ਆਸਾਮਤਲਾ

ਪੜਤਾਲ ਥਿਕਾਰਮਾਏਆਮਾਦਿਸੋਇਓਸੁਭਬੁਭੁਨਆਵੈ। ਪਕਹਿਕੇਸਜ
ਮਿਓਹਾਓਓਤਦਤੀਪਹਿਜਾਵੈ। ਲੇਭਥਿਥਿਅਥਿਥੇਲਗੋਤਹਿਦਿਤਚਿਤ
ਦੁਖਾਤੀ। ਥਿਨਭੰਗਨਾਕੈਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਤੀ। ਰਤਓਬੇਦਸਾ
ਸਤਜਨਪੁਕਾਰਹਿਸੁਨੈਨਾਤੀਡੋਹ। ਨਿਪਟਿਬਾਜੀਤਹਿਮੁਕਾਪਛੁਤਾਓਓਮੰਨੋਭ
ਗ। ਡਾਨੁਸਗਲਗੋਵੰਦਜਤਿਭਰਿਆਦੀਵਨਲੇਖੈਨਪਹਿਆਜੇਤਕਾਰਜਿਹੈ
ਓਲੋਸੋਇਕਾਮੁਨਕਹਿਆ। ਐਸੋਜਗੁਮੋਹਿਗੁਰਿਦਖਾਓਓਤਓਏਕਕੀਰਤਿ
ਗਏਆਮਾਨੁਤਾਨੁਤਜਿਸਿਆਨਪਸਹਾਣਿਨਾਨਕੁਆਇਆ।

ਆਸਾਮਤਲਾ ਬਾਪਹੋਗੋਵਿੰਦਨਾਏ। ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏਪ੍ਰਅਪਾਏਗੁਨ
ਗਏਪੰਚਨਾਦਤੁਹਬਜਾਏ। ਰਤਓਕਿਰਪਾਪਾਏਸਤਜਾਏਦਰਸਾਏਅਬ
ਹਤਿਅਗੋਵਿੰਦਸਿਓ। ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਹੰਗੁਲਾਲਨਲਾਏ। ਗੁਰਗਿਆ
ਨੁਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਏਹੰਤਸਾਏਨਤੀਆਏਸਤਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ। ਸਭਤਜੀਮ

ਚਰਨੀਤਾਂ। ਤਉ ਮਿਲੀ ਐ ਹੁ ਰਿਖ ਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ। ਟੂਟੇ
ਅਨਭਾਨੀਤਾਂ। ਰਵਿਓ ਸਹ ਬਥਾਨੀਤਾਂ। ਲਤਿਓ ਜ ਮਭਾਇ ਆਨੀਤਾਂ। ਪਾਇਓ
ਭਥਾਨੀਤਾਂ। ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨੀ॥ ਲਤੋ ਜਿ ਸੁਮਥਾਨੀਤਾਂ। ਭੈ ਪਾਵ
ਪਾਠ ਪਥਾਨੀਤਾਂ। ਨਿਜ ਪਾਹਿਤਿ ਸਹਿਥਾਨੀਤਾਂ। ਤਹਿਰ ਸਹ ਸਹਿਥਾਨੀਤਾਂ।
ਥਾਨੀਤਿ ਸੁਭਾਨੀਤਾਂ। ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਜਿ ਸਮਾਇਓ ਮਨਾ॥

ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਹੁਨੀਤਾਂ। ਜਪੀਐ ਸਤਿ ਜਪੁਨੀਤਾਂ। ਸਾਧੂ ਸਨਭਨੀਤਾਂ। ਫੂ
ਥਾਨੀਤਾਂ। ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ। ਕੋਜਿ ਤਿਜਨ ਮੁਨੀਤਾਂ। ਸੁਬ
ਪੁਭਪਨੀਤਾਂ। ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀਤਾਂ। ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੀਤਾਂ। ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ
ਮਨਾ॥ ਮਨ ਸੇਵੀਐ ਤਾਂ। ਅਲਖ ਅਭੇਦੀਐ ਤਾਂ। ਤਾਂ ਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੀਤਾਂ। ਬਿਨ
ਸੇਜਿ ਮਹਿਤਾਂ। ਗੁਰ ਤੇਜਾਨੀ ਆਤਾਂ। ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥

ਅਸਾਵਹੀ ਮਃ। ਏਕਾਓਟ ਗੁਪਤਾਂ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਤੁਤਾਂ। ਆਗਿ ਆਸਤਿ ਸ
ਤੁਤਾਂ। ਮਨ ਤਿਨਿ ਧਾਨੁ ਲੁਪਤੁਤਾਂ। ਸੁਖ ਤਿਸ ਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ। ਜੀਵਤ ਸੇ
ਮੈਤਾਂ। ਦੁਤਰ ਸੇਤਰੈਤਾਂ। ਸਭ ਕਹਿਨੇ ਨੂਹਿਤਾਂ। ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੁ ਸੇਇਤਾਂ। ਮਿਟੇ ਅੰ
ਦੇਸਿ ਆਤਾਂ। ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿ ਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ਜਿ ਸੁਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁਤਾਂ। ਤਿ ਸੁਨਿਕ
ਦੀਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁਤਾਂ। ਜੋ ਤਹਿ ਤਹਿ ਜ ਸੁਸੁਨੇਤਾਂ। ਸਭ ਕੇਤਿ ਸੁਮਨੇਤਾਂ। ਸਫਲੁ ਸੁਆ
ਇਆਤਾਂ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾਇ ਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ਅਸਾਵਹੀ ਮਤਲਾ

ਮਿਲਿ ਤਹਿ ਜ ਸੁਗਾਈਐ ਤਾਂ। ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਤਾਂ। ਓ ਆਰ ਸਜੋ ਬਿਧੇਤਾਂ। ਤਾ
ਓ ਸਗਲ ਸਿਧੇਤਾਂ। ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀ ਆਤਾਂ। ਨਾਨਕ ਬਡ ਭਾਗੀ ਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥

ਰਹਾਉ। ਸੰਤ ਪਗਧੇਈਐ ਤਾਂ। ਦੁਹ ਮਤਿ ਕੋਈਐ ਤਾਂ। ਦਾਸ ਤੇ ਨੂਹਿਤਾਂ। ਬਿਅ
ਪਦੁ ਨ ਕੋਇਤਾਂ। ਭਗਤਾ ਸਹਾਨਿ ਪਰੁਤਾਂ। ਜਨ ਮਿਨ ਕਦੇ ਮਹੁਤਾਂ। ਅਸ ਬਿਹੁ ਸੇਭ
ਇਤਾਂ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਜਿਨ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੁਤਾਂ। ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ

ਮੁੰਤਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਤਾਂ ਮਨ ਤਿਅਹਾਧਿ ਸੋਇ ਤਾਂ ਨਮਕਨ ਵੀ ਸਹੈ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਕਉ ਸਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨੁ ਜਾਓ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜਪੇ ਨਾਓ ਮੇਰੇ ਮਾ

ਅਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ਕਾਗਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਤਾਂ ਅਵਰੁਨ ਸੁਭੈ ਮੁੰਤਾਂ ਗੁਰਿ ਸੁਭੈ
ਈਐ ਤਾਂ ਸਤਿ ਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ਐ ਤਾਂ ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇ
ਮਨਾ ॥ ਹਰਾਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਮੇ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਸੰਜ ਮੇ ਤਾਂ ਜਬ ਤੇ ਦੂਟੇ ਆਪ ਤਾਂ ਤਬ
ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਆ ਤਾਂ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਬਨ ਵਹੀ ਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਇ
ਤੁਸੁ ਬੁਜਾਨੀ ਐ ਤਾਂ ਤਹਿ ਕਰੇ ਸੁਮਾਨੀ ਐ ਤਾਂ ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਤਾਂ ਸੰਤ ਕਹਿਨ
ਉਇ ਤਾਂ ਆਪੇ ਜਿ ਸੁਰਖੇ ਤਾਂ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਚੇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾਨਹਿ
ਉਤਾਂ ਤਿਸੁ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਤਾਂ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਦੁ ਤਿਸੁ ਸੁਭੈ ਤਾਂ
ਤਿਤਉ ਧਾਰਿ ਲੇ ਤੁ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏ ਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥

ਓਇ ਪਰ ਦੇਸੀ ਆ ਤਾਂ ਸੁਤ ਸੰਦੇਸਿ ਆ ਤਾਂ ॥ ਹਰਾਓ ਜਾਸਿ ਓਹ ਚਿ
ਤੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਤਾਂ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਤਾਂ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲਏ ਤਾਂ
ਤਹਿ ਤਜਿ ਅਨਲ ਗੇ ਤਾਂ ਜਨਮ ਤਿ ਮਹਿ ਭਗੇ ਤਾਂ ਤਹਿ ਤਹਿ ਜਨਿ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵ
ਤਸੇ ਹੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਤਿ ਕਿਹ ਪਾਲੁ ਉਇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ਤਾਂ ॥

ਅਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਬਿਹਬਾ ਕਉ ਕਉ

ਉਮਨ ਕੀ ॥ ਲੋਕਿ ਗਿ ਸਿਓ ਦਸੁ ਦਿਸੁ ਪਾਵਤ ਅਸਾ ਲਾਗਿ ਓਧਨ
ਕੀ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਬੁਝੈ ਕੋਏ ਤਿ ਬਹੁਤੁ ਤੁਪਾਵਤ ਸੇਵਕ ਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥ ਦੁਆਰ ਤਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨਿ ਜਿਉ ਓਹ ਤਹਿ ਅਦ
ਡੋਲਤ ਨਾਸੁ ਪਿਰਾਮ ਰੁਜਨ ਕੀ

ਘਟਿ ਸਹ ਵਹਿ ਨਾਵੈ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਹਸੁ ਸਤੁ ਢਲਿ ਮਤਹ ਸੁਪਾਵੈ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਤੁ ਅਭ ਮੇਰੇ ॥ ਭਉ ਪੂਰਿ ਧਾਰਿ
ਹਤਿ ਆਸ ਭਠਉਗੇ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਸਚੁ ਬੁਝੇ ਨ ਮੁਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਕਰੋ ਧੁਜ ਲਾਵੈ ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਪਰ ਸੁਪਰਸਿ ਪਰ ਮਪਦੁ

ਮਾਨਿ ਮਿਜਨ ਮੁਅਕਰਾ ਬਿਖਵਤ ਮਾਨਿ ਜਨੇ ਸਕਰੁ ਸਨਿ ਕੀ ॥
ਨਾਨਕ ਹਿਜਰੁ ਕਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤੁ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ॥

ਸਚੁ ਮਨ ਕਾ ਰਹਿਤ ਤੁਥਿ ਲੇਵੈ। ਸੁਭ ਸੁਖ ਦਹਿ ਮੇਲੁ ਨ ਧੋਵੈ। ਜੇ ਸੋ
ਭੇ ਸੋਭੈ। ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਭੈ। ਗੁਰਹਿ ਵਸੀ ਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ।
ਵਾਸੁ ਰਹਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਵੈ। ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸੁਭ ਜਪਹਿ ਆਵੈ। ਨਿਰਮਲੁ ਬਾ
ਨ ਦੁਵਜਾਵੈ। ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਤਹੁ ਸੁਸਾਗ। ਤਿਹ ਬਸ ਜਨੁ ਗੁਰਦੀਚਰਾ ॥
ਤਹਿ ਪੂਜਾ ਬਾਨੁ ਮੁਹਾਰਾ। ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਵਣਤਾਗ। ਰਸਿ ਰਸਿ ਆਮਤਿ ਏਕੈ
ਭੀ। ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਭੀ। ਕਾਹਕੁ ਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਭੀ। ਅਫਿਗਾਤ ਨਾ
ਨਲਖਿ ਆਜਾਭੀ। ਜਲਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਹਿ। ਜਲਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿ ਆ
ਪੁਹਿ। ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਹਿ। ਨਿਧਿ ਗੁਣਗਾਵਾਂ ਦੇਖਿ ਤਦੂਹਿ। ਅੰਤਰਿ
ਹੀ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ। ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਤੋਇ। ਸੁਣਿ ਭਰ ਬਹਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੀਚੈ
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ। ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ

ਭਚਤੁ ਹਾਈ। ਉਝੜਿ ਭਰੇ ਮੇਰਾ ਤਿਨ ਪਾਈ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੋ ਬਾਈ ਨ ਪਾਈ। ਨਾ
ਬਿਧੁ ਏ ਮਾਥੇ ਫਾਈ। ਸਚ ਪਈ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ। ਫੂਟ ਸਿਪ੍ਰਾਈ ਗੁਰ
ਖਿਦਾਸਾ। ਹਟਾਓ। ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਂਧਾ ਬਤੁਤੀ ਆਸਾ। ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਓ
ਸਾ। ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਗਾਸਾ। ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਤੀ ਜਮ ਕੀ ਝਾਸਾ। ਜਗੁ ਤਿ
ਅਜਿਤੁ ਕਾਮਹਿ ਤਿਤ ਕਾਹੀ। ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਤਲਗੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ। ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗ
ਏ ਆਬਾਜੀ ਤਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਹੀ। ਬਾਹੁ ਤੁਝੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰੁ ਤ
ਅੰਦਰੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਨਿਰਮ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਤਿਹ ਦੋਇਆਏ। ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ। ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲਾਏ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੇ ਆਵੈ ਜਾਏ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ। ਭੁਝੈ ਕਉ ਨ
ਕਉ ਆਜਾਈ। ਅਕ ਬਕ ਬਤੁਨ ਤਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ। ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਰਜਾਈ।
ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਾਚੈ ਨਾਭੀ। ਕਹ ਬਿਨੁ ਵਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ। ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ

ਤਾਸਾਚੁਨਿ ਤਲਾ। ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗਏ ਹਰਖ ਵਾ
 ਵਣ ਸੁਭੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ। ਬਾਣੀ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਏ। ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੇ ਏ
 ਗਾਨਾ ਕਧੰਨੁ ਸਵਰਣ ਤਹਾ। ਲੇਖ ਅਸੰਖਾ

ਖਿਮਾਨੁ। ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐ ਸਚੁ ਸੁਹਤਿ ਵਖਾਨੁ। ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪਵਿ ਪਵਿ ਭਗੁ।
 ਖਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਹੁ। ਐ ਸਾਸਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ। ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤੁਕੁ
 ਪਵਣੁ। ਹਭਾ। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ। ਬਾਂਧਾ ਦੂਏ ਨਾਮੁ ਸ
 ਮਾਲਿ। ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ। ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਤੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ।
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਏਕਲਿ ਵਲਾਏ। ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤੰਭਰੁ ਮੁਚਕਾਏ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮ
 ਨਿਨਾ ਮੁਵਸਾਏ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਉ ਤਿਸਚਿ ਸਮਾਏ। ਜਿਨਿ ਧਰਿ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ
 ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿਓ ਥਾਪਿ। ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ। ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੈ ਥਾ
 ਸੇ ਆਪਿ। ਤੂੰ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣ ਕਰੀਹੁ। ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਤੀਹੁ। ਸੁਖ
 ਮਾਨੈ ਭੈ ਟੈ ਗੁਰੁ ਪੀਹੁ। ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਹੁ। ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੈ ਤਉ ਮਾਹੀ
 ਜਗੀਰੀ ਆਨੀ ਦਿਹਲਾ ਆਚਾਰੀ। ਜਗੀ ਪੰਡਿਤੁ ਦਿਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਭੈਟੇ ਸਭ ਠਹੈ ਅਤੰਕਾਰੀ। ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਆਸੁ ਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਜਗੁ ਗੋਰੀ
 ਗੀ ਗੁਣੀ। ਜਗੁ ਓਪ ਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਉ ਬੁਝੈ ਸੋਇ।
 ਮਘ ਮੋਲਿ ਭਾਰੈ ਅਠਾਹੁ। ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਧਾਹੁ। ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਇ
 ਭੈ ਕਾਹੁ। ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ। ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ

ਮਿਲਿਓ ਵਹਿ। ਤਉ ਮੇਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ। ਸਮਝਿ ਸੁਝਿ ਸੁਝਿ ਜਾਪਹਿ
 ਤੇਵਹਿ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ। ਕਓਣੁ ਮਰੈ ਕਓਣੁ ਏਕੋ ਭੀ। ਕ
 ਹਣ ਕਾਹਣ ਸਭ ਸੈ ਸਿਰੀ ਤੇਹੀ। ਹਭਾ। ਮੁਏ ਕਓਣੁ ਵੈਦੁ ਖੁਕੋਇ। ਸੋਵੈ ਜਿ
 ਸੁਬੈ ਦਨ ਤੇਇ। ਜਿ ਸੁਬੀ ਤੀਜਾ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ। ਆਪੇ ਕਹਤਾ ਕਰੇ ਸੁਭੈ। ਜ

ਤਮਾਣਾਤਰੇਤਰਣਾ। ਜੈਜਗਦੀਸਪਹਮਗਤਿਸਰਣਾ। ਤਓਬਲਿਤਹੀਸਤਿਗੁਰ
ਰਣਾ। ਗੁਰਬੋਧਿਬਸਬਦਿਭੈਤਰਣਾ। ਨਿਰਭਉਆਪਿਨਿਰੰਤਰੀਜੋਤਿ। ਬਿਨੁਨਾ
ਸੁਤਕੁਜਗਿਛੋਤਿ। ਦੁਹਮਤਿਬਿਨਸੈਕਿਅਕਤਿਓਤਿ। ਜਨਮਿਮੂਏਬਿਨੁਭਗਤਿ
ਓਤਿ। ਮੂਏਕਓਸਚੁਰੋਵਤਿਮੀਤ। ਤੈਗੁਣਰੋਵਤਿਨੀਤਾਨੀਤ। ਦੁਖੁਸੁਖੁਪ
ਤਹਿਸਤਜਿਸੁਚੀਤ। ਤਨੁਮਨੁਸਓਪੇਕ੍ਰਿਸਨਪਹੀਤ। ਭੀਤਹਿਏਕੁਅਨੇਕਅਸੰ
ਕਰਮਧਰਮਬਤੁਸੰਖਅਸੰਖ। ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਜਨਮੁਬਿਰੰਘ। ਤਹਿਗੁਣਗਾ
ਏਹਿਮਲਿਪਰਮਾਰੰਘ। ਆਪਿਮਹੈਮਹੇਰੀਆਪਿ। ਆਪਿਓਪਾਏਥਾਪਿਓਥਾ
ਪਾਸਿਸਟਿਓਪਾਈਜੋਤੀਤੂਜਾਤਿ। ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਮਿਲਣਨਤੀਕ੍ਰਾਤਿ।
ਸੁਤਕੁਅਗਨਿਭੋਯੋਜਗੁਖਾਇ। ਸੁਤਕੁਜਲਿਥਲਿਸੁਤਹੀਥਾਇ। ਨਾਨਕਸੁਤਕਿਜ
ਮਿਮਹੀਜੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਹਿਰਸੁਪੀਜੈ। ਆ
ਪੁਵੀਚਾਰੈਸੁਪਰਥੇਤੀਗਾ। ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਤਹੇਗੁਰਪੁਰਾ। ਗੁਰਮਨੈਮਨਤੇਮਨੁਪੀ
ਗਾ। ਐਸਾਸਾਤੁਸਰਾਠੀਕਰੈ। ਸਾਚੀਨਦਰਿਏਕਲਿਵਤਰੈ। ਹਤਓ। ਪੁੰਜੀਨਾ
ਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਹੁ। ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਰਤਾਪੇਕਰਹੁ। ਸਿਠਤਿਸਤਜਪਹਿਗੁਰੁਕਰਤਹੁ।
ਆਸਾਮਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਏ। ਹਾਮਨਹਾਇਣੁਕਟੈਕਟਾਏ। ਗੁਰਤੇਵਾਟਮਤਲੁ
ਪਹੁਪਾਏ। ਕੰਚਨਕਾੰਠਿਅਜੋਤਿਅਨੁਪੁ। ਤਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਹੂਪੁ। ਮੇ
ਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁਅਕੁਟੁ। ਪੰਚਤੀਨਿਨਵਚਾਰੀਸਮਾਵੈ। ਧਰਟਿਗਗਨੁਕਲ
ਧਰਿਹਤਾਵੈ। ਬਾਤਹਿਜਾਤਓਓਲਟਿਪਹਾਵੈ। ਮੁਰਖੁਤੋਇਨਆਖੀਸੁਭੈ।
ਜਿਤਵਹਸੁਨਤੀਕਹਿਅਬੁਝੈ। ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਜਗਸਿਓਲੁਝੈ। ਓਤਮਸੰ
ਗਤਿਓਤਮੁਤੋਵੈ। ਗੁਣਕਓਧਾਵੈਅਵਗਣਧਾਵੈ। ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਤਜਨਤੋਵੈ।
ਤੀਗਾਮੁਜਵੇਤਹਲਾਲਾ। ਮਨੁਮੋਤੀਤੈਤਿਸਕਾਮਾਲਾ। ਨਾਨਕਪਰਥੇਨਦਹਿਨਿ
ਤਾਲਾ।
ਗੁਰਮੁਖੀਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨਿਮਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਤ

ਲੀਮਤਲੁਪਛਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਹਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ॥ ਐਸੇ ਖੇਮੁ ਤੇਵੀ
 ਚਾਹੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਹਾਰੀ॥ ਹਾਤਉ। ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁ ਥਾਨੁ।
 ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਨਿਤ ਕੇਵਲੁ ਗਿਆਨੁ। ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇਤੁ ਕਮੁਪਛਾਨੁ॥ ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ
 ਸੋਗੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨੁ ਮਤਹੁ ਸੁਭੋਗੁ। ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ
 ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਦਿਵੇ ਕੇਸੇਈ। ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਭੋਈ॥ ਦਹਾਇਓ ਸਾ
 ਹੇਤੁ ਕਮਿ ਸਮਾਵੈ। ਤੁਕ ਮੇਵੁ ਤੈ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੁਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਥਾ
 ਲ ਕਾ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਹਤਿ ਪਰਾਨਿ। ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਬੂਟੈ ਅਭਿਮਾਨਿ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿ ਅਲਹ
 ਸਿਨਿਦਾਨਿ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁਪਨੁਸਤ ਜਿਨ ਜਾਨਾ। ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾਹਿ ਹਿ ਪਚੁਤਾਨਾ॥
 ਗਲਿ ਛਾਟੀ ਬਢੁਹਾ ਬਢੁਹਾਨਾ॥ ਬੂਡਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਆਤਉ ਡਰਿ ਭਾਗੋ। ਸਤਿਗੁ
 ਰਿ ਹਾਖੇ ਸੇਵੁ ਭਾਗੋ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ॥
 ਗਾਵਹਿ ਹੀ ਤੇਚੀ ਤਿਅਨੀ ਤੇ। ਰਾਗ ਸੁਣਾਇ ਕਹਾਵਹਿ ਬੀਤੇ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਬੂ
 ਠੁ ਅਨੀਤੇ॥ ਕਹਤ ਚਲਤੁ ਮਨਹੁ ਤੁਘਗੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਤਿਪਤਾ ਸੇਖੋ ਜਤ
 ਪਾਵਹੁ ਸਤਿ ਜਤਗੇ॥ ਹਾਤਉ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਹੀਗਾ। ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ
 ਸੁਪੀਗਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਗਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਣੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ। ਅੰਤਰ
 ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ। ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਤਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ॥ ਨਿਹੰਕਾਰ ਮਹਿ
 ਆਕਾਹੁ ਸਮਾਵੈ। ਅਕਲ ਕਲਾਸੁ ਚੁਸਾਇ ਕਾਵੈ। ਸੋਨਰੁ ਗਰਭ ਜੋ ਨਿਨੀ ਆਵੈ॥
 ਜਤਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈਤੁ ਜਾਓ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਓ। ਨਾਮੇ ਹਾਤਾ ਹੀ ਗੁਣ
 ਗਾਓ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਅਨਿ
 ਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਹਾਤਾ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਕੋ ਲਾਗੈ। ਤਉ ਮੇਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ। ਐ
 ਥੈਓ ਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਸਬ
 ਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਤਹੀ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰ

ਸਾਧੂਜਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਇਨਿ ਵਾਸਾ। ਕਿਲਾਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ।
ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਨੁਹਾਤਾ। ਮਨੁ ਮੇਲਾ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ। ਬਨ ਖੰਡਿਆ
ਅਮੋਹਿ ਤੈਰਾਨਾ। ਇਤ ਉਤ ਜਾਤਿ ਕਾਲ ਕੇਚਾਧੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਾਏ ਘਰੁ ਆ
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨ ਟੀਠੁ ਹੋਗਾ। ਸਿਮਰਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅ
ਰਤਿ ਆਗੁ ਤੁਧੁ ਮੇਕ ਉਗਾ। ਰਤਾਉ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਤੁ ਕਉਰੁ ਤਸੀ
ਬੇਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਤ ਸੀ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ। ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾ
ਸਚੁ ਪੇਲੈ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾਇਤੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤੁ ਤੇਜਨਾਮਾ।
ਸਕਤੁ ਲੇਭੀ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮੁਕਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੁਕਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਅਸਥਾਨੈ ਸੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਭਵੈ ਸੋਈ ਤੇਈ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁਤਾ
ਪੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ। ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਤਉ ਮੇਤਿ ਆਗੀ। ਘਟਿ
ਘਟਿ ਮਨੁ ਸਾਦੁ ਬਿਧਾਲਾਗੀ। ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ। ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਲੁ
ਤਹਿ ਪਤਿ ਹਾਖੈ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰਸੰਗਾਮੀ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੀ। ਮਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ। ਤਉ ਮੇਰਾ ਸਿਉ ਕਤੁ ਬਾਇ ਕੀਏ। ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨਤਿ ਆਗੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੇ। ਅਨਤ
ਦਸੁਣਿ ਮਾਨਿ ਆਸ ਬਦੁਵੀਚਾਰੀ। ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ। ਇਤੁ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਉ ਧੁਨਿ ਤੇਈ। ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਤਹਿ ਜ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਇ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਜੁਗਾਇ। ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਤੁ ਮ
ਨੁ ਮਾਤਾ। ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ। ਭਗਤਿ ਤੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ।
ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸਾ। ਤਨੁ ਬਿਨ ਸੈਧਨੁ ਕਾਕੇ
ਕਹੀਐ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤਲੁ ਤੀਐ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਗੇ ਸਖਾਈ। ਅਤਿ

ਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁ ਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਤਮਾਗਾ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸ
 ਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਦੋਰੁ ਭਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣ ਤਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਨਿਕਾ ਮ
 ਨੀ ਤੇਤੁ ਗਵਹਾ॥ ਦੁਬਿਧਾਲਾ ਗੋਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਗਾ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਬਖਸਿ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਪਾਇ॥
 ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਜਿ ਭਉ ਭੈ ਤਿਉ
 ਹਾਖੁ ਦਇਆਲਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਰੋਗ ਮਿਟੈ ਦੁਖੁ ਭਾਇਆ
 ਇਆ॥ ਅਵਗੁਨ ਅਭਿਖ ਧੁਤੰਤ ਨ ਮੰਤਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰੈ ਕਿਲਵਿਖ ਤੰ
 ਤਾ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਿ ਤਿਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਗੈ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਿ ਕਿਹ ਪਾਧਾਗੈ॥ ਰੋਗੁ
 ਭਰਮੁ ਭੈ ਦੁਖ ਮਨਿ ਦੂਜਾ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗ ਮਿਜ ਪਤਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ
 ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ॥ ਫਿਰਿ ਗੁਰ ਸਬ ਬਧੈ ਜਨ ਮੁਕਿ ਲੇਖਿ॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ
 ਹਰੇ ਬਿਸਮਾਇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰਨਰ ਸੁਤਿ ਸਮਾਧਿ॥ ਭਰ ਪੂਰਿ ਧਾਰਿ ਹਰੇ ਮਨਮ
 ਹੀ॥ ਤੁਮ੍ਹੈ ਸੁਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋਨਾ ਪੀ॥ ਜਾਕੀ ਭਗਤਿ ਤੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ
 ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਸੁਤਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਫੂਟੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ॥
 ਨਾਜ ਮਦੁ ਤਦੁ ਖੁਤਿ ਸੁਲਾਗੈ॥ ਜਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੈ॥ ਭਗਤਿ ਵਢ ਲਗ
 ਤਾ ਤਰਿ ਸੰਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਤਰਿ ਗੰਗੀ॥

ਸੇਵੇ ਸੇਠਾ ਕਰ ਜਾਨੈ॥ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਵਨੈ॥ ਰਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੈ ਸਖ
 ਸਖੈ ਨੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰ
 ਗੀ॥ ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁਨਾਗੀ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਉ ਕੀਆ॥ ਬੰਧਨ ਪੁ
 ਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀਆ॥ ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਿ ਕਿਰਸਾਨਾ॥ ਤਉ ਮੈ ਤੰਨੁ ਸੁਪੈਰਾਜਾ
 ਮੰਗੈ ਦਾਨਾ॥ ਬੰਧਨ ਸਭ ਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ ਤਿ ਪਤਿ ਨਾ ਤੀ ਮਾਇਆ ਮੈ ਤਪਸ
 ਹੀ॥ ਬੰਧਨ ਸਾਤੁ ਸੰਚਤਿ ਪਨੁ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਬਾਇ॥ ਬੰਧਨ
 ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਤੰਕਾਗਾ॥ ਬੰਧਨ ਬਿਨ ਸੈਮੈ ਤਵਿਕਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਰਦਾਈ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਾਥੇ ਬੰਧੁਨ ਪਾਈ॥

ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੇਤਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੁਗੁ॥ ਸੇਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁਨੀ ਅਨਿਗਲਿ
ਦਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ॥ ਮਤਲਾਂ ਅੰਦਰਿ ਹੋਂਦੀ ਆਤੁ ਇਬਤਨਿ ਮਿਲਨਿ ਤਦੁ ਹੀ॥
ਆਦੇ ਸੁਥਾ ਥਾ ਆਦੇ ਸੁ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਹਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿ
ਦੇਸ਼॥ ਹਤਭਾਜ ਦੁਸੀ ਆਵੀ ਆਤੀ ਆਲਾੜੇ ਸੇਤਨਿ ਪਾਸਿ॥ ਡਿੱਡੇ ਲੀਚ
ਚੜ੍ਹਿਆਈ ਅੰਦਰ ਕੰਡ ਕੀਤੇ ਹਾਸਿ॥ ਓ ਪਰਤੁ ਪਾਣੀ ਵਾਹੀ ਐਥੁ ਲੇਖੁ ਮਕਨਿ
ਪਾਸਿ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਤਨਿ ਬੂਟਿ ਠੀ ਆਲਖੁ ਲਤਨਿ ਖੜੀ ਆ॥ ਗਹੀ ਫੁਆ
ਹੇਖਾਂਦੀ ਆਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀ ਆ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਮੋਤ ਸ
ਹੀਆਂ॥ ਧਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਦੁਇ ਵੇਗੋ ਤੇਯੇ ਜੀਹ ਕੇਹੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਦੂਤੋਂ ਦੁਰਮਾਇ ਆਲੈ
ਚਲੇ ਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਦੇਇ ਵਡੁ ਆਈ ਜੇਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥ ਅਗੋ
ਦੇਜੇ ਚੇਤੀ ਐਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਸਾਤ ਸੁਹਤਿਗਵਾਈ ਅਹੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾ
ਈ॥ ਬਾਬਰ ਵਾਣੀ ਠਹਿਰੀ ਈਕੁ ਇਹੁ ਨੋਟੀ ਖਾਇ॥ ਇਕ ਨਾਵਖਤ ਖੁਆਈ
ਅਹਿ ਇਕ ਨਾਪੁ ਜਾਜਾਇ॥ ਚਓ ਕੇਵਿ ਦੁਇੰਦ ਵਾਣੀ ਆਕਿ ਓਟਿ ਕੇਕਦੁ ਤਿਨਾਇ॥
ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਚੇਤਿ ਓਤੁ ਇਕ ਤਨਿ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਤਿ
ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਤਿ ਸੁਖਾ॥ ਇਕ ਨਾਏਂ ਤੇਲਿ ਖਿਆ ਬੂਟਿ ਬਧਿ
ਵਹਿਦੁ ਖਾ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਭੀ ਐਨਾ ਨਕਰਿ ਆਮਾਨੁ ਖਾ॥
ਕਹਾ ਸੁਖੇਲਤ ਬੇਲੇ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਤਨਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁਤੇਗ ਬੰਦਗਾ ਡੇਰੀਕ
ਤਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁਅਹਸੀ ਆਮੁ ਤਬ ਕੇਐ ਬੈਦਿ ਸਹਿਨਾਈ॥ ਇ
ਤਜਗੁ ਤੇਹਾ ਤੂੰਗੋ ਸਾਈ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਓਥਾ ਪੇਜਹੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ॥
ਹਤਭਾ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਘਰਦਹ ਮੰਡਪ ਮਤਲਾ ਕਹਾਂ ਸੁਬੰਕ ਸਹਾਈ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਸੇ
ਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਨੀਦਨ ਪਾਈ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਤਹਾ

ਤੋਈਆਫਾਈਮਾਈ॥ ਇਸੁਜਗਕਾਹਦਿਘਟੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਾਪਦੀ
 ਕੁਆਈ॥ ਪਾਪਾਬਾਬੁਤੋਵੈਨਾਤੀਮੁਇਆਸਾਬਿਨਜਾਈ॥ ਜਿਸਨੇਅਪਕੁ
 ਅਏਕਰਤਾਖੁਸਿਲਏਚੰਗੀਆਈ॥ ਕੋਟੀਤੁਪੀਰਵਹਜਿਹਪਾਏਜਮਹਿਸੁ
 ਏਆਧਾਇਆ॥ ਬਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਦਿਮੁਦਿਕੁਇਹੁਆਇਆ
 ਕੋਈਮੁਗਲੁਨੋਤਾਅਯਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥ ਮੁਗਲਪਠਾਦਾਰੁਈ
 ਲੜਾਈਹਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ ਓਨੀਤੁਪਕਤਾਇਚਲਾਈਓਹਸਤਿਚੰਡ
 ਈ॥ ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗਤਪਾਟੀਤਿਨਾਮਹਣਾਭਾਈ॥ ਇਕਿਹਿੰਦਵਈ
 ਅਵਰਤੁਰਕਾਈਭਟਿਆਈਠਕੁਰਾਈ॥ ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿਹਖੁਰਪਾਏਇਕ
 ਨਾਵਾਸੁਸਮਾਈ॥ ਜਿਨਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆਤਿਨਕਿਓਹੈਇਦਿਹਾਈ॥
 ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੇਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ ਤੁਕਮੀਤੁਕਮਿਚਲਾ
 ਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥

ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ ਕੂਕੁਕਮਾਵਤਿਆਦਮੀਬਾਂਧਤਿਘ
 ਰਬਾਹਾ॥ ਜਾਗਤੁਜਗਤੁਸੁਤਿਤੋਚਲਿਆਵਣਜਾਹਾ॥ ਹਰਾਓ॥ ਨੀਤਨੀਤਪ
 ਹਬਾਂਧੀਅਹਿਜੇਹੁਦਾਹੋਈ॥ ਪਿੰਡਪਵੇਜੀਓਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥ ਓਹੀ
 ਓਹੀਕਿਆਕਹਤੁਹੈਹਸੀਸੋਈ॥ ਤੁਮੋਰਵਤੁਗੋਓਸਨੋਤੁਮਕਓਕਓਣਹੋਈ॥
 ਧੰਧਾਪਿਟਤੁਭਾਈਤੋਤੁਮਕੂਕੁਕਮਾਵਤੁ॥ ਓਹੁਨਸੁਣਈਕਤਤੀਤੁਮਲੇਕਸੁਣਾ
 ਵਤੁ॥ ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ॥ ਜੇਘਰੁਬੂਝੈਆਪਣਾਤਾਂਨੀਦਾਹੋਈ
 ਜੇਚਲਦਾਲੈਚਲਿਆਕਿਢੁਸੰਪੇਨਾਲੇ॥ ਤਾਧਨੁਸੰਚਤੁਦੇਖਿਕੈਬੂਝਤੁਬੀਚਾ
 ਹੇ॥ ਵਣਜੁਕਹਤੁਮਖਸੂਦੁਲੈਤੁਮਤਪੋਵਤਾਵਤੁ॥ ਅਓਗਣਵੇਤੁਤੁਗੁਣਕਰ
 ਤੁਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਤੁ॥ ਧਰਮੁਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਹਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮਾਵਤੁ॥ ਤਾਂ
 ਵਪਾਰੀਜਾਣੀਅਤੁਲਾਹਲੈਜਾਵਤੁ॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾਹਾ॥

ਮੁਖਾ ਦੇਸੁ ਏਨਾ ਮੁਨਾ ਮੇਥਿਓਂ ਭਗਾ॥ ਜਿਓ ਲਾਭ ਤੇ ਟਾਤਿ ਦੇਵਾਟ ਚਲਾਈਆ
ਜਿਓ ਸੁਭਾ ਦੇਨਾ ਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ॥ ਚਰੇਕੁ

ਚੁਕੀ ਆਕੋਨੀ ਮੀ ਮੇਡਾ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾ ਦੇਸਾ ਟਿਬਾ ਤੁਮੈ ਭਉ ਤੈਡਾ॥ ਦਰਬੀ ਭਾਮੇਨੀ
ਓਕੈ ਕਹੀ ਸਲਾਮੁ॥ ਓਕੈ ਮੇਡਾ ਤੁਧਾ ਟੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ॥ ਹਤਾਓ ਸਿਧਾ ਸੇਵ
ਸਧਾ ਪਿਰਮੰਗ ਟਿਹਿਧਿ ਸਿਧਿ॥ ਮੇਥਿ ਕੁਨਾ ਮੁਨਾ ਵੀ ਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ॥ ਜੋਗੀ
ਗੀ ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਾ ਦਿਸੰਤਗਾ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬ ਦੁਨ ਚੀਨ ਪੀਤ ਤੁਸਾ ਹਨਿੰਤ
ਪੰਡਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇ ਸੀਨਿਤ ਪੜਾਇ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਘਟਿ
ਮੁਲੁ ਕਣਾ॥ ਇਕਿਤ ਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿਤ ਪੁਕਰਾਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ॥ ਆ
ਚੀਨ ਟਿਤਾ ਮਸੀਕਾ ਟੇਭ ਏਓ ਦਾਸਾ॥ ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖ ਦੇ ਸੇਜਤੀ
ਭਵਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦਨ ਦੂਟੀ ਕੁਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ॥ ਇਕਿ ਗਿਰੀ ਸੇ
ਕਸਾਧਿ ਕਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਲਾਗੇ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਪਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਜਾਗੇ॥
ਗੁਰੇ ਰੁਪੁ ਜਾਣੀ ਐ ਸੇਜਾਇ ਸਿਵਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ ਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਏ॥
ਮਨਸਾ ਮਨ ਟਿਸਮਾਇ ਲੇਭੁ ਭੁਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ॥

ਦਿਜੁ ਗਾਇ ਦਇਆ ਲੁਤੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ॥ ਤੂ ਦਾਤ ਓਹ ਮਜਾ ਚਿਕਾਤ
ਦਸਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਮਨ ਮੰਦੁ ਭੀਜੈ॥ ਹਤਾਓ ਕੁੜਾ
ਚੁਫੇੜੀ ਐ ਤਓ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਸਮਾਈ ਐ ਪਰਮਾ ਭੁਜਾਏ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੇਭੀ ਆਲੁ ਭਤ ਓਲੇ ਭਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਭੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐ ਤਹਿ
ਓਥਿ ਬਣਿਆਈ॥ ਕਲਹਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀ ਐ ਕਿਓ ਲਾਭ ਪਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਸਚਿ
ਭੀਜੈ ਟੀ ਕੁੜਾ ਕੁੜਾ ਗਡਾਵੈ॥ ਲਾਲ ਚੁਫੇੜੁ ਅੰਧਿ ਤੇ ਲਾਲ ਚਿਦੁ ਖੁਭਾਰੀ॥
ਚਓ ਸਾਧਿ ਬੁਮਨਿ ਵਸੈ ਓਥੈ ਮੇਥਿ ਖੁਮਾਰੀ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੇਹਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੁਸ
ਭੀ ਭਾਈ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਸਲਾ ਟੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਥ

ਹੁਸੈਲੁ ਤੈਧਿਗੁਜੀਵਣੁ ਠੀਕਾ। ਜਲਮ ਤਿਕੇਤਾਹਾਖੀਐ ਅਭਅੰਤਰਿ ਸੁਆ।
ਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ ਤੈਪੁਰੈਗੁਰਿਦੀਆ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀ ਸਰੈ ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆ।

ਚਲੇਚਲਣਤਾਹਵਾਟਵਟਾਇਆ। ਧੰਧੁਪਿਏਸੰਸਾਰੁ

ਚੁਨਭਾਇਆ। ਕਿਅਭਵੀਐਕਿਅਚੁੰਢੀਐ ਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ।
ਤਮੇਤੁਵਿਸਰਜਿਅਪਨੈਘਰਿਅਇਆ। ਰਤਾਭ। ਸਚਿਮਿਲੈਸਚਿਅਗੁਰੁ
ਵਿਨਪਾਈਐ। ਸਚੇਸਿਓਚਿਤੁਲਾਇਬਤੁਵਿਨਆਈਐ। ਮੁਇਅਕਓਕਿ
ਰੋਵਤੁਰੋਇਨਜਾਣਤੁ। ਰੋਵਤੁਸਚੁਸਲਾਹਿਤੁਕਮੁਪਛਾਣਤੁ। ਤੁਕਮੀਵਜ
ਲਿਖਾਇਆਇਆਜਾਣੀਐ। ਲਾਤਪਲੇਪਾਇਤੁਕਮੁਸਿਝਾਣੀਐ। ਤੁਕਮੀ
ਧਾਜਾਇਦਰਗਤਭਾਣੀਐ। ਤੁਕਮੇਤੀਸਿਰਿਮਾਰਕੰਦਿਰਭਾਣੀਐ। ਲਾਤ
ਚੁਨਿਆਓਮੰਨਿਵਸਾਈਐ। ਲਿਖਿਆਪਲੇਪਾਇਗਰਬੁਢੰਦਾਈਐ। ਮਨੁ
ਖੀਆਸਿਰਿਮਾਰਵਾਦਿਖਪਾਈਐ। ਠਗਿਮੁਠੀਕੁੜਿਆਰਕੰਨਿਚਲਾਈਐ।
ਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਵਸਾਇਨਪਛੋਤਾਵਤੀ। ਗੁਨਤੰਬਖਸਣਤੁਸਬਦੁਕਮਾਵ

ਨਾਨਕਮੰਗੈਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਲੀਐ। ਮੈਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿ
ਲੀਐ।

ਕਿਅਜੰਗਲੁਚੁੰਢੀਜਾਇਮੇਘਰਿ

ਨੁਹੀਆਵਲਾ। ਸਚਿਟਕੈਘਰਿਅਇਸਬਦਿਓਤਾਵਲਾ। ਜਤਦੇਖਾ
ਤਸੋਇਅਵਰੁਨਜਾਣੀਐ। ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਮਤਲੁਪਛਾਣੀਐ। ਰਤਾਭ।
ਪਿਮਿਲਾਵੈਸਚੁਤਾਮੰਨਿਭਾਵਈ। ਚਲੈਸਦਾਹਜਾਇਅੰਕਿਸਮਾਵਈ। ਸਚ
ਸਾਹਿਬੁਮੰਨਿਵਸੈਵਸਿਅਮਸਿਸੋਈ। ਆਪੇਦੇਵਤੁਆਈਆਦੇਤੋਤੋਨੋਈ
ਅਬੇਤਬੇਕੀਚਕਰੀਕਿਓਦਰਗਤਪਾਵੈ। ਪਥਰਕੀਬੇੜੀਜੇਚੜੈਭਗਲਿ
ਡਾਵੈ। ਆਪਨੜਾਮਨੁਵੇਚੀਐਸਿਰੁਦੀਜੈਨਲੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਛਾਣ
ਐਅਪਨਾਪਹੁਭਾਲੇ। ਜੰਮਣਮਰਣਾਅਖੀਐਤਿਨਿਕਰਤੈਕੀਆ। ਆਪੁਰ

ਭਾਮਹਿਰੇਹਿਰਿਮਰਦੁਨਥੀਆ॥ ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਦਣੀਧੁਰਕੀਫੁਰਮਾਈ॥
ਜੇਮਨੁਸਤਿਗੁਰਦੇਮਿਲੈਕਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਰਤਨਾਪਾਰਖੁਸੇਧਣੀਤਿਨਿ
ਮਤਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚੀਵਡਿਆਈ॥

ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਹਿਆਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਮੂਲੁਫੇਰਿਤਾ
ਲਗੇਕਿਆਪਾਵਹਿਛਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਓਫੂਟੀਐਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਇਤਫੂਟੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਥੋਈ॥ ਰਤਭਾਜਿਨੀਏਕੋਸੇਦਿਆ
ਖੁਸ਼ਮਤਿਭਾਈ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਨਿਹੰਜਨਾਜਨਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇ
ਏਕੁਤੈਅਵਰੁਨਤੀਭਾਈ॥ ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੇਪਰਥਾਈ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਕੈਨਾਪਾਇਓਕਿਤੀਕਤੈਕਹਾਏ॥ ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਵਾਟੜੀਸਾਚੀਭ
ਰਤਿਦ੍ਰੜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖੁਜੇਸਮਝਾਈਐਭੀਓਭਵਿਜਾਏ॥ ਬਿਨੁਤਹਿਨਾਮੁਨਾ
ਵਟੈਮੋਮਹਿਨਰਕਸਮਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਰੁਮਾਈਐਤਹਿਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ ਤਕੀਕੀ
ਤਿਨਾਪਵੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵੈ॥ ਜੇਤੀਸੇਵਕਹਾਇਐਕਰਣੀਭੀਸਾਈ॥ ਆ
ਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਸੇਕਰੇਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾ
ਏ॥ ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਫੂਟੀਐਦਗਹਤਪਤਿਪਾਏ॥

ਏਕੈਰੁਮਾਤਹੋਰੂੜੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪਾਈਐਪਦੁਨਿ
ਬਾਣੀ॥ ਮੇਓਲਗੀਅਓਲਗੀਤਮਫੇਰੁਥਾਗੇ॥ ਜਿਓਤੁੰਗਖਾਤਿਤਿਓਹਤਮੁ
ਮਾਮੁਯਾਗੇ॥ ਰਤਭਾਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਪਣੀਭਾਣੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ ਮੇਰੇ
ਗੁਰਹਾਥਿਵਡਿਆਈਆਭਾਣੈਪਤਿਪਾਈਐ॥ ਸਾਚਓਦੁਹਿਨਜਾਣੀਐਅੰ
ਗੀਤਸੋਈ॥ ਜਤਦੇਖਾਤਤਹਾਵਿਹਰੇਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ ਆਪਿਕਰੇਆਪੇਤ
ਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਨਿਤਲੀਐਇਓਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਜੀਵਦਿਆ
ਹਾਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਪੁਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥

ਮਨਮੁਖਤੋਟਾਨਿਤਤੈਭਰਮਹਿਭਰਮਾਏ॥ ਮਨਮੁਖੁਅਧੁਨਚੇਤਈਕਿਉਦਰਸ
ਨੁਪਾਏ॥ ਤਾਜਗਿਆਇਆਜਾਣੀਐਸਾਚੈਲਿਵਲਾਏ॥ ਹਸਥੇਟੇਪਰਸੁਭਏਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰੁਪੈਨਿਹਾਲਮੋਕਹਧੁਰਕੀਕਰਣੀ॥ ਨਨਕਨਮਿ
ਸੰਤੋਖੀਆਹਾਤੇਭਰਿਚਰਣੀ॥ ਕਿਤਾਅਖਦੁਆ

ਖੀਐਤਕੇਅੰਤਨਜਾਣਾ॥ ਮੇਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕੁੰਤੁਮੈਤਾਦੁਸਤਾਣਾ॥ ਨਨਕ
ਕੀਅਹਦਾਸਿਪੈਸਚਨਾਮਿਸੁਪੈਲਾ॥ ਆਪੁਗਾਇਆਸੋਈਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇ
ਲਾ॥ ਹਤਓ॥ ਪਉਮੈਗਰਬੁਗਿਵਾਈਐਪਾਈਐਵੀਚਗੁ॥ ਸਾਹਿਬਸਿਉਮਿ
ਮਾਨਿਆਦੇਸਾਦੁਅਧਾਗੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਐਸੇਵਾਸਚੁਸਾਈ॥
ਤਾਕਓਬਿਘਨੁਨਲਾਗਈਚਾਲੈਤੁਕਮਿਹਜਾਈ॥ ਤੁਕਮਿਹਜਾਈਜੋਚਲੈਸੋ
ਵੈਖਜਾਨੈ॥ ਖੋਟੇਠਓਹਨਪਾਉਨਿਰਲੇਜੁਠਾਨੈ॥ ਨਿਤਨਿਤਖਰਾਸਮਾਲੀਐ
ਚੁਸਓਦਾਪਾਈਐ॥ ਖੋਟੇਨਦਹਿਨਆਵਨੀਲੇਅਗਨਿਜਲਾਈਐ॥ ਜਿਨੀ
ਆਤਮੁਚੀਨਿਆਪਰਮਾਤਮੁਸੋਈ॥ ਏਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਰਖੁਪੈਠਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਠਲੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸਚਿਰਤੇਅਧਾਈ॥ ਤਿਨਾਭਰਮੁਨਭੇਦੁਪੈ
ਰਿਹਸਨਹਸਾਈ॥ ਤੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਆਇਆਚਲੁਸਦਹਜਾਈ॥ ਅਭਿ
ਇਆਹੇਕਓਗੁਣਨਾਨਕੈਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈ॥

ਮਨੁਗਤਓਤਹਿਨਾਇਸਚੁਵਖਾਇਆ॥ ਲੋਕਾਦਕਿਆਜਾਇਜਾਤੁਧੁਗਾਇਆ
ਜਓਲਗੁਜੀਓਪ੍ਰਾਣਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ ਲਾਟਾਤਹਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਸੁਖਪਾ
ਐ॥ ਹਤਓ॥ ਸਚੀਤੇਹੀਕਰਦੇਹਿਦਇਆਲਤੁ॥ ਪਉਜੀਵਤੁਧੁਸਾਲਾਤਿਮੈ
ਕਅਧਹੁਤੁ॥ ਨਹੀਸੇਵਕੁਦਰਵਾਨੁਦਰਦੁਤੁਜਾਣਤੀ॥ ਭਗਤਿਤੇਹੀਤੈਗਾਨੁ
ਹਦੁਗਵਾਵਾਤੀ॥ ਦਰਗਹਨਾਮੁਪਦੁਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਸੀ॥ ਵੇਲਾਸਚੁਪਰ
ਦੁਸਬਦੁਪਛਾਣਸੀ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਹਿਭਾਓਤੇਸਾਤਹਿਨਾਮੁਸੋਈ॥

ਭੁਵਿਕਾਹਸਚਾਸਚੁਦੇਇ॥ ਸਚੇਸਚਾਨੇਤੁਸਚੈਲਾਭਿਆ॥ ਆਪੇਕਹੇਨਿਆਉਜੋਤਿ
ਭਾਇਆ॥ ਸਚੇਸਚੀਦਾਤਿਦੇਤਿਦਾਇਆਲੁਏ॥ ਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਹਾਤਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁ
॥ ਤੁੰਓਤਮੁਤਉਨੀਚੁਸੇਵਕਰਾਂਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਤੁਮਿਲੈਸਚੁਵਦੰਦੀਆ॥

ਆਵਣਜਾਣਾਕਿਓਹੈਕਿਓਮੇਲਾਤਉਨੀ॥ ਜਨਮਮਰਣ
ਦੁਖਘੋਣਨਿਤਸਹਸਾਦੇਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਜੀਵਨਾਠਿਟੁਧਿਗੁਚਤੁਹਾਈ॥
ਤਿਗੁਰਸਾਧੁਨਸੇਵਿਆਤਹਿਭਗਤਿਨਭਾਈ॥ ਹਤਭੀਆਵਣਜਾਵਣਤਉਹੈ
ਭੀਐਗੁਰਪੂਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਹਾਸਿਦੇਇਬਿਨਸੈਕੁਮੁਕੁਹਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਕਉਮਿ
ਲੈਏਧਨੁਧਨੁਜਸੁਗਾਏ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਹੰਪਹਾਗੁਰਮੁਖਿਤਹਿਪਾਏ॥ ਨਵੁਐ
ਸੰਗੁਬਣਾਇਆਬਾਜੀਸੰਸਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਪਲੁਬਾਜੀਦੇਖੀਐਓਝਰਤਨਹੀਬਾਹਾ॥
ਤਉਮੈਚਓਪੜਿਕੇਲਣਾਝੂਠੇਅਤਕਰਾ॥ ਸਭੁਜਗੁਤਹੈਸੇਜਿਦੇਗੁਰਸਬਦੁਵੀ
ਰਾ॥ ਜਿਓਅੰਧੁਲੇਤਬਿਟੋਤਣੀਤਹਿਨਾਮੁਤਮਹੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਤਹੈਟੈਕੈਤੈਨਿਸਿਦ
ਤਸਵਹੈ॥ ਜਿਓਤੂੰਹਾਖਤਿਤਿਓਹਤਹਿਨਾਮਅਧਾਗਾ॥ ਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆ
ਜਨਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਮੇਟਿਆਜਪਿਨਾਮੁਮੁਹਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨ
ਵੀਸੈਪੁਰਾਗੁਰੁਤਹੈ॥

ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਰੁਤੇਰਾਸੁਰਸੀ
ਭਣਸਮਾਣੀ॥ ਸਾਖਾਤੀਨਿਮੂਲਮਤਿਹਾਵੈਤੂੰਤਾਸੁਬਦਿਡਾਣੀ॥ ਤਕੇਚਰਣਜ
ਪੈਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਹਤਭੀਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਦਾਸਤੁਮਹੇਰਿਧਿਸਿਧਿ
ਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥ ਤਕੇਹੂਪਨਜਾਤੀਲਖਣਕਿਆਕਹਿਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਾ
ਤੈਰੁਗੁਰੀਅੰਤਹਿਚਾਰੋਤੇਹੀਆਆਣੀ॥ ਕਰਮੁਤੈਵੇਤਾਪਹਮਪਦੁਪਾਈਐਕਥੇਅਕ
ਥਕਤਾਣੀ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਕੀਆਸਭੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਕਰੋਪਹਾਣੀ॥ ਜਕਓਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰ
ਅਪਣੀਸਾਈਸਚਿਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈਲੈਤੁਏਜੇਤੀਆਵਣਜਾਣੀ॥

ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈ ਤਾਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤੋਰਮਨਮੁਖਿ ਠਿਹੈ ਆਣੀ॥ ਚਾਹੇ ਬੇ-ਬੁਝ
ਕਥਿ ਦੀਏ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰੇ ਵੀ ਚਾਹੀ॥ ਤਕਾਤੁ ਕਮਿਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਹਿ ਕੇ ਸੁਰਗ ਅਵ-
ਰੀ॥ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਕੇਹਾ ਜੇ ਕੀ ਏਗਾ ਵਹਿ ਕਹਿ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
ਤਕਾਕਿ ਅਕਹਿ ਆਖਿ ਵੀ ਚਾਹੀ॥ ਤੂੰ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਕੀ ਆਸੁ ਭੁਸਾ ਚਾਹੇ ਤਿ-ਸਾ ਚੁ-
ਖਾਣੀ॥ ਜਾਕਓ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸੁਭਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ॥

ਸਤਿਗੁਰਤਮ ਹਰਮੁਖ ਗਵਾਇਆ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਨਿਹੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਸਚ
ਦੁਚੀ ਨਿਸਦਾਸੁ ਖੁਪਾਇਆ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸੁ-
ਬਿਧਿ ਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡੀ
ਆਈ॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ॥ ਸੁਭਜੇ ਮਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥
ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋ ਇਨ ਜਾਣੀ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਤਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਸਿ ਰਿਤ ਪੁਸਾਗੁ॥ ਤਰਿ ਜੀਓ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੁਖ ਭਿ-
ਸਾਹਣਤਾ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦੀ ਸੈ ਸਚਿ ਆਗੁ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣ ਸੋਈ ਹੋਇ॥
ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਤਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਤਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਓਧਾਗੇ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੇ ਓਰਿ ਧਾਗੇ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਦੁਆਗੇ॥ ਸੋ-
ਵਡ ਭਾਗਿ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਓਧੇ
ਕੁਲ ਸਬਾਏ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਕਹੈ ਵੀ ਚਾਹੁ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖ ਪੁਓ ਰਿਧਾਗੇ॥ ਤਰਿ
ਭਗਤੀ ਹਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਗੁ॥

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ॥

ਤਉ ਮੈ ਬੁਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ॥ ਆਸਾ ਦਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋ-
ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ

ਮੁਮਿ ਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿ ਕੀ ਹਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ॥ ਏਤਾ ਭਗਤਿ ਚੁਕੈ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਤੈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀ ਤੀਤਿ ਸੋਨੇ ਜਾਨੁ॥ ਤਿ-

ਦੀਜੈਜਿਸਬਦੁਸੁਣਾਏ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਇਤੁਸਿਰੁਦੀ
ਪੁਗਵਾਏ। ਤੁਕਮੈਬੁਏਸਦਾਸੁਖਪਾਏ। ਆਪੇਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ। ਆ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸਾਏ। ਆਪਿਭੁਲਾਵੈਆਪਿਮਾਹਗਿਪਾਏ। ਸਚੈਸਬਦਿਸ
ਮਾਏ। ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਤੈਬਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਆਖਿਵਖਾ
ਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਭਰਮਿਲੋਭਾਣੀ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਠੈਰੋਬਓਰਾਣੀ। ਤੀ
ਵਨਮਤਿਏਕਾਮਾਇਆ। ਮੁਰਖਿਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਦੁਜਾਭਾਓਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ। ਬਤੁ
ਮਕਾਵੈਦੁਖੁਸਬਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਦਾਸੁਖਪਾਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀਠ
ਦੁਵੀਚਾਹੀ। ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੇਤਉਮੈਮਾਹੀ। ਸਤਜਿਅੰਨੰਦਿਕਿਰਪਾਧਾਹੀ।
ਮਰਤੇਸਦਾਸਚਿਪਿਆਹੀ। ਤਹਿਜਪਿਪੜ੍ਹੀਐਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਹੀ।
ਜਪਿਪੜ੍ਹੀਐਤਉਮੈਮਾਹੀ। ਤਹਿਜਪੀਐਭਉਸਚਿਪਿਆਹੀ। ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਮਤਿਓਹਧਾਹੀ।
ਗੁਰੁਆਸਾਮੁਲਾ

ਭੇਸਾਂਤਿਉਪਜੈਜਿਨਿਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ। ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਵਡੀ
ਭੀਆਈ। ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤੇਮੇਰੇਭਾਈ। ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏ
ਭਾਈ। ਰਤਉ। ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਉਪਜੈਮਤਤਤੁਬੀਚਾਹਾ। ਗੁਰਤੇਘਰੁ
ਪਾਇਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਬੁਝੈਵੀਚਾਹਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਲਾਤੈਅੰਤਹਿਸਬਦੁਅਪਾਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਉਪਜੈ
ਕੁਰਦੇਨਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਤਉਮੈਮਾਹੀਐਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਈ। ਸਤਿਗੁ
ਮਿਲਿਐਆਪੁਗਇਆਰਿਭਵਣਸੋਈਪਾਈ। ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਪਸਰਿਹਤੀਜੋਤੀ
ਤਿਮਿਲਾਈ। ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆਮਤਿਉਤਮੋਤੋਈ। ਅੰਤਹੁਸੀਤ
ਸਾਂਤਿਉਇਨਾਮੇਸੁਖੁਤੋਈ। ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਨਦਹਿਕਰੇਈ। ਨਿਰ
ਵਿਖਪਾਪਸਭਕਟੀਅਹਿਠਿਹਿਦੁਖਬਿਘਨੁਨਹੋਈ। ਆਪਦੈਤਲਿਖਿਵ

ਤ੍ਰਿਅਾਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸੁਇਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸੁਖ ਪਾ

ਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਭ

ਗਤੀ ਨਿਸੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਜਨ ਲੇਚ ਦੇਵਿ ਦੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ

ਦੇ ਜੋਤ ਕੀ ਤਿਨ ਬੂਝੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬੈਸਰਗੁ ਖਿਓ ਨੁਕਿ ਫੁਕ ਪਦੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝੁ ਬੂਝਾਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨ ਕਾ

ਸੋਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਦੇਈ ॥ ਏਕੋ ਤੁਕ ਮੁਢਰ ਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿ

ਰਿਕਾਗਾ ॥ ਆਪਿ ਰਵਾਲੀ ਦਿਤੀ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੇਕੁ ਦਿਕਾਗਾ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਗੁਰੁ

ਖਿਕੀ ਤਿਅਨੁ ਬੂਝੁ ਨਿਵੀਚਾਗਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਭੀ ਨੋ ਬਖਸੀ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਗਾ ॥

ਗੀਆਨੀ ਆਨੇ ਸਰੁ ਸਚੁ ਤੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਦੇਈ ॥ ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਾਨੀ

ਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥ ਘਰਮ ਚਿਪੰਚ ਵਰਤ ਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਤਉ ਮੈ ਮਾਹੀ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦ

ਰਿ ਸਰੁ ਵਬੁ ਤੈ ਬਾਤਹਿ ਕਿਛੁ ਨਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਕੁਲਾ

ਤੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰ

ਅਦਿਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਕਾਗਾ ਤਕੁ ਤੈ ਸੋ ਲੇਇ ਪਾਏ ਹਤ ਨੁ ਵੀਚਾਗਾ ॥ ਅੰ

ਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸਦਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਗਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮਤਲ ਅਨੇਕ ਤਿਜੀ

ਓਕਰੇ ਵਸੇਗਾ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਛੁ ਪਾਇ ਸੀਠਿ ਹੋਇ ਨ ਠੇਗਾ ॥ ਘਰਖੀਆ

ਵਬੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਈ ਦੇਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਏ

ਕੋਈ ॥ ਬਾਤੁ ਭੁਲੇ ਸੁਕਿਆਲ ਤੈ ਵਬੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਸਰੁ

ਜੇ ਗੁਰੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਫੇਰੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਭੂਰਾ

ਦੇਰੈ ਵੰਗੁ ਪਕੜੀ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ। ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ
ਸੁਖੀ ਏਭਾਈ। ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਕੀ ਵਡਿਆਈ। ਆਪੇ ਦਾਨੁ
ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ। ਤਰ

ਸਚਾਖਿ ਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੇ ਭਾਈ। ਤਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ
ਨਿਵਾਸਾ। ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਤੀ ਐ ਬਿਬਿਖਾ ਮਾਇਓ ਦਾਸਾ। ਹਤਥਿ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
ਆਪੁ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ। ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਕਾਈ।
ਮੇਧੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਹਾ। ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾ
ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ। ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮ
ਲੁਪਾਈ। ਨਾਮੇ ਧੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ। ਨਾਮੇ ਧੀ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸ
ਰਦਾਈ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ। ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧੇ ਮਗੀ
ਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ। ਨਾਮੇ ਕੀ ਸੁਭ ਕਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ। ਨਾਮੁ ਤੁ
ਧੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ। ਜਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ।
ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਤੁਰੈ ਭਾਗੈ ਕੋ ਪਾਈ। ਆਸਮਤਲਾ

ਦੋਤਗਣੀ ਮਤਲੁ ਨ ਪਾਇ ਨੀਨ ਜਾਨਤਿ ਪਿਰਕਾ ਸੁਆਓ। ਠਿਕਾ ਬੋਲਤਿ ਨਾਨਿ ਵਡਿ ਦੁ
ਜਾਭਾਉ ਸੁਆਓ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਆਕਿਉ ਕਹਿ ਵਸਿਆਵੈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀ ਐ
ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਹਿ ਆਵੈ। ਹਤਥਿ ਸੋਤਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੈ ਚੰਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੈ ਭਾਇ ਚਲਦੀ ਆਨਾ ਮੇਸ ਤਜਿ ਸੀਗਾਹੁ। ਸਦਾ ਹਵਤਿ ਪਿਰ ਆਪਣਾ
ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ। ਪਿਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਧੀ ਆਮਿਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਇ। ਗਿਆਨ ਅਪਾ
ਰਸੀ ਗਾਹੁ ਤੋ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਹਿ। ਸਾਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਪਿਆਹਿ। ਸੋਤਗ
ਣੀ ਵੀਚਿ ਗੁਰਖਿ ਚੰਨੁ ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ

ਭਾਇਪਿਆਹਿ। ਸੋਤਗਈਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਤਗੁਪੇਅਪਿਰਮਲੁਤਨ
ਲਾਵਣਾਅੰਤਰਿਰਤਨੁਵੀਚਾਗੁ। ਭਗਤਿਰਤੇਸੇਉਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਬਦੇਉਇ।
ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਨੀਚਜਾਤਿਪੈਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਉਇ। ਯਉਤਉਕਰਦੀਸਭਠਿਰੈ
ਬਿਨੁਸਬਦੇਤਉਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਤਉਮੈਗਈਸਚੈਰਪੈਸਮਾਇ।

ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸਚੀਸੋਇ। ਐਥੈਘਰਿਘ
ਰੇਜਾਪਦੇਅਗੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪਹਗਟੁਉਇ। ਏਮਨੁਕੇਹੰਗੁਲੇਤੂੰਸਚਾਹੰਗੁਚੜਾ
ਇ। ਗੁੜੀਬਾਣੀਜੇਹੋਪੈਉਤੁਹੰਗੁਲਪੈਜਾਇ। ਹਰਉ। ਤਮਨੀਚਮੇਲੇਅਤਿਅ
ਭਿਮਾਨੀਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਗ। ਗੁਰਿਪਰਸਿਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਤੇਏਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅ
ਪਾਗ। ਬਿਨੁਗੁਰੋਇਨਹੰਗੀਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੰਗੁਚੜਾਇ। ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜੋ
ਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮਾਓ। ਭੈਬਿਨੁਲਾਗੀਨਲਗਈਨਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਉਇ। ਬਿ
ਨੁਭੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਭੂਠੇਠਾਉਨਕੋਇ। ਜਿਸੋਨਾਪੇਹੰਗੋਸੁਰਪਸੀਸਤਸੰਗ
ਤਿਮਿਲਾਇ। ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰਗਤਿਉਪਜੈਸਤਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ। ਬਿਨੁਸੰਗ
ਤੀਐਸੇਹਤਿਜੈਸੇਪਸੁਦੋਗ। ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਣਨਿਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਚੋਗ।

ਇਕਿਗੁਣਵਿਹਾਧੁਤਿਅਉਗਣਵਿਕਣਹੰਗੁਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਸੇਵ
ਤੇਨਾਉਪਾਇਆਵੁਠਾਅੰਦਹਿਆਇ। ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਪੈਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇ।
ਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਵਾਹਿਅਨੁਸਬਦੇਲਏਮਿਲਾਇ।

ਸਭਨਾਵੈਨੇਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕਿਪਕਰੋਸੋਪਾਏ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੁਖੁਪੈਸੁਖੁਤਿਸੁ
ਜਿਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਦਇਆਲੁਪੈਤੇਹੀਸਰਣਾਈ। ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਪਾਈ
ਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ। ਹਰਉ। ਅੰਤਰਿਬਾਤਹਿਏਕੁਪੈਬਪੁਬਿਧਿਸਿਸਟਿਉਪਾ
ਈ। ਤੁਕਮੇਕਾਰਕਾਇਦਾਦੁਜਾਕਿਸੁਕਯੀਐਭਾਈ। ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਪੁ
ਕੀਆਇਤਤੇਹੀਸਿਰਕਾਗ। ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਤਿਉਕਿਦਰਗ। ਤਮਹਿਕਦੇ

ਆਗ। ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਤਤਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ। ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਸੁਖੁ
ਜੈ ਸਚੈ ਸ ਬਾਦਿ ਬੁਝਾਏ। ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤਨਾਵ ਤੁਆ
ਖੁਆਏ। ਨਾਓ ਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਪੈਨ ਸੰਜਮੀ ਠਿਹਰਿ ਉਤਵਤਾਏ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਸੁਆਪਣੀ ਤਿ ਸੋਨੇ ਭਾਵ ਨੀਲਾਏ। ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਬੁਝਿ ਤੁਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ। ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਨ ਪਤੁਚੀ ਐਕ ਬਿਕਰਤੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ। ਗੁਰ ਤੇ ਕੀ
ਤੁਪਾਈ ਐ ਸਚਿ ਸ ਬਾਦਿ ਸੇਈ ਪਾਇ। ਇਤੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੁੰ ਗੁਰ ਸ ਬ
ਵੀਚਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਪਤਿ ਅਪਾਰੀ।
ਸਚਿ ਰਤੀ ਆਸ ਤਗ ਦੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸ ਬਾਦਿ ਸੀ ਗਾਹੀ। ਘ

ਹੀ ਸੋਪਿ ਰੁਪਾਇ ਆਸ ਚੈ ਸ ਬਾਦਿ ਵੀਚਾਰੀ। ਅਵਗਣਹੁ ਦੀ ਬਖਸਾਇ ਆਤਰਿ ਸਿ
ਲਿਵਲਾਈ। ਤਹਿ ਵਰੁਪਾਇ ਆਕਾਸ ਦੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ। ਹਤਾਓ। ਇਕਿ ਪਿਰ
ਤੁਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ। ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਤੇ ਤਗ ਦੀ ਦੁਖੀ ਗੈਇ ਵਿਦੁ ਭਾਈ।
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿ ਆਸ ਚੀਕਾਰ ਕਮਾਈ। ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਤਿ ਸਤ ਜਸਿ ਉਸ ਚੈ
ਮਾਇਸ ਮਾਈ। ਦੋ ਤਗ ਦੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਆਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਓ। ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ
ਆਪਣਾ ਸੁੰਦੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਓ। ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਪੈਸਤ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਓ। ਗੁਰ
ਪੁਛਿ ਸੇਵਾ ਕਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਓ। ਸੋ ਤਗ ਦੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਤ
ਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿਰੀ ਸਚੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ। ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ
ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈ। ਮਤਲੁ ਨਾ ਤੇ ਤਗ ਦੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਈ। ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ
ਏਕੁ ਪੈ ਏਕੁ ਸੁਸਿਭਿ ਲਿਵਲਾਈ। ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜੁ ਤਿਕਾਮ ਦੀ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁੰਨਿ ਵਸਾ
ਏ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਾ ਚ ਖਾਇਓ ਨੁਰ ਸੁਆਇ ਆਸ ਤਜਿ ਸੁਭਾ
ਈ। ਸਚਾ ਦੇ ਪਰਵਰੁ ਪੈਤਿ ਸੋਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਮੁ
ਖਿ ਪਾਈ। ਮਨੁ ਸਦਾ ਤਹੀ ਆਵਲਾਸ ਤਜੇ ਤਹੀ ਗੁਣ ਗਾਈ। ਹਤਾਓ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਦਾ

ਵੇਤਗਣੀਦਹਿਕੜੀਆਥਿਲਲਾਹਿ। ਜਿਨਾਪਿਰਕਾਸੁਆਦੁਨਆਉਓਥਿਧੁਰਿ
 ਥਿਅਸੋਕਮਾਹਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੀਜੇਸਚੁਜਮੈਸਚੁਨਾਮੁਵਾਪਗੁ। ਜੇਉਥਿਧੁਰਿ
 ਏਅਨੁਭਗਤੀਦੇਭੰਡਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਤਗਣੀਭੈਭਗਤਿਸੀਗਾਹੀਅਨ
 ਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੁਰਖਹਿਉਹਧਾਹਿ। ਜਿਨਾਪਿਰੁਰਾਵਿਆਆਪਣ
 ਤਿਨਾਵਿਟੁਤੁਕਲਿਜਾਉ। ਸਦਾਪਿਰਕੈਸੰਗਿਰਹਿਉਦਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਉ। ਤਨ
 ਮਨੁਸੀਤਲੁਮੁਖਉਜਲੇਪਿਰਕੈਰਾਉਪਿਆਹਿ। ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਪਿਰੁਰਾਵੈਤਉਮੈ
 ਸਨਾਮਾਹਿ। ਕਰਿਕਰਪਾਪਹਿਆਉਆਗੁਰਕੈਪੈਤਿਅਪਾਹਿ। ਵਰੁਪਾਉਆਸੋਤਗ
 ਣੀਕੇਵਲਏਕੁਮੁਹਾਹਿ। ਸਭੇਗੁਨਤਕਖਸਾਉਲਾਉਓਨੁਮੇਲੇਮੇਲਣਤਹਿ।
 ਨਕਆਖਣੁਆਖੀਐਜੇਸੁਦਿਧਰੇਪਿਆਹਿ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਤੇਗੁਣਉਪਜੈਜਾਪੁਭੁਮੇਲੈਸੋਇ। ਸਤਜੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗੀਆਨੁਪਗਦੁ
 ਤੋਇ। ਏਮਨਮਤਜਾਣਹਿਤਹਿਦੂਰਿਪੈਸਦਾਵੇਕੁਤਦੁਹਿ। ਸਦਸੁਣਦਾਸਦ
 ਵੇਖਦਾਸਬਦਿਹਹਿਅਭਰਪੁਹਿ। ਰਹਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨੀ
 ਏਕਮਨਿਧਿਆਉਆ। ਸਦਾਹਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਪਾਉਆ।
 ਏਮਨਤੇਹਾਕੋਨਤੀਕਰਿਦੇਕੁਸਬਦਿਵੀਚਾਹਿ। ਤਹਿਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਪਾਉ
 ਹਿਮੋਖਦੁਆਹੁ। ਸਬਦਿਸੁਣੀਐਸਬਦਿਕੁਈਐਸਚਿਹੈਲਿਵਲਾਉ। ਸ
 ਬਦੇਤਉਮੈਮਾਹੀਐਸਚੈਮਹਲਿਸੁਖੁਪਾਉ। ਏਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਭਾਨਾਮਕੀਥਿਨੁ
 ਨਾਵੈਸੋਭਨਹੈਉ। ਏਤਮਾਉਆਕੀਸੋਭਾਚਾਹਿਦਿਹਾਕੇਜਾਂਦੀਥਿਲਮੁਨਹੈਉ।
 ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਹਿਆਸੇਮੁਏਮਹਿਜਾਹਿ। ਤਹਿਰਸਸਾਦੁਨਆਉਓਥਿਸਦਮਾ
 ਹਿਸਮਾਹਿ। ਏਰਿਆਪੇਕਖਸਿਮਿਲਾਉਅਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਲਾਉ। ਸਚੁਕਮਾ
 ਵਹਿਸਚਿਹਤਹਿਸਚੈਸਚਿਸਮਾਹਿ। ਥਿਨੁਸਬਦੈਸੁਣੀਐਨਦੇਖੀਐਜਗੁਬੋਲਾਅੰ
 ਨਾਭਰਮਾਉ। ਥਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਉਸੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈਰਜਾਉ। ਜਿਨਬਾਣੀਸਿਉ

ਦੇ ਤੁਲਾਇਆ ਸੇਜ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕ ਦੇ ਨ ਵੀ ਸਹੈ ਸੇਦ ਹੋ ਸਚੇ ਜ
ਏ। ਸ ਬ ਦੋ ਤੀ ਭਗਤ ਜਾਪ ਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ

ਸਚੀ ਤੇਇ। ਵਿਚ ਤੁਆ ਪੁਗਇਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਹੈ ਤੇਇ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾ
ਮੁਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਤੇਇ। ਸਫਲੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਤੈ ਤਿਨ ਮਾਨੈ ਸ ਕੁ ਕੋਇ। ਰਹਾਉ।
ਤਉ ਮੇ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਤੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਸ ਬ ਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋ ਤੀਜੇ
ਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ। ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਮਾਯਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੈਨਿ
ਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਕੁਟ ਭੰਡਾਗ। ਆਵਹਿ ਤੇ ਸੁਹਾਸਿ ਕੇਵਾ ਪਾਹੀ ਏ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਗ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਵੈਸੇ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨ ਅੰਤਹਿ ਸ ਬ ਦੁ ਵੀਚਾਗ। ਭਗਤੀ ਸਾਹਨ ਜਾਣੀ
ਮਨਮੁਖ ਅਤੰਕਾਹੀ। ਧੁਰ ਤੁਆ ਪਿਕੁ ਆਇ ਅਨੁਜੁ ਐ ਬਾਜੀ ਤਹੀ। ਬਿਨੁ ਪਿਅਰੈ ਭ
ਗਤਿ ਨ ਤੇ ਵਣੀ ਨਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ਸਹੀਗ। ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਗ।
ਜਿਸੇ ਭਗਤਿ ਕਹਾਏ ਸੋ ਕਹੈ ਗੁਰ ਸ ਬ ਦੁ ਵੀਚਾਗ। ਤਿਹ ਦੈ ਏ ਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਮਾਗ। ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏ ਕੋ ਨਾਮੁ ਤੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਗ। ਸਦਾ ਸਰਣਾ
ਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਹਾ ਜੁ ਸਾਗ। ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲੀ ਅਲਾ ਤਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ
ਵੀਚਾਗ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਹ ਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਗ।

ਅਨਹ ਸਮਤਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ
ਭੇਟਿਓ ਜਿਸ ਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ। ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਤਹਿ ਰ ਸੁਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥
ਅਨਹ ਸਿਲਾਗਾ ਤੂੰ ਠਹਰਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ। ਰਹਾਉ। ॥ ਏ ਸੁਜੁਗਮ ਤਿਹੁ
ਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲੁਕਵਲਾਇ। ਵਿਣੁ ਕਰਮ ਕੇ ਦੁਨ ਪਾਈ ਐ ਨ ਤੀ
ਕਿਆ ਕਹਿ ਕਹਿ ਆਜਾਇ। ਆਪੁ ਪਵਾਣਹਿ ਸ ਬ ਦਿ ਮਰਿ ਤਿਮਨੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾ
ਗ। ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸੇ ਸਣਹਾਗ। ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾ
ਦੁਖੁ ਵਿਚ ਤੁਜਾਇ। ਇਤੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਜੈ ਭਹਮਿ ਭੁਲਾਇ।

ਦੇ ਤਗਣੀ ਪਿਰਕੀ ਸਾਹਨ ਜਾਣ ਦੀ ਕੀਅ ਕਰਿ ਕਰਤਿ ਸੰਗਿ ਗਾਗੁ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜ
ਲ ਦੀ ਅੰਠਿ ਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭੁਤਾਗੁ। ਸੋ ਤਗਣੀ ਮਤਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚੁ ਆਪੁ
ਗਵਾਇ। ਗੁਰਸ ਬਣੀ ਸੰਗਿ ਗਾਗੀ ਆਪਣੇ ਸਤਿ ਲੀ ਅੰਮਿਲਾਇ। ਮਹਣਾ ਮ
ਤੁ ਵਿਸਾਹਿ ਆਮਾਇ ਆਮੇ ਤੁਹੁ ਬਾਗੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੰ ਮਹਿ ਭੀ ਮਹਿ ਜਮ
ਦਹਿ ਤੇ ਤਿਉ ਆਗੁ। ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸ ਬਾਇ ਵੀ ਚਾਹਿ। ਨਾ
ਕਾ ਮਿਸ ਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰ ਬਾਹਿ।

ਪੰਚਮ ਨਾਏ ਪੰਚ ਹੁਸਾਏ। ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ। ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਗੁਰੁ ਠਾਮੇ ਭਾਈ
ਦੁਰਤੁ ਗਾਇ ਆਗੁ ਹਿੰਗੀ ਆਨੁ ਵਿਛਾਈ। ਰਹਾਉ। ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਹਿ। ਠ
ਰੇ ਤੇ ਮੁਤਕ ਮਗੁਰੀ ਆਨੁ ਵੀ ਚਾਹਿ। ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜੁ ਤੁਭਾਈ ਮੀਤ। ਸਭਿ ਦਰ
ਤੁਹੁ ਸੇਵੁ ਨੀਤ। ਸਾਂਤਿ ਸੁਤ ਜਸੁ ਖਕੇ ਸਭਿ ਤਾਟ। ਸਾਤ ਵਾਪਾਰਿ ਏਕੈ ਬਾਟ।
ਜੇ ਜੀ ਆਡਾਨ ਕੋਲ ਏ ਨਜ ਗਾਤ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਵਾਪ। ਵਖਰੁ
ਨਾਮੁ ਲਵਿ ਕੋ ਪਚ ਲਾਵਤ। ਲੈਲਾ ਤੁਹੁ ਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਤ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਾਹੁ
ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ। ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਰੇ। ਸੇਵ ਸੈਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ
ਹਾਸੇ ਵਾ। ਅਵਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ। ਆਸਾ ਵਰੀ ਮੰ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਹਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਗੀਤ।
ਰਹਾਉ। ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤ ਵਤ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਗ। ਕਰਤੁ ਅਨੁਗੁਰੁ ਪਾ
ਰਬੁ ਤਮ ਤਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਹਾਰਿ। ਮਨੁ ਪਰਦੇ ਸੀ ਆਇ ਆਮਿਲਿ ਓ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰ
ਗਿ। ਜਿ ਸੁਵਕਰੁ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ਸੋ ਪਾਇ ਓਨਾ ਮਹਿ ਗੀ। ਜੇ ਤੇ ਮਾਇ ਆਗੈ ਸਾਧਿਨ
ਸਿਜਾਤਿ ਖਿਨ ਮਾਤਿ। ਕੁਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭੁ ਠਾਇ। ਸਰੁਜੁ
ਚਲਤ ਉਪੇਖੀ ਐਨਿ ਤਚਲ ਤਹਿ ਕੋਨਾਉ। ਕਹੈ ਮਿਤਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਤ ਚਲੁ ਪਾਵੈ ਠਾ

ਅੰਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਾ ਕੋਊ ਤੋਤ ਨ ਸਾਥਾ। ਏਕ ਨਿਵਾਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥਾ। ਚਗਨ ਕਮਲ ਬੋਧਿ ਬਥੁ ਏਲਗਿ ਸਾਗਰ ਤਹਿ ਓਤੈ ਤਾ ਕੋਇ ਓ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਨੇਤਾ। ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀਜਾ ਚਨਾਵਿ ਸਹੁ ਨ ਸਾਸਿ ਹੀ
ਸਾਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਭ ਲਾਤੇਰੈ ਭਾਵੈ ਕਾਹ ਜਗਾਸਿ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਿ
ਉਪਜੇ ਮਤਾ ਅਨੰਦਾ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਭਵੁ ਮਮਿ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ।

ਆਸਾਮ ਤਲਾ

ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ ਐਪਿ ਆਹੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਓ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਬੀ
ਹਉ ਪਿਆ ਆਹੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜ ਦਾਜਾਇ। ਇਤੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਾਤਿ ਪਿਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਇ
ਲਾਇ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਬਿਖਿ ਆਕੇ ਛੀਕੇ ਤਜਿ ਦੋਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤ
ਮਾਏ ਪਿਆ ਆਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ। ਜੋ ਜਨ ਗਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆ ਆਹੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਤੁ ਜਾ
ਇ। ਤਹਿਰ ਸੁਜਨੀ ਚਾਖਿ ਆਪਿ ਆਹੇ ਤਿਪਤਿ ਹਟੇ ਆਪਾਇ। ਅੰਚ ਲੁਗਾਇ ਆਸਾ
ਧਾਨਾਨ ਕਥੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਹਿ ਪਗਾਇ।

ਆਸਾਮ ਤਲਾ

ਜਨਮ ਮਰਣ

ਦੁਖੁ ਕਟੀ ਐਪਿ ਆਹੇ ਜਬ ਭੋਟੈ ਤਹਿ ਹਾਇ। ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦ
ਸੁਦਿਖਾਇ। ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਢੁ ਰੋਪਿ ਆਹੇ ਜਨਮਿ ਮਰਤਿ ਬਿਧੁ ਖਾਇ। ਜਿਸੁ ਤੁੰ
ਮੇਲਾ ਤਿਸੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆ ਆਹੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ। ਜੋ ਸੁਖ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆ ਆਹੇ ਮੁ
ਖੇ ਤੇਰੇ ਦੁਨ ਜਾਇ। ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆ ਆਹੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰੀ ਸਮਾਇ। ਜੋ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਭ ਲਾਪਿ ਆਹੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੰਗੇ ਰਤੇ ਨਾਹਾਇ ਏ ਪਿਆ ਆਹੇ ਮਾ
ਤੇ ਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਇ।

ਆਸਾਮ ਤਲਾ

ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਤੀਜਾਣ ਤੇ ਪਿ

ਆਹੇ ਕਿਸੁ ਪਾਤਿ ਕਰਤ ਉਸੁ ਦਾਇ। ਤੁੰਦਾ ਤਾਣੁ ਤੁਮ ਜੀਅ ਅਭ ਨਾ ਕਾਤੇਰਾ ਦਿਤਾ
ਪਾਤਿ ਹਟਿਖਾਇ। ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿ ਆਪਿ ਆਹੇ ਦੂਜੀ ਨਾ ਤੀਜਾਇ। ਜੋ ਤੁੰ ਕਰਾਵ
ਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆ ਆਹੇ ਅਵਰ ਕਿਢੁ ਕਰ ਦੁਨ ਜਾਇ। ਇਨ੍ਹੈ ਦਿਸੁ ਭੁਭੁਤਾਵੇ ਪਿਆ ਆਹੇ ਜੀ

ਤੁਜਪੀਐ ਤਹਿਨਾਉ॥ ਸਾਈਕਰਕਮਾਵਣੀਪਿਆਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਖਾਇ॥
 ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿਹੁਤਿਆਸਮਾਇ॥ ਸੰਸਾਰਕੁ ਏਥੇ
 ਹਿਲੇਪਿਆਰੇਨਾਨਕਤਹਿਸਰਦਾਇ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਦੇ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ॥

ਸਸੈਸੋਇਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਰਗੁ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁਭਇਆ॥ ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇ
 ਆ॥ ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੁੜਮਨਾ॥ ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਤਉਪਕੁਆ॥ ਰਹਉ
 ਈਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੋਈ॥ ਏਨਅਖਰਾਮਹਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈ
 ਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੈਈ॥ ਉਥੈਉਪਮਾਤਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਕਹਿ
 ਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ ਫੁਝੈਗਿਆਨੁਬੁਝੈਜੇਕੋਈਪਕੁਆਪੰਡਿ
 ਤੁਸੋਈ॥ ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਇਤਾਪਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥ ਕਕੈਕੇਸਪੁਰਸਰਜ
 ਤੁਏਦਿਦੁਸਾਬੁਏਉਜਲਿਆ॥ ਜਮਰਜੇਕੇਤੇਰੁਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਾਇਆ॥
 ਖਖੇਖੁੰਦਕਾਰੁਸਤਾਲਮੁਕਹਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰਚੁਟੀਆ॥ ਬੰਧਨਿਜਾਕੈਸਰੁਜ
 ਗੁਬੰਧਿਆਅਵਹੀਕਾਨਹੀਤੁਕਮੁਪਾਇਆ॥ ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਫੋਡੀਗਲੀਗੋਇ
 ਦੁਗਹਬਿਭਇਆ॥ ਪਕੁਭੰਡੇਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾੜਣਦਾਪੇਤਈਕੀਆ॥ ਘ
 ਘੋਘਾਲਸੇਵਕਜੇਘਲੈਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਹੈ॥ ਭਲਾਬੁਰਜੇਸਮਕਹਿਜਾਇਉ
 ਨਾਇਪਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਹੈ॥ ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਣੀਚਾਰੀਜੁਗਾ॥
 ਜੁਗਜੁਗਜੇਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪਕੁਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥ ਫੁਝੈਛਾਇਆਫੋਡੀ
 ਸਭਅੰਤਹਿਤੇਰਾਕੀਆਰੁਮੁਹੈਆ॥ ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਮੁਹੈਆ
 ਤਿਨਗੁਰਮਿਲਿਆ॥ ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਤਭੀਖਭੁਇਆ॥
 ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਹਨਦੁਜਾਮੈਸੁਣਿਆ॥ ਏਥੈਧੁਰਿਮਹਤੁਕਿਆਪਾਈਜੇ

ਦੇਣਾ ਸੁਦੇਹਿ ਆਇ ਦੇਵੇ ਖੈ ਪੁਕ ਮੁਚ ਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀ ਆ ਕਾਹਿ ਜ ਕੁ ਪਾਇਆ॥
ਏਨੇ ਦਹਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇ ਖਾਦੁ ਜਾ ਕੋਈ ਨਾ ਟੀ॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਸੁ ਭਯਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿ
ਮਾਮਾ ਟੀ॥ ॥ ਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰ ਪੁਕਿ ਆਪਾਈ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਤਿ ਕਿਉ ਠਿਚ ਲਣਾ॥ ਜੁ
ਸਨ ਮੁਨ ਟਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜੁਤੁ ਮਹਿ ਸਰਣਾ॥ ॥ ਠੈ ਠਾਂ ਦਿਵਰ ਤੀਤਿ ਨ
ਭੀ ਟਹਿ ਚਰ ਦੀਜਿ ਨ ਕਾਚਿ ਤੁਲਾਗਾ॥ ਦਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰ
ਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ॥ ਡੈ ਡੈ ਟੁਕਰ ਪੁਕਿ ਆਪਾਈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਟੋ ਆਸੁ ਸੁ ਭੁਚਲ
ਤਿਸੈ ਸੇਵੁ ਤੁਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੁ ਸਹ ਬਨਿਹੰਤ ਹਿਰਦਿ ਹਰਿ ਆ॥ ॥ ਢੈ ਢੈ ਢਹਿ
ਸੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਹੇ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਦੇ ਖੈ ਪੁਕ ਮੁਚ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾ
ਜ ਕਉ ਨ ਦਹਿ ਕਹੇ॥ ॥ ਢੈ ਢੈ ਰਵਤੁ ਰੋਪੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਟਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੇਈ॥ ਆਪੇ
ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨੋ ਟੀ॥ ॥ ਤਤੈ ਤਾਹੁ ਭਵ ਜਲੁ ਟੋ ਆਤਕਾ
ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਇਆ॥ ਨਤਰ ਨਾ ਤੁਲਾ ਤਮ ਬੁਝ ਸਿਤਾ ਹਿਲੇ ਦਿਤਾ ਟਹਾਇਆ॥ ॥ ਥ
ਥੈ ਥੈ ਥਨੰ ਹਿਸੈ ਟੀ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਆਸੁ ਭੁਟੋ ਆ॥ ਕਿ ਆਰੁ ਮੁਕਿ ਆਮਾਇ ਆ ਕਟੀ ਐ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਭੁਲਾ॥ ॥ ਟੈ ਟੈ ਸੁਨ ਦੇਉ ਕਿਸੈ ਦੇ ਸੁਕੁ ਮਾ ਆਪਣਿ ਆ॥
ਜੈ ਮੈ ਕੀ ਆਸੈ ਮੈ ਪਾਇ ਆ ਦੇ ਸੁਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ॥ ॥ ਧਧੈ ਧਾਹਿ ਕਲਾਜਿ ਨਿਛੋ
ਹੀ ਟਹਿ ਚੀਜੀ ਜਿ ਨਿਹੰਗ ਕੀ ਆ॥ ਤਿਸਦਾ ਦੀ ਆਸੁ ਭਨੀ ਲੀ ਆ ਕਰ ਮੀ ਕਰ ਮੀ
ਪੁਕ ਮੁਪਾਇਆ॥ ॥ ਨੰਨੈ ਨਾਤ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾਡੀ ਠਾਨਾ ਸੰਮੁਲਿ ਆ॥ ਗਲੀ ਤਿਸੈ
ਗਾਇ ਭੈ ਟੇ ਕੰਤੁ ਨ ਕ ਬੁਝੈ ਮੇ ਮਿਲਿ ਆ॥ ॥ ਪਪੈ ਪਾਤਿ ਸਾਤੁ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰੁ ਦੇਖਣ
ਉ ਪਰ ਪੰਚੁ ਕੀ ਆ॥ ਦੇ ਖੈ ਖੁਝੈ ਸੁਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਿਰ ਹਰਿ ਆ॥
ਠਠੈ ਠਾਤੀ ਸੁਭ ਜਗੁ ਠਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਨਰ
ਭੈ ਭੋਜਿ ਟਹਿ ਸਹ ਟਹਾਤਿ ਭਜਿ ਪਾਇਆ॥ ॥ ਬਥੈ ਬਾਜੀ ਕੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉ ਪ
ਕੀ ਤੇ ਚਾਹਿ ਜੁਗਾ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸੁਭ ਸਾਹੀ ਕੀ ਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ॥

ਭਭੈਰਵਾਲਤਿਸੇਠਲਪਾਵਤਿਗੁਰਪਰਸਾਟੀਜਿਨਕਉਭਉਪਇਆ॥ ਨਮੁਖਿ
 ਹਤਿਨਚੇਤਤਿਮੁਕੁਲਖਚਉਗਸੀਤਠੇਰੁਪਇਆ॥ ਮਮੈਮੋਤੁਮਰਦੁਖੁਸੁਰ
 ਨਮਰਦੁਭਉਆਤਬਚੇਤਦਿਆ॥ ਕਾਉਆਂਭੀਤਹਿਅਵਰੋਪੜਿਆਮੰਮਅਯੁਰੁ
 ਸਹਿਆ॥ ਅਯੈਜਨਮੁਨੋਦਵੀਕਦਤੰਜੇਕਹਿਸਚੁਪਛਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਖੈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਏ॥ ਗੈਰਹਿਹਤਿਆਸਭਅੰਤਹਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰ
 ਤਾਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭਲਾਏਕਰਮੁਠਆਤਿਨਨਾਮੁਲਾਇਆ॥ ਲਲੈਲਾਇ
 ਧੰਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਉਆਮੋਤੁਕੀਆ॥ ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮਕਹਿਸਤਦਾਰੈ
 ਤਕੈਤੁਕਮੁਪਇਆ॥ ਵਾਢੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਦੇਖਣਕਉਜਿਨੇਵਸੁ
 ਕੀਆ॥ ਵੇਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਢੁਜਾਏਅੰਤਹਿਬਾਤਹਿਹਦਿਹਤਿਆ॥ ਕੌੜੇਕੜਾ
 ਕ੍ਰਿਕਹਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਤੁਜਿਅਮਰੁਠਆ॥ ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਤੁਸ
 ਚਿਸਮਾਵਤੁਓਸੁਵਿਟਤੁਕਰਥਾਣੁਕੀਆ॥ ਤਏਤੋਹੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪ
 ਇਜਿਨਿਹਿਜਕੁਦੀਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਤੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਤੁਅਨਦਿਨੁਲਾ
 ਗਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ॥ ਆਉਝੈਆਪਿਕਰੋਜਿਨਿਛੋਡੀਜੇਕਿਢੁਕਰਣਸੇਕਹਿ
 ਤਿਆ॥ ਕਰੋਕਰਾਏਸਭੁਕਿਢੁਜਾਏਨਾਨਕਸਾਇਹਉਦਕਹਿਤਿਆ॥

ਆਯੋਅੰਧੈਸਭੁਜਗੁਆਉਆਕਾਏ

ਘੰਢੈਕਾਲੁਭਉਆ॥ ਗੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਏਪੜਿਅੰਗੁਣਗੁਣਵੀਸਹਿਆ॥
 ਮਨਐਸਾਲੇਖਾਤੁੰਕੀਪੜਿਆ॥ ਲੇਖਾਦੇਣਾਤੇਰੈਸਿਹਿਰਹਿਤਿਆ॥ ਹਤਉਸਿਧੰ
 ਫਾਉਐਸਿਮਹਤਿਨਾਤੀਨੰਨੈਨਾਤੁਪੁਨਾਮੁਲਾਇਆ॥ ਵਢੈਵਢੀਜਤਿਅਹਿਨਿਸਿਮੁ
 ਕਿਉਢੂਟਹਿਜਮਿਪਾਕੜਿਆ॥ ਬਥੈਬੁਝੁਨਾਹੀਮੁਕੁਭਗਮਿਭੁਲੇਤੇਜਾਮੁਕੁ
 ਉਆ॥ ਅਣਹੋਣਾਨਉਧਰਾਉਓਪਧਾਅਵਰਕਾਰੁਤੁਪੁਲਾਇਆ॥ ਜੈਜੈ
 ਤਿਹਿਹਿਲਈਤੇਹੀਮੁਕੁਅੰਤਿਗਉਆਪਢੁਤਾਵਤਿਗਾ॥ ਏਕੁਸਬਦੁਤੁੰਚੀਨਹਿ

ਗੁਰਿ ਹਿੰਜ ਜੀ ਆਵਹਿ ਗਾ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਹਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜ੍ਹ ਪੰਡਿਤ ਅਵਧਾ
ਸਿਖਾ ਲਿਖਿ ਖਿਆ॥ ਪਹਿਲਾ ਛਾਪਾ ਪਾਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋਂ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟਿ ਛਿਆ॥
ਸਸੈ ਸੰਜ ਮੁਗਾਇ ਓਂ ਮੁਕੁ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕਥਾਇ ਲਾਇਆ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾ
ਕੀ ਸਾ ਤੇ ਹੀ ਏਤੁ ਪਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇ ਹਾਜਨ ਮੁਗਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਹਿੰਦੁ ਲਈ ਤੇ ਹੀ
ਕੇ ਓਂ ਮੇਵ ਰਹੈ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰ ਅਤਮੇ ਬ੍ਰਹਮਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਖ
ਜੁਗਾਇਆ॥ ਕੋਕੇ ਕਾ ਮਿਕੋ ਧਿਰੁ ਹੀ ਮਿਓਂ ਮੁਕੁ ਮਮਤਾਲਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਦਿ ਸਹਿ
ਪੜ੍ਹਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁਕਾਰਹਿ ਦਿਣੁ ਬੁਝੈ ਤੂੰ ਭੂਬਿ ਮੁਆ॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ
ਲਿਓਂ ਮੁਕੁ ਬੈਥੈ ਬਾਨੁ ਰਹਿ ਸਟੁ ਹੋਆ॥ ਪਾਪੇ ਪਾਪਿ ਪਾਪਿ ਹਿੰਦੁ ਤੂੰ ਮੁਕੁ ਦਰੈ
ਨਾਨੁ ਤੁਲਾਇਆ॥ ਪਾਪੇ ਪਾਪਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੁਕੁ ਪਰ ਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਾਚਿ ਹੋਇਆ॥
ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਓਂ ਮੁਕੁ ਇਹ ਸਿਹਿ ਤੇ ਰੈਲੇ ਖੁਪਾਇਆ॥ ਭਰੈ ਭਵ ਜਲਿ ਤੂੰ
ਬੋਲੁ ਮੁਕੁ ਮਾਇਆ ਦਿ ਚਿਗਲ ਤਾਨੁ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ
ਮਹਿ ਪਾਹਿ ਪਾਇਆ॥ ਵਧੈ ਵਧੀ ਆਈ ਆਮੁਕੁ ਵਾਸੁ ਦੇਓ ਤੁਧੁ ਵੀ ਸਹਿਆ॥ ਏਤ
ਵੇਲਾ ਨ ਲਹ ਸਹਿ ਮੁਕੁ ਹਿੰਦੁ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਾਇਆ॥ ਏਥੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਹਿ ਮੁਕੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਤੁਹੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੋ ਕਾ ਏਨਾ
ਉਧਰਾ॥ ਧਧੈ ਪਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੁਕੁ ਅੰਤਰਿ ਤੇ ਰੈਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਹੋਇ ਤਾ ਹੀ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਾਇਆ॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿ
ਤੈ ਕਹਿ ਮੁਕੁ ਗਲੀ ਕੀ ਨੈਨ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿੰਦੁ ਵੇਦ ਸਾਇ ਮੁਕੁ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨ
ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਾਇਆ॥ ਤੈ ਤੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੁਝੁ ਤੂੰ ਮੁਕੁ ਤਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸੁ ਖੁਹੋਈ॥
ਮਨ ਮੁਖਿ ਪੜ੍ਹਹਿ ਤੇ ਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੇ ਦਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਤੈ ਕਹਿ ਮੁਕੁ ਹਿੰਦੁ ਜੈ ਨ ਕੈਰਾਵਿ ਹੋਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀ ਨੀਗਾ ਮੁਪਦਾ ਤਾ ਨਿਗੁਣ
ਮੁਤਿ ਨੀ ਬੁਝਿ ਲਾਇਆ॥ ਤੇਹਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਿਖਿਆ ਅਕ ਬੁਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕ

ਬਿਆਨਾਨਕਜਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਿਬੜਿਆ॥

॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ

ਮੁੰਧਜੋਬਨਿਦਲੜੀਐ

ਗਪਿਹੁਰਲੀਅਲਾਹਾਮਾ। ਧਨਪਿਹਨੇਤੁਘਟਾਹਸਿਪ੍ਰੀਤਿਦਇਆਲਾਹਾਮਾ। ਧਨਪਿਹਤਮੇਲਾ
 ਤੋਇਸੁਆਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਹਪਾਕਗੇ। ਸੇਜਾਸੁਤਵੀਸੰਗਿਪਿਹਕੈਸਾਤਸਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗੇ॥
 ਕਹਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਸਾਚੇਸਬਬਾਦਿਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਓ। ਨਾਨਕਤਹਿਦੁਰੇ
 ਖਿਥਿਗਸੀਮੁੰਧਮਨਓਮਾਤਓ। ਮੁੰਧਸਤਜਿਸਲੋਨੜੀਏਇਕਪ੍ਰੇਮਬਿਨੰਤੀਹਾਮਾਮੇਮ
 ਨਿਤਨਿਤਹਿਭਵੈਪ੍ਰਭਸੰਗਮਿਹਾਤੀਹਾਮਾ। ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਹਾਤੀਤਹਿਬਿਨੰਤੀਨਾਮਿਤਹਿਕੈਸੁਖਿਵ
 ਸੈ। ਤਉਗੁਣਪਛਾਣਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਜਾਣਹਿਗੁਨਤਵਸਿਅਵਗਣਨਸੈ। ਤੁਧੁਬਾਝੁਇਕੁਤਿ
 ਲੁਹਤਨਸਕਾਕਹਤਿਸੁਨਣਿਨਧੀਜਏ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਕਹਿਪ੍ਰਕਾਰੇਸਨਹਸਿਮਨੁਭੀ
 ਜਏ॥ ਸਖੀਤੋਸਤੋਲੜੀਤੋਮੇਗਾਪ੍ਰਵਣਜਾਹਾਮਾ। ਹੀਨਾਮੁਦਣੁੜਿਆਹਿਸਮੇਲਿ
 ਅਪਾਹਾਮਾਮੇਲਿਅਮੇਲੇਸਚਘਰਿਛੋਲੇਪ੍ਰਭਭਵੈਤਾਮੁੰਧਭਲੀ। ਇਕਿਸੰਗਿਤਹਿਕੈ
 ਕਹਤਿਹੁਲੀਆਤਉਪ੍ਰਕਾਹਿਦਹਿਖਲੀ। ਕਹਣਕਹਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਆਪਿਕਾਰਜੁਸਾ
 ਹਏ। ਨਾਨਕਨਦਹੀਧਨਸੋਤਗਾਣਿਸਬਦੁਅਭੁਸਾਧਾਰਏ॥ ਤਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਤਿਲੜੀ
 ਪ੍ਰਭਆਇਅਵੇਮੀਤਾਹਾਮਾ। ਗਵੇਹੰਗਿਹਾਤਭਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾਹਾਮਾ। ਆਪਦਮ
 ਨੁਦੀਆਤਹਿਵਹੁਲੀਆਜਿਓਭਵੈਤਿਓਹਾਵਏ। ਤਨੁਮਨੁਪਿਹਅਗੈਸਬਦਿਸਭਗੈਘ
 ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਏ। ਬੁਧਿਪਾਠਿਨਪਾਈਐਬਤੁਚਤੁਹਾਈਐਭਾਇਮਿਲੈਮਨਿਭ
 ਏ। ਨਾਨਕਠਾਕੁਹਮੀਤਤਮਾਹੇਤਮਨਾਤੀਲੋਕਾਣੇ॥

ਅਨਤਦੋਅਨਤਦੁਵਜੈਹੁਣਫੁਣਕਾਰੇਹਾਮਾ। ਮੇਰਾਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਲਾਪਿਅਹੋ
 ਮਾ। ਅਨਦਿਨੁਰਾਤਾਮਨੁਥੈਰਗੀਸੁਨਿਮੰਡਲਿਘਹੁਪਾਇਆ। ਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰ
 ਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ। ਆਸਦਿਥੈਸਦਿਥਿਗੁਨਾਹਾਇਣਤਿਤੁਮਨੁਰਾ

ਵੀਚਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਪਦ ਹੁਣ ਭੁਟਕਰੇ॥ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ
ਗਮ ਪੁਰੇ ਕਉ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈ ਐਰਾਮਾ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਰਸ ਬਦਕਮਾ
ਐਰਾਮਾ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐਨਿ ਜਪਾਹਿ ਜਾਈ ਐ ਪਾਈ ਐ ਹੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਤਿ
ਸਾਖਾ ਮੂਲਿ ਪਤੁਨ ਦੀਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਰੁਨਾ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮਕਰਿ ਕਰਿ
ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਾਤਿਨ ਦੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਜਮਿ ਲੈ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝੁ
ਝਾਈ ਐ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋਰਤ ਨਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਟੇਰਾਮਾ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੇ ਸਪਤਿ ਸ
ਮਾਨਿ ਮਲ ਮੇਰਾਮਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਏ ਜਾਪੁ ਭਰਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਰੇ॥ ਕਾ
ਕੇ ਬੁਕ ਪਟੁ ਬਿਖਿਆਤ ਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਹਿ ਪਾਗੇ॥ ਤਉ ਮੈਲੇ ਕੁਲ ਹਰਿ ਲਬ ਥਾਕੇ
ਏਦੀ ਨਦਇ ਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰ ਬੁਨਦੀ ਕੋਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰੁ ਹੋ ਪਾਲਾ॥
ਤਉ ਬਨੁ ਬਨੇ ਦੇਖਿ ਹਰੀ ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਸਬਾਇ ਆਰਾਮਾ॥ ਤਿਭਵਣੇ ਤੁਝੁ ਹਿਕੀਆ
ਸੁਜਗਤੁ ਸਬਾਇ ਆਰਾਮਾ॥ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਬਿਰਥੀਆ ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਤੀ॥
ਤੁੰਦਰਾ ਸਭ ਜਾਚਕ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਤੀ॥ ਅਣ ਮੰਗੀਆ ਦਾਨੁ ਦੀ ਜੈ ਦਾਤੇ
ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਵੀਚਰਾ॥

ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇਰਾਮਾ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ
ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੇ ਧਰੇਰਾਮਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਾਪਰਾ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਪ
ਪਾਨਾ॥ ਆਇ ਜੁਗਾਦੀ ਤੈ ਭੀ ਤੈ ਸੀ ਅਵਰੁ ਭੂਠ ਸਭੁ ਮਨੋ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਹਨ
ਇਸੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ
ਤਪਿਆਈ ਐ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੁਸਖਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾ
ਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਰਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈਨਾਗੇ॥ ਸਾਇਰ
ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਹਿਤਿ ਅਗੀ ਚਰਣ ਲੈ ਵੀਚਰੇ॥ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ
ਦੇਖਾਤ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਵੇਰੁ ਉਸੁ ਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੇਈ॥ ਮੇਰਾ

ਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਿਮਲੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇਹਮੁ। ਅਵਗਣਮੇਟਿਚਲੇਗੁਣਸੰਗ। ਭਾਵੇ
 ਅਵਗਣਪਰਹਰਿਕਰਣੀਸਾਹੀਦਰਿਸੰਚੈਸਚਿਅੰਗੇ। ਅਵਣੁਜਾਵਣੁਕੇਰੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਹੋ। ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਸਖਾਤੁਸਚਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈ।
 ਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ। ਸਚੁਅੰਜਨੇਅੰਜਨੁਸਾਹੀ
 ਜਨਿਹਾਤਾਮਾਮਨਿਤਨਿਰਦਿਹਤਿਆਜਗਜੀਵਨੇਦਾਤਾਮਾ। ਜਗਜੀਵਨੁਦ
 ਤਹਿਮਨਿਹਾਤਾਸਤਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆ। ਸਾਧਸਭਾਸੰਤਾਰੀਸੰਗਤਿਨਦਹੀ
 ਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਤਹਿਕੀਰਗਤਿਹਤੇਥੈਗੀਚੂਕੇਸੋਤਪਿਆਸਾ। ਨਾਨਕਤਉਮੇ
 ਪਤੀਏਵਿਹਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥

ਥਾਈਜਿਥੈਤਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਤਹੁਜੀਉ। ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧ
 ਖਦਿਸਾਹਣਤਹੁਜੀਉ। ਦੁਖਦਿਸਾਹਣਤਹੁਸੁਆਮੀਕੀਤਾਜਾਕਾਓਵੈ। ਕੋਟਕੋ
 ਪਾਪਾਂਕੋਰੇਏਕਘੜੀਮਤਿਖੈਵੈ। ਤੰਸਸਿਤੰਸਾਬਗਸਿਬਗਾਘਟਘਟਕਰੇਵੈ
 ਰੁਜੀਉ। ਤੁੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਤਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਤਹੁਜੀਉ। ਜਿ
 ਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਹਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ। ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿ
 ਵੈਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵੈਕਬਹੁਨਾਵਤਿਤਹਿਜੀਉ। ਤੇਕਬਹੁਨਤਹਿਤਹਿਤ
 ਏਸਾਹਤਿਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਾਵੈ। ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਨਾਕਾਚੂਕਾਜੇਤਹਿਲਗੇ
 ਗੁਰਮਤਿਤਹਿਰਸੁਤਹਿਛਲੁਪਾਇਆਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ। ਜਿਨਾਇ
 ਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਹਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ। ਜਿਨਿਜਗਤੁ
 ਆਪੰਧੈਲਾਇਆਤਿਸੈਵਿਟਤੁਕਰਬਾਣੁਜੀਉ। ਤਕੀਸੇਵਕਹੀਜੈਲਾਤਾਲੀ
 ਹਿਦਗਤਪਾਈਐਮਾਣੁਜੀਉ। ਤਹਿਦਗਤਮਾਨੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜੋਗੁ
 ਛਾਣੈ। ਓਤੁਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਉਧਿਆਵੈਨਿਤਤਹਿਗੁਣਆਖਿਦਖਾ
 ਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਤਹਿਉਤਮੁਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ। ਜਿਨਿਜਗਤੁ

ਲਾਇਆ ਤਉਤਿ ਸੈਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿਸੌ ਤਉਤਿ ਨ ਸੁਖ
ਹਿ ਮਾਨਿਸਿ॥ ਜੇ ਜਿਉ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ
ਜੀਉ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਤਿਨ ਜਗਨ ਮਹ
ਨ ਪਰਣਾ ਜੋਤਿ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਕਹਿ ਸਿਸੁ ਕਹਿ ਨਾਤੀ ਨਾਨਕ ਪੀੜ
ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿਸੌ ਤਉਤਿ ਨ ਸੁਖ ਫਲ ਤੋਟਿ ਮਾਨਿਸਿ ਜੇ ਜਿਉ ਜਾਇ ਜੀਉ॥

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿ ਆਕੀ ਵਾੜੀ ਐਠਾ
ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚ ਹੋਇ ਨ ਫਿਰੈ ਤੈ ਤਾਤਾ ਹਮਾ॥ ਫਿਰੈ ਤਉ ਤਾਤਾ ਖਰਾਮਾ
ਬਿਨੁ ਪਰਤਾ ਪਏ॥ ਓ ਤੂੰ ਜੇ ਵਸਾਇਰ ਦੇਇਲ ਤਹੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕ ਏ॥ ਤ
ਹਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਤੀ ਸੋਇ ਤੁਸੁ ਤਿਵਿ ਸਾਹਿ ਆ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਹੋਮਨ ਮਹਤ
ਕਾਲਿ ਆ॥ ਭਵਹਾ ਫੂਲਿ ਭਵੰਤਿ ਆਦੁ ਖੁਅਤਿ ਭਾਹੀ ਹਮਾ॥ ਮੈਗੁਰੁ ਪੂਛਿ
ਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਹਮਾ॥ ਬੀਚਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਖੈ ਪੂਛਿ ਆਭਵਹੁ ਵੇਲੀ
ਸੁਰਜੁ ਚੜ੍ਹਿਆ ਪੰਡੁ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਦੇ ਤਾਤਉ॥ ਜਮ ਮਹੀ ਬਾਂਧਾ ਖਾਇ
ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿ ਆ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਹੋਮਨ ਮਹਤਿ ਭਵਹਾ ਕਾਲਿ ਆ॥
ਜੀਅਤਿ ਆਪਰਦੇ ਸੀ ਆਕਿ ਤੁਪਦਿ ਤਿਜੰਜਾ॥ ਆਸਾਚਾ ਸਾਇ ਬੁਮਨਿ
ਸੀਠਾ ਸਤਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਹਮਾ॥ ਮਛੁ ਲੀਵਿ ਫੁਨੀ ਨੈਦੇ॥ ਜੇ ਜਾਲੁ ਬਧਿ ਕਿ ਪਾਇ ਆ॥
ਹੁਮਾਇ ਆਮੋ ਤੁਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ਆ॥ ਭਗਤਿ॥ ਹੋਇ ਤੁਲਾਇ ਤਹਿ ਸਿ
ਰਿ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਿ ਆ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਹੋਮਨ ਮਹਤਿ ਜੀਅਤਿ ਆਪਰਦੇ
ਆ॥ ਨਦੀਆ

ਕੋ ਜਾਣੈ
ਜਗੀਰਾਮਾ ਕੋਈ ਸਤਿ ਜਾਣੈ ਤਹਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿ ਆ॥
ਰਿਕੇ ਭਰਮੁ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗ ਧਅਚੇਤਿ ਆ॥ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਦੇ
ਤਿਧਾ ਤੀਰੁਨਿ ਆ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਚੀਰੀ ਵਿਛੁਨਿ ਆ॥

ਤਉ ਆਗਾਮਾ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਰਉ ਆਪੁ ਭਿਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਆਗਾਮਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਇ ਮੇ
ਉ ਆਸ ਦੁਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆਗਾਮਾ ਮੰਦਿ ਸਤ ਜੇ ਮਾਤੀ। ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸੰਗਾਰੀ ਸਾ
ਹੀ ਸਦਾ ਹਵੇ ਹੰਗੀ ਰਾਤੀ। ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਹਿ ਵਹੁ ਪਾਏ ਤਾਹੀ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸਵਹੀ ਸਫਲਿ ਉਜਨ ਮੁਸਬਾਇ ਆ। ਦੂਜੈ ਕਾਮਣਿ ਭੁਗ
ਭੁਲੀ ਤਹਿ ਵਹੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮਾ। ਕਾਮਣਿ ਗੁਣ ਨਾ ਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ਰਾਮਾ ਬਿ
ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਉਆਈ ਅਓ ਗਣਵੰਤੀ ਬੂਹੇ। ਆਪਣਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
ਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਤਮਿ ਪੁਰਿ ਮਿਲਿ ਆਤਮੁ ਹੋ। ਦੇਖਿ ਪੁਰਿ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰੁ ਤੁਸਰੀ
ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ। ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭੁਗਿ ਮਿਭੁਲਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ
ਏ। ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਨ ਜਾਇ ਆਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ। ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿ
ਤਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ। ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿ ਆਈ ਸਤ ਜੇ ਹੀ
ਚਾਖਿ ਆਮਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਣੇ ਸਭ। ਹੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿ ਆਪਾ ਪੜਿ ਪ
ਡਿਤ ਮੋਨੀ ਬਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨਾਪ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਤੀਜ ਗੁ ਬਓਗਾ ਸਚੈ ਸਬ
ਲਾਈ। ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਆਨ, ਭਉ ਆਤਮਿ ਜਿਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ। ਸਾਧਨ ਤਹਿ
ਰਸੀ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮਾ। ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾ
ਸੇ। ਸੇਜ ਸੁਤ ਵੀ ਜਾਇ, ਹੋਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਵਗਣਨ ਸੇ। ਜਿ ਤੁਘਰਿ ਨਾ ਮੁ
ਦਾਇ ਆਈ ਐ ਸੋਹਿਲਾ, ਗੁਰੁ ਚਾਹੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਤੈ ਤਹਿ ਮਿ
ਕਾਰ ਜ ਸਾਗੇ।

ਸਜਨ ਮੋਹੈ ਕੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮ ਸ

ਭਗਤਿ ਕਰੇ। ਗੁਰੁ ਸੇਵੁ ਤੁਮ ਪਾਣਾ ਮੁਖ ਦਾ ਹਥੁ ਲੇ। ਭਗਤਿ ਕਰੁ ਤੁਮ। ਸਚੈ
ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵੇ। ਆਪਣਾ ਭਾਵਾ ਤੁਮ ਕਰੁ ਤਾਹਿ ਸਤਿ ਮੁਸੀਨ ਆਵ। ਭਾਵੇ
ਵਉ ਤੁਮ ਗੁਰੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵੇ। ਕੈ ਯਾਨਕੁ ਜਿ ਸੁਕਰੇ ਕੋ ਪਾਵੇ। ਸਚੈ

ਏਏ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਆਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ਕੀ ਸੁਦਿ ਖਾਵਹਿ। ਹਰਿ ਸੋਲਾਤਿ ਨ
ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ। ਕਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੇਰੇ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੇ।
ਮਨੁ ਆਲਿਏ ਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਕਰੁ ਪਵਣੁ ਏ। ਜਿਨਿ ਪੁਕਰੁ ਪਵਣੁ ਤਾ
ਈ ਸਹ ਬਸੁ ਪਾਵਣੇ। ਇਕ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਆਨਿ ਨੁਹੀ ਲਿਵਲਾ
ਜਤਨ ਮਨੁ ਤੁਧਾ ਵਦਾਤ ਤਤ ਤਤ ਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ। ਮਨ ਸਿਆਣਪੁ ਚੰਡੀ ਐ ਗੁਰ
ਸਮਾਲੇ। ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋਸੁ ਸਦਾ ਤੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ। ਜਨਮ ਜ
ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ। ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰੇ ਗੰਢੁ ਲਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਾਲੇ। ਇਉਂ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਜਤਨੁ ਤੁਧਾ ਵਦਾਤ ਤਤ ਹੀ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ। ਸ
ਮਲਿ ਐਧਾ ਵਤੁ ਭੰਮਿ ਤਾਨਿ ਜਪਹਿ ਵਸਿਆ ਆਏ। ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਲ
ਹੈ ਸਮਾਏ। ਧਾਵਤੁ ਭੰਮਿ ਤਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਲਿ ਐ ਵਸਦਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ।
ਮਿਤੁ ਭਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਿਥੈ ਜੈ ਜੈ ਤੁਸ ਬਦਿ ਜਗਤੁ ਭੰਮਿ ਹੁਣਾਇਆ। ਤ
ਕਦੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਤੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਆਸਮਾਏ। ਇਉਂ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮ
ਧਾਵਤੁ ਭੰਮਿ ਤਾਨਿ ਜਪਹਿ ਵਸਿਆ ਆਏ। ਮਨੁ ਜੋਤਿ ਸਹੁ ਪੁਟੈ ਆਪਣਾ
ਵਾਣਾ। ਮਨੁ ਹੀ ਜੀਤੈ ਨਾਲਿ ਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹੰਗੁ ਮਾਣਾ। ਮੁਲੁ ਪਵਣੁ ਤਿਤਾ ਸ
ਹੀ ਮਨ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਈ ਤੇਈ। ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਦੁਜਾ ਭਾ
ਈ। ਮਨਿ ਸੰਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾ ਆਪਰਵਾਣਾ। ਇਉਂ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਮ
ਤਿ ਸਹੁ ਪੁਟੈ ਆਪਣਾ ਮੁਲੁ ਪਵਾਣਾ। ਮਨੁ ਗੁਰ ਬਿਅੰਤਿ ਆਗਾਹ ਬਿਲ
ਜਾਹਿ। ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਿ ਆਹਿ ਹੀ ਹੀ ਜੂਨੀ ਭਵਹਿ। ਗਾਹ ਬਿਲਾਗਾ
ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਾਇ ਆਪਣਾ ਵਤਾਵੇ। ਅੰਤੁ ਕਹੁ ਤਿ ਸਨਾਹੈ ਗੁਲਗਾ ਬਿਰਥਾ
ਗਵਾਵੇ। ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਿ ਨਾਹੀ ਅਗੈ ਗਾਇ ਆਪਣਾ ਵਤਾਵੇ। ਇਉਂ
ਨਾਨਕੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਬਿਅੰਤਿ ਆਗਾਹ ਬਿਲਾਇ ਆਜਾਵੇ। ਮਨੁ ਮਤਮਾ

ਏਕਹਉਜਿ ਤਉਕਿਢੁਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣੋਤੁ। ਅੰਤਰਿਅਹਿ ॥ ਤਉ
 ਧਿਏਸਚਿਸਬਦਿਮਲੁਯੋ। ਤੋਤੁਨਿਮਾਣਾਸਤਿਗੁਰੁਅਗੈਮਤਕਿਛੁ ॥ ਧੁਲਖ
 ਵਧੇ। ਆਪਣੇਅੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿਆਮਤੁਤੁੰਆਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵ ॥ ਸਤਿ
 ਹਕੈਰੁਏਕਹਾਓਕਾਹਸਤਿਗੁਰਕੈਰੁਏਲਾਗੈਹੁ। ਇਉਕਪੈਨਾਨਕੁਆਪੁ ॥ ਰਿਸੁ
 ਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣੋਤਉਹੁ। ॥ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਸੋ
 ਤਉਚਿਤਿਆਉਆਮਹਾਅੰਨੰਦੁਸਤਜੁਭਉਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਉਆ ॥ ਸੋਸੁ
 ਤਿਆਉਆਮੰਨਿਵਸਾਉਆਅਵਗਣਸਭਿਦਿਸਹੇ। ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣਪਰ
 ਟੋਏਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਵਹੇ। ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਏਜਿਨੀਉਕਨਾਮੁਦਿਕੈ
 ਦੁਤੀਆਭਉਚੁਕਾਉਆ। ਇਉਕਪੈਨਾਨਕੁਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਆਸੋਸਤਉਚਿਤਿਆਉਆ। ॥ ਇਕਿਜੰਤੁਰਹਿਮਿਭੁਲੇਤਿਨਿਸਾਹਿਅਪਿਭੁਲਾਏ
 ਦੂਜੈਭਉਫਿਰਹਿਤਉਮੈਕਹਮਕਮਾਏ। ॥ ਤਿਨਿਸਾਹਿਅਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਗੀਪ
 ਤਿਨਕਾਕਿਢੁਨਵਸਾਈ। ॥ ਤਿਨਕੀਗਤਿਅਵਗਤਿਤੂੰਪੈਜਾਣਹਿਜਿਨੀਉਯਚਨ
 ਚਾਈ। ॥ ਤੁਕਮੁਤੇਹਾਖਹਾਭਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ। ॥ ਇਉਕਪੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜ
 ਵਿਚਾਰੇਜਾਤੁਧੁਰਗਮਿਭੁਲਾਏ। ॥ ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਹੀਵਡਿਆਈ
 ਪਰਬੁਤਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਹੀਕੁਦਰਤਿਕਪਣਨਜਾਈ। ॥ ਸਚੀਤੇਹੀਵਡਿਆਈ
 ਜਾਕਉਤੁਧੁਮੰਨਿਵਸਾਈਸਚਾਤੇਹੇਗੁਣਗਾਵਧੇ। ॥ ਤੇਹੇਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਵ
 ਸਚੇਸਿਉਦਿਤੁਲਾਵਧੇ। ॥ ਜਿਸਨੇਤੁੰਆਪੇਮੇਲਹਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰੈਸਮਾਈ। ॥ ਇਉ
 ਪੈਨਾਨਕੁਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਹੀਵਡਿਆਈ।

ਜੀਵਨੇਮੈਜੀਵਨੁਪਾਉਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਹਾਮਾ। ॥ ਤਹਿਨਾਮੋਭੀਨਾ
 ਵੇਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਹਾਮਾ। ॥ ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਸਭੁਸੰਸਾਰੁਭੁਗਵ
 ਆ। ॥ ਅਦਿਸਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਉਆਪਵਿਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਉਆ

ਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ। ਆਪਿਕਿਹਪਾਉਕਿਹਪਾਕਹਿਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣੀ। ਆ
ਦੀਰਾਮਨਾਮਸੁਣੀਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸੁਧਾਏਹਾਮਾ। ਹੋਮੋਹਿਮੋਹਿਮੋਮੋਮੋਹਿਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਧਿਅਏਹਾਮਾ। ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਅਏਪਦਿਤੁਏਇਅਏਤਿਸੁਹੁਪੁਨਹੋਖਿਅਕਾਈ।
ਹਾਮੋਹਾਮੁਹਦਿਆਪਟਅੰਤਹਿਸਭਤਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਸੀਗ
ਰੁਸਭੁਏਵਾਹੁਰਮਤਿਹਾਮੁਪਰਗਾਸਾ। ਨਾਨਕਆਪੁਅਨੁਗੁਪਕੀਆਟਮਦਾਸਨਿਦ
ਸਨਿਦਾਸਾ। ਜਿਨੀਹਾਮੋਹਾਮਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੁੜਅਭਗੀਰਾਮਾ।
ਤਿਨਅੰਤਹੋਮੋਹਿਦਿਅਪੇਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਆਲਾਗੀਰਾਮਾ। ਮਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਮੁ
ਕੁਭਏਅਭਗੀਜਿਨਾਹਾਮਨਾਮੁਨਤਭਾਇਆ। ਅਨੇਕਕਰਮਕਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਹੋ
ਹਾਮੋਨਾਮੁਚੋਰਾਇਆ। ਮਭਾਭ੍ਰਿਮੁਜਮਪੰਥੁਦੁਏਲਾਕਲੁਖਤਮੋਪਅੰਧਿਆਰਾ।
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਅਏਅਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ। ਹਾਮੋਹਾਮਨਾਮੁਗੁਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖੇਜਾਣੈਹਾਮਾ। ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਨੁਭਿਭਪਇਆਲੀਭਰਮਦਾਇਕਤੁਘਰਿਅਣੈ
ਮਾਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਅਣੈਸਭਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੈਤਹਿਹਾਮੋਨਾਮੁਰਸਾਏ। ਜਨਕੀਪੈ
ਰਖੇਹਾਮਨਾਮਾਪੁਟਿਲਾਦਭਿਧਾਰਿਤਰਾਏ। ਹਾਮੋਹਾਮੁਰਮੋਰਮੁਭਿਚਾਰੁਣਕਪਤਿਅੰ
ਨਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਹਾਮਨਾਮੁਸੁਣਿਭੀਨੇਹਾਮੋਨਾਮਿਸਮਾਇਆ। ਜਿਨਅੰਤਹੋਹਾਮਨਾ
ਵਸੈਤਿਨਚਿੰਤਾਸਭਗਵਾਇਆਰਾਮਾ। ਸਭਿਅਰਥਸਭਧਰਮਮਿਲੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆ
ਸੋਠਲੁਪਾਇਆਰਾਮਾ। ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਇਆਰਾਮਨਾਮੁਧਿਅਏਆਰਾਮਨਾ
ਗੁਣਗਾਏ। ਦੁਹਮਤਿਕਬੁਧਿਗਣੀਸੁਧਿਏਈਹਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਏ। ਸਠਲੁਜਨਮ
ਸਹੀਰੁਸਭੁਏਆਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆ। ਨਾਨਕਤਹਿਭਜੁਸਦਾਦਿਨੁਰਤੀਰ
ਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਿਆ। ਜਿਨਸਰਧਾਰਾਮਨਾਮਿਲਗੀਤਿਨਦੂਜੈਚਿਤੁਨਾਨਾ
ਆਰਾਮਾਜੇਧਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਹਿਦੀਜੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਭਾਇਆਰਾਮਾ। ਰਾਮਨਾ
ਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈ। ਰਾਮਨਾਮਧਨੁ
ਜੀਸੰਚੀਨਾਡੁਬੈਨਜਾਈ। ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਤਾਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਾ

ਕਗਰਮੁਖਿਗਮੁਪਛਾਤਾਕਹਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਮੇਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇ
ਕਗਰਮੁਖਿਜਾਇਅਥਾ॥ ਸੇਵਕੋਗੁਰਸੇਵਾਲਗਾਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਅਹਿਪਚੜਾਇਆਹਾ
ਮਨੁਤਨੁਅਹਿਪਆਬੁਤਮਨਿਸਹਾਧਿਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ ਦੀਨਾਨਾਕੁਜੀਆ
ਤਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ਗੁਰਸਿਖੁਸਿਖੁਗੁਰੂਏਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ ਹਮਾਨਾਮ
ਹਿਰੈਦੇਵੈਨਾਨਕਮਿਲਾਣੁਸੁਭਾਏ॥ ਭਰਿਭਰਿ

ਤਾਦੁਖਬਿਨਾਸਨਿਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ ਭਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾ
ਭਰਿਉਤਮੁਭਰਿਭਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ ਭਰਿਉਤਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਭਰਿਨਾਮੁਭਰਿਜਪੀਐ
ਸਭਿਉਏ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੋਟੇਸਪਜੇਤੀਸੁਖਸੇਵੈ॥ ਭਰਿਭਰਿਕਿਰਪਾ
ਭਰਿਭਰਿਭਰਿਜਪੀਐਆਤਮਰਾਮਜੀਉ॥ ਭਰਿਭਰਿਕਰਤਾਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤ
ਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ ਭਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਕਲਿਜੁਗਿਉਤਮੁਭਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁ
ਰਭੀਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਰਿਪੜੀਐਗੁਰਮੁਖਿਭਰਿਸੁਣੀਐਭਰਿਜਪਤਸੁਣਤਦੁਖੁ
ਭੀਜੀਉ॥ ਭਰਿਭਰਿਨਾਮੁਜਪੀਆਦੁਖਬਿਨਾਸਿਆਭਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥
ਭਰਿਭਰਿਆਨੁਬਲਿਆਪਟਿਚਾਨਣਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ ਭਰਿਭਰਿਨਾਮੁਤਿ
ਆਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਜੀਉ॥ ਭਰਿਪ੍ਰਦਾਰਥਕਲਿਜੁਗਿਉਤਮੁ
ਭਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥ ਭਰਿਭਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਭਰਿਲਾ
ਪਦਨਿਰਬਾਣਜੀਉ॥ ਭਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਭਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਭੁਮੁਚੁਕਾਆਵਣਜਾ
ਜੀਉ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਭੁਮੁਭਉਭਗਾਭਰਿਭਰਿਭਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇ
ਲਾਇਖਦੁਖਉਤਰੇਭਰਿਭਰਿਜਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ਜਿਨਭਰਿਧਿਆਇਆਧੁਰਿਭਗ
ਭੀਪਾਇਆਤਿਨਸਠਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣਜੀਉ॥ ਭਰਿਭਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁ
ਪਾਇਆ॥ ਭਰਿਲਾਟਾਪਦਨਿਰਬਾਣਜੀਉ॥ ਜਿਨਭਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰ
ਨਾਤੇਉਤਮੁਭਰਿਭਰਿਲੋਗਜੀਉ॥ ਭਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਭਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਗੁਰਸਬਦੀਭਰਿ
ਭੀਜੀਉ॥ ਭਰਿਸਭੇਗਮਭਰਿਨਿਰਜੇਗਵਡਭਗੀਭਰਿਸੁਪਾਇਆ॥ ਸੇਧੰਨੁਵਡੇ

ਸਤਪੁਰਖਾਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕੁਰੇਣਮੰਗੈਪਗਸਾਧੁਮਨਿ
ਚੁਕਾਸੇਗੁਦੇਜਗੁਜੀਉ। ਜਿਨਤਰੀਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਪਰਿਠਲੇ
ਗਜੀਉ॥ ਸਤਜੁਗੀਸਭੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗ
ਚਾਰੇਧਰਮੁਧਿਆਨੁਜੀਉ। ਮਨਿਤਨਿਠਹਿਗਾਵਹਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿਠਹਿਠਹਿਦੈ
ਰਿਗੁਣਗਿਆਨੁਜੀਉ। ਗੁਣਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਠਹਿਠਹਿਕਿਰਤਾਰਥੁਸੇਭਾਗੁਰਮੁਖਿਠਹਿ
ਈ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਠਹਿਠਹਿਪੁਰੁਏਕੋਦੁਜਾਅਵਹਨਕੋਈ॥ ਠਹਿਠਹਿਲਿਵਲਾਈਠਹਿ
ਨਾਮੁਸਖਾਈਠਹਿਦਰਗਤਪਾਵੈਮਾਨੁਜੀਉ। ਸਤਜੁਗੀਸਭੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਾ
ਰੇਧਰਮੁਧਿਆਨੁਜੀਉ॥ ਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮਕਰ
ਮਕਮਾਇਜੀਉ। ਪਗੁਚਉਥਾਖਿਸਿਅਤ੍ਰੇਪਗਾਇਕਿਆਮਨਿਠਹਿਦੈਕੋਧੁਜਲਾ
ਜੀਉ। ਮਨਿਠਹਿਦੈਕੋਧੁਮਹਾਬਿਸੁਲੇਧੁਨਿਰਪਧਾਵਹਿਲਾੜਦੁਖੁਪਾਇਆਅੰ
ਤਰਿਮਮਤਾਰੇਗੁਲਗਾਨਾਤਉਮੈਅਪੰਕਾਹੁਵਧਾਇਆ। ਠਹਿਠਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੈਰੈ
ਕਹਿਥਿਕੁਗੁਰਮਤਿਠਹਿਨਾਮੁਲਹਿਜਾਇਜੀਉ। ਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁ
ਇਆਜਤੁਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ ਜੁਗੁਦੁਆਪਹੁਆਰੁਮਿਭਰਮਾਇਆ
ਠਹਿਗੋਪੀਕਾਨੁਉਪਾਇਜੀਉ। ਚਕ੍ਰਪੁਤਾਪਨਤਾਪਹਿਜਗਪੁੰਨਅਰੰਭੁਤਿਅਤਿਕਿਰੀ
ਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ। ਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਆਪਗਦੁਇਖਿਸਕਾਇਆਦੁਇ
ਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ। ਮਝਜੁਧਜੋਧਬਤੁਕੀਨੇਵਿਚਿਤਉਮੈਪਚੈਪਚਾਇਜੀਉ
ਦੀਨਦਇਆਲਿਗੁਰੁਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਲੁਲਹਿਜਾਇਜੀਉ
ਜੁਗੁਦੁਆਪਹੁਆਇਆਰੁਮਿਭਰਮਾਇਆਠਹਿਗੋਪੀਕਾਨੁਉਪਾਇਜੀਉ॥
ਜੁਗੁਠਹਿਕੀਆਪਗਤ੍ਰੇਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ। ਗੁਰਸ
ਕਮਾਇਆਅਉਖਧੁਠਹਿਪਾਇਆਠਹਿਕੀਰਤਿਠਹਿਸਾਂਤਿਪਾਇਜੀਉ। ਠਹਿਕੀਰਤਿ
ਤਿਆਈਠਹਿਨਾਮੁਵਡਾਈਠਹਿਠਹਿਨਾਮੁਕੇਤੁਜਮਾਇਆ। ਕਲਿਜੁਗੀਬੀਜੁਬੀਜੇ
ਨੁਨਾਵੈਸਭੁਲਾਤਾਮੁਲਗਵਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆਮਨਿਠਹਿਦੈ

ਇਜੀਓ। ਕਲਿਜੁਗੁਤਰੀਕੀਆਪਗਤੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਇਕੈ
ਇਜੀਓ। ਭਰੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰ

ਤਿਪਾਈਭਰੀਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਓ। ਭਰੀਭਰੀਸੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਤਿ
ਧਿਆਇਆਧੁਰੀਮਸਤਕਿਭਗਪੁਰਾਨਜੀਓ। ਧੁਰੀਮਸਤਕਿਭਗੁਤਰੀਨਸਿ
ਗੁਤਰੀਨਾਮੈਭਰੀਗੁਣਗਾਇਆਮਸਤਕਿਮਣੀਪ੍ਰੀਤਿਬੁਧੁਗਟੀਭਰੀਨਾਮੈ
ਸੋਭਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਮਾਨਜੀਓ॥
ਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਭਰੀਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਓ। ਭ
ਰੀਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਓ। ਤਿਨਅ
ਨਸਰੋਵਭਿਖਨੁਪਗਧੋਵਭਿਜਨਭਰੀਮੀਠਲਗਾਨਜੀਓ। ਭਰੀਮੀਠ
ਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੁਖਿਭਗਾਰਤੀਚਰੇ। ਗੁਰਮਤਿਭਰੀਗਾਇਆਭਰੀ
ਉਰੀਪਾਇਆਭਰੀਨਾਮਾਕੰਠਧਰੇ। ਸਭਏਕਦਿਸਦਿਸਮਤਕਰੀਦੇਖੇਸਭੁ
ਤਮਗਮੁਪਛਾਨਜੀਓ। ਭਰੀਭਰੀਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤ
ਮਪਰਧਾਨਜੀਓ। ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਭਰੀਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤ
ਗੁਰਮੁਤਿਭਰੀਓ। ਭਰੀਭਰੀਆਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਮਿਆਬੀਜਾਅਵ
ਕੋਇਜੀਓ। ਅਵਰੁਨਕੋਇਭਰੀਅਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇਜਿਨਿਪੀਅਸੋਧਿਧਿਜਾਏ। ਧ
ਮੰਗੁਗੁਪੁਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਗੀਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਏ। ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਧਾ
ਧਿਨਾਮੋਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਓ। ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਭਰੀਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿ
ਗਤਿਭਰੀਰਸੁਭੋਇਜੀਓ। ਭਰੀਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਤੁਪਾਖਣਤਮਤਹੁਤਕ
ਲੇਵੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਓ। ਮੋਹਿਚੀਕੜਿਠਾਥੇਨਿਘਰਤਤਮਜਾਤੇਭਰੀਬਾ
ਪ੍ਰਭੁਪਕਾਇਜੀਓ। ਪ੍ਰਭਿਬਾਤਪਕਾਈਉਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਗੀਜਨੁ
ਗਾ। ਭਰੀਭਰੀਨਾਮੁਜਪਿਆਆਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਗੁਸਭਗਾ। ਜਨਨਾਨਕ

ਤਹਿ ਕਿਹਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਓ। ਤਹਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਪਾਖ
 ਏਤ ਮਤਾਹੁ ਕਹਿ ਲੇਵੁ ਤੁਸ ਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਓ।

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਤਹਿ ਤਹਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਤਹਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਓ ਜੋ ਜਨਮ
 ਹੀ ਜੀਵੇ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਉ ਜੀਓ। ਮਨਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਭਉ
 ਹੁਕਮੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸੁਖੁ ਤੇਈ। ਜੀਵਣ ਮਹਾਣਿ ਤਹਿ ਨਾਮਿ ਸੁਭੇ ਲੇਖਿ
 ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਦੇਸੈਈ। ਮਨਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਵਸਿ ਆਗੁਰ ਮਤਿ ਤਹਿ ਹਸਿ ਆਹਿ ਤਹਿ
 ਸਗਟਾ ਕਪੀ ਆਉ ਜੀਓ। ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਤਹਿ ਤਹਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਤਹਿ ਭਗਤ ਜਨਾ
 ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਓ। ਜਗਿ ਮਹਾਨ ਭਾਉ ਆਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇ ਆਮਤ ਜਮੁ ਪ
 ਕਰੈ ਲਾਇ ਜੀਓ। ਤਹਿ ਅੰਤਹਿ ਬਾਹਿਰ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋਇ ਤੁਜੀ ਅਵਾਹਿ ਆ
 ਨ ਜਾਇ ਜੀਓ। ਕਿਉ ਜੀਓ ਰਖੀ ਜੈ ਤਹਿ ਵਸਤੁ ਲੈਵੀ ਜੈ ਸਕੀ ਵਸਤੁ ਲੈਵੀ
 ਭੀਐ ਜੀਓ। ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਭਰ ਮੇਸਭਿ ਅਭਿ ਖਧਣਾ ਹੂਲਾਇ ਜੀਓ।
 ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨਓ ਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਓ। ਜਗਿ ਮਹਾ
 ਨ ਭਾਉ ਆਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇ ਆਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਓ। ਧੁਰਿ ਮਹਾ
 ਨੁਲਿ ਖਾਇ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋ ਤਾਇ ਆਜਨਓ ਬਰੇ ਤਹਿ ਤਹਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਓ। ਤਹਿ ਮਹਾ
 ਪਾਈ ਤਹਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ ਤਹਿ ਦਰਗਾਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਓ। ਤਹਿ ਦਰਗਾਹ ਪੈਧੇ
 ਨਾਮੇ ਸੀਧੇ ਤਹਿ ਨਾਮੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਜਮਣ ਮਹਾਣ ਦੇਵੁ ਖਮੇ ਤੇ ਤਹਿ ਮਹਾਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇ ਆਹਿ ਤਹਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਗਲਿ ਏਕੋ ਤੇਏ ਤਹਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਓ। ਧੁਰਿ
 ਹਨੁਲਿ ਖਾਇ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋ ਤਾਇ ਆਜਨਓ ਬਰੇ ਤਹਿ ਤਹਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਓ।
 ਜਗੁਓ ਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨ ਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਤੇਏ ਜੀਓ। ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰੜਾਏ ਤਹਿ ਸਕਿਰ ਸਾਏ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਹਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਓ। ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਰ ਸੁਪਾਇ ਆਮੁ ਆਜੀਵਾਇ ਆਹਿ ਰਿਬਾਤਿ ਮਹਾਨੁ ਤੇਈ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਆ

ੴ ਆਤਮਿ ਸਮਾਦੈ ਸੋਈ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਏਕੈ ਪੈ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਬਿਨਾ ਸਿ ਬਿਨਾ ਸੈ ਲੰਗੁ ਰਮੁ ਖਿਅ
ਥੈ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਮਿਤਿ ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ
 ਏਕੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥
 ਆਇ ਤਜ ਤਵਿ ਚਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅ
 ਈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿ
 ਰੰਗੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਰੁ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ
 ਈ ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਰਬ ਮਹਿ ਹੋਇ ਆਸ ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰ
 ਰਿ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰ ਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਨਰੋਖ ਅਦਿਸਟੁ ਅ
 ਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਹੋਇ ਨਿਰਾਤੀ ਸਤ ਜੇ ਨਾਮਿ ਸ
 ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਰੁ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ਜੀਉ ॥
 ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਭਿਨਾਸੀ ਤਹਿ ਤਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭ
 ਕੋ ਅਵਗਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇ
 ਕੋ ਅਵਗਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਰਬੁ ਤੂੰ ਏਕੁ ਰਤਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਭੇਈ ॥ ਤਹਿ
 ਭਮਹਿ ਹੋਇ ਆਏ ਕੋਸੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਖਿ ਆਤਮਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇ
 ਸਰੁ ਸਦਾ ਅਭਿਨਾਸੀ ਤਹਿ ਤਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬੁ ਤੂੰ ਏਕੁ ਰਤਾ ਸਭ ਤੇ
 ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸ
 ਤੇਰੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ਤੇਰੇ ਸਬਦਿ ਵਡਿ
 ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ
 ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬੁ ਤੂੰ ਏਕੁ ਰਤਾ

ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾਜੇ। ਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਸਾਤੁਪੈਸਿਖਦੇਇਹਰਾਸੇ। ਧਨੁਧੰਨੁਵਣਜਾਹਵਣਜੁਪੈਗੁਰਸਾਤੁਸਾਥਾ
ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿਨਧੁਹਿਲਿਖਤੁਲਿਲਾਇਲਿਖਾਸੇ॥ ਸਚੁਸਾਤੁ
ਮਹਾਤੁਪਈਸਭੁਜਗਤੁਵਣਜਾਹਰਾਮਰਾਜੇ। ਸਭਭੰਡੈਤੁਪੈਸਾਜਿਅਵਿਚਿਵ
ਤੁਹਿਥਾਗਾਜੇਪਾਵਹਿਭੰਡੈਵਿਚਿਵਸਤੁਸਾਨਿਕਲੈਕਿਅਕੇਈਕਰੇਵੇਚਾਗਾ। ਜ
ਨਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਅਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ ਹਮਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਪਸੁ
ਅਮੀਤੁਅਪਰਅਪਾਰਾਮਰਾਜੇ। ਹਰਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਦਿਨੁਹਾਤਿਏਹਆਸਆਧਰੇ॥
ਅਮਰੁਖਕਿਢੂਨਜਾਣਹਾਕਿਵਾਪਾਵਹਪਧਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਦਾਸੁਪੈਹਰਿਦਾ
ਪਨਿਭਰੇ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਹਾਖਿਲੈਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭਾਏਰਾਮਰਾਜੇ। ਹਮਭੁ
ਭਵਿਗਾਤੁਹਦਿਨਸੁਹਾਤਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਏ॥ ਹਮਥਾਹਿਕਤੂੰਗੁਰਪਿਤਾਪੈਦੇਮਤਿ
ਸਾਥਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਦਿਆਹਰਿਪੇਜਰਖਾਏ॥

ਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਹਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਰਾਮਰਾਜੇ। ਅਗਿਆ
ਨਐਰਾਕਦਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਪਾਇਬਲਿਆ॥ ਹਰਿਲਧਰਤਨੁਪਦਾਰਥਹਰਿਬਹੁ
ਬੈਠਚਲਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਅਰਾਧਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥ ਜਿਨੀਐਸਾਤ
ਗਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੈਕਾਯਜਗਿਆਏਰਾਮਰਾਜੇ। ਇਹੁਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਪੈਨਾਮਬਿਨਾ
ਬਿਰਥਾਸਭੁਜਾਏ॥ ਹੁਣਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮੁਨਬੀਜਿਓਅਗੈਰੁਖਾਕਿਆਖਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਾ
ਹਰਿਜਨਮੁਪੈਨਾਨਕਹਰਿਭਾਏ॥ ਤੂੰਹਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੇਸਭੁਤੁਧੁਓਪਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਕਿਢੂਹਰਿਕਿਸੈਦੈਕਿਢੂਨਾਪੀਸਭਿਚਲਹਿਚਲਾਏ॥ ਜਿਨਤੂੰਮੇਲਹਿਪਾਏਸੇਤੁ
ਮਿਲਹਿਯੋਹਰਿਮਨਿਭਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥ ਕੋਈ
ਦੈਰਗੀਨਾਦੀਬੇਦੀਬਹੁਭਾਂਤਿਕਹਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਭੀਜੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਜਿਨਾਅੰਤਹਿਕਪ
ਦੈਕਾਹੁਪੈਤਿਨਾਹੋਇਕਿਆਕੀਜੈ॥ ਹਰਿਕਰਤਾਸਭੁਕਿਢੂਜਾਣਦਾਸਿਹਿਰੋਗਪਥੁ

ਦੀਜੈ॥ ਜਿਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ ਭਰਦਾਸੁ ਧੁੰਦੈ ਭਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰਿ ਲੀਜੈ॥

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੈਤੈ ਜਨ ਸੁਖ ਫੁਲਿ ਆਇ ਹਮਰਾਜੇ॥ ਭਰ
ਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲ ਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਭਰਿ ਭਾਇ॥ ਭਰਿ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਭਰੁ ਭਾਉ ਨਾਹੀ ਭਰਿ ਮਾ॥ ਜਿਨ
ਏ॥ ਜਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ਪੈ ਭਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਇ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬੈਠੈ ਮੇਰਾ॥ ਤਿਹੁ
ਸੋਭਾ ਨੁਸੁਤਾ ਵਹਾ ਮਹਾਜੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋਭਾ ਨੁ ਭਾਲਿ ਆਲੈ ਧੁੰਦੈ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ॥ ਗੁਰਸਿ
ਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਬਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ॥ ਜਿਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿ ਆਤਿ
ਨ ਭਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਭਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੈ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਭਰਿ ਤੇਰੀ ਹਮਰਾਜੇ॥ ਕ
ਰਿ ਸੇਵਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭਗਈ ਤਿ
ਨ ਪਿਛੈ ਭਰਿ ਬਾਇ ਪਨੇਰੀ॥ ਜਨਾਨਕ ਭਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿ ਆਇ ਭਰਿ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਭਰਿ
ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਧਾਈ ਆਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰਾਜੇ॥ ਕ
ਈ ਕਹਿ ਗਲਿ ਸੁਣਾਵੈ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀ ਸੋਲ ਗੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ॥ ਭਰਿ ਦਰਗਾਹੁ
ਭਰਿ ਖੋਪੇ॥ ਭਰਿ ਅਤਿ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਰਿ ਤਾ॥ ਜਨਾਨਕ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੈ ਭਰਿ ਆਤਿ
ਭਰਿ ਮਨਿ ਵਧਾ॥

ਜਿਨਾ ਕੇ ਭਰਿ ਆਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵੈ ਵਹਾ ਮਹਾਜੇ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤੈ ਜੋ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥
ਜੋ ਭਰਿ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਭਰਿ ਭਰਿ ਭਰਿ ਭਰਿ ਭਰਿ ਭਰਿ ਭਰਿ
'ਨਿਤ ਜਪੈ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਆਤਿ ਨਾਮੁ
ਭਰਿ ਘਨੁ ਨੇ ਭਰਿ ਹਮਰਾਜੇ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨਾਇ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਜੈ ਸਭ ਕੇ
ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਵੈ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਭਰਿ॥ ਜਿਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਲਿਆ ਭਰਿ ਸੋਈ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੈਤੈ ਭਰਿ ਭਰਿ
ਭਰਿ ਹਮਰਾਜੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੇ ਭਰਿ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਜਿਨ ਭਰਿ
ਤੀ ਮਨੁ ਮਨਿ ਆਸ ਭਰੁ ਦਸਟੁ ਭਰੁ ਮਹਾ॥ ਜਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਭਰਿ

॥ ਤਹਿ ਜੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤਹਿ ਪਾਇਆ ਪੈ ਜਹ ਕਦਾ ਆਇਆ ਮਹਾ ਜੋ। ਤਹਣਾ
ਸੁਦੁ ਸੁਦੁ ਤਹਿ ਮਹਿ ਆਪੁ ਤਿਲਾ ਦੁਤਰਾਇਆ। ਅਤੰ ਕਹੀ ਆਨਿੰਦ ਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇ
ਨਾਮ ਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹੀ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਵਡਾਇਆ।
ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰ ਦੇ ਸੀ ਦੇ ਪਿਅਰੇ ਆਉ ਘੇਰੇ।
ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੁ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਤੇਰੇ। ਗੰਗਾ ਹਰੀ ਆਮਾਣੁ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ
ਗੰਗਾ ਪਾਕੇਰੇ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਮੇਲੇ ਤੇਰੇ। ਮੇਧੇ ਮੁਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ
ਅਰੇ ਭਉ ਕੇਰੇ। ਮਨਿ ਤਿਸ ਨਾਨਕੁ ਝੁਈ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕੇਰੇ। ਨਿਤ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾ
ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਜਮੁ ਸਾਹਿ ਤੇਰੇ। ਭਗਮ ਦੀ ਸੇ ਤਗਾਇ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਭਿਠਿ
ਗੇ। ਪਿਰਹਤਿ ਅਵੇ ਮੈ ਰੋਲੇ ਉਣੂੰ ਪਿਅਰੇ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕਬੁੰਦ ਜਿਵੈ। ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੇ
ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਤਹਿ ਬੁੰਦ ਪੀਵੈ। ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕੇ
ਹੀ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਲਿਵੈ। ਚੜ੍ਹੇ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਅਰੇ ਭਲੀ ਅਰੁ ਤੇ। ਪਿਰ ਬਾਝੁ ਝੁਅੁ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਅੰਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ। ਮਨਿ ਆ
ਉਡੀ ਦੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਗ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਜਿ
ਮਾਤ ਸੁਤੇ। ਤਹਿ ਕੀ ਆਕਥਾ ਕਠਾ ਦੀ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਾਈਆ।
ਗਵਿਦੜਿ ਅਤੁ ਤਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਜਿਨਿ ਤਹਿ ਮੇਲਾਈਆ। ਸਭਿ ਆਸਾ ਤ
ਪੁਰੀ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ ਅਵਾ ਠਲੁ ਪਾਇਆ। ਤਹਿ ਤੁਠਾਵਾ ਮੇਰੇ ਪਿਅ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ। ਪਿਅਰੇ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲ ਸਾ। ਕਿਉ ਪਾਈ
ਗੁਰਿ ਤੁਲਗਿ ਪਿਅਰਾ ਦੇਖ ਸਾ। ਤਹਿ ਦਾਤ ਵੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲ ਸਾ।
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਸਾ।

ਅਨੰਦ ਅਨ

ਪਾਣੀ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਮਾ। ਚਾਖਿ ਅਵਾ ਚਾਖਿ ਅਵਾ ਮੈ ਤਹਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਾ। ਤਹਿ ਰਸੁ

ਮੀਠਾਮਨਮਹਿਦੂਠਾਸਤਿਗੁਰੂਠਾਸਤੁਭਉਆਗਿਤਵਸਿਅਉਆਮੰਗਲੁਗਉਆਪੰ
 ਚਦੁਸਟਉਉਭਾਗਉਆਸੀਤਲਆਪਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਏਸਾਜਜਸੰਤਬਸੀਤਕਰੁਨਾ
 ਨਕਤਹਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਣੀਡੀਠਾ। ਸੋਇਅਵੇਸੋਇਅਵੇਮੇਰੇਬੰਕਦੁਅਹੇਰੇ
 ਆਪਪੁਨਵੇਪਾਪੁਨਵੇਮੇਰੇਸੰਤਪਿਅਹੇਰਾਮਾਸੰਤਪਿਅਹੇਕਾਹਜਸਾਹੇਨਮਸਕਰਕਹੀਲੇ
 ਸੇਵਾਆਪੇਜਾਈਆਪੇਮਾਈਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪਿਦੇਵਾ। ਅਪਣਕਾਹਜੁਆਪਿਸਦੁ
 ਰੇਆਪੇਧਾਹਣਧਾਗੇ। ਕਪੁਨਾਨਕਸਤੁਪਹਮਹਿਦੈਠਾਸੋਏਬੰਕਦੁਅਹੇਰੇ। ਨਵਨਿਧੇ
 ਨਉਨਿਧਿਮੇਰੇਮੁਹਿਅਈਰਾਮਾ। ਸਭੁਕਿਦੁਮੇਸਭੁਕਿਦੁਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਅਈਰਾਮਾ।
 ਨਾਮੁਧਿਅਈਸਦਾਸਖਾਈਸਤਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾ। ਗਣਤਮਿਟਾਈਚੂਕੀਧਾਈਕਿਦੇ
 ਨਵਿਆਪੇਮਨਚਿੰਦਾ। ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਅਨਤਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੇਭੁਬਣਾਈ। ਕਪੁਨਾਨਕਪਿ
 ਮੇਰੇਸੰਗੈਤਮੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ। ਸਹਸਿਅਵੇਸਹਸਿਅਵੇਮੇਰੇਭਾਈਸਭਮੀਤਾਹਾਮਾ।
 ਆਬਿਖਮੋਬਿਖਮੁਅਖਾਵਾਮੇਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਹਾਮਾ। ਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਹੀਹੀਕੀਤਾ
 ਤੂਟੀਭੀਤਭਰਮਗਵਾ। ਪਾਇਆਖਜਾਨਾਬਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਣਭਮੇਰੀਆਪਿਖਵਾ। ਸੋ
 ਈਸੁਗਿਆਨਾਸੋਪਹਧਾਨਾਜੇਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕੀਤਾ। ਕਪੁਨਾਨਕਜਾਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਾ
 ਸੇਭਾਈਮੀਤਾਹਾਮਾ।

ਅਕਥਾਤਹਿਅਕਥਕਥਾ

ਕਿਦੁਜਾਇਨਜਾਈਹਾਮਾ। ਸੁਰਿਨੁਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਤਜਿਵਖਾਈਹਾਮਾ। ਸੁਜੇ
 ਵਖਾਈਅਮਿਉਬਾਈਚਰਣਕਮਲਹੰਗੁਲਾਉਆ। ਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਨਿੰਜ
 ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਹੁਲਪਾਇਆ। ਤਜਿਮਾਨੁਮੇਹੁਦਕਾਹੁਦੁਜਾਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਈ। ਬਿ
 ਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਤਹਿਹੰਗੁਮਾਈ। ਤਹਿਸੰਤਾਤਹਿਸੰਤਸਜਨਮੇਰੇ
 ਤਸਤਾਈਹਾਮਾ। ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਾਮਾ। ਵਡਭਾਗੀਪਾਏ
 ਧਿਆਏਲਾਏਦੁਖਸੰਤਾਪੇ। ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁਮਿਟਉਆਅਏ
 ਕਹਿਕਿਹਪਾਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਵਿਦੁਵਿਕਤਹਿਨਜਾਈ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾ

ਭੀ ਸਹਾਈ॥ ਭੀਦੇ ਭੀਦੇ ਸੋਧਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਮਾ ਵਾਹੀ ਤਿਨ ਵਾ
ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿ ਭੀ ਹਮਾ ਸਦ ਬਲਿ ਭੀ ਕਰਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਵਿ ਹਟਿ ਅਸਭੁ ਬਾਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਉ ਆਨਾ ਮੁ
ਖ ਆਉ ਆਜੁ ਐ ਜਨ ਮੁਨ ਭੀ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਹ ਪਾਧੋ॥
ਭੇਅੰਤਾ ਭੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਹਮਾ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡ ਭਗੀ
ਵਾਹਾ॥ ਭੀ ਪੁੜੀ ਨਾਈ ਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ਐ ਜਨ ਮਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਭੇ॥ ਅੰਤਰਿ
ਭੀ ਸਦਾ ਯਦੁ ਰੋਪ ਹਮੇ ਸਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ॥ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਕਾਲਿ ਆਣ ਕਰਿ ਤਨ ਬਧੁੜਿ ਜੋ
ਮਨ ਆਵਾ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਹਾਇ ਤੇਰੀ ਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੰ॥

ਭੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਕਿ ਦੁਆਨ ਨਮੀ ਠਾਹ
ਮਹਾ ਜੋ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਆਹਾਧਿ ਆ ਭੀ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀ ਠਾਹ ਮਹਾ ਜੋ॥ ਭੀ ਘਟਿ
ਘਟੇ ਡੀ ਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੂਠਾ ਜਨ ਮਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਉ ਆਸਭੁ ਦੁਖ
ਮਿਟਾਉ ਆ ਭੀ ਮੈ ਬਿਨ ਸੀ ਗਾਠੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਵੇਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ
ਗੁਮ ਜੀ ਠਾ॥ ਭੀ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿਦੁ ਆਨ ਨਮੀ ਠਾ॥ ਜਿਓ ਹਾਤੀ ਜ
ਲਿ ਆਦੁ ਲੀਤਿ ਭੀ ਹਮਾ ਸਿਮਾ ਤੇਰਾ ਮਹਾ ਜੋ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਭੀ ਪਦੇ ਸਿ ਆਜੀ ਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ
ਮਹਾ ਜੋ॥ ਜੀ ਵਨ ਗਤਿ ਸੁ ਆਮੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਭੇ॥ ਭੀ ਹਤਨ
ਦਾ ਹਥੇ ਪਹ ਗਏ ਪੁਰਨ ਵੇਡਿ ਨ ਕਤ ਭੂਯਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਹੁ ਪੁਸੁ ਜਾਨੁ ਸੁ ਆ
ਤਿ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ॥ ਜਲ ਸੰਗਿ ਹਾਤੀ ਮਾਦੁ ਲੀਨਾਨਕ ਭੀ ਮਾਤੇ॥ ਚਾੜਿ ਕੁਜਾ
ਭੇ ਬੁੰਦ ਜਿਓ ਭੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾ ਹਮਾ ਜੋ॥ ਮਾਲੁ ਖਜੀ ਨਾ ਸੁਤ ਭੂਤ ਮੀਤ ਸਭੁ ਭੁੰਤੇ
ਮਾਹਾ ਹਮਾ ਜੋ॥ ਸਭੁ ਭੁੰਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਹਾਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਈ ਐ॥
ਭੀ ਸਾਸਿ ਗੀਰਾ ਸਿਨ ਵਿਸੈ ਕ ਬੁੰਗੁ ਹਸ ਬਦੀ ਗੰਗੁ ਮਾਣੀ ਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗ ਜੀ
ਭੇ ਸੰਤ ਹਸੁ ਪੀਵੇ ਨੇਜ ਪਿਭਰ ਮਮੋ ਦੁਖ ਭਾਹਾ॥ ਚਾੜਿ ਕੁਜਾ ਚੇ ਬੁੰਦ ਜਿਓ ਨਾਨਕ ਭੀ

ਪਿਆਰਾ। ਮਿਲੇਨਹਾਇਣਾਪਾਏਮਨੋਰਥੋਪੁਰਾਮਹਾਜੇ। ਛਾਠੀਭੀਤਿਤਮਕੀ
 ਭੇਟਤਗੁਰਸੁਰਾਮਹਾਜੇ। ਪੁਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭਨਿਧਿਦੀਨਦਇਆ
 ਲਾ। ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੂਸ੍ਰੀਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਲਾ। ਸੂਖਸਤਜਾਨੰਦਘਨੋਪ
 ਤਿਤਪਾਵਨਸਾਧੂਧੁਰਾ। ਤਹਿਮਿਲੇਨਹਾਇਣਨਾਨਕਾਮਨੋਰਥੋਪੁਰਾ।

ਸਲੋਕਾ। ਜਾਕਓਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਿਤਹਿਤਹਿਸੇਈਜਪਤਾਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਿਤਿਨਹਾਮਸਿਭਿਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਤਾ। ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਭੀਤਿਅਬਦੁਧ
 ਆਚਨਤੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਤਹੇ। ਅਬਓਹਭਿਓਅਲਿਕਮਲੇਤਬਾਸਨਮਾਤਿਮਗਨਇਕੁ
 ਖਿਨੁਭੀਨਾਤਿਟਹੇ। ਖਿਨੁਨਾਤਿਟਹੇਐਪ੍ਰੀਤਿਤਹੇਐਸੀਗਾਹਤਭਿਰਸਾਅਹਪੀਐ। ਜਤੁ
 ਖਸੁਈਐਜਮਪੰਥੁਭਈਐਤਤਸਾਧਸੰਗਿਨਰੁਪੀਐ। ਕਰਿਕੀਰਤਿਗੋਵਿੰਦਗੁਈ
 ਐਸਗਲਪ੍ਰਾਫਤਦੁਖਤਹੇ। ਕਤੁਨਾਨਕਛੰਤਗੋਵਿੰਦਤਹੇਕੇਮਨਤਹਿਸਿਭਿਨੇਤਕੇ
 ਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਤਹੇ। ਜੈਸੀਮਦੁਲੀਨੀਹਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਧੀਰੇਮਨਐਸਨੇਤਕੇ
 ਜੈਸੀਚਾੜਕਪਿਆਸਖਿਨੁਖਿਨੁਬੁੰਦਚਵੈਬਰਸੁਸੁਫਵੇਮੇਤੁ। ਤਹਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈ
 ਇਤਮਨੁਦੀਜੈਅਤਿਲਾਈਐਚਿਤੁਮੁਹਾਰੀ। ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਹਾਨਿਪਹੀਜੈਦਸਾਨਕੀ
 ਬਲਿਤਹੀ। ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇਮਿਲੁਨਾਭਿਵੰਨੇਧਨਦੰਦੀਸਾਚੁਸਨੇਤਾ। ਕਤੁਨਾਨਕ
 ਤਅੰਤਠਕੁਰਕੇਤਹਿਸਿਭਿਕੀਜੈਨੇਤਾ। ਚਕਵੀਸੁਹਸਨੇਤਚਿਤਵੈਆਸਘਈ
 ਕਦਿਦਿਨੀਅਹੁਦੇਖੀਐ। ਕੋਕਿਲਅੰਬਪਹੀਤਿਚਵੈਸੁਫਵੀਆਮਨਤਹਿਗੰਗਕੀਜੀ
 ਐ। ਤਹਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਮਾਨੁਨਕੀਜੈਇਕਰਾਤੀਕੇਹਭਿਪਾਉਣਿਆ। ਅਬਕੀਅੰਗੁ
 ਲਾਓਓਮੰਤੁਰਚਾਓਓਨਗੋਆਵਣਜਾਵਣਿਆ। ਬਿਹੁਸਾਧੂਸਹਈਪੜੀਐਚੰ
 ਟੀਅਬਟੂਟਸਿਮੋਤਜੁਕੀਤੀਐ। ਕਤੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖਕੇਮਨਭੀਲ
 ਇਪਹੀਤਿਕਬਦਿਨੀਅਹੁਦੇਖੀਐ। ਨਿਸਿਕੁਰੰਕਜੈਸੇਨਾਦਸੁਇਸਰਵਈਭੀ
 ਤਿਵੇਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ। ਜੈਸੀਤਹੁਇਭਤਾਹਭਿਈਪਿਹਤਿਸਿਵੈਉਤਮਨੁ

ਦੀਜੈ॥ ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀ ਜੈ ਤਭਿ ਖੁਸੀ ਆਗੰਗ ਮਾਏ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ
ਇਆਗੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮੜਚਿ ਰਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਬੀਆਸਾਖੀ
ਭਿਠ ਮੁਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇ ਤਾ ਅਵਰੁਨ ਦੀਸੈ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਵੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਤਨ
ਮਨ ਹੀ ਚਰਣ ਗਈ ਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ॥

ਲੋਕ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਠਹਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਤਹੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਓ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜ
ਤਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਓ॥ ਜਾਕਓ ਖੋਜਤਿ ਅਸੰਖ ਮੋਨੀ ਐਨੇ ਕਤ ਪੋ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋ
ਅਹਾਧਿਹਿ ਅਨੀ ਜਾ ਪੁਜ ਪੋ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਾਕਿਹਿ ਆਪੁ ਜਾ ਅਨੇ ਕਸੇ ਧਨ ਬੰਦਨਾ॥ ਕਰਿਗ
ਨੁ ਬਸੁ ਧਾਰੀ ਰਖੁ ਤਮ ਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਹੰਜਨਾ॥ ਮਾਨੁ ਖੋ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁ
ਹੀ ਅਹਾਧ ਤੇ॥ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ॥ ਕੋਟਿ ਬਿ
ਸਾ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਗ॥ ਚਾਹਤਿ ਤੁਝੁ ਦਇਆਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੁਚ ਅਪਾਗ॥ ਅਪਾ
ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ॥ ਸੁਹੀ ਸਿਧ ਗਣਗੰਧਰ ਬਧਿ ਆਵਹਿ ਜ
ਖੰਨ ਗੁਣ ਭਨੀ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਐਨੇ ਕਦੇ ਵਾਜ ਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਗ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦ
ਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਓ ਧਾਗ॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਓ ਸੇਵਹਿ ਲਖ ਮੀਅਨਿ
ਭਗਤਿ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਕਓ ਅਹਾਧਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨ ਸੁਰਤਿ॥ ਨਾਖਿ ਅੜਸ
ਮੀਅਰ ਸੁਹਾਧਿ ਆਵਹਿ ਬਸੁ ਧਾਗਾ ਨਾ ਗਾਵਏ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸ
ਧਾਧਿ ਆਵਏ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਤਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾਕਓ ਜਪਾਤਿ॥ ਪਤਿਤ ਪਾ
ਨ ਭਗਤਿ ਦਫਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ॥ ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ॥
ਅਨਾਥ ਤੇ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨ ਭਜਾਇ ਗਨੀ॥ ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰ
ਬਾਹਾ॥ ਸਰਬ ਜਾ ਚਕ੍ਰੇ ਕਦਾਤਾ ਨ ਯਦੁਹਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਾ॥ ਵਸਿ ਭਗਤ ਕੀ ਆਮਿ
ਜੀਆਤ ਕੀਉ ਪਮਾਕਿ ਅਗਨੀ॥ ਇਤੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੀ ਸੁਸਾਧਿ ਧੁਰੀ ਚ
ਨੀ॥

ਸਲੋਕ॥ ਉਦਮੁਕ ਹੁਵਡ ਭਗਤਿ ਹੋਸਿ

ਹੁਤੁਹੀ ਤਹੀਹੀ ਨਾਨਕਜਿ ਸੁਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਭੋਵਿਦੁ ਖਦਰ ਦੁਭੁ ਮੁਜਾਇ
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਤ ਅਲ ਸਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨ ਯਜਾਈ ॥ ਆਦਿ
 ਦਰਦਨ ਭਉ ਬਿਅਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਗਾਧਿ ਧਰਿ ਧਰਿ ਧਿਆ
 ਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ ਕਿਹ ਪਾਲਦੁ ਇਅਲ ਹ ਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ
 ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਤ ਅਲ ਸਾਈਐ ॥ ਆ
 ਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰਜਨਾ ॥ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਹੀ ਅਨਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰ
 ਹੀ ਅਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਹੰਜਨ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਟੀ ਅਲਿ ਪੂਰਿ ਆਇ ਕਰਿ ਮਖ ਜਕੈ
 ਰਿਦੈ ਵਸਿ ਆਮਿ ਏਤਿ ਸੁਹਿਦਿ ਸੁਹਿ ਆਮਿ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ
 ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰਜ
 ਨਾ ॥ ਓਟ ਗਈ ਦੁਇ ਅਲ ਕਿਹ ਪਾਨਿ ਧੋ ॥ ਮੋਹਿ ਆਸਰਾ ਤੁਮ ਚਰਨ ਤੁਮ ਹੀ ਸਹੀ
 ਸਿਧੋ ॥ ਧਰਿ ਚਰਨ ਕਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਭਯਾਨ ਧਰਿ ਧਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ
 ਵਉ ਤਰਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰਤ ਬੁਝਤਗੇ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਬੋਧਿ ਸੁਨੀਓ ਧਾਰਨ ਸੰਤ
 ਸੰਗ ਬਿਧੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਈ ਗੋਪਾਲ ਦੁਇ ਅਲ ਕਿਹ ਪਾਨਿ ਧੋ ॥
 ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਧਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇ ਆਜ ਤਜ ਤ ਸੰਤ ਅਰਾਧਿਤ ਤਤ ਧਰ
 ਗਟਾਇ ਆਪੁ ਭਿਅਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸੁਧ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਹਿ ਆਆ
 ਨੰਦ ਧਰਿ ਜਸਮ ਤ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੁਖੁ ਦਿਸਾਹੀ ਆਚਰਮਤ ਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਰਿ ਸ
 ਏਕੁ ਤ ਧਰਿ ਸਟਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਧਰਿ ਬਿਰਦੁ
 ਆਪਿ ਬਨਾਇ ਆ ॥ ਭਿਰੁ ਸੰਤ ਨ ਸੋ ਤਰੁ ਮਰੈ ਜਾਵ
 ਏ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਧਰਿ ਨਾ ਤੁਸੇ ਸਦ ਧੀਰਾਵ ਏ ॥ ਆਦਿ ਨਾਸੀ ਆਦਿ ਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਵਤ
 ਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨ ਤੁਹਿ ਸਦਾ ਤੁਹਿ ਭਕੁਰੁ ਦਰਿ ਸ ਪੁਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ
 ਤਿ ਮਤਿ ਜਾਤੇ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਭਾਵ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਭਿਰੁ ਸੰਤ

ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾਨਾ ॥ ਜਾਕਉ ਹਮ ਭਤਾਰੁ ਤਕੈ ਅਨਦੁਪਾਣਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾਨਾ
ਰਾਖੁ ਹਿ ਬਣਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਹੀ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਹਬ
ਨਵਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਉਨਾ ਸੁਰੁ ਕਵੂ ॥ ਮਧੂਰ ਬਾਣੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਬਿਰਸੁ
ਤਕਾ ਬਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾਕੈ ॥ ਭਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਕੈ ਅਨਦੁ
ਪਾਣਾ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾਲਾਗੀ ਐ ॥ ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਹਿ ਆਪੁ ਤਿ
ਐ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨ ਭਜਣਾਈ ਐ ॥ ਸਹਣਿ ਗੀਤੈ ਮਾਨਿਣੀ
ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਕਹਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿਉ ਦਾਸੀ ਕਹਿ ਜੋੜਿ ਨਿਰੋਇ ਜਾਗੀ
ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾਲਾਗੀ ਐ ॥ ਜਾ
ਸਤਕਿ ਭਗ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ਤਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸੰਗਿ ਹੀ ਕੋ ਹੰਗੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗੀਆ ॥ ਭਗਮੁ ਮੋਹੁ ਦਿ ਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗ
ਤਨਹਿ ਤਿ ਅਗੀਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾ ਉਦੂਠਾ ਅਨਦਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾਕੈ ॥ ਸਤਕਿ ਭਗ ਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਹੀ ਹੀ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿ ਆਕਫੂਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲਾ ॥
ਕਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖ ਹੋਇ ਭੇਅੰਤੈ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੇ
ਥੀ ਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨਉ ਕਹਉ ਕਹਿ ਜੋੜਿ ਹੀ ਹੀ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰ
ਣਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿ ਅਗੁਤੁ ਮਦਾਇਆ ॥ ਕਤ ਪੁੰਨ ਧਾਵਉ ਸਹਣਿ ਪਾਵਉ ਕਹੁ ਦਾਸੇ
ਭਕਹੀ ਮਇਆ ॥ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਹਨਿ ਹਮਲ ਸੁਣਤੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ
ਹੀ ਕਹਿ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਾਣਨਿ ਵਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਅਪਹਾਧੀ ਮਤਿ
ਨਹੀ ਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥ ਸਠ ਕਹੈ ਗੁਕਲ ਪੀਨੁ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥ ਮਲ
ਮਕਹਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇ
ਅਗੀਆ ਨਤਾਲ ਪਟਾਵਏ ॥ ਖਿਸੈ ਜੋ ਬਨੁ ਬਧੈ ਜਹੂ ਆਦਿ ਨਹੀ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥

ਹੁਤੁਹੀਤਹੀਹੀ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖਹੋਵਹਿਦੂਖਦਹਦੁਖਮੁਜਾਇ
 ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਤਅਲਸਾਈਐ। ਭੇਟਤਸਾਧੁਸੰਗਜਮਪੁਰਿਨਤਜਾਇ। ਐਦੂਖ
 ਦਹਦਨਭਉਬਿਐਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤਸਦਸੁਖੀ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਹਾਧਿਤਹੀਤਹੀਧਿਐ
 ਇਸੇਪ੍ਰਭੁਮਨਿਮੁਖੀ। ਕਿਹਪਾਲਦਇਆਲਹਸਾਲਹੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇਆਸੇਵਾ
 ਲਾਈਐ। ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਚਰਨਜੰਪੈਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਤਅਲਸਾਈਐ। ਘ
 ਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿੰਗਜਨਾ। ਭਰਮਅੰਧੇਹਬਿਨਾਸਗਿਆਨਗੁਰਅੰਗਨਾ। ਗੁਰ
 ਗਿਆਨਅੰਗਨਪ੍ਰਭਨਿੰਗਜਨਜਲਿਬਲਿਮਟੀਅਲਿਪੁਰਿਆ। ਇਕਨਿਮਖਜਕੈ
 ਹਿਦੈਵਸਿਆਮਿਟੇਤਿਸੁਹਿਦਿਸੁਹਿਆ। ਅਗਾਧਿਥੇਧੋਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸਰਥ
 ਕਾਭਉਭੰਜਨਾ। ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿੰਗਜ
 ਨਾ। ਓਟਗਟੀਦੁਇਆਲਕਿਹਪਾਨਿਧੋ। ਸੋਹਿਦਿਆਸਰਾਤਮਚਰਨਤਮਾਰੀਸਰੀ
 ਸਿਧੋ। ਭਰਿਚਰਨਕਰਨਕਰਨਸੁਆਮੀਪਤਿਤਓਧਾਰਨਤਹੀਤਹੀ। ਸਾਗਰਸੰਸਾਰ
 ਵਉਤਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਬੁਤਹੀ। ਅਦਿਅੰਤਿਥੇਅੰਤਕੇਜਹਿਸੁਨੀਓਧਾਰਨਸੰਤ
 ਸੰਗਬਿਧੋ। ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਚਰਨਜੰਪੈਓਟਗਟੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕਿਹਪਾਨਿਧੋ
 । ਭਗਤਿਵਢਲੁਤਹੀਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ। ਜਤਜਤਸੰਤਅਹਾਧਿਤਤਤਤਪੁ
 ਗਟਾਇਆ। ਪ੍ਰਭਿਅਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਤਜਿਸੁਭਾਇਭਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਆਆ
 ਨੰਦਤਹੀਜਸਮਤਮੰਗਲਸਰਬਦੁਖੁਦਿਸਾਰਿਆ। ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਤਹੀਸ
 ਏਕਤਤਦ੍ਰਸਟਾਇਆ। ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਚਰਨਜੰਪੈਭਗਤਿਵਢਲੁਤਹੀਬਿਰਦੁ
 ਆਪਿਬਨਾਇਆ। ਭਿਰੁਸੰਤਨਸੋਤਗੁਮੈਨਜਾਵ

ਏ। ਜਕੈਗ੍ਰਹਿਤਹੀਨਤੁਸੋਸਦਹੀਰਾਵਏ। ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਵਤ
 ਨੁਨਿਰਮਲਾ। ਨਤਦੂਰਿਸਦਾਤਦੂਰਿਭਕੁਰਦਤਹੀਸਪੁਰਨੁਸਦਸਦਾ। ਪ੍ਰਨਪਤਿਗ
 ਤਿਮਤਿਜਾਤੇਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਵਏ। ਨਾਨਕਵਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏਭਿਰੁਸੰਤ

ਸੋਭਾ ਮੈਂ ਨਜਾਵਏ॥ ਜਾਕਉ ਹਮ ਭਤਾਰੁ ਤਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ॥ ਸੁਖ ਵੰਤੀ ਸਾਨਾ
ਸੋਭਾ ਪੂਰੀ ਬਣਾ॥ ਮਾਨੁ ਮਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਤਹਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ॥ ਸਹਬ
ਧਿਨ ਵਨਿ ਧਿ ਤਿਤੁ ਕ੍ਰਿਪਿਨ ਤੀਉ ਨਾ ਸੁਭ ਕਵੂ॥ ਮਧੂਰ ਬਾਣੀ ਪਿਰਤਿ ਮਾਨੀ ਬਿਰਸੁ
ਭੁਤ ਕਾ ਬਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਕੈ॥ ਭਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਕੈ ਅਨਦੁ
ਘਣਾ॥ ਅਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾਲਾਗੀ ਐ॥ ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਥਾਰੀ ਆਪੁ ਤਿ
ਘੀ ਐ॥ ਤਜਿਆ ਪ੍ਰੀਤੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨ ਭਯਾਈ ਐ॥ ਸਹਣਿ ਗੀਤੈ ਮਾਨਿ ਲੀ
ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਕਹਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿਉ ਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੋਣਿ ਜਾਗੀ
ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਅਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾਲਾਗੀ ਐ॥ ਜਾ
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੇਵਾਲਾਉ ਆ॥ ਤਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਉ ਆ॥
ਪਸੰਗਿ ਤਹਿ ਕੈ ਹੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗੀ ਆ॥ ਭਗਮੁ ਮੋਹੁ ਦਿ ਕਾਰੁ ਦੁਜਾ ਸਗ
ਤਿਨਿ ਤਿਤਿ ਆਗੀ ਆ॥ ਮਨਿ ਸੰਤਿ ਸੁਭ ਸੁਭਾਉ ਦੂਠਾ ਅਨਦੁ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ਆ॥
ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੇਵਾਲਾਉ ਆ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿ ਆਕ ਵੁਨ ਕਰੈ ਜਮ ਕਾਲਾ॥
ਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੁ ਤਿਓ ਏ ਅੰਤੈ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਮਿਲਉ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੇ
ਓਧਾਹਿ ਲੇ॥ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇ॥ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰ
ਣਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿ ਆਗੂ ਤੁਮ ਦਇਆ॥ ਕਤ ਤੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਹਣਾ॥ ਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੇ
ਭਕਰੀ ਮਇਆ॥ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰਿ ਗਮਲ ਸੁਣੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ
॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਾਗਣਿ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇ॥ ਅਪਹਾਧੀ ਮਤਿ
ਨਿਰਿਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ॥ ਸਠ ਕਰੈ ਰੁਕਲਾ ਤੀਨੁ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ॥ ਮਲ
ਰਮਕਰਮ ਅੰਤ ਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ॥ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਇ
ਆਗੀ ਆਨਤਾਲ ਪਟਾਵਏ॥ ਖਿਸੈ ਜੋ ਬਨੁ ਬਧੈ ਜਹੂ ਆਇ ਨੁਨਿ ਤਹੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ॥

ਆਖਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇ ਹੀ ਸਹਇ ਸਾਧੂ ਹਾਖੁ ਨੀਚੁ॥ ਭੁਗੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟ
 ਮਤ ਜੋ ਨਾਲ ਪਾਟੇ ਹੋਇ ਓਤਿ ਤਸੰਗੀ ਮੀਠੈ ਭੋਗ ਸੋਨਾ॥ ਕੁਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇ ਓਥੈ
 ਪਰੇ ਸਹਾਇ ਓਥੈ ਅਥਵਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਹਾਰੀ ਸਹ ਬਸੁਖ ਧਰਿ ਨਾਇ ਓਥੈ ਰਾਖਨ ਧਰੇ
 ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਢੂ ਨੋ ਆਉਣਾ॥ ਸੁਖ ਸਯਾਜ ਅੰਨ ਨਾਨਕ ਕਿਹਾ ਤੇ ਹੀ ਤੈ
 ਭਉਨਾ॥ ਨਾਮ ਧਰਿ ਕਉ ਧਾਰੇ ਭਗਤ ਤਸੰ ਸਾਕਉ ਜਾ ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰ ਕਾਰੇ ਧਰਿ ਧਰਿ
 ਸੁਸੁਨਤੁ ਸੁਵਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ ਗੀਆਨੀ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨਾ ਪਾਵੇ॥ ਧਰਿ
 ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ॥ ਬਸੁ ਪਕਾਗਟ ਬਨਹਾ ਜਕਲ ਮਾਨਿ
 ਖਣਕਉ ਜੇ ਓਇ ਪਵਨਾ॥ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇ ਆਗਾ ਧੀ ਨਾਨਕ ਚਰਣ
 ਗਨਾ॥ ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾਰੀ ਸਹਇ ਗਹੀ

ਹਰਿ ਭਉ ਪਗਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਾਭੀ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਹਿ ਜਨ ਇਸਟ
 ਪਜਾਇਆ॥ ਗਾਇਕੰਠ ਲਾਇ ਆਗੂ ਹੀ ਮਲਾਇ ਆਜ ਸੁਬਿ ਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਇਆ
 ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿ ਮਾਰੀ ਮਤਿ ਕਢੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਭਉ
 ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਹ
 ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ॥ ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ ਸੇਜੋ ਨਿ ਆਵਣ ਸਭੁ ਹੋ॥ ਅਗਨਿ
 ਸਾਗਰ ਭਉ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਹੋ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਧਿ
 ਸਾਧੁ ਧਰਿ ਜੈ ਜਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ॥ ਜਪੇ
 ਖਉ ਤਤਸੰਗੀ ਏਕੋ ਹੋਵਹਿ ਓਆ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿ ਓਆ॥
 ਲਿਭ ਲਿਖ ਮਹੀ ਆਲਿ ਪੂਰਿ ਪੁਰਨ ਕੀਟ ਤਸਤਿ ਸਮਾਨਿ ਆ॥ ਆਇ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ
 ਰਖੁ ਸਾਦੀ ਜਾਨਿ ਆ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਸ਼ਪ ਸਹਿ ਆਬ੍ਰਹਮੁ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿਕ
 ਆ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਧਰਿ ਏਕ ਨਾਨਕ ਗਵਿਹਿ ਓਆ॥ ਧਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦੁ
 ਤਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਹੋ॥

ਭੂਖਾਨੀਦੁਨਠੇਪ੍ਰਗਟਮਗੁਰਿਖਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਹੰਗੇਮਨਿਲੁੜੀ
ਪਾਇਆਭਰਿਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇਛਪੁਨੀਕੁਲਸਬੁਧਾਸਭਿਤਗੇਦਿਨਸੁਰੈਇਅ
ਦਾਨਦਿਨੁਸਿਮਹੰਤਨਾਨਕਹਰਿਭਗੇ॥

ਲੋਕ॥ ਸੁਭਚੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸੰਗਾਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦਿਸਰਉ
ਕਪੜੀਕਹੀਕਿਹਪਾਰਗਵੰਤ॥ ਭਿੰਨੀਗੈਨੜੀਐਚਮਕਨਿਤਗੇ॥ ਜਗਦਿ

ਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਗਦਿਨਾਮੁਸਿਮਹਾਤਮਾਨਦਿਨੇ॥

ਗੁਣਕਮਲਧਿਆਨੁਹਰਦੈਪ੍ਰਭਾਬਸਰਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੇ॥ ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹਥਕਾਹਮ

ਕੁਲਮਲਾਦੁਖਜਾਗੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਜਗਦਿਹਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿਆਰੇ॥

ਮੇਰੇਸੇਜੜੀਐਆਡੰਬਰੁਬਣਿਆਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਪ੍ਰਭਾਵਤਸੁਇਆ॥

ਭੁਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਭਗਾਮੀਚਾਵਮੰਗਲਰਸਰੁਗੇ॥ ਅੰਗਸੰਗਿਲਾਗੇਦੁਖਰੁ

ਪਾਣਮਨਤਨਸਭਿਭਗੇ॥ ਮਨਇਛਪਾਈਪ੍ਰਭਧਿਆਈਸੰਜੋਗੁਸਾਤਾਸੁਭਗੇ

॥ ਭਿੰਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸਿਰੀਧਰਸਗਲਅਨਦਰਸੁਬਣਿਆ॥ ਮਿਲਿ

ਖੀਆਪੁਛਹਿਕਪੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ ਹਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨਜਾਣੀ॥ ਗੁਣਗੁ

ਰੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਹੇ॥ ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾ

ਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਆਪੁਰਨਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ

ਗੰਗੀਰਤੀਪ੍ਰੇਮਸਤਜਸਮਾਣੀ॥ ਸੁਖਸੋਹਿਲਵੈਹਰਿਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ ਸਜਨ

ਸਿਅਵੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਾਗੇ॥ ਸੁਖਸਤਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਹਰਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਿ

ਪਾਧਾਰੀਆ॥ ਹਰਿਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾਹੀਆ॥ ਸੁਭਦਿਵ

ਆਏਸਤਜਪਾਏਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਹਾਇਸੁਆਮੀਸ

ਹਰਿਜਨਜਾਗੇ॥

ਉਠਿਵੰਦੁਵਟਾਉੜਿਆਤੇ

ਅਚੇਹੁਲਾਇਆਮੁਤਲਤਿਪੁਨੀੜੀਆਕਿਤੁਕੁੜਿਲੇਭਾਇਆ॥ ਕੁੜੇਲੁਭਾਇਆ

ਧੋਤੁ ਮਾਇਆ ਕਹਾਇ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ। ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਟੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਖੁ ਭੈ ਭਿਆ।
 ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਢੇਰੀ ਵੈ ਸੀਹਿ ਟਿਓ ਪੈਨ ਟੁਖਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ਟੁਜਾ
 ਉਰਿ ਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ। ਠਾਥੇ ਧੁਮਿ ਗਜਿ ਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣ। ਸੁਖ ਧੁਖ ਭਏ
 ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣ। ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ਢੁਕੁ ਟਿਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੈ ਪਤਿ ਗਲਾਇਆਂ। ਟਹਿ ਚੰ
 ਦਉ ਹੀ ਦੇਖਿ ਮੂਠਾ ਕੂੜੁ ਸੇਜਾ ਰਾਇਆਂ। ਲਭਿ ਲੇਭਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮਾਤਾ ਗਹਿ ਬਭੁਇਆਸ
 ਮਾਣ। ਨਾਨਕ ਮਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨ ਸੇਨ ਹਮਿ ਟੈ ਆਵਣ ਜਾਇਣ। ਮਿਠੈ ਮਥੁ ਮਥੁ
 ਕਿਉ ਲਏ ਉਡਾਰੀ। ਤਸਤੀ ਗਹਤਿ ਪਾਇਆ ਕਿਉ ਤਹੀ ਐਤਾਰੀ। ਤਰਣੁ ਦੁਟੇਲਾ ਭਇ
 ਆਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ। ਦੂਖ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ
 ਪਾਇਓ। ਗੁਸਤ ਕਮਾਣਾ ਪਹਗੁ ਟੁਏ ਆਈ ਤਉ ਤਤਿ ਖੁਆਹੀ। ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾ
 ਧੁ ਮੂਠਾ ਮਨ ਮੁਖੋ ਅੰਧਾਰੀ। ਟਹਿ ਕੇਦਾਸ ਜੀ ਵੇਲਾ ਗਪੁ ਭੁਕੀ ਚਰਣੀ। ਕੰਠਿ ਲਗਾ
 ਇਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਕੁਰ ਸਰਣੀ। ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਮੁਜਪਾ
 ਇਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਟੇਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ। ਹਾਕਿਲੀ ਏਹਾ ਖਣਾ
 ਰੈਸ ਦਾਨਿ ਰਮਲ ਕਰਣੀ। ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਇ ਕਬਹੂੰ ਟਹਿ ਸੰਤ ਟਹਿ ਕੀ ਸਰਣੀ।

ਫੰਦੁ ਮੋਰੇ ਆਲਸਾ ਟਹਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ। ਹਾਵਉ ਸੁਤੁ ਆਪ

ਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੇਤੰਤੀ। ਸੰਗੇ ਸੇਤੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣੀ ਹਾਵੀ ਐ। ਸਾਸਿ
 ਸਿਚਿ ਤਹੀ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਟਹਿ ਗੁੰਗਾ ਵੀ ਐ। ਬਿਹਤਾਲ ਜਾਇ ਆਦਰ ਸੁਪਾਇਆ ਅਸਿ
 ਉਦ੍ਰਿ ਸਾਇ ਸਿਚੰਤੀ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿ ਸੁਖੇ ਜੰਤੀ। ਨਸਿ
 ਵੰਦੁ ਧੁਕਿ ਲਾਵੇ ਖਪੁ ਕਰਤਾ ਪਾਹਿ ਆਇਆ। ਦੂਤ ਧਰ ਤਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾ
 ਇਆ। ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲ ਨਸਾਧ ਸੰਗਿ ਵਖਾਇਆ। ਅਚਰ ਜੁਗੀ ਹਾਅ
 ਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਇਆ। ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਤ ਅੰਤੁ ਜਾਈ
 ਪਾਇਆ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਭ ਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ। ਨਰਕ ਨਹੀ

ਸਾਸਿਮਹਤਨਾਹਾਇਣਾ ਜੈਜੈਧਰਮੁਕਰੇਦੂਤਭਏਪਲਾਇਣਾ ਧਰਮਧੀਰਜਸਤਜਸੁਖੀ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਭੀਭਜੇ। ਕਰਿਅਨੁਗਤੁਹਾਖਿਲੀਨੇਮੋਤਮਮਤਾਸਭਤਜੇ। ਗਾਇਕੰਠਿਲਾਏਗੁਰੂ
ਲਾਏਗੋਵੰਦਜਪਤਅਘਾਇਣਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਸੁਮਹਿਸੁਆਮੀਸਗਲਆਸਪੁਜਾਇਣਾ।
ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਰਣਗਪੇਤਕੇਫਕਾੜਾ। ਸਭੁਕਿਦੁਵਸਿਜਿਸੈਸੋਪ੍ਰਭੁਅਸਾੜਾ। ਗਾਇ
ਜਾਲੀਨੇਨਾਮੁਦੀਨੇਕਰੁਧਾਰਿਮਸਤਕਿਥਾਥਾ। ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਨਹਿਵੇਅਪੈਅਮਿਉ
ਰਿਸੁਚਾਖਿਥਾ। ਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਹੰਗੇਰਣਜੀਤਿਵਡਾਅਥਾੜਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਹੰਦਸੁਆਮੀਬਹੁਕਿਜਮਿਨਉਪਾੜਾ। ਦਿਨੁਗਤਿਕ

ਏਅੰਤੈਸੋਆਇਓਮਾਥੈ। ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਇਦੜੈਸੋਵੇਖੀਸਾਥੈ। ਸੰਗਿਦੇਖੇਕਰਣ
ਹਾਕਾਇਪਾਪਕਮਾਈਐ। ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨਰਕਿਮੂਲਿਨਜਾਈਐ। ਆਠਪ
ਹਰੀਨਾਮੁਸਿਮਹਤੁਚਲੈਤੈਰੈਸਾਥੈ। ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਦਿਦੋਖਕ
ਥੈ। ਵਲਵੰਚਕਹਿਉਦਰੁਭਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਹਾ। ਸਭੁਕਿਦੁਦੇਹਹਿਆਹਿਦੇਵ
ਧਰਾ। ਦਤਾਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਨਹੁਦਿਸਾਹੀਐ। ਮਿਲੁਸਾਧਸੰ
ਭਿਜੁਨਿਸੰਗੇਕੁਲਸਮੁਤਤਹੀਐ। ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਭਗਤਨਾਮੁਅਧਾ
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਭਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰੈਣਹਾ। ਖੋਟਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭੁਪਰਖ
ਏਹਾ। ਕੁੜਕਪਟਕਮਾਵਦੜੈਜਨਮਹਿਸੰਸਾਰਾ। ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਹੀਅਜਿਨੀ
ਏਕਾਧੀਆਇਆ। ਤਜਿਕਾਮੁਕੋਧੁਅਨੰਦਨਿੰਦਾਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਈਆਇਆ। ਜਲਿ
ਲਿਮਟੀਅਲਿਹਦਿਆਸੁਆਮੀਉਚਅਗਮਅਪਾਹਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਜਨ
ਚਿਰਣਕਮਲਆਧਾਹਾ। ਪੇਖੁਹਰਿਚੰਦਉਹਵੀਅਸਥਿਰੁਕਿਦੁਨਾਹੀ। ਮਾਇਆ
ਗੇਤੈਸੰਗਿਨਜਾਹੀ। ਹਰਿਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਾਤੇਰੈਦਿਨਸੁਰੈਣਸਮਾਲੀਐ। ਹਰਿਏ
ਬਿਨੁਕਦੁਅਵਰੁਨਾਹੀਭਉਦੁਤੀਆਜਲੀਐ। ਮੀਤੁਜੋਬਨੁਮਾਲੁਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭੁ
ਕਰਮਿਨਮਾਹੀ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਵਡੁਭਾਗਪਾਈਐਸੁਖਿਸਤਿਜਸਮਾਹੀ।

ਕਮਲਾ ਕ੍ਰਮ ਭੀ ਤਿਕਮਲਾ ਕ੍ਰਮ ਭੀ ਤਿਉਤੀ ਧਰਮ ਦਰਿ

ਪਰਿਤਿਉ ਅਵਧ ਅਕਰ ਬਜਾਤਾ ਗਤ ਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਤ ਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਤ ਮੁਖਤਮ
 ਹੋਇ ਨ ਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤਾ ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਭਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁ ਦਧ
 ਤੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਢੁ ਨ ਪਗਤੇ ਕੁਲੁ ਪ੍ਰਧੁ ਪਰਿਅ
 ਤੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤਾ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਾਇ ਆਉਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥਾ
 ਹਰੁ ਪੁਗਤਾ ॥ ਅਨਿਜਲ ਤੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲ ਤੀਨ ਤੇਓਂ ਉਬਢੁ ਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨੇ
 ਤਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਤੇਤਾ ਸਨ ਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਸਨ ਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਤੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਧੇ
 ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇਓਂ ਉਬਧਿਓਂ ਸੁਯਸੋਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਬਿਨੁ
 ਨੁਪ੍ਰਿਯੁਤ ਨੁਤਿ ਸੁਬਿਨਾ ਪਲਕਾਨ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਗੈ ਚਿਤ ਵੰਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮ
 ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੈ ਭੈਰਵ ਮਦੁ ਤੀ ਅਸਗਲ ਭੋਤਾ ਕਰਿ ਮਉ ਆਦਉ ਆਦਉ ਆ
 ਪੁਰਨ ਤਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਤੇਤਾ ॥ ਅਲੀ ਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀ ਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਏਕ
 ਦਰਸ ਬਾਸਨ ਮਾਤ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾਵਤ ਆਪਾ ਚਾੜਿ ਕਚਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਸਚਾ
 ਚਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਸਹਿ ਘਨ ਬੁੰਦ ਬਚਿਤਿ ਮਨਿ ਆਸਹਿ ਅਲ ਪੀਛਤ ਬਿਨ ਸਤਤਾ ਪਾਤਾ
 ਬਿਨ ਸਨੁ ਖਨਾਸਨ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨੁ
 ਮੀਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ਗਤਿ ਭੁਜਾਲੇਵ ਤੁਨਾ ਮੁਦੇਵ ਤੁਦਿ ਸਹਿ ਧਾਰਤਿ ਮਿਦ
 ਘਾਪਾ ਨਾਨਕ ਜੰਧੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਤਹਿ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨ ਤਸੰਤਾਪੁ ॥ ਚਿਤ ਵਢਿ ਚਿਤ
 ਬਚਿਤ ਵਢਿ ਚਿਤ ਨਾਥ ਤੇਹਿ ਖਿਲੇਵ ਤੁਸਹਿ ਅਨਾਥ ਤੇਹਿ ਮਿਲੁ ਚਾਉ ਚਾਉ ਲੇਖਨਾ
 ਦਰਤਨ ਧਿਆਨ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਤੇ ਮਨੁ ਬਧੋ ਪਾਲਗੀ ਆਨ ਤੇ ਜਾਚਿ ਜਨਾਨ
 ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਪੁਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਉਢੁ ਪੁਜੰਤੀ ਆਪਹਿ ਕੰਠਿ ਗੋਦਿਨਾ
 ਗੋਮਿਲਿਨਾ ਤਸੇ ਜਸੋਂ ਤੀ ਆਪੁ ਭੁਇਸਹਿ ਧਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਹਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲ ਮਲ ਰੇ
 ਨਾ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥

ਅਸਾ ਕੀ ਵਹ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਤਲਾ ਟੁੰਡੇ ਅਸਾ ਜੈ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਨੀ॥

ਬਲਿ ਤਹੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉ ਤਥੀ ਸਦ ਵਹਾ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣ ਸਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਏਕ ਰਤਨ ਲਾਗੀ
ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਹਿ ਤਜਾਗਾ॥ ਏਤੇ ਚਾਨ ਟੁੰਡੇ ਅਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰ
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਚੇ ਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੇ ਸੁਚੇਤਾ॥ ਫੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਝਾ ਫੁਜਿਓ ਸੁੰਦਰ ਅੰਦਰਿ
ਭੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਫੁਟਿ ਆਕੁ ਨਾਨਕ ਸਉਨਾਤਾ॥ ਫਲੀ ਅਠਿ ਫਲੀ ਅਠਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ
ਆਤਾ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਹਰਿਓ ਨਾਉ॥ ਦੂਹੀ ਕਦਹਤਿ ਸਾਜੀ ਐਕ
ਅਸ ਟੁੰਡੀ ਠਚਾਉ॥ ਦਾਤ ਕਹਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਹਹਿ ਪਸਾਉ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਈ ਸਭ ਸੈ
ਲੈ ਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ॥ ਕਹਿ ਅਸ ਟੁੰਡੀ ਠਚਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲਿਖ ਅਸਚੇ ਆਕਾਸ਼॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਹਣੇ ਸਹ ਬੀਚਾਗ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀ
ਪਾਉ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਤੁਕੁ ਸਚਾ ਫੁਹਮਾਣਾ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਹਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣਾ॥ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖ
ਯੋਗੁ॥ ਸਚੇ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੇ ਸਭਿ ਜੋਹੀ॥ ਸਚੀ ਤੇਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹਾ॥ ਸਚੀ ਤੇ
ਹੀ ਦਹਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ॥ ਜੇ ਮਹਿ ਜੰਮੇ ਸੁਕਚੁ ਨਿਕਚੁ॥
ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਵਡਾਨਉ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਸਚੁ ਨਿਅਉ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ
ਜਾਨਿ ਤਚਲੁ ਆਉ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਣੇ ਅਲਾਉ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ॥
ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਪੁ ਫਿਨ ਦਾਤਿ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਨ ਕਥਨੀ
ਐ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਣਾ ਸਹ ਬਹਜਾਇ॥ ਇਉ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਪੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾਵਿਚਿ
ਐ॥ ਇਕਨਾ ਤੁਕੁ ਮਿਸਰੁ॥ ਇਲਏ ਇਕਨਾ ਤੁਕੁ ਮੇਕਹੇ ਵਿਣਾਸੁ॥ ਇਕਨਾ ਭਾਣੇ ਕਾ ਦਿਲਏ ਇਕ
ਮਾਇ ਆਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਏਵ ਭਿਅਨ ਜਾਪੁ॥ ਜੇਕਿ ਸੈ ਆਣੇ ਹਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਆਈ ਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਹੇ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਉ ਪਾਉ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੇ ਧ
ਰੁ ਬਹਾਲਿ ਆ॥ ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਦੇ ਜਜਮਾਲਿ ਆ॥ ਥਾਉਨ ਪਾਉ
ਕੁੜਿ ਆਹੁ ਤਿਕਲੈ ਦੇ ਜਕਿ ਚਾਲਿ ਆ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ਹਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਤਹਿ ਗਏ ਸਿਠ ਗਣਵ

ਲਿਆ। ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਭਲਿਆ। ਸਲੋਕੁ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਿਸਮਾਦੁ
 ਦੇਦਾ। ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦਾ। ਵਿਸਮਾਦੁਪੁਵਿਸਮਾਦੁਗੰਗਾ। ਵਿਸਮਾਦੁ
 ਗੇਠਿਹਭਿਜੰਤਾ। ਵਿਸਮਾਦੁਪਥਿਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ। ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਾਭਿਵਿਡਾ
 ਣੀ। ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ। ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਇਲਗਭਿਪਹਾਣੀ। ਵਿਸਮਾ
 ਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ। ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ। ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਠਤਿਵਿ
 ਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ। ਵਿਸਮਾਦੁਭਿਵੁਡਾਵਿਸਮਾਦੁਗਾਹ। ਵਿਸਮਾਦੁਨੇਵੈਵਿਸਮਾਦੁਦੁਗਿ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਭਜਹਾਪਦੁਗਿ॥ ਵਿਖਾਵਿਡਾਣਹੁਭਿਅਵਿਸਮਾਦੁ। ਨਾਨਕਬੁਝਦੁਪੁ
 ਹੈਰਾਗਿ॥ ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭੈਸੁਖਸਹਾ। ਕੁਦਰਤਿ
 ਪਾਤਲੀਅਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਹਬਅਕਾਹੁ। ਕੁਦਰਤਿਦੇਰਪੁਹਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਹ
 ਬਬੀਚਾਹੁ। ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਦੁਕੁਦਰਤਿਸਹਬਪਿਆਹੁ। ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿ
 ਨਸੀਹੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਭਾਨ। ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾ
 ਅਭਿਮਾਨੁ। ਕੁਦਰਤਿਪਥਿਵਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕਾ। ਸਭਤੇਹੀਕੁਦਰਤਿ
 ਤੂੰਕਾਦੁਕੁਦਰਤਾਪਕੀਨਾਈਪਕਾ। ਨਾਨਕਤੁਕਮੈਅੰਦਹਿਵੇਖੈਦਰਤੈਤਕੋਤਕੁ॥
 ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਕੈਭਉਭਸਮਝਭਉਹੁਸਿਧਾਇਆ। ਵਡਾਭੈਆਦੁਨੀਦਹੁਗਲਿਸੰ
 ਲੁਪਤਿਚਲਾਇਆ। ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਚੀਐਬਭਿਲੇਖਾਕਹਿਸਮਝਾਇਆ। ਭਉ
 ਨਭੈਦੀਪਥਿਦੀਈਉਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਹੁਆਇਆ। ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ਭੈਵਿਚਿਪਥਿਵੁਵੈਸਦਵਉ॥ ਭੈਵਿਚਿਚਲਾਤਿਲਖਦਹੀਅਉ॥
 ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਦੈਦੇਗਾ॥ ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਗਿ॥ ਭੈਵਿਚਿਭਿੰਦੁਹੈਸਿਭਾਗਿ॥
 ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਹੁ॥ ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦਾ॥ ਕੋਭਕੋਰੀਚਲਤਾਅੰਤੁ॥
 ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ॥ ਭੈਵਿਚਿਅਡਾਣੇਅਗਾਸਾ॥ ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਤਾਬਲਸੁ
 ਗ॥ ਭੈਵਿਚਿਅਵਭਿਜਾਵਭਿਪੁਗ॥ ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਹਿਲੇਖੁ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭ
 ਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਭੈਕੋਤੇਰਾਮਰਵਾਲਾਕੋਤੀਆ॥

ਨਕਹਾਣੀਆ ਕੋਤੇ ਬੇਰ ਬੀਚਾਗ। ਕੋਤੇ ਨਚ ਡਿਮੰਗ ਤੇਗਿਹਿ ਮੁਹਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲਾਬਾ
ਗੀ ਬਾਜਾਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕਦੈ ਡਿਬਾਜਾਗ। ਗਾਵਹਿ ਹਾਜੇ ਹਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲਪ
ਲਾ। ਲਖ ਟਕਿ ਆਕੇ ਮੁੰਦਰੇ ਲਖ ਟਕਿ ਆਕੇ ਟਾਗ। ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ਅਹਿ ਨਾਨਕਾ
ਤਨ ਟੇਵਹਿ ਟਾਗ। ਗੀਆਨੁ ਨ ਗਾਲੀ ਈ ਦੁੰਦੀ ਐਕ ਬਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਗ। ਕਰਮਿ ਮਿ
ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਤੋਹੁ ਡਿਕ ਮਤਿ ਤੁਕ ਮੁਖੁ ਆਗ। ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪ

ੀਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁ ਤੇਜ ਨ ਮਭਹਿ ਮਿਅ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੀ
ਬਹੁ ਸੁਣਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਵਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਅਤੁਲੇ ਕਸ ਬਾਇ
ਆ। ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਵਿਚ ਟੁਆ ਪੁਗਵਾਇਆ। ਜਿਨਿ
ਮੋਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ। ਘੜੀ ਆਸ ਭੋਗੋ ਪੀਆ ਪਤਰ ਕੰਨ ਗੋਪਾ

ਗਾਹਟੇ ਪਥਿ ਟੁਪਾਈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਅਵਤਾਗ। ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਪੈ
ਵਰਤਣਿ ਸਬ ਜੰਜਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਮੁਸੈਗੀ ਆਨਦਿ ਟੂਟੀ ਖਾਇ ਗਾਇ ਅਜ ਮਕਾਲਾ।

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਗ। ਪੈਰ ਟਲਾਇਨਿ ਟੋਹਨਿ ਸਿਗ। ਓਡਿ ਓਡਿ ਹਾਵਾ ਵਾ
ਪਾਇ। ਵੇਖੇ ਲੋਕੁ ਟਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ। ਹੋਟੀ ਆਕਾਹਣਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲਾ। ਆਪੁ ਪਵਾੜ
ਪੋਧਤੀ ਨਾਲਿ। ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀ ਅੰਗਾਵਨਿ ਕਾਨ। ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਹਜੇ ਹਾਮਾ ਨਿਰ
ਉਨਿ ਗੰਗਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ। ਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਾਤਾ। ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਡਿਕਰ ਮਿਚ
ਉ। ਭਿੰਨੀ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ। ਸਿਖੀ ਸਿਖਿ ਆਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ। ਨਦਰੀ ਕਰ
ਲਪਾਏ ਪਾਗੀ। ਕੋਲੁ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕਾ। ਬਲ ਵਹੇ ਲੈ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ। ਲਾਟੁ ਮਾ
ਪਾਈ ਆਮ ਨਗਾਯ। ਪੰਖੀ ਭਉਦੀ ਆਲੈ ਨਿਨ ਸਾਯ। ਸੁਐ ਚਾੜ੍ਹਿ ਭਵਾਈ ਅਹਿ ਜੰ
ਗ। ਨਾਨਕ ਭਉਦਿ ਆਗ ਟਤਨ ਅੰਤ। ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ। ਪਾਇ ਐ ਕਿਹਤਿ
ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੋਇ। ਓਡਿ ਨਜਾਟੀ ਸਿਧਨ ਟੋਹਿ। ਨਚ
ਟੁਕੁ ਟੁਮਨ ਕਾ ਚਾਉ। ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉਤਿ ਨਾਮਨਿ ਭਉ। ਆਉ

ਗੀਨਿ ਗੰਗਾ ਟੈ ਨਾਇਲਾਇ ਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ਐ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾਵੇ ਖਾ
ਆਖਿ ਗਵਾਈ ਐ। ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨ ਟੁਨੀ ਦੁਸਦਾਈ ਐ। ਜੇ ਜ

ਹਵਾਣਾਪਰਤੋਰੋਜਹੁਦੇਸੁਕਰੋਦੀਆਈਐਕੋਰੋਪੋਨਭਰੀਐਪਾਈਐ॥
ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਠਤਿਸਹੀਅਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਹੁ॥ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਦਹਿਦਿ
ਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਹੁ॥ਤਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਹੂਪਿਅਪਹੁ॥ਤੀ
ਹਥਿਨਾਵਹਿਅਹਚਾਪੁਜਾਅਗਰਵਾਸੁਥਤਕਹੁ॥ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿਜੋਤਅਲ
ਖਨਾਮੁਕਰਤਾਹੁ॥ਸੁਖਮਮੁਹਤਿਨਾਮੁਨਿਹੰਜਨਕਾਇਆਕਾਅਕਹੁ॥ਸਤੀਆਮਨਿਸੰ
ਤੋਖਉਪਜੈਦੇਵੈਕੋਵੀਚਾਹੈ॥ਦੇਵੇਮੰਗਹਿਸਤਸਹੁਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਹੁ॥ਚੋਹਾਜਾ
ਹਾਤੈਕੁੜਿਅਹਾਖਹਾਬਾਂਦੇਕਹੁ॥ਇਕਿਉਂਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਬਾਉਤਿਨਾਭੇਕਾਈਕ
ਗਜਲਿਬਲਿਜੀਆਂਪੁਰੀਆਲੋਆਂਆਕਾਹਾਅਕਹੁ॥ਓਇਜਿਅਖਹਿਸੁਤੁੰਯੋਜਾ
ਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਹੀਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਤੁਖਸਲਾਪਣੁਸਚਨਾਮੁਅਪਹੁ॥ਸਦਾ
ਨੰਦਿਹਤਹਿਦਿਨੁਹਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਦਹੁ॥
ਕੈਪਈਕੁਮ੍ਹਿਅਹੁ॥ਘੜਿਭਾਂਡੈਉਟਾਕੀਆਂਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਹੁ॥ਜਲਿਜਲਿਕੋਵੈ
ਬਪੁੜੀਝੜਿਝੜਿਪਦਹਿਅੰਗੀਅਹੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਹਣਕੀਆਸੋਜਾਏ
ਕਰਤਾਹੁ॥
ਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਇਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪ
ਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁੰਯੋਜਿਨਿਦਿਚਹੁਮੇਪੁਚਕਾਇਆਉਤਮੁਏਪੁਬੀਚਾਹੁਏਜਿ
ਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥
ਤਉਦਿਚਿਅਇਆਤਉਦਿਚਿਗਾਇਆ॥ਤਉਦਿਚਿਜੰਮਿਆਤਉਦਿਚਿਮੁ
ਆ॥ਤਉਦਿਚਿਦਿਤਾਤਉਦਿਚਿਲਾਇਆ॥ਤਉਦਿਚਿਖਇਆਤਉਦਿਚਿਗਾਇ
ਆ॥ਤਉਦਿਚਿਸਚਿਅਹੁਕੁੜਿਅਹੁ॥ਤਉਦਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਹੁ॥ਤਉਦਿਚਿ
ਨਹਕਿਸੁਹੀਅਵਤਾਹੁ॥ਤਉਦਿਚਿਤਸੈਤਉਦਿਚਿਰੋਵੈ॥ਤਉਦਿਚਿਭਰੀਐਭ
ਉਦਿਚਿਧੋਵੈ॥ਤਉਦਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਐਵੈ॥ਤਉਦਿਚਿਮੁਹਖੁਤਉਦਿਚਿਸਿ
ਆਣਾ॥ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਹਜਾਣਾ॥ਤਉਦਿਚਿਅਇਆਤਉਦਿਚਿਦੁਇਆ॥ਤਉ
ਮੇਕਹੀਕਹਿਜੰਤਉਪਾਇਆ॥ਤਉਮੇਭੁਭੈਤਾਦਹੁਸੁਭੈ॥ਗਿਆਨਵਿਦੁਣਾਕਬਿਕਾ

ਲੁਭੈ ਨਾਨਕ ਤੁਕਮੀਲਿਖੀ ਐਲੇਖਾ ਜੇ ਤਾਵੇਖਹਿ ਤੇ ਤਾਵੇਖਾ॥ ਤਉਮੈ ਏਤਾ ਜਾ
ਤਉ ਤਉਮੈ ਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਤਉਮੈ ਏ ਈ ਬੰਧਨਾਠਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ॥ ਤਉਮੈ ਕਿਥੁ ਤਉ ਪਜੈ ਕਿ
ਤੁਸੰਜਮਿ ਤੁਜਾਇ॥ ਤਉਮੈ ਏ ਤੁਕਮੁ ਪਾਇ ਐ ਕਿਹਤਿ ਠਹਾਰਿ॥ ਤਉਮੈ ਦੀਹ ਘਰੇ ਗੁਰੇ
ਦੁਹਰੀ ਏ ਸੁਮਾਇ॥ ਕਿਹ ਪਾਕੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣੁ
ਜਨੁ ਤਉ ਤੁਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥ ਸੇਵਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਈ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆ

ਏਆ॥ ਓਨੀ ਮੰਦੇ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿ ਓਕਹਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਓਨੀ ਦੁਨੀ ਅਤੇ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨ੍ਹ
ਪਈ ਬੇੜਾ ਖਾਇਆ॥ ਤੁ ਬਖਸੀ ਸੀ ਅਗਲਾਨਿ ਤਦੇ ਵਹਿਚ ਕ੍ਰੁਤਿ ਸਦਾਇਆ॥ ਵਡਿਆਈ
ਵਡਾਪਾਇਆ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਦਾਂ ਮੇਘਾ ਖੇਤਾਹਾ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਹਾ॥ ਅੰਤ ਜੇਹੇ ਹਉ ਤਤੁ ਜਾਂਖਾਈ ਸੇਤ ਜਾਂਹਾ॥ ਸੋਮਿ ਤਿਜੈ ਨਾਨਕਾ
ਸਾਂਮੇ ਗੰਜੰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਲੇ ਸਭਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀ ਆਚਿੰਤਾਭਿ
ਕਈਤਾਹਾ॥ ਸੇਕਰਤਾ ਚਿਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿਉ ਪਾਇ ਅਜਗੁ॥ ਤਿ ਸੁਜੇਹਾ ਹੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿ ਸੁਦੀ
ਬਾਣੁ ਅਭਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਅਹਿ ਕਾਕਿਆਤਗੁ॥ ਲਖੇਨੇ ਕੀ ਆਚੰਗੀ
ਆਈ ਆਲਖੁ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਣਾ॥ ਲਖਤ ਪਉ ਪਹਿਤੀਰਥਾਂ ਸੁਯੋਗ ਬੇਬਾਣਾ॥ ਲਖ ਸੂਰਤਣ
ਸੰਗਾ ਮਰਣ ਮਹਿ ਫੁਟਹਿ ਪਰਾਣਾ॥ ਲਖ ਸੂਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀ ਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾ
ਣਾ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀ ਆਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸ
ਚਾਨੀ ਸਾਣਾ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਜਿ ਸੁਤੰਦੇ

ਹਿਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਕੈਹਿ
ਹੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ॥ ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ ਮੁਖੀ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ
ਕਾਹੇ ਆਇਆ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਲ ਦੀ ਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀ ਅਹਿ ਸਾ
ਥਾ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈ ਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਅਹਿ ਖਾਤਾ॥ ਪੜੀ ਐ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀ
ਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸਾ॥ ਪੜੀ ਐ ਜੇਤੀ ਆਹ ਜਾ ਪੜੀ ਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਏਕ ਗਲ ਠਹੁਰ
ਓਮੈ ਸੁਖਣਾ ਸੁਖਾ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ॥ ਬਹੁਤੀਰਥ ਭਰਵਿ ਆਤੇ ਤੇਲਾਵਿ
ਆ॥ ਬਹੁਤੇ ਖਕੀ ਆਵੇਹੀ ਦੁਖ ਦੀਆ॥ ਸੁਫੇਜੀ ਆਪਣਾ ਕੀਆ॥ ਆਨੁ ਖਾਇਆ

ਸਦੁਗਦਾਇਆ ਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆ ਦੁਜਾਭਾਇਆ ਬਸਤਨਪਾਇਓ ਅਧਿਨ ਸਿਕਰਿ
 ਹੈ ਮੇਨਾਵਿਗੁਤਾ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ਪਗਓ ਪੇਤਾਣਾ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ
 ਅਲੁਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿਫਾਈ ਪਾਈ ਮੁਹਖਿਅੰਧੈ ਪਤਿਗਦਾਈ ਵਿਦੁਨਾਵੈ ਕੇਦੁ
 ਥਾਇਨ ਪਾਈ ਹੁਏ ਬੇਬਾਈ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਅੰਧੁਨ ਜਾਣੈ ਠਹਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਠਹਿਰਾਨਾ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੋ ਸੋ ਪਾਏ ਅਸੇ ਅੰਦੇ
 ਸੇ ਤੇਨਿ ਭਕੇ ਵਲੁ ਭਉ ਮੇਸ ਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਤੋਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦੇਦੀ ॥

ਸੋ ਤਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾਥਾ ਭਰੇ ਦਰਿ ਦੋ ਅਨਲ ਭਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥ ਇਕਿ ਮੁ
 ਲਾਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣੁ ਭੰਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ ਭਉ ਚਾਚੀ ਕਾਨੀ ਚਜਾਤਿ ਭਉ
 ਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿਤੁ ਭੈਧਿ ਆਇਦੇ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਕੁਰੁਰਜ
 ਕੁਰੁ ਪਰਜਾ ਕੁਰੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕੁਰੁ ਮਾੜੀ ਕੁਰੁ ਬੈਸਣ ਧਰਮੁ ॥ ਕੁਰੁ ਸੁਇਨਾ
 ਕੁਰੁ ਪਾਕੁਰੁ ਪੈਨਣ ਧਰਮੁ ॥ ਕੁਰੁ ਕਾਇਆ ਕੁਰੁ ਕਪੜੁ ਕੁਰੁ ਪੁਅਪਾਹੁ ॥ ਕੁਰੁ ਮੀਅਕੁਰੁ
 ਬੀਬੀਖਾ ਪਿਓ ਭੋਖਾਹੁ ॥ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਨੇਪੁਲ ਗਾਵਿ ਸਹਿ ਆਕਰਤਾਹੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈਦੇ
 ਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣ ਧਰਮੁ ॥ ਕੁਰੁ ਮਿਠਾ ਕੁਰੁ ਮਾਖਿਓ ਕੁਰੁ ਭੋਧੇ ਪੁਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ
 ਨਤੀਤੁ ਧੁਬਾ ਭੁਕੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ॥ ਸਦੁਤਾ ਪਰਜਾਈ ਐ ਜਾਹਿ ਦੇ ਸਚਾ ਭੋਇ ॥

ਕੀਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੋ ਭਫਾ ਧੋਇ ॥ ਸਦੁਤਾ ਪਰਜਾਈ ਐ ਜਾਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਹਰਸੀ ਐ ਤਾਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਹੁ ॥ ਸਦੁਤਾ ਪਰਜਾਈ ਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀ
 ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਓ ॥ ਸਦੁਤਾ ਪਰਜਾਈ ਐ ਜਾਸਿ ਖਸ
 ਲੇਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀ ਅਕੀਕਿਯੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਦੁਤਾ ਪਰਜਾਈ ਐ ਜਾ ਅਤ
 ਤੀ ਭਿਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇਪੁ ਫਿਕੈ ਬਧਿ ਹੋਏ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਦੁ ਸਭੁ ਨਾਉ ਇਦ
 ਪਾਪ ਕਦੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਭੋਇ ॥ ਦਾਨੁ ਮ

ਡਾਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਮ ਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ ਕੁੜਾਲਾ ਲਚੁ ਫਡੀਐ ਭੋਇ ਇਕਿ ਮਨਿ
 ਖੁਧਿ ਆਈਐ ॥ ਠਲੁ ਤੇਵੇ ਪਾਈਐ ਜੇ ਦੇਤੀ ਕਾਹ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜੇ ਭੋਵੈ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ
 ਤਾਧੁ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ ਮਤਿ ਭੈੜੀ ਸੇਵਗਦਾਈਐ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਸ

ਕਾਕੁਕੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲਾ। ਬੀਉਬੀਜਪਤਿਲਇਗਏਅਬਕਿਉਉਗ
ਵੇਦਾਲਿ। ਜੇਇਕੁਉਉਤਉਗਵੈਰੁਤੀਤੂਰੁਤਿਉਉਗ। ਨਾਨਕਪਾਏਬਾਤਹਾਕੋਰੰਗੁਨਸੋਇ॥
ਭੈਦਿਚਿਉਬਿਚੜਾਈਐਸਹਮੁਪਾਤੁਤਨਿਉਉਗ। ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਹਪੇਕੁਕੈਸੋਇਨਕੋ
ਉ॥

ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਤਤਾਕੁਕੁਉਆਸਿਕਦਾਗੁ। ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਢੀ
ਐਬਉਬਉਕਰੇਬੀਚਾਗੁ। ਅੰਧੀਰਮਤਿਗਿਆਨਦਿਤੂਈਭਾਉਭਰੇਮੁਰਦਾਗੁ। ਗਿਆ
ਨੀਨਚਪਿਫਾਜੇਦਵਪਿਤੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਗੁ। ਉਚੇਕੁਕੁਦਵਦੰਗਾਦਪਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾ
ਗੁ। ਮੁਰਖਪੰਡਿਤਪਿਕਮਤਿਤੁਜਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਗੁ। ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਵਾਦ
ਪਿੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਗੁ। ਜਤੀਸਦਾਦਪਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਪਿਫੁਝਿਬਪਤਿਘਰਬਾਗੁ॥
ਸਭਕੋਪੁਰਾਆਪੇਉਵੈਘਟਿਨਕੋਈਆਖੈ॥ ਪਤਿਪਰਦਾਣਾਪਿਫੈਪਾਈਐਨਾਨਕਤੇ
ਲਿਆਜਾਪੈ॥

ਦਦੀਸੁਵਜਗੀਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥ ਸਭਨੀਫਲਾਮਾਹੀਆਕਰਤਾ
ਕੋਸੁਉਉਗ॥ ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੇਹੁਉਅਗੈਜੀਉਨਵੇ॥ ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੋਇ॥

ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵ
ਸਿਕਿਫੁਨਪੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤਿਉਪਾਇਆ॥ ਇਕਨਾਨੇਤੂੰਮੇਲਿਲੇਪਿਉਕਿਰਿਆਪਤੁਤੁਧੁ
ਉਆਇਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪੁਬੁਝਾਇਆ॥ ਸਤਜੇਤੀਸਚਿਸ
ਮਾਇਆ॥

ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ ਦੁਖੁਦਾਹੁਸੁਖੁਹੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਨਿਉਉਗ॥
ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੇਨਾਪੀਜਾਤਉਕਹੀਨਉਉਗ॥ ॥ ਬਲਿਤਾਹੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆਤੇਰਾ
ਅੰਤੁਨਜਾਈਲਾਖਿਆ॥ ॥ ਹਉਉ॥ ਜਾਤਿਮਪਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਪਿਜਾਤਾ॥ ਅਕਾਲਕਾਲਾਭ
ਹਪੁਰਿਭਇਆ॥ ਤੂੰਸਚਾਸਾਪਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨੀਕੀਸੋਪਾਹਿਪਾਇਆ॥ ਕ
ਤਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਫੁਕਰਣਾਸੋਕਹੀਹਉਆ॥ ॥ ਜੋਗਸਬਦੰ

ਗੀਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬਾਤਮਣਹਿ॥ ਖੜੀਸਬਦੰਸੁਰਸਬਦੰਸੁਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾ
ਕ੍ਰਿਤਹ॥ ਸਹਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੋਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ ਨਾਨਕੁਤਕਾਦਾਸੁਉਸੋਈਨਿਹੰਜਨਦੇ

ਉ। ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਹ ਬਦੇ ਵਦੇ ਵਦੇ ਵਾਤਾਤਮਾ ਆਤਮਾ ਬਾਸੁ ਦੇ ਵਸਿ ਜੋ ਕੋ ਜਾਏ ਰੇਉ।
 ਨਾਨਕੁ ਤਾਕਾ ਦਾਸੁ ਪੈਸੇ ਈ ਨਿਹੰਜਨ ਦੇਉ। ਕੁੰਭੇ ਬਧ ਜਲਹ ਪੈਜਲਾ ਬਿਨੁ ਕੰਭੁ ਤੇ
 ਇ। ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਹੁਪੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇ। ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹੈ ਫੇਰੁ
 ਨਤਗੁਰੁ ਤਉ ਮੀਸਾ ਧੁਨ ਮਾਹੀ ਐ। ਜੇ ਤਾਪਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇ ਵੇਟੇ ਨਾਉ ਪਚਾਹੀ ਐ ਐ
 ਸੀਕਲਾਨ ਕੇਡੀ ਐ ਜਿ ਤੁਹਗਾ ਤਗਾਇ ਆਤਮੀ ਐ। ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੈ ਓ ਮੀਆ ਵੀਚਰੁ
 ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀ ਐ। ਮੁਤਿ ਚਲੇ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਹੀ ਐ। ਸਲੋਕੁ। ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ
 ਸਹੀਰ ਕਾਇਕੁਰ ਬੁਝਿਕੁਰ ਬਦਾ। ਜੁਗੁ ਜਗੁ ਠਹਿਰ ਵਟਾਈ ਅਤਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਤਿ
 ਿ। ਸਤ ਜੁਗਿ ਹੁਸੰਤੋ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਬ ਦਾ। ਤੇਤੈ ਰਬ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋ ਰਾਗੈ
 ਰਬ ਦਾ। ਦੁਆਪੁਰਿ ਹੁਸੰਤੋ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਬ ਦਾ। ਕਲਜੁਗਿ ਹੁਸੰਤੋ ਕਾ ਗੀਕਾਰੁ
 ਰੁ ਅਗੈ ਰਬ ਦਾ। ਸਾਮਕੈ ਤੇ ਸੇਤੰ ਬਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਤਿ ਆਏ ਸਾਚਿ
 ਿ। ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਏ। ਹਿਗੁ ਕਪੈਰ ਤਿ ਆਭੁ ਪੁਰਿ। ਹਾਮਨਾ ਮੁਦੇ ਵਾ ਮਤਿ ਸੁਗੁ। ਨਾ
 ਉਲਾਉ ਐ ਪਰਾਫੁਤ ਜਾਿ। ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤੁ ਪਾਿ। ਜੁਜ ਮਤਿ ਜੋ ਹਿਗੁ ਚੰਦ੍ਰ
 ਵਲਿ। ਕਾਨਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦੁ ਮੁਭਉ ਆ। ਪਾਹਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਉ ਆ। ਬਿੰਦ੍ਰਾ ਬਨੁ ਮ
 ਿੰਗੁਰੀ ਆ। ਕਲਿ ਮਤਿ ਬੇਦੁ ਅਬਝਣੁ ਤੁਆਨਾਉ ਬੁਦਾਈ ਅਲਤੁ ਭਉ ਆ। ਨੀ
 ਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਈ ਅਮਲੁ ਕੀ ਆ। ਚਹੇ ਬੇਦੁ ਤੇ ਸਚਿ ਆਗੈ
 ਪੜ੍ਹਿਉ ਗੁਣ ਤਿਨ ਚਾਹਵੀ ਚਾਗੈ। ਭਉ ਭਗਤਿ ਕਹਿਨੀ ਚੁਸਦਾਏ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰ
 ਤੁ ਪਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਟੁ ਵਾਹਿ ਆਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮੁਲਿਆ
 ਜਿਨਿ ਕਹਿਉ ਪਦੇ ਸੁਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆਉ ਨੀਨੇ ਤੀਜਗਤੁ ਨਿਤ ਲਿਆ। ਖਸਮੁ ਦੇਰਿ
 ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਰੁਬੇ ਸੇਵਣ ਜਾਹੀ ਆ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈ ਬੋਧਿ ਬਾਧਿ ਹਲੇ ਕੀਨੈ ਵੀਚਾਰੀ ਆ। ਕ
 ਹਿਕਿ ਪਾਪਾਹਿ ਉਤਾਰੀ ਆ। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧। ਸਿੰਮਲੁ ਹੁਖੁ ਸਹਾਇ ਹਾਅਤਿ ਦੀਰ
 ਘਅਤਿ ਮੁਚੁ। ਓਉ ਜਿ ਆਵਤਿ ਆਸਕਹਿ ਜਾਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ। ਠਲ ਠਿਕੇ ਠਲ ਬਕ

ਬਕੇਕੰਮਿਨ ਆਵਹਿ ਪਤਾ ਮਿਠਤਨੀ ਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਤਤੁ। ਸਭਕੋ ਨਿਵੇ ਆ
ਪਕਉ ਪਰਕਉ ਨਿਵੇ ਨੋਕੋਇ। ਧਰਿਤਾਹ ਜੂਤੋ ਲੀਐ ਨਿਵੇ ਸੁਗਉਹਾ ਹੋਇ। ਅਪਗਾਧੀ ਦੁਣਾ
ਨਿਵੇ ਜੋਤੰਤਾ ਮਿਹਗਾਹਿ। ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐ ਕਿ ਆਖੀਐ ਜਾਹਿ ਦੇ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ।
ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ। ਸਿਲਪੁਜ ਸਿਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ। ਮੁਖਿ ਭੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾ
ਗੰਡੈ ਪਾਲਤਿ ਤਾਲਬਿਚਰੰ। ਗਲਿ ਮਾਲਾਤਿ ਲਕੁਲਿਲਾਟੰ। ਦਇਐ ਤੀ ਬਸਤਕ ਪਟੰ।
ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ। ਸਭਿ ਠੋਕਟਨਿ ਸਚਉ ਕਰਮੰ। ਕਪੁਨਾਨਕਨਿ ਤਚਉ ਧਿਆਵੰ।
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨ ਪਾਵੰ। ਪਓੜੀ। ਕਪੜੁਹੁ ਪੁਸੁਤਾਵਣਾ ਫਡਿ ਦੁਨੀਆ
ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ। ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਟੀਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ। ਤੁਕਮਕੀਐ ਮਨਿਭਾ
ਵਦੇਹਾਤਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ। ਨੰਗਾ ਦੇ ਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾਦਿ ਸੈਖਾਡਾ ਵਣਾ। ਕਰਿ
ਅਭਿਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਤੁ ਜਤੁ ਗੰ
ਚੀ ਸਤੁ ਵਟੁ। ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਜੀਅ ਕਾਹਣੀ ਤਪੜੈ ਪਤੁ। ਨਾਏਹੁ ਤੈਨਾ ਮਲੁਲ ਗੈਨਾਇਹੁ
ਜਲੈਨ ਜਾਇ। ਪੰਨੁ ਸੁਮਾਣ ਸਨਾਨ ਕਾਜੇ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ। ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ
ਬਹਿਚਉ ਕੈ ਪਾਇਆ। ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈ ਆਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬਿਆ। ਓਤੁ ਮੁਆਓਤੁ
ਏੜੈ ਪਾਇਆ ਵੇਤਗਾਗਾਇਆ। ਲਖ ਚੋਹੀ ਆਲਖ ਜਾਹੀ ਆਲਖ ਕੁੜੀਆ
ਲਖ ਗਲਿ। ਲਖ ਠਗੀ ਆਪਹਿਨਾ ਮੀਆਹਾਤਿ ਦਿਨੁ ਸੁਜੀਆ ਨਾਲਿ। ਤਗੁਕ ਪਾਹੁ
ਕਤੀਐ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਵਟੇ ਆਇ। ਕੁਹਿ ਬਕਹਾਹਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸਭਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ। ਹੋਇ ਪੁ
ਹਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀਠਿ ਪਾਈਐ ਹੋਗੁ। ਨਾਨਕ ਤਗੁਨ ਤੁਟੀਐ ਜੇਤਗੋ ਹੋਵੈ ਜਗੁ।
ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿਉ ਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਤੁ। ਵਗਾਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁਨ ਤੁਟ
ਸਿਪੁਤੁ। ॥ ੩ ॥ ਸੰਤਗੁਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁਨ ਨਹੀ। ਭਲਕੇ ਬੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ। ਤਗੁਨ ਪੈਗੀਤ
ਗੁਨ ਪਈ। ਤਗੁਨ ਜਿਤਵਾ ਤਗੁਨ ਅਖੀ। ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ। ਵਟਿਧਾਗੇ ਅਵਹਾਘਤੈ।
ਲੈਕੁ ਭੀੜੈ ਕੋਈ ਆਹੁ। ਕਦਿਕਾ ਗਲੁ ਦਸੇਹਾਹੁ। ਸੁਣਿਵੇਖੁ ਧੁਲੇ ਕਾਏਹੁ ਵਿਡਾਣਾ। ਮ
ਨਿ ਅੰਧਾਨਾਉ ਸੁਜਾਣਾ। ਪਓੜੀ। ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਹ ਪਾਕਰੇਤਾ ਸਾਈ

ਕਰਕਹਾਇ ਸੀ॥ ਸੇਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਕ ਮੁਖਨਾਇ ਸੀ॥ ਤੁਕ ਮਿਮੰਨਿ ਐਉਵੈ
 ਪਰਵਾਣੁ ਤਾਖ ਸਮੇਕਾ ਮਤਲੁ ਪਾਇ ਸੀ॥ ਖਸਮੇ ਭਾਵੈ ਸੇਕਰੇ ਮਨੁ ਚੰਦਿ ਆਸੇਠ
 ਲੁਪਾਇ ਸੀ॥ ਤਾਦਗੁ ਤਪੇ ਧਾਜਾਇ ਸੀ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਗਉਬ੍ਰਿਹਮਣੁ
 ਉਕਰੁਲਾਵੈ ਚੰਗੇ ਬਹਿਤਰੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਧੋਤੀਟਿਕਾ ਤੇਜ ਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਫੁ ਖਾਈ॥
 ਅੰਤਹਿ ਪੂਜਾ ਪੜ੍ਹਾਇ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜ ਮੁਤੁਰਕਾ ਭਾਈ॥ ਫੇਰੀ ਲੇਪਾ ਖੰਡਾ ਨਾਮਿ ਲਾਇ
 ਐਜਾਇ ਤਰੰਦਾ॥ ਆਣ ਸਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ਫੁਰੀ ਵਗਾਇ ਨਿਤਿ ਨਗ
 ਲਿਤਾਗਾ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦਾ॥ ਓਨਾ ਭਿਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦਾ॥ ਕੁੜੀ
 ਹਾਸਿ ਕੁੜਾਵਾ ਪਾਗੁ॥ ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਕਹਹਿ ਆਤਾਗੁ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਗੀ ਨਾਨ
 ਕ ਕੁੜੁ ਹਰਿ ਆਭਰ ਪੂਰੀ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇਜ ਧੋਤੀ ਕ ਖਾਈ॥ ਤਬਿ ਫੁਰੀ ਜਗਤ ਕ
 ਸਾਈ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਇਹਿ ਓਵਹਿ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਮਲੇਫੁ ਧਾਨੁ ਲੇਪੁ ਜਪਿ ਪੁਰਾਣਾ॥
 ਅਭਾਖਿ ਆਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਹਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਦੇਕੈ ਚਉ
 ਕਾ ਕਢੀ ਕਾਗਾ॥ ਉਪਹਿ ਆਇ ਬੈਠੈ ਕੁੜੀ ਅਗਾ॥ ਮਤੁ ਭਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਟੈ॥ ਐਉ ਅੰ
 ਨੁ ਅਸਤੁ ਠਿਠੈ॥ ਤਨਿ ਠਿਠੈ ਠੇਕੁ ਕਰੇ ਨਿ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇ ਨਿ॥ ਕੁਤਨਾ ਕਸ
 ਚੁਧਿ ਆਈ ਐ॥ ਸੁਚਿ ਓਵੈ ਤਸਚੁ ਪਾਈ ਐ॥ ੧੦੬੪ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭਕੋ
 ਵੇਖੁ ਨ ਦਰੀਓ ਠਿਚ ਲਾਇ ਦਾ॥ ਅਸੇ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਅਸੇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਕਹਾਇ ਦਾ॥
 ਵਡੁ ਵਡਾ ਵਡੁ ਮੇਦ ਨਿਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਦਾ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਹਿ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾ
 ਨਾ ਘਾਤੁ ਕਹਾਇ ਦਾ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖਨ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੦੬੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਜੇਸੇ
 ਤਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਠੈ ਘਰੁ ਮੁਠਿ ਪਤਰੀ ਦੇਇ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸੇਵਾ ਈਐ ਪਤਰੀ ਚੋਰਕ
 ਹੇਇ॥ ਵਢੀ ਅਹਿ ਤਖਤ ਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਤ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੇਮਿ ਲੇਜਿ
 ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ॥ ੧੦੬੬ ॥ ਜਿਉ ਜੇਹੁ ਸਿਰਨਾ ਵਈ ਅਵੈ ਵਹੈ ਵਗਾ॥ ਜੂਠੈ ਜੂਠੈ
 ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਓਇ ਭੁਆਗੁ॥ ਸੁਚੈ ਏਤਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਬਹਿ ਨਿਜਿ ਪਿੰਡ ਧੋ
 ਇ॥ ਸੁਚੈ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੇਇ॥ ੧੦੬੭ ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਥੈ

ਦੇਗਤਰਿੰਗੀਤਰਮਸਵਰਿਆਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਾਇਓਠੇਕਰਿਪਸਾਹਿਆ॥
ਜਿਕਰਨਿਮਨਿਭਾਵਦੇਤਰਿਬੁਝਨਿਨਾਤੀਤਰਿਆਕਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿ
ਤਲਤਿਮਰਦੁਵਿਸਾਹਿਆਜਹੁਆਈਜੋਬਨਿਤਰਿਆ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ਜੇ
ਹਿਸੁਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੁਤਕੁਓਇਗੋਏਅਤੈਲਕੜੀਅੰਦਰਿਕੀੜਾਓਇਜੇਤੇਦਾ
ਅੰਨਕੋਜੀਆਬਾਝੁਨਕੋਇਪਤਿਲਾਪਾਈਜੀਓਪੈਜਿਤੁਤਰਿਆਸਭਕੋਇਸੁਤਕੁ
ਓਕਰਿਹਕੀਐਸੁਤਕੁਪਵੈਸੋਇਨਾਨਕਸੁਤਕੁਏਵਨਓਤਰੈਗਿਆਨੁਓਤਰੈਧੋਇ॥
ਮਾਕਾਸੁਤਕੁਲੋਭੁਓਜਿਤਵਸੁਤਕੁਕੁੜਾਅਖੀਸੁਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤਿਅਪਰਧਨ
ਪ੍ਰਾਕੰਨੀਸੁਤਕੁਕੰਨੀਪੈਲਾਇਤਬਾਹੀਖਾਂਤਿਨਾਨਕਤੰਸਾਅਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਂਤਿ॥
ਸਭੇਸੁਤਕੁਭਰਮੁਪੈਦੁਜੈਲਗੈਜਾਇਜੰਮਣਮਰਣਾਤੁਕਮੁਪੈਰਾਣੇਅਵੈਜਾਇਖਾ
ਪੀਣਾਪਵਿੜੁਪੈਦਿਤਨੇਹਿਜਕੁਸੰਬਾਤਿਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਅਤਿਨਾ
ਸੁਤਕੁਨਾਤਿ॥ ੧੦੫੩੩੩ ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਤੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡੀ
ਆਈਐਸਤਿਮੇਲੇਤਾਨਦਹੀਆਈਆਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮੰਨੀਵਸਾਈਆਕਰਿਤੁ
ਮੁਮਸਤਕਿਤਬੁਧੀਵਿਚਤੁਮਾਹਕਦੀਆਬੁਝਿਆਈਆਸਤਿਤੁਠੈਨਓਨਿਧਿਪਾ
ਈਆ॥ ੧੦੫੩੩੩ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਪਤਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਓਇਸੁਚੈਐਠਾਆਇਸੁਚੈਅਗੈ
ਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇਸੁਚਾਓਇਕੋਜੇਵਿਅਲਗਾਪੜਵਿਸਲੋਕੁਕੁਤਬੀਜਾ
ਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਤੁਲਗਾਦੇਖੁਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਈਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੁਣਾਪੰ
ਜਵਾਪਾਇਆਪਹਤੁਤਾਓਵਾਪਾਕਪਵਿਤੁਪਾਪੀਸਿਓਤਨੁਗਡਿਆਬੁਕਾਪਈਆਤਿ
ਓਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਓਚਹਤਿਬਿਜੁਨਾਵੈਰਸੁਖਾਂਤਿਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਬੁ
ਖਾਂਤਿ॥ ੧੦੫੩੩੩ ੧ ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿਮੀਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਦੀਆਹੁਭੰਡੁਓਵੈਦੋਸ
ਭੰਡੁਤੁਚਲੈਹੁਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡੁਓਵੈਬੰਧਨੁਸੋਕਿਓਮੰਦਾਆਖੀਐ
ਜਿਤੁਜੰਮਾਤਿਹਜਾਨਾਭੰਡੁਤੁਤੀਭੰਡੁਓਪਜੈਭੰਡੁਬਾਝੁਨਕੋਇਨਾਨਕਭੰਡੁਬਾਝਾਏਕੋ

ਸਚਾ ਸੋਇ। ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐ। ਭਾਗਤੀ ਚਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ। ਤਿਤੁ ਸਚੈ
 ਦਰ ਬਾਹੀ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿ ਸੁਨਾਹੀ ਸੋਚੁ। ਏਕੁ ਦੀ ਐ। ਕੀਤਾ
 ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ। ਟੀਲੇ ਖਾਸੰਦੀ ਐ। ਜਾਹੁ ਤਦਾ ਨਾਹੀ ਐ। ਤੁਜਗੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾ
 ਹਾਇੰਦੀ ਐ। ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀ ਐ। ਪਵਿ ਅਖਰੁ ਏ। ਏ ਬੁਝੀ ਐ। ਮੁਹੁ ਬੈ ਨਾਲਿ ਨਲੁ
 ਝੁੰਦੀ ਐ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਨਾਨਕ ਛਿਕੈ ਬੋਲਿ ਐ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਿਕੈ ਏ। ਛਿਕੈ ਛਿ
 ਕਾਸਦੀ ਐ। ਛਿਕੈ ਛਿਕੀ ਸੋਇ। ਛਿਕਾ ਦਰਗਾਹ ਸਟੀ ਐ। ਮੁਹਿ ਏ ਬੁਕਾ ਛਿਕੈ ਪਾਇ। ਛਿ
 ਕਾ ਮੁਹੁ ਆਖੀ ਐ। ਪਾਣਾ ਟਲੈ ਸੋਇ॥ ਅੰਦਰੁ ਤੂ ਏ। ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀ
 ਆ ਅੰਦਰਿ ਛੇਲਾ। ਅਠ ਸਠਿਤੀ ਹਥ ਜੇ ਨਾ ਵਹਿਓ। ਤੇਰੇ ਨਾਹੀ ਮੈਲਾ। ਜਿਨਾ ਪਟ ਅੰਦਰਿ
 ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ। ਤਿਨ ਨੇ ਟੁਲਗਾਰ ਬਸੇਤੀ ਦੇ ਖਨਿ ਵੀ ਚਾਹੀ। ਹੰਗੀ
 ਤਸ ਟਿਹੰਗੀ ਦੇਵਿਤੁ ਪਭੀ ਕਹਿ ਜਾਂਤਾ। ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੋਹੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹਾਰ
 ਹਿਵਾਟਉ ਪਹਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜੈ ਦੇਇਤ ਖਾਹਿ। ਦੀ ਬਾਨੁ ਏ ਕੋ ਕਲਮ ਏ ਕਾਹਮਾਤੁਆ
 ਮੇਲਾ। ਦਹਿਲ ਏਲੇ ਖਾਪੀ ਵਿਢੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਓ ਤੇਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਟੀਕਰਾ
 ਕੀ ਓਕਲ ਆਪੇ ਟੀਤੈ ਧਾਹੀ ਐ। ਦੇਖ ਛਿਕੀ ਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿਕ ਚੀ ਪਕੀ ਸਾਹੀ ਐ।
 ਜੋ ਆਇਆ ਸੋਚਲ ਸੀ ਸਭ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਹੀ ਐ। ਜਿ ਸਕੇ ਜੀ ਅਪਹਾਣੁ ਏ ਛਿਕੈ
 ਸਾਹਿਬੁ ਮਨੁ ਏ ਸਾਹੀ ਐ। ਆਪਣਾ ਟਬੀ ਅਪਣਾ ਆਪੇ ਟੀਕਾ ਜੁ ਸਵਾਹੀ ਐ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਏ ਏਕਿ ਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲੋਗੀ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਹੀ ਐ।
 ਦਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ। ਚੰਗੇ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੇ ਮੰਦਾ ਏ। ਆਸਕੁ ਏ ਟੁਨ ਆਖੀ ਐ।
 ਸਿਲੇ ਬੇਵਰ ਤੈ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਸਲਾ ਮੁਜ ਬਾਬੁ ਦੇਵੇ ਕੋ ਸੰਚ ਟੁਪੁ ਥਾ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ
 ਦੇਵੇ ਕੂੜੀ ਆਬਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤੁ ਸੋਇ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਸੋਸ
 ਟਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ਐ। ਜਿਤੁ ਰੀਤਾ ਪਾਈ ਐ ਆਪਣਾ ਸਾਧਾਲ ਬੁਹੀ ਕਿਓ ਪਾਲੀ ਐ।
 ਮੰਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੰ ਮੀਨ ਦਹਿਨਿ ਟਲੀ ਐ। ਜਿਓ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਲਿ ਨ ਟਹੀ ਐ ਤੇਵੇ

ਪਾਸਾ ਚਾਲੀ ਐ। ਕਿਛੁ ਲਾਏ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀ ਐ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਚਾਕਰ
ਗੈਚਾ ਕੀਨਾ ਲੇਗਾ ਬੁਢਾ ਦੁ। ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਟੇ ਹੀ ਆਖ ਸਮਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ। ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ
ਰੇਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੋਨੇ ਲਗੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਜੋ ਜੀਉ ਤੇ
ਸੁਭਿ ਗਵੈ ਮੁਹੰਤ ਕਾ ਕਹਿ ਆਵਾਉ। ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਖੁ ਪੁਛੇ ਪੁਨਿਆਉ॥
ਲਿਖਿ ਆਏ ਦੋਸਤੀ ਕਰੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਸਿ। ਜੇ ਤਾਜਾ ਏ ਤੇ ਤੇ ਦਰ ਤੇ ਦੇਖੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ॥ ਵ
ਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਤੇ ਵੈ ਪਾਸਿ। ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਤੁਕ ਮੁਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬੈਠੈ ਅਰ
ਸਿ। ਕੁੜਕ ਮਾਏ ਕੁੜਕੁ ਏਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿ ਠਤਿ ਵਿਗਾਸਿ॥ ਨਾਲਿ ਲਿਖਿ ਆਏ ਦੋਸ
ਵਿਗਾਸਿ ਸਿਉ ਨੇ ਪੁ। ਪਾਈ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਬਾਉ ਨ ਬੇਉ॥ ਹੋਇਉ
ਅੰਦਰਿ ਕੰਮੁ ਆਇਨ ਸਕੈ ਹਾਸਿ। ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਬੇਹਾਸਿ॥
ਚਾਕਰੁ ਗੈਚਾ ਕੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੇ ਭਾਇ। ਤੁਰ ਮਤਿ ਤਿਸੋਨ ਅਗਲੀ ਓਤੁ ਵਜ ਪੁਛਿ
ਦੁਖਾਇ। ਖਸਮੇ ਕਰੇ ਬਹਾ ਬਹੀ ਠਹਿਰੈ ਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ। ਵਜ ਪੁਗਵਾਏ ਅਗਲਾ
ਉਤੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਪਾਇ। ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀ ਐ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੁ
ਕ ਮੁਨ ਚਲਾਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਏਤ ਕਿਨੇ ਦੀਦਾ
ਤਿਆਪ ਸਤੇ ਜੋ ਪਾਈ ਐ। ਨਾਨਕਾ ਸਾਕਰ ਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ॥ ਏਤ ਕਿ
ਦੀਚਾ ਕੀ ਜਿ ਤੁਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਕਾ ਚੀ ਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾ
ਇ॥ ੧॥ ੫॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਠਹਿਤ ਕੇ ਪਾਹਾ ਵਾਗ। ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖੀ ਠਿ
ਰ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਗ। ਇਕ ਨਾਗ ਲੀਜੰ ਜੀ ਹੀ ਆਇ ਕਿਤੁ ਹੀ ਚੜ੍ਹਹਿ ਬਿਸੀ ਅਗ॥
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਤਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਹੀ ਪੁਕਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਕਰਣ ਜਿ ਨਿਕੀ ਆਠ
ਗਤਿ ਸਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਗ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ
ਏਇ। ਇਕ ਨੀਦੁ ਧੁਸ ਮਾਈ ਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੇਰ ਤਨਿ ਚੜ੍ਹੇ। ਇਕਿ ਲੇਠਨਿ ਤਲੀ ਪੈ ਸਵ
ਨ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਤਨਿ ਖੜੇ। ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਆ
ਪਿਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿਰੇ ਖੇ ਆਪਿ। ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੇ ਆਪਿ ਓਥਾ
ਪਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤੀ ਐ ਨਾਨਕਾ ਸੁਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡੇ ਕੀ ਆਵਡੀ ਆ

ਈਆਕਿਫੁਕਤਣਕਤਣਨਜਾਇ। ਸੋਕਰਤਾਕਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਹਿਜਕੁਸੰਬਾ
ਹਿ। ਸਾਈਕਾਹਕਮਾਵਈਧੁਰਿਫੁਕੀਤਿਨੈਪਾਇ। ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਤਹੀਤੋਰਦੁਜੀਨਾ
ਹੀਜਾਇ। ਸੋਕਰੇਜਿਤਿਸੋਰਜਾਇ।

੧ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਬਾਈਭਗਤਕੀ

ਗੁਰਚਰਣਲਾਗਿਤਮਾਬਿਨਵਤਾਪੁਫਤਕਤਾਜੀ
ਉਪਾਇਆ। ਕਵਨਕਾਜਿਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕਤਤੁਮੋਹਿਸਮਝਾਇਆ॥ ਦੇਵ
ਕਰਤੁਦਇਆਮੋਹਿਮਾਹੀਲਾਦੁਜਿਤੁਭੈਬੰਧਨਤੁਟੈ। ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਠੇੜਕ
ਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਫੂਟੈ॥ ੧੭੬॥ ਮਾਇਆਠਾਸਬੰਧਨਹੀਠੈਅਹਮਨਸੁ
ਨਿਨਲੂਕੇ। ਆਪਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣਨਚੀਨਿਆਇਨਾਬਿਧਿਅਭਿਉਨਚੁਕੇ॥ ਕਹੀ
ਨਉਪਜੈ॥ ਉਪਜੀਜਾਇਭਾਵਅਭਾਵਪੂਣਾਉਦੈਅਸਤਕੀਮਨਬੁਧਿਨਾਸੀਤਉ
ਸਦਾਸਤਜਿਲਿਫਲੀਣਾ॥ ੧੭੭॥ ਜਿਉਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁਬਿੰਬਕਉਮਿਲੀਤਉਦਕਰੰਭੁ
ਬਿਗਰਨਾ। ਕਤਕਬੀਰਐਸਾਗੁਣਕੁਮੁਭਾਗਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾ॥ ਆਸਾ
ਗਜਸਾਦੇਤੈਤੈਧੋਤੀਆਤਿਤਰੇਪਾਇਨਿਤਗਾ। ਗਲੀਜਿਨਾਜਪਮਾਲੀਆਲੋਟੇਠੀ
ਨਿਬਗਾ। ਓਠਿਤਹਿਕੇਸੰਤਨਆਖੀਅਹਿਬਨਾਸਿਕੇਠਗਾ॥ ੧੭੮॥ ਐਸੇਸੰਤਨਮੋਕਉ
ਭਾਵਹਿ। ਭਾਲਾਸਿਉਪੇਡਾਗਟਕਾਵਹਿ॥ ੧੭੯॥ ਬਾਸਨਮਾਜਿਚਰਾਵਹਿਉਪਾ
ਕਾਠੀਧੋਇਜਲਾਵਹਿ। ਬਸੁਧਾਕੋਦਿਕਰਹਿਦੁਇਚੁਲੇਸਾਹੇਮਾਣਸਖਾਵਹਿ॥ ਓ
ਇਪਾਪੀਸਦਾਠਹਿਅਪਹਾਧੀਮੁਤਤੁਅਪਹਸੁਕਤਾਵਹਿ। ਸਦਾਸਦਾਠਹਿ
ਅਭਿਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੰਬੁਭੁਬਾਵਹਿ॥ ੧੮੦॥ ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕ
ਰਮਕਮਾਵੈ। ਕਤਕਬੀਰਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਪੁਨਹਪਿਜਨਮਿਨਾਵੈ॥ ਆਸਾ
ਬਾਪਿਦਿਲਾਸਮੇਰੀਨਾ। ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਾ। ਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਿਉਮਨੁਦੇ

ਅਗੋਗਇਆਨਬਜੀਤਾਹੀ॥ ਮੁਈਐਰੀਮਾਈਤਉਕਹਾਸੁਖਾਲਾ॥ ਪਤਿਹਉਨਹੀਦਗਲੀ
ਨਪਾਲਾ॥ ॥ ੮੭੬॥ ਬਲਿਤਿਸੁਬਾਪੇਜਿਨਿਤਉਜਾਇਆਪੰਚਾਤੇਮੇਹਾਸੰਗੁਚੁਕਾਇਆ॥
ਮਾਹਿਪਵਾਤਲਿਣੈ॥ ਤਹਿਸਿਮਹਾਨਿਮੇਹਾਮਨੁਤਨੁਭੀਨੇ॥ ਪਿਤਾਤਮਹੋਵਡੋਗਸਾਈ॥ ਭਿ
ਤਪਤਿਤਉਕਿਉਕਹੀਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਾਹਗੁਦਿਖਾਇਆਜਗਤਪਿਤਾਮਹੋਮ
ਭਾਇਆ॥ ॥ ਤਉਪੁਤੁਤੇਹਾਤੁਬਾਪੁਮੇਹਾ॥ ਏਕੈਠਾਤਹਦੁਤਾਬਸੇਹਾ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਜਨਿਏਕੈ
ਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਸਭੁਕੈਫੁਸੁਭੈਆ॥ ॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁਪਤਹਿਭਹਿਉਹਾਕਟ
ਕਟਇਕਤੁਪਤਹਿਭਹਿਪਾਨੀ॥ ਆਸਿਪਾਸਿਪੰਚਜੇਗੀਆਬੈਠੇਬੀਚਿਨਕਟਦੇਹਾਨੀ॥ ॥ ਨ
ਕੋਠਨਗਨੁਬਾਡਾਡਾ॥ ਕਿਨਤਿਬਿਬੇਕੀਕਾਟੀਤੁ॥ ॥ ੮੭੬॥ ਸਗਲਮਾਇਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾ॥
ਲਮਾਹਿਅਓਤੇਹੀ॥ ਸਗਲਿਅਕੀਤਉ॥ ਬਪਿਨਭਾਨਜੀਜਿਨਤਿਬੁਰੀਤਿਸੁਚੇਹੀ॥ ॥ ਤ
ਭਰਤਾਬਡੇਬਿਬੇਕੀਆਪੇਸੰਤੁਕਤਾਵੈ॥ ਓਤੁਤਮਹੋਮਾਥੈਕਾਇਮੁਅਉਹੁਤਮਹੋਨਿਕਟਿ
ਆਵੈ॥ ॥ ਨਕਟੁਕਾਟੀਕਾਨਪੁਕਾਟੀਕਾਟਿਕੁਟਿਕੈਡਾਹੀ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਬੈਹਨਿਤੀ
ਕੀਕੀਪਿਆਹੀ॥ ॥ ਆਸਾ ॥ ਜੇਗੀਜਤੀਤਪ੍ਰੀਸੰਨਿਆਸੀਬਤੁਤੀਰਥਕੁਮਨਾ॥
ਜਿਤਮੁੰਜਿਤਮੇਨਿਜਟਾਪਹਅੰਤਿਤਉਮਹਨਾ॥ ॥ ਤਤੇਸੇਵੀਅਲੇਹਾਮਨਾ॥ ਰਸਨਾਮਨਾਮ
ਤੁਜਕੈਕਤਕਰੈਜਮਨਾ॥ ॥ ੮੭੬॥ ਅਗਮਨਿਗਮਜੇਤਿਕਜਾਨਤਿਬਤੁਬਤੁਬਿਅੰਕਰ
ਤੰਤਮੰਤਸਭਅਉਖਧਜਾਨਤਿਅੰਤਿਤਉਮਹਨਾ॥ ॥ ੮੭੬॥ ਗਭਗਅਹੁਦੁਤਸਿੰਘਸਨਬ
ਸੁੰਦਰੀਹਮਨਾ॥ ਪਾਨਕਪੁਰਸੁਬਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਿਤਉਮਹਨਾ॥ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਘਿਤਿ
ਬਖੇਕਾਪੁਨਉਬਰਨਾ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਇਉਰਾਮਤਿਜੰਪਉਮੇਟਿਜਨਮਮਹਨਾ॥ ॥ ਆਸਾ
ਗੀਤਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵਜਕਉਆਤਾਲਬਜਾਵੈ॥ ਪਤਹਿਚੋਲਨਾਗਦਤਾਨਚੈਰੈਸਾ
ਗਤਿਕਾਵੈ॥ ॥ ੮੭੬॥ ਰਜਾਹਮਕਕਹੀਆਬਰੋਪਕਾਏ॥ ਕਿਨੈਬੁਝਨਤਹੈਖਾਏ॥ ॥ ੮੭੬॥ ਬੈ
ਸਿੰਘਪੁਰਿਪਾਨਲਗਾਵੈਪੀਸਗਲਉਹੋਲਿਆਵੈ॥ ਪਾਹਿਪਾਹਿਮੁਸਹੀਮੰਗਲੁਗਾਵਏਕ
ਏਅੰਧੁਬਜਾਵੈ॥ ॥ ਬੰਸਕੋਪੁਤੁਬੀਆਤਨਚਲਿਆਸੁਇਨੇਮੰਡਪਛਾਏ॥ ਰੂਪਕੰਨਿਆ
ਦਹਿਬੇਧੀਸਸੈਸਿੰਘਗੁਨਗਾਏ॥ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਤੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਇ
ਆ॥ ਕਫੁਅਕਟੈਅੰਗਹਭਿਲੋਉਭੁਰੀਸਬਦਸੁਨਾਇਆ॥ ॥ ਆਸਾ ॥

ਬਟੁਆਏਕੁਬਤਤਹਿਆਧੀਏਕੋਜਿਸਤਿਦੁਆਹਾਨਵੈਖੰਡਕੀਪ੍ਰਥਮੀਮਾਗੋਸੋਜੋਗੀਜਗਿਸਾਹਾ
 ਸਾਜੋਗੀਨਿਥਿਪਾਵੈ। ਤਲਕਾਬ੍ਰਹਮੁਲੇਗਗਨਿਚਹਾਵੈ। ਹਤਓ। ਖਿੰਥਾਗੀਆਨਧਿਆਨਕਰਿ
 ਸੁਈਸਬਦੁਤਗਾਮਥਿਘਾਲੈ। ਪੰਚਤਤੁਕੀਕਹਿਮਿਹਗਾਣੀਗੁਰਕੋਮਾਹਗਿਚਾਲੈ। ਦਾਇਆਹੁ
 ਤੁਹੀਕਾਇਆਕਹਿਧੁਈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ। ਤਿਸਕਾਭਾਉਲਏਹਿਦਅੰਤਹਿਚਤੁਗਤਹੀ
 ਲਾਵੈ। ਸਭਜੋਗਤਦਹਾਮਨਾਮੁਹੈਜਿਸਕਾਪਿੰਡੁਪਰਾਨਾ। ਕਤੁਕਬੀਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰੇਦੇਇਸਚਾ
 ਨੀਸਾਨਾ। ਆਸਾ ਹਿੰਦੁਤੁਹਕਕਹਾਤੇਆਏਕਿਨਿਓਹਹਾਤਚਲਾਈ। ਦਿਲਮਹਿਸੋਧਿਓ
 ਚਾਹਿਕਵਾਦੇਭਿਸਤਦੋਜਕਕਿਨਿਪਾਈ। ਕਾਜੀਤੋਕਵਨਕਤੇਬਵਖਾਨੀ। ਪੜਤਗੁਨਤਐਸੇ
 ਸਭਮਹੇਕਿਨਤੁਖਬਹਿਨਜਾਨੀ। ਹਤਓ। ਸਕਤਿਕੁੰਨਸੁੰਨਤਿਕਹੀਐਮੇਨਬਦਉਗਾਭਾਈ। ਜਓ
 ਹੇਖੁਦਾਇਮੁਹਿਤੁਹਕਕੋਗਾਆਪਨਪੀਕਟਿਜਾਈ। ਸੁੰਨਤਿਕੀਏਤੁਹਕਜੇਹੋਇਗਾਅਥਿਹਤ
 ਕਾਕਿਅਕਹੀਐ। ਅਹਧਸਹੀਗੀਨਾਹਿਨਵੈਤੈਤਤੋਹਿੰਦੁਪੀਹੀਐ। ਦਾਇਕਤੇਬਹਾਮਭਜੁਬ
 ਉਹੇਜੁਲਮਕਹਤਪੈਰਾਹੀ। ਕਬੀਰੋਪਕਹੀਟੇਕਹਾਮਕੀਤੁਹਕਹਪਚਿਤਹੀ। ਆਸਾ
 ਜਬਲਗੁਤੇਲਦੀਵੇਮੁਖਿਬਾਤੀਤਬਸੁਏਸਭਕੋਈ। ਤੇਲਜਲੇਬਾਤੀਠਹਹਾਨੀਸੁਨਾਮੰਦੁਹੈ
 ਈ। ਹੇਬਓਹੇਤੁਹਪਹੀਨਹਾਖੋਕੋਈ। ਤੁੰਹਮਨਾਮਜਪਿਸੋਈ। ਹਤਓ। ਕਾਕੀਮਤਪਿਤਕ
 ਤੁਕੋਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੇਈ। ਘਟਫੂਟੈਕੋਓਬਾਤਨਪੁਛੈਕਾਚੁਕਾਚੁਪੋਈ। ਦਿਤੁਹੀਥੈ
 ਮਾਤਹੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ। ਲਟਫਟਕਾਏਤਿਹੀਅਹੋਵੈਤਸੁਏਕੇਲਾਜਾਈ। ਕਤੁਕ
 ਬੀਹਸੁਨਤੁਹੇਸੰਤਤੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ। ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਹਿਜੁਲਮੁਹੇਤਪੈਜਮੁਨਪੀਪਦੈਗੁਸਾਈ।
 ਆਸਾਸ਼ੀਕਬੀਰਜੀਓਕੋਚਓਪਦੇਇਕਤੁਕੇ। ਸਨਕਸਨੰਦਨਅੰਤੁਨਪੀਪਾਇਆ।
 ਥੇਦਪੜ੍ਹਪੜ੍ਹਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਠਹਿਕਾਬਿਲੇਵਨਾਬਿਲੇਵਤੁਮੇਰਭਾਈ। ਸਯੋ
 ਬਿਲ੍ਹੁਜੈਸੇਤਤੁਨਜਾਈ। ਹਤਓ। ਤਨੁਕਹਿਮਟੁਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੇਈ। ਇਸੁਮਟੁਕੀਮਹਿਸ
 ਬਦਸੰਜੋਈ। ਠਹਿਕਾਬਿਲੇਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਹਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ। ਕਤੁ
 ਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਹਾ। ਹਮਨਾਮਲਗਿਓਤਰੇਤੀਹਾ। ਆਸਾ ਬਾਤੀਸੁਕੀਤੇ
 ਲਨਿਖੁਟਾਮੰਦਲੁਨਬਾਜੈਨਦਪੈਸੁਤਾ। ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਿਕਸਿਓਧੁਆ। ਹਦਿਹੀਓ
 ਏਕੋਅਵਹੁਨਪੀਦੁਆ। ਹਤਓ। ਟੂਟੀਤੰਤੁਨਬਜੈਰਬਥਾ। ਭੂਲਿਬਿਗਾਹਿਓਪਨਕਾਜਾ।

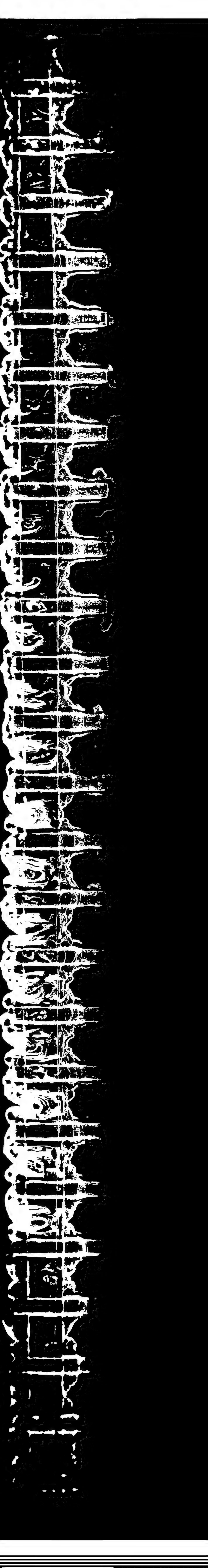
ਕਬੀ ਬਦਨੀ ਕਤਨੁ ਕਤਾਵਨੁ। ਸਮੁਪਹੀਤਉ ਬਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥ ਕਤਕਬੀਰਪੰ
ਚੋਦੁਗੇ॥ ਤਿਨਤੇਨਾਪਹਮਪਦੁਦੁਗੇ॥ ਆਸਾ ਸੁਤੁਅਪਹਾਧਕਰਤਪੈਜੇ

ਤੇਜਨੀਚੀਤਿਨਹਾਖਸਿਤੇਤੇ॥ ਹਮਈਆਪਉ ਬਾਰਿਕਤੇਹਾ॥ ਕਾਪੇਨਖੰਡਸਿਅਵਗਨ
ਮੇਗਾ॥ ਹਤਉ। ਜੇਅਤੋਕੋਪਕਰੇਕਰੇਧਾਇਆ॥ ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਹਾਖਸਿਮਾਇਆ॥ ਚਿੰਤ
ਭਵਨਿਮਨੁਪਹਿਓਤਮਾਹਾ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਹਾ॥ ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾ
ਸਹੀਗਾ॥ ਸਤਜਿਸਤਜਿਗੁਨਰਦੈਕਬੀਰਾ॥ ਆਸਾ ਯਜਤਮਾਹੀਗੋਮਤੀ

ਤੀਗਾ॥ ਜਤਾਬਸਤਿਪੀਤੰਬਰਪੀਗਾ॥ ਵਾਤੁਵਾਤੁਉਆਖੁਬੁਗਾਵਤਾਏ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇ
ਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਏ॥ ਹਤਉ। ਨਰਦਸਾਹਦਕਹਿਖਵਾਸੀ॥ ਪਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾ
ਸੀ॥ ਕੰਠਮਾਲਾਜਿਤਵਾਹਾਮੁ॥ ਸਤੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਹਉਸਲਾਮੁ॥ ਕਤਕਬੀਰਹਾ
ਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਚਿੰਦੁਤੁਰਕਦੇਉਸਮਝਾਵਉ॥ ਆਸਾਦੁਤੁਕੇਪੰਚਪਦੇ॥

ਪਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਤੀਪਤੀਜੀਉ॥ ਜਿਸੁਪਾਤਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਤਨਿਰਜੀਉ॥
ਭੁਲੀਮਾਲਨੀਏਉਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਜਾਗਤਾਏਉਉ॥ ਹਤਉ। ਬ੍ਰਹਮਪਾਤੀਬਿਸਨੁਡਹੀ
ਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ ਤੀਨਿਦੇਵਪਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥ ਪਾਖਾਨਗਾਦਿਕੈ
ਮੁਹਤੀਕੀਨੀਦੈਕੈਫਤੀਪਾਉ॥ ਜੇਏਹਮੁਹਤਿਸਚੀਏਘੜਣਤਹੈਖਾਉ॥ ਭਾਤੁਪਹਿ
ਤਿਅਹੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾ॥ ਭਿਗਨਤਹੈਭੋਗਿਆਉਸੁਮੁਹਤਿਕੈਮੁਖਿਫਹਾ॥ ਮਾਲ
ਨੀਭੁਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਤਮਭੁਲਾਨੇਨਾਤਿ॥ ਕਤਕਬੀਰਹਮਹਾਮਹਾਖੇਕੋਪਕਰਿਹਰਿਹਾਉ॥

ਆਸਾ ਬਾਹਤਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਫੁਤਪੁਨਕੀਓਤੀ
ਸਾਬਰਸਕਫੁਦੇਵਨਪੁਜਾਠੀਪਫੁਤਨਾਬਿਹਾਧਿਭਉਓਓ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੈਜਨਮੁ
ਗਉਓ॥ ਸਾਉਹੋਸੁਖਿਭੁਜੰਬਲਉਓ॥ ਹਤਉ। ਸੁਕੇਸਰਵਹਿਪਾਲਬੰਧਾਵੈਲੂਣੈਖੇ
ਤਤਬਵਹੀਕਰੈ॥ ਆਉਓਚੈਰੁਤਰੰਤਲੇਗਉਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਧੁਠੈ॥ ਚਰਨ
ਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਹੁਵਏ॥ ਜਿਤਵਾਬਚਨੁਸੁਧੁਨਤੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇ

ਕਬੀਰ ਬਦਨੀਕਤਨੁਕਤਾਵਨੁ। ਸਮਝਪਰੀਤਉਬਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥ ਕਤਕਬੀਰਪੰ
ਚੋਦੁਗੇ॥ ਤਿਨਤੇਨਾਪਹਮਪਦੁਦੁਗੇ॥ ਆਸਾ ਸੁਤੁਅਪਹਾਧਕਰਤਪੈਜੇ

ਤੇਜਨੀਚੀਤਿਨਹਾਖਸਿਤੇਤੇ॥ ਹਮਈਆਉਬਾਰਿਕਤੇਹਾ॥ ਕਾਏਨਖੰਡਸਿਅਵਗਨੁ
ਮੇਗ॥ ਹਤਉਜੇਅਤੇਕ੍ਰਪਕਰੇਕਰਿਧਾਏਆ॥ ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਹਾਖਸਿਮਾਏਆ॥ ਚਿੰਤ
ਰਵਨਿਮਨੁਪਹਿਓਤਮਾਹਾ॥ ਨਾਮਥਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਹਾ॥ ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾ
ਸਹੀਗਾ॥ ਸਤਜਿਸਤਜਿਗੁਨਰਦੈਕਬੀਰਾ॥ ਆਸਾ ਹਜਤਮਾਹੀਗੋਮਤੀ

ਤੀਗਾ॥ ਜਤਾਬਸਤਪੀਤੰਬਰਪੀਗਾ॥ ਵਾਤੁਵਾਤਉਆਖੁਬੁਗਾਵਤਾਏ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇ
ਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਏ॥ ਹਤਉਨਾਹਦਸਾਹਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ ਪਸਿਥੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾ
ਸੀ॥ ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਤਵਾਹਾਮੁ॥ ਸਤੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥ ਕਤਕਬੀਰਹਾ
ਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਚਿੰਦੁਤੁਰਕਦੇਉਸਮਝਾਵਉ॥ ਆਸਾਦੁਤੁਕੇਪੰਚਪਦੇ॥

ਪਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ ਜਿਸੁਪਾਤਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਤਨਿਰਜੀਉ॥
ਭੁਲੀਮਾਲਨੀਏਏਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਏਏਉ॥ ਹਤਉਬ੍ਰਹਮਪਾਤੀਬਿਸਨੁਰਾਹੀ
ਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ ਤੀਨਿਦੇਵਪਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥ ਪਾਖਾਨਗਾਢਿਕੈ
ਮੁਹਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈਢਤੀਪਾਉ॥ ਜੇਏਹਮੁਹਤਿਸਚੀਏਘੜਣਹੈਖਾਉ॥ ਭਾਤੁਪਹਿ
ਤਿਅਹੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਹੁ॥ ਭਿਗਨਹੈਭੋਗਿਆਉਸੁਮੁਹਤਿਕੈਮੁਖਿਢਹਾ॥ ਮਾਲ
ਨਿਭੁਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਤਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ ਕਤਕਬੀਰਹਮਹਾਮਹਾਕੇਕ੍ਰਪਾਕਰਿਹਰਿਹਾਉ॥

ਆਸਾ ਬਾਹਤਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਵੁਤਪੁਨਕੀਓਤੀ
ਸਬਰਸਕਵੁਦੇਵਨਪੁਜਾਠਹਿਪਵੁਤਨਾਬਿਹਾਧਿਭਉਓ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਹਤੈਜਨਮੁ
ਗਉਓ॥ ਸਾਉਹੁਸੁਖਿਭੁਜੰਬਲਉਓ॥ ਹਤਉਸੁਕੇਸਰਵਹਿਪਾਲਬੰਧਾਵੈਲੂਦੈਖੇ
ਤਤਬਵਾਹਿਕੈ॥ ਆਉਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਲੇਗਉਓਮੇਰੀਖਤਮੁਗਧੁਠਿਹੈ॥ ਚਰਨ
ਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਗੇਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਹੁਵਏ॥ ਜਿਦਵਾਬਚਨੁਸੁਧੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇ

ਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ॥ ਤਹਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਲਾਤਾਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਲੀਓਗੁਰੂ
 ਪਰਸਾਦੀਤਹਿਧਨੁਪਾਇਓਅੰਤੋਚਲਦਿਆਨਲਿਚਲਿਓ॥ ਕਤਕਬੀਰਸੁਨਹੋਸੰਤਤ
 ਅਨੁਧਨੁਕਢੂਮੈਲੋਨਗਾਇਓ॥ ਆਈਤਲਬਗੁਪਾਲਹਾਇਕੀਆਇਆਮੰਦਰੋਵੇਚਲਿਓ
 ਆਸਾ ਕਾਤੁਦੀਨਪਾਟਪਟੰਬਰਕਾਤੁਪਲਪਨਿਵਰਾ॥ ਕਾਤੁਗੰਗੋਦਰੀ
 ਨਾਤੀਕਾਤੁਖਾਨਪਰਾ॥ ਅਤਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨਾ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨਾ॥
 ਹਭਾ॥ ਕੁਮ੍ਹਾਰੈਏਕਜੁਆਟੀਗੁੰਧੀਬਧੁਬਧਿਬਾਨੀਲਾਈ॥ ਕਾਤੁਮਤਿਮੋਤੀਮੁਕਤਤ
 ਲਕਾਤੁਬਿਆਧਿਲਗਾਈ॥ ਸੁਮਤਿਧਨੁਰਾਖਨੂਦੀਆਮੁਗਧੁਕਤੈਧਨੁਮੇਗਾ॥ ਜਮਕਾ
 ਡੰਡਮੁੰਡਮਤਿਲਗੈਖਿਨਮਤਿਕਰੈਨਬੇਗਾ॥ ਤਹਿਜਨੁਉਤਮੁਭਗਤਸਦਾਵੈਆਗਿਆ
 ਮਨਿਸੁਖਪਾਈ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਨੈਭਾਣਮਨਿਵਸਾਈ॥ ਕਪੈਕਬੀਰਸੁ
 ਨਤੁਰੇਸੰਤਤਮੇਰੀਮੇਰੀਧੂਠੀ॥ ਚਿਗਟਛਹਿਚਟਾਹਾਛੈਗਾਇਓਤਹਿਤਾਗਹੀਧੂਟੀ॥
 ਆਸਾ ਤਮਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਧੰਦੇਤੁਮਹਾਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਅਲਤਅ
 ਵਲਿਦੀਨਕੋਸਾਤਿਬੁਝੇਹੁਨਤੀਧੂਧਾਵੈ॥ ਕਾਜੀਥੋਲਿਆਬਾਨਿਨਤੀਆਵੈ॥ ਹਭਾ॥
 ਹੋਜਾਧਰੈਨਿਵਜਗੁਜੈਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਤੈਈ॥ ਸਤਹਿਕਾਬਾਪਟਤੀਭੀਤਹਿਜੇਕਰਿ
 ਜਾਨੈਰੈਈ॥ ਨਿਵਜਸੋਈਜੋਨਿਅਭਿਬਿਚਰੈਕਲਮਾਅਕਲਤਿਜਾਨੈ॥ ਪੰਚਤਮੁਸਿ
 ਮੁਸਲਾਬਿਛੁਦੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥ ਖਸਮੁਪਛਾਨਿਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮਤਿ
 ਮਾਹਿਮਣੀਕਰਿਠੀਕੀ॥ ਆਪੁਜਨਾਇਅਵਰਕਉਜਾਨੈਤਬਤਉਭਿਰਿਸਤਿਸਹੀਕੀ॥
 ਮਾਟੀਏਕਭੇਖਧਰਿਨਾਨਾਤਮਤਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ ਕਪੈਕਬੀਰਭਸਤਫੇਡਿਕਰਿਦੋਜ
 ਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ ਆਸਾ ਗਗਨਨਗਾਇਕਬੁੰਦਨਬਰਖੇਨਾਦੁਕਤਜੁਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧਪਰਮਤੰਸੁਲੇਸਿਧਾਨਾ॥ ਬਾਬਾਥੋਲਤੇਤੇਕਤਗਏ॥
 ਦੇਤੀਕੈਸੰਗਿਹਤੈਸੁਹਤਿਮਾਤਿਜਨਿਹਤੇਕਰਤੇਕਥਾਬਾਰਤਾਕਤੈ॥ ਹਭਾ॥ ਬਜਾ
 ਵਨਯੋਕਤਾਗਾਇਓਜਿਨਿਉਤਮੰਦਰੁਕੀਨਾ॥ ਸਾਖੀਸਬਦੁਸੁਹਤਿਨਤੀਉਪਜੈਖੰਡ

ਸ੍ਰੇਸ਼ਠੁਲੀਨਾ)। ਸ੍ਰਵਨਾਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਲੁ ਭਾਕਾ ਦਹਨ ਹੋ ਕਰ ਦਹਾ ਕੇ ਪ
ਮੁਖੁ ਤਨਿ ਕਸੈ ਬਾਤਾ)। ਭਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤ ਸਕਹ ਆਪ ਆਪੈ ਦ੍ਰੁਮਤੋ)। ਭਾਕਾ ਮਨੁ
ਗਉਰੁ ਭਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਪਾਹਿ ਹਮਤੋ)। ਨਿਰਤ ਕਰ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਦੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਫੇਰੇ)।
ਤਤ ਕ ਬੀਰ ਜੋ ਤਹਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ)। ਆਸਾ ਸਹ ਪਨੀ ਤੇ ਉੱਠਿ ਨਹੀ
ਲੀਆ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਤ ਦੇ ਉਛੁਲੀਆ)। ਆਹੁ ਆਹੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈ ਠੀ)।
ਨਿਤਿ ਭਵ ਦਰਸੀ ਅਲੇਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੀ ਠੀ)। ਹਤਾਉ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਤੁ ਭਾਈ)। ਜੇ
ਸਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ)। ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਦੂ ਛਨ ਦੀ ਅਵਹਾ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤਿ ਕਹਤ
ਜੇ ਮਹਾ)। ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ)। ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸਤੇ ਹੋਈ)। ਇਹ ਬਸ
ਤਬ ਬਸਤ ਸਹੀ ਹਾਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਤੇਰੇ ਕ ਬੀਰ)। ਆਸਾ ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕ
ਸੰਮੇਤਿ ਸੁਨਾਏ)। ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਾਤਿ ਹੀ ਹੁਨ ਗਾਏ)। ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਹੀ ਐ)। ਸਾਕ
ਤ ਸੰਮੇਤਿ ਭੁਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀ ਐ)। ਹਤਾਉ)। ਕਉ ਆਕਹਾ ਕਪੂਰ ਦੁਗਏ)। ਕਹਾ ਬਿਸੀ ਅਰਕ ਉਦੁ ਧੁਪੀ
ਐ)। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਥੇ ਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ)। ਪਾਹੁ ਸੁਪਰਸਿਲੇ ਤ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ)। ਸਾ
ਕਹਾ ਸੁਆਨੁ ਸਭ ਕੇ ਕਹਾਏ ਆ)। ਜੋ ਧੁਰੀ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕਹ ਮਕਮਾਇਆ)। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀ ਸੁ
ਸੰਚਾਈ)। ਕਹਿ ਕ ਬੀਰ ਉਐ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ)। ਆਸਾ ਲੰਕਾ ਸਾਕੇ ਦੁਸਮੰਦ
ਸੀ ਖਾਈ)। ਤਿਹਾ ਵਨ ਪਛਾਹ ਕ ਬਹਿਨ ਪਾਈ)। ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਬਿਹਨ ਹਤਾਈ)। ਦੇਖ
ਤੀਨ ਚਲਿ ਜਗੁ ਜਾਈ)। ਹਤਾਉ)। ਇਕੁ ਲਖ ਪੁਤ ਸਦਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ)। ਤਿਹਾ ਵਨ ਪਹਾਦੀ ਆ
ਖਾਤੀ)। ਚੰਦੁ ਸੁਹਜੁ ਜਾ ਕੇਤ ਪਤ ਹੋਈ)। ਬੈਸੰਤ ਰੁਜਾ ਕੇ ਕਪੋਰੇ ਹੋਈ)। ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੇ ਨਾ
ਮਿ ਬਸਾਈ)। ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਨ ਕਤ ਪੁਜਾਈ)। ਕਹਤ ਕ ਬੀਰ ਸੁਨੁ ਹੋਲੇਈ)। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ)। ਆਸਾ ਪਾਤਿਲਾ ਪੁਤੁ ਪੈਛੋਰੀ ਮਾਈ)। ਗੁਰੁ ਲਾਗੇ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ)।
ਇਹੁ ਅਚੰਭ ਉਸਨੁ ਪੁਤੁ ਮਭਾਈ)। ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਾਵਤ ਗਾਈ)। ਹਤਾਉ)। ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰ
ਦੀ ਬਾਈ)। ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ)। ਤਲੈ ਬੈਸਾ ਉਪਰਿ ਸੁਲਾ)। ਤਿਸ ਕੋ ਪੇਡਿਲ

ਭੇਟਲਫੁਲਾ) ਘੋਰੋਚਰਿਕੋਭੈਸਚਰਾਵਨਜਾਈ। ਬਾਤਹਿਥੈਲੁਹੋਨਿਪਰਿਅਸੰਗਿ ਕਰ
ਤਕਬੀਰਜੁਇੱਪਦਬੁਝੈ। ਰਾਮਰਾਮਤਤਿਸੁਸਕੁਕਿਫੁਸੁਝੈ॥ ਆਸਾਤਿਪਦੇ
ਅੰਦੁਤੇਜਿਨਿਪਿੰਡੁਕੀਆਅਗਨਿਕੁੰਡੁਰਾਇਆ। ਦਸਮਾਸਮਾਤਾਏਦਹਿਰਾਖਿਆਬੁਝੈਲਾ
ਗਿਆਇਆ॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਾਏਕਉਲੇਭਿਲਾਗੇਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਆ॥ ਪੂਰਬਜਨਮਿਕਰਮਰੂ
ਮਿਥੀਜੁਨਾਪੀਥੋਇਆ॥ ਰਾਤਉ। ਬਾਹਿਕਤੇਬਿਰਾਧਿਭਉਆਏਨਾਸੋਏਇਆ॥ ਜਾਜਮੁ
ਆਉਏਟਪਕੋਰੋਤਬਪਿਕਾਏਏਇਆ॥ ਜੀਵਨਕੀਆਸਕਹਾਇਜਮੁਨਿਪੈਰੋਸਾਸਾ॥ ਬਾ
ਜੀਗਹੀਸੰਸਾਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਢਾਲਿਪਾਸਾ॥ ਆਸਾ ਤਨਹੋਨਿਮਨੁ
ਪੁਨਰਪਿਕਰਿਤਉਪਾਂਚਉਤਤਬਰਾਤੀ॥ ਰਾਮਰਾਇਸਿਉਭਾਵਹੀਲੇਤਉਆਤਮਤੇਤਹੰਗ
ਤੀ॥ ਗਾਉਗਾਉਹੀਦੁਲਾਨੀਮੰਗਲਚਾਹਾ॥ ਮੇਰੇਹੀਦੁਆਏਰਾਜਰਾਮਭਤਗਾ॥ ਰਾਤਉ
ਨਾਭਿਕਮਲਾਮਾਏਬੇਦੀਹਚਿਲੇਬ੍ਰਹਮਾਨਉਚਾਹਾ॥ ਰਾਮਰਾਇਸੇਦੁਲਾਪੁਪਾਉਓਅਸ
ਡਭਗਦਮਾਗਾ॥ ਸੁਨਿਨਰਮੁਨਿਜਨਕਉਤਕਆਏਕੋਟਤੇਤੀਸਉਜਾਨਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰ
ਮੋਹਿਓਆਉਚਲੇਪੈਪੂਰਬਏਕਭਗਵਾਨਾ॥ ਆਸਾ ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਮੁਕ
ਕੀਪਿਆਹੀਜੇਠਕੇਨਾਮਿਡਰਉਗੇ॥ ਸਖੀਸਟੇਲੀਨਨਦਗਟੇਲੀਦੇਵਹਕੋਬਿਰਾਧਿਜਰਉਗੇ॥
ਮੇਰੀਮਤਿਬਉਹੀਮੇਰਾਮੁਖਿਸਾਹਿਓ॥ ਕਿਨਾਬਿਧਿਹਟਨਿਹਤਉਗੇ॥ ਸੋਜੈਰਾਮਤੁਨੈਨਾਪੀਪੈ
ਉਉਤੁਦੁਖਕਾਸਿਉਕਉਗੇ॥ ਰਾਤਉ। ਬਾਪੁਸਾਵਕਾਕੋਲਰਾਈਮਾਉਆਸਦਮਤ
ਹੀ॥ ਬਡੇਭਾਈਕੋਜਬਸੰਗਿਏਤੀਤਬਉਨਾਹੀਪਆਹੀ॥ ਕਪਤਕਬੀਰਪੰਦਕੋਭਗ
ਭਗਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਸੂਹੀਮਾਉਆਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਮੇਰਾਮੁਰਾਮਤਸੁਖਪਾਉਆ
ਆਸਾ ਰਾਮਪਰਸੁਤੁਤਨਹਿਨਿਤਤਾਨਾਕੰਠਿਜਨਉਤੁਮਾਗੇ॥ ਤਮਤਉਬੇ
ਪੜੁਪਗਾਉੜੀਗੋਬਿੰਦੁਹੀਦੇਤਮਾਗੇ॥ ਮੇਰੀਜਿਤਬਾਬਿਸਨੁਨੈਨਾਹਾਉਨਾਤਿਰੇਬਸ
ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਜਮਦੁਆਰਜਬਪੁਫੁਸਿਬਵੇਤਬਕਿਆਕਹਾਸਿਮੁਕੰਦਾ॥ ਰਾਤਉ। ਰਾਮ
ਤੁਮਗੁਆਰਗੁਸਾਈਜਨਮਜਨਮਖਵਾਗੇ॥ ਕਬਪੁਨਪਾਉਤਹਚਰਾਇਤੁਕੇਖਸਮ

ਮਾਏ ॥ ਤੂੰ ਬਾਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀ ਕਾ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਬੁਝੁ ਮੈ ਰਹਿ ਆਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪ
ਤਿਹਾਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੋਹਿ ਆਨਾ ॥ ਆਸਾ ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਖ ਨੇ
ਜੈ ਸਾਜੀ ਵਨੁ ਸੁਖ ਨ ਸਮਾਨੰ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਿ ਤੁਮ ਹਠਿ ਦੀ ਨੀਵੋ ਡਿਪਹ ਮਧਿ ਆਨੰ ॥ ਭਾ
ਬਾ ਮਾਏ ਆਮੋ ਤਉ ਤੁਕੀ ਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਤਿਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਰਤਨੁ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪ
ਤੰਗੁ ਉਹੈ ਪੁਸੁਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ ਕਾਲ ਠਾਸਨ ਮੁਗ ਧੁਚੇ ਤੈ ਕਨਿ ਕ ਕਾਮ ਨਿਲਾਗਿ ॥
ਕਹਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰ ਤਹਿ ਤਗਨ ਤਗਨ ਸੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕ ਬੀਰ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁ
ਤੀ ਆਨਾ ਪੀਕੋਇ ॥ ਆਸਾ ॥ ਜਥੈ ਮੇਰੁ ਪਕੀਏ ਬੁਝੁ ਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਹੁਪੁ
ਨਹੈ ਈ ॥ ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸੁਭੁ ਬਾਕਾ ਮਨਾਮ ਬਸਿ ਤੇ ਈ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨ ਚਨੋ ਨ ਆ
ਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦ ਹੀ ਆਨ ਬਜਾਵੈ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਏ ਆਲੇ ਜਾਹੀ ਤਿਸ ਨਾਗਾ
ਹਿੰਦੁ ਦੀ ॥ ਕਾਮ ਚੋਲ ਨਾ ਭਇ ਆਇ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇ ਆਭਰ ਮੁਸਭੁ ਫੂਟੀ ॥ ਸਰ ਬਭੁਤ ਏ
ਕੈ ਕਹਿ ਜਾਨਿਆ ਚੁਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ ਕਹਿ ਕ ਬੀਰ ਮੇ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆਭ ਏਰਾ ਮਪਰਸਾ
ਦਾ ॥ ਆਸਾ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲੁ ਤੁਸੁ ਆਦਤਿ ਜੀ ਅਸੰਘਰੈ ॥ ਆਪ
ਦੇਖਿ ਅਵਗਨ ਪੀਦੇਖੈ ਕਾਏ ਕਉ ਝੁਖ ਮਾਏ ॥ ਕਾਜੀ ਸਾਪਿ ਬੁਝੇ ਕੁਤੇ ਪੀ ਮਪਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ
ਬਿਚਾਰਿਨ ਦੇਖੈ ॥ ਕ ਬੀਰਿਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਥਿਰੇ ਤਤੇ ਜਨ ਮੁਅਲੇਖੈ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਚੁ
ਕਤੇ ਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲੁ ਤੁਨਾਹਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੀਕੋ ਈ ॥ ਪਦੇ ਗੁਨੇ ਨਾ ਪੀਕਵੁ ਬਥਿਰੇ ਜਥੇ ਦਿ
ਲ ਮਪਿ ਕ ਬੀਰਿਨ ਤੇ ਈ ॥ ਅਲੁ ਤੁਗੈ ਬੁਸਗ ਲਾਘਟ ਗੀਤ ਹਿੰਦੁ ਦੇਲੇ ਤੁ ਬਿਚਾਰ
ਗੀ ॥ ਪਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਦੁ ਤੁ ਮਪਿ ਏ ਕੈ ਕਾਏ ਕ ਬੀਰੁ ਪਕਾਹੀ ॥ ਆਸਾ ॥ ਕੀਰ ਸੀਗਾ
ਗੁਮਿਲਾ ਕੇਤਾ ਈ ॥ ਤਹਿ ਨ ਮਿਲੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਸੁਖਾ ਈ ॥ ਤਹਿ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਤਉ ਤਹਿ ਕੀ ਬੁਝੀ
ਆ ॥ ਰਾਮ ਵਡੇ ਮੈਤਨ ਕਲ ਤੁਹੀ ਆ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਏ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਗਾ ॥ ਏਕ ਸੇਜ ਪੈ ਮ
ਲ ਦੁਦੁ ਤੇ ਡਾ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁਤਗਾਨਿ ਜੋ ਪੀ ਅਭਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਕ ਬੀਰਿਨ ਹਿੰਦੁ ਜਨ ਮਿਨ ਆਵੈ ॥
ਆਸਾ ਦੁਪਦੇ ॥ ਤਹਿ ਏ ਤੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸੁਯੋਹਿ ਆਸ ਮਾਏ ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਪੀ
ਹੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੇ ਪਾਏ ॥ ਤਹਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਦ ਬਾਨੀ ॥ ਤੰਸੁ ਤਉ ਪੀਹ ਲੇਇ ਪ

ਗੇਠਲ ਫੁਲਾ) ਘੋਰੋਚਰਿਕੋਭੈਸਚਰਾਵਨਜਾਈ। ਬਾਹਰਿ ਕੈਲੋਗੋਨਿਘਰਿਆਈ। ਕਹ
 ਤਕ ਬੀਰਜੁਇੱਪਦ ਬੁਝੈ। ਰਾਮਰਮਤਤਿ ਸੁਸਕੁਕਿਫੁਸੁਝੈ॥ ਆਸਾਤਿਪਦੇ॥
 ਅੰਦੁਤੇਜਿਨਿਪਿੰਡੁਕੀਆਅਗਨਿਕੁੰਡੁਰਾਇਆ। ਦਸਮਾਸਮਾਤਾਇਦਹਿਰਾਖਿਆਬੁਝੀਲਾ
 ਗੀਮਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਾਦਕਉਲੇਭਿਲਾਗੋਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਆ। ਪੂਰਬਜਨਮਿਕਰਮਕੁ
 ਮਿਥੀਜੁਨਾਹੀਥੋਇਆ॥ ਰਾਤਉ। ਬਾਹਰਿਕਤੇਬਿਰਾਧਿਭਉਆਉਨਾਸੋਉਇਆ। ਜਾਜਮੁ
 ਆਉਝੇਟਪਕਰੈਤਬਤਿਕਾਉਉਇਆ॥ ਜੀਵਨਕੀਆਸਕਹਾਇਜਮੁਨਿਤੈਰੇਸਾਸਾ। ਬਾ
 ਜੀਗਹੀਸੰਸਾਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਢਾਲਿਪਾਸਾ॥ ਆਸਾ ਤਨੁਰੈਨੀਮਨੁ
 ਪੁਨਰਪਿਕਰਿਤਉਪਾਂਚਉਤਤਬਰਾਤੀ। ਰਾਮਰਾਇਸਿਉਭਾਵਹਿਲੈਤਉਆਤਮਤਿਤੰਗਰ
 ਤੀ॥ ਗਾਉਗਾਉਹੀਦੁਲਾਹਨੀਮੰਗਲਚਾਹਾ। ਮੇਰੇਗੀਤਾਏਰਾਜਾਮਰਤਾਹਾ॥ ਰਾਤਉ
 ਨਾਭਿਕਮਲਮਾਦਿਬੇਦੀਹਚਿਲੇਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਿਚਾਹਾ। ਰਾਮਰਾਇਸੇਦੁਲਾਹੁਪਾਉਓਅਸਕ
 ਡਭਾਹੁਮਾਹਾ॥ ਸੁਹਿਨਰਮੁਨਿਜਨਕਉਤਕਆਏਕੋਟਤੇਤੀਸਉਜਾਨਾ। ਕਹਿਕਬੀਰ
 ਮੋਹਿਓਆਦਿਚਲੈਪੈਪੂਰਖਏਕਭਗਵਾਨਾ॥ ਆਸਾ ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਿਸੁ
 ਕੀਪਿਆਹੀਜੇਠਕੇਨਾਮਿਡਰਉਗੇ। ਸਖੀਸਦੇਲੀਨਨਦਗਤੇਲੀਦੇਵਰਕੈਬਿਰਾਤਿਜਰਉਗੇ॥
 ਮੇਰੀਮਤਿਬਉਹੀਮੇਰਾਮੁਖਿਸਾਹੀਓ। ਕਿਨਾਬਿਧਿਹਾਨਿਹਤਉਗੇ। ਸੇਜੈਰਮਤੁਨੈਨਾਹੀਪੇਖ
 ਉਉਤੁਦੁਖਕਾਸਿਉਕਉਉਗੇ॥ ਰਾਤਉ। ਬਾਪੁਸਾਵਕਾਕੋਲਗਾਈਮਾਇਆਸਦਮਤ
 ਹੀ। ਬਡੇਭਾਈਕੈਜਬਸੰਗਿਉਤੀਤਬਉਨਾਹੀਪਆਹੀ॥ ਕਤਕਬੀਰਪੰਚਕੋਝਗਾ
 ਝਗਰਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਧੂਹੀਮਾਇਆਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਮੇਰਾਮੁਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ਆਸਾ ਰਾਮਪਰਸੁਤੁਤਨਹਿਤਤਾਨਾਕੰਠਿਜਨਉਤੁਮਾਗੇ। ਤਮਤਉਬੇਦ
 ਪੜੁਪਗਾਇਤੀਗੋਬਿੰਦੁਹਿਦੈਤਮਾਗੇ॥ ਮੇਰੀਜਿਤਬਾਥਿਸਨੁਨੈਨਾਹਾਇਨਹਿਦੈਬਸਾ
 ਗੋਬਿੰਦਾ। ਜਮਦੁਆਰਜਬਪੁਛਸਿਬਵੇਤਬਕਿਆਕਹਾਸਿਮੁਕੰਦਾ॥ ਰਾਤਉ। ਰਮਕੋ
 ਤੁਮਗੁਆਹੁਸਾਈਜਨਮਜਨਮਕਵਾਹੇ। ਕਬਪੁਨਪਾਉਤਾਹਚਰਾਇਤੁਕੋਸੁਖਸਮ

ਮਹੇ॥ ਤੂੰ ਬਾਮਨੁ ਮੇਕਾ ਸੀਕਾ ਜੁਲਾਹਾ॥ ਬੁਝੁ ਮੋਹ ਗਿਆਨਾ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪ
ਭਿਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੋਹ ਧਿਆਨਾ॥ ਆਸਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਖ ਨੇ
ਜੈ ਸਾਜੀ ਵਨੁ ਸੁਖ ਨ ਸਮਾਨੰ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਿ ਤੁਮ ਗਠਿ ਦੀਨੀ ਵੇਡਿ ਪਰਮ ਧਿਆਨੰ॥ ਭਾ
ਬਾਸਾਇ ਆਮੋ ਤਤਿ ਤੁਰੀਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਤਿਹਿ ਲੀਨਾ॥ ਰਤਨਿ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪ
ਤੰਗੁ ਉਹੈ ਪੁਸਤ ਦੇਖੈ ਆਗਿ॥ ਕਾਲ ਠਾਸਨ ਮੁਗ ਧੁਚੇ ਤੈ ਕਨਿ ਕ ਕਾਮ ਨਿਲਾਗਿ॥
ਕਹਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਪਰ ਤਹਿ ਤਗਨ ਤਾਗਨ ਸੋਇ॥ ਕਹਿ ਕ ਬੀਰ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁ
ਤੀ ਆਨਾ ਪੀਕੋਇ॥ ਆਸਾ ਜਥੈ ਮੇਰੁ ਪਕੀਏ ਬੁਝੇ ਤੇਰੇ ਅਬ ਛੁਨਿ ਹੁਪੁ
ਨੇਤੀ॥ ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸੁਭੁ ਬਾਕਾ ਮਨਾਮ ਬਸਿ ਤੇਈ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨ ਚਨੇ ਨ ਆ
ਵੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦ ਗੀ ਆਨ ਬਜਾਵੈ॥ ਰਤਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੇਜਾ ਹੀਤਿ ਸਨਾਹਾਗ
ਹਿੰਦੂ ਟੀ॥ ਕਾਮ ਚੇਲਾ ਨਾਭੁ ਆਇ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸੁਭੁ ਟੂਟੀ॥ ਸਰ ਬਭੂਤ ਏ
ਕੈ ਕਹਿ ਜਾਨਿਆ ਦੁਕੈ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ॥ ਕਹਿ ਕ ਬੀਰ ਮੇ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾ
ਦਾ॥ ਆਸਾ ਰੋਜਾ ਧਰੇ ਮਨਾਵੈ ਅਲਪੁ ਸੁਆਦ ਤਿਜੀ ਅਸੰਘਰੋ॥ ਆਪਾ
ਦੇਖਿ ਅਵਗਨ ਤੀ ਦੇਖੈ ਕਾਏ ਕਉ ਝੁਖ ਮਾਹੇ॥ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੇ ਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ
ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ॥ ਖਬਰਿ ਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੋਖੈ॥ ਰਤਨਿ ਸਾਚੁ
ਕਤੇ ਬਬਖਾਨੈ ਅਲਪੁ ਨਾਹਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਤੀ ਕੋਈ॥ ਪਦੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹਿ ਕਢੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿ
ਲ ਮਹਿ ਬਬਰਿ ਨ ਤੇਈ॥ ਅਲਪੁ ਗੈ ਬੁਸਗਲਾ ਘਟ ਭੀ ਤਹਿ ਤਿਹ ਦੇਲੇ ਪੁਛਿ ਚਾ
ਹੀ॥ ਪਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਪੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਾਏ ਕ ਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਆਸਾ ਕੀਓ ਸੀਗਾ
ਗੁਮਿਲਾ ਕੇਤਾਈ॥ ਤਹਿ ਨ ਮਿਲੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਸੁਖਾਈ॥ ਤਹਿ ਮੋਹਿ ਪੁਰ ਤਉ ਤਹਿ ਕੀ ਬਤੁਹੀ
ਆ॥ ਰਾਮ ਵਡੇ ਮੈਤਨ ਕਲ ਤੁਹੀ ਆ॥ ਰਤਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਗਾ॥ ਏਕ ਸੇਜੇ ਪੈਮਿ
ਲ ਦੁਦੁ ਤੇਝਾ॥ ਧੰਨਿ ਸੁਤ ਗਨਿ ਜੋ ਪੀਅਭਾਵੈ॥ ਕਹਿ ਕ ਬੀਰ ਗਿਰਿ ਜਨ ਮਿਨ ਆਵੈ॥
ਆਸਾ ਦੁਖ ਦੇ॥ ਤੀਰੈ ਤੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸੁਯੋਗ ਤਿ ਆਸਾਈ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਤੀ
ਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੇ ਪਾਈ॥ ਤਹਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਦ ਬਾਨੀ॥ ਤੰਸੁ ਤਉ ਤੀਹ ਲੇਇ ਪ

੨੦੬ ਫਾਨੀ॥ ॥੮੯॥ ॥ਕਤਿਕਬੀਰਤੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜੰਗਮਹਿਰਾਸਮਾਈ॥
 ॥ਗੁਪਤਾਤੀਰਾਪ੍ਰਗਟਭਉਓਜੰਗਬਗੁਰਗਮਦੀਆਦਿਖਾਈ॥ ॥ਆਸਾ
 ॥ਪਹਿਲੀਕਹੂਪਿਕੁਜਾਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਪੁਰੈਪੈਈਐਬੁਰੀ॥ਅਬਕੀਸਹੂਪਿਸੁ
 ਜਾਨਿਸੁਲਖਨੀਸਤਜੇਉਦਰਿਧਰੀ॥ ॥ਭਲੀਸਹੀਮੁਈਮੇਹੀਪਹਿਲੀਬਹੀ॥ਜੁ
 ਗੁਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਹੀਅਬਕੀਧਰੀ॥ ॥੮੯॥ ॥ਕਤੁਕਬੀਜੰਗਕੁਲਪੁਰੀਆਈਬਗੀ
 ਕਾਸੁਤਗੁਟਹਿਓਲਪੁਰੀਸੰਗਿਰੁਈਅਬਮੇਰੈਜੇਨੀਅਓਰੁਧਰੀਓ॥
 ॥ਆਸਾ ॥ਮੇਹੀਬਪੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਹਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀਆਨਾਉ॥ ॥ਉ
 ਨਮੁਡੀਅਨਮੇਹਾਪੁਰੁਧੁੰਧਰਾਵਾ॥ਬਿਵਦਹਿਰਾਮਰਮਓਆਲਾਵਾ॥ ॥੮੯॥ ॥ਕਤ
 ਤਕਬੀਰਸੁਨਪੁਮੇਹੀਮਾਈ॥ਇਨਮੁਡੀਅਨਮੇਹੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ ॥ਆਸਾ
 ਚਉਪਦੇ॥ ॥੮੯॥ ॥ਪੁਰੀਬਪੁਰੀਆਪੁੰਘਟੁਜਿਨਿਕਾਏ॥ਅੰਤਕੀਬਾਗਲੈ
 ਗੀਨਾਏ॥ ॥੮੯॥ ॥ਪੁੰਘਟੁਕਾਏਗਈਤੇਹੀਅਯੋ॥ਉਨਕੀਗੋਲਿਤੋਹਿ
 ਜਿਨਿਲਾਗੋ॥ ॥ਪੁੰਘਟੁਕਾਏਕੀਉਪੈਬਡਾਈ॥ਦਿਨਦਸਪਾਚਬਪੁੰਘਟੁਆਈ॥
 ॥ਪੁੰਘਟੁਤੋਰੋਤਉਚਪੰਨਿਸਾਏ॥ਤਹਿਗੁਨਗਾਉਕੁਦਹਿਅਗੁਨਾਏ॥ ॥ਕਤਤਕਬੀ
 ਰਬਪੁਤਬਜੀਤੈ॥ਤਹਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਖਿਤੀਤੈ॥ ॥ਆਸਾ ॥ਕਰ
 ਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਹੀ॥ਲਾਗੁਗਲੇਸੁਨੁਬਿਨਤੀਮੇਹੀ॥ ॥ਤਉਵਾਹੀਮੁਖੁਰੈ
 ਹਿਪਿਆਹੇ॥ਕਰਵਟਦੇਮੋਕਉਕਾਏਕਉਮਾਹੇ॥ ॥੮੯॥ ॥ਜਉਤਨੁਚੀਰਹਿਅੰਗੁ
 ਮੋਹਉ॥ਪਿੰਡੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੋਹਉ॥ ॥ਤਮਤੁਮਬੀਚੁਭਉਓਨੀਤੀਕੋਈ॥ਤੁਮ
 ਸੁਕੰਤਨਾਹਿਤਮਸੋਈ॥ ॥ਕਤਤਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੈਲੇਈ॥ਅਬਤੁਮਹੀਪਰਤੀਤਿ
 ਨਤੋਈ॥ ॥ਆਸਾ ॥ਕੋਹੀਕੋਕਾਪੁਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾਉਓ
 ਤਨਾ॥ ॥੮੯॥ ॥ਜਬਤੁਮਸੁਨਿਲੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਜਬਤਮਉਤਨਕੁਪਸਹਿਓਤ
 ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਕੀਕਰਗਤਬਨਾਈ॥ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦਉਸਾਬਚਲਾਈ॥ ॥ਪਾਏ
 ਜੋਹਿਬਾਤਉਕਕੀਨੀਤਤਭੰਤੀਮਨੁਮਾਨਾ॥ਜੇਲਾਏਪੁਰਾਪਨਾਚੀਨਾਪਟਤੀ

ਪਤੀ। ਹਮਕੋਨਾਮੁਜਪਉਦਿਨਹਾਤੀ। ਹੁਤਾਉ। ਹਾਂਗਨਿਹਾਂਗਉਸੀਵਨਿਸੀਵਉ। ਹਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਪਹੀਨਜੀਵਉ। ਭਗਤਿਕਰਉਤਹਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ। ਆਠਪਤਰਅਪਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ।

ਸੁਇਨੇਕੀਸੁਈਹੁਪੇਕਾਧਾਗਾ। ਨਮੇਕਚਿਤੁਤਹਿਸਿਉਲਾਗਾ। ਆਸਾ ਸਾਧੁ
ਕੁੰਚਫੇਰੈਬਿਖਨਪੀਛਾਏ। ਉਦਕਮਾਏਜੈਸੇਬਗੁਧਿਆਨੁਮਾਏ। ਕਾਪਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨੁਜ
ਪਨਾਜਬਤੇਸੁਧੁਨਾਤੀਮਨੁਅਪਨਾ। ਹੁਤਾਉ। ਸਿੰਘਚਭੋਜਨੁਜੋਨਹੁਜਾਨੈ। ਐਸੇਪੀਠਗੇ
ਉਬਖਾਨੈ। ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਲਾਹਿਲੇਵਗਾ। ਹਮਰਸਾਉਨਪੀਉਰੇਦਗਾ।

ਆਸਾ ਪਾਹਬੁਤਮੁਜਿਚੀਨਸੀਆਸਾਤੇਨਭਾਵਸੀ। ਹਮਾਭਗਤਤਚੇਤੀਅਲੇਅਚਿਤੁ
ਮਨੁਰਖਸੀ। ਕੈਸੇਅਨੁਤਹਿਗਾਰੇਸੰਸਾਰਸਾਗੁਬਿਖੈਕੋਬਨਾ। ਝੂਠੀਮਾਉਆਦੇਖਿਕੈ
ਭੂਲਾਹੇਮਨਾ। ਹੁਤਾਉ। ਛੀਪੇਕੇਪਹਿਜਨਮੁਦੈਲਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈਲਾ। ਸੰਤਤਕੈਪਸਾ
ਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਟੁਲਾ। ਆਸਾਬਾਈਸੀਹਦਿਦਾਸਜੀਉਕੀ

ਮਿਗਮੀਨਭ੍ਰੰਗਪਤੰਗਕੁੰਜਰਏਕਦੋਖਬਿਨਾਸ। ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਜਾਮਹਿਤਕੀਕੇਤ
ਕਆਸਾ। ਆਧੋਅਬਿਦਿਆਹਿਤਕੀਨਾ। ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀਨਾ। ਹੁਤਾਉ। ਤ੍ਰਿਗਰ
ਜੋਨਿਅਚੇਤਸੰਭਵਪੁੰਨਪਾਪਅਸੋਚਾ। ਮਨੁਖਾਅਵਤਾਰਦੁਲਭਤਿਪੀਸੰਗਤਿਪੋਚਾ।
ਜੀਅਜੰਤਜਤਾਜਤਾਭਗੁਕਰਮਕੇਬਸਿਜਾਉ। ਕਾਲਠਾਸਅਬਧਲਾਗੇਕਦੁਨਚਲੈਉ
ਪਾਉ। ਹਦਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸਤਜੁਭ੍ਰਮੁਤਪਨਤਪੁਗੁਰੀਆਨਾ। ਭਗਤਜਨਭੈਯ
ਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਾਨਾ। ਆਸਾ ਸੰਤਤੁਣੀਤਨਸੰਗਤਿਪ੍ਰਾਨਾ। ਸਤਿਗੁਰ

ਹਗਿਆਨਜਾਨੈਸੰਤਦੇਵਾਦੇਵਾ। ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰਤਕਥਾਹਸੁ। ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਾਏਦੀਜੈ
ਦੇਵਾਦੇਵਾ। ਹੁਤਾਉ। ਸੰਤਅਚਰਣਸੰਤਚੇਮਾਹਗੁਸੰਤਚਭਲ੍ਰਿਭਲ੍ਰਿਗਦੀ। ਅਉ
ਹਉਕਮਾਗਉਭਗਤਿਚਿੰਤਾਮਇ। ਜਣੀਲਖਾਵਹੁਅਸੰਤਪਪੀਸਇ। ਹਦਿਦਾ
ਭੁਏਜੋਜਾਏਸੋਜਾਏ। ਸੰਤਅਨੰਤਹਿਅੰਤਹੁਨਾਤੀ। ਆਸਾ ਤੁਮਚੰਦਾ
ਤਮਾਉਂਡਬਾਪੁਰੇਸੰਗਤੁਮਾਹੇਬਾਸਾ। ਨਿਰਭੁਖਤੇਉਚਭਏਏਯੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਾਸਾ
ਮਾਧਉਸਤਸੰਗਤਿਸਹਨਿਤੁਮਾਹੀ। ਤਮਅਉਗਨਤੁਮਉਪਕਾਹੀ। ਹੁਤਾਉ। ਤੁ

ਮਕਤੂਲ ਸੁਪੇਦਸ ਪੀਅਲ ਤਮ ਬੁਪੁਰੇ ਜਸ੍ਰੀ ਹਾ ਸਤ੍ਰੰ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹੁਤੀ ਐ ਮਾਧਉ
ਜੈ ਸੇ ਮਧੁ ਪਮਖੀ ਹਾ ॥ ਜਾਤੀ ਓਢਾ ਪਾਤੀ ਓਢਾ ਓਢਾ ਜਨ ਮੁਤਮਾ ਹਾ ॥ ਹਾਜਾ ਮਕੀ
ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀਕਤਿ ਹਵਦਾਸ ਚਮਾ ਹਾ ॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਭਉ ਓਢਾ ਜੈ ਤਨੁ ਭ
ਉ ਓਢਾ ਨੁਢਿ ਨੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਇ ਤਉ ਰਹੈ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ਤੁਝ ਪਿਚਗ ਅਭਿੰਦ ਭਵਨ ਮ
ਨੁ ॥ ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇ ਓਢਾ ਓਢਾ ਮਈ ਆਧਨੁ ॥ ਹਤਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲਾ
ਉ ਆਧਨੁ ॥ ਤਮ ਤਿ ਮਗਨ ਤੇਤਨ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿ ਓਢਾ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ਕਹਿ
ਹਵਦਾਸ ਢੂਟੇ ਬੋਕ ਵਨ ਗੁਨ ॥ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਤੇ ॥ ਹਤਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ਜਨ ਮਜ
ਨ ਮਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥ ਨਿਮਤਨ ਮਦੇਵ ਉਦੁਧੁ ਪੀ ਆਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨ ਮਸੰਕਟ ਨਹੀ
ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਹਵਦਾਸ ਹਮੰਗੀ ਹਤਾ ॥ ਇਉਂ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥
ਆਸਾ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰ ਕੈ ਸੇਨ ਚਤੁਰੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉ ਹਿ ਓਢਾ ਹਤੁਰੈ ॥ ਹਤਾਉ ॥
ਜਬ ਕਢੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰ ਬੁਕਰਤੁਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਹੋਵਨੁ ਲਗਤੁਰੈ ॥ ਮਨ ਬਚ
ਕੁਮਰ ਸਕਸਿਲੁ ਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇਆ ਜਾਇ ਕੁਤੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਹਵਦਾਸ ਬਾ
ਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀ ਗਹਿ ਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ਆਸਾ ਬਾਈ ਪੰਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਕੁਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨ ਮਥਿਲਾ ਨੇਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਨਹੀ ਪੀ
ਹੈ ॥ ਲਾਲ ਚਬਿਥੁ ਕਾਮਲੁ ਬਧਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਤੀਹੈ ॥ ਹਤਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀ
ਠਲ ਗੇਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਹਿ ਚਾਹਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨਭਾਂਤੀ ਜਨ ਮਮਨ
ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਹਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲ ਤਜਾਲ ਜਮ ਠੰਧ ਪਧੈ ॥ ਬਿਖੁ
ਠਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨੁ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥ ਨੀਅਨ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ਗੁਰੁ ਤਿਧਨੁ
ਦੀ ਆਇਆ ਨੁ ਮਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਝੋਪਤਿ ਅਘਨੇ ਮੁ
ਕਤਿ ਭਏ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਕੈ ਅਦਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤਿ ਚਾਨਿਆ ॥ ਪੰਨੇ ਪਨੁ ਪਾਇਆ
ਧਰਈ ਪਹੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ
ਸੰਗੀਨ ਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ ਅਦੁਦਾ ਮਕੇਵਰੀ ਪਹੈ ਉਓ ਓਢਾ ਖੀਣਾ ॥ ਹਤਾਉ ॥ ਬੁਨਨਾ

ਤਨਾਤਿ ਅਗਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਣ ਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੁਲ ਜੋ ਲਾਹਰਾ ਭਉ ਓਹੁ ਨੀ ਯਗਤੀ
 ਹਾ ॥ ਹੁਦਿ ਦਾਸੁ ਚੁਢੰਤਾ ਚੋਹ ਨੀਤਿ ਤਿਨ ਤਿਨ ਅਗੀ ਮਾਉ ਆਪਹੁ ਟੁਟੇ ਆਸਾ ਧੰਸੀ
 ਤਹਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਉ ਆ ॥ ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤ ਕਾਹੀ ਆਓ ਧਰਿ ਧਰਿ ਸੁਨਿ ਆ ॥ ਚਿਹਰੈ
 ਬਸਿ ਆਪਹੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥ ਇਹ ਧਰਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟੋ ਓਹਿ ਭਗ
 ਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਖਿਸੁ ਸਾਈ ਆਪੰਨਾ ਵਡ ਭਗਾ ॥ ਆਸਾ ਰੋਚਿ
 ਤਚੇਤ ਸਿਕੀ ਨਦ ਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬਿਧ ਨ ਜਾਨਿ ਸਿਕੋਈ ॥ ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ
 ਕਉ ਕਰਤਾ ਕੈ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਨਨੀ ਕੋ ਰੋਇ ਦਰਉ ਦਰ ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀ ਆਦ
 ਸਦੁ ਆਗਾ ॥ ਦੇਇ ਅਤਹੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਹਾਥੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਤਮਾਹਾ ॥ ਕੁੰਮੀ ਜਲ ਮਾ
 ਤਿਤ ਨਤਿ ਸੁਬਾਤਾ ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾੰਦ ਮੋਹਿ ਤਰਸ ਮਾਉ ਦੇ ਖੁਮ
 ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਪਾਖ ਇਕੀ ਦੁਗੁਪਤੁ ਤੋਇ ਹਰਤਾ ਤਾਚੋ ਮਾਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ
 ਤਾਉ ਕੋ ਮਤ ਹੋ ਜੀ ਅਡਰਾਂ ਹੀ ॥ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਠਹੀ ਦਜੀ
 ਉਕੀ ॥ ੧ ॥ ਦਿਲੁ ਤੁਮੁ ਤਬ ਤਿਜਿੰਨ ਸੇਈ ਸਚਿ ਆਜਿ ਨ ਮਨਿ ਤੋਹੁ ਮੁਖਿ ਤੋਹੁ ਸਿਕਾਂਦ ਕ
 ਚਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਹਤੇ ਇਸ ਕਥੁ ਦਾਇੰ ਗੀਦੀ ਦਾਰ ਕੇ ॥ ਦਿਸਹਿ ਆਜਿ ਨਾਨਾ ਮੁਤੇ ਭੁੰਝਿ ਭਰੁ
 ਬੀਏ ॥ ੩ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲਕਿਲਾਇ ਦਰਦ ਛਵੇ ਸਸੇ ॥ ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਉ ਆ
 ਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥ ੪ ॥ ਪਰਵਦ ਗਾਹ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇ ਅੰਤ ਤੂੰ ॥ ਜਿਨਾ ਪਦੁਤਾ ਸਚੁ ਚੰਮਾ
 ਪੈਰ ਮੂੰ ॥ ੫ ॥ ਤੇਹੀ ਪਨ ਤਕੁ ਦਾਇੰ ਤੂੰ ਬਖਸੰਦ ਗੀ ॥ ਸੇਖ ਠਹੀ ਦੈ ਕੈਰੁ ਦੀ ਜੈ ਬੰਦ ਗੀ ॥
 ਆਸਾ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਬੈਲੇ ਸੇਖ ਠਹੀ ਦਪਿ ਆਰੇ ਅਲੁ ਤਲਗੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੋ ਸੀ
 ਖਾਕਿ ਮਾਈ ਗੋਰ ਘੋ ॥ ੧ ॥ ਅਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਠਹੀ ਦਟਾ ਕਿ ਮੁੰਜੁ ਜੜੀ ਆਮਨੁ ਮਚਿੰ
 ਦੜੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਹਿ ਜਾਈ ਐ ਪੁਮਿ ਨ ਆਈ ਐ ॥ ਧੂਹੀ ਦੁਨੀ ਅਲਗੀ
 ਆਪੁ ਵਦਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਬੋਲੀ ਐ ਸਚੁ ਪਰਮੁ ਧੂਹਨ ਬੋਲੀ ਐ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਦੇ ਸੇਵਾ ਮੁਹੀ ਦਾਜੈ
 ਲੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ਫੁਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਹਿ ਗੋਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੀ ਆ ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰੀ ਆ ॥
 ਸੇਖ ਤੈ ਯਾਤੀ ਜਗੀ ਨ ਕੋਈ ਬਿਰਹੁ ਹਿਓ ਆ ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਇ ਤਮ ਬੈਠੇ ਕੇ ਤੇ ਬੈਸਿ ਗਾਉ ਆ ॥
 ਕਤ ਕੁੰਜਾ ਚੇਤਿ ਤੂੰ ਉਸਾਵ ਇਬਿਜੁ ਲੀ ਅੰਗ ॥ ਸੀ ਅਲੇ ਸੇ ਤੰਦੀ ਅੰਗਿ ਪਹੁ ਗਲਿ ਬਾਤੜੀ

ਅੰ॥ ੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣ ਤਾਹਿ ਦਿਚਾਹ ਲੇਖੋ॥ ਗੰਦੇ ਦਿਅਾਵਿ ਅਮਾਤੁ ਤੁੰਦਿ ਅੰਤਿ ਕੁ
ਖਿਨੋ॥ ਜਿਸੀ ਪੁਰੈ ਅਸਮਾਨ ਠਹੀਰਾ ਖੇਵਟ ਕਿਨਿ ਗਏ॥ ਜਾਲਣੋ ਗੰਨਾ ਲਿਉਲਾਖੇ
ਜੀਅ ਸੁਭੇ॥

੧ ਥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨ ੧ ਤੇਗਨਾਮੁ ਕਰੀ
ਚਨਣਾਠੀ ਆਜੇ ਮਨੁ ਉਹ ਸਾਹਿ॥ ਕਰਈ ਕੁੰਗੁ ਜੇਹ ਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾਹਿ॥ ਪੂਜਾ
ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜਨਾਹਿ॥ ੧੭੬॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਣੀ ਅ
ਤਿਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ॥ ਜੁਠਿ ਲੈ ਜੀਉ ਮੰਜੀਐ ਸੋਖ ਪਇਆਣਾਹਿ॥ ੧੭੭॥ ਪਸੁ ਮਿਲਤਿ ਚੰ
ਗੀਆਈ ਆਖੜੁ ਖਾਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ ਦੇ ਅਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕੋ
ਹਿ॥ ੧੭੮॥ ਨੇੜਾ ਦੇਹੁ ਨਿਜਾਇ ਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਹੇ ਸੰਮੁਲੇ॥ ਜਿਦੇ ਵੈਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕੁਨਾਨ ਕਸਾਚਾ
ਹੇ॥ ੧੭੯॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੧ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰ
ਠਿ ਸਵਾਹੀ॥ ਤਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਹੋ ਗੁਬਾਹੀ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਿਉ ਬਿਸ
ਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਗ॥ ਜਾਕੀ ਭਗਤਿ ਕਹਿ ਜਨ ਪੁਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੮੦॥
ਹਵਿਸ ਸਿਦੀ ਪਕਜ ਕੇਤਿ ਭਵਣਿ ਪ੍ਰੇਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਹਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਆਹਿ ਨਿਸਿਨਿਰ

ਮਲੁਮਨਮੁਖਿਰੈਇਅੰਧਾਗਿ॥ ਸਿਧਸਮਾਧਿਕਹਿਨਿਤੁਗੁਰਾਦੁਤੁਲੇਤਨਿਕਿਨਾ
 ਏਹੈ॥ ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦੁਪੁਨਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਗੁਨਬੋਹੈ॥ ਸੁਹਿਨਹਨਾਥਾਅੰ
 ਤਅਜੋਨੀਸਾਚੈਮਹਲਿਅਪਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਨਦਰਿਕਹੁਨਿਸ
 ਤਾਗਾ॥

ਗੁਰਗੀਮਲਾ ੩ ੫੭੧ ਐਹੁਇਵੇਤਾਜੀਵਨਾ
 ਜਿਤੁਤਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ॥ ਜਿਤੁਕੰਮਿਤਹਿਦੀਸਰੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀ
 ਐਮਨਾ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੈਅਵਰਦਿਸਹਿਸਭਜਾਇ॥ ਤਹਿਸੇਤੀਚਿਤੁਗ
 ਹਿਰੈਜਹਾਕਾਭਉਨਤੋਵਈਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥ ੧੦੮੬॥ ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਿਉਊ
 ਸਤੁਉਪਜਿਆਵੇਖੁਜੈਸੀਭਗਤਿਬਨੀ॥ ਆਪਸੇਤੀਆਪੁਖਾਇਆਤਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋ
 ਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ ੧੦੮੭॥ ਭਿਨੁਗੁਰਾਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਕੂੜੈ
 ਕੀਪਾਲਿਵਿਚੁਨਿਕਲੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੧੦੮੮॥ ਨਾਨਕਐਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆਓਹੁਸੇ
 ਵਕੁਸੇਵਕਰੇਗੁਰਾਗੈਜੀਉਧਰੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰਾਪੇਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇਇ॥ ੧੦੮੯॥ ਗੁਰਗੀਮਲਾ ੩ ੫੭੨ ਤਹਿਕੀਤੁਮਸੇਵਾਕਰਹੁਦੂਜੀਸੇਵਾਕਰਹੁ
 ਨਕੋਇ॥ ਤਹਿਕੀਸੇਵਾਤੇਮਨੁਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ ਦੂਜੀਸੇਵਾਜਨਮੁਖਿਥਾਜਾ
 ਇਜੀਓ॥ ੧੦੯੦॥ ਤਹਿਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਹੈਤਹਿਮੇਰੀਤਹਿਮੇਰੀਕਥਾਕਹਾਨੀਜੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਮੇਰਾਮਨੁਭੀਜੈਏਤਸੇਵਬਨੀਜੀਓ॥ ੧੦੯੧॥ ਤਹਿਮੇਰਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿਤਹਿਮੇਰਾਸਾ
 ਸਤੁਤਹਿਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤਹਿਮੇਰਾਭਾਈ॥ ਤਹਿਕੀਮੈਰੂਖਲਾਗੈਤਹਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਤਿਪਤੈ
 ਤਹਿਮੇਰਾਸਾਕੁਅੰਤਿਹੋਇਸਥਾਈ॥ ੧੦੯੨॥ ਤਹਿਭਿਨੁਹੋਗਸਿਕੁੜੀਹੋਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨ
 ਜਾਈ॥ ਤਹਿਮੇਰਾਧਨੁਮੈਰੈਸਾਬਿਚਲੈਜਹਾਤਉਜਾਓਤਤਜਾਈ॥ ੧੦੯੩॥ ਸੇਧੂਠਾਜੋਧੂਠੇ
 ਲਾਗੈਧੂਠੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹਿਕਾਭਾਣਾਹੋਅਕਤਦਾਕਦੂਨਜਾਈ॥
 ਗੁਰਗੀਮ ੩ ਜਗਮਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਜਾਇ॥ ਭਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਤੋਵਈ
 ਵੇਖੁਤੋਕੋਵਿਉਪਾਇ॥ ੧੦੯੪॥ ਬਲਿਤਹਿਗੁਰਾਪਦੇਸਦਬਲਿਤਹੈਜਾਓ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲਿਐਤਹਿਮਨਿਵਸੈਸਤਜੋਹੋਸਮਾਈ॥ ੧੦੯੫॥ ਜਾਂਭਉਘੁਪਣਾਬੈਰਾਗੁਓਪਜੈ
 ਮਨਿਆਈ॥ ਬੈਰਾਗੈਤੇਤਹਿਪਾਈਐਤਹਿਸਿਉਹੋਸਮਾਈ॥ ੧੦੯੬॥ ਸੋਇਮੁਕਤਜਿਮਨੁ

[illegible]

ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ ਤੁਕਮੁ ਬੁਝਿਐ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿਆਇ ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਭਾਵੈ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਹੈ ਸਮਾਇ। ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੩ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਇ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇ ਤਾਪ ਕਰਿ ਪਕਤਿ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁ
ਖੁ ਹੋਈ। ਤਹਿ ਚਰਣੀ ਤੂਲਾ ਗਿਰੁ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਸੋਈ ਹੋਈ। ਤਹਿ ਰਸੁ ਰਸਾਚਾ
ਖੁਤੁੰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ। ਹਰਾਓ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀ ਐ ਤਾਹਿਰੀ
ਭੀਸਨਾ ਭੂਖਨੁ ਹੋਈ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰਪਾਇ ਜਾਇ ਨ ਕੋਈ। ੩। ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ
ਕਰੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬੁਝਨੁ ਹੋਈ। ਗੁਰਮਤੀ ਪਟਚਾਨਣਾ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ। ੩। ਸੁਇ ਸਾ
ਸਤੁ ਤਨੁ ਬੁਝੁਈ ਤਾਹਿਰੀ ਬਾਰੇ ਬਾਗ ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿਨ ਪਰੋਪਿਆ।
ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਤੁਕਾਇ ਆਕੁ ਤਣਾ ਕਢੂ ਨ ਜਾਇ। ੪। ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿ
ਸਕੀਰ ਜਾਇ। ੫। ੧। ੩। ੧। ੫। ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੋ ੫੦।
ਤਹਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰਸ ਤਪੁ ਰਖਾ ਤਉ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਤਮ ਕੀਰੋ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਾਣੀ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ। ੧। ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੇਰੇ ਉਰਾ ਮਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ।
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਹਿ ਕੀਰਤਿ ਤਮ ਹੀਰ ਤਰਾਸਿ। ੧। ਹਰਾਓ। ਤਹਿ ਜਨ ਕੇ
ਵਡਭਾਗ ਵਡੇ ਹੋਜਿ ਨ ਤਹਿ ਤਹਿ ਸਹਧਾ ਤਹਿ ਪਿਆਸ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਪਤਾ ਸਹਿ ਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ। ੨। ਜਿਨ ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗੀ ਦੰਜਾ ਪਾਸਿ। ਜੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਾਇ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵਾਸਿ। ੩। ਜਿਨ ਤਹਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ
ਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਲਿਖਾਸਿ। ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿ ਤੁਹਿ ਰਸੁ ਪਾਇ
ਆ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ। ੪। ੧। ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਮੁਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸ ਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ। ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਿਆਈ
ਐ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਭੋਏ। ੧। ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ।
ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਮੋਹੈ। ੧। ਹਰਾਓ। ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਤਹਿ ਭਗਤਿ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉ ਲਾਹਿ ਪਿਸਿ ਪਿਲਾਹੈ ਪਾਗਿ ਭੋਏ। ਜਨ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਾ

ਧਾਰਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿਨਾਮੇ ਸੋਏ॥ ਦੁਹਮਤਿ ਭਗਤੀ ਨਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ
ਅਵੈ ਮਨਿ ਹੋਏ॥ ਕਉ ਅਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈ ਐਤਿ ਪਤੈ ਦਿਸਟਾਖਾਇ ਮੁਖਿ ਹੋ
ਏ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਵਦੀ ਜਿ ਤੁਨ ਤੈ ਕਉ ਆਪੰ ਸੁਭੋਏ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ
ਵਡੇ ਵਡ ਭਗੀ ਜਿ ਨ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਹਿੰਦੈ ਮਲੁ ਧੋਏ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪
ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਪਰਉ ਪਕਾਏ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਹਧਾ ਭਗ
ਉਸੇ ਤੀ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਏ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਏ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਮੁਖਾਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਏ॥ ੨॥ ਰਾਉ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵ
ਡ ਭਗੀ ਵਡ ਭਗੇ ਜਿ ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਏ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ॥ ਜਿ ਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖਾਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਗਤੀ ਦ
ਜਿ ਮਾਏ॥ ਸੇਕੁ ਕਰ ਸੁਕਰ ਗਰਧ ਭਪਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋ ਨੀਵਹਿ ਮਾਏ ਮਹਾ ਤਤਿ ਆਏ॥
੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੋ ਤੇ ਹੁਜਨ ਉਪਰਿ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਲੇ ਤਉ ਬਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸ
ਹਣਾਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਏ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਹਿੰਦੁ ਦਇਆ
ਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸ
ਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿ ਤੁਜਾ ਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਅਨੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸ
ਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜ ਸੁਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੋਲੀ ਦਗੁ ਹਿਲ ਝੇਫੁ ਡਾਈ॥
੨॥ ਰਾਉ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪੁਰੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਲੇ ਚਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ॥ ਮੈ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਲੇਚਲ ਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹਣਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਣ ਸਜਨ ਮੁਖੰ
ਨਿਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਗਾਧੁ ਗੁਬਿਰ ਬਾਜਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਰਸਕ ਸਦੁਖਾ ਪਾ
ਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹਣਾਤਿ ਨ
ਦਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਤਿ ਆਈ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾ ਸਿਕਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨਾਨ
ਕਮੇਲਿ ਲਝੇ ਗਲਿ ਲਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸ
ਹਣੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ॥ ਤਮੁ ਦੇਵੁ ਤਲਾ ਲੇਹੇ ਲੇ ਗੁਰਸਿ

ਖਾਕੇ ਜਿਨ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਮੇਰੈ ਮਨ ਤਨਿ ਬਿਰਤੁ ਗੁਰਸਿਖ
ਪਗਲਾਇਆ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਉਕਰਤ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿ
ਲੈ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨੭੭॥ ਜਾਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ ਵਚਨ ਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰ
ਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ੨੭੮॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗੀ ਦੁਪਾਪੀ ਜ
ਮਿਖਾਇਆ॥ ੨੭੯॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿ
ਲਾਇਆ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਫਲਾ ੪ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਉਕ
ਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਗਾਵੈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਵਡ ਭਾਗੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ੨੮੦॥ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਉਕਰੇ ਭਾਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ॥ ੨੮੧॥ ਧੀਰ
ਜੁਧ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ॥ ੨੮੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਉ
ਲੁਨ ਲਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਸੇ
ਭਾਗੀ ਦੁਪਾਪੀ ਹੋ ਜਾਵੈ॥ ੨੮੩॥ ਅਨਦਮੁ ਲੁਭ ਗਯਾ ਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ
ਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ॥ ਤੁਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ॥

੪੧੬ ਗੁਜਰੀ ਮਃ ੪ ਘਰੁ ੩॥ ਆਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ॥ ਸਭਨਾ
ਕਉ ਸਨ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ॥ ੧॥ ਹਮਾਜੇਰੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਉਛੈ ਮੇਰੇ ਬੀਗ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਨੁ ਮਨੁ
ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੇ ਦਸਿ ਪੈਸਰੀਗ॥ ੨॥ ੨੭੭॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਸਹਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ॥
ਦਿਖੈ ਹਿਸਤ ਉਦਾਸ ਹਰਾਈ॥ ੩॥ ਜਬ ਅੰਤਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿਆਈ॥ ਤਬ ਜੋ
ਕਿ ਦੁਕਰੇ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ॥ ੪॥ ਜਿਤੁ ਕਰੈ ਕੰਮਿ ਤਮ ਹਰਿ ਲਾਏ॥ ਸੋ ਤਮ ਕਹਾਇ

ਜੁਆਪਿ ਕਹਾਏ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਾਮਨਾ ਮਇ ਵਲਾਈ॥ ੫॥ ੧੧

੧॥੨॥੧॥੧॥੧੬॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ

ਕਹੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿਓ ਦਮੁ ਜਾ ਅਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਿਆ॥ ਸੈਲ ਪ੍ਰਭ ਮਹਿ ਜੰਤ
ਉਪਾਏ ਤਕਾਰਿ ਜਕੁ ਅਗੈ ਕਹਿ ਧਰਿਆ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧੁਓ ਜੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰਿਤ ਰਿਆ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ॥ ਹਾਉ॥ ਜਨ ਨਿਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁ
ਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿ ਸਕੀ ਧਰਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿ
ਆ॥ ਉਡੇ ਚਿਤ ਅਵੈ ਸੈ ਕਾਸਤਿ ਸੁਪਾਏ ਬਚੇ ਛਰਿਆ॥ ਤਿਨ ਕਵਨੁ ਖੁਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁ
ਗਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਮਹਨੁ ਕਰਿਆ॥ ਸਭ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰਤ ਲਾਧਰਿਆ॥

ਜਨਾਨਕ ਬਇ ਬਇ ਸਦ ਬਇ ਜਾਈ ਅਤੇ ਗਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹ ਵਰਿਆ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹ
ਲਾ ਪੁਰੀ॥ ਕਿਰਿਆ ਚਰਕ ਹਰਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾਇ ਤੁਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਅੰਤ ਹਿ ਮੇਯੁ ਨ ਉਤਰੇ
ਭੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਰੀ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਿ ਏਵਹੁ ਕਿਹ ਪਾਧਰੀ॥ ਕੋਟਿ ਮਪੈ ਕੋਵੇ ਹਲਾ
ਮੇਵ ਕੋ ਹਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਤਰੀ॥ ਹਾਉ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਸੇਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ
ਪੁਕਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਊ ਪਵੈ ਮਨਿ ਵੇਖੁ ਕਰਿ ਵੀਚਰੀ॥ ਅਠ ਸਾਠ ਮਜਨਕ
ਹੋਇ ਸਨਾਨ ਭ੍ਰਮਿ ਅਏ ਪਰਸਾਰੀ॥ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਕਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਆ
ਰੀ॥ ਪਵਤ ਪਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਪਾਇ ਓ ਅਥ ਅਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ॥ ਦੁਹਮਤਿ ਮੇਰਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾ
ਸੀ ਜਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੀ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਾ ਪਹਿ ਪਨੁ ਤਾ ਪਹਿ ਪਨੁ

ਭਜਨੁ ਤਾਇਆ॥ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਭ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ॥ ਮਾਈ
ਖਰਿਆਇ ਓ ਪ੍ਰਭ ਪੁਤਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਗਤ ਸੁਤਾ॥ ਹਾਉ॥ ਹ
ਰਿ ਪਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਤਲਹਾ ਹਰਿ ਪਨੁ ਬੇ
ਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਨਾ॥ ਹਰਿ ਪਨਿ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਬਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਪਨਿ ਲਾਹਿ ਓ ਪ੍ਰਭਾ॥ ਹਰਿ ਪਨ ਤੇ
ਹਮਨੁ ਵਨਿ ਪਿਪਾਈ ਹਾਥ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਭੋਕਾ॥ ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੇ ਦਿਨ ਅਵੈ ਹਲਤ ਪਥਤ
ਕੈ ਸੰਗੇ॥ ਲਾਹਿ ਖਜਨਾ ਕੁਰਨਾ ਕਥ ਓ ਦੀਆ ਇਹ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੇ॥ ਗੁਜਰੀ ਮ ੪੫

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਆ ਵਿਖਾਨਾ ਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੇ ਸੋਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ ਸਦ ਹੀ ਜਾ
ਹੁਜ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹੋ ॥ ਪੁਤਾ ਮਾਤ ਕੀ ਅਸੀਸਾ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰ ਉਤੁ ਮਕ ਉਹ ਹਰਿ ਹਿਸਰ
ਭੁਜ ਹੁਜ ਗਦੀ ਸਾ ॥ ਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁ ਮਕ ਉਹੋਇ ਦਇਆ ਲਾਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤੇਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਕਾ ਪੁਰ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਥਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਹੁ ਜੀਵਹੁ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੰਗ ਤੁ ਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਅਸਾ ਕ ਬਹਿਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਭਵ
ਤੁ ਮਹਾਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉ ਹਰਿ ਚਰਣ ਹੋਹੁ ਕਉ ਲਾ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇ ਥੋਜਿ ਉ
ਬੁਦਹਿ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਮ ਉਲਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਮਤ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ
ਤਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪੁਨਹੁ ਆਪਨਾ ਥਿਮਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਆਨ ਪਕ ਹੁਕਾਮਿਨ ਆ
ਤਾ ਜੋ ਅਨਗੁ ਪਿਓ ਠਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਹੀ ਓਹ ਬਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ॥ ਦੇਸੁ ਕਾ ਮਾਵਨ ਪਨੇਜੇ ਗਕੀ
ਮਨ ਸਾਥੀ ਚੇਨਿ ਕਸੇ ਸਾਸਾ ॥ ਯਸ ਕਰੇ ਬਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿ ਅਗੈ ਜਮ ਪੂਰਿ ਉਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ॥
ਹੋਇ ਅਨਨਿਮਨ ਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰੜਤਾ ਆਪ ਸਕ ਉਜਾਨਾ ॥ ਜੋ ਆਨਿ ਦੁਨਿ ਦੁਕਹਿ ਛੋਡਿ ਓਸੇਈ
ਠਹਿ ਠਹਿ ਖਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਪਜ ਸੁਭਾਇ ਭੁਏ ਕਿਹ ਪਾਯਾ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਠਾਸਾ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕ
ਗੁਰ ਪੂਰ ਭੋਇ ਆਪ ਵਾਦੁ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਉਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ
ਨਜਾ ਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਾਮਤਾਇ ਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇਹੇ ॥
੧ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਓਥ ਮਨੁ ਨਿਗਮੁ ਸਭ ਬਸੁ ਖਾਨੁ
ਖਸਾ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੇਈ ਭਯਾਮਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥ ਮਿਸਰ
ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ਜਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ਅਨਨ ਕਤ ਹੁਜਾਤਾ ॥ ੫ ॥
ਟਪਟ ਅੰਤ ਹਿਸਰ ਬਨਿਹੰਤ ਹਿੰਗਿ ਗਵਿਓ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਦਾਇ ਆਖਹੁ ਪਾਯਾ
ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤ ਹਿਨ ਨਕਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥
੬ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਖਪਹਿ ਕਰ ਉਥੇ ਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖ ਭਰਿਆ ॥ ਪੂਰਬ
ਜਿਨਿ ਹੋਇ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਭਉ ਸਾਗੁ ਰਤ ਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਖਾ ਕ੍ਰੋਧੈ ॥ ਪ੍ਰ

ਅਵਗਸੇਵਕਜੋਹੋਈਹੈਤਿਤੁਮਨੁਮਤੁਜਸੁਘਾਇ॥ ਹਾਉ॥ ਮਾਇਅਕੇਸਨਬੰਧਸੈ
ਸਕਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਾਇਆ॥ ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਏਉਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਛਤ
ਯਾਪਾਇਆ॥ ਥਾਖੋਕੋਟਥਿਖਿਅਕੋਥਿੰਜਨਤਮਹਿਤਿਸਨਨਬੁਝੀ॥ ਸਿਮਰਤਨ
ਕੋਟਿਉਜੀਅਹਾਬਸਤੁਅਗੋਚਰਸੁਝੀ॥ ਠਿਹਤਠਿਹਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆ
ਭੰਜਨਹਰਿਹਾਇਆ॥ ਸਾਧਕੇਚਰਨਪੁਰਿਜਨੁਬਛੈਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ॥
ਜਾਗਦਾ ੫ ੫੭੩ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰੁਮਤਕੈਵਾਸਉਹਛੋਡਿਯਨਿਮਹਿਆਇਆ॥
ਏਤਸਾਸੁੰਦਰਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨਕਛੁਜਾਇਆ॥ ਅਵਗਸਭਮਿਥਿਆਏਕੁਏਬੀ॥
ਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਓਹਿਨਾਮਜੀਅਕਉਏਹਵਸਤੁਠਬੀ॥ ਹਾਉ॥ ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤ
ਈਸੰਗਿਬਨਿਤਹਚਿਹਸਿਆ॥ ਜਬਅੰਤੀਅਉਸਹਾਇਬਨਿਓਉਨਪੇਖਤਹੀਕਾ
ਏਗੁਸਿਆ॥ ੨॥ ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਬਿਹਾਈਸੰਪੈਸੁਇਨਹੁਪਦਾਮਾ॥ ਭੜੀਕਉਓਹੁਤੜਾ
ਮਥਿਆਹੋਸਗਲਾਭਉਓਥਿਹਨਾ॥ ੩॥ ਤੈਵਗੈਵਗਥਸੰਬਧੇਗੁਕਰਿਕੀਨੇਮੇਗੇ॥ ਜਬ
ਹੋਈਥਾਮੀਧਾਈਚਲਾਹਿਨਹੀਇਕੋਪੇਗੇ॥ ੪॥ ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁਸੁਖੁਜਾਨਾਮੁਕਟੰਬਸਤਈ॥
ਨਾਮੁਸੰਪਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਈਓਹਮਰੈਨਾਵੈਜਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀਮਯ ੨੫੭੩ ਦੁਖਬਿ
ਸੇਸੁਖਕੀਆਨਿਵਾਸਾਤਿਸਨਾਜਯਾਨਿਬੁਝਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਦ੍ਰੜਾਇਆਬਿਨ
ਸੇਨਾਵੈਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਪਿਮਾਇਆਬੰਧਨਤੁਟੇ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਥਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾ
ਸੰਗਤਿਮਿਥਿਛੁਟੇ॥ ੨॥ ਹਾਉ॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਵੈਤਗਤਿਪ੍ਰੇਮਗਸਿਮਤਾ
ਥਾਖੋਸੋਗਦੁਮਾਹੋਨਿਹਾਥਾਕਰਦੈਹੁਪਛਤਾ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਗਥਿਥੀਆਸਗ
ਨੁਗਤਿਬਦਿਅਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਥਾਕੀਮਤਿਕਹਦੁਨਜਾਈ॥ ੩॥
ਗੁਜਰੀਮਯ ੫ ੨੫੭੩ ੫ਤਿਤਪਵਿੜਈਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਗਲਕਰਤ
ਮਸਕੋਗੇ॥ ਬਹੁਜਾਤਿਕੋਉਪੁਛੈਨਹੀਬਾਛਹਿਚਰਨਹਵੇਗੇ॥ ੧॥ ਠਕੁਰਐਸੋਨਾਮੁਤਮੋਗੇ॥
ਸਗਲਾਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਧਦੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਹੇਗੇ॥ ਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾ
ਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧੋਗੇ॥ ਨਾਮਦੇਉਤ੍ਰਿਓਚਨਕਬੀਰਦਾਸੋਮੁਕਤਿਤਇਓਚਮਿਅੰਗੇ॥
੧੧॥ ਗੁਜਰੀਮਯ ੫ ਹੈਨਹੀਕੋਉਬੁਝਨਹੋਜਾਨੈਕਵਨਤਤਾ॥ ਸਿਵਬਿਹੰਚਿਅਹੁਸਗਲ

ਮਮੋਤਜਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਤੀ ਗੰਗੁਲਾਈ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਤਉ ਪਦੇ ਸਦਿ ਦ੍ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁ
ਭਾਈ॥ ਸਾਜਨ ਐਸੇ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ॥ ਜਿ ਸੁਭੇ ਦੇਤੁ ਦਹਿ ਮਾਇਆ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰਨ ਕਬਹੂ ਜਾ
ਹਾਈ॥ ਕਹਤ ਕਹਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਈ ਨੀਕੀ ਇਤਠਹਾਈ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਜ
ਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਹਿ ਪਹਾਈ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ
ਥਾਪਨ ਹਾਕੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਹੀ॥ ਰਾਜ ਹੰਕਾਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਿ ਹਿਨੀ ਚਰਿਤਿ ਪਹੀ॥ ਧਿ
ਈ ਐਸੇ ਅਪਨੇ ਸਦਾ ਹੀ॥ ਸਿਰ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਹੀ ਐਸਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ॥ ਹੁਓ॥
ਮਹਿ ਏਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਗਨਿ ਤੁ ਮੈ ਪਹੀ॥ ਅਚੇਤਿ ਇਐ ਆਨੇ ਬਾਹਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁ
ਰਾਖੁ ਧਾਰਿ ਕਹੀ॥ ੩॥ ੧੦॥ ੧੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਦਤਾ ਜੀ ਅਸਭੰਕ ਬਸਤੁ ਮੇਰੇ
ਨਾਮ ਹੀ॥ ਚਰਦ ਕਾ ਮਲਾਹਿ ਦਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਤੁ ਗੁਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਹੀ॥ ਠਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ
ਤੁ ਹੀ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸ ਬਖ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ॥ ਹੁਓ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇ
ਨਾਮੁ ਸਮਰਥਿ ਤੁ ਮਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰੁਣੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰੁ ਅਸ ਬਿਡਾ ਦੀਯਾ
ਹੀ॥ ੩॥ ੧੦॥ ੧੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸ ਅਪਨ ਦਰ ਸੁਦੀ ਜੈ ਜ ਸੁਗਾ ਵਓ ਨਿਸਿ
ਅਭੋਗ॥ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝੁਝਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੇਰੇ॥ ਠਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਅਨ ਹੋਰੇ॥
ਚੇਤਿ ਚਿਤ ਵਓ ਹਰਿ ਸਨ ਅਹਾ ਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁ ਮਹੀ ਓਰੇ॥ ਹੁਓ॥ ਦਇਆ ਯਾ ਪੁਰਖ ਸਬ
ਠਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਗਿ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਧਰਿ ਸਿਆਖੀ ਫੇਰੇ॥ ੩॥ ੧੦॥
੧੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੁ ਅਹੁਰ ਦ੍ਰਵਿਯੁ ਕਾ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਏਕ ਤੇ ਪਾਇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਕਉ ਜੋਹਿ ਨਾ ਸਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧਵੈ ਪਾਇ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓਸਰਨਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਜਪ ਵਕੈ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਓਰੈ ਚਿਤਾਇ॥ ਹੁਓ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਮੁਖ ਖਿਨ ਗਨ
ਗਹੀ ਕੰਠਿ ਉਝਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀ ਆਪ੍ਰਿਕ ਹਤੈ ਜ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ॥ ੩॥ ੧੦॥
੧੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਜ ਸੁਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀ ਗਤਿ ਦਗੁ ਜਬੈ ਸਦੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਜਮ
ਕੀਤਾ ਸਨਾਸੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਰ ਸੇਤੀ ਪਹਿਜਾਈ ਐ॥ ਜਤੇ ਘਾਣਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ਐ॥
ਅਠ ਪਹਿ ਸਿਮਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਤਿ ਨਿਸਦਾਧਿ ਆਈ ਐ॥ ਹੁਓ॥ ਮੋਹਿ ਸਗਨਿ ਦੀਨ ਦੁ
ਖ ਭੰਜਨ ਤੁੰਦੇ ਹੋ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਚਰਦ ਕਾ ਮਲਾਨਾ ਕਹੰਗਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਪੇਜ ਰਖਾਈ ਐ॥

ਬਿਸੰਤਰਜੀਅਨਕੋਦਤਾਭਗਤਿਭੇਤੰਡਗਾਜਕੀਸੇਵਾ

ਨਿਤਫਲਨੋਵਤਖਿਨਮਹਿਕਰੇਓਧਗ॥ ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਾਸੰਗਿਹਾਚੁ॥ ਸਗਲਜੀਅ
 ਜਕਉਅਧਾਰਿਤਾਹੁਕਉਤੁੰਜਾਚੁ॥ ਹਾਓ॥ ਨਾਨਕਸਹਦਿਤਮਾਗੀਕਰਤੇਤੂੰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਾਧਾ
 ਗਹੋਇਸਹਾਈਜਿਸਤੁੰਗਾਖਹਿਤਿਸੁਕਹਾਕਰੇਸੰਸਹਾ॥ ਜਨਕੀਪੈਜ
 ਸਵਰੀਆਪਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਅਵਖਧੁਉਤਹਿਗਇਓਸਤੁਤਾਪਾ॥ ਹਾਓ॥ ਹਰਿਗੋ
 ਬਿੰਦੁਗਖਿਓਪਹਮੇਸਹਿਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਗਿ॥ ਮਿਟੀਬਿਅਧਿਸਹਬਸੁਖਹੋਏਹਰਿਗੁਦਸਾ
 ਬੀਚਾਰਿ॥ ਅੰਗੀਕਰਕੀਓਮੇਰੈਕਰਤੇਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਅਭਿਚਲਨੀਵਧਰੀਗੁਗਾ
 ਨਕਨਿਤਨਿਤਚਰੈਸਵਾਈ॥ ੩॥ ੧੫ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ੫੫ ॥ ਕਬਹੂੰਹਰਿਸਿਉਚੀਤੁਨਲਾਇਓ॥
 ਧੰਧਾਕਰਤਬਿਤਾਨੀਅਵਧਹਿਗੁਣਨਿਧਿਨਾਮੁਨਗਾਇਓ॥ ਹਾਓ॥ ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਤ
 ਕਪਟੇਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਹਿਧਾਇਓ॥ ਬਿਸਹਤਪ੍ਰਭਕੇਤੇਦੁਖਗਨੀਅਹਿਮਹਾਮੋਹਨੀਖਾਇਓ॥
 ਕਹੁਅਨੁਗੁਰਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗਨੁਨਮੋਹਿਕਮਾਇਓ॥ ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸੁਖਸਾ
 ਗਨਨਕਹਹਿਸਹਣਾਇਓ॥ ੩॥ ੧੬ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੩੪ ॥ ਹਸਨਾਮਹਾਮਰਦੰ
 ਤਾਛਾਡਿਅਨਬਿਉਹਰਮਿਥਿਅਭਜੁਸਦਭਗਵੰਤਾ॥ ਹਾਓ॥ ਨਾਮੁਏਕਾਅਧਰਭਗਤਾਈ
 ਤਅਗੈਏਕਾ॥ ਕਹਿਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦਦੀਆਬੁਗਗਿਅਨਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ ਕਹਣਕਹਣਸਾਮ
 ਥਸੀਧਰਸਹਦਿਤਕੀਗਈ॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਣਸਾਪੁਨਨਕਹਹਿਨਿਧਿਯਈ॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੌਪਦੇ ॥ ਛਾਡਿਸਗਲਾਜਿਅਦਪਾਸਾਧਸਹਣੀਅਓ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
 ਮੇਸੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਓ॥ ਰੇਚੇਤਚਰਦਕਮਲਾਅਹਾਧਿ॥ ਸਹਬਸੁਖਕਲਿਅਦਪਦ
 ਹਿਮਿਟੈਸਗਲਾਉਪਾਧਿ॥ ਹਾਓ॥ ਮਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ ਈ
 ਉਤਜੀਅਨਾਇਸੰਗੀਸਹਬਗਵਿਅਸੋਇ॥ ਕੋਟਿਜਤਨਉਪਵਸਿਥਿਅਕਛੁਨਾਵੈ
 ਮਿ॥ ਸਹਦਿਸਾਪੁਨਿਰਮਲਾਗਤਿਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਨਾਮਿ॥ ੩॥ ਅਗਮਦਇਆਲਾਪ੍ਰਭਉਚਾਸਹਦਿ
 ਸਾਧੁਜੋਗੁ॥ ਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਜਿਸੁਇਥਿਅਪੂਰਿਸੋਯੋਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ੫੫ ॥
 ਆਪਨਗੁਰਸੇਵਿਸਦਹੀਗਮਪੁਰੁਦਗੋਬਿੰਦਸਾਸਿਸਾਸਿਅਹਾਧਿਹਰਿਹਰਿਯਹਿਜ
 ਇਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਪ੍ਰਭਕਾਨਓ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਪਵਤਿਮਿਲੀਨਿਗਮ

ਹੁੰ। ਹੁੰ। ਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਗਿਉਮਨੁਆਠਪਤਰਆਗਧਿ। ਕਾਮੁਕੋਧੁਅੰਕਗੁਬਿਨ
ਜੇਮੈਸਗਲਉਪਾਧਿ। ਅਟਲਅਢੇਰਅਭੇਰਸੁਆਮੀਸਗਦਿਤਕੀਆਉ। ਚਰਦਕਮ
ਲਾਗਧਿਹਿਦੈਏਕਸਿਉਇਵਲਾਉ। ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਤਿਦਇਆਧੀਬਖਸਿਈਨੇਆ
ਪਾ। ਸਗਬਸੁਖਤਹਿਨਾਮੁਦੀਆਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ।

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਗਈਸੰਕਤੁਟਿ। ਦੁਖਅਨੇਹਭੈਬਿਨਾਸੇਪਾਪਗਏਨਿਖੂਟਿ।
ਤਹਿਤਹਿਨਾਮਕੀਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਮਿਲਿਸਾਧਬਚਨਗੋਬਿੰਦਧਿਆਏਮਤਨਿਗਮਲਾਗੀ
ਗੇ। ਹੁੰ। ਜਾਪਤਾਪਅਨੇਕਕਰਦੀਸਠਲਾਸਿਮਹਤਨਾਮ। ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਆਪਿਪਰਖੇ
ਭਏਪੁਰਨਕਾਮ। ੩। ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਬਿਸਰੁਕਬਤੁੰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸਮਰਥਾ। ਗੁਣਅਨਿਕਹਸਨਾ
ਕੋਅੰਬਖੈਨੈਅਗਨਤਸਦਾਅਕਥਾ। ੪। ਵੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਹਦਦਇਆਲਾਕਿਰਪਾ
ਕਰਦਾ। ਅਟਲਪਰਵੀਨਾਮਸਿਮਹਦਦਿੜਨਾਨਕਤਹਿਤਹਿਸਹਦਾ।

ਗੀ ੪ ਅੰਤੁਧਿਬਹੁਸਧਨਮਾਇਆਮਤਦੀਹਘੋਰਗੁ। ਤਹਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁਗੁਹਿਨਾਮੁ
ਦੀਨੈਕਕਰਦਕਏਜੋਗੁ। ੧। ਮੁੰਤਨਿਬਾਢੀਐਜਨਪੁਰਿ। ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਲਾਹਿਤਪਾਤਿਕੋ
ਬਿੰਦੋਚਾਪੁਰਿ। ੨। ਹੁੰ। ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਆਸਾਕੁਕਗੀਬਿਕਰਾਣਾ। ਗੁਰਗਿਆਨਕੀਰ
ਤਨੋਗੋਬਿੰਦਗਮਦੰਕਟੀਐਜਮਜਾਣਾ। ੩। ਕਾਮਕੋਥਲੋਭਮੋਹਮੂਠੇਸਦਾਅਵਗਵਦਾ। ਪ੍ਰਭ
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੋਪਾਲਸਿਮਹਦਮਿਟਤੋਜਨੀਭਵਦਾ। ੪। ਮਿਤ੍ਰਪੁੰਡਕਲਤ੍ਰਸੁਗਹਿਦਤੀਨਿਤਪ
ਜਲੰਤਾ। ਜਪਿਗਾਮਗਮਦੁਖਨਿਵਰੇਮਿਲੈਤਹਿਜਨਸੰਤਾ। ੫। ਸਗਬਿਧਿਭ੍ਰਮਤੇਪੁਕਹਹਿਕ
ਹਿਨੀਛਿਟਿ। ਹਰਿਚਰਦਸਕਦਅਪਰਪ੍ਰਭਕੇਦਿੜਗੀਨਨਕਓਟਿ। ੬। ੪। ੩

ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਅਗਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਫਲਾਮੁਹਤਿਕਰਦਕਏਜੋਗੁ। ਗੁਣਗਮਦਸ੍ਰਵਦ
ਅਪਰਮਹਿਮਾਠਿਗਿਨੋਤਬਿਓਗੁ। ੧। ਸਨਚਰਦਗਬਿੰਦਉਪਾਸ। ਕਟਿਕਏਸਮਿਟੰਤਸਿ
ਰਦਕਾਟਿਜਮਦੁਤਫਾਸ। ੨। ਹੁੰ। ਸਤ੍ਰਦਤਨਤਹਿਨਾਮਕਹਨਅਵਰਕਛੁਨਉਪਾਉ। ਕ
ਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਪ੍ਰਭੁਮੋਹਨਨਕਨਾਮਸੁਆਉ। ੩। ੫। ੩੩। ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘੋਰ ਤੂੰਸਮਰਥੁਸਰ
ਕੋਦਤਾਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖਗਾਇ। ਜਾਹਿਕਏਸਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾਨਿਗਮਲਾਗੁਣਪ੍ਰਭੁਗਾਇ।
ਗੋਬਿੰਦਤੁਭਬਿਨੁਅਵਰਨਠਉ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਹਨਉ। ੧। ਹੁੰ।
ਭਤਿਗੁਰਸੇਵਿਯਗੋਹਰਿਚਰਨੀਵਡੈਭਾਗਿਇਵਲਾਗੀ। ਕਵਲਪਰਗਾਸਭਏਸਾਧਸੰਗੇਦੁ

ਗਮਤਿਬੁਧਿਤਿਆਗੀ॥ ਆਠਪਤਹਰਿਕੇਗੁਦਗਾਵੈਸਿਮਰੈਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਆਪ
ਤੈਸੰਗਤਿਸਭਉਧਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਾਜੰਜਾਣਾ॥ ਚਰਦਾਅਧਰੁਤੇਰਾਪ੍ਰਤਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋ
ਤਿਪ੍ਰਤਸਾਥਿ॥ ਸਗਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਤਮਹੀਦੇਹਾਖਿਓਹੰਗਿਯਾ॥

ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੧

ਏਕਨਗੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀਅਲੇਬ

ਗਤਚੋਰੀਧਵੈ॥ ਤਿਹਰਸਮਾਯਹੈਜੋਨਾਨਕਸੇਖਸੁਕਤਿਸੋਪਵੈ॥ ਚੇਤਹੁਬਾਸੁਦੇਓਬ
ਨਵਾਈ॥ ਹਮੁਰਿਦੈਜਪਮਾਈ॥ ਹਉਓ॥ ਓਹਧਮੁਲਾਜਿਸੁਸਾਖਤਲਾਹਚਾਰਿਬੇਰਜਿਤੁ
ਲਾਗੇ॥ ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕਪਰਬ੍ਰਹਮਇਵਜਾਗੇ॥ ੧॥ ਪਰਜਾਤੁਘਰਿਅੰਗਨਿਸੇਧੁ
ਪਪੜਤਤੁਡਾਣਾ॥ ਸਹਬਜੋਤਿਨਿਹੰਜਨਸੰਭੁਛੇਡਹੁਬਪੁਤੁਜੰਜਾਣਾ॥ ੨॥ ਸੁਦਿਸਿਖਵੈਤੇ
ਨਾਨਕਬਿਨਵੈਛੇਡਹੁਮਾਇਆਜਾਣਾ॥ ਮਨਿਬੀਚਾਰਿਏਕਇਵਲਾਗੀਪੁਨਗੀਪਜਨਮੁਨ
ਕਾਣਾ॥ ਸੋਗੁਹੁਸੇਸਿਖੁਕਬੀਅਲੇਸੇਵੈਦੁਜਿਜੈਦੋਗੀ॥ ਤਿਸੁਕਹਦਿਕੰਮੁਨਪੰਧਨ
ਹੀਪੰਧੈਗਿਹੀਜੋਗੀ॥ ੪॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਕਹੁਤਜੀਅਲੇਏਭੁਮੋਹੁਤਿਸੁਮਾਇਆ॥ ਮਨਿਤਤੁ
ਅਵਗਤੁਧਿਆਇਆਹੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭਦਾਤਿਕਬੀਅਲੇ
ਸੇਤਬਗਨਸਭਿਦੁਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਮਧੁਤਾਸੁਰਸਾਵੰਜਗਤਨਹੀਸੁਤਾ॥ ੮॥ ਮਤਗੰਭੀਰ
ਪੜਪਤਾਣਾਨਾਨਕਸਹਬਜੁਆਇਆ॥ ਓਪਦੇਸਹੁਰਮਮਪੁਨਹਿਗਰਭੰਬਿਖੁਤਜਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥ ੧੦॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੨ ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਦਤੇਤੋਰ
ਅੰਤਨਪਹਰਿਸੁਮਾਗਜੈਸੀਭੂਖੋਇਅਭਅੰਤਰਿਤੂੰਸਮਰਥਸਚੁਦੇਵਦਹਗ॥ ਐਜੀ
ਜਪੁਤਪੁਸਜਮੁਸਚੁਅਧਗਾਹਗਿਗਿਨਾਮੁਦੇਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਹੀਭਗਤਿਭੋਰੇਭੰਡਗ॥
ਹਉਓ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਹਰਿਇਵਲਾਗੇਏਕਾਏਕੀਸਬਦੁਬੀਚਗ॥ ਜਲੁਥਲੁਧਰਦਿਗ
ਗਨੁਤਹਨਹੀਆਪੇਆਪੁਕੀਅਕਰਤਗ॥ ਨਤਦਿਮਾਇਆਮਗਨੁਨਛਾਇਆਨਾਸੁਰਜ
ਦਨਜੋਤਿਅਪਗ॥ ਸਹਬਦਿਸਦਿਏਚਨਅਭਅੰਤਰਿਏਕਨਦਰਿਸੁਤਿਭਵਦਸਗ॥
੩॥ ਪਵਦਪਾਦੀਅਗਨਿਤਿਨਿਕੀਆਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸਅਕਥਾ॥ ਸਹਬੇਜਾਚਿਕਤੁੰ
ਭੁਦਤਾਦਾਤਿਕਰੇਅਪੁਨੈਬੀਚਗ॥ ੪॥ ਕੋਟਿਤਿਤੀਸਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭਨਾਇਕਦੇਵੇਤੋਇਨਾ
ਹੀਭੰਡਗਾਉਧੇਰਭੈਕਛੁਨਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰਮਿਤੁਪਹੈਨਿਹਗ॥ ੫॥ ਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਤਰਿ

ਹਿਗਿਧਿਸਿਧਿਜਾਚਿਕਹਤਿਜੈਕਹ। ਜੈਸੀਪਿਆਸਹੋਇਮਨਅੰਤਹਿਤੈਸੋਜਲੁਦੇਵਹਿਪਰ
ਭਾ। ਬਡੇਭਗਗੁਰੁਸੇਵਹਿਅਪੁਨਾਭੇਦਨਾਹੀਗੁਰਦੇਵਮੁਹਗ। ਤਕਓਕਾਣੁਨਾਹੀਜਮੁਜੈ
ਭੁਤਿਅੰਤਹਿਸਬਦੁਬੀਚਗ। ਅਬਤਬਅਵਹੁਨਮਗਓਹਰਿਪਤਿਨਾਮੁਨਿਗੰਜਨਦੀਜੈਪਿ
ਗਿ। ਨਾਨਕਚਾੜਿਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਮਾਗੈਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕਿਹਪਧਾਗਿ॥
ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਅਵੈਫੁਨਿਜਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਦੀਨਮੇ
ਭੇਨਾਮੇਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ ਭਈਗੇਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਏਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਚੇਐ
ਨਾਮਬਡਾਈ॥ ਗੁਓ॥ ਐਜੀਬੁਭੇਭੇਖਕਹਿਭਿਖਿਅਕਓਕੇਤੇਓਦਗੁਰਨਕੈਤਾ
ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪ੍ਰਾਨੀਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬਨਜਾਈ॥ ਐਜੀਕਾਏਸਦਾਸਿਹੁਓ
ਭੇਭੇਜਨਮਿਜਨਮਿਵੈਗਈ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਹਤੇਸੇਬਚੇਸਤਿਗੁਰਬੁਝਬੁਝਾਈ॥
ਗਸਰਾਈਜੋਹਿਨਸਕੈਦੁਤਨਸਕੈਸੰਤਾਈ॥ ਅਵਿਗਤਨਥਨਿਗੰਜਨਹਤੇਨਿਰਭਉਸਿਓ
ਦਾਈ॥ ੪॥ ਐਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਨਾਮੇਏਵਏਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਕਦਿਕਾਈ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਸੇਈਕਹਸੀਕਿਹਤੁਨਮੇਟਿਅਜਾਈ॥ ੫॥ ਐਜੀਭਾਗਿਪਰੇਗੁਰਸਗਦਿਤੁਮਾਗੀਮੇਅਵਰ
ਦੁਜੀਭਾਈ॥ ਅਬਤਬਏਕੇਏਕਪੁਕਹਉਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਖਾਈ॥ ਐਜੀਗਖੁਪੈਜ
ਮਾਪੁਨੇਕੀਤੁਹੁਤੀਸਿਓਬਖਸਿਓਈ॥ ਕਹਿਕਿਹਪਾਗੁਰਦਰਸੁਦਿਖਵਹੁਤਓਮੇਸਬ
ਜਲਾਈ॥ ੬॥ ਐਜੀਕਿਅਸਗਓਕਿਛੁਹੈਨਦੀਸੈਇਸੁਜਗਮਹਿਅਇਅਜਾ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਗਧੁਰੀਜੈਹਿਰੈਕੰਠਬਦਾਈ॥ ੭॥ ਐਜੀਗੁਰਮੁਖਿਮਹਿਸਰਨਗਤਿਹਰਿਕੇਓਗਾ॥ ਨਾਮਹਤੇਕੇਵਲਬੈਰਾ
ਸੋਗਬਿਜੇਗਏਸਗਜਿਤੋਗਾ॥ ਭਈਗੇਰੁਕਿਹਪਤੇਭਗਤਿਠਕਹਕੀ॥ ਸਤਿ
ਕਵਕਿਹਿਹਦੈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਜਸਕਾਦਿਨਜਸਕੀਬਾਕੀ॥ ਗੁਓ॥ ਹਰਿਗੁਰ
ਗਵਹਿਪ੍ਰਭਸੰਗੋਜੋਤਿਸੁਭਦੈਸਹਜਿਹੀ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਬਿਥਾਜਗੀਜੀਵਨੁਹਰਿਬਿ
ਨੇਠਏਮੇਕਾਘਰੀ॥ ੮॥ ਐਜੀਥੋਟੇਠਓਰਨਹੀਘਰਿਬਾਹਰਿਨਿੰਦਕਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥
ਸੁਕੈਪ੍ਰਭੁਬਖਸਨਮੇਟੈਨਿਤਨਿਤਚਛੈਸਵਈ॥ ੯॥ ਐਜੀਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋਈ
ਠਕਹਿਅਪਿਦਿਵਈ॥ ਨਿੰਦਕਨਰਕਏਮੁਖਨਿੰਦਯੋਨਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਭਾਈ॥
ਜੀਸਗਦਿਪਰੇਪ੍ਰਭੁਬਖਸਿਮਿਏਵੈਬਿਏਮਨਅਧੁਅਧਾਈ॥ ਅਨਦਮੁਏਨਭੁਸਿਹਿ

ਨਾਥਾਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਐਜੀਸਦਾਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਗਵਿਆਰੁ
ਗਮਤਿਕੁਮਨਿਚੁਕਾਈ॥ ਪਰਸੁਭੇਟਿਕੰਚਨਧਤੁਰੇਈਸਤਸੰਗਤਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿ
ਜਲੁਨਿਗਮਲੁਮਨੁਇਸਨਾਨੀਮਜਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭਾਈ॥ ਪੁਨਗਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਜਨਸੰਗਤਿਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਤੁੰਵਡਪੁਰਖੁਅਗੰਮਤਰਵਹੁਮਪੰਖੀਤੁਝਮਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਨਿਹੰਜਨਦੀਜੈਜੁਗਿਜੁਗਿਸਥਾਦਿਸਲਾਹੀ॥

ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਅਗਧਿਤੰਸਚੁਪਿਆਸਪਰਮਹਿਤੰ॥ ਬਿਲਾਯਪਬਿਲਾਯਬਿਨੰਤੀਆ
ਸੁਖਭਾਇਚਿਤਹਿਤੰ॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰਿਸਰਦੀ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਿਤਰਣਹਮਨਾ
ਮਕਰਿਕਰਦੀ॥ ਹਰੇ। ਇਮਨਮਿਤਸੁਭਚਿਤੰ॥ ਗੁਰਸਬਦਹਰਿਮਦੰ॥ ਮਤਿਤੁ
ਗਿਆਨੰਕਇਆਦਨਿਧਨੰਹਰਿਨਾਮਮਨਿਹਮਦੰ॥ ਚਲਾਚਿਤਵਿਤਕੁਮਾਤੁਮੰਜਗੁਮੇ
ਹਮਗਨਹਿਤੰ॥ ਬਿਹਨਾਮਭਗਤਿਦਿਵੰਮਤੀਗੁਰਵਕਿਸਬਦਰਤੰ॥ ੨॥ ਭਗਮਾਤਿਭਰਮੁਨਚੁਕ
ਈਜਗੁਜਨਮਿਥਿਆਧਿਖਪੰ॥ ਅਸਥਾਨੁਹਰਿਨਿਰਕੇਵਲੰਸਤਿਮਤੀਨਾਮਤਪੰ॥ ਇਹੁ
ਜਗੁਮੇਹਰੇਤਬਿਆਪਿਤੰਦੁਖੁਅਧਿਕਜਨਮਮਰਦੰ॥ ਭਜੁਸਗਦਿਸਤਿਗੁਰਉਬਗਹਿ
ਰਿਨਾਮੁਰਿਦਰਮਦੰ॥ ੪॥ ਗੁਰਮਾਤਿਨਿਚਲਾਮਨਿਮਨੁਮਨੰਸਯਬੀਚਗੰ॥ ਸਿਮਨੁਨਿਗਮ
ਲੁਜਿਤੁਸਾਚੁਅੰਤਹਿਗਿਆਨਹਤਨੁਸਗੰ॥ ੬॥ ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਤਰੁਭਵਜਲੁਮਨਾਚਿਤਲਾ
ਇਹਰਿਚਰਦੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਪਵਿਤ੍ਰਪਵਨੁਇਹੁਸਗੰਭੁਤਉਸਰਦੀ॥ ੭॥ ਲਾਬਯੋਰੁਭ
ਹਰਿਨਿਵਰਦੰਹਰਿਨਾਮਹਾਸਿਮਨੰ॥ ਮਨੁਮਾਰਿਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨਾਕਹੁਨਾਨਕਸਰਨੰ॥

ਭਜੁਗੀ॥ ੩॥ ੫੪॥ ੧॥ ਨਿਗਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁਨਚਾਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗ
ਵਾਈ॥ ਚਿਤੁਬਿਹਰਾਖੇਸੋਸੁਕਤਿਉਵੈਜੋਇਛੀਸੇਈਫਲੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਨਚੁਰੇਮਨਗੁਰਕੈਅਗੈ
ਗੁਰਕੈਕੁਦੈਨਚਹਿਤਸੁਖੁਪਵਹਿਅੰਤੇਜਮਭਉਕਰੈ॥ ੨॥ ਹਰੇ। ਆਪਿਨਚਾਏਸੋਭਗ
ਤੁਕਹੀਐਆਪਦਾਪਿਆਹੁਆਪਿਯਾਏ॥ ਆਪੇਗਵੈਆਪਿਸੁਦਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰਧਕਉਮਾ
ਹਗਿਪਾਏ॥ ੩॥ ਅਨਦਿਨਨਚੈਸਕਤਿਨਿਵਰੈਸਿਵਪੁਰਿਨਿਦਨਹੋਈ॥ ਸਕਤੀਪੁਰਿਜਗਤੁਸੁਤ
ਨਚੈਟਾਪੇਅਵੋਗਾਵੈਮਨਮੁਖਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ ੪॥ ਸੁਹਿਨਗਵਿਹਤਿਪਖਿਕਰਮੀਨਚੈ
ਮੁਨਿਜਨਗਿਆਨਬੀਚਗੀ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਇਵਲਾਗੀਨਚੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਵੀ
ਚਾਹੀ॥ ੫॥ ਖੰਡਕੁਮੰਡਕੈਗੁਣਨਚੈਜਿਨਿਲਾਗੀਹਰਿਇਵਤੁਮਾਹੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭੇ

ਗੀਤਾਚਰਿਤਖਾਣੀਚਰੀ॥ ਜੋਤੁਪੁਰਾਵਹਿਸੇਈਨਚਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿ
 ਥਿਵਲਾਏ॥ ਸੇਰਗਤਸੇਤਤੁਗਿਆਨੀਜਿਨਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥ ਏਹੁਗਤਿਸਚੇਸਿਓ
 ਥਿਵਲਾਗੋਬਿਨੁਸੇਵਤਗਤਿਨੋਈ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਬਦੁਬੀਚਹੈਤਾਸਚੁਪਵੈਕੋਈ॥
 ਮਾਇਅਕੋਅਗਥਿਬੁਤੁਏਕਨਚੈਕੋਬਿਰਥਾਤਤੁਬੀਚਰੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਈਜ
 ਨੁਪਏਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਤੁਮਹੀ॥ ਇਕੁਦਮੁਸਚਾਵੀਸਹੈਸਾਵੇਲਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ ਸਾ
 ਹਿਸਾਹਿਸੁਮਾਈਐਆਪੇਬਖਸੇਕਹੋਰਜਾਇ॥ ਸੇਈਨਚਹਿਜੋਤੁਪੁਰਾਵਹਿਜਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਬਦੁਵੀਚਰੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਸਹਜਸੁਖਪਵਹਿਜਿਨਕਉਨਦਹਿਤੁਮਹੀ॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪ ੫੨੨ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਗਹਿਨਸਕੈਜਿਓਬਾਣਕੁਖੀਗਅਧਾ
 ਗੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੋਬਾਇਹਰੀ॥ ਮਨ
 ਹੋਰਿਕੀਰਤਿਤਰਤਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਪਾਈਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਤੁਮਹੀ॥
 ੧॥ ਹਰੀ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਨਨਕਦਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਪਤਹਹਿਬਨਵਰੀ॥ ਸਹਣਗ
 ਤਿਪ੍ਰਣਾਦਜਨਅਏਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਰੀ॥ ੨॥ ਅਲਖਨਿਕੰਜਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕੋਜਤਿਮੁਹਾ
 ਗੀ॥ ਸਭਿਜਾਚਿਕਤੁਏਕੋਦਤਾਮਾਗਹਿਹਥਪਸਰੀ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਜਨਕੀਉਤਮਬਦੀਗਾ
 ਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿਤਨਿਅਗੀ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕੇਰਾਆਪਿਤੋਕੁਲਤਰੀ॥
 ੪॥ ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਦੁਗਮਤਿਬਿਆਪੇਜਿਨਅੰਤਹਿਮੋਹਗੁਬਰੀ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਕਥਾਨਭਾ
 ਵੈਓਇਤੁਬੇਸਦੁਪਰਵਰੀ॥ ੫॥ ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਹਿਮਲੋਧੈਵੈਓਹੁਮਲਕੁਖਮਾਇਆਧਰੀ॥
 ਸੰਤਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਨਓਹਵਾਹਿਨਪਰੀ॥ ੬॥ ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਕੀਆਸਭੁਕਹਤੈਹ
 ਕਿਹਤੈਸਭੁਕਲਾਧਰੀ॥ ਹਰਿਏਕੋਸੂਤੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਹਿਸੂਤੁਖਿਚੈਏਕੰਕਰੀ॥ ਹਸਨਿ
 ਹਸਨਿਹਸਿਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਦਰਸਨਾਹਰਿਹਸੁਧਰੀ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹੁਨਮਾਗਓ
 ਹਰਿਸਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ ੭॥ ੧॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪ ੫੨੩ ॥ ਗਜਨਮਹਿਤੁੰਗਜਾਕਰੀ
 ਅਹਿਭੂਮਨਮਹਿਭੂਮਾ॥ ਠਕੁਰਮਹਿਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀਕੋਮਨਸਿਓਕੋਮਾ॥ ਪਿਤਾਮਹੋਬਡੋਧਨੀ
 ਅਗਮਾ॥ ਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੈਕਰਤੇਪੇਖਿਹੋਬਿਸਮਾ॥ ੧॥ ਹਰੀ॥ ਸੁਖੀਅਨਮਹਿਸੁਖੀ
 ਅਤੁੰਕਰੀਅਹਿਦਤਨਸਿਰਿਦਤਾ॥ ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਵੰਸੀਕਰੀਅਹਿਹਸੀਅਨਮਹਿਹਤਾ॥
 ੨॥ ਸੁਰਨਮਹਿਸੁਰਤੁੰਕਰੀਅਹਿਭੋਗਨਮਹਿਭੋਗੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਤਨਮਹਿਤੁੰਬਡੋਕ੍ਰਿਹਸਤੀਜੋਗਨ

ਮਹਿਜੋਗੀ॥ ਕਰਤਨਮਹਿਤੁੰਕਰਤਕਰੀਅਹਿਆਚਰਨਮਹਿਅਚਰੀ॥ ਸਾਨਮਹਿ
ਤੁੰਸਾਚਾਸਾਹਵਾਪਰਨਮਹਿਵਾਪਰੀ॥ ਦਰਬਰਨਮਹਿਤੋਰਦਰਬਰਾਸਰਨਿਪਾਲਨ
ਟੀਕਾ॥ ਏਥਿਮੀਕੇਤਕਗਨੀਨਜਾਈਐਗਨਿਨਸਕਉਸੀਕਾ॥ ਨਾਮਨਮਹਿਤੋਰਪ੍ਰਭ
ਨਾਮਾਗਿਆਨਨਮਹਿਗਿਆਨੀ॥ ਜੁਗਤਨਮਹਿਤੇਗੀਪ੍ਰਭਜੁਗਤਾਇਸਨਨਮਹਿਇਸਨ
ਨੀ॥ ਸਿਧਨਮਹਿਤੇਗੀਪ੍ਰਭਸਿਧਾਕਰਮਨਸਿਰਿਕਰਮਾ॥ ਆਗਿਆਮਹਿਤੇਗੀਪ੍ਰਭ
ਆਗਿਆਹੁਕਮਨਸਿਰਿਹੁਕਮਾ॥ ਜਿਉਬੋਲਾਵਹਿਤਿਉਬੋਲਾਹੁਸੁਆਮੀਕੁਰਤ
ਕਵਨਹਮਾਗੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓਜੈਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥

ਨਾਥਨਗਰਦੀਨਬੰਧਵਪਤਿਤਪਾਵਨਦੇਵਾਭੈੜਾਸਾ
ਸਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿਸਫਲਸੁਆਮੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਚਰਦ
ਸਰਦਦਇਆਲਕੇਸਵਤਾਰਿਜਗਤਵਸਿੰਧਾ॥ ੨॥ ਗਾਓ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਮੋਹਹ
ਨਮੁਹਾਰਿਮਨਮਕਰੰਦਾ॥ ਜਨਮਸਰਦਨਿਵਾਰਿਧਰਦੀਧਰਪਤਿਗੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਜਲਤ
ਅਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਕਿਰਿਦਮੰਤਾ॥ ਛੇਦਿਅੰਬੁਧਿਕੁਰਦਾਮੇਚਿੰਤਮੇਰਿ
ਪੁਰਖਅਨੰਤਾ॥ ੪॥ ਸਿਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮੁਹੁਰਤਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁਸੁਜਸਮਾਧਿ॥ ਦੀਨਦਇ
ਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੁਰਨਜਚੀਐਰਜਸਾਧਮ॥ ੫॥ ਸੋਹਸਿਥਨਦੁਰੰਤਾਸਾਬਾਸਨਾਥਿਕਗ॥
ਰਖੁਧਰਮਭਰਮਾਥਿਦਾਰਿਮਨਤੇਉਧਰੁਹਗਿਨਿਕੰਕਗ॥ ੬॥ ਪਨਾਢਿਅਦਿਭੰਡਹਰਗਿਨਿ
ਧਿਉਤਜਿਨਾਨਚੀਗ॥ ਖਲਾਮੁਗਧਮੁਕਟਾਖੁਸ਼ੀਧਰਭਏਗੁਣਮਤਿਧੀਗ॥ ੭॥ ਜੀਵਨਮੁ
ਕਤਜਗਦੀਸਲਪਿਮਨਧਾਰਿਰਿਦਪਰਤੀਤਿ॥ ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰਬਤ੍ਰਗਮਦੰ
ਪਰਮਹੰਸਹੀਤਿ॥ ੮॥ ਦੇਤਦਰਸਨੁਸ੍ਵਨਹਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮਉਚਰਗਾ॥ ਅੰਗਸੰਗਰਗ
ਵਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਰਗ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥

॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥

੧॥ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗੁਜੀਗੀਕੀਵਰਮਾਯਾ

੨॥ ਸਿਕੰਦਰਬਿਰਾਹਮਕੀਧਨਿਗਾਵਦੀ॥ ਸਭਕਾਮਯਯਾ ੩

੪॥ ਇਹੁਜਗੁਮਮਤਾਮੁਅਜੀਵਦਕੀਥਿਧਿਨਾਹਿ॥ ਗੁਰਕੋਭਏਜੋਚਏਤਾਜੀਵਦਪਦਵੀ
ਪਾਹਿ॥ ਓਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਦੇਜੋਹਰਿਚਰਦੀਚਿਤੁਯਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਮਨਿਵਸੈਗੁਰ

ਹਜਿਸਮਾਹਿ॥ ਮ: ੩ ਅੰਦਰਿਸਤਸਦੁਖੁਰੈਆਪੈਸਿਰਿਪੰਧੈਮਾਹ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਸੁ
ਤਨਜਾਗਾਹਿਮਾਇਆਮੋਤਪਿਅਗਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਬੀਚਗਹਿਇਹੁਮਨਮੁ
ਚਗੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਅਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਹਿਕਰੇਖੁਅਗੁ॥

ਆਪਣਾਆਪੁਓਪਾਇਓਨੁਤਦੁਹੋਹੁਨਕੋਈ॥ ਮਤਾਮਸੁਗਤਿਆਪਿਕਰੇ
ਹੋਈ॥ ਤਦੁਹੁਅਕਾਸੁਨਪਤਾਈਹੈਨਾਤੈਓਈ॥ ਤਦੁਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਹੁਹੈਨਾਓ
ਈ॥ ਜਿਓਤਿਸੁਭਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ ਸਾਹਿ

ਸਦਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ਓਹੁਅਓਹਦੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਅਵੈਨਜਾਇ॥ ਸਦਾਸ
ਵੀਐਜੋਸਭਮਹਿਹਿਅਸਮਾਇ॥ ਅਵਹੁਦੂਜਾਕਿਓਸੇਵੀਐਜਮੈਤੈਮਹਿਜਾਇ॥
ਉਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜਿਖਸਮੁਨਜਾਦਹਿਆਪਣਾਅਵਗੀਕਓਚਿਤੁਯਾਇ॥ ਨਾ

ਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭ
ਚੁ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਰਵਦੁਹੋਇਤਾਠਾਪਵੈਸਚੁ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾ
ਮੈਮੁਏਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥ ੨॥ ਪਥੇ੨॥ ਅੰਜੋਗੁਦਿਜੋਗੁਓਪਾਇ

ਸਟੀਕਾਮੁਏਹਚਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥
ਸਭਚਾਨਦਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਦਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਦਸਿਰਿ
ਏਆ॥ ਮਾਇਆਕਾਮੁਏਹਚਾਇਓਨੁਤੁਗੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਯੋਕਮ: ੩

ਸੇਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰੁਭਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੈਰਾਦਵਡਿਐਈਪਵੈ॥ ਨਾਨਕਆਪੁਛੋਡਿ
ਹੋਸਮਵੈ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਹਲਾਏਵੈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਵਡਿਆ
॥ ੨॥ ਪਥੇ੨॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਹੋਬਿਖਮੁਅਤਿਭਰੀ॥ ਪਥਹਪਾਪ

ਦਿਆਕਿਓਤਗੀਐਤਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਗਤਿਅਹਰਿਪਾਰਿਓਤਗੀ॥ ਗੁਰਪ
ਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹੋਮੈਛਡਿਵਿਕਾਗੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸ
੩॥ ਸਯੋਕਮ: ੩ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੜਾਈਦਸਵੈਭਾਇ॥ ਮਨੁ

ਯਹੋਇਹਹਿਅਨਿਕਸਿਆਕਿਓਕਰਿਜਾਇ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਮਿਏਤੁਠਾਕ
ਈ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੜਾਸਹਜੇਅਵਓਜਾਓ॥ ੧॥ ਮੁਨਾਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ
ਕਿਨਾਨੁਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੁਯਹੋਕਿਓਕਰਿਬਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਿਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ। ਇਹੁ ਜੀਓ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜੇਗਿ
 ਆਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਸਾਰ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿਆ ਪੈਦੇ ਕੀਤਾ॥ ੧॥ ਤੈ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਦੂਜੈ ਰਹਮੀਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤ ਮਹੈ ਬ੍ਰਹਿ ਸਚਿ ਰਾਮੀਤਾ॥
 ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਸ
 ਤਾ॥ ਸਯੋਕ ਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਓਨਾ ਮੁਨ ਵਸਿਓ ਮੰਨਿ ਆਇ॥
 ਪ੍ਰਿਥੁ ਏਵੇ ਹਜੀਵਿ ਆਕਿ ਅਜੁਗਮ ਹਿ ਪਾਇ ਆ ਆਇ॥ ਮਾਇ ਆਖੋ ਟੀਗਾ ਜੋ ਏਕ
 ਚ ਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਾਹਿ ਜਾਇ॥ ਹਥੁ ਛੁੜ ਕੀਤ ਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦ ਨੁ ਜਾਇ ਕੁਲਾਇ॥
 ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਤਿ ਨ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਆਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ
 ਹਿ ਗੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਪਨੁ ਸਉ ਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮ
 ਹਿ ਹੋਇ ਆਸਮਾਇ॥ ਗੰਗੁ ਤਿ ਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਮਾਇ ਆ
 ਈ ਨਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਾਪਟਾਇ॥ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਠਹਿਰਾਇ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੂ ਤਿਨ ਮਲਵ ਲਿਯਾਈ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾ
 ਇ॥ ੨॥ ਖੁਦੈ॥ ਚੜੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਣਾਇ ਸੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰ ਕਰੇ ਹੋਇ ਪੁਰਾ
 ਪਾਇ ਸੀ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਸੀ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੂ
 ਮਹਲਾ ਘਰੁ ਪਾਇ ਸੀ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡ ਭੁਗਮੁ ਖਿ ਮੇਲਾਇ ਸੀ॥ ੪॥ ਸਯੋਕ
 ਮ: ੩ ਸਭ ਨਾਕਾ ਸੁਣੇ ਕਰੈ ਸਦ ਹੀ ਹੋਤੈ ਜੁਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮਨ ਈਤਾ ਘਰੀ ਅੰ
 ਦਰਿ ਦੂਰਿ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨ ਮਨਾਇ ਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰ
 ਇਆ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗਾਇ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਗੈਦਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇ ਓਠ
 ਓ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋ ਹਰਾਈ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਓ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਹਿਰੈ ਮੈ ਦੇਖਿ ਆਹਿ ਇਕੋ ਦਤਾ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਕਰਮ
 ਧਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ॥ ਅੰਦਰੁ ਹੁਤਿ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਿਨਾਤਾ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਕੁਰਮੁ ਖਿ ਖੋਲਾਤਾ॥ ੪॥ ਮ: ੩
 ਕਾਇ ਅਹੰਸਕਿ ਆਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਜਿ ਪਾਇ ਆਹਿ ਛੁਡਿ ਜਾਇ॥ ਏਸੇ ਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਕਿ
 ਖਵਾਈ ਐ ਜਿ ਚਲਾਇ ਆਨ ਲਿਜਾਇ॥ ਕਾਇ ਆਮਿ ਟੀ ਅੰਧੁ ਹੋ ਪਉਦੈ ਪਛੁਤਾਇ

ਤੁਮਾਇਆਮਹਿਐਠਿਗਿਠਿਰਿਅਵੰਜਾਇ। ਨਾਨਕੁਕਮੁਨਜੋਤਖਸਮਕਾਜਿਹੁੰ
ਸਮਾਇ॥ ਮ: ੩ ਇਕੋਨਿਚਲਨਾਮਪਨੁਹੋਰੁਪਨੁਅਵੈਜਾਇ॥ ਇਸੁਪਨਕਓ
ਰੋਜੋਹਿਨਸਕਈਨਓਚਕਾਏਜਾਇ॥ ਇਹੁਹਿਪਨੁਜੀਐਸੇਤੀਹਵਿਹਿਅਜੀਐਨਾਇ
ਪੁਰੇਗੁਰੋਤਪਈਐਮਨਮੁਖਿਪਲੈਨਪਾਇ॥ ਪਨੁਵਾਪਹੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਪਨੁਖਟਿਆ
ਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਸਚੁਗਹਿਗੰਭੀਗਾ॥ ਸਭੁਜਗੁਤਿਸਕੈਵ
ਸਭੁਤਿਸਕਾਚੀਗਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਈਐਨਿਚਲੁਪਨੁਪੀਗਾ॥ ਕਿਹਪਤੇਹਰਿਮਨਿਵ
ਏਗੁਰਸੂਰਾ॥ ਗੁਦਵੰਤੀਸਾਯਾਹਿਆਸਦਾਬਿਹੁਨਿਚਲੁਹਰਿਪੁਰਾ॥ ਸਲੋਕਮ: ੩
ਗੁਤਿਨਦਾਜੀਵਿਆਜਿਹਰਿਸੁਖੁਪਰਹਰਿਤਿਅਗਦੇਦੁਖੁਹਉਮੈਪਾਪਕਾਮਾਇ॥ ਮਨਮੁ
ਗਿਆਨੀਮਾਇਆਮਹਿਦਿਆਪੈਤਿਨਬੁਝਨਕਈਪਾਇ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਓਇਸੁਖੁਨ
ਹਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਾਮੁਧਿਅਏਤਿਸੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ ਨ
ਜੇਸੁਪੁਰਬੋਰੋਵੇਲਿਖਿਅਸੇਗੁਰਚਰਦੀਆਇਪਾਇ॥ ਮ: ੩ ਮਨਮੁਖਉਧਾਕਓ
ਨਤਿਸੁਤਗਤਿਨਨਓ॥ ਸਕਤੀਅੰਦਰਿਵਡੁਦਾਕੁੜਤਿਸਕਾਹਉਪਾਓ॥ ਤਿਸਕਾਅੰਦਰੁ
ਨਤਿਜਈਮੁਖਿਠੀਕਾਅਲਾਓ॥ ਓਇਪਗੀਮਹਲਾਏਨਹਲਾਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਕੁੜੁਸੁਆ
ਨਾਨਕਕਰੋਤੈਬਦਤਬਦਈਮਨਮੁਖਕੁੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਡੁਬੋਗੁਰਮੁਖਿਤੋਰੋਜੀਪਹਿ
॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੇਵਡਾਠਹੁਪਇਆਠਿਰਿਅਵੈਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨ
ਤੀਆਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈ॥ ਆਪਈਕਿਹਪਕਰੇਗੁਰਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਰਿਸਨਾਭੁਖੁਵਿਚਹੁਉਤਰੈਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਯਾਤੀਐਹਿਰੋਵੇਲਿ
ਯਾਈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪਦਤਿਸੋਨਪੁਜੇਸਭੁਕੋਇ॥ ਸਭੁ
ਪਵਾਸਿਰਿਉਪਾਓਹੈਹਰਿਨਾਮੁਪਗਪਤਿਹੋਇ॥ ਅੰਤਹਿਸੀਤਲਾਸਾਂਤਿਵਸੈਜੀਪਹਿ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੈਨਦਾਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਾਈਹੋਇ॥ ਮ: ੩
ਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਦਿਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਈਨਿਪਾਨੁ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਤਾਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈ
ਏਗੁਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਈਐਤਾਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਧਿਆਨੁ॥ ੯॥ ਸਤੁ
ਉਖਸਭੁਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤਾ॥ ਅੰਦਰੁਕਪਟੁਵਿਕਰੁਗਾਇਆਮਨੁਸਹਜੇਜਿ
ਤਿਹੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨੰਦਹਸੁਅਗਿਆਨੁਗਵਿਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਦਰਵੈਗੁਦ

ਪਗਟੁਕਿਤਾ। ਸਤੁਨਾਦਤਾਏਕੁਰੈਏਕੋਹਗਿਮਿਤਾ॥
ਦੋਸਬਾਹਮਦੁਕਹੀਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਗਿਲਿਵਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਛੈਸਚੁਸੰਮੁਕਮਾ
ਵੈਹਉਮੈਹਉਤਿਸੁਜਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਦਗਾਵੈਗੁਦਸੰਗੁਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥ ਇਸੁ
ਜੁਗਮਹਿਕੋਵਿਹਲਾਬੁਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੇਦਿਸਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੋਮਿਲਿ
ਅੰਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਗਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ ਮ: ੩ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁ
ਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਗਸਨਾਏਠੁਥੇਲਾਏ॥ ਕਪਟਿਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਤੀਜੈਨਿਤਵੈਪੁਸੁਦਾ
ਕਾਏ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਜਾਇਜੋਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਸੁਆਇ॥ ਇਤੁਕਮਦੇਸਰ
ਦੁਖੁਪਵੈਜੰਮੈਮਰੈਠਹਿਅਵੈਜਾਏ॥ ਸਹਸਾਮੁਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚ
ਇ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਦਾਏ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ
ਹਿਨਾਮੋਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਾਏ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਤੇਪੁਰੇਸੰਸ
ਗਿ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਨਿਆਪਦਾਪੁਰੇਸਬਦਿਬੀਚਾਗਿ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਚਾਕਗੀਸਚੈਸਬਦਿ
ਪਿਆਗਿ॥ ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖੀ
ਇਹੇਜਪਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਗਿ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਸਹਜਿਧੁ
ਉਪਜੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਰੈਗੰਗਿਰਾਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾ
ਭਾਏਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਾਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਹਜਿਗੰਗੁਲਾਏ
ਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹਵੈਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਏਆ॥ ਜਿਸ
ਕਰਮੁਹਵੈਧੁਰਿਪੁਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਆ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਨਕਵਿਓਸਬਦਿਨਲੋਗਪਿਆਗੁ॥ ਸਹਜੈਨਾਮੁਨਧਿਆਏਆਕਿਤੁਆਇਆਸੰਸ
ਹੁ॥ ਠਹਿਠਹਿਰਜੁਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਗੁ॥ ਕੁਵੈਲਾਲਚਿਲਾਗਿਆਨਾਉਰਦਾ
ਨਪਗੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬੋਰੇਜਿਅਪਮੇਲੇਕਰਤਾਗਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਸਚੈ
ਹਿਸਹਦੇਸਚੈਸਬਦਿਹਰਾਏ॥ ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਉਪਜੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਏ॥ ਹਰਿਗੰਗਿ
ਹਰਿਸਦਾਗੰਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਿਆਏ॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਗਿ
ਜੀਉਹਿਦੈਬਸਾਏ॥ ਬਾਣਗੁਰੁਠਹੈਬਿਲਾਲਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ
ਮ: ੩ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਭਗਤੀਖਟਿਆ॥ ਹਰਿਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆ

ਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਵਿਚਿਕਿਹੁਗੁਰਬ
ਨਿਓਦਾਸੀਹਓਮੈਮਹਿਜਲਾਇਆ। ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਜਗਤਤਗਾਇਆਪੰਨੁਜਦੇ
ਮਾਇਆ। ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਈਪਾਏਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ। ਜ
ਨਕਬਲਿਹਰੀਗੁਰਆਪਦੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਭਗਮਿਭੂਲਾਮਹਗਪਾਇਆ। ਮ: ੩
ਗੁਦਮਾਇਆਵੇਖਿਭੁਲੇਜਿਓਦੇਖਿਦੀਪਕਿਪਤੰਪੂਚਾਇਆ। ਪੰਡਿਤਭੁਇਭੁਲਿਮਾ
ਅਵੇਖਹਿਦੇਖਾਕਿਨੈਕਿਹੁਆਦਿਚੜਾਇਆ। ਦੁਜੈਭਾਇਪੜਹਿਨਿਤਬਿਖਿਆਨਾ
ਦੁਖਿਖੁਆਇਆ। ਜੋਗੀਜੰਗੰਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਓਨਾਅੰਕਹੁਬਹੁਗੁਰੁਵਪਾਇ
ਭੁਦਨੁਭੇਜਨੁਨਲੈਹੀਸਤਭਿਖਿਆਮਨਹਠਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਇਤਹਿਅਵਿਚ
ਸੇਜਨੁਸਮਧਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਜਨਨਕਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਦਾਈਐ
ਕਰਦੇਸਭਿਕਹਾਇਆ। ੩ ॥ ਪਰਬ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਰੇਤੁਹੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਾ।
ਜਮਕੀਸਿਰਕਹੈਏਨਾਉਪਹਿਜਮਕਾਡੰਡਕਹਾ। ਮਨਮੁਖਜਮਮਗਿਪਾਈਅਨਿਜਿ
ਦੁਜਭਾਉਪਿਅਗਾ। ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਹੀਅਨਿਕੋਸੁਦੈਨਪੁਕਹਾ। ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁ
ਗੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਗਾ। ੩ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ ਹਓਮੈਮਤਾਮੋਹਦੀਮਨਮੁਖਨੋਗ
ਖਾਇ। ਜਿਮਹਿਦੁਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਵਿਆਪਿਹੀਲਪਟਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ
ਲੀਐਤਏਹਵਿਚਹੁਜਾਇ। ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਓਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਨਕਮਾ
ਅਕਾਮਹਦੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ। ॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਹੁਮਨੁਕੇਤਹਿਆ
ਗੁਰਮਿਅਥਿਗੁਰੈਨਾਵੈਜਾਇ। ਹਰਿਭਦਾਤਾਗੁਰਮਿਅਨਿਕਰਿਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਓ
ਇ। ਜਾਹਰਿਬਖਸੇਤਾਗੁਰਮਿਲੈਅਸਥਿਗੁਰੈਸਮਾਇ। ਨਨਕਮਨਹਿਤਿਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਕਿਛੁਮੈਨਜਾਇ। ੩ ॥ ਪਰਬੀ ॥ ਕਾਂਇਅਕੋਟੁਅਪਹੁਹੈਮਿਲਾਣਸੰਯੋਗੀ। ਕਾਂਇ
ਅੰਦਰਿਆਪਵਸਿਹਰਿਆਆਪੇਰਸੋਰੇਗੀ। ਆਪਿਅਤੀਤੁਅਲਿਪਤੁਹੈਨਿਕੋਗੁਰ
ਜੋਗੀ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹਗੀ। ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਲਹਿਜਾ
ਹੈਵੈਜੋਗੀ। ੧੩ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ ਵਹੁਵਹੁਆਪਿਅਖਾਇਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ।
ਵਹੁਵਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ। ਵਹੁਵਹੁਬਦੀਸਚੁਹੈਸਚਿਮਿ

ਲਾਵੋਹਇ। ਨਨਕਵਹੁਵਹੁਕਹਤਿਆਪੁਰੁਪਾਇਆਕਗੀਮਪਹਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਮ ੩
 ਵਹੁਵਹੁਕਹਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਈ॥ ਪੂਰੈਸਬਦਿਪੁਰੁਮਿਲਿਆਆਈ॥ ਵਡਭਗਿਆ
 ਵਹੁਵਹੁਮੁਹੁਕਚਈ॥ ਵਹੁਵਹੁਕਹਹਿਸੇਈਜਨਸੇਹਦੇਤਿਨਕਓਪਹਜਪੁਜਦਾਈ॥
 ਵਹੁਵਹੁਕਹਮਿਪਹਾਪਤਿਹੋਵੈਦੁਹਿਸਚੈਸੋਭਾਪਈ॥ ਬਜਰਕਾਟਕਾਂ
 ਇਆਗੜਭੀਤਹਿਕੁੜਕਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਭਗਮਿਭੂਲੇਨਦਹਿਨਾਵਨੀਮਨਮੁਖਅਧਅਗਿ
 ਆਨੀ॥ ਓਪਾਇਕਿਤੈਨਲਾਭਨੀਕਹਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਕੋਯਾਈਅਨਿਹਗਿਨਾ
 ਮੁਜਪਾਨੀ॥ ਹਰਿਜੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਜਿਨਪੀਅਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥
 ਵਹੁਵਹੁਕਹਤਿਆਰੈਦਿਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ ਵਹੁਵਹੁਕਹਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦਹੋਵੈਮੇਗੀਮਾਇ॥
 ਵਹੁਵਹੁਕਹਤਿਆਹਰਿਸਿਓਲਿਵਯਾਇ॥ ਵਹੁਵਹੁਕਹਮੀਬੋਲੈਬੋਲਾਇ॥ ਵਹੁਵਹੁਕ
 ਹਤਿਆਸੋਭਾਪਾਇ॥ ਨਨਕਵਹੁਵਹੁਸਤਿਗਯਾਇ॥ ਮ: ੩॥ ਵਹੁਵਹੁਬਈਸਚੈਹੋਗੁਰ
 ਮੁਖਿਲਾਧੀਭਾਇ॥ ਵਹੁਵਹੁਸਬਦੇਓਚਰੈਵਹੁਹਿਰਦੈਨਾਇ॥ ਵਹੁਵਹੁਕਹਤਿਆ
 ਹਰਿਪਾਇਸੁਜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇ॥ ਸੇਵਡਭਗੀਨਨਕਾਹਰਿਹਰਿਹਰੈਸਮਾਇ॥
 ਇਮਨਾਅਤਿਓਰੀਆਨਿਤਓਭੇਗਤਾ॥ ਮਾਇਆਮਨਸਾਮੋਹਦੀਦਹਰਿਸਥਿ
 ਗਤਾ॥ ਅਗੈਨਓਨਜਾਤਿਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਖਤਾ॥ ਗਸਨਾਹਰਿਸੁਨਚਖਿਓਠੀ
 ਕਾਬੋਲਾਤਾ॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਤਾ॥ ੧੦॥ ਸੋਕਮ: ੩
 ਵਹੁਵਹੁਤਿਸੋਨਆਖੀਐਜਿਸਚਗਹਿਗੰਭੀਗੁ॥ ਵਹੁਵਹੁਤਿਸੋਨਆਖੀਐਜਿਗੁਦਰ
 ਤਾਮਤਿਧੀਗੁ॥ ਵਹੁਵਹੁਤਿਸੋਨਆਖੀਐਜਿਸਭਮਹਿਗਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਵਹੁਵਹੁਤਿਸ
 ਨੇਆਖੀਐਜਿਦੇਵਹਿਜਕਸੰਬਾਹਿ॥ ਨਨਕਵਹੁਵਹੁਇਕੋਕਹਿਸਾਯਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰ
 ਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਵਹੁਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਕਹਹਿਮਨਮੁਖਮਹਹਿਬਿਖੁਖਾ
 ਇ॥ ਓਨਵਹੁਵਹੁਨਭਵਈਦੁਖੇਦੁਖੁਵਿਹਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਦਵਹੁਵਹੁ
 ਕਹਹਿਲਿਵਯਾਇ॥ ਨਨਕਵਹੁਵਹੁਕਹਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇਤ੍ਰਿਭਵਦਸੋਈਪਾਇ॥
 ਹਰਿਕੈਭਦੈਗੁਰਮਿਓਸੇਵਭਗਤਿਬਨੀਜੈ॥ ਹਰਿਕੈਭਦੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈ
 ਸਹਜੇਗਸੁਪੀਜੈ॥ ਹਰਿਕੈਭਦੈਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਯਾਹਾਨਿਤਈਜੈ॥ ਹਰਿਕੈਤਖਤਬਯਾਈ

ਐਸਾ ਪਰਿਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥ ਹਰਿਕਾਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰਮਿਲੀਜੈ ॥

॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਸੇਜਨ ਸਦਾ ਕਹਿ ਜਿਨ ਕਠਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਕਰ
ਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲੋਏ ਯੈ ਮੈ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਹੈ ਸੋਮ ਨਿਚਿੰ
ਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਕਹਹਿ ਸੇਜਨ ਸੇਯ ਦੇਹ ਹਿਤਿ ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ
ਯੈ ਏਥੇ ਚਰਾਮੁ ਖੁਭੀ ਵਹੁ ਵਹੁ ਕਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਵਹੁ ਜੋ ਕਹਹਿ ਯੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਠਿ ਦੇ
ਯੈ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਯੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਕਾਨਥੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫ
ਲੁ ਪਾਇਆ ਯੈ ਤਿਨ ਬਾਇਯੈ ਜਾਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਨੁ ਯੈ ਜਿਸ ਦੇਇ ਸੁਖਾਇ ॥
ਵਹੁ ਵਹੁ ਜਲਿ ਭਾਇਯੈ ਭੁਯੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਨਿਤ ਸਭ
ਕਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਹੁ ਵਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਵਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੰਕਰੇ ਨ ਝਿਨ ਆ
ਵੈ ॥ ੩ ॥ ਪਥੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਓ ਸਚਾ ਸਚੁ ਯੈ ਸਚੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀ
ਐਸਾ ਚਿਸਤ ਜਿਸ ਮਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗਹਿ ਨਾਸਵਹਿ ਜਗਤੈ ਦਿਵਿਤੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿਗੁਰ ਖਾਖਾ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋ ਨਾ ਪਾਇ ਓਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਈ ॥
॥ ਸਯੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਰੁ ਯੈ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਅਗ
ਮ ਅਥਾਹੁ ਯੈ ਵਹੁ ਵਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਦੇ ਪਰਵਹੁ ਯੈ ਵਹੁ ਵਹੁ ਕਹੈ ਸੁਯੋਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾ ਮੁੰਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਕੋਇ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਵਹੁ ਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਲਾਏਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂ
ਗਿ ਅਵਈ ਦੂਜੀ ਨ ਪੀਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਗ ਲਾਚੀ ਐ ਵਿਦੁ ਕਹੈ ਮੇਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ
ਅੰਤਰਿ ਭਾਇ ਕਹੈ ਯੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਜਮ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਨ ਚੁਕਈ ਯੈ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁਖਾਈ ਕੋਈ ਨਾ ਐ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਾਬ ਨਹੀਂ ਵ
ਈ ਨ ਓਇ ਦੁਖੁ ਸਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਥੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
॥ ਛੰਦੀ ਤਿਸੇ ਨਾ ਆਖੀ ਐ ਜਿਖ ਸੇ ਮੇਧੇ ਪਾਏ ॥ ਦਰਿਖੜਾ ਸੇਵ ਕਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਗੁ ॥
ਛੰਦੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਸੀ ਸਚੁ ਰਖੇ ਓਹ ਧਾਇ ॥ ਛੰਦੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ ਪਾਏ
ਗਾ ॥ ਛੰਦੀ ਕੀ ਸੇਵ ਚ ਕਹੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਸਯੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਗੀਤਾ ਤਿ
ਹਾਵਹਿ ਜਸੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾ ਪੜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸ

ਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਰੁਓਪਵੈਸਕੁਲਵੰਤੀਨਾਗਿ। ਸਹੁਕਮੁਪਛਾਇਕੰਤਕਾਜਿਸੋਕਿਰਪਾ
 ਕੀਤੀਕਰਤਾਗਿ। ਓਹੁਕਚਜੀਕੁਲਾਖਦੀਪਹਰਓਛੋਡੀਭਤਾਗਿ। ਭੈਪਇਐਮਲਕਟੀਐ
 ਨਿਰਮਲੋਹਵੈਸਹੀਗੁ। ਅੰਤਰਿਪਹਗਾਸੁਮਤਿਉਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਿਗੁਦੀਗਹੀਗੁ। ਭੈਵਿ
 ਚਿਥੈਸੈਰੈਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਵੈਕਹਾ। ਐਥੈਸੁਖੁਵਡਿਐਈਆਦਗਹਮਖਦੁਆਗਾਭੈ
 ਤੇਨਿਰੁਓਪਈਐਮਿਲਿਯੋਤੀਜੋਤਿਅਪਗਾਨਾਨਕਖਸਮੇਭਵੈਸਭਈਜਿਸੋਆਪੇ
 ਬਖਸੇਕਰਤਾਗੁ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਈਐਸਚੇਕਉਬਲਿਜਾਓ॥ ਨਾਨਕਏ
 ਕੋਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੈਸਾਜਿਹਵਜਾਇਜਾਓ॥ ੨੪ ॥ ਅੰਸਾਅਉਤਹੁਓਪਾਇਓਨੁ
 ਉਦੁਜਾਕੀਆ। ਜਿਉਹਜੇਹਜੁਕਮਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿਡੀਆ। ਈਸਹਬ੍ਰਹਮਾਸੇਵਦੇਅੰਤ
 ਤਿਨੀਨਲਾਹੀਆ। ਨਿਰੁਓਨਿਰੰਕਾਰਅਲਾਖੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀਆ। ਤਿਥੈਸੋਗੁਵੈਨ
 ਗੁਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ॥ ੨੫ ॥ ਇਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆ
 ਵਦਜਦੁਹੋਜੇਤਾਹੈਅਕਹੁ। ਜਿਨਿਏਹੁਏਖਾਇਖਿਅਸੋਹਆਪਹਵਦੁ। ਨਾਨਕਜੇ
 ਆਪੁਗਣਇਦਾਸੋਮੁਹਖੁਗਾਵਹੁ॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨੁਕੰਚਰੁਪੀਲਾਕੁਗੁਗਿਅਨੁਕੰਡਾ
 ਹਖਿਚੇਤਹਜਾਇ। ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਹਾਠਿਗਿਠਿਗਿਓਏਤ੍ਰਿਪਾਇ॥ ੨੬ ॥
 ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਦਾਸੇਵਿਸਭਫਲਪਾਇਅ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਓਸਦਾਧਿਆਇਆ। ਸੰਤਜਨਕੈਸੰਗਿਦੁਖਮਿਟਾਇਆ। ਨਾਨਕ
 ਏਅਚਿੰਤਹਰਿਧਨੁਨਿਤਚਲਾਇਆ॥ ੨੭ ॥ ਸੋਏਕਮ: ੩ ॥ ਖੇਤਿਮਿਆਲਾਉ
 ਆਪੁਰਉਚਾਨਿਰਦਉ। ਮਹਿਲਾਰੁਗਤੀਪਰਿਸੈਸਜਦਪਹੁਦੇਅਉ। ਬਹਸਨ
 ਬਹਸੁਪਨਾਬਹੁਕਿਬਹਸਹਿਕਾਹਿ। ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਰਦੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅ
 ਮਨਮਾਹਿ॥ ਮ: ੩ ॥ ਮੀਠਾਸੋਜੇਭਵਦਾਸਜਦੁਸੋਜਿਗਾਸਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਈਐਜਕਉਆਪਿਕਰੇਪਹਗਾਸੁ॥ ੨੮ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ
 ਚਾਸਾਈ॥ ਤੁਰਖਵਾਣਾਸਦਾਸਦਾਹਉਤੁਪੁਧਿਆਈ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਹਿਅਤੁਰਹਿ
 ਸਮਾਈ॥ ਜੇਦਾਸਤੇਕੀਨਿੰਦਾਕਹੇਤਿਸੁਮਾਹਿਪਚਾਈ॥ ਚਿੰਤਾਛਡਿਅਚਿੰਤੁਗੁਨਾਨਕ
 ਗਿਪਾਈ॥ ੨੯ ॥ ਸੋਏਕਮ: ੩ ॥ ਆਸਾਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਆਸਾਮਰੈਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਪੁਗੀਆਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾਇਸੀਜਿਨਿਕ

ਭਾਇਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਚਲੇ ਕੋਨ ਹੀ ਬਾਣੁ ਹਰਿ ਕੋਨਾਇ॥ ਆਪੇਜ
ਭਾਇ ਭੰਨੁ ਕਰਿ ਪੁਰਾ ਬਾਣੁ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਦਨਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਣੁ॥ ਆਪੇ ਸਾ
ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਣੁ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੂ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਣੁ॥ ਜਨ ਨਾਨ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਸੁ ਭਿਕਿ ਲਾਵਿ ਖਾਣੁ॥

॥ ਗੁਰੂ ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਰ ਮਹਲਾ ੫

ਮੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਅਹਾ ਧਣਾ ਜਿ ਤਵ ਜਪਿ ਗੁਰਨਾਓ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਵਦਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ
ਓ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਅੰਦਰਗਤ ਪਾਈ ਐਠਾਓ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਹਾ ਪਕਰੇ ਜਿਸੇ ਏਹ ਵਬੁ
ਇ॥ ਜਗਮਹਿ ਉਤਮ ਕੰਢੀ ਅਹਿ ਵਿਹਲੇ ਕੇਈ ਕੋਇ॥ ਮ॥ ੫ ॥ ਗਯੋ ਰਖਦੁ ਹਰਾ ਆਪਿ ਉ
ਧਾਰਿ ਅਨੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ਅਨੁ॥ ਹਿਯਾ ਆਪਿ ਪਦਇ ਆਲਾ ਮਨੁ ਹਨ ਵਿਸਾਰਿ ਅ
॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਾਕਿ ਅਨੁ॥ ਸਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿ ਅਨੁ॥ ਤਿ
ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ॥ ਸੁਖ ਸੁਖਿ ਮਹਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੁਖੁ ਜਾਹਿ॥
ਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਰੀਐ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹੀਐ॥ ਕੁੜਨ ਜਾਪੈ ਕਿ
ਤੇਰੀ ਧਰੀਐ॥ ਸਤ ਸੈ ਦੇਵ ਤੁਝੇ ਤਉ ਪਰੀਐ॥ ਇਕ ਤਸੁ ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਇੱਜੇ ਤਿ ਸੰਜਹੀਐ॥ ਹੁਕ
ਭਵ ਜਲ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹੁਕ ਮੇਤਹੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਸੋਇ ਜਿ ਸੁਭ ਗੁਮ ਖਰੀਐ॥ ਤੇਰੀ ਗ
ਤੀ ਮਤਿ ਲਾਖੀ ਨਜਾਇ ਤੁਧੁ ਬਇਤਹੀਐ॥ ॥ ਸਲਾਕ ਮ॥ ੫ ॥ ਜਤੁੰਤੁ ਸਹਿ ਮਿਹਰ ਵਨ ਅ
ਜੰਤੁ ਵਸਹਿ ਸਨਮਾਹਿ॥ ਜਤੁੰਤੁ ਸਹਿ ਮਿਹਰ ਵਨ ਉਨਿ ਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ॥ ਜਤੁੰਤੁ ਸਹਿ
ਮਿਹਰ ਵਨ ਤਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਾਮਾਹਿ॥ ਜਤੁੰਤੁ ਸਹਿ ਮਿਹਰ ਵਨ ਤਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ॥
ਮ॥ ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਬੈਠਿ ਬੈਠੇ ਸੁਚ ਵਜਾਇ ਨਿਵਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਕਿਸੈ ਨਹੀ ਆ
ਪਾਹਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਨਿਬੇਰ ਕਤੇਬਾ ਸਦੁ ਖੜੇ॥ ਗਦਤੀ ਗਦੀ ਨਜਾਇ ਤੇ
ਰਹਿ ਪੜੇ॥ ਭ੍ਰਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਸਾਣਾ॥ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਉ ਖਿਤਲਾ॥ ਪਰਿ ਪਕਾ ਬਰਸੇ ਖਮਸਾ ਇਕ ਅਉਲੀਏ॥ ਭੰਨਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪਟਿ ਪਟਿ

ਮਓਲੀਏ। ਕੁੜ੍ਹੁਕਰੇਵਿਦਾਸੁਧਰਮੇਤਗੀਐ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਹਿਆਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾ
 ਗੀਐ॥ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆਲਾਸੁਕਰੇਬੁਰਿਐਈਹੋਇਸੇ॥ ਨਾਨਕਅਜੁਕਏ
 ਆਵਸੀਗਾਫਲਾਫਾਹੀਪੇਗੁ॥ ਮ: ੫ ॥ ਕਿਤੀਅਕੁਢੰਗਰੁਣਾਥੀਐਨਹਿਤੁ॥ ਨਾਨਕਤੈਸਹਿ
 ਚਕਿਆਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤੁ॥ ॥ ਹਉਮਗਉਤੁਤੈਦਇਆਲਾਕਰਿਦਾਸੇਗੇ
 ਲਿਆ॥ ਨਉਨਿਧਿਪਈਗਜੁਜੀਵਬੋਲਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਪੁਰਿਘਲਾ॥
 ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਿਤਲੁਸੁਵਦੀਜਸੁਸੁਦਾ॥ ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀਕਰਸਗੀਰੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ ਪ
 ਥਾਪਦੀਪੀਸਿਬਿਗਾਸਾਪੇਰੋਇ॥ ਆਪਹੁਕਛੁਨੋਇਪ੍ਰਭਨਦਗਿਨਿਤਈਐ॥ ਸੋਗਿਨਿ
 ਗੁਦਦਿਚੈਥਾਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॥ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੫ ॥ ਸਜਨਤੋਰਚਰਦਕੀਹੋਇ
 ਹਾਸਦਧੁਗਿ॥ ਨਾਨਕਸਹਦਿਤੁਹੀਆਪੇਖਉਸਦਾਜੁਗਿ॥ ਮ: ੫ ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤ
 ਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਦੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿ
 ਭਗਾ॥ ॥ ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਗਸਿਨਾਉਪਰਵਰਿਗਾਰਦਾ॥ ਜਿਸਨੇਕਰੇ
 ਮਤਿਸੁਨਵਿਸਰਦਾ॥ ਆਪਉਪਵਦਤਹਆਪੇਹੀਮਰਦਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਜੈਜਦੁਬੁਝਿ
 ਵੀਚਰਦਾ॥ ਅਨਿਕਹੁਪਖਿਨਮਾਹਿਕਦਗਤਿਧਰਦਾ॥ ਜਿਸਨੇਲਾਏਸਚਿਤਿਸਹਿਉ
 ਰਦਾ॥ ਜਿਸਦੈਤਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇਨਹਰਦਾ॥ ਸਦਾਅਭੁਗੁਦੀਬਾਦੈਉਤਿਸੁਨਮ
 ਕਰਦਾ॥ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੫ ॥ ਕਾਮੁਕੇਧੁਲੇਕੁਛੋਡੀਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ ਜੀ
 ਆਨਿਤਜਪੀਐਨਾਨਕਸਾਚਾਨਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਦਾਸਭਭ
 ਪਾਏਆਹਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਾਧਿਅਗੁਰਪੁਰੈਦੀਆਮਿਲਾਇ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸੋ
 ਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿਗੁਰਉਪਦੈਸਿਆ॥ ਤਿਸਕੀਭਈਬਲਇਮਿਦੇਅੰਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸ
 ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਲੁਹੋਇ॥ ਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਤਲੁਪਥਾਮੇਲੁਧੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚ
 ਉਥੈਜਪੀਐ॥ ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤਖੁਬੁਖਾਧਾਪੀਐ॥ ਜਿਸੁਪਟਿਵਸਿਆਨਉਤਿ
 ਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਗਲੈਹਰਿਪਨੁਖਾਈਐ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਲੋਕ
 ॥ ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਓਠੀਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਅਹੋ
 ਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੀਤਾ॥ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾਮੁ
 ਨਕੋਪ੍ਰਭਭਾਈਆਮਉਦਿਚਾਗੀਸੁਲਿ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾ

ਪਾਤਿਅਰਦਾਸਿਕਗਿਛੋਡਿਸਿਆਦਪਸਗਲਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਧਗਿ। ਪੂਜਹੁਗੁਰ
ਰਦਸਾਤਿਜਾਇਜਗਿ। ਸਾਪਜਨਕੈਸੰਗਿਰੁਵਜਲੁਬਿਖਮੁਤਗਿ। ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰ
ਅਗੈਨਮਹੁਤਗਿ। ਖਿਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਲੁਓਦੇਸੁਤਰਭਗਿ। ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤ
ਸੇਆਈਐਸਦਾਹਗਿ। ਸੇਲਾਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਕਓਕਰਮੁਧੁਗਿ॥

॥ ਲਗਵੀਸੁਥਾਨਿਜੋੜਦਹੈਜੋੜੀਆ॥ ਨਾਨਕਲਹੀਲਖਸੈਆਨਡੁਥਦੇਦਇ
ਪੀਗਿ॥ ਮ: ੫ ॥ ਬਨਿਭੀਹਵਲੈਹਿਕਸਾਥੀਲਾਪਮੁਦਖੁਹਰਤਹਰਿਨਾਮ॥
ਲਾਬਲਿਜਾਈਸੰਤਪਿਅਰੇਨਾਨਕਪੁਰਨਕਾਮਾਂ॥ ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿ

ਤੋਗੰਗਿਰਤਿਆ॥ ਨੋਵੀਪਛੋਤਉਤੁਪੁਨਜਪਤਿਆ॥ ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਗੀਟੇ
ਨਾ। ਗੁਰਪੁਰੇਵਹੁਵਹੁਸੁਖਲਾਹਚਿਤਾਹਿਮਨਾ। ਗੁਰਪਹਿਸਿਫਤਿਭੰਡੁਕਰਮੀਪਾ
ਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਦਗਿਨਿਹਲੁਥਹੁੜਿਨਪਾਈਐ॥ ਹਥੈਆਪਿਦਇਆਲਾਕਰਿਦਾਸਾਆ
ਏ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਇਸੁਦੇ॥ ॥ ਸੋਲਕਮ: ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪੋਟੇਲਾਤੈ
ਹੋਰਿਤਾਢਕਦੁਕਪਤਿਮੇਗੀ॥ ਦਨਬੀਨਾਸਾਈਮੇਡਾਨਾਨਕਸਾਹਜਾਦਤੇਗੀ॥

੫॥ ਤੈਡੈਸਿਮਗਦਿਹਭੁਕਿਢੁਲਾਪਮੁਥਿਖਮੁਨਡਿਠਮੁਕੋਈ॥ ਜਿਸੁਪਤਿਹਥੈਸਚਾ
ਹਿਥੁਨਾਨਕਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ ੧॥ ਪਥੜ॥ ॥ ਹੋਵੈਸੁਖੁਪਦਦੀਯਧਿਆਇਐ॥
ਵੈਗਾਪਾਦਿਹਰਿਗੁਦਗਾਇਐ॥ ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠਾਦਿਪ੍ਰਤਿਚਿਤਿਐ॥ ਪੁਰਨ
ਵੈਆਸਨਾਇਸੰਨਿਵਸਾਇਐ॥ ਕੋਇਨਦਘੋਬਿਖਪੁਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ॥ ਗਿਆਨੁਪਦਾ
ਮੁਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐ॥ ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥਕਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਐ॥ ਤੁੰਸਭਨਕਾਖ
ਮੁਸਭਤੇਗੀਛੁਇਐ॥ ੨॥ ॥ ਸੋਲਕਮ: ੫ ॥ ਨਵੀਤਰੰਦਰੀਮੇਡਾਖੋਜੁਨਖੁੰਡੈਮੰਡਿਮੁਤ
ਇਤੇਗੀ॥ ਤਓਸਹਚਰਦੀਮੇਡਾਹੀਅੜਾਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਾਹਬੋੜੀ॥ ਮ: ੫

ਮੇਦਿਸੰਦਰਿਅਦੁਗਮਤਿਵੈਵੈਮਿਤਾਅਸਡੜੇਸੇਈ॥ ਹਉਢੁਢੇਦੀਜਗੁਸਥਾਇਆ
ਨਾਨਕਕਹਿਯੋਕੋਈ॥ ੩॥ ਪਥੜ॥ ॥ ਅਵੈਸੁਖਚਿਤਿਤੋਰਿਅਭੁਗਤਾਡੇਠਿਆ॥
ਮਨਕੀਕਰੀਐਮੈਲੁਸਾਪਸੰਗਿਵਠਿਆ॥ ਜਨਮਮਕਭਉਕਟੀਐਜਨਕਾਸਬਦੁਜਪਿ॥
ਸਾਖੀਲਾਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿਜਾਹਿਛੁਪਿ॥ ਤਿਸਸਿਛੁਛਾਇਨਿਹੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਪਾਗੀ
ਆ॥ ਓਹੀਉਚਾਥਾਨਅਗਮਅਪਗੀਆ॥ ਕੋਇਨਸੁਕਹਜੋੜਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈ

ਐ। ਜਾਅਪੈਰੋਇਦਇਆਲੁਤਰਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ॥
 ਵਿਡਨਵੈਹੁੰਮਸਧੁੰਮਸਕੁਕਾਪਈਅਗਾਹੀ॥ ਤਉਸਹਸੇਤੀਲਾਗਵੀਰੰਗੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤ
 ਬਨੁਗਾਹੀ॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਾਸੰਗਿਜਿਨਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਓ॥ ਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁ
 ਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨੁਆਪਦਾਸੁਆਓ॥ ॥ ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਦੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁ
 ਭੇਟਿਆਹੋਵਾਸਾਪੁਸੰਗੁਠਿਰਿਦੁਖਨਤੇਟਿਆਪਾਇਆਨਿਚਲੁਥਨੁਠਿਰਿਗਰਭਿਨੇ
 ਟਿਆ॥ ਨਦਰੀਆਇਆਇਕਸਗਲਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਲਾਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਿ
 ਸਮੇਟਿਆ॥ ਸਭੇਜਪੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖੁਹੋਏਟਿਆ॥ ਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਲੁਸੁਖਿਸੁਖੁ
 ਆਪਗਖਿਖਜਨੈਪਏਸੇਬਹੁਰਿਨਖੋਟਿਆ॥ ॥ ਸਓਕਮ: ੫ ॥ ਵਿਛੋਰੇਜੰਬੂਖਵੇ
 ਵੰਦਨਿਗਾਖਵੇ॥ ਜੇਸੇਧਈਮਿਲਾਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰਬੁਧਸਚੁ॥ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਿਮੀਵਸੰ
 ਪਈਐਈਧੁਲਰਖੇਭਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਸੇਸਹੁਆਹਿਜਕੈਆਚਲਿਤੁਕੋ॥
 ਕੀਤੇਕੰਮਤੁਪੈਤੀਗਚੇਗ॥ ਸੇਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿਕੀਅਤੁਪੁਪੁਗੇ॥ ਬਿਸਮੁਭਏਬਿਸਮਾ
 ਖਿਕਦਰਤਿਤੇਗੀਆ॥ ਸਗਦਿਪਰੇਤੇਗੀਦਾਸਕਰਿਗਤਿਤੇਇਮੇਗੀਆ॥ ਤੇਰੇਭਥਿਨਿਪਾਨੁ
 ਵੈਤਿਸੁਦੇਤਿ॥ ਜਿਸੇਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇਲੇਤਿ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਬੇ
 ਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ ਜਿਸੇਨੋਹੋਕਿਰਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ ੧੧॥ ॥ ਸਓਕਮ: ੫ ॥ ਕ
 ਆਠਿਗੰਨਿਸੁਆਉਨਜਾਣਨਿਸੁੰਦੀਆ॥ ਸੇਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਹੋਤੇਪ੍ਰੇਮਗਸਿ॥
 ॥ ਖੇਜੀਲਾਪੁਮੁਖਜੁਛਡੀਆਉਜਾਹਿ॥ ਤੈਸਹਿਰਿਤੀਵਾਹਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥
 ॥ ਪਥੜਾ॥ ॥ ਅਗਧਿਹੁਸਚਾਸੇਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਖਸਮੁਆਹਿ
 ਨਮਹਿਕਰੇਗਾਸਿ॥ ਤਿਅਗਹੁਸਗਲਉਪਵਤਿਸਕੀਓਟੰਗਹੁ॥ ਪਉਸਕਦਾਈਭਰਿ
 ਹੁੰਸੁਖਲਾਹੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗੁਹੋਇ॥ ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿ
 ਨਲਗੈਕੋਇ॥ ਜਿਸੇਨਾਪਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿ
 ਹਿਬੁਤੁਠਿਆ॥ ੧੩॥ ॥ ਸਓਕਮ: ੫ ॥ ਲਧਮੁਲਭਦੁਹੁਕਰਮੁਕਰੰਦਮਾਪਗੀ॥
 ਸਿਰਜਦੁਹੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ॥ ੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਪਾਪਹਿਆਪਛਾਹਿਬਾਦੁਸਚ
 ਨਕੈ॥ ਹੁਰਮੰਤ੍ਰਵਾਚਿਤਾਗਿਨਾਨਕਦੁਖਨਭੀਵਈ॥ ੩॥ ਪਥੜਾ॥ ॥ ਵਹੁਵਹੁਸਿਰਜਾ
 ਪਾਈਅਨੁਠਾਢਿਆਪਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਨਤਿਸੋਨਸਦਜਾਪਾ॥ ਦਇਆਧਰੰ

ਚਕੋਬਿਲਾਬਿਲਾਪਾ। ਨਠੇਤਾਪਦੁ ਖੋਗਪੁਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਾ। ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਦੀਰਖਗ
ਨਿਵਾਜਿਥਾਪਾ। ਆਪੇਲਾਇਅਨੁਛਡਾਇਬੰਧਨਸਗਲਕਾਪਾ। ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁੰ
ਨਸੰਤੋਖਿਧਾਪਾ। ਵਡੀਪੁਵਡਾਅਪਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਾ।

॥ ਜਾਕਉਤਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਤਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਤਾ। ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਤਿਨਗਮਸਿ
ਤਤਸਾਧਸੰਗਾਤਾ। ॥ ਮ: ੫ ॥ ਰਾਮਰਾਮਪੁਵਡਤਾਗੀਹੋਜਲਿਭਲਿਮਾਹੀਅਲਿਸੋਇ।

ਕਨਾਮਿਅਗਾਧਿਐਥਿਘੁਨਲਗੈਕੋਇ। ॥ ਭਗਤਕਾਬੋਲਿਆਪਰਵ

ਦਗੁਪਦੈਥਾਇ। ਭਗਤਤੇਗੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ। ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਿਸਕਾ

ਜਾਇ। ਭਗਤਤੇਰਦਇਆਲਓਨ੍ਹਮਿਹਰਪਾਇ। ਦੂਖੁਦਰਦਵਡੋਗੁਨਪੋਹੋਤਿਸੁਮਾ

ਭਗਤਏਹੁਅਪਰਗੁਦੋਗੋਬਿੰਦਗਾਇ। ਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਗੋਦਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ।

ਵਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਨਾਮੇਹੋਅਘਾਇ। ॥ ਸਲੋਕਮ: ੫ ॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾ

ਜਿਸਨੋਵਿਸੈਨਾਓ। ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਓਸੁੰਦੈਘਰਿਕਾਓ। ॥ ਮ: ੫ ॥ ਪਿ

ਮਲਾਵਜਾਥੀਐਸਾਈਸੁਹਾਵੀਗੁਤਿ। ਪ੍ਰਵੀਨਮੁਹਤਨਵੀਸੈਨਾਨਕਰਵੀਐਨਿਤਾ।

੩੩੩। ॥ ਸੁਰਬੀਰਵਗੀਆਮਕਿਨੈਨੋਹੀਐ। ਫਉਜਸਤਾਦੀਹਠਪੰਚਾਜੋੜੀਐ। ਦਸਨਾ

ਅਉਪੁਤਦੋਨਿਚਮੋੜੀਐ। ਜਿਦਿਜਿਦਿਏਨਿਗਲਾਏਏਹੋਏਨਾਏੜੀਐ। ਤ੍ਰੈਗੁਣਇ

ਵੈਸੈਕਿਨੈਨਮੋੜੀਐ। ਭਗਮੁਕੋਟਿਮਾਇਆਖਾਈਕਹੁਕਿਤਬਿਧਿਤੇੜੀਐ। ਗੁਰਪੁ

ਅਥਾਧਿਬਿਖਮੁਦਲੁਠੜੀਐ। ਹਉਤਿਸੁਅਗੈਦਿਨਗਤਿਗਾਕਰੋਜੋੜੀਐ।

ਸਲੋਕਮ: ੫ ॥ ਕਿਲਾਵਖਸਭੇਉਤਗਨਿਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਓ। ਕੋਇਕਲੇਸਾਉਪਜਹਿ

ਕਬਿਸੈਨਾਓ। ॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਭੋਇਐਪੂਰੀਹੋਵੈਜੁਗਤਿ। ਹਸੰਦਿ

ਖੇਲੰਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਖਵੰਦਿਆਵਿਚੋਹੋਵੈਮੁਕਤਿ। ॥ ੩੪੪ ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰਪੰਨੁ

ਜਿਨਿਭਗਮਗੁੜੋਤੋੜਿਆ। ਸੋਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਹੁਜਿਨਿਹਰਿਸਿਓਜੋੜਿਆ। ਨਾਮੁਨਿਧਾ

ਅਖੁਦਗੁਰਦੇਇਦਗੁਓ। ਮਹੋਗੁਬਿਕਹਾਣਤੈਬਿਦਗੁਓ। ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁ

ਖੇਲਾਨਿਆ। ਜਿਤਜਨਮੁਅਪਰਾਪਾਪੁਪਛਾਨਿਆ। ਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦਵਾ।

੩੪੫। ॥ ਸਲੋਕਮ: ੫ ॥ ਉਦਮੁਕਰੋਦਿ

ਜੀਓਤੁਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖਭੁੰਭਾ। ਧਿਆਇਦਿਆਤੁਪ੍ਰਭਮਿਲਾਨਾਨਕਉਤਗੀਚਿੰਤਾ।

॥ ਸੁਤ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦਿਸੈ ਸਰੋਇ ਕਾ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿ
 ਰ ਪਾਭੁ ਗਵੰਤ ॥ ॥ ਤਿਹ ਕੀਤੀ ਹੋਇ ਤ ਕਹੇ ਡਰ ਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੈ ਐਸੇ
 ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥ ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਤ ਲਾਸਾਹਿ ਬਬੇ ਸੁਮਾਗ ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਪੈਓ ਕਵਲੁ ਜਿ
 ਸੁਵਲਿ ਨਿਹੰਕਾਰ ॥ ਸੁਤ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਤਗਾ ॥ ਸੋਭ ਗਤਾ ਮਨਿ ਵਠਾ ਸਚਿ ਸ
 ਮਾਗਾ ॥ ਤਿਹੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇ ਨਿਤੁ ਪੁਤੁੰਗ ਖਦਵਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਭੁ ਨਾਮ ਮਰਭੁ ਨ ਦਗਿ ਨਿ
 ਤਾਇਆ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸ ਨਾਨਿ ਵਾਗਿ ॥ ਗਾਖਿ
 ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਦੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਖਾਦਿਆ ਖਾਦਿਆ ਮੂਹੁ ਘਰੈ ਪੈਨ
 ਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥੁ ਤਿਨ ਦਾਜੀ ਵਿਆਜਿ ਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੇ ਗੰਗੁ ॥
 ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ ਜਤਨ ਹਰਖ ਹਿਐ ਪਿਤੁ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥ ਨ
 ਮਤੇ ਕੈ ਗੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਵਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪੁਤੁ ਪੁਨਿ ਹੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥ ਜਿਉ ਗੰਗੇ
 ਹੋਤੇ ਸੋ ਜੀਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੈ ਨੈਦ ਅਲੋਵਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ
 ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਣਾ ॥ ਨਓ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀ ਸਮਨ ਮਾਹਿ ਪੋਰੋਵਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵ
 ਦਿਆਂ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਆਹ ਲੰਦੋੜ ਖਾਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆਂ ਸੰਗਿ ਗੁਰੁ ਹਿਐ ਸਾਕਤ ਮੁਕਤ ਪਾ
 ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵ ਦਿਆਂ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਆਮੰਗਿ ਦਿਆਂ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦ ਹਰ ਬੁਤ ਗੰਗਿ
 ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਪਰਖਦਵਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕ
 ਰਤੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਊਦਕ ਤੀਨੋਂ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਤਰ ਵਨ ਸਮਰਥ ਆ
 ਪੇਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਠਾ ਆਪਿ ਸੇਸ ਦਾ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹਰ ਨੁਰ ਚਾਇਆ
 ਪੇਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਤ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਆਪਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਟੇ ਕਨਕ ਸਮ
 ਲਿਆ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਹੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਗਿਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਦਰੈ ॥ ਪਏ
 ਨੇਰਥ ਸੁਭਿ ਜੀਨਿ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੁਤ ਕਿਛੁ ਕਹੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕਹੁ ਜੋ ਕਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ
 ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿਉ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਜਨਿਧਿ ਆਇਆ
 ਸਮੁਤਿ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਦੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁ
 ਨਿਤਾ ਲਖ ਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੇ ਆਆ ਪਕਿ ਪਾਣੁ ਸੁਨਾਤ ਰਮਾਇਆ ॥ ਜਿਉ

ਸਮਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤਾਜਿਸਹਿ
ਇਆਪਿਮਹਿਮਹਿਜੰਮਹਿਨਿਤਾ॥ ਨਿੰਦਕਮਹੋਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿ
ਨਦਿਤੇ॥ ਪ੍ਰਭਦਾਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਹਿਠਾਵੇਜੇਨੀਜੁਤੇ॥ ਮਥੇਵਾਲਿਪਛਾਵੇ
ਜਮਮਗਗਿਮੁਤੇ॥ ਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਾਲਾਦਿਆਨਗਕਿਘੋਰਿਸੁਤੇ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਦਾ
ਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸੇਤੇ॥ ਰਾਮੁਜਪਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਖ
ਪੁਗਨੁਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਐਬਿਪਨੁਨਲਾਗੈਨੋਕੋਇ॥ ਮ: ਪੁ॥ ਕੋਟਿਬਿ
ਨਤਿਸੁਲਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਓਸੁੰਵੈਘਰਿਕਾ
॥ ਪਓੜੀ॥ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਤਹੁਮਨੋਰਥਪੁਰਿਆ॥ ਇਛੁਪੁਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿ
ਰੇਆ॥ ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾਲਦਾ॥ ਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਿਜੋਤਿਗਹਿਆਪਾ
ਟਾ॥ ਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦਵਠੇਤਿਤੁਪਾਗਿ॥ ਅਵਦਜਾਦਹੇਜਨਮੁਨਤਹਾਮਰਿ॥ ਸਾਹਿ
ਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦਿਸਦਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥

7 ਭਾ. ਸਾਤਰੁਰਪਰਸਾਦਿ।

[illegible]

॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾਇ ਨ ਕਾਦਤਾ ਏਕੁ ਰਾਖੁ ਹਾਈ ॥
ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਜੋਰ ਜੁਦੇ ਹਿਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੋਭੀ ਖਮੰਗਾ ਵਹਿਤ ਕਿਆ ਪਾਇ ਜਾਈ ॥ ॥ ਭੁੱਖਿ ਰਿਹੁ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁ ਰਿਹੋ ਇਤੋਰਾ ਅਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਸਭ ਤੈਓ ਪਈ ਰਗੀ
ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿਤਿ ਸਹਿਬੁ ਝਾਈ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਾਜਾਈ ॥ ਕਿ
ਸੁਹਉ ਪੂਜਉ ਦੁਜਾਨ ਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥ ॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀ ਜੋਭਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀ ਐ ਪਾ
ਉ ॥ ॥ ਜੇਓਂ ਦੇਉ ਤਓਂ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਮਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ॥ ਗੁਜਰੀ
॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਏ ਪਰਮ ਲੇ ਪਰਮ ਲੀਓ ਬੈਠੀ ਆਈ ॥ ਅਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿ ਓਕਵ
ਨੈਜ ਦੈਗੀ ਬਾਈ ॥ ॥ ਕਉ ਦੁਕਰੈ ਕਿ ਦਿਬੁ ਝੀ ਐਰਮਈ ਆਮ ਕਲੁਗੀ ਬਾਈ ॥ ॥ ਹਰਾਓ
ਜਿਉ ਅਕਾਸੈ ਪੰਖੀ ਅਲੋਖੋ ਜੁਨਿਗੀ ਖੋਲ੍ਹ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲਾਮਾਏ ਮਾਛੁ ਲਾਮਰੁ ਪੇਖੋ
ਨ ਜਾਈ ॥ ॥ ਜਿਉ ਅਕਾਸੈ ਪੜਾ ਅਲੋਮ੍ਹਿ ਗਤਿ ਸਨਾਭ ਰਿਆ ॥ ਨਾਮ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠ ਲੇ
ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਗਿਆ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਭੰਜਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦ ॥ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀਉ ਕੀ ॥
੫੩੩ ॥ ॥ ਦੁਸੁਤ ਬਛਰੈ ਬਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੁਲੁ ਭਵ ਭਿਜ ਲੁਮੀ ਨਿਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ॥ ਮਾ
ਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜ ਕਹਾਏ ਚਰਕ ਵਢੀ ॥ ਅਵਰ ਨ ਫੁਲੁ ਅਨੁਪਨ ਪਾਵਉ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਮੇਲਾ
ਗਰਬੇ ਹੋਰੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥ ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦਹਿ ਬਾਸ
॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਹਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਕ ਵਢੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿੰ
ਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥
੪ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ਭੰਜਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦ ॥ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀਉ ਕੀ ॥

॥ ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਕੀ ਨ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖਉ ਦਾਸੀ ॥ ਹਿਰੈ ਕਮਲੁ ਪਾਇ ਬ੍ਰ
ਮੁਨਚੀ ਨ ਕਹੈ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਹੋ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥ ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਖਾਇਆ ਪੰਡੁ ਬਥਾਇਆ ਖੰਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ
ਭੂਮਿ ਮਸਦ ਕੀ ਭੁਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਕਾਇਜ ਪੁਰੋਕ
ਤ ਪੁਰੋਕਾਇ ਬਿਓਲੇ ਵਹੁ ਪਾਈ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾ ਸੀ ਹਜਿ ਨਿਉ ਪਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬ
ਈ ॥ ਕਾਇਕ ਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀ ਅਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਹੀ ॥ ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸੁਤ

ਈਕਦਬਿਨੁਗੁਰੁਪਾਈ॥ ॥ ਗੁਜਰੀਤਿਲੋਚਨਜੀਕੀ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿ
ਭਫਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਸਰਪੋਜੇਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥ ॥ ਅ
ਬਾਈਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਮਤਿਬੀਸਰੈ॥ ॥ ਗੁਰੂ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੇਇਸਤੀਸਿਮਰੈਐਸੀ
ਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਬਿਸਵੋਜੇਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥ ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੇ
ਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਸੁਕਰੋਜੇਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥ ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੇ
ਦਗਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਤੋਜੇਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥ ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿ
ਗਇਦਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਤੋਨਗਮੁਕਤਾਪੀਤੰਦੁਕੈ
ਦੈਬਸੈ॥ ५॥ १॥

॥ ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮੋਨੋਪਿਮੰਸਤਿਅਦਿਭਵਗਤੰ॥ ਪਰਮਾਦਭੁਤੰਪਰਕ੍ਰਿ
ਤੰਪਰੰਜਦਿਚਿੰਤਿਸਰਬਗਤੰ॥ ॥ ਕੇਵਲਗਾਮਨਾਮਮੋਨਗਮੰ॥ ਬਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤਮਾਇ
ਅੰ॥ ਨੰਦਨੋਤਿਜਸਮੰਦੇਨਜਨਮਜਗਾਧਿਮਹਦੁਕੁਇਅੰ॥ ॥ ਗੁਰੂ॥ ਇਛਸਿਜਮਾਦਿਪਰ
ਮੰਜੀਜਸੁਸ੍ਰਸਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤੰ॥ ਭਵਭੁਤਭਵਸਮਥਿਅੰਪਰਮੰਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ॥ ॥ ਯੋਗ
ਦਿਦ੍ਰਸਤਿਪਰਗ੍ਰਿਹੰਜਦਿਬਿਧਿਅਚਰਣੰ॥ ਤਜਿਸਕਲਾਦੁਹਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭਜੁਚਕ੍ਰ
ਪਰਸਰਣੰ॥ ੩॥ ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਨਿਜਨਿਹਕੇਵਲਾਹਿਦਕਰਮਣਾਬਚਸਾ॥ ਜੋਗੇਨਕਿੰਜਗੇ
ਕਿੰਦੋਨੋਨਕਿੰਤਪਸਾ॥ ੪॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੇਤਿਜਪਿਨਗਸਕਲਾਸਿਧਿਪਦੰ॥ ਜੋਦੇਵ
ਆਇਓਤੰਸਸਫੁਟੰਭਵਭੁਤਸਰਬਗਤੰ॥ ੫॥ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭੁਤੰਨਿਰ
ਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਸੇਵਕਜਨਬੋਧਕਰ

ਇਵਲਾਗੋਜਿਤੁਮਰਜਸੁਕਰਤੇਗੁਰਮਤਿਤਿਨਮੁਖਭਗਸਭਗੇ॥ ॥ ਹਾਓਦੇਵਮ
ਇਅਕੇਬੰਧਨਠਹੋਹਰਿਗਮਨਾਮਦਿਵਲਾਗੇ॥ ਹਮਰਮਨੁਮੋਹਿਓਗੁਰਮੋਹਨਿਹਮਥਿਸ
ਮਭਈਮੁਖਿਲਾਗੇ॥ ॥ ਸਗਲੀਗੈਇਸੇਈਅੰਧਿਅਗੀਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਜਾਗੇ॥ ਜ
ਨਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਮੋਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਲਾਗੇ॥ ੩॥ ੧॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਮੋਹ
ਸੁੰਦਰਕਰਤਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਬਤਵਹੁਮਰਗੁਰਮਪੀਵੈਲਾਗਿਚਲੀ॥
ਹਾਓ॥ ਪ੍ਰਿਅਕੇਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਗੈਇਤਰਲਾਬਨੀਹੈਭਲੀ॥ ਲਟੁਗੀਮਧੁਗੀਠਕਰਤ
ਈਓਹੁੰਸੁੰਦਰਿਭੂਲਿਮਿਲੀ॥ ॥ ਏਕੋਪ੍ਰਭੁਸਖੀਆਸਭਪ੍ਰਿਅਕੀਜੋਭਵੈਪ੍ਰਸਭਲੀ॥
॥ ਨਾਨਕਗੀਬੁਕਿਅਕੈਬਿਚਰਾਹਰਿਭਵੈਤਿਤੁਹਾਰਿਚਲੀ॥ ੩॥ ੨॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ
॥ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੰਗਿਚਲੁਲੈਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੀਨਿਚੋਲੀ
ਐ॥ ॥ ਹਾਓ॥ ਹਓਠਹਉਦਿਵਨੀਅਵਲਾਬਵਲਤਿਸੁਕਰਦਿਹਰਿਢੋਲੀਐ॥ ਕਿਈਮੇ
ਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਅਗਾਹਮਤਿਸਦੀਗੁਲਗੋਲੀਐ॥ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਨਵਹੁਅਪੁਨ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੋਲੀਐ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਕਮਇਅਹਰਿਲਾਧਦੇਹਟੋਲੀਐ॥ ੩
ਦੇਵਗੰਧਰੀ ॥ ੪॥ ॥ ਅਬਧਮਚਲੀਠਕੁਪਹਿਹਰਿ॥ ਜਥਾਮਸਰਦਿਪ੍ਰਭੁਕੀਅਈ
ਰਾਖੁਪ੍ਰਭੁਭਵੈਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਹਾਓ॥ ਇਕਨਕੀਚਤੁਰਾਈਉਪਮਾਤੇਬੈਸੰਤਹਿਜਾਗਿ॥ ਕਿਈ
ਭਲਾਕਹਉਭਵੈਬੁਰਾਕਹਉਹਮਤਨੁਟੀਓਹੈਢਾਗਿ॥ ੧॥ ਜਿਅਵਤਸਰਦਿਠਕੁਪ੍ਰਭੁਤਮੀ
ਤਿਸੁਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ ਜਨਨਾਕਸਰਦਿਤੁਮਗੀਹਰਿਜੀਉਗਾਖੁਲਾਜੁਮਾਗਿ॥
੪॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਮਗਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਵੈਹਉਤਿਸੁਬਲਿਹਰੀ॥ ਦਿਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾ
ਸਾਧਗੁਰਦਰਸਨੁਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਮੁਗੀ॥ ੧॥ ਹਾਓ॥ ਤੁਮਪਵਿਤ੍ਰਪਵਨਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸੁਆ
ਮੀਹਮਕਿਉਕਹਿਮਿਲਾਜੁਠਗੀ॥ ਹਮੈਜੀਇਹੁਮੁਖਿਹੋਰੇਤਹੈਹਮਕਰਮਹੀਦੁਕ
ਵਿਅਈ॥ ੧॥ ਹਮਗੀਮੁਦ੍ਰਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਹਿਦੁਸਟਦੁਸਟਗੀ॥ ਜਿਓਭਵੈ
ਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਕਸਰਦਿਤੁਮਗੀ॥ ੩॥ ੫॥ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਮਗਲਾ ੪

॥ महीगुरुचरणीजितुलायीऐ ॥ पूरोंइकिपाएकमलपगगासेस
दसदाहरिधियायीऐ ॥ ॥ गताँ ॥ अंतरीऐकोबाहरिऐकोसभमहिऐकुसमायीऐ ॥
॥ पतिअवपटिगंदिआसभठायीहरिपुनबूतमुदिखायीऐ ॥ ॥ ओसततिकगतिसे
द्वकमुनिकेतेतेराअंतुनकरतुपायीऐ ॥ सुखदेतेदुखभंजनसुआमीजनानकरसद
बलिजायीऐ ॥ ३ ॥ ॥ देवगंधर्गीमहला ५ ॥ महीरेनगरसौंजीऐ ॥ गच्छ

ਗਿਓਂ ਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾਣਾ ਭੁਕਤ ਖੋਈ ਐ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਕਤ ਫੂਲ ਹਿਆ ਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੇ
ਗਕਬ ਸਨੇਕ ਬਰੋਈ ਐ॥ ਕਬਹੂੰ ਮੈਲੁ ਰੇਅ ਭਿਮਾਨੀ ਕਬਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਧੋਈ ਐ॥ ॥ ਕੋ
ਇਨ ਮੈਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੀਆ ਦੁਸਰਨਾ ਤੀਅਲੇਈ ਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸੁ ਖਿਸੇਈ ਐ॥ ੩॥ ੩॥ ੮॥ ॥ ਵੇਦ ਗੰਧਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੇਚ ਭੈਡ ਰਤਾ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤਥੇ
ਅਭਿਮਾਨ ਸਹਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤਾ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਜਿਥੇ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਨ ਉਨਾ ਹਿਨਕ
ਬੋਲਕਰਤਾ॥ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੇਰੇ ਬਿਸਰਤਾ॥ ਜਾਈਹ ਉਮਰਤਾ॥ ॥ ਸੁਖਦਾ
ਈ ਪੁਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨ ਪ੍ਰਜਰਤਾ॥ ਨਿਯਤ ਨਿਕਰੁ ਪਿਕੁਲਾ ਹੀਦ ਨਾਨਕ ਹਉ
ਅਨਦਰੁ ਪਸੁਆਮੀ ਭਰਤਾ॥ ੩॥ ੩॥ ੮॥ ॥ ਵੇਦ ਗੰਧਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਹਰਿ ਕੀ
ਗਤਿ ਕਹਿ ਸਦਹੂੰ॥ ਗਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤਉ ਧਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਸਭਹੂੰ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਜਿਹ ਤੇਥੇ
ਪਜਿਓਂ ਤੀਸ ਮਾਇਓਂ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀਤ ਬਹੂੰ॥ ਜਹਾ ਜਹਾਇ ਦੇਹੀ ਧਰੀ ਕਹਨੁ ਨ ਪਾਇ
ਓਂ ਬਹੂੰ॥ ॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓਂ ਭੈਰਵ ਮਥਿਨਾ ਸੇਕ੍ਰਿ ਪਾਲਾਹੁਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਬਹੂੰ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੁ
ਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਪਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਾਬਹੂੰ॥ ੩॥ ੪॥ ੯॥ ॥ ਵੇਦ ਗੰਧਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਜਿ
ਉਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵਉ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿਨਾਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬਲਾਵਉ॥ ॥ ਗਾਉ॥
॥ ਮਨਿਕ ਅਭੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਵਉ॥ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ

ਮਨੈਤਾਮਹਿਸਭਾਪਵਥੀ॥ ॥ਵਾਸਨਦਾਸੇਦੁਵਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਥੀ॥ ਸਭ
 ਸੁਖੁਬਡਿਅਈਨਨਕਜੀਵਥੀਮੁਖੁਬੁਲਾਵਥੀ॥
 ॥ਪ੍ਰਭਜੀਤਓਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਮੁਡਾਰਿਥੀ॥ ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਤੋਸਭੁਕਅਪਨਾਮਨਮੁਹਿਵਿਐਬੀਚਾਰਿ
 ਥੀ॥ ॥ਹੁਓਕਿਰਿਪਗਧਮਿਟੇਤੇਗੇਸੇਵਦਗਸਨਿਦੁਖੁਓਤਾਰਿਥੀ॥ ਨਮੁਜਪਤਮਹਾਸੁਖ
 ਪਾਇਓਚਿਤਹਗੁਬਿਦਾਰਿਥੀ॥ ॥ਕਾਮੁਕੁਪੁਲਕੁਭੂਠਨਿੰਦਾਸਾਪੁਸੰਗੀਬਿਦਾਰਿਥੀ॥ ਮਾ
 ਇਅਬੰਧਕਾਟੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਨਕਆਪਿਓਧਾਰਿਥੀ॥ ੩॥੮॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫
 ॥ਮਨਸਗਲਾਸਿਆਨਪਹੀ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਸੁਆਮੀਨਨਕਓਟਗਹੀ॥ ॥ਹੁਓ॥
 ॥ਆਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਦਈਇਹਮਤਿਸਾਧੁਕਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ਭਗਮੁਅੰਧੇਗਲਹੀ॥ ॥ਜਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਦਿਤੁਮਹੀਅਹੀ॥ ਖਿਨਮਹਿ
 ਥਾਪਿਓਥਾਪਨਹਰੇਕਦਗਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥ ੩॥੯॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਪ੍ਰ
 ਨਪ੍ਰਭਸੁਖਦਤੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੁਜਤੇ॥ ੧॥ ॥ਹੁਓ॥ ਸੰਤਤੁਮੇਰੇਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕ
 ਓਕਲਾਨਖਤੇ॥ ਗੰਗਿਤੁਮੇਰੇਲਾਭੁਏਤੰਗਮਨਾਮਗਸਿਮਤੇ॥ ੧॥ ॥ਮਹਾਕਿਲਾਬਿਖੋਕੇਟਿ
 ਦੋਖੋਗਾਪ੍ਰਭਦਿਸਟਿਤੁਮਹੀਤਤੇ॥ ਸੇਵਤਜਾਗਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆਨਨਕਗੁਰਚ
 ਹਨਪਹਤੇ॥ ੩॥੧੦॥੧੪॥ ॥ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਦੀ॥
 ॥ਸੁਖਦਈਜੀਅਨੋਕਦਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਥੈਦੀ॥ ੧॥ ॥ਹੁਓ॥ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾ
 ਦਿਆਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਦੈਦੀ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਕਹਿਓਨੈਅਪੁਨਾਜਲਤੇਸੀਤਲਾਹੈਦੀ॥
 ॥ਕਹਮੁਧਮੁਕਿਛੁਓਪਜਿਨਆਇਓਨਹੁਓਪਜੀਨਿਗਮਲਾਕਹਦੀ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪ
 ਸੰਜਮਨਨਕਲਾਗੇਗੁਰਕੀਚਹਦੀ॥ ੩॥੧੧॥੧੫॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿ
 ਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਹਾਗਤਿਪਵਹਿਸੁਖਸਹਜਅੰਦਾਕਾਦੇਜਮਕੇਠਾਹਾ॥ ੧॥ ॥ਹੁਓ॥
 ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਹਰਿਸੰਤਜਨਾਪਹਿਆਹਾ॥ ਤਿਨਪਹਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾ
 ਜਿਨਕੈਕਹਮਿਲਿਖਾਹਾ॥ ੧॥ ॥ਸੇਵਡਰਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੁਰੇਸਾਹਾ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਖ
 ਸਹੁਪਤੇਨਨਕਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥ ੩॥੧੨॥੧੬॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫
 ॥ਮਨਕਹਾਅਤੰਕਾਰਿਅਠਾਹਾ॥ ਦੁਗੰਧਅਪਵਿਕਾਅਪਵਨਭੀਤਰਿਜੇਦੀਸੈਸੇਛਾਹਾ॥
 ॥ਹੁਓ॥ ਜਿਨਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਹਿਪਹੀਜੀਓਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਧਾਹਾ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿ

ਪਟਵਹਿਮਹਿਜਨਮਹਿਮੁਗਧਗਵਹਾ॥ ॥ ਅੰਧਗੁੰਗਪਿੰਗੁਲਮਤਿਹੀਨਾਪ੍ਰਭ
ਰੁਖਨਤਹਾ॥ ਕਰਨਕਰਵਨਤਹਸਮਰਥਾਕਿਆਨਨਕਜੰਤਬਿਚਰਹਾ॥
ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਰੰਤੰਤੰਨੈਗੈ॥ ਸਿਮਹਿਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰ
ਦਨੁਗੈਨਿਸਾਏਸਵੈਗੈ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਉਧਰੇਦੇਦੁਲਭਸਾਧੁਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਘਰੀਨਮੁਤਤੁਨਚਸਾਬਿਲੰਬੁਕਾਯੁਨਿਤਹਿਨਿਤਹੈ॥ ॥ ਅੰਧਬਿਲਾਤੇਕਾ
ਕਰਤੇਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਗੈ॥ ਨਾਮੁਅਧਰਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨਦਸੁਖਘਨੈਗੈ॥
੧੩॥੧੮॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ॥ ਮਨਗੁਗਮਿਲਿਨਾਮੁਅਗਧਿਓ॥ ਸੁਖਸਯਜ
ਨੰਦਮੰਗਲਰਸਜੀਵਨਕਾਮੁਲੁਬਾਧਿਓ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਦਰਸੁਕੀਨੈਕਾ
ਇਆਠਾਧਿਓ॥ ਭਾਉਭਗਤਿਗਾਇਗੁਦਗੋਬਿੰਦਜਮਕਾਮਗੁਸਾਧਿਓ॥ ॥ ਭਇਓ
ਗੁਰੁਮਿਟਿਓ॥ ਮੋਰਚਾਅਮੋਲੁਪਦਰਬੁਲਾਧਿਓ॥ ਬਲਿਹੈਨਾਨਕਲਖਬੇਰਾਮੈਰੇਠਕੁ
ਗਮਅਗਾਧਿਓ॥ ੩॥੧੩॥੧੮॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾ
ਸਫਲਾਅਇਆਜੀਵਨਫਲੁਤਕੋਪਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘਰੁ
ਉਸੇਬੇਤਾਜੋਸਾਧਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁਉਚਰੁਕਰੋਹਰਿਹਸਨਾਬਹੁਕ੍ਰਿਨਜੋਨੀਧਾਵੈ॥ ॥ ਪੁਗਨ
ਮੁਗਵਿਆਮਨਤਨਮਹਿਆਨਨਦਿਸਟੀਆਵੈ॥ ਨਕਰੋਗਨਹੀਹਵਤਜਨਸੰਗਿਨਾਨਕ
ਸੁਲਾਕ੍ਰਿਲਾਵੈ॥ ੩॥੧੪॥੩੦॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਓ॥
ਤਨੀਨਬੂਝੈਕਬਹੁੰਚਲਾਨਾਬਿਕਲੁਭੁਇਓਸੰਗਿਮਾਇਓ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਕੁਸਮਗੰਗਸੰਗ
ਸਿਹਚਿਓ॥ ਬਿਖਿਅਏਕਉਪਾਇਓ॥ ਲੋਭੁਸੁਨੈਮਨਿਸੁਖਕਰਿਮਾਨੈਏਗਿਤਹਾਉਓ
ਇਓ॥ ੧॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸੁਮੁਪਾਇਓਸੰਤਦੁਅਭੈਆਇਓ॥ ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪਰ
ਹਮਿਸੁਆਮੀਨਾਨਕਲੀਓਸਮਾਇਓ॥ ੩॥੧੫॥੩੧॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫
ਸਰਬਸੁਖਗੁਰਚਰਨਾ॥ ਕਲਿਮਲਡਰਨਮਨਹਿਸਧਰਨਇਤਆਸਰਮੋਹਿਤਰਨਾ॥
ਹਰਾਓ॥ ਪੂਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਦਨਇਤੈਟਹਲਾਮੋਹਿਕਰਨਾ॥ ਬਿਗਸੈਮਨੁਦੈਪਰਗਾਸਾ
ਗੁਰਿਨਗਰੈਪਰਨਾ॥ ੧॥ ਸਫਲਾਮੁਗਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਤੈਧਿਆਨਾਧਰਨਾ॥ ਭ
ਓਕ੍ਰਿਪਾਯੁਠਕੁਨਾਨਕਕਉਪਰਿਓਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥ ੩॥੧੬॥੩੨॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫
ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ ਚਾਰਿਪਦਰਬਾਅਨਦਮੰਗਲਾਨਿਧਿਸੁਖਸਯਜਸਿ

ਧਿਲੀਐ॥ ॥ਹਤਉ॥ਮਾਨੁਤਿਅਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅੰਚਲੁਗੀਐ॥
 ॥ਅੰਚਨਲਾਗੈਅਗਨਿਸਗਰਤੇਸਗਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਤੀਐ॥ ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਤਾਅਕ੍ਰਿਤ
 ਘਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭਸਹੀਐ॥ਕਰੁਦਮੇਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨਹੀਐ॥
 ॥ਗੁਰਕੋਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਕੋਗਸੇਗਸਭਿਦੁਖ
 ਬਿਨਸੇਉਤਰੇਸਗਲਕਲੇਸਾ॥ ॥ਹਤਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਨੁਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨ
 ਇਸਨਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਗਾਵਤਗੁਦਗੋਬਿੰਦਲਗੋਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅ
 ਪੁਨਦਾਸੁਕੀਨੇਬੰਧਨਤੋਰਿਨਿਰੋਗੇ॥ਜਪਿਜਪਿਪਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਗੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿ
 ਹੋ॥੩॥੧੮॥੩੪ ॥ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ॥ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੋਚਰਨਨਿਹਰਉ॥ਕਹੁਅਨੁ
 ਗੁਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੁਨਡਰਉ॥ ॥ਹਤਉ॥ਸਾਧੂਪੁਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕ
 ਮੋਕ੍ਸ਼ਧਾਬਿਖੁਜਹਉ॥ਸਭਤੇਨੀਚੁਅਤਮਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮਹਿਇਹੁਸੁਖੁਪਹਉ॥ ॥ਗੁ
 ਨਗਾਵਤਠਕੁਰਅਬਿਨਾਸੀਕਲਾਮਲਾਸਗਲੇਝਰਉ॥ਨਾਮਨਿਪਾਨੁਨਾਨਕਦਨੁਪਵਉਕੰਠਿ
 ਲਾਇਉਹਧਾਰਉ॥੩॥੧੯॥੩੫ ॥ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰਸੁਤਮਯਾ॥ਸੁੰ
 ਦਰੁਧਿਆਨੁਪਹੁਦਿਨੁਰੋਨੀਜੀਅਪ੍ਰਨਤੇਪਿਅਯਾ॥ ॥ਹਤਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੈਦਪੁਰਾਨਅਵਿਯੋ
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਤਤੁਬੀਚਰਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਦਪਤਿਪੁਰਨਭਵਜਲਉਧਰਨਤਾ॥ ॥ਅਦਿਜੁਗ
 ਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾਕੀਬਿਖੈਅਧਯਾ॥ਤਿਨਜਨਕੀਪੁਰਿਬਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਦੇਵਾ
 ਤਾ॥੩॥੨੦॥੩੬ ॥ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ॥ਤਿਰਜਨੁਗਮਰਸਾਇਦਿਮਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਸ
 ਨਿਧਿਜਾਕਉਉਪਜੀਛੋਡਿਨਕਤਜੂਤਾ॥ ॥ਹਤਉ॥ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੇਵਤਹਰਿਹਰਿ
 ਗੁਰੁਭਜਨੁਖਾਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਭਥਮਜਨੁਕੀਨਸਾਥੁਪੁਗਿਨਤਾ॥ ॥੧॥੧॥ਸਠਲੁਜਨਮੁਹਰਿ
 ਨਕਉਪਜਿਅਜਿਨਿਕੀਨਸਉਤੁਬਿਧਤਾ॥ਸਗਲਾਸਮੁਯਲੈਉਧਰਨਾਨਕਪੁਰਨਬ੍ਰਹ
 ਪਛਤਾ॥੩॥੨੧॥੩੭ ॥ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਾਈਐ॥ਅਨਿਕ
 ਕਰਹਿਰਤਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥ ॥ਹਤਉ॥ਮੋਹੋਗੋਸਗਤਨੁਬਾਧਿਓਬੋ
 ਨੀਭੁਗਮਾਈਐ॥ਟਿਕਨੁਪਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਅਗੈਜਾਇਗੁਆਈਐ॥ ॥ਕੋਰੈ
 ਗੁਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸੰਕਟਘੋਰਕਟੇਖਿਨਭੀਤਹਿਨਾਨਕਹਰਿਦਸਾ
 ਈਐ॥੩॥੨੨॥੩੮ ॥ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ॥ ॥ਠਕੁਰਹੋਏਅਪਿਦਇਆਲਾ॥ਭਈਕਲਿ

ਈਹੈਉਥੇਬਾਗੁਪਾਣਾ॥ ॥ਹਾਉ॥ਦੁਇਕਰੋਜੋਵੈਬੁਨੰਤੀਪਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਪਿ
ਭਾਵਦੇਇਹਾਖੇਪਰਮੇਸੁਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥ ॥ਵਰੁਨਹੀਮਿਲਿਮੰਗ
ਮਠਕਰਕੈਕਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਜੋਸਭਨਕਰੋਓਧਗ॥
ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਹਿਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲ
ਮੇਰਸਗਲਾਅੰਦੇਸਗਾਇਆ॥ ॥ਹਾਉ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਓਭੀਹਮਗੁਨੁਅਵ
ਸਹਿਆ॥ਕਹੁਮਸਤਕਿਪਾਰਿਸਜਿਨਿਵਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੋਖਇਆ॥ ॥ਪਰਉਪਕਾ
ਸਧੀਸਫਲਦਰਸਨਸਹਜਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਗੁਣਕੋਦਤਾਚਰਣਕਮਲਾਉ
॥੩॥੨੪॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ॥ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਹਮੇਗੇ॥ਸਗਨਿਆਇਓ
॥੧॥ਹਾਉ॥ਸਰਬਪਾਖਰੁਖਮੁਰੇਗੇ॥ਅਗੈਪਛੈਅੰਤੀਵੇਗੇ॥ ॥ਜਬਚਿਤਵਓਤਬ
ਨਸਮਝਿਮੇਰਾਮਨੁਸਧੇਗੇ॥੩॥ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨੇਗੇ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਓਸਾਪਦ
॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਏਕਅਸੇਗੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰੈਨਾਹੈ॥
੫ ॥ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਦਇਆਲਮਹਿਦੀਜੈਕਹਿਸੰਤ
॥੧॥ਹਾਉ॥ਪਰਤੁਕਾਦਾਲਾਗਉਜਨੁਚਰਨੀਨਿਸਬਾਸੁਰਦਰਸੁਪਵਓ॥ਤਨੁ
ਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਓ॥੧॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁ
ਸੰਗਿਨਿਤਹੀਐ॥ਏਕਅਧੁਨਾਮੁਪਨੁਮੇਰਾਅਨਦੁਨਾਨਕਇਹੁਲਾਹੀਐ॥
ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ੫੨ ੩ ॥ਮੀਤ੍ਰਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੇਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰ
ਦੇਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾਏ॥ ॥ਹਾਉ॥ਮਿਲਿਓਮਨਹੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਆਗਿਨਕਤ
ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਪੈਖੈਪ੍ਰਐਮਨਸਮਸਹਿਲਾਏ॥ ॥ਮੰਦਰਿਭਾਗੁਸੋਭਦੁ
ਨਹਤੁਦੁਖਦੁਖਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਹੰਗੁਮਾਦੇਰਿਹੀਪ੍ਰਅਥੀਤੇਸਦਥਾਏ॥
ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ॥ਦਰਸਨਾਮਕਉਮਨੁਆਵੈ॥ਭ੍ਰਮਿਆਇਓਹੈਸਗਲਾਥਾਨਰੇ
ਪਰਿਓਸੰਤਪਾਵੈ॥੧॥ਹਾਉ॥ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਸੁਅਧਾਪੀਜੋਦਿਸਦੈਸੇਗਾਵੈ॥ਸਾ
ਤਿਕੀਸਰਨੀਪਰੀਐਚਰਦਰੇਨੁਮਨੁਬਾਵੈ॥੧॥ਜੁਗਤਿਨਜਾਨਹੁਨੁਨਹੀਕੋਈਮਹਦਤੁ
ਅਵੈ॥ਆਇਪਰਿਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨੀਤਉਓਤਹੀਸਗਲਾਦੁਰਾਵੈ॥੩॥
ਦੇਵਗੰਧਰੀਮ: ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਾਪਕਚਰਨੁਹੋ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੇਰਨਪਿਅਥੇਸਭਹੁ

ਮਧਿਨਿਗੇ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਰਾਜਨਚਾਉ ਮੁਕਤਿਨਚਾਉ ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਮਾਉ॥ ਬੁ
ਮਮੇਸਸਿਧਮੁਨਿਵਿੰਦਮੇਰਿਠਕੁਰੀਦਰਸੇ॥ ॥ ਦੀਨੁਦਮੇਰਾਇਓਠਕੁਰਸਾਪਿਰਿਓ
ਸੰਤਹੇ॥ ਕੁਨਨਕਪੁਰਮਿਲੇਮਨੋਰਮਨੁਸੀਤਲਾਬਿਗਸੇ॥ ॥ ੩੩ ॥
ਰਹਿਜਪਿਸੇਵਕਪਾਉਤਾਰਿਓ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪੁਰਾਪਨੇਬਹੁਰਿਜਨ
ਮਿਨਹੀਮਾਰਿਓ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਗੁਣਗਵਹਿਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨੀਹਾਰਿਓ॥ ਪੁ
ਗੁਨਗਾਇਬਿਖੇਬਨੁਤਰਿਆਕੁਲਾਸੰਮੁਓਧਾਰਿਓ॥ ॥ ੪ ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਬਸਿਆਰਿਦ
ਤੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਉਚਾਰਿਓ॥ ਨਨਕਓਟਗੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਪੁਨਰਬਲਿਹਾਰਿਓ
॥ ੫ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖਮੋਰਨਹਤਨਿ
ਗੇ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਥਨਸੁਨਵਨਗੀਤਨਿਕੇਗਵਨਮਨਮਹਿਧਰੇਗਾ॥ ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁ
ਸਿਆਨੇਬਿਦਿਅਹਸਨਾਚਗ॥ ॥ ਮਨਮੋਰੇਤੇਗਬਿਬਰਜਿਤਏਹਮਹਗੁਖੰਡੇਧਗ॥ ॥ ਕੁ
ਨਨਕਤਿਨਿਭਵਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪੁਰਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਾ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੨ ॥ ਮੇਪੇਖਿਓਗੀਉਚਮੇਹੁਸਤੁਤੇਉਚਾ॥ ਅਨਨਸਮਸਰਿਕਉਲਾਗੈ
ਚੁੰਦਿਹੇਹਮਮੁਚਾ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਬਹੁਬੇਅੰਤਅਤਿਬੋਡਗਹੋਰਥਾਨਹੀਅਗਾਉਚਾ॥ ਤੇਲਿ
ਤੁਲੀਐਮੇਲਿਨਮੁਲੀਐਕਤਪਾਈਮਨੁਚਾ॥ ॥ ਖੋਜਿਅਸੰਖਾਅਨਿਕਤਪੰਥਬਿਨੁਗੁਗ
ਤੀਪੁਚਾ॥ ਕੁਨਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀਠਕੁਰਮਿਲਿਸਾਪੁਰਸਭੁੰਚਾ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ੩ ॥ ਮੇਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓਤੁਜਨਹੀਕਉ॥ ਖੰਡਦੀਪਸਭਤੀਤਰਿਗਵਿਆਪੁਰਿ
ਹਿਓਸਭਲੇਉ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਗਮਅਗੰਮਕਵਨਮਹਿਮਾਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿਸਉ॥ ਚਾਰਿਆ
ਸਰਮਚਾਰਿਬੰਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੇਉ॥ ॥ ਗੁਰਿਸਬਦੁਦ੍ਰਵਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਇਆ
ਦੁਤੀਅਗਏਸੁਖਹੋਉ॥ ਕੁਨਨਕਭਵਸਗਰਤਰਿਆਹਰਿਨਿਪਿਪਾਈਸੁਜੋਉ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥
੩੩ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਏਕੈਰਹਿਏਕੈਜਨਾ॥ ਏਕੈਰਹੁਮੁਖਿਜਨਾ॥ ॥ ਜਿਉਬਿਸੈ
ਹਰਾਉ॥ ਕਹੇਕੁਮਤਤਉਤੁਮਕੁਮਹੁਨਭਾਈ॥ ਗਵਿਅਭੇਗਵਿਅਭੇਸਬਥਨਾ॥ ॥ ਜਿਉਬਿਸੈ
ਤਰਕਾਸਟਮੰਝਾਗਿ॥ ਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਥਜਸਾਗਿ॥ ਬਿਨੁਗੁਗਪਵੈਗਹਰਿਜੀਕੋਦੁਆ
ਗਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਨਾ॥ ਕੁਨਨਕਪਏਤੰਪਰਮਨਿਧਨਾ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥
ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫ ॥ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਕੀਗਾਤਿ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਹਪੇਖਭਉਤਉਕਰਿਚਤੁ

ਈ॥ ਈਸਮੁਬਿਸਮੇਕਹਨਕਹਾਤਾ॥ ਗਣਗੰਧਰੀਸਿਧਅਹੁਸਾਧਿਕਸੁਰਿਨਰਦੇਵਬ੍ਰ
ਮਬ੍ਰਮਾਦਿਕਾ॥ ਚਤੁਰਬੇਦਉਚਰਤਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰਾਗਾਧਿ॥ ਗੁਨ
ਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤੁਰਨੁਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੇਪਗਤਿ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਆਏਗਾਏਕਰੇਨਾਗ॥ ਕੁਉਨਹੀਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਾਅਨਿਕਓਰਿਏਕ
ਸਮਾਗ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਫਲਮੁਗਤਿਗੁਰਮੇਰੇਮਾਥੇ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੇ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲਮੇਰੇਪੁਨਅਸਾਗ॥ ਸਮਰਥਅਥਚਵਡਾਪੁਰਮੇਰਾ॥ ਮਟਪਟਅੰਤਰਿਸਾਰਿਬੁਨੇ
ਗਾਤਕੀਸਹਨਿਆਸਰਪੁਰਨਾਨਕਜਕਾਅੰਤੁਨਮਾਵਾਗ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ॥ ਸਾਕਤਾਸਿਉਕਰਿਉਲਟੀਰੇ॥ ਭੁਠੇਕੀਰੇਭੁਠਪਕੀ
ਤਿਛੁਟਕੀਰੇਮਨਛੁਟਕੀਰੇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਉਕਾਜਰਭਰਿਮੰਦਰੁਗਾਖਿਓਜੇਮੇਕਾਯੁਖੀਰੇ॥
ਦੁਹੁਤੀਤੇਭਾਗਿਗਾਇਓਰੇਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਛੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰੇ॥ ਮਾਗਉਦਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਸਿਮੇਰਾਮੁਖੁਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜੁਟਸੀਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਸਦਾਸੋਕਕਰੀਅਹੁਮੇਰਾਮੁਖੁ
ਸਾਧਮਗਾਏਠਿਰੁਲਸੀਰੇ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਦਿਨ
ਕੇਸਮਰਥਪੰਥਾਬਿਠੁਲੇਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉ॥ ਗਵਨਭਾਵਨਸੀਤਨੇਤੇਚਰਨਉਦਾਕੇਪਾ
ਉ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਾਸਨਬਾਸਨਸਜਕੇਲਕੁਲੇਏਏਕੈਅਨੰਤਅਨੁਪੇਠਉ॥ ਰਿਸਿਸਿਸਿ
ਨਿਸਿਕਰਤਬਜਗਜੀਵਨਸੁਬਨਾਬਅਨੇਕੈਨਉ॥ ਦਇਆਮਇਆਕ੍ਰਿਪਾਨਾਨਕਉਸੁਨਿ
ਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਾਉ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਯਹੁਮਨੁਨੇਕਨਕਾਰਿਓਕਰੇ॥ ਸੀਖਸਖਾ
ਇਹਰਿਓਅਪੁਨੀਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟੇਰੇ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਮਦਿਮਾਇਆਕੈਰਇਓਬਾਢੇਰਾ
ਜਸੁਨਹਿਉਚਰੇ॥ ਕਰਿਪਰਪਚੁਜਗਤਿਕਉਡਾਕੇਅਪੇਨਉਦੁਰਕੇ॥ ਸੁਆਨਪੁਛਿ
ਜਿਉਹੋਇਨਸੁਪਉਕਰਿਓਕਾਨਿਧੇ॥ ਕੁਨਨਕਰਚੁਗਾਮੁਨਮੁਨਿਤਿਜਾਤੇਕਚੁਸੇ॥
੨ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਕਿਛੁਜੀਵਤੇਕਾਬਿਉਹਾਗਾ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਰਈ
ਸੁਤਬਨਿਤਾਅਰੁਛੁਨਿਗ੍ਰਿਹਕੀਨਾਗਿ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਿਹੋਤਜਬਨਿਆਰੇਠੇਰਿ
ਪ੍ਰੇਤਿਧੁਕਾਗਿ॥ ਆਸਿਧਰੀਕੋਓਨਾਰਿਨਾਥੇਪਾਹਤੇਦੇਤਨਿਕਾਗਿ॥ ਮਿਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਜਿਉਜਗੁਰਚਨਾਯਹਦੇਖਉਰਿਏਬਿਚਾਗਿ॥ ਕੁਨਨਕਰਚੁਗਾਮੁਨਮੁਨਿਤਜਾਤੇਰੇ

ਤਿਉਧਾਉ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਗੀਮਹਲਾ ਜਗਤਿਮੇਝੁਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਾਅ
 ਪਨਹੀਸੁਖਸਿਉਸਰੁਲਗੋਕਿਆਦਾਗਕਿਆਮੀਤਾ॥ ਹਰਾਉਮੇਰਉਮੇਰਉਸੇ
 ਕਰਤਹੋਰਿਤਸਿਉਬਾਧਿਓਚੀਤੁ॥ ਅਤਿਕਾਸਸੀਗੀਨਹੀਕਉਇਹਅਚਰ-ਗੀਤਿ
 ਮਨੁਮੁਗਧੁਅਜਹੁਨਹਸਮਤੁਤਸਿਖਦੇਹਾਰਿਓਨੀਤਿ॥ ਨਾਨਕਕਉਜਲੁਪਾਪਯੋਜਉ
 ਗਾਵੈਪ੍ਰਕਾਸਗੀਤਿ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਕਉ ਨਿਰੋਢੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਫੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁਬਿਹਗੜਾਮਹਲਾ ੫੮ ਚਉਪਦਾ
 ਦੂਤਨਸੀਗੀਆ॥ ਕੁਇਅਗਨਿਬਸੀਆ॥ ਅਨਿਕਉਪਹੀਆ॥ ਤਉਮੇਹਰਿਹਰਿ
 ਕਰੀਆ॥ ਤਉਮੇਸੁਖਸਹਜਗੀਆ॥ ਹਰਾਉਮਿਥਨੋਮਹੀਆ॥ ਅਨਿਕਉਮਹੀਆ॥
 ਵਿਚਿਘੁਮਨਪਿਪਹੀਆ॥ ਸਗਲਬਟਹੀਆ॥ ਬਿਰਖਇਕਤਹੀਆ॥ ਬਹੁਬੰਧਰਿਖ
 ਹੀਆ॥ ਬਿਹੁਸਾਪਸਠਹੀਆ॥ ਜਹਕੀਰਤਨੁਹੀਆ॥ ਨਾਨਕਸਰਨਹੀਆ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁਬਿਹਗੜਾਮਹਲਾ ੫੯ ਹਰਿਕੀਰਤਿਨਹਿਕਉਜਾਨੈ॥ ਜੋਗੀਜਤੀ
 ਤਪੀਪਚਿਹਰੇਅਰੁਬਹੁਲੋਗਸਿਆਨੈ॥ ਹਰਾਉਛਿਨੇਮੇਰਉਰੋਕਕਉਕਰਈਰ
 ਉਰੋਕਕਹਿਡਾਗੇ॥ ਉਰੋਕਕੇਰੋਸਖਨਵੈਅਪੁਤੋਕਬਿਉਹਾਗੇ॥ ਅਪੁਨੀਆਇ
 ਆਆਪਿਪਸਾਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਿਹਾਗਾ॥ ਨਾਨਾਪੁਪਯੋਬਹੁਗੀਸਰੁਤੇਰੋਹੈਨਿ
 ਆਗਾ॥ ਅਬਿਗਤਿਅਪਾਰਅਲੇਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜਿਹਸਰੁਜਗੁਰਮਾਇਓਸਾ
 ਸਰੁਮੁਤਾਜਿਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਚਰਨਤਹਿਚਿਤੁਲਾਇਓ॥ ੩॥੧॥੩॥

[illegible]

॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀ

ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਗਾ॥ਹਰਿਗਸਿਬੀਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਗਸਿਨੀਮਿਥਕੋਏ
ਗਾ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਅਨਤਨਕਪੁਡੇਲੇਗਾ॥ਮਨਚਿੰਦਿਅਵਾਠੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਕਬਦੀਬੋਲੇਗਾ॥॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੁਠਵਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀ
ਦੁਰੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਦਅਲੇਏਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਦੀਰਗਤਜਨਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਮੇਰੀ
ਸੁਦੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਗਾ॥ਚਿਗੀਵਿਛੁਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਜਿ
ਭਾਏਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਅਨਤਸਬਦਵਜਾਏਗਾ॥
॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲਾਵੈਗਾ॥ਹਉਮਨੁ
ਉਤਿਸੁਆਪਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਦਵੈਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅ
ਧਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਮਨਚਿੰਦਿਅਵਾਠੁਪਵੈਗਾ॥ਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਦਗਤੀਮੇਰੀ
ਦੁਰੀਏਵਡਭਗੀਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀ
ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸੇਗਾ॥ਹਉਹਰਿਬਾਣੁਓਡੀਏਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਉਜਲਾਬਿਨੁ
ਲਾਉਦਾਸੇਗਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੇਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਸਜਦੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਗਾ॥ਪ
ਧਨੁਗੁਰੁਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਬਿਗਾਸੇਗਾ॥੪॥੧॥

॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਪਿਆਵੈਗਾ॥੪॥

॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਗਮਤਿਪਾਏਗਾ॥ਹਉਮੇਰੀਆਇਆਬਿਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਾਜਿ
ਮਾ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਅਹਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਗਾ॥ਹਰਿਕਥਾ
ਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਗਾ॥੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੈ
ਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਉਬਲਕਲਾਗਿਦੁਪਖੀਰੇਗਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾਈਐਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਉਚਾੜਿਕੁਜਲਾਬਿਨੁਟੇਰੇਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਦੀਜਾਇਪੁਓਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ਏਗੁਦਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੋਰੇਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਪਰਿਵ
ਬਦਘਨੇਰੇਗਾ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਛੁਡੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੇਰੀ
ਗਾ॥ਜਿਉਪੁੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪੁਖਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸਤਿਵਸਿ
ਗਾ॥ਜਿਉਮਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੁਕੁਬਿਤਾਏਗਾ॥

ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਸਰਦਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰਿ ਖਵਾਏਗਾ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਏ ਉਥੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਪੁਰਿਤਗਵਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੈ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸਬਦਿ ਤਗਾਇਆਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੂ ਹੈ
ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠਾਗਾਇਆਗਾ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਦਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ
ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆਗਾ ॥ ॥ ਜਗਿ ਸੁ

ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪੋਰੇਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਰੇਗਾ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ
ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਮਲੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਚਾਰੇਗਾ ॥ ਵਡ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨਨਾਨ
ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇਗਾ ॥ ॥ ਜਿਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਤਿਨ ਪੰਚੇ
ਗਤਿ ਆਏਗਾ ॥ ਅੰਤ ਹਿਨ ਵਨਿ ਧਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ
ਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੁਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਹਰਿ ਮਲਿਆ ਭੁਖ ਸਕੁ ਜਾਏਗਾ ॥
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏਗਾ ॥

ਮੁਖ ਪਾਪੀ ਬੁਝਵੰਚੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਪਰਦੁਰੀ ਠਗਾਇਆਗਾ ॥ ਵਡ ਤਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਇਆਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਠਹਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁ ਹਿਜੀਵਾਇਆਗਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮਲੇ
ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆਗਾ ॥ ३ ॥ ਅਤਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁਰੀ ਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿ ਐ ਪਾਪ ਗਵਤੁ ਗਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ
ਕੁੰਦੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਜਾਤੁ ॥ ਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਜਨਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਗਤੇਗਾ ॥

ਭਿਗਵਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਬਲਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਮੁਖ ਪੋਰੇਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਬਿਖੁ ਭਉ ਜਲੁ
ਬਦਲੇਗਾ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨ ਜੈਕਾ
ਆਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ॥
ਸਰਸਾ ਪਨੁ ਪੰਨੂ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁਰੀ ਏ ਗੁਣ ਗਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇਗਾ ॥ ਤੇ ਸੁਵਨ ਭਲੇ ਸਭ

ਨੀਕਹਹਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਕੀਰਤਨੁਸੁਦਹਿਹਰਿਤੇਗੇਮਾਸੋਸੀਸੁਤਯਾਪਵਿਤਪਵੁ
 ਹੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇਲਗੈਗੁਰਪੈਰੇਮਾਗੁਰਵਿਟੁਨਾਨਕਵਾਰਿਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀ
 ਏਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਗੇਮਾ॥ ॥ ਤੇਨੇਤਰਯੇਪੁਰਵਦੁਹਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਾ
 ਧੁਸਤਿਗੁਰਦੇਖਹਿਗਾ॥ ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਵਿਤਹਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿ
 ਰਿਲੇਖਹਿਗਾ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੇਪਗਨਿਤਪੁਜੀਅਹਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਗਗਿਧਰਮਚਲੇਸ
 ਹਿਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਵਿਟੁਵਾਰਿਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸੁਦਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇਸਹਿਗਾ
 ॥ ॥ ਧਰਤਿਪਤਾਲੁਅਕਾਸੁਹੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗਾ॥ ਪਉਦੁ
 ਪਈਥੈਸੰਤਰੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਗਾ॥ ਵਲੁਤਿਦੁਸਭਾ
 ਕਹੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗਾ॥ ਨਾਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇ
 ਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਮਨੁਲਾਵੈਗਾ॥ ੪੪ ॥ ਖਿਹਗਗਾਮਾ
 ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੁੜਇਅਦੇਗਾ॥ ਜੋਮੇ
 ਮਾਇਆਚਿਤਲਾਇਦੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਦੇਗਾ॥ ਹਰਿਦਗਜੇ
 ਈਨਾਯਹਿਨਿਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪਿਯੁਭਦੇਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਓ
 ਗੇਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਦੇਗਾ॥ ੪੫ ॥ ਸਤਿਜਾਇਮਿਯਹੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁਕਓਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਵੈਗਾ॥ ਹਰਿਜਪਦਿਆਖਿਨੁਦਿਲ
 ਨਕੀਜਈਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਤੁਕਿਜਾਪੇਸਾਹੁਅਵੈਕਿਨਾਵੈਗਾ॥ ਸਾਵੇਲਾਸੇਮੁਰਤੁ
 ਪੜੀਸਮੁਹਤੁਸਫਲੁਹੈਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਗਚਿਤਿਅਵੈਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਮੁਧਿਆਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਮਕੰਕਹੁਨੇਕਿਨਾਵੈਗਾ॥ ੪੬ ॥ ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਦੇਨਿਤਮ
 ਕਿਛੁਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਡਗੈਜਿਨਿਪਾਪਕਮਾਤੇਗਾ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਹਰਿਹਰਿਸੁਪੁਰੈਮੇਗੀ
 ਦੁੜੀਏਤਿਨਿਜਨਿਸਭਿਡਗਸੁਦਿਪਤੇਗਾ॥ ॥ ॥ ਹਰਿਨੇਰਭਓਨਾਮਿਪਤੀਜਿਆਮੇ
 ਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਭਖਮਹਨੁਦੁਸਟਕਪਤੇਗਾ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਨਕਿਸੇਵਿਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀ
 ਏਜਿਨਿਪੈਗੀਆਦਿਸਭਿਪਤੇਗਾ॥ ੪੭ ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਵੀਐਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿ
 ਜੋਸਭਦੁਸਾਹਿਬੁਵਡਗਾ॥ ਜਿਨਾਇਕਮਨਿਇਕਅਗਾਧਿਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿ
 ਨਹੀਕਿਸੇਦੀਕਿਛੁਚਡਗਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਹਲਪਾਇਆਮੇਗੀਜਿੰਦੁੜੀਏ

ਸਤੁਸਤਿਨਿੰਦਕ ਪੰਡਰਾਮਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਪੁਰਿ ਮ
ਕਿਹਿ ਗਿਲਿਖਿ ਛਡਾਹਾਮਾ ॥ ਸਤਿਜੀਅ ਤੋ

ਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁੰ ਜਦੁ ਹਿਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈ ਐਹਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਨਾ
ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਸਭ ਵੈਖੋ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈ ਐਹਾਮਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨੇਹਿ ਦੁਹਿਰੈ ਮੇਗ ਜਿੰ
ਦੁ ਵੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਪਾਲਾਗਵਾਈ ਐਹਾਮਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਗ ਜਿੰ
ਦੁ ਵੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਦਰੀ ਐਹਾਮਾ ॥ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇਸੇ ਵਕ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਜੇ ਪ੍ਰ
ਭੇ ਮਨਿ ਭਾਵੇਹਾਮਾ ॥ ਸੇਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸ
ਦਾਹਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਗੰਗੇ ਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸੇ ਦਾਹਾਮਾ ॥
ਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਮਿਲਿਸਾ ਪੁਸੰਗਿ ਆਪਦੇਹਾਮਾ ॥ ॥ ਹੋਸ
ਨਾ ਪਿਓ ਬਿੰਦੈ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਜਾਏਹਾਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ
ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏਹਾਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭੋਟੇ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁ
ਰ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਸੇਹਰਿ ਪਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏਹਾਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀ
ਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏਹਾਮਾ ॥ ॥ ॥ ਥਾਨ ਥੰਨੰਤਰਿ ਗਵਿਹਰਿ ਆਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਪਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਭੁਵਤਹਾਮਾ ॥ ਤਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਤਹਾਮਾ ॥ ਸਰ
ਨੀ ਆਪੁ ਤਿਪਾਲਾਦਾ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤਮਾਤਹਾਮਾ ॥ ਸਹਜ ਸਿ
ਦੁ ਪਨਹਿ ਮਿਲੈ ਮੇਗ ਜਿੰਦੁ ਵੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਤਾਹਮ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ੴ ॥ ਹਰਿ ਕਾਏ ਕੁਰੰਗ ਚੰਦੁ ਏਕਿ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਜੇ ਕਰੇ ਸੁਧਰ ਮਨਿ ਆਏਹਾਮਾ ॥
ਰੰਗੁ ਅਖੜਾ ਪਾਇਓ ਨੂ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਏ ਅਵਦੁ ਜਦੁ ਸਬਾਏਹਾਮਾ ॥ ਅਵਦੁ ਤਜਦਾ ਤਿ
ਕੀ ਆਜਿ ਨਿਸੇਦ ਨਿਸਿਰਜੀ ਆ ॥ ਇਕ ਨਾਮੇ ਲਿਸਤਿ ਗੁਰ ਮਹਲ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਰਗਿ ਮ
ਏ ਠਿਗਦਿ ਆ ॥ ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਜੋ ਦਹਿਤੁ ਸਭ ਮਹਿ ਹਿ ਆਸ ਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਹੰਤੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ॥ ॥ ਅਵਹੁ ਮਿਲਾਹੁ ਸੇਧੇ ਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਹਰਿ
ਗਿਨਾ ਮੁਅਥਾਧੇਹਾਮਾ ॥ ਕਹਿ ਸੇਵੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਜ ਮਕਾਮ ਗੁਰ ਸਾਧੇਹਾ
ਮਾ ॥ ਮਗੁ ਬਿਖੁੜਾ ਸੁਪਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜਿਨਿ ਕਉ ਬਿਧਤੈ ਪੁਰੁ

ਇਥਿਅਾਤਿਨਰੈਨਿਦਿਨੁਇਵਯਾਈਐ॥੨੬॥ਮੇਮਤਮੋਹੁਫੁਟਜਸੰਗਿਮਿਲਿਆ
 ਸਾਧੋ॥ਜਨੁਕਹੈਨਨਕੁਮੁਕਤੁਹਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਭਾਧੋ॥॥ਕਰਕਰਿਹੁਸੰਤਇਕਤੋਇ
 ਮੇਰੇਲਾਣਜੀਓਅਭਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪੁਜੇਹਾਮਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਪੁਜਾਏਜੀਅਮੇਰੇਲਾਣਜੀਓ
 ਇਹੁਮਨੁਤਨੁਸਰੁਅਹੇਪੇਯੁ॥ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਸਰੁਪੁਰੁਕੇਹਾਕਿਅਕੇਪੁਜਚੜਵਏ॥ਜਿਸੁਹੋਇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਾਸੁਆਮੀਸੋਪੁਰਅੰਕਿਸਮਵਏ॥ਭਗੁਮਸਤਕਿਹੋਇਜਿਸਕੈਤਿ
 ਸੁਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥ਜਨੁਕਹੈਨਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭੁਜੇਹਾ॥॥ਦੁ
 ਦਿਸਖਜਤਤਮਫਿਰੇਮੇਰੇਲਾਣਜੀਓਹਰਿਪਾਇਅਭਾਧਰਿਅਏਹਾਮਾ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿ
 ਜੀਓਸਾਜਿਅਮੇਰੇਲਾਣਜੀਓਹਰਿਤਿਸਮਹਿਰਹਿਅਸਮਾਏਹਾਮਾ॥ਸਰਬੇਸਮਾਦਾਅ
 ਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਭੁਗਟੁਹੋਇਆ॥ਮਿਟਿਅੰਧੇਰਾਦੁਖੁਨਾਠਾਮਿਓਹਰਿਗੁਰੁ
 ਇਆ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਾਸੁਆਮੀਪਭਬ੍ਰਹਮੁਸਰੁਠਏ॥ਜਨੁਕਹੈਨਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾਇ
 ਆਹਰਿਪਾਇਅਭਾਧਰਿਅਏ॥੪॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਮ: ੫ ॥॥ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋ
 ਹਨਾਘਟਸੋਹਨਾਪੁਨਅਧਾਰਾਮਾ॥ਸੁੰਦਰਸੋਭਾਏਗੋਪਾਲਦਇਆਲਾਕੀਅਪਰਾਪ
 ਰਾਮਾ॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਾਗੋਬਿੰਦਲਾਣਨਮਿਲਾਹੁਕੰਤਨਿਮਾਦੀਆ॥ਨੈਨਤਰਸਨ
 ਦਰਸਪਰਸਨਨਹਨੀਦੋਹੋਇਦਿਤਾਈਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨਨਾਮਬਿੰਜਨਭਏਸਗਲਾਸ
 ਗਾ॥ਨਨਕਪਇਅੰਪੇਸੰਤਜੀਪੇਮੇਇਕੰਤੁਹਮਭਾ॥੧॥॥ਯਾਖੁਓਲਾਹੇਨਮੋਹਹਰਿਜਬ
 ਲਗੁਨੂੰਮਿਲੈਹਾਮਾ॥ਮਿਲਨਕਓਕਹਉਓਪਵਕਿਫੁਹਮਭਾਨਹਚਲੈਹਾਮਾ॥ਚਲਚਿਤ
 ਬਿਤਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਕਵਨਬਿਧੀਨਪੀਜੀਐ॥ਖਨਪਨਸੀਗਭਬਿਰਬੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁ
 ਕਿਓਜੀਜੀਐ॥ਅਸਾਪ੍ਰਿਅਸੀਗੋਨਿਦਿਨੀਅਹੁਗਹਿਨਸਕੀਐਇਕੁਤੋਏ॥ਨਨਕਪਇ
 ਪੇਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਗਾਪੁਗਮਿਲੈ॥੨॥॥ਸੇਜਏਕਪ੍ਰਿਉਸੰਗਿਦਰਸੁਨਪਈਐ
 ਮਾ॥ਅਵਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਾਬੁਲਾਈਐਹਾਮਾ॥ਨਿਗੁਨਿਨਿਮਾਦੀਅਨਾਭਿ
 ਨਵੈਮਿਲਹੁਪੁਰੁਕਿਰਪਾਨਿਧੋ॥ਰੂਮਭੀਤਿਖੋਈਐਸਹਜਿਸੋਈਐਪੁਰੁਪਲਾਕਪੇਖਤ
 ਵਨਿਧੋ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਣੁਅਵੈਮਹਲਪੁਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐ॥ਨਨਕਪਇ
 ਪੇਸੰਤਸਹਦੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥੩॥॥ਸੰਤਨਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਅਭਾ
 ਯਇਫੁਪੁੰਨੀਮਨਿਸਾਂਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਅਭਾਮਾ॥ਸਫਲਾਸੁਦਿਨਸਹੈਦਿਸੁਹਾਵੈ

ਦਮੰਗਲਗੁਪਤਾ। ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲੋਗੋਬਿੰਦਲਾਨਕਵਨਗਸਨਾਗੁਦਰਨਾ। ਕੁਮਲੋਤਮੇ
ਕਰਥਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ। ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੈਪੋਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੋਜੈ
ਮਲਾਇਆ॥ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੋਅਨ
ਨਾਮੁਦਖਦਹਾਮਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਦੀਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲੋਗੋਤੋਰਾਭਾਦਹਾਮਾ। ਕਰਿ
ਏਆਮਇਆਦਇਆਲੋਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਹੀਤੁਝਬਿਨਾ। ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਰਪੁਰਨ
ਉਤਨੁਪਨੁਤਮਮਨਾ। ਮੁਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥਚੰਚਲਬਲਹੀਨਨੀਚਅਜਾਣਾ। ਬਿਨਵੰ
ਨਾਨਕਸਹਦਿਤੇਗੋਗਥਿਲੇਹੁਅਵਦਜਾਣਾ॥ ॥ ਸਾਧਸਹਦੀਪਾਈਐਹਰਿਜੀਉਗੁ
ਗਾਵਹਰਿਨੀਤਹਾਮਾ। ਧੁਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਾਗਉਹਰਿਜੀਉਪ੍ਰਤਿਤਪੁਨੀਤਹਾ
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਬਿਧਤਾਪਾਇਆ। ਨਾਮਹੋਤੋਜੀਅਦਤੋਨਿਤ
ਹਿਚੜ੍ਹਹਿਸਵਾਇਆ। ਗਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਜਪਿਜਿਨੀਅਤਮੁਜੀਤਾ। ਬਿਨ
ਤਿਨਾਨਕਵਡੁਤਾਗਿਪਾਈਅਹਿਸਾਧਸਜਨਮੀਤਾ॥ ३॥ ਜਿਨੀਸਚੁਵੰਦਜਿਅਹਰਿਜੀਉ
ਪੁਰੋਸਾਹਾਮਾ। ਬਹੁਤਖਜਨਾਤਿਨਪਹਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਹਾਮਾ। ਕਾਮੁਕੋ
ਨਲੋਭਬਿਐਪੈਜੋਜਨਪ੍ਰਭੁਸਿਓਹਾਤਿਆ। ਏਕੁਜਨਹਿਏਕਮਾਨਹਿਰਾਮਕੋਗੰਗਮਾਤਿ
॥ ਲਾਗਿਸੰਤਚਰਦੀਪਰੇਸਹਦੀਮਨਿਤਿਨਾਓਮਾਹਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਪ
ਸੇਈਸਚੇਸਾਹਾ॥ ੩॥ ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਸਿਮਗੀਐਹਰਿਜੀਉਜਾਕੀਕਲਾਧਰੀਰਾਮਾ। ਗੁਰਮੁ
ਖਮਨੁਵੀਸਰੋਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਮੁਰਗੀਰਾਮਾ। ਦੁਖੁਗੁਨਭਉਬਿਐਪੈਜਿਨੀਹਰਿ
ਗਿਧਿਆਇਆ। ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਵਜਲਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ। ਵਜੀਵਪਾਈ
ਨਿਸਾਂਤਿਅਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਅਪਗੀ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਹਿਹਰਿਹਰਿਇਛੁ
ਮੁਨੀਹਮਗੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਹਗੜ੍ਹਛੰਤੁਮਹਾਨਾਮ ੫੬੩ ॥ ਵਪੁਸੁਖੁਰੋਨਵੀਏਪ੍ਰ
ਅਪ੍ਰੇਮੁਲਾਗਾ। ਘਟੁਖਨੀਦਵੀਏਪਰਸਉਸਦਾਪਗਾ। ਪਗਧੁਰਿਬਾਂਛਉਸਦਾਜਾਚ
ਏਨਾਮਗਸਿਥੈਗਗਨੀ। ਪ੍ਰਿਅਗੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਮਤੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਤਿਅਗਨੀ। ਗਹਿ
ਭੁਜਾਈਨੀਪ੍ਰੇਮਤੀਨੀਮਿਲਨੁਪ੍ਰੀਤਮਸਚਮਗਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾ
ਹਉਚਰਦੁਸੰਗਿਲਾਗਾ॥ ੧॥ ॥ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲਵੀਹੋਪ੍ਰਭੁਕੋਚਰਦੁਲਾਗਾ। ਮਨਿ
ਪ੍ਰੇਅਪ੍ਰੇਮੁਪਦਹਰਿਕੀਰਤਮੰਗਾ। ਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਜਾਇ।

ਸਭਿ

ਮਿਲੀਐਹਰਿਜਨਾਮਾਨੁਮੇਹੁਬਿਕਰਤਜੀਐਅਗਪਤਨੁਪਨੁਇਹੁਮਨਾ। ਬਡ
 ਪੁਰਖਪੁਰਨਗੁਦਸੰਪੁਰਨਭੁਮਭੀਤਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਭਗਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਦਿਸੰ
 ਤੁਸਖੀਏਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਨਿਤਜਪਾ। ॥ਹਰਿਨਾਮਿਸੁਤਗਏਸਭਿਗੰਗਾ। ਬਾਗੰ
 ਡਨਬੈਸਈਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਚਿਰੇ। ਨਾਨਕਪਵੈਪ੍ਰਭਧਿਆਵੈਪੰਨਿਤੇਵਡਭਾਗੀਆ। ਸੁ
 ਖਸਹਜਿਸੇਵਹਿਕਿਲਾਬਿਖੁਖੇਵਹਿਨਾਮਹਸਿਗੰਗਿਜਗੀਆ। ਮਿਲਿਪ੍ਰੇਮਹਰਦਾਹਰਿ
 ਨਾਮੁਗੁਰਦਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਮੀਠੇਭਾਏ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਨਇਛਪਾਈਹਰਿਮਿਲੇਪੁ
 ਰਖਚਿਰੇ। ॥ਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਸੇਹਿਲਕੋਕੋਡਅਨੰਦਾ। ਮਨਿਤਨਿਗਵਿਗਹਿਅਪਗਮਾ
 ਨੰਦਾ। ਹਰਿਕੰਤਅਨੰਤਦਇਆਲਸੀਧਗੋਬਿੰਦਪਤਿਤਓਧਭੇ। ਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਗੀ
 ਹਰਿਮੁਗੀਭੈਸਿੰਧੁਸਾਗਰਤਭੇ। ਜੋਸਹਦਿਅਵੈਤਿਸੁਕੀਠੇਭਾਵੈਇਹੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀ
 ਸੰਦਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁਮਿਲਿਆਸਦਕੇਲਾਕਰੰਦਾ। ॥੪॥੧॥
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਚਰਣਸੋਵਰਤਹਕਰਹੁਨਿਵਸੁਮਨਾ। ਕਰਿਮਜਨੁਹਰਿਸੇਸਭਿਕਿਲ
 ਬਿਖਨਾਸੁਮਨਾ। ਕਰਿਸਦਾਮਜਨੁਗੋਬਿੰਦਸਜਨੁਦੁਖਅੰਧੇਗਨਾਸੇ। ਜਨਮਮਰਦੁਨੋਇਤਿ
 ਸਕਓਕਟੇਜਮਕੇਠਾਸੇ। ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਗੰਗੇਤਾਪੁਰਨਾਮੋਸਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
 ਧਾਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਣਕਮਲਨਿਵਸੇ। ॥੧॥ ॥ਤਹਅਨੰਦਬਿਨੰਦਸਦਾਅਨਹਦੁਖ
 ਹੋਗਾ। ਮਿਲਿਗਾਵਹਿਸੰਤਜਨਾਪ੍ਰਭਕਯੈਕੋਹੋਗਾ। ਮਿਲਿਸੰਤਗਾਵਹਿਖਸਮਭ
 ਵਹਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਹਸਗੰਗਿਕੁੰਨੀਆ। ਹਰਿਲਭੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇਆਮਿਲੇਚਿਗੀ
 ਵਿਛੁੰਨਿਆਗਹਿਤੁਜਾਈਨੇਦਇਆਕੀਨੇਪ੍ਰਭਏਕਅਗਮਅਪਗੇ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
 ਸਦਾਨਿਗਮਲਸਚੁਸਬਦੁਰਦੁਖਕੋਹੇ। ॥੩॥ ਸੁਦਿਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣ
 ਗਾ। ਜਿਨਕਓਕਗਮਿਲਿਖੀਤਿਸੁਹਿਦੈਸਮਾਈਗਾ। ਅਕਥਕਤਈਤਿਨੀਜਧੀ
 ਸੁਆਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕੇਗੇ। ਅਮਰੁਥੀਆਠਹਿਨਾਮੁਆਕਥਿਕਥੇਸਾਦੁਖਹੋਗੇ। ਹਰਿ
 ਸਹਦਿਪਾਈਤਜਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਤਨਿਤਈ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਗਾਈਐ
 ਪਵਿਤ੍ਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀ। ॥੩॥ ਮਨਤਨਗਲਤੁਭਏਕਿਛੁਕਤੁਜਾਈਗਾ। ਜਿਸੇਓ
 ਪਜਿਅੜਾਤਿਨਿਲੀਆਸਮਾਈਗਾ। ਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਉਦਕਓਦਕਿ
 ਸੁਆਪ੍ਰਿਅਥਾਜਿਥਿਥਿਮਹੀਅਥਿਏਕੁਹਵਿਆਨਹਦੁਜਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ। ਬਦਿਤਿ

ਭਵਦਿਪੁਰਿਪੁਰਨਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨਜਾਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਪਿਜਾਇਜਿਨਿਏਤਬ
ਤਬਦਾਈ॥ ਖੋਜਤਸੰਤਫਿਗਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰ

ਅਧਰੇਗਾਮਾਤਾਦੁਤਨੁਖੀਨਭਇਆਬਿਨੁਮਿਲਤਪਿਅਰੇਗਾਮਾਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁਪਿਅਰੇਮਇ
ਪਰੇਕਹਿਦਇਆਲਾਇਲਾਇਲੀਜੀਐ॥

ਦੇਹਿਨਾਮੁਅਪਨਾਜਪਉਸੁਆਮੀਹਰਿਦਰਸਪੇਖੇਜੀਜੀਐ॥ ਸਮਰਥਪੁਰਨਸਦਾਨਿਹ
ਉਚਿਅਗਮਅਪਰੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪਾਹਿਕਿਰਪਾਮਿਲਹੁਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੇ॥ ॥ ਜਪਤ

ਬਰਭਕੀਨੇਪੇਖਨਕਉਚਰਦਾਗਾਮਾਤਪਤਿਨਕਤਹਿਬੁਏਬਿਨੁਸੁਆਮੀਸਰਦਾਗਾਮਾਪ੍ਰ
ਸਦਿਤੇਰੀਕਾਟਿਬੇਗੀਸੰਸਰਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ ਅਨਾਥਿਨਿਗੁਨਿਕਛੁਨਾਨਾਮੇਰਗੁਦਾਅਓ

ਦਨਬੀਚਰੀਐ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਗਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਸਮਰਥਕਾਰਦਕਰਦਾ॥ ਨਾਨਕਚਾੜਿ
ਹਰਿਬੁੰਦਮਗੇਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਹਰਿਚਰਦਾ॥ ॥ ਅਮਿਅਸਰੋਵਰੇਪੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਾ

ਸੰਤਹਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੁਰਨਕਾਮਰਾਮਾ॥ ਸਰਕਾਮਪੁਰਨਦੁਖਬਿਦੀਰਨਹਰਿਨਿਮਖ
ਨਹੁਨਬੀਸੈ॥ ਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਚਾਸਰਬਗੁਦਜਗਦੀਸੈ॥ ਅਗਦਤਉਚਅ

ਰਕੁਰਅਗਮਜੋਕਧਾਮਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛੁਪੁਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਗੰਗਾਮਾ॥ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿਕਜਗਫਲਾਸੁਦਿਗਾਵਨਹੇਗਾਮਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕੁਲਸੰਗਏਤਰੇਗਾਮਾ॥ ਹਰਿ

ਮੁਖਪਤਸੇਤਪ੍ਰਦੀਤਕੀਮਹਿਮਾਕਿਤਗਨਾ॥ ਹਰਿਬਿਸਰੁਨਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੇਚਿਤਵੰਤਿ
ਰਸਨੁਸਦਮਨਾ॥ ਸੁਭਵਿਵਸਅਏਗਹਿਕੰਠਿਲਏਪ੍ਰਭਉਚਅਗਮਅਪਰੇ॥ ਬਿਨਵੰ

ਤਨਾਨਕਸਫਲਾਭੂਛੁਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਤਿਪਿਅਰੇ॥ ॥ ੪੨ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਅਨਕਏਹਤਰਿਅਵਾਟਦੁਹੇਲੀਗਾਮਾ॥ ਪਾਪਕਮਾਵਦਿਅਤੇਗੋਕਾਇਨਬੇਲੀਗਾਮਾ॥ ਕੋਇ

ਬੇਲੀਹੋਇਤੇਰਾਸਦਾਪਛੋਤਵੇ॥ ਗੁਨਗੁਪਾਲਨਜਪਹਿਰਸਨਾਫਿਰਿਕਦੁਹੇਸਦਿਹਅ
ਵੇ॥ ਤਰਵਰਵਿਛੁਨੇਨਹਪਤਜੁਕਤੇਜਮਮਗਿਗਉਨੁਇਕੇਲੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾ

ਮਹਰਿਕੇਸਦਾਫਰਤਦੁਹੇਲੀ॥ ॥ ੪੩ ॥ ੬ ॥ ਤੁੰਦਲਵੰਚਭੂਕਰਹਸਭਜਾਇਜਾਈਗਾਮਾ॥ ਲੇਖਾਪ
ਮਭਇਆਤਿਲਪੀਛੇਘਾਈਗਾਮਾ॥ ਕਿਰਤਕਮਦੇਦੁਖਸਹੁਪ੍ਰਦੀਅਨਿਕਜੇਨਿਰੁਮਾਇ

ਆਮਾਮੇਹਨੀਸੰਗਿਰਤਹਤਨਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਾਣੁਹਾਨ
ਕਜਸਿਅਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਆਭਗਿਮਿਮੋਹਿਲੁਭਈ॥ ੩ ॥ ਬੀਚੁਨ

ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘੁਟੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਾਇਆ ਆਏ ਖੋਕਠ ਨਜ ਮਕੰਕਰਿ ਪਕਰਿ ਲਾਇਆ
 ॥ ਪਕਰੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹ ਨਿਗਤਿਆ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਬਿਖਲ
 ਪਿਆ ਤਪਤਿ ਥੰਮਗ ਲਿਲਾਤਿਆ ਕਾਮੋ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅੰਕਾਰਿ ਮੁਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆ ਨੂ ਫੂਤਾ
 ਪਿਆ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੋਗਿ ਰੂਲਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਸਨ ਨਜਾ ਪਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਨ ਹੀ
 ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨ ਹਰਾਮਾ ਪਤਿਤ ਉਪਰਾਹ ਗਿਬਿਰ ਦੁਤ ਮੁਹਾਰਾਮਾ ਪਤਿਤ ਉਪਰਾਹ ਸਰ
 ਨਿਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ਅੰਧ ਕੁਪਤਿ ਉਪਰਾਹ ਤੇ ਸਗਲਾ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ
 ਸਗਨਿ ਤੇਗੋ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਰਾ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰਦੇ ਇਹ ਖਹੁ
 ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਨਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਦਿ ਨੁਸਠ ਲੁਗਦਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਸਭਿ
 ਸੁਖ ਪਰਗਟਿ ਅਦੁਖ ਦੁਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮਾ ਸੁਖ ਸਯਾ ਅਨਦ ਬਿਨਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲਿ
 ਤਗਾਈਐ ॥ ਭੁਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਗੰਗੇ ਬਹੁ ਜਿਜੋ ਨਿਨ ਪਾਈਐ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁ
 ਕੁਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁ ਰਿਕਤ ਹੁਨਾਇਆ ॥
 ੫ ॥ ੧ ॥ ਬਿਰਾਗ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਆਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ ਕੋਟਿ ਅਪ
 ਰਾਧ ਰੇ ਕੁਤੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਹ ਪਕਰਨ ਮੋਹ ਨਕਲਿ ਕਲੇਸ ਹੁੰਨਾ ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਗੋ
 ਗਖਿਲੇ ਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸੁਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਗੁਣੇ ਨੇਗੇ ॥ ਅਰਦਾਸਿ
 ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਗਖਿਲੇ ਹੁ ਪਰ ਕੇ ਚੇਗੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਸਮ ਬੁਧ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀ ਨੇ ਖਰੀ ਰਾਮਾ ॥
 ਆਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਰੀ ਰਾਮਾ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿ ਭੰਨਿ ਕੋਟਿ
 ਕਮਾਨੇ ॥ ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀ ਆਪਨਾ ਪਵਨੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾ
 ਵਨ ਬੁਝੋ ਨਿਭੁ ਮਤੇ ਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਅਪਨਾ ਅਧਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਤੁਸਮ ਬੁਧ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਖੋਗੀ ਰਾਮਾ ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤ ਘਨਾ ਪੁਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਗੋ ਰਾਮਾ ॥
 ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀ ਚੁਕ ਛੂਲਾ ॥ ਗਤ ਨੁਤਿ ਆਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕਉ ਭੀ ਪਸੁ
 ਨੀਚਾਇਆਨਾ ॥ ਤਿ ਆਗਿ ਚਲਾਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਸਾ
 ਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖ ਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਤੇ ਵੀ ਛੁੜਿ ਆਤਿ ਨਿਅਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥
 ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਮੇਹ ਗੁਣਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ਗੁਣਗਾਇਗੋਵਿੰਦ ਸਦਾ ਨਿਕੋ ਕਲਿਆਣ ਮੇਰਾ
 ਗਟ ਭੁਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲੇਏ ॥ ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋ

ਹੁਇਦੁ ਖੁਨਪਾਇਆ ਨਾਨਕਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇਗੇ ਵਿੰਦਗੁਣ ਨਿਧਿਗਾਇਆ॥
 ॥ ਬਿਲਿਸੁ ਧਰਮੀ ਹਿਅ ਮੋਨਿਕਤ ਧਰੀਗਾ ਮਾਤੁ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿ
 ਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਓਤ ਹੀਗਾ ਮਾਸੰਗਿ ਤੋਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਬਿਨਗੇ ਬਿੰਦਨਾ ਮਾਦੇ ਸਵੇਸ
 ਵਨਹੁ ਪਾਸਗਲਾਉਂਦੇ ਕਾਮਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਾਤਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਗਿਵਿਕਾਗੀ॥ ਬਿਨਵੰਤ
 ਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਸਤ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ॥ ॥ ਹਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੁਨੀ ਦਰੁ ਮੇਜਾਗ
 ਕਤਨ ਹੀਗਾ ਮਾਇਆ ਭੂਠੁ ਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਾਈ ਹੀਗਾ ਮਾ ਬਿਲਾਈ ਹਿਕੇਤੇ ਮਹਾਮੋਤ
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਜਤਨ ਭਵਤਤ ਜਾਹੀ॥ ਆ
 ਅੰਤੈ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਸੇ ਪਤਿ
 ਤੀਘਰਿ ਜਾਹੀ॥ ॥ ਨਹ ਪਤਿ ਜਾਇਗੁ ਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਹਾਮਾ ਸਹ ਪਰਵੀਛੁੜਦਾ
 ਮੇ ਪਛੁਤਦੇ ਹਾਮਾ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੇਦੇ ਖਿਭੁ ਲਾਕਤ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ
 ਆਨਰ ਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈਐ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਿਸਨ ਬੁਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ
 ਗੇਐ ਨੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੋਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੇ॥ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪ
 ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਹਾਮਾ ਭੁਜਾਗ ਹਿਕਾਢੀਓ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਹਾਮਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਹਰਿ ਅਰਾ
 ਮਿਸਗਲਾ ਕਲਾ ਮਲਾਦੁ ਖਜੇਲੇ॥ ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਨ ਕਿਹਿਆ ਸੰਗਿ ਤੋਰੈ ਸੇਚੇਲੇ॥ ਹਸਨਾ ਅਰਾ
 ਇਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰ
 ਬੀਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੮॥

ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਪ

੧੬ ਸਿਰਕਰ ਪਾਪਾਇ
 ਵਗ ਬਿਹਗ ਕੇ ਕੀਸੇ ਲੋਕਾਨਾਇ॥ ਮਤਲਾ ੬
 ॥ ਸੋਲਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਇ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਟੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਿਫਤਿ ਖਜਨਾ ਬਖਸੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾ
 ਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਾਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਗਤ
 ਮਨ ਹੀ ਦੁਹੈ ਅਗੈ ਰੁਖਾ ਕਿਖਾਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਭ ਤੇਗੀਤੁ ਸਭ ਸਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉ

ਪਾਇਆ। ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ। ਤਿਸਦੀ ਤੁਭਗਤਿ ਇਪਾ
 ਇਹਿ ਜੋਤੁ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਭਾਇਆ। ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸੇਧੀ ਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ। ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਨਕਹਿ
 ਹੁਹਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡੇ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਗ ਖਦਾ ਆਇਆ। ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਨਕਹਿ
 ਅਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਨਾਮੇ ਕਰ ਜਸਿ ਧਿਰੈ ਸਹਜੈ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ। ਗੁਰਮਤਿ
 ਮਤਿ ਅਚਲੈ ਚਲਾਇਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਭਗਤ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕਰੇ ਕਾਹਨੁ ਸੁਹਾਵੈ ਚਲਾਇਨ। ਮਨ
 ਮੁਖ ਮੁਖ ਹੁਭੁ ਲਾਇ ਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲਭੁ ਲੇਖੁ ਅੰਕੁ ਗੁ। ਏਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗੁਰੈ ਸਬ
 ਦਿਨ ਕਰੈ ਵੀਚਰੁ। ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰੈ ਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਾ ਨਿਸਭੁ ਵਿਕਰੁ। ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋ ਖੀਅ
 ਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੁ। ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਨ ਲਾਹੁਤੁ ਟੀ ਅਭੁ ਲੀਜਿਨਾ ਮਾਇ
 ਆਮੋ ਹਿ ਪਿਆਗੁ। ॥ ਮ: ੩ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਸਹਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤੁ ਗੁ।
 ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਗ ਖਦਾ ਆਪੇ ਪਰਖਦੁ ਗੁ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੁ।
 ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਦੁ ਗੁ। ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਆਤਮੁ
 ਨਥਾ ਸਿ। ਜਿਸਨੇ ਤੁਧੇ ਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਹੀ ਕਰਨਾ ਹੀਤੁ ਪ੍ਰਾਸਿ। ਤੁਥਿ ਕੋ ਦਫਾ
 ਸਭ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ। ਜਿਸਦੀ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਸਦੀ ਤੁਮੰ ਨਿਲੈ ਹੋ ਸੇਜਨੁ ਸਾਥਾ ਸਿ। ਸਭੁ
 ਤੇਰੇ ਚੋਰੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪ੍ਰਾਸਿ। ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵੈ
 ਦਹਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਅਗਾ। ਸਾਜਨੁ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੁ। ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਦਸਾ
 ਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਦੁ ਕੀ ਆਕਰਤੁ ਗੁ। ਨਾਨਕ ਪਰਖਦੁ ਗੁਰ ਪਸੀਅ ਪਈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਗਿ।
 ॥ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈਰਿ ਕਰ ਕਰ ਮਾਇ। ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤੇ ਸੇਜਾ
 ਇ। ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ। ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੁਧੈ
 ਜਾਦਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡਾ ਹੋਰੁ ਸਹੀ ਕਰੇ ਵੈਤਾ ਆਖੀ ਐ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡਾ ਹੋ
 ਹੋਈ। ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸਦੀ ਗੀ ਸਕਰੇ ਕਿ ਅਥੇਈ। ਤੁਭਨ ਦ
 ਪੜਦਾ ਸਮਝਦਾ ਤੁਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਦੇ ਨਾਥ ਜੇ ਰਿਖ ਲੀ ਹੋਈ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡਾ
 ਹੋਮੈ ਕੋਈ ਨ ਦਰਿਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭ ਸੇਨੇ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਤੈ ਤੇ ਪਤਾ ਲੀ ਪੁਰਖੀ ਸਭ
 ਲੇਈ। ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿਨ ਆਈ ਆਸਹ ਜਿਨ ਲਗੇ ਭਉ। ਸਬ
 ਦੈ ਸਦਾ ਪਾਇਓ ਮਨ ਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸਪਰਵਦੁ ਹੋ ਜਿਗੁਰ

ਸਚਿਸਮਾਇ॥ ਮ: ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੁੜਾ ਅਵਗਾ ਅਖਿ ਦੁਖਾ
ਫੈਦੀ ਖਸਲਾਤਿ ਨ ਗਈ ਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਪ
ਰੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਰੇ ਨ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਕਾਮੁ ਕੁ
ਲੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾਨਿ ਤੁਪੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਯੋ॥ ਚਰਦਕਰੇ ਖਤ ਸੁਦਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ
ਏ॥ ਸਚਾਨਾ ਮੁਨ ਲਗੀ ਠਾਜਿ ਤੁਨੀ ਮਨ ਵਨਿ ਪਿਪਾਏ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ
ਤਾ ਮੇਖੰਤੁ ਪਾਏ॥ ਧੁਰਿ ਕਰ ਮੁਨ ਪਾਇ ਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਦੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਕਾ
ਲੁ ਸਮਾਇਤੁ ਮੁਕੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੈ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਗ ਵਿਚ
ਪ੍ਰਗਵਾਏ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸਨੇ ਕਿਉ ਅੰਦੇ
ਰੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਸੁਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸਨੇ ਪਿਆਇ ਦਿਆ ਕਿ
ਮਖ ਪੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀ ਐ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਸਨੇ ਸਹ ਬਕਾਇਆ ਦੋਏ
ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀ ਐ॥ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀ ਐ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਖੁਭੇ ਗਗਣੈ ਸੁਫਲ
ਭਿਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੋਹੀ ਆ॥ ਹਰਿ ਗੁਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਹਿ ਤਿ
ਗੁਣੁ ਤਰਿਆ ਸੁਭੋ ਲੋੜੀ ਐ॥ ੪॥ ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ਕੁਮ: ੩ ॥ ਸਹਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਓ ਜਿਨਿ ਹ
ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਸਨਾ ਸਬਦਿ ਹਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥
ਮ: ੩ ॥ ਸਹਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਓ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ਉਦਿ ਸਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਸਨਾ
ਜੋ ਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿਆਪੇ ਠਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ
ਪੈ ਕਰੇ ਕਹਾਏ॥ ਹਰਿਆਪੇ ਵੇਖੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰ
ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਵ ਸੁਕਰਿ ਦੇਖੇ ਚ
ਤ ਬਸਾਏ॥ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ॥ ਦਰਵੇਸੀ
ਦਸੀ ਵਿਗਲਾ ਕੇ ਦਰਵੇਸੁ॥ ਜੇ ਪਰਿਪੁਰਿ ਜੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਦੁ ਪਿਗੁ ਵੇਸੁ॥ ਜੇ
ਸਾ ਅੰਦੇਸੁ ਤਿਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਏ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਣੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕੁ
ਬਲਿ ਹੋ ਜਾਏ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦਇ ਪੰਖੇ ਗੁਆਹਿ॥ ਅਵਤ
ਤਨ ਦੀ ਸਹੀ ਨਾ ਪਰਖੰ ਖੀਤਾਹਿ॥ ਬਹੁ ਗੰਗੀਰ ਸੋਭੇ ਗਿਆ ਸਬਦਿ ਹੋ ਨਿਰਬਾਦੁ॥ ਹਰਿ ਸਿ
ਧਾ ਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾਨੀ ਸਾਦੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕੁਆਰਿ ਪੁਜ

ਮਾਇਪੀਸਾਵੈ। ਆਪਿਪਕਵੈ ਆਪਿਪਤ੍ਰੇਦੇਇ ਪਹੋਸੈ ਆਪੇਹੀਬਹਿਖਾਵੈ। ਆਪੇਜਲ
 ਆਪੇਦੇਛਿੰਗਾ ਆਪੇਚੁਲੀਭਰਵੈ। ਆਪੇਸੰਗਤਿਸਦਿਬਹਾਏ। ਆਪੇਵਿਦਾਕਰਵੈ। ਜਿ
 ਨੇਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿ ਆਪੇਤਿਸਨੇਹੁਕਮੁਮਨਵੈ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਕਰਮ
 ਗਮਸਭਿਬੰਧਨਾਪਪੁੰਨਸਨਬੰਧੁ। ਮਮਤਾਮੇਹੁਸੁਬੰਧਨਾਪੁਤ੍ਰਕਯਤ੍ਰਸੁਪੰਧੁ। ਜਯੇ
 ਤਯੇਵਗੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਵਰਤਦਿਵਰਤੈਅੰਧੁ॥
 ਮ: ੪ ॥ ਅੰਧੇਚਾਨਦੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਰਜਾਇ। ਬੰਧਨਤੈਫੈਸਚਿਵਸੈ
 ਗਿਆਨੁਅੰਧੇਗਜਾਇ। ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਖੈਤਿਸੈਕਾਜਿਨਿਕੀਆਤਨੁਸਾਜਿ। ਨਾਨਕਸਗਦਿ
 ਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰਾਖੇਲਾਜ। ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁਆਪੇਥਾਟੁਕੀਆਬਹਿਕਰਤੈਤ
 ਹੁਪੁਛਿਨਸੇਵਕਬੀਆ। ਤਦਹੁਕਿਅਕੋਲੇਵੈਕਿਅਕੋਦੇਵੈਜਾਅਵਹਨਦੁਜਾਕੀਅ
 ਠਿਹਿਆਪੇਜਗਤਉਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਉਦੀਆ। ਆਪੇਸੇਵਕਦਾਈਅ
 ਗੁਰਮੁਖਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ। ਆਪਿਨਿਹੰਕਾਰਅਕਰਹੈਆਪੇਆਪੇਕਰੈਸੁਖੀਆ॥
 ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਸਦਸਾਚਾਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਪਿਆ
 ਗਿ। ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਾਵਹਿਗੁਣਸਚੇਅਗਧਿਉਗਧਿਉਰਿਧਾਗਿ। ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਸਿਆਧੁਰਿਕਰਮੁਇਥਿਅਕਰਤਾਗਿ। ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਯਾਇਅਨੁਆਪੇਕਿਰਪਾਪਾ
 ੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਕਹਿਐਕਥਿਐਨਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਹੋਸਦਗੁਣਗਾਇ। ਦਿਣਕਰੈ
 ਕੈਨੇਨਪਾਇਓਭਉਕਿਮੁਏਬਿਯਾਯਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਤਿਜੈਆਪਿਵੈ
 ਨਿਆਇ। ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਆਖੇਯਾਇਮਿਯਾਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਵੇਦਪੁ
 ਦਸਤਿਸਾਸਤਆਪਿਕਥੈਆਪਿਤ੍ਰੀਜੈ। ਆਪੇਹੀਬਹਿਪੁਜੇਕਰਤਾਆਪਿਪਰਪ
 ਕਰੀਜੈ। ਆਪਿਪੁਗਵਰਤਿਆਪਿਨਿਗਵਰਤੀਆਪੇਅਕਥੁਕਥੀਜੈ। ਆਪੇਪੁੰ
 ਸਭੁਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ। ਆਪੇਸੁਖਦੁਖਦੇਵਕਰਤਾਆਪੇ
 ਖਸਕਰੀਜੈ॥ ੮॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਸੇਖਾਅੰਦਹੁਜੇਗੁਛਡਿਤੁਭਉਕਹਿਛੁ
 ਵਾਇ। ਗੁਰਕੈਭੈਰੋਤੇਨਿਸਤਰੈਵਿਚਿਨਿਗੁਭਉਪਾਇ। ਮਨੁਕੋਠਹਸਬਦਿਭੈਰੋ
 ਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਸਾਂਤੀਵਿਚਿਕਰਕਮਾਵਦੀਸਾਖਸਮੁਪਾਏਥਾਇ। ਨ
 ਕਾਮੁਭੈਭਿਨੇਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਜਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਮਨਮੁਖਮਾ

ਮੁਨਯੋਗਿਪਿਆਗੁ। ਕੁਰੁਕਮਵੈਕੁਰੁਸੰਗੁ। ਕੁਰੁਕਰੇਅਤਗੁ। ਬਿਖੁਮਾਇਆਪਨੁਸੰ
ਹਿਅੰਤੋਹਿਸਕੁਛਗੁ। ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਹਿਲੋਕੁਵਿਕਾਗੁ।
ਜਿਮਨਮੁਖੁਕਮਵੈਸੁਥਾਇਨਾਪਵੈਦਗਹਿਹਿਇਖੁਆਗੁ। ਆਪੇ
ਆਪੇਬਾਈਆਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ। ਆਪਿਸੁਮੰਦੁਆਪਿਹੈਸਗੁਆਪੇਹੀਵਿਚਿ
ਗੇ। ਆਪਿਲਹੈਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸੋਨਗੁਮੁਖਿਕਰੇਹੇ। ਆਪੇਕੁਓਜਲਾਆ
ਹਿਥਾਆਪੇਖੇਵਟੁਆਪਿਪਤਗੇ। ਆਪੇਕਰੇਕਰੇਕਰਤਾਅਵਗੁਨਦੁਜਾਤੁਏਸਗੇ।
॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲਹੈਜੇਕੇਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ। ਨਾਮੁਪਦਾ
ਈਐਅਚਿੰਤਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਜਨਮਮਗਨਦੁਖੁਕਟੀਐਹਉਸੈਮਮਤਾਜਾਇ।
ਪਦਵੀਪਈਐਸਚੇਹੈਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਪੁਰਖਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿ
ਮਲਿਆਆਇ। ॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਮਿਹਤਾਸਤਿਗੁਰੁਹੈਕਲਿਜੁਗਬੋਹਿਥੁਹੋਇ।
ਖਿਹੈਵੈਸੁਪਾਰਪਵੈਜਿਨਅੰਦਹਿਸਚਾਸੇਇ। ਨਾਮੁਸੰਮੁਲੇਨਾਮੁਸੰਗੁਹੈਨਾਮੇਹੀਪ
ਈ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪਾਇਅਕਰਮਿਪਗਪਤਿਹੋਇ। ਆਪੇਪਰ
ਪਿਧਤੁਹੈਆਪਿਕੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ। ਆਪੇਠਕੁਹੁਸੇਵਕੁਆਪੇਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁ।
ਸਭਿਪਟਭੋਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਹੀਸਕੁਅੰਜਨੁ। ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਕੁਬੇ
ਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ। ਜਨੁਨਾਨਕਸਾਯਾਹਿਨਹੈਤਪੁਕਰਤੇਤੂਹਿਸੁਖੁਦਤਾਵਡ
॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ।
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਗਨਪਦਹੀਮਹਿਜੰਮਹਿਅਵਹਿਜਾਹਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਕੋਬੋਲਣਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਸੁਦੇਵਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਹੀ
ਮੁਹਿਕਾਏਉਠਿਜਾਹਿ। ॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਚਕਰੀਹਰਿ
ਗੋਪਿਆਗੁ। ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਰਨਿਆਪਦਾਕੁਲਾਕਾਰਨਿਓਧਗੁ।
ਪੇਚਟਸਾਯਾਆਪਿਹੈਪਾਧਾਆਪੇਚਾਵਡੇਪੜਦਕਉਅਦੇ। ਆਪੇਪਿਤਾਮਤਾਹੈ
ਮੇਆਪੇਬਾਲਕਕਰੇਸਿਆਦੇ। ਇਕਥੈਪੜਿਥੁਵੈਸਕੁਆਪੇਇਕਥੈਆਪੇਕਰੇਇ
ਈ। ਇਕਨਾਅੰਦਹਿਮਹਿਲਿਬੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤੋਹੈਮਨਿਸਚੇਭਾਦੇ। ਜਿਨਾਆਪੇਗੁ
ਖੇਦੇਵਡਿਆਈਸੇਜਨਸਚੀਦਗਹਿਜਾਦੇ। १੦ ॥ ਸਲੋਕੁਮਹਦਾਨ १

॥ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਕਾਮੁਮਦੁਮਨੁਆਪੀਵਦੁਤਹੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧਕੋਟਹੀਮੋਹਿਤਹੀਪੀਲਵਾਅੰ
 ਕਹੁ ॥ ਮਜਲਸਕੁਰੇਲਬਕੀਪੀਪੀਹਿਇਖੁਆਹੁ ॥ ਕਰਦੀਲਾਹਦਿਸਾਤੁਗੁਰੁਸਚਰਸਹ
 ਕਰਿਸਹੁ ॥ ਗੁਣਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲੁਪਿਓਸਹਮੁਮਾਸੁਆਤਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਈਐਨਾ
 ਕਾਖਪੈਜਾਹਿਦਿਕਹੁ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ॥ ਕਾਂਇਆਲਾਹਦਿਆਪੁਮਦੁਮਜਲਸਤਿ
 ਸਨਾਧਾਤੁ ॥ ਮਨਸਾਕੋਟਹੀਕੁਰਿਤਹੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਨਾ ॥ ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਾਕਾਬਹੁ
 ਤੇਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾਗ ॥ ਗਿਆਨੁਗੁਰੁਸਾਧਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁਆਤਹੁ ॥ ਨਨਕਇਹੁਭੋਜ
 ਨੁਸਚੈਹੋਸਚਨਾਮੁਆਧਾਹੁ ॥ ॥ ਕਾਂਇਆਲਾਹਦਿਆਪੁਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਪਾਹੁ

ਸਤਸੰਗਤ ॥ ਸਿਓਮਿਲਾਪੁਹਿਇਲਿਵਕੋਟਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਤਹੀਪੀਪੀਕਟਹਿਦਿਕਹੁ ॥

॥ ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਥਾਈ ॥ ਆਪੇਸਿ
 ਵਸੰਕਰਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਈ ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੰਨਿ
 ਆਸੀਠਿਗੈਬਿਥਾਈ ॥ ਆਪੇਨਾਲਿਗੋਸਟਿਆਪਿਓਪਦੇਸੈਆਪੇਸੁਘਰੁਸਹੁਪੁਸਿ
 ਆਈ ॥ ਅਪਣਾਚੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਆਪੇਸਭਨਜੀਅਕਾਹੋਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਲ੍ਹ
 ਮ: ੩ ॥ ਏਹਾਸੰਧਿਆਪਰਵਦੁਹੋਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਗਚਿਤਿਅਵੈ ॥ ਹਰਿਸਿਓਪ੍ਰ
 ਤਿਓਪ੍ਰਜੈਮਾਇਆਮੋਜੁਲਵੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮੈਗੰਮਨੁਆਮਸਥਿਰੁਸੰਧਿ
 ਅਕਰੇਵੀਚਗ ॥ ਨਨਕਸੰਧਿਆਕਰੇਮਨਮੁਖੀਜੀਓਨਟਿਕੈਮਹਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਹੁ ॥

ਮ: ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਠਿਗੰਮੇਗੀਪਿਆਸਨਜਾਇ ॥ ਨਨਕਸੰ
 ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੇਗੀਪਿਆਸਗਈਪਿਗੁਪਾਇਆਪੁਰਿਆਈ ॥ ੧੩ ॥ ਪਦ ੧
 ਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਕੁਰੁਦਾਸੁਤਾਇਆ ॥ ਆਪੇਦਸਅਠਵਰਨਉਪ
 ਇਅਨੁਆਪਿਪ੍ਰਭੁਮੁਆਪਿਗੁਰੁਯਾਇਆ ॥ ਆਪੇਮਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਬਖਸੇਕੇ
 ਦਇਆ ॥ ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਬਹੀਸਭੁਸਚੁਤਪਵਸੁਸਚੁਥਿਆ ॥ ਆਪੇ
 ਨਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਹੁਦੁਜਭੁਗਮੁਗਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਸੋਲ੍ਹਕਮ: ੪

॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਹਹਿਸਾਧਸੰਗਿਤੈਤਨਿਓਡੈਖੇਹ ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਦੁ
 ਨਨਕਠਿਦੁਅਲੁਈਦੇਹ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ਪਦਿਵਸਹਿਚਰਦਗਬਿੰਦਰਸਨਜ
 ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਨਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਦ ੨ ॥ ਅ

ਸਿਠੀਗਥਕਰਤਾਅਪਿਕਰੇਇਸਨਾਨੁ॥ਆਪੇਸੰਜਮਿਵਰਤੈਸ੍ਵਾਮੀਆਪਿਜ
ਤਿਨਾਮੁ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਭਓਖੰਡਨੁਆਪਿਕਰੈਸਭਦਾਨੁ॥ਜਿਸਨੇ
ਖਿਅਪਿਬੁਝਾਏਸੋਸਦਹੀਦਗਹਿਪਾਏਮਾਨੁ॥ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁ
ਸੋਸਚਾਹਰਿਜਾਨੁ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦੋਜ
ਧੁੰਧੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੈਸਿਓਚਿਤੁਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿ
ਏ॥ਤਾਮਸਿਯਗਾਸਦਾਠੈਅਹਿਨਿਸਿਜਲਤੁਬਿਯਾਇ॥ਜਿਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਕਰਤਾਕਛੁਨਜਾਇ॥ ॥ਮ: ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਫੁਰਮਾਇਆਕਰੀਏਹਕਰੇਹੁ॥
ਟਅਰੈਹੋਇਕੈਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲੇਹੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਤਜੁਹਿਤੈਰਗੈਕੇਛਓੜਕ
ਕੇਅੰਤਹਿਜੋਤਿਧਰੇਹੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਦਹੁਏਹੁਲਾਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰਤਾ
ਚਤਿਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਐਥੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਹਰਿਸਿਓ
ਕਰੇਹੁ॥੩॥੫੩੩॥ ॥ਆਪੇਭੁਗਮਠਕਬਦਸਪਤਿਆਪੇਹੀਠਲਾਏ॥
ਪੇਮਾਲੀਆਪਿਸਭੁਸਿਚੈਆਪੇਹੀਮੁਹਿਪਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆ
ਇਦਿਵਾਏ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪੇਹੈਰਾਖਾਆਪੇਹਰਿਆਸਮਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਵ
ਯਾਈਅਥੈਹਰਿਕਰਤੇਕੀਜਿਸਨੇਤਿਲੁਨਤਮਾਏ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥
ਣਸੁਰਹਿਆਆਇਆਮਾਣਸੁਰਹਿਆਆਇ॥ਜਿਤੁਪਤਿਮਤਿਦੁਹਿਹੋਇਬਰ
ਵੈਵਿਚਿਯਾਇ॥ਆਪਦਾਪਗਾਇਆਨਪਛਾਣਈਖਸਮਹੁਧਕੇਖਾਇ॥ਜਿਤੁ
ਤੈਖਸਮੁਦਿਸੈਦਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਭੁਠਾਮਦਮੁਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾ
ਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਹੀਸਚਮਦੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਸਦਾ
ਹੋਬਕੈਗੰਗਹੋਮਹਲੀਪਵੈਥਾਓ॥ ॥ਮ: ੩॥ਇਹੁਜਗੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਇ
ਸੋਈਹੋਇ॥ਜਾਂਤਿਨਿਸਵਾਲਿਆਤਾਂਸਵਿਗਹਿਆਜਗਾਏਤਾਂਸੁਪਿਓਹੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਠਿਰਿ
ਹੁਣਹੋਇ॥੩॥੫੩੩॥ ॥ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਤਿਸਨੇਪਰਵਹਨਹੀ
ਸੈਕੇਗੀ॥ਹਰਿਜੀਓਤੇਗਾਦਿਤਾਸਭੁਕੇਖਵੈਸਭਮੁਤਜੀਕਛੈਤੇਗੀ॥ਜਿਤੁਧਨੇ
ਯਾਹੋਸੁਸਭੁਕਿਛੁਪਵੈਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਨਿਹੰਜਨਕੇਗੀ॥ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਵਦਜਾ

ਹਾਜਿਨਿਵਖੁਲਾਦਿਅਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਤੇਗੀ॥ਸਤਿਤਿਸੈਨਸਾਯਾਹਿਤੁਸੰਤਹੁਜਿਨਿਦੁਜੈਭਾਵ
 ਕੀਮਾਗਿਵਿਡਹੀਢੇਗੀ॥ਸਲੋਕ॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਖਮਹਿਭਿ
 ਨਜਨੈਕੋਇ॥ਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਬਹੁਗਿਨਮਰਨੋਹਇ॥ਮ:੩॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਵ
 ਮਹਗੈਕੈਸਾਮਰਦੋਹਇ॥ਜੇਕਰਿਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਤਾਂਸਹਿਯਾਮਰਦੋਹਇ॥ਮ
 ਹਦੈਤੇਜਗਤੁਡੋਰੀਵਿਆਏਕੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸ
 ਇ॥ਨਾਨਕਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਂਸਦਜੀਵਦੁਹਇ॥ਜਾਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲੁਹਵੈਹਰਿਸੁਆਮੀਤਾਅਪਦਾਨਉਹਰਿਅਪਿਜਪਵੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇ
 ਵੈਆਪਦਾਸੇਵਕੁਆਪਿਹਰਿਭਵੈ॥ਆਪਦਿਅਸੇਵਕਾਕੀਆਪਿਪੈਜਗੈਆਪਦਿ
 ਅਭਗਤਾਕੀਪੈਗੀਪਵੈ॥ਧਰਮਗਾਇਹੈਹਰਿਕਾਕੀਆਹਰਿਜਨਸੇਵਕਨੇੜਿਨਅਵੈ॥
 ਜੇਹਰਿਕਾਪਿਅਗੋਸੇਸਭਨਾਕਾਪਿਅਗੋਹਕੇਤੀਣਖਿਭੰਖਿਅਵੈਜਾਵੈ॥
 ਸਲੋਕਮ:੩॥ਗਾਮੁਗਾਮੁਕਰਤਾਸਭੁਜਗੁਠਿਰੈਗਾਮੁਨਪਾਇਅਜਾਇ॥ਅਗਾਮੁਅਗੇ
 ਚਹੁਅਤਿਵਡਾਅਤੁਲੁਨਤੁਲਿਅਜਾਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਿਤੈਨਯਾਇਆ
 ਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭੇਦਿਅਇਨਬਿਧਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਅਪਿਅਸੇ
 ਉਹੈਗੁਰਕਿਰਪਤੇਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ਆਪੇਮਿਲਿਆਮਿਲਿਗਤਿਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆ
 ਇ॥ਮ:੩॥ਏਮਨਇਹੁਪਨੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਤਿਟਾਮੁਲਿਨਆ
 ਵਈਯਾਹਾਸਦਹੋਹੋਇ॥ਖਾਧੈਖਰਚਿਐਤੋਟਿਨਅਵਈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਦੋਇ॥ਸਹਸ
 ਮੁਲਿਨੋਵਈਹਾਦਤਕਦੇਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕੋਗੇਇ॥
 ਮਃ੩॥ਆਪੇਸਭਘਟਅੰਦਰੇਆਪੇਹੀਬਾਹਗਿ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਡੁਆਪੇਹੀਜਹ
 ਗਿ॥ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਹੁਕਰਿਵਗਤਿਅਸੁੰਨਾਹਗਿ॥ਓਥੈਵੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤਾਆਪੇਹ
 ਰਿਨਹਗਿ॥ਬੈਠਾਤਝੀਯਾਇਆਪਿਸਭਦੁਹੀਬਾਹਗਿ॥ਆਪਣੀਮਿਤਿਅਪਿਜਾਦ
 ਦਾਆਪੇਹੀਗਉਹਗੁ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗਤੁਮੁਆਮਰਦੇ
 ਹਦਾਜਾਇ॥ਜਿਚਹੁਵਿਚਿਦੰਮੁਹੈਤਿਚਹੁਨਚੇਤਈਕਿਕਰੇਗੁਅਗੈਜਾਇ॥ਗਿਆ
 ਹੋਇਸੁਚੇਤੰਨੁਹੋਇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਏਥੈਕਮਵੈਸਮਿਲੈਅਗੈਪ
 ਜਾਇ॥੧੮॥ਮ:੩॥ਧੁਰਿਖਸਮੈਕਾਹੁਕਮੁਪਾਇਆਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਚੇਤਿਆਨਜਾਇ

ਤਿਹੁਗਮਿਲਿਐ ਅੰਤਹਿਗਵਿਹਿਅਸਦਾਹਿਅਲਿਵਲਾਇ। ਦਮਿਦਮਿਸਦਾਸ
ਲਦਾਦੰਮੁਨਬਿਰਥਾਜਾਇ। ਜਨਮਮਰਨਕਾਭਉਗਇਆਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ। ਨਨਕ
ਹੁਮਰਤਬਾਤਿਸੋਨਦੇਇਜਿਸੋਨਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥ ਆਪੇਦਨਾਬੀਨਿ
ਆਪੇਪਰਧਨਾਂ। ਆਪੇਹੁਪਦਿਖਾਲਦਾਆਪੇਲਾਇਧਿਆਨਾਂ। ਆਪੇਮੋਨੀਵਰਤਦਾਆਪੇ
ਬੀਗਿਆਨਾਂ। ਕਉੜਾਕਿਸੈਨਲਾਗਈਸਭਨਹੀਭਨਾਂ। ਉਸਤਤਿਬਗਨਿਨਸਕੀਐਸਦ
ਦਕਰਬਨਾਂ॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ॥ ਕਲੀਅੰਦਰਿਨਾਨਕਾਜਿਨੰਦਾਅਉਤਗੁ। ਪੁਤ
ਨੁਗਾਪੀਅਜਿਨੁਗੋਜੋਗੁਜਿਨੰਦਾਸਿਕਦਗੁ॥ ਮ: ੧ ॥ ਹਿੰਦੁਮੁਲੇਭੁਲੇਅਖੁਟੀਜਾ
ਨਗਦਿਕਹਿਅਸਿਪੁਜਕਰਹੀ॥ ਅੰਧੇਗੁੰਗੇਅੰਧੁਅੰਧਗੁ। ਪਾਥਹੁਲੇਪੁਜਹਿਮੁਗਪਗਵਾ
ਓਇਜਾਅਪਿਡੁਬੇਤਮਕਤਤਰਣਗੁ॥ ॥ ਸਭੁਕਿਉਤੋਰੈਵਸਿਉਤੁਸਚਾਸਾ
ਭਗਤਰਤੇਗੰਗੇਕੈਪੁਰਾਵੇਸਾਗੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿਗਜਿਗਜਿਨਖਾਗੁ॥ ਸ
ਪਦਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਦੁਸਚੁਲਾਗੁ॥ ਸੰਤਪਿਅਥੇਪਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮ
ਅਗਾਗੁ॥ ੩॥ ॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਅਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਜਾਇ॥
ਜੋਕੁਮੁਰਖੁਆਪੁਜਾਇਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ ਨਨਕਹੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜਿਸੋਨਕਿ
ਪਕਰੇਰਜਾਇ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਇਜਿਸੋਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ॥ ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗੀਸਭੁਕੇਵਸੈਭੇਖੀਜੋਗੁਨਹੋਇ॥ ਨਨਕਐਸਾਵਿਹਲਾਕੇਜੋਗੀ
ਜਿਸੁਪਦਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ੩॥ ੩॥ ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਆਪੇਆਧਗੁ॥ ਆਪੇਸੁਖ
ਮੁਭਾਈਐਆਪੇਪਾਸਗੁ॥ ਆਪਿਪਇਕਤੀਹੋਇਰੋਆਪੇਵਡਪਰਵਗੁ॥ ਨਨਕਮੰਗੈਦਨੁਹਰਿ
ਸੰਤਹੇਨਗੁ। ਹਿਰਦਤਹੁਨਸੁਝਈਤੁੰਦਵਦਗੁ॥ ੩॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨੋਇ। ਜੋਰ ਤੇ ਸਹਿ ਆਪੈ ਦਿਤਿ ਨ ਭਵੈ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ॥ ॥ ਹਉ ਵਹੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀ ਐਵੰ ਵਾਤ ਉਸਾਹਿ ਬਕੇ ਨਵੈ॥ ॥ ਹਉ ਉਸਾਹਿ ਬੁਝੈ
ਭਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਕਾਨੀ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਹੋਯਾ
ਉ॥ ॥ ਮੇਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਅਵਹੀ ਵਸਹੀ ਭੀ ਅਨਾਇ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਓ ਲੈ ਜਾਸ
ਹੀ ਤਹਿ ਪਾਲਿ॥ ॥ ਨਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਦੀ ਅਧੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈਗਾ ਸਿ॥ ਮਨ ਤੇ ਪੋਖਾ ਤਾਯੈ
ਜਾਸਿ ਫਤਿਕਰੀ ਅਹਦਾ ਸਿ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਦਵੰਤੀ ਸੁਰ
ਗੰਦਿਆ ਨਿਗੁਰੁ ਦਿਕੁ ਕੇਕਾਇ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਦਵੰਤੀ ਥੀ ਹੋਤਾ ਭੀ ਸੁਰੁ ਵਦਾਇ॥ ਮੈ
ਰਕੰਤੁ ਹੀ ਸਾਯੂਕੀ ਧਨ ਅਵਹਾ ਵੇਨੀ॥ ॥ ਹਉ ਉਕਰੀ ਕਾਮ ਦੇਖੀ ਐ ਜੇ ਮਨੁ
ਧਾਗੋ ਹੋਇ॥ ਮਾਦੁ ਕੁਮਲਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪੋਹੇਇ॥ ॥ ਹਉ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾ
ਆਖਾਂ ਅੰਬੜੀ ਆਸੁ॥ ਤੈਸਹ ਨਾਇ ਅਕੁ ਅਦਾ ਕਿਓ ਥੀ ਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ॥ ॥ ਨਨਕ ਦੇਵੀ
ਬਾਹੁ ਦੁਜਾਨੀ ਕੋਇ॥ ਤੈਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਹੋਤੀ ਸੁਰੁ ਵੈ ਸੋਇ॥ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
॥ ਮੇਰੀ ਗੁਰੁ ਦੁਖਾਇਆ ਭੈ ਦੇਸਾ ਵਦੁਆਇਆ॥ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਕਟਹੇ ਜੇਵ
ਡਾਤਿ ਨਿਯੋਭੀ ਲੋਭੁ ਲੁਭਾਇਆ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦਿਟੁ ਖੰਨੀ ਐਵੰ ਵਾਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਿਟੁ
ਕੁਰਬਾ ਦਾ॥ ਜਾਤੁ ਤਾਮੈ ਮਾਦੁ ਕੀ ਆਪੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮੋਦਾ॥ ਚੁੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲਾਘਾ ਸਿਓ
ਮੁੰਧੇ ਸਦੁ ਬਾਹੀ ਸਦੁ ਬਾਹਾ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁਰੇ ਤੇ ਅਵਹਾ॥ ਨਾਮ ਨੀ ਅਗੁ
ਚੁੜੀ ਆਨਾ ਸੇਵੰਗੁੜੀ ਆਹਾ॥ ਜੇ ਸਹਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀ ਆਜ ਲਾਨੁ ਸਿਬਾ ਹੜੀ ਆਹਾ॥ ਸਤਿ
ਸਹੀ ਆਸਹੁਰਾ ਵਦਿਗਈ ਆਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਵਾ॥ ਅੰਮਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਰੀ ਤੈਸ
ਹਉ ਕਿਨ ਭਾਵਾ॥ ਮਾਨਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀ ਆਭੁ ਗੀ ਐ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਹੇ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀ ਆਮ
ਹਉ ਵਿਸੁਰੀ ਵਿਸੁਰੀ॥ ਮੇਰੇ ਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਗੁੰਨਾ ਗੁੰਨੇ ਵਦੁ ਪੰਖੇਹੁ॥ ਇਕੁ ਨ ਗੁੰਨਾ ਮੇਰੇ
ਨਕਾ ਬਿਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰੁ ਵਿਛੋੜੀ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰੀ
ਹੋਇ॥ ਆਇਨ ਸਕਾਤੁ ਝਕਾਨਿ ਪਿਅਰੇ ਤੇ ਜਿਨ ਸਕਾਏ ਹੋਇ॥ ਅਓ ਸਭੁ ਗੀ ਨਿਦਰੀ

ਮਤਸਰਦੇਖੋਸੋਇ। ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਬਾਤਜਿਅਖੈਕਹਨਾਨਕਕਿਆਦੀਜੈ। ਸੀਸੁ
ਛੋਕਰਿਬੈਸਦੁਦੀਜੈਵਿਦੁਸਿਹਸੇਵਕਹੀਜੈ। ਕਿਉਨਮਹੀਜੈਜੀਅੜਾਨਦੀਜੈਜਾ
ਸੁਭਾਇਆਵਿਡਾਣਾ।

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ

॥ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਤਨਿਪਤੈਮਨੁਹਛੋਨਹੋਇ॥

ਇਹਜਗਤੁਕੁਗਮਿਕੁਲਾਇਆਵਿਹਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਤੁਏਕੋਨਾਮ॥ ਸ
ਤੋਗੁਰਿਦੀਅਮੋਕਉਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ ॥ਹਤਓ॥ ਸਿਧਕੇਆਸਦੇਜੇਸਿਖੈਇੰਦੀਵਸਿਕ
ਕੇਮਾਇ॥ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਲੁਨਜਾਇ॥ ॥ਇਸੁਮਨਕਉਹੋਸੰਜਮੁਕੋਨ
ਹੀਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਹਦਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਕੁਈਕਤਦਾਕਿਛੁਲਾ
ਇ॥ ॥ ॥ਕੁਦਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲਦਮੇਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਠਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ॥

ਮਮਤਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁਮਨੁਹਛੋਇ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ॥ਨਦਗੀਸਤਿ

ਗੁਰਸੇਵੀਐਨਦਗੀਸੇਵਹੋਇ॥ ਨਦਗੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਗੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥

॥ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿਸਚਾਸੋਇ॥ ਏਕੋਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖਪਾਵਹਿਠਿਰਿਦੁਖੁਨਮੁਲੋਹੋਇ॥

ਹਤਓ॥ ਨਦਗੀਮਹਿਕੈਜੀਵੀਐਨਦਗੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਨਦਗੀਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐ

ਹੁਕਮੇਹੋਸਮਾਇ॥ ॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਹਿਗੁਰਸੁਨਚਾਖਿਓਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਓ॥ ਅ

ਗਸਸਦੇਲਾਗਿਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ ॥ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕੋਹੋਆਪੋਠਰੁਕ

ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਠਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵਡਾਈਦੇਇ॥

ਸਮਾਧਾ ३ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਹੁਹੋਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ॥ ਸਬਦਿਲਗੇ

ਤਿਨਬੁਝੈਆਦੁਜੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ ॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਦੀਸਹ॥ ਸਦਾਸਦਾ

ਗੁਰਪ੍ਰਭੁਰਵਹਿਤਾਪਾਵਹਿਮੇਖਦੁਆਹ॥ ॥ਹਤਓ॥ ਗੁਦਕਾਨਿਧਾਨੁਏਕੋਹੋਆਪੇਦੇ

ਇਤੋਕੋਪਾਏ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਸਭਵਿਛੁੜੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ॥ਮੇਰੇਮੇਰੀਕਰ

ਦੇਪਾਟਿਗਏਤਿਨਾਹਿਕਿਹੁਨਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲੇਸਚਿ

ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ३॥ ਆਸਾਮਨਸੁਏਹੁਸਗੀਰੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਜਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਮਨ

ਮੁਖਿਬੰਧੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ ੪॥ ३ ॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਸੋਹ

ਗਈਸਦਾਮੁਖੁਉਜਲਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਸਦਾਪ੍ਰਭੁਰਵਹਿਆਪਦਾਵਿਚਹੁ

ਆਪੁਗਵਾਇ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਤੁਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ
ਬੁਝਾਇ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਦੋਹਰਾ ਦੀਖਹੀ ਆਬਿਲਲਾਂ ਦੀ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਹਲੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਦੂਜੈ
ਰਾਇ ਕਹੁ ਪੀਦੂ ਖੁਪਵਹਿ ਅਗੈ ਜਾਇ॥ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰੈ ਮੁਖਸਾ
ਇ॥ ਅਉ ਗੁਣਵੰਤੀ ਕਾ ਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਇ॥ ॥ ਸਭ ਨ ਕਭਤ ਰੇ ਕੈ ਹੋਸੁ
ਆਮੀ ਕਹ ਦਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਦੇ ਕਰੀ ਤਿ ਅਨੁ ਨ ਮੇਲਾਇ ਅਨੁਲਾਇ॥

॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਗਾਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ॥

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ॥ ਹਰਿ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬੇਰ
ਬਾਣੀ ਪਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਰਾ॥ ਮਹੇ ਉਗਿਆ ਨੀਵਰੈ ਤੈ ਪਹਿ ਆਪੈ ਤਾ
ਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅੰਕਰਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੁ ਪਾਕਿਤੁ ਲਾਗਿ ਤੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਗੁ
ਰਮੁ ਖਿਗਿਆ ਨਿਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤ ਰਿਚੁ ਕੈ ਮੋਹੁ ਬਧਾ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਤੈ ਨਿਸਤ
ਹਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇਕ ਤੈ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇ ਨਿਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ॥ ਏ
ਕੇ ਸਚੁ ਵਰੈ ਸਭ ਅੰਤ ਰਿਸਭ ਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਇਕ ਸੁਭਿਨੁ ਮੈ ਅਵਗੁਨਾ
ਦਾ ਸਭ ਨਾਦੀ ਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ॥ ५ ॥ ੫ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜ
ਮੁਤਤੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ॥
॥ ਸਦਾ ਨਿਬੈਚ ਲੈ ਤੈ ਰੋਨਾਇ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅੰਤ ਰਿਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਿਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਦੀ ਸਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵ
ਰੈ ਸਾਧਗੁ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭ
ਇ॥ ਮਨੁ ਤਿ ਪਤਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੀ ਆ
ਪਦੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿ ਹਰੀ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਖੀ ਸੋਤ ਖੀ ਆਇ ਕਾਇਦਲਾ
ਇ॥ ਮਨੁ ਸੋਤ ਖੀ ਆਦੁ ਜਾਭੁ ਉਗਵਾਇ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ਸਗੀ ਗ੍ਰਿਹੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ਨਾ
ਮੁ ਪਗਮਲੁ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਆਸਮਾਇ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕੀ ਜਿ ਸੁਵਡ ਭਯਾ॥ ਗੁਰਕੀ ਬ
ਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੈ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜ

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ॥ ਏਸ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪਾਇ॥ ਆਪ ਦੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ
ਜਾਇ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚੁ ਮੇਲੁ ਗਵਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਇ॥ ॥ ਭਗਮੇ ਕੁਲਾ ਠਹੈ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਮਹਿ ਜਨ ਮੈ ਜ ਮੁਕੇ ਖੁਆਰੁ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਤੁ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ॥
॥ ॥ ਉਮੈ ਨਵੈ ਨਾਇਕੁ ਪੂਰੈ ਦੁਇ ਨਵ ਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ॥ ॥ ਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਨੁ ਤੇਵਈ
ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ॥ ॥ ਤੁਕ ਮੁਮੰਨ
ਤੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚੁ ਤੁ ਉਮੈ ਜਾਇ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ॥ ਉਮੈ ਸਤੁ ਸਗੀਰੈ ਤੁ ਉਮੈ ਓਪ
ਹੋਇ॥ ॥ ਉਮੈ ਵਡ ਗੁਬਾਰੈ ਤੁ ਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ॥ ॥ ਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭ
ਤਿਨੇ ਵਈ ਤੁਕ ਮੁਨ ਬੁਝਿ ਅਜਾਇ॥ ॥ ਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ॥
॥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ॥ ॥ ਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ॥ ॥ ਸਚੁ
ਮਾਵੈ ਸਚਿ ਹੋ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ॥

॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਾਯਾ

ੴ ॥ ਸੇਜੈ ਏਕੈ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਠਕੁਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ॥ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲ
ਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਠੈ ਦਾਰਿ ਦਾਰਿ॥ ਆਪ ਦੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਾ
ਸਾ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ॥ ਮੈ ਅਵਗੁਣੁ ਰੂਪੁ ਹਿਸਗੇ॥ ॥ ਉਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
ਯੋਗੇ॥ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਪਾਇ॥ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਹੀ ਤੁ ਉਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੈ
ਮਾਇ॥ ॥ ॥ ॥ ਉਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਕਉ ਪਾਵ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਗੀ ਬਰਾਖੁ ਤੁ ਹਿ ਮੇਰੇ॥
ੴ ॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਾਯਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਗਰੁ ਜਾਈ॥ ॥ ਉਹ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਫੇਰਿ ਦੁਜੈ ਲੋਕਾਈ॥ ॥ ॥ ਉਕਿਉ ਕਰਿ ਪਰ ਕਉ ਮਿਲਾਉਇ ਆਈ॥ ॥ ਜੇ ਪਿਰਥਾ
ਵੈਸਾ ਸੇ ਹਰਿ ਦਿਸਾਈ॥ ॥ ਪਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਈ॥ ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ॥ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸਤ ਉਕਿਉ
ਬਹਿ ਪਰੁ ਪਵਾ॥ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਤੁ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ॥ ॥ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਗਵਾਇ
ਸਾਭੁ ਲੀਲੁ ਹਰਿ॥ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਹੀ ਤੁ ਉਕਿਉ ਕਰਿ ਅਕਰੰਤੁ ਹਰਿ॥ ॥ ॥ ਨਿਤ ਸੁਹਾਇ
ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਗਵਾ॥ ॥ ਮੈ ਕਰਮ ਹੀ ਦੁਖ ਬਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ॥ ॥ ਤੁ ਪਿਰੁ ਗੁਣ ਵੰਤੁ ਤੁ ਉਕਿਉ
ਗਵਾਇ॥ ॥ ਮੈ ਨਿਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇ ਚਰਾ॥ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਾਯਾ ੪

॥ ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਸ ਨੁਪਵਾ ॥ ਤਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ॥
 ਹੁਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਨਦ ਰਿਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ॥ ਤਉ ਸਤਿ ਦੇਸ
 ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਰ ਦਿਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥ ਸੋ ਪਿਰ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨਦੇ ਖੈ ਤਉ ਕਿਉ
 ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਵਾ ॥ ਜਿ ਸੁਕਰ ਦਿਤਉ ਸੀਗਾ ਹੁਸੀਗਾ ਗੋ ਸੋ ਪਿਰ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਗਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸੋ ਹਰਿ ਦਿਜਿ ਨਿਪਿਰੁ ਗਾਵਿ ਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਗਾ ॥ ॥ ਤਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋ
 ਗਸੁ ਹਰਿ ਦਿਤੁ ਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੈਉ ਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ
 ਮੈਠੋ ਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਗਾ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾਇਤੁ ਮਗਰਿ ਭੈਦੀ ਮਲੀ
 ਐ ॥ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇ ਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਜੇ ਤੀਰਲੀ ਐ ॥ ॥ ਜਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
 ਮੈਦੇਇ ਸਨੇ ਹਰਿ ਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਦ ਦੇਵਾ ॥ ਨਿਤ ਪਖਾਠੇ ਸੇਵਕ ਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਾ
 ਈਛੇ ਵਾ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨਾ ਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਸਜਦੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਤੇਜਿ ਤੀ ਮਲਿ
 ਰਿਨਾ ਮੁਧਿ ਆਵਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸੁ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੁਛਾ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥
 ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾ ਮੁਸੁ ਦਿਤੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਤੁਵੇ ਲਾਵਿ ਸੋ ਮੇ
 ਹਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖ ਦਕਉ ਸਭੁ ਕਈ ਲੋਚੈ ਸੇਵਕੈ
 ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਵਿਖਾ ਲੋ ॥ ਜਿ ਸਨਦ ਰਿਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੋ ॥ ਸੋ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੋ ਜਿ ਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੇਰਾ ਮਲਿ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਇਕੋ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਗਲਿ ਆ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥

੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਵਰਤ ਸਮਾਗਲਾ ੫ ੫ ॥

॥ ਅਤਿ ਉਚਤ ਕਾਦਰ ਬਾਗ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਪਰਾਵਗਾ ॥ ਕਿਹੋ ਕੋਇ ਕੋਇ ਲਖ ਧਵੈ ॥ ਇ
 ਕੁ ਤਿਲੁ ਤਕਾ ਮਹਾਨ ਪਵੈ ॥ ॥ ਸੁਹਵੀ ਕਉ ਦੁਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਾ ॥ ॥ ਹਰਾਉ
 ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਕਉ ਆਗੂ ॥ ਲਾਖ ਤਪੀ ਸਰਤ ਪੁਰੀ ਸਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਜੋਗੀ ਸਰਕਰੇ
 ਗਾ ॥ ਲਾਖ ਭੋਗੀ ਸਰਭੋਗ ਹਿਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਵਸਹਿ ਜਾਦੁ ਹਿਭੋਗਾ ॥ ਜੋ ਕਈ ਸ
 ਦੁਪਰਦ ਭੋਗਾ ॥ ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੋਇ ਮਿਸਰਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੩ ॥

ਭਤਫਿਰਤਸੰਤਨਪਹਿਆਇਆ। ਤੁਖਤੁਮੁਹਮਰਾਸਗਲਾਮਿਟਾਇਆ। ਮਹਲਿਬੁ
ਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੁਚਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਗਊਚਾ॥
ਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਦਾ। ਹਉਬਲਿਹਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਦਾ॥ ॥ਜੀਅਕੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਮੇਗੇ। ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਗੇ॥ ॥ਹਉਓ। ਸਚੁਮੰਤ੍ਰਤੁਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਦੀ। ਸੀਤਲਪੁਰਖਦਿਸਟਿਸੁਜਾਦੀ॥ ॥ਸਚੁਤੁਕਮੁਤੁਮਹਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ॥
ਇਜਾਵੈਮੇਗਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ ॥ਤੁਮਮਿਹਵਨਦਸਹਮਦੀਨਾ। ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁ
ਪੁਰਿਲੀਦਾ॥ ॥੪॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥
ਕੇਸਬਦਿਪਛਾਏ॥ ॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਅਭੇ। ਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਚਰਦੁਤਮ੍ਰ
॥੧॥ ॥ਹਉਓ। ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਗਪ੍ਰਭਦਤੇ॥ ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਹਿਤੁਮਜਾਤੇ॥
ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਰੀ। ਇਤਉਤਦੇਖਉਓਤੁਮਹੀ॥ ॥ਮਹਿਨਿਗੁਣਗੁਣ
ਫੂਨਜਤਾ। ਨਾਨਕਸਾਪੁਦੇਖਿਮਨੁਗਤਾ॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥
ਮੀਸਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾ। ਦਨੁਦਇਸਾਪੁਕੀਪੁਰਾ॥ ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਗੰਓਟਪੁਰਨਗਪਾਲਾ॥ ॥੧॥ ॥ਹਉਓ। ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਹਰਿਅਕੁਰਪੁਰੇ॥ ਨਿਕਟਿ
ਮੈਨਹੀਪ੍ਰਭੁਦੁਗੇ॥ ॥੩॥ ॥ਜਿਸਨਦਰਿਕਰੋਸੇਧਿਅਏ। ਆਠਪਹਰਹਿਕੋਗੁਣਗਾ
॥੩॥ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਰੇ। ਸਗਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਹਰਿਦੁਅਭੇ॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਾ ੫ ॥ਤੁਵਡਦਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਸਭਮਹਿਗਵਿਅਪੁਰਨਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥
॥ਮੇਗਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ। ਹਉਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਨਾਮੁਤੁਮਹਾ॥ ॥ਹਉਓ॥
ਤੇਗੀਸਗਦਿਸਤਿਗੁਰਮੇਗਪੁਰੇ। ਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇਸੰਤਾਪੁਰੇ॥ ॥ਚਗਨਕਮਲਹਿਰੈ
ਉਹਿਧੇਗੇ। ਤੇਰਦਰਸਨਕਉਜਾਈਬਲਿਹਰੇ॥ ॥੩॥ ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਂ। ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਾਵਾਂ॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥
ਜੀਓਮੇਗਨਕਬੁਛਾਏ॥ ॥੧॥ ॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਾ ੫ ॥ਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥
ਅਈਐ॥ ॥੧॥ ॥ਹਉਓ। ਹਤਨਜਵਾਹਰਿਮਦਕਲਾਲਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏ
ਨੇਹਾਲਾ॥ ॥੩॥ ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਸਾਪੁਸਰਦਾ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਗਮਲਾਮਨੁਕਰਦਾ॥
੩॥ ॥੫੮॥ ॥੫੯॥ ॥੬੦॥ ॥੬੧॥ ॥੬੨॥ ॥੬੩॥ ॥੬੪॥ ॥੬੫॥ ॥੬੬॥ ॥੬੭॥ ॥੬੮॥ ॥੬੯॥ ॥੭੦॥

ਵਿਸਰੁਨਾਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਦਇਆਲਾ ਤੇਰੀ ਸਹਇ ਪੁਰਾ ਕਿਰਪਾ

ਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਅਵਹਿ ਸੇਥ ਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਜਿ ਤੁਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਲਾਗੈ
ਹਵਾ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਸਰਹੀ ਸਾਥੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਚੁ ਦੇਹਾ ਥੀ ॥ ॥ ਅਵਤੁਜਾ ਦਾ
ਤੁਮਹੀ ਕੀਆ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਗਾਖਹਿ ਤਿ ਸੁਦੁ ਖੁਨ ਥੀਆ ॥ ॥ ਤੁਏ ਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਹਨਹੀਗੇ ॥
ਬਿਨ ਉਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਰ ਜੋਗੇ ॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥ ॥ ਤੁਜਾ ਦਇਹਿ ਤਾ

ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਤੇਰੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਇ ॥ ॥ ਤੁਅਚਰ ਕੁਰਦਗਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥
ਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰਦੁ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਦੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਦਾ ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ
ਨਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਬਖ ਸੀ ਸਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥

॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੇਚੀ ਮਿਲਦੀ ਪਿਅਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜੇ ਸਉਖੇ

ਲਾਖਿ ਲਾਈ ਐਥਾ ਲਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾ ਲੀਜੇ ਸ

ਓਭੋ ਜਨੁ ਮੈਨੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੀਰੇ ॥ ॥ ਸੁਦਿ

ਸਜਦੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਠਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿ ਹੁਮਿ ਤੁਸੁ ਖਟਤਾ ॥ ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਤ ਬੇਦਨ

ਜਦੈ ਨਿਤ ਸੁਦਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਆਬਾਤਾ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਇ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚ

ਕਿ ਕੁਜਲ ਕਉ ਬਿਲਾਤਾ ॥ ਹਉ ਕਿਅਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿ ਸਮਾਈ ਮੈ ਨਿਗੁਣ ਕਉ

ਗੰਧ ਲੇਤਾ ॥ ॥ ਹਉ ਭਈ ਓਡੀ ਦੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾ ਲੀਸੋ ਪਿਰ ਕਰਿ ਨੈਦੀ ਦੇਖਾ ॥ ਸਭਿ

ਹਸੋ ਗਦ ਵਿਸਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਕਿਤੇ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਇਹੁ ਕਾ ਪੜਤ ਨਿਨ ਸੁਖ ਵਈ ਕਾਗਿਸ

ਕਉ ਚਉ ਵੇਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਗੁ ਹਾਵਿ ਆਪਿ ਅਗਾ ਤਿਨ ਅਗੈ ਹਮ ਅਦੇਸਾ ॥

ਮੈ ਸਭਿ ਸੀ ਗਾਰਬ ਦਾਇਆ ਅੰਮਾ ਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾ ਮਿਨ ਆਏ ॥ ਜਾ ਸਹਿ ਬਤਾ

ਛੀ ਅੰਮਾ ਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥ ਜੋ ਬਨੁ ਸਤੁ ਜਾਏ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੇਹ ਗਈ ਅੰਮਾ ਲੀ ਜਿਨ ਸ

ਹੀ ਅਸਮਾਏ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਆਤਿਨ ਸੇਹ ਗਈ ਅੰਮਾ ਲੀ ਤਿਨ ਕੋ ਪੈਦਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥

ਜਿ ਚਹੁ ਦੂਜ ਭਗਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾ ਲੀ ਤਿ ਚਹੁ ਮੈ ਜਾਇਆ ਪ੍ਰਤੁ ਦੁਗੇ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਾਸ

ਗੁਰੁ ਅੰਮਾ ਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਸਤੁ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾ ਲੀ ਪਿਰ

ਰਬ ਹੀ ਅਭਗ ਪੂਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੰਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਮਾ ਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਲਾਗਿ ਪੈ

॥ ੧ ॥ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ॥ ਜੇ ਸਿ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਵਡੇ ਜੰਮੁ ਮਹਲਾ

॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਪੁਨਿ ਸਚੁ

ਬਦਵੀਚਾਗ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਪਨੁ ਪਨੁ ਵਡੇ ਭਗਤ ਮਹਲਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟ
ਥਲਿ ਜਾਓ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਹੋਇ ਹਰਿ ਤਾਪਾ ਵਹਿ ਸਚਾਨਾਓ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਜਿਹ ਵਾਸਚੀ ਸ
ਚਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰ ਸਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖੇਤੀ
ਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਗ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਭਗਤਿ ਭੇਰੇ ਭੰਡਾਗ ॥ ਸਚੁ ਖਾ
ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਓ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਓ ॥ ਆ
ਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ ਸਚੇ ਠਹਿਰਿ ਨੀਮੁ ਲਿਨ ਪਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਭਹਿ ਸਾ
ਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਬਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾ
ਹਣਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਲਿ ਹੋ ਜਾਓ ॥ ਸਚੁ ਦੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਇ ਪਿਆਗ ॥
ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਅਕਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਪੇ ਲਾਏ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹੋ ਜਾਇ ॥

ਮਨੁ ਅਦਹ ਦਿਸ ਪਾਵਦਾ ਓਹੁ ਕੇ ਸੇਹ ਗਿਰੁਣਗਾਵੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਪੁਰੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾ
ਮੁਕੁ ਪੁਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਸੁਜੇ ਗੁਣ ਵਜੈ ॥ ਗਾਨਾ ਮੁਇ ਸੁਜੁ ਗਮਹਿ ਦਲੰਭੁ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਸੁਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲੁਧੈ ਤਹ ਕਿਰੇ ਗੁਣਗਾ
ਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਪਵੈ ॥ ੨ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਗੰਗੇ ਰਤੇ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣਗਾਓ ॥ ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲੁਧੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਤਾ ਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ ਆਫਲੁ ਪਾਓ ॥
ਹਮ ਨੀਚ ਸੇਊਤ ਮਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਥਰੁ ਭੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ੪ ॥ ਬਿਖੁ ਸੇਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਕਤੁ ਪਰਮ ਲਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ
ਵਸਾਈ ॥ ੫ ॥ ਮਣਸ ਜਨਮੁ ਦਲੰਭੁ ਜੇ ਜਗਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਅਹਿ ਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ
ਵਿਗਲੈ ਹਰੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥

॥ ੩ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਵਡੇ ਜੰਮੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵੰਡ

ਕਾਇ ਅਕੁ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਦੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚਾ ਅੰ

ਦਰਿਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ ਬਝੁ ਸੁਹਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਈਐ ॥
 ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭੁਲਾਕ ਹੀਐ ਸੁਹਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ ਕਾਇ ਅੰਕੁੜਿ ਵਿਗਾੜਿ
 ਕਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ॥ ਤਾਮੈ ਕਹਿ ਆਕਹੁ ਦੁਜ ਤੁਏ ਕਹਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਮੈ ਮਨਿ
 ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੁਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿਆ ਇਵ ਸਿਮਰਿ ਮਨਿ
 ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿਨਿਆ ਪੁਓ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਮੈ ਕਹਿ ਆਕਹੁ
 ਦੁਜ ਤੁਏ ਕਹਾਇਆ ॥ ॥ ਵਗੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਵਦਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ
 ਝਗੜਾ ਪਵਦਾ ॥ ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਢਾਵਦਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾ
 ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਹਿ ਸਗੀ ਕੀਜੁ ਖੁਸ਼ਿ ਆਹੁ ਅਵਦਾ ॥ ਜੇ ਦੇਇ ਸਹਦਾ ਮਨਹਿ ਕਹਦਾ ਆਖਿ ਨਹੀ
 ਵਦਦਾ ॥ ਵਗੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਵਦਾ ॥ ३ ॥ ਸਭਉ ਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ
 ਰਿਕੇਗੇ ॥ ਕਉੜ ਕੋਇ ਨ ਮਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭੁ ਮਗੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕ
 ਹੇ ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਦੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿਨ ਸਮਸੇਗੇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਆਕ
 ਹਮੁ ਹੋ ਆਪੁ ਰਿਕੇਦੇ ॥ ਸਭਉ ਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਰਿਕੇਗੇ ॥ ੪ ॥

ਵੜ ॥ ਕਹਹੁ ਦਇਅ ਤੇਗ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭਉ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਹਬ ਸਮਾਣਾ ॥
 ॥ ਸਹਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਪਤੁਏ ਉਪਾਇ ਪੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਗਜੇ ਇਕ ਨਾਭਿ
 ਖਰਵਈਆ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਹਹੁ ਅ
 ਪਦੀਤਾ ਮਿਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਗੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ਸੁ
 ਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗਵਨਿ ਸੁਗਿਨਾ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਸੁਗਿਨਾ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ਗਵਹਿ
 ਜੇ ਤੇਗੈ ਮਨਿ ਭਵੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿ ਲਾਜਨ ਮੁਗਵਵੇ ॥ ਇਕਿ ਮੁੜੁ
 ਗਪਨ ਚੇਤਹਿ ਮੁਲੈ ਜਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਗੈ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥
 ੨ ॥ ਤੇਗਵਖੁ ਤੁਧੁ ਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਗ
 ਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪ੍ਰਦੀਤਿ ਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਗੈ ਜੇ ਇਹ ਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ
 ਸਦਾਇਆ ॥ ਇਕ ਕਹਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਇਸੰਜਾ ਮੁਜਾ ਮ੍ਰਿਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ
 ਤੇਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਰੀ ਸਾਚੇ ਨਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗੈ ਕਬਹੂ ਨਾਵੈ ॥
 ਹਉ ਤੇਗੈ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੂ ਨਾਵੈ ॥ ਚਕਰੁ ਤੇਗੈ ਸੇਇ ਹੋਵੈ ਜੇ ਇਸਹ ਜਿਸਮ

ਦੁਸਮਨੁਤਦੁਖੁਨਲਗੈ ਮੁਲੇਪਾਪੁਨੇਤਿਨਾਵਏ। ॥ ਉਥਲਿਹੀਸਦੋਹਵਾਏਕਤੇਰੇਨਾ
ਏ। ॥ ਜੁਗਤਜੁਗੰਤਰਿਗਤਤੁਮਰੇ। ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸੁਆਮੀਤੈਰੇਦੁਅਰੇ। ਜਪਤਿਸਾ
ਏਕਾਮੁਰੇ। ਸਚਾਮੁਰੇਤਾਮਿਜਾਪਹਿਜਾਮਿਮੰਨਿਵਸਾਵੇ। ਭਗੋਮੇਰੁਯਾਵਾਤੁਏਹਿ
ਆਜਾਮਿਏਹੁਚੁਕਾਵੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਹੁਕਿਰਪਾਲੇਜੁਮਹੁਉਥਰੇ। ਜੁਗਤਜੁਗੰ
ਤਰਿਗਤਤੁਮਰੇ। ॥ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਅਲਖਅਪਗਾ। ਕਿਉਕਰਿਕਰਉਥੇਨਤੀਹਉ
ਅਖਿਨਜਾਣਾ। ਨਦਰਿਕਰਹਿਤਾਸਾਚੁਪਛਾਣਾ। ਸਚੇਪਛਾਣਤਾਮਿਤੇਰਾਜਾਮਿਆਪਿ
ਬੁਝਾਵੇ। ਦੁਖਭੂਖਸੰਸਾਰਿਕੀਏਸਹਸਾਏਹੁਚੁਕਾਵੇ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਜਾਇਸਹਸਾ
ਬੁਝੇਗੁਰਬੀਚਰਾ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਰੈਆਪਿਅਲਖਅਪਗਾ। ॥ ਤੇਰੇਬੰਕੇਲੇਇਦੰਤਰੀ
ਸਾਲਾ। ਸੇਹਦੇਨਕਜਿਨਲੰਮਵੇਵਾਲਾ। ਕੰਚਨਕਾਇਆਂਸੁਇਨੇਕੀਛਾਲਾ। ਸਿਵੰਨਛਾ
ਲਕਿਸਨਮਾਲਾਜਪੁਤੁਸੀਸਹੇਲੀਹ। ਜਮਦੁਆਰਿਨੇਹੁਖੜੀਆਂ। ਸਿਖਸੁਦੁਹੁ
ਮੇਲੀਹੋ। ਹੰਸਹੰਸਾਬਗਬਗਾਲੈਮਨਕੀਜਾਣਾ। ਬੰਕੇਲੇਇਦੰਤਰੀਸਾਲਾ।
ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਵੀਮਧੁਰੜੀਬਾਣੀ। ਕੁਰਕਨਿਕੋਕਿਯਾਤਹਲਜੁਆਣੀ। ਤਹਲਾਜੁਆ
ਣੀਆਪਿਭਾਣੀਇਛਮਨਕੀਪੁਰੀਏ। ਸਾਹੰਗਜਿਉਪਗੁਧੇਰੇਠਿਮਿਠਿਮਿਆਪਿਆ
ਪੁੰਸਪੁਰੇ। ਸੀਗੰਗਾਤੀਠੈਰੇਮਤੀਉਦਕੁਗੰਗਾਵਾਣੀ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾ
ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਵੀਮਧੁਰੜੀਬਾਣੀ। ॥ ੩ ॥
ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ ੩ ਛੰਡ ॥ ਆਪਦੇਪਿਰਕੈਗੰਗਰਤੀਮੁਈਏਸੋਭਾਵੰਤੀਨਗੇ। ਸ
ਚੈਸਬਦਿਮਿਲਿਹੀਮੁਈਏਪਿਰੁਗਾਵੇਭਾਇਪਿਅਰੇ। ਸਚੈਭਾਇਪਿਅਰੀਕੰਤਿਸਵਰੀਹਰਿ
ਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਚਾਇਆ। ਆਪੁਗਵਾਇਆਤਾਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ। ਸਾ
ਧਨਸਬਦਿਸੁਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰੀ। ਨਾਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿਯਾਈਪਿਰਿਆ
ਪੇਸਚੈਸਾਹਿਸਵਰੀ। ॥ ੧ ॥ ਨਿਗੁਣਵੰਤੜੀਏਪਿਰੁਦੇਖਿਹਦੁਰੇਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਗਾ
ਵਿਆਮੁਈਏਪਿਰੁਗਵਿਹਿਅਭਰਪੂਰੇਗਾ। ਪਿਰੁਗਵਿਹਿਅਭਰਪੂਰੇਵੇਖੁਹਜੁਰੇਜੁਗਿਜੁ
ਗਿਏਕੋਜਤਾ। ਧਨਬਾਲੀਭੋਲੀਪਿਰੁਸਹਜਿਗਾਵੈ। ਮਿਲਿਆਕਰਮਥਿਧਾਤਾ। ਜਿਨਿਹਰਿ
ਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆਹਰਿਸਰਿਹੀਭਰਪੂਰੇ। ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਸਾਪਿਰੁਭਵੈਸਬ
ਦੇਰੈਹੁਦੇਗੇ। ॥ ੨ ॥ ਸੇਹਗਾਣੀਜਾਇਪੁਛਹੁਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ। ਪਿਰਕਾ

ਹੁਕਮੁਨਪਾਇਓਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਗਵਾਇਆ। ਜਿਨੀਆਪੁਗਵਾਇਆਤਿ
 ਨੀਪਿਰੁਪਾਇਆਗੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਇ। ਸਦਗੰਗਿਗਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਆਦਿ। ਨਾਮੁਵ
 ਖਾਇ। ਕਾਮਦਿਵਡੁਤਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀ। ਹਰਿਕਾਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇਆ। ਨਾਨਕਕਾਮਦਿ
 ਸਹਜੇਗਤੀਜਿਨਿਸਚੁਸੀਗਾਹੁਬਣਾਇਆ। ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੁਚਲਾਹੁਕੈਰਾ
 ਏ। ਹਰਿਪਿਰੁਗਵਾਹਿਸਦਾਮੁਈਏਨਿਜਪ੍ਰਰਿਵਾਸਾਪਾਏ। ਨਿਜਪ੍ਰਰਿਵਾਸਾਪਾਏਸਬਦੁ
 ਵਜਾਏਸਦਾਸੁਹਗਦਿਨਗੀ। ਪਿਰੁਗਲੀਆਲਾਜੇਬਨੁਬਾਲਾਅਨਦਿਨੁਕੰਤਿਸਵਗੀ।
 ਹਰਿਵਰੁਸਹਗੇਮਸਤਕਿਭਗੋਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ। ਨਾਮਦਿਹਰਿਗੰਗਿਗਤੀਜਾਚ
 ਲੈਸਤਿਗੁਰੁਭਾਏ। ॥ ਵਡੇਸੁਮਹਾ ੩ ਚੰਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪੁਭੁ
 ਜੇਸਹਜੇਕੀਜੈਗਾਮਾ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐਲਾਹੁਹਰਿਸੁਪੀਜੈਗਾਮਾ। ਲਾਹੁਹਰਿ
 ਗੁਲੀਜੈਹਰਿਵੀਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ। ਗੁਦਸੰਗਹਿਅਵਗਣਦਿਕਦਹਿਅ
 ਆਪੁਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮਤਿਪਾਈਵਡੀਵਡਿਅਈਸਚੈਸਬਦਿਹਸੁਪੀਜੈ। ਨਾਨਕਗੰ
 ਕੀਭਗਤਿਨਿਹਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲੈਕੀਜੈ। ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਤੀਹਰਿਅੰਤਰਿਬੀਜੈ
 ਐਹਰਿਲੀਜੈਸਹਿਰਿਜਮਾਏਗਾਮਾ। ਆਪਦੇਪ੍ਰਗਅੰਦਰਿਹਸੁਭੁਚੁਤੁਲਾਹਾਐਪਰਬਾ
 ਗਾਮਾ। ਲਾਹਾਪਰਬਾਏਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਪਨੁਖੇਤੀਵਾਪਗਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਮੰਨਿ
 ਸਾਏਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਗਾ। ਮਨਮੁਖਖੇਤੀਵਲੁਕਰਿਥਕੇਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਏ। ਨਾ
 ਨਾਮੁਬੀਜਿਮਨਅੰਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ। ॥ ਹਰਿਵਾਪ੍ਰਰਿਸੇਜਨਲਾਗੇਜਿਨ
 ਸਤਕਿਮਣੀਵਡੁਤਗੇਗਾਮਾ। ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਜਪ੍ਰਰਿਵਾਸਿਅਸਚੈਸਬਦਿਕੈ
 ਗੇਗਾਮਾ। ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਗੋਸਚਿਬੈਗੋਸਾਚਿਰਤੇਵੀਚਗੀ। ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁ
 ਬਓਗਨਾਸਬਦੇਹਉਮੈਮਗੀ। ਸਚੈਸਬਦਿਲਾਗਿਮਤਿਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਗੋ। ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੈਭਉਭੰਜਨੁਹਰਿਗਵੈਮਸਤਕਿਭਗੋ। ॥ ੩ ॥ ਖੇਤੀਵਲੁ
 ਭੁਗੁਰਮੁਹੈਗੁਰਮੇਮੰਨਿਵਡਿਅਈਗਾਮਾ। ਗੁਰਮਤੀਗੁਰਮੁਬੂਣੀਐਗੁਰਮੇਮੇਲਿ
 ਈਗਾਮਾ। ਗੁਰਮਿਮਿਲਾਈਸਹਜਿਸਮਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਗਾ। ਸਚੀਵੀ
 ਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੁਸਵਰੁਦੁਹਾ। ਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਈ। ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਗੰਜਨੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੇਗਹਿਅਸਮਾ

॥मनमेरिआतुसदसचसमालिनी॥

॥द्वैपाविदुसुखिवसहिपेहिनसकैजमकाएली॥ कालजाएजमुजेहिनसकै
॥सबदिदिदले॥ सदसचिहतामनुनिहमलावदुजाए॥ दुजेता
॥मिदिगुतीमनमुखिमेहिजमकाए॥ कहेनानकुसुदिमनमेरुसदसच
॥॥मनमेरिआअंतहिउगैनिपनुजेबागविदसतुनता॥ जेतावैसुंरि
॥गमुखिनदगिनिगालि॥ गमुखिनदगिनिगालिमनमेरुअंतहिगिनामुसखाए॥
॥मुखअंपुलेगिआनदिगुदेदुजेताइपुआए॥ बिनुनवैकहुटेनगीसबबापी
॥काए॥ नानकुअंतहिउगैनिपनुजेबागविदसतुनता॥ ॥मनमेरिआ
॥मुपदगमुपाइकैइकिमचिलगेवापगा॥ सतिगुरुमेवनिआपदाअंतहि
॥अपगा॥ अंतहिमसबदुअपगागिनामुपिअगातामेनउनिपिपाए॥ मनमु
॥माइआमेहिदिआपेदुखिसंतपेदुजेपतिगवाए॥ गेमेमागिसचिसबदि
॥मादेसचिहतेअपिकाए॥ नानकमादसजनमुदुलंरुजेसतिगुरिबुडबुडए॥
॥मनमेरुसतिगुरुमेवनिआपदासेजनवडगगीगमा॥ जेमनुमागिआपदासे
॥खैरगीगमा॥ सेजनखैरगीसचिलिवलगीआपदाआपुपहुदिआ॥ म
॥निजलअतिगुडीगुगमुखिसजेनामुदखादिआ॥ इककामदिहिउकगीमा
॥आमेहिपिअगीमनमुखिसेइगेअठगो॥ नानकसजेसेवहिगुरुअपदासेपु
॥वडगो॥ ४॥ ३॥ ॥गतनपदगबददनीअहिमति
॥रिदीआबुडएगीगमा॥ लालाबुगिगुगतिगुरुमहिगुदीसमाएगीमा॥
॥गुरुमहिगुदीसमाएजिसुआपिबुडएलालागुगतिसेसगे॥ बिनुगुगतीसु
॥गेदीदुजेपतिगेगीगुगमतिनामुअपगे॥ वखगुनामुसदालाबुगेजिसोएउ
॥पारिआ॥ गतनपदगबददनीअहिजसतिगुरुदेइबुडए॥ ॥माइआमे
॥सुदुखुजेपेदाइगुवापगा॥ ॥कुहुबेलिबिबुखवदीबुगुवपहिदि
॥गमा॥ बुगुवपहिदिवासाइगुसंसाबिनुनवैपतिगेगी॥ पतिप
॥पंउतवदवखदहिबिबुबुडेसुखुगेगी॥ आवदजादकरेनचुकेमाइआ

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸੁਰਤੁ ਖੁਰੈ ਖੋਟਾਇ ਹੁਵਾ ਪਾਗਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਸਚਿ ਪਰਖੀ
ਅਨੁਤਿਤੁ ਸਚੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀ ਅਨਿਉਰੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ
ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ
ਗਤੁ ਕੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੰਤਾਨਾ ਲਿਵੈ ਕਰਹਿ ਦੁਖੁ ਖੋਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਪਰਖੀ ਅਨਿਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ॥ ਆਪਿ ਪਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਹੋਰ ਕਰਣਾ
ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈਗਾ ॥ ਜਿਤੁ ਭਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇ ਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈਗਾ ॥ ਜਿਉ ਤਿ
ਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਪਕਰਾਈ ਵਗੀਆ ਮੁਨ ਫੁਲੀ ਕੀਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿ
ਧਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਆ
ਪਿਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਹੋਰ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥
॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵੇਦੰਤੀ ਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ
ਅਠਹਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਠਹਾਰਾ ਸਚਾ ਵਾਪਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਗੀ ॥ ਅੰਤ
ਰਿਬਾ ਹਰਿਗਤੀ ਹੋਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਏ ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਵੀਚਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੋਤੇ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਰਾ ॥ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਗੀ ਜੈਗਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਸਨਾ ਹਰਿ ਸੁ
ਪੀਜੈਗਾ ॥ ਹਸਨਾ ਹਰਿ ਸੁਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭੂਪ
ਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਦਿ ਪੀਐ ਪੀਨੁ ਅਗੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ
ਯਾਗੈ ਹਸਨਾ ਮੁਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੋਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹੋਰੁ ਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਗੀ ॥ ਪੰ
ਡਿਤ ਜੋਤ ਕੀ ਸਭਿ ਪਰਿਪੜਿ ਕੁਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ
ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ
ਅਵਦਿਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿਸਮਈ
ਜਿਧੁ ਗਿਲਿਖਿ ਆਸੈ ਕਿ ਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮੂਰਖੁ ਕਿਉ ਏਗਵਾਰਾ ॥ ३ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਗੰਗੀ ਆਮੋਹਿ ਸੁਖਿ
ਨਕਾਈਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੰਗੀ ਐ ਦੁਜਾ ਗੰਗੁ ਜਾਈਗਾ ॥ ਦੁਜਾ ਗੰਗੁ ਜਾਈਗਾ
ਚਿਸਮਾਈ ਸਚਿ ਕੁਰੰਡਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਕੁਝੈ ਸਚਿ ਸਵਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ

ਮੇਰੇ ਸਹਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਲੁ ਨ ਵੈਰਗੀ ਮੁਕੁਲਾਇਆ ਇਕ
ਨੀ ਮੋਹੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ॥ ਇਹ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅਵਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ
ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿਲਾਈ ਠਹਿਰਾਇ ਨ ਫੇਰਾਗਾ ॥ ਠਹਿਰੇ
ਇਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੈ ਗੰਗੀ ਹੋਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾ
ਰੇ ਸਹਜੇ ਹੋ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਹੋਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇ
ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੋਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਦੇ ਬਹੁ ਗਿਨਤ ਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸੁਰਤੁ
ਬਲੁ ਹੈ ਦੂਜੇ ਭਾਇਖੁ ਆਈਗਾ ॥ ਮਤਾ ਪਤਾ ਸਭੁ ਹੋਤੈ ਹੋਤੇ ਪਲਚਾਈਗਾ ॥ ਤੇ
ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿ
ਸੁਜੇ ਵਡਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿਖ ਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਖੁਆਈ ॥ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ
ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈਗਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੰਗੁ ਪੂਰੇ ਅਗੈ ਗਿਲੇ ਵਹੁਦੇ
ਹੁਵਾਈਗਾ ॥ ਗਿਲੇ ਹੁਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁ ਪੁਜੇ ਵਡਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਤਾ ॥ ਸੇਵਾ
ਲਾਗੈ ਸੇਵਕੁ ਭਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੈ ਜਾਤਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ ਮੁਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗ
ਤਿਨੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ॥ ਜਿਹਰਿ ਮਤਿ
ਦੇਇ ਸਾਉ ਪੈ ਜੋ ਹੋਮਾਤਿ ਨ ਕਈਗਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੁ ਆਪੇ ਦੇਤਿ ਬੁਝਾਈਗਾ ॥
ਆਪੇ ਦੇਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੋ ਸਾ
ਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾ ਖਿਆ ॥ ਘਰਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਨਾਮਿ ਹੋਤੇ ਸੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥
॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥
॥ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈਰੈ ਮਨਿ
ਵਸਾਈਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ਸਾਹਿਦੁ ਖਵਿ ਸਰਣਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਗੀ
ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ ਹਜਿਤੁ ਸੇ
ਵੈ ਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ॥ ਹਉਮੈ ਵਾਹੁ ਉ
ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਸਹੇਸਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜੀ ਪਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗ

ਸੇਹਾਮਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਾਸੇਹਰਿਨਾਮੁਨਵੰਨਿਧਿਪਾਈ॥੩੯॥
 ਗਇਆਦੁਖੁਲਾਥਾਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਸਤਿਗੁਰੁਤੋਪਾ
 ਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਨੁਪਰਸੇ॥੩੯॥ਜੀਵਾਹੁਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ॥
 ਕੋਈਆਇਕੋਈਆਇਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਮਾ॥੩੯॥ਮਨੁਤਨੁਹਉਮਨੁ
 ਤਨੁਦੇਵਾਂਤਿਸੁਕਾਟਿਸਗੀਰਾਮਾ॥੩੯॥ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਤਿਸੁਦੇਵੀਜੇਸਤਿਗੁਰੁ
 ਬਚਨਸੁਦਾਏ॥ਮੈਰੋਮਨਿਬੈਰਾਗੁਰੁਇਆਬੈਰਾਗੀਮਿਲਿਗੁਰਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਏ॥੩੯॥
 ਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਸੁਖਦਏਦੇਹੁਸਤਿਗੁਰਚਰਨਹਮਧੂਰਾ॥ਕੋਈਆਇਕੋਈਆਇ
 ਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੩੯॥ਗੁਰੁਜੇਵਰੁਗੁਰੁਜੇਵਰੁਦਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਗਾਮਾ॥
 ਹਰਿਦੋਨੇਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈਗਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ
 ਤਿਨਕਾਦੁਖੁਤਰਮੁਤਉਰਾਗਾ॥ਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾ
 ਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰੁਜੇਵਰੁਗੁ
 ਰੁਜੇਵਰੁਦਾਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩੯॥
 ਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਗੀਨਿਮਾਈਗਾਮਾ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮੇਲਿਸਮਾਈ
 ਗਾਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸੁਕਾ
 ਹਦਿਹਉਚੁੰਦਿਚੁੰਦੇਦੀਸੋਸਜਣੁਹਰਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਹਰਿਏਕੋਜਾਤਹਰਿ
 ਆਤਮਗਾਮੁਪਛਾਣੀ॥੩੯॥ਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਗੀਨਿਮਾਈ॥੩੯॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁ
 ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪੂਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗਾਮਾ॥ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣਸ
 ਹੇਵਹਮਲਾਗਹਤਿਨਕੋਪਾਏਗਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਹੇਵਹਤਿਨਕੋਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
 ਰਖੁਪੂਰੁਧਿਆਇਆ॥ਤੁਵਰੁਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ਗੁਰੁ
 ਸਿਖਿਮੇਲਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਅਨਦਿਨੁਗਾਮਗੁਣਗਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪੂਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੩੯॥੩੯॥ਹਉਵਰੁਹਉਵਰੁਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆ
 ਰੇਗਾਮਾ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਦਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇਗਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇ
 ਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਿਮਖਨੀਜੀਵਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖੁਦਾਤਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂ॥ਹਰਿਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਮਿਲਾਏਹਰਿਆਪੇਆਪਿਸਵ

ਭਉਵਹੀਭਉਵਹੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਈਹਾਮਾ॥ ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਮੇਲੈਕਰੈਸੋਈਹਾਮਾ॥ ਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਵੈਸੋਈਹਰੈਵੈਅ
ਨਕਰਦਾਜਾਈ॥ ਬਹੁਤੁਸਿਆਦਪਲਾਇਆਨਜਾਈਕਰਿਥਾਕੈਸਤਿਚਤਰਾਈ॥
ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਆਮੈਗਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇ
ਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈ॥ ॥ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਦੁਸਮਭਾਇਆਹਾਮਾ॥ ਤਿਮਹਾਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਗੁਰਗਿਆ
ਨੰਜਨੁਗੁਰਿਪਾਇਆਹਾਮਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਗਬਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪੁਰਖਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਆਸਾਸਗਿਹਾਸੇ॥ ਜਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਤਿਕਿ
ਪਾਧਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚ
ਦੁਸਮਭਾਇਆ॥ ॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰਬਿਨੁਰਹਦੁਨਜਾਈ
ਹਾਮਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਹਾਮਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁ
ਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥ ਜਿਥੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਕੇਈਬੇਲੀਨਾਹੀਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਛਡਾਇਆ॥ ਪਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰਬਿਨੁਰਹਦੁਨਜਾਈ॥ ॥ ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆਹਾਮਾ॥ ਤਿਨਨਿਭਫਲੁਤਿਨਨਿਭਫਲੁਜਨਮੁਸਭਾਭਿ
ਥਾਗਵਾਇਆਹਾਮਾ॥ ਨਿਭਫਲੁਜਨਮੁਤਿਨਾਭਿਥਾਗਵਾਇਆਤੇਸਾਕਤਮੁਏਮਹਿਭੂਗੇ॥
ਪਹਿਰੰਦੇਰਤਨਪਦਗਥਿਭੂਖੇਭਗੀਦੁਹਰਿਦੁਗੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕਦਰਸਨਕਰੀਅਹੁ
ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਪਿਆਇਆ॥ ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾ
ਇਆ॥ ੩॥ ਹਮਚਾੜਿਕਹਮਚਾੜਿਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਥੇਨੰਤੀਹਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਮੇਲਿ
ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਹਮਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਹਾਮਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਜਾਂਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਰੇ॥ ਮੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈਬੇਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਦੁਸਮਭੇ॥ ਕਹਨਾ
ਕਹਨਾਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੀ॥ ਹਮਚਾੜਿਕਹਮਚਾੜਿਕਦੀਨਹਰਿ
ਪਾਸਿਥੇਨੰਤੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਾਧਾ ੪ ੩੩॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾਹਾਮਾ॥ ਯਸੁਪੁਛਹਮਪੁਛਹਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਕਾਤਾਹਾਮਾ॥

ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ ਹਰਿਬਾਤ ਪੁਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਯਗ ਹਰਿ ਤਕ
 ਹਰਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰਬੁਥਤਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਤ ਕਰਿ ਜਾਇ
 ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮਿ ਹਰਿਹਾਰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸੁਖ
 ਤਾ ॥ ॥ ਸੁਦਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਦਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਤਿ ਬਿਨ ਸੇਹ ਉਮੈ ਪਾਪਾ ਹਮਾ ਜਾ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਭਿ ਅਵੇ ਜਗਿਤਾ ਪਾਹਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰ
 ਧਿਆਤਿ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਜਮ ਕੰਕ
 ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਭੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਦਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਦਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਬਿਨ ਸੇਹ ਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥ ੩ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਮਾ ॥ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਵਾਇਆ ਹਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਵੇ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨ
 ਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਗ ਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿ
 ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ
 ਨਿਭਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹ ਉਥੇ ਬੋਹਾਮਾ ॥ ਹਮ
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨਤੁ ਮੇਰੇ ਹਮਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨਤੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਦਇ
 ਯਾ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਤੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤੇਰੇ ਤਹਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
 ਭੇਟਿ ਗਮ ਸੁਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਕਿਰਪਾ ਕ
 ਕਿਰਪਾ ਲੇਹ ਉਥੇ ਬੋਹੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘੋੜੀਆ ॥ ॥ ਦੇਹ
 ਜੀਗਾ ਮਿਓ ਪਾਈਆ ਹਮਾ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਹਮਾ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ
 ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੰਗੁ ਚਲੁ ਲਾਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵੰਗ
 ਆਇਯੇ ਦੇਹ ਸੁਖਾ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ
 ਮੁਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਹਮਾ ॥
 ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖ ਮੁਭੁਇ ਅੰਗਾ ਹਮਾ ॥ ਬਿਖ ਮੁਭੁਇ ਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ
 ਘਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬੇਹਿ ਬਿਚਰਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੇ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਛਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਗੰਗੀ ਹਰਿ ਗੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ

ਪਦੁਚੰਗਾ॥ ॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁੰਗਿਆਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮਾਤਾ ਨਿਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿਚਾ
ਲਾਇਆ ਮਾਤਾ ਨਿਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿਹਰਿ ਲਾਇਚਾ ਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ॥
ਕੋਪੜਾ ਵੈਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਓਤਰਿ ਸੁਪੀਤਿਆ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਵਦਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵ
ਰਿਹੰਗੁ ਤੁਹੀ ਚੜਾਇਆ॥ ਮਹਾਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨਨਾਨਕ ਪਾਗਿ ਲੰਘਾਇਆ॥
ਪੜੀ ਤੇਜ ਦਿਵੇ ਹਰਾਮਿਉ ਪਾਈਆ ਮਾਤਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾਧਨੁ ਪੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾਧਨੁ ਸਬਾ ਸੈਧੁ ਪਾਇਆ ਕਿਹੁ ਤੁਝੁ ਦੰਦਾ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਦੇਹੁ ਤਿਥੀ
ਮੁਲੰਘਾਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਗਮਾਨੰਦਾ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰ
ਨਾਜੰਦਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਧਾ
॥੪॥੧॥੧॥੧॥ ॥ ਦਿਹ ਤੇਜ ਨਹੀ ਹਰਿ ਨਵਗੰਗੀਆ ਮਾਤਾ ਗੁਰ
ਮਾਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਮਾਤਾ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਈਆ॥ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਸਠ ਲਿਓ ਕੀਆ ਕਹੈ ਤੇ ਹਰਿ ਮਾਨਾ ਮਿਵ ਖਾਣੀਆ॥ ਹਰਿ ਮਾ
ਮੁਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਸੰਤ ਹੁ
ਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ॥ १॥ ਦਿਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਮਾਤਾ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਮਾਤਾ ਜਿਹਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ॥ ਗੁਰਸ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹੰਗੁ ਹਰਿ ਬਣੇ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆ
ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵਗੰਗੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਮੰਗੀਆ॥ ੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁੰਗਿਆਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਲੁ ਗੁਰਸਬ
ਵਸਿਆਇਆ ਮਾਤਾ ਮਨੁ ਵਸ ਗਤਿਆਇਆ ਪਗਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿ
ਠੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਸੇਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿ
ਠੀਆ॥ ੩॥ ਦਿਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾ
ਅਥਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਗਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਸੇਵ ਕੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਗੰਗ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੰਗੁ ਮਦੇ ਗੰਗ ਕੀ॥ ਗੁਣ ਗਾਮ ਗਾਇ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆ
ਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਹਾ ਪਾਥੀ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੇਮੀ ਚੜ੍ਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥

॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਾ ॥

॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀਗਾ ਮੁਪਿ ਅਰਾਮਾ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜ ਵਾਹਾ ਮਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜ
 ਵਜਯੁ ਜਿਤਾ ਚੁਕੀ ਕਾ ਦਿਜ ਮਾਈ ॥ ਅਸਥਿਰ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਹਰਿਆ ਆਵਦੁ ਜਾ
 ਈ ॥ ਸਿਧੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਅਧਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾ ਦੇਹ ਲੀਆ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰਏ ਨ ਮਾਸਕਾਹਾ ॥ ॥ ਸੁਦਿ ਸਜਦ ਜੀ ਮੈ ਡੜੇ ਮੀਤਰਾ ਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਦੁ ਸ
 ਚੁਦੀਤਰਾ ਮਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੁਕੇ ਮਨੁ ਹੁੰਦੇ ਸਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰ
 ਭੁਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤਾ ਦਾਸ ਚਾਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਿ
 ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਬਲਿਹਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੋਈ ਤਾ ॥
 ॥ ਤਉ ਭਾਵਤਾ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਏਹਾ ਮਾ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤਿਸਨ ਬੁਝਾਏਹਾ ਮਾ ॥ ਮਨੁ ਥੀ
 ਆ ਠੰਢਾ ਚੁਕੀ ਡੰਢਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਤਿਭੁੰਚ ਦਲਾਗੇ ਹਉ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਗੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤਿਸ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ
 ਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਗਿਆ ਸਾਜੀ ਮਨ ਸਾਮੇ ਰਹਾ ਮਾ ॥
 ਹਿਨਿ ਗੁਦੁ ਜੀਓ ਸਭਿ ਗੁਦ ਤੇਰੇ ਹਾ ਮਾ ॥ ਸਭਿ ਗੁਦ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾ
 ਲਾਹੀ ॥ ਗੁਦ ਅਵਗੁਦੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਭਿ ਨਿਪਿ
 ਪਾਈ ਵਜ੍ਞੋ ਵਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਹੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਵਹੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਭੇ ਜੀ
 ਸਗਲ ਦਿਸੁਹੇ ॥ ੪ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਾ ੫ ॥ ਸੋ ਲੋਕਾ ॥ ਕਿਆ ਸੁਦੇ ਦੋ ਕੁਰੁ ਵੰਦੀ ਨ
 ਪਵਦੁ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਈ ਅਰੇ ਪਰਵਾਦੁ ਜੇ ਸੁਦੇ ਦੋ ਸਚੁ ਪਈ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਪੋਲਿ ਪੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਵਦੀ ਸੁਦਿਆਹਾ ਮਾ ॥ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਹਸਨਾ ਭੁਇਆਹਾ ਮਾ ॥ ਸੋ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਦੁ ਹਮੇਲੇ ਜਗਤ ਉਪਰਦਾ ਆਏ ॥ ਭੈ ਬੋਹਿ
 ਬਸਾਗਰ ਪ੍ਰਚਰਦਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿਲਾਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤਿਨ ਕਾ ਲੋ
 ਖਾਨ ਗਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੋਲਿ ਪੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਵਦੀ ਸੁਖਿਆ ॥ ॥ ਸੋ
 ਕਾ ਲਿਏ ਦਲੇਈ ਡਿਠਾ ਪਿਆਸਨ ਬੁਝੈ ਮੁਪਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਅਖਰੀਆ ਬਿਆਨਿ ਜਿਨ
 ਡਿਸੰਦੇ ਮਾਪਗੀ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਝੁਕੁਰ ਬਾਏਹਾ ਮਾ ॥
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਏਹਾ ਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਨੇ ਸੇਖਰ ਪਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਗੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਾ

ਹਜਿਸਮਾਏਘਟਿਘਟਿਹਮਈਅਛਾਤੇ। ਸੇਈਸਜਦਸੰਤਸੇਸੁਖੀਏਠਕਰਾਅ
ਠਕਰਾਨਕਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੈਸਦਕਰਬਾਏ॥ ॥ ਸੋਯਕੁਦਿਹਮੰ
ਸੁੰਦੀਨਾਮਵਿਹੁਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਸਠਲਜਨਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਪਈ॥
ਨਖੰਨੀਐਵੰਢਾਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਹਾਡੀਠਹਾਮਾ॥ ਜਨਚਾਖਿਅਘਾਏਹਰਿਹਰਿਅੰ
ਹਾਮਾ॥ ਹਰਿਮਨਹਿਮੀਠਾਪ੍ਰਭੁਤੁਠਾਅਮਿਓਵੁਠਾਸੁਖਭਏ॥ ਦੁਖਨਾਸਭਹਮਾਬਿ
ਤੇਜੀਪ੍ਰਜਗਦੀਸਈਸਹਜੈਜੈਏ॥ ਮੇਹਹਤੁਬਿਕਰਬਾਕੇਪੰਚਤੇਸੰਗੁਤੁਟਾ॥
ਕਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਢਾਜਿਨਘਟਿਮੇਹਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੁਠਾ॥ ॥ ਸੋਯਕੁ॥ ਜੋਯ
ਸੇਵਕਸੇਈਕਢਿਆ॥ ਨਾਨਕਜਾਏਸਤਿਸਾਈਸੰਤਨਬਾਹਾ॥
ਭੁਜਲਹਿਖਟਨਾਹਾਮਾ॥ ਸੰਗਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਨਾਹਾਮਾ॥ ਸਮਾਇਪੁਰਨਪੁਰਖ
ਪਿਆਪਹਿਜਾਈਐ॥ ਤਹਸੁਨਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਯਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਈਐ॥
ਪਤਾਅਪਿਮੁਕਤਾਅਪਿਆਪੁਵਖਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਭੁਮੈਭੈਗੁਣਬਿਨਾਸੇਮਿਲਿ
ਹਿਖਟਨਾ॥ ੪੮ ॥ ੩॥ ॥ ਵਰ੍ਹਾਸੁਮਹਾਪ ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਰਦਕਰਦਸਮਰ
ਭੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਥਾਹਾਮਾ॥ ਸਮਰਥਸਰਦਾਜੇਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖ
ਭੁਕਰਬਾਈਦਾਸਤੇਹੋਜਿਨੀਏਕਪਛਾਤਾ॥ ਵਗੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲੀਖਿਅਕ
ਕਥਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਦੁਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭੁਕਰਦਕਰਦਸਮਰਥਾ॥ ॥ ਏਹਿ
ਤੁਕਰਤਾਹਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭਦੁਖਦਰਦਭੁਮਹਤਾਹਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭਦੁਖਦਰਦਨਿਵਾਰਿਖਿ
ਖਿਲੇਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਮਤੁਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਦੁਸਭੁਜਗਤੁਬਾਲਗੁਪਾ
ਸਗਦਿਅਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨਪਵੈਸੇਬਹੁਵਿਜਨਾਮਿਨਮਹਤਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਸਾਭਿਜੀਅਤੇਹੇਤੁਕਰਤਾ॥ ੩॥ ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਐਹਾਮਾ॥ ਮਨਇਛਿ
ਲੁਪਾਈਐਹਾਮਾ॥ ਮਨਇਛੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇੜਾਸਾ॥
ਗਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਇਆਭਈਪੁਰਨਾਸਾ॥ ਤਜਿਮਾਨੁਮੇਹੁਬਿਕਰਬਾਸਗਲੇ
ਪਿਭੁਈਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੇਈਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥
ਜਹਿਅਨਹਦਵਾਜੇਹਾਮਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਹਾਮਾ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗਾ
ਬਿਕਰਬਾਅਗਮਅਗੋਚਰੁਉਚਾ॥ ਗੁਣਬਿਅੰਤਕਿਛੁਕਹੁਣਨਾਈਕੋਇਨ

ਸਕੈ ਪਹੂਚਾ। ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਤਿ ਸਾਜੇ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾ
ਕਸੁ ਖੁਨਾ ਮਿਭਗਤੀ ਦਰਿ ਵਜਹਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ॥

॥ ਵਡਹੰਸੁ ਅਲਾਹੁ ਦੀਆ ਮਹਲਾ ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਸਿੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ
ਜਗੁ ਪੰਧੈ ਲਾਇਆ। ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਗੀ ਜਾਨੀ ਅਛਾ ਪਤਿ ਚਲਾਇਆ। ਜਾਨੀ ਪਤਿ
ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਹੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ। ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਥੀ ਆਵੇ ਛੇੜਾ ਜਾਇ
ਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ। ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇਆ। ਪੰਨ੍ਹ ਸਿੰਦਾ
ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਪੰਧੈ ਲਾਇਆ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੰਸ ਭਾਏ
ਹੁਪਇਆਣਾ। ਏਥੈ ਪੰਧ ਕੁੜਾ ਚਾਹਿਦਿਹ ਅਗੈ ਸਹ ਪਰਜਾਣਾ। ਅਗੈ ਸਹ ਪਰਜਾਣਾ ਜਿ
ਓ ਮਿਹਮਾਦਾ ਕਹੇ ਗਾਥ ਕੀ ਜੈ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਗੁ ਹਸੁ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਤਿ ਸੈਕਾ ਲੀ
ਜੈ॥ ਅਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੁਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵੇਹਾਣਾ। ਸਭੁ ਹਿਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
ਹੰਸ ਭਾਏ ਹੁਪਇਆਣਾ॥ ੨ ॥ ਜਿਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸਥੀ ਐ ਹੀ ਲੜਾਏ ਹੰਸ ਸੰਗੇ ਜਿ
ਥਾ ਲਿਖੀ ਅਲਿਖਿ ਦਿਹਿ ਆਸ ਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਅਲਖ
ਅਪੋਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਵਿਕਮ ਨਿਜਿਨ
ਧਿਆਇਆ। ਛੋੜੇ ਛਾਹਿਓ ਸਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਸਵਰਣਹਾਰੇ॥ ਜਿਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸਥੀ
ਥੀ ਐ ਹੀ ਲੜਾਏ ਹੰਸ ਸੰਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਹੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇਹੇ ਵੇਲਾਇ ਪਿਆਰੇ। ਵੇਲੇ
ਕਹਿ ਬਾਬਾ ਭਾਈ ਐ ਹੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਰੋਗੇ। ਹੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਰੋਗੇ ਫਲੁ ਸੰਸਾਰ
ਮਾਇਆ ਕਹਿਣੇ ਵੇ। ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਨਹੀਇ ਹੁਤ ਨੁਏ ਵੈਖਵੈ॥ ਐਥੈ ਆ
ਆਸੁ ਭੋਕੇ ਜਾ ਸੀਕੁ ਫਿਕਰੁ ਅਹੰਕਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਹੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇਹੇ ਵੇਲਾਇ
ਅਗੇ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੰਸ ਚੜਾਨਾ ਮੁਲੇ
ਹਾਰਿ ਵਹੁ ਬਿਰਹਾਤੁ ਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੇ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੇ ਪੰਥੁ
ਹਾਲਿਹ ਅੰਸਾ ਭਿਓ ਥੈ ਜਾਣਾ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀ ਆਤਿ ਨ ਹੀ ਲੀਆਂ ਤਾ ਆਤਿ ਸੈਕਾ ਭਾਣ
ਜਿਤਿ ਨਿਕਹਿ ਪਾਇਆ ਸੁਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿਹੁ ਕਮੁ ਕਰੇ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲ
ਸਹੇਲੀ ਹੰਸ ਚੜਾਨਾ ਮੁਲੇ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਮਹਿ ਜਾਣੈ

ਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਅਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਅਗੈਂ ਹੋਇ ॥ ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾ
ਪਵਹੁ ਅਗੈਂ ਮਿਥੈ ਵਡਾਈ ॥ ਭੋਟੈ ਸਿਓ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿਓ
ਹਯੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਕੁਵਹੁ ਗੰਗਾ ਸਿਓ ਗਲੀਆ ਮਾਇ ॥ ਮਹਦਨ ਮੰ
ਖੀ ਐ ਜੋ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ १॥ ਮਹਦੁ ਮੁਦ ਸਾਸੁ ਰਿਆਹੁ ਕੁਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮ
ਦੁ ॥ ਸੁਹੇ ਸੇਈ ਅਗੈਂ ਆਖੀ ਅਹਿ ਦਗੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਇ ॥ ਦਗੁ
ਹੋ ਪਤਿ ਸਿਓ ਜਾਵਹਿ ਅਗੈਂ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿਏ ਕੁਧਿ ਆਵਹਿ ਤਾਫਲੁ
ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਮੈ ਤੁਓ ਕੁਗੈ ॥ ਓਚਾਨੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੁਣਾ ਆਪੇ ਜਾਇ ਜਾਇ
ਸਾਸੁ ਰਿਆਹੁ ਕੁਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਹਿ ਪਰਵਾਇ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਨ ਬਾਬਰੀ
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਰੈ ॥ ਕੁਦਰ
ਹੁਣ ਪਹੋ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪੁ
ਨੇ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੇਈ ਜਾਇ ਤਾ ਕਹੁ ਪੁਆਪੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਨ ਬਾਬਰੀ ਐ
ਹੁੰ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ४॥ ३॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਾਰਾ ॥ ॥ ਸਚੁ ਸਿੰਦਾ ਸਚ ਜਾਈ
ਪਰਵਦ ਗਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਸਚਰਾ ਅਲਖ ਅਪੋ ॥ ਦੁ
ਵਿਛੋੜਿ ਅਨੁਗੁ ਗਥਿ ਨੁਘੋਹੁ ਅੰਧੋ ॥ ਸੁਹਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿ ਅਨੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
ਚੋ ॥ १॥ ਸਚਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਸਚਰਾ ਦੇਹਿ ਪੁਆਏ ॥ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਤੁ
ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਦਹਾਏ ॥ ਨਹੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿ ਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਈ ਬਾਈ ਤੇਰੀ ਆਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਪੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਹਰਾਇ ਆਸਚਿ
ਗਾਸ ॥ ਆਵਗਵਦੁ ਸਿਰਜਿ ਅਤੁ ਬਿਰੁ ਕਰੈ ਹੋ ॥ ਜੰਮਦੁ ਮਰਦਾ ਆਇ
ਧਿਕ ਜੀਓ ਬਿਕਰੈ ॥ ਭੂਡੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਬੁਡੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚੋ ॥
ਬਿਖੁ ਲਾਇਆ ਅਵਗੁਦ ਕਾਵਦ ਜਾਏ ॥ ३॥ ਸਦੈ ਆਇ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀ
ਸਚੇ ਕਹਤੁ ॥ ਨਹੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁਨਿ ਆਵਿਛੁੜਿ ਆਮੇਲੁ ਦਹਾਏ ॥ ਹੁਪੁ
ਦੀ ਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਰੈ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਗਧਿ ਨ ਜਾਣੀ ਤੇਰੀ ਨੇਤੁ
॥ ਨਉ ਦਰਠਾ ਕੇ ਬੁਕਮੈ ਸਚੇ ਹੰਸੁ ਗਇ ਅਗੈਂ ਦਹਾਏ ॥ ਸਾਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਛੁ
ਆਸਿ ਰਤ ਕੜਾ ਅੰਛਨ ਛੇਬਾਏ ॥ ਸੁਹਤਿ ਮੁਈ ਮਹੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲੁ ਨੀ

ਦਰਬਰੇ। ਹੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਹੋਸਚੇ ਕੇ ਹੁਣ ਸਾਹੇ॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨ ਵਾਲਿਆ
 ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਰੇ॥ ਵਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਆਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਹੇ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁਨੇ
 ਮੇਰਾ ਮਰਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਿਯੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁਜਾਣੀ ਐ ਪਿਰ ਸਜੈ ਹੋਤਿ
 ਪਿਆਰੇ॥ ॥ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵਹੁ ਹੋਵਣ ਆਈ ਹੋਤੁ ਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ॥ ੨੭॥ ਮੁਠੀ ਪੰਧ ਪਾਵਣੀ
 ਆਪਿ ਹਿਛੋਰਿ ਅੜੀ ਵਿਧਣ ਕਰੇ॥ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰਿਯ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀ ਆਹੁ ਕੇ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰੇ॥
 ਜੇ ਪਿਰ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹੁਣਾ ਹੋਰੁ ਹੋਸਿ ਅੜੀ ਨਾ ਮਿਭਤਰੇ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਿ ਮਲਿ ਐਵੇ ਸੁ
 ਪਲਟਿ ਆਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀ ਗੰਗੇ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋਸਿ ਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣ
 ਹੇ॥ ਬਣੀ ਅਗਨਿ ਮਿਸੇ ਹਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਰਣ ਹੋ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾ
 ਕਬਹੂ ਮਥੀ ਚੋਗੇ॥ ੨੯॥ ਵਡਹੁ ਸੁਮਤਰੇ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਾ
 ਇਆ ਸੋਸਾ ਹਿ ਬੁਕੁ ਦਰਤਿ ਜਾਣੇ ਵਾ॥ ਸਚੜਾ ਦੁਹਿ ਨ ਭਾਲੀ ਐ ਪਟਿ ਪਟਿ ਸਬ
 ਪਛਾਣੇ ਵਾ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੁਹਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਰਨ ਚਰੀ॥ ਨਾਮੁ
 ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪਿੜਕਾ ਚੀ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੇ ਸੋਈ ਕਿ
 ਅਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੇ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇ ਆਜਾ ਲੋਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੇ॥
 ਬਾਬਾ ਆਇ ਅਹੋ ਓਠਿ ਚਲਾਣਾ ਅਪੰਧੈ ਹੋਸੰਸਾਰੇ ਵਾ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੇ ਲਿ
 ਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰ ਬਿਵੀ ਚੋਹੇ ਵਾ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀ ਆਜੇ ਹਾਕੀ ਆਸੇ ਨਿਬੈ ਜੀਅ
 ਲੇ॥ ਜੇ ਹੋਰ ਮਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ॥ ਆਪਿ ਨਿਗਲ ਮੁਧੰਧੈ ਬਾਪੀ ਕਾ
 ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣ ਹੋ॥ ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿ ਆਕਾ ਲੁਭਿ ਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਰੇ॥
 ਜਮ ਮਹਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਣਈ ਉਝੜਾ ਅੰਧੁ ਬੋਹੇ ਵਾ॥ ਨਾਜਲੁ ਛੁਤੁ ਭਾਈ ਆਨ
 ਨ ਪਰਕਾਰੇ ਵਾ॥ ਭਿਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨ ਕਾਪੜੁ ਸੀ ਗੰਗੇ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ
 ਹੋਓ ਭੋਨਾ ਦੀ ਸੈ ਪਰਬੋਰੇ॥ ਇਬ ਕੇ ਹੋਰ ਜੰਮਨਿ ਨਾ ਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭੋਰੇ॥ ਬਿ
 ਚੋ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾ ਹੀ ਸਾਚਾ ਏ ਹਥੀ ਚੋਰੇ॥ ੩੦॥ ਬਾਬਾ ਹੋਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਸੁਜਾਣੀ ਅਹਿ
 ਓਹੋ ਵੇਹੁਣ ਸਰੇ ਵਾ॥ ਹੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੀ ਪੰਧ ਭੋਰੇ ਵਣ ਹੋਵੇ ਵਾ॥ ਪੰਧ ਭੋਰੇ
 ਧੈਵੈ ਸੁਪਨੰਤੁ ਹੋਸੰਸਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਗੁਰੁ ਭਰੇ ਮੇਰੁ ਲੈ ਭੁਠਿ ਮੁਠੀ ਅਤੰਕਰੇ॥
 ਮਗਿ ਪਵਣੁ ਹਾਥਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਨਾ ਮਿਰਤੋ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਖ ਬੇਨਾਨ ਕਸ

ਭਾਏ॥ ॥ ਥਾਥਾਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਦਾਇ

ਗੁਰੂਪੁਸ਼ਪਸੋਵਾ॥ ਸਚਾਪੁਰਸਚਰੈਸੇਵੀਐਸਚੁਖਰਾਸਚਿਅਰੇਵਾ॥

ਤਿਲਥਿਜੰਥਾਇਨਪਾਸੀਅਗੈਲੈਨਠਾਓ॥ ਅੰਤਰਿਅਉਨਬੈਸਹੁਕਰੀਐਜਿ

ਸੁੰਏਪਰਿਕਓ॥ ਜੰਮਦੁਮਰਦੁਵਡਾਵੇਛੇੜਾਬਿਨਸੈਜਹੁਸਬਾਏ॥ ਲਥਿਪੰਧੈ

ਇਆਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਖੜਾਹੁਆਏ॥ ॥ ਥਾਥਾਆਵਹੁਭਾਈਹੋਗਲਿਮਿ

ਮਿਲਿਮਿਲਿਦੋਹਅਸੀਸਾਹੇ॥ ਥਾਥਾਸਚੜਾਮੇਲੁਨਚੁਕਈਪ੍ਰੀਤਮਕੀਆਦੋਹ

ਸੀਸਾਹੇ॥ ਅਸੀਸਾਦੋਵੋਹੁਗਤਿਕਰੇਵੋਹਿਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੋ॥ ਇਕਿਭੂਲੇ

ਹੁਥੇਹੁਥਾਵਹੁਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਖੇਲੋ॥ ਜੰਮਮਾਗਗਿਨਹੀਜਾਣਾਸਬਦਿਸਮਾਣਾ

ਗੋਜਗਿਸਚੈਵੇਸੋ॥ ਸਜਨਸੇਣੀਮਲਹੁਸੰਜੋਗੀਗੁਰਮਿਲਿਖੇਲੇਠਾਸੋ॥ ॥ ਥਾ

ਨੰਗੜਾਆਇਆਜਗਮਹਿਦੁਖੁਸੁਖੁਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ ਲਿਖਿਅੜਾਸਾਹਾਣਾ

ਜੇਹੜਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਬਹਿਸਾਚੈਲਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖਿਆਜਿਤੁਲਾਇ

ਤਿਤੁਲਾਗਾ॥ ਕਾਮਦਿਆਗੀਕਾਮਦਪਾਏਬਹੁਰੰਗੀਗਲਿਤਗਾ॥ ਹੋਛੀਮਤਿਭਇ

ਅਨੁਭਵਾਗੁਰੂਸਾਖੀਖਾਇਆ॥ ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਹਿਨਾਗੋਬੰਧਿ

ਲਾਇਆ॥ ३॥ ਥਾਥਾਹੋਵਹੁਜੇਕਿਸੈਹੋਵਦਾਜਨੀਅੜਾਬੰਧਿਪਠਾਇਆਹੈ॥ ਲਿਖਿ

ੜਾਥੇਖੁਨਮੇਟੀਐਦਰਿਹਾਕਾਰੜਾਆਇਆਹੈ॥ ਹਕਾਰਾਆਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇ

ਹੁੰਨੋਰਵਦਹੋ॥ ਪੁਤਭਾਈਭਤੀਜੇਰੋਵਹਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਅਗੈਭ੍ਰੈਰੋਵੈਗੁਣਸਾ

ਸਮਾਏਕੋਮਰੈਨਮੁਇਆਨਾਏ॥ ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਸਿਜਾਣਹੋਵਹਿਸਚੁਸ

ਲੇ॥ ੪॥ ੫॥

॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਅਥਾਹੁਦਾਸਾ॥ ॥ ਪੁਰਸਚੜਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਥਜੁਸ

ਕਿਛੁਕਰੈਦੇਜੇਗੁ॥ ਸਾਧਨਹੰਡਨਕਥਹੁਬੈਸਈਨਾਕਦੋਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ ਨਾਕਦੋਹੋਵੈਸੋਗੁ

ਅਨਦਿਨੁਸੋਭੇਗਸਾਧਨਮਹਲਿਸਮਾਣੀ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਏਜਤਾਕਰਮਥਿਧਾਤਾਥੇਲੇਅੰ

ਤਬਾਣੀ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਅਗੁਣਸਹਹਿਅਪਦੇਕੰਤਸਮਾਯਹਿਨਾਕਦੇਲਗੈਵਿਜੋਗੇ॥

ਸਚੜਾਪੁਰਸਾਲਾਹੀਐਸਭੁਕਿਛੁਕਰੈਦੇਜੇਗੇ॥ ੧॥ ॥ ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪ

ਭਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਯਾਏ॥ ਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੋਗੰਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥

ਵਿਚਰੁ ਆਪੁਗਵਾਏ ਫਿਰਿਕਾਯੁਨਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ। ਕਾਮਾਦਿ ਵਿਛੁਪੁ
 ਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿ ਅਜਗਜੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ। ਸਬਦ ਗੰਗਿ ਗਤੀ ਜੋ ਬਨਿ ਮਾਤੀ
 ਪਿਰਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ। ਸਚਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐ ਆਪੇ ਲਈ ਮਾਏ।
 ॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉਤਿ ਨ ਪੁਛੁ ਓ ਸੰਤ ਜਾਏ। ਆਪੁ ਫੇਰਿ ਸੇ
 ਵਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚਰਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ। ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਐ ਸਚੁ ਕਮਾਏ
 ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਪਨਹਾਤੀ। ਕਦੇ ਨਹਾਂ ਸਦਾ ਸਹਗਾਇ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਪੀ।
 ਪਿਰੁ ਗਹਿ ਆਰੁ ਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਰਦੂਰੇ ਗੰਗੁ ਮਾਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ। ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰ
 ਪਛਾਣਿਆ ਹਉਤਿ ਨ ਪੁਛੁ ਓ ਸੰਤ ਜਾਏ। ॥ ਪਿਰੁ ਵਿਛੁਨੀ ਆਰੀ ਮਿਲਾਯੋ
 ਤਿਗੁਰਾਗਾ ਸਾਚੇ ਪਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜ
 ਲਾਏ। ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੁਜਾਭਾ ਉਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ। ਸ
 ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੇਗਈ ਭਰਾਤੀ। ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸਕ
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ। ਪਿਰੁ ਵਿਛੁਨੀ ਆਰੀ ਮਿਲਾਯੋ ਸਤਿਗੁ
 ਲਾਗਾ ਸਾਚੇ ਪਾਏ। ॥ ੧ ॥ ਵਰਗ ਸਮਾਧਾ ॥ ਸੁਦਿ ਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ
 ਹੁਸੇ ਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ। ਅਵਗੁਣ ਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਹੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸ
 ਹੋਵੈ ਕੰਤ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਗਿਨਾ ਪਿਰੁ ਮੈ ਨ ਜਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ
 ਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰਮਿ ਸਮਾਏ। ਜਿਨਿ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਹਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ
 ਕ੍ਰਿਅੇਗੇ। ਸੁਦਿ ਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇ ਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ। ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
 ਪਿਓ ਪਾਇ ਓਨੁ ਅਵਟਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇ ਅਨੁਮਰਿ ਜੰਮੈ
 ਵਾਰਾ। ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਦੀ ਮੁਠੀ। ਬਿਨੁ ਸਬ
 ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇ ਓ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਓ ਹੋਵੈ ਅਵਗਾਇ ਅਹੀ ਝੂਠੀ। ਪਿਰੁ ਜਗਜੀ ਵਨੁ
 ਸੋਨੇ ਹਈ ਐ ਹੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸੇਗੇ। ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਪਿਓ ਪਾਇ ਓਨੁ ਅਵਟਜਾਣੁ ਸੰ
 ਗੇ। ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੋਨਾ ਓਹੁ ਮੈ ਨ ਜਾਏ। ਭੂਲੀ ਠਿਕੈ ਪਨਾਇ
 ਦੀ ਆਹੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੇ ਭਾਏ। ਆਹੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੇ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਅਵ
 ਵਿਤਨੁ ਛੀਜੈ। ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਇ ਆਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੇ। ਜਮ

ਨਸੁਏ ਮਾਇਆ ਜਗੁਲੁ ਏਥੇ ਲੋਕਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਪਿਰਸਾਚਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾ
ਨ ਓਹੁ ਮਰੇ ਨਜਾਏ ॥ ॥ ਇਕੋ ਰਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨਾ ਜਾਏ ਪਿਰ
ਲੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰਮਿ ਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਏ ॥ ਪਿਰ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਏ
ਦਾ ਜੋ ਨਾ ਲੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੁਲੈ ਹੁਲਾਇਆ ਕਾ ਮਿਨ ਆਇਆ ਜਿ
ਖਸ ਮੁਨਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਏ ॥
ਇਕੋ ਰਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨਾ ਜਾਏ ਪਿਰੁ ਜੋ ਨਾ ਲੇ ॥
ਪੁਰਾ ੩ ॥ ਰਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੇ ਪਿਰਸਚਰਾ ਹੋ ਸਦਾ ਨਾ ਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਦੁ
ਹੀ ਜਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾ ਮੁਸਮਾਏ ॥ ਸਦਾ ਨਾ ਮੁਸਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬ ਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਠਿਠਿਕਾਵਦੁ
ਦੁਨੋਹਿ ਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰਵਹਿ ਪਿਰਹਿ
ਵੇਖੁੰਨੀਆ ਮੇ ਪਿਰਸਚਰਾ ਹੋ ਸਦਾ ਨਾ ਲੇ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਉਚੈ ਚੈ ਕਿ
ਏ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰਗਾਥੁ ਆਉਰਾ
॥ ਸਦਾ ਉਰਧਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਿਰਦਿ ਸੋ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਾ ਕਾਕਾ
ਚਲਾਤਿ ਤੁਪੈ ਧੈ ਪਹੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰਗੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੇ ਸਚ ਚੇਲਾਤਿ ਤੁਪੈ ਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵੇਗੇ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਉਚੈ ਚੈ ਕਿਓ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਗੇ ॥ ॥ ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ
ਪਛਾਇਆ ਹੋਰੁ ਕੁਲੀ ਅਵਗਾਇਆ ॥ ਮੇ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਸਬ
ਦਿਵੀ ਚਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬ ਦਿਵੀ ਚਰੇ ਗੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਹੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਪਾਇ
ਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪ
ਨੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਤਿਸਨਾ ਦੁਖ ਨਿਵੇਗੇ ॥ ਮੇ ਪਿਰਸਚੁ ਪਛਾਇ
ਆ ਹੋਰੁ ਕੁਲੀ ਅਵਗਾਇਆ ॥ ३ ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੈ
ਰ ਅੰਧੇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਅਰੇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਅਰੇ
ਸਹਜਿ ਵਾਪਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਸਵੇਗੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਅਗੇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਾ
ਗੇ ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੈਰ ਅੰਧੇ ॥ ३ ॥

ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਜਜਗੀ ਇਸੇ ਨੇ ਜਹੁ ਪੁਰਚੈ ਆਇ। ਗੁਰਿ ਗਾਖੇ ਸੇ
 ਓਥੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਅਵੈ ਜਾਇ। ਹੋਰੁ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵ
 ਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨੇਰਈ। ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਏਈ। ਜ
 ਮਪੁਰਿ ਘੋਰੁ ਅੰਧਗੁ ਮਹਾਗੁ ਬਹੁ ਨਾਤਿ ਥੈ ਭੈ ਦੁਨ ਭਾਈ। ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਜਜਗੀ ਇ
 ਸੇ ਨੇ ਜਹੁ ਪੁਰਚੈ ਆਈ॥ ੧॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂਥੀ ਐ ਜਾਂਸਤਿ ਗੁਰੁ ਲਾਏ ਮਿਲਾਏ
 ਭੁਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀ ਐ ਸਚ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ। ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁ
 ਦਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਹੋਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ
 ਜਾਏ। ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉਮੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ। ਕਾਇ
 ਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂਥੀ ਐ ਜਾਂਸਤਿ ਗੁਰੁ ਲਾਏ ਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਜੇ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ। ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ਆਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ
 ਅਗੈ ਜਾਏ। ਕਿਆ ਦੇਨੁ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ। ਨਾ
 ਮਿ ਰਤੀ ਆਸੇ ਗੰਗੁ ਚਲੁ ਲਾਪੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ। ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਗੁਣੁ ਸੁਣਈ
 ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਹੀ ਐ ਜਾਏ। ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ।
 ੩॥ ਜਿਨੀ ਸਚ ਕਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਆਤਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ। ਸਿੰਘਨ ਸਚੇ ਨਿਗਮ ਲੇਤਿ
 ਨਾਮਿ ਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ। ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਹਿਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹ
 ਜਿ ਸੁਭਾਏ। ਨਾਮੁ ਨਿਗੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ। ਅਨੰਦਿ ਨ
 ਭਗਤਿ ਕਹਹਿ ਗੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ। ਜਿਨੀ ਸਚ ਕਾ ਸਚੁ ਪਿਆਇਆ
 ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੪॥

॥ ੫॥ ੪॥ ਜੋਤਿ॥ ੬॥

ਭਵਤ੍ਰੰਸਕੀਮਤਲਾ ੩

ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੩

ਲਾਲਾਂਬਹਿਲੀਮਾਕੀਪੁਨਿਗਾਵਲੀ॥

॥ਸਬਦਿਰਤੇਵਤ੍ਰੰਸਕੀਮਤਲਾਮੁਠੀਰਿਧਾਗਿ॥

ਸੰਗ੍ਰਹਤਿਸਦਸਚਿਰਤਿਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਗਿ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲਮੇਲੁਨਲ

ਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾਗਿ॥ਨਨਕਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਰੈਦੇਜੋਅਨਦਿਨੁਜਪ

ਗਾਗਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਮੈਜਾਨਿਅਵਤ੍ਰੰਸਕੀਮਤਲਾਮੁਠੀਰਿਧਾਗਿ॥ਜੇਜਾਣਾਬ

ਪੁੜਾਤਜਨਮਿਨਦੇਦੀਅੰਗੁ॥੨॥ਮ:੧॥ਹੰਸਾਵੇਖਿਤਗੰਦਿਆਬਗਾਭਿ

ਏਆਚਾਉ॥ਬੁਝਿਮੁਏਬਗਾਬਪੁੜੇਸਿਹਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੩॥

ਆਪੇਧੀਆਪਿਆਪਿਪੈਆਪੇਕਰਣਕੀਆ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਹੁਤੈਕੋਆ

ਬੀਆ॥ਤੂਕਰਣਕਰਣਸਮਗਭੂਤੂਕਰਹਿਸੁਖੀਆ॥ਤੂਅਣਮੰਗੀਆ

ਦੇਵਦਾਸਭਨਾਹਜੀਆ॥ਸਭੁਆਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਵਹੁਵਹੁਜਿਨਿਦਾਨੁਹਰਿ

ਮੁਖਿਦੀਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਕੈਵਿਚਿਸਭੁਆਕਹੁਤੈਨਿਰੰਕਉਹਰਿ

ਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੁਸਮਨੁ

ਉਤਿਸਨੇਨੇੜਿਨਾਵੈਪੋਤਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਅਜੋਤਿਸੁ

ਸੁਹੋਇ॥ਨਨਕਆਪੇਧੀਪਤਿਰਖਸੀਕਰਜਸਵਹੋਸੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਇਕਿ

ਣਚਲੈਇਕਿਚਲਿਗਏਹਦੇਰੀਫੁਨਿਜਾਹਿ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੈ

ਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਨਨਕਸਚਿਰਤੇਸੇਨਦਿਛੁੜਹਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਹਿ॥

ਪਉੜੀ॥॥ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰੁਸਜਣਨਿਸੁਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਕਾ

॥ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੈਜਿਨਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਹੀ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁ

ਧੰਨੁਧੰਨੁਹੈਜਿਨਿਹਉਪਦੇਸੁਦੇਸਤਿਸਿਸਟਿਸਵਾਹੀ॥ਨਿਤਜਪਿਅਹੁ

ਤਹੁਮਨਾਮੁਭਉਜਲਾਬਿਖੁਤਹੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਪਦੇਸਿਆਗੁਗਵਿਦਹਿ

ਹਉਸਦਵਾਹੀ॥੨॥॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਚਾਕਗੀਸੁਖੀ

ਉਖਸਾਗਾਐਥੈਮਿਲਨਿਵਡਿਆਈਅਦਗਹਮੋਖਦੁਆਹੁ॥ਸਚੀਕਰਕਮਾ

ਈਸਚੁਪੇਨੁਦੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਗੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਸਚਿਮਿਲੈਸਚੈਨਾਇਪ

ਅਗੁ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹੁਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਅਗੁ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਸੋ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਗੁ॥ ਮ: ੩ ॥ ਹਿੰਗਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਿਭੁ
 ਜੀ ਵਲੁ ਪ੍ਰਿਭੁ ਵਾਸੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਗਾਸਿ॥ ਬਿਖੁ ਖਾ
 ਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਗਾਸਾ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਗਰਿ
 ਨਿਵਾਸੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੀ ਕਾ ਮਕਰੰ ਪਿਵਿਣਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕ ਭਉ ਛੋਡਿ ਆਮਨ ਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਗਾਸਿ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਹੀ ਅਹਿੰਕਾਰ ਸੁਦੇ
 ਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਾਮਾ ਵਣਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ॥
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੁਸਾ ਪੁਜਨੁ ਜਿ ਨਿਹਿਗਿਗਿਨਾ ਮੁਦਿਤੁ ਆਇਆ॥ ਸੋ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜਹੁ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਜਿ ਨਿਜ ਗੰਨਾ ਬੁਝ ਗਈ ਸੁਜ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿ ਨਿਹਿਗਿਗਿਨਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿ ਨਿਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਤਿ
 ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਜਿ ਨਿਹਿਗਿਗਿਨਾ ਤਿਭੰਡੁ ਹਲਾਇਆ॥ ੩॥ ॥ ਸੋ ਲੇਕ ਮ: ੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿ ਮੈਲੈ ਐਥੁ ਖਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖਾਨਾਇ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੇ ਪਰਿ ਪਰਿ ਠਿਕੈ ਅਗੈ ਦੂਖਿ
 ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓਂ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੇਖਾਇ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਜਿ ਸੋ ਤੇ
 ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਹੋ ਭਲਾ ਜਿ ਥੁਕੈ ਵਰਸਾਇ॥
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸੋਈ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਪਾਇਓਂ ਕਿਹਤਿ ਕਾਮਾਵਣਾ
 ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਵਹਿ ਥਾਇ॥
 ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੁ
 ਲਿਨੋ ਵਣੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰੀਅ
 ਬੁਝਾਇ॥ ਮੈਥੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲੋਹੇ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਿਤੀ ਗਥਿ ਨਾਇ॥ ਸਜਣੀ ਮਥੇ
 ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਪਰਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ਅਜੇ ਤੇ ਜੋ ਤਿਮਿ ਲਾਇ॥
 ਪਾਖੰਡਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਥੈ ਰਹੈ
 ਚੇ ਸਿਉ ਚਿਵ ਲਾਇ॥ ੩॥ ਪੁਥੀ॥ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹੁ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਰਹੈ
 ਕਾਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੇਈ ਐ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗਿਗਿਨਾ ਮੁਥੇ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖਈ ਐ॥ ਨਿਤ ਜਪਿ

ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਈ ਐ। ਸੇ ਪਏ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜਿ ਸੁਪੁਰਿ ਮ
ਲਾਇ ਲਿਖੇਈ ਐ। ਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸਕਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਕੀ
ਗਏਈ ਐ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਸਜਣੀ ਮਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁ
ਪਾਅਗੁ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤਿ ਨੀਧਿ ਆਇ ਆਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਅਗੁ। ਮਨ ਹੀ ਤੇ
ਨ ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਗਿ। ਏਹਿ ਸਜਣੀ ਮਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ
ਤਾਗਿ। ਇਕ ਨਾਦ ਰਸ ਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸਬਦਿ ਨ ਕਹਹਿ ਵੀਚਾ
ੜਿ ਅਕਾਕਿ ਆਵਿ ਛੁੜੈ ਜਿ ਨ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਪਿਅਗੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੇਸਤੀ
ਮਾਦਿ ਨ ਚਾਗਿ। ਇਸੁ ਪਰਤ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਾਮੁ ਨੋ ਵਈ ਇਤੋ ਦੇਸਤੀ ਚਲਾਨਿ
ਜਿ ਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾ ਹੀਨਾ ਮਿਨ ਕਹਹਿ ਪਿਅਗੁ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ
ਚੈ ਦੇਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਰੂਝਾਏ ਕਰਤਾਗਿ॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕ
ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹੋ ਜਾਉ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਉ ਨਿਵ
ਰਾਉ ਪਾਇ। ਤਿ ਮਿਲਿ ਆਮਨੁ ਸੇਤੀ ਖੀ ਐੜਿ ਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ
ਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ॥ ॥ ਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ
ਆਜਿ ਨਿਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ॥ ਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹੋਵੈ
ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਅਗੁ ਮੇਰੇ ਨਾਇ ਜਿ ਬੈਕਿ ਬੈ ਮੇ
ਰਾਈ॥ ਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾ ਸਿਧੈ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਸੇਈ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਵਿ
ਆਜਿ ਨਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਆਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩
ਦਾ ਪੀਜ ਲਿਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਰਾ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੀਤ ਲਜੇ ਮਿਲੈ ਠਿ
ਨ ਦੂਜੀ ਵਗ। ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨ ਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨ ਹੀ ਜਿ ਚਹੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀ
॥ ਮ: ੩ ॥ ਭਿਖੀ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੋ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਵਰਮੀ ਮਹੀ ਸਪੁ
ਤੇਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਮਾਹਿ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀ ਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਸਾ ਤਿਹ ਇਤਿ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ। ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁ
ਜਾਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਹੋ ਲਿਵ
ਚਿੰਤਾ ਮੁਲਿ ਨੋ ਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨ ਹੁ

ਟੀਐਤਉਮੈਪਚਤਿਪਚਾਇ॥ ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥
 ਨੀਪਾਇਅਵੇਸਰਬਸੁਖਾ॥ਸਤੁਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਫਲੁਹੈਜਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮਕੀਮਤਿ॥
 ਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਗਾਧਿਆਤਿਨਵਿਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾ॥ਤੇ
 ਤਭਲੈਗੁਰਸਿਖਹੈਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਚੁਖਾ॥ਧਨੁਪੰਨੁਤਿਨਕਾਗੁਰੁਹੈਜਿਸ
 ਮ੍ਰਿਤਫਲਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਕਲਿਮਹਿਜਮੁਜੰਦਰੁਹੈ
 ਮੈਕਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਿਗਖੇਸੇਓਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥ਜਮਕਾਐਵਸਿ
 ਬਾਧਿਆਤਿਸਦਾਫੁਨਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੇਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨ
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਸੇਇ॥ ॥ਮਃ ੩॥ਇਹਕਾ
 ਅਗੇਗਿਰੁਗੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਹਉਮੈਗੁਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਨਿਗਮ
 ਵੈਹਰਿਨਾਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸੁਖਦਤਾਦੁਖੁਵਿਸਰਿ
 ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੩॥੫੬੩॥ ॥ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁ
 ਉਹਉਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮਧੁਸੁਦਨੁਹਰਿ
 ਸੁਣਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਹਦੈਜਿਨਿਹਉਮੈਬਿਖੁਸਭੁਰਗੁਗਵਾਇ
 ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਵਡਪੁੰਨੁਹੈਜਿਨਿਅਵਗਣਕਟਿਗੁਣੀਸਮਝਾਇਆ॥
 ਤਿਗੁਰੁਤਿਨਕਉਭੋਟਿਅਜੈਨਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਿਪਾਇਆ॥
 ॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮਰਜੀਵਕੇਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਾਹੋਇ॥ਉਨ
 ਧਰਿਭਗਤਿਖਜਨਾਬਖਸਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਣਨਿਪਾਨੁਮਨਿਪਾਇਆ
 ਚਾਸੇਇ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਹੋਠਿਗਿਵੇਛੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ ॥ਮਃ ੩॥
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਕਿਆਓਹੁਕਰੇਵੀਚਗੁ॥ਸਬਦੈਸਹਜਦਈਬਿਖੁ
 ਗਾਵਗੁ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਬਹੁਕਰਮਕਮਵੈਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗੁ॥ਅਣਹਦਾ
 ਗਣਾਇਦੇਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਤਿਨਖੁਅਗੁ॥ਨਨਕਕਿਸਨੇਅਖੀਐਜਾਅਪੇਬਖ
 ਹਗੁ॥ ੩॥੫੬੩॥ ॥ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮੁਹੇ॥ਜਿਸੁ
 ਤਿਸੁਤੁਮੇਲਿਲੈਹਿਕਿਆਜੰਤਵਿਚਗੇ॥ਤੂਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥੁਹੈਸਚੁਸਿ
 ਹੇ॥ਜਿਸੁਤੁਮੇਲਹਿਪਿਆਗਿਆਸਤੁਪੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਗੇ॥ਹਉ

ਤਿਗੁਰੁਆਪਦੇਜਿਨਿਮੇਗਾਹਰਿਅਲਖਲਖਗੇ॥ ॥ਸਲੋਕਮ: ੩ ਹਤ
ਖੁਜੈਹੈਸੋਹਤਨਕਰੇਵੀਚਹੁ॥ਹਤਨਾਸਹਜਾਦਈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾ
ਨੁਗੁਰੁਕਾਸਬਦੁਹੈਬੂਝੈਬੂਝਦਹੁ॥ਮੁਰਖਆਪੁਗਣਾਇਦੇਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਮਾਗੁ॥ਨਾਨਕਸਤਨਾਸੋਲਹੈਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਗੁ॥ਸਦਾਸਦਾਨ
ਭੇਗਹਿਨਾਮੋਨਿਤਬਿਓਹੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਦੀਤਾਂਹਰਿਖਾਓਹਧਾਗਿ॥
੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗੁ॥ਮਤਤੁਮਜਾ
ਇਜੀਵਦੇਓਇਆਪਮਹੇਕਰਤਾਗਿ॥ਹਉਮੈਵਡੋਹਗੁਰੈਭਾਇਦੂਜੈਕਰ
ਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜੀਵਦਿਆਮੁਏਹਗਿਵਿਸਰਿਆਦੁਖਪਾਇ॥
੪॥ਜਿਸੁਅੰਤਹੁਹਿਰਦਾਸੁਪੁਰੈਤਿਸੁਜਨਕਓਸਭਿਨਮਸਕਗੀ॥ਜਿਸੁ
ਰਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਤਿਸੁਜਨਕਓਹਉਬਲਿਹਗੀ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁ
ਨਾਮੁਮੁਗੀ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਤਿਸਹਿਪਿਆਗੀ॥ਸਭੁ
ਮਾਮੁਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਬੀਚਗੀ॥ ॥ਸਲੋਕਮ: ੩ ਬਿਨੁਸਤਿ
ਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਬਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉ
ਵਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਕਾਬੇਲਣਨਾਮੁਨ
ਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਹੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਏਉ
ਹਿ॥੧॥ਮ: ੧ ਜਾਲਉਐਸੀਗੀਤਿਜਿਤੁਮੈਪਿਆਗਵੀਸਗੈ॥ਨਾਨਕਸਾਈ
ਪਗੀਤਿਜਿਤੁਸਾਹਿਬੁਸੇਤੀਪਤਿਹੈ॥੨॥ ॥ਗਹਿਏਕੇਦਤਾਸੇਵੀ
ਗੇਇਕੁਧਿਆਈਐ॥ਗਹਿਏਕੇਦਤਾਮੰਗੀਐਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਈ॥ਜੇਦੂ
ਸਹੁਮੰਗੀਐਤਾਲਜਮਗਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਠਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁ
ਰੀਸਭਭੁਖਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਹਿਆਜਿਨਅਨਦਿਨੁਹਿਰੈ
ਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ਭਗਤਜਨਾਕਓਆਪਿਤੁਠਮੇਗਪਿ
ਆਪੇਲਾਇਅਨੁਜਨਲਾਇ॥ਪਾਤਿਸਾਹੀਭਗਤਜਨਾਕਓਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿ
ਸਚਾਹਰਿਬਣਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਗਮੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਰਕਮਾਇ॥ਹ
ਇਨਆਖੀਅਹਿਕਿਉਮਗਹਿਠਿਹਿਜੁਨੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਕੀਵ

ਚੀਟਿਹਰਿਸੋਭਾਮੁਲਿਨਪਾਹਿ॥ ਮ: ੩ ਸੁਇਸਿਖਿਐਸਦੁਨਆਇਓਜਿਚ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਤੁਭੁਮੁਭਉਭ
 ਗੈ॥ ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰਨਜਾਣੈਤੋਹੋਵੈਤਾਂਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈ
 ਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਅਗੈ॥ ੨੨੨੨੨੨ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗੁਰਪੂਜਣਆਵਹਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਵਦੰਤਹਿਗੰਗਸਿਉਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ॥ ਗੁ
 ਸਿਖਾਂਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਹਿਭਾਵਹਿ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਹਰਿਨਾਮਕਾਬ
 ਰਹੀਸਿਖਗੁਣਸਾਧੁਕਰਾਵਹਿ॥ ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕਉਵੈਹਰਿਅਜੋਬਹਦਿਆ
 ਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ॥ ੨੨੨ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਿਪਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੋਦੀਵਬੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੋਭਉਕਿ
 ਬਿਲਾਇ॥ ਮ: ੩ ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲੀਜੇਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾ
 ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭੁਮੁਭਉਭਗੀ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ॥ ੨੨੨੨੨੨ ॥ ਸੇਗੁਰਸਿਖੁਪਨੁਪੰਨੁਹੋਜਿਨ
 ਹਉਪਦੇਸੁਸੁਇਆਹਰਿਕੰਨੀ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਇਆਤਿਨਿਹਉ
 ਬਿਧਾਭੰਨੀ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਮਿਤੁਨਾਹੀਵੀਚਾਹਿਡਿਠਾਹਰਿਜਨੀ॥ ਜਿਨਾਗੁਰ
 ਕਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟੈਹੋਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ਤਿਨਚੜੀਚਵਗਇਵੰਨੀ॥ ੨੨੨ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਇਗੁਕਹੁਪੁ
 ਨੁਨਾਵੈਨਕੁਨਾਹਿ॥ ਅਨਦਿਨੁਪੰਧੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ ਨਨਕਗੁ
 ਖਿਹੋਵਹਿਤਉਬਹਹਿਨਾਹਿਤਬਧੇਦੁਖੁਸਯਾਹਿ॥ ੨੨੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
 ਸੋਹਣੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪ
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥ ੨੨੨੨੨੨ ॥ ਗੁ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਜਪਿਹਰਿਗਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਬਸਸਦਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਕਿਨੈ
 ਅਮੋਹੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਗਤਿਹਰਿਆਪਿਲਾਈ॥ ੨੨੨ ॥ ਸਲੋਕ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਬਦਿਨਲਾਗੈਭਾਉ॥ ਓਸਨੇਸੁਖੁਨ

ਸਉਗੇੜਾ ਅਵਉਜਾਈ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ॥
ਏਮਨੇ ਅਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁਖੋ ਜਿਯੁ ਜਿਤ ਸੇਵਿ ਐਜਨ ਮਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਸਹਜਾ
ਨਹੋ ਵਈ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਇ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆ
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਕਰਕ ਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਹੀ ਮਸਤਿਗੁ
ਯੋਗਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਾਇ॥ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀ ਬਾਨੁ ਹੋਇ ਵੈਤਿ
ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਦੀ ਬਾ
ਰਿਆਇ ਪੈਗੀ ਪਾਇਆ॥ ਮਲ ਸਾਕਿ ਅਤੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ਕੋਈ ਨ ਸਿਭੁ ਜਿਨਿ ਕਯੋਗਿ
ਲੁਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ॥ ਸੋ ਹੋਰਿ ਦੀ ਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤੁ॥ ਕੈ ਹੋਰੈ ਤਿਨਿ ਹ
ਖੁਦੋ ਆਇ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖੋਲਵਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਮ
ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਗੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ॥ ॥ ਸਯੋਕਮ: ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਗਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈ
ਵੈ ਜਾਇ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੋਠਿ ਗਿਠਿ ਗਿਠੁ ਨੀ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜ
ਗਸੀ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਇ॥ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੈ ਹੋਰੈ ਸ
ਨੀ ਨਹਿ ਸਬਾਈ॥ ਸਭਿ ਘਟੋਗੇ ਦੇ ਅਲਿਪਤੁ ਹੋ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਾ ਜਾਈ॥ ਪੂਰੈ
ਦੇਖਾ ਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ
ਜਾਈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਹੀ ਕੁਕੇ ਨਹੀ ਨੇਕ ਕੰਟਕੁ ਵੇਗਾਈ॥ ਨਿਜ ਚਲਾ ਜੁ ਹੋ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇ
ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ
ਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਉਥੇ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸ
ਹੋਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣੁ ਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਾ ਤਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਾ ਮਹੀ ਕ
ਨਾਨਿਤ ਸਾਹਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਾ ਮਹੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਝੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰ
ਗਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆ ਹਰਿ ਤਲਤਿ ਪਲਾਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾ
॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸਯੋਕਮ: ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾ
॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਕੁਝੁ ਏਧਾਰਿ

ਆਪਣੇ ਮੇਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ। ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁ ਸਟੁਤਾਇ ਆ ਜੋ ਗੁਰਚਰ
 ਨੀਜਨ ਪਾਹਿ। ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾ ਸੁਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ॥ ੧੧੩
 ॥ ਹਉ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਦਿਹਾਇ। ਹਉ ਮੈ ਵਡੇ ਗੁਰੂ ਮੈ ਰਿਜ ਮੈ ਅਵੈ
 ਜਾਇ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉ ਮੈ ਸਬ ਦਿਜ ਲਾਇ॥ ੧੧੪ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਬਿਗਤੁ ਅਗੇ ਚਹੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰੇ ਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰਾ ਪੁਜਹਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਗਤਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜੇ ਵਡੇ ਕਈ ਅਵਰੁ ਨਾ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਅੰਤਿ ਛਡਤਾ।
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਅਗੁਰਿ ਪਰਉ ਪਕਰੀ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਪਤਾ ਮਾਤਾ। ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਣੇ
 ਕਉ ਸਦਾ ਨਾਮ ਸਕਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਨ ਕੀਨੀ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ। ਸਬ ਦੈ ਸਦੁ ਨ ਆਇ ਓ ਮਹਿ ਜ
 ਨੇ ਮੈ ਵਡੇ ਵਡਾ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇ ਆਸੈ ਸਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦ
 ਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਹਿ॥ ੧੧੬ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ
 ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਗਾਂ ਨਿਸੇ ਜੇ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣ ਤਾਸਿ। ਮ
 ਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਹਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਆਇ ਆ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਪੁਗ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸਿ॥ ੧੧੭ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰਾ
 ਭੋਜਨੁ ਛੁਤੀ ਹਪਰ ਕਰ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤਿਪਤਿ ਭਈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰਾ ਪੇ
 ਨੁਣ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿੰਗੇ ਨਹੋ ਵਹੇ ਹਉ ਪੇਨੁ ਟਕੀ ਹਮਰੀ ਸਰਪਗਈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰਾ
 ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾ ਰਕੁ ਨੀਦੀਈ। ਹਰਿ
 ਮੇਕ ਹਮਰੇ ਖਾਣਿ ਖਾਸ ਭਜ ਮਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਗਲੈ ਪਿਆਇ ਆ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ॥
 ੧੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰ ਮਕ ਮਾਇ।
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇ ਤੇ ਕਰ ਮਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨ ਪਾਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਜਾ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ। ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰ ਮਕਰੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ਨ
 ਨ ਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਰੁਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੧੧੯ ॥ ਹਮ ਪਾਹਿ

ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਤਾ ਜੀ ਅਕਾ ਸਦਾ ਜੀ ਵੈਦੇ ਵਲ
ਨਦਿ ਨੁਕੀਰਤ ਨੁ ਸਦਾ ਕਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਹਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਦਉ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਵਰਤਾ ਵਲਹਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾ
ਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾ ਵਲਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੋਨੇ
ਸੇ ਪਾਏ ਸੋਹੈ ਵੈਦਰਿ ਸਚਿ ਅਹਾ ॥ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿਨਿ
ਸੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਆ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਦਿ
ਮਨ ਦੁਭਾਇ ਆ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ
ਨਾਇ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਉ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸਕਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੇ ਗੁਰ
ਕੇ ਆ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ॥ ਮਨ ਠਿਕੈ ਨ ਪਨ ਪਾਇ ਓ ਸੰਤ ਥਕੇ ਕ
ਇ ॥ ਮਨ ਠਿਕੈ ਥਕੇ ਭਰਮ ਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ਦੂਜੇ ਰਾਇ ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਹੈ ਨਾ ਮੁਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ
ਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪੁਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮੰ ੩
ਸਦੁ ਨ ਆਇ ਓਨਾ ਮਿਨ ਲਗੇ ਪਿਆਗੁ ॥ ਗਸਨਾ ਠਿਕੈ ਥੇਲਣ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਅਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਹਤਿ ਪਾਇ ਐਕਮਾ ਵਲਾ ਕੇਇ ਨ ਮੇਟ ਲਗੁ ॥
ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐਹ ਮਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਪਨੁ
ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐਹ ਮਹਾ ਰਿਭੁ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ
ਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਜਿ ਸਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਹ ਮਹਾ ਗਿਆਨਿ ਵਲਾਈ ॥ ਪਨੁ ਪ
ਨਾ ਅਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਕਉ ਸਭ ਸਮਾਦਿ ਸਾਇਦਿ
ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਮਿਓਹ ਮਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਲਾ
॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥ ਪੁਰਿ ਹੀ ਮੁਧਿ ਵਿਦੇ ਸਿਪਿ ਗੁਨਿ ਤਥੁ ਹੋ ਸਮਾਲੇ ॥
ਆਢਿ ਲਾਹੇ ਵਈ ਜੇਨੀ ਅਤਿ ਗਾਇਕਰੇ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੁ
ਸਾਧੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਹਿ ਜਿ ਚਹੁ ਲੈ ਵੈਦੇਇ ॥
ਪਾਏ ਜੀ ਅਤਿ ਨਿਰਕਾਰਾ ਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾਨ ਉਭੈ ਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥

॥ ਤਿਪਤਿਗੋਆਘਾਇਮਿਟੀਭੁਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭੁਅੰਦਗਿਇਕੁਵਰਤੈਕੋਨੋਵਿਗਲੈ ॥
 ਲਾਖਿਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲੁਪ੍ਰਭਕੀਪਾਖਿਆ ॥ ॥ ਸੋਲਕਮ ॥ ੩
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕੁਕੋਵੇਖਦਜੇਤਾਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਿਠੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿਚਹੁ
 ਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਹੁ ॥ ਹਉਮੈਮੈਲੁਨਚੁਕਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗੁ ॥ ਇਕਿਆ
 ਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਦੁਬਿਧਾਤਜਿਵਿਕਾਗ ॥ ਨਾਨਕਇਕਿਦਹਸਨੁਦੇਖ
 ਮਹਿਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰੋਤਿਪਿਆਗਿ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕੁਕੋਵੇਖਦੁਖਅੰ
 ਧਗਵਾਗਿ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਲਾਗਾਜਲਤਾਕਰੇਪੁਕਾਗ ॥ ਜਿਨਕਹਦਿਗੁਰੁ
 ਵਿਸਾਰਿਆਸੋਨਉਪਕਰੇਅੰਤੀਵਗ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਬਖਸੇਬ
 ਖਸਣਹਗ ॥ ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭੁਕਰਤਾਕੇਈਦੁਜਾਹੋਇ
 ਸੁਅਵਰੋਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿਆਪੈਬੋਲੈਆਪਿਬੁਲਾਵੈਹਰਿਆਪੇਜਲਿਥਲਿਗਵਿਰ
 ਹੀਐ ॥ ਹਰਿਆਪੇਮਰੈਹਰਿਆਪੇਢੇਡੈਮਨਹਰਿਸਰਣਈਪੜਿਹੀਐ ॥ ਹਰਿ
 ਬਿਨੁਕੇਈਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਕੈਮਨਹੋਇਨਿਚੰਦਨਿਸਲੋਹੇਇਹੀਐ ॥ ਓਹ
 ਦਿਆਬਹਦਿਆਸੁਤਿਆਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜਨਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਹਰਿਲੀਐ ॥ ੩੧ ॥ ॥

१ ४ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ

ਆਇਆ ਦਿਓ ਫੇਰਾ ਸਭਨਾਹ ॥ ਪੁਛੁ ਹੁਜਾਇ ਸਿਆਇਆ ਅਗੇ ਮਿਲ
ਨਾਮੇਗਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡ ਵੀਰੈ ਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥ ॥ ਭੀਸਾ ਲਾਹਿ ਹੁਸਾ
ਨ ਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ॥ ਹਾਉ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਧਾ ਹੁਣੈ ਭੀ ਹੋ
ਨ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਮਾਣ ਸਦਾ ਤਿਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਸੇ ਥੀ ਅੰਗਨ ਕਿ
ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੰਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੇ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਵਨੀ
ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੁਖੀਆ ਕਹੇਹਿ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉ
ਗਲੀ ਜੰਜੀਗ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀ ਅਨਿਸੇਭਾਈ ਸੇਵੀਗ ॥ ਅਗੈਗ
ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੀ ਪੀਗ ॥ ॥ ਮਨੁ ਹਾਈ ਕਿਹ ਸਾ
ਮੁਪਾਈ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਥੀ ਜੁਸੈ ਤਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਖੁਹਾਗੀ ਥੀ ਵੇਸੁ ॥
ਰੋਜ ਮਸੀਸੇ ਪਰਗਠ ਦੇਖੁ ॥ ॥ ਥਾਥਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥
ਜਗੁ ਮੇਰਿ ਆਵਿ ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ॥ ਹਾਉ ॥ ਹਾਣੁ ਹੁਣੁ ਕਰਿ
ਮੁਕਰਿ ਵਬੁ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭੰਡ ਸਾਧਤਿ ਸੁਦਿ ਚਿਤਿ ਸੋਨੇਰ
ਆਸਿ ਉਵਲ ਜੁ ਕਰਿ ਲੈਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ॥ ॥ ਸੁਦਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾ
ਕੈ ਲੈ ਚਲਾ ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨ੍ਹ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲਾ ॥ ਨਿ
ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲਾ ॥ ॥ ॥ ਯਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰ
ਮੁ ॥ ਬੰਨ੍ਹ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਪਾਵਲੀ ਤਾ ਕੇ ਅਖੈ ਪੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦ
ਵਗਾਣ ਵੰਨੁ ॥ ४ ॥ ॥ ਸੋਹਿਣਾ ॥ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸ
ਵਾਈ ॥ ਥਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰ ਭਾਈ ਕੋ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕ
ਮੁ ਪੁਰੋਖ ਭੀ ਆਖਿ ਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮ
ਨਿ ਪੁਰਿ ਪੁਮਾਈ ॥ १ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ ਪਰਉਰੁ
ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ॥ ਹਾਉ ॥ ਜਗਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰਾਤਿ ਮਨੁ

ਬੇਧਿਆਜਨਸਿਉਵਦੁਰਚਾਈ॥ ਮਾਇਆਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿਮਗੁਜੈਨਾ॥ ਨਲੇਵੈ
ਮਗੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਗੰਧਵੈਦਿਰਤਾਹਿਤਕਰੀਸਬਦੈਸੁਗਤਿਨਾਈ॥ ਗੰਗਿਨ
ਰਾਤਾਗਸਿਨਹੀਬੇਧਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ ॥ ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਸਹਜੁਨਚਾ
ਖਿਆਜਿਹਬਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਅਪੁਨਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾ
ਈ॥ ਅਖੀਮੀਦਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਘਰੁਦਗੁਦਿਸੈਨਰਾਈ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਠਉਰ
ਨਪਵੈਅਪੁਨਕੀਅਕਮਾਈ॥ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਅਖੀਵੇਖਾਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥
ਕੰਨੀਸੁਦਿਸੁਦਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਿਦੇਵਸਾਈ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਹੁਨਿਰ
ਵੈਰੁਪੁਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਵਿਦੁਰਗਮੁਨਭਗੈਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥

॥ ਪੁਰੁਪਰਤੀਪੁਰੁਪਾਣੀਆਸਦੁਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਬਰਾ

ਸਗਲਭਵਦੁਕੀਮੁਗਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੋਰੈਟਕਸਾਣਾ॥ ॥ ਮੋਰੇਸਾਹਿਬਾਤੋਰੈਚੋਜ
ਵਿਡਾਣਾ॥ ਜਲਿਥਾਯੋਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਥੀਣਾਅਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥ ॥ ਗੁਰ
ਜਹਜਹਦੇਖਤੁਜੋਤਿਤੁਮਹੀਤੇਗੁਰੁਪੁਕਿਨੇਗਾ॥ ਇਕਤੁਰੁਪੁਕਿਹਿਪਰਛੰਨਾ
ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਗਾ॥ ३॥ ਅੰਡਜਜੇਗਾਉਤਰੁਜਸੇਤਜਤੋਰੈਕੀਤੇਜੰਤਾ॥ ਏਕ
ਪੁਰਬੁਮੇਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੁਸਭਨਾਮਾਹਿਰਵੰਤਾ॥ ४॥ ਤੋਰੈਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕਨਾ
ਦਿਆਮੈਮੁਰਖਕਿਛੁਦੀਜੈ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਸੁਦਿਮੋਰੇਸਾਹਿਬਾਤੁਬਰਾਪਖ
ਹੁਣੀਜੈ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੁ
ਗਮਲੁਨਿਰੰਕਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਪਰਮਗਸਿਰਾਤੇਠਕਰੁਸਗਦਿਤੁਮਹੀ॥ ਕਿ
ਰਤਾਤੁਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ ਮਾਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਪਨੁਪੁਲੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥
॥ ਗਾਉ॥ ਤੁਪੁਰਾਹਮਉਰੋਹਵੇਤੁਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇ॥ ਤੁਝਹੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿ
ਪਰਭੁਤੇਹਰਿਗਸਨਾਜਪਿਮਨਰੇ॥ ੨॥ ਤੁਮਸਚੇਹਮਤੁਮਹੀਰਾਚੈਸਬਦਿਭੋ
ਠਨਿਸਾਚੇ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੁਚੈਮਹਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥ ੩॥ ਅਵਰੁ
ਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਣਾਹੀਤਿਸਹਿਸਹੀਕੁਨਕੋਈ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦ
ਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਸੇਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਲਖਾਅਪਰਾਅ
ਮਅਗੋਚਰੁਨਾਤਿਸੁਕਾਯੁਨਕਰਮਾ॥ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁ

॥ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਗਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਹੁ ਪਵਨੁ ਨ ਹੀਰਿ
ਬਦਿਨੀ ਸਾਣੁ ॥ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਾਤਿ ਸੁਕਾ
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰਪਰੰ ਪੁਰਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤਮਹੀ ॥ ॥ ਘਟ ਘਟ
ਮੁਲੁ ਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟ ਮੁਕਤੋ ਗੁਰ
ਤਵੀਲਾਈ ॥ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਏ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ
ਤਿਹੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥ ॥ ਸੁਚੈ
ਸਮਵੈ ਵਿਗਲੇ ਸੁਚ ਚਰਚੀ ॥ ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨ
ਮਹੀ ॥ ॥ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਐਤਿਉ ਸਾ
ਅਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਬਿਨੁ ਮਹੀ ਐਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥ ॥ ਮ
ਜ ਸੁਯੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਸੁਕਿਉ ਯਹ ਉਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿਦੇਇ ॥
ਤਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥੁ ਮ
ਹਾ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਧਾਤ ਪੁਨਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥
ਬਿਨੁ ਦੇਹੁ ਗੀਜ ਮੁਮਰੈ ਅੰਤ ਹੋਇ ਖੁ ॥ ॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਹਰਿ
ਤੇਗੁਰੁ ਕਾਇ ॥ ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਕੁਨਾਨ ਕਸਿਠ ਤਿਸਮਾ
ਸਗਲ ਮਹਾ ॥ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਬਾਰੇ ਕੇ ਖਾਹੀ
ਕਾਅਮਗਉ ਕਿਛੁ ਬਿਨੁ ਨ ਹਾਈ ਹਰਿਦੀ ਜੈਨਾ ਮੁਪਿ ਅਹੀ ਜੀਉ ॥
ਗਵਿਹਰਿ ਅਬਨਵਹੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਗੁ ਪੋਤੇ ਵਰੈ ਤੇਗੁਰੁ ਸ
ਮਿਹੀ ਜੀਉ ॥ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਿਰਤ ਪਾਇਆ ਯਾ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ
ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਬ੍ਰਹਮ ਅਜੇ ਨੀਰੋਤੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ
ਜੀਉ ॥ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੜੈ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਗੁਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਕਤ ਬਾਜੀ ਹੀ ਜੀਉ ॥
ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰੋਥੁ ਤ੍ਰਿਨ ਗਰਭ ਮਝੈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨਰ
ਸਿਆਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਰ ਹੀ ਜੀਉ ॥ ॥
ਮਿਥਿ ਕਹਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿਆਣੇ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਪੀ ਜੀਉ ॥ ਛੋਡੁ

ਬੇਧਿਆਜਨਸਿਉਵਦੁਰਚਾਈ॥ ਮਾਇਆਮਗਨਅਹਿਨਿਸਿਮਗੁਜੈਨਾ॥ ਨਲੇਵੈ
 ਮਗੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਗੰਧਵੈਦਿਰਤਾਹਿਤਕਰੀਸਬਦੈਸੁਗਤਿਨਆਈ॥ ਗੰਗਿਨ
 ਰਾਤਾਗਸਿਨਹੀਬੇਧਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ ॥ ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਸਹਜੁਨਚਾ
 ਖਿਆਜਿਹਬਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਅਪੁਨਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾ
 ਈ॥ ਅਖੀਮੀਦਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਘਰੁਦਹੁਦਿਸੈਨਭਾਈ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਠਉਰ
 ਨਪਵੈਅਪੁਨਕੀਅਕਮਾਈ॥ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਅਖੀਵੇਖਾਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥
 ਕੰਨੀਸੁਦਿਸੁਦਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਿਦੈਵਸਾਈ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਹੁਨਿਰ
 ਵੈਰਪੁਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਹੁਗਵਿਦੁਰਗਮੁਨਭਗੈਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥
 ॥ ਪੁਰੁਧਰਤੀਪੁਰੁਪਾਣੀਆਸਦੁਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਬਰਾ
 ਸਗਲਭਵਦੁਕੀਮੁਗਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੋਰੈਟਕਸਾਲਾ॥ ॥ ਮੋਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੋਚੇਜ
 ਵਿਡਾਲਾ॥ ਜਲਿਥਾਲੇਮਹੀਅਲਿਭੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਅਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥ ॥ ਗੁਰ
 ਜਗਜਹਦੇਖਤਹੋਜੋਤਿਤੁਮਹੀਤੇਗੁਰੁਪੁਕਿਨੇਗਾ॥ ਇਕਤਰੁਪੁਟਿਗਹਿਪਰਛੰਨਾ
 ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਗਾ॥ ੨॥ ਅੰਡਜਜੇਜਉਤਭੁਜਸੇਤਜਤੋਰੋਕੀਤੇਜੰਤਾ॥ ਏਕ
 ਪੁਰਬੁਮੇਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੁਸਰਨਾਮਾਹਿਰਵੰਤਾ॥ ੩॥ ਤੋਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕਨਾ
 ਦਿਆਮੈਮੁਰਖਕਿਛੁਦੀਜੈ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਸੁਦਿਮੋਰੇਸਾਹਿਬਾਭੁਬਰਾਪਖ
 ਹੁਲੀਜੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਜਗਠਿਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੁ
 ਗਮਲੁਨਿਰੰਕਹੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਪਰਮਗਸਿਰਾਤੇਠਕਰੁਸਗਦਿਤੁਮਹੀ॥ ਕ
 ਰਤਾਤੁਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ ਮਾਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਪਨੁਪੁਲੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥
 ॥ ਗਾਉ॥ ਤੁਪੁਰਾਹਮਉਰੋਹਵੇਤੁਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇ॥ ਤੁਝਹੀਮਨਹਾਤੇਅਹਿਨਿ
 ਪਰਭਤੇਹਰਿਗਸਨਾਜਪਿਮਨਗੇ॥ ੨॥ ਤੁਮਸਚੇਹਮਤੁਮਹੀਗਚੇਸਬਦਿਭੋ
 ਠਨਿਸਾਚੇ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੁਚੇਮਹਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥ ੩॥ ਅਵਰੁ
 ਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀਤਿਸਹਿਸਹੀਕੁਨਕੋਈ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦ
 ਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਸੇਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਜਗਠਿਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਲਖਾਅਪਰਾਅ
 ਮਅਗੋਚਰੁਨਾਤਿਸੁਕਾਯੁਨਕਰਮਾ॥ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁ

ਅਮਰਵਿਟੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਨਾਤਿਸੁਹੁਪਵਨੁਨਹੀਗੇਖਿ
॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਨਾਤਿਸੁਮਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾਤਿਸੁਕਾ
ਅਪਰਪਰੰਪਰਸਗਈਜੋਤਿਤਮਹੀ॥ ॥ ਘਟਘਟ
ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰ
॥ ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਯੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਗਤਿਜੁਗਤਿ
ਪਦਾਰਥੁਪਵਹਿਛੂਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ॥ ॥ ਸੁਚੈ
ਸੁਚਾਚਈ॥ ਤੰਤਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਯਾਇਆਨਾ
॥ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਈਐਤਿਉਸਾ
ਗਿਬਿਨੁਮਹੀਐਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈਸਾਸੁ॥ ॥ ਮ
ਬਿਨੁਗੁਰਇਹੁਰਸੁਕਿਉਲਾਉਗੁਰਮੇਲੈਹਰਿਦੇਇ॥
ਸੰਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥੁਹੋਇ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮ
ਹੋਇ॥ ॥ ਜਿਉਜੋਗੀਜਤਬਹਾਤਪੁਨਹੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁ॥
ਮੁਮਰੈਅੰਤਹਿਦੇਖੁ॥ ॥ ਸਾਕਤਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਹਰਿ
ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਿਲੈਕਹੁਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਮਾ
॥ ਤੂਪ੍ਰਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿਪੁਰਾਹਮਥਾਰੇਕੁਖਾਹੀ
ਕਿਛੁਥਿਗੁਨਗਾਈਹਰਿਦੀਜੈਨਾਮੁਪਿਅਹੀਜੀਉ॥
ਬਨਵਹੀ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਗੁਪਤੇਵਰੈਤੋਗੁਰਸ
॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਮਿਰਤਪਾਇਆਲਾਅਕਾਸੁਦਿਖਾਇਓ
ਮਹੀਜੀਉ॥ ਸਬ੍ਰਹਮੁਅਜੇਨੀਹੈਭੀਹੋਨੀਘਟਭੀਤਹਿ
ਨਮਮਰਨਕਉਇਹੁਜਗੁਬਪੜੇਇਨਿਦੂਜੈਰਗਤਿਵਿ
ਮਏਤਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐਸਾਕਤਬਾਜੀਹਹੀਜੀਉ॥
ਨਿਰੋਥਪੁਤ੍ਰਿਨਗਰਭਮਝਹੀਜੀਉ॥ ਨਾਨਕਗਿਆਨਰ
ਮਨਿਵਸਿਆਨਿਰੰਕਹੀਜੀਉ॥
ਤੁਮਜਗਿਆਇਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਪਾਧੀਜੀਉਛੇਰੁ

ਵੇਸੁਭੇਖਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਹੁਠਲਾਹੀਜੀਓ॥ ॥ ਮਨਗੇਭਿਹੁਹੁਮਤੁਕਤਜਾ
 ਹੀਜੀਓ॥ ਬਾਹਰਿਚੁੰਢਤਬਪੁਤਦੁਖੁਪਵਰਿਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਟਮਾਹੀਜੀਓ॥
 ॥ ਹਰਾਓ॥ ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਾਕਉਧਾਵਹੁਕਰਿਅਵਗੁਣਪਛੁਤਾਹੀਜੀਓ॥
 ਸਗਅਪਸਰਕੀਸਭਨਜਾਣਹਿਠਿਗਿਠਿਰਿਕੀਚਬੁਰਾਹੀਜੀਓ॥ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਮੈਲੁਲੋਕੁਬਹੁਛੂਠੇਬਾਹਰਿਨਵਹੁਕਾਹੀਜੀਓ॥ ਨਿਗਮਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸਦਗੁਰ
 ਮੁਖਿਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤਾਂਹੀਜੀਓ॥ ॥ ਪਰਹਰਿਓਭੁਨਿੰਦਾਕੁਕੁਤਿਅਗਹੁਸਚੁ
 ਗੁਰਬਚਨੀਠਲੁਪਾਹੀਜੀਓ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਗਾਖਹੁਹਰਿਜੀਓਜਨਾਨਕਸਬਦਿ
 ਸਥਾਹੀਜੀਓ॥ ॥ ਅਪਨਾਘਰੁਮੁਸਤਗਾਖਿਨਸਾ
 ਕਹਿਕੀਪਰਘਰੁਜੇਹਨਲਾਗਾ॥ ਘਰੁਦੁਰਾਖਹਿਜੇਹਸੁਚਖਹਿਜੇਹੁਰਮੁਖਿਸੇਵ
 ਕੁਲਾਗਾ॥ ॥ ਮਨਗੇਸਮਝੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗਾ॥ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਨਰਸਲੋਕੁਨੋਠਿ
 ਹਿਪਛੁਤਾਹਿਅਭਗਾ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਅਵਤਕਉਹਰਖਜਾਤੋਕੋਰਵਹਿਇਹੁਦੁਖੁਸੁ
 ਖੁਨਾਏਲਾਗਾ॥ ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਅਨਰਗਾ॥ ॥ ਹਰਿਸ
 ਉਪਰਿਅਵਗੁਕਿਅਕਹੀਐਜਿਨਿਪੀਅਸੋਤਿਪਤਗਾ॥ ਮਾਇਆਸੋਹੁਤਜਿਇ
 ਹੁਸੁਖੋਇਅਜਾਸਕਤਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ॥ ॥ ਮਨਕਾਜੀਓਪਵਨਮਤਿਦੇਹੀ
 ਹੀਮਹਿਦੇਓਸਮਗਾ॥ ਜੇਤੂਦੇਹਿਤਹਰਿਗੁਗਾਈਮਨੁਤਿਪਤੈਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥
 ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਗੁਪਾਈਐਗੁਰਮਿਲਿਐਜਮਭਉਭਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਗਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ ॥ ਜਿਹੀ
 ਸਭਜੀਆਸਿਹਿਲੇਖੁਪੁਰਾਹੁਬਿਨੁਲੇਖੈਨਹੀਕੋਈਜੀਓ॥ ਆਪਿਅਯੋਖੁਕੁਦ
 ਤਿਕਹਿਦੇਖੈਹੁਕਮਿਚਯਾਏਸੇਈਜੀਓ॥ ॥ ਮਨਗੇਗਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਅੰ
 ਨਿਸਿਗੁਰਕੇਚਰਨਸੇਵਹੁਹਰਿਦਾਤਭੁਗਤਸੇਈ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਜੇਅੰਤਰਿਸੇਖ
 ਹਰਿਦੇਖਹੁਅਵਗੁਣਦੂਜਾਕੋਈਜੀਓ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਦਿਸਦਿਕਹਿਦੇਖਹੁਪ
 ਟਿਪਟਿਜੋਤਿਸਮੇਈਜੀਓ॥ ॥ ਚਲਤਉਠਾਕਿਰਖਹੁਪਰਿਅਪੈਨਗੁਗੀਮ
 ਐਇਹਮਤਿਹੋਈਜੀਓ॥ ਦੇਖਿਅਦਿਸਦੁਰਾਉਬਿਸਮਾਦੀਦੁਖੁਬਿਸਰੈਸੁ
 ਹੋਈਜੀਓ॥ ॥ ਪੀਵਹੁਅਪਿਉਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਨਿਜਘਰਿਵਸਾਹੋਈਜੀਓ॥

ਭੁਵਨੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁ ਨੋਹਈ ਜੀਓ॥ ॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਸੋ ਸੰਭੇਦੁ ਨ ਕਈ ਜੀਓ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਾਨਕ ਗੁਰਮਿ
ਜੀਓ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਤਿ ਸੁਭਵਾਤ ਦਰੀਗਾ
ਕਾਠਲੁ ਪਾਵਾ॥ ਗਾਵੇ ਕਾਠਲੁ ਹੋਈ॥ ਜਾਅਪੇਦੇ ਵੈਸੇਈ॥ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁ
ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਤਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਹਿਆਸ ਮਾਈ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਅੰਤ
ਤਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਅਗੀ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਕਾਉ ਜੀਅਗਾ॥ ਤਾਮਿਟਿ ਅਸ
ਗਾ॥ ॥ ਗੁਰਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਤਜ ਮਕਾਮ ਗੁਰਗਾ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਨਿਰ
ਆ॥ ਤਾਸੁ ਜੈ ਕੈ ਪਹਿ ਆਇਆ॥ ॥ ਭਉ ਤਿਨਾਨੁ ਕਬੂਏ ਕੋ ਬੀਚਰੀ॥
ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ॥ ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਜਾਅਪੇ ਮਿਲਿ ਆਸੇਈ॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਹਿਸਤਿ ਤੇਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇ
ਕੇਰ ਪਤੇ ਨਿਗਮ ਲੁਧੇ ਆਜਿ ਨਿਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ
ਤਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਯਾਇਆ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮਥਾ ਰਿਕ ਸਗਲਿ ਤੁ
ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁ ਕੇਵਲੁ ਆਪੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਗਤ ਹੋਤਿ ਨੀਪੁ ਭੁਪਾ
ਦੇ ਹਉ ਮੈ ਮਗੀ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਿਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀ
ਤੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਗਾਖਿ ਆਉ ਗਧਰੀ॥ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆ
ਪਾਵਦਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਇਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਿਨਾ ਮੁਨ ਚੈ ਤੇ ਬਿਗਥਾ
ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਦੇ ਤਨ ਉਪਾਏ ਹਉ ਮੈ ਸੋ ਹੁਚੁ ਕਾਇਆ॥ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਕੁ ਮਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੀ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਯਾਏ ਪ੍ਰਤਿ ਸਚੈ ਸਾਚੁ
ਗਧਰੀ॥ ਨਨਕ ਨਵਗੁਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈਏ ਹਰਾ ਸਿਰ ਮਗੀ॥
ਮਜਨ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਦੀਆਨ ਉਹਿ ਪਨੁ ਸਚੁ ਸੇਇ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾ ਮੁਪਨੁ ਕ
ਨਾਹੀ ਕੋ ਨੈਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਹੋਇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸ
॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ
ਗੁਰ ਮਿਥੈ ਸਜਾਇ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ

ਕਾਮੁਕੇਪੁਲੇਕੁਮੇਹੁਅੰਕਰਾਅੰਮਿਤੁਭੁਟਹਿਮਨਮੁਖਨੀਬੁਝਹੋਕੇਇਨਸੁ
 ਏਪੁਕਰਾਅੰਧਾਜਗਤੁਅੰਪੁਵਰਤਰਾਬਾਬੁਗੁਗੁਬਰਾ॥ ॥੧॥ਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕ
 ਗਿਵਿਗੁਤੇਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਾਦਿਆਨਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਅਵੈਸਦਹ
 ਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ।ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਨਦਰਿਗਿਨਿਗਾਇ॥ ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਪਦਿਚਾਨਣੁਅਮਰੁਸਿਰਿਬਾਦਿਸਾਗਾ।ਅਨਦਿਨੁਤਗ
 ਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਸਚੁਲਾਗਾ।ਨਨਕਰਾਮਨਾਮਿਸਿਤਾਰਾਸਬ
 ਦਿਹਤੇਹਰਿਪਾਗਾ॥ ॥੨॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਪਾਇ
 ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ।ਤਗਤਾਕਾਕਰਜੁਹਰਿਅਨੰਦੁਹੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਈ।ਸਬਦਿਹਤੇਸਦਾਇਕਰੰਗੀਹਰਿਸਿਉਹੋਸਮਾਈ॥ ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚੀ
 ਨਦਰਿਤੁਮਹੀ।ਆਪਦਿਅਦਾਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਿਅਰੇਗਾਖੁਪੇਜਗਮਹੀ॥
 ਹਾਓ।ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਦਾਹਉਜੀਵਾਗੁਰਮਤੀਤਉਭਾਗਾ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ
 ਅਤਿਸੁਆਲਿਓਗੁਰੁਸੇਵਿਆਚਿਤੁਲਾਗਾ।ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀ
 ਸੋਜਨੁਅਨਦਿਨੁਜਗਾ॥ ॥੪॥ਮਹਾਂਗੰਭੀਰੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇ
 ਆਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕੀਨੀਅਚਿੰਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮ
 ਯੁਸਦਾਸੁਖੁਅੰਤਗਿਵਿਚਹੁਰੁਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ॥੫॥ਹਰਿਕਾਮਗੁਸਦਾਪ
 ਥੁਬਿਖੜਾਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਗਾ।ਹਰਿਕੈਗੰਗਿਰਤਾਸਬਦੇਮਤਾਹਉਸੇਤਜੇਵਿ
 ਕਰਾ।ਨਨਕਨਾਮਿਰਤਾਇਕਰੰਗੀਸਬਦਿਸਵਰਣਗਾ॥ ॥੬॥੩॥
 ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੋਨੇਸਦਾਸਲਾਹੀਪਿਅਰੇਜਿਚਹੁਪਦਅੰਤਹਿਰੇਸਾਸਾ।ਇਹੁ
 ਪਯੁਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਤੁਸੁਆਮੀਜਾਣਉਬਰਸਪਚਾਸਾ।ਹਮਮੁਕਮੁਗਪਸਚ
 ਸੇਭਾਈਗੁਰਕੋਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ॥੭॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਮਆਪੇਦਿਹੁਬੁਝਾਈ।ਹਰਿ
 ਜੀਉਤੁਪੁਦਿਟਹੁਵਹਿਅਸਦਹਿਤੇਰਨਾਮਦਿਟਹੁਬਯਿਜਾਈ॥ ॥੮॥ਹਾਓ।
 ਮਸਬਦਿਮੁਏਸਬਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਏਭਾਈਸਬਦੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ।ਸਬ
 ਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਯੁਹੋਆਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ।ਸਬਦੁਗੁਰਦਾਤਾਜਿਤੁ
 ਹਤਾਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ ॥੯॥ਸਬਦੁਨਜਾਣਹਿਸੇਅਨੇਬੋਧੇਸੇਕਿਤੁ

ਸੰਸਾਰਾ। ਹਰਿਗੁਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿ ਵੇਰਵਾ।
ਟਾਕੇ ਕੀਤੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਬਹਾ। ॥ ਆਪੇ ਕਹਿ ਦੇ
ਗਗਿਯਾ ਏਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁਨ ਕੇਈ। ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕੋਇ ਮੈ ਏਕੁ
ਹਤਾ ਕੇਹੁ ਸੁਹਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਹੁਨ ਦੂਜਾ ਕੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਵਹਿ
ਦੇਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਇ। ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਹ ਕਹਹਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਥਮ ਹਿਜੇ ਤੈ ਗੈ ਮਨਿ ਭਾਇ। ਤੁਹੁ ਲ
ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ। ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਇ।
ਕਾਇ ਤੇ ਹੋਏ ਈਹੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੈ ਗੈ ਨਾਇ। ॥ ਹਾਓ। ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੁ
ਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਰੇ। ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹੁਣ ਖਸਨਾ ਖ
ਦੇਗ। ਪ੍ਰਾਣਿ ਦੂਜਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਥੇ। ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਬ
ਕਾਹਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ। ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ
ਈ। ਹਾਮਨਾ ਮੁਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ। ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ। ਸਬਦੇ ਗਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਨਾਨਕ
ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ। ॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧੁ
ਈ ਜਿਹੁ ਕੇ ਭਾਇ ਦਿਚਿ ਅਵੈ। ਆਪਣੇ ਭਾਇ ਚਲੈ ਭਾਈ ਦਿਛੁ ਤਿਚੈ ਟਾਖਵੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਕਰੇ ਨਾਪਵੈ ਭਾਈ ਠਹਿ ਠਹਿ ਪਵੈ ਤਾਵੈ। ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਸ ਸੁਯੋਭਾ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਛੁਕਾਇ ਖਦੁ ਖਕਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ। ॥ ਹਾਓ। ਇਹੁ ਕੁੰਟ
ਭੁਜੀ ਅਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਗਿ ਮਕੂਲਾ ਸੇਸਗਾ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੁਟਹਿ ਨਹੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਦੁਆਰਾ। ਕਰਮ ਕਹਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਹਿ ਵੇਰਵਾ।
ਮੇਰੇ ਜਗੁ ਪਲਾਚਿਹਿ ਆਭਾਈ ਕੇਇਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਾ ਪਾਇਨਿ
ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਪਾਹਿ ਹੋਇ ਬਸੇਗਾ। ਐਥੈ ਬੁਝੈ ਸੁਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਤਿ ਸੁ
॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲੈ ਭਾਈ ਦਿਲੁ ਭਾਗਿ ਕਾ ਆਪਾਈ ਐ। ਇਕਨ
ਕਹਿ ਦੇਖੈ ਸਕਉ ਪਰਿ ਜੇ ਭਉ ਤੇ ਗਫਲੁ ਪਾਈ ਐ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤ
ਵੇਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ। ॥ ॥ ਸੋ ਗਠਿ ਮਹਲਾ ੩

॥ ਸਚੀ ਕੁਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਏਹ ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੁਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰੁ ਕੁਲੀ ਠਿਕੈ ਏਕਾਈ ॥
 ਅਨਮੁਖਿ ਠਿਗਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਭੁਭਿ ਮੁਏ ਵਿਦੁ ਪਾਈ ॥ ॥ ਭਾਈ ਗੋਸਦਾ
 ਹਰੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੋ ਪਾਤਿਰਾ ਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦੇਵਡਿ ਆਈ ॥ ॥
 ਪੁਰੋਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦਾ ਸਿ
 ਆਤਜਿ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਅੰਕਰਾ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿਗਵਿਅਸ ਭਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾ
 ਗਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਖਿਸਦਾ ਮ
 ਨੁ ਤਿਪਤਿ ਆਗੁਣ ਗਵੈ ਗੁਣੀ ਆਪਾਇਆ ॥ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ਅਨ
 ਜਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਗਮਲੁ ਨਿਗਮਲ ਬਾਣੀ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥
 ॥ ਗਮਨਾ ਮਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਮਗੁ
 ਛਾਣੈ ਹਰਿਗੁਰ ਸਨਹ ਸਾਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਕੁਰਾਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯਾ ਹਿਸੇ ਜਨਮੇ ਹਿਰਦੈ ਸਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ॥ ਸਗਣ ਮਹਾ
 ॥ ਦੁਤਕੇ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਓਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੁਝ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਿਖੁ ਪੈਰਾਈ ਜਿ ਸੁਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ॥ ਮਨਹੇ ਹਰਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਯਿ
 ਲਾਇ ॥ ਮਨਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਯਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਬਾਇ ॥ ॥ ॥ ਗਾਉ
 ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਤੁਹ ਕਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰ
 ਕਹਿ ਭਾਈ ਪਯੋਕਿ ਛੂਨ ਪਾਇ ॥ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿਗਵਿਅ ਭਾਈ ਸ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ॥ ਆਇ
 ਸੇ ਪਰਵਦੁ ਪੈਰਾਈ ਜਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ਗੁ
 ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥ ॥ ॥ ਸਗਣ ਮਹਾ ३ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤਿਰਵਦੁ ਵਿ
 ਪਿਆਰਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗਮਨਾ ਮਿਲਾਗਿ ਛੂਟੀ ਐਭਾਈ ਪੁਛੁ ਗੁਰ
 ਨੀ ਆਜਾਇ ॥ ॥ ਮਨਹੇ ਤੇ ਗੁਣ ਛੁਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੇ ਮ
 ਸੈਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ १ ॥ ਗਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਤਿ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਨਾ

ਮਰਿਜਾਇ। ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ॥ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਸੇਓ ਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ॥ ਜੁ ਮਹਿਲਾ ਹਾਰਿ ਨਾ ਮੁਰੈ ਭਾਈ ਹਿਰੈ
ਓਧਾਰਿ॥ ॥ ਗੁਰਸਰਣ ਈਉ ਬਰੇ ਭਾਈ ਗਾਮਨਾ ਮਿਲਿ ਵਯਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਕਾਨ ਉਤੁਲਾ ਹਰਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਯਾਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋ ਬੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁ
ਖਿ ਆਪਿ ਆਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਹੋ ਵੈਧਾਹੀ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾ ਹਿਤ ਜਾਹਿ ਗਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇ॥ ॥ ਗਾਉ॥
ਧਰਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਿ ਸਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ॥ ਸੰਧਿ ਆਤਰ ਪੁਣ
ਗਇਤੀ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੇਵ ਡਰਾਹੀ ਜਿਸੇ
ਮਿਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤਿਪਤਾ ਸੇਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥
ਗੁਰ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁਨ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ
ਮੈ ਵੈਖੈ ਪੈਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਇ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ

ਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਯਾਗਾ ਜੁਗ ਚਰੇ ਰਹਮਾਈ॥ ਹਮਦੀ ਨਤੁ ਮਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਤੇ ਸ
ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮਾਪਿ ਅਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਤਾ ਮੇ
ਯਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਪੇ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ
ਈ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆਕਿ ਯਾਵਿਖ
ਹਰਾ॥ ॥ ਸਬਦਿ ਮਗੁ ਠਹਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦਾ ਹਿਤਾ ਠਹਿਰਿ ਮਰਦੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਅੰ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਵੈ ਕੋਈ॥ ॥ ਦਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪੈ
ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾ ਪਹਿਸੇਈ॥

ਗਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਦ
ਈ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਗੁ ਬਝੈ ਗਾ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਠੈ ਰਹਿ ਮਿਥੁ ਯਾਨਾ॥ ਗਾਉ॥
ਦੁਖਾਇ ਅਭੁਗਿ ਮਿਥੁ ਯਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਇ॥ ਜਮ ਦੁਖੁ ਮਰਦੁ ਸਿਰਿ ਉ
ਭਉ ਗਭਉ ਜਿਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ॥ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਹਉ ਮੈ ਵਿ

ਚਿਪਤਿਓਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਚਉਥਾਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਓਈ॥ ॥ ਤੈਗੁ
 ਲਸਕਿਤੇਰੇਤੂਆਪੇਕਰਤਾਜੇਤੂਕਰਹਿਸੁਓਈ॥ ਨਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਰਾਸ
 ਬਦੇਹਉਮੈਓਈ॥

॥ ਸਿਗਠਿਮਹਲਾ

ਆਪੇਆਪਿਵਡੁੰਦਾ

ਪਿਅਰਾਆਪੇਆਪਿਪਅਪਾਗੁ॥ ਵਲਜਹਾਜਗੁਆਪਿਪੈਪਿਅਰਾਆਪੇਸਾਚਾਸਾਗੁ॥ ਆ
 ਪੇਵਲਜੁਵਾਪਗੀਆਪਿਪਅਰਾਆਪੇਸਚੁਵੇਸਗੁ॥ ॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾ
 ਗ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਪਾਈਐਪਿਅਰਾਅੰਮਿਤੁਅਗਮਅਥਾਗੁ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਆਪੇਸੁਦਿ
 ਸਭਵੇਖਦਾਪਿਅਰਾਮੁਖਿਬੋਲੇਆਪਿਮੁਹਾਗੁ॥ ਆਪੇਉਤ੍ਰਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾ
 ਆਪਿਵਿਖਾਏਹਾਗੁ॥ ਆਪੇਹੀਸਰੁਆਪਿਪੈਪਿਅਰਾਆਪੇਵਪਰਵਾਗੁ॥ ॥ ਆਪੇ
 ਆਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾਸਿਰਿਆਪੇਧੰਧੜੇਲਾਗੁ॥ ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਪਿਅ
 ਰਾਆਪਿਮਰੇਮਹਿਜਾਗੁ॥ ਆਪੇਪਤਣੁਪਤਣੀਪਿਅਰਾਆਪੇਪਾਰਿਲੰਘਾਗੁ॥ ਆ
 ਪੇਸਗਰੁਬੋਹਿਥਾਪਿਅਰਾਗੁਰੁਖੇਵਟੁਆਪਿਚਲਾਗੁ॥ ਆਪੇਹੀਚੜਿਲੰਘਦਾਪਿ
 ਅਰਾਕਰਿਚੇਜਵੇਖੈਪਾਤਿਸਾਗੁ॥ ਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੈਪਿਅਰਾਜਨਨਾਨਕਰ
 ਖਸਿਮਿਲਾਗੁ॥ ॥ ਸਿਗਠਿਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇਅਡੰਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਤੁਜ
 ਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਰੁਲੇਇ॥ ਆਪੇਸੁਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁ
 ਪੇਗੇਇ॥ ਆਪੇਹੀਸੁਤਧਰੁਹੈਪਿਅਰਾਸੁਤੁਖਿਚੈਛਹਿਛੇਗੇਓਇ॥ ॥ ਮਰੇਮਨਮੈ
 ਗਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਅਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰ
 ਮਿਤੁਮੁਖਿਚੇਇ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਆਪੇਜਲਿਥਲਿਸਰੁਤੁਹੈਪਿਅਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇ
 ਸੁਓਇ॥ ਸਰਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਦਾਪਿਅਰਾਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ ਆਪੇਖੋਲਖਿ
 ਲਾਇਦਾਪਿਅਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਓਇ॥ ॥ ਆਪੇਹੀਆਪਿਨਿਰਮਲਾਪਿਅਰਾਆ
 ਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਓਇ॥ ਆ
 ਪੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਪਿਅਰਾਆਪਿਲਖਵੈਸੋਇ॥ ३॥ ਆਪੇਗਹਿਗੰਭੀਰੁਹੈ
 ਪਿਅਰਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ ਸਤਿਘਰਆਪੇਭੋਗਵੈਪਿਅਰਾਵਿਚਿ
 ਨਹੀਪੁਰਖੁਸਰੁਸੋਇ॥ ਨਨਕਗੁਪਤੁਵਡੁੰਦਾਪਿਅਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਓਇ॥

॥आपेगीसुताआपिपैपिआहाआपेबापिपैबापै॥
पेदेविदिगसदापिआहाकरिचैजदेवैपुत्राआपै॥आपेवदिदिदिदि
पेपिआहाआपेगुगमुपिजपै॥॥जपिमनगगिगिनामगसिपुपै॥अं
नामुमगसुमीठागुगसबुदीचपिजपै॥॥गहा॥आपेतीगबुतुला
पिआहाआपिपुत्रैपुत्राआपै॥आपेजालुवताइदिपिआहासुतजगुम
गिगिआपै॥आपिअबुलुनबुलुएपिआहाअदुनदुजजपै॥॥आ
संकीनदुगैपिआहापुनिआपिपवजएआपै॥आपेजैगीपुगपुगैपिआहा
पेगीतपुत्रापै॥आपेसतिगुगुआपिपैचैलाउपदेसुकरैपुत्राआपै॥
पेनउजपाइदिपिआहाआपेगीजपुत्रापै॥आपेअंमिउताआपिपैपि
आपेगीगसुआपै॥आपेआपिपसलागदिपिआहाजनानकगगिगसिपु
॥३॥॥आपेकंडाआपिपुत्राजीपुत्राआपेतेलिउलाइआ॥
पेसगुआपेवदजगआपेवदजुकराइआ॥आपेपगतीसज्जीअनुपिआ
हैदंकरचड़ाइआ॥॥मैगेमनगगिगिपिआइसुधुपगइआ॥गगिगि
निपानुगैपिआहागुगिपुगैमीठालाइआ॥॥गहा॥आपेपगतीआपि
पिआहाआपेकरेकराइआ॥आपेगुकिमदगुतदिपिआहाजलुमाटीबं
गइआ॥आपेगीकुपुगइदिपिआहाबंनिबकगीसीगुगदगइआ॥
पेकासटआपिपगिपिआहाविचिकासटागनिगगइआ॥आपेगी
पिदगुदिपिआहाबैअगनिनसकैजलाइआ॥आपेमारिजीदंइदि
अहासगलैदेसकिणदइआ॥॥आपेउदुदीबलुगैपिआहाआपे
लाइआ॥जिउआपिपचलाइतिउचलीमैपिअगेजिउगिपुत्रामैगे
आ॥आपेजंतीजंतुगैपिआहाजनानकवजगिदजगइआ॥
॥४॥॥आपेसिदिउपगइदिपिआहाकरिसुगुचंदुचाना॥आ
नितादिअतुलुगैपिआहाआपिनिमादिआमा॥आपिदिआकरि
दिपिआहाआपेसुपुत्रसुजलु॥॥मैगेमनजपिगमनमनीसा॥सतसं

ਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇਤੁਹਰਿਹਰਿਬਹੁਤਿਨਾਵਦੁਜਾਣੁ॥ ॥ਹਰਾਉ॥ਆਪੇਹੀਗੁ
 ਲਵਰਤਦਾਪਿਅਧਾਆਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਬਖਸਕਗਇਦਾਪਿਅਧਾਆਪੇਸ
 ਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰ੍ਹਣੁਦਾਪਿਅਧਾਆਪੇਹੀਫੁਹਮਾਣੁ॥ ॥ਆਪੇਤੁਗਤਿ
 ਕੁੰਡਾਹੁਹੀਪਿਅਧਾਆਪੇਦੇਵੇਦਾਣੁ॥ਆਪੇਸੇਵਕਗਇਦਾਪਿਅਧਾਆਪਿਦੇਵਾ
 ਵੈਸਾਣੁ॥ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾਪਿਅਧਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਣੁ॥ ॥ਆਪੇਵਡਾਅਪਿ
 ਹੀਪਿਅਧਾਆਪੇਹੀਪਰਧਾਣੁ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਅਧਾਆਪੇਤੁਲਪਰਵ
 ਣੁ॥ਆਪੇਅਤੁਲਤੁਲਾਇਦਾਪਿਅਧਾਜਨਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥
 ॥ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਅਧਾਆਪੇਤੁਗਤਿਓਮਾਹਾ॥ਆਪੇਗੁਲਗ
 ਵਾਇਦਾਪਿਅਧਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾ॥ਆਪੇਯੋਖਦਿਅਪਿਯੋਖਹੀਆਪੇ
 ਯੋਖੁਯੋਖਾਹਾ॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਓਮਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੈਵੇਵਰ੍ਹ
 ਰਾਗੀਯੋਗੁਰਿਪੂਰੇਹਰਿਯਾਹਾ॥ ॥ਹਰਾਉ॥ਆਪੇਗੋਪੀਕਨੁਹੀਪਿਅਧਾਬੰਨਿਆਪੇ
 ਗਉਚਰਾਹਾ॥ਆਪੇਸਾਵਲਸੁੰਦਰੀਪਿਅਧਾਆਪੇਵੰਸੁਵਜਾਹਾ॥ਕੁਵਲੀਆਪੀ
 ਕੁਆਪਿਮਗਇਦਾਪਿਅਧਾਕਰਿਬਾਲਕਹੁਪਿਪਚਾਹਾ॥੨॥ਆਪਿਅਖਾੜਾ
 ਪਾਇਦਾਪਿਅਧਾਕਰਿਵੇਖੈਆਪਿਚੋਜਾਹਾ॥ਕਰਿਬਾਲਕਹੁਪਉਪਾਇਦਾਪਿਅਧਾ
 ਹਚੰਡੁਕੁੰਸੁਕੇਸੁਮਾਹਾ॥ਆਪੇਹੀਬਲੁਆਪਿਹੀਪਿਅਧਾਬਲੁਕੁੰਨੇਮੁਖਮੁ
 ਗਧਾਹਾ॥ ॥ਸਭੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਅਧਾਵਸਿਆਪੇਜੁਗਤਿਹਥਾਹਾ॥
 ਯਿਜੇਵਡੀਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਅਧਾਜਿਉਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਉਜਾਹਾ॥ਜੋਗਬੈਸੋਪਚ
 ਸੀਪਿਅਧੇਜਪਿਨਨਕਰਗਤਿਸਮਾਹਾ॥ ੪॥੬॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਾਹਾ॥
 ਅਨਿਕਜਨਮਦਿਛੁੜੇਦੁਖੁਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕੈਅਤੰਕਗੀ॥ਸਾਧੁਪਰ
 ਤਹੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੋਵਿੰਦਸਗਇਤੁਮਗੀ॥ ੧॥ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਯਾਗੀਅਤਿਪਿਅ
 ਗੀ॥ਜਬਸਤਸੰਗਭਏਸਾਧੁਜਨਹਿਦੈਸਾਧਿਅਸਾਸੰਤਿਮੁਰਾਗੀ॥ ॥ਹਰਾਉ॥
 ਤੁਹਿਰੈਗੁਪਤੁਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿਤੇਰਾਕੁਉਨਬੁਝਹਿਗਵਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੁ
 ਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿਆਗੁਣਮਾਵੈਗੁਣਵੀਚਰੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਰੀ
 ਆਸਾਤਿਅਈਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਨਿਵਰੀ॥ਅਭਮਬੁਧਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ

ਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖਤੁ ਮਹੀ॥ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ
ਪਾਕੁ ਈਤੁ ਮਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗਤੁ ਹੋ ਬ
ਹੀ॥ ॥ ਗਹਿ ਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਹਿ
ਨੁਹਨੁ ਜਾਈ॥ ਜਿਓ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਗੈ ਬਿਨੁ ਸੈਤਿ ਉਨੈ ਮੈ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਜਾਈ॥
ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਕਿਹਾ ਜਲੁ ਦੇਵੁ ਹਰਿ ਨਾਈ॥ ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੈ
ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਜਿਓ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕੁਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲਾਪਿ
ਸਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਆਕਾਇ ਸੁਰਾਈ॥ ॥ ਮਨੁ
ਖੇਦੁ ਹਰਿ ਸੰਡਲ ਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਜਨ ਮਿ ਮਹੈ ਠਿਹਿ ਜੋਨੀ ਅਵੈਦ
ਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਹਿ ਗੁਣਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ॥
ਕਦੀ ਨ ਦਇਆ ਯਤੁ ਏਹੈ ਤਿਸ ਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ
ਦੁਖਾ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਗਲ ਗੋਤ ਨ ਭੀਤ
ਤਉ ਮੁਕਾਇ ਅਜਾਈ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ॥
ਗਮਤਿ ਗਮਨਾ ਮੁਪਰਗਾ ਸਹੁ ਸਦਹੁ ਸਹੁ ਸਹਦਾਈ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ
ਵਟ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੁਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ॥ ਹਰਿ ਜੀਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਤਾ
ਨਾ ਮਿਸਮਾਣਾ॥ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੇਈ ਪੁਰੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸੇ ਦੇਇ ਸੁਪਾਏ॥ ਵਸ
ਅਨੁਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ
ਈ ਜਾਣੈ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੁਕੈ ਨ ਹੀ ਜੇ ਕੋ ਖੋਲ੍ਹਾ ਕਾਈ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਗਤੁ ਅੰਤਰੁ ਜਾਮੀ ਤੁਸਰੁ ਨ ਕਾਪੁ ਭੁਸੇਈ॥ ਜਿਸੇ ਦੇਹਿ ਤਿ ਕਹਹਿ
ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਹੁ ਨ ਕੇਈ॥

ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ੫੫੨ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ
ਭਾਖੀ ਜਾਸੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ॥ ਜੋ ਜਦੀ ਸੇਵਾ ਵਡੇ ਹੋਸੇ ਖਾਕੁ ਹਲਾਸੀ॥ ਨਿਰਕੁ ਏ
ਹੋ ਕਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵਨਿਧਿ ਦੇਸੀ॥ ॥ ਗਹਿ ਜੀਓ ਤੇਹੀ ਦਤੀ ਹਾਜਾ॥ ਮਾ
ਸੁਖ ਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤ ਜਾ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿ

ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਨੁ ਦੀ ਆਸੁ ਖਦ ਤੈਨੇ
 ਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ॥ ਅਨਦੁਤ ਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾ ਦੇਸ ਤਿਹੁ ਰਿਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
 ਈ॥ ॥ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਜੀਪਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਦਿ ਸਾਧੁ
 ਸੰਤ ਨ ਕਾ ਸਭੁ ਚੁਕੀ ਕਾਇਜ ਮਾਈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੋਹ ਆਪ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਸੇਲਾ ਗੇ
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਦੁਕੈ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਤੁਸਹ ਬਜੀ ਆਦਿ ਆਲਾ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ॥ ਹਾਥਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਤੁਮ
 ਹਾਜਿ ਓਪਤਾ ਪੂਤ ਕਿਹ ਪਾਲਾ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ
 ॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ ਸਾਲਾਹੀ ਐਕਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰੈ ਧਰਮ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
 ਭਾਈ ਏਹ ਕਹਣੀ ਸਾਗ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇਤ ਨ ਹੋਵੇ ਫਗ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਰਮ॥ ॥ ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਗਾਧ ਦੁਆਈ ਜਿ
 ਸਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਣਾਇ ਆਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ॥
 ॥ ਹਰਾਓ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਈ॥ ਵਿਦੁ ਸਚ ਸੇ
 ਚਨ ਪਾਈ ਐਕਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਪਈ॥ ਅਵਤਾਰਾਨੁ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਭੁਗੀ ਦੁਨੀ
 ਮਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਪਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਵੇ ਏਕ ਕਈ॥ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ
 ਸੋਧਿ ਆਭਾਈ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਰਮੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿ ਆਭ
 ਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀ ਆਭਾਈ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾ
 ਇ॥ ਵਡ ਭਗੀ ਗੁਰ ਪਾਇ ਆਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੋ
 ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲਾ ਸਾਚੇ ਸੋਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪ
 ਗਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈ ਐਕਾਈ ਵਿਗਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸ
 ਚਿਨਾਮੁ ਭਾਈ ਸੁਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ
 ॥ ਦੁਤਰਾ॥ ॥ ਜਉ ਯਉ ਭਾਉ ਆਭਾਉ ਇਹੁ ਮਨੈ ਤਉ ਯਉ ਮਿਲਾ ਦੁਹਾਈ॥
 ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਵੀਚਰਾ ਤਉ ਯਉ ਬੀਜੁ ਬਿਖਾਈ॥ ॥ ਮਧਵੇ ਐਸੀ ਦਿਹੁ
 ਬੁਝਾਈ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧਗੁ ਉਓ ਚਰਨਾਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥
 ਗੇਸਨ ਮੁਗਾਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ॥ ਪ੍ਰਨ ਪਤਿ ਤਿ

ਨਤੁਰਚਿਅਉਗਏਓਸੰਗਿਬੈਰਾਈ॥ ॥ਸੋਗੁਨਵਿਆਪੈਆਪੁਨਥਾ
ਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਸਾਕਤਕਬਕਨਾਇਉਜਨਉਜੈਸੇਪਵਨੁਝਲਾਈ॥
ਗੁਪਅਛਾਦਿਓਇਹੁਮਨੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਦੀਨਸਹਦਿ
ਪ੍ਰਭਸਰੁਲੇਖਭਖਹੁਓਠਾਈ॥ ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ
ਬਨਿਤਾਮਾਇਆਸਨਬੰਧੇਹੀ॥ਅੰਤਕੀਬਥਕੇਖਗਨੇਹੀਸੀਸਰੁਮਿਥਿ
ਨਹੀ॥ ॥ਗੇਨਕਰੋਪਪੋਲਹੁਦੇਹੀ॥ਉਡਿਜਾਇਗੋਪੁਮਬਾਦੋਗੇਇਕੁਭਾ
ਨੇਹੀ॥ ॥ਗਾਓ॥ਤੀਨਿਸੰਫਿਅਕਾਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੁਕਰਕੁਸਮੇ
ਆਮੋਗਿਹਮਹਿਬੈਠਾਕਰਦਕਰਦਬਿਸਰੇਹੀ॥ ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕ
ਸਜੇਕਚੈਤਾਗਿਪੋਹੀ॥ਤੁਟਿਜਾਇਗੋਸੁਤੁਬਾਪੁਗੇਠਗਿਪਛੇਪਛੁ
ਨਿਤੁਮਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਵਰੋਤਿਸੁਧਿਅਵਹੁਦਿਨੁਗੇਹੀ॥ਜਨਨਾਨ
ਗਪਾਧੀਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਗੇਹੀ॥ ॥ਗੁਰਪੁਰਥੇਟਿ
ਹੀਮਨਹਿਭਇਆਪਗਾਸਾ॥ਕਿਇਨਪੁਰਚਨਗਾਦੂਜਾਅਪੁਨੇਸਾਹਿ
ਵਾਸਾ॥ ॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹੈ॥ਅਗੈਸੁਖੁਪਾਛੈਸੁਖਸਯਾ
ਦੁਹਮੈ॥ ॥ਗਾਓ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਦੇਹਾਸੇਈਖਸਮੁਹਮਹਾ॥
ਇਹੁਰਚਰਦੀਲਗੋਇਕਰਾਮਨਾਮਆਧਾ॥ ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਅਕਾ
ਪ੍ਰਭੁਹੋਤੀਹੋਵਨਗਾ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਆਪੁਨੇਜਨਰਖੇਆਪੁਨੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿ
॥ਵਡੀਵਡਿਅਈਅਚਰਜੇਸੇਭਾਕਰਜੁਆਇਆਹਾਸੇ॥ਨਾਨਕਕਓ
ਭੋਟਿਓਸਗਲੇਦੁਖਬਿਨਾਸੇ॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ॥ਸੁਖੀਏਕ
ਭੁਸੁਖੀਅਗੈਕੈਭਾਦੈਹੋਗੀ॥ਕਰਨਕਰਵਨਹੁਸੁਆਮੀਆਪਨਗਾਥਿ
॥ਮਨਮੋਹੇਜਿਨਿਅਪਨਭਗਮੁਗਵਤਾ॥ਤਿਸਕੈਭਾਦੈਕੋਇਨਭੁਲਾਜਿ
ਬ੍ਰਹਮੁਪਛਤਾ॥ ॥ਗਾਓ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਾਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਹੁਜੈਦੇਸਗਈ
ਉਮੈਗੋਗਿਜਾਕਾਮਨੁਬਿਆਪਤਓਹੁਜਨਮਿਮੈਗੋਬਿਲਲਾਤੀ॥ ॥ਗਿ
ਨੁਜਕੀਨੇਤੀਪੜਿਆਤਕਓਸੂਥਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਅਗਿਆਨਿਅੰਧੈਰਸੁਝਸਿ
ਤਿਬਹੁਤਿਭਰਮਤਾ॥ ३॥ਸੁਦਿਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਨਾਨਕਾਇਹੁਸੁ

ਖੁਮਾਗੈ॥ ਜਤਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਗਵਹਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ॥
 ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ
 ਆਸਰ ਬਕੁ ਸਯਤ ਬਥੀਆ॥ ॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁਨ ਦਤਾ ਬੀਆ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਗਦਿ
 ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਗਗਾ ਮੀ ਕੀਆ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਿਹਿ ਪ੍ਰਥਮਿ ਦਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ
 ਰਿਕੀਰਤਨੁ ਗਸਿਗਾਈਐ॥ ਈਹ ਸੁਖੁ ਅਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਤਗੀ
 ਪਾਈਐ॥ ॥ ਹਸਨਾਏ ਕਾ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕਿਤ ਕਊ ਪਾਮ ਕਰੀਐ॥ ਅ
 ਗਮ ਅਗੇ ਚਰਸਦਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਸਗਦਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਯਹੀਐ॥ ॥ ਨਿਗੁਨ ਨੀਚ
 ਅਨਥਾ ਅਪ੍ਰਾਪੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਅਹੀ॥ ਬੁਡਤ ਮੇਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧਕੁ ਪਮਹਿ ਨਾਨ ਕਯੋ
 ਹੁਨਿ ਬਾਹੀ॥ ॥ ਜਕੈ ਹਿਰੈ ਵਸਿ ਅਤੁ ਕਰਤੇ ਤਕੀਤੈ ਆਸ ਪੁ
 ਜਾਈ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੁਵਿ ਸਗਹਿ ਨਾਹੀ ਚਲੁ ਪੁਰਿ ਮਨਿ ਰਾਈ॥ ॥ ਤੇਗੀ ਅਕਥ
 ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਨ ਸੁਖ ਦਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਤੇ ਉਚ ਬਡਾਈ॥ ॥ ਹਰਾਉ
 ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋ ਪ੍ਰਦੀ ਜੈ ਸੀਤੁ ਮਥਿ ਪਾਈ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਈ॥ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮ ਹਿਸਮ ਜੈ ਕਉ ਤੁਮ ਪਾਪਿ ਬੁ
 ਝਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਦਿ ਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਏ ਸਰੁ ਠਾਈ॥ ॥ ਸੋਈ ਗਿ
 ਅਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ਦਇਆ ਯਾ
 ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ
 ਮੇਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬਊ ਚੇ ਕਬਨੀ ਚੇ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ਐ ਕਹੁ ਜਤਨ ਓੜੈ ਕਿ ਕੋਨ ਪੁ
 ਚੇ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਗਦਿ ਛੁਕ੍ਹਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨ ਮਮਰੁ ਨ ਹੋਈ ਫਿਰਿ
 ਆਵਤ ਬੋਰ ਬਾਗ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਓਹੁ ਜੁਤਰ ਮੁਕੁਲਾਵਾ ਕਹੀ ਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਗਰਿ
 ਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਬੋਕਤੇ ਨਿਅਰਾ॥
 ਨਿਦਉ ਨਹੀ ਕਾਹੁ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮ
 ਯਿਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਉਥੀਆ॥ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ
 ਉਧਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਗੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਰਾ॥
 ॥ ਸਿਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਰਿ ਓਹੰ ਮਨਾ ਮੁਤਤੁ ਸਗਾ ਕਿ

ਮਾਗੁਗਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਗਾ॥ ॥ਹਰਿਗੁਪੀਵਹੁਪੁ
ਤਿਪਤਿਮਨੁਪਵੈਸਾਧੁਅੰਮਿੰਤਬਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਰਗਤਿ
॥ਸੁਵਦੀਸੁਦੀਐਰਸਨਾਗਾਈਐਹਿਰਵੈਧਿਆ
ਰਥਸੁਆਮੀਜਾਤੋਬ੍ਰਿਥਾਨਕਈ॥ ॥ਵਡੈਤਾਗਿ
ਪਾਕਿਰਪਾਯਾ॥ਸਾਪਸੰਗਿਨਾਨਕੁਗੁਣਗਵੈਸਿਮਰੈ
॥ਕਹਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾ
ਘਨਯਾਥੇਪ੍ਰਭਸਰਣਪ੍ਰਗਟੇਰੁਯੇਸੰਜੋਗਾ॥ ਪ੍ਰਭ
ਵਹੁਸੁਦਹੁਪੜਹੁਨਿਤਭਈਗੁਰਪੁਰੈਤੁਗਖਿਆ॥
ਮਤਿਵਡਈਭਗਤਿਵਛੁਯਦਇਆਯਾ॥ਸੰਤਾ
ਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਯਾ॥ ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁ
ਵਹੁ॥ਜਗਮਗਤਾਪੁਸਤੁਨਾਠਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤ
ਸੁਆਮੀਐਸਰਬਕਯਾਬਦਿਅਈ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈ
ਕੀਵਡਿਅਈ॥ ॥ਸੋਗਠਮਯਾ
ਕੇਹਮਥਾਰਿਕਤੁਮੇਹਗੁਰਹਈ॥ਸੁਦਿਮੀਤਾਜੀ
ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਿਖਈ॥ ॥ਸੁਦਿਮੀਤਾਪ੍ਰਗੀਕਉ
॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਵਾਮਲਵਾਮਲਿਮਲਿਧਵਾਇ
ਉਤੇਰੀਸਰਣਈਆਇਆਪ੍ਰਭਮਿਯਉਦੇਹੁਉਪ
ਪ੍ਰਗੀਜੈਕਰੈਸੁਰਯਾਮਨਈਐ॥ਸੁਦਿਮੀਤਾਜੀਉ
ਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀਉਪਈਐ॥ ॥ਤਇਓਅਨੁਗਹੁਪੁ
ਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਰੀਸਭੁਅਕਯ
ਸੋਗਠਮਯਾ ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੇਠਕੁਰਸੁਆ
ਤਿਪਾਏਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਏਇਕੁਗੁਨੁਨਹੀਮੁਗਖਿ
ਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਗੇ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਪਰਿ

ਓਹਮਦਾਸੁ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸੁਗਰਸਰਬਪੁਟਕੁਪੁ
ਗੇ॥ ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਹੈਸੰਗੇਮੈਮੁਰਖਜਾਨਿਆਦੁਗੇ॥ ॥ ਹਰਿਬਿਅੰਤੁਉ
ਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਏਕਿਆਜਾਨੋਇਕੋਸੇ॥ ਕਰਏਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਾਪੁਨੇਮੈਮੁ
ਰਖਦੇਹੁਉਪਦੇਸੇ॥ ॥ ਮੈਮੁਰਖਕੀਕੇਤਕਬਤੈਕੋਟਿਪਰਾਪੀਤਰਿਅੰਗੇਗੁ
ਰਨਾਨਕੁਜਿਨਸੁਦਿਆਪੇਖਿਆਸੇਠਿਰਿਗਰੁਸਿਨਪਰਿਅੰਗੇ॥

॥ ਜਿਨਬਾਤਕੇਬਹੁਤੁਅੰਦੇਸਹੋਤੇਮਿਦੇਸਹਿਗਇਆ॥ ਸਾਜਸੈ
ਅਰੁਸੁਖਮਨਨਗੀਉਪਕਮਲਾਬਿਗਸਇਆ॥ ॥ ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਰੁਇਆ॥
ਜਗਠਾਕਰਕਏਸੁਨਤਅਗਾਧੇਖੇਧਿਸੋਰਿਦੋਗੁਰਿਦਇਆ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਜੇਇ
ਤਮੋਹਿਬਹੁਤੁਸੰਤਵਤਤੇਰੁਇਆਨਕਰੁਇਆ॥ ਕਰਹਿਬੇਨਤੀਗਾਧੁਠਕਰਤੇ
ਮਤੇਰੀਸਰਨਇਆ॥ ॥ ਜਗਠੰਡਹੁਗੋਬਿੰਦਕਾਖੁਲਿਆਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹਲ
ਇਆ॥ ਇਕੁਰਤਨੁਮੋਕਏਗੁਰਿਦੀਨਾਮੋਹਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਥਿਆ॥ ॥ ਏਕੁਬੰ
ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਤਾਮਟਲੁਅਮਰੁਨਮੁਆ॥ ਭਗਤਿਭੰਡਹੁਗੁਰਿਨਾਨਕਕਏ
ਉਪੇਠਿਰਿਲੇਖਾਮੁਲਿਨਲਾਇਆ॥ ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਸਿ
ਉਜਕਾਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਪਾਈ॥ ਗੁਣਅਮੋਲਜਿਸੁਰਿਦੈਨਵਸਿ
ਤੇਨਗਤਿਸਨਤਿਖਾਈ॥ ॥ ਹਰਿਅਰਾਧੇਅਰੋਗਅਨਦਾਈ॥ ਜਿਸਨੇਵਿਸੇਰੇਮੋਹ
ਮਸੇਨੇਹੀਤਿਸੁਲਾਖਬੇਦਨਜਣੁਆਈ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਜਿਜਨਏਟਗੀਪ੍ਰਭਤੇ
ਸੇਸੁਖੀਏਪ੍ਰਭਸਰੇ॥ ਜਿਹਨਗਬਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਤੇਦੁਖੀਆਮਹਿ
ਨਦੇ॥ ॥ ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਿਪ੍ਰਭੁਲਿਵਲਾਈਤਿਹਮਾਅਨੰਦਗਸੁਕਰਿਆਜਿ
ਪ੍ਰਭੁਬਿਸਾਰਿਗੁਰਤੇਬੇਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪੁਰਿਆ॥ ॥ ਜਿਤੁਕੇਲਾਇ
ਤਿਤਹੀਲਗਾਤੈਸੇਹੀਵਰਤਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਤਪਕਰੀਸੰਤਨਕੀਰਿਦੈਭਏਮਗਨ
ਸਗਾ॥ ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਸੋਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਰਜਨਮਹਿਗਯਾਉਰਣਾਇਓਮਾਨਮਹਿ
ਭਿਮਾਨੀ॥ ਲੋਭਨਮਹਿਲੋਭੀਲੋਭਾਇਓਤਿਉਹਰਿਗੰਗਿਰਚੇਗਿਆਨੀ॥ ॥ ਹਰਿ
ਨਕਏਇਹੀਸੁਹਾਵੈ॥ ਪੇਖਨਿਕਟਿਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਹੀਤਿ
ਵੈ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਅਮਯਨਸਿਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਓਤੁਮਨੁਮਿਪਿਅੰਗੀ

ਥਾਰਿਕੁ ਹੈ ਈਨ ਪ੍ਰਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤ ਕਹੀ॥ ॥ ਬਿਦਿਅਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰ
ਅਨੈ ਨਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਵਹਿ॥ ਜੈ ਸੇਹ ਸਨਾਸਾ ਦਿਏ ਭਾਨੀ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ
ਏਹਿ॥ ॥ ਜੈ ਸੀਭੂ ਖਤੈ ਸੀਕਾ ਪੁਰਕੁ ਸਗਲ ਪਦਕਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਆ
ਟਹ ਸਨਕੀ ਪ੍ਰਕੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥

ਤੁਮ ਉਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਗੁਨ ਤੂ ਦਧਾ॥ ਹਮ ਮੁਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿ
ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾਗਿਅਤਾ॥ ॥ ਮਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾ
ਨੀ ਕੋਠਾ ਕੁਹ ਦੇਸਾ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤੁਮ ਸਰਸ ਜੋਸਾ ਜਿ ਨਿਵ ਦੇਜੀ ਉਪੰਡੁ
ਨਿਗੁਨੀ ਅਥੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹ ਵਨਾ॥ ॥ ਤੁਮ ਕ
ਹਮ ਭੁਯੋਨ ਜਾਨੁ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆ ਯਾ॥ ਤੁਮ ਸੁਖ ਦਈ ਪੁਰ
ਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ॥ ॥ ਤੁਮ ਨਿਪਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾ ਨਜੀ ਅਜੰ
ਨਾ ਚੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੋ ਵਾ ਲਾਗੁ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਪਛੈ॥

॥ ਮਤਗਰੁ ਮਹਿ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇਤੁ ਤੁਮ ਰਾਖੁ ਨ ਹੋ॥ ਪਵਕ
ਥਾ ਹਲਾਹਿ ਮਹਿ ਤਾਹੁ ਤਰਨ ਹੋ॥ ॥ ਮਧੋ ਤੂ ਠਕੁਹ ਸਿਰਿ ਮੋਗਾ॥ ਈ
ਹੋ ਧੋਗਾ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੇ ਸੰਮੈ ਕਰਣੁ ਹੁ ਤਿਲੁ ਜਨੈ॥ ਤੂ
ਨਾਨਕ ਉਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਨੈ॥ ॥ ਬਿਨਾ ਮਹਿ ਅਵਗੁ ਬਿਨੈ ਮਹਿ
ਅਚਰ ਜਚਲਾ ਤੁਮ ਹੋ॥ ਭੁੜੇ ਭੁੜੇ ਗਹਿਗੰਭੀ ਹੋ ਉਚੈ ਅਗਮ ਅਪੋਹੋ॥
ਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮ ਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਣੀ ਤੁਮ ਹੀ ਬਾਣੀ॥ ਅਨਦੁ ਭਇ
ਤਹੀ ਨਾਨਕ ਪਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ॥ ਸਿਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਤਨਕੀ ਭੋਨੁ ਪਿਅਥੇ ਹਮ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਸਰਣਾ॥ ਸੰਤ ਹਮ ਹੀ ਓਟ ਸਤਾਈ ਸੰਤ
ਹਲਾ॥ ॥ ਹਮ ਸੰਤ ਨ ਸਿਉ ਬਦਿਅਾਈ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਪਾਈ ਇ
ਰਾਉਈ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸੰਤ ਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵ ਦੇਵੀ ਸੰਤ ਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾ
ਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਗਾ ਖਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੋਰੇ ਭੰਡਾਗਾ॥ ॥ ਸੰਤ ਨ ਮੋਕਉ ਪੁੰ
ਪੀਤ ਉਉਤਰਿਅਾ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ॥ ਧਰਮ ਗਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕੈਰੋ ਗੋਜ ਉਛਾ
ਯੋ ਯੋਖਾ॥ ३॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਪਰਸਦੇ॥ ਕਹੁ

ਮੇਰਿਓਰੁਮੁਅੰਧੇਗਾ। ਭੁਜੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭੁਨੇਗਾ॥ ॥ਗੁਰੂ॥ਗੁਰਿਗੁਰਿਨਾ
ਧਾਨੁਸੁਪੀਆਮਨਤਨਹੋਅਘਾਈ॥ਜਤਕਤਪੁਰਿਗਹਿਓਪ੍ਰੇਮੇਸੁਰਕਤਆ
ਤਜਾਈ॥ ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਗਿਆਨਤਤਬੇਤਾਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਗੁਪਾਲਾ॥ਨਾਮੁ
ਜਿਨਿਗੁਰੁਮੁਖਿਪਾਇਆਤਕੀਪੁਰਨਪਾਲਾ॥ ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਦੇਦੁਖ
ਲੇਕਾਈਜਮਕੀਛਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾਧਰੀਮਨਤਨਭਏਬਿਗਾ
॥ਕਰਦਕਰਵਦਗਰਪ੍ਰਭੁਦਤਾਪਰਬ੍ਰਹਮ
ਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਕੀਇਦਇਆਲੋਸੇਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ॥ਸੋਗ
ਰੀਆਆਪਿਸਹਾਈ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਾਰਸਅਚਰਜਭਵੀਬਡਾਈ॥
ਗੁਰੂ॥ਗੁਰੁਕੀਸੁਗਦਿਪਏਭੈਨਾਸੇਸਾਚੀਦਗਗਮਨੇ॥ਗੁਰੁਗਾਵਤਅਹਾਧਿ
ਗਰਿਅਏਅਪੁਨੈਥੇਨੇ॥ ॥ਜੈਜੈਕਰੁਕਰੈਸਰੁਉਸਤਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਪਿਆ
ਰਦਬਲਿਹਾਰਿਜਉਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਪੁਰਨਪੇਜਸਵਰੀ॥ ॥ਗੋਸਤਿਗਿਆ
ਪੁਸੁਦਿਉਧੇਜਿਨਿਜਿਨਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਯੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅ
ਅਨਦਸੇਤੀਪਹਿਆਇਆ॥ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਗਦਿ
ਲਭੈਲਭੈਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਇਆਲੋਹਆਪਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਪੁਰਾ
ਗੁਰੁਪਿਆਇਆ॥ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਮੇਰਸਾਹਿਬੁਦਤਾ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦ
ਲਾਗੁਰੁਗਾਵਉਗੰਗਿਰਤਾ॥ ॥ਗੁਰੂ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰ
ਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਕਹਿਲੀਨਾਮਨਿਵਸਿਆਅਬਿਨਾਸੀ॥ ॥ਤਾਕ
ਪਨਨਕੋਉਲਾਗੈਜੋਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਗਾਥੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰ
ਗੁਰਿਸੁਚਾਥੇ॥ ॥ਕਹਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਮਨਕੀਇਛੁਪੁਜਾਈ॥
ਕਦਾਸੁਤਕੈਬਲਿਹੋਜਿਨਿਪੁਰਨਪੇਜਗਖਾਈ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਸਗਦਿ
ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨੁਅੰਧਿਅੰਧੈਦਵਨਗੁਨਜਨੈ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਾਜਿਨਿਗਚਿਆ
ਅਪਨੇਕਹਿਮਨੈ॥ ॥ਮਨਮੁੜਦੇਖਿਗਹਿਓਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ
ਜਦੈਗੈਨਕਛੁਐਛਾਨੀ॥ ॥ਗੁਰੂ॥ਜਿਹਵਾਸੁਅਦਲੇਰੁਮਦਿਮਤੋਉਪਜੇ
ਨੇਕਬਿਕਰਾ॥ਬਹੁਤੁਜੇਨਿਭਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਗੁਓਮੈਬੰਧਨਕੇਰਾ॥

॥ ਦੇਇਕਿਵਾੜਾਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਪਰਦਹਾਸੰਗਿਠਕੈ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇ
 ਖਾਮਗਹਿਤਬਕਓ॥ ਏਪੜਦਤੇਹਢਕੈ॥ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਨਦੁਖਭੰਜ
 ਨਤੁਮਥਿਨੁਓਟਨਕਾਈ॥ ਕਾਦਿਯੇਹੁਸੰਸਾਰਸਗਰਮਹਿਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਈ॥
 ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਾਈਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਈ॥

ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀਜਪਿਅਨਦੁਕਹੁਨਿਤਪ੍ਰਣੀ॥ ॥ ਗਰਿਸਾਚਾਸਿਮਗੁਰੁਈ॥
 ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਗਰਿਬਿਸਰਿਨਕਥਾਜਾਈ॥ ॥ ਗਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁਪਰਮੇਸੁਰਤੇਹਾਜੇਸਿਮਹੈਸੋਜੀਵੈ॥ ਜਿਸਨੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਸੋਜਨੁਨਿ
 ਗਮਲੁਭੀਵੈ॥ ॥ ਬਿਘਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਗੁ
 ਲਗਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਗਰਿਗੰਗਿਜਗਾ॥ ३॥ ਮਨਇਛੇਸੇਈਠ
 ਯਾਪਾਏਗਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹਈ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕਓਸੋਪ੍ਰਭੁਹੋਆਬੋਲੀ॥
 ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੋਹਾਅਰੁਤੇਹਾਬਿਨਸੈਅ
 ਪਨੀਧਰੀ॥ ॥ ਸੰਤਹੁਇਹਾਬਤਵਹੁਕਰੀ॥ ਜਿਤੁਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਰੀ॥ ਗਾਈ
 ਸਰਬ੍ਰਹੁਤਪਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਮਾਨਿਅਹੋਵਾਂਸਗਲਰੇਨਗੀ॥ ॥ ਪੈਖਿਓਪ੍ਰਭਜੀਓ
 ਅਪੁਨੈਸੰਗੈਚੁਕੈਰੀਤਿਤੁਮਰੀ॥ ३॥ ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਨਿਗਮਲਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ
 ਈਮਿਗੁਰੁਦੁਆਰੀ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਗ
 ਬਿਦਰੀ॥ ४॥ ੧੩॥ ੨੮॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ॥ ਸਗਲਾਬਿ
 ਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸੰਤਹੁਸਗਲਦੁਧਮਹਿਪੀਆ॥ ਉਚਨੀਚਮਹਿਜੋਤਿਸਮਾ
 ਣੀਪੁਟਿਪੁਟਿਮਾਧਉਜੀਆ॥ ॥ ਸੰਤਹੁਪੁਟਿਪੁਟਿਗਹਿਆਸਮਾਹਿਓ॥ ਪੁਰਨ
 ਪੁਰਿਗਹਿਓਸਰਬਮਹਿਜਲਿਥਾਇਗਮਣੀਆਆਹਿਓ॥ ਗਾਈ॥ ਗੁਣਨਿਪਾ
 ਨਨਕੁਜਸੁਗਵੈਸਤਿਗੁਰਿਗੁਰਮੁਚੁਕਾਇਓ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੋਪਾ
 ਸਭਮਹਿਗਹਿਆਸਮਾਇਓ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੩੬॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਕੋਸਿਮਗਰਿ
 ਹਿਇਅਨੰਦਾਬਿਨਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀ॥ ਚਾਰਿਪਦਰਥਨਵਨਿਧਿਪਵਹਿ
 ਬਹੁਗਿਨਤਿਸਨਭੁਖੀ॥ ॥ ਜਕੋਨਾਮੁਲੈਤਤੁਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਅਵਹੁ
 ਠਕੁਰਕਓਮਨਤਨਜੀਅਹੋਮੁਖੀ॥ १॥ ਗਾਈ॥ ਸਾਂਤਿਪਵਹਿਹੋਵਹਿਮਨਸੀਤਲ

ਨਿਨ ਅੰਤਹਿ ਪੁਖੀ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਤ੍ਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਾਇ ਤਿਰਵਦਿ
॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਭੂਠਨਿ ਦਾਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਫੁਰਾ
ਇਹੁ ਤੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਰਾਹੁ ਆਪਨਿ ਕਟਿ ਬੁਝਾਵਹੁ। ॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ
ਪੇਜਨ ਵਹੁ। ਗਹਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਵਹੁ। ॥ ਗਾਉ। ਬਿਸਰਨਾ ਹੀ ਕਬਹੂੰ ਏਤੈ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਵਹੁ। ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਭੇਦਿ ਫੰਡ ਭਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ
ਹੁ। ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ॥ ਜੈ ਕੈ ਸਿਮਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿਗਬੀ
ਨਾਜਾਈ। ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਅਗਿ ਅਵਰ ਕਤਰ ਚਹੁ ਜਿ ਸਭੁ ਮਹਿ ਗਹਿ ਆਸਮਾ
॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤੋਗ ਪਾਯਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਨਾ ਮੁਧਿ ਆਵਹੁ ਪੂਰਨ
ਪਾਯਾ। ॥ ਗਾਉ। ਸਾਹਿ ਸਮਾਯੋ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਯਾਵੈ।
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਹੋ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੋ ਸੇ ਪਵੈ।
ਬਿਨਾ ਸੀਜੀ ਅਨ ਕੇਦਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਮਯੁਖੋਈ। ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤ ਨ
ਬਰਤਨਿ ਬਿਗਲਾ ਪਵੈ ਕੋਈ। ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜੀ ਪਿਗੁਰੇ ਪਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ। ਜਾ
ਸਗਦਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਬਹੁ ਫਿਦੁ ਖੁਨੋਈ। ॥ ਗਾਉ। ਵਡ ਭਗੀ ਸਾ
ਗੁਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਤਿਨੇ ਭੇਦਤ ਦੁਹ ਮਤਿ ਖੋਈ। ਤਿਨ ਕੀ ਧੁਗਿ ਨ ਕੁਦਾ ਸੁਖ ਛੈ ਜਿ
ਰੇਨਾ ਮੁਰਿ ਦੇ ਪੋਈ। ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ॥ ਸਿਗਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂ
ਵੈਰੇ ਸੁਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧੈ। ਦਰਸਨੁ ਭੇਦਤੋ ਤੇ ਨਿਗਲਾਹਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਚੋਗੈ।
ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ। ਗਹਿ ਗਹਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਸੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕੈ ਟੈਜ ਮਕੀ ਛੰਧਾ।
॥ ਗਾਉ। ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਿ ਤੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਦੁਹਾ। ਅਪੁਨ ਦਾਸੁ ਗਹਿ ਆਪਿ
ਗਿਆਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ। ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ॥ ਅੰਤਰੀ ਗਤਿ ਤੁਮਹੀ
ਤੁਝ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਿ ਨਿਬੋਗੈ। ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੋਗੈ।
ਭਜੀ ਤੁਮਹੇ ਠਕੁਰ ਨੇਗੈ। ਗਹਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮਹਿ ਚੋਗੈ। ॥ ਗਾਉ। ਬੇਸੁ ਮਹਬੇ
ਤਸੁ ਆਮੀ ਉਚੋਗੁ ਨੀਗੋਗੈ। ਕਾਟਿ ਸਿਧ ਕਰੀਨੇ ਅਪਨੇ ਦਾਸੇ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਨਿਹੋਗੈ। ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ॥ ਸਿਗਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੪॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ
ਭਖ ਪਾਏ। ਅਸ ਬਿਭੁ ਏ ਲਾਗਿ ਗਹਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ। ॥ ਭਏ ਸ

ਮੁਰਤੁਪੁਰਾ। ਸਤਿਸ੍ਰਜ ਅਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵੇਦੇ ਅਨੰਦ ਤੁਹਾ। ॥ ਗਾਉ। ਮਿਲੇਸੁ
 ਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮੁ ਪੁਨੇ ਪਰਮੰਦਰ ਸੁਖ ਦਈ। ॥ ਗਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ
 ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ। ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦੀ।
 ਤਹਿ ਸੁਭਲ ਖਲ ਪ੍ਰਕੀਨੇ। ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੁਗ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ।
 ॥ ਮੈਰੇ ਗੁਰੁ ਖਵੇ ਮੀਤ। ॥ ਦੁਖ ਚਉਦੈ ਦੇਵ ਡਿਓ ਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤ ਨੀਤ। ॥ ਗਾਉ।
 ਜੀ ਅਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਗਲ ਉਧੈ ਦਰਸਦੇ ਖਲੁ ਜਗੇ। ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰ ਜਵਾਨੀ
 ਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਗੇ। ॥ ਸੰਚ ਨਿਕਰ ਉਨਾ ਮਧਨੁ
 ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਰਾ। ॥ ਬਿਯਾਛਿ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਸੁਖੁ ਮਾਦੁ ਖਾਇ ਜੀ
 ਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਰਾ। ॥ ਗੁਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਰਾ। ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਓਸ ਚ
 ਬੋਹਿ ਬੁਝਾਇ ਲੰਘਿ ਉਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰਾ। ॥ ਗਾਉ। ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੁਗ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਨ
 ਆਪੁ ਹਿਰੀ ਨੀਸਾਰਾ। ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰਾ।
 ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ। ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ। ॥ ਅ
 ਪੇਮੇ ਲਿਵਤਾਈ ਕੀ ਨੀਕੁ ਸਭ ਖੋਮ ਸਭ ਭਇਆ। ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੈਰੇ ਨਾਇ।
 ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ। ॥ ਗਾਉ। ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਿ ਬਨ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਰਿਜਤ ਕ
 ਤ ਪੇਖ ਉਸੈ। ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਓਵਰ ਭਗੀਤਿ ਸੁਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ।
 ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ। ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਾਲਿ ਅਦਸ੍ਰਜ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹ
 ਰਿਆ। ॥ ਖਨ ਜੋਗੇ ਪਿਓ ਬਾਹਿਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ। ॥ ੧ ॥ ਓ ਬੋਰੇ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਸਰਦਾਈ। ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਨ ਬਿਗਬੀ ਜਾਈ। ॥ ਗਾਉ। ॥ ਪਰਮੁ ਹਿਸੁ ਖੁਬਾਹਿ
 ਫੁਨਿ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ। ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨ ਨਾਨਕ ਗੈਰੇ ਉਮੈ ਪ੍ਰਭੁ
 ਆਕਿਰ ਪਾਏ। ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ। ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਕੁਇਆ ਮਨਿ ਉਦਾ
 ਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁਜ ਸੁਗਾਈ। ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਗਰੁ ਤਹਿ ਅਕੁਈ
 ॥ ਹਿਰੈ ਗੁਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਾਈ। ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸ੍ਰਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰਿਗਾ ਪਾਇ
 ਮਿਟਾਈ। ॥ ਗਾਉ। ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰੁਣ ਨ ਜਾਈ
 ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ। ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥

॥ ਗਏ ਕਲੇ ਸੋਗ ਸਭਿ ਨਾ ਸੇ ਪ੍ਰਤਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਅਠਪਦ
ਮਹਾਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਨ ਪਾਲਾ ਮਹੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਸੁ ਖਸੰ ਪਤਿਗਾ ਸਿ ॥ ਗਾਥਿ
ਕੁਈ ਸੋਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਤ ਅਗੈ ਅਰਦਾ ਸਿ ॥ ਗਾਥੀ ਜਿ ਮਗਏ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਵਉ
ਮੇਖ ਸਸਭੋਰੇ ਸਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਗੁਰੁ ਪੁਰ ਕੋਟਿ ਈਮਿ ਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥
॥ ਸਿਰਠ ਮਃ ॥ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
ਪਰੇਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਸੁਖ ਦਤਾ ॥
ਦੁਕਹਣ ਸਮਥ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਖੁਬਿ ਧਾਰਤਾ ॥ ਗਾਥੀ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ
ਲਗੁਣ ਗਾਵੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਉ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜਿ ਜੇ ਕਹ ਕਉ ਜਗਤੀ ਤਰਿਹੀਆ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੩ ॥ ਸਿਰਠ ਮਃ ॥ ॥ ਹਮਰੀ ਗਣਤਨਗਣੀ ਅਕਾਈ
ਮਣ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਇ ॥ ਗਬਦੇਇ ਗਬੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦ ਗੰਗੁ ਮਾਇ ॥
ਚਾਸਾ ਹਿ ਬੁਸਦ ਮਿਠੁ ਵਾਲਾ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕ
ਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਥੀ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ਆਦਿ ਤੋ ਪੈਨ ਦੁਖਾਲਾ ॥ ਅਪਦੇ
ਸਕੀਆ ਪਿਪੈ ਜਗਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ੪੪ ॥ ਸਿਰਠ ਮਃ ॥
ਤੁਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਅਪੇਸਤੁ ਸੰਸਾਰ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿ
ਪਾਹੀ ਅਪਣ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹੋਈ ਗਏ ਹਮਰੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੁਖ ਸਭ
ਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਥੀ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਰਦੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਰ ਕਵਾਸਾ ॥ ਬਖਸਿਲੇ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਦਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅ
ਸਾ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ੪੫ ॥ ਸਿਰਠ ਮਃ ॥ ॥ ਬਖਸਿਆ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ
ਦੋਹੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਹਣੀ ਉਬਰੇ ਕਰ ਜਸਗਲ ਸਵੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ
ਅਧਾਗਿ ॥ ਤਾ ਪੁਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਗਾਥੀ ॥
ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰ ਮੇਰੇ ਪਾਓ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਿ ਗਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਅਈ ਨਾਨਕ
ਤੋ ਕੀਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿਰਠ ਮਃ ॥ ॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਾ ਪੁਗਵਾਇਆ ਕੁਈ ਠਾਂ
ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਅਪੇਰਾ ਬੇਜ ਮਹਿ ਕੀਓਂ ਦਤਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ

ਚਰਣਹਿਵੈਉਧਾਗਿ। ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੂਸਿਮਹੀਐਰਾਈਦੁਖਾਕਿਲਾਬਿਖਕਾਟਲ
 ਹੁਗ। ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਤਿਸਕੀਸਕਦੀਉਬੈਰਾਈਜਿਨਿਹਚਿਆਸਭੁਕੋਇ। ਕਸਕਾ
 ਹਣਸਮਭੁਸੋਰਾਈਸਚੈਸਚੀਸੋਇ। ਨਨਕਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐਰਾਈਮਨੁਤਨੁਸੀ
 ਤਲੁਹੋਇ॥ ॥ ਅੰਤਹੁਗਹਿਗਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਸੁਖ
 ਸਗਹਪ੍ਰਭੂਵਿਸਰਉਨਾਹੀਮਨਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਈ॥ ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈ
 ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਰੀ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਏਦਇਆਲਾਦੁਖੁ
 ਮਿਟਿਆਸਭਪਰਵਰੀ॥ ॥ ਸਗਬਨਿਧਨਸੰਗਯਗਸਹੁਪਾਹਰਿਕਯਾਮੁਅਧਰੀ॥
 ਨਨਕਪਤਿਗਖੀਪਰਮੇਸਰਿਉਧਰਿਆਸਭੁਸੰਸਰੀ॥ ३॥੩॥੪॥ ਚਾਹਿ
 ॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਖਵਾਲਾਹੋਆ॥ ਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਭਾਏਰਾਖਿਆਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ
 ਨਵਾਨਿਹੋਆ॥ ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਪ੍ਰਤਿਅੰਪਿਮਿਟਾਇਆਜਨਕੀਲਾਜਗ
 ਖਾਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਸਭਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥ ॥੧॥ ਹਲਤੁਪ
 ਲਤੁਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਸਵਰੋਹਮਹਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਅਟਲਬਚਨੁ
 ਨਕਹੁਰਤੇਗਾਸਫਲਕਰਮਸਤੁਕਿਧਾਰਿਆ॥ ३॥੩॥੪॥ ਸਿਰਠਿਮਹਾਪ
 ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਤਿਸਕੋਕੀਏਸਈਸੰਤਸਹਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਗਥੈਪੁ
 ਗਨਭਈਬਡਾਈ॥ ॥੧॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਨਾਲਾ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਗਾਖੀਏ
 ਸਗਬਦਇਆਲਾ॥ ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਅਨਦਿਨੁਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕਦਤ
 ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਾਇਗੇਖੈਜਿਉਬਾਰਿਕਪਿਤਮਾਤਾ॥ ३॥੩॥੪॥
 ਸਿਰਠਿਮਹਾਪ ॥੧॥੩॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਮਿਲਿਪੰਚਗੁਨੀਸਹਸਾਚੁਕਾਇਆ
 ॥ ਸਿਕਦਹੁਨਹਪਤੀਆਇਆ॥ ਉਮਹਵਹੁਅਗੈਏਗਾ॥ ਮਿਲਿਰਜਨਗਮਿ
 ਬੇਗਾ॥ ॥੧॥ ਅਥਛੁਫਨਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਟੇਗੁਗੋਸਾਈ॥ ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥
 ॥ ਆਇਆਪ੍ਰਭਦਰਬਰਾ॥ ਤਾਸਗਲੀਮਿਟੀਪੁਕਰਾ॥ ਲਬਧਿਆਪਣੀਪਾਈ॥ ਤਿ
 ਕਤਅਵੈਕਤਜਾਈ॥ ३॥੩॥੪॥ ਸਾਚਨਿਆਇਨਿਬੇਗਾ॥ ਉਹਸਮਠਕੁਰਸਮਚੈ
 ਗਾ॥ ਅੰਤਕਾਮੀਜਾਨੈ॥ ਬਿਨੁਬਲਤਆਪੁਪਛਾਨੈ॥ ३॥ ਸਗਬਨਕੋਰਕਾਤਿ
 ॥ ਅਨੁਦਸਬਦਅਗਾਜਾ॥ ਤਿਸੁਪਹਿਰਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਿਲੁਨਨਕਆਪੁਗ

॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚ ਕਹਿਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਹੋਇ ਓਹੁ ਗੁੰਮ
ਨਾ ॥ ਅਨਦ ਸੁਖ ਕਾਇਆ ਲਮੰਗਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਏਕਹਿ ਵਿਸਨਾ ॥
ਉ। ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਹਾ ਪਾਤਿ
॥ ਗੁਰੇ ਦੇਵਤ ਮਨਿ ਓਹੁ ॥ ॥ ਸਗਲ ਪ੍ਰਫੁੱਟ ਲਾਭੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ
॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੁਰਾਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਮੁਕਤਿ ਦੁ
॥ ਸਕੁ ਸਿਸਟਿ ਕੈ ਰੋਜੈ ਕਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈ ਹੋ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਕੈ ਲਾਭੇ ॥
॥ ੪੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਃ ॥ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰੀ ਲੇਚਹੁ ਮਹੀ ॥ ਕ
ਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ॥ ਸੰਤ ਹਰਾਮਨਾ ਮਿਨਿ ਸਤ
॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥ ॥ ਹਰਾਉ ॥
ਕਾਮਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕਿਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ
ਰੇ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਕਲ
॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾ
ਸਭਿ ਦੁਖਾਨਾ ਸਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਖਿਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ
ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਃ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ
ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸਕਹੁ ਸਭੁ ਤੇਗਾ ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭੁਏ ਦਇ
ਯਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿਹੁ ਉਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਭਉ ਕਤ ਹਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾ ॥
ਉ। ਤੇਰਿ ਅਦਾ ਸਾਰਿਦੈ ਮੁਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਅਬ ਚਲਨੀਂ ਵਉ ਸਹੀ ॥ ਬਲੁ ਪਨੁ ਤ
ਅਤੇਗਾ ॥ ਤੁਭਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ
ਪਤਗਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾਨਾ ਮਹਾਸੁਦੀਆ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭੁ ਥੀਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਾਈ ॥ ਸਭੁ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ
ਲੁਨਾਨ ਕਹਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਃ ॥ ॥ ਸੁਖ ਸੰਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿ
ਓ ਮਨਿ ਭਵੰਦਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਗਤਿ ਭਈ ਹਮਰੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਤ ਬਞੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓ

ਟਸਤਾਈ॥ ਸਭਚੁਕੀਕਾਇਓਕਾਈ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਗ
ਕਿਰਸਕਿਰੁਣਗਾਇਆ॥ ॥ ਪ੍ਰਕਾਟਿਅਜਮਕਠਾਸਾ॥ ਮਨਪੁਰੋਜੋਈਆ
ਸਾ॥ ਜਤਪੇਖਾਤਹਸੇਈ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਿ
ਥੋ॥ ਸਭਿਜਨਮਜਨਮਦੁਖਲਾਥੋ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਅਟਲਸੁਖੁ
ਨਕਪਾਇਆ॥ ॥ ਠੰਢਿਪਈਕਰਤਗੇ॥ ਤਾ

ਛੋਡਿਗਾਇਆਪਰਵੇਗੇ॥ ਹਰਿਪੂਰੈਰੋਖੀ॥ ਸਗਦਿਸਚੇਕੀਤਕੀ॥ ॥ ਪਰਮੇ
ਰੁਅਧਿਪੋਅਰਖਵਾਣਾ॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਸਦਾ
ਖਾਣਾ॥ ॥ ਹਰਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਗੁ॥ ਤਿਨਿਸਗਲੋਰਗੁਬਿਦਗੁ॥ ਅ
ਈਕਿਰਪਾਧਰੀ॥ ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਰੀ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸ
ਰਿਆ॥ ॥ ਮਹਾਗੁਣੁਅਵਰੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਇਓਸਾਖੀ
॥ ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ॥ ॥ ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਤੇਗਾ॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਰੁਣੀਗ
ਗਾ॥ ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ॥ ॥ ੪॥ ੧॥
ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ॥ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖੋਲੇਆ॥ ਵਾਲਨਵਿੰਗਹੋਆ॥ ਮਜਨੁ
ਅੰਦਹਾਸੇ॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ॥ ॥ ਸੰਤਹਰਾਮਦਾਸਸੋਵਰਨੀਕਾ॥
ਨਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਵੈਉਪਹੁੰਦਾਪੈਜੀਕਾ॥ ॥ ਹਰਉ॥ ਜੈਜੈਕਰੁਣਗੁਗਵੈ॥ ਮਨਚਿੰ
ਅਕੇਠਲਪਵੈ॥ ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ॥ ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਏ॥ ॥ ਸੰਤ
ਵਰਨਵੈ॥ ਸੋਜਨੁਪਰਮਗਤਿਪਵੈ॥ ਮੈਰੋਨਅਵੈਜਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥
ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਰੁਸੁਜਨੈ॥ ਜਿਸੁਦਇਆਲੁਹੋਇਰੁਗਵੈਨੈ॥ ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਰਣਾਈ॥ ਸਭਚਿੰਤਗਣਤਮਿਟਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ॥
ਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਹੀਪੁਰੀ॥ ਕਾਈਬਾਤਨਹੀਆਉਰੀ॥ ਗੁਰਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤਗੇ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਗੇ॥ ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਣਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕ
ਰਾਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਥਾਣਾ॥ ॥ ਹਰਉ॥ ਵਡਭਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਜਿ
ਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਯਾਗਾ॥ ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵ
ਗਾ॥ ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਈਗਵੈ॥ ਸਾਧਕੀਪੁਰੀਨਵੈ॥ ਅਪੁਨਾਮੁਆਪੇਦੀ

ਕਰਦਾ ਹਰ ਖਿਲੀਆ ॥ ਹਰਿਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਇਹ ਪੁਰਖ ਬਿਮਲ ਬੀਚ
ਕਰਿਕਿਰ ਪਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਹਇ ਸੁਆਮੀ ॥

॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਣੀ ਣਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਾ
ਮੈਤਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰ ਪਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਮੇਲੇ ॥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਰਾਈ ॥ ਮ
ਠੰਦੇ ਸਮਝੇ ਠਾਨ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ॥ ਗਾਉ ॥ ਨਗਾਇਦ ਪ੍ਰਦਮ
॥ ॥ ਹਮ ਸੰਤ ਜਨ ਹੋਨਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਿਕਿਰ ਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥
॥ ਭ੍ਰਮ ਮੁਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਕੀਰ
ਗਈਐ ॥ ਬਹੁ ਤਿਨ ਜਨੀ ਪਈਐ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁ
ਹੀ ਜਤਾ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਹਈ ਪਾਇਆ ॥

੫ ॥ ਸਿਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੁਗੀ ॥ ਪ੍ਰਗੁਰੁ ਵਿਹਰਿ ਅਭਰੁ ਪੁਗੀ ॥
ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਨ ਕ
ਰਿਦ ਧੋਗਾ ॥ ਬਿਘਨ ਨ ਲਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੇਈ ਕਰਜ ਸਗਲ ਸਵੇਰੇ ॥ ॥ ਗਾਉ ॥
ਸਾਧੂ ਦੁਹਮ ਤਿਥੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥ ਹਮ ਦਾਸਿ ਸੋਭ ਵਰਨੇ ॥ ਸ
ਥੈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆ
ਐ ॥ ਮਨ ਬਾਂਝਤ ਠਾਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲ ਅਨੰਦਾ ॥
ਪ੍ਰਜਾ ਪਿਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ
ਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸਿਗਠਿ ॥ ੫ ॥ ॥ ਦਰਦਿ ਸਫਤ ਮੇਘ ਪਟਾ ਪਟਦਾ

ਨੇਚ ਮਕਿਡਾਇਓ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇ ਲੀਨੀ ਦਨ ਜੈਨਾ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸਿਸਿਧਾਇਓ ॥
ਹੁਣਿ ਨੀ ਸੰਦੇਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਇਕੇ ਕੇ ਸੋਗਿ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਭ ॥ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਤੋਰਾ
ਭੀ ॥ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਭੁ ॥ ਪਿਅਰੈ ਸਰਬ ਗੁਣ ਸੁਖ ਦਾਇਓ ॥ ਮੰਦ
ਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਉ ਨੈਨੀ ਰਿਭੁ ਰਿਆਇਓ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੀ ਤਿਭੁ ਇਓ ਰੀ ਬੀਚੇ
ਤਦੇ ਸਿਨਿਕਾ ਦਫੈਓ ॥ ਭੰਡੀ ਗੀਕੇ ਪਤ ਪਰਦੇ ਬਿਨੁ ਪੇਖੈ ਦੁਹਾਇਓ ॥ ਭੁਇਓ ਕਿ
ਯੁ ਸਰਬ ਕੇ ਠਕੁਰ ਸਗੋ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਕਿਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈਭੀ ਤਿਹੁ ਰਖੈ ਈਤਓ
ਇਆ ਹੁਥੀ ਠਾਨ ਪਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਸਤੁਰੁ ਹਿਓ ਅੰਦੇਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਜੇਚਹੁ ਤਸੇ ਗੁਰੀ ਮਲਾ

ਇਥੀ ਸਹਾ ਬਹੁ ਨਾਨਿ ਪਿਹਾਇਓ। ਆਉਦੁ ਜਾ॥

॥ ਗਈ ਬੋਹੁ ਬੰਦੀ ਫੇਰ ਨਿਕਰੁ ਦੁਖੁ ਦਹੀ। ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਯੋਗੀ ਮਾ॥

ਆਪਹੀ। ਨਾਮੁ ਪਹਿਓਂ ਗੁਣੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਇਹਾ ਖੁਪੇ ਪੈ ਜਤੁ ਮਹੀ॥ ॥ ਗਹਿਜੀਓ ਨਿਮਾ॥

ਆਤਮਾ। ਨਿਚੀ ਜਿਅ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕਰ ਬਾਣੁ॥ ॥

ਜੈਸਾ ਬਾਣੁ ਕੁਭਾਇ ਸੁਰਾਈ ਯਖਾ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ। ਕਹਿਓ ਪਦੇ ਸੁਣਿ ਕੇ ਬਹੁਤੰਤੀ॥

ਹੁਣਿ ਪਿਤਗਾਇਲਾਵੈ। ਪਿਛਲੇ ਅਭਿਗਣ ਬਖਸਿਯਾਏ ਪੂਰੁ ਅਗੈ ਮਾਹਿਗਿ ਪਵੈ॥

॥ ਗਹਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿਅਖਿ ਸੁਣਾਈਐ। ਕਹੈ

ਥਨਿ ਨ ਕੁੰਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਹਿ ਕੁਵੈ ਪੈ ਜਗ ਖਾਈਐ। ਅਵਰ ਓਟੈ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀਐ॥

ਤੇਰੇ ਓਟੈ ਗਈਐ॥ ३॥ ਹੋਇ ਦਇਆ ਯਕਿਰ ਪਾਠੁ ਪੂਰੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੋ

ਤੀ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਰੁ ਚੁਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ॥ ਗੁਰਿ ਹਿਨਾਮੁ ਅਕ

ਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ॥ ੬॥ ੧੩॥ ੬੨॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਾਪ

॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰੁ ਕੁਏ ਅਨੰਦ ਦੁਖ ਕਯੋ ਸਸਤਿ ਨਾਠੇ। ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਿਅ

ਪੂਰੁ ਅਪਨਾ ਕਰ ਜਸ ਗਯੋ ਸਾਠੇ॥ ੧॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁ ਮਹਾ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਦੀਓ

ਪਦੇ ਸਾਜਿ ਪਿਰੁ ਉਜਯੁ ਪਾਹਿ ਉਤਰਾ॥ ੧॥ ਗਹੀ। ਤੁਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪੂਰੁ ਤੁਹੈ ਸਰ

ਫੁਕਰੈ ਦਹਾ। ਤੁ ਆਪੇ ਦਤਾ ਆਪੇ ਗੁਣਾ ਕਿਅਾਇ ਜੁਤੁ ਬਿਚਰਾ॥ ੨॥ ਕਿ

ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਜਾਈ। ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪੂਰੁ ਅਪ

ਅਚਰ ਜੁਤੁ ਮਹਿ ਵਡਾਈ॥ ੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪੂਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ

ਨੀ ਪੂਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਾਣਿ ਗਹੀ ਬਾਣੁ ਉਸੰਤਾ ਪੂਰੀ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੬੨॥

॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨ ਮਸਕਰੇ। ਪ੍ਰਤਿ ਸਰੋਕ ਜਸ ਵਰੇ॥ ਗਹਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰ

ਧਰੀ। ਪੂਰੁ ਪੂਰੇ ਪੈ ਜਸ ਵਰੀ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੇ ਕਉ ਇਓ ਸਹਾਈ॥ ਸਗਲਾ ਮ

ਥਕੀ ਨੈਕ ਰੋਤੇ ਉਦੀ ਬਾਤੁ ਨ ਕਾਈ॥ ੧॥ ਗਹੀ। ਕਹੈ ਤੇ ਪੁਰਖੁ ਤਾਯੁ ਦਿਵਾਇਆ॥

ਯਾਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ। ਤਿਉ ਨ ਕਰਤੁ ਆਵੈ। ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੁਵੈ॥ ॥ ਸਿ

ਸਿਮਰਿ ਦਇਆ ਯਾ। ਸਤਿ ਜੀ ਅਭੁਏ ਕਿਰ ਪਾਯਾ। ਜਿਜੈ ਕਹੁ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਿਨਿ

ਬਦਤ ਬਣਾਈ॥ ੩॥ ਤੁਭੋਹ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ। ਇਹੁ ਪੁੰਨ ਪਦ ਬਖੁਤੰਤਾ। ਜਨ ਨਾਨਕ

ਆ॥ ਸਰਬਠਲਾਪੁੰਨੁਪਾਇਆ॥

॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯਯਾਪ

॥ ਹਮਦਾਸੁ ਸੋਵਰਨਤੋ॥ ਸਕਿਉਤੋਰੇ ਪਾਪਕਮਤੋ॥ ਨਿਰਮਲ
ਇਸਨਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀਨੇਦਾਨਾ॥ ॥ ਸਕਿਉ ਕਸਲਖੇ ਮਪ੍ਰਤਿਧੋਗੇ॥ ਸਹੀ
ਤਿਸਕਿਉ ਕਉ ਬੋਗੇ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦਵੀਚੇਗੇ॥ ਹਰਾਓ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ
ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਇਓ ਸਾਥੀ॥ ਨਨਕਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰੁ
ਆ॥ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਜਿਤੁ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਸੋ ਪੂਰੁ

ਸਾਇਆ॥ ਸੁਖਸਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਾਸਹ ਸੁਸਗਲਿ ਮਿਟਾਇਆ॥
ਮਕੀਵਰਿ ਆਈ॥ ਅਠਪੁਰੁ ਗੁਣਗਈ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਤੋ ਪਾਈ॥ ਹਰਾਓ॥

ਅਕਥਕਾਦੀ॥ ਜਨਕਥਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਦੀ॥ ਨਨਕਦਾਸ ਵਖਾਦੀ॥ ਗੁਰੁ
ਦੀ॥ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਅਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਪਵੈ ਕਸਲ

ਰਿਕੀਆ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਵਰਿ ਆਈ॥ ਮਨਇਛੇ ਠਲਪਾਈ॥ ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ

॥ ੧ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਜੀਅਜੰਤੁ ਸਕਿਉ ਏਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਅਪਨੈ ਕਰਿਦੀਨੇ॥

ਤਾਇਮਿਯੋਗੇ ਪਾਲਾਨਕਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ॥ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯਯਾਪ

ਸਬਦੁ ਰਖਵੇਗੇ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦਹ ਮਹੇ॥ ਹਮਨਾ ਮਿਮਨੁ ਯਾਗਾ॥ ਜਮੁ

ਕਰਿਕੁਗਾ॥ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਤਿਜੀਤੁ ਮੈਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਬੰਧਨਕਾਰਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ

ਰਖੁ ਬਿਧਤਾ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਨਨਕ ਪੂਰੁ ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਤਕੀਸੇ ਵਨ ਬਿਰਥੀਜਾ

ਨਦਕਹਤਿ ਤੋਰੇ ਦਾਸਾ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ॥

ਪਨੈ ਬਲਿਹਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨੈ ਪੈਜ ਸਵਰੀ॥ ਮਨਚਿੰਦਿ ਆਠਲੁ ਪਾਇਆ॥

ਪੁਨਾਸਦਾ ਧਿਆਇਆ॥ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨੈ ਕੇਈ॥ ਕਰਕਾ

ਤੁਸੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਪ੍ਰਤਿਅਪਨੈ ਵਰਦੀਨੇ॥ ਸਗਲਜੀਅ ਵਸਿਕੀਨੇ॥ ਜਨ

ਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਤਾਸਗਲੇ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯਯਾਪ

ਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ॥ ਵਜੇ ਅਨਾਦਤੁਰੇ॥ ਸਰਬਕਲਿਆਣੁ ਪ੍ਰਤਿਕੀਨੇ॥

ਹਪਾਅਪਦੀਨੇ॥ ॥ ੧ ॥ ਬਿਦਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਿਗਵਾਈ॥ ਸਿਖਸੰਤਸਤਿ

ਸਰਸੋਰੇਏਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਮਗਹਿਸੇਏਵਹਿ॥ ਪ੍ਰਭਅਪਦਿਅ
ਸੰਤਦੇਵਹਿ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਤਿਗਧਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਾਚੁਸੁਤਾਖਿਆ॥

॥ਸਈਕਹਾਇਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈ॥ ਮਿਹਿਸਿਆਲਪਕਛੁਨਾਅ

ਵੈ॥ ਰਮਥਾਰਿਕਤਓਸਰਣਈ॥ ਪ੍ਰਤਿਆਪੈਪੈਜਗਧਈ॥ ॥ਮੇਰਾਮਤੀਪਤਹਰਿਗ
ਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣਲਾਗਾਕਰੰਤੇਰਕਹਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤ
ਤੇਰੇਧੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਡੇਰੀਗਥਿਤੁਮੇਰੇ॥ ਜਿਕਹਵੈਸੇਕਰਣਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾ॥

ਸੋਗਠਿਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪੋਇਆ॥ ਸਰੁਕਾਜੁਹਮਰੋਹੋਇਆ॥

ਪ੍ਰਭਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਪੁਰਨਜਕੇਰਗਾ॥ ॥ਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥

ਠਪਹਰਿਆਰਾਧਿਓਹਰਿਗਰਿਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲਪਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਾਪੁਰਬਲਅੰ

ਕਰੁਜਾਗਿਆ॥ ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਿਆ॥ ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਦਗਸਿਸਮਵੈ॥ ਨਾਨਕਦ

ਸਸਚੇਗੁਣਗਵੈ॥ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਾਰਿਆ॥

ਕਰਜਸਰਿਸਵਾਰਿਆ॥ ਮੰਦਾਕੋਨਅਯਾਏ॥ ਸਰੁਜੈਜੈਕਹੁਸੁਣਾਏ॥ ॥ਸੰਤਹੁਸਾ

ਚੀਸਹਦਿਸੁਆਮੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਰਿਗਥਿਤਿਸੈਕੇਸੇਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਰਤਬਸਰਿਸਵੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਬਿਰਦੁਸਮ੍ਰੇਰੇ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ ਜੀ

ਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੩॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿ

ਆ॥ ਇਹੁਲੁਗੁਰੁਗੁਰੁਏਬਾਰਿਆ॥ ਅਨਦਕਹੁਪਤਮਤਾ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਜੀਅਕਦ

ਤਾ॥ ॥ਸੁਰਚਿਤਵਨਿਦਾਸਤੁਮ੍ਰੇਰੇ॥ ਰਾਖਹਿਪੈਜਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਰਜਾਪਿਸਵ

ਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕਰੀ॥ ਪੁਰਨਕਲਜਿਨਿਧਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਹਣੀਆਇ

ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੪॥ ਸੋਗਠਿਮਃ ੫ ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੇ॥ ਸੀਤਲਾਠਾਕਿਰਹਈ॥ ਬਿਘਨਗਏਹਰਿਨਈ॥ ॥ਮੇਰਾ

ਰੁਹਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਅਰਦਾਸਿਸੁਦੀਰਗਤਅਪੁਨੇਕੀਸਰੁਜੀਅਰੁਇਅ

ਕਿਰਪਾਯਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਰਦਕਰਣਸਮਰਾਥਾ॥ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਸਰੁਦੁਖੁਲਾਥਾ॥

ਅਪਦੇਦਾਸਕੀਸੁਦੀਬੇਨੰਤੀ॥ ਸਰੁਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸੰਤੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੫॥ ਸੋਗਠਿ

ਮਃ ੫ ॥ ਅਪਨਾਗੁਰੁਧਿਆਏ॥ ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਅਏ॥ ਨਾਮੇਕੀਵੀ

ਈ॥ਤਿਸੁਕੀਅਤਿਕਹਲੁਜਾਈ॥ ॥ਸੰਤਹੁਗਹਿਗਹਿਅਭਧਹੁ॥ਗਹਿਅਭਧਿ
ਭੇਕਿਛੁਪਾਈਐਕਹਜਸਗਲੇਸਾਧਹੁ॥ ॥ਹਾਓ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਗੀ॥ਸੇਪਏ
ਸੁਵਰਤਗੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਾਫਲਪਾਇਆ॥
॥੧੬॥ਸੋਠਿਮਃ੫ ॥ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਬੰਨਾ॥ਦੁਖਰੋਗਕਾਡੇਰਕੁੰਨਾ॥ਅਨਦ
ਹਿਨਗੀ॥ਗਹਿਗਹਿਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾਧਰੀ॥ ॥ਸੰਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ॥ਪਰਬ੍ਰਹ
ਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਗਵਿਹਿਆਸਭਨੀਜਾਈ॥ ॥ਹਾਓ॥ਪੁਰਕੀਥਾਦੀਆਈ॥ਤਿਨਿ
ਗਲੀਚਿੰਤੁਮਿਟਾਈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਵਨਾ॥ਗਹਿਨਾਨਕਸਾਚਵਖਾਨਾ॥
॥੧੭॥ਸੋਠਿਮਃ੫ ॥ਐਥੈਥੈਰਖਵਾਣਾ॥ਪ੍ਰਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਣਾ॥
ਸਅਪਨੇਆਪਿਹਾਖੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਰਾਖੇ॥ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਉਪਰਿਬਲਿ
ਈ॥ਦਿਨਸੁਕੈਦਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਈਪੁਰਨਸਭਨੀਥਾਈ॥ ॥ਹਾਓ॥ਆਪਿਸਾ
ਹੋਆ॥ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੇਆ॥ਤਿਹੀਰਗਤਿਵਡਿਆਈ॥ਪਾਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਈ॥
॥੧੮॥ਸੋਠਿਮਃ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਤੁਲਾ॥ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਗਮਾਣਾ॥ਗੋਬਿੰ
ਕੇਪਾਧਰੀ॥ਪ੍ਰਤਿਹਾਖੀਪੈਜਹਮਾਈ॥ ॥ਗਹਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜੇਇਛੁਹਿ
ਈਛਲੁਪਵਹਿਕਿਰੀਆਸਨਜਾਈ॥ ॥ਹਾਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਦਤਾ
ਈਸੰਤਹੁਲਗਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਕਾਮਨੁਲੀਲਾਪਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਵੈ॥ ॥ਆ
ਯਗਹਿਕਾਜਿਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉਗੀਯਾਈ॥ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੈਰੋਕ
ਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਈ॥ ॥੩॥ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇ
ਕਹਨਾਨਕਸਰਬਥੇਕਪੁਰਨਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥
॥੪॥ ॥ਗਹੀਬੀਗਦਹਮਹੀਸ਼ਖਨਾਸਗਲੇਨੁਢਗੀ॥ਇਸੁਆਗੈਕੋਨਟਿਕੈਵੇਕਾ
ਗੁਰਪੁਰੋਇਤਗਲਸਾਈ॥ ॥ਗਹਿਗਹਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀਓਟਾ॥ਜਿਸਿਮਹੈਤਿਸਕੀਗ
ਹੈਉਥੈਹਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥ ॥ਹਾਓ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਇਹੁਪੁਰਨਗਹਿ
ਪਾਇਆ॥ਕਹਨਾਨਕਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥ਸਰੁਪਰਬ੍ਰਹਮਨਦਗੀਆਇਆ॥
॥੫॥ ॥ਸੋਠਿਮਃ੫ ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਪੁਰੀਕੀਨੀ॥ਬਖਸਾਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥
ਤਅਨਦਸੁਖਖਾਇਆ॥ਥਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ ॥ਗਹਿਕੀਰਗਤਿਫਲ

ਦਤੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰ ਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੀ॥ ਵਿਗਲੈ ਕਿਨੀ ਜਤੀ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਦੀ ਗੁਰੁ
ਵਤੁਰਾਈ॥ ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿਆ
ਪਾਇਆ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਰਾਧੇ॥ ਕਰ ਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ॥

ਸਗਲ ਮੋਨ ਰਬ ਪੂਰੇ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਤੂਹੇ॥ ॥ ਸੰਤੁ ਗੁਰ ਮਜ ਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੰਤ
ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਕੀ ਬਾਦੀ
ਪਰਬੁ ਹਮ ਮਨਿ ਤਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਵਖਾਈ॥ ਨਿਗਮ ਲਾਅ ਕਥ ਕਹਾਈ॥

॥ ਸਿਗਠਿ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਰੂਖੇ ਖਵਤ ਲਾਜਨ ਅਵੈ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ

ਵੈ॥ ॥ ਅਪਨੇ ਕਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਯਕਾਈਐ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਿ ਦਗੁ ਹਮੁ ਖੁਭੁ ਜਾ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ਜਿਉ ਕਾ ਮੀਕਾ ਮਿਲੁ ਭਵੈ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾ ਸਹ
ਰਿ ਜ ਸੁਗਵੈ॥ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਪਟਵੈ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਵੈ॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ॥ ੩ ॥ ਸਿਗਠਿ ਮ: ੫ ॥ ਸੁਖ
ਸਾਂਦਿ ਪਾਇਆਇਆ॥ ਨਿੰਦ ਕੈ ਕੋ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ॥ ਬਿ

ਨ ਸੇ ਦੁਖ ਸਥਾਇਆ॥ ॥ ਸੰਤੁ ਗੁਰੁ ਦੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰ ਜ ਸੋ ਰਬ ਦ
ਈ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਭਵੈ॥ ਦਾ ਸੁਖਾਈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਿਗਠਿ ਮ: ੫ ॥ ਪੂਰੁ ਅ

ਨਾਹਿ ਦੇ ਧਿਆਵੈ॥ ਪ੍ਰਸਿਹੀ ਸਥਾ ਮਤਿ ਆਵੈ॥ ਸੰਤੋ ਖਰੁ ਆਸੰ ਸੋਗੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂ
ਰੈ ਲੇਤੁਗੇ॥ ॥ ਸੰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਅਪਨੇ ਰੁਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣ

ਈ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੇ ਉਹਿ ਧਰੇ॥ ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵ
ਗੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ॥ ਠਿਗਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਆ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਿਗਠਿ ਮ: ੫ ॥

ਗੁਰੁ॥ ॥ ਗੁਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਹੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ
ਵਡਿਆਈ॥ ਤਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਤੇ ਹੋ ਨੈਵਾ॥ ਜਿ

ਸਨੇ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰੇ ਪਾਅਰੇ ਸੇ ਜ ਸੁਤੇ ਗਾਵੈ॥ ॥ ਗੁਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਸੁਆਮੀ ਸੇ
ਸੰਤਾਂ ਰੁਵਾਸ ਤੇਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਈ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦ ਕੈ ਕੋ ਛੁਈ॥

॥ ਸਿਗਠਿ ਮ: ੫ ॥ ॥ ਅਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਪਵੈ ਅਨਦੁਖੁ ਭੀਤਾ॥ ਪਰਮੇਸ

ਤਬਣਈ॥ ਠਿਠਿਡਲਤਕਤਪੁਨੀ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥
ਸਬਨਿਹੰਤਹਿਜਾਨਿਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਅਤੇਹੋਦਇਆਲਾ॥ ਅਪਨੇਕੁਰ
ਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਅਚਰਜੁਤੇਹੀਵਡਿਆਈ॥ ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥

॥ ਨਾਇਨਗਇਲੁਮੈਗੈ॥ ਜਮਦੂਤਨਾਵੈਨੈਗੈ॥ ਕੰਠਿਲਾ
ਕੁਰਖੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੇ॥ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਿਭੂਪੁਰੀਕੀਤੀ॥ ਦੁਸਮਨਮਾਰਿ
ਹੋਸਗਲੇਦਾਸਕਉਮੁਕਤਿਦੀਤੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਗਲੇਬਾਨਵਸਾਈ॥ ਸੁ
ਦਿਠਿਗਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਕਏ॥ ਜਿਨਿਸਗਲੇਗਮਿਟਾਈ॥

ਸੋਗਠਿਮ ॥ ੪ ॥ ਸਬਸੁਖਾਕਦਤਾਸਤਿਗੁਰਤਕੀਸਗਨੀਪਾਈਐ॥ ਦਰਸਨੁਤੇ
ਹੀਤਅਨੰਦਦੁਖੁਗਇਆਹਗਿਐ॥ ॥ ਗਰਿਸੁਪੀਵਹੁਤਈ॥ ਨਾਮੁਜਪੁ
ਅਗੁਰੁਗੁਰਪ੍ਰਿਭੂਕੀਸਕਏਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਿਲਿਖਿ
ਈਪੁਰਨੁਤਈ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਹਗਲਿਵਏਈ॥

ਠੇਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨਕਰਵਨਹਰਿਅੰਤਹਿਜਾਮੀਜਨਅਪੁਨੇਕੀਗੋਖੇ॥ ਜੈਜੈਕਹੁ
ਗਤੀਤਹਿਸਬਦੁਗੁਰੁਸੁਚੈਖੇ॥ ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਹੀਓਟਗੁਸਾਈ॥ ਤੁਸਮਗਥੁਸ
ਦਾਤਾਅਠਪਹਰੁਮਧਿਆਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਜਨੁਤਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਹੀਤਿਸੇਅੰ
ਤੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਕੁਉਮਿਦਿਆਹਗਿਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥ ॥ ਸੁਖ
ਅਨੰਦਪੁਨੇਹੋਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ ਜਿਦਿਪੁਰਿਆਏਸੇਭਾਸੇਤੀਪੁਰ
ਆਸਾ॥ ੩॥ ਪੁਰਗੁਰਪੁਰੀਮਤਿਜਕੀਪੁਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥ ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤ
ਭਵਸਕੁਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਗਿਨਾਮਾ॥ ॥ ਕੁਇਓ

ਭੁਦੀਨਦੁਖਭੁੰਜਨੁਆਪੇਸਕੁਬਿਧਿਥਾਈ॥ ਖਿਨਮਹਿਗਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾ
ਪ੍ਰਿਭੂਬੋਝੀਕਈ॥ ॥ ਮੇਹੇਮਨਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ ਸਗਲਕਲੇਸਮਿ
ਇਸੁਤਤੇਮਨਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਈਐ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਜਕੇਸਤਿਕੀਨੇ
ਉਚਾਅਗਮਅਪਰਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਆਮੁਖਉਜਲਭਏਦਰ

॥ ੩॥ ੩੧॥ ੮॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉਅਪਨਾਸਈ॥ ਦਿਨਸ੍ਰੋਨਿਸਦਧਿਆ
ਭਾਖਦੇਇਜਿਨਿਗੋ॥ ਗਰਿਨਾਮਮਹਰਸਚਖੇ॥ ॥ ਅਪਨੇਗੁਰਉਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥

ਰੁਏਕਿਪਾਲਪੁਰਪੁਰਦਤੇਜੀਅਹੋਇਮਿਹਵਨਾ॥ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਨਕਜਨਸਹਾਈ॥
ਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਗਖਾਈ॥ ਸਗਏਦੁਖਮਿਟਾਈ॥ ਸੁਖੁਕੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਸੋਗਠਿਮਹਾਪ॥ ਸੁਦੁਬੈਨੰਤੀਠਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਪਯੋ॥ ਰਾਖੁ
ਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਵਨਹੋ॥ ॥ ਪੁਰਜੀਏਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਾਅਗੇ॥
ਬੁਰੇਕੁਏਹਮਥੋ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸੁਦੀਪੁਕਥਸਮਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵੇਰੇ॥
ਪਹਿਰਿਸਿਰਪਾਏਸੇਵਕਜਨਮੇਯਨਾਨਕਪੁਰਟਪੁਰੇ॥ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
ਜੀਅਜੰਤਸਤਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਤਿਦਰਬਰੇ॥ ਅੰਗੀ
ਕਰਕੀਓਪੁਰਅਪੁਨੇਕਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਰੇ॥ ॥ ਸੰਤਨਕੇਕਰਜਸਗਲਸਵੇਰੇ॥
ਦੀਨਦਇਆਯਕਿਪਾਲਕਿਪਾਨਿਧਿਪੁਰਨਖਸਮਹਮਥੋ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਉਬੈ
ਹੁਅਦਹਸਰਥਾਈਉਨਾਨਕਤਪੁੰਬਤਾ॥ ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਏਦੀਓਜਨਅਪੁਨੇਪੁ
ਤਾਪੁਨਾਨਕਪੁਰਜਾਤਾ॥ ੨੬ ੨੭ ੨੮ ੨੯ ੩੦

ਗੁਰਸੋਗਠਿਮਹਾ

੨੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇਮਨਗੰਮਾਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁਦਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸੁਨਉਅਹੁਗਾਉਰਸਨਾਹੀਤਿ॥ ਹਰਾਉ॥
ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰਿਮਾਧੋਰਿਪਤਤਿਪੁਨੀਤਿ॥ ਕਾਲਬਿਆਲੁਜਿਉਪਾਰਿਓਭੈਮੁਖ
ਪਸਾਰੇਮੀਤਿ॥ ॥ ਅਜੁਕਾਲਨੁਨਿਤੇਹਿਗ੍ਰਿਸਿਰੇਸਮਤਿਹਾਥਉਚੀਤਿ॥ ਕੋਰੇਨਾਨਕਹਮੁਕੁ
ਲੇਜਾਤੁਅਉਸਰਬੀਤਿ॥ ੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦
ਜੇਨਤੀਰਥਸੇਵੇਚੇਟੀਕਾਲਗਹੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਦਰਾਮੀਤਪੁਤਰਥਸੰਪਤਿਸਨੁਪੁਰਨੁਸਕੁਮਾਰੀ
ਅਵੁਰਸਗਲਮਾਥਿਆਏਜਾਨਉਰਜਨੁਗਮੇਕਸਹੀ॥ ੧ ਠਿਗਤਿਠਿਗਤਬੁਤੇਚੁਗਿਗਾ
ਓਮਾਨਸਦੇਹਿਸਹੀ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਥਨਿਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰਤਕਪੁਸ਼ਹੀ॥ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦
ਮਹਾ ੧ ਮਨਰੇਕਓਨੁਕਮਾਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ ਪਰਦਾਹਾਨਿਦਿਆਗਸਿਰਾਚਿਓਗਮਾਕੁਗ
ਨਰਿਕੀਨੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਪਾਥੁਤੇਜਾਨਿਓਨਾਰਿਨਪੁਨੇਜੇਕੁਕਉਧਾਇਆ॥ ਅਤਿ
ਗੁਕਾਹੁਨਰਿਦੀਨਾਬਿਰਥਾਅਪੁਬੰਧਾਇਆ॥ ੨ ਨਾਹਿਕਜਿਓਨਗੁਰਜਨਸੇਵਿਓਨਾਉਪਾ
ਓਗਿਆਨਾ॥ ਪਟਹੀਮਾਰਿਨਿਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੇਬੋਜਤਉਦਿਆਨਾ॥ ੩ ਬਹੁਤਜਨਮੁਕਰਾਤਤੇਰੈ

ਭਿਅਸਾਬਿਰਮਤਿਨਰਿਪਾਈ॥ ਮਾਨਿਸਦੇਪਾਇਪਦਹਰਿਕਚੁਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥

ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ਅਨਰੇਪ੍ਰਕੀਸਰਨਿਬਿਚੋਗੇ॥ ਜਿਹਸਿਮਹਤਗਨਕਾਸੀਉ
ਸੀਤਕਾਜਸੁਉਰਧਾਗੇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਟਸੁਕਇਓਧੂਜਾਕੋਸਿਮਹਨਿਅਹੁਨਿਰੇਭੇਪਦ
ਪਾਇਆ॥ ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਬਿਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੋਬਿਸਰਾਇਆ॥ ਜਬਹੀਸ
ਰਨਿਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਿਗ੍ਰਿਹਿਤੇਛੁਟਾ॥ ਮਹਮਾਨਾਮਿਕਹਾਲਉਬਹਨਉਹਾਮਕ
ਹਤਬੀਧਨਉਛੁਟਾ॥ ਅਜਾਮਲੁਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਰਿਨਿਸਤਹਾ॥ ਨਾਨਕਕ

ਹਤਚੇਤਿਚਿਤਾਮਨਿਤੈਭੀਉਤਹਰਿਖਾਹਾ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ਖੁਲੀਕਉ
ਨਉਪਾਉਕੈ॥ ਜਾਤੇਕਗਤਿਹਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੇਤਾਸਰਿਗੈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਉਨੁਕ
ਹਮਾਬਿਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮੁਕਉਨੁਨੁਨਿਕਰਈ॥ ਕਉਨੁਨਾਮੁਗੁਰਜਾਕੈਸਿਮਰੇਰ
ਵਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥ ਕਾਇਮਹਿਇਕਨਾਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਾਹਿਜੇਪੇਗਤਿਪਾਵੈ॥
ਅਉਹਧਰਮੁਤਕੈਸਮਨਾਰਿਨਿਇਹਾਬਿਧਿਬੈਦਬਤਾਵੈ॥ ਦੁਖਸੁਖਹਰਤਿਸਦਾਨਿਰ
ਲੇਪੀਜਾਕਉਕਹਤਿਗੁਸਾਈ॥ ਸੇਤੁਮਹੀਮਾਰਿਬਸੈਨਿਰਤਰਿਨਾਨਕਦਰਪਨਿਨਿਆਈ॥

੨॥੪ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ਮਾਈਮੈਕਿਹਿਬਿਧਿਲਖਉਗੁਸਾਈ॥ ਮਹਮੇਹੁਆਗੇ
ਆਨਤਿਮਾਰਿਮੋਮਨੁਹਰਿਓਉਰਝਾਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਗਲਜਨਮੁਭਰਮਹੀਭਗਮੁਖੋਇ
ਆਨਰਿਅਸਾਬਿਰਮਤਿਪਾਈ॥ ਬਿਖਿਅਸਕਤਿਹਰਿਓਨਿਸਿਬਾਸਰਨਰਿਛੁਟੀਆਪਿ
ਮਾਈ॥ ੧ ਸਾਧਸੰਗੁਕਬਹੁਨਹਕੀਨਾਨਹਿਕੀਰਤਿਪ੍ਰਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੇਨਾਰਿਕਉ
ਗੁਨੁਗੁਖੁਸੇਹੁਸਰਨਾਈ॥

ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ਮਾਈਮਨੁਮੋਰਬਸਿਨਾਰਿ॥ ਨਿਸਿ
ਬਾਸਗਬਿਖਿਅਨੁਸਿਉਹਚਿਓਕਿਹਾਬਿਧਿਕੋਕਉਨਾਰਿ॥ ਹਰਾਉ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਾਸਿਮਹਤ
ਕੇਮਤਿਸੁਨਿਨਿਅਖੁਨਹੀਏਬਸਾਵੈ॥ ਪਰਸਨਪਰਦਾਹਾਸਿਉਹਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾ
ਵੈ॥ ੨ ਮਦਿਆਇਅਕੇਰਇਓਬਾਵੋਸੁਝਤਿਨਾਰਿਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ ਘਟਹੀਭੀਤਹਿਬਸ
ਤੁਨਿਭੀਜਨੁਤੋਕੇਮਹਮੁਨਜਾਨਾ॥ ਜਬਹੀਸਰਨਿਸਾਧਕੀਆਇਓਦੁਹਮਤਿਸਗਲਾਬਿ
ਨਾਸੀ॥ ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਓਚਿਤਾਮਨਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀ॥

ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ
ਗੇਹਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ ਸਗਲਜਗਤੁਏਜੈਸੇਸੁਪਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਬਾਹ॥
ਹਰਾਉ॥ ਬਾਹੁਭੀਓਬਨਾਈਹਚਿਪਾਚਿਹਤਨਹੀਇਨਚਾਹ॥ ਤੇਸੇਹੀਏਸੁਖੁਮਾਇਅਕੇ
ਉਹਉਓਕਹਾਗਾਵਾਹ॥ ੨ ਅਜਹੁਸਮਾਉਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਾਰਿਗੁਜਿਲੇਨਾਮੁਮੁਹਾਰਿ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਤਮਤਸਾਧਨਕੋਕਾਖਿਓਤਿਰਿਪੁਕਾਰਿ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ

ਇਹ ਜਾਗੀ ਮੀਤੁ ਨ ਦੋਖੈ ਕੋਈ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਲਾਗੈ ਚੁਖੇ ਮੇਸੀਗਨੇ
 ਹਰਉ॥ ਦਾਹਾ ਮੀਤੁ ਪੁਤ ਸਨ ਬੀਧੀ ਸਗੋ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨੁ ਦੇਖਿਓ
 ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਰਕਾਗੇ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਆਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਨਾ ਬੁਝਾ ਸਕੈ ਭੰਜਨੁ ਜਸੁ ਤਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛਿ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੁਖ ਉਬਰੁ ਜ
 ਤਨੇ ਮੇਕੀਨੇ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜਿ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਉ ਨਾ ਮੁਤਿ ਹਾਈ ਨਉ॥ ਸੋਹਿਮ
 ਮਨੇ ਗਹਿਓ ਨਗੁਰੁ ਪਦੇਸੁ॥ ਕਹਾਇਓ ਜਉ ਮੁਤੁ ਮੁੰਡਾਇਓ ਕਹਾਵੀ ਨਉ ਭੇਸੁ॥ ਹਉ
 ਸਾਚੁ ਛਾਡਿ ਕੇ ਛੁਠੇ ਲਾਗੈ ਜਨ ਮੁਅਕਰ ਬਖੋਇਓ॥ ਕਹਿ ਪਰਪਾਚਿਉ ਦੁਜਿਉ ਪੈਸਿ
 ਸੁਕੀਨੀ ਆਈ ਸੋਇਓ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀ ਆਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਨਉ॥ ਭੁਗਿ
 ਹਰਿਓ ਬਿਖਿਆ ਸੀਗੈ ਬਉਰੇ ਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁ ਬਿਸਰਾਉ॥ ਹਰਿਓ ਅਚੇਤਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿ
 ਰਥਾ ਅਓਧ ਸਿਰਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਰੂਲੈ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਸੋਹਿਮ
 ਮਹਲਾ ਜੋ ਨਹ ਦੁਖੁ ਮੇਦੁ ਖੁਸੀ ਮਾਨੈ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜੋ ਕੈ ਕੰਠੁ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ॥
 ਹਰਉ॥ ਨਹ ਨਿੰਦਾ ਨ ਹਿਉ ਸਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮੇਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਘਬੋ ਸੰਗੇਤ ਹੋਏ ਅਤਿ ਤਨ
 ਰਿਮਨੁ ਅਪਮਾਨਾ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਸਗਲ ਤਿਅਹੈ ਜਗਿ ਤੇ ਹੋਏ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ
 ਪਰਸੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਘਟ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਹੁ ਪਾਰਿ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹੁ ਜੁਗਤਿ
 ਪਛਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨੁ ਕਾਇਓ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ॥ ੩॥ ਸੋਹਿਮ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਰੁ ਜਗੁ ਠੀਧਿਓ ਕੋ ਕਹੁ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਹਉ
 ਸੁਖ ਮੇਆਨ ਬਹੁਤੁ ਮਿਥਿ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਚਰੁ ਦਿਸੈ ਪੈਰੈ॥ ਬਿਪਤਿ ਪੈਰੈ ਸਰੁ ਹੀ ਸੰਗੁ ਵਡਿ ਤੋ
 ਉਨ ਆਵਤੈ ਗੈ॥ ਪਾਰਿ ਕੀਨਾ ਰਿਬਹੁਤੁ ਰਿਤ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ॥ ਜਬ ਹੀ
 ਤਸਿ ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਪਰੇਤੁ ਪਰੇਤੁ ਕਰਿ ਰਾਗੀ॥ ਇਹ ਬਿਸੇਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਜੈ
 ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਨ੍ਹ॥ ਅਤਿ ਬਾਹਨਾਨ ਕਾ ਬੀਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕਉ ਕਾਮਿਨ ਆਇਓ॥ ਸੋਹਿਮ
 ਮਹਲਾ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਰਹੀ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਲੇਨ ਦੇਨ ਕੀ
 ਆਸਾ॥ ਹਰਉ॥ ਕਬਹੂੰ ਚੋਗੀ ਲਛਮੀ ਹੋਤੀ ਨ ਦਰਿ ਕੀਏ ਬਰਖਾਈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਖੁਸੀ ਦੇਹੁ ਮੁਖ
 ਬਚਨੀ ਸੇਜਾਨਹਿ ਨਵ ਨਿਧੀ ਪਾਈ॥ ਕਬਹੂੰ ਆਨ ਅਠਕੁੰਟ ਮਾਨਹਿ ਕਰੇਤ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ॥ ਕ
 ਬਹੁ ਸੁਖ ਬਦਹਿ ਜਨਮ — ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ॥ ਕਬਹੂੰ ਤਗਨ ਗਾਰੇ ਭੋਗੀ ਬਹੁਤੁ ਸੋ
 ਭੈ ਪਾਈ॥ ਕਬਹੂੰ ਛੁਡੀ ਦਾਹਾ ਮੁਖ ਸਕਰੇ ਕਉ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਾ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੇ
 ਗਨਾਨਕ ਕਰਿ ਰਿਚ ਨਹ ਚਾਏ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਮ ਅਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਿਨ ਇਹ ਨ ਦਰੀ ਆਏ॥
 ਧਰਮੇ ਮਾਹੁ ਨਿਜ ਚਾਮਨ ਮਹਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਭੇ ਛੁਡੀ ਮਿਨ ਮਹਿ ਚਿ

ਸਾਨੁ ਬਜਾਇਆ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਰੁ ਸੋ ਗਠਿ ਮਹਲਾ

॥ ਦੁਬਿਧਾ

ਪੜਓ ਗਿਬਨੁ ਹੋਗੁ ਨ ਪੂਜਓ ਮਨੈ ਮਸਾਇ ਨ ਜਾਈ॥ ਤਿਸਨ ਹਾਚਿ ਨ ਪਰਪਰਿ ਜਵਾ ਤਿ
ਨਾਨਾ ਮਿਥੁ ਝਾਈ॥ ਪਰਭੀ ਤਰਿ ਪਰਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜਿ ਹੋਤੇ ਮਨ ਭਾਈ॥ ਤੁਆਪੇ
ਨਾਨਾ ਪੇਖੀ ਨਾ ਤੁਦੇ ਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ॥ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤ ਉਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ
ਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਅੰਤ ਭੋਜੋ ਤਿਨਿ ਰੰਤਰਿ ਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਓ ਲਿਵਲਾਈ॥
ਹਓ॥ ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗੋ ਸਬੈਰਾਗੀ ਜਿਖ ਸੋ ਮੇਰਾ ਵੈ॥ ਹਿਰੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਅਗੁਰ ਕੀ ਕਰਕ ਮਾਵੈ॥ ਏਕੈ ਚੇਤੇ ਮਨੁ ਅਨੋਏ ਪਵਤੁ ਵਹਿ ਜਗ ਵੈ॥ ॥ ਮਨੁ
ਪਉਦੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ॥ ਜਿਹ ਬਾਨੇ ਤੇ ਸੋ ਸਚਿ ਹੋਤੇ ਜਲਿ ਬੂ
ਤੁਝ ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਅਸਨਿ ਹਾਸਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਪਰਤ ਫੀਲਾਈ॥ ਭਿਖਿਅਨਾ ਮਿਰ
ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ॥ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਯਗੁ ਦੂ
ਹਾਈ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਗੁ ਤੁਏ ਕੇਰਤਾ ਅਵਗੁਨ ਦੂਜ ਭਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ
ਵਾਸੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਭੋਆਈ॥ ਅਪਰ ਅਪਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹੈ ਏਕੀ ਮਨ ਪਾ
ਈ॥ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮ ਹਰਿ ਭੂਤੀ ਨਿਰਵਣ ਪਤਿਨਾਮ॥ ਮਸਤ ਕਿਯੋ ਖੁਜੀ ਅਜਗਿ
ਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਹਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥
ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੁਠਿ ਲੈ ਰੈ ਮਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ॥ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿ ਆਸੇਈ ਸਾਦੁ
ਵਣਿ ਜਿਉਂ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ॥ ਅਕਥੈ ਕਾਕਿ ਅਕਥੀ ਐਕੁਈ ਚਲਉ ਸਦਾ
ਈ॥ ਗੁਰਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ॥ ਜਿਉਂ ਚਲਾਏ ਤਿਉਂ ਚਲਾ
ਈ ਹੋਰਿ ਅਕੇਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ॥ ਇਕਿ ਰੁਗਿ ਮਿਥੁ ਲਾਏ ਇਕਿ ਰੁਗਤੀ ਹੋਤੇ ਤੇਗੁ
ਯੁ ਅਪਰਾ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਗੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਕਮਿ ਚਲਾਵਣੁ ਹਾ॥ ਸੇਵਾ
ਗੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਦਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਹਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਕਿ ਪਾਕੀ ਨੀ ਅੰ
ਮਤਾ ਮੁਅਧਾ॥ ॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿ ਅਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ਅਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ
ਧੀ ਅਨੰ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤੁਏ ਕਹੈ ਕਹੈ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੁਵਖਾਨੰ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਹਰ ਗੰਭੀ
ਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਝੈ ਹਨੰ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਨੰ॥

॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਗੰਗਿ ਰਤਾ ਸਾਚੈ ਕਰੁ ਦਰਾਵੈ॥

ਅਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਭਾਈਕਰਮਧਰਮਬੰਧਕਰੀ॥ਪਾਪਿ
 ਪੁੰਨਿਜਗੁਜਾਇਅਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਰੀ॥ਇਹਮਾਇਅਜਗਿਮੇਯਦੀਭਾਈ
 ਕਰਮਸਭੇਦੇਕਰੀ॥॥ਸੁਇਪੰਡਿਤਕਰਮਕਰੀ॥ਜਿਤਕਰਮਿਸੁਖੁਉਪਜੈਭਾਈ
 ਸੁਅਤਮਤਤੁਬੀਚਰੀ॥॥ਹਾਉ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਬਕੈਖੜੋਭਾਈਕਰਮਕਰਹੁਸੰਸਾ
 ਗੀ॥ਪਾਪੰਡਿਮੇਲਨਚੁਕਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਵਿਕਰੀ॥ਇਨਬਿਧਿਤੁਬੀਮਕਰੀਭਾ
 ਈਉਂਡੀਸਿਕੈਕਰੀ॥॥ਦਰਮਤਿਪੁਣੀਵਿਗੁਤੀਭਾਈਦੁਜੈਭਾਈਖੁਆਈ॥
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈਬਿਨੁਨਵੇਰਗਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾ
 ਸੁਖੁਪਾਏਭਾਈਅਵਲੁਜਾਣੁਹਈ॥॥ਸਾਚਸਹਜਗੁਰਤੇਉਪਜੈਭਾਈਮਨੁਨਿ
 ਰਮਲੁਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਸੇਵੇਸੇਬੁਝੈਭਾਈਗੁਰਬਿਨੁਮਗੁਨਪਾਈ॥ਜਿਸੁਅੰਤ
 ਰਿਐਕੁਰਿਕਰਮਕਮਵੇਭਾਈਕੁਰੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥॥ਪੰਡਿਤਦਹੀਵੇਲਈਐ
 ਭਾਈਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਬੁ॥ਜਲਮਥੀਐਜਲਦੇਖੀਐਭਾਈਇਹੁਜਗੁਏਹਾਵਬੁ॥
 ਗੁਰਬਿਨੁਭਗਿਮਾਬਿਗੁਚੀਐਭਾਈਪਟਿਪਟਿਦੇਉਅਥਖੁ॥॥ਇਹੁਜਗੁਤਗੇ
 ਸੁਤਕੇਭਾਈਦਹਦਿਸਬਾਧੇਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਾਠਿਨਛੂਟਈਭਾਈਥਕੈਕਰਮਕ
 ਮਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਭਗਿਮਿਭੁਲਾਇਅਭਾਈਕਪਟਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥॥ਗੁਰਮਿਥਿ
 ਐਭਉਮਨਿਵਸੈਭਾਈਭਿਮਦਾਸਚੁਲੇਖੁ॥ਮਜਨੁਦਨੁਚੰਗਿਆਈਅਭਾਈਦਹ
 ਗਨਾਮੁਵਿਸੇਖੁ॥ਗੁਰਅੰਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਭਾਈਮਨਿਵਸਿਆਚੁਕਭੇ
 ਖੁ॥॥ਇਹੁਤਨੁਹਾਟੁਸਰਫਕੇਭਾਈਵਖਰਨਾਮੁਅਪਗ॥ਇਹੁਵਖਰਵਾਪੁਰੀਸੇਦ੍ਰਿੜੈ
 ਭਾਈਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਗੁ॥ਧਨੁਵਾਪੁਰੀਨਾਨਕਭਾਈਮੇਥਿਕਰੇਵਾਪੁਗੁ॥
 ਸ਼ਰਨਿਮਹਾ १ ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਪਿਅਭੇਤਿਨਕੇਸਾਥਤਗ॥ਤਿਨਾਭ
 ਕਨਪਾਈਐਪਿਅਭੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਹੇ॥ਬੁਝੇਭੇਭੈਬਿਨਾਪਿਅਭੇਤਭੇਨਦਰਿਕਰੇ
 १॥ਭੀਤੁਹੈਸਾਯਾਹੁਣਾਪਿਅਭੇਭੀਤੇਗੀਸਾਯਾਹ॥ਵਿਲੁਬੇਹਿਥੈਭੈਭੂਬੀਐਪਿਆ
 ਰੇਕੰਧੀਪਾਇਕਹਾ॥॥ਹਾਉ॥ਸਾਯਾਹੀਸਾਯਾਹੁਣਾਪਿਅਭੇਦੁਜਅਵਰੁਨਕੇਇ॥
 ਅਭੇਪ੍ਰਤਸਾਯਾਹਨਿਸੇਭੁਲੇਪਿਅਭੇਸਬਦਿਰੇਤੇਗੰਗੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿਜੇਮ
 ਲੈਪਿਅਭੇਗਸੁਖੈਤਤੁਵਿਲੋਇ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਨਾਸਾਚਕਾਪਿਅਭੇਨਾਮੁਸਚ

ਗੁਰਮੁਖੁ ਪਛਾਣੁ। ਗੁਰਬਿ
ਕ੍ਰਮੇ ਅੰਦਰਿ ਨਿਮਿਸਮਾਪਿ
ਅਭੇ ਉਪਭਿਸਿ ਹਕੈ ਰਾਗਿ॥
॥ ਗੁਰਮੇ ਅੰਦਰਿ ਆਇ
ਐਪਿ ਅਭੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਯੈ ਸ
ਧਾਇ॥ ॥ ਗੁਰਮੇ ਗਲ
ਰੁਵਾਈ ਐਪਿ ਅਭੇ ਅਵਗ
ਯੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ॥
ਸਚੁ ਨਾਉ॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੋ ਸਾਧਾ
ਤੋ ਖੀਆਂ ਪਿਅਭੇ ਨਦਰੀ ਮੇ
ਨ ਮਸਵਾਦੀ ਧਾਰਿ॥ ਯਯ
ਧਨੁ ਯੋ ਖਭੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਅਭੇ
॥ ਤੁਰਦੁ ਦੋ ਤੇ ਨਿਰਮਲੇ ਰੂ
ਪੁ ਹੋਇ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਨਿਨਾ ਮਵਿਸੇ ਖੁ॥ ਹਰਾਏ॥
॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁ ਹੁਸ ਚਿੰਦ
ਤਾਈ ਹੁਕੇ ਯਾ ਯਚ ਯੁਯਾ ਜੇ
॥ ॥ ਪਤਾਣੀ ਆਕਾਸਿ ਤੂ
ਪਾਈ ਐਰਾਈ ਚੁਕਾ ਮਨੁ
ਯਾਤ ਨੁ ਹੋਇ॥ ਗਿਆਨ ਮ
ਦੇਵਾ ਪੂਜੀ ਐਰਾਈ ਕਿਆ
ਮਹਿ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਹਿ॥
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ ਹੁਸ ਚਿੰਦਿਆ
ਯੀ ਰਾਈ ਸਚ ਕਹੈ ਪਰਤੁ॥

ਇ॥ ਬਿਗੈਬੇਪੀਸਚਿਵਸੀਭਾਈਅਧਿਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ॥ ॥ ਸਤੁਕੇਅਭੇਆਪੁ
 ਭਾਈਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੁਜਨੁ॥ ਜੋਬੀਧੋਸੇਉਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਨੀਸਨੁ॥ ॥ ਈਧ
 ਨੁਅਧਿਕਸਕੇਲੀਐਭਾਈਪਦੁਕੁੰਚਕਪਾਇ॥ ਖਿਨੁਪਯੁਨਾਮੁਕਿਦਵਸੈਭਾਈ
 ਨਨਕਮਿਲਦੁਸੁਭਾਇ॥ १ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਭਗਤਦੀਸਦਤੁਰਖਦਾਹਰਿਜੀਉਪੁਰਿਤੁਰ
 ਖਦਾਆਇਆ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਪੁਰਾਖਿਲਏਹਰਿਜੀਉਯਦਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇ
 ਆ॥ ਗੁਰਮੁਖੋਨਪਰਤੀਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਗਮਿਕੁਲਾਇਆ॥ ॥ ਹਰਿਜੀ
 ਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ ਭਗਤਕੀਪੈਜਰਖਤੁਸੁਆਮੀਭਗਤਤੇਰੀਸਕਦਈ॥
 ਹਾਉ॥ ਭਗਤਾਨੇਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਕਾਯੁਨਾਨੈਜਾਈ॥ ਕਿਵਲਗਮਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿ
 ਆਨਮੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ ਗਿਧਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਈ॥ ॥ ਮਨਮੁਖੋਨਪਰਤੀਤਿਨਾਵਈਅੰਤਰਿਓਰਸੁਆਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਿਦੈਸਬਦੁਨੇਦਿਓਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗਾਭਉ॥ ਕੁੜਕਪਟਪਜੁਯਹਿਜਾਸੀਮ
 ਨਮੁਖਠੀਕਾਅਯਾਉ॥ ॥ ਭਗਤਾਵਿਚਿਤੁਆਪਿਵਰਤਦਾਪ੍ਰਭਜੀਭਗਤੀਪੁਤੁ
 ਜਾਤਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਸਭਏਕਹੈਤੇਰੀਤੁਏਕੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਹਿਮ
 ਸਾਮਨਹਿਸਮਾਦੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ॥ ਅਚਿੰਤਕੰਸਕਹਹਿਪ੍ਰਭਤਿਨਾ
 ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਰ
 ਯਹਗਾ॥ ਓਨਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿਗੁਚੈਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈਰਖਵਰਾ॥ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਯਾਈ॥ ਅਵਹਿਜਦਹਿਭ
 ਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੁਜੇਸਾ
 ਸਮਾਈ॥ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਨਮੁਨਛੋਰੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਈ
 ਦੇਦਪੜਹਿਤੈਵਦਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਵਈ॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸਚ
 ਜਿਸੁਬਾਣੀਭਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰਣਈ॥ ॥ ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾ
 ਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਅਗਾ॥ ਓਨਦੀਸੋਰਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋਇਨਮੇਟਯਹਾ॥
 ਨਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਾਧਿਹੈਜਿਨਹਰਿਗਾਖਿਅਉਰਿਧਰਾ॥ ॥

३ ॥ निगुदिअनोआपेबखसिलेउरुएीसतिगुहकीसेवा
कीसेवउतमरैरुएीगामनामिचिउलाएि॥ ॥ गहिजीउीआ
एि। गुहगीहगमअपगपीरुएीपुगैसतिगुहिलेहलाएि॥
कउदअपगपीबखसिअनुपिअगेसचैसबदिदीचागि। उ
रुअनुउरुएीसतिगुहबैरैचाहि॥ ॥ मनुरैतेकंचनउरुएी
मिलाएि। आपुछेडिनउीमनिवसिअउरुएीजिउीजिउीमिलाएि॥
वरेउरुएीसतिगुहकउसदबलिगैजउी। नमुनिपनुजिति
मतिगजिसमाउी॥ ॥ गुहबिनुसगजुनउीपजैरुएीपुछगुगि
॥ सतिगुहकीसेवासदकरिउरुएीविचउआपुगवाएि॥ गुह
उरुएीकउकहदीसचुसगु। पेमपदगबुपुएीअैरुएीसचुन
जेसतिगुहसेवहिआपदउरुएीतिनैकैगुलगाउीपाएि। जन
उरुएीकलुगुलीएीबखसाएि॥ ॥ सचुबदीसचुसबदपै
उेगैएि। ननकनमुगहिमनिवसैरुएीउिसुबिपुननलगैरे
॥ गहिजीउीसबदैजपदउरुएीपुगैरुगिमि
पुसगगदीउरुएीअनदिनुरतीअरंगुलाएि॥ ॥ गहिजीउीआ
गदगुगदगुगिगतिउरुएीगहिसेतीरंगुलाएि॥ ॥ गउी॥
वदीउरुएीआपुछेडिचिउलाएि। सदसगजुठिठिदुपुनल
आपदसैमनिआएि॥ ॥ ३॥ पिगकगुक्रमुनजएीउरुएीसकुल
अनगठिकरकमवदीउरुएीदिदुनदैकुहिआगि॥ ॥ ३॥ सिगदहि
गुगैरुएीउरुएिसचैबैगगु। अनदिनुरतेगुहवदहिउरुएीति
गगु॥ ४॥ सकुनमगिजीवाएदउरुएीसेसेवगदिनुरति। से
गीअैरुएीजिसदीदुडीपैदति॥ ५॥ मनमुधिमेलीडुमदी
गीषाउी। गुहमुधिपेदेउगुहवदेउरुएीमिणिप्रीतमसाचिस
नमिगहिनेचिउरुएीकिआमुगदेसीजाएि। किद्वीपवंदी

ਮੁਘਾਇਓਨੁਤਾਈਥਿਖਿਅਨੋਏਕੁਇ॥ ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਯਹਿਸੁਖਿਵਸਹਿਤਾਈਸ
ਦਾਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਹੀਗ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਯਿਤੁਤਾਈਅਪਹੰਪਰਗੁਣੀਗਹੀਗ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਭਿਮਹਾਪੁ ॥ ਸਤੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਅਭਾ
ਈਕਕਦਕਹਦਸਮਭਯ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਅਭਾਈਦੇਕਹਿਅਪਣੀਵਯੁ॥
ਕਿਨਿਕਹੀਐਕਿਉਦੇਖੀਐਤਾਈਕਰਤਾਏਕੁਅਕਥੁ। ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਯਾਹੀਐਤਾਈ
ਜਿਸੇਜਾਪੈਤਥੁ॥ १॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪੀਐਹਰਿਗੁਗਵੰਤ॥ ਨਾਮਦਾਨੁਦੇਇਜਨਅਪਨੇਦੁਖ
ਦਰਦਕਹੰਤ॥ १॥ ਗਾਉ। ਜਕੈਘਰਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤਾਈਨਉਨਿਧਿਕੇਰੇਕੰਡਾਗ। ਤਿਸ
ਕੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਤਾਈਉਚਾਅਗਮਅਪਗ। ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਤਾਈਨਿਤ
ਨਿਤਕਰਦਾਸਗ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੇਟੀਐਤਾਈਸਬਦਿਮਿਲਵਦਹਗ। २॥ ਸਚੇਚ
ਕਦਸੇਵੀਅਹਿਤਾਈਭੁਮੁਕਉਹੈਵੈਨਾਸੁ। ਮਿਲਿਸੰਤਸਰਾਮਨੁਮਾਂਜੀਐਤਾਈਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ। ਮਿਟੈਅੰਧੇਰਾਅਗਿਆਨਤਭਾਈਕਮਲਹੈਵੈਪਰਗਾਸੁ। ਗੁਰਬਚ
ਨੀਸੁਖਉਪਜੈਤਾਈਸਕਿਛੁਲਾਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਮੇਰੇਤੇਹਛੇਡੀਐਤਾਈਹੀਐ
ਸਭਕੀਧੁਗਿ। ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮਪੁਸਾਰਿਅਭਾਈਪੈਖੈਸੁਦੇਹਜੁਗਿ। ਜਿਤੁਦਿਨਿ
ਵਿਸੈਪਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਹੀਐਭੁਗਿ। ਕਰਨਕਹਦਨਸਮਭਭਾਈਸ
ਹਬਕਲਾਕਰਪੁਗਿ॥ ੪॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਕਥੁਨਮੁਖਤਾਈਸਾਇਆਸੇਹਥਿਨਾਸੁ। ਤਿਸੁ
ਵੈਤਾਮੇਲਿਲਏਤਾਈਭਿਦੈਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲਪੁਗਾਸੀਐਤਾਈਹਰਿ
ਦੈਹੈਵੈਪਰਗਾਸੁ। ਪ੍ਰਗਟੁਤਾਇਅਪਰਤਾਪੁਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈਸਉਥਿਅਪ੍ਰਗਤਿਅਕਾਸੁ
॥ ੫॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਸੰਤੋਖਿਅਭਾਈਅਹਿਨਿਸਿਯਾਗਾਭਉ। ਗਸਨਗਮੁਰਵੈਸਦਾਤਾਈ
ਸਾਚਾਸਦੁਸੁਆਉ। ਕਰਨੀਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਿਅਭਾਈਨਿਜਚਲੁਪਾਇਅਭਾ
ਉ। ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਤੀਤਿਨਾਵਈਤਾਈਸੋਜੀਅਕਾਜਯਿਜਾਉ। ੬॥ ਬਹੁਗੁਣਮੇ
ਸਾਹਿਬੈਤਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬਯਿਜਾਉ। ਓਹੁਨਿਕਸੁਣੀਅਭੇਪਾਲਦਾਤਾਈਦੇਇ
ਨਿਭਵੈਭਉ। ਭਿਜਕੁਸੰਬਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਤਾਈਗੁੜਜਕਾਨਉ। ਜਿਸੁਗੁਰਸ
ਚਭੇਟੀਐਤਾਈਪੁਗਤਿਸੁਕਹਮਾਉ॥ ੭॥ ਤਿਸੁਥਿਨੁਪ੍ਰਤੀਨਜੀਵੀਐਤਾਈ

ਬਕਲਾਭੁਪੁਰਿ। ਸਾਸਿਗਿਹਾਸਿਨਵਿਸੈਰਾਈਪੇਖਉਸਦਾਜੁਗਿ। ਸਾਧੂ
ਗਮਿਲਾਇਅਭਾਈਸਰਬਹਿਅਭੁਪੁਰਿ। ਜਿਨ੍ਹਾਂਪੀਤਿਨਲਗੀਅਭਾਈ
ਤਨਿਤਮਦੇਭੁਗਿ॥ ੧॥ ਅੰਚਲਿਲਾਇਤਰਾਇਅਭਾਈਤਉਜਲਦੁਖੁਸੰਸਹਾ॥
ਗਿਕਿਪਾਨਦਗਿਨਿਹਾਲਿਅਭਾਈਕੀਤੇਨੁਅੰਗੁਅਪਹਾ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਇਅਭਾਈਤੋਜਨੁਨਾਮਅਪਹਾ। ਨਨਕਤਿਸੁਸਾਣਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲਾਇਖਕਾ
ਭੁਗੁ॥ ੨॥ ੧੦੮ ਤਿਨਾਕਾ ੧੦੮ ॥ ਮਤਗਯਦੁਖਸਾਗੋਰੀਪਅਭੇਤ
ਅਪਣਾਮੁਜਪਾਇਆ। ਬਾਹਰਿਕਾਢਿਥਿਖੁਪਸਰੀਆਪਿਅਭੇਮਾਇਆਮੇਹੁ
ਇਅਭੇਸੇਕੀਤੇਨੁਕਰਮੁਅਪਿਪਿਅਭੇਤਿਸੁਪੁਰਾਗੁਮਿਲਾਇਆਸੋਆ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਅਭੇਹਾਮਨ੍ਹੈਦਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਨਿਤਨਿਤੇਗਟੇਕਹੈਪਿਅਭੇਮਾ
ਤਨਿਤੇਗਟੇਕਾ। ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਗੁਨਕਰਨਹੁਪਿਅਭੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕਾ॥ ਘਾਉ॥
ਟਿਜਨਮਭੂਮਿਅਭੇਆਪਿਅਭੇਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਇ। ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸ
ਆਪਿਅਭੇਬੁਧੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ। ਜਿਨੇਰੁਟੈਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਅਭੇਸੇਲਾਗੇਸਾ
ਇ। ਤਿਨ੍ਹਾਂਪਿਛੋਛੁਟੀਐਪਿਅਭੇਜੇਸਾਚੀਸਰਣਾਇ॥ ੪॥ ਮਿਠਾਕਹਿਕੋਖਾਇ
ਪਿਅਭੇਤਨਿਤਨਿਕੀਤਹੋਗੁ। ਕਉਡਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆਪਿਅਭੇਤਿਸਤੋਉਪ
ਅਸੇਗੁ। ਰੋਗੁਕੁੰਚਾਇਕੁਲਾਇਅਨੁਪਿਅਭੇਉਤੈਰੇਨਹੀਵੇਜੋਗੁ। ਜੋਗੁਰਮੇਲਿ
ਸਾਹਿਅਪਿਅਭੇਤਿਨਧੁਰੇਪਾਇਆਸੰਜੋਗੁ॥ ੫॥ ਮਾਇਆਲਾਣਚਿਅਟਿਆਪਿਅ
ਭੇਤਿਨਅਵਹਿਮੁਖਿ। ਜਿਨਤੁਵਿਸਰਹਿਪਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤਨਹੋਏਧੁੜਿ॥
ਲਾਣਕਹਹਿਬੁਧੁਤੇਰਿਆਪਿਅਭੇਉਤੈਰੇਨਹੀਸੁਲਾ। ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆ
ਭੇਤਿਨਕਰਹਿਆਮੁਲਾ॥ ੬॥ ਸਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਅਭੇਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾ
॥ ਜਿਸੁਮਿਥਿਐਹਰਿਵਿਸੈਰੀਪਿਅਭੇਸੇਮੁਕਿਕੈਓਠੇਜਾਇ। ਮਨਮੁਖਿਢੋਈ
ਮਿਲੈਪਿਅਭੇਦਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ। ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਅਭੇਤਿਨ
ਪਾਇ॥ ੭॥ ਸੰਜਮਸਹਸਸਿਅਣਪਾਪਿਅਭੇਇਕਨਚਲੀਨਾਇ। ਜੋਬੇਮੁਖ
ਬੰਦਤੇਪਿਅਭੇਤਿਨਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ। ਹੋਂਟੀਵਸਤੁਨਜਤੀਆਪਿਅਭੇਕੁਰੁ
ਚਲੀਨਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨ੍ਹਾਂਪਿਅਭੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੮॥

॥ ਸਿਰਠੀ ਕੀ ਵਹ ਸੋਯ ਕਾ ਨਾ ਲਿਖਿ ਮਹਲਾ
 ਨਿਸਦਾ ਸੁਹਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ। ਦੰਦੀ ਮੈਯੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀ ਰੈ ਸਚਾ ਸੋਇ॥
 ਪੈਣੀ ਐਠੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗਾ। ਪਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰਮਿ ਲੈ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ
 ਗਿ॥ ਸਦਾ ਸੀ ਗਾਹੀ ਨ ਉਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਯੁ ਪਤੰਗੁ। ਦੇਵਰ ਜੇ ਠਮੁ ਏਦੁ ਖਿਸ ਸੁਕਾ
 ਰੇ ਸੁ। ਜੇ ਪਿਛੁ ਵੈ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਮਦੀ ਸਕੁ ਸਚੁ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਿਰਠੀ ਤਾ ਮਿਸੁ
 ਈ ਜਾਹਿ ਨਾ ਮੁਢ ਢੇਲੇ। ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨ ਵੈਆ ਪੁਣਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ॥
 ਮਿਕਸਾਈ ਦਿਨ ਸੁਹਾਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੀ ਹਰਿ ਗੰਗੇ ਚੋਲੇ। ਹਰਿ ਜੈ ਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਖੁ ਈ
 ਖਿਅ ਜਗਤੁ ਮੈਂਟੇਲੇ। ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਹੁ ਤੇ
 ਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾ ਸੁਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਗੋਲੇ ਗੋਲੇ॥ ॥ ਤੁਆਪੇ
 ਟੇਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ। ਤੁਧੁਆਪੇ ਖੇਲੁ ਚਾਇਤੁ ਧੁਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ। ਦਾ
 ਤਾਪਿ ਪਾਪਿ ਪੋਰੇ ਗਣਹਾਰਿਆ। ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਉਪਵਣਹਾਰਿਆ। ਹਉ
 ਖਿਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਵਹਾਰਿਆ॥ ॥ ਸੋਯ ਕਮਃ ੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਲ ਤੇਜ
 ਏਕੁ ਮਿਅ ਏਦੁ ਜੈ ਰਾਇ। ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਾਖਿ ਈਏ ਅਪਦੈ ਪੈਨੈ ਪਾਇ। ਇਹੁ
 ਜਲ ਤਾਨ ਦਰੀਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਰਾਇ। ਸਬਦਿ ਹੋਤੇ ਸੇਸੀ ਤਲ ਭੁਏਨਾ
 ਚੁਕਮਾਇ॥ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਠਾ ਲਿਖੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ ਪੰਨੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਣੁ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਇਆ ਨਾਵਿ ਸਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਣਾ। ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇਆ
 ਮੈ ਜਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਣੁ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵਦੇ ਪਰਵਣੁ ਹਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮਿਸ
 ਨਾਨਕ ਮੁਏਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਜਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ॥ ॥ ਹਰਿ ਪੁ
 ਜੈ ਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
 ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਰਮੈ ਮੁਰਖ ਯਾਈਐ॥ ਹਉ ਗੋਲਾ ਯਾ ਯਤੁ ਪੁਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫੁਰ
 ਐ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰ ਕਮਵਾ ਜਿਗੁਰਿ ਸਮਝਾਈਐ॥ ॥ ਸੋਯ ਕਮਃ ੩
 ਬੈਲਿਖਿ ਅਕਸ ਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ। ਮੇਰਾ ਠਗਉਣੀ ਪਾਈ
 ਵੈ ਸਹਿਅ ਭੁਖਤਾ ਸੁ। ਮਤੁ ਜਣੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਮੁਇਆ ਸੁ। ਜਿ

ਨੀਂਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਸੇ ਬਹੁ ਦਿਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ। ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘੁਲ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ। ਯੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਯਾ ਹੋਵਾ ਅੰਦਰਿ ਉਠੇ ਜਾਸਾ
 ਮਨ ਮੁਖੀ ਨੋ ਕੋ ਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾ ਸੁ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ
 ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੧੫੩ ॥ ਸੋ ਸੋ ਦੋਸੈ ਸਜਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਾਇ
 ਭਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਕੁਣ ਅਨ ਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਸਚਿ ਹੋ ਸਮਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲੋ
 ਸਜਣਾ ਆਖੀ ਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪਸੁ ਅਰਥੀ ਕ
 ਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਖੁਗ ਬਿਧਿ ਖਿਅਕ ਮਾਵਣ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਾਗੁ॥
 ੧੫੪ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਪਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਅ
 ਪੋਸਿ ਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ॥ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਠਿ ਰਿ
 ਵੈ ਜਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਹਰਿਆ ਪਕਿਰ ਪਕੋਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਬਾਹਿਰੀ ਗੁ
 ਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ॥ ੧੫੫ ॥ ਸੋ ਲੇਖਾ ਮੰ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਮਤਾ
 ਹਈ ਜਿਨਿ ਵਿਦੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬੋਰੇ ਜਿਨੀ
 ਚਿਨਾ ਮਿਚਿ ਤੁਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਠੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰੀਆ
 ਆ॥ ਪੰਧਾ ਕਰਤਿ ਆਨਿ ਹਠ ਲੁਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਖਿਪਿ ਪਾਇਆ॥ ੧੫੬ ॥ ਮੰ ੩
 ਘਰੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰ ਪੂਰੈ ਮਨ ਮੁਖਾ ਸਦੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਉ ਕੁਸਤੁ ਗੀਮ
 ਗੁਨ ਜੈ ਏਕੁ ਗਮ ਦਾਰੁ ਗੀਮ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੈ ਹੋ ਕਰਤੈ
 ਪਿਖੁ ਆਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਗੋਲੇ ਸੋਈ ਪਈ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇ
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੋਹੇਇ ਆਗਸਨ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ॥ ਸਬ ਦੇਹੀ ਨ ਉਠੈ ਪੈ
 ਬ ਦੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇ ਸਕੁ ਜਗੁ ਬਠੈ ਗਨਾ ਬਿਗਥਾ ਜਨ ਮੁਗ
 ਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬ ਦੇ ਜਨਾਨ ਕਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ੧੫੭ ॥ ਸੋ
 ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੋ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਪਤ ਰੋਖਾ ਅਦਿਸੁ ਦੁਕੁ
 ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਕੁਣ ਗਾਈਐ
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੋ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਇਆ॥

ਸੇਵਾਪਾਈਐ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉਤਨੁਕੇਲੁਪੀੜੀਐਹਤਨਕੋਰੀਡੇਹਿ॥
ਜੀਉਵੰਦੈਚਉਖੰਨੀਐਸਚੇਸੰਦਰੈਨਹਿ॥ ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕਈਹਤੀਅਤੈਡੇਹਿ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਨੁਮੈਡਾਂਗੁਲਾਹੰਗੁਲਾਏਮਨੁਲੇਇ॥ ਜਿਉਮਜੀਠੈਕਪੜੇਹੰਗੇਕੀ
ਪਹੇਹਿ॥ ਨਾਨਕਹੰਗੁਨਉਤੈਗੋਬਿਆਨਲਗੈਕੋਹਿ॥ ॥ ਹਰਿਆਪਿਵਰਤੈ
ਆਪਿਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਦਾ॥ ਹਰਿਆਪੇਸਿਸਟਿਸਵਾਰਿਸਿਰਿਪੰਧੈਲਾਇਦਾ॥
ਇਕਨਗੁਗਤੀਲਾਇਇਕਿਆਪਿਖੁਆਇਦਾ॥ ਇਕਨਾਮਗਗਿਪਾਇਇਕਿਉ
ਭੜਿਪਾਇਦਾ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਏਗੁਗਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਜੋਕੋਕਹੋਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਮਨਿਚਿੰਦਿਅਫਲੁ
ਪਵਣਹਉਮੈਵਿਚਰੁਜਾਇ॥ ਬੰਧਨਤੈਮੁਕਤਿਹੋਇਸਚੇਹੋਸਮਾਇ॥ ਇਸੁ
ਜਗਮਹਿਨਾਮੁਅਲਕੁਹੋਗੁਗਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਜੋਗੁਗਸੇਵਹਿਆਪਣ
ਹਉਤਿਨਬਲਿਹੋਜਾਓ॥ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਮਨੁਅਜਿਤੁਹੋਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥
ਤਿਸੋਨਸੁਖਸੁਪਨੈਨਹੀਦੁਖੇਦੁਖੁਵਿਗਾਇ॥ ਘਰਿਘਰਿਪਰਿਪਰਿਪੰਡਿਤਥਕੇਸਿਧ
ਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ ਇਹੁਮਨੁਵਸਿਅਵਈਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਰੇਖਧਰੀਕੇਖਕਰਿ
ਥਕੇਅਠਸਠਿਤੀਥਨਾਇ॥ ਮਨਕੀਸਰਜਜਣਨੀਹਉਮੈਰਗਮਿਕੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਕਉਪਾਇਆਵਡਭਾਗਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ ਕੁਇਪਾਇਐਮਨੁਵਸਿਤੋਵਾ
ਹਉਮੈਸਥਾਦਿਜਲਾਇ॥ ਸਚਿਕੋਤੇਸੇਨਿਗਮਏਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਨਉਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖੁਸਮਾਇ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਏਹੁਕੂਪਤਿਹੋਏਹੰਗ
ਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਵਣਾ॥ ਇਹੁਮਾਇਅਹੰਗੁਕਸੁੰਭਾਖਿਨਮਹਿਲਾਜਿਵਣਾ॥ ਚਲਾ
ਦਿਆਨਾਇਨਚਲੈਸਿਰਿਪਾਪਏਜਵਣਾ॥ ਜਾਪਕਰਿਚਲਾਇਅਕਾਲਿਤਾਖਗਡ
ਵਣਾ॥ ਓਹਿਵੇਲਾਹਥਿਨਅਵੈਠਿਗਿਪਛੁਤਵਣਾ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੋਤੇਜੋਮੁਹੁਫੇਰੇਸੇਥਪੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ ਠਿਗਿਠਿਗਿਮਿਲਣੁਨਪਾਇਨੀਜੰਮਹਿਤੈਮਹਿ
ਜਾਹਿ॥ ਸਹਸਰੋਗੁਨਛੋਡਈਦੁਖਹੀਮਹਿਦੁਖਪਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਨਦਗੀਬਖਸਿਲੇਹਿਸ
ਥਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਹਿ॥ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰੋਤੇਮੁਹਠਿਗੇਤਿਨਾਠਉਗਨਠਉ॥ ਜਿਉ
ਉਦਰਿਘਰਿਘਰਿਠਿਗੇਦੁਹਚਗਦਿਬਦਨਉ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸੀਅਹਿਸੇਸ

ਤਿਹੁਗਮੇਯਿਮਿਲਾਉ॥ ॥ ਜਿਸੇਵਹਿਸਤਿਮੁਹਾਰਿਸੇਕੁੰਜਲਤਹਿਆਜਿ
 ਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁਛਡਿਗਇਆ॥ ਸੇਦਗਹੋਪੋਧੰਜਾਹਿਜਿਨ੍ਹਹਰਿਜ
 ਪਿਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨ੍ਹਹਰਿਤੁਧੁਮਾਇਆ॥ ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਅਗੇਸਿ
 ਤਹੁਗਮੁਖਿਕੁਮਰਉਗਇਆ॥ ॥ ਸੋਲਕਮਃ ੩ ॥ ਥਾਏਵਿਚਿਤੰਵਸਤੁਪਈਓ
 ਹਰਿਕੇਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗੁਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਪਈਐਮਖਦੁਆਗੁ॥ ਇਹੋਕੁਜ
 ਨੁਅਲਕੁਹੈਸੰਤਹੁਲਕੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ਏਹਮੁਦਵਲੀਕਿਉਵਿਚਹੁਕਦੀਐਸਦਾ
 ਹਖੀਐਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਏਹਮੁਦਵਲੀਸਤਿਗੁਰੁਪਈਗੁਰਸਿਖਾਂਯਧੀਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੁਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾਇਅਗੁਰਮੁਖਿਘਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਧੁਰਿਮੇਲੇਸੇ
 ਮਿਲਿਹੋਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁਸੇਵਿਛੋੜੇਦੁਜੈਰਾਇਖੁਆ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਆਪਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਪੜ ੧ ॥ ਥ
 ਹਿਸਖੀਅਜਸੁਗਾਵਹਿਗਵਣਹੀਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹ
 ਗੀਆ॥ ਜਿਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਆਂਹਰਿਨਉਤਿਨਾਹਉਵਾਹੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਅਹਰਿਮੇਲੁਮਿ
 ਲਾਵਣਹੀਆ॥ ਹਉਬਲਿਜਵਾਦਿਨੁਗਤਿਗੁਰਦੇਖਣਹੀਆ॥ ੪॥ ਸੋਲਕਮਃ ੩
 ॥ ਵਿਦੁਨਵੈਸਤਿਗੁਰਮਦੇਨਿਤਜਗਿਤੋਟਸੈਸਾਗਿ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਵਣਹਉ
 ਮੇਅੰਧੁਗੁਬਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
 ॥ ਸਹਜੇਜਗੈਸਹਜੇਸੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿਹੋਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਗੁਰਮੇਸਹ
 ਸਹੋਵੈ॥ ਅੰਤਹਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੇਵੈ॥ ਗਿਆਨੀਜਗਹਿਸਵਹਿਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਾ
 ਮਿਗਤਿਅਬਲਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਪੜ ੨ ॥ ॥ ਸੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੇਹਰਿਗਤਿਆ॥ ਹਰਿ
 ਇਕਧਿਆਵਹਿਇਕਾਇਕੋਹਰਿਸਤਿਆ॥ ਹਰਿਇਕੁਵਰਤੈਇਕਾਇਕੋਉਤਪਤਿਅ
 ਜੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਤਿਨਰੁਸਟਿਪੁਭਿਆ॥ ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹਰਿਜਪਿਆ॥ ੫॥ ਸੋਲਕਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਹਿਗਿਆਨੁਨਾਇਓਜਿਤੁਕਿ
 ਛੋਸਣੀਪਾਇ॥ ਵਿਦੁਡਿਠਾਕਿਆਸਾਯਾਹੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਾ
 ਦੁਪਛਾਣੀਐਸਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁਗੁਰੁਇਕੋ
 ਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਸਚਾਸਉਦਾਹਟੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੁੰਡੁਗੁ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ

ਦੇਵਾਣਾ ਕੁਸਦਾ ਖਾਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਗਾ।
ਮਾਦਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਯਾਹੀ ਐਧੰਨੁ
ਗੁਰੂ ਕੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਕਦਈ। ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ
ਕੈ ਕੁੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਹੁ ਖਾਵਈ। ਜਿ
ਗਹਿਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਕੁੜਿ ਪਾ
ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿ ਅਚਉਵਾਇ ਅਏ
ਕਛਡਿ ਤੁਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਾ। ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ਅਸਾਮਨ ਸਾਜਣਾਇ ਤੁਹਿ ਇਹੁ ਮਿ
ਦਗੁ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਮੁ
ਖਿ ਮੰ ३ ॥ ਗਹਿਗੁਰੂ ਤੋਟਿ ਨਾਮੁ ਵਈ
ਪੁਗਹਿਗੁਰੂ ਵਹਿਗੁਰੂ ਮਹਿਗੈ ਸਮਾਇ।
ਪੇਪੀ ਨਾਮੁ ਕੁਗਤਿ ਕਹਿ। ਗਹਿਪਾਟੁ ਯਗਾ
ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਬੁਝਲਾਗਾ ਅੰਤਹਿ ਬਿਬੇ
ਏਆਪਿਗਹਿ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾ
ਕਮੰ ३ ॥ ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾਪੁਰਖ
ਗੋਇ ਸੁਰਤਉ ਕਰੇਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ॥
ਨਾਮੁ ਮੈਨੇ। ਜਿਨ ਕਉ ਮਨਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਤੀਨਾ
ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਆਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ
ਕੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ। ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰ
ਏ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਯਾਹਿ ਅਗਰਿ
ਕਤਨੋ ਵਈਨਾ ਧਨੁ ਪੈਐ ਪਾਇ। ਪੜਿ
ਵਿਗਾਇ। ਕੁਕਪੁਕਾਗਨ ਚੁਕਈਨਾ ਸੰਸਾ
ਮੁਹਿ ਕਾਏਉ ਠਿਜਾਇ॥
ਦਸਾਈ। ਜੋਗਰਿ ਦਸੈ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ

ਬਲਿਜਾਈ। ਗੁਣਸਾਂਝੀਤਿਨਸਿਓਕਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ। ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆ
 ਗਨਿਤਸੇਵਿਹਰਿਸੁਖਪਾਈ। ਬਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੇਝੀਪਾਈ॥
 ਸੋਲਕਮਃ ੩ ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਬੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ। ਤ੍ਰਿਗੁਣ
 ਮਾਇਆਮੁਲੁਹੈਵਿਚਿਤਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ। ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੁਜੈਲਾਗੇਮਾਇਆ
 ਕੋਵਾਪਾਰਿ। ਅੰਤਗਿਤਿਸਨਾਤੁਖੈਮੁਰਖਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਗ। ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿ
 ਐਸੁਖਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ। ਅੰਦਗੁਤਿਸਨਾਤੁਖਗਈਸਚੈਨਾਇ
 ਪਿਆਰਿ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਹਤੇਸਹਜੇਹਜੇਜਿਨਾਹਰਿਗਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਮਃ ੩
 ॥ ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਆਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਤਾਆਇ। ਅੰਤਗਿਆਗਿਆਨੁਅੰ
 ਧੇਹੁਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ। ਮਨਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀਜਿਓਰੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ। ਨਾ
 ਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆਦੁਜੈਲਾਗਾਜਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈ
 ਆਜੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਦਵੀ॥ ॥ ਹਰਿਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੇਖਗੀਸੁ
 ਹਾਵਈ। ਜੇਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬਲੈਸਾਹਰਿਭਾਵਈ। ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਚੇਖੈਸਾ
 ਦੁਸਾਤਿਪਤਵਈ। ਗੁਣਗਾਵੇਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਈ॥
 ਜਿਸੁਹੋਵੇਆਪਿਦਇਆਲੁਸਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਬੁਝਾਵਈ॥ ੧੩॥ ਸੋਲਕ
 ਮਃ ੩ ॥ ਹਸਤੀਸਿਰਿਜਿਉਅੰਕਸੁਹੋਅਗਣਿਜਿਉਸਿਰੁਦੇਇ। ਮਨੁਤਨੁਆ
 ਗੈਗਖਕੈਉਤੀਸੇਵਕਰੇਇ। ਇਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਨਿਵਗੈਐਸਗੁਰਜੁਸਿਸਰਿ
 ਕਾਲੇਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਜਿਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ। ਨਾਨਕਕੁਲੁਉਧਾਹਿਅਪਣ
 ਦਗਹਪਵਹਿਮਾਣੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੁਮੇਲਾ
 ਈਆ। ਇਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਾਸਿਇਕਿਗੁਰਿਕਰੈਲਾਈਆ। ਜਿਨਾਗੁਰੁਪਿ
 ਅਹਾਮਨਿਚਿਤਤਿਨਾਤਉਗੁਰੁਦੇਵਾਈਆ। ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਗੁਰੁ
 ਮਿਤਾਪੁਤਾਭਾਈਆ। ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਸਭਿਗੁਰੁਆਖਿਗੁਰੁਜੀਵਾਈ
 ਆ॥ ੧੪॥ ਸੋਲਕਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਅਵ
 ਰੇਕਰਮਕਮਾਰਿ। ਜਮਦਰਿਬੁਧੇਮਗੀਅਹਿਠਿਗਿਵਿਸਟਾਮਾਰਿਪਚਾਰਿ॥

ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗਹਿ ਕੋਨਾਇ
ਸਮਾਇਗੇ ਚੁਕਾ ਅਵਲੁ ਜਾਣੁ ॥ ॥ ਪਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀ ਐਅੰ
ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਰੀ ਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗਹਿ ਗੰਗੀ ਤੁਝੇ
ਨੇਤ ਪਾਈ ਅਹਿ ਕਿਤੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨਣਾ ਵਹੁ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਨਾਮਾ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋ
ਏ ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਸੋਲਕ
ਮ: ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਇਕ ਦਝਹਿ ਇਕ ਦਬੀ
ਅਹਿ ਇਕ ਨ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀ ਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਠਹਿਰ
ਸਾਇ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ॥ ਤਿਨ
ਕਾਖਾ ਪਾਪੈ ਪਾਸਾਇਆ ਸਕੁ ਪਵਿਤੁ ਜੈ ਜਨਾਮਿ ਗਹਿ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮ
ਹਲ ਸਹਾਈ ਸਤਿ ਪਵਿਤੁ ਗਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਅਗਤ ਜਾਇ
ਵਿਸਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਝੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਨ ਸਤਿ ਪਵਿਤੁ ਗਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾ
ਪਸੰਤ ਚੜ੍ਹਿ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰ ਜ ਸਤਿ ਪਵਿਤੁ ਗਹਿ ਜੇ ਬੋਲਹਿ
ਗਹਿ ਗਮਨਾ ਮੁਹਿ ਸਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਪੈਤੈ ਪੁਨ੍ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥
ਸੋਲਕ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਭਿਆ ਯਤੁ ਪਲਤੁ ਸਕੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁ
ਸਕੁ ਹਿਰਿ ਲਾਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੈ ਮਾਹੀ ਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸੰਤਾਂ ਨਾਇਵੇ ਕਰਮ ਵੇਦੇ ਦਸਟਾ ਲਿਖੇ ਹੁਪਿਆ ਗੁਆ ਅਗੈ
ਪੈਛੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਮਹਿ ਜੰਮਹਿ ਵੇਹ ਵਗਾ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧੋ ਹੋਇ ਖੁਆ
ਗਾ ਮੁਹ ਕਾਏ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਦਿਆ ਨਾਉ ਕ
ਵਹਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਹ ਗਿਨਾ ਮੁਧਿਆਇ ਦੇ ਸੇਹ ਗਿਹ ਗਿਨਾ ਮਿਰਤੇ ਮਨ
ਮਾਧੀ ॥ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਧਿਆਤਿਨਾ ਇਕ ਸਥਿਨੁ ਦੂਜੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵ ਦੇ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਥੇ ਖੁਸਿ ਖਾਹੀ ॥ ਗਹਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ
ਗਾਵੇ ਦੇਹ ਗਿਹੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਗੁਰ ਪੂਰੈ
ਗਹਿ ਨ ਮਿਸ ਮਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲਕ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਖੁ

ਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ। ਸਬਦਿ ਮਹਿ ਠਿਗਿਨਾ ਮਹਿ ਤਸੇ ਵਾਪੁ ਵੈ ਸਭ ਥਾਇ। ਪਰਸਿ
ਪਰਸਿ ਐ ਪਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਹੋਇ ਦਲਾਇ। ਜਿਸੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਿ ਲੈ ਜਿ ਸੁਬਖ ਸੋਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ॥

ਮਃ ੩ ॥ ਮਹਲੁ ਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੁਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ। ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਮ
ਹਲੁ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ। ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਰਓ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭ ਸੇਈ ਪਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਪਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ
ਸਭ ਪੁਰੀ ਪਈ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਰੇਗਾਇ॥ ੧੭੩ ॥ ਪੰਨੁ ਪਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਭਗ
ਤ ਜਨ ਜੋਗਿਨਾ ਮਾਹਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿ ਆ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਗਤਿ ਨਾ ਸੰਤ ਜਨ ਜੋਗਿਨ
ਸੁਸਵਣੀ ਸੁਣਤਿ ਆ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਗਤਿ ਨਾ ਸਾਧੁ ਜਨ ਜੋਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ
ਜਨ ਬਣਤਿ ਆ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਗਤਿ ਨਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਾ ਜੋਗੁ ਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿ ਦਤਿ ਆ॥
ਸਭ ਦੂਵੇ ਭਗਤਿ ਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋਗੁ ਚਲਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿ ਆ॥ ੧੭੪ ॥ ਸੋਲਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤੁਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਦਿਵਲਾਇ। ਨਵ ਨਿਪੀਅ
ਠਹਰਿ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀ ਆਠਹਰਿ ਜੋਗਿ ਹਿਰੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਉ ਨ ਪਾਈ ਐ ਬੁਝੁ ਕਰਿ ਵੀਚਗੁ। ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਗਚਾਗਿ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਅਗਰੁ ਗੁਰਿ ਆਬਿਗਧੈ ਮਨ ਮੁਖ ਰਿਸਨਾ ਭੁਖਨਾ
ਇ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਆਸੀ ਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਅੰਦਰੁ ਤਿਪਤਿ ਸੰਤ
ਖਿਆ ਠਹਿਰੁ ਖਨ ਲਗੈ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਹਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ
ਮਿਹੋਏ ਦਿਵਲਾਇ॥ ੧੭੫ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋਗੁ ਮੁਖਿ ਸਿ
ਖਾ ਜੋਗਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇਤਿ ਨਦਰੁ ਸਨੁ ਪਖਾ। ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ। ਹਰਿਨਾ ਮੁਸਲਾ ਹੀਰੰਗ ਸਿਉ ਸਤਿ ਕਿਲਵਖ ਕ੍ਰਿਖਾ॥
ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਸੁਹਵਾ ਸੇਸਗੀ ਰੁਖਾ ਨੂਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰੁ ਗੁਰੁ ਪਯੋਵੇ ਥਾ॥ ੧੭੬ ॥ ਸੋਲਕੁ ਮਃ ੩
॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਹੁ ਏਮਾ
ਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਨਾਵੈ ਨੇ ਸਤਿ ਭੋਜ
ਦੇਖ ਕਿਹੋਏ ਦਿਵਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਨਾਪਾਇ ਓਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ॥

॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪੈਨੁ ਖਾਨੁ ਸਰੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾ
ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿਤੁ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਇਹਾ ਸਿਧਿ ਇਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ॥ ਹਮ ਛਾਹੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿ
ਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਦਾਤਿ ਸੁਕਵਣਾ ਕੰਤਾ ॥
ਦਾਤਾ ਸਰੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਆਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵ ਹੁਦਾਨੁ ਦਇਆ ਥ
ਇਵਿਚਿ ਪਾਥਗ ਕਿਰਮ ਜੰਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰ
॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜ੍ਹਣਾ ਗੁੜ੍ਹਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਵਿਕਾ
ਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸ਼ ਕੇ ਦੂਜੈ ਕਾਇਖੁ ਅਗੁ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸ਼ ਅਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ
ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਗੁ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੈ ਜੈਤੁ ਤੁਲੈ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਗੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾ
ਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਗੁ ॥ ਪੰਨੁ ਵਾਪਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅ
॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਦੁ ਮਨੁ ਮਹੇ ਕੋਇ ਨਾ ਸਿਧ ਸੀਵੇ ਖੁਹੋ ਕੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਭਿਖਧਾ
ਨੀ ਗਥੀ ਕੁ ਵਿਖਰੇ ਨਾਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਹੇ
ਚਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਸੁਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉਂ ਉਤਰੈ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜ
ਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਕੁਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਵਹੁ ਇਕ
ਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗੁਬਨ ਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾ ਪੜ੍ਹ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ ਐ
ਸੰਗਿ ਗੁਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਮਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ
ਨੀ ਸਭਿ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਇ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਲੁਹੈ ਵੈ ਜਿ ਸੁਉਪ
ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੀ
ਸੁਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਕਾ ਲਾਹੇ ਆਸਿ ਆਹੁ ॥ ਖੰਨ ਲੀਧੋ ਤੀਉ ਜਲੀ ਨਹ ਵਈ ਜੇ
ਉ ਪਵੈ ਦਿਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਹੇ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥ ਨਾਨ
ਮੇਲੁ ਨ ਲਗਾਈ ਨਾ ਠਹਿਰੈ ਜੀ ਪਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾ ਲੀਕਾ ਛੀ
ਕਉਤ ਮਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਠਲੁ ਪਾਈ ਐ
ਜੇਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੁਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰ
ਹਰਿ ਕੁਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ

ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੁਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਵਾਂ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚ ਵਾਰੁ ਮਤੀ ॥
 ਹਿੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਧਾਧਿ ਆਸ ਕਿੰਗੁ ਗਵਤੇ ਦੁ
 ਖਾਧਾਣੀ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਗਾ ਸਿਨਾ ਵਿਸੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੁਰੋਸੀ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਗੁ
 ਹਮੁ ਖਿਹਰਿ ਅਥਾਧ ਦੇ ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਕ ਮਃ ੩
 ਹੋਜਨ ਉਥੈ ਦਬਿਓ ਹੁਸਤਿ ਅਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ
 ਨਜਾਗਿ ਓਅੰਤ ਹਿਨ ਉਪਾਜਿ ਓਚ ਓ ॥ ਸਗੀਰੁ ਜਲ ਉਗੁਣ ਬਾਹਾ ਜੋਗੁਰ ਕਰਨ
 ਕਮਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾਰ ਡਿਠੁ ਮੇਰੁ ਮੈਦੁ ਜੈ ਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਉਥੈ
 ਰੇਸ ਚੁਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥ ੩੩ ॥ ਸਬਦਿ ਹੋਤੇ ਹਉ ਮੇਗਈ ਸੋਭਵ
 ਤੀਨਾਗਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕੁਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿ ਆਸੀ ਗਾਹੁ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿ
 ਰੁਹੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਨਾਗਿ ॥ ਨਾਹਿ ਮੈਰੋ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ
 ਨਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਥਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਗਿ ॥ ੩੪ ॥ ਉਹੀ ॥ ਜਿਨਾ
 ਗੁਰੂਗੋਪਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਝਿ ਅਥੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਪ
 ਪਿਸਟ ਹਤਿ ਅਥੀ ॥ ਓਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਕੁ ਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਪਰ ਕਟਨਗੀ ॥
 ਵਡੁ ਰੁਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆ
 ਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਹਈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਫਿ
 ਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਜਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਾਏ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਗਵਿਹਰਿ ਆਸ ਚੋਰਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿ ਹਈ ਤਿਨ
 ਕਉ ਜੋ ਚਲਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇ
 ਕ ਕਰੈ ਸੀ ਗਾਹ ॥ ਪਿਰ ਕੀ ਸਭ ਨਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ਪਿਆਹੁ ॥ ਸਾਕੁ ਸੁਧ ਸਾਕੁ ਥਾ
 ਖਈ ਨਾਨਕ ਨਗੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਗਿ ॥ ੩੭ ॥ ਉਹੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ
 ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਲਈ ॥ ਜੋ ਜਪ
 ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕਰ ਬੋਲੀ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਗਾ ਪਿਆਹਾ
 ਅਥਾਧਿ ਆਤਿ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਲੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਗਾ
 ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿ ਆਸੈ ਲਈ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ। ਹਰਿਦਾਸਨਕੋਵਸਿਧੇਜਿਉਜੰਤੀਕੋਵਸਿਜੰਤੁ। ਹਰਿਕੋ
ਸਹਗਿਧਿਆਇਦੇਕਹਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੇਹੁ। ਕਿਹਪਾਕਹਿਕੋਸੁਨਹੁਪ੍ਰਕੁਸਕੁਜ
ਮਹਿਵਸੈਮੇਹੁ। ਜੋਹਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਹਰਿ
ਪਈਵਡਿਅਈਭੁੰਵਦੀਜਨਕਜੈਕਹੁਕਹਾਈ॥ ਸਿਹਰਿਜਨਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਹਰਿਹਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਪੈਜਗੁਰੁਗ
ਨਾ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਯਾਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਗਯਨਜਾਈ॥
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤੁਪੁਰਾਪਾਈਐਹਰਿਗਸਿਰਸਨਹਸਾਈ॥ ਗੈਦਿਦਿ
ਸੁਪਕੁਤਿਤੁਹੈਗੀਗਵਣਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਾਉਤੇਗਧਿਆਵਣਾ॥ ਤੁਦਾ
ਦਾਤੁਹੈਤੇਗਾਦਿਤਾਖਵਣਾ॥ ਭੁਗਤਿਜਨਕੈਸੰਗਿਪਾਪਗਵਵਣਾ॥ ਜਨਨਾਨ
ਸਦਬਲਿਹੈਬਲਿਬਲਿਜਵਣਾ॥ ਸਲਕਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿ
ਨਾਨਕੁਈਮਤਿਮਧਿਮਸਤਿਗੁਰੁਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀ॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਸਕੁਕਪਟੇ
ਰਿਜਲੈਕਪਟੇਖਪਹਿਖਪਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਭਾਣਾਚਿਤਿਨਾਐਵੈਆਪਣੈਸੁ
ਇਛਿਹਾਹੀ॥ ਕਿਹਪਾਕਹੈਜੇਆਪਣੀਤਨਾਨਕਸਬਦਿਸਯਾਹੀ॥ ਮਃ ੪
ਨਾਨਕੁਮਾਇਆਮੋਹਿਦਿਆਪੇਦੁਜੈਕਾਇਮਨੁਆਥਿਗੁਨਾਹਿ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਯ
ਗਹਿਦਿਨੁਗਤੀਹਉਮੈਖਪਹਿਖਪਾਹਿ॥ ਅੰਤਰਿਏਕੁਮਹਾਗੁਬਭਾਤਿਨਕੋਨਿ
ਦਿਨਕੋਈਜਾਹਿ॥ ਓਇਆਪਿਦੁਖੀਸੁਖੁਕਬਹੁੰਨਪਾਵਹਿਜਨਮਿਮਹਹਿਮਰਿ
ਹਿ॥ ਨਾਨਕਬਖਸਿਯਏਪ੍ਰਕੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਯਾਹਿ॥
ਅੰਤਰੁਗਤਪਰਵਣੁਜੈਪ੍ਰਕਿਰਾਇਆ॥ ਸੇਈਬਿਚਖਣਜੰਤਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆ
ਏਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕੇਜਨੁਖਾਇਆ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਧੁਰਿਮਸਤਕਿਯਾਇ
ਆ॥ ਨਾਨਕਕੁਏਪੁਨੀਤਹਰਿਤੀਗਥਿਨਾਇਆ॥ ਸਲਕਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ਨਾਮੋਚਿਤਵੇਨਾਮੁਪਰੈਨਾਮਿਹੈਇਵਣਾ
ਈ॥ ਨਾਮੁਪਦਗਧੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗਈਬਿਯਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਉਉਪ
ਜੈਤਿਸਨਕੁਖਸਕੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੋਗਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
ਰਖਿਜਿਮਾਰਿਆਭੁਮਿਭੁਮਿਆਪਹੁਢੇਡਿਗਾਇਆ॥ ਓਸੁਪਿਛੈਵਜੈਫਕੜੀਮੁਹੁਕਾ

ਯਾਅਗੈਰੁਇਆ। ਓਸੁਅਗਲੁਬਗਲੁਮੁਹੁਤਿਕਲੈਨਿਤਵਗੁਸੁਟਦਾਮੁਆ। ਕਿ
 ਅਹੋਵੈਕਿਸੈਗੀਦੈਕੀਤੈਜਾਪੁਗਿਕਿਰਤੁਓਸਦਾਏਹੋਜੇਪਾਇਆ। ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇ
 ਤਿਥੈਓਹੁਭੁਠਾਕੁਤੁਬੋਲੈਕਿਸੈਨਕੁਵੈ। ਵੇਖੁਹੁਭਾਈਵਡਿਅਈਹਰਿਸੰਤਹੁਸੁਆਮੀ
 ਅਪੁਨੇਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈਪਾਵੈ। ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਹੁਹੋਵੈਦਰਿਸਾਚੈਅ
 ਹੋਦੈਜਨਨਾਨਕਾਅਖਿਸੁਣਵੈ॥ ੧੧੧ ॥ ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਥੇਹੁਰਖਵਾਲੇਗੁ
 ਹਰਿਦਿਤੇ। ਪੁਰਨਹੋਈਅਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਰੇਤੇ। ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਥੈਅੰਤਿਅਵਗੁ
 ਲਸਭਿਉਤੇ। ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਪਦੇਕਹਿਲਿਤੇ। ਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
 ਹਰਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਇਤੇ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਤਾਕੀਰਜਾਇਲਿਖਿਆ
 ਪਾਇਅਬਕਿਅਕੀਜੈਪਥੈ। ਪੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁਤਦੋਹੇਇਨਿਬਡਿਅਹੰਦੁ
 ਹਿਜੀਅਕਮਾਦੇ॥ ੧੧੩ ॥ ਨਕਿਨਥਖਸਮਹਥਕਿਰਤੁਧੋਕੇਦੇਇ। ਜਗਦੇ
 ਤਹਾਖਾਦੇਨਾਨਕਾਸਚੁਹੇ॥ ੧੧੪ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਭੇਗਲਾਅਪਿਥਾਟਿਬਹਾਲੀਓਨੇ॥
 ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਘਾਲਿਓਨੇ॥ ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲਿਓਨੇ॥ ਦਾਸਹਥੇਕੰਠਿਲਾਇਨਦਹਿਨਿਹਾਲਿਓਨੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਗਤਾਸਦਾਅੰਦੁ
 ਭਉਦੂਜਾਜਾਲਿਓਨੇ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੨ ॥ ਇਮਨਹਰਿਜੀਧਿਆਇਤੁਇ
 ਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ। ਹਰਿਕੀਅਸਦਾਸਦਾਵਡਿਅਈਆਦੇਇਨਪਥੈ
 ਤਾਇ॥ ਹਰਿਕੋਸਦਬਲਿਹਰੇਦੇਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਗਮੁਖਿ
 ਅਲਿਹੈਉਓਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖ
 ਸਕੇਹੇਇ॥ ਸਭਨਾਕਾਮਾਪਿਓਆਪਿਪੈਆਪੇਸਹਕੇਹੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
 ਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਹੈਜੁਗੁਜੁਗੁਸੇਭੁਹੇਇ॥ ੧੧੭ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਦਕਰਦ
 ਸਮਰਥੁਹਰਿਕਰਤੇਮੈਤੁਭਾਬਿਨੁਅਵਗੁਨਕੇਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਾਟਿਸਿਰਜੀ
 ਆਆਪੇਫੁਨਿਗੇਈ॥ ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਜੇਕੇਹੇਸੁਹੇਈ॥ ਵਡਿਅ
 ਈਗੁਗਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਾਵੈਸੇਈ॥ ਗੁਗਮੁਖਿਨਾਨਕਾਅਥਾਧਿਆਸਭਿ
 ਆਖਹੁਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਗੁਗੁਸੇਈ॥ ੧੧੮ ॥ ੧॥

ਗੁਸੇਗਠਿਕੁਗਤਕੀਬਾਣੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀਬਾਣੀ
ਬੁਤਪੂਜਿਪੂਜਿਹਿੰਦੁਮੁਏਤੁਰਕਮੁਏਸਿਹਨਾਈ॥ਓਇਏਜਹੇਓਇਏਗਾ
ਗੀਗਤਿਦੁਗੁਨਪਾਈ॥ ॥ਮਨੇਸੰਸਾਰਅੰਧਗਯੋਗ॥ਚਹੁਦਿਸਪਸਰਿਓ
ਮਜੇਵਗਾ॥ ॥ਹਾਉ॥ਕਬਿਤਪੜੇਪੜਿਕਬਿਤਮੁਏਕਪੜਕੇਦਰੋਜਾਈ॥
ਧਾਰਿਧਾਰਿਜੋਗੀਮੁਏਤੇਗੀਗਤਿਇਨਹਿਨਪਾਈ॥ ॥ਦਰਬੁਸੰਚਿਸੰਚਿਰਾ
ਏਗਾਹਿਏਕੰਚਨਕੁੰਗੀ॥ਬਿਦਪੜੇਪੜਿਪੰਡਿਤਮੁਏਗੁਪੁਦੇਖਿਦੇਖਿਨਗੀ॥
ਅਨਾਮਬਿਨੁਸਭੈਬਿਗੁਤੇਦੇਖਹੁਨਿਗਖਿਸਗੀਗਾ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿ
ਏਪਾਈਕਹਿਓਪਦੇਸੁਕਬੀਗਾ॥ ॥ਜਬਜਗੀਐਤਬਹੋਇ
ਮਤਨੁਹੋਕਿਰਮਦਲਖਾਈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਨੀਰੁਪਸਤੁਹੋਇਅਤਨਕੀਇ
ਡਾਈ॥ ॥ਕਹੋਰੁਈਆਠਿਹੋਤੇਫੁਲਿਆਫੁਲਿਆ॥ਜਬਦਸਮਾਸਉਰਧ
ਹਤਾਸੇਦਿਨੁਕੈਸੇਕੁਲਿਆ॥ ॥ਹਾਉ॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਤਿਉਸੋਠਹਿਰਸੁ
ਯੋਜੋਧਨੁਕੀਆ॥ਮਹਤੀਬਰਯੋਹੁਲੇਹੁਕਰੀਐਰੂਤੁਹਨਕਿਉਦੀਆ॥
ਗੀਲਓਬਗੀਨਾਰਿਸੰਗਕੁਈਅਗੈਸਜਨਸੁਯੋਲਾ॥ਮਹਾਪਟਲਓਸਕੁਲੇਗੁਰੁ
ਸਕੁਇਓਅੰਗੈਹੰਸੁਅਕੇਲਾ॥ ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੋਪ੍ਰਾਨੀਪਰੋਕਾਯਗ
ਰੁਆ॥ਝੁਠੀਮਾਇਆਮਾਪੁਬੰਧਾਇਆਜਿਉਨਲਨੀਕੁਮਿਸੁਆ॥
ਗਿ॥ ॥ਬਿਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ਕਾਯਗਸਤਸਭ
ਸਿਅਸੇਓਠਿਪੰਡਿਤਪੈਚਲੇਨਿਗਸਾ॥ ॥ਮਨੇਸਰਿਓਨੈਕੈਕਯਾ॥ਭੁਜਿ
ਹਧੁਪਤਿਗਯਾ॥ ॥ਹਾਉ॥ਬਨਖੰਡਜਾਇਜੋਗੁਤਪੁਕੀਨਕੰਦਮੁਲੁਚੁਨਿਖਾ
ਆ॥ਨਦੀਬੇਦੀਸਬਦੀਮਨੀਜਮਕੇਪਦੈਲਿਖਾਇਆ॥ ॥ਕੁਗਤਿਨਬਦੀ
ਦੈਨਾਈਕਾਛੁਕਾਛੁਤਨੁਦੀਨਾ॥ਗਗਗਗਨੀਡੰਡੁਹੋਇਬੈਠਾਉਨਿਹਿਪਹਿ
ਆਈਨਾ॥ ॥ਪਰਿਓਕਾਯਸਭੈਜਗਉਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਕੁਮਗਿਆਨੀ॥ਕ
ਬੀਰਜਨਕੁਏਖਲਸੇਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿਜਿਹਜਾਨੀ॥ ॥ਦੁਇ
ਇਏਚਨਪੇਖਾ॥ਹਉਹਗਿਬਿਨੁਅਉਹਦੇਖਾ॥ਨੈਨਹੋਗੰਗੁਲਾਈ॥ਅਬਬੇਗ

ਯਕਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ॥ ਹਮਰੁ ਰਮੁ ਗਇਆ ਕੁਓਰੁ ਗਾ॥ ਜਬ ਹਮ ਨਾ ਮਚਿਤੁ ਲਾਗਾ॥
 ਹਰਾਉ॥ ਬਾਜੀ ਗਰੁੰ ਕਬ ਜਾਈ॥ ਸਭੁ ਖਲਖਤ ਮਾਸੈ ਆਈ॥ ਬਾਜੀ ਗਰੁ ਸੁੰਗੁ
 ਸਕੇਲਾ॥ ਅਪਨੇ ਗੰਗਰੈ ਅਕੇਲਾ॥ ॥ ਕਬ ਨੀਕ ਹਿਰੁ ਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਭੁ ਕਥਿਕ
 ਥਿਰੁ ਹੀ ਲੁਕਾਈ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਤਕੇ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਆਸਮਾ
 ਈ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿੰਚਤ ਕਿਹ ਪਾਕੀਨੀ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਲੀਨੀ॥ ਕਹਿਕ
 ਬੀਰ ਗੰਗੀ ਰਾਤਾ॥ ਮਿਥਿਓ ਜੰਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ॥ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋਗਠਾ॥ ॥ ਜਾ ਕੇ
 ਨਿਗਮ ਦੁਪ੍ਰਕੇਠਾਟਾ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਓਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ॥ ਤਕੀਯੋ ਬਿਓਵਨ ਹਰੀ॥
 ॥ ਕਿਉ ਮੈਟੈ ਗੋਛਾ ਵਿਤੁ ਹਰੀ॥ ॥ ਚੇਰੀ ਤੁਰਾ ਮੁਨ ਕਰ ਸਿਉ ਤਗਾ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਅਧਰਾ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਗਲ ਹਿਤ ਉਕੁ ਪਗ ਬੇਰੀ॥ ਤੁਘ ਘਰ ਘਰ ਮਈ ਐਠੇ
 ਹੀ॥ ਤੁਅਜੁ ਨ ਚੇਤ ਸਿਚੇਰੀ॥ ਤੁਜ ਮਿਥ ਪੁਰੀ ਹੋਰੀ॥ ॥ ਪ੍ਰਕਰਨ ਕਰਾਵਾ
 ਹੀ॥ ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਗਬ ਬਿਚਰੀ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਗੀ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ॥
 ਚੇਰੀ ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਾਂ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਜੇਤੋ ਕੁਮਰੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ॥ ਸੁਰ ਸੁਕ ਬੀਕੈ
 ਨਿਆ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ॥ ੪੬ ॥ ਸੋਗਠਾ॥ ॥ ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੀ
 ਅਜਾਈ॥ ਜਉ ਮਿਥੈ ਤੁਘ ਆਪਾਈ॥ ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਰੋਏ ਕਹਾਈ॥ ਮੁਏ ਬਿਨੁ
 ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ॥ ॥ ਅਬ ਕਿਅ ਕਬੀ ਐਗੀ ਆਨੁ ਬੀਚਰਾ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿ
 ਉਹਰਾ॥ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਘਸਿਕੁੰ ਕਮ ਚੰਦ ਨੁ ਗਾਰਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਨੈਨੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ॥
 ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਾਇ ਕੁਜਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਠਹਰਨ ਗੁਰੁ ਬਸਾਇਆ॥ ॥ ੪੭ ॥ ਜਚ ਕਜਨ ਦਾ
 ਤਾ ਪਾਇਆ॥ ਸੋਦੀ ਅਨਜਾਈ ਖਾਇਆ॥ ਛੋਡਿ ਅਜਾਇਨ ਮੁਕਾ॥ ਅਓਰੁ ਨ ਪਹਿ
 ਜਾਨ ਚੁਕਾ॥ ॥ ਜੇਜੀਵਨ ਮਗਨ ਜਨੈ॥ ਸਿਪੰਚ ਸੋਧ ਸੁਖ ਮਨੈ॥ ਕਬੀਰੈ ਸੋਧ ਨੁ ਪਾ
 ਇਆ॥ ਹਰਿ ਰੇਤ ਤਾ ਪੁਮਿ ਟਾਇਆ॥ ॥ ੪੮ ॥ ਸੋਗਠਾ॥ ॥ ਕਿਆ ਪੜੀ ਐਕੈ
 ਅਗੁਨੀ ਐ॥ ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸੁਨੀ ਐ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਪੋਈ॥ ਜਉ ਸਹਜ ਨ
 ਮਿਥਿਓ ਸੋਈ॥ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨ ਪਸਿਗਵਾ॥ ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਹੰਬਰਾ॥
 ਹਰਾਉ॥ ਅੰਧਿ ਅਰੇਦੀ ਪਕੁਚੀ ਐ॥ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਾਗੀ ਐ॥ ਬਸਤੁ ਅ
 ਗੋਚਰ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਪਕੁਹਰਿ ਆਸਮਾਈ॥ ॥ ੪੯ ॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ

ਨਿਅਤ ਉਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨਿ ਮਨੈ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥ ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ
॥ ੩ ॥ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਝੁਠੇ ਕਹਾ ਬੋਲੈ ਵਸਿ
॥ ੧ ॥ ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾ ॥ ਜਉ ਘਟ ਕੀਤਹਿ ਮੇਲਨਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥
ਰੀਅਤ ਸਠਿਤੀ ਹਥਾਈ ॥ ਕਉਨ ਪਾਨੁ ਤਉ ਨ ਜਾਈ ॥ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚ
ਵਸਾਗੁ ਰਤਾਹਿ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਹਿ ਪਰਪਨੁ ਲਿ
ਸੁਤਦਾਹਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਉ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇ
ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਗਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ
ਰੀਏ ਪਾਨੀ ਓਨ ਪਾਵੈ ॥ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਮੁ ਕੀਨ
ਸਵੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਸੰਤੁ ਮਨ ਪਵੈ ਨ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋ
ਪਤਿਗਨਿਆ ॥ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੇਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਗ ਪੜਤ ਹੋਰ
ਦਿਲੀਏ ਦਰਵਜੇ ॥ ਬਾਜੀ ਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥ ॥ ਕੁੰਭ ਕਮਲ ਜਲਿ ਗੁਰਿ
ਜਲੁ ਮੇਰੇ ਅਉਰ ਕਹਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ
ਜਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ॥ ਕੁਖੇਰੁ ਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਿਹ ਮਾਯਾ ਅਪਨੀ
॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤ ਨੇਰਾ ॥ ਮੇਨਹੀ ਕੀਸੀ ਕਦੇ ਨਾ ॥ ॥ ਮਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ
ਅਪਿਨਦੇ ਹੁਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦੁਇ ਸੋਗ ਮਾਂਗਉ ਚੁਨਾ ॥ ਪਾਉ ਪੀ
ਗੇ ਲੁਨਾ ॥ ਅਧੋ ਸੋਗ ਮਾਂਗਉ ਦਾਯੋ ॥ ਮੇਕਉ ਦੋਨ ਉਵਖਤ ਜਿਵਾਯੋ ॥ ॥ ਖਾਟ
ਉਚਉ ਪਾਈ ॥ ਸਿਰਤਨ ਅਵਰਤੁ ਲਾਈ ॥ ਉਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁ
ਕੈ ਜਲੁ ਖੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਨਹੀ ਕੀਤਾ ਲੋਥੋ ॥ ਇਕੁ ਨਾ ਮੁਤੇਗਾ ਮੇਠ ਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
ਗਠਿ ਸ਼ੀਨ ਮਦੇ ਉਜੀ ਉਕੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ॥ ਜਬਦੇ ਖਤ ਬਗਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ
ਜੁਪਾਵਾ ॥ ॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇ ਲੋਗੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਰਿਏ ਦੇਵਾ ॥ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਹਉ
ਅਭਿਕਹੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੇ
ਮਹਸਦੀ ਜਲੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਹਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥ ਚਮਕਹ ਬੀਜੁ ਲਤਹੀ ॥ ਨੈਰੋ ਨ
ਹੀ ॥ ਜਿਜ ਅਤ ਮੇਰਹਿ ਅਕੁਹ ਪੁਰੀ ॥ ੩ ॥ ॥ ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੁਹਉ ਜਗਾ ॥ ਤਹ

ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਏਛੁਛਾਗਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ। ਜਨਨ ਮਾਸ ਜਨਮ ਮਾਨਿਆ।
 ਸੋਗਠੀ॥ ਪਾਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰ ਸਾਇ ਪੁਛਿ ਲੇਨਾ ਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਂਨਿ ਛਵਾਈਓ॥
 ਤੇ ਪਹਿ ਦੁਗਲੀ ਮਜੁਰੀ ਦੇਹ ਉਮੈ ਕਉ ਬੇਚੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈਓ॥ ॥ ਹੀ ਬਾਈ ਬੇਚੀ ਦੇਹੁ
 ਨਜਾਈ॥ ਦੇਖੁ ਬੇਚੀ ਗਹਿ ਓਸ ਮਾਈ॥ ॥ ਮਰੈ ਬੇਚੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਗਾ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਬੇਚੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੁਰੀ ਮੰਗੈ ਜਉ ਕਉ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈਓ॥ ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਹੁਤੇ ਤੈ ਤਉ ਆਪ
 ਨ ਬੇਚੀ ਆਵੈਓ॥ ॥ ਐਸੇ ਬੇਚੀ ਬਹਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਈਓ॥ ਗੁੰਗੈ
 ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੁਛੇ ਕਹਨੁ ਜਾਈਓ॥ ॥ ਬੇਚੀ ਕੇਹੁ ਨ ਸੁਨਿ ਗੀ ਬਾਈ
 ਜਲਾਧਿ ਬਾਂਧਿ ਪੁਥਾ ਪਿਓ॥ ॥ ਨਾਮੈ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ਅਬ ਹੀ ਲੰਕ ਕੁਤੀ ਖਲਾ
 ਪਿਓ॥ ॥ ਅਣਮਾਤ੍ਰਿਆ ਮੰਦ ਯੁਥਾ ਜੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਵਲ ਘਾਗੁ
 ਗਜੈ॥ ਬਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾਈ॥ ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਰੈ ਕਈ॥ ॥ ਮਿਕਉ ਮਿਲਿਓ
 ਮੁਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਮਿਲਿ ਪਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ॥
 ਮੁਖ ਮਨ ਸਭ ਤਨੁ ਪੋਹੇਇਆ॥ ਜਿਹ ਕਉ ਤਉ ਇਅ ਕੁ ਮੁਕੁਗਾ॥ ਗੁਰ ਪੁਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀ
 ਅਥਾ॥ ॥ ਜਲ ਕੁਤੀ ਤਹਿ ਕੁੰਤੁ ਸਮਾਨਿਆ॥ ਸਭ ਗਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਰੇ
 ਏਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਜਨਨ ਮੇਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ३॥ ੩॥ ॥ ਜਿਹ ਸਿਤਿ ਹਰਿ
 ॥ ਸੋਗਠੀ ਸ੍ਰੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ॥ ॥ ਜਬ ਹਮੇ ਤੇਤ ਬਤੁ ਨਹੀ॥ ਅਬ ਤੁਹੀ
 ਮੈ ਨਹੀ॥ ਅਨਲ ਅਗ ਮੈ ਸੇਲ ਹਰਿ ਮਇ ਓਦਿ ਪਿਜਲ ਕੇ ਵਲ ਜਲਾ ਮਾਹੀ॥ ॥ ਮਾ
 ਧਵੇ ਕਿਅ ਕਹੀ ਐਕੁ ਮੁਐ ਸਾ॥ ਜੈ ਸਾਮਾਨੀ ਐਹੋ ਇਨ ਤੈ ਸਾ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਨਰਪਤਿ
 ਏਕੁ ਸਿੰਘਾ ਸਨਿ ਸੋਇਆ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਉ ਇਅ ਕਉ ਖਰੀ॥ ਅਛੁਤ ਗਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ
 ਪਾਇਆ ਸੋਗ ਤਿਉ ਵੀਹ ਮਹੀ॥ ॥ ਹਜ ਕਉ ਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈ ਸੋਹਿ ਅਬ ਕਛੁ
 ਮਹਾ ਮੁਜਨਾਇਆ॥ ਅਨਿਕ ਕਟ ਕਜੈ ਸੇਕੁ ਲਿਪੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇ
 ਆ॥ ३॥ ਸਹ ਬੇਏ ਕਾ ਅਨੈ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਘਟੇ ਗਵੈ ਸੋਈ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ
 ਬੇਪੈ ਨੈਰੈ ਸਹ ਜੇਹੋ ਇਸੁ ਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਸੋਗਠੀ॥ ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੈ ਮੋਹ ਠਾਸ
 ਮਪੇ ਮਬੰਧਨ ਤੁਮ ਬਾਂਧੈ॥ ਅਪਨੇ ਛੁਟ ਨੇਕ ਜਤਨੁ ਕਹਹੁ ਮਛੁਟੇ ਤੁਮ ਅਥਾਧੈ॥
 ਮਪਵੇ ਜਾਤ ਤੁਜੈ ਸੀਤੀ ਸੀ॥ ਅਬ ਕਹ ਕਹਹੁ ਗੇ ਐਸੀ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ

ਗੰਗਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਗੰਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿਓ ਭੁਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਉ ਨ ਬਿਸ
ਓ ਪਾਨੀ॥ ॥ ਆਪਨ ਬਾਪੋ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨੇ ਕੋ ਹੋਗਿ ਜਾ॥ ਮੇਰਾ ਪਟਲਾ ਸਰੁ ਜਗ
ਬਿਅਪਿਓ ਭੁਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ॥ ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾ ਸਸਰੁ ਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅ
ਸਿਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ॥ ਜਾ ਕਹਦਿ ਹਮ ਤੁਮ ਅਹਾਧੋ ਸੋ ਦੁਖੁ ਅਜਹੁ ਸਹੀਐ॥
॥ ਦੁਲਭੁ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਗਬਾਜ ਤੁਮ ਬਿਬੇਕੋ॥ ਗਜੇ ਇੰਦ੍ਰ
ਸਮ ਸਹਿਗਿਹੁ ਅਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹਯੋ॥ ॥ ਨਬੀ ਚਾਰਿਓ ਹਜਾ
ਮੇਰੇ ਹਸੁ॥ ਜਿਹ ਹਸ ਅਨਹ ਸਬੀ ਸਹਿਜਾ ਹੀ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਕੁਏ ਹਮ ਬਾ
ਧੋ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲਾ ਨਿਬਲਾ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਥ
ਧਰੇ ਸਨਾਹੀ॥ ॥ ਕਹੀ ਅਤ ਅਨ ਅਚਹੀ ਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਣ ਪਰੋ ਅਪਰਮਾ
ਏਆ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾ ਸਉਦਾ ਸਦਾ ਸਮਤਿ ਪਰਹਿ ਕੋ ਪੁਕਰਹੁ ਜੀ ਅਦਇਆ॥
॥ ਸੋਗਠਿ॥ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤ ਹਚਿੰਤਾ ਮਨਿ ਕਾ ਮਧੋਨੁ ਬਸਿ ਜਕੋ॥ ਚਾਰਿ ਪ
ਟਲਾ ਅਸਟਦ ਸਾਸਿ ਪਿਨਵਨਿ ਪਿਕਰਤੁ ਲਤਾ ਕੋ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਹਸ
॥ ॥ ਅਵਹ ਸਰੁਤਿ ਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿ
ਧਿ ਚਉਤੀ ਸਾ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਬਿਅਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਥ ਬੁਰਾ ਮਨਾ ਮਸਹਿਨਾ
ਹੀ॥ ॥ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿਉ ਪਾਧਿ ਹਰਤੁ ਫੁਨਿ ਬੈਠਾ ਗਿਏ ਵਲਾਹੀ॥ ਕਹਿਗਵਿ
ਦਾ ਸਪ੍ਰਗਾ ਸੁਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਹੀ॥ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਹਿ
ਰਿ ਵਰਤਉ ਹਮ ਮੇਰਾ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦਤਉ ਹਮ ਕੁਏ ਜੈ ਚਕੋਗਾ॥ ॥ ਆਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰ
ਹੁਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਹੀ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਹਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਹੀ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਜਉ ਤੁਮ
ਦੀਵਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ॥ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁ
ਮ ਸਿਉ ਜੋਹੀ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਹਿ ਅਵਹ ਸੰਗਿ ਤੋਹੀ॥ ॥ ॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹ ਤੋਹੀ ਸੋ
ਵਾ॥ ਤੁਮ ਸੋਠ ਕੁਹੁ ਅਉਹੁ ਨ ਦੇਵਾ॥ ॥ ॥ ਤੁਮ ਹੋਰੁ ਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਸਾ॥ ਭਗਤਿ ਹੋ
ਤਗਵੇ ਹਵਿਦਾ ਸਾ॥ ५॥ ५॥ ਸੋਗਠਿ॥ ॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਗ ਰਕਤ ਬੁੰ
ਦ ਕਾ ਹਾਹਾ॥ ਹਰੁ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੋ ਪੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੀ ਆਮੋ
ਹੀ ਅਤੇਗਾ॥ ਜੈ ਸੋ ਤਰਵਹ ਪੰਖੀ ਬਸੇਗਾ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ॥ ਹਾਖੁ ਹੁਕੰਧਉ ਸਾਹੁ ਨੀਵਾ॥ ॥

ਸਦੇ ਤੀਨਿ ਗਥ ਤੇ ਹੀ ਸੀਵਾਂ॥ ॥ ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗਿ ਸਿਰ ਡੇਰੀ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਗੋ
 ਰ ਸਮ ਕੀ ਦੇਹੀ॥ ॥ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਰੀ॥ ॥ ਮੇ
 ਹੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀ ਨੀ ਪਾਤਿ ਕਮੀ ਨੀ ਓਛਾ ਜਨ ਮੁਹ ਮਹਾ॥ ਤੁਮ ਸਰਨ ਗਤਿ ਹਾਜਾ
 ਹਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਚ ਮਹਾ॥ ਸੋਗਠਿ॥ ॥ ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਾ
 ਈ॥ ਲੋਗੁ ਗਠ ਦੇ ਪਨਹੀ॥ ॥ ਹਾਓ॥ ਅਹਨਹੀ ਜਿਹ ਤੇ ਪਉ॥ ਨਹੀ ਗਾਂਬੀ ਠਾਉ
 ਪਉ॥ ॥ ਲੋਗੁ ਗਾਂਠਿ ਗਾਂਠਿ ਖਗ ਬਿਗੁ ਚਾ॥ ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠਿ ਜਾਇ ਪਹੁ ਚਾ॥
 ਗਵਿਦਾ ਸਜ ਪੈਰਾ ਮਨਾ ਮਾ॥ ਮੋਹਿ ਜਮਾ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮਾ॥

॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਨੈਨਹੁ ਨੀਗੁ ਬੈਠੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਕੁਏ ਕੇ ਸਦੁ ਪਵਨੀ॥
 ਹੁਪਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚੈ ਅਬ ਕਿਅ ਕਹਹਿ ਪਹਾਨੀ॥ ॥ ਰਾਮ ਗਾਇ ਹੋਇ ਬੈ
 ਦ ਬਨਵਾਹੀ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤੁ ਹਏ ਹੁਓ ਬਾਹੀ॥ ॥ ਹਾਓ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਹੀ ਰਿਜਲੀ
 ਹੈ ਕਰ ਕਰੇ ਜੇ ਮਾਹੀ॥ ਐਸੀ ਬੈਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਕੁਈ ਵੰਕਾ ਅਉ ਖਧੁ ਨਹੀ॥
 ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉ ਖਧੁ ਜਗਿ ਸਹਾ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀ ਖਨੁ ਪਵਉ ਮੇਖ ਦੁਆਹਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ॥ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ
 ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕੁਪੁੰਨਿ ਪਦ ਹਥੁ ਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰੈ ਗਾਖਿ ਆ
 ਰਤਨੁ ਨ ਛੋਪੇ ਛੁਪਾਇਆ॥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜੈ ਸੇਹੁੰ ਗੋ ਕੀ
 ਮਿਠਿਆਈ॥ ॥ ਹਾਓ॥ ਹਸਨਾਹ ਮਤ ਸੁਨਤੁ ਸੁਖ ਸੁਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ
 ਕਹੁ ਭੀ ਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਸੇਈ॥ ੩॥ ੨॥

॥ ੧॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ਜੋਤਿ ੨੩॥

१ ॐ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਤਿ ਸੈਭੰ॥
ਜੀਉ ਭਰਤੁ ਹੈ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਦ ਕੈਸਿਉ ਕਹੀ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਦੁਖਾਵਿ ਸਾਧੁ ਸੇਵਿ ਅਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਸਾਹਿ
ਮੇਰੀ ਤਨਵਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਫੁ
ਲੈ ਸਾਇ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਲੀ ਪਰਉਤਰਾਯੋਇ॥ ਦਇਆ ਯਤੈ ਹੋਨਾ ਮਿਤਰਾ॥
ਦੁਕਰ ਬਾਏ ਜਾਓ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਰਬੰਸ ਚਾਏ ਕਰੈ ਦੁਜਾਨੀ ਕੋਇ॥ ਤਾਰੀ ਸੇਵਾ ਸੇ
ਜ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕੋਇ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਅਰੈ ਕੋ ਵਹਾਯਾ॥ ਸਾਵਰਿ ਅਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ
ਮੇਰੇ ਲਾਗਿ ਹਰਾ॥ ਦੁਜਾਨੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਅਰੈ ਜਾਇ ਕਹਾ॥ ਹਰਾਉ॥
ਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ ਚੰਓ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ
ਖੋਇ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖੋਇ॥ ਹਰਾਉ॥
ਸਾਹਿਬੁ १॥ ਹਮ ਅਦਮੀ ਗੰਏ ਕਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨੈ
ਸੈ ਸੇਵਾ ਜੁ ਕਰੀ ਅਪਹਾਣਾ॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇ ਤੇ ਕੋ ਦਿਨਾ॥ ਹਰਾਉ॥
ਸੁਮਾ ਸੁਮਰੁ ਜੀਉ ਤੁਮਹਾ ਤੁਮੈ ਖਰੀ ਪਾਯਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਹੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰ
ਦਗਾ॥ ३॥ ਜੇਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿ ਅਕੈ ਕਢੈ ਗਹਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨ
ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਗ ਬਿਲਿਖੇ ਕਾਯਾਣਾ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀ ਅਕਪ
ਕਪਦੁ ਕਮਾਣਾ॥ ਜਮਦੁ ਆਗਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ॥
ਬਲਗੁ ਦੁਨੀਆਹੀਐ ਨਾਨਕੁ ਕਿਛੁ ਸੁਦੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ॥ ਕਾਲਿ ਮੋਹ ਮਹਾਦੁ
ਪਾਇ ਅਜੀਵਤਿ ਆਮਰਿ ਹੀਐ॥ ५॥ ਧਨਾ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ५॥ ੩॥ ਕਿਉ
ਸਮਗੀ ਸਿਵਰਿ ਅਨਹੀ ਜਾਇ॥ ਤੇ ਪੈਹਿ ਆਉ ਜੀ ਅੜਾ ਬਿਲਾਇ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਵਰੇ
ਚਾਏ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਉ ਜੋਇ॥ ॥ ਪਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖੁ ਕੋਈ
ਜਾਇ॥ ਨੇਕ ਚਾਖੈ ਨੇਕ ਖਾਇ॥ ਲੋਕਿ ਪਤੀਏ ਨਾ ਪਤਿਓਇ॥ ਤਾ ਪਤਿਹੈ ਗੈਰੇ ਜਾ ਸੇ
ਏ॥ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹੀ ਅਸਮਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜੀ ਨਹੀ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕੀ

ਤੈਕਿਆਹੋਇ। ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ ॥ ਗੁਣਿਉਠਿਚਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾਇ
ਕਿਆਮੁਹਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਇ। ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ ਵਿਣਨਦਗੀਨਾ
ਕਨਹੀਕੋਇ॥ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਹਿਆਜਾਇ॥ ਅਤਮਾਦਵੈਰ

ਹੋਇਵਲਾਇ॥ ਅਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ ਅੰਤਰੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮੈ॥ ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਗਹਿਸਿਓਚਿਤੁਲਾਗੋਠਿਰਿਕਾਨਖਾਇ॥ ॥ ਗਾਉ॥
ਸਚਿਸਿਮਹਿਐਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ ਤਤੋਬਿਖਿਆਮਹਿਹੋਓਦਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਐ
ਸੀਵਰਿਆਈ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ॥ ॥ ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਜਿਸ
ਕਜੀਉਤਿਸੁਅਗੈਧੈ॥ ਸਾਹਿਬਰੁਵੈਸੇਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਿਸੇਵਕੁਦਗਾਹਪਵੈਮਦਾ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੁਹਤਿਹਿਦੈਵਸਾਏ॥ ਜਿਏਵੈਸੇਈਠਲਪਾਏ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬ
ਕਿਹਪਕਰੈ॥ ਸਿਸੇਵਕੁਜਮਤੈਕੋਸਾਡੈ॥ ॥ ਕੁਨਤਿਨਾਕੁਕਰੇਵੀਚਹੁ॥ ਸਾਚੀਬ
ਲੀਸਿਉਧੋਗੇਪਾਅਗੁ॥ ਤਕੋਪਵੈਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਇਹੁਸਬਦੁਹੋਸਗੁ॥

॥ ਜੀਉਤਪੁਤੈਬੁਧਬਗ॥ ਤੀਪਤੀਪਖਪੈਬਗੁ॥
ਬੋਕਗਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ ਜਿਉਪਕਰੇਗੀਵਿਲਾਇ॥ ॥ ਬਹੁਤ
ਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥ ਵਿਣੁਬੋਲੇਜਾਣੈਸਕੁਸੇਇ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇ
ਖੀਨਕੁ॥ ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਤੁ॥ ਜਿਨਿਮਨੁਗਾਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥
ਪਵਣੁਆਖੈਸਕੁਜਾਇ॥ ३॥ ਜੇਤਾਮਹੁਪਗੀਤਿਸੁਆਦਾ॥ ਸਕੁਕਾਥਖਦਗਾਦਾ
ਦਾਹੋਦੇਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ ਦਗਹੋਥੈਸਣਨਹੀਜਾਇ॥ ३॥ ਕਰਮਿਮਿ
ਆਖਣੁਤੇਗਨਉ॥ ਜਿਤੁਲਾਗਿਤਰਣਹੋਗਨਹੀਥਾਉ॥ ਜੇਕੋਡੁਬੈਠਿਹੋਵੈਸਰ
ਨਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਤਗ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਭੀਜੈ॥ ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤਸੁਨਬੀਜੈ॥ ਚੋਰੁਕੀਰਾਮਕੁਰੇਨਕੋਇ॥ ਚੋਰੁਕੀਆਚ
ਕਿਉਹੋਇ॥ ॥ ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੁਰਿਅਗਾ॥ ਬਿਨੁਬੋਧੇਬੁਝੀਐਸਚਿਆ
ਗਾਉ॥ ਚੋਰੁਸੁਆਖਿਉਚੋਰੁਸਿਆਣਾ॥ ਖਿਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦਗਾਣਾ॥ ਜਿਸ
ਰਖੀਐਦੀਜੈਗਣਾਇ॥ ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਹੋਇਜਾਇ॥ ੩॥ ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸ
ਵੈ॥ ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਵੈ॥ ਜੇਵਰਿਆਈਆਆਪੇਖਾਇ॥ ਜੇਹੀਸੁ

ਇ॥ ਜੇਸਓਕੁੜੀਅਕੁੜਕਬਾੜੁ। ਭਵੈਸਕੁਆਖਪੁਸੰਸਾਗੁ। ਤੁਪੁ
੥ਕਾਂਇ
੥ਵਾਣੁ। ਨਾਨਕਜੈਦੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥
ਨਪੁਪਵਾਣਾ। ਸਿਰਕੇਥੇਖਨਪੈੜੈਇਆਣਾ। ਦਗਗਘੜੀਅਹਿਤੀਨੇ
ਰਾਮਨਅਵੈਵੇਖੁ॥ ਨਾਨਕਜੈਵਿਚਿਹੁਪੋਹਇ। ਖਗਖਗਅਖੈਸਕੁਕੇ
ਮਾਕਦੀਕੁੜੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਨਵੈਜੀਆਪਾਇ। ਜੋਗੀਜੁ
ਅੰਧਾ। ਤੀਨੇਓਜੈਕੇਬੰਧੁ। ਸੋਜੋਗੀਜੋਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਪਰਸਾ
ਖਾਕਜੀਸੋਜੈਓਲਟੀਕੋਗੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮੈਗੇ। ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਮਚੈਗੇ। ਆਪਿਤਰੈਸਗਥੇਕੁਲਤਰੈਗੇ॥ ੥। ਦਾਨਸਬੰਦਸੋਈਦਿਲਿਧੈਵੈ॥
ਸੋਈਮਲੁਖੈਵੈ। ਪਰਿਅਬੁਝੈਸੋਪਰਵਾਣੁ। ਜਿਸੁਸਿਰਿਦਗਗਕਾ
੥੥੥ ੧॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੪੪ ॥ ਕਾਯੁਨਹੀਜੋਗੁਨਹੀਨਹੀਸਤ
ਨਸੰਜਗਤੁਰਿਸਟੋਹੈਤੁਬਤਾਇਵਜਗੁ॥ ੥। ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾ
ਮੀਟਹਿਨਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਸੰਸਾਗੁ॥ ੥ਗਾਉ॥ ਅੰਟਸੋਤੀਨਕੁ
ਪੁਣਤੋਤਿਨੋਲਾਮਾ। ਮਗਰਪਾਵੈਕਛੁਨਸੁਣੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੇਆ॥ ੥ਖ
ਮੁਛੈਡਿਅਮਲੇਛੁਤਾਖਿਅਗਾਹੀ। ਸਿਸਟਿਸਕੁਇਕਵਗਨੋਈਧਰਮ
ਗੇ॥ ੩॥ ਅਸਟਸਾਜਿਸਾਜਿਪੁਰਾਣਸੋਧਹਿਕਹਹਿਬੇਦਅਭਿਆਸੁ। ਬਿ
ਕੇਮੁਕਤਿਨਹੀਕਹੈਨਾਨਕਦਾਸੁ॥ ੥੥੥ ੨॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੪੪
ਬਾਯੁਗਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਾਜਨਕਮੇਤੀ॥ ਧੁਪੁਮਲਾਅਨ
ਕਵੇਕੇਸਗਲਬਨਗਾਇਛੁਲੰਤਜੋਤੀ॥ ਕੈਸੀਅਹਤੀਹੋਇਕੁਵਖੰ
ਹਤੀ॥ ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤੁਭੋਗੀ॥ ੥ਗਾਉ॥ ਸਹਸਤਵੈਨਨਨੈਨ
ਉਸਹਸਮੁਗਤਿਨਾਏਕੋਤੀ॥ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਾਨਏਕਪਦਗੰਧ
ਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੇਹੀ॥ ੩॥ ਸਕੁਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਜੋਸੋਇ॥ ਤਿਸ
ਸਕੁਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ। ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਗਟੁਹੋਇ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਮਕੰਦਥੇਕਿਤਮਨੇਅਨਦਿਨੇਮੋਹਿਆ
ਗਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਹਿੰਗਕਉਹੋਇਜੇਤੋਤੈਨਾਮਿਵਾਸਾ॥ ੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਹਲਾ

ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਖੁਟੈ ਜਾਇ॥

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿ ਖਾਇ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ ਕਰਿ
 ਪਾਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ॥ ਸੋਧਨ ਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰ
 ਗਾਸਿ ਅਹਰਿ ਕਰਿ ਪਾਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਹਿਰੈ ਸਮਾ
 ਇ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤ ਹਿ ਸਹਜਿ ਸ
 ਮਾਈ॥ ॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖੁ ਧੁਰਾਈ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਅ
 ਮੋਲ ਕੁਨ ਪਾਇ ਅਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੋ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਘਟਿ ਪਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਜਿ ਨਿਪੁਰੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿ ਆ॥ ਨਾ
 ਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ॥ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅ
 ਤਿ ਅਪਰਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਕੁੰਡਗਾ॥ ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ॥ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਕਿ ਮਨੁ॥ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖੈ ਕੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਰਿ
 ਨੁਹਾਤੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਸਬਦੁ ਦੀ ਪੁਕਵਰੈ ਤਿਹੋਇ॥ ਜਿ
 ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ॥ ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਤਿਸਦਾ ਸੁਖੁ
 ਹੋਇ॥ ॥ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਸੁਚਾਖਿ ਆਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਏਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰ ਖੁਨੀ ਕਰੇ
 ਸੋਗੁ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਵੈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੇ ਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ॥ ੨ ॥
 ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਦਾਵਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ
 ਬੈਸ ਕੁਤਿ ਸਨ ਬੁਝਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਥਨਾਵੈ
 ॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤ ਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਜਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਗੁ
 ਤਿ ਨ ਕਉ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਿ ਹੋਤੇ ਲਿਵਲਾਏ॥ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ॥
 ਅੰਤ ਹਿ ਪਗਾ ਸੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅਵੈ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਗੰਗੁ ਗੁੜਾ ਧਨ ਪਿਰੋ
 ਇ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀ ਗੁਰਾ ਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ॥ ਮੁਖੁ ਗੁਰੁ
 ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ॥ ॥ ਗੁਰੇ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
 ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਦਾ ਧਿਅਵੈ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ ਪਾਏ॥ ॥ ੫ ॥

ਕਰਤਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗਿ ਸੋਇ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਵੇਹੋਇ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵੇ
ਇ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਹੋਤੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਜਗੁ ਮੇ

ਮੇਲੇ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਅਵੇ ਜਾਇ ਦੂਜੇ ਯੋਗੁ। ਦੂਜੇ ਯੋਗੁ ਇਸਤੁ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ॥

ਨਾਮੁ ਖਿਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ॥ ਗੁਰਮੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਗਮ ਲੁਹੋਇ। ਅੰਤ

ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ॥ ॥ ਗਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਥੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਿਰਾ

ਗੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ਗੁਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ॥ ਸਾਚਿ ਹੋਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾ

॥੩॥ ਸਾਚੇ ਕਰਗਾ ਹਕੁ ਵਿਗਲਾ ਕੇ ਜਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਸਾਚੀ ਗਾਸਿ

ਚਾਵਾ ਪਗੁ॥ ਸੋਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਗੁ॥ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਾਚਿ

ਏ॥ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਰਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾ

ਣਗਾ॥੪॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ

ਚੁਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਇ ਹੁਦੁ ਖੁਜਾਇ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮ

ਆਇ॥ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੇਲੁ ਗਵਾਏ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ॥ ਗਾਉ॥

ਗੁਰੁ ਸਤੁ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਅੰਤ ਹਿਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਰਾਇ

ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਾਂ ਲੁਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਨ ਜਾ

ਬਾਣੀ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰੇਤੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗਉ ਮੈ ਵਿ

ਗੁਠਾ ਕਿਹਾਏ॥੩॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਹੀ ਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ॥ ਕਿਹਾ ਪਾਕੇ ਸਬਦਿ ਮਿ

ਵੇਹੋਇ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਰਾਵਾ॥

ਪਾਸ ਗੰਮ॥੩॥ ਮਨੁ ਮੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਏ ਕੈ ਸੇਹ ਰਿਪਾਇ॥ ਇਹੁ

ਮਨੁ ਮੈ ਦਾਹੁ ਜਾਇ ਕੋਇ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮੈ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ॥ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਬਖਸੇ ਹ

ਰੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ

ਕਰਮ ਵੈ॥ ਤਾਇ ਸੁਮਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਵੈ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈ ਗਲਾ ਮਿਕਦ ਗਾ॥ ਗੁਰੁ ਅੰ

ਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ ਲਣਗਾ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਗਮ

ਲੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਅਸਵਾਗਿ॥ ਗਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤੈ ਵਿਕਾਗਿ॥ ਜੋ

ਪ੍ਰਗਿਧ ਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਆਪਣੀ ਕ

ਲਾਆਪੇਪ੍ਰਕੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਇ॥
 ॥ ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹਿਮੁਰਖਗਵਗ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਏਅੰਧਗਵਗ॥ ਬਿਖਿਅਕੈਧਨਿਸ
 ਦਾਦੁਖੁਹੋਇ॥ ਨਾਸਾਥਿਜਾਇਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ॥ ਸਾਚਾਧਨੁਗੁਰਮਤੀਪਾਇ॥ ਕਾ
 ਚਾਧਨੁਫਨਿਅਵੈਜਾਇ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਿਕੁਏਸਤਿਮਹਹਿਗਵਗ॥ ਭਵਜਿ
 ਭੁਬੇਨਓਹਵਾਰਿਨਪਾਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦੇਪੁਰੈਕੁਗਿ॥ ਸਾਚਿਰਤੇਅਹਿਨਿਸਿਬੈ
 ਗਿ॥ ॥ ਚਗੁਜੁਗਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਪੁਰੈਕੁਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥
 ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਤਹਿਸਤਿਏਇ॥ ਪੁਰੈਕੁਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ॥ ਸਤੁਕਿਛੁਸਾ
 ਚਾਸਾਚਾਹੈਸੋਇ॥ ਉਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਇਕੋਇ॥ ਸਚੁਸਾਚਾਸਚੁਆਪਿਦਿ
 ਏ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਵੈਖੈਆਪੇਸਚਿਯਾਇ॥ ॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਵੈਕੀਕੀ
 ਤਿਮਿਤਿਕੀਨਜਾਇ॥ ਸੇਜਨਪੰਨੁਜਿਨਇਕਨਾਮਿਏਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾ
 ਸਾਚਾਵੀਚਗੁ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵੀਚਗੁ॥ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਨੁਪ੍ਰਕੁਆਪਿਸੁ
 ਏ॥ ਕਲੀਕਾਏਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਹਮਮੁਰਖਮੁਰਖਮਨਮਾਹਿ
 ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਤੁਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਇ॥ ਆਪੇਬਖਸੇ
 ਏਮਿਯਾਇ॥ ੩॥ ਬਿਖਿਅਕਾਧਨੁਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਅਜੰਕਭੁਬੇਨਪਵੈ
 ਮਾਨੁ॥ ਆਪੁਛੋਡਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਯਾਹੀਸਚੁਸੋਈ॥ ੩॥ ਆਪੇ
 ਜੇਕਰਤਾਸੋਇ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹੁਨੋਕੋਇ॥ ਜਿਸੁਸਚਿਯਾਏਸੋਈਯਾ
 ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਦਾਸੁਖੁਅਗੈ॥ ੪॥ ੮॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਧਰੁ ੪ ॥ ਹਮ
 ਖਕਭੇਖਭੀਤੇਰੇਤੁੰਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥ ਹਿੰਦੁਇਆਯਨਾਮੁਦੇਹੁਮੰਗਤਜਨ
 ਸਦਹਉਗੰਗਿਹਾਤਾ॥ ॥ ਹਉਬਥਿਹੈਜਉਸਾਚੇਤੇਰੇਨਾਮਵਿਦੁ॥ ਕਰਦਕ
 ਦਸਤਨਕਾਏਕਾਵਹੁਨਦੁਜਾਕੋਈ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਬਹੁਤੇਰੇਪਾਏਕਿਰਪਾਨਕ
 ਬਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਹਿੰਦੁਇਆਯਦਹਸਨੇਦੇਹੁਅਪੁਨਾਐਸੀਬਖਸ
 ਜੈ॥ ੨॥ ਭੁਨਤਿਨਾਨਕਗੁਰਮਪਟਖੁਏਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ ਸਾਚੀਏਵਲਾ
 ਹੋਭੀਤਹਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੩॥ ੧॥ ੫॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ॥ ਹਰੁਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਧਰੁ ੧ ॥ ਚਥਪਦੇ॥ ॥ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤ

ਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਹੀ॥ਹਮਉਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਹਖੁਸੰਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆ
॥॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਹੀ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਹੀਰਿਡੁਬਤਕਹਿਕਿਰ
ਪਾਖਣਹਮਤਹੀ॥ਹਮਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਗੋਬਿਖੁਮੋਚਾਲਹਿਸੰਗਤਿਸਾ
ਸਵਹੀ॥ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਹਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤਉਤਹੀ॥॥ਹਰਿਹਰਿ
ਜੁਪਉਦਿਨੁਹਤੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਹੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿਪੁ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਮੈਮਹੀ॥॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਥੋਧਿਅਪਰੰਪਰਪੁਰ
ਖਅਪਹੀ॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਕਪੈਜਸਵਹੀ॥
॥॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾਦੁਖੁਤਗਮੁਤਉਤਹੀ॥ਅਪਨੀਸੇਵਾ
ਆਪਿਕਹਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਹਿਜਾਗੀ॥॥ਹਰਿਕੋਨਾਮਿਰਤਾਥੈਹੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾ
ਸੁਣੀਮਨਿਕਾਈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਹੀ॥ਹਮਉ॥ਸੰਤਜਨਕੀਜਾਤਿਹਰਿਸੁ
ਆਮੀਤੁਮਠਕੁਰਹਮਸੰਗੀ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗਬੁ
ਲਾਹੀ॥੨॥ਕਿਅਹਮਕਿਰਮਨਾਨਿਕਕੀਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਹੀ॥ਤੁਮਹੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਤੁਹਮਕਿਉਕਹਿਮਿਲਹਅਰੁਹੀ॥॥ਹਰਿਪ੍ਰਤਸੁਆਮੀ
ਕੋਪਾਧਹੁਹਮਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾਲਾਹੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੁਪ੍ਰਤੁਹਮਹਰਿ
ਕਥਾਕਥਾਹੀ॥੪॥੨॥ਧਨਾਸਹੀਮੰ॥॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਗੁਰਸਤਪੁਰਖਜੈਬੋਲੇਹ
ਰਿਹਿਬਾਨੀ॥ਜੇਜੇਕਹੈਸੁਣੈਸੇਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥॥ਹਰਿਕੇਸੰ
ਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮਖਪਲਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾ
ਪਲਹਿਜਾਨੀ॥॥ਹਮਉ॥ਐਸਾਸੰਤੁਸਾਧੁਜਿਨਪਾਇਆਤੇਵਡਪੁਰਖਵਡਾਨੀ॥ਤਿ
ਨਕੀਧੁਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਤਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਲੇਚਲੁਚਾਨੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਸਫਲਿਓਥਿ
ਹਖਪ੍ਰਤਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਓਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸ
ਤਲਾਥੀਕੁਖਕੁਖਾਨੀ॥੩॥ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਗਵਡਉਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ॥
ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਪ੍ਰਤਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੪॥ਧਨਾਸਹੀ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਾਬਿਓਖੈਬਿਖੁਰਾਤੇਕਿਉਚਾਲਹਗੁਰਚਾਈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਇਅਕਰੇਸੁਖੁਦਤਾਹਮਲਾਵੈਆਪਨਪਾਲੀ॥॥ਗੁਰਸਿਖਮੀਤਚਲ

ਸੰਪਰਕਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੂਰੇਪ੍ਰਗਟੁਕਰਿਦੀਨੇ॥ ॥ ਰਾਮਪਰਸਚੰਦਨਮਕਾਸਟਲੇ
ਸਟਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਹਰੀਸਤੁਸੰਗੁਰੁਏਹਰਿਕੰਚਨਚੰਦਨੁਕੀਨੇ॥ ॥ ਰਾਉ॥ ਨਵਵਿਅ
ਖਦੁਬੇਲਹਿਮੁਖਅਗਰਮੇਰਹਿਪ੍ਰਕੁਇਵਨਪਤੀਨੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰੈਸਦ
ਧਿਆਵਹੁਇਉਹਰਿਪ੍ਰਕੁਮੇਰਤੀਨੇ॥ ॥ ਗੁਨਕਯੁ

ਬੇਲਹੁਕਹਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਹਰਿਦਗਹਿਕੁਵਹਿਗਿਛੇ
ਰੇਜਨਮਿਨਾਅਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੇਤਿਸਮਾਈ॥ ॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਸਰ
ਬਸੁਖੀ॥ ਹਰਿਜਸੁਉਚਸਤੁਨਾਤੇਉਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਛੁਡਾਈ॥ ॥ ਰਾਉ॥
ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿਗੁਰਗਤਿਤੂੰਦੀਨੀਤਬਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਅਈ॥ ਬ
ਹੁਚਿੰਤਵਿਸਰੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਰੀਨਾਨਕਹਰਿਕੁਏਹੈਸਖਾਈ॥

ਧਨਾਸਹੀਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਗਟਹਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਕੁਉਚਲੁਪਾਰਿਉ
ਤਹੀ॥ ਮਨਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਸੰਤੁਸਟੁਇਵਕੁਟੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਹਰੀ॥
॥ ਮਨਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਸਾ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੁਮੀਤਾ॥ ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਵੈਦਿ
ਨ੍ਰਾਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਵਹੀ॥ ॥ ਰਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਦਿਸਟਿਤਬਰੁਇ
ਭਮਿਨਿਉਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਕੁਈਹਮਹੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਤਿਗਾਥੁ
ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਇਪਰਿਓਹੈਸਗਣਿਤੁਮਹੀ॥

ਚਉਹਾਸੀਹਸਿਪਬੁਧਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸਤਿਚਹਹਿਹਰਿਜੀਉਤੋਰਨਉ॥ ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦਿਕੋਵਿਗਲਾਪਵੈਜਿਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕੁਉ॥ ॥ ਜਪਿਮ
ਨਾਮੇਨਾਮੁਹਰਿਜਸੁਉਤਮਕਾਮਾ॥ ਜੋਗਵਹਿਸੁਦਹਿਤੇਗਜਸੁਸੁਆਮੀਹਉਤਿਨਕੇ
ਸਦਬਲਿਹੈਜਾਉ॥ ॥ ਰਾਉ॥ ਸਰਣਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਰਿਸੁਆਮੀਜੇਤੁਮ
ਦੇਹੁਸੇਈਹਉਪਾਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਣਕਾ
ਰਿਚਾਉ॥ ੨॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ੬ ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਣਸਕਿਅ
ਵਹਿਸਕਿਗਾਵਹਿਚਹਿਹਰਿਉਤਮਬਾਨੀ॥ ਗਾਵਿਆਸੁਣਿਆਤਿਨਕਾਹਰਿਬਾਇ
ਪਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ ॥ ਬੇਲਹੁਕੁਈਹਰਿ
ਕੀਰਤਿਹਰਿਕੁਵਜਲਤੀਹਥੀ॥ ਹਰਿਦਰਿਤਿਨਕੀਉਤਮਬਾਤਹੈਸੰਤਹੁਹਰਿਕਥਾ

ਜਿਨਜਨਹੁਜਾਨੀ॥ ਭਗਉ॥ ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾਯੈਆਪੇਆਪੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਜਾਇ
 ਰਾਨੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੇਈਹਰਿਮਿਲਾਸੀਅਵਸਰਤਿਆਗਿਓ
 ਹਰਿਗੁਨੀ॥ ॥ ਇਛਾਪੁਰਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ॥

ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਕਾਮਧੇਨਾ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੋਰੀਅਤੇਤਸਰਬਸੁਖ
 ਪਵਹਿਮੇਮਨਾ॥ ॥ ਜੀਪਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ ਗਲਤਿਪਲਤਿਮੁ
 ਖਉਜਲੋਹਈਹੈਨਿਤਧਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਭਗਉ॥ ਜਹੰਗਰਿਸਿ
 ਮਗਨੁਕੁਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀਵਡਰਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉ
 ਗੁਹਿਏਹਮਤਿਦੀਨੀਜੀਪਹਕਿਉਵਜਯੁਤਗਨਾ॥ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮ॥

॥ ਜਨਹਿਛਾਹੁਦੁਖਹਰਿ॥ ਆਸਚੁਸਕਹੋਇ॥ ਭੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਹਾਦੁਜਨਾ
 ਐਸਹਾਦੁਜਨਾਹੈਭੋਇ॥ ਐਸਹਾਦੁਮੇਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਹਮਗੀਬੇ
 ਨਤੁਜਨਤਾਸਹਾਅਵਹੁਕਿਆਜਾਕੈਕੋਇ॥ ਭਗਉ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁ
 ਮੈਸਹਾਤੇਗਕੀਆਸਚੁਸਕਹੋਇ॥ ਭੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਹਾਦੁਜਨਾ
 ਕੋਇ॥ ਸਕੁਨਾਦਿਚਿਤੁਵਰਤਦਾਸਹਾਸਕਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨੁਗਤਿ॥
 ਸਕਿਤੁਝਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇਮੇਸਹਾਤੁਸਕੁਨਾਕਹਹਿਇਕਦਾਤਿ॥ ॥ ਸਕੁ
 ਤੁਝਹੀਦਿਚਿਹੈਮੇਸਹਾਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੇਈਨਹਿ॥ ਸਕਿਜੀਅਤੇਹੇਤੁੰਸਕਾ
 ਦਾਮੇਸਹਾਸਕਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ३॥ ਸਕੁਨਾਕੀਤੁਆਸਹੈਮੈਗੀਪਾ
 ਹੇਸਕਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਮੇਸਹਾ॥ ਜਿਉਰਵੈਤਿਉਹਖੁਤੁੰਮੈਗੀਪਾਅਹੇਸ
 ਨਾਨਕਕਪਾਤਿਸਾਹ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥ ॥ ਜਿਉ ੩੧੧ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀ॥

ਗਤਿਵਛਲਾਨਿਰੰਕਰੇਗਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੈਖਿਨਰੀਤਹਿਜਗੰਗਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮੇ

॥ ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈਗਾਮਪਿਆਗੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਇਕਹੀਪ੍ਰਤਿਕਿਹਪਾਵਸਿਕ

ਪੰਚਦੁਤੋਗੇ॥ ਭਗਉ॥ ਤੇਰਾਥਾਨੁਸੁਹਾਵਹੁਪੁਸੁਹਾਵਤੇਰੇਕੁਮਤਿਸੇਖਿਦਰਬੇ

ਸਰਬਜੀਅਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਕਹਿਕਿਹਪਾਏਹਉਬਰੇ॥ ਆਲੋਚਵਸੁਨਾਜੋਪੇ

ਪੁਨਲਾਖੀਐਤੇਹੀਕੁਦਗਤਿਕਉਨੁਬੀਚੇਗੇ॥ ਜਲਿਥਲਿਸਹੀਅਮੁਖਿਰਵਿਆ

ਈਅਗਮਹੁਪਹਿਗਧੇ॥ ॥ ਕੀਰਤਿਕਹਹਿਸਗਲਜਨਤੇਗੀਤੁਅਥਿਨਾਸੀ
ਖੁਮੁਹੇ॥ ਜਿਉਤਵੈਤਿਉਗਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਹਨਿਦੁਅੰਗੇ॥

॥ ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਹੋਤੁਬਚਾਇਓ॥
ਲਹੇਤਿਬਿਨਸਿਉਹੋਤੁਵਾਉਨਿਮਾਗੁਨਿਕਸਿਨਪ੍ਰਾਇਓ॥ ॥ ਅਥਮਨਏਕ
ਸਉਮੋਹੁਕੀਨਾ॥ ਮਹੈਨਜਵੈਸਦਹੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਚੀਨਾ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਕਾ
ਤਿਕੁੰਚਹੁਲੇਠਾਂਕਿਓਓਪੁਰਵਸਿਉਇਓਬਿਚਹਾ॥ ਨਦੇਹੋਤਿਸਿਉਡਾਹਿਓਕੁੰ
ਸਹੀਹੋਤਬਿਦਹਾ॥ ॥ ਦੇਖਿਕੁੰਬੁਲੇਕਿਉਮੋਹਿਓਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਅਕਓਲਪਟ
ਅਤਿਹਚਿਓਕਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨਾਉਨਿਛੋਡਿਸਹਾਪਰਜਾਨਾ॥ ॥ ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅ
ਸੰਗਿਨੇਹਾਓਹੁਜਾਣਹੁਸਦਾਦੁਹੇਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਹਿਏਹੋਬੁਝਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰ
ਦੇਕੇਲਾ॥ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਃ ॥ ਕਹਿਕਿਹਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁ
ਏ॥ ਮਨਤੇਬਿਸਹਿਓਸਗਲੇਪੰਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਏ॥ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਚਿੰਤਬਿ
ਛੁਡੀ॥ ਅਹੰਬੁਧਿਮੋਹਮਨਬਾਸਨਦੇਕਹਿਗਡਹਾਗਡੀ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਨਕੋਮੋਹਾ
ਮਨੁਹਹਿਅਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਠਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਹੁਪਸਾਹਿਉਤੀਤਹਿਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਪਾਈ॥ ॥ ਸਕੁਕੇਮੀਤੁਹਮਾਪਨਕੀਨਾਹਮਸਕੁਨਕੇਸਾਜਨਾ॥ ਦੁਹਿਪਗਾਇਓ
ਕਾਬਿਹਾਤਾਮੋਲੁਕੀਓਮੋਹੈਜਨਾ॥ ॥ ਬਿਨਸਿਓਢੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠਾਸਬਦੁ
ਗੁਰਮੀਠਾ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਹਮਈਅਡੀਠਾ॥
੩॥ ਧਨਾਸਹੀਮਃ ੪ ॥ ਜਬਤੇਦਗਸਨਰੋਟੇਸਪੁਰੁਲੇਦਿਨਸਓਇਅਏ॥ ਮਹਾ
ਦੁਸਦਾਕਹਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖਾਬਿਧਤਾਪਾਏ॥ ॥ ਅਥਮੋਹਿਗਮਜੋਸਮਨਿਗਾ
ਓਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖੁਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਓ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਗੁ
ਪਨੁਹਿਦਕੀਤਹਿਵਸਿਆਦੁਖੁਕੁਰਮੁਕਉਕੁਗਾ॥ ਕੁਈਪਗਪਤਿਵਸਤੁਅਗੇ
ਮਨਾਮਿਹੰਗੁਲਗਾ॥ ॥ ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਾਸੋਗੁਲੇਕੁਮੋਹੁਬਾਕਾ॥
ਮੋਹਗਮਿਟੇਕਿਹਪਤੇਜਮਤੇਕੁਏਬਿਬਾਕਾ॥ ॥ ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁ
ਆਗਿਅਕੁਦੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਢੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਦੀ॥
੫॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਕੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੀ॥

ਜਿਨਜਨਹੁਜਨੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਪੇਗੁਰੂਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹਰਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਰਾਨੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੇਈਹਰਿਮਿਲਾਸੀਅਵਸਰਤਿਅਗਿਲਾ
 ਹਰਿਗੁਨੀ॥ ॥ ਇਛਾਪੁਰਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿ

ਜਕੈਵਸਿਹੈਕਾਮਧੇਨਾ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੋਰੀਅਤੇਤਸਰਬਸੁਖ
 ਪਾਵਹਿਮੋਮਨਾ॥ ॥ ਜੀਪਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁ
 ਖਉਜਲੋਰਈਹੈਨਿਤਧਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਹੰਜਨਾ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਹੰਗਰਿਸਿ
 ਮਗਨੁਕੁਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀਵਡਰਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉ
 ਗੁਹਿਏਹਮਤਿਦੀਨੀਜੀਪਹਕਿਉਵਜਯੁਤਗਨਾ॥ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮ॥ ੪

॥ ਜਨਹਿਧੁਰਾਨਾਨਾਨਾ॥ ॥ ਅਸਚੁਸਕਹੋਇ॥ ਭੂਠਾਕਿਸਕਉ॥ ॥
 ਐਸਾਹਾਦਜਨਾਨੀਭੋਇ॥ ਮੋਸਾਹਾਮੋਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਹਮਗੀਬੇਦ
 ਨਤੁਜਨਤਾਸਾਅਵਗੁਕਿਆਜਨੈਕੋਇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁ
 ਮੋਸਾਹਾਤੇਗਕੀਆਸਚੁਸਕਹੋਇ॥ ਭੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਦੁਜਨਾਨੀ
 ਕੋਇ॥ ਸਕੁਨਾਵਿਚਿਤੁਵਰਤਦਾਸਹਾਸਤਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨੁਗਤਿ॥
 ਸਤਿਤੁਝਹੀਬਾਵਹੁਮੰਗਦੇਮੋਸਾਹਾਤੁਸਕੁਨਾਕਹਹਿਇਕਦਾਤਿ॥ ॥ ਸਕੁਕੇ
 ਤੁਝਹੀਵਿਚਿਹੈਮੋਸਾਹਾਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੇਈਨਾਹਿ॥ ਸਤਿਜੀਅਤੇਹੇਤੁਸਕੁਸ
 ਦਾਮੋਸਾਹਾਸਤਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ॥ ਸਕੁਨਾਕੀਤੁਆਸਹੈਮੋਹੀਪਆ
 ਹੇਸਤਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਮੋਸਾਹਾ॥ ਜਿਉਕੁਵੈਤਿਉਹਪ੍ਰਤੁਮੋਹੀਪਅਹੇਸਚੁ
 ਨਾਨਕਕਪਾਤਿਸਾਹ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥ ॥ ਜਿਉ ੩੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਧਨਾਸਹੀਮ॥ ੫॥ ੫੧॥ ੧੨॥ ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਖੰਡਨਸ੍ਵਾਮੀਭਿ
 ਗਤਿਵਛਲਾਨਿਹੰਕਾਰੋਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੈਖਿਨਰੀਤਹਿਜੰਗਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮੋਹੋ॥
 ॥ ਮੋਹਾਮਨੁਲਾਗਹੈਗਾਮਪਿਆਹੋ॥ ਦੀਨਦਇਆਇਕਹੀਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾਵਸਿਕੀਨੋ
 ਪੰਚਦੂਤੋਹੋ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਹਾਥਾਨੁਸੁਹਾਵਹੁਪੁਸੁਹਾਵਤੇਹੇਰੁਗਤਸੇਕਹਿਦਹਾਏ॥
 ਸਰਬਜੀਅਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਕਹਿਕਿਰਪਾਏਹਉਬੋਹੋ॥ ਭਾਏਹਵਸੁਨਜਪੋਹੁ
 ਪੁਨਲਾਖੀਐਤੇਹੀਕੁਦਰਗਤਿਕਉਨੁਬੀਚੋਹੋ॥ ਜਲਿਬਲਿਸਹੀਅਧਿਗਵਿਅਸ

ਈਅਗਮਹੁਪਹਿਧਯੋ॥ ॥ ਕੀਰਤਿਕਹਹਿਸਗਲਜਨਤੇਗੀਤੁਅਥਿਨਾਸੀ
ਮੁਹੋਗੇ॥ ਜਿਉਕੁਵੈਤਿਉਗਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਾਨਕਸਹਿਨਿਦਾਅੰਗੇ॥

॥ ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੇਹੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਾਸਿਉਹੋਤੁਬਚਾਇਓ॥
ਲਹੇਤਿਬਿਨਸਿਓਹੋਰਵਾਉਨਿਮਹਗੁਨਿਕਸਿਨਪ੍ਰਾਇਓ॥ ॥ ਅਬਮਨਏਕ
ਸਉਮੋਹੁਕੀਨਾ॥ ਮਹੈਨਜਵੈਸਦਹੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਚੀਨਾ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਕਾ
ਤਿਕੁੰਚਹੁਲੇਠਾਂਕਿਓਓਪੁਰਵਸਿਉਇਓਬਿਚਹਾ॥ ਨਦੇਹੋਤਿਸਿਉਡਾਰਿਓਕੁੰ
ਸਹੀਹੋਤਬਿਦਹਾ॥ ॥ ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਲੇਕਿਉਮੋਹਿਓਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਅਕਉਲਪਟ
ਅਤਿਹਚਿਓਕਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨਾਉਨਿਛੋਡਿਸਹਾਪਰਜਾਨਾ॥ ॥ ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅ
ਸੰਗਿਨੇਹਾਓਹੁਜਾਣਹੁਸਦਦੁਹੇਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਇਹੋਬੁਝਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰ
ਦੇਕੇਲਾ॥ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਃ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁ
ਏ॥ ਮਨਤੇਬਿਸਹਿਓਸਗੋਲਪੰਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਏ॥ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਚਿੰਤਬਿ
ਛੁਡੀ॥ ਅਹੰਬੁਧਿਮੋਹਮਨਬਾਸਨਦੇਕਹਿਗਡਹਾਗਡੀ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਨਕੋਮੋਹਾ
ਮਨੁਹਿਅਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਠਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਸਹੁਪਸਾਰਿਉਤੀਤਹਿਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਪਾਈ॥ ॥ ਸਕੁਕੇਮੀਤੁਹਮਾਪਨਕੀਨਾਹਮਸਕੁਨਕੇਸਾਜਨਾ॥ ਦੁਹਿਪਗਾਇਓ
ਕਾਬਿਹਾਤਾਮੋਲੁਕੀਓਮੋਹੋਰਜਨਾ॥ ॥ ਬਿਨਸਿਓਢੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠਾਸਬਦੁ
ਗੁਰਮੀਠਾ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਹਮਈਅਡੀਠਾ॥
੨॥ ਧਨਾਸਹੀਮਃ ੫ ॥ ਜਬਤੇਦਹਸਨਕੋਟੇਸਪੁਰੁਲੇਦਿਨਸਓਇਆਏ॥ ਮਹਾ
ਦਸਦਾਕਹਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾਪਾਏ॥ ॥ ਅਬਮੋਹਿਹਾਮਜੋਸਮਨਿਗਾ
ਓਉਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਓ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਗੁ
ਨੇਪਨੁਹਿਦਕੀਤਹਿਵਸਿਆਦੁਖੁਕੁਰਮੁਕਉਕੁਗਾ॥ ਕੁਈਪਗਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੇ
ਹਾਮਨਾਮਿਹੰਗੁਲਾਗਾ॥ ॥ ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਾਸੋਗੁਲੇਕੁਮੋਹੁਬਾਕਾ॥
ਉਮੋਹਗਮਿਟੇਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਕੁਏਬਿਥਾਕਾ॥ ॥ ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁ
ਰੀਆਗਿਅਕੁਦੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਢੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਦੀ॥
ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਕੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੀ॥

ਤਿਨਹੀ ਸੁਇਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀ ਕੀਖਣਾਨੀ॥ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ
 ਪਹਿਮਾਨੀ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਨੀ॥ ॥ ਘਾਉ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਕੁਹੀ ਗਾਹੁ ਰਿਦੀ ਨੇ ਮੰਤਰੀ॥ ਤਿਹੈ ਨੇਰੈ ਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਹੋਰਿ
 ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤਿਪਤਾਨੀ॥ ॥ ਓਇ ਜੁਬੀ ਚਹਮਤੁ ਮਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਧਾਨੀ॥
 ਅਲੰਕਾਰੀ ਮਲਿ ਬੈਲੀ ਹੋਈ ਹੋਤੇ ਕਾਨਿਕ ਵਖਾਨੀ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਜੈ ਤਿਸੁ ਜਸੁ
 ਖਸੇਰਾ ਬਾਜੇ ਅਨਤ ਬਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਚਲ ਪਹੁ ਬਾਧਿ ਓਹੁ ਰਿਕੀ ਓਥੰ ਪਾਨੀ॥
 ॥ ਵੇਡੇ ਵੇਡੇ ਹਜਨ ਅਰੁ ਮਨ ਤਕੀ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ॥ ਲਪ
 ਏਹੇ ਮਾਇ ਅਹੰਗਾ ਮਾਤੋ ਲੋਚਨ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੀ॥ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤਿਪਤਿ
 ਨ ਪਾਈ॥ ਜਿਉ ਪਵਕੁਈ ਧਨਿ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਰ ਅਪਾਈ॥ ॥ ਘਾਉ॥ ਦਿ
 ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਰੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਰੂਖਾ॥ ਓਦ ਮੁਕੋਰੇ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਅਣ
 ਚੋਰੇ ਕੰਟਾ ਘੋਖਾ॥ ॥ ਕਾਮ ਵੰਤ ਕਾ ਮੀਬੁ ਨ ਹੀ ਪਗਹਿ ਹੋ ਜੇ ਨ ਚੁਕੈ॥ ਦਿਨੁ ਪ੍ਰਤਿ
 ਰੋਕੈ ਪਛੁਤਾ ਪੈਸੇ ਗੋਲੁ ਮਹਿ ਸੁਕੈ॥ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਏਕੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦ ਸੰਤ ਨੈਨਾਨ ਕਹਹੁ ਤੇ ਜਾਨਾ॥ ॥ ੪੦੬ ॥ ਧਨਾ ਸਰੰ
 ਮਹਲਾ ॥ ਲਵੈ ਨ ਲਗਨ ਕਉ ਜੈ ਕਛੁ ਐ ਜਾ ਕਉ ਟਿਹਿ ਇਹੁ ਧਵੈ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁ
 ਦੀ ਨੇ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਾਨਿ ਅਵੈ॥ ॥ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇ ਓਏ ਕੁਹ ਸਾ
 ਨ ਪਾਨ ਅਨਾਨੀ ਖੁਧਿ ਆਤ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ॥ ॥ ਘਾਉ॥ ਮਓ ਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਇਓ ਹਰਿ ਆਏ ਕਬੁੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ॥ ਬਗਨਿ ਨ ਸਾ ਕਉ ਉਸਤ ਤਿਤਾ ਕੀ ਕੀਮ
 ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ॥ ॥ ਪਾਲਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਰਿ
 ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁ ਹਿਤਿ ਨਿਗੁਹਿ ਕਮਨੇ ਮੰਤਾ॥ ॥ ੩॥ ਦੀ ਨ ਦਇ
 ਆਲਸ ਦਾ ਕਿਹ ਪਾਠਾ ਸਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਠਾ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਗ
 ਆਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਝੁ ਪਾਠਾ॥ ੪੦੭॥ ਧਨਾ ਸਰੰ ਮ: ੫ ॥ ਬਾਹਿਰਿ ਉ
 ਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਮਹਾਉ ਦਿਆਨ ਅੰਧ ਕ
 ਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਹਾਉ ਦਿਖਾਇਆ॥ ॥ ॥ ਹਮੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਪਾਠੇ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਏ
 ਉਹਾ ਸਬ ਬੋਕ ਕੀ ਜਿਸ ਹਿ ਮਹੀ ਚਿੰਦਾ॥ ॥ ਘਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਿ ਸਰ

ਧਾਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਪਤਿਪੁਰੀ। ਨਾਮੁਲੈਤਕੋਟਿਅਪਾਸੇਰੁਗਤਥਾਛਹਿਸਭਿਪੁ
॥॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਜੇਕੋਚਹੈਸੇਵੈਏਕੁਨਿਧਾਨਾ। ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ
ਮਹਤਪਾਰਿਪਰਾਨਾ॥ ॥ ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖਪ੍ਰਾਇਆਸੰਤਸੰਗਿਗਹਿਓਓ
ਗਹਿਧਨੁਸੰਚਨੁਗਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਇਹੁਨਾਨਕਕੀਨੋਚੇਲਾ॥
॥ ਜਿਹਕਰਣੀਹੋਵਹਿਸਗਿੰਦਾਇਹਾਕਮਾਨੀਗੀਤਿ। ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਸਾ
ਤੁਕੀਪੁਜਾਐਸੀਦ੍ਰੜੀਬਿਪਰੀਤਿ॥ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਕੁਲਅਵਰੋਹੀਤਾ। ਹਰਿ
ਦਊਗੰਥਨਗਪਤਗੋਇਹੋਤੁਹੋਬੀਤਾ॥ ॥ ਗਾਉ। ਚੰਦਨਲੇਪੋਤਦੇਹਕਉਸੁ
ਗਧਯਕੁਰੁਸਮਸੰਗੀਤਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਿਨਾਹਿਰੁਚਾਵਤਬਿਖੋਠਗਉਗੀਪ੍ਰੀ
॥॥ ਉਤਮਸੰਤਤੁਏਸੰਜਗੀਇਸੁਜੁਗਮਹਿਪਵਿਤਪੁਨੀਤਾ। ਜਤਅਕਰ
ਜਨਮੁਪਦਰਥਕਚਥਾਦੋਜੀਤਾ॥ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਕੁ
ਗੁਹਿਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨੇੜਦੀਤਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਇਨਦੁਖਤੇਨਿਕਸਿਓਨਾਨਕਏ
ਪੁਰੀਤਿ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ ॥ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਗੈਗੁਣਗੋ
ਦੰਦਜਸੁਗਾਈ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸਮ੍ਰਧੈਇਹੁਬਿਸ੍ਵਮਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਤੁਮ
ਗੁਦਇਆਮੋਹਸਾਈ॥ ਐਸੀਮਤਿਦੀਜੈਮੋਠਕੁਰਸਦਾਸਦਾਤੁਧੁਧਿਆਈ॥
ਗਾਉ। ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਤੇਮੋਹੁਮਾਨੁਛੁਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਕੁਰਮਾਈ॥ ਅਨਦਗੁਪੁਰਵਿ
ਸੰਭਮਧੋਜਤਕਤਪੇਖਉਜਾਈ॥ ॥ ਤੁਮਦਇਆਲਾਕਿਰਪਾਯਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪ
ਤੇਤਪਵਨਗੋਸਾਈ॥ ਕੋਟਿਸੁਖਅੰਨਦਰਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥ ਜਾ
ਤਾਪਕੁਗਤਿਸਾਪੁਰੀਜੋਪ੍ਰਕੋਮਨਿਭਾਈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਿਸਨਾਸਕੁਬੁਝੀਹੈਨਾਨ
ਕਤਿਪਤਿਅਪਾਈ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ ॥ ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਅਪੁਨੈਤੈ
ਪੁਲਕਦਦਚਤੁਰਸੰਸਾਰਾ। ਜਗਇਸਨਾਨਤਾਪਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਬਿਚਰਾ॥
॥ ਪ੍ਰਕੀਓਟਗੀਤਉਛੁਟੇ। ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਏਬਿਖੋਬਿਖਾਧਿ
ਭਭੁਟੇ॥ ॥ ਗਾਉ। ਨਹਸੁਈਐਨਹਮੁਖਤੇਬਕੀਐਨਹਮੈਹੋਉਤੁਡੀਠੀ॥ ਐਸੀ
ਠਗਉਗੀਪ੍ਰਾਇਕੁਲਾਵੈਮਨਿਸਕੁਕੈਲਾਗੈਮੀਠੀ॥ ॥ ਮਾਇਥਾਪਪੁਤਹਿਤਕੁਤਾਉ
ਨੇਪਹਿਪਹਿਮੇਇਓਦੁਆ॥ ਕਿਸਹੀਵਾਧਿਪਹਿਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗੇਲੇਲਹਿ

ਯਹਿਮੁਆ॥ ॥ ਹਉਬਯਹਿਗੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇ
ਆ॥ ਗੁਣੀਕੁਹਿਜਲੈਸੰਸਾਰਗਤਿਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਧਨੁਪਾਇਆ
ਅਪੁਨੇਪਾਰਿਥੈਆਇਆਖਾਟੇ॥

ਤੁਮਦੇਤੇਠਕੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾਇਕਖਸਮਹਮੇਗੇ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਹੁਮਖਾਭਿਕਤੁਮਹੇਧੇਗੇ॥ ॥ ਜਿਹਵੇਏਕਕਵਨਗੁਨਕੀਐ॥ ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰ
ਤਸੁਆਮੀਤੇਗਾਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਕਿਹਿਪਰਾਧਮਹੇਖੰਡੁਅ
ਨਿਕਬਿਧੀਸਮਝਵਹੁ॥ ॥ ਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿਥੋਗੀਤੁਮਆਪਨਬਿਰਦੁ
ਰਖਾਵਹੁ॥ ॥ ॥ ਤੁਮਹੀਸ਼ਇਤੁਮਹੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ ਰਾਖਹੁਰਾਖਾ
ਰਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘਰਕੇਗੇਲੇ॥ ॥ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਃ ॥ ॥ ਪੂਜਾਵਰਤਤਿਲਕ
ਇਸਨਾਨਪੁੰਨਦਾਨਬਹੁਦੈਨ॥ ਕਹੁੰਨਤੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਬੋਲਹਿਮੀਠੈਬੈਨ॥
ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈਨ॥ ਬਹੁਪ੍ਰਕਰਥੇਜਹਿਸਤਿਤਕਉਬਿਖਮੁਜਈ
ਲੈਨ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਜਾਪਤਾਪਤੁਮਨਬਸੁਧਾਕਰਿਉਹਧਤਾਪਲੈਗੈਨ॥ ॥ ਇਹਬਿਧਿਨ
ਪਤੀਅਨੇਠਕੁਹੋਜੋਗਜੁਗਤਿਕਰਿਜੈਨ॥ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮਲਕੁਹਰਿਜਸੁ
ਤਿਨਿਪਾਇਓਜਿਸੁਕਿਹੋਪੈਨ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗੰਗਿਪ੍ਰਭੁਭੋਟੇਨਾਨਕਸੁਖਜਨੈਨ॥
॥ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਃ ॥ ॥ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਵੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈ॥
ਅਸਥਿਰੁਕਰੇਨਿਜਚਲਾਇਹੁਮਨੁਆਬਹੁਰਿਨਕਤਹੁਧਵੈ॥ ॥ ॥ ਹੈਕਉਐਸਹਮਾ
ਮੀਤੁ॥ ਸਗਲਸਮਗੀਜੀਉਹੀਉਦੇਉਅਹਪਉਅਪਨਚੀਤੁ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਪਰਪਾਪ
ਹਤਨਪਰਕੀਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ ਸੰਤਹਸੰਗੁਸੰਤਸੰਤਾਖਨੁਹਰਿਕੀਰਤ
ਨਿਮਨੁਜਗੈ॥ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਤਸਰਬਸੁਖਦਇਆਲਾ॥ ਮੰ
ਗੈਦਾਨੁਨਾਮੁਤੋਹਨਾਨਕਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ॥ ੧੪॥ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਃ
॥ ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਬਾਗਿ॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੇਬੁਰਿਆਈਤਿਸਹੀਕਉ
ਫਿਰਿਮਾਗਿ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆਨਿੰਦਕਕੁਹੋਹਾਗਿ॥ ਤੁਮਤਉ
ਮਤਉਹਾਹੀਮੁਏਬਾਹੁਬਿਗ੍ਰਹਿਨਮੰਝਾਗਿ॥ ॥ ॥ ਨਾਨਕਸਹਇਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਾਗੁ

ਵੈਸਦਾ ਅਪਾਗਿ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖ ਕਾਲੋਹ ਅਦੀ ਨਦੁ ਨੀ ਅਕੈ ਦਰਬਾਗਿ॥

ਅਬ ਗਰਿਹ ਖਨ ਗੁਚਿਤਾ ਰਿਆ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀ ਏਖਿ ਨਤੀ
ਤਹਿ ਸਗਲੋ ਗੁਬਿਦਾ ਰਿਆ॥ ਭਹਾਉ॥ ਗੋਸਟਿ ਰੁਈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗ ਮਿਕਾ ਮਕੈ
ਧੁਲੇ ਰੁਮਾ ਰਿਆ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ ਨਗਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ॥ ਅਉ
ਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਤੁਧਾ ਰਿਆ॥ ਚਗਰੇ ਨ ਬੁਢੈ ਨਿਤ ਨ ਕਪੁ
ਨ ਪੁਨਰ ਬੁਲਿਹਾ ਰਿਆ॥ ਧਨ ਸਰੀ ਮਃ ॥ ਮੇਰਾ ਲਾਗੇ ਹਾਮ ਸਿਉ ਹੋਤੁ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਰਿ ਅਕੇਤੁ॥ ਭਹਾਉ॥ ਗਬਦੇਇ
ਗਬਿਓ ਅਪੁਨ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀ ਨੇਜ ਨ ਕਾ
ਆਪਿ ਸਹਾਈ॥ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋ ਅਰਖ ਵਾਲਾ ਗਬਿਲੀ ਏਕੰਠਿ ਲਾਇ॥ ਨਿ
ਭਉ ਰੁਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਗਰਿਹੁ ਦੁਗਾਇ॥ ਅਉ

ਖਧੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ॥ ਮੋਹਿ ਅਤੁਰੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥ ਭਹਾਉ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀ ਅਤੁਰੈ ਨਿਵਾਹਿ॥ ਬੰਧਨ ਕਾ
ਇਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਅਵਹਾਰਿ॥ ॥ ਤੇਰੀ ਸਗਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵੰ
ਤੂੰ ਸਮੁਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਕਓ ਅਹਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ॥ ਧਨ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਲੇਹੁ॥ ਗਮ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸੁਆ
ਮੀ ਕਰਿ ਰਿਹਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ॥ ਭਹਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ਕੁਰ
ਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ॥ ॥ ਉਚਨੀਚ ਸੁਖ ਦੁਖਾ॥ ਪ੍ਰਾਪਿ ਨਹੀ ਤਿਸ ਨਾ ਕੁਖਾ॥

॥ ਮਨਿ ਬਾਸ ਨਾਹਿ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧਾ॥ ॥ ਜੀਅ
ਜਗਤੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ॥ ॥ ਦੀਨ

ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਕੁਰ ਗਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ॥ ਤਰਦਤ ਰਦਤ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿ
ਆਪਿ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰੁਜਹੁ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾ
ਟਿਕ ਲਿਕਾ ਲਾ॥ ਭਹਾਉ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ॥ ॥ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾ
ਸਤੁ ਰਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਰਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਈ ਐਸਾ ਧਰਮੁ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਅੰਧਰਾ॥

॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਰੁ ਜਨ ਕਾਗ ਸਿਪੁੰਜੀ ਏਕਾ ॥ ਤਾਨੁ ਮਦੁ ਦੀਬਾਨੁ ਸਾਚਾ ਨਾਕ
 ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਕੋਟੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਿ
 ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਅਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾ ਮਿਨ ਅਵੇਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਤੇਤੇ ਮੋਹਿ ਧਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨ ਸੇਸ ਗਲ ਜੰਜ
 ਲਾ ॥ ਭਗਉ ॥ ਸੁਗਮਿ ਮਰਤ ਪਇਆ ਲਗੁ ਮੰਡਲ ਸਗਲਾ ਬਿਆਪੋ ਮਾਇ ॥ ਜੀਅ
 ਉਧਰਣੁ ਸਕੁ ਕੁਲ ਤਹ ਨਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈ
 ਐਪਾਈ ਐਸਰ ਬਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਬਿਰਥੇ ਕਾ ਪੁਜਾਨਾ
 ਧਨਾ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫੫ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਛੇਤਿ ਜਾਹਿ ਸੇਕਰ ਹਿ ਪਗ
 ਲਾ ॥ ਕਾ ਮਿਨ ਅਵਹਿ ਸੇਜੰਜਾ ਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਜੀਤ ॥ ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਸੇ
 ਈ ਮੀਤ ॥ ॥ ਐਸੇ ਕੁਰਮਿ ਕੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨ ਮੁਪਦ ਹਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਭਗਉ
 ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਕੂਢੈ ਡੀਠਾ ॥ ਭੂਠਯੋ ਜਿਉ ਗਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥ ਦਾਤਿ ਪਾਅਰੀ ਵਿਸ
 ਰਿਆ ਦਾਤਗਾ ॥ ਜਦੋ ਨਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਰਾ ॥ ॥ ਵਸਤੁ ਪਗਈ ਕਉ ਉਠੈ ਠੇਰੈ ॥
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾਈ ਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਅਵਣੁ ਜਾਣਾ ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੇ
 ਤਾਣੇ ॥ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਤ੍ਰਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਤੇਰੇ ਕੋਟੇ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਗੀ ਬੁਝੈ ਦਾਜ
 ਤੇਗਾ ॥ ਗਾਖਿਓ ਇਸਾਹਿ ਬੁਪ੍ਰਭੁ ਮੇਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀ
 ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਰੁ ॥ ਖਾਣੁ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਾਗੁ ॥ ਸੰਚਣੁ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥
 ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਤਕੈ ਅਵੈ ਕਾਮਾ ॥ ॥ ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੰਗੀ ਅਪਗਾ ॥ ਸਾਧਗਾ ਵਹਿ
 ਗੁਣ ਵੇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਭਗਉ ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੰਤਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ
 ਜ ਸੁਚੀਨੀ ॥ ਅਨੰਦੁ ਸੰਤ ਨ ਕੋਭਗਾ ਤਿਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਬਿਨ ਸੀਚਿੰਦਾ ॥
 ॥ ਜਗ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨੋ ਵਹਿ ਇਕੜਾ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨ ਦਕ ਵਿਤਾ ॥ ਸਾਧਕ
 ਰਾਮ ਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੇਪਾਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਕਰਾਮਾ ॥ ॥ ਦੁਇ
 ਕਹੈ ਜੋ ਕੀਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਆਖਿ
 ਹ ਪਾਏ ਜੁਗਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਪੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਸੋ
 ਤਡੇ ਜੇਖ ਸਮੁਸਮੁ ਗੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨ ਮੁਖ ਵੇਚੇਗੇ ॥ ॥ ਭਗਉ ॥ ਸਿਰਉ ਪ

ਮਤਿਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਾ। ਸਠਲਾਮੁਹਤਿਜਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾ। ਏਕੁਨਿਕੰਜਨੁਜਕੀਰਾ
ਸਿ। ਮਿਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਯੋਵਤਪਰਗਾਸਾ। ਜੀਅਨੋਕੇਦਾਤਾਪੁਰਨਸਭਠਾਇ। ਕੇ
ਦਿਕਲੇਸਮਿਦਹਿਹਰਿਨਾਇ। ਜਨਮਮਹਨਸਗਲਾਦੁਖੁਨਾਸੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਕੈਮਨਿ
ਤਨਿਬਾਸੈ। ॥ ਜਿਸੋਨਾਅਪਿਲਏਲਾਕੁਲਾਇ। ਦਰਗਹਿਮਿਲੈਤਿਸੈਹੀਜਾਇ। ਸੇਈ
ਗੁਰਤਿਜਿਸਾਚੇਰੁਣੇ। ਜਮਕਾਲਤੇਰੁਣੇਨਿਕੋਣੇ। ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਦਰਬਾ
ਗੁਕੀਮਤਿਕਉਦੁਕਹੈਬੀਚਗੁ। ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਾਅਧਗੁ। ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰ
ਤਰੇਣਗੁ। ॥ ਘਰਿਬਾਹਿਤੇਹਾਰੁਵਾਸਾਤੁਜ

ਕੈਹੈਸੰਗੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਨਾਮੁਜਪਉਹਰਿਗੰਗੀ। ਜਨਕਉਪ੍ਰਭ
ਅਪਨੇਕਾਤਾਦੁ। ਜਿਤੁਕਹਹਿਕਹਾਵਹਿਸੁਆਮੀਸਾਮਸਲਤਿਪਰਵਾਦੁ। ਹਰਾਓ।
ਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਗਤਿਨਗਾਇਦੁਪਨੁਗੁਪਾਲਗੁਣਸਾਖੀ। ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿ
ਹਰਿਸੰਤੀਇਹਬਿਧਿਜਾਤੀ। ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ ॥ ਸਗਲਮੋਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾ

ਏਕੰਠਿਲਾਇਗੁਰਿਰਾਖੇ। ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਜਲਨਿਨਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦੁਤਰੁਤਾਖੇ।
ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਚਾਬਿਸੁਆਸੁ। ਪੇਖਿਪੇਖਿਸੁਆਮੀਕੀਸੇਰੁਆਨਦੁਸਦਾਉਲਾਸੁ।
ਹਰਾਓ। ਚਰਨਸਰਨਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਖਿਓ। ਜਾਨਿਬੁਝਿਅਪਨਾਕੀ
ਓਨਕਰੁਗਤਨਕਾਅੰਕੁਰੁਗਾਖਿਆ। ॥ ਜਗਜਪੇ

ਖਉਤਹਜੁਰਿਦੁਰਿਕਤੁਨਜਾਈ। ਗਵਿਹਿਅਸਰਬਤੁਮਹਿਮਨਸਦਾਧਿਆਈ।
ਈਤਉਤਨਹੀਬੀਛੁੜੈਸੰਸਾਰੀਗਨੀਐ। ਬਿਨਸਿਜਾਇਜੇਨਿਮਖਮਹਿਸੇਅਲਪ
ਸੁਖੁਰੁਨੀਐ। ਹਰਾਓ। ਪ੍ਰਤਿਪਲੈਅਪਿਆਉਦੇਇਕਛੁਊਨਨਹਈ। ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸੰਮਾਲਤਾਮੇਹਾਪ੍ਰਭੁਸੇਈ। ਅਛੁਲਾਅਛੁਦਾਪਰਪ੍ਰਭਉਚਾਜਾਕਾਹੁਪੁ। ਜਪਿਜਪਿ
ਕਹਿਅਨੰਦੁਜਨਅਚਰਜਆਨੁਪੁ। ॥ ਸਾਮਤਿਦੇਹੁਦਾਇਆਲਪ੍ਰਭੁਜਿਤੁਤੁਮਹਿ
ਅਧਾ। ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭੁਗੇਨਪਰਾਸਾਧਾ। ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ਜਿਨਿ

ਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਹਿਬੁਲਾਏਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਪਰਿਆਉ। ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਨਗਾਉਸਹਜ
ਧੁਨਿਨਿਜਚਲਾਜੁਕਮਾਉ। ॥ ਤੁਮਪਰਿਆਵਹੁਮੇਰੇਮੀਤ। ਤੁਮਰੇਦੇਖੀਹਰਿਆ
ਪਿਨਿਵੇਰੇਅਪਦਭੁਈਬਤੀਤ। ਹਰਾਓ। ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪ੍ਰਭਕਰੇਹਰੇਨਾਸਨਕੁਜਨ

ਜਲਿਨੀਤੁਬੈਤਸਕਰੁਨੀਲੈਵੈਤਾਹਿਨਸਕੈਜਾਏ॥ ਭਾਉ॥ ਨਿਰਪੁਨਕਉਪਨੁਅੰ
ਪੁਲਕਉਟਿਕਮਤਦੁਪੁਜੈਸੇਬਾਏ॥ ਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਬੁਪਾਇਓਹਿਨਾਕਕਰੀ
ਕਿਪਾਕਿਰਪਾਏ॥ ॥ ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲੋਗਬਿੰਦਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਿਦੈਸਿੰਚਾਈ॥ ਨਵਨਿਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਹਰਿਲਾਗਿਹੀਜਨਪਾਈ॥ ਸੰ
ਤਕਉਆਨਦੁਸਗਲੀਹੀਜਾਈ॥ ਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਿਠਕੁਰੁਗਤਨਕਾਹਵਿਹਰਿਆ
ਸੁਬਠਾਈ॥ ਭਾਉ॥ ਤਕਉਕੋਇਨਪੁਚਨਹਰਾਜਕੈਅੰਗਿਗੁਸਾਈ॥ ਜਮਕੀ
ਤਸਾਮਿਦੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਾਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ॥ ਧਨਸਰੀਮਃ ॥ ਦਰ
ਬੰਤੁਦਰਬੁਦੋਖਿਗਰਬੈਰੁਮਵੰਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਹਾਜਾਜੈਨੇਸਗਲਰਾਜੁਮਠਾਤਿ
ਉਹਿਜਨਟਕਸੁਆਮੀ॥ ॥ ਜੇਕਉਅਪੁਨੀਓਟਿਸਮਠੈ॥ ਜੇਸਾਬਿਤੁਤੈਸੋਹੋਇ
ਵੈਤੈਅਪੁਨਾਬਲਨਹੀਹੋ॥ ਭਾਉ॥ ਆਨਤਿਅਗਿਕੁਏਇਕਾਸਹਸਰਹਿ
ਸਹਿਕਹਿਅਏ॥ ਸੰਤਅਨੁਗ੍ਰਹਭੇਮਨਿਰਮਲਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਏ॥
ਧਨਸਰੀਮਃ॥ ਜਾਕਉਹਰਿਗੰਗੁਲਾਗੋਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਕਹੀਅਤੁਹੋਸੁਰਾ॥
ਅਤਮਜਿਦੈਸਗਲਵਸਿਤਕੈਜਾਕਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥ ॥ ਠਕੁਰੁਗਾਈਐਅਤ
ਮੰਗਿ॥ ਸਭਈਪਵਨਨਾਮਧਿਆਵਨਸਹਜਿਸਮਾਵਨਸੰਗਿ॥ ਭਾਉ॥ ਜਨ
ਕੇਚਗਵਸਹਿਮੈਰੋਹੀਅਰੋਸੰਗਿਪੁਨੀਤਦੇਹੀ॥ ਜਨਕੀਧੂਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿ
ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਏਹੀ॥ ॥ ਧਨਸਰੀਮਃ ॥ ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖਡੁਹਕਾ
ਵੈਓਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜੈਨੇ॥ ਪਾਪਕਰੋਕਰਿਮੁਕਰਿਪਵੈਰੋਖੁਕਰੈਨਿਰਬਾਨੇ॥ ਜਾਨ
ਤਦੁਹਿਤੁਮਹਿਪ੍ਰਭਨੇਗਿ॥ ਉਤਤਕੋਉਤਤੇਉਤਪੈਖੈਅਵੈਓਕੁਏਹੀ॥ ਭਾਉ॥ ਜਬ
ਯਗੁਤੁਟੈਨਹੀਮਨੁਗੁਰਮਾਤਬਲਗੁਮੁਕਤੁਨਕੋਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦਇਆਲਸੁਆ
ਮੀਸੰਤਰੁਗਤੁਜਨੁਸਈ॥ ॥ ਧਨਸਰੀਮਃ ॥ ਪਾਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪੁਨੈਜਾ
ਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਵੈਨਾਮੁਜਪਵੈਤਕਾਜੁਗਮਹਿਧਰਮਾ॥ ਜਨਕਉ
ਨਾਮੁਵਡਾਈਸੋਗੁ॥ ਨਾਮਗਤਿਨਾਮਪਤਿਜਨਕੀਮਾਨੈਜੋਜੋਗਾ॥ ਭਾਉ॥ ਨਾਮੁਪ
ਨੁਜਿਸੁਜਨਕੋਪਾਏਸਈਪੁਰਾਸਾਹਾ॥ ਨਾਮੁਬਿਉਹਰਾਨਾਨਕਆਧਾਨਾਮੁਪਰਾਪ
ਤਿਲਾਹਾ॥ ॥ ਧਨਸਰੀਮਃ ॥ ਨੇੜਪੁਨੀਤਭੇਦਗਸਪੈਖੈਮਾਥੈਪਭਉ

ਹਵਾਲਾ। ਹਸਿਗਸਿਗੁਣਗਾਵਉਠਾਕੁਕੇਮੈਗੈਹਿਦੈਬਸੁਹੋਪਾਲਾ॥ ॥ ਤੁਮਤਉ
 ਹਾਖਨਹਰਦਾਇਆਲਾ। ਸੁੰਦਰਸੁਪਰਬੇਅੰਤਪਿਤਾਪੁਰੋਹੇਪੁਰੁਕਿਰਪਾਲਾ॥
 ਹਾਉ। ਮਹਾਅਨੰਦਮੰਗਲਹੁਪਤੁਮਰੇਬਚਨਅਨੁਪਰਸਾਣਾ। ਹਿਰਦੈਚਰਣਸਬ
 ਦੁਸਤਿਗੁਰੋਨਾਨਕਬਾਂਧਿਓਪਾਲਾ॥ ॥ ੧੬ ॥ ਆਪਨੀਉ
 ਕਤਿਖਲਵੈਰੋਜਨਾਪਨੀਉਕਤਿਖੇਲਵੈ। ਸਰਬਸੁਖੋਗੁਰਸਦੈਵੈਮਨਜੀਨ
 ਲਿਸਮਾਵੈ॥ ॥ ਹਮੇਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਾਇਆਲਾ। ਜਿਉਰਾਖੈਮਹਤਹੀਥਾਹਿਕਕ
 ਉਤੇਸੇਹੀਪੁਰਪਾਲਾ॥ ॥ ਹਾਉ। ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾਸਲਾਮ
 ਦੇਵਾ। ਈਤਉਤਜਤਕਤਤਤਤੁਮਹੀਮਿਥੈਨਾਨਕਸੰਤਸੇਵਾ॥ ॥ ੧੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
 ਮਹਾ ॥ ਸੰਤਕਿਪਾਲਦਾਇਆਲਦਮਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਥਿਖੁਜੇਗੇ। ਹਜੁਮਾਯੁ
 ਜੋਬਨੁਤਨੁਜੀਅਗਾਇਨਉਪਰਿਲੈਵੇਗੇ॥ ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਨਾਮਹਿਤਕੇਗੇ। ਸੁਖਸ
 ਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਹਿਤਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤੇਗੇ॥ ॥ ਹਾਉ। ਪੰਨਿਸੁਥਾਨੁਪੰਨਿ
 ਓਇਕੁਵਨਾਜਾਮਹਿਸੰਤਬਸੇਗੇ। ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਧਾਪੁਰੁਠਾਕੁਰਕੁਗਤਤੇ
 ਨਮਸਕੇਗੇ॥ ॥ ੧੮ ॥ ਛੁਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇ
 ਚਗਪਗਤਿ। ਏਕੁਨਾਮੁਦੀਓਮਨਿਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਤੁਜਾਤਿ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਪੂਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਕੀਰਤਨਕਉਰੁਈਹਮਹੀਗਾਤਿ॥ ॥ ਹਾਉ॥
 ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪੁਰਿਅਪੁਨੈਭਗਤਨਕੀਗਾਖੀਪਾਤਿ॥ ॥ ਨਾਨਕਚਗਨਗੇਪੁਰੁਅਪ
 ਨੇਸੁਖਪਾਇਓਦਿਨੁਗਾਤਿ॥ ॥ ੧੯ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮ ॥ ਪਰਗਨਾਏਕੁਧੁਠਾਨਿੰਦ
 ਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਹੀ॥ ॥ ਮਿਗਤਿਸਨਾਅਸਮਿਥਿਅਮੀਠੀਇਹਦੇਕਮਨਹਿਸਾ
 ਧਰੀ॥ ॥ ਸਾਕਤਕੀਅਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾਹੀ॥ ॥ ਜੈਸੇਕਰਾਦਕੇਭਰਮੁਸਾਧੁਕਿਗ
 ਵਵਤਕਾਮਨਹੀਗਾਵਹੀ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹਬੰ
 ਧਨਛੁਟਕਾਹੀ॥ ॥ ਬੁਡਾਅੰਧਨਾਨਕਪੁਰੁਕਾਢਤਸਾਧਜਨਾਸੰਗਾਹੀ॥ ॥ ੨੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮ ॥
 ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪੁਰੁਅਪਨਾਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁਛੁਟੀ॥
 ॥ ਭੁਪਗੰਗਸੁਖਧਨੁਜੀਅਕਾਪਰਬ੍ਰਹਮੇਮੈਰੈਜਾਤੀ॥ ॥ ॥ ਹਸਨਹਾਮਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ॥
 ॥ ਗੰਗਗੰਗੀਗਮਅਪਨੈਕੈਚਗਨਕਮਲਾਨਿਧਿਥਾਤੀ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨ

ਗੀਖਲੀਆਪੁਰਨਪੁਰਕੀਰਤੀ॥ਸੋਲੀਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗਾਖੀ
ਪਤੀ॥ ੨੨੨ ॥ ਦੁਤਦੁਸਮਾਸਭਿਤੁਤੁਣਤੋਨਿਵਹਹਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰ
ਤਪੁਤਮਹਾ॥ਜੋਜੋਤੋਰੋਗਤਦੁਖਾਏਓਤਤਕਾਯਤੁਮਮਾਗਾ॥ ॥ਨਿਰਖਉਤੁਮਹੀਓ
ਰਿਨੀਤਾ॥ਮੁਹਾਰਿਸਹਾਇਹੋਹੁਦਾਸਕਉਕਰਗਹਿਉਧਰਹੁਮੀਤਾ॥ ॥ਹਾਉ॥ਸੁਲੀਬੇਨ
ਤੀਠਕੁਰਿਮੈਰੋਖਸਮਾਨਕਰਿਆਪਾ॥ਨਾਨਕਅਨਦਰੁਏਦੁਖਕੁਗੋਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾ
ਪਾ॥ ੨੨੩ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਃ ॥ ਚਤੁਹਦਿਸਾਕੀਨਬਲੁਅਪਨਾਸਿਰਉਪਰਿਕਰੁਪਾਰਿ
ਓਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਾਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਦੁਖਬਿਦਾਰਿਓ॥ ॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋ
ਵਿੰਦਾ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿਮੇਟਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸੰਦਾ॥ ॥ਹਾਉ॥
ਜੋਮਹਾਂਹਿਠਕੁਰਅਪੁਨੇਤੋਸੇਈਸੇਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੋਜੋਬਲੈਈਹਉਹਾਸਚੁ
ਹੈ॥ ੨੨੪ ॥ ॥ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖੁਦਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾ
ਓ॥ਹਾਉਦੇਇਹਾਖੇਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ ॥ਪ੍ਰਸਿਉਲਾਗਿਹਰਿਓ
ਮੋਚੀਤਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਮਹਾਮੀਤਾ॥ ॥ਹਾਉ॥ਮਨਿਬਿਸਾਸ
ਰੁਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਅਨਦਕਰਿਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ ੨੨੫ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ॥ ਜਿਸਕਉਬਿਸੈਪ੍ਰਨ
ਪਤਿਦਾਤਾਸੇਈਗਨਹੁਅਕੁਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਗਹਿਓਅਮਿਅਸੋਵਰ
ਪਾਗਾ॥ ॥ਤਿਹਾਜਨੁਗਾਮਨਾਮਗੰਗਿਜਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਕੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥ ॥ਹਾਉ॥ਜਜਜਪੇਖਉਤੁਗਨਹਾਇਣਸਗਲਾਘਟਾਮਹਿਤਾ
ਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਅਗੇਸਭਿਅਨੁਗਾ॥
ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥ਕਲੀਕਾਲਸਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਗਾਖੀਗਾਮਾ॥
ਹਾਉ॥ਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਨਿਕਟਿਨਾਵੈਜਾਮਾ॥ਮੁਕਤਿਥੈ
ਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮਾ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਤੀ
ਕੋਟਿਸੁਖਬਿਸੁਆਗੋਬਿੰਦਦਮੋਦਗਸਿਮਹਉਦਿਨੈਗੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥
੨੨੬ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ॥ ਮਾਂਗਉਗਾਮਤੇਇਕਦਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਹੋਵ
ਹਿਸਿਮਹਉਤੁਮਹਾਮੁ॥ ॥ਹਾਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਗੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਵਉ॥

ਸਿਗਮਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਂਵਉ॥ ॥ਸ੍ਰਸਤਿਬਿਵਸਥਾ
 ਰਿਕੀਸੇਵਾਮਪੁੰਤਪ੍ਰਕਾਪਣਾਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਹਮੇਸਰਬਾਹੁਤ੍ਰਿਜਨਮਨਛਾਪਣਾ॥
 ॥ਅੰਗਉਗਮੇਤਸਕਿਥੋਕਾ॥ਮਨੁਖਕਓਜਚਤਸ੍ਰਮੁ
 ਪਾਈਐਪ੍ਰਕੋਸਿਮਹਨਿਮੇਖਾ॥ ॥ਹਾਉ॥ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨੰਬੇਦਪੁਕਾ
 ਰਹਿਘੋਖਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐਦੈਵਸੁਯੋਲੋਕਾ॥ ॥ਆਨਅਚਰਬਿਉਗ
 ਰੈਜੇਤੋਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਹਨਫੇਕਾ॥ਨਾਨਕਜਨਮਮਰਦਕੈਦੇਸਿਲਿਸਾਧੁਬਿਨਸੇ
 ਸੇਕਾ॥ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਃ ॥੩॥ਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ॥ਮਹਾਂਸੰਤੋਖੁਹੈਵੇਗੁ
 ਰਬਚਨੀਪ੍ਰਕਾਸਿਓਲਗੈਪੁਰਨਧਿਆਨੁ॥ ॥ਹਾਉ॥ਮਹਾਕਲੇਲਬੁਝਹਿਮਾਇਆ
 ਕੇਕਹਿਕਿਰਪਾਮੋਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਅਪਣਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਂਪੁਰਨਹੋਇਦਾ
 ਸਕੀਘਾਣਾ॥ ॥ਸਰਬਮਨੋਭਰਾਜਸੁਖਰਸਸਦਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮ॥
 ਜਿਸਕੈਕਰਮਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰੈਤੋਨਾਨਕਜਨਕੇਪੁਰਨਕਾਮ॥ ॥
 ॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਰਬ੍ਰਹਮਿਸਗਾਨਿੰਦਕਟਿਕਨੁਪਾਵਹਿਮੁਲੇਓਰੁ
 ਗਏਬੇਕਾਗ॥ ॥ਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪੁਰਨਹਗਾਜਿਜ
 ਕੈਅਵਗਿਅਜਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤਫੁਗ॥ ॥ਕਰਨਹਰਖਵਾਲਹੋਆਜਾ
 ਕਾਅੰਤਨਪਹਾਵਗਾਨਾਨ੍ਹੰਦਾਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਢੇਮਾਹਿ॥ ॥
 ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥੪॥੫੩੨੪॥ ॥ਹਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਾਸ
 ਅਪੁਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭਪਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਹਪੁਰੁਜਗਹਿਕੁਪਤੇਕਾ
 ਢਿਲੇਵਹੁ॥ ॥ਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇਅਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੇਖਾਤਨਿਛਾ
 ਦਿਪੁਰੇ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਅਨਾਨਗਖਨਹਾਨਾਮੁਸਿਮਹਾਵਹੁਸਗਨਿਸੁਰੇ॥ ॥ਪਤਿਤਉਪਾ
 ਕਣਾਜੀਅਜੰਤਤਹਣਾਬੇਦਉਚਹਨਹੀਅੰਤੁਪਾਇਓ॥ਨੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹ
 ਮਰਤਨਗਰਾਕੁਗਤਿਵਛੁਲੁਨਾਨਕਗਾਇਓ॥ ॥੫੩੨੫॥ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਃ ॥੫॥ਹਲਤਿ
 ਸੁਖੁਪਣਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਹਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਾਈਜੈ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾ
 ਲੇਪਾਪਚਿਰਦਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁਆਜੀਜੈ॥ ॥ਹਾਉ॥ਹਾਜੇਬਨਬਿਸਰੰਤ
 ਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹੁਮਹਾਂਤਕਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਰਮਦਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪ

ਦਰਬੁਰਗਵੰਤੁਲੈ॥ ॥ ਸਗਲਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਪਤਿਤ ਉਪਹਲਨਾ ਮੁਤੇ
ਗਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੁਰਨ ਠਕੁਰ ਮੇਰਾ॥ ਧਨਾਸਰੀ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗਾਇ॥ ਭਗਉਤੀ ਵੈਰੋਗ
ਗਿਰੇਟੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਕਿਟਿ ਪਰਾਧੀ ਮਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਕਾਮਨੁ ਗੋਪੈ ਸੋਗ ਅ
ਗਨਿਤਿ ਸੁਜਨ ਨ ਥਿਆਪੈ॥ ॥ ਸਗਹੁ ਤਹਿ ਆਸਾ ਪੁਸੰਗੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ
ਗੰਗੇ॥ ॥ ਪਰਧਨ ਦੇਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇਰੇ॥ ਜਮ ਜੰਦਗੁਨ ਅਵੈ ਨੇਰੇ॥ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅ
ਗਨਿ ਪ੍ਰਕਿਆ ਪ੍ਰਬੂਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਉਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਈ॥

॥ ਤਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਸਨਾਨਾ ਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਜੀਵਨੁ
ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ॥ ਭਗਉਤੀ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਰੀ ਬਸਤ ਓਢਾ
ਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ॥ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵ ਗੀ॥ ਹਰਿ ਕਾਮਾ
ਗੁਰਿ ਦੇਇ ਗੀ॥ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀ ਅਕਾਨਿਸਤ ਗਾ॥
ਸਾਮੁੰਦੁ ਸਗਹੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿਤ ਗਾ॥ ਭਗਉਤੀ ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਭੁਕੇਈ ਤੀਰਥ
ਨਾਇਆ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਧਿਆਇਆ॥ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਹਰੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ॥ ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟ ਉ
ਪੀਤਿ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਗਮ ਲਗੀਤਿ॥ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੋਪਿ ਅਥਾ॥
ਹਉ ਮੈ ਬੰਧ ਹਰਿ ਦੇਵ ਦੁਹਾਗਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗਾਉ ਨੇਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇ
ਨੰਤੀ ਏਹ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਕਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਜਨਿ ਜਾਈ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ
ਅਲੇਪਤੋ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ॥ ਭਗਉਤੀ ਪੁਰਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਤੇ ਮੁਕਰਮਾ
ਹਿ ਜੈ ਸੇਵਾਈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਈ॥ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤ ਹਿ
ਏ ਕੋ ਜਨੁ ਹਉ ਗੁਰਗਿ ਅਨੁਬਤਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪ ਚੀਨੈ ਮੈਟੈ ਨ ਮਨ ਕੀ
ਕਈ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਗਿ ਮਿਠੁ ਯਾਨਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿ
ਮਰੁ ਛੋਡਿ ਆਮਾਇਆ ਹਥ ਬਿਕਾਨਾ॥ ਭਗਉਤੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ

ਤੈਕੋਗਸਿਧਪਟਨਾ ਜੋਬਨੁਪਨੁਪ੍ਰਤਤਕੈਮਦਮੇਅਹਿਨਿਸਿਹੈਦਿਵਨਾ॥ ਦੀ
ਦਇਅੰਸਦਦੁਖੁਤੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਨਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕਿਨਪੁੰਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਇਪਛਾਨਾ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਯੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਨ
ਉਏਕੁਮੇਹਮਾਇਆਮਮਤਾਨੁਨਿਜਿਹਘਟਿਮਾਰਿਪਛਾਨਉ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਪਰਨਿੰਦਾ
ਉਸਤਤਿਨਜਕੈਕੰਚਨਏਹਸਮਾਨਾ॥ ਹਰਖਸੋਗਤੇਹੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾਹਿਬਖਾ
ਨਾ॥ ਚੰਚਲਮਨੁਦਹਦਿਸਕਉਧਵਤਅਚਲਜਾਹਿਠਹੋਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿ
ਧੈਕੋਜਨਹੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਨਾ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥਮੈਕਉਨੁਉਪਾਇ
ਕਹਉ॥ ਜਿਹਬਿਧਿਮਨਕਾਸੰਸਾਚੁਕੈਉਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਉ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਨਮੁਪਾ
ਇਕਛੁਡੋਲਨਕੀਨਤਾਤੇਅਧਕਡਹਉ॥ ਮਨਬਚਕਹਮਹਿਗੁਨਾਨਹੀਗਾਇਇਹ
ਜੀਅੰਸਚਧਰਉ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿਆਨੁਨਉਪਾਜਿਓਪਸੁਜਿਉਉਦਰੁਤ
ਹਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਥਿਹਦੁਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਿਤਤਹਉ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਹੀ

੧ ਥਾਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਹੀਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਸਾਗੁਰਤਨੀਕੁਰਪੁਰੇਅੰ
ਮਿਤੁਸੰਤਚੁਗਹਿਨਹੀਦੁਗੇ॥ ਹਰਿਗੁਰਚੁਗਹਿਪ੍ਰਤਤਵੈ॥ ਸਰਵਹਮਹਿਜੰਸੁਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਪਾਵੈ॥ ੧ ॥ ਕਿਅਬਗੁਬਪੁਤਾਛਪਤੀਨਾਇ॥ ਕੀਚਰਿਡੁਬੈਮੈਲੁਜਾਇ॥ ੨ ॥ ਹ
ਰਾਉ॥ ਗਖਿਗਖਿਚਗਪਰੇਵੀਚਰੀ॥ ਦੁਬਿਧਛੋਡਿਓਏਨਿਹੰਕਰੀ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਹਬੁ
ਹਰਿਗੁਰਚਾਖੇ॥ ਅਵਦਜਾਣਹੋਗੁਰਿਗਾਖੇ॥ ੩ ॥ ਸਰਵਹਮੰਸਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੁ
ਤਿਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ ਸਰਵਹਮਹਿਜੰਸੁਜੰਸਮਹਿਸਾਗੁ॥ ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚ
ਨੀਅਦਗੁ॥ ੪ ॥ ਸੁੰਨਮੰਡਲਾਇਕੋਜੋਗੀਬੈਸੇ॥ ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਕਹੁਕਉਕੈਸੇ॥ ਤਿਤਵ
ਲੋਜੋਤਿਹੋਇਵਲਾਈ॥ ਸੁਹਿਨਗਨਾਥਸਚੇਸਰਣਈ॥ ੫ ॥ ਅਨੰਦਮੁਲੁਅਨਾਥਅ
ਧਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਤਿਸਹਜਿਬੀਚਰੀ॥ ਕੁਗਤਿਵਛਲਕੈਕਾਟਲਹੋ॥ ਹਉਮੈ
ਗਿਮਏਪ੍ਰਗੁਧੋ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਇ॥ ਮਛੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿ
ਅਏ॥ ਜਨਮਪਦਹਬੁਦੁਬਿਧਾਖੈਵੈ॥ ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭੁਮਿਭੁਮਿਹੋਵੈ॥ ੭ ॥ ਕਹਤ
ਉਪੜਤਉਸੁਣਤਉਏਕਾ॥ ਧੀਰਜਧਰਮੁਧਰਣੀਧਰੇਕਾ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਰਿਦੈਸਾ

ਏ। ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਏ॥ ॥ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬ
ਦਿਗਮ ਕਉ ਰਹੈ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੁਗਤਿ ਆਦਿ ਅਨੁਪੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁਪੁ॥
॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾ
ਣੁ॥ ਠਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤੁ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭ
ਗਤਿ ਸਹਜ ਪੁਰ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਏ ਮਹਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕ
ਰੀ ਜਿਸਾ ਚੁਦਿ ਵੈ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾ ਵੈ ਸਬ ਦਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਗੁਨ ਹੀ ਕਾ
ਗ॥ ਸਾਚ ਉਠਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ॥ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ
ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ॥ ਸੇਵਕ ਪੂਰ ਕੇ ਲਗੈ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥
ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ॥ ਹਰਿ ਨ ਪਤੀ ਜੈ ਨ ਬਹੁ ਭੋਖੈ॥ ਪੜਿਭੰਡੇ ਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪੂਰਿ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਇਆ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੁਲ ਹਿਚੋਟਾ ਖਾਹਿ॥
ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੈ ਜਨੁ ਖਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਹੋ
ਸਮਾਇ॥ ॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ॥ ਭਗਮ ਤਡਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ
ਸੁਚਾਕਿ ਉਯੋਇ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ॥ ॥ ਆਚਰਾ ਵੀਚਰੁ ਸਹੀਰਿ॥ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਪੀਰੁ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਰੈ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
ਪਿਆਰੇ॥ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪੂਰਤੁ ਪੁਸਾਈ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਹੀ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਭਾਖੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣਗਾਇ॥ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ॥
ਧਨਾ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ਪਾਧਰਵ ਨਾਨਕ ਦੀ॥ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜੁਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉ
ਭਾਇਓ ਮਦ ਸਜਨ ਮੁਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ॥ ਤਕੀ ਹੈ ਓਟਿ ਗੁਰੁ ਸਾਪਦੇ ਕਹਿ ਗਥਾ ਕ
ਹਿ ਕਿਹ ਪਾਮੇਲੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ॥ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਭੁ ਮਿਥਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ॥ ਕਹਉ ਸੇ
ਵ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਉ
ਪਵਕਰਉ ਮਾਇ ਅਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਵੈ॥ ਕਿਈਐ ਸੇ
ਕੈ ਰੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਗੁਣਾਵੈ॥ ॥ ਪੜੈ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ
ਚੁਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਪੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕੇ ਪੰਚਾ॥ ਕਿਈਐ ਸੇਰੁ ਭਗਤੁ ਜੁਮਾਇ
ਅਤੇ ਹਰਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮੇ

ਲੁਲਾਏ ਘਰੇ ਕੇ ਠਾਕੁ ਹੁਇ ਕੁਤਿ ਲੁਨੀ ਮੈ। ਕਦਿ ਪਵਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ
 ਨੰਦੁ ਗਿਆਨਿ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨੈ। ॥ ਸਗਲ ਅਸੁ ਮਕੀਨੇ ਮਨੁ ਅਨਹੁ ਪਤੀ
 ਨੇ ਬਿਬੇਕ ਹੀ ਨਦੇ ਹੀ ਧੋਏ। ਕੋਈ ਪਾਈ ਐਹੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਰਬੁ ਮਕੈ ਗੰਗਾ ਤਾ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਹ ਮਤਿ ਮਯੁ ਖੋਏ। ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨਹੇ ਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ
 ਗਰਬਿ ਪ੍ਰਵੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ। ਜਿਸੁ ਕੁਟੀ ਐਸ ਫਲ ਮੁਹਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦਿ ਕੋਉ ਨੇੜੁ ਪੈਖੈ। ॥ ਮਨ ਹਿ ਜੇ ਕਮਵੈ ਤਿ ਲੁਨ ਲੇਖੈ ਪਵੈ ਬਹੁ ਲਾਜਿ ਉਧਿ ਆਨੁ
 ਲਾਵੈ ਮਾਇ ਅਹੇ ਧਰੀ। ਕੋਈ ਐਸੇ ਸੁਖੁ ਦਾਈ ਪ੍ਰਕਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਕੁਟੇਗ
 ਤੈ ਹੋਇ ਹਮਰੀ। ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗ ਪਾਲਗਾਇ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ
 ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕੋਟਿ ਓਨਿ ਕੋਟਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨ ਕਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ
 ਪਰਾਤਾ। ॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਕੁਈ ਸਫਲ ਜਾਤਾ। ਅਵਲਾ ਲਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ।
 ਹਾਉ। ਦੁਜਾ। ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

॥ ਤੀਰਥਿ ਨ ਵਲਾਏ ਉਤੀਰ ਬੁਨਾ ਮੂਹੈ। ਤੀਰ
 ਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਹੁ ਅੰਤਹਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ। ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਬਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਸਦਾ ਪੁਰਬ
 ਸਦਾ ਦਸਾਹਾ। ਹਉਨਾ ਮੁਹਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਲੀਧਾ। ਸੰਸਾਰੁ ਹੋਗੀ
 ਨਾਮੁ ਦਹੁ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ। ਗੁਰ ਵਕੁ ਨਿਗਮੁ ਲੁਸਦਾ ਚਨਦੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀ
 ਰਥੁ ਮਜਨਾ। ॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈ ਐ। ਗੁਰੁ ਹਰੁ ਪ੍ਰਗੋਇ ਕਿ
 ਸ ਕਉ ਹੋਈ ਐ। ਵੀਚਾਰਿ ਮਹੈ ਤਹੈ ਤਹੈ ਉਲਟਿ ਜੈ ਨਿਨਾ ਵਏ। ਆਪਿ ਪਰਸੁ ਪਰ
 ਮਧਿ ਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਰਵਏ। ਅਨੰਦੁ ਅਨਦਿ ਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖੁ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪ
 ਰਹੇ। ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਅਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇ ਆਮੈ ਲੁਨੀ ਸਚ ਮਨੈ। ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀ
 ਤਿ ਮਿਲਾ ਪੁਪ੍ਰਾਨ ਵਲੇ। ਗਵੈ ਗਵਲਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹ ਵਲੇ। ਸਾਧਾ ਹਿ ਸਾਚੇ ਮੀ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ। ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਕੁਵੈ ਸਹਜਿ ਨ ਵੈ ਬੇਲੀ ਤ ਸੰਗ ਮੁਸ
 ਤਸਤੇ। ਅਹਾਧਿਏ ਕੰਕਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ। ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ
 ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ। ॥ ਕਪਟੁ ਕਹੈ ਸਕੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆ
 ਖੀ ਐ। ਹਉ ਮੁਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀ ਐ। ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

[illegible]

ਬਿਕਮਾਇਆਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਹੋਸੀ। ਗੁਣੀਅਚਾਰਿਗੰਗੀਤੀਅਵਗੁਣ
 ਬਹਿਬਹਿਗੰਗੀ। ਧਨੁਜੇਬਨੁਅਕਕੀਛਾਇਆਬਿਗਧਿਰੁਏਦਿਨਪੁੰਨਿਆ। ਨਾਨਕਨਾ
 ਮਾਥਿਨਦਹਗਾਇਛੁਟੀਝੁਠਿਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ ॥ ਬੁਡੀਘਰੁਘਾਲਿਓਗੁਰਕੇਰਾਇ
 ਚੋਲਾ। ਸਾਚਨਾਮੁਧਿਆਇਪਾਵਹਿਸੁਖਿਮਹੇਲਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਪੈ
 ਈਅਕੇਦਿਨਚਗੇ। ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਬਹੈਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਇਪਿਅਗੇ। ਵਿਦੁ
 ਰਗਤੀਘਰਿਵਾਸੁਨਹਵੀਸੁਦਿਅਹੁਲੇਕਸਬਾਏ। ਨਾਨਕਸਹਸੀਤਾਪਿਰੁਪਾਏਹਤੀ
 ਸਾਚੇਨਾਏ॥ ॥ ਪਿਰਧਨਭਵੈਤਾਪਿਰਭਵੈਨਹੀਜੀਓ। ਗੰਗਪ੍ਰੀਤਮਹਤੀਗੁਰਕੇਸ
 ਬਦਿਵੀਚਰੀਜੀਓ। ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਰੀਨਾਪਿਅਗੀਨਿਵਿਨਿਵਿਕੁਗਤਿਕੇ
 ਈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਹਸਮਹਿਗੰਗੁਕਰੇਈ॥ ਪ੍ਰਸਾਚੇਸੇਤੀਗੰਗਿ
 ਗੇਤੀਲਾਲਰੁਈਮਨੁਮਹੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਿਵਸੀਸੋਹਗਾਇਪਿਰਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਪਿ
 ਅਗੀ॥ ॥ ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਹਿਜੇਪਿਰਭਵੈਜੀਓ। ਝੁਠਵੈਲਚਵੈਕਾਮਿਨਅਵ
 ਏਜੀਓ। ਝੁਠੁਅਲਵੈਕਾਮਿਨਅਵੈਨਾਪਿਰਦੈਖੈਨੇਈ॥ ਅਵਗੁਣਿਅਗੀਕੰਥਿਵਿ
 ਸਾਹੀਛੁਟੀਵਿਧੁਦੈਈ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਨਮੈਠਹੀਠਾਥੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ ਨਾ
 ਨਕਅਪਾਪਪੁਪਛਾਣਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ ॥ ਧਨਸੋਹਗਾਇਨਾਹਿਜਿਨਿਪਿਰ
 ਜਾਇਅਜੀਓ। ਨਾਮਥਿਨਕੁੜਿਅਹਿਕੁੜਕਮਾਇਅਜੀਓ। ਹਰਿਕੁਗਤਿਸੁਹਾ
 ਵੀਸਾਚੇਰਾਵੀਰਾਇਕੁਗਤਿਪ੍ਰਗਤੀ॥ ਪਿਰਘਰੀਆਲਾਜੇਬਨਿਬਾਣਾਤਿਸੁਰਾਵੇਗੰਗ
 ਰਤੀ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸੁਹਾਵਾਸੀਠਲੁਪਾਇਅਗੁਣਕਹੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁ
 ਮਿਲੈਵਡਿਅਈਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਹੀ॥ ॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਹਰਿਗੋਸਾਈ ੪ ਛੰਤ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
 ਜੀਓ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਰਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਓ। ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈ
 ਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਆਪਿਸਾਚੇਰਾਵੈਏ। ਅੰਕਹੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹਜਿਨਾਮਿ
 ਸਮਾਵੈਏ। ਆਪਿਕਰਤਕਰੇਸੇਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਕਰੇ
 ਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਓ॥ ॥ ਅੰਦਰਿਸਾਚੇਨੇਹੁਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੈਜੀਓ। ਹਉਤਿਸੁ
 ਸੇਵੀਦਿਨੁਗਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਹੈਜੀਓ। ਕਦੇਨਵਿਸਾਹੀਅਨਾਦਿਨੁਸਮੁਹੀਜਾਨਾ

ਮੁਖਈਤਾਜੀਵਾਂ॥ ਸ੍ਵਦੀਸੁਦੀਤਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂ॥ ਨ
ਦਰਿਕੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਅਨਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬਿਚਰੇ॥ ਅੰਦਰਿਸਾਚੇਨੁਪੁਰੇ
ਸਤਿਗੁਰੇ॥ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡੁਰਾਗਿਤਾਹਰਿਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ ਅਨਦਿਨੁਹੋ
ਲਿਵਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥ ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਤਾਹਰਿਮਨਿਭਵੈਸਦਾਅਤੀ
ਤੁਥੈਗੀ॥ ॥ ਗਲਤਿਪਲਾਤਿਸੋਕੁਜਗਅੰਤਹਿਗਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ॥ ਗਰਬਸੋਗਦੁਹਾ
ਤੇਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਕੁਕਰੇਸੁਕਾਵਏ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡੁਰਾਗਿਤਾਹਰਿਸੁਆਵਏਜੀ
ਉ॥ ॥ ਦੂਜੈਰਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋਹਿਅਜੀਉ॥ ॥ ਗਇਗਾਇਕਰੇਦਿਨੁਹਾ
ਤਿਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਅਜੀਉ॥ ॥ ਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਅਹਉਮੈਰੋਹਿਅਮੋਗੀਮੋ
ਗੀਕਰਤਵਿਹਵਏ॥ ਜੋਪ੍ਰਕੁਦੇਇਤਿਸੁਚੈਤੈਨਾਹੀਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਵਏ॥ ਬਿਨੁ
ਨਵੈਕੋਸਾਬਿਨਚਲੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤਮਾਇਆਧੋਹਿਆ॥ ਦੂਜੈਰਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਿ
ਜਮਿਜੋਹਿਆ॥ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਇਅਜੀਉ॥ ਸਦਹ
ਜੈਕਰਜੋਤ੍ਰਿਪ੍ਰਕੁਮਨਿਭਾਇਅਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਕੁਮਨਿਭਵੈਤਾਹਰਿਮਸਮਾਵੈਹੁਕਮੁਮੰਨਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਹੋਦਿਨੁਹਤੀਸਹਜੇਨਾਮੁਧੋਆਇਆ॥ ਨਾਮੋ
ਨਾਮੁਮਿਲੀਵਡਿਅਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਨਿਭਵਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁ
ਹਰਿਪਵਏਜੀਉ॥ ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਸਰੀਮਾਧਾ ੨੩੩ ੨੩੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਜਿਸੁਸੰਗਿਹਰਿਗਾ
ਵੀਐਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਹਵੀਐਜੀਉ॥ ਕੁਜੁਸੰਗਿਸਾਧੁਇਕੁ
ਅਹਾਪੁਜਨਮਮਗਦਖਨਾਸਏ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਸਚੁਸਿਖਿਆਕਟੀਜਮਕੀ
ਠਾਸਏ॥ ਭੈਰੁਮਨਾਠਛੁਟੀਗਾਠੇਜਮਪੰਥਿਮੁਲਿਨਾਵੀਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪਾ
ਰਿਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਵੀਐ॥ ॥ ਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕੁਨਾਮੁਨਿਗੰਜੋਜੀਉ॥ ਤੁ
ਦਾਤਾਦਾਤਹੁਸਰਬਦੁਖਭੰਜੋਜੀਉ॥ ਦੁਖਹਰਤਕਰਤਾਸੁਖਹਸੁਆਮੀਸਹਦਿਸਾਪੁ
ਆਇਆ॥ ਸੰਸਾਰੁਸਗਰੁਮਹਾਬਿਖੜਾਪਲਏਕਮਾਹਿਤਗਾਇਆ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਆਸ
ਰਬਥਾਈਗੁਗਗਿਆਨੁਨੇਤੀਅੰਜਨਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਹੀਸਰਬਦੁਖਭੰਜੋ
ਜੋ॥ ੨॥ ॥ ਆਪਲੀਏਲਾੜਿਲਾਇਕਿਰਪਾਧਰੀਅਜੀਉ॥ ਮੋਹਿਨਿਗੁਣੁਦੁਨੀਚੁ

ਅਨਾਥੁਪ੍ਰਕਾਸਮਾਪਗੀਆਜੀਉ। ਦਇਆਲਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਨੀਚ
 ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਤੈਰੈਸਗਲਤੇਰੀਧਾਰਿਆ। ਅਪਿਕਰਤਾਅ
 ਪਿਕੁਗਤਾਅਪਿਸਗਲਬੀਚਾਰੀਆ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਇਜੀਵੰਗਰਿਜ
 ਪੁਜਪਉਬਨਵਹੀਆ। ॥ ਤੇਰਦਰਸੁਅਪਹੁਨਾਮੁਅਮੋਲਜੀਉ। ਨਿਤਜਪਹਿ
 ਤੇਰਦਾਸਪੁਰਖਅਤੇਲਈਜੀਉ। ਸੰਤਹਸਨਦੂਠਾਅਪਿਤੂਠਾਹਰਿਸਹਿਸੇਈਆ
 ਤਿਆ। ਗੁਰਚਰਨਲਗੇਮਹਾਰਗੇਸਦਾਅਨੰਦਿਨੁਜਗਿਆ। ਸਦਸਦਾਸਿਖ
 ਬ੍ਰਸੁਆਮੀਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਬੋਲਈ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧੁਰਿਸਾਧੁਨਾਮੁਪ੍ਰਕਾਸ
 ਮੋਲਈ॥

॥ ਗੁਪਤਾਸਹੀਭਗਤਕੀਬਾਣੀਭਗਤਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥
 ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਮਹੇਸਸਮਾਨਾਂ। ਸੇਖਨਾਗਿਤੋਰੇਮਹਮੂਜਨਾਂ॥ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿਹਾਮੁ
 ਹਿਦੈਬਸਾਈ॥ ॥ ਹਾਉ। ॥ ਨਮਾਨਸਹਿਗੁਰੂਸਮਾਨਾਂ। ਸੁਪਤਿਨਰਪਤਿਨਹੀਗੁਨ
 ਜਨਾਂ॥ ॥ ਚਾਰਿਬੇਦਅਗੁਸਿੰਮ੍ਹਤਿਪੁਰਾਨਾਂ। ਕਮਲਾਪਤਿਕਵਲਾਨਹੀਜਨਾਂ॥
 ਕਹਿਕਬੀਰਸੋਭੇਮੇਨਾਹੀ। ਪ੍ਰਗਲਗਿਰਾਮਹੇਸਰਨਾਹੀ॥ ॥ ਦਿਨਤੇਪ
 ਰਾਪਰਤੇਪ੍ਰੀਅਾਂਅਵਧੈਤਨੁਛੀਜੈ। ਕਾਲੁਅਪੋਗੀਠੈਬਧਿਕਜਿਉਕਹੁ
 ਕਵਨਬਿਧਿਕੀਜੈ॥ ॥ ਸੇਦਿਨੁਅਵਨਲਾਗਾ। ਮਤਪਿਤਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਕ
 ਹੁਕੋਉਪੈਕਾਕਾ॥ ॥ ਹਾਉ। ॥ ਜਬਲਗੁਜੇਤਿਕਾਇਆਮਹਿਬਰਤੈਆਪਾਪਸੁਖ
 ਭੈ॥ ਲਾਲਚਕੋਜੀਵਨਪਦਕਰਨਯੋਚਨਕਛੂਨਸੁਝੈ॥ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੈ
 ਪ੍ਰਾਨਿਛੋਡਹਮਨਕੇਰਗਮਾ। ਕਿਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁੰਪ੍ਰਾਨੀਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾਂ॥
 ॥ ਜਿਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਛੂਜੈਤਕਉਅਚਰਜੁਕਹੋ। ਜਿਉਜਲੁਜਬ
 ਮਹਿਪੇਸਿਨਾਨਿਕਸੈਤਿਉਚੁਹਿਮਿਓਓਜੁਲਾਹੋ॥ ॥ ਹਰਿਕੋਲਗਾਮੇਤਉਮਤਿਕ
 ਰੋਗਾ। ਜਉਤਨੁਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਾਮਈਐਕਹਾਨੇਹੋਗਾ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁ
 ਹੁਕੋਈਭਗਮਿਨਕੁਯਹੁਕੇਈ॥ ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਉਖੁਮਗਧੁਮੁਹਿਦੈਜਉਹੋਈ॥

ਸਿੰਦਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋ। ਓਛੇਤਪਕਹਿਬਹੁਹੋਐਬੋ॥ ॥ਕਿਆ
ਮੰਗਉਕਿਛੁਭਿਰੁਨਾਹੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ ॥ਹਾਉ। ਸੋਰਹਜਾਬਿਭੈਬਡਿਆ
ਈ॥ ਅੰਤਿਨਕਪੁਸੰਗਸਹਈ॥ ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਲਛਮੀਮਾਇਆ॥ ਇਨਤੇਕਹੁਕਵਨੇ
ਸੁਖਪਾਇਆ॥ ॥ਕਹਤਕਬੀਰਅਵਗਨੀਕਾਮਾ॥ ॥ਸੋਮਨਪਨਰਾਮਕੋਨਾਮਾ॥
॥ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਕੁਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਨਾਬਿ
ਸੁਖੁਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ ॥ਹਾਉ। ਬਨਿਤਾਸੁਤਦੇਹਗ੍ਰਿਹਸੰਪਤਿਸੁਖਦਈ॥ ਇਨਮਹਿ
ਕਛੁਨਾਹਿਤੇਹਕਾਲਅਵਧਾਈ॥ ॥ਅਜਮਲਗਜਗਨਿਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ ਤੇ
ਉਊਤਹਿਪਾਹਿਪਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ॥ ॥ਸੁਕਰਕੁਕਰਜੇਨਿਰੁਮੇਤਉਲਾਜਨਾਈ॥ ਰਾ
ਮਨਾਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਧੇਬਿਖੁਖਾਈ॥ ॥ਤਜਿਕਰਮਕਰਮਬਿਧਿਨਿਖੇਧਰਾਮਨਾ
ਮੁਲੇਹੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਕਬੀਰਾਮੁਕਹਿਸੇਜੀ॥
ਪਨਾਸਹੀਕੁਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ॥ਗਹੀਕਹਿਕੋਨੀਵਖੁਦਈਉਪਹਿਅੰਤਪ
ਛਾਏ॥ ਮਹਕੰਡਤੇਕੋਅਧਿਕਾਈਜਨਿਤਿਦਧਹਿਮੁਡਬਲਾਏ॥ ॥ਰਾਮਕੋਰਤਰਾਮੁ
ਸੇਜੀ॥ ਕਾਹੇਰਨਰਗਰਬੁਕਰਤਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਬੂਠੀਦੇਹੀ॥ ॥ਹਾਉ। ਮੇਰੀਮੇਰੀ
ਕੋਊਕਰਤੇਦੁਹੋਜੇਪਨਸੋਰਾਈ॥ ਬਾਹੁਜੇਜਨਛਤ੍ਰਚਲੈਬਾਦੇਹੀਗਿਰਬਨਖਾਈ॥
॥ਸਰਬਸੁਇਨੇਕੀਲੰਕਾਹੋਤੀਰਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਕਹਤੁਇਓਦਰਿਬਾਪੇਹਾਥੀ
ਖਿਨਮਹਿਰੁਈਪਾਈ॥ ॥ਦੁਰਬਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉਹੀਜਦਵਏਠਲਪਾਏ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਨਅਪੁਨੇਉਪਨਾਮਦੇਉਹਗਿਗੁਨਗਾਏ॥ ॥ਦਸਬੈ
ਗਾਨਿਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਵਉ॥ ਸਤਹਿਦੇਇਕੁਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਿ
ਬਿਖੁਕਉਮਾਹਿਕਛਾਵਉ॥ ॥ਪਛੈਬਹੁਹਿਨਅਵਨਪਵਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪਟ
ਤੇਉਚਰਉਅਤਮਕਉਸਮਝਾਵਉ॥ ॥ਹਾਉ। ਬਜਰਕੁਠਹੁਮਹਿਜੈਛੀਨਾਂਕਹਿਮੰ
ਨਤਿਲਗਿਪਵਉ॥ ਸੰਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਡਰਪਵਉ॥ ॥ਇੰਸ
ਸਹਤੇਤਬਹੀਛੂਟਉਜਉਮਾਇਆਨਪਟਵਉ॥ ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਕੁਜੇਨਿਕਾ
ਤਿਹਤਜਿਦਹਸਨੁਪਵਉ॥ ॥ਹਿਤੁਕਹਿਕੁਗਤਿਕਹਹਿਜੇਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲ
ਚੁਕਾਈਐ॥ ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਬਾਹਿਕਿਅਕੁਰਮਹੁਇਹਸੰਜਮਹਿਪਾਇਐ॥

ਮਭਵਤ੍ਰਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਗਥੋਲਿਬਾਲਗਕਰਗਲਾ॥ਜਿਉਕੁੰਕ
 ਨਿਸਿਨਦੁਬਾਲਗਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥॥ਤੋਗਨਾਮੁਕੁੰਕੁਪੁਕੁੰਕਅਤਿਗੰਗੁ
 ਕੋਮੈਰੈਮਈਆ॥॥ਹਾਉ॥ਜਿਉਪਰਦੀਕਉਇੰਦੁਬਾਲਗਕੁਸਮਬਾਸੁਜੈਸੇਰੁ
 ਵਗਲਾ॥ਜਿਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਬੁਬਾਲਗਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥॥ਚਕਵੀ
 ਕਉਜੈਸੇਸੁਰਬਾਲਗਮਨਸਰੋਵਰੰਸੁਲਾ॥ਜਿਉਤਰੁਦੀਕਉਕੰਤੁਬਾਲਗਤਿਉਮੈ
 ਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥॥ਬਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖਰੁਬਾਲਗਚਾੜਿਕਮੁਖੈਸੇਜਲਪਗ
 ਮਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਗਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥॥ਸਾਧਿਕਸਿਪੁਸਗ
 ਲਮੁਨਿਚਾਹਹਿਬਿਰਲੇਕਪੁਡੀਠੁਲਾ॥ਸਗਲਕੁਵਣਤੋਗਨਾਮੁਬਾਲਗਤਿਉਮੈ
 ਮਨਿਬੀਠੁਲਾ॥੫॥੩॥ਧਨਾਸਰੀ॥੫॥ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਨਕਵਨਾ॥ਤਾਚੇਹੰਸਾਸਗਲੇ
 ਜਨਾਂ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਤੇਜਨਉਹਰਿਹਰਿਨਾਚੰਤੀਨਚਨਾਂ॥॥੫॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਗਾਅਥੋਨ
 ਪੁਰਸਾਦਮਗਾਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾ॥ਹਰਿਕਾਬਾਗਗਨਾਚੈਪਿੰਪੀਮਹਿਸਗਾ॥
 ਹਾਉ॥ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜਨਾ॥ਨਈਅਤੇਬੈਰੋਕਨਾ॥ਤਰੁਕੁਨਚਾਰੁਮੀਆਚਾਕੇ
 ਸਵਾਬਚਉਨੀਆਈਏਮਈਏਏਕਅਨਜੀ॥॥੩॥ਪਿੰਪੀਉਰੁਕਲੇਸੰਸਗਾ॥ਭੁ
 ਮਿਭੁਮਿਅਏਤੁਮਚੇਦੁਅਗਾ॥ਤੁੰਕੁਨੁਰੈਮੈਜੀਨਾਮਾ॥ਹੋਜੀਆਲਾਤੇਨੇਵਗਲੇ
 ਜਮਕਕਣਾ॥੩॥੪॥ਧਨਾਸਰੀ॥੫॥ਪਤਿਤਪਵਨਮਾਪਉਬਿਰਦੁਤੇਗਾ॥ਪੰਨਿਤੋਵੈਮੁ
 ਨਿਜਨਜਿਨਪਿਆਇਓਹਰਿਪੁਕੁਮੇਗਾ॥॥ਮੈਰੈਮਾਥੋਲਗਲੇਪੁਰਿਗੋਬਿੰਦਚਗ
 ਨਕੀ॥ਸੁਹਿਨਗਮੁਨਿਜਨਤਿਨਪੁਤੇਦੁਹਿ॥॥ਹਾਉ॥ਦੀਨਕਾਦਇਆਲੁਮਾਪੋਗ
 ਰਬਪਰਹੀ॥ਚਗਨਸਗਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹੀ॥੩॥੫॥੧॥ਸਿਤਿਗੁਰੁਸਾਦ
 ॥੫॥ਧਨਾਸਰੀ॥੩॥ਗਤੁਗਤੁਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀਬਾਲੀ॥॥੫॥ਮਸਹਿਦੀਨੁਦਇਆਲੁ
 ਤੁਮਸਹਿਅਬਪਤੀਅਹੁਕਿਅਕਜੈ॥ਬਚਨੀਤੇਗੋਮੋਮਨੁਮੈਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀ
 ਜੈ॥॥੫॥ਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਹਮਈਆਕਹੈ॥ਕਹਨਕਵਨਅਥੋਲਾ॥॥ਹਾਉ॥
 ਬਹੁਤੁਜਨਮਾਥਿਫੁਰੇਥੇਮਾਪਉਇਹੁਜਨਮੁਤਮਹੇਲੇਖੇ॥ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਾਸ
 ਯਗਿਜੀਵਉਚਿਹਰੁਇਓਦਹਸਨੁਦੇਖੇ॥੩॥੫॥੧॥ਧਨਾਸਰੀ॥੫॥ਚਿਤਸਿਮਗੁਕ
 ਹਉਨੈਨਾਵਿਲੋਕਨੇਸਵਨਬਾਨੀਸੁਜਸੁਪੁਰਿਗਾਖਉ॥ਮਨੁਸੁਮਪੁਕਰੁਕਰਉਚ

ਗਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਮਨ ਮਰਾਖੁ ਓ॥ ॥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ
ਉਮੈ ਲਿਖਿ ਮਹਾ ਗੀਤ ਏਕੀ ਅਸੈ ਓ॥ ॥ ਗਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਥਿ
ਭਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀਂ ਜੋਇ ਤੇਰੀ॥ ਕੈਰੋ ਵਿਦਾ ਸੁਇ ਕੁਬੇਨ ਤੀ
ਖਹੁ ਹਾਜਰਾ ਮੇਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ਧਨਾ ਸਗੀ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਭ ਤੀ ਮਜ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਭੁਠ ਸਗਲ ਪਾਸੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਸੋ ਨਾਮੁ
ਤੇਰੇ ਕੇ ਸੋ ਲੋਢਿ ਟਕੇ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅੰਕੁ ਭਾਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ
ਭਰਿ ਕਉ ਚੇਰੇ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਦੀਵਾਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤੇਲੇ
ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀਜੇ ਤਿਥਾਈ ਕੁਇ ਓਉ ਜੀ ਅਰੇ ਕੁਵਨ ਸਗਲੇ॥
ਨਾਮੁ ਭੁਲਾ ਮਾਭਾ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਸਗਲ ਚੁਠੇ॥ ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਤੁ ਬਹਿ
ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤੁਝੀ ਚਵਰ ਢੇਲੇ॥ ੩॥ ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਾ ਸਠੇ ਚੇਰੇ ਖਾ
ਇਹੋ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਕੈਰੋ ਵਿਦਾ ਸੁਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਭ ਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪੈ
॥ ੪॥ ੩॥ ਧਨਾ ਸਗੀ॥ ਤਿਥੇ ਚਨ ਕੀ॥ ਨਾਮੁ ਇਨਿੰਦ ਸਿ
ਭੀ॥ ਦ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਭਾਹ ਕਰਮੁਰੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੰਕਰਾ ਮਸਤ ਕਿਥ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ॥ ਕੁਯ ਜਨ ਮਧੋ ਮਿਲਿਓ ਸੰਗ ਪਾਨੇ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕ
ਰੀ॥ ੧॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪ ਕੁਸੁਮੀਤ ਚੇਰੇ ਸੁਅਭ ਧੀ ਪੰਖੀ ਗਇ ਗੁਰੁ ਤਤ
ਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪੰਗੁ ਭਾਗੀ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ ਕਰਤਾ ਤਿਰੁਵਨਾਥੁ
ਥੇਰੁ ਮਤਾ ਲੈ ਜੈਨ ਪਰੁਰੀ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਮੀਕ ਲਪਤ ਗਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਨ ਦੀ ਚੇਨਾ ਥਾਂ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਰੁ
॥ ੪॥ ਦਧੀ ਲੇਲੰਕਾ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਲੇਰ ਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਅ
ਸੀ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕੁਠੀ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ॥ ੪॥ ਪੂਰ ਬਲੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ
ਯੋਗਿ ਤਚੇ ਮਹਿ ਜਪੀ ਅਲੇਗਾ ਮਚੇ ਨਾਮਾਂ॥ ਬਦ ਤਿਤਿ ਲੇਚਨ ਗਮ
ਧਨਾ ਸਗੀ॥ ਸੀਸੈ ਲੁ॥ ਪੁਪਦੀ ਪਪ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਅਭ ਤੀ॥ ਵਹੇ
ਸਤੀ॥ ੧॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਹਾਜਰਾ ਮਰੇ ਇਕੋ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥
ਸਿਮਲਾ ਬਾਤੀ॥ ਤੁਝੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਤੀ॥ ੨॥ ਗਮੁ ਭਗਤਿ ਗਮਾਂ ਦੁ

ਅਰਵਤ੍ਰਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਬੋਲਿਬਾਲਹਾਕਹਾਲਾ॥ ਜਿਉਕੰਕ
 ਨਿਸਿਨਦੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥ ॥ ਤੇਗਨਾਮੁਕੁਕੁਪੁਕੁਕੁਅਤਿਗੰਗੁ
 ਕੋਮੈਰੈਮਈਆ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਜਿਉਧਰਦੀਕਉਇੰਦੁਬਾਲਹਾਕੁਸਮਬਾਸੁਜੈਸੇਰੁ
 ਵਹਲਾ॥ ਜਿਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਬੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥ ॥ ਚਕਵੀ
 ਕਉਜੈਸੇਸੁਰਬਾਲਹਾਮਨਸੋਵਹਾਂਸੁਲਾ॥ ਜਿਉਤਰਦੀਕਉਕੰਤੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈ
 ਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥ ॥ ਬਾਰਿਕਉਜੈਸੇਖੰਡੁਬਾਲਹਾਚਾਤ੍ਰਿਕਮੁਖੈਸੇਜਲਪਗਾ
 ਅਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਗਮਈਆ॥ ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਪੁਸਗ
 ਲਮੁਨਿਚਾਹਹਿਬਿਰਥੇਕਾਪੁਡੀਠੁਲਾ॥ ਸਗਲਕੁਵਣਤੋਗਨਾਮੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈ
 ਮਨਿਬੀਠੁਲਾ॥ ॥ ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਨਰਕਵਨਾ॥ ਤਾਚੇਹੰਸਾਸਗਲੇ

ਜਨਾਂ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਤੇਜਨਉਹਰਿਹਰਿਨਾਚੰਤੀਨਚਨਾਂ॥ ॥ ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਰਾ॥ ਅਥੋਨ
 ਪੁਰਸਾਦਮਗਾ॥ ਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਬਾਗਨਾਚੇਪਿੰਧੀਮਹਿਸਗਾ॥
 ॥ ਹਾਉ॥ ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜਨਾਂ॥ ਨਈਅਤੇਬੈਰੋਕਨਾ॥ ਤਰਕੁਨਚਾਰੁਮੀਆਚਾਕਿ
 ਸਵਾਬਚਉਨੀਆਈਏਮਈਏਏਕਾਅਨਜੀ॥ ॥ ਪਿੰਧੀਉਰੁਕਲੇਸੰਸਗਾ॥ ਭੁ
 ਮਿਭੁਮਿਅਏਤੁਮਚੇਦੁਅਥਾ॥ ਤੁੰਕੁਨੁਗੈਜੀਨਾਮਾ॥ ਹੋਜੀਆਲਾਤੇਨੇਵਹਲੇ
 ਜਮਕਰਣਾ॥ ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਮਾਧਉਬਿਰਦੁਤੇਗਾ॥ ਪੰਨਿਤੋਵੈਮੁ

ਨਿਜਨਜਿਨਧਿਆਇਓਹਰਿਪੁਰੁਮੇਗਾ॥ ॥ ਮੈਰੈਮਾਥੈਲਗੀਲੇਪੁਰਿਗੋਬਿੰਦਚਗ
 ਨਕੀ॥ ਸੁਹਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਪੁਤੇਦੁਹਿ॥ ॥ ਹਾਉ॥ ਦੀਨਕਾਦਇਆਲਮਪੋਗ
 ਰਬਪਹਹੀ॥ ਚਗਨਸਗਨਾਮਾਬਾਲਿਤਿਹੀ॥

॥ ਪਨਾਸਗੀਰੁਗਤੁਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀਬਾਲੀ॥ ॥ ॥ ਹਮਸਹਿਦੀਨੁਦਇਆਲਾ
 ਤੁਮਸਹਿਅਬਪਤੀਅਹੁਕਿਅਕਜੈ॥ ਬਚਨੀਤੇਗੋਮੋਗਮਨੁਮੈਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀ
 ਜੈ॥ ॥ ਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉਹਮਈਆਕਹੈ॥ ਕਹਨਕਵਨਅਬੋਲਾ॥ ॥ ਹਾਉ॥
 ਬਹੁਤੁਜਨਮਾਥਿਫੁਰੇਥੇਮਾਪੁਉਇਹੁਜਨਮੁਤੁਮਹੇਲੇਖੇ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਾਸ
 ਲਗੀਜੀਵਉਚਿਰੁਕੁਇਓਦਰਸਨੁਦੇਖੇ॥ ॥ ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕ

ਹਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨਸਵਨਬਾਨੀਸੁਜਸੁਪੁਰਿਗਾਖਉ॥ ਮਨੁਸੁਮਪੁਕਰੁਕਰਉਚ

ਦੇ ਪਰ ਉਹ ਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਖਰੀ। ॥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ
ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਮੇਲਿ ਮਹਾ ਗੀਤ ਦੀ ਜੀ ਅਸੈ। ॥ ਹਾਉ। ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਥਿ
ਗੀਉ ਪੈਰੈ ਭਵ ਬਿਨੁ ਤਗ ਤਿਨੀ ਜੋਇ ਤੇਗੀ। ॥ ਕੈਰੋ ਵਿਦਾ ਸੁਇ ਕੁਬੇ ਨਤੀ
ਮੇਰੇ ਪੈਰੈ ਭਾਖੁ ਹਾਜਰਾ ਮੇਰੀ। ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ। ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਰਤੀ ਮਜ

ਗੀ। ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਭੁਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸੇ। ॥ ਹਾਉ। ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਸੇ ਨਾਮੁ
ਸਾਨਾ ਮੁਤੇਰੇ ਕੇ ਸੋਭੇ ਛੋਟ ਕਰੇ। ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅੰਕੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ
ਮੁਲੇ ਤੁਝ ਹਿ ਕਉ ਚਰੇ। ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਦੀਵਾਨਾ ਮੁਤੇਰੇ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤੇਲੇ
ਪਾਸੇ। ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਿ ਯਗਾਈ ਰੁਇ ਓਉ ਜੀ ਅਰੇ ਕੁਵਨ ਸਗਲੇ। ॥

ਮੁਤੇਰੇ ਤਗਾਨਾ ਮੁਠੂਲਾ ਮਾਲਾ ਰਾਮ ਅਠਾ ਸਗਲ ਚੁਠੇ। ॥ ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਤੁਝ ਹਿ
ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹਿ ਚਵਰ ਚੇਲੇ। ॥ ॥ ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਾ ਸੇਠੇ ਚਰੇ ਖਾ
ਏ ਵਰਤਿ ਇਹੋ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ। ॥ ਕੈਰੋ ਵਿਦਾ ਸੁਨਾ ਮੁਤੇਰੇ ਅਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪੈ
ਗਤੁ ਹੋ। ॥ ਤਿਲੋਚਨ ਕੀ। ॥ ਨਗਇਨਿ ਦਸਿ

ਕੁਲੀ ਗਵਹੀ। ॥ ਦ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਭਾਹ ਕਰਮੁ ਹੀ। ॥ ਹਾਉ। ॥ ਸੰਕਰਾ ਮਸਤ ਕਿਥ
ਤਾ ਸੁਸਗੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ। ॥ ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੋ ਮਿਲਿ ਓਸਾ ਹੰਗ ਪਾਨੇ। ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕ
ਮ ਠੀਟ ਸਿਰੀ। ॥ ॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪ ਕੁਸੁਮੀ ਤਾ ਚੇਰੇ ਸੁਅਰਥੀ ਪੰਖੀ ਗਇ ਗੁੜਤਾ
ਧਵਾ। ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣੀ ਪੰਗੁਲਾ ਹੀ। ॥ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ ਕਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨਾ ਬੁ

ਧਿਤੀ ਗਥਿ ਕੁਮਤਾ ਲੈਨ ਪੁਰੀ। ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਠੀਟ ਸਿਰੀ। ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੀ ਅਧੇਨ ਲਛਮੀ ਕਲਪਤੁ ਗਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਾਨ ਦੀ ਚੇਨਾ ਬੰ। ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਰੁ
ਠੀਟ ਸਿਰੀ। ॥ ॥ ਦਾਧੀ ਲੇਲੰਕਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਲੋਕ ਵਲ ਬਲੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆ
ਲੰਖੀ ਲੇਹੀ। ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛੁ ਓਟੀ ਮਠੀਟ ਸਿਰੀ। ॥ ॥ ਪੂਰਬ ਲੋਕਿ ਤਕਰਮੁ

ਦੈ ਗੰਧਰਗੇ ਗਇਤ ਚੇ ਮਹਿਜ ਪੀਅਲੇ ਗਾਮ ਚੇਨਾ ਮਾਂ। ॥ ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨ ਰਾਮ
॥ ਧਨਾ ਸਗੀ। ॥ ॥ ਪੁਪਦੀ ਪਪਿਤ ਸਾਜਿ ਅਰਤੀ। ॥ ਵਹਨੇ
ਕਮਲਾ ਪਤੀ। ॥ ॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ। ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜ ਰਾਮ ਗਇਕੇ। ॥ ਹਾਉ।
ਮੁਦੀ ਅਗਨਿ ਗਮਲ ਬਾਤੀ। ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਤੀ। ॥ ॥ ਰਾਮ ਕੁਗਤਿ ਰਾਮ ਨੰਦੁ

ਜੈਨੋ॥ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਸੈ॥ ॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਕੋ ਤੁਹਿ ਗੋਬਿੰਦੇ॥ ਸੈਦੁ ਕੁੰਦੈ ਕੁਰ੍ਹ
ਪਰਮਾਨੰਦੇ॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਕਾਇਓ ਦੇਵਾ ਕਾਇਓ ਅਉ ਦੇਵਲਾ ਕਾਇਓ
ਉਜੰਗ ਮਜਾਤੀ॥ ਕਾਇਓ ਅਉ ਪੁਪਦੀ ਪਾਣੀ ਬੇਦਾ ਕਾਇਓ ਅਉ ਪੁਜਉ ਪਾਤੀ॥ ॥ ਕਾ
ਇਓ ਬੁਧ ਖੰਡ ਖੇਜ ਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਆਇ ਬੋਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇ ਬੋਹਾ॥ ਕੀਦੁ
ਹਾਈ॥ ॥ ਹਾਓ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਸੇਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੇਜੇ ਸੇ ਪਾਵੈ॥ ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਦਵੈ ਪਰਮਤਤੁ
ਜੈ ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਲਖਵੈ॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਅਹਤਾ ਜੋ
ਨਤ ਮਹੀ ਕੁਰਗਤਿ ਕਰੰਤੁ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਜ ਸਵਰਤਾ॥ ॥ ਹਾਓ॥ ਦਾਇਸੀ ਧਾਅੰਗਉ
ਘੋਉ॥ ॥ ਮਹਾਖੁਸੀ ਕੋ ਗੋਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਪਾਨੀ ਆਛਾ ਦਨੁ ਨੀਕਾ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਾਗਉ ਸਤ
ਸੀਕਾ॥ ॥ ਗਉ ਕੋ ਸਮਾਗਉ ਲਾਵੇਗੀ॥ ਇਕਤਾ ਜਨਿਤੁ ਹੀ ਚੰਗੇਗੀ॥ ਪਰਕੀ ਗੀ ਹੀ
ਚੰਗੀ॥ ਜਨੁ ਪੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਹੋਰਤਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ

ਬਸਿ ਆਹੁ ਹਿਰਾਥੁ ਪਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਦੁ ਖਉ ਤੇਰੇ ਗੁਰ
ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਹਿਨੁ ਲਾਥਾ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨ ਕੁਰ੍ਹਾ ਮਨਾਮੁ ਸਤਿ ਅਰਥਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਕਾਇਓ ਆਬਿਨੁ ਨ ਵੇਜੀ ਵਨੁ ਬਿਰਥਾ॥ ॥ ਹਾਓ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤ ਏਹੈ ਮਨਾਮੁ ਖਤੈ
ਹਮਾਇ ਆਨਿਤ ਫਥਾ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂੰ ਤਿਨ ਸਤੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾ

ਜਿਸਸਾਧੁਚਰਣਸਾਧਪਗਸੇਵੇਤਿਨਸਫਲਿਓਜਨਮੁਸਨਾਥਾ॥ ਮੋਕਓਕੀਜੈਦਾਸੁ
ਸਦਾਸਨੈਕਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਜਗੰਨਾਥਾ॥ ॥ ਹਮਅੰਧੁਲੇਗਿਆਨੀਨਅਗਿਆ
ਕਿਓਚਲਹਮਗਗਿਪੰਥਾ॥ ਹਮਅੰਧੁਲੇਕਓਗੁਰਅੰਚਲੁਦੀਜੈਜਨਨਾਕਚਲ
ਲੰਥਾ॥ ॥ ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਹੋਰੁਗੀਬਿਨੁਗਾ

ਕਮੀਕਾਕਾਖਾ॥ ਰਤਨਗਾਹਕੁਗੁਰਸਾਧੁਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨੁਬਿਕੋਨਲਾਖਾ॥ ਮੇਰੇ
ਨਿਗੁਪਤਹੀਰੁਹਰਿਗਾਖਾ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰਸਾਧੁਗੁਰਮਿਲਿਐ
ਹੁਪਰਾਖਾ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੋਗਤਿਨਘਰਿਤਨੁਨਲਾਖਾ॥
ਉਝੜਿਤਗਮਿਮੁਏਗਾਵਹੀਮਾਇਆਕੁਇਅੰਗਬਿਖੁਚਾਖਾ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੇ
ਜਨਨੀਕੇਹਰਿਸਾਧੁਸਹਇਹਮਰਾਖਾ॥ ਹਰਿਅੰਗੀਕਰੁਕਰਹੁਪੁਰਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇ
ਗਿਤੁਮਪਾਖਾ॥ ॥ ਜਿਹਵਾਕਿਅਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਤੁਮਵਡਅਗਮਵਡਪੁ
ਖਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪਾਖਣੁਤੁਬਤਹਰਿਗਾਖਾ॥ ਜੈਤਸਗੀ

ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੁਅਨਜਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੋਰੇਮੁਖਮੁਗਧਇਆਨਾ॥
ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਦੀਜੈਮਤਿਉਤਮਕਹਿਲੀਜੈਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਆ
ਸੀਆਉਘਲਾਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਕਪਟਖੁ
ਨਾ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੇਹੀਅੰਗਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਪ
ਨਾ॥ ਬਿਨੁਨਵੇਮਰਿਜਈਐਮੇਰੇਠਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਕਾਨਾ॥ ਜਿ
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਗੀਤਿਨਪੁਰਿਗੁਗਪੁਰਾਨਾ॥ ਤਿਨਹਮਚਰਣਸੇਵਹਖਿਨੁ
ਖਿਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੇਠਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿ
ਮਿਲਾਨਾ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾ
ਨਾ॥ ४॥ ੩॥ ਜੈਤਸਗੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆਹ

ਰਿਸਕਿਰਸਕਿਠਲਾਗਾਗਿਬਾ॥ ਮਾਇਆਕੁਇਅੰਗਗੁਸਿਓਹੈਪ੍ਰਦੀਗੁਰਬਚ
ਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਦਿਬਾ॥ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਗਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤ
ਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਧਗੁਰਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਸੁਚਾਖਿਬਾ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਧਨੁਧਨੁਵਡਤਾ
ਗਮਿਲਿਓਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਇਵਉਨਮਨਿਲਾਗਿਬਾ॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁ

ਜੈਸੇ ਪੁਰਾਨ ਪੁਰਾਨ ਦੁਬਖਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਅਦਨ ਮੁਹਿ ਤਿ ਕੋ ਤਾ ਹਿ ਗੋ ਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਦੁ ਕੋ ਕੋਰੁ
 ਪੁਰਾਨ ਦੋ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇਓ ਦੋ ਵਾ ਕਾਇਓ ਅਉ ਦੇ ਵਲ ਕਾਇਓ
 ਉਜੰਗ ਮਜਾਤੀ ॥ ਕਾਇਓ ਅਉ ਪੁਪਦੀ ਪਨਈ ਬੇਦਾ ਕਾਇਓ ਅਉ ਪੁਜਉ ਪਾਤੀ ॥ ੪ ॥ ਕਾ
 ਇਓ ਬੁਖੰਡ ਖੋਜ ਤੇ ਨਵ ਨਿਪਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਆਇ ਬੋਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇ ਬੋਨਾ ਮਕੀਦੁ
 ਹਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹਾਉ ਜੋ ਬੁਧ ਮਤੇ ਸਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਬੋ ਜੋ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਦਵੈ ਪੁਰਾਨ ਤਤੁ
 ਹੋਸਤਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਲਖਵੈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ॥ ੭ ॥ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਅਹਤਾ ਜੋ ਜ
 ਨਤ ਮਹੀ ਕੁਗਤਿ ਕਹੰਤੁ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹ ਜ ਸਵਰਤਾ ॥ ੮ ॥ ਹਾਉ ॥ ਵਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮੰਗਉ
 ਪਾਉ ॥ ਹਮਰਾਖੁ ਸੀ ਕੋ ਗੋ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਾਨੀ ਆਛਾ ਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ
 ਸੀਕਾ ॥ ੯ ॥ ਗਉ ਕੋ ਸਮਗਉ ਲਾਵੇਗੀ ॥ ਇਕਤਾ ਜਾਨਿਤੁ ਹੀ ਚੰਗੇਗੀ ॥ ਪੁਰਕੀ ਗੀ ਹੀ
 ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਪੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਜੋਤਿ ੧੧ ॥

੧ ਥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮੋਹੀ ਅਹੰਤ ਨਾਨਾ ਮੂਹਿ

ਹਰਗੁਜਰ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਪਉ ੧

ਬਸਿਅਹ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਪਰਿਓ ਮੈਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਦੁ ਖਉ ਤੇਰੇ ਗੁਰਿ
 ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਨਿਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈਰੈ ਮਨ ਕੁਰਹਾ ਮਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਕਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਜੀ ਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ੨ ॥ ਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮੂਰਤਿ ਏਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ
 ਹਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਥਾ ॥ ਤਿਨਾ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨਾ ਸਤੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥ

ਜੇਸਾਧੁ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਠ ਲਿਓ ਜਨ ਮੁਸਾਥਾ ॥ ਮੋਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ
ਦਾਸ ਨੋ ਕਹਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੇਗਿਆ ਨੀਨ ਅਗਿਆ
ਕੋਓ ਚਲਾ ਹਮ ਗਗਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੇਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਾ
ਭੰਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਦੇਖਿ ਓਤ ਬਹਤ ਨੁ ਬਿਕੋਨ ਲਾਖਾ ॥ ਮੇਰੈ
ਲੇਗੁ ਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਗਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਮਿਲਾਇ ਓਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ
ਪਰਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਪਹਿਰਤ ਨੁ ਲਾਖਾ ॥
ਉਝੜਿ ਕਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਹੀ ਮਾਇਆ ਕੁਇ ਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਸੇ
ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਸਹਇ ਹਮ ਗਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕਰਹੁ ਪੁਰਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ
ਗੇਤੁ ਮਪਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਵਾਕਿਅ ਗੁਣ ਅਖਿ ਵਖਾਣਤੁ ਮਵਰ ਅਗਮ ਵਰਤੁ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖੁ ਭੁਬਤ ਹਰਿ ਗਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ਜੈਤਸਰੀ

੪ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੁ ਅਨਜਾਨ ਹਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥
ਕੋਕਿ ਪਾਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਉਤ ਮਕਹਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁਆ
ਸੀਆਉ ਘਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਿਮਿਲਾਇ ਓਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਕਪਟ ਖੁ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਪਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾ ਮੁਪ
ਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਕਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੋ ਗੀਤਿਨ ਪੁਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸੇਵਹੁ ਬਿਨੁ
ਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਜਿਨੁ ਬਿਛੁਰਿ ਆਚਿ
ਮਿਲਾਨਾ ॥ ਘਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾ
ਨਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ਹ

ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਠੁ ਲਾਗਿ ਬਾ ॥ ਮਾਇਆ ਕੁਇ ਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਜੈ ਪ੍ਰਦੀ ਗੁਰ ਬਚ
ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਿਬਾ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਗਾਮਨਾ ਮਗਸਿ ਲਾਗਿ ਬਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ
ਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖਿ ਬਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾ
ਮਿਲਿ ਓਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਲਿਵਉਨ ਮਨਿ ਲਾਗਿ ਬਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁ

ਝੀਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਨਗਾਇਬਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁੰਗਾ ਧੀ ਨ ਪੂਰਿ
 ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇਬਾ ॥ ਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਇ ਪਵਹਿ ਗੁਰੁ ਜੇ ਨੀ ਸਕੁ ਬਿਰ
 ਥਾ ਜਨ ਮੁਤਿ ਨ ਜਾਇਬਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦੇ ਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵ ਹਮ
 ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਬਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਸਾਧ ਪਗ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਦੇ ਦਇਆਲੁ
 ਦਿਵਾਇਬਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਾਸਿ
 ਓਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀ ਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥ ਤਿਨ ਸੁੰਦੀ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਓਇ ਖਾਪਿ
 ਖਾਪਿ ਮੁਏ ਕਹਾਂਝਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਂਝਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਪਾਇ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਹੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗੋਤਿ ਕਲਾ
 ਜੁਗਿ ਪਦੁ ਉਤ ਮੁਹਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਂਝਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁ
 ਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਗਾਝਾ ॥ ੩ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਿ ਮਇਓ ਵਡੁ ਰਾਗੀ ਸਕਿ ਕਿ
 ਲਾਇਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਪਾਇ ਅਵਤਾਰਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਇਬਹੁ ਗੁਲਾਸ
 ਝਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਹਿ ਪਾਹਿਓ ਮਨ ਮਾਂਝਾ ॥ ਧਰਮ
 ਇਦਰ ਕਾਗਦ ਫੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤ ਸੰ
 ਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡੁ ਰਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲੇ ਤੇ ਕੁਇਓ ਅਹੁੜਾ ॥ ਅਨਤ ਪੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ
 ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗ ਸਿਲੀੜਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੁੜਾ ॥ ਮੈਰੇ ਮਨ
 ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਇਓ ਏਕਾਇ ਬੁਝੀੜਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਸਾਕਤ
 ਬੰਧੁ ਕੁਏ ਹੋ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਅਗ ਬਿਖਰਿ ਚਿਨ
 ਸਾਕਹਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਗ ਬਿਖਰੇ ਗੁਲਗਾਇਆ
 ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਬਹੁ ਸਹਾਇ ਮੁਖਿ ਪੂੜਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਾਤਿ ਹਰਿ ਸੇਭਾ ਪਵਹਿ ਹਰਿ
 ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੁੜਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੁ ਸਸਾ ਪਜਨ ਕਾ ਕੀੜਾ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧੁ ਗੁਰਿ ਮਇਓ ਸਾਧੁ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੁੜਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੬ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੁ ਅਗਮ ਅਪਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰ
 ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਇਓ ਸੁਖੁ ਹੋ
 ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵਹੁ ਮੀਤੁ ਹਮਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਪੁਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਮਤ ਬਚਨ ਸੁਣਵਹੁ ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਪਗਟੁ ਹੋਈ ਹਾਮਾ ॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਹਰਿ ਮਾ
ਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ
ਖੁਨਿ ਗੰਜਨੁ ਸੋਈ ਹਾਮਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਗੰਗੇ ਮੇਰਾ
ਹਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹਾਮਾ ॥
ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈਲਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿਵ੍ਰਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਦਇਆ ਲੁਧਿ ਆਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਗੰਗੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣਿ
ਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਸੁਦਿ
ਥਾਨਾ ਮੁਲੈਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓਮਾ
ਹਾਮਾ ॥ ३ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਾਮਨਾ ਮੁਗਾਵਾਹਾ
ਕਉ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਤਸਰੀ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਿਰਸਿ ਹਾਮੁ ਸਾਲੁ ਸਾਲਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਹਾਮਨਾ ਮਿਠੀ ਨਾ ਲੈਲਾ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਦਿਨੁ ਹਾਤੀ ਗੁਰਮਾ ॥ ਤੁਭਗਤਿ ਓਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵ
ਅਵਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਇਸਦਾ ਲੈਲਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥
ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਨਾਥੁ ਜਗਿਲਾਹਾ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਵ
ਠਕੁ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮ: ੪
ਆਪੇ ਜਗਿ ਜਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਰੀਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ
ਹੋਤੁ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੇਖ ਦੀਪਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸ
ਦਿ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤੁਕਦਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ੩ ॥
ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਸਿਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਹਰਿਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਦਿਵ੍ਰਵੀ ਮਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾ ਹਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਵਡ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਮੁਖਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਹਹੁ ਪੁਰੁ ਭਵੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉ

ਈਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਨਗਾਇਬਾ॥ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰਾਗਾ ਪੁਰਿ
 ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇਬਾ॥ ਤਿਨ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਪਵਹਿ ਗੁਰੁ ਜੇ ਨੀ ਸਤੁ ਬਿਰ
 ਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇਬਾ॥ ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲਾ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਾ ਰਮ
 ਹਰਿ ਮੀਠਲਾ ਗਾਇਬਾ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਦੇਸਾਧ ਪਗ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਦੇਹਾਇਆ ਲੁ
 ਦਿਵਾਇਬਾ॥ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਬਾਸਿ
 ਓਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀ ਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ॥ ਤਿਨ ਸੁੰਦੀ ਦੇਹ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਓਇ ਖਾਪਿ
 ਖਾਪਿ ਮੁਏ ਕਰਾਂਝਾ॥ ॥ ਮੈਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਂਝਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਿਧੀ ਪਾਹੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗੋਤਿ ਕਲ
 ਜੁਗਿ ਪਦੁ ਉਤ ਮੁਹਿ ਪਾਈ ਐਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਂਝਾ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁ
 ਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਗਾਝਾ॥ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਿ ਮਲਿਓ ਵਡੁ ਰਾਗੀ ਸਭਿ ਕਿ
 ਯਾਇ ਖਗਾਏ ਗਵਾਝਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਪਾਇ ਅਵਤਾਰਾ ਹਰਿ ਕੀ ਏ ਬਹੁ ਗੁਲਾ
 ਝਾ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਹਿ ਪਾਹਿਓ ਮਨ ਮਾਂਝਾ॥ ਧਰਮ
 ਇਦਰ ਕਾਗਦ ਫੇਰੇ ਜਨਾਨ ਕਲੇਖਾ ਸਮਝਾ॥ ॥ ਜੈਤ ਸਗਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿ
 ਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡੁ ਰਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲੇ ਤੇਰੇ ਓਅਹੁੜਾ॥ ਅਨਾਤ ਪੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਤਿ
 ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹੁ ਸਿਲੀੜਾ॥ ॥ ਮੈਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ॥ ਮੈਰੇ ਮਨ
 ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਲਿਓ ਏ ਝਪੀੜਾ॥ ॥ ਹਰਾਓ॥ ਸਕਤ
 ਬੰਧੁ ਰੁਏ ਹੋ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਅਗ ਬਿਖੁ ਗਚਿਨਾ
 ਸਕਹਿ ਜਮ ਕਾ ਲੁਸਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ॥ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਗ ਬਿਸਰੀ ਗੁਲਾਗਾਇਆ
 ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਬਹੁ ਸਰਪਾਲਾਇ ਮੁਖਿ ਪੁੜਾ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਾਤਿ ਹਰਿ ਸੇਰਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ
 ਗੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੁੜਾ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੁ ਮਸਾਧ ਜਨ ਕਾ ਕੀੜਾ
 ਜਨਾਨ ਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧੁ ਗੁਰਿ ਮਲਿਸਾਧੁ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੁੜਾ॥
 ॥ ਵ ਜੈਤ ਸਗਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ੫੭ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੁ ਅਗਮ ਅਪਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰ
 ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਲਿਓ ਸੁਖੁ ਹੋ
 ਗਾਮਾ॥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਾਗਾਵਹੁ ਮੀਤੁ ਹਮਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਗੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਮਿਤਬਚਨਸੁਣਵਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈਰਾਮਾ॥ ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਮਾ
ਪ੍ਰਾਮਿਰੈਮਨਿਤਨਿਅੰਮਿਤਮੀਠਯਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲੁ
ਗੁਰਮਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮਾ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਹਰਿਕੋਰੰਗਿਮੇਰਾ
ਮਨੁਰਤਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਮਾਪੁਰਖੁਗੁਰਮੇਲੁਪੁਰਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਯੋਲਾ

॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭੁਗਤਿਦਿੜਵਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਹਾਮਾ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਦਇਆਲੁਧਿਆ॥ ਹਰਿਕੋਰੰਗਿਸਦਗੁਣਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਪ੍ਰਮਾਹਿ
ਪਵਹੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਉਮਾਹਾਮਾ॥ ॥ ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਯਾ॥ ਸੁਦਿਹ
ਕੋਰਥਾਨਾਮੁਲੈਲਾਯਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲੁਪੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਓਮਾ
ਹਾਮਾ॥ ॥ ਕਰਿਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾ॥ ਖਿਨੁਖਿਨੁਗਾਮਨਾਮੁਗਾਵਾਹਾ
ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਤੇਹਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਉਮਾਹਾਮਾ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਃ ॥ ਹਰਿਸਿਰਸਿਹਮੁਸਾਯੁਸਾਯਾ॥ ਮਨੁਗਾਮਨਾਮਿਭੀਨਾਯੋਲਾ
ਯਾ॥ ਖਿਨੁਖਿਨੁਕੁਗਤਿਕਰਹਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਮਿਤਕੁਗਤਿਓਮਾਹਾਮਾ॥ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਜਪਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਜੀਤਿਸਬਦੁਲੈਲਾਯਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਦੂਤਵ
ਸੇਵਹਿਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਮਾਹਾਮਾ॥ ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾ॥ ਹਰਿਗੁਣ
ਗੋਇਸਦਾਯੋਲਾਯਾ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਧੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਹਾਮਾ॥
॥ ਜਪਿਜਗਦੀਸੁਜਪਉਮਨਮਾਯਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁਜਗਿਲਾਯਾ॥ ਧਨੁਪਨੁਵ
ਰੇਠਕੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਉਮਾਹਾਮਾ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ ॥

ਆਪੇਜਗਿਜੁਗਤਿਜੁਗਾਯਾ॥ ਆਪੇਨਿਰਕੁਉਤਰੀਲਾਯਾ॥ ਆਪੇਜੀਆਪਿਆਪਿ
ਵਰੈਆਪੇਨਾਮਿਉਮਾਹਾਮਾ॥ ॥ ਆਪੇਦੀਪਲੇਅਦੀਪਾਯਾ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸ
ਤ੍ਰੈਦੁਮਥਾਯਾ॥ ਆਪੇਅਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਾਏਜਪਿਨਾਮੁਰਤਨੁਓਮਾਹਾਮਾ॥ ॥ ਸ
ਖੀਮਿਲਹੁਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਾਯਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਗਿਲਾਯਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਭੁਗ
ਤਿਦਿੜੀਮਨਿਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਹਾਮਾ॥ ॥ ਆਪੇਵਡਦਾਣਵਡਸਾਯਾ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪੁੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਯਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਾਤਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਭਵੇਗੁਣਨਾਨਕਨਾਮੁਉ

ਮਾਹਾਮਾ॥

ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਾ॥ਪੁੰ

ਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਵੇਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮਪੁਸੁਦਨਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਉਮਾ
 ਹਾਮਾ॥॥ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਸੁਵਦਿਸੁਦਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾ॥
 ਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਣਬੋਲਾਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਜਪਿਓਮਾਹਾਮਾ॥॥ਸਤਿਤੀਰਥਵ
 ਰਤਜਗਪੁੰਨਤੁਲਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਪੁਜਹਿਪੁਜਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਤੁਲੇਤੁਲਾ
 ਤਿਭਾਹੀਗੁਰਮਤਿਜਪਿਓਮਾਹਾਮਾ॥॥ਸਤਿਕਰਮਧਰਮਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾ॥ਕਿ
 ਲਾਵਿਖੇਮੇਲੁਪਾਪਧੋਵਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲੋਹੁਜਨਉਪਰਿਦੇਹਨਾਨਕਨਾਮੁਓਮਾ
 ਹਾਮਾ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੋਈਜਨੈਕਵਨੁਈਹਜਗਿਮੀਤੁ॥ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੋਸਈਬਿਧਿਬੁਝੈਤਕੀ
 ਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਹਾਓ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਇਸਟਮੀਤਅਰੁ
 ਈ॥ਪੁਰਖਜਨਮਕੇਮਿਲੇਸੰਜੋਗੀਅੰਤਹਿਕੋਨਸਹਾਈ॥॥ਮੁਕਤਿਮਾਲਕਨਿਕ
 ਲਾਲਹੀਰਾਮਨਹੰਚਨਕੀਮਾਇਆ॥ਹਾਕਰਤਬਿਹਾਨੀਅਵਧਹਿਤਾਮਹਿਸੰਤੋਖੁ
 ਨਪਾਇਆ॥॥ਹਸਤਿਗਥਅਸੁਪਵਨਤੇਜਪਈਗੁਮਨਚਤੁਰੰਗਾ॥ਸੰਗਿਨਚਾ
 ਓਇਨਮਹਿਕਵੁਐਉਠਿਸਿਧਾਇਓਨੰਗਾ॥॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਕੇ
 ਕੋਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਈਹਸੁਖਅਗੈਮੁਖਉਜਲਸੰਗਿਸੰਤਨੋਕੇਪਾਈਐ॥
 ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੨ ੫੩ ਦਿਹੁਸੰਦੇਸਕਹੀਅਉਪ੍ਰਿ

ਕਹੀਅਉ॥ਬਿਸਮੁਕਈਮੈਬਹੁਬਿਧਿਸੁਨਤੇਕਹੁਸੁਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ॥
 ਹਾਓ॥ਕੋਕਹਤੇਸਰਬਾਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕਹਤੇਸਰਮਹੀਅਉ॥ਬਗਨੁਨਦੀਸੈ
 ਹਨੁਨਾਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਾਂਤਿਬੁਝਹੀਅਉ॥॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਤਿਵ
 ਸੀਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਸੁਨਹੋਏਗਾਸੰਤਰਸਨੋਕੇਬਸਹੀ
 ਅਉ॥੩॥੧॥੨ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਪ੍ਰੀਤਉਸੁਨਿਪ੍ਰੀਤਉਪ੍ਰਕਠਉ॥ਹਾਓ॥ਜੀ
 ਪੁਨਮਨੁਤਨੁਸਰੁਅਹਪਉਨੀਰਉਪੋਖਿਪ੍ਰਕਠਉਨੀਰਉ॥੪॥ਬੋਸੁਮਾਰੁਬੋਅੰਤ
 ਰਦਾਤਾਮਨਹਿਗੀਰਉਪੋਖਿਪ੍ਰਕਠਉ॥ਜੇਚਾਹਉਸੇਈਸੇਈਪਾਵਉਆ
 ਸਾਮਨਸਾਪੁਰਉਜਪਿਪ੍ਰਕਠਉ॥॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਦੁਖੁ

ਕੇਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਗਿ । ਚਗਗਾਉ ਬਕਉ ਸੁਭਹਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅ

[illegible]

ਭਜ ਸੁਹਿਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ। ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿ ਬਨੁ ਖੋਜਨ
ਪਾਇਓ। ॥ ਸਤਨਾਮ ਪਰਗੀ ਕੋਰੀ ਤਹਿ ਤੋ ਕੋਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ। ਜਨਨਾ
ਗਵੰਤੁ ਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਓ।
ਰਸ ਚਹਿਓ ਬਿਚਰਾ। ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮੋਨ ਸਗੋਹਿ ਹੁ ਸੰਸਾਰਾ।
ਓ। ਜਾਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹੋ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਗਾ। ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮਨਿਕ
ਛਾਨੇਹੁ ਪਰੇਖ ਤੋ ਨਿਅਰਾ। ॥ ਪਵਨਾ ਮੁਜਗਤਿ ਮੇਹਰਿ ਕਾ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾ
ਨਕ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ। ਜੈਤਸਰੀਮ:
ਜੁਗ ਪਿਓਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ। ਜਮ ਕੋ ਤਸੁ ਭਇਓ ਓਹ ਅੰਤਰਿ ਸਗਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ
ਪਤਿ ਮੇਰੀ। ॥ ਹਰਾਓ। ਮਾਪਤਿ ਤਮੁ ਗਧੋਲੇ ਕੀ ਟੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬਹਰਾ ਭੈਮ
ਕੋ ਬਿਸਰਤਾਹਿ ਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਗਾ। ॥ ਕੀਏਉ ਪਦ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਕਰਨਿ ਦ
ਸਕਉਉ ਠਿਧਾਇਆ। ਪਰਗੀ ਕੀਤਹਿ ਬਸੈ ਨਿਹੰ ਜਨੁ ਤਕੋ ਮਹਮੁਨ ਪਾਇਆ।
ਨਾਹਿ ਨਗੁਨਾਹਿ ਕਛੂ ਜਪਤ ਪਕਉ ਨਕਰਮ ਅਬ ਕੀਜੈ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਰਿਓ
ਨਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਦੀਜੈ। ॥ ੩॥ ੩॥ ੩॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ। ੫੭੧ ਸੋਭਕਾ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਚਿ
ਉਅਨ ਦਿਨੀਤ। ਖੋਲਿਕ ਪਟਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ। ॥ ੧॥
ਦੇਖਾਹੁ ਮਹੇਸ਼ ਜਲਦ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ। ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲਾ ਪਿਅਰੇ ਹਉ ਠਿ
ਖੋਜੰਤੀਆ। ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਅਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀਉ ਤਹੇ ਇਕੋ ਰੋਗੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ। ਨੈਨ
ਹੋ ਪਿਅਰੰਗ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਕੁਤਿ ਲਭੀ ਨਾਪੀ ਗੀਜੈ। ਪ੍ਰਤਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ
ਨ ਚਾੜਿ ਕਜਿ ਵੇਤਿ ਸੰਤੀਆ। ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰ
ਆ। ॥ ੧॥ ਯਾਹ ਵੇ ਪਿਅਰੇ ਸਖੀਆ ਮੁਕਤੀ ਨਜੇਹੀਆ। ਯਾਹ ਵੇ ਤਿਕਡੁ ਹਿਕਿ ਚੜ੍ਹੇ ਹਉ
ਸੁਚਿਤੇਹੀਆ। ਹਿਕਦੁ ਹਿਕਿ ਚੜ੍ਹੇ ਅਨਿਕ ਪਿਅਰੇ ਨਿਤ ਕਰੇ ਰੋਗ ਬਿਲਾਸ। ਤਿਨ
ਖਿਮ ਨਿਚਾਓਉ ਛੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣ ਤਾਸਾ। ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਭੁ ਹੀਣਾਇਆ ਹਉ
ਸੁਅਗੈਸਾਨੁ ਰੋਹੀਆ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਇ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਦਿ ਮੁਦ ਸਿਰਿ ਖਾ ਪਿਰੁ ਕਹੀ
ਆ। ॥ ੨॥ ਯਾਹ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣੁ ਲਾਕਿ ਦੂਨੀ ਸੀਛੰਦਾ। ਯਾਹ ਵੇ ਤੈਗਾਵੇ ਆਲਾਣੁ ਮੁ

ਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਅਜੈ ਪਨ ਕੁ ਗਮ ਥਾਏ॥ ਬਹੁ ਪਕੜਿ
 ਠਕੁ ਰਿਹਉ ਪਿਧੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣਨ ਪਛਾਏ॥ ਗੁਣ ਹੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਗੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਦਾਇ
 ਆਤਿ ਸੁਹਰੋ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੰਨਿ ਸੁਹਗ ਦਿਸਾਈ ਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਰਤ ਰੁਵਸੰ
 ਦਾ॥ ॥ ਮਹਾਵੇਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇ ਦੀਸਾ ਮੈ ਪਾਈ॥ ਵਹੁ ਲੋੜੀ ਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਪਾਈ॥
 ਅਹਾ ਮੰਗ ਲਹਾ ਸੁਖੀ ਆਪਿ ਹੁ ਦਇਆ ਲੁਸਦ ਨ ਵਹੰਗੀ ਆ॥ ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਗੁ
 ਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧਕੈ ਸਤ ਸੰਗੀ ਆ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਸ ਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਾ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ
 ਮਿਲਾਈ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੁਖੇ ਦੀਸਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਈ॥
 ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਾ ਪਾਪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਹ ਪ੍ਰਕਥ ਨੁ ਨ ਜਾਇਆ
 ਕਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤ ਸਹਣ ਗਤੀ ਗਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਥਾ॥ ੧ ॥ ਵੰਤ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਗਾਖੁ
 ਰਿ ਪ੍ਰਤ ਤੇਰਿਆ॥ ਕੋਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ॥ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖੋਤੇ ਠੇ
 ਗੇਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਦ ਕੂਲੀ ਐ॥ ਸਿੰਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾ ਲਾਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੂਲੀ ਐ॥
 ਯੁਕ ਕਰਤ ਬਿਕਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਤ ਨੇਹੁ ਤੇ ਨੇਰਿਆ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਰੁ
 ਕਾ ਢਿਰ ਵਜ ਲਏ ਰਿਆ॥ ॥ ਨਿਰਤ ਨ ਪਵੈ ਅਸੰਖ ਗੁਣ ਉਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਆਮਿ ਲੈਨਿ ਬਾਵੈ ਥਾਉ॥ ੧ ॥ ਵੰਤ॥ ਦੁਸਹਨ ਹੀ ਠਉ ਕਾ ਪਹਿਜਾਈ ਐ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਤੁ ਧਿਆਈ ਐ॥ ਧਿਆਇ ਸੇ ਪ੍ਰਤੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਮਨ ਹਿ ਚਿੰਦਿ
 ਆਪਾਈ ਐ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੇਹੁ ਵਿਕਰ ਦੁਜਾਏ ਕਸਿ ਓਲਿ ਵਲਾਈ ਐ॥ ਅਗ ਪਮਨੁ ਤ
 ਨੁ ਪ੍ਰਤੁ ਅਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ਐ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਪਾਗਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਚਿ ਨਾ ਮਿਸ
 ਮਾਈ ਐ॥ ੩ ॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਹੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈ ਐ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਜਕੈ ਹਾਥਿ॥ ਹਮਨ
 ਅਪਨੁ ਸੰਚੀ ਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬੈ ਸਾਥਿ॥ ੧ ॥ ਵੰਤ॥ ॥ ਸਾਥੀ ਅੜਾ ਪ੍ਰਤੁ ਏਕੁ ਦੁਸਹਨ ਹਿ
 ਕੋਇ॥ ਬਨ ਬਨੰਤ ਰਿਆ ਪਿਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ
 ਪ੍ਰਕਿਰਿ ਆਸਰ ਬਦਾਤਾ ਪ੍ਰਤੁ ਪਨੀ॥ ਗੋਪਾ ਲਗੋ ਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨੀ ਬੇ ਅੰਤੁ ਗੁਣ ਤਕੈ
 ਕੋ ਅਗਨੀ॥ ਭਜੁ ਸਹਦਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਹਗਾ ਮੀਤਿ ਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨਾਹਿ ਕੋਇ॥ ਬਿ
 ਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਰੁ ਤਿਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨਾ ਮੁਹੇਇ॥ ੩ ॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਚਿਤਿ ਜਿਚਿ
 ਤਵਿ ਅਸੈ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਸਥਾਇਆ॥ ੧ ॥ ਵੰਤ॥ ॥ ਅਬ

ਟਿਗਇਆਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਾਇਅਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ। ਗਹਿ
 ਮੇਰਤਮਿਟੇਕਿਲਾਬਿਖੁਬੁਝੀਤਪਤਿਅਪਾਨਿਆ। ਗਹਿਕੁਜਾਈਨੇਦਇਆ
 ਅਪਨੇਕਹਿਮਾਨਿਆ। ਲੇਅੰਕਿਲਏਗਹਿਮਿਲਏਜਨਮਮਰਦਦੁਖਜਲੇ॥
 ਤੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ॥ ਜੈਤਸਗੀਢੁੰਤੁ
 ਪਾਪਾਪਾਦੁਸੰਸਾਰਗਾਥਿਅਟਿਆ। ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਅਹੰਗਹਟਿਆ॥
 ਮੇਰਿਅਭਿਮਾਨਿਬੁਝੇਅਹਦੁਚੀਤਿਨਾਵਏ॥ ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਗਭਨਿਤਏ
 ਤਬਿਹਵਏ॥ ਪੁੰਜਿਦਿਵਸਅਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖਧਰਮਦੁਤਹਡਿਠਿਆ॥
 ਤੁਕਰਮਨਾਮਿਟੇਨਾਨਕਗਹਿਨਾਮਪੁਨਾਨੀਖਟਿਆ॥ ॥ ਉਦਮੁਕਹਹਿਅਨੇਕਹ
 ਮੁਨਗਵੀ॥ ਭਗਮਹਿਜੋਨਿਅਸਖਮਹਿਜਨਮਹਿਅਵਗੀ॥ ਪਸੁਪੰਖੀਸੈਲ
 ਗਣਤਕਛੂਨਾਵਏ॥ ਬੀਜੁਬੇਦਸਿਰੋਗੋਰਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਵਏ॥
 ਜਨਮੁਹੰਤਜੁਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਵਗੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਗਮਹਿਕੁਮਾਏ
 ਇਕਟਿਕਨ੍ਹਪਵਗੀ॥ ੨॥ ਜੋਬਨੁਗਾਇਆਬਿਤੀਤਿਜਹਮਲਿਖੈਠੀਆ॥ ਕਰ
 ਹੋਸਿਹੁਡੇਲੈਨੇਨਡੀਠਿਆ॥ ਨਾਨਕਦੀਸੈਬਿਨੁਜਨਈਸੈਢੋਡਿਆਇਆ
 ਐਆ॥ ਕਹਿਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਕੁਛਾਹਿਜਿਨਸੰਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾਇਆ॥ ਸੀ
 ਗਅਪਹਪੁਰਨਾਨਹਿਮਖਮਨਮਹਿਵੁਠਿਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਕੋਟਿਕਗਰ
 ਸਥਾਹਨਵੁਠਿਆ॥ ੩॥ ਚਗਕਮਲਸੰਗਾਇਨਾਨਕਾਇਆ॥ ਦੁਤਰੁਕੈਸੰ
 ਰਿਖਾਪਿਤ੍ਰਗਾਇਆ॥ ਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗੇਕੁਜੇਸੀਧਰਕਹਿਅੰਗੁਪ੍ਰਭੁਜੀਤਾਰਿ
 ਗਹਿਮਾਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵਰੁਕਛੂਨਬੀਚਰਿਆ॥ ਗੁਣਨਿਪਸਾਪਹ
 ਰਮਨਿਲੇੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੇਗਹਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾ
 ਯ॥ ੪॥ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਸਿਗੀਕੀਵਹਸੋਲਕਨਾਲਿਆ॥ ਮਾਯਾਪਾਸਾਕੁ॥ ਅਦਿਪੁਰਨਮਾਧਿਪੁ
 ਅੰਤਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਮਦੰਨਾਨਕਅਪਾਸਨਜਗ
 ਸੁਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਥਮਸੁਨਾਸੁਨਵਨੇਮਨਮਹਿਦਿੜੀਐਸਾਚੁ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਓਸਰਬ

ਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਅਜੈ ਪਨ ਕੁ ਗਮ ਥਾਏ॥ ਬਹੁ ਪਕੜਿ
ਠਕੁ ਰਿਉ ਘਿਪੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣਨ ਪਛਾਣੇ॥ ਗੁਣਹੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਗੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬੁਝਾਇ
ਆਤਿ ਸੁਹਰੇ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪੰਨਿ ਸੁਹਾਗ ਦਿਸਾਈ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਤ ਰੁਵਸੰ
ਦਾ॥ ॥ ਅਹੰਦੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇ ਦੀਸਾ ਮੈ ਪਾਈ॥ ਵਹੁ ਲੋੜੀ ਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਧਾਈ॥
ਅਹੰ ਗਲਹੁ ਸੁਖੀ ਆਪਿ ਹੁਦਇਆ ਲੁਸਦ ਨ ਵਹੰਗੀਆ॥ ਵਡੁ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧਕੈ ਸਤ ਸੰਗੀਆ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਾਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ
ਮਿਲਾਈ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇ ਦੀਸਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਈ॥

ਜੈਤ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਹ ਪ੍ਰਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇਅ
ਕਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣ ਗਤੀ ਗਾਖਨ ਕਉ ਸਮਝਾ॥ ॥ ਜਿਉ ਜਨਹੁ ਤਿਉ ਗੁਪ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਿਆ॥ ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ॥ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖੇਤੋ
ਗੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਦ ਕੂਲੀਐ॥ ਮਿਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾ ਲਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੁਲੀਐ॥
ਯੁਕ ਕਰਤ ਬਿਕਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਹੁ ਤੇ ਨੇਰਿਆ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਰੁ
ਕਾ ਢਿਰ ਵਜ ਲਏ ਰਿਆ॥ ॥ ਨਿਰਤ ਨ ਪਵੈ ਅਸੰਖ ਗੁਣ ਉਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਆਮਿ ਲੈ ਨਿਥਾਵੈ ਥਾਈ॥ ॥ ਦੁਸਹਾ ਜੀਠਾ ਉਕਾ ਪਹਿਜਾਈਐ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਧਿਆਇ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਮਨ ਹਿਚਿਰਿ
ਆਪਾਈਐ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮਹੁ ਵਿਕਰ ਦੁਜਾਏ ਕਸਿਓ ਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਅਗੰਮ ਨੁਤ
ਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈਐ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਈਐ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਜਕੈ ਗਾਥਿ॥ ਹੇ ਮਨ
ਅਪਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬੈ ਸਾਥਿ॥ ॥ ਵਤ ॥ ਸਾਥੀ ਅਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੁਸਹਾ ਪਿ
ਕੈ॥ ਬਨ ਬਨੰਤ ਰਿਆ ਪਿਜ ਲਿਥ ਲਿਮਹੀ ਅਲਿਸੇਇ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ
ਪੁਰਿ ਹਿਅ ਸਰਬ ਦਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਨੀ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨੀਬੈ ਅੰਤੁ ਗੁਣ ਤਕੈ
ਕਿਅਗਨੀ॥ ਭਜੁ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਹਰਾਮੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨਾਹਿ ਕੈਇ॥ ਬਿ
ਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਰੁ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿ ਜਿਹ
ਤਵਿ ਅਸੇ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਸਥਾਇਆ॥ ॥ ਵਤ ॥ ਅਬ

੩ ਮੈਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਾਚੁ॥

ਹਰਿਏਕਨਿਗੰਗਾਈਐਸਕੁਅੰ

ਈ॥ ਕਹਦਕਹਦਸਮਥਪ੍ਰਕੁਜੇਕਹੇਸੁਏਈ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਓਥਾਪਦਾਤਿ
ਨੁਨੀਕੇਈ॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਦੀਪਹਵਿਆਸਕੁਏਈ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁ
ਸੋਬੁਝਸੀਨਿਗਮਯੁਜਨੁਸੇਈ॥ ਸੋਯੋਕ॥ ਹਚੰਤਿਜੀਅਚਨਾਮਾਤਗਰ
ਸਥਾਪਨਾ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਿਨਬਿਨਾਸਨਾ॥ ਮੁਖਤੋ
ਉਪਹੋਵਸੰਦਕੁਧਬੈਥਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੇਧਈਕਿਉਵਿਸਾਹਿਓਉਪਹਹਿਜਿਸੈ
ਇ॥

॥ ਹਕਤੁਬਿੰਦੁਕਹਿਨਿਮਿਅਅਗਨਿਉਦਹਮਝਾਗਿ॥ ਉਧਾ

ਚੀਲਾਬਿਕਲੁਨਗਕਿਘਹਿਗੁਥਾਗਿ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੂਨਜਲਹਿਮਨਿਤਨਿਉ
ਗਿ॥ ਬਿਖਮਥਾਨੁਜਿਨਿਗਥਿਅਤਿਸੁਤਿਲਨਵਿਸਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਸੁਖ
ਨਾਜਿਸਹਿਜਨਮੁਹਾਗਿ॥ ਸੋਯੋਕ॥ ਮਨਇਛੁਦਨਕਹਦਸਹਬੜਾ

ਨਾ॥ ਖੰਡੁਦੰਕਲਿਕਲੇਸਹਪ੍ਰਭੁਸਿਮਹਿਨਾਨਕਨਾਦੁਹਯ॥ ॥ ਹਰਿਗੰਗਮ

ਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉਲਾਈਐਨਾ॥ ਸੋਸਹੁਬਿੰਦਨਵਿਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦ
ਅਦੋਹ॥ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਪਨੁਦੀਅਦੀਨੇਹਸਰੋਗਾ॥ ਹਿਮੰਦਹਰ

ਦੀਏਹਚਿਕੁਲੇਸੰਜੋਗਾ॥ ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਜਨਸੇਵਕਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਵਨਜੋਗਾ॥

ਮਤਤਨੁਮਨੁਹਿਆਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗਾ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਗੁਣਮਹਾਬਿਨਸੋ

ਗਾ॥ ੩ ਸੋਯੋਕ॥ ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਹਦੰਮਾਇਅਅਨੇਕਉਦਮਾ॥ ਹਰਿਕੁਗਾ

ਹੀਦੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਾ॥ ॥ ਤੁਟਵੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੇਲਾਈਬਿ

ਉ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੀਗੀਤਿਸਾਈਸੇਤੀਹਤਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਬਿਸਰਤਤ

ਅਹੋਇਕਹਤੇਸਕਿਪ੍ਰੇਤ॥ ਖਿਨੁਗ੍ਰਹਮਹਿਬਸਨਦੇਵਹੀਜਿਨਸਿਉਸੇਈਯੋ

ਹਿਅਨਹਬਦਹਬੁਸੰਚਿਅਸੋਕਹਜਿਕੇਤੁ॥ ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੇਯੁਦੈਕਹਮਾਇਹੁ

ਅਕਿਰਤੁਪੁਣਾਹਿਵਿਸਾਹਿਅਜੋਨੀਕੁਰਮੇਤੁ॥ ੪ ਸੋਯੋਕ॥ ਕੋਟਿਦਾਨਾ

ਨੰਅਨਿਕਸੇਧਨਪੁਵਿੜਤਾ॥ ਉਚਗੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਨਾਸਹਬਪਾਪੀ

ਤੇ॥ ੧॥ ਈਧਦੁਕੀਤੇਮੁਪੁਣਾਭੋਗਿਦਿਤੀਮੁਭਾਹਿ॥ ਮਨਿਬਸੰਦੜੇਸਚੁਸ

ਹੇਰੁਖੜੇਉਲਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਟਿਅਪੁਸਕਿਨਾਸਹੋਹਿਸਿਮਰਤਗ

ਭੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈ ਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ। ਜਨਮ ਮਰਦ ਭੈ ਕਟੀ ਅਹਿ ਨਿਹਚਲ
ਭੰਦੇ। ਪੁਰ ਬਿਧਿ ਵੈਲਿਖਿ ਅਹਿ ਚਰਦ ਸਮਾਉ। ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਗਿਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾ
ਲੇਜਾਉ। ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਚਰਨ ਅਪਹੰਮ ਨਿਬਿਲਾ ਸਸੁ ਅਦੰਗ ਸਹ।
ਚਰਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ। ॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬੁ ਹੁਕ੍ਰਿਹੁ
ਹੁਕ੍ਰਿਹੁ ਤੇਜਾ ਸਿਸਾਈ ਜੋ ਵਿਸੈ ਨਾਨਕ ਸੇਤ ਨਖੇਹ। ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅ
ਖਰ ਸੋਭੇ ਗਲ ਪੁਰੇ। ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇ ਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਗੰਗੇ। ਮਨ ਇਛੈ ਸੁ
ਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੁਰੇ। ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨਾਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਪੀਰੇ। ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਬਿਰਹੰਖੇ
ਹਰੀ ਦਰਦਿ ਸਹ। ਤਿਅਹੰਤ ਕਪਟੁ ਪੁਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦੁ ਪਸਾਪਸੰ
ਹ। ॥ ਮਨਿ ਸਾਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾਵਤਾ ਹੋਏ ਯੋਆ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਡੰਬੁ ਕ੍ਰਿਹੁ
ਦੇਜੀ ਵਾਸ ਚੀਸੇਇ। ॥ ਬਸਤਾਤੁ ਹੀਤੁ ਪਤੀ ਚੀਰ ਸਕਿਓ ਛਿੰਨਾ।
ਨਪਾਤਿ ਨਾਵੈ ਉਦਿਅ ਨ ਭਗਿਨੀ। ਮਿਤ੍ਰ ਨਾਇ ਠਧਾਨੁ ਪਹੀਲ ਕਿਛੁ ਸਾ
ਨਾ। ਗਜਾ ਸਗਲੀ ਸਿਸਟਿ ਕਾਹਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ। ਤਿਸ ਕੀਧੁ ਤ੍ਰਿਮਨੁ ਉਧੈ
ਇਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨਾ। ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਨਿਕ ਦੀਲਾ ਹਰ ਸਹੁ ਪੰਛਤ ਚਮਰਤ ਖਤ
ਗੰਢ ਚੰਤਿ ਮੁੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮੋਹ ਬਮਾਇਆ। ਸੁਪਨੈ
ਗਮਾਇਆ ਮਿਠਾ ਲਗਤ ਮੇਹ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਦੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ
ਰਾਖੀ। ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਗਿਖ ਲਾਇਆ। ਬਿਸਰੇ ਹਰ ਜਗ ਸੋਭੇ ਗਜਾ
ਖਲਾਇਆ। ਅਕਾਗਈ ਵਿਹਾਇ ਪੰਧੈ ਪਾਇਆ। ਪੁਰਨ ਭਏ ਨਕਾ ਮੋ
ਮਾਇਆ। ਕਿਆ ਵੇਚਾ ਜੰਤੁ ਜਾਪਿ ਕੁਲਾਇਆ। ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਬਸੰ
ਗਥੇ ਕਹਿ ਜਿਤ ਤੇ ਪ੍ਰਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡੁ ਲਗ। ਬਿੰਨੁ ਤਹਿ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾ
ਦਿਅ ਨ ਕੁਮਲੁ ਹ। ॥ ਕਉਤ ਕੇ ਕੋਰਤ ਮਾਸਿ ਆਚਿਤਿ ਨਾਵ ਸੁਨਾਉ।
ਕੇੜੀ ਨਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੇਈ ਥਾਉ। ॥ ਮਹਾਉਇਆ ਨਉ ਦਿ
ਨਗਰ ਕਹਿ ਮਾਨਿਆ। ਭੂਠ ਸਮਗੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਹਿ ਜਾਨਿਆ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅੰ
ਛਹਿ ਦੇਵ ਨਿਆ। ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਭੰਤੁ ਤਾਪੁ ਭੂਤ ਨਿਆ। ਬਿਨੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ

ਤੇ ਮੈਨਾਨਕ ਹਰਿਗੰਗਾ ਚੁ। ੧੫੬੩ ॥ ਹਰਿਏਕ ਨਿਗੰਜ ਨੁਗਾਈ ਐਸ ਕੁ ਅੰਤਰੇ
 ਈ। ਕਰਦ ਕਰਦ ਸਮਝ ਪ੍ਰਕੁਜੇ ਕਰੇ ਸੁਧੇਈ। ਖਿਨ ਮਹਿਥਾ ਪਿਓਥਾ ਪਦ ਤਿਸੁ
 ਨੁਗੀ ਕਈ। ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀ ਪਹਵਿ ਅਸਰੁ ਏਈ। ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝੈ
 ਸੇਬੁ ਝਲੀ ਨਿਗਮ ਲੁਜਨੁ ਸੇਈ। ੧੫੬੪ ॥ ਰਚੰਤਿ ਜੀ ਅਰਚਨਾ ਮਤਗਰੁ
 ਸਥਾਪਨਾ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨਾ। ੧੫੬੫ ॥ ਮੁਖ ਤਲੈ
 ਉਪਰੇ ਵਸੇ ਦੁਕੁ ਥਕੈ ਥਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੇਧ ਲੀਕਿ ਉਦਿ ਸਾਹਿਬ ਉਧਰਿ ਜਿਸਦੇ
 ਏ। ੧੫੬੬ ॥ ਹਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿਮਿਅ ਅਗਨਿ ਉਦਗਮ ਝਾਗਿ। ਉਧਮੁ ਖੁ
 ਚੀਲਾ ਬਿਕਲੁ ਨਗਕਿ ਪ੍ਰੇਰਿ ਗੁਬਾਗਿ। ਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਨ ਜਲਾਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਧ
 ਗਿ। ਬਿਖਮ ਥਾਨੁ ਜਿਨਿ ਗਿਥਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਦਿਸਾਹਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤੁ ਸੁਖੁ ਕੇ
 ਨਾਜਿ ਸਹਿਜ ਨ ਮੁਹਾਰਿ। ੧੫੬੭ ॥ ਸਲੋਕ। ਮਨ ਇਛੁ ਦਨ ਕਰਦੇ ਸਰਬ ਤਾਸਾ ਪੁ
 ਨਾ। ਖੰਡੁ ਲੰਕਾ ਲਿਕਲੇ ਸਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨ ਦੁਹਾਯਾ। ੧੫੬੮ ॥ ਹਰਿਗੰਗਾ ਮਲ
 ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈਸਿ ਉਲਾਈ ਐਨਾ। ਸੇਸੁ ਪੁਬਿੰਦੁ ਨ ਦਿਸਹ ਉਨਾਨਕ ਜਿਸਿ ਸੁੰਦਰੁ
 ਅਦੇਹ। ੧੫੬੯ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨਤਨੁ ਪਨੁ ਦੀ ਅਦੀਨੇ ਸਰੋਗਾ। ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਗਥਾ
 ਦੀ ਏਹ ਚਿਕੁਲੇ ਸੰਜੋਗਾ। ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਨ ਜੋਗਾ। ਹਰਿ ਸਿ
 ਮਤਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗਾ। ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਾ ਬਿਨ ਸੇਸ ਭਿ
 ਗਾ। ੩ ਸਲੋਕ। ਕੁਟੰਬੁ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਾ। ਹਰਿਗੁਣ ਤਿਨਾ
 ਹੀਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਾ। ੧੫੭੦ ॥ ਤੁਟਕੀ ਆਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇਲਾਈ ਬਿਅੰਨਾ
 ਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਗੀਤਿ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਆ। ੧੫੭੧ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ
 ਮਯੋ ਏਕੁ ਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤ। ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਦੇਵੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੇਈ ਹੋਤ।
 ਹਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਅਸੋਕ ਹਰਿ ਕੇਤੁ। ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋਯੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ
 ਅਕਿਰਤੁ ਪੁਣਾ ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਅਜੋ ਨੀਕੁ ਮੇਤੁ। ੪ ਸਲੋਕ। ਕੋਟਿ ਦਾਇਸਾ
 ਨ ਅਨਿਕ ਸੇਧਾ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ। ਉਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪਿ ਮੁ
 ਤੇ। ੧੫੭੨ ॥ ਈਧੁ ਕੀਤੇ ਮੁਖੁ ਲਭੈ ਗੀਤਿ ਤੀ ਮੁਭਾਹਿ। ਮਨਿ ਬਸੰਦੇ ਸਚੁ ਸੁਨਾ
 ਹੋਰੁ ਖੜੇ ਉਲਾਹਿ। ੧੫੭੩ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਾਸ ਬਿਨਾ ਸੋਹਿ ਸਿਮਰਤੁ ਹਰਿ ਨਾ

ਦੇ ਫਲ ਪਾਈ ਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੈ ਕਟੀ ਅਹਿ ਨਿਹਚਲ
ਤੀ। ਪੁਰ ਬਿਧਿ ਵੈਧਿ ਅਹਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ। ਕਹਿ ਕਿਹ ਪ੍ਰਤਹਿ ਖਿਲੇ ਹੁਨ
ਜਾਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਚਰਨ ਅਪਹੰਮ ਨਿਬਿਲਾ ਸਸੁ ਅਦੰਗ ਸਹ॥
ਨਜ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ॥ ॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬੁ ਹੁਕ੍ਰਿਪੁ
ਬਤਨੇਹ॥ ਸਿਸਾਈ ਜੈਵਿ ਸੋਗ ਨਾਨਕ ਸੇਤੁ ਨ ਖੋਹ॥ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅ
ਗਸਰੇ ਗਲ ਪੁਰੇ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੇਇ ਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਗੰਗੇ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਸੁ
ਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੁਰੇ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਤਿਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਪੀਰੇ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹ ਖੋ
ਗੀ ਦਰਦਿ ਸਹ॥ ਤਿ ਅਭੰਤ ਕਪਟੁ ਪੁਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦੁ ਪਸਾਧ ਸੰ
॥ ਮਨਿ ਸਾਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾਵਤਾ ਹਰੇ ਯੋਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਡੰਬੁ ਕੁਰਿ
ਜੀਵ ਸਚੀ ਸੇਇ॥ ੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਸਤਤੁ ਧੀਭੁੰ ਪਤੀ ਚੀਰ ਸਕਿਓ ਢਿੰਗਾ॥
ਪਾਤਿਨ ਆਦੋਰੇ ਉਦਿਆ ਨ ਕੁਗਿ ਮਨਾਂ॥ ਮਿਤਨ ਇਠ ਪਨਹੁ ਪਹੀਲ ਕਿਛੁ ਸਾ
॥ ਗਜਾ ਸਗਲੀ ਸਿਸਟਿ ਕਾਹਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਕ੍ਰਿਨਾ॥ ਤਿ ਸਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੇ
ਏ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਨਿਕ ਈਲਾਹ ਜਗ ਸਹੁ ਪੰਛਤ ਚਮਰਤ ਖਤ
ਰਚੰਤਿ ਮੁੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਸੇ ਨਰਥ ਮਾਇਆ॥ ॥ ਸੁਪ੍ਰੈ
ਮਾਇਆ ਮਿਠ ਲਗ ਰੁਮੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਦੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ
॥ ਪਥੀ॥ ॥ ਸੁਪ੍ਰੈ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਗਿ ਖਿਲਾਇਆ॥ ਬਿਸਰੇਹ ਜਗ ਸੇਰੇ ਗਜਾ
ਖਲਾਇਆ॥ ਅਕਾਗਈ ਵਿਹਾਇ ਪੰਧੈ ਪਾਇਆ॥ ਪੁਰਨ ਕੁਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋ
ਇਆ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਹਾ ਜੰਤੁ ਜਾਅ ਪ੍ਰਕੁਲਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਸੰ
ਯੋਕ ਹਿਜਿ ਤਤੇ ਪ੍ਰਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡੁ ਲਗ॥ ਬਿੰਨੁ ਤਹਿਗੇ ਪਾਯ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾ
ਦੇ ਅਸ ਕੁਸੁ ਲਗ॥ ੧॥ ਕਉਤ ਕੋ ਕਉਤ ਮਾਸਿ ਆਚਿਤਿ ਨ ਆਵ ਸੁਨਾਉ॥
ਕੋਈ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੇਈ ਥਾਉ॥ ੨॥ ਪਥੀ॥ ਮਹਾ ਕੁਇਆ ਨ ਉਦਿ
ਗਕ ਰਿਮਾਨਿਆ॥ ਭੂਠ ਸਮਗੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਹਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਕਮ ਕੋਧਿ ਅੰ
ਗਹਿ ਜੇਵਾਨਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਕੰਡੂਤਾ ਪੁਛੁਤਾਨਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਰੇਹੁ ਹਰੇਵ॥

ਠਹੋਰੈ ਤਨਿਆ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਗਯਕਪਟੰਗੁ ਪਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਯਕ
 ਸਚੰਤਿ ਬਿਖਿਅਛੁਲੰਛਿਦੰਨਕਬਿਨੁਪਰਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੇ॥ ਪੇਖੰਦੇ
 ਕੁਲੁਤੰਮਾਦਿਸਮਸੋਹਣਾ॥ ਅਚੁਨਲਹਦੇਤੰਮੁਲਨਾਨਕਸਾਥਿਨਜੁਲਈਮਾਇ
 ੨੦੦੦॥ ਚਲਦਿਆਨਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ॥ ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਅ
 ਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰਜੀਐ॥ ਗਗਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤਿਪਤਵੈਨਾਮਨੁਗੰਜੀਐ॥ ਪੁਰੁ
 ਡਿਅਨਲਗੈਨਗਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ ਹਿਹੁਕਿਪਾਯੁਦਇਆਲਨਾਨਕਕੁਝੰਜੀਐ॥
 ੧ ਸਲੋਕਾ॥ ਨਚਗਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਰੇਗਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮ
 ਆਮਿਸਟੰਸਾਧਸੰਗਿਗਗਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪੁਰਦਗਸਨਾ॥ ੧॥ ਲਗੜਾਸੇ
 ਮਨਮਝਾਪੁਗਤਿਆ॥ ਵਿਧੇਤੋਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠੜਾਸੋਪਣੀ॥ ੨॥
 ਗਗਿਬਿਨੁਕਛੁਨਲਾਗਈਕੁਗਤਨਕਉਮੀਠਾ॥ ਅਨਸੁਅਦਸਤਿਠੀਕਿਅ
 ਗਿਨਿਗਉਡੀਠਾ॥ ਅਗਿਆਨੁਕੁਮੁਦੁਖੁਕਟਿਅਗੁਰੁਕੁਏਬਸੀਠਾ॥ ਚਗਨ
 ਲਮਨੁਬੋਧਿਆਜਿਉਗੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਣਤਨੁਮਨੁਪੁਰੁਬਿਨਸੇਸਤਿ
 ੧੧ ਸਲੋਕਾ॥ ਤਿਆਕਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਗਿਚਾੜਿਕਮੇਘਮੰਡ
 ੧॥ ਬਾਲਬੇਪੰਚਕੁੰਕਨਦੰਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਾ॥ ਚਗਨਕਮਲਕੰ
 ਸੰਤਹਨਾਨਕਅਨਨੁਚੇਤੇ॥ ੧॥ ਮੁਖੁਡੇਖਾਉਪਲਕਛਰਿਅਨਨਡੇਉਚਿ
 ਜੀਵਣਸੰਗਮੁਤਿਸੁਪਣੀਗਗਿਨਾਨਕਸੰਤਮਿਤੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਮਛੁਸ
 ਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਵੈ॥ ਬੁੰਦਵਿਹੁਲਚਾੜਿਕੋਕਿਉਕਹਿਤਿਪਤਵੈ॥
 ਦਕੁੰਕਪਿਬੋਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠੈਪਵੈ॥ ਕੁਦੁਲੇਕੀਕੁਸਮਬਾਸੁਕਾਮਿਲਿ
 ਪੁਬੰਧਵੈ॥ ਤਿਉਸੰਤਜਨਗਹਿਪ੍ਰੀਤਿਜੈਦੇਖਿਦਗਸੁਅਪਵੈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕ
 ਚਿਤਵੰਤਿਚਗਨਕਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਧਨਾ॥ ਨਗਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾ
 ਅਸਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਗ॥ ੧॥ ਸੀਤੜਮਨਮਝਾਹਿਪਲਕਨਬੀਵੈਬਾਹਗਾ॥ ਨਨਕ
 ਸੜੀਨਿਬਾਹਿਸਦਾਪੇਖੰਦਸਚੁਪਣੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਵੰਤੀਅਸਗੁਸ
 ਪੁਰੀਐ॥ ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਬਪੁਛੁਰੀਐ॥ ਦੇਹੁਦਗਸੁਮਿਚਉਲਾ
 ਹਿਵਿਸੁਰੀਐ॥ ਗੋਇਪਵਿਤੁਸਰੀਕੁਚਕਾਪੁਰੀਐ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾ

॥ ३॥ सलोक ॥ ॥ गसनाउचगंतिनामंस्वदं सुनंति सवदं अमिउतगानाक
दबलिगंतिनापि आनुपगब्रमदग ॥ ॥ अतिकुर्वदेकं मयिकसुसांतीषा
कसेयीपंनुजिन्नापिगद्रीसचसिउ ॥ ॥ ॥ सवदबलिगंतिना
उगदिकषा ॥ पुगेतेपगपननिवदगिपुत्रमषा ॥ गजिसुलिपिगिबेअंतसे
षा ॥ चगनपुनीतपविउचालिपुत्रपंषा ॥ संतसंगिउपगुसगलाद
॥ १४ ॥ सलोक ॥ ॥ उदीउदेउकगंदगगिमलंसंजगपुगनग ॥ गोपालद
सठलानकसेमगुउतग ॥ ॥ ॥ कीमनसकापाइसुखमिउतीपुषपगे ॥ नानक
द्रीपगदलजितुमिलंदेईमापगी ॥ ॥ ॥ सादेलाकगुउउदे
उकउपंती ॥ सोमुउकुलसंजगुगेजितुमिलैगुसांती ॥ आठपगगगिपि
मनविदुपुजांती ॥ वडेउगिसउसंगुगेइनिदिलगापांती ॥ अनिरस
आसगैनाकबलिजांती ॥ ॥ ॥ सलोक ॥ ॥ पतिउपुनीउगेबिंदगसगब
दगदग ॥ सगदिसुगकुगदगजपंतिनाकगगिगिगे ॥ ॥ ॥ उदिउउ
गगेचरलपासि ॥ नठकेदुखतापुनानकपुत्रुपेपंदिआ ॥ ॥ ॥ पतिउ
पुदइआलदुगिपेदेउआगिआ ॥ गपिलेदुदीनदइआलकुमउ
गिआ ॥ उगतिददुलउतेगबिंदगगिपतिउपुगिआ ॥ उउबिनुनगीके
उमोपिसगिआ ॥ कगगिपेपुदइआलसगगसंसगिआ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ संतउपगददइआलआसगैगोपालकीरउतग ॥ निगमलंसंतसंगेद
कपगमेसुग ॥ ॥ ॥ चंदनचंदनसगदगुतिमुलिनमिदयीपाभा ॥ सीत
नानकजपंदेगगिनामु ॥ ॥ ॥ पतिउद्री ॥ ॥ चगनकमलकीउदउपेगसग
॥ सुदिपगतापुगेदंतिगुउदेमन ॥ उदिनअदेमुलिसंचिआन
॥ संतजनसिउसंगुपांती ॥ अवेडेपुन ॥ आठपगगगिपिआइगजिसु
न ॥ ११ ॥ सलोक ॥ ॥ दइआकगंददुपगदंउचकंदनामकीरउतग ॥
आलपुगकुगदगनकलिपुनमाइआ ॥ ॥ ॥ उदिबलंदद्रीबुडि
पंदेपुत्रुआप ॥ जिनिउपंतीमेदनीनानकसेपुत्रुजाप ॥ ॥ ॥ पतिउद्री

ਠਿਕੈ ਸੈਤਾਨਿਆ॥ ਸਲੋਕ॥ ਗਜਕਪਟੰਗੁ ਪਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਰਬਤ
ਸਚੰਤਿ ਬਿਖਿਅਛੁਲੰਛਿਦੰਨਕਬਿਨੁਹਿਸੰਗਿਨਚਾਯਤੇ॥ ਪੇਖੰਦੇਕ
ਕੁਲੁਤੰਮਾਦਿਸਮਸੋਯਣਾ॥ ਅਚੁਨਲਹਦੇਕੁਲੁਨਕਸਾਥਿਨਜੁਲਈਮਾਇ

॥ ਚਲਦਿਆਨਾਨਿਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ॥ ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਅਜ
ਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰਜੀਐ॥ ਗਹਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਵੈਨਾਮਨੁਹੰਜੀਐ॥ ਪੁਰੁ
ਡਿਅਨਲਗੈਨਗਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ ਹਿਹੁਕ੍ਰਿਪਾਯੁਦਇਆਲਾਨਕਕੁਓਰੰਜੀਐ॥

ਸਲੋਕ॥ ਨਚਗਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਰੇਗਰਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮਾ
ਆਮਿਸਟੰਸਾਪਸੰਗਿਹਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪੁਰਦਰਸਨੰ॥ ॥ ਲਗਵਾਸੇ
ਮਨਮਝਾਪੁਗਤਿਆ॥ ਵਿਧੇਕੇਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠੜਾਸੋਧਣੀ॥

ਗਹਿਬਿਨੁਕਛੁਨਲਾਗਈਕੁਗਤਨਕਉਮੀਠਾ॥ ਅਨਸੁਅਦਸਤਿਠੀਕਿਅ
ਗਿਨਿਗਉਡੀਠਾ॥ ਅਗਿਆਨੁਕੁਮੁਦੁਖੁਕਟਿਅਗੁਰੁਏਬਸੀਠਾ॥ ਚਗਨਕ
ਲਮਨੁਬੋਧਿਅਜਿਉਹੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਣਤਨੁਮਨੁਪੁਰੁਬਿਨਸੇਸਤਿਵੁ

ਸਲੋਕ॥ ਤਿਅਕਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਅਗਿਚਾੜਿਕਮੇਘਮੰਡਲ
ਗ॥ ਬਾਲਬੇਪੰਚਕੁੰਕਨਦੰਅਥਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਾ॥ ਚਗਨਕਮਲਚੰਤਿ
ਸੰਤਹਨਾਨਕਅਨਹੁਚੇਤੇ॥ ॥ ਮੁਖੁਡੇਖਾਉਪਲਕਛੁਡਿਅਨਨਡੇਉਚਿਤੁ॥

ਜੀਵਣਸੰਗਮੁਤਿਸੁਪਣੀਹਿਨਾਨਕਸੰਤਾਂਮਿਤੁ॥ ॥ ਜਿਉਮਛੁਸੀਥਿ
ਨੁਪਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਵੈ॥ ਬੁੰਦਵਿਪੁਲਚਾੜਿਕੋਕਿਉਕਹਿਤ੍ਰਿਪਤਵੈ॥ ਨ
ਦਕੁੰਕਪਿਬੋਧਿਅਸਨਮੁਖਉਠੈਪਵੈ॥ ਕੁਵਹੁਲੋਕੀਕੁਸਮਬਾਸੁਕਾਮਿਲਿਅ

ਪੁਬੰਧਵੈ॥ ਤਿਉਸੰਤਜਨਹਿਪ੍ਰੀਤਿਜੈਦੋਖਿਦਰਸੁਅਘਵੈ॥ ॥ ਸਲੋਕ॥
ਚਿਤਵੰਤਿਚਗਨਕਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਅਧਾਨਾ॥ ਨਹਿਬਿਸੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾਨਕ
ਅਸਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਗ॥ ॥ ਸੀਤੜਾਮਨਮਝਾਹਿਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ

ਸੜੀਨਿਬਾਹਿਸਦਾਪੇਖੰਦਸਚੁਪਣੀ॥ ॥ ਅਸਵੰਤੀਅਸਗੁਸਈ
ਪੁਰੀਐ॥ ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਬਹੁਦੁਰੀਐ॥ ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਉਲਹਿ
ਹਿਵਿਸੁਰੀਐ॥ ਹੋਇਪਵਿਤ੍ਰਸਗੀਰਚਗਨਪੁਰੀਐ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਹੁ

ਐ॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ॥ ਹਸਨਾਉਚਰੰਤਿਨਾਮੰਸ੍ਵਦੰਤੁਨੰਤਿਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਗਾਨਾਨਕ
ਸਦਬਲਿਹਰੰਜਿਨਾਧਿਆਨੁਪਰਬ੍ਰਹਮਣਗ॥ ॥ ਹਰਿਕੁੜਵੇਕੰਮਇਕਸੁਸਾਈਥਾ
ਨਾਨਕਸੇਈਧੰਨੁਜਿਨ੍ਹਾਪਿਰਹੜੀਸਚਸਿਉ॥ ॥ ਸਦਬਲਿਹਰੀਤਿਨ੍ਹਾ
ਸੁਨੇਤੇਹਰਿਕਥਾ॥ ਪੁਰੋਤੇਪਰਪਸਨਿਵਦਹਿਪ੍ਰਭਮਥਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਬੇਅੰਤਸੇ
ਸੇਧਥਾ॥ ਚਰਨਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਚਾਲਹਿਪ੍ਰਭਪੰਥਾ॥ ਸੰਤਾਂਸੰਗਿਉਪਰਸਗਲਾਦੁ
ਥਾ॥ ॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ॥ ਭਵੀਉਦੋਤਕਰੰਦਹਰਿਮਣੰਸੰਜੋਗਪੁਰਨਾ॥ ਗੋਪਾਲਦ
ਭੇਟੰਸਠਯਾਨਾਨਕਸੇਮਹੁਤਗ॥ ॥ ਕੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀਪੁਬਯੋਗੇ॥ ਨਾਨਕ
ਏਲੜੀਪਰਵਾਣਜਿਤੁਮਿਲੰਦੜੇਮਾਪਿਗੀ॥ ॥ ਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕਉਦੁਰੈ
ਤਪ੍ਰਕਉਪਾਈ॥ ਸੋਮੁਹਤੁਤਲਾਸੰਜੋਗੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ ਆਠਪਰਗਹਿਧਿ
ਏਕੈਮਨਇਛੁਪੁਜਾਈ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗੁਹੈਇਨਿਵਿਲਾਸਪਾਈ॥ ਮਨਿਦਰਸ
ਪਿਆਸਹੈਨਾਨਕਬਲਿਜਾਈ॥ ॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦਹਸਰਬ
ਨਿਵਰਣਗ॥ ਸਗਲਿਸੁਹਕੁਗਵਾਨਜਪੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹੋ॥ ॥ ਛਡਿਓਹੁ
ਪੁਲਗੋੜੇਚਰਣਪਾਸਿ॥ ਨਠੜੇਦੁਖਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੇਖੰਦਿਆ॥
ਲਿਲੈਹੁਦਇਆਲਚਹਿਪਏਦੁਆਰਿਆ॥ ਗਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਕੁਮਤ
ਹਾਰਿਆ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਗਾਬਿਰਦੁਹਰਿਪਤਿਤਉਪਾਰਿਆ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਨਾਹੀਕੈ
ਬੈਠਉਮੋਹਿਸਾਰਿਆ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਇਆਲਸਗਰਸੰਸਾਰਿਆ॥
ਸੋਲੇਕਾ॥ ॥ ਸੰਤਉਪਰਵਦਇਆਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਾ॥ ਨਿਗਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਦੁ
ਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਗ॥ ॥ ਚੰਦਨਚੰਦੁਨਸਰਦਹੁਤਿਮੂਲਿਨਮਿਦਈਘਾਮਾ॥ ਸੀਤ
ਵੈਨਾਨਕਜਪੰਦੜੇਹਰਿਨਾਮੁ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧੋਰਸਗ
ਰਨਾ॥ ਸੁਦਿਪਰਤਾਪੁਗੋਵਿੰਦਨਿਕਉਤੁਏਮਨਾ॥ ਤੋਟਿਨਅਵੈਮੂਲਿਸੰਚਿਆਨਾ
ਮਨਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡੈਪੁਨਾ॥ ਆਠਪਰਗਹਿਧਿਆਇਹਰਿਜਸੁ
ਰਸੁਨਾ॥ ॥ ॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ॥ ਦਇਆਕਰੰਦੁਪਰਵੰਉਚਰੰਦਨਾਮਕੀਰਤਨਾ॥
ਇਆਲਪੁਰਖੁਕੁਗਵਾਨਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਆ॥ ॥ ਭਾਹਿਬਲੰਦੜੀਬੂਝਿ
ਈਹਪੰਦੜੇਪ੍ਰਭੁਆਪਾ॥ ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਪਾ॥

ਜਾਪੁਰੁ ਕੁਏ ਦਇਆਲਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ਕੋਟਿ ਅਘਰੁ ਏਨਾ ਸਹਿਇ ਕਰਿ
 ਅਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੁਏ ਸਹੀਰ ਜਨ ਪੁਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੁਏ ਸੰਤੋਖ ਪੁਰਾਨੁ
 ਰੂਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਥੇਕਾ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰ
 ਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੁਰ ਪੂਰਨਾ ਗਾਇਲਾ ॥ ਗੁਰਦਇਆਲਾ ਸਮਗਰੁ ਗੁਰਗੁਰਾਨਕ ਪ
 ਤਿਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਧੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿ ਬੈਤਾ ਰਿਆਮੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਕਰੰ ਮਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿਆ ॥ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਿ ਸੁਸੰ
 ਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਕੁਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛੁਪੇ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਨੀਚ ਹੁਓ ਚਥੇ ॥ ਕੋਟਿ ਸਿਲਕ ਦਖਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪਦ ਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ
 ਬੇਅੰਤ ਹਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥ ਸਥੇਕਾ ॥ ਦਿਸਟੰਤ ਏਕੇ ਸੁਨੀ ਅੰਤ ਏਕੇ ਵਰਤੰ
 ਏਕੇ ਨਗਰ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾ ॥ ॥ ਹਿਕੁ
 ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਪ੍ਰਿਅ ਰਦਾ ਸਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ
 ਚੀਰਾ ਸਿ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਅ
 ਪੇਅਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ ਅਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਅਪੇਅਪਿ ਲੇਹੁ ॥ ਅਵਲਾਜਾ
 ਲਾਹੁ ਕਮੁ ਸਕੁ ਨਿਜ ਚਲੁ ਤੁਧੁ ਬੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਹਿ ਕਿਹਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥

ਗੁਰ ਜੈਤ ਸੀਬਾ ਣੀਕੁ ਗਤਾ ਕੀ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਨਾਥ ਕਛੁ ਅਨਜਾਨ ਓ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇ ਅਕੋਹ ਬਿਬਿਕਾਨ ਓ ॥ १ ॥ ਗਾਓ ॥ ਤੁਮ
 ਹੀ ਅਤੁ ਜੇਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀ ਅਤੁ ਕਥਿ ਜਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥ १ ॥ ਇਨ ਪੰਚ
 ਮੋਹ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਹਿ ਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀਤੇ ਅੰਤੁ ਪਾਹਿ ਓ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਦੁ
 ਖ ਕੀਰਾ ਸੀ ॥ ਅਜੇ ਪੜਾਇ ਨਿਗਮ ਕੁਏ ਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਗੋਤ ਮਨਾਹਿ ਓ ਮਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਸੀ ਸੁਧਗ ਨਿਸਾ ਸਕੁ ਗਗਾ ਮੀ ॥ ੪ ॥ ਇਨ ਦੁਤਾਖਲੁ ਬੁਧਿ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਓ ॥ ਬਡੇ ਨਾਨਕ
 ਜੁ ਅਜਹੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਓ ॥ ५ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਕਾ ਕੋ ਸੇਕੀ ਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰੂਪੁ ਨਾਥ ਸਗੀ
 ਕਾ ਕੀਲੀ ਜੈ ॥ ੬ ॥ ॥

ੴ ਸਾਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗੁ
ਰਖੁ ਸਾਦਿ

੧

ਗੁਰੂ ਏਕੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਗਰਿਬਿ ਨੁਗਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮ
ਨੁ ਮੇਗਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੁ ਨ ਗਰਿਬੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁ ਹਿਨ ਭਵ
ਜ ਲਿਓਗਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਏਕੀ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੈ ਲੋਚਨ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ
ਗਰਿਬੈ ਨਹੁ ਗਰਿਬੁ ਭੋਗਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ਲਿਹਿਨ
ਮੁਦਿਛਾਇਆ ਗਰਿਬਾ ਧਰੁ ਗਰਿਬੁ ਭਕੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਗਰਿਬੀ
ਗਰਿਨਾ ਮੁਖੁ ਭਧਾਇਆ ਗਰਿਬੀ ਵਿਦੁ ਗਰਿਬੁ ਭਕੇਗਾ ਗਰਿ
ਬਿਰੈ ਮਾਨਿਤਨੀ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਗੁਚੰਗੇ
ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਲੋਭਾ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਗਰਿਬਿ ਸਾਰਿਆ
ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਗਾ ਏਕੈ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਛੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅ
ਹਿਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਭਗੁ ਮੰਦੇਗਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇਗਾ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾ
ਮੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਗੁ ਲਿਖੇਗਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਏਕੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥
ਸੰਤਨ ਅਵਰਨ ਕਾ ਜੁਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਗਿਰਿ ਕੈ ਜਾਕੇ
ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਏਕੀ ਉਚ ਸਮਾਨ ਠਕੁਰ ਤੇਰੇ ਅਵਰਨ
ਕਾ ਜੁਜਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਅਮਰੁ ਮਾਲਿ ਓਭਗ ਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿਰੇ
ਗੰਗਾ ਗਿਆਨੀ ॥ ੨ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਗਾ ਮਰਾ ਗਰਿਜਨ ਹਿਨ
ਜੀਨਿ ਕਟਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲੈ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗਰਿ ਮਨੁ
ਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਏਕੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗਰਿਬਿ ਸਰਤ ਸਦਾ

क
 अ
 इ
 ए
 ओ
 ऊ
 ऋ
 ॠ
 ॡ
 ॢ
 ॣ
 ।
 ॥

ੴ ਸਾਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤ ਧੁਰਭੁਨਿਰ ਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗੁ
ਰਖੁ ਸਾਦਿ

੧

ਗੁਟੇ ਭੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿਥਿਨੁ ਗਹਿਨ ਸਕੈ ਮ
ਨੁ ਮੇਗਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁ ਹਿਨ ਭਵ
ਜਲਿ ਛੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਭੀ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਲੋਚਨ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ
ਹਰਿਨੈ ਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਗਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ਲਿਹਿਨ
ਮੁਦਿ ਛਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ
ਹਰਿਨਾ ਮੁਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਭਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਗੁਚੰਗੇ
ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਲੋਭਾ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਦਿਸਾਇਆ
ਧੁਰਭੁਚੰਗੇ ਗਾ ॥ ਈਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਛ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਆ
ਹਿਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਭਗੁ ਮੰਦੇ ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਥਿਥੇ ਕਬੁਧਿ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਗੁ ਲਿਖੇ ਗਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਟੇ ਭੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥
ਸੰਤਨ ਅਵਰਨ ਕਾ ਜੂਜਾਨੀ ॥ ਥੇ ਪਰਵਾਸ ਦਰਗਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੇ
ਪਾਧੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਭੀ ਉਚ ਸਮਾਨ ਭਕੁਰ ਤੇਰੇ ਅਵਰਨ
ਕਾ ਜੂਜਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਗਾਇਗੇ
ਗੰਗਾ ਗਿਆਨੀ ॥ ੨ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਗ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨ ਹਿਨ
ਜੀਨਿ ਕਟਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲੈ ਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ
ਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਟੇਭੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਥਿ ਸਰਤ ਸਦਾ

ਖੁਆਗੀ॥ ਤਾਕਉਏਥਾਕਗਾਥਿਅਥੇਜਾਕਉਓਟਤੁਹੀ॥ ॥
 ਹੁਆਉ॥ ਥਿਨੁਸਿਮਰਨਜੇਜੀਵਨੁਥਿਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾ
 ਗੀ॥ ਨਵਖੰਡਨਕੋਰਾਜੁਕਮਾਏਅੰਤਿਚਲੇਗੇਹੀ॥ १॥ ਗੁਣਨਿ
 ਧਾਨਗੁਣਤਿਨੀਗਾਏਜਾਕਉਕੋਰਧਾਧਾਗੀ॥ ਸੇਸੁਖੀਅ
 ਧੰਤੁਉਸੁਜਨਮਾਨਨਕਾਤਿਸੁਥਲਿਹੀ॥ ੨॥ ੨॥
 ਏਡੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਧਾਇਓਗੇਮਨ
 ਦੁਹਦਿਸਧਾਇਓ॥ ਮਾਇਆਮਗਨਸੁਆਦਿਲੇਭਿਮੇਰਿ
 ਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪ੍ਰਭੁਲਾਇਓ॥ १॥ ਹੁਆਉ॥ ਹਰਿਕਥਾਹੁ
 ਰੰਜਸਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਿਓਇਕਮੁਹਤੁਨਾਇਹੁਮਨੁਲਾਇਓ॥
 ਥਿਗਾਸਿਓਧੇਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੁਪਗਾਗਿਹਜੇਹਨਜਾਇਓ॥ १॥
 ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਓਭਾਉਨਕੀਨਨਾਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਓ॥
 ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਥਹੁਭਾਤੀਜਿਉਤੇਲੀਥਲਦੁਕਮਾਇਓ
 ॥ ੨॥ ਨਾਮਦਨੁਇਸਨਨੁਨਕੀਓਇਕਾਨਿਮਖਨਕੀਗਤਿਗਾ
 ਇਓ॥ ਨਨਤੁਠਿਲਾਇਮਨੁਤੇਖਿਓਨਹਬੁਝਿਓਅਪਨਾਇ
 ਓ॥ ੩॥ ਧਰਓਧਕਰਨਕਥਹੁਕੀਏਨਹੀਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਿਅ
 ਇਓ॥ ਧੰਚਤੁਤਗਚਿਸੰਗਾਤਿਗੇਸਾਟਿਮਤਵਾਰੰਮਦਮਾਇਓ
 ॥ ੪॥ ਕਰਓਥੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਾਤਿਹਰਿਗੁਗਤਿਵਛਲਸੁਲਿ
 ਆਇਓ॥ ਨਨਕਭਾਗਿਧਾਰਿਓਹਰਿਧਾਛੇਰਾਖੁਲਾਜੈਅਪ
 ਨਾਇਓ॥ ੫॥ १॥ ੩॥ ਏਡੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਖੁਥਿਨੁ
 ਬੁਝੇਥਿਹਥਾਅਇਆ॥ ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਥਹੁਕਰਤਾ
 ਜਿਉਮਿਰਤਕੁਓਛਾਇਆ॥ १॥ ਹੁਆਉ॥ ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪ
 ਕਸਮੁਕੀਨੇਇਕੜਕਰੀਹੈਮਾਇਆ॥ ਦਨੁਪੁਨੁਨਹੀਸੰਤ
 ਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਅਇਆ॥ १॥ ਕਾਰਿਅਕੁਲਸਦਾ
 ਹੀਸੇਜਾਕਮਨਿਬਾਟੁਥਨਾਇਆ॥ ਸੰਗੁਨਧਾਇਓਅਪੁਨੇ
 ਕਰਤੇਧੇਖਿਧੇਖਿਦੁਖੁਧਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਾਰੇਦਿਨੁਸੁਮ

ਜੁਗੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੁਸਲਾਰੀ ਛਗਾਇਆ ਖੇਤੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਈਆਂ ਕੋ ਕਾਮਿਨ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ
ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾ ਮੁਵਸਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿਕੈ ਪਾਛੈ ਪਾਰਿਓ ਜਨਨ ਨ ਕਗਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
੪ ॥ ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਤੈ
ਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਧਰਮਾ ਸਾਲ ਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੀ ਗਿਧੀ ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ
ਦਾ ਸਤੁ ਮਹੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਪੁਰਾ ਮਸਤ ਕੇ ਲੇਲਾਵਉ ॥ ਮਹਾਪ
ਤਿਤ ਤੇਰੇ ਚਪੁ ਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੋ ਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਆਗਿ ਆ
ਤੁ ਮਹੀ ਮੀਠੀ ਲਭਾਇ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੇ ਭਾਵਈ ਜੇ ਤੁਹੈ ਰਿਤੀ ਇਹੁ
ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨਨ ਕਤਹੁ ਪਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਲੋਹੇ ਇਹੀ ਐ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਤਿਹੇ ਇਧ
ਰ ਪਾਤਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੇਰੇ
ਤੁ ਮਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਹੇ ਮੀਰਾਂ ॥ ਨਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁ ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਮੁ
ਖਿਨਾ ਮੁਤ ਮਹੇ ਕੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਦੁਪਦੇ ਮਗਉ ਵਹੁ ਕੁਰਨਾ ਮਾ ਅਵਰੁ ਕਢੁ ਮੇਰੈ ਸੀਰੀ
ਨਚਾ ਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣੁ ਮਾਲੁ
ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਸਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾ ਮਾਧਾਇ ਪਾਇ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਪਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਕ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਅਵਰੁ ਜੇਹੁ ਉਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤੈ ਪਾਮਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੰ
ਤਰਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਟੇਡੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿ ਸਧਰੈ ॥ ਜੀ ਅਪਨਾ ਸੁ
ਖਾਇ ਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਾਇ ਹਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣੀ ਨਾਮੁ ਜਾਤੈ
ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਾਤਿਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਨਾ ਮੁਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ
ਸੀਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੋ ਬਿਲਾਸ ਕਰੀ ਅਤ
ਥਹੁ ਤੇਰੇ ਚਲ ਤਨ ਕਢੁ ਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਨਕ ਕੋ

ਰਿਨਾਮੁ ਮੈਰੈ ਭੰਡੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨੀਕੇਗੁ
 ਲਗਾਉ ਮਿਟਾਹਿ ਰੋਗਾ ਮੁਖ ਉਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਈ ਜੋ ਤੇਰੇ
 ਜੋਈ ਹਉ ਲੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰ ਉਗਰ ਸੇਵਾ ਮ
 ਨ ਰਿਚਰ ਵਉ ਭੋਗ ॥ ਛੋਡਿ ਆਪ ਭੁਬੰਦੁ ਅੰਕਰ ਮਨੁ ਸੇਈ ਜੋਗੁ
 ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪਲ ਸੇਈ ਜੋ ਲਗਾ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕੀਲਿ ਖਿਅ ਲਿਖੇਗੁ ॥
 ਕੁਨ ਨ ਕਏ ਕਾਥਿ ਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰੈ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥
 ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਆਇਓ ਸਗਲਿ ਤੁਹਾ ਗੀ ॥ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਨ
 ਮੁਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚੰਤਾਲਾ ਹੋ ਮਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਜੀ
 ਠਹਰਾ ਰਿਪਾਇਓ ਤਉ ਤੁਹਾ ਗੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਾ ਮਨਿ
 ਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਥਾ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸਦ ਬਖਾਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਿ ਵਾਸ ਭਨਾ
 ਦੇਇ ਅਧਾ ਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਾਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ
 ਥਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਗੁਲਗੋਪਾਲਾਨਿ
 ਧਿਗਾਇਣਾ ॥ ਸਾਤਿ ਸਹਜੁ ਗੁਸੁ ਮਨਿ ਉਪਾਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪ
 ਲਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜੇ ਮੰਗਾ ਰਿਸੇਈ ਸੇਈ ਪਵਾਰਿ ਸੋਇਹਰਿ
 ਕੇਚਰ ਲਗਾਇਣਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਲ ਦੁਹੁ ਤੇ ਛੂਟਾ ਰਿਭ ਵਜਲੁ
 ਜਗਤੁ ਤਗਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸਗੋ
 ਵਿਦ ਪਗਾਇਣਾ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਧੇ ਮਚਾਰਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿ
 ਮਰਿਨਾ ਗਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥ ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁ
 ਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇਹਾ ਟੇਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਸਿ ਵ
 ਕੈ ਬਾਲਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟੇਓ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾ ਲੁਜਾ ਮੁਜੇ ਰਿਨ
 ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥ ਥਾਟੇਓ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਪੁਟ ਤਨਾਹੀ
 ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਨੁ ਥਾਟੇਓ ॥ ੧ ॥ ਭਸਮ ਭੂਤ ਜੇ ਆਖਿਨ ਭੀਤਰਿ
 ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਾ ਮਾਹਿਗ ਮੁਕ੍ਹ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਸਭ
 ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਥਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥ ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਿਰਪਾ ਨਤਨ ਮਨਾ ਕਿਲਾਵਿ ਖਭਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਜਨੁ ਕਰਿ

ਸੁਆਮੀ ਦਾ ਕਰ ਕਉ ਇਕੁ ਤੇਗ ॥ ੧ ॥ ਹਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਦਿਖੈ ਬਿਬੇਕੁ ਛੁਟ ਕਤ ਥਾਮ
ਨਜਾ ਤੀ ਕੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾ ਬੋਲਿ ਬੁਤਿ ਸੁਆਮੀ ਪੈ ਬੋਲੈ ਸੰਗਿ ਬੋਗ ॥ ੧ ॥ ਗਲੀ ਸੇਲ ਉਠਾਵਤ
ਚੈ ਤੇਓ ਇਉਂ ਤੀਯੋਗ ॥ ਜੇਹੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਛੁਟਾ ਤੀ ਪੁਤਰਾ ਖਤੁ ਸਹਾਇ ਪੋਗ ॥ ੨ ॥
੭ ॥ ੧੨ ॥ ਟੋਡੀ ਮੁਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥ ਕਾਇਕੁ ਭਾ
ਗੁ ਪਤਾ ਥਾਤ ਤੰਤਾ ਅਉਖਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਉ ॥ ੧ ॥ ਹਤਉ ॥ ਤੀਨੇਤ ਪਨਿ ਵਹਣੁ ਤਹਾ
ਦੁਖ ਤੰਤਾ ਸੁਖ ਹਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕਉ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪੁਤਰ ਅਗੈ ਅਹਾ
ਸਿ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦਿ ਨਾਹਿ ਲਕਣ ਕਹਣੁ ਪੁਤ੍ਰੇ ਕਾ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰ
ਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਟੋਡੀ ਮੁਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ
ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ
ਆਪਿ ॥ ੧ ॥ ਹਤਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਤੀ ਸਮਾਏ ਬਿਨੈ ਸੰਗ ਸੰਤ ਪਾ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਗਾਥੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਤੇ ਏਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇ ਏਮਿਤ
ਹਵਾਨਾ ਦਇਆ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਨ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪਾ ॥
੨ ॥ ੯ ॥ ੧੪ ॥ ਟੋਡੀ ਮੁਲਾ ੫ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸਹਨਿ ਪਰੇ ਦਹ ਬਾਗੋ ਕੋਟਿ
ਪਹਾਧ ਖੰਡ ਨ ਕੋਟਿ ਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉ ਨਉ ਪੋਗ ॥ ੧ ॥ ਹਤਉ ॥ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਬ੍ਰਹਮ
ਹੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਥੀ ਚੋਗ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਇਆ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਪਾ
ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅ
ਨ ਦਕੈ ਹਰਿ ਜੀਪ ਜੀਪ ਸਗਲੇ ਗਨਿ ਵੇਗ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫ ॥ ਟੋਡੀ ਮੁਲਾ ੫
ਘੁ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਹਤਉ ਪਟਿਓ ਮੁਖੇ ਕਛੂ ਨ ਬੋਗੀ ॥ ਤੋਹਨ ਤੀ ਲੁਜਾਨੀ
ਮੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਤਉ ॥ ਅਪਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੀ ਖੰਨੁ ਆਜੇ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ
ਮਨੁ ਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੇਮਾਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੇਰਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੁ ਚੇ
ਤੁਲਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਸਾਂਚਿਓ ਜੇ ਤੁਝ ਬਤਿ ਸਾਇਓ ॥ ਅਹਿ ਮੂਤਨਾ ਮੁ
ਤੇ ਸਾਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਕੁਪਿ ਪਾਰਿ ਆਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਕੋਤਰਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥ ਟੋਡੀ ਮੁਲਾ ੫ ॥ ਹਮਰੈ ਏਕੈ
ਗੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਗਸਿ ਵਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਤਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁ
ਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਤਾ

ਪਬਤਨੇਮਾਗਰਿਗਿਧਿਅਭਿਰੁਸਲਸਾਭਿਯੋਮਾ॥੨॥ ਅਚਗਬਿਉ
 ਹਰਜਾਤਿਹਰਿਗੁਨੀਆਮਾਅਨੰਦਕੀਰਤਨਹਰਿਸੁਨੀਆ॥੩॥ ਕੁ
 ਨਨਕਜਿਨਿਠਕੁਰੁਪਾਇਆਸਾਭਿਕਿਭੁਤਿਸਕੇਗਿਹਮਾਹਿਅਭਿਅ
 ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਟੇਡੀਮੁਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ਹੁਕੇਮਨੁਹਰਿ
 ਰੰਗੇਲੈਕੈਗਾਲੀਹਰਿਨੇਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ ਗਾਉਹਉਢੁਢੇਦੀਦਰਸਾ
 ਕਗਣਿਬੀਬੀਬੀਬੀਧੇਖਾਗੁਰਮਿਲਿਭਗਮੁਗਢਾਇਆ॥੧॥
 ਇਹੁਭੁਧਿਪਾਈਮੇਸਧੁਕਨਹੁਲੇਖੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਸਾਥੈਗਾਇਹੁਬਿ
 ਧਿਨਨਕਗਰਿਨੈਲਅਲੋਇ॥੨॥੧॥੧੮॥ ਟੇਡੀਮੁਲਾ ੪ ਗਰਬਿ
 ਗਹਿਲਕੇਮੁਢਕੇਹੀਓਗਾਹੀਓਮਹਾਜਗੀਮਾਇਓਡੀਹਰਨਿਅਈਮੇ
 ਹਿਠਕਿਓ॥੧॥ ਗਾਉਹਘਲੇਘਲੇਘਲੇਸਦਲੇਕੈਥਿਨੁਲਾਢੇ
 ਕੈਠਪਾਇਓਗਾਮਹਾਜਗੇਗਾਬੁਢਹੁਮਿਓਲੁਭਕਿਓਨਿਹੁਭਗ
 ਡੇਭਹਿਸੰਜੇਇਓਗੇ॥੧॥ ਸੁਣਿਮਨਸੀਖਸਧੁਜਨਸਗਲਥਾ
 ਹੇਸਗਲੇਪ੍ਰਫਤਮਾਇਓਗਾਜਕੇਲਾਢੇਮਹਾਜਗੀਗਾਠਡੀ
 ਓਜਨਨਕਗਰਭਾਸਿਨਪਓਡਿਓ॥੨॥੨॥੧੯॥ ਟੇਡੀਮੁ
 ਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸੇ
 ਗੁਨੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨਾਪੰਚਦੇਖਅਰੁਅੰਗਾਇਹਤਨਤੇਸਗ
 ਲਦੁਰਿਕੀਨਾ॥੧॥ ਗਾਉਹਬੰਧਨਤੇਰਿਢੋਰਿਬਿਖਿਅਤੇਗੁਰਕੋਸਥ
 ਦੁਮੇਰੇਹੀਅਰੈਦੀਨਾਰੁਪਅਨਰੁਪਮੇਰੇਕਢੁਨਬੀਚਰੋਓਧੋਮ
 ਗਹਿਓਮੇਰਿਹਰਿਗੰਗਭੀਨਾਧੋਖਿਓਲਾਨੁਪਾਏਬੀਚਥੋਏਅਨ
 ਦਰਿਤਾਰੁਖੇਪਤੀਨਾਤਿਸਹੀਕੇਗਿਹਸੇਈਪ੍ਰਭਨਨਕਸੇਠਕੁਰ
 ਤਿਸਹੀਕੇਧੀਨਾ॥੨॥੧॥ ੨੦॥ ਟੇਡੀਮੁਲਾ ੪ ਮਾਈਮੇਰੇ
 ਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿਏਹੀਕਰਮਧਰਮਜਪਏਹੀਗੁਮਨਮਾਨਿਗਮਲ
 ਹੋਗੀਤਿ॥੧॥ ਗਾਉਹਪ੍ਰਨਅਧਾਰਜੀਵਨਧਨਮੇਰੇਦੈਵਨਕਉਚ
 ਸਨਪ੍ਰਭਨੀਤਿਥਾਏਪਾਟਤੇਸਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਅਪਨੇਕਉਮੇਰ
 ਹਿਸਖਕੀਤਾ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਗਮਲਕਾਰਿਕਿਰਪ

ਅਪੁਨੇਕਾਰੀਲੀਤਾਸਿਮਾਰੀਸਿਮਾਰਿਨਨਕਸੁਪੁਪਾਇਅਪਦਿਜੁਗਾ
ਦਿਭਗਤਨਕੇਮੀਤਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੧॥ ਟੇਢੀਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮ
ਲੁਮੇਰੇਪਾਨਾਥਿਸਰੁਨੀਨਿਮਖੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਕਗਤਕਭਿਪੁ
ਰਨਦਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਬੇਵਹੁਭਗਮੁਗਾਭੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁ
ਘੜਸੁਜਾਨਾ॥ ਕੋਟਿਸਜਨਾਮਧਨੁਮੇਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਦਿਸਾਟਿਧਾਰਹੁਪ੍ਰਭਮ
ਨਾਅਠਪਹਰਸਨਗੁਨਗਾਵੈਜਸੁਪੁਰਿਅਘਾਈਸਮਰਥਕਾਨਾ॥
ਤੇਰੀਸਗਇਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸਦਸਦਨਨਕਕੁਰਥਨਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੨॥
ਟੇਢੀਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਭੁਗਿਦੀਨਦਇਅਲਪ੍ਰੀਤਮਮ
ਨਮੇਰਨਕਗੀਕਰਪਾਮੇਰੀਲੇਚਾਧੁਰੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਟਗਦਿਸਰਵਰ
ਹਿਅਜਸੁਤਮਰਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਜੁਗਿਜੇਤਮਰਾਜਸੁਗਾ
ਵਹਿਕਰਤੇਸੇਜਨਕਥਪੁਨਮਰਤੇਭੁਰੀ॥ ੧॥ ਧੰਧਬੰਧਾਥਿਨਸੇਮਾਇ
ਅਕੇਸਾਧੁਸੰਗਾਤੀਮਿਟੇਥਿਸੁਗਾਸੁਖਸੰਪਤਿਭੋਗਾਇਸੁਜੀਅ
ਕੇਥਿਨੁਗਰਿਨਨਕਜਾਨੇਕੁਗਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੩॥ ਟੇਢੀਮਹਲਾ ੫ ਮਾ
ਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸਾਇਕੁਥਿਨੁਰਹੀਨਸਕਭਿਥਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦ
ਗਸਨਦੇਖਨਕਭਿਧਾਰੀਮਾਨਿਆਸਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸਿਮਰਉਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨਕਰਤੇਮਨਤਨਤੇਸਾਭਿਕਿਲਾਵੈਖਾਸਾਧੁਰਨਪਾਰਬ
ਹਮਸੁਖਦਤੇਆਥਿਨਾਸੀਥਿਮੁਲਜਾਕੇਜਾਸਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਮੇਰੇਪੁਰਮਨੇਰਥਕਾਰੀਕਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸਾਸਾਂਤਿਸਾਜਸੁ
ਖਮਾਨਿਓਪਜਿਓਕੋਟਿਸੁਰਨਨਕਧਗਾਸਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੪॥
ਟੇਢੀਮਹਲਾ ੫ ਗਰਿਗਰਿਪਤਤਿਧਾਵਨਾਜੀਅਪਨਮਨਸੁਖਦਾ
ਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨਕੇਭਾਵਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘੜੁਚਤੁਰਸ
ਭਥੇਤਾਰਿਦਟਾਸਾਨਿਵਾਸਭਗਤਗੁਨਗਾਵਨਾਨਿਰਮਲਰੂਪਅਨੁ
~~ਮਾਮੀਕਰਮਭੂਮਿਥੀਜਨਸੇਖਾਵਨਾ॥ ੧॥~~ ਥਿਸਮਨਾਥਿਸ
ਮਰਏਥਿਸਦਾਅਨਨਬੀਓਦੁਸਰਲਾਵਨਾਗਸਨਾਸਿਮਾਰਿ
ਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਨਨਕਟਾਸਸਦਾਬਲਿਜਾਵਨਾ॥ ੨॥ ੬॥

੨੫॥ ਟੇਡੀਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਮਾਈਆਢਲੁ॥ ਤਿੰਦੀਕੀਅਗਾਨਿ
 ਮੇਘਕੀਢਾਈਆਗੋਬਿੰਦਭਜਨਾਬਿਨੁਪੁਤਕਾਜਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਢੋਡੀਸਿਅਨਪਥਪੁਰਤਾਈਦੁਇਕਰਜੋਤਿਸਾਧਮਾਗਿਚਲੁ॥
 ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨੁਖਦੇਹਕਾਇਹੁਉਰਮਠਲੁ
 ॥੧॥ ਬੇਦਥਾਖਿਅਨਕਰਤਸਾਧੁਜਨਭਾਗੀਨਸਮਝਤਨਹੀਖ
 ਲੁ॥ ਘੋਮਭਗਾਤਿਰਚੇਜਨਨਾਨਕਗਰਿਸਿਮਰਨਿਦਹਨਭਏਮ
 ਲੁ॥ ੨॥ ੭॥ ੨ ਥੀ॥ ਟੇਡੀਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਚਗਨਗੁਮੀਠੋਵੈਡੋਤਾ
 ਗਿਏਵੈਪਰਮੇਸਰਕੋਟਫਲਾਦਹਸਨਗੁਰਭੀਠੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਅ
 ਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕੁਪਬਿਨਸੇਮਦਢੀਠੋ॥ ਅਸਥਿਰਭਏਸਾਚੰਗਿਗਤੇਜਨਮਸਰਾਥ
 ਹੁੰਗਤੀਪੀਠੋ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਪਰਿਭਜਨਗੰਗਸਜੇਤੋਸੰਤਦਇਆਲਜਾਨੇਸਭਿਭੁਠੋ॥
 ਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨੁਚਲੇਸਭਿਭੁਠੋ॥ ੨॥ ੮॥ ੨੭॥ ਟੇਡੀਮਹ
 ਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਗਾਸਹਜਿਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਗਤੀਅੰਕੁਰੁ
 ਥੋਹਮਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੋਟਿਓਭਡਭਗੀਜਕੋਅੰਤਪਰਾਵਾਰਾਕੁਰਗਾਹਿ
 ਕਾਢਿਓਓਜਨੁਅਪੁਨਾਬਿਖੁਸਾਗਸੰਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਨਮਸਰਨਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀ
 ਬੁਝਿਨਸੰਕਟਦੁਆਗਾਨਾਨਕਸਗਨਿਗਤੀਸੁਆਮੀਕੀਪੁਨਤਪੁਨਤਨਮਸਕਾ
 ਗਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੨੮॥ ਟੇਡੀਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੇਸੁਖਾਕੋਟਿਅੰਦਰਾ
 ਜਸੁਖੁਭਗਵੈਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੇਸਭਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਥਾਥਿ
 ਖਨਾਸਹਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁਖਾ॥ ਦੇਖਿਸਰੁਪੁਪੁਰਨੁਭਈਆਸਾਦਹਸਨੁ
 ਭੇਟਤਉਤਰੀਕੁਖਾ॥ ੧॥ ਚਾਰਿਪੁਰਖਾਸਟਸਿਧਿਕਾਮਧੇਨੁਪਰਜਾਤਹਰਿਭੀ
 ਗੁਖਾਨਾਨਕਸਗਨਿਗਤੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਸਰਨਠਹਿਗਰਭਨਪੁਖਾ॥ ੨॥ ੧੦॥
 ੨੯॥ ਟੇਡੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਚਗਨਰਿਏਉਰਧਾਰੇਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁ
 ਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਫਲਹਮਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਨਦਾਨਪੁਜਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਕੀਰ
 ਤਿਤਤੁਬੀਚਾਗੇ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਅਤੁਲਸੁਖਪਾਇਆਠਾਕੁਰਅਗਾਮਅਪਾਗੇ॥
 ੧॥ ਜੇਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਨੇਕੀਇਤਿਕਾਬੁਧਿਕਭੂਨਬੀਚਾਗੇ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਸੁ
 ਨਿਜਪਿਯੁਜਪਿਯੁਜੀਵੁਹਰਿਨਾਨਕਕੰਠਮਭੁਏ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੩੦॥ ਮਛਲਾਕੁਰਉਕਤਾਭ
 ਨੀਆਪਿਮਾਈ॥ ਓਗਤਿਓਕਨਕਾਮਨੀਕੋਗਸਿਨਕੀਗਤਿਪੁਰਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਥਿਭੁਠੇਕਉਸਚੁਜਾ
 ਸਿਭੇਤਾਸਿਉਹਚਿਉਪਜਾਈ॥ ਦੀਨਬਾਧੁਸਿਮਰਿਓਨਕਬੁਧੁਤੋਜੇਸਗਿਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਮਗਨਿਹਰਿਓ

ਇਸੇ ਮੇਰੀ ਸਿੰਦੂ ਪੀਤ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਅਬਨਾਰੀ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ
ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧

ਟੇਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ

ੴ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਹਵ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੁਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੂਲੀ ਚਰੈ ਪਜੁ
ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਰੇ ਬਕ ਬਦੁਲਾਇ ਈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ਈ ॥ ਤਿਨਾ ਹਿ ਛਪ
ਇ ਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਭਾਇ ਪਾਇ ਤੁਹਿ ॥ ਇਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੁਹ ਧੁਨ ਮਾਏ ਓ
ਰ ਮਾਯਿ ਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਟੇਰੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਗਹਿ ਓਰ ਮਨ ਮੁ
ਲੇਤੀ ਪਾਤਿਤ ਪਾਇਤ ਭਏ ਗਾ ਮੁਕਤ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਭਾਇ ਰਾਮ ਸੀਰੀ
ਨਾਮ ਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤੀਰੀ ਆ ਆਈ ॥ ਏਕ ਦਸੀ ਬਤੁ ਹੋ ਕਹੈ ਕ
ਉਤੀਰ ਬਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਨਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਾਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਮ
ਤਿ ਰਾਮ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋਨ ਬੈਕੁ ਠਿਗਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਟੇਰੀ ॥ ਤੀਨਿ ਛਿਟੇ
ਬੋਲੁ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਭਾਇ ਭੁਭਰ ਕੇ ਘਰੁ ਡੀ ਆਏ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਸਾ
ਡੀ ਗੋ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰੁ ਡੀ ਆਏ ॥ ਰਾਡੀ ਸਾਡੀ ਡੀ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਬਾਣੀ
ਏ ਕੇ ਘਰੁ ਹੀ ਗੁ ਆਏ ॥ ਸੋ ਸਰ ਮਾ ਬੈ ਸੀ ਗੁ ਗੋ ॥ ਦੇਵ ਲ ਮਧੇ ਲੀ ਗੁ ਆ
ਏ ॥ ਲੀ ਗੁ ਸੀ ਗੁ ਹੀ ਗੁ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ਤੇਲੀ ਕੋ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਏ ॥ ਜੀ ਗਲ ਮ
ਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੋ ਘਰ ਕੇਲੁ ਆਏ ॥ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤ
ਮਧੇ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਆਏ ॥ ਗੋ ਕਲ ਮਧੇ ਸਿ ਆਮ ਗੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਗਮੁ
ਆਏ ॥ ਮਾਸਿ ਆਮ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

੧੪ ਸਾਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ

ਗਗੁ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ

ਦੁਪਦੇ

ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਰਿਨਾ ਮਾਗਿ ਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਉ
 ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗਰਿਨਾ ਮਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗਾਉ ਨਾਨਾ ਖਿਅਨ ਪੁਰਨ ਜਸੁ ਉਤ
 ਮਖਟੁ ਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮਾ ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀ ਸਾਧਿ ਆਇਓ ਨੀ
 ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਾਮਾ ॥੧॥ ਸੁਰਿਨ ਗਲਗੀ ਪ੍ਰਥ ਜਸੁੰਗਾ ਵਹਿ ਸਭ
 ਗਾਵਤ ਜੇਤਉ ਪਾਮਾਨ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ
 ਹਰਿ ਰਾਮਾ ॥੨॥੧॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾਨ
 ਸੁਗਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕਿ ਗੁਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦਨੁ
 ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ ਗਾਉ ਨਾਤਿ ਸੁਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵੀ ਜਿ
 ਨਿਹਰਿ ਗਰਿਨਾ ਮੁਸੁਨਾਇਓ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤੇ ਸੁਦੇਵੀ ਜਿ
 ਨਿਹਰਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧॥ ਖੋਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀ
 ਸੁਰੰਤ ਬਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪਿਆਇਓ ਜਨਨਾਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ
 ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਉਮੈਰੇ ਗੁਰੁ ਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮਨਾ ਮਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜੇਕੇਈ ਨਿਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ
 ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ ਗਾਉ ਜੇਕਿ ਕੁਕਰੇ ਸੁਆਧੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਧੇ
 ਕਾਰਕ ਮਾਵੈ ਹਰਿ ਆਧੇ ਹੀ ਮਾਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਧੇ ਬੋਲਿ ਬੁ
 ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਧੇ ਪੰਚਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾਵੈ ਚਿਧਾ ਤੁਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਧੇ ਹਰਿ ਆਧੇ ਵਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥
 ੨॥੩॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਾਪਿ ਮਨ ਰਾਮਨਾ ਮੁਨਿ ਸਤਗਾ ॥
 ਕੈਟਕੈਟ ਤਰਪਾਪ ਸਾਭਿ ਥੈਵੈ ਹਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰਾ ॥੧॥ ਗਾਉ
 ਕਾਇ ਅਨਗਥਿ ਸਤਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਿਛੁ ਨ ਦੋਹਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਪ ਗੁਰੁ ਵੀਚਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
 ਸਾਹੁ ਸਗਲੁ ਰਤਨੁ ਹੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਜਨਨ ਕਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿਪ ਕਰੇ ਸੁ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਿਹੈ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਲ ਜਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਬੈਗੁਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ
 ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ਐਸੁ ਖਟਾਤਾ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ
 ਨ ਪਾਹਵਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਓ ਅਗਨਿ ਕੰਟ ਮਹਿ ਉਗਧਿ ਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਗੇਖੇ ਉਦਰ
 ਮਝਗਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅਤਿ ਛੁਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਕੈਰਿ
 ਹੋਇ ਬਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨ ਮਸਕਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈ
 ਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਬੈਗੁਰੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਤ ਪਿਆਇ ॥ ਜੋਇ ਛੁਹਿ ਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਿ
 ਰਿ ਛੁਕੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਓ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਜਿ ਤੁਹਰਿ
 ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਭੂਟੀ ਇਕਾਖਨ ਮਹਿ ਬਿ
 ਸਹਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਥੈ ਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਹਇ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਵੈ ਤੇਵੇ ਛੁਡਾਇ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥

ਬੈਗੁਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮੁ
 ਜਾਕੈ ਛੁਕੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੇਈ ਮਨ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਿਵਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਮੁਕਾਅਰਜਗੁ ਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦ

ਗੋਸਕਨਕਰਤਗਾਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੁਥੈਐਥਪਰਵਦਗਾਗ॥ ੧॥ ਦੁਨੀਆ
ਮੁਕਾਐਫਨੀ॥ ਤਤਤੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ ਮਮਸਹਮੁਇਅਜਗਾਈਲਗਿਹਫਾ
ਤਤਦਿਲਦੇਚਿਨਿਦਾਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਨਾਪਸਹਪਦਗਥਿਹਦਗਾਕਸੇਨਸਦ
ਸਤੰਗੀਗਾ॥ ਅਖਿਹਥਿਅੰਤਮਕਸਨਦਾਹਦਚੁੰਸਵਦਤਕਈਗ॥ ੨॥ ਸਬੋਜ
ਗਸਤਮਦਹਪਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲਾ॥ ਬਾਹੋਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਸ
ਈਚਿਨੀਅਪਵਲਾ॥ ੩॥ ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਿਲਬੇਨਜਰੇਬਖ
ਕਾਨਾਨਕਬਗੋਪਦਜਨੁਤੁਹਤੇਚਾਕਰਾਂਪਾਖਾਕੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ
ਘਰੁ ੨ ਭਉਤੇਰਾਤਗਖਲਵੀਮੇਹਾਚੀਤੁ॥ ਮੈਦੇਵਾਨਭਇਆਅਤੀਤੁ
ਕਰਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀਰੁਖਾਮੈਦਰਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰ
ਉਸਮਾਇ॥ ਮੈਦਰਿਮਾਗਤੁਤੀਖਿਆਪਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕੇਸਹਿੰਕਸਮਮਿਰ
ਗਮੈਤਰਲਾ॥ ਸਹਬਸਗੀਰੀਚੜਲਾ॥ ਚੰਦਨਭਗਤਜੋਤਿਇਨੇਹੀ॥ ਸਹਬ
ਪਰਮਲੁਕਕਣਾ॥ ੨॥ ਘਿਆਪਟਭੰਡਕੋਹੋਨਕੋਇ॥ ਐਸਭੰਗਤੁਵਰਨਮਹਿਯ
ਇ॥ ਤੇਰੇਨਾਮਿਨਿਵਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਦਹਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥ ੩॥
੨॥ ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਪਾਹਿਅਪਿਆਐ
ਈਤਕਾਲਬਿਗੰਗਾਇ॥ ਮੈਕੰਤਨਭਵੈਚੋਲਵੀਪਆਹੋਕਿਉਧਨਸੈਜੋਜਾ
੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕੁਰਬਾਨੈਜਉਮਿਹਵਾਨਾਤਉਕੁਰਬਾਨੈਜਉ॥ ਤਉਕੁਰਬਾਨੈਜਉ
ਤਿਨੈਕੋਲੈਨਿਜੁਤੇਰਾਨਉ॥ ੧॥ ਲੈਲਿਜੁਤੇਰਾਨਉਤਿਨੈਕੋਹਉਸਦਕੁਰਬਾਨੈ
ਉ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਇਆਹੰਗਟਿਜੇਥੀਐਪਿਆਹੋਪਈਐਨਉਮਜੀ
ਭੰਗਵਿਵਲਾਜੇਹੰਗੋਸਾਹਿਬੁਐਸਹੰਗੁਨਡੀਠ॥ ੨॥ ਜਿਨਕੋਚੋਲੋਤੜੀ
ਆਹੋਕੰਤੁਤਿਨੈਕੋਪਾਸਿ॥ ਧੁੜਿਤਿਨਾਕੀਜੇਮਿਐਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅਹਦ
ਸਿ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਹੰਗੋਆਪੇਨਦਹਿਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿ
ਤੇਭਵੈਆਪੇਤੀਰਵੇਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੧ ਇੰਆਨਵੀ

ਮਾਨਤਾ ਕਾਇਕੋਗਿ। ਆਪਨੈ ਘਰਿ ਹਿੰਗੋ ਕੀ ਨਮਾਦੇਹਿ। ਸਹੁਨੇ
ਕੋਧਨ ਕੰਮ ਈਏ ਬਾਹੁ ਕਿਆ ਦੂਦੇਹਿ। ਭੋਕੀ ਆਏਹਿ ਸਲਾਈ ਆਨੈ
ਦੀਭਵ ਕਾ ਕਹਿ ਸੀਗਾਗੇ। ਤਾਂ ਸੋਹਗਾ ਦਿਜਾਈ ਐਲਾਹੀ ਜਾ ਸਹੁਧੋਗੀ ਪਿਆ
ਗੇ॥ ੧॥ ਇਥਾਈ ਬਾਈ ਕਿਆ ਕੋਧ ਜਾ ਕੰਤ ਨਭਵੈ। ਕਹਦਿ ਪਲਾਹ ਕੋਧ
ਤੁਤੇ ਸਾਧਨ ਮਤ ਬੁਨਪਾਵੈ। ਵਿਦੁ ਕਹਮ ਕਿਵੁ ਪਾਈ ਐਨਾ ਤੀਜੇ ਬਹੁਤੇ
ਰਾਧਵੈ। ਲਬ ਲਭ ਅੰਕਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਦੀ। ਇਨੀ ਬਾ
ਤੀ ਸਹੁਪਾਈ ਐਨਾ ਤੀਭਈ ਕਾਮ ਦਿਇਆਦੀ॥ ੨॥ ਜਾਪੁਛੁ ਸੋਹਗਾ
ਦੀਵੈ ਤੇ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁਪਾਈ ਐ। ਜੋ ਕਿਵੁ ਕੋਧ ਸੋਭਾ ਕਹਿ ਮਾਨੀ ਐਰਿ
ਕਮਤਿ ਤੁਕ ਮੁਚੁ ਕਾਈ ਐ। ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮਿ ਦਰਬੁ ਪਾਈ ਐ ਤਉ ਚਰਦੀ ਚਿ
ਤੁਲਾਈ ਐ। ਸਹੁਕਰੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨਦੀ ਜੋ ਐਸਾ ਪਗਮ ਬੁਲਾਈ ਐ॥
ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਗਾ ਦਿਭਿਦੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁਪਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਈ ਐਤਾ ਸਹੁਪਾਈ ਐ ਅਉਰ ਕੋਸੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਹੁਨਦਹਿ ਕਹਿਦੇ ਖੋਸ
ਇਨੁ ਲੋਖੋ ਕਾਮ ਦਿਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ਐ॥ ਆਪੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾਸੋਹਗ
ਦਿਨ ਨਕਸਾ ਸਭਰਾਈ॥ ਐਸੇ ਹਿੰਗਾਤੀ ਸਹੁਜਾਤੀ ਅਤਿ ਨਿਸਿਤਾਇ
ਸਮਾਦੀ॥ ਸੁੰਦਹਿ ਸਾਇਸਹੁ ਪਬਿਚ ਖਦਿ ਕਹੈ ਐਸਾ ਸਿਮਾਦੀ॥ ੪॥
੪॥ ਤਿਲੰਗਾ ਮੁਤਾ १ ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੇਖ ਸਮਕੀ ਬਾਦੀ ਤੈਸਾ ਕਹੀਗੀ
ਆਨੁਵੇਲਾ ਲਾ। ਪਾਪ ਕੀ ਜਵੈਲੈ ਕਾ ਬੋਲੁ ਧਾਇਆ ਜੋਗੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲਾ॥
ਸਹੁਪਗਮੁ ਦੁਇਛੁ ਪਿਖਲੈ ਏਕੁ ਛੁਛੈ ਪਗਪਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲਾ। ਕਜੀ ਆਬਾਮ
ਲਾਕੀ ਗਲਬ ਕੀ ਅੰਗ ਦੁਪਰੈ ਸੋਤਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲਾ। ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਆਪਕੁ ਹਿਕਤੇ ਬਾ
ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਹਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇਲਾ ਲਾ। ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਤੋਹਿ ਤਿੰਦਵਾਦੀ ਆਏ
ਤਿਭੀ ਲੋਖੋ ਲਾਇ ਵੇਲਾ ਲਾ। ਖੁਨ ਕੋਸੇ ਤਿਲੰਗਾ ਵੀ ਅਤਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੁਪਾ
ਇਵੇਲਾ ਲਾ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਗੁਲ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸਲਾ॥
ਜਿਉ ਪਾਈ ਹਿੰਗਿ ਗਵਾਈ ਬੋਠੈ ਵੇਖੈ ਵੇਖੈ ਇਕੇਲਾ॥ ਸਚਾ ਅਸਾਹਿ ਸੁਚੁਤ
ਪਵੈ ਸਚਤਾ ਨਿਅਉ ਕੋਗੇਗੁ ਮਸਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ
ਤਿਉ ਸਤਾਨੁ ਸਮਾਸੀ ਬੋਲਾ॥ ਆਵੀਨਾ ਠੁਠੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨੈ ਤੋਹੀ ਭੀਠ

ਸੀਮਰਦਕਾਚੇਥਾਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕੁਆਖੋਸਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀ
ਬੇਥਾ॥੨॥੩॥੪॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਸਭਿਅਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਕਮਿਸ
ਭਵਰਤਨੀ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਖੇਲੁਸਭੁਹਰਿਧਨੀ॥੧॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਸ
ਚੁਸਭਉਪਾਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸਹੀਕੁਕਿਸੁਲੇਖੈਹਉਗਨ॥
੧॥ਗਾਉ॥ਪਉਣਪਣੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਪਰਮੰਟਹਰਿਥਨੀਵਿਚਿਵ
ਰਤੈਨਾਨਕਆਪਿਤੂਠੁਕਹੁਕਿਅਗਨੀ॥੨॥੧॥ ੩॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ
੪ ਨੀਤਨੀਹਲਕਰਮੁਕਮਾਇਬਠਾਵੈਦੁਰਮਤੀਆ॥ਜਬਅਣੈ
ਵਲਵੰਚਕਾਰਿਤੂਠੁਤਥਜਾਣੈਜਗੁਜਿਤੀਆ॥੧॥ਐਸਾਬਜੀਸੈਸਹੁ
ਨਚੈਤੈਹਰਿਨਾਮਾ॥ਖਿਨਮਾਹਿਥਿਨਸੈਸਭੁਤੂਠੁਮੇਰੇਮਨੀਧਿਅਇਰਮ
੧॥੧॥ਗਾਉ॥ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਾਏਜਿਤੁਆਇਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗਮੈ
॥ਤਿਸੁਨਾਨਕਲਏਛਰਾਇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਦੈਵਸੈ॥੨॥੨॥੭॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ

ਬਾਕਨੁਰਕਰਟੰਅਲਮਦੁਨੀਆ॥ਅਸਮਾਨਜਿਮੀਦਰਖਤਆਬਧੈ
ਦਾਇਸਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ਬੰਦੇਚਸਮਦੀਦੰਠਨਾਇ॥ਦੁਨੀਆਮੁਰਦਾਰਖੁ
ਹਦਨੀਗਾਠਲਾਹਦਾਇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਗੈਬਨਾਵਨਹਰਮੁਕੁਸਤਨੀਮੁ
ਹਦਾਰਬਖੋਗਾਇ॥ਦਿਲਕਬਜਕਬਜਾਕਾਦਰੋਦੇਜਕਸਜਾਇ॥੨॥
ਵਲੀਨੀਆਮਤਿਬਿਰਦਰਦਰਬਗਮਿਲਕਖਾਨਾਇ॥ਜਬਅਜ
ਗਈਲੁਬਸਤਨੀਤਥਾਚੇਕਰੇਬਿਦਾਇ॥੩॥ਹਵਾਲਮਲੁਮੁਕਰ
ਦੀਪਾਕਅਲਾਹ॥ਬੁਗੈਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਧੋਸਿਦਰਵੇਸਬੰਦਾ॥੪॥੧॥
ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਤੁਧਾਥਿਨੁਦੁਜਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂਕਰਤਰੁ

ਕਰਿਸੇਹੋਇ। ਤੇਰਜੇਹੁਤੇਰੀ ਮਾਨਿਟੇਕਸਦਾਸਦਾਜਪਿਨਨੈਕ॥੧॥ ਸਭ
ਉਪਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਦਾਤਾਗੁ। ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਗਉ। ਜੈਤ੍ਰੇ
ਤ੍ਰੇਵਨਾਗਾ। ਅਗਮ ਅਗਾਪਿਉਚ ਆਪਾਰ। ਜੇਤ੍ਰੁਮੇਵਹਿਤਿਨ
ਭਉਦੁਖੁਨਾਰੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੈਨਨਕਗੁਣਗਾਰੀ॥੨॥ ਜੇਦੀਸੈਸੇ
ਤੇਰਹੁਪ੍ਰਾਗੁਲਾਨੀਧਾਨਗੋਇਦ ਅਨੁਪ੍ਰਾਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਜ
ਨਸੋਇ। ਨਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਾਤਿਹੋਇ॥੩॥ ਜਿਨਿਜਪਿਅਤਿਸਕਉਥਲਿ
ਹਰ। ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ। ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਭਲੇਚਾਪੁਰੀ। ਸੰਤਜਨਕੀ
ਬਛਉਪੁਰੀ॥੪॥੨॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮੀਰਵਨੁਸਾਰੀ
ਬੁਮੀਰਵਨੁਸਾਰੀਬੁਮੇਰੀਮੀਰਵਨੁ। ਜੀਅਸਗਲਕਉਦੋਇਦਨੁ॥
੧॥ ਗਉ। ਤੁਕਰੋਡੇਲਾਰੀਪ੍ਰਾਣੀਅਤਪਰਾਧੈਗਾਸਿਰਜਨਹਰੁ। ਜਿਨਿਪੈਦ
ਇਸਿਤੁਕੀਅਸੋਈਦੋਇਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਜੇਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਕ
ਰਦਾਸਗਾਘਾਟਿਘਾਟਿਮਾਲਕੁਦਿਲਕਾਸਚਾਪਰਵਦਗਾਰੁ॥੨॥ ਕੁ
ਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਅਵਛਾਦੇਪਰਵਹੁ। ਕਾਰਿਬੰਦੇਤੁਬੰਦਗੀਜਿਚਰੁ
ਘਟਮਾਰੀਸਾਰੁ॥੩॥ ਤੁਸਮਰਬੁਅਕਬੁਅਗੇਚਰੁਜੀਉਪਿੰਡਤੇਰੀਰਾਸਿ
॥ਗਮਤੇਰਸੁਖੁਪਾਇਆਸਦਾਨਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਾਕੁ। ਦੀਨਦੁਨੀਅਏਕਤੁਪੀਸਭਕਾ
ਲਕੀਤੇਪਾਕੁ॥੧॥ ਗਉ। ਅਖਿਨਮਾਰਿਬਾਪਿਉਕਾਪਦਾਅਚਰਜ
ਤੇਰਹੁਪਾ। ਕਉਲੁਜਾਣੈਚਲਤਤੇਰੇਅੰਧਿਅਗੇਮਾਰੀਦੀਪਾ॥੧॥ ਬੁਦਿ
ਖਸਮਖਲਕਜਾਨਅਲਾਗੀਮੀਰਵਨਖੁਦਾਇ। ਦਿਨਸੂਰੈਲਿ
ਜੇਤ੍ਰੁਅਗਧੇਸੋਕਿਉਦੇਜਾਕਿਜਾਇ॥੨॥ ਅਜਰਾਈਲੁਪਾਰੁਬੰਦੇਜਿ
ਸੁਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ। ਗੁਨਹਉਸਕੇਸਗਲਾਫੂਤੇ। ਜਨਦੇਖਾਰੀਦੀਦਗੁ॥੩॥
ਦੁਨੀਅਚੀਜਾਣਿਲਾਲਸਗਲੇਸਚੁਸੁਖਤੇਰਾਨਉ। ਗੁਰੀਮਾਲਿ
ਨਨਕਬੁਝਿਅਸਦਾਏਕਸੁਗਾਉ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੫
ਮੀਰਦਨਾਦਿਲਸੋਚਾ। ਮੂਭਤੇਮਾਨਿਤਨਿਥਸੈਸਚੁਸਾਹਬੰਦੀਮੋਚਾ॥
੧॥ ਗਉ। ਦੀਦਨੇਦੀਦਰਸਾਰੀਬਕਥੁਨੀ। ਇਸਕਾਮੇਲੁ। ਧਕਧਰ

~~ਦੁਗਾਰਤੁ ਖੁਟਿ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ~~
~~ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ~~
~~ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ~~
~~ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ~~
~~ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ~~

ਤਿਲੰਗ ਮਾਤਲਾ ੧

੧੪ ਸੁਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਘਰੁ ੨

ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਤਿ ਨਿਦੋ ਖਿਤਾ ਕੀ ਅਕੀ ਐਰੇ ਭਾਈ ॥

ਅਪੇਜ ਲੈ ਕੇ ਅਪਾ ਜਿਨਿ ਵਾਹੀ ਯੋਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਇ ਸਾਧਿ ਅਰੇ
ਗਾਇ ਸਾਧਿ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਗੀਰੀ ਕੰਤ ਨ ਗਵਿਸਾ
ਪਛੇਰੇ ਤਲੀ ॥ ੨ ॥ ਘਬਰਾਏ ਸਿਰੁ ਪੁਲੈ ਜਬ ਗੋਲਿ ਵਿਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਛੇਰ
ਵਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੁਕੈ ਗੀਸਾ ਗੀ ॥ ਤਾ ਠੰਗੀ ਪਿਅਰਾ ਵੀ ਐ ਜਬ ਅਵੈ
ਰਸੀ ਵੀ ॥ ੩ ॥ ਕੰਤੁ ਲੀ ਅਸੇ ਗਾ ਗਈ ਮੈ ਤੇ ਵਧ ਵੀਏ ॥ ਸੇ ਗੁਲ ਮੁਏ
ਨ ਅਵਨੀ ਕੈ ਸਾਧਿ ਸਧੇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸੁਰਾਵਿ ਅਤਿ ਨ ਖੁਛ
ਉਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇ ਲਗਾਓ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਉਲੇਓ ਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਯੁਕ
ਮੁਖ ਛਾਣੈ ਨਾਨਕ ਭਉਚੰਦ ਨੁਲਾਵੈ ॥ ਗੁਲਕਾ ਮਲਕ ਮਲਿਕ ਰੈਤ ਉਪਿ
ਅਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜੇਟੀ ਲੀ ਮਲਿ ਅਸੁ ਮਲਿ ਗੀ ਅਸੁ ਮਲਿ
ਅਕੀ ਐਰੇ ਸੇਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਰੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥
ਧਾਤਾ ਮਿਲੈ ਛੁਨਿ ਪਤ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਲੈ
ਐਤ ਉਘੁ ਨ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਪਾਨ ਵਾਹੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਘਰੁ ਸਾਰਨ ਜਲੈ
॥ ਗਸੀ ਅਰੇ ਮੁਸਕਰਾਤ ਬਕੁਲੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੯ ॥ ਅਪਾਓ ਪੀਵੈ ਜੇਨਾ
ਨਕ ਕੁਮੁਕੀ ਮਿਸਮਾਵੈ ॥ ਸਾਜੀ ਮਲਿ ਰੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ॥

ਸਯੋ

१ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਖਾ ਮਤਲਾ ॥

ਕਾਠੀ

ਚੇਤਨਾ ਪੈਤ ਉਚੇਤਿ ਲੈਨਿਸਦਿ॥

ਮੇਧਾ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਦੇਹ ਬਿਹਤੁ ਪੈਠੁ ਘਟਾ ਜਿਉ ਪਾਨੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਕਾਰਿ ਨ
ਗਵੀ ਮੁਖ ਆਗਿਆਨਾ॥ ਤੂਠੈ ਲਾਥਾ ਚਿਯਾਗਿ ਕੈਨਹਿ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਅਜਪੁਕਛੁ
ਬਿਗਾਓ ਓਨੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਤਿ ਹਰ ਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਮਦ ਪਾਵੈ॥

ਤਿਲਗ ਮਤਲਾ ॥ ਕਾਠੀ॥ ਜਗਾਏ ਮਨ ਜਗਾਏ ਪੁਕਾਰਾ ਠਾ ਲਿਖੋਇਆ ਜੋਤਨ
ਉਪਾਜਿ ਅਸੰਗੀ ਸੋਭੀ ਸੰਗਿ ਨਹੋਇਆ॥ १ ਹਰਾਉ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਰਿਤੁ ਜਾਸਿ
ਉਕੀਨਾ॥ ਜੀਉ ਛੁਟਿ ਓਜ ਬਦੇ ਹੋਤੈ ਭਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮਰਿਦੀਨਾ॥ २ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉ ਹਰੇ ਜ
ਗ ਕਉਤੁ ਮਜਾਨਉ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਖ ਨ ਸਮਾਨਉ॥ ੨॥ ੨ ਤਿਲਗ ਕਾਠੀ
ਮਤਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਪੈਤੈ॥ ਅਉ ਸਹ ਬੀਤਿ ਓਜ ਤੇ ਪੈ ਕਹਿ ਓਮ
ਨਿਲੈ ਮੋਹੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਖ ਪਨਾ ਜਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਪੁ ਲਗਾਇਓ॥ ਕਾਠੀ ਸਜ ਬਗ ਲਿ
ਖੀ ਸਭ ਕਉ ਓਪਗਾਇਓ॥ ੧ ਜਾਨਿ ਬੂਝੈ ਕੇ ਬਾਵੇ ਤੈ ਕਚੁ ਬਿਗਾਰਿਓ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਾਚਿ
ਓਨੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ॥ ੨ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਿਉ ਪਦੇ ਸਿਅ ਸੇ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਕਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕ
ਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗੁਪ੍ਰਭੁ ਸਨਾਈ॥ ੩॥ ੩॥

328

ਤਿਲੰਗਮਤਕਾ ੪

ਤਹਿਕੀਆਕਥਾਕਤਲੀਆਗੁਹਿਮੀਤਿਸੁ

ਦਈਆ॥ ਬਲਿਤਹੀਗੁਰਆਪਦੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥ ੧॥ ਆਇਮ
 ਬੁਗੁਹਿਸਖਆਇਮਿਲੁਤਮੇਰੇਗੁਰਕੋਪਿਅਗੇ॥ ੧॥ ਹਤਥੀ॥ ਤਹਿਕੇਗੁਲੁਤ
 ਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੇਤਪਾਏ॥ ਜਿਨਗੁਰਕਾਮੰਨਿਆਤਿਨੁਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾਏ॥ ੨॥
 ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਖਿਆਤਿਨਕਉਤਉਵਾਗੀ॥ ਜਿਨਗੁਰਕੀਕੀਤੀ
 ਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦਬਲਿਤਹੀ॥ ੩॥ ਤਹਿਤਹਿਤਹਾਨਾਮੁਤੈਦੁਖਮੇਟਲੁਤਹਾ॥
 ਗੁਰਸੇਵਾਤਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਗਾ॥ ੪॥ ਜਿਤਹਿਨਾਮੁਖਿਆਇਦੇਤੇ
 ਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਤਿਨਵਿਟੁਨਾਨਕਵਹਿਅਸਦਾਸਦਾਕਰਬਾਨਾ॥ ੫॥ ਸਾ
 ਤੇਗੀਓਸਤਤਿਤੈਜੋਤਹਿਪ੍ਰਭਾਵੈ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਸਾਦਸੇਵਦੇਤਿਨਤਹਿਠ
 ਲੁਪਵੈ॥ ੬॥ ਜਿਨਤਹਿਸੇਤੀਪਿਰਤਰੀਤਿਨਜੀਅਪ੍ਰਭਨਾਏ॥ ਓਇਜ
 ਪਿਜਪਿਪਿਆਹਾਜੀਵਦੇਤਹਿਨਾਮੁਸਮਾਏ॥ ੭॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਸਾ
 ਹਸੇਵਿਆਤਿਨਕਉਘੁਮਿਜਾਇਆ॥ ਓਇਅਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਹਸਿਉਸ
 ਭੁਜਗਤੁਵਡਾਇਆ॥ ੮॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇਤਹਿਸੇਵਿਆਗੁਰਪੰਨੁਗੁਰਪੰਨੇ॥
 ਗੁਰਿਤਹਿਮਾਗੁਦਾਸਿਆਗੁਰਪੰਨੁਵਡਪੁੰਨੇ॥ ੯॥ ਜੇਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸੇਵ
 ਦੇਸੇਪੁੰਨਪਗਾਈ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵਹਿਅਸਦਾਸਦਾਕਰਬਾਈ॥
 ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸੇਤਈਆਸੇਅਪਿਤਹਿਭਾਈਆ॥ ਤਹਿਦਗਤਪੇਨ
 ਈਆਤਹਿਅਪਿਗਲਿਥਾਈਆ॥ ੧੧॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਆਇਦੇ
 ਤਿਨਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਤਮਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾਏਧੂੜਿਘਲਿਘਲਿਪੀ
 ਜੈ॥ ੧੨॥ ਪਾਨਸੁਪਾਹੀਖਾਤੀਆਮੁਖਿਬੀੜੀਆਲਾਈਆ॥ ਤਹਿਤਹਿਕ
 ਦੇਨਚੇਤਿਓਜੀਅਪਕੜਿਚਲਾਈਆ॥ ੧੩॥ ਜਿਨਤਹਿਨਾਮਤਹਿਚੇਤਿਆ
 ਤਿਹੈਓਹਿਧਾਗੇ॥ ਤਿਨਜਮੁਨੇਕੁਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ੧੪॥
 ਤਹਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਕਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰਭੋਟਿ
 ਆਗੰਗਿਰਈਆਮਾਣੈ॥ ੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਆਖੀਐਤੁਸਿਕਰੋਪਸਾ
 ਓ॥ ਤਉਗੁਰਵਿਟੁਸਦਵਹਿਅਜਿਨਦਿਤਕਾਨਾਓ॥ ੧੬॥ ਸੇਧੰਨੁ
 ਗੁਰਸਾਬਾਸਿਤੈਤਹਿਦੇਇਸਨੇਤਾ॥ ਤਉਵੀਖਵੀਖਗੁਰਵਿਗਸਿਆਗੁਰ

ਸਤਿਗੁਰਦੇਤਾ॥੧੭॥ ਗੁਰਗਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਤਰਿਨਾਮਿ ਸੁਤਾਵੀ ਜਿ
 ਨ ਸੁਦਿਸਿਖਾ ਗੁਰਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਕੁਖ ਸਕੁ ਜਾਵੀ॥੧੮॥ ਤਰਿਕਾ ਮਾਗੁ
 ਆਖੀ ਐਕਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਗਨਾ ਮੁੰਦੈ ਤਰਿਖ ਰਚੁ
 ਲੇਜਾਣੀ ਐ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਸੇ ਸਾਤ ਵਡ ਦਲੇ॥
 ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਵਾਰਿ ਆਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਏ॥੨੦॥ ਤੁਠਾ ਕਰਤੁ
 ਸਾਤਿ ਬੋਤੁ ਤੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੁਹੁ ਲੀਗਤੀ ਹੀ॥੨੧॥
 ਆਪੇ ਤਰਿ ਇਕ ਗੰਗੁ ਤੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਗੰਗੀ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈਗ
 ਲਚੰਗੀ॥੨੨॥੧॥੨॥੧੪॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਗਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਤਿ ਏੰਗ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਇਠ ਤਰਾਈ
 ਇਲਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਟੁਕੁਟ ਮੁਕਰਾਹੀ ਜਉ ਕਰੁ ਤਾਜਿਰੁ ਤਜੁਰਿਖੁ
 ਦਾਇ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਬੋਚੁ ਇਲ ਤਰੇ ਜਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇ ਸਾਨੀ ਮਾਤਿ॥ ਇਤੁ ਦੁਨੀ
 ਆਸਿ ਤੁਹੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਤਿ॥੧॥ ਰਤਾਓ॥ ਏਹੁ ਪੜਿ ਪੜਿਖੁ
 ਸੀਤਿ ਇਥੇ ਬਰਬਾਦ ਬਕਾਹਿ॥ ਤੁਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲੁ ਕੁਖ ਖਕੀ ਮਿਆ
 ਨੇ ਸਿਆਮ ਮੁਹਤਿ ਨਾਤਿ॥੨॥ ਅਸਮਾਨੀ ਮਾਏ ਲਤੰਗ ਦਰੀ ਆਗੁਸ
 ਲ ਕਰਦਾ ਬੁਢਾ॥ ਕਹਿ ਫਿਕਰੁ ਦਾਇ ਮਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਤਾਤਾ ਮ
 ਉਚੁ ਦਾ॥੩॥ ਅਲਾਤ ਪਾਕੰ ਪਾਕੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰੇ ਤਾਇ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀ ਮਕਾਉ ਤੁਕੈ ਜੈ ਦੈ ਸਾਇ॥੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਗਸਾਦਿ॥

ਤਿਏਂਗਨਾ ਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ॥

ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਕੀ ਟੇਕ ਤੇਗਨਾ

ਮੁਖੰਦ ਕਾਗਾ ਮੈਗਰੀ ਬੋਸੇ ਮਸਕੀ ਨ ਤੇਗਨਾ ਮੁੰਦੈ ਅਧਾਗਾ॥੧॥ ਰਤਉ
 ਕਰੀ ਮਾਰਤੀ ਮਾਅਲ ਤਤੁ ਪਗਨੀ॥ ਤਾਜਗਾ ਤਜੁਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੁਮਰੀ
 ੧॥

ਦੀ ਅਉਤੀ ਦਿਉਤੁ ਬਿਅੰਗੁ ਪਾਨੀ। ਦਿਉ ਲੇ। ਤਿਏ ਕੁਤੁ। ਦਿਗਰ ਕੇ ਨਹੀ॥
੨॥ ਤੁੰਟ ਨਾਂ ਤੁਥੀ ਨਾਮੇ ਬੀਚ ਗੁਰਿ ਅਕਰੀ ਨਾਮੇ ਚੇਸੁ ਅਮੀ ਬਖਸੰ
ਦਤੁ ਹੀ॥ ੩॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗ ਹਲੇ ਯਾਰ ਹਲੇ ਯਾਰ ਖੁਸਿ ਧਰੀ॥
ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਉਭਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਉ। ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਅਲੇ ਤੇਰਨ
ਉ॥ ੧॥ ਗਉ। ਕੁਜਾ ਅਮਟ ਕੁਜਾ ਰਗਤਿ ਕੁਜਾ ਮੇਰ ਵੀ ਦੂਰਿ ਬਨ ਗਾਰੀਰਾ
ਸਿਧੁ ਗੋਈ॥ ਖੁਬੁ ਤੇਰੀ ਧਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੇਲਾ। ਦੂਰਿ ਨਗਰੀ ਕਹੇ ਕੇਮ
ਗੇਲਾ॥ ੨॥ ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਅਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾ। ਹਮੇ ਚਿਨੀ ਧਰਤਿ ਸਾ
ਹਸਾ ਵਲੇ ਬਰਨਾ॥ ੩॥ ਅਸ ਪਾਤਿਗ ਜਪਾਤਿ ਨਗਨੀ ਰਿਦਾ ਨਾਮੇ
ਕੇਸੁ ਮੀਮੀਰ ਮੁਕੀਦਾ॥ ੪॥

੧੪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਕ
ਲਾਮੁਗਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭ

ਗੁਰਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘੰਟ ੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਭਾਂਡਾ ਏਥੈ ਸਿਧੁ ਪੁਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੁਖੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਦੁਖ ਕਰਮੁ
ਨਿਸ਼੍ਰੁਗਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਤਉ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਜਪਹੁ ਤਏ ਕੋਨਾ ਮਾ ॥ ਅ
ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਲ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀਹ ਬਿਕਰਹੁ
ਫੁਨੀ ਨੇੜਉ ਨੀਦਨ ਆਵੈ ॥ ਹਸਨਾਨ ਮੁਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀ ਆਇ
ਨਾਥਿ ਧਿਆ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਸੰਪਦੁ ਜਿਤੁ ਸਤਸਰਿ
ਵਲੁਭਾ ਵਨ ਪਾਤੀ ਤਿਪਾਤਿ ਕਰੇ ॥ ਧੁਜਾ ਪ੍ਰਲਯੇ ਵਕੁਜੇ ਸੇਵੇ
ਨਾਥਿ ਧਿਸਾਰੀ ਬੁਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਦੇ ਕਹਾਰਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਵਾਰੀ
ਤਮ ਸਾਰੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਪੈ
ਓਸਾਲੀ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘੰਟ ੨
ਅਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਥਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਛੇਡਿ ਕਹੇ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ॥
੧ ॥ ਐਸਾ ਹੀ ਅਨੁਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥
ਗਾਉ ॥ ਗੀਅਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਕਈ ਰਵੈ ॥ ਬੰਧਨ ਬਾਧਿ ਆਸਭੁ
ਜਗ ਭਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁਚਕਰਹੋਇ ॥ ਜਲਿ ਬਾਲਿ ਮੁਹਿ ਆਇ
ਗਵਿਹਰਿ ਆਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਹਮਨੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾਨੀ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਲਯ ਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੇ ਸੇਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘੰਟ ੩
ਉਜਲੁ ਕੋਹ ਚਿਲਕਲ ਘੋਟਿ ਮਕਲਵੀ ਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿ ਅਜੂਠਿ ਨ
ਓਤਰੈ ਜੇ ਸਉਧੇ ਵਾਤਿ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸਜਲ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਿਦਿ
ਆਨਾ ਲਿਖਲੀਨੀ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਤਿ ਥੈ ਖੜੈ ਸੀਨੀ ॥ ੧ ॥
ਗਾਉ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾਝੀ ਆਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀ ਆਹਾ ॥ ਫਠਿ ਆ
ਕੀ ਮਨ ਅਵਨੀ ਵਿਗੁਸ ਖਲੀ ਆਹਾ ॥ ੨ ॥ ਬਗਾਬਰੇ ਕਪੜੇ
ਤੀਰਥ ਮੀਠੇ ਵਸੀਨੀ ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀ ਆਖਾ ਵਲੈ ਬਰੇ ਨ ਕਹੀ
ਆਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈ ਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੀਨੀ ॥ ਸੇਠ

ਕੀਮਤ ਅਵਨੀਤੇ ਗੁਣ ਮੇਰੀ ਨੀਰੀ ਨੀ। ਅਪੁਲੈ ਭਰੁ ਭੀ ਠਾਇਆ ਭੁਗ
ਰਵੰਤ ਬਹੁਤ। ਅਪੀਲੇ ਵੀਨ ਲਾਹੁ ਭੀ ਚੜ੍ਹਿਲੰ ਘਾਕਿਤਾ। ੫॥ ਚਾਕ
ਰੀ ਅਚੀਰੀ ਅਈ ਅਭਵਗ ਸਿਅ ਲਪਕਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਤੁ
ਬਧਾ ਫੁਟਹਿ ਜਿਤੁ। ੬॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ। ਜਪਤਪਕਾ
ਬੰਧੁ ਬੇਡੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਾ ਰਿਦੋਲਾ। ਨਾਮ ਰਵਰੁ ਨ ਉਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥ
ਸੁਹੇਲਾ। ੧॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨੀਠ ਭਾਸੁ। ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦਾ ਰੰਗ ਛੇਲਾ
॥ ੧॥ ਗਾਇ। ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿ ਆਕਿਉ ਮੇਰੇ ਹੋਈ। ਜੇ ਗੁਲ ਹੋਵ
ਰੀ ਗੰਠ ਵੀ ਐ ਮੇਲੇ ਗਾਸੇਈ। ੨॥ ਮੀਲਿ ਅਹੋਇ ਨ ਵੀ ਛੁੜੇ ਜੇ ਮੀ
ਲਿ ਅਹੋਈ। ਅਵਗਓਨਿ ਵਾਰਿ ਅਹੈ ਸਾਚਾ ਸੇਈ। ੩॥ ਹਓ ਮੈ
ਮਾਗਿ ਨਿਵਾਰਿ ਅਸੀਤਾ ਹੋਛੇਲਾ। ਗੁਰਬ ਚਨੀ ਛਲੁ ਪਾਇ ਅਸੁ ਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਲਾ। ੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹੋਸੁ ਪਰਾਪਿ ਅਗਾ। ਹਮ
ਸੁਕੇਰੀ ਅਟਸੀ ਅਸਾਚਾ ਬਸਮੁ ਹਮਾਰਾ। ੫॥ ੨॥ ੪॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ।
ਜਿਨ ਕਉ ਭੰਡੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਰਸੀ। ਸੁਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਫੁੱਕਾ ਵਿਸਾ
ਰਸੀ। ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਰੀ ਸਰਪਰਤਾਰਸੀ। ੧॥ ਤਿਨਾ ਮੀਲਿ ਅਗੁ
ਰੁ ਅਹੋਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿ ਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਰਿ ਕਨਾਉ ਦੇਵੇਈ ਖਿ
ਆ। ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀ ਖਿਆ। ੨॥ ਜਾਕਉ ਮਹ
ਲੁ ਜੁਰਿ ਫੁਜੇ ਨੀਵੈ ਕਿਸੁ। ਚਰਿਟ ਰਝਣੀ ਨਾਰੀ ਮੂਲੇ ਪੁਛਾਤਿਸੁ।
ਫੁਟੈ ਤਕੈ ਬੇਲਾ ਸਾਰੀ ਬਨਦਰੀ ਜਿਸੁ। ੩॥ ਘਲੇ ਅਲੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨ
ਹੋਇ ਜਾ ਮਤੈ ਕੋਈ। ਫਾਰਿਉ ਸਰੇ ਸਾਜਿ ਜਲੈ ਸਭ ਸੇਈ। ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬ
ਖਸੀ ਸਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਈ। ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ। ਭੰਡਾ
ਹਛਾ ਸੇਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵਸੀ। ਭੰਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਲੁ ਪੈਤਾ ਛਨ ਹੋਈ ਸੀ
॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੇਈ ਪਾਇ ਸੀ। ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਈ ਸੀ।
ਮੈਲੇ ਹਛਕਾ ਵੀ ਚਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇ ਸੀ। ਮਤੁ ਕੇ ਜਲੈ ਜਾਇ ਅ
ਗੈ ਪਾਇ ਸੀ। ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਰਿ ਕਨਾਉ
ਆਪਿ ਵਰਤਾਇ ਸੀ। ਚਲਿ ਅਪਾਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ਵਾਜਾ
ਈਸੀ। ਮਲ ਸੁਕਿ ਆਵੇ ਚਰਾਤਿ ਪੁਲੈ ਕਸੁ ਲਾਇ ਸੀ। ਨਾਨਕ ਆ

ਪਿਨਿਹਲੁਸਭਿਕੁਲਤਾਸੀ॥੧॥੧॥ ੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧
 ਜੇਗੀਏਜੇਗਏਰੇਗੀਏਕਾਇ॥ਤਪੀਅਤੇਏਤੁਪੁਕਰੇਤੀਗਬਿਮ
 ਲਿਮਲਿਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਸਦਵਾਸੁਣੀਜੇਰਾਈਜੇਕੇਬਾਏਅਲਾਇ॥੧॥ਗਉ
 ਜੇਸਾਬੀਜੇਸੇਲੁਲੈਜੇਕਟੇਸੁਖਾਇ॥ਅਗੈਪੁਛਨਰੇਦਈਜੇਸਲੁਨੀਸਲੈ
 ਜਾਇ॥੨॥ਤੈਸੇਜੇਸਕਾਂਢੀਐਜੈਸੀਕਾਕਮਾਇ॥ਜੇਦਮੁਚਿਤਿਨਅ
 ਵਈਸੇਦਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਦੇਰੀਬੈਕਰੀਜੇਕੇਲਏਦਿਖਾਏ
 ਨਨਕਰੀਮਿਨਅਵਈਜੇਤਤਨਿਨਾਹੀਸਚਾਨਉ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੁਹੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ੫੫ ੭ ਜੇਗੁਨਾਖਿੰਬਾਜੇਗੁਨਾਢੰਬੈਜੇਗੁਨਾਭਸਮ

ਚੜਾਈਐ॥ਜੇਗੁਨਾਮੁਟਾਮੁਡੈਮੁਡਾਇਐਜੇਗੁਨਾਸਿੰਝੀਵਈ
 ਐ॥ਅਜਨਮਾਹੀਨਿਰੰਜਾਨਿਗੀਐਜੇਗਾਜੁਗਾਤਿਇਵਪਾਈ
 ਐ॥੧॥ਗਲੀਜੇਗੁਨਾਹੋਈ॥ਏਕਾਦਿਸਾਟੇਕਰਿਸਮਸਾਰਿਜਲੈਜੇ
 ਗੀਕੀਐਸੇਈ॥੧॥ਕਾਓ॥ਜੇਗੁਨਾਬਹਾਰਿਮਫੀਮਸਾਣੀਜੇ
 ਗੁਨਾਤਾਫੀਲਾਈਐ॥ਜੇਗੁਨਾਦੇਸਿਦਿਸੰਤਰਿਭਾਵੈਐਜੇਗੁਨਾਤੀ
 ਗਬਿਨਾਈਐ॥ਅਜਨਮਾਹੀਨਿਰੰਜਾਨਿਗੀਐਜੇਗਾਜੁਗਾਤਿ
 ਇਵਪਾਈਐ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਟੇਤਾਸਹਸਾਤੁਟਪਾਵਤਵਰ
 ਜਿਕਾਈਐ॥ਨਿਭਰੁਭੈਸਹਜਪੁਨਿਲਗੈਘਰੀਪਰਚਾਪਾ
 ਈਐ॥ਅਜਨਮਾਹੀਨਿਰੰਜਾਨਿਗੀਐਜੇਗਾਜੁਗਾਤਿਇਵਐ॥
 ੩॥ਨਨਕਜੀਵਤਿਅਮਰਿਗੀਐਐਸਾਜੇਗੁਕਮਾਈਐ॥ਵਜੇਬ
 ਟੁਹਿੰਝੀਵਜੇਤਉਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ਅਜਨਮਾਹੀਨਿਰੰਜ
 ਨਿਗੀਐਜੇਗਾਜੁਗਾਤਿਤਉਪਾਈਐ॥੧॥੧॥ ੮॥ ਸੁਹੀਮਹ
 ਲਾ ੧ ੫੫ ੭

ਪਾਈ

ਕਉਲਤਰਾਜੀਕਵਲੁਤੇਲਤੇਰਕਵਲੁਸਹਧੁਬੁਲਵਾ॥
 ਕਉਲਗੁਰੁਕੈਪਾਹਿਟੀਥਿਅਲੇਵਕੈਪਾਹਿਮੁਲੁਕਰਵਾ॥੧॥ਮੇਰੇ
 ਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਜਲਕਾਲਿਮਹੀਅਲਿਭਾਰਿ
 ਪੁਰਿਲੀਲਾਤੂੰਅਪੇਸਹਥਸਮਾਣਾ॥੧॥ਗਉ॥ਮਨੁਤਰਾਜੀਚਿਤ
 ਤੁਲਤੇਰੀਸੇਵਸਹਧੁਕਮਾਵਾ॥ਘਟੀਭੀਤਰਿਸੇਸਤੁਤੇਲੀਇਨ
 ਰਬਿਪਿਚਿਤੁਗਵਾ॥੨॥ਅਪੇਕਰਤੇਲਤਰਾਜੀਅਪੇਤੇਲਲ

ਨਵੈ ਪਕੜਿ ਕੇ ਸਤਿ ਕਲਘਾਧਾ ਮਾਇ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾਇ ਠਹਿਰਿ ਪਵਤਾਨੁ
 ਬਟਲਘਾ ॥ ੨ ॥ ਤਹਿਗੁਰੂ ਖੁਜਨਿ ਕਿਰਮਤੁ ਮੇਰੇ ਸਰਣਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲ
 ਘਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇ ਤੁਸੁ ਖੁਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋਚਨ ਪੁਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮ ਘਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਸ
 ਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵੇਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਤਹਿ ਨਿਮਘਾ ਜਨਨ
 ਨ ਕਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਤਮਨਾ ਮਾਵਿਟੁ ਸਦਘੁ ਮਘਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਹਿਨਾਮ ਤਹਿਗੰਢੁ ਤੇ ਤਹਿਗੰਢੁ ਮਜੀਠੇ ਗੰਢੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੇਠੇ
 ਗੰਢੁ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਠਹਿਰਿ ਬਹੁ ਕੋ ਨਹੀ ਕੰਢੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਨ ਤਹਿਗਮ
 ਨਾਮਿ ਕਹਿ ਗੰਢੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੇਠੇ ਤਹਿਉ ਪਦੇ ਸਿਅ ਤਹਿਭੇਟਿ ਆਗਉ ਨਿਸੰਢੁ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਰਉ ਮੁਧਾਇਆ ਦੀ ਮਨ ਮੁਖੀ ਠਹਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਢੁ ॥ ਤਹਿਪੁ
 ਭੁਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਚੁਜ ਭਉ ਸਹਲੰਢੁ ॥ ੨ ॥ ਤਮੇ ਲੁਕੇ ਰੇ ਦੁਹਰਾ
 ਗੀਆ ਤਹਿਗਖੁ ਅੰਗੀ ਅੰਢੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਿਨ ਵਾਲਿ ਆਸਭ
 ਲਾਥਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪੰਢੁ ॥ ੩ ॥ ਤਹਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗ
 ਤਿਸੇ ਲਹੁ ਸੰਢੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਹਿਗੰਢੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਮਾਨਿਤ
 ਨਿਗੰਢੁ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਹਿਗਹਿਕਹਿਤਿ ਕਪਟੁ ਕ
~~ਮੁਖਿ ਤਹਿਗਦਾ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗ~~
~~ਖੁਨਹਈ ॥ ਗੀਆ ਨੀਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ॥ ਕੋਰੇ ਗੰਢੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜ੍ਹੇ~~
~~ਸੇਰੇ ਸੰਭੁ ਕਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉ ਜਪੁਤ ਪਸੰਜ ਮਵਰਤ ਕੇ ਪੁਜ ਮਨ ਮੁਖੇ ਗੁਰ~~
~~ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਹਿ ਗੁਰਮਤ ਅਤਿ ਮਾਨ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ੨ ॥ ਬਹਿਰ~~
~~ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਆਵਹਿ ਦਿਸਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਬਿਅਪਿਆ~~
~~ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿ ਠਹਿਰਿ ਜੀਅ ਵੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਹਿ ਕੋਰੇ ਸਬਦੁ ਸੇਜਨੁ~~
~~ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੇ ਬੁਝੈ ਏਕੇ ਸੁਮਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥~~
 ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਪੁਰ ੨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਤਹਿਗਹਿ
 ਮੁਖਦਾਰ ਬੁਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਹਿਗਹਿ ਸੰਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗ
 ਨਿਬੁਝੀ ਖਨੁ ਅੰਤਹਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਅਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉ ॥ ਤਹਿ
 ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆ ਲਿਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਵਾਈ
 ੨ ॥ ਤਉ ਤਹਿਪ੍ਰਭ ਚੁਪਿਆਰਾ ਚੁਫਿ ਚੁਫਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਹਿ

ਦਿਰ

ਗੁਪਾਣੀ॥੩॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਲਿਖੇਹਰਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤਠਾਮੇ
ਲੇਹਰਿਕਾਣੀ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੁਹੀਮਃ੪ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕੇਰੇਮਨਿਹਰਿਗੰਗੁ
ਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥੧॥ਹਰਿਗੰਗਿਹਾਤਾਮਨੁਗੰਗ
ਮਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਹੋਇਨਗਤੀਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥੧॥
ਹਾਓ॥ਹਰਿਗੰਗਕਉਲਚੈਸਭੁਕੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੰਗੁਚਲੁਲਾਹਈ॥੨॥
ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਨਰੁਕੇਗਹਇ॥ਜੇਸਉਲੇਚੈਗੰਗੁਨਹੈਵੈਕੇਈ॥੩॥ਨਦ
ਰਿਕੇਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੩॥੬॥
ਸੁਹੀਮਯਲਾ੪॥ਜਿਹਵਹਰਿਹਰਿਸਹੀਅਘਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਹ
ਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਜਨਚਾਖਪੁਜੇਰਾਈ॥ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਦਿ
ਲੇਰਾਈ॥੧॥ਹਾਓ॥ਗੁਰਮਤਿਹਸੁਗਾਖਪੁਉਰਧਾਹਿ॥ਹਰਿਗਿਰਿਹੇਤੰਗਿ
ਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਰਿਸੁਚਾਖਿਅਨਜਾਇ॥ਤਉਮੈਕੇਰੇਬੁਤੀ
ਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਨਦਰਿਕੇਰੇਤਾਹਰਿਗੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਪਾਹਿਗੁ
ਲਗਾਵੈ॥੪॥੩॥੭॥ ਸੁਹੀਮਯਲਾ੪ ੫੨੬ ਨਿਚਜਾਤਿਹਰਿ
ਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੁਣੁਹੁਬਿਟਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤ
ਰਿਆਘਹਿਜਿਸੁਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਪੁਜਨਭਾਈਜਿ
ਤੁਸਹਸਾਦੁਖਭੁਖਸਭਲਾਹਿਜਾਇ॥੧॥ਹਾਓ॥ਗਵਿਦਾਸੁਚਮਾਹੁਉਸਤ
ਤਿਕੇਰੇਹਰਿਕੀਹਤਿਨਿਮਖਿਇਕਗਾਇ॥ਪਤਤਿਜਾਤਿਉਤਮੁਰਾਇਆਚਾ
ਰਿਵਗਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਲਕੁਣੀ
ਪਾਕੈਬੁਲਾਇ॥ਖੜੀਬ੍ਰਾਹਮਣਪਠਿਦੈਫੇਰੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿ
ਲਾਇ॥੩॥ਜਿਤੇਨੇਰਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਹਥਤਿਨਤਿਲਕੁ
ਕਢਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਹਸੇਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕੇਰੇਹਰਿਗਾਇ॥
੪॥੧॥੮॥ ਸੁਹੀਮਯਲਾ੪ ਤਿਨੀਅੰਤਹਿਹਰਿਆਗਾਧਿਆਜਨਕ
ਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਖੁਤੁਲਿਲਾਗਾਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੇਵੀਕਿਆਕੇਰੇਜਨ
ਕਾਅੰਗੁਕੇਰੇਮੇਰੇਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆ
ਇਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਹਾਓ॥ਧੁਰਿਭਗਤਜ

ਨਕਉਬਖਸਿਅਗਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗਗਨਿਕੰਠਗਾਮੁਰਖੁਰੋਏਸੁਭਨਕੀਰੀ
 ਸਕਗੇਤਿਸੁਪਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਤੁਕਗਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹ
 ਰਿਨਾਮੁਖਿਅਗਾਧਤਿਨਕੀਸੇਵਤੇਗਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਦੈਛੁ
 ਗਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪਾਰਿਦਰਤੀਸੇਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੁਰਿਕਰਗੁਚੀ
 ਚਾਗਾਚੁਪੀਫੀਅਦਿਨੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਗਰਿਸੇਵਕ
 ਭਾਇਨਿਸਤਗਾ॥੪॥੨॥੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੪ ਜਿਥੈਗਰਿਅ
 ਰਖੀਐਤਿਥੈਗਰਿਮਿਤੁਸਹਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗਰਿਮਨਿਵਸੈਰੋਰਤੁਬਿ
 ਧਿਲਾਇਅਨਜਾਈ॥੧॥ਗਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਹਲਾਤਿ
 ਪਲਾਤਿਗਰਿਹਇਸਖਾਈ॥੧॥ਗਾਓ॥ਸਤਸੰਗਤੀਮੰਗਿਗਰਿਧ
 ਨੁਖਟੀਐਰੋਰਕੈਰੋਰਤੁਭੁਪਾਇਗਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਗਰਿਰਤਨਕ
 ਵਾਪਾਰੀਅਗਰਿਰਤਨਪਨੁਵਿਹਏਕਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀਏਵਾਕਿਗਰਿਧਨੁ
 ਲਾਇਅਨਜਾਈ॥ਗਰਿਧਨੁਰਤਨੁਜਵੇਹੁਮਾਣਕੁਗਰਿਧਨੈਨਾਲਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਗਰਿਭਗਤੀਗਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਗਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਵੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਅਭਗਤਖਾਇਖਗਚਿਰੋਗੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਹਲ
 ਤਿਪਲਾਤਿਗਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤਾਕਉਮਿਲੀਵਡਿਅਈ॥੩॥ਗਰਿ
 ਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਾਖਿਰੁਏਸਾਚਾਇਹੁਗਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤ
 ਸਕੈਪਾਲੀਐਜਮਦੁਤੈਕਿਸੈਕਗਵਾਇਅਨਜਾਈ॥ਗਰਿਧਨੁਕਉਓ
 ਚਕਾਨੋਕਿਨਾਵਈਜਮੁਜਗਤੈਭੰਡਨਗਈ॥੪॥ਸਕਤੀਪਾਪਕਰਿ
 ਕੈਬਿਖਾਅਧਨੁਸੰਚਿਅਤੇਨਾਇਕਾਵਿਖਿਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਲਤੈਵਿਚਿ
 ਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਕਏਹਕੁਛੁਕੈਕਿਗਾਇਅਅਗੈਪਲਾਤਿਸਕਤੁਗਰਿ
 ਦਰਗਾਢੇਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸੁਗਰਿਧਨਕਾਸਾਹੁਗਰਿਅਪਿਰੈਸੰਤਹੁ
 ਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁਗਰਿਧਨੁਲਾਦਿਚਲਾਈ॥ਇਸੁਗਰਿਧਨੈਕਾਤੇਟਾਕਦੇ
 ਨਾਵਈਜਮਨਾਨਕਕਉਗਰਿਸੇਈਪਾਈ॥੬॥੩॥੧॥ ਸੁਹੀਮ
 ਹਲਾ੪॥ ਜਿਸਨੇਗਰਿਸੁਪਸੰਨੁਹੋਇਸੇਗਰਿਗੁਲਰਵੈਸੇਭਗਤਸੇ
 ਪਰਵਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕੰਠਾਵਰਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿ

ਲ

ਅਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਸੇ ਵਾਸਾਤਿ ਗੁਰਕੀ
ਸਫਲੈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਿੰਦੁ ਜੈਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾ
ਮਨ ਅਗਬਿਦੁ ਰੀਧ ਸੇਰੇ ਵਟੇ ਸੋ ਨਿਛਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
ਸਨੇ ਪਰਤੀਤਿ ਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਾਏ ਆਖਾਇ ਪਵੈ ਸੋ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਮਨੁ
॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਓ ਨ ਕਾਉਤਰਿ ਜਾਇ
ਗਾਏ ਭਗੁਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ
ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕੈ ਜਨਨਾਨ ਕੁਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਾਇਰੀ ਤੇਹਾ ਓਕਰੀ
ਵਾਖਿਆਨੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਹੀਮਾਲਾ ੪ ਪਉ ੭ ਤੇਰੇ ਕਵਨ
ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਿ ਗਾਵਤੁ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿ
ਮਾਬਰ ਨਿਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਉਚ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਮੈਹਰਿ ਗਰਿਨ ਮੁਖ
ਸੇਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗੁਮੈ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥
ਗਉ ॥ ਮੈ ਤਾ ਲੁਟੀ ਬਾਲੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਅਕਾ
ਸਿ ॥ ਮੈ ਰੁਥਾਉ ਨਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ
ਹੀ ਪਾਸੇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਵੇਚੇ ਪਰਤੀ ਵੇਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਪਰੀ
ਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਏਕ ਤੈ ਬਾਇਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਕੁਮੁਭਉ ਦੂਰਿ
ਕਰਿ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਾਰ ਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿ ਆਮਾ
ਲੁਟੇ ਵਾਏ ॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇਉ ਪਰਿ ਅਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਧਨਾ ਜਗਤੁ ਆਇ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਹੀਮਾਲਾ ੪
ਤੰਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਲਹਿ ਕਿਛੁ ਤੁਧੁ ਪਾਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਈ
ਐ ॥ ਭੁਗਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਜੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੇ ਪਾਈਐ ॥
੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਲਹਿ ॥ ਭੁਗਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਸੁਣੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ
ਸਹੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀ ਆਇ ਚਿਦੇਹੀ ਮਨੁ ਪਭਗਾਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਏਕ ਨਾਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹੀ ਏਕਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਟਾਈ ॥ ੨ ॥
ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰੇ ਤੇਤੁ ਪੁਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇ

ਖੁਆਜੇਹੀਤੁੰਨਦਰਿਕਗਰਿਤੇਹਕੋਰੈਏਬਿਨੁਨਦਰੀਨਹੀਕੋਭੇਖ॥
 ੩॥ ਤੇਰੀਵਾਭਿਅਈਤੁੰਨੈਜਲਹਿਸਭਤੁਪੁਨੀਤਧਿਆਏ॥
 ਜਿਸਨੇਤੁਪੁਭਾਏਤਿਸਨੇਤੁਮੇਲਹੀਜਨਨਾਨਕਸੇਧਾਇਪਾਏ॥
 ੪॥ ੨॥ ੧੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੪ ਜਿਨਕੈਤ੍ਰਤਾਰਿਵਸਿਅਮੇਰਾ
 ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੈਸਾਭਿਰਗਗਵਾਏ॥ ਤੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਹਰਿਨਾ
 ਮੁਖਿਅਈਅਤਿਨਪਵਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨ
 ਅਹੋਗਭਏ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਜਾਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੋਭੇ
 ਮੈਰੇਗਗਏ॥ ੧॥ ਗਾਊਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਲਰੋਗਾਵੇ
 ਚਿਉਭਿਮੈਕਰਕਮਾਈ॥ ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਚੇਤਾਰੀਬਪੁਰੇਹਰਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੇਈਪਾਈ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਰੋਗਿਸਭਜਗਤਾਥਿਅਪਿਆਤਿਨਕ
 ਉਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਗੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਢੂਟੈਤਿਸੁ
 ਜਨਕਉਹਭਿਥਾਲਿਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਸਿਸਾਟਿਸਾਜੀਸੇਈਹਰਿਜਲੈ
 ਤਕਾਰੁਪੁਅਪਾਰੋ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਏਖਿਹਰਿਥਿਗਸੈਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹ
 ਮਬੀਚਰੋ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ੪ ਕੀਤਕਰਣਸਰਬ
 ਰਜਾਈਕਿਛੁਕੀਚੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ ਆਪਣਾਕੀਤਾਕਿਛੁਨਹੈਏਜਿ
 ਉਹਰਿਭਾਏਤਿਉਰਖੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਜੀਉਸਭਕੇਤੋਹੈਵਸਿ॥ ਅਸਾਜੇ
 ਰੁਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁਕਾਰਿਹਮਸਾਕਹਾਜਿਉਭਾਏਤਿਏਥਖਾਸਿ॥ ੧॥
 ਕਾਊ॥ ਸਭਜੀਉਪਿੰਡਦੀਆਤੁਪੁਆਪੇਤੁਪੁਆਪੇਕਰੈਲਾਏ
 ਆ॥ ਜੇਹਾਤੁੰਨਕਮੁਕਗਰਿਤੇਹਕੋਕਰਮਕਮਾਏਜੇਹਾਤੁਪੁਪੁਰਿਲਿਖਿ
 ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਪੁਸਿਸਾਟਿਸਭਸਾਜੀਕੋਈਸੁਵਕਰਿ
 ਉਜੇਕਿਛੁਕੀਤਹੈਏ॥ ਇਕਨਾਸਾਤਿਗੁਰਮੋਲਿਤੁੰਬੁਭਵਹੀਇਕਿਮਨਮੁ
 ਥਿਕਗਰਿਸਿਰੈਏ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੀਵਾਭਿਅਈਹਉਆਖਿਨਸਾਕਹਉ
 ਮੁਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਲੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਥਖਾਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮ
 ਸਰਣਗਤਿਪਾਇਆਜਾਨੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੪॥

ਗੁਰੂ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਉ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਬਾਨੀ ਗਾਰਿਜੈ ਸੇ ਬਾਨੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੁ

ਕੋ ਪਾਇ ਪਲਾਈ ॥ ਸਾਗੁ ਉਤਾਰਿ ਕੀ ਮਝਿ ਪਾਸਗਾ ॥ ਤਬ ਏਕੇ ਏਕ ਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਕਵਨ ਰੂਪਾ ਦਿਸਣਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਬਿਨਸਾਇ ॥ ਕਤਾਰਿ ਗਾਇ ॥ ਓਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇ ॥ ੧ ॥

ਗਉ ॥ ਜਲ ਤੇ ਉਠਾਰਿ ਆਨਿ ਕਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਬੁਝੁਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁੰਗਾ ॥ ਬੀਜੁ

ਬੀਜੀ ਦੇਖਿ ॥ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕ ਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਜ ਪਟਾਮ

ਰਿਏ ਕੁ ਅਕਾਸੁ ॥ ਪਟੂਟੇ ਤੇ ॥ ਓਹੀ ਪਗਸੁ ॥ ਭਰਮ ਲੇਭ ਮੇਰਾ ਮਾਇ ਆਇ

ਕਗਾ ॥ ਮਝੁਟੇ ਤੇ ਏਕ ਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਓਹੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ

ਕੇ ਆਇ ਨ ਕੇ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ॥ ਉਮੈ ਮਲੁ ਪੇਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇ

ਰੀ ਪਰਮ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਤ ਲੇਖੀ

ਸੇ ਪੁਰੀ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਨਾਨੀ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸੇਵੇ ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਰਨ ਕ

ਜਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀਰਾ ਪੁਲਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਪੁਰਨ ਦਾਇਆ

ਲਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ॥ ਜਲਿ ਬਾਲਿ ਮ

ਰੀ ਅਲਿ ਰਹਿ ਆਭਰ ਧੁਰੀ ॥ ਨੀਕਾ ਟਿਕੈ ਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰੀ ॥ ਲੇਖ

ਤੀ ਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ॥ ਤਹ ਉਮੈ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਿਸ

ਨੇ ਲਾਇ ਲਾਇ ਸੇ ਲਾਗੈ ॥ ਗਿਅਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ

ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੇ

ਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾ ਅਲਹਿ ਗਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ

ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਟਾਇ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਨੁ ਸੇਰਾ ਗਾਇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਆਰਿ ਮਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ

ਸਿਉ ਤੀਰ ਲੀ ਆਮਨੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀ ॥ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲ ਲਨੀ ਸਾਨੀ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਤ ਜੇ ਲਾਜ ਲੇਕਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ॥ ਸਖੀ ਸੇਰੇ ਲੀ ਕਉ

ਸਮਝੈ ॥ ਸੇਈ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ॥ ਸਾਸੇ ਗਾਇ ॥ ਅਕਿਸਮਾ

ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗਗ ਬਿਗੇਰੇ ਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਠਿਗਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜਬ ਰੈ

ਇ ਬਿਗਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਹੀ ਲਿਖਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨ ਉਕਰਿ ਜੇ

ਜਾਣੁ ਦੁਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਗਿਅਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ

ਖਿਹਦੁਗੀ॥੧॥੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਗਿਹਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਉ
 ਘਰਕੀਨਾਗੀ॥ਦਸਦਸੀਕਰਿਦੀਨੀਭਤਾਰੀ॥ਸਗਲਸਮਰਸੀਮੈ
 ਘਰਕੀਜੇਵੀ॥ਅਸਾਪਿਅਸੀਪਰਕਉਲੇਵੀ॥੧॥ਕਵਨਕਾਗੁਨਕੰਤ
 ਪਿਅਰੇ॥ਸੁਘੜਸਰੁਪਦਇਅਲਮੂਰੇ॥੧॥ਗਉ॥ਸਤੁਸੀਗਾਰਕਉ
 ਅੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੰਬੇਲੁਮੁਖਿਖਾਇਆ॥ਕੰਗਨ
 ਬਸੇੜਗਯੇਬਨੇਸੁਧੈ॥ਧਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਪਿਰੁਘਰਿਅਵੈ
 ॥੨॥ਗੁਲਕਾਮਲਕਰਿਕੰਤੁਗੀਝਾਇਆ॥ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਗੁਰਿਭ
 ਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਸਭਤੇਉਚਾਮੰਦਰੁਮੇਰਾ॥ਸਭਕਾਮਲਿਤੰਬੁ
 ਗੀਪਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥੩॥ਧਗਟਿਅਸੁਹਜੇਤਿਓਜੀਅਗਾਸੈ
 ਜਵਿਛਾਈਸਰਧਅਧੰਗਾ॥ਨਵਰੰਗਲਾਲੁਸੇਜਰਾਵਣਾਧਾਇਆ
 ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਰਧਨਾਮਿਲਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥੧॥ ਸੁਹੀਮੰਧ
 ਓਮਕਿਓੀਓਮਿਲਨਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ਬੇਜਤਚਰਿਓਦੇਖਓਪ੍ਰਿਅ
 ਜਾਈ॥ਸੁਨਤਸਦੇਸਰੇਪ੍ਰਿਅਗੀਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰ
 ਮਿਅਧਾਇਓਤਉਨਦਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿਨਾਬਿਧੀਰੀਅਰਧੀਗੈਨ
 ਮਨੋ॥ਮਿਲੁਸਾਜਨਹਉਤੁਕੁਰਬਾਨੋ॥੧॥ਗਉ॥ਏਕਾਸੇਜ
 ਵਿਛੀਧਨਕੰਤਾ॥ਧਨਸੁਤੀਪਿਰਸਦਜਗੰਤ॥੨॥ਓਮਦਰ
 ਧਨਮਭਵੰਤਾਧਨਜਗੈਜੋਪਿਰੁਬੇਲੰਤਾ॥੨॥ਭਈਨੀਰਸੀਥ
 ਹੁਤੁਦਿਨਲਗੈ॥ਦੇਸਾਦੇਸੰਤਰੇਸਗਲੇਝਗੇ॥ਖਿਨੁਗਨੁਨਪ
 ਵਉਥਿਨੁਪਗਧਗੇ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪ੍ਰਭਮਿਲਾਸਭਾਗੇ॥੩॥ਭਈ
 ਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਭੁਝੀਤਪਾਤਿਅਗਰਿਪਿਰੁਪਾ
 ਇਆ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਹੁਇਮੁਝਹਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿ
 ਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜਾਦੇਖਓਤਹਪਿਰੁਭੈਭਾਈ॥ਬੋਲਿਓਕਪਾ
 ਟੁਤਾਮਨੁਠਾਈ॥੧॥ਗਉ॥ਦੁਜਾ॥੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਕਿਅਉ
 ਲਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੋਹਿਨੀਗੁਨਕੇਦਾਤਗੇ॥ਬੈਥਗੀਦੁਕਿਅਕਰੇ
 ਚਤੁਰਾਈਇਹੁਜੀਉਪੰਭੁਸਕੁਧਾਰੇ॥੧॥ਲਾਲਗੀਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਮਨਮੇਰਨਾ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਹਮੁਬਾਰੇ॥੧॥ਗਉ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾ

ਸਹਿਦੀ ਨੂ ਭੋਖਾ ਹੀ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਗੇ ਸੋ ਕਿਵੁ ਨਾ ਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੋ ਹੋਵੈ
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਸੇਵਕ ਮਾ ਵਉਂ ਕਿਆ ਕੀਤੀ ਹੀ
ਵਉਂ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਗੇ ॥ ਮਿਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀ ਐ
ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਚੀ ਠਹੈ ਇਮਾਗ ਉਮੁਖਿ ਲਾ
ਗੈ ਸੰਤ ਹੋਨਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾ
ਗੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸੁਹੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੩ ਸੇਵਾ ਬੋਹੀ ਮਾਗੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ
ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੋ ਤਿਨ ਕੀ ਹੀ ਸਾ ॥ ਕੁਛੇ ਮੁਖ ਕੀ ਹੀ
ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਭੋਖਾਇ ਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆ
ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾ ਏਮਾਇ ਆਕਾਸਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਹਾ
ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨ ਉਸੁ ਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕ
ਹੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥
੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਸੁਹੀ ਮਃ ੫ ਬੁਝੇ ਕਾਮ ਕਉ ਉਠਿ ਖਲੋਇ ਆ
ਨਾਮ ਕੀ ਬੋਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਇਆਨਾ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਲਿਭਲਹਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈ
ਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਹਾ ॥
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਾਪਟਿ ਓਜੈ ਜਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਨ ਦਕਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਹੀ ਰੇਖੇ ਪਤ ਅੰਧੇ ॥ ਛੋਡ
ਜਾਹਿ ਭੁਠੇ ਸਭਿ ਪੰਧੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ਼ ਕਹੀਜੈ ॥ ਕਿਹੋ ਕਿ
ਹਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਜੂਝੈ ਐ ਹੋਨਾ ॥ ਜਿ
ਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਸੁਹੀ ਮਃ ੫
ਪਾਗਮ ਰਿਠਾ ਕੁਹਨ ਦਹਿਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹੁ ਲੈ ਲੈ ਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਭਰ
ਮੇ ਭੁਲਾਸਾ ਕਤੁ ਠਹਰਤਾ ॥ ਨਿਗੁਭਿ ਵੈਖਾ ਪਿਖਾ ਪਿਖਾ ਮਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿ
ਸੁਪਾਹੁ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਭੁਭਤਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਨ
ਗਾਗੁ ਨ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹੁ ਨ ਵਨ ਪਾਹਿ ਗਰਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ
ਠਾਕੁਰ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥

ਸੁਹੀ ਮਃ ੫ ਲਾਲ ਨੂ ਗਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਹੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ

ਮੁਕਤਿਮਤੀਗੀ॥੧॥ ਸੁਭਸੁਭਸੁਭਸੁਭਵੀ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੈਗੰਗਿਰਤੀ॥੧॥
 ਹਰਾਉ॥ ਪਾਵਮੋਥਵਉਸੰਗਿਨੈਨਰਤੀਗੀ॥ ਜਪਧਠਵਉਜਉਤਤੀਗੀ॥੨॥
 ਜਪਤਪਸੰਜਮਦੇਉਜਤੀਗੀ॥ ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਹੁਮਹਿਪ੍ਰਾਪਤੀਗੀ॥
 ੩॥ ਮਾਣੁਤਣਅੰਬੁਧਿਰਤੀਗੀ॥ ਸਾਨਾਨਕਸੋਹਾਗਵਤੀਗੀ॥ ੪॥ ੧੦॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਤੁੰਜੀਵਨੁਤੁੰਪ੍ਰਾਨਭਯਾਗਾ॥ ਤੁਝਹੀਪੋਖ
 ਪੋਖਿਸਨੁਸਾਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਤੁੰਸਾਜਨੁ॥ ੧॥ ਤੁੰਸਾਜਨੁਤੁੰਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਹਾ॥ ਚਿਤ
 ਤਿਨਬਿਸਰਹਿਕਾਹੁਬੋਗਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਬੋਖਗੀਦੁਹਉਦਹੁਤੋਗਾ॥ ਤੁਭਹਠਾ
 ਕੁਹੁਲੀਗਯੋਗਾ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਦਾਸਜਕੇਦਹਬੋਗੇ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਵਸੈਤਿਨ
 ਨਲੇ॥ ੩॥ ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਾ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਿਬਾਸੇ
 ੪॥ ੫॥ ੧੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਮਹਲਜਕੇਉਚਦੁਆਹੇ॥ ਤਾ
 ਮਹਿਵਾਸਹਿਭਗਤੀਪਾਹੇ॥ ੧॥ ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀ॥ ਵਿ
 ਹੋਕਾਹੁਨੇੜੁਡੀਠੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਤਗੀਤਨਾਦਅਖਹੋਸੰਗਾ॥ ਉਹਸੰ
 ਤਕਹਿਹਰਿਗੰਗਾ॥ ੨॥ ਤਤਮਹਲਨਜੀਵੀਦੁਸੋਗੁਨਹਰਖਾ॥ ਸਾਚਨਾਮਕ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਜਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਬੋਲੈਹਰਿਹ
 ਰਿਬਾਣੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਜਕੇਦਹਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤੇਹ
 ਭੇਟਤਸੰਗਿਇਹਭਵਜਯੁਤਾਨੇ॥ ੧॥ ਓਇਸਾਜਨਓਇਮੀਤੀਪਾਹੇ॥ ਜੋਹ
 ਮਕਭਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਹੇ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਕਾਸਬਦੁਸੁਨਤਸੁਖਸਾਹੇ॥ ਜਾ
 ਕੀਟਸਜਮਦੁਤੀਬਦਾਹੇ॥ ੨॥ ਜਕੀਧੀਰਕਇਸੁਮਨਹਿਸਧਾਹੇ॥ ਜਕੋਸਿ
 ਮਹਣਿਮੁਖਉਜਲਾਹੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭਿਅਪਿਸਵਾਹੇ॥ ਸਗਣਿਨਾਨ
 ਕਤਿਨਸਦਬਲਿਯੋਹੇ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਕਹਣਨਪਾ
 ਵਹਿਸੁਹਿਨਹਦੇਵਾ॥ ਉਠਿਸਿਧਹੋਕਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਪੋਖੇ
 ਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨੀਦਹਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥
 ਬਾਦਸਾਹਸਾਹਵਾਪਾਹੀਮਹਨਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਕਾ॥ ਲਹਿਖਹਨਾ॥ ੨॥ ਕੁਕੈ
 ਤਿਲਪਟਿਲਪਟਾਨਾ॥ ਛੋਡਿਚਲਿਅਤਾਠਹਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ
 ਨਕਕਉਕਹੁਦਾਤਿ॥ ਨਾਮੁਤੇਹਜਪੀਦਿਨੁਗਤਿ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੪॥ ਸੁਹੀਮ
 ਪਟਪਟਅੰਤਹਿਤੁਮਹਿਬਸੇ॥ ਸਗਲਸਮਗਰੀਸੁਤਿਤੁਮਾਹੇ॥ ੧॥ ਤੁਪ੍ਰੀ

[illegible]

ਨਿਕਟਿ ਵਸਤ ਕਉ ਜਾਏ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰ
 ਜਿ ਤੁਛੁ ਹਰਿ ਪਰਨੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ਆਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਗਾਉ ॥ ਘੋਰ ਮਹਲ ਸਟਾਹੀ ਰਤਾ ॥ ਸੀਰੀ ਤਮ ਰੈ ਕਛੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਰਖਾਇਓ ਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥ ਆਤਿ ਕੁਚੀਲਾ ਮਿਲੈ ਜਮ ਭਾਂਡਾ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਕਮ ਕੋਇ ਲੋਕਿ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ॥ ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਟਾ ਸਿਸੁ ਟੀਜੈ ॥ ਬੂਝਤ ਪਾਤ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥
 ੧੦ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲ ੪ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ
 ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਇਸਾ ਜਨਾਇ ਉਤਰੁ ਤਰੀ ਐ ॥ ਮਿ
 ਲਿਸਾ ਧੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾ ਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਰਬਾ ਮੁਪਛਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭਲ
 ਮਾਨੈ ॥ ਆਇ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬ
 ਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੋਰ ਦੈਵ ਸਾਤਿ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲ ੪
 ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰੈ ਗੁਰਾ ਸਗਲਾ ਸਿਸਾ ਟਿਕਉ ਦੇ ਆਪਹੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ
 ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪਿਆਈ ॥ ਦੁਖ ਦੁਹਾਇ ਸੁਤਨ ਤੇਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਗਾਉ ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਭੂਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਛੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਟੁਟ ਗ
 ਛੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਟਿਨ ਗਤਿ ॥ ਸੁਖ ਸੁਜਨ ਮਾਨਿ ਆਇ ਸਾਂਤਿ
 ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗੋਲੁ ਛਡ ਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ
 ਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲ ੪ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਉਪ
 ਰਿਬ ਲਿਜਾਈ ਐ ॥ ਆਠ ਪਾਹੁ ਗਹਿਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੇ
 ਪਕੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟ ਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ
 ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਮਿਓ ਲਗੀ ਪੀਤਿ ॥ ਸਾਚਿ ਧੁਰਨਾ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥
 ੨ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਇ ਬਜਾਹੀ
 ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਟੀ ਨਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਸੰਤਰ ਵਟਾ ॥ ੪ ॥
 ੧੭ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲ ੪ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵ ਗੁਰ
 ਤੇਰਾ ॥ ਧੁਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਇ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ॥

ਦੇਹਨਾ ਮੁਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਅਪਣੀ ਸਗਲਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਭੇ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀ ਨੈਦਿਰ ਲੈ ਜਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਾਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥
ਚਰਣ ਮਲਵ ਸਾਰੀ ਮੇਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦਿ
ਸੁਨਾਹੀ ਪੁਰਨ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੪
ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਭਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਧੇਧ ਭਿਰਿ ਸੰਗਿ ਸ
ਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰ
ਦਾ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਪਿ ਪਾਰਿ ਸਨਾਹੀ ॥ ਕਿ
ਏ ਆਵਧਾਤਿ ਸੁਖੇ ਧਤਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਗਛ ਕੇਟਾਮ
ਕੈ ॥ ਕਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨਾ ਬਿਦਾਹੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਗਾਗਾ ਮੁਮੁਰਗੀ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੨੫ ॥

ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨੀਤ ਗਾਏ ॥ ਅ:
ਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਗਾ ॥ ਚਲੁ ਸਖੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਗਵਲ ਜਾਏ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਕਲੀ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਪੁਰਿ ਬ
ਢਾਏ ॥ ~~ਜਨਾ ਮਕੇ~~ ਕਿਲਾ ਬਿਖਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਲਜੀ
ਉ ਅਰਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਾ ਹਿ ਸਿਮਾ ਹਿ ਮਨੁ ਮੇਰੁ ਘਟਾਏ ॥ ੩ ॥ ਟੀਨ ਦ
ਇ ਆਲ ਕਰੁ ਉਤਸਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਗਲਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥
੨੦ ॥ ੨੬ ॥

ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਥੈ ਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਗ ਸੰਤ ਦਾ
ਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਤ
ਨਤੁ ਸੁਖੁ ਧੁਇ ਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਨੁ ਤਤੁ ਭਗ ਭੰਚ
ਵਉ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਰਜ ਸਾ
ਦਤ ਕੇ ਬਸੇ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਲੇਕੁ ਮੁਖੁ ਤਿਸੁ ਨਾ ਬੁਝਿ ਬਾਕੀ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਗਲਿ ਜਨਤ ਕੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਭੈ ਮੇਰ ਨਿਵਾ
ਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਧਾ ਧਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੨੭ ॥

ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਨੀਕ ਬੀਗਦਾ ਸਕੇ ਪਹਰਿ ਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿੰਕ
ਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਾਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਤਮਾ ਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅ

ਪਨਾਉਗਇ ਪਾਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਪਰਬਤ ਦੇਖ
 ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ਬਿਨ ਮਹਿ ਦੁਰਿ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ॥੨॥ ਸੇਗੇਗ
 ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਦੁਰਿ ਭਈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਮੁਰੀ॥੩॥ ਦਿਸਾਇ
 ਧਾਰਿ ਲੀਨੇ ਲਾਇ ਲਾਇ॥ ਗਰਿ ਚਰਣ ਗੇਨ ਨ ਕਸਰ ਲਾਇ॥੪॥
 ੨੨॥ ੨੮॥ ਸੁਗੀਮਹਲਾ ੫ ਦੀਨੁ ਢਗਾਇ ਦੁਨੀ ਜੇ ਲਏ
 ਮਦੁ ਸਿਸਰਾਈ ਬੁਨ ਮੀਕਾਏ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਅਪ
 ਲੀ ਕੁਛ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੁ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਸਚਾ ਪਰਮ ਪੁਨੁ ਭੁਲਾ ਕ
 ਰਾਏ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੇ ਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ॥੨॥ ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਜਾਗੈ
 ॥ ਜੇਤੁ ਜੇਤੁ ਲਾਇ ਆਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਕੇ ਲਗੈ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੇ
 ਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੈਲੈ ਬੈਲਾਇ ਆਤੇਰਾ॥੪॥ ੨੩॥
 ੨੯॥ ਸੁਗੀਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਕ ਕਾਲਿ ਗਰਿ ਨ ਮੁਓ ਚਰੀ॥
 ਈਤਉ ਤਕੀ ਓਟ ਸਵਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐ ਗਰਿ ਨ ਮੁ॥ ਪੁਰ
 ਨ ਜੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਪਰੁ ਆ ਬਿਨਾ ਸੀ ਗੈਲਿ ਦਿ
 ਨੁ ਗਾਉ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਓ॥੨॥ ਸੇਸਾ ਹੁਸੇ
 ਹੋਵੈ ਜੇਤੁ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਪਾਤਕ ਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿਵਿ ਹੋਵੈ॥੩॥
 ॥ ਜਗਨੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇ ਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ
 ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ॥੪॥ ੨੪॥ ੩੦॥ ਸੁਗੀਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ ਦੁਖਾ ਬਿਨ ਸੇ ਪੁਰਨ ਭਈ ਪਾਲਾ॥
 ॥ ਧੋਖਿ ਧੋਖੀ ਵਾਟੁ ਸੁਤੁ ਮਾਰਾ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਯ
 ਰਾ॥ ਤੁਇ ਬਿਨੁ ਠਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ॥੧॥ ਗਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਸਿ
 ਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਲਿ ਆਈ॥ ਪੁਰਬ ਕਰੀ ਮਲਿਖਤ ਪੁਰਿ ਪਾਈ॥੨॥
 ਜਾਇ ਗਰਿ ਗਰਿ ਨ ਮੁਖ ਚਰਨੁ ਪਰਾਪਾ॥ ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਰਿ ਤੀਨੋ
 ਤਾਪਾ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਾ ਬਿਸਰੀ ਗਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ
 ਦਾਨੁ ਧਿਆਰੇ॥੪॥ ੨੫॥ ੩੧॥ ਸੁਗੀਮਹਲਾ ੫
 ਸੇਸੇ ਜੇਗ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਧਿਆਰੇ॥ ਜੇਤੁ ਰਸ ਨਾ ਗਰਿ ਨ ਮੁਓ ਚਰੇ॥੧॥

ਸੁਣਿਬੇਨੀਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਸਾਧਗਾਵਰਿਗੁਣਸਦਰਸਾਲਾ॥
१॥ਗਾਊਜੀਵਨਹੁਪ੍ਰਸਿਮਹਲੁਪ੍ਰਭਤੇਗਾਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਸਰਿ
ਤਿਸੁਨੇਗਾ॥੨॥ਜਨਕੀਭੁਖਤੇਗਨਾਮੁਅਯਗਾਤੁੰਦਤਾਪ੍ਰਭਦੇਵਲ
ਗਾ॥੩॥ਗਮਗਤਸੰਤਨਸੁਖਮਾਨਾਨਾਨਕਦੇਵਨਗਰਸੁਜਾਨਾ॥੪॥
੨੬॥੩੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੪ ਬਤੀਜਾਤਕਦੇਸੇਸਾਟਿਨ
ਧਾਰਤਾਮਿਥਿਆਮੈਯਧਾਰਿਨਿਤਪਾਰਚਾ॥੧॥ਮਧਵੇਰਨੁਦਿਨਨਿ
ਤਰੈਣੀਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਜੀਤਿਹਰਿਸਰਲੀ॥੧॥ਗਾਊਕਰਤਥਿਕ
ਰਦੇਉਕਰਬੁੰਤਾਗਮਗਤਨੁਰਿਦਤਿਲੁਨਹੀਧਰਤਾ॥੨॥ਭਗਵੰ
ਖਲਸੰਗਿਅਭਿਧਾਥਿਹਾਣੀਜੈਜਗਦੀਸਕੀਗਾਤੇਨਹੀਜਾ
ਣੀ॥੩॥ਸਗਲਿਮਰਥਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਭਿਧਗੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੨੭॥੩੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੪
ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਭੈਸਾਗਗਾਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਗਰੁ॥੧॥
ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਜੀਵਨਗਾਇਲਾਦੁਖਰੋਗਮੋਗਸਾਭਿਥਿਨਸੇ
ਗੁਰਪੁਰੇਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਇਲਾ॥੧॥ਗਾਊਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿ
ਕਾਨਾਊਮਨੁਤਨੁਨੀਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਊ॥੨॥ਅਠਪਰਪਾ
ਰਬਮੁਧਿਅਈਅੈਯੁਗਥਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਪਾਈਅੈ॥੩॥
ਸਗਲਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥
੨੮॥੩੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੪ ਘਰਕਕਾਜੁਨਜਾਣੀਰੁ
ਕਾ॥ਭੁਠੈਧੰਧੈਗਚੈਭੈਮੁਕਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੁਲਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨ
ਜਾਤੁਦੇਰਿਤੇਗਨਾਊਜਪਨਾ॥੧॥ਗਾਊਗਰਿਕੇਦਸਗਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥
ਗਮਗਸਾਇਣਿਅਨਾਦਿਨੁਮਾਤੇ॥੨॥ਬਹੁਪਕਾਰਿਪ੍ਰਾਭਿਅਪੇਕਢੇ
ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੁਏਗਾਂਢੇ॥੩॥ਭਿਧਗੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾ
ਗੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗਰਿਸਗਲਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੨੯॥੩੫॥ ਸੁਹੀ
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਚਲੁਘਰਪਾਇਆਸਰਬਸੁਖਾਠਿਰਿਨਹੀਡੋਲ
ਇਆ॥੧॥ਗੁਰੁਧਿਆਇਗਰਿਚਰਨਮਾਨੀਚੀਨੇ॥ਤਤੇਕਰਤੈਅਸ
ਥਿਰੁਕੀਨੇ॥੧॥ਗਾਊਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀ॥ਤਤੇ

ਮਃ ੪

ਕਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀ॥ ੨॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲਾਇਲਾਏ॥ ਸਦਾਮਨ
 ਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥ ੩॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਥਾਲੀ॥ ਜੇਜੇਜਪੈਤਿਸਕੀਗਾਤਿਜੇਵੇ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਤਨਬਖਾਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਓ॥ ਕਲੀਕਾਲਕੀਮੇ
 ਏਕਲੇਸਾ॥ ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਾਰਿਪਰਵੇਸਾ॥ ੧॥ ਸਧੁਧੁਰਿਮੁਖਿ
 ਮਸਤਕਿਲਾਈ॥ ਨਾਨਕਉਪਰੇਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੨॥ ੩੧॥
 ੩੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ॥ ਦ
 ਹਸਨੁਦੇਹੁਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਓ॥ ਕਿਰਕਿਰਪਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
 ਜੀਉਪਿੰਡਸਭੁਤਮਹਾਮਾਲਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਲੈਜਪਿਨਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁ
 ਅਵਹੁਨਕੇਈ॥ ਆਪੇਥੈਸਚੈਸਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ
 ਕਹਣਕਹਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਹਰਾਓ॥ ਸਭਿਹੋਗਮਿਟਵੈਨਵਨੋਰੇਆ
 ਨਾਨਕਬਾਆਪੇਯੋਆ॥ ੨॥ ੩੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਦਹਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੇ
 ਈ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਗਾਪਤਿਯੋਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਓ॥ ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਨੀਦਕਿ
 ਉਆਈ॥ ਮਹਾਮਹਨੀਦੂਤਾਲਗੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਰਕਰਤਕਸਾਈ॥ ਨਿਰ
 ਦੈਜੰਤੁਤਿਸੁਦਾਇਆਨਪਾਈ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਜਨਮਬੀਤੀਅਨਭਰਮਾਈ॥
 ਪਹਿਵਾਸੁਨਦੈਵੈਦੁਤਗਮਾਈ॥ ੩॥ ਦਿਨੁਰੋਨਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈ॥ ਕਿਸੁ
 ਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਿਹਤੁਭਵਾਈ॥ ੪॥ ਸੁਣਿਸਾਜਨਸੰਤਜਨਭਾਈ॥ ਚਹਣ
 ਸਰਣਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥ ੫॥ ੩੪॥ ੪੦॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪
 ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਵਾਪਗੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ॥ ਕਿਤਹੀਕਾਮਨਧਉਲਯਹਜਿਤੁ
 ਹਰਿਬਿਸਰਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਾਓ॥ ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿ
 ਏ॥ ਜਬਿਜਾਉਏਹੁਬਡਪਨਾਮਾਇਆਲਪਟਾਏ॥ ੧॥ ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਓਦਿ
 ਕਾਮਹੀਸੁਖਮਨੁਸੰਤਪਾਏ॥ ਐਸਹਾਜੁਨਕਿਤੈਕਾਜਿਜਿਤੁਨਹਤਿਪਤ
 ਏ॥ ੨॥ ਨਗਨਠਿਰਤਹੰਗਿਏਕਕੈਓਹੁਸੇਭਾਪਾਏ॥ ਪਾਟਪਟੰਬਗਬਿਰ
 ਬਿਆਜਿਹਰਚਿਲੇਭਾਏ॥ ੩॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੈਭਾਥਪ੍ਰਭਾਅਪਿਕਹੋਕ
 ਹਾਏ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਸਮਰਤਹਾਨਾਨਕਦਨੁਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੪੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ

ਗਰਿਕਸੰਤੁਪਰਧਾਨਪਨਤਿਸਕਾਪਾਨਿਗਾਭਾਈਮੀਤਸੁਤਸਗ
ਲਤੇਜੀਅਪੁਤੋਪਿਆਗਾ॥੧॥ਗਾਉ।ਕੇਸਕਕਾਰਿਬੀਜਨਾਸੰਤਰ
ਓਹੁਫੁਲਾਉ॥ਸੀਸਾਨਿਗਓਚਰਲਤਲਿਧੁਗਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥
੧॥ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਅਈ॥ਤਨੀਅ
ਭੀਮਾਨੁਸਰਲੀਪਰਉ॥ਗਰਿਗੁਲਾਨਿਧਿਪਾਈ॥੨॥ਅਵਲੇ
ਕਨਪੁਨੁਪੁਨੁਕਰਉਜਨਕਾਦਰਸਾਗੁ॥ਅਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮ
ਨਮਾਹਿਸਿੰਘਉਬੰਦਉਬਾਰਬਗ॥੩॥ਚਿਤਵਉਮਨਿਅਸਾ
ਕਰਉਜਨਕਾਸੰਗੁਮਾਗਉ॥ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਾਇਆਕਾਰਿਦਾ
ਸਚਰਲੀਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੪੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
ਜੀਨੀਮੇਓਬਹਮੰਡਖੰਡਤਾਮੁਮਾਹਿਪਾਉ॥ਗਾਥੇਲੇਗੁਇਗੁਬਿ
ਖਈਜੀਉਦੇਗੁਅਪੁਨਾਨਾਉ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੇਸੁਖੀ
ਤਾਕੈਪਾਛੈਜਾਉ॥ਛੋਡਿਜਾਤਿਜੇਸਗਲਕਉ॥ਠੀਰੀਠੀਰੀਲ
ਪਟਉ॥੧॥ਕਰਗੁਕ੍ਰੇਪਾਕਰੁਣਪਤੇਤੇਰੇਗਰਿਗੁਲਗਾਉ॥ਨਨ
ਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੀਗੀਸਮਾਉ॥੨॥੩॥੪੩॥
ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘੜਤਾਲ ਘਰੁ ੫ ਪੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀ
ਅਮੋਹਨਲਾਲਨਾਜਪਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈਅਵਰੁਨਹੀਕੇਲੇਏ
ਸੰਤਲਾਗੁਮਨਹਿਛਾਡੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ॥੧॥ਗਾਉ॥ਨਿੰਗੁ
ਨਹੀਆਸਰਗੁਨਪਰੀਆ॥ਅਨਿਕਕੇਠੀਆਭੈਨਾਭਿੰਨਾਭਿੰਨਾਭਿ
ਨਕਰੀਆ॥ਵੈਚਿਮਨਕੇਟਵਰੀਆ॥ਨਿਜਮੰਦਗਿਪਿਰੀਆ॥
ਤਹਅਨਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆਨਹਜਗੀਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀ
ਅਬਗੁਬਿਧਿਠੀਰੀਆ॥ਪਰਕਉਰਿਗੀਆ॥ਬਿਖਨਾਪਿਰੀਆ॥
ਅਬਸਾਧੁਸੰਗੀਪਰੀਆ॥ਗਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀ
ਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਾਠੀਰੀਆ॥੨॥੧॥੪੪॥
ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਗਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨਿਅਪਾਗਾਸਗਲੇਸਾਜੇਰ
ਐਓਪਾਸਾਗਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਰੰਗਾਪਾਗਾਏਏਪੁ
ਸੀਭਿਗਨਹੀਗਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਾਨਿਗਾ॥੧॥ਬਹੁਚਿਹਨੁ

ਨਹੀਮੁਖੁਨਮਸਗਾਕਹਨੁਨਜਾਈਬੇਲੁਤੁਗਾਨਾਨਕਰੇਲੁਸੰਤਰ
ਗਨਗਾ॥੨॥੨॥੪੫॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫ ਤਉਮੈਆਇਸਰ
ਨੀਆਇਆਭਰੇਸੈਆਇਆਕਿਰਪਾਆਇਆਜਿਉਗਵੈਤਿ
ਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਮਾਗੁਗੁਗਰਿਪਠਾਇਆ॥੧॥ਗਾਉਮਹਾਦੁਤਰੁ
ਮਾਇਆਜੈਸੇਪਵਨੁਦੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਗਾਇਆ
ਕਰੇਧੁਮਗਾਇਆ॥੨॥ਗੀਰਾਯਕੁਪਾਇਆਪਾਵਕੁਸਗਗਾਇਆ
॥੩॥ਗੀਓਟਸਾਧਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਪਿਛਾਇਆਅਬਮੈਤੁਰ
ਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੪੬॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰ

੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨਤੀਆਮਿਲੈਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥
ਤੁਠਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਪੁਗਾਇਆਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕ
ਤੁੰਸੰਤਾਕੀਓਟਤੁੰਸਚਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ਗਾਉਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗ
ਗੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾਸਚੁਤੇਰੇਖਜੀਨੀਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥
ਤੇਰਾਹੁਪੁਅਗੰਮੁਹੈਅਨੁਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾਹਉਕੁਰਬਾਨੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕ
ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਭੁਗੀਆਜਾਪਾਇਆਅਗ
ਮਆਧਾਰਾਗੁਰਨਾਨਕਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਕਉ
ਬਾਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੪੭॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ੭

ਤੇਰਾਭਾਲਤੁਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੇਹੋਰਿਦਾਇਆਲਾਸਾਈਭਗਤਿ
ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਤੁੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਸੰਤ
ਟੇਕਤੁਮਾਰੀਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸੇਪਰਵਾਲੁਮਨਿਤਨਿਤੁਹੈਅਧਾਰੀ॥੧॥
ਗਾਉਤੁੰਦਾਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨੀਧਿਮਨਸਾਪੁਰਨਹਾਰਾ॥
ਭਗਤਤੇਰੇਸਭਿਪ੍ਰਾਣਪਾਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੁੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥੨॥
ਤੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਆਤਿਉਚਾਕੇਈਅਫਕੁਨਤੇਰੀਭਾਤੇ॥ਇਹੁਅ
ਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਹੀਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਗਵਜੇਸੁਆਮੀਤੁਪੁਰਾਵਾਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖੁ
ਨਾਨਕਮਗੈਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ
੫ ਵੈਸਹਰਿਨਹੀਜੇਤੁਤੁਕਬਹੁਸੇਖਾਨੁਤੇਰਾਕੇਹਾਅਠਪਾਰ

ਜਿਤਤੁਧਾਧਿਅਈਸੀਗਮਲਹੋਵੈਦੇ॥੧॥ਮੇਰੇਗਮਓਸੇਥਾਨੁਰਾਲਣ
ਅਏਅਥੇਜਤਥੇਜਤਭਾਇਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਨਸਰਲਾਈਪਾਇਆ
॥੧॥ਗਾਉ।ਬੇਦਪੜੇਪਾਤ੍ਰਿਬ੍ਰਹਮੇਗਰੇਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਾਤਿਪਾਈ
॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਾਠਿਗਹਿਬਿਲਾਲਤੇਤੇਕੀਮੇਰੇਮਾਈ॥੨॥ਦਸਅਉਤ
ਰਗਨੇਹੋਇਵਰਤੇਮਹਾਦੇਵਅਉਤੁਤਾ॥ਤਿਨਕੀਅਤਿਨਪਾਇਓਤੇ
ਰਲਾਇਕਕੋਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ਸਹਜਸੁਖਅਨੰਦਨਾਮਹਸਹਰਿਸੰਤੀ
ਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਠਲਦਹਸਨੁਕੋਟਿਓਗੁਰਨਾਨਕਤਮਾਨਿਤਾਨਿ
ਹਰਿਗਹਿਧਿਅਏਆ॥੪॥੨॥੪੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲ ੫
ਕਹਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੇਟੀਸਾਹਿਤਿਨਜਮੁਜਗਾਤੀਲੂਟੈ॥ਨਿਰਥਾ
ਣੀਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨੀਮਥਾਸਿਮਰਤਜਿਤੁਢੁਟੈ॥੧॥
ਸੰਤਹੁਸਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਜੇਕੋਬਚਨੁਕਮਵੈਸੰਤਨਕਾਸੇਗੁ
ਰਪਰਸਾਟੀਤਰੀਐ॥੧॥ਗਾਉ।ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨਾਇਸਨਾਨਾਇ
ਸੁਕਲਿਮਾਹਿਮੈਲੁਭਗਿਜੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜੇਗਹਿਗੁਣਗਾਵੈਸੇਨਿਰ
ਮਲੁਕਾਰਿਲੀਜੈ॥੨॥ਬੇਦਕੰਥੇਬਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਭਿਸਾਸਤਾਇਨਪ
ਤ੍ਰਿਅਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਏਕੁਅਖਰੁਜੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰ
ਮਲਸੇਈ॥੩॥ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਲਸੁਦਵੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਵਰਨਕ
ਉਸਾਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਉਪਰੈਸੋਕਲਿਮਾਹਿਘਾਟਿਘਾਟਿਨਨ
ਕਮਾਣਾ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲ ੫ ਜੋਕੇਢੁਕਰੈਸੇ
ਈਪ੍ਰਭਮਾਨਹਿਓਇਗਮਨਾਮੰਗਿਗਤੇ॥ਤਿਨਸੇਭਾਸਭਨੀਬਾਈ
ਜਿਨਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਪਗਤੇ॥੧॥ਮੇਰੇਗਮਹਰਿਸੰਤਜੇਵਡੁਨਕੋਈ॥
ਭਗਤਾਬਾਣਿਅਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਜਲਿਬਾਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇ
ਈ॥੧॥ਗਾਉ।ਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਸੰਤਸੰਗਿਉਪਰੇਜਮੁਤਾਕੈਨੇਤ੍ਰਿ
ਨਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਥਿਢੁਕੁਤ੍ਰਿਅਹੋਵੈਤਿਨਹੋਗਿਸਿਉਅ
ਣਿਮਿਲਾਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਮੇਰਭਗਮੁਭਉਕਟੈਸੰਤਸਗਣਿਜੇ
ਅਵੈ॥ਜੇਗਮਨੇਰਕੁਕਾਰਿਅਰਾਧੇਸੇਸੰਤਨਤੇਪਾਵੈ॥੩॥ਜਨਕੀ

ਮਾਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਏ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਲੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਸਤਿ ਕੁ
ਹੁ ਭੋਇ ਅਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਲੇ ॥੪॥੪॥ ੫੧॥ ਸੁਰੀਮਹਲ
੫ ਮਹਾਮੁਗਾਨਿ ਤੇਤੁ ਧੁਰਾ ਬਦੇ ਰਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਕਲਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ
ਤਾਨੁ ਰਿਦ ਅਤਾਰਿ ਹੋਰ ਦੁਨੀ ਅਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ
ਅਧੈ ਐਉ ਬਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮਰਾ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਉਦਰੇ
॥੧॥ ਗਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮਰਾ ਪਿਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਦੀਏ ਅਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥੨॥ ਅਪੇ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਥੰਧ ਨ ਕਾਟਿ ਛੁਡਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਥਿ
ਅਪਿ ਕਰਾਈ ਅਪੇ ਸੇਵਾਲਾਏ ॥੩॥ ਭਗਮੁਗਾਇ ਅਥੈ ਮੇਰਾ ਬਿਨਾ
ਸੋਮਿ ਟਿਅਸ ਗਲਾਵਿ ਸੁਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖੁ ਦਾਏ ਭੋਇ
ਅਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥੪॥ ੫॥ ੫੨॥ ਸੁਰੀਮਹਲ ੫ ਜਬਕ
ਫੁਨਸੀਓ ਤਥਾ ਕਿ ਅਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਪਨਾ
ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁ ਰਿਚਿ ਨੁਰ ਚਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾ
ਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਢੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰ
ਤਰਿ ਸੇਈ ॥੧॥ ਗਾਉ ॥ ਗਲਤੀ ਗਲੀ ਨ ਛੁਟੈ ਕਤੁਕ ਚੀਟੇ ਹਇ
ਆਣੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਲੈ ॥ ਰੇ ਤੇਰੀ ਸਬ ਸਾਨਿ ਰਲੀ ॥੨॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇ ਰੇ ਕੀਤੇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਤੁਹੀ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ
ਮੀਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਣਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ
ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰੁ ਨਾਨਕੁ
ਗੁਣ ਗਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਲਾ ॥੪॥ ੬॥ ੫੩॥ ਸੁਰੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਭਗਠ ਫੇਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮਰੇ ਜੀਨ ਪਾਤਿਯ ਨੁਹਿਨਾ ਮਾਪਰਵਾ
ਲੁਗਣੀ ਸੇਈ ॥ ਇਹਿ ਅਏ ਸਫਲਾਤਿ ਨ ਕੇਕਾਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਹਿ ਜ
ਨ ਕੈ ਹਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚ ਵਰੁ ਛੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਪੁਕਿ ਮੁਖਿ
ਲਾਈ ॥੧॥ ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਰੁ ਮਹਿਨਾ ਜੀਨ ਪਰਉਪਕਾਰ
ਆਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ

੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਧਾਤਿ ਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚ ਸੁਖੁ ਸਚੀ
ਵਾਡੀ ਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੋ ਤਿਨ ਜਾਤੇ ॥ ੩॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਲੀ ਫੇਰ ਗਿਜ
ਨਕੈ ਪੀਸ ਲੁਪੀ ਸਿਕਮਾ ਵਾ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਤੇਰੇ ਜ
ਨ ਦੇਖ ਲੁਪਾਵਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕਰ ਲੈ ਗਾ ॥ ਚਰਣ ਪੂਰਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਂ
ਗੇ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਾਲਿ ਗਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗਮ ਗਾਇ ਨਿਉਰਾ ਪਾਰਿ
ਤਿਉਰੀ ਆਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਨਾ ਮੁਜ ਪਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾਲ
ਹੀ ਆਇ ॥ ੧॥ ੨॥ ਗਾਉ ॥ ਮੁਕਾਤਿ ਭੁਗਾਤਿ ਜੁਗਾਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਇ
ਕਰਾਇਹੀ ॥ ਤੁਹਾ ਬੈਠੁ ਭੁਜਾ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਰਪਾਲਾਇਹੀ ॥ ੨॥
ਸਿਮਾਰੀ ਸਿਮਾਰੀ ਸਿਮਾਰੀ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਰਣ
ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਪੈ ਪੈ ਪੈ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ੩॥
ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਮਰੈ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੫॥
੬॥ ੭॥ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇ ਮਾਨੁ ਅੰਦਾਜਿ ਸੁਵਿਸਰਹਿ ਸਿਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦ
ਇਆ ਸੁਹਾਵਹਿ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੇਤੁ ਪੁਸਦਾ ਪਿਆਇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਨੁ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਅਗੈ ਸੁਲਿਜੀਵਾ
ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥ ਚਰਣ ਪੂਰਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ
ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਿਏ ਉਹ ਪਾਹੀ ਤਉ ਕਿਹ ਪਾਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥
੨॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿਸਾਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਈ ॥ ਜਿਸੁ
ਨੇਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੇਲਾ ਗੋਭਗੁ ਤੁਹਾ ਹੋਸੀ ॥ ੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੇਕੁ ਮਾਗ
ਉਇ ਕੁ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਠਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਅਹਧੇ ਆਠ ਪ
ਹਰੁ ਲਗਾਵਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਹ ਉਪਰਿ
ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵਕੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਮਾਤਾ ਮਰ
ਦਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗਮ ਗਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਉ
ਭਉ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਹੇ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਗੰਗੇ ਰਾਤੇ ਸੁ

ਆਮੀਤਿ ਨ ਕਾਜ ਨ ਮਮ ਹੁਦੁ ਖੁਨ ਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਈ ਸ
 ਤਿਹੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇ ਨਿਆਠ
 ਪਰ ਅਗਾਧ ਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਹਇ ਤੇਰੇ ਕਰਵੈ ਸੇਖੰਦੁ ਸਟੈ ਲੇਸਾ ਧਾਰਿ ॥
 ੩ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਹਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥ ਸਕਤੇ
 ਵਡਾਸ ਤਿਹੁਰ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਲਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੫੭ ॥ ਸੁਹੀਮ ॥
 ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਹਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖ ਪੁਰਾਖ ਨਹੀ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਝ
 ਵਹਿਤਿ ਤੁਹ ਮਲਾਗਾ ਹਿ ਕਿਐ ਪਿਛਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਜੀਤੁ
 ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦਇਆ ਲਾਗੁ ਲਗਾਵਾ ਨਿਤ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕੁਓਤਰੀ ਐ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈ ਐ ਸਕਰੋਣਾ ਜੀਵਤਿ ਆਇਉ ਮਰੀ
 ਐ ॥ ੨ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਗਤਿ ਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਉ ਜਾਪੇ ॥ ਸਗ
 ਲ ਮੇਰੇ ਬਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨ ਦਇ
 ਆ ਲਾਭ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਹਇ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪ
 ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧਵਾ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੫੮ ॥ ੮੨ ॥

१०॥ सतिगुरुपदसदि असटपटी॥

गुरुसुतीमजला १ ५२१ सतिअवगुदमेगुलुनतीकेटी॥
किउककिंतीमलावोटी॥१॥ नमेगुपुनबंकेनेला॥ नकुसचंगुन
मीठेपैला॥१॥ गजो॥ सजसगीगहकामदि करिआवै॥ तसजग
दिजकंतेउवै॥२॥ नातिसुगुपुनगेधआकाटी॥ अंतिनसहिबु
सिमहिआजाटी॥३॥ सुगतिमतिनहीचतुगाटी॥ करिकिगपापुत्र
लावतुपाटी॥४॥ धरीसिआदीकंतनडाटी॥ मादिआलागीभुगीम
कुलाटी॥५॥ उमैजाटीतकंतसमाटी॥ तउकामदिपिआगेनउ
निधिपाटी॥६॥ अनिकजनमभिदुगुतदुधुपाटीआ॥ करुगहिसे
तुपीतमपुत्रगाटीआ॥७॥ बरुतिननकसजुजेकीजेसी॥ जैकुवैपि
आगेतेगवसी॥८॥१॥ सुतीमजला १ ५२२ ॥ कचगंगुकसुंरुका
षेद्विआदिनचरिजीउ॥ विदुनवेकुमिभुलीआठगिमुठीकुद्वि
आरिजीउ॥ सचेसेतीगतिआजनमुनदुजीवगजीउ॥१॥ गंगेकाकि
आंगीमेजेतेगंगुलाटीजीउ॥ गंगदवालासेवीमेसचेसिउचि
तुलाटीजीउ॥१॥ गजो॥ चगेकुंडजेवहिबिनुडागापनुनहिजी
उ॥ अवगविजेठिगहिबपकषादिनपाहिजीउ॥ गुरुगधेसेउबगे
सबदिगेतेमनमाहिजीउ॥२॥ चिटेजिनकेकपडेमेसेचिउकठगजी
उ॥ तिनमुखिनमुनउपुजेदुजेविआपेचगेजीउ॥ मुखुनघुडहिआप
लासेपसुआसेचगेजीउ॥३॥ नितानितधुसीआमनुकगेनितानितमंगे
सुखजीउ॥ कगताचिउतिनआवटीठिगिठिगिसगहिदुखजीउ॥
सुखदुखदातामनिवमेतिउतानिकेसीसुखजीउ॥४॥ धाकीवाला
उसधीमेसिहिमगेजंदगुजीउ॥ सेधामंगेदेवलापुष्टेकरिधीचा
गुजीउ॥ सचेकीविदुबगेधधमेधधसदगुजीउ॥५॥ अनकेकी
जेमिउडाधकुगैमेमरिजाटीजीउ॥ धगुगंदेधिभुलाटीआकु
सिभुसिआवैजाटीजीउ॥ नदगिपुत्रुतेदुटीमेनदगीमेसिमिसाटी
जीउ॥६॥ गाठसगिआनविदुदुआगुगिभुगिआनुनभगिसजीउ॥

ਖਿੱਚੋਤਾਇਵਿਗੁਚੀਐਬੁਭਾਭਲਾਦੁਇਨਾਇਜੀਓ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਭੈ
 ਗਤਿਆਸਕੁਜੀਹੀਜਮਕਾਇਜੀਓ॥ ੭॥ ਜਿਨਿਕਹਿਕਹਾਇਧਾਹਿਆ
 ਸਕਸੇਦੇਇਅਧਾਰੁਜੀਓ। ਸੋਕਿਓਮਨਹੁਵਿਸਾਹੀਐਸਦਾਸਦਾਦਾ
 ਤਹੁਜੀਓ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸੈਗੋਨਿਧਾਹਾਅਧਾਰੁਜੀਓ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ॥ ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
 ਇਆ॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਦੁਲੰਭੁਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਲੈਜਨਮੁ
 ਸਵਾਰਿਵਖਰੁਸਚੁਲੈ॥ ਪਤਿਪਾਏਦਹਬਾਹਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਭੈ॥ ੧॥
 ਹਰਾਓ॥ ਮਨਿਤਨਿਸਚੁਸਲਾਹਿਸਾਚੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਲਾਲਿਹਤਾਮਨੁ
 ਮਾਨਿਆਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਉਜੀਵਗੁਣਸਾਹਿਅੰਤਹਿਤੁਵ
 ਸੈ॥ ਤੁੰਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿਸਹਜੇਹਸਿਰਸੈ॥ ੩॥ ਮੁਖਮਨਸਮਝਾਇ
 ਆਖਉਕੇਤਕਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਗੰਗਿਗੰਗੇਤਕਾ॥ ੪॥ ਨਿਤ
 ਨਿਤਹਿਦੈਸਮਾਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਆਪਣਾ॥ ਜੇਚਲਾਹਿਗੁਣਨਾਇਨਾਹੀਦੁਖੁ
 ਸੰਤਾਪਣਾ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖਭਗਿਮਰੁਲਾਣਾਨਤਿਸੁਹੰਗੁਰੈ॥ ਮਹਸੀਹੋਇਵਿ
 ਭਾਣਾਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁਰੈ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੀਕਾਕਮਾਇਲਾਹਾਪਹਿਆਇਆ
 ਗੁਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣੁਸਬਦਿਪਵਾਇਆ॥ ੭॥ ਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰ
 ਦਾਸਿਜੇਤੁਪੁਰਾਵਸੀ॥ ਮੈਦੀਜੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁਹਰਿਗੁਰੂਵਸੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਜਿਓਆਗਣਿਲੋਹਾਪਾਇਭੰਨਿਪੜਾਈਐ॥ ਤਿਓਸਕ
 ਤੁੰਜਨੀਪਾਇਭਵੇਕਵਾਈਐ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਕੁਦੁਖੁਦੁਖੁਕਮਾਵਣਾ॥
 ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਇਭਗਿਮਰੁਲਾਵਣਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਓ॥ ਤੁੰਗੁਰਮੁਖਿਰਖਣਹਰੁ
 ਹਿਨਮੁਖਿਆਈਐ॥ ਮੇਲਹਿਤੁਝੈਹਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਤੁੰਕੀ
 ਕਹਿਵੇਖਹਿਆਪਿਦੇਹਿਸੁਪਾਈਐ॥ ਤੁੰਦੇਖਹਿਥਾਪਉਥਾਪਿਦਹਿਥ
 ਨਾਈਐ॥ ੩॥ ਦੇਹੀਤੋਵਗੁਖਕੁਪਵਣੁਉਡਾਈਐ॥ ਇਹੰਪੁਰਾਅਉਤ
 ਕੁਮਹਸੁਨਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਦਿਹੁਦੀਵੀਅੰਧਘੋਰੁਪਬੁਧੁਹਾਈਐ॥ ਗੁ
 ਬਿਮੁਸੈਘਰੁਚੋਹੁਕਿਸੁਹੁਆਈਐ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚੋਹੁਨਾਗਹਿਹਰਿ
 ਮਿਜਗਾਈਐ॥ ਸਬਦਿਨਿਵਾਹੀਆਗਿਜੋਤਿਦੀਪਾਈਐ॥ ੬॥ ਲਾ
 ਹਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਿਗੁਰਿਤਬੁਝਾਈਐ॥ ਸਦਾਕੋਨਿਕਮੁਜੇਗੁਰਮਤਿ

ਪਾਈਐ॥੧॥ਗਤਿਦਿਹੋਹਿਨਾਉਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾ
 ਇਜੇਤੁਧੁਕਾਈਐ॥੮॥੨॥੪॥ ਸੁਹੀਮਃ੧ ਮਨਹੁਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
 ਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿਉਗਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਤਿਵੇਸੁਖੁਪਾਈਐ॥
 ੧॥ਮੇਅੰਧੁਲੇਹਿਨਾਮੁਲਕੁਟੀਟੋਹਣੀ॥ਹਤਉਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਪੋਰੋ
 ਮੋਹਣੀ॥੧॥ਹਤਉ॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਨਾਲਿਗੁਹਿਦੇਖਾਲਿਆ॥ਅੰਤਰਿ
 ਬਾਹਿਰੁਲਿਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਕਾਇਨਾਮੁਨਿ
 ਰੰਜਨਾ॥ਤੁਧੁਕਾਵੈਤਿਵੇਰਜਾਇਕੁਰਮੁਭਉਭੰਜਨਾ॥੩॥ਜਨਮਤਹੀ
 ਦੁਖਲਗੈਮਹਣਾਆਇਕੈ॥ਜਨਮੁਮਹਣੁਪਰਵਾਣੁਹਿਗੁਣਗਾਇਕੈ॥
 ੪॥ਹਉਨਾਹੀਤੁਹੋਵਹਿਤੁਧੀਸਾਜਿਆ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਸਬਦਿ
 ਨਿਵਾਜਿਆ॥੫॥ਦੇਹੀਭਸਮਹੁਲਾਇਨਜਾਪੀਕਹਗਇਆ॥ਆਪੇ
 ਹਿਆਸਮਾਇਸੋਵਿਸਮਾਦੁਭਇਆ॥੬॥ਤੂੰਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੂਹਿਜਾ
 ਲਹਿਸੁਭਤੂੰਹੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਿਹਦੂਹਿਅੰਤਰਿਭੀਤੂੰਹੋ॥੭॥ਮੈਦੀਜੋ
 ਨਾਮਨਿਵਾਸੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕਦਾਸੁਸਤਿਗੁਰਮ
 ਤਿਦੇਇ॥੮॥੩॥੫

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੁਹੀਮਤਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘੁਰੁ ੧
 ਨਾਮੋਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਪੋ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
 ਮਹਾਸੁਮੀਠਾਬਿਨੁਚਾਖੇਸਾਦੁਨਜਾਪੋ॥ਕਉਡੀਬਦੈਲੇਜਨਮੁਗਵਾ
 ਇਆਚੀਨਸਿਨਾਹੀਆਪੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਾਣਕੋਜਾਣੈਹਉਮੈਦੁਖੁ
 ਨਸੰਤਾਪੋ॥੧॥ਬਲਿਹਗੀਗੁਰਆਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵ
 ਲਾਈ॥ਸਬਦਿਚੀਨਿਆਤਮੁਪਗਾਸਿਆਸਹਜੇਹਹਿਆਸਮਾਈ॥
 ੧॥ਹਤਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਬੀਚਹੋ॥
 ਜੀਉਪਿਭੁਸੁਗੁਰਤੇਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਹਜਸਵਾਹੋ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾ
 ਅੰਧੁਕਮਾਵੈ॥ਬਿਖੁਖਟੇਸੰਸਾਰੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਬਿ
 ਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਹੋ॥੨॥ਸੇਈਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਚਾਏਸਤਿਗੁਰੁਭਾਏ॥
 ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਿਫਤਿਹੋਸਾਚੀਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੀਬਾਲੀਗੁਰ

ਮੁਖਿਅਥੇਤਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ। ਆਪੇਦਾਤਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾਸਾਚਾ
 ਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਘਾਥੇਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਜਪਾਏ। ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਸਚੈਗੰਗਿਰਾਤਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ ਅਨ
 ਮੁਖੁਸਦਹੀਕੂੜੇਥੇਥੇਬਿਖੁਬੀਜੇਬਿਖੁਖਾਏ। ਜਮਕਾਇਬਾਧਾੜਿ
 ਸਨਾਦਾਧਾਬਿਨੁਗੁਰਕਵਣੁਛਡਾਏ॥ ੪॥ ਸਚੀਤੀਗਬੁਜਿਤੁਸਤ
 ਸਹਿਨਾਵਣੁਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾਏ। ਅਠਸਠਿਤੀਗਬੁਗੁਰਸਬਦਿ
 ਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨੈਤੈਮਸੁਜਾਏ। ਸਚਾਸਬਦੁਸਚਾਥੈਨਿਗਮਸੁਨਾਮ
 ਬੁਲਗੇਨਥਾਏ॥ ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਥਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ੫॥
 ਤਨੁਮਨੁਸਤੁਕਿਛੁਹਹਿਤਿਸੁਕੇਗਦੁਰਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ। ਹੁਕਮੁਹੈ
 ਤਾਨਿਗਮਸੁਹੈਵੇਤਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ। ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇਚਾਖੀੜਿ
 ਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਗਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਆ
 ਸਮਾਏ॥ ੬॥ ਹਰਿਕਾਮੁਸਤਿਕਹਿਜਾਣੈਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਅਗੇ। ਸਚੀ
 ਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੈਨਾਇਪਿਅਗੇ। ਏਕੋਸਚਾਸਭਮਹਿਵਰਤੈ
 ਵਿਹਲਾਕੋਈਚਾਗੇ। ਆਪੇਮੇਲਿਥਏਤਾਬਖਸੇਸਚੀਭਗਤਿਸਵਾਗੇ॥ ੭॥
 ਸਭੇਸਚੁਸਚੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਜਾਣੈ। ਜਮਲੁਮਰਣਾਹੁਕਮੋਵਰ
 ਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਾਣੈ। ਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏਜੋਇਵੈਸੋ
 ਠਬੁਪਾਏ। ਨਨਕਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਵੈਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥
 ੮॥ ੧॥ ਸੁਧੀਮਃ ੩ ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਅਤਿਸੁਆਲਿਓਪਿਰੁਵੈਸੈ
 ਜਿਸੁਨਾਏ। ਪਿਰਸਚੇਤੇਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਏ। ਹਰਿ
 ਕੀਭਗਤਿਸਦਾਗੰਗਿਰਾਤਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ॥ ੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਪੁਰੇਗੁਰ
 ਕੀਥਾਣੀ। ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਉਪਜੀਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਕਾਇਆਅੰ
 ਦਹਿਸਭੁਕਿਛੁਵੈਸੈਖੰਡਮੰਡਲਪਾਤਾਥਾ। ਕਾਇਆਅੰਦਹਿਜਗਜੀਵਨ
 ਦਾਤਾਵੈਸੈਸਭਨਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਥਾ। ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹੇਈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਥਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਅੰਦਹਿਆਪੇਵੈਸੈਅਥਖੁਨਥੀਖਾ
 ਜਾਈ। ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਬੁਝੈਨਹੀਬਾਹਿਭਾਥਣਿਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵੈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਿਅਥਖੁਦਿਤਾਥਖਾਈ॥ ੩॥ ਕਾਇਆ

ਅੰਦਰਿਹਤਨਪਦਾਥਭਗਤਿਭਰੇਕੁੰਡਾਗਾ।ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਓ
ਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਤਪਟਲਬਾਜਾਗਾ।ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਓਨਿ
ਪਿਪਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਗਾ॥ ੪॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਤੋਥਿਤੁਥਾ
ਵੇਆਪੋਤੇਲਣਾਗਾ।ਇਹੁਮਨੁਰਤਨੁਜਵਾਹਮਾਲਕੁਤਿਸਕਾਮੇਥੁਅ
ਠਾਗਾ।ਮਿਲਿਕਿਤਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਗਾ॥ ੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਸੁਕਾਇਆਖੈਜੈਹੋਸਭਭਗਮੁਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸਨੇਦੇਇ
ਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਹੋਰਿਕਾਕੋਕਰੇਚਤੁਗਈ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਕਉਰਾਉ
ਵੇਸੇਗੁਰਪਹਸਾਦੀਪਾਈ॥ ੬॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇ
ਸਾਸਭਓਪਤਿਜਿਤੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਚੈਆਪਣਾਖੇਲੁਹਚਾਇਆਆਵਾ
ਗਉਲੁਪਾਸਾਗਾ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਅਪਿਦਿਖਾਇਆਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸ
ਤਾਗਾ॥ ੭॥ ਸਾਕਾਇਆਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਚੈਆਪਿਸਵਾਹੀ॥ਵਿਲੁਨਵੈ
ਦਰਿਓਈਨਾਹੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਹੀ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈਪਾਏਜਿ
ਸੇਨਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਹੀ॥ ੮॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਤਸਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦
ਦੁਨੀਆਨਸਾਥਾਹਿਜੇਮਹਿਵੰ ਵਸੀ॥ਏਕਨਸਾਥਾਹਿਜੇਮਹਿਖਾਕੁਖੀ
ਸੀ॥੧॥ਵਾਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਥਾਹੀਐਸਚਾਵੇਪਰ
ਵਾਹੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਦੁਨੀਆਕੋਗੀਦੋਸਤੀਮਨਮੁਖਦਇਮਹੰਨਿ॥ਜਮ
ਪੁਰਿਬਧੇਮਾਹੀਅਹਿਵੇਲਾਨਲਹੰਨਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਰਥਾਸ
ਚੈਸਬਦਿਲਹੰਨਿ॥ਆਤਮਗਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਸੁਖਿਹੰਨਿ॥੩॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹਿਆਦੂਜੈਰਾਇਹਚੰਨਿ॥ਤਿਸਨਾਭੁਖਨਓਓ
ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਹੰਨਿ॥੪॥ਦੁਸਟਨਾਥਿਦੋਸਤੀਨਾਥਿਸੰਤਾਵੈਰੁ
ਕਹੰਨਿ॥ਅਪਿਭੁਥੇਕੁਟੰਥਸਿਉਸਗਏਕੁਥੇਡੇਥੰਨਿ॥੫॥ਨਿੰਦਾਕੁਥੀਕਿ
ਸੈਕੀਨਾਹੀਮਨਮੁਖਮੁਗਧਕਹੰਨਿ॥ਮੁਤਕਾਥੇਤਿਨਿੰਦਕਾਨਹਕੋਘਰਿ
ਪਵੰਨਿ॥ਏਮਨਜੇਸਾਸੇਵਹਿਤੈਸਹੇਵਹਿਤੋਹੋਕਰਮਕਮਾਇ॥ਅਪਿਥੀ
ਜਿਅਆਪੋਤੀਖਾਵਣਾਕਾਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੭॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਕੋਥੇ
ਲਣਹੋਵੈਕਿਤੇਪਰਥਾਇ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭੁਗਪੁਰਹਰਿਓਨਿਤਿਥੁਨਤ
ਮਾਇ॥੮॥ਗੁਣਕਾਰੀਗੁਣਸੰਘਗੈਅਵਗਉਪਦੇਸੇਨਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀ

੪੩੩ ਜਿਓਨੀਮਿਥਿਹੋਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਖਏਨਿ॥੮॥ਦੇਸੀਰਿਜਕੁਸੰਬਾਰਿ
ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਏਕੈਤੈਦਾਤਹੁਸਚਾਅਪਿਧਨੀ॥੧੦॥ਸੋਸਚੁ
ਤੈਹੋਨਾਇਤੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਹਿਨਿਹਾਇ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਸੇਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਾਸਮਾਇ॥੧੧॥ਮਨੁਮੇਲਾਸਚੁਨਿਹਮਲਾਕਿਉਕਹਿਮਿਲਿਆ
ਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਤਾਮਿਥਿਹੋਹਉਮੈਸਬਦਿਜਥਾਇ॥੧੨॥ਸੋਸਚੁ
ਸਚਾਵੀਸਰੋਪ੍ਰਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਨਦਹਿਕਹੋਨਾਵੀਸਰੋਗੁਰਮਤੀ
ਵੀਚਾਰਿ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਮਿਥਿਹੋਸਾਚੁਰਖਾਉਹਧਾਰਿ॥
ਮਿਲਿਅਹੋਇਨਵੀਵੁਕੈਗੁਰਕੈਤੇਤਿਪਾਯਾਰਿ॥੧੪॥ਪਿਰੁਸਾਥਾਹੀਆ
ਆਪਣਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਿਥਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਅਸੋਭਵੰ
ਤੀਨਾਰਿ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖੁਮਨੁਨਭਿਜਿਈਅਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠਗ॥
ਸੋਪੇਦੁਧੁਪੀਆਈਮੈਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨੈਕਗ॥੧੬॥ਆਪਿਕਹੋਕਿਸੁ
ਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਗ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਥੁਉਤਹੋਤਾਸਚੁਬ
ਇਆਸੀਗਾਰੁ॥੧੭॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਹੋਥੈਕੁਕੇਨਾਟਿਕੰ
ਨਿ॥ਓਨਾਸਚੁਨਭਵਈਦੁਖਹੀਮਾਰਿਪਚੰਨਿ॥੧੮॥ਹਉਮੈਮੈਲਾ
ਜਗੁਟਿਹੋਮਹਿਜੈਮੈਵਹੋਵਹਾ॥ਪਏਕਿਹਤਿਕਮਾਵਣਕੋਇਨਮੇਟਣ
ਹਗ॥੧੯॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਥਿਹੋਤਾਸਚਿਲਗੈਪ੍ਰਿਅਹਾ॥ਸਚੁ
ਸਥਾਹੀਸਚੁਮਨਿਨਦਹਿਸਚੈਸਚਿਅਹਾ॥੨੦॥ਗੁਰਪੁਰੋਖੁਹੀਮਤਿ
ਤੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਹਉਮੈਮੈਗਵਡੋਗੁਰੋਵਿਚਰੁਠਾਕਿ
ਹਤਾਇ॥੨੧॥ਗੁਰਸਾਥਾਹੀਆਪਣਾਨਿਵਨਿਵਿਥਾਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁ
ਮਨੁਸਉਪੀਆਗੋਧਰੀਵਿਚਰੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੨੨॥ਖਿੰਚੋਤਾਇ
ਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਥਾਇ॥ਹਉਮੈਮੈਗਵਡੋਤੰਤਾਸਚਿਰ
ਤੈਸਮਾਇ॥੨੩॥ਸਤਗੁਰਨੇਮਿਲੇਸਿਭਾਇਹਾਸਚੈਸਬਦਿਥਗੰਨਿ
ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਫੁਕਹਿਦਹਿਸਚੈਦਿਸੰਨਿ॥੨੪॥ਸੋਭਾਈਸੋਸਚ
ਣਜੇਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ਅਵਗਣਵਿਕਣਿਪਥਗਨਿਗੁਣਕੀਸਾਕੁਕੰਨਿ
੨੫॥ਗੁਣਕੀਸਾਭਸੁਖਉਪਜੈਸਚੈਰਗਤਿਕਹੇਨਿ॥ਸਚੁਵਣਜਹਿ
ਗੁਰਸਬਦਸਿਉਲਾਹਨਾਮੁਖਏਨਿ॥੨੬॥ਸੁਇਨਾਹੁਪਾਪਾਪਕਰਿਕ

ਰਿਸੰਚੀਐਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਇਆ। ਵਿਦੁਨੈਵੈਨਾਨਚਲਸੀਸਰ
ਮੁਠੀਜਮਕਾਇਆ। ੨੭॥ ਮਨਕੋਤੋਸਾਹਿਨਾਮੁਤੋਹਿਰੇਵੇਖਹੁਸਮਾਇਆ।
ਏਤੁਖਰਚੁਅਖੁਟੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬੈਠੈਨਾਇਆ। ੨੮॥ ਏਮਨਮੁਖਹੁਕੁਇਆ
ਜਾਸਹਿਪਤਿਗਵਾਇਆ। ਇਹੁਜਗਤੁਮੋਹਿਦੂਜੈਵਿਆਪਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚੁ
ਧਿਆਇਆ। ੨੯॥ ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਰਿਜਸੁਖਿਖਲੁਨਜਾਇਆ। ਗੁ
ਰਕੈਸਥਾਇਮਨੁਤਨੁਪੇਹਰਿਸਿਉਹੈਸਮਾਇਆ। ੩੦॥ ਸੋਸਹੁਮੇਰਾਗੰਗੁਲਾ
ਗੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ। ਕਾਮਾਦਿਗੰਗੁਤਾਚਕੈਜਾਪਹੈਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇਆ।
੩੧॥ ਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨੇਭੀਮਿਲਹਿਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੰਨਿ। ਅੰਤਹਿਨਵਨਿਧਿਨਾ
ਮੁਤੋਖਾਨਿਖਰਚਨਿਨਿਖੁਟਈਹਰਿਗੁਲਸਹਜਿਰਵੰਨਿ। ੩੨॥ ਨਾਓਇ
ਜਨਮਹਿਨਾਮਹਿਨਾਓਇਦੁਖਸਹੰਨਿ। ਗੁਰਿਗਾਥੇਸੇਓਥਰੇਹਰਿਸਿਉਕੇਲ
ਕੰਨਿ। ੩੩॥ ਸਜਣਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਅਨਦਿਨੁਮਿਲੇਹੰਨਿ। ਇ
ਸੁਜਗਮਹਿਵਿਰਥੇਜਾਣੀਅਹਿਨਾਨਕਸਚੁਲਹੰਨਿ। ੩੪॥ ੧॥ ੩॥
ਸੁਧੀਮਹਤਾ ੩ ਹਰਿਜੀਸੁਖਮੁਅਗਮੁਤੋਕਿਤਬਿਧਿਮਿਲਿਆਜਾਇਆ।
ਗੁਰਕੈਸਥਾਇਕੁਮੁਕਟੀਐਅਚਿੰਤੁਵੈਸੈਮਨਿਆਇਆ। ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਨਿ। ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਰੇਮਨਿਹਰਿਗੁਲਸਦਾਹਵੰਨਿ। ੧॥
ਹਾਓ। ਗੁਰਸਹਵਰਮਾਨੁਸਹਵਰੁਹੈਵਡਭਾਗੀਪੁਰਖਲਹੰਨਿ। ਸੇਵਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੋਜਿਆਸੇਸੁਲੇਨਾਮੁਲਹੰਨਿ। ੨॥ ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਗੰਗਸਿਉ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੰਨਿ। ਧੁਰਿਪੁਰਬਿਹੈਵੈਲਿਖਿਆਗੁਰਕਾਣਾਮੰਨਿਲਏਨਿ।
੩॥ ਵਡਭਾਗੀਪੁਰਖੋਜਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ। ਗੁਰਪੂਰੈਵੈਖਾਇਆ
ਪ੍ਰਭੁਆਤਮਹਾਮੁਪਛਾਨੁ। ੪॥ ਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ।
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਪਾਟਿਪਗਟੁਹੋਇ। ੫॥ ਸਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਬ੍ਰਹਮੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਵਸੈਸਭਥਾਇਆ। ਅੰਦਾਕਿਸੋਨਾਖੀਐਸਥਾਇਵੇਖਹੁ
ਲਿਵਲਾਇਆ। ੬॥ ਬੁਭਾਭਲਾਤਿਚਰੁਆਖਦਾਜਿਚਰੁਹੈਦੁਹਮਾਹਿ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਕੋਬੁਭਾਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆ। ੭॥ ਸੇਵਾਸਾਪ੍ਰਭੁਭਾਵਸੀਜੇਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਏਥਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਗਧਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ। ੮॥ ੨॥
੪॥ ੯॥

ਮੁਖਿ ਅਹਾਰੁ ਉਤਿ ਸੁਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖ ਲੈ ਕੇ ਤਾ
 ਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਸ ਤਿਹੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ
 ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਹਾਪੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ॥ ੨॥ ਜੇ ਕੁਖੁ ਦੇਹਿ
 ਤਇਤ ਹੀ ਗਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੁਖ ਮਨਾਈ॥ ੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸ
 ਭੁ ਅਹਾਪੀ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਜਲਾਈ॥ ੪॥ ਪਖਾ ਠੇਗੀ ਪਾਲੀ ਦੋਵੇ ਜੇ ਦੇਵੀ
 ਸੇਖਾਈ॥ ੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਗੀ ਬੁਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈ ਪੁਵੈ
 ਆਈ॥ ੬॥ ਅਖੀ ਕਾ ਦਿਧੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਰਪਰਤੀ ਠਹਿਰਿ ਮਤ ਪਾ
 ਈ॥ ੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹੁ ਸਹਿਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਹਾਪੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ
 ੮॥ ਜੇ ਸੋ ਕੁਸਲਾ ਹੋਤਾ ਤੇਗੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿਦੈ ਤਵੇ ਡਿਨ ਜਾਈ॥ ੯॥ ਜੇ ਤੁ
 ਧੁਵ ਸਿਰੈ ਤੇ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖੁ ਉਤੁ ਪੁਵਿ ਸਹਿ ਐ ਮਹਿ ਜਾਈ॥ ੧੦॥ ਵਾਰਿ
 ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰੁ ਉਪਰਿ ਪੈ ਪੈ ਗੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ॥ ੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਹਾ ਭਇਆ
 ਦਿਵਨੁ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨੈ ਕੇਤਾਈ॥ ੧੨॥ ਭਖ ਕੁਝ ਗੀ ਮਿਹੁ ਵਹੈ ਸੇਰੀ ਗੁਰੁ
 ਦੇਖ ਲਜਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਪਾਗੁ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਸੰਪਿ ਪਗੁਰ
 ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ੧੪॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੋ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮਰ
 ਜਾਈ॥ ੧੫॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੇਭ ਕੋਰੇ ਜਲੁ ਬਹੈ ਸੇ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਬਿ
 ਗਸਾਈ॥ ੧੬॥ ਸੇਵਕ ਕੋ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਹਤਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਬਿਨੁ ਉਬੁਲਾਈ॥
 ੧੭॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਤੁਝ
 ਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੋ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ॥ ੧੯॥ ਜਿ ਤੁਧੁ
 ਸੇਵਹਿ ਸੁਤੁ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕੁ ਪੈ ਜਗ ਪਾਈ॥ ੨੦॥ ਭੰਡਾਰੁ ਕੋਰੇ ਗੁਰੁ
 ਤੀ ਹੋਤੇ ਹੋ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ॥ ੨੧॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ
 ਪਾਏ ਹੋਗਿ ਤਫਸ ਸਰਚ ਤੁਹਾਈ॥ ੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ
 ਅਪਨ ਸੇਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ॥ ੨੩॥ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾ
 ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾ ਸੁਕਰਾਈ॥ ੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਤਿਛੁ ਕੇਤ ਮੀਠਾ ਸਾਹੈ ਜੇ ਬ
 ਖ ਸੇ ਗੁਰੁ ਵਡਿਆਈ॥ ੨੫॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੇਧਾਇ ਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ

ਕਿਛੁ ਥਾਇਨਾਪਾਈ॥ ੨੬॥ ਪਾਥਾਕਕਰੁ ਵਰਠਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰਦੇ
ਖਲਜਾਈ॥ ੨੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਦੇ ਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ
ਗੁਰੇ ਪੋਹਧਾਈ॥ ੨੮॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਗਿਣੁ ਗੁਰ ਕਾ ਵੈਸੇ
ਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੨੯॥ ਗੈਦਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਰ ਚਰਣ ਅਗਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ
ਮੇਰੇ ਸਾਈ॥ ੩੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਜੇ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾ
ਈ॥ ੩੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਓ ਜੇ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ॥ ੩੨॥
੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਾ ੪ ਘਰੁ ੧੦ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾਨੇ ਹੁਸਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆ
ਪਲੇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਯੁ ਜਾਗੁਰਦੇ ਖਾਸਾ ਮਲੇ॥ ੧॥ ਮੈਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਹੁ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਹਉ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਹੁ॥ ਕਿਹਾ ਕਰਿ ਕੋਸੇ
ਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ ਮੇਖ ਦੁਆਹੁ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ
ਤਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ॥ ਜੇ ਪੁਰ ਬਿਰਹੈ ਵੇਲਿ ਖਿਆਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪਾਇਉ॥
੩॥ ਸੁਤਿ ਆਗੁਰੁ ਸਾਥਾ ਹੀ ਐਉ ਠਹਿਰਾ ਆਰੀ ਗੁਰੁ ਆਖੈ ~~ਕਿ ਕਈ ਐਸਾ~~
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤੈ ਕੋ ਧੋਵਾ ਪਾਉ॥ ੪॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਾਜੁ ਲੇਖਿ
ਸਹੁ ਮੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਇ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਹਿ ਪਾਇਆ ਮਿ
ਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗੁਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੇਤਿ ਸੁਦੇ
ਖਲਕਾ ਚਾਉ॥ ਮੇਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਪੜੀ ਨਜੀਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਹਿ ਜਾਉ॥ ੬॥
ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਵਿਲੁ ਪਾਈ ਐਹੈ ਨੇਕੈ ਤੇ ਉਪਾਇ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ
ਨਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਮਹਿ ਜਾਇ॥ ੭॥ ਮੇਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ
ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ॥ ਮੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਅਧਾਰੁ ਜੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਹਾ
ਓ॥ ੮॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜੇ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾਵੈ ਵੇਮਾਇ॥ ਮੇਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾਇ ਵਸਾਇ॥ ੯॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੇ ਦੇਇ ਦ੍ਰੜਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੇ ਸਚੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ॥ ੧੦॥
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਆਖੈ ਆਇ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪ
ਲਾਇ ਵਿਨਿਵਿਥਾ ਗਾਪਾਇ॥ ੧੧॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ਮੇਸਦਾਸਦਾ ਤੇਗਤਾਨੁ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮੇਹਾ ਸਦਾਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਰੁਮ
 ਹਿਰਦਿ ਆਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਹਮਨਾਮ ਪਨੁ ਸੰਚਿ ਆਸਾ ਬਤ ਪੁੰਜੀ ਗਾਸਿ
 ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿ ਆਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥

ਗੁਰੂ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੨੫੭ ॥

ਉਹ ਭਿਰਦਿ ਓਥਿ ਖਿਆ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ਅਨਕਤ ਰੰਗਾ ॥੧॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥
 ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਆਬਿ ਆਪੇ ॥ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜੀਯਾ ਪੇ ॥
 ੨॥ ਬਸਾਇ ਕੋਹੁ ਸੁਹੀ ਚੰਡਾਹਾ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਸੁਣੈ ਮਹਾਗੁਬਾਹਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰ
 ਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਗੇ ਕੇਵਹਾ ॥ ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰ ਦਰਬਾਹਾ ॥੪॥ ਆ
 ਸ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਨਾ ॥ ਮਹਾਨ ਪਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥ ਸਗਲ
 ਬਿਆਪਿ ਕੇਵਹਿ ਸਿਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੬॥
 ਕਛੂ ਸਿਆਨ ਪੁਓ ਕਤਿ ਨ ਮੋਗੀ ॥ ਏਕ ਅਸਠਾ ਕੁਰ ਪੁਰਤੋ ਗੀ ॥੭॥ ਕਹਉ ਬਿ
 ਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਸ
 ਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਪਤੇ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ੨੫੭ ੩

ਮਿਥਨੁ ਮੇਹਿ ਅਗਨਿ ਕੇ ਸਾਗਰਾ ਕ

ਹਿ ਕਰ ਪਾਉ ਧਰੁ ਹਰਿ ਨਗਰ ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨ ਗਇਣਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਤਗਤ ਪਗਇਣਾ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਨਥਾਨ ਥਕ ਗਤ ਫੈ ਮੇਟਨਾ ॥
 ਧਸੰਗ ਜਮ ਦੂਤ ਨ ਮੇਟਨਾ ॥੨॥ ਜੀਵਨੁ ਪੁਅਨੁ ਪਦਾਇਆ ॥ ਰਵਣ
 ਗੁਣ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਜਾਸਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸ ਨਿਤ ਜਾਪੇ ॥ ਹੋਗੁ ਪ
 ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੇ ॥੪॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਤਿ ਤਾਰੇ ॥ ਪੋਤਨਾ

ਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥ ੫॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਿਮਪ੍ਰਭੁਏਕੁਧਿਆਏ॥ ਸਰਬਠਥਾਸੋਈ
ਜਨੁਪਾਏ॥ ੬॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਨਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਕੀਨਾ॥ ਕੇਵਲਨਾਮੁਕਗਤਿ
ਹਸੁਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਕੇਈ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਜਿਨਡਿ
ਠਿਆਮਨੁਹੁਤਸੀਐਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ॥ ਸੰਤਸਜਨਮਨਮਿ
ਤ੍ਰੇਸੇਲਾਇਨਿਪ੍ਰਭਸਿਉਗੰਗੁਜੀਉ॥ ਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਕਬਹੁਨੋਰੇ
ਵੈਕੰਗੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਰਿਦਇਆਗੁਣਗਾਵਾਤੇਹੋਨਿਤਜੀ
ਉ॥ ਆਇਮਿਲਹੁਸੰਤਸਜਨਾਨਾਮੁਜਪਹਮਨਮਿਤਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਰੀ॥
ਦੋਖੇਸੁਣਨਜਾਣਈਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅੰਧੁਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ
ਸੇਜਿਦਿਚਲੇਗੁਰਪੂਰੇਸਨਬੰਧੁਜੀਉ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੇਜਗਮਹਿਆਇਆ
ਚਲਣੁਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਜੀਉ॥ ਹੁਕਮੇਪਹਪੰਚੁਪਸਰਿਆਹੁਕਮਕਰੇਰ
ਸਰੋਗਜੀਉ॥ ਜਿਸਨਕਰਤਵਿਸਰੋਤਿਸਹਿਵਿਛੋੜਾਸੋਗੁਜੀਉ॥ ੩॥
ਆਪਨਵੇਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਦਗਹੁਪੈਧਾਜਾਇਜੀਉ॥ ਐਥੇਸੁਖੁਮੁਖੁ
ਉਜਥਾਏਕਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ ਆਦਹੁਦਿਤਾਪਾਹਬ੍ਰਹਮਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀਉ॥ ੪॥ ਥਾਨਥਨੰਤਹਿਗਵਿਹਰਿਅਸਰਬਜੀਆ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ ਸਚੁਖਜਾਨਾਸੰਚਿਆਏਕਨਾਮੁਧਨੁਮਾਥਜੀਉ॥ ਮ
ਨੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੋਜਾਆਪੋਹੋਇਦਇਆਥਜੀਉ॥ ੫॥ ਆਵਣੁ
ਜਾਣਹਰਿਗਏਮਨੁਵੁਠਾਨਿਹੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਉਚਾ
ਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਣਵਿਸਰੋਸੁਮਹਿਜੰਮੈਲਖਵਾ
ਹਜੀਉ॥ ੬॥ ਸਾਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਅਪਿਜੀਉ॥
ਗੁਣਸਾਣੀਤਿਨਸੰਗਿਬਸੇਆਠਪਹਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿਜੀਉ॥ ਗੰਗਿਹੋਤੇ
ਪਹਮੇਸਰੋਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥ ੭॥ ਤੁਕਰਤਾਤੁਕਰਣਹਾਰੁ
ਤੁਏਕੁਅਨੇਕਜੀਉ॥ ਤੁਸਮਹਥਤੁਸਹਥਮੈਤੁਏਬੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀ
ਉ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਰੁਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥

ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਠੀ॥

ਜੇਤੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਆਭੀਤਹਿੰਜੀਕਾਂਢੀਆ। ਜਿਨ੍ਹੇਹੁਦੂਜੇਦੇਲਗਾ
 ਭੂਹਿਮਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥੧॥੨ਉਨਵੇਡਉਕੰਤਪਾਸਹਾਸਦਾਹੰਗੀਲਾਸਾ
 ਸੁਪਿਆਹਏਹੁਮਹਿੰਜਾਆਸਹਾ॥੧॥੩ਹਾਉ। ਸਜਲੁਤੂਰੈਸੈਲੁਤੂਮੈਤਲੁ
 ਉਪਹਿਬਹੁਮਾਣੀਆ। ਜਾਤੁਅੰਦਹਿਤਾਸੁਖੇਤੂਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥੨॥
 ਜੇਤੁਤੁਠਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਿਨਾਦੂਜਾਵੇਖਾਇ। ਏਹਾਪਾਈਮੁਦਾਤਰੀਨਿਤ
 ਹਿਰਦੈਗਥਾਸਮਾਇ॥੩॥੪ਪਾਵਜੁਥਾਈਪੰਧਤਉਨੈਦੀਦਹਸੁਦਿਖਾਇ
 ਸੁਵਣੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀਆਜੇਗੁਰੁਬੀਵੈਕਿਹਪਾਇ॥੪॥੫ਕਿਤੀਲਖਕ
 ਹੋਇਪਿਹੀਏਹੋਮਨਪੁਜਨਿਤੇਰਿਆ। ਤੁਸਾਰੀਹੁਸਾਹੁਤਉਕਹਿਨਸਕਾਹੁ
 ਲਤੇਰਿਆ॥੫॥੬ਸਹੀਆਤਉਅਸੰਖਸੰਵਹੁਤਰਿਵਧਾਣੀਆ। ਹਿਕਰੇ
 ਹੀਨਦਹਿਨਿਹਾਇਦੇਹੁਦਹਸੁਹੰਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥੭ਜੈਰਿਠੈਮਨੁਪੀਗੀਐ
 ਕਿਥਾਵਿਖਵੰਵਨਿਦੁਹੈ। ਸੋਕਿਉਵਿਸੈਮਾਉਮੈਜੋਹਹਿਆਰਹਪੁਹੈ॥੭॥
 ਤੋਇਨਿਮਾਣੀਦਹਿਪਣੀਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਰਾਇ। ਪੁਰਬਿਲਿਖਿ
 ਆਪਾਇਆਨਾਨਕਸੰਤਸਹਾਇ॥੮॥੧॥੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਹਨਿਪੋਥੀਆ। ਨਾਮਥਿਨਾਸਭਿਕੁਭੁਗਈਹੋ
 ਢੀਆ॥੧॥੨ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਗਤਾਮਨਿਵਸੈ। ਜਨਮਮਰਣਮਹੁਦੁ
 ਖੁਸਾਧੁਸੰਗਿਨਸੈ॥੧॥੩ਹਾਉ। ਮੋਰਿਬਾਦਿਅੰਕਾਰਿਸਹਪਹੁੰਨਿਆ॥
 ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੂਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥੪ਮੇਹੀਮੇਹੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿ
 ਬੰਧਿਆ। ਨਹਕਿਸੁਗਗਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਧੰਧਿਆ॥੩॥੫ਸੋਧਤਸੋਧ
 ਤਸੋਧਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ। ਨਾਮਥਿਨਾਸੁਖੁਨਾਹਿਸਹਪਹੁੰਨਿਆ॥੪॥
 ਆਵਹਿਜਾਹਿਅਨੇਕਮਹਿਮਹਿਜਨਮਤੇ। ਬਿਨੁਬੁਝੇਸਭੁਵਾਦਿਜੋਨੀਰੁ
 ਮਤੇ॥੫॥੬ਜਿਨਕਉਰੁਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗੁਕੁਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਹੀ
 ਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਾਇਆ॥੬॥੭ਬੋਜਹਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁਤਅੰਤ
 ਕੇ। ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਨੇਕੁਤਿਸੁਹੈ॥੭॥੮ਵਿਸੁਨਾਹੀਦਾਤਾਰਾਪਦਾ
 ਨਾਮੁਦੇਹਾ। ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਗਤਿਨਾਨਕਚਉਏਹੁ॥੮॥੧॥੫॥੧੬॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ॥ ਮੰਦੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਦਿਤੋਸੇਕੁਭੁ
 ਕਿਓਸੁਹਾਵਦਿਜਾਉਜੀਉ॥ ਇਕਦੁਇਕਿਚਕੁੰਦੀਆਕਉਦੁਜਦੇਸੇ
 ਹਾਨਉਜੀਉ॥ ਜਿਨੀਸਖੀਸੁਹਾਵਦਿਆਸੇਅੰਬੀਵਾਵੜੀਏਹੋਜੀਉ॥ ਸੇ
 ਗੁਣਮੰਦੁਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਦੋਸਧੋਉਜੀਉ॥ ਕਿਆਗੁਣਤੇਹੋਵਿਥ
 ਹਾਉਕਿਆਕਿਆਪਿਨਾਤੇਹਾਨਉਜੀਉ॥ ਇਕਤੋਟੇਲਿਨਅੰਬੜਾਉ
 ਸਦਕੁਰਬਾਇਤੇਹੋਜਾਉਜੀਉ॥ ਸੁਇਨਹੁਪਹੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਦਿਕੁਜੀ
 ਉ॥ ਸੇਵਸਤੁਸਹਿਦਿਤੀਆਮੋਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ ਅੰਦਰ
 ਮਿਟੀਸੰਦੜਪਥਰਕੀਤੇਹਾਸਿਜੀਉ॥ ਹਉਏਨੀਟੇਲੀਕੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁ
 ਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ ਅੰਬਰਿਕੁੰਜਾਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇ
 ਜੀਉ॥ ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਗੈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ ਸੁਤੀ
 ਸੁਤੀਝਾਝੁਖੀਆਕੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁਜੀਉ॥ ਤੈਸਹਨਾਥਹੁਮੁਤੀਅਸੁਦੁ
 ਖਾਕੁੰਧਰੀਆਸੁਜੀਉ॥ ਤੁਧੁਗੁਣੇਮੇਸਭਿਅਵਗੁਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅ
 ਹਦਾਸਿਜੀਉ॥ ਸਭਿਗਤੀਸੇਹਾਗਲੀਮੈਡੇਹਾਗਦਿਕਾਈਗਤਿਜੀਉ॥ ੧॥

੧॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ॥ ਜਾਤੁੰਤਾਮੇਸਤੁਕੇਤੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀ
 ਹਾਸਿਜੀਉ॥ ਤੁਸੁਅੰਤਹਿਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੁੰਅੰਤਹਿਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥ ਭਾਇਤ
 ਖਤਿਵਡਾਈਆਭਾਇਰੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ॥ ਭਾਇਥਲਸਿਹਿਸਹੁਵਹੋਕ
 ਮਸੁਫੁਥੈਆਕਾਸਿਜੀਉ॥ ਭਾਇਕਵਜਥੁਲੰਘਾਐਕਾਇਮੰਤ੍ਰਿਕੁਰੀਆਸੁ
 ਜੀਉ॥ ਭਾਇਸੇਸਹੁੰਗੁਲਾਸਿਠਤਿਹਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉ॥ ਭਾਇਸਹੁਤੀ
 ਹਵਲਾਹਉਆਵਦਿਜਾਇਮੁਣੀਆਸਿਜੀਉ॥ ਤੁਸਹੁਅਗਮੁਅਤੇਸਵਾ
 ਹਉਕਹਿਕਹਿਦਹਿਪਈਆਸਿਜੀਉ॥ ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਕਹਿਸੁਣੀ
 ਮੈਦਹਸਨਕੁਖਪਿਆਸਿਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕ
 ਕੀਅਹਦਾਸਿਜੀਉ॥ ੧॥ ੨॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੨ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿ
 ਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥ ਆਖਾਬਿਗਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰਸਜਲਦੇਹੁਮਿਲਾਇਜੀ
 ਉ॥ ਸੇਈਦਸਿਉਪਦੇ॥ ਝਾਮੇਹਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਪੂਜਾਇਜੀਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਤੇ

ਕੁੰਡੇਵਸਾਮੇਮਾਗੁਦੇਤੁਬਤਾਇਜੀਉ।।ਤਉਆਇਆਦੂਹੁਚਲਿਕੈਮੈ
 ਤਕੀਤਉਸਹਣਾਇਜੀਉ।।ਮੈਆਸਾਹਖੀਚਿਤਿਮਹਿਮੇਗਸਕੇਦੁਖੁਗਵਾਇ
 ਜੀਉ।।ਇਤੁਮਾਗਗਿਚਲੇਕਾਣੀਅਵੇਗੁਰਕੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ।।ਤਿ
 ਅਗੇਮਨਕੀਮਤਕੀਵਿਸਾਹੇਦੂਜਾਭਾਉਜੀਉ।।ਇਉਪਾਵਹਿਹਰਿਦਸਾ
 ਵਕਾਨਹਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀਉ।।ਤਉਆਪੁਭੋਬਿਨਜਣਦਾਮੈਕਹਿਆ
 ਸਕੁਹੁਕਮਾਉਜੀਉ।।ਹਰਿਗੁਗਤਿਖਜਾਨਬਖਸਿਅਗੁਨਾਨਕਿਕੀਆ
 ਪਸਾਉਜੀਉ।।ਮੈਬਹੁਕਿਨਤਿਸਨਾਭੁਖਕੀਹਉਗਜਾਤਿਪਤਿਅਪਾਇ
 ਜੀਉ।।ਜੇਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖਕਾਤਿਸੁਨਿਵਨਿਵਿਯਾਗਉਪਾਇਜੀਉ।।੧॥
 ੩॥

ਸੁਹੀਮਤਸਾ੧ ਫੰਤੁ ੫੮੧ ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅਵੈਪਾਠ
 ਪਾਤੁਦੀਬਥਿਹਮਜੀਉ।।ਮੈਲੀਅਵਗਾਇਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਗੁਣਨਸਮਾਵ
 ਨੀਬਥਿਹਮਜੀਉ।।ਗੁਣਸਾਹਨਜਾਣੀਕੁਗਮਿਭੁਥਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਇਗਵ
 ਇਆ।।ਵਹੁਪਹੁਦਹੁਦਹਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਰਕਾਸਹਜਨੁਰਾਇਆ।।ਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਛਿਨਮਾਗਗਿਚਲੀਸੁਤੀਗੈਦਿਵਿਹਾਣੀ।।ਨਾਨਕਬਾਝੁਦਿਗੇਪ
 ਬਿਨੁਪਿਹਧਨਕੁਮਲਾਣੀ।।੧॥ਬਾਬੋਮੈਵਹੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਹੁਰਾਵੈਤਿਸ
 ਕੀਬਥਿਹਮਜੀਉ।।ਹਵਿਹਿਅਜੁਗਚਹਿਤਿਕਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀ
 ਬਥਿਹਮਜੀਉ।।ਤਿਕਵਣਕੰਤੁਰੈਵੈਸੇਹਗਾਇਅਵਗਣਵੰਤੀਦੁਹੇ।।ਜੈਸੇ
 ਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੁਰਿਹਿਅਕੁਰਪੁਰੇ।।ਹਰਿਕੀਨਾਰਿਸੁਸਹਬਸੁਹਗਦਿ
 ਗੰਡਨੇਮੈਥੈਵੈਸੇ।।ਨਾਨਕਮੈਵਹੁਸਾਚਾਰਾਵੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਤੈਸੇ।।੨॥
 ਬਾਬਸਗਨੁਗਣਾਇੰਭੀਵੰਦਾਸਾਪੁਰੈਬਥਿਹਮਜੀਉ।।ਸਾਹੁਕਮੁਗਜਾ
 ਇਜੇਨਟੇਥੈਸੁਕੈਬਥਿਹਮਜੀਉ।।ਕਿਹਤੁਪਇਆਕਹੈਤੈਕਹਿਪਾਇਆ

ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ। ਜਾਵੀਨਉਨਹਾਨਿਹਕੇਵਧੁਗਵਿਹਹਿਅਤਿਹੁਕੋਈ।
ਮਾਇਨਿਗਸੀਗੋਇਵਿਛੁੰਨੀਬਾਈਬਾਈਹੋਤੇ। ਨਾਨਕਸਾਚਸਬਦਿਸੁਖ
ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁਚੇਤੇ। ੩॥ ਬਾਬੁਲਿਦਿਤੜੀਦੂਹਿਨਾਅਵੈਘ
ਹਿਪੇਈਐਬਾਥਿਗਮਜੀਉ। ਹਾਸੀਵੇਖਿਹਦੂਹਿਪਿਰਗਾਵੀਘਹਿਸੋਹੀਐ
ਬਾਥਿਗਮਜੀਉ। ਸਾਚੇਪਿਰਥੇੜੀਪ੍ਰੀਤਮਜੋੜੀਮਤਿਪੁਕੀਪਰਧਾਨੇ। ਸੰਜੋ
ਗੀਮੇਥਾਥਾਨਿਸੁਹੇਥਾਗੁਲਵੰਤੀਗੁਰਗਿਆਨੇ। ਸਤੁਸੰਤਖੁਸਦਾਸਚੁ
ਪਥੇਸਚੁਥੇਥੇਪਿਰਭਾਏ। ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਦੁਖੁਪਾਏਗੁਰਮਤਿਅੰਕਿ
ਸਮਾਏ॥ ੪॥੧॥ ਸੁਹੀਅਹਥਾ ੧ ਛੰਤੁ ੨ ੨ ਮਘਰਿ
ਸਾਜਨਆਏ। ਸਾਚੇਮੇਥਿਮਿਥਾਏ। ਸਹਜਿਮਿਥਾਏਹਮਿਨਿਭਾਏਪੰ
ਚਮਿਥੇਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਸਾਈਵਸਤੁਪਗਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁਥਾ
ਇਆ। ਅਨਦਿਨੁਮੇਥੁਕਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਪਗਮੰਦਗਸੇਹਾਏ। ਪੰਚ
ਸਬਦਧੁਨਿਅਨਹਦਵਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ ੧॥ ਆਵਹੁਮੀਤੀਪ
ਅਹੇ। ਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨੇਗੇ। ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਤਾਪ੍ਰਭੁਭਾਵਉਸੋਹਿਥੜਾ
ਜੁਗਚਾਹੇ। ਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆਕਾਹਜਸਬਦਿਸਵਾ
ਗੇ। ਗਿਆਨਮਹਾਸੁਨੇੜੀਅੰਜਨੁਕਿਰਵਣਹੁਪੁਦਿਖਾਇਆ। ਸਖੀਮਿ
ਥਹੁਸੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਕਿੰਨਾ। ਅੰਤਹਿਪ੍ਰੇਸੁਹੰਤੰਨਾ। ਅੰਤਹਿਗਤਨੁਪਦਾਹਬੁਮੈਹੈਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾ
ਗੇ। ਜੰਤੁਭੇਖਤੁਸਠਾਥਿਓਦਾਤਾਸਿਰਿਮਿਰਿਦੇਵਣਹੋਗੇ। ਤੂਜਾਨੁਗਿਆਨੀ
ਅੰਤਹਿਜਾਮੀਆਪੇਕਾਹੁਕੀਨਾ। ਸੁਨਹੁਸਖੀਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਆਤਨੁ
ਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਆਤਮਹਾਮੁਸੰਸਾਰਾ। ਸਾਚਾਖੇਥੁਤਮਾਹਾ। ਸ
ਚੁਖੇਥੁਤਮਾਹਾਅਗਮਅਪਾਹਾਤੁਧੁਥਿਨੁਕਉਲੁਬੁਝਾਏ। ਸਿਧਸਥਿਕ
ਸਿਆਲੇਕੇਤੇਤੁਥਾਥਿਨੁਕਵਲੁਕਹਾਏ। ਕਾਥੁਥਿਕਾਥੁਭੇਏਦੇਵਨੇਮਨੁਹਾ
ਥਿਆਗੁਰਿਠਾਏ। ਨਾਨਕਅਵਗਣਸਬਦਿਜਥਾਏਗੁਣਸੰਗਮਿਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਏ॥ ੪॥੧॥੨॥ ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਥਾ ੧ ੨ ੨ ਆਵਹੋਸਜ
ਲਾਹੁਏਖਾਦਹਸਨੁਤੇਹਾਮਾ। ਪਹਿਅਪਨੈਕੇਖੜੀਤਕਾਮੇਮਨਿਚਾਉ

ਘਨੇਰਾਮਾਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਸੁਇਪ੍ਰਭਮੇਹਮੇਤੇਰਭਰਵਾਸਾ। ਦਸਰੁਦੇ
 ਖਿਰਈਨਿਕੇਵਲਜਨਮਮਹਣਦੁਖਨਾਸਾ। ਸਗਲੀਜੇਤਿਜਾਤਾਤੁਸੇਈ
 ਮਿਲਿਆਭਾਇਸੁਭਾਏ। ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਖਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇ
 ਘਹਿਆਏ॥੧॥ ਘਹਿਆਇਕੁਸਾਜਨਾਤਾਧਨਖਹੀਸਹਸੀਰਾਮਾ। ਹਰਿਮਰਿ
 ਅਕੀਸਾਚਸਬਦਿਠਾਕੁਹਦੇਖਿਹੰਸੀਰਾਮਾ। ਗੁਣਸੰਗਿਹੰਸੀਖਹੀਸ
 ਹਸੀਜਾਗਵੀਗੰਗਿਗੈਤੈ। ਅਵਗਣਮਾਰਿਗੁਣੀਘਹਿਛਾਇਆਪੁਰੈਪੁਰੀਖ
 ਬਿਧਾਏ। ਤਸਕਰਮਾਰਿਵਸੀਪੰਚਾਇਣਿਅਦਭੁਕਰੇਵੀਚਰੇਗਾ। ਨਾਨਕ
 ਮਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਗੁਰਮਤਿਮਿਲਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ ਵਰੁਪਾਇਅਕਾਬਾਥ
 ਕੀਏਅਸਾਮਨਸਾਪੁਰੀਰਾਮਾ। ਪਿਰਿਗਵਿਅਕੀਸਬਦਿਹਲੀਗਵਿਹਰਿਆ
 ਨਦੁਗੀਰਾਮਾ। ਪ੍ਰਭੁਦੁਹਿਨੋਈਘਟਿਘਟਿਸੋਈਤਿਸਕੀਨਾਰਿਸਬਾ
 ਈ। ਅਪੋਹਸੀਆਪੋਹਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ। ਅਮਰਅੰਡਭੁਖ
 ਮੇਭੁਖਪਾਰਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਪਾਈਐ। ਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸੰਜੋਗੀਨਦਰਿਕ
 ਰੇਖਿਵਲਾਈਐ॥੩॥ ਪਿਰਉਚਕੀਐਮਾਕੁਕੀਐਤਿਉਥੇਅਸਿਹਤਾਜਾ
 ਰਾਮਾ। ਹਉਬਿਸਮਕਈਦੇਖਿਗੁਣਅਨਦਸਬਦਅਗਾਜਰਾਮਾ। ਸਬ
 ਦੁਵੀਚਰੀਕਰਣੀਸਾਹੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸੋਣਾ। ਨਾਮਬਿਨਾਥੇਨਹੀਠਾਹਨਾ
 ਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣਾ। ਪਤਿਮਤਿਪੁਰੀਪੁਰਾਪਰਵਾਨਾਅਵੈਨਾਜਾਸੀ। ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਪ੍ਰਭਜੈਸੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੧॥੩॥ ਸੁਹੀਛੰਤੁ
 ਮਤਸਾ੧ ਘਰੁ ੪॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਅਜਗੁਧੰਧਕੈਲਾਇ
 ਆ। ਦਾਨਿਤੈਐਘਟਿਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਈਪਾਇਆ। ਚੰਦੰਦੀਪਾਇਆ
 ਦਾਨਿਹਰਿਕੈਦੁਖਅੰਧੇਹਉਠਿਗਇਆ। ਗੁਣਜੰਵਲਾਕੈਨਾਇਸੈਪੈਪਰੀਖ
 ਮੋਹਣੀਐਲਾਇਆ। ਵੀਵਾਹੁਹੋਅਸੇਭੁਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆਇਆ। ਜਿ
 ਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਅਜਗੁਧੰਧਕੈਲਾਇਆ॥੧॥ ਹਉਬਖਿਹਰੀਸਾਜਨ
 ਮੀਤਾਅਵਗੀਤਾ। ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਡਿਆਮਨੁਖੀਅਕਾਦੀਤਾ। ਲੀ
 ਆਤਦੀਆਮਨੁਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨਕਿਉਵੀਸਹਹਿ। ਜਿਨਦਿਸਿਆਇ
 ਅਹੋਹਿਰਲੀਆਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਹਹਿ। ਸਗਲਗੁਣਅਵਗਣਨਕਈਹੋ

ਨਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ ੨॥ ਉਥੇ ਬਿਹਾਗੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਗੀਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਣਾ ਕਾਏ ਵੇ
ਵਾਂਸੁਥਾ ਕਾਏ ਵਾਸੁਥਾ ਏ ਜੈ॥ ਜੇ ਗੁਣਾ ਕਾਏ ਵੇ ਨਿਸਾਜਨਾ ਮੀਥਿ ਸਾਥੁ ਕਰੀ ਜੈ॥
ਸਾਥੁ ਕਰੀ ਜੈ ਗੁਣਾ ਕਾਏ ਕਰੀ ਵੇ॥ ਡਿਅਵ ਗੁਣਾ ਚਲੀ ਐ॥ ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰੀ
ਅੰਬਰ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਮਲੀ ਐ॥ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਬਾਹੀ ਐ॥ ਰਥਾ ਕਰੀ ਐ॥ ਭੇ
ਲਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ॥ ਗੁਣਾ ਕਾਏ ਵੇ ਵਾਂਸੁਥਾ ਕਾਏ ਵਾਸੁਥਾ ਏ ਜੈ॥ ਅਪਿ ਕਰੇ
ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ॥ ਹੋਰ ਕਰੇ ਨ ਕਈ॥ ਆਖਣ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈ ਐ॥ ਜੇ ਕੁਥੁ ਕਾਏ ਏ॥
ਜੇ ਹੋਇ ਕੁਥਾ ਜਾਇ ਕਰੀ ਐ॥ ਅਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਕੁਥੈ॥ ਸੁਣਦੇ ਬੇਬਾਝੁ ਕ
ਹਿ ਐ॥ ਦਾਨੁ ਅਣ ਮੰਗਿ ਆਵੈ ਵੇ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਨਕਾ
ਸਚੇ ਸੇਈ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ॥ ਹੋਰ ਕਰੇ ਨ ਕਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥

ਸੁਹੀਛੰਤੁ ਸਃ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਗਤਾ ਗੁਣਾ ਕਾਏ ਮਨਿ ਰਵੈ ਸੇਈ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਆਵੈ ਸਾਚ ਰਵੈ ਸਾ
ਚ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਿਉ ਟੁਥੈ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਅਪਿ ਅਵੁ
ਲਿਉ ਕਿਉ ਟੁਥੈ॥ ਪਹੰਚ ਮੇਰਿ ਬਿਕਾਰ ਬਾਕੇ ਕੁਥੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੇਈ॥ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਗਤਾ ਗੁਣਾ ਕਾਏ ਮਨਿ ਰਵੈ ਸੇਈ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਸਾ ਸਾਹੀ ਐ॥ ਜਿਨ ਕਾ
ਗੁਣ ਕੀਆ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹੀ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਲਿਐ ਕਿਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ॥ ਮਥਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ॥ ਗੁਰ ਪਹਿਮੇ ਸੁਕਰਾਇਆ॥ ਅਪਨ ਕਾਪੁ ਭੁ
ਸਹਜਿ ਪਵਾਤਾ ਜਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਕਾ
ਵਾ ਕਿਉ ਮਿਥੈ॥ ਹੋਇ ਪਗਾਇਆ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸਾ ਸਾਹੀ ਐ॥ ਜਿਨ ਜਗਤੁ ਉ
ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਆਇ ਗਇਆ ਕੀਨਾ ਆਇ ਓਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਗਤਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਗੰਗਿ ਗਤਾ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜਿ
ਨਿਬੰਧ ਕਾ ਕੋਟੁ ਉਸਾਰਿਆ॥ ਪੰਚ ਭੂਨਾਇ ਕੋ ਅਪਿ ਸਿਹੰਦਾ ਜਿਨਿ ਸਚ ਕਾ
ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ ੩॥ ਅਵਗਣਿ ਅਹੋਤੁ ਸੁਣਿ ਪਾਅਹੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸਚੁ
ਸੇਈ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਥੀ ਐ॥ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ਹੋਈ॥ ੩॥ ਅੰਜਨੁ ਤੇ ਸਾਅੰਜੀ
ਐ॥ ਜੈ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵੈ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਜੇ ਅਪਿ ਜਾਣੈ ਵੇ॥ ਅਪਿ ਜਾਣੈ ਵੇ
ਮਾਗਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੁ ਅਥੇ ਵੇ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਇ ਆਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕ
ਉਣੁ ਅਥੇ ਵੇ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੁਹਿ ਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਅੰਜਨੁ

ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਸੁਭੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ੪॥ ਸਾਜਨ ਤੇ ਵਨਿਆ ਪਦੇ
 ਕਿਉ ਪਹ ਪਹ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਗੇਤੋ ਸਚ ਕੇ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨੁ
 ਕਰੁ ਹਲੀਆ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਹ ਬੁਧੁੰਨ ਪੁਜਾਨਾ ਮੁ
 ਸਾਚ ਕਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਬਾਪਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਬਾਣਾ ਕਾਇਆ ॥ ਸਾਜਨ
 ਗੰਗਿ ਗੰਗੀ ਸਰੋਵਰੁ ਭਾਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ੫॥ ਅੰਧਾ ਆਗੁ ਜੇ ਬੀਐ ਕਿਉ
 ਪਾਧੁ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਮੁਸੈ ਮਤਿ ਤੇ ਵੀਐ ਕਿਉ ਗੁਪਤਾਇ ॥ ਕਿਉ ਗਰਿ
 ਜਾਵੈ ਮਹਤੁ ਪਾਵੈ ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧ ਸੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਮ ਗਰਿ ਕੇ ਕਢੁ ਨ ਸੁਭੈ
 ਅੰਧ ਬੁਝੈ ਧੰਧ ਸੀ ॥ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਚਾਨਣੁ ਚਾਉ ਉਪ ਜੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵ
 ਸੈ ॥ ਕਹਿ ਜੋ ਵਿਗੁਰ ਪਹਿ ਕਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਪਾਧੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥ ਮਨੁ ਪਹ ਦੇਸੀ
 ਜੇ ਬੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਹਾਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਬੋਲ ਉਗੰਠ ਵੀ ਧੂਖੀ ਕਹਿਆ
 ਇਆ ॥ ਧੂਖੀ ਭਰਿ ਅੰਜੁ ਗੁਰੁ ਸਬਾਇਆ ਕਉ ਦੁਜਾਇ ਬਿਧਿ ਮੇਹੀਆ ॥
 ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਖਰੇ ਭਗਵਣੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਠੇਹੀਆ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਦੇਉ ਦੇ
 ਭੂਣੇ ਨ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਪਹ ਦੇਸੀ ਜੇ ਬੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਹਾਇ
 ਆ ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਹਿ ਆਪਣੈ ਸੋਕੁ ਰਿਪੁ ਹੀਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾਤਾ
 ਕੇ ਸਚ ਸਬਦ ਪਤੀਨਾ ॥ ਸਬਦੇ ਪਤੀ ਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀ ਜੈ ਮਹਤੁ ਮਹਤਾ ਅੰਤ
 ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕੇ ਸੇਈ ਪੁਰੁ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਹੰਤੋ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਸਾਤਾ
 ਸੁਹੇਸਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਹਿ ਆਪਣੈ ਸੋਕੁ ਰਿਪੁ ਹੀ
 ਨੀਨਾ ॥ ੭॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਸਾਹੀਐ ਕਹਿ ਦੇਖੈ ਸੇਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
 ਨਾਪਵੈ ਜੇ ਸੇਠੈ ਕਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਸੋਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਣਵੈ ਆਪਿ ਅਰੁ ਭ
 ਨ ਭੁਲਾਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਹ ਕਹਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਾਏ ॥ ਹੀ
 ਲਉ ਨੀਚੁ ਕਹਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਕਾਈ ॥ ਨਨਕ ਜਿਨਿ ਕਹਿ ਦੇਖਿ
 ਆਵੈ ਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥ ੮॥ ੨ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੂ⁺ਗੰਤੁਮਹਸਾ ੩ ੫੭ ੩ ਸੁਖਸੋਹਿਬਵਹਿਧਿਆ
ਵਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਠਸੁਪਾਵਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਠਸੁਪਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਵਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਬਥਿਹਰੀਗੁਰਆਪਣੇਵਿਟਹੁ
ਜਿਨਿਕਹਜਸਕਿਸਵਾਰੇ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਕੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਠਸਹ
ਹਿਜਨਪਾਵਹੁ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਸੁਖਸੋਹਿਬਵਹਿਧਿ
ਆਵਹੁ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਹਰਿਗੁਣਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁ
ਧਿਆਏ॥ ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਆਤਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆਤਿਨਜਨਮਮਰਣ
ਕਉਰਾਗਾ॥ ਅੰਦਹੁਦੁਗਮਤਿਦੂਜੀਖਈਸੋਜਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ ਜਿ
ਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਸੁਆਮੀਤਿਨੁ^{ਅਨ}ਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਸੁਣਿਮਨਭੀ
ਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ੨॥ ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਗਾ॥ ਗੁਰੇਤਉਪਜੈਸ
ਬਦੁਬੀਚਾਗਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਹਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇ
ਸੁਪਾਏ॥ ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਕਿਲਵਿਖਸਕਿਗਵਾਏ॥ ਸਭਕੋਤੇ
ਹਤੁਸਭਨਕਾਹਉਤੇਗਤੁਹਮਾਗਾ॥ ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਗਾ॥ ੩॥
ਸਾਜਨਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ ਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਤਿਪਤਾਸੀਠਿਹਿਕੂਖਨਸਥੈਆਏ॥ ਵਹਦਿਸਿ
ਪੂਜੇਹਵੈਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜੋਕ੍ਰਿ
ਵਿਵੇਕੇਹਰਿਬਿਨੁਕਦੂਜਾਨਹੀ॥ ਸਾਜਨਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥ ੪॥
੧॥ ਗੰਤੁਸੁਹੀਮਹਸਾ ੩ ੫੭ ੩ ਭਗਤਜਨਕੀਹਰਿਜੀਉ
ਗਏਜੁਗਿਜੁਗਿਰਖਦਾਆਇਆਮਾ॥ ਸੋਕਗਤੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਹਉਮੈ
ਸਬਦਿਜਸਾਇਆਮਾ॥ ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਸਾਇਆਮੇਰੇਹਰਿਕੁਇਆ
ਜਿਸਦੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਸਚੀਕੁਗਤਿਕਹਹਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਖਿਵਖਾਣੀ॥ ਭਗਤਾਕੀਚਾਖਸਚੀਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਭਾ
ਇਆ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਰਿਦਹਿਸਾਚੈਜਿਨੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਇਆ॥
੧॥ ਹਰਿਕੁਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਹੋਕੁਗਤਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਦੇਹਮਾ॥ ਹਰਿ
ਭਗਤਕਹਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਵਹਿਜਿਨਗੁਣਅਵਗਣਪਛਾਣੇਹਮ॥

ਗੁਣਅਭਿਗੁਣਪਛਾਣੇਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੇਕੋਭਗਤਿਮੀਠੀਥਾਗੀ॥ਅਨ
 ਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਗਤੀਘਰੀਮਹਿਬੈਰਾਗੀ॥ਭਗਤੀਗਤੇਸਦਾ
 ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾਨਾਥੇ॥ਨਾਨਕਸੇਭਗਤਹਰਿਕੈ
 ਦਰਿਸਾਚੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਥੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਭਗਤਿਕਰਹਿਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਵਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੇਈਗਾਮਾ॥ਹਉਮੈਮਾਇਅਭੰਗੀ
 ਵਿਆਪੇਮਹਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੇਈਗਾਮਾ॥ਮਹਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੇਈਦੂ
 ਜੈਭਾਇਪਹਜਵਿਗੋਈਵਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਿਹੁਣਾ
 ਸਕੁਜਗੁਭਗਮਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਵੁਤਾਨਿਆ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈ
 ਪਵੁਨਿਆਹਰਿਨਾਮਸਚੁਸੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮੈਏਵਡਿਆਈਦੂਜੈ
 ਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥ ੩॥ ਭਗਤਕੈਪਹਿਕਾਰਜੁਸਾਚਾਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵ
 ਖਾਣੇਗਾਮਾ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਆਪੇਦੀਆਕਾਥੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਗਾ
 ਮਾ॥ਕਾਥੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਹਰਿਮਨਿਭਾਣੇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾ
 ਇਆ॥ਸਦਾਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁਟੈਹਰਿਦੀਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ
 ਹਰਿਜਨਉਚੇਸਦਹੀਉਚੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਪੇਥ
 ਖਸਿਮਿਸਾਏਚੁਗਿਜੁਗਿਸੋਭਾਪਾਇਆ॥ ੪॥੧॥੩॥

ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਤ ੩

॥ਸਥਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਹਿਲਾਜਿ

ਬੇਸਚੇਕੋਹਇਵੀਚੋਹਗਾਮਾ॥ਹਉਮੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਚੁਗੀਖ
 ਆਉਰਧਾਗੇਗਾਮਾ॥ਸਚੁਗੀਖਆਉਰਧਾਗੇਦੁਤਰੁਤਰੇਠਿਹਿਕਵਜਲੁਤਰ
 ਲੁਨਹੇਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੀਥਾਣੀਜਿਨਿਸਚੁਵਿਖਾਇਆਸੋਈ
 ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੇਸਚਿਸਮਾਵੇਸਚੁਵੇਖੈਸਕੁਸੇਈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਾਹਿ
 ਬੁਸਾਚੀਨਾਈਸਚੁਨਿਸਤਹੋਈ॥ ੧॥ ਸਾਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੁਬੁਝਾ
 ਇਆਪਤਿਗਾਖੈਸਚੁਸੇਈਗਾਮਾ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚਾਪੈਸਚੈਨਾਮਿਸੁ
 ਖੁਹੇਈਗਾਮਾ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੇਈਮਹੈਨਕੋਈਗਗਨਿਨਚੁਨੀਵਾਸਾ॥
 ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿਨਾਮਿਪਹਗਾਸਾ॥ਜਿਨੀਸ
 ਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚੈਹੋਏਅਨਦਿਨੁਸਚੁਪਾਇਨਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਨਾਮੁਜਿ
 ਨਹਿਗਏਵਸਿਆਨਾਵੀਦੁੜਦੁਖੁਪਾਇਨਿ॥ ੨॥ ਸਚੀਥਾਣੀਸਚੇਗੁ

ਦੁਗਵਹਿਤਿਤੁਪਾਰਿਸੋਹਿਯੋਈਗਾਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਮਨੁ
 ਸਾਚਾਵਿਚਿਸਾਚਾਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਸੋਈਗਾਮਾਸਕੁਸਚੁਵਰੇਤੋਸਚੇਥੇਥੇਜੋ
 ਸਚੁਕਰੈਸੁਰੋਈ। ਜਤਦੇਖਾਤਤਸਚੁਪਸਹਿਆਅਵਰੁਨਦੁਜਕੋਈ ॥
 ਸਚੇਉਪਜੈਸਚਿਸਮਾਵੈਮਹਿਜਨਮੇਦੁਜਾਹੋਈ। ਨਾਨਕਸਕੁਕਿਛੁਆ
 ਪੇਕਰਤਾਅਪਿਕਰਵੈਸੋਈ॥ ੩॥ ਸਚੇਕਰਤਸੋਹਿਦਰਵਾਰੇ। ਸਚੇਸ
 ਚੁਵਖਦੇਗਾਮਾ। ਪਟਅੰਤਰਸਾਚੀਬਾਦੀਸਾਚੇਅਪਿਪਛਾਦੇਗਾਮਾ॥
 ਆਪੁਪਛਾਦਹਿਤਾਸਚੁਜਦਹਿਸਾਚੇਸੋਈਹੋਈ। ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀ
 ਤੋਸੋਭਾਸਾਚੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ। ਸਾਚਿਰੇਤੋਭਗਤਇਕਗੰਗੀਦੁਜਗੰਗੁਨਕੋ
 ਈ। ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਮਸਤਕਿਥਿਖਿਆਤਿਸੁਸਚੁਪਗਪਤਿਹੋਈ॥
 ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਸੁਹਿਛਤਮਤਲਾ ੩ ਚੁਗਚਾਰੇਧਨਜੇਤਵੈਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਸੋਹਾਗੁਨਹੋਈਗਾਮਾ। ਨਿਹਚਥੁਗਾਜੁਸਦਾਹਰਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁ
 ਅਵਰੁਨਕੋਈਗਾਮਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਸਦਾਸਚੁਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਏਕੋਜਾਇਆ। ਧਨਪਿਰਮੇਯਾਵਾਤਅਗੁਰਮਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਥਿਆਤਾਹਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ। ਨਾਨਕਕਾ
 ਮਦਿਕੰਤੈਭਾਵੈਅਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਧਨਬਾਝੜੀ
 ਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿਸੋਈਗਾਮਾ। ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗੁਣੀਠਿਰਿਮੈਯਾਵੈਸੁ
 ਨਹੋਈਗਾਮਾ। ਠਿਰਿਮੈਯਾਵੈਸੁਨਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈਹਉਸੈਮਾਰਿਪ
 ਛਾਇਆ। ਕਰਣੀਕਰਕਮਾਵੈਸਬਦਿਸਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾਇਆ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਗਵੈਦਿਨੁਗਤੀਆਪਣਾਸਾਚੀਸੋਭਾਹੋਈ। ਨਾਨਕਕਾਮ
 ਦਿਪਿਰੁਗਵੈਆਪਣਾਗਵਿਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰੇਧਨ
 ਬਾਝੜੀਏਹਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਯਾਏਗਾਮਾ। ਹਰਿਕੋਗੰਗਿਗਤੀਹੈਕਾਮਦਿਮਿ
 ਸਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਗਾਮਾ। ਮਿਥਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਸਚਿਸਮਾਏਸਚੁ
 ਵਰੇਤੋਸਕੁਥਾਈ। ਸਚਾਸੀਗਾਹੁਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਕਾਮਦਿਸਚਿਸਮਾਈ॥
 ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਕਾਮਦਿਥਾਇਆਕੰਠਿਥਾਏ। ਨਾਨਕਮ
 ਹਸੀਮਹਸੁਪਛਾਦੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ ੩॥ ਸਾਧਨਬਾਝੀਧੁਰਮੋਖੀ

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਿਅਪਿਮਿਥਾਈਗਾਮਾਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਦੁਰੇਆਪ੍ਰਕੁਰਵਿ
ਹਰਿਆਸਭਥਾਈਗਾਮਾਪ੍ਰਕੁਰਵਿਹਰਿਆਸਭਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਈਪੁਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਕੁਰਵੀਸਚੁਸੀਗਾਗੁਰ
ਦਾਇਆਕਾਮਦਿਨਿਰਮਲਹਉਮੈਮਥੁਖੋਈਗੁਰਮਤਿਸਚਿਸਮਾਈ
ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਥਾਈਕਰੈਤੈਨਾਮਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩॥੪॥

ਸੁਹੀਵੁੰਤੁਮਹਸ ੩ ॥ਹਰਿਹੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖੇਪਏ
ਗਾਮਾਅਨਦਿਨੇਸਬਦਿਹਵਹੁਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਗਾਮਾਅਨਹਦ
ਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਨਾਹੀ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿਕਹਹਿਗੁਰਆਗੈਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਹੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆ
ਘਟਿਅੰਤਹਿਸੇਜਨਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾ
ਹਰਿਕਰਿਕਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਭਇਆਹਰਿਨਾ
ਮਿਰਹੇਥਿਵਸਾਏਗਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਏਗਾਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਏਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਦੀ॥
ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਈ॥
ਤੋਹਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਠ
ਸਜਨਮੁਤਿਨਕੋਹਾਜਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਗਿਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿ
ਉਮੇਲੁਕਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਗਾਮਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਜੀਵ
ਨਮੁਕਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਸਾਏਗਾਮਾਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੁਆਰਤਾਹਰਿਨਾਲੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੇਹੁਚੁਕਾਇ
ਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਸਬਦੇਹਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸ
ਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਜਗੁਭਗਮਿਕੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਗਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇ
ਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਗਾਮਾਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾ
ਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਕਾਇਆਸਦਾਗਾਵਹਿਗੰਗਿਗਾਤੇ॥ਹਰਿਕੈਕੁਗਤਮ
ਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੇ॥ਸਾਚੀਕੁਗਤਿਕਹਹਿਵਹਿਜਾ

ਪਰਿਪਰਿਦਰਿਸਚਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਸਚਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁਬਲੀਸਬਦੇ
ਤੀਸੁਖੁਤੇਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਾ ੩ ਜੇਲੋੜਹਿਵਹੁਬਾ
ਲੜੀਏਤਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਹਾਮਾ॥ ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਲੀਹਰਿਜੀਉ
ਮੈਰੋਨਜਾਏਹਾਮਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਮੈਰੋਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨਕੰਤਪਿ
ਅਹੀ॥ ਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੋਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਹੀ॥ ਮੇਹਾਪੁ
ਕੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਦਾ
ਪਿਰੁਗਵੇਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਪਿਰੁਪਾਇਆ
ੜਾਬਾਸੜੀਏਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾਤੀਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨਦੁਭਾਇ
ਆਤਿਤੁਤਨਿਮੈਥੁਨਗਤੀਗਾਮਾ॥ ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਥੁਨਗਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਗਤੀ
ਮੇਹਾਪੁਕੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਗਵੇਹਰਿਪ੍ਰਕੁਅਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁ
ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਗਤੀ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪ੍ਰਭੁਗਵੇਹੰਗਿਗਤੀ॥ ੨॥ ਪਿਰੁਗਵੇਹੰਗਿਗਾ
ਤੜੀਏਪਿਰਕਾਮਹਸੁਤਿਨਪਾਇਆਗਾਮਾ॥ ਸੋਸਹੋਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾ
ਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਗਾਮਾ॥ ਵਿਚਹੁਮੇਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਹਰਿ
ਕਾਇਆਹਰਿਕਾਮਦਿਮਨਿਭਾਣੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਵੈਨਿਤਸਾਚੇ
ਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ਜੁਗਿਚਹੋਸਾਚਾਏਕਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾ
ਇਆ॥ ਨਾਨਕਹੰਗਿਗਵੇਹੰਗਿਗਤੀਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ੩॥
ਕਾਮਦਿਮਨਿਸੋਹਿਤ੍ਵਾਸਾਜਨਮਿਲੇਪਿਅਹੋਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਆਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਿਧਹੋਗਾਮਾ॥ ਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਿਧਹੋਅਪਨਾਕ
ਹਜੁਸਵਹੋਗੁਰਮਤੀਹਰਿਜਾਤਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਸੋਹਿਲਾਇਆਮਨੁਮੇਹਾਪਾਇਆ
ਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ ਸਚਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਵਸਿਆਮੰਨਿ
ਮੁਹਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਗੇ॥ ੪॥ ੫॥
੬॥ ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਾ ੩ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਗਾਮੁਨਾਮੁਗੁਰਸਬ
ਦੀਵੀਚਹੋਗਾਮਾ॥ ਹਰਿਮਨੁਤੋਨਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਗਾਮਨਾਮੁਪਿਅਹੋਗਾਮਾ॥
ਗਾਮਨਾਮੁਪਿਅਹੋਸਭਿਕੁਲਉਧਹੋਗਾਮਨਾਮੁਖਿਬਾਣੀ॥ ਅਵਣਜਾਣ

ਹੋਸੁਖੁਪਾਇਆਪਾਇਅਨਤਦਸੁਗਤਿਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਰਿਸੜਾਹਰਿਗਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀ
 ਚਾਹੇ॥ ੧॥ ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਉਚਾਕਿਉਕਹਿਮਿਲਿਆਜਾਏਹਮਾ॥
 ਗੁਰਸੇਖੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੋਸਬਦਿਸੁਭਾਏਹਮਾ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿ
 ਸੁਭਾਏਆਪੁਗਵਾਏਹੰਗਸਿਉਰਖੀਆਮਦੇ॥ਸੋਜਸੁਖਾਈਜਾਪ੍ਰਭੁ
 ਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਹਗਦਿਸਾਵਡਭਾਗੀਜਿਚ
 ਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਉਚਾਕਿਉਕਹਿਮਿਲਿਆਜਾਏ
 ੨॥ ਪਾਟਿਪਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਹਮਭੁਤਾਹੋਹਮਾ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁ
 ਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੇਹਮਾ॥ਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੇਸਿਰਜਣਹੋਵ
 ਭਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪਾਟਿਪਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਤਜੇਅਨਦੁਹੋਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ
 ਬੀਚਾਰੇ॥ਪਾਟਿਪਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਹਮਭੁਤਾਹੋ॥ ੩॥ ਗੁਰਸੇਵ
 ਨਿਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਇਆਹਮਾ॥ਹਰਿਧੂਕੋਦੇਵਹੋਮੇ
 ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਹਮਾ॥ਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਏਆ
 ਪੁਰਾਵਾਏਨਿਜਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧੀਸੁਖੁਰੈਦਿਵਿ
 ਣੀਗੁਰਮਤਿਨਯਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨਦੁਭਇਆਦਿਨੁਗਤੀ
 ਨਾਨਕਹਰਿਮੀਠਲਗਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੭॥ ੫॥ ੧੨॥

ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਸਾ ੪ ਪਾਹ ੧

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਸ

ਇਅਵਗਣਵਿਕਣਗੁਣਰਵਾਂਬਲਿਹਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆ
 ਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਵਾਬਲਿਹਮਜੀਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਮੀ
 ਲਾਗੀਪਾਪਵਿਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਗੋਗੁਰਾਇਆਕਉਭਾਗਾਸਤਜੇ

ਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਾਇਆਸੇਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਈਗਿਆਨਤਤਿ
ਕਰਿਭੋਗੋ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿਮਾਣੇਨਿਤਰਈਆਨਾਨਕਪੁਰਿਸੰਜੋਗੋ॥ ੧॥
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਕਾਉਕੁੜਮਕੁੜਮਾਈਆਇਆਬਲਿਹਾਮਜੀਉ॥ ਸੰ
ਤਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਾਈਆਬਲਿਹਾਮਜੀਉ॥ ਬਾਣੀਗੁਣੀ
ਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇਸੋਹਾਇਆ॥ ਗਇਆਕੋਹੁਮਮਤਤਾਨਿਨਾ
ਰੀਪਾਖੰਡਕੁਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਹਉਮੈਪੀਰਗਈਸੁਖਪਾਇਆਅਰੋਗ
ਤਕਏਸਹੀਗਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਪੁਛਾਤਾਨਾਨਕਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੨॥
ਮਨਮੁਖਿਵਿਵੁੜੀਦੁਹਿਮਹਾਸੁਨਪਾਏਬਲਿਹਾਈਬਲਿਹਾਮਜੀਉ॥ ਅੰ
ਤਰਿਮਮਤਾਕੁਰਿਕੁੜਵਿਹਾਏਕੁੜਿਕਈਬਲਿਹਾਮਜੀਉ॥ ਕੁੜਕਪਟੁ
ਕਮਾਵੈਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਾਇਆ॥ ਉਤ੍ਰਿਕਪੰਥਿ
ਕੁਮੇਗਾਵਾਗੀਖਿਨੁਖਿਨੁਪਕੇਖਾਇਆ॥ ਆਪੇਦਇਆਕੋਪੁਰਦਾਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਏ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਵੁੜੇਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਸਹਜੁ
ਸੁਭਾਏ॥ ੩॥ ਆਇਆਸਗਨੁਗਣਾਇਹਿਰੈਧਨਭੰਮਾਰੀਆਬਲਿਹਾ
ਮਜੀਉ॥ ਪੰਡਤਪਾਧੋਆਇਪਤੀਬਹਿਵਾਚਾਈਆਬਲਿਹਾਮਜੀਉ॥ ਪ
ਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਪਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣੇਪਹਿਆਏ॥ ਗੁਣੀਗ
ਆਨੀਬਹਿਮਤਾਪਕਾਇਆਫੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ॥ ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁ
ਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵਤਨੁਬਾਲਸਖਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਿਹਪਾਕਰਿਕੋ
ਮੇਲੇਵਿਵੁੜਿਕਦੇਨਜਾਈ॥ ੪॥ ੧॥

ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਾ ੪

॥ ਹਰਿਪਹਿਸੜੀਲਾਵਪਗਵਿਹਤੀਕਰਮਾਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਹਾਮਜੀਉ॥
ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪਰਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਪਾਪੁਤਜਾਇਆਬਲਿਹਾਮਜੀ
ਉ॥ ਪਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਸਿਮ੍ਰਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਪੁਰਖਾਅਗਧਹੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ ਸਹ
ਜਅਨਦੁਹਾਵਡਰਾਗੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਈਆ॥ ਜਨੁਕਰੈਨਾ
ਨਕੁਲਾਵਪਹਿਲੀਆਗੰਗੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਿਹਾਮਜੀਉ॥ ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉ

ਮੇਮੈਥੁਗਵਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਨਿਰਮਲੁਕਉਪਾਇਆਤਰਿਗੁਣਗ
 ਇਆਤਰਿਵੇਥੈਗਮੁਤਦੁਗੇ। ਤਰਿਆਤਮਗਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸ
 ਹਬਹਰਿਆਕੁਰਪੁਗੇ। ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੰ
 ਗਲਗਾਏ। ਜਨਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥
 ੨॥ ਹਰਿਤੀਜਕੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਕਉਇਆਬੈਗਗੀਆਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਨਿ
 ਸੰਤਜਨਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡਡਗੀਆਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਨਿ
 ਹਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥
 ਸੰਤਜਨਾਵਡਡਗੀਪਾਇਆਤਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ। ਹਿਰੇ
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ। ਜਨ
 ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਤੀਜੀਲਾਵੇਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਗਗੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿਚ
 ਥਕੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਕਉਇਆਤਰਿਪਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਕਉਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਇਆਬਲਿਗਮ
 ਜੀਉ। ਹਰਿਮੀਠਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਕਉਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਖ
 ਲਾਈ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਆਠਥੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਵਜੀਵ
 ਧਾਈ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਚੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾਸ
 ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਚਉਥੀਲਾਵੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭਿਅਥਿਨਾਸੀ॥
 ੨॥ ॥ ਸੁਹੀਵੰਤੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁ
 ਗਾਏ॥ ਹਿਰੈਰਸਨਹਸਾਏ॥ ਹਰਿਰਸਨਹਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਕਉਮਿਲਿ
 ਆਸਹਜਿਸੁਕਉ॥ ਅਨਦਿਨੁਤੇਗਤੇਗੇਸੁਖਿਸੇਵੈਸਬਦਿਹਰੇਲਿ
 ਵਲਾਏ॥ ਵੈਡੈਰਾਗਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਖਿਅਏ॥ ਸ
 ਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕਸੁੰਨਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਸੰਗ
 ਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਸਹਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ॥ ਨਿਰਮਲਿਜਲਿਨਾਏ
 ਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਗੀਰਾਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਗਣੀਕੁਮੁਕਤਾਗਾਹ
 ਮੇਥਿਨਠੀਪੀਗਾ॥ ਨਦਹਿਪ੍ਰਭੁਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਪਹਿਰੇਆ
 ਸਾ॥ ਹਰਿਅੰਗਲਗਸਿਰਸਨਹਸਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਪੁਗਾਸਾ॥ ੨॥ ਅੰਤ

ਰਤਨੁਬੀਚਾਰੋ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰੋ। ਰਹਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿ
ਸਤਰੇਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ। ਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਿਆਪਾਇ
ਚਾਨਦੁਪਰਸੰਦਰਸੇਹਾਇਆ। ਤਨੁਮਨੁਅਗਪਿਸੀਗਾਰਬਾਣੁਏਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਸਾਚੇਰੁਇਆ। ਜੇਪ੍ਰਕੁਕਰੈਸੇਈਪਰੁਕੀਜੈਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥
੩॥ ਹਰਿਪ੍ਰਤਿਕਾਚੁਰਚਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਆਹਦਿਅਇਆ। ਵੀ
ਆਹਦਿਅਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ। ਸੰ
ਤਜਨਮਿਲਿਮੰਗਲਗਾਏਹਰਿਜੀਉਆਪਿਸਵਾਰੀ। ਸੁਹਿਨਰਗਣਗੰਧ
ਰਬਮਿਲਿਅਾਏਅਪੁਰਬਜੰਦਬਦਾਈ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਮੇਸਾ
ਚਾਨਕਦੇਮਰੈਨਜਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ॥ਸੁਹੀਵੰਤੁਮਹਾ ॥

ਪਰ ੩ ॥ ਆਵਹੋਸੰਤਜਨਹੁਗੁਣਗਾਵਹੋਗੋਵੰਦਕੇਰੇਰਾਮਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਿਲਿਹੀਐਪਹਿਵਾਜਹਿਸਬਦਪਨੇਰੇਰਾਮਾ। ਸਬਦਪਨੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਤੋਰੇਤੂਕਰਤਾਸਭਥਾਈ। ਅਹਿਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾਸਲਾਈਸਾਚਸਬਦ
ਲਿਵਲਾਈ। ਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਹੋਰੈਗੰਗਿਹਾਤਾਹਮਨਾਮੁਹਿਦਪੂਜਾ॥ ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਪਵੁਣੈਅਵਹੁਨਜਾਣੈਦੂਜਾ॥ ੧॥ ਸਭਮਹਿਗਵਿਹਰਿ
ਅਸੇਪ੍ਰਕੁਅੰਤਹਜਾਮੀਰਾਮਾ। ਗੁਰਸਬਦਿਹਵੈਗਵਿਹਰਿਅਸੇਪ੍ਰਕੁਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀਰਾਮਾ। ਪ੍ਰਕੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਹਜਾਮੀਪਾਟਿਪਾਟਿਹਵਿਆ
ਸੇਈ। ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨ
ਕੇਈ। ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਪ੍ਰਕੁਰਾਵਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰ
ਕੁਸਬਦੇਜਾਪੇਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ੨॥ ਇਤੁਜਗੋਦੁਤਹਮਨਮੁਖਿ
ਪਹਿਨਪਾਈਰਾਮਾ। ਅੰਤਰੇਹਉਮੈਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਰੇਪੁਚਤੁਗਾਈਰਾਮਾ। ਅੰਤਰਿ
ਚਤੁਗਾਈਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਜਮਮਗਿਦੁਖੁ
ਪਵੈਚੋਟਾਖਾਵੈਅੰਤੁਗਇਆਪਵੁਤਾਇਆ। ਬਿਨੁਨਵੈਕੋਬੇਈਨਾਹੀ
ਪੁਤਕੁਟੰਬੁਸੁਤਕਾਈ। ਨਾਨਕਮਾਇਆਮਹੁਪਸਾਰਾਅਗੈਸਾਬਿਨਜਾਈ॥
੩॥ ਹਉਪੁਛਭਿਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਕਿਨਬਿਧਿਦੁਤਹੁਤਹੀਐਰਾਮਾ। ਸ
ਤਿਗੁਰੁਰਾਇਚਲੁਜੀਵਤਿਅਾਇਵਮਹੀਐਰਾਮਾ। ਜੀਵਤਿਅਮਹੀਐ

ਕਉਜਲੁਤਗੀਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ ਪੁਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀ
 ਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਮਤਿਪਗਾਸੁਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਗਮਿਨਾਮਿ
 ਵਡਿਆਈ॥ ਨਨਕਪੁਰੁਪਾਇਆਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
 ਲਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੪ ॥ ਸੁਹੀਛੰਤਮਹਲ ੪ ਘਰੁ ੫ ਗੁਰਸੰਤਜੋਨਪਿ
 ਆਗੇਮੇਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਆਸੇ॥ ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾ
 ਸਤਿਗੁਰੈਮੇਮੇਲੇਪੁਰਗੁਣਤਾਸੇ॥ ਧਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਵਡਪੁਰਖੁਹੈਮੈਦਸੇਹਰੀ
 ਸਾਬਾਸੇ॥ ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਜਲ
 ਮਿਅਗੇਮੇਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਗੁਪੰਬੁਦਸਾਹਾ॥ ਪਹਿਆਵਹੁਚਿਰੀਵਿਛੰਨੀ
 ਅਮਿਲਿਸਬਦਿਗੁਰੁਪੁਰਨਾਹਾ॥ ਹਉਤਧੁਬਾਝੁਖਗੀਉਡੀਣੀਅਜਿ
 ਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਹਾਹਾ॥ ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਸਮਾਹਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਕੁਰੀਮਾਮਨਮੁਖੁਕਰੀਮਰੁ
 ਲਾਇਆ॥ ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕੁਖਲਗਾਇਆ॥ ਅ
 ਨਤਧਨੁਧਰਿਦਬਿਆਠਿਹਿਬਖੁਭਾਲਣਗਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾ
 ਮੁਸਲਾਹਿਤੁੰਬਿਨੁਨਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਸੁੰਦਰੁਸੋਹਨੁਪਾ
 ਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰਮਥਾਣੀਮਨੁਮਾਹਿਆ॥ ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿ
 ਗਈਮਨਆਸਾਚਿਤਵਿਸਾਹਿਆ॥ ਮੇਅੰਤਹਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖ
 ਤਮਨੁਸਾਧਾਹਿਆ॥ ਵਡਭਾਗੀਪੁਰਆਇਮਿਥੁਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁ
 ਵਾਹਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੫ ਸੁਹੀਛੰਤਮਹਲ ੪ ਮਥੇਹਿਸੁਵੈ
 ਜਨਹਉਮੈਬਿਖੁਜਿਨਿਹਰਿਪੁਰੀਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆ॥ ਦੇਤਕੰਚਵੇਵੰਨੀਆ
 ਇਨਿਹਉਮੈਮਾਹਿਵਿਗੁਤੀਆ॥ ਮੇਹੁਮਾਇਆਵੇਸਭਕਾਥਾਇਨਿਮਨ
 ਮੁਖਿਮੁਕੁਸਜੁਤੀਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈ
 ਟੀਆ॥ ੧॥ ਵਸਿਆਇਹੁਵੇਜਨਇਸੁਮਨਕਉਮਨੁਬਾਸੇਜਿਉਨਿਤਕਉ
 ਇਆ॥ ਦੁਖੁਗੋਇਵੇਵਿਹਾਣੀਆਨਿਤਆਸਾਅਸਕਰੇਇਆ॥ ਗੁਰਪਾ
 ਇਆਵੇਸੰਤਜੋਨਮਨਿਆਸਪੁਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਪੁਰਦੇਹੁਮ
 ਛਡਿਆਸਾਨਿਤਸੁਖਿਸਉਦਿਆ॥ ੨॥ ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਕਰੇਗਮਗਾਰਿ

ਅਹਿਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀਐਆਈ॥ ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮਦਇਆਬੁਝੈਗਮਗਾਜਿ
 ਆਕਰਿਕਿਰਪਾਏਹੁਮਿਥਾਈ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਲੇਚਥੁਗਮੁਖੇਗਮਗਾਜਿਆ
 ਹਰਿਸਰਪਾਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ ਜਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਗਮਗਾਜਿਆ
 ਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ੩॥ ਇਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੇਗਮਗਾਜਿਆਗੁਰੁ
 ਦੇਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਬੈਰਾਗੁਰੇਗਮਗਾਜਿਆਗੁਰੁਮੇਲੇਕਿਰ
 ਪਾਕੇਈ॥ ਹਉਗੁਰੁਵਿਟਹੁਪੇਲਿਘੁਮਾਇਆਗਮਗਾਜਿਆਜੀਉਸਤਿ
 ਗੁਰਆਗੈਏਈ॥ ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਗਮਗਾਜਿਆਜਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥
 ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੧੮॥

੧ ਓ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਸੁਹੀਵੰਤੁਮਹਾ ੫ ੫੨ ੧ ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਤੁਕਾਏ
 ਖਿਰਲਾਨਾ॥ ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਨੇਹੁਕੁੜਾਈਓਕੁਸੰਤਰੰਗਾਨਾ॥ ਕੁੜੀਡੇਖਿਭੁੱਲੇ
 ਅਛੁਲੈਨਮੁਲੇਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ ਥੀਵਹਿਲਾਸਾਅਤਿਗੁਲਾਸਾਸਬ
 ਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ ਮਿਥਿਆਮੇਹਿਮਗਨੁਥੀਗਹਿਆਝੂਠਸੰਗਿਲਪਟਾਨਾ ॥
 ਨਾਨਕਦੀਨਸਹਇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਧੁਲਾਜਕਗਤਾਨਾ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਸੇ
 ਵਿਠਾਕੁਰੁਨਾਬੁਪਗਾਣਾ॥ ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਜੈਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ ਨਿਹਚਲੁ
 ਹਭਵੈਸੀਸੁਦਿਪਰਦੇਸੀਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹੀਐ॥ ਹਰਿਪਾਈਐਕੁਗੀ
 ਸੁਦਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੁਗਹਿਹੀਐ॥ ਏਹੁਮਨੁਦੀਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆ
 ਖਿਵਖਾਣਾ॥ ੨॥ ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਕਿਆਕੀਜੈਕੁੜਾਮਾਨੇ॥ ਸੁਦਿਬਾਵੇਰੇਹੁ

ਵੈਸੀਗਰਬੁਗੁਮਾਨਾ। ਨਿਹਚਲੁਤੁਜਾਨਾਮਿਥਿਆਮਾਣਾਸੰਤਪ੍ਰਕ੍ਰੋਧਇ
 ਦਾਸਾ। ਜੀਵਤਮਗੀਐਰੁਵਜਲੁਤਗੀਐਜੇਥੀਵੈਕਹੀਮਲਿਖਿਆਸਾਗੁ
 ਹੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਜਿਸੁਲਾਵਹਿਸਹਜਿਧਿਐਨੋ। ਨਾਨਕੁਸਗਦਿ
 ਪਇਆਹਰਿਦੁਅਭੈਭਉਬਲਿਬਲਿਸਦਕੁਰਬਾਨੋ॥ ੩॥ ਸੁਣਿਬਾਵੇਗਮਤੁ
 ਜੰਨ੍ਹਿਪ੍ਰਕ੍ਰੋਧੇਪਾਇਆ। ਸੁਣਿਬਾਵੇਥੀਉਗੇਲੁਜਿਨੀਪ੍ਰਕ੍ਰੁਪਿਆਇਆ
 ਜਿਨਿਪ੍ਰਕ੍ਰੁਪਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਵਡਰਾਗੀਦਹਸਨੁਪਾਈਐ
 ਥੀਉਨਿਮਾਣਾਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗਲਾਆਪੁਮਿਟਾਈਐ। ਓਹੁਪਨੁਕਰਾ
 ਸੁਧਾਜਿਨਪ੍ਰਕ੍ਰੁਲਾਧਾਹਮਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵਿਚਾਇਆ। ਨਾਨਕਦੀਨਸ
 ਗਦਿਸੁਖਸਾਗਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥

ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਾ ੫

॥ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿ

ਇਤੀਤੁਸਿਕੈਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੋਭੰਡਾਰਸਕੁਕਿਛੁੜੈ
 ਪਾਇਤਿਸਕੈਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਬਾਬੁਲੁਮੇਹਾਵਡਸਮਰਥਾਕਰਣਕਾਰਣ
 ਪ੍ਰਕ੍ਰੁਹਾਗ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਗੇਰੁਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਗ। ਆ
 ਇਜੁਗਾਇਕੁਗਤਨਕਾਰਾਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮ
 ਹਰਸੁਮੀਠਾਅਨਦਿਨੁਮਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਆਪੇਲੇਈਮਲਾਇਕਿ
 ਉਵੇਛੋੜਾਥੀਵਈਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਟੇਕਸੋਸਦਾਸਦਜੀ
 ਵਈਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਤੇਗੀਟੇਕਤੁਝੈਤੇਪਾਈਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਗ। ਜਿ
 ਸੋਤੇਪਾਈਕੋਈਨਾਹੀਐਸਾਪ੍ਰਕ੍ਰੁਹਮਾਗ। ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਸੰਗਲੁਗ
 ਇਆਇਨੁਗੈਨਿਆਸਤੁਮਾਗੀ। ਸਫਲੁਦਰਸੁਕੋਟਿਆਗੁਰੁਪੁਰਾਨਕ
 ਸਦਬਲਿਹਾਗੀ॥ ੨॥ ਸੰਮਲਿਆਸਚੁਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇਆ
 ਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਵਾਇਆਸੁਗੁਣਅਥਿਨਾਸੀਗਾ
 ਇਆਬਲਿਗਮਜੀਓ। ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਤਨਿਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁ
 ਆਮੀਆ। ਸੁਕੁਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਵੇਮਿਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥
 ਸਤੁਸੰਤਖੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਨਹਦਾਧੁਣਕਾਗੇ। ਸੁਣਿਕੋਥਿਨਸੇਸਗਲਾ
 ਨਕਪ੍ਰਕ੍ਰੁਪੁਰਖਕਰਣੈਹਾਗੇ॥ ੩॥ ਉਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੋਪੇਈਐ

ਇਕੁਹਰਿਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਬ੍ਰਹਮੇਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਆਕੋਇਨਸਾਕੋਭੰਨ
ਕਰਿਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਬਿਸਮੁਪੋਖੋਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨਟ
ਗਿਆਇਆ। ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਪਟਿਪਟਿਹਰਿ
ਆਸਮਾਇਆ। ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁਨਜਾਏ। ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖਦੇਨਾਨਕਤਿਸਹਿਧਿਆ
ਏ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਤਾ ੫ ੫੪ ੩ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣ

ਗਵਣਲਾਗੇ॥ ਹਰਿਗੰਗਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ ਹਰਿਗੰਗਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇ
ਸੰਤਪਿਆਰਿਆ॥ ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਕੁਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆ ॥
ਸੁਣਿਸੁਵਣਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡਭਾਗੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸਹਣਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡਪ੍ਰਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਅਨਤਸਬਦੁ
ਸੁਹਾਵਾ॥ ਸਚੁਸੰਗਸੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾ॥ ਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖੁਨਾਸੇਰ
ਹਸਉਪਜੈਮਨਿਪਣਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਾ
ਮੁਖਿਕੁਣਾ॥ ਹੋਇਹੇਦਸਾਪ੍ਰਭਾਅਧਾਪਦੇਪ੍ਰਭਾਵਾ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਦਇਆਪਰਹੁਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗੁ
ਰਿਆ॥ ਹਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਹਰਿਚਰਣਪਿਆਏਸਕਿਠ
ਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ ਕਾਇਕਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆ
ਪਦੇਪ੍ਰਭਾਵਾ॥ ਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਅਪਰਪੁਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੇ
ਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਭਾਗੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਈ॥ ੩॥ ਪਤ
ਤਿਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮ॥ ਪੁਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ ਗੁਰਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਕੁਧਿ
ਆਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ ਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਹਸੇਪ੍ਰਭ
ਮਿਲੇਚਿਹੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੇ
ਨਵੀਸੈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰੜਾਇਆਸਦਾਕੁਜੁਜਗਈ
ਸੈ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ॥ ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਤਾ ੫ ੫੪ ੩ ॥ ਤੁੰਠਾਕੁਰੇ

ਬੈਗਯੋਮੈਜੇਹੀਪਣਚੇਗੀਗਾਮਾ॥ ਤੁੰਸਾਗੋਰਤਨਗੋਰਹਉਸਾਹਨਜਾਣਾ
ਤੇਗੀਗਾਮਾ॥ ਸਾਹਨਜਾਣਤੁੰਵਡਦਾਣਾਕਹਿਮਿਹਮਤਿਸਾਈ॥ ਕਿਰਪਾ

ਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਹੋਦੁ
 ਤੇਵੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਅਹੋਤੇਹੀ॥ਸਕਊਪਹਿਨਾਨਕਕਾਠਾਕੁਰੇਮੇਜੇਹੀ
 ਘਟਚੇਹੀ॥੧॥ਤੁਮਗਉਤਰਅਤਿਗਹਿਗੰਢੀਗਾ॥ਤੁਮਪਿਹਰਮ
 ਬਹੁਗੀਆਹਮਾ॥ਤੁਮਵੇਡੇਵੇਡੇਵਡਉਚੇਤਉਇਤਨੀਕਲਹੁਗੀਆਹ
 ਮਾ॥ਤਉਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕਤੂੰਹੈਆਪੇਆਪਸੁਜਾਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਿਸਦੇ
 ਨਿਮਖਪ੍ਰਕਜੀਵਾਸਹਬੰਗਹਸਮਾਨਾ॥ਚਰਣਸਹਨੀਦਾਸਹਦਾ
 ਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਨੁਹੀਆ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਹਬਸਮਾਦਾਆਪਨ
 ਰਾਵਨਕਹੀਆ॥੨॥ਤੁਭਉਪਹਿਮੇਹਾਰੈਮਾਦਾਤੂੰਹੈਮੇਹਾਤਾਦਾਹਮਾ॥
 ਸੁਹਤਿਮਤਿਚਤੁਗਈਤੇਹੀਤੂਜਾਦਾਇਹਿਜਾਦਾਹਮਾ॥ਸੋਈਜਾਦੈ
 ਸੋਧੁਛੁਦੈਜਾਕਉਨਦਹਿਸਿਹੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖਿਕੁਲੀਬੁਝੰਡੀਗਹੀਠਾ
 ਥੀਮਾਇਆਠੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰਕਾਦੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਕਹੰਗਿਮਾ
 ਦਾ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰਤੂੰਹੈਠਾਕੁਰਤੂਨਾਨਕਕਾਮਾਦਾ॥੩॥ਤਉਵਾਹੀਵੰਢਾ
 ਘੋਲੀਵੰਢਾਤੂਪਰਬਤੁਮੇਹਾਓਲਾਹਮਾ॥ਤਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਲ
 ਖਬਰੀਆਜਿਨਿਭੁਮੁਪਹਦਾਖੇਲਾਹਮਾ॥ਮਿਟੇਅੰਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇ
 ਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨ॥ਪ੍ਰਕਜੀਰਾਦੀਰਈਨਿਕਾਦੀਸਠਸਜ
 ਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਕਈਅਮੋਲੀਗਹਤੇਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਹੁਖੇਲਾ
 ਕਹੁਨਾਨਕਤਉਨਿਰਭਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਹਾਓਲਾ॥੪॥੧॥੪॥
 ਸੁਹੀਵੰਤੁਮਹਥਾ ੫ ॥ਸਾਜਨਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਹਾਪੁਰਾਤਿ
 ਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਦਾਹਮਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਥੰਧਪ੍ਰਜੀਅਪ
 ਦਮਨਿਭਾਦਾਹਮਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਕੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਹਬਗੁਣਕਰ
 ਪੁਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਹਾਸਹਬਹਰਿਆਕੁਰਪੁਰੇ॥ਤਾਕੀਸਹ
 ਦਿਸਹਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਹਬਕਸਿਆਦਾ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਕਕਉ
 ਬਲਿਹੋਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਦਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਕਾਗੀਪਾਈ॥
 ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਾਪੇਹਮਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਗਿ
 ਹੋਸੰਤਧੁਕੀਨਿਤਨਾਪੇਹਮਾ॥ਹਰਿਧੁਕੀਨਾਈਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ

ਹੁਕਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਕੁਮਭਉਕੁਗੇਮਨਿਚਿੰਦਿ
ਆਠਸੁਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਗੁਣਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਪਿਆਏਠਿਰਿਸੋਗੁਨਾ
ਜੀਸੰਤਾਪੇ॥ ਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਕੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੁਰਾਜਿਸੁਪਰਤਾਪੇ॥ ੩॥
ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਹਰਿਸੰਤਨੈਕੇਵਸਿਆਏਹਾਮਾ॥ ਸੰਤਚਰਣਗੁ
ਰੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਹਾਮਾ॥ ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁ
ਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਆਕੁਓਕੁਗਾ
ਹਰਿਕੋਟਿਆਏਕੁਮੁਗੀ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੈਤੀਜੈ
ਤਿਸਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜਨਹੁਪੁੰਨੀਇਵੁਸਬੰਹਾਮਾ॥
ਗੰਗਰਤੇਅਪੁਨੈਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈਹਾਮਾ॥ ਅਥਿਨਾਸੀ
ਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜਆ
ਨੰਦਪੁਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਆਪਟਿਪਟਿਅ
ਥਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰਤਹਿਸਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੁਰੇਗੁਰ
ਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈ॥ ੫॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਸੁਹੀਵੰਤੁਮਹਲਾ ੫
ਕਹਿਕਿਪਾਮੋਹੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਨੇੜਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਥਾਮਾ॥ ਲਖਜਿਹਵਾ
ਦੇਹੁਮੋਹੇਪਿਆਹੇਮੁਖੁਹਰਿਆਹਾਧੇਮੇਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਆਹਾਧੇਜਮਪੰਥੁਸਾ
ਧੇਦੁਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਜਤ
ਦੇਖਾਤਤੇਸੇਈ॥ ਕੁਰਮਮੋਹਿਕਾਰਨਾਠਪ੍ਰਭੁਨੇਹੁਤੇਨੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਕਓ
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇੜਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭ
ਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਥਿਨਾਸੀਗਾਮਾ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਵੈਕਟੀਐਕਾਲਕੀਠਾਸੀਗਾਮਾ॥ ਕਟੀਐਜਮਠਾਸੀਸਿਮਰਿਅਥਿ
ਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਗਤੀਲਾਗੇ
ਸਹਜਿਪਿਆਨਾ॥ ਕਲਮਲਦੁਖੁਜਹੇਪ੍ਰਭੁਚਿਤਾਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾ
ਸੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਐਅਵਿਨਾਸੀ॥ ੨॥
ਕੋਹਿਹਸਤਤੇਰੀਟਹਸਕਮਾਵਹਿਚਰਣਚਲਹਿਪ੍ਰਭਮਾਗਿਰਾਮਾ॥ ਭਵ

ਸਾਗਰਨਵਹਿਸੇਵਾਜੋਚਕੈਤਿਸੁਤਾਗਿਗਾਮਾ। ਕਵਜਲੁਤਹਿਅਹਿ
 ਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮੋਨੇਰਥਪੁਰੇ। ਮਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੇਥਾ
 ਜੇਅਨਹਦਤੁਰੇ। ਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਏਸਗਲਕਦਗਤਿਕੀਮਅਪਾ
 ਗਿਗਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਚਲੈਤੈਰੇਮਾਗਿਗਾ। ਏਹੋ
 ਵਰੁਏਹਵਡਿਆਈਇਹੁਪਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਮਾ। ਏਹੋਹੰਗੁਏਹੋਸ
 ਰੇਗਾਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਥਾਗਾਮਾ। ਮਨੁਥਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਕੁਸ਼ੇਦਕਰ
 ਲਕਾਰਲੋਪਾਥਾ। ਸਕੁਕਿਛੁਤੇਹਤੁਪ੍ਰਕੁਸੇਹਮੇਰੇਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇ
 ਆਥਾ। ਮੇਹਿਨਿਗੁਲਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੰਗਿਮਨੁਜਾਗਾ। ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਥਾਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥
 ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਾ ੫ ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਆਸੰਤਕਗਤਗੁ
 ਲਗਵਹਿਗਾਮਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਕੁਸਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤ
 ਜਾਵਹਿਗਾਮਾ। ਹਰਿਗੁਲਗਾਇਪਗਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਕਕੀਉਤਮਥਾਣ
 ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਕਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ। ਕੁਥਾਸੰਜੇਗੁ
 ਮੁਹਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ। ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਕਭੇਦਇਅ
 ਥਾਸਰਬਕਥਾਬਣਿਆਈ॥ ੧॥ ਆਨੰਦਾਵਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਪਾਹਬ੍ਰਹਮ
 ਮਨਿਵੂਠਾਗਾਮਾ। ਗੁਰਮੁਖੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਗੀਬਿਨਸੈਕ੍ਰਮਕੈਛੂਠਾਗਾਮਾ।
 ਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀਜਸੁਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਿਗਾਮਾ। ਸਗ
 ਬਸੁਖਾਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੇਪ੍ਰਕੁਸਪਣਕਹਿਆ। ਅਗਮਹਿਨਵਨਿਪਿ
 ਭਰੇਭੰਡਾਗਾਮਨਾਮਿਹੰਗੁਥਾਗਾ। ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਕੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੁਰਨਜ
 ਕੇਭਾਗਾ। ਛਾਇਆਪ੍ਰਭਿਛੁੜਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਗ
 ਮਾ। ਦੁਖਪਾਪਕਾਰੇਛੁਠਾਕਹਜਾਇਆਗਾਸੀਗਾਮਾ। ਹਰਿਪ੍ਰਕਫੁ
 ਮਾਇਆਮਿਟੀਬਥਾਇਆਸਾਚੁਧਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆ। ਸੋਪ੍ਰਕੁਸਪਨਾ
 ਦਾਧਿਆਈਐਸੇਵਤਬੈਸਤਖਸਿਆ। ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮ
 ਜਸਿਥਸਿਮਤੀਅਥਿਸੇਈ। ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਕਕੀਸਰਣਈਤਿਸੁਥਿ
 ਅਵਗੁਨਕਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਪਰੁਥਨਿਆਥਨੁਤਾਥੁਥਨਿਆਪ੍ਰਕਪਰਸੇਹਰਿ

ਇਆਗਮਾ। ਸੋਗਮਨੁ ਸੋਹਿਅਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਹਰਿਗਇ
ਆਗਮਾ। ਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਸਾਚਾਸਗਲਇਛਾਪਾਈਆ। ਗੁਰ
ਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਨਵਜੀਆਵਾਪਾਈਆ। ਕਰੀਨਦਰਿਸੁਆਮੀ
ਸੁਖਤਗਾਮੀਤਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਹਿਆ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਨਾਮੁਜਪੀ
ਐਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਧਾਰਿਆ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਸੁਹੀਝੰਤੁਮਾਯਾ ॥
ਕੇਸਾਗਰਕੇਸਾਗਰੁਤਹਿਆਤਹਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਗਮਾ। ਬੋਹਿਬਰਾਤਹਿ
ਚਰਣਅਹਾਧੇਸਿਸਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਲਪਾਏਗਮਾ। ਗੁਰਸਬਦੀਤਹੀ
ਐਬਹੁਕਿਨਮਹੀਐਚੁਕੈਆਵਣਜਦਾ। ਜੇਕਿਛੁਕੈਸੋਈਭਲਮਾਨ
ਉਤਾਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਦਾ। ਦੁਖਨਭੁਖਨੋਗੁਨਬਿਆਪੇਸੁਖਸਾਗਰਸ
ਹਦੀਪਾਏ। ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਹੰਗਿਗਾਤਾਮਨਕੀਚਿੰਤਮਿਟਾਏ॥
੧॥ ਸੰਤਜਨਹਰਿਮੰਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਤਹਿਸਾਜਨਵਸਿਗਤਿਕੀਨੋਗਮਾ। ਆ
ਪਨੜਾਮਨੁਆਗੈਧਰਿਆਸਰਬਸੁਖਾਕੁਰਿਦੀਨੋਗਮਾ। ਕਰਿਆਪੁਨੀਦਾ
ਸੀਮਟੀਉਦਾਸੀਹਰਿਮੰਦਰਿਬਿਤਿਪਾਈ। ਅਨਦਬਿਨੋਦਸਿਮਹਾਪੁ
ਰੁਸਾਚਾਵਿਛੁੜਿਕਬਹੁਨਜਾਈ। ਸਾਵਡਰਾਗਦਿਸਦਾਸੁਹਾਗਦਿਗ
ਮਨਾਮਗੁਣਚੀਨੋ। ਕਹੁਨਾਨਕਹਵਹਿਹੰਗਿਗਾਤੇਪ੍ਰੇਮਮਹਾਗਸਿਭੀਨੋ॥ ੨॥
ਨਦਬਿਨੋਦਕੁਏਨਿਤਸਖੀਏਮੰਗਲਸਦਾਹਮਾਰੋਗਮਾ। ਆਪਨਵੈਪ੍ਰਭਿਆ
ਪਿਸੀਗਾਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨੋਗਮਾ। ਸਹਜਸੁਭਾਇਕੁਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਣਅ
ਵਗਣਨਬੀਚਾਰਿਆ। ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਜਨਅਪੁਨੋਗਮਨਾਮਉਰਿਧਾ
ਰਿਆ। ਮਾਨਮੋਹਮਦਸਗਲਬਿਆਪੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਵਾਗੇ। ਕਹੁਨਾ
ਨਕਕੇਸਾਗਰੁਤਹਿਆਪੁਰਨਕਜਤਮਾਗੇ॥ ੩॥ ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਵਹੁਨਿਤਸਖੀ
ਹੋਸਗਲਮੋਨੋਰਥਪਾਏਗਮਾ। ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਆਮਿਲਿਸਾਪੁਏਕੰਕਰੁ
ਪਿਆਏਗਮਾ। ਜਪਿਏਕੁਪ੍ਰਭੁਅਨੇਕਹਵਿਆਸਰਬਮੰਡਲਿਛੁਇਆ॥
ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਗਾਬ੍ਰਹਮਪਸਹਿਆਸਕੁਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ। ਜਲਿਸ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਪੁਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਏ। ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਬਿਗਾ
ਸੇਆਪਿਲਏਮਿਲਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ॥ ਸੁਹੀਝੰਤੁਮਾਯਾ ॥

ਅਥਿਚਲਨਗਹੋਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਾਇਆਗਮਾਮਨਇਏ
 ਸੇਈਫਲਪਾਏਕਰਤੈਅਪਿਵਸਾਇਆਗਮਾਕਰਤੈਅਪਿਵਸਾਇਆਸ
 ਹਬਸੁਖਪਾਇਆਪੁਤਰਾਈਸਿਖਬਿਗਾਸੋਗੁਣਗਾਵਹਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁ
 ਹਕਾਰਜੁਆਇਆਗਸੋਪੁਰੁਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪੇਰਖਾਅਪਿਪਿਤਾ
 ਅਪਿਮਾਇਆਕਰੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਖਿਹਰੀਜਿਨਿਏਹੁਥਾਨੁਸੁਹ
 ਇਆ॥ ੧॥ ਪਰਮੰਦਰਹਟਨਾਸੇਸੇਤੇਜਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਗਮਾਸੰ
 ਤਰਗਤਹਰਿਨਾਮੁਅਗਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਫਲਸੀਗਮਾਕਾਟੀਜਮਫ
 ਸੀਪੁਰਿਅਥਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੁਰਨੇਤੋ
 ਈਮਨਇਏਫਲਪਾਏਸੰਤਸਜਨਸੁਖਿਮਾਣਹਿਏਈਆਦੁਖਵਰਦ
 ਕ੍ਰਮਨਾਸੀਸਬਦਿਸਵਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਨਾਨਕਸਦਬਖਿਜਾਸੀ॥ ੨॥
 ਦਾਤਖਸਮਕੀਪੁਰੀਹਈਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਗਮਾਪਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸ
 ਮਾਨਕੀਆਜਿਸਈਵਡੀਵਡਿਆਈਗਮਾਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕਗਤਨ
 ਕਾਗਖਸੇਪੁਰੁਕਇਆਦੁਇਆਥਾਜੀਅਜੰਤਸਤਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪੁ
 ਰਿਆਪੇਕਹਿਪੁਤਿਪਾਥਾਦਹਦਿਸਪੁਰਿਹਰਿਅਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮ
 ਤਿਕਹਦੁਨਜਾਈਕਰੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਖਿਹਰੀਜਿਨਿਅਥਿਚਲਨ
 ਵਰਖਾਈ॥ ੩॥ ਗਿਆਨਪਿਆਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਦ
 ਐਗਮਾਅਨਹਦੇਰੇਜਰਗਤਕੁਵਕੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇਪੁਨੀਐਗਮਾਅ
 ਨਹਦੁਲਕਹੇਤਤੁਬੀਚਹੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿਤਹੈਹਰਿਨਾਮੁਅਗਧਹਿਐ
 ਸੁਸਕੁਕਾਟਹਿਕਿਲਵਿਖਸਗਲੇਖਵੈਤਹਜਨਮਨਮਰਦਾਆਵਲਜਦ
 ਬਹੁਕੁਨਪਾਈਐਚੁਨੀਐਨਾਨਕਗੁਰਪਰਮੇਸਹੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਸ
 ਦਿਇਏਪੁਨੀਐ॥ ੪॥ ੬॥ ੮॥ ਸੁਹੀਛੰਤੁਮਹਲਾ ੫
 ਸੰਤਾਕੇਕਾਰਜਾਪਿਖਸੇਇਆਹਰਿਕੰਮੁਕਰਾਵਣਿਆਇਆਗਮਾ
 ਯਗਤਿਸੁਹਾਵੀਤਾਸੁਸੁਹਾਵਾਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਗਮਾਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਜਲੁਛਾਇਆਪੁਰਨਸਾਚੁਕਰਾਇਆਸਗਲਮੋਨਰਬਪੁਰੇਜੈਜੈਕਾ
 ਰੁਇਅਜਗਅੰਤਹਿਥਾਥੇਸਗਲਵਿਸੁਰੇਪੁਰਨਪੁਰਖਅਚਤੁਅਥਿਨਾ

ਜਸਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ॥ ਅਪਨਾਬਿਰਦੁਹੀਖਾਪਹਮੇਸਹਿਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਖਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਗਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੋਤੋਟਿਨਾਵੈਕਈ
ਗਾ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਵੁਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈ
ਗਾ॥ ਦਾਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆ॥ ਕੋਟਿਬਿ
ਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਾਠੇਦੁਖੁਨਨੇਕੋਆਇਆ॥ ਸਾਂਤਿਸਤਜਾਨੰਦਪਨੇਰੇ
ਬਿਨਸੀਕੁਖਸਬਾਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿਸੁਵ
ਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਾਕਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਦਸੁਕਿਆਵੈਚਰਗਾ॥
ਕਰਤੋਸੇਹਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈਕਾਰਗਾ॥ ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰ
ਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ॥ ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾਤਿ
ਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਧੁੰਨਕਿਰਿਆਮਹਾਨਿਹਮਲਚਾ
ਗਾਪਤਿਤਪਾਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਧਾਗਾ॥ ੩॥ ਗੁਣਨਿਧਾ
ਨਮੇਗਪ੍ਰਕੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨੁਕਰੀਜੈਗਾ॥ ਸੰਤਾਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਨਾ
ਮੁਮਹਰਸੁਦੀਜੈਗਾ॥ ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕਥਿਨੇ॥ ਗੁਣ
ਗੋਪਾਲਉਚਹੁਰਸਨਾਸਦਾਗਾਈਐਅਨਦਿਨੇ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮਸੇਤੀ
ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤੀਜੈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛੁਪੁਨੀਪੇਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ॥
੪॥ ੭॥ ੧०॥ ਸੁਹੀਵੰਤੁਮਹਾ ੫ ॥ ਅਠਬੋਲਕਾਜੀਹਰਿਸਾਜ
ਦੁਸੁਆਮਿਗਾ॥ ਹਉਸਮੁਖਬਕੀਜੀਓਹੁਕਦੇਨੇਬੋਲੈਕਉਗਾ॥ ਕਉਕਾਬੋਲਿ
ਨਜਾਨੈਪੁਰਨਕਗਵਾਨੈਅਉਗੁਣੁਕਨਚਿਤਗੇ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸ
ਦਾਏਇਕੁਤਿਸੁਨਹੀਠੀਨੈਪਾਏ॥ ਪਟਪਟਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨੇਰੋਹੀ
ਤੋਨੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸਗਣਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਦੁਮੇਗਾ॥ ੧॥ ਹਉ
ਬਿਸਮੁਕਈਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਆਪਹਾ॥ ਮੇਗਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਜੀਹਉ
ਚਰਨਕਮਲਪਗਢਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਜੀਵਾਠੰਢੀਬੀਵਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁ
ਨਕੇਈ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਕੁਗਵਿਆਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਈ॥ ਚਰ
ਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁਤਹਿਅਭਵਜਲਉਤਰੇਪਹਾ॥ ਨਾਨਕਸਗਣਿਪੁਰਨਪਰ
ਮੇਸੁਰਤੇਗਾਅੰਤੁਨਪਹਾਵਗਾ॥ ੩॥ ਹਉਨਿਮਖਨੇਛੁਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ

ਅਧੋਗੇ। ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਹਿ। ਆਜੀਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚੋਗੇ। ਮਿਲਿਸਾ
 ਧੁਦੀਨਤਾਨਾਮੁਲੀਨਾਜਨਮਾਮਰਣਦੁਖਨਾਠੇ। ਸਹਜਸੁਖਆਨੰਦਪ
 ਨੇਹੋਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ। ਸਭਕੈਮਧਿਸਭਹੁਤੇਬਾਹਰਿਗੋਦੇਖਤੇਨੇ
 ਆਗੇ। ਨਾਨਕਦਾਸੋਗੇਬਿੰਦਸਰਣਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਅਧੋਗੇ॥੩॥
 ਮੇਖੋਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਚਥੁਸੁਪਹੁਪਾਇਆ। ਸੁਭਿਅਪ੍ਰਵਰਿ
 ਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਲਾਇਆ। ਪ੍ਰਭੁਅਭਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸਕੀ
 ਦਾਸੀਮਰੈਨਾਵੇਜਾਏ। ਧਰਮਅਭਥਕਾਮਸਭਿਪੁਰਨਮਨਚਿੰਦੀਇ
 ਵਪੁਜਾਏ। ਸਾਸਤਿਸਿਮ੍ਰਤਿਗੁਣਗਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨ
 ਧਿਆਇਆ। ਨਾਨਕਸਹਨਿਕ੍ਰਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿ
 ਗਾਇਆ॥੪॥੧॥੫੧॥

ਜੇਹਿ ੨੯॥

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਹਸੁਹੀਕੀਸੋਏਕਾਨਾਇਮਹਲਾ ੩
 ਸੋਏਕਮਲਾ ੩ ਸੁਭੇਵੇਸੁਭੇਹਗਣੀਪਗਪਹੁਗਵ
 ਜਾਇ। ਪਿਰੁਫੁਡਿਅਪਹਿਅਪਦੈਮੋਹੀਦੁਜੈਕਾਇ। ਮਿਠਾਕਹਿਕੈਖਾਇ
 ਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਅਹੋਗੁ। ਸੁਧਿਕਤਹੁਹਰਿਫੁਡਿਅਠਿਹਿਲਗਾ
 ਇਵੇਜੈਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਾਇਆਹਰਿਗਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਹਿ। ਸ
 ਜਿਸਚੁਪਿਰੁਗਵਿਅਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਹਿ। ਆਗਿਆਕਰੀਸਦਾਸੁ
 ਗਾਇਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਹਿ। ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੁ

ਗਣਿਨਾਹਿ॥੧॥ ਮਤਲਾ ੩॥ ਸੁਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਏਸੋਸਦਾਸਮਾਲਿਨਨ
 ਕਜਨਮੁਸਵਾਹਿਹਿਅਪਣਕੁਸੁਕੁਟੀਨਾਸਿ॥ ੨॥ ਪਓੜੀ॥ ਆਪੇਤਖਤੁ
 ਹਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਲਾ॥ ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾ
 ਲਾ॥ ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਸਭਨਾਰਿਜਕੁ
 ਸੰਬਹਿਦਾਤੇਹਾਹੁਕਮੁਨਿਗਲਾ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲਾ॥੧॥ ਸੋਲਕਮਤਲਾ ੩ ਸੁਹਬਤਾਸੋਹਗਣੀਜਾਮੰਨਿਥੇਹਿਸਚੁ
 ਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈਹੁਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਹਿਥਾ
 ਉ॥ ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੂਮੇਲਾਕਦੇਨੋਵਈਅਹਿਨਿਸਿਲਗੈਰਾਉ॥
 ਨਨਕਸੋਹਗਣਿਕਾਰਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੇਮਾਹ
 ਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਤਲਾ ੩ ਲੋਕਾਵੇਸੁਹਵੀਸੁਹਾਵੇਸੁਕਰੀ॥ ਵੇਸੀਸੁਹੁਨ
 ਪਾਈਐਕਰਿਵੇਸੁਹਰੀ॥ ਨਨਕਤਿਨੈਸੁਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖ
 ਸੁਣੀ॥ ਜਿਤਿਸੁਭਾਵੇਸੋਥੀਐਇਨਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ॥ ੨॥ ਪਓੜੀ॥
 ਹੁਕਮੀਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਬਾਧਿਸੰਸਾਰਾ॥ ਤੇਹਾਹੁਕਮਨਜਾਪੀਕੇਤੜ
 ਸਚੇਅਲਖਅਪਗਾਇਕਨਾਨੇਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਗਾ॥ ਸਚਿਹਤੇਸੇ
 ਨਿਗਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੇਤੂਧੁਮਿਲੈਸੋਈਸਚਿਅਹਾ॥
 ੨॥ ਸੋਲਕਮਤਲਾ ੩ ਸੁਹਵੀਏਸੁਹਾਸਕੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਦੁਗਮਤਿਦੂਜਾ
 ਰਾਉ॥ ਖਿਨਮਹਿਤੂਨੁਸਕੁਥਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਲਾਸਾਥੁਹੈਜਿਉਗੰਗਿਮਜੀਠਸਚੜਾਉ॥ ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੇ
 ਪਹਿਆਈਖਨਿਵਸਿਆਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਉ॥ ਨਨਕਬਖਿਹਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿ
 ਤੁਮਿਲਿਐਹਿਗੁਣਗਾਉ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੩ ਸੁਹਾਗੰਗੁਵਿਕਾਹੁਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇ
 ਆਜਾਇ॥ ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਗੰਡਬੋਠੀਦੂਜੈਰਾਇ॥ ਮੁੰਧਇਆ
 ਟੀਟੁਮਲੀਸੁਹੈਵੇਸਿਸੁਕਾਇ॥ ਸਬਦਿਸਚੇਗੰਗੁਲਾਥੁਕਰਿਕੈਰਾਇਸੀਗ
 ਰੁਬਣਾਇ॥ ਨਨਕਸਦਾਸੋਹਗਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਕਾਇ॥੩ ਪਓੜੀ॥
 ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈ
 ਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ ਮਾਇਆਮੇਹੁਗੁਬਾਹੁਹੈਦੂਜੈਰਗਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਠਉ

ਕਾਰ

ਹਨਪਾਇਨੀਠਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥ਸਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਖੀਐਸਕਚਲੈਹਜਾਈ॥
 ੩॥ ਸਲੋਕਮਯਸ ੩ ਸੁਰੇਵੈਸਿਕਾਮਦਿਕੁਲਖਲੀਜੋਪ੍ਰਤਛੇਡਿਧਰੁ
 ਹਥਧੋਪਿਆਹੁ॥ਓਸੁਸੀਸੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਬੁਠੁਬੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁ
 ਆਹੁ॥ਜਿਸੁਪੁਰਬੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਰਤਾਹੁ॥ਸੁਹਾਵੈਸੁ
 ਸਕੁਉਤਾਹਿਧਰੋਗਲਿਪਹਿਰੈਖਿਮਾਸੀਗਹੁ॥ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੋਬਹੁਸੋਰਾਪਾ
 ਏਤਿਸੁਪੁਜਕਰੇਸਕੁਸੰਸਾਰੁ॥ਓਹੁਲਾਈਕਿਸੇਈਨਾਰਲੈਜਿਸੁਹਾਵੈਸਿ
 ਜਲਹਾਹੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਹਾਗਲੀਜਿਸੁਅਵਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਕਤਾ
 ਹੁ॥੧॥ ਮਯਸਾ ੧ ਸੁਹਾਗੁਸੁਪਨੈਨਸੀਬਿਨੁਤਾਗੇਗਲਿਹਾਹੁ॥ਸਚਾ
 ਗੰਗਮਜੀਠਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਹੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਹਸੀਸਤਿ
 ਬੁਰਿਆਈਆਵਹੁ॥੨॥ ੫ਉੜੀ॥ ਇਹੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁ
 ਕਹਿਚੇਜਵਿਡਾਨੁ॥ਪੰਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਅਨੁਮੋਹੁਬੁਠੁਗੁਮਾਨੁ॥ਆ
 ਵੈਜਾਇਕਵਾਈਐਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੁ॥ਇਕਨਾਆਪਿਬੁਝਾਇਓਨੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਿਆਨੁ॥ਕੁਗਤਿਖਜਾਨਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥
 ੪॥ ਸਲੋਕਮਯਸ ੩ ਸੁਹਾਵੈਸੁਹਾਵੈਸੁਛਡਿਤੁਤਾਪਿਹੁਲਗੀਪਿਆ
 ਹੁ॥ਸੁਹਾਵੈਸਿਪਿਹੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਮੁਖਿਦਇਮੁਈਗਾਵਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਿਮਿਲਿਐਵੈਸੁਗਇਆਹੁਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਹਤਾਸਾਥੁਹੋਅ
 ਹਸਨਾਹਤੀਗੁਲਸਾਹਿ॥ਸਦਾਸੋਹਥਾਇਸਬਦਿਮਨਿਕੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾ
 ਹੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਯਸੁਪਾਇਆਪਿਹੁਗਾਖਿਆਉਹਧਾਹਿ॥੧ ਮਯਸ ੩
 ਮੁੰਧੇਸੁਹਾਪਹਰਹੁਸਾਥੁਕਰਹੁਸੀਗਾਹੁ॥ਆਵਲਜਲਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬ
 ਟੀਵੀਚਾਹੁ॥ਮੁੰਧਸੁਹਾਵੀਸੋਹਲੀਜਿਸੁਪਹਿਸਹਜਿਭਤਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧ
 ਨਗਵੀਐਗਵੇਗਵਲਹੁ॥੨॥ ੫ਉੜੀ॥ ਸੇਹੁਕੁਕੁਕੁਟੰਬੁਹੋਮਨਮੁਖੁ
 ਗਧੁਰਤਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਹਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਥਿਨਸਿਤਾ॥ਸਿਹਉਪਹਿਜਮਕਾ
 ਸੁਨਸੁਣਈਦੁਜੈਕੁਰਮਿਤਾ॥ਠਿਰਿਵੈਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਸਿਵਿਨਿ
 ਕਿਤਾਜੇਹਧੁਰਿਸਿਖਿਆਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਯਸਾ ੩ ਸਤੀਆਏਹਿਨਆਖੀਅਨੁਜੇਮਕਿਅਥਗਿਜਲੀਨਿ

ਨਨਕਸਤੀਆਜਦੀਅਨੁਜਿਬਿਹਰੇਚੋਟਮਹਨਿ॥੧॥ ਮਹਾ ੩ ਭੀਸੇ
ਸਤੀਆਜਦੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਹੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਨਿਤਉ
ਠਿਸੰਮਲਨਿ॥੨॥ ਮਹਾ ੩ ਕੰਤਾਨਾਇਮਹੇਈਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾ
ਗਿਜਿਜਲਹਿਪਿਹੁਆਪਣਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਨਕਕੰਤਨਜਲਨੀ
ਸੇਕਿਉਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਹਉਦੂਹੁਹੀਕੁਜਿਜਾਹਿ॥੩॥
੪੩੩॥ ਤੁਧੁਦੁਖਸੁਖਨਾਇਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰੇਤੋਲਿਖਿਆਨਾਵੈਜੇਵ
ਰੋਹਣਾਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਹੁਪੁਨਹਿਖਿਆਨਾਮੁਖੁਟਨਿਧਾਨੁਹੋਗੁਮੁਖਿ
ਮਨਿਵਸਿਆ॥ਕਹਿਕਿਹਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਠਿਹਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿਆ॥ਸੇਵ
ਕਰਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ ਸੋਕੁਮਹਾ ੨
ਜਿਨੀਚਲਦੁਜਾਇਆਸੇਕਿਉਕਹਹਿਵਿਥਾਗ॥ਚਲਦੁਸਾਹਨਜਾਨੀਕਾ
ਜਸਵਾਰਦੁਹਾ॥੧॥ ਮਹਾ ੨ ਗਤਿਕਹਦਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇ
ਚਲਦੁਹੋਇ॥ਨਨਕਨਾਇਨਚਲਈਠਿਹਿਪਦੁਤਾਵੋਹੋਇ॥੨॥
ਮਹਾ ੨ ਬਧਾਚਟੀਜੋਰੋਨਾਗੁਣਨਾਉਪਕਾਗੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਹੀਐ
ਨਨਕਕਾਹਜੁਸਾਹੁ॥੩॥ ਮਹਾ ੨ ਮਨਹਠਤਗਠਨਜਿਪਈਜੇਬ
ਹੁਤਾਪਾਏ॥ਤਗਠਜਿਦੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਰੇ॥੪॥
੪੩੩॥ ਕਰੈਕਹਦੁਜਿਨਿਕੀਆਸੇਜਾਦੈਸੇਈ॥ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾ
ਈਅਨੁਆਪੇਟੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਰੇਸਭਕੁਵਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥
ਸਤਿਗੁਰਦੇਕੁਵਖਾਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਥਾਹੀ
ਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੭॥ ਸੋਕੁਮਹਾ ੨ ਜਿਨਕਉਤਿਨਨਹਿ
ਕਉਮੁਖੁਕਉਨਿਕਉਵਿਆ॥ਨਨਕਏਹੁਪਟੰਤਗਤਿਤੁਦੀਬਾਲੁਗਇਆ॥
੧॥ ਮਹਾ ੨ ਤੁਹਏਕਉਤੁਹਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ॥ਜੀਵਤੇ
ਕਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੁਏਕਉਮੁਆ॥ਨਨਕਸੇਸਾਸਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਹਲੁ
ਕੀਆ॥੨॥ ੪੩੩॥ ਸਚੁਪਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਰੀ॥
ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨੁਨਿਗਮਸਾਹਿਨਾਮੁਉਹਿਧਾਹੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆ
ਲਾਗਿਪਏਗਾਵਾਹੀ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਹੀ॥

ਸੋ ਜੋ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੇ ਬਿਗਧਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਮਦਿ ਤਉ ਸੀਗਹੁ ਕਰਿ ਜਾਪਿ ਸਾਂਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਸੋ ਜੋ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੇ ਬਿਗਧਾਇ ॥ ੩ ॥

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇ ਹਿਸੁ ਬੁਝਾ ਸੀਸ ਚਿਅਾ ਕਿਅ ਅਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਸੋਯੋਕੁ
 ਮਹਾ ੩ ਕਾਮਦਿ ਤਉ ਸੀਗਹੁ ਕਰਿ ਜਾਪਿ ਸਾਂਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਤੁ
 ਸੋ ਜੋ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੇ ਬਿਗਧਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮਦਿ ਪਿਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
 ਤਉ ਬਾਇ ਅਸੀਗਹੁ ॥ ਕੀਅਾ ਤਉ ਪਰਵਾਦੁ ਜੇ ਜਾਸੁ ਧਰੇ ਪਿਆਗੁ ॥ ੩ ॥
 ਉਸੀਗਹੁ ਤੋ ਬੋਲਹੁ ਸੁਭੇ ਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ੩ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਬ
 ਤਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕੁ ਜੋ ਤਿਉ ਇਮੁਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀ ਐਸੋਇ ॥
 ੩ ॥ ੫ਉੜੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਬਗੈ ਪਿਆਗੁ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਿ ਸਿਖਿ ਐਕੁ ਉਪ ਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਗੰਗੁ ਸਵਾਗੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੰਗਾ ਸਿ
 ਉਪ ਉਮੈ ਤਿਸਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਧੁ ਭੇਟਿ ਆਕਿਸ
 ਨ ਮੁਗਹਿ ॥ ਭਉ ਕਉ ਸਕੁ ਤਿਸਦਾ ਸੋਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਸੋਯੋਕੁ
 ਮਹਾ ੧ ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੁਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥ ਸਾਗਰ
 ਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਹਵੇ ਬਿਵਰਸਵਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਖੌੜਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪ
 ਹੈ ਆਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਬਾਇ ਪਵੈ ਉਨ ਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕ
 ਤਿਲਾਹੁ ਮਜੂਰੀ ਆਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਫਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਵਰੇ ਪਰਵਰ
 ਤਉ ਦਰਿ ਉਨਾ ਹਿਕੇ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ੧ ਉਜਲ ਸੇਤੀ
 ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਬਿਜੜਨਿ ॥ ਤਿਨੁ ਜਗੁ ਵੈਗੀ ਨਾਨਕ ਜਿ ਬੁਢੇ ਬੀਇ ਮੰਗਿ
 ੨ ॥ ੫ਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪਿਸਰੀਗੁ ॥ ਗੁਰ
 ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆਸ ਚਾਗਹਿ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰੈ ਗਵਿਹਰਿ
 ਆਹਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇ ਆਟਿ ਰਿਪੁ ਵੇਨ ਫੀਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਥਾਹਿ ਤੂਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸੋਯੋਕੁ ਮਹਾ ੧
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇ ਜਿਨ ਜਾਇ ਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਣੀ ਜਾਇ
 ਪਹਾਇ ਪਿਛੇ ਹਸੁਨ ਅੰਬ ਕੈ ਤਿਤੁ ਨ ਵੰਧੈ ਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ੧
 ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਠਹਿ ਆਗਣ ਤਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਸਾਸਹੰ ਮਜਾਬ
 ਖਸੇਤਾ ਧਕਾਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ੫ਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇ ਓਨੁ ਕਰਿ ਸ

ਚੁਫੁਰਮਾਣੁ। ਸਦਾ ਨਿਤ ਚਲੁ ਗਵਿਹਿ ਆਸੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸੇਵੀ ਐਸੇ ਚੁਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ। ਪੁਰਾਣਾ ਟੁਬਣਾਇ ਆਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿਆ
ਣੁ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਜਾਣੁ॥ ੧੧॥ ਸੋਲੇਕੁ
ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਨਕ ਬਦਗਮ ਲਕਾਰੀ ਤਰਿਧਰਿਆ ਆਇ। ਬੋਟੇ ਖਰੋਪਰ
ਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਇ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਵਨ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ
ਮਨਿ ਬੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਗਾ। ਇਕੁ ਰਾਉ ਲਖੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਰਾਚੜੀ ਅਸੁ ਤੋਗਾ॥
ਬਾਹਿਧੋਤੀ ਤੂੰਬੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁਨਿ ਕੋਗਿ। ਸਾਧ ਕੁਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋ
ਗਸਿ ਚੋਗਾ ਚੋਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਦਾਜਗੁ ਧੰਧੈਲਾ
ਇਆ। ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਗੁਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਦੁਹ
ਇਸਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ। ਨਾਵੈ ਨੇਸ ਕੁਲੇ ਚਦੀ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਪਾਇਆ। ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੀ ਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥
੧੨॥ ਸੋਲੇਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਟਨੇ। ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇ
ਤੇਵਨ ਜੋਗੇ। ਖੁਲੇ ਹਟੇ ਤੇ ਆਵਾਪਾਗੁ। ਜੋਪਹੁ ਚੈ ਸੋਚ ਲਣਹਾਗ। ਧਰਮੁ ਦ
ਲਾਸੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ। ਪਰਿ ਆਏ ਵਜੀਵਾ
ਧਾਈ। ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਗਤੀ
ਤੇਵਨਿ ਕਾਲੀ ਆਸੁ ਪੇਟਾ ਸੇਵਨਿ। ਦਿਹੁ ਬਿਗਾ ਤੇ ਪੇਪਣਾ ਕਾਲਿ ਆਕਾ
ਸੇਵਨਿ। ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹੇ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਆਗਿਆਨੁ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਬਾਹੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇ
ਆਹਿ ਸਚੈ ਆਪੇ। ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਕਾਇਖੁ ਆਇ ਅਨੁਹਉ ਮੈਵਿ ਚਿ
ਵਿਆਪੇ। ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਕੁ ਸਾਮਨ ਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ। ਜਿਸੁ ਆ
ਪਿਬੁਣਾਏ ਸੋ ਬੁਝਾਈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ। ਸਕੁ ਜਗੁ ਖੇਖੁ ਰਚਾਇ ਓਨੁ
ਸਕਵਰ ਤੈ ਆਪੇ॥ ੧੩॥ ਸੋਲੇਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚੋਗਾ ਜਗੰਡੀ ਆਕੂਟ
ਦੀ ਆਈ ਬਾਣੁ। ਵੇਦੀ ਨਾਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀ ਨਾਕਾ ਖਾਣੁ। ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ
ਨਜਾਣ ਨੀਸਾਣ ਸੈਸੈ ਤਾਨੁ। ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀ ਐ ਕੀਸਾ ਤੁਸਿ ਪਾ
ਣੁ। ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿ ਐ ਕੂੜਾ ਤਦੀ ਐ ਤਾਣੁ। ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਵੀ ਐ

ਕੁੜਾਪੇਨਦੁਮਾਣੁ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਗਾਬੁਗੁਸਿਫੀਆਨਲੇਮ
 ਲੀਕਲਾਣਾਇਕਿਦਾਤੇਇਕਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀ
 ਸੁਦਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਿਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇ
 ਸੋਹੁਸਕੁਕੁੜੁਹੋਕੁੜੁਹੋਇਗਇਆ॥ਹਉਮੈਝਗੜਾਪਾਇਓਨੁਝਗੜੇਜ
 ਗੁਮੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਗਵਿਹਰਿਆ॥ਸਕੁਆ
 ਤਮਗਮੁਪਵਾਇਆਕੁਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿ
 ਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ ਸੋਕੁਮਹਲਾ ੧ ਸਤਿਗੁਰੀ
 ਖਿਆਦੇਹਿਮੇਤੁੰਸੰਸੁਦਾਤਾਗੁ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁਕੁ
 ਧੁਅੰਕਗੁ॥ਸਬੁਲੋਕੁਪਰਜਾਈਐਨਾਮੁਮਿਥੈਆਪਾਗੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੇਲਾਕਬਹੁੰਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਦੂਟੀਐਨ
 ਦਰਿਤੇਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕੋਕੰਤੁਸਥਾਈਆਜਿ
 ਤੀਵਰਿਖੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਕੰਤੋਰਤੀਆਪੁਛਹਿਬਾਤੜੀਆਹ॥੨॥
 ਮਹਲਾ ੧ ਸਕੋਕੰਤੋਰਤੀਆਮੈਦੋਹਗਇਕਿਤੁ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣ
 ਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ॥੩॥ ਮਹਲਾ ੧ ਹਉਬਥਿਹਰੀਤਿਨ
 ਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੇਵਾਤਿ॥ਸਭਿਗਤੀਸੋਹਗਣੀਇਕਿਮੈਦੋਹ
 ਗਇਗਾਤਿ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ਅਨਹਦੁਸਬ
 ਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ॥
 ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥੧੫॥ ਸੋਕੁਮਹਲਾ
 ੧ ਜਿਨੀਫਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਗਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸੁਆਉ॥ਸੁੰਦੈਪਰਿ
 ਕਾਪਾਹਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਉ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਸਉਓ
 ਲਾਮੇਦਿਨੈਕੇਗਤੀਮਿਲਨਿਸਹੰਸਾ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਫਡਿਕੈਕਰ
 ਗਿਲਗਾਹੰਸੁ॥ਛਿਟੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਜਿਤੁਖਾਇਵਧਾਇਆਪੇਟੁ
 ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਦੁਸਕੋਦੁਸਮਨੁਹੋਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਛਾਛੀ
 ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾ

ਉਹਧਾਰਿਆਘਰੁਦੁਪਾਵੈਮਹਤਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
ਨਾਮੁਤਉਗੁਰਕਉਵਹਿਆਤੁਆਪਿਸਵਹਹਿਆਪਿਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ।
ਸਲੋਕੁਮਹਤਾ १ ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੋਰਾਜਾਇ।ਵੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾ
ਪਾਖਾਇ।ਉਗਵੈਸੁਹੁਨਜਾਏਚੰਦ੍ਰਾਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿ
ਟੰਤ੍ਰਾਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਗੁਪਵਿਪਵਿਪੰਡਿਤਕਹਹਿਬੀਚਗਥਿ
ਨੁਬੁਝੈਸਕੋਹੋਇਖੁਆਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਹਤਾ ੧
ਸਬਦੈਸਦਿਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲੋਗਪਿਆਗੁ।ਰਸਨਾਠਿਕੋਬੋਲਦਾ
ਨਿਤਨਿਤੋਹੋਇਖੁਆਗੁ।ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਹਤਿਕਮਾਵਣਕੋਇਨਮੋਟ
ਣਹਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਪ੍ਰਕੁਸਾਯੋਆਪਣਸੋਸੋਭਾਪਾਏ।ਹਉਮੋ
ਵਿਚਹੁਦੁਹਿਕਹਿਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚਾਸੁਖੁ
ਪਾਏ।ਮੇਲੁਕੁਇਆਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਆਗੁਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ।ਮਨੁਮੋ
ਲਾਇਉਸੁਪੁਰੋਹਹਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਹਤਾ ੧ ਕਾਇਆ
ਕੁਮਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਸਾ।ਏਨੀਫੁਲੀਹਉਕਰੇਅਵਗਧਿਚੁਲ੍ਹੀ
ਅਹਿਡਾਲਾ॥ ੧॥ ਮਹਤਾ ੧ ਨਾਨਕਤਿਨਬਸੰਤੁਹੋਜਿਨਪਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥
ਜਿਨਕੇਕੰਤਾਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਠਿਹਹਿਜਲੰਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ
ਬਖਸੇਦਇਆਕਹਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ।ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਰਵਾਮਨੁ
ਸਚੈਰਚਨੀ।ਪ੍ਰਕੁਮੇਗਬੇਅੰਤੁਹੋਅੰਤੁਕਿਨੈਨਸਖਨੀ।ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲ
ਗਿਆਹਹਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ।ਜੇਇਵੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜ
ਚਨੀ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਹਤਾ ੧ ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿ
ਓਸੀਇ।ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਸਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੋਕੇਇ॥ ੧॥
ਮਹਤਾ ੨ ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਹੁਬੀਚਗੁ।ਨਾਨਕਸੋਸਾਥਾ
ਹੀਐਜਿਸਭਸੇਦੇਆਧਾਗੁ॥ ੨॥ ਮਹਤਾ ੩ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਮਿਲੈ
ਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੋਹੋਇ।ਅੰਤਗਆਤਮੇਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥
੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਹਿਹਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ।ਦੂਜੀਕਰੈਸਗਿਆ
ਠਹਿਜੇਨਪਾਵੈ।ਨਮਿਹਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੋਗੁਣਗਾਵੈ।ਗੁਰਕੋਸਬਦਿ

ਸਲਾਹੀਐਹਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੋਸੇਵਿਐਫਲਪਾਵੈ॥
 ੧੫॥ ਸੋਕਮਹਲਾ ੨ ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇਮੰਦੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੂਕਿਉ
 ਨਮਹੀਜੋਹੋਇਜਾਸਗੁਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥ ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਸੁਖਤਾਸਹੁਗਵਿਓ
 ਦੁਖਿਭੀਸੰਮਾਥਿਓਇ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੰਤਮਿਸਾਵਾਹੋਇ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਕਿਆਸਲਹੀਕਿਹਮਜੰਤੁਵਡੀਤੇਹੀਵਡਿਆਈ॥ ਤੁੰਅ
 ਗਮਦਇਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਲੋਹਿਮਿਸਾਈ॥ ਮੇਤੁਭੁਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੁੰਅ
 ਤਿਸਖਾਈ॥ ਜੋਤੇਹੀਸਹਣਗਤੀਤਿਨਲੋਹਿਫੁਡਾਈ॥ ਨਾਨਕਵੇਖਹਵਾਹੁਹੈਤਿ
 ਸੁਤਿਸੁਨੰਮਾਈ॥ ੨੦॥ ੧॥ ੮੩॥ ੧੫॥ ੨੫॥ ੧॥ ੧੩੧॥ ਜੋਤਿ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਗਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਸੁਹੀਬਾਣੀਕੁਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਕੇ॥ ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਾ
 ਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਗਮਕੋਨਾਮੁਨਕਬਹੁਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਗਮਜੰਤੁਪੁਕਵਨਮਤਿਲਗੇ॥ ਮ
 ਰਿਜਾਇਬੇਕਉਕਿਆਕਹੁਅਕਭੈ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਹਿਕੈਕੁਟੰਬੁ
 ਜੀਵਾਇਆ॥ ਮਹਤੀਬਾਹਇਕਸਹਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕੰਠਗਹਨਤਬਕਰ
 ਨਪੁਕਹਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਆਗੈਤੇਨਸਮਾਗਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਹੀ॥ ਬਹੁਕਪੇ
 ਬਾਸਾਜੀਉ॥ ਨਜਾਨਉਕਿਆਕਹਸੀਪੀਉ॥ ੧॥ ਗੈਨਿਗਈਮੰਤਦਿਨੁਕੀਜ
 ਏ॥ ਕੁਵਗਾਏਬਗਬੈਠੇਆਇ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਕਾਚੈਕਰਵੈਹੈਨਪਾਨੀ॥ ਹੰਸ
 ਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥ ੨॥ ਕੁਆਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰ
 ਕਿਉਹਲੀਆਮਨੈਬਾਭੁਕੁਤਗਾ॥ ੩॥ ਕਾਗਉਡਾਵਤਕੁਜਾਪਿਹਾਨੀ॥ ਕਹਿ
 ਕਬੀਰਇਹਕਥਾਸਿਹਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ॥ ਅਮਸੁਸਿਹਾਨੇਲੇਖਾਦੇਨ

ਗਗੁਸੁਹੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥

ਸਤਕੀਸਰਸੁਹਾਗਨਿਜਨੈ॥

ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸੁਖਿਰਸੀਆਮਨੈ॥ ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰਤਰੁਰਖੈ॥ ਅ
ਵਹਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਖੈ॥ ੧॥ ਸੋਕਤਜਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿ
ਦਹਦੁਨਪਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਿਦੁਇਪਖੀਨੀ॥ ਜਿਨਨ
ਹਨਿਹੰਤਰਿਕੁਗਤਿਨਕੀਨੀ॥ ਪੁਰਸਸਾਤਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਯਾ॥ ਸੰਗਿਨਸਾ
ਥੀਗਵਨੁਇਕੇਯਾ॥ ੨॥ ਦੁਖੀਆਦਹਦਵੰਦੁਹਰਿਆਇਆ॥ ਬਹੁਤੁਪਿ
ਆਸਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ ਕਹਿਹਵਿਦਾਸਸਗਨਿਪ੍ਰਭਤੇਗੀ॥ ਜਿਉਜਾਨਹੁ
ਤਿਉਕਰੁਗਤਿਮੇਗੀ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਹੀ॥ ਜੇਦਿਨਆਵਹਿਸੇਦਿਨਜਾ
ਹੀ॥ ਕਹਨਕੂਚੁਹਰਨੁਬਿਰਨਾਹੀ॥ ਸੰਗੁਚਲਤਹੇਮਭੀਚਲਨਾ॥ ਦੁਰਿ
ਗਵਨੁਸਿਹਉਪਹਿਮਰਨਾ॥ ੧॥ ਕਿਆਤੁਸੇਇਆਜਾਗੁਇਆਨਾ॥ ਤੈਜੀ
ਵਨੁਜਗਿਸਚੁਕਹਿਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆਸੁਹਿਜ
ਕੁਅੰਬਹਾਵੈ॥ ਸਭਘਟਭੀਤਰਿਹਾਟੁਚਲਾਵੈ॥ ਕਹਿਬੰਦਗੀਛੁਡਿਮੇ
ਮੇਗਾਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਹਿਸਵੇਗਾ॥ ੨॥ ਜਨਮੁਸਿਹਨੇਪੰਥੁਨਸਵਾਗਾ॥
ਸਾਡਪਰੀਵਹਦਿਸਅੰਧਿਆਗਾ॥ ਕਹਿਹਵਿਦਾਸਨਿਦਾਨਿਦਿਵੇਨੇ॥
ਚੇਤਸਿਨਹੀਦੁਨੀਆਠਨਖਾਨੈ॥ ੩॥ ੨॥ ਸੁਹੀ॥ ਉਚੇਮੰਦਰਸਾ
ਲਹਸੇਈ॥ ਇਕੁਪਰੀਛੁਨਿਹਰਨੁਨਹੇਈ॥ ੧॥ ਇਹੁਤਨੁਐਸਾਜੇਸੇਪਾਸ
ਕੀਟਾਟੀ॥ ਜਲਿਗਇਓਪਾਸੁਹਲਿਗਇਓਮਾਟੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਈਬੰ
ਧਕੁਟੰਬਸਹੇਗਾ॥ ਓਇਭੀਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਗਾ॥ ੨॥ ਪਰਕੀਨਾਰਿਓਗਿ
ਤਨਲਾਗੀ॥ ਉਹਤਉਕੁਤੁਕੁਤੁਕਹਿਕੁਗੀ॥ ੩॥ ਕਹਿਹਵਿਦਾਸਸਭੈਜ
ਗੁਲੁਟਿਆ॥ ਹਮਤਉਏਕਗਮਕਹਿਛੁਟਿਆ॥ ੪॥ ੩॥

ਸੁਹੀਬਾਣੀਸੇਖਠਹੀਦਜੀਕੀ॥

ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਗ

ਬੁਮੇਰਹਉ॥ ਬਾਵਲੋਹੇਸੇਸਹੁਮੇਰਉ॥ ਤੈਸਭਿਮਨਮਹਿਕੀਅਗੇ
ਮੁਣਅਗਨਸਹਨਾਹੀਦੇਸੁ॥ ੧॥ ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਸਾਹਨਜਾਨੀ॥ ਜੋਬ

ਖੋਇਪਾਵੈਪਵੁਤਾਨੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੁਕਿਤਗੁਨਿਕਾਲੀ॥
ਅਪਨੇਕੀਪ੍ਰੀਤਮਕੇਤਉਬਿਹਰੈਜਾਲੀ॥ ਪਿਗਹਿਬਿਹੁਨਕਤਹਿਸੁਖੁਪਾ
ਏ॥ ਜਾਤੇਇਕ੍ਰਿਪਾਯੁਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਵਿਧਣਖੁਹੀਮੁਧਾਇਕੇਲੀ॥
ਨੋਕੇਸਾਥੀਨੋਕੇਬੇਲੀ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ ਜਾਠਿ
ਹਿਦੇਖਾਤਾਮੇਗਾਅਸਹੁਬੇਲੀ॥ ੩॥ ਵਾਟਹਮਾਗੀਖਗੀਉਡੀਲੀ॥ ਖੰ
ਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤਪਈਲੀ॥ ਉਸੁਉਪਹਿਰੈਮਾਹਗੁਮੇਗਾਸੇਖ
ਠਹੀਦਾਪੰਥੁਸਮਾਹਿਸਵੇਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਸੁਹੀ॥ ਲਲਿਤਾ॥
ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥ ਕਹਿਸਹਵਰਜਬਉਛਲੈਤਬ
ਤਹਲੁਦੁਹੇਲਾ॥ ੧॥ ਹਥੁਨਲਾਇਕਸੁੰਭੁਕੈਜਲਿਜਾਸੀਦੋਲਾ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਇਕਆਪੀਨੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੋਬੇਲਾ॥ ਦੁਧਾਬਲੀਨਆਵ
ਈਠਿਹਿਰੈਇਨਮੇਲਾ॥ ੨॥ ਕਰੋਠਹੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥
ਹੰਸੁਚਲਸੀਭੁਮਲਾਅਹਿਤਨੁਦੇਹੀਥੀਸੀ॥ ੩॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰ
 ਖੁਨਿਹਰੁ ਉਨਿਹਰੈ ਹੁਅਕਾਲ
 ਮੁਹਤਿ ਅਜੇ ਨੀ ਸੈ ਕੁੰ।
 ਗੁਪਤਸਾਦਿ॥

ਗਗੁ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੭ ੧

ਤੁਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾਤ ਉਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ॥ ਜੋ ਤੁਏ ਹਿਸੁ ਕਹਾਸੁ
 ਆਮੀ ਮੈ ਮੁਖ ਕਹਾਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਏ ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਜੋ
 ਸੇਸ ਚੁਮਹਿ ਹਉ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ ਅਸ ਕੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੇ
 ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੇ ਅੰਧੁ ਲੋਕਿਆ
 ਚਤੁਰਾਈ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ
 ਈ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੩॥ ਏਤੈ ਕੁਕਰ
 ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਕਉ ਕਾਇ ਸੁਤਨ ਤਾਈ॥ ਕੁਗਤਿ ਹੀਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੋਇ ਗਾ
 ਤਾਖ ਸੋ ਮੈ ਨ ਉਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁ ਮੰਦ
 ਹੁੰਤ ਨੁ ਵੇਸੁ ਕਲੰਦਰੁ ਪਟਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੈ ਪ੍ਰਨਬ ਸਤੁ
 ਬਾਹੁ ਤਿਜਨ ਮਿਨ ਆਵਾ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਦਿ ਆਲਸੇ ਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
 ਕਉ ਦੁਜਾਇ ਪੀਰ ਪਹਾਈ॥ ਤਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਹਾਈ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਹਾ ਚਿੰਤਾ ਕਹੁ ਤਮਾਹੀ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਆ
 ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ
 ਤੁਮਾਹੀ ਮੰਦਰੁ ਵਾਤੇਰੇ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ
 ਗਾਵਾਨਿ ਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਕਿ ਸਹਇ ਤੁਮਾਹੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁ
 ਧੁਪਾਸੇ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਹ ਦਾਸੇ॥ ੪॥
 ੨॥ (ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ॥ ਆਪ
 ਸੁਹਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਵੇਖੇ ਤਾਨੁ॥ ਤੁਧਾ ਤਨਾ ਮੁਪਰ ਵਰ
 ੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ਹਉ ਜਚ ਕੁਤੁ ਅਲਖ ਅਭਉ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ
 ਮਾਇਆ ਮੁਖ ਕਟੀ ਨਾਹਿ॥ ਕੁੰਡੀ ਕਾ ਮਇਕਾ ਮਇਕਾ ਮਾਹਿ॥ ਗਾਚੁਰੁ

ਭੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਹਿ। ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚੰਨੁ ਅੰਧਿਆਰਿ॥ ੨॥ ਚਖਿਓ ਡੀਸ
 ਤਸਾਨੀ ਕੋਇ। ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾ ਤਿਨੋਂ ਹੋਇ। ਏਕੇ ਕਉਨ ਹੀ ਕਉ ਕੋਇ॥
 ਕਰਤਾ ਕਹੈ ਕਹੈ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਸਬ ਦਿਮੁ ਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ। ਠਾਕਿ
 ਹੋ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ। ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਏ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ। ਨਾਨਕ ਨਾ
 ਮਿਰ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਬ
 ਚਨੀ ਮਨੁ ਸਜਾਇਆ ਨੇ। ਹਰਿ ਕੈ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ। ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰ
 ਮਿਭੁਲੈ ਬਠਿ ਗੇਨੇ। ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉਂ ਹੀ ਐ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਪਵੇਨੇ॥ ੧॥
 ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਸੇਜੀ ਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਣੀ। ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀ ਅਗਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿ
 ਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਹੈ ਹਉ ਮਹਉ ਦੁਖਾ
 ਸੀ। ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਜ ਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੁਲੀ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ॥ ਅਬ ਜਾਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੁਲੀ॥ ੨॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕ
 ਹੀ ਐ ਗੁਰ ਕੁਇ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰ
 ਦੀ ਕਿਅ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਹਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਸਮਾਇ॥ ੩॥
 ਮਨੁ ਮੁਖ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਗਾਸਿ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ। ਹਰਿ ਕਿ
 ਰਪਾਧਾਰੀ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਿ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ੫੭੧ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਬਾਇਆ
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਕਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ। ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕੁਟੰਬ
 ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਪਉੜੀ ਛੁੜ ਕੀ ਠਹਿਰਾ ਬਿਨਾ
 ਹੈ ਅਹਿੰਸਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਸਿਵਲਾਗੁ ਦਿਜਿ ਨਿ
 ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਗੇ। ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇ ਹੋਤਿ ਨ ਕੋਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਗੇ॥
 ੧॥ ਹਰਾਉ। ਤੁਹਾਇਆ ਸੁਹਾਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤ ਕਿਆਇ ਹਿਜੰਤ ਵਿਚਾਗੇ। ਮੁਕ

ਤਾਬੰਧਸਭਿਤੁਤੁਤੈਏਐਸਾਆਖਿਵਖਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਮੁਕਤਿਕਰੀ
 ਐਮਨਮੁਖਬੰਧਵਿਚੋਗੇ॥ ੨॥ ਸੋਜਨੁਮੁਕਤਜਿਸੁਏਕਲਿਵਸਾਗਿਸਦਹੈ
 ਹਰਿਨਾਏ। ਤਿਨਕੀਗਤਣਗਤਿਕਰੀਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵੇਗੇ। ਕੁਰਮਿ
 ਕੁਲਦੇਸਿਮਨਮੁਖਕਰੀਅਹਿਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਗੇ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕੇ
 ਸੇਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਸਬਦੁਸਮਾਲੇ। ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾਹਿਨਿਸਤੋਗੇ
 ਨਾਨਕਕਹੁਹੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਾਥਹਿਮਾਗਿਬਿਦਾਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ੩॥ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲਿਅਜਾਇ। ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੇਈਪਾਇ॥
 ਤਿਸਤੇਦੂਜਨਾਹੀਕੇਇ। ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿਕੂਹੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈ
 ਮਨਿਆਇ। ਤਾਕੇਜਾਣੈਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ਆਪਿਸਗਾਠੁਕਸਵ
 ਟੀਲਾਏ। ਆਪੇਪਰਬੇਆਪਿਚਲਾਏ। ਆਪੇਤੇਥੇਪੁਰਾਹੋਇ। ਆਪੇਜਾਣੈ
 ਏਕੋਸੋਇ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਕਰਪੁਸਕੁਤਿਸਤੇਹੋਇ। ਜਿਸਨੇਮੇਲੇਸੁਨਿਗਮ
 ਸੁਹੋਇ। ਜਿਸਨੇਲਾਏਲਗੈਤਿਸੁਆਇ। ਸਕੁਸਚੁਦਿਖਾਏਤਾਸਚਿਸਮਾ
 ਇ॥ ੩॥ ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਹੋਆਪੇ। ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪੇਜਾਪੇ। ਆਪੇਸਤਿਗੁ
 ਰਸਬਦੁਹੋਆਪੇ। ਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਏਆਪੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ
 ੩॥ ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਿਸਾਹਿਬਤੇਕਿਅਕੋਕਹੈਬਹਾਨਾ। ਐਸਾਇਕੁਤੇਰ
 ਥੇਲੁਬਨਿਅਹੈਸਕੁਮਹਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
 ਨਾਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਗੈਸਹਜਧਿਆਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ
 ਕਿਅਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿਅਕੋਕਰੇਅਕਿਮਾਨਾ। ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚੈ
 ਹਿਤੁਸੁਆਮੀਤਬਕੇਈਕਹਉਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥ ੨॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚੈਥਾਪੇ
 ਆਪੇਗੁਲੀਨਿਧਾਨਾ। ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੇਈਚਾਏਜਿਉਹਰਿਕਾਵੈਕ
 ਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਤੁਸਾਚਾਸਾਹਿਬਕਉਦੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾਇਕਨ
 ਘਰਮਹਿਵਡਿਆਈਇਕਿਕੁਰੀਮਭਵਹਿਅਕਿਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ੩॥ ਧੁਰਾਬਾਟੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕੁਸਮਾਨਾ। ਇਸੁਪਰਪੰਚਮ
 ਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੇਮ
 ਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ। ਇਹਬਾਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਗ

ਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਚੁਹੁਚੁਗਾਕਾਹੁਇਨਿਬੇੜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੇਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜ
ਤੁਸੰਜਸਤੀਰਬਓਨਚੁਗਾਕਾਧਰਮੁਹੈਕਸਿਮਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ਜੁਗਿਜੁ
ਗਾਪੋਆਪੁਧਰਮੁਹੈਸੋਧਿਏਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ
ਹਰਿਹਰਿਤੇਪੁਰੋਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੁਕੈਮਨਿਅ
ਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹਤਸੁਲਤਸਰੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੪॥
ਬਿਲਾਵਸੁਮਹਲ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸੋਨਆਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਪਹਿਬਿਲਾ
ਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਮੰਗਲੁਨਹੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ਮਿਸਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁ
ਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਬਸਿਹੀਜਿਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿ
ਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਦਾਗੰਗਿਗ
ਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਆਪੇਸੋਕਾਸਦਹੀਪਾਏ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਤੇਸਬਦਿਗੰਗਾਏ॥ਨਿਜਪਹਿਵਾ
ਸਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਗੰਗਿਚਲੁਕੈਹਰਿਸਿਭਾਏ॥ਇਹਗੰਗੁਕਦੇਨਉਤੇਰੈਸਾਚਿ
ਸਮਾਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆ
ਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਗਾ॥ਜੇਸਚਿਗਤੇਤਿਨਬਹੁਕਿਨਠੇਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਏਪੁਰਾਗੁਰਮੇਗਾ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਸੁਮਹਲ ੩॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈ
ਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾ
ਈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗਦੀਸਸੇਵਉਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥
ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੈਵੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਹਉ
ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਜੀਵਣਮਰਣੁ
ਕੇਸਮਸਰਿਵੇਖੋ॥ਬਹੁਕਿਨਮੇਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੋ॥੨॥ਪਹਰੀਮਹਿਸਭਿਕੋਟਿ
ਨਿਧਾਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਦਿਖਾਏਗਇਆਅਭਿਮਾਨ॥ਸਦਹੀਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿ
ਆਨਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਏਕਨਾਮ॥੩॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਡਿਆਈਪਾਈ॥
ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਜਹਏਖਾਤਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਕੀ
ਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੪॥ਪੁਰੈਕਾਗਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਿਮੀਠਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨਬੁਝੀਮਨਿਤ
ਨਿਸੁਖਪੁਇਆ॥੫॥੬॥੧੦॥

ਗੁਰਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਪਉ ੩

ਉਦਮਮਤਿ ਪੁਕਾਸੰ

ਤਰਜਾਮੀਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇਤਿਉ ਕਰਨਾ ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀਤਿਉ ਵਜਰਿ
ਜੰਤਜਨਾ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨਗਾਮਨਾ ਮੁਹਸਨਾ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰਪਾਇਆ
ਹਰਿਹਰੇ ਹਰਿਬਸਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਕੁਮਤੈ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਗਖਿਲੇ ਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਨਾਖ ਸਿੰਗ ਸਿਓ ਹਰਿਗਖਿਓ
ਹਰਿਸਰਨਾ॥ ੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ॥
ਓਹੁ ਛੇਵੇ ਛੇਹਾ ਬਿਚ ਮੁਚ ਮਹੇ ਹਰਿਉ ਪਹਿਓ ਪਹਿਓ ਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਪੁਕਟੀਨ
ਦਇਆ ਲਗਤ ਕਵਤਾਰਨਾ ਮਪਾ ਪੀਰਾ ਖੁਪ ਪਨਾ॥ ਹਰਿਦਾਸ ਨਦਾਸ ਦਾ
ਸਤਮ ਕਰੀ ਅਜੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸਾਨਾ॥ ੧॥ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਹਣਾ ਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ॥ ਕਹਿਕਿਰ
ਪਾਗਿਖ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮਪਾ ਥਰੀਨ ਅਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਚੁ
ਗਮਨਾ ਮੇਰਾ ਮਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਈਐ ਹਰਿਤਿ ਅਗੁਨਿ ਹਟ ਲਕਾ
ਮਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇਹਰਿ ਤੇਰੇ ਮਾਨਿਗੁ ਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ॥ ਤੁਝੁ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵੇਡੇ ਕਰੰਮਾ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹਿ
ਗੁਜੀ ਵੇਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ॥ ਓਇ ਠਿਠਿਠਿ ਹਿਜੇ ਨਿਕਵਾਈ ਅਹਿਮੰ
ਦੁਕਾਗੀ ਮੁੜ ਅਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੁਕਾਇ ਲਿਖੇ
ਵਡ ਕਰਮਾ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮ
੪॥ ੨॥ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮ ਗਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਮੇਰਿ ਬਿਖਿਆ
ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਕੁਗਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪੁਕਤ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਮੁਗਧ ਤਗਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਹ ਹਰਨਾ ਮੁਨਹਰਗਾ॥ ਜਨ ਉਪਹਿ ਕਿਰਪਾ
ਪੁਕਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ਪਗਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਹਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ
ਕਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਗਾ॥ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਜਿਉ ਸੰ
ਕਸਟ ਲੇਹਤਗਾ॥ ੨॥ ਸਾਕਤ ਨਹਿ ਹੋਵੀ ਮਤਿ ਮਧਿ ਮਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ
ਕਗਾ॥ ਤੇਨ ਰਭਾਗੀ ਨਦੁ ਹਰ ਚਰੀਓ ਇਜਨ ਮਿਮੁਏ ਠਿਠਿ ਹਿਮਗਾ॥ ੩॥ ਜਿ

ਕਉਤਮਹਰਿਸੇਸੁਪੁਸੁਆਮੀਤੇਨਾਏਸੰਤੋਗੁਰਸਗਾ। ਦੁਰਮਤਿਸੈਲੁਗਣੀਹਰਿ
 ਕੁਜਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਪਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਆਵ
 ਹੁੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਕਾਣੀਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਕਹੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਹਿਬੁ
 ਤੈਕਲਜੁਗਿਥੇਵਟੁਗੁਰਸਬਦਿਤਹੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰ
 ਹੁ॥ ਮਸਤਕਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਨਗੁਣੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਪਗੁ॥ ੧॥ ਹਰਉ
 ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਗਾਮਰਸੁਉਤਮੁਕਿਉਪਾਈਐਉਪਦੇਸੁਜਨਕਹੁ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੁਪੁਰਿਦਰਸਨੁਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਸੁਪੀਅਹੁ॥ ੨॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿਸੰਤਹੁਚਾਖਿਦਿਖਹੁ॥ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿ
 ਸੁਮੀਠਾਯਾਗਤਿਨਬਿਸਰੇਸਤਿਬਿਖਰਸਹੁ॥ ੩॥ ਗਾਮਨਾਮੁਰਸੁਗਾਮਰਸਾ
 ਇਹੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਚਾਰੇਪਾਏਗੁਰਮਤਿਨਾਨਕਹਰਿ
 ਕੁਜਹੁ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪॥ ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣਸੁਦਵੈਸੁਕੋਜਾ
 ਪੈਤਰਿਮੰਤ੍ਰਜਪੈਨੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਪੁਜਹੁਨਿਤਸੇਵਹੁਦਿਨਸੁਸਰੋਨੀ
 ॥੧॥ ਹਰਿਜਨਦੇਖਹੁਸਤਿਗੁਰਨੈਨੀ॥ ਜਿਓਓਹੁਸੇਈਛਲੁਪਵਹੁਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮ
 ਤਿਬੋਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਅਨਿਕਉਚਿਤਵੀਅਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਾਹਵੈਜਿਬਾਤੋਹੈਨੀ॥
 ਅਪਨਫਲਸੁਤਕੋਈਬਛੋਸਕੋਜਿਮੇਰੇਚਿਤਿਨਚਿਤੈਨੀ॥ ੨॥ ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਅਯ
 ਹੁਹਰਿਜਨਏਹਾਬਾਤਕੁਠੈਨੀ॥ ੩॥ ਮਤਿਸੁਮਤਿਤੇਰੇਵਸਿਸੁਆਮੀ
 ਹਮਜੰਤਤੁਪੁਰਖਜੰਤੈਨੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰਕਰਤੇਸੁਆਮੀਜਿਉਰਵੈਤਿਵੈਭਲੈ
 ਨੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਅਨਦਮੁਲਾਧਿਆਇਓਪੁ
 ਰੋਖਤਮੁਅਨਦਿਨਅਨਦਅਨੰਦੇ॥ ਧਰਮਗਾਇਕੀਕਾਇਨੁਕਾਈਸਚਿਤੁਕੇ
 ਜਮਕੇਛੰਦੇ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੋਬੰਦੇ॥ ਵਡੇਰਗੀਗੁਰਸਚਿਗੁਰ
 ਪਾਇਆਗੁਣਗਾਏਪਰਮਾਨੰਦੇ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਸਾਕਤਮੁਕੁਮਾਇਅਕੇਬਾਧਿਕਾਵੈ
 ਏਮਾਇਆਠਿਗਤਿਫਿਰੰਦੇ॥ ਤਿਸਨਾਜਲਤਕਿਰਤਕੇਬਾਧੈਜੰਤੈਲੀਯਲਦ
 ਰਵੰਦੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਲਗੇਸੇਉਧਰੇਵਡਭਗੀਸੇਵਕਰੰਦੇ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਜ
 ਪਿਆਤਿਨਿਛਲੁਪਾਇਆਸਚਿਤੁਟੇਮਾਇਆਠੰਦੇ॥ ੩॥ ਅਧੇਠਾਕੁਰਅਧੇਸੇਵਕਅਧੇ
 ਅਧਿਗੋਵੰਦੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਅਧੇਅਧਿਸਭਵਰੈਜਿਉਗੋਖੋਤਿਵੈਹੰਦੇ॥ ੪॥

ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਕਰਮਿਤਿਗੁਰਮਤਿਸੈਲੀ॥ ੩॥

ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵੇ ਨਹਿ ਸੰਤ ਕੁਗਤ ਤਹੇ ਨਹਿ। ਹਰਿ ਕੁਰਿ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਆ। ਜਲਿ ਬ
ਲੇ ਰਾਮਨਾਮੁ। ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਹੇ ਨਹਿ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਹਰਿ ਕੀ ਅਚੈ
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਗਾ। ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਹਨ ਹਰਾਗਾ। ਗੁਰੇ ਭੇਟਿ ਅ
ਰੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ। ਹਰਿ ਕੀ ਈਹ ਮਹੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ। ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾ
ਵੇ ਨਹਿ॥੧॥ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ। ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨਾਸਾ। ਵਿਚਿ ਆ
ਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ। ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਪਾਸੀ। ਕੋਈ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੇ ਨਹਿ
ਜਨੁ ਨ ਕੁਤਿ ਸੁਪ ਗਿਲਾਵੇ ਨਹਿ॥੨॥੧॥੭॥੧੭॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਨਦਰੀ ਆਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਓ ਮੋਹੁ॥

ਰਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ੫੩੧

ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਸੀ ਤਿਹਿ। ਕਰਿ ਕਿਹ ਪਾਸੇ ਹਿ ਮਾਗਿ ਪਾਵਹੁ। ਸ
ਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ॥੧॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ। ਸਤਿਗੁਰ
ਬੋਲਿ ਸੁਪਾਵੇ ਪਾਹਿ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਪਵਨ ਭੁਲੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ। ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ
ਸਦਾ ਬਿਰੁਸੇਇ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਾਸਾ। ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੁ ਰਖ
ਵਾਹਾ॥੨॥ ਪਾਇ ਆਵੇ ਕੁਮਾਇ ਆਸਰ ਬਭੁਇ ਅੰਗਾ। ਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪ ਕਦੇ
ਖਿਪਤੰਗਾ। ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕੇ ਨਹੀ ਪਵੈ। ਜੋ ਹੋਇ ਕਿਪਾ ਕੁਤ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
੩॥ ਹਉ ਫਿਰ ਉਠੈ ਦਾਸੀ। ਇਕੁ ਮੇਰ ਤਨੁ ਦਸਾਇਆ। ਨਿਰੋਸੇ ਸਕੀ ਹਮਿ ਸੈ
ਉਪਾਇਆ। ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਹੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਭੁ। ਗੁਰਿ ਖੋਲਿ ਆਪ ਕੁਟਾਵੇ ਕਿ
ਭਈ ਨਿਹਾਭੁ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿ ਆਤਿ ਸੁਆਇ ਆਸਾ ਦੁ। ਜਿਉ ਗੁੰਗਾ
ਨਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ। ਆਨਦੁ ਗੁਪਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ। ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਦੁਆਖਿ ਸਮਾਇਆ॥੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸਰਬ ਕਸਿ

ਆਦਰੀਏਗੁਰਦੇਵਾਸੇਵਕੁਅਪੁਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ। ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੇਜਪਿਅ
ਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ ਧਰਤਿਪੁਨੀਤਰਈਗੁਨਗਾਏ। ਦੁਰਤੁਗਇਆਹਰਿਨਾਮੁ
ਬਿਅਏ॥੧॥ ਗਾਉ। ਸਭਨੀਥਾਈਗਵਿਆਆਪਿ। ਆਇਜੁਗਾਇਜਾਕਾਵਡ
ਪਰਤਾਪੁ। ਗੁਰਪਰਸਾਇਨੋਇਸੰਤਾਪੁ॥੨॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀਠੇ।
ਨਿਗਬਿਘਨੋਇਸਭਥਾਈਵੁਠੇ। ਸਤਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠੇ॥੩॥ ਪਾਹਬ੍ਰ
ਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਏ। ਜਿਥੋਕਿਥੈਦੀਸਹਿਨਾਏ। ਨਾਨਕਦਾਸਖਸਮਪ੍ਰਤ
ਪਾਏ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥
ਅਗਨਤਗੁਣਨੁਕਰਪ੍ਰਭਤੇਰੇ। ਮੇਰਿਅਨਾਥਤੁਮਰੀਸਹਣਾਈ। ਕਹਿਕਿ
ਰਪਾਹਰਿਚਰਨਪਿਆਈ॥੧॥ ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਿਆਇ। ਮੇਰਿ
ਨਿਗੁਨਲੀਜੈਲਕਿਸਾਇ॥੧॥ ਗਾਉ। ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਵੈਤਾਕੈਸੀਭੀੜ॥
ਹਰਿਸੇਵਕਨਾਹੀਜਮਪੀੜ। ਸਰਬਦੁਖਹਰਿਸਿਮਰਤਨਸੇ। ਜਾਕੈਸੰਗਿਸਦਾ
ਪ੍ਰਭਸੇ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਗੁ। ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਤੋਵਤਤਨੁਛਾ
ਗੁ। ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਵੈਪੁਰਨਸਰਕਾਜ। ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਰਕਾਮੁਹਤਾਜ॥੩॥
ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਗੀਤਿ। ਮਨਤ
ਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤਾ। ਨਾਨਕਭਗਤਨਕੈਪਹਿਸਦਾਅਨੰਦ॥੪॥੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਇਅਨੜੀਕੈਪਹਿ
ਮੇਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕਮੇਰੇਪਿਅਥੇਮੇਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕਾ। ਅਵਹਸਿਅਦੁਪਬਿਰਥੀ
ਆਪਿਅਥੇਰਖਨਕਉਤੁਮਏਕ॥੧॥ ਗਾਉ। ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਜੇਮਿਐਪਿਆ
ਗੈਸੇਜਨੁਹੋਤਨਿਹਾਥਾ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ। ਸੇਕਰੇਪਿਅਥੇਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇ
ਆਥਾ। ਸਫਲਮੁਹਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀ। ਸਰਬਕਲਭਰਪੁਰੇ। ਨਾਨਕਗੁਰੁ
ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਸਦਾਹਜੁਰੇ॥੧॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵੋਸੇਇਤਿਨਕੀ
ਜਿਨਅਪੁਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਹਰਿਨਾਮੇਹੀ
ਮਨੁਗਤਾ। ਸੇਵਕੁਜਨਕੀਸੇਵਾਮਥੈਪੁਰੈਕਹੀਮਕਮਾਵਾ। ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰ
ਤੀਸੁਆਮੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਦੁਪਾਵਾ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀਸੇਕਾਢੀਅਹਿਪਿਆ
ਗੈਸੰਤਸੰਗਤਿਜਿਨੁਵਾਸੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਧਾਰਿਐਨਿਰਮਲੁਮਨੈਹੋਵੈ

ਪਗਸੋ। ਜਨਮੁ ਕਰਦੁ ਖੁਕਾਟੀ ਐਪਿ ਅਗੇ ਚੁਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਟੇ। ਤਿਨਾ ਪਗਪ
 ਤਿ ਦਹਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਦੇ ਕਾਟੇ॥ ੩॥ ਓਐ ਪਗਬੇ ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉ
 ਦੁਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ। ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਪਨੇਰੇ
 ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤੇਰੇ ਪਾਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਖਿਯੋਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੪ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖੈ ਬਨੁ
 ਫੀਕਾ ਤਿਆਗੀ ਸਖੀ ਦੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਹਸੁ ਪੀਓ। ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਖੇ ਬੁਝਿ ਗਏ
 ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨੋ ਵਤ ਜੀਓ। ਮਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ
 ਬੀਓ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਹਿ ਸੋਭਾ ਵੇਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਅ ਪੁਨੈ ਕੀਓ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗ੍ਰਿ
 ਤ ਕ੍ਰਮੁ ਸਖੀ ਦੇ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸ ਨਾਦੁ ਮਛਣੀਆ। ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਯਤੀ ਸ
 ਖੀ ਦੇ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤਾਇਆ। ਗੋਬਿੰਦੁ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤੇਇ ਨ ਸੰ
 ਗਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀ ਦੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡ ਕਾਗਲੀ ਸਖੀ ਦੇ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ। ਤ
 ਤ ਦੁਖ ਨ ਭੁਖ ਨੋ ਗੁਥਿ ਆਪੇ ਚਗਨ ਕਮਲਿ ਲਵਲਾਈਐ। ਤਤ ਜਨਮ ਨ
 ਮਰਦੁ ਨ ਆਵਦੁ ਜਾਨਿ ਜਚ ਬੁਸਹਲੀ ਪਾਈਐ। ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰੁ ਨ ਮੋਹੁ
 ਬਿਛੋਰੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇ ਕਪਿਆਈਐ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿਅ
 ਪਿਅਗੇ ਹਰ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ। ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਾਨਦ
 ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਸਖੀ ਸੇਵੇ ਸੀਰਾ ਮਹੰਗਿ ਗਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਵ ਪੂਜਾਏ॥
 ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਆਕਾਸੁ ਕਵਨੁ ਜਾਏ॥ ੪॥ ੨॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੪੪ ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੇ ਪਸਾਰਾ ਅਪੇ ਬਨ ਜੁਅ
 ਪਿ ਬਿਉਤਗਾ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਗਿਅ ਬਿਰਥੇਈ ਪਾਏ। ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ਤਤ
 ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਅਨਿਕ ਗੰਗ ਨਿਗੁਨ ਇਕ ਗੰਗਾ। ਅਪੇ ਜਲੁ ਆ
 ਪਤੀਤ ਗੰਗਾ॥ ੨॥ ਆਪਤੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪਤੀ ਸੇਵਾ। ਆਪਤੀ ਪੂਜਾਰੀ ਆ
 ਤੀ ਦੇਵਾ॥ ੩॥ ਆਪਤਿ ਜੋਗ ਆਪਤਿ ਜੁਗਤਾ। ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਵਤੀ ਮੁ
 ਤਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ ਸ
 ਧਰਨਾ। ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੇ ਸੁਨ ਲੇਨਾ॥ ੧॥ ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪਤੀ ਕਰ

ਆਪਨਥਿਭਉ ਆਪਹੀਜਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀਬੁਲਨਾ ॥
ਆਪਹੀਅਵਲੁਨਜਾਈਛਲਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਹੀਗੁਪਤੁਆਪਿਪਗਟਨਾ ॥ ਆ
ਪਹੀਪਟਿਪਟਿਆਪਿਅਲਿਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇਅਵਿਗਤੁਆਪਸੰਗਿਰਚਨਾ ॥
ਕੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਕੇਸਥਿਜਚਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੨
ਕੁਲੇਮਾਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਗਿਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮ
ਰਿਮਨਾਮਨਾਮੁਚਿਤਗੇ ॥ ਬਸਿਰੇਹਿਹੈਗੁਰਚਰਨਪਿਅਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥
ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੁਖਿਨਾ ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਗੁਰਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁ
ਖਸੁਖਕਰਤਜਨਮਿਨੁਆ ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਿਆਸੁਮੁਦੀਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅ
ਗਨਿਸਾਗਰਬੁਭਤਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਨਕਬਾਤਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥
੩ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੨ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਹਪਉਸਭੁਅਪਨਾ ॥ ਕਵ
ਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿਆਸਾਆਇਓਪ੍ਰਭਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁਮ
ਪੇਖਤਸੇਭਮੇਰੈਆਗਨਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਹੁਤਬੀਚਹਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਇਸੁਮਨਹਿਉਧਰਉ ॥ ੨ ॥ ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਗਤਿਨਹੀਚਤੁਗਾਈ ॥ ਤਾ
ਮਿਲੀਐਜਲਏਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨੈਨਸੰਤਖੇਪ੍ਰਕਟਰਸਨੁਪਾਇਆ ॥ ਕੁਨਾਨਕ
ਸਠਲੁਸੇਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੨ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
ਸਾਥਿਨਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸਭਦੁਖਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਵਿਗਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭ
ਮਹਿਆਪੇ ॥ ਹਰਿਜਪੁਰਸਨਦੁਖੁਨਾਵੇਆਪੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤਿਖਾਕੁਖਬਹੁਤਪਤਿ
ਵਿਆਪਿਆ ॥ ਸੀਤਲਭਏਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਾਪਿਆ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿਜਤਨਸੰਤੋਖੁਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁਭਗਤਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤਹਜਾਮੀ ॥
ਨਨਕਕੀਬੇਨੰਤਿਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੨ ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਵਡਭਾ
ਗਪਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਤੇਹੀਸਰ
ਨਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਗੁਰਕੇਚਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਵਰਿਕਰਮਸਭਿਲੋਕਾਚਾਰਾ
ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗਿਹੋਇਉਧਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਗੇ ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਿ
ਤੁਪਾਰਿਉਤਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਕਰਿਪਾਕਰੀਐ ॥ ਸਾਧੁਧੁਰਿਮਿਲੈਨਿਸ
ਤਹੀਐ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੨ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਿਦੇਮਹਿਚੀ

ਗਿਪੁਰਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਸੰਤਸੰਗਿਨਨਕਪੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੬

ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਤਸਾ ੫ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ ਨਨਕੋਤਿਆਪਾਹਬੁਤ
ਮੁਸਤਾਈ॥ ੧॥ ਸੁਖਸੁਜਾਅਨੰਦਘਰੇ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰੀਜਾਕੀਬਦੀਅਨਿਕਗੁਣ
ਜਾਕੇਜਾਹਿਨਗੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸਗਲਸਹੰਜਾਮਕਰੇਪੁਰੁਆਪੋ॥ ਭਏਮਨੋਰਥ
ਸੇਪੁਰੁਜਾਪੋ॥ ੨॥ ਅਰਥਧਰਮਕਾਮਮੋਖਕਾਦਤਾ॥ ਪੁਰੀਭਈਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਬਿਧਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਨਕਿਹੰਗੁਮਾਇਆ॥ ਪਹਿਆਇਆਪੁਰੇਗੁਰਿਆ
ਦਿਆ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਤਸਾ ੫ ਸੁਬਨਿਧਾਨਪੁਰਨਗੁਰੇ
ਵਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਨਰਜੀਵੇ॥ ਮਹਿਖੁਆਰੁਸਾਕਤਨਰਥੀਵੇ॥ ੧॥
ਗਮਨਾਮੁਤੇਆਰਥਵਾਗਾ॥ ਭਖਮਾਹਉਸਾਕਤੇਵੇਚਾਗਾ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਪ
ਚਹਿਘਨੇਗੇ॥ ਮਿਹਤਕਠਾਸਗਲੇਸਿਰਿਪੈਗੇ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਹਿਜਨਾਮਾ
ਤਕੇਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਤਸਾ ੫ ਘਰੁ੪
ਦੁਪਦੇ॥ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪੁਰੁਅਪੈਨੈ॥ ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ॥
੧॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਤਪਿਆਵਉ॥ ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਵਉ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਹੁਪੁਰੁਮੇਗੇ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੁਬੇਗੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਤਸਾ ੫ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਿਭੁਦੇਪਿਆਏ॥ ਰੋਗਗਏਸਗਲੇਸੁਖਪਾ
ਏ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਦੁਖਕਾਟਿਆਦੀਨੇਦਾਨੁ॥ ਸਠਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਨੁ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰੁਬਨੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਵੇਗਿਆਦੀ॥
੨॥ ੨॥ ੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਤਸਾ ੫ ਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੇ॥ ਸੁ
ਖਉਪਜੇਥਾਜੇਅਨੁਭਵਤੁਰੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਬਿਨਾਸੇ॥ ਹਰਿਸਿ
ਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥ ੧॥ ਅਨਦੁਕਹੁਮਿਲਿਸੁੰਦਰਨਹੀ॥ ਗੁਰਿਨਾਨਕਮੇ
ਰੀਪੈਜਸਵਈ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਤਸਾ ੫ ਮਮਤਮੋਹਿਧੁਰ
ਮਇਮਾਤਾਬੰਧਨਿਬਾਪਿਆਅਤਿਬਿਕਰਾਸਾ॥ ਦਿਨੁਦਿਨੁਛਿਜਤਬਿਕਾਰਕਰਤ
ਅਉਧਠਾਹੀਠਥਜਮਕੈਜਾਸਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਸਹਦਿਪੁਰੁਦੀਨਦਇਆਲਾਮ
ਗਬਿਖਮਸਾਗਰੁਅਤਿਭਰੀਉਧਰੁਸਾਧੂਸੰਗਿਰਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਪੁਰੁਸੁ
ਖਏਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਕੁਤੁਮਹਾਮਾਸਾ॥ ਕ੍ਰਮਕੇਬੰਧਨਕਾਟੁ
ਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਕੇਪੁਰੁਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਸਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਤਸਾ ੫

ਸਗਲ ਅਨੰਦਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆਸਾਧਜਨਹੋਏ
 ਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗੋਸੇਸਕਿਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥
 ਵਡੀਆਰਜਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਸੁਖਮੰਗਲਕਸਿਆਦਿਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਹਰ
 ਈ॥ਵਲਤਿਲਤਿਭਵਲਹਰਿਅਹੋਏਸਗਲੇਜੀਅਸਾਧਾਰਿਆ॥ਮਨਇਵੇਨਨ
 ਕਟਲਪਾਏਪੁਰਨਇਵਪੁਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
 ਜਿਸੁਓਪਰਿਹੋਵਤਇਆਲੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਾਟੈਸੋਕਲੁ॥੧॥ਹਰਾਓ॥ਸਾਧ
 ਸੰਗਿਕੁਜੀਐਗੋਪਾਲੁ॥ਗੁਨਗਾਵਤਤੁੰਦਜਮਜਲੁ॥੧॥ਅਪੋਸਤਿਗੁਰੁਆਪੋ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਨਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
 ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥ਅਨਦਿਨੁਕਠਤਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਮਾ॥੧॥ਐਸੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਮਨਮੇਗੇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਨੇਗੇ॥੧॥ਹਰਾਓ॥ਕਹੁਨਨਕਜਾ
 ਕੇਨਿਰਮਲਭਾਗਾ॥ਹਰਿਚਰਨਤਿਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
 ੫ ਹੇਗੁਗਇਆਪ੍ਰਤਿਆਪਗਵਾਇਆ॥ਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਪਹੁਆਇਆ॥
 ੧॥ਹਰਾਓ॥ਗਜਿਗਜਿਭੇਜਨੁਖਾਵਹੁਮੇਠਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਰਿਧਿਆਈ
 ੧॥ਨਨਕਗੁਰਪੁਰੇਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਗਥਾਈ॥੨॥੮॥੨੬॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰਪਰਥਗ॥੧॥ਹਰਾਓ॥
 ਜੋਜੋਨਿਦਕਰੈਇਨਹਿਨਕੀਤਿਸੁਆਗੈਹੀਮਥੈਕਰਤਗ॥੧॥ਨਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸ
 ਰਨਾਈਜੋਕੋਸਬਦੁਅਖੰਡਅਪਾਗ॥੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
 ਤਪਸੰਤਪਸਗਏਗਏਬਿਨਸੇਤੋਰੇਗਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂਥਖਸਿਆਸੰਤਨਰਸਭੇਗੇ
 ੧॥ਹਰਾਓ॥ਸਰਬਸੁਖਾਤੇਹੀਮੰਡਲੀਤੇਗਮਨੁਤਨੁਅਰੇਗਾ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਗਮਕੇ
 ਇਤਅਵਖਣਜੋਗਾ॥੧॥ਆਇਬਸਹੁਪਰਦੇਸਮਹਿਇਹਕੁਲੈਸੰਜੋਗਾ॥ਨਨਕਪ੍ਰ
 ਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਲਹਿਗਏਬਿਓਗੇ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਕਾ
 ਹੁੰਗਿਨਚਾਲੀਆਇਆਜੰਜਾਲਾ॥ਊਠਿਸਿਧਯੋਵ੍ਹੜਪਤਿਸੰਤਨਕੈਖਿਆਲਾ
 ੧॥ਹਰਾਓ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹੋਧੁਰਕੀਦਾਲਾ॥ਬਹੁਜੋਨੀਜਿਨਮਹਿ
 ਮਹਿਬਿਖਿਆਇਕਗਲਾ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਕਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਾ
 ਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਨਕਤਰੇਹਰਿਕੇਰੰਗਲਾ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ੫ ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦਸੁਖਪੁਰੇਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੨ ਗਾਥਾ ਅਪਨੀ ਸਹਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰੇ। ਸੇਵਾ ਕਰੁ
 ਨਜਾਨ ਉਨੀ ਚੁਮੁਕਥੇ। ੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰ ਉਤੁ ਪੁਰਿ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਰੇ। ੨॥
 ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਕੂਲੇ ਤੇ ਤੁਮ ਬਖਸਨ ਹੋ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ੩॥ ਮਾਨੁ ਕਰ ਉਤੁ ਪੁਰਿ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਰੇ। ੪॥
 ਸੰਖਨੀਤ ਤੁਮ ਨਿਗੁਨ ਦਾ ਤੇਰੇ। ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਥਾ ਗਿਏ ਕਰਮ ਮਾਯੇ।
 ੨॥ ਤੁਮ ਦੇਵ ਹੁਸਤੁ ਕਿਵੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਮਾਨੁ ਕਰ ਉਤੁ ਪੁਰਿ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿ ਅਰੇ। ੩॥
 ਰੇਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹਿ ਚਿਤਿ ਖਸਮੇ। ੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਵੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟ
 ਨ ਹੋ। ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸਹਇ ਦਇਆ ਲਗੁ ਰੇਦਾਨੁ ਮੁਗਧ ਉਥੇ। ੪॥ ੪॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵੇਸੁਨ ਕਾਹੁ ਦੀਜੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ਐ। ਜਿ
 ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈ ਐ। ੧॥ ਕਹੀ ਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ
 ਤੁਝ ਬਿਨਾ। ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਗੁ ਅਮੀ ਸਭ ਅਵਗਨ ਮਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਜਿਉ
 ਤੁਮ ਗਾਥਾ ਤਿਉ ਹਰਾ ਅਵਗਨ ਹੀ ਚਰਾ। ਨਿਧਿ ਆਪਰੇ ਤੇਰੀ ਅਇਕ ਨਾਮ ਅ
 ਧਾਰਾ। ੨॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਤੇਰੀ ਆ
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ। ੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁ ਰਠਾਵੈ। ਤੇਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਾਇਆ ਸਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ। ੪॥ ੫॥ ੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੨
 ਮਿਹਤੁ ਜੋ ਸਿਰ ਉਪਰੇ ਪਸੁ ਅਨਹੀ ਬੁਝੈ। ਬਾਦਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਦਾ
 ਨਹੀ ਸੁਝੈ। ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੁਆ ਪਨਾਕਿ ਆਠਿ ਹੁਅਭਾਗੇ। ਦੇਖਿ ਕ
 ਸੁੰਭਾ ਹੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਦ ਬੁਕੀ ਆਵ
 ਰਤ ਲਕੈ ਤਾਈ। ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਗਈ ਨਾਗਾਉ ਠਿਜਾਈ। ੨॥ ਜੇ ਕੈ ਕੀ ਐ
 ਸੁਮੁਕੈ ਤੇ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਪੀ। ਅੰਤ ਕਾ ਲਿਖਿ ਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਹੇ ਜਸੁ ਕਰੇ ਪੀ।
 ੩॥ ਦਾਸੇ ਦੇਸੇਈ ਹੋ ਅਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿ ਕਰਮਾ। ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਹਨਾ। ੪॥ ੬॥ ੩੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬ
 ਤਪਾਹਿ ਪਰੇਖ ਸਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ। ਅੰਧੁ ਲੇਕਿ ਵਲ ਸੁਣਿ ਆਗੁ ਰੇਟਿ ਪੁਨੀ
 ਤਾ। ੧॥ ਮਾਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ। ਸੇਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਪਾਰੇ
 ਨਿਰਮਲ ਕੁਏ ਚੀਤਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਐਸੀ ਰਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਜਸਤੀ ਜੀ
 ਤਾ। ਜੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ। ੨॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ

ਗਇਓਤਿਲੁਮਹੁਦਿਖੀਤਾ। ਸ੍ਰਮੁਕਰਤੇਦਮਅਦਕਉਤੇਗਨੀਧਨੀਤਾ॥
੩॥ ਕਵਨਵਡਾਈਕਹਿਸਕਉਬੇਅੰਤਗੁਨੀਤਾ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਨਾਮੁਦੇਹੁ
ਨਨਕਦਰਸਨੀਤਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੩੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਤਾ ੫ ਅੰਬੁਧਿਪਰਬਾ
ਦਨੀਤਲੋਕਹਸਨਾਸਾਇ। ਲੰਕਪੁਟਿਗ੍ਰਿਹਿਥੇਧਿਆਮਿਥਿਆਥਿਖਿਆ
ਇ॥ ੧॥ ਐਸੀਪੇਖਨਿਤਮਹਿਪੁਰੇਗੁਰਪਰਸਾਇ। ਗਜਮਿਲਖਸਨਜੇਬਨਾ
ਮੇਥਿਨੁਬਾਇ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ਗੁਪਧੁਪਸੁਗੰਧਤਾਕਾਪਰੋਗਇ॥ ਮਿਲਤਸੰਗਿ
ਪ੍ਰਿਸਤਤਨੋਏਦੁਗਾਇ॥ ੨॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਮਾਨੁਖੁਭਇਆਖਿਨਭੰਗ
ਨਦੇਹਾਇ॥ ਇਤਅਉਸਰਤੇਚੁਕਿਆਬਹੁਜੋਨਿਕੁਮਾਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇ
ਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਗੁਬਿਸਮਾਇ॥ ਸੁਖਸਹਜਨਨਕਅਨੰਦਤਕੈਪੁਰਨਾਦਾ॥ ੪॥
੭॥ ੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਤਾ ੫ ਚਰਨਕਏਸੰਤਬੋਹਿਥਾਤਰੇਸਾਗੁਜੇਤਾ। ਮਾਗਪਾ
ਏਉਇਅਨਮਹਿਗੁਰਿਦਸੋਕੇਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇ
ਤਾਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤੇਹਰਿਹਰਿਕੂੜੇਤਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ਪੰਚਚੋਰਅਗੋਰਗੇਜਬਸਾਧ
ਸੰਗੇਤਾ। ਪੂਜੀਸਾਬਤੁਪਦੇਸਕੁਗ੍ਰਿਹਿਸੋਕਸੇਤਾ॥ ੨॥ ਨਿਹਚਲਅਸਦੁਮਿਟੀ
ਚਿੰਤਨਾਹੀਭੋਏਤਾ। ਕਰਮੁਕੁਸਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭਪੇਖਤੇਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਨਗਭੀ
ਗੁਨਨਾਇਕਾਗੁਣਕਹੀਅਹਿਕੇਤਾ। ਨਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤਾ॥
੪॥ ੫॥ ੩੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਤਾ ੫ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੇਜੀਵਨਤੇਤੇਬਿਰਥਾਹੀ॥
ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭਿਕੁਮਮਿਟੇਗਤਿਕਏਈਹਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਜਾਇਨੇਕੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆ
ਇਨਬਸਿਹਾਹੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੇਜੀਅਹਾਠਿਗਿਠਿਹਿਉਵਾਹੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥
ਏਤਫੁਡਾਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਹੀ॥ ਸਗਲਗੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀ
ਅਪਧਾਹੀ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖਨਾਏਖਿਨਮਹਿਜਾਹੀ॥ ਦਇਆਮਇਆਅ
ਗੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੁਹਾਹੀ॥ ੩॥ ਤਨਮਨਸੀਤਲਕਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ ਹੀ
ਤਰੀਤਸਕਪ੍ਰਾਨਧਨਨਨਕਦਰਸਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਤਾ ੫
ਟਲਕਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਵੁਹਉਥਾਥਾ। ਮਸਤਕੁਅਪਨਾਏਟੇਉਗੁਨਸੁਨਉ-
ਗਸਾਥਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇਆਥਾ। ਨਿਸਥਾਸੁਹਮਨਿ
ਅਨਦੁਤੇਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਥਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜਗਤਉਧਾਹਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਲਾਗੁ

ਪਾਸਾਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਤਸੰਤਨਪਗਰਾਸਾ॥ ੨॥ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਾ
 ਤੀਕਛੁਪਾਸਾ॥ ਕੁਮਕੈਰਾਖਹੁਮੋਤੋਕਾਟਹੁਜਮਜਾਸਾ॥ ੩॥ ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਦਾ
 ਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਸਾ॥ ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਸਾ॥ ੪॥

੪੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਤਾ ੫ ਕੀਤਲੋਕਹਿਸੋਕਹਿਤੁਭਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹਿ॥ ੫॥
 ਹਤਾਪੁਤਮਹਾਵੇਖਿਕੈਜਮਦੁਤਦੁਡਿਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਵੁਟੀਐਬਿ
 ਨਸੈਅੰਮੇਵਾ॥ ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਬਪ੍ਰਭਪੁਰੇਗੁਰੇਵਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਬਿਜਤਖੋਜ
 ਤੋਖੋਜਿਆਨਾਮੋਬਿਨੁਕੁਗੁ॥ ਜੀਵਨਸੁਖਸਰੁਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੁਗੁ॥ ੨॥
 ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਰਜਾਈ॥ ਜਤਕਤਤੁਮਰ
 ਪੁਰਹੁਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਈ॥ ੩॥ ਸਰੁਕਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਡਭਗਿਪਾਏ॥
 ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਾਗੁਨਗਾਏ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਤਾ

੫ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਕਲਮਲਸਭਿਨਸਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਸੇਤੀਗੰਗਿਗਤਿਆ
 ਤਾਤੇਗਰਭਿਨਗਿਸਨਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਕਹਤੋਗੇਵਿੰਦਕਾਸੁਚੀਭਈਗਸਨਾ॥ ਮਨਤਨਿ
 ਮਲੋਈਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਸੁਚਾਖਤਪ੍ਰਾਪਿਆਮਨਿ
 ਗਸੁਲੈਹਸਨਾ॥ ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰਗਟਭਈਉਲਟਿਕਮਲੁਬਿਗਸਨਾ॥ ੨॥ ਸੀਤ
 ਲਸਾਂਤਿਸੰਤਖੋਹੋਇਸਭਿਬੁਝੀਤਿਸਨਾ॥ ਦਹਦਿਸਧਾਵਤਮਿਟਿਗੇਏਨਿਗਮ
 ਲਥਾਨਿਬਸਨਾ॥ ੩॥ ਗਾਖਨਹੈਗਾਖਿਆਰਏਕੁਮਭਸਨਾ॥ ਨਾਮਨਿਧਨਨਾਨਕ
 ਸੁਖਪਿਯੋਖਸਾਧਦਹਸਨਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਤਾ ੫ ਪਾਈ

ਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬੋਹੋਹਿਨਿਚਾਉ॥ ਗਾਧੁਮਿਲਖਸਿਕਦਾਹੀਆਅਗਨੀ
 ਮਹਿਜਾਉ॥ ੧॥ ਸੰਤਜਨਕੋਵੇਹਰਾਤਿਸੁਚਕਦੀਲਾਗਿ॥ ਮਾਇਆਧਾਹੀਛਿੜ
 ਪਤਿਤਿਨੇਵੇਡਉਤਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸੰਤਨਕਾਦਾਨਾਪੁਖਾਸੇਸਰਬਨਿਧਾ
 ਗਿਹਿਸਾਕਤਛਤੀਹਪ੍ਰਕਰਤੇਬਿਖੁਸਮਨ॥ ੨॥ ਭਗਤਜਨਾਕਾਸੁਗਾਓਦਿ
 ਨਗਨਨੋਈ॥ ਸਾਕਤਸਿਰਪਾਓਰੇਸਮੀਪਹਿਰਤਪਤਿਖੋਈ॥ ੩॥ ਸਾਕਤਸਿ
 ਮੁਖਿਜੋਰਿਐਅਧਵੀਚਹੁਟੁਟੈ॥ ਹਰਿਜਨਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਇਤਉਤਹਿਵੁਟੈ॥
 ੪॥ ਸਰੁਕਛੁਤੁਮਹਿਤੋਹੋਆਆਪਿਬਦਤਬਦਾਈ॥ ਦਹਸਨੁਤੇਟਤਸਾਧਕਾਨਾ
 ਕਗੁਣਗਾਈ॥ ੫॥ ੧੪॥ ੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਤਾ ੫ ਸੁਵਨੀਸੁਨਉ

ਹਰਿਹਰੇਠਾਕੁਹਜਸੁਗਾਵਉ। ਸੰਤਚਰਣਕਾਹਸੀਸੁਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਉ।
੧॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਦਇਆਲਪੁਕਇਹਨਿਧਿਸਿਧਿਪਾਵਉ। ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾ
ਲੇਮਾਥੇਯਾਵਉ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਨੀਚਤੇਨਿਚੁਅਤਿਨੀਚੁਹੋਇਕਹਿਬਿਨਉਬੁਝਾਵਉ।
ਪਵਮੇਲੇਵਾਅਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾਵਉ। ੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਹੀਸੈ
ਅਨਕਤਹਿਨਸਾਵਉ। ਸਟਲੁ^{ਦੁਹਸਨ}ਗੁਰੇਟੀਐਮਾਨੁਮੋਹੁਮਿਟਾਵਉ। ੩॥ ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੀਗਾਰੁਥਨਾਵਉ। ਸਟਲਸੁਹਾਗਇਨਾਨਕਾਅਪੁਨੇ
ਪੁਰਤਾਵਉ। ੪॥ ੧੫॥ ੪੫॥ ਬਿਥਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਅਟਲਬਚਨਸਾ
ਧੁਜਨਾਸਭਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਜਿਸੁਜਨਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਸੁਭੇਟੈਹਰਿਗ
ਇਆ। ੧॥ ਇਹਪਰਤੀਤਿਗੋਬਿੰਦਕੀਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਅਨਿਕਥਾਤਾਸਕਿ
ਕਹਿਹੋਗੁਰਪਰਿਥੈਆਇਆ। ੨॥ ਹਰਾਉ। ਸਹਨਿਪਰੇਕੀਗਘਤਾਨਹੀਸਹਸਾ
ਇਆ। ਕਰਮਕੁਮਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਇਅਉਸਹਦੁਸਭਾਇਆ। ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮਰਿ
ਆਪਿਪੁਰਸਭਕਰੇਕਗਾਇਆ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪਦੇਕਰੇਠਾਕੁਹਬਿਰਦਾਇਆ।
੩॥ ਮਤਕੁਸੁਮਾਨੁਖਜਨਮਾਇਆਰੁਮਾਇਆ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਪਤਿਗਘਸਰਿ
ਜੋਪੁਤਿਪਹਿਗਾਇਆ। ੪॥ ੧੬॥ ੪੬॥ ਬਿਥਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਮਾਟੀਤੇ
ਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਹਿਦੁਰਸਭਦੇਹ। ਅਨਿਕਛਿਦੁਮਨਮਹਿਦੁਕੇਨਿਰਮਲ
ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ। ੧॥ ਕਿਉਬਿਸਰੇਪੁਰੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣਦੇਹ। ਪੁਰਤਜਿਹਚੇਜਿਅ
ਆਨਿਉਸੋਰਈਐਖੇਹ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਸਿਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤ
ਬਿਲਮਕਰੇਹ। ਛੇਡਿਪੁਪੰਚੁਪੁਰਸਿਉਹਚਹੁਤਜਿਕੁਵੇਨੇਹ। ੨॥ ਜਿਨਿ
ਨਿਕਏਕਬਹੁੰਗਕੀਏਹੈਹੋਸੀਏਹ। ਕਹਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਾਧਬ੍ਰਹਮਕੁਰਤੇਮਤਿ
ਸੇਹ। ੩॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਵਡਾਸਭਸੰਗਿਥਰੇਹ। ਦਾਸਦਾਸਕੇਦਾਸਨਾਨਕਕ
ਰਿਸੇਹ। ੪॥ ੧੭॥ ੪੭॥ ਬਿਥਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਏਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀ
ਤਿਆਗੀਅਨਆਸਾ। ਸਭਉਪਰਿਸਮਰਥਪੁਰਪੁਰਨਗੁਣਤਾਸਾ। ੧॥ ਜਨ
ਕਾਨਮੁਅਧਾਰੈਪੁਰਸਰਦੀਪਾਹਿ। ਪਰਮੇਸਰਕਾਅਸਰਾਸੰਤਨਮਨਮਾਹਿ। ੧॥
ਹਰਾਉ। ਅਪਿਪਾਰੇਖੇਅਪਿਦੇਵਸੀਅਪੇਪੁਤਿਪਾਰੈ। ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ। ੨॥ ਕਰਣਹਰੇਜਕਹਿਰਿਆਸਾਈਵਡਿਆਈ। ਗੁਰ

ਪੁਰੋਉਪਦੇਸਿਆਸੁਖੁਖਸਮਰਜਾਈ॥ ੩॥ ਚਿੰਤਾਦੇਸਾਗਣਤਤਜਿਜਨੀ
 ਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਨਹਿਬਿਨਸੈਨਹੋਵੇਡਿਜਾਇਨਾਨਕਗੰਗਿਗਾਤਾ॥ ੪॥੧੮
 ਬਿਥਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਮਹਤਪਤਿਤੇਰੁਈਸਾਂਤਿਪਰਸਤਪਾਪਨਾਠੇ॥ ਅੰਧਕੁ
 ਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਾਢੇਦੇਹਥੇ॥ ੧॥ ਓਇਹਮਰੇਸਾਜਨਹਮਉਨਕੀਰਿਨਾ॥ ਜਿ
 ਨਭੇਟਤੋਹਵਤਸੁਖੀਜੀਅਦਾਨੁਦੇਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਪਗਪੁਰਬਥਾਈਖਿਆ
 ਮਿਲਿਅਥਾਇ॥ ਬਸਤਸੰਗਿਹਰਿਸਾਧੈਕੇਪੁਰਨਾਸਾਇ॥ ੨॥ ਭੈਬਿਨ
 ਸੇਤਿਹੁਕੇਕੇਪਾਏਸੁਖਥਾਨੇ॥ ਦਇਆਕਰੀਸਮਰਥਗੁਰਿਬਸਿਆਮ
 ਨਿਨਾਮ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕੀਤੁੰਟੇਕਪੁਰਤੇਗਾਥਾਗ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪੁ
 ਭਹਰਿਅਗਮਅਪਗ॥ ੪॥੧੯॥੪੯॥ ਬਿਥਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈਮ
 ਸੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪੁਰੁਬਿਸਰਨਾ॥ ਕਰਨੈਗੁਨਬੁਝਈਆਪੁਰਮੈਬਿਗਾ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਦੂਖੁਤਦੇਜਿਦਿਵੀਸਰੇਸੁਖੁਪੁਰਚਿਤਾਏ॥ ਸੰਤਨਕੈਅਨੰਦੁਏਹੁ
 ਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਉਚੇਤੇਨੀਚਕਰੈਨੀਚਖਿਨਮਹਿਥਾਪੇ॥
 ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਭਾਗਪਰਤਾਪੇ॥ ੨॥ ਪੇਖਤਈਲਾਗਹੁਪਚਥ
 ਨੈਦਿਨੁਆਇਆ॥ ਸੁਪਨੇਕਾਸੁਪਨਾਭਇਆਸੰਗਿਚਲਿਆਕਮਾਇਆ॥
 ੩॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪੁਰਤੇਹੀਸਰਣਈ॥ ਹਰਿਦਿਨਸੁਰੇਇਨਾਨਕੁ
 ਜੇਪੇਸਦਸਦਬਸਿਜਾਈ॥ ੪॥੨੦॥੫੦॥ ਬਿਥਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫
 ਜਲੁਢੇਵਉਇਹਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗਪਖਲਾਵਉ॥ ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੋਗੀਆ
 ਵਹਸੁਪੇਖਿਜੀਵਾਵਉ॥ ੧॥ ਕਰਉਮਨੋਰਥਮਨੈਮਾਰਿਅਪਨੇਪੁਰਤੇਪਾਵਉ॥
 ਦੇਉਸੁਹਨੀਸਾਧਕੈਬੀਜਨੁਢੇਲਾਵਉ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲ
 ਤੇਸੁਦਿਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ॥ ਉਆਹਸਮਹਿਸਾਂਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਬਿਬੇਜ
 ਲਾਨਿਬੁਝਾਵਉ॥ ੨॥ ਜਬਕਗਤਕਰਹਿਸੰਤਸੰਤਲੀਤਿਨਮਿਸਿਹਰਿਗਾਵ
 ਉ॥ ਕਰਉਨਮਸਕਾਰਕਗਤਜਨਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥ ੩॥ ਉਠਤਬੈਠਤ
 ਜਪਉਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ॥ ਨਾਨਕਕੀਪੁਰਬੇਨਤੀਹਰਿਸਗਨਿਸਮਾ
 ਵਉ॥ ੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਥਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਇਹੁਸਗੁਰੁਸੋਈਤਰੈਜ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸੰਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਸੁ

ਜੀਵੇਦਾਸੁਤਮਥਾਦੀਜਨਆਖੀ। ਪ੍ਰਗਟਣੀਸਕੋਏਅਮਹਿਸੇਵਕਕੀਰਖੀ।

੧॥ ਹਾਓ। ਅਗਨਿਸਾਗਰੇਤੋਕਾਇਆਪ੍ਰਤਿਜਥਾਨਿਬੁਝਾਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ

ਜਸੁਸੰਚਿਆਗੁਰਿਭੇਸਹਾਈ। ੨॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟਿਆਸੁਖਕਾਥਾ

ਨੁਪਾਇਆ। ਕਾਟੀਸਿਥਕਰੁਮਮੋਹਕੀਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ। ੩॥ ਮਤਕੋਜਾ

ਦੁਆਵਰੁਕਵੁਸਰਪ੍ਰਭਕੋਹਾਥੀ। ਸਰਬਸੁਖਾਨਾਨਕਪਾਏਸੰਗਿਸੰਤ

ਨਸਾਥੀ। ੪॥ ੩੩॥ ੪੩॥ ਬਿਸਾਵਲੁਮਹਾ ੫ ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿ

ਪ੍ਰਤਿਭੇਆਕਿਰਪਾਥੀ। ਦੀਨਦਇਆਥਪ੍ਰਭਪਰਬ੍ਰਹਮਤਕੀਨਦਹਿਨਿਹਾਥੀ।

੧॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਕਿਰਪਾਥੀਕਾਟਿਆਦੁਖੋਗੁ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਯੁਸੁਖੀਰ

ਇਆਪ੍ਰਭਥਿਆਵਨਜੋਗੁ। ੧॥ ਹਾਓ। ਅਉਖਪ੍ਰਹਰਨੁਮੁਹੈਜਿਤੋਗੁਨਵਿ

ਅਪੋ। ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿਰਿਤੈਠਿਰਿਦੁਖੁਨਜੋਪੋ। ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ

ਜਾਪੀਐਅੰਤਹਿਲਿਵਲਾਈ। ਕਿਸਵਿਖਉਤਹਰਿਸੁਧੁਹੋਇਸਾਧੁਸਹਦਾਈ।

੩॥ ਸੁਨਤਜਪਤਰਹਿਨਾਮਜਸੁਤਾਕੀਦੁਰਿਥਲਾਈ। ਮਹਾਮੰਤ੍ਰਨਾਨਕਕਥੋਹ

ਰਿਕੋਗੁਲਗਾਈ। ੪॥ ੩੩॥ ੪੩॥ ਬਿਸਾਵਲੁਮਹਾ ੫ ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗ

ਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਹਿਹੋਇਸੰਤਿ। ਨਾਮੁਜਪਤੋਗੋਵਿੰਦਕਾਥਿਨਸੈਕ੍ਰਮਕੁੰਤਿ। ੧॥ ਗੁ

ਰਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇਟਿਆਤਕੈਸੁਖਿਪਰਵੇਸੁ। ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਖੀਐ

ਉਪਦੇਸੁ। ੧॥ ਹਾਓ। ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਾਤਾਗੁ। ਮਨਤੇਕ

ਥਹੁਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਗੁ। ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਾਅਚਰਜਗੁਰ

ਦੇਵ। ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰੁਪ੍ਰਭਤਾਕਉਲਾਵਹੁਸੇਵਾ। ੩॥ ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਅੰ

ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦਾ। ਨਾਨਕਕਥਹੁਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ। ੪॥

੨੪॥ ੪੪॥ ਬਿਸਾਵਲੁਮਹਾ ੫ ਤਿਸਨਬੁਝੀਮਮਤਾਗਈਨਾਠੇਭੈਰ

ਗਮਾ। ਬਿਤਿਪਾਈਆਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਧਗਮਾ। ੧॥ ਗੁਰਪੁਰਾਅਗਾਥਿਆ

ਥਿਨਸੀਮੇਹੀਪੀਗ। ਤਨੁਮਨੁਸਕੁਸੀਤਯੁਭਇਆਪਾਇਆਸੁਖੁਥੀਗ। ੧॥

ਹਾਓ। ਸੇਵਤਹਰਿਜਪਿਜਾਗਿਆਪੇਖਿਆਬਿਸਮਾਦਾ। ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਪਤਾ

ਸਿਆਤਾਕਾਅਚਰਜਸੁਆਦਾ। ੨॥ ਅਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗਿਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬਉ

ਧਗੇ। ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਗਮਲਵਰਥਥੇ। ੩॥ ਨਿਚੁਅਨਾਧੁਅਜਨੁਮੇ

ਨਿਗੁਨ ਗੁਣੀ ਨੂ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਹ ਪਾਠੁ ਏ ਦਾਸੁ ਅਪਨ ਕੀਨੂ॥ ੪॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਗੁਰ ਤਾਕਾ ਅਸਹਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਊ॥ ਤਾਣੁ ਦੀ
 ਬਾਣੁ ਪਰਵਾਸ ਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗਾਨਾ ਊ॥ ੧॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਕੁ ਅਪਣੀ ਅਪਣੇ
 ਦਾਸਹ ਬਿਲੀਏ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਕ ਹਿਧ ਚੇ ਜਮ ਕਾ ਬਿਗਸੀਏ॥ ੧॥ ਗਹਾਊ॥
 ਸੰਤਾਏ ਕੁਪਿ ਆਵਨ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਨਾਹਿ॥ ਏਕ ਸੁਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਗਵਿ ਆਸੁ ਬਖਸ਼
 ਏ॥ ੨॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਏਉ ਸੁਣੀ ਰਗਤ ਨ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਬੰਡ ਬੰ
 ਡ ਕੀਏ ਜਨ ਸੀਏ ਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਗਟ ਸਕਤ ਮਾਹਿ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਪ੍ਰਤਿ ਨ ਕਉ ਭੁਭੁਨਾਹਿ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੫੬ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ੫ ਬੰਸਨ ਕਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜ ਕੈ ਕਲਹਾਸਾ॥ ਅਵਰ ਕਾਮ ਨਹੀ ਦੂਟੀ ਐ
 ਗਬਹੁ ਹਿਨਾਸਾ॥ ੧॥ ਤਉ ਸਹਣਾ ਗਤਿ ਮਾਧੇ ਪੁਰਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ
 ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਗਏ ਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਊ॥ ਅਸਾ ਕਰਮ ਬਿਕਰਮ ਹਇ ਨ ਮਹਿ ਲੋਕਾ
 ਨਾ॥ ਭੂਨੁ ਸਮਗੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਨ ਪੁਰ
 ਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਗੇ॥ ਜਿਉ ਤੁਗਾਖ ਹਿਤਿ ਉਗਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਕ
 ਰਨ ਕਾਹਲੁ ਸਮਝ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਊ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀ ਐਸਾ ਪਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਊ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੫੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ
 ਪਤਹਿ ਆਤਮਾ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਮਹਾਮੋਹ ਨੀ ਮੋਹਿ ਆਨਕ ਕੀ ਗੀਤਿ॥ ੧॥
 ਮਨ ਬੂਟਾ ਹਰ ਤੇਗਾਨਾ ਬਿਸਾਸੁ ਤੁਮਾਹੁ ਏ ਮਾਦਾ॥ ਖਰਕਾ ਪੇਖਹੁ ਤਉ ਏ
 ਜਉ ਉਪਰਿ ਲਾਵਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਊ॥ ਜਪਤੰ ਪਸੰਜ ਮਤੁ ਮਖੰਡੇ ਮਕੇ ਦੁਖ ਭੰਡ
 ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋ ਨਿਦੁਖ ਨਿਹਲ ਜੇ ਭੰਡ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ
 ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਤੇਗਾ ਭੇਦੁ॥ ਬੀਧ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰ ਏਉ ਪਜਿਓ ਮਹਾ ਬੇਦੁ॥ ੩॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਹਣਾ ਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ॥ ਤਨੁ ਸਨੁ ਸਹ ਬਸੁ ਅ
 ਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਏਨਾ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦ
 ਮੁਕਰਤ ਆਨ ਦੁਖ ਏ ਆਸਿ ਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਹੁ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ
 ਪੁਰਨ ਬੀਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰੇ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ॥ ਪਾ
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੇ ਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਊ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ

ਬਸੇਸਕੁਕੈਮਨਿਲੋਚਾ॥ ਪਹਉਪਕਾਰੁਨਿਤਚਿਤਵੇਤੇਨਹੀਕਛੁਪੋਚਾ॥ ੨॥ ਧੰ
ਨੁਸੁਥਾਨਬਸੰਤਪੁਜੁਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਹਰਿਅਤਿਪਨਾਸੁ
ਖਸੁਜਥਿਸੁਮੁ॥ ੩॥ ਮਨਤੇਕਦੇਨਵੀਸਰੈਅਨਥਕੋਨਾਥਾ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਸ
ਹਣਗਤੀਜਾਕੈਸਕੁਕਛੁਪਾਥਾ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੪੦॥ ਬਿਲਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨਿ
ਤੁਬੰਧਿਕਹਿਓਏਡਿਅਠੁਨਿਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆ॥ ਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਣਗਬਿੰ
ਦਸੀਤਲੋਹਤਾਇਆ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਿਅੰਅਥਵਾਮੁੰਆਕਿਛੁਕਾਮਨਆਵੈ ।
ਜਿਨਿਇਹੁਚਰਨੁਚਾਇਆਕਉਤਿਸੁਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਰੇਪ੍ਰਾ
ਦੀਉਸਨਸੀਤਕਰਤਾਕੋਪਾਮਤੇਕਾਛੈ॥ ਕੀਰੀਤੇਹਸਤੀਕੋਟੁਟਾਏਗਾਛੈ॥
੨॥ ਅੰਡਜਜੇਹਜਸੇਤਜਉਤਕੁਜਾਪੁਰਕੀਇਹਕਿਰਤਿ॥ ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸ
ਰਬਠਲਾਵੀਐਹਰਿਨਿਗਤਿ॥ ੩॥ ੫ਮਤੇਕਛੁਨੋਵਨਸਹਣਿਪੁਰਸਾਧਾ॥
ਸੋਹਮਗਨਕੁਪਅੰਧਤੇਨਾਨਕਗੁਰਕਾਛਾ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੬੦॥ ਬਿਲਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫
ਖੋਜਤਖੋਜਤੇਮੋਠਿਗਖੋਜਉਥਨਥਾਨਾ॥ ਅਛੁਲਾਅਛੁਦਾਅਛੁਦਪੁਰਾਐਸੇਭ
ਗਵਾਨ॥ ੧॥ ਕਬਏਖਉਪੁਕੁਆਪਨਾਅਤਮਕੈਗੰਗਿ॥ ਜਾਗਨਤੇਸੁਪਨਾਕੁਲਾ
ਬਸੀਐਪੁਰਸੰਗਿ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਬਗਨਾਸੁਮਸਾਸਤਸੁਨਉਦਰਸਨਕੀ
ਪਿਆਸਾ॥ ਰੂਪੁਨੇਖਨਪੰਚਤਤਠਕੁਰਅਥਿਨਾਸਾ॥ ੨॥ ਓਹੁਸੁਪੁਸੰਤਨਕ
ਹਰਿਵਿਰੇਲੋਜੀਸੁਗ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਿਥੇਧਨਿਧਨਿਤੇਈਸੁਗ॥ ੩॥
ਸੇਅੰਤਰਿਸੇਥਾਹੋਬਿਨਸੇਤਹਕੁਰਮਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰੁਭੇਟਿਅਜਾਕੇਪੁ
ਰਨਕਰਮਾ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੬੧॥ ਬਿਲਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਜੰਤਸੁਪੁਸੰਨ
ਕੁਏਏਖਿਪੁਰਪਰਤਾਪਾ॥ ਕਰਜੁਉਤਾਹਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਰਿਆਹੁਆਪਾ॥ ੧॥
ਖਾਤਖਰਚਤਨਿਬਹਤਹੋਗੁਰਸਥਦੁਅਖੁਟਾ॥ ਪੂਰਨਭਈਸਮਗਰੀਕਬਹੁ
ਨਹੀਤੁਟਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਸਾਧਸੰਗਿਆਰਾਧਨਾਹਰਿਨਿਧਿਆਪਾਗ॥ ਧਰਮਅਰ
ਥਅਰੁਕਾਮਸੇਖਏਤੇਨਹੀਬਾਗ॥ ੨॥ ਕੁਗਤਅਰਾਧਹਿਏਕਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਗੁ
ਪਾਲਾ॥ ਹਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿਆਜਥਨਹੀਸੁਮਾਗ॥ ੩॥ ਸਹਨਿਪਹੇਪੁਰਤੇਰੀ
ਆਪੁਰਕੀਵਿਡਿਅਈ॥ ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਈਐਥੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥ ੪॥

੩੨॥ ੬੨॥ ਬਿਲਾਵਸੁਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪੁਰੁਕਾਰਜਭਏਕਸਿ॥

ਕਰਤਾ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਪਾਸਿ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਨਸਾਗਤਾ ਹਰ
 ਪਰਿ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਰਖਵਾਸਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗਇਓ ਗਤ ਨ ਕੀਰਾਸਿ॥੧॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ
 ਮੂਲਿ ਪੁਰਨ ਭੰਡਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥੨॥ ਬਸਤ
 ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਨ ਜਗ ਦੀ
 ਸੈ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਸਭੇ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਾਨ ਸੁਖ
 ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੩੩॥੬੩॥ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿਆ
 ਹਾਥੀ ਐਂਯੋਈ ਐਂਯੋ ਆਗੇ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀਲ ਸਤਿ ਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿ ਆਗੇ॥੧॥
 ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਐਂਯੋ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਚੈ ਮਿਲਿਆ
 ਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਂਯੋ ਬਿਨੈ ਸੈ ਬਿਓਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਗਤੀ
 ਕਰਣ ਕਾਹਣ ਜੋਗੁ॥੨॥੩੪॥੬੪॥ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਏ
 ਅਵਹਿਉ ਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਹੁ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ॥ ਤਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੋਗੇ
 ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਗਿ ਆਸ ਗੁਣਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ॥ ਰਾਖਨਾ
 ਰੋਗ ਬਿਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਬਾਹੁ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕਾਇਆ ਕੀ
 ਨਾ ਅਪਨਾਇਆ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ॥੨॥
 ੬੫॥ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿਥਾ ਪਿਆਨਾ ਮੁਟੀ ਨੇ ਜਾਨਿ॥
 ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿ॥੧॥ ਆਖੇਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤ ਨ
 ਕੀਆਨਿ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤ ਵਹਿ ਸਾਧੁ ਜਨ ਸੇ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਚਰਣ
 ਗਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ॥੨॥
 ੬੬॥ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਕਰ ਮਲਕਾ ਆਸਹਾਈ ਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ॥
 ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਕਾਸ ਦੁਪਹਤਾ ਪੂ॥੧॥ ਰਾਖਨਾ ਰਾਖ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ
 ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ
 ਧਿਆਈ ਐਂਯੋ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐਂਯੋ ਭਇਦੁ ਸਮੁਕਾਗੈ॥
 ੨॥੩॥੬੭॥ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਾਥੀ ਐਂਯੋ ਮਿਲਿ ਸਾ
 ਧਸ ਮਾਗੈ॥ ਉਚਰਤਾ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰਿ ਤੇਜ ਮੁਕਾਗੈ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਜਨੁ ਜੇਪੈ
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਾਗੈ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨ ਹੋ ਜੋਹਣੀ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ

ਧਮਦਮਾਨੋਮਹਾਬਿਨੋਸੇਅਨਗਯੋ॥ਅਨੰਦਮਗਨਹਸਿਗਮੰਗਿਨਲਕਸਗਨਗੋ॥
੨॥੪॥੬੮॥ ਬਿਥਾਵਲੁਮਹਾ ੫ ਜੀਅਚੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਕੁਕੈਜੋਕਹੈਸੁ
ਕਰਨਾ॥ਭਏਪ੍ਰਸੰਨੋਪਾਲਗਾਇਕਉਕਿਛੁਨਹੀਕਰਨਾ॥੧॥ਦੁਖੁਨਲਾਗੈਕਦੇਤੁ
ਧੁਪਾਭ੍ਰਮੁਚਿਤਯੋ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਕਿਨਾਵਣੀਗੁਰਸਿਖਪਿਆਯੋ॥੧॥ਹਾਉ॥
ਕਰੁਕਾਰੁਲਸਮਹਾਬ੍ਰਹੇਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਗੁ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਹਣਾਗਤੀਸਾਚਾ
ਮਨਿਜੋਗੁ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਬਿਥਾਵਲੁਮਹਾ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਕੁਆ
ਪਨਾ

ਨਠਾਦੁਖਠਾਉ॥ਬਿਸ੍ਵਾਸਪਾਏਮਿਥਿਸਾਧਸੰਗਿਤਾਤੇਬਹੁਕਿਨਧਾਉ॥੧॥ਬ
ਸਿਹੀਗੁਰਆਪਨੇਚਰਨਬਲਿਜਾਉ॥ਅਨਦਸੁਖਸੰਗਸਬਨੇਪੇਖਤਗੁਰਗਾ
ਉ॥੧॥ਹਾਉ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਗਾਗਨਾਦਧੁਨਿਇਹੁਬਨਿਓਸੁਆਉ॥ਨਨਕਪ੍ਰ
ਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਛੁਤਫਲਪਾਉ॥੨॥੬॥੭੦॥ ਬਿਥਾਵਲੁਮਹਾ ੫
ਦਾਸਤੇਹੋਕੀਬੇਨਤੀਰਿਵਕਰਿਪਗਾਸੁ॥ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾਭ੍ਰਮੁਦੇਖਨੇਕੇ
ਨਾਸੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਗਾਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸੁ॥ਕੀਰਤਨਨਾਮੁਸਿਮਰ
ਤਹਉਜਬਲਗੁਪਾਇਸਾਸੁ॥੧॥ਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤ੍ਰਹੈਤੁਸਰਬਨਿਵਾ
ਸੁ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਹਣਾਗਤੀਜਕੋਨਿਰਮਲਜਾਸੁ॥੨॥੭॥੭੧॥ ਬਿਥਾਵਲੁ
ਮਹਾ ੫ ਸਰਬਸਿਧਿਹਰਿਭਾਣੀਐਸਭਿਕੁਲਾਮਨਾਵਹਿ॥ਸਾਧੁਸਾਧੁਮੁ
ਖਤੇਕਹਹਿਸੁਣਿਦਾਸੁਮਿਲਾਵਹਿ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਕਲਿਆਣੁਗਸਪੁਰੇਗੁਰਿਕੀ
ਨਾ॥ਜੀਅਸਗਲਦਇਆਸਭਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੀਨ॥੧॥ਹਾਉ॥ਪੂਰਿਹਰਿਓ
ਸਰਬਤ੍ਰਮਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣੀਗਹੀਗ॥ਨਨਕਕਰਗਤਅਨੰਦਮੇਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਧੀਗੁ॥
੨॥੮॥੭੨॥ ਬਿਥਾਵਲੁਮਹਾ ੫ ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿ
ਤੇਏਕਿਰਪਾਸਾ॥ਗਾਖਿਲੀਆਅਪਨਾਸੇਵਕੇਮੁਖਿਨਿੰਦਕਢਗੁ॥੧॥ਤੁਤਹਿਨ
ਜੈਕੋਮੀਤਜਨਤੁਗੁਰਕਾਦਾਸਾ॥ਪਾਭ੍ਰਮੁਤੁਗਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਹਾਥਾ॥੧॥
ਹਾਉ॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਰੈਬੀਅਨਹੀਹੋਗੁ॥ਨਨਕਕੀਬੇਨਤੀਆਮੈਤੇਗਾ
ਜੋਗੁ॥੨॥੯॥੭੩॥ ਬਿਥਾਵਲੁਮਹਾ ੫ ਮੀਤਹਮਰੇਸਾਜਨਗਾਖੋਗੋਵੰ
ਦਾ॥ਨਿੰਦਕਮਿਰਤਕੋਤਇਗੇਏਤੁਮਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦਾ॥੧॥ਹਾਉ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭ

ਕੀਏਕੋਟੇਗੁਰਦੇਵਾ ਜੈਜੈਕਾਰਜਗਤ ਮਹਿਸਫਲਜਕੀਸੇਵਾ॥੧॥ਉਚਾਅ
 ਪਰਅਗਤਤਹਿਸਭਿਜੀਅਜਿਸੁਹਾਥਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਤਸਰਣਾਗਤੀਜਤਕਤ
 ਮੇਰੈਸਾਥਿ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ਬਿਸਾਵਲਮੁਹਤਾ ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਅਗਾਧਿ
 ਅਯੋਏਕਿਰਪਾਸਾ॥ਮਾਹਗੁਸੰਤਬਤਾਇਆਤੁਟੇਜਮਜਾਣਾ॥੧॥ਦੁਖਕੁਖ
 ਸੰਸਾਰਿਮਿਟਿਆਗਾਵਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਸਹਜਸੁਖਅਨੰਦਗਸਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥੧॥
 ਹਾਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਸਭਏਗਥੇਪ੍ਰਭਿਆਪਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਤਸਰਣਾਗਤੀਜਾ
 ਕਵਡਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਬਿਸਾਵਲਮੁਹਤਾ ੫ ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀ
 ਸਫਲਥਾਨੁਪੁਰਨਕਏਕਾਮਾ॥ਕਉਨਾਠਾਕੁਮੁਮਿਟਿਗਇਆਗਵਿਆਨਿਤ
 ਹਾਮਾ॥੧॥ਸਾਧਜਨਕੈਸੰਗਿਬਸਤਸੁਖਸਹਜਬਿਸੁਆ॥ਸਾਈਘੜੀਸੁਖ
 ਖਲ੍ਹਿਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟਕਏਸੰਸਾਰਮਹਿਠਿਰਤੇਪਰਨਾ
 ਮਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਨਾ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਬਿਸਾਵਲ
 ਮੁਹਤਾ ੫ ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਾਜੇਸੁਖਸਾਤਿ॥ਵਡਪਰਤਾਪੁ
 ਅਚਰਜਹੁਪੁਹਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਗਾਥਿਆਮੇਗਾ
 ਭਾਈ॥ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਣਾਗਤੀਜੇਸਦਾਸਹਾਈ॥੧॥ਹਾਉ॥ਬਿਰਥੀਕਦੇਨ
 ਤੇਵਣੀਜਨਕੀਅਹਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਜੋਗੋਵਿੰਦਕਾਪੁਰਨਗੁਣਤਾਸੁ॥੨॥੧੩॥
 ੭੭॥ ਬਿਸਾਵਲਮੁਹਤਾ ੫ ਮਹਿਮਹਿਜਨਮੇਜਿਨਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕੇਦਾ
 ਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਸੇਵਿਆਅਨਦਿਨੁਗੰਗਿਗਤਾ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਅਨੰਦੁ
 ਘਨਾਪੁਰਨਕਈਆਸਾ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥
 ਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਹਦਾਸਿਜਨਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਦ੍ਰਿਗਵਿਰੇ
 ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਬਿਸਾਵਲਮੁਹਤਾ ੫ ਤਾਤੀਵਾਉ
 ਨਥਾਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਈ॥ਚਉਗਿਰਦਤਮਾਰੈਅਕਾਰਦੁਖਸੰਗੇਨਕੁਈ
 ੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਕੋਟਿਆਜਿਨਿਬਣਤਬਣਈ॥ਗਮਨਾਮੁਅਭਿਖਪੁਦੀਅ
 ਏਕਾਲਿਵਸਾਈ॥੧॥ਹਾਉ॥ਗਾਥਿਸੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਰਿਸਭਬਿਆਪਿ
 ਮਿਟਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕੁਈ ਪ੍ਰਕਟਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ ਬਿਸਾਵਲ
 ਮੁਹਤਾ ੫ ਅਪਨੇਥਾਥਕਾਅਪਿਪਰਥਿਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸੁਖਸਾਤਿ

ਸਾਜਾਨਦਰਏ ਪੁਰਨਤਈ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਰੁਗਤਜਨਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ
ਪ੍ਰਤਿਅਪਿਗਿਗੁਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਇ ਅਨੁਜਾਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਦੋਖ
ਤਮੇਬਖਸਿਅਨੁਅਪਦੀਕਲਧਰੀ ॥ ਮਨਬਾਢਤਫਲਦਿਤਿਅਨੁਨ
ਕਬਲਿਹਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਸਾ ੫ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ ॥
੫੬ ॥ ਮੇਰੇਮੇਰਨਸ੍ਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ ॥ ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦਪੁਨਿਗਾਵ
ਤਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕ
ਹਉਕਿਰਤਾਏ ॥ ਅਭੈਦਾਨੁਪਾਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥
੧ ॥ ਰਸਨਾਅਗਤਅਗਤਗੁਨਗਤੀਨੈਨਦਰਸੰਗੁਲਾਏ ॥ ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਯਦੀਨਦੁ
ਖਡੰਜਨਮੇਹਿਚਰਣਹਿਦੈਵਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਰਹੁਤਲੈਤਲੈਸਰਉਪਹਿਏਹੁਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁਖੋਇਖੋਇਖੋਇਖੋਈਹਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰ
ਦ੍ਰੜਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਤੁਸੁਅਤੁਸੁਅਤੁਸੁਨਤੁਲੀਐਰੁਗਤਿਬਵਲੁਕਿਰਪਾਏ ॥
ਜੋਜੋਸਹਦਿਪਹਿਓਗੁਨਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮੧

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਸਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਨਅਧਰੀ ॥ ਨਮਸਕਰਤੰਡਉਤਿਬੰ
ਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਜਾਉਬਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਉਠਤਬੋਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਇਹੁ
ਮਨੁਤੁਣਹਿਚਿਤਗੈ ॥ ਸੁਖਦੁਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਣਹੀਅਥੈਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਤੁਮੇਰੀਓਟਬਲਥੁਧਿਧਨੁਤੁਮਹੀ ॥ ਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪਰਵਾਰੇ ॥ ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈ
ਰੁਸਹਮੇਰੈਪੋਖਿਨਨਕਸੁਖਚਰਨਥੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਸਾ ੫

ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਤਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨਾ ॥ ਸੋਹਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨ
ਹਿਬਿਸਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸੰਚਿਥਿਖਿਅਲੇਗ੍ਰਾਜਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇ
ਗੁਣ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਭੈਰੁਤਨੰਦਾਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਿਦਾਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਨਤੇਕਾਢਿਯੇਹੁਮੇ
ਰੇਸੁਆਮੀਹਾਰਿਪਰੇਤੁਮਸਾਰਨਾ ॥ ਨਨਕਕੀਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਪਰਿਸਾਧਸੰਗਿਰੰਕਤਾ
ਤਾਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਸਾ ੫ ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰ
ਭਕੀਥਾਤਾ ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਆਨੰਦਮੰਗਲਧੁਨਿਪੁਰਿਹੀਦਿਨਸੁਅਰੁਗਤਿ ॥
੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੈਨਾਮਅਪਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ ॥ ਆ
ਠਪਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾ

ਏਧੋਖਿਪ੍ਰਕਟਗਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਸੁਭੇਜਨੁਖਾਤਾ। ਚੂਨਸਰਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇ
 ਹੀਕਹਿਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
 ਗਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਆਪਾ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਬਿਨਸਿਸ੍ਰ
 ਏਸਭਸੇਗਸੰਤਾਪਾ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵੁਸਭਿਹਰਿਜਨਗਗਰਤ
 ਨਗਸਨਾਅਲਾਪਾ। ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਰਤਿਸ੍ਰੀਵਾਰੀਗਮਰਸਾਇਣਿਅਤਮਧਾ
 ਪਾ॥ ੧॥ ੧॥ ਚਰਣਗੁਣੇਸਗਣਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪਾ॥ ਸਾਗਰ
 ਤਰੇਕਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕੁਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪੁਲਾਹਿਅਗੁਰਸਿਰਜਨਹਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿ
 ਜਾਣੀਜਿਨਿਪੇਜਗਖੀਸਾਹੈਸੰਸਾਰਿ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਰਕੁ
 ਗਖਿਲੀਨੋ। ਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਨੋ॥ ੧॥ ੧॥ ਦਾਸਕੀਲਾਜਰੇਖੇ
 ਮਿਹਰਵਨੁ। ਗੁਨਾਨਕੁਭੈਏਟਗਹਪਰਵਨੁ॥ ੨॥ ੬॥ ੮੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
 ੫੭ ੭ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਹਦੀਪਾ। ਬਿਨਸਿ
 ਓਅੰਧਕਹਤਿਹਮੰਦਹਿਰਤਨੇਕਠੜੀਖੁਲੀਅਨੁਪਾ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਬਿਸਮ
 ਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਓਕਹਨੁਨਜਾਇਵਡਿਅਈ॥ ਮਗਨਭਏਉਹਸੰਗਿ
 ਮਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਲਪਟਈ॥ ੧॥ ੧॥ ਅਲਜਾਸਨਹੀਕਛੂਜੰਜਗਾਅੰਬੁਧਿਨਹੀ
 ਕੇਗਾ। ਉਚਨਉਚਾਬੀਚੁਨਖੀਚਾਹੁਉਤੋਹਤੁਸੇਗਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਏਕੰਕਹੁਏਕੁਪਾਸਾ
 ਹਾਏਕੈਅਪਰਅਪਗਾ। ਏਕੁਬਿਸਥੀਗਨੁਏਕੁਸੰਪੁਰਨੁਏਕੈਪੁਨਅਧਾਗਾ॥ ੩॥
 ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾ॥ ਅੰਤਨਅੰਤਾਸਦਾਬੇਅੰ
 ਤਾਕਹੁਨਾਨਕਉਚੇਉਚਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ
 ਹਰਿਕਾਮਿਨਆਵਤੋ। ਜਾਸਿਉਗਾਚਿਮਾਚਿਤੁਮਲਾਗੇਓਹਮਹਨੀਸੇਹਵਤ
 ਤੇ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸੇਜਸੇਹਨੀਛੋਡਿਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤੋ। ਓ
 ਗਣਹਿਓਇੰਦ੍ਰੀਹਸਪ੍ਰੇਰਿਓਬਿਖੇਠਗਉਗੀਖਾਵਤੋ॥ ੧॥ ੧॥ ਤਿਦੁਕੇਮੰਦਰ
 ਸਾਜਿਸਵਾਰਿਓਪਾਵਕਤਲੇਜਗਵਤੋ। ਐਸੇਗੜਮਹਿਐਠਿਹਠੀਸੇਠੁ
 ਲਿਠੁਲਿਕਿਆਪਾਵਤੋ॥ ੨॥ ੧॥ ਪੰਚਦੂਤੁਮੁਭਪਰਿਠਾਢੇਕੇਸਗਹੇਠੇਗਵ
 ਤੋ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਆਵੁਅੰਧਅਗਿਆਨੀਸੋਇਹਿਓਮੰਦਮਾਵਤੋ॥ ੩॥

ਜਲੁਪਸਾਹਿਚੇਗਬਿਸਥਾਹੀਪੰਖੀਜਿਓਠਾਹਵਤਯੋ। ਕਰੁਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟ
ਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਿਆਵਤਯੋ॥ ੪॥ ੨ ॥ ੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਹਅਮੇਲੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਿਅਹੇਮਨਹਿਅਧਾਰਚੀਤਿਚਿਤ
ਵਉਜੇਸੇਪਾਨਤੰਬੇਲੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਤਜਿਸਮਾਇਓਗੁਰਿਬਤਾਇਓ
ਹੰਗਿਹੰਗੀਮੇਰੇਤਨਕੀਚੇਲੀ॥ ਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਲਗੋਜਉਵਡਰਾਗੇਸੁਹਾਗਹਮਾ
ਰੇਕਤਹੁਨਡੇਲੀ॥ ੧॥ ਗੁਪਨਪੁਪਨਗੰਧਨਦੀਪਾਓਤਿਪੋਤਿਅੰਗਸੰਗਿਮਉ
ਲੀ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਾਰਵੀਸੁਹਾਗਨਿਅਤਿਨੀਕੀਮੇਰੀਬਨੀਖਟੇਲੀ॥
੨॥ ੩॥ ੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮ
ਈ॥ ਜਬਤੇਭੇਟੇਸਾਧਦਇਆਹਾਤਬਤੇਦੁਰਮਤਿਦੁਹਿਰਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥
ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਸੰਪੁਰਨਸੀਤਲਸੰਤਿਦਇਆਲਦਈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਅਹੰਕਾਰਤਨਤੋਹੇਏਸਗਲਖਈ॥ ੧॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੁਚਿ
ਸੰਤਨਤੇਇਹੁਮੰਤੁਲਈ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਜਿਨਿਮਨਹੁਪਛਾਨਿਅਤਿਨਕਉਸ
ਗਲੀਸੋਝਪਈ॥ ੨॥ ੪॥ ੯੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਕਿਆਹਮ
ਜੀਅਜੰਤਬੇਚਹੇਬਰਨਿਨਸਾਕਹਏਕਰੇਮਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਤੇਸਸਿਧਮੁਨਿ
ਇੰਦ੍ਰਾਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰਤੇਗੀਗਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆਕਥੀਐਕਿਛੁਕਥ
ਨੁਨਜਾਈ॥ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਹਮਹਾ
ਰਇਅਨਦੂਤਜਮਸੁਨੀਐਤਹਮੇਪ੍ਰਕਤੁਹੈਸਹਾਈ॥ ਸਗਨਿਪਰਿਓਹੁ
ਰਿਚਰਨਗੇਪ੍ਰਭਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਬੁਝਬੁਝਾਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮਹੁਪਅਥਿਨਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤਪਵਿਤਇਕਨਿਮਖਜਪਾ
ਈਐ॥ ਅਚਰਚੁਸੁਨਿਓਪੰਗਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸੰਤਚਰਨਮਨੁਧਾਈਐ॥ ੧॥ ਕਿ
ਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੰਜਮਿਪਾਈਐ॥ ਕਰੁਸੁਰਜਨਕਿਤੁਜੁਗਤੀਪਿਆਈਐ॥
੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੇਮਾਨੁਖੁਮਾਨੁਖਕੀਸੇਵਾਉਹੁਤਿਸਕੀਲਈਫੁਨਿਜਾਈਐ॥ ਨਾ
ਨਕਸਗਨਿਸਗਦਿਸੁਖਸਾਗਰਮੇਹਿਟੇਕਤੇਗੋਇਕਨਾਈਐ॥ ੨॥ ੬॥ ੯੨
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਸਗਦਿਸੰਤਟਹਲਕਹੀ॥ ਬੰਧਬੰਧਅਹੁਸਗਲ
ਜੰਜਹੇਅਵਰਕਾਜਤੇਦੂਟਿਪਹੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਹੁਪਨੇਅਨੰਦਾ

ਗੁਰਿ ਤੇ ਪਾਇ ਓਨਾ ਮੁਹੀ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੁਬਹ ਨਿਨ ਸਾਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉ
 ਸਾਇ ਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਿ ਓ ਮੇਰੁ ਸਭ ਕੇ ਸੰਗੇ ਉਨ ਨ ਕਾਹੁ ਸਗਲ ਭਰੀ ॥ ਪੂਰਨ
 ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਓ ਕਿਹ ਪਾਨਿ ਪਿਕਰੁ ਨ ਨ ਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥ ੩ ਬਿਸਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਜਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨ ਬੋਲ ਤਕਉ ਤੂ ਜੀ ਪਵਨ ਰਿ
 ਜੇ ਜੀ ਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਕਹਾਸਉ ਡਹ ਕਹਿ ਜਉ ਪੈਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ
 ਸੁਨਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਕਹਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਲਾਹਤਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥ ੪ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
 ੫ ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ ਹੀ ਭਰਿ ਪਰੀ ਐ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾ ਲਾ
 ਰੀ ਤਿਹਿ ਗੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖੇ ਵਿਦੁ ਕਤ ਉਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਰੈ ਕਲੇ ਦੇ
 ਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀ ਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤ ਵੈਨ ਹੀ ਪਹੁ ਚੈ ਬੁਧ ਚਿਤ ਵਤ ਚਿਤ ਵਤ
 ਮਹੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਲਾਇ ਆਕਾਸੁ ਨੇਰੈ ਆਇ ਆਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾ
 ਦਉ ਠਹੀ ਐ ॥ ਨਨ ਕ੍ਰੋਧ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਨ ਸਬ ਪੁਰੇ ਕਰੀ ਐ ॥
 ੨ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥ ੫ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੇ ਕਹੇ ਕੂਲਿ ਪਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਾ
 ਵਹਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚ ਬਿਹਾ
 ਝਨ ਕੰਠ ਨ ਛਾਡਨ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਹੋਤੁ ਸਾਜਨ ਤਿ ਆਗਿ ਖਰੇ ॥ ਰੇ ਵਨੁ ਕਉ ਗਾ ਅਨ
 ਰੇ ਵਨੁ ਮੀਠਾ ਬਿਖਿ ਆਮਹਿ ਲਪਟਾਇ ਜੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਪਹਿਓ ਪਹਾ
 ਨੀ ਕਹ ਮਹੁ ਬਾਹੋ ਮੇਰ ਬੰਧਿਯੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਤ ਦਇਆ ਹਰੁ ਕੇ ਟੈਕਾ
 ਛੈ ਬਾਹ ਛੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥ ੬ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਤਨਹ ਸਨਾਹਰਿ
 ਚੀਨਾ ॥ ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੋਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਇਅਨ ਪਤੇ ਸਭ ਭਏ ਸਿਅਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਾਨ ਬੀਨਾ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਗੇਖੇ
 ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੁ ਨ ਕਰਤੇ ਕਵੁ ਖੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੇ ਜਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਭਰੇ ਸੈ ਕਾਹੁ ਮਾਨਿਓ ਮੰਨਿ ਫੀ
 ਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥ ੭ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਗਾਖਿ ਲਈ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੇ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੀ ਮੈ ਸੁਗਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਨਿ
 ਵੇਰੁ ਦੁਤੁ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕ ਜਪਿ ਆਜਾਪੁ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰ

ਕਮੇਕੇਵੰਤਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਖੁਪਾਇਆਚਰਨ
 ਕਮਲਾਧੁਮਨਮਾਰੀ॥ਤਾਕੀਸਹਨਿਪਹਿਓਨੰਕਦਾਸਜਾਤੇਉਪਹਿਕੋਨਾ
 ਹੀ॥੨॥੧੩॥੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪੁਰਨਾ
 ਮਾਜਗਮਗਕਛੁਦੁਖੁਨਬਿਅਪੇਅਗੇਦਗਗਪੁਰਨਕਮ॥੧॥ਹਰਾਉ॥
 ਆਪੁਤਿਆਗਿਪਹੀਐਨਿਤਸਹਨਿਗੁਰੇਤਪਾਈਐਏਹੁਨਿਧਨੁ॥ਜਨਮ
 ਮਰਣਕੀਕਟੀਐਠਾਸੀਸਾਚੀਦਗਗਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਜੇਤੁਮਕਹੁਸੇਈ
 ਕਲਮਾਨਉਮਨਤੇਛੁਟੇਸਗਲਗੁਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਕਤਾਕੀਸਹਣੀਜਾਕਾਕੀ
 ਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੨॥੧੩॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਮਨਤਨਅੰ
 ਤਹਿਪੁਰੁਮਾਰੀ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਗਨਿਤਾਤਿਸੁਹਸਨਾਕਾਮੇਲੁ
 ਕਿਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਕੁਲਸਮੁਹਉਧਰੇਖਿਨਭੀਤਹਿਜਨਮਜਨਮਕੀ
 ਮਲੁਲਾਹੀ॥ਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਪੁਰੁਅਪਨਾਅਨਦਸੇਭੀਬਿਖਿਆ
 ਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਚਰਨਪੁਕੁਕੇਬੋਰਿਸੁਪਾਏਭਵਸਾਗਹੁਪਾਹਿਪਹਾਹੀ॥ਸੰ
 ਤੇਵਕਕਰਗਤਹਰਿਤਾਕੇਨਨਕਮਨੁਲਾਗਾਹੈਤਾਹੀ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤਮਹੇਰੰਗਾ॥ਤੂਹੀਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਹੀ
 ਵਸਹਿਸਾਧਕੇਸੰਗਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਬਾਪਿਨਿਵਾਜੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀਟਤੇਕ
 ਹਰਿਗੰਗਾ॥ਕਬਹੂਨਬਿਸੇਹੀਏਮੇਰੇਤੇਨਨਕਦਾਸਇਹੀਦਨੁਮੰਗਾ॥੨॥੧੫॥
 ੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਚੁਤਪੁਜਾਜੋਗੋਪਾਲਾਮਨੁਤਨੁਅਹਿਪਰਖਉ
 ਹਰਿਅਗੈਸਰਬਜੀਆਕਾਹੈਪੁਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਹਨਿਸਮਰਸਾਅਕਥਸੁ
 ਖਦਾਤਾਕਿਰਪਾਸਿੰਧੁਬਡੇਦਇਆਲਾਕੰਠਿਲਾਇਗਾਏਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੇਲ
 ਗੈਨਤਤੀਬਾਲਾ॥੧॥ਦਾਮੋਦਹਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸਰਬਸੁਸੰਤਜਨਾਧਨਮਾਥ ॥
 ਨਨਕਜਾਚਿਕਦਰਸੁਪੁਰਮਗੈਸੰਤਜਨਾਕੀਮਿਲੈਰਵਾਲਾ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਹਤਨਾਮੁਕੋਟਿਜਤਨਭਏ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨ
 ਗਾਏਜਮਦੂਤਨਕਉਤਿਸਾਅਹੇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜੇਤੇਪੁਨਹਚਰਨਸੇਕੀਏਮਨਿਤਨਿਪੁਰ
 ਕੇਚਰਣਗਾਹੇ॥ਆਵਣਜਾਣਭਰਮੁਭਉਨਠਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੇਹੇ॥੧॥
 ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਜਗਦੀਸੈਏਹੁਪਦਾਭੁਵਡਭਾਗਿਲਾਹੇ॥ਕਹਿਕਿਪਾਪੁਰਨਪੁਰ
 ਦਾਤੇਨਿਹਮਲਜਸੁਨਨਕਦਾਸਕਹੇ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫

ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਗਾਇਣਗਾਥਾ। ਸੁਲਹੀਕਾਹਾਥੁਕਹੀਨਪਹੁਚੈਸੁਲਹੀਹੋਇਮੁ
 ਆਨਾਪਾਕਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਕਾਇਕੁਠਾਰੁਖਸਮਿਸਿਹੁਕਾਟਿਅਖਿਨਮਹਿਹੋਇ
 ਗਇਅਹੈਖਾਕੁ॥ਸੰਦਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਪਚਿਆਜਿਨਿਗਚਿਅਤਿਨਦੀਨਾ
 ਧਾਕੁ॥੧॥ਪੁਤ੍ਰਮੀਤਧਨੁਕਿਵੁਗਹਿਓਸੁੰਦੁਡਿਗਇਆਸਭਭਾਈਸਾਕੁ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭਲਿਹੀਜਿਨਿਜਨਕਾਕੋਨਿਪੁਰਨਵਾਕੁ॥੨॥੧੮॥੧੦੪
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਵਾ॥ਅਪਾਅਪਿਵਰਤੈਸੁਅਮੀਕਾਰਜੁਗਾ
 ਸਿਕੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਆਦਿਮਧਿਪ੍ਰਕੁਅੰਤਿਸੁਅਮੀਅਪਨਾਬਾਟੁ
 ਬਨਾਇਓਅਪਿ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਗੇਖੇਪ੍ਰਭਸੇਹੋਕੇਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥੫੪
 ਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਵਸਿਕੀਨੇਜਿਨਿਸਗਲੇਜੰਤਾ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰ
 ਟਾਈਗਮਨਾਮਜਪਿਨਿਗਮੰਲਮੰਤਾ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫ ੫੫
 ਤਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪਾ॥ਸੀਤਲਭੇਏਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੇਗਮਨਾਮਹਿਰੇਮਹਿਜਾਪਾ॥੧॥
 ਗਹਾਉ॥ਕਹਿਕਿਹਪਾਹਸਤਪ੍ਰਭਦੀਨੇਜਗਤਉਧਰਨਵਖੰਡਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ਦੁਖਬਿਨ
 ਸੇਸੁਖਅਨਦਪ੍ਰਵੇਸਾਤਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਚੁਧਾਪਾ॥੧॥ਅਨਥਕੋਨਾਬੁਸਗਲਿ
 ਸਮਝਾਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਮਾਈਬਾਪੁ॥ਭਗਤਵਛਲਭੈਭੰਜਨਸੁਅਮੀਗੁਣਗ
 ਵਤਨਾਨਕਆਲਾਪਾ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫ ਜਿਸੇਤੇਉਪਜਿਅ
 ਤਿਸਹਿਪਛਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਧਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮੋਹੇਏਕਲਿਆਨ॥੧॥
 ਗਹਾਉ॥ਗੁਰਪੁਰਭੇਟਿਓਭਭਗਹਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਪ੍ਰਭਸੁਜਨੁ॥ਹਾਥਏਇਗੇਖੇਕ
 ਅਪਨੇਬਡਸਮਝੁਨਿਮਾਇਅਕੋਮਾਨੁ॥੧॥ਕੁਮਭੈਬਿਨਸਿਗੇਏਖਿਨਭੀਤਹਿਅੰ
 ਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਲੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਧੈਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਲੁ॥੨॥
 ੨੧॥੧੦੭ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੁਰੇ॥ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਸਵਰੇਕਹਜੇਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨੁਹ
 ਵਤਸਾਧੁਪੁਰੇ॥ਅਵਲਜਾਣਹੋਬਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੇਮਿਟੇਬਿਸੁਰੇ॥੧॥ਕੁ
 ਭੇਤੇਏਏਭੈਜਮਕੇਪਟਿਪਟਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੁਰੇ॥ਨਾਨਕਸਗਲਿਪਰਿਓਦੁਖੁਭੈ
 ਨਅੰਤਹਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਜਚੁਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫ ਦਰਸਨੁਹੋ
 ਖਤਦੇਖਨਸੋ॥ਕਬਹੁਨੋਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚਰੁਨੀਅਕੋਸੰਗਿਬਸੋ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀ
 ਮਪ੍ਰਨਾਮਧਾਹਸੁਅਮੀ॥ਪੁਰਿਹਰਿਓਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਕਿਅਗੁਣਤੇਰੇਸਾਹਸਮਾ

ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤੁਤੁਤਿਚਿਤਾਹੀ॥ ੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਤੁਤੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਜੀ
ਅੰਤਰੀਕਰੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੩॥ ਆਠਪਹਰੇਗਨਮੁਜਨੁਜਾਪੋ॥ ਨਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
ਈਪ੍ਰਤਿਆਪੋ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁਪਨੁਜੇਬਨੁਚਲਤਗ
ਇਆ॥ ਗਮਨਾਮਕਾਰਜਨੁਨਕੀਨੇਕਰਤਬਿਕਾਗਨਿਸਿਭੇਰੁਕਇਆ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅਨਿ
ਕਪ੍ਰਕਰੋਭੇਜਨਿਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਪਸਿਖੀਨਪਇਆ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਮੁਠਉ
ਪਾਪਕਰਤਨਪਹੀਦਇਆ॥ ੧॥ ਮਹਾਬਿਕਾਗਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀ
ਗਲਤੁਪਇਆ॥ ਸਗਨਿਪਰੇਨਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਕਾਦਿਲਇਆ॥
੨॥ ੨੪॥ ੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਆਪਨਪ੍ਰਤੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ ਦੁਸ
ਮਨਦੁਸਟਹੋਵਖਮਾਹਤਕੁਸਲੁਕੁਇਆਮੇਰੇਰਾਣੀਮੀਤਿ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਗਈਉ
ਪਾਧਿਬਿਆਧਿਸਰਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਹੀ॥ ਸਾਂਤਿਸੁਖਅਹੁਅਨਦਪਨੇ
ਗ੍ਰੇਪ੍ਰਤਿਮੁਨਾਮੁਹਿਦੈਉਗਹੀ॥ ੧॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਗਸਿਪ੍ਰਤਤੇਹੀਤੁਸਮਹਲੁਸੁਆਮੀ
ਮੇਰਾ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਗਾਖਨਹਾਨਨਕਦਾਸਸਦਾਹੈਚੇਗਾ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਓਅਕਲਿਆਲੁ॥ ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭੁਇਆਸੁਖੁਸਾ
ਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਅਜਾਨੁ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਜਿਸੇਕੇਜੀਅਤਿਨਕੀਏਸੁਖਾਲੇ
ਰਗਤਜਨਾਕਉਸਚਾਤਾਨੁ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਅਪੋਗਾਖੀਭੈਰੰਜਨਉਪਰਿਕਰਤੇਮਾਨੁ॥
੧॥ ਕੁਈਮਿਤ੍ਰਾਣੀਮਿਟੀਬੁਗਈਦੁਸਟਦੁਤਹਰਿਕੇਦੇਵੁਦਿ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦ
ਪਨੇਰੇਨਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਵਖਾਨੁ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਪਰਬੁਤਮਪ੍ਰਤਭੇਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਕਾਰਜਸਗਲਸਵੇਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੁਭੇ
ਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਤਿਅਪਨੈਦੇਖੀਸਗੇਏਭੇਰਵਾਲਾ॥ ਕੰਠਿ
ਲਾਇਗੇਖਜਨਅਪਨੇਉਧਾਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪਨੈਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿ
ਪਰਿਅਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲਾ॥ ਕਰੁਨਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਤ
ਭੇਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਮੁਲਾਣਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਨੀ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਤੇਗੀਨਤੂਟੇਫੁਗੀਨਫੁਟੇਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥ ੧॥ ਦਿਨਸੁਰੇਨਿ
ਮਨਮਾਹਿਬਸਤੂਹੈਤੁਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਅਪਨੀ॥ ੨॥ ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰ
ਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਖੀ॥ ੩॥ ਜਨਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੀਅਤ

ਤੈਸੇ ਕਿਹਾ ਹੁਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪਨੀ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੧੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇ
 ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਓ ਕੁਰਬਾਨੁ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਾਕਾ ਹਿਰੈ ਸਹਿ ਮਨ ਧਿਆ
 ਨੁ॥ ੧॥ ਗਾਓ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਗਨੁ॥ ਰਸਨਾ
 ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨ ਗਾਇਲੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਗ ਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿ
 ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਗਾਵ ਉਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਨ
 ਕਦੀ ਜੈਦਾਨੁ॥ ੨॥ ੨੯॥ ੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਸਹਣਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੋਹੁ ਆਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਤਾਹੁ ਲਤਰਣਾ॥ ੧॥ ਗਾਓ॥
 ਬਿਸ੍ਵਕਸ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੈਖ ਲਭਰਣਾ॥ ਬਾਨ ਬੰਨਤ ਹਿ ਸਰਬ ਨਿ
 ਹੰਤ ਹਿ ਬਾਸਿ ਬਸਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਚੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰ
 ਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਰ ਲੁਕਰਣਾ॥ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਪ੍ਰਕੁਰ ਬਦਾ ਆਇ ਆਹਿ ਸਿਮ
 ਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ੧੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
 ਦੁਪਦੇ॥ ਮੇਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਭੁਭੁਕੇ ਤੇਗਾ॥ ਈਧੋ ਨਿਰਗੁਨ ਉਧੈ ਸੁਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ
 ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਗਾਓ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਪਥਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੇ ਸਗ
 ਲ ਸੇਰਾ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨ ਆਪੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਕਰਕ ਹਠਾ ਕੁਰਕ ਹਕ ਹਠੇਰਾ॥ ੧॥ ਕ
 ਕਉ ਦੁਗਾਉ ਕਾਸਿ ਉਥਲ ਬੰਚਾ ਜਾਤ ਸੇਖ ਉਤਰਤ ਹੋਨਾ॥ ਸਾਧੂ ਮੁਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਇ
 ਓਨ ਨਕ ਮਿਸਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨਹੋਰਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
 ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਦੁਕਨ ਦੁਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ
 ਚਰਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਓ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੇਤੁ ਮਜਾ ਨਿਓ ਪੈਖਿ ਓਠ ਉਰੁ ਨਹੀ ਕਿਵੁ ਢੀਧ
 ਮੁਕਰਨਾ॥ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮੇਰੇ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੋਰਨਾ ਮਹਰਨਾ॥ ੧॥ ਗ
 ਰੇਸ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦ ਕੁਸਨ ਤੁਮੇਰੇ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਨਾ॥ ਕਰੁਣੇ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਹਿ
 ਪਾਨਿ ਧਿ ਜੀਵਨ ਪਵਨ ਨ ਕਹਰਿ ਦਰਸਨਾ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੧੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
 ਐਸੀ ਕਿਹ ਪਾਮੋ ਹਿ ਕਹਾ॥ ਸੰਤ ਹਰਨੁ ਹਮੇਰੇ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੁਰਿ ਪਹਾ॥
 ਗਾਓ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੀ॥ ਤਸ ਕਰਪੰ
 ਨਿਵਾਰੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗੋਲ ਕਰ ਮਾਹੇ ਮਜਰਹਾ॥ ੧॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਕੁਲ ਮਾਨੈ ਭ
 ਦੁ ਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹਾ॥
 ੩॥ ੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀ ਵੀਖਿ ਆਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿ

ਨੂਤਮਹੋਗੰਗਾ। ਤੁਮਹੀਸੇਵਾਤੁਮਹੇਅੰਗਾ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਜਨਕੀਟਲਸੰਭਾਖਨੁਜ
ਨਸਿਉਊਠਨੁਬੈਠਨੁਜਨਕੈਸੰਗਾ। ਜਨਚਰਨਰਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲਾਗੀਆਸਾਪੁਰਨ
ਅਨਤਤਗੰਗਾ॥ ੧॥ ਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੈ
ਟਗੰਗਾ। ਜਨਕੀਧੁਰਿਕੀਓਮਜਨੁਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲੰਗਾ॥ ੨॥ ੪

੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਸੋਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
ਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰੁਮਥਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਕਿਹਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਮੋਹਿਨਿਗੁਣਗੁ
ਣਨਾਹੀਕੋਈਪਹੁਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮਹੀਪਾਲਾ। ਤੁਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਨਹੁ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਕੁਤੁਮਹੇਮਾਸਾ॥ ੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਆਮੀਅਨੋਬੋਲਤਹੀ
ਜਾਨਹੁਪਾਲਾ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਹੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਉਨਦਹਿਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥

੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਗੁਪਤਪ੍ਰਕਾਸਪੈਨੈਸਾਥਾ। ਤੁਮਹੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਮਨਮੋਹਨੁਤੁਭਬਿਨੁਜੀਵਨੁਸਗਲਅਕਾਥਾ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਹੰਕੇਤਗਉਕਰਤਖਿਨ
ਤੀਤਹਿਪ੍ਰਭੁਮੋਹਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ। ਜਸਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉਧਰੇਕਰਿਅ
ਪੁਨੇਦੇਗੇਖਾਥਾ॥ ੧॥ ਸੀਤਲਸੁਖਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸ੍ਰਮਸਗਲੇਲਾਥਾ।

ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਰਸਿਅਨਪਸਗਲਅਕਾਥਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨੨ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਹਹੁ। ਓਹਿਲਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੋਹੇਪੁਰਨ
ਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਹਹੁ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਹੇਮਹੇਦੇਖਰਿਦੈ
ਮਤਧਾਹਹੁ। ਜੀਵਨਪ੍ਰਨਹਰਿਧਨੁਸੁਖਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਹਹੁ॥ ੧॥ ਜਸ

ਬਿਹੁਮੀਨਕਤਜੀਵਨਦੁਧਬਿਨਹਹਨੁਕਤਬੋਹੇ। ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਕ੍ਰੀ
ਪੇਖਿਦਹਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖੁਸੋਹੇ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਗੈਪਵੈ
ਕੁਸਲੁਕਇਆ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਸਭਗਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥ ੧॥ ਹਾਉ।

ਮਨਿਤਨਿਗਵਿਹਰਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੁਖਦਰਦਸਗਲਮਿਟਿਗਇਆ। ਸਾਤਿਸਹਜ
ਆਨਦਗੁਣਗਾਏਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿਹੋਏਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਨਅਵਗੁਨਪ੍ਰਭਿਕਛੁਨਬੀ
ਚਰਿਓਕਰਿਕਿਹਪਾਅਪੁਨਾਕਰਿਲਇਆ। ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕ
ਉਚੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁਭੇਭਗਤੀਤਰ

ਨੁਕੈਸੇ। ਕਹਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹਪਤਿਤਉਧਰਨਗੁਪਤਸੁਆਮੀਆਪਿਭੋਰੇਸੇ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਸਿਮਰ
ਨੁਹੀਆਵਤਠਹਤਮਦਮਵਤਬਿਖਿਅਗਤਾਸੁਆਨਜੇਸੇ। ਅਉਧਬਿਹਾਰਵਤਅਧਿ

ਕੋਮੋਹਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤਬੁਭੇਐਸੇ॥੧॥ ਸਹਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਭੰਜਨਸਾਧੁਸੰਗ
 ਤਿਹਵਲੁਜੈਸੇ॥ ਕਿਸਵਕਲੇਸਨਾਮਅਪਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੇ॥੨॥
 ॥੧੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ॥ ਆਪਹਿਮੇਲਿਸੇਏ॥ ਜਬਸਹਨਿ
 ਤੁਮਾਰੀਆਏਤਬਤੇਦੋਖਗਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਅਹੁਚੰਤਬਿਹਾਨੀਸਾਧ
 ਹਸਰਨਪਏ॥ ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾ
 ਨਅਗਿਆਨੀਗਖੇਧਾਰਿਦੇਏ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਟਿਓਆਵਨਜਨਗੇ॥੨॥
 ॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੁਰੇ
 ਤਬਮੇਰੀਆਸਪੁਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੀਰਗਈਬਾਂਧੀਮਨਿਪੀਰਮੋਹਿਓਅਨਦਪੁਨੀ॥
 ਉਪਜਿਓਚੰਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਹਾਨੁਨਜਾਇਖਿਨੀ॥੧॥ ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕ
 ਜਨਤਾਹੇਸਿਮਹਰਿਅਨਿਕਮੁਨੀ॥ ਅੰਧੁਲੇਟੇਕਨਿਰਧਨਸਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅ
 ਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੨॥੧੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩॥ ਦੁਪਦੇ ਪੜਤਲਾ
 ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੇਹਵੇਹਕਾਜਰਬਸੜਅਭਰਨਕੀਨੇ॥ ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ
 ਕਬਘਰਿਆਵੇਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਨਿਸੁਹਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿਲਾਸਨੁਮੋਹਿਮਿ
 ਲਾਵਹੁ॥ ਕਬਘਰਿਆਵੇਗੀ॥੧॥ ਸੁਨਹੁਸੇਹੀਮਿਲਨਬਾਤਕਹਉਸਗੋਰਅਹੰਮਿਟ
 ਵਹੁਤਉਘਰੀਲਾਸਨੁਪਾਵਹੁ॥ ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ ਆਨਦਹੁਪਾਧਿਆਵ
 ਹੁ॥ ਨਾਨਕਦੁਆਰੇਆਇਓਤਉਮੈਲਾਸਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੨॥ ਮੋਹਨੁਪੁਟਿਖਾਵੇ॥
 ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਵੇ॥ ਸਕਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥ ਅਬਮੋਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ ਸੀਠੀ
 ਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ ਮੋਹਨੁਲਾਸਨੁਪਾਇਓਰੀ॥ ਰਹਾਉਦੂਜਾ ੧॥੧੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ॥ ਗਚਹੁਨਾਬਹੀਸਹਾਈਸੰਤਨਾ॥ ਅਬਰ
 ਨਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਹੇਮਨਅਵਰਨਭਵੇਚਰਨਵੇਚਰਨਵੇ॥ ਉਲਝਿਓਅੰਲਿਮਕਰੰਦ
 ਕਮਲਜਿਉ॥ ਅਨਹਸਨਹੀਚਰੇਏਕੈਹਰਿਲਾਰੇ॥੧॥ ਅਨਤੇਟੂਟੀਐਰਿਖਤੇਟੂਟੀਐ
 ਮਨਹਰਿਸਪੂਟੀਐਸੰਗਿਸਾਧੁਉਲਟੀਐ॥ ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਗੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿ
 ਚਰਨਚਰਨਹੇ॥੨॥੨॥੧੨੯॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ੧੨੯॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮ

893

24.

੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੂ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਾਤਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੨੪੧੦ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਤੁ
ਸੇਈ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਵਿਹਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਵਿਦੁ ਕੈ ਪਇਐ ਕੁਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਬਦਿ ਹੋਤੈ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸਿਰਸਿ ਹਸਿ
ਮਨੁ॥ ੧॥ ਹਰਾਓ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਤੁ ਕੋਈ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋ
ਈ॥ ਕਥਿ ਕਹੈ ਤੇਹੋ ਨ ਕੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਹਸਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ
ਸਤੁ ਗੁਰੂ ਹੋਈ॥ ਸਾਚੀ ਗਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰ ਹਤ ਨ ਹੋਈ॥ ਨ
ਵਰੁ ਭੇਖਾਓ ਨ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਮਨ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਹਜਾਇ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਬਿਆਪਿ ਹਰਿ
ਓ ਬਿਖੁ ਨਾਇ॥ ਜੇ ਅੰਜੈ ਸੋਈ ਸੈ ਕਾਇ॥ ਕਾਹਨੁ ਸੀਧੋ ਹਿਦੈ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿ
ਨਿਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਪਤਿਗਾਵਾਈ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕੁਗਤਿ ਕਾਈ॥ ਗੁਰੂ
ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵਰਿ ਆਈ॥ ੫॥ ਹੋਇ ਅੰਧਾਰੀ ਹਿਮਲੈ ਜੋਤਿ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਭੁਭੇਕੁ ਚਲੈ ਕਢੇ
ਤਿ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਕੁਗਤਿ ਸੋਹਤਿ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੈ ਵੈਖੈ ਜੋਤਿ॥ ੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਮੰ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿਓ ਤਮ ਕਰਾਮੰ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਸਹਾਮੰ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ
ਵਸਾਮੰ॥ ੭॥ ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਨਹੀ ਕੇ ਦੂਜਾ॥ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਉਕਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਿਸਵਲੁ ਮਾਤਲਾ ੧ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿ ਆਮਨ
ਸਾਕਰੈ॥ ਆਮਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮ
ਹੈ॥ ੧॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕਲਤੁ ਸਕੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੧॥
ਹਾਓ॥ ਕੀਚਹਿ ਸੋ ਕੁਗਤੁ ਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ॥ ਤਨੁ ਏਕਾ ਪਨੁ ਕਸਮੈ ਦੇਰੀ॥ ਖਕੁ ਖਕੁ ਕਲੈ
ਸਭੁ ਠੇਕੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨ ਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਥੁ॥ ੨॥ ਗੀਤਰਾਗ ਪਨ ਕਾ ਲਿਖਿ ਕਰੋ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਉਪਜੈ
ਬਿਨ ਸੋ ਦੂਰੋ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਦੂਟੈ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਦਾਹੁ ਗੁਲਗਾਇ॥ ੩॥ ਧੋਤੀ ਉਤ
ਲਾਤਿ ਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਣਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਟ ਸਾਣਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰੂ ਕੁਗਤਿ ਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ॥ ੪॥ ਸੁਕਰ ਸੁਆਨ ਗਹਧਰੁ ਮੰਜਰਾ॥ ਪਸੁ ਮਏ ਦੂਨੀ
ਚਰੰਡਾਣਾ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੁਰੇਸ਼ੈ ਤੇ ਨ ਜੈ ਨਿਕਵਾਈਐ॥ ਬੰਧਨ ਬਾਧਿ ਆਆਈਐ ਜਾਈਐ॥
੫॥ ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੋ ਪਦਾਰਥੁ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਪੁਛੁ ਨ ਹੋਇ॥

੪੭੪ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੀਏ ਦਰਿ ਸੋਇ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਤਤਿ ਸਕਉ ਜਾਇ॥ ਹਰੈ ਜਾਈ ਹੁਕ
ਮੁ ਪਵੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਵੈ ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ॥ ਕਾਸ ਬਿਕਾਸ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ॥ ੭॥
ਹਰੈ ਅਤੀਤ ਜਾਇ ਸਰੁ ਤਿਸ ਕਾ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪੇਰੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ॥ ਨਾਓਹੁ ਆਵੈ ਨ ਭਜਾ
ਇ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੨॥

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਾਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ਜਗੁ ਕਉ ਆਮੁਖਿ ਚੁੰਚਗਿ ਮਾਨੁ
ਅੰਤਰਿ ਥੋਭੁ ਭੁਨੁ ਅਨਿਮਾਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਗੁ ਨਿਦਾਨਿ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ॥ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਭੁ ਪੁਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭੀ ਗੁਰੁ
ਕਹਿ ਆਸਾ ਕਾ ਹਕਮਾਵਹੁ॥ ਸਬਦਿ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਪਰਿਆਵਹੁ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇਵ ਭਾਈ ਪਾ
ਵਹੁ॥ ੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਦੁਖੁ ਮੁਖੁ ਮਾਝੁ ਠਹਿਰ
ਕੈ ਸੇਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ॥ ਪਟ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ
ਤਿਸੁ ਨਾਇਕਿ ਆਚਲੈ ਪਤਾਮੀ॥ ੪॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ॥ ਅਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲੈ
ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮ
ਤਿਜਾਈ॥ ਅਉਗਣਕਾਟਿ ਪਾਪ ਮਤਿ ਖਾਈ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥
੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੭॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਾਨਿ ਆਕਰਲੀ ਸਾਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਾਨਿ ਆਮੋਖ ਦੁਖ
ਗੁ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਾਨਿ ਆਪਰਵਹੈ ਸਾਧਾਰੁ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥

੧੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਬਿਸਾਵਲੁ ਮਾਤਲਾ ੪ ਅਸਟ ਪਈਆ॥ ਘਰੁ ੧੧ ਆਪੇ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉਮੈ ਆਨਾ
ਨੁਹਿ ਗੀਤ ਗਵਈਆ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮਈਆ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਤਪਿ ਠਪੜਈਆ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭੀ ਏਕੁ ਗਿਰੁ ਦਸ ਦੁਆਰੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਤ ਸਕਰ ਪੰਚ

ਲਗਾਈਆ। ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਕੁ ਹਿਰਿ ਲੇਜਾਵਹਿ ਮਨੁ ਖਅੰਧੁ ਖੇਖ ਬਹਿ ਨ ਪਈਆ॥ ੨॥
ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਰਹਿਆ ਜਗੇਗਿਆਨ ਤਤਿ ਬਿਵਲਈਆ॥ ਤਸਕਰੁ ਹੋਹੁ ਆਇ ਬੁਕਾ
ਨੇਗੁ ਰੋਸ ਬਇਧ ਕਰਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੈਤੁ ਬੋਧਿ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ
ਪਾਰਿ ਲਘਈਆ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਨੈ ਕ੍ਰਿਨ ਆਵੈ ਨ ਕੋਤ ਸਕਰੁ ਚੋਰ ਲਗਈਆ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਰੁ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੈ ਅੰਤੁ ਨ ਲਯਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਇ ਕਰਤੁ
ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ॥ ੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਵਹਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸੁ
ਵਲ ਬਲੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵੈ ਤੀਨੈ ਗਸਿਰ ਸਿਰਾ ਮੋਗੇ ਪਾਲਰ
ਵਈਆ॥ ੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਹੀ ਆਗੁ ਦੁਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਸਕੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਇ ਨਦੀ ਆਵੈ ਸਕੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਹੀਆ॥ ੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾ
ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਭੇ ਏਕੈ ਗਤਿ ਕਾਇ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਿਸਵ ਕ੍ਰਮੁ ਜਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤ ਲਜ ਬੁਧੀ
ਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਰਤ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਧੀਆ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜੰਗਈ ਸਗੁ ਸੀਆ॥
ਸਹਇ ਪਹੋ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਹੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਿਥਾ ਦਉ ਪਾਰਿ ਸਮਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁ
ਰਾ ਅਠਹਾਰ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਉਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਕੁ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ॥ ਸਾਕਤ ਕੂ
ੜੇ ਉਤ ਸੁਕ ਹੁਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਹਿ ਗਈਆ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕ
ਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਏ
ਸੁਕੰਚਨੁ ਹੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮਿਟੈ ਨਾਮਿ ਟਈਆ॥ ੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਗਤਿ ਭੰਡੁ ਭਖੁ ਭਖੁ ਆ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਹਾਉ ਪਜੀ ਮੈ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਤੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ॥ ੪॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਤੈ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ॥ ਬਭ ਬਹ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪਸੁ ਕਹੀ ਐ ਹਰਿ
ਪਰਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਹਈਆ॥ ੫॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਕਾਰਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ
ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਰਹੀ ਮਵਿਗੁ ਤੈ ਲੋਕ ਸਹਿ ਨਾ ਵਕਾਰਿ ਬੁ
ਝਈਆ॥ ੬॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ॥
ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਤਨਿ ਰਮ ਸੁਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਹਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ॥ ੭॥ ਇਹੁ

ਜਗਵਗਨੁਪੁਸਕੁਤੇਗਜਿਤਲਵਹਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ। ਨਨਕਜੰਤਵਜਾਏ
 ਵਜਹਿਜਿਤੁਭਵੈਤਿਤੁਗਹਿਚਲਈਆ॥ ੮॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਾ ੪
 ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚਹੁਧਿਆਇਆ। ਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਤੇਪੁ
 ਰਖਈਆ॥ ਗਮਨਾਮੁਮੈਰੈਪ੍ਰਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈ
 ਆ॥ ੧॥ ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਹਿਲਗਾਜਵਾਗੁ
 ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦੁਸਹੀਆ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ਇਹੁਸਹੀਗੁਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਖਿਮਬਿਤਤੁਕਦਈਆ॥ ਲਾਲੁਜਵੇਹਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭੰਡੇਭਾਉਪੈ
 ਤਿਤੁਅਈਆ॥ ੨॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸੋਹਿਹਰੀਐਜੋਜਨਗਮਕਗਤਿਨਿਜ
 ਭਈਆ॥ ਮਨੁਬੁਧਿਅਗਪਿਧਰਉਗੁਰਅਗੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਬੁਕਥ
 ਈਆ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਵਿਆਪੇਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖ
 ਈਆ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਅਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਥਦਿਬੁਝ
 ਈਆ॥ ੪॥ ਇਹੁਮਨੁਨਚੈਸਤਿਗੁਰਅਗੋਅਨਹਦਸਥਦਧੁਨਿਤੁਰਵਜਈ
 ਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਗਤੀਗਖਿਗਖਿਚਰਣਹਰਿਤਾਲਪੁਰਈਆ
 ੫॥ ਹਰਿਕੈਗੰਗਿਰਤਾਮਨੁਗਵੈਗਸਿਰਸਾਲਗਸਿਸਬਦੁਰਵਈਆ॥ ਨਿਜਪਾ
 ਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਹੀਸੁਖਲਹਈਆ॥ ੬॥ ਮਨਹਰਿ
 ਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਥਕਥਾਧੁਪਰਉਸਹਈਆ॥ ਅਵੈਲਹਹਿਸ
 ਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਕਿੰਨਿਭਿੰਨਿਛਹਿਪਈਆ॥ ੭॥ ਹਰਿਸਹਸਾਗਰ
 ਹਰਿਐਆਪੇਇਹੁਜਗੁਰੈਸਕੁਖੇਲੁਖਲਈਆ॥ ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਜਲੁਜਲਹਿ
 ਸਮਾਵਹਿਨਨਕਆਪੇਆਪਿਪਰਮਈਆ॥ ੮॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਾ ੪
 ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਿਮੁੰਦਪਾਈਗੁਰਸਥਦੁਤਨਿਭਸਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ ਅਮ
 ਪਿੰਡਭਏਸਾਧੁਸੰਗਿਜਨਮਮਰਦੁਉਮਿਟਿਗਈਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਾਧ
 ਗਭਿਮਿਲਿਹਈਆ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧਸੁਦਨਮਾਧਉਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੁ
 ਕਦਪਖਈਆ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ਤਜੈਗਿਰਸਤਭਇਆਬਨਬਾਸੀਦਿਕੁਖਿਨੁਮ
 ਆਟਿਕੈਨਟਿਕਈਆ॥ ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇਪਹਿਅਵੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧੁਸਗਇ
 ਵਈਆ॥ ੨॥ ਧੀਆਪੁਤ੍ਰੰਸੰਨਿਆਸੀਆਸਾਅਸਮਨਿਬਹੁਤੁਕਰਈਆ॥
 ਫੁੱਤ੍ਰਿ

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਨੀ ਥੁਭੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦਿ ਨਿਹਾਸ ਸੁਖੁ ਯਾਈਆ ॥ ੩ ॥ ਉਪਜੀਤ ਕਦਿ
ਗੰਥ ਹੁੰਦਾ ਆਮ ਨੁਦਾ ਦਿ ਸਚ ਯੁਚ ਯੁਗ ਵਨੁ ਕਰਈਆ ॥ ਪਰਭ ਵਨੁ ਕਰੇ ਥੁਭੈ ਨੀ ਤਿ
ਸਨਾ ਮਿਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦਇਆ ਘਰੁ ਯਾਈਆ ॥ ੪ ॥ ਆਸ ਲਸਿ ਧਸਿ ਖਸਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ
ਮਨਿ ਮਾਗਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟ ਕਚੇਟ ਕਈਆ ॥ ਤਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਧਿ ਤਨ ਆਵੈ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਧੁ ਤਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤ ਜੇਰ ਜੇਰ ਸੇਤ ਜ ਉਤਰੁ ਜ ਸਭਿ
ਵਰਨੁ ਪਜੀ ਅਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ ਸਾਧੁ ਸਹਾਇ ਪਰੇ ਜੇ ਉਥੈ ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੁਦਵੈ
ਸੁਚੰਡਾ ਲੁਚੰਡਈਆ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮ ਜੈ ਦੇਉ ਕੰਥੀ ਗੁਰਿ ਸ੍ਰੋਤੁ ਅਉਰਾ ਤਿਹ ਵਿਦਾ ਸੁਚਮਿ
ਆਰੁਚ ਮਈਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੁ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਲੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦ
ਈਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜਗਾਈ ਰੁਗਤਿ ਵਛੁਲੁ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਹਾਇ ਪਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਯਾ

੪ ਅੰਤ ਰਿਪਿ ਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰਥ ਗਈਆ ॥ ਮਨ ਕੀ
ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਜੀ ਜਦੋ ਅਵਰੁ ਕਿਜ ਦੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥ ੧ ॥ ਗਮ ਗੁਰ ਮੇਰੁ ਮੇਰਿ ਮਨੁ
ਲਈਆ ॥ ੨ ॥ ਉਅ ਕਥ ਬਿਕਥ ਭਈ ਭੁਰਦੇ ਖੋਰ ਉਲਟ ਪੋਟੋਇ ਪਈਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉ
ਤ ਉਨਿ ਰਖਤ ਫਿਰ ਉਸਰਿ ਦੇਸ ਦਿ ਸੰਤ ਮੇ ਪ੍ਰਕਟੇ ਖਨਕ ਉਬਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਕਟੇ ਉਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈਆ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਸੰਦੇ
ਸਾਦੇ ਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥ ਮਸਤ ਕੁਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣ
ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥ ੩ ॥ ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ
ਧਰਿ ਗੁਣ ਕਾ ਮਣਕ ਰਿਹ ਪ੍ਰਭੁ ਲਈਆ ॥ ਰੁਗਤਿ ਵਛੁਲੁ ਉਅ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਅ
ਤੁਰੈ ਸਹਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸੁ ਪਾਵੈ ਪਈਆ ॥ ੪ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀ ਆਮ
ਨਿਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਗਗਨੁ ਬਲਈਆ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮਤਿ ਸੁ ਆਗੈ
ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੁ ਕੰਠਿ ਤੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰੀ ਚੁਰਵਡ
ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਫਿਰਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ
ਭਈਆ ॥ ੬ ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਵੁ ਕੀਜੈ ਸਕੁ ਬਾਟੁ ਸੀ ਗੁਰੁ ਫਕਟ ਫਕਟ
ਈਆ ॥ ਕੀਓ ਸੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲਣ ਕੋ ਤਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਖੀਓ ਸੁਹਾਗ ਨਿਬੁਕਿ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥
੭ ॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੁਅ ਗਮ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਹਾ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈਆ ॥ ਦਇਆ ਦੀਨ

ਕਹੁ ਗੁਰਬਿਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰਸਗਦਿ ਸਮਈਆ॥ ੮॥ ੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਾਤਾ ੪ ਮੇਸਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿਬਹੁ
 ਤੁਓਠਈਆ॥ ਗੁਰਦੇਖੇ ਸਰਧਾ ਮਨਪੁਗੀਜਿਉ ਚਾੜਿਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੁੰਦੁ ਮੁਖਿ
 ਪਈਆ॥ ੧॥ ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਹਰਿਕਥਾ ਸੁਨਈਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮਲੈ ਮੇਤਿ ਸੁਆਗੈ ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ॥ ੨॥ ਗਤਉ ਰੋਮੈ ਰੋਮਿ ਮਨਿਤ
 ਨਿਇ ਕਬੇਦਨੇ ਮੇਪ੍ਰਭਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਨੀਦਨ ਪਈਆ॥ ਬੈਦਕਨਾਟਿ ਕੇਦੇਖਿ ਕੁਲੋਨੇ
 ਮੇਰਿ ਹੋਏ ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰਯਾਈਆ॥ ੩॥ ਤਉ ਬਿਨੁ ਪਲੁਹਹਿ ਨ ਸਕਉ
 ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿਗਈਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ
 ਤਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਗੀਤਿ ਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇਦਈਆ॥ ੪॥ ਕੋਈ ਆਨਿਆ
 ਨਿਮੇਗ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਤਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਮਿਗਈਆ॥ ਅਨੇਕ ਜ
 ਨ ਮਕੇਵਿਛੁੜੇ ਜਨੇ ਮੇਜਾ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ ਗੁਰਸਗਦਿ ਪਵਈਆ॥ ੫॥ ਸੇਜ
 ਏਕੈ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮਈਆ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਸ
 ਗਦਿ ਜੇ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਬਿਨੁ ਛੀਲਨ ਪਈਆ॥ ੬॥ ਕਹਿਕਹਿਕਿ
 ਰਿਆ ਚਾਹਵਾਏ ਮਨਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮੁ ਕਪਟੇ ਲਭਈਆ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੋਪ
 ਰਿਬੇਟਾ ਜਨਮਿ ਆਪਿਤਾਤਾ ਹਿਕਿਆ ਨ ਮੁਸਦਈਆ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਗਬਿਜਨ
 ਮਿਕੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਜਮਈਆ॥ ਕੁਗ
 ਤਿਕੁ ਗਤਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਜਾਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ॥
 ੮॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਆਇ ਮਾਤਈ ਪੀਸਾਈ ਆਪੇ ਪੋਸਿ ਪੋਸਿ ਅੰਗਿ ਲਈ
 ਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾਪ ਕਰਿ ਨਨਕ ਕਢਿ ਲਈਆ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਬਿਸਾਵਸੁਮਰਸਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੪੧੨

ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਕਰੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ॥ ਤਜਿਆਨਸਗਣਿਗਹੀ॥

ਗਾਓ॥ ਪ੍ਰਕਚਰਨਕਮਲਅਪਗਾ॥ ਉਜਾਉਸਦਬਸਿਹਗਾ॥ ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ

ਲਾਗੀਤਾਹੀ॥ ਤਜਿਆਨਕਤਹਿਨਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਤਹਿਨਮਰਸਨਾਕਹਨ॥ ਮਲ

ਪਾਪਕਲਮਲਦਹਨ॥ ਚੜ੍ਹਨਵਸੰਤਉਧਾਹੀ॥ ਕੈਤੇਰੇਸਾਗਰਪਾਹੀ॥ ੨॥ ਮਨ

ਡੇਰੇਪ੍ਰੇਮਪਗੀਤਾ॥ ਇਹਸੰਤਨਿਗਮਲਗੀਤਾ॥ ਤਜਿਗਏਪਾਪਬਿਕਗਾ॥ ਹਰਿ

ਮਿਲੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਗੰਕਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਕਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਚਾਖਿਆਨਦਪੁਰਨਸਾ

ਦਾ॥ ਨਹੋਭਈਐਇਤਉਤਾ॥ ਪ੍ਰਕਬਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤਾ॥ ੪॥ ਤਿਨਨਾਰਿ

ਨਕਨਿਵਾਸੁ॥ ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਕਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਤੇਜਮੁਨੇਪੇਖਹਿਨੈਨਾ॥ ਸੁਨਿ

ਮੇਰੇਅਨਤਤਬੇਨ॥ ੫॥ ਤਹਿਸਗਣਿਸੁਗੁਪਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਕੁਤਗਤਿਵਸਿ

ਦਇਆਲਾ॥ ਹਰਿਨਿਗਮਲਹਰਿਨਭੇਵਾ॥ ਨਿਤਕਹਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥ ੬॥

ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਗਾ॥ ਜਾਕੀਮਤਾਬਿਖੜੀਕਗਾ॥ ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਨੈਕ

ਇ॥ ਜਬਿਬਸਿਮਹੀਅਸਿਸੋਇ॥ ੭॥ ਕਰਿਬੰਦਨਲਖਬਾਗਾ॥ ਬਕਿਪਾਰਿ

ਓਪ੍ਰਕਦਰਬਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਕਕਹੁਸਾਧੂਧੂਹੀ॥ ਨਾਨਕਮਨਸਾਧੂਹੀ॥ ੮॥ ੧॥

ਬਿਸਾਵਸੁਮਰਸਾ ੫ ਪ੍ਰਕਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿ॥ ਹਰਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥

ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ ਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਗੰਗਾ॥ ਕਰਿਦਇਆਲੇਹੁਸਾੜਿ

ਲਾਇ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਦੀਨਾਨਾਬਦਇਆਲਮੇਰੇਸੁਆਮੀਦਿ

ਨਾਨਾਬਦਇਆਲਾ॥ ਜਾਚਉਸੰਤਰਵਾਲਾ॥ ੧॥ ਗਾਓ॥ ਸੰਸਾਰਬਿਖਅਭੁਪਾ॥

ਤਮਅਗਿਆਨਮੇਰਤਪੁਪਾ॥ ਗਹਿਕੁਜਾਪ੍ਰਕਜੀਲੇਹੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਅਪਨਾਦੇ

ਹੁ॥ ਪ੍ਰਕਤੁਭਵਿਨਾਨਹੀਠਾਉ॥ ਨਾਨਕਬਿਬਸਿਜਾਓ॥ ੨॥ ਲੋਕਮੋਹਿਥਾ

ਪੀਏਹਾ॥ ਬਿਨੁਭਜਨੇਰਵਤਖੇਹਾ॥ ਜਮਦੂਤਮਹਾਭਇਆਨਾ॥ ਚਿਤਗੁਪਤ

ਕਰਮਹਜਾਨਾ॥ ਦਿਨ੍ਹੇਨਿਸਾਖਿਸੁਨਾਇ॥ ਨਨਕਹਰਿਸਗਣਾਇ॥ ੩॥ ਭੈਭੰਜ

ਨਾਮੁਗਾਹੀ॥ ਕਰਿਦਇਆਪਤਿਤਉਧਾਹੀ॥ ਮੇਰੇਦੋਖਗੇਨਨਜਾਹੀ॥ ਹਰਿ

ਬਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਹੀ॥ ਗਹਿਓਟਚਿਤਵੀਨਾਥਾ॥ ਨਨਕਦੇਹਖੁਹਾਥਾ॥ ੪॥

ਹਰਿਗੁਣਨਿਯੋਗੋਪਾਸਾਸਰਬਪਟਪਤਿਪਾਸਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਦਰਸਨਾਪ
 ਅਸਾਗੋਬਿੰਦਪੁਰਨਅਸਾਇਕਨਿਮਖਰਨੁਨਜਾਇ। ਵਡਭਾਗਨ
 ਕਪਾਇ॥ ੫ ਪ੍ਰਭਤੁਤਬਿਨਾਨਹੀਹੋਗ। ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਚੰਦਚੋਕੇਗ। ਜਿਉਮੀਨ
 ਜਲਸਿਉਹੋਤੁ। ਅਲਿਕਮਲਕਿੰਨੁਨਕੇਤੁ। ਜਿਉਚਕਵੀਸੁਰਜਾਅਸਾ। ਨ
 ਨਕਚਰਨਪਿਅਸਾ॥ ੬ ਜਿਉਤੁਗਨਿਭਰਤਪਰਾਨ। ਜਿਉਏਭੀਐਧਨੁਦਾ
 ਨੁ। ਜਿਉਦੁਪਜਲਹਿਸੰਜੇਗੁ। ਜਿਉਮਹਾਧੁਧਿਅਰਸੋਭੇਗੁ। ਜਿਉਮਾਤਪੁ
 ਤਹਿਹੋਤੁ। ਹਰਿਸਿਮਰਿਨਨਕਨੇਤਾ॥ ੭ ਜਿਉਈਪਪਤਨਪਤੰਗ। ਜਿਉਚੋਰ
 ਹਿਰਤਨਿਸੰਗ। ਮੇਗਲਹਿਕੋਮੇਬੰਧੁ। ਜਿਉਗ੍ਰਿਸਤਬਿਖਈਧੰਧੁ। ਜਿਉਜੁ
 ਆਰੀਬਿਸਨੁਨਜਾਇ। ਹਰਿਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਲਾਇ॥ ੮॥ ਕੁਰੰਕਨਾਦ
 ਹਿਨੇਹੁ। ਚਾੜਕੁਚਾਹਤੇਮਹੁ। ਜਨਜੀਵਨਾਸਤਸੰਗਿ। ਗੋਬਿੰਦੁਭਜਨਾ
 ਰੰਗਿ। ਹਸਨਾਬਖਸੈਨਾਮੁ। ਨਨਕਦਰਸਨਦਾਨੁ॥ ੯॥ ਗੁਨਗਾਇਸੁਨਿ
 ਲਿਖਿਦੇਇ। ਸੋਸਰਬਫਲਹਰਿਲੇਇ। ਕੁਲਸਮੁਹਕਰਤਉਧਹੁ। ਸੰਸਾ
 ਰੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ। ਹਰਿਚਰਨਬਹਿਬਤਾਰਿ। ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਜਸੁਗਾਰਿ
 ਹਰਿਪੇਜਰਖੇਮੁਗਾਰਿ। ਹਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰਿ॥ ੧੦॥ ੨॥ ੧੧

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਾ ੧ ਬਿਤੀ ੫੪ ੧੦ ਜਤਿ॥ ਏਕਮਏਕੰਕ
 ਹੁਨਿਹਾਸਾਅਮਰੁਅਜੇਨੀਜਤਿਨਜਾਸਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪੁਨਹੋਖਿਆ। ਬਿਜਤ
 ਬੇਜਤਪਟਿਪਟਿਦੇਖਿਆ। ਜੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈ। ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦਿਮਰਮਪਦਪਾਈ॥ ਕਿਅਜਪੁਜਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ। ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਮਹਾਧੁਧ
 ਦੀਸੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਦੁਜੇਰਾਇਲਗੇਪਛੁਤਾਏ। ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਲਜਾਏ। ਕਿਅਥੇ
 ਅਵਹਿਕਿਅਥੇਜਾਹਿ। ਸਿਹਿਜਮਕਾਧੁਸਿਰੋਟਾਖਾਹਿ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਸਿਕੋਇ
 ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੨ ਅਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੇਹੁ। ਅੰਤਜਜੇਕਿਠਕਿਵਿਠੇ

ਸ੍ਰੀ ਯਾਤਿਅਾ ਕੀ ਏ ਬੈਸਦ ਕਉ ਥਾਓ। ਗਤਿ ਦਿਨ ਤਕੀ ਏ ਭਉ ਭਾਉ। ਜਿਨਿ ਕੀ ਏ ਕ
ਰਿਵੇਲੁ ਹਾਗਾ। ਅਵਰ ਨ ਦੁਜਾ ਸਿਰਜਣ ਹਾਗਾ। ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮੇਰੇ ਸਾ। ਦੇਵੀ
ਦੇਵ ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ। ਜੇਤੀ ਜਾਤੀ ਗਲਤ ਨ ਆਵੈ। ਜਿਨ ਸਾਜੀ ਸੇ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ। ਕੀਮ
ਤਿ ਪਾਇਹਿ ਆਭ ਪੁਰਿ। ਕਿਸੁ ਨ ਕੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ॥ ੨॥ ਚਉਥੇ ਉਪਾਏ ਚਾ
ਰੇ ਬੇਦਾ। ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ ਕੇ ਦਾ। ਅਸਟ ਦਸਾ ਖਟੁ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ। ਸੇ ਬੁਝੈ ਜਿ
ਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ। ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੈ ਵਾਸਾ। ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ।
੪ ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ ਕੂਤ ਬੇਤਾ ਥਾ। ਆਪਿ ਅਗੇ ਚਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਗਾਥਾ। ਇਕਿ ਕੁਮਿ ਕੁਥ
ਮੇਰੇ ਪਿਅਸੋ। ਇਕਿ ਹਸੁ ਚਾਖਿ ਸਬਦਿ ਤਿਪਤਾ ਸੋ। ਇਕਿ ਗੰਗਿ ਗੇਤੈ ਇਕਿ ਮਹਿ
ਧੂਰਿ। ਇਕਿ ਦਰਿ ਪਹਿਰਿ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹ ਦੂਰਿ॥ ੬ ਤੁਠੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ। ਕਬ
ਹੁ ਨ ਸੁਚਾ ਕਾ ਲਾ ਕਾਉ। ਪਿੰਜਰਿ ਪੰਖੀ ਬੰਧਿ ਆ ਕੇਇ। ਫੇਰੀ ਭਰੇ ਮੇਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨੇਹੇਇ।
ਤਉ ਦੂਟੇ ਜਾਖ ਸਮੁਢਾਏ। ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਕਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ੭ ਖਸਟੀ ਖਟੁ
ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ। ਅਨੰਤ ਦਸ ਬਟ ਨਿਗਾਥਾ ਵਾਜੇ। ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾਮ ਹ ਲਿਖੁ ਲਾ
ਵੈ। ਸਬਦੇ ਕੇ ਦੇ ਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ। ਕਹਿ ਕਹਿ ਵੇਸਖ ਪਹਿਜ ਸਿਜਾਵਹਿ। ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ॥ ੮॥ ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹੀਗਿ। ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ
ਨੀਗਿ। ਮਜਨੁ ਸੀਧੁ ਸਚੁ ਹਿੰਦੈ ਵੀਚਾਰਿ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭਿ ਪਾਰਿ। ਮਨਿ ਸਾ
ਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚ ਉਕਾਇ। ਸਚੁ ਨੀਸੇ ਲੇਠਾ ਕਨ ਪਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ
ਬੁਧਿ ਸਾਧੈ। ਸਚੁ ਨਿਰੋਕ ਵਲੁ ਕਰਮ ਅਗਧੈ। ਪਉਲ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਬਿਸਰਾਉ।
ਤਹੀ ਨਿਗੰਜ ਨੁ ਸਾਚ ਨਾਉ। ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਹਿ ਆ ਲਿਵਲਾਇ। ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਲੁਨ ਖਾਇ॥ ੧੦॥ ਨਉ ਨਉ ਮੀਨ ਵੇਨਾ ਬਨ ਵਖੰਡਾ। ਪਟਿ ਪਟਿ ਨਾਬੁ ਮਹਾ ਬਸਵੰਡਾ॥
ਆਈ ਪੁਤਾਇ ਹੁਜ ਗੁਸਾਗਾ। ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸੁਆਇ ਹ ਖਵਾਥਾ। ਆਇ ਜੁਗਾਦੀ ਹੋਰੀ
ਹੋਗਾ। ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰੇ ਲੋਕ ਗਾ॥ ੧੧॥ ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ। ਅਨੰਤਿ ਨੁ
ਮਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਲਗਿ ਆਨੁ। ਸਚਿ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੁਮੁਕਤ ਉਕਾਗੈ। ਬਿਸਮੁ ਨ ਤੁਟ
ਸਿਕਚੈ ਤਾਗੈ। ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਲਹੁ। ਅਸ ਬਿਰਚੀਤੁ ਸਾਚਿ ਗੰਗੁ ਮਾਲਹੁ॥
੧੨॥ ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਹਿੰਦੈ ਵਸਾਵੈ। ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ। ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤ ਆ
ਤਮ ਚੀਨੈ। ਪਾਖੰਡਿ ਗੰਚਿਤ ਤੁਨ ਚੀਨੈ। ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਗਾਹ ਨਿਰੋਕੇ ਲੂ। ਸੁਚੈ

ਸਾਚੇ ਨਾਸਾਗੈ ਮਸਾ। ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਾਇ ਕੇ ਏਕਾ। ਹੋਰਿ ਜੀ ਅਉਪਾਏ ਵੇ ਕੇ ਵੇਕਾ। ੩
ਠੇਸੇ ਹਰ ਕੀਏ ਠੇਸੁ ਜਾਇ। ਹਸ ਕਸਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ। ਕੂੜੈ ਸਾ ਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲ
ਪਟਾਇ। ਫੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ। ੧੪ ਦੁਆਦਸਿ ਮੁੰਦਾ ਮਨੁ ਅਉਪਾਤਾ
ਅਹਿਨਿ ਸਿਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿਨ ਸੁਤਾ। ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਹੈ ਲਿਵਲਾਇ। ਗੁਰਪਰੈ
ਤਿਸੁ ਕਾਯੁ ਨ ਖਾਇ। ਅਤੀਤੁ ਕਏ ਮਾਰੈ ਬੈਰਾਣੀ। ਪ੍ਰਵਤਿ ਨ ਨਕਤ ਹਲਿਵਲਾਈ
੧੫ ਦੁਆਦਸੀ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਇ। ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੇ ਭੀਤਹਿ ਆਇ। ਬਹ
ਤੀ ਬਹਤ ਹੋਇ ਨਿਕਮਾ। ਅਜਪਾਜਾ ਪੁਜੇ ਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ। ਤੀਨਿ ਕਵਣ ਮਹਿ ਏਕੈ
ਜਾਇ। ਸਕਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ। ੧੬ ਤੇਗ ਸਿਤਰਵ ਹਸਮੁੰਦ ਕਨੈ ਗੈ। ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਲੁ ਸਿਖਹਿ ਲਿਵਤਾਇ। ਡਰਡਰਿ ਮਹੈ ਨ ਬੂਝੈ ਕੋਇ। ਨਿਡਰੁ ਬੂਝੈ ਮਹੈ ਪਤਿ
ਖੋਇ। ਡਰਮਹਿ ਘੁਰੁ ਘੁਰਮਹਿ ਡਰੁ ਜਾਇ। ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਕਾਇ। ੧੭
ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ। ਗਜਸਤਾ ਮਸਸਾਤ ਕਕਾ ਲਸਮਾਵੈ। ਸ
ਸੀ ਅਹੈ ਕੇ ਪਹਿ ਸੁਰੁ ਸਮਾਵੈ। ਜੋਗਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ। ਚਉਦਸਿ ਕਵਣ
ਪਾਤਸਸਮਾਏ। ਬੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਹਿ ਆਲਿਵਲਾਏ। ੧੮ ਅਮਾਵਸਿ ਆਚੰਦੁ
ਗੁਪਤੁ ਗੈਲਾਹਿ। ਬੂਝੁਹਿ ਆਨੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ। ਸਸੀ ਅਹੁਗਗਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿ
ਹੁਲੇਈ। ਕਹਿ ਕਹਿ ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੇਈ। ਗੁਣੇ ਦੀ ਸੈ ਸੋਤਿ ਸਹੀ ਮਾਹਿ। ਮਨੁ ਮੁਖੁ
ਕੁਲੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ। ੧੯ ਘੁਰੁ ਘੁਰੁ ਬਾਪਿ ਬਿਰੁ ਬਾਨਿ ਸੁਹਾਵੈ। ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵੈ। ਜਹ ਆਸਾਤ ਹਥਿ ਨ ਸਿ ਬਿਨਾਸਾ। ਫੂਟੈ ਖਪਰੁ ਦੁਬਧਾ ਮ
ਨਸਾ। ਮਮਤਾ ਜਾਸਤੇ ਹੋਇ ਦਾਸਾ। ਪ੍ਰਵਤਿ ਨ ਨਕਤ ਮਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ। ੨੦

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਬਿਸਾਵਸੁ ਮਾਤਾ ੩ ਵਾਹਸਤਾ॥ ੫੭੧॥ ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆ
ਇਪੁਰਖੁ ਹੋਸੇਈ। ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਓਤਿ ਪਤਿ ਜਗੁਰਹਿ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁਹੇਈ। ਨਾਮਹੇਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਕਸਾ ਬੂਝੈ
ਈ॥ ੧ ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣ ਤਾਸਾ। ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਹੋ ਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ

ਆਮੀਜਨਪਗਿਥਗਿਥਿਆਵਉਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ। ਸੋਮਵਾਰਿਸ
ਚਿਹਰਿਆਸਮਾਇ। ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ। ਆਖਿਆਖਿਹੋਸਭਿਲਿ
ਵਲਾਇ। ਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆਨਜਾਇ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲਮਾਇਆਮੋਹੁਉਪਾਇਆ ॥
ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ। ਆਖਿਬੁਝਾਏਸੇਈਬੁਝੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਦੁਪਹੁਸੁਝੈ। ਪ੍ਰੇਮਕਗਤਕਹੇਲਿਵਲਾਇ। ਹਉਮੈਮਸਤਾਸਬਦਿਜਲਾਇ॥
੩ ॥ ਬੁਧਵਰਿਅਪੇਬੁਧਿਸਾਹ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਲੀਸਬਦੁਵੀਚਰਾ। ਨੀਮਰਤੇਮ
ਨੂਨਿਗਮਲੁਹੋਇ। ਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ। ਦਰਿਸਾਚੈਸਚੁਸੋਭਾਪਾਏ।
ਨੀਮਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ ੪ ॥ ਲਾਹਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਰਿ। ਆਪੇਦੇ
ਵੇਦੇਵਲਹਰਾ। ਜੇਦੇਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ
ਐ। ਨਨਕਨਾਮੁਗਖਹਉਹਧਾਰਿ। ਦੇਵਲਹਰੇਕਉਜੈਕਧਾ॥ ੫ ॥ ਵੀਹਵਾਰਿਵੀ
ਰਭਰੀਮਭੁਲਾਏ। ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂਜੈਲਾਏ। ਆਖਿਉਪਾਏਕਹਿਵੇਖੈਵੇਕਾ॥
ਸਭਨਾਕਹਤੇਤੇਹੀਟੇਕਾ। ਜੀਅਜੰਤਤੇਹੀਸਹਦਾਈ। ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੈਹਿਮਿਲਾ
ਈ॥ ੬ ॥ ਸੁਕਵਾਰਿਪ੍ਰਕੁਹਰਿਆਸਮਾਈ। ਆਖਿਉਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈ॥
ਗੁੰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਹੇਵੀਚਰਾ। ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਲੀਹੋਕਾ। ਵਰਤਨੇਮੁਨਿਤਪ੍ਰਤਿ
ਪੂਜਾ। ਬਿਨੁਬੁਝੇਸਭੁਭਉਹੋਦੂਜਾ॥ ੭ ॥ ਦੁਨਿਦੁਰਵਾਰਿਸਉਲਸਾਸਤਬੀਚਾ
ਗ। ਹਉਮੈਮੇਗਭਰੇਮੇਸੰਸਾਰਾ। ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਦੂਜੈਭਾਇ। ਜਮਦਰਿਥਾਧੋਚੋਟਾ
ਖਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ। ਸਚੁਕਰਲੀਸਾਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ ੮ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਗੀ। ਤੇਹੋਗੰਗਿਗਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਤੂਸੁਖਦਾਤਾਏਹਿਮਿ
ਲਾਇ। ਏਕਸਤੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੋਝੀਹੋਇ॥ ੯ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹਥਿ
ਤੀਤੇਸਤੁਵਾਗ। ਮਹਾਰੂਤੀਆਵਹਿਵਾਰਵਾਗ। ਦਿਵਸੁਗੋਲਿਤਿਵੈਸੰਸਾਰਾ॥
ਆਵਗਉਲਕੀਆਕਰਤਾਰਿ। ਨਿਹਚਲੁਸਾਚੁਹਰਿਆਕਲਧਾਰਿ। ਨਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਸਬਦੁਵੀਚਰਿ॥ ੧੦ ॥ ੧

* ਹਉਮੈਮਰਿਸਰਾਇਦਲਾਗੀ

ਗੁਰਬਿਲਾਵਸੁਮਹਤਾ ੩ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੇ। ਜੀਅਜੰ
ਤਮਾਇਆਮੋਹਿਪਾਜੇ। ਦੂਜੈਭਾਇਪਰਪੰਚਿਲਾਗੇ। ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਮਹਰਿਅ
ਕਾਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟਿਐਸੋਝੀਪਾਇ। ਪਰਪੰਚੁਕੁਕੈਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੧ ॥ ਜਕੈਮਸ

ਤਕਿਸਿਖਿਆਏਖੁ॥ ਤਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਿਸਟਿਉ
 ਪਾਇਆਪੇਸਰੁਵੇਖੈ॥ ਕੋਇਨੇਮਟੈਤੇਹੋਏਖੈ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਕੈਕੈਕੈਕਹੈ॥
 ਰਹਮੁਕੁਸਾਅਵੇਜਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਜਨੁਬੁਝੈ॥ ੨ ॥ ਉਮੈਮਾਰੇਤਾਦੁਹਸੁਝੈ॥
 ੨ ॥ ਏਕਸੁਤੇਸਰੁਦੁਜਾਪੁਆ॥ ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ ਦੂਜੇਤੇਜੇਏਕਜਾ
 ਲੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਦਿਨੀਸਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ ਵਿਚਹੁਦੁ
 ਜਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਦਾਸਾਹਿਬੁਡਾਛੋਹਿਏ॥ ਤਿਸਨੇਮਾਰਿਨਸਾਕੈ
 ਏ॥ ਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਕੁਹੈਸਰਦਾਈ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਤਿਸਤੇਉ
 ਪਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਕਉਲੁਡਰੈਡਰੁਕਿਸਕੋਹਿਏ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਾਂਤਿਵੈਸੋ
 ਸਰੀਰਾ॥ ਸਬਦੁਚੀਨਿਠਿਰਿਸਗੈਨਪੀਰਾ॥ ਅਵੈਨਜਾਇਨਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ ਨ
 ਮੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈਹਦੁਹਿ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਹਰਿਅ
 ਰੁਪੁਹਿ॥ ੫ ॥ ਇਕਿਸੇਵਕਇਕਿਕਰਮਿਕੁਸਾਏ॥ ਆਪੇਕਰੇਹਰਿਆਪਿਕ
 ਹਾਏ॥ ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਮਨਿਰੋਸੁਕੀਜੈਜੇਦੁਜਾਹਿਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵੇਕਰਦੀਸਾਹੀ॥ ਇਹਿਸਾਚੈਸਾਚੇਵੀਚਰੀ॥ ੬ ॥ ਬਿਤੀਵਰਸਭਿਸਬਦਿ
 ਸੁਹਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਠਧੁਪਾਏ॥ ਬਿਤੀਵਰਸਭਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ ਗੁਰਸ
 ਬਦੁਨਿਹਚਲੁਸਦਾਸਚਿਸਮਾਹਿ॥ ਬਿਤੀਵਰੁਜਾਸਚਿਹਾਤੇ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿ
 ਰੁਮਹਿਕਾਚੇ॥ ੭ ॥ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਪਹਿਬਿਗਤੀਜਾਹਿ॥ ਏਕੁਨਚੇਤਹਿਦੂ
 ਲੋਭਾਹਿ॥ ਅਚੇਤਪਿੰਡੀਅਗਿਆਨਅੰਧਾਹੁ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਪਾਏਪਾਰੁ
 ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਦੁਹਾ॥ ਆਪੇਕੀਤੇਨੁਗੁਰਵੀਚਰਾ॥ ੮ ॥ ਬਹੁਤੇਰੇ
 ਕਰਹਿਭੇਖਧਾਹੀ॥ ਕਵਿਭਵਿਰੁਮਹਿਕਾਚੀਸਾਹੀ॥ ਐਥੈਸੁਖੁਨਾਗੈਰ
 ਏ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਏਅਪਨਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਰੁਮੁਚੁਕਾਏ॥
 ਪਹਰੀਅੰਦਰਿਸਚੁਮਹਸੁਪਾਏ॥ ੯ ॥ ਆਪਪੁਰਾਕਰੇਸੁਹਿਏ॥ ਏਹਿਬਿ
 ਤੀਵਰਦੁਜਾਹਿਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਹੁਅੰਧੁਗੁਬਾਹੁ॥ ਬਿਤੀਵਰਸੇਵਹਿਮੁਰ
 ਧਗਵਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੋਈਪਾਇ॥ ਇਕਤਨਾਮਿਸਦਾਹਰਿਆ
 ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

१ ॐ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲੁਵੰਤਵਖਲੀ॥ ਮਯਯਾ १

ਮੁੰਧਨਵੇਸੜੀਆਗੋਇਸ

ਆਈਗਮਾ॥ ਮਟੁਕੀਡਰਿਧੀਹਿਲਿਵਲਾਈਗਮਾ॥ ਲਿਵਲਾਇਹਿਲਿਓਰੀ

ਗੋਇਸਸਤੁਜਿਸਬਦਿਸੀਗਾਗੀਆ॥ ਕਰੋਜੋਤਿਗੁਰਪੁਰਿਕਹਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲਹੁਸਾ

ਚਿਪਿਆਗੀਆ॥ ਧਨਕਾਇਕਗਤੀਏਖਿਪੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰਿਧੁਨਿਵਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ

ਮੁੰਧਨਵੇਸਮੁੰਦਹਿਏਖਿਪਿਹੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ १॥ ਸਚਿਨੇਵੇਸੜੀਜੋਬਨਿਬਾਲੀਗ

ਮਾ॥ ਆਉਨਜਾਉਕਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਈਗਮਾ॥ ਨਾਹੁਅਪਨੇਸੰਗਿਦਾਸੀਮੈਕੁਰ

ਤਿਹਰਿਕੀਰਾਵੇਏ॥ ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਕਥੁਕਥੀਐਸਹਜਿਪੁਰੁਗੁਣਗਾਵੇਏ॥

ਗਮਨਾਮਰਸਾਥਰਸੀਆਰੇਵੇਸਚਿਪਿਆਗੀਆ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆ

ਨਾਨਕਾਵੀਚਾਗੀਆ॥ ੨ ਸ੍ਰੀਸਹਸੋਹਿਅੜੀਪਿਰਸੰਗਿਸੁਤੀਗਮਾ॥ ਗੁਰੋਕੇਕਾਇ

ਚੋਲੇਸਾਚਿਸੰਗੁਤੀਗਮਾ॥ ਧਨਸਾਚਿਸੰਗੁਤੀਹਰਿਸੰਗਿਸੁਤੀਸੰਗਿਸਖੀਸਹੇਈ

ਆ॥ ਇਕਕਾਇਇਕਮਨਿਨਾਉਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰੁਹਮੇਸੀਆ॥ ਦਿਨੁਰੋਲਿ

ਪੜ੍ਹੀਰਸਾਵਿਸੇਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਕੋਜਨਾ॥ ਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਕੁ

ਉਭੰਜਨੋ॥ ੩ ਜੋਤਿਸਬਾਇੜੀਏਤਿਕਵਲੁਸਹੇਰਾਮਾ॥ ਪਟਿਪਟਿਗਿਵਹਿ

ਆਅਖਅਪਹੇਰਾਮਾ॥ ਅਖਅਪਹਅਪਹੁਸਾਚਾਆਪੁਮਾਹਿਮਿਲਾਈਐ॥

ਹਉਮੈਮਮਤਾਏਕੁਜਹੁਸਬਦਿਮੈਥੁਕੁਕਾਈਐ॥ ਦਹਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀ

ਕਾਇਤਾਰਿਤਹਲੁਹਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਅਮ੍ਰਿਤਚਖਿਤ੍ਰਿਪਤੀਨਾਨਕਾਉਰਧਾਰਿਆ॥

੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਯਯਾ ੧ ਮੋਮਨਿਚਾਉਪਲਾਸਾਚਿਵਿਗਾਸੀਗਮਾ॥

ਮੋਹੀਪ੍ਰੇਮਪਿਰੇਪ੍ਰਿਅਬਿਨਾਸੀਗਮਾ॥ ਅਵਿਗੋਤਹਰਿਨਾਥੁਨਾਥਹਤਿਸੈਕਾਵੈਸ

ਥੀਐ॥ ਕਿਰਪਾਥੁਸਦਾਦਇਆਥੁਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤੂਜੀਐ॥ ਸੇਅਵਹੁਗ

ਆਨੁਪਿਆਨੁਪੁਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਵਸਿਹੇ॥ ਭੇਖੁਕਵਨੀਹਨੁਨਜਨਾਨਾਨਕ

ਸਚੁਗਹਿਹੇ॥ ੧ ਭਿੰਨੜੀਗੋਲਿਕਈਦਿਨਸਸੁਹਾਏਗਮਾ॥ ਨਿਜਪਾਰਿਸੁਤੜੀ

ਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਗਮਾ॥ ਨਵਹਾਦਿਨਵਧਨਸਬਦਿਜਾਗੀਆਪਦੇਪਿਰਭਲੀਆ॥

ਤਜਿਕੁਕੁਕਪਟਸੁਕਾਉਏਥੁਜਾਚਕੀਲੇਕਾਦੀਆ॥ ਸੇਨਾਮੁਹਰਿਕਾਤੁਰਕੰਠੇਸਾਚ

ਸਬਦਨੀਸਾਦਿਆ॥ ਕਰੋਜੋਤਿਨਾਨਕਸਾਚੁਮਾਗੈਨਦਹਿਕਹਿਤੁਧੁਕਾਦਿਆ॥ ੨

ਜਗੁਸੇਨੜੀਏਥੋਥੈਗੁਰਬਾਣੀਗਾਮਾਜਿਨਿਸੁਦਿਮੰਨਿਅੜੀਅਕਥਕਾਣੀ
ਗਾਮਾਅਕਥਕਾਣੀਪਟੁਨਿਗਬਾਣੀਕੋਵਿਗਸਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਏ।ਉਹੁਸਬਦੁ
ਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤਿਰਵਦਸੇਣੀਸੁਝਏ।ਹੋਏਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਗਤਾਸਾ
ਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਆ।ਓਹੁਪੁਰਿਗਤਿਅਸਰਬਠਾਣੀਨਨਕਉਰਿਧਾਰਿਆ
੨ ਮਹਲਿਬੁਝਾਵੀਏਕਗਤਿਸਨੇਹੀਗਾਮਾਗੁਰਮਤਿਮਨਿਹਤਸੀਸੀਝਸਿਏ
ਤੀਗਾਮਾਮਨੁਮਾਰਿਗੈਥੈਸਬਦਿਸੀਝੈਤੈਲਕਨਾਬੁਪਛਾਣਏ।ਮੈਆਪਾਰੁਤੇਹਾਤੁਖ
ਸਮੁਮੇਰਾਮੇਤਾਦੁਤਕੀਅਤੇਰਿਓ।ਸਾਚਿਸੁਚਾਸਦਾਨਨਕਗੁਰਸਬਦਿਝਗੁਨਬੇਰਿ
ਓ॥੪॥੨॥

੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਿਖਾਵਸੁਝੰਤੁਮਤਲਾ ੪॥ ਮੰਗਲਾ॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਕੁਸੇਜੈਆਇਆਮਨੁ
ਸੁਖਿਸਮਦਾਗਾਮਾਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਗੰਗਿਗਈਆਮਾਦਗਾਮਾ।ਵਡਭਾਗਿ
ਅਸੋਹਗਣੀਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਦਗਾਮਾ।ਹਰਿਪ੍ਰਕੁਹਰਿਸੋਹਗੁਰੈਨਨਕਮਨਿਕਾਦਗਮ
੧ ਨਿਮਾਇਆਹਰਿਮਾਦੁਰੈਹਰਿਪ੍ਰਕੁਹਰਿਆਪੇਗਾਮਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਨਿ
ਤਰਿਹਰਿਜਥੇਗਾਮਾ।ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਕੁਭਵੈਸੋਕਰੈਹਰਿਗੰਗਿਹਰਿਗਾਪੇਗਾਮਾ।ਜਨੁਨਨਕਸਹ
ਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਗਸਿਹਰਿਪ੍ਰਾਪੇਗਾਮਾ।ਮਾਦਸਜਨਮਿਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਗਵਦਵੇ
ਗਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਥੁਸੋਹਗਣੀਗੰਗੁਰੇਇਘਣੇਗਾਮਾ।ਜਿਨਮਾਦਸਜਨਮਿਨਪਾਇ
ਆਤਿਨਭਾਗੁਮੰਦੇਗਾਮਾ।ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਥੁਪ੍ਰਕਨਨਕਜਨੁਤੇਗਾਮਾ॥ ੩ ਗੁਰ
ਹਰਿਪ੍ਰਕੁਅਗਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਤਨੁਰੰਗੁਭੀਨਗਾਮਾ।ਭਗਤਿਵਢੁਸੁਹਰਿਨਾਮੁਰੈਗੁ
ਮੁਖਿਹਰਿਈਨਗਾਮਾ।ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਜੀਵਦੇਜਿਉਜਥਾਬਿਨੁਮੀਨਗਾਮਾ।ਸਠਸਜਨਾ
ਹਰਿਪਾਇਆਨਨਕਪ੍ਰਕਰੀਨਗਾਮਾ॥ ੪॥੧॥ ਬਿਖਾਵਸੁਮਤਲਾ ੪ ਸੋਥਕਾ॥
ਹਰਿਪ੍ਰਕੁਸਜਲੁਏਕੋਕਿਸਹੁਮਨਿਵਸੈਵਤਭਾਗੁ।ਗੁਰਿਪੁਰੈਵੇਖਾਇਆਨਨਕਹਰਿਸਿਵ
ਗੁ॥ ਛੰਤੁ॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਕੁਗਵਦਿਆਇਆਹਉਮੈਬਿਖੁਝਾਗੇਗਾਮਾ।ਗੁਰਮਤਿਆ

ਤੇਏਸਹਜਿਦੇਏਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਵੀਆ॥ਮਿਸਿਜੋਤਿਜੋਤੀਓਤਿਯੋ
 ਤੀਹਿਨਾਮੁਸਕਿਰਸਭੇਗੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਸੰਤਮੇਸੀਪ੍ਰਕਰਕਰਕਾ
 ਹਲੇਜੋਗੋ॥ ੩॥ ਭਵਨੁਸੁਹਾਵੜਾਧਰਤਿਸਭਾਗੀਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪਰਿਆਇਅ
 ਭਾਗੁਚਕਦੀਲਾਗੀਰਾਮਾ॥ਗੁਰਚਰਦੁਲਥੀਸਹਜਿਜਾਗੀਸਗਲਇਛੁਪੁੰਨੀ
 ਆ॥ਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਸੰਤੁਪੂਰੀਹਹਿਮਿਲੇਕੰਤਵਿਛੁੰਨੀਆ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁ
 ਵਜਹਿਵਾਜੇਅੰਮਤਿਮਨਕੀਤਿਅਗੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਹਦਿਸੁਆ
 ਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਖਾ ੫ ਵੰਤ

ਭਾਗਸੁਖਖਲਾਹਿਕੰਤੁਹਮਾਗਾਮਾ॥ਅਨੁਵਥਾਜਿੰਤਾਤਿਸੁਪੁਨਿਦਰਬਾ
 ਰਾਮਾ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਦਿਨਸੁਰੇਦਿਉਮਾਹਾ॥ਤਹੋਗਸੋਗਨਦੁ
 ਖੁਬਿਆਪੋਜਨਮਮਰਦੁਨਤਾਹਾ॥ਰਿਪਿਸਿਪਿਸੁਧਾਗਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਗਤਿਕੋ
 ਭੰਡਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਵੰਦਾਪਾਹਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਨਅਧਾਰਾਮਾ॥ ੧ ਸੁ
 ਦਿਸਖੀਸੋਲੜੀਹੋਮਿਲਿਮੰਗਸੁਗਾਵਹਿਗਾਮਾ॥ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕਰੋਤਿਸੁਪ੍ਰ
 ਕੁਕਓਗਵਹਰਾਮਾ॥ਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁਗਾਵਹਤਿਸਹਿਕਾਵਹਿਇਕਨਿਮਖਪਸਕਨਤਿ
 ਅਗੀਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਈਐਨਹਸਜਾਈਐਚਰਨਰਜਮਨੁਪਾਗੀਐ॥ਭਗ
 ਤਠਗਉਰੀਪਾਇਮੋਹਹਅਨਤਕਤੁਨਧਾਵਹ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਭਿ
 ਸਾਜਨਅਮਰਪਦਵੀਪਾਵਹ॥ ੨॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਗੁਣਅਥਿਨ
 ਸੀਰਾਮਾ॥ਕਰੁਗਹਿਕੁਜਾਗਹੀਕਟਿਜਮਕੀਛੁਸੀਰਾਮਾ॥ਗਹਿਕੁਜਾਈਨੀਦਾ
 ਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੇਤੁਜਲਾਇਆ॥ਮਲਨੋਮੋਹਬਿਕਾਰਨੋਠਦਿਵਸੁਨਿਗਮ
 ਆਇਆ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰੀਮਨਿਪਿਅਗੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿ॥ਨਾਸੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
 ਨਾਨਕਭਈਨਿਗਮਲਪ੍ਰਕਮਿਲੇਅਥਿਨਾਸੀ॥ ੩॥ ਸੁਕਜਕਿਰਦਿਮਿਲੇਜਸ
 ਕਾਜਬੁਧੁਆਗਾਮਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਰਈਸੰਪੂਰਨੁਥੀਅਗਾਮਾ॥ਬ੍ਰਹਮੁਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਸੁ
 ਦੀਐਏਕੁਏਕੁਵਖਾਦੀਐ॥ਅਤਮਪਸਾਗਕਰਦੁਹਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹੀ
 ਜਾਦੀਐ॥ਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕੁਗਤਾਅਪਿਕਾਰਦੁਕੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
 ਨਾਨਕਸੇਈਜਾਦਹਿਜਿਨੀਹਹਿਰਸੁਪੀਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮੁਖਾ ੫

ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿਆਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਸੁਗਾਵਹ॥ਤ

ਮਾਨੁਸਖੀਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਦੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਵਹਾ। ਤਜਿਮਾਨੁਸੇਹੁਬਿਕਾਰ
ਦੂਜਾਸੇਵਿਏਕੁਨਿਗੰਜੇਨੇ। ਸਗੁਚਰਣਸਰਣਦੀਇਆਸਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਹਤ
ਬਿਖੰਡੇਨੇ। ਹੋਇਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁਕਿਬਿਧੀਨੂੰਵਾ। ਨਾਨਕਪਇਅੰ
ਪੇਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਾਮਿਸੰਗਯੁਗਾਵਾ॥ ੧ ਅਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਕਾਨਮੁਸੇਅੰਧੁਲੇ
ਟਹਨੀ॥ ਓਹਜੈਏਬਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਿਸੇਹਨੀ॥ ਸੇਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਚੰਚਲ
ਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ। ਹੋਇਦੀਠਮੀਠੀਸਨਹਿਯਾਗੈਨਾਮੁਲੇਨਾਮਾਵ
ਏ। ਗ੍ਰਿਹਬਨਹਿਤੀਰਬਬਰਤਪੂਜਾਬਾਟਪਾਏਜੋਹਨੀ॥ ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਦ
ਇਆਧਾਰਹੁਮੇਨਾਮੁਅੰਧੁਲੇਟਹਨੀ॥ ੨॥ ਮੇਰਿਅਨਾਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥਜਿਉਜਾਨਹੁ
ਤਿਉਰਖਹੁ। ਚਤੁਰਾਈਸੇਹਿਨਾਹਿਰੀਭਾਵਉਕਹਿਮੁਖਹੁ। ਨਾਨਕਚਤੁਰਿਸੁਪਾਰਿ
ਸੁਜਾਨਬੇਤੀਸੇਹਿਨਿਰਗੁਨਗੁਣਨਹੀ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਧੁਪਨਨੈਲੁਬੰਕੇਜਹਭਾਵੈਤ
ਹਰਖੁਤੁਹੀ॥ ਜੈਜੈਜਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰੁਣਪਤਿਗਤਿਕਿਨਸਖਹੁ ॥
ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਸੇਹਿਰਖਹੁ॥ ੩ ਮੇਰਿਮਛੁਈ
ਤੁਮਨੀਰਤੁਭਾਬਿਨੁਕਿਉਸਗੈ। ਸੇਹਿਚਾੜਿਕਤੁਮਭੂੰਦੜਿਪਤਉਮੁਖਿਪਗੈ। ਮੁ
ਖਿਪਗੈਹੈਪ੍ਰਿਅਸਮੇਗੀਜੀਅਹੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੋ। ਲਾਡਿਲੇਖਯੁਲਭਾਇਸਭ
ਮਹਿਮਿਲੁਹਮਭੀਹੋਇਗੇਤੋ। ਚੀਤਿਚਿਤਵਉਮਿਟੁਅੰਧਹੋਜਿਉਆਸਚਕ
ਵੀਦਿਨੁਚਕੈ। ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮੇਈਮਛੁਈਨਿਰੁਨਵੀਸਗੈ॥
੪॥ ਧੰਨਿਧੰਨਿਤਮਾਰੇਭਾਗਪਾਰਿਆਇਆਪਿਰੁਮੇਗਾ। ਸੇਹੇਬੰਕਦੁਆਰਸਗ
ਲਾਬਨੁਹਰਾ। ਹਰਹਰਾਸੁਆਮੀਸੁਖਹਰਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਪੁਲਾ। ਨਵ
ਲਨਵਤਨਨਾਹੁਥਾਥਕਵਨਰਸਨਗੁਨਭਲਾ। ਮੇਰੀਸੇਜੇਸਹੀਏਖਿਮੇਹੀਸ
ਗਲਸਹਸਾਦੁਖੁਹਰਾ। ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਮੇਰੀਆਸਪੁਰੀਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅ
ਪਰੰਪਰਾ॥ ੫॥ ੩॥ ਬਿਸਾਵਲੁਮਾਤਾ ੫ ਵੰਤੁ ਮੰਗਲਾ ਸੇਕੁ॥
ਸੁੰਦਰਸਾਂਤਿਦਇਆਸਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪੀਉ। ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਭੇਟਿ
ਐਨਾਨਕਸੁਖੀਹੋਤਇਹੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਵੰਤੁ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਪਾਈਐਜਬ
ਹੋਵੈਭਾਗੇਗਾਮਾ। ਮਾਨਨਿਮਾਨੁਵਢਾਈਐਹੋਚਰਣਲਿਖੇਗੇਗਾਮਾ। ਵਡਿਡਿਸਿਆ
ਨਪਚਾਤੁਰੀਦੁਹਮਤਬੁਧਿਤਿਅਗੇਗਾਮਾ। ਨਾਨਕਪਉਸਰਣਾਈਗਮਗਇ

ਬਿਹੁਤੋਇਸੁਤਗੋਗਾਮਾ॥ ੧ ਸੇਪ੍ਰਕੁਤਜਿਕਤਥਾਗੀਐਜਿਸੁਬਿਨੁਮਹਿਜਾਈ
 ਐਗਾਮਾ॥ ਸਜਨਅਵੈਅਗਿਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨਬਿਰਮਾਈਐਗਾਮਾ॥ ਪਤਿਤ
 ਪਾਵਨਪ੍ਰਕੁਤਿਅਗਿਕਰੇਕਹੁਕਿਤਠਹਗਈਐਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਗਤਿਭਉ
 ਕਹਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦੁਪਾਈਐਗਾਮਾ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਸੁਨਉਚਰਹਿਬ
 ਲਿਗਈਏਦੁਤਚਾਰਲੁਸਨਾਗਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਕੁਰਗਤਿਵਛੁਸੁਨਤਸੇਵਹੀਕਾਇਆਕਾਥ
 ਤਹਿਸਨਾਗਾਮਾ॥ ਕ੍ਰਮਿਸੇਤੀਦੁਖਨਜਾਣਹੀਕੋਟਿਜਨੀਬਸਨਾਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁ
 ਤਹਿਅਵਹੁਜਿਚਾਤਨਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭਸਮਾਗਾਮਾ॥ ੩ ਲਾਇਬਿਹੁਭਗਵੰਤਿਸੰ
 ਗੋਤੋਇਮਿਸੁਬੈਰਗਨਿਗਾਮਾ॥ ਚੰਦਨਚੀਰੁਸੁਗੰਧਰਸਾਤਉਮੈਬਿਖੁਤਿਅਗਨਿਗਾ
 ਮਾ॥ ਈਤਉਤਨਤਡੋਈਐਤਹਿਸੇਵਾਜਾਗਨਿਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਆ
 ਪਦਸਾਅਟਸੁਤਗਨਿਗਾਮਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਿਸਾਵਸਮਤਥਾ ੫ ਛੰਤਾ॥ ਤਹਿਖੋਜ
 ਤੁਵਡਭਗੀਤਮਿਬਿਸਾਧੁਸੰਗੇਗਾਮਾ॥ ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਸਦਗਈਅਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇ
 ਗਾਮਾ॥ ਸੇਪ੍ਰਕੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਤਿਫੁਲਸੰਗੇਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤੀਜ
 ਪਿਆਨਤਤੰਗੇਗਾਮਾ॥ ੧ ਇਕੁਤਿਸੁਪ੍ਰਕੁਨਵੀਸਹੈਜਿਨਸਭਕਿਛੁਟੀਨਾਗਾਮਾ॥ ਵਡ
 ਭਾਗਮੇਥਾਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਹੁਚੀਨਾਗਾਮਾ॥ ਬਾਤਪਕੜਤਮਤੇਕਹਿਛੁਆਕਹਿਅ
 ਪੁਨਾਈਨਾਗਾਮਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕਜੀਵੈਸੀਤਸੁਮਨੁਸੀਨਾਗਾਮਾ॥ ਕਿਆਗੁਣਤੋ
 ਕਹਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਗਾਮਾ॥ ਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਨਾਗਾਇਲੈਕੇਏਪਾਰਗਾਮੀਗਾ
 ਮਾ॥ ਗੁਨਗਾਵਤੋਗੋਵਿੰਦਕੇਸਭਇਛੁਪੁਜਾਮੀਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਤਰੇਸਭਤੁਕਾ
 ਸੁਆਮੀਗਾਮਾ॥ ੩॥ ਹਸਭਿੰਨਿਅਵੇਅਪੁਨੇਰਾਮਸੰਗੇਸੇਏਇਨੀਕੇਗਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭਪੇਖ
 ਤਇਛੁਪੁੰਨੀਆਮਿਬਿਸਾਜਨਜੀਕੇਗਾਮਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਤਹਿਪਾਇਆਬਿਖਿਆਸਭ
 ਠੀਕੇਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਜਲੁਜਲਸਹਿਸਮਾਇਅਜੋਤੀਜੋਤਿਸੀਕੇਗਾਮਾ॥ ੪॥ ੫॥

ਮਃ ੧ ੨॥ ਮਃ ੪ ੨॥ ਮਃ ੫॥ ੬॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਸਥੇਕਮਤਲਾ ੪

ਗੁਰਬਿਸਾਵਲੁ ਕੀਵਾਰਮਤਲਾ ੪

ਹਰਿਉਤਮੁ ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਕਰਿਨਾਟੁ ਬਿਸਾਵਲੁ ਗੁਰੁ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਦਿ
ਮੰਨਿਆ ਧਰਿਮੁ ਸਤਕਿ ਪੁਰਾਤਨੁ॥ ਸਭਦਿਨ ਸੁਰੇਇ ਗੁਲੁ ਉਚੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਉਗਿ ਬਿਵਲੁ ਗੁਰੁ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹਿ ਇਆ ਮਨੁ ਬਿਵਿਅੰ ਬੁਧੁ॥ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਧੇਰੀ ਮਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰਚਾਨੁ ਲੁਗਿ ਆਨ ਚਰਾਗੁ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ
ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇਕਨਿ ਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ॥ ੧॥ ਮੁਲਾ ੩ ਬਿਸਾਵਲੁ ਤ
ਬਹੀ ਕੀਜੀ ਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ॥ ਗਗਨ ਦਸ ਦਸ ਬਦਿ ਸੇ ਹੋਵੈ ਜਲਾ ਗੈਸ
ਹਰਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਗਗਨ ਦੋਢੇ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਐ ਤ ਦਰਗੁ ਪਾਈ ਐ ਮਾਨੁ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾਸੁ ਅਗੰਮੁ ਹੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾਸੁ ਜਗ
ਤੁਸਥਾਇਆ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਸਾਈ ਐ ਆਪੇ ਗੁਲ ਗਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵ
ਹੁ ਗਤ ਹੁਇ ਨ ਸੁਗਤਿ ਅੰਤਿ ਲੇਖੈ ਛੁਡਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਥੇਕਮਤਲਾ ੩ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ਬਿਸਾਵਲੁ ਨੇ
ਵਈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਾਇਨ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੁਗਤਿ ਨੇ ਵਈ ਪਾਗੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ
ਜਾਇਆ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਲੇਖਾਇਨ ਕੇਈ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀ
ਚਾਰੀ ਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਗੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋ ਪਾਗੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ
ਮਨਿ ਆਇਆ॥ ਜਮ ਲੁਮਾ ਕਟਿ ਆਜ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੩
ਬਿਸਾਵਲੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮਾ ਪਿਆਰਿ ਤੋਏ ਕਸੁ ਸਿਉ ਬਿਵਲਾਇਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਲੁ ਕਈ ਐ
ਸਚੇ ਹੋ ਸਮਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਬਿਸਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ॥ ਸਤ ਸੰਗ
ਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲ ਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜ ਨੇ ਸੇ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਵਿ ਚਿਹਰਿ ਆਪਿ ਸੇਭ ਗਤ
ਕਾਮਿ ਤੁਹਿ॥ ਸਭੁ ਕੇਈ ਹਰਿ ਕੇ ਵਸਿ ਗਤ ਕੇ ਅਨੰਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕਾ ਮੇ
ਲੀ ਸਭ ਬਤ ਸਉਨਿ ਸੁਖੁ ਜਨਨੰਗ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਕਾ ਹੋਖ ਸਮੁ ਸੇਭ ਗਤ ਜਨ
ਚਿਤਿ ਕਰਿ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕੋਇਨ ਸਕੈ ਸਭ ਭਖਿ ਭਖਿ ਪਵੈ ਭਖਿ॥ ੨॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਦੁ ਹਿਤੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਾਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਇ। ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
 ਹਿਬਸੈ ਤਉ ਮੈ ਗੁਰੁ ਗਵਾਇ। ਗੁਰੁ ਗਵਹਿ ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਹਿਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਇ।
 ਇਸੁ ਜੁਗਮ ਹਿਵਿਰਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਾਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਦੁ ਹਿਤਿ ਤੁਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕ
 ਓਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇਨਾ ਮਿਰੇ ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
 ਵਨ ਕੀਤੀ ਅਸ ਬਦਿਨ ਲੋਗੁ ਭਾਉ। ਤਉ ਮੈ ਗੁਰੁ ਕਮਾਵਣ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ
 ਸੁਆਓ। ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਜੇਨੀ ਪਾਇ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ
 ਸਫਲੁ ਯੋ ਜਿਸੇ ਨਾਪੇ ਲੇਖੇ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਨਾਮ ਧਨੁ ਪ
 ਲੈ ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਕੁ ਵਡਿਆਈ ਆਹਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਤਹਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਪਿਆਈਐ ਜਿਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇਨਾ ਮਿਚਿ ਤੁਲਾਈਐ। ਗੁ
 ਰੁ ਜਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਹ ਬਸੁ ਖੁਪਾਈਐ। ਗੁਰੁ ਪੁਰ
 ਤਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਕੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ। ਜਿਸੁ ਪੁਰਬੁ ਦੇਇ ਸਿਖਿ ਅਸੇ
 ਹਿਰੁ ਲਗਾਈਐ॥੩॥ ਸੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਨ ਹੀ ਮੈ ਰਖ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਯੋ ਜੇਤਾ ਕੇਇ ਦੇਤੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਕੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ। ਤਹਿ ਸੁਪੀਸਿ ਤੇ ਖੁਹਾ
 ਸ ਚੁਵ ਸਿਆਮ ਨਿਆਏ। ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦ ਸ
 ਬਦ ਵਜਾਏ। ਸਚੇ ਦੁਹਿ ਸਿਪ ਸਹਿ ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਹਿ ਸੁਭਾਏ। ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅੰ
 ਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਛੁ ਪਾਏ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
 ਤਹਿ ਪਾਈਐ ਜਕੁ ਓਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਮਾਨਸੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਸਚੀ ਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇ
 ਇ। ਤਉ ਮੈ ਆਹਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ। ਨਾਨਕ ਸੁਜੇ ਮਿਲਿ ਰੇ
 ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵ
 ਡਿਆਈ ਤਹਿ ਕਰੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ। ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨਿ ਓਨ
 ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਾਈ। ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨਾ ਪਗਾਇਆ
 ਕਲਾਨ ਸੁਖਾਈ। ਕਿਅਹੈ ਵੇਕਿ ਸਹੀ ਕੀਤੁ ਖਮ ਭੀਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਨਿਆਈ
 ਜਿਗਸਕਰੈ ਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾਨਿ ਤਨਿ ਤਚੈ ਸਵਾਈ। ਸਭੁ ਭਖਿ ਭਖਿ ਮੈ ਸੋਕਾਈ॥

੪ ਸੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪ੍ਰਿਗੁਣੇ ਤਾਸਾ ਦੂਜੈ ਕਾ ਵਕੀ ਜੇ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ

ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ॥੧॥ ਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
 ਤਹਿ ਕੰਗੁ ਹੈ ਤਹਿ ਕਾਨ ਉਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਮੁਖ ਪਤ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਸਰਾ ਅਗਿਆਨੁ
 ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੨॥ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲਾ ਮਹਾਗਵਾਹ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਤਹਿ ਰਖਿਆ ਉਧਾਰਿ ॥ ਕੁਲਤਨਾਨੁ ਕੁਸੁਲੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰਸਾਵਿਹੁ ਹਉ ਮੈ ਮਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾਰੁ ਖਵਿਆ ਪੈਸਿ ਰਧੰਧਾਨੀ
 ਤਮਾਗ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਜਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਰਿ ਪਿਆਗ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜੇ
 ਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ
 ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਗ ॥੩॥ ਘਉੜੀ
 ਜਿਸਨੇ ਤਹਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀ ਅਨੁਸੋਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾ ਜੀ
 ਸੋ ਕੁਕਢ ਦਾਹੁ ਤੁਹਿ ਟਿਨਵ ਬੁਨਵੇ ਸਾਹੁ ॥ ਕੁਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁ ਖੁਹੈ ਵੈਸੁ
 ਰਿਗਸਿਧ ਏਵੇ ਮੁਖ ਭੁਖੁ ਪਾਹੁ ॥ ਤਹਿ ਕੇਨਾ ਮਕੇਵਾ ਪਾਹੀ ਤਹਿ ਭਗਤਾ ਜਿਸ
 ਜਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਹਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਇਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰ
 ਹੁ ॥੭॥ ਸੋਝੇ ਮਤਲਾ ੩ ਇਸੁ ਚੁਗਮਾ ਭਿਰਗਤੀ ਤਹਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ
 ਹੁਸਰੁ ਜਗਤੁ ਕਰਮਿ ਕੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਸੈ ਹੋਇ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਅ
 ਪਿਤਰਿ ਆਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
 ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਿਵਸਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਾਹੇ ਉਤੈ ਗੁਣੁ ਭੁਲੇ ਹਉ ਮੈ ਮੋਰਿ
 ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮਨੀ ਕੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਜੋਗ
 ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੁਲੇ ਵਿਦੁ ਗੁਰਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀ ਏਸ ਦਾ ਕੁਮ
 ਕੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਤਲਾ ੩ ਨਾਨਕ ਸੇਸਾਈ ਮੈ ਜਿਸੁ ਵ
 ਸੁ ਭੁਕਿ ਛੁਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸੇਵਾ ਹੁਪ੍ਰਦੀ ਹੋਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਘਉੜੀ ॥ ਜਿਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇਵਾਈ ਏ ਜੁਗਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਠਹਰਿ ਸਭੁ ਜਗਤ

ਅਤਿਕੋਈ ਮੁਹਿਬੁ ਕਨਤਿ ਨ ਕਉ ਪਾਹਿ। ਪਗਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਹਤੀ
ਤਿਥੇ ਵਨਿ ਸਗਵਾਨੀ ਆਪੁ ਬਖਾਹਿ। ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਹੋਇ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗ
ਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਕਾ ਵੇਤਿ ਬੈਠਾਹਿ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਵਕ ਕਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿ
ਬਹੁ ਕਰਮ ਹੀ ਲਏ ਨ ਸਕਹਿ। ਹੋਰ ਬੈਠੇ ਸਾਇ ਸੰਤ ਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ॥ ੮॥ ਸੋਲਕੁ
ਮਾਯਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਹੋਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਹੁਜਾਇ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ
ਸਾਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿਥਾਇ
ਅਨੁਪ ਜੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਾਯਾ ੩ ਕਾਸੁ ਮਾਹਿਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਣੀ ਅੰਤ ਹਿ ਨਿਰ
ਮ ਸੁਨਾਉ। ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸਾਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ। ਮੀਠਾ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ। ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਸਦਾ ਸੋਯੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਖਿ
ਆਸੁ ਖਪਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤ ਨ ਜੇਵੇ ਹਰੀ ਸੇ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ
ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਵਾਇਆ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ ਤੋ ਕਈ ਕਿਹੁ ਅੰਗਿ ਲਏ ਅਕੈ ਕਈ
ਕਿਹੁ ਦਵਾਏਏ ਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੇ ਹਿ ਕੀਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾ ਲਿਖਿ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ। ਜਿਸੇ ਨੇਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਲਿਖਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡੁ ਹਥਿ ਆਵੈ ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਰੈ
ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ। ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਕਈ ਸਹੀ ਕੁਨਾ ਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨਾ
ਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸਾਵਥੈ ਨੈ ਗਲਿ ਨਾ ਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ
ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾ ਲਾਕ ਗਇਆ। ਹਰਿ ਦ੍ਰਿਤੇ ਨਾ ਲਿਖਿ ਕਿਸੈ ਜੇ ਹਿ ਬਖੀਲੀ
ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੋਲਕੁ ਮਾਯਾ ੩
ਜਗਤੁ ਜਲੰਟਾ ਹਥਿ ਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਹਿ। ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੈ ਲੈ
ਉਬਰਿ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾਇ ਆਸ ਚਾਸ ਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ। ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਸੁਝਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣੁ ਹਰੁ॥ ੧॥ ਮਾਯਾ ੩ ਹਉਮੈ ਮਾਏ ਅਮੋਹ
ਣੀ ਦੁਨੈ ਲਗੈ ਜਾਇ। ਨਾਇਤ ਮਾਹਿਨ ਮੈਰਾਇ ਹਰਿ ਟੀਕਾਇ॥
ਗੁਰੈ ਕੈ ਸਥਾਇ ਪਰ ਜਾਲੀ ਐਤਾਇ ਹਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਜਾਇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉ
ਜਲਾਨਾ ਮੁਵੈ ਸੈਮਾਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਯੋਗੁ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਾਡੀ ਆ
ਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਤੀਧੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਇ ਨਿਸਾਣੁ। ਪੁਤੀ ਭਤੀਈ ਜਾ

ਈਸਕੀ ਅਗੁਪਿਛੁਟੇ ਲਿਭਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ
ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਿਬਖਸਿਓ ਸੁਸਤੁ ਜਾਨੁ। ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੇ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ
ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮਿਲੈ ਜੇ ਵੇਖੁ ਖੋਵੈ ਸੁਠਿ ਠੇਕੇ ਰਹਿ ਸਟ ਥਾਨੁ। ਜਨਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲੈ
ਤੇ ਆਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ। ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਕਿ
ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰੇ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭ ਨਾਕਿ ਅਹੁ ਮਨ ਹੁਮਾਨੁ॥ ੧੦॥
ਸੋਕੁ ਮਾਯਾ ੧ ਕੋਈ ਵਾਹੈ ਕੋਈ ਲੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਸਿਆਨਿ। ਨਨਕ ਦੇਵ ਨ ਜਾ
ਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ॥ ੧॥ ਮਾਯਾ ੧ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਹਿ ਆਸੇਇ।
ਨਨਕ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ੧ ਪਾਹੁ ਤਮਿ ਦਇਆ ਸਿਸਾ ਗੁਰੁ ਤਾ
ਰਿਆ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮਿਤਰ ਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਹਿਆ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾ ਬੁਢੁ ਤ
ਸਭਿ ਹਰਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਹਿ ਧਾਰਿਆ। ਨਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜ
ਨਮੁ ਮਰਦੁ ਸਵਾਰਿਆ॥ ੧੧॥ ਸੋਕੁ ਮਾਯਾ ੩ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੁ
ਹੈ ਕਹਣੁ ਕਹੰਨਿ। ਪੰਚ ਚੋਗਤਿ ਨਾਪੁ ਹੁਮੁ ਹਨਿ ਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨਿ। ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ
ਦੁਹਮਤੀ ਹਰਿ ਸੁਨਾ ਜਾਣਨਿ। ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰਮੁ ਬੁਢਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚ
ਹਿ ਰਚੰਨਿ। ਦੁਸਟ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਹੰਨਿ। ਨਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮ
ਹਿ ਜਮ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ। ਪਇਐ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵੈ ਦੇ ਜਿ ਵਰਖੇ ਤਿਵੈ ਹੰਨਿ॥ ੧॥
ਮਾਯਾ ੩ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਨੁ ਤਾਨੇ ਤਿਸੁ। ਸਾਸਿ ਗਿਹਾ ਸਿਸਦਾ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੇਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ। ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਕਵਲਾ ਸੇਵਕ ਤਿਸੁ॥
ਹਰਿ ਦਾਸ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ। ਨਨਕ ਅਨਿਤ ਨਿਜਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹ
ਉਸ ਦੁਕਹ ਬਾਇ ਤਿਸੁ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ ਹਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ ੧ ਜੇ ਬੇਥੇ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਪਗੇ ਸਹਿ ਸੁਣਿਆ। ਸੇਈ ਵਗਤਿ ਆਜਗ
ਤ ਮਹਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਭਇਆ। ਬਹੁਤ ਵਡਿਆਈ ਆਸਾ ਹਿ ਬੇਨਤ ਜਾਹੀ
ਗਛੀਆ। ਸਚੁ ਸਾਜੁ ਅਨੰਦ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰਮਣੀਆ। ਨਨਕ ਸੰ
ਤ ਸਵੇਰੇ ਪਾਹੁ ਮਿਸਰੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ॥ ੧੨॥ ਸੋਕੁ ਮਾਯਾ ੩ ਆਪਣਾ
ਆਪੁ ਨ ਪਵਦੁ ਦਈ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਹੁਗਿ। ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਹੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰੋਹੈ ਹੁ
ਗਿ। ਅਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਭੂਠੈ ਲਾ ਲਾ ਚੁਕਹਿ। ਨਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ

ਅਪਿਨਬਉਰਾਮਕੀਓਬਉਗਾਸਤਿਗੁਰਜਹਿਗਇਓਕੁਮੁਮੇਗਾ॥ ੨॥
ਗੇਅਪਨੀਪਤਿਖੇਈ॥ ਮੇਰੇਕੁਰਮੁਕੁਲਉਮਤਿਕੇਈ॥ ੩॥ ਸੋਬਉਗੇਜੇਅ
ਪੁਨਪਵਾਨੈ॥ ਅਪੁਪਵਾਨੈਤਏਕੇਜਾਨੈ॥ ੪॥ ਅਬਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮ
ਕਹਿਕਬੀਰਗੇਮੇਰੰਗਿਗਾਤਾ॥ ੫॥ ੨॥ ਬਿਸਾਵਸੁ॥ ਗਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡ
ਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੰਦਾ॥ ਅਜਹੁਬਿਕਰਨਫੇਡਈਪਾਪਿਮਨੁਮੰਦਾ॥ ੬॥
ਦੂਟਉਕੈਸੇਤਉਕਵਜਸੁਨਿਧਿਕੁਰੀ॥ ਹਾਥੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਠਯਾਜਨੁਸਹਾਨਤੁਮ
੧ ਹਾਉ॥ ਬਿਖੇਬਿਖੇਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀਅਨਤਜਾਈ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਹਿ
ਐਠਿਠਿਠਿਹਿਲਪਟਾਈ॥ ੨॥ ਜਗਜੀਵਨਜੇਬਨੁਗਇਆਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀ
ਇਹੁਜੀਅਗਨਿਗੇਸਕੇਕਉਡੀਲਗਿਮੀਕਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਗੇਮੇਰਾਧਵ
ਸਰਬਬਿਆਪੀ॥ ਤੁਮਸਮਸਹਿਨਾਹੀਦਇਆਸੁਮਹਿਸਮਸਹਿਪਾਪੀ॥ ੪॥
ਬਿਸਾਵਸੁ॥ ਨਿਤਉਠਿਕੇਗੀਗਾਗਹਿਐਨੈਲੀਪਤਜੀਉਗਇਓ॥ ਤਾਨਥਾਨ
ਨਸੁਝੈਹਰਿਹਰਿਸੁਲਪਇਓ॥ ੧॥ ਤਮੇਕੁਲਕਉਨੇਰਾਮੁਕਹਿਓ॥ ਜਬਕੀ
ਲਾਸਈਨਿਪੁਤੇਤਬਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥ ੧॥ ਹਾਉ॥ ਸੁਨਹੁਜਿਠਾਨੀਸੁਨ
ਹਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ ਸਾਤਸੁਤਇਨਮੁਡੀਏਖੇਏਇਹੁਮੁਡੀਆਕਿ
ਨਮੁਇਓ॥ ੨॥ ਸਰਬਸੁਖਾਕਏਕੁਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਹਿਨਾਮੁਦਇਓ॥ ਸੰਤ
ਤਸਾਦਕੀਪੈਜਜਿਨਹਾਖੀਹਰਨਖਸੁਬਿਦਹਿਓ॥ ੩॥ ਘਰੇਕੇਵੇਵੀਪਤਰਕੀ
ਡੀਗੁਰੇਕੇਸਥਦੁਲਇਓ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸਗਲਪਾਪਖੰਡਨੁਸੰਤਏਉਧਹਿਓ॥
ਬਿਸਾਵਸੁ॥ ਕਉਹਰਿਸਮਾਨਿਨਹੀਰਾਜਾ॥ ਏਕੁਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਹੇਕੇਛੁਠੇਕਮਤਦਿਵ
੧ ਹਾਉ॥ ਤੇਹੋਜਨੁਹੋਇਸੇਇਕਤਡੇਲੈਤੀਨਿਕਵਨਪਰਵਾਜਾ॥ ਹਾਥੁਪਸਾਹਿ
ਕੇਜਨੁਕਉਬੀਸਿਸਕੇਨਅੰਦਾਜਾ॥ ੧॥ ਚੇਤਅਚੇਤਮੁਕੁਮਨਮੇਰੇਬਾਜੇਅਨਹ
ਜਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਸੰਸਾਰੁਮੁਕੁਧੂਪ੍ਰਿਲਾਦਨਿਵਾਜਾ॥ ੨॥ ੫॥ ਬਿਸਾਵਸੁ॥
ਕਾਖਿਲੇਹੁਮਤੇਬਿਗਰੀ॥ ਸੀਸੁਧਰਮੁਜਪੁਭਗਤਿਨਕੀਨੀਹਉਅਭਿਮਾਨਟੇ
ਪਗਰੀ॥ ਹਾਉ॥ ਅਮਰਜਾਨਿਸੰਚੀਇਹਕਾਇਆਇਹਮਿਥਿਆਕਚੀ
ਗਰੀ॥ ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜਿਸਾਜਿਤਮਕੀਏਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰਿਅਵਰਲਗਰੀ॥ ਸਿਧਿਕੇ
ਸਾਧਨਤੀਕਤੀਅਉਸਧਨਪਰੇਤੁਮਹੀਪਗਰੀ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਬਿਨਤੀਸੁਨ
ਤੁਮਤਪਾਸਤੁਜਮਕੀਖਬਰੀ॥ ੨॥ ੬॥ ਬਿਸਾਵਸੁ॥

ਦੁਹਮਾਦੇਠਾਢੇਦੁਹਬਾਹਿ। ਤੁਝਬਿਨੁਸੁਹਤਿਕੈਕੋਕੋਮੇਹੀਦੁਹਸਨੁਦੀਜੈਖੋਇਕਿਵਾ
ਹਿ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਤੁਮਧਨਧਨੀਉਦਾਹਤਿਆਹੀਸੁਵਨਨਸੁਨੀਅਤੁਸੁਜਸੁਤਮਾ
ਗ। ਮਾਗਉਕਾਰਿਹੰਕਸਕਦੇਖਉਤੁਮਹੀਤੇਮੈਗੋਨਿਸਤਗੁ। ਜੈਦੇਉਨਾਮਾਥਿਪੁ
ਸੁਦਾਮਾਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੁਈਹੈਮਾਪਾਗ। ਕਹਿਕਬੀਰਤੁਮਸੰਮਭਵਦੇਤੇਚਾਹਿ
ਪਦਾਹਥੇਦੇਤਨਬਾਗ॥ ੨॥ ੭॥ ਬਿਸਾਵਲੁ। ਡੰਡਾਮੁਦ੍ਰਿਖੰਥਾਆਧਾਹੀ। ਕੁਮ
ਕੈਕਾਇਕੁਵੈਕੇਖਧਾਹੀ॥ ੧॥ ਅਸਨੁਪਵਨਦੁਹਿਕਹਿਬਵੇਗੋ। ਵੇਡਿਕਪਟੁਨਿਤ
ਤਹਿਕਜੁਕਬਵੇਗੋ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਜਿਤਤੁਜਾਚਹਿਸੋਤਿਕਵਨਕੋਹੀ। ਕਹਿਕਬੀਰ
ਕੋਸੋਜਹਿਜੇਹੀ॥ ੨॥ ੮॥ ਬਿਸਾਵਲੁ। ਇਨਮਾਇਆਜਗਦੀਸਹੁਸਾਈ
ਤੁਮਹੇਚਹਨਬਿਸਾਹੋ। ਕਿੰਚਤਿਪਹੀਤਿਨਉਪਜੈਜਨਕਉਜਨਕਤਕਹਿਬੇਚਹੇ॥
੧॥ ਹਾਉ। ਪ੍ਰਿਗੁਤਨੁਪ੍ਰਿਗੁਧਨੁਪ੍ਰਿਗੁਇਤਮਾਇਆ। ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਮਤਿਬੁਧਿਟੰ
ਨੀ। ਇਸਮਾਇਆਕਿਉਦਿਤੁਕਕਿਰਾਖਪੁਬੰਧੇਅਪਬਚੰਨੀ॥ ੧॥ ਕਿਆਖੇ
ਤੀਕਿਆਲੇਵਾਦੇਈਪਹੰਚਭੂਠੁਗੁਮਾਨਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਿਬਿਗੁਤੇਆ
ਇਆਕਾਧੁਨਿਦਾਨਾ॥ ੨॥ ੯॥ ਬਿਸਾਵਲੁ। ਸਹੀਰਸੋਵਹਭੀਤਹੇਆਵੈ
ਕਮਲਅਨੁਪਾ। ਪਹਮਜੇਤਿਪੁਰਖੋਤਮੇਜਾਕੈਰੇਖਨਗੁਪਾ॥ ੧॥ ਹੇਮਨਕਹਿਕਜੁ
ਕੁਮੁਤਜਤੁਜਗਜੀਵਨਥਾਮ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਆਵਤਕਫੂਨਦੀਸਈਨਦੀਸੈ
ਜਾਤਾ। ਜਤਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਹੀਜੈਸੇਪੁਰਵਾਪਾਤਾ॥ ੨॥ ਅਥਿਆਕਹਿਮਾਇਆ
ਤਜੀਸੁਖਸਤਜਬੀਚਾਹੀ। ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਤੁਮਨਮੰਤ੍ਰਿਮੁਹਾਰੀ॥ ੩॥ ੧੦॥
ਬਿਸਾਵਲੁ। ਜਨਮਮਰਨਕਭੂਮੁਗਇਆਗੋਬਿੰਦਸਿਵਲਾਹੀ। ਜੀਵਤਸੁੰਨ
ਸਮਾਨਿਆਗੁਹਸਾਖੀਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਕਾਸੀਤੇਧੁਨਿਉਪਜੈਧੁਨਿਕਾਸੀ
ਜਾਈ। ਕਾਸੀਫੂਟੀਪੰਡਿਤਧੁਨਿਕਤਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿਮੈਪੇਖਿਆ
ਘਟਪੁਘਟਜਾਹੀ। ਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਚਰੀਘਟਮਾਤਿਤਿਆਹੀ॥ ੨॥ ਆਪਆ
ਪਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜੁਸਮਾਨਾ। ਕਹੁਕਬੀਰਅਥਜਾਨਿਆਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮਾਨਾ॥
੩॥ ੧੧॥ ਬਿਸਾਵਲੁ। ਚਹਨਕਮਲਜਾਕੈਹਿਦੈਬਸਤਿਸੋਜਨੁਕਿਉਡੈਲੈਦੇਵ।
ਮਨੋਸਭਸੁਖਨਉਨਿਧਿਤਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਜਸੁਬੈਲੈਦੇਵ॥ ੧॥ ਹਾਉ। ਤ
ਬਇਹਮਤਿਜਉਸਭਮਹਿਪੇਖੈਕੁਟਸਿਗੰਠਿਜਬਖੈਲੈਦੇਵ। ਬਾਹਬਾਹਮਾਇ

ਅਤੇ ਅਟਕੈਲੈ ਨਗਜਮ ਨੇ ਤੇਲੈ ਦੇਵਾ॥ • ਜਤਉ ਹੁਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇ
ਆਤਾ ਸੁਨੇਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓਲੈ ਦੇਵਾ॥

੨॥੧੨॥

ਬਿਸਾਵਸੁ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ

ਮੇਕਉ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾਮੁ ਪੁਰਿਸਾਹਿ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ॥ ੧ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਮੇਕ
ਉਗੁਰਿ ਦੀਨਾ॥ ਹਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਮ ਦੇਇ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ॥ ੨੧॥

ਬਿਸਾਵਸੁ

ਦੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ਕੀ॥ ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਕੁ ਕੋਤ ਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ॥ ਅ
ਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲੈ ਸਕ ਕ੍ਰਪਾ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧ ਤੁਜਨ ਤੇ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਕਵਖੰਡ
ਹਮਾ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਗਨ ਗਤਿ ਪੁਰ ਪੁਰ ਨ ਕਾਮਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਗਨ ਗਤਿ
ਤਿਨ ਨ ਹੀ ਭਰਾ॥ ਉਚਨੀ ਚਤੁਰ ਮਤੇ ਤੇਰੇ ਆਖ ਜੁਲੈ ਸਾਗੁ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਾ ਅਕਬ
ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇਕਰੀ ਜੈ॥ ਜੈ ਸਤੁ ਤੈ ਸਾਤੁ ਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾਈ ਜੈ॥ ੩॥੧॥

ਬਿਸਾਵਸੁ॥ ਜਿਹ ਕੁਸਲਾ ਪੁਥੈ ਸਨੇ ਹੋਇ॥ ਬਹਨ ਅਬਕੂ ਕੰਕਨ ਹੀ ਈਸ
ਹੁ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀ ਐ ਜਗਿ ਸੇਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੁਟਾ ਅਰੁਖ
ੜੀਰੇ ਮਚੰਡਾ ਲਮੇ ਦੁਮਨ ਸੇਇ॥ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਕਰਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ
ਤਰੇ ਕੁਲ ਦੇਇ॥ ੧ ਧੰਨਿ ਸੁਗਾਉ ਧੰਨਿ ਸੇਠਾਉ ਧੰਨਿ ਪੁਨੀਤਿ ਕਟੰਬ ਸਕੁਲੇਇ
ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਹ ਸੁਤ ਜੇ ਆਨਹ ਸੋਇ॥ ਹਸ ਮਗਨ ਰੋਗੇ ਬਿਖੁ ਬੇਇ॥ ੨ ਧੰ
ਡਿਤ ਸੁਹਰੁ ਰੁਪਤਿ ਗਜਾ ਭਗਤ ਬਗਾਬਰ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰੋਨ ਪਾਤਰੇ
ਜਲ ਸਮੀਪ ਭਨਤ ਗਵਿਦਾ ਸਜਨ ਮੇਜ ਗਇਓ॥ ੩॥੨॥

ਬਿਸਾਵਸੁ

ਬਣੀ ਸਧੇ ਜੀ ਕੀ॥ ਨਿਰਪਕੰਤਿ ਅਕੈ ਕਰੇ ਨੇਇ ਕੁਰੁਣਿ ਅਭੇਖ ਪਾਗੀ॥
ਕਾਮਾ ਹਥੀ ਸੁਆਹ ਥੀ ਵਕੀ ਪੈ ਜਸ ਵਾਗੀ॥ ੧ ਤਵ ਗੁਨ ਕਰਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਥੇ
ਕਰਮੁ ਨ ਲੈ॥ ਸਿੰਘ ਸਗਨ ਕਤਾਈ ਐ ਜਉ ਜੰਬਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਏਕੁ ਬੁੰ
ਦ ਜਲ ਕਰੇ ਨੇਚੜਿ ਕੁਟੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ
੨ ਪ੍ਰਾਨ ਜੁਥਾ ਕੇ ਬਿਗੁਨ ਹੀ ਕੈ ਸੇ ਬਿਰਮਾਵਈ॥ ਬੁਢਿ ਮੁਏ ਨ ਉਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁਕਾ
ਹਿ ਚਛਾਵਈ॥ ੩॥ ਮੇਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਭੁਖਿ ਨ ਹੀ ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੇਰਾ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ
ਗਾਇਲੇ ਹੁਸਧ ਨਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ॥ ੪॥੧॥

੧ ਓਸਤਿਨਾ ਮੁਕਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾਇ ॥

ਗੁਰਗੋਤਰ ਮਹਾ ੪॥ ੫੨੧ ਚਉਪਦਾ

ਜੇਮਨਿ ਚਿਤਿ ਅਸਾਰਖ

ਹਿਰਿਉ ਪਰਿਤਾਮਨ ਚੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਿਰਿ ਜਾਇ ਸਭ ਕਿਛੁ
ਜੇਜੀ ਇਵਰ ਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਅਕਿਸੈ ਕਾਇ ਕੁਤਿ ਖੁੰਗਵਾਈ ॥ ਹਿਰਿ ਤਿਸ ਕੀਆ
ਸਕੀ ਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸਾ
ਕਰਿ ਜਗਦੀਸੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਸ ਅਵਰ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾਨਿ ਫਲ ਅ
ਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜੇਈ ਸੇਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਕੁ ਮਤ
ਤਿਸ ਕੀਆ ਸਲਹਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ॥ ਇਨ ਕੈ ਕਿਛੁ ਭਾਖਨੀ ਕਹਾ ਕਹਿ ਇਹਿ
ਬਖੁ ਵੇਇਨ ਕਾਵਾਹਿ ਅਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ
ਪੁਨੇ ਕੀ ਜੇਤੁ ਪੁਤਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਕੁ ਛੁਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਅਸ ਅਵਰ ਕਹ
ਪਰਿ ਮਤ ਮਤ ਤੁੰ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ ਇਹ ਅਸ ਪਰਿ ਮਤੀ ਭਾਉ ਦੁ
ਜਾਹੈ ਬਿਨ ਮਹਿ ਭੂਠੁ ਬਿਨ ਸਿਸਰੁ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੇਤੋਰਾ ਪਾਇ ਅਸ ਕੁਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਸਕੁ ਤੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਸੀਤੁ ਅਸ ਕਹਾਵਹਿ ਤੈ ਸੀਕੇ ਅਸ ਕਹਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ
ਹ ਬਿਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਅਸ ਤੂ
ਜਾਇ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਤਰ ਮਹਾ ੪
ਐਸ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਐਨਿਤ ਧਿਆਈ ਐ ਜੋ ਬਿਨ ਮਹਿ ਕਿਥਾ ਵਿਖਸਕੁ ਕੇਹੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥
ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਅਸ ਕੀ ਜੈਤਾ ਹਰਿ ਨਿਭ ਫਲ ਸਕੁ ਪਾਸ ਗਵਾਸਾ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਤੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿ ਐਸ ਕੁ ਭੁਖ ਸਹਾਸਾ ॥ ੧
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਜਾਜਾਈ ਐ ਤਹ ਨਾਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
ਅਪਨੀ ਪੈਰੋਂ ਖੇਜਨ ਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹੁ ਅਵਰਾ
ਪਰਿਤਾ ਅਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਤੁਕ ਦਾਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹੁ ਹਰਿ
ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਰਿ ਜੇਤੁ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਡਿ ਅਪ
ਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਰਿ ਕਹੀ ਐ ਅਵਰਾ ਪਰਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਜ ਮਹਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ

ਸੰਸਾਰੇ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਮਿਤਰਾਈ ਦੀ ਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੇ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾ
 ਸਾ। ਜਿਤੁ ਦਿਨ ਉਨ ਕਾ ਸੁਆਉਂਦੇ ਇਨ ਆਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇਵੈ ਕਨ ਦੁਕਾਸਾ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਮੇਵਿ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਜੇਤੁ ਧੁਓ ਪਕਰੈ ਦੁਖਿ ਸੁਖਾਸਾ॥ ੩॥ ਤਿ
 ਸਕਾਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਅੰਤੀ ਅਓ ਸਹਿਗੰਧਿ ਨ ਸਕਾਸਾ॥ ਹਰਿ
 ਪੁਸੰਤੁ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਯੋਜਾ ਪਹੁ ਤਿਨ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਇਹੁ ਛੁਟੁ ਦੁਕਾਸਾ ਚਾਰੁ ਕਰਵਾਸਾ॥
 ੪॥੨॥ ਗੋਡਮਾਲਾ ੪ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤਹਿ ਸਾਂਤਿ ਸੀ
 ਤਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਜੇ ਸੇਸ ਕਤਿ ਸੁਰਬੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰਸਿ ਦੇਖੈ ਲਹਿ ਜਾਇ ਸਰਤਪ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਨਾ॥ ਜਹਾ ਕਹਾਤੁ ਦੁਰਾਖੇ ਸਰ
 ਠਾਈ ਸੇ ਅੰਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਤੁਅਪਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਾਮਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨੇ ਸੇ
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਅਤਿ
 ਨ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਹੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ॥ ੨॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
 ਨਿਹਾ ਮਗੁ ਪਾਵਹੁ ਓਹੁ ਉਤਮੁ ਸੰਤੁ ਕਾਇਓ ਬਡ ਬਡਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ਓਹੁ ਪੈਣੈ ਨ ਕਿਸੇ ਕੀ ਪਾਈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ॥
 ੩॥ ਜਿਸੇ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੇਸ ਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੂਗਨਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਨਿਤ ਬਸ ਹਰਿ ਦੇ ਹਰਿ ਮੇਰਿ ਚਰਨਾ॥ ੪॥੩॥ ਗੋਡਮ
 ਲਾ ੪ ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹਉ ਮਗਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਓ ਧਰੀ ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਭੂਠੁ
 ਓਹੁ ਜਾਜਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀਸ ਦਾ ਬਿਹੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਜੁ ਪਰਵਾਨਾ॥
 ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਨਾ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਮਾਹੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇ ਛੁ
 ਅਵਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤਾਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਤਨੇ ਧਨ ਵੰਤ ਕੁਲ ਵੰਤ ਮਿਲਖ ਵੰਤ ਦੀਸ
 ਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਹਿ ਜਿਉਂ ਗੁਰੁ ਕੁੰਭ ਕਚਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇ
 ਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਗ ਪਾਵਾਹੁ ਤੁਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਖੜੀ ਸੁਟੈ ਵੇਸ ਚਾਹ ਬਰ
 ਨ ਚਾਹਿ ਅਸੁ ਮਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਜਿਉਂ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਹਿਰਡੁ
 ਬਖੁਵਾਤਿ ਉਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਓਹੁ ਸਭੇ ਤੇ ਉਚਾ ਸਰਤੈ ਸੁਚਾ
 ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਆਭਗਵਾਨਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੇ ਕੇ ਚਰਨ ਪਾਏ ਜੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜ

ਤਿਸੇਵਕਾਦਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਤਹਿਅੰਤਰਜਮੀਸਭਤੈਵਰਤੈਜੇਹਾਤਹਿਕਹਾਇਤੈ
 ਤੋਕੇਕਹੀਐ॥ ਸੋਐਸਾਤਹਿਸੇਵਿਸੁਨੇਮਰੇਜੇਤੁਪੁਨੇਸਭਦੂਹਖਿਲਈਐ॥
 ੧ ਮੇਰੇਮਨਹਿਜਾਪਤਹਿਨਿਤਪੜੀਐ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਕੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾਕੈਤਮੇ
 ਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜੀਐ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਤਹਿਪਰਪੰਚੁਕੀਆਸਭਿਕਰਤੈਵਿਚਿ
 ਆਪਅਪਲੀਜੇਤਿਧਰਈਐ॥ ਤਹਿਏਕੇਥੇਥੇਹਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਪੁਰੇਹਿਏ
 ਕੁਦਿਖਈਐ॥ ੨ ਤਹਿਅੰਤਰਿਨਾਸੇਹਿਥਾਹਿਨਾਲੇਕਿਤੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਾਨੁਕਿ
 ਆਚਰਈਐ॥ ਨਿਤਕਪਟਸੇਵਾਕੀਜੇਤਹਿਕੇਰੀਤਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਐ॥
 ੩ ਜਿਸਦੇਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੇਸਭਦੂਵਡਸੇਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਸੇਤਹਿਨਾਇਤੈਤੈਰੇਤਹਿਸਦਾਧਿਆਈਤੁਤੁਧੁਲਾਏਵਡਈਐ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੋਡਮਾਤਾ ੪
 ਤਹਿਦਰਸਨੁਕਉਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤਪਤੇ॥ ਜਿਉਤਿਖਵੰਤਬਿਨੁਨੀਗ॥ ੧ ਮੇਰੇਮਨਿਪ੍ਰ
 ਮੁਲਗੇਹਿਤੀਗ॥ ਮੇਰੀਬੇਦਨਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਗ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥
 ਮੇਰੇਹਿਪ੍ਰੀਤਮਕੀਕੋਈਥਾਤਸੁਨਵੈਸੋਕਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀਗ॥ ੨ ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖਟਿ
 ਗੁਲਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਧੀਗ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਿਆਸਪੁਜਾਵਹੁ
 ਤਹਿਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਗ॥ ੪॥ ੬॥ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਡਮਾਤਾ ੫ ੫੫੭੧ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਕਰਤਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨੋਤਕ
 ਰਤਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟਕਰਤਾ॥ ਓਪਤਿਕਰਤਾਪਰੇਲੇਕਰਤਾ॥
 ਬਿਆਪਤਿਕਰਤਾਅਲਿਪਤੋਕਰਤਾ॥ ੧ ਬਕੋਤਕਰਤਾਬੁਝਤਕਰਤਾ॥ ਆਵਤਕਰ
 ਤਾਜਾਤੋਰੀਕਰਤਾ॥ ਨਿਗੁਨਕਰਤਾਸਗੁਨਕਰਤਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਾਦ੍ਰਿਸ
 ਟਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਗੋਡਮਾਤਾ ੫ ਫਾਕਿਓਮੀਨਕਪਕਕੀਨਿਆਈਤੁਓਗਤਿਰ
 ਰਿਓਕਸੁੰਭਾਇਲੇ॥ ਪਗਧਾਰਿਸਾਸੁਲੇਖੇਲੈਤਉਓਧਰਹਿਤਹਿਗੁਲਗਾਇਲੇ॥ ੧ ਅਨ
 ਸਮਝੁਢੇਡਿਅਵਾਇਲੇ॥ ਅਪਨੇਹਤਨਕਉਠਉਗਨਪਾਵਹਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇਲੇ॥ ੧

ਹਰਾਉ। ਜਿਉ ਮੈ ਗਲੁ ਇਦ੍ਰੀ ਹਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿ ਭੰਡਾਗਿ ਪਾਰਿ ਭੰਡਾਇਓ। ਜਿਉ
ਪੰਖੀ ਇਕੜੋਇ ਠਿਗਿ ਬਿਛੁਰੈ ਬਿਹਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ॥ ੨ ਜੈਸੇ
ਮੀਨੁ ਰਸਨਾ ਦਿਬਿ ਨ ਸਿਓ ਓਹੁ ਮੁਠੇ ਮੁਕੁ ਸੇਭਾਇਓ। ਤੁਹੇ ਆਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ
ਛੂਟਿ ਪਰਸਹਨਾਇਓ॥ ੩ ਹੋਇ ਕਿ ਪਾਸ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮਰੇ ਜੀਅ
ਜੰਤਾਇਓ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਓ॥ ੪

੨॥ ਗੋਡਮਾਸਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੪ ੨ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾ
ਜਿ। ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ। ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੇਗਾਇ॥
ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੁਕੇ ਕਤੁ ਜਾਇ॥ ੧ ਪਰਬੁ ਹਮ ਕੀਲਾ ਗਉ ਸੇਵਾ। ਗੁਰੇ ਤੇ ਸੁਭੈ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਦੇਵਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਗੰਗਾ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ। ਓਪੰਤ ਪਰੇਲ ਨਿਮਖ
ਮਝਾਗ। ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ॥
੨ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਰਭਯੁ ਨੀ। ਬੇਅੰਤ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ॥ ਲਾਸ ਨਾਮ
ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਗ। ਸਗਲ ਪਾਟੈ ਵੈ ਆਧਾਗ॥ ੩ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੈ ਜੋਨੀ॥
ਮਿਟਿਓ ਕੋਟਿ ਅਪਾਨਿ ਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ। ਬਾਸ ਸਖਾਈ ਭਗਤ ਨੇ ਕਮੀਤਾ। ਪ੍ਰਸ
ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੩ ਗੋਡਮਾਸਾ ੫ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀ
ਨੇ ਬਿਉਰਗ। ਨਾਮੋ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰ। ਨਾਮੋ ਹੀ ਢਿਤਿ ਕੀ ਨੇ ਓਟ। ਨਾਮ ਜ
ਪਤੀ ਮਟਿ ਪਾਪੋ ਕਟਿ॥ ੧ ਹਸਿ ਦੀਈ ਹਰਿ ਏਕ ਨਾਮੁ। ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ
ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਨਾਮੁ ਹਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਗਾਇ। ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ
ਜਾਤਾ। ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ। ਜਿਥਿ ਬਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ॥ ੨ ਨਾਮੋ
ਦਰਗਹੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ। ਨਾਮੋ ਸਗੋਲੇ ਕੁਝ ਉਧਰੇ। ਨਾਮਿ ਹਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧਾ॥
ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਗੀਧਾ॥ ੩ ਨਾਮੋ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ। ਨਾਮੋ ਆਵ
ਨ ਜਾਵਨ ਹੋ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੋ ਮੇਲੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹ ਜਿਨਿ ਵਾਸਾ॥
੪॥ ੨॥ ੪॥ ਗੋਡਮਾਸਾ ੫ ਨਿਮਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੇ ਮਾਨੁ। ਸਗਲ ਭੁਖੇ ਕਉ ਕਰਤ
ਦਾਨੁ। ਗਰਭੁ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਖਨ ਹਾਗ। ਤਿਸੁ ਠਾਕੁ ਕਉ ਸਦਾ ਨਾਮ ਸਕਹਾ॥ ੧ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਨਾਮ ਹਿਧਿਆਇ। ਪਾਟਿ ਅਵਾਪਟਿ ਜਤ ਕਤ ਹਿਸਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਹੰਕਰ ਉਜਾ ਕੈ
ਏਕ ਸਮਾਨਿ। ਕੀਟ ਸਤਿ ਸਗਲ ਪੁਰਾਨ। ਬੀਓ ਪੁਛਨ ਮਸਤਿ ਧਰੇ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ

ਸੁਆਪਤਿਕੋਗੇ॥ ੨ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿ ਸੋ ਕੋਇ॥ ਅਪੋ ਅਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ॥
 ਅਪਿ ਅਕਰੁ ਅਪਿ ਨਿਰੰਕਰੁ॥ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਅਧਰੁ॥ ੩ ਨਾਮੰਗੀ
 ਰਗਤ ਭੇਦ ਸਾਲਾ॥ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾਮੰਗੀ ਜਨ ਰੇ ਅਧਾਇ॥
 ਨਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੋਡ ਮਾਝਾ ੫ ਜਾਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁ॥ ਜਾਕੈ ਸੰਗਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਸਿਮਰਨੁ॥ ਜਾਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖੋ ਤਹਿ ਨਾਸੁ॥ ਜਾਕੈ
 ਸੰਗਿ ਹਿਏ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੧ ਸੇ ਸੰਤ ਨਹਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾਕੈ
 ਨੀਤਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਾਕੈ ਮੰਤ੍ਰ ਤਹਿ ਤਹਿ ਮਨਿ ਵਸੈ॥ ਜਾਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਗਮੁ ਭਉਨ
 ਸੈ॥ ਜਾਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਗ॥ ਜਾਕੈ ਗੇਨੁ ਬੰਦੈ ਸੀਸਾਗੁ॥ ੨॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ ਤਜਾਕੈ
 ਸੰਗਿ ਉਧਾਗਾ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਗਾ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਾ ਜਨੈ ਭੇਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ॥ ਤਬ ਭਏ ਟੇਗੁਰ ਸਾਧਣਾਇ
 ਆਲਾ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਦਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਜਾਨੰਦੁ ਤਹਿ ਨਾਏ॥ ੪॥
 ਗੋਡ ਮਾਝਾ ੫ ਗੁਰਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨੁ ਮਾਨੁ॥
 ਗੁਰਕੈ ਚਰਨ ਹਿਏ ਲੈ ਪਾਰਉ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਕਾਰਉ॥ ੧ ਮਤ ਕੋਰ
 ਰਮ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰ ਸਿਪਾਰਿ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਭੂਲੈ ਕਉ ਗੁਰਿ
 ਮਾਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਅਵਹਤਿ ਆਗਿ ਤਹਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀੜਾ
 ਸੀਮਾ ਏਈ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੋਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾ ਏਈ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਰਧ ਕਮਲ ਸਾਖਿਗਾ
 ਸਾ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਅ ਸੇ ਸੁਰੇਤ ਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੩
 ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕਰੇ ਲੈ ਜਗੁ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਹੋ ਕੀਯੋ ਜਗੁ॥ ਕਾਨਨ ਕਪੂਰਿ ਏਹੈ
 ਜਨਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡ ਮਾਝਾ ੫
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਗਾ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੋ ਮੇਨਾ ਹੀ ਤੇਗਾ॥ ਗੁਰਕੀ ਟੇਕ ਰਾਹੁ ਦਿਨੁ ਗਾ
 ਤਿ॥ ਜਾਕੀ ਕੋਇ ਨੇ ਮਟੈ ਦਾਤਿ॥ ੧ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ॥ ਜਿਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰ
 ਵਾਨੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾਕ ਭਾਗੈ॥
 ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਕਰ ਬਾਨੁ॥ ੨ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿ
 ਹਾਲਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਸਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ॥ ਗੁਰ ਕਾ
 ਸੇਵਕੁ ਦਾਤਿ ਸਿਯੋ ਪੈ॥ ੩ ਗੁਰਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕਥ ਨੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ

॥ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਅੰਤਿਕੁ ਦਿਅ ਪਾਗਾਸਾ ॥

ਹਰਿਅਸਮਾਇ। ਕਰੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗ। ਗੁਰਚਰਣੀਤਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ ੪
 ੪॥ ਗੋਡਮਾਤਾ ੫ ਗੁਰਮੇਗੀਪੁਜਾਗੁਰੇਗੋਬਿੰਦਾ। ਗੁਰਮੇਗਾਪਾਹਬੁਧਮੁ
 ਗੁਰਕਗਵੰਤੁ। ਗੁਰਮੇਗਾਦੇਉਅਸਖਅਭੇਉ। ਸਹਬਪੁਜਚਰਨਗੁਰਸੇਉ॥
 ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰਨਾਤੀਮੇਥਾਉ। ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੁਗੁਰਨਾਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
 ਗੁਰਮੇਗਾਰਿਅਨੁਗੁਰਹਿਦੈਪਿਆਨੁ। ਗੁਰਗੋਪਾਸੁਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ। ਗੁਰਕੀ
 ਸਹਦਿਹਤਉਕਰਜੇਗਿ। ਗੁਰੁਬਿਨਾਮੇਨਾਤੀਰੇਗੁ॥ ੨ ਗੁਰੇਬਿਨਿਸੁਤਹੇਭਵਪਾ
 ਹਿ। ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਛੁਟਕਾਹਿ। ਅੰਧਕਾਹਮਹਿਗੁਰਮੰਤੁਉਜਾਗਾ। ਗੁਰੇਕੇਸੰ
 ਗਿਸਗਲਨਿਸਤਾਗਾ॥ ੩ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦੁਖੁਨ
 ਲਾਗੀ। ਗੁਰਕਸਬਦੁਨੇਮੈਟੈਕੋਇ। ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਨਕੁਹਿਸੋਇ॥ ੪॥
 ਗੋਡਮਾਤਾ ੫ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਗ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗ।
 ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ। ਰਾਮਰਾਮਸੁਭਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ ੧ ਸੰਤਜਨਾਮਿਖਿ
 ਬੇਲਾਤੁਰਾਮ। ਸਭਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਨਕਾਮ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਰਾਮਰਾਮਧਨੁਸੰਚਿਤੰ
 ਭਾਗ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿਆਤਗ। ਰਾਮਰਾਮਵੀਸਹਿਨੀਜਾਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਗੁਰਦੀਆਥਤਾਇ॥ ੨ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਤਾਇ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾ
 ਇ। ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਗਏ॥ ੩ ਰਾਮਤ
 ਰਾਮਜਨਮਮਰਦੁਨਿਵਰੇ। ਉਚਰਤਰਾਮਕੇਪਾਹਿਉਤਰੇ। ਸਭਤੇਉਚਰਾਮਪਰ
 ਗਾਸਾ। ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਜਪਿਨਾਨਕਦਾਸ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡਮਾਤਾ ੫ ਉਨਕਉਖਸ
 ਮਿਕੀਨੀਠਾਕਹੇਗੇ। ਦਾਸਸੰਗਤੇਮਹਿਬਿਦਹੇ। ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਾਮਤਲੁਪਾ
 ਇਆ। ਰਾਮਜਨਮਿਲਿਅੰਗਧੁਗਾਇ॥ ੧ ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਪੰਚਸਿਕਟ
 ਗ। ਰਾਮਭਗਤੇਕੇਪਾਨੀਤਗ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਜਗਤਪਾਸੇਤੇਏਤੇਦਾਨੁ। ਗੋਬਿੰਦਭ
 ਗਤਕਉਕਹਹਿਸਲਾਮੁ। ਸੁਟਿਏਹਿਸਾਕਤਪਤਿਏਵਹਿ। ਸਾਧਜਨਪਗਾਮਲੁ
 ਮਥੁਏਵਹਿ॥ ੨ ਪੰਚਪੁਤਜਨੇਇਕਮਾਇ। ਉਤਭੁਜੇਖਸੁਕਰਿਜਗੁੰਦਾਇ
 ਤੀਨਿਗੁਣਕੇਸੰਗਿਰਚਿਰਸੇ। ਇਨਕਉਛੋਡਿਉਪੁਰਿਜਨਬਸੇ॥ ੩ ਕਰਿਕਿਰ
 ਪਾਜਨਲੀਏਛੁਡਾਇ। ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਰੇਖਾਤਾਇ। ਕਰੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹਾਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭਤੇਇਖੁਆਹੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡਮਾਤਾ ੫ ਕਲਕਲੇਸਮਿ

ਤੇਰਿਨਾਇ। ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਨੋ ਠਾਉ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਇ। ਸੰ
ਤਪੁ ਸਾਇ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਇ॥ ੧ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਹਿ ਪਗੇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ
ਹੋ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਏ ਉਰਿ ਧੋਗੇ। ਅਨਿਕ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਗੇ। ਜਨਮ
ਮਰਦੁ ਸਕੀ ਮਟੀ ਉਪਾਧਿ। ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਉਸਾਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ॥ ੨ ਬਾਨ ਬੰਨਤ ਹਿਏ
ਕੇ ਸੁਆਮੀ। ਸਗਲ ਘੰਟਾ ਕਾ ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ। ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਜ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ। ਆ
ਠਪਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਉਲੇਇ॥ ੩ ਜੇ ਕੇ ਅੰਤ ਹਿਏ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾ। ਤੇ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ
ਪ੍ਰਕਾਸੁ। ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀ ਐ॥ ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀ
ਐ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਗੋਡਮੁ ਜਸਾ ੨ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇ
ਸੁਤਨੇ ਤੇ ਮਾਰਿ। ਹੋਇ ਹਰੀ ਐ ਸਗਲ ਕੀਰੀ ਨਾ। ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਮ੍ਹੁ ਆਸਰ ਮਹਿ ਚੀਨ ॥
੧ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮੁ ਹੋ ਪਾਸੋ ਗੁੰਬੰਦਾ। ਤਨੁ ਸਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਜਿੰਦਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥
ਆਠਪਤ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ। ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨੇ ਕੇ ਇਹੋ ਸੁਆਉ। ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰ
ਕਾਸੰਗਿ। ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਗੰਗਿ॥ ੨ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ॥
ਅਗੈ ਦਰਗੁ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸਾ। ਰਸਨਾ ਮੁਖ ਪਤ
ਗਪਾਸਾ॥ ੩ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸੇ ਹੋਈ ਨਦਾਇ ਆਸਾ। ਸਾਧੁ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਸਾ। ਹੋਇ ਇ
ਅਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸੁ। ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਕਾਸੁ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਗੋਡਮੁ ਜਸਾ ੨
ਸੁਪਈ ਪਸੇਵੈ ਗੋਪਾਸਾ। ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਗ। ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਸਗਲਿ ਹਰੀ ਸਭਤਿ ਆ
ਗਿ। ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗ॥ ੧ ਆਠਪਤ ਗਾਈ ਐ ਗੰਬੰਦਾ। ਤਨੁ ਸਨੁ ਪ੍ਰਕ
ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਜਿੰਦਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ
ਖਸੰਦਾ। ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਜਨ ਸੇਵਾ ਸਾਏ। ਜਨਮ ਮਰਦੁਖ ਮਿਟੈ ਮਿਥਾਏ॥ ੨ ਕਰਮ
ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ। ਸਾਗਰ ਤਹਿ ਬੋਹਿ ਸਪ੍ਰਕ
ਚਕਲ। ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਕਰਲਾ॥ ੩ ਗੰਧਿ ਸੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਹ ਪਾਧਾਰਿ॥
ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਸਾ। ਜੂਐ ਜਨ ਮੁਨ ਕਬਹੂ ਹਰਿ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ
ਕਰਤਾਰਿ॥ ੪॥ ੧੪ ਗੋਡਮੁ ਜਸਾ ੨ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸੁ ਖਾਨਦਾ ਕਰੇਇ। ਬਾਸਕ
ਗੰਧਿ ਸੀਏ ਗੁਰੇ ਦੇਵਿ। ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾਸਦਾਇ ਆਸੋ ਗੰਬੰਦਾ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬ
ਖਸੰਦਾ॥ ੧ ਤੇਰੀ ਸਗਲ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਟੀਨਦਾਇ ਆਸਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਾਸਾ॥

੧ ਹਰਾਉ। ਪ੍ਰਤਦਇਆਸਦੁਸਰੇਕਈਨਾਹੀ। ਘਟਘਟਅੰਤਹਿਸਰਬਸਮਾਹੀ। ਅ
 ਪਨੇਦਾਸਕਾਸਤੁਪਸਤੁਸਵੇਰੇ। ਪਤਿਪ੍ਰਾਵਨਪ੍ਰਤਬਿਰਦੁਤਮਾਰੇ। ੨ ਅਉਖਧਕੋਰਿ
 ਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਾ। ਤੰਤੁਮੰਤੁਰਜੀਐਕਰਵੰਤੁ। ਹੋਗੇਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰਤਪਿਆਏ। ਮਨਬੰਢੁ
 ਤਪੁਰਨਟਲਪਾਏ। ੩ ਕਰਨਕਰਨਸਮਰਬਦਇਆਗ। ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਾਬੀਚਾ
 ਗ। ਨਾਨਕਬਖਸਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਆਪਿ। ਸਦਾਸਦਾਏਕੋਹਹਿਜਾਪਿ। ੪॥੧੫॥ ਗੋਡਮਯ
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਸੇਰੇਮੀਤ। ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਤੁਮਹਾਚੀਤ। ਮਨਤਨਕੀਸਰਮਿ
 ਟੈਬਲਾਇ। ਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਸਗਲਜਾਇ। ੧ ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਤਤਗੀਐਸੰਸਾਰੁ। ਵਡ
 ਭਗੀਪਾਈਐਪੁਰਖੁਅਪਾਗ। ੧ ਹਰਾਉ। ਜੇਜਨੁਕੋਕੇਰਿਤਨੁਗੋਪਾਲਾ। ਤਿਸਕਉ
 ਪੇਰਿਨਸੇਕੇਜਮਕਾਯੁ। ਜਗਮਹਿਅਇਆਸੇਪਰਵਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਨਾਖਸ
 ਮੁਪਵਾਨੁ। ੨ ਹਰਿਗੁਲਗਾਵੇਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟਹਿਉਨਮਾਦਾ। ਸਦਾਹ
 ਜੁਰਿਜਲੁਕਰਵੰਤਾ। ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਪੁਰਨਮੰਤਾ। ੩ ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਕੀਏਕੰਡਗਮਿਲਿਸ
 ਤਿਗੁਰਸਕਿਕਾਜਸਵਗ। ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਸੰਗਿਜਾਗਾ। ਹਰਿਚਰਣੀਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗ
 ੪॥੧੬॥ ਗੋਡਮਯ ੫ ਕਵਸਾਗਰਬੋਹਿਬਹਰਿਚਰਣ। ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਾਹੀਠਿ
 ਹਿਮਰਣ। ਹਰਿਗੁਲਗਮਤਨਾਹੀਜਮਪੰਥਾ। ਮਹਾਬੀਚਰਪੰਚਦੂਤਹਮੰਥਾ। ੧ ਤਉਸ
 ਰਣਈਪੁਰਨਨਾਥਾ। ਜੰਤਅਪਨੇਕਉਦੀਜਹਿਤਾਥਾ। ੧ ਹਰਾਉ। ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤ੍ਰੇ
 ਦਪੁਰਣਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੰਕਹਿਵੇਖਿਆਣਾ। ਜਿਗੀਜਤੀਥੈਸੋਨੇਰਾਮਦਾਸਾ। ਮਿਤਿ
 ਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਥਿਨਾਸ। ੨ ਕਰਣਪਸਾਹਕਹਹਿਸਿਵੇਦਵਾ। ਤਿਸੁਨਹੀਬੁਝਹਿਅ
 ਲਖਅਭੇਵਾ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸੁਆਪਦੇਇ। ਜਗਮਹਿਵਿਰੇਲੇਕੇਈਕੇਇ। ੩ ਮੋਰਿ
 ਨਿਗੁਲਕਿਛੁਹੁਨਾਹਿ। ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਗੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ। ਨਾਨਕਦੀਨੁਜਾਚੇਤੇਗੀਸੇ
 ਵਾ। ਕਹਿਕਿਰਮਾਈਜੈਗੁਰਦੇਵਾ। ੪॥੧੭॥ ਗੋਡਮਯ ੫ ਸੰਤਕਾਈਆਧਰਤਿ
 ਬਿਦਾਰਉ। ਸੰਤਕੀਨੰਦਕਾਕਾਸਤੇਟਾਰਉ। ਸੰਤਕਉਰਾਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨਾਇ। ਸੰ
 ਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਲਤਾਥਾ। ੧ ਸੋਈਸੰਤਜਿਭਵੇਗਮਾ। ਸੰਤਗੋਬਿੰਦਕੇਏਕੇਕਾਮਾ।
 ੧ ਹਰਾਉ। ਸੰਤਕਉਪਰਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਤਾਥਾ। ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਬਸੈਦਿਨੁਗਾਤਿ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰ
 ਤਤਪ੍ਰਤਿਪਾਇ। ਸੰਤਕਾਵੇਖੀਗਜਤੇਟਾਇ। ੨ ਸੰਤਕੀਨੰਦਾਕਰਹੁਨਕੇਇ। ਜਨੰਦੇ
 ਤਿਸਕਾਪਤਨੁਹੋਇ। ਜਿਸਕਉਗੋਬੇਸਿਮਜਨਹੁ। ਭੁਖਮਾਰਉਸਗਲਾਸੰਸਾਰੁ। ੩ ਪ੍ਰਭ

ਅਪਨੇਕਾਭਇਆਥਿਸਾਸੁ। ਜੀਉਪਿੰਡੁ ਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ। ਨਾਨਕਕਉਉਪਜੀ
ਪਰਤੀਤਿ। ਮਨਮੁਖਹਰਗੁਰਮੁਖਿਸਦਜੀਤਾ॥ ੪॥ ੧੦੦॥ ਗੋਡਮਾਤਲਾ ੫ ਨਮੁਨਿ
ਗੰਜਨੁਨੀਰਨਗਇਲਾ। ਹਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਪਬਿਲਾਇਲਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਨਾਗਇਲ
ਸਭਮਾਤਿਨਿਵਾਸਾ। ਨਾਗਇਨਪਟਿਪਟਿਪਗਾਸਾ। ਨਾਗਇਲਕਤਤੇਨਗਕਿ
ਨਜਾਤਿ। ਨਾਗਇਲਸੇਵਿਸਫਲਫਲਪਾਤਿ॥ ੨ ਨਾਗਇਲਮਨਮਾਤਿਅਧਾਰ ॥
ਨਾਗਇਲਬੋਤਿਬਸੰਸਾਰ। ਨਾਗਇਲਕਤਤਜਮੁਭਾਗਿਪਲਾਇਲਾ। ਨਾਗਇਲਦੈ
ਤਭੈਨੇਭਾਇਲਾ॥ ੩ ਨਾਗਇਲਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦਾ। ਨਾਗਇਲਕੀਨੇਸੁਖਅਨੰਦ।
ਨਾਗਇਲਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਪਾ। ਨਾਗਇਲਸੰਤਕੋਮਾਈਬਾਪਾ॥ ੩ ਨਾਗਇਲਸਾ
ਪਸੰਗਿਨਾਗਇਲਾ। ਬਾਰੰਬਾਰਨਾਗਇਗਾਇਲਾ। ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਗੁਰੀਮਲਿਲ
ਜੀ। ਨਾਗਇਲਓਟਨਾਨਕਦਾਸਗੀ॥ ੪॥ ੧੦੧॥ ਗੋਡਮਾਤਲਾ ੫ ਜਾਕਉ
ਰੇਖੇਰਾਖਲੁਤਹਾ। ਤਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਮਾਤ ਗਰਭਮਹਿਅ
ਗਨਿਨੇਜੈਰੈ। ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਸੇਭੁਮੇਪੁਨਪੈਰੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਜੋਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਹਿਲਾ
ਗੇਵਹਾਰੁ॥ ੧ ਹਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੰਨਹਾ। ਦੁਤਦੁਸਟਤਿਸੁਪੇਤਤਨਹਿ। ਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੇ
ਸੇਜਾਇ। ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਸਰਦਾਇ॥ ੨ ਜੋਜੋਸਰਦਿਪਇਆਹਰਿਗਾਇ। ਸੇਦਾ
ਸੁਗਥਿਆਅਪਦੇਕੰਠਿਲਾਇ। ਜੋਕੇਬਹੁਤੁਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁ। ਓਤਖਿਨਮਹਿਰੁਸਤਾਖਾਕੁਨਾ
ਲਿ॥ ੩ ਤੈਭੀਸਾਚੋਵੇਦੁਤਹਾ। ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਬਲਿਤਹਾ। ਅਪਦੇਦਾਸਰੇਖੇ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਅਧਾਰ॥ ੪॥ ੧੦੨॥ ਗੋਡਮਾਤਲਾ ੫ ਅਚਰਜਕਥਾ
ਮਹਾਅਨੁਪਾ। ਪ੍ਰਤਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਭੂਪਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਨਾਇਰੁਬੁਢਾਨਾਇਰੁਬਾਲਾ॥
ਨਾਇਰੁਬੁਢੁਨਹੀਜਮਜਾਸਾ। ਨਾਇਰੁਬਿਨੈਸੈਨਾਇਰੁਜਾਇ। ਅਨਿਜਗਾਈਹਰਿ
ਆਸਮਾਇ॥ ੧ ਨਾਇਰੁਉਸਨੁਨਹੀਇਸੁਸੀਤੁ। ਨਾਇਰੁਦੁਸਮਨੁਨਾਇਰੁਸੁਮੀਤੁ।
ਨਾਇਰੁਤਰਖੁਨਹੀਇਸੁਸੋਗੁ। ਸਭੁਕਿਛੁਇਸਕਾਇਰੁਕਰੈਜੋਗੁ॥ ੨ ਨਾਇਰੁ
ਬਾਪੁਨਹੀਇਸੁਮਾਇਆ। ਇਰੁਅਪਰੰਪਰੇਤਾਅਇਆ। ਪਾਪਪੁੰਨਕਾਇਸੁ
ਲੇਪੁਨਲਾਗੈ। ਪਟਪਟਅੰਤਹਿਸਦਹੀਜਗੈ॥ ੩ ਤੀਨਿਗੁਨਾਇਕਸਕਤਿਉਪਾ
ਇਆ। ਮਹਾਮਾਇਆਤਕੀਰੈਛਾਇਆ। ਅਛੁਸਾਅਛੁਦਾਅਛੁਦਦਇਆਸਾ। ਟੀ
ਨਦਇਆਸਦਾਕਿਰਪਾਸਾ। ਤਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਛੂਨਪਾਇ। ਨਾਨਕਤਕੈਬਲਿ

ਬਖਿਜਾਇ॥ ੪॥ ੨੧॥ ਗੋਡਮਹਾ ੨ ਸੰਤਨਕੈਬਖਿਜਾਏਜਾਉ॥ ਸੰਤਨਕੈ
 ਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਰਗਏ॥ ਸੰਤਸਹਇਵਡਕਾਰਪਿ
 ਏ॥ ੧ ਰਾਮਜਪਤਕਛੁਬਿਪਨੁਨਵਿਆਪੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੇ॥
 ਹਾਉ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਜਬੋਇਦਇਆਲਾ॥ ਸਾਸੁਜਨਕੀਕੈਰੇਵਾਲਾ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਇ
 ਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ ਰਾਮਰਤਨੁਵੇਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੨ ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਕਾਪਰਵਾਲੁ॥
 ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥ ਕਾਇਰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਕੀਰਤਨਿਲਾਗੇ॥ ਜਨਮਜਨਮ
 ਕੋਸੇਇਆਜਾਗੇ॥ ੩ ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੁ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਉਸਚੁਵਾਪਾ
 ਗੁ॥ ਦਾਸਜਨਕੀਮਨਸਾਪੁਰਿ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਪਵੈਜਨਪੁਰਿ॥ ੪॥ ੨੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗੋਡਮਹਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੨੪੨ ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ
 ਸਫਲਮੁਰਤਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਆਠਪਾਤਰਨਾਮੰਗੀ
 ਹਾਤਾ॥ ੧ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਪਾਤ
 ਸਹਸਾਹਉਮਰਾਉਪਤੀਆਏ॥ ਦੁਸਟਅਹੰਕਾਰੀਮਾਰਿਪਚਾਏ॥ ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਰ
 ਰੇਗੁ॥ ਜੈਜੈਕਉਕੈਸਕੁਏਗੁ॥ ੨ ਸੰਤਨਕੈਮਨਿਮਹਾਅਨੰਦੁ॥ ਸੰਤਜਪਹਿਗੁਰਦੇਉ
 ਕੁਗਵੰਤਾ॥ ਸੰਗਤਿਕੈਮੁਖਉਜਸਭਏ॥ ਸਗਲਥਾਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥ ੩ ਸਾਸਿਸਾਸਿ
 ਜਨੁਸਦਾਸਥਾਰੇ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇਪਰਵਾਰੇ॥ ਸਗਲਕ੍ਰੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਹਨਿ॥ ਨਿੰਦਕ
 ਮਾਰਿਪਾਏਸਕਿਧਰਨਿ॥ ੪ ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕੈਨੋਕੇਇ॥ ਜੋਕੈਸੋਦੁਖੀਐਹੋਇ॥
 ਆਠਪਾਤਰਜਨੁਏਕੁਪਿਆਏ॥ ਜਾਮੁਆਤਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥ ੫ ਜਨਨਿਰੋਵੈਗਨਿ
 ਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਜਨਕੁਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਗੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਿਖਿਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਇ
 ਆ॥ ਜਨਉਬਰੇਨਿੰਦਕਨਹਿਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥
 ਸਤਿਬਚਨਵਰਤਹਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ ਜੈਸਾਕੈਸੁਤੈਸਾਪਾਏ॥ ਅਕਿਮੁਕੀਜਤੁ
 ਸਹਪਰਜਾਏ॥ ੭॥ ਨੀਧਰਿਆਸਤਿਗੁਰੁਧਰੇਤੇਗੀ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਰਖੁਜਨਕੇਗੀ॥
 ਕਹੁਨਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਖਿਜਾਰੀ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਹਨਿਪੈਜਸਵਈ॥ ੮॥ ੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਗੋਰਬਾਣੀਤੁਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਸੰਤਮਿਲੈਕਿਦੁਸੁਨੀਐਕ
ਜੀਐ॥ ਮਿਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਿਕਹਿ॥ ਹਰੀਐ॥ ੧ ਬਾਬਾਬੇਲਾਨਾਕਿਆਕਹੀਐ॥
ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਹਵਿਹਰੀਐ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੰਤਨਸਿਉਬੇਲੇਉਪਕਰੀ॥ ਮੁਹਬਸਿਉ
ਬੇਲੇਤੁਖਮਾਰੀ॥ ੨ ਬੇਲਤਬੇਲਤਬਚਹਿਬਿਕਰਾ॥ ਬਿਨੁਬੇਲੇਕਿਆਕਹਰਿ
ਬੀਚਾਰਾ॥ ੩ ਕਹੁਕਬੀਰਵੁਛਾਘਟੁਬੇਲੈ॥ ਭਰਿਅਹੋਇਸੁਕਬਹੁਨੇਲੈ॥ ੪॥
ਗੋਗ॥ ਨਹੁਮਹੈਨਹੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ ਪਸੁਮਹੈਦਸਕਾਜਸਵੈ॥ ੧ ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਰ
ਤਿਮੈਕਿਆਜਾਨਉ॥ ਮੇਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬੋ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਤਰਜਸੇਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੁਸਾ॥
ਕੇਸਜੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੁਸਾ॥ ੨ ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਹੁਜਾਗੈ॥ ਜਮਕਾਡੰਡਮੁਡਮਾਰਿ
ਲਾਗੈ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੋਗ ਅਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾਇਗਗਨੁਪੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਹ
ਇਸੇ॥ ਆਨਦਮੁਸੁਸਦਾਪੁਰਖੇਤਮੁਘਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਸੇ॥ ੧ ਮੋਹਿਬੋਰਗੁ
ਰਇਓ॥ ਇਹੁਜੀਉਆਇਕਹਾਇਓ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀ
ਤਤੁਕਹਤੇਕੀਨੁਗੇ॥ ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹਉਕਰਮਰਿਕਿਨਿਜੀਉਈਨੁਗੇ॥ ੨
ਹਰਿਮਹਿਤਨੁਪੈਤਨਮਹਿਹਰਿਸੋਬਨਿਹੰਤਹਿਸਾਇਗੇ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਨੇਵੇਡ
ਉਸਹਜੈਹੋਇਸੁਹੋਇਗੇ॥ ੩॥ ੩॥ ਗੋਗ ਘਰੁ ੨ ਕੁਜਾਬੰਧਿਕਿਲਾਕਹਿਡਾਰਿ
ਓ॥ ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੁਡਮਾਰਿਮਾਰਿਓ॥ ਹਸਤਕਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਗੈ॥ ਇਆਮੁਹਤਿਕੈਹਉਬ
ਖਿਹਗੈ॥ ੧ ਆਹਿਮੇਠਾਕੁਰਤੁਮਹਾਜੇਗਾ॥ ਕਾਜੀਬਕਿਬੇਹਸਤੀਤੇਗਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਰੋਮ
ਹਵਤਤੁਡਡਹਉਕਾਟਿ॥ ਇਸਹਿਤੁਹਵਹੁਘਾਸਹੁਸਾਟਿ॥ ਹਸਤਿਨੇਤੈਧੈਧੈਧਿਆਨੁ॥
ਵਕੈਰਿਦੈਬਸੇਭਗਵਾਨੁ॥ ੨ ਕਿਆਅਪਹਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ ਬੰਧਿਪੈਟਕੁੰਚਕਉਦੀ
ਨਾ॥ ਕੁੰਚਹੁਪੈਟਲੈਲੈਨਮਸਕੈ॥ ਬੁਝੈਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥ ੩ ਤੀਨਿਬਾਹਪਤੀਆ
ਰਹਿਈਨਾ॥ ਅਨਕਠੇਰਾਜਹੁਨਪਤੀਨਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਚਉਬੇਪਦਮਹ
ਜਨਕੀਜਿੰਦਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੋਗ ਨਾਇਹੁਮਾਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਵੈ
ਸੇਉ॥ ਨਾਇਹੁਜੇਗੀਨਾਅਵਧੁਤਾ॥ ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੁਪੁਤਾ॥ ੧ ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕ
ਉਨਬਸਾਈ॥ ਤਕਾਅੰਤੁਨੇਕਉਪਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਇਹੁਗਿਰੀਨਾਉਦਾਸੀ॥ ਨਾਇਹੁ
ਹਜਨੁਤੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ ਨਾਇਸੁਪਿੰਡਨਕਤੁਰਾਤੀ॥ ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਣਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥ ੨

ਨਾਇਤੁਤਪਾਕਹਵੈਸੇਖੁ॥ ਨਾਇਤੁਜੀਵੈਨਮਹਤਾਦੇਖੁ॥ ਇਸੁਮਹਤਕਉਜੈਕਉ
 ਰਵੈ॥ ਜੋਹਵੈਸੇਈਪਤਿਖੈਵੈ॥ ੩ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਐਡਗੋਪਾਇਆ॥ ਜੀਵਨਮਹਨੁਦੇ
 ਉਮਿਟਵਾਇਆ॥ ਕਤੁਕਬੀਹਇਹੁਰਮਕੀਅੰਸੁ॥ ਜਸਕਾਕਗਦਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸੁ॥
 ੪॥ ੫॥ ਗੋਡ ਤੁਟੇਤਗੋਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ ਦੁਆਹਉਪਰਿਉਥਕਾਵਹਿਕਾਨ॥
 ਕੁਚਬਿਚਾਰੇਫੁਏਫਾਸਾ॥ ਇਆਮੁੰਡੀਆਸਿਰਚਛਬੇਕਾਸਾ॥ ੧ ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਦੁਬੁ
 ਸਗਲੇਖੈਈ॥ ਆਵਤਜਤਨਕਸੋਰੇਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਤੁਹੀਨਾਰਿਕੀਫੋਡੀਬਾਤਾ॥
 ਰਮਨਾਮਵਾਕਾਮਨੁਗਤਾ॥ ਲਹਿਕੀਲਹਿਕਨੇਖੈਬੋਨਾਰਿ॥ ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਧੋਪਜ
 ਰਿ॥ ੨ ਇਕੁਦੁਇਮੰਦਹਇਕਦੁਇਬਾਟਾ॥ ਹਮਕਉਸਾਬਹੁਉਨਕਉਖਾਟਾ॥ ਮੁੰਡਪ
 ਲੇਸਿਕਮਹਬੰਧਿਧੋਖੀ॥ ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥ ੩ ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਜੁਏਏਕਾ
 ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤਕੀਟੇਕਾ॥ ਸੁਨਿਅੰਧਲੀਲੇਈਬੇਪੀਗਾ॥ ਇਨਮੁੰਡੀਆਨਭਜਿਸਗਨਿ
 ਕਬੀਗੁ॥ ੪॥ ੬॥ ਗੋਡ ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਾਰਿਨਰੋਵੈ॥ ਉਸੁਰਖਵਾਹਾਅਉਹੋਰੋਵੈ॥
 ਹਖਵਾਰੋਕਾਉਇਬਿਨਾਸਾ॥ ਅਗੈਨਹਕੁਈਹਾਰੋਗਬਿਥਾਸਾ॥ ੧ ਏਕਸੁਹਾਗਨਿਜਗ
 ਤਪਿਆਗੀ॥ ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਕੀਨਗੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੋਹਾਗਨਿਗਲਿਸੈਰੈਹੁ॥ ਸੰਤ
 ਕਉਬਿਖੁਬਿਗਸੇਸੰਸਾਰੁ॥ ਕਹਿਸੀਗਾਰੁਬੋਧੈਪਖਿਆਗੀ॥ ਸੰਤਕੀਠਿਠਕੀਠਿਗੋਬਿ
 ਚਾਗੀ॥ ੨ ਸੰਤਕਾਰਿਓਇਪਾਏਮੁਗੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਾਹੁਡੈ॥ ਸਾਕਤਕੀਓਹਪਿੰਡ
 ਪਗਇਦਿ॥ ਹਮਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰੈੜਖਡਾਇਦਿ॥ ੩ ਹਮਤਿਸਕਾਬਹੁਜਾਨਿਆਰੋ
 ਉ॥ ਜਬਹੁਏਕੁਪਾਲਮਿਲੇਗੁਰਦੇਉ॥ ਕਤੁਕਬੀਹਅਬਬਾਹਿਪਗੀ॥ ਸੰਸਾਰੋਕੈਅੰਚ
 ਲਿਖੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਗੋਡ ਗ੍ਰਿਹਿਸੋਭਾਜਕੈਰੋਨਾਰਿ॥ ਆਵਤਪਰੀਆਖੁਧੋਜਾਰਿ॥
 ਵਕੈਅੰਤਹਿਨਹੀਸੰਤਖੁ॥ ਬਿਨੁਸੋਹਾਗਨਿਸਾਗੈਦੇਖੁ॥ ੧ ਧਨੁਸੋਹਾਗਨਿਮਹਾਪਵੀ
 ਤਾ॥ ਤਪੇਤਪੀਸਰੋਡਲੈਚੀਤਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੋਹਾਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੁਤੀ॥ ਸੇਵਕਤਜਿ
 ਜਗਤਸਿਉਸੁਤੀ॥ ਸਧੁਕੈਠਾਢੀਦਰਬਾਰਿ॥ ਸਗਨਿਤੇਗੀਮਕਉਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੩॥
 ਸੋਹਾਗਨਿਤੈਅਤਿਸੁੰਦਰੀ॥ ਪਗਨੇਵਰਫੁਨਕਫੁਨਹੀ॥ ਜਉਥਗੁਪਨਤਉਥਗੁਸੰ
 ਗੋ॥ ਨਾਰਿਤਚਈਬੋਗਿਉਠਿਨੰਗੋ॥ ੩ ਸੋਹਾਗਨਿਕਵਨੈੜੇਈਆ॥ ਦਸਅਠਪੁਰ
 ਦਤੀਰਬਰਸਕੀਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਰੇਸਰਬੇਧੋ॥ ਬੋਡਕੁਪਤਿਰਾਜੇਤੈਛੋਧੋ॥ ੪॥
 ਸੋਹਾਗਨਿਉਹਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥ ਪੰਚਨਾਹਦਕੈਸੰਗਿਬਿਥਵਾਰਿ॥ ਪੰਚਨਾਹਦਕੈਮਿਟਵੈ

ਫੂਟੇ। ਕਤੁ ਕਬੀਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਛੂਟੇ॥ ੫ ॥ ਗੋਰ ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਜਲ ਤਰਨਾ
ਰੁਤੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਪਾਹਿ ਉਤੈ॥ ਕੁੰਡ ਬਿਨ ਜਲ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਅਸੇ
ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ॥ ੧ ਜਹ ਉਤਿ ਸੇ ਜੁਗਮੁ ਨ ਚੇਤੈ॥ ਤਨ ਮਨ ਹਮ ਤਰੈ ਮਹਿ ਤੈ॥
ਹਾਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਤਰ ਬਿਨਾ ਜਿ ਮੀਨ ਤੀਬੇਈਐ॥ ਸੁਤ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਮਦਿ ਪਰੇਈਐ॥
ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕਿ ਅਗੰਠਿ ਚੜਾਈਐ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਤੇ ਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ॥ ਜੈਸੇ ਮਾ
ਤਿ ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਬੁ ਨੋਈ॥ ਬਿੰਬਾ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਕਪਰੇਈਐ॥ ਘੋਗ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਅਸਵਾਗਾ ਸਾ
ਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾ ਹੀ ਦਰਵਾਗ॥ ੩ ਜੈਸੇ ਬਜੇ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਝੰਜੋਫੇਗੀ॥ ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਤਜਿ
ਅਉਰੇਗੀ॥ ਕਤੈ ਕਬੀਰੁ ਏਕੈ ਕਹਿ ਕਰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਬਹੁ ਹਿਨ ਹੀ ਮਰਨਾ॥ ੪॥
ਗੋਰ ਕੁਟਨੁ ਸੇਇ ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੁਟੈ॥ ਮਨ ਕੁਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਫੂਟੈ॥ ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨ ਕਸ
ਵਟੀਲਾਵੈ॥ ਸਿਕੁਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ॥ ੧ ਕੁਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਸਗਲ ਬੇਸਨ ਕੇ
ਮਹਿ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਨਾਚਨੁ ਸੇਇ ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨ ਚੈ॥ ਫੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ਪਰੇ
ਸਾਚੈ॥ ਇਸੁ ਮਨੁ ਅਗੇ ਪੁਰੇਤਾ ਸਿ॥ ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖਵਾਝ॥ ੨ ਬਜਾਹੀ ਸੇ ਜੁ ਬਜਾ
ਹਿ ਸੇਧੈ॥ ਪਾਂਚ ਪਲੀਤੁ ਕਉ ਪਰੇ ਬਧੈ॥ ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਕੁਗਤਿ ਪਛਾਨੈ॥ ਸੇ ਬਾਜਰੀ
ਤਮਗੁਰ ਮੈਨ॥ ੩ ਤਸਕਹੁ ਸੇਇ ਜੁ ਤਤਿ ਨ ਕੈ॥ ਇੰਦ੍ਰਿ ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾ ਮੁਓ ਚੈ॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰੁ ਤਮ ਐਸੇ ਸਖਨ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਤਿ ਹੁਪ ਬਿਚਖਨ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਰ
ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਕੁਖ ਕਵਲੁ ਟੁਟੇ ਕੇਵ॥ ਧੰਨੁ ਉਇ ਸੰਤ ਜਿਨ
ਐਸੀ ਜਾਨੀ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਬੇਸਾਹੰਗਿ ਪਾਨੀ॥ ੧ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੋਹੇਇ ਅਨਾਦਿ॥
ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ॥ ਅੰਨੈ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਨੀਕਾਵੰਨੁ॥ ਅੰਨੈ ਬਾਹਿ ਜੇ ਨਹੋ ਵਹਿ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਬੋਵਹਿ॥ ੨ ਫੇਡਹਿ
ਅੰਨੁ ਕਹਿ ਪਾਖੰਡਾ॥ ਨਾਸੇ ਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹੰਡਾ॥ ਜਗਮੁ ਰਿੰਦੁ ਪਾਧਰੀ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵ
ਹਿ ਫਿਟਕਾ ਸਹੀ॥ ੩ ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨੋਇ ਸੁਕਾਝੁ॥ ਤਜਿ ਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਝੁ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਤਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੧॥

ਗੋਰਨਾਮੇਰਗਤਜੀਉਕੀ॥ ੫੨ ॥ ਅਸੁਮਧਜਗੇਨ॥ ਤੁਸਾਪੁਰਖਦੇਨ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਗਇਸਨੇਨ॥ ੧ ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਿਕੀਰਤਿਨਾਮ॥ ਅਪੁਨੇਗਮਹਿਰਜੁਰੇਮਨਆ
 ਸਸੀਆ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗਇਆਪੰਡੁਤਰਤਾ॥ ਬਨਹਸਿਅਸਿਬਸਤਾ॥ ਮੁਖਿਬੇਦ
 ਚਤੁਰਪੜਤਾ॥ ੨ ਸਗਸਧਰਮਅਵਿਤਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ ਖਟੁਕ
 ਹਮਹਿਤਰਤਾ॥ ੩ ਸਿਵਾਸਕਤਸੰਬਾਦੰ॥ ਮਨੋਵੁਡਿਵੁਡਿਸਗੇਥੇਦੰ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੰ॥ ਰਜੁਨਾਮਾਤਹਸਿਰਵਸਿੰਧੰ॥ ੪॥੧॥ ਗੋਰ ਨਾਦਭੇਮਜੈਸੇ
 ਮਿਠਾਏ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਜੈਵਕੋਪਿਆਨੁਜਾਏ॥ ੧ ਐਸੇਗਮਾਐਸੇਯੋਰਉ॥ ਹਮਵੁਡਿਚਿ
 ਤੁਅਨਤਨੇਠਹਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਉਮੀਨਤੋਰੈਪਸੁਆਗਾ॥ ਸੋਨਗਢੇਤਹਿਰੈਸੁਨਗਾ॥
 ੨ ਜਿਉਬਿਖਈਤੋਰੈਪਹਨਹੀ॥ ਕਉਡਾਰਹਤਹਿਰੈਜੁਆਰੀ॥ ੩ ਜਜਜਹਦੇਖਉਤ
 ਹਤਹਮਾ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨੀਨਤਪਿਆਵੇਨਾਮ॥ ੪॥੨॥ ਗੋਰ ਸੋਕਉਤਾਰਿਏ
 ਹਮਾਤਾਰਿਏ॥ ਮੇਅਜਨੁਜਨੁਤਰਬੇਨਜਾਨਉ॥ ਬੀਨੁਲਾਥਾਹੋਦੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਰੇ
 ਸੁਹੋਹੋਇਜੰਤਿਨਿਮਖੇਮੇਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਸਿਖਲਾਈ॥ ਨਰੇਤਉਪਜਿਸੁਗਕਉਜੀ
 ਤਿਓਸੋਅਵਖਧੇਮੇਪਾਈ॥ ੧ ਜਹਾਜਹਾਪ੍ਰਨਾਹਦੁਟੇਕੈਨੈਕੁਟਿਕਾਵੁਹੋਮਹਿ॥ ਤੋਰੇ
 ਨਾਮਅਵਿਲੰਬਿਬਹੁਤਜਨਉਧੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਤਿਏਹ॥ ੩॥੩॥ ਗੋਰ ਮੋਰਿ
 ਲਾਗਤੀਤਾਸਾਬੇਈ॥ ਬਢੇਹਬਿਨੁਗਇਅਕੇਈ॥ ੧ ਪਾਨੀਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤਲੈ
 ਐਸੇਗਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਪੋਰਨਾਮਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਢੁਢੁਟਲਾ॥ ਬਨੋ
 ਖਤਾਮਾਖਨੁਖੁਟਲਾ॥ ੨ ਨਾਮਦੇਵੁਨਹਾਇਨੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੇਟਤਅਸਖਸਖਾ
 ਇਆ॥ ੩ ਜੈਸੇਬਿਖੇਤੇਤਿਪਹਨਹੀ॥ ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਹਾਰੀ॥ ੪ ਜੈਸੇਤਪਤੇਨਿਰ
 ਮਲਪਾਮਾ॥ ਤੈਸੇਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੋਰਨਾਮਾ॥ ੫॥੪॥ ਗੋਰ ੫੨ ੩
 ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਕਿਰਮਾ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਲੈਉਤਮਧਮਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ
 ਜਾਤਿਕੁਸਹੀ॥ ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲੇਕੀਸਾਕਹੀ॥ ੧ ਹਰਿਏਨਮਸਤੇਹਰਿਏਨਮਜਾ॥
 ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਨਾਖਸਹੋਪਹਨਾ॥ ਅਜੈਮਲ
 ਕੀਓਬੈਕੁੰਠਹਿਥਾਨਾ॥ ਸੁਆਪੜਵਤਗਨਿਕਾਤਹੀ॥ ਸੋਹਰਿਨੈਨੁਕੀਪੁਰਤੀ॥ ੩
 ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੁਤਨਾਤਹੀ॥ ਬਾਸਪਾਤਨੀਕਪਟਹਿਰਹੀ॥ ਸਿਮਰਨੇਪਦਸੁਤਉ
 ਧਰੀ॥ ਗਉਤਮਸਤੀਸਿਧਾਨਿਸਤਹੀ॥ ੩ ਕੇਸੀਕੰਸਮਖਨੁਜਿਨਿਕੀਆ॥ ਜੀ॥

ਦਾਨੁਕਾਈਕਉਈਆ। ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹੀ। ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਦਾਟਗੀ॥
੪॥ ੫॥ ਗੇਡ ਭੈਉਰੁਤਸੀਤਥਾਧੈ। ਖਰਬਾਊਉਰੁਫਾਉਰਾਵੈ। ੧ਉਤਉ
ਏਕਰਮਈਆਐਉਉ। ਆਨਦੇਵਬਦਥਾਵਨਦੇਉਉ। ੧ਹਾਉ। ਸਿਵਸਿਵਕਰੋਤੋਜੋਨ
ਹੁਪਿਆਵੈ। ਬਰਦਚਫੇਰਉਉਚਮਕਾਵੈ। ੨ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੁਜਾਕਰੈ। ਨਰਸੈਨਾਹਿਤੋ
ਇਅਉਤੇਰੈ। ੩ਤੁਕਹੀਅਤਹੀਆਦਿਭਵਾਨੀ। ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਅਕਰਾਫੁਮਾਨੀ॥
ਗੁਰਮਤਿਰਮਨਮਗੁਮੀਤਾ। ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਇਉਕੈਰੋਗੀਤਾ॥ ੫॥ ੬॥ ਗੇਡ ਘਰੁ
ਅਜੁਨਾਮੇਥੀਠਥੁਦੇਖਿਆਮੁਰਖਕਉਸਮਝਾਉਉਗੇ। ੧ਹਾਉ। ਪੰਡੇਤਮਹੀਗਾਇਤੀ
ਸੇਧਕੈ। ਤੁਖਾਤੀਥੀ। ਲੋਕਹਿਠੇਗਾਟਗੀਤੇਹੀਸੰਗਤਥਾਂਗਤਜਾਤੀਥੀ॥ ੧ਪੰਡੇਤੁ
ਮਹਾਮਾਏਉਧਉਥੇਥਥਦਚੜਿਆਆਵਤਦੇਖਿਆਥਾ। ਮਿਦੀਕੇਘਰਖਾਦਪਕਾ
ਵਕਾਥਕਕਮਾਹਿਆਥਾ। ੨ਪੰਡੇਤੁਮਹਾਮਾਚੰਦੁਸੇਭੀਆਵਤਦੇਖਿਆਥਾ। ਗਵ
ਨਸੇਤੀਸਰਬਹੋਈਘਰਕੀਜੋਇਗਵਾਈਥੀ॥ ੩ਤਿੰਦੁਅੰਨਤੁਕਕਾਦਾ। ਦੁਤੇਭੇਗੀ
ਆਨੀਸਿਆਦਾ। ਤਿੰਦੁਪੁਜੈਦੇਤੁਮੁਸਲਮਾਦੁਮਸੀਤਾ। ਨਾਮੋਸੇਈਸੇਵਿਆਜਤੇ
ਹੁਨਮਸੀਤਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੇਡਬਾਦੀਕਗਤਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੫॥ ੨ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦ
ਜਪਹੁਸੰਸਾਗ। ਬਿਨੁਮੁਕੰਦਤਨੁਹੋਇਅਉਫੁਗ। ਸੇਈਮੁਕੰਦਮੁਕਤਿਕਾਦਾਤਾ। ਸੇਈਮੁ
ਕੰਦੁਮਹਾਪਤਮਾਤਾ॥ ੧ਜੀਵਤਮੁਕੰਦੇਮਹਤਮੁਕੰਦੇ। ਤਾਕੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦੇ।
੧ਹਾਉ। ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਮਹੇਪ੍ਰਾਨੰ। ਜੀਪਮੁਕੰਦਾਸਤਕਿਨੀਸਾਨੰ। ਸੇਵਮੁਕੰਦਕਰੈਬੈਰਹੀ।
ਸੇਈਮੁਕੰਦਦੁਬਥਥਨੁਥਾਧੀ॥ ੨ਏਕਮੁਕੰਦਕਰੈਉਪਕਾਗੁ। ਮਹਾਕਰਕਰੈਸੰਸਾਗਮਿ
ਟੀਜਾਤਿਤੁਏਦਰਬਾਹਿ। ਤੁਹੀਮੁਕੰਦਜੋਗਜੁਗਤਾਹਿ॥ ੩ਉਪਜਿਓਗਿਆਨੁਤੁਆਪਥਾ
ਸਾ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਈਨੇਕੀਟਦਾਸਾ। ਕਹੁਗਵਿਦਾਸਾਮਥਤਿਸਨਚੁਕੀ॥ ਜੀਪਮੁਕੰਦਸੇਵਾ
ਤਾਹੁਕੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਜੇਓਹੁਅਠਸਠਤੀਰਥਨਾਵੈ। ਜੇਓਹੁਦੁਆਦਸਸਿਥਾਪੁਜਾਵੈ। ਜੇ
ਓਹੁਪਤਟਦੇਵਾਵੈ। ਕਰੈਨੰਦਸਭਥਿਥਾਜਾਵੈ॥ ੧ਸਾਧਕਾਨੰਦਕਰੈਸੇਤੋਰੈ। ਸਹਥਜਾ
ਨਹੁਨਕਹੀਪਰੈ॥ ੧ਹਾਉ। ਜੇਓਹੁਗੁਨਕਰੈਕਥਖੇਤਾ। ਅਗੇਪੇਨਾਹਿਸੀਗਾਹਸਮੇਤਿ।
ਸਥਾਸੀਸਿਮ੍ਰਤਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨੈ। ਕਰੈਨੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥ ੨ਜੇਓਹੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾ
ਵੈ। ਭੂਮਿਦਾਨਸੇਭਾਮੰਡਪਾਵੈ। ਅਪਨਾਥਿਗਾਹਿਥਿਗਾਨਸਾਂਢੈ। ਕਰੈਨੰਦਬਹੁਜੇਨੀ
ਜੰਢੈ॥ ੩ਨਿੰਦਾਕਰਕਹੁਸੰਸਾਗ। ਨਿੰਦਕਕਾਪਹਗਟਿਪਾਹਾਗਾ। ਨਿੰਦਕੁਸੇਧਿਸਾਧਿਥੀ
ਚਾਰਿਆ। ਕਹੁਗਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾਰਿਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ੧॥ ੨॥ ਜੇਤ੍ਰਿ ੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰ ਪਾਸਾਇ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾਤਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨ ੧ ਕੋਈ ਪੜਤਾਸ
ਸਾਕਿ ਹਤੋ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ਕਿਈ ਨਾਮੁ ਜੋ ਪੇਜ ਪਸਾਈ ਆਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ॥ ਅ
ਬਹੀ ਕਬਹੀ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਤੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ੧ ਨ ਜਾਣਾ ਹੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ॥ ੨
ਅਮੁਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਗਨਿ ਪੂਰਤੋ ਹੀ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ॥ ੧ ਹਰੀ॥
ਕਬਹੂ ਜੀਅ ਵਾਉ ਭਿਚੜ ਤੁਝੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆ ਥੋਏ ਥੋਡੀ ਜੀਅ ਵਾਥਿ ਹਨਹ
ਤੁਝੈ ਚਹੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ॥ ੨ ਮਹਾਨੁ ਸਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀਵਨੁ ਸਾਜਿ ਮਾਈ॥
ਏਕ ਚਲੇ ਤਮ ਦੇਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਭਾਇ ਬਲੰਤੀ ਆਈ॥ ੩ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ ਨ ਕਿਸੀ
ਕਾ ਭਾਈ ਨ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ॥ ਪ੍ਰਵਚਿਤ ਨ ਨ ਕੁਜੇ ਤੁਝੈ ਵਹਿ ਅੰਤੋਂ ਤੇ ਇਸਖਾਈ॥
੪॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾਤਾ ੧ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਹਰੀ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾਤ
ਨਹ ਹਰੀ॥ ੧ ਜੀਵਨ ਤਸਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਅੰਧ ਕੁਪਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ
ਕਿਉ ਕਹਿਉ ਤਹਉ ਪਾਹਿ ਸੁਆਮੀ॥ ੧ ਹਰੀ॥ ਜਤ ਭੀ ਤਹਿ ਪਟ ਭੀ ਤਹਿ ਬਸਿਆ ਬਾ
ਹਰਿ ਕਾਰੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਹ ਕੋ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰਤਮਾ ਆਈ॥ ੨ ਆਪੇ ਨੇ
ਵੈ ਆਪੇ ਦੂਰੀ॥ ਆਪੇ ਸਰਬ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੂਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਧੰਧੇ ਗਾਜਾਇ॥ ਜਹ
ਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੩ ਅੰਤਹਿ ਸਤ ਸਾਬਾਹਿ ਮਾਇਆ॥ ਨੈਨੀ ਲਾਗ ਸਿ
ਥਾਈ॥ ਪ੍ਰਵਚਿਤ ਨ ਨ ਕਦਾ ਸਨਿਦਾ ਸਾਪਰਤਾ ਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖੀ
ਮਾਤਾ ੧ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦੁਰੁ ਕਹੀ ਐ ਦਰੁ ਭੀ ਤਹਿ ਦੁਰੁ ਕਵਨੁ ਥੈ॥ ਜਿ
ਸੁਦਰੁ ਕਹਾਇ ਛਾਉ ਦਾਸੀ ਸੋ ਦੁਰੁ ਕਹੀ ਆਇ ਕਹੈ॥ ੧ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ
ਜੀਵਤਿ ਆਨਤ ਮਹੀ ਐ॥ ੧ ਹਰੀ॥ ਦੁਖੁ ਦਰੁ ਜਾਚੇ ਹੁਰਖ ਵਾਸਾ॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁ

ਇਪਟਜੌੜੈ॥ ਮਾਇਆਜਾਬੁਖਾਈਪਾਣੀਪਹੁਬੰਧਿਆਸਤਕੈਆਸਦਿਪੁਰਖੁਹੋ॥
੨ ਕਿਤੇਨਾਮਾਮੰਤੁਨਜਾਇਆਤੁਮਸਹਿਨਾਹੀਅਵਹੁਤੇਗਾ॥ ਉਚਾਨਹੀਕਤਲਾਮਨਮ
ਰਿਹਤਲਾਆਪੇਜਾਏਆਪਿਕਰੇ॥ ੩ ਜਬਆਸਾਮੰਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਹਿਏਕੁਕ
ਚੈ॥ ਆਸਾਭੀਤਹਿਹੋਨਿਗਸਾਤਉਨਾਨਕਏਕੁਮਿਲੈ॥ ੪ ਇਨਬਿਧਿਸਾਗੁਤਹੀ
ਐ॥ ਜੀਵਤਿਆਇਉਮਹੀਐ॥ ਹਤਉਦੁਜਾ॥ ੩॥ ਗਮਕਲੀਮਤਸਾ ੨
ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਫੀਬਾਜੈਯੋਕੁਸੁਲੇ॥ ਪਤੁਏਲੀਮੰਗਲਕੈਤਾਈਭੀਖਿਆਨਾ
ਮੁਪੜੇ॥ ੧ ਬਾਬਹੋਰਖੁਜਾਗੇ॥ ਗੋਰਖੁਸੋਜਿਨਿਗਇਉਠਾਈਕਹਤੇਬਾਹਨਲਾਗੇ॥ ੧ ਹਤਉ
ਪ੍ਰਾਣੀਪ੍ਰਾਣਪਵਲਥੰਧਿਗਥੇਚੰਦੁਸੁਹਜੁਮੁਖਿਦੀਏ॥ ਮਹਲਜੀਵਲਕਉਸਹਤੀਦੀਨੀਏ
ਤੇਹੁਲਵਿਸੇ॥ ੨ ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜੇਗੀਜੰਗਮਪੀਰਪੁਰਸਬਹੁਤੇਗੇ॥ ਜੇਤਿਨਮਿਲਾ
ਤਕੀਭਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕੇ॥ ੩ ਕਾਹਦੁਸੁਲਹੈਪ੍ਰਤਸੰਗੇਪਾਣੀਕਮਲੁਹੈ॥
ਐਸੇਕੁਗਤਮਿਲਤਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਕਿਆਕੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਮਕਲੀਮਤਸਾ ੨
ਸੁਦਿਮਾਛੰਦੁਨਨਕੁਬੋਲੈ॥ ਵਸਗਤਿਪੰਚਕਰੇਨਹੀਭੋਲੈ॥ ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੁਗਕਉਪਾਏ ॥
ਆਪਿਤੇਹੋਸਗਲੇਕੁਲਤੇਗੇ॥ ੧ ਸੋਅਉਧੁਤੁਐਸੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਸੁੰਨਿਸ
ਮਾਧਿਸਮਾਵੈ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਭਿਖਿਆਭਾਇਭਗਤਿਭੋਚਲੈ॥ ਹੋਵੈਸੁਤਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿ
ਅਮੁਲੈ॥ ਧਿਆਨਹੁਪਿਰੇਇਆਸੁਲੁਪਾਵੈ॥ ਸਚਿਨਾਮਿਤਾੜੀਚਿਤੁਥਾਵੈ॥ ੩ ਨਨਕ
ਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਸੁਦਿਮਾਛੰਦਾਅਉਧੁਨੀਸਾਣੀ॥ ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਗਸੁਵ
ਲਾਏ॥ ਨਿਤਚਉਨਾਨਕਕਹਤੇਪਾਏ॥ ੩ ਪ੍ਰਵਤਿਨਨਕਅਗਮੁਸੁਲਾਏ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ
ਕੀਸੰਧਿਮਿਲਾਏ॥ ਵੀਖਿਆਦਾਹੁਭੇਜਨੁਖਾਇ॥ ਛੁਅਦਹਸਨਕੀਸੋਈਪਾਇ॥ ੪॥
੨॥ ਗਮਕਲੀਕ ਮਤਸਾ ੧ ਤਮਰੇਲਤਬੇੜੀਪਾਪਭਗੀਤਪਵਲੁਲਗੈਮਤੁਜਾਈ॥
ਸਨਮੁਖਸਿਧਭੇਟਲਕਉਆਏਨਿਤਚਉਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ ੧ ਗੁਰਤਾਰਿਤਰਲਾ
ਗਿਆ॥ ਦੇਹਿਭਗਤਿਪੁਰਨਅਬਿਨਾਸੀਤਉਤੁਕਉਬਲਿਤਾਰਿਆ॥ ੧ ਹਤਉ॥
ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੇਗੀਅਰੁਜੰਗਮਏਕੁਸਿਧਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਪਰਸਤਪੇਰਸਿਧ
ਤੇਤੇਸੁਆਮੀਅਖਹੁਜਿਨਕਉਆਇਆ॥ ੨ ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਨਜਨਾਨਮੁਜਪੀ
ਪੁਕਤੇਗਾ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਭੇਟਿਓਸਾਚੈਸਬਦਿਨਿਬੇਗਾ॥ ੩॥ ੩॥ ਗਮਕਲੀ
ਮਤਸਾ ੧ ਸੁਹਤੀਸੁਗਤਿਰਲਾਈਐਏਤੁ॥ ਤਨੁਕਹਿਤੁਲਾਏਪਤਿਜੇਤੁ॥ ਅੰਤਰਿਭਾ

ਤਿਤਿਸੈਤੁਰਖਾ। ਅਤਿਨਿਸਿਦੀਵਾਬਲੈਅਥਕ੍ਰਾ। ਐਸਾਦੀਵਾਨੀਰਿਤਗਾਇ। ਜਿਤੁ
 ਦੀਵੈਸਤੁਸੇਈਪਾਇ। ੧ ਹਰਾਉ। ੨ ਫੁੰਮਿਟੀਸੇਈਹੋਇ। ਤਕਾਕੀਆਮੈ
 ਸੇਇ। ਕਛਲੀਤੇਕਹਿਚਕੁਛਾਲਿ। ਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ। ੩ ਆਪੇਨਹੁਰਿਕ
 ਹੇਜਾਸੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲਾਬੁਝੈਕੋਇ। ਤਿਤੁਘਟਿਦੀਵਾਨਿਹਚਲੁਹੋਇ। ਪਾਲੀ
 ਮਰੈਨਬੁਝਾਇਆਜਾਇ। ਐਸਾਦੀਵਾਨੀਰਿਤਗਾਇ। ੩ ਡੋਲੈਵਾਉਨਵਡੋਹੋਇ। ਜਾ
 ਪੇਜਿਓਸਿੰਘਾਸਲਿਓਲੇਇ। ਖੜੀਬ੍ਰਾਹਮਲੁਸੁਦੁਕਿਵੈਸੁ। ਨਿਗਤਿਨਪਾਈਆਗੁਲੀ
 ਸਹੰਸਾ। ਐਸਾਦੀਵਾਬਲੈਕੋਇ। ਨਾਨਕਸੇਪਾਗੰਗਿਹੋਇ। ੪॥੭॥ ਹਮਕਈ
 ਮਹਾਸਾ। ੧ ਤੁਧੋਨੇਨਿਵਲੁਮੰਨਲੁਤੇਗਨਾਉ। ਸਾਚੁਭੇਟਬੈਸਲੁਕਉਥਾਉ। ਸਤੁਸੰ
 ਤਖੁਤੇਵੈਅਹਦਾਸਿ। ਤਾਸੁਨਿਸਾਦਿਬਹੁਲਪਾਸਿ। ੧ ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ।
 ਐਸੀਦਰਗਹਸਾਚਾਸੇਇ। ੧ ਹਰਾਉ। ਪ੍ਰਾਪਤਿਪੋਤਾਕਰਮੁਪਸਾਉ। ਤੁਧੇਵਹਿਮੰਗ
 ਤਜਨਚਾਉ। ਭੰਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਆਇ। ਧੁਰਿਤੈਫੋਰੀਕੀਮਤਿਪਾਇ। ੩ ਜਿਨਿਕਿ
 ਫੁਕੀਆਸਕਿਫੁਕੈਗੇ। ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਧਗੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਗਾਟੁਹੋਆਹਰਿਗ
 ਇ। ਨਾਕੋਆਵੈਨਕੋਜਾਇ। ੩ ਲੋਕਾਧਿਕਾਰੁਕੈਹੋਮੰਗਤਜਨਮਾਗਤਮਾਨੁਪਾਇਆ
 ਸਹਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤਤੈਤਕਹਲੁਕਹਾਇਆ। ੪॥੮॥ ਹਮਕਈਮਹਾਸ
 ੧ ਸਾਗਹਮਹਿਬੁੰਦਬੰਦਮਹਿਸਾਗਹੁਕਵਲੁਬੁਝੈਬਿਧਿਜਾਇ। ਉਤਭੁਜਚਲਤਆ
 ਪਿਕਹਿਚੀਨੈਅਪੇਤਤੁਪਛਾਇ। ੧ ਐਸਾਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋਈ। ਜਿਸਤੇਮੁਕਤਿ
 ਪਰਮਗਤਿਹੋਈ। ੧ ਹਰਾਉ। ਦਿਨਮਹਿਰੈਲੁਖੁਹਿਦੀਨੀਅਹਉਸਨਸੀਤਬਿਧਿਸੇ
 ਈ। ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਅਵਹੁਨਜਾਇਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝੁਹੋਈ। ੨ ਪੁਰਖਮਹਿਨਾ
 ਹਿਨਾਹਿਮਹਿਪੁਰਖਾਬੁਝਹੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ। ਧੁਨਿਮਹਿਧਿਅਨੁਧਿਅਨਮਹਿਜਾ
 ਨਿਅਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਨੀ। ੩ ਮਨਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਮਨੁਆਪੰਚਮਿਥੇ
 ਗੁਰਭਾਈ। ਨਾਨਕਤਿਨੇਕੇਸਦਬਲਿਹਰੀਜਿਨਿਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ। ੪॥੯॥
 ਹਮਕਈਮਹਾਸ ੧ ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਧਾਰੀ। ਤਾਤਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ। ਸਿਸੇਵ
 ਕਿਰਾਮਪਿਆਰੀ। ਜੋਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰੀ। ੧ ਸੋਹਰਿਜਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ। ਅਤਿਨਿਸਿ
 ਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤਿਲਾਜੇਫੇਰਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ। ੧ ਹਰਾਉ। ਧੁਨਿਵਾਜੈਅਨਹਦਪੋਰ
 ਮਨੁਆਨਿਅਹਰਿਸੁਮੇਗਾ। ਗੁਰਪੁਰੈਸਚੁਸਮਾਇਆ। ਗੁਰੁਆਦਿਪੁਰਖੁਤਹਿਪਾਇ

ਆ॥ ੩ ਸਤਿਨਾਦਬੇਦਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਮਨੁਗਤਾਸਾਹਿੰਗਪਾਣੀ॥ ਤਤਤੀਰਬਵਰ
 ਤਤਪਸਰੇ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਆਤਹਿਨਿਸਤਰੇ॥ ਜਤਆਪੁਗਇਆਕੁਉਤਾਗਾ॥ ਗੁਰ
 ਚਰਣੀਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਕਰੁਨਨਕਸਬਦਿਮਿ
 ਲਾਇਆ॥ ੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ॥ ਵਾਦਨੁਕੇਜਨੁਮਾਗਤੁਭਾਗੈ॥
 ਖੁਧਿਆਦੁਸਟਜੇਲੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਹੀਲੀਨੀਦੁਰਮਤਿਪਤਿਖੋਈ॥ ਗੁਰ
 ਮਤਿਰਗਤਿਪਵੈਜਨੁਕੋਈ॥ ੧ ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸਤਜਪਾਰਿਵਾਸੈ॥ ਏਕਦਿਸਟਿਏਕੇ
 ਕਰਿਦੇਖਿਆਭੀਖਿਆਭਾਇਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ ੨ ਤਤਉ॥ ਪੰਚਥੈਲਗਡੀਆ
 ਦੇਤਧਾਰੀ॥ ਰਾਮਕਲਾਨਿਬੈਧਤਿਸਾਗੀ॥ ਧਰਤੁਟੀਗੋਡੇਸਿਰਭਾਗੀ॥ ਸਕਰੀਬਿਖਰੀਜ
 ਹੀਮੰਤ੍ਰਿਭਾਗੀ॥ ੩ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਜੋਗੀ॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਣਸੋਗਬਿ
 ਓਗੀ॥ ਭੁਗਤਿਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਅਸਥਿਰੁਕੰਧੁਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੩ ਸਤ
 ਜਜੋਟਾਬੰਧਨਤੇਛੂਟਾ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਗੁਰਸਬਦੀਸੁਟਾ॥ ਮਨਮਹਿਮੁੰਦਾਤਹਿਗੁਰਸਹਣਾ॥
 ਨਾਨਕਰਾਮਕੁਗਤਿਜਨਤਹਣਾ॥ ੪॥੧੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੩ ੨੨ ੧ ਸਤਜੁਗਿਸਚੁਕੈਸੋਕੁਕੋਈ॥ ਪਰਿਪ
 ਰਿਕੁਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ ਸਤਜੁਗਿਧਰਮੁਪੇਹੈਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥
 ੧ ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮਵਡਿਆਈਹੋਈ॥ ਜਿਨਾਮਿਲਾਗੈਸੋਕੁਕਤਿਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁ
 ਨਪਵੈਕੋਈ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਤ੍ਰੈਤੈਇਕਕਲਕੀਨੀਦੁਗਿ॥ ਪਾਖੰਡਵਹਤਿਆਤਹਿਜਲਨਿ
 ਦੁਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਈਹੋਈ॥ ਅੰਤਹਿਨਾਮੁਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੩ ਦੁਆਪੁਰਿਦੂ
 ਜੈਦੁਬਿਧਾਹੋਇ॥ ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਜਲਹਿਹੋਇ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੇਰਖਾਏ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਏ॥ ੩ ਕਲਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕਰਹਾਏ॥ ਇਕਪੇਰਿ
 ਚਲੈਆਇਆਮੋਹੁਵਧਾਏ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿਗੁਥਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟੈਨਾਮੁਉਧਾ
 ਗਿ॥ ੪ ਸਤਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ ਸਭਮਹਿਸਚੁਦੁਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ ਸਾਚੀਕੀ
 ਹਤਿਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਕੋਈ॥ ੫ ਸਤਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮ

ਤੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਹਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ। ਤਹਿਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਗਤ ਜਨੁ ਸੇਈ। ਨਨਕਜੁ
ਗਿਜੁ ਗਿਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਤੇਈ। ੬॥ ੨॥ ੧੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖ ਕਈ ਮਾਤਲਾ ੪ ਘਰ ੧ ਜੇਵਡਭਗੋਰੇਵਹਿ ਵਡਭਗੀਤਾ ਤਹਿ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਖਿ ਆਵੈ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨ ਮੇਸੁ ਖੁਪਾਵੈ ਤਹਿਨਾ ਮੇਨਾ ਮਿਸਮਾਵੈ। ੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ
ਕਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ। ਤਿਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਤੇਵੈ ਲਿਵਲਥੈ ਗੁਰਮਤਿ ਤਹਿ ਹਰਿਨਾ ਮਿਸਮਾਣੀ
੧ ਹਰਾਓ। ਤੀਹਰਤ ਨ ਜੇਵਹ ਮਾਲਕ ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਭਰ ਪੂਰੁ ਕੀਆ ਜਿਸੁ ਵਡਭਗੁ
ਤੇਵੈ ਵਡ ਮਸਤ ਕਿਤਿ ਨਿਗੁਰਮਤਿ ਕਢਿ ਕਾਢਿ ਲੀਆ। ੨ ਰਤਨੁ ਜੇਵਹੁ ਸਾਸੁ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਾਇਆ। ਭਗਤੀ ਲਮਨ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਲੀਆ ਤਿਲਓ
ਲੈਲਾ ਖੁਦ ਪਾਇਆ। ੩ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਤੇਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾ
ਏ। ਨਨਕ ਰਤਨ ਜੇਵਹ ਪਾਵੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਤਹਿ ਪਾਏ। ੪॥ ੧ ਗੁਰਮੁਖ ਕਈ
੪ ਗੁਰਮੁਖ ਮਿਲਿਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਤਹਿਨੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ। ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਸੁ ਗਈ
ਸਰਨੀ ਕਿਹਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ। ੧ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮੁਖ ਬੋਲਾਇ। ਜੇ
ਜੇ ਸੁਲੇਕੇ ਹੋਸੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਸੇਧਾਇ। ੧ ਹਰਾਓ। ਜੇਵਡਭਗੋਰੇਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸ
ਤ ਕਿਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾ ਭੋਟਾਇ। ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਹਿ ਕਿਹਾ ਸਭੁ ਦਾਸ ਦੁਖੁ ਸਹਿ
ਜਾਇ। ੨ ਤਹਿਕੋਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨੀਕੇ ਭਗਤੀ ਲਨ ਸੁਖਾਇ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਗੁਰਮੁਖ ਤਹਿ
ਨਉ ਚੇਨ ਗਨੰਦ ਕਰੰ ਸੁਖਾਇ। ੩ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨ ਗਨੰਦ ਕਜਿ ਨ ਜਨਨੀ ਭਾਏ ਤਹਿ
ਕੇਸਖਾ ਸਖਾਇ। ਸੇ ਤਹਿਕੋ ਚੇਰੇਵੇ ਮੁਖਿ ਮੁਖ ਕਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੈ ਜਨ ਭਾਇ। ੪ ਦਇ
ਆ ਦਇਆ ਕਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਤਹਿ ਜੀਉ ਮਦੀ ਨ ਤੇਹੀ ਸਹਾਇ। ਤਮ ਬਾਰਿਕਤ ਮਾਪਤ
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨਨ ਕਥਾ ਸਿਮਿਲਾਇ। ੫॥ ੨ ਗੁਰਮੁਖ ਕਈ ੪ ਤਹਿਕੋਲੇ
ਸਾਧ ਜਨਨੀ ਕੇ ਤਿਨ ਉਪਹਿਤ ਬੁਝਤਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਹਿ ਕਿਹਾ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ। ੧ ਗੁਰਮੁਖ ਉਤਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ। ਅਮਿਓ ਅਮਿਓ ਤਹਿ ਗੁਰ
ਤੇ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ। ੧ ਹਰਾਓ। ਤਹਿਕੋਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਉਤਰ ਮਿਲਿ
ਉਤਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ। ਤਮ ਤੇਵਤ ਚੇਹੀ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਕੁਰ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ। ੨

ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਸੇਵਡਰਾਗੀਹਿਦਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕਹਹਿ
ਬਹੁਬਾਤਾਕੁਕੁਬੇਸਿਕੁਕੇਠਲੁਪਾਵੈ॥ ਮੇਕਉਧਾਹਿਕਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਹਿਸੰ
ਤਪਗੀਲੇਪਾਵੈ॥ ਤਉਕਾਟਉਕਾਟਿਬਾਦਿਸਿਰੁਗਾਖਉਜਿਤਨਾਨਕਸੰਤਚਕਿਅਵੈ॥
੪॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਾਤਸਾ ੪ ਜੇਵਡਰਾਗੋਵਹਿਵਡਮੇਰੇਜਨਮਿਲਾਦਿਆਦਿ
ਲਾਈਐ॥ ਤਹਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਸਹੀਕੇਵਡਰਾਗੀਤਿਤੁਨਾਵਾਈਐ॥ ੧ ਰਾਮ
ਮੇਕਉਤਹਿਜਨਕਾਰੇਲਾਈਐ॥ ਤਉਪਾਲੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਗੈਪਗਮਲਿਮਲਿਧੁਰੀ
ਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਤਹਿਜਨਵਡੇਵਡੇਵਡਉਚੇਜੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥
ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੇਈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਧਿਆਈਐ॥ ੨ ਸਤਿਗੁਰਸ
ਹਦਿਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇਰੁਕਰਸਾਜਹਖਾਈਐ॥ ਇਕਿੰਸੁਆਇਆਇਬਹਿਗੁਰ
ਅਗੈਜਿਉਬਹੁਸਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥ ੩॥ ਬਹੁਲਾਕਾਗਨੀਚਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਕਰੰ
ਗਬਖੁਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪ੍ਰਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੰਸੁਕਗਈਐ॥
੪॥ ੪ ਰਾਮਕਲੀਮਾਤਸਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਤਹਿਮੇਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਪ੍ਰਦੁਤਹਿਗਾਇਆ॥ ਤਮਚੇਹੀਤੋਇਲਗਤਗੁਰਚਰਲੀਜਿਨਹਿਪ੍ਰਤਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥ ੧ ਰਾਮਮੇਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਮਨਿਕਾਇਆ॥ ਮੇਤਹਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈਥੇਈ
ਮੇਹਾਪਤਾਤਹਿਸਖਾਇਆ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨਪ੍ਰਾਨੁਨਹਤਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿ
ਨੁਦੇਖੇਮਹਤਿਮੇਰੀਮਾਇਆ॥ ਸਨੁਸਨੁਵਡਰਾਗਗੁਰਸਹਲੀਅਏਤਹਿਗੁਰੀਮਲਿਦੁ
ਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੨ ਮੇਅਵਰੁਨਕੇਈਸੁਏਬੁਏਮਨਿਜੁਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਤੀਰ
ਠਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਪਸਿਪਸਿਨਕਵਦਾਇਆ॥ ੩ ਮੇਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਲਿਲੇਸੁ
ਅਮੀਰਿਦਅੰਤਹਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੁਰੁਤੈਪੁਗਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿ
ਅਇਆ॥ ੪ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਾਤਸਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰਦਤਵਡਵਡਪੁਰਖੁਰੋਜਿਤਮਿਲਿ
ਐਤਹਿਉਰਧਰੇ॥ ਜੀਅਦਨੁਗੁਰਪੁਰੋਈਆਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਗੇ॥ ੧ ਰਾਮਗੁਰ
ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਕੰਠਿਧਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਲੀਮਨਿਭਾਈਸਨੁਸਨੁਵਡਰਾਗਤਮਾਗੇ॥ ੧
ਹਤਉ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਤਿਤਕਾਅੰਤਨਪਾਵਤਿਪਾਗੇ॥ ਤਿਰੇਦੇਕਾਮਕਾਮਨੀ
ਮਾਗਤਿਹਿਧਿਮਾਗਤਿਹਾਬੁਪਸਾਗੇ॥ ੨ ਤਹਿਜਸੁਜਾਪਿਜਪੁਵਡਵਡੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉ
ਉਰਿਧਾਗੇ॥ ਜੇਵਡਰਾਗੋਵਹਿਤਜਪੀਐਤਹਿਉਜਸੁਪਾਹਿਉਤਾਗੇ॥ ੩ ਤਹਿਜਨਨਿਕ

ਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਗੋਖੇਕੰਠਿਜਿਨਧਾਗੇ। ਨਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪੁਰੁ
ਮਥਾਰਿਕਹਰਿਪੁਤਿਪਾਗੇ॥੪॥੬॥੧੮॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਰਮਕਸੀਮਤਸਾ ੫ ੫੩੧

ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦੇਤੇਮੇਰਾਗੁਲੁ

ਅਵਗਲੁਨਬੀਚਾਰਹੁਕੇਈ॥ਮਾਟੀਕਾਕਿਆਧੋਪੈਸੁਆਮੀਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਈ॥

੧ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੇਇਛੁਹੋਸੇਈਛੁਪਾਵਹੁਠਿਰਿਦੁਖੁਨਵਿਆ
ਪੈਕੇਈ॥੧ ਹਰਓ॥ਕਾਚੇਭੰਡੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੇਤਿਸਮਾਈ॥ਜੇਸਾਸਿਖਤੁਸਿ

ਖਿਆਧੁਰਿਕਰੇਤੇਹਮਤੈਸੀਕਿਗਤਿਕਮਾਈ॥੨ ਮਨੁਤਨੁਬਾਪਿਕੀਆਸਕੁਅਪਨਾਏ

ਤੇਆਵਲਾਜਾਣਾਜਿਨਿਦੀਆਸੇਚਿਤਿਨਾਵੈਮੋਰਿਅੰਧੁਲਪਟਾਣਾ॥੩ ਜਿਨਿਕੀ

ਅਸੇਈਪੁਰੁਜਾਣੈਹਰਿਕਾਮਹੁਸੁਅਪਾਗਾ॥ਭਗਤਿਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਵਾਨਨਕਦਾਸੁ

ਤੁਮਾਗਾ॥੪॥੧ ਗਮਕਸੀਮਤਸਾ ੫ ੫੪੦

ਸੇਵਕਮਾਵਹੁ॥ਆਪਸੇਤੇਉਪਹਿਸਭਜਾਨਹੁਤਉਦਗਹਸੁਖਪਾਵਹੁ॥੧ ਸੰਤਹੁਐ

ਸੀਕਥਹੁਕਹਾਣੀ॥ਸੁਰਪਵਿਤ੍ਰਨਹਦੇਵਪਵਿਤ੍ਰਖਿਨੁਬੇਸਹੁਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀ॥੧ ਹਰਓ

ਪਰਪੰਚੁਛੋਡਿਸਹਜਪਰਿਬੈਸਹੁਭੁਠਾਕਹੁਨਕਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਸੁਹੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਵ

ਹੁਇਨਬਿਧਿਤਤੁਬਿਛੋਈ॥੨ ਭਗਮੁਚੁਕਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਸਾਵਹੁਆਤਮੁਚੀਨਹੁ

ਰਾਈ॥ਨਿਕਟਿਕਹਿਜਾਣਹੁਸਦਾਪੁਰੁਹਜਹੁਕਿਸੁਮਿਓਕਹੁਬੁਰਾਈ॥੩ ਸਤਿਗੁਰਿ

ਮਿਥਿਐਮਾਗੁਮੁਕਤਾਸਹਜੇਮਿਥੈਸੁਆਮੀ॥ਸਨੁਸਨੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕਸਿਮਹਿਹਰਿ

ਪਾਇਅਜਨਨਨਕਸਦੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੪॥੨॥ ਗਮਕਸੀਮਤਸਾ ੫ ੫੪੧

ਰਖਨਜਵਤਦੂਖਾਨਹੀਬਿਆਪੇਮਨੋਰਗਨੀ॥ਸਦਾਅਨੰਦਗੁਰਪੁਰਪਾਇਆਤਉਓ

ਭਗੀਸਗਸਾਬਿਓਗਨੀ॥੧ ਇਹਬਿਧਿਹੈਮਨੁਜੋਗਨੀ॥ਮੇਰੇਗੁਰੇਗੁਰੇਸੁਨਵਿਆ

ਪੇਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੋਭੇਗਨੀ॥੧ ਹਰਓ॥ਸੁਰਗਪਵਿਤ੍ਰਮਿਰਤਪਵਿਤ੍ਰਪਾਇਅ

ਸਪਵਿਤ੍ਰਅਥੋਗਨੀ॥ਆਗਿਆਕਾਹੀਸਦਾਸੁਖੁਭੈਚੈਜਤਕਤਮੇਖਉਹਰਿਗੁਨੀ॥

੨ ਨਹਸਿਵਸਕਤੀਜਸੁਨਹੀਪਵਨਾਤਹਅਕਹੁਨਹੀਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੋਜੋਗਕਤਾ

ਨਿਵਾਸਾਜਤਅਵਿਗਤਨਾਥੁਅਗਮਧਨੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਕਾਧਨੁਸਤੁਹਰਿਕਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਕਿਆਗਨੀ॥ ਕੁਨਨਕਤਮਤੁਮਗੁਰਿਖੇਈਹੈਅੰਭੈਅੰਭੁਮਿ
ਸ਼ਗਨੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਤਾ ੫ ਤੇਗੁਣਹਤਹੈਨਿਰਾਗੀਸਾਧਿਕਸਿਧਨ
ਜਨੈ॥ ਹਤਨਕੇਠਵੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਕੇਖਜਨੈ॥ ੧ ਅਚਰਜੁਕਿਛੁਕਾਣੁ
ਨਜਾਈ॥ ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਭਾਈ॥ ੨ ਹਰਾਓਮੇਸੁਨਾਹੀਕਿਛੁਕਰੇਲੈਜੋਗਾਕਿਆਕੋਕ
ਹੈਸੁਣਵੈ॥ ਕਥਨਕਾਣੁਕਉਸੇਈਨਾਹੀਜੋਪੇਖੋਤਿਸੁਬਲਿਅਵੈ॥ ੩ ਸੇਈਜੋਲੈ
ਕਰੇਲੈਹਰਾਕੀਤਕਿਆਬੇਚਾਗਾ॥ ਅਪਣੀਗਤਿਮਿਤਿਅਪੇਜਲੈਹਰਿਅਪੇਪੁਰਭੰ
ਡਾਗਾ॥ ੩ ਐਸਾਹਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਿਚਾਖਿਆਤਿਪਤਿਹਰੇਆਪਾਈ॥ ਕੁਨਨਕਮੇਰੀ
ਆਸਾਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਤਾ ੫ ਅੰਗੀਕਰੁਕੀਆ
ਪ੍ਰਿਅਪਨੈਬੈਰੀਸਗੇਸਸਾਧੋ॥ ਜਿਨਿਬੈਰੀਹੈਇਹੁਜਗੁਸੁਟਿਅਤੇਬੈਰੀਏਬਾਧੋ॥ ੧ ਸ
ਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਮੇਗਾ॥ ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਸਮਾਲੀਨਵਜਪੀਰਹਵਾਸਤੇਗਾ॥ ੧ ਹਰਾਓ
ਚੀਤਿਨਾਵਸਿਦੁਜੀਬਾਤਾਸਿਹਉਪਹਿਰਖਵਾਗਾ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁਹਤਹੈਸੁਆਮੀਇਕਨਾ
ਮਕੈਆਧਾਗਾ॥ ੨ ਪੁਰਨਹੈਇਮਿਥਿਓਸੁਖਦਾਈਉਨਨਕਾਈਬਾਤਾ॥ ਤਤੁਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਦੁ
ਪਾਇਅਵੇਡਿਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥ ੩ ਬਹਨਿਨਸਾਕਉਜੈਸਤੁਹੈਸਾਚੇਅਸਖਅਪਾਗਾ॥ ਅਤੁ
ਸਅਖਾਹਅਡੇਸਸੁਆਮੀਨਨਕਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਤਾ ੫
ਤੁਦਾਨਾਤੁਅਬਿਚਲੁਤੁਹੀਤੁਜਾਭਿਐਗੀਪਾਤੀ॥ ਤੁਅਡੇਸੁਕਦੇਡੇਸਹਿਨਾਹੀਤਾਹਮ
ਕੈਸੀਤਾਤੀ॥ ੧ ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੁਹੀ॥ ਏਕੈਏਕਤੁਹਾਇਆ॥ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾ
ਇਆ॥ ੧ ਹਰਾਓ॥ ਤੁਸਾਹੁਹਮਹੰਸੁਤੁਮਗੇ॥ ਤੁਮਮਹਿਮਾਨੁਕਲਾਸਾ॥ ਤੁਮਦੇਵੁ
ਤਿਸੁਸੰਕਨਮਾਨੁਹਮਭੁੰਚਹਸਦਾਨਿਹਾਸਾ॥ ੨ ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮ
ਮੁਖਦੇਵੁਖੀਗਾ॥ ਹਮਖੇਸਹਸਤਿਥਾਡਥਡਵਹਤੁਮਸਦਾਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੩ ਤੁ
ਮਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰੇਸੰਪੂਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਆਪਾਏ॥ ਮਿਸਤਮਿਸਤਮਿਸਤਮਿਸਿ
ਹਰਿਆਨਨਕਕਾਣੁਨਜਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਤਾ ੫ ਕਰਕਹਿਤਾਸਪ
ਖਵਜੁਨੈਨਹੁਮਾਥੈਬਜਹਿਰਬਾਬਾ॥ ਕਰਨਹੁਮਧੁਬਾਸੁਗੀਬਾਜੈਜਿਹਵਾਧੁਨਿਆ
ਗਾਜਾ॥ ਨਿਗਤਿਕਕੋਰਿਮਨੁਆਨਾਚੈਅਲੈਪੁੰਘਰਸਾਜਾ॥ ੧ ਰਾਮਕੋਨਿਗਤਿਕਾ
ਗੀ॥ ਪੇਖੈਪੇਖਣਹੁਰਾਖਿਆਸਜੇਤਾਸਾਜੁਸੰਗੀਗੀ॥ ੧ ਹਰਾਓ॥ ਅਖਰਮੰਡਲੀ

ਧਰਮਿਸਥਾਈਉਪਰਿਗਗਨੁਚੰਦੋਆ॥ ਪਵਨੁਵਿਚੋਸਾਕਰਤਇਕੇਲਾਜਸੇਤੋਓਪ
 ਤਿਉਆ॥ ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਸਾਵਾਜੇਆ॥ ੨ ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਇ
 ਜੇਚਗਾਗਾਚਪੁਕੁੰਟਰੀਤਹਿਗਥੇ॥ ਦਸਪਾਤਉਪੰਚਸੰਗੀਤਾਏਕੈਰੀਤਹਿਸਾਥੇ॥
 ਕਿੰਨਕਿੰਨਹੋਇਭਵਾਦਿਖਾਵਹਿਸਭਪੁਨਿਗਰੀਭਾਥੇ॥ ੩ ਘਰਿਘਰਿਨਿਗਤਿਹੋਵੇਇ
 ਨੁਗਤੀਘਟਿਘਟਿਵੇਜੇਤੂਗਾ॥ ਏਕਨਚਾਵਹਿਏਕਭਵਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਹੋਇ
 ਧੁਗਾ॥ ਕੁਨਨਕਸੇਬਹੁਨਿਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਕੇਟੈਧੁਗਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਰਾਮਕਸੀਮਤਸਾ
 ੭ ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਗਾਗੁਅਥਾਥੇ॥ ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰਿ
 ਅਥਿਅਥੇ॥ ਏਕਸੁਰਤਿਏਕਾਦੀਸੇਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾਥੇ॥ ੧ ਭੋਲੇਭੋਲੇਕੀਰਤਨੀ
 ਆਗਮਰਾਮਗਮਗੁਨਗਾਉ॥ ਵੇਡਿਮਾਇਆਕੇਧੰਧਸੁਆਉ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਥ
 ਜਿਤਕੇਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਗਲੇਚਾਥੇ॥ ਬਾਜਾਮਾਦੁਤਾਦੁਤਾਜਿਤਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਾ
 ਥੇ॥ ਫੇਰੀਫੇਰਨਹੋਵੇਕਥੀਏਕੁਸਥਦੁਥੰਧਿਪਾਥੇ॥ ੩ ਨਾਹਦੀਨਾਹਤਜਾਇਦੁਹੇ
 ਘੁੰਘਰਖੜਕਤਿਆਗਵਿਸੁਗੇ॥ ਸਤਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੇ॥ ਏਹੁਨਿਗਤਿਕਾਰੀਜਨ
 ਮਿਨਆਵੇ॥ ੩ ਜੇਕੋਠਕੁਰਾਅਪਨੇਭਾਵੇ॥ ਕਿਟਿਮਧਿਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਕੀਜਾਵਉਏਕਾ॥ ਕੁਨਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਰਾਮਕਸੀਮਤਸਾ ੪ ਕੋਈ
 ਬੋਲੈਗਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ ਕੋਈਸੇਵੈਗੁਸਾਈਅਕੋਈਅਥਾਰਿ॥ ੧ ਕਾਰਕਰ
 ਲਕਰੀਆ॥ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਹਰੀਮੰ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਈਸੇਵੈਤੀਹਬਿਕੋਈਜਜਾਇ॥ ਕਿ
 ਈਕੋਰੇਪੁਜਕੋਈਸਿਗਨਿਵਾਇ॥ ੨ ਕੋਈਪਵੈਬੇਟਕੋਈਕਤੇਬਾ॥ ਕੋਈਓਛੈਨੀਲੋਕ
 ਈਸੁਪੇਦਾ॥ ੩ ਕੋਈਕੋਤੋਤੁਕੋਕੋਈਕੋਰੇਤਿੰਦੂ॥ ਕੋਈਬਾਛੈਰਿਸਤੁਕੋਈਸੁਗਗਿੰਦੂ॥
 ੪ ਕੁਨਨਕਜਿਨਿਯੁਕਮੁਪਦੁਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਸਾਹਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇਦੁਜਾਤਾ॥ ੫॥ ੯॥
 ਰਾਮਕਸੀਮਤਸਾ ੫ ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆਜੋਤੀਮਹਿਜੋਤਿਹਿਲਿਜਾਇਅ
 ਮਾਟੀਮਾਟੀਹੋਈਏਕਾ॥ ਰਵਨਹੋਕੀਕਵਨਟੇਕਾ॥ ੧ ਕਉਨੁਮੁਆਰੋਕਉਨੁਮੁਆ
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮਿਥਿਕਰਪੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਇਤਉਚਲਤੁਭਇਆ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਅਗ
 ਸੀਕਿਛੁਖਬਹਿਨਪਾਈ॥ ਰਵਨਹਾਰਿਭਿਉਠਿਸਿਧਾਈ॥ ਕੁਰਮਮੋਹਕੇਥਾਥੇਥੰਧਾ॥
 ਸੁਪਨੁਭਇਆਰਖਥਾਏਅੰਧਾ॥ ੨ ਇਤੁਤਉਹਚਨੁਗਚਿਅਕਰਤਾਗਿ॥ ਆਵ
 ਤਜਾਵਤਤੁਕੀਮਅਪਾਗ॥ ਨਹੋਕੇਮੁਆਨਮਕੋਏਜੋਗੁ॥ ਨਹਬਿਨਸੈਅਥਿਨਸੀਹੋਗੁ॥

੩ ਜੇ ਇਹੁ ਜਾ ਲਹੁ ਸੋਇ ਹੁ ਨਾਹਿ॥ ਜਾਨ ਨਹੈ ਕਉ ਬਥਿ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰਿ ਰ
ਮੁਚਕਾਇਆ॥ ਨੋਕਣੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਸਾ ੫
ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਪਾਸਸਾ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਠਿਗਿਨਖਾਈ ਮਤਕਾਸੁ ॥
੧ ਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ॥ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ॥
੧ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਹੀ ਉਧਾਰੁ॥ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੨੫੮
ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਸਾ ੫ ੨੫੮੨ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾਤੁ ਮਾਨਹਿ॥ ਖਟੁ ਭੀਏ ਕਾਬਾਤ
ਵਖਾਨਹਿ॥ ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿਐ ਕੇ ਕਹਿਅਾ॥ ਤਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਅਾ॥
੧ ਕਿੰਕਰੀ ਅਨੁਪ ਵਜੈ॥ ਜੋਗੀ ਆਮਤ ਵਹੈ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤਕਾ
ਖੇੜਾ॥ ਤਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ॥ ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੇ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇ
ਆ॥ ਏਕੁ ਗਹਿ ਆਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੨ ਏਕੈ ਸੁਤਿ ਪਰੇ ਏਮ ਲੀਏ॥ ਗਾਠੀ ਭਿੰ
ਨਿ ਭਿੰਨਿ ਭਿੰਨਿ ਭਿੰਨਿ ਤਲੀਏ॥ ਠਿਗਤੀ ਮਾਥਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ॥ ਖਿੰਚਿ ਆਸੁ ਤੁ
ਤ ਆਈਥਾਇ॥ ੩ ਚਤੁਰਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁਰੈ ਕੀਆ॥ ਤਹਿ ਬਿਖੜੇ ਬਾਨ ਅਨਿਕ
ਖਿੜਕੀਆ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ॥ ਤਨਨਕ ਜੋਗੀ ਮਤਸੁ ਪੁਰੁ ਪਾ
ਇਆ॥ ੪॥ ਇਉਂ ਕਿੰਕਰੀ ਅਨੁਪ ਵਜੈ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਗੈ॥ ਹਾਉ
ਦੁਜਾ॥ ੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਸਾ ੫ ਤਗਾ ਕਹਿ ਕੈਸਾਈ ਬਿਗਲੀ॥ ਲਉ ਨੜੀ ਸੁ
ਆਰੈ ਅਸਤੀ॥ ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਭਾਂਡਾ ਧਰਿਆ॥ ਕਿ ਅਤੁ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ॥ ੧
ਜਪਿ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੋਨਾਈ॥ ਤੇਰੀ ਖਿੰਬਾ ਦੇ ਦਿਹਾਈ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਗਤਰੀ ਬਿਭੂਤਸਾਇ
ਥੈ ਠਾਤਾੜੀ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਰੀ॥ ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਥੁ ਢੰਡ
ਜਾ ਚਹਿ ਸਾਜਨ ਆਵੈ॥ ੨ ਚਲਾਇ ਤੇਰੀ ਆਸ ਲੁਤੇਗਾ॥ ਸਿੰਝੀ ਵਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾ
ਸੇਗਾ॥ ਗੁਰਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈਸੁ ਝਨ ਪਾਈ॥ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ੩ ਜਿਸੇ
ਰੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਸਾ॥ ਰਹਾਸਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਨਾਮੇ ਖਿੰਬਾ ਨਾਮੇ ਬਸਤਰਾ॥ ਜ
ਨਨਕ ਜੋਗੀ ਰੋਆ ਅਸ ਬਿਹਾ॥ ੪॥ ਇਉਂ ਜਪਿ ਆਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੋਨਾਈ॥ ਹੁਣਿ ਪਾ
ਇਆ ਗੁਰਗੋਸਾਈ॥ ਹਾਉ ਦੁਜਾ॥ ੧੩ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਸਾ ੫ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ
ਸੇਈ॥ ਆਨਨ ਦੀਸੈ ਕੇਈ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਪਨੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਆਗੁ
ਮਨਾ॥ ੧ ਐਸੇ ਰੋਹਿਰ ਸੁਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਹਲੈ ਡੀਠਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਨਿਰਮ

ਲੋਯੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਿਨਾਮਾ। ਪੀਵਤਅਮਰਭਏਨਿਕਾਮਾ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਯੁਅਮ੍ਰਿ
 ਨਿਵਾਹੀ। ਅਨਦਰੁਪਪ੍ਰਗਟੇਸੰਸਾਰੀ। ਕਿਆਦੇਵਉਜਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਾ। ਸਦਬਥਿ
 ਹਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਗਾ। ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰਡਦੇਸਾਜਿਆ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨੀਚੁਨਿਕਾਜਿ
 ਆ। ੩ ਬੋਲਿਕਿਵਹਮਹਥਿਬੁਲਾਇਆ। ਜੇਸਾਸਾਤੇਸਾਦਿਖਲਾਇਆ। ਕਰਨਾ
 ਨਕਸਭੁਪੜਦਾਤੁਟਾ। ਉਤੇਗਤੁਮੇਅਨਿਵੁਠਾ। ੪॥੧੪॥ ਰਾਮਕਸੀਮਹਸਾ
 ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵਾ। ਸਗਲੀਚਿੰਤਾਆਪਿਨਿ
 ਵਾਹੀ। ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਥਿਹਾਰੀ। ੧ ਕਾਜਹਮਾਰੇਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਾ। ਬਾਜੇਅਨ
 ਹਦਤੁਰੇਸਤਿਗੁਰਾ। ੧ ਹਰਾਉ। ਮਹਿਮਾਜਕੀਗਹਿਗੰਠੀਗ। ਤੇਇਨਿਹਾਥੁਦੇਇਜਿ
 ਸੁਧੀਗ। ਜਕੇਬੰਸਨਕਟੇਗਇ। ਸੋਨਹਥਹਿਨਜੋਨੀਪਾਇ। ੨ ਜਕੇਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗ
 ਏਓਆਪਾ। ਤਕਉਨਾਹੀਦੂਖਸੰਤਾਪਾ। ਲਾਯੁਰਤਨੁਤਿਸੁਪਾਏਪਹਿਆ। ਸਗਲਕੁ
 ਟੰਬਉਹੁਜਨੁਲੇਤਹਿਆ। ੩ ਨਕਿਛੁਭਰਮੁਨਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾ। ਏਕੇਏਕੁਨਿਗੰਜਨ
 ਪੂਜਾ। ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲਾ। ਕਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਹਸਾਲਾ। ੪॥੧੫॥
 ਰਾਮਕਸੀਮਹਸਾ ੫ ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪੁਨੀਧਰੀ। ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਲਗੀਪਿਆ
 ਹੀ। ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ। ਤਾਇਹੁਅਚਰਜੁਨੈਨਹੁਡੀਠਾ। ੧ ਅਥਮੇ
 ਰਿਜਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈਬਲਾਇ। ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾਹੀਅਮਤਾਗੁਰਿਪੁਰੇਲੀਓਸ
 ਮਝਾਇ। ੧ ਹਰਾਉ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਗ੍ਰਿਓਗੁਰਿਸਰਨਾ। ਗੁਰਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ
 ਬੀਸਬਿਸਵੇਜਾਮਨਠਹਾਰੇ। ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੈਹੀਜਾਨੇ। ੨ ਜੋਜੋਕੀਨੇਹਮ
 ਤਿਸਕੇਦਾਸਾ। ਪ੍ਰਭਮੇਰੈਕੇਸਗਲਨਿਵਾਸਾ। ਨਕੇਦੁਤਨਹੀਬੈਗਈ। ਗਲਿਮਿਲਿਚ
 ਲੇਏਕੈਰਾਈ। ੩ ਜਕਉਗੁਰਿਹਰਿਦੀਏਸੁਖਾ। ਤਕਉਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਦੁਖਾ
 ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਨਨਕਹਾਤਉਗੰਗੋਪਾਲਾ। ੪॥੧੬॥ ਰਾਮਕਸੀਮਹਸਾ
 ੫ ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹਿਤਾ। ਰਿਹਵੈਗਮੁਨਹੀਪੂਰਨਹਤਾ। ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਕਹਿ
 ਲੇਕਾਇਛਾਵੈ। ਅਪਨਾਕਰਿਆਆਪਿਨਕਮਾਵੈ। ੧ ਪੰਡਿਤਬੇਦਬੀਚਾਰਿਪੰਡਿ
 ਤਾ। ਅਨਕਕ੍ਰਿਧੁਨਿਵਾਰਿਪੰਡਿਤਾ। ੧ ਹਰਾਉ। ਅਗੈਗ੍ਰਿਓਸਾਸਗਿਰਾਮੁ। ਅਨਕੀਨਦ
 ਹਦਿਸਬਿਸ੍ਰਾਮੁ। ਤਿਸੁਕਚਰਾਵੈਪਾਈਪਾਇ। ਲੇਕਪਚਰਾਅੰਧੁਕਮਾਇ। ੨ ਬਟੁ
 ਕਰਮਾਅਹੁਅਸਦੁਧੇਤੀ। ਰਾਗਠਿਗ੍ਰਿਪ੍ਰਵੇਨਿਪੋਖੀ। ਮਾਥਠੇਰੈਮੰਗੈਬਿਭੁਤਾ।

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਹਿ ਓਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰਸਬ ਦੁਕਮਾਇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਲਕੀ
ਉਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿਨਾਇ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਹਲੀ ਪਾਇ ॥
੪॥੧੭॥ ਹਮ ਕਲੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਕੋਇ ਬਿਘਨ ਨੀ ਆਵਹਿ ਨੇਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾ
ਇਆ ਹੋਤਾ ਕੀ ਚੇਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤੇ ਕੇ ਪਾਨੀ ਹਗ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭਈ ਕਹਤਾਗ ॥
੧ ॥ ਜਿਸ ਹਿਸਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਐ ਕੋ ਸਹੰਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਹ
ਤਾ ਬੇਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥ ਕੀਰੀ ਜੀਤਿ ਸਗਲ ਭਵਨੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿ ਮਾਤਾ ਕੀ ਕੇਤ ਕਬਰ
ਨਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐਤ ਬੇਚਰਨ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀ ਅਜ ਪੁਤ ਪੁਸਿਆਨੁ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਨੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁ ਹਿਟੀ
ਆਮਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰੁਏ ਪ੍ਰਗਸਾ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅਸਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸਾ ॥ ਨਨਕ ਹੋਇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੪॥੧੮॥ ਹਮ ਕਲੀ ਮਹਾ ੫
ਦੇ ਸੁਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੁ ਲੋਗਾ ॥ ਜੇ ਕਮਾਵਨ ਸੋਈ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪ੍ਰਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧਾ ॥ ਆ
ਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਜਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬ
ਚਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਗ ॥ ਹੈ ਵਰਗੈ ਵਰਚਾ ਲਨਾਗ ॥
ਹਾਜਰੰਗੁ ਪਸਕਿ ਕੁਗਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਹੋਇ ਜਾ ਸੀਧੁਗ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਾਇ ਅੰਕਾ
ਗੀ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਹੀਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਹਧਾਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ
ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਨ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥
ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਿਸੁ ਤੁਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਮ ਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥ ੪॥੧੯॥
ਹਮ ਕਲੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਤ ਪੂਰਨ ਨਾਦਾ ॥ ਅਨਾਦ ਬਜੇ ਅਚਰ ਜ ਬਿਸਮਾ
ਦਾ ॥ ਕੇਲਕ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗਾ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰੋਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਵ
ਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ॥ ਤਹੇਗੇ ਸੋਗ ਨ ਹੀ ਜਨ ਮਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਉਹਾ ਸਿ
ਮਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ ਓਹੁ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਿ
ਹਤ ਆਸ ਨੁ ਬੇਸੁ ਮਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਡਿਗਿ ਨ ਡੇਲੇ ਕਤ ਹੁਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਇ ਹੁਮ ਯੁਧਾਵੈ ॥
ਕੁਮੈ ਭੈ ਮੇਹ ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਸਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਾਵਾ
ਗਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਉ ॥ ਜਕੈ ਅੰਤ ਹਿਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦਾ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ
ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਹਮ ਕਲੀ ਮਹਾ ੫ ॥ ਕੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤ ਆਇਆ ॥

ਸੰਗਤਿਕਰਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆ। ਸੰਤਹਚਰਨਮਾਥਾਮੋਹਪਉਤਾ। ਅਨਿਕਬਰ
 ਸੰਤਹਡੰਡਤਾ॥ ੧ ਇਹੁਮਨੁਸੰਤਨਕੇਬਲਿਹੀ। ਜਾਕੀਓਟਗਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ਖੇਕਿਰਪਾਧਰੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਸੰਤਹਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ। ਸੰਤਹਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇ
 ਖਿਜੀਵਾ। ਸੰਤਹਕੀਮੇਰੈਮਨਿਅਸਾ। ਸੰਤਹਮਾਰੀਨਿਰਮਲਗਸਿ॥ ੨ ਸੰਤਹਮਾਰ
 ਗਖਿਅਪੜਦਾ। ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਕਬਹੁਨਕੜਦਾ। ਸੰਤਹਸੰਗੁਦੀਆਕਿਰਪਾ
 ਥਾ। ਸੰਤਸਹਾਈਕਏਦਾਇਆਸਾ॥ ੩ ਸੁਹਤਿਮਤਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੁ। ਗਤਿਰਗੰਭੀਰ
 ਅਪਾਰਗੁਲਤਾਸੁ। ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਸਾ। ਨਾਨਕਸੰਤਹਦੇਖਿਨਿਹਾਸਾ॥ ੪॥
 ੨੧ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗ੍ਰਿਹੁਗਜੁਮਾਸੁ। ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਬਿਖੈਜੰਜਾਬੁ
 ਇਸਟਮੀਤਜਲੁਸਭਫੁਲੈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ ੧ ਰਾਮਨਾਮਗੁਲਗਾਇ
 ਲੇਮੀਤਾ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਲਾਜਰੈ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਮੁਕਿਛੁਨਕਰੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ।
 ਬਿਨੁਹਰਿਸਗਲਨਿਰਥਕਾਮਾ। ਸੁਇਨਹੁਪਾਮਾਟੀਦਾਮਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਾਪਿਮਨਸੁ
 ਖਾ। ਈਹਾਉਹਾਤੇਹਾਉਜਲਮੁਖਾ॥ ੨ ਕਰਿਕਰਿਥਕੇਵੇਡੇਵੇਡੇਗੇ। ਕਿਨਹੀਨਕੀਏਕ
 ਜਮਾਇਆਪੁਰੇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਨੁਕੋਇ। ਤਾਕੀਆਸਾਪੁਰਨੋਇ॥ ੩ ਹਰਿ
 ਰਗਤਨੇਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ। ਸੰਤੀਜੀਤਜਨਮੁਅਪਾਰਾ। ਹਰਿਸੰਤੁਕਰੇਸੋਈਪਰਵਾਦੁ॥
 ਨਾਨਕਦਾਸਤਕੈਕੁਰਬਾਦੁ॥ ੪॥ ੨੨ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਸਿੰਚਰਿਦਰਬੁਦੇਹਿਦੁ
 ਖੁਲੇਗਾ। ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਅਵਰਾਜੇਗਾ। ਕਰਿਅੰਕਹੁਹੋਇਵਰਤਹਿਅੰਧਾ। ਜਮਕੀਜੇ
 ਗੀਤੁਅਗੇਬੰਧਾ॥ ੧ ਫੁਡਿਵਿਡਾਨੀਤਾਤਿਮੁਖੇ। ਈਹਾਬਸਨਾਗਤਿਮੁਖੇ। ਆਇਆ
 ਕੇਮਾਤੇਤੈਓਠਿਚਲਨਾ। ਗਰਿਹਰਿਓਤੁਸੰਗਿਸੁਪਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਬਾਬਬਿਵਸਥਾ
 ਰਿਕਅੰਧਾ। ਕਰਿਜੋਬਨਿਲਾਗਦੁਗੰਧਾ। ਤਿਤੀਆਬਿਵਸਥਾਸਿੰਚੇਮਾਇ। ਬਿਗ
 ਭਾਇਆਵੇਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇ॥ ੨ ਚਿੰਕਾਸਪਾਈਦੁਸਭਦੇਹਾ। ਨਾਮਬਿਹੁਲੀ
 ਹੋਈਖੇਹਾ। ਪਸੁਪਰੇਤਮੁਘਭੇਬੁਗੀ। ਤਿਸਹਿਨਬੁਝੈਜਿਨਿਏਹਸਿਰੀ॥ ੩ ਸੁਲਿ
 ਰਤਰੋਗੋਵਿੰਦੋਪਾਸਾ। ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਸਾ। ਤੁਮਹਿਫੁਡਾਵਹੁਫੁਡਾ
 ਰਿਬੰਧਾ। ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਹੁਨਾਨਕਜਗਅੰਧਾ॥ ੪॥ ੨੩ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਕਰਿ
 ਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ। ਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਿਓਇਆਨਾਗਚਿ। ਪ੍ਰਤਿਪਾਹੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮੰ
 ਅੰਤਕੀਬਾਰਉਠਿਸਿਧਾਏ॥ ੧ ਨਾਮਬਿਨਾਸਰੁ। ਭੁਭੁਪਰਾਨੀ। ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁ

ਅਵਸੰਗਿਗਾਤੇਤੇਸਤਿਮਾਇਆਮੁਠਪਗਨੀ॥ ੨੭੮॥ ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤ
ਰਸਿਮੇਲੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਤਿਤਉਮੈਠੇਲੁ॥ ਲੋਕਪਚਾਰੇਗਤਿਨਹੀਹੋਇ॥ ਨਾਮ
ਬਿਰੁਦੇਚਲਸਹਿਹੋਇ॥ ੨ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਟੁਟਸਿਪਟਲਾਸਿਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲਾਸੇਨਾਮੁਜੇਪੇਜਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ॥ ਸਗਲਫਲਸੇਸੁਖਿਸਮਾਏ॥ ੩
ਰਾਖਨਹੋਰਾਖਹੁਆਪਿ॥ ਸਗਲਸੁਖਪ੍ਰਕਤੁਮੈਰੋਹਾਥਿ॥ ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਲਾ
ਹੁਸੁਆਮੀ॥ ਨਨਕਸਾਹਿਬੁਅੰਤਹਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੨੪॥ ਰਾਮਕਸੀਮਹਲਾ ੫ ਜੋ
ਕਿਛੁਕਰੈਸੇਈਸੁਖੁਜਾਨਾ॥ ਮਨੁਅਸਮਤੁਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾ॥ ਡੋਲਨਤੇਚੁਕਾਠ
ਹਾਇਆ॥ ਸਤਿਮਾਹਿਥੇਸਤਿਸਮਾਇਆ॥ ੧ ਦੁਖੁਗਇਆਸਰੋਰੇਗੁਗਇਆ॥
ਪ੍ਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਮਾਨੀਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਕੁਇਆ॥ ੨ ਹਉਮੀ॥ ਸਗਲ
ਪਵਿਤ੍ਰਸਰਬਨਿਰਮਲਾ॥ ਜੋਵਰਤਾਏਸੇਈਕੁਲਾ॥ ਜਹਾਥੈਸੇਈਮੁਕਤਿਥਾਨੁ॥ ਜੋ
ਜਪਾਏਸੇਈਨਾਮੁ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜਹਾਸਾਧਪਗਧਰੀ॥ ਤਹਥੈਕੁੰਠਜਹਨਮੁਓ
ਚਹੀ॥ ਸਰਬਅਨੰਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ ਰਾਮਗੁਣਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈਐ॥
੩॥ ਆਪੇਪਾਇਪਾਇਹਰਿਆਬਿਆਪਿ॥ ਦਇਆਸਪੁਰਖਪਗਟਪਰਤਾਪਾ॥ ਕਪ
ਟਖੁਲਾਨੇਕੁਮਨਾਠੇਦੁਗੇ॥ ਨਨਕਕਉਗੁਰੇਭੇਟੇਪੁਗੇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ਰਾਮਕਸੀਮਹਲਾ ੫
ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਥਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ ਹਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਗਗਿਆਨਾ॥ ਅਨਿਕਹੁਪਰੰਗਭੋਗਰਸੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖਰਿਏਵਸੈ॥ ੧ ਹਰਿਕੇਨਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਕੀਮਤਿਕਹੁਣੁ
ਜਾਈ॥ ੨ ਹਉਮੀ॥ ਸੁਰਬੀਰਧੀਰਜਮਤਿਪੁਰਾ॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਧੁਨਿਗਹਿਰੰਗੀਰਾ॥
ਸਦਮੁਕਤੁਤੇਕਪੁਰੇਕਾ॥ ਜਕੈਰਿਏਵਸੈਹਰਿਨਾਮਾ॥ ੨ ਸਗਲਸੁਖਅਨੰਦਅਰੋਗਾ॥
ਸਮਦਰਸੀਪੁਰਨਨਿਰੋਜੇਗੁ॥ ਆਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤਨਾਹੀ॥ ਜਕੈਨਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾ
ਹੀ॥ ੩ ਦੀਨਦਇਆਲੋਪਾਲੋਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੈਚਿੰਦਾ॥ ਨਨਕ
ਕਉਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥ ਸੰਤਨਕੀਟਹਲਸੰਤਕਾਕਾਮੁ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਰਾਮਕਸੀਮਹਲਾ ੫
ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਚਰਣੀ
ਥਾਗੁ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥ ੧ ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਲਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਹਿਰੇਵਸੈਭਉਜਸੁਪਾਰਿਪਰਲਾ॥ ੨ ਹਉਮੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਇਮਨਅਟ
ਲਾ॥ ਤਵੂਟਹਿਮਾਇਅਕੇਪਟਲਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਪੀਉ॥ ਤਾਤੇਹੋਇਨਿ

ਰਮਸਜੀਉ॥ ੨ ਸੋਧਤੋਸੋਧਤੋਸੋਧਿਬੀਚਗਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਕਗਤਿਨਹੀਛੁਕਾਗਾ॥
 ਸੋਹਰਿਕਜਨਸਾਧਕੇਸੰਗਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਗੇਪੋਹਰਿਕੇਰੰਗਿ॥ ੩ ਵੇਡਿਸਿਆਲਪ
 ਬਹੁਚਤੁਗਈ॥ ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਵੈਜਾਇਨਕਾਈ॥ ਦਇਆਧੀਗੋਵਿੰਦਗੁ
 ਸਾਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਕਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ੪॥ ੨੭॥ ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਕੈ
 ਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲਾ॥ ਅਗੇਜਮੰਸਿਉਹੋਇਐਲਾ॥ ਅੰਬੁਧਿਕਾਰੁਇਆਬਿਨਾ
 ਸਾ॥ ਦੁਰਮਤਿਹੋਈਸਗਲੀਨਸਾ॥ ੧ ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਪੰਡਿਤਾ॥ ਕਰਮਕਾਂਡ
 ਅੰਕੁਰਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿਪੰਡਿਤਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿ
 ਧਿਲੀਆਲਾਗੁ॥ ਪੂਰਨਭਏਮਨੋਰਥਸਾਗੁ॥ ਦੁਖਨਾਠਾਸੁਖਘਰਿਮਹਿਆਇਅ
 ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਸੁਬਿਗਸਾਇਆ॥ ੨ ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਪਾਇਆਵਾਨੁ॥ ਤਿਸੁ
 ਜਨਹੋਏਸਗਲੀਨਸਾ॥ ਸੰਤਖੁਆਇਆਮਨਿਪੁਰਾਪਾਇ॥ ਠਿਹਿਠਿਹਿ
 ਮਾਗਨਕਾਹੋਜਾਇ॥ ੩ ਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਨਤਪਵਿਤਾ॥ ਜਿਹਵਾਬਕਤਪਾਈਗਤਿ
 ਮਿਤਿਘੋਸੋਪਹਵਾਨੁਜਿਸੁਹਿਦੇਵਸਾਈ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਉਤਮਭਾਈ॥ ੪॥ ੨੮॥
 ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਕਰਿਪਕਰੀਨਾਈਹਥਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਚਾਈਨਹੀਸਾ
 ਬਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਤਿਆਹਿਦਈ॥ ਤਉਓਹੁਚਰਨੀਆਇਪਈ॥ ੧ ਸੁਣਿ
 ਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲਬੀਚਾਗਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਗਤਿਨਹੀਕਾਈਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਟਤਉਧਾ
 ਗਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਬਉਸਕਉਕਈਏਵੈਮਨੁ॥ ਤਬਆਪਸਉਪਰਿਹਥੇਗੁਮਨੁ॥
 ਜਬਉਸਕਉਕਈਮਨਿਪਹਰੇ॥ ਤਬਓਹਸੇਵਕਿਸੇਵਾਕਰੇ॥ ੨ ਮੁਖਿਬੋਗੇਵੈਅੰ
 ਤਿਠਗਵੈ॥ ਇਕਤੁਠਉਹਓਹਕਹੀਨਸਮਾਵੈ॥ ਉਨਿਮੋਹੇਬਹੁਤੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ਰਾ
 ਮਜਨੀਕੀਨੀਖੰਡਖੰਡਾ॥ ੩ ਜੇਮਾਗੈਸੋਭੁਖਾਰੇ॥ ਇਸੁਸੰਗਿਰਾਚੈਸੁਕਵੁਨਸ
 ਚੈ॥ ਇਸਹਿਤਿਆਗਿਸਤਸੰਗਤਿਕਰੈ॥ ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਓਹੁਤੇ॥ ੪॥ ੨੯॥
 ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਹਿਧੇਖੁ॥ ਪੂਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਪ੍ਰਭ
 ਕੁ॥ ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਹਿਦੇਅਹਿਜਾਨੁ॥ ਅਪਨੀਵਸਤੁਤੁਆਸਿਪਛਾਨੁ॥ ੧ ਪੀਅੰਮੀ
 ਤੁਸੰਤਨਪਰਸਾਇ॥ ਵਡੇਰਾਗੋਹਰਿਤਉਪਾਈਐਬਿਨੁਜਿਵਾਕਿਆਜਾਣੈਸੁਆ
 ਦੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਨੇਕਹੋਡੇਗਾ॥ ਕੋਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨਹਿਸੈਅੰਧੇਗਾ॥ ਪੁ
 ਧਰੀਤਿਪਾਸਸੰਗਿਰਾਚੈ॥ ਜਿਸੁਨਹੀਬੁਝਾਵੈਸੋਕਿਤਬਿਧਿਬੁਝੈ॥ ੨ ਜਲੰਗੁਰ

ਹਰਿਆਪੁਰੁਜਾਨਿ॥ ਓਤਿਪਤਿਕੁਗਤਨਸੰਗਾਨਿ॥ ਬਿਗਸਿਬਿਗਸਿਅਪਨਾਪੁਰੁਗਾ
ਵਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਮੇਨੇਕਿਨਆਵਹਿ॥ ੩॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਚੀਨੇਨਾ
ਮੁਕੀਓਪੰਦਿਤੁ॥ ਹਰਿਧਨੁਗਸਿਨਿਹਾਸਇਹਬਿਤੁ॥ ਕਾਟੀਬੰਦਿਹਰਿਸੇਵਾਸਾਏ॥ ਹ
ਰਿਹਰਿਗਤਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਅਨਦਬਾਜਾ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵ
ਹਿਹਰਿਜਨਅਪਨੇਗੁਹਦੇਵਿਨਿਵਾਜਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਇਬਨਿਓਪੁਰਬਸਾਭਾਗੁ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੋਸੇਇਆਜਾਗੁ॥ ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੇਸੰਗਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਗੋਤੇਹਰਿਕੈ
ਗੰਗਿ॥ ੨॥ ਰਾਬੇਰਾਖਨਹਰਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਨਾਕਿਛੁਪਾਲਾ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਕਰੀਨੀਦਇਆ॥ ਬੁਡਤਦੁਖਮਹਿਕਾਛਿਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪਜਿਓਅ
ਨਮਹਿਚਾਉ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੩੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪ ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਅਥੇ
ਰਤਨੁ॥ ਛੋਡਿਜਾਇਤਾਪੁਕਾਜਤਨੁ॥ ਜੇਸਿਓਜੇਤੋਵੀਬਾਤ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਅਟੇਛ
ਉਜਾਤ॥ ੧॥ ਅਕੁਗੇਤੈਲਾਜਨਾਹੀ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨ
ਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਗਾਬਿਖਿਅਮੀਠੀ॥ ਸਾਕਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀ॥
ਕੁੜਿਕਪਟਿਅੰਕਾਹਿਗੀਝਾਨਾ॥ ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੁਅਡਸਾਨਾ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਕਾ
ਹਦਿਸਦਹੀਝੂਗੇ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਥਹਿਨਉਸਤਤਿਕੇਗੇ॥ ਨਿਰਕਉਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾ॥ ਤਿ
ਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਹੈਗਵਾਹੁ॥ ੩॥ ਸਭਸਾਹਸਿਹਿਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਪੁਰਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ॥ ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਿਓਕੁਮਹਿਗਹ॥ ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਗ॥ ੪॥ ੩੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪ ਗੈਦਿਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਉ॥ ਅਗੈਦਗਹਪਾਵਓਬਾਉ॥
ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੇਗੁ॥ ਕਬਹੂਨਬਿਓਪੇਹਉਮੈਗੁ॥ ੧॥ ਬੇਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ॥ ਬਿਸਮਬਿਸਮਕਏਬਿਸਮਾਦਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ॥
੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸਗਲਬੀਚਾਹਿ॥ ਨਾਮਬਿਨੋਕਸਕੈਨਤਾਹਿ॥ ਸਗਲਉ
ਪਾਵਨਚਾਖਹਿਸੰਗਿ॥ ਕਵਜਧੁਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੇਗੰਗਿ॥ ੨॥ ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤੇਰੈਮੈਧੁ॥
ਹਉਮੈਬਿਓਪੇਦੁਬਿਸਾਏਧੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੇਜਨੁਖਾਇ॥ ਤਾਕਾਰੇਗੁਸਗਲ
ਮਿਟਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲਾ॥ ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿਸਰੋਗੇਪਾਲਾ॥
ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋਵਾਧੁਰੀ॥ ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਹਧਾਧੁਰੀ॥ ੪॥ ੩੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪

ਤੇਹੀ ਸਰਲਿ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ। ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨ ਹੀ ਕੋਇ। ਤੁਸਮ ਹਬੁ ਪੁਰਨ ਪਾਥੁ
 ਮੁਐ ਸਿਧਿ ਆਇ ਪੁਰਾਜਿ ਸੁਕਰਮੁ॥ ੧ ਤਰਲਤਾਰਲ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੇ ਨਾਉ। ਏਕਾ ਸਰਲਿ
 ਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨ ਹੀ ਠਾਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ। ਅਗੇ
 ਟਰਗਤ ਪਾਵਉ ਠਾਉ। ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ। ਦੁਹਮਤਿ ਬਿਨ ਸੇਰਾ ਚੈ ਹੀ ਨਾਇ
 ੨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਸਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ। ਭਉ ਭਾਗਾ ਨਿਰ
 ਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਹਸਨ ਨਿਤ ਜਪੈ॥ ੩ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮੇਕ ਕਾਟੇ ਠਾਉ। ਪਾਇ
 ਅਸਤੁ ਸਾਚਾ ਪੁਨਯੋ। ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਕੰਡਾ। ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸੇਹੀ ਹੀ ਹੀਦੁ
 ਅਹ॥ ੪॥ ੩੪॥ ਰਾਮ ਕਈ ਮਤ ੫ ਰਤਨ ਜੇਵੇ ਹਨ ਮਾ। ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨ
 ਸੁਖ ਸਤਿ ਦਇਆ ਕਾ ਪੈਤਾ। ਤਰਿ ਭਗਤਾ ਵਾਧੈ ਜੋਤਾ॥ ੧ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੰਡਾ
 ਖਾਤ ਖਰਚਿ ਕਿਵੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਹਿ ਪਾਹ ਵਹਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਕੀਰਤਨੁ ਨਿ
 ਹੇ ਮੇਲ ਕੀਰਾ। ਅਨੰਦ ਗੁਣੀ ਗੀਰਾ। ਅਨਾਦਿ ਬਾਣੀ ਪੁੰਜੀ। ਸੰਤ ਨ ਹੀ ਬਿਰਾਖੀ
 ਜੀ॥ ੨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਠਾਤ ਅਸਨੁ। ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਤਤ ਬਾਸਨੁ। ਭਗਤਾ
 ਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰੇਤ। ਤਤ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਜਨ ਮਨ ਮਰਤ॥ ੩ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਜੈ ਸੁਖ
 ਪਿਦਿ ਦਾਇਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹੀ ਪਨੁ ਪਾਇਆ। ਦਇਆ ਸਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਅ
 ਹ ਦਾਸਿ। ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਹੀ ਮੇਰੀ ਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੩੫ ਰਾਮ ਕਈ ਮਤ ੫ ਮਾ
 ਮਾਨ ਜਾਨਿ ਬੇਦਾ। ਬ੍ਰਹਮੇਨ ਹੀ ਜਾਨਿ ਭੇਦਾ। ਅਵਤਾਰ ਜਾਨਿ ਅੰਤੁ। ਪਰਮੇਸੁ
 ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ। ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾਨੈ। ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ॥ ੧ ਰ
 ਸੰਕਰਾਨ ਹੀ ਜਾਨਿ ਭੇਦਾ। ਬੋਧਤਾ ਹੋਵੇ ਵਾ। ਦੇਵੀ ਅਨ ਹੀ ਜਾਨਿ ਮਹਾ। ਸਕਉ ਪ
 ਅਸਖ ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮ॥ ੩ ਅਪਨੈ ਗੰਗੇ ਕਰਤ ਕੇਸਾ। ਅਪਿਦਿ ਵੇਰੈ ਅਪੇ ਮੇਸਾ॥
 ਇਕਿ ਕਰਮੇ ਇਕਿ ਕਰਗਤੀ ਲਾਏ। ਅਪਣ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਾਣਾਏ॥ ੩ ਸੰਤ ਨ ਕੀ
 ਟਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ। ਸੋਬੈ ਸਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ। ਨਹੀ ਲੇਖੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਾ। ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੇ ਆਪਿ॥ ੪॥ ੩੬॥ ਰਾਮ ਕਈ ਮਤ ੫ ਕਿਛੁ ਜੁਕਾ ਜੁਨ ਕੀ ਓਜ
 ਸੁਹਤਿ ਮਤਿ ਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨੀ। ਜਾਪਤਾ ਪਸੀਸਨ ਹੀ ਧਰਮਾ। ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਉ
 ਸਾਕਰਮਾ॥ ੧ ਠਕੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਤ ਮੇਰੇ। ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ। ਸਤੁ ਚੁਕ
 ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਗਿਧਿਨ ਬੁਧਿਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਬਿਖੇ ਬਿਅਖਿ ਬਿਗਾਵ ਮਹਿ

ਸੁ। ਕਹਣੁ ਹਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ। ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕਾ। ਸੁ। ਲਿਖੁ ਲਿਖੀ ਵਧੈ
ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸਾਮੁ। ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ। ਤੂ ਅਗਨ ਤੁਜੀ ਅਕਾ ਦਾਤਾ। ਜਿਸ
ਪਿਛਲਾ ਵਹਿ ਬਿਨਿਤੁ ਜਾਤਾ। ੩ ਜੇ ਉਪਾਇ ਓਤਿ ਸੁਤੇ ਗੀਆ ਸਾ। ਸਗਲ ਅਹਾਧਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਤਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਨੁ। ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤਰ ਵਾਲੁ।
੪॥ ੩੭॥ ਹਮਕਸੀ ਮਹਾਸਾ ੫ ਹਾਖਨ ਹਰਦਾਇਆ ਲਾ। ਕੇਟਿ ਕੁਵਖੰਡ ਨਿਮਖ
ਖਿਆਲਾ। ਸਗਲ ਅਹਾਧਿ ਜੰਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੰਤਾ। ੧ ਜੀਅ ਨੇ ਕੇਦਾ
ਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ। ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ਹਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ। ੧ ਹਾਉ। ਤਾ
ਕੀ ਗਤੀ ਮਨ ਓਟੀ। ਬੰਸਨ ਤੇਰੇ ਓਟੀ ਢੁਟੀ। ਰਿਹੈ ਜੀਪ ਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਮਨ ਮਹਿ ਭਏ
ਅਨੰਦਾ। ੨ ਤਹਲਤਹਲ ਹਰਿ ਸਰਣਾ। ਜੀਵਨ ਗੁਪਤ ਹਿਚਰਣਾ। ਸੰਤ ਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅ
ਧਾਗ। ਉਚੇਤੇ ਉਚ ਅਪਾਗ। ੩ ਸੁਮਤਿ ਸਗੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਜੈ। ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ। ਸੁਖ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਜਪਿਅ ਗੁਰਮਿਲਿ ਨਾਉ।
੪॥ ੩੮॥ ਹਮਕਸੀ ਮਹਾਸਾ ੫ ਸਗਲ ਸਿਆਨ ਪਛਾਡਿ। ਕਹਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾ
ਜੀ। ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ। ਮਨ ਚਿੰਟੇ ਸੇਈ ਠਲ ਪਾਇ। ੧ ਤੇਰੇ ਸਾਵਧਾ
ਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰਮਿਉ। ਆਸਾ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਨ ਤੇਰੇ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰਮਿਉ।
ਹਾਉ। ਦੂਜਾ ਨਾਤੀ ਜਨੈ ਕੇਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਗੰਜ ਨੁ ਸੇਇ। ਬਨੁ ਖਕ ਕਹਿ ਗੁਪਨ ਜਾ
ਨੁ ਮਿਲੀ ਨਿਮਨੇ ਮਾਨੁ। ੨ ਗੁਰਕੀ ਹਰਿ ਏਕਾ ਏਕਾਇ। ਅਵਰ ਅਸਾ ਸਕੁਲਾਹਿ।
ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਮੰਗੁ ਨਿਧਾਨੁ। ਤਾਹਗਾਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ। ੩ ਗੁਰਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰ
ਤੁ। ਏਤ ਭਗਤਿ ਸਰਤਤੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਏਦਾਇਆ ਲਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਤਾ ਲਾ। ੪
੩੯॥ ਹਮਕਸੀ ਮਹਾਸਾ ੫ ਤੇਰੇ ਸੇਈ ਕੁਲ ਮਾਨੁ। ਅਪਨ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਦਿ
ਨੁ ਗੈਨਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ। ਪੁਰਨ ਇਤੀ ਸੁਆਉ। ੧ ਅਨੰਦ ਕਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ।
ਛਡ ਸਿਆਨ ਪਬੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁਰਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰਮਲਾ। ੧ ਹਾਉ। ਏਕ ਕੀਕ
ਰਿਅ ਸਭੀ ਤਹਿ। ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ। ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰਿ। ਕੁਵ
ਜ ਖੁਉਤ ਹਰਿ ਪਾਰਿ। ੨ ਦੇਵਨ ਹਰਦਾਤਾਗ। ਅੰਤੁਨ ਪਾਰਾਵਾਗ। ਜੇ ਕੇ ਪਾਰਿ ਸਰ
ਬ ਨਿਧਾਨ। ਹਾਖਨ ਹਰਿ ਨਦਾਨ। ੩ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿ
ਰਮੰਨਾ ਮਾਜੇ ਜੇ ਪੈਤਿ ਸਕੀ ਗਤਿ ਤੇਇ। ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਮਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ। ੪॥ ੪੦॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਦੁਸਰਦੇਤਸਵਾਗਿ। ਜਾਤਿਨਦਰਗਤਤਾਗਿ। ਤਲਤਿਪ
 ਸਤਿਤੁਧੁਰੇਇਵਡਿਆਈ॥ ਅੰਤਕੀਵੇਲਾਏਵੁਡਾਈ॥ ੧ ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ
 ਤਲਤੁਪਸਤੁਰੇਇਵੇਸੁਰੇਸੇਅਚਰਜੁਪੁਰਖੁਪਿਆਉ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਉਠਤਬੈ
 ਠਤਤਰਿਜਾਪੁ। ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪੁ। ਬੈਰੀਸਭਿਰੇਵਹਿਮੀਤਾ। ਨਿਰਮਲੁਤੇ
 ਗੋਰੇਵੈਚੀਤਾ॥ ੨ ਸਕੁਤੇਉਤਮਇਹੁਕਰਮੁ। ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਸੇਸਟਧਰਮੁ
 ਤਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਗੋਰੇਇਉਧਾਗੁ। ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤੇਰੇਕੁਗੁ॥ ੩ ਪੁਰਨਤੇਗੋਰੇ
 ਵੈਆਸਾ। ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਗੀਠਾਸਾ। ਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਿ
 ਸਤਜਿਸਮੀਜੈ॥ ੪॥ ੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਆ
 ਨੁ। ਅਪਨਾਸਾਹਿਗੁਮਾਨੁ। ਜਿਸਕਾਤੂੰਤਿਸਕਾਸਕੁਕੇਇ। ਤਿਸਹਿਅਗਾਧਿਸ
 ਦਾਸੁਖੁਰੇਇ॥ ੧ ਕਾਤੇਕੁਮਿਕੁਮਹਿਬਿਗਾਨੇ। ਨਾਮਬਿਨਕਿਛੁਕੀਮਨਆ
 ਵੈਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਹੁਤਪਵੁਤਾਨੇ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਈਮਨਿਏਹੁ। ਬਿਨੁ
 ਮਨੇਗਲੇਰੇਵਹਿਖੇਹ। ਤਿਸਕਭਾਣਾਥੈਮੀਠਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੇਮਨਿਵੁ
 ਠਾ॥ ੨ ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਗੇਚਰੁਆਪਿ। ਆਠਪਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ। ਜਿਸੁ
 ਚਿਤਿਅਏਬਿਨਸੁਦੁਖਾ। ਤਲਤਿਪਸਤਿਤੇਗਾਉਜਸਮੁਖਾ॥ ੩ ਕਉਨੁਕ
 ਉਨਉਧੇਰੇਗੁਨਗਾਇ। ਗਨਣੁਨਜਾਈਕੀਮਨਪਾਇ। ਬੁਡਤੋਥੇਤਸਾਧਸੰਗਿ
 ਤੈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਕਰੈ॥ ੪॥ ੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਮਨਮ
 ਰਿਜਾਪਿਭਗਵੰਤੁ। ਗੁਰਪੁਰੇਇਹੁਦੀਨਮੰਤੁ। ਮਿਟੈਸਗਲਭੈਤਾਸਾ। ਪੁਰਨਰੇਖ
 ਆਸਾ॥ ੧ ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਾ। ਕੀਮਤਿਕਿਛੁਕਾਣੁਨਜਾਈਸਾਚੇਸਚੁ
 ਅਸਖਅਭੇਵਾ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪਿ। ਤਿਸਕਉਸਦਾਮਨਜਾ
 ਪਿ। ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ। ਸਚੁਸਤਜੁਸੁਖਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ ੨ ਸਾਤਿਬੁਧੇ
 ਰਾਅਤਿਭਾਗਾ। ਬਿਨਮਹਿਬਾਪਿਉਥਾਪਨਤਾਗਾ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਗੁਨਕੇ
 ਜਨਕਰਾਖੋਸੋਈ॥ ੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਰਵਾਸਿਸੁਣੀਜੈ। ਅਪਲੇਸੇਵਕਕ
 ਉਦਗਸਨੁਦੀਜੈ। ਨਾਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪੁ। ਸਕੁਤੇਉਚਜਾਕਾਪਰਤਪੁ॥ ੪॥
 ੪੩ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਬਿਰਥਭਰਵਾਸੋਥਕਾ। ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਗੀਟੇਕਾ॥
 ਅਵਗਛੁਟੀਸਕੁਆਸਾ। ਅਚਿੰਤਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੧ ਏਕੋਨਾਮਹਿ

ਆਇਸਨਮੇਰੇ। ਕਾਹਜੁਤੇਰੇਵੈਪੁਰਾਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਣਗਾਇਸਨਮੇਰੇ॥ ਹਰਉ॥
ਤੁਮਤੀਕਾਹਨਕਰਨਾ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਸਰਨਾ। ਮਨਿਤਨਿਤਰਿਓਤੀਧਿਆਇ
ਆ॥ ਅਨੰਦਹਰਿਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ ੨ ਤਿਸਕੀਓਟਸਦੀਵਾ। ਜੁਕੀਨੇਰੇ
ਜੀਉ। ਸਿਮਰਤਹਰਿਕਰਤਨਿਧਨਾ। ਹਾਖਨਤਹਨਿਦਾਨਾ॥ ੩ ਸਰਬਰੇਲੁਤਵੀ
ਜੈ। ਆਪੁਮਿਟਾਇਮਿਸੀਜੈ। ਅਨਦਿਨੁਧਿਆਈਐਨਾਮੁ। ਸਠਸਨਨਕ
ਇਤੁਕਾਮੁ॥ ੪॥ ੪੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੨ ਕਾਹਨਕਰਨਕਰੀਆ। ਸਰਬਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਹੀਆ। ਅਸਤਅਸਥਾਅਪਾਗ। ਖੁਦਿਖੁਦਾਇਬੇਸੁਮਾਗ॥ ੧ ਓਨਸੰਤ
ਗਵੰਤਗੁਸਾਈ॥ ਬਾਸੁਕਰਵਿਹਰਿਅਸਰਬਠਾਈ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਜਗੰਨਾਥਜਗ
ਜੀਵਨਮਧੋ। ਭਉਭੰਜਨਹਿਦਮਾਹਿਅਹਧੋ। ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਪਾਥਗੁਵਿੰਦਾ। ਪੂਰਨ
ਸਰਬਤ੍ਰਮੁਕੰਦਾ॥ ੨ ਮਿਯਰਵਾਨਮਉਲਾਤੁਹੀਏਕਾ। ਪੀਰੇਪੈਕਾਬਰਸੇਖਾਦਿਲਾ
ਕਾਮਾਸੁਕਕਰੇਹੁਕਾ। ਕੁਹਨਕਤੇਬਤੇਪਾਕਾ॥ ੩ ਨਾਗਇਲਨਹਰਦਇਆਲਾ। ਹ
ਮਤਰਾਮਪਟਪਟਆਸਗਾ। ਬਾਸੁਦੇਵਾਬਸਤਸਭਠਾਇ। ਲੀਲਾਕਿਵੁਲਖੀਨਜਾ
ਇ॥ ੪ ਮਿਯਰਦਇਆਕਰਿਕਰੈਨੇਤਾਗ। ਭਗਤਿਬੰਦਗੀਦੇਹਿਸਿਰਜਲੁਤਾਗ। ਕਹੁ
ਨਨਕਗੁਰੇਏਭਗਮਾ। ਏਕੈਅਸਤੁਪਰਬ੍ਰਜਮਾ॥ ੫॥ ੪੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੨
ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇਪਾਪਾ। ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਾਤੀਸੰਤਪਾ। ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿ
ਵੇਸਾ। ਮਹਾਬਿਕ੍ਰਾਂਤਨਤੇਸਭਿਨਸੇ॥ ੧ ਗੋਪਾਥਕੇਜਸੁਗਾਉਪ੍ਰਦੀ। ਅਕਥਕਥਾ
ਸਾਚੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਲੀ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਤਿਸਨਾਕੂਖਸਭਨਾਸੀ। ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਪਿਆਅਥਿਨਾਸੀ। ਗੈਨਿਦਿਨਸੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਮਾਨੀ। ਹਰਿਮਿਲਦੇਕੀਏਹਨੀਸਾ
ਨੀ॥ ੨ ਮਿਟੇਜੰਜਾਥਰੇਏਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ। ਗੁਕਾਦਹਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ। ਪਰਾ
ਪੂਰਬਥਾਕਰਮਥਾਇਆਇਆ। ਹਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਹਸਨਗਾਇਆ॥ ੩ ਹਰੇਕਸੰ
ਤਸਦਾਪਰਵਣੁ। ਸੰਤਜਨਮਸਤਕਿਨੀਸਾਲੁ। ਦਾਸਕੀਗੇਲੁਪਾਏਜੈਕੋਇ। ਨਨ
ਕਤਿਸਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥ ੪॥ ੪੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੨ ਦਰਸਨਕਉ
ਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਧਰਿਧਿਆਨੁ। ਧੁਰਿਸੰਤਨਕੀਮਸਤਕਿ
ਲਾਇ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਦੁਹਮਤਿਮਲਜਾਇ॥ ੧ ਜਿਸਥੈਓਟਤੀਮਟੈਅਭਿਮਾਨੁ।
ਪਰਬ੍ਰਜਮੁਸਭਨਦਹੀਆਵੈਕਰਿਕਿਪਾਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਗੁਰਕੀਕੀ

ਹਤਿਜਪੀਐਤਹਿਨਉ। ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਸਦਗੁਣਗਾਉ। ਗੁਰਕੀਸੁਗਤਿਨਿਕਰਿ
 ਕਹਿਜਾਨੁ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਤਿਕਹਿਆਨੁ॥ ੨ ਗੁਰਬਚਨੀਸਮਾਸਹਿਸੁਖਦੁਖ
 ਕਦੇਨਬਿਆਪੇਤਿਸਨਾਕੂਖਾ। ਮਨਿਸੰਤਖੁਸਬਦਿਗੁਰਗਾਜੇ। ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਪ
 ਤਦੇਸਭਿਕਾਜੇ॥ ੩ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਗੁਰੋਗੋਵਿੰਦਾ। ਗੁਰਦਾਤਦਇਆਲਬਖਸਿੰ
 ਦਾ। ਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ। ਨਨਕਦਾਸਤਿਸੁਪੁਰਨਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੪੩॥
 ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਕਿਸੁਕਰਵਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨ। ਮੁਕੁਮੁਗਧਤੇਰਸੰ
 ਗੀਕਵਨ। ਗਮਸੰਗੀਤਿਸੁਗਤਿਨਹੀਜਨਹਿ। ਪੰਚਬਟਵਹੇਸੇਮੀਤਕਹਿਆਨਹਿ
 ੧ ਸੇਖੁਸੇਵਿਜਿਤਉਸਹਹਿਮੀਤ। ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਵੀਅਹਿਦਿਨੁਗਤੀਸਾਧਸੰ
 ਗਿਕਹਿਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੧ ਹਤਉ। ਜਨਮਥਿਹੋਨਅੰਕਹਿਅਰਵਦਾ। ਤਿਪਤਿ
 ਨਅਵੈਬਿਖਿਆਸਾਦਿ। ਕਰਮਤਕਰਮਮਰਦੁਖਪਾਇਆ। ਤਹੀਨਜਾਈਦੁਖ
 ਮਾਇਆ॥ ੩ ਕਾਮਿਨਅਵੈਸੁਕਰਕਮਾਵੈ। ਅਪਿਬੀਜਿਆਪੇਤੀਖਾਵੈ। ਗ
 ਬਨਕਉਦੁਸਹਨਹੀਕੋਇ। ਤਉਨਿਸਤਰੇਜਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ ੩ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪੁ
 ਭਤੋਰੇਨਮੁ। ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਗਤਿਕਹਿਮੇਰੀ। ਸ
 ਲਿਗਹੀਨਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ ੪॥ ੪੮॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਇਹੋਲੋਕੇਸੁਖਪਾਇ
 ਆ। ਨਹੀਕੋਟਤਧਰਮਗਇਆ। ਹਰਿਦਰਗਹੋਸੇਭਵੰਤ। ਫੁਨਿਗਹਭਿਨਾਹੀਬ
 ਸੰਤਾ॥ ੧ ਜਾਨੀਸੰਤਕੀਮਿਤਾਈ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਦੀਨਹਿਨਾਮਾਪੁਰਬਿਸੰਜੋਗ
 ਮਿਲਾਈ॥ ੧ ਹਤਉ। ਗੁਰਕੋਚਹਿਦਿਤੁਲਾਗਾ। ਧੰਨਿਧੰਨਿਸੰਜੋਗੁਸਭਾਗਾ। ਸੰਤ
 ਕੀਪੁਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ। ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥ ੩ ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਾਥ
 ਕਮਾਨੀ। ਤਬਹੋਏਮਨਸੁਧਪਰਾਨੀ। ਜਨਕਸਫਲਦਹਸੁਡੀਠਾ। ਨਮੁਪ੍ਰਕੁਕਾ
 ਘਟਿਘਟਿਵੁਠਾ॥ ੩ ਮਿਟਨੇਸਭਿਕਲਿਕਲੇਸਾ। ਜਿਸੇਤਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਪ
 ਵੇਸਾ। ਪ੍ਰਗੋਟੀਗੋਵਿੰਦਾ। ਪ੍ਰਭਪੁਰੇਨਨਕਬਖਸੰਦਾ॥ ੪॥ ੪੯॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫
 ਗਉਕਉਰੇ^{ਅਨੁਪ}ਸੈਰਦੁਲਾ। ਕਉਡੀਕਲਖਤੁਆਮੁਲਾ। ਬਕਹੀਕਉਰਸਤੀਪ੍ਰਤਿਪ
 ਲੇ। ਅਪਨਪ੍ਰਭੁਨਦਹਿਨਿਹਲੇ॥ ੧ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ। ਬਰਨਨਸ
 ਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ॥ ੧ ਹਤਉ। ਦੀਸਤਮਾਸੁਨਖਾਇਬਿਲਾਈ। ਮਰਕਸਾਬਿਦੁ
 ਹੀਸਟਿਪਾਈ। ਕਰਣਹਰਪ੍ਰਭਹਿਰੇਵੁਠਾ। ਫਾਥੀਮਫੁਲੀਕਾਜਾਸਾਟੁਟਾ॥ ੩

ਸੁਕੇਕਸ੍ਰੰਤੋਚਲੁਲਾ। ਉਚੇਥਾਇਟੁਲੇਕਮਲਅਨੁਪਾ। ਅਗਨਿਨਿਵਹੀਸਤਿਗੁਰ
ਦੇਵਾ। ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ। ੩ ਅਕਿਰਤਪਲਾਕਕਰੇਉਸਾਗੁ। ਪ੍ਰਤੁਮੇਹਾਏਸਦਾ
ਦਇਅਗੁ। ਸੰਤਜਨਾਕਾਸਦਾਸਹਾਈ। ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਲਾਈ॥ ੪॥ ੨੫॥
ਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਪੰਚਸਿੰਘਾਥੇਪ੍ਰਕਾਸਾਗਿ। ਦਸਬਿੰਘਾਥੇਤ੍ਰੀਸਈਨਿਵਹਿ। ਤੀ
ਨਿਅਵਰਤਕੀਚੁਕੀਘੇਗ। ਸਾਧਸੰਗਿਚੁਕੇਭੈਫੇਗ॥ ੧ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵੋਗੋਵੰਦਾ।
ਕਹਿਕਿਰਪਾਹੀਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾਸਦਾਸਦਾਸਾਚਾਬਖਸਿੰਦਾ॥ ੧ ਹਰਉ। ਦਾਇਗਈਤ੍ਰਿ
ਲਪਪਸੁਮੇਰਾ। ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਪੁਜੇਪ੍ਰਤਪੇਗ। ਅਨਦਹੁਪ੍ਰਗਟਿਓਸਕੁਥਾਨਿ। ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿਜੋਗੀਸੁਖਮਾਨਿ॥ ੨ ਸਾਗੁਤਰਿਓਥਾਫੁਰੇਥੇਜਾ। ਬੇਦੁਨਪਾਇਓਨਹੁਨਿਰੇ
ਜਾਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟਕੇਮਾਹਿ। ਕਹਲੁਹਰਕਉਕਿਫੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ। ਜਉਫੁਟਉ
ਤਉਜਾਇਪਇਅਸਾ। ਜਉਕਾਫਿਓਤਉਨਦਹਿਨਿਹਾਲਾ। ਪਾਪਪੁੰਨਹਮਰੈਵਸਿਨਾਹਿ।
ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਗੁਲਗਾਹਿ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਨਾਤਨੁਤੇਗਨਾ
ਮਨੁਤੇਹਿ। ਮਾਇਆਸੋਰਿਥਿਅਪਿਅਧੋਹਿ। ਕੁਦਮਕਰੇਗਡਰਜਿਉਫੇਲਾ। ਅਚਿੰਤੁ
ਜਲਕਾਥੁਚਕੁਪੇਲਾ॥ ੧ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥ ਰਮਨਾਮੁਸੰਗਿਸਹਾਈਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਵਹਿਸਾਚੁਧਨਾ॥ ੧ ਹਰਉ। ਉਨੇਕਾਜਨਹੋਵਤਮੁਗੇ। ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਸਿਮਦਿਸਦੀਤੂ
ਗੇ। ਕਹੈਥਿਕਾਹਜੀਅਹੈਕੈਤਾਈ। ਗਾਫਲਸੰਗਿਨਤਸੁਆਜਾਈ॥ ੨ ਧਰਤਧੋਤਅਨਿ
ਕਫਲਜਾਨੈ। ਕਉਡੀਕਉਡੀਕਉਖਕੁਸਿਰਿਫੁਨੈ। ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸੈਨਚੇਤੈਮੁਖਿ॥
ਮਿਥਿਅਥੇਭੁਨਉਤੈਸੁਸੁ। ੩ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਜਬਰੁਏਦਇਅਸਾ। ਇਹਮਨੁਤੇਆ
ਸਾਧਰਵਾਸਾ। ਹਸਤਕਮਲਲਕਿਲੀਨੇਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੪॥
੨੭ ਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰਾਜਾਗਮਕੀਸਹਲਾਇ। ਨਿਰਕੁਓਭਏਗੋਬਿੰਦਹੁ
ਨਗਾਵਤਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖੁਜਾਇ॥ ੧ ਹਰਉ। ਜਕੈਰਾਮੁਬਸੇਮਨਮਾਹੀ। ਸੋਜਨੁਦੁ
ਤਹੁਪੇਖਤਨਾਹੀ। ਸਗਲੇਕਾਜਸਵੇਰੇਅਪਨੇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਨਨਿਤਜਪਨੇ॥
੧ ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਾਬੁਗੁਰੁਧਰੈ। ਸੇਦਾਸੁਅੰਦੇਸਕਾਹੋਕਰੈ। ਜਨਮਮਰਦਕੀਚੁ
ਕੀਕਾਇ। ਪੁਰੇਗੁਰਉਪਹਿਕੁਰਬਾਇ॥ ੨ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਭੋਟਿਨਿਹਾਲਾ। ਸੇਦਰਸ
ਨੁਪਾਏਜਿਸੁਹੋਇਦਇਅਸਾ। ਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਸੇਕਵ
ਜਲੁਤੇਗੇ॥ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹੁਸਾਧਪਿਆਗੇ। ਮੁਖਉਜਲਸਾਚੈਦਰਬਾਗੇ॥

ਅਨਦਕਰੁਤਜਿਸਗਸਾਬਿਕਗ। ਨਨਕਹਰਿਜਪਿਉਤਹੁਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੫॥
 ਗਮਕਸੀਮਤਲਾ - ਈਧਨਤਬੈਸੰਤਰੁਭਾਗੈ॥ ਮਾਟੀਕਉਜਸੁਦਤਦਿਸਤਿਅਗੈ॥
 ਉਪਰਿਚਰਨਤਲੈਅਕਾਸੁ॥ ੫੮੮ ਮਹਿਸਿੰਧੁਕੀਓਪਗਾਸੁ॥ ੧ ਐਸਾਸੰਮੁਖੁਹਰਿ
 ਜੀਉਆਪਿ॥ ਨਿਮਖ ਨਬਿਸਰੈਜੀਅਕੁਗਤਨਕੈਅਠਪਤਰਮਨਤਕਉਜਪਿ॥
 ਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਾਖਨੁਪਵੈਦੁਧੁ॥ ਮੈਥੁਕੀਨੇਸਾਬਨੁਸੁਧੁ॥ ਭੈਤੇਨਿਰਕਉਡਰਤਠਿ
 ਗੈ॥ ੧੨ ਈਕਉਅਲੋਦੀਹਿਗੈ॥ ੨ ਦੇਹੀਗੁਪਤਬਿਏਹੀਦੀਸੈ॥ ਸਗਲੇਸਾਜਿਕਰਤ
 ਜਗਦੀਸੈ॥ ਠਗਨਤਰਅਲਠਗਦਾਠਗੈ॥ ਬਿਨੁਵਖਹਠਿਗਿਠਿਰਿਉਠਿਸਾਗੈ॥
 ੩ ਸੰਤਸਕਾਮਿਸਿਕਰੁਬਖਿਅਲਾਸਿੰਮ੍ਰਤਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣਾ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਖੀਚਾ
 ਰੁਖੀਚਾਰੇਕੋਇ॥ ਨਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥ ੪॥ ੫੪ ਗਮਕਸੀਮਤਲਾ
 ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਖੀਆ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਣਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਨਾਹੀਅਨਬੀਆ॥
 ੧ ਹਾਉ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਸਤੁਸਾਖਿਮੀਦੀਸੈਇਨਮਹਿਕਿਛੂਨਸੰਗਿਸੀਆ॥ ਬਿਖੇਠਗ
 ਉਹੀਖਾਇਕੁਲਨਾਮਾਇਆਮੰਦਹੁਤਿਅਗਿਗਇਆ॥ ੧ ਨਿੰਦਾਕਹਿਬਹੁਤਵਿ
 ਗੁਤਾਗਰੁਜੇਨਿਮਹਿਕਿਹਤਿਪਇਆ॥ ਪੁਰਬਕਮਾਵੈਵੇਡਹਿਨਾਹੀਜਮਦੁਤਰਾ
 ਸਿਓਮਤਕਉਇਆ॥ ੨ ਬੈਥੈਥੂਠੁਕਮਾਵੈਅਵਹਾਤਿਸਨਨਬੁਝੈਬਹੁਤੁਹਇਆ॥
 ਅਸਾਧੋਗੁਉਪਜਿਓਸੰਤਦੁਖਨਿਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਤਾਖਇਆ॥ ੩ ਜਿਨਹਿਨਿਵਾ
 ਜੇਤਿਨਹੀਸਜੇਅਪੇਕੀਨੇਸੰਤਜਇਆ॥ ਨਨਕਦਾਸਕੰਠਿਸਾਇਗਥੇਕਹਿਕਿਰ
 ਪਾਪਰਬ੍ਰਹਮਮਇਆ॥ ੪॥ ੫੫॥ ਗਮਕਸੀਮਤਲਾ ੫ ਐਸਾਪੁਰਾਗੁਰ
 ਦੇਉਸਤਈ॥ ਜਕਾਸਿਮਰਨੁਨਬਿਰਥਾਜਾਈ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਹੋਇ
 ਨਿਤਾਸੁ॥ ਜਕੀਧੁਹਿਕਾਏਜਮਜਾਸੁ॥ ਚਰਨਕਮਸਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੈ॥ ਕਰਜਸਵੇਰੇ
 ਸਗਲੇਤਨਕੈ॥ ੧ ਜਕੈਮਸਤਕਿਰਾਖੈਹਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਅਨਥੋਕਨਾਸੁ॥ ਪਤਿਤਉ
 ਸਾਹੁਦ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ ੨ ਨਿਰਮਲਮੰਤੁਦੇਇਜਿਸੁ
 ਦਨੁ॥ ਤਜਹਿਬਿਕਰਗਬਿਨਸੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਏਕੁਪਿਆਈਐਸਾਸਕੈਸੰਗਿ॥ ੫੫
 ਬਿਨਸੇਨਾਮਕੈਗੰਗਿ॥ ੨ ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਨਿਵਾਸਾ॥ ੫੬ ੫੭ ੫੮ ੫੯
 ਹਿਅਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਹਿਧਾਰਉਪ੍ਰਭਾਸਾ॥ ਨਿਤਨਨਕੁਚਿਤਵੈਸਚੁ
 ਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੫੬॥ ਗਮਕਸੀਮਤਲਾ ੫ ੫੭ ੨ ਦੁਪਦੇ॥ ਗਵਹੁਰਮ

ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧

ਜਕੋਸਿਮਹਨਿਦੁਰਮਤਿਨਸੇਪਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ॥ ਵਡਿਭਗੀਭਿਜਨ
ਕਉਜਾਨਪੁਜੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪੋਪਾਇਕੈਨੁਨਿਬੈਕੁਠਿਮਿਧਾਵੈ॥
੨ ॥ ਅਜਮਲਕਉਅਤਿਕਾਸਿਮੇਨਗਾਇਨਸੁਧਿਆਈ॥ ਜਗਤਿਕਉਜੇਗੀਰਿਬ
ਛਤਸੋਗਤਿਛਿਨੇਮੇਪਾਈ॥ ੩ ॥ ਨਾਰਿਨਗੁਨੁਨਾਰਿਕੁਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮੁਕਉਗਾਨਿ
ਕੀਨਾ॥ ਨਨਕਾਬਿਰਦੁਰਮਕਦੇਖਉਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ॥ ੩॥੧ ॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ
੧ ॥ ਸਾਧਕਉਚੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ ਜਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਿਬਿਨਸੈਰਮਕਗਤਿ
ਮਨੁਭੀਜੈ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ॥ ਮਨੁਆਇਆਮੇਊਗਤਿਹਰਿਓਰੈਬੁਝੈਨਕਛੁਗਿਆਨਾਕਉ
ਨਾਮੁਜਗਿਜਕੋਸਿਮੇਪਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ ੧ ॥ ਭਏਦਇਆਲਾਕਿਰਪਾਸਸੰਤਜਨ
ਤਬਾਇਹਬਾਤਿਬਤਾਈ॥ ਸਬਧਰਮਮਾਨਹੁਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਕੀਰਤਿਗਾਈ॥
ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਨਿਸਿਬਾਸਰੇਮੇਨਿਮਖਏਕਉਧਰੇ॥ ਜਮਕੋਸਮਿਟੈਨਾਨ
ਤਿਹਅਪੋਨਜਨਮੁਸਗਵੈ॥ ੩॥੨ ॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀਨਗਾਇਨਸੁ
ਯੋ॥ ਛਿਨਛਿਨਅਉਧਘੋਟੈਨਿਸਿਬਾਸਰਬਿਰਬਜਤੁਰੈਦੇਹ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ॥ ਤਗਨਘੋ
ਖਿਅਨਸਿਉਬੋਇਓਬਾਧਪਨਆਗਿਆਨਾ॥ ਬਿਰਧਭਇਓਅਜਪੁਨਹੀਸਮਝੈਕਉ
ਮਤਿਉਗਭਾਨਾ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਨਕੁਰਸੈਤੈਕਉ॥ ਬਿਸਰਾਇਓਨਾਮੁ
ਤੇਤਨਜਕੋਸਿਮੇਨਿਮਖਨਤਕਉਗਾਇਓ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆਕੋਮਦਕਹਾਕਰਤੁਰੈ
ਗਿਨਕਚੁਜਾਈ॥ ਨਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿਤਮਨਿਹੋਇਓਅਤਿਸਹਾਈ॥ ੩॥੩॥

ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੭ ੧ ਸੋਈਚੰਦਚੜ੍ਹਸਿ
 ਤਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਹੁਤਪਤਰੇ॥ ਸਾਧਰਤੀਸਿਪਉਦੁਤੁਸਾਰੇਜੁਗਜੀਅਖੇਲੇ
 ਵੇਕੇਸੇ॥ ੧ ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਗਿ॥ ਦੋਵੇਪਰਵਾਣਕਹਹਿਪਿਛਾਣਾਕਲਿਸਖਲ
 ਵੀਚਾਗਿ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਕਿਤੇਦੇਸਿਨਆਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿਨਬੈਠਾ॥
 ਦਭਾਦਨੁਕਰੇਤਤਨਾਹੀਮਤਸਉਸਾਹਿਬੈਠਾ॥ ੨ ਜੋਕੇਸਤੁਕਰੇਸੋਫੀਜੈਤਪਘਰ
 ਤਪੁਨੋਈ॥ ਜੋਕੇਨਉਸੇਬਦਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਲਏਈ॥ ੩ ਜਿਸੁਸਿਕਦਾ
 ਗੀਤਸਹਿਖੁਆਗੀਚਾਕਰੇਕੇਰੇਡਰਣਾ॥ ਜਾਸਿਕਦਾਹੈਪਵੇਜੰਜੀਰੀਤਾਚਾਕਰਯ
 ਹੁਮਰਣਾ॥ ੪ ਅਖੁਗੁਲਕਲਿਆਈਐ॥ ਤਿਤਜੁਗਕੇਰਾਹਿਅਤਪਾਵਸਿ
 ਜੇਗੁਲਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥ ਗਾਉਦੁਜਾ॥ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਸਹਾਨਿਬੋੜੀਕਜੀਕ੍ਰਿ
 ਸਨਹੋਆ॥ ਬਾਲੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਥਰਬਲਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਅ॥ ੫ ਪਤਿਵਿਦੁ
 ਪੁਜਸਤੁਵਿਦੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਦੁਕਾਹੇਜਨੋਉ॥ ਨਾਵਹੁਧੇਵਹੁਤਿਲਕਚੜਾਵਹੁਸੁਚ
 ਵਿਦੁਸੇਚਨੋਈ॥ ੬ ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਥਕੁਰਣੁਪੇਖੀਪੰਡਿਤਹੋਪੁਰਾਣਾ॥ ਨਾਕ
 ਨਉਕੁਇਆਹਮਾਣੁ॥ ਕਰਿਕਰਤਾਤੁਏਕੋਜਾਣੁ॥ ੭ ਨਾਨਕਨਉਮਿਐਵਡਿਆਈ
 ਏਦੁਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ॥ ਜੇਪਹਿਰੇਦੈਮੰਗਲਿਜਾਈਐ॥ ਠਹਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਐਤ
 ਹੀ॥ ੮॥ ੧ ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਜਗੁਪਰੋਬਧਹਿਮੜੀਬਧਵਹਿ॥ ਅਸੁਣੁ
 ਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚਪਾਵਹਿ॥ ਮਮਤਮੋਹੁਕਮਣਿਹਿਤਕਰੀਨਾਅਉਧੁਤੀਨਾਸੰ
 ਸਾਰੀ॥ ੧ ਜੋਗੀਬੈਸਿਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਕਹੈ॥ ਪਰਿਪਰਿਮਾਗਤਯਾਜਨੁਲਾਗੈ
 ੧ ਗਾਉ॥ ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪੁ॥ ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵੇਰੇਪਰਤਾਪੁ॥ ਗੁਰੇਕੇਸਬ
 ਦਿਹਚੈਮਨਭਾਇ॥ ਭਿਖਿਆਸਹਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ॥ ੨ ਕੁਸਮਚੜਾਇਕਹਿ
 ਪਾਖੰਡੁ॥ ਆਇਆਮੋਹਸਹਹਿਜਮਰੰਡੁ॥ ਫੂਟੇਖਾਪੁਰਤੀਖਨਭਾਇ॥ ਬੰਸਨਿਬ
 ਧਿਆਅਵੇਜਾਇ॥ ੩ ਬਿੰਦੁਨਗਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ ਆਈਮਾਗਤੜੈਲੋਭਾਵਹੁ
 ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਣਾ॥ ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰਬਜੰਜਾਣਾ॥ ੪ ਭੋਖਕਹਹਿਬਿੰਬਾਥ
 ਹੁਸਟੁਆ॥ ਭੂਠੇਖੇਸੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੁਆ॥ ਅੰਤਹਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਗੇ॥ ਵਿਦੁ
 ਕਰਮਾਕੇਸਉਤਹਸਿਪਾਗੇ॥ ੫ ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਥਨਾਈਕਾਨਿ॥ ਮੁਕਤੁਨਹੀਬਿਦਿਆ

ਬਿਗਿਅਨਿ॥ ਜਿਤਵਾਇੰਦੀਸਾਇਓਭਾਨਾ॥ ਪਸੁਰਏਨਤੀਮਿਟੇਨੀਸਾਨਾ॥ ੬੩
ਬਿਪਿਓਗਾਤਿਬਿਪਿਜੋਗਾ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਰੇਚੁਕਸਿਸੋਗਾ॥ ਉਜਥੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁ
ਚੁਇ॥ ਜੋਗਿਜੁਗਤਿਵੀਚਰੇਸੋਇ॥ ੭ ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਪਿਤੁਕਰੇਲੋਜੋਗੁ॥ ਬਾਪਉ
ਬਾਪੇਕਰੇਸੁਯੋਗੁ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ॥ ਨਨਕੋਜੋਗੀਤਿਭਵਣਮੀਤੁ॥
੮॥ ੨॥ ਗਮਕਈਮਹਲਾ ੫ ਬਟੁਮਟੁਦੇਤੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਸੁਨਿ
ਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ ਵਜੈਅਨਾਦਮੇਰਾਮਨੁਖੀਲਾ॥ ਗੁਰਵਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਲਾ॥
੧ ਪ੍ਰਾਣੀਗਮਕਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰੀਮੀਠਾਥਾਗੈਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਮਾਇਆਮੇਰੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੇਥਕੁਤੀਗਾ॥ ਤਿਤੁਰਾਤਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥ ਰਹਉ
ਮੇਮਮਤਾਰੇਗੁਨਲਾਗੈ॥ ਗਮਕਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਲਾਗੈਮੋ
ਹਿ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਸੋਹਿ॥ ੩ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭੋਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਜਾਗੈਦੁਰਮਤਿਪਰਹਾਰੀ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗਿਰੇਲੇਵਲਾਈ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗ
ਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ ੪ ਅਖਿਪਤਗੁਫਾਮਹਿਰਹਿਨਿਰੋਗੇ॥ ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿ
ਸੰਘਾਰੇ॥ ਪਰਪਰਜਾਇਨਮਨੁਭੋਲਾਏ॥ ਸਹਜਿਨਿਰੰਤਰਿਹਰਉਸਮਾਏ॥ ੫ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰੇਅਉਸੁਤਾ॥ ਸਬਦੈਰਾਗੀਤਤੁਪਰੋਤਾ॥ ਜਗੁਸੁਤਾਮਹਿਅਵੈ
ਜਾਇ॥ ਬਿਨਗੁਰਸਬਦੁਨਸੋਈਪਾਇ॥ ੬ ਅਨਾਦਸਬਦੁਵਜੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਅ
ਵਿਗਤਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ॥ ਤਉਜਾਨੀਜਸਬਦਿਪਵਨੀ॥ ਏਕੋਗਵਿਹਰਿ
ਆਨਿਰਬਾਨੀ॥ ੭ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਹਜਿਮਨੁਰਾਤਾ॥ ਤਜਿਤਉਲੋਕਾਏਕੋਜਾਤਾ॥
ਗੁਰੋਚੇਲੇਅਪਨਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਨਨਕਦੁਜਾਮੇਟਿਸਮਾਨਿਆ॥ ੮॥ ੩॥
ਗਮਕਈਮਹਲਾ ੧ ਸਾਹਗਲਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਗੁ॥ ਸਾਹਉਪਹਿਏਕੰਕਗੁ॥
ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਸੋਈਬਿਪਿਜਲੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਹੁਕਮੁਪਵਲੈ॥ ੧ ਤੂਠੁ
ਬੋਝਪਾਂਡੇਸਚੁਕਤੀਐ॥ ਰਹਿਮੈਜਾਇਸਬਦਿਪਹਿਲਤੀਐ॥ ੧ ਘਾਉ॥ ਗਦਿ
ਗਦਿਜੋਤੁਕਕਾਂਡੀਕੀਨੀ॥ ਪੜੈਸੁਲਵੈਤਤੁਨਚੀਨੀ॥ ਸਭਮੇਉਪਹਿਗੁਰਸਬ
ਦੁਬੀਚਗੁ॥ ਹਰਕਥਾਨੀਬਦਉਨਸਗਈਵਗੁ॥ ੨ ਨਾਵਹਿਧੋਵਹਿਪੁਜਹਿਸੋਧਾ॥
ਬਿਨੁਹਰਿਗਤੇਮੈਲੈਮੈਲਾ॥ ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮੈਲੈਪੁਰੁਸਾਰਥਾ॥ ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਨਜਪਿ

ਹਰਿਕਿਰਤਾਧਿ॥ ੩ ਵਾਚੇਵਾਦੁਨਬੇਦੁਬੀਚਹੈ॥ ਅਪਿਡੁਬੋਕਿਉਪਿਤਰਤ
 ਹੈ॥ ੫੫੮ ੫੫੮ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀਨੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੇਈਤੇਇ॥ ੪ ਗ
 ਲਤਗਦੀਐਸਾਸਾਦੁਖੁਜੀਐ॥ ਗੁਰਕੀਸਹਇਪਵੈਸੁਖੁਬੀਐ॥ ਕਹਿਅਗਾ
 ਧਸਹਇਤਮਆਇਆ॥ ਗੁਰਹਰਿਕੋਟੇਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ੫ ਗੁਰਸਹਇਨਆ
 ਈਐਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਈਐ॥ ਕੁਮਿਭੁਲਾਈਐਜਨਮਿਮਹਿਆਈਐ॥ ਜਮਦਰਿ
 ਬਾਧਉਮੈਬਿਕਗੁ॥ ਨਹਿਦੈਨਸਬਦੁਅਚਰੁ॥ ੬ ਇਕਿਪਧੇਪੰਡਿਤਮਿਸਰ
 ਕਹਾਵਹਿ॥ ਦੁਬਿਧਾਗਤੇਮਾਧੁਨਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥
 ਕੋਟਿਮਧੋਕੇਜਨੁਆਪਾਰੁ॥ ੭ ਏਕਬੁਭਕਯਾਸਚੁਏਕੈ॥ ਬੁਭੁਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁ
 ਰਕੀਟੈਕੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲੀਏਕੇਜਾਇਆ॥ ਆਵੁਜਾਣਮੇਟਿਸਮਾਇ
 ਆ॥ ੮ ਜਿਨਕੋਹਿਦੇਏਕੰਕਰੁ॥ ਸਰਬਗੁਣੀਸਾਚਾਬੀਚਰੁ॥ ਗੁਰਕੋਭੋਲੈਕ
 ਰਮਕਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੯ ॥ ੪ ਗਮਕਈਮਾਧਾ १
 ੭ ਨਿਗੁਰਕਰਿਕਾਇਆਵੀਜੈ॥ ਵਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨੀਭੀਜੈ॥ ਗਮਨਾਮ
 ਸਹਿਅਵਹੁਨਪੁਜੈ॥ ੧ ਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨਾਹਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ॥ ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਜੇ
 ਹਿਨੀਸਕੈਸਰਪਨਿਡਸਿਨਸਕੈਹਰਿਕਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਵਾਦੁਪੜੈਗ
 ਹੀਜਗੁਭੀਜੈ॥ ਤ੍ਰੇਗੁਣਬਿਖਿਆਜਨਮਿਮਹੀਜੈ॥ ਗਮਨਾਮਬਿਨੁਦੁਖੁਸਤੀਜੈ॥
 ੨ ਚਾਕਸਿਪਵਨੁਸਿਪਾਸਨੁਭੀਜੈ॥ ਨਿਉਈਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ ਗਮਨਾਮ
 ਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁਭੀਜੈ॥ ੩ ਅੰਤਰਿਪੰਚਅਗਨਿਕਿਉਧੀਰਜੁਪੀਜੈ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਚੇਹੁਕਿਉਸਾਦੁਖਤੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਇਕਾਇਆਗੜੁਭੀਜੈ॥ ੪ ਅੰਤਰਿਮੈਥੁ
 ਤੀਰਥਕਰਮੀਜੈ॥ ਮਨੁਨੀਸੁਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀਜੈ॥ ਕਿਰਤੁਪਇਆਦੇਸੁ
 ਕਾਕਉਦੀਜੈ॥ ੫ ਅੰਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਈਜੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨ
 ਤੀਭੀਜੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੇਜਨਮਿਮਹੀਜੈ॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਸੰਗਤਿਜਨਕੀ
 ਜੈ॥ ਮਨੁਹਰਿਚੈਨੀਜਨਮਿਮਹੀਜੈ॥ ਗਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਕਰਮੁਕੀਜੈ॥ ੭
 ਉੰਦਰੁੰਦਰਪਾਸਿਧੀਜੈ॥ ਧੁਰਕੀਸੇਵਾਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਕਿ
 ਹਪਾਪ੍ਰਭਕੀਜੈ॥ ੮ ॥ ੫ ਗਮਕਈਮਾਧਾ ੧ ਅੰਤਰਿਉਤਰੁਜੁਅਵਹੁ
 ਨਕੇਈ॥ ਜੋਕੀਐਸੇਪ੍ਰਭਤੇਤੇਈ॥ ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਹਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੇਈ॥ ਉਤ

ਪਤਿਪਹਲਉਅਵਹੁਨਕਈ॥ ੧ ਐਸਾਮੇਹਾਠਾਕੁਰਗਤਿਹੰਤੀਗੁਜਿਨਿਜਿ
ਪਿਆਤਿਨਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਤਰਿਕੈਨਾਮਨਸਰੈਜਮਤੀਗੁ॥ ਹਤਾਈਨਾਮੁ
ਹਤਨੁਤੀਗਾਨਿਹਮੇਲੁ॥ ਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਆਮਹੁਅਤੇਲੁ॥ ਜਿਤਵਾਸੁਚੀਸਾਚਾਬੇਲੁ॥
ਪਰਿਦਹਿਸਾਚਾਨਤੀਹੇਲੁ॥ ੨ ਇਕਿਬਨਮਾਤਿਬੇਸਤਿਤੁਗਰਿਅਸਥਾਨੁ॥
ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਪਚਤਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਕਿਅਗਿਆਨਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਗਤਿਮਾਨੁ॥ ੩ ਤਨੁਅੰਕੁਰਕਰੈਨਤੀਪਾਵੈ॥ ਪਾਠਪੜੈਲੇ
ਲੇਕਸੁਲਾਵੈ॥ ਤੀਹਬਿਰਹਮਸਿਬਿਆਧਿਨਜਾਵੈ॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥
੪ ਜਤਨਕਰੈਬੰਦਕਿਵੈਨਹਤਾਈ॥ ਮਨੁਆਡੈਲੇਨਹਕੇਪਾਈ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਾ
ਧੇਲੇਤੇਸਜਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਉਜਸਿਬਿਜਾਈ॥ ੫ ਸਿਧਸਾਧਿਕਕੇਤੇਮੁ
ਨਦੇਵਾ॥ ਤਨਿਨਿਗੁਰਿਨਤਿਪਤਾਵਹਿਤੇਵਾ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਗਤਿਗੁਰਸੇਵਾ॥
ਮਨਿਤਨਿਸ਼ਿਗਮਲਅਭਿਮਾਨਅਡੇਵਾ॥ ੬ ਕਰਮਿਮਿਲੈਪਾਵੈਸਚੁਨਾਈ॥
ਤਮਸਹਣਗਤਿਹਤਉਸੁਭਾਈ॥ ਤੁਮਤੇਉਪਾਜਿਓਕੁਰਤੀਕਾਈ॥ ਜਪੁਜਪਉਗੁ
ਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਈ॥ ੭ ਤਉਮੇਗਥੁਜਾਇਮਨਤੀਨੈ॥ ਬੁਠਨਪਾਵਸਿਪਾਖੰਡਿ
ਕੀਨੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਤੀਪੁਰੁਬਾਹੁ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਹੁ॥ ੮॥
੯॥ ਗਮਕਈਮਯਸਾ ੧ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਵਹਿਬਉਗੇਜਿਉਜਨਮੇਤਿ
ਉਮਰਦੁਭਾਇਆ॥ ਜਿਉਗਸੋਭਗਕੀਏਤੇਤਾਦੁਖੁਯਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਵਜ
ਲਿਪਇਆ॥ ੧ ਤਨੁਪਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਇਆ॥ ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸਿਉਤੇਤ
ਵਧਾਇਤਿਕੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਗਮਿਗਇਆ॥ ੧ ਹਤਾਈਜਤਸਤੁਸੰਜਮੁ
ਸੀਲੁਨਰਾਖਿਆਪ੍ਰੇਤਪੰਜਗਮਤਿਕਸਟੁਭਾਇਆ॥ ਪੁੰਨੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਸੰਜ
ਮੁਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਥਾਇਜਇਆ॥ ੨ ਸਾਧਚਿਸਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਓਅਵ
ਤਜਾਵਤਜਨਮੁਗਇਆ॥ ਜਾਜਮੁਧਾਇਕੇਸਗਤਿਮਾਗੈਸੁਗਤਿਨਤੀਮੁਖਿਕਾਸ
ਗਇਆ॥ ੩ ਅਤਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਹਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਸਬਦਇਆ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਗਤਿਪਤਿਪਾਵਹਿਗਮਨਾਮੁਬਿਨੁਨਗਕਿਗਇਆ॥ ੪ ਬਿਨ
ਮਾਤਿਵੇਸਕਗਤਿਨਟੂਆਜਿਉਮੋਤਪਾਪਮਤਿਗਸਤੁਗਇਆ॥ ਇਤਉਤਮਾ
ਇਆਦੇਖਪਸਰੀਮੋਤਮਾਇਆਕੈਮਗਨੁਭਾਇਆ॥ ੫ ਕਰਤਿਬਿਕਾਰਵਿਖਾ

ਹਘਨੇਹੇਸੁਗਤਿਸਬਦਬਿਨੁਕਰਮਿਪਇਆ॥ ੨੯॥ ਮੈਰੋਗੁਮਾਤਾਦੁਖੁਲਾਗਾ
 ਗੁਰਮਤਿਲੇਵਹੁਗੁਗਇਆ॥ ੩॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਕਓਆਵਤਦੇਖੇਸਾਕਤ
 ਮਨਿਅਕਿਮਾਨੁਕਾਇਆ॥ ਜਿਸਕਾਇਤੁਤਨੁਪਨੁਸੈਠਿਹਿਲੇਵੇਅੰਤਰਿ
 ਸਤਸਾਦੁਖੁਪਇਆ॥ ੪॥ ਅੰਤਿਕਾਇਕਿਫੁਸਾਥਿਨਚਾਏਜੇਦੀਸੈਸਰੁ
 ਤਿਸੈਤਿਮਇਆ॥ ੫॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਹੰਪਰੁਸੇਪੁਰੁਤਹਿਨਾਮੁਹਿਦੇਲੇਪਾਹ
 ਪਇਆ॥ ੬॥ ਮੁਏਕਉਰੋਵਹਿਕਿਸਹਿਸੁਣਵਹਿਭੈਸਾਗਰਅਸਗਲਿਪ
 ਇਆ॥ ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮਾਇਆ॥ ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰੁਸਾਕਤਜੰਜਾਲਿਪੁਰਾਇਪਇ
 ਆ॥ ੭॥ ਜਾਆਏਤਾਤਿਨਹਿਪਠਾਏਚਾਏਤਿਨੈਬੁਲਾਇਲਾਇਆ॥ ਜੇਕਿ
 ਫੁਕਹਲੇਸੇਕਹਿਗਹਿਆਬਖਸਣਹੈਬਖਸਿਲਾਇਆ॥ ੮॥ ਜਿਨਿਹਿਤੁਚਾ
 ਖਿਅਗਮਗਸਾਇਲੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਖੋਜੁਤਾਇਆ॥ ਹਿਧਿਸਿਧਿਬੁਧਿਗਿ
 ਆਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਹਦਿਪਇਆ॥ ੯॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਮਕਹਿਜਾਣਹਰਖਸੇਗਤੇਬਿਰਕਤਕੁਇਆ॥ ਆਪੁਮਾਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਹਿਪਾਏਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਲਾਇਆ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਰਾਮਕਈਮਯਸਾ
 ਦਖਲੀ॥ ੨॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁਦ੍ਰਵਾਇਆ॥ ਸਾਚਿਸਬਦਿਹਸਿਲੀ
 ਲਾ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਗੁਰੁਦਇਆਸੁਸਦਾਗੰਗੀਲਾ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਰੋਏਕੇਲਿਵਲਾ
 ਗੀਸਾਚੇਦੇਖਿਪਤੀਲਾ॥ ੪॥ ਹਾਓ॥ ਹੋਗਗਨਪੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸੇਮੈਸਹਿਅਨ
 ਤਤਸਬਦਿਗੰਗੀਲਾ॥ ੫॥ ਸਤੁਬੰਧਿਕੁਪੀਨਭਹਿਪੁਰਿਲੀਲਾਜਿਤਵਾਂਗਿਰ
 ਸੀਲਾ॥ ੬॥ ਮਿਲੇਗੁਰਸਾਚੇਜਿਨਹਚਿਗਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿਪਤੀਲਾ॥ ੭॥ ਏਕੁ
 ਮਹਿਸਰਬਸਰਬਮਹਿਏਕਾਏਤਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥ ੮॥ ਜਿਨਕੀਏ
 ਖੰਡਮੰਡਸਬੁਤਮੰਡਸੇਪੁਰੁਲਖਨੁਨਜਾਈ॥ ੯॥ ਦੀਪਕੁਤੇਦੀਪਕੁਪਗਸਿ
 ਆਤ੍ਰਿਕਵਲੋਜੇਤਿਦਿਖਾਈ॥ ੧੦॥ ਸਚੈਤਖਤਿਸਚਮਯਸੀਬੈਠੇਨਿਰਕਉਤਰੀ
 ਲਾਈ॥ ੧੧॥ ਮੇਰਿਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਪਟਿਪਟਿਕੰਗੁਰੀਵਾਈ॥ ੧੨॥ ਨਾਨਕ
 ਸਹਦਿਪੁਰੁਕੀਫੂਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥ ੧੩॥ ੧॥ ਰਾਮਕਈਮਯਸਾ
 ਅਉਹਠਿਤਸਤਮਵੀਪਹੁਵਾਇਆਧਰਦਿਗਗਨਕਲਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕੇਤੀਸਬਦਿਉਧਾਰੀਸੰਤਹੁ॥ ੩॥ ਹਾਓ॥ ਮਮਤਾਮਾਹਿਤਉਮੈਸੇਖੋਤ੍ਰਿਕਵਲ

ਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨ ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਮਹਿਰਖੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥
੩ ਸਿੰਫੀਸੁਰਤਿਅਨਾਹਦਿਵਾਜੈਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੪ ਪਰਪੰਚਬੇ
ਲੁਤਹੀਮਨੁਗਾਖਾਥ੍ਵਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥ ੫ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਅਹਿਨਿ
ਸਿਦੀਪੁਕਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੀ॥ ੬ ਰਵਿਸਸਿਥਉਕੇਇਹੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀ
ਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰਾਰੀ॥ ੭ ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਅਸਦੁਅਉਧੁਅਥਖੁਅਗੰ
ਮੁਅਪਾਰੀ॥ ੮ ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਗਾਜਾਪੰਚਵਸਹਿਵੀਚਾਰੀ॥
੯ ਸਬਦਿਰਵੇਅਸਦੁਪੁਰਗਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਲਕਾਰੀ॥ ੧੦ ਕਾਲੁਥਿਕਾ
ਲੁਕਰੇਕਹਿਬਪੁਰੇਜੀਵਤਮੁਅਮਨੁਮਾਰੀ॥ ੧੧ ਥ੍ਵਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸਇ
ਕਮੁਗਤਿਅਪੇਕਰਤਕਾਰੀ॥ ੧੨ ਕਾਇਆਸੇਧਿਤਰੇਕਵਸਾਗਰੁਆਤਮਤ
ਤਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਲ
ਕਾਰੀ॥ ੧੪ ਆਪੇਮੇਥਿਥਏਗੁਲਦਾਤਾਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਰੀ॥ ੧੫ ਤ੍ਰੇਗੁਲ
ਮੇਟੇਚਉਥੈਵਹੋਤੇਏਤਕਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥ ੧੬ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਸਬਦਿਅਤਮੁ
ਚੀਨੈਹਿਰਵੈਏਕਮੁਰਾਰੀ॥ ੧੭ ॥ ਮਨੁਆਅਸਥਿਰੁਸਬਦੇਗਤਾਏਤਕਰਣਿ
ਸਾਰੀ॥ ੧੮ ਬੇਦੁਬਾਦਨਪਾਖੰਡੁਅਉਧੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੯
ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਧੁਜਤੁਸਤੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੦ ॥ ਸਬਦਿਮਹੈ
ਮਨੁਮਾਰੇਅਉਧੁਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਉਜਲੁਹੈ
ਅਉਧੁਸਬਦਿਤਰੈਕਲਤਾਰੀ॥ ੨੨ ॥ ਸਬਦਿਸੁਰਜੁਗਚਾਰੇਅਉਧੁਬਾਣੀ
ਰਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੩ ॥ ਇਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਅਉਧੁਨਿਕਸੈਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੪ ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਥਿਥਿਥਏਨਨਕਸਗਣਿਤੁਮਾਰੀ॥
੨੫॥੯॥

ਹਾਗੁਗਮਕਸੀਮਪਸਾ ३ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਰੋਮੇਦੀਆਮੁੰਦਾਕੰ
 ਨੀਪਾਇਜੇਗੀਖਿੰਬਕਹਿਤੁਦਇਆ॥ ਅਵਲੁਜਾਦੁਬਿਭੂਤਿਸਾਇਜੇਗੀਤਾਤੀਨਿਕਵ
 ਲਜਿਲਿਲਾਇਆ॥ ੧ ਐਸੀਕਿੰਗੁਗੀਵਜਾਇਜੇਗੀ॥ ਜਿਤੁਕਿੰਗੁਗੀਅਨੁਦੁਵਜੇ
 ਹਹਿਸਿਉਹੋਸਿਵਲਾਇ॥ ੨ ਹਰਉ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਤੁਕਹਿਏਈਜੇਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁਕੁਗਤਿਪਾਈ॥ ਪਿਆਨਕਾਕਹਿਡੰਡਾਜੇਗੀਸਿੰਫੀਸੁਗਤਿਵਜਾਈ॥ ੩ ਅਨੁ
 ਦ੍ਰਿਕੁਕਹਿਅਸਾਦਿਬੈਸੁਜੇਗੀਤਏਗੀਕਲਪਲਾਜਾਈ॥ ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਰਿ
 ਮੰਗਲਿਚਕ੍ਰਿਜੇਗੀਤਾਨਾਮੁਪਲੇਪਾਈ॥ ੩ ਇਤੁਕਿੰਗੁਗੀਪਿਆਨੁਨਲਕੈਜੇ
 ਗੀਨਾਸਚੁਪਲੇਪਾਇ॥ ਇਤੁਕਿੰਗੁਗੀਸਾਂਤਿਨਾਵੈਜੇਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਵਿਚਰੁਜਾ
 ਇ॥ ੪ ਕਉਕਉਦੁਇਪਤਲਾਇਜੇਗੀਇਹੁਸਰੀਰੁਕਹਿਡੰਡੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਯੋਵ
 ੩ ਹਿਤਾਤੀਵਜੇਇਨਬਿਧਿਤ੍ਰਿਸਨਖੰਡੀ॥ ੫ ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਜੇਗੀਕਹੀਐਏਕ
 ਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਸਾਸਾਤੁਏਨਿਰਮਲੁਏਵੈਜੇਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਏ॥ ਵਨਦ
 ਗੀਆਵਦਾਸਕੁਕਿਫੁਬਿਨੈਸੋਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਇਤੋਗੀਭਵ
 ਨੀਲਾਗੇਤਾਇਯੋਲੀਪਾਇ॥ ੭ ਏਹੁਜੇਗੁਨਏਵੈਜੇਗੀਜਿਕਟੰਬੁਢੇਰਿਪਯਕ
 ਵਲੁਕਹਿ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਰੀਰਮਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪਸਾਦੀਅਪਣਹਰਿਪੁਤੁ
 ਲਹਰਿ॥ ੮ ਇਹੁਜਗਤੁਮਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੇਗੀਇਸੁਮਹਿਰੋਗੁਵਡਾਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਮਾਇਆ॥ ਅਨੇਕਜਤਨਭੇਖਕਹੇਜੇਗੀਗੁਨਜਾਇਗਵਾਇਆ॥ ੯ ਹਰਿਕਾ
 ਨਾਮੁਅਉਖੁਧੁਏਜੇਗੀਜਿਸਨਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਯੋਵੈਸੋਈਬੁਝੈਜੇਗਜੁ
 ਗਤਿਸੇਪਾਏ॥ ੧੦ ਜੇਗੈਕਾਮਾਗੁਬਿਖਮੁਏਜੇਗੀਜਿਸਨਨਦਰਿਕਹੇਸੇਪਾ
 ਏ॥ ਅੰਤਹਿਬਾਹਿਏਕਵੈਖੈਵਿਚਰੁਕੁਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ ੧੧ ਵਿਲੁਵਜਾਈਕਿੰਗੁ
 ਗੀਵਜੇਜੇਗੀਸਾਕਿੰਗੁਗੀਵਜਾਇ॥ ਕਹੈਨਾਨੁਕਮੁਕਤਿਏਵਹਿਜੇਗੀਸਾਚੇਹ
 ਰਿਸਮਾਇ॥ ੧੨॥ ਹਾਮਕਸੀਮਪਸਾ ੩ ਕੁਗਤਿਖਜਾਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਿਬੁਝਾਈ॥ ੧ ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਏਇਵਡਿਆਈ॥ ੧ ਹਰਉ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਸੁਖੁਉਪਜੇਕਾਮੁਕੁਧੁਵਿਚਰੁਜਾਈ॥ ੨ ਆਪੁਢੇਡਿਨਾਮਿ
 ਵਲਾਗੀਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ੩ ਚਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਅੰਤੋਨ

ਮੁਸਖਾਈ॥ ੪ ਸਦਾਤਜੁਰਿਦੁਹਿਨਦੇਖਪੁਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ ੫ ਸਚਾ
ਸਬਦਰੇਵੇਪਾਇਅੰਤਹਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ ੬ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁ
ਨਿਗੋਲਕੁਵੇਰੈਰਾਗਪਾਇਆਜਾਈ॥ ੭ ਭਗਮਿਨਕੁਲਪੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵ
ਹੁਮਨੁਰਾਖਪੁਇਕਠਾਈ॥ ੮ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਤੁਕੁਲੀਠਿਰਟੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਈ॥ ੯ ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਗਵਾਈਸੰਢੇਪਾਖੀਤਿਜੇਗੁਨਪਾਈ॥ ੧੦ ਸਿਵ
ਨਗੀਮਹਿਅਸਦਿਬੈਸੈਗੁਰਸਬਦੀਜੇਗੁਪਾਈ॥ ੧੧ ਧਾਤੁਰਥਾਜੀਸਬ
ਦਿਨਿਵਾਰੇਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ੧੨ ਏਹੁਸਗੀਰਸਰਵਰੂਪੈਸੰਤਹੁਇਸਨ
ਨੁਕਰੇਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੩ ਨਾਮਇਸਨਾਨੁਕਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਮੈਲੁ
ਗਵਾਈ॥ ੧੪ ਤ੍ਰੈਗੁਣਅਚੇਤਨਾਮੁਚੇਤਹਿਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਨਸਿਜਾਈ॥
੧੫ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਮੁਗਤਿਤ੍ਰੈਗੁਣਭਗਮਿਕੁਲਾਈ॥ ੧੬ ਗੁਰਪਰ
ਸਾਈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੭ ਪੰਡਿਤਪੜ੍ਹਹਿਪੜ੍ਹਿਵਾ
ਟੁਵਖਾਲਹਿਤਿਨਬੁਝਿਨਪਾਈ॥ ੧੮ ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਭਗਮਿਕੁਲਾਏਉਪ
ਦੇਸੁਕਹਿਕਿਸੁਭਾਈ॥ ੧੯ ਭਗਤਜਨਾਕੀਉਤਮਥਾਲੀਜੁਗਿਜੁਗਿਹਰੀਸ
ਮਾਈ॥ ੨੦ ਥਾਲੀਸਾਗੈਸੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਈ॥ ੨੧ ਕਾਇਆਨਗ
ਰੀਸਬਦੇਥੈਜੇਨਾਮੁਨਵੰਨਿਧਿਪਾਈ॥ ੨੨ ਮਨਸਾਮਾਹਿਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਲਾਬਿਨੁਰ
ਸਨਾਉਸਤਤਿਕਰਾਈ॥ ੨੩ ਸੇਇਲਦੇਖਿਹਰੇਬਿਸਮਾਈਚਿਤੁਅਦਿਸਟਿਲ
ਗਾਈ॥ ੨੪ ਅਦਿਸਟੁਸਦਾਹੈਨਿਰਾਸਮੁਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੨੫ ਤਉਗੁਰੁਸਾਸ
ਹੀਸਦਾਅਪਣਾਜਿਨਸਚੀਬੁਝਬੁਝਾਈ॥ ੨੬ ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਵਹੁਗ
ਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ ੨੭॥ ਰਾਮਕਸੀਮਤਸਾ ੩ ਤਕਿਕੀਪੁਜਦੁਸੰਭਰੈਸੰ
ਤਹੁਕਪਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥ ੧ ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਈ॥ ਨਾਮੋਪੁਜਾਈ॥ ੨
ਗਾਉ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਸਤੁਕਿਛੂਮੇਲਾਸੰਤਹੁਕਿਆਤਉਪੁਜਾਚੜਾਈ॥ ੩ ਤਹਿਸਾ
ਚੈਕਾਵੈਸਾਪੁਜਾਹੈਵੈਭਲਾਮੰਨਿਵਲਾਈ॥ ੪ ਪੁਜਾਕਰੈਸਕੁਲਸੰਤਹੁਮਨਮੁਖਿ
ਥਾਇਨਪਾਈ॥ ੫ ਸਬਦਿਮਹੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੰਤਹੁਏਤਪੁਜਾਥਾਇਪਾਈ॥ ੬
ਪਤਿਤਪਾਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੭ ਬਿਨੁਨਾਵੈਤੋਹਪੁਜਨੋਤੈ
ਭਗਮਿਕੁਲੀਲੇਕਾਈ॥ ੮ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛੁਟੈਸੰਤਹੁਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥

ਆਪੇਨਿਰਮਲਪੁਜਕਰਾਏਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥ ੧੭ ਪੁਜਕਰਹਿਪੁਰ
 ਬਿਧਿਨਤੀਜਲਹਿਦੁਜੈਭਾਇਮਲੁਸਾਈ॥ ੧੮ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪੁਜਾਜੈਲੁ
 ਲਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ੧੯ ਕਾਨ੍ਹਦੇਸਰਿਸੁਖਪਾਵੈਸੰਤਹੁਅੰਤਨਮੁਸਖਾਈ॥ ੨੦
 ਅਪਣਾਪੁਨਪਛਾਣਹਿਸੰਤਹੁਕੁਕਰਹਿਵਡਿਆਈ॥ ੨੧ ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈ
 ਜਮੁਨਤੀਵੇਡੇਥੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥ ੨੨ ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆਪੁਪਛਾ
 ਣਹਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ੨੩ ਏਹਮਨੁਆਸੁਨਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀਜੋ
 ਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੨੪ ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥
 ੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥ ੨੬ ਸਾਚੀਬਾਣੀ
 ਸਚੁਵਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਸਾਈ॥ ੨੭ ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁ
 ਮੇਰਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ ੨੮ ਸਕੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਹੈਤੇਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਵਡਿਆਈ॥ ੨੯॥ ਗਮਕਲੀਮਤਸਾ ੩ ਤਮਕਚਲੁਕਚੀਲਾਅਤਿ
 ਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲੁਸਬਦੇਮੇਲੁਉਤਰੀ॥ ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੀ
 ਸਚਾਨਾਮੁਵਸਿਆਪਟਅੰਤਰਿਕਰਤੇਆਪਿਸਵਰੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਪਾਗਸ
 ਪਰਸੇਛਹਿਪਾਗਸੁਹੋਏਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਇਕਿਭੇਖਕਰ
 ਹਿਛਹਿਤਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੁਐਬਾਜੀਹਰੀ॥ ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
 ਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਗਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਜੇ
 ਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭੁਗਤਿਸਵਰੀ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ ਆਪਿਆ
 ਮਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥ ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਕਾਅੰਤਨਪਾ
 ਇਆਤਉਗਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਧਾਰੀ
 ਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਰੀ॥ ਨਮੁਪਦਰਸੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡ
 ਰੀ॥ ਅਪਣਿਅਭੁਗਤੁਆਪੇਤੁਠਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਧਾਰੀ॥
 ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਦਭੂਖਸਾਗੀਗਵਨਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਜੀਉਪਿੰ
 ਛੁਝੈਸਕੁਕਿਛੁਹੋਤਿਸਕਾਆਖਣੁਬਖਸੁਬੀਚਾਰੀ॥ ਸਬਦੁਸਰੈਸੇਈਜ
 ਨਨਿਸਤੈਭੈਉਜਸੁਪਾਰਿਉਤਰੀ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੈਕੇਪਾਰਿਨਪਾਵੈਭੁਭੈਕੇ

ਚਹੀ॥ ਜੇਧੁਹਿਲਿਖਿਅਸੋਈਪਾਇਆਮਿਲਿਹਿਸਬਦਿਸਵਾਹੀ॥
ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੇਹਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਹੀ॥ ਕਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਹੀਕੁਹਪੁਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਹੀ॥ ਜੇਪ੍ਰਭੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹਿ
ਫੂਟਿਮੁਏਅੰਕਹੀ॥ ਬਾਦੀਬਿਨਸਹਿਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆ
ਹੀ॥ ਸੋਜੋਗੀਤਤੁਹਿਗਾਨਾਨੁਬੀਚਹੋਹੁਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਦਾਤਾਤੈਪਛਾਤਾਜਿਸੋਨਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆ
ਥਾਗੇਭੂਬਿਮੁਏਅੰਕਹੀ॥ ਜਿਚਹੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਹੁਸੇਵਾਕੀਚੈਜਾਇ
ਮਿਲੀਐਗਾਮਮੁਹਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤਹੋਇਨੁਗਤੀਅਪਨੇਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਹੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਵਾਹਿਵਾਹਿਪੁਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰਵਿਟਰੁਬਲਿ
ਹੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਗਾਉਬਹੋਸਬਦਿਵੀਚਾਹੀ॥ ਆ
ਪਿਜਗਾਏਸੇਈਜਾਗੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਹੀ॥ ਨਨਕਸੇਈਮੁਏਜਿਨਾ
ਮੁਨਚੇਤਹਿਕੁਗਤਜੀਵੇਵੀਚਾਹੀ॥ ੩॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ਨਮੁ
ਖਜਨਾਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਆਪਾਈ॥ ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕ
ਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ ਏਕਨਾਮੁਵਸਿਆਪਟਅੰਤਰਿਪੁਰੇਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਹਾਉ॥
ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਕੁਗਤਾਦੇਵਾਹਿਜਕੁਸਬਾਈ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰਣਸੋਕਹਿ
ਹਿਆਅਵੁਨਕਰਣਜਾਈ॥ ਆਪੇਸਾਜੇਸਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਹਿਸਿਹਿਧੰਧੈਲਾ
ਈ॥ ਤਿਸੇਸੇਵਹੁਤਾਸੁਖਪਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ਆਪਣਾ
ਆਪੁਆਪਿਉਪਾਏਅਸਖੁਨਸਖਣਜਾਈ॥ ਆਪੇਮਾਹਿਜੀਵੇਥਾਪੇਤਿ
ਸੋਨੇਤਿਥੁਨਤਮਾਈ॥ ਇਕਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਕੀਤੇਆਪੇਕੁਗਤਿਕਰਾਈ॥
ਸੇਵਤਭਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਤਾਸਚੇਹੋਸਮਾਈ॥ ਅਪਿਸਹੁਪੁਸਿਆਣਾਅਥੇ
ਕੀਮਤਿਕਯਣੁਨਜਾਈ॥ ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਪਾਏਅੰਤਰਿਆਪੇਭਗਮਿਕੁਸਾਈ॥
ਵਡਾਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਨਗੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਟਹੈਲੋਕਾਈ॥ ਜਿਨੀਚਾਖਿਆ
ਤਿਨਾਸਾਦਾਮਾਇਆਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ਇਕਨਾਨਾਨੁਆਪਿਕੁਥਾਏਇ
ਕਨਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਥਹਿਸੰਤਹੁਤਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿ
ਆਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵੁਨਕਟੀਗਜਾਕਹਿਤਪਵਸੁਬਣਤਬਣਾਈ॥ ਨਿਆ

ਉਤਿਸੈਕਾਏਸਦਸਾਚਾਵਿਗੇਜੁਕਮੁਮਨਾਈ॥ ਤਿਸੋਨਪਾਣੀਸਦਾਧਿਆ
 ਵਹੁਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਬਲਤਬਲਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਟੈਸੋਜਨੁਸੀਭੈਜਿਸੁਰਿ
 ਹੋਏਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ ਸਚਾਅਪਿਸਦਾਏਸਾਚਾਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਈ॥
 ਨਾਨਕਸੁਣਿਵੇਖਿਗਹਿਅਥਿਸਮਾਦੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਗਵਿਗਹਿਅਸੁਬਥਾ
 ਈ॥੨੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਕਲੀਮੁਤਸਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਿਨਤੀਕੀਆ
 ਪਗਵਿਗਤਿਪਸਾਰਾ॥ਕਿਨਤੀਕੀਆਪੂਜਾਥਿਸਥਾਗਾ॥ਕਿਨਤੀਨਿਵਲਭੁਇਅੰ
 ਗਮਸਾਧੋ॥ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੋ॥ ਤੇਰਭੋਰੇਸਾਪਿਆਰੇ॥ਅਨਨਜਾ
 ਨਾਵੇਸਾ॥ ਹੁਓ॥ਕਿਨਤੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਵਲਖੰਡਿਪਾਇਆ॥ਕਿਨਤੀਮੋਨਿਅਓ
 ਧੂਤਸਦਾਇਆ॥ਕੇਈਕਹਤਉਅਨੰਨਿਰਗਉਤੀ॥ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਓਟਲੀ
 ਤੀ॥ ਕਿਨਤੀਕਹਿਆਹਉਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕੇਈਅੰਨੁਤਜਿਭਇਆਉਦਾਸੀ
 ਕਿਨਤੀਭਵਨੁਸਭਧਰਤੀਕਹਿਆ॥ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਦਰਿਪਰਿਆ॥ ਕਿ
 ਨਤੀਕਹਿਆਮੇਕਲਹਿਵਡਿਆਈ॥ਕਿਨਤੀਕਹਿਆਬਾਹਬੁਭਾਈ॥ਕੇਈਕ
 ਹੋਮੇਧਨਹਿਪਸਾਰਾ॥ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਅਧਾਰਾ॥ ਕਿਨਤੀਪ੍ਰਧੁਪਗਨਿਰਤ
 ਕਰਾਈ॥ਕਿਨਹੁਵਰਤਨੇਮਮਾਲਾਪਾਈ॥ਕਿਨਤੀਤਿਲਕੁਕੋਪੀਚੰਦਨਲਾਇਆ॥
 ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਧਾਰਾਇਆ॥ ਕਿਨਤੀਸਿਧਬੁਢੇਟਕਲਾਏ
 ਕਿਨਤੀਭੇਖਬੁਢਾਟਬਨਾਏ॥ਕਿਨਤੀਤੰਤਮੰਤਬੁਢੇਵਾ॥ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿ
 ਸੇਵਾ॥ ਕੇਈਚਤੁਰਕਹਵੇਪੰਡਿਤਾ॥ਕੇਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਸਿਉਮੰਡਿਤਾ॥ ਕੇ
 ਈਕਰੋਆਚਾਰਸੁਕਰਣੀ॥ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਕਲੀ॥ ਸਗੋਲਕਰਮਧ
 ਰਮਜੁਗਸੇਧੋ॥ਬਿਨੁਨਵੇਇਹੁਮਨੁਨਪ੍ਰਥੇਧੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਅ
 ਬੂਝੀਤਿਸਨਾਮੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਕਲੀਮੁਤਸਾ ਇਸੁਪਾ

ਨੀਤੇਜਿਨਤੁਪਰਿਆਮਾਟੀਕਲੇਦੇਹੁਕਰਿਆਉਕਤਿਜੋਤਿਏਸੁਹਤਿਪ
ਗੀਖਿਆਮਾਤਗਰੁਮਹਿਜਿਨਿਤੁਗਖਿਆ॥ ਰਾਖਨਹੁਸਮਾਹਿਜਨਾ॥
ਸਗਲੇਵੇਡਿਬਚਿਰਾਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਾਪੁਮਹਤਗੀ॥ ਜਿਨਿ
ਦੀਏਕੁਤਪੁਤਹਗੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਨਿਤਾਅਹੁਮੀਤਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਕਰਕਉਰ
ਖਿਲੇਹੁਚੀਤਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਪਵਨੁਅਮੇਲਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਨੀਰ
ਨਿਹਮੇਲਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਪਵਕੁਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਕਰਕੀਹੁਮਨਸਹਨਾ॥

ਫੁਤੀਹੁਕੁਜਸਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਨਿਭੋਜਨਦੀਏ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਨਠਹਵਨਕਉਕੀ
ਏ॥ ਬਸੁਪਾਟੀਓਬਰਤਨਿਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਕਰਕੇਚਿਤਿਹਖੁਚਰਨਾ॥
ਪੇਖਨਕਉਨੇਤੁਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ ਤਸਤਕਮਾਵਨਬਾਸਨਹਸਨਾ॥ ਚਰਨਚਲ
ਨਕਉਸਿਰੁਕੀਨਮੇਗਾ॥ ਮਨਤਿਸੁਠਕੁਕਰਕੇਪੁਜੁਪੇਗਾ॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰ
ਜਿਨਿਤੁਕਰਿਆ॥ ਸਗਲੇਜੋਨਿਮਹਿਤੁਸਿਰਿਧਰਿਆ॥ ਅਬਤੁਸੀਤੁਕਉਵਨ
ਹੀਸੀਏ॥ ਕਾਹਜੁਸਵੇਰੇਮਨਪ੍ਰਕੁਪਿਆਈਜੈ॥ ਈਹਉਹਏਕੈਓਹੀ॥
ਜਤਕਤਦੇਖੀਐਤਤਤਤਸੁਣੀ॥ ਤਿਸੁਸੇਵਤਮਨਿਆਸੁਕਰੇ॥ ਜਿਸੁਵਿ
ਸਰਿਐਇਕਨਿਮਖਨਸਰੇ॥ ਤਮਅਪਹਾਧੀਨਿਗੁਨੀਅਗੇ॥ ਨਾਕਿਛੁ
ਸੇਵਾਨਕਰਮਾਗੇ॥ ਗੁਰੁਬਹਿਬੁਵਡਭਾਗੀਮਿਲਿਆ॥ ਨਨਕਦਾਸਸੰਗਿਪਾਥ
ਹਤਰਿਆ॥ ੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਹੰਗਰਸੁਰੁਪਾ॥
ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਮਾਇਬਾਪਪੁਤਾ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਗਜਮਿਲਖਵਾਪਾਗ॥ ਸੰਤਬਿ
ਹਾਵੈਹਿਨਾਮਅਧੁਗਾ॥ ਰਚਨਾਸਾਚੁਬਨੀ॥ ਸਭਕਏਕੁਧਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਬੇਦਅਹੁਬਾਦਿ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਹਸਨਾਸਾਦਿ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਲਪ
ਹਿਸੰਗਿਨਾਗੀ॥ ਸੰਤਰਚੇਕੇਵਲਨਾਮਮੁਰਗੀ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਖੈਲਤਜੁਆ॥
ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਅਮਲੀਪੁਆ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਪਰਟਰਬਚੇਗਾਏ॥ ਹਰਿਜਨਬਿ
ਹਾਵੈਨਾਮਸਿਆਏ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਜੋਗਤਪਪੁਜਾ॥ ਕਾਪੁਹੋਗੋਸੇਗਕਰਮੀ
ਜਾ॥ ਕਾਪੁਪਵਨਸਾਹਜਾਤਬਿਹਾਏ॥ ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਕੀਰਤਨੁਗਾਏ॥ ਕਾਪੁਬਿ
ਹਾਵੈਦਿਨੁਗੋਨਿਚਾਲਤਾ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਸੋਪਿਕੁਮਾਸਤਾ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਬਾਸ
ਪੜਵਤਾ॥ ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁਗਵਤਾ॥ ਕਾਪੁਬਿਹਾਵੈਨਟਨਾਟਿਕਨਿਗੇਤਾ॥

ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੇਜੀਆਇਹਹਿਰਤੇ। ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੇਗਜਮਹਿਡਰਤੇ। ਕਾਹੂਬਿ
ਹਾਵੇਹਰਿਜਸੁਕਰਤੇ। ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੇਮਤਮਸੁਹਤਿ। ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੇਸੇਵਾ
ਜਹੁਗਤਿ। ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੇਸੇਸਤਜੀਵਤ। ਸੰਤਬਿਹਾਵੇਹਰਿਸੁਪੀਵਤ। ਜਿ
ਤੁਕੇਥਾਇਆਤਿਤਹੀਲਗਾਨਾ। ਨਕੇਮੁਤੁਨਹੀਕੇਸਿਆਨਾ। ਕਹਿਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁਦੇਵੈਨਉ। ਨਾਨਕਤਕੇਬਲਿਬਲਿਜਾਉ। ੮॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ

ਦਾਵਾਅਗਨਿਹੇਹਰਿਬੂਟਾ। ਮਾਤਗਰੁਸੰਕਛਤੇਛੂਟਾ। ਜਾਕਾਨਮੁ
ਸਿਮਰਤਕਉਜਾਇ। ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਗਥੇਹਰਿਗਾਇ। ਐਸੇਗਥਨਹਰ
ਦਇਆਲਾ। ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਹਰਉ। ਜਲਪੀਵਤਜਿ
ਉਤਿਖਾਮਿਟੰਤ। ਧਨਬਿਗਸੈਗਿਰਿਆਵਤਕੰਤ। ਸੋਕੀਕਾਧਨੁਪ੍ਰਦਾਅਧ
ਗਾਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਰਾ। ਕਿਰਸਾਨੀਜਿਉਗਥੇਰਖਵਾ
ਲਾ। ਮਾਤਪਿਤਾਦਾਇਆਜਿਉਬਾਲਾ। ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਜਾਇ
ਤਿਉਹਰਿਜਨਗਥੇਕੰਠਿਲਾਇ। ਜਿਉਅੰਧੁਸੇਪੇਖਤੋਇਅਨੰਦਾਗੁੰ
ਗਾਬਕਤਗਾਵੇਬਹੁਛੰਦਾ। ਪਿੰਗੁਸਪਰਬਤਪਤੇਪਾਗਿ। ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਗਲ
ਉਧਾਰਿ। ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗਿਸੀਤਕੇਨਾਸਾ। ਐਸੇਪ੍ਰਵਤਸੰਤਸੰਗਿਬਿਨ
ਸਾ। ਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਉਜਲਹੇਤ। ਨਾਮੁਜਪਤਸਭੁਕੁਮੁਤਉਖੇਤ। ਜਿ
ਉਚਕਵੀਸੁਰਜਕੀਆਸਾ। ਜਿਉਚਾੜਕਭੁੰਦਕੀਪਿਆਸਾ। ਜਿਉਕੁੰਕਨਾ
ਦਕਰਨਸਮਾਨੇ। ਜਿਉਹਰਿਨਾਮਹਰਿਜਨਮਨਹਿਸੁਖਾਨੇ। ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਦਇਆਲਾਕੁਏਤਾਅਏਚੀਤਿ। ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਧ
ਗੁਰਗ। ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੁਕਾਗ। ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੈਨੈਦਅਥਾਇ। ਤਿਸੁਧਿ
ਨੁਦੁਜਾਅਦੁਨਕੇਇ। ਕੁਮਕੇਛੁਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦਾ। ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਕਿ
ਸਮਾਦਾ। ੮॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪੇਖੀਆ

ਹਿਪ੍ਰਭਸਗਲਤੁਮਾਹੀਧਾਰਨਾ। ਇਹਮਨੁਹਰਿਕੈਨਾਮਉਧਾਰਨਾ। ਹਰਉ
ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕੁਦਗਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕੇਕਾਰਨਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਸੇਕੁਛੁ
ਨਿੰਦਾਸਾਧੁਸੰਗਿਬਿਦਾਹਨਾ। ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਨਿਗਮਥਹੋਵੈਸੁਖੇਸੁਖਿਗੁ
ਰਨਾ। ਕੁਗਤਸਗਲਿਜੇਅਵੇਪ੍ਰਦੀਤਿਸੁਈਹਉਹਨਹਾਰਨਾ। ਸੁਖਦੁ

ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਹੀਆਗੈਸਾਗਨਾ॥ ੬ ਤੁਦਾਤਾਸਕਨਾਜੀਆਕਾ
ਆਪਨਕੀਆਪਾਣਾ॥ ੧॥ ਅਨਿਕਬਾਰੋਕੋਟਿਜਨਉਪਰਿਨਾਨੁਕਵੰਦੈਵਾਗਨਾ॥
੮॥ ੫॥ ਗਮਕਸੀਮਹਸਾਪ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਸਤਿਹਿਸਿਉ
ਦੇਇਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਸੇਹਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰਸੁਖਦਾਈ॥ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਕਾਨਮੁਦ੍ਰਿਕਾਏ
ਅੰਤੋਤੋਇਸਖਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਗਲਦੁਖਕਫੇਰਾਕੰਨਾਸੰਤਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾ
ਈ॥ ੨॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਹਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਵੰਦਾਈ॥ ੩॥
ਕਰੁਕਾਰੁਸਮਰਸੁਆਮੀਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥ ੪॥ ਬੰਧਨਤੋੜਿਚ
ਗਨਕਸਲਦ੍ਰਿਕਾਏਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੫॥ ਅੰਧੁਕਪਥਿਖਿਅਤੇਕਾ
ਦਿਓਸਾਚਸਬਦਿਬਲਿਅਾਈ॥ ੬॥ ਜਨਮਮਰਣਕਸਹਸਾਚੁਕਬਾਹੁੜਿ
ਕਤਹੁਨਧਾਈ॥ ੭॥ ਨਮੁਗਸਾਇਲਿਇਹੁਮਨੁਗਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀੜਿਪਤਾਈ॥
੮॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਨਿਹਚਲਵਸਿਅਜਾਈ॥ ੯॥ ਪੂਰੇ
ਗੁਰਿਪੁਰੀਮਤਿਦੀਨੀਹਿਬਿਨੁਅਨਨਭਾਈ॥ ੧੦॥ ਨਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਵਡ
ਭਾਗੀਨਨਕਨਗਕਿਨਜਾਈ॥ ੧੧॥ ਘਾਸਮਿਅਲਪਉਕਤਿਨੇਮੀਪੂਰੇਗੁਰੁਕ
ਮਾਈ॥ ੧੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਸੁਚੈਤੋਸੇਈਆਪਕਰੇਕਰਾਈ॥ ੧੩॥ ਪੁਤ੍ਰਕ
ਸਤ੍ਰਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਗੁਰਿਸਾਚੈਲਾਇਤਗਾਈ॥ ੧੪॥ ਅਪਦੇਜੀਅਤੇ
ਆਪਿਸਮਾਏਆਪਿਲੀਏਲਕਿਲਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਾਚਧਰਮਕਾਬੇੜਾਬੰਧਿਆ
ਭਵਜਸੁਪਾਰਿਧਵਾਈ॥ ੧੬॥ ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਨਨਕਬਲਿਬਲਿ
ਜਾਈ॥ ੧੭॥ ਅਕਾਸਮੁਗਤਿਅਜੁਨੀਸੰਕੁਉਕਲਿਅੰਧਕਾਰਦੀਪਾਈ॥ ੧੮॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਦੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ ੧੯॥ ਏਕੰਕਾਰੁਨਿ
ਗੰਜਨੁਨਿਰਭਉਸਰੁਜਲਿਬਲਿਗਹਿਅਸਮਾਈ॥ ੨੦॥ ਭਗਤਿਦਾਨੁਭਗ
ਤਾਕਉਦੀਨਾਹਿਨਨਕਜਾਚੈਮਾਈ॥ ੨੧॥ ੬॥ ਗਮਕਸੀਮਹਸਾਪ
ਸੋਏਕਾ॥ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਣਕੀਟੇਕਾ॥ ਸੁਖਉਜਸੁ
ਸਦਾਸੁਖੀਨਨਕਸਿਮਰਤਏਕਾ॥ ੬੩॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਹਮਾਪਿਆਹੋਹਿਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿਬਲਿਅਾਈਸੰਤਹੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੇਖਪਨਿਬਾਹੀਸੰਤਹੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਾਹਾਦਾਸਕਉਦੀਆਸਗਲੀੜਿਸਨਉਲਾਹੀਸੰਤਹੁ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਖੋਜਤ

ਖੋਜਤਥਾਉਇਕੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਸੰਤਹੁ॥ ੩॥ ਚਰਨਕ
 ਮਲਸਿਉਥਗੋਧਿਆਨਾਸਾਚੇਦਰਸਿਸਮਾਈਸੰਤਹੁ॥ ੩॥ ਗੁਣਗਾਵਤਕੁਏ
 ਨਿਹਾਥਾਹਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਸੰਤਹੁ॥ ੪॥ ਆਤਮਗਾਮੁਹਵਿ
 ਆਸਭਅੰਤਰਿਕਤਆਵੇਕਤਜਾਈਸੰਤਹੁ॥ ੫॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰੋ
 ਤੇਸੀਸਕੁਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਈਸੰਤਹੁ॥ ੬॥ ਆਪਿਥੇਅੰਤੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾ
 ਈਐਪੁਰਿਹਰਿਆਸਭਠਾਈਸੰਤਹੁ॥ ੭॥ ਮੀਤਸਾਜਨਮਾਥੁਜੇਬਨੁਸੁਤ
 ਹਰਿਨਾਨਕਬਾਪੁਮੇਗੀਮਾਈਸੰਤਹੁ॥ ੮॥ ੧॥ ਰਾਮਕਈਮਹਾਥਾ
 ਮਨਬਚਿਕ੍ਰਮਿਰਾਮਨਮੁਚਿਤਗੀ॥ ਘੁਮਨਪੈਰਿਮਹਾਅਤਿਬਿਖੜੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਸੁਖਾਬਾਹਰਿਸੁਖਾਹਰਿ
 ਜਪਿਮਲਨਭਏਦੁਸਟਾਗੀ॥ ੧॥ ਜਿਸੇਤਥਾਗੋਤਿਨਹਿਨਿਵੇਧਕੁਜੀਉ
 ਅਪਲੀਕਿਰਪਾਧਾਗੀ॥ ੨॥ ਉਧੇਸੰਤਪਰੇਹਰਿਸਰਨੀਪਚਿਬਿਨਸੇਮਾ
 ਅਕੰਗੀ॥ ੩॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਇਹੁਫਲੁਪਾਇਆਇਕੁਕੇਵਲੁਨਾਮੁਅਧਾਗੀ
 ੪॥ ਨੇਕੇਈਸੁਰਨੇਕੇਈਹੀਲਾਸਭਪ੍ਰਗਟੀਜੇਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ੫॥ ਤਮਸਮਰਥ
 ਅਕਥਅਗੇਚਰਹਵਿਆਏਕੁਮੁਹਾਗੀ॥ ੬॥ ਕੀਮਤਿਕਉਲੁਕੈਰੋਤੇਗੀਕਸੇ
 ਪ੍ਰਤਅੰਤੁਨਪਰਾਵਾਗੀ॥ ੭॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆਈਤੇਰਿਆਸੰਤਜ
 ਨਹੇਦਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਈਅਨੰਦਮਹਾਥਾ ੩

ਅਨੰਦੁਤਇਆਮੇਗੀਮਾਏ

ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਭਜਸੇਤੀਮਨਿਵਜੀਆ
 ਵਾਧਾਈਆ॥ ਰਗਰਤਨਪਰਵਾਹਪਰੀਆਸਭਦਗਾਵਲੁਆਈਆ॥ ਸਭ
 ਦੇਤਗਾਵਹੁਹਰਿਕੇਹਾਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ ਕਰੈਨਾਨਕਅਨੰਦੁਤੇਅਸ
 ਤਿਗੁਰੇਮੇਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਦਾਹੁਹਰਿਨਾਥੋ॥ ਹਰਿਨਾ
 ਸਿਹੁਤੁਮੰਨਮੇਰੇਦੁਖਸਭਿਵਿਸਰਦਾ॥ ਅੰਗੀਕਰੁਓਕੁਰੋਤੇਰਾਕਾਹਜ

ਸਭਿਸਵਾਰਣਾ॥ ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਹਾਬੁਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਰੇ॥
ਕੋਏਨਾਨਕਮੰਨਮੇਰੇਸਦਹੁਹਰਿਨਾਏ॥ ੧॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀ
ਘਰਿਤੈਗੈ॥ ਘਰਿਤਤੈਗੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵੇਏ॥ ਸਦਾਸਿਠ
ਤਿਸਥਾਤੈਗੀਨਾਮੁਅਨਿਵਸੈਏ॥ ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਅਨਿਵਸਿਆਵਜੇਸਬਦ
ਘਨੇਗੈ॥ ਕੋਏਨਾਨਕਸਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੈਗੈ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁ
ਮੇਰਾਆਧਾਗੈ॥ ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥ ਕਰਿ
ਸਾਂਤਿਸੁਖਮਾਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਵਾਸਭਿਪੁਜਾਈਆ॥ ਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਨੁਕੀਤਾਗੁਰੁਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥ ਕੋਏਨਾਨਕੁ
ਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੇ॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਗੈ॥ ੪॥ ਵਾਜੇਪੰ
ਚਸਬਦਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੈ॥ ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਸਾਜਿਤੁਘਰਿ
ਧਾਗੀਆ॥ ਪੰਚਦੁਤਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਬੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥ ਧੁਰਿਕਰਮਿਪਾ
ਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉਮਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਸਾਗੈ॥ ਕੋਏਨਾਨਕੁਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਤਿਤੁ
ਘਰਿਆਨਹਦਵਾਜੇ॥ ੫॥ ਸਾਚੀਲਿਵੇਬਿਨੁਦੇਹਿਨਿਮਾਲੀ॥ ਦੇਹਿਨਿਮਾਲੀ
ਲਿਵੇਬਾਤੁਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਗੀਆ॥ ਤੁਧੁਬਾਤੁਸਮਰਥਕੈਨਹੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿਬਨਵਾਗੀਆ॥ ਏਸਨੇਹੁਥਾਉਨਹੀਸਬਦਿਸਾਗਿਸਵਾਗੀਆ॥ ਕ
ੋਏਨਾਨਕੁਲਿਵੇਬਾਤੁਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਗੀਆ॥ ੬॥ ਆਨੰਦੁਆਨੰਦੁਸਭੁਕੈ
ਕੋਏਆਨੰਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਇਆ॥ ਜਾਇਆਆਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰੁਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਪਿਆਰਿਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਯਵਿਖਕਾਟੇਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਗਿਆ॥ ਅੰ
ਦਹੁਜਿਨਕੋਮੇਹੁਤਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸਚੇਸਵਾਗਿਆ॥ ਕੋਏਨਾਨਕੁਏਹੁ
ਆਨੰਦੁਹੋਆਨੰਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਇਆ॥ ੭॥ ਬਾਬਾਜਿਸੁਤੁਏਹੋਸੋਈਜਨੁ
ਪਾਵੈ॥ ਪਾਵੈਤਸੋਜਨੁਏਹੋਜਿਸਨੇਹੋਰਿਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਗਿਆ॥ ਇਕਿ
ਭਗਮਿਭੂਲੇਛਹਿਦਹਦਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿਸਾਗਿਸਵਾਗਿਆ॥ ਗੁਰਪਰ
ਸਾਈਮਨੁਤਇਆਨਿਗਮਲੁਜਿਨਭਾਣਾਭਾਵੇਏ॥ ਕੋਏਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇ
ਹਿਪਿਆਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਵੇਏ॥ ੮॥ ਆਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰਿਹੋਅਕਥਕਰਿ
ਕਹਹਿਕਹਾਣੀ॥ ਕਹਹਾਕਹਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆਰੈਪਾਈਐ॥

+
ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਨੁ ਸਨੁ ਸਨੁ ਉਪਿਗੁਰ ਕਉ ਕਮਿ ਮੰਨਿ ਐਪਾਈ ਐਪਾਹੁ
 ਮੁਮੰਨਿ ਹੁਗੁਰੁ ਕੋਹਾਗੁ ਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਹੋ ਸੰਤ
 ਹੁਕਮਿ ਹੁਕਮ ਕਰਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਏਸ ਨਚ ਚੰਦਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ
 ਨਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੋਹਿਆ ॥
 ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਦੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਰਹਿ ਮੁਕਤਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ
 ਤਮੋਹਦੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀ
 ਤਾਤਿ ਸੋਵਿਟੁ ਹੁਜਿਨਿ ਮੋਹਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰ
 ਚੰਦਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਏਸ ਨਪਾਇਆ ਤੂ
 ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਏ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੁਬੁ ਤੁਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੈਨੈ
 ਲੋ ॥ ਸਾਖਿ ਤੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਇਕ ਉਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐਪਾਏ
 ਸਾਕੰ ਮੁਸੋਨ ਕੀ ਜੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤੁ ਪਵਿਤਾਈ ਐਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਉ
 ਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਵੈ ਤੈਨੈ ਲਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਾਇਆ ਤੂ
 ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਪਾਇਆ
 ਅੰਤੋ ਨਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੁਜਾਣੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ
 ਸਭਿ ਕੇ ਲੁਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਆਖਹਿ ਤੇਵੇਖਹਿ ਸ
 ਭੁਤੁ ਹੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗਮੁ ਹੋ
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਹਿਨਹ ਮੁਨ ਜਨ ਬੇਜ ਦੇ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾ
 ਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਾਇਆ ॥
 ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅਪੰਕੁ ਰੂਪੁ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿ
 ਸਨੇ ਅਪਿਤੁ ਠਾਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਭਗਤ ਕੀ
 ਚਾਲਨਿ ਰਾਈ ਚਾਲਨਿ ਰਾਈ ਭਗਤ ਹੋ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਹਿਗਿ ਚਲਾ
 ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅਪੰਕੁ ਰੂਪੁ ਤਿਨਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਾ ॥ ਖੰਨਿ
 ਅਹੁਤਿ ਖੀਵਾ ਲਹੁਨਿ ਕੀਏ ਤੁਮਾਹਿਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿ ਆਹਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ

ਚਾਲਗਤਾਯੁਗਤਾਯੁਗਤਾਨਿਗਲੀ॥ ਜਿਉਤੁਚਲਾਇਹਿਤਿਉਚਲਹਸੁਆ
ਮੀਹੋਰਿਕਿਆਜਾਣਗੁਣਤੇਹੋ॥ ਜਿਵਤੁਚਲਾਇਹਿਤਿਉਚਲਹਜਿਨਾਸਾਹ
ਗਿਆਵੇਹੋ॥ ਕਹਿਕਿਪਾਜਿਨਨਾਮਸਾਇਹਿਸਿਹਹਿਰਿਸਦਾਧਿਆਵੇਹੋ॥
ਜਿਸਨੇਕਥਾਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵੇਹੋ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਵਤਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੇਹੋ॥ ੧੮॥ ਏਹੁਸੇਹਿਸਾਸਬਦੁਸਰਵਾ॥
ਸਬਦੇਸੁਰਵਾਸਦਾਸੇਹਿਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਏਹੁਤਿਨਿਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆ
ਜਿਨਪੁਰੁਪੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ ਇਕਿਫਹਰਿਪਨੇਰੇਕਹਿਤਕੁਲਾਗਣੀਕਿ
ਨੇਨਪਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੇਹਿਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ੧੯॥ ਪਵਿ
ਤੁਤੇਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਤਹਿਧਿਆਇਆ॥ ਤਹਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਤੇਏਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਪਵਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁੰਬਸਹਿਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸ
ਥਾਈਆ॥ ਕਤਦੇਪਵਿਤੁਸੁਣਦੇਪਵਿਤੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਤਹਿਤਹਿਧਿਆਇਆ॥ ੨੦॥ ਕਹਮੀਸ
ਤਜੁਨਉਪਜੈਵਿਣੁਸਤਜੈਸਤਸਾਨਜਾਇ॥ ਨਤਜਾਇਸਤਸਾਕਿਤੇਸੰਜਮਿ
ਹੋਕਹਮਕਮਾਇ॥ ਸਤਸੇਜੀਉਮਲੀਣੁਹੋਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਇ॥ ਮਨੁਧੇ
ਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਤੁਤਹਿਸਿਉਹਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਾਹਸਾਦੀਸਤ
ਜੁਉਪਜੈਇਹੁਸਤਸਾਇਵਜਾਇ॥ ੨੧॥ ਜੀਅਤੁਮੇਲੇਬਾਤਹੁਨਿਰਮਲਬਾ
ਤਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਤੁਤੇਮੇਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਭੁਭੇਤਹਿਆ॥ ਏਹਤਿਸਨਾਵਡਾ
ਹੋਗੁਲਗਾਮਹਣਮਨਹੁਵੇਸਾਰਿਆ॥ ਵੇਦਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੇਸੁਣਹਿਨਾਤੀ
ਫਿਹਿਤਿਉਬੋਤਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜਿਅਕੁੜਕਾਗੇਤਿਨੀ
ਜਨਮੁਭੁਭੇਤਹਿਆ॥ ੨੨॥ ਜੀਅਤੁਨਿਰਮਲਬਾਤਹੁਨਿਰਮਲਾਬਾਤਹੁਤ
ਨਿਰਮਲਜੀਅਤੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਹਲੀਕਮਾਲੀ॥ ਕੁੜਕੀਸੋਇਪਤੁਚੈ
ਨਾਤੀਮਨਸਾਚਿਸਮਾਲੀ॥ ਜਨਮੁਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭਲੇਸੇਵਲਜਾਹੋ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਮੰਨੁਨਿਰਮਲਸੁਸਦਹਹਿਤਗੁਰਨਾਏ॥ ੨੩॥ ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੁਸੇ
ਤੀਸਨਮੁਖੁਤੇਵੇ॥ ਤਿਵੇਤਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੇਈਜੀਅਤੁਹੋਤਗੁਰਨਾਏ॥ ਗੁਰਕੇ
ਚਲਹਿਹਦੈਧਿਆਏਅੰਤਹਅਤੇਮੇਸਮਾਲੇ॥ ਆਪੁਛੁਰਿਸਦਾਹੋਤਪਹੋਲੇ

ਗੁਰਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦੁ ਸੰਤੁ ਸੇਸਿ ਖੁਸਨੁ ਖੁ
 ਤੇਈ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇ ਕਹੁ ਗੁਰੇ ਵੇਖੁ ਖੁਦੈ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਾਏ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੇਰੈ ਕੋਈ ਪੁਛੁ ਪੁਛਿ ਬੇਕੀ ਆਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਗਿਮ
 ਆਵੈ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਾਗਿ ਚਰਾਈ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸਦਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਰਿ ਦੇਖੁ ਹੁੰਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਆਵੁ ਸਿਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰਿ ਤੰਗਾ ਵਹੁ ਸਚੀ
 ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਗੀ ਬਾਣੀ ਅਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਨ ਦਰਿ ਕਹੁ ਸੁਣੈ ਤੇਰੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਹਰੁ ਤੇਰੈ
 ਗੰਗਿ ਜਪੁ ਸਾਗਿ ਪਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਤੇਰੈ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
 ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਤੇਰੈ ਕਚੀ ਤੇ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਤੇ
 ਹਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਕਚੇ ਸੁਣੈ ਕਚੇ ਕਚੀ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤਿਹਿ
 ਹਿਨਿ ਤਕਹਿ ਤੇਰੈ ਸਨਾ ਕਹਿ ਅਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਹਿ ਰਿਸਾਇ
 ਆਮਾਇ ਅਬੇਸਨਿ ਪਾਏ ਵਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਕਚੀ
 ਬਾਣੀ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਜਿਤੁ ਜਾਣੀ ॥ ਸਬਦੁ ਹਰਿ
 ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਸਾਗਾਏ ਤੇਰੈ ਅਸਮਾਏ ॥ ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿ ਅਸਚੇ ਸਾਇ
 ਅਭਾਏ ॥ ਆਪੇ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਆਪੇ ਜਿਨ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
 ਬਦੁ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਜਿਤੁ ਜਾਣੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਵੁ ਸਕਤਿ ਅਪਿਓ ਪਾਇ ਕੇ ਕ
 ਰਤਾ ਆਪੇ ਤੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਤੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਅਪਿਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ
 ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਬੰਧਨੁ ਤੇਰੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ
 ਅਪਿ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਤੇਰੈ ਕਸਮਿ ਉਥਿ ਵਸਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ
 ਤੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ਪੁਨ੍ਹਾ ਪੁਬੀਚਰੰ ਦੇਤੇ ਸਾਨ ਜਾਣੀ
 ॥ ਤਤੀਭੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿ ਅਹੈ ਵਿਦਿਤਾਣੀ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਹਾ ਤੇ ਸੇਜ
 ਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਤਹਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅਬੇਸਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਤਤੁ
 ਪਾਏ ਜਿਸਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਤਹਿ ਸਿਵੁ ਲਭੈ ਜਗਤੈ ਵਿਦਿਤਾਣੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਾ ਕੇ
 ਉਦਹਮਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੈ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਨੁ ਤੁਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ

ਤੇਰੈ ਸਾਗਿ ਪਾਣੀ ॥
 ਤੇਰੈ ਸਾਗਿ ਪਾਣੀ ॥

ਗਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਲਿ ਆ। ਧੀਰਗਾਓ ਮੰਗਾ ਯੁਨਿਤ ਸਖੀ ਏ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ।
 ॥ ਗੁਰਚਰਨ ਲਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰੁ ਜਾਪਏ। ਅਨੁਤ ਬਾਲੀ ਗੁਰਸ
 ਬਾਦਿ ਜਾਲੀ ਹਰਿਨਾ ਮੁਤ ਹਿਰ ਸੁਭੇਗੇ। ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ
 ਕਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗੇ। ੩੪॥ ਏਸ ਗੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿ
 ਆਤੁ ਧੁਕਰਮ ਕਮਾਇਆ। ਕਿਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਗੀਰਾ ਜਾਤੁ ਜਗਮ
 ਹਿ ਆਇਆ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਚਰਨੁ ਹਰਿ ਆਸੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
 ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ। ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏ
 ਤੁਸਗੀਰਾ ਪਰਵਾਨੁ ਆਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਥਾਇਆ। ੩੫॥ ਏਨੇ ਤੁ
 ਮੇਰਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੁ ਮਮਤਿ ਜੋਤਿ ਸਗੀਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁਨ ਦੇਖੁ ਤੁ ਕੇਈ। ਹਰਿ ਬਿਨੁ
 ਅਵਹੁਨ ਦੇਖੁ ਤੁ ਕੇਈ ਨ ਦਰੀ ਹਰਿਨਿ ਤਾਇਆ। ਏਹੁ ਵਿਸੁਸੀ ਸਾਹੁ ਤੁ ਮਏਖ
 ਦੇਏਹੁ ਹਰਿ ਕਹੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਨ ਦਰੀ ਆਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ
 ਜਾਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਰੋਤੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁਨ ਕੇਈ। ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇੜ ਅੰਧ
 ਸੋਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿ ਬਾਦਿ ਸਟਿ ਤਈ। ੩੬॥ ਏਸ ਵਣੁ ਤੁ ਮੇਰਿ ਤੇ ਸ
 ਚੈ ਸੁਨੈ ਨੇਪਠਾਏ। ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੇਪਠਾਏ ਸਗੀਰਾ ਏਸੁ ਲੁਹੁ ਸਤਿ
 ਬਾਲੀ। ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਤਿ ਆਹਸਨਾ ਹਸਿ ਸਮਾਲੀ। ਸਚੁ
 ਅਲਖ ਵਿਡਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ। ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਲੁ
 ਤੁਪ ਵਿਡੈ ਤੇਵੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੇਪਠਾਏ। ੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਠਾ ਅੰਦਰਿ
 ਹਰਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ। ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਨ ਉਦੁਆ
 ਰੇ ਪਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾਗੁ ਪਤੁਰਾਇਆ। ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਰਾਵਨੀ
 ਇਕਨਾ ਦਸਵਾਦੁ ਅਹੁਦਿ ਖਾਇਆ। ਤਤ ਅਨੇ ਕਹੁ ਪਨਾਉ ਨ ਵਨਿ ਪਿ
 ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ। ਪਾਇਆ। ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਅਰੈ ਜੀਉ ਗੁਠ
 ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ। ੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚੈ ਸੋਹਿਲਾ
 ਸਾਚੈ ਪਹਿਰਾ ਵਹੁ। ਗਾਵਹੁ ਤੇ ਸੋਹਿਲਾ ਪਹਿਰਾ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਿਆ
 ਵੇਤ। ਸੋਚੈ ਪਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁ ਧੁਰਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ ਬੁਝਾਵੇਤ। ਇ
 ਤੁ ਸਚੁ ਸਰਨਾ ਕਾਖ ਸਮੁਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੇਤ। ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ

ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਪਾਹਿਗਾ ਵੇਰੇ॥ ੩॥ ਅਨ ਦੁਸੁਲੁ ਪੁਵਡ ਭਾਗੀ ਹੋਸ
ਗਲ ਮੋਰ ਬਪੁਰੇ॥ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਇਆ ਓਤ ਰੋਸ ਗਲਾ ਵਿਸੁਰੇ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ
ਸੰਤਾਪ ਓਤ ਰੋਸ ਲੀਸ ਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭੇਏ ਸਰ ਸੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾ
ਲੀ॥ ਸੁਲ ਤੇ ਪੁਨੀ ਤ ਕਹ ਦੇਖ ਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਆਭ ਰਪੁਰੇ॥ ਬਿ
ਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨ ਹਦ ਤੁਰੇ॥ ੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਾਮ ਕਲੀ॥ ਸਦ ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਰਗਤਿ ਵ
ਛੁਤਿ ਤੁਝੇ ਇਜੀਓ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੇ ਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਵੇ ਕੋਇ
ਜੀਓ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਵੇ ਹਿਸ ਬਦਿ ਗੁਰੇ ਕੇ ਏ ਕੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੇ ਤੇ॥ ਪਰ
ਸਾਇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਅੰਗ ਦ ਅਮਰ ਪਦ ਵੀ ਪਾਵੇ॥ ਆਇਆ ਤ ਕਾਹ ਚ
ਲਵਾਹਾ ਤ ਹਿਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਕੁ ਅਤੇ ਕੁ
ਠਾ ਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਤਹਿ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਤਹਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ
ਜਾਵੇ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਓ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਤਹਿ ਪਾਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ
ਏ ਜਰਾਖੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਓ॥ ਏ ਜਰਾਖੁ ਤਹਿ ਜਨ ਤੇ ਕੇਹੀ ਤਹਿ ਦੇਤੁ
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੇ॥ ਅਤਿ ਚਲਾਇਆ ਤਹਿ ਬੈਠੀ ਜਮ ਦੂਤ ਕਾ ਸਨਿਖ ਜ
ਨੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬੋਲੀ ਪਾਈ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਓ॥
ਤਹਿ ਪਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕੇਤੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਓ॥
੨॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਲੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਹਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੇ ਪਾਸਿ ਜੀ
ਓ॥ ਤਹਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਓ॥ ਭਗ
ਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਣਾ ਭਾਵੇ॥ ਅਨੰਦ ਅਨ
ਦਿਨ ਵਜਾਇ ਵਾਜੇ ਤਹਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾ ਵੇਏ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰ
ਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਨਿਵੇਖੁ ਕਹਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਓ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰ ਵਾ
ਲਾ ਠੇਰੇ ਨਾ ਤੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ਜੀਓ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾ

ਏਅਪਦੇਬਹਿਪਰਵਹੁਸਦਾਇਆ। ਮਤੇਮੇਪਿਵੈਕੋਈਹੋਵਸੀਸਮੇ
 ਮੁਖਿਨਕਾਇਆ। ਮਿਤੁਪੇਤੈਮਿਤੁਬਿਗਸੇਜਿਸੁਮਿਤਕੀਪੇਜਰਾ
 ਏ। ਤੁਸੀਵੀਚਾਰਿਦੇਖਤੁਪੁਤਰਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰੂਪੇਨਾਵਏ। ਸਤਿ
 ਗੁਰੂਪਰਤਖਿਉਦੈਬਹਿਹਾਜੁਆਪਿਟਿਕਾਇਆ। ਸਤਿਸਿਖਬੰਧ
 ਪੁਤਰਾਈਗਮਦਾਸੇਪੈਰੀਪਾਇਆ। ੪॥ ਅਤੇਸਤਿਗੁਰੂਬੰਧਿ
 ਆਮੇਪਿਵੈਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਹੁਨਿਰਬਾਲੁਜੀਉ। ਕੇਸੇਗੋਪਾਲਪਾਠਿ
 ਤਸਦਿਅਹੁਤਹਿਹਰਿਕਥਾਪੜਹਿਪੁਰਾਣੁਜੀਉ। ਹਰਿਕਥਾਪੜੀ
 ਐਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣੀਐਬੇਬਾਲੁਹਰਿਗੰਗੁਗੁਰਕਾਵਏ। ਪਿੰਡੁਪਤਲੁ
 ਕਿਰਿਆਈਵਾਣੁਸਤਹਿਸਹਿਪਾਵਏ। ਹਰਿਗਾਇਆਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ। ਗਮਦਾਸੇਦੀਤਿਲ
 ਕੁਦੀਆਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨੀਸਾਣੁਜੀਉ। ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ
 ਜਿਬੋਲਿਆਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਲਈਰਜਾਇਜੀਉ। ਮੇਹੀਪੁਤਸਨਮੁਖੁ
 ਤੇਇਆਗਮਦਾਸੇਪੈਰੀਪਾਇਜੀਉ। ਸਕਪਵੈਪੈਰੀਸਤਿਗੁਰੂਕੋਰੀ
 ਜਿਬੈਗੁਰੂਆਪੁਰਖਿਆਕੋਈਕਰਿਬਖੀਲੀਨਿਵੈਨਾਹੀਹਰਿਸਤ
 ਗੁਰੂਆਨਿਵਾਇਆ। ਹਰਿਗੁਰਹਿਤੁਲਾਦੀਈਵਡਿਆਈਧੁਰਿ
 ਸਿਖਿਆਲੇਖੁਰਜਾਇਜੀਉ। ਕੋਏਸੁੰਦਰਸੁਣੁਸੰਤਤੁਸਕੁਜਗਤੁ
 ਪੈਰੀਪਾਇਜੀਉ। ੬॥ ੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਾ॥

ਗੁਰਮਕਲੀਵੰਤਮਤਲਾਪ ॥ ਵੰਤ ॥ ਸਾਜਨਕਾਮੇਹਸਾਜਨਕਾਨਿ
ਕਟਿਖਲੋਇਅਕਾਮੇਹਸਾਜਨਕਾ॥ ਜਾਨੀਅਕਾਤਹਿਜਾਨੀਅਕਾਨੈਲ
ਅਲੋਇਅਕਾਤਹਿਜਾਨੀਅਕਾਨੈਲਅਲੋਇਆਪਟਿਪਟਿਸੇਇ
ਆਅਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਗੁਕਾ॥ ਨਾਇਓਵੰਦਾਸਤਿਨਸਕੰਦਾਸੁਆ
ਉਨਜਾਇਮੁਕਾ॥ ਮਾਇਅਮਾਦਿਮਾਤਾਓਵੀਬਾਤਾਮਿਲਨਜਾਈ
ਰਮਧਕਾ॥ ਕਤੁਨਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਪੀਸੁਭੈਤਹਿਸਾਜਨੁਸਰਕੈਨਿ
ਕਟਿਖਕਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਪਰਦਅਧਾਰੇਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾ॥
ਕਿਰਪਾਸਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਸਾਦਾਨਦਾਤਾਰੇਮੇਰੇਕਿਰਪਾਸਾ॥ ਦਾਨਦਾ
ਤਾਰਾਅਪਰਅਪਾਰਾਪਟਪਟਅੰਤਹਿਸੋਤਨਿਆ॥ ਇਕਦਾਸੀਧਰੀ
ਸਬਲਪਸਾਰੀਜੀਅਜੰਤਸੈਮੋਤਨਿਆ॥ ਜਿਸਨੇਗਘੈਸੋਸਚੁਰਾ
ਖੇਹੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰਾ॥ ਕਤੁਨਨਕੋਜਪ੍ਰਕਓਰਾਣਤਿਸਤੀਕਉ
ਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਮੇਦੁਪ੍ਰਕਮੇਦੇਮੇਰੇਪ੍ਰਕਮਾਦੇ॥ ਜਦੇਪ੍ਰਕੁ
ਜਦੇਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਕੁਸੁਜਾਣੇ॥ ਸੁਪ੍ਰਕੁਸੁਜਾਨਾਸਦਪਰਧਾਨਾਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਤਹਿਕਾਨਾਮਾ॥ ਚਾਖਿਅਪਾਦੇਸਾਹਿੰਗਪਾਦੇਜਿਨਕੈਰਾਗਮਥਾ
ਨਾ॥ ਤਿਨਤੀਪਾਇਆਤਿਨਤਿਪਿਆਇਆਸਗਲਤਿਸੈਕਾਮਾਦੇ॥
ਕਤੁਨਨਕਬਿਰੁਤਖਤਨਿਵਾਸੀਸਚੁਤਿਸੈਦੀਬਾਦੇ॥ ੩॥ ਮੰਗਲਾ
ਤਹਿਮੰਗਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਕੋਸੁਲੀਐਮੰਗਲਾ॥ ਸੋਤਿਲੜਾਪ੍ਰਕੋਸੋਤਿਲੜਾ
ਅਨਤਦਸੁਨੀਐਸੋਤਿਲੜਾ॥ ਅਨਤਦਵਾਜੇਸਬਦਅਗਾਜੇਨਿਤ
ਨਿਤਸਿਸਤਿਵਧਾਈ॥ ਸੇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐਸਕੁਕਿਛੁਪਾਈਐਮ
ਰੈਨਅਵੇਜਾਈ॥ ਚੂਕੀਪਿਆਸਾਪੁਰਨਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਸੁਨਿਰ
ਗੁਨੀਐ॥ ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਕੈਨਿਤਨਿਤਮੰਗਲੁਸੁਨੀਐ॥
੪॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ॥ ਵੰਤ ॥ ਤਹਿਤਹਿਪਿਆਇਮ
ਨਾਖਿਨੁਨਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਕੰਠਿਉਰਧਾਰੀਐ॥ ਉਰਧਾ
ਹਿਤਹਿਤਹਿਪੁਰਖੁਪੁਰਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਜਨੋ॥ ਰੈਦੁਹਿਕਰਤਪਾਪਯਤਾ

੬

ਦੁਸਤ ਦੁਖ ਰਵਖ ਰੋਨੇ ਜਗਦੀਸਈ ਸੋਗੇ ਪਾਲ ਮਧੋਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ
 ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਚਿ
 ਤਾਰੀਐ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਅਸਹਾ ਮਾਥੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡ
 ਰੁਨਾ ਮੁਅਨੰਤ ਧਰਮਾਨਾ ਮੁਨਰ ਭਾਨਿ ਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੋ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਗਇਲਾ॥
 ਹਸਹੁ ਪਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਲਾ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰਲਾ
 ਨਾਮ ਪੁਨਰ ਚਰਣ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀੜਾ ਸਤਹਾ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਨਕ ਹਾਸਿ ਜਨ ਕੀਚ
 ਹਨਕ ਮਲਤੁ ਅਸਹਾ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੋਰੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ॥ ਏ
 ਖਿਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਲਭ ਗਤ ਵਖਾਨਈ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆ
 ਵਤਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਹਾ॥ ਸਰਬ ਜਾਇ ਕਏ ਕੁਦਤਾ ਕਰਣੇ ਮੇਜਗਦੀਸ
 ਹਾ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਲੁ ਸੇਈ ਜਿਸਦਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਨਈ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਨਕ
 ਕਹੁ ਕਿਹ ਪਾਸੋਇ ਤੁਝੁ ਪਛਾਨਈ॥ ਮੇਰੀ ਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇ
 ਆ॥ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਸੀਨੀ॥ ਮੁਦਿਕਾਇਆ॥ ਗੁਰੀ
 ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਕੀਆ ਸਰਬਾਇਛਾ ਪੁਨੀਆ॥ ਜਲ ਨ ਬੁਝਈ
 ਸਾਂਤਿ ਆਈ॥ ਮੇਰੀ ਗੰਢੀ ਨੀਆ॥ ਅਨੰਦ ਹਰਖ ਸਜਨ ਸਾਚੇ ਮ
 ਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਹਮ ਕਲੀ ਮਤਲੀਖ ਛੋਤਾ॥ ਗੁਣ ਭੁੱਲ ਸੋਬ
 ਦੁਅਨੁ ਦੁਨਿ ਤਉ ਠਿਗਾਈਐ ਸੰਤ ਨ ਕੈ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾ ਸਨੁ
 ਤਹਿਨਾ ਮੁਜ ਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤ ਨ ਕੈ॥ ਤਹਿਨਾ ਮੁਲੀ ਜੈ ਅਸਿਉ ਪੀਜੈ ਗੋਇ ਦਿ
 ਨ ਸੁਅਹਾਧੀਐ॥ ਜੇਗਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਹਿ ਆਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਤ ਸਾਧੀ
 ਐ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੇਤਨ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਪਰਤੋ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ
 ਨਨਕ ਤੋਰੈ ਸਾਹਸੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਤੋਰੈ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਤਿ ਗੁਣ ਤੋਰੇ ਹਮਾ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
 ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਪਨੇਰੇ ਹਮਾ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਤਹਿ ਆਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭਿ ਗੀਖਿਆ॥ ਤਹਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਕੁਮੁਭਉ ਭਗਾ ਤਹਿਨਾ ਮੁਰ
 ਸਨਾ ਭਾਖਿਆ॥ ਤਹਿ ਏਕੁ ਚਿਤ ਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ਤਹਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਈਆ

ਇਆ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥
੨॥ ਮਿਲਿਹਤੀ ਐ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਮਿ ਲਿਖਿਹਤਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀ ਐ ਹਮ॥
ਦਇਆ ਸਪ੍ਰਭੁ ਦਮੋਦਰ ਮਧੋ ਅੰਤੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਨੀ ਐ ਹਮ॥ ਦਇ
ਅਸਦੁਖ ਤਰਸਹਦਿ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੇਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਮਿਤ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ
ਬਿਖੜੇ ਜਪਤਾ ਮਊਧਾਰੇ॥ ਸਰਿਜੀ ਅਤੇ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਸਰੋਰੇ ਲਖੀਵਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਇਆ ਕੀਜੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ
ਜੀਵਾ॥ ੩॥ ਗਵਿਲੀਏ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਤਜਨਾ ਆਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਹਮ॥
ਆਠ ਪਤਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਹਮ॥ ਧਿਆਇ
ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਰਵਜਲ ਰਤੇ ਆਵ ਲਜਾ ਲਾ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਗਾ ਸੀਠਾ ਰਾਣਾ॥ ਸਰਦਿ ਵਧੁਨੀ ਅਸਪੁਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁ
ਰਪੁਰਿ ਆ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਠਹਿਰਨਾ ਦੀ ਦੁਖ ਵਿਸੁ
ਰਿਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਮਕਲੀਵੰਤ ਮਤਲਾਪ ਸੋਲਕੁ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਸਹਣਾ ਗਤੀ ਅਨਦਮ ਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਾਧੀ ਐ ਬਿਪਤਿ
ਨਿਵਾਰਣਾ ਹਮ॥ ੧॥ ਵੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇਇ
ਜੀਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਹਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿਸੋਇ ਜੀਉ॥ ਜਲਿ ਬ
ਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿਹਤਿ ਆਇ ਕਨਿ ਮਖਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ
ਇਨ ਸਭ ਗੇਸਰ ਬਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ॥ ਕਹਿਸੇ ਵੇਸੇ ਵਕਦਿਨ ਸੁਰੇਲੀ ਤਿਸੁ ਭ
ਵੈ ਸੋਤੇਇ ਜੀਉ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਤਦਾ ਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਇ ਜੀ
ਉ॥ ੧॥ ਸੋਲਕੁ ਤਹਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨ ਸੀਦੁਤੀ ਅਸੋਚਾ॥ ਨਾ
ਨਕ ਟੇਕਹੁ ਪਾਸ ਕੀਏ ਦਸੰਕਟ ਮੋਚਾ॥ ੧॥ ਵੰਤ ਭੈਰਵ ਟਕਾਟੇ ਨਾਇਲ
ਦਇਆ ਸਜੀਉ॥ ਤਹਿ ਗੁਣ ਅਨੰਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸ ਜੀਉ॥
ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਤਿ ਸਿਉ ਕੰਗੁਲਾਗਾ॥ ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤ
ਕੁ ਮੇਲਿ ਸੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗਾ॥ ਜੀਉ ਪੰਡੁ ਗਿਰੁ ਬਸੁਤਿ ਸਕਾਤ ਨੂੰ ਜੇਬ
ਨੁਸਨੁ ਮਾਯੁ ਜੀਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀ ਆਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸ ਜੀ
ਉ॥ ੨॥ ਸੋਲਕੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੇ ਤਹਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ

ਸਾਗਰ

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਗਰੀ ਤਪਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਗਰੀ ਤਪਸੀ

ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਟੇਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੇ ਨਿਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਫੁੰਤਾ ॥ ਸੋਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ
 ਰਾਖੋ ਕੇ ਅੰਚਲ ਤਾ ਕੇ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦਇਆ ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ
 ਮਤਿ ਤਿਅਹੁ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਓਟ ਕੀ ਜੈ ਜੀਉ ਦੀ ਜੈ ਅਸ ਇਕ ਧਰਨੀ ਧੋ
 ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਤਹਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਭ ਤਰੈ ॥ ਜਨਮ ਅਰਣ ਬਿਕਰ ਫੂਟੇ ਠਿਠਿ
 ਨਲਾਗੇ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਰੁਜਾ ਕਾ ਸੰਤਹੁ ਜੀ
 ਉ ॥ ੩ ॥ ਸੋਲਕੁ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥਾ ॥ ਸ
 ਹਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਫੁੰਤੁ ਸਗਲ ਇਦ੍ਰੁ ਮੇ
 ਰੀ ਪੁਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਗਾਇ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦੁਤ ਇਆ ਵਡ ਭਗੀਉ
 ਕਿਹਿ ਪੁਗਟੇ ਪੁਰਾਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਹਿ ਲਾਭ ਆਇ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇ ਤਾ ਕੀ
 ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਦਾ ਤਾ ਕੇ ਵਨ ਮਸਨਾਉ ਲਭ
 ਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿਕੇ ਠਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾ
 ਇਨ ਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਹਮਕਲੀ
 ਮਤਲਾਪੁ ਸੋਲਕੁ ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ਪਰਬੁ ਤਮ ਬਾਛੁ ਉਸਾਧੁ ਤਪੁਰੀ ॥
 ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਭਗਪੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ
 ਭੈ ਤਰਣ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਤਹਿ ਗਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਦੇਵ ਬੰਨ੍ਹ ਜਨੇ ਨਾਨਕ ਨੀਤ
 ਪਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਫੁੰਤੁ ॥ ਜਾਸੁ ਗਾਵੁ ਵਡ ਭਗੀਉ ਕਹਿ ਕਿਹਾ ਕੁਗਵੰਤ ਜੀ
 ਉ ॥ ਗੁਲਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੰਨਿ ਤੇਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਸਹੁ ਲਜਨ
 ਮੁਕਤਿ ਆਤਿ ਨਕ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਨ ਦਾਨ ਨਤੁ ਲਿਕਿ ਰਿਆਤ
 ਹਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾਂ ਤਜੀਉ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵ ਜਨਮ ਅਰਣੁ ਰੰਤ
 ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲਕੁ ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਸਕਾ
 ਗਾ ਕਥਾ ਨੀਸਾਤੁ ਪੁਰਾਣ ਸੀਨਾ ਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸਹਣ ਸਾਜੁ ਪੁਰ
 ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ॥ ਸੁਕੇ ਤੇ ਤਹਿ ਆਬੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਗਵੰਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਫੁੰਤੁ ॥ ਗੁਤਿ ਸਹਸ ਬੇਸੰਤ ਮਾਤ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤਹਿ ਜੀਉ
 ਨਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਪਹਿਨ ਪੁਨਿ ਤਚ ਸੁਆਨ
 ਦੁਸਖੀ ਏਚਰਨ ਕਮਲ ਪੁਰੁ ਲਿਆ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਖ ਤੁਸੁ ਜਾਨੁ ਬੇਤਾ ਗੁਲ

ਗੇਵੰਦਾਮਮੁਲਿਆ। ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆ ਦੁਖੁਗਵਾਇਆ ਭਈਪੁਰਨ
ਅਸਜੀਉ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਹਦਿਤੇਗੀਮਿਟੀਜਮਕੀੜਾਸਜੀਉ॥ ੨॥
ਸੋਲੋਕੁ ਸਾਖਸੰਗਤਿਬਿਨੁਕੁਮਿਸੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕਾਕੋਮਲ
ਬੰਧਨਬਾਧੀਆਨਾਨਕਕਰਮਤਲੇਖਾ॥ ੧॥ ਜੇਭਾਵੇਸੋਮੇਲਿਆਵੇਵੇਵੇ
ਤੀਆਪੀ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਸਹਦਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪਾ॥ ੩॥ ਛੰਤੁ ਕਹਿ
ਖਮਹੁਤਿਅਤਿਗਾਖੜੀਜੇਠਅਖਾਵੇਪਾਮਜੀਉ। ਘੋਮਬਿਵੇਦਾਦੁਤਗ
ਦੀਦਿਸਟਿਨਕਗੀਰਮਜੀਉ। ਨਤਦਿਸਟਿਆਵੇਮਰਤਤਵੇਮਤਗਾਭਿ
ਮੁਠੀਆ। ਜਲਬਾਝੁਮਛੁਲੀਤੜਫਕਾਵੇਸੰਗਿਆਇਆਰੁਠੀਆ। ਕਰਿ
ਪਾਪਜੇਨੀਭੈਭੀਤਤੇਈਦੇਇਸਾਸਨਜਮਜੀਉ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟਤੇਗ
ਰਖੁਪੁਰਨਕਮਜੀਉ॥ ੩॥ ਸੋਲੋਕੁ ਸਹਯਾਲਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੇਇਕੁ
ਤਿਯੁਰਤਲੁਨਜਾਇ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਹਿਗਵਿਹੇਨਾਨਕਸਤਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥ ੧॥ ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੀਸਾਜੀਤਿਜਨਮਜਨਮਕੇਮੀਤਾ। ਚਹਨਤਦਾਸੀਕ
ਰਿਲਈਨਾਨਕਪੁਰਤਿਤਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਹੁਤਿਬਰਸੁਸੁਤੇਲੀਆਸਾਵ
ਲਭਾਵੇਵੇਅਨੰਦਜੀਉ। ਘਲਉਨਵੇਵੁਠੇਜਲਥਲਪੁਰਿਆਮਕਰੰਦਜੀਉ।
ਪੁਰਪੁਰਿਹਦਿਆਸਰਬਠਾਈਹਰਿਨਮਨਵੀਨਿਧਿਗ੍ਰਿਹਕਰੇ॥ ਸਿਮਰਿਸੁ
ਆਮੀਅੰਤਰਜਮੀਕੁਲਸਮੁਤਸਕਿਤੇਗੇ। ਪ੍ਰਿਅਗੰਗਿਜਗੇਨਤਛਿ
ਦਲਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਸਦਬਖਸੰਦਜੀਉ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰਿਕੰਤਪਾ
ਇਆਸਦਾਮਨਿਰਵੰਦਜੀਉ॥ ੪॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਆਸਪਿਆਸੀਮੈ
ਠਿਹਉਕਬਧੇਖਉਗੋਪਾਲਾ। ਤੇਕੇਈਸਾਜਨੁਸੰਤਜਨੁਨਾਨਕਪੁਰਮੇ
ਲਣਤਾਗ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਸਾਤਿਨਉਪਜੈਤਿਯੁਪਯੁਰਤਲੁਨਜ
ਇ॥ ਤਰਿਸਾਖਤਸਹਦਾਗਤੀਨਾਨਕਆਸਪੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥
ਹੁਤਿਸਹਦਾਅਡਬੋਅਸੁਕਤਕੇਤਹਿਪਿਆਸਜੀਉ। ਬਿਜੰਤੀਦਰਸਨੁ
ਠਿਹਤਕਬਮਿਲੀਐਗੁਲਤਾਸਜੀਉ। ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਆਰੇਨਤਸੁਖਸਾ
ਰੇਤਰਕੰਛੁਲਪ੍ਰਿਗੁਬਨਾ। ਸੁੰਦਰੀਸੁਜਲਛਤਹਿਬੇਤੀਸਾਸਾਬਿਨੁਜੈਸੇ
ਤਨਾ। ਈਤਉਤਦਤਦਿਸਅਸੇਕਨਮਿਮਿਲਨਕੀਪੁਰਪਿਆਸਜੀਉ॥

ਅਏਤਰਿ

ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪਾਹਿਕਿਰਪਾਮੇਲਪੁਰੁਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥ ੫॥ ਸੋਲੇਕੁ ਜਲ
 ਨਿਬੁਣੀਸੀਤਲਭਏਮਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸਾਂਤਿ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੁਪੁਰਨਮਿਯੇਦੁਤੀਆਬਿਨ
 ਸੀਕ੍ਰਾਂਤਿ॥ ੧ ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਤਹਿਤਮਤੁਮਤੇਨਾਤੀਦੁਹਿ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਮਭੈਮਿ
 ਟਿਗਏਹਮਲਹਮਭਰਪੁਰਿ॥ ੩॥ ਛੰਤੁ ਰੁਤਿਸਿਸੀਅਹਸੀਤਲਤਹਿਪੁਰਾਏ
 ਸੰਪਰਪੇਤਿਜੀਉ॥ ਜਲਾਨਿਬੁਣੀਦਹਸੁਪਾਇਆਬਿਨਸੇਮਾਇਆਧ੍ਰੋਤਜੀਉ॥ ਸ
 ਭਿਕਾਮਪੁਰੇਮਿਲਿਤੁਰੇਤਹਿਚਹਲਸੇਵਕਿਸੇਵਿਆ॥ ਤਹੋਡਹਸਗਿਹਸਭਰਸਗੁਣ
 ਗਾਉਅਲਖਅਭੇਵਿਆ॥ ਭਾਉਰਗਤਿਗੋਵਿੰਦਬਾਛੁਤਜਮੁਨਸਕੈਜੋਤਿਜੀਉ॥
 ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪੁਰਿਆਪਿਮੇਲੀਤਤਪ੍ਰੇਮਾਬਿਧੁਤਿਜੀਉ॥ ੬॥ ਸੋਲੇਕੁ ਤਹਿ
 ਸਹੁਪਾਇਆਸੇਤਾਗਲੀਡੇਸਤਨਾਤੀਚੀਤਾ॥ ਸੰਤਸੰਜੋਗੀਨਾਨਕਾਗ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਣਿਪੁਰ
 ਮੀਤਾ॥ ੧ ਨਾਦਬਿਨੋਦਅਨੰਦਕੋਡਪੁਅਪੀਤਮਸੰਗਿਬਨੇ॥ ਮਨਬਾਛੁਤਫਲਪਾਇ
 ਆਤਹਿਨਾਨਕਨਾਮਭਨੇ॥ ੩॥ ਛੰਤੁ ਤਿਮਕਗੁਤਿਮਨਿਰਾਵਦੀਆਪੁਫਗਲੁ
 ਗੁਣਵੰਤਜੀਉ॥ ਸਖੀਸੇਏਸੀਗਾਉਮਗਲਗ੍ਰਿਤਿਕੰਤਜੀਉ॥ ਗ੍ਰਿਤਿਲਾਲਆਏਮਨਿਸਿ
 ਆਏਸੇਜਲੁਦਹਸੇਡੀਆ॥ ਵਲੁਵਿਲੁਕਿਰਵਲੁਭਏਤਹਿਆਦੇਖਿਦਹਸਨੇਮੇਤੀਆ॥
 ਮਿਲੇਸੁਆਮੀਇਛੁਪੁਨੀਮਨਿਜਪਿਆਨਿਰਮਲਮੰਤਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਹੁਹਲੀ
 ਆਤਹਿਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਕੰਤਜੀਉ॥ ੭॥ ਸੋਲੇਕੁ ਸੰਤਸਤਾਈਜੀਅਕੋਭਵਜਲਤਾਰ
 ਲਤਹਾ॥ ਸਭਤੇਉਚੇਜਾਣੀਆਤਿਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਗ॥ ੧ ਜਿਨਜਾਨਿਆਸੇਈਤੋ
 ਸੇਸੁਰੇਸੇਬੀਗ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਤਕੋਲੈਤਹਿਜਪਿਉਤਹੇਤੀਗ॥ ੩॥ ਛੰਤੁ ॥ ਚਹਲ
 ਬਿਗ੍ਰਾਂਤਿਸੁਭਉਪਰੇਮਿਟਿਆਸਗਲਕਲੇਸੁਜੀਉ॥ ਆਵਲਜਾਵਲਦੁਖਤਹੇਤਹਿਭਗਤਿ
 ਕੀਆਪਰੇਵੇਸੁਜੀਉ॥ ਤਹਿਗੰਗਿਗਤੇਸਤਜਿਮਾਤੇਤਿਭੁਨਮਨਤੇਬੀਸਰੋ॥ ਤਜਿਆਪੁ
 ਸਹਲੀਪਰੇਚਹਲੀਸਹਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੋ॥ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਸ੍ਰੀਗੰਗਸੁਆਮੀਆ
 ਦਿਕਉਆਦੇਸੁਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਇਆਧਾਰੁਜੁਗੁਜੋਗੋਇਕਵੇਸੁਜੀਉ॥
 ੮॥ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀਵੰਤੁਮਤਲਾਪੁ ਗੁਣਛੰਤੁਨੜਗਾਉਸਖੀਭਰਿਏਕਧਿ
 ਆਵੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਿਚਿੰਦਿਆਛਾਫਲੁਪਾਵੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਧਿ
 ਆਇਆਕਰਮਪਾਇਆਨੁਪੁਬਾਲੁਕਜੀਮਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸਾਢੈਭੇਕਿਦੀਆਚਿ
 ਹਜੀਵਨਵਡਪੁਨਿਆ॥ ਮਤਅਨੰਦੁਤੋਆਸਦਾਮਗਲੁਤਹਿਗੁਣਗਾਵੁ॥ ਜਨੁਕਏ

ਨਾਨਕੁ ਸਠ ਯਜਾ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਇਕਤ੍ਰਕ
ਰੋਪਹੁ ਬੁਝਾਇ ਅਗਵੰਡਿ ਅਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਤੋ ਜਿਤੁ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ
ਆਗਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝਿ ਕੇਵੰਡ ਕੀਨੀ ਸਗਲ ਭਾਉ ਦਿਵਾਇਆ ਕਰਮਾਉ ਪ
ਰਿਵੰਡੋ ਤੇਈ ਖਾਲੀ ਕੇਇ ਨ ਜਾਇਆ ਸਭਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਭਈ ਇਕਤ੍ਰ
ਮਤ ਅਨੰਦ ਸਮਾਇਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਮਤ ਹਿਕੀ ਸਹ ਬਸੁਖ ਮੇਖ
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗੀਤੀ ਸਗਲ ਕਰਾਈਆ ਤਹਿ ਸਿਓ ਸਿਵਲਾਈ ॥ ਭਦਲੁ ਉਦੇ
ਤ ਕਹਾਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਜਪਿਆ ਸੁਖਤ ਦਾ
ਤਾ ਚਟ ਸਾਲਿ ਬਾਲਕੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਵਿਦਿਆ ਸੰਪੂਰਨ ਪੜਿਆ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੋਇ ਮਨਾਇਆ ਜੇਵਲ ਵਰਨਾਮੁ ਕਰਲਾ ਬਿਰਥਾ ਕੇਇ ਨ ਜਾ
ਇਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਤ ਹਿਕਾ ਮੇਗ ਪੁਰੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਇਕਤ੍ਰ ਕੇਰ ਬਾਲਕ ਕਹਤੁ ਮੇਗੇਵਾ ॥ ਯਥੇ ਸਜਨ ਕੁੜੈ ਭਲੇ
ਵੰਡ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੇਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਦਿਵਾਇਆ
ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਲਗਲ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਤੁ ਮਾਇਆ ਵੀਆ
ਤੁਕੁੜ ਮਿਦਿਵਾਇਆ ਅਚਰ ਜਜ ਵਬਲਾਈ ਠਾਕੁਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਚੁਕੇ
ਸਭਿ ਦੇਵ ਸੁਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਚੁਤੇ ਆਵੇ ਜੇ ਅਨਤ ਤੁਗਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾਗੁਰਮ ਕਲੀਦ ਖਲੀਓ ਕੀਰੁ ਮਤਲਾ १ ॥ ਓਨੀ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹ
ਮਾਉ ਤਪੁਤਿ ॥ ਓਨੀ ਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਨੀ ਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ
ਭਏ ॥ ਓਨੀ ਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਨੀ ਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧੇਗੇ ॥ ਓਨੀ ਕ
ਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਗੇ ॥ ਓਨੀ ਅਖਰੁ ਸੁਲੁਤੁ ਬੀਬੁਗਾ ॥ ਓਨੀ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਲ ਸਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਲੁਪਾ ਤੇਕਿ ਆਸਿ ਤੁਜੰਜ ਯਾ ॥ ਲਿਖੁ ਗੁਨਾ ਮੁਗੁਰ

ਮੁਖਿਗੋਪਾਣਾ॥ ੧॥ ਹਟਾਉ॥ ਸਸੈਸਭਜਗੁਸਤਜਿਉਪਾਇਆਤੀਨਿਭਵਨ
 ਇਕਜੋਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤਪਗਪਤਿਤੋਵੈਚੁਲਿਲੈਮਾਦਕਸੋਤੀ॥
 ਸਮਝੈਸੁਝੈਪੜਿਪੜਿਬੁਝੈਅਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈਸਾ
 ਚੁਸਮਾਏਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ॥ ੨॥ ਧਯੈਧਰਮੁਧਰਮਾਪੁਰਿਗੁਲਕਾ
 ਹੀਮਨੁਧੀਗਾ॥ ਧਯੈਧੁਲਿਪੜੈਮੁਖਿਅਸਤਕਿਕੰਚਨਭੋਏਮਨੁਗਾ॥ ਧਨੁ
 ਧਰਨੀਧਰੁਆਪਿਅਜੂਨੀਤਿਲਿਬੋਲਿਸਚੁਪੁਰਾ॥ ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਕਰ
 ਤਾਜਾਏਕੈਜਾਏਗੁਰੁਸੁਗਾ॥ ੩॥ ਫਿਅਨੁਗਵਾਇਆਦੂਜਭਾਇਆਗ
 ਰਬਿਗਲੇਬਿਖੁਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਸੁਗੀਤਬਾਦੁਨੀਭਾਵੈਸੁਲੀਐਗਰਿ
 ਹਰੀਭੀਰੁਗਵਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਚੁਕਰਿਅਮਿਤੁਲਾਦਿਅਮਨਿਤਨੁਸ
 ਚੁਸੁਖਾਇਆ॥ ਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਦੇਵੈਅਪੇਅਮਿਤੁਪਾਇਆ॥
 ੪॥ ਏਕੇਏਕਕੈਸਭੁਕੇਈਤਉਮੈਗਰਬੁਥਿਅਪੇ॥ ਅਤਰਿਬਾਹਰਿ
 ਏਕੁਪਛਾਏਇਉਪਰਮਤਲੁਸਵਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁਨੇਕੈਤਉਦੁਹਿਨਜਾਣੁ
 ਏਕੇਸਿਸਟਿਸਥਾਈ॥ ਏਕਅਕਰੁਅਵਰੁਨੀਦੂਜਾਨਕਏਕਸ
 ਮਾਈ॥ ੫॥ ਇਸੁਕਰਤੇਕਉਕਿਉਗਤਿਰਾਖਉਅਠਰਿਓਤੁਬਿਓਨ
 ਜਾਈ॥ ਮਾਇਆਕੇਦੇਵਨੇਪ੍ਰਾਣੀਭੂਠਠਗਉਗੀਪਾਈ॥ ਲਬਿਲੇਭਿਮੁਤ
 ਜਿਵਿਗੁਤੇਇਬਤਿਬਠਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥ ਏਕਸਰੇਵੈਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈ
 ਆਵਣਜਾਣੁਹਾਈ॥ ੬॥ ਏਕਅਚਾਰੁਗੁਇਕਰੁਪੁ॥ ਅਓਲਪਾਣੀ
 ਅਗਨੀਅਸਰੁਪੁ॥ ਏਕਭਵਰੁਭੋਵੈਤਿਉਲੇਇ॥ ਏਕਬੁਝੈਸੁਝੈਪਛਿਤੋਇ॥
 ਹਿਅਨੁਪਿਅਨੁਲੇਸਮਸਰਿਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਵਿਗਲਾਕੇਸਭੈ॥ ਜਿਸਨੇਦੇਖਿ
 ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਅਖਿਸੁਲਾਏ॥ ੭॥ ਉਗਮਧੁਰਮਜੋਤਿ
 ਉਜਾਣਾ॥ ਤੀਨਿਭਵਨਮਤਿਗੁਰੋਪਾਣਾ॥ ਉਗਵਿਅਅਸਰੁਪੁਇਖਾਵੈ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਰਿਆਵੈ॥ ਉਨਵਿਥਰੇਨੀਤੁਰਧਰਾ॥ ਉਤਮਸਬਦਿ
 ਸਵਰੁਲਤਾਗਾ॥ ਇਸੁਏਕੇਕਾਜਾਏਭੋਓ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਦੇਖਿ॥ ੮॥ ਉਗ
 ਵੈਸੁਰੁਅਸੁਰਸੰਪਾਰੈ॥ ਉਚਉਦੇਖਿਸਬਦਿਬੀਚਕੈਉਪਾਇਆ॥
 ਤਿਤਿਉਲੇਇ॥ ਅਪੇਕਰੇਕਥੈਸੁਲੇਸਾਇ॥ ਓਤੁਬਿਧਾਤਾਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ ਓ

ਬਿਧਾਤਮਨਮੁਖਿਸੋਇ। ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀਵਨਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਹ
ਤੇਪਤਿਉਇ। ੯॥ ਰਾਜਨਰਾਮਰਵੇਦਿਤਕਾਰਿ। ਹਲਮਤਿਭੁਭੈਮਨੁ
ਆਮਾਗਿ। ਗਤਿਦਿਨਤਿਹਰੈਗੰਗਿਗਤਾ। ਤੀਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾਰੋਜਾਤਾ ॥
ਜਿਨਿਜਾਤਸੋਤਿਸਤਿਜੇਤਾ। ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਭੁਸੀਭੁਸਿਦੇਤਾ। ਹਤਸੀ
ਹਮੁਹਿਦੇਇਕਭਾਇ। ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ। ੧੦॥ ਰੋਸੁਨ
ਕੀਜੈਅਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ। ਹਤਲੁਨਤੀਸੰਸਾਰਗਾਜੇਗਾਇਰੰਕਨਤੀਹਤਲਾ
ਆਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ। ਹਤਲਕਤਲਤੇਹੈਨੋਕਣੀਕਿਸੁਪਤਿਕਰ
ਉਬੇਨਤੀ। ਏਕੁਸਬਦੁਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧੁਰਗੁਰਦੇਵੈਪਤਿਸੰਤੀ। ੧੧
ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਹਿਗਈਘੁਪਟੁਖੋਲਿਚਲੀ। ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾਵਹੀਸਿ
ਹਤੇਸੰਕਟਲੀ। ਘੋਸਬੁਲਾਈਹਲੀਸਿਉਮਨਿਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁਲਾ
ਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਚਿੰਦੁ। ੧੨॥ ਲਾਤਾਨਮੁਰਤਨੁਜਪਿ
ਸਾਗੁ। ਲਬੁਲੋਕੁਬੁਰਾਅੰਤਕਾਗੁ। ਲਾਕੀਚਾਕੀਲਾਇਤਬਾਗੁ। ਅਨਮੁਖੁ
ਅਧਾਮੁਗਧੁਗਵਾਗੁ। ਲਾਤੇਕਾਲਿਆਇਆਜਗਿ। ਤਿਇਸਜੁਗਾਇ
ਆਠਗਾਇਠਗਿ। ਲਾਤਾਨਮੁਪੁਜੀਵੇਸਾਤੁ। ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਾ
ਤਿਸਾਤੁ। ੧੩॥ ਆਇਵਿਗੁਤਾਜਗੁਜਮਪੰਥੁ। ਆਈਨਮੇਟਨਕੋਸ
ਮਰਥੁ। ਅਥਿਸੈਲਨੀਚਪਹਿਉਇ। ਅਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿਸੁਦੇਇ। ਅ
ਥਿਉਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ। ਭਗਤਿਬਿਪੁਨਾਜਗੁਬਭੰਗਨਾ। ਸਭਅਤਿ
ਵਰਤੇਏਕੋਸੋਇ। ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਉਇ। ੧੪॥ ਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਬਾਪਸਦਾਨਿਰਵੇਗੁ। ਜਨਮਿਮਗਲਿਨਤੀਧੰਧਾਧੈਗੁਜੇਦੀਸੈਸੈ
ਆਪੇਆਪਿ। ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਪਟਥਾਪਿ। ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈ
ਲੇਈ। ਜਿਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ। ਕਹਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖੁਉਈ।
ਨਾਮਵਿਤੁਲਾਮੁਕਤਿਕਿਉਉਈ। ੧੫॥ ਵਿਲੁਨਵੈਵਿਰੋਧਸਹੀਗਾਕਿ
ਉਨਮਿਲਤਿਕਾਟਿਮਨਪੀਗਾ। ਵਾਟਵਟਉਘੋਘੋਜਾਇ। ਕਿਅਲੇਲਾ
ਇਆਕਿਅਪਲੇਪਾਇ। ਵਿਲੁਨਵੈਤੇਟਾਸਭਥਾਇ। ਲਾਤਾਨਮਿਲੇਜਾ
ਦੇਇਬੁਭਾਇ। ਵਿਲੁਨਵੈਪਾਰੁਵਲਜੈਵਾਪਾਹੀ। ਵਿਲੁਨਵੈਕੈਸੀਪ

ਤਿਸਾਗੀ॥ ੧੬ ਗੁਲਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੇਇ॥ ਗੁਲਮਤਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿ
 ਇ॥ ਗੁਲਵਾਤਾਵੇਹਲਸੰਸਾਰਿ॥ ਸਾਚੀਕਕਲੀਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਗਮਅਗੇ
 ਚਰਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਇ॥ ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਸੇਏਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਲਵੀਤੀਗੁਲ
 ਸਹੇਨੀਤਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤਾ॥ ੧੭॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੇਧੁਕਾਇਆਕ
 ਉਗਾਏ॥ ਜਿਉਕੰਚਨਸੇਤਾਗਾਦਾਏ॥ ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਏਸੁਤਾਉ॥ ਨਦ
 ਹਿਸਰਾਠਵੰਨੀਸਚਕਾਉ॥ ਜਗਤੁਪਸੁਅਤੰਕਾਯੁਕਸਾਈ॥ ਕਹਿਕਰੇਤੈਕ
 ਹਲੀਕਹਿਪਾਈ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਤੇਹੁਕਿਆਕਤੀਐ
 ਕਿਛੁਕਹਿਅਨਜਾਈ॥ ੧੮॥ ਬੋਜਤਬੋਜਤਅਮ੍ਰਿਤਪੀਆ॥ ਬਿਮਗਤੀਮ
 ਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਆ॥ ਖਰਾਖਰਾਅਥੇਸਕੁਕੇਇ॥ ਖਰਾਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇ
 ਇ॥ ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੁਏਨਤੀਜਾਨਿਆ॥ ਬਿਨਮਤਿਮੁਏਜਾਸਬਦੁਪਵ
 ਨਿਆ॥ ਅਸਬਿਰੁਚੀਤੁਮਹਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਮੁਪਵ
 ਨਿਆ॥ ੧੯॥ ਗਗਨਗੰਭੀਰਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ ਗੁਲਗਾਵੇਸੁਖਸਧਜਿ
 ਨਿਵਾਸੁ॥ ਗਇਆਨਆਵੇਆਇਆਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰੇਏਸਿਵ
 ਲਾਇ॥ ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ॥ ਅਸਬਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸੋਰੇ
 ਨੀ॥ ਤਰਿਨਮੁਚੇਤੁਠਿਰਿਪਵਤਿਨੋਜੁਨੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਧੋਰਨਾਸਬਿਉਨੀ
 ੨੦॥ ਪਰਦਹਿਠਿਰਿਬਾਕੀਬਤੁਤੇਗਾ॥ ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਤੀਮੇਰੇ॥ ਕਿਤੇਮਾਤਪਿ
 ਤਾਸੁਤਪੀਆ॥ ਕਿਤੇਗੁਰਚੇਲੇਠੁਨਿਏਆ॥ ਕਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਤੁਆ॥
 ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਹੁਏਕੁਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਦੁਜੀਵਦੁਪੁਤਨਾਇ॥ ਦਤ
 ਇਸਦੁਢਿਘੋਮਤਿਪਾਇਆ॥ ਮੇਲਿਭਇਆਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਇਆ॥
 ੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੇਗੁਰਮੁਖਿਬੋਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਸਿਤੁਸਾਵੇਤੇਏ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਅਵੇਜਾਇਨਿਸੰਗੁ॥ ਪਰਤਰਿਮੇਸਜਥਾਇਕਲੰਕੁਮਗੁਰਮੁਖਿਨਦ
 ਬੇਬੀਚਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਰਾਅਚਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਤੇਸਰਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੇਪਰਾ॥ ੨੨॥ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰਦਈਠਾਇ॥
 ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅਗੁਰੀਖਾਇ॥ ਚਰਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤਿ॥ ਚਿਰਜੀਵਨੁਚੇ
 ਤਨੁਨਿਤਨੀਤਾ॥ ਚੰਤਤਤੀਦਿਐਸਕੁਕੇਇ॥ ਚੇਤਦਿਏਕੁਤਤੀਲੁਕੁਤੇ

ਚਿਤਵੈਸੇਰਚੋਹਨਾਇ। ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥੬॥ ਜੋਦੇ
ਤਖ਼ਮੀਇਕਗੰਢ੍ਰਿਅਨਿਤਦੇਖਉਜਗਿਟੰਡਿ॥ ਧੂਪਛਾਂਦੇਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੇ॥
ਬੰਧਨਕਾਰਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਣੇ॥ ਛਾਇਆਛੁੱਟਿਜਗਤੁਭਲਾਨਾ॥ ਸਿਖਿਆ
ਕਿਰਤਪੁਰੋਪਰਵਾਨਾ॥ ਵੀਜੈਜੇਬਨੁਜਗੁਆਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ ਕਾਇਆਵੀਜੈਤਈ
ਸਿਬਾਲਾ॥ ੨੪॥ ਜਾਪੇਆਪਿਪ੍ਰਭੁਤਿਉਲੇਇ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵੁਨਕੇ
ਇ॥ ਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਰਾਖਦਿਰਾਖੁ॥ ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖੁ॥ ਜਾਗਤੁਜਾ
ਗਿਰਤਤੁਪੁਰਾਵਾ॥ ਜਾਤੁਮੇਲਤਿਤਾਤੁਤੁਤਿਸਮਾਵਾ॥ ਜੈਜੈਕਰੁਜਪਉਜ
ਗਈਸਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇਕੀਸਾ॥ ਤੁਖਬੋਲਣੁਕਿਆਜਗਸਿਉ
ਥਾਇ॥ ਫੁਰਿਮਰੈਦੇਖੇਪਰਮਦੁ॥ ਜਨਮਿਮੁਏਨਤੀਜੀਵਣੁਆਸਾ॥ ਆਇ
ਚੇਲਭਏਆਸਨਿਰਸਾ॥ ਫੁਰਿਭੁਰਿਭੁਖਿਮਾਟੀਗਲਿਜਾਇ॥ ਕਾਲੁਨਚਾਪੇਤ
ਰਿਗੁਲਗਾਇ॥ ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਤਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਅਪੇਦੇਵੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥
੨੫॥ ਵਿਅਨੇਬੋਲੇਆਪੇਬੁਝੈ॥ ਆਪਸਮਝੈਆਪੇਸੁਝੈ॥ ਗੁਰਕਾਕਰਿਅ
ਅਕਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਸੁਚੇਸਾਚੇਰਾਵੈ॥ ਗੁਰਸਾਗੁਰਤਨੀਨਤੀਤੇਟਿ॥
ਥਾਪਦਾਰਥਸਚੁਅਖੈਟਾ॥ ਗੁਰਿਕਰਿਅਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ ਗੁਰਕੀ
ਕਰਣਿਕਾਦੇਪਾਵਹੁ॥ ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥ ੨੬॥ ਟੂਟੈਨੇਤੁਕਿਥ
ਲਤਿਸਤੀ॥ ਟੂਟੈਬਾਤਦੁਤਿਸਗਤੀ॥ ਟੂਟੈਪ੍ਰੀਤਿਗਈਬੁਠਬੋਲਿ॥ ਦੁਰਮ
ਤਿਪਰਤਹਿਛੁਡੀਓਲਿ॥ ਟੂਟੈਕੀਠਿਪੜੈਬੀਚਾਗ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁ
ਸਾਹਿ॥ ਲਾਤਸਾਚੁਨਾਵੈਤੇਟਾ॥ ਤਿਰਵਣਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਟਾ॥ ੨੭॥ ਠਾਕੁਰੁ
ਮਨੁਆਰਾਖਤੁਠਾਇ॥ ਠਾਕੁਰਿਮੁਈਅਵਗਣੁਪਛੁਤਾਇ॥ ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸ
ਥਾਈਨਾਹਿ॥ ਬਾਤਤੇਵੈਸਕੇਕੁੜਿਆਹਿ॥ ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ ਅਤ
ਲਿਖੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ॥ ਸਬਦਿਸਵਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ॥ ਸਾਣੀਸੁਤਗਾਣਿ
ਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥ ੨੮॥ ਡਿਭਤਡੇਲਤਦੇਸਖੀਠਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰਾ॥ ਡਾਤਪਲਿਤਨਿ
ਸੁਖੁਨਤੀਬਿਨੁਡਗਬਿਣਕੀਯੋ॥ ਡੁਕਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪਲੈਡੀਠੀਕੰਤਸੁਜਾ
ਇ॥ ਡੁਗਾਖਿਆਗੁਰਿਆਪਲੈਨਿਰਤਉਨਾਮੁਵਖਾਇ॥ ਡੁਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾ
ਪਲੀਜਬਦੇਖਾਨਤੀਦੁਹਿ॥ ਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਮਨੁਅਮ੍ਰਿਤਪੀਅਭਭੁ

ਗਿ। ਦੇਤਿ ਦੇਤਿ ਆਖੇ ਸੁਭ ਕੇਈ ਜੈ ਰਵੈ ਤੈ ਦੇਇ। ਗੁਰੁ ਭੁਭਾਓ ਦੇਵ ਸੀਤਿ ਖਾ
 ਨਿਵੈ ਸੋਇ। ੩੦॥ ਚੰਦੋਲਤ ਚੰਦਤ ਤਉ ਠੀਠੀ ਚਤਿ ਚਤਿ ਪਵਨਿ ਕਹਾ
 ਗਿ। ਭਰੇ ਚਤਤ ਚਤਿ ਪਏ ਤਉ ਸੇਨਿਕ ਸੇਪਾ ਗਿ। ਅਮਰ ਅਜ ਚੀਤਹ
 ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈ ਤਉ ਬਲਿ ਜਾਉ। ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਧੂ ਸੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਉ। ਮਨੁ ਦੀਅ ਗੁਰਿ ਆਪ ਲੈ ਪਾਇ ਅਨਿਰਮਲ ਨਾਉ। ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ
 ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵ ਸਾਤਿ ਸੁਬਲਿ ਤਰੈ ਜਾਉ। ਜਿਉ ਸਹੇ ਸੇਵਾ ਤਸੀਤਿ ਸੁਬਲਿ
 ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੀਮਾ ਤਾਤ ਨਿਦੁ ਖੁਨ ਤੇਇ। ੩੧॥
 ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗੁਰੀ ਲੋਕੋ ਤੇ ਅਨ ਤੇਗੁ। ਆਵ ਲਿਜਾਇ ਵਿਗੁਰੀ ਐਉ
 ਬਿਧਾਇ ਆਪੇ ਰੋਗੁ। ਲਾਮ ਵਿਤੁ ਲੇ ਆਦਮੀ ਕਸਰ ਕੰਧਰੀ ਰੀਤਿ। ਵਿਲੁਨ
 ਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅਤਿ। ਗਲਤ ਗਲ ਦੇ ਅਖਰੀ ਅਗਲ
 ਤੁਸਾ ਚਾਸੇਇ। ਅਗਿ ਆਨੀ ਮਤਿ ਤੀਲੁ ਤੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਤੇਇ। ਤੂਟੀ
 ਤੰਤਰ ਬਾਬ ਕੀ ਵਜੈ ਨ ਤੀਵਿ ਜੋਗਿ। ਵਿਛੁੜਿ ਆਮੇ ਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਨਕ ਕਰਿ ਸੀ
 ਜੋਗ। ੩੨॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇ ਅਪਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰ ਪਖਿ ਪਿਚਾ। ਤਤੁ ਚਗਾਤਿ
 ਮਿਲਿਏ ਕਸੇਤਿ ਨ ਕਉ ਠਾਸ ਨ ਰੰਚ। ਉਡਤਿ ਤਬੇ ਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇਤਾ ਕਹਿ
 ਚਗਾ ਪਲੀ। ਪਿਖ ਤੇ ਠਾਤੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਰੀੜ ਬਲੀ। ਬਿਨੁ ਸਾ
 ਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਤਹਿ ਗੁਲ ਕਰੀ ਮਮਲੀ। ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ
 ਆਪਿ ਪਲੀ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ। ਅਪ
 ਲੈ ਭਬਿਵਡਿ ਆਈ ਆਜੈ ਰਵੈ ਤੈ ਦੇਇ। ੩੩॥ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੇ ਜੀ ਅੜਾ
 ਥਾਨ ਵਿਤੁ ਲੇ ਤੇਇ। ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੈ ਤੇ ਕਜੁ ਨ ਠੀਕੈ। ਬਿਰਨਾ
 ਹਾਇ ਲੁਬਿਹੁ ਗੁਰੁ ਬਿਹੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਰਾ। ਸੁਹਿਨ ਹਨ ਥਾਨਾ ਬੁਝੁਨਿ ਧਾ
 ਰਾ ਆਧਾਰ। ਸਹੇ ਬਾਨ ਬਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ। ਜਤ ਦੇਖਾਤ ਤੇ ਕਤੁ
 ਅਤੁ ਨ ਪਹਾਵਾਰ। ਥਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਗੁਰ ਸਬ ਦੀਵੀ ਚਾਹਿ। ਅਲ
 ਮਗਿ ਆਦਾਨੁ ਦੇਵ ਸੀਵਿਤਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ। ੩੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆ
 ਸੁਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਲਤਾਰ। ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੋ ਮਿਲੈ ਦਿਖਿ ਨ ਮਹਿ
 ਚਾਹਿ ਉਸਾਰਿ। ਦਾਨ ਤੁਬੀਨ ਤੀਤੀ ਦਾਨ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ~~ਦਾਨੁ~~ ਦਤੰ ਜਨ ਦੁ

ਖਦਲੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥ ੩੫॥ ਸਨਿਗਇਐਬਤਿਤੁਗੀਐ
ਸਨਮਤਿਚੀਤੁਗਵਾਹਾਧਨੁਵਿਰਲੀਸਚੁਸੰਚਿਅਨਿਰਮਲੁਨਮੁਖਿਅਰਿ॥
ਧਨੁਗਇਆਤਾਜਾਇਦੇਤੇਗਚਰਿਰੰਗਿਏਕਾ॥ ਅਨੁਦੀਜੈਸਿਹੁਸਉਪਦਿ
ਐਕੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕਾ॥ ਸੰਧਾਧਾਵਤਹਤਿਗਏਮਨਮਤਿਸਬਦੁਅਨੰਦਾ॥ ਭੁ
ਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਬਨੁਬਨੁਠਿਰਤੀਢੁਢਤੀਬਸਤੁ
ਹਤੀਪਰਿਬਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਮਿਥਿਰਤੀਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਿਵਾਰਿ॥
੩੬॥ ਨਾਨਕਰਤਨਢੂਟੀਐਵਿਲੁਗੁਲਜਮਪੁਰਿਜਾਤਿ॥ ਨਾਤਿਸੁਏਤੁਨਭ
ਤੁਏਅਵਗੁਣਿਠਿਰਿਪਢੁਤਾਤਿ॥ ਨਾਤਿਸੁਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਤੇਨਾਤਿਸੁ
ਧਰਮਧਿਆਨੁ॥ ਵਿਲੁਨਵੇਨਿਰਭਉਕਤਾਕਿਆਜਾਣਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਥਾ
ਕਿਰਤੀਕਿਵਅਪੜਾਤਾਬਨਤੀਨਾਪਗਾ॥ ਨਾਸਾਜਨਸੇਗੁਲੇਕਿਸੁਪਤਿਕ
ਗੀਪੁਕਗਾ॥ ਨਨਕਪਿਉਪਿਉਜੇਕਰੀਮੇਸੇਮੇਲਣੁਗਾ॥ ਜਿਨਿਵਿਵੇਢੁੜੀ
ਸੇਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਤੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ ੩੭॥ ਧਾਪੁਬੁਰਾਧਾਪੀਕਉਪਿਆਗਾ॥ ਧਾ
ਪਿਲਦੇਧਾਪੇਪਾਸਗਾ॥ ਧਰਤਰਿਧਾਪੁਪਢੁਣੈਆਪੁ॥ ਨਾਤਿਸੁਸੇਗੁਵਿਜੇ
ਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ ਨਗਕਿਪੜਤਉਕਿਉਹੋਤੇਕਿਉਬੰਦੈਜਮਕਾਥੁ॥ ਕਿਉਆਵ
ਲਜਾਣਵੀਸਰੈਭੂਭੂਭੁਰਾਖੇਕਾਥੁ॥ ਮਨੁਜੰਜਾਈਵੇਹੁਆਭੀਜੰਜਾਥਾ
ਆਤਿ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕਿਉਢੂਟੀਐਪਾਪੇਪਚਤਿਪਚਾਤਿ॥ ਠਿਰਿਠਿਰਿਠ
ਤੀਠਸੈਕਉਆਠਿਰਿਪਢੁਤਾਨਾਅਬਕਿਅਤੁਆਠਾਠਾਬਾਚੇਗਚੁਗੈ
ਨਤੀਬੂਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਅਖੀਸੁਝੈ॥ ਜਿਉਮਢੁਲੀਠਾਥੀਜ
ਮਜਾਥਾਵਿਲੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਇ॥ ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਠਿਰਿਠਿ
ਰਿਜਾਇ॥ ਇਕਰੰਗਿਰਚੈਰੈਸਿਵਸਾਇ॥ ਇਵਢੂਟੈਠਿਰਿਠਾਸਨਪਾ
ਇ॥ ੩੮॥ ਬੀਰਬੀਰਕਰਿਹਤੀਬੀਰਭਏਬੋਗਾਇ॥ ਬੀਰਚਲੇਪਰਿਆ
ਪਏਬਤਿਲਾਬਿਰਤਿਜਾਸਿਜਾਇ॥ ਬਾਬੁਲਕੈਪਰਿਬੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਸੈ
ਨੇਤਿ॥ ਜੋਸੇਕਤਿਵਰੁਕਾਮਲੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਤੇਤਿ॥ ਬਿਰਲੇਗਿਆਨੀ
ਬੂਝਣੈਸਤਿਗੁਰਸਾਚਿਮਿਲੈਇ॥ ਠਾਕੁਰੁਤਾਖਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੇ

ਉ

ਦੇਇ। ਬਲੀਬਿਗਲੇਬੀਚਰਸੀਜੇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਉਇ। ਇਤਬਾਣਿਮਤਪੁਰ
 ਖਕੀਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾਉਇ। ਤਨਿਕਨਿਪੜੀਐਪਕਿਪਕਿਭਜੇ। ਦਾ
 ਤਿਉਸਾਓਉਸਰੇਛਾਏ। ਸਰਭਹਿਸੇਖੇਕੀਕਰਿਪੇਖੇਸਮਰਥਥੇਪਰਵਾਏ। ਤ
 ਹਮਿਭੁਲਾਨੇਭਏਦੇਵਾਨੇਵਿਲੁਭਗਾਕਿਆਪਾਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆ
 ਨੁਭੇਗੀਪ੍ਰਭਿਪਕੜੀਜਿਤਿਖਚੈਤਿਤਜਾਈਐ। ਤਰਿਗੁਲਗਾਇਸਦਾ
 ਰੀਰਿਭਾਤੇਬਪੁਕਿਨਪਵ੍ਰਤਾਈਐ। ਭਭੇਕਾਥਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਤਿਤਾ
 ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐ। ਭਭੇਕੁਭਿਜਯੁਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਅਸਾਨਿਗਾ
 ਸਾਤਰੀਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੇਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ।
 ੪੧॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾਂਝਿ। ਤੰਸੁਚ
 ਥੇਉਠਿਭੁਮੇਦੇਮਾਇਆਕੁਲੀਆਥਿ। ਮਨੁਭੂਠਾਜਮਿਜੇਤਿਆ
 ਅਵਗੁਣਚਥਾਤਿਨਾਇ। ਮਨਮਤਿਮਨੁਉਥਾਟਿਮੇਰੇਜਗੁਣਦੇਵਾ
 ਨਾਇ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਲੁਨਾਵੇਦੁਖਭਾਇ। ਗੜਮੰਦਗਮਤ
 ਲਾਕਤਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਲੁ। ਨਨਕਸਚੇਨਮਵਿਲੁਭੂਠਾਅਵਲ
 ਜਾਣੁ। ਆਪੇਚਤਰਸਹੁਪੁਏਆਪੇਜਲੁਸੁਜਾਣੁ। ੪੨॥ ਜੇਆਵਤਿ
 ਸੇਜਾਤਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਵ੍ਰਤਾਤਿ। ਲਖਚਉਰਥਮੇਦਨੀਪਾਏ
 ਨਬਧੇਉਤਾਤਿ। ਸੇਜਨਉਬੋਗੇਜਿਨਭਰਿਭਾਇਆ। ਧੰਧਾਮੁਆਵਿਗੁ
 ਤੀਮਾਇਆਜੇਦੀਸੈਸੋਚਾਸਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤੁਕੇਉ। ਉਸਮਾ
 ਪਉਆਪਣਤਨੁਮਨੁਆਗੇਏਉ। ਅਸਥਿਰਕਰਭਾਤੁਧਲੀਤਿਸਹੀ
 ਕੀਮੇਓਟਾ। ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਤਉਮੁਈਸਬਾਇਰਤੀਮਨਿਚੋਣਾ। ੪੩॥ ਗ
 ਲਾਉਨਕੇਇਰੇਏਗੁਨਤੰਗੁਠਕੀਗਾਵਾਰੀਆਪੇਆਪਣੀਕੇਇ
 ਨਬਧੇਧੀਗ। ਗੁਪੁਭੁਗਾਠੀਦਵਲਾਸਰਭੁਗਰਅਸਗਾਧਾ। ਮੇਤਨਿ
 ਅਵਗੁਣਭੁਰਿਮੁਈਵਿਲੁਗੁਣਕਿਉਪ੍ਰਰਿਜਾਤਿ। ਗੁਣੀਆਗੁ
 ਲੀਲੇਪ੍ਰਕਾਸਿਕਉਤਿਨਮਿਥਉਪ੍ਰਆਗਿ। ਤਿਨਤੀਜੇਸੀਥੀਗ
 ਜਪਿਜਪਿਰਿਏਮੁਗਰਿ। ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੁਰੇਗੁਣਭੀਵਸਤਿਨਾ

ਸਿ। ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਗੁਣਨਜਪਨੀਜਿਚਹੁਸਬਦੁਨਕਰੇਬੀਚਗੁ॥੪੪॥
ਸਕਰੀਆਪਹਸੀਮਸੇਆਏਵਜਤੁਲਿਖਾਇ। ਕਰਕਮਾਵਤਿਸਿਰਿ
ਸਦੀਸਾਤਪਲੇਪਾਇ। ਸਬੁਲੇਕੁਬੁਲੇਆਈਆਢੇਡੇਮਨਤੁਵਿਸਾ
ਰਿ। ਗਵਿਦੇਤੀਪਤਿਸਾਤਕੀਕਦੇਨਆਵੇਤਾਹਿ। ਚਾਕਰਕਤੀਐ
ਖਸਮਕਾਸਉਤੇਉਤਰਦੇਇ। ਵਜਤੁਗਵਾਏਆਪਣਤਖਤਿਨਬੇਸ
ਤਿਸੇਇ। ਪ੍ਰੀਤਮਤਬਿਵਰਿਓਆਈਆਜੈਭਾਵੇਤੈਦੇਇ। ਆਪਿਕਰੇ
ਕਿਸੁਆਖੀਐਅਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ॥੪੫॥ ਬੀਜਉਸੁਤੈਕੋਨਤੀ
ਬੈਦੇਦੁਲੀਚਾਪਾਇ। ਨਰਕਨਿਵਰਣੁਨਰਤੁਸਾਚਉਸਚੈਨਾਇ। ਵ
ਦੁਤਿਲੁਢੁਢਤਾਠਹਿਰੀਮਨਮਤਿਕਰਉਬੀਚਗੁ। ਲਾਸਰਤਨਬਤੁ
ਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਤਾਬਿਭੰਡਗ। ਉਤਮਦੇਵਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏ
ਕੈਰਾਇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਗਸਿਮਿਲੇਸਾਤਲੇਪਰਥਾਇ। ਰਚਨਾਗਚਿ
ਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਹੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੁਤੁਪਿਆਈਐ
ਅਤੁਨਪਾਗਵਾਹੁ॥੪੬॥ ਕ੍ਰੈਕ੍ਰੈਕ੍ਰੈਤਹਿਜੀਉਸੇਈ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾ
ਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਕ੍ਰੈਕ੍ਰੈਗ੍ਰੈਕ੍ਰੈਤਮਸੁਣਤੁਤਹਿਵੇਸੈਮਨਮਾਤਿ। ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਾਈਐਮਤੁਕੋਰਗਮਿਭੁਲਾਤਿ। ਸਿਸਾਤੁਸਾਚਾਜਿਸੁਤਹਿਧਨੁ
ਹਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਤਿਸੁਸਾਥਾਸਿ। ਗੁੜੀਬਾਣੀਤਹਿਪਾਇਆਗੁਰ
ਸਬਦੀਬੀਚਗੁ। ਆਪੁਗਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਤਹਿਵਰੁਪਾਇਆਨ
ਗਿ॥੪੭॥ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੀਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਵਾਹੁ। ਸਾਤੁਸਦਾਏ
ਸਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਤੇਇਖੁਆਹੁ। ਸਚਿਆਰੀਸਚੁਸੀਚਿਆਸਾਚਉਨ
ਮੁਅਮੇਸੁ। ਤਹਿਨਿਰਮਾਇਸੁਉਜੋਲੇਪਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁ। ਸਾਜਨੁ
ਮੀਤੁਸੁਜਾਣਤੁਤੁਸਰਵਰੁਤੁਤੰਸੁ। ਸਾਚਉਠਾਕਰੁਮਨਿਬਸੇਤਉਬ
ਲਿਤਹੀਤਿਸੁ। ਮਾਇਆਮਸਤਮੇਤਲੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੁ। ਬਿਖਿ
ਆਅਮ੍ਰਿਤੁਏਕੇਤੇਬੁਝੈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥੪੮॥ ਬਿਮਾਬਿਤੁਲੇਖਪਿ
ਗਏਖੁਤਲਿਲਖਅਸੀਖਾ। ਗਣਤਨਆਵੇਕਿਉਗਣੀਖਪਿਖਪਿਮੁਏ
ਬਿਸੀਖਾ। ਖਸਮੁਪਵਾਣੇਆਪਣਾਖੁਲੈਬੀਧੁਨਪਾਇ। ਸਬਦਿਮਤਸੀ

ਖਗਤੁਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਤਾਇ। ਖਗਤੁਖਗਧਨੁਪਿਆਨੁਤੁਆਪੇਵਸਤਿਸਹੰ
 ਗਿ। ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਪੇਸਦਾਗੁਣਅਤਹਿਮਨਿਧੀਗ। ਤਉਮੈਖਪੇਖਾ
 ਇਸੀਬੀਜਉਬਖੁਬਿਕਾਹੁ। ਜੰਤਉਪਾਇਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਥ
 ਗੁਅਪਾਹੁ॥ ੪੮॥ ਸਿਸਟੇਭਉਨਜਾਣੈਕੋਇ। ਸਿਸਟਾਕੋਸੁਨਿਤਚਉਤੋਇ।
 ਸੰਪੈਕਉਈਸਹੁਪਿਆਈਐ। ਸੰਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਐ। ਸੰਪੈਕ
 ਗਣਿਚਾਕਰਚੇਗ। ਸੰਪੈਸਾਬਿਨਚਾਏਤੋਗ। ਬਿਨੁਸਾਚੇਨਤੀਦਗਤਮਾਨੁ॥
 ਤਹਿਗਸੁਪੀਵੈਵੁਣੈਨਿਦਾਨਿ॥ ੪੯॥ ਤੇਰਤਤੇਰਤਤੇਸਖੀਤੇਇਹਤੀਤੈਗਨੁ॥
 ਤਉਤਉਕਰਤੀਮੇਮੁਈਸਬਦਿਹੈਵੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ ਤਹੋਡਰਕੰਕਨਪਦੇਕਰ
 ਬਾਕੀਸੀਗਾਹੁ। ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲਗੁਣਗਲਿਤੁਹੁ॥ ਨਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ। ਤਹਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਾਅਹੁ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇ
 ਆਦੇਖਤੁਮਨਿਵੀਚਹੁ॥ ਤਹਿਪੜਣਤਹਿਬੁਝਣਤਹਿਸਿਉਰਖਤੁਪਿਆਹੁ॥
 ਤਹਿਜਪੀਐ। ਤਹਿਪਿਆਈਐ। ਤਹਿਕਾਨਮੁਅਧਾਹੁ॥ ੫੦॥ ਲੇਖੁਨਮਿਟਈ
 ਤੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ ਆਪੇਕਲੁਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਹੁ
 ਧਾਰਿ॥ ਕਰਤੇਤਬਿਵਡਿਆਈਆਬੁਝਤੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ ਲਿਖਿਆਫੇਰਿ
 ਨਸਕੀਐ। ਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਸਾਰਿ॥ ਨਦਹਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਨਕਸਬ
 ਦੁਵੀਚਹੁ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਹਿ
 ਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਰਿਆਜਾਇ॥ ਬਲਿਤਹੀਗੁਰਆਪਦੇ
 ਜਿਨਿਤਿਹੈਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ ੫੧॥ ਪਾਧਾਪੜਿਆਆਖੀਐ। ਬਿਦਿਆਬਿ
 ਚੈਰੇਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਬਿਦਿਆਸੇਪੈਤਤੁਏਤੋਗਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ ਮ
 ਨਮੁਖਿਬਿਦਿਆਬਿਕੁਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀ
 ਨਈਸੁਝਬੁਝਨਤਕਾਇ॥ ੫੨॥ ਪਾਧਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐ। ਚਾਣਕੁਆਮ
 ਤਿਏਇ॥ ਨਮੁਸਮਾਥਤੁਨਮੁਸੀਗਿਗੁਣਾਤਜਗਮਤਿਲੇਇ॥ ਸਚੀਪ
 ਟੀਸਚੁਮਨਿਪੜੀਐ। ਸੇਖੁਸਹੁ॥ ਨਨਕਸੇਪੜਿਆਸੇਪਾਡਿਤੁਬਰਿ
 ਨਾਜਿਸੁਗਾਅਮੁਗਲਿਤੁਹੁ॥ ੫੩॥ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਕਲੀਸਿਧੋਸਤਿ॥ ਮਤਲਾ ੧ ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਅਸ
ਇਥੋਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕੋਹਾਤਿਸੁਆਗੈਰਤਰਸਿਤਮਾਹੀਸਾਚਾਅਪਰਮ
ਪਰੋ॥ ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ ਨਾਨਕਸੰਤ
ਮਿਥੈਸਚੁਪਾਣੀਐਸਤਜਭਾਇਜਸੁਭੇਉ॥ ੧ ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿ
ਸੁਚਾਤੇਇ॥ ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਕਵਨਤੁਮੇ
ਕਿਆਨਮੁਤਮਾਗਾ॥ ਕਉਨੁਮਾਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ॥ ਸਾਚੁਕਤਉਅਹਦਾ
ਸਿਤਮਾਹੀਤਉਸੰਤਜਨਾਬਮਿਜਾਉ॥ ਕਤਬੈਸਤੁਕਤਹਤੀਐਬਾਲੇਕਤ
ਆਵਤੁਕਤਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੋਹਗੀਕਿਆਤੁਮਾਹਾਤਾ॥ ੩॥ ੨੫
ਇਪਾਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਹਤੀਐਚਾਲਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਸਤਜੇਆਏ
ਤੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਦਾਹਜਾਏ॥ ਅਸਦਿਬੈਸਦਿਬਿਹਨਗਾਇ
ਨੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਆਪੁਪਵਾਣੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾ
ਏ॥ ੩॥ ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਤੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਣੀਐਪਰੋ॥ ਚਰ
ਪਟੁਬੋਲੈਅਉਧੁਨਾਕਦੇਤੁਸਚਾਬੀਚਾਗੇ॥ ਆਪੇਅਥੇਆਪੇਸਮੁਝੈਤਿ
ਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ ਸਾਚੁਕਤਤੁਤਮਪਾਹਗਰਾਮੀਤੁਭੁਕਿਆਬੈਸ
ਨੁਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਜੈਸੇਜਲਮਤਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਲੇ॥
ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਤਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਮੁਵਖਾਲੇ॥ ਹਤਤਿਇਕੀਤਿ
ਏਕੇਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾਤਿਨਿਰਾਸੇ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾ
ਏਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੇ॥ ੫॥ ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਹਦਾਸਿਤਮਾਹੀਪੁਵਉ
ਸਾਚੁਬੀਚਾਗੇ॥ ਹੇਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈਕਿਉਪਾਣੀਐਕੁਰਦੁਆਗੇ॥
ਇਤੁਮਨੁਚਲਤਉਚਰਪਾਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਮੁਅਧਾਗੇ॥ ਅਥੇਮੇਸਿਮਿ
ਲਾਏਕਰਤਾਸਾਗੈਸਾਚਿਪਿਆਗੇ॥ ੬॥ ਤਾਟੀਬਾਟੀਹਤਤਿਨਿਰਾਲੇਕੁਖਿ
ਬਿਰਖਿਉਦਿਆਨੇ॥ ਕੰਦਮੁਖੁਆਤਰੇਖਾਣੀਐਅਉਧੁਬੋਲੈਗਿਆਨੇ॥
ਤੀਰਬਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲੁਪਾਣੀਐਮੈਧੁਨਲਾਗੈਕਾਣੀ॥ ਗੋਰਖਪੁਤੁਲੇ
ਤਰੀਪਾਏਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥ ੭॥ ਤਾਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਿਆਵੈ

ਪਰਾਧਾਰਿਚਿਤੁਨਰੋਸਾਈ। ਬਿਨੁਨਵੇਅਨੁਟੇਕਨਟਿਕਣੀਨਨਕਰੂਖਨਜ
ਈ॥ ੨੮੫੮੯੫ਹੁਗੁਹੁਇਖਾਇਆਸਤਜੇਸਬੁਵਾਪੋਗੇ। ਖੰਡਿਤ
ਨਿਦ੍ਰਾਅਸਪਮਤਰੰਨਨਕਤਤੁਬੀਚੋਗੇ॥ ੪॥ ਦਹਸਨੁਰੇਖਕਕਉਜੇਗੈ
ਦਾਂਡੁਦਾਂਡੇਈਖਿਥਾ। ਬਾਂਡੁਅੰਤਰਿਏਕਸਰੇਵਤੁਪਟਦਹਸਨਇਕਪ
ਥਾ। ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਤਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਤੁਕਿਚੇਟਨਖਾਈਐ॥
ਨਨਕਬੋਲੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੇਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
ਨਿਰੰਤਰਿਮੁਖਾਤਉਮੇਅਮਤਾਦੁਰਿਕਰੀ॥ ਕਮੁਕ੍ਕੇਧੁਅਤੰਕਰੁਨਿਵੇਰੇ
ਗੁਰੇਕੇਸਬਦਿਸੁਸਮਤਪਰੀ॥ ਖਿਥਾਝੇਈਕੁਰਿਪੁਰਿਗਹਿਅਨਨਕਤਰੇ
ਏਕਤਰੀ॥ ਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰੇਖੇਗੁਰਕੀਬਾਤਪਰੀ॥ ੧੦॥ ਉਧ
ਉਖਪਰੁਪਚਰੁਟੇਪੀ॥ ਕਾਇਆਕੜਾਸਣੁਮਨੁਜਗੇਟੀ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰ
ਜਮੁਟੈਨਾਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਸਮਾਇ॥ ੧੧॥ ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾ
ਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ॥ ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਜੁਗਤਾ॥ ਕਵਨੁਸੁਅਵੈਕਵ
ਨੁਸੁਜਾਇ॥ ਕਵਨੁਸੁਤ੍ਰਿਕਵਨੁਗਹਿਅਸਮਾਇ॥ ੧੨॥ ਪਟਿਪਟਿਗੁ
ਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ ਮਨਮੁਖਿਬਿ
ਨਸੈਅਵੈਜਾਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਸਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾ
ਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਬੋਇਆਕਿਉਕਰਿਥਾਧਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮ
ਧੁਕਿਉਕਰਿਅਧਿਅਗਾਇਤਤਤੁਬੀਚਾਰੇਸੁਗੁਹੁਤਮਾਗਾ॥ ੧੪॥ ਦੁਰਮ
ਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ ਮਨਮੁਖਿਬੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਥਾਧਾ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਸੈਅਧੋਰਜਾਇ॥ ਨਨਕਤਉਮੇਮੇਟਿਸਮਾਇ॥ ੧੫॥ ਸੁਨਨਿਰੰ
ਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ॥ ਉਡੈਨਤੰਸਾਪੜੈਨਕੰਧੁ॥ ਸਤਜਗੁਠਾਪੁਰਜਾਇਸਾ
ਚਾ॥ ਨਨਕਸਚੇਰਾਵੈਸਾਚਾ॥ ੧੬॥ ਕਿਸੁਕਰਹਿਗੁਰੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥
ਕਿਸੁਕਰਹਿਇਤੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ ਕਿਸੁਵਖਰੇਕੇਤੁਮਵਲਜਾਗੇ॥ ਕਿਉਕ
ਰਿਸਾਖੁਸੰਘਾਢੁਪਾਗੇ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਜਤਤਏਉਦਾਸੀ॥ ਦਹਸਨ
ਕੈਤਾਛੀਰੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ ਸਾਚਵਖਰੇਕੇਤਮਵਲਜਾਗੇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਤਰਸਿਪਾਗੇ॥ ੧੮॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਜਨਮੁਵਟਾਇਆ॥ ਕਾਤੇਕਉ

ਤੁਭੁਇਤੁਮਨੁਲਾਇਆ। ਕਿਤੁਬਿਧਿਅਸਾਮਨਸਾਖਾਈ। ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋ
ਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ। ਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਹੁ। ਨਨਕਸਾਚਾਕਹੁ
ਬੀਚਹੁ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਜਨੇਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾਇਆ। ਅਨਤਤਿਗਤੇਇ
ਤੁਮਨੁਲਾਇਆ। ਅਸਾਮਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤ
ਰਿਪਾਈ। ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਹੁ। ਨਨਕਤਰੇਤਹਲੁਤਹੁ॥ ੨੦॥ ਆ
ਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਭੁਕਥੀਅਲੇਸੁਕਟਾਪਹਵਾਸੋ। ਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨ
ਕਥੀਅਲੇਪਟਿਪਟਿਕਵਨਨਿਵਾਸੋ। ਕਾਸਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇ
ਕਿਉਨਿਰੰਤਰਿਪਰਿਜਾਈਐ। ਸਤਜਸੰਤੋਖਕਾਅਸਲੁਜਾਣੈਕਿਉਏਏ
ਬੋਧਾਈਐ। ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਤਉਐਬਿਖੁਮਾਰੇਤਾਨਿਜਪਰਿਉਵੈਵਾਸੋ। ਜਿ
ਨਿਗਛਿਗਛਿਆਤਿਸੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਨਕਤਾਕਾਦਾਸੋ॥ ੨੧॥ ਕਹਤੇਅ
ਵੈਕਹਾਇਤੁਜਾਵੈਕਹਾਇਤੁਕੋਸਮਾਈ। ਏਸੁਸਬਦਕਉਜੇਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁ
ਗੁਰਤਿਸੁਨਤਮਾਈ। ਕਿਉਤਤੈਅਵਿਗਤੇਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਯਗੋਪਿਅਗੇ॥
ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਨਕਵੀਚਹੇ। ਤੁਕਮੇਆਵੈਤੁਕਮੇਜਾਵੈ
ਤੁਕਮੇਹੋਏਸਮਾਈ। ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥
੨੨॥ ਆਦਿਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਭੁਕਥੀਅਲੇਸੁਨਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਲੀਆ॥
ਅਕਥਪਤਮੁਦ੍ਰਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਪਟਿਪਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀ
ਆ। ਗੁਰਬਚਨੀਅਵਿਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਸਤਜੁਥੇਏ। ਨਨਕਵੁ
ਜੀਕਾਹਨਕਹਣੀਸੇਵੈਸਿਖੁਸੁਖੇਜਿਥੇਏ। ਤੁਕਮੁਵਿਸਮਾਦੁਤੁਕਮਿਪਦ੍ਰੁਣੈ
ਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੇਈ॥ ਆਪੁਮੇਟਿਨਿਗਥਮੁਏਵੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਜੇ
ਗੀਕਟੀਐਸੇਈ॥ ੨੩॥ ਅਵਿਗਤੇਨਿਗਮਾਇਸੁਉਪਜੈਨਿਗਕੁਣਤੇਸਹ
ਗੁਣਥੀਆ। ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ
ਲੀਆ। ਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਤਉਐਦੁਜਾਦੁਰੀਕੀਆ। ਸੋਜੇਗਗੁਰਸ
ਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਥੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆ। ਜੀਵਤੁਮਰੇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੁਭੈ
ਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆ। ਨਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸ
ਰਬਜੀਆ॥ ੨੪॥ ਸਚੇਉਪਜੈਸਾਭਿਸਮਾਵੈਸਾਚੈਸੁਚੇਏਕਮਇਆ। ਭੁਠ

ਆਵਾਹਿਠਵਗਨਪਾਵਹਿਠਜੇਆਵਾਹਿਠਵਗਉਲੁਕਇਆਆਵਾਹਿਠਵਗਉਲੁਕਮੇ
ਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਹੇਬੇਬਖਸਿਯਾਇਆਏਕੇਵੇਦਨਦੁਜੇਵਿਆਪੀਨ
ਮੁਰਸਾਇਲੁਬੀਸਹਿਆਸੇਬੁਝੇਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੇਸਬਦਿ
ਸੁਮੁਕਤਿਭਇਆਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਲੁਤਾਰਾਤਉਮੈਦੁਜਾਪਹਤਰਿਆ
੨੫॥ ਮਨਮੁਖਿਭੁਯੋਜਮਕੀਕਾਇ। ਪਰਪਹੁਜੇਤੈਤਲੇਤਾਇ। ਮਨਮੁ
ਖਿਭਗਮਿਭਵੈਬੇਬਾਇ। ਵੇਮਾਗਗਿਮੁਸੈਮਝਿਮਸਾਇ। ਸਬਦੁਨਚੀਨੈ
ਯਵੈਕੁਬਾਇ। ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਇ॥ ੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉ
ਪਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਪਛਪਛਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਤਰਿਗੁਲਾ
ਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦਪਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿਤਰਿਧਿਆਵੈ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਹਚੈਬੇਦਬੀਚਰੀ। ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਹਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਹਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਹਚੈਅਤਰਬਿਧਿਜਾਨੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀਐਅਸਖਅਪਹੁ। ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਹੁ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਬੁਕਬੇਬੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਬੈਤੈਸਰਪਰਵਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅਤਰਿਧਿਆਗੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ
ਐਸਬਦਿਅਚਾਰੀ। ਸਬਦਿਭੇਇੰਦ੍ਰਿਯੈਜਾਣਾਈ। ਨਾਨਕਤਉਮੈਜਾਸਿਸ
ਮਾਈ॥ ੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾਚੈਸਾਜੀ। ਤਿਸਮਤਿਉਪਤਿਖਪਤਿਸੁਬਾ
ਜੀ। ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਰੇਪੇਰੰਗੁਲਾਇ। ਸਾਚਿਰਤਉਪਤਿਸਿਉਪਹਿਜਾਇ। ਸਾ
ਚਸਬਦਬਿਨੁਪਤਿਨਤੀਪਾਵੈ। ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੩੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਸਿਧੀਸਭਬੁਧੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਭੁਤਗੀਐਸਬੁਸੁਧੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਹਵਿਗਤਿਨਗਵਿਗਤਿਪ
ਵਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ॥
੩੧॥ ਨਾਮੇਰਤੇਤਉਮੈਜਾਇ। ਨਾਮਿਰਤੇਸਾਚਿਰਤੇਸਮਾਇ। ਨਾਮਿਰਤੇਜੇਗੋਰੁ
ਗਤਿਬੀਚਾਰੀ। ਨਾਮਿਰਤੇਪਾਵਹਿਠਮੇਖਦੁਆਹੁ। ਨਾਮਿਰਤੇਕਿਭਵਲੋਸੇਈ
ਤੈਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਤੈਇ॥ ੩੨॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਿਧਗੋਸਟਿਤੈ
ਇ। ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਤਪੁਤੈਇ। ਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਕਲੀਸਹੁ। ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਲ

ਗਿਆਨਬੀਚਾਰੁ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਝੈ ਸਭੁ ਵੇਕਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ
ਜੈ ਕਰੁ॥ ੩੩॥ ਖੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਨਾ ਮੁਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਜੋਗ ਯੁਗ ਤਿਸ ਚਿਹਤੇ ਸ
ਮਾਇ। ਬਾਰਤ ਮਤਿ ਜੋਗੀ ਕਰਮਾਏ ਸੀਨਿਆ ਸੀਵਿਅ ਚਾਰਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਜੋ ਮਹਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੁਜੈ ਲਾ
ਗੇ ਦੇਖਤੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਵੇਡੇ ਸੇਵਕ ਰਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਹਉ ਖਿਆ
ਉਰਧਾਰਿ॥ ੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋਏ ਸਿਵਲਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰੇਖੇਰ
ਤਨੁ ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰਕ ਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀ
ਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਖੁ ਸਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨਖਾ
ਵੈ॥ ੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਤ ਜਿਧਿ
ਆਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਤ ਮਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰਕਾਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੩੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਟ ਪਟੇ ਭੇਦਾ। ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵੇਰਵੇ ਹੋਧਗ ਵਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮਨਾਮ ਗੀਰਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ॥ ੩੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰਭਰੇ ਮੇਆਵੈ ਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਨ ਪਵਣੀ ਥਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ
ਆਅਤਿ ਭੇਦਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤੀ ਬਿਖੁ ਥਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿ
ਸੀ ਅਰੁ ਭੋਝੈ ਮਾਰੇ ਵਾਟਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪਾਏ ਪਾਟਾ॥ ੩੮॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
ਮਿਥੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿਉ ਤੇਰੇ। ਅਵਗਲੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਸਤਰੇ। ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ
ਸੁਖੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤਾਰਿ। ਤਨੁ ਤਟ ਕੀ
ਇਤੁ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਸਤ ਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਰਾ॥ ੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਧਿਓ
ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ। ਲਿਕਾ ਸੁਟੀ ਦੈਤ ਸਿਤਾਧੈ। ਰਾਮ ਚੰਦ ਮਾਰਿਓ ਅਤਿ ਗਵਲੁ॥
ਭੇਦੁ ਬਕੀ ਖਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਲੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇ ਰਿਪੁ ਤਨ
ਗੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਉਧਾਰੇ॥ ੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਆਵਲ
ਜਾਲੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਤ ਪਾਵੈ ਮਾਲੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਵਲੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਤ ਜਿਧਿ ਆਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਤ ਸਿਠਤਿ ਸਮਾ

ਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ॥ ੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈਸਬ ਦਿਜ ਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੈ ਹੋਏ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਗਲ ਕੁਟੁੰਬ ਕੀ ਸੋਈ ਹੋਇ॥ ੪੨॥ ਕਵਣੁ ਮੁਖੁ ਕਵਣੁ ਮਤਿ ਵੇਸਾ॥ ਤੇ
 ਕਵਣੁ ਭੁਜਿ ਸਕਾਤੁ ਚੇਸਾ॥ ਕਵਣੁ ਕਥਾ ਯੋਗੁ ਤੁਨਿ ਗਏ॥ ਥੋਥੈ ਨਨਕਸੁ
 ਲੁਤੁ ਮਥਾਏ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾਏ ਇਬਾ ਚਿਹਾ॥ ਕਵਣੁ ਸੁਸਬ ਦਿਲੁ ਪਵਣੁ
 ਹਾ॥ ੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਵੇਸਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੁਗਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਸਾ॥
 ਅਕਥਾ ਕਥਾ ਯੋਗੁ ਤੁਨਿ ਗਏ॥ ਨਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰੋ ਪਾਸਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ
 ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ॥ ੪੪॥ ਮੇਲੁ ਕੇਈ ਤਕਿ
 ਉਖਾਈ ਐਸਾ ਹੁ॥ ਜਿਤੁ ਗੁਰਬੁਜਾਇ ਸੁਕਵਣੁ ਅਤੁਹਾ॥ ਤਿਵੇ ਕਾਪੁਰੁ ਮੰਦੁ ਅ
 ਗਨਿ ਪਿਰਾਤੁ॥ ਕਵਣੁ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਕੋਏ ਅਵਾਤੁ॥ ਇਤਉ ਤਕਿ ਸਕਉ ਜਾਇ
 ਸਮਾਵੇ॥ ਕਵਣੁ ਪਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨ ਤਿਸਮਾਵੇ॥ ੪੫॥ ਤਉ ਤਉ ਮੈ ਮੇਵਿ ਚਤੁਰ
 ਵੇ॥ ਦੁਜਾ ਮੈ ਏਕੈ ਹੋਵੇ॥ ਜਗੁ ਕਰਕਾ ਮਨ ਮੁਖੁ ਗਵਾਹੁ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐ
 ਖਾਈ ਐਸਾ ਹੁ॥ ਅਤਹਿ ਬਾਹਿ ਏਕੈ ਜਾਏ॥ ਨਨਕ ਅਗਨਿ ਮਹੈ ਸਤਿਗੁਰੋ
 ਕਾਏ॥ ੪੬॥ ਸਚੈ ਰੋਗਤਾ ਗੁਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਏਕੈ ਜਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੇ॥ ਸਬਦੁ
 ਵਸੈ ਸਚੁ ਅਤਹਿ ਤੀਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ॥ ਕਾਛੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ
 ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰੀ ਪਾਏ॥ ੪੭॥ ਕਵਣੁ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਤਿ
 ਵੇ ਪਰਵਾਇਆ॥ ਕਵਣੁ ਮੁਖਿ ਸੁਰਜੁ ਤਪੋਤ ਪਾਇਆ॥ ਕਵਣੁ ਮੁਖਿ ਕਾਛੁ ਜੇ
 ਤਤਿ ਤਕੇ॥ ਕਵਣੁ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਹੋਏ॥ ਕਵਣੁ ਜੇ ਪੁੱਜੇ ਕਾਛੁ ਸੰਪਾਏ॥
 ਥੋਥੈ ਬਾਲੀ ਨਨਕੁ ਬੀਚਰੇ॥ ੪੮॥ ਸਬਦੁ ਕਾਖਤੁ ਸਮਿਯੋ ਤਿਅਪਾਹਾ॥ ਸ
 ਸਿਪਹਿ ਸੁਹਵਸੈ ਮੈ ਏਐ ਪਿਆਰਾ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਅ
 ਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਕਾਛੁ ਏ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਨਕੁ ਕਾਛੁ
 ਨ ਪਾਇ॥ ੪੯॥ ਨਮਤਤੁ ਸਭੁ ਤੀਸਿ ਰਿਜੇ ਖੋ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਛੁ ਕਾਛੁ ਸੰਤ ਪੋ॥ ਤ
 ਤੇਤਤੁ ਮਿਥੈ ਮਨੁ ਮਨੈ॥ ਦੁਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਪਾਰਿ ਆਏ॥ ਥੋਥੈ ਪਵਨ ਚਾਗੁ
 ਗਰਜੇ॥ ਨਨਕ ਨਿਤ ਚਲੁ ਮਿਲੁ ਸੁਭੇ॥ ਅਤਹਿ ਸੁਨਿ ਬਾਹਿ ਸੁਨਿ ਤਿਰਵ

ਇਸੁਨ ਮਸੁਨੀ। ਚਉ ਬੇਸੁਨੈ ਜੋ ਨਹ ਜਾਏ ਤਕਉ ਪਾਪੁਨ ਪੁਨੀ। ੫੮ ॥ ਇਸੁ
ਨਕਾ ਜਾਏ ਕੇਉ। ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ। ਜੋ ਜਨ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਗਤਾ। ਨ
ਨਕੋ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ। ੫੯ ॥ ਸੁਨੋ ਸੁਨੁ ਕੋਏ ਸੁਕੋ ਕਈ। ਅਨਤਤ ਸੁਨੁ
ਕਤ ਤੇਏਈ। ਅਨਤਤ ਸੁਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈ ਸੋ। ਜਿਸ ਤੇਉ ਪਜੇ ਤਿਸ ਤੀਜੈ ਸੋ। ਓ
ਇਜਨ ਮਿਨ ਮਹਤਿ ਨ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਤਿ।
੬੦ ॥ ਨਉ ਸਹ ਸੁਭਰਦ ਸਵੈ ਪੁਰੇ। ਤਤ ਅਨਤਤ ਸੁਨ ਵਜਾਵਤਿ ਤੁਰੇ। ਸਾਚੇ
ਗਚੇ ਦੇਖਿ ਤਜੁਰੇ। ੫੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਅਕੁਰ ਪੁਰੇ। ਗੁਪਤੀ ਬਾਲੀ
ਪਗਟੁ ਤੇਇ। ਨਨਕ ਪਗਥਿ ਸਏ ਸਚੁ ਸੇਇ। ੬੨ ॥ ਸਤ ਜਗਾਇ ਮਿਲੀ
ਐਸੁ ਖੁ ਤੇਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੇਵੈ। ਸੁਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਪਾ
ਗੈ। ਕਤ ਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਾਦਿ ਨਿਸਤਗੈ। ਗੁਰਕੀ ਦੀਖਿ ਅਸੇ ਸਚਿ ਰਤੇ
ਨਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨ ਤੀਕੁ ਤੇ। ੬੩ ॥ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ
ਠਾਇ। ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੁਝੈ ਚੇਟਾ ਥਾਇ। ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੈ ਕੋਇ ਨ ਗੋਖੈ। ਬਿ
ਨੁ ਸਬਦੈ ਨ ਤੀਪਤਿ ਸਾਖੈ। ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਗੁ। ਨਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ
ਬੁਝੈ ਗਵਾਹੁ। ੬੪ ॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਬੀਚਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੋਟੈ
ਮਖਦੁ ਆਗ। ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ। ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਵੁਕਿ ਚੇ
ਟਾ ਥਾਇ। ਮਾਨੈ ਤੁਕ ਮੁਸਕੈ ਗੁਲਗਿ ਆਨ। ਨਨਕ ਦਰਗਤ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ।
੬੫ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਤੇਇ। ਆਪਿ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕੀ ਸੇਇ। ਸਤ ਜਿਹ
ਤਾ ਬੁਝੈ ਪਤਿ ਤੇਇ। ਤਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰੈ ਨੇਕੇਇ। ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤੁ ਹਰਿ ਆ
ਸਮਾਇ। ਨਨਕ ਪਾਰਿ ਪੈਰੇ ਸਚ ਕਾਇ। ੬੬ ॥ ਸੁਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾਵਾ ਸੁਕ
ਬੀ ਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਗੈ ਐਕੁ ਉਜਧੁ ਸੀਸਗੈ। ਤੈਸਤ ਅੰਗੁ ਸਵਾਈ ਕਤੀ ਐ
ਤਿਸੁ ਕਤੁ ਕਵਨੁ ਅਸੋਗੈ। ਬੇਲੈ ਬੇਲੈ ਅਸ ਬਿਰੁ ਤੇਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਸ ਬੁਝ
ਖਾਏ। ਸੁਇ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨ ਸਕੁ ਪ੍ਰਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ। ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਾਚਿ ਲਿਵਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਆਪੇ ਦਾਨ
ਆਪੇ ਬੀਨ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ। ੬੭ ॥ ਸੁਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ
ਅਲਖਿ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤੁ ਸੇਈ। ੬੮ ॥ ਨਨਕ ਵਾਸਾ ਸੁਨਿ ਵਾਸਾ ਅਕਲਕ

ਲਾਪਹੋਸ਼ੀ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸਬਦੁ ਪਟਮ ਤਿਵੈ ਸੈਵਿਚਤੁ ਕਰਮੁ ਗਵਾਏ॥ ੩
 ਨੁਮਨੁ ਨਿਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਕਵਸਾ
 ਗੁਰਤਰੀਐ॥ ਇਤਉਤੈ ਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਓਤੁ ਨੁਵਰਨੁ ਨ ਤੀਵਾਇਆ ਮਾਇਆ
 ਨਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੪॥ ਤੈਸਤ ਅਗੁਲਵਾਣੀ ਅਉਧੁ ਸੁਨ ਸਚੁ ਅਤ
 ਗ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰ॥ ਤੈਗੁਣ ਮੈਟੈ ਸਬਦੁ ਵ
 ਸਾਏ ਤਾਮਨਿ ਚੁਕੈ ਅਤ ਕੋਰੇ॥ ਅਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾਤਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ
 ਪਿਆਰੇ॥ ਸੁਖ ਮਨਾਇ ਵਾਪਿ ਗੁਣਾ ਬੂਝੈ ਜਾਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥ ਨਨਕ
 ਤਿਉ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ॥ ੬੦॥ ਅਨਕ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕ
 ਥੀ ਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਤਹ ਸੁਖਾਈ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦਾ ਕਵਨ ਅਉਧੁ ਸਿਧ ਕੀ ਕ
 ਵਨ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਨਸ ਬਦੈ ਗੁਨ ਅਵੈ ਅਉਧੁ ਤਉ ਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ॥ ਸ
 ਬਦਿ ਰੇਤੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਹਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਕੇ ਅਪਾਈ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਮ
 ਅਸ ਬਿਹਰੀਐ ਕਿਤੁ ਰੋਜ ਨਿਤਿ ਪਤਾਏ॥ ਨਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਏ
 ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇ ਕਾਯੁ ਨ ਗਾਏ॥ ੬੧॥ ਗੰਗਾ ਤਹ ਸਿਨੀ ਮਾਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਤਾ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਗਾਖਿ ਅਸ ਬਦੁ ਨ ਗਾਖਿਆ॥ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ
 ਸਚੁ ਨ ਅਗਾਧਿਆ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇਸ ਮਕਰਿ ਹੋਏ॥ ਤਉ ਨਨਕ ਅਤ ਮਹਾ ਮਕ
 ਉਲਾਏ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹੰਗੋਹਾਤਾ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ॥ ਗੁਰਵੀ
 ਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਉ ਅਤ ਮਸੁਖ ਧਾਰੀ॥ ਸਚੁ ਅਗਾਧਿ ਅਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਤਰਤਾਰੀ॥ ਨਨਕ ਬੂਝੈ ਕਵੀ ਚਾਰੀ॥ ੬੩॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮੇਗ ਬੁਕਤਾ ਬਸੀ
 ਅਲੇ ਕਤਾਬ ਸੈ ਇਤੁ ਪਵਨਾ॥ ਕਤਾਬ ਸੈ ਸੁਸਬਦੁ ਅਉਧੁ ਤਕਉ ਚੁਕੈ ਮਨਕਾ
 ਰਵਨਾ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਨਿ ਜਪਹਿ ਵਾਸਾਇ॥ ਮਨੁ ਪਾਏ॥ ਆ
 ਪੇਆ ਪੁਖਾਇ ਤਾਨਿ ਰਮਲੁ ਤੈਵੈ ਸਾਵਤੁ ਵਹ ਜਿਹ ਤਾਏ॥ ਕਿਉ ਮੁਖੁ ਪਛਾਣੈ ਆ
 ਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਾਧਿ ਪਰਿ ਸੁਰ ਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈਵਿਚਤੁ ਬੋਵੈ ਤਉ ਨਾ
 ਨਕ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਵੈ॥ ੬੪॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤਿਹੈ ਵਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁ
 ਸੁਪਛਾਇ ਹੋਏ॥ ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਪਰਿ ਅਸਇ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਤ ਤਤੁ ਲਾਏ॥
 ਸੁਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਪਰਿ ਆਵੈ॥ ਤਿਰਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁਸਬਦਿ ਲਾਏ॥ ਖਵੈ ਚੁ

ਖਰੁਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਤੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਹੈ॥ ਅਨਤਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ
 ਬਿਹੈਕੇਅਰਥਵੈ॥ ਨਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰੇਪੇਰੰਗੁਕਬਤੁਨਜਾਵੈ॥
 ੬੫ ਜਾਇਤੁਤਿਹਦਾਦੇਤਨੋਤੀਤਉਮਨੁਕੇਠੈਹਤਤਾ॥ ਨਾਨਕਮਲਅਸ
 ਬੰਨ੍ਹਨੋਤੋਤਾਪਵਨੁਕਵਨਘਰਿਸਤਤਾ॥ ਗੁਪੁਨੋਤੋਰੇਖਨਕਾਣੀਤਾਸਬਇ
 ਕਤਾਸਿਵਲਾਣੀ॥ ਹਕਤੁਬਿੰਦਕੀਮਛੀਨੋਤੀਮਿਤਿਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਣੀ
 ਵਹਨੁਕੇਖੁਅਸਗੁਪੁਨਜਾਪੀਕਿਉਕਹਿਜਾਪਸਿਸਾਚਾ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਹੋਤੇ
 ਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੇਸਾਚਾ॥ ੬੬॥ ਤਿਹਦਾਦੇਤਨੋਤੀਅਉਧੁਤਉਮ
 ਨੁਸੁੰਨਿਹੈਤੇਬੈਰਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਮਲਅਸਬੰਨ੍ਹਨੋਤੋਤਾਨਿਜਘਰਿਬਸਤਉ
 ਪਵਨੁਅਨਰਾਗੀ॥ ਗੁਪੁਨਰੇਖਿਅਜਾਤਿਨੋਤੀਤਉਅਕੁਲੀਲਿਹਤਤਉ
 ਸਬਦੁਸੁਸਹਾ॥ ਗਉਨੁਗਗਨੁਜਬਤਬਤਨੋਤਉਤ੍ਰਿਤਵਲੇਜੇਤਿਆਪਿਨਿ
 ਰੰਕਹਾ॥ ਵਹਨੁਕੇਖੁਅਸਗੁਪੁਸੁਏਕੇਏਕੇਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ॥ ਸਾਚਬਿਨਾਸੁਚਾ
 ਕੇਨਾਤੀਨਨਕਅਕਥਕਤਾਣੀ॥ ੬੭॥ ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾ
 ਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖੁਬਿਨਸਿਜਾਣੀ॥ ਤਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮਿਵਿਸ
 ਰਿਐਦੁਖੁਪਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਗਿਅਨੁਤਤੁਬੀਚਰੈਤਉਮੈਸਬਦਿਜਲ
 ਏ॥ ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਾਚੇਰਹੈਸਮਾਏ॥ ਨਾਮੋਨਾਮਿਹੈਤੇਬੈ
 ਰਾਗੀਸਚੁਗਖਿਅਉਹਧਾਰੇ॥ ਨਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੇਗੁਕਦੈਨੋਵੈਦੇਖਤੁਹਿਦੈ
 ਬੀਚਰੇ॥ ੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਰੈਕੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਬਾਣੀ
 ਪਰਗਟੁਤਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿਹਲਾਬੁਝੈਕੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿ
 ਵਾਸੋਤਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਏਕੇਜਲੈ॥
 ੬੯॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੇਗੁਨੋਤਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕਈ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਅਨਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਤਾਦੁਖੁਪਾ
 ਏ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਤਾਗਰਬਿਗੁਬਾਗਿ॥ ਨਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆ
 ਜਨਮੁਤਾਰਿ॥ ੭੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਤਉਮੈਮਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਗਾ
 ਖਿਅਉਹਧਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਸੁਮਾਗਿਬਿਦਾਗਿ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਦਰਗਤਨਾਵੈਤਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੁਜਾਣੈ॥ ਨਨਕ

ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਾਇਪਛਾਣੈ॥੧॥ ਸਬਦੈਕਾਨਬੈਕਾਸੁਇਤੁਅਉ
 ਧੁਬਿਨੁਨਾਵੈਜੇਗੁਨੋਤਈ॥ਨਮੋਗਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੋਤੇਸੁਖੁਤ
 ਈ॥ਨਾਮੋਤੀਤੇਸਕੁਪਰਗਟੁਤੈਨਾਮੋਸੋਈਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੇਖ
 ਕਹਤਿਬਤੁਤੇਰੇਸਾਚੇਆਪਖੁਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐ
 ਅਉਧੁਜੇਗੁਜਗਤਿਤਾਤੇਈ॥ਕਰਿਵੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਤੁਨਨਕਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਕਈ॥੧੨॥ ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਤੇਜਾਣੀਓਕਿਅਕੇ
 ਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਤੁਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਕਿਰੰਗਮਦੈ॥
 ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੁਬਤੁਚੇਲੇਖੋਜਤਾਫਰਤਿਫੁਰਮਾਣੈ॥ਮਾਗਤਿਨਾ
 ਮੁਪਾਇਇਤਰਿਖਿਆਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕਰਬਾਣੈ॥ਅਬਿਨਾਸਰਿ
 ਪ੍ਰਤਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਤੋਈ॥ਨਨਕਸਕਿਜੁਗਆ
 ਪੇਵਰਤੇਦੁਜਾਅਵਹਨਕਈ॥੧੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਸੋਲਕਾਨਾਇ॥ ਮਤਲਾ ੩
 ਜੇਧਵੀਹਪੁਰਬਾਣੇਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ॥ ਸੋਲਕਮਤਲਾ ੩
 ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਜੈਦਾਖੇਤੁਤੇਜਿਸਨੇਲਾਏਕਉਮਾਉਬੀਜੈਨਾ
 ਉਉਗਵੈਨਾਮੋਰੁਤੇਸਮਾਇ॥ਤਉਮੈਏਤੇਬੀਜੁਤੇਸਤਸਾਗਰਿਅਵਿ
 ਣਾਇ॥ਨਾਕਿਵੁਬੀਜੈਨਾਉਗਵੈਜੇਬਖਸੇਸੋਖਾਇ॥ਅਭੈਸੇਤੀਅਰੁ
 ਹਮਿਆਬਤੁਕਿਨਨਿਕਸਿਆਜਾਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚਸਤੁਤੇ
 ਵੇਖਤੁਲੋਕਾਆਇ॥ਲੋਕਕਿਵੇਖੇਬਖੁਛਾਜਿਸਨੇਸੋਈਨਾਤਿ॥ਜਿਸੁਵੇ
 ਖਾਏਸੋਵੇਖੇਜਿਸੁਵਸਿਆਮਨਮਾਤਿ॥੧॥ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ
 ਦੁਖੁਕਾਖੇਤੁਤੇਦੁਖੁਬੀਜੈਦੁਖੁਖਾਇ॥ਦੁਖੁਵਿਚਿਜੇਮੇਦੁਖਿਮਰੇਤਉ

ਮੇਕਰਤਵਿਤਾਇ। ਆਵਲੁ ਜਾਨੁ ਨ ਸੁਣਈ ਅਧਾ ਅਸੁਕ ਮਾਇ। ਜਿਏ ਵੇ
ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਨਈ। ਇਤੇ ਕਉ ਸਪਟਾਇ। ਨਨਕ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕ ਮਾਵਲਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣ ਜਾਇ। ੨॥ ਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿ
ਸੋ ਅਪੋ ਮੇਲੋਇ। ਸੁਖੇ ਏਤ ਬਿਬੇਕੁ ਤੈ ਅਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ। ਅਰੀ
ਆਨਕਾ ਕੁ ਮੁਕਟੀ ਐਗਿ ਆਨ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ। ਨਨਕ ਏਕੋ ਨ ਦਰੀ ਆ
ਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੇਇ। ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਆਖੈ
ਸਲ ਕਉ ਜਾਈ। ਸਭੁ ਕਿਵੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਈ। ਆਪੇ
ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਕਰਿ ਮਤਲਾ ਸਹਾਈ। ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਲੇ ਪੂਰੀ
ਬਲਤ ਬਲਾਈ। ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਵਾ
ਤੁਵਾਤੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਤੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ੧॥ ਹਤਾਉ॥ ਸੋਲ੍ਹ ਕਬੀਰ
ਮਤਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈਪਾਇ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ। ਤੈਤਲ ਤਬਾਤ ਨ ਪੂ
ਢੀ ਆਕ ਬਤੁਨ ਲਾਈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੩ ਨਨਕ ਮਤਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ
ਗਖਿ ਆਸੋ ਸਤੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਪਪਸੈ ਆਪੇ ਤੀਲਾਇ ਸ
ਏਇ। ਇਤੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੇਰਾ ਵੈ ਤੈ ਦੇਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਵੇਕੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਸਭੁ ਤੁਕ ਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਤੀ। ਆਪੇ ਵੇਖਿ
ਵਿਗਸਦਾ ਚੁਕੋ ਨਤੀ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁਹ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ। ਸ
ਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੇਹੁ ਤੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਤੀ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੇ ਮੇਨਾ ਤਿਕ ਕਿਸੁ ਆ
ਖਿ ਸੁਣਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਲ੍ਹ ਮਤਲਾ ੩ ਰਾਮਿ ਕੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠੀਕ
ਵੀਤੋ ਵੀਰਾਇ। ਸਿਸਤੁ ਸੀਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਤਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਅਤਰਿ ਰਖੀ ਐ ਉਰਧਾਗਿ। ਨਨਕ ਪਰਿ ਬੋਠੀ ਆ
ਸਤੁ ਪਾਇ ਆਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੩ ਸੰਧਾ ਸਾਵਤ
ਇਨੁ ਗਇ ਆਗੈ ਵਿਗਵਾਈ ਸੇਇ। ਕੁੜਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਆਮਨ ਮੁ
ਖਿ ਚਾਇ ਆਗੇਇ। ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤੈ ਦੁਜੇਰਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ। ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿ। ਓਠੀ ਆਵਲੁ ਜਾਨੁ ਤੇਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ। ਨਨਕ ਸਤਿ ਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇ

ਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਆਪਲੀਸਿਠਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮ
 ਤੀ॥ ਇਕਨੋਨੋਨਾਉਬਖਸਿਓਨੁਅਸਥਿਰੁਤਰਿਸਤੀ॥ ਪਉਦੁਪਾਲਿਬਿਸ
 ਤੋਰੁਤੁਕਮਿਕਰਹਿਤਗਤੀ॥ ਏਨੋਨਰਉਅਗਲਾਪੁਰੀਬਲਤਬਲਤੀ॥ ਸ
 ਭੁਇਕੋਤੁਕਮੁਵਹਤਦਾਮਨਿਐਸੁਖਪਾਣੀ॥ ੩ ਸੋਲੋਕ ਕਬੀਰਕਸਉ
 ਟੀਰਾਮਕੀਭੂਠਾਟਿਕੋਨਕੋਇ॥ ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੇਸੈਏਜੇਮਹਿਜੀਵਾਤਇ
 ੧॥ ਸੋਲੋਕਮਤਲਾ ੩ ਕਿਉਕਹਿਇਤੁਮਨੁਮਾਗੀਐਕਿਉਕਹਿਮਿਰਤੁਕ
 ਤੇਇ॥ ਕਤਿਅਸਬਦੁਨਮਾਨਈਤਉਮੈਢੁਭੈਨੋਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਉ
 ਮੈਢੁਏਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਤਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੇਤਿਸੁਬਿਘ
 ਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੩ ਜੀਵਤਮਹਲਾਸਕੁਕੋਕਏਜੀਵਨਮੁਕ
 ਤਿਕਿਉਤੋਇ॥ ਭੈਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਹੁਭਉਲਾਏਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਲ
 ਗਾਵੈਸੁਖਸਤਜੇਬਿਭੂਰਵਜਲੁਨਾਮੁਤਗੇਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
 ਜਾਕਉਨਦਹਿਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਜਭਾਉਰਚਾਇਓਨੁਤ੍ਰੇਗੁਲਵ
 ਰਤਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਤੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁਤੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਗਾ॥
 ਪਿਡਿਤਪਵਏਜੇਤਕੀਨਾਬੁਝਹਿਬੀਚਾਗਾ॥ ਸਭਕਿਵੁਤੇਗਾਥੇਲੁਤੇਸਚੁਸਿ
 ਰਜਲੁਤਗਾ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਐਤਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਈ॥ ੪॥
 ਸੋਲੋਕਮਤਲਾ ੩ ਮਨਕਾਢੁਠਾਢੁਠੁਕਮਾਵੈ॥ ਮਾਇਅਨੋਠਿਰੇਤਪਾ
 ਸਦਾਵੈ॥ ਕੁਰੇਮਭੂਲਾਸਰਿਤੀਰਬਗੈ॥ ਓਤੁਤਪਾਕੇਸੇਪਰਮਗਤਿਲਾਏ॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਕੇਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਤਪਾਮੇਖਤਰਪਾਵੈ॥ ੧ ਸੋਲੋਕਮਤ
 ਸੇਤਪਾਜਿਇਤੁਤਪੁਪਾਥੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਨਿਮਿਲੇਸਬਦੁਸਮਾਥੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵਾਇਤੁਤਪੁਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕਸੇਤਪਾਦਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ
 ਗਤਿਦਿਨਸੁਉਪਾਇਅਨੁਸੰਸਾਰਕੀਵਰਤਣਿ॥ ਗੁਰਮਤੀਪਾਟਿਚਾਨਣ
 ਅਨੇਹੁਬਿਨਸਣਿ॥ ਤੁਕਮੇਤੀਸਰਸਾਜੀਅਨੁਸੰਭਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿ॥ ਸ
 ਭੁਕਿਢੁਆਪੇਆਪਿਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਤਰਿਕੁਣਿ॥ ਸਬਦੇਤੀਸੋਈਪਈ
 ਸਚੇਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ ੫ ਸੋਲੋਕਮਤਲਾ ੩ ਅਭਿਆਗਤਏਨ
 ਆਖੀਅਨਿਜਿਨਕੋਚਿਤਮਹਿਤਗੁਮਾ॥ ਤਿਸੈਦਿਏਤੈਨਾਨਕਏਤੋਜੇਯਧ

ਗਵਿਆ

ਮੁਆਭੈਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮਪਦਤਕਾਭੂਖੋਤੋਇ। ਤਿਸਕੋਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਵਿਹਸਾਪਾ
ਏਕੋਇ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੩ ਅਭਿਅਗਤੋਇਤਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿ। ਹਪਾਰਿ
ਰੇਜਨੁਕੋਗੇਨਿ। ਉਦੈਰੇਕਾਗਦਿਅਪਲੇਬਤਲੇਭੇਖਕੋਗੇਨਿ। ਅਭਿਅਗਤਸੇ
ਈਨਾਨਕਾਜਿਅਤਮਗਉਲੁਕੋਗੇਨਿ। ਰਾਸਿਲਤਨਿਸਤੁਆਪਲਾਨਿਜਪ
ਹਿਕਤਲੁਕੋਗੇਨਿ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਅਭਰੁਸਗਤਿਵਿਵੇਕਿਅਨੁਵਿਚਿਸ
ਚਾਅਸਹਾਉ। ਪਹਦਹਸੋਰੇਸਚੁਏਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਉ। ਸਕੁਸਚਾਤੁਕਮੁ
ਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸਮਾਉ। ਸਚਾਆਪਿਤਖਤੁਸਚਾਬਤਿਸਚਾਕੋਗੇਨਿ
ਆਉ। ਸਕੁਸਚੇਸਚੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਅਸਖੁਲਖਾਈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ
ਮਤਲਾ ੩ ਰੈਲਾਇਰਮਤਿਅਨੰਤੁਏਕੁੜੀਆਵੈਜਾਇ। ਭਾਵੈਚਲੇਆਪਲੇ
ਬਤੁਤੀਲਏਸਜਾਇ। ਰੈਲਾਇਰਮਤਿਸਕੁਕਿਵੁਏਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ। ਨਾਨ
ਕਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਜੇਚਲੈਤਿਸੇਰਜਾਇ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੩ ਸਤਜੇਸਤਿ
ਗੁਰਨਸੇਵਿਓਵਿਚਿਤਉਮੈਜਨਮਿਬਿਨਾਸੁ। ਹਸਨਾਤਹਿਗੁਨਚਾਖਿਓਕਿ
ਮਸੁਨੇਤੋਇਓਪਗਾਸੁ। ਬਿਖੁਖਾਧੀਮਨਮੁਖੁਮੁਆਮਾਇਆਮੋਤਿਵਿਲ
ਸੁ। ਇਕਸੁਤਹਿਕੇਨਾਮੁਵਿਲੁਧਿਗੁਜੀਵਲੁਧਿਗੁਵਾਸੁ। ਜਾਅਪੇਨਦਹਿਕ
ਰੇਪੁਰੁਸਚਾਤਾਏਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸੁ। ਤਾਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕੋਸਤਿਗੁਰੁਕੀਕਬ
ਤਿਨੋਵੇਛੈਪਾਸੁ। ਜਿਉਜਸਮਤਿਕਮਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਤਿਉਵਿਚੇਗਿਹਤ
ਉਦਾਸੁ। ਜਨਨਸਕਕੋਕਗਾਇਆਸਕੁਕੋਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਤਹਿਗੁਲਤਾਸੁ॥
੨ ਪਉੜੀ॥ ਵਤੀਤਚੁਗਗੁਬਾਹੁਸਾਅਪਗਲਤਕੀਨੀ। ਆਪਸਿਸ
ਟਿਸਾਜੀਅਨੁਆਪਮਤਿਦੀਨੀ। ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸਾਜਿਅਨੁਪਾਪਪੁਨਗ
ਲਤਗਦੀਨੀ। ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝੀਸਚੈਸਬਦਿਪਤੀਨੀ। ਸਕੁਆਪ
ਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਬਖਸਿਸਿਧਾਈ॥ ੭॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੩
ਇਤੁਤਨੁਸੋਰੇਤੁਏਹਤੁਬਿਨੁਤਨੁਨੋਤੋਇ। ਜੇਸਤਿਹਤੇਆਪਲੇਤਿਨਤਨਿ
ਲੇਕੁਰਤਨੋਤੋਇ। ਰੈਪਇਐਤਨੁਖੀਲੁਤੋਇ। ਲੇਕੁਰਤੁਵਿਚਤੁਜਾਇ॥
ਜਿਉਬੈਸੀਤੁਹਿਧਾਤੁਸੁਧੁਤੋਇਤਿਉਤਹਿਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇ॥
ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੇਤਲੇਜੇਰਤੇਤਹਿਰੰਗੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੩ ਰਾਮ

ਕਸੀਗਮੁਮਨਿਵਸਿਆਤਾਬਨਿਆਸੀਗਹੁ। ਗੁਰੇਕੇਸਬਇਕਮਲੁਬਿਗ
 ਸਿਆਤਾਸਉਪਿਆਰਗਤਿਰੰਗਹੁ। ਰਗਮੁਗਇਆਤਾਜਾਗਿਆਬੁਕਾ
 ਅਗਿਆਨਅਧਾਗੁ। ਤਿਸੇਨੇਰੁਪੁਅਤਿਅਗਲਾਜਿਸੁਤਹਿਨਾਸਿਪਿਆ
 ਹੁ। ਸਦਾਹੋਵੇਪਿਹੁਆਪਣਾਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਗਿ। ਅਨਮੁਖਿਸੀਗਹੁਨਜਾਲ
 ਨੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਸਰੁਤਾਗਿ। ਬਿਨੁਤਹਿਕਗਤੀਸੀਗਹੁਕਗਤਿਨਿਤਜ
 ਮਤਿਉਇਖੁਆਹੁ। ਸੈਸਰੈਵਿਚਿਸੇਭਨਪਇਨੀਅਭੈਜਿਕਰੇਸੁਜਾਵੈ
 ਕਰਤਹੁ। ਨਨਕਸਚਾਏਕੁਏਦੁਤਵਿਚਿਏਸੀਸਾਹੁ। ਚੰਗੈਮਦੈਆਪਿਲਾ
 ਇਅਨੁਸੋਕਗਨਿਜਿਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਹੁ। ੨ ਮਤਲਾ ੩ ਬਿਨੁਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੇਸੀਤਿਨਆਵਈਦੁਜੀਨਾਤੀਜਾਇ। ਜੇਬੁਤੋਗਲਚੀਐਵਿਲੁ
 ਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ। ਅੰਤਹਿਸੇਭੁਵਿਕਾਰੁਏਦੁਜੈਨਾਇਖੁਆਇ।
 ਤਿਨਾਜਮਲੁਮਲੁਨਚੁਕਈਤਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇ। ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰ
 ਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਾਸੀਕੋਈਨਾਤਿ। ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨੋਵਈ
 ਨਉਇਦੁਖਸਤਾਤਿ। ਨਨਕਕੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੇਸਬਇਸਮਾਤਿ।
 ੩ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਸਦਾਹੋਏਹਿਧੀਧੀਸਰਿਧਾਵਤਿ॥
 ਆਪਿਨਿਤਚਲੁਅਚਲੁਏਹਿਆਵਤਿਜਾਵਤਿ। ਸਦਾਸਦਾਤਹਿਧਿ
 ਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਵਤਿ। ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐਸਚਿਸਿ
 ਠਤਿਸਮਾਵਤਿ। ਸਚਾਗਤਿਹੀਭੀਰੁਏਗੁਰਸਬਇਬੁਝਾਈ॥ ੮॥
 ਸੋਭਕਮਤਲਾ ੩ ਸਚਾਨਮੁਖਿਆਇਤੁਸੋਭਵਹੈਸਚੁ। ਨਨਕਪੁ
 ਕਮੈਜੇਬੁਝੈਸੋਠਲੁਪਾਏਸਚੁ। ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਇਏਕੁਮਨਬੁਝੈ
 ਸਚੁ। ਨਨਕਤਹਿਕਾਰਾਣਮਨੇਸੋਭਗਤੁਏਇਵਿਲੁਮਨੇਕਚੁਨਿਕਚੁ॥
 ੧ ਮਤਲਾ ੩ ਅਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਲਨੀਓਨਾਅਦਰਿਕਾਬੁਕੁਪੁਅ
 ਤਕਾਹੁ। ਓਇਬਾਉਕਥਾਉਨਜਲਨੀਓਨਾਅਦਰਿਕਾਬੁਕੁਪੁਅ
 ਆਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬੋਲਿਗਲਾਕਰਤਿਓਨਾਮਾਰੇਚੁਕੁਪੁਅ
 ਗੈਦਰਗਤਸੇਖੈਮਗਿਐਮਾਰਿਖੁਅਕੁਕੀਚਹਿਕੁਕੁਪੁਅਗਾਏਪੁਕੁਕੀ
 ਮਥੁਕਿਉਉਤਰੈਕੋਈਕਛਪੁਇਉਚੁਚੁ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਐਤਨਾਮੁਦਿਨਾ

ਏਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟਲਤਹੁਨਾਮੁਜੇਪਨਾਮੇਆਗਏਤਿਸੁਜਨਕਓਕਹੁਸਭਿ
ਨਮਸਕਹੁ। ਮਲੁਕੁਕੀਨਾਮੁਉਤਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਤੇਇਸਚਿਅਹੁ। ਜਨ
ਨਾਨਕਜਿਸਦੇਏਤਿਚਲਤਤਤਿਸੇਜੀਵਉਦੇਵਲਤਹੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਧੁਜੇਵਡਦਾਤਾਨਾਤਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਲਾਈਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿ
ਬਹੁਤਉਐਜਾਈਐ। ਹਸਕਸਸਾਦਾਬਾਹਾਸਚੀਵਡਿਆਈਐ। ਜਿਸ
ਨਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਆਪਿਲਏਮਿਲਾਈਐ। ਘਟਅਤਰਿਅਮ੍ਹਿਤੁਗਖਿ
ਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੇਧਿਆਈ॥ ੧॥ ਸਥੇਕੁਮ ੩ ਬਾਬਾਲੀਆ
ਕਹਾਣੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਹੇਨਿ। ਜਿਸਤਿਗੁਰਭਵੇਸੁਮਨਿਥੇਨਿਸੇਈਕਰ
ਮਕਹੇਨਿ। ਜਾਇਪੁਛੁਤੁਸਿੰਮ੍ਹਿਤਿਸਾਸਤਬਿਅਸਸੁਕਨਾਹਦਬਚਨਸ
ਭਸਿਸਟਿਕਹੇਨਿ। ਸਚੈਲਾਏਸਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਥੇਨਿ। ਨਨਕ
ਆਏਸੇਪਰਵਾਨੁਭਏਜਿਸਗੇਸੇਕੁਲਤਹੇਨਿ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰੁਜਿ
ਨਾਨਕਅਧੁਲਾਸਿਖਭੀਅਧੇਕਰਮਕਹੇਨਿ। ਓਇਭਲੇਚਲਨਿਆਪਲੈ
ਨਿਤਫੁਠੇਫੁਠੁਥੇਥੇਨਿ। ਕੁਕੁਕੁਸਤੁਕਮਾਵਦੇਪਗਨਿਦਾਸਦਾਕਹੇਨਿ। ਓ
ਇਆਪਿਭੁਥੇਪਗਨਿਦਕਾਸਗੇਕੁਲਭੇਥੇਨਿ। ਨਨਕਜਿਤੁਓਇਲਾਏਤਿ
ਤੁਲਗੇਓਇਬਖੁਕੇਕਿਆਕਹੇਨਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਦਰੀਅਦ
ਰਿਗਖਦਜੇਤੀਸਿਸਟਿਸਭਕੀਤੀ। ਇਕਿਕੁਕੁਕੁਸਤਿਲਾਇਅਨੁਮਨਮੁ
ਖਿਵਿਗੁਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਅੰਦਰਿਹਰਪ੍ਰੀਤੀ। ਜਿਨਕਓ
ਪਤੈਪੁਰੁਤੈਤਿਨਵਾਤਿਸਿਪ੍ਰੀਤੀ। ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੁਸਿਫਤਿ
ਸਨਾਈ॥ ੧੦ ਸਥੇਕੁਮ ੧ ਸਤੀਪਾਪੁਕਰਸਤੁਕਮਾਹਿ। ਗੁਰਦੀਖਿ
ਆਪੁਕਿਦੇਵਲਜਾਹਿ। ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੇਖਟਿਐਕਾਓ। ਭਵੇਆਵਉਕਾ
ਵੇਜਾਓ। ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਨਮਾਨੈਕੇਇ। ਆਪੇਆਪੇਪੁਜਾਓਇ। ਕਾਜੀਓਇ
ਕੈਬਤੈਨਿਅਇ। ਠੇਹੇਤਸਬੀਕਰੇਖੁਦਾਇ। ਵਢੀਥੈਕੈਤੁਕਗਵਾਏ॥
ਜੇਕੇਪੁਛੇਤਾਪਕਿਸੁਲਾਏ। ਤੁਰਕਮ੍ਹੜਕਨਿਹਿਦੈਸਮਾਹਿ। ਲੋਕਮੁਤਾ
ਵਤਿਚਾੜੀਖਾਹਿ। ਚਉਕਾਦੇਕੈਸੁਚਾਓਇ। ਐਸਾਤਿਦੂਦੇਖਪੁਕੇਇ॥
ਜੇਗੀਗਿਰਤੀਜਟਬਿਰੂਤਾ। ਆਗੈਪਾਵੈਰੋਵਤਿਪੁਤਾ। ਜੇਗੁਨਪਾਇਆ

ਜੁਗਤਿਗਵਾਈ॥ ਕਿਤੁਕਾਹਲਿਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਸਿਕਾਏਤੁਪ
 ਹਵਾਨੁ॥ ਅਪੇਅਖਣੁਅਪੇਜਾਣੁ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੧ ਤਿੰਦੁਕੈਘਰਿਉ
 ਦੁਆਵੈ॥ ਸੁਤੁਜਨੇਉਪਰਿਗਲਿਪਾਵੈ॥ ਸੁਤੁਪਾਇਕਰੇਬੁਹਿਆਈ॥
 ਨਾਤਧੋਤਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁਕਰੇਵਡਿਆਈ॥ ਵਿਲੁਗੁਪਰੇ
 ਰੈਕੇਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੇਥੈਕੇਜਾਇ॥ ਕਹਲੀਥਾਭੁਤੁਭਿਸਤਿ
 ਨਪਾਇ॥ ਜੋਗੀਕੈਘਰਿਜੁਗਤਿਦਸਾਈ॥ ਤਿਤੁਕਾਹਲਿਕਨਿਮੁਦ੍ਰਾਪਾਈ॥
 ਮੁਦ੍ਰਾਪਾਇਠਿਰੈਸੰਸਾਰਿ॥ ਜਿਥੈਕਿਥੈਸਿਰਜਣੁਤਹਾ॥ ਜੇਤੇਜੀਉਤੇਤੇਵ
 ਟਉ॥ ਚੀਰੀਆਈਚਿਖਨਕਾਉ॥ ਏਥੈਜਦੈਸੁਜਾਇਸਿਵਾਣੈ॥ ਤਿਹੁਠਕ
 ਰੁਧਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ ਸਭਕਾਦਰਿਸੇਖਾਤੇਇ॥ ਕਹਲੀਥਾਭੁਤੁਤੈਨਕੋਇ॥
 ਸਚੇਸਚੁਵਖਾਣੈਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਅਗੈਪੁਛਨੇਤੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਹਿ
 ਕਾਮੰਦੁਆਖੀਐਕਾਇਅਕੋਟਿਗੁਰੂ॥ ਅੰਦਰਿਸਾਸਜੇਵੇਤਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤ
 ਹਿਨਮੁਪਕੁ॥ ਤਹਿਕਾਮੰਦੁਸਹੀਰੁਅਤਿਸੇਤਲਾਤਹਿਤਹਿਨਮੁਦਿਕੁ॥ ਮਨਮੁ
 ਖਅਖਿਖੁਆਇਅਨੁਮਾਇਅਮੋਤਨਿਤਕਰੁ॥ ਸਭਨਾਸਾਦਿਬੁਏਕੁਏਪੁਏ
 ਰਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥ ੧॥ ਸੋਭਕੁਮਤਲਾ ੧ ਨਾਸਤਿਦੁਖੀਅਨਾਸਤਿਸੁ
 ਖੀਅਨਾਸਤਿਪਾਲੀਜੰਤੁਠਿਗਡਿ॥ ਨਾਸਤਿਸੁਭਮੁਭਾਈਕੇਸੀਨਾਸਤਿਪਰਿਅ
 ਦੇਸਠਿਗਡਿ॥ ਨਾਸਤਿਰੁਖੀਬਿਰਖੀਪਥਹਆਪੁਤਛਾਵਤਿਦੁਖਸਤਤਿ॥ ਨਾ
 ਸਤਿਤਸਤੀਬਧੇਸੰਗਲਨਾਸਤਿਗਾਈਘਾਤੁਚਰਡਿ॥ ਜਿਸੁਤਬਿਸਿਧਿਦੈਵੈਜੇ
 ਸੇਈਜਿਸੇਨਦੇਇਤਿਸੁਆਇਮਿਥੈ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਥੈਵਡਾਈਜਿਸੁਘਟਕੀ
 ਤਹਿਸਬਦੁਰੇਵੈ॥ ਸਭਿਘਟਮੇਰੇਉਸਭਨਾਅੰਦਰਿਜਿਸਤਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਉ
 ਲੁਕੈਤੇ॥ ਜਿਸਤਿਉਦਿਖਾਥਾਵਾਟਕੀਤਿਸਤਿਉਥਾਵੈਕਉਲੁ॥ ਜਿਸਤਿਉਥਾਈਘ
 ਧਸਿਰਿਤਿਸੇਤਿਦਿਖਾਵੈਕਉਲੁ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੧ ਸੋਭਿਤੀਜੇਨਿਗਰੁਕਰੇਜ
 ਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭੀਖਿਅਕਰੇ॥ ਧੁਨਦਾਨਕਾਕਰੇਸਹੀਗੁ॥ ਸੋਗਿਹਤੀਗੀਗਾਕਨੀਗੁ॥
 ਬੋਲੈਈਸਹੁਸਤਿਸਹੁਪੁ॥ ਪਰਮਤਤਮਤਿਰੇਖਨਹੁਪੁ॥ ੨ ਮਤਲਾ ੧ ਸੋਅ
 ਉਸੁਤੀਜੇਸੁਪੇਆਪੁ॥ ਰਿਖਿਅਭੋਜਨੁਕਰੇਸੰਭਪੁ॥ ਅਉਤਟਪਟਲਮਤਿਕੀਖਿ
 ਅਕਰੇਮੁਸਅਉਸੀਸਿਵਪੁਰੀਚਵੈ॥ ਬੋਲੈਗੁਰਖੁਸਤਿਸਹੁਪੁ॥ ਪਰਮਤਤਮਤਿ

ਰੇਖਨਹੁਪਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸੋਓਦਾਸੀਜਿਪਾਲੇਓਦਾਸੁ॥ ਅਰਧਓਰਸਕਰੇਨਿ
ਰੰਜਨਵਾਸੁ॥ ਚੰਦਸੁਰਜਕੀਪਾਏਗੰਢਿ॥ ਤਿਸੁਓਦਾਸੀਕਾਪਵੇਨਕੰਧੁ॥ ਬੋਲੈਗੋਪੀ
ਚੰਦਸਤਿਸਹੁਪੁ॥ ਪਰਮਤਤਮਾਤਿਰੇਖਨਹੁਪੁ॥ ੪ ਮਤਲਾ ੧ ਸੋਪਾਖੰਡੀਜਿਕਾ
ਆਪਖਾਲੇ॥ ਕਾਇਅਥੀਅਗਨਿਬ੍ਰਤਮੁਪਰਜਾਲੇ॥ ਸੁਪਨੈਬਿੰਦਨੇਦੀਈਫੁ
ਹਲਾਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਜਗਨਮਹਲਾ॥ ਬੋਲੈਚਰਪਟੁਸਤਿਸਹੁਪੁਪਰਮਤਤਮਾਤਿਰੇ
ਖਨਹੁਪੁ॥ ੫॥ ਮਤਲਾ ੧ ਸੋਬੈਰਗੀਜਿਉਲੈਬ੍ਰਤਮੁ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਾਤਿਰੇ
ਪੇਖੰਮੁ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਹੋਏਧਿਆਨਿ॥ ਤਿਬੈਰਗੀਸਤਿਸਮਾਨਿ॥ ਬੋਲੈਭ
ਰਬਹਿਸਤਿਸਹੁਪੁ॥ ਪਰਮਤਤਮਾਤਿਰੇਖਨਹੁਪੁ॥ ੬ ਮਤਲਾ ੧ ਕਿਉਮੋਰੇਮੰਦਾ
ਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ ਕਨਪੜਾਇਕਿਅਖਜੈਕੁਗਤਿ॥ ਅਸਤਿਨਾਸਤਏਕੇਨਾ
ਉ॥ ਕਉਲੁਸੁਅਖਹੁਜਿਤੁਹੋਏਤਿਅਉ॥ ਯੁਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਸਏ॥ ਤਾਨਕੁ
ਅਖੇਗੁਰੁਕੇਕਏ॥ ਛਿਅਵਰਤਰੇਵਰਤਤਿਪੁਤਾ॥ ਨਸੰਸਾਰੀਨ੍ਹਉਪੁਤਾ॥ ਨਿਰੰਕਾ
ਰਿਜੋਹੋਏਸਮਾਇ॥ ਕਾਤੇਭੀਖਿਅਮੰਗਲਿਜਾਇ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ
ਮੰਦਹੁਸੋਈਅਖੀਐਜਿਬਤੁਤਰਿਜਾਤਾ॥ ਮਾਨਸਦੇਤਹੁਰਬਚਨੀਪਾਇਅਸ
ਭੁਅਤਮਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਬਾਤਹਿਮੁਸਿਨਖੇਜੀਐਪਰਮਾਤਿਬਿਧਾਤਾ॥ ਮਨਮੁ
ਖਤਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਲਨੀਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ ਸਭਮਾਤਿਇਕੁਗੁਰੁ
ਦਾਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਅਜਾਈ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮੁਰਖੁਤਵੈਸੋਸੁਲੇ
ਮੁਰਖਕਾਕਹਲਾ॥ ਮੁਰਖਕੇਕਿਅਸਖਲੁਏਕਿਅਮੁਰਖਕਾਕਹਲਾ॥ ਮੁਰਖਉਤੁ
ਜਿਮੁਗਧੁਏਅਤੰਕਰੇਮਹਲਾ॥ ਏਤੁਕਮਾਦੇਸਦਾਦੁਖਦੁਖਤੀਮਤਿਹਤਲਾ॥
ਅਤਿਪਿਆਗਾਪਵੇਖੁਤਿਕਿਉਸੰਜਮੁਕਹਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਇਸੁਕਰੇਵੀਚਹੁ
ਓਸੁਅਸਿਪਤਿਹਤਲਾ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਜੇਪੇਆਪਉਧਰੇਓਸਪਿਛੈਭੁਬਦੇਕੀ
ਤਹਲਾ॥ ਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਕਰੇਵੈਸੋਕਰੇਜੇਏਇਸੁਸਤਲਾ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੧ ਨਾ
ਨਕਅਖੇਰੇਮਨਸੁਲੀਐਸਿਖਸਤੀ॥ ਲੇਖਾਰਬੁਮਗੋਸੀਅਬੈਠਾਕਛਿਵਤੀ॥
ਤਲਬਾਪਉਸਨਿਅਥੀਅਥਾਕੀਜਿਨਹਤੀ॥ ਅਜਗਾਣੀਸੁਫਰੇਸਤਾਤਸੀ
ਆਇਤਈ॥ ਅਵਲੁਜਲੁਨਸੁਤਈਭੀਕੀਗਲੀਫਤੀ॥ ਭੁਕਨਿਖੁਟੇਨਾਨ
ਕਾਓੜਕਿਸਚਿਹਤੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕਾਸਕੁਸਰੀਹੁਏਤਰਿਗਵਿਰ

ਤਿਆਸਕੁਆਪੋ॥ ਤਹਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਿਛੁਕਿਤਲੁਨਜਾਪੋ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦੀਸਥਾਤੀਐਤਹਿਕੁਗਤੀਰੋਪੋ॥ ਸਕੁਤਨੁਮਨੁਤਹਿਐਤਇਆਅਤੰਕੁਰ
 ਗਵਾਪੋ॥ ਸਕੁਕਿਛੁਤਹਿਕਾਖਸੁਏਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੇਬੁਝਾਈ॥ ੧੩ ਸੋਥਕੁ
 ਮਤਲਾ ੧ ਸਤੰਸਹਦਾਨਦੇਇਇੰਦੁਰੋਆਇਆ॥ ਪਰਸਰਾਮੁਰੋਵੈਪਾਹਿ
 ਆਇਆ॥ ਅਜੈਸੁਰੋਵੈਰੀਖਿਅਖਾਇ॥ ਐਸੀਦਰਗਤਮਿਐਸਜਾਇ॥
 ਹੋਵੈਗਮੁਨਿਕਥਾਭਇਆ॥ ਸੀਤਾਥਖਮਲਵੇਛੁਕਿਗਇਆ॥ ਰੋਵੈਦੁਖੀ
 ਹਲੀਕੁਗਵਾਇ॥ ਜਿਨਿਸੀਆਆਈਡਉਰੁਵਾਇ॥ ਰੋਵਤਿਪੀਡਵਰਏਮਜੁ
 ਗਜਿਨਕੇਸੁਆਮੀਹਤਤਤਜੁਗ॥ ਹੋਵੈਜਨਮੇਜਖੁਇਆ॥ ਏਕੀਕਾਰਇਪਾ
 ਪੀਰੁਇਆ॥ ਰੋਵਤਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰਾ॥ ਅੰਤਿਕਾਖਿਮਤੁਸਗੋਰੀਕੁ॥ ਰੋ
 ਵਤਿਹਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ॥ ਪਹਿਪਹਿਮੰਗਤਿਕੀਖਿਅਜਾਇ॥ ਰੋਵਤਿਕਿਰ
 ਪਸੰਚਤਿਧਨੁਜਾਇ॥ ਪੀਡਿਤੋਰੋਵਤਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇ॥ ਬਾਸੀਰੋਵੈਨਾਤਿ
 ਰਤਹੁ॥ ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਕੁਸੰਸਾਰੁ॥ ਮੰਨੈਨਉਸੋਈਜਿਨਿਜਾਇ॥ ਅਉਰੀ
 ਕਰਮਨਥੈਥੈਸਾਇ॥ ੧॥ ਮਤਲਾ ੨ ਜਪੁਤਪੁਸਕੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵ
 ਰਿਕਾਰਸਭਿਬਾਇ॥ ਨਾਨਕਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਤੰਸੁਧੁਹਿਮੇਸੁਕਰਤੈਸਿਖਪਾਇਆ॥ ਸਕੁਮਤਿਗੁ
 ਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਗੁਲਗਾਵੈਗੁਲਉਚੈਗੁਲਮਾਤਿ
 ਸਮਾਇਆ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਏਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਕੁਕਿਛੁਅ
 ਪੇਆਪਿਏਆਪਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ ੧੪ ਸੋਥਕੁ ੨ ਨਾਨਕਅੰਧਾਤੋਇ
 ਕੈਰਤਨਾਪਰਖਲਜਾਇ॥ ਰਤਨਾਸਾਹਨਜਾਣਈਅਵੈਆਪੁਲਖਾਇ॥ ੧
 ਮਤਲਾ ੨ ਰਤਨਕੋਰੀਗੁਬਸੀਰਤਨੀਖੋਸੀਆਇ॥ ਵਖਰਤੈਵਲਜਾਹਿ
 ਆਦੁਤਾਹਤੀਸਮਾਇ॥ ਜਿਨਗੁਲਪਥੈਨਾਨਕਾਨਕਵਲਜਤਿਸੇਇ॥
 ਰਤਨਸਾਹਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਰਤਤਿਲੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਦਰਵਾ
 ਜੇਕਾਇਆਕੇਟੁਏਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਨਖੁਧਨੀਗੁਰਸ
 ਬਾਇਖੁਧੀਜੈ॥ ਅਨਤਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਾਏਗੁਰਸਬਾਇਸੁਣੀਜੈ॥ ਤਿਤੁ
 ਪਾਟਅੰਤਹਿਚਾਨਣਕਰਿਕੁਗਤਿਮਿਲੀਜੈ॥ ਸਕੁਮਤਿਇਕਵਰਤਦਾਜਿਨਿ

ਆਪੋਰਚਨਰਚਾਈ॥ ੧੫ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਅੰਧੋਕੋਗਤਿਦਸਿਐਅੰਧਾਤੇ
ਇਸੁਜਾਇ॥ ਤੇਇਸੁਜਾਖਾਨਨਕਸੋਕਿਉਉਤੁਪਾਇ॥ ਅੰਧੋਏਤਿਨ
ਆਖੀਅਨਿਜਿਨਮੁਖਿਥੋਇਨਾਤਿ॥ ਅੰਧੋਸੇਈਨਨਕਖਸਮਤੁਧੁ
ਬੋਜਾਤਿ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੨ ਸਾਤਿਬਾਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਤੇਇ
ਜੇਤਾਜਾਣੈਤੇਤੇਵਹਤੇਜੇਸਉਅੰਧੋਕੋਇ॥ ਜਿਥੈਸੁਵਸਤੁਨਜਾਪਈਆਪੋ
ਵਹਤਉਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗਾਉਕਿਉਸਏਸਕੈਨਵਸਤੁਪਵਾਇ॥ ੨ ਅਃ ੨
ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਆਖੀਐਜਿਤੁਕਮਤੁਅੰਧਾਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਤੁਕਮੁਨਬੁਝਈ
ਅੰਧਾਕਤੀਐਸੋਇ॥ ੩ ਪਉੜੀ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗੁਰੂਕੇਟੁਏਸ
ਭਿਦੇਸੰਤਹਦੇਸਾ॥ ਆਪੋਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁਸਰਮਤਿਪਰਵੇਸਾ॥ ਆਪੋਸਿ
ਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਆਪਿਗੁਪਤੁਰਖੇਸਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਾਇਆਸਚੁਪਕਾ
ਟੀਏਸਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਸਚੇਸਚੁਏਗੁਰਸੇਈਪਾਈ॥ ੧੬ ਸੋਲੋਕੁ ਮਤਲਾ
੧ ਸਾਵਲੁਗਤਿਅਤਾੜਾਇਤੁਕਾਮੁਕ੍ਹੋਧੁਦੁਇਖੇਤਾ॥ ਲਬੁਵਤਦੋਹੁ
ਬੀਉਤਾਸੀਗਤੁਕੁਤੇਤਾ॥ ਤਲੁਬੀਚਾਹੁਵਿਕਾਹਮਨਤੁਕਮੀਖਟੇਖਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕਲੇਖੇਮੰਗਿਐਅਉਤੁਜਲੇਦਾਜਾਇ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੧ ਕਉਰੁਇਪਵਿ
ਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰਤਖੁਬਲੇਦਾ॥ ਤਲੁਤਲੀਮੀਤਾਸੀਚਿਤੁਚੇਤਾਵਤਵਖਤਸੰਜੇ
ਗਾ॥ ਨਾਉਬੀਜੁਬਖਸੀਸਥੇਤਲਦੁਨੀਆਸਗਲਦੋਹਗਾ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਕ
ਗੁਮੁਤੇਇਜਾਵਤਿਸਗਲਵਿਜੋਗਾ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੋਹੁ
ਬਾਹੁਤੇਦੁਜੇਰਾਇਬੋਲੈ॥ ਦੁਜੇਰਾਇਸਦਾਦੁਖੁਤੇਨਿਤਨੀਗੁਵਿਹੋਲੈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਆਈਐਮੁਖਿਤਤੁਕਦੋਲੈ॥ ਅੰਤਹਿਪਰਗਾਸੁਚੁਨਣਤਰਿ
ਲਧਾਟੇਲੈ॥ ਆਪਰਗਮਿਰਲਾਇਦਾਕਿਛੁਕਤਲੁਨਜਾਈ॥ ੧੭ ਸੋਲੋਕੁ
ਮਤਲਾ ੩ ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤੁਕਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਤੀਤੇਇ॥ ਜਲਮਤਿਜੀ
ਤਉਪਾਇਅਨੁਤਿਨਾਭਿਰੋਜੀਏਇ॥ ਓਕੈਤਨੁਚਲਈਨਾਕੋਕਿਰਸ
ਕਰੇਇ॥ ਸਉਦਾਮੁਖਿਨੇਤੇਵਈਨਾਕੋਲਏਨਦੇਇ॥ ਜੀਆਕਾਅਤਹੁਜੀ
ਅਖਾਣੁਏਤੁਕਰੇਇ॥ ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਗਤਿਨਾਕਿਸਾਹਕਰੇਇ॥
ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤੁਕਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਤੀਤੇ॥ ੧ ਅਃ ੧ ਨਾਨਕਇਤੁਜੀ

ਉਮਦੁਲੀਵੀਹੁਤਿਸਨਕਾਥਾ। ਮਨੁਆਅੰਤੁਨਚੇਤਈਪਕੈਅਚਿਤਾਜਾ
 ਥਾ। ਨਾਨਕਚਿਤੁਅਚੇਤੁਏਚਿਤਾਬਧਾਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਅਪਲੀਤਾਅਪ
 ਸਾਏਮਿਸਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀਤਹਿਰਸੁਪਦਿ
 ਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਉਦਾਕੀਤਾ। ਸਭਕਿਵਧੁਰਿਤੀਮਾਦਿਏ
 ਵਡਭਾਗੀਲੀਤਾ। ਅੰਤਹਿਤਿਸਨਮਰਿਗਈਤਹਿਗੁਲਗਾਵੀਤਾ। ਅਪੇਮੇ
 ਲਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ ੧੮ ਸੋਕੁਮਃ ੧ ਵੇਲਿਪਿਛਾਇਆ
 ਕਤਿਵੁਲਾਇਆ। ਕਟਿਕੁਟਿਕਰਿਯੁੰਬਚੜਾਇਆ। ਲੋਹਾਵੇਛੇਦਗਜੀਪਾ
 ਕੇਸੁਈਧਗਾਸੀਵੈ। ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਛਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀਵਤਜੀਵੈ। ਏ
 ਇਪੁਗਲਕਪਕੁਪਾਏਸੁਈਧਾਗਾਠੀਵੈ। ਮਾਪੁਪਖੁਕਿਤੁਚੇਥੇਨਾਤੀਪੜੀਸੁ
 ਤਤਕਿਵੁਠੈਛੈ। ਸਚੁਪੁਗਲਾਏਵੈਨਾਤੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਏ। ਨਾਨਕਸਾਤਿਬੁਸ
 ਚੇਸਚਾਤਿਚੁਜਾਪੀਜਾਏ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੧ ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਚੁਸਾਗਾ।
 ਪਾੜਤਤਿਸਕੀਅਪਰਾਪਾਗ। ਸਬਦੇਸਾਲਾਖਾਈਥਾਇ। ਗੁਲਕੀਥੇਕੈਵਿ
 ਚਿਸਮਾਇ। ਤਿਸਦੁਖਠਾਏਵੈਸੇਖੁ। ਲੋਹੁਸਬੁਨਕਥਾਵੇਖੁ। ਏਇਤਲਾਬੁਲ
 ਗੈਤਕਿਜਾਇ। ਨਾਨਕਦਰਿਈਦਾਰਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਮਤਲਾਮਃ ੧ ਕਮਰਕਟਾੜਾਥੀ
 ਕੁੜਾਥੀਕੇਕਾਅਸਵਹੁ। ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਕਹੁ॥ ੩ ਪਉੜੀ
 ਸੋਸਤਸੀਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈਜੇਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ। ਸਚੁਪਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿ
 ਨਤਹਿਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ। ਭਗਤਸੋਤਨਿਗੁਲਗਾਵੇਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚਲੈ। ਰਤਨਬੀ
 ਚਹੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੇਸਬਦਿਕੁਲੈ। ਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਅਪੇਦੇਇ
 ਵਡਿਆਈ॥ ੧੯ ਸੋਕੁਮਃ ੩ ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਚੁਕੇਕੋਇਨਿਗਸਾਏਇ
 ਨਾਨਕਜੇਮਰਿਜੀਵਿਆਸਾਤਿਲਾਆਇਆਸੇਇ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਨਾਕਿਵੁਲਾ
 ਸਾਤਖਿਏਕੋਇਨਿਗਸਾਏਇ। ਕਿਆਕਰੇਏਤਬਪੁਛੀਜਾਕੁਥਾਏਸੇਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਧਿਗੁਜੀਵੁਲੁਸੀਸਾਹਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ। ਪ੍ਰਕੁਟਤਦਾਤਹਿਤਚ
 ਥੁਣੇਤੁਧਨੁ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਏਨਿਗਮਯੁਸੇਇਜਨੁ। ਅੰਤਹਿਜਾਮੀਅਗਮੁ
 ਹਸਨਾਏਕੁਕਨੁ। ਭਵਿਗਤਿਅਸਬਤਿਨਾਨੁਕਥਾਇਜਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਕੁਮਃ ੧
 ਸਗਵਹੁਤਿਸੁਧੁਰੇਤੀਮੇਲਾਖਸੇਮੇਏਵੈਭਾਣਾ। ਸਗਵਹਅੰਦਰਿਤੀਰਮੇਤੀਸੇਤ

ਸਾਕਾਖਾਣਾ ਬਹੁ ਸਾਕਾਗੁਨਹੀ ਸਰਵਰਿਜੇ ਤੈਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ਓਨਾ ਰਿ
 ਜਕੁਨ ਪਾਇ ਓਓ ਬੈਓਨਾ ਤੋਰਾ ਖਾਣਾ ਸਚਿਕਮਾ ਲੈ ਸਚੇ ਪਾਣੀ ਐਕੁ ਕੁਕੁਰਾ
 ਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਾਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ।
 ੧ ਸੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਸਾਤਿ ਬੁਧੇ ਮੇਰੇ ਜਸ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ । ਨਾਨਕ
 ਕੋ ਸੇਈ ਸੇਵੀ ਐਸਾ ਸਦਾ ਜੇ ਦੇਇ । ਨਾਨਕ ਕੋ ਸੇਈ ਸੇਵੀ ਐ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਦੁ
 ਖੁ ਜਾਇ । ਅਵਗੁਣ ਵਣਿ ਗੁਣ ਵਡਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ । ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਯਾਣੀ ਅਨੁ । ਆਪੇ ਆਪਿ
 ਉਪਦੇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀ ਆਈ ਅਨੁ । ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਤ੍ਤਰਿ ਪਾਇ ਅਨੁ
 ਇਕਿ ਗਤੀ ਯਾਇ ਅਨੁ । ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝ ਸੀ ਆਪੇ ਨਾ
 ਇਸਾਈ ਅਨੁ । ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਥਾਈ ਐਸਾ ਚੀਵਡਿ ਆਈ । ੧੩੧॥
 ੨੧॥੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਹਮ ਕਲੀਕੀ ਵਰ ਸੋਕ ਨਾਮਿ ਮਤਲਾ ੫ ਸੋਕੁ ੫ ਮਤਲਾ ੫ ਜੈਸਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੇ ਤੀ ਮੈਰੀ ਠਾਵਿਛੁੜਿ ਆਮੇ ਖੋਪੁ ਤਹਿ ਦਗਤ ਕਾ ਬ
 ਸੀਠਾ । ਤਹਿਨ ਮੇਰੇ ਖੋਪੁ ਏਕਾ ਕਟੇ ਤਉ ਮੇਰੇ ਗੁਨਾਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਮਿ
 ਥਾਇਆ ਜਿਸੁ ਧੁਰੇ ਪਾਇਆ ਸੰਜੋਗੁ । ੧ ਮਤਲਾ ੫ ਇਕੁ ਸਜਲੁ ਸਕਿ
 ਸਜਲਾ ਇਕੁ ਵੇਰੀ ਸਭ ਵਾਇ । ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਦੇਖਾ ਮਿਥਾਵਿਲੁ ਨ ਵੈ ਸਭ ਬਾਇ ।
 ਸਾਕਤ ਦੁਗਨ ਭਗਿਮ ਆਜੇ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਇ । ਜਨਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਹਿ ਪੁਰੁ ਬੁਝਿ ਆਗੁ
 ਰਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਪਰਸਾਦਿ । ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਟਲ ਤੋਰੇ ਬਟੁ ਆਪੇ ਤੀਥ
 ਟਿਅਗਾ ਆਪੇ ਪੁਰਾਸਾ ਤੁ ਆਪੇ ਤੀਥ ਟਿਅਗਾ । ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਗੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਗਟਿ

†
ਦਾਤਰ

ਆਗੁਦਗਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਬੁਤਮਟਿਆ। ਅਗਮਅਥਾਤਬੇਅੰਤਪਰੇ
ਪਗਟਿਆ। ਅਪਵਰਪਾਤਿਸਾਤੁਆਪਿਵਾਜੀਗਟਿਆ। ਕੇਇਨਜਦੇਕੀਮ
ਕੇਵਰੁਮਟਿਆ। ਸਚਾਸਾਤਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਗਟਿਆ॥ ੧ ਸੋਲੋਕ
ਮਤਲਾ ੫ ਸੁਲਿਸਜਲਪ੍ਰੀਤਮੇਮਹਿਅਮੇਸਤਿਗੁਰੁਦੇਤੁਦਿਖਾਇ॥ ਤਉ
ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਤਤਿਹੋਵੇਰਖਾਸਮੁਲਿ। ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਤਹਾਧਿ
ਗੁਜੀਵਲੁਸੀਸਾਹਿ॥ ਜਨਨਾਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਸਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦੀਵਰੇਤੇ
ਨਾਇ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰੇਅੰਤਰਿਸੇਚਾਮਿਲਦਕੀਕਿਓਪਵਾਪ੍ਰਤੋਤਿ॥
ਕੇਈਐਸਾਸਜਲੁਮੇਰਿਸਤੁਜੇਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਲਿ॥ ਗੁਰਪੁਰੈਮੇਲਾਇਆਜ
ਤਦੇਖਾਤਤੋਸੇਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਅਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਹਨਕੇਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵਲੁਤਹੁੰਕਿਤੁਮੁਖਿਸਥਾਤੀਐ॥ ਜਿਸੁਰੇਖੇਕਿਰਪਾਧ
ਹਿਰਿਜੁਕਸਮਾਤੀਐ॥ ਕੇਇਨਕਿਸਤੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧਗ॥ ਪਾਏਬਾਥਕ
ਵੀਗਿਦੇਕੇਆਪਿਕਗ॥ ਕਹਦਾਅਜਦਬਿਨੇਦਕਿਵੁਨਜਲਦੀਐ॥ ਸਹਬਸਰਾਸ
ਅਥਾਤਉਤਿਸੁਕਰਬਾਦੀਐ॥ ਗਾਈਐਗਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾਵਲੁਜੇਗਿਆਜੇ
ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਤਿਤਿਨੀਤਹਿਰਸੁਰੇਗਿਆ॥ ੨ ਸੋਲੋਕ ੫ ਭੀੜੁ
ਮੁਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰੇਖੁਕਟੈਬੈਨਾਇ॥ ਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰਿਅਨੁ
ਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸੁਰੇਬਾਥਕਪਾਥਾ॥
ਦਇਆਲੋਤੇਸਭਜੀਅਜੰਤੁਤਹਿਨਾਨਕਨਦਹਿਨਿਤਾਥਾ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੫
ਵਿਲੁਤੁਧੁਤੇਹੁਜਿਮੰਗਲਾਸਿਹਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖੁ॥ ਦੇਤਿਸਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਓ
ਤਹੈਮਨਕੀਰੁਖਾ॥ ਗੁਰਿਵਲੁਤਿਲੁਤਹਿਆਕੀਤਿਆਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖਾ॥
੨ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਐਸਾਦਾਤਹੁਮਨੁਨਵੀਸੇਗੇ॥ ਪ੍ਰਕੀਨਮੁਤਤੁਚਸਾ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸੇਗੇ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਤਹਿਸੰਗਿਕਿਆਕੈਲੁਕਿਕੈਗੇ॥ ਜਿਸੁਮਤਿਰ
ਖੇਆਪਿਸੇਭਵਜਲੁਤਹੈ॥ ਕਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕੈਗੇ॥ ਸੇਪ੍ਰਭੁ
ਪਰਧਾਨੁਜਿਸੇਨਬਲੁਧੇਗੇ॥ ਜਿਸਤਿਜਹਾਏਆਪਿਸੇਈਅਜਰੁਜੇਗੇ॥ ਤਿਸਤੀ
ਮਿਸਿਆਸਚੁਮੰਤੁਗੁਰਮਨਿਧੇਗੇ॥ ੩॥ ਸੋਲੋਕਮਤਲਾ ੫ ਧੰਨੁਸੁਗਗਸੁ
ਰੰਗਵੇਅਲਾਪਤਸਭਤਿਖਜਾਇ॥ ਧੰਨੁਸੁਜੰਤੁਤਹੈਵੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਪਦੇ

ਨਾਉ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਅਹਾਧਿਅਤਿ ਨਸਦ ਬਲਿ ਤੋਰੇ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੀ
ਸੁਕੁਤ ਮਥਾਵੁ ਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੇਪਾਇ ਜਿਹੇ ਤੇਰੇ ਗਿਰੇ ਵਿਦ ਕੈ ਤਉ ਤਿਨ ਬ
ਲਿ ਤੋਰੇ ਜਾਉ। ਅਥਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਤਹਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲੁ ਤੁਹਾਇ। ਗੁਰਿ ਪੁ
ਰੇ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨ ਮਸਹਲ ਦੁਖੁ ਜਾਇ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅ
ਨਤ ਨਕਾਤੁ ਜਾਇ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਪੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੁਰਤੁ ਪਲੁ
ਸਹਾ। ਧੰਨੁ ਸੁਦਿਨ ਸੁਸੰਜੇ ਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਹਾ। ਮਨ ਕੀਆਇ ਵਾ
ਪੁਰੀਆ ਤਹਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਹਾ। ਤਉ ਮੈ ਤੁਟ ਮੇਤਵਾ ਇਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਗਾ ਸੇਵਿ ਤਹਿ ਉਧਰਿਅਸ ਗਲ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਤੁ ਦੁਰਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀ ਅਨੁ। ਸਭਿ ਪੇਜਿ ਸੁਭੰਡਾ ਗਠਿ
ਪੁਛ ਨਲੀਤੀ ਅਨੁ। ਜਿਸੇ ਨੇਲਗਾਰੰਗੁ ਸੇਰੰਗਿ ਗਤਿਆ। ਓਨਾਇ ਕੋ ਨਾਮੁ ਆ
ਧਾਰੁ ਇਕਾਉ ਨਭਤਿਆ। ਓਨੀ ਪਵੇ ਜਗੁ ਭੁਭੈ ਚੋਰੇ ਗੀਣੀ। ਓਨੀ ਪਾਹਾਰ ਬੁਝਨ
ਤੋਰੇ ਗਈ। ਜਿਸੁ ਮਿਸਿ ਆਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇਆ। ਤਉ ਬਲਿ ਤਹਿ
ਤਿਨ ਜਿਖ ਸੇਮੇ ਭਾਇਆ॥ ੪॥ ਸੋਕੁ ਮਃ ੫ ਤਹਿ ਇਕ ਸੈਨਾ ਲਿਖੇ ਮੈ ਦਸਤੀ
ਤਹਿ ਇਕ ਸੈਨਾ ਲਿਖੇ ਮੈ ਗੰਗਾ। ਤਹਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਤਹਿ ਇਕ ਸੈਨਾ ਲਿਖੇ ਮੈ ਸੰਗਾ।
ਤਹਿ ਇਕ ਸੈਨਾ ਲਿਖੇ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਤੁ ਮੇਲਾ ਕਰੈ ਨਭੰਗਾ। ਜਦੋ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ
ਕਦੇ ਨ ਮੈ ਕੈ ਅੰਗਾ। ਤਹਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਤੀ ਭੰਨਣੁ ਪੜਣੁ ਸਮਰਥਾ। ਤਹਿ
ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤ ਹੁਏ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿ ਆਜਗਤ ਬੁਝਾ। ਤਹਿ ਇਕੋ ਮੈ ਟੈ ਕੈ ਤੋਰੇ ਸਿ
ਰਿ ਸਭ ਨਾਮ ਸਮਰਥਾ। ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਤਬੁ। ਵਡਾ
ਸਾਤਿ ਬੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਹਿ ਆਸ ਗਲ ਜਗਤੁ। ਮਨ ਕੀਆਇ ਵਾ
ਪੁਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੇ ਗਾ। ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਤੋਰੇ ਗੋਰੇ ਗਾ॥
੧॥ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਮੁਖ ਕੇ ਗੋਦੇ ਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨ ਬੰਧੁ। ਵੇਖਾਇਆ ਤੀ
ਰਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇ ਨਿਬੰਧੁ। ਜਿਚੁ ਰੇਖੇ ਨਿਖਾਵ ਨਿਤਿ ਚਰਗ ਬਨਿ ਗੰਢੁ॥
ਜਿਤੁ ਦਿਨੁ ਕਿਛੁ ਨੋ ਵਣੀ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੇਲ ਨਿਗੰਧੁ। ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਹਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ। ਭੁਭਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ
ਬੰਧੁ। ਅਸੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਠਕੜੁ ਪਿਟ ਨਿਧੰਧੁ। ਭੂਠੈ ਮੈ ਤਿਲ ਪਟਾਇ

ਅਤਉਤਉਕਰਤਾਇਤੁਪੁਕਿਪਕਰੇਜਿਸੁਆਪਲੀਧੁਰਿਪੁਰਕਰਮੁਕਰੇ
ਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਉਥਰੇਜੇਸਤਿਗੁਰਸਹਦਿਪਰੇ॥ ੨॥ ੫ਉੜੀ॥ ਜੇਤੇ
ਦੀਦਰਸੇਈਸਚੁਤੁਕਾਜਿਨੀਜਾਤਾਖਸਮੁਕਿਉਲੈਤਿਨਾਖਕਾਮਨੁਮੇ
ਥਾਵੇਕਹੁਤੇਵੈਸੀਗਿਪਾਕਾਇਸੇਸਚਾਮਤਸੁਖੁਥੈਰਮਤਕਾਜਿਸਤਿਹਿ
ਖਥੇਮਤਸੁਤਿਸੁਨਮਿਥੈਧਾਕਾਮਨੁਤਨੁਤੇਇਨਿਤਾਸੁਬਿੰਦਕਨਦਰਿ
ਣਕਾਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰੇਕੇਸਬਦਿਥਾਗੁਤਿਸੇਮਿਥੈਸਤਖਕੁ
ਮਸਤਕਿਜਿਸੈਥਾਗੁ॥ ੫॥ ਸੋਥਕਮ: ੫ ਤਹਣਖੀਕੁਸਚੁਵੈਲਸੁਲਈ
ਜੇਤਉਕਰੇਉਧਾਰਣੁਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਮਸੁਲਤੁਛਬੀਲੀਪਿਰੇਤੇਭਾਮਨਸਾ
ਧਰਣੁਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਤੁਰਥਾਇਓਦਸਿਵਿਖਾਮੇਕਰਣੁਉਲੀਨਾਤੀਤੁ
ਲੀਨਾਤੀਨਾਤੀਕਿਸੇਵਿਧੁਲੀਪਿਰਵੈਥੁਛਬੀਲਾਛਡਿਗਵਾਇਓਦੁਰ
ਮਤਿਕਰਮਵਿਧੁਲੀ॥ ਨਾਤਉਰੁਖੀਨਾਤਉਚੁਕੀਨਾਮੇਨਾਤੀਦੇਸਾਜਿਤੁਤ
ਉਥਾਈਤਿਤੁਤਉਥਾਗੀਕੁਸਦਿਸਚੁਸੇਦੇਸਾਸਾਈਸੁਤਾਗਦਿਸਾਈਰਾ
ਗਦਿਜੈਪਿਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪਿਰਿਅਉਗਣਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇ
ਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀਕਰਮਤੀਲਪਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾਨਕਆਵੈਵਾਰੀ॥
ਸਭਿਸੇਤਾਗਦਿਮਾਣਤਿਰਲੀਆਇਕਦੇਵਤੁਗਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ੧ ਅਥ
੫ ਕਾਤੇਮਨਤੁਡੇਲਤਾਤਹਿਮਨਸਾਪੁਰਣਤੁਗਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆ
ਇਤੁਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਤੁਗਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਅਰਥਿਮਨਸਭਿਕਿਲਵਿ
ਖਜਾਇਵਿਕਾਰਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਥਿਖਿਆਤਿਨੰਗੁਥਗਾਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਓਨੀਛਡਿਅਮਾਇਆਸੁਅਵਤੁਪਨੁਸੀਚਿਅਨਾਮੁਅਪਾਰਾਅਠੇ
੫ਤਹਇਕਤੇਲਿਵੈਮਨਨਿਤੁਕਮੁਅਪਾਰਾਜਨੁਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁ
ਦੇਤੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ੫ਉੜੀ॥ ਜਿਸਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿ
ਤਿਸਨੇਸਦਾਸੁਖਾਜਿਸਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਤਿਦੁਖਾਜਿਸ
ਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਕਾਛਿਅਜਿਸਦਾਕਰਤਮਿਤੁਸਭਿਕਾਜ
ਸਵਾਰਿਆਜਿਸਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤਿਸੇਪਰਵਾਣੁਜਗੁਜਿਸਤੁਆਵਤਿ
ਚਿਤਿਬਤੁਤਾਤਿਸੁਧਨੁਜਿਸਤੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤਿਸੇਵਛਪਛਵਾਰਿਆ॥

ਜਿਸਤੁ ਆਵਤਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਤਲਾ ੫ ਅੰ
ਦਰੁ ਅੰਨ ਬਾਹਰੁ ਅੰਨ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਗਵੇ ॥ ਦੇਹੀ ਸੇਵੈ ਚਕੁ ਬਲਾਏ ਮਾ
ਇ ਅਨੇ ਬਤੁ ਸਾਵੇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੇਸੁ ਨ ਉਤਰੇ ਤਉ ਮੈ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਆਵੇ ਜਾਵੇ ॥
ਨੀਦ ਵਿਆਪਿ ਆਕਾਸਿ ਸੀਤਾ ਪਿਆ ਮੁਖੁ ਤੁਹਿ ਤਹਿ ਕਹਾਵੇ ॥ ਬੈਸਨੇ ਨਾਮੁ
ਕਰਮ ਤਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹਿ ਕਟੇ ਕਿਆ ਠਲੁ ਪਾਵੇ ॥ ਏਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਹੁ ਨ ਬ
ਲਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਹ ਲਾਵੇ ॥ ਜਾਤੁ ਸੁਸਰਾ ਵੀ ਚਹੁ ਕਹਿ ਦੇਖ ਨਿਤ
ਬਗਾਨਾ ਸਿਧੇ ਭੁਕ ਦੇਨ ਆਵੇ ॥ ਏਸਾ ਤੀਹ ਮੇਤੀ ਬੁਗਲ ਬਹੁ ਡਡਾ ਕਾਲ
ਜਾਵੇ ॥ ਉਡਰਿ ਆਵੇ ਚਾਹ ਬਹੁ ਲਾਮ ਤੁਹਿ ਦੇਵੈ ਮੰਦੁ ਸੁਖਾਵੇ ॥ ਜਿਤੁ ਕਲਾਇਆ
ਤਿਤ ਤੀਲਾ ਗਾਕਿ ਸੁਦੇਸੁ ਨ ਦਿਚੈ ਜਾਤਹਿ ਏਵੇ ਕਾਵੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਵਗੁਰ ਤਨੀ
ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਪ ਤਿਸੇ ਪਾਵੇ ॥ ਸਿਖ ਤੁਸ ਸਰਵਹਿ ਇਕ ਠੇਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਤੁਕਮਾਵੇ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਲਕ ਸਰਵਹਿ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਇਖ ਗਚਿਰੈ ਤੇਤਿ
ਨ ਆਵੇ ॥ ਸਰਵਹਿ ਤੁਸ ਦੁਰਿ ਨੇਤੀ ਕਰਤੇ ਏਵੇ ਕਾਵੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜਿਸਦੇ ਮ
ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਪਾਤਿ ਆਵੇ ॥ ਆਪਿ ਤਹਿ ਅਕੁ
ਟ ਬਸ ਕਿਤ ਰੇਸ ਕਾ ਸਿਸਟਿ ਛੁਡਾਵੇ ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੫ ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ
ਬਤੁ ਤੀਹਾ ਤੀ ਕੋਰ ਕੁਮੇਠ ਜਿਨੇ ਤਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੇਸੁ ਨਿਤ ਰਗ ਮਿਦਿ ਆਪਿਆ
ਤਿਸਟ ਸਿਨਾਤੀ ਦੇਤਾ ॥ ਕੁੜੀ ਆਵੇ ਕੁੜੀ ਜਾਵੇ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੇਤਾ ॥ ਸਚੁ
ਕਠੇ ਤਾਵੇ ਤਾਵੇ ਅੰਤ ਮਿਸੁ ਤਹੇਤਾ ॥ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬਧਿ ਮੁ
ਕਾ ਮਨਿ ਲਗਾਤਿ ਸੁਮੇਤਾ ॥ ਠਹੈ ਸੇਤੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸਾਥੁ ਕਿਇ ਕੇਜੇਤਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਾਫੁ ਨ ਦਹੀ ਵਿਚਿ ਦੇ ਕਢੇਤਾ ॥ ਉਪਕ੍ਰਿਅਾਇ ਅਯੋਲਤਾ ॥ ਬਤਤੇਹੀ
ਥਾਇ ਹਥਾਇ ਹਥਾਇ ਦਿਤਾ ਤਾਉ ਪਕ੍ਰਿਅਾ ਪਕ੍ਰਦਾ ਅਗੈ ਆਇਖ ਲੇਤਾ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇਸ ਲੀ ਆਵੇ ਠਹਿਰਿ ਮਨੁ ਰੁਤ ਕੰਚਨੁ ਤੇਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰੋਵੈ ਰੁਪੁ
ਤੁਸਤੁ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਲ ਕਟੇ ਕਰੇਸੁ ਧੁੰਦੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿ
ਤੇਵੇ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਸਿ ਸੇਨੇਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਭੁੰਦੇਵੇ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਤਾ ॥ ਆਵ ਲਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ
ਕਟੀ ਐਸ ਦਾਸ ਦਾਸੁ ਭੁੰਦੇਤਾ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਰਾਣਾ ਜੇਤੁ ਸੇਤੁ

ਧੁਬੁਝਾਈ॥ ਜਿਸੇਤੁਧੁਕਾਣਾਜੰਤੁਸੁਦਹਾਤਸਿਝਈ॥ ਜਿਸੇਨੇਤੇਹੀਨਦਹਿਤਉਐ
 ਤਿਸੁਗਈ॥ ਜਿਸੇਨੇਤੁਸੰਤੁਸਟੁਕਲਮਲਤਿਸੁਖਈ॥ ਜਿਸੇਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿ
 ਨਿਰਕਉਸੇਰਈ॥ ਜਿਸੇਨੇਤੁਕਿਰਪਾਲੁਸਚਾਸੇਬਿਅਈ॥ ਜਿਸੇਨੇਤੇਹੀਮਇ
 ਅਨੋਪਤੋਅਗਨਈ॥ ਜਿਸੇਨੇਸਦਾਇਆਥੁਜਿਨਿਗੁਰੇਤੇਮਤਿਥਈ॥ ੭॥
 ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੫ ਕਹਿਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲਐਪਬਖਸਿਐ॥ ਸਦਾਸਦਾਜ
 ਪੀਤੋਗਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਐ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਹਿਵਸੁਦੁਖਾਨਾਸੁਤੇਇ॥ ਤਥੇਦੇ
 ਇਆਪਿਰਖੁਵਿਅਪੇਭਉਨਕੇਇ॥ ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਗੈਦਿਏਤੇਕਮਿਲਾਇ॥
 ਸੰਤਜਨਕੈਸੰਗਿਤਉਮੈਗੋਗੁਜਾਇ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਖਸਮੁਏਕੋਰਵਿਹਤਿਅ
 ਗੁਰਪਰਸਾਈਸਚੁਸੋਚਸਚੁਲਾਤਿਆ॥ ਦਇਅਕਰਹੁਦਇਅਲਅਪਲੀ
 ਸਿਠਤਿਦੇਤੁ॥ ਦਹਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਲਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਦੇਤੁ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੫
 ਏਕੈਜਪੀਐਮਨੈਮਾਤਿਇਕਸਿਕੀਸਹਲਾਇ॥ ਇਕਸਸਿਉਕਹਿਪਿਰਤੜੀ
 ਦੁਜੀਨਾਤੀਜਾਇ॥ ਇਕੈਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਭੁਕਿਢੁਪਥੈਪਾਇ॥ ਮਨਿਤਨਿਸਾ
 ਸਿਗਿਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਇਕੈਇਕੁਪਿਆਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
 ਇਆਜਾਇ॥ ਵਡਭਾਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜਿਨਮਨਿਦੁਠਾਆਇ॥ ਜਥਿਥਲਿਮਤੀ
 ਅਥਿਰਵਿਹਤਿਅਦੁਜਕੋਈਨਾਤਿ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਈਨਾਮੁਉਚਰਾਨਾਨਕਖ
 ਸਮਰਜਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੇਨੇਤੁਰਖਵਾਸਾਮਹੇਤਿਸੁਕਉਲੁ॥ ਜਿਸੇਨੇ
 ਤੁਰਖਵਾਸਾਜਿਤਾਤਿਨੈਰਉਲੁ॥ ਜਿਸੇਨੇਤੇਹਾਅੰਗੁਤਿਸੁਖੁਖਉਜਸਾ॥ ਜਿਸੇਨੇ
 ਤੇਅੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਊਨਿਰਮਲਾ॥ ਜਿਸੇਨੇਤੇਹੀਨਦਹਿਨਥੇਖਾਪੁਛੀਐ॥ ਜਿਸੇਨੇ
 ਤੇਹੀਖੁਸੀਤਿਨਿਨਉਨਿਪਿਰੰਚੀਐ॥ ਜਿਸੇਨੇਤੁਪ੍ਰਭਵਲਿਤਿਸੁਕਿਆਖੁਛੰਦਗੀ
 ਜਿਸੇਨੇਤੇਹੀਮਿਤਰਸੁਤੇਹੀਬੰਦਗੀ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੫ ਤੇਤੁਕਿਰਪਾਸ
 ਭੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਸੰਗਿਵਿਤਾਵੇ॥ ਤੁਧੁਤੁਰਲੇਸਿਜਮਿਜਮਸਹੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁ
 ਕਨਿਤਾਵੇ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰਹੁਅਪਣਪਾਇਅਵਪਾਟਿ
 ਪਾਟਪਾਟਾ॥ ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਜਪਤਿਅਕੋਇਨਬੰਸੈਵੇਦੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥
 ਜਿਥੇਤੁਸਮਰਥਤਿਥੈਕੋਇਨਾਤਿ॥ ਓਥੈਤੇਹੀਅਗਨੀਉਦਰਮਾਤਿ॥ ਸੁਣਿ
 ਕੋਜਮਕੇਦੁਤਨਾਇਤੇਹੈਵਡਿਯਾਤਿ॥ ਕਉਜਥੁਬਿਖਮੁਅਸਥਾਨੁਗੁਰਸਬਈ

ਪਾਹਿਪਾਤਿ। ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਇਖਾਤਿ। ਕਲਿਮਤਿਏਏਏਪੁੰਨੁਗੁ
ਲਗੇਵਿੰਦਗਾਤਿ। ਸਕੁਐਕਿਰਪਾਸੁਸਮਾਸੇਸਾਤਿਸਾਤਿ। ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇ
ਜਿਅਵੇਤੁਤੁਆਤਿ। ੯॥ ਸੋਕੁਮਤਸਾ ੫ ਦੁਜਾਤਿਸੁਨਬੁਣਾਇਤੁਪਰਬੁਣ
ਮਨਮੁਦੇਤੁਆਧਾਗੁ। ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਾਤਿਬੋਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਗੁ। ਤੁਨਿਤ
ਚਲੁਨਿਰੋਵੇਹੁਸਚੁਸਚਾਤੁਤੁਦਰਬਾਗੁ। ਕੀਮਤਿਕਤਲੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਗੁ
ਵਾਗੁ। ਪ੍ਰਕੋਢੁਡਿੰਦੇਹੁਜਿਮੰਗਲਾਸਕੁਬਿਖਿਆਰਸਛਾਗੁ। ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਤੁ
ਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਤਗੁ। ਜਿਨਸਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਤਜਸੁਖਸਾਗੁ। ਨਾਨਕਇ
ਕੁਅਗੇਸੰਤਨੇਲਗੁ। ੧ ਮਤਸਾ ੫ ਅਨਦਸੁਖਬਿਸ੍ਵਾਮੁਨਿਤਤਹਿਕਾ
ਕੀਰਤਨੁਗਾਇ। ਅਵਹਸਿਅਲਪਛੁਡਿੰਦੇਤਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ। ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਤੁੰਅਵਤਿਵਸਿਬੁਤੁਤੁਪਿਲਾਵੇਲਾ। ਨਤੁੰਅਵਤਿਵਸਿਬੇਦ
ਪੜਾਵੇਲਾ। ਨਤੁੰਅਵਤਿਵਸਿਤੀਰਬਿਨਾਈਐ। ਨਤੁੰਅਵਤਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾ
ਈਐ। ਨਤੁੰਅਵਤਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿਅਲਪੇ। ਨਤੁੰਅਵਤਿਵਸਿਬੁਤੁਤਾਦਨੁ
ਦੇ। ਸਕੁਕੇਤੈਵੇਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ। ਤੁੰਕਗਤਾਕੈਵਸਿਰਗਤਾਤਲੁਤੇਗਾ॥
੧॥ ਸੋਕੁਮਤਸਾ ੫ ਆਪਵੇਦੁਆਪਿਨਾਗਇਲੁ। ਏਤਿਵੇਦੁਜੀਅਕਾ
ਦੁਖੁਲਾਇਲੁ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਾਇਲੁ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵੇਸੇ
ਤਿਸਕੇਸਰਿਦੁਖਮਿਟਾਇਲੁ। ੧ ਮਤਸਾ ੫ ਤੁਕੇਮਉਢੁਲੇਤੁਕੇਮਹੈ॥
ਤੁਕੇਮਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਹਿਸਏ। ਤੁਕੇਮਨਮੁਜਪੇਦਿਨੁਗਾਤਿ। ਨਾਨਕਜਿਸ
ਨੇਤੈਵੇਦਾਤਿ। ਤੁਕਮਿਮਰੈਤੁਕੇਮਤੀਜੀਵੈ। ਤੁਕੇਮਨਾਵਡਾਥੀਵੈ। ਤੁਕੇਮ
ਸੋਗਤਰਖਅਨੰਦਾ। ਤੁਕੇਮੁਨਿਰੋਧਰਗੁਰਮੰਤਾ। ਤੁਕੇਮਆਵਲੁਜਾਨੁਹਟਾਏ।
ਨਾਨਕਜਕਉਰਗਤੀਥਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਉਤਿਸੁਦਾਢੀਕੁਕਬਾਲੁਜਿ
ਤੇਗਸੇਵਦਭਾ। ਤਉਤਿਸੁਦਾਢੀਬਸਿਤਹਜਿਗਾਵੇਗੁਲਅਪਾਗੁ। ਸੇਢਾ
ਢੀਧਨੁਧੰਨੁਜਿਸੁਖੇਕੇਨਿਰੰਕੁਗੁ। ਸੇਢਾਢੀਕਾਗੁਜਿਸੁਸਚਾਦਰਬਾਗੁ॥
ਓਤਿਢਾਢੀਤੁਧੁਪਿਆਇਕਲਾਦੇਦਿਨੁਰੋਲਾਗੁ। ਮਿਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਅ
ਵੈਕਦੇਤਾਗਿ। ਕਪੜੁਕੇਜਨੁਸਚੁਹਟਦਾਸਿਵੇਧਾਗੁ। ਸੇਢਾਢੀਗੁਲਵੈਤੁਜਿ
ਸਨੇਪ੍ਰਭਪਿਆਗੁ॥ ੧੧॥ ਸੋਕੁਮਤਸਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਅਮਿਓਰ

ਸੁਨੀਮਿਤੁਤਹਿਕਾਨਾਉ। ਮਨਿਤਨਿਤਿਹੋਦੈਸਿਮਹਿਤਹਿਆਠਪਤਹਗੁਲ
 ਗਾਉ। ਉਪਦੇਸੁਸੁਲਤੁਤਮਗੁਰਸਿਖਤੁਸਚਾਇਦੈਸੁਆਉ। ਜਨਮੁਪਦਾਹ
 ਬੁਸਠਸੁਤਇਮਨਮਤਿਸਾਇਤੁਕਾਉ। ਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦੁਪਲਾਪੁਕੁਜ
 ਪਤਿਅਾਦੁਖਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤੁਸੁਖਉਪਜੈਦਗਤਪਾਈਐ
 ਉ॥ ੧ ਮਤਸਾ ੫ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗੁਰਪੁਰਾਮਤਿਦੇਇ। ਕਾਏ
 ਜਪਤਪਸੰਜੋਮਕਾਏਤੀਕਢਿਲੇਇ। ਕਾਏਜੋਨਿਕਵਾਈਐਕਾਏਬਖਸਿਕ
 ਗੇਇ। ਕਾਏਦੁਖਸੁਖੁਕੋਗੀਐਕਾਏਕਰਮਕਰੇਇ। ਕਾਏਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈ
 ਕਾਏਜੋਤਿਪਰੇਇ। ਕਾਏਭੋਗਗੁਗਾਇਦਾਕਾਏਮਨਤਿਕਰੇਇ। ਕਾਏ
 ਨਹਕਿਸੁਗਗਿਅਉਤਰੇਕਾਏਧਰਤਿਪਰੇਇ। ਕਾਏਤੀਜਿਸੁਕਰਗਤੀਸਾ
 ਏਨਾਨਕਵਿਰਲੇਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਿਆਈਸਚੇਨਾਮਕੀਤਉਜੀ
 ਵਾਸੁਦਿਸੁਲੇ। ਪਸੁਪਰੇਤਅਗਿਆਨਉਧਰੇਇਕਖਿਲੇ। ਦਿਨਸੁਰੇਲਿ
 ਤੇਗਨਾਉਸਦਾਸਦਜਾਪੀਐ॥ ਤਿਸਨਾਕੁਖਵਿਕਰਾਸਨਾਇਤੇਰੈਪਾਪੀਐ॥
 ਹੇਗੁਰਮੁਖੁਵੈਜਿਸੁਨਉਮਨਿਵਸੈ॥ ਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਸਾਖੁਜੇਗੁਰਸ
 ਬਈਰਸੈ॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਬੇਅੰਤਉਧਰਣੁਤਹਿਆ॥ ਤੇਰੈਸਿਭਾਤੁਪੁਸ
 ਚੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ ੧੨॥ ਸੋਲਕਮਤਸਾ ੫ ਮਿਤੁਪਿਆਰਨਾਨਕਜੀ
 ਮੇਫੁਡਿਗਵਾਇਆਗੰਗਿਕਸੁਕੈਕੁਲੀ॥ ਤਉਸਜਲਕੀਮੇਕੀਮਨਪਉਦੀ
 ਤਉਤੁਪੁਬਿਨੁਅਚੁਨਲਤਦੀ॥ ੧ ਮਤਸਾ ੫ ਸਸੁਵਿਗਇਲਨਾਨ
 ਕਜੀਉਸਸੁਰੇਵਾਈਜੇਠਪਉਪਉਥੁਏ॥ ਤਕੇਰਸੁਪੁਲੰਦੇਵਤਨੁਜਾਮੇਸਜ
 ਲੁਭੁਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਤੰਦੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਦਰਦੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਜਿ
 ਤੰਦੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਕਦੇਨਤਾਰੇ॥ ਜਿਸੁਮਿਸਿਆਪੁਰਾਗੁਰਸੁਸਰਪਰ
 ਠਾਰੇ॥ ਜਿਸੋਨੇਥਾਏਸਾਚਿਤਿਸੁਸੁਸਮਾਥੇ॥ ਜਿਸੁਆਇਆਤਖਿਨਿ
 ਧਨੁਸੁਗਤਿਅਕਾਥੇ॥ ਜਿਸੋਨੇਇਕੰਗੁਰਗਤੁਸੇਜਾਨੇ॥ ਓਤੁਸਕੁਨਾਕੀ
 ਲੁਭਿਰਤੀਚਾਰੇ॥ ਸਕੁਤੇਰੈਚੇਜਵਿਡਾਲਸਕੁਤੇਰਕਾਰੇ॥ ੧੩ ਸੋਲਕ
 ਮਤਸਾ ੫ ਉਥਉਨਿਦਾਨਾਨਕਜੀਮੇਤਕਵਵਾਈਫੁਲਿਅਤਕੁਕਿਦੁਤਿ
 ਆਗੀ॥ ਤਕੇਸਾਕੁਕੁਵਵੇਡਿਠੇਤਉਪਥੇਤੈਡੈਸਾਗੀ॥ ੧ ਸੋਲਕਮਤਸਾ ੫ ਠਿ

ਹਟੀਠਿਹਟੀਨਾਨਕਜੀਤਉਠਵੀਥੀਈਬੁਤੁਤਿਸਾਵਰਪੰਧਾ।ਤਾਤਉਸੁਖਿਸੁ
ਖਾਸੀਸੁਤੀਜਗੁਗਮਿਸਿਸਜਲੁਮੇਘਾ॥ ੨॥ ੫ਉੜੀ॥ ਸਰੇਦੁਖਸੰਤਾਪ
ਜਾਤੁਪੁਕੁਲੀਐ॥ਜੇਕੀਚਨਿਸਖਉਪਾਵਤਾਕਤੀਨਪੁਲੀਐ॥ਜਿਸਨੇਵਿਸ
ਰੈਨਉਸੁਨਿਘਨੁਕਾਢੀਐ॥ਜਿਸਨੇਵਿਸਰੈਨਉਸੁਜੇਨੀਢੀਐ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁ
ਨਅਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮੁਭੰਡੁਦੇਇ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਅਵੀਚਿਤਿਰੋਗੀਸੇਗਲੇ॥
ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਅਵੀਚਿਤਿਤਿਸੁਖੋਅਤਕਰੀਆ॥ਸੇਈਦੁਪੇਸਾਜਗਿਜਿ
ਨਿਨਉਵਿਸਾਰਿਆ॥ ੧੪॥ ਸੋਲਕਮਤਲਾ ੫ ਤੈਭੀਬੰਦਸਿਮੈਕੋਇਨਡਿ
ਠਾਤੁਨਾਨਕਮਨਿਕਾਲਾ॥ਪਿਸਿਪੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤਵਿਚੇਲੇਜੈਮਿਸਿਕੰਤੁਪ
ਛਲਾ॥ ੧੫॥ ੫੫ਵਸੁਤਵੈਜਾਤਉਧਿਰਿਜੁਲਦੇਸੀਸੁਸੁਤਵਾਚਰਲੀ॥ਮੁ
ਖੁਸੁਤਵਾਜਾਤਉਜਸੁਗਾਵੈਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰਲੀ॥ ੩ ੫ਉੜੀ॥ ਮਿ
ਲਿਨਾਹੀਸਤਸੰਗੁਮਗਲੁਗਾਵੀਆ॥ਪਰਕੋਟਆਬੰਧਨੁਬੁਤੁਕਿਨਧਾਵੀਆ॥
ਬਿਨਠੀਦੁਗਮਤਿਦੁਰਤੁਸੇਇਕੁੜਾਵੀਆ॥ਸੀਲਵੈਤਿਪਰਧਾਨਿਰਿਦੈਸਚਾਵੀ
ਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹੁਹਿਇਕੁਇਕਗੀਤਾਵੀਆ॥ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚ
ਹਲਦਸਾਵੀਆ॥ਸਿਕਾਬਨੀਸੀਗਾਰੁਖਸਮੁਜਾਗਾਵੀਆ॥ਮਿਲਿਆਆਇ
ਸੰਜੇਗਜਾਤਿਸੁਭਾਵੀਆ॥ ੧੫॥ ਸੋਲਕਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਗੁਲਤੈਡੇਨਾਨਕ
ਜੀਮੈਕੁਖੀਏਮੈਨਿਗੁਲਤੇਕਿਆਉਵੈ॥ਤਉਜੇਵਭੁਦਾਤਾਹੁਨਕੋਈਜਾਚਕੁਸ
ਦਾਜਾਓਵੈ॥ ੧ ਮਤਲਾ ੫ ਦੇਤਵਿਜੰਦੜੀਉਲਮਭੁਲੀਗੁਰਿਸਜਲਿਜੀ
ਉਧਗਇਆ॥ਭਿਸੁਖਸੁਪੇਸੀਸੁਤੀਜਿਤਾਜਗੁਸਬਾਇਆ॥ ੩ ੫ਉੜੀ॥
ਵਡੇਤੋਹਾਦਰਬਰੁਸਚਾਤੁਪੁਤਖਤੁ॥ਸਿਰਿਸਾਤਾਪਾਤਿਸਾਤੁਨਿਤਚਥੁਚਉਰਥੁ
ਤੁ॥ਜਿਭਾਵੈਪਾਹਬੁਤਮਸੇਈਸਾਚਿਨਿਆਉ॥ਜੇਭਾਵੈਪਾਹਬੁਤਮਨਿਥਾਵੈਮਿ
ਲੈਖਾਉ॥ਜੇਕੀਨੀਕਰਤਾਰਿਸਾਈਕੁਲੀਗਲਾ॥ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁਸੇਦਰਗਤ
ਮਲਾ॥ਸਤੀਤੇਗਾਹੁਮਨੁਕਿਨੈਨਠੇਰੀਐ॥ਕਰਲਕਰਲਕਰੀਮੁਕਦਗਤਿਤੇਰੀ
ਐ॥ ੧੬॥ ਸੋਲਕਮਤਲਾ ੫ ਸੋਇਸੁਲੰਦੜੀਮੋਹਮਨੁਤਨੁਮਉਲਾਨਾਮੁਜਪੰਦੜੀ
ਲਾਸੀ॥ਪੰਧਿਜੁਲੰਦੜੀਮੋਹਾਅੰਦਰੁਠੰਢਾਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਸੀ॥ ੧
ਮਤਲਾ ੫ ਤਠਮੰਤਾਤੁਮੈਮਲੁਕਲਧਾਮੁਲਿਨਪਿਧਾਮੈਕੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ॥

ਚੰਦਵੰਦਾਈਥੀਆਥਿਤਾਜਨਮੁਪਦਰਬੁਨਾਨਕਜਿਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਕਮੁਤੇਇਸੇਸੇਵਾਯਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਸਿਆਕਮਸੁਪ੍ਰਗਾ
 ਸਿਆਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ ਯਗਾਭੰਗੁਚਰਣਗਈਦਸਕੁਤ੍ਰਮੁਭਉਰਾਗਾ॥ ਅ
 ਤਮੁਜਿਤਾਗੁਰਮਤੀਆਜਗਤਪਾਗਾ॥ ਜਿਸਤਿਪਿਆਇਆਪਰਬਤਮੁਸੇਕ
 ਲਿਮਤਿਤਾਗਾ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਅਠਸਠਮਜਨਗਾ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਕੁਮਿ
 ਸਿਆਆਪਦਾਸੇਪੁਰਖੁਸਕੁਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਓਲੈਜਿਸੁਏਵਡਕੁਗਾ॥
 ੧੭॥ ਸੋਕੁਮਃ ੫ ਜਾਪਿਗੁਅੰਦਰਿਤਾਧਨਬਾਤਹਿ॥ ਜਾਪਿਗੁਬਾਤਹਿਤਾਧਨ
 ਮਾਤਹਿ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੇਬਭੁਫੇਰਿਫਿਰਾਤਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਦਿਖਾਇਆਜਾਤ
 ਹਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਮਾਤਹਿ॥ ੧ ਮਃ ੫ ਆਤਮਸਰਿਕਰਦਫਿਰੇਅ
 ਤਹੁਇਕਨੋਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਤਹਿਜਗੁਓਧਰੇਵਿਰਲਾਬੁਏਕੋਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਵਡੀਭੁਵਡਾਅਪਹੁਤੇਰਾਮਰਤਬਾ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਜਾਪਨਿ
 ਕਰਤਬਾ॥ ਜੀਅਅੰਦਰਿਜੀਉਸਕੁਕਿਛੁਜਾਣਲਾ॥ ਸਕੁਕਿਛੁਤੇਰੈਵਸਿਤੇ
 ਰਾਪਹੁਕਲਾ॥ ਤੇਰੈਪਰਿਆਨੰਦਵਧਾਈਤੁਧੁਪਾਗਿ॥ ਮਾਣੁਮਪਤਾਤੇਜੁਆ
 ਪਣਾਅਪਿਪਾਜਗਿ॥ ਸਰਬਕਲਾਕੁਰਪੁਰਦਿਸੈਜਤਕਤਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾ
 ਸੁਤੁਧੁਆਗੈਬਿਨਵੰਤਾ॥ ੧੮॥ ਸੋਕੁਮਃ ੫ ਛਤਕੇਬਜਾਹੋਸੋਤਨਿਵਿ
 ਚਿਵਪਾਗੀਏ॥ ਵਖਰੁਤਿਕੁਅਪਹੁਨਾਨਕਸੋਧੁਲੀ॥ ੧ ਮਃ ਕਬੀਰਤਮਹੋਕੋਨਹੀ
 ਤਮਕਿਸਤੁਕੋਨਾਤਿ॥ ਜਿਨਇਤੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਤੀਮਾਤਿਸਮਾਤਿ॥ ੨ ਪਉੜੀ
 ॥ ਸਠਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਤਾਵਡਾਤਹਿਸਠਲਅਮ੍ਰਿਤਾ॥ ਮਨੁਲੇਏਉਨਮਿਲਕਓ
 ਕਿਉਵੰਦੈਪਤਾ॥ ਵਹਨਾਚਿਤਨਾਬਾਤਹਚਤੁਅਗਮੁਅਜਿਤਾ॥ ਚਿਤੁਪਿਆਹਾਜੀ
 ਅਕਾਜੋਖੈਲੈਰਿਤਾ॥ ਸੇਵਾਕਰੀਤੁਸਾਵੀਆਮੇਦਿਸਿਓਮਿਤਾ॥ ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਦਵਾਰ
 ਲੇਬਲੇਬਲਿਕਿਤਾ॥ ਦਸਨਿਸੰਤਪਿਆਹਿਆਸੁਣੁਸਾਇਚਿਤਾ॥ ਜਿਸੁਲਿਖਿ
 ਆਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਾਉਅਮ੍ਰਿਤਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾ॥ ੧੯॥ ਸੋਕੁਮਃ ਕਬੀਰਧਰ
 ਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਤਿਗਾਤਿ॥ ਧਰਤੀਕਾਭਿਨਬਿਅਪਈਉਨਕਉਲਾਧੁਲਾਤਿ॥
 ੧ ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਹਲੇਤੁਖਕਉਮੁਤਲੀਲਾਇ॥ ਸੰਗਿਕੁਲਸਿਏਸਤੇਤਬਪੁਏ
 ਧਰਮਗਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪਣੀਵਡਪਰਵਰੁਅਖਿਕਾਤੀਆਆ

ਪਦੀਕੀਮਤਿਆਪਿਤੀਜਾਤੀਆ। ਸਭੁਕਿਛੁਐਪਆਪਿਐਪਿਐਪੀਨਿਆ। ਆ
ਪਦਕੀਤਾਆਪਿਐਪਿਵਕਨਿਆ। ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੁਵੁਠਾ। ਧੰਨੁਸੁਤੇਰੇ
ਗਤਜਿਨੀਸਚੁਤੁਰਿਠਾ। ਜਿਸੇਨਤੇਰੀਦਇਆਸਲਾਏਸੇਇਤੁਧਾ। ਜਿਸੁਗੁਰੇ
ਟੇਨਨਕਨਿਰਮਲੇਈਸੁਧਾ॥ ੨॥ ਸੋਲਕੁ ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮਇ
ਵਿਸੁਥਾਬਾਗੁ। ਜੇਨਰਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਅਤਿਨਾਅਚਨਲਾਗੁ॥ ੧ ਫਰੀਦਾਉ
ਅਰਸੁਤਵਕੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨਕੀਦੇਤ। ਵਿਹਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਾਪਿਅਰੇਨੇ
ਤਾ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦਇਆਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਤਿਸੁਪਾਏ॥ ਜਿ
ਸੁਬੁਧਾਇਤਿਅਗਨਿਆਪਿਸੇਨਾਮੁਧਿਆਏ। ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਅਗਮਪੁਰਖੁਇ
ਕਦਿਸਟਿਦਿਖਾਏ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੇਅਸੇਰੇਪੁਕਸਿਉਰੰਗੁਲਾਏ। ਅਉਗ
ਲਕਟਿਮੁਖੁਉਜਲਾਤਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ। ਜਨਮਮਰਣਕਉਕਟਿਓਨੁਠਿਰਿਜੇਨਿ
ਨਪਾਏ। ਅੰਧੁਕੁਪਤੇਕਦਿਅਨੁਲਕੁਆਪਿਠਕਾਏ। ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਰੇਖਗਲਿਲਾਏ॥ ੨੧ ਸੋਲਕੁਮਤਲਾ ੫ ਮੁਤੰਤੁਜਿਸੁਖੁਦਾਇਦੀ
ਰਤਾਰੰਗਿਚਲੁਲਿ। ਨਾਨਕਵਿਹਲੇਪਾਈਅਤਿਤਿਸਜਨਕੀਮਨਮੁਲਿ॥ ੧
ਮਤਲਾ ੫ ਅੰਦਹੁਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਤਰਿਕੀਸਚੁਡਿਠਮਿ। ਨਾਨਕਗਵਿ
ਆਤਥਾਇਵਲਿਤਿਤਿਤਿਕਵਲਿਹੇਮਿ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪਕੀ
ਤੇਰਾਥਨੁਐਪਤੀਰਤਿਆ। ਆਪੇਤੋਇਓਇਕੁਐਪਬਤੁਰਤਿਆ। ਆਪਸ
ਕਨਾਮੰਝਿਐਪਬਾਤਗਾ। ਆਪਜਲਤਿਦੁਹਿਐਪਜਾਤਗਾ। ਆਪੇਤੋਵਤਿ
ਗੁਪਤੁਐਪਪਗਟੀਐ। ਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਐ। ਗਤਰੰਗੀ
ਠੀਰਅਥਾਤੁਅਪਾਹੁਅਗਲਤੁਤੁ। ਨਾਨਕਵਰੇਤੋਇਕੁਇਕੋਇਕੁਤੁ॥ ੨੨॥
੧॥੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਾ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਰ॥ ॥ ਗਇਬਲਵਡਿਤਥਾਸਤੈਭੂਮਿਆਖੀ॥
ਨਉਕਰਤਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਥੋਥੁਤੇਵੈਜੇਖੀਵਦੈ। ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਕੈਦਕਰਾਵੈਤੇ
ਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁਪਕੀਵਦੈ। ਨਾਨਕਗਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੇਟੁਸਤਲੀਨੀਵਦੈ॥

ਸਤਲੇਸਰਿਓਨੁਤਸਿਰਿਕਰਿਸਿਠਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਦੈ। ਸਤਿਗੁਰਅਤੁ
 ਮਦੇਵਦੀਖਕੁਗਿਜੇਰਿਪਰਕੁਇਜੀਅਦੈ। ਗੁਰਿਚੇਖੇਰਤਹਾਸਿਕੀਈਨਨ
 ਕਿਸਲਾਮਤਿਥੀਵੇਦੈ। ਸਤਿਟਿਕਾਇਤੇਸੁਜੀਵੇਦੈ। ੧ ਸਤਲੇਦੀਠੇਗਈ
 ਐਨਾਨਕਾਦੇਤੀਖਟੀਐ। ਜਿਤਿਓਤਜੁਗਤਿਸਾਇਸਤਿਕਾਇਆਠੇਰਿਪਲ
 ਟੀਐ। ਭੁਭੈਸੁਫੁਤੁਨਿਗੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਤੀਐ। ਕਰਹਿਜਿਗੁ
 ਰਗੁਰਮਾਇਆਸਿਲੇਜੇਗੁਆਤੁਲੀਚਟੀਐ। ਲੰਗਰਚੇਲੇਗੁਰਸਬਦਿਤ
 ਰਿਤੇਟਿਨਅਵੇਖਟੀਐ। ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸਮਦੀਆਪਖਤਦੀਖੈਰਿਦਬਟੀ
 ਐ। ਤਵੈਸਿਠਤਿਖਸੀਮਦੀਨੂਰਅਹਸਤੁਕੁਰਸਤੁਤੀਐ। ਤੁਧੁਡਿਠੇਸਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਤਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ। ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਗੁਰਮਾਇਆਕਿਉ
 ਏਦੁਬੈਸਤੁਤੀਐ। ਪੁੜੀਕਉਸੁਨਪਾਸਿਓਕਰਿਪੀਰਤੁਕੰਨਮੁਰਟੀਐ।
 ਦਿਲਿਖੈਏਅਕੀਠਗਨਿਬੰਨਿਕਉਚਾਇਨਿਫੁਟੀਐ। ਜਿਨਿਅਖੀਸੇਈ
 ਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ। ਕਉਲੁਤਹੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐ। ੨॥ ਜਿਨਿਕੀ
 ਤੀਸੇਅੰਨਲਕੇਸਾਧੁਜਿਵਾਤੇਸਾਈ। ਸਰਮਗਾਇਏਦੇਵਤਾਥੈਗਲਾਕਰੇਦਸਾ
 ਈ। ਸਤਿਗੁਰਅਖੇਸਚਾਕਰੇਸਾਬਤਏਵੇਦਹਤਾਈ। ਗੁਰਅੰਗਦਈਦੇਤੀਠਿ
 ਰੀਸਚੁਕਰੇਤੈਬੰਧਿਬਤਾਈ। ਨਾਨਕਕਾਇਆਪੁਲਟਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈ
 ਡਾਈ। ਦੁਰਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਤੇਇਜੰਗਾਈ। ਦਰਿਦੁਰਵੇਸਖਸੀਮ
 ਦੇਨਾਇਸਚੈਬਲੀਸਾਈ। ਬਲਵੰਤਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਤੁਤੀਫੁਲੀਖੜਾ
 ਈ। ਲੰਗਰਿਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਰਿਪਿਆਈ। ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਸੁ
 ਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਈ। ਪਵੇਕੁਧੁਖਸੀਮਨਾਸਿਜਲਾਸਮਕਈ
 ਪਾਈ। ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਤੁਸੇਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਈ। ੩॥ ਤੇਰਿਓਗਵਤਾਈ
 ਐਦੁਨਿਆਈਅਖੇਕਿਕਿਓਨੁ। ਨਾਨਕਈਸਰਿਜਗਨਾਖਿਉਚਤਦੀਵੈਲੁਵਿਰਿ
 ਕਿਓਨੁ। ਮਾਧਾਪਰਬੁਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਥਾਸੁਕੁਸਬਦਿਹਿਕੁਕਿਓਨੁ। ਚਉਦਹਤ
 ਨਨਿਕਾਸਿਅਨੁਕਰਿਅਵਾਗਉਲੁਚਿਲਕਿਓਨੁ। ਕੁਦਰਤਿਅਤਿਵੇਖਾਈਅ
 ਨੁਜਿਲਿਏਐਵਡਪਿੰਡਠਿਲਕਿਓਨੁ। ਸਤਲੇਪਕਿਓਨੁਫੁਲੁਭਿਰਿਅਸਮਾਨਿ
 ਕਿਅਵਾਫੁਕਿਓਨੁ। ਜੇਤਿਸਮਾਣੀਜੇਤਿਮਾਤਿਅਪੁਆਮੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁ।

ਸਿਖਾਪੁਤ੍ਰਾਪਿਕੈਸਭਉਮਤਿਵੇਖਤੁਜਿਕਿਓਨੁ। ਜਸੁਪ੍ਰੋਤਾਭਲਾਟਿਕਿਓ
ਨੁ॥ ੪॥ ਠੇਹਿਵਸਾਇਆਠੇਰੁਆਦਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਭੁਗੁ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾ
ਸਿਤੁਪੁਤ੍ਰਮੁਚੁਗੁਗੁ। ਸਬੁਵਿਲਾਤੇਮਾਲਸਾਜਿਓਪਾਦੀਬੁਗੁ। ਵਰਿਤਐ
ਦਗੁਤਗੁਰੁਕੀਕੁਦਗਤੀਨੁਗੁ। ਜਿਤੁਸੁਤਾਥਨਸਭਈਤੁਓਤੁਠਗੁਗੁ। ਨਉਨਿਸਿ
ਨਾਮੁਨਿਸਾਨੁਤੈਤੁਪੁਵਿਚਿਭਗੁਪੁਗੁ। ਨਿੰਦਾਤੇਗੀਜੇਕਰੋਸੇਵੈਵੈਚੁਗੁ। ਨੇਕੈਦਿਸੈਆ
ਤੋਲਕਤੁਪੁਸੁਭੈਦੁਗੁ। ਠੇਹਿਵਸਾਇਆਠੇਰੁਆਦਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਭੁਗੁ। ੫ ਸੇ
ਟਿਕੋਸੇਬਭਲਸੇਈਈਬਾਲੁ। ਪਿਯੁਦਾਦੇਜੇਕਿਉਪਤਾਪਰਵਾਲੁ। ਜਿਨਿ
ਬਾਸਕੁਨੇਤੈਪਤਿਆਕਹਿਨੇਤੀਤਾਲੁ। ਜਿਨਿਸਮੁੰਦੁਵਿਹੇਸਿਆਕਹਿਮਹਮਯਾ
ਲੁ। ਚਉਦਹਤਨਨਿਕਾਸਿਅਨੁਕੀਤਿਨੁਚਨਾਲੁ। ਪਿੜਕੀਤੋਸਤਜਦਾਜਤੁ
ਕੀਓਪਲਾਲੁ। ਧਲਖਚੜਾਇਓਸਤੈਦਾਜਮਤੰਦਾਬਾਲੁ। ਕਸਿਵਿਚਿਧੂਆ
ਧਾਰਸਭੁਕਿਐਐਰਾਨੁ। ਸਤਤੁਪੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਤੁਵਾਵਾਲੁ। ਨਿਤਰੋਸੇਈ
ਤੇਗੀਐਪਿਉਸੇਦਾਖਾਲੁ। ਚਾਹੇਕੰਭਾਸੁਣੀਓਸੁਮਨਮਤਿਸਬਦੁਪਰਵਾਲੁ।
ਆਵਾਗਉਲੁਨਿਵਹਿਓਕਹਿਨਦਰਿਨੀਸਾਲੁ। ਅਉਤਹਿਆਅਉਤਹਿਲੈਸੇ
ਪੁਰਖਸੁਜਾਲੁ। ਭਖਵਿਵਉਨੇਭਲਈਪਰਬਤੁਮਹਾਲੁ। ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜਿ
ਅਕੀਜਾਲੁ। ਪੁਜਾਲੁ। ਕਿਆਸਾਥਾਦੀਸਚੇਪਤਿਸਾਤਜਾਤੁਸੁਪੁਰਖਸੁਜਾਲੁ।
ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰੁਕਾਵਸੀਸੇਸਤੇਦਾਨੁ। ਨਾਨਕਤੰਦਾਵੁਤੁਸਿਰਿਉਮਤਿਤੈਗਲੁ।
੬॥ ਸੰਨੁਸੰਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਸਿਰਿਅਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆ। ਪੁਰੀਤੇਈ
ਕਰਾਅਤਿਆਪਿਸਿਰਜਲਤਰੇਧਾਰਿਆ। ਸਿਖੀਅਤੇਸੰਗਤੀਪਰਬਤੁਮੁਕ
ਹਿਨਮਸਕਾਰਿਆ। ਅਵਲੁਅਥਾਤੁਅਡੇਬੁਤੁਤੇਗਅੰਤੁਨਮਾਹਵਾਰਿਆ।
ਜਿਨੀਤੁਸੇਵਿਅਭਉਕਹਿਸੇਤੁਪੁਪਾਰਿਉਤਾਕਿਆ। ਸਬੁਸੇਭੁਕਾਮੁਕ੍ਹੇਧੁਮ
ਤੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਪੁਸਪਰਵਾਰਿਆ। ਸੰਨੁਸੁਤੇਗਬਾਨੁਤੈਸਚੁਤੇਗਪੇਸਕਾਰਿਆ।
ਨਾਨਕਤੁਸਤਲਤੁਤੈਗੁਰੁਅਮਰਤੁਵੀਚਾਰਿਆ। ਗੁਰੁਭਿਠਤਾਮਨੁਸਾਧਾਰ
ਆ॥ ੭॥ ਚਾਹੇਜਾਹੇਭਉਗੁਰੀਪੰਚਾਇਲੁ। ਐਪੇਏਆਮਆਪਿਨੈਆਪ
ਸਾਜਿਓਨੁ। ਐਪੀਸਿਖੀਸੇਆ। ਐਪਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆਪਿਸਿਖਲ
ਤਹਾਤੇਆ। ਸਭਉਮਤਿਆਵਲਜਵਲੀਆਪਟੀਨਵਾਨਿਰੋਆ। ਤਖਤਿਏ

ਠਾ ਅਹਜਨਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਖਿ ਵੇਚੇ ਦੇਆ ॥ ਓਗਵਲੁ ਤੈ ਅਥਵਲੁ ਤੁਰੁ
ਚਕੀਕੀ ਅਨੁਲੇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਓਮਨ ਮੁਖਾ ਪਇਆ ॥ ਓਮਨ
ਲੀਚਉ ਲੀਕਰਾ ਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾਸਚਾ ਦੇਆ ॥ ਚਹੇ ਜਾਹੇ ਚਉ ਜੁਗੀ ਪੰਚ
ਇਲੁ ਅਪੇਤਾ ॥ ੮॥੧॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਮਕਲੀ ਬਾਲੀ ਕੁਗਤਾ ਕੀ ॥ ਗਮਕਲੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥
ਕਾਇਆ ਕਲਾ ਲਿਖਾਤਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰੁ ਕਾਸ ਬਦੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਨੁਗੇ ॥ ਤਿਸਨਾ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦਮ ਸੰਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕੋਈ ਏਰੇ ਸੰਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁਤ ਪੁਦੇਉ ਦਲਾਈਗੇ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਤ ਨੂ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੇ
ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਈਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰਦਸ ਭਾਣੀ ਕੀ ਨੀਬੁਤ ਮਾਅ
ਗਨਿਤ ਨਿਜਾਗੇ ॥ ਮੁੰਦਾ ਮੁਦਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਲਾਗੀ ਸੁਖ ਮਨ ਪੈਯਨ ਤਾਗੇ ॥
੨ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤਨੇ ਮਸੂਚਿ ਸੰਜਮ ਗਵਿਸ ਸਿਗਰੇ ਦੇਉਗੇ ॥ ਸੁਗਤਿ ਪਿਆ
ਲਸੁ ਧਾਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਤੁ ਮਤ ਰਸੁ ਪੈਓਗੇ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰੁਧਾਰੁ ਚਉ ਮੇਅਤਿ
ਨਿਰਮਲਾਇ ਤਰਸ ਮਨੁ ਆਹੇਤੋਗੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਢੇ ਦੇਤੋ ਮ
ਤਰਸੁ ਸਾਚੇਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ਗਮਕਲੀ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਰਖਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮ
ਧੁਆ ਕਉ ਭਾਣੀ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨ ਤਰਾ ॥
੧ ॥ ਅਉਧੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤ ਵਾਰਾ ॥ ਉਨ ਮਦ ਚ ਚਾਮ ਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਿਕ
ਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰੋਜੇ ਰਿਕਾਈ ਭਾਣੀ ਪੀਉ
ਮਤ ਰਸੁ ਭਾਣੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪ
ਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਮਿਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ ਸੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰ ਤ

ਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਯੁਜਾਈ॥੩॥੨॥ ਗਮਕਸੀ॥ ਤੁਮੇਰੇਮੇਰੁਪਰਬ
ਤੁਸੁਆਮੀਓਟਗਤੀਮੇਤੇਗੀ॥ਨਾਤੁਮੇਡੇਸਤੁਨਾਤਮਗਿਰਤੇਰਖਿਲੀਨੀਚਰਿਮੇਰੀ
੧ ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਤੀਤੁਤੀ॥ਤਮਤੁਅਪਰਸਾਦਸੁਖੀਸਦਤੀ॥ ੨॥
ਰਤਾਉ॥ਤੇਰੇਰੋਸੇਮਗਤਰਬਸਿਓਮੇਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ਪਤਿਲੇਦਰ
ਸਨੁਮਗਤਰਪਾਇਓਫੁਨਿਕਾਸੀਬਸੇਆਈ॥ ੩॥ ਜੈਸਾਮਗਤਰਤੇਸੀਕਾਸੀ
ਤਮਏਕੈਕਰਿਜਾਨੀ॥ਤਮਨਿਰਧਨਜਿਉਇਤੁਪਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਫੁਟਿਗੁਮਾ
ਨੀ॥ ੩॥ ਕਰੈਗੁਮਾਨੁਚੁਕਤਿਤਿਸੁਸੁਲਾਕੈਕਾਫਨਕਉਨਾਤੀ॥ਅਜੈਸੁਚੇਰ
ਕਉਬਿਲਲਬਿਲਾਤੇਨਰਕੇਘੋਰਪਚਾਤੀ॥ ੪॥ ਕਵਨੁਨਰਕੁਕਿਆਸੁਗਰੁਬਿ
ਚਾਰਸੰਤਨਦੇਉਗਏ॥ਤਮਕਾਤੁਕੀਕਾਇਨਕਫਤੇਅਪਨੇਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥ ੫॥
ਅਬਤਉਜਾਇਚਢੇਸਿੰਘਾਸਨਿਮਿਲੈਤੇਸਾਹੰਗਿਪਾਨੀ॥ਗਮਕਬੀਰਾਏਕਰ
ਏਤੈਕੋਇਨਸਕੈਪਛਾਨੀ॥ ੬॥ ੩॥ ਗਮਕਸੀ॥ ਸੰਤਾਮਨਉਦੁਤਾਡਾਨਉ
ਇਤੁਕੁਟਵਾਹੀਮੇਰੀ॥ਦਿਵਸਗੈਨਿਤੇਰੇਪਾਉਪਲੇਸਉਕੇਸਚਵਹਕਰਿਫੇਰੀ॥ ੧
ਤਮਕੁਕਰਤੇਰੇਦਰਬਾਗਿ॥ਭਉਕਤਿਅਗੇਬਦਨੁਪਸਾਗਿ॥ ੧ ਰਤਾਉ॥ਪੁ
ਰਬਜਨਮਤਮਤੁਮੇਰੇਸੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥ਤੇਰੇਦੁਆਰੇਧੁਨਿਸ
ਤਜਕੀਮਾਥੇਮੇਰੇਦਗਾਈ॥ ੨॥ ਦਾਗੋਤੇਤਿਸੁਹਨਮਤਿਜੁਝਤਿਬਿਨੁਦਾਗੇਰ
ਗਿਜਜਾਈ॥ਸਾਧੂਤੇਤਿਸੁਭਗਤਿਪਛਾਨੈਤਹਿਲਖਜਾਨੈਪਾਈ॥ ੩॥ ਕੋਠਰੇਮ
ਤਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠਰੀਬੀਬਾਗਿ॥ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਤੁਬਸ
ਤੁਸਮਾਗਿ॥ ੪॥ ਕਬੀਰਿਦੀਈਸੰਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਆਬਿਰੁਤਾਕਾਸੇਤਾਗੁ॥ ੫॥ ੪॥ ਗਮਕਸੀ॥
ਸਿਤਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਤਮਨੁਬਿਸੁਹਕਰੈ॥ਜਕੈਪਾਇ
ਜਗਤੁਸਭੁਸਾਗੈਸੋਕਿਉਪਾਛਿਤਤਹਿਨਕਏ॥ ੧ ਕਾਤੇਮੇਰੇਬਾਮਨਤਹਿਨਕ
ਤਤਿ॥ਗਮਨੋਬੋਲਤਿਪਾਛੇਦੇਜਕੁਭਗਤਿ॥ ੧ ਰਤਾਉ॥ਆਪਨਉਚਨੀਚ
ਪਹਿਰੇਜਨੁਤੇਠਕਰਮਕਹਿਉਦਰੁਭਗਤਿ॥ਚਉਦਸਅਮਾਵਸਹਚਿਰਚਿਮਾ
ਗਤਿਕਰਦੀਮੁਕੁਲੈਕੁਪਪਰਤਿ॥ ੨॥ ਤੁੰਬ੍ਰਤਮਨੁਮੇਕਸੀਕਾਜੁਲਤਾਮੁਤਿਤੇ
ਤਿਬਰਾਬਰੀਕੈਸੇਕੈਬਨਤਿ॥ਤਮੇਰੇਗਮਨਾਮਕਤਿਉਬਰੇਬੇਦਠੇਰੇਸੇਪਾਛੇਭ

ਬਿਮਰਤਿ॥ ੩॥ ੪॥ ਗਮਕਲੀ॥ ਤਰਵਹੁਏਕੁਅਨੰਤਡਰਸਾਖਾਪੁਤਪੜਕੁ
 ਠਹੀਆ॥ ਇਤਅਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾੜੀਏਗੇਤਿਨਤਹਿਪੁਰੋਕਹੀਆ॥ ੧ ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇ
 ਰਾਜਾਗਮਕੀਕਤਾਨੀ॥ ਅੰਤਹਿਜੋਤਿਗਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਬਿਰਲੇਜਾਨੀ॥ ੧
 ਹਤਾਉ॥ ਭਵਹੁਏਕੁਪੁਤਪਰਸਬੀਧਾਬਾਰਤਲੇਓਰਧਰਿਆ॥ ਸੋਹਤਮਧੇਪਵਨੁਬੁ
 ਕਰਿਆਆਕਾਸੇਠਹੁਠਹਿਆ॥ ੨ ਸਤਜਲੁਨਿਇਕੁਬਿਰਵਾਉਪਜਿਆਧਰਤੀ
 ਜਲਤਰੁਸੇਖਿਆ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਤਓਤਕਾਸੇਵਕੁਜਿਨਿਇਤੁਬਿਰਵਾਏਖਿਆ॥
 ੩॥ ੬॥ ਗਮਕਲੀ ਮੁੰਦ੍ਰੇਮਨਿਦਇਆਕਹਿਏਈਪੜਕਾਕਹੁਬੀਚਾਰੇ॥
 ਖਿੰਬਾਇਤੁਤਨੁਸੀਅਉਅਪਨਾਨਾਮੁਕਰਉਆਧਰੇ॥ ੧ ਐਸੇਸੇਗੁਕਮਾਵ
 ਤੇਜਗੀ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਗੁਰਮੁਖਿਭੋਗੀ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਬੁਧਿਬਿਕੁਤਿਚਢਾਵਉ
 ਅਪੁਨੀਸਿੰਫੀਸੁਰਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਕਹਿਬੈਰਾਗੁਠਿਹਉਤਨਿਨਗੀਮਨਕੀਕਿੰਗੁ
 ਗੀਬਜਾਈ॥ ੨॥ ਪੰਚਤਤੁਲੈਦਿਹਦੇਹਾਖਪੁਰੁਏਨਿਰਾਸਮਤਾੜੀ॥ ਕਤਤਕਬੀ
 ਹਸੁਨਤੁਰੇਸੰਤਤੁਧਮੁਦਇਆਕਹਿਬਾੜੀ॥ ੩॥ ੭ ਗਮਕਲੀ॥ ਕਵਨਕਾ
 ਜਸਿਰਜੇਜਗਤੀਤਹਿਜਨਮਿਕਵਨਠਲੁਪਾਇਆ॥ ਭਵਨਿਧਿਤਰਨਤਾਰਨਚਿੰ
 ਤਾਮਨਿਇਕਨਿਮਖਨਇਤੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ੧ ਗੋਬਿੰਦਤਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥
 ਜਿਨਿਪੁਰਜੀਉਪਿਰੁਥਾਦੀਆਤਿਸਕੀਭਉਭਗਤਿਨਤੀਸਾਧੀ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥
 ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿਦਾਪਰਅਪਥਾਦੁਨਵੁਏ॥ ਆਵਾਗਵਨੁਤੁਤੈਏਠਨਿ
 ਠਨਿਇਤੁਪਰਸੰਗੁਨਤੁਏ॥ ੨॥ ਜਿਤਪਰਕਥਾਤਤਤਹਿਸੰਤਨਇਕਨਿਮਖ
 ਨਕੀਨੇਮੇਠਗਾ॥ ਈਪਟਚੋਰਦੁਤਮਤਵਹੇਤਿਨਸੰਗਿਸਦਾਬਸੇਗਾ॥ ੩॥ ਕਾਮਕ੍ਰੇ
 ਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਸੰਪੈਮੇਮਾਤੀ॥ ਛਇਆਧਰਮੁਅਰੁਗੁਕੀਸੇਵਾ
 ਏਸੁਪਨੰਤਹਿਨਾਤੀ॥ ੪॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦੇਮਦਰਗਤਿਵਦੁਲ
 ਭੈਤਾਗੀ॥ ਕਤਤਕਬੀਰਭੀਰਜਨਰਾਖਤੁਤਹਿਸੇਵਾਕਰਉਤੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ੮॥
 ਗਮਕਲੀ॥ ॥ ਜਿਤਸਿਮਰਨਿਏਇਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ਜਾਤਿਬੈਕੁਠਿਨਤੀ
 ਸੰਸਾਰੀ॥ ਨਿਰਕਉਕੈਪਾਰਿਬਜਾਵਤਿਤੁਗਾਅਸਤਬਜਤਿਸਦਾਕੁਰਪੁਰ॥
 ੧ ਐਸਾਸਿਮਰਨੁਕਰਿਮਨਮਾਤਿ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਮੁਕਤਿਕਤਨਾਤਿ॥ ੧
 ਹਤਾਉ॥ ਜਿਤਸਿਮਰਨਨਾਤੀਨਨਕਾਹਮਮੁਕਤਿਕਰੈਉਤੋਬਤੁਕੁਗਾਨਮਸਕਾ

ਹੁਕਮਿਤਿਰਵੈਮਾਤਿ। ਠਿਗਿਠਿਰਿਤੇਗਾਵਨੁਨਾਤਿ॥ ੨ ਜਿਤਸਿਮਹਨਿਕਹਤਿ
 ਤੁਕੇਲੋ। ਦੀਪਕੁਬੀਧਿਧਰਿਓਬਿਨੁਤੇਲੋ। ਸੇਦੀਪਕੁਅਮਹੁਕਸੰਸਾਗਿ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਬਿਖੁਕਾਢੀਲੇਮਾਗਿ॥ ੩॥ ਜਿਤਸਿਮਹਨਿਤੇਹੀਗਤਿਤੇਇ। ਸੇਸਿਮਹਨੁਕਹਕੰਠਿ
 ਪੋਗੇਇ। ਸੇਸਿਮਹਨੁਕਹਿਨਤੀਗਾਖੁਉਤਾਗਿ। ਗੁਪਤਸਾਦੀਉਤਹਤਿਪਾਗਿ॥ ੪॥
 ਜਿਤਸਿਮਹਨਿਨਾਤੀਤੁਤਿਕਾਨਿ। ਮੰਦਰਿਸੇਵਤਿਪਟੰਬਹਤਾਨਿ। ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਬਿ
 ਗਸੇਜੀਉ। ਸੇਸਿਮਹਨੁਤੁਅਨਦਿਨੁਪੀਉ॥ ੫॥ ਜਿਤਸਿਮਹਨਤੇਹੀਜਾਇਬਲਾ
 ਇ। ਜਿਤਸਿਮਹਨਤੁਭੁਪੈਨਮਾਇ। ਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਤਹਿਤਹਿੰਗਾਈਐ। ਇਤੁ
 ਸਿਮਹਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥ ੬॥ ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਹਿਦਿਨੁਗਤਿ। ਉਠਤਬੇਠਤ
 ਸਾਸਿਗਿਗਾਸਿ। ਜਾਗੁਸੇਇਸਿਮਹਨਰਸਕੋਗੁ। ਤਹਿਸਿਮਹਨੁਪਾਈਐਸੰਜੋਗਾ॥
 ੭॥ ਜਿਤਸਿਮਹਨਨਾਤੀਤੁਤੁਕਾਗੁ। ਸੇਸਿਮਹਨੁਰਾਮਨਮਾਯਾਗੁ। ਕਤਿਕਬੀਰਜ
 ਕਾਨਤੀਅੰਤੁ। ਤਿਸਕੇਅਗੇਤੰਤੁਨਮੰਤੁ॥ ੮॥ ੯॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ੧੦॥ ੨ ਬੰਧ
 ਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ। ਮੁਕਤੇਗੁਰਿਅਨਲੁਭੁਭੁਇਆ। ਜਬਨਖਸਖਾਇਤੁਮਨੁਚੀ
 ਨਾ। ਬਖਸ਼ੀਤਹਿਅਜਨੁਕੀਨਾ॥ ੧ ਪਵਨਪਤਿਉਨਮਾਨਿਹਤਨੁਖਗਾ। ਨਤੀਮਿਹਤੁ
 ਨਜਨਮੁਜਗਾ॥ ੧ ਹਤਾਉ। ਉਲਟੀਲੇਸਕਤਿਸਤਾਗੀ। ਪੇਸੀਲੇਗਗਨਮਧਾਰੀ। ਬੇ
 ਧੀਲੇਚਕ੍ਰਕੁਅੰਗਾ। ਭੇਟੀਅਲੇਗਇਨਿਸੰਗਾ॥ ੨ ਚੁਕੀਅਲੇਮਤਮਇਆ
 ਸਾ। ਸਸਿਕੀਨੇਸੁਗਹਿਗਾਸਾ। ਜਬਕੁੰਭਕੁਰਹਿਪੁਰਿਲੀਲਾ। ਤਤਬਾਜੇਅਨਤ
 ਦਬੀਲਾ॥ ੩॥ ਬਕਤੇਬਕਿਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ। ਸੁਨਤੇਸੁਨਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥
 ਕਹਿਕਹਤਾਉਤਕਸਿਪਾਗੀ। ਕਟੇਕਬੀਰਸਾਗੀ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁ
 ਇਜੋਤਿਸਹੁਪਾਜੋਤੀਅੰਤਹਿਬ੍ਰਤਮੁਅਨੁਪਾ॥ ੧ ਕਰੁਗੇਗਿਆਨੀਬ੍ਰਤਬ੍ਰੀਚਹੁ ॥
 ਜੋਤੀਅੰਤਹਿਧਰਿਆਪਾਸਾਗੁ॥ ੧ ਹਤਾਉ। ਤੀਹਾਏਖਿਤੀਰੇਕਹਉਆਦੇਸੁ॥
 ਕਟੇਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਅਲੇਖੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੧ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਦੁਨੀਆਤੁਸੀਆਰ
 ਬੇਦਾਹਜਗਤਮੁਸੀਅਤਤਉਰੇਕਾਣੀ। ਨਿਗਮਤੁਸੀਆਰਪਤਹੁਆਦੇਖਤਦੇਖ
 ਤਜਮੁਲੇਜਾਣੀ॥ ੧ ਹਤਾਉ। ਨੀਬ੍ਰਤਇਓਅੰਬੁਆੰਬੁਕਇਓਨੀਬਾਕੇਲਾਪਾ
 ਕਾਭਾਗਿ। ਸਲਏ ਹਠਥੁਸੇਬਰਿਪਕਾਮੁਰਖਮੁਪਧਗਵਾਗੁ॥ ੧ ਤਹਿਕਇਓ
 ਖੰਡੇਤੁਮਤਿਬਿ ਖਹਿਓਤਸਤੀਚੁਨਿਓਨਜਾਣੀ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਕੁਲਜਾਤਿਪਾ

ਤਿਤਜਿਚੀਟੀਤੋਇਚੁਨਿਖਾਈ॥੨॥੩॥੧੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦ

ਰਾਮਕਲੀਨਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਅਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੁਡੀਆਕਾਸ
ਮਧੋਕੁਰਮੀਅਲੋ॥ ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਬਾਤਬਤਉਆਚੀਤੁਸੁਡੇਹੀਰਾਖੀਅਲੋ॥ ੧ ਮ
ਨੁਰਾਮਨਾਮਾਬੇਧੀਅਲੋ॥ ਜੈਸੇਕਨਿਕਕਲਾਚਿਤੁਮਾਡੀਅਲੋ॥ ੧ ਹਟਾਉ॥ ਆਨੀ
ਲੇਕੁਕੁਰੁਹਾਈਅਲੋਉਦਕਰਾਜਕੁਆਰਿਪੁਰੰਦਰੀਏ॥ ਤਸਤਬਿਨੋਦਬੀਚਾਰਕਰਤੀ
ਤੈਚੀਤੁਸੁਗਾਗਰਿਰਾਖੀਅਲੋ॥ ੨ ਮੰਦਹੁਏਕੁਦੁਅਭਦਸਜਾਕੇਗਉਚਰਾਵਨਛ
ਡੀਅਲੋ॥ ਪੰਚੋਕੇਸਪਰਗਉਚਰਾਵਤਚੀਤੁਸੁਬਫਰਾਰਾਖੀਅਲੋ॥ ੩॥ ਕਤਤਨਮ
ਦੇਉਸੁਨਪੁਤਿਲੋਚਨਬਾਲਕਪਾਸਨਪਉਢੀਅਲੋ॥ ਅੰਤਹਿਬਾਤਹਿਕਜਾਬਿਹੁਧੀ
ਚੀਤੁਸੁਬਾਰਕਰਾਖੀਅਲੋ॥ ੪॥ ੧ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਆਨੰ
ਤਕਬਿਭਾਗਵਉਗੋ॥ ਅਖੰਡਮੰਡਲਨਿਰੰਕਾਰਮਾਤਿਅਨਤਦਬੇਨੁਬਜਾਵਉ
ਗੋ॥ ੧ ਬ੍ਰੋਹਮੀਰਾਮਾਤਿਗਾਵਉਗੋ॥ ਸਬਦਿਅਤੀਤਅਨਾਤਦਿਹਾਤਾਅਕੁਲਕੇ
ਪਾਰਿਜਾਉਗੋ॥ ੧ ਹਟਾਉ॥ ਇਕਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰੁਸੁਖਮਨਪਉਨੈਬੀਧਿਕਤਉਗੋ॥
ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਇਸਮਕਰਿਗਾਖਉਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਉਗੋ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਦੇ
ਖਿਨਜਲਮਾਤਿਪੇਸਉਜੀਅਜੰਤਸੰਤਾਵਉਗੋ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰੁਦਿਖਾਏਪ
ਟਤੀਤੀਰਥਨਉਗੋ॥ ੩॥ ਪੰਚਸਤਾਈਜਨਕੀਸੋਰਾਕੁਲਕੋਲਕਤਾਵਉਗੋ॥ ਨਾ
ਮਕਟੈਚਿਤੁਤਹਿਸਿਉਰਾਤਾਸੁਨਸਮਾਧਿਸਮਾਉਗੋ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀ॥
ਮਾਇਨੋਤਤੀਬਾਪੁਨੋਤਤਾਕਰਮੁਨੋਤਤੀਕਾਇਆ॥ ਤਮਨਤੋਤੋਤਤੁਮਨਤੀਓ
ਤੋਕਵਨੁਕਤਾਤੋਆਇਆ॥ ੧ ਰਾਮਕੋਇਨਕਿਸਤੀਕੇਭਾਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰ
ਖਿਬਸੇਗਾ॥ ੧ ਹਟਾਉ॥ ਚੰਦੁਨੋਤਤਸੁਰਨੋਤਤਾਪਾਨੀਪਵਨੁਮਿਲਾਇਆ॥
ਸਾਸਤੁਨੋਤਤਾਬੇਦੁਨੋਤਤਾਕਰਮੁਕਤਾਤੋਆਇਆ॥ ੨॥ ਖੇਡਕੁਚਰਤੁ
ਲਸੀਮਾਧਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਾਪੁਦਵੇਪਰਮ ਤਤੁਤੋਸਤਿਗੁਰ
ਤੋਇਸਖਾਇਆ॥ ੩॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਪੁਰੁ ੨ ਬਾਨਰਸੀਤੁਮੁ

ਕਰੇਉਸਾਟਿ^{ਕਾਇਆ}ਹਬਮਰੇਅਗਨਿਦੇ^{ਕਾਇਆ}ਕੁਲਪੁਕੀਜੈ॥ ਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕੀਜੈਸੋਨਾ
 ਗਰਕੁਦਾਨੁਦੀਜੈਗਮਨਾਮਸਹਿਤਉਨਪੁਜੈ॥ ੧ ਵੇਛੋਵੇਡਿਰੇਪਾਖੰਡੀਮਨਕ
 ਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ ਤਹਿਕਾਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਤਿਤਿਸੀਜੈ॥ ੧ ਰਤਾਉ॥ ਗੰਗਾਜਉਗੁਦਾਵ
 ਹੀਜਾਈਐਕੁਕੁਜਉਕੇਦਾਰਨਾਈਐਗੋਮਤੀਸਤਸਗਉਦਨੁਕੀਜੈ॥ ਕੋਟਿ
 ਜਉਤੀਹਬਕਰੇਤਨਜਉਤਿਵਾਏਗਰੇਗਮਨਾਮਸਹਿਤਉਨਪੁਜੈ॥ ੨ ਅਸੁਦਾ
 ਨਗਜਦਾਨਾਸਿਜਾਨਾਗੀਕੂਮਿਦਾਨਾਐਸੋਦਾਨਨਿਤਨਿਤਤਿਤਿਕੀਜੈ॥ ਆਤਮਾ
 ਜਉਨਿਰਮਾਇਯੁਕੀਜੈਆਪਬਰਾਬਰਿਕੰਚਨੁਦੀਜੈਗਮਨਾਮਸਹਿਤਉਨਪੁ
 ਜੈ॥ ੩॥ ਮਨਤਿਨਕੀਜੈਹੋਸੁਜਮਤਿਨਦੀਜੈਦੋਸੁਨਿਰਮਲਨਿਰਬਲਪਦੁ
 ਚੀਨਿਸੀਜੈ॥ ਜਸਹਬਰਾਇਨੰਦੁਗਾਜਾਮੇਰਾਮਚੰਦੁਪੁਲਵੇਨਾਮਾਤਤੁਰ
 ਸੁਅਮਿਤੁਪੀਜੈ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸਰੁਸੁਨੀਐ॥
 ਅਨਕਉਰਾਉਨਦਰਸੇ॥ ਲੋਤਕੰਚਨੁਤਿਰਨੋਤਿਏਕੈਸੇਜਉਪਾਰਸਤਿਨਪਰੇ॥
 ੧ ਦੇਵਸੈਸੈਗਾਠਿਨਵੂਟੈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਹਇਨਪਚੁ
 ਮਿਲਿਯੁਟੈ॥ ੧ ਰਤਾਉ॥ ਤਮਬਡਕਬਿਕੁਲੀਨਤਮਪਡਿਤਤਮਜੇਗੀਸੀਤਿ
 ਆਸੀ॥ ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਸੁਰਤਮਦਾਤੇਇਤਧੁਧਿਕਸ਼ਤਿਨਨਾਸੀ॥ ੨॥
 ਕਤੁਗਵਿਦਾਸਸਰੋਨਤੀਸਮਤੁਸਿਭੂਸਿਪਰੇਜੈਸੇਬਉਗੋਮਤਿਆਧਕੁਨ
 ਮੁਨਾਗਇਨਜੀਵਨਪੁਨਧਨਮੇਰੇ॥ ੩॥ ੧॥

੧ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਬਾਲੀਬੋਲੀਜੀਉਕੀ॥ ॥ ਇਕਾਪਿੰਗੁਲਅਉਰਸੁਖਮਨਤੀਨਿ
 ਬਸਤਿਇਕਠਾਈ॥ ਬੋਲੀਸੰਗਮੁਤਤਪਿਰਾਗੁਮਨੁਮਜਨੁਕਰੇਤਿਬਾਈ॥ ੧
 ਸਿਤਤੁਤਤਾਨਿਰੰਜਨਗਮੁਟੈ॥ ਗੁਰਗਮਿਚੀਨੈਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ ਤਤਾਨਿਰੰਜਨੁ
 ਹਮੀਆਸੋਇ॥ ੧ ਰਤਾਉ॥ ਦੇਵਸਥਾਨੈਕਿਆਨੀਸਾਲੀ॥ ਤਤਾਬਜੈਸਬਦ
 ਅਨਾਤਦਬਾਲੀ॥ ਤਤਚੰਦਨਸੁਰਜੁਪਉਲਨਪਾਲੀ॥ ਸਾਖੀਜਾਗੀਗੁਰ

ਮੁਖਿਜਲੀ॥ ੨ ਉਪਜੈਗਿਆਨੁ ਦੁਹਮਤਿਛੁਜੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸਿਗਗਨੰਤ
 ਰਿਕੀਜੈ॥ ਏਸੁਕਲਾਜੈਜੈਏਕੇਉ॥ ਕੇਟੋਤਾਸੁਪਰਮਗੁਰੇਉ॥ ੩॥ ਦਸਮੁਦ
 ਆਰਾਮਗਮਅਪਾਰਾਪਰਮਪੁਰਖਕੀਪਾਟੀ॥ ਉਪਰਿਤਾਟੁਤਾਟਪਰਿਆ
 ਸਾਅਲੇਕੀਤਰਿਥਾਤੀ॥ ੪॥ ਜਾਗਤੁਰੇਏਸੁਕਬਤੁਨਸੇਵੈ॥ ਤੀਨਿਤਿਲੋਕਸ
 ਮਾਧਿਪਲੇਵੈ॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਲੇਤਿਰੇਏਰੇ॥ ਮਨੁਆਉਲਟਿਸੁਨਮਤਿਗੇਏ॥ ੫॥
 ਜਾਗਤਾਰੇਨਅਲੀਆਕੇਖੋ॥ ਪਾਚਉਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਰੇਖੋ॥ ਗੁਰਕੀਸਾ
 ਖੀਰੇਖੇਚੀਤਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰੇਪਕ੍ਰਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੬॥ ਕਰਿਪਲਵਸਾਖਾਬੀ
 ਚਾਰੇ॥ ਅਪਨਾਜਨਮੁਨਜੁਐਤਾਰੇ॥ ਅਸੁਰਨਦੀਕਾਥੀਐਮੂਲੁ॥ ਪਵਿਮਠੇਰੇ
 ਚੜ੍ਹਵੈਸੁਰੁ॥ ਅਜਗੁਜੇਰੇਸੁਨਿਝੁਰੇਰੇ॥ ਜਗਨਾਥਸਿਉਗੇਸਟਿਕੇਰੇ॥ ੭ ਚਉ
 ਮੁਖਦੀਵਾਜੋਤਿਦੁਆਗਾ॥ ਪਸੁਅਨਤਮੂਲੁਬਿਚਕਾਰਿ॥ ॥ ਸਰਬਕਲਾਲੇ
 ਆਪਰੇਏ॥ ਮਨੁਮਾਨੁਕੁਰਤਨਮਤਿਗੁਏ॥ ੮॥ ਮਸਤਕਿਪਦਮੁਦੁਆਲੇ
 ਮਲੀ॥ ਮਾਤਿਨਿਰੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਲਧਲੀ॥ ਪੰਚਸਬਦਨਿਰਮਾਇਲਬਾਜੇ॥ ਚੁ
 ਲਕੇਚਵਰਸੰਖਪੰਨਗਜੈ॥ ਦਲਿਮਲਿਦੈਤੰਤੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥ ਬੇਲੀਜਾ
 ਚੈਤੇਰਾਨਮੁ॥ ੯॥ ੧॥

485

१६ सातिना मुकरता पुरखु निरकली
रदैरु अकल मुगति अजुनी मैर
गुरय सादे

रगुन टनग एत मजल ४ मेरे मन जाधि अगिनि सिता मु
गे। केटि केटि देव धुकी नि सठ पग रिधा सिधगे ॥ १ ॥ गउ
गिग रिता मुज पारि अरया रिसे दक ठाई धगे। विला धि वदे
धग ए सठ नी करि नि उपा नी मे लुगे ॥ १ ॥ धिनु धिनु नरुन
राई नुगा वारि मुधि बेला रिता नरुगे। पंच देव असा यनग
रम रिं ईका धिनु पलु दु री करे ॥ २ ॥ दड ठगी रिता मुधि अ
दारी रि के ठग उगे। तन की संगति दे रि पुरज चडै मे मु
इ मुग यानि सउगे ॥ ३ ॥ विधा विधा पारि नग नी दनग धि ले
दुस गनि पगे। नान कुज नुतु मरी सगनी गिग रि धा गुलान
उगे ॥ ४ ॥ १ ॥ नट मजल ४ रम जाधि जनग मे नगी मर
ले। रम नान मुजा धि उगु बचनी गिग रि धा गिग रि विध ले ॥ १ ॥ गउ
गिग रि अगम अगे चरु सुअ मी जत जाधि मालि सल सल ले ॥
गिग रि संत मालि रम सुप ए अगम जत कै बालि बल ले ॥ १ ॥
पुरखे त मुग रिता मुज निगा ए ई सठि टल टल टल ले। दिचि
दे रि देव असा य पंच धा उग रि की ए धि न पग ले ॥ २ ॥ गिग रि संत
मनि धी ति ल गा ए नि उ देवै सा मि क म ले। इत दै य नु य न य
नी गुरग र नै मनि धि ग मै मे ग मुग ले ॥ ३ ॥ गम रै सुअ मी ले चर
मला एी गम नी दउ दे धि ग रि मी ले। जत नान क ग रि अम ल
ग रि ला ए ग रि मे ल गु अ न द ड ले ॥ ४ ॥ २ ॥ नट मजल ४
मेरे मन जाधि गिग रिता मस खे। गुरय गसा टी ग रिता मुधि
अ ए ई र म सा ति गुर चर न प खे ॥ १ ॥ गउ। उत म सग न
बन ग टी सुग म पा पी सग नि र खे। उम द ड पुरखु टी न
दुख ठी जत ग रि टी ई न मु मु खे ॥ १ ॥ गिग रि गुन उ च नी च ग म

ਗਾਏਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਥੋ॥ਜੀਉਚੰਦਨਸੰਗਿਬਸੈਨੀਮਾਥਿ
 ਬਾਗੁਨਚੰਦਨਕੇਥਸਥੋ॥੨॥ਗਮੇਅਵਗਨਾਥਿਥਿਅਥੈਥੈਕੇ
 ਬਹੁਬਾਰਬਾਗਨੀਮਥੋ॥ਅਵਗਨਿਅਰੇਪਾਥਰਥਾਰੇਗਰਿਤਾਰੇਸੰਗਿ
 ਜਨਥੋ॥੩॥ਜੀਨਕਉਤੁਮਗਰਿਗਥਹੁਸੁਆਮੀਸਭਾਤਿਨਕੇਪਾ
 ਧਾਰਿਥੋ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦੁਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੁਮਦੁਸਟਤਾ
 ਰੇਹੁਲਥੋ॥੪॥ ੩॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ
 ਹਰਿਗਰਿਮਰੰਗੇ॥ਹਰਿਗਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਗਰਿਧਿਆ
 ਭਇਓਨਾਗਲਗੇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕੂਲਚੁਕਹਮ
 ਅਥਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੇ॥ਤੁਮਸਰਨਗਾਤਿਪ੍ਰਾਤਿਪਾਲਕ
 ਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਿਹੁਦਫਪਧਗੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੇ
 ਕੋਨਉਧਾਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪ੍ਰਾਤਿਤੁੰਦਗੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਢੀਪਾ
 ਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਾਭਿਰਾਖੀਧੈਜਨਨਗੇ॥੨॥ਜੇਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾ
 ਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਥਲਿਥਲਿਥਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵਨਭਵ
 ਨਪਾਵਿਤਸਾਭਿਕੀਏਜਹਧੂਰਿਪਰੀਜਨਪਗੇ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁ
 ਲਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮਵਡਵਡਪੁਰਖਵਡਗੇ॥ਜਨਨਾ
 ਨਕਕਓਦਾਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ॥੪॥ ੪॥
 ਨਟਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਮਨੋ॥ਜਗ
 ਨਾਥਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਾਭਿਧਰੀਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮਥਨੋ॥੧॥ਗਾਉ
 ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗਰਿਗਾਏਓਓਪਟੋਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸੁਨੋ॥
 ਕਿਲਾਥਿਕਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੋਨਿਦਥੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨੈਲੁਨੋ॥੧॥
 ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੋ
 ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਗੁਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪੁਨੋ॥੨॥
 ਮਾਇਆਠਾਸਥੰਧਬਹੁਥੰਧੇਹਰਿਜਾਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੋ॥ਜਿਓ
 ਜਲਕੁੰਦਰੁਤੰਦੁਐਥਾਪਿਓਹਰਿਚੋਤਿਓਮੇਖੁਮੁਖਨੋ॥੩॥ਸੁਆ
 ਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਜਗਜਗਨੋ॥ਤਮਰੀਥਾ
 ਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਵਡਨੋ॥੪॥ ੫॥

ਨਟਮਹਲ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਲਿਕੀ ਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਇਆ ਲਿਖਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਲਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ १ ॥
ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰ ਸੁਆਮੀ ਸਾਭਿ ਧਿਆਈ
ਹਰਿ ਰੁੜਣੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹੋ ਵਡ ਕਟਖੇ ॥ ਤੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰਣੇ ॥ १ ॥ ਏਹ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਕੁ ਜਨ ਜੀਵ
ਨ ਜਗਣੇ ॥ ਜਿਉ ਸਲ ਲੈ ਸਲ ਲਉ ਠਹਿਰਿ ਜੁਲੁ ਹੀਮੀ ਲਿਸ
ਲੈ ਲੈ ਸਲ ਲਸਮਾਣੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਸੁਤੁ ਮਹੀ ਜਾਨਹੁ ਮ
ਨ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣੇ ॥ ਹਮ ਥਾਰਿ ਕਉ ਰਿਦਉ ਸਤਿ ਤਿਧਾਰ
ਹੁਮ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਣੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਜਲਾਨੀ ਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨ
ਸਰੋਵਰ ਜੇ ਸੇਵੈ ਸਕੁ ਛਲਣੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਥਾਏ ਹਰਿ ਦੇ
ਵਹੁ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਣੇ ॥ ੪ ॥ ਛੰ ॥ ਨਟਮਹਲ ੪

ਪੜਤਾਲ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਪਾਲਾ ਲੇ ਗੁਰ ਪਗੇ ਨਰ ਵਲਾ ॥ ਸਤਿ ਦਾ
ਲਿਖ ਭੀ ਨਿਦੁ ਪਦਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਜੋ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਕਾਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ਓਹਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ
ਹਰਿ ਲਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇ ਓਹਿ
ਮਹਾਰੀ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀ ਈਓ ਬਸੀ ਠੀਹ ਮਹਿ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲਾ ਨਿ
ਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਆਵਤੋ ਕੀ ਧਬਾਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦ ਅਨਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵਤੋ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ
ਹਰਿ ਲਾਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲ ਤਨਿ ਹਾਲ ਨਿ
ਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਨਟਮਹਲ ੪ ਮਨ ਮਿਲੁ
ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭ ਵੰਤੀ ॥ ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖ ਵੰਤੀ ॥ ਸਭਾ ਕੀ
ਲਾਭਿ ਧਧਾ ਪਲੀਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਜੋ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ
ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਕਲ ਨੁਗਾਵੈ ਚਿਉ ਤਮ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰ
ਤੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੋ ਜਿਨਿ ਨਿਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰ
ਬੰਨੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਿਨਿ ਹਸੁ ਚਾਖਿ ਆਤਿ ਸੁਜ

ਨਸਭਭੁਖਲੀਤੀ॥ਨਨਕਜਨਹਰਿਕਥਾਸੁਇਤ੍ਰਿਪਤੇਜਾਪਿਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਵੰਤੀ॥੨॥੨॥ ੮॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪
ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲਾ॥ਤਿਸੁਕਉਹਉਥਲਿਬ
ਲਿਬਾਲਾ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਯੋਭਲਭਾਲਾ॥ਹਰਿਹਰਿਮੋਲਿਨੀਹਲ
॥੧॥ਗਉਹਰਿਕਾਮਾਗਗੁਗੁਰਸੰਤਥਤਾਇਓਗੁਰਿਚਾਲਾਦਿਖਾ
ਈਹਰਿਚਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਕੁਕਵਹੁਮੇਹੇਗੁਰਸਿਖਗੁਨਿਹ
ਕਪਟੁਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲਾ॥ਨੀਹਲਾਨੀਹਲਾਨੀਹਲ
॥੧॥ਤੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਹੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਏਜਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਓਮੇ
ਰਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿ
ਨਿਕਟਿਹਤੁਹਿਨੀਹਲਾਨੀਹਲਾਨੀਹਲਾਨੀਹਲਾ॥੨॥੩॥

ਗਗੁਨਟਨਗਇਨਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਮਉਕਿਅਜਾਨਾਕਿਅਭਾਵੈ॥ਮਨਿਪਿਆਸਥਗੁਤੁਟਸਾ
ਵੈ॥੧॥ਗਉਕੋਈਗਿਅਨੀਜਨੁਤੇਰਾਜਿਸੁਉਪਾਰਿਹੁਚਆ
ਵੈ॥ਕਿਪਾਕਗੁਜਿਸੁਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤੇਸੇਸਟਸਟਤੁਧੁਧਿਆ
ਵੈ॥੧॥ਕਵਨਜੋਗਕਵਨਗਿਅਨਾਧਿਆਨਕਵਨਗੁਨੀਗਿਭਵੈ
॥ਸੇਈਜਨੁਸੇਈਨਿਭਗਤਾਜਿਸੁਉਪਾਰਿਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਸਾ
ਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਾਜਿਤਾਨਿਮਖਨਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਵੈ
ਸੰਤਸੰਗਿਲਾਗਿਏਹੁਸੁਖੁਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਟਹੀਗਾਵੈ॥੩॥
ਦੇਖਿਓਅਚਰਜਮਾਮੰਗਲਰੂਪਕਿਛੁਅਨਨਹੀਦਿਸਟਾਵੈ
॥ਕੁਨਾਨਕਮੇਰਚਗੁਰਿਲਾਗਿਓਤਹਗਰਭਜੇਨਕਹਆਵੈ॥੪॥
੫॥ ਨਟਨਗਇਨਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਲਾਸੇਮੈਕਪੂਨਦੀਓ॥ਮਨਮੀਠਤੁਹਾਰੇਕੀਓ॥੧॥ਗਉਆ
ਗਿਅਮਾਨਿਜਾਨੀਸੁਖੁਪਾਇਓਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਹਾਰੇਜੀਓ
॥ਈਹਉਹਰਿਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਇਹੁਗੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰੁਦਿਵੀਓ॥੧॥

ਜਥੇਜਾਨੀਪਾਈਏਹਬਾਤਾਤਬਕੁਸਲਕੇਮਸਭਕੀਓਸਾਧ
ਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓਅਨਨਾਹੀਰੇਬੀਓ॥੨॥੧॥੨॥

ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਜਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਧੀਗਾਜਮਕੀੜਾਸਮਿ
ਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੇਧੀਗ॥੧॥ਗਾਉ॥ਤਪਾਤਿਬੁ
ਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀੜਿਪਤੋਜਿਉਥਰਿਕਧੀਗ॥ਮਾਝਾਪਿਤਾਸ
ਜਨਸੰਤਮੇਰੇਸੰਤਸਹਾਈਬੀਗ॥੧॥ਖੁਲੇਕੁਮਭੀਤਿਮਿਲੇਗੇ
ਪਾਲਾਹੀਰੈਬੇਧੇਹੀਗ॥ਬਿਸਮਭਏਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਕੁਰ
ਗੁਨੀਗੀਗ॥੨॥੨॥੩॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨਾਜਨੁਆ

ਪਾਰਿਆਪਿਉਧਾਰਿਓਆਠਪਰਜਨਕੈਸੰਗਿਬਾਸਿਓਮਨਤੇ
ਨਾਹੀਬਿਸਾਰਿਓ॥੧॥ਗਾਉ॥ਬਰਨਾਚੇਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪੋਖਿ
ਓਟਾਸਕਕੁਲੁਨਾਬਿਚਾਰਿਓਕਰਿਕਰਪਾਨਾਮੁਹਾਰਿਦੀਓਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿਓ॥੧॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਾਨਿਕਾਸਗਰੁ
ਤਿਸਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਧੋਖਿਧੋਖਿਨਾਨਕਾਬਿਗਸਨੇਪੁਨਾ
ਪੁਨਹੁਬਾਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੩॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਾਰਿਓਕੋਟੇਅਪਰਾਧਮਿਟਾਰਿਖਿਨਭੀ
ਤਾਰਿਤਕਦੁਖੁਨਹਰਿਓ॥੧॥ਗਾਉ॥ਏਜਤਏਜਤਭਾਇਓਬੈਰਗ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਲਰਿਓਸਗਲਾਤਿਅਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿ
ਰਿਚਰਨਗਾਰਿਓ॥੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਰੇਜੇਜੇਸਗਨੀਪ
ਇਓਸਿਮਗਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਕੁਆਪੁਨਾਕਹੁਨਾਨਕਅਨ
ਦਭਾਇਓ॥੨॥੪॥ ੫॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨਕਮ

ਲਸੰਗਿਲਾਗੀਡੇਰੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਾਤਿਮੇਰੀ॥੧॥
ਗਾਉ॥ਅਚਲਾਗਾਇਓਜਨਅਪੁਨੇਕਉਮਨੁਬੀਧੇਧ੍ਰੋਮਕੀ
ਧੇਰੀ॥ਜਸੁਗਾਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਾਜੀਓਮਾਏਅਕੀਜਾ
ਲੀਤੇਰੀ॥੧॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਗੇਕੋਰਪਾਨੀਧਿਆਨਨਧੋਖਉ
ਤੇਰੀ॥ਨਾਨਕਮੋਲਿਲੀਓਟਾਸੁਆਪੁਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬਹੁਬੇਰੀ॥

੨॥ ੫॥ ੬॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਾਇ
 ਹਰਿਨਾਮਾਇਲਾ। ਕਥਾਨਾਥਿਸਰਗੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਠਪਾਗਗੁ
 ਨਗਾਇਲਾ॥੧॥ ਗਾਉ। ਸਾਧੁਧਾਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਭਕਿ
 ਲਾਥਿਖਪਾਪਗਵਾਇਲੁ। ਪੁਰਨਪੁਰਿਰੇਕਿਰਪਾਨੀਧਿਘ
 ਹੋਪਾਟਿਦਿਸਾਟਿਸਮਾਇਲੁ॥੧॥ ਜਾਪਤਪਕੋਟਿਲਖਪੁ
 ਜਾਗਰਿਸਿਮੁਹਲੁਲਿਨਲਾਇਲੁ। ਦੁਇਕਰਿਜੋੜਨਾਨ
 ਕੁਦਾਨੁਮਾਗੈਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਇਲੁ॥੨॥ ੬॥ ੭॥
 ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨੀਧੋਨਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਸ
 ਧੁਸੰਗੀਮਿਲਿਓਸਾਤਿਗੁਰਦੀਨੇਦਨੁ॥੧॥ ਗਾਉ। ਸੁਖਦਾ
 ਤਾਦੁਖਭੰਜਨਾਗਾਗਾਉਕੀਰਤਨੁਪੁਰਨਾਗਿਆਨੁ। ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
 ਲੋਭੁਖੰਡਕੀਨੇਥਿਨਾਸਿਓਮੁੜਆਰਿਮਨੁ॥੧॥ ਕਿਆ
 ਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਪੁਰੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ। ਚਰਨਕ
 ਮਲਸਗਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ ੭॥
 ੮॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਗੁਰਗੇ
 ਪਾਲਾ॥੧॥ ਗਾਉ। ਮੈਰਿਨਿਗੁਨਤਮਪੁਰਨਦਤੇਦੀਨਾਨਾਬਦ
 ਹੋਆਲਾ॥੧॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਜੀਅਪਾਨਧਨੁਮਾਲੁ
 ॥੨॥ ਦਰਸਨਾਧਿਆਸਬਜੁਤਾ। ਮਨਿਮੇਰੈਨਨਕਦਰਸਾਨਿਹਲਾ॥੩॥
 ੮॥ ੯॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕੇਉਹੈਮੇਰੇਸਾਜਨੁਮੀਤਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਵੈਨੀਤਾ। ਥਿਨਸੈਦੁਖਾਥਿ
 ਪਗੀਤਾ। ਸਭੁਅਰਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤਾ॥੧॥ ਗਾਉ। ਕੋਈਵੇਰਲ
 ਆਪਨਕੀਤਾ। ਸੰਗਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਸੀਤਾ। ਕਸਿਕਿਰਪਾਹਰਿ
 ਜਾਸੁਦੀਤਾ॥੧॥ ਕਰਿਕੁਜਿਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਜੀਤਾ। ਕੋਟਿਪਾਤਿਤੋਰਿ
 ਧੁਨੀਤਾ। ਨਨਕਦਸਬਲਿਬਲਿਕੀਤਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੦॥
 ਜੁਮਲਾ ੧੯॥

ਨਟਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰੁਜਾਗੀਬੁਰਿਆਗੇ॥ ੧॥ ਲਾਤਿਪਲਾਤਿਤੁਖੁਦਾਈਹੋਵਹਿਜਮਕਾ
 ਕਾਲਖੜਾਸਿਰਿਮਾਗੇ॥ ੨॥ ਉਗਵੈਦਿਨਸੁਆਲੁਜਾਲੁਸਮੁਲੈ
 ਥਿਖੁਮਾਇਅਕੋਬਿਸਥਾਗੇ॥ ੩॥ ਆਈਗੈਨੀਗਾਇਆਸੁਪਨੀਤ
 ਰੁਥਿਖੁਸੁਪਨੈਗੀਦੁਖਸਾਗੇ॥ ੪॥ ਕਲਰੁਖੇਤੁਲੈਕੁੜੁਜਮਾਇ
 ਅਸਰੁਕੁੜੈਕੇਖਲਵਾਗੇ॥ ੫॥ ਸਕਤਨਗਸਰੁਕੁਖਰੁਖਨੈਦਾਰੀਠਾ
 ਛੇਜਮਜੈਦਾਗੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਕਰਜੁਗਤਿਅਥਿਖੁਭਗੀਉਤ
 ਰੈਸਥਦੁਵੀਚਾਗੇ॥ ੭॥ ਜਿਤਨੇਕਰਜਕੇਮੰਗੀਏਕਾਰਿਸੇਵਕਪਾਗੀਲ
 ਗੀਵਾਗੇ॥ ੮॥ ਜਗੰਨਾਥਸਾਰਿਜੰਤੁਉਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਰੁਨਾਥ
 ਹਾਗੇ॥ ੯॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਖਿਚੈਤਿਵਚਲੀਐਜੇਉਭਾਵੈਰਾਮਾਪਿਆ
 ਗੇ॥ ੧੦॥ ੨॥ ਨਟਮਹਲ ੪ ਗਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰੰਨ
 ਵਾਗੇ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੀਗੀਅਨਮਜਨੁਜੈਨੀਕੀਮਾਲਿਕਲਮਲਪਾ
 ਪਉਤਾਗੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੰਗਤਿਕਗੁਨੁਬਹੁਤੁਆਪਿਕਾਈਪ
 ਟਿਸੁਆਗਨਕਉਪਾਗੇ॥ ੨॥ ਪਰਸਨਪਰਸਰੁਏਕੁਬਿਜਕਉਲੈਬੈ
 ਕੁੰਨੀਸਿਧਾਗੇ॥ ੩॥ ਅਜਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਿਕੀਨੀਕਾਰੰਨਾ
 ਗਾਇਲੁਬੇਲਾਗੇ॥ ੪॥ ਮੇਰੇਠਕੁਰਕੈਮਾਨੀਭਾਇਭਾਵਨੀਜਮਕੰਕਰ
 ਮਾਰਿਬਿਦਾਗੇ॥ ੫॥ ਮਾਨੁਖੁਕਥੈਕਾਬਿਲੇਕਸੁਨਾਵੈਜੇਬੇਲੈਸੇਨ
 ਬੀਚਾਗੇ॥ ੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤਾਦਿਵਤਾਅਵੈਗਰੰਗਮਨਾਮਾਨੀ
 ਸਤਾਗੇ॥ ੭॥ ਜਬਲਗੁਜੀਉਪਿਭੁਜੈਸਾਬਤੁਤਬਲਗੀਕਿਛੁਨਸ
 ਮਾਗੇ॥ ਜਬਪਰਮੰਦਰਿਆਗੀਲਗਾਨੀਕਾਛਿਕੁਪੁਕਛੈਪਾਨਿਗਾਗੇ॥
 ੮॥ ਸਾਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀਅਗੁਨਿਨਿਗਰੰਗਰਿਨਾਮੁਬਿਸ
 ਰੇ॥ ਸਾਕਤਬਚਨਾਬਿਛੁਆਜੇਉਡਸੀਐਤਾਜਿਸਾਕਤਪਰੈਪ
 ਰਾਗੇ॥ ੯॥ ਲਾਗੀਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਈਲਾਗੀਸਾ
 ਧੁਸੰਗੀਸਵਾਗੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਸਾਤਿਸਾਤਿਕਾਰਿਮਨੇਮੇਰੇਠਕੁਰਬ
 ਹੁਤਪਿਆਗੇ॥ ੧੧॥ ਪੁਰਬਿਜਨਾਮਿਪਰਚੁਨਕਮਾਏਗਰੰਗਰਿ
 ਰੰਨਾਮਾਪਿਆਗੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਸੁਪਾਇਅਰਸੁਗਾ

ਵੈਰਸੁ ਵੀਚਰੇ॥ ੭॥ ਗਰਿਗਰਿਗੁਪਗੀਸਭਿਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਲਾਲ
ਗੁਲਾਰੇ॥ ਜੈਸਰੰਗੁਦੇਹਿਸੇਰੈਵੈਕਿਆਨਨਕਜੀਤਾਵੈਚਰੇ॥ ੮॥
੩॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਗੁਰਸਗਨਿਪ੍ਰਭੂਰਖਵਰੇ॥ ਜੀ
ਉਕੰਚਰੁਤਦੁਐਪਕਰਿਚਲਾਇਓਕਰਿਉਪਰੁਕਾਢੈਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਬਹੁਤਅਤਿਨੀਕੇਮਨਿਸਰਧਾਕਾਰਿਗਰਿਧਾ
ਗੇ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਿਸਰਧਾਭਗਤਿਮਨਿਭਵੈਜਨਕੀਧੈਜਸਵਰੇ॥ ੨॥
ਗਰਿਗਰਿਸੇਵਕੁਸੇਵਾਲਗੈਸਕੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ॥ ਏਕੁਪੁਰਖਾਇ
ਕੁਨਦਰੀਅਵੈਸਭਏਕਾਨਦਾਗੀਨੀਰੇ॥ ੩॥ ਗਰਿਪ੍ਰਭੂਠਾਕੁਰੁਗਵਿ
ਅਸਭਠਈਸਕੁਚੇਗੀਜਗਤੁਸਮਾਰੇ॥ ਆਪਿਦਇਆਲਦ
ਇਆਦਾਨੁਦੇਵੈਵੈਚਿਪਾਬਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥ ੪॥ ਅਤਰਿਵਸੁਬਹੁਤ
ਮੁਸਕਾਈਕ੍ਰਮਿਕੁਲਾਮਿਰਗੁਸਿਝਰੇ॥ ਬਨੁਬਨੁਛੁਛਿਛੁਛਿਛਿਛਿ
ਰਿਥਾਕੀਗੁਰਿਪ੍ਰਭੈਪਾਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥ ਬਾਣੀਗੁਰੁਗੁਰੁਜੈਬਾ
ਣੀਵਿਚਿਐਪ੍ਰਮਾਤੁਸਾਰੇ॥ ਗੁਰੁਬਾਣੀਕਹੈਸੇਵਕੁਜਨਮਾਨੈਪਰ
ਤਖਿਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੬॥ ਸਭੁਜੈਬ੍ਰਹਮੁਬ੍ਰਹਮੁਜੈਪਸਾਰਿਆਮਨਿ
ਬੀਜੇਆਖਾਵਰੇ॥ ਜਿਉਜਨਚੰਦ੍ਰਾਂਸੁਦਾਖਿਆਵੈਸਾਟਿਬੁਧੀਅ
ਪੁਨਾਘਰੁਲੁਕੀਜਾਰੇ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਭਕਓਜਨੁਅਤਰਿਗਰਿਦਲੇਚੈਪ੍ਰ
ਭਜਨਕੇਸਾਸਾਨੀਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਗਤਿਦੇਵਾਏਜਨਪੀਛੈ
ਜਗੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੮॥ ਆਪਨਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੂਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੂਆਪੇ
ਸ੍ਰਿਸਾਟਿਸਵਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਕਰਿਕੀਰਪਾਆ
ਪਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੯॥ ੪॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਕਰਿਕੀਰਪਾ
ਲੇਹੁਉਥਾਰੇ॥ ਜਿਉਪਕਰਿਦੇਪਤੀਦੁਸਟਾਂਅਨੀਗਰਿਗਰਿਲਾਜੀ
ਨਿਵਰੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਰਿਕੀਰਪਾਜਾਚੈਕਜਨਤੇਰੇਇਕੁਮਾਗਉਦਾ
ਨੁਖਿਅਰੇ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਧਾਲਾਗੀਮੇਕਉਗਰਿਗੁਰੁਮੇਲਿ
ਸਵਰੇ॥ ੨॥ ਸਕਤਕਰਮਪਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾਣੀਝੁਲਕੁ
ਲਾਰੇ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕਾਢੈਮਾਖਨਕੇ

ਗਟਕਰੇ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤਕਾਇਆਮਜਨੁਕੀਆਨਿਤਮਾਲਮਾਲਿ
 ਦੇਸਦੇਹੇ॥ਮੇਰੇਸਾਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਬਚਨਨਰਾਏਸਭਠੇਕਦੁਖਾਇ
 ਸੀਗਏ॥੩॥ਮਟਕੇਮਟਕੇਚੁਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨ
 ਸਾਗੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪੁਰਖਾਈਮੈਸਾਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਰੇ
 ॥੪॥ਨਗੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਗੀਸਭਏਕੇਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸੰਤਜਨਾ
 ਕੀਰੇਨੁਮਨੀਭਾਈਮੀਲਿਗਰਿਜਨਗਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਗੁਮਗੁਮ
 ਨਗਰਸਭਾਛਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਗਰਿਜਨਭਾਰੇ॥ਸਰਧਾਸਰਧਾਉ
 ਪਾਈਮਿਲਾਏਮੇਕਉਗਰਿਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬॥ਪਦਨੁਸੁਤ
 ਸਭੁਨੀਕਾਰਿਅਸਾਤਿਗੁਰਿਸਥਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿਜਪਾਰਿਜਾਇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀਅਭਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ਤਉਗੁਨ
 ਈਸਥਗਨੀਨੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਗਮਨਿਕਕੀਰੇ॥ਨਨਕਕੀਪ
 ਕਰਗੁਗੁਰਮੇਲਗੁਮੈਰਾਮੁਜਪਤਮਨਪੀਰੇ॥੮॥੫॥
 ਨਮਮਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥
 ਜਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਗੁਣਅਰੇਕਾਰੀਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੯॥
 ਗਉ॥ਸਾਧੁਪੁਰਖਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕੁਥਿਨਉਕਰਉਗੁਰ
 ਪੀਅਰੇ॥ਗਮਨਾਮੁਪਨੁਪੁਜੀਦੇਵੁਸਭੁਤਿਸਨਾਭੁਖਾਨਿ
 ਵਾਰੇ॥੧॥ਪਚੈਪਤੰਗੁਮਿਗਕਿੰਗਕੁੰਚਰਮੀਨਇੰਕਈਦੀਪ
 ਕਾਰਿਸੰਘਾਰੇ॥ਪੰਚਕੂਤਸਥਲੈਦੇਹੀਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਪਾਪ
 ਨੀਵਾਰੇ॥੨॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸੋਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਥੇ
 ॥ਗਮਨਾਮੁਪਕੁਗਤਿਪਾਵੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ
 ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪੁਰਕੇਗੀਜਿਵਸੁਰਜੁਕਮਲੁਨਿ
 ਹਾਰੇ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੇਰਬਹੁਨਾਚੈਜਬਉਨਵੈਪਨਪਨਾਰੇ॥
 ੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚੁਸਭਡਾਲਛੁਲ੍ਹਾਥਿਸੁਕਾ
 ਰੇ॥ਨੀਉਨੀਉਨੀਵਹਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੋਕਿਛੋਕਿਕਛੋਕਿਛੋਕਿ
 ਘਰੇ॥੫॥ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਾਲਿਗੀਐਗੁਣਬੇਲਾਰਿਪਰਭ

ਪਕਾਰੇ। ਸੰਤੈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜੇਉ ਜਲਾ ਮਿਲਿ ਕਮਲ
 ਸਵਾਰੇ॥ ੬॥ ਲੋਕ ਲਗਾਰਿ ਸਭ ਸੁਆਨੁ ਜਲੁ ਕੁੰਝੈ ਜਲਾ ਕੀਉ ਸਭ
 ਹਿ ਬਿਗਾਰੇ। ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਕੈ ਦੀਬਾਨੈ ਖਬਾਰਿ ਜੋਈ ਗੁਰੀ ਗੀਅਨੁ ਖ
 ਵਰੁ ਲੈ ਮਾਰੇ॥ ੭॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਖਜੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ। ਨ
 ਨ ਕਮੈ ਧਰਮ ਅਵਗਨ ਕਾਈ ਮੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੮॥ ੬
 ॥ ਛਕਾ १॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੨੫ ॥ ॥

੧੬ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿ
 ਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂ
 ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਣੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਆਨਿ ਕਜਤ ਨ ਕਰਿ
 ਹੋਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਜੀਧਾਇਆ ਧਾਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੇ
 ਧਿ ਆਵੇ ਸੁਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗਉੜਾ॥ ੧॥ ਗਉੜਾ ਕਾ ਮੂਕੁ ਪੁਲੇਭ ਮੇ
 ਹਨਿ ਤੁਝ ਗਰਤੇ ਤੁਝ ਗਉੜਾ॥ ੨॥ ਸਰਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰ
 ਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰਿ ਆਉੜਾ॥ ੩॥ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪਾਲ ਤੇ ਹਰਿ ਭ
 ਗਤਿ ਵਢੁ ਲੁਨਾਉੜਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਏ ਨਹੁ ਰਨਾਖਿ ਸਪਾਕਾਰਿ
 ਆਹਰਿ ਗਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਉੜਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ

ਪਾਵਣਸਭਦੁਖਭੰਜਨੁਗਾਇਆ॥ ਕਉਜਨਮਮਰਨਾਨੰਦਾਰੀ
 ਠਾਕੁਰਗਰਿਗੁਰਮਤੀਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਪਾਤਿਤਪਾਵਨ
 ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕਉਤਰਗਤਭੰਜਨੁਗਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਰਿਓਰੀ
 ਧਾਰੀਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ
 ਮਹਲਾ ੪ ਜਾਪਿਮਨਗਮਨਮੁਸੁਖਦਤਾ॥ ਸਤਸੰਗਾਤਿ
 ਮਿਲਿਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥ ੧॥ ਗਉ
 ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੀਮਿਲਿਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥
 ੨॥ ਦੁਰਮਾਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਾਰਿਹਰੀ॥ ਭਿਤਿਹਰਿਸਾਰਿਨਾਤਾ॥
 ੧॥ ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਾਜਿਨੀਹਰਿਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆ॥ ਤਿਨਪੁਛਉਹਰਿਬ
 ਤਾ॥ ਪਾਇਲਗਉਨੀਤਕਰਉਜੁਦਰੀ॥ ਅਹਰੀਮੇਲੁਕਰਮਿਥਿਧਾ
 ਤਾ॥ ੨॥ ਲਿਲਾਟਲਿਖੇਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਾਧੁਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਤ
 ਨੁਰਤਾ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਕੁਆਇਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਕਾਕੀਲਾਵੇ
 ਬਪਾਪਗਵਤਾ॥ ੩॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜਿਨਗੁਰਮਾਤਿਪਾਇਆ
 ਤਿਨਕੀਉਤਮਥਾਤਾ॥ ਤਿਨਕੀਪ੍ਰਕਪਾਈ॥ ਅਵਡਭਾਗੀਜਨ
 ਨਨਕੁਚਰਨੀਪਰਤਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੪
 ਸਾਭੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਾਮਾਨਿਭਵਨੀਹਰਿਧਿਆਇਓ॥
 ਅਪਰੰਪਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਹਰਿਅਲਖੁਗੁਰੁਲਖਾਇ
 ਓ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਹਮਨੀਚਮਾਧਿਮਕਰਮਕੀਏਨਹੀਚੋਤਿਓਹਰਿ
 ਗਉਓ॥ ਹਰਿਆਨੀਸੇਲਿਓਸਾਤਿਗੁਰੁਖਿਨੁਬੰਧਮੁਕਤਿਕਰਾ
 ਏਓ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਭਿਮਸਤਕੇਧੁਰਿਲੀਖਿਅਗੁਰਮਤੀਹਰਿਲਿਵ
 ਲਾਇਓ॥ ਪੰਚਸਥਦਯਗੁਰਬਾਜਿਆਹਰੀਮਿਲਿਓਮੰਗ
 ਲੁਗਾਇਓ॥ ੨॥ ਪਾਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਕਾਰਿਮੰਦਭਾਗੀਆਂ
 ਨਹੀਕੁਾਇਓ॥ ਤੇਗਰਗੁਜੇਨੀਸਾਲੀਅਜਿਉਲੇਨੁਜਲਹਿਗ
 ਲਾਇਓ॥ ੩॥ ਮਾਤਿਦੇਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮ
 ਨੁਮੈਲਾਇਓ॥ ਹਰਿਗਮਨਾਮੇਗਉਲਗੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾ

ਉਓ॥੪॥ ੩॥ ਮਾਲੀਗਓੜਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਮਨੁਰਾਮਨ
ਮਿਗਸਿਲਾਗਾਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਭਾਇਅਗੁਰੁਪਾਇਅਹਰਿਜਾਪਿ
ਓਕੁਮੁਕੁਓਕੁਗਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਲਾਗੇਮੇਰਾਹੀਅਰਾ
ਮਨੁਸੋਇਓਗੁਰਮਾਤਿਜਾਗਾ॥ਕਿਲਾਬਿਖਪੀਨਭਏਸਾਂਤਿਆ
ਈਹਰਿਉਰਧਾਰਓਵਡਭਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਪੈਕਚੁ
ਆਜਿਓਕੁਸਮਚਾਹੀਦਿਨਚਾਗਾ॥ਖਿਨਮਾਹਿਬਿਨਸਜਾਇਪਰ
ਤਾਪੈਡੰਡੁਧਰਮਗਾਇਕਾਲਾਗਾ॥੨॥ਸਤਸੰਗਾਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾ
ਧਅਤਿਗੁੜੀਜਿਓਰੰਗੁਮਜੀਠਬਹੁਲਾਗਾ॥ਕਛੁਆਕਾਪਰੁਚੀ
ਰਬਹੁਛਾਹੇਹਰਿਰੰਗੁਨਲੈਸਭਾਗਾ॥੩॥ਹਰਿਚਰਿਓਰੰਗੁਮਿਲੈ
ਗੁਰੁਸੁਭਾਹਰਿਰੰਗਿਚਲੁਲੈਰੰਗਾ॥ਜਨਨਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪ
ਖਾਰੈਜੇਹਰਿਚਰਨੀਜਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਓੜਮਹਲਾ੪
ਮੇਰਮਨਕਚੁਹਰਿਹਰਿਨਮੁਗੁਪਾਲਾ॥ਮੇਰਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁਭਾਇ
ਅਰਾਮਨਮੋਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਰਾਮਰਸਾਲਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਗੁਰਮਾਤਿ
ਨਾਮੁਪਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿਜਾਪੀਐਹਰਿਜਪਮਾਲਾ॥ਜਿ
ਨਕੋਮਸਤਕਿਲੀਖਿਅਹਰਿਮਿਲਿਅਹਰਿਬਨਮਾਲਾ॥੧॥
ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਆਤਿਨਚੁਕੇਸਰਬਜੰਜਲਾ॥ਤਿਨਜ
ਮੁਨੇਕਿਨਅਵਈਗੁਰਗਏਹਰਿਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਹਮਥਾਰਿਕ
ਕਿਛੁਨਜਾਣੁਹਰਿਮਾਤਿਪਤਿਪਤਿਪਾਲਾ॥ਕਹੁਮਾਇਆ
ਅਗਾਨੀਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁਰਿਰਖੇਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥੩॥ਬਹੁਮੈ
ਲੋਨਿਰਮਲਹੋਇਆਸਭਾਕਿਲਾਬਿਖਹਰਿਜਾਸਿਜਾਲਾ॥ਮਨਿਅ
ਨਦੁਕਾਇਅਗੁਰੁਪਾਇਜਨਨਾਨਕਸਥਾਦੀਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੪॥
ਮਾਲੀਗਓੜਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਮਨਹਰਿਭਜੁਸਭਾਕਿਲਾਬਿ
ਖਕਾਟਾਹਰਿਹਰਿਓਰਧਾਰਓਗੁਰਪੂਰੈਮੇਰਾਸੀਸੁਕੀਜੈਗੁਰਵਾਹ
॥੧॥ਗਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਮੈਥਾਤਸੁਨਵੈਤਿਸੁਮਨੁਦੇਵਓਕ
ਇਕਾਟਾਹਰਿਸਾਜਨੁਮੇਲਿਓਗੁਰਪੂਰੈਗੁਰਬਚਨੀਬਿਕਾਨੇਹਰਿ

੧੮॥ ਮਕਰਪ੍ਰਾਗੀ ਦਨੁ ਬਹੁ ਕੀ ਅਸਗੀਰੁ ਦੀਓਂ ਅਧਕਾਟੀ॥ ਬਿ-
 ਨੁਹਾਰਿਨਾ ਮੁਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟਾ॥ ੨॥ ਰ-
 ਰੀ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓਂ ਮਾਨਿਓ ਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਟਾ॥
 ਤਿਕੁ ਟੀਠੀ ਰਿਭਰ ਮੁਭ ਉਭਾ ਗਾਲ ਜਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟਾ॥ ੩॥ ਕ-
 ਲਜੁ ਗੀ ਗੁਰਪੁਰਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ਆਧਾਰਿ ਮਸਤਕੀ ਲਿਖੋ ਲਿਲਾ-
 ਟਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਸਰੁ ਲਾਘੀ ਭੂਖਾਤਿ ਖਾਟਾ॥
 ੪॥ ਢੀ॥

੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਰੇ ਮਨਟਹਲ ਗਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ
 ॥ ਅਵਰੁ ਟਹਲਾ ਤੂਹੀ ਆਨੰਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥
 ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿ ਆਤਮਿ ਲੋਸੰ ਗਾਗਾ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉ ਜਲੁ
 ਤਾਰਿ ਅਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ॥ ੧॥ ਅਨੰਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ
 ਕੇਤਾ ਨਿਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ॥ ਸਭੁ ਤਜਹੁ ਦੁਜੀ ਅਸਤ੍ਰੀ ਰਾਖੁ ਅ-
 ਸਾਇ ਕਾਨੀਸ਼ਕਾਰ॥ ੨॥ ਇਕਿ ਭਗਮਿ ਭੂਲੈ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ
 ਅੰਧਾਰੁ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁਹੋਇ ਅਕੇਨ ਮੇਟਲਹਾਰ॥ ੩॥ ਅਗ
 ਮਰੁ ਪੁਰੀ ਬਿੰਦਕਾ ਅਨੰਕਨਾ ਮੁਖ ਧਾਰਾ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇਜਨ ਨਾਨਕ
 ਜੀਨ ਹਰਿਨਾਮ ਭੀਰਿ ਧਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ਰਾਮਨਾਮ ਕਉਨ ਮਸਕਾਰਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾ-
 ਰ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧਾ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ
 ਢੂਹਹਿ ਥੰਧਾ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ
 ਕੁਲਹੁ ਉਧਾਰ॥ ੧॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰ-
 ਨੀ ਅਪਦ ਟਰੈ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ ਮੁਚਤ ਪਾਪਾ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ
 ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ ਰਿਦੋ ਬਿਗਾਸਾ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰ-
 ਨੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ ਨੀਧੀ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨੀ

ਤਗਨਿਦਨਾ॥੩॥ਪਾਤਿਤਪਾਵਨੁਨਮੁਹੀ॥ਕੋਟਿਕਗਤਉਧਾਰੁ
 ਕਰੀ॥ਗਰਿਦਸਦਸਾਦੀਨੁਸਰਨ॥ਨਾਨਕਮਾਥਾਸੰਤਚਰਨ॥੪॥੨॥
 ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫ ਐਸੇਸਾਈਗਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਸਧਸੰ
 ਗਤਿਤਨੁਪੁਰਨਕਾਮ॥੧॥ਗਹਉ॥ਬੁਝਤਕਉਜੈਸੇਬੇੜੀਮਿਲਤ
 ॥ਬੁਝਤਦੀਪਕਾਮਿਲਤਤਿਲਤਾਜਲਤਅਗਨੀਮਿਲਤਨੀਗ
 ਜੈਸੇਥਾਰਿਕਮੁਖਾਰਿਖੀਗ॥੧॥ਜੈਸੇਰਲੁਮਹਿਸਧਭੁਤਾਜੈਸੇ
 ਕੁਖੇਭੋਜਨਮਾਤਾਜੈਸੇਕੀਰਖਭਿਥਗਸਮੇਘਾਜੈਸੇਪਾਲਨਸਗਨਿ
 ਸੋਘਾ॥੨॥ਗਰੁੜਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪੜਾਸਾਸੁਆਪਿਜਗਿਨਹੀਖਾ
 ਇਥਿਲਾਸੁ॥ਜੈਸੇਅਭੋਰਿਸਦੇਮਾਹੀ॥ਜੈਸੇਦਨੋਚਕੀਦਗਰੀ
 ॥੩॥ਥਹੁਤੁਉਪਮਾਕੋਰਕੀ॥ਗਰਿਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਤੁ
 ਹੀ॥ਉਚਮੁਚੇਥਹੁਅਪਾਰਾਸਿਮਰਤਨਨਕਤਰੇਸਾਗ॥੪॥੩॥
 ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫ ਇਹਿਮਰੈਸਫਲਕਾਜਾਅਧੁਨੇਦਸ
 ਕਉਲੇਹੁਨਿਵਾਜੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਚਰਨਸੰਤਹਮਾਥਮੇਰਾਨੈਨਿਦਰਸੁ
 ਪੇਖਉਨਿਸਿਭੇਗਾਸਤਹਮਰੇਸੰਤਧੁਲਾਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨੁਸੰਤ
 ਥਹਲਾ॥੧॥ਸੰਤਸੀਰੀਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੰਤਗੁਨਬਸਾਰਿਮਰੈਚੀ
 ਤਿ॥ਸੰਤਆਗਿਆਮਨਿਮੀਠਾਮੇਰਾਕਮਲੁਥਿਗਸੈਸੰਤਡੀ
 ਠਾ॥੨॥ਸੰਤਸੀਰੀਮੇਰਾਹੋਇਨਿਵਸੁ॥ਸੰਤਨਕੀਮਹਿਬਹੁਤੁਪਿਆ
 ਸਾ॥ਸੰਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਾਰਿਮੰਤਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਥਿਖੋਰੀਤਾ॥ ੩
 ਮੁਕਤਿਜੁਗਾਤਿਏਹਨਿਧਾਨ॥ਪ੍ਰਭਦਇਅਲਮਹਿਦੇਵਹੁਦਾ
 ਨਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਧਾਰੀ॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੋਮੇਰੇਰਿਦੈਮ
 ਝਾਰੀ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫ ਸਭਕੈਸੰਗੀਨ
 ਹੀਦੁਰੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਜਗਹਜੁਰੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਸੁਨਤਜੀਓ
 ਜਾਸੁਨਾਮੁ॥ਦੁਖਾਥਿਨਸੈਸੁਖਕੀਓਬਿਸਾਮੁ॥ਸਗਲਾਨਿਧਿਹਰਿਹ
 ਰਿਹੋ॥ਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵਾਕਰੇ॥੧॥ਜਥੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਹੀ॥
 ਜੀਸਤੋਥਿਰਖਾਕੋਇਨਾਰੀ॥ਜੀਅਜੰਤਕਰੇਪ੍ਰਾਤਿਪਾਲਾਸਦਾਸਦਾ

ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥ ਸਟਾਧਗਮੁ ਜਾ ਕੈਟੀ ਬਾਇ॥ ਬੇਮੁਹਤ ਜ
 ਨੀ ਕੀਛੁ ਕਾਇ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਅਪਨ ਆਪੀ॥ ਗੋਮਨ ਮੇਰੇ
 ਤੁਭਾ ਕਉ ਜਾਪੀ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾ ਜਾ ਸੁਮਿਲਿ
 ਜੈ ਵੈਉ ਧਾਰਾ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨੀਰਾ ਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀਦਾ
 ਤੀ॥੪॥ ੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
 ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ॥ ਜੀਉ ਧਿੰਭੁ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਧਨੁ ਸੁ ਮੇਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰਨ ਕਰਨਾ॥੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ
 ਰਿ ਸਟਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਐਨੀ ਵਲੈ ਕਾ ਮੂਲੁ॥ ਗਵੇਰੀ ਅਸਰ ਬਤ
 ਠਾਈ ਸੁਖ ਸੇ ਅਸੁ ਭੁਲੁ॥੧॥ ਅਲ ਜਾਲਾ ਬਿਕਾਰ ਤਾ ਜੀ ਸਭਿਹ
 ਰਿਗੁਨਾ ਨਿਤਿ ਗਾਈ॥ ਕਰ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾਉ॥
 ੨॥੧॥ ੬॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇ
 ਵ ਅਪਾਗਾ॥ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਗਲਿ ਤਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨੀ ਪਾਗਾ॥੧॥ ਗਉ
 ਈ ਕਾ ਬਿਨਾ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਟਾਘਾੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈ ਗਉ॥ ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰ
 ਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਤਾਰ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਗਨਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭਉ
 ਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉ ਜਲਾ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ
 ਬਾਲਿਹਾ॥੨॥੨॥ ੭॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਨਿਤ
 ਨੀ ਬਾਸਿ ਰੇ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਦੀਨ ਬਾਂਧ ਵਰਗਾ ਤਿ ਵਢਲ ਸਟਾ ਸਟਾ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲਾ॥੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਭੈ ਅਤੇ ਮਾਧਿ ਤੂ ਜੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨ ਨੀ ਕੋਇ॥ ਖੁ
 ਰਿਗਿ ਅਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ॥੧॥ ਕਰਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ
 ਨੇੜ ਦਰਸਨੁ ਸਾਨੀ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਈ॥ ਬਾਲਿਹਾ ਰਿਜਾਏ ਸਟਾਨ ਨਕੁ
 ਦੇਹੁ ਅਪਨਾਉ॥੨॥੩॥ ੪॥ ੬॥ ੬॥ ਜੁਮਲ
 ੧੪॥ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਓਰ ਮਥੇਨੁ
 ਬਾਜੈ॥ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨੰਤ ਗਾਜੈ॥੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ
 ਰੇ ਮਵਲੀ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕਿਸਨ ਭੈਓ ਕੀ ਬਾਨੀ॥੧॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ

ਮਤਾ ਦੇਵਕੀ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਮਈ ਆਕ ਵਲਾ ਪਤੀ॥ ੨॥ ਧਾਨਿ ਧਾਨਿ ਬ
 ਖੰਡ ਬੰਦਾ ਬਨਾ॥ ਜਹ ਪੈਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਇਨਾ॥ ੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਪ
 ਨੁ ਚਰੈ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਦਕਰੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਮੈਰੋ ਬਾਧੁ ਸਾਧ ਉਤੁ
 ਧਨੁ ਕੇਸੈ॥ ਸਾਵਲੀ ਓਥੀ ਠੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕਰਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ
 ਅਏ ਗਾਜ ਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀ ਅਲੇ॥ ਦੁਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦੇ ਪਤੀ
 ਅਥਰ ਲੇਤ ਉਥਾਰੀ ਅਲੇ॥ ੧॥ ਗੋਤ ਮਨਾਰੀ ਅਹਲਿ ਆਤਾ ਹੀ ਪਾਵ
 ਨ ਕੇਤ ਕਤਾਰੀ ਅਲੇ॥ ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮ ਦੇ ਉਤ ਉਸਰਨਾ
 ਗਤਿ ਅਈ ਅਲੇ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਭੈ ਪਟਗਮੁ ਬੇਲੈ ਗਮ ਬੇਲੈ
 ॥ ਗਮਾ ਬਿਨ ਕੇ ਬੇਲੈ ਗੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾ
 ਜਨ ਜੈ ਬਹੁ ਨਾਨਗੇ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀ ਟਪਤੀ ਗਮ ਪਾਇ ਪ
 ਟੇਰਾ ਮੁਸਮਾਨਾ ਗੇ॥ ੧॥ ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨਿਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ
 ਸਭ ਅਸਾਗੇ॥ ਪ੍ਰਦਵੈ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਰਕਾਮ ਕੇ ਠਕੁਰ ਕੇ ਦਸਾਗੇ॥ ੨॥
 ੩॥ ਜੁਮਲਾ ੩॥

੧੪ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
 ਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੈ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਾਸ ਦਧੁ ਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਤੁਹਾਰੀ ਆ
 ਪੇਖ ਉਸਦਾ ਜੁਗੀ॥ ਸਬਦ ਪਿਛੁ ਗਤੀ ਸਦਾ ਨਾਮੁਖ
 ਸਮਕਾਲੇ ਹੀ॥ ਖੇਮੋ ਛਤ੍ਰ ਸਗਾਇ ਚੋਟਿ ਸਾਨੀਰ ਬਪੀ ਛੇ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨ

ਮੁਖਿਆਇਆਤਿਨਕਓਸਾਦਿਮਿਲੈ॥੧॥ਥਾਥਾਮੈਕਰਮਹੀਲੁ
 ਤਿਥਿਆਗਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਗਾਅਧਾਰਗਮਿਭੁਲਾਮਨੁਮੇਗਾ॥
 ॥ਗਾਉ॥ਸਾਦਕੀਤੇਦੁਖਪਰਭੁਤੇਪੁਰਖਲਿਖੇਮਾਇਆਸੁਖ
 ਥੋਤੇਦੁਖਅਗਲੇਦੁਖੋਦੁਖਿਏਗਾਇ॥੨॥ਵੇਛਾਡਿਅਕ
 ਰਿਅਦੀਛੁਡੈਮਿਲਿਅਕਾਕਿਅਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀ
 ਐਜੀਨਿਕਰਿਦੇਖਿਅਖੇਲੁ॥੩॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਵਡਾਈਨਿਤਾਨੀ
 ਕੀਤੇਭੋਗਾ॥ਵੇਜੋਗੀਮਿਲਿਵੇਛੁਡੇਨਨਕਰੀਸੰਜੋਗਾ॥੪॥
 ॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਿਲਿਮਾਂਤਾਪਿਤਾਪਿਭੁਕਮਾਇਆ
 ॥ਤਿਨਿਕਰਤੇਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖੁਦਾਤਿਜੋਤਿਫਾਤਿ
 ਆਈ॥ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਗਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਮੁਹਖਮਨਕਹੇ
 ਕਰਸਾਹਿਮਾਣਾ॥ਉਠਿਚਲਣਾਖਸਮੈਭਣਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਤਜਿ
 ਸਾਦਸਹਜਸੁਖੁਹੋਈ॥ਘਰਫਰਦੇਹੈਨਕੋਈ॥ਕਿਛੁਖਾਜੈਕਿ
 ਛੁਪਾਰਿਜਾਈਐ॥ਜੇਥਾਹੁਕਿਦੁਨੀਆਆਈਐ॥੨॥ਸੇਜੁ
 ਕਾਇਆਪਟੁਹਛਾਏ॥ਭੁਰਮਾਇਸਿਥਹੁਤਚਲਾਏ॥ਕਰਿਸੇਜੁ
 ਸੁਖਾਲੀਸੇਵੈ॥ਹਥੀਪਓਦੀਕਹੇਰੇਵੈ॥੩॥ਘਰਘੁੰਮਣਵਾ
 ਣੀਭਾਈ॥ਪਾਪਪਥਰਤਹਣੁਨਜਾਈ॥ਭਉਥੇੜਾਜੀਉਚੜਓ
 ਕਹੁਨਨਕਦੇਵੈਕਾਹੂ॥੪॥੨॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਦੀਕ
 ਗਦਮਨੁਮਸਵਣੀਭੁਰਭੁਲਾਦੁਇਲੋਖਪਏ॥ਜਿਉਸਿਉਕਿ
 ਹਤੁਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਤਉਗੁਣਨਾਹੀਅੰਤੁਹੋ॥੧॥ਚਿ
 ਤਚੇਤਸਿਕੀਨਹੀਬਾਵਰਿਆ॥ਗਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰਗੁਣਗਾਲਿ
 ਆ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਾਲੀਗੈਨਿਜਾਲੁਦਿਨੁਪੁਆਜੇਤੀਘੜੀਠ
 ਹੀਤੇਤੀ॥ਕਸਿਗਸਿਚੇਗਚੁਗਾਹੀਨਿਤਠਸਾਹਿਬਸਿਖੁਕ
 ਵਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਇਆਆਰਣੁਮਨੁਵੇਚਿਲੇਪਾਪਿ
 ਅਗਾਨੀਤਿਭੁਲਾਗਰਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਉਪਰਿਮਨੁ
 ਜਲਿਅਸੀਨੀਚਿਤਭਾਈ॥੩॥ਭਾਇਆਮਨੁਰੁਕੰਚਨੁਠਿਰਿਹੈ

ਜੇਗੁਗਮਿਲੈਤਿਨੇਗਾਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਓਹੁਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਾਤਿ
ਸਟਸਿਦੇਗਾ॥੪॥੩॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਬਿਮਲਮਣਾਰਿਬਸਸਿ

ਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਾਨਿਜਵਲਗੇ॥ਪਦਮਾਨਿਜਵਲਜਲਗਸ
ਸੰਗਤਿਸੰਗਦੋਖਨਹੀਗੇ॥੧॥ਦਵਰਤੁਕਥਾਰਿਨਜਾਨਾਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿ
ਸਿਥਾਲੁਥਸਾਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤਨਲਖਾਸਿਰੇ॥੧॥ਗਾ
ਉ॥ਬਸੁਜਲਾਨੀਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਗੁਨਗੇ॥ਚੰਦ
ਕੁਮੁਦਨੀਦੁਗੁਨੀਵਸਾਸਿਅਨਭਉਕਾਗਨਿਰੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰ
ਡਦੁਪਿਮਪੁਸੰਚਸਿਤੁਥਨਚਾਤੁਰੇ॥ਅਪਨਾਅਪੁਤੁਕਥਹੁ
ਨਵੰਗਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਉਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਿਤਸੀਗੀਵਸਾਰਿਜਨਮੁ
ਰਖਅਗਮਸਾਸੰਸੁਨੇ॥ਅਪਨਾਅਪੁਤੁਕਥਹੁਨਵੰਗਸਿਸੁਅਨਪੁ
ਛਿਜਿਉਰੇ॥੪॥ਇਕੋਪਾਖੰਡੀਨਾਮਿਨਰਚਾਰਿਇਕਿਗਰਿਹਰਿਚਰਣੀ
ਗੇ॥ਪ੍ਰਗਥਿਲਿਖਿਆਪਾਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਮੁਜਪਿਰੇ॥੫॥੪॥

ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਸਲੋਕੁ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੀਖਹੋਰਿਹਰਿਚ
ਰਨੀਮਨੁਲਗਾਅਠਸਾਠਿਤੀਰਬਨਾਮਪ੍ਰਭਨਾਨਕਾਜਿਸੁਮਸਤਾਕੰਭਗਾ॥
੧॥ ਸਥਦੁ॥ ਸਖੀਸੇਲੀਗਰਬਿਗਹੇਲੀ॥ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਥ
ਤਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਜੇਮੈਥੇਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾਮਾਣੀ॥ਗਰੀਬਨੁਜੀਉ
ਨਹੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਣੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਹਉਦੇਗਗਣਿਖਰੀਰਵਣੀ॥ਗ
ਇਆਸੁਜੇਬਨੁਪਨੁਪਛੁਤਾਣੀ॥੨॥ਤੁਟਨਾਸਾਰੀਥੁਸਿਰਿਮੇ
ਗਾ॥ਖਿਜਮਾਤਿਕਰੀਜਨੁਬੰਦਾਤੇਗਾ॥੩॥ਭਣਾਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇ
ਸਾਏਹੀ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧
ਮੁਲਖਰੀਟੀਲਾਲਾਗੇਲਾਮੇਰਾਨਉਸਭਗਾ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਹਾ
ਟੀਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਲਾਲੇਕਿਆ
ਚੁਤਰਾਣੀ॥ਸਾਰੀਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਣੁਜਾਣੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਮਾ
ਲਾਲੀਪਿਉਲਾਲਾਮੇਰਾਉਲਾਲੇਕਾਜਾਇਆ॥ਲਾਲੀਨਾਚੈ
ਲਾਲਾਗਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਗਾਇਆ॥੨॥ਪੀਅਰਿਤਪਾ

ਟੀਅਣੀਮੀਗਧਾਰੀਤਾਈਸੁਣਜਾਉ॥ ਪਖਾਏਗੀਪੋਰਮਲੇਵਜ
 ਪਤਗਾਤੇਗਨਾਉ॥ ੩॥ ਲੁਣਗਮੀਨਨਕੁਲਾਲਾਬਖਸਾਰਿਤੁ
 ਫਰਿਅਈ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਾਤਿਦਾਤਾਤੁਧਾਵੇਲੁਮੁ
 ਕਾਤਿਨਪਾਈ॥ ੪॥ ਚੈ॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈਆਖੈਕੁਤਾ
 ਨਾਕੋਕੈਬੇਤਾਲਾ॥ ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਨਕੁਵੇਚਾਗਾ॥ ੧॥ ਗਾਇ
 ਆਦਿਵਨਸਾਹਕਾਨਨਕੁਬਓਗਨਾ॥ ਹਉਗਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਤਉਦੇਵਨਾਜਾਣੀਐਜਾਕੈਦੇਵਨਾਹੋਈ॥ ਏਕੀ
 ਸਾਰਿਬਥਾਹਾਦੁਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ ੨॥ ਤਉਦੇਵਨਾਜਾਣੀ
 ਐਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਦੁਜੀਅਵਗਸਿ
 ਅਣਪਕਾਈ॥ ੩॥ ਤਉਦੇਵਨਾਜਾਣੀਐਜਾਸਾਰਿਬਧਗੇਪ
 ਅਗੁਮਦਿਜਾਣੈਆਪਕਓਅਵਰੁਭਲਾਸੰਸਾਰੁ॥ ੪॥ ੬॥
 ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਇਹੁਧਨੁਸਰਬਗਰਿਅਭਰਪੁਰੀ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਠਿਗਰਿਸਿਜਾਣਹਿਦੁਰੀ॥ ੧॥ ਸੇਧਨੁਵਖਰੁਨਾਮੁਰਿਦੈਹਮਰੈ॥ ਜਿ
 ਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਨਾਇਹੁਧਨੁਜਲੈਨਤਸ
 ਕਰੁਲੈਜਾਈ॥ ਨਾਇਹੁਧਨੁਰੁਬੈਨਾਇਸੁਧਨਕਉਮਿਲੈਸਜਾਈ
 ॥ ੨॥ ਇਸੁਧਨਕੀਦੇਖਹੁਵੇਰਿਅਈ॥ ਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਾਦਿਨੁ
 ਜਾਈ॥ ੩॥ ਇਕਥਾਤਅਨੁਪਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ ਇਸੁਧਨਬਿ
 ਨੁਕਹਹੁਕਿਨੈਪਰਮਗਾਤਿਪਾਈ॥ ੪॥ ਭਣਤਿਨਨਕੁਅਕਬਕੀ
 ਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਇਹੁਧਨੁਪਾਏ॥ ੫॥ ੮॥
 ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਸੂਰਸਰੁਸੇਮਿਲੈਸੇਮਸਰੁਪੇਖਲੈਜੁਗਾਤਿਕਰਿ
 ਮਹਤੁਸੁਸਨਬੰਧੁਕੀਜੈ॥ ਮੀਨਕੀਚਪਲਾਸਿਉਜੁਗਾਤਿਮਨੁਰਾਖੀ
 ਐਉਭੈਨਹੀਸੁਨਹਕੀਧੁਛੀਜੈ॥ ੧॥ ਮੁਵੇਕਾਇਚੇਠਗਮਿਭੁਲਾ॥
 ਨਹੀਨੀਆਪਗਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਅਜਗਾਹੁਜਾਹਰਿ
 ਲੈਅਮਰਗਾਹੁਮਾਰਿਲੈਕੁਤਾਤਿਤਜਿਛੋਰਿਤਉਆਪਉਪੀਜੈ॥ ਮੀ
 ਨਕੀਚਪਲਾਸਿਉਜੁਗਾਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਭੈਨਹੀਸੁਨਹਕੀਧੁਛੀਜੈ

॥२॥ ਭਲਤਿਨਾਨਕੁਜਨੇਰਵੇਜੇਹਰਿਮਨੇਮਨਪਧਨਾਸਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
ਜੋ। ਮੀਨੰਦੁਪਲਾਸਿਉਜਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਭੈਨਹੀਸੁਨਕੰਧੁਕੀ
ਜੋ। ॥ ३॥ ॥ १॥ ਮਹੁਮਹਲ १ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁ
ਮੁਆਸਰੁਲਾਹੀਮੈਮਤਾਬੋਰਿਬੁਜਲਸਿਰਿਤਰਿਹਿਕੈਸਾਚਾਵਖਰੁ
ਜੀਤਾ। ਮਾਣਕਮਨਮਹਿਮਾਗਸੀਸਚਿਨਲਾਗੈਕਤਾ। ਰਾਜਤਖਾਤਿ
ਇਕੈਗੁਣਿਭੈਪੈਚਾਇਣਰਤੁ। ॥ १॥ ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬਦੁਰਿਨਦੇਖੁ। ਸਾ
ਬਜੋਤਿਜਗਨੀਵਨਾਸਿਗਿਸਿਰਿਸਾਚਾਲੇਖੁ। ॥ १॥ ਗਉ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਰਿਖੀਮੁਨੀਸੰਕੁਇਦੁਤਪੈਭੈਖਰੀ। ਮਨੈਹੁਕਮੁਸੇਹੈਦਰਿਸਾਚੈਅਕੀਮਰ
ਹਿਅਠਾਗੀ। ਸੰਗਮਜੇਧਜਤੀਸੀਨਿਅਸੀਗੁਰਿਪੁਰੈਵੀਚਰੀ। ਬਿਨੁਸੇਵਾ
ਠਲੁਕਬਹੁਪਵਾਸਿਸੇਵਾਕਰਣੀਸਾਗੀ। ॥ २॥ ਨਿਧਾਨਿਅਪਨੁਨੇਗੁਰਿਅ
ਗੁਰਨਿਮਾਣਿਅਤੁਮਾਣੁ। ਅਧਲੈਮਾਣਿਕੁਗੁਰੁਪਕਰਿਅਨੰਤਾਣਿਅ
ਤੁਤਾਣੁ। ਹੋਮਜਪਨਹੀਜਾਣਿਅਗੁਰਮਤੀਸਾਚਪਛਾਣੁ। ਨਮਾਬਿਨਾ
ਨਾਹੀਛੋਈਬੂਠਾਵਣੁਜਲੁ। ॥ ३॥ ਸਾਚਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਾਚੇਤੇਤਪਤਿ
ਹੋਇ। ਗੀਅਨੇਰਤਨਿਮਨੁਮਾਜੀਐਬਹੁਕਿਨਮੈਲਹੋਇ। ਜਬਲਗੁਸਾਹੀ
ਬੁਮਾਨਿਵਸੈਤਬਲਗੁਬਿਘਨੁਨਹੋਇ। ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਢੁਟੀਐਮਨੰਤਨਿ
ਸਾਚਾਸੋਇ। ॥ ४॥ १०॥ ਮਹੁਮਹਲ १ ਜੇਗੀਜਗਤਿਨਾਮੁਨੇਰ
ਮਾਇਲੁਤਕੈਮੈਲੁਨਰਤੀ। ਪ੍ਰੀਤਮਨਬੁਸਦਸਚੁਸੰਗੇਜਨਮਮਰਣ
ਗਤਿਥੀਤੀ। ॥ १॥ ਗੁਸਾਈਤੇਰਕਾਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ। ਜਾਤਓਭੀਤਰਿਮਹਲਿ
ਬੁਲਵਹਿਪੁਛਉਥਾਤਨਿਰਤੀ। ॥ १॥ ਗਉ। ਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਗੀਅ
ਨਾਇਸਨਨੀਹਰਿਗੁਣਪੁਜੇਪਾਤੀ। ਏਕੈਨਾਮੁਏਕੁਨਾਗਾਇਲੁਤੈਭਵ
ਣਏਕਾਜੇਤੀ। ॥ २॥ ਜੇਹਵਛੰਡੀਇਹੁਪਟੁਛਾਥਾਤੇਲਉਨਾਮੁਅਜਾ
ਚੀ। ਏਕੁਹਾਟੁਸਹੁਸਭਨਾਸਿਰਿਵਲਜਾਗੇਇਕਭਾਤੀ। ॥ ३॥ ਏਵੈਸਿਰੇਸ
ਤਿਗੁਰੁਨਿਬੇਡੇਸੇਬੁਝੈਜੇਸੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀਜੀਅਹੁਰਹੈਨਿਭਰਤੀ॥
ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਗਮੁਚੁਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕਾਦਿਨੁਰਤੀ। ॥ ४॥ ਉਪਾਰਿਗਗਨੁ
ਗਗਨਪਰਗੇਰਬੁਤਕਾਅਗਮੁਗੁਰੁਪੁਨਿਵਾਸੀ। ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਿਘ
ਰਿਏਕੈਨਾਨਕੁਭਾਇਆਉਦਾਸੀ। ॥ ५॥ ११॥

ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਹੀਨਿਸਿਜਗੈਨੀਦਨਸੇਵੈ॥ ਸੇਜਲੈਨਿਸੁਦੇਦਨਜੋਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਾਨ
 ਲਗੇਤਨਭੀਤਾਰੈਵੈਦੁਕਿਜਲੈਕਾਗੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੀਸਨੇਸਾਚਾਸਿਭ
 ਤੀਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਕੀਸਰਸੇਈਜਲੈ
 ਜੀਅਮ੍ਰਿਤਕਵਧਾਗੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਪਿਰਸੇਤੀਧਨੁਪ੍ਰੇਮੁਰਚਾਏ॥
 ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਤਥਾਰਿਤੁਲਾਏ॥ ਸਹਜਸੇਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਤਿਖਾਨੀਵਾਗੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਹਜਤੇਭੇਰਗਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਸਹਜੇਸਿਭਤੀ
 ਧਲਖੁਚਫਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਰੈਮਨੁਮਰੈਸੁੰਦਰਿਜੇਗਾਧਾਗੀਜੀਉ॥
 ੩॥ ਗਉ॥ ਮੈਜਲਿਆਮਨਹੁਵਿਸਾਗੇ॥ ਜਮਪੁਰਿਵਜਾਰਿਖੜਗਕਰਾਰੇ॥
 ਅਥਕੈਕਾਰਿਐਨਾਮੁਨਾਮਿਲਈਤੁਸਹਜੀਅਭੇਰਾਗੀਜੀਉ॥ ੪॥ ਮਾਏਆ
 ਮਮਤਾਪਵਾਰਿਖਿਅਲੀ॥ ਜਮਪੁਰਿਛਾਸਹਿਗਾਜਮਜਲੀ॥ ਯੋਭਕੇਬੰ
 ਧਨਤੇਫਿਨਸਾਕਾਰਿਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਗੀਜੀਉ॥ ੫॥ ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਾ
 ਮੈਕੀਆ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈ
 ਕੀਅਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਗਦਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥ ੬॥ ॥ ੧੨॥

ਰਾਗੁਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਹਬੈਸਾਲਾਰਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ ਸਭਨਗ
 ਰੀਮਾਰਿਏਕੇਰਾਜਾਸਰੇਪਵਿਤੁਹਰਿਥਾਵਾ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਦੇਹਿਵਿਸਾਸ
 ਚਗਾਵਾ॥ ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਬੁਰਾਕੁਲਾਕੀ
 ਵੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਾਵਿਕਾਰਾ॥ ਇਹੁਗੁਰਮਾਏਆ
 ਪਸਮਕਾਰੇਆਵਰਭੈਇਹੁਸੀਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀਧਤੁਸਬਲਕਹੀ
 ਅਤਹੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੈਈ॥ ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਐਸਾਬੁ
 ਭੈਕੇਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਧਾਤਦੇਬਿਨਸੀ
 ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਹੀਜਮਕੀਛਾਸੀ॥ ੪॥ ਭਣ
 ਤਿਨਾਨਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈਕਵਨਾਜਾਚੁਕਾਮਾਨਿਆਭਿਮਾਨਾ॥ ਅਤੁਤਾਸੁ
 ਧਰਮਗਾਇਜਪਤੁਹੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥ ੫॥ ॥

ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਆਵਣਜਾਣਨਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਹੋਇ॥
ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖਾਸਿਆਏਨਾਏਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਓਚੋਤੋਤੁਮ
ਨਹੁਤਾਨੀਵੇਕਰਾਗੁਰਕੈਸਥਾਟਿਧਿਆਇਤੁਸਾਚਿਲਗੀਪਿਆਗੁ॥੧॥
ਗਾਉ॥ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਆਠਿਰਿਭੁਕਿਥਾਉਨਪਾਇ॥ਜੇਨੀਸਾਭਿਭ
ਵਾਈਆਨਿਬਿਸਯਸਾਰੀਸਮਾਇ॥੨॥ਵਡਭਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖ
ਲਿਖਿਆਮਾਇ॥ਅਨਾਟਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਲਏਮਿਲਾਇ॥
੩॥ਅਧੋਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਧੇਨਟਾਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵ
ਤਿਐਏਏਏਏਏਏਏ॥੪॥੨॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩

ਪਿਛਲੇਗੁਨਹੁਬਖਸਾਇਜੀਓਅਥਤੁਮਚਾਗੀਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਚਰ
ਣੀਲਾਗੀਗੁਰਾਵੇਚਹੁਆਪੁਰਖਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਹ
ਰੀਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਾਇਕਮਾਨਿਏਕੋਭਾਇ॥੧॥
ਗਾਉ॥ਨਾਮੇਜਾਤਿਨਪਾਤਿਜੈਨਾਮੇਥੇਹੁਨਥਾਉ॥ਸਥਾਦਿਭੇਦਿਕੁਮੁਕ
ਟਿਅਗੁਰੀਨਾਮੁਦੀਅਸਮਣਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚੁਕਰਦਾ
ਠਿਰੈਲਾਲਚਿਲਾਗਾਜਾਇ॥ਧੰਧੈਕੁਡੀਵੇਆਪਿਅਜਮਪੁਰਿਚ
ਟਖਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਧੋਆਪਿਹੈਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਾਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩॥

ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਸਚਿਰਤੇਸੇਟਲਿਲਹੁਸੇਵਿਰਲੇਸੀਸਾਰੀ॥ਤਿਨ
ਮਿਲਿਆਮੁਖੁਓਜਲਾਜਾਪਿਨਾਮੁਮੁਹਾਰੀ॥੧॥ਥਾਥਾਸਾਚਸਾਰੀ
ਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਪੁਛਿਦੇਖੁਲੇਹੁਵਖਰੁਭਾਲਿ॥
੧॥ਗਾਉ॥ਇਕੁਸਚਾਸਭਸੇਵਦੀਧੁਰਿਭਾਗੀਮਿਲਵਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖੀਮਿਲੇਸੇਨਾਵਿਛੁੜਾਰਿਪਵਹਿਸਚੁਸੋਇ॥੨॥ਇਕਭਗਤੀਸਾ
ਗਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਭਗਮਿਕੁਲਾਇ॥ਓਨਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾ
ਕਰਣਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੩॥ਜੇਸੁਨਾਲਿਜੇਹੁਨਚਲਣੀਖਲੇਕੀਚੇਅਰ
ਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਨੀਵਸੈਤਾਸੁਣਿਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੪॥
ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਮਹੁਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੁਗੁਰੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਸੇਸਾਚਾਸਾ

ਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਛੁਅਵਹਨਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਾਦਿਨੁਪਿਆਇ
ਰਿਨਾਉ॥ਸਾਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਰਾਧਿਤੁਅਨਾਦਿਨੁਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਗਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾਸਾਤਿਗੁਰਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸੇਸਾਤਿਗੁਰਸਾਧ
ਹੀਐਜੀਦੁਏਸੇਈਪਾਈ॥੨॥ਸਾਤਿਗੁਰਛੋਡਿਦੁਜੈਲਗੈਕਿਅਕਗਨਿ
ਅਗੈਜਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹੀਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਈ॥੩॥ਮੇਰ
ਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸਰਣਾਈਗਜ
ਪਉਅਪੇਬਖਾਸਿਮਿਲਾਈ॥੪॥੫॥

ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਾਏਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰਬਚਨੀਗਰੀਗਰਿਸਗਣਿਪਗੇ॥ਦਾਲਦੁਭ
ਜੀਸੁਦਮੋਮਿਲਿਓਭਗਤੀਭਾਈਤਰੇ॥ਭਗਤਿਵਛੁਲੁਗਰਿਨਾਮੁਕਿ
ਤਾਰਬੁਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪਤਉਧਰੇ॥ਧੂਧੂ
ਹੀਲਾਦੁਬਿਦੁਦਾਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਤਰੇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਕਲਜੁ
ਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁਪਦਾਰਬੁਭਗਤਜਨਾਉਧਰੇ॥ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕਬੀਰ
ਤਿਲੇਚਨੁਸਭਿਦੇਪਗਏਚਮਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇਸਾਭਿ
ਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਟਰੇ॥੨॥ਜੇਜੇਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਧੀਸਾਭਿਤਿਨ
ਕੇਦੇਖਪਹਰੇ॥ਬੇਸੁਆਰਵਤਅਜਾਮਲੁਉਧਾਰਿਓਮੁਖਿਬੇਲੈਨਗ
ਇਲੁਨਗਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਉਗਸੈਦਿਗਤਿਪਾਈਤੇਕਿਧਨਮੁਕਤਿ
ਕਰੇ॥੩॥ਜਨਕਉਅਪੰਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਅਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇ॥ਸੇ
ਵਕਪੈਜਰਧੈਮੇਰਗੋਵਿੰਦੁਸਗਣਿਪਰੇਉਧਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿ
ਰਪਾਧਰੀਉਧਾਰਿਓਨਾਮੁਹਰੇ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੪

ਸਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓਲੇਵਲਾਈਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਪਿਆ॥ਜਤੀ
ਸਤੀਸੰਤੋਖੀਪਿਆਈਆਮੁਖਿਇਦਾਦਿਕਰਾਇਆ॥ਸਗਣਿਪ
ਰੇਜਪਿਓਤੇਭਾਏਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪ
ਤਤਰਿਆ॥ਜਟੁਬਾਲਸੀਕੁਬਟਵਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੧॥
ਗਾਉ॥ਸੁਰਿਨਗਲਗੰਧਬੇਜਪਿਓਗੋਖਿਬਪੁਰੈਗਰਿਗਾਇਆ॥

ਸੰਕਰਿਬੁ ਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿ ਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜੀ
ਨਾਮ ਨੁਰੀ ਨਾਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਾਧੀ ਆਇ
ਓ ਹਰਿ ਜਪਾਤਿ ਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਆ ਮੁਖਿ ਪੀਤਿ ਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਾਨਿ ਵਾਸਿ ਅਤੇ ਗੁ
ਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆ ਮੈ ਗਣ
ਤਨ ਕਰਿ ਸਾਕਿ ਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਾਇ ਪਏ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਿ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ ਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥

੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਪਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਜਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਨਾ ਲਿਖ
ਲਾਹਰਿ ਅਤੇ ਲਏ ਫੁਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਅਵਧ ਘਟ ਗਲੀ ਆ ਭੀ ਡੀ ਆ
ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿ
ਵਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਯੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਨ ਮਾਇ ॥
੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੇ ਦਵੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
ਦਾਇ ਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਛੇਲ ਨ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓ ਸੇਭ ਗਹਿਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੋ ਨਿਰੁਦਾਈ
ਆਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਾਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰਿ ਅਹਿ ਹਰਿ ਦ
ਗਹ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਪ੍ਰਭੁ ਮਸਰਣ ਗਤੀ ਮੇਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈ ਗੁ
ਰਿ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗ ਜੀਵਨ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਾਇ ਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਹਉ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇ ਦਕੇ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਨੁਰਾ
ਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦਿਪੁ ਪੁੰਜੀ ਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤ ਰਿਧੇ
ਮੁਖਿ ਮੁਖਾ ਕੀ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿ ਤਾ
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ ਆਹਰਿ ਪੀਰ ਕਹਰਿ
ਸਾਥਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਨੁਰਾ

ਥਿਨੁਗੁਰਪੇਸੁਨਲਭਈਜਨਵੇਖਹੁਮਾਨੀਨਿਰਜਾਸਿ॥ਹਰਿਗੁਰਵਿਜ
 ਥਿਅਪੁਰਖਿਅਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਥਾਸਿ॥੨॥ਸਾਗੁਰਭਗਤਿਭੰਡ
 ਰਹਰਿਪੁਰੇਸਾਤਿਗੁਰੁਤਠਾਪੋਲਿਦੇਇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਰਗਾਸਿ
 ਮਨਮੁਖਭਾਗਾਵੇਹੁਇਆਤਿਖਮੁਈਅਕੰਧੀਪਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁ
 ਦਾਤਾਤੁਰੁਹੈਭੀਮਾਗਭਿਦਾਨੁਗੁਰਪਾਸਿ॥ਚੇਗੀਵਿਛੁਨਮੇਲਿਪੁ
 ਰਮੈਮਾਨਿਤਨਿਵਡਫੀਆਸਾ॥ਗੁਰੁਭਵੈਸੁਇਬੇਨਤਿਜਨਨਾਨਕ
 ਕੀਅਹਦਾਸਿ॥੪॥੨॥੪॥ ਸਾਗੁਰੁਲਾ ੪ ਹਰਿ
 ਰਿਕਥਾਸੁਇਪੁਰਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਜਪਿਹਰਿ
 ਰਿਕਥਾਵਡਭਾਗੀਅਹਰਿਉਤਮਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਾ
 ਮਾਨਿਪਰਤੀਤਿਹੈਗੁਰਿਪੁਰੇਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਨਮੈਮੈਹਰਿ
 ਰਿਕਥਾਮਾਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸਦਾਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਅ
 ਕਥਾਕਾਣੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮੈਸਨੁਤਨੁਕੇਸੀਛੰਛੋਲਿਅਹਰਿਉਪਾ
 ਈਐਅਕਥਾਕਾਣੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਇਆਸੁਇਅਕਥਕ
 ਥਾਮਾਨਿਭਾਣੀ॥ਮੈਰੈਮਾਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹਰਿਮੈਮੇਲੇਪੁਰਖੁ
 ਸੁਜਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਪੁਰਮਿਲਿਸੁਰਤੀਸੁ
 ਗਤਿਸਮਾਣੀ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਸੇਵਿਅਹਰਿਪਾਇਆਸੁਘੜਸੁ
 ਜਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਭਾਗਾਵੇਹੁਇਆਤਿਨਦੁਖੀਗੋਇਵਿਹਾਣੀ
 ॥੩॥ਹਮਜਥਿਕਦੀਨਪਰਤੇਰਿਆਮੁਖਿਦੀਜੈਅੰਤਬਾਣੀ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਸੇਰਾਮਿਤਪੁਰਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਘੜਸੁਜਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਣੁ
 ਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੪॥੩॥੪॥ ਸਾਗੁਰੁਲਾ ੪
 ਹਰਿਭਉਲਗਾਥੈਗਾਗੀਅਵਡਭਾਗੀਹਰਿਮਾਨਿਗਾਖੁ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਰ
 ਧਾਉਪਜੈਗੁਰਸਥਦੀਹਰਿਸੁਚਾਖੁ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਗਰਿਅਹੋਇਆਗੁਰ
 ਥਾਣੀਹਰਿਗੁਣਭਾਖੁ॥੧॥ਮਨਪਿਆਮਿਆਮਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਚਾਖੁ॥
 ਗੁਰਿਪੁਰੇਗਰਿਪਾਇਆਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਪਾਤਿਚਾਖੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿ
 ਰਿਨਾਮੁਖਿਅਈਐਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੁ॥ਤਨੁਪਰਤੀਹਰਿ

ਬੀਜੀਐਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਰਖੁ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੈਗੁਰਿ
ਪੁਰੈਹਰਿਸੁਚਾਖੁ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਤਿਸਨਭਾਰਿਹੋਮਨਿਅਸਾਦਗਦਿਸ
ਬਹੁਲਾਖੁ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੋਵਿਚਿਬਿਸਟਮਨਮੁਖਰਖੁ॥
ਓਇਅਵਹਿਜਾਹਿਭਵਈਅਹਿਬਹੁਜੇਨੀਦੁਰਗੀਧਭਖੁ॥
੩॥ ਤਾਹਿਤਾਹਿਸਰਣਗਤੀਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਰਖੁ॥ ਸੀਤਸੰਗ
ਤਿਮੇਲਪੁਕਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਪਾਤਿਸਾਖੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਪ
ਇਅਜਨਨਨਕਗੁਰਮਾਤਿਭਖੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਮਹੁਮਹ
ਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਰਾ॥ ਜਿਸਨੇ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਸੇਹਰਿਕੇਗੁਣਗਵੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਬਨਵਾਲੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਦੈਸਦਾਸਦਾਸਮੁਲੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪਹੁਮੇਰੇਜੀਅਵੇਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਛਕੂਜੀਉ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੁਖਸ
ਗੁਰੁਅਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਉ॥ ਮੰਗਤਜਨੁਚਾਚੈਹਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ॥ ਹਰਿਸ
ਤਿਸਤਿਸਦਾਹਰਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਮੈਰੋਮਾਨਿਭਾਵੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਵੇਛੇ
ਦੁਸ਼ਵਹਿਅਪਾਵਿਤਾ॥ ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵੇਤਸਭਿਕਿਤਾ॥ ਜੇਹ
ਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹਜੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤਮਲੁਲਾਰਿਜਾਵੇਉ॥
੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹਾਬਿਖਾਮੁਹੈਭਗੀ॥ ਕਿਉਤਰੀਐਦੁਤਰੁਸੰਸਾਰੀ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਬੋਲਿਲੁਦਾਇਪ੍ਰਭੁਸਾਚਨਾਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਵੇਜੀਉ॥ ੪॥
ਤੁਸਰਬਤਤੇਰਾਸਭੁਕਈ॥ ਜੇਤੁਕਰਹਿਸੈਈਪ੍ਰਭਹੋਈ॥ ਜਨਨਨਕਗੁ
ਣਗਵੇਬੇਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੇਹਰਿਥਾਈਪਾਵੇਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੬॥
ਮਹੁਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ ਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖ
ਕਾਟੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ ਹਰਿਪਨੁਰਾਖੁਹਰਿਪਨੁਸੰਭੁਗਰਿਚਲਾਇਅਨ
ਲਸਖਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਧਿਅਵੈ॥ ਨਿਤਹਰਿਜ
ਪੁਜਾਧੈਜਾਪਿਹਰਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਆਵੈ॥ ਜ
ਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰਕਰੁਸ

ਤਿਨਾਮੁ ਜਗਮਾਹਿ ਸੇਸਟਉ ਤਮਕਾਮੁ ਦੁਸਮਨ ਦੁਤਜਮ ਕਾਲੁ
 ਹਮਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇ ਤਿਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸਉ ਪਾਰਿਗਰਿਕ
 ਮਨੁ ਮਾਨੀਆ ਸੇਸੇ ਵਕੁ ਚਹੁ ਜਗ ਚਹੁ ਕੰਟ ਜਾਨੀਆ ਜੇਉ ਸਕਾ
 ਭਰਕੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਮਾਹਿ
 ਏਕੁ ਨੀਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ਸਾਭਿ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ਜਿ
 ਸੁਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਲੁਮਾਹੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ
 ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਕਰਗਤ
 ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਪੁਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਦੇਵ ਸਾਭਿ ਪੁਛਹੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾ
 ਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

ਮਹੁ ਮਹਲ ੫ ਘਰੁ ੨

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਡਰਧੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨ ਖੜਾ ਸਿਰਉ ਪਾਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਗਾ ਪਉ
 ਲੁਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਧੈ ਡਰਧੈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕਾਨੰਤ ਕਉ
 ਥਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੇਸੁ ਖੀਆ ਸੇਸ ਦਾਸੁ ਜੇ ਲਾਜੇ ਗੁਮੀ ਮਾਲਿਗਾ ਏਗੁ
 ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਦੇਹ ਪਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵ ਡਰਧਾਹਿ ਸੁਪ ਸਾਧਿ ਕਰਗੇ
 ਮੁਇਆ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਜਨ ਮੇਜੇ ਨੀਜੇ ਇਆ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਰਾਜ ਸੁਸਾਤ ਕੁਤਾ ਮਸੁ ਡਰਧਾਹਿ ਕੇਤੇ ਰੁਪਉ ਪਾਇਆ ਛਲ ਬਪੁ
 ਗੀਇਹ ਕਉ ਲਾਡ ਧੈ ਅਤਿ ਡਰਧੈ ਧਰਮ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ
 ਸਮਗਰਿ ਭਗਤਿ ਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰਕਰ ਲੈਹਾ ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਰਗਤ
 ਨਕਾਸੀ ਗੀ ਭਗਤ ਸੇਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲ ੫
 ਪੰਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨ ਬੁਧੁ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰੇ
 ਤਿਨ ਗਾਇ ਲੁਕਹੁ ਓਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨ
 ਤਉ ਪਾਰੇ ॥ ਮਾਰਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਾਤਿ ਨਿਗੁਣ ਪਾਰਿ ਓਸ ਗਇ ਦੁਆਰੇ
 ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਬਾਲ ਮੀਕੁ ਸੁਪ ਚਰੇ ਤਰਿ ਓਥੈ ਧਿਕਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕਾਨੰਤ
 ਅਮਾਨੀ ਮਾਰਿ ਅਗਾਧਿ ਉਗਜ ਪਾਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕੀਨੀ ਗਥਿ ਅ
 ਭਗਤ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਨਖਾਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦੁ ਰੁਦਾਸੀ ਸੁਤ

ਏਕਾਨੰਤ

ਕਹਿਓ ਪੁਨੀਤ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜੀਅਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਵਨੁ ਪਰਾਪਤ ਕਏ
 ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਸਮਨ ਕਓ ਟਹਿਰੀ ਕੀਲੀ ਜੈ
 ਕੁਜਾਪਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਗੁ ਮਾਲ ੫ ਵਿਤਨ ਵਿਤਨ ਮਿ
 ਓ ਬਹੁ ਕਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿਯਾਏ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਉਮੈ ਤੇ ਤੇਰ
 ਏ ਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਵਗਟਿਨ ਕਾਗੁ ਕਾਜਨ ਲਾਏ ॥ ਸੋਦਿਨੁ ਮੇ ਕਓ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰ
 ਕਾਤੀ ਬਿਨਾਟਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਤ੍ਰਿਗੁਣੇ ਬਿ
 ਪਸਾਰਾਇ ਸਹੀ ਮਹਿ ਉਹਣਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਰਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾ
 ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਧੋਨੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਬਿਨੁ
 ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਦਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮੁਖ ਮਾਗਨ ਕਓ ਦਨੁ
 ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਤਿਓ ਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਾਤ ਦਸ ਰੇਣੁ ਸਰਣਾਏ ॥
 ਕੁਨਨ ਕਹਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਗੁ ਮਾਲ ੫ ਕਵਨ ਬਾਨ ਪੀਰਿਓ ਜੈ ਨਾਮ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੀ
 ਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿਉ ਪਾਇਓ ਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਰੇਤੁ ਕਓ ਨੁਕਾਰ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨਜਨ ਉਕੇਤੀ ਕਮੁ ਦਾਤਿ
 ਚਲਤੇ ਬਾਰਿਨ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾ
 ਲੀ ਬਸੁ ਪਾਖਿ ਮਾਨਿ ਭਰਾਤੇ ॥ ਪੰਚਤਤ ਮਿਲਿ ਭਾਇਓ ਸੰਜੇ ਗਾਇ
 ਨ ਮਾਹਿ ਕਵਣੁ ਰਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜੀਨਿ ਗਚਿ ਗਚਿ ਆਪੁ ਗਖਿ ਬਿਧਾ ਤੈਨਾ
 ਲੇਹ ਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸਹੀ ਕਓ ਰੋਓ ਆਵੈ ਜਾ
 ਏ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ ਚਿਹਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ
 ॥ ਭਲਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬੈ ਲੁਓ ਏਹੋ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ਮਾਗੁ ਮਾਲ ੫ ਮਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੇ ਭਾਵਿ ਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿਨ
 ਘਾਲਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣ ਜੇ ਲਾਇ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿ
 ਓ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀਓ ਬਿਨਿ ਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿ
 ਓ ਅਪਨਾ ਬਲ ਤੇਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜੈ ਸੀ ਆਗੀ ਆ
 ਕੀਨੀ ਠਕੁਰੀਤਿ ਸਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਹਿਓ ॥ ਸਾਜੁ ਅਨੰਦੁ ਗਖਿ

ਓਹਿਗਭੀਤਰਿਉਠਿਉਅਪੁਕਉਦਉਰਿਓ॥੨॥ਆਗੀਆਮਾਰਿ
 ਭੁਖਸੇਈਕਾਰਿਸੁਖਸੇਗਰਬਨਹੀਜਾਨਿਓ॥ਜੇਜੇਹੁਕਸੁਭਾਇ
 ਓਸਾਰਿਬਕਾਸੇਮਾਥੈਲੇਮਾਨਿਉ॥੩॥ਭਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਕੁ
 ਹੁਸੇਵਕਕਉਸਵਗੇਲਤਪਲਤਾ॥ਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਯਲੁਓਉ
 ਆਇਆਜੀਨਿਨਾਨਕਖਸਮੁਪਛਤਾ॥੪॥੫॥

ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਬੁਲਿਅਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਕੁਰਕੀ
 ਰਤਨੁਗਰਿਗਰਿਗਈ॥ਸਮੁਥਾਕਾਪਾਏਬਿਸਰਮਾਮਿਟਿਗ
 ਈਸਗਲੀਧਈ॥੧॥ਅਥਮੇਰਿਜੀਵਨਪਦਵੀਧਈ॥
 ਚੀਤਿਆਇਓਮਾਨਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਈ॥
 ॥ਗਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰਿਪੁਲੇਭੁਮੇਹੁਨਿਵਰੇਨਿਵਰੇਸਗਲਬੈਰਈ
 ਸਟਹਜੁਰਿਗਜਰੁਹੇਨਾਜਰੁਕਤਾਰਿਨਭਾਇਓਦੁਰਈ॥੨॥
 ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੁਰੀਏਸੰਤਸਰਈ॥ਪਾਵਨਪ
 ਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਮਾਰਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੩॥ਨਿਰ
 ਭਉਭਏਸਗਲਗਾਇਏਏਗੋਬਿਦਚੋਰਣਓਟਈ॥ਨਾਨਕੁ
 ਜਸੁਗਾਏਠਕੁਰਕਾਗੈਲਾਦਿਨਸੁਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੬॥

ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਸੇਸਮਰਥੁਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਤਿਸਕ
 ਉਕਥਹੁਨਗਾਵਸਰੇ॥ਫੋਡਿਜਾਈਖਿਨਭੀਤਰਿਤਕਉਉ
 ਆਕਉਠਿਰਿਧਾਵਸਿਰੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਉਨ
 ਸਮਾਗਸਿਰੇ॥ਬੈਰੀਸੀਰੀਰੰਗਗਸਿਰਚਿਅਤਿਸੁਸਿਉਜੀ
 ਅਰਾਜਾਗਸਿਰੇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਾਕੈਨਾਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਫੇ
 ਰੈਤਕੀਸਗਲਿਨਪਾਵਸਿਰੇ॥ਕਾਢਿਦੋਈਸਿਅਲਬਪੁਰੇ
 ਕਉਤਕੀਓਟਿਟਕਵਸਿਰੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾਜਾਸੁਸੁਨਤਭਵਰ
 ਗੀਐਤਸਿਉਰੰਗੁਨਲਾਵਸਿਰੇ॥ਬੈਰੀਥਾਤਅਲਪਸੁਪਨੇ
 ਕੀਥਹੁਰਿਥਹੁਰਿਅਟਕਵਸਿਰੇ॥੩॥ਭਾਇਓਪ੍ਰਸਾਦੁਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਿਠਕੁਰਸੰਤਸੀਰੀਧਾਤਿਧਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੈਗੁਣਕੁਮੁਭੁ

ਹੀਜਾਇ। ਕੁਚਲਕਠੇਰਕਾਮਿਗਰਧਭਤੁਮਨਹੀਸੁਨਿਓਧਰਮਗਾਇ
 ॥ १॥ ਗਾਉ। ਬਿਕਰਪਾਬਰਗਲਾਰਿਬਧੋਨਿਦਧੇਟਸਿਰਾਇ। ਮਹਾ
 ਸਾਗਰੁਸਮੁੰਦਲੰਘਨਪਾਰਿਨਪਰਨੰਜਾਇ। २॥ ਕਾਮਿਕੋਧਿਲੇ
 ਰਿਮੋਹਿਬਿਅਪਓਨੈਤਰਧੋਛਿਗਾਇ। ਸੀਸਉਠਾਦਨਨਕਬ
 ਹੁਮਿਲਈਮਾਦੁਤਰਮਾਇ। ३॥ ਸੂਰਮੁਕਤਾਸਸੀਮੁਕਤਾਬ
 ਹਮਗਿਅਨੀਅਲਪਾਇ। ਸੁਭਾਵਤੰਜੈਸੇਬੈਸੰਤਰਅਲਿਪਤ
 ਸਦਾਨਿਰਸੈਲਾਇ। ४॥ ਜਿਸੁਕਰਮੁਖੁਲਿਅਤਿਸੁਲਾਰਿਆ
 ਤਿਸੁਲਾਰਿਆਪੜਦਾਜਿਨਗੁਰਪਾਰਿਮੀਨਿਅਸੁਭਾਇ। ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰਅਵਧਧੁਨਾਮੁਦੀਨਾਜਨਨਕਸੰਕਟਜੈਨਿਨਪਾਇ। ५॥
 ਰੇਨਗਇਨਾਬਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾਇ। ਧਿਆਇਹਰਿਜੀਓਹੋਇਮਿਰ
 ਤਕੁਤਿਅਭਿਦੁਜਾਭਾਉ। ਗਾਉ। ਦੁਜਾ। २॥ ११॥ ਮਹੁਮ
 ਹਲਾ ੫ ਬਹਿਰਿਛੁਛਨਤੇਛੁਟਿਪਰੇਗੁਰਿਅਹੀਮਾਰਿਦੈਕਾ
 ਾਇਆਬਾ। ਅਨਭਓਅਚਰੰਜਰੁਪੁਪ੍ਰਕਧੋਖਿਅਮੇਰਮਨੁਛੇ
 ਰਿਨਕਤਜੁਜਾਇਆਬਾ। १॥ ਮਨਕੁਪਾਇਓਰੇਪਾਇਓਹਰਿਪੁਰਪਾਇ
 ਆਬਾ। ਮੈਲਿਅਮੈਲੁਨਪਾਇਆਜਾਈਕਾਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਦੇਵਾਇ
 ਆਬਾ। १॥ ਗਾਉ। ਅਦਿਸਟੁਅਗੇਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਖਿਲਿਸਪੁਅ
 ਕਬਕਬਾਇਆਬਾ। ਅਨਹਦਸਬਦੁਦਸਮਦੁਅਹਰਿਵਾਜਿਓਤਹਅੰ
 ਮਿਤਨਾਮੁਚੁਆਇਆਬਾ। २॥ ਤਿਟਿਨਾਹੀਮਾਨਿਤਿਸਨਾਭੁਈਅ
 ਭੁਟਭੰਡੋਰਸਮਾਇਆਬਾ। ਚਰਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਘੜੁ
 ਅਤਿਓਰਸੁਪਾਇਆਬਾ। ३॥ ਸਹਜੇਅਵਾਸਹਜੇਜਾਵਾਸਹਜੇਮ
 ਨੁਖੇਲਾਇਆਬਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਬੋਇਆਤਾਹਰਿਮਹਲੀ
 ਮਹਲੁਪਾਇਆਬਾ। ४॥ ੩॥ ੧੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫
 ਜਿਸਹੀਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਅਤਿਸਹੀਸਿਉਗੁਚਿੰਨਾਹੀ। ਅਨੁਤੀਅ
 ਨਬੋਈਐਛਲੁਨਛੁਲੈਤਾਰੀ। १॥ ਰੇਮਨਵਤ੍ਰਬੀਜਨਾਉ। ਬੋਇਖੇ
 ਤੀਲਾਇਮਨੁਅਭਲੇਸਮਝਿਸੁਆਉ। १॥ ਗਾਉ। ਧੋਇਖਾਭੁਭ

ਗੁਮਨਕਾਸਾਤਿਗੁਰਸਹਲੀਜਾਇਕਰਮੁਜਿਸਕਉਪੁਰਹਾਲਿਖਿਆ
ਸੋਈਕਾਰਕਮਾਇ॥੨॥ਭਾਉਲਗਾਗੋਬਿੰਦਸਿਉਪਾਲਪਾਈਕਾਇ
॥ਖੋਤਿਮੇਰੈਜੀਮਿਆਨਿਖੁਟਿਨਕਬਜੁਜਾਇ॥੩॥ਪਾਇਆਅਮੋਲੁ
ਪਟਾਰਕੋਢੋਡਿਨਕਤਜੁਜਾਇ॥ਕਹੁਨਨਕਸੁਖਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਾਤਿਗੋ
ਆਪਾਇ॥੪॥੪॥੧੩॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਭੁਟੇਆ
ਡਾਭਰਮਕਾਮਨਹਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਬੇਰੀਪਗਾਤੇਗੁਰੀਕੀਨੀ
ਬੀਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਅਵਲਜਲੁਗਹਿਓ॥ਤਪਤਕਣ੍ਹਾਭੁਇਗਾਇ
ਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਟੀਓ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜਬਤੇਸਪੁਸੰਗੁਭਇਆ
ਤਉ ਢੋਡਿਗਇਨਿਗਾਗਾ॥ਜਿਸਕੀਅਟਕਾਤਿਸਤੇਢੁਟੀਤਉਕਾਕ
ਰੈਕੋਟਵਗਾ॥੨॥ਭੁਕਾਭਾਗਕਰਮਕਾਏਨਿਰਕਰਮਾ॥ਸਾਗਰਤੇਕੰਢੇ
ਚੜ੍ਹੈਗੁਰੀਕੀਨੇਪਰਮਾ॥੩॥ਸਚੁਖਾਨੁਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁਸੁਆਉਬਣ
ਇਆ॥ਸਚੁਖੁਜੀਸਚੁਵਖਰੇਨਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੫॥

੧੪॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਬੇਟੁਪੁਕਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਾਮਾ
ਨਕਾਮਾ॥ਮੇਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕੀਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪਨਗਾਠਾ॥ਹੋਇਉਦਾ
ਸੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਹਲਿਓਢੁਟਕੈਨਹੀਨਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਾਰਿਥਾਤ
ਕਾ॥ਆਪਮੁਕਤਮੇਕਉਪਭਮੇਲੇਐਸੈਕਹਾਲਾ॥੧॥ਗਾਉ॥
ਤਪਸੀਕਾਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀਮਨੁਆਦਹਦਿਸਧਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿਬ੍ਰ
ਹਮਚਨਕੀਨਾਰਿਹਦੈਭਾਇਆਗੁਮਾਨਾ॥ਸੀਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈਤੀਰ
ਥਿਕੁਮਿਓਉਸੁਮਾਰਿਕੈਪੁਥਿਗਾਨਾ॥੨॥ਘੁੰਘਰਥਾਧਿਭੁਏਰਾਮ
ਦਾਸਾਰੀਅਨਕੈਓਪਾਵਾ॥ਬਰਤਨੇਮਕਰਮਪਟਕੀਨੇਬਹਰਿਭੇ
ਖਾਇਖਾਵਾ॥ਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਗਾਅਲਖੇਮਾਨਿਨਹੀਗਰਿਹਗਿਗਾ
ਵਾ॥੩॥ਹਰਖਸੇਗਲੇਭੁਮੇਹਰਤਗਹਿਨਿਰਮਲਗਰਿਕੇਸੀਤਾ॥
ਤਿਨਕੀਪੁਡਿਪਾਏਮਨੁਮੇਰਾਜਾਦਾਇਆਕਰੇਭਗਵੰਤਾ॥ਕਹੁ
ਨਕਗੁਰਪੁਗਾਮਿਲਿਆਤਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ਮੇਰਾਅੰਤਰ
ਨਮੀਗਰਿਹਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਢੁਜਾਣੈਮੇਰੇਜੀਅਥਾਪੀਤਮੁਥਿਸ

ਰਿਗਏਥਕਥਾਇਆ॥੧॥ਗਾਉ॥ਦੁਜਾ॥੫॥੧੫॥ ਮਾਰੂਮ
ਲਾ ੫ ਕੋਟਿਲਖਸਰਥਕੋਰਾਜਾਜਿਸੁਰਿਰਦੈਨਾਮੁਤਮਾਰਾ॥
ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੈਸਾਤਿਗੁਰਿਸੇਮਾਰਿਜਨਮਾਰਿਗਾਵਾਗਾ॥੧॥
ਮੇਰੈਸਾਤਿਗੁਰੀਪਾਤਿਗਾਘਾਚੀਤਿਅਵਹਿਥੀਪਾਤਿਪੁਰੀਥਿਸਰਤ
ਰਲੀਐਥਾਕੁ॥੧॥ਗਾਉ॥ਰੂਪਗਾਥੁਸੀਅਮਨਭੋਗਣਤੇਭੋਛਿਦ
ਪਵਿਕਗਾ॥ਗਰਿਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕਲਿਅਣਸੁਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾਗਾ
੨॥ਮਾਇਅਰੰਗਥਿਰੰਗਥਿਨੋਮਾਰਿਜਿਉਥਾਦਗਕੀਢਾਇਆਸੇ
ਲਾਲਭਏਗੁਣੇਕੀਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਗਰਿਗਾਇਆ॥੩॥
ਉਚਮੁਚਅਪਾਰਸੁਆਮੀਅਗਮਦਰਥਾਗਾਨਾਮੋਵਾਰਿਅਈਸੋਭਾ
ਨਾਨਕਖਸਮੁਖਿਆਗਾ॥੪॥੬॥੧੬॥

ਮਾਰੂਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਤੀ॥ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭਗਤੀ॥ਵਲੁਕਿਲੁਕਿਰ
ਵਲਪਾਣੀ॥ਚਰਿਥੇਦਚਹੇਖਾਣੀ॥ਖੰਡਦੀਪਸਥਿਲੇਆ॥ਏਕ
ਕਵਵੈਤੇਸਥਿਰੇਆ॥੧॥ਕਰਲੈਗਾਗਾਬੁਝੁਗੇ॥ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤ
ਸੁਝੈਗੇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਤੈਗੁਲਕੀਅਪਸਾਗਾਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤ
ਗਾਹਉਮੈਅਵੈਨਾਈ॥ਮਨੁਟਿਕਲੁਨਪਾਵੈਗਈ॥ਥਾਤੁਗੁਰੁ
ਥਾਗਾਮਿਲਿਸਾਤਿਗੁਰਨਿਸਤਗਾ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਲੈ॥
ਤੇਤੇਬੰਧਗਲਾਣੇ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰੀ॥ਓਹੋਪੈਰਿਲੇਰੀ॥ਸੇਗੁਰਮਿ
ਲਿਏਕਪਢਾਣੈ॥ਜਿਸੁਰੇਵੈਭਾਗੁਮਥਾਣੈ॥੩॥ਸੇਮਿਲਿ
ਆਜਿਗਰਿਮਾਨਿਭਾਇਆ॥ਸੇਭੁਲਾਨਿਪ੍ਰਭੁਭੁਲਾਇਆ॥ਨਰ
ਅਪਹੁਮੁਰਖੁਗੀਅਨੀ॥ਜਿਕੋਰਵੈਸੁਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥ਤੇਰਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਗਾਵਾਗਾਜਾਨਨਾਨਕਸਦਥਾਇਗਾ॥੪॥੧॥

੧੬॥ ਮਾਰੂਮਲਾ ੫ ਮੇਰੀਮੇਰੀਲੀਏਤੈਗੁ
ਨੀਆਲੋਛਿਏਅਪੀਤੁਰੀਦੁਨੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਾਰਿਕੈਸੀਚੀ
ਅੰਤਕੀਥਾਰਸਗਲਲੇਢਲੀਆ॥੧॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਕਰੁਦਇ

ਅਲੀਆ ਜੀ ਅਜ ਤਸ ਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਏਕੈ
ਸਮੁਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਭੈ ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਟਮੁਨ ਟਭੈ ॥ ਗੁਰੂ ਕਮਾਇ
ਕਰੀ ਨਿਬੈਲੀ ਤਕੈ ਸੀਗਿ ਨਚੈ ਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕਹਿ ਪ੍ਰ
ਲਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਏਕਸੰਗੀ ਤਨਿ ਬਾਧ ਮਹਤਰੀ ॥ ਸੁਤਮੀ ਤ
ਕੂਤ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਹੈ ਈ ਪਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਅਭਿਧੁਤ ਬੈ
ਠੇਲਾ ਏਤਾਰੀ ॥ ਜੇਗੀ ਜਤੀ ਪੀਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗਿਰਿ ਮਤੀ ਮਸਲ
ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਉਠਿ ਨਿਕੈਲ ਗੀ ਪਲੀਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾਏ ਬੰਧਨ ਠਾ
ਕੁਰਿ ਜਾਕੈ ॥ ਗਰਿ ਗਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਿ ਓਨੀ ~~ਸਿਖੈ ਸਿਖੈ ਸਿਖੈ ਸਿਖੈ~~
~~ਸੁਖ ਤੇ ਸੁਖ ਤੇ ਸੁਖ ਤੇ~~ ਈ ਨਨਕਾ ਚਰਿਤਿ ਪਲੀਆ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧ ੮ ॥

ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਉ ॥ ਜਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ
ਨ ਕੋਉ ॥ ਮਾਤਗਰਭ ਮਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ ਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇਸਾ ਜਿ
ਸਦਾਰੈ ਆ ॥ ਸੇਈ ਬਿਧਾਤਾ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਜਪੀ ਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅ
ਵਗੁਣ ਸਾਰਿ ਛਕੀ ਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ਬਿਬਿ
ਅਬਨ ਤੇਜੀ ਉਢਿ ਧਾਰੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਰੀ ਮਿਟਾਰੀ ਬਿਲ ਲਾਟਾ ॥
ਜਾਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਮੁ ਭਓ ਛਾਟਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਗਿਰਿ ਲਾ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਤਾ ਕੈ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਮੁ ਨ ਮੁਖਾਨਿ ਤਾਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੇ ਸਿ
ਮਰੈ ਤੇ ਸਕਾਨਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਮੀਥਿ ਅਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ
ਮਾਨੀ ॥ ਰਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰੇਪ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾ
ਤਾ ॥ ਕਉ ਡੀਥ ਦਲੈ ਜਨ ਮੁਗਵਤਾ ॥ ਅਪਨਾ ਢੇਡਿ ਪਗਾਇ ਐਰਤਾ
॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੀਰੀ ਜਾਤਾ ॥ ਤੇ ਸਨਨ ਬੁਝੈ ਕਰਤ ਕਲੇਲਾ ॥
ਉਣੀ ਆਸਾ ਮੀਥਿ ਅਸਾਭਿ ਬੇਲਾ ॥ ਅਵਤਾਇ ਕੇਲਾ ਜਾਤਾਇ ਕੇਲਾ
ਹਮਤੁ ਮਸੀਰੀ ਬੁਠੈ ਸਾਭਿ ਬੇਲਾ ॥ ਪਾਇਓ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਰੁਲਾਇਓ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਪਸੁਪੰਖੀ ਰੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰਤਾ ॥
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੇਨੀ ਛਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਾਜਾਨੇ ਤਹੁ ਹਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬਾਨ
ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਛਿਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

ਅਹਿਮੇਵ ਮੂਰੇ ਬੇਚਾਰਾ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਅਰੁ ਥਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ
 ਮਾਤਿ ਕਹਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰਤ ਨ ਰਕਮਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹੁ ਮਾ
 ਤਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਈਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਜੋ ਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਸੇਜ ਨੁ ਨ ਕਪਾਰਗਾ ਮੀ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਮਤ ਕ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਕਸਹੀਆਇ
 ਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਜਗਤ ਪਿਤਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਇਆ ਲਦੁ ਖਦ
 ਰ ਦਾ ਬਿਦਾਰਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਵੈ ਤਿਸਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣਾ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ
 ਕਾ ਛਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋ ਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧੁ ਧਰਮ ਅਪਨਾਤੁ
 ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਥਾਰਿਆ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜਮ
 ਇਸਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇ
 ਹੀ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ੧੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਕਤਕ ਭਿਡਹੁ ਕਾਵਹੁ ਲੇਗਾ ਮੇਰਨ
 ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਸੂਰੇ ਗੁਰਦਾਤਾਰ ਬੇ
 ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਆਗੀ ਅਕਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਅਹੁਇ ਕੁਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀ ਆਰਾਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ੨੦ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਕਰ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਵ
 ਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਨ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਮੇਰਨ ਪਾਨਾ ॥ ਮੇਰ
 ਉਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇ ਬੇਜੇਈ ॥ ਬੀਜ ਉਠਿ ਅਵਰੁ
 ਨ ਕੇਈ ॥ ੨ ॥ ਜੀਅ ਨ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਲਿਸੁ ਮੂਰੈ ॥ ਜੋ ਸੀ ਅਰੈ ॥ ੩ ॥ ਦ
 ਇਆ ਮੇਰੀ ਕੀ ਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੇ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੨੧ ॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬ
 ਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੇਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿ
 ਆਈਐ ॥ ਮੇਰ ਉਕੇਇ ਨ ਜਾਨਤਾ ॥ ਕਹੀ ਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਏਹਾ
 ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਸਗਲ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਰਨਾਇਕੁ ਬਿਨਉ
 ਦੀਨਾ ॥ ਤੁਮਹੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਤੁਮ ਜਲਹ ਮਮੀਨਾ ॥ ੨ ॥

ਪੁਰਨਾਥਿਸਥੀਰਨਸੁਆਮੀਆਰਿਆਇਓਪਾਏ॥ ਸਗਲੇਕੁਮੰਡ
 ਲਖੰਡਲਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਆਏ॥ ੩॥ ਅਪਲਅਥਾਇਓਦੇਵਮੋਹਨਅ
 ਲਖਅਧਾਗਾਦਾਨੁਪਾਦਉਸੰਤਾਸੰਗੁਨਾਨਕਹੇਨੁਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੫॥
 ੨੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿਅਘਾਏਸੰਤਾਗੁਰਜਾਨੇ
 ਜਿਨਮੰਤ੍ਰਾਤਾਕੀਕਿਛੁਕਯਨੁਨਜਾਈ॥ ਜਾਕਉਨਾਮਥਡਾਈ॥ ੧॥
 ਲਾਲੁਅਮੋਲਾਲਾਏ॥ ਅਗਰਅਤੇਲਾਨਾਮੋ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਅਵਿਗ
 ਤਿਸੰਓਮਾਨੀਅਮਨੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿਆਨੋ॥ ਧੇਖਤਸਗਲਾਧਿ
 ਅਨੋ॥ ਤਾਨਿਓਮਨਤੇਆਰਿਮਾਨੋ॥ ੨॥ ਨਿਜਚਲਾਤੇਨਕਠਾਣਾ॥ ਗੁਰ
 ਤੇਮਹਲੁਪਛਾਣਾ॥ ਅੰਨਿਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਜਾਗੇ॥ ਗਰਿਕੀਸੇਵਾਲਗੇ॥
 ੩॥ ਪੁਰਨਾਤ੍ਰਿਪਾਤਿਅਘਾਏ॥ ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸੁਰਾਏ॥ ਗਰਿਭੰਡਗੁਰਾਖਿ
 ਆਏਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੩॥

ਮਹੁਮਹਲ ੫ ਘਰੁ ਦੁਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਫੋਡਿਸਗਲਾਸਿਆਣਪਾਮਿਲਿਸਾਧਾਤਿਆਗੇਗੁਮਨੁ॥ ਅਵਰੁਸਭ
 ਕਿਛੁਮਿਥਿਅਰਸਨਾਰਮਰਾਮਵਖਨੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਸੁਣਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਆਮਿਟਾਰਿਅਘਤੇਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਵਨੁਬਧਰੇਜਾਮੁ॥ ੧॥ ਗਾਉ
 ਦੁਖਦੀਨਨਰੁਭੀਥਿਆਪੈਮਿਲੈਸੁਖਾਥਿਸੁਰਾਮੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾ
 ਨਕੁਬਖਾਨੈਗਰਿਭੰਡਨੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੪॥ ਮਹੁਮਹ
 ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਸੇਰੇਤਦੇਖੇਖੇ॥ ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਾਥਿਲਾਸਥਾਨਿਤਾ
 ਫੁਟਤੇਏਨੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਲੇ॥ ਜਲਤਨਾਹੀਅਗਾਨਿ
 ਸਾਗਰਸੁਖਮਾਨਿਤਨਿਦੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਥਿਰਖਛਾਇਆਜੈਸੇਥਿਨ
 ਸਤੀਪੰਥਨੁਲਤਮੇ॥ ਗਰਿਭੰਡਾਤਿਦ੍ਰਿਤੁਮਿਲੁਸਾਧਨਾਨਕਤੇ
 ਰੈਕਾਮਿਅਵਤਏ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੫॥ ਮਹੁਮਹਲ ੫
 ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਾਦਤਾਸੀਗਿਬਸਤੇਨਿਤਾ॥ ਮਰੈਨਾਏਨਜਾਇਥਿ
 ਅਪਤਉਸਨਨਸੀਤਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਚੋਤਿਮ
 ਨਮਾਰਿਗਰਿਗਿਨਿਧਾਨਏ॥ ਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਲਾਖ

ਲਦਾਇਆਲਗੋਪਲਗੋਬੰਦਜੇਜਯੋਤਿਸੁਸੀਧੀ॥ਕਵਲਨਵ
 ਤਨਚਤਰੁਸੁੰਦਰਮਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸੀਗਿਬੀਧੀ॥੨॥ ੩॥
 ੨ ੬॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਚਲਤਥੈਸਤਸੇਵਤ
 ਜਾਗਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਰਿਦੈਚਿਤਾਰੀ॥ਚਰਣਸਰਣਭਜੁਸੀਗਿਸੰਧੁ
 ਭਵਸਾਗਰਉਤਰਿਧਾਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਰਿਰਦੈਧਾਰੀ॥ਕਰਿਧੀ
 ਤੇਮਨੁਤਨੁਲਾਇਗਿਸਿਉਅਵਰਸਗਲਾਵਿਸਾਰੀ॥੧॥ਗਉ
 ॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪਾਲਪੁਰਕੇਤੁਆਪਨਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥ਗੋਟਿਦ
 ਭਜੁਸਾਰਿਸੁਆਰਥਪੁਰੇਨਾਨਕਕਬਹੁਨਾ॥੨॥ ੪॥ ੨ ੭॥
 ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਤਜਿਆਪੁਬਿਨਸੀਤਪੁਰੇਲਸਾਧੁਬੀਉ॥
 ਤਿਸਾਰਿਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਤੇਗਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਦੀਉ॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉ॥ਆਨਸਾਦਬਿਸਾਰੀਏਅਮਰਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਉ
 ॥੧॥ਗਉ॥ਨਾਮੁਇਕਰਸਰੰਗਨਾਮਾਮਿਲਾਗੀਲੀਉ॥ਮੀਤੁਸਾ
 ਜਨੁਸਖਾਬੰਧਪੁਰਿਏਕੁਨਾਨਕਕੀਉ॥੨॥ ੫॥ ੨ ੮॥
 ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿਪਾਲਿਮਾਤਉਦਰਿਰਾਖੈਲਗਾਨਿ
 ਦੇਤਨਸੇਕਾਸੇਈਸੁਆਮੀਈਹਾਰਾਖੈਬੁਝੁਬੁਝਿਧਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਮੇ
 ਰੇਮਨਨਾਮਕੀਕਾਰਿਏਕਾ॥ਤਿਸਾਰਿਬੁਝੁਜਿਨਿਤੁਕੀਆਪੁਕੁਕਰਣ
 ਕਾਣੁਏਕਾ॥੧॥ਗਉ॥ਚੇਤਿਮਨਮਰਿਤਜਿਸਿਅਣਪਛੋਡਿਸ
 ਗਲੇਭੇਖਾ॥ਸਿਮਾਰਿਗਰਿਗਰਿਸਦਾਨਾਨਕਤਰੇਕਈਅਨੇਕ॥੨॥
 ੬॥ ੨ ੯॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾ
 ਕੇਅਨਾਥਕੈਰੈਨਾਥਾ॥ਮਹਾਭਉਜਲਮਾਰਿਤੁਲੀਜਕੋਲਿਖਿ
 ਓਮਾਥਾ॥੧॥ਰੂਥੇਨਾਮਾਥਿਨੁਪਨਸਾਥਾ॥ਕਰਣਕਰਣੁਚਿਤਿਨਾ
 ਵੈਦੇਕਾਰਿਗੈਰਾਥਾ॥੧॥ਗਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਉਚਾਰਣਹ
 ਰਿਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਥਾ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੁਗਾਰਿਮਾਧਉਸੁਣਿਨਾਨਕਜੀ
 ਵੈਗਾਥਾ॥੨॥ ੭॥ ੩०॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਪਰ ੧॥ ਸੰਚੇਗੁਣਿਜੇਗੁਪੁਰਹੁਰੀਪੁਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਤ੍ਰਮਹਾਨਾਦਾ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ
 ਉਪਰਿ ਓਗਨ ਕਹੁ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਪੰਚਾਸੀ ਕਉ ਗਜੁ ਸਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨਾ ਮਸੁਖਿ ਆਈ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਓਕੁ ਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੈ ਜਬ ਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹਨੁ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਸਿ ਗਾਇ
 ਓਤਾ ਕਉ ਭਇ ਓਸੁ ਗਈ ॥ ਕਰੁਨਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਹੀ ਭਰੋ ਸੇ ਗਈ ਅਨਿਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ਮਾਤ੍ਰ
 ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਬ ਮੇਰਾ ਕਉ ਗਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨ ਮੁਖਿ ਬਿਅਨ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਆਸਿ ਮ
 ਹਿ ਓਨਾ ਰਿਕਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਾਥਾ ਸਜ ਬਗੇ ਮੇਰੇ ਲੀਤਿ ਹਸੁ ਮਿਸਰ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾ
 ਮਨਾ ਮਾਥਿਨੁ ਆਸ ਕਟੇ ਮੇਰੇ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਸੰਪਤ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਦਿਨੁ ਮੇਰੇ
 ਪਹਾਈ ॥ ਕਰੁਨਾ ਕਾ ਅਹੋ ਸੇ ਚਕੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ਮਾਤ੍ਰ ਮਹਾਨਾ ॥
 ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਨਾਤਿ ਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇ ਆਕੇ ਮਦ ਜਨ ਮੁਸਿ ਗਾਇ ਓਰਾ ਮਰ ਜਨ ਨਹੀ ਲਾ
 ਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਮ ਕੇ ਡੁਪਰਿ ਓਸਿ ਰਿਉ ਪਰਿ ਤਬ ਸੇਵ ਤੇ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅ
 ਬ ਕੇ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਨਾ ਹਨਿ ਭਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟੇ ਮੇਰੇ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨ ਅਨੁ
 ਗਾਗਿਓ ॥ ਸੁਫਲ ਜਨ ਮੁਨਾਨ ਕਤ ਬਹੁ ਆਜੇ ਪੁਰਜ ਸੁ ਮੇਰੇ ਪਾਗਿਓ ॥ ੨ ॥ ੩

452

॥ ਪੰਚ ਪਾਤਰ ਪੁਤਲਾ ਕੀ ਆਸਾ ਸੇ ਕੈ ਭੁਗਮਾਇ ਅਝੈ ਜੀਵੇ ਜੀਵਿਚ
 ਜੀਉ ਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਥੈ ਭੁਗਮਾਇ ਉਧਾ ਮੁਖਮ
 ਹਾਗੁ ਥਾਹੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾ ਲੇ ਸੇ ਈਓ ਥੈ ਸਮਿ ਛੁਡਾਇ ਲਾਇਆ
 ॥ ੨ ॥ ਫਿਰ ਗੁਗਰ ਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆ ॥ ਅਝੈ ਜਾਇ ਰੁਝਾਈ ਐ ਜੇ ਨੀਗਣੁ ਨਾ ਕਿਤੀ ਥਾਇ ਰੁ
 ਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਗਥਿ ਲਾਇ ਅਨੁ ਆਯੋ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਾਭਿ
 ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਯੋ ॥ ਜਨਮੁ ਪਟਾਰਥੁ ਜਿਨਿ ਚਲਿ ਆਨਾਨਕ ਆਇਆ
 ਸੇ ਪਰਵਣੁ ਥਾਯੋ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਵੈਦੇ ਨਵਾਈ ਕੈ ਲੇਨ ਭਾਈ ਏਕੇ ਸਾਈ ਗਮੁ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੇ ਜੈਵੇ ਪਾ
 ਧੰਮ ਲੇਖੇ ਵੈਸੇ ਸਿਮਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਘਾਟਿ ਘਟੇ ਵਾਸੀ ਸਰਬਾਨਿ
 ਵਾਸੀ ਅਸਾਥਿ ਰੁਜਾ ਕਾਥਾਨੁ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਅਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੁਰਨ ਜਾ
 ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਾ ਹੋ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ
 ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੋ ॥
 ੫ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੮ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ੩੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਮਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

ਬੇਟ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹੋ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਥਾਧ
 ਣ ਕੁਮਿਥਾ ਕੇ ਰੇਖਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾਨਿ ਗਮ ਲੇ ਮਾਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁ
 ਅਜਰਾ ਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੁਸਭ ਚਲਣਾ ਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਗਸਾਇ ਲੁਭਾਇ ਲੈ
 ਪਗਰਿ ਦੁਖੁ ਭਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗਓ ॥ ਗਰਿ ਪੜੀ ਐ ਗਰਿ ਬੁਝੀ ਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾ
 ਮਿਓ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਮਾਤਿ ਜੈ ਪੁਰੈ ਸਥਾਇ ਬੀਚਰਾ ॥ ਅਠਸਠਿ

ਤੀਰਥਗਰੀਨਾਮੁ ਜੈਕੀਲਾਇਖਕਾਹਲਾਗਾ॥ ੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੇਵੈ ਜਲੁ ਮ
 ਬੈਤਤੁਲੈਵੈ ਅਧੁਗਿਆਨਾ ਗੁਰਮਤੀਦਾਇਸਖੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਣੀਐ ਨ
 ਮੁਨਿਧਾਨਾ ਮਨਮੁਖਤਤੁਨਜਾਣਨੀਪਸੁਮਾਰਿਸਮਾਨਾ॥ ੩॥ ਹਉਮੈ
 ਰਾਮਗੀਮਰੁਮਾਰਿਜੈਮੈਵਰੇਵਾਗਾਗੁਰਕੈਸਥਦੇਜੈਮਰੈਠਿਰਿਮਰੈਨਦੁਨੀਵਾ
 ਗਾਗੁਰਮਤੀਜਗਜੀਵਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭਿਕੁਲਉਪਾਹਲਾਗਾ॥ ੪॥ ਸਚਵ
 ਖਰੁਨਾਮੁ ਜੈਸਚਵਖਾਰਾ॥ ਲਾਭਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਰਾ॥ ਦੁ
 ਜੈਰਾਇਕਾਕਮਾਵਣੀਨਿਤਤੈਟਾਸੈਸਾਰਾ॥ ੫॥ ਸਾਹੀਸੰਗਭਿਖਾਨੁਸਚੁ
 ਸਚੇਘਰਥਾ॥ ਸਾਚਰੇਜਨੁਰਉਸਚੁਸਚੁਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਸਚੀਥਾ
 ਣੀਸੰਤੋਖਿਅਸਚਾਸਥਦੁਵੀਚਰਾ॥ ੬॥ ਹਸਰੇਗਣਪਾਤਿਸਾਹੀਆ
 ਦੁਖਸੁਖਸੰਘਾਰਾ॥ ਮੇਟਨਉਪਾਈਐਗਲਿਅਉਗੁਣਗਾਰਾ॥ ਮਲ
 ਸਦਾਤਿਨਜੋਵਈਤੁਦਾਤਾਸਾਰਾ॥ ੭॥ ਅਗਮਅਗੇਚਰੁਤੁਪਣੀਆਇਗ
 ਤੁਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਦੁਜੋਈਐਮੁਕਤੇਭੰਡਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁ
 ਕਈਸਚੇਵਖਾਰਾ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਰੁਮਹਲਾ ੧ ਥਿਖੁਬੇਰਿਥਾਲ
 ਦਿਅਦੀਅਸਮੁੰਦਮਝਾਰੀ॥ ਕੰਧੀਦਿਸਿਨਾਵਈਨਾਉਰਵਰੁਨਪਾ
 ਗਾਵੀਈਗਾਬਿਨਖੇਵਟੁਜਲੁਸਾਗਰੁਅਸਰਾਲੁ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਜਗੁਠਾ
 ਥਾਮਹਾਜਾਲਿ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਸਚਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੧॥ ਗਉ
 ਸਾਤਿਗੁਰੁਜੈਬੇਰਿਥਾਸਥਾਦੇਲੰਘਾਵਣਾਗਾ॥ ਤਿਥੈਪਵਣੁਨਪਾਵਕੋਨ
 ਜਲੁਨਾਅਕਗਾ॥ ਤਿਥੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਰਵਜਲਤਾਹਲਾਗੁ॥ ੨॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਲੰਘੇਸੇਪਾਰਿਪਏਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ਆਵਗਉਲੁਨਿਵ
 ਰਿਅਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਾਜੁਉਪਜੈਸਚੇਰੈਸਮਾਇ
 ॥ ੩॥ ਸਪੁਪਿਵਾਈਪਾਈਐਬੋਧੁਅੰਤਰਿਮਨਿਰੋਸੁ॥ ਧੁਗਥਿਲਿ
 ਖਿਅਪਾਈਐਕਿਸਨੇਦੀਜੈਦੇਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਭੁਜੈਸੁਣੇਮੰਨੇ
 ਨਾਉਸੰਤੋਖੁ॥ ੪॥ ਸਾਗਰਮਢੁਘਾਈਐਕੁੰਡੀਜਾਲੁਵਤਾਈ॥ ਦੁਰ
 ਮਤਿਠਾਥਾਹੀਐਠਿਰਿਠਿਰਿਪਛੇਤਾਈ॥ ਜੀਮਣਮਹਲੁਨਸੁਣਈ
 ਕਰਤੁਨਮੋਟਿਅਜਾਈ॥ ੫॥ ਹਉਮੈਬਿਖੁਪਾਈਜਗਤੁਉਪਾਈ

ਆਸਥਦੁਵਸੈਥਿਯੁਜਾਇ॥ ਜਗਜੋਹਿਨਸਕਈਸਾਚਿਗੈਲਿਫਲਾਇ
॥ ਜੀਵਨਾਮੁਕਤਸੇਆਖੀਐਜਿਸੁਦਿਚਹੁਉਮੈਜਾਇ॥ ੬॥ ਧੰਧੈ
ਧਾਵਤਜਗੁਥਾਧਿਆਨਬੁਝੈਵੀਚਹੁ॥ ਜੀਮਣਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਮ
ਨੁਮੁਖਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਿਖੇਸੇਓਬਰੇਸਚਾਸਥਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ ੭॥
ਸੁਹਧੁਪੰਜਰੀਧੇਮਕੈਬੈਲੋਬੈਲਣਹੁ॥ ਸਚੁਹੁਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਐ
ਉਝੈਤਏਕਵਹੁ॥ ਗੁਰੀਮਾਲਿਐਖਸਮੁਪਛਣੀਐਕਹੁਨਾਨਕਮੇਖ
ਦੁਆਹੁ॥ ੮॥ ੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਸਥਾਦਿਮਹੈਤਾਮਾਰੀਮਹੁਭਾ
ਗੋਕਿਸੁਪਾਰਿਜਾਇ॥ ਜਿਸਕੈਡਾਰਿਭੈਰਾਗੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਾਕੈਨਉ
॥ ਮਾਰਗਿਖਾਰਿਏਕੁਤੁਬੀਜਉਨਹੀਬਉ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਮੈਕੁਚੀਲੁਕਚ
ਉਮਾਤੀਹੀਨਾ॥ ਨਾਮਾਥਿਨਾਕੈਕਛੁਨਹੀਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਮਾਤੀਕੀਨ॥ ੨॥
ਗਉ॥ ਅਵਗਾਣਿਸੁਰਗਗੁਣਨਹੀਬਿਨੁਗੁਣਕਿਉਪਾਰਿਜਾਉ॥
ਸਹਾਜਿਸਥਾਦਿਸੁਖਉਪਜੈਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਰੀ॥ ਜਿਨਕੈਨਾਮੁ
ਨਮਨਿਵਸੈਸੇਥਾਧੇਦੁਖਸਹਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੈ
ਕਿਤੁਆਏਸੀਸਾਰੀ॥ ਆਗੈਪਾਛੈਸੁਖੁਨਹੀਗਾਭੈਲਾਏਛਹੁ॥
ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲਾਨਹੀਦੁਖੁਪਣੇਜਮਦੁਆਰੀ॥ ੩॥ ਆਗੈਕਿਆ
ਜਾਣਨਾਰੀਮੈਰੂਲੈਤੁਸਮਝਾਇ॥ ਰੂਲੇਮਾਰਗੁਜੇਦਸੋਤਿਸਕੈਲਾ
ਗਉਪਾਇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਦਤਾਕੈਨਹੀਕੀਮਾਤੀਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ ੪॥
ਸਾਜਨੁਦੇਖਾਤਗਾਲਿਮਿਲਾਸਾਚੁਪਠਾਇਓਲੇਖੁ॥ ਮੁਖਿਧਿਮਾ
ਣੈਧਨਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਦੇਖੁ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤੁਮਨਿਵਸਹੀਨਦ
ਰੀਕਰੀਮਾਵੈਸੇਖੁ॥ ੫॥ ਕੁਧਾਧਿਆਸੈਜੇਭਵੈਕਿਆਤਿਸੁਮਾਗ
ਉਦੇਇ॥ ਬੀਜਉਸੁਝੈਕੈਨਹੀਮਾਨਿਤਾਨਿਪੁਰਨਦੇਇ॥ ਜਿਨੀਕੀਆ
ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਐਪਛਣਾਈਦੇਇ॥ ੬॥ ਨਗਰੀਨਾਇਕੁਨਵ
ਤਨੇਥਾਲੁਕੁਲੀਲਅਨੂਪੁ॥ ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਨਪੰਖਣੁਸਾਚਉਚਤਰੁ
ਸਰੁਪੁ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਖੀਐਦੁਪਕੁਤੁਪੁਪੁ॥ ੭॥ ਗੀਤਸਾਦਚਾਖੇ
ਸੁਣਥਾਦਸਾਦਤਨਿਰੋਗੁ॥ ਸਚੁਭਾਵੈਸਾਚਉਚਵੈਦੁਹੈਸੇਗਾਵਿਜੇਗੁ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਰੰਗੁ॥ ੨॥ ੩॥ ਮਾਰੂ ਮਾਹਲਾ

१ ਸਾਚੀ ਕਾ ਕਰਮਾ ਵਲੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲ ਚ ਥਾਈ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ
ਮੋਹਿ ਆਜੇਹ ਵਾਸਾ ਚਿਸਾਈ॥ ਥਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਸੁਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਾ
ਥਿ ਖੁਲਾਈ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੇ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ
ਜੇ ਉਠਹੁ ਮਾਢਹੀ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲਾ ਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ
ਅਨਾਇ ਨੁਲਾਲ ਚਾਕਰੀ ਗੇਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ॥ ਗੁਰਬ ਚਨੀ ਮਨੁ
ਵੇਚਿ ਆਸ ਥਾਈ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿਰੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀ

੨॥

॥ ੨॥ ਲਾਲਾ ਗੇਲਾ ਪਣੀ ਕੋ ਕਿ ਆਕਾਉ ਵਡਿ ਆਈ ਐ॥ ਗੁਣੈ
ਥਾ ਸੇ ਪੁਰਾ ਪਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਵਡੁ ਡੁਕਿ ਆਕਉ ਮੇ
ਲਿਲਾਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਲਾਲੇ ਗੇਲੇ ਮਾਤਿ ਖ
ਗੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨੀਕੀ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਗਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਤਿ
ਠੀਕੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪੀਕਾ ਪੁਰ ਕੀ॥ ੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸ
ਲੁਓ ਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੇ ਸਚਾ ਸਾਚਾ
ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ॥ ਸਾਚੈ ਪਾਰਿ ਸਾਚੈ ਹਥੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਕਾ ਖਿਆ॥
੫॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਪਾਣਿ ਭਾਖੇ ਓਜਾ ਵੀ॥ ਠਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚ
ਗੜੀ ਲਾਗੀ ਬੰਧਾਵਿ ਗਾੜੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਜਿਤਾ
ਵੀ॥ ੬॥ ਅਨਾਹਿਤਿ ਲਾਲਾ ਬੋਧਿ ਆਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤਿਪ੍ਰਾਗੀ॥ ਥਿ
ਨੁਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਬੁਠੇ ਵੇਕਾਰੀ॥ ਥਾਇ ਕਰ ਸਾਥਿ ਵੇਡੀ ਆ
ਸਾਚੀ ਤਰਤਾਰੀ॥ ੭॥ ਜੇਨੀ ਨਿਮਾਵਿ ਸਾਰਿ ਆਤਿ ਨਾਠ ਉਹਨ ਨਉ॥
ਲਾਲੈ ਲਾਲ ਚੁਡਿ ਆਗੀ ਆਪਾਇ ਆਗਿ ਨਾਉ॥ ਤੁਥ ਖਸਾਰਿ
ਤਾਮੋ ਲਿਲੈ ਹੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਾਰੂ ਮਾਹਲਾ १

ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਢੋਡਿ ਆਗੁ ਕੈ ਭੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਲਾ
ਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿ ਆਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿ ਐਸੁ
ਪੁਪਾਇ ਆਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਲਾਲਾ ਗੇਲਾ ਖਸਮੁ ਕਾ
ਖਸਮੈ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਥੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਹਣਾਈ॥ ੧॥

ਗਾਉ॥ ਲਾਲੇ ਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ॥ ਲਾਲੇ ਜੁਕਮੁ
ਪਛਾਣਿ ਅਸਦਾਰੈ ਰਜਾਈ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਰੀ ਵਰੀ
ਆਈ॥ ੨॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਤੁ ਸਚੁ ਜੈ ਗੁਰਸਥਾਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਤੇਰੀ ਸੇ
ਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਲੈ ਰਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕੀ ਨੈਨ ਪਾਇ ਆਦੁ
ਨੈਭਗਿ ਮਿਥੁ ਆਈ॥ ੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਇ ਸਾਹੀ ਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜ੍ਹੇ
ਸਵਾਇ ਆ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਤੁ ਤਿਸਦਾ ਸਹਾਤਿ ਨੈਵਿ ਚਿਧਾਇ ਆ॥ ਜਾ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਸੇ ਵੀ ਐ ਸੋਇ ਸਾਚੀ ਸਮਾਇ ਆ॥ ੪॥ ਲਾਲਾ ਸੇ ਜੀਵਤੁ ਮ
ਰੈ ਮਾਰੀ ਵੇਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਬੰਧਾਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਰਿ ਤਿਸਨ ਅਗ
ਨਿਬੁਝਾਏ॥ ਸਭ ਮਹਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ॥ ੫॥ ਲਾਲੇ ਵੇ
ਚਿਗੁਣਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਾਣਿ ਆਗੁ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁਣ ਤਾ ਕੋ ਨਹੀ
ਤੁਥ ਖਸਣੁ ਹਰੁ॥ ਤੇਰਾ ਜੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮਨੈ ਦੇਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ੬॥
ਗੁਰਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੈ ਇਛੁ ਸੇਠ ਲੁਪਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ
ਜੈ ਰਿਹੈ ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜੈ ਜਿਸਨੇ ਜੁਕਮੁ ਮਨਾਏ॥
੭॥ ਸੁਇਨ ਰੁਪਾ ਸਰਧ ਤੁਰੈ ਮਾਟੀ ਗਲਿ ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਨਾ ਲਿਨ ਚਲ
ਈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰੈ ਸਮਾ
ਈ॥ ੮॥ ੫॥ ਮਹੁਮਾਨਾ ? ਜੁਕਮੁ ਭਾਇ ਆਗੁਣ ਨਹੀ
ਧੁਰਿ ਠਾਏ ਨੀਰੈ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਾਣਿ ਬਾਧਿ ਅਸਹੁ ਦੇਹ ਸਹੀਰੈ॥ ਧੁਰੈ ਗੁ
ਰਿ ਬਖਸਾਈ ਆਰਿ ਸਾਭਿ ਗੁਨ ਹਛਕੀਰੈ॥ ੧॥ ਕਿਉ ਰਹੀ ਐ ਉਠਿ ਚਲ
ਣਾ ਬੁਝੁ ਸਥਾਈ ਚਰਾਗਾ॥ ਜਿਸਤੁ ਮੇਲਿ ਜਿਸੇ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਜੁਕਮੁ ਅਪਾ
ਰਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾ ਖਾਰਿ ਤਿਉ ਰਾਜੇ ਦੇਰਿ ਸੁਖਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਰ
ਲਾਵਾਰਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਥਿ ਵਡਿ ਆ
ਈ ਆਮੇਲਾਰਿ ਮਨਿ ਚਾਉ॥ ੨॥ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਸਾਲ ਹੀ ਐ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ
ਸੇਈ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਸੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸੇਸਾ ਠਾਸਾਲ ਹੀ
ਐ ਸਾਚੀ ਪਾਤਿ ਜੈਈ॥ ੩॥ ਪਛਿਤੁ ਪਾਵਿਨ ਪੂਰੁ ਚਈ ਬਹੁ ਆਲਜੀ ਜਾਲ
॥ ੪॥ ਪਪੁਨੁ ਦੁਇ ਸੰਗ ਮੇਖਾ ਧਿਆਨ ਮਕਾਲਾ॥ ਵੇਦੋਂ ਵਰੁ ਭਉ ਵੀ ਸਹੈ ਪੁ

ਗਰਬਵਾਲਾ॥॥ਜੀਨੀਕੀਲੇਖੈਪਾਤਿਪਵੈਸੇਪੁਰੇਭਾਈ॥ਪੁਰੇਪੁਰੀਮ
ਤਿਹੈਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਦੇਤੇਤੇਨਾਵਈਲੈਲੈਥਾਕਿਪਾਈ॥॥
ਧਾਰਸਮੁੰਦੁਛੰਢੇਲੀਐਇਕੁਮਣੀਆਪਾਵੈ॥ਦੁਇਦਿਨਚਾਰ
ਸੁਹਵਣਾਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈ॥ਗੁਰਸਾਗਰਸਤਸੇਵੀਐਦੇਤੇਨਾਵ
ਵੈ॥੬॥ਮੇਰੇਪੁਰਭਵਾਨਿਸੇਉਜਲੇਸਭਿਮੈਲੁਕਰੀਜੈ॥ਮੈਲਉ
ਜਲਤਾਕੀਐਪਾਰਸਸੀਗੀਭੀਜੈ॥ਵੰਨੀਸਾਚੇਲਾਲਕੀਕਿਨੀਕੀ
ਮਾਤਿਕੀਜੈ॥੭॥ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਕੁਈਤੀਗਥਿਨਹੀਦਾਨੇ॥ਪੁਛਉਥੇ
ਦਪਤੀਤਿਆਮੁਨੀਵਿਲੁਮਾਨੇ॥ਨਨਕਕੀਮਾਤਿਸੇਕਰੇਪੁਰਾਗੁਰਗੀ
ਅਨੇ॥੮॥੬॥ ਮਾਰੂਮਾਲਾ ? ਮਨਮੁਖਲਗਾਰੀ
ਘਰੁਤਾਜੀਵਿਗੁਚੈਅਵਰਕੇਘਰੇਰੈ॥ਗਿਧਰਮੁਗਵਾਏਸਾਤਿਗੁਰੁਨ
ਕੇਏਦੁਰਮਾਤਿਘੁਸਨਘਰੇ॥ਦਿਸੰਭੁਰਵੈਪਾਠਪਾਤ੍ਰਿਕਾਕਾਤਿਸਨ
ਹੋਇਵਧੇਰੈ॥ਕਾਹੀਪੀਡੀਸਥਦੁਨਚੀਨੈਓਦੁਰੁਭਾਰੈਸੇਛੇਰੀ॥੧॥ਕਾ
ਥਾਐਸੀਰਵਤੁਰਵੈਸੀਨਿਆਸੀ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਤੇ
ਰੈਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਘੋਲੀਗੋਰੁਗੁਰੁਰੁਣਾਇਆਵਸ
ਤੁਭੇਖਭੇਖਾਰੀ॥ਕਾਪਤੁਭਾਰੀਥਨਈ॥ਪਿਥਾਏਲੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਘ
ਰਿਘਰਿਮਾਗੈਜਗੁਪਰਥੇਧੈਮਾਨਿਅਧੈਪਾਤਿਹਾਰੀ॥ਭਰਮਿਕੁਲਾਲਸ
ਥਦੁਨਚੀਨੈਨੁਐਥਾਜੀਹਾਰੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਅਗਾਨਿਨਗੁਰਬਿਨੁਬੁ
ਝੈਥਾਗਰਿਪੁਅਰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਸੇਵਾਥਿਨੁਭਗਾਤਿਨਹੋਵੀਕਿਉਕਾਰੋ
ਚੀਨਸਿਆਪੈ॥ਨਿੰਦਕਾਰਿਕਰਿਨਰਕਾਨਿਵਾਸੀਅੰਤਰਿਅਤਸੁਜਾ
ਪੈ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਭਰਮਾਇਗੁਰਗਿਕਿਉਮਲੁਧੈਪੈਪਾਪੈ॥
੩॥ਛੁਲੀਕਾਕੁਥਿਭੁਤਚੜਾਈਮਾਇਆਕਮਗੁਜੈ॥ਅੰਤਰਿਥਾ
ਗਰਿਏਕੁਨਜਾਣੈਸਚੁਕੋਤੇਛੋਰੈ॥ਪਾਠਪਤ੍ਰੇਮੁਖਿਭੁਠੇਥੇਲੈਨਿਗੁ
ਕੀਮਾਤਿਓਰੈ॥ਨਾਮੁਨਜਪਈਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਥਿਨੁਨਵੈਕਿਉਸੁਰੈ
॥੪॥ਮੁਕੁਮੁਭਾਇਜਹਾਸਿਖਥਾਪੀਮਾਨਿਰੈਅਭਿਮਾਨ॥ਮਨੁਅਡੇ
ਲੈਦਹਾਇਸਧਾਵੈਥਿਨੁਰਤਅਤਮਾਗਿਆਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਰੈਮਾ

ਥਿਖੁਪੀਵੈਮਾਇਆਕਾਦੇਵਨਾ॥ਕਿਰਤਨਮਿਟਈਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਪਸੁ
ਆਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥੫॥ਗਥਿਕਮੰਡਲੁਕਪਤੀਆਮਾਨਿਤਿਸਨਾਉਪਜੀ
ਭਾਰੀ॥ਇਸਤੀਤਾਨੀਕਾਰਿਕਾਮਾਇਆਪਿਆਚੇਤੁਲਾਏਆਪਰਨਾਰੀ
॥ਸਿਖਕਰੇਕਰਿਸਥਦੁਨਚੀਨੈਲੈਪਾਪੁਥੇਥਾਜੀ॥ਅੰਤਰਿਥਿਖੁਥਾ
ਹਰਿਨਿਰੁਤੀਤਾਨਮੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥੬॥ਸੋਸੀਨਿਆਸੀਜੋਸਾਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਾਇਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਛੁਟਨਭੇਜਨਕੀਆਸਨਕਰਈਅਚੈ
ਤਮਿਲੈਸੇਪਾਏ॥ਥਕੈਨਥੇਲੈਖਿਮਾਧਨੁਸੰਗੈਤਾਮਸੁਨਾਮਿਜਲਾ
ਏ॥ਧਨੁਗਿਰੀਸਾਨਿਆਸੀਜੋਗੀਜੋਗਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥
ਆਸਾਨਿਰਸਰੈਸੀਨਿਆਸੀਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਪੀਵੈ
ਤਾਂਸਾਂਤਿਅਵੈਨਿਨਘਰਿਤਾਵੀਲਾਏ॥ਮਨੁਅਡੇਲੈਗੁਰਮੁਖਿਥੁਝੈ
ਧਵਤੁਛਾਨਿਰਹੈ॥ਗੁਰਸਰੀਗੁਰਮਤੀਥੇਜੇਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ
॥੮॥ਥੁਰਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਸਰੇਸਟਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਰੀ॥ਖਲੀਥਲੀਗ
ਗਨਪਤਾਲੀਜੰਤਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਸਾਭਿਸੁਖਮੁਕਤਿਨਾਮਪੁਨੀਥਲੀਸਚੁ
ਨਾਮੁਓਧਾਰੀ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਨੀਛੁਪਸਿਨਾਨਕਸਾਚੀਤਰੁਤਤਾਰੀ॥੯॥
੭॥ ਮਾਰੂਮਾਲਾ ? ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉਪਾਏਰਕਤਥਿੰਦੁ
ਮਿਲਿਪਿੰਡੁਕਰੇ॥ਅੰਤਰਿਗਰਭਉਰਪਲਿਵਲਾਗੀਸੇਪੁਰਸਾਰੇਤਾਤਿ
ਕਰੇ॥੧॥ਸੰਸਾਰੁਭਉਜਲੁਕਿਉਤਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਈਐਅ
ਭਰਿਓਭੁਭੁਭਾਰੁਧਰੈ॥੧॥ਗਾਉ॥ਤੇਗੁਣਾਵਿਸਰਿਗਏਅਪਰਾਧੀਮੈ
ਮੈਥਉਗਾਕੀਆਕਰਓਹਰੇ॥ਤੁਟਾਤਾਵਾਇਆਲੁਸਭੈਸਿਰੀਆਹੀਨੀ
ਸਿਟਾਤਿਸਮਸਾਰਿਕਰੇ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗੀਜਨਮਿਆਸਿਵਸ
ਕਤੀਘਰਿਵਸੁਧਰੇ॥ਲਾਗੀਭੁਖਮਾਇਆਮਗੁਜੈਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥ
ਮੋਹਿਖਰੇ॥੩॥ਕਰਨਪਲਾਵਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਏਤਉਤਛੁਛਤਥਾਕਿਪਰੇ॥
ਕਮਿਕੋਧੀਅਰਿਕਾਰੀਵੈਆਪੇਕੁਤਕੁਠਿਥਸਿਉਪੀਤਿਕਰੇ॥੪॥ਧਵੈਭੈ
ਗੈਸੁਦਿਸੁਦਿਵੈਧੈਪਾਰਿਰਿਦਿਖਵੈਕਲੁਘਰੇ॥ਥਿਨੁਗੁਰਸਥਦਨਆ
ਪੁਪਛਲੈਥਿਨੁਗਥਿਨਾਮਨਕਾਲੁਧਰੈ॥੫॥ਜੇਤਮੋਹਓਮੈਕਾਰਿਭੁਲੇਮੈ

ਗੀਮੇਗੀਕਰਤੇਫੀਨਿਖਰੇ॥ ਤਨੁਪਨੁਥਿਨਸੈਸਹਸੈਸਹਸਾਠਿਰਿਪਛੁਤਵੈ
 ਮੁਖਿਧੁਰਿਧਰੇ॥ ੬॥ ਥਿਗਧਿਭਇਆਜੇਬਨੁਪਨੁਥਿਸਿਅਕੁਭੁਕੰ
 ਭੁਥਿਰੁਧੈਨੈਨੁਨੀਰੁਢਰੇ॥ ਚਰਨਰੋਕਰਕੰਪਲਲਾਗੇਸਾਕਤਰਾਮੁ
 ਨਰਿਦੋਰੇ॥ ੭॥ ਸੁਗਤਿਗਈਕਾਲੀਪੁਧਉਲੇਕਿਸੈਨਭਵੈਗਥਿਓ
 ਘਰੇ॥ ਥਿਸਰਤਨਾਮੁਐਸੈਏਖਲਾਗਾਰਿਜਮੁਸਾਰਿਸਮਾਰੇਨਗਕਿਧ
 ਰੇ॥ ੮॥ ਧੁਰਥਜਨਮਕੇਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਨਮਿਮਰੈਕਾਕਉਦੋਸੁਧਰੇ॥
 ਥਿਨੁਗੁਰਸਥਾਦੇਜੀਵਲੁਹੋਰੁਮਰਲਾਥਿਨੁਗੁਰਸਥਾਦੇਜਨਮੁਜਰੇ
 ॥ ੯॥ ਖੁਸੀਖੁਅਰੁਭਏਗਸਕੇਗਲਠਕਟਕਰਮਾਵਿਕਰਕਰੇ॥ ਨਾਮੁਥਿ
 ਸਾਰਿਲਾਭਿਮੁਲੁਖੋਇਓਸਿਰਿਧਰਮਗਾਇਕਾਡੰਡੁਧਰੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਵਾਰਿਜਾਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਤੇਨਿਰਮਲ
 ਧੁਰਥਅਪਰਿਪਰਪੁਰੇਤੇਜਗਮਾਰਿਗੁਰਗੋਇਦਰੇ॥ ੧੧॥ ਹਰਿਸਿਮ
 ਹੁਗੁਰਥਚਨਸਮਾਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਜਨਭਉਕਰੇ॥ ਹਰਿਜਨਗੁਰੁਪ
 ਰਧਨੁਦੁਅਰੈਨਾਨਕਤਿਨਜਨਕੀਕੋਲੁਹਰੇ॥ ੧੨॥ ੮॥
 ਮਾਰੂਕਾਭੀਮਹਲਾ ੧ ਅਰੁ ੨॥ ੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਵਓਵੇਏਓਭੁਮਲੀਕਿਤੀਮਿਤ੍ਰਕਰੇਓ॥ ਸਾਧਨਢੇਈਨਲੈਵੈਢੀ
 ਰਕਿਉਧੀਰੇਓ॥ ੧॥ ਸੈਭਾਮਨੁਰਤਾਅਪਨਵੈਧਿਰਨਾਲਾਹਉਘੋਲਿ
 ਘੁਮਾਈਖੰਨੀਐਕੀਤੀਰਿਕਠੇਗਿਨਦਗਿਨਿਹਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋਈ
 ਐਭੈਰੋਗਲੀਸਾਹੁਰੁਕੈਓਜਾਉ॥ ਸੈਗਲਿਅਓਗਲਮੁਠਡੀਥਿ
 ਨੁਪਿਰਭੁਰਿਮਰਾਉ॥ ੨॥ ਘੋਈਅਭੈਧਿਰੁਸੀਮਲਾਸਾਹੁਰੁਕੈਘਰਿਵਾ
 ਸੁ॥ ਸੁਖਿਸਵੀਨੀਸੋਗਲੀਧਿਰੁਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ ੩॥ ਲੇਭੁਨਿ
 ਹਲੀਪਟਕੀਕਪੜੁਅੰਗਿਥਲਾਈ॥ ਪਿਰਮੁਤੀਭੋਗਲੀਤਿਨਭੁਖੀਰੋ
 ਣਿਵਿਹਾਈ॥ ੪॥ ਰਿਤੀਰਖਉਸਾਡਕੈਰਿਤੀਵਸਕਰੇਓ॥ ਪਿਰਥਿਨੁਜੇਥ
 ਨੁਬਾਦਿਗਾਇਆਮੁਵੈਢੀਭੁਰੇਟੀਭੁਰੇਓ॥ ੫॥ ਸਚੇਸੀਦਾਸਦੜਾਸੁਲੀ
 ਐਗੁਰਵੀਚਰੀ॥ ਸਚੇਸਚੈਥੈਲਨਦਗਿਨਦਗਿਪਿਆਰੀ॥ ੬॥ ਗੀ
 ਅਨੀਅੰਜਨੁਸਚਕਾਡੇਖੈਢੇਖਲਾਗੁਗੁਰਮੁਖਿਥੁਵੈਜਾਣੀਐਓਮੈ

ਗਰਬਾਨਿਵਾਰੀ॥ ੭॥ ਤਉ ਰਾਵਾਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀ ਆਮੁ ਜੇਹੀ ਆਕੀਤੀ ਆ
੭॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕੀ ਫੁਕੈ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤਨੀ ਆਹ॥ ੮॥ ੧॥ ੯॥
ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਨਕੋਲ ਰਜਾਈ ਆਨ ਸੇਸ ਸੁਫੀ ਆਹ॥ ਸਚਾ

ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀ ਆਹ॥ ੧॥ ਬਾਲਿਗੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਾਲਿ
ਰੋਜਾ ਆਹ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਗਵੇਖੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਾ ਮੁਦਿਤ ਮੁਮਿਲਾਇ
੧॥ ਗਾਉ॥ ਫੁਭੀ ਨਨੀ ਮਾਸੀ ਆਦੇ ਗਜਿ ਠਾਨ ਫੀ ਆਹ॥ ਆਵਾਨਿ ਵੰਢਨਿ
ਨਾਨਕਿ ਪੁਰਭਰੇ ਪਹੀ ਆਹ॥ ੨॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾਣੀ ਆਭਾਇ ਰਬਾਪਨ
ਮਾਉ॥ ਸਾਬਲ ਭੇਤਿ ਨਾਨੀ ਆਭੀ ਫੁਪਣੀ ਦਰੀ ਆਉ॥ ੩॥ ਸਾਚਉ
ਗੀ ਗੀ ਗਾਵ ਲੇਸਖੀ ਹਮ ਰੋਕੀਤਾ॥ ਸਾਚੀ ਵੈਛੋਰਾਨ ਬੀ ਐਸੇ ਸੁਗੀ ਗੀਰ
ਵੰਤੁ॥ ੪॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀ ਆਜਿ ਤੁਸ ਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ॥ ਸਾਧਨ ਕੀਤੁ ਪਛਾ
ਣਿ ਆਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਰੇਹੁ॥ ੫॥ ਪਤਾਣਿ ਕੁਕੇ ਪਤਣੀ ਵੰਢੁ ਪ੍ਰਕਿ
ਟਿਲਾ ਟਿਲਾ॥ ਪਾਰਿ ਪਵੰਦ ਟਿਲੁ ਮੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੋਰਿ ਬਚਾੜੇ॥ ਫਾਰੀ
ਕਨੀਲਾਇ ਆਹੀ ਕਿਲਾਇ ਗਏਹੀ ਕਿਰਾਰੇ ਰਗਨਾਲਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਲੈ
ਨੀ ਆਸੇ ਸਚੇ ਪੂਰਨਾਲਿ॥ ੭॥ ਨਾਹ ਮਾਮੇ ਆਖੀ ਆਹ ਬੁਰਾਨ ਦੀ ਸੈਕੇ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ਐਸ ਚੇ ਜੋਹ ਡਾਸੈ ਇ॥ ੮॥ ੨॥ ੧॥

ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਨਕਾ ਮੁਰਖੁ ਹੈ ਕੈਈ ਨਾਨਕਾਣਾ ਸਿਅ ਆਹ॥ ਸਚਾ
ਸਾਰਿ ਬਕੈ ਗੀ ਗੀਰਾਤ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਦੁ ਪਣਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੁਰਖੁ ਜੋਨੈ
ਬਾਲਿ ਜਾਉ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਤੁਦਾਨ ਬੀਨਾ ਤੈਰਾ ਮਿਤਰ ਆਉ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥
ਮੁਰਖਾ ਸਿਅ ਆਣੈ ਕੁਝੈ ਕੋ ਜੋਤਿ ਦਾਇਨਾਉ॥ ਮੁਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੁਰਖੁ ਜੋ ਮੈ
ਨਨਾਹੀ ਨਾਉ॥ ੨॥ ਗੁਰਦੁ ਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਲੈ ਨ
ਪਾਈ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਆਹੀ ਨਿਸਿਰੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥
ਰਾਜੀ ਗਰੁਪ ਮਾਲੇ ਜੋ ਬਨੁ ਤੇਜੁ ਆਹੀ॥ ਗੁਰ ਮੀਥਾ ਪੇਪਾ ਸੈਖੇ ਲਹਿ ਚਉ
ਪਾਇਏ ਕਾਸਾਹੀ॥ ੪॥ ਜਾਗਿ ਚਤੁਰਾਸਿ ਆਣਾ ਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੀ
ਡਿਤ ਪੜਾਹਿ ਗਵਾਹੀ॥ ਨਾਉ ਵੈਸਾਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੁਲੇ ਲੇਖਾ
ਹੀ॥ ੫॥ ਕਲਰਖੇ ਤੀਤਰ ਵਰਕੇ ਭਾਗਾ ਪਾਰਿ ਰਿਕਾ ਜਲੁ ਭਰੈ॥ ਏਹੁ ਸੇਸ

ਗੁਤਿਸੈਕੀਕੇਰੀਜੇਧੈਸੈਸੈਗੁੰਬਿਜਗੈ॥ ੬॥ ਰਹਾਤਿਗਾਜੇਕਹਾਸਥਾਏ
ਦੁਹੁਅੰਤਰਿਸੈਜਾਸੀ॥ ਕਹੁਤਨਨਕਗੁਰਸਚੇਕੀਪਉਤੀਰਸੀਅਲ
ਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ ੭॥ ੩॥ ੧੧॥

ਮਗੁਮਹਲ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
ਜਿਸਨੇਧੇਮੁਮੀਨਿਵਾਏ॥ ਸਚੈਸਥਾਦਿਸਹਾਜਿਸੁਰਾਏ॥ ਏਹਾਵੇਦਨੀਸੈ
ਈਜਾਣੈਅਕਗੁਰਿਜਾਣੈਕਹੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਧੇਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥
ਅਪਣਾਧਿਅਰੁਅਪੇਲਾਏ॥ ਧੇਮਕੀਸਾਹਸੈਈਜਾਣੈਜਿਸਨੇਨਦਰਿਤੁ
ਮਾਹੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਦਿਥਾਦਿਸਾਟਿਜਗੈਰਗਮ੍ਹਿਚੁਕਾਏ॥ ਗੁਰਪਸਾ
ਦਿਪਸਪਦੁਪਾਏ॥ ਸਿਜੇਗਾਇਜਗਤਿਪਛਾਣੈਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਥੀਚਾ
ਹੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਿਜੇਗੀਧਨਧਿਰਮੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਵਿਚਹੁਦੁਰਮਾਤਿ
ਥੈਵੈ॥ ਰਗਸਿਉਨਿਤਰਲੀਆਮਾਣੈਆਪਣੈਕੀਤਾਪਿਅਗੀਜੀਉ॥ ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਥਾਏਹੁਵੈਦੁਨਕੇਈ॥ ਅਧੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਸੇਈਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਐਮਰੈਮੰਦਰੈਵੈਗੀਅਨਥੀਚਾਹੀਜੀਉ॥ ੪॥ ਏਹੁਸਥਾਦੁਸਾ
ਹਜਿਸਨੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਸਨਾਰੁਖਗਵਾਏ॥ ਅਪਣਾਨੀਆਕਿ
ਢੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਿਰਪਾਕਲਧਾਹੀਜੀਉ॥ ੫॥ ਅਗਮਾਨਗਮਸਤਿਗੁ
ਰਾਦਿਖਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਣੈਪਾਰਿਆਇਆ॥ ਅੰਜਨਮਾਰਿ
ਨਿਰੰਜਨੁਜਾਤਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਹੀਜੀਉ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੈ
ਤਤੁਪਾਏ॥ ਆਪਣੈਅਪੁਵਿਚਹੁਗਵਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਥਾਏਹੁਸਥਾਧੀ
ਧੁਕਮਾਵੈਵੇਖਹੁਮਾਨਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥ ੭॥ ਇਕਿਕ੍ਰਮਿਭੂਲੇਠਿਰੈਅ
ਹੀਕਹੀ॥ ਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਮਾਹੀ॥ ਸਚੈਸਥਾਦਿਰਤੇਥੈਰਗਹਿਓਇਭ
ਗਮਿਭੂਲੇਗਾਵਾਰੀਜੀਉ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਨਾਮੁਨਪਾਏਆ॥ ਮ
ਨਮੁਖਿਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਆ॥ ਆਗੈਵਿਲੁਨਾਵੈਕੇਥੇਲੀਨ
ਹੀਭੁਣੈਗੁਰਥੀਚਾਰੀਜੀਉ॥ ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥
ਗੁਰਪੁਰੋਜਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ ਜਿਸੁਤੁਦੇਵਹਿਸੇਈਪਾਏਨਾਨਕਤਤੁਥੀ
ਚਾਰੀਜੀਉ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੧੨॥

ਅਸਟਪਟੀਆ ਘਰੁ ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਲਖਚਉਰਸੀਰਭਮਤੇਦੁਲਕਜਨਮੁਅਥਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਰੇਮੁਕੇਤੁਰੇਛੈ
ਸਸਿਲਪਟਾਇਓ॥ ਅਮੀਮੁਤਸੀਗਿਥਸਤੁਰੇਤੈਗਥਿਖਿਆਸਿਉਉਰਣਾ
ਇਓ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਰਤਨਜਵਾਰਥਨਜਾਨਿਆਇਉਕਾਲਗੁਲਾਦਿਚਲਾਇ
ਓ॥ ੨॥ ਜੇਹਘਰਮਹਿਤੁਪੁਗਨਾਥਸਨਾਸੇਘਰੁਚੀਤਨਆਇਓ॥ ੩॥
ਅਟਲਅਥਡਪਣਸੁਖਦਾਈਇਕਨਿਮਖਨੀਤੁਭੁਗਾਇਓ॥ ੪॥ ਜਾ
ਜਣਸੇਥਨਾਵਿਸਾਰਿਓਇਕਨਿਮਖਨੀਮਨੁਲਾਇਓ॥ ੫॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਗ੍ਰਿਹਦੋਖਿਸਮਗ੍ਰੀਇਸਹੀਮਹਿਉਰਣਾਇਓ॥ ੬॥ ਜਿਤੁਕੇਲਾਇਓ
ਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਇਓ॥ ੭॥ ਜਉਭਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਨੁਤਸਾ
ਧਸੰਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਧੇਆਇਓ॥ ੮॥ ੧॥
ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਅਨੁਗੁਰੁਗਾਖਿਲੀਨਿਭਾਇਓਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁਰਸੁਰਸਨਾਂਉਚਰੈਮਿਸਟਗੁਫਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਕੇਅਸਥਨੁ॥ ਮੀ
ਤਸਾਜਨਸਖਾਬੰਧਪੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਨੁ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੀਸਾਰਸਾਗਰੁ
ਜੀਨਿਉਪਾਇਓਸਗਣਿਪ੍ਰਭਕੀਗਾਹੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਅਰਧੇਜਮ
ਕੰਕਗੁਕਿਛੁਨਕੀ॥ ੨॥ ਮੇਖਮੁਕਤਿਦੁਆਰਿਜਾਕੈਸੰਤਰਿਟਾਭੰਡਾਰੁ
ਅਨੁਗਾਤੇਸੁਜਾਣੁਸੁਆਮੀਸਦਾਗਖਣਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਦੁਖਦਰਦਕਲੇਸ
ਭਿਨਸਾਰੀਜੇਸੁਥਸੈਮਨਮਾਰੀ॥ ਮਿਰਤੁਨਰਕੁਅਸਥਾਨਥਿਖੜੋਥਿਖੁ
ਨਪੈਰੈਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਗਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਜਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪਰਵਾਰੁ॥ ਆ
ਦਿਅੰਤੈਮੁਧਿਪੁਰਨਉਚਅਗਮਅਗਾਰੁ॥ ੫॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜ
ਨਬੇਦਕਰੀਉਚਾਰੁ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਸਹਜਿਭੰਚਰੀਨਹੀਅੰਤੁ
ਪਾਗਵਾਰੁ॥ ੬॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਫੁਤਮਿਟਹੀਖਿਨਮਾਰਿਰਿਦੈਜਾਪਭਗਵਾ
ਨਾ॥ ਪਾਵਨਾਤੇਮਾਪਾਵਨਕੋਟਿਦਾਇਸਨਾਨਾ॥ ੭॥ ਬਲਭਾਧਿਸੁਾਧਿਪ
ਰਾਣਸਰਥਸੁਸੰਤਨਕੀਰਾਸੀ॥ ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਨਿਮਖਮਨਤੇਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸੀ॥ ੮॥ ੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਸਸਤਿਤੀਖਾਣਿਕਾ
ਟਿਡਾਰਿਓਮਾਨਿਨਕੀਨੇਰੇਸੁ॥ ਕਾਜਉਅਕੇਲੇਸਵਾਰਿਓਤਿਲੁਨਦੀ

ਨੇਦੇਸੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਾਸਰ ਉਨਿ ਤਨੀਤੀ॥ ਦਇਆ ਲਦੇ ਵਾਕਿ ਪਾਲ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰੀਤੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਰਿ ਬੈਸਿ
 ਸਮੁਨ ਗਹਿ ਓਸਰੀਰਿ॥ ਸਾਸਾ ਗੁਨ ਗਵਿ ਆਪੋ ਬਿਨਾ ਹਿਉ ਤਰੇ ਤੀਰੀ॥
 ੨॥ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪੀਤੀ॥ ਬਿਸਟਾ ਮੂੜ ਬੇ
 ਦਿ ਤੇ ਲੁਤਿ ਲੁਮਨਿ ਨ ਮਨੀ ਬਿਪਰੀਤੀ॥ ੩॥ ਉਚਨੀ ਚਥਿ ਕਾਗੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤ
 ਸੰਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਢੁਕਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਨ ਕਢੂ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀ ਅਸਮਤਾ॥
 ੪॥ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਾਟਿ ਓ ਅੰਧ ਕਾ ਗਥਿ ਨਾਸਾ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਅ
 ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਗਰੁਣ ਲਗੇ ਮਾਨਿ ਨ ਭਾਇ ਓ ਬਿਖਾਦੁ॥ ੫॥ ਸੀਤ ਮੰਦਿ ਸੁ
 ਗੰਧ ਚਲਿ ਓ ਸਰਬ ਥਨ ਸਮਾਨਾ॥ ਜਗਾਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹ ਲਾਗਿ ਓ ਤੇ
 ਲੁਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨਾ॥ ੬॥ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਨੁਨਿ ਕਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਕਾ
 ਜਾਇ॥ ਅਪ ਪਰਕ ਕਢੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਟਾਸਾ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੭॥ ਚਰ
 ਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਲਾਲਾ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣਾਨਿ ਤਗਾ
 ਉਨਾਨ ਕਰਏ ਪ੍ਰਭਾ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੮॥ ੩॥

ਮਾਰੂ ਮਾਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ
 ਚੰਦਨ ਚੰਦਨੁ ਅੰਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਾਰਿ ਚੰਦਨਾ॥ ੧॥ ਅਰਧਨ
 ਅਰਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਧਨਾ॥ ੨॥ ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗ
 ਨੁਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪੁ ਲੇਕੁ ਤਿਆਗਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ
 ਸੁਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ॥ ੪॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕਿਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗ
 ਨਾ॥ ੫॥ ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ॥ ੬॥
 ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਤਿਸਰਿ ਪਰਾਪ ਤੇ ਜਾਕੈ ਮਸਤ ਕਿਰਾਗਨਾ॥ ੭॥ ਕਹੁਨਾ
 ਕਤਿ ਸੁਸਭਾ ਕ੍ਰਿਦੁ ਨੀਕਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੪॥
 ਮਾਰੂ ਮਾਲਾ ੫ ਆਉ ਜੀਤੁ ਆਉਹ ਮਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨ ਸੁਨਾ
 ਵਨਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹਰਿ ਜਸੁ ਤਮ
 ਸੀਰੀ ਗਾਵਨਾ॥ ੧॥ ਸੀਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਵਨਾ॥
 ੨॥ ਰੁਗਤਿ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਐ ਦੁਰਮਾਤੈ ਦੁਖ ਤਜਾਵਨਾ॥ ੩॥

ਗੋਤਿਸੁਜੇਨੀਛਿਰਣਾਜੇਵਰਤਾਏਸੇਈਭਲਮਾਨੈਭੁਇਹੁਕਸੈਦੁਰਮਾਤਿਨਾ
 ਲੀਐ॥ ੭॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੀਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇ
 ਜਨਨਾਨਾਨਕਕੇਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤੇਤੁਦੇਹਿਤਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐ॥ ੮॥ ੧॥ ੭
 ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੪ ਥਿਰਥੈਯੋਠਿਸਕਜੀਤਾਇਕਠੇ॥ ਇਕਿਤਤੇਇਕਿਥੇ
 ਲਾਨੀਮਿਠੇ॥ ਅਸਤੁਭੁਦੇਤੁਭਇਅਭੁਠਿਚਲੇਜੇਭੁਜੇਭੁਭਯਾਵੇਹਾ
 ਲੀਆ॥ ੧॥ ਪਾਪਕਰੇਟੜਸਰਪਗਮੁਠੇ॥ ਅਜਗਾਈਲਿਛਕੇਛਕੁਠੇ॥
 ਵੇਜਾਕਿਪਾਏਸਿਰਜਲਹਾਰੈਲੇਖਾਮੰਗੈਥਾਣੀਆ॥ ੨॥ ਸੀਗਿਨਕੋਈਕੁ
 ਯਾਥੇਥਾ॥ ਮਾਲੁਜੇਥਨੁਪਨੁਛੇਡਿਵੇਵੇਸਾ॥ ਕਰਣਕਰੀਮਨਜਾਤੇਕਰਤਾ
 ਤੇਲਪੀੜੇਜੇਭੁਘਾਣੀਆ॥ ੩॥ ਖੁਸਿਖੁਸਿਲੈਦਾਵਸਤੁਪਗਾਈ॥ ਵੇ
 ਥੈਸੁਣੈਤੇਰੈਨਾਲਿਖਦਾਈ॥ ਦੁਨੀਆਲਾਥਿਪਾਇਆਖਾਤਅੰਦਰਿ
 ਅਗਲੀਗਲਨਜਾਣੀਆ॥ ੪॥ ਜਮਿਜਮਿਸਰੈਮਰੈਛਿਰਿਜੀਮੈ॥ ਥਹੁਤੁ
 ਸਜਾਇਪਾਇਆਦੇਸਿਲੇਮੈ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸੈਨਜਾਣੀਅੰਧਾਤਾਦੁਖ
 ਸੈਪਗਾਣੀਆ॥ ੫॥ ਖਾਲਕਥਾਵਹੁਰੁਲਾਮੁਠਾ॥ ਦੁਖਾਥੇਲੁਭ
 ਰਹੁਠਤੁਠਾ॥ ਸਿਟਰੁਸਬੁਰੀਸੰਤਨਾਮਿਲਿਓਵੈਤੈਅਪਣਗਾਣੀਆ
 ॥ ੬॥ ਮਭਿਲਾਖੇਲਕਰੇਸਕਿਅਧੋ॥ ਇਕਿਕਢੇਇਕਿਲਗਰਿਵੇਆਪੇ
 ॥ ਜੇਭਿਨਚਾਏਤਿਭੁਤਿਭੁਨਚਨਿਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਰਤਾਵਹਾਣੀਆ॥ ੭॥
 ॥ ਮਿਹਰਕਰੇਤਾਖਸਮੁਧੇਆਈ॥ ਸੀਤਾਸੀਗਾਤਿਨਗਕਿਨਪਾਈ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਦਨੁਨਾਨਕਕਉਗੁਣਗੀਤਾਨਿਤਵਖਾਣੀਆ॥ ੮॥ ੨॥
 ੮॥ ਮੰ ੧॥ ੧੧ ॥ ਮੰ ੩॥ ੧॥ ਮੰ ੪॥ ੮॥

ਅਸਟਪਟੀਆਕਾਜਮਲਾ ੨੦ ॥

ਗੁਮਾਗੁਮਾਲਾ ੧ ਸੋਲੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੀ ਨਿਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਭੁਨਿਗੇਈ ॥ ਜੇਉਰੁ
ਵੈ ਤਿਉਰਾ ਖਗੁ ਗਣਤੁ ਮਾਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿਉ ਪਾਏ ਆ
ਪਿਖ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਰੀ ਗੁਣ ਕਰੀ ਆ
ਪੇ ਮਾਗਿ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿਉ ਪਾਏ
ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤਰੁ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆ
ਪੇ ਸਾਸਿ ਸੁਰਾ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਪਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜ
ਮੁ ਜੋਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਨੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥
ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿਤ੍ਰ ਥਾਪੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
ਈ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਭੁਲੁ ਭਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ
ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ਕਰੁ ਤੇਰੁ ਧੁਨੁ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥
੬ ॥ ਆਪੇ ਦਿਨ ਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੋਣੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀ ਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁਪਾਇ ਪਾਇ ਸਥ ਦਰਜਾਈ ॥ ੭ ॥
ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੁਪੁ ਅਮੋਲੇ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੁਰ ਤੋਲੇ ॥ ਆਪੇ ਕਸਰੀ ਕ
ਸਿਥ ਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇਲੇ ਰਾਈ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਪਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਲਾ ॥
ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਰੁ ਪਾਸਿ ਆਣਾ ॥ ਕਰਤਾ ਥਕਤਾ ਮੂੜਤਾ ਸੇਈ ॥ ਆਪੇ ਥਣ
ਤਥਣਾਈ ॥ ੯ ॥ ਆਪਿਉ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੇ ਗੀਧ
ਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਗੈਣਿ ਦਿਨ ਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਈ ॥ ਆਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ
॥ ੧੦ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗਉ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥
ਸਰਬ ਜੀ ਆਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈ ਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਭੁਰਮਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਆ
ਪੇ ਜੇਗੀ ਆਪੇ ਰੇਗੀ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀ ਆਪੇ ਰਸ ਸੰਜੇਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਬਲੀ ਨਿ
ਰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਰੀਲਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਖਾਲੀ ਥਾਲੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਮਾ
ਣੀ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹਸ ਚੇਵ ਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਥ ਦੁਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਸਚੇ ਕੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਅਠਰਿਉਂ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੁਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ

ਜੇ॥੧੪॥ਕਾਲੁਬਿਕਲੁਭਏਦੇਵਨੇ॥ਸਥਦੁਸਜਨਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ਅਪੇਸੁ
 ਕਾਤਿਤ੍ਰਿਪਾਤਿਦਰਦਾਤਾ॥ਗੁਗਾਤਿਗੁਇਮਾਨਿਕਾਈਜੇ॥੧੫॥ਅਪਿਨਿਗਲ
 ਮੁਗੁਰਗਮਾਗਿਆਨਾ॥ਜੇਦੀਸੈਤੁਭਮਾਰਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਿਖਿਆ
 ਦਰਿਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਦਭਾਈਜੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੧
 ਅਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅਕਾਸੀ॥ਅਪੇਸਾਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋ
 ਥੀਅਪੇਅਪੇਕਾਰਕਸਾਈਜੇ॥੧॥ਨਿਸੁਕਰਲਸੇਕਾਰਿਕਾਰਿਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨ
 ਮੈਟੈਸਚੈਲੇਖੈ॥ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਅਪੇਅਪੇਦੇਵਾਡਿਅਈਜੇ॥੨॥
 ਪੰਚਚੋਰਚੰਚਲਚਿਤੁਚਾਲਾ॥ਧਰਧਰਜੋਹਿਧਰੁਨੀਭਾਲਾ॥ਕਾ
 ਏਅਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿਢੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਥਦੈਪਾਤਿਜਾਈਜੇ॥੩॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਤ੍ਰਿ
 ਭਵਣਸੁਝੈ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੁਝੈ॥ਜੇਤੁਪੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਪਹੀ
 ਜੇਹੋਨਿਰਭਉਥਾਲਸਖਾਈਜੇ॥੪॥ਅਪੇਸੁਰਗੁਮਢਪਾਇਆਲਾ॥
 ਅਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਥਾਲਾ॥ਜਹਥਿਕਟਥਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਰੂਪੁਨਗੇਖ
 ਅਜਾਈਜੇ॥੫॥ਥੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਭਾਪਤਾਸੁਤਕੁ
 ਤਾ॥ਸਗਲੈਸੈਲਉਪਾਇਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਜਾਈਜੇ॥੬॥
 ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥੁ
 ਸਾਰਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿਭਾਇਮਿਲੈਕਉਜਾਈਜੇ॥੭॥ਭੁਲੈਚੁਕੇਮਾਰ
 ਗੀਪਾਵਹਿ॥ਅਪਿਭੁਲਾਤੁਹੈਸਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੈਅਵਗੁਣ
 ਦੀਸੈਨਾਵਹੁਗਾਤਿਮੀਤਿਪਾਈਜੇ॥੮॥ਗੰਗਾਜਮਨਾਕੇਲਕੇਦਾਗਾ॥ਕਾਸੀ
 ਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾਸਾਗਰੁਥੇਲੀਸੰਗਮੁਅਠਸਠਿਅਕਿਸਮਾਈ
 ਜੇ॥੯॥ਅਪੇਸਿੰਧਸਾਧਿਕੁਈਚਗੀ॥ਅਪੇਰਾਜਨੁਪਚਿਕਾਗੀ॥ਤਖਾਤਿ
 ਥਹੈਅਦਲੀਪੁਰੁਅਪੇਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਜੇ॥੧੦॥ਅਪੇਕਾਜੀਅਪੇ
 ਮੁਲਾ॥ਅਪਿਅਭੁਲੁਨਕਥਹੁਭੁਲਾ॥ਅਪੇਮਿਹਰਦਾਇਅਪਾਤਿਟਾਤਨਾਕਿ
 ਸੈਕਥੈਰਾਈਜੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੈਤਿਸੁਦੇਵਾਡਿਘੋਈ॥ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿ
 ਲੁਨਤਮਾਈ॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਗਰਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟਸਭ
 ਰਾਈਜੇ॥੧੨॥ਕਿਅਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ॥ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰ

ਚੁਮਿਲੈ ਸੁਖ ਧਾਵਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉ ਮੈ ਗਣਤਗਵਾਈ ਹੋ
 ॥੧੧॥ ਗਣਤਗਣੀ ਐਸਾ ਸਾਜੀ ਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖ ਧਾਵੈ ਦੁਐ ਤੀ ਐ ॥ ਨਿਰਮ
 ਲੁਏ ਕੁਨਿਰ ਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਤਿ ਪਾਈ ਹੋ ॥੧੨॥ ਜੁਗੀ ਜੁਗੀ ਵਿਰ
 ਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚੈ ਵਿਗਰਿ ਅਮਰਗਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀਉ ਧਰਾਹੀ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ਮਾਨਿਤਾ ਨਿਮੈ ਲੁਨਕਾਈ ਹੋ ॥੧੩॥ ਜੀ ਕਰਸਾਇ ਲਿਸਾ ਚੈਰਾ ਤੀ
 ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਰਹਾ ਤੀ ॥ ਸੁਵਨ ਸ੍ਰੋਤਰ ਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
 ਮਿਲਾਈ ਹੋ ॥੧੪॥ ਗਧਿ ਗਧਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਓ ਧਰਣਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇਰੀ
 ਸਰਣਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇਹਿ ਤੁਹੈ ਮਾਨਿਥਾ ਵਹਿਤੁ ਝੁਝੀ ਸਿਉ ਥਾਣਿ ਆਈ ਹੋ ॥
 १੫॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਨਕਾ
 ਮਿਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਣੀ ਲਾਈ ਹੋ ॥੧੬॥ ੩॥ ਮਹੁਮਾਲਾ

ਆਇ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਰੇ ॥ ਆਇ ਨਿਰੰਜਨ ਧਸਮ ਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ
 ਜੇਗ ਜੁਗਾਤਿ ਵੀਚਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾਣੀ ਲਾਈ ਹੋ ॥੧॥ ਕੇਤਾ ਤ੍ਰਿਅ ਜੁਗ ਧ੍ਰਿਧੁ ਕ
 ਗੈ ॥ ਤਾਣੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਾਡੈ ਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖ
 ਤਿ ਵਡਾਈ ਹੋ ॥੨॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਰੀ
 ਰਗੀ ਭੀਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਰੀ ਬੁਧੁ ਚੁਪਰਥੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੋ ॥੩॥ ਸਤ ਸੰ
 ਤੋਖੀ ਸਤਿ ਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮਨੇ ਸੇ ਸੁਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਸਚੁ
 ਨਿਵਾਸਾ ਮਨੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੋ ॥੪॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭ ਕੇਈ ॥ ਸ
 ਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚੈ ਸੇਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਰਮ ਭਉਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
 ਚੁ ਸਾਥਾਈ ਹੋ ॥੫॥ ਤੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾਇ ਕਚੁਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣਾਇ ਕਦੁ ਥੈ
 ਧਾ ਸੁਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਆਵਾਈ ਹੋ
 ॥੬॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਾਹੀ ਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਈ ਕਿਉ ਅੰਤੁਰੀ ਝੈ ॥ ਥਾ
 ਧੇ ਆਵਹਿ ਥਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੇਈ ਬੁਝਨ ਕੇਈ ਹੋ ॥੭॥ ਦਇਆ ਦੁਆ ਪੁ
 ਰਿ ਅਧੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਗਲਾ ਚੀਨੈ ਕੇਈ ॥ ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਪ
 ਰੇ ਧਰਣੀ ਧਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੋ ॥੮॥ ਰਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਧਰਮ
 ਏ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ

ਕਮਾਈਯੋ॥ ੮॥ ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਾਤਿਮਿਗਾਯੀ॥ ਮੁਕਾਤਿਪਟਰਬੁਸਬ
ਦਿਸਲਾਯੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੂਕੈਮੁਕਾਤਿਨਹੀਪਰਪੰਚੁਕਰਿਕਰਮਾਈਯੋ॥
੧੦॥ ਮਾਇਆਮਮਤਾਢੇਰੀਨਜਾਈ॥ ਸੇਢੂਟੇਸਚੁਕਰਕਮਾਈ॥ ਅਗਿਨੀ
ਸਿਭਗਾਤਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਠਕੁਗਸਿਉਥਾਇਆਈਯੋ॥ ੧੧॥ ਇਕਿਨਪ
ਤਪਕਾਰਿਕਾਰਿਤੀਰਥਨਾਵਾਯੀ॥ ਜਿਉਤੁਪੁਰਕੈਤਿਵੈਰਲਾਵਾਯੀ॥
ਗੰਨਿਗਾਯੀਅਪਤੀਨੁਨਭੀਜੈਬਿਨੁਗਰਿਗੁਰਕੀਨਿਪਾਤਿਪਾਈਯੋ॥
੧੨॥ ਕਲੀਕਾਲਮਾਰਿਇਕਕਲਾਖੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੋਕੈਨੈਨਕਾਖੀ
ਮਨਮੁਖਿਕੁਤੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਕੁਰਮੁਨਜਾਈਯੋ॥ ੧੩॥
ਸਾਤਿਗੁਰੁਦੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰੰਦਾ॥ ਨਾਨਮਕਾਇਨਢੰਦਾਬੰਦਾ॥ ਜੋਤਿਸੁ
ਸੇਵੇਸੇਅਥਿਨਾਸੀਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈਯੋ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਾਰਿਅਪੁਰ
ਖਿਅਕਰਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾਰੇ॥ ਸਰਬਜੀਅਜਰਸੀ
ਵਨੁਦਤਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਕਾਈਯੋ॥ ੧੫॥ ਸਗਲੇਜਾਚਾਰਿਗੁਰਕੰਡਾ
ਗੀ॥ ਆਪਾਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖਅਪਾਰੀ॥ ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਰੈਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮੈ
ਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਯੋ॥ ੧੬॥ ੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧
ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਥਾਦੀਮਿਲਾਏ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਲਸਗਜੀਸਮਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਲਜੋਤਪਰੀਪਰਮੇਸਾਰਿਅਵਗੁਨਦੁਜਾਭਾਈਯੋ॥ ੧॥ ਜਿਸਕੇਚਾਕਗਤਿਸ
ਕੀਸੇਵਾ॥ ਸਥਾਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ ਭਗਤਾਕਾਗੁਲਕਾਰੀਕਰਤਾ
ਥਖਾਸਿਲਏਵਾਡਿਆਈਯੋ॥ ੨॥ ਦੇਵੇਤੋਟਿਨਾਵੈਸਾਚੈ॥ ਲੈਲੈਮੁਕਰਿ
ਪਉਦੇਕਾਚੈ॥ ਮੂਲੁਨਬੁਝਹਿਸਾਚਿਨਗੀਝਹਿਦੂਜੈਭਗਮਿਭੁਲਾਈ
ਯੋ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਗਿਗੋਦਿਨਰਾਤੀ॥ ਸਾਚੈਕੀਲਿਵਗੁਰਮਾਤਿਜਾ
ਤੀ॥ ਮਨਮੁਖਸੋਇਗੇਸੇਲੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਯੋ॥ ੪॥ ਕੁਛੇਆ
ਵੈਕੁਛੇਜਾਵੈ॥ ਕੁਛੇਗਤੀਕੁਛੁਕਮਾਵੈ॥ ਸਥਾਦੀਮਿਲੇਸੇਦਗਗਧੈਧੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਗਤਿਸਮਾਈਯੋ॥ ੫॥ ਕੁਛਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ॥ ਜਿ
ਉਦਾੜੀਉਜਾੜੀ॥ ਨਾਮਾਥਿਨਾਕਿਢੁਸਾਦਿਨਲਾਗੈਗਰਿਥਿਸਾਰਿਅੰ
ਦੁਖੁਪਾਈਯੋ॥ ੬॥ ਭੋਜਨੁਸਾਚੁਮਿਲੈਆਪਾਈ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਸਾਚੀ

ਵਡਿ ਆਈ॥ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇਈ ਜੋ ਤੀਜੀ ਤੀਮਿ ਲਾਈ॥ ੭॥
 ਨਾਵੁ ਕੁਲੀਚੈ ਟਾਪਾਏ॥ ਥਹੁ ਤੁਸਿ ਆਲਪ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਏ॥ ਪਚਿ ਪਾਜਿ
 ਮੁਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਾਰਿ ਅਜਗਾਰਿ ਕਾਰਿ ਲਾਈ॥ ੮॥ ਥਿਨੁ ਬਦਾਥਿ
 ਰੋਧਾਰਿ ਕੈਈ ਨਾਰੀ॥ ਮੈਏ ਪਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪਾਮਿ
 ਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਿਮੀਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ੯॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿ
 ਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ॥ ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਰਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਏ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ
 ਹਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਾਰਿ ਉਪਾਈ॥ ੧੦॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇ
 ਪਰਵਾਰੇ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਨੁ ਸਮਾਰੇ॥ ਆਪਿ ਦਾਇਆ ਲੁਟੁ ਰਿਨਾਰੀ
 ਦਾਤਾ ਮਿਲਿ ਆਸ ਜਗ ਜਾਈ॥ ੧੧॥ ਇਕਿ ਸੇਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗੀ ਦਿ
 ਆਪੋ॥ ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਰੇ ਸੁਆਧੇ ਆਪੋ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪੂਰੀ
 ਅਨਹਦਿ ਸਥਾਇ ਲਖਾਈ॥ ੧੨॥ ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੁਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਏ
 ॥ ਇਕਿ ਹਨੁ ਕਰਿ ਮਗਰਿ ਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਏ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤ ਕੀ ਸਾਹਜਾ
 ਲੈ ਭੁਝੈ ਸਥ ਦੁਕ ਮਾਈ॥ ੧੩॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਵਹਿ ਅਨੁ ਨ ਪਾਵ
 ਰੀ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲ ਵਹਿ ਦੇਹ ਪਾਵਹਿ॥ ਗਮਨਾ ਮਥਿਨੁ ਸੁਕ
 ਤਿ ਨਹੀ ਈ॥ ਕਿਤੁ ਥਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੈ ਪਾਈ॥ ੧੪॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਢੰਡਰਿ
 ਉਭਾਇ ਜਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਮਨ ਜਯੈ ਅਵਾਈ॥ ਪਚਿ ਪਾਚਿ ਭੁਡਾਰਿ ਭੁ
 ਢੁਕ ਮਾਵਹਿ ਭੁਝਿ ਕਾਲੁ ਬੈਗਾਈ॥ ੧੫॥ ਹੁਕਮੇ ਅਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ॥
 ਭੁਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੇਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਲੈ ਮਨਿ ਭੁਝੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਕਰਮ ਮਾਈ॥ ੧੬॥ ੫॥ ਮਹੁਮਾਲਾ ॥
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਥਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਤਾ॥
 ਆਪੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਨੇਹੈ
 ਨਾਰੀ ਦੁਗੇ॥ ਭੁਝਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਜਨ ਪੂਰੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਲਾ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭ
 ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗੇ॥ ਗਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਮੇਰੇ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਪਰ
 ਹਰਿ ਦੁਖ ਦਾਲੁ ਪੁਜਿ ਨਾਰੀ ਚਿਤ ਪਰਾਈ॥ ੩॥ ਓਇ ਜਗਤ

ਹਰਿਨਸੁਤੇਦੀਸਾਹਿ॥ਸੰਗਤਿਕੁਲਤਰੇਸਚੁਪਰੀਸਾਹਿ॥ਕਾਲਿਮਲਮੈਲੁਨਾਰੀ
ਤੇਨਿਗਮਲਓਇਗਹਿਭਗਤਿਲਿਵਲਾਈਯੋ॥੪॥ਬੁਝਹੁਗਹਿਜਨਸਤਿਗੁ
ਰਬਣੀ॥ਏਹੁਜੇਬਨੁਸਾਸੁਰੈਦੇਹਪੁਰਾਣੀ॥ਆਨੁਕਾਲਿਮਹਿਜਾਈਐਪਾ
ਣੀਗਹਿਜਪੁਜਾਪਿਰਿਦੋਧਿਆਈਯੋ॥੫॥ਛੇਡਹੁਪਾਣੀਕੁਛਕਥਾੜਾ॥ਕੁ
ਛੁਮਾਰੇਕਾਲੁਓਛਾੜਾ॥ਸਾਕਤਕੁਛਿਪਚਹਿਮਾਨਿਓਮੈਦੁਹਮਾਰੀ
ਪਚੈਪਚਾਈਯੋ॥੬॥ਛੇਡਿਹੁਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਚਾਈ॥ਪਾਛਿਪਾਛਿਦਵਾਰੀ
ਸਾਤਿਨਆਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਮੁਸਲਾਹੁਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈ
ਯੋ॥੭॥ਛੇਡਹੁਕਮੁਕੋਧੁਬੁਰਿਆਈ॥ਹਉਮੈਛੋਹੁਲਪਟਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸਗਣਿਪਹੁਤਉਥਹੁਇਉਤਰੀਐਭਵਜਲੁਭਾਈਯੋ॥੮॥ਅਚੈ
ਥਿਮਲਨਦੀਅਗਨਿਥਿਖੁਝੇਲਾ॥ਤਿਥੈਅਵਹੁਨਕੋਈਜੀਉਇਕੇ
ਲਾ॥ਭਛਿਭਛਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁਦੇਲਹਰੀਪਾਛਿਦਵਾਰੀਮਨਮੁਖਤਾ
ਈਯੋ॥੯॥ਗੁਰਪਾਹਿਮੁਕਾਤਿਦਾਨੁਦੇਭਾਣੈ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੇਈਥਿ
ਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਪਾਇਆਤਿਨਪੁਛਹੁਭਾਈਸੁਖੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਕ
ਮਾਈਯੋ॥੧੦॥ਗੁਰਥਿਨੁਉਗਣਿਮਹਰਿਥੇਕਾਰਾ॥ਜਮੁਸਿਰਿਮਾਰੇਕਰੇਖੁ
ਆਰਾ॥ਥਾਧੇਮੁਕਾਤਿਨਹੀਨਗਨਿੰਦਕਬੁਡਹਿਨਿੰਦਪਚਾਈਯੋ॥੧੧॥ਥੈ
ਲਹੁਸਾਚੁਪਛਣਹੁਅੰਦਰਿ॥ਦੂਰਿਨਾਰੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨਦਰਿ॥ਥਿਘਨੁਨ
ਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀਇਉਭਉਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਈਯੋ॥੧੨॥ਦੇਹੀ
ਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਵਾਸੀ॥ਆਧੇਕਰਤਾਰੈਆਥਿਨਾਸੀ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਮਾ
ਰਿਅਜਾਈਕਾਰਿਦੇਖੈਸਥਾਦਿਰਜਾਈਯੋ॥੧੩॥ਓਹੁਨਿਗਮਲੁਹੈਨਾਰੀਅ
ਧਿਅਗਾ॥ਓਹੁਆਧੇਤਪਾਤਿਥਹੈਸਚਿਅਗਾ॥ਸਾਕਤਕੁਛੇਥੀਥਿਭਵਾਈ
ਆਰਿਮਾਰਿਜਨਮਾਰਿਆਈਜਾਈਯੋ॥੧੪॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਾਤਿਗੁਰਪਿਆ
ਗੇ॥ਓਇਥੈਸਹਿਤਪਾਤਿਸੁਸਥਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਤਤੁਲਹਰਿਅੰਤਰਗਾਤਿ
ਜਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਸਾਚੁਵਡਾਈਯੋ॥੧੫॥ਆਪਿਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਾਤਾ
ਗੇ॥ਸੰਗਤਿਮੁਕਾਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕਾਲਲਾਗੈਲਾਜਿਨਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਲਿਵਲਾਈਯੋ॥੧੬॥ ਓ॥ ਓ॥

ਭੁਭੇ

ਮਹੁਮਹਲ ੧

ਕੇਤੇ ਜੁਗਵਰਤੇ ਗੁਥਾਰੈ॥ ਤਾ ਵੀਲਾਈ ਅਪ
 ਅਪਾਰੈ॥ ਧੁੰਧੁਕਾਰੀ ਨਿਗੂੰਮੁ ਥੈਰਾ ਤਾ ਦੇਧੰਧੁਪਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਜੁਗਵਰ
 ਤੀ ਗਤਿ ਨੈਵਰਤਾਏ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਲਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ॥ ਤਿਸਾਹਿ ਸਰੀਕੁ
 ਨਦੀ ਸੈ ਕੋਈ ਅਧੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗਚਤੁ
 ਅਰੇ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾਏ ਕੀ ਵਰਤੈ
 ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ ੩॥ ਥਿਦੁਰਕਤਾ ਮਿਲਿ ਪੰਡੁ ਸਰੀ ਅਪ
 ਉਲੁਪਾਈ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ॥ ਅਧੇ ਚੇਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰੁ ਮਾ
 ਏ॥ ਮੇਰੁ ਪਸਾਰੇ॥ ੪॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਾਰਿ ਭਿਰਧਾਇ ਅਨੀ॥ ਅਧੇ
 ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੈ ਅੰਤਰਿ ਉਦ
 ਰ ਮਝਾਰੇ॥ ੫॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਅਇਆ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
 ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ॥ ਏਕੁ ਦਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪੜ੍ਹਾਰੇ ਅੰਧੁ ਲੈ ਨਾਮੁ ਦਿ
 ਸਾਰੇ॥ ੬॥ ਥਾਲ ਕੁਮਰੈ ਥਾਲ ਕਕੀਲੀਲਾ॥ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਰੋਵਹਿ ਥਾ
 ਲੁ ਰੰਗੀਲਾ॥ ਜਿਸ ਕਾਸ ਸੋ ਤਿਨੀ ਲੀ ਆਲੈ ਰੋਵਣੁ ਜਾਰੇ॥ ੭॥
 ਕਰਿ ਜੋਥਾਨੀ ਮਾਰਿ ਜਾਹਿ ਕੀ ਅਕੀਜੈ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ॥ ਮਾ
 ਏ॥ ਅਕਾਗਣਿ ਗੋਇ ਵਿਗੁਚਾਰੀ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵਲੁ ਸੰਸਾਰੇ॥ ੮॥ ਕਾਲੀ
 ਹੁਭਾਨਿ ਪਉਲੇ ਅਏ॥ ਦਿਲੁ ਨਾਵੈ ਵਬੁਗਾਇ ਅਗਵਾਏ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ
 ਅੰਧੁ ਲਾਭਿ ਨਾਸਿ ਥਿਨਾ ਸੈ ਮੂਠੇ ਗੋਇ ਪੁਕਾਰੇ॥ ੯॥ ਅਪੁਵੀਚਾਰੀ
 ਨਰੈ ਵੈ ਕੋਈ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਸੇ ਵੀ ਹੋਈ॥ ਥਿਨੁ ਗੁਰਥ ਜਰਕ ਪਾਟ
 ਨ ਬੁਲਾਹਿ ਸਥਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਥਿਰਧਿਭਾਇ ਅਤਨੁ ਛੀ
 ਜੈ ਦੇਹੀ॥ ਰਾਮ ਨਜਪਈ ਅਤਿ ਸਨੇਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੂਰਿ ਕਾਲੈ
 ਦਰਗਹੁ ਧੂਧੁ ਆਰੇ॥ ੧੧॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੁੜ ਅਰੇ॥ ਅਵਤ
 ਜਾਵਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਰੇ॥ ਸਾਹੁ ਰਵੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪਈ ਅਵੈ ਸਿ
 ਰਿ ਮਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਧਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ॥ ਥਿਨੁ ਅਭਰਗਤੀ ਥਾਇ
 ਮਰੀਜੈ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਹਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕੀ ਆਚਾਰੇ॥ ੧
 ੩॥ ਪਗਵਿਰਤੀ ਨਗਵਿਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸਥਾਇ ਪਰੁ ਜਾ

ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾਹੇ ॥੧॥ ਕੁਤੁਬੁ ਭੀਸਾ ਚੇਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ ਜੋਇਛੁ
 ਸੇਈ ਛਲੁ ਧਾਵਹੁ ॥ ਸਾ ਚਵ ਖਰਕੇਵਾ ਧਾਹੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈਲਾ ॥ ਸਭਿ ਦਾਕੀ
 ਨਾਹੇ ॥੧੨॥ ਗਗਿਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈਚਾ ਲਹੁ ਦਸਨੁ ਧਾਵਹੁ ॥ ਸਹਾਜਿ ਮ
 ਹਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਜਿ ਲਹਾਰਿ ਜਾਨਿ ਪੁਰੇ ਉਸਮ ਦਰਸੀ ਚੀਨਾਹੇ ॥
 ੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤ ਗੁਰਮਾਤਿ ਕੋ ਧਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਭਾਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝ
 ਵਹਿ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਕੀ ਬਾਲੀ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ॥ ਇਉਂ ਆਤਮ ਰਾਮੈ
 ਲੀਨਾਹੇ ॥੧੪॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤਿਥੁ ਵਾਇਸੇ ਵਕ ਵਡੁ ਵਡੇ
 ਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਗਤਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾਹੇ ॥੧
 ੫॥ ਇਕਿ ਦਰਸੇ ਵਹਿ ਦਰਦੁ ਵਝਾਏ ॥ ਓਇ ਦਰਗਾਹੈ ਪੈਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਛ
 ਰਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈਥੋਂ ਪਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਾਇ ਨਟੀਨਾਹੇ
 ॥੧੬॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿ ਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ॥ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਵਹੁ
 ਣਤਨ ਕਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਕਹੁ ਗੁਰਸੇਵਾ ਜਨਨਾਨਕ ਗਰਿ ਗੀਰੀ
 ਨਾਹੇ ॥੧੭॥ ੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸੁਰ ਸੰਘਰਣ
 ਰਾਮੁ ਮਾਰਾ ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਰਮਈ ਆਗਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ
 ਲਖੀ ਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੁ
 ਸਗਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਲੀ
 ਸਾਗਰੁ ਆਤਿ ਗਾਗੁ ॥ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾਹੇ ॥੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰ
 ਧੁਲੇ ਸੇਈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਗਹਿ ਮਾਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆ
 ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਪੁਆਰਾਹੇ ॥੩॥ ਇਕਿ ਅਵਹਿ ਜਾਵਹਿ
 ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਧਾਵਹਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਸੇ
 ਈ ਬੁਝਨ ਕਾਈ ਲੇਖੁ ਰਾਅੰਕਾਰਾਹੇ ॥੪॥ ਪਿਰਥਿ ਨੁਕੀ ਆਤਿ ਸੁਧਨ ਸੀ
 ਗਾਗਾ ॥ ਪਰਪਿਰ ਗਤੀ ਪਸਮੁ ॥ ਦਿਸਾਗਾ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁ ਆਪੁ ਤਥਾ ਪੁਕੇ
 ਰੀ ਐ ਤਿਉ ਠੇਕ ਠਕ ਰਹਿ ਕਾਰਾਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਦੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥
 ਨਗਰਿ ਪਚਰਿ ਅਗਿ ਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਪਰਮਾਇ ਕੀ ਬਖੀ ਲੀਜੈ ਜੀਸੀ

ਹਰਿਕਾਮਾਦਿਸਾਗੇ॥ ੬॥ ਸੁਰਜੁਤਯੈ ਅਗਨਿਥਿ ਖੁਝਾਲਾ॥ ਅਪਤੁਪ
ਸੁਮਨ ਮੁਖ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਅਸਮਨ ਸਾਕੁ ਕੁਕਮਾਵਾਰਿ ਰੇ ਗੁਥੁ ਰਾਥੁ ਰਿਅਰਾ
॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਰਾਕੁ ਲਗਾ ਸਿਰਿ ਰਾਗਾ॥ ਕਉ ਕਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਲੰਘ
ਸਿਧਾਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਰਿ ਬੁਝਾ ਦੇ ਜੁਗਾ ਦੀਰਾ ਮਨਾ ਮਾਨਿ ਸਤਰਾਗੇ॥
੮॥ ਧੁੜਕ ਲੜ ਜਾਗੇ ਤੁਧਿ ਆਗਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਿ ਆਪਾਸਾ
ਜਮ ਕੇ ਠਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੇ ਵੇਗੁ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾਗੇ॥ ੯॥ ਕੁੜਿ ਮੁਰੀ
ਚਲੇ ਬਹੁਰਾਜੀ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਦਾਇਧਾ ਵਿਧਾ ਵਿਭਾਜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ
ਡਟਾਣਾ ਮੁਜ ਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਗੇ॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦਿੜਾਇ॥
ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੋਟੇ ਮਾਗਿ ਪਾਏ॥ ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਰਾਖਣੁ ਜਾਗੇ॥ ੧੧॥ ਖੋਹੁ ਖੋਹੁ ਲੇਤ ਨ ਛੀਜੈ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਪਾਛੁ ਸੈ
ਲੁਨ ਭੀਜੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਨਗਰਿ ਸੁਗਰਿ ਅਵਤਾਰਾਗੇ
॥੧੨॥ ਮਾਇਆ ਬਿਬੁਭਾਇ ਅੰਗ ਮਨਾਲੇ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਪਰ ਬਹੁ ਤੇ
ਗਾਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਉ ਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀ ਆਗੇ
॥੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਕਾਸੁ ਖੁਪਾ
ਵਹਿ॥ ਤੇਰੁ ਗੁਣ ਅੰਤਾਰਿ ਖਪਾ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਜੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾਗੇ॥
੧੪॥ ਕੁਕਰ ਸੁਕਰ ਕਹੀ ਅਰਿ ਕੁੜਿ ਆਗਾ॥ ਭਉ ਕਿਸਗਰਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ
ਜਾਗਾ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਠੇ ਕੁੜੁ ਕੁਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦਰਗਾਹਾਗੇ॥ ੧੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੁ ਅਟਕੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਸ ਗਣਿ ਪਰੇ ਕੈ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਕੁ ਦੇਵੈ ਗਰਿਜਾ ਸੁਦਰਗਾ ਪਿਛਾਗੇ॥ ੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੁ ਸਰਣ
ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਾਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗਰਿਜਾ ਪਿਰਮਿ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣੁ ਜਾਗੇ॥ ੧੭॥ ੮॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧
ਪਾਰਿ ਹੁਰੇ ਮਨ ਮੁਗਾਇਆ ਨੇ॥ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਿ ਗਾਤਿ ਪਿਆ ਨੇ॥
ਲਾਲ ਚੰਡੇ ਡਿਰਗੁ ਅਪਰਿ ਪਾਗਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾਗੇ॥ ੧॥
ਜਿਸੁ ਬਿਸਾਰਿ ਐ ਜਮੁ ਜੇਗਣਿ ਲਾਗੈ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਪੈ ਦੁਖਾ ਭੁਨਿਆ

ਗੈਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਵੇਏ ਹੁ ਪਰਮਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੋ॥੨॥
 ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਹਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰੀਠੀਠਾ ॥
 ॥ ਅਹੀਨਿ ਸਿਰਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤੇ ਇਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਹੋ॥੩॥
 ਰਾਮਨਾਮੁ ਗੁਰਬਚਨੀ ਬੋਲੁ ਸੀਤ ਸਰਾਮਹਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੇਲੁ ॥ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਬੋਜਿ ਲਗੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁ ਤਿਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਹੋ॥੪॥ ਸਚੁ
 ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾ
 ਵਹੁ ॥ ਅੰਤਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੇਹੀ ਨਸਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਰਹੋ॥
 ५॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਰਦਾਣਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁਸ
 ਥਾਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੁਕਾਜ
 ਮਭੈ ਰਾਹੋ॥੬॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿਸਮੈ ਹਰਿ
 ਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ ਆਤਮਾ ਮੁਗਮੁ ਹੈ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਸ ਬ
 ਦਿ ਵੀਚਾਰਹੋ॥੭॥ ਸਤਸੰਤੋਖਿ ਹਰੁ ਜਨਨਾਈ ॥ ਖਿਮਾਗ
 ਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰਸੰ
 ਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਹੋ॥੮॥ ਸਾਕਤ ਕੁੜਕ ਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਨਿਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਥਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਭੁਨਿ ਜਵਹਿ ਗੁਰ
 ਜੇਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਹੋ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਜਮਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੁਕੈ ॥ ਜਮਕਾ
 ਡੰਡੁ ਨ ਕਥਹੁ ਮੁਕੈ ॥ ਥਾਕੀ ਪਰਮਾਇ ਕੀਲੀ ਜੈ ਸਿਰਿ ਅਠਾਰਿ ਓਥਾ
 ਰੁ ਅਠਾਰਹੋ॥੧੦॥ ਥਿਨੁ ਗੁਰਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋਤਹਿ ਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ
 ਰਉ ਜਾਲਿ ਪਾਰਿ ਆ ॥ ਥਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਪਾਰਿ
 ਉਤਾਰਹੋ॥੧੧॥ ਗੁਰਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਤਿਸੁ ਤਰੇ ਸੇ
 ਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇਹਿਨ ਆਵੈ ਸਾਨਿ ਸੇ ਪੁਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਹੋ॥
 ੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੁਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਭੁਨਿ ਪਾਪਕਮਾਵਹੁ
 ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੁੜ ਅਚੇਤਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਗਮੁ ਪੁਕਾਰਹੋ॥੧੩॥ ਸੁਖ
 ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੇ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸੁ ਭੈ ਦੁਸੁ ਦੇਹਿ

ਤੁਪਲੀਸਹੁਅਪਣਾਕੀਅਕਰਾਰੇ॥੧੦॥ਹਉਮੈਮਤਕਰਟਆਇਆ॥
ਅਸਮਨਸੁਖੀਧਿਚਲਾਇਆ॥ਮੇਰੀਸੇਰੀਕਰਤਕਿਆਲੇਚਾਲੇਥਿਖੁਲਾ
ਦੇਢੇਗਥਿਕਾਰੇ॥੧੫॥ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਕਰਜੁਨਭਾਈ॥ਅਕਥਕਥਹੁ
ਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ਉਠਿਚਲਤਾਠਾਕਿਰਖਹੁਘਰਿਅਪੁਨੈਦੁਖਕਾਟੇਕਾ
ਟਣਹਾਰੇ॥੧੬॥ਹਰਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਓਟਪਰਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਖ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਤੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਾਤਿਉਤਮਹਰਿਥਖਸੇਪਾਰਿਉਤਾ
ਰੇ॥੧੭॥ ੧੦॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਸਗਣਿਪਰੇਗੁ
ਰਦੇਵਤੁਮਾਗੀ॥ਤੁਸਮਰਬੁਟਇਆਲੁਮੁਰਗੀ॥ਤੇਰੇਚੇਜਨਜਾਣੈਕੋਈ
ਤੁਪੁਰਾਪੁਰਖਾਥਿਧਾਤਾਰੇ॥੧॥ਤੁਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕਰਹਿਪ੍ਰਾਤਿਪਾਲਾ॥
ਘਟਿਘਟਿਰੂਪੁਅਨੂਪੁਟਇਆਲਾ॥ਜਿਉਤੁਪੁਰਾਣੈਤਿਵੈਚਲਾਵ
ਹਿਸਕੁਤੇਰੇਕੀਅਕਸਾਤਾਰੇ॥੨॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਲੀਜਗਜੀਵਨ॥
ਸਾਭਿਘਟਭੇਗੈਹਰਿਸੁਪੀਵਨ॥ਅਪੇਲੇਵੈਅਪੇਦੇਵੈਤਿਉਲੇਈ॥
ਜਗਤਾਪੰਤਮਾਤਾਰੇ॥੩॥ਜਗਤੁਉਪਾਇਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਪਵਣੈ
ਪਣੀਅਗਨੀਜੀਉਪਾਇਆ॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇਸੇਦਸਵਗੁ
ਪਤੁਰਾਤਾਰੇ॥੪॥ਚਾਰਿਨਦੀਅਗਨੀਅਸਰਾਲਾ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਥੁਣੈ
ਸਥਾਦਿਨਿਗਲਾ॥ਸਾਕਤਦੁਰਮਾਤਿਭੁਥਾਰਿਦਵਾਰਿਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿ
ਖਰਾਤਾਰੇ॥੫॥ਅਪੁਤੇਜੁਵਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਅਕਸਾ॥ਤਿਨਿਮਹਿਪੰਚਤ
ਤੁਘਾਰਿਵਾਸਾ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਰਹਿਰੀਰਾਤਤਾਨੇਮਾਇਆਉ
ਮੈਕ੍ਰਾਤਾਰੇ॥੬॥ਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਸਥਾਦਿਪਤੀਜੈ॥ਥਿਨੁਨਾਵੈਕਿਅਟੇ
ਕਾਟਿਕੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੇਰਮੁਯੋਘਰਮੰਦਰੁਇਨਿਸਾਕਤਿਦੁਤਨਜਾਤਾਰੇ॥੭॥
ਦੰਦਰਭੁਤਭੁਤਭੀਹਾਲੇ॥ਖੰਚੇਤਾਣਿਕਰਹਿਥੇਤਾਲੇ॥ਸਥਾਦਿਸੁਗਤਿਥਿਨੁ
ਅਵੈਜਾਵੈਪਾਤਿਥੇਈਆਵਤਜਾਤਾਰੇ॥੮॥ਕੁਭੁਕਲਹੁਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ॥
ਥਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਾਤਿਤੇਰੀ॥ਥੰਧੇਮੁਕਤਿਨਹੀਜੁਗਚਰੇਜਮਕਕਾਰਿਕਾਲਿਪ
ਰਾਤਾਰੇ॥੯॥ਜਮਦਰਥਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਈ॥ਤਿਸੁਅਪਰਾਧੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ
॥ਕਰਣਪਲਾਵਕੋਥਿਲਲਾਵੈਜਿਉਕੀਡੀਮੀਨੁਪਰਾਤਾਰੇ॥੧੦॥ਸਾਕਤੁਰਾ

ਸੀ ਪੜ੍ਹੈ ਇਕੇ ਲਾਜ ਮਵਸਿਕੀ ਆ ਅਧੁ ਦੁਹੇ ਲਾਗ ਮਨ ਮਾਥਿ ਨੁਮੁਕਾਤਿ ਨ
 ਸੁਣੈ ਅਨੁਕਲਿ ਪਾਚਿ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਆ
 ਬੈਠੈ ਬੈਰਾਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਗਮਨ ਮੁਦੈ ਵੈਕਰੀ ਕਰ ਪਾਇ ਉਸਲ ਲੇਸਲ
 ਲਾਮਿ ਲਾਤਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਉਝਾੜਿ ਜਾਣੇ ਮਾਰ
 ਗੀ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦੇ ਨੁਗਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੀਰੀ ਸਖਾਤਾ
 ਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ
 ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀ ਐ ਨਿਸੁ ਬਖਸੇ
 ਤਿਸਹੀ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰ ਬਾ
 ਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ
 ਘਟਿ ਟੀਪੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਭੋਜਨੁ ਗੀ ਅਨੁਮਾਗਸੁ
 ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖੈ ਆਤਿ ਨਿਦਰ ਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿ
 ਲੈ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾਰਿ
 ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਨਕਹਾਰਿ
 ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨਕੀ ਸੰਗਤਿ ਟੀਜੈ ਨਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾਹੇ
 ॥ ੧੭ ॥ ੧੧ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਬ
 ਸਿਰਜਾਣਾਹੇ ॥ ਜਿਨਿ ਪਰਚਕੁ ਪਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅਭੇਦ ਭਾਗਿਕ
 ਰਿਵੇ ਬੈਸਾ ਚਾਣੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੀਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ
 ਪੰਟੀ ਦੁਇ ਗਾਚ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵਿਲੁ ਮੁਕਾਤਿ ਨਹੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪਿਲਾਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੜ੍ਹਾਰਿ ਸਨ ਮੁਖ ਪਗੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ
 ਬੁਝਾਰਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇ ਨਿਉ ਗਾਰੀ ਦੁਮਾਡਿ ਕਾਗ
 ਲਿਠਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਾਰਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਟੁ ਵਢਾਣ
 ਰਿਤ ਤੁਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤਤੁਨ ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਸੁਚੇ ਸਚਾ
 ਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਰਸਾਲਾਹੇ ਸੁਲਿਸੁਲਿ ਆਖੈ ॥ ਅਖੇਦਾ ਸਚੁ ਪਾ
 ਥੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਾਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬ ਦੁਸਲ
 ਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਲਿਸੁਲਿ ਆਖੈ ਕੋਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਲਿਕੀ ਆਖੈ ਅਤਿ

ਨਜਾਣੀ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹੇ॥ ੯॥
 ਜਾਨੇ ਕਉ ਵਾਜੈ ਰਿਵਾਏ॥ ਸੋਰਿ ਲਏ ਅਗਿ ਅਨੀ ਗਾਏ ਜੇ ਜਾਨੇ ਮੋਤਿ
 ਸੁਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ ਅਸਿਰਿ ਸਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਸੰਜੇ ਗਾਵੇ ਜੇ ਗੁਮੇ
 ਰੈ ਪ੍ਰਾਭਿ ਕੀਏ॥ ਸ੍ਰਿਸਾਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੀਏ॥ ਦੁਖ ਸੁਖੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਗਲੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਾਨਹੇ॥ ੧੧॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇਵ ਪਾਹੀ॥ ਸਚੁ ਸਉ ਦਲੈ ਗੁਰ
 ਵੀਚਾਰੀ॥ ਸਚਾ ਵਖਗੁ ਜੇ ਸੁਪਨੁ ਪਲੈ ਸਥਾ ਦਿਸੈ ਚੈ ਉਮਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਕਾਚੀ
 ਸਉ ਦੀਤੇ ਟਾਅਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਲੁ ਜੁਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥ ਧੁਨੀ ਸਾਥ ਤਗਾਸਿ
 ਸਲਾਮਾਤਿ ਜੁਕਾ ਜਮ ਕਾ ਠਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬਲੈ ਆਪਣੁ ਭਾਵੈ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਅੰਧੁ ਲੇਕੀ ਮਾਤਿ ਅੰਧੁ ਲੀਬੇ ਲੀਅਾਇ ਗਾਇਆ ਦੁ
 ਖੁਤਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਦੁਖ ਮਾਰਿ ਜਾਨੈ ਦੁਖ ਮਾਰਿ ਮਰਣਾ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰਕੀ ਸਰਣਾ॥ ਦੁਖੀ ਉਪਜੈ ਦੁਖੀ॥ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇ ਆਕਿਆ
 ਲੈ ਜਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਆਵਲੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜ
 ਮਧਾਰਾ॥ ਡਾਲੁ ਢੋਰੈ ਤੁਤੁ ਮੁਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਾਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹੇ॥ ੧੬॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਲੇਗਾ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਗੈ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਾਰੀ ਪੀਬਿ ਕਰਾਰੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਾ
 ਟਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ॥ ੧੭॥ ਓਤੁ ਨ ਕਬਨੈ ਸਿਭਾ ਤਿਸ ਜਾਣੀ
 ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਜਾਣੀ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਧੈ ਜਾਨਿ ਸੁਰੇ ਲੇਹੁ ਕਮਿਸਚੇ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹੇ॥ ੧੮॥ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐ ਗੁਣ ਕਥਾਰਿ ਘਨੇਗੇ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵ
 ਠੇ ਵਠੇਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਾਤਿ ਰਾਖੁ ਤੁਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੇ॥

੧੯॥ ੧੨॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਬਲੀ

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਗੁਰ ਅੰਦਰਿ॥ ਸਚਾ ਵਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਾਰਿ॥ ਅਸਾਥਿ
 ਰੁਖਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟੁ ਛੇਤੁ ਜੇਹੁ
 ਲੇ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟ ਜੇਕਾ ਤੇਜਾ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਬੋਲਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਭੀਤਰਿ ਕੋਟਿ ਗੁਣ ਪਰਜਾਣੀ॥ ਨਉ ਪਰਬਾਖੇ ਹੁਕਮਿ ਜਾਣੀ॥
 ੩॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਪਉਣ ਪਾ
 ਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਸਾ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਬੇਲੁ ਤਮਾਸਾ॥ ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਨਿਵ

ਗੈਰਿ ਰਖਾ ਤੇ ਅਪੇਜ ਲਾਨੀ ਧਿਧਾਇਦਾ ॥੧॥ ਧਗਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸ
 ਲਾ ॥ ਉਤ ਪਾਤਿ ਪਰਲਓਆ ਪਾਨਿ ਗਲਾ ॥ ਪਵਣੈ ਬੇਲੁ ਕੀ ਅਸਭ ਕ
 ਈ ਕਲਾ ਖਿਚਿ ਛਾਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਭਾਰ ਅਠਹਾ ਮਾਲਾਇ ਤੇਰੀ ॥ ਚਉਰ
 ਚੁਲੈ ਪਉਣੈ ਲੈਠੇਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਹਜੁ ਦੁਇਟੀ ਪਕਰ ਬੇਸਾ ਸਿਧਾ ਰਿਸੁਰੁ
 ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ ਪੀਥੀ ਪਿੰਡ ਭਿਤ ਨੀਧਾਵਾਰੀ ॥ ਸਭ ਲਿਓ ਥਿਰ ਬੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਲੁ ਪਾਵਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਾਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੇ
 ਗਚੁ ਗਾਇਦਾ ॥੪॥ ਇਲਮਿ ਲਿਓ ਲਕੈ ਚੰਦੁ ਨਤਾਰਾ ॥ ਸੁਰਜਾ ਕਿਰਨ
 ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਲਾ ॥ ਅਕਥੀ ਕਥ ਉਚੈ ਨ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੁਰਿ ਗਹਿਅ
 ਮਾਨਿਭਾਇਦਾ ॥੫॥ ਪਸਰੀ ਕੀਰਨਿ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਦੇਖੇ ਅਪਦਾਇਆਲਾ ॥ ਅਨਾਦਰੁ ਭੁਲਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਭ
 ਬੁਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ ॥੬॥ ਅਨਾਦੁ ਵਜੈ ਕੁਮਰ ਭਉਭਾਜੈ ॥ ਸਗਲ
 ਥਿਅਪਹਾਰਿਅ ਪੁਰੁਛਾਜੈ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਿਸੈ
 ਜੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁਨ
 ਜਾਣਦੁ ਜਾ ਕੋਈ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਯੈ ਮਾਨਿਭਾਵੈ ਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥
 ੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਅਵਰੁਨ ਜਾਣਦੁ ਆਤੀਅ
 ਏਕੈ ਕੁਸੁ ਅਪਰ ਅਪਰ ਪਰੁ ਪਰੁ ਖਿਖ ਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗਿਆ
 ਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ
 ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਧਰਿ
 ਤੁਮਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਤੁਦਾਇਆਲੁ ਕਰਪਾਲੁ ਸਦਾ
 ਪੁਰੁ ਅਪੇਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਪੇਵੇ ਖਿਦਿਖਾਵੈ ਅਪੋਆ
 ਪੇਥਾ ਪਿਉਥਾ ਪੇਆਪੋ ॥ ਜੋਤਿ ਵਿਛੋੜੈ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇ
 ਦਾ ॥੧੫॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੇਖਾਰਿ ਅਪਿਥੈ ਸਿਥਿ ਜਮਦਰਿ
 ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਦਸਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

੧੩॥ ਮਭੁ ਮਭਲ ੧ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇਤੁ ਭੁਭਾਵਾ ॥ ਭ
 ਏਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਤੁਭਵਹਿ ਕਰਤੇ ਅਪੇ ਗਸਨ

ਰਸਾਇਣਾ॥ ੧॥ ਸੇਹਿਰਿਗਤਪ੍ਰਭੂਟਰਥਾਗੇ॥ ਮੁਕਤਭਏਹਰਿਦਸਤਮਾਗੇ॥ ਆਪੁ
ਗਵਾਇਤੇਰੈਗੀਗਰਤੇਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਣਾ॥ ੨॥ ਈਸਰੁਥੁਮਾਦੇਵੀ
ਦੇਵਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਥਨਵਾਸੀਅਤਿਨਕੋਈਧਾ
ਇਣਾ॥ ੩॥ ਵਿਲੁਜਾਣਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ
ਲਖਚਉਹਾਸੀਜਨੀਅਉਧਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਣਾ॥ ੪॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸੁਨਿਹਚਉਂਦੈ॥ ਮਨਮੁਖੁਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ॥ ਨਵਹੁਕੁਲਾਠਭਿਰਨ
ਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖੁਧਾਇਣਾ॥ ੫॥ ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਉਜਲਹੀਸਾ॥
ਤਿਸੁਾਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅਸਾ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਾਰਿਪੀਵੈਥਾਹੁੜਿ
ਦੁਖੁਨਧਾਇਣਾ॥ ੬॥ ਥਹੁਸਾਦੁਹੁਦੁਖੁਧਾਪਤਿਰੋਵੈ॥ ਭੋਗਹੁਰੋਗੁਸੁਆ
ਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ ਹਰਖਹੁਸੇਗੁਨਾਮਿਟਈਕਥਹੁਵਿਲੁਭਾਣੈਭਗਮਾਇਣਾ॥ ੭॥
ਗਿਆਨਾਵਿਹੁਣੀਭਵੈਸਥਾਈ॥ ਸਾਚਗਵਿਗਰਿਅਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਿਰ
ਭਉਸਥਦੁਗੁਰੁਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਇਣਾ॥ ੮॥ ਅਟਲੁਅਡੈ
ਲੁਅਤੇਲੁਮੁਰਗੇ॥ ਬਿਨਮਾਰਿਛੇਯੋਰਿਭਿਸਾਗੇ॥ ਰੁਪੁਨਗੇਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਨ
ਹੀਕੀਮਾਤਿਸਥਾਦਿਭੋਦਿਪਤੀਆਇਣਾ॥ ੯॥ ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਸਾਧਿ
ਅਗੇ॥ ਸਾਧਿਕਸਾਚਭਲੇਵੀਚਾਗੇ॥ ਮਨੈਨਉਸੇਈਜਿਨਿਜਾਸੀਅਥੇ
ਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਣਾ॥ ੧੦॥ ਪਲੈਸਾਚੁਸਚੇਸਾਚਿਅਗਾ॥ ਸਾਚੇਭਵੈਸਥ
ਦੁਪਿਆਗਾ॥ ਤਿਭਵਾਇਸਾਚੁਕਲਾਧਾਰਿਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਣਾ
॥ ੧੧॥ ਵਡਵਡਾਅਖੈਸਕੁਕੋਈ॥ ਗੁਗਥਿਨੁਸੇਈਕਿਨੈਨੋਈ॥ ਸਾਚੀਮਿ
ਲੈਸੇਸਾਚੇਭਾਏਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਧਾਇਣਾ॥ ੧੨॥ ਧੁਗੁਵਿਛੁਨੇਧਾਹੀਰੁਨੇ
॥ ਮਾਰਿਮਾਰਿਜਨਮਾਹਿਮੁਹਲਾਤਿਧੁਨੇ॥ ਜੇਸੁਥਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਾਡਿਅਈਸੇ
ਹਲਿਨਪਛੇਤਾਇਣਾ॥ ੧੩॥ ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਭੁਗਤਾ॥ ਅਪੇਤਿਪਤਾਆ
ਥੇਮੁਕਤਾ॥ ਅਪੇਮੁਕਤਿਦਨੁਮੁਕਤੀਸਰੁਮਮਤਾਮੇਹੁਚੁਕਾਇਣਾ॥ ੧੪॥
ਦਾਨਕੋਸਿਰਿਦਨੁਵੀਚਾਗਾ॥ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਗਾ॥ ਕਾਰਿਕਰਿ
ਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪਣਕਰਣੀਕਾਰਕਾਇਣਾ॥ ੧੫॥ ਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੇ
ਭਵਹਿ॥ ਤੁਝਤੇਉਪਜਹਿਤੁਝਮਾਹਿਸਸਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕੋਥੈਨੇ

ਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੧ ਛੀ॥ ੨॥ ੧੪॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧

ਅਰਬਦਨਰਬਦਧੁੰਧੁਕਾਰਾਧਗਣਿਨਗਗਨਾ

ਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾਨਾਦਿਨੁਗੈਨਿਨਚੰਦਨਸੁਰਜੁਸੁਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਖਾ
ਣੀਨਬਾਣੀਪਓਲਨਪਾਣੀ॥ ਓਪਾਤਿਖਪਾਤਿਨਅਵਣਜਾਣੀ॥ ਖੰਡਪ
ਤਾਲਸਪਤਨੀਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰੁਵਹਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਨਤਾਦਿਸੁਰਗੁਮਢੁ
ਇਆਲਾ॥ ਦੋਜਕੁਭਿਸਤੁਨੀਕੈਕਲਾ॥ ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਨੀਜੰਮਲੁਮਰਲ
ਨਾਕੋਆਇਨਜਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ ਅਵਰਨਦੀਸੈ
ਏਕੋਸੇਈ॥ ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨੀਜਾਤਿਨਜਨਮਨਾਕੋਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੪॥
ਨਤਾਦਿਨਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ॥ ਨਤਾਦਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਜੋਗੀ
ਜੀਗਮਭੇਖੁਨਕੋਈਨਕੋਨਬੁਕਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਨਬਤਪੁਜਾ॥
ਨਾਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈਦੂਜਾ॥ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਏਗਸੈਆਪੇਕੀਮਾਤਿ
ਪਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਨਸੁਰਸੰਜਮਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ ਗੋਪੀਕਨੁਨਗਉਗੋਅਲ
॥ ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈਨਕੋਵੈਸੁਵਜਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਕਰਮਧਰਮਨੀਮਾਇ
ਆਮਾਖੀ॥ ਜਾਤਿਜਨਮੁਨੀਦੀਸੈਆਖੀ॥ ਮਮਤਾਜਾਲੁਕਾਲੁਨੀਮਾਥੈ
ਨਾਕੋਕਿਸੈਧਿਆਇਦਾ॥ ੮॥ ਨੰਦੁਬਿਦੁਨੀਜੀਉਨਜਿਦੋ॥ ਨਤਾਦਿਗੋਰ
ਬੁਨਮਾਛਿਦੋ॥ ਨਤਾਦਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕੁਲਓਪਾਤਿਨਕੋਗਣਤਗਣ
ਇਦਾ॥ ੯॥ ਵਰਨੁਭੇਖਨੀਬ੍ਰਹਮਣਖਤੀ॥ ਦੇਉਨਦੇਹੁਗਗਇਗਾਇਤੀ
॥ ਹਿਮਜਗਨੀਤੀਗਬਿਨਵਲੁਨਕੋਪੁਜਾਲਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਨਾਕੋਮੂਲਨਾਕੋ
ਕਾਨੀ॥ ਨਾਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਜਾਨੀ॥ ਗਈਆਤਿਗਉਨਹਓਮੈਦੁਨੀਆਨਾਕੋ
ਕਹਣੁਕਹਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਭਾਉਨਭਗਤੀਨਾਸਿਦਸਕਤੀ॥ ਸਾਜਨੁਸੀਤਾਥਿ
ਦੁਨੀਗਕਤੀ॥ ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਗਸਾਚੈਰੋਭਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਥੇ
ਦੁਕਤੇਬਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਾ॥ ਪਠਪੁਗਣਉਦੈਨੀਆਸਤਾ॥ ਕਹਤਾਥਕਤਾ
ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਆਪੇਅਲਖੁਲਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਤਾਜਗ
ਤੁਓਪਾਇਆ॥ ਥਾਧੁਕਲਾਅਭਾਣੁਗਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇ
ਸੁਓਪਾਇਆ॥ ਮੇਹੁਵਪਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਵਿਗਲੇਕਓਗੁਮਿਸਥਦੁਸੁਣ

ਗੇ॥ ਪੁਕਰੇ ਸਿਧਸਾਧੀ ਕਵੀ ਚਾਰੇ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ
 ਦਾ॥ ੧੪॥ ਕਾਇ ਅਕੇਟੁ ਗਵੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ॥ ਨੇ ਬਖਵਾਸ ਭਿਲਾ ਦਰਵਾਜਾ॥ ਮਿਥਿ
 ਅਲੇ ਕੁਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸ ਲਾਥਿ ਪਾਪਿ ਪਵੁਤਾਇ ਦਾ॥ ੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਬੁਨਗ
 ਰਮਹਿ ਕਾਹੀ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਗਣਿ ਮੁਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵ
 ਨੁਗੁ ਸਥਦੀ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ੪॥ ੧੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੧ ਸੁੰਨ ਕਲ ਅਪਰਿ ਪਾਰਿ ਧਾਰੀ॥ ਆਪਿ ਨਿਗਲ ਮੁਅਪਰ
 ਅਪਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਪਉਣੁ ਪਾ
 ਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ॥ ਸਿਸਾਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇ ਅਗਰ ਜਾਜੇ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀ
 ਉਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੈ ਕਲਾਗਾਇ ਦਾ॥ ੨॥ ਸੁੰਨੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉ
 ਪਾਏ॥ ਸੁੰਨੈ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਥਾਏ॥ ਇਸੁ ਪਦਵੀ ਚਾਰੇ ਸੇ ਜਨੁ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਮਿਲੀ
 ਐਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਇ ਦਾ॥ ੩॥ ਸੁੰਨੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਬਾਧੇ॥ ਜੀਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚ
 ਰੇ ਆਪੇ॥ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਾਰਿ ਮਨੁ ਅਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਵੈ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਤਿਜੋ ਨਿਨ ਪਾ
 ਏ ਦਾ॥ ੪॥ ਸੁੰਨੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਲੇ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤਿਭਵਣੁ ਸਾਗੇ॥ ਸੁੰਨੈ
 ਅਲਖ ਅਪਾਰਿ ਨਿਗਲ ਮੁਸੁੰਨੈ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਦਾ॥ ੫॥ ਸੁੰਨੁ ਪਗਤਿ ਅ
 ਕਸਉ ਪਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਕੀ ਮਾਗ ਬੇਸ ਚੁਕਲਾ ਪਾਏ॥ ਤਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ
 ਮਾਇ ਅਪਾਰਿ ਉਪਾਇ ਕਪਾਇ ਦਾ॥ ੬॥ ਸੁੰਨੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੁ ਬਾਣੀ॥
 ਸੁੰਨੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਉਤਰੁ ਜੁਚਲ ਤੁਕੀ ਆਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸ
 ਮਾਦੁ ਸਥਾਦਿ ਦੇਖਾਇ ਦਾ॥ ੭॥ ਸੁੰਨੁ ਗਤਿ ਦਿਨੁ ਸੁਦੁਇ ਕੀਏ॥ ਓਪਾਤਿ
 ਬਪਾਤਿ ਸੁਥਾਦੁਖ ਦੀਏ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿ
 ਜ ਘਰੁ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੮॥ ਸਾਮਵੇਦੁ ਗੁਜਰੁ ਅਬਰ ਬਣੁ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬਿਮਾਇ
 ਆਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗਣ॥ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕੀ ਨਸਕੈ ਕੋਤਿ ਉਥੇ ਲੋਜਿ ਉਥੇ ਲੈ॥ ਇਦਾ॥
 ੯॥ ਸੁੰਨੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ॥ ਸੁੰਨੁ ਕੁਵਣੁ ਬੋਲਿ ਵਲਾਏ॥ ਆਪੇ
 ਕਾਰਣੁ ਕੀ ਅਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸੁਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਕਾਸ਼ਾਇ ਦਾ॥ ੧੦॥ ਜਤਮ ਸਤਕ
 ਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਮੈਦੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਨਿਸਨੈ ਕੁਪਕ
 ਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ॥ ੧੧॥ ਸੁੰਨੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅ

ਫਤਹਾ ਸਿਸਾਇਉ ਪਾਇ ਕੀ ਆਪਾਸਾ ॥ ਦੇਵਦਾਨਵ ਗਣਗੀ ਪਰਬਸਾ
ਜੇ ਸਾਭਿ ਲਿਖਿ ਆਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਗੁਨੇ ਹੀ ॥ ਇ
ਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੇ ਹੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੀਤਾਰੀ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇ ਲੋ ਮੁਕ
ਤਿ ਭਇਆ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਧੰਨ ਤਤੁ ਸੁੰਨੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ
ਕਰਮ ਆਰਿ ਆਸਾ ॥ ਬੁਰਭਲ ਦੁਇ ਮਸਤਾਕਿ ਲੀਥੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇ
ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਉਤਮ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਥਾਇ ਰਤੇ ਹਰਿ ਗੋਸਿ ਮਤ ਵ
ਲੇ ॥ ਰਿਪਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਐ ਪੁਰੈ ਭਾਗੀ ਮਿਲਾਇ ਦਾ
॥ ੧੫ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘੋਨੇ ਗਾ ਕੇ ਹੀ ਬੁਝੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਕਹੁ
ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਹਿ ਮੈ ਸਹਸਾਨੁ ਲੇਭੀ ਕੁਟੁਕਮਾਇ ॥ ੧੬ ॥
ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਰਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਥਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਾਦੁ ਸਥਾਇ ਪੁਨਿ ਸਚੁ ਗਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ੫ ॥

੧ ७ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੧ ਜਦੋ ਖਾਤਰ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾ
॥ ਆਇ ਨਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਗੀਓ
ਨਿਰਾਲ ਮੁਹਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਗਤਿ ਸਕੀਛਾਇਆ ॥ ਨਿਸੁਥਾ ਪੁਨ ਮਾਇਆ ॥
ਨਾਤਿ ਸੁਭੈ ਲਗਾਇ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੈ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤਿਓ
ਹੁ ਅੰਗਾ ਵਰੁ ਮਾਨਿਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤੁਝ ਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ
॥ ਤੁਝ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੀ ਮਾਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਥਾਇਆ ਤਿਸੀਤ
ਲੁਸਾ ਜਗਾਇ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੈਵਰ ਤਾਇ ਚਉਥੇ ਘਾਹਿ ਵਸਾ
॥ ਕਾਲਾ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਇਕਗੁਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਗੁ
ਰਿ ਅਨਾਦਿ ਸਥਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਉਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਏ ਗਰਿਪਿਆ
ਗੇ ॥ ਗਰਿਸਮਾ ਤੇ ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇ ਲਸੀਤ ਜਨ ਸੀਗਾਤਿ ॥ ਗਿਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਤੁਝ ਤਾਰਿ ਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਟਤਾ
ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤੀ ਜੈ ਗੁਰਿ ਗੀਆ ॥ ਨਰਤਨੁ ਦੀ
ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਧੰਨ ਤਤੁ ਮਿਲਿਓ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁ
ਖੁ ਬੀਅ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗਰਿਨਾ ਮਰਤਨੁ ਮਾਨਿ ਪਾਇ

ਆ॥ ੭॥ ਨਾਤਿ ਸੁਰੂਖਾ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਾਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪਾਇਯ
 ਹਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੰਗਾ ਤਾ ਕੇ ਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਾਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾ
 ਇਆ॥ ੮॥ ਆਪਿ ਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿ
 ਰੰਤਾਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸ ਨਗਰ ਸੰਗੇ ਰਸ ਨਾ ਬੇਲੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾ
 ਇਆ॥ ੯॥ ਬੇਲੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਜਾ ਕੀ ਤਿਭਵਣੁ ਸੋਈ ਰਿਈ॥
 ਨਾਨਕ ਬੂਝੁ ਹੁਇ ਹਥਿ ਧਿਰੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲ ਇਆ॥ ੧੦॥
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਵਿ ਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਾਰੇ॥
 ਆਪਿ ਤਗਰਿ ਸੰਗਾਤਿ ਕੁਲਤਾਰਿ ਤਿਨ ਸਭ ਲਜਨ ਮੁਜਾਰਿ ਆਇਆ॥
 ੧੧॥ ਪਰਦੁਰਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਰਿਈ॥ ਕਾਇਆ
 ਗੜਮ ਹਲ ਮਹਲੀ ਪੂਰੁ ਸਚ ਸਚੁ ਸਚਾਤ ਬਤੁਰ ਚਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਚ
 ਤੁਰਦੁ ਸਗਦੀ ਵੇਦੁ ਇਸਾਖੀ॥ ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨੀਥਿ ਬੁਝਾਖੀ॥ ਅਤਰਿ
 ਵਸਤੁ ਅਨੁਪਾਨਿ ਰਮੇ ਲਕਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਹ ਰਿਧ ਨੁਪਾਇਆ॥ ੧੩॥
 ਤਖਾਤਿ ਬੈਠਿ ਤਖੈ ਕੀਲਾਇਕਾ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪਾਇਕਾ॥ ਆ
 ਦਿਨੁ ਗਾਟੀ ਹੈ ਭੀਰੋ ਸੀਸਾ ਸਾਭ ਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਤਖਾਤਿ ਸਲਾ
 ਮੁਹਿ ਵੇਦਿ ਨੁਰਾਤੀ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਾਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਰਾਮੁ ਜਪੁ ਤਰੁਤਾਰਿ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਧਾਇਆ॥ ੧੫॥ ॥

੧੬॥ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਹਰਿਧਨੁ ਸੰਚੁ ਹੋ ਜਨ ਭਾਈ॥
 ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਰੁ ਸਗਲੀਈ॥ ਤਸ ਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪ
 ਜੈ ਸਥਾਇ ਜਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੁਏ ਕੰਕਰੁ ਨਿਰਾਲੁ ਮੂਰਾਜਾ॥ ਤੁਆਪਿ ਸਵਾਹਿ
 ਜਨ ਕੇਕਾਜਾ॥ ਅਮਰੁ ਅੰਡੇ ਲੁਅਪਾਰੁ ਅਮੇਲੁ ਕੁਹਰਿ ਅਸਾਥਿ ਰਥਾਨਿ ਸੁ
 ਹਾਇਆ॥ ੨॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਉਤਮ ਥਾਨਾ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਾਰਿ ਪਧਾਨਾ॥ ਉ
 ਪਾਰਿ ਏਕੰਕਰੁ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਲਿਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ
 ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ॥ ਸਿਰੀਸਾਰਿ ਕਰੈ ਹਰੈ ਸਾਜੇ॥ ਦਸ ਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿ
 ਰਾਲਾ ਅਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ੪॥ ਪੂਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ॥
 ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਝੈ ਲਗੁ ਪਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਅਤ

ਮਰਮਨਮੁਖਾਇਆ॥ ੫॥ ਸਰਬਾਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾ॥ ਅਟਲੁਕਰੇਗੁਰਿ
 ਗਿਆਨਿਸਮਾਨਾ॥ ਕਾਮਕੋਪੁਲੈਗਰਦਾਨਿਮਾਰੇਹਉਮੈਲੇਕੁਚੁਕਾਇਆ॥ ੬॥
 ਸਚੈਥਾਨਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਆਪਿਪਛਾਣੈਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ ਸਚੈਮਹਲਿ
 ਨਿਵਸੁਨਿਰੰਤਰਿਅਵਣਜਾਣੁਕੁਕਾਇਆ॥ ੭॥ ਨਮਨੁਚਲੈਨਪਉਲੁਓ
 ਛਾਏ॥ ਜੇਗੀਸਥਦੁਅਨਾਦੁਵਾਏ॥ ਪੰਚਸਥਦੁਣਕਗੁਨਿਗਲਮੁਪ੍ਰਾਭਿ
 ਆਪੇਵਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ ੮॥ ਕੁਓਬੈਰਗਾਸਹਜਿਸਮਤਾ॥ ਹਉਮੈਤਿਆਗੀ
 ਅਨਾਦਿਗਤਾ॥ ਅੰਜਨੁਸਾਗਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਣੈਸਰਬਾਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥ ੯॥
 ਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁਪ੍ਰਕੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਰੇਗਕਟਕਾਟੀਜਮਠਾਸੀ॥ ਨਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇ
 ਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਕਲੈਕਵਲੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾ
 ਏ॥ ਬੂਝੈਕਰਮੁਸੁਸਥਦੁਪਛਾਣੈ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਪਛਾਣੈਸਗੁਤਿਸਕਾ
 ਚੇਜੁਸਥਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਆਪੇਸਹੁਆਪੇਵਣਜਗਾ॥ ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਰਾ
 ॥ ਆਪੇਕਾਸਿਕਸਵਟੀਲਾਏਆਪੇਕੀਮਾਤਿਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਆਪਿਦਾਇਆ
 ਲਿਦਾਇਆਪ੍ਰਾਭਿਧਾਰੀ॥ ਘਾਟਿਘਾਟਿਗਵਿਗਰਿਅਥਨਵਾਰੀ॥ ਪੁਰਖੁਅਤੀ
 ਤੁਵਸੈਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਰਪ੍ਰਭੁਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁਦਾਨਾਥੀਨਾਗ
 ਰਬੁਗਵਾਏ॥ ਦੁਜਾਮੈਟੈਏਗਾਦਿਖਾਏ॥ ਆਸਾਮਾਰਿਨਿਰਾਲਮੁਜੇਨੀਅਕੁਲ
 ਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਹਉਮੈਮੋਟਿਸਥਾਦਿਸੁਖੁਰੇਈ॥ ਆਪੁਵੀਚਾਰੇ
 ਗਿਆਨਿਸੇਈ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗੁਣਲਾਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਭਲੁਪਾ
 ਏਆ॥ ੧੫॥ ੨॥ ੧੮॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੧

ਸਚੁਕਹੁਸਚੈਘਰਿਗਣਾ॥ ਜੀਵਤਮਗੁਭਵਜਲੁਜਗੁਤਰਣਾ॥ ਗੁਰੁ
 ਥੋਰਿਬੁਗੁਰੁਥੋਰੀਤੁਲਾਮਾਨਿਹਰਿਜਪਿਪਾਰਿਲਘਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਉ
 ਮੈਮਮਤਲੇਕੁਥਿਨਾਸਨੁ॥ ਨਉਦਰਮੁਕਤੇਦਸਵੈਅਸਨੁ॥ ਓਪਾਰਿਪਰੈ
 ਪਰੈਅਪਰਿਪਰੁਜਿਨਿਅਪੇਅਪੁਓਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਾਤਿਲੇਵਹੁ
 ਗਿਲਿਵਤਗੀਐ॥ ਅਕਾਲੁਗਾਇਜਮੰਤੋਕਿਆਰਗੀਐ॥ ਜਤਜਤਦੇ
 ਖਉਤਤਤਤਤਮਹੀਅਵਰਨਦੁਤੀਆਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਚੁਗਰਿਨਾਮੁ
 ਸਚੁਹੈਸਰਣਾ॥ ਸਚੁਗੁਰੁਸਥਦੁਜਿਤੈਲਾਗਿਤਰਣਾ॥ ਅਕਥੁਕਥੈਦੇਖੈ

ਅਪਰੰਪਰੁ ਨਿਗਭਿਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਬੁਨਧਾ
 ਏ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਗਰਿਨਾ ਮੁਰਸਾਇ ਲੁਕੁ
 ਨ ਨ ਕਧੁ ਰਾਖਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥ ਏਹੁ
 ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਬੁਭਾਰਿਆ ॥ ਰੋਅਤੀ ਤੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਲੇਉ ਪਾਰਿ
 ਗਿਨਿ ਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਭੂਠੀ ਜਗਾਤਿ ਕੀਚਤੁ ਰਾਈ ॥ ਬਿ
 ਮਲ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਸਾਰਿ ਚਲਾਰਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ
 ਬਿਨਸਿਖ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਉਪਜਾਰਿ ਬਿਨਸਾਰਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਏ
 ਅਕੇਗਲਿ ਠਿਧੇ ॥ ਜੀ ਸੁਰਾਮਨ ਮੁਨਾਹੀ ਮਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸੇਜ ਮਧੁਰ ਬੀਧਿ
 ਚਲਾਇਆ ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੇਖ ਮੁਕਾਤਿ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਲੇਹੁ ਤਗੁ ਭਵ ਦੁਤਗੁ ਮੁਕਾਤਿ ਭ
 ਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਗੋਵਰਧਨ ਪਾਗੇ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ
 ਸਾਇਰ ਪਾਹੁਣਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੬॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਲੇਹੁ ਤਗੁ ਸਚੁ ਤਰੀ ॥ ਅਤਮ ਚੀ
 ਨ ਪੁਰੀਏ ਮੁਰਗੀ ॥ ਜਮ ਕੇ ਠਹੇ ਕਾਟੀ ਹਿਗਰੀ ਜਾਪਿ ਅਕੁਲਾ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਪਾਇਆ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪੰਚ ਸਬੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅਗਾਨਿ ਨਿ
 ਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਾਨਿ ਮੁਖਿ ਜਪੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਾਰਿ ਅਲ
 ਖੁਲਖਾਇਆ ॥੧੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਥਾਇ ਪਤੀ ਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ
 ਗੰਦਾਰਿ ਸਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨੁ ਹੁ ਅਪੁਜ ਪੁਜ ਗਟੀ ਸੁਰਗਰਿ ਜਗੀਨਾ
 ਬੁਮਾਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੯॥ ਜੇਬੁ ਹਮੀਡੀ ਖੀਡੀ ਸੇਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
 ਝਹੁ ਸਥਾਇ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹੁ ॥ ਰੋਅਤੀ ਤੁ
 ਸਥਾਇਆ ॥੨੦॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਬੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਚਾ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਆ
 ਖੀਏ ਪਹੁ ਉਚਾ ॥ ਸੁਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਗਰਿ ਬਣੀ ਨਾਨਕ ਗਰਿ ਗੀਰੀ
 ਗਾਇਆ ॥੨੧॥ ੩॥ ੨੦॥ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਕਾਮੁ ਕੇਧੁ ਪਹੁ ਪਹੁ ਪਗਨੀਟਾ ॥ ਲਭੁ ਲੇਭੁ ਤਾਜੀ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿਟਾ ॥ ਕੁਮਕਾ
 ਸੰਗਲੁ ਤੇਵੀ ਨਿਗਲਹਾਰਿ ਅੰਤਾਰਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇਆ ॥੨੨॥ ਨਿਸਿਟਾ

ਅੰਤਰਿਥਾਹਿਸੇਪ੍ਰਕੁਜਾਣੈ॥ ਰਹੈਅਲਿਪਤਚਲਤੇਘਰਿਅਏ॥ ਉਪ
ਰਿਅਾਟੇਸਰਬਤਿਜੁਲੇਈਸਚੁਨਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥ ੧੫॥

ਕੁਦਗਤਿਕਰਨੈਹਰਅਪਾਰਾ॥

ਕੀਤੇਕਨਾਹੀਕਿਜੁਚਰਾ॥ ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਅਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਜੁਕਮੁ
ਚਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਜੁਕਮੁਚਲਾਇਗਿਐਕੁਰਪੁਰੇ॥ ਕਿਸੁਨੇਛੈਕਿਸੁਅਖਾ
ਦੁਰੇ॥ ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਾਰਿਘਾਟਿਘਾਟਿਦੇਖਹੁਵਰਤੈਤਕੁਸਥਾਇਆ॥ ੨॥
ਜੀਸਕਉਮੇਲੇਸੁਗਤਿਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਅਨਦ
ਰੁਪਅਨੁਪਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਐਕੁਰਮੁਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਨਤਨਧਨ
ਤੈਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਅੰਤਿਸਥਾਈਚਲਣਵਾਰਾ॥ ਮੇਰਪਸਾਰਨਹੀਸੰ
ਗਿਥੇਲੀਥਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਜੀਸਕਉਨਦਰਿ
ਰਿਕਰੇਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਸਥਾਦਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮਾਤਿਸੁਰਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਕੇਚਰਨਸ
ਰੇਵਹੁਜਿਨੀਕੁਲਮਾਗਰਿਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਸੰਤਜਨਹਰਿਧਨੁਜਸੁਪਿਆ
ਰਾ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤਮਾਰਾ॥ ਜਾਚਕੁਸੇਵਕਰੇਦਰਿਗਿਕੈਹਰਿਦ
ਰਗੁਜਸੁਗਾਇਆ॥ ੬॥ ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ ਸਚੀਦ
ਰਗੁਗਾਤਿਪਤਿਪਾਏ॥ ਸਾਕਤਠਓਰਨਾਹੀਹਰਿਮੰਦਰਜਨਮਮਰੈਦੁਖੁਪਾਇਆ
॥ ੭॥ ਸੇਵਹੁਸਾਤਿਗੁਰਸਮੁੰਦੁਅਥਾਹਾ॥ ਪਵਤੁਮੁਰਤਨੁਪਨੁਲਾਹਾ॥ ਥਿਖਿ
ਅਮਲੁਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰਿਨਾਵਹੁਗੁਰਸਰਸੀਤੇਖੁਪਾਇਆ॥ ੮॥ ਸਾਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਹੁਸੰਕਨਕੀਜੈ॥ ਅਸਮਾਹਿਨਿਗਸੁਹਜੀਜੈ॥ ਸੰਸਾਦੁਖਥਿਨਾਸਨੁ
ਸੇਵਹੁਠੇਰਿਥਾਹੁਡਿਰੇਗੁਨਲਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਾਚੇਗੁਣੈਤਿਸੁਵਡਾਏ
॥ ਕਉਨੁਸੁਦੁਜਾਤਿਸੁਸਮਝਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁਗਤਿਏਕਵਰਤੈਨਨਕਹਰਿਗੁ
ਰਗਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਵਚਾਰਿਪੁਸਤਕਵੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ ਇਕਿਥਹਿਸੁਨਹਿਸੁਨਾ
ਵਹਿਕਾਨਾ॥ ਅਜਗਰਕਖਟੁਕਹੁਕਿਉਖੁਲੈਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਤਤਨਪਾ
ਇਆ॥ ੧੧॥ ਕਗਿਥਿਭੁਤਿਲਗਾਵਹਿਠਸਮੈ॥ ਅੰਤਰਿਕ੍ਰਿਪੁਚੰਡਲੁਸੁ
ਹਉਮੈ॥ ਪਾਖੰਡਕੀਨੈਕਗੁਨਪਾਈਐਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਕਲਖੁਨਪਾਇ
ਆ॥ ੧੨॥ ਤੀਰਥਵਰਤਨੈਮਕਗਿਉਦਿਆਨਾ॥ ਜਤੁਸਤੁਜਮੁਕਥ

ਰਿਗਿਆਨਾ ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਇ
 ਆ॥ ੧੩॥ ਨਿਉਲੀਕਰ ਮਭੁਇ ਅਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚ ਕਰੁੰਭ ਕਪੂਰ ਕਮਨਾਠੀ
 ॥ ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਗਿਰਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਸਥਦ ਮਾਗ ਸੁਧਾਇ ਆ॥ ੧੪॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰੋਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਥਦੀ ਸਭੁ ਭਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ਨਨ
 ਕ ਅਭ ਮਹਾਮੁਸਥਾਇ ਆ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਆ॥ ੧੫॥

੫॥ ੨੨॥

ਮਾਹੁ ਸੇਲੇ ਮਹਲਾ ੩

੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹੁਕਮੀ ਸੁਜੇ ਸਿਸਾਇ ਖਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਾਰਿ ਆਈ॥ ਆਖੇ ਕਰੇ
 ਕਾਏ ਅਪੇ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੇਜੁ ਨ ਗਤੁ ਗੁਥਾ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੇਵੀ ਚਗਾ॥ ਆਪੇ ਨਟਾਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਈ॥
 ੨॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵਾਰਿ ਆਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬ
 ਹੁਤ ਭਿਰੈ ਬਿਲਲਾਟੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੁਝਾਈ॥ ੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਚੇ
 ਪਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੇ ਪਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਨਾਇਰਾ ਚੈ ਸਾਚੈ
 ਹਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਤੇਗਿ ਅਨੁਨ ਮੁਰਤਨੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਮਨ ਸਾਮਰੀ ਮਨ ਮਾ
 ਹਿਸਮਾਇ ਆ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਾਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ੫॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਥਾਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿ
 ਅਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਤੇ ਬਾਲਿ ਆਈ॥ ੬॥ ਦੁਖਾਨਿ ਵਾਰਨੁ ਗੁਰ
 ਤੇਜਾ ਆਪੀ॥ ਮਿਲਿ ਅਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ
 ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਹੀਰੁ ਜਾਈ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ॥ ਸਚੈ ਬਾਦਿ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ॥ ਜਗਤ ਮੁਖਿ ਸੁਜੇ ਹਿਸਾ ਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਾਲਿ ਆਈ॥ ੮॥
 ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ
 ਓਗਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੯॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾਨਿ ਸੇਵਤ ਭ

ਗਿਆਸਚੈਨਮਿਸਟਾਲਿਵਲਗੀ॥ ਅੰਤਰੀਨਮੁਗਵਿਆਨਿਕੇਵਲੁਤੀ
ਸਨਾਸਥਾਦਿਬੁਝਈਯੋ॥ ੧੦॥ ਸਚਾਸਥਦੁਸਚੀਯੋਥਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਰ
ਲੈਕੀਨੋਪਛਾਣੀ॥ ਸਚੈਸਥਾਦਿਰਤੇਥੈਰਾਗੀਅਵਲੁਜਾਣੁਗਈਯੋ॥ ੧੧॥
ਸਥਦੁਬੁਝੈਸੇਮੈਲੁਚੁਕਾਏ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਾਨੀਅਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪ
ਣਾਸਦੀਸੇਵਹਿਯਉਮੈਵਿਚੁਜਾਈਯੋ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਤਦਗੁਸੁਝੈ॥
ਨਮਾਵਿਹੁਣਕਾਥਿਕਾਥਿਲੁਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੀਵਰਿਅਈ॥ ਤਿਸਨਾਥੁਖ
ਗਵਾਈਯੋ॥ ੧੩॥ ਆਪੇਆਪਿਮਿਲੈਤਬੁਝੈ॥ ਗੀਅਨਾਵਿਹੁਣਕਿਕੁ
ਸੁਝੈ॥ ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿਥਾਣੀਸਥਾਦਿਵਜਾਈਯੋ॥ ੧੪॥ ਜੈ
ਧੁਰਿਲਿਖਿਅਸੁਕਗਮਕਮਾਇਆ॥ ਕੋਇਨਸੈਟੈਧੁਰਿਭੁਰੀਮਾਇਆ॥ ਸਤਸੰ
ਗਤਿਮਹੀਤਿਨਹੀਵਾਸਾਜੇਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਯੋ॥ ੧੫॥ ਅਪਣੀਨਦ
ਰਿਕਰੋਸੇਪਾਏ॥ ਸਚੈਸਥਾਦਿਤਵੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਨਨਕਦਸੁਕਰੋਥੇਨੀਤੀਭੀ
ਖਿਅਨਾਮੁਦਰਿਪਾਈਯੋ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੩
ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੇਸਭੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਰਲਾਭੁਝੈਕੋਈ॥ ਏਕੋਗਵੀਰ
ਹਿਅਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਯੋ॥ ੧॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹ
ਜੀਅਉਪਾਏ॥ ਗੀਅਨੀਧਿਅਨੀਅਖਿਸੁਣਾਏ॥ ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇ
ਆਪੇਕੀਮਾਤਿਰੋਗਨੋਈਯੋ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਧੁਅਧਾਰਾਯਉਮੈਮੈ
ਰਾਪਸਾਰਿਅਪਸਾਰਾਅਨਾਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਥਿਨੁਸਤਿ
ਨੋਈਯੋ॥ ੩॥ ਆਪੇਜੋਕੀਵਿਢੋਢੇਆਪੋ॥ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੋ॥ ਸਚਾ
ਹੁਕਮੁਸਚਾਪਸਾਰਹੈਗਨਿਹੁਕਮੁਨੋਈਯੋ॥ ੪॥ ਆਪੇਲਾਲਏਸੇਲਾਗੈ
॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਭਉਭਾਗੈ॥ ਅੰਤਰਿਸਥਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈਯੋ॥ ੫॥ ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਧੁਰਥਿਲਿਖਿਅਸੇ
ਸੇਟਣਨਜਾਏ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਨੋਈ
ਯੋ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਜਾਤਾ॥ ਆਪੇਆਪੈਮਿਲਿਅਸਭ
ਨਕਦਤਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਤਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਸਥਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਰੋ
ਈਯੋ॥ ੭॥ ਕਾਇਆਕੁਟੁਬੁਝੈਹੁਨਬੁਝੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈਤਅਖੀਸੁਝੈ॥ ਅ

ਨਾਟਿ ਨੁਨਾ ਮੁਰਵੈ ਦਿ ਨੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਜੋਈ ਜੋ ॥ ੮ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੁਜੈ
 ਜੈ ਲਗਾ ਜਨਮ ਤਕੀ ਨ ਮੁਓ ਅਭਾਗਾ ॥ ਅਵਤ ਜਾਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ੯ ॥ ਕਾਇ ਅਕੁਸ ਧਰਉ ਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਜੇ ਸਉ
 ਧੇਵ ਰਿਤ ਮੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਥਾ ਦਿਧੇ ਪੈਤਾ ਰਵੀ ਵੈ ਠਿਗਿ ਮੈਲੀ ਮੁਲ ਨ ਜੋਈ ॥
 ੧੦ ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰੀ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੀ ਮਾਰਿ ਸਥਾ ਦੁਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅ
 ਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੈ ਗੁਥਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੇ ਸੁਧਿ ਨ ਜੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸ
 ਥਾ ਦਿਧੇ ਲਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿ ਅਵਤਾਰ ਗੇ ॥ ਅਤਰਿ ਸਚੁ ਰਵਾਰਿ
 ਗਿਰਾ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਏ ॥ ਖੁਰਾ ਸੇਵਕੁ
 ਸਥਾ ਦਿਸਿ ਵਧੈ ॥ ਸਦਾ ਸਥਾ ਦੁਰਵੈ ਘਟ ਅਤਰਿ ਸਨਾਹ ਸੁਰਾਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥
 ੧੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਰੇ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਵਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਹ ਬੈਠਿ ਰਿਧਾਰੇ ॥ ਏਕੁ ਸੁਭਿਨੁ
 ਉਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਹਜੇ ਜੋਇ ਸੁਰੇਈ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਥਾ ਦਿਸਾਚੇ ਰਤੇ ਉਮੈ ਸਥ
 ਦੇ ਬੈਠੇ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਰਿਪ ਕੀ ਸਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਾਤਿ ਜੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩
 ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏਕੈ ਦਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਥਾ ਦਿਪਛਤਾ ॥ ਏਕੈ ਅਮਰੁ ਏਕ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਰ ਬਣੇ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੀਨਿ ਆਪੁ ਪਛ
 ਤਾ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿ ਅਸੁਖੁ ਦਤਾ ॥ ਗਸਨਾ ਸਥਾ ਦਿਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦ
 ਰਿਸਾਚੈ ਪਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਾਡਿ ਆਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ
 ਨਿੰਦ ਕਿਪਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੀ ਸਥੈ ਰਾਗੀ ॥ ਨਿਜ ਪਾਰਿਤਾਤੀ ਲਾ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਸਥਾ ਦਿ ਮਰੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪੁਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੁਰਾ ॥
 ਕਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਰਾਚਾ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪ
 ਰਿਪੀ ਭਿਤੁ ਅਵਰਾਸ ਮਝਾਏ ॥ ਪਰਜਾ ਲਤੇ ਕੀ ਪਥਾਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਨ ਮੁਨ ਪਾਈ ॥ ਐ ਪਾਤਿ ਬਕੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ੫ ॥ ਇਕਿ ਰਸ ਮਲ
 ਗਾਇ ਠਿਗਿ ਰਿਭਖ ਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾ ਦੈ ਹਉ ਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥ ਅਨਾ ਦਿਨੁ ਜਲ
 ਤਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਭਰਮਿ ਭੁਖਿ ਭਰਮਾਈ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰੁ ਕੁਟਿਬ ਮਾਰਿ ਸ

ਦਉਦਸੀ॥ ਸਥਾਦੇ ਮੁਏ ਗਰਨਾ ਮਿਨਿ ਵਸੀ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਦਾ ਰਹਿ ਰੀਰੀ
 ਰਤੇ ਭੈਰਾ ਏ ਭਗਤਿ ਚੇ ਤੁਲਾਈ ਜੇ॥ ੭॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਖੁਨਿ ਦਾ ਕਰੇ ਕਾਰੀ ਦੇ ਗੁ
 ਤਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਲੇ ਭੁਭਉ ਕੈ ਜਿ ਸੁਕੁਤਾ॥ ਜਮ ਕਾ ਲੁਤਿ ਸੁਕ ਦੇ ਨ ਵੇਡੈ ਅਤਿ
 ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਜੇ॥ ੮॥ ਸਚੈ ਸਥਾਦੇ ਸਚੀ ਪਾਤਿ ਜੇਈ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸੁ
 ਕਾਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਨ ਉਨ ਪਾਏ ਪਾਠਿ ਐਸੀ ਥਲ ਤਥ
 ਲਾਈ ਜੇ॥ ੯॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਥਾਤੁ ਵੀਚਰੀ॥ ਇਕਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾਮਿ
 ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪਾ ਮਿਲਾਏ ਸੇ ਬੁਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ
 ਜੇ॥ ੧੦॥ ਇਸਨ ਨੁ ਦਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹਿ ਬੁਝਿ ਰਿ॥ ਇਕਿ ਮਨੁ ਆਮਾਰੇ ਮਨੈ ਸਿਉ
 ਲੁਭਿ ਰਿ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਦੇ ਰਤੇ ਇਕਰੰਗੀ ਸਚੈ ਸਥਾਦੇ ਮਿਲਾਈ ਜੇ॥ ੧੧॥ ਆ
 ਪੋਸਿ ਰਜੇ ਦੇਵ ਭਿਅਈ॥ ਆਪੇ ਭਲੇ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ
 ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੇ ਰੈ ਪਾਠਿ ਇਉ ਭੁਗਾਈ ਜੇ॥ ੧੨॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜ
 ਨ ਸਾਚੇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵਨ ਜਾਨੀ ਕਾਚੇ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਜੇ॥ ੧੩॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏ ਕੇ ਦਾਤਾ॥ ਪੂਰੈ
 ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਪਛਾਤਾ॥ ਸਥਾਦੇ ਮਿਲੇ ਸਾਵਿਛੁ ਕੇ ਨਹਿ ਨ ਦਹੀ ਸਾ
 ਜਿ ਮਿਲਾਈ ਜੇ॥ ੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਲੁਕ ਮਾਇਆ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੰ
 ਮਾਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿ
 ਵਲਾਈ ਜੇ॥ ੧੫॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ॥ ਅਪਹੁ ਜੇ ਆਨਾ ਕਿਛੁ
 ਹੋਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਪਾਤਿ ਪਾਈ ਜੇ॥ ੧੬॥
 ॥ ੩॥ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਜੇ ਆਇ ਆਸੇ ਸਭੁ ਕੇ ਜਾਸੀ
 ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਜ ਨ ਉਥਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾ
 ਚਿ ਸਮਾਈ ਜੇ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ
 ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਅ ਨੁਤਿ ਸੁਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਅਗਿ ਅਨੀ
 ਅਧੁਰ ਮਾਈ ਜੇ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਾਹਸਾ ਭੁਭਾਈ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੰ ਮੇਜਨ
 ਮੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਭਾਇ ਆਸ ਰਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਜੇ॥
 ੩॥ ਧੀਧੀ ਧਾਵੈ ਮਨੁ॥ ਭਾਇ ਆਮਨੁ ਗਾ॥ ਠਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੈ ਗੁਰ ਪੁਰ

ਅਪੇਬਖਸਿਲਏਸੁਖਪਾਏਪੁਰੈਸਥਾਟਿਮਿਲਾਈਯੋ॥੪॥ ਦੁਰਮਾਤਿਤੁਰੀਬੁ
 ਗੀਬੁਰਿਆਰੀ॥ ਅਉਗਾਣਿਅਰੀਅਉਗਾਣਿਅਰੀ॥ ਕਚੀਮਾਤਿਠੀਕਾਮੁ
 ਖਿਥੈਲੈਦੁਰਮਾਤਿਨਾਮੁਨਪਾਈਯੋ॥੫॥ ਅਉਗਾਣਿਅਰੀਕੰਤਨਥਾਵੈ॥
 ਮਨਕੀਜੁਰੀਜੁਰੁਕਮਾਵੈ॥ ਪਿਰਕਾਸਾਉਨਜਾਣੈਮੁਗਖਿਥਿਨੁਗੁਰਬੁਤਨਪਾ
 ਈਯੋ॥੬॥ ਦੁਰਮਾਤਿਬੇਟੀਬੇਟੁਕਮਾਵੈ॥ ਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪਿਰਕਸਮਨਥਾਵੈ॥
 ਗੁਣਵੰਤੀਸਦਾਪਿਰੁਰਵੈਸਾਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਯੋ॥੭॥ ਅਪੇਹੁਕਮੁਕ
 ਰੈਸਕੁਵੇਕੈ॥ ਇਕਨਾਥਖਾਸਿਲਏਪੁਰਿਲੇਕੈ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮਿਰੰਤੇਸਚੁ
 ਪਾਏਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਯੋ॥੮॥ ਹਉਮੈਪਾਤੁਮੋਹਸਿਲਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਲਿਸਾਚੀਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ਅਪੇਮੇਲੈਅਪੇਕਰਿਵੇਕੈਥਿਨੁਸਾਤਿ
 ਗੁਰਬੁਤਨਪਾਈਯੋ॥੯॥ ਇਕਿਸਥਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਜਨਜਾਗੋ॥ ਇਕਿ
 ਮਾਏਅਮੋਰਿਸੇਇਰੇਅਥਾਗੋ॥ ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਅਪੇਰੋਕਰਾਣਾਕਿਫੁ
 ਨਜਾਈਯੋ॥੧੦॥ ਕਾਲੁਮਾਰਿਗੁਰਸਥਾਟਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਗਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਭੈਰੋ
 ਧਾਰੇ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਏਅਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਈਯੋ॥੧੧॥ ਭੁਜੈ
 ਕਾਇਠਿਰੈਵੇਵਾਨੀ॥ ਮਾਏਅਮੋਰਿਦੁਖਮਾਰਿਸਮਾਨੀ॥ ਥਹੁਤੇਕੇਖ
 ਕਰੈਨਪਾਏਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੁਖਨਪਾਈਯੋ॥੧੨॥ ਕਿਸਨੇਕਹੀਐਜਾ
 ਅਪੇਕਰਾਏ॥ ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਗਰਿਚਲਾਏ॥ ਅਪੇਮਿਹਰਵਾਨੁਸੁ
 ਖਣਤਾਜਿਭਿਭਾਵੈਤਿਵੇਚਲਾਈਯੋ॥੧੩॥ ਅਪੇਕਰਤਾਪੇਕੁਗਤਾ
 ॥ ਅਪੇਨਿਹਮਲੁਮਿਹਾਰਵਾਨੁਸੁਖਸੁਦਨੁਜਿਸਦਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟਿਅਜਾ
 ਈਯੋ॥੧੪॥ ਸੇਵਭਗੀਜਿਨੀਏਕੇਜਾਤਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਵਾਸਿਗਹਿਅ
 ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ ਇਕਥੈਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਰੈਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੁਮੁਭਉ
 ਜਾਈਯੋ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਜੀਉਏਕੇਜਾਤਾ॥ ਅਤਰਿਨਾਮੁਸਥਾਟਿਪਛ
 ਤਾ॥ ਨਿਸੁਤੁਦੇਰਿਸੇਈਜਨੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮਿਵਛਾਈਯੋ॥੧੬॥ ੪॥
 ਮਹੁਮਹਲਾ ੩ ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਗਰਿਰੀਭੀਰੈ॥ ਸਭੁਜਗੁਰੈਤਿਸ
 ਹੀਕੈਚੀਰੈ॥ ਸਾਰਿਘਟਭੋਗਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪੇਸੁਖਾਨਿਵਾਸੀਯੋ॥
 ੧॥ ਸਚਾਸਾਰਿਬੁਸਚੀਨਈ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਮੀਨਿਵਸਾਈ॥ ਅਪੇਅਏਵ

ਸਿਆਪਟਅਤਰਿਤੁਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀਯੋ॥੨॥ਕਿਸੁਸੇਵੀਤੋਕਿਸੁਸਾਲਾਜੀ
 ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੀਸਥਾਦਿਸਾਲਾਜੀ॥ਸਚੈਸਥਾਦਿਸਦਮਾਤਿਉਤਮਅਤਿ
 ਰਿਕਮਲੁਪਗਾਸੀਯੋ॥੩॥ਦੇਹੀਕਚੀਕਾਗਟਮਿਕਟਾਰਾਭੂਟਪਵੈਥਿਨ
 ਸੈਫਹਤਨਲਾਗੈਥਾਗਾ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭੂਭੈਜਿਸੁਅਤਰਿਨਾਮੁ
 ਨਿਵਸੀਯੋ॥੪॥ਸਚਾਚਉਕਾਸੁਗਤਿਕੀਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਸਚੁਆ
 ਧਾਗਾ॥ਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਪਾਵਿਤ੍ਰੁਪੈਪਾਵਨੁਜਿਤੁਪਾਟਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਸੀਯੋ
 ॥੫॥ਹਉਤਿਨਥਾਲਿਹਾਰੀਜੈਸਚੈਲਾਗੈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁ
 ਜਾਗੈ॥ਸਚਾਸੁਖਸਦਾਤਿਨਅਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਸੀਯੋ॥੬॥ਹਰਿ
 ਨਾਮੁਚੇਤਾਅਵਰੁਨਪੂਜਾ॥ਏਕੇਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭੁ
 ਸਚੁਾਦਿਖਾਇਆਸਚੈਨਾਮਿਨਿਵਸੀਯੋ॥੭॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੈਨੀਠਿਗਿਠਿ
 ਰਿਆਇਆ॥ਆਪਿਭੂਲਾਜਾਖਸਮਿਭੂਲਾਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਮਿਲੈ
 ਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭੂਭੈਚੀਨੈਸਭੁਦੁਆਥਿਨਾਸੀਯੋ॥੮॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰੋਹਮ
 ਅਪਰਾਧੀ॥ਕਿਆਮੁਹਲੈਬੋਲਹਨਾਹਮਗੁਣਨਸੇਵਾਸਧੀ॥ਭੁਭਟੇਪਾ
 ਥਰਮੇਲਿਲੈਹੁਤਮਆਪੇਸਾਚੁਨਾਮੁਆਥਿਨਾਸੀਯੋ॥੯॥ਨਾਕੋਈਕਰੇਨ
 ਕਰਣੈਜੋਗਾ॥ਆਪੇਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਹੋਇਗਾ॥ਆਪੇਥਖਾਸਿਲੈਹਿਸੁ
 ਖੁਪਾਏਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਸੀਯੋ॥੧੦॥ਇਹੁਤਨੁਪਾਤੀਸਥਦੁਬੀਜਿ
 ਅਪਾਗਾ॥ਹਰਿਸਾਚੇਸੇਤੀਵਣਜੁਵਾਧਾਗਾ॥ਸਚੁਪਨੁਜੀਮਿਅਤੇਟਿ
 ਨਾਵੈਅਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਸੀਯੋ॥੧੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਵਗਣਿਅਰੇ
 ਨੇਗੁਣੁਕੀਜੈ॥ਆਪੇਥਖਾਸਿਲੈਹਿਨਾਮੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਪਤਿ
 ਪਾਏਇਕਤੁਨਾਮਿਨਿਵਸੀਯੋ॥੧੨॥ਅਤਰਿਹਰਿਧਨੁਸਮਝਨੋਈ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭੂਭੈਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਧਨੁਪਾਏਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵ
 ਸੀਯੋ॥੧੩॥ਅਨਲਵਾਉਭਗਮਿਭੂਲਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੁਧਿਨਕ
 ਈ॥ਮਨਮੁਖਅਧੇਕਿਛੁਨਸੁਭੈਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮਿਪਗਾਸੀਯੋ॥੧੪॥ਮਨਮੁ
 ਖਹਉਮੈਮਾਇਆਸੁਤੇ॥ਅਪਣਾਪਰਨਸਮਲਹਿਅਤਿਵਿਗੁਤੇ॥ਪ
 ਗਨਿਦਾਕਰਹਿਥਹੁਚਿਤਜਾਨੈਦੁਖੇਦੁਖਿਨਿਵਸੀਯੋ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰ

ਤੈਕਰਕਈ॥ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਨਮੋਨਾਮਿਨਿਵਸੀਯੋ॥ ੧ ॥ ੬॥ ੫॥ ਮਾਰਮਹਲ ੩
ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਬਿਰੁਸਾਚਾ॥ ਦੂਜੈਲਾਗਾਸਭੁਜਗੁਕੰਚਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸ
ਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੇਹੀਸਾਚਿਪਤੀਜੈਯੋ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਤਾ॥
ਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਅਈਗੁ
ਰਮਾਤੀਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਯੋ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਲਾਹਰਿਸਥਾਦੀਨਿਵਰੀ॥ ਏ
ਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਸਹਜੇਗੁਣਗਵੈਰੀਗਿਰਾਤਸਨਾਰਮੁ
ਰਵੀਜੈਯੋ॥ ੩॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਾਵਿਹਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਨਬੁਝੈਫਿਰੈਇਆ
ਣੀ॥ ਜਮਕਾਲੁਪਛੀਮੁਹਤੁਨਿਹਲੇਸਨਾਦਿਨੁਅਰਜਾਢੀਜੈਯੋ॥ ੪॥
ਅਤਰਿਲੇਕੁਕਰੋਨਹੀਬੁਝੈ॥ ਸਿਰਉਪਾਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝੈ॥ ਐਕੈਕਮਲ
ਸੁਆਗੈਆਇਆਅਤਿਕਾਲਿਕੈਅਕੀਜੈਯੋ॥ ੫॥ ਜੇਸਾਚਿਲਾਗੋਤਿਨਸਾ
ਹੀਸੋਇ॥ ਦੂਜੈਲਾਗੇਮਨੁਮੁਖਿਰੋਇ॥ ਦੁਹਾਸਿਰਿਅਕਾਖਸਮੁਰੈਆਪੇਆ
ਪੇਗੁਣਮਾਰੀਭੀਜੈਯੋ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਦਾਜਨੁਸੇਰੈ॥ ਨਮਿਰਸਾ
ਇਤਿਇਹੁਮਨੁਮੈਰੈ॥ ਮਾਇਆਮੇਰਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿਨਾਮਿਭੀਜੈਯੋ॥ ੭॥ ਸਭਨਾਵੀਚਿਵਰਤੇਇਕੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਦੀ
ਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਾਇਸਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੀਜੈਯੋ॥ ੮॥ ਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਾਨਿਵਾਰਣਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਵਿਆਸ
ਥਾਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਤਨੁਮਨੁਭੀ
ਜੈਯੋ॥ ੯॥ ਮਾਇਆਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਵਾਰੈਸਥਾਦਿ
ਵੀਚਾਰੈ॥ ਅਤਰਿਸਾਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਮੁਲੀਜੈਯੋ॥
੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਸਾਇਬੈਠੈਜਮਕਾਕਉਪਵਾਰਿ॥ ਜਮੁਨਾਢੈਭਜੁਕਰ
ਮਕਮਾਵਰਿ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਭੈਟੈਤਮੁਕਾਤਿਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਨਾਪੀਜੈ
ਯੋ॥ ੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿਅਤਰਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਾਤਿਸੁਖ
ਹੋਈ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰਪਵਨਸਦਾਜੈਬਣੀਗੁਰਮਾਤਿਅਤਰੁਭੀਜੈਯੋ॥ ੧੨॥
ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਵੀਚਾਰੀ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਧਕਮੁਕਾਤਿਨਿਰਾਰੀ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿਗਿਆਨੁ ਏਕੈ ਜੈ ਤਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਰਵੀ ਜੈ ॥ ੧੩ ॥ ਥੇਟ ਪੜਾਹਿ
 ਹੰਨਾ ਮੁਨ ਬੁਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗਣਿ ਪੜਿ ਪਾੜਿ ਲੁਝਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ
 ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਉ ਕਾਰਿ ਦੁਤਰੁ ਝਰੀ ਜੈ ॥ ੧੪ ॥ ਥੇਟ ਥੇਟ ਸਭਿ ਆ
 ਖਿਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀ ਜੈ ਨ ਸਥ ਦੁਪਛਾਣਹਿ ॥ ਧੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਰੁ
 ਬੋਟਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੈ
 ਸੇਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੈ
 ਸਚੁ ਰਵੀ ਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ਛੰ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲ ੩
 ਸਚੈ ਸਚਾਤ ਪਤਰ ਚਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਪਾਰਿਵਸਿ ਆਤਿ ਬੈਸੇ ॥ ਹੁਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਟਹੀ
 ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਸਭਿ ਦਾਸ ਚੁਵਾ
 ਧਾਗਾ ॥ ਨਾਤਿ ਬੈਠੁ ਮੁਨ ਦੁਜਾ ਪਸਾਗਾ ॥ ਸਚੁ ਪਨੁ ਪਾਟਿਆ ਕਦੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ
 ਬੂਝੈ ਕੋਵੀ ਚਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਲਾਏ ਸੇਜ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਥ ਦੁਮਸਤਾ ਕਿਵ
 ਭਠਾਗੇ ॥ ਸਚਾ ਸਭਾਇ ਸਟਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਥਾਇ ਰਤੇ ਵੀ ਚਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਸਚੈ ਸ
 ਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੈ ਵੇਖਾ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਉਚੈ ਉਚੀ ਪਉ ਵੀ ॥ ਗਿਆ
 ਨੀ ਰਚੀ ਉਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਭਾਇ ਨ ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਮਾਨਿਵ
 ਸਿਆ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀਸਰੁ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ॥ ਉਮੈ ਤਿਖਾਨਿ ਵਾਗੀ ॥
 ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਚੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਿਰ ਲੈ ਕੀਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜੈ ਵੈਸੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਕਾਰਕਮਾਈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਠਾਈ
 ॥ ਉਮੈ ਤਿਸਨਾ ਸਭਾਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਦਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ॥ ਉਮੈ ਮਾਗੀ
 ਨੀ ਵਾਗੀ ॥ ੭ ॥ ਸਾਚੇ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਸਥਾ ਦੇ ਸਾਚਿ ਸੁਹਾਵੈ
 ॥ ਐਕੈ ਸਾਚੇ ਸੇਵਾ ਰਿਸਾਚੇ ਨਦਰਿ ਨਦਰਿ ਸਵਾਗੀ ॥ ੮ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੈ ਜੇ ਦੂਜੈ ਲਾ
 ਏਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਦੁਖੁ ਸਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਹੀ ਮਾ
 ਏਆ ਮੇਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਗੀ ॥ ੯ ॥ ਸਚਾ ਸਥਾ ਦੁਜੀਨਾ ਮਾਨਿਭਾਇਆ ॥ ਧੁਗਥਿ
 ਲਿਖਿਆ ਤੇਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਰਿਸਾਚੇ ਪਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀ ਚਾ
 ਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਪਸਾਜ ਸਮਾਧੀ ॥
 ਰਿਹਾ ਰਿਕਰਤਿ ਆਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜੇ ਆਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਪਿਆਗੀ ॥ ੧੧ ॥

ਪਾਏ ਜਿਉ ਰਿਗੁ ਮਜੀ ਠੈ ਰਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਗਿਆ ਨੁਕ ਕੇ ਨਹੀ ॥ ਠਿਗਿ
 ਰਿਅ ਵੈ ਠਉ ਰਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆ ਨੁਸਦ ਸਾਲਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੇ
 ਜਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਸਥਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਥ ਦੁਨਾ ਹੀ ਕਿ
 ਉਦਾਰਿ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਥ ਦੁਵ ਸੈ ਮਾਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਜਾਦੇ ਪਾਤੁ ਸਰਨੀ ਥਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਈ ਐਸ ਦਾਸ ਦਾਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਪਾਵੈ
 ਤੁਸਰੀ ਗਾਥਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੂਥਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾ
 ਮੁਨੀ ਬੁਝਹਿ ਇਕ ਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਥ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੂਰੈ ਸਾਤਿ
 ਰਬੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਏਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ
 ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਸਾਜਿ ਰਹੈ ਰਿਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਛਰੈ
 ਛਰਿ ਛੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥ ਦੈ ਚੁਕੈ ਨਹੀ ਛੇਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚੀ ਸਮਾਵੈ ਜਿ
 ਨਿਗੁ ਮੁਖਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਥ
 ਦੁਵ ਸੈ ਮਾਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾ
 ਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ੮ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਆਖੇ ਕਰਤਾ ਸਰੁ
 ਜਿ ਸੁਕਰਣਾ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਰ
 ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗਰਿ ਕੇ ਰੁਗਾ ਤਿਭਰੇ ਰੁਭਾਗਾ ॥ ਆ
 ਪੇ ਬਖਸੇ ਸਥਾਇ ਵੀਚਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਕੁਵੈ ਸੇਈ ਕਰ ਸਹਿ ਸਚੈ ਸਿਉ ਮਨੁ
 ਰਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਤਾ ਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਤੇਲੇ ਤੇਲਾ ॥ ਜੀ
 ਅਜੰਤ ਸਾਭਿ ਸਗਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਨਦਰਿ ਤੇਲੇ ਪੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੀ ਮੈ ਚੁਕੈ ਛੇਰੀ ॥ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿ
 ਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
 ਆ ॥ ਬੁਝ ਮਾਥਿ ਸਨੁ ਦੇਵ ਸਥਾਇ ਆ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਲੇ ਸੇਨਾ ਮਿਲਾ ਗੋਰੀ
 ਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੇ ਸਾਗਾ ॥ ਭਖੁ ਸੇ ਗੁਰੁ ਸਰਦੁ
 ਪੂਰੈ ਰਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਵੈ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਿ ਨਿਗੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥
 ॥ ੬ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਸੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੁਰਖ

ਲਿਖਿਅਸੇਠਲੁਪਾਇਆਜੀਨਿਆਪੁੰਮਾਰਿਪਛਤਰੇ॥੭॥ਮਾਇਅਮੋ
ਰਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਗੈ॥ਦੂਜੈਠਾਇਘਣਦੁਖੁਅਗੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰ
ਸਿਭੁਲੇਕੇਖਧਾਰੀਅਤਕਾਲਿਪਛਤਰੇ॥੮॥ਹਰਿਕੈਠਾਏਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਏ॥ਸਭਿਕਿਲਥਿਖਕਾਟੇਦੁਖਸਥਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਜੋਥਾ
ਣੀਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰੇ॥੯॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਣਾਨੀਧਿਪਾਏ॥
ਹਉਮੈਮੇਰਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਣਅਵਗਣਕਾਏਕੇਦਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
ਰਲੀਜਾਤਾਰੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾਅਪੋਮੇਲੈਗੁ
ਰਸਥਾਵਿਵੀਚਾਰਾ॥ਅਪੇਥਖਸੇਸਚਾਦਿਛਾਏਮਨੁਤਨੁਸਚੈਰਤਾਰੇ॥
੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਆਪਾਰਾਗੁਰਮਾਤਿਭੂਏਕਰਿਵੀਚਾਰਾ
॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਸਨਸੇਵਿਸੁਖਦਤਾਰੇ॥੧੨॥ਗ
ਫਕਾਇਅਅੰਦਰਿਥਹੁਰਥਜਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵੀਚਿਨਾਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾ॥
ਗੁਰਕੈਸਥਾਵਿਸਦਦਰਿਸੈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਤਾਰੇ॥੧੩॥ਰਤਨੁਅਮੋਲ
ਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾਕੀਮਾਤਿਕਵਣੁਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਵਿਤੋਲਿਤੋ
ਲਾਏਅੰਤਰਿਸਥਾਵਿਪਛਤਾਰੇ॥੧੪॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਸਤ੍ਰਥਹੁਤੁਥਿਸਥਾ
ਰਾ॥ਮਾਇਅਮੋਹੁਪਸਾਰਿਆਪਸਾਰਾ॥ਮੁਰਖਪਛਰਿਸਥਦੁਨਭੂਭਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਜਾਤਾਰੇ॥੧੫॥ਅਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਚੀਥਣੀਸ
ਚਾਦਿਛਾਏ॥ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੇਜਾਤਾਰੇ
੧੬॥੯॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩ ਸੋਸਚੁਸੋਵਿਹੁਸਿਰਜਣਾ
ਗਾ॥ਸਥਾਵੇਦੁਖਾਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ
ਅਪੇਅਗਮਅਥਾਹਾਰੇ॥੧॥ਅਪੇਸਾਚਾਸਚੁਵਰਤਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਾ
ਚੈਅਪੇਲਾਏ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੇਸਾਚਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੨॥
ਧੁਰਿਭਗਤਾਮੇਲੇਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਭਗਤੀਅਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀ
ਥਣੀਸਦਗੁਣਗਾਵੈਇਸੁਜਨਮੈਕਲਾਹਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣ
ਜੁਕਰਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛਣਹਿ॥ਏਕਸਾਥਿਨੁਕੇਅਵਹੁਨਜਣਹਿ॥ਸ
ਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਪੁੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾਰੇ॥੪॥ਅਪੇਸਾਜੋਸਿਸ

ੴ ਪਾਏ ॥ ਵੇਰ ਲੇਕਉ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜਨ ਸ
 ਚੇਕਾਏ ਜਮ ਕਾ ਠਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਭੈ ਨ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੇ
 ਜੀਤ ਪਾਜੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾ ਠਹਰਿ ਸਦਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵਣਾ ਗਾਲਿ
 ਠਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾ
 ਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਸਾਚਾ ਏ ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਨ ਮੇਲਾਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਆ
 ਪੇ ਸਚਾ ਸਰੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਜੇਨ ਮਾਨਿ ਵਸਿਆ
 ਸੇਜਨ ਸੇਹਰਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੁਕਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹਿ
 ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਥਾਇ ਸਲਾਹੀ ਗੁਣ ਦਾਤਾ
 ਲੇਖ ਕੇਇਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਥਿਸ ਨੂਰੁ ਦੂਤਿ ਸਕੀ ਸੇਵਾ ॥
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੁ ਅਪਣੀ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਧੁਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਪਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮ ਮੀ
 ਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਗੁਣ ਗਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੀਨਿ ਪੁਕਮੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਗਾ ॥ ਪੁਕ
 ਮੇ ਮਨੇ ਪੁਕ ਸੇਵਾ ਡਿਓ ਆਈ ਪੁਕ ਸੇਵੇ ਪਰਵਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਪੁਕ ਮੁਖ ਛਲੈ ॥ ਪਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਲੈ ॥ ਨਾਮੇ ਗਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾ
 ਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭ ਜਗੁ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੇਈ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਭ ਦੁਸਲਾਹਹਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲਾਨਿ ਜ
 ਘਰਿ ਵਸਾਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਾ ਕਰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ
 ਚਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਉ ਤੁਰਾਖਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ
 ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਭਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹ
 ਰੇ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ
 ਸੇਵਕ ਭਗੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਗਵਿਆ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਸਥਾਇ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤ ਗੁਰੁ ਮ
 ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ

ਸਥਾਈਆਨਿਓਮਾਹਾਰੇ॥ ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਮੋਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਉਮੈਸਮਤਾਸਥਾਟਿ
ਜਲਾਏ॥ ਸਦਾਮੁਕਤੁਹੋਇਕਰੰਗੀਨਾਰੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਸਾਤਿ
ਗੁਰਸੇਵੇਘੋਰਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਸਥਾਟਿਕੋਇਨਪਵੈਪਾਰਾ॥ ਜੇਸਥਾਟਿਰਾ
ਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੇਸਚੁਸਥਾਟਿਲਾਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ॥ ਦੁਜਾਭਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਲਪ
ਤੇਵਰਤੈਮਨਮੁਖਕਾਕਿਅਵੇਸਾਹਾਰੇ॥ ੫॥ ਸੇਮਨਮੁਖਜੇਸਥਾਟਿਪਛ
ਣਹਿ॥ ਗੁਰਕੇਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿ॥ ਭੈਬਿਨੁਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾਈ
ਐਜਮੁਕਾਢੇਲਾਏਗਾਸਾਹਾਰੇ॥ ੬॥ ਅਭਰੰਓਜਮੁਸਾਰਿਆਨਜਾਈ
॥ ਗੁਰਕੋਸਥਾਟਿਨਾਵਿਨਾਈ॥ ਸਥਾਟਿਸੁਣਤਦੁਰਹੁਭਾਗੈਮਤਮਾਰੇਗਰਿਜੀ
ਉਵੇਪਰਵਾਹਾਰੇ॥ ੭॥ ਗਰਿਜੀਉਕੈਸਾਭੰਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਏਹੁਜਮੁਕਿਅਕ
ਗੇਵਿਨਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੀਥੰਬਹੁਕਮੁਕਮਾਵੈਹੁਕਮੇਕਛਟਾਸਾਹਾਰੇ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੈਕੀਆਸ਼ਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਸਾਰਿਆਸਭੁਪਾਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇ
ਸਚੁਬੁਝੈਸਥਾਟਿਸਚੈਸੁਖਤਾਹਾਰੇ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਕਰਮਿਥਿਪਾਤਾ
ਜੁਗਚਰੇਗੁਰਸਥਾਟਿਪਛਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਜਨਮੇਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਥਾਟਿਸਮਾਹਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਥਾਟਿਸਾਣਾਹਾਰੇ॥ ਅਗ
ਮਅਗੋਚਰੁਵੇਪਰਵਾਹਾਰੇ॥ ਏਕਨਾਮਿਜੁਗਚਾਰਿਓਪਾਰੇਸਥਾਟਿਨਮਾਵਿਸਾ
ਹਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਨਮੁਵਸਾ
ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਨਾਮੁਬੁਝੈਕਾਟੇਦੁਰਮਾਤਿਭਾਹਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਮਾਰੰਜਮੈਨਜੂਨੀਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰ
ਹਰਿਗੀਰਤੇਅਨਾਦਿਨੁਲੈਵੇਲਾਹਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਸੇ
ਹਰਿਦਰਥਾਰੇ॥ ਸਚੀਥਾਣੀਸਥਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਦਿ
ਨੁਗਤੀਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਸਥਾਟਿਸੁਣਾਏ॥
ਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਹੀਨਿਰਮ
ਲਾਨਿਰਮਲਗੁਣਪਾਤਿਸਾਹਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਣਕਾਟਾਤਾਸਚਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਲਾਹੇਥਿਗਸੈਸੇਨਾਮੁਵੇਪਰਵਾਹਾਰੇ॥

ਮਅਪਗਾਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਈਐਪਾਗਵਾਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਗਵਿ
 ਆਪਟਅੰਤਿਗਿਤਿਤੁਘਾਟਿਮਾਤਿਅਗਾਹੋ॥੧॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੇਈ
 ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਭਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਦੇਦਾਰਿਜ
 ਕੁਸੰਥਾਹੋ॥੨॥ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਭੂਇਭੂਣਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਭੁਜਗਾਭੁਏ
 ਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੈਸੇਈਸੁਖੁਪਾਏਹੁਕਮੁਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੋ॥੩॥
 ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਥਦੁਅਪਾਗਾਤਿਸਦੈਸਥਾਦਿਨਿਸਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਅਧੇ
 ਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਦੇਵਸਾਸਗਿਰਾਹੋ॥੪॥ਕੋਟਿਮਧੋਕਿਸਹਿਭੂਣਾਏ॥ਗੁਰ
 ਕੈਸਥਾਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਥਖਸੇਭਗਾਤਿ
 ਸਲਾਹੋ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਚੇ॥ਜੇਮਾਰਿਜੀਮਾਰਿਕਚਨਿਕਚੇ॥
 ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਵੇਪਰਵਾਹਾਭਗਾਤਿਵਛਲੁਆਥਾਹੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
 ਰਸਾਭੁਦਿਛਾਏ॥ਸਚੈਸਥਾਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਰਤੈਸਭਅੰਤ
 ਹਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿਲਿਖਦਾਸਾਹੋ॥੭॥ਸਦਾਹੁਤੁਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ਸਥਾਦੇ
 ਸੇਵੈਸੇਜਨੁਪ੍ਰਾਪੈ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਚੀਥਣੀਸਥਾਦਿਸਚੈਓਮਾਹੋ॥੮॥
 ਅਗਿਅਨੀਅੰਧਾਥਹੁਕਮਾਦਿਛਾਏ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਏ॥ਥਿਥਿ
 ਅਕਸਲਿਲਥੁਲੇਭੁਕਮਾਵਹਿਦੁਰਮਾਤਿਕਦੇਰਾਹੋ॥੯॥ਪੁਰਸਾਤਿਗੁਰੁਭਗ
 ਤਿਦਿਛਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਾਨਿਤਨਿਹਰਿਗਵਿਆਪਟ
 ਅੰਤਰਿਮਾਨਿਠੀਨੈਭਗਾਤਿਸਲਾਹੋ॥੧੦॥ਸੇਭਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣੁ॥
 ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਭਗਾਤਿਨਿਸਤਾਰਣੁ॥ਸੇਭਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਿਰਿਸਾ
 ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੋ॥੧੧॥ਸੇਭਗਤਸਚੇਤੈਰੈਮਾਨਿਭਾਏ॥ਦਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਿ
 ਗੁਰਸਥਾਦਿਸੁਹਾਹੋ॥ਸਾਚੀਥਣੀਅਨਾਦਿਨੁਗਾਵਹਿਨਿਰਧਨਕਾਨਮੁ
 ਵੇਸਾਹੋ॥੧੨॥ਜਿਨਅਧੇਮੋਲਿਵਿਛੋੜਹੀਨਾਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਦਾ
 ਸਾਲਾਹੀ॥ਸਭਨਾਸਿਰਿਤੁਏਕੋਸਾਧਿਭੁਸਥਾਦੇਨਾਮੁਸਲਾਹੋ॥੧੩॥ਥਿਨੁ
 ਸਥਾਦੈਤੁਧਨੈਕੋਇਨਜਾਣੀ॥ਤੁਧੁਆਧੇਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਅਧੇਸਥ
 ਦਸਦਾਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਜਾਪੈਸੰਥਾਹੋ॥੧੪॥ਤੁਧੁਆਧੇਕਰਤਾਸਿਰਜ

ਲਗਾਗੇਗਲਿਖਿਅਕੋਇਨਮੇਟਲਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੇਵਰਿਤੁਅਪੇ
ਸਹਸਗਣਤਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਭਗਤਸਚੇਤੈਰੈਦਰਵੇਗੇ॥ਸਥਦੇਸੇਵਨਿਭਾ
ਇਧਿਅੰਗੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਾਮੇਕਾਰਜੁਸੇਹੇ॥੧੬॥
ਮਹੁਮਹਲਾ ੩ ਮੈਰੈਪ੍ਰਭਿਸਚੈਇਕੁਖੇਲੁਸਚਾਇਆਕੋਇਨਾਕਿ
ਸਹੀਜੇਹਉਪਾਇਆਅਪੇਠਰਕੁਕਰੇਵੇਖਿਵੇਗੈਸੈਸਭਿਰਸਦੇਹੀਮਾਹੇ
॥੧॥ਵਜੈਪਵਣੁਤੈਅਪਿਵਜਾਏ॥ਸਿਵਸਕਤੀਦੇਹੀਮਹਿਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਭਿਲਟੀਰੈਗਿਆਨਰਤਨੁਸਥਦੁਤਾਹੇ॥੨॥ਅਧੇਰਚਨਣੁਅਪੇਕੀ
ਆਇਕੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਥੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛੁਲੈਕਮਲੁਬਿ
ਗਸੈਬੁਧਿਤਾਹੇ॥੩॥ਅਪਣੀਗਹਣਗਾਤਿਅਪੇਜਾਣੈ॥ਹਿਰੁਲੋਕੁਸੁ
ਣਿਸਾਣਿਆਖਵਖਾਣੈ॥ਗਿਆਨੀਰੈਵੇਸੁਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਾਚੀਸਿਭਤਿ
ਸਲਾਹੇ॥੪॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪਾਗਾਅਪੇਕਪਟਖੁਲਾਵਣਾਗਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਹੇ॥੫॥ਸਭਿਰਸ
ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਥਦੁਬੁਝਾਏ॥ਅੰਦਰੁਖੇਜੇਸਥਦੁ
ਸਾਲਹੇਥਾਹਰਿਕਾਹੇਜਾਹੇ॥੬॥ਵਿਣੁਚਖੇਸਾਦੁਕਿਸੈਨਾਇਆਗੁਰ
ਕੈਸਥਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਮਰਾਪਦੁਹੋਏਗੁਰਕੈ
ਸਥਦਿਰਸੁਤਾਹੇ॥੭॥ਆਪੁਪਛੁਲੈਸੇਸਭਿਗੁਣਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿ
ਗਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਾਦਿਨੁਰਤੀਮਾਇਆਮੇਹੁਚੁ
ਕਾਹੇ॥੮॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਅਪੁਸਵਾਏ॥
ਅਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕੈਸਥਦੇਸੇਹੇ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਰੈਬਾਣੀ॥ਅਨਾਦਿਨੁਗਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਗਰਿਗਰਿਸਚਾਵਸੇਘ
ਟਅੰਤਰਿਸੇਘਟੁਨਿਰਮਲੁਤਾਹੇ॥੧੦॥ਸੇਵਕਸੇਵਰਿਸਥਦਿਸਲਾ
ਹਹਿ॥ਸਦਾਗੀਗਰਤੇਹਰਿਗੁਣਗਵਾਰਿ॥ਅਪੇਥਖਸੇਸਥਦਿਮਿਲਾ
ਏਪਰਮਲਵਸੁਮਾਨਿਤਾਹੇ॥੧੧॥ਸਥਦੇਅਕਬੁਕਬੇਸਾਲਾਹੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰ
ਕੁਸਚੇਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਅਪੇਗੁਣਦਾਤਾਸਥਦਿਮਿਲਾਏਸਥਦੈਕਰਸੁ
ਤਾਹੇ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖੁਭੁਲਾਭਿਰੁਨਪਾਏ॥ਜੇਪੁਗਿਲਿਖਿਅਸੁਕਰਮ

ਕਮਾਏ॥ ਥਿਥਿਅਰਾਤਾਥਿਥਿਅਾਥੈਜੈਮਾਰਿਜਨਮੈਦੁਖਤਾਹੋ॥ ੧੩॥
 ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਸਾਲਾਹੋ॥ ਤੇਰੇਗੁਣਪ੍ਰਭਤੁਤੁਹੀਮਾਹੋ॥ ਤੁਅਪਿਸ
 ਚਾਤੇਗੀਬਾਣੀਸਚੀਅਪੇਅਲਖੁਅਥਾਹੋ॥ ੧੪॥ ਥਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇ
 ਕੋਇਨਪਾਏ॥ ਲਖਕੋਟੀਜੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਘਟਅਤਰਿ
 ਵਸਿਅਸਬਦੇਸਚੁਸਾਲਾਹੋ॥ ੧੫॥ ਸੇਜਨਮਿਲੇਧੁਰਿਆਪੀਮਿਲ
 ਏ॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ ਨਾਨਕਜਨਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਗੁ
 ਣਗਾਵਹੁਗੁਣੀਸਮਾਹੋ॥ ੧੬॥ ੧੩॥ ਮੂਰਮੂਲ ੩
 ਨਿਰਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੇਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈਹੋਈ॥ ਹਰਿਗਸਿਭੀਨਿਸ
 ਚਾਧਿਅਥਿਨਿਗੁਰਮਾਤਿਸੀਲੁਸੰਨਾਹੋ॥ ੧॥ ਅਤਰਿਗੁਸਦਾਸਚਿਅ
 ਰਾਮਗੁਰਕੈਸਬਦੇਹਰਿਨਾਮਿਪਿਅਰਾ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਅਘਟ
 ਅਤਰਿਏਥਿਅਮਾਏਅਕਾਲਾਹੋ॥ ੨॥ ਰਈਅਤੇਰਜੇਦੁਰਮਾਤਿ
 ਦੇਈ॥ ਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇਏਕੁਨਹੋਈ॥ ਏਕੁਪਿਅਾਈਨਿਸਦਾਸੁਖਪਾਏ
 ਨਿਰਚਲੁਗਾਜੁਤਿਨਾਹੋ॥ ੩॥ ਅਵਲੁਜਾਣਾਰਖੇਨਕੋਈ॥ ਜਮਣ
 ਮਰਣੁਤਿਸੈਤੇਹੋਈ॥ ਗੁਰਸਾਚਾਸਦਾਧਿਅਵਹੁਗਾਤਿਮੁਕਤਿਤਿਸੈ
 ਤੇਪਾਹੋ॥ ੪॥ ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਾਤਿਗੁਰਦੁਆਰੈ॥ ਹਉਸੈਕ੍ਰੋਧੁਸਬਦਿਨਿਵਰੈ॥
 ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਸੀਲੁਸੰਤੇਖੁਸਭੁਤਾਹੋ॥ ੫॥ ਹਉਮੈ
 ਮੇਰੁਏਪਜੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਚੁਜਗੁਥਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ ਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
 ਨਾਮੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਸਚਾਜਾਗਿਲਾਹੋ॥ ੬॥ ਸਚਾਅਮਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾ
 ਏਅਾਪੰਚਸਬਦਮਿਲਿਵਜਾਵਾਏਅਾਸਦਾਕਾਰਜੁਸਾਚੇਨਾਮਿ
 ਸੁਹੇਲੇਥਿਨੁਸਬਦੇਕਾਰਜੁਕੋਹੋ॥ ੭॥ ਥਿਨਮਹਿਰੈਵੈ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਕਰਜੁ
 ਨਹੋਵੈ॥ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲੈ॥ ੮॥
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰੋਸਮਝੇ॥ ਗੁ
 ਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਡਿਅਈ॥ ਹਉਮੈਰੋਗੁਨਤਾਹੋ॥ ੯॥ ਸਬਸਖਾ
 ਏਪਿੰਡੁਵਧਾਏ॥ ਕੇਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕਮਾਏ॥ ਅਤਰਿਗੁਮਾਦੁਖ
 ਭਾਗੀ॥ ਥਿਸਟਮਾਧੀਸਮਾਹੋ॥ ੧੦॥ ਬੇਦਪੜ੍ਹਹਿਪੜ੍ਹਿਬਦੁਵਖਾਣ

ਗਿਆਨਮਾਰਿਥੁਮੁਤਿਸੁਸਥਾਦਿਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਤਤੁਥਿਲੇ
ਵੈਗਸਨਗਰਿਗਸੁਤਹਰੇ॥੧੧॥ਘਰਿਵਖੁਛੋਰਿਥਾਹਰਿਜਾਣਹਿ॥ਮਨਮੁਖ
ਅਧੇਸਾਦੁਨਪਾਣਹਿ॥ਅਨਰਸਰਾਤੀਗਸਨਠੀਕੀਥਿਲੇਗਰਿਗਸੁਮੁਲਿਨਤਾ
ਹਰੇ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖਦੇਹੀਭਰਮੁਭਤਰੇ॥ਦੁਰਮਾਤਿਮਗੈਨਿਤੀਇਖੁਅਰੇ॥
ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਦੂਜੈਲਾਇਅਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਤਾਹਰੇ॥੧੩॥ਕੰਠਨਦੇਹੀਸਥ
ਦੁਕਤਰੇ॥ਅਨਾਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਗਰਿਸਿਉਪਿਅਰੇ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੈਰਮ
ਹਲੁਪਾਏਭਾਣਾਬੁਝਿਸਮਾਹਰੇ॥੧੪॥ਅਧੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾਤਿਸੁਅਗੈਨ
ਹੀਕਿਸੈਕਾਚਰਾਅਧੇਸੇਸਥਾਦਿਮਿਲਾਏ॥ਤਿਸਦਾਸਥਦੁਅਥਾਹਰੇ॥੧੫॥
ਜੀਉਪਿਭੁਸਭੁਗੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ਸਚਾਸਾਰੀਬੁਠਕੁਰੁਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਾਲੀ
ਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹਰੇ॥੧੬॥ ੧੪॥

ਮਹੁਮਹਲ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿ
ਆਨੁਆਪਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਉਲਾਟਿਪਰਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਚਿਰੈਤੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਥਦੇਸਚੁਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰੀਗਿਰਤਾਮਨੁਮੇਰਾਸਚੈ
ਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਮੈਲੁਨਲਾ
ਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਾਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਵਾਇਦਾ॥
੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਥੈਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾ
ਵੈਕਰਣੀ॥ਸਦਾਹੀਸਚੁਕੈਦਿਨੁਗਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਾਇਦਾ॥੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਉਤਮਥਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਦਸੇਵਹਿਸਚੈਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੇ
ਈਪਾਏ॥ਹਉਮੈਸਾਇਅਕੁਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉਵੀਉਤਮਉਚੀ
ਦਰਿਸੈਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਸਚੁਸੰਜਾਮੁਕਰਣੀਸਾਗੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਏਮੇਖਦੁਅਗੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਦਾਹੀਗਿਰਤਾਅਪੁਗਵਾਇ
ਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵ

ਲਾਏ॥ ਜੋਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਾਨਿਭਾਇ॥ ੯॥ ਜਾਤਿਸੁ ਭਵੈ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ ਜਾਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤਾ ਮੀਨਿਵਸਾਏ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ
 ਗੀਰਾਤਾ ਭਾਣੈ ਮੀਨਿਵਸਾਇ॥ ੧੦॥ ਮਨਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਸੇਢੀ ਜੋ॥ ਬ
 ਹੁ ਤੇਭੇਖ ਕਰੈ ਨੀਕੀ ਜੋ॥ ਬਿਖਿ ਆਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਵਾਰਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇ
 ਦਾ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਵੈ ਸੁਸੁਖੁ ਕਮਾਏ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੇਈ ਪਾਏ॥ ਮ
 ਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮਕਾਰਿ ਜਾਣੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਹੀ ਸੁਗਹਿ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਥ ਦੁਪਛਾਣੁ॥ ਮੈਰਨ ਜੀ ਮੈਨ
 ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨਹੀ ਮਨਹੀ ਸਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਸੇਵਡ ਭਗੀ ਜੀ ਨੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਪਾਇ॥ ਆਉ ਮੈਵਿ ਚਹੁ ਮੇਰੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠੀਕੀ ਮੈਲੁ
 ਨਲਾ ਗੈਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਇ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਆਪੋ॥ ਆਪੇ ਵੇ
 ਖੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੇ ਪਾ
 ਏ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ
 ਨਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੧੬॥

੧੭॥

ਮਹੁਮਹਲ ੩

ਆਪੋ ਸਿਸਾਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾ

ਜੀ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ॥ ਆਪੋ ਨਿ ਆਉ ਕਰੈ ਸਕੁ ਸਚ ਸਾ
 ਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਕਾਇ ਆਕੇ ਟੁਰੈ ਆਕਾ॥ ਮਾਇ ਆ ਮੇਰੁ ਪਸ
 ਰੈ ਆਪਾ ਸਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਭਸਮੈ ਕੀਢੇਰੀ ਖੇਹੁ ਖੇਹੁ ਲਾਇ॥ ੨॥ ਕਾ
 ਇ ਆ ਕੰਚਨ ਕੇਟੁ ਆਪਾ॥ ਜਿਸੁ ਵੀਚਰਿ ਆਸਥ ਦੁਆਪਾ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਕਾਇ ਆ
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਗਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਵੀਚਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਗੇ॥ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸਥਾਇ ਵਣੁ ਜੀਨਿਵਾ ਪਾਗੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ਸੇ ਸੁਚਾ
 ਜਿ ਕਰੈ ਪੁਨਿ ਵਰੇ॥ ਸਥਾਏ ਭੂਭੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਕਰੋੜਾ
 ਆਪੋ ਮੀਨਿਵਸਾਇ॥ ੫॥ ਨਿਰਮਲੁ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੈ
 ਵਹਿ ਸਥਾਇ ਵੀਚਰੀ॥ ਆਨਾਇ ਨੁਸਟਾ ਗੈਰੀ ਗੀਰਾਤਾ ਭੀ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕ
 ਰਾਇ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੁ॥ ਸੁਖੁ ਪਲੀਤਿ ਅਭੀ ਮਹਾਦੁ

ਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਗਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਹੁ
 ਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸੁਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰਵੇ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਜੇਹੀ ਮਾਤਿ ਦੇ
 ਸੇਹੇ ਵੈ ਤੁਝਾ ਪੇਸਥਾ ਦਿਬੁ ਝਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਅਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜ
 ਏ ॥ ਗੈਣੀ ਦਿਨ ਸੁਢਾਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੇ ਮੁੜਾ ਸਿਰ ਉਪਾ
 ਕਾਲੁ ਰੁਆਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਭਰਮੁ ਗਾਇਆ ਭਉ ਭਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੁ ਬ
 ਣੀ ਬੋਲਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਜਾ ਤਾ ਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁ
 ਰ ਸਥਾ ਦਿਪਵਾਤਾ ॥ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗਿ
 ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਮਨੁ ਕਰੁ ਰੁਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਠਿਕੈ ਅਭ
 ਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਸਾ ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਾਜੇਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਲਖ
 ਚਉਰਸੀ ਹੁਆ ਪਿਉ ਪਾਏ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਾਤਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ
 ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾਵਿ ਚਿਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਬਿਚਿ ਠਿਕਿ ਰਿਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕ
 ਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਭਗਾਤਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਵੈਲੁ ਕਰਮਾ ਕਉ ਪਾਇ ਆਜਾਏ ॥
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਮੁਰਖੁ ਅਧਾਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
 ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾ
 ਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਪਿਉ ਬਾਪੇ ਵੇ ਕੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ
 ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਨਿ
 ਵਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਲਮੁ ਹੋਰੁ ਪੈਲੇਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁ
 ਝੈ ਕੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ
 ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ਮਭੁ ਮਹਲਾ ੩ ਜੁਗਵਤੀ ਹਕੀਓ ਗੁਬਾ
 ਰਾ ॥ ਤੁਝਾ ਪੇਜ ਲਾਹਿ ਸਿਰਜਣਾਗਾ ॥ ਹੋਗ ਕਿਓ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ
 ਲੈ ਤੁਝਾ ਪੇਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਓ ਅੰਕਾਰਿ ਸਭਾ ਸਿਸਾਟਿ ਉਪਾਈ
 ॥ ਸਭੁ ਕੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਤੇਰੀ ਵਾਡਿ ਆਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੇਰੇ ਸਾਭਿ ਸਾਚਾ

ਅਪੇ ਚੰਨਿ ਘੜਾਇਟਾ ॥ ੨ ॥ ਥਾਜੀ ਗਾਗਿ ਇਕ ਥਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨ
 ਦਰੀ ਅਈ ॥ ਆਲਿ ਪਤੁਰੈ ਗੁਰ ਸਬ ਟੀਸਾ ਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਟਾ ॥ ੩ ॥
 ਥਾਜੀ ਥਾਜੇ ਪੁਨਿ ਆਕਾਗਾ ॥ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾ ਵਲਾਗਾ ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ
 ਪਵਲੁ ਵਜੈ ॥ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਾਲਿ ਪਵਲੈ ਸਭ ਵਜਾਇਟਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ
 ਨਿਜ ਚਉਰੈ ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਉਮੈ ਖੈ ਵੈ ਗੁਰ ਪਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇਵ ਭਿ
 ਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਟਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜੇ ਵਡੁ ਹੋਰੁ ਲਾਗਾ ਜੀ ॥
 ਨਾਮੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਜੀ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਗਾ ਪਾ
 ਏਇਟਾ ॥ ੬ ॥ ਥਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭ ਦੁਖ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਥੁਕਰ ਮਕਮਾ ਵਾਰਿ ਵਪਾਰਿ
 ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਾਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਥਿਨੁ ਨ ਵੈ ਦੁਖ ਪਾਇਟਾ ॥ ੭ ॥
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵ
 ਹਿ ਸੇਥਿ ਧਨ ਤੇ ਫਾਰਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਪਾਰਿ ਪਾਇਟਾ ॥ ੮ ॥ ਗਲਤ ਗਲੇ ਸੇਜ
 ਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਸਾ ਮਾਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਗਲਤ ਚੁ
 ਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਟਾ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤਾ ਪਾਏ ਕੇਈ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦੀ
 ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਗੰਗਾ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਟਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਗਾ ॥ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਾਟੇ ਕਾਟਲਾਗਾ
 ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋ ॥ ਅਸੁ ਜਨੈ ਸਾਜਨਿ ਸਮਾਇਟਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਲੇਹੁ ਮਾਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਮੈਲੈ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਕੁੜੇ
 ਕੁੜੇ ਕਰੇ ਦਾਪਾਗੁ ॥ ਕੁੜੇ ਬੋਲਿ ਦੁਖ ਪਾਇਟਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਣੀ ਕਿ
 ਮਾਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦੀ ਸਾਸਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚੁਲੈ ਏਨੁ
 ਗਤੀ ਨਾਮੁ ਚੋਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇਟਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਿ ਸਿਰਿ ਦਾਸ ਚਾਸੇਈ ॥ ਆ
 ਪਿਉ ਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਦਾਸ ਲਾਹੇ ॥ ਮਾਲਿ ਸਚੇ ਸੁ
 ਖ ਪਾਇਟਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮ ਕਰੇ ਧਿਜ ਲੈ
 ਸਭੁ ਕੇਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਇਟਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ਜੀਤ ਤੇਰੇ ਸਾਭਿ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
 ਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੁਗੁਰ ਮਤੀ ਮਾਨਿ ਵਸਾਇਟਾ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥

ਮਾਭੁਮਹਲਾ ੨ ਹਰਿਜੀਓਤਾਤਾਗਮਅਥਾਹਾਓਸੁਤਿਲੁਨਤ
 ਮਾਇਵੇਪਰਵਾਹਾਤਿਸਨੇਅਪਾਤਿਨਸਕੈਕੋਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
 ਦਾ॥੧॥ਜਿਕਿਛੁਕਰੈਨਿਜਚਉਹੋਈ॥ਤਿਸੁਥਿਨੁਦਾਤਾਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿ
 ਸਨੇਨਮੁਦਾਨੁਕਰੈਸੇਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੨॥ਚਉਦਹਰਵ
 ਲਤੇਗੋਟਨਾਨੇ॥ਸਾਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅਤਰਿਨਾਨੇ॥ਨਵੈਕਾਵਾਪਾਗੀ
 ਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਕੋਪਾਇਦਾ॥੩॥ਸਾਤਿਗੁਰਿਸੋਵੈਐਸਹਜਅਨ
 ਦਾ॥ਹਿਰਦੈਆਇਵੁਠਾਗੋਵੈਦਾ॥ਸਹਜੇਰੁਗਾਤਿਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਆ
 ਪੇਠਗਾਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੪॥ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖਪਾਇਆ
 ॥ਅਨਾਦਿਨੁਮਾਹੀਅਹਿਦੁਖੁਸਥਾਇਆ॥ਮਾਥੋਕਾਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿ
 ਦੁਖੁਗੀਵੈਚਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਗੀ॥
 ਸਹਜਭਾਇਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਦਹਿਸਚੈਮੇ
 ਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੬॥ਜਿਸਨੇਸਚਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਅਤਰਿਸਚੁਕਰ
 ਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਚੁਸਚੈਕਾਅਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੇਸਚੁਪਾਇਦਾ॥੭॥
 ਅਪੇਕਰਤਾਸਭਨਕਸੇਈ॥ਜਿਸਨੇਆਪਿਬੁਝਾਏਬੁਝੈਕੋਈ॥ਅਪੇ
 ਬਖਸੇਦੇਵਾਡੈਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰ
 ਦਿਅਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਆਗੈਮੇਹੁਨਚੁਕੈਮਾਇਆ॥ਆਗੈਜ
 ਮਕਾਲੁਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂਰੈ
 ਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਸੇਵੈਕੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇ
 ਹੁੰਨਅਵੈਮਹਲਿਸਚੈਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ਜੇਤੁਪੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੇਰੈਕਿਸਰੁਫਾਡੈਆਈ
 ਜਿਸੁਦੇਵਹਿਸੇਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰੁਤੇਪਾਏ॥ਨਾ
 ਮਪਦਾਰਬੁਮੀਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਦਾਪਾਇਭਾਨਣੁਅਗਿ
 ਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਗਿਆਨੀਅਪੇਦੂਜੈਲਾਗੈ॥ਬਿਨੁ
 ਪਾਣੀਭੁਭਿਮੁਏਅਭਾਗੈ॥ਚਲਦਿਅਪਹੁਦਹੁਨਦਰਿਨਅਵੈਜਮ
 ਦਰਿਥਾਪਾਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੈਮੁਕਾਤਿਨਹੋਈ॥

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੁਛੁਕੁ ਕੇਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥
ਰਿਸੈ ਸੇਠਾ ਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਆਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਮਤਾ
ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜਾਰਿ ਵਪਾਰੀ ਨਾਮੇ ਲਾਯਾਇ
ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਥਾਇ ਮਰੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਕਨਾ
ਮੁਵਸੈ ਮਾਨਿ ਅੰਤਾਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥
ਮਹੁਮਹਲਾ ੩ ਜੇਤੁ ਪੁਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਲੇ ਵਿਚਿ ਰਿਕੇ
ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭਲਾ ਮਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਲੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਭਵੈ ॥ ਸੋ ਜੇਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਚਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਲੇ ਨੇਲੇ
ਚੈਥੁ ਤੇਰੀ ਅਪਣਾ ਭਲਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਮਨੈ ਸੁਮਿ
ਲੇਤੁ ਪੁਆਏ ॥ ਜੇ ਸੁਭਾ ਭਵੈ ਸੇਤੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਭਲੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵ
ਡੀ ਆਈ ਭਲਾ ਕੀ ਸਾਰਿ ਕਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਸਭਾ ਸਿਸਾਇ ਉਪਾ
ਈ ਨਿਸਨੇ ਭਲਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ
॥ ਭਲਾ ਨਮੈ ਥਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾਈ ॥ ਰੁਮੇ ਭੁਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹਲੁ
ਨਕਥਹੁ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇਵੈ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੁਰਿ ਭਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾ ਮੁਖਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇ ॥ ੬ ॥ ਸਭਨਾ ਵਹੁ ਉਪਜੈ ਨਾ ਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਭੀਜੈ ॥ ਰੋਸਨਾ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਹਰਿ ਸਿਧੀ ਜੈ ਰਸਹੀ ਤੇਰੁ ਪਾਇ ॥
੭ ॥ ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਥਾਇ ਸਚਿ ਰਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ
ਨੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੇਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੋ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਸਾ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ
ਦੇਹਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੀ ਸਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜੇਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਸੀ ਜਯਾਰਿ ਵਸਾ ਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਵਲ ਜੁ ਕਰੇ ਵਪਾਰਾ ॥ ਵਿਲੁਨਾ
ਵੈ ਸਭੁ ਤੇਹਾ ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਗੇ ਆਇਆ ਨਾਗੇ ਜਾਸੀ ॥ ਵਿਲੁਨਾ ਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

॥੧॥ ਜਿਸਨੇ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਗਰਿ ਮੀ ਨਿਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਾਸਿ ਆਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥੧੨॥ ਨਾਵੈ
 ਨੇ ਲੋਚੈ ਜੇ ਤੀਸ ਭਾਈ ॥ ਨਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਨ
 ਉਪਾਇ ਆਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਇ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ
 ਕੇਟੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪੁਰੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਾਨਿ ਅਉ
 ਸਚੈ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਜਚ ਲੁਫਾਸਾ ਪਾਇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰ ਘਰ ਥੀ ਕੇ ਬਾਨੁ ਸੁ
 ਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੈਰ ਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਸਾਖਿ ਨਿਬ
 ਹੈ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਗਰਿ ਸਚਾ ਮਾਨਿ ਵਸਾਇ ॥੧੫॥ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣ
 ਤ ਬਣਾਈ ॥ ਇਸੁ ਦੇ ਜੀਵਿ ਚਿਸ ਭਵ ਬੁਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਣਜ
 ਰਿਗਿ ਗੀਰ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧੬॥ ਛੰ ॥ ੨੦ ॥
 ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਥਾਇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਹ
 ਰਿਵਸੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ਵਾਰਾ ॥ ਅਨਾਇ ਨੁਹਿ ਸੇਵਹੁ ਸਚੀ ਬਣੀ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੀ ਤਿਨ ਬਾਲਿਹਾ ਜੈ ਭਉ
 ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੁੜਿਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸ
 ਤਾ ਕਿਸ ਤਸੀਗਾ ਤਿਥਾ ਹਿਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਜੇ
 ਰਿ ਪੁਰੁ ਭਵਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾਇ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਬਣੀ ਚੁਪੁਕੁ
 ਭੀ ਸੁਣੀ ਐਸੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਲੇ
 ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਗਰਿ ਨਦਾ ਗਿਨਿਹ ਲੇ ॥ ਗਿਅਨੁ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਨ
 ਦਰੀ ਨਦਾ ਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਵਡੇ ਭਾਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਲ
 ਸਿਨਾ ਮਿਸਥਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਇ ਸਭਾ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਕਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਇ ॥੫॥ ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
 ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਏਹੁ ਵੇਲਾ ਭਰਿ ਜਾ ਬਿਨ ਅਵੈ ਪਾਗਿ ਪਾਸਿ ਐ ਪਕੁਤਾਇ
 ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਪਾਵੈ ਤੁਸਰੀ ਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗ
 ਰੀ ਗਾ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵੈ ਕੇ ਸਭਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੀ ਨਿਵਸਾਇ ॥੭॥ ਉ
 ਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰੇ ॥

ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਦਾਸਾਲਾਜੇਮਿਲਿਸਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸੇਚੇਤੇਨਿਸੁਆਪਿ
ਚੇਤੇਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਵਸੈਮਾਨਿਆਏ॥ਅਪੇਵੇਖੈਅਪੇਬੁਝੈਅਪੇਅਪੁ
ਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਜੀਨਿਸਾਨੈਵਿਚਿਵਥੁਪਾਈਸੇਈਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿ
ਅਪੁਪਛਾਣੈ॥ਅਪੁਪਛਾਣੈਸੇਈਜਨੁਨਿਗਮਲੁਥਾਣੀਸਥਾਦੁਸੁਲਾ
ਇਦਾ॥੧੦॥ਏਕਾਇਆਪਾਵਿਤੁਸਰੀਗੁ॥ਗੁਰਸਥਾਦਿਚੇਤੇਗੁਣੀਗਹੀ
ਗੁ॥ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਗੀਗਰਤਾਗੁਣਕਾਰਿਗੁਣੀਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਏ
ਹੁਸਰੀਗੁਸਥਾਮੁਲੁਸੈਮਾਇਆ॥ਦੂਜੈਗਾਇਕੁਗੀਮੁਲੁਏਆ॥ਹਰਿਨਚੇ
ਤੈਸਦਦੁਖਪਾਏਥਿਨੁਹਰਿਚੇਤੇਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਜਿਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
ਸੇਖਰਵਣੁ॥ਕਾਇਆਹਿਸੁਨਿਗਮਲੁਦਰਿਸਚੈਜਾਣੁ॥ਹਰਿਸੇਵੇਹਰਿ
ਮੀਨਿਵਸਾਏਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੩॥ਥਿਨੁਕਾਗੁਰਸੇਵਿਅਨ
ਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਮੁਏਥਿਲਲਾਇ॥ਜਿਨਕਉਨਦਾਰੀਵੈਗੁਰਕੋਰੀ
ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮੁਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਪਕੋਟਨਾਣੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਲੇਵੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਪਿਆਇਦਿਨੁਗਤੀਉਤਮਪਦ
ਵੀਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਅਪੇਸਚਰੈਸੁਖਦਾਤਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਪਛਤਾ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਜੇਸਾਚਪੁਰੇਗੁਰੀਕੋਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੭॥ ੨੧॥

ਮਹੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਨਿਰੰਕਾਰਾਕਰਉਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੇ
ਹੁਕਮਿਥਣਾਇਆ॥ਅਪੇਖੇਲਕਰੇਸਥਿਕਰਤਾਸੁਣਿਸਾਚਾਮਾਨਿਵਸਾ
ਇਦਾ॥੧॥ਮਾਇਆਮਾਈਤੈਗੁਣਪਰਸੁਤਿਜਮਾਇਆ॥ਚਰੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮੇ
ਨੇਭੁਗਮਾਇਆ॥ਵਰੇਮਾਯਵਾਗਥਿਤੀਕਰਿਇਸੁਜਗਮਾਹਿਸੇਈਪਾਇਦਾ
॥੨॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕਰਣੀਸਾਗਾ॥ਮਨਮੁਖਪੁਰਿਧਰਾਗੁਰਥਾਣੀ
ਵਰਤੀਜਗਅੰਤਰਿਇਸੁਥਾਣੀਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੩॥ਵਿਦੁਪਛੈ
ਅਨਾਦਿਨੁਵਦਸਮਾਲੇ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤੈਥਪਾਜਮਕਾਲੇ॥ਦੂਜੈਗਾਇਸਦਾ
ਦੁਖਪਾਏਤੈਗੁਣਭਗਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸੁਸਿਉਲਿ
ਵਲਾਏ॥ਤ੍ਰਿਥਿਧਿਮਨਸਾਮਨਾਹਿਸਮਾਏ॥ਸਚੈਸਥਾਦਿਸਦਾਹੈਮੁਕ
ਤਾਮਾਇਆਮੇਹੁਕਾਇਦਾ॥੫॥ਜੇਪੁਰਿਗਤੇਸੇਹੁਣਿਗਤੇ॥ਗੁਰਪਰ

ਸਾਟੀਸਹਜੇਮਾਭੇ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਪਰਪਾਇਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ
 ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਭਗਮਿਨਪਾਏ॥ਦੁਜੈਭਾਇਲਗਾਦੁਖਪਾਏ॥ਸੁਹਰੰਗੁਦਿਨਬੇ
 ਕੋਰੋਵੈਇਸੁਜਾਦੇਬਿਲਮਨਲਾਇਦਾ॥੭॥ਏਹੁਮਨੁਕੈਭਾਇਰੰਗਾਏ॥ਇਤੁਗੰਗੀ
 ਸਾਚੇਮਾਰਿਸਮਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗੀਕੋਇਹੁਗੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਚੜਾਇਦਾ॥੮॥ਮਨ
 ਮੁਖੁਬਹੁਤਕਰੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਰਗਹਕਥਹੀਨਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਦੁਜੈਲਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇ
 ਆਬਿਨੁਬੁਝੇਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੯॥ਮੈਰੈਪ੍ਰਭਿਅੰਦਰਿਅਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਦੀ
 ਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਸਚਾਪੁਰੁਸਚਾਦੁਪਾਰਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥
 ਇਸੁਕਾਇਅਕੀਕੀਮਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਮੈਰੈਠਕੁਗਿਇਹਬਲਤਥਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜੋਵੈਸੁਕਾਇਅਸੇਪੈਆਪਾਰਿਅਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਵਿਚਿਤੋਟਾ
 ਕਾਇਆਵਿਚਿਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇਵੇਪਰਵਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜਿਸਦਾਸੁਖੁ
 ਏਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਚਾਮਹਲੁਸਚੇਭੰਡਰਾ॥ਅਪੇਦੈਵੈਦੈਵ
 ਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹੇਸੁਖਦਾਤੇਮਾਨਿਮੈਲੇਕੀਮਾਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇ
 ਆਇਚਿਵਸਤੁਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਦੈਵਾਡਿਅਈਅਜਿਸ
 ਦਹਦੁਸੇਈਵਬੁਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਛੇਤਾਇਦਾ॥੧੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਭ
 ਮਹਿਗਹਿਅਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥ਅਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾ
 ਏਅਪੇਸਥਦੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਅਪੇਸਚਾਸਥਦਿਮਿਲਾਏ॥ਸਥਦੇ
 ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਭਕਾਏ॥ਨਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਾਡਿਅਈਨਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥
 ੧੬॥ ੮॥ ੨੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੩ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਵੇਪਰਵਾ
 ਜੇ॥ਅਪੇਮਿਹਰਵਨਅਗਮਅਥਗੇ॥ਅਪਾਤ੍ਰਿਕੇਇਨਸਕੈਤਿਸਨੇਗੁਰਸਥਦੀ
 ਮੇਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਧਨੇਸੇਵਹਿਜੇਤੁਪੁਰਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦੇਸਾਚਿਸਮਾਵ
 ਹਿ॥ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਲਰਵਹਿ॥ਦਿਨੁਰਤੀਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਭਾਇਆ॥੨॥ਸਥਦਿ
 ਮਹਿਸੇਸਰਲੁਸਵਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਿਰੈਉਰਧਾਹਿ॥ਜਨਮੁਸਭਲੁਹਰਿ
 ਚਰਣੀਲਾਗੇਦੁਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਆਪੈਮਿਲਾਏ
 ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਇਸੁਜਗਮ
 ਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ॥੪॥ਤੇਰੇਗੁਲਕਾਮੈਕੁਲੁਜਾਈ॥ਅਤਿਨਪਾਰਕੀਮ

ਤਿਨੀਪਾਈ॥ ਅਪੇਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ॥੫॥ ਇਸੁ
 ਜਗਮਹਿ ਮੇਰੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅਗੀਅਨੀ ਅੰਤੁ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਧੰਧੈ ਧਵਤੁ ਜੰਮੁ ਗਵਾ
 ਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਜੋ ਵੈਤਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਲੁ
 ਸਥਾਇ ਜਲਾਏ॥ ਸਨੁ ਨਿਗਮ ਲੁਗਿ ਅਨੁਰਤ ਨੁਚਾਨ ਲੁਗਿ ਅਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾ
 ਇਆ॥੭॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨੀਪਾਈ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰੈ ਵਸਾਈ
 ॥ ਕੀ ਮਭਿ ਕਉ ਲੁਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗੀ ਤੂ ਅਪੇਸ ਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ
 ਕੁ ਅਗਮ ਅਧਾਰਾ॥ ਨਾ ਕੋ ਜੋ ਅੰਤ ਲਲਾਹਾਰਾ॥ ਅਪੇ ਤੇ ਲੋ ਤੇ ਲਿ ਤੇ ਲਾਏ
 ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਮੇਲਿ ਤੇ ਲਾਇਆ॥੯॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਹਿ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਤੂ
 ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹੁ ਲਾਹਿ ਪਾਸਿ॥ ਸਭ ਨਾਨੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿ
 ਆਇਆ॥੧੦॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲੁਗਿ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਗ ਪਾਤੀ ਜੋ ਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ
 ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬੁਝਾਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੁਝੈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ
 ਠਾਕਿ ਹਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਜੋ ਗਠਿ ਰੈ ਪਨੇਰੀ॥ ਮਹਿ
 ਮਹਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਠੇਰੀ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਰ ਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਥਹੁ ਪਾਇਆ॥੧੩॥
 ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਪਾ ਕਰੇ ਭੇਖ ਪਾਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਈ ਹਉ ਮੈ ਕੀਨੈ ਨ ਮਾਗੀ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ
 ਮੁਕਾਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ ਅਗੀਅਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਸੁ ਤਨੁ ਹਿ ਜਲਾ
 ਏ॥ ਚਿਸਟੀ ਬੁਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਾਥੁ ਦੁਕਮਾਏ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਕੈ ਪੁਨਿ ਵੇਰੇ ਹਉ ਮੈ
 ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਾਡੀ ਆਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰ
 ਲੈ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ੧॥੨੨॥
 ਮਾਹੁ ਮਹਲ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਭਗਤ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਭਗਤ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ
 ਲਿਵਲਾਏ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਥਹਿ ਕਰਤੇ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥
 ਪੂਰੈ ਸਥਾਇ ਗਾਤੀ ਸੁਖਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਕਾਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸ
 ਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੈ ਉਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥੨॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ
 ਸਰੀਰਾ॥ ਕਰਮੁ ਜੋ ਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗੀਅਨੁ ਸਥਾਇ ਬੁਝਾਏ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ਕਮਾਏ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੇਨੀ

ਭਗਮਾਏ। ਜਮਕਾਜੇਵਡਾਕਦੇਨਕਾਟੈਅਤੇਥਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥
 ਦਲੁਜਾਣਾਸਥਾਟਿਨਿਵਾਗੇ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਰਖੈਓਰਧਾਗੇ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮ
 ਹੈਮਨੁਮਾਗੇਓਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਆਵਣਜਾਣੈਪਰਜਵਿਗੇਈ
 ॥ ਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਬਿਰੁਕੇਇਨੀਏਈ॥ ਅਤਰਿਜੋਤਿਸਥਾਦਿਸੁਖਵਾਸਿਆ
 ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੩॥ ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤਿਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਾਸਿਆਇ
 ਆ॥੪॥ ਥਾਥੁਗੁਰੁਹੈਮੋਹੁਗੁਥਾ॥ ਠਿਰਿਠਿਰਿਭੁਥੈਵਰੈਵਾਰਾ॥ ਸਾਤਿਗੁ
 ਰੁਕੇਟੇਸਚੁਦਿਵਾਏਸਚੁਨਾਮੁਮਾਨਿਭਾਇਆ॥੫॥ ਸਾਚਾਦਰੁਸਾਚਦਰਬਾ
 ਰਾ॥ ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਥਾਦਿਪਿਆਰਾ॥ ਸਚੀਧੁਨਿਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਮਾਰਿ
 ਸਮਾਇਆ॥੬॥ ਘਰੈਅੰਦਰਿਕੋਘਰੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥
 ਓਥੈਸੋਗੁਣਿਜੋਗੁਨਾਇਆਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੭॥ ਦੂਜੈਠਾਇ
 ਦੁਸਟਕਵਾਸਾ॥ ਭਉਦੋਠਿਗਹਿਥਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ ਕੁਸੰਗਾਤਿਥਹਿਸ
 ਦਦੁਖੁਪਾਘਰਿਦੁਖੈਦੁਖਕਮਾਇਆ॥੮॥ ਸਾਤਿਗੁਰਥਾਣੁਹੁਸੰਗਾਤਿਨ
 ਹੋਈ॥ ਥਿਨੁਸਥਾਦੈਪਰੁਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ ਸਹਜੇਗੁਣਗਵਹਿਦਿਨੁਗੁਤੀਜੋ
 ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੯॥ ਕਾਇਆਥਿਰਖੁਪਖੀਵਿਭਿਵਾਸਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਚੁਗਾਰਿਗੁਰਸਥਾਟਿਨਿਵਾਸਾ॥ ਉਭਰਿਨਮੁਲੇਨਾਵਹਿਨਜਾਹੀਨਿਜਘ
 ਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੦॥ ਕਾਇਆਸੇਧਾਰਿਸਥਾਦੁਵੀਚਰਗਿਆਮੋਹਠਗ
 ਉਰੀਗੁਰਮੁਨਿਵਾਹਿ॥ ਅਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
 ਆ॥੧੧॥ ਸਦੀਨੈਵੈਦੁਰਿਨਜਾਣੁ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਣੁ
 ॥ ਥਿਗਸੈਕਮਲੁਕਿਗਣਿਪਗਸੈਪਗਟੁਕਾਰਿਦੇਖਾਇਆ॥੧੨॥
 ਅਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੇਈ॥ ਅਪੇਮਾਰਿਨੀਵਾਣੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਾ
 ਮੁਮਿਲੈਵਾਰਿਅਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੩॥ ੨॥

ਮਾਰੁਸੇਲਹੇਮਹਲਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਚਾ ਅਖਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ਅਵਗੁਨਸੁਣਸਿਥੀਜੀਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁ
ਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈਹੋ॥੧॥ ਸਭਨਾਸਚੁਵਸੈਮਨਮਹੀ॥
ਪ੍ਰਸਾਦੀਸਹਜੇਸਮਾਹੀ॥ ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਗੁਰਚਰਣੀਚਿ
ਤੁਲਾਈਹੋ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੈਹੋਗਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰੈਪੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀ
ਅਵਗੁਨਦੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਰਤਨਪਨੁਪਾਇਅਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
ਭਈਹੋ॥੩॥ ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੇਦੂਜੇਲਾਗੇ॥ ਆਵਹਿਜਾਰੀਕ੍ਰਮਿਮਹਾਰਿਅ
ਭਗੇ॥ ਨਨਕਾਤਿਨਕੀਭਰਿਗਾਤਿਹੋਵੈਜਿਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਸਰਣਾਈਹੋ॥੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਹੋਸਾਚੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਮਾਗਭਿਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ ਹੋਹੁਦ
ਅਲੁਕ੍ਰਿਪਕਰਿਹਰਿਜੀਭਿਰਾਖਿਲੇਵਹੁਗੁਰਸਰਣਾਈਹੋ॥੫॥ ਅਮ੍ਰਿਤ
ਹਸੁਸਤਿਗੁਰੁਚੁਗਾਇਆ॥ ਦਸਵੈਦੁਆਰੇਪਗਟੁਹੋਇਆਇਆ॥ ਤ
ਹਅਨਾਦਸਥਦਵਜਹਿਧੁਨਿਥਣੀਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਈਹੋ॥੬॥ ਜਿ
ਨਕਉਕਰਤੈਧੁਰੀਲਿਖਿਪਾਈ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਰਗੁਰਕਰਤਵਿਹਾਈ॥ ਥਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਕੇਈਸੀਭੈਨਹੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੋ॥੭॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿ
ਸੁਆਪੈਦੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਇ॥ ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਕਰੇਨਾਮੁਭਵੈਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਈਹੋ॥੮॥ ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਾਨਿਪਗਟੁਭਇਆ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਸਹਜੇਲਾਇਆ॥ ਏਹਵਾਡਿਅਈਗੁਰਤੇਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਾਲਿਜਾਈ
ਹੋ॥੯॥ ਪਗਟਿਅਸੁਗੁਨਿਸਿਮਿਟਿਅਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਅਗੁਰ
ਤਨਿਅਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅਤਿਭਰੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਹੋ
॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਗਟੀਹੋਸੇਇ॥ ਚਹੁਜੁਗਿਨਿਰਮਲੁਹਛਲੇਇ॥ ਨਾਮੋ
ਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਮਿਗਹਿਅਲਿਵਲਾਈਹੋ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ
ਰਪਾਤਿਹੋਵੈ॥ ਸਹਜੇਜਗੈਸਹਜੇਸੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈਸਮਵੈਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਖਿਅਈਹੋ॥੧੨॥ ਭਗਤਮੁਖਿਅਮ੍ਰਿਤਹੋਥਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਅਖਿਵਖਣੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਾਮਨੁਥਿਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈ
ਹੋ॥੧੩॥ ਹਮਮੁਖਅਗਿਆਨਗਿਆਨੁਕਿਛੁਨਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਾਝਪ

ਵੀਮਨਮਾਹੀ। ਜਿਹੁਦਾਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਗਰਜੀਉਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵ
 ਲਾਈਹੋ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿਸਾਤਿਗੁਰੁਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ ਸਹਬੇਗਵਿ
 ਗਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅਤਮਚੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਸੁਗਤਿਸ
 ਮਾਈਹੋ॥ ੧੫॥ ਜਿਨਕਉਆਦੇਮਿਲੀਵਡਿਅਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਮਨਿਵ
 ਸੇਆਲਿਵਲਾਈ॥ ਅਪਮਿਲਿਅਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਨਕਅਕਿਸ
 ਮਾਈਹੋ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗਰਿਅਗਮਅਗੇਚਰੁ
 ਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਸਹਬੇਗਵਿਗਰਿਆਪਟਵਾਸੀ॥ ਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਗੁਨਕੋਈ
 ਦਾਤਾਗਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਗਥੈਗਰਿਰਾਖਣਹਾਰ
 ॥ ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾਗਾਸਿਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਉਤਮਥਾ
 ਣੀਹੋ॥ ੨॥ ਜਾਜਪੈਕਿਛੁਕਿਥਾਉਨਾਹੀ॥ ਤਾਕਰਤਾਭਗਪੁਰਿਸਮਾਹੀ॥ ਸੁ
 ਕੋਤੇਛੁਨਿਗਰਿਅਕੀਤੇਨੁਹੀਧਿਅਵਹੁਚੋਜਾਵਿਡਾਣੀਹੋ॥ ੩॥ ਜੇਜੀ
 ਅਕੀਵੇਦਨਜਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੋਉਕਰਥਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਜਨਕ
 ਰਿਥੇਨੀਤਿਜੇਸਹਬਸੁਖਕਾਦਣੀਹੋ॥ ੪॥ ਜੇਜੀਐਕੀਸਹਜਾਣੈ॥
 ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਨਕੀਐਅਜਾਣੈ॥ ਸੁਰਖਾਸਿਉਨਹਲੁਭੁਪਰਾਣੀਹਰਿ
 ਜਪੀਐਪਦੁਨਿਰਥਾਣੀਹੋ॥ ੫॥ ਨਕਾਰਿਚਿਤਾਚਿਤਾਹੈਕਰਤੇ॥ ਗਰਿਦੇ
 ਵੈਜਾਲਿਥਾਇਜੰਤਸਭਤੇ॥ ਅਚਿਤਦਨੁਦੇਇਪੁਛੁਮੇਗਾਵਿਚਿਪਾਥਰ
 ਕੀਟਪਥਾਣੀਹੋ॥ ੬॥ ਨਕਰਿਅਸਮੀਤਸੁਤਭਈ॥ ਨਕਰਿਅਸਾਕਿਸੈ
 ਸਾਹਿਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ॥ ਥਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਥੇਲੀਨਹੀਹਰਿਜਪੀਐਸਾ
 ਰੋਗਪਾਣੀਹੋ॥ ੭॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਥਨਵਹੀ॥ ਸਭੁਆਸਾਮਨਸਾ
 ਪੁਰੈਥਾਹੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਥਵਖੰਡਨੁਸੁਖਿਸਹਜੈਗੋਇਵਹਾਣੀ
 ਹੋ॥ ੮॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਇਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸ
 ਮਾਈਆਜੇਸਗਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਾਤਿਰਾਖੇਜਾਇਪੁਛੁਹੁਦੇਦੁਹਾਣੀਹੋ॥
 ੯॥ ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਲਾਏਸੇਈਜਨੁਲਾਗੈ॥ ਗੁਰਕੇਸਥਾਦਿਭਰਮਭਉਭਾ
 ਗੈ॥ ਵਿਚੈਗੈਰਿਸਦਾਰੈਉਦਸੀਜਿਉਕਮਲੁਗੈਵਿਚਿਪਾਣੀਹੋ॥ ੧੦॥
 ਵਿਚਿਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਗੈਰਿਅਵੈਜਾਏ॥ ਸੇਤਪੁ

ਪੁਰਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋਗਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਲੀ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਹਉ ਕਿ ਅਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਸੁ
 ਅਮੀ ॥ ਤੁਸਰ ਬਜੀ ਅਕ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਨੁ ਤੁਝੈ ਪਾਰਿ ਕਰਤੇ
 ਹਰਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਖ ਪਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਰੁ ਅਰਿ ਕਰ ਬੇਲਾ ਲਕਾ ॥ ਕਿ
 ਸਹੀ ਜੇਰੁ ਦੀ ਬਨ ਮਾਇ ਅਕਾ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਟੇਕ ਪਰ ਅਵਰਨ ਕਾਈ ਤੁਕਰ ਤੇਰਾ
 ਖੁਸੈ ਨਿਮਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ॥ ਹਿਰਕੇ ਤੀ ਝੁਖਿ
 ਝੁਖਿ ਅਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਪਖੁ ਕਰਹਿ ਤੁਸੁ ਅਮੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਾਰਿ ਗਲ ਤੁਧੁ
 ਅਣੀ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸੇਵਿਓ ॥ ਤਿਨੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੇ
 ਤਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਸਰੁ ਮਾਰਿ ਵਰਤਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜਗੀ ਨਾਥਾ ॥ ਸੇਹਰਿ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਗੁ
 ਰਮ ਸਤਾ ਕੀ ॥ ਭੁਗਿ ਕੀ ਸਕੁਣਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਸੁ ਦਸਾਣੀ
 ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥

ਮਹੁ ਸੇਲੇ ਮਹੁਲ ੨

ਭਸਾ ਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਉ ਪਾਇ ਪਰਿ ਜਿਨਿ ਪਰਣਾ ॥ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਅਹੁ ਕਮੇ ਚਰਣਾ ॥ ਅਗਨਿ
 ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਪੀ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਭਈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜ
 ਕੁਸੰਬ ਹੋ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਹੋ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਪਿ ਉਬਧ ਨਹਾ
 ਸੇਈ ਤੇਰਾ ਸਾਈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਮਤ ਗਰਭ ਮਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿਆ ॥ ਸਾਸਿ ਗਾ
 ਸਿ ਹੋਇ ਸੀ ਗਿਸ ਮਾਲਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਡੀ ॥ ਜਿਸੁ ਵਡਿ
 ਆਈ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਬਿਨ ਕੀ ਗੋ ॥ ਗਰੀਬਾਨਿ ਵਾਜੇ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮੇਰੇ ॥ ਗਰਬਾਨਿ ਵਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣਾ ॥ ਕਿਛੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੪ ॥
 ਸੇਖਾ ਤਿਵੰਤ ਸੇਖਾ ਵੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਅ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮਤ ਪਿਤਾ

ਸੁਤਬੰਧਧਰਾਈਜੀਨੀਇਹੁਸਿਸਾਟਉਪਾਈਹੋ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਅਏਸਰਣ
 ਭਉਨਹੀਕਰਣ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਰਭਉਹੋਤਰਣਮਨਬਚਕਰਮਅਰਧੇ
 ਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਕਦੇਸਜਾਈਹੋ॥੭॥ ਗੁਣਨਿਧਨਮਨਤਨਮਾਰਿਗਵਿ
 ਆਜਨਮਸਰਣਕੀਜੇਨਿਨਭਾਵਿਆ॥ ਦੁਖਾਥਿਨਸਕੀਅਸੁਖਿਡੇਰਾ
 ਜਾਤਿਪਾਤਿਰੇਅਘਾਈਹੋ॥੮॥ ਮੀਤਹੁਮੈਰਸੇਈਸੁਆਮੀਭਾਨਥਨੀ
 ਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਪੁੰਨਧਰਮੇਸਰੁਚਿਤਗਣਤਮਿਟ
 ਈਹੋ॥੯॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਕੇਟਿਲਖਬਾਹੁ॥ ਹਰਿਜਸੁਕੀਰਤਨੁਸੀਗੀਧਨੁਤ
 ਹ॥ ਗੀਅਨੁਖੜਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨਦੁਤਮਰੇਕਰਿਧਾਈਹੋ॥੧੦॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨਪੁਜਪੁਜਪੁਜਪੁਜਪਨੇ॥ ਜੀਤਿਅਵੁਵਸਹੁਪਾਰਿਅਪਨੇ॥ ਲਖ
 ਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖਹੁਸਾਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਈਹੋ॥੧੧॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹ
 ਮੰਡਉਧਰਣਹਰਾ॥ ਉਚਅਥਾਹਅਗੀਮਅਪਾਗਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰ
 ਭੁਅਪੁਨੀਸੇਜਨੁਤਿਸਾਰੀਧਿਅਈਹੋ॥੧੨॥ ਥੰਧਨਤੇਵਿਲੀਏਪ੍ਰਾਭੰਮੇ
 ਲੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੇਪ੍ਰਗੇਲੇ॥ ਅਨਦਰੁਣਦੁਣਕੁਸੁਹਜਿਧੁਨਿ
 ਸਾਚੀਕਰਕਮਾਈਹੋ॥੧੩॥ ਮਾਨਿਪਰਤੀਤਿਥਨੀਪ੍ਰਭਤੇਗੀਭੀਸਿਗਈਹ
 ਉਮੈਮਾਤਿਮੇਗੀ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਅਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਗਮਾਰਿਸੇਭਸੁਹਈਹੋ॥
 ੧੪॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪੁਜਗਦੀਸੈ॥ ਬਿਲਿਬਲਿਜਾਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਈਸੈ॥
 ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਵਰਨਦੀਸੈਏਕਾਜੁਗਤਿਸਥਾਈਹੋ॥੧੫॥ ਸਾਤਿਸਾਤਿ
 ਸਾਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਸਦਮਨੁਰਾਤਾ॥ ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਜੀਵ
 ਹੀਜਨਤੇਰੇਏਕੰਕਾਰਿਸਮਾਈਹੋ॥੧੬॥ ਭਗਤਜਨਾਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਅ
 ਰਾਸਭਉਧਰਣੁਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਸਿਮਾਰਿਨਾਮੁਪੁਨੀਸਭਾਇਛਾਜਨਨਾ
 ਨਕਪੈਜਰਥਾਈਹੋ॥੧੭॥ ੧॥

ਮਹੁਸੇਲਹੇਮੁਲਾ ੪

੧੬ ਸਾਤਿਕੁਪਸਾਦਿ

ਸੰਗੀਜੇਗੀਨਾਕਿਲਪਟਣੀ॥ ਉਗਭਿਰੀਰੰਗਸਮਾਣੀ॥ ਬਿਰਤਸੰਜੇਗੀ
 ਭਏਇਕਤਕਰਤੇਭੇਗਾਬਿਲਾਸਾਹੋ॥੧॥ ਜੋਪਿਹੁਕਰੇਸੁਧਨਤਤੁਮਨੈ
 ॥ ਪਿਛੁਸਨਾਰਿਸੀਗਾਰੇਰਖੈਸੰਗਾਨੈ॥ ਮਿਲਾਇਕਤਕਸਾਰਿਦਿਨੁਰਾਤੀਪਿ

ਉਦੇਧਨਹੀਦਿਲਸਾਰੇ॥੨॥ਧਨਮਗੋਪਉਬਹੁਬਿਧਿਧਵੈ॥ਜੇਪਵੈਸੇਆ
ਇਦਿਖਵੈ॥ਏਕਵਸਤੁਕਉਪਹੁਚੇਨਸਕੈਧਨਹਤੀਭੂਖਾਪਿਆਸਾਰੇ॥੩॥
ਧਨਕੈਗੈਥਿਨਉਦੇਉਕਰਜੈਗੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾਹੁਵਸਹੁਘਰਿਮੇਰੈ॥ਐ
ਸਾਥਣਜੁਕਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਹੀਜੇਤਉਤਰੈਭੂਖਾਪਿਆਸਾਰੇ॥੪॥ਸਗਲੇਕ
ਰਮਧਰਮਜੁਗਸਾਧਾ॥ਥਿਨੁਹਰਿਰਸਸੁਖੁ॥ਤੈਲੁਨਹੀਲਾਧਾ॥ਭਈਕ੍ਰਿ
ਪਨਾਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਾਪਿਰਅਨੰਦਉਲਾਸਾਰੇ॥੫॥ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚ
ਪਲੁਸਿਆਨਾ॥ਪੰਚਤਤੁਕਾਰਚਨੁਰਚਾਨਾ॥ਜੇਸੁਵਖਰਕਉਤਮਆ
ਏਹੁਸੇਧਾਇਓਸਾਤਿਗੁਰਪਾਸਾਰੇ॥੬॥ਧਨਕੈਤੁਵਸੁਮੈਨਾਨੇ॥ਪ੍ਰਿਅ
ਸੁਖਵਸੀਥਾਲਗੁਪਾਨੇ॥ਤੁਥੈਥਿਨਹਉਕਿਤਹੀਨਲੇਖੈਵਚਨੁਦੇਹੀਛੈ
ਡੀਨਜਾਸਾਰੇ॥੭॥ਪਿਰਿਕਾਰਿਅਹਉਹੁਕਮੀਥੀਦਾ॥ਓਹੁਭਾਰੇਕੁਰੁਜੇਸੁ
ਕਾਇਨਛੈਦਾ॥ਜਿਛਰੁਗਥੈਤਿਚਰੁਤਮਸੀਗਿਗਲਜਾਸਦੇਤਉਹੀ
ਸਿਧਾਸਾਰੇ॥੮॥ਜਉਪ੍ਰਿਅਬਚਨਕੋਧਨਸਾਰੇ॥ਧਨਕਛੁਨਸਮਝੈਚੈ
ਚਲਿਕਾਰੇ॥ਥਹਰਿਥਹੁਹੀਪਿਰੀਸੰਗੁਮਾਗੈਓਹੁਥਾਤਜਾਨੈਕਾਕਿਸਾ
ਰੇ॥੯॥ਅਈਆਗਿਆਪਿਰਹੁਬੁਲਾਇਆ॥ਨਸਨਪੁਛੀਨਮਤਪ
ਕਾਇਆ॥ਉਹੀਸਿਧਾਇਓਛੁਟਹਿਮਟੀਦੇਖੁਨਾਨਕਮਿਥਨਮੇਰਾਸਾਰੇ
੧੦॥ਰੇਮਨਲੋਭੀਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਦਿਨੁਗਾਤੇਸਵੇਰੇ॥
ਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਪਾਚਿਮੁਏਸਾਕਤਨਿਗੁਰੇਗਲਿਜਮਠਸਾਰੇ॥੧੧॥ਮਨ
ਸੁਖਭਵੈਮਨਮੁਖਿਜਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਭਿਗਿਭਿਰਿਚੈਟਖਵੈ॥ਜਿਤ
ਨੇਨਰਕਸੇਮਨਮੁਖਿਭੈਗੈਗੁਰਮੁਖਿਲੇਪੁਨਸੰਸਾਰੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਇ
ਜੀਹਰਿਜੀਉਭਾਇਆ॥ਤੇਸੁਕਉਲੁਮਿਟਵੈਪ੍ਰਾਭਿਪਾਰਿਗਾਇਆ॥
ਸਦਾਅਨੰਦੁਕਰੇਅਨੰਦੀਜੇਸੁਸਿਰਪਾਉਪਾਇਆ॥ਗਲਿਖਾਸਾਰੇ॥੧੩॥
ਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀਸਾਭਿਗੁਰਪੁਰੇ॥ਸਕੁਇਕੇਦਤੇਬਚਨਕੇਸੁਰੇ॥ਐਸਾਪ੍ਰ
ਭੁਮਿਲਿਆਸੁਖਦਤਾਵੈਛੁਡਿਨਕਤਹੁਜਾਸਾਰੇ॥੧੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਨ
ਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈ॥ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਗਰਿਓਸਭਠਾਈ॥ਨਾਨਕਸਹਇ
ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਉਰੇਲਤੇਰੇਜੇਦਸਾਰੇ॥੧੫॥ ੧॥੨॥

ਕਰੈ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਪੁਰਨੁ ਸਿਰਸਿ ਗਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ਸਿਰਿਸ
 ਰਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੇਦੁ ਜਾਏ॥੧॥ ਹਰਖ ਵੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆ
 ਲਾ ਪਗਾਟਿ ਗਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਭੁਜ ਲਾ ਰੁਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ਵਿਗਸੈ
 ਅਪੇਰੀ ਅਪਿ ਪੁਜਾਏ॥੨॥ ਅਪੇ ਕੁਟ ਗਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਰਾ ਅਪੇਰੀ ਸਚੁ
 ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ਅਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲ ਵੈਦਿ ਨੁਰਾਤੀ ਅਪੇ ਸੁਇ ਸੁਇ ਨੀ
 ਜਾਏ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ॥
 ਅਪੇ ਸਚੁ ਪਾਰਿਓ ਸਕੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਵਰਤੀ ਜਾਏ॥੪॥ ਸਚੁ ਤਪਾਵ
 ਸੁਸਚੇ ਕੇਰਾ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਸਚੀ ਕੁਟ ਗਤਿ ਸਚੀ ਥਾਨੀ
 ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਖ ਕੀ ਜਾਏ॥੫॥ ਏਕੈ ਅਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡਗਾਜਾ ਹੁਕਮਿ ਸ
 ਚੈ ਕੈ ਪੁਰੋਕਾਜਾ ਅੰਤਰਿ ਥਾਹਿ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅਪੇਰੀ ਅਪਿ ਪਤੀ
 ਜਾਏ॥੬॥ ਤੂ ਵਡਗਸੀ ਅਤੂ ਵਡਭੇਗੀ ਤੂ ਨਿਰਥਾ ਲੁਤੂਹੈ ਜੀ ਜੇਗੀ
 ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੈਰੈ ਅਮਿ ਉਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਜਾਏ॥੭॥ ਤੇਰੈ
 ਤਿਤੁ ਤੈਰੈ ਤੇਰੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨੁਸਰੁ ਸੈਜੀ ਤਲੇ ਵੈ ਤੇਰੈ ਨ ਅਵੈ ਪੁਰਭੰਡੈ
 ਤੇਰੈ ਪਾਤਿਗੇ ਅਘੀ ਜਾਏ॥੮॥ ਜਾਗਹੀ ਸਿਧਿ ਸਾਧਿ ਕਥਨ ਵਾਸੀ ਜਾ
 ਗਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ਇਕੁ ਦਾਤਰੁ ਸਗਲੈ ਜਾਚਿ ਕਦੇ ਹਿਦਾ
 ਨੁਸਿ ਸਟੀ ਜਾਏ॥੯॥ ਕਗਹਿ ਰਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ਖਿਨ ਮਾਰੀ
 ਥਾਪਿਓ ਥਾਪਨਾਗਾ ਭਰੋ ਤੇਲੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਭਗਤੀ
 ਜਾਏ॥੧੦॥ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਸੇਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਥਾ ਦੇਸਦਾ
 ਰੰਗ ਮਾਣੈ ਚਤਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਅ ਲਾਸੇਈ ਜੇ ਮਨਿ ਤੈਰੈ ਭਵੀ ਜਾਏ॥੧੧॥
 ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅਵਹਾਰਿ ਸੇਵੈ ਪਰਵਹਾਰਾ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅਵਹਾਰਿ ਸੇਸਾਚਾ
 ਸਾਹਾ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅਵਹਾਰਿ ਤਿਸੁ ਭਓ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀ ਜਾਏ
 ੧੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਲੈ ਤੂ ਟਹਿਛਾ ਸੁਗਤਿ ਸ
 ਥਾਹਿ ਦਿਅੰਤ ਰਿਜਾਗੀ ਅਮਿ ਓਝੈ ਲਿਝੈ ਲਿਖੀ ਜਾਏ॥੧੩॥ ਮਰੈ ਨਹੀ ਸ
 ਦਸਦਹੀ ਜੀਵੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਭਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ਨਾਕੈ ਅਵੈ ਨਾਕੈ ਜਵੈ

ਆਟੀਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭੂਨਿਰੰਕਾਰਾਸਭਮਾਰਿਵਰਤੈਆਪੀਨਿਰੰਗਾਦਰੁ
 ਜਾਤੀਚਿਹਨੁਨੀਕੇਈਸਭੁਕਮੇਸ਼੍ਵਰਸਾਇਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਲਖਚਉ
 ਰਸੀਹਜੇਨਿਸਥਾਈ॥ਮਾਲਸਕਉਪ੍ਰਾਭੇਦੀਈਢਭਾਈ॥ਇਸੁਪ
 ਉੜੀਤੇਜੇਨਰੁਚੁਕੈਸੇਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੨॥ਕੀਤਾਰੋਵੈਤਿਸੁ
 ਰਿਆਕੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਲੀਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾ
 ਏਸੇਈਭੁਲੈਸੇਭੁਏਜਿਸਹਿਭੁਭਾਇਦਾ॥੩॥ਹਰਖਸੇਗਕਾਨਗਰੁਇਹੁ
 ਕੀਆ॥ਸਉਥਰੇਜੇਸਾਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ॥ਤ੍ਰਿਗੁਣਾਤੇਰਹੈਨਿਰੰਗਾ
 ਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਭਾਪਾਇਦਾ॥੪॥ਅਨਕਕਰਮਕੀਏਥਹੁਤੇਰੇ॥ਜੇਕੀਜੈ
 ਸੇਥੰਧਨੁਪੈਗੇ॥ਕੁਰਤਥੀਜੁਥੀਜੈਨਹੀਜੈਮੈਸਭੁਲਾ॥ਮੁਲੁਗਵਾਇ
 ਦਾ॥੫॥ਕਲਜੁਗਮਾਰਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਲਾ
 ਏਥਿਆਨਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕਲਤਾਰੇਹਰਿਦਰਗਪਾਤਿਸਿ
 ਉਜਾਇਦਾ॥੬॥ਖੰਡਪਾਤਾਲਦੀਸੁਭਿਲੇਆਸਾਰਿਕਲੈਵਸਿ
 ਆਪਿਪ੍ਰਾਭਿਕੀਆ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਆਪਿਅਥਿਨਾਸੀਸੋਨਿਹਚਲੁ
 ਜੋਤਿਸਾਰੀਥੀਆਇਦਾ॥੭॥ਹਰਿਕਸੇਵਕੁਸੋਹਰਿਜੇਗਾ॥ਭੇਦੁਨਜਾ
 ਲਹੁਮਾਲਸਦੇਗਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਉਠਹਿਭਾਤੀ॥ਫਿਰਿਸਲਲੈ
 ਸਲਲਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਇਕੁਜਾਚਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੁਆਰੈ॥ਜਾਪ੍ਰਭ
 ਭਵੈਤਾਰਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਜਿਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਸੈਗਰਿਕੀਰਤ
 ਨਿਮਨੁਠਹਰਾਇਦਾ॥੯॥ਗੁਰੂਠਾਕੁਗੁਰੀਤੈਵਸਿਨਅਵੈ॥ਹਰਿਸੇਕਿ
 ਢੁਕੈਗੋਜਿਹਰਿਕੀਅਸੀਤਾਰਵੈ॥ਕੀਤਾਲੈਫਾਨਿਸੇਈਕਰਾਇਨਿ
 ਦਰਿਠਹਰੁਨੈਕੇਈਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਜਿਥੈਅਉਘਟੁਆਇਥਨਤ੍ਰੈਪ੍ਰਾ
 ਣੀ॥ਤਿਥੈਗਹਿਥੀਆਈਐਸਾਗੰਗਪਾਣੀ॥ਜਿਥੈਪ੍ਰਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨ
 ਬੇਲੀਕੇਈ॥ਤਿਥੈਗਰਿਆਪਿਢੁਰਾਇਦਾ॥੧੧॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਅਗਮ
 ਅਥਾਹਾ॥ਕਿਉਮਿਲਿਐਪਭਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਕਾਹਿਸਿਲਕਾਜਿਸੁਮਾਹ
 ਗਿਪਏਸੇਵਾਚਿਸੰਗਾਤਿਵਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਹੁਕਮੁਭੁਏਸੇਸੇਵਕੁ
 ਕਹੀਐ॥ਬੁਰਭਲਾਦੁਇਸਮਸਾਰਿਸੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਤਏਕੇ

ਬੁਝੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ ਥਾ
ਲਸੁ ਰਾਇ ਅਤੀਤੀ ਏ ਦਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਲਾਡਾਇਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀ ਐ
ਜਾਲ ਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕਾਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੂਰਿ
ਸਸਤਾ ਕੇ ਲੇਖਾ ਏ ਖਾਇਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰੀਸ
ਹਿਉ ਪਾਇ ਪਰੀਸ ਭਧਰਣਾ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਸਗਣਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

ਮਾਹੁ ਸੇ ਲੇਖੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇਦੀ ਸੇ ਸੇਏ ਕੇਤੁ ਹੈ ॥ ਥਾਣੀ ਤੇ ਹੀ ਸੁਵਾਣਿ ਸੁਣੀ ਐ ॥ ਦੂਜੀ ਅਵਰੁ ਨ
ਜਾਪਿ ਕਾਈ ਸੰਗਲਤੁ ਮਾਹੀ ਧਾਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੈ ਅਪਣਾ
ਕੀਆ ॥ ਅਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਗਚਿ ਓਨੁ ਪਸਾਰਾ
ਅਪੇ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿਉ ਪਾਏ ਵਰਦਰਵਾਹੀ ॥ ਇਕਿਉ
ਦਸੀ ॥ ਇਕਿ ਪਰਥਾਹੀ ॥ ਇਕਿ ਭੁਖੈ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ॥ ਅਪਾਏ ਸਭ ਸੈ ਤੇਰਾ
ਧਾਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਾਚਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤ ਸੀਰੀ ਰਚਾ
॥ ਅਪੇ ਗੁਪਤੁ ਅਪੇ ਪੈਰ ਪਰਗਟੁ ॥ ਅਪਣਾ ਅਪੁਪਸਾਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਹੋਵਣਾ ॥ ਉਛਾ ਅਗਮੁ ਅਥਹੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ਉਣੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਾਰਿ
ਉਣੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਰਣਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ ਨੈ
ਣੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਅਮੇਰੇ ਸਾਰੀ
ਥਸ ਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਾਰਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸੇਈ ਜਿਨ ਪਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਟੁਮਬਿ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰੀ
ਹਾਲਣਾ ॥ ੭ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਹ ਬੈਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਸੇ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚ
ਲਤਤ ਮਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਹਦ ਪੁਨੀਥਾ ਣੀਤ ਹਨ ਨ ਕਦ ਸੁਚਿਤਾ
ਰਣਾ ॥ ੮ ॥ ਅਵਣ ਜਾਣਾ ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਕਾ ॥ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਪੇਖੈ ਏਹੁ ਅਪਾ
ਗਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਪਲਣਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਜੀਵ ਸੋਇ ਤੁਮਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਥਾਲਿ ਹਾਹੀ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਤਿ

ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਗਤੀਸੈਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਰਣਾ॥੧੦॥ਤੁਧਾਥਿਨੁਦੁ
 ਜੇਕੀਸੁਸਾਲਾਜੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਜੀ॥ਹੁਕਮੁਭਾਏਜਨਭਏਨਿਜ
 ਲਾਇਹਭਗਤਾਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਾਨਿਸਾ
 ਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਮਗੀਗਿਰਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਾਭਿਬੰਧਨ
 ਏਹੁਰਗਮੁਮੇਹੁਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੨॥ਜਹਗਥੈਸੇਈਸੁਖਥਾਨਾਸਾ
 ਜੇਹੋਇਸੇਈਭਲਮਾਨਾ॥ਥਿਨਸੈਥੈਗਨਾ॥ਕੇਥੈਗੀਸੁਭੁਏਕੋਥੈਭਾਲਣਾ
 ॥੧੩॥ਡਰਭੁਕੇਥਿਨਸੇਅਪ੍ਰਿਯੁਗਾ॥ਪਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਾਨਿਰਗੋਆਪੁ
 ਛੋਡਿਪਏਸਹਣਾਈ॥ਜਿਸਥਾਸਾਤਿਸੁਘਾਲਣਾ॥੧੪॥ਐਸਾਕੇਵਰਭਾ
 ਗੀਆਇਆਅਠਪਹਰਜਿਨਿਖਸਮੁਪਿਆਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਸੀਗੀ
 ਤਹੈਸਭੁਕੋਈਸੇਪਰਵਹਸਧਾਰਣਾ॥੧੫॥ਏਹਥਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪ
 ਵਾ॥ਅਠਪਹਰਕਰਜੋਤ੍ਰਿਪਿਆਵਾ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਾਜਿਸਮਾ
 ਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਾਮਿਲੈਉਚਾਰਣਾ॥੧੬॥੧॥ਭੰ॥ ਮਾਗੁਮਹਲਾ ੫
 ਸੁਗਤਿਦੇਖਿਨਭੁਲੁਗਵਾਰਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਾਰਾਭੁਠਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੇ
 ਏਹੁਹੁਣੁਪਾਏਹੋਰਲੁਨਾਗਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਪਉਸਹਣਾਈ॥
 ਮੇਹੁਸੇਗੁਸਭੁਭਗਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮੰਤ੍ਰਦਿਛਾਏਅਉਖਧੁਸਚਨਮੁ
 ਰਿਦਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੈਕਉਤਹਸਹਿਥੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭਗ
 ਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਥਨਥੁਟੀਨੁਦੁਖਭੰਜਨੁਮੇਗੁਰਪੁਰੇਤੇ
 ਪਾਇਣਾ॥੩॥ਹੋਰਦੁਆਰਾਕੋਇਨਸੁਣੈ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਪਾਏਗਾਕਿਛੁ
 ਨਭੁਣੈ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਹੁਭੰਡਗੁਨਾਮਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇਣਾ
 ॥੪॥ਜਾਕੀਧੁਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਗਨਰਦੇਵਨਪਾਵਨੀਮੀਤਾ॥ਸਾਤਿਪੁਰਖੁ
 ਸਾਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸਹਾਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਿਪਰਾਇਣਾ॥੫॥ਪਰਜਾਤੁਲੇਡ
 ਹਿਮਨਾਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਧੇਨੁਸੇਹੀਦਰਥਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਾਤਿਸੈਤੇਖੁਸੇਵਾਗੁਰਪੁ
 ਰੇਨਾਮੁਕਮਾਇਗਸਾਇਣਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਮਹਰਿਪੰਚਸਤੁ॥ਭੈਪਾ
 ਰਥਹਮੋਦਹਿਨਿਰਮਲਾਤੁ॥ਪਰਸੁਜਥਭੇਟੈਗੁਰਪੁਰਤਾਪਰਸੁਪਰਸਿ
 ਰਦਿਖਾਇਣਾ॥੭॥ਕਈਥੈਕੰਗਨੀਲਵੈਲਕੈ॥ਮੁਕਸਿਥਪੁਟੀਭੀਗੀ

ਅਨੀਤਿਅਗੇ॥ਏਕੰਕਾਗੁਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥ਉਥਲਿਥਲਿਗੁਰਦਸਾਇਣ
॥੮॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਗੇਚਰੁਸੇਈ॥ਜਿਸਨੇਲਾਇ
ਲਏਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸੁਵਡਭਗਮਥਾਇਣਾ॥੯॥ਗੁਰਕੀਮਾਰਿਮਾਥੇਵਨਜਾਣ
ਰਿ॥ਤੁਛਮਾਤਸੁਟਿਸੁਟਿਵਖਾਣਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਪਰੰਪਰਸਾਤਿਗੁਰਜੀ
ਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾਇਣਾ॥੧੦॥ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਜੀਵੈ॥ਰਿਦੈਵ
ਸੈਤਠੰਢਾਥੀਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖੁਅਲਾਏਤਸੇਭਾਪਾਏਤਿਸੁਜਮਕੈਪੀਥਿਨਪਾ
ਇਣਾ॥੧੧॥ਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈਪੜਿਆ॥ਜੀਉਪਾਣਪਾਨੁਅਗੈਧਾਰਿਆ
॥ਸੇਵਸੁਗਤਿਨਜਾਣਾਕੋਈਤੁਮਕਰਗੁਦਇਆਕੰਰਮਾਇਣਾ॥੧੨॥ਨਿਰਗੁ
ਣਕਉਸੀਗਿਲੇਹੁਰਲਾਏ॥ਕਰਿਕੰਰਪਾਮੋਰਿਪਾਏਲਾਏ॥ਪਖਾਠਰਉਪੀ
ਸਓਸੰਤਅਗੈਚਰਣਪੋਇਸੁਖਪਾਇਣਾ॥੧੩॥ਥਹੁਤੁਦੁਆਰੇਕੁਮਿਕੁਮਿ
ਆਇਆ॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਸਰਣਾਇਆ॥ਸਦਾਸਦਾਸੰਤਹਸੀਗੀਰਾਖ
ਹੁਏਹੁਦੇਵਾਇਣਾ॥੧੪॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਮੇਰੇਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਾਤਿ
ਗੁਰਪੁਰੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਦਾਅਨੰਦਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਣਾ॥੧੫॥੨॥੬॥
ਮਹੁਸੇਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਅਕਾਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿ
ਚੰਦਸੁਰਜਗੁਣਤਾਸਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਗਸਿਮਰਹਿਸਿਮਰੈਸਗ
ਲਉਪਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪਸਾਭਿਲੇਆ॥ਸਿਮਰਹਿਪਾਤਾ
ਲਪੁਰੀਆਸਚੁਸੇਆ॥ਸਿਮਰਹਿਖਾਣੀਸਿਮਰਹਿਥਾਣੀ॥ਸਿਮਰਹਿਸਗ
ਲੇਹਰਿਜਨਾ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੋਥਿਸਨਮੋਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਦੇਵਤੇਕੋੜਿ
ਤੇਤੀਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਪਿਦੈਤਸਾਭਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤੁਨਜਾਈਜਸੁਗ
ਨਾ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੰਖੀਸਾਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਥਨਪਰਥਤਅਉ
ਧੂਤਾ॥ਲਤਾਥਲੀਸਾਖਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਗਵਿਰਹਿਅਸੁਆਮੀਸਭਸੇਨਾ॥੪॥
ਸਿਮਰਹਿਬੁਲਸੁਖਮਸਾਭਿਜੰਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਗਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪ
ਤਪ੍ਰਗਟਾਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਕਾਪ੍ਰਭਪਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿ
ਨਰਨਾਰੀਅਸਗਮਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਾਤਿਜੇਤਿਸਾਭਿਵਰਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਗੁਣੀਚ
ਤ੍ਰਹੁਸਾਭਿਏਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈਣੀਅਹੁਦਿਨਾ॥੬॥ਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਵੀਮੁਗਤਿਪ

ਲਾਨਿ ਮਖਾ॥ ਸਿਮਰੈ ਕਾ ਲੁ ਅ ਕਾ ਲੁ ਸੁ ਚੈ ਸੇ ਰਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਭੈ ਲਸ ਸਤ
 ਸੰਜੇ ਗਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ॥ ਏਕੁ ਖਿਨਾ॥ ੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰ ਸੁਆਮੀ॥
 ਸਗਲ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤ ਹਰਾ ਮੀ॥ ਕਾਗੇ ਕੀਰ ਪਾਜਿ ਸੁਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨ ਮੁਖ
 ਦਰਬੁ ਸੋਜੀਨਾ॥ ੮॥ ਜਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਦੂਠ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜ
 ਪੁਜ ਪਨਾ॥ ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿ ਸੇ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁ॥ ਤਿਨ ਜੈ ਨੀਰੁ ਮਿਰੁ ਨਾ॥ ੯॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਭ ਦੁਵੈ ਸੈ ਮਾਨਿ ਜਾ ਕੈ॥ ਦੂਠੁ ਦਰਦੁ ਕੂਮੁਤ ਕਾਠਾ ਗੈ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ
 ਅਨੰਦੁ ਨ ਮਰ ਸੁਆਨ ਹਰ ਦਥਾ ਲੈ ਸਹਜ ਪੁਨਾ॥ ੧੦॥ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤਾ ਜੀਨਿ ਪੁਰੁ
 ਧੀਆ ਏ॥ ਸੇਧਾ ਤਿ ਵੰਤਾ ਜੀਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਏ॥ ਧਾਰ ਬਹੁ ਮੁਜਾ ਕੈ ਮ
 ਨਿ ਦੂਠ ਸੇ ਪੁਰ ਕਰਮ ਨਾਢਿਨਾ॥ ੧੧॥ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਖੁ ਸੁਆਮੀ
 ਸੇਈ॥ ਅਵਹੁ ਨ ਕਹੀ ਐ॥ ਦੂਜਾ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਅਜਾਨਿ ਕਾ ਟਿਓ ਕੁ
 ਮੁਸਗਲਾ ਅਵਹੁ ਨ ਦੀ ਸੇਏ ਕਾਥਿਨਾ॥ ੧੨॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਦਰਬਾਰਾ॥
 ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅਤੁਨ ਪਾਰਾ॥ ਗਾਹਿਰੀ ਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁ
 ਲੁਨ ਜਾਈ ਕਿਅਮਿਨਾ॥ ੧੩॥ ਤੁਕਰਤ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ॥ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅ
 ਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ॥ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਅਤਿ ਪੁਰੁ ਤੂ ਜੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮ
 ਤਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਜਮ ਦੂਤਾ ਤਿ ਸੁਨਿਕਾਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ॥
 ਸਗਲ ਸਨੇਰ ਬਤ ਕੇ ਪੁਰਨ ਜੈ ਸੁਵਣੀ ਪੁਰ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਾ॥ ੧੫॥ ਤੁਸਭ ਨਾਕਾ ਸ
 ਭ ਕੇ ਤੇਰਾ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਾਹਿਰੀ ਭੀਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਕਾ ਸੇਈ ਜਨ ਉਤਮ ਜੋ ਰਾਵਹਿ
 ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਸਨਾ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੮॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੨

ਪੁਰੁ ਸਮਰ ਬੁਸਰ ਬਸੁਖ ਦਨਾ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰ ਵਨਾ॥ ਗਹਿਦਾ ਤਾ
 ਜੀ ਅਜੀਤ ਰੇਖਾ ਗੀਜਨੁ ਬਾਢੈ ਜਾਚੀ ਗਨਾ॥ ੧॥ ਮਾਗਉ ਜਨ ਪੁਰਿ ਪਰਮ ਗ
 ਤਿ ਪਾਵਉ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗਾ ਮਿਟਾਰਿ ਹਰਿ
 ਅਉਧਾਧਿ ਗਹਿ ਨਿਰਮਲਿ ਰਾਧੈ ਮੰਗਨਾ॥ ੨॥ ਸੁਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜ
 ਸੁਸੁਆਮੀ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਤਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮੀ॥ ਨੀਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ
 ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਿਰਸੁ ਕ੍ਰਿਤੁ ਨ ਹੀ ਸੰਗਨਾ॥ ੩॥ ਹਸਨ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ॥ ਮਿ
 ਟਾਰਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੁ

ਤਤਾਜੀਤੰਗਨਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਪਿਬੋਹਿਬਿਚਰੀਐ॥ਸੀਤਸੀਗੀਮਿਲਿਸੀਗੁਰੁਤ
 ਰੀਐ॥ਅਰਚਾਬੰਦਨਗਰਿਸਮਤਨਿਵਸੀਥਪੁਤਿਜੋਨਿਨੰਗਨਾ॥੫॥ਦਸਦਸ
 ਨਕੋਕਰਿਲੇਹੁਗੁਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਟੀਨਟਇਅਲਾਸਖਸਾਈਪੁਰਨ
 ਪਰਮੇਸੁਗੰਮਿਲੁਕਦੇਨੋਵੀਭੰਗਨਾ॥੬॥ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਧਰੀਗਰਿਅਗੈ॥ਜਨਮ
 ਜਨਮਕਸੇਇਅਜਗੈ॥ਜਿਸਕਾਸਸੇਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਗਤਿਤਿਅਗੀਹਉਮੈਰੋ
 ਤਨਾ॥੭॥ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਨਅਤਰਜਾਮੀ॥ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਅਅਛਲਸੁਆਮੀ
 ॥ਭਰਮਭੀਤਿਬੋਈਗੁਰਿਪੁਰੈਏਕੁਗਵਿਅਸਰਬੰਗਨਾ॥੮॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਪ੍ਰ
 ਕਸੁਖਸਗਗਾਗਰਿਤੋਟਿਭੰਡਗਾਗੀਰਭਨਾਗਗਾਅਗਰਅਗਾਗਕਿਛੁਮਿ
 ਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸੇਬੁਝੈਜਿਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾ॥੯॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁ
 ਠੰਢਾ॥ਜਨਮਸਰਣਕੀਮਿਟਵੀਡੰਡਾ॥ਕਰੁਗਰਿਕਾਛੇਲੀਏਪ੍ਰਾਭੇ
 ਅਪੁਨੈਅਮਿਉਧਾਰੀਦ੍ਰਸਟੰਗਨਾ॥੧੦॥ਏਕੇਏਕੁਗਵਿਅਸਭਠਾਈ॥ਤਿ
 ਸੁਥਿਨੁਦੁਜਾਕੇਈਨਹੀ॥ਆਦਿਮਾ॥ਤਿਪ੍ਰਭੁਗਵਿਅਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਭ
 ਗੰਗਨਾ॥੧੧॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਸਦਥਪਸੰਦੁ॥
 ਗੁਰੁਜਪੁਜਾਪਿਜਪਤਪੁਛਲੁਪਾਇਅਗੈਅਨਟੀਪਕੁਸੰਤਸੰਗਨਾ॥੧੨॥
 ਜੋਪੇਖਸੇਸਰੁਸੁਆਮੀ॥ਜੇਸੁਨਣਸੇਪ੍ਰਭਕੀਥਾਨੀ॥ਜੇਕੀਨੇਸੇਤੁਮਹਿਕ
 ਗਾਇਓਸਕਸੇਸਾਈਸੰਤਹਤਨਾ॥੧੩॥ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਤੁਮਹਿਅਰਧੈ॥
 ਪਤਿਤਪਵਨਪੁਰਨਪ੍ਰਭਸਾਧੈ॥ਏਕੇਦਨੁਸਰਬੁਸੁਖਗੁਣਨਿਧਿਅਨ
 ਮੰਗਨਨਿਗਕਿੰਚਨਾ॥੧੪॥ਕਾਇਆਪਾਤੁਪ੍ਰਭੁਕਰਦੈਗਾਗਾਲਗੀਲਾ
 ਗਿਸੰਤਸੰਗਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲਸੇਇਥਣੀਗਰਿਥਾਣੀਮਨੁਨਾਮਿਮੰਜੀ
 ਠੈਰੰਗਨਾ॥੧੫॥ਸੇਲਹਕਲਾਸੰਪੁਰਨਛਲਿਆ॥ਅਨਤਕਲਾਹੋਇ
 ਠਕੁਰੁਚਾਣਿਆ॥ਅਨਦਾਥਿਨੇਦਗਰਿਨਾਮਿਸੁਖਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ
 ਹਰੈਭੁੰਚਨਾ॥੧੬॥੨॥੯॥

ਮਾਹੁਸੇਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੂੰਸਾਰਿਬੁਝਓਸੇਵਕੁਕੀਤਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾਦੀਤਾ॥ਕਰਨਕਛੁ
 ਨਸਭੁਤੁਰੈਤੁਰੈਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅਸਾਝਾ॥੧॥ਤੁਮਹਿਪਠਾਏਤਜਗਮ

ਹਿਆਏ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੇਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਤੁਧੁ ਤੇ ਬਹੁ ਗਿਰਿ ਛੁਨੀ ਅਤਾ ਗੀ
 ਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ॥ ੨॥ ਉਹੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ॥ ਈਹੁ ਗਰਿਜਾ ਸੁਤੇਗਾ
 ਭਣੀਐ॥ ਅਪੇਲੇਖ ਅਲੇਖੇ ਅਪੇਤੁ ਸੰਸਿਓ ਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ॥ ੩॥ ਤੁ
 ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਥਾਰਿ ਕਥਾਰੇ॥ ਜੇ ਉਥੇ ਲਵਹਿ ਤਿਉ ਥੇ ਲਵਹਾਰੇ॥ ਉਥੁ ਤੁ
 ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮਾਰੀ ਕੀ ਨਾ ਚਲੈ ਨਾ ਹੀ ਕਿਵੇ ਪਾੜਾ॥ ੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਇਰ ਖੋਸੀ
 ਹ ਅੰਤਰਿ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸਾ ਦਿਸੰਤਾਰੇ॥ ਇਕਿ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁਾ ਇਕਿ ਹੀ
 ਕਉ ਰਾਜਾ॥ ਇਨ ਮਾਰਿ ਕਹੀਐ ਕਿਐ ਕੁੜਾ॥ ਪਾਕਵਨ ਸੁਮੁਕਤੀ ਕ
 ਵਨ ਸੁਨਰਕਾ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾ ਹੀ ਕਵਨੁ ਸੁਰਗਤਾ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਦਨਾ ਕ
 ਵਨੁ ਸੁਹੰਛਾ ਕਵਨੁ ਸੁਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ
 ਨਰਕਾ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾ ਹੀ ਹੁਕਮੇ ਰਗਤਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨ
 ਦੁਜਾ ਨਾ ਹੀ ਅਵਰੁ ਪੜਾ॥ ੬॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਇਕਿ ਖ
 ਵੇਰਸਾ ਤਲਿ ਕਾਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਗਾਵਹਾ॥ ਇਕਿ ਨਾਮੁ ਘਾਵਹਿ ਅਪੇ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੋਝਾ॥ ੭॥ ਕਉ ਤਕੁ ਕਾਨੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ
 ਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤਉ ਪਾਇਸ ਮਾਇਆ॥ ਵੇਖੋ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚ
 ਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ॥ ੮॥ ਵਰਗੁ ਸਾਰਿ ਬੁਢੀ ਨਈ॥ ਵਡਦਾ ਦੁਰੁ
 ਵਡੀ ਨਿਸੁਜਾਈ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੈ ਲਾਹੈ ਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਆ
 ਹਾੜਾ॥ ੯॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ॥ ਅਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਜਾ॥ ਆ
 ਪਿ ਸੁਹੀ ਅਨੀ ਆਪਿ ਅਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ॥ ੧੦॥ ਕੇਤ
 ਝਾਅਾ ਦੇ ਨੁਗੁਪਤ ਕਹਾਇਆ॥ ਕੇਤਾ ਝਾਅਾ ਦੇ ਨੁਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਕੇਤ
 ਝਾਅਾ ਦੇ ਨੁਪੁੰਧੁ ਕਹਾਅਾ ਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟਾ॥ ੧੧॥ ਅਪੇ ਸਕਤੀ ਸ
 ਥਲੁ ਕਹਾਇਆ॥ ਅਪੇ ਸੁਗਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ॥ ਅਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈ ਅ
 ਨੁ ਅੰਤਿ ਅਪੇ ਸੀਤ ਲੁਠਾ ਕੁਗੜਾ॥ ੧੨॥ ਜਿਸਾ ਹੀ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾ
 ਜੇ॥ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤੇ ਸੁਅਨੁ ਦੁਵਾਜੇ॥ ਤਿਸਾ ਹੀ ਸੁਖਾ ਤੇ ਸਹੀ ਠਕੁਰਾਈ
 ਤੇ ਸਹੀ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ॥ ੧੩॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ
 ਨਨ ਕਬੇ ਅੰਤ ਗੁਸਾਈ॥ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ॥ ਆਖਿ ਤੇ ਸੈ ਕੈ

ਨੇਬੇ ੩॥੧੫॥॥ਤਿਸਾਰਿਸਰੀਕੁਨਾਹਿਕੋਈ॥ਕਿਸਹੀਬੁਤੈਜਥਾਬੁਨਹੋਈ॥

ਨਨਕਕਪੁਭੁਆਪੇਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੇਜਥਾ॥

ਮਹੁਮਹਲਾ ੨ ਅਚਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਮ
ਧੁਸੁਦਨਟਮੇਦਰਸੁਆਮੀ॥ਰਿਖੀਕਿਸਗੋਵਰਧਨਧਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰ
ਰਿਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਗਰਿਜੀਓਅਸੁਰਸੰ
ਘਰੇ॥ਜਗਨੀਵਨਆਥਿਨਾਸੀਠਕੁਰਘਟਘਟਵਾਸੀਰੈਸੰਗਾ॥੨॥ਧਰਣੀ
ਧਰਈਸਨਗਸੰਘਨਗਾਇਣਾ॥ਦਾੜਾਅਗੋਪ੍ਰਿਥਮਧਗਾਇਣਾ॥ਥਾਵਨਗੁਪੁਕੀ
ਆਤੁਪੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਰੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਗਮਚੰਦਾਜਿਸੁਰੁਪੁਨਗੋਖਿਆ
॥ਥਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਣਿਦਰਸਿਅਨੁਪਿਆ॥ਸਹਸੇਨੇਤ੍ਰਮੁਗਤਿਰੈਸਹਸਾ
ਇਕੁਦਾਤਸਭੈਸੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਨਥਾਹਨਥਾ॥ਗੋਪੀਨਾਥੁਸ
ਗਲੈਸਾਥੇ॥ਥਾਸੁਦੇਵਾਨਿਰੰਜਨਟਤੇਥਗਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥ਮੁ
ਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਗਾਇਣਾ॥ਦ੍ਰਿਪਤੀਲਜਾਨੀਵਾਰਿਓਧਾਗਣਾ॥ਕ
ਮਲਾਕੰਤਕਗਹਿਕੰਤੁਹਲਅਨਦਬਿਨੋਟੀ॥ਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸ
ਨਅਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਅਕਾਲਮੁਗਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਹੀਖਉ॥ਅਥਿਨਾਸੀਅ
ਥਗਤਅੰਗੋਚਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝੀਰੈਲਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਥੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ
॥ਮਛੁਕਛੁਕੁਮੁਆਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ॥ਕੇਸਵਚਲਤਕਗਹਿਨਿਰਲੇ
ਕੀਤਾਲੇੜਾਹਿਸੇਹੋਇਗਾ॥੮॥ਨਿਰਾਹਾਰੀਨੇਰਵੈਰੁਸਮਾਇਆ॥ਧਾਰਿਥੇ
ਲੁਚਤੁਹਭੁਜੁਕਾਇਆ॥ਸਾਵਲਸੁੰਦਰੁਪਥਣਵਾਰਿਥੇਲੁਸੁਨਤਸ
ਭਮੈਰੈਗਾ॥੯॥ਥਨਮਾਲਾਥਿਭੁਖਨਕਮਲਨੈਨਾ॥ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਥੈ
ਨਾ॥ਸੰਖਚਕੁਗਦਹੈਧਰੀਮਹਾਸਾਧਵੀਸਤਸੰਗਾ॥੧੦॥ਪੀਤਪੀਤਥਗਤਿਭ
ਵਣਧਣੀ॥ਜਗੀਨਥੁਗੋਪਾਲੁਮੁਖਿਭਣੀ॥ਸਾਰਿਗਧਰਭਗਵਾਨਥੀਠਲਾ
ਮੈਗਣਤਨਅਵੈਸਰਥੰਗਾ॥੧੧॥ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਹੀਐ॥ਧਨੰ
ਜੈਜਾਲਿਥਾਲਿਹੈਮਹੀਐ॥ਮਿਹਤਲੋਕਪਾਇਆਲਸਮੀਪਤਅਸ
ਥਿਰਥਾਨੁਜਿਸੁਰੈਅਛਗਾ॥੧੨॥ਪਾਤਿਤਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ॥ਅਹੀ
ਕਾਗਨੀਵੇਲੁਰੈਭਵਖੰਡਨੁ॥ਭਗਤੀਤੇਖਿਤੁਟੀਨਾਕਿ॥ਮਾਲਾਗੁਣੇ

ਨਾਕਿਤੀਹੈਭਿੰਗਾ॥੧੩॥ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਭੁਜ
 ਗੁਮਉਲੋ॥ਸੋਮਿਲੋਨਿਸੁਆਪਿਮਿਲਏਅਪਹੁਕੋਇਨਪਵੈਗਾ॥੧੪॥
 ਅਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨ॥ਅਪੇਗਉਚਰਵੈਥਾਨ॥ਆਪਿਉਪਾਵਹਿਆਪਿ
 ਪਪਾਵਹਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਹੀ॥ਇਕੁਤੈਲੁਰੰਗਾ॥੧੫॥ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨ
 ਥਖਨੈ॥ਸਹਸਰਨੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥ਨਵਤਨਨਾਮੁਜਪੋਦੇਨੁਰ
 ਤੀ॥ਇਕੁਗੁਣੁਨਹੀਪ੍ਰਭਕਾਰਿਸੰਗਾ॥੧੬॥ਓਟਗੀਜਗਤਪਿਤਸਰ
 ਨਾਇਆ॥ਭੈਭਇਅਨਕਜਮਦੂਤਦੁਤਰੈ॥ਇਆ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਇਛਕਾਰਿਰਾਖਹੁਸਪਸੰਤਨਕੈਸੀਗੀਸੰਗਾ॥੧੭॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨੈਸਗ
 ਲਾਮਿਥੇਨਾ॥ਇਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਗੋਬਿੰਦਸੰਤਰੇਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪ
 ਦੁਪਾਵਉਨਿਸੁਪ੍ਰਪਾਤਿਸੇਪਾਵੈਗਾ॥੧੮॥ਜਿਨਕਓਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਤੇ
 ॥ਤਿਨਸਾਧੁਚਰਣਲੈਰੈਦੈਪਰਾਤੇ॥ਸਗਲਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤਿਨਪਾਇਆਅ
 ਨਾਦਸਬਦਮਾਨਿਵਾਜੰਗਾ॥੧੯॥ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਤੋਰੇਜਿਥਾ॥ਸਾਤਿ
 ਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਪੁਰਥਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਪਏਸਰਣਾਈਦੇਹੁਦਰਸੁਮਾਨਿ
 ਰੰਗੁਲਗਾ॥੨੦॥ਤੇਰੀਗਾਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਣਹਿ॥ਤੂਅਪੇਕਥਾਰਿਤੈਆਪਿ
 ਵਖਾਣਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਹੁਗਰਿਭਾਵੈਦਾਸਾਗਖੁਸੰਗਾ॥
 ॥੨੧॥੨॥੧॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੫ ਅਲਹ ਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੋ॥ਛੋ
 ਡਿਖਿਅਲਦੁਨੀਅਕੇਧੰਧੇ॥ਹੋਇਧੈਖਕਠਕੀਰਮੁਸਾਭਗੁਇਹੁਦਰਵੇ
 ਸੁਕਬੁਲੁਦਗਾ॥੧॥ਸਚੁਨਿਵਾਜਪਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ਮਨਸਾਮਾਰੀਨਿਵਾਰਿ
 ਹੁਆਸਾ॥ਦੇਹਮਸੀਤਿਮਨੁਮਉਲਾਣਕਲਮਖੁਦਾਈਪਕੁਖਰਾ॥੨॥
 ਸਰਸਰੀਅਤਿਲੇਕੰਮਵਹੁ॥ਤਰੀਕਤਿਤਰਕਖੋਜਿਟੇਲਾਵਹੁ॥ਮਰਠ
 ਤਿਮਨੁਮਾਰੁਅਥਦਾਲਾਮਿਲਹੁਕੀਕਤਿਜਿਤੁਠਿਰਿਨਮਾ॥੩॥ਕੁਰ
 ਣੁਕਤੇਬਦਿਲਮਾਰਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਤਰਖਭੁਥਦਗੀ॥ਪੰਚਮਰਦਾਸਿ
 ਦਾਕਿਲੇਥਾਪਹੁਖੈਰਿਸਭੁਰੀਕਬੁਲਪਰਾ॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰੇਜਪੈਖਕਾ॥
 ਰਿਸਤੁਪੀਰਲਠਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੁਨੁਰਮੁਸਕੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀ
 ਅਲਹਅਲਾਹੁਜਗਾ॥੫॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੰਦੀਕਜੀ॥ਜਿਦਿਲੁਸੇ

~~ਸੇਈ~~ ਸੇਈ ਜਾਨੀ॥ ਸੇਮੁਲਾ ਮਲਤਿ ਨਾਨਿ ਵਰੈ ਸੇਵਰ ਵੇਸੁ ਜੀ
 ਸੁਸਿਭਤਿ ਧਰਾ॥ ੬॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ॥ ਖਾਲ ਕੁਯਾਇ
 ਏਲੇ ਮਾਰਿ ਮਓਲਾ॥ ਤਸਥੀ ਯਾਇ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦ ਨੁਸੁਨਾਤਿ ਸੀ
 ਲੁਬਧਾਨਿ ਥਰਾ॥ ੭॥ ਏਲ ਮੁਜਾਨ ਹੁਸਭਾ ਫਿਲਹਾ ਲਾ॥ ਖਿਲ ਖਾਨ
 ਥਿਰਾ ਦਰਹੁ ਮੁਜੀ ਜਾਲਾ॥ ਮੀਰ ਮਲ ਕਓ ਮਰੇ ਠਨਾਇ ਆਏ ਕਮੁਕਾ ਮੁਖ
 ਦਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਅਵਲਿ ਸਿਭਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬਰੀ॥ ਤੀਜੇ ਹਲੇ ਮੀਚਓ
 ਬੈਬੈ ਗੀ॥ ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਏਕਤੁ ਮੁਕਾ ਮੇਏ ਜਿੰ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਧ
 ਰਾ॥ ੯॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਓਟੀ ਠਾ॥ ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ
 ਬਿਕੁਜਾ॥ ਖੁਟਾਇ ਏਕੁ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗ ਬੁਰਗੁ ਬਰਖਰਦਾਰ ਧਰਾ॥ ੧੦॥
 ਹਕੁ ਹਲਾ ਲੁਥ ਬੇਗੁ ਖਣਾ॥ ਏਲ ਦਰੀ ਆਓ ਧੋਵਹੁ ਮੇਲਣਾ॥ ਪੀ
 ਰੁਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੇਈ ਅਜਰਾਈ ਲੁਨ ਦੇ ਜਠਰਾ॥ ੧੧॥ ਘੋਇ ਆਕਿਰ
 ਦਰ ਅਭਿਰਤ ਯਕੀਨਾ॥ ਰੰਗਤ ਮਸੇ ਮਾਇਹ ਕੀਨਾ॥ ਨਾਪਾਕ ਪਕੁ ਕਰਿ
 ਹਟੁਹਿ ਹਟੀ ਸਾਸਾ ਬਤ ਸੁਗਤਿ ਦਸਤਾ ਗਸਿਰਾ॥ ੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੇ
 ਮਾਟੀ ਲਿੰਗੇ ਵੈ॥ ਅਤਰਕੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਪੈਵੈ॥ ਦੁਨੀ ਅਰੰਗ ਨਾਵੈ
 ਨੇੜੈ ਨਿਓ ਕੁਸਮ ਪਟੁ ਘਿਓ ਪਕੁ ਹਰਾ॥ ੧੩॥ ਜਕਓ ਮਿਹਗੀ ਮਿਹਗੀ
 ਹਰਵਨਾ॥ ਸੇਈ ਮਹੁ ਮਹਤੁ ਮਰਦਨਾ॥ ਸੇਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇ ਕੁਹਾ ਜੀ ਸੇਥੀ
 ਦਾਨਿ ਸੁਨਦਾਰਿ ਨਰਾ॥ ੧੪॥ ਕੁਦਗਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀ ਮਾ॥ ਸਿਭਤਿ ਮੁ
 ਹਬਤਿ ਅਥਾਹੀ ਮਾ॥ ਹਕੁ ਹਕੁ ਮੁਸਚੁ ਖੁਟਾਇ ਆਬੁ ਤਿਨ ਨ ਕਬੀ ਏਖ
 ਲਾਸਤਰਾ॥ ੧੫॥ ੧੨॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੫

ਪਰਬੁ ਮਸਭੁ ਉਚਾ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਅਪੇਥਾ ਪਿਓਥਾ ਪੇਸਾ ਜੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਲਿ ਗ
 ਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਕਿ ਛੁਭਉ ਨਾ ਬਿਅਪੇਥਾ ਲਕਾ॥ ੧॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮ
 ਹਿਨਿ ਨਹਿ ਓਥਾ ਰੇਆ॥ ਰਕਤ ਕਿਰਮ ਮਾਰਿ ਨਹੀ ਸੇਧਾਰਿ ਆ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰ
 ਨੁਟੇ ਪਾਤਿ ਪਾਲਿ ਆਓ ਹੁਸਗਲ ਘਟਾਕਾ ਮਲਕਾ॥ ੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰ
 ਣਈ ਆਇ ਆ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਹੋਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇ ਆ॥ ਜਨ ਮਸੋਰਣ ਸਭਿ
 ਦੁਖਾਨਿ ਵਰੇ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਣਕਾ॥ ੩॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੇ

ਚਰਦੇਵਾਜੀਅਜੰਤਸਾਰਿਤਕੀਸੇਵਾਅੰਤਜਨੇਹਜਸੇਤਜਉਤਕੁਜਬ
 ਹੁਪਰਕਰੀਪਾਲਕਾ॥੧॥ਤਿਸਾਰਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਨਿਧਨਾ॥ਰਮਨਾਮਰਸੁਅੰ
 ਤਰਿਮਾਨਾ॥ਕਰੁਗਾਰਿਲੀਨੇਅੰਧਕੁਪਤੇਵਿਰਲੇਕੋਈਸਾਲਕਾ॥੨॥ਅਾਦੇਅੰ
 ਤਿਮਾਧਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ਅਾਧੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਰੇਈ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਮੀਟੀਆਸਾਧਸੀ
 ਗਤੇਦਾਲਿਦਨਕੋਈਘਾਲਕਾ॥੩॥ਉਤਮਥਣੀਗਾਉਗੋਪਾਲਾ॥ਸੰਧ
 ਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗਹੁਰਵਾਲਾ॥ਥਾਸਨਮੋਟੀਨਿਥਾਸਨਹੋਈਐਕਲਮਲਾਸ
 ਗਲੇਜਾਲਕਾ॥੪॥ਸੰਤਕੀਇਹਗੀਤੀਨਿਗਲੀ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਕਾਰਿਦੇਖਾਰਿਨਾ
 ਲੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਾਧਾਰਿਹਰਿਗਰਿਕਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਅਾਲਕਾ॥੫॥
 ਜਹਦੇਖਾਤਹਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਿਮਖਨਾਵਿਸਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਸਿਮ
 ਰਿਸਿਮਾਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰਦਸਾਥਨਿਜਾਲਿਪੁਰਨਕਾਲਕਾ॥੬॥ਤਤੀਵਾਉਨ
 ਤਕਉਲਾਗੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਅਨਦਾਬੰਨੇਦਕਰੇਗਰਿਸਿ
 ਮਹਨੁਤਿਸੁਮਾਇਅਸੀਗੈਨਤਾਲਕਾ॥੭॥ਰੋਗਸੇਗਫੁਖਾਤਿਸੁਨਹੀ॥ਸਾ
 ਧਸੀਗੀਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਹੀ॥ਅਪਣਨਾਮੁਦੇਰਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਲਿਖੇਨ
 ਤੀਘਾਲਕਾ॥੮॥ਨਾਮਰਤਨੁਤੇਰਾਧਿਅਾਰੇ॥ਗੀਰੀਭਤੇਤੈਰੈਦਸਅਪਾ
 ਗੇ॥ਤੇਰੈਗੀਰਤੇਤੁਧੁਜੇਹੋਵਿਰਲੇਕੋਈਭਾਲਕਾ॥੯॥ਤਿਨਕੀਧੁਕਿਮੀ
 ਗੈਮਨੁਮੇਰੇ॥ਜਿਨਾਵਿਸਹਾਰਿਨਾਹੀਕਹੁਬੇਰਾ॥ਤਿਨਕੋਸੰਗਿਪਰਮਪਦੁਪਾ
 ਈਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੦॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਅਾਗਸੇਈ॥ਏਕੁਦਿ
 ਵਾਏਦੁਰਸਾਤਿਖੋਈ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਅਰਿਕਹੁਤਜਾਏਤਿਸੁਜਨਕਉਉਪਦੇ
 ਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੧॥ਤੁਧੁਵੈਲੁਨਾਹੀਕੋਈਮੇਗਾ॥ਗੁਰਿਪਕੜਏਪ੍ਰਭਕੋ
 ਪੈਰਾ॥ਉਥਾਲਿਹਾਹੀਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰੇਜਿਨਿਖੀਡਿਅਭਰਮੁਅਨਾਲਕਾ
 ॥੧੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਾਹੀ॥ਅਠਪਰਹਰਿਹਰਿਕਉਪਿਅਈ
 ॥ਨਾਨਕਸੰਤਤੇਰੈਗੀਰਤੇਤੁਸਮਰਬੁਢਡਾਲਕਾ॥੧੩॥੪॥੧੩॥

ਮਹੁਮਹਲ ੫

ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਹਦੈਨਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁ

ਰੁਪੁਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸਕਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਗਧਿਧਰੀਸਭੁਅਗੈਜ
 ਗਮਾਰਿਨਾਮੁਸੁਵਣਾ॥੧॥ਸੇਠਕੁਰੁਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿ

ਭੁਦੇਸਾਨਿਸਵਰੇ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਵ
 ਲਾ॥੨॥ਜਾਤੇਥਿਰਥਾਕੇਉਨਾਹੀ॥ਅਠਪਹਰਹਰਿਰਖਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾ
 ਧਸੀਗਿਰਜੁਅਚੁਤਸੁਆਮੀਦਰਗਸੇਭਾਪਾਵਣਾ॥੩॥ਚਾਰਿਪਦਰ
 ਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਸਹਜਸੁਖੁਨਉਨਿਧਿ॥ਸਰਬਕਲਿ
 ਆਣਜੇਮਨਮਾਰਿਚਾਹੀਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਆਮੀਰਾਵਣਾ॥੪॥ਸਾਸਤ
 ਸੀਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਵਖਣੀ॥ਜਨਮੁਪਦਰਬੁਜੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰ
 ਦਾਪਹਰੀਐਹਰਿਸਨਨਾਨਕਗਵਣਾ॥੫॥ਜਿਸੁਰੁਪੁਨਗੇਖਿਅਕੁਲੁ
 ਨਹੀਜਾਤੀ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਰਿਆਦੇਨੁਰਾਤੀ॥ਜੇਜੇਜਪੈਸੇਈਵਡਭਾਗੀ
 ਬਹੁਕਿਨਜੇਨੀਪਾਵਣਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਬਿਸਰੈਪੁਰਖੁਥਿਧਤਾ॥ਜਲਤਾਠਿ
 ਰੈਰੈਨਿਤਤਾਤਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣੈਕੋਰਖੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਰਮਰਿਪਾਵਣਾ
 ॥੭॥ਜੀਉਪਾਣਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਗਖਿਨਿਵਾ
 ਜਿਆ॥ਤਿਸਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤੋਢਾਡਿਅਨਰਾਤਾਕਾਹੂਸਿਰੈਨਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾ
 ਰਿਅਨੁਗੁਰੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥ਘਾਟਿਘਾਟਿਵਸਹਿਸਭਨਕੈਨੇਰੈ॥ਧਾਰਿਮਾਰੈਕ
 ਦੁਐਨਾਹੀਜਿਸੁਜਾਣਾਇਹਿਤਿਸੈਜਣਾਵਣਾ॥੯॥ਜਕੈਮਸਤਾਕਿਧੁਰਿ
 ਲਿਖਿਧਾਇਆ॥ਤਿਸਹੀਪੁਰਖਨਾਵਿਅਪੇਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸ
 ਦਾਸਰਣਾਈਦੁਸਰਲਾਵੈਨਲਾਵਣਾ॥੧੦॥ਅਗਿਆਦੁਖਸੁਖਸਭਿ
 ਕੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਥਿਰਲੈਹੀਚੀਨੇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਾਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ
 ਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਣਾ॥੧੧॥ਸੇਈਭਗਤੁਸੇਈਵਡਦਤਾ॥ਸੇਈਪੁ
 ਰਨਪੁਰਖੁਥਿਧਤਾ॥ਬਾਲਸਾਈਸੇਈਤੇਰਾਜੇਤੈਰੈਮਾਨਿਭਵਣਾ॥੧੨॥
 ਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ਤਿਲੁਨਹੀਥਧਾਰਿਘਟਾਰਿਨਘਟਾਏ॥ਸੇ
 ਈਹੋਇਜੀਕਰਤੇਭਾਵੈਕਾਰਿਕੈਆਪੁਵਵਵਣਾ॥੧੩॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਸੇਈ
 ਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਂਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕਾਰਿਅਪੁਨੇਮਿ
 ਲਿਸਾਧੁਗੋਬਿੰਦੁਧਿਅਵਣਾ॥੧੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਾਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥
 ਅਚਰਜੁਰੁਪੁਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ਭਗਤਿਦਨੁਮਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨਕ
 ਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ॥੧੫॥ ੧॥ ੧੪॥

ਗੁਰਮੁਖੀਵਰ ਮਹਲਾ ੩
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਵੇਦੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀ ਐ ਤਉ
ਗੁਣੁ ਸਹ ਘੋਜਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗੁਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖੀ ਵੇਚਾਇ ॥ ਗੁਣੁ
ਤੇ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮੇਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਪਾ
ਈ ਐ ਵਣਾ ਜਿਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੇਲੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥ ੧ ॥
ਮੰ ੪ ॥ ਨਾਮਾ ਵਿਹੁਣੇ ਰਮ ਸਾਰਿ ਆਵੈ ਹਿਜ ਵਹਿ ਨੀਤ ॥ ਇਕਿ ਬਧੋ ਇਕਿ
ਫੀਲਿਆ ॥ ਇਕਿ ਸੁਖੀ ਏਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੀਨੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ
ਗੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇਗਿ ਆਨੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਪੜ ਗੁਰ ਕਰ
॥ ਏਨਾ ਬੁਧੁ ਗੁਰ ਕਾ ਏਨਾ ਮੇਹੁ ਲੇਕੁ ਅਹਿ ਕਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਖਾ ਨਿਵਾਸਿ ਆ
ਗੁਰ ਸਥਾ ਏਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਸੰਜਾ ਮਿਮਾਤਿ ਉਤਮਾ ॥ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੁ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਣੁ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ॥ ਕੇਦਾਰ
ਗਾਇਚਿ ਜਾਣੀ ਐ ਭਾਈ ਸਥਾ ਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਾਤਿ ਸਿਉ ਮਿ
ਲਦੇ ਹੋ ਸਚੈ ਪਗੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਵੇਚੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾ
ਗੁ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਗਾਇ ਸੰਗੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਭਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੇਜਾ
ਣੀ ਐ ਗੁਰੁ ਨ ਢੋਰੈ ਆਪਣੁ ਦੂਜੈ ਨ ਪਗੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਸਗ
ਕੁਏ ਪਉਡਾਰੀ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇ ਭੈ ਭਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਏ ਸੰਤੋਖੀ ਆਨਾਨਕ
ਭਿਗਸਾਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ॥ ਚਾੜ੍ਹੇ ਹਿਥੈ ਚਲਾਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਾਹ

ਗੀਦੋਇ॥ ਠਾਕਨਸਚੈ ਬੋਰਿ ਬੈਜੇ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਕਦੋਇ॥ ਤਿਤੁ ਦਾਰਿ ਜਾਇ ਉਤ
ਗੀਅ ਗੁਰੂ ਦਿਸੈ ਸਾਢਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਦਰਗਾਹ ਚਲੈ ਮਨੁ
॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਹ ਕੰਟਕ ਗਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕ
ਮਾਈ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾਨਿ ਆਉ ਕਾਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਈ॥
ਸਚ ਉਪਦੇਸੁ ਗਰਿਜਾ ਪਣਗਿ ਸਿਉ ਭਾਣਿ ਆਈ॥ ਐ ਬੈਸੁ ਖਦਾ ਤ
ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਥਾਈ॥ ਗਗਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪ
ਈ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁਲੀ ਮੋਠੀ ਪਾਧਰੁ ਕਰੈ
ਕੋਇ॥ ਪੁਛੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿ ਅਦੁਖ ਕਾਟੈ ਮੋਹ ਕੋਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਚਾ
ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤਰੀ ਠਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾ ਸੀ ਐ ਸਿਫਤੀ
ਸਚੈ ਨਾਈ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰ ਆਪਿ ਅਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ॥
ਅਪੇ ਕਿਸੀ ਬਖਸਿਲਏ ਅਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰਮਿ
ਲੇਦੁ ਬਾਬਿ ਖੁਜਾਲੀ ਨਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ
ਨ ਭੁਲੁ ਤੁਮ ਨ ਮੁਖ ਮੁਰਖਾ॥ ਚਲਾਇ ਆਨਾ ਲਿਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਭੁਭੁ ਦਰ
ਬੁਲਖਾ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਜਮਖੰਡੁ ਗੁਕਲ
ਖਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜੀਨਹਾਰਿ ਸੁਚਖਾ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੋ ਅ
ਪਿ ਅਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਨਾ ਗੁਰੁ ਨ ਹੀ ਭੋਇਆ
ਭੈ ਕੀਨਾ ਹੀ ਬਿੰਦਾ॥ ਅਵਲੁ ਜਾਵਲੁ ਦੁਖੁ ਘਣ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਚਿੰਦਾ॥ ਕਪ
ੜਾ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀ ਐ ਪੜੀ ਮੁਹਤ ਪੜੀ ਆਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ
ਸਿਰੁ ਚੁਕੈ ਜੀ ਜਾਲੁ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਭਵਾਣਿ ਫੁਛੀ ਸਜਣਾ ਉਮੈ
ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ॥ ਨਾ ਭੁਰੀ ਅਵੇਸ ਚੁਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਚੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਪੇ ਬਖਸਿਓ ਨੁਹਾਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ਆਪੇ
ਭਗਤੀ ਲਾਇਓ ਨੁਹਾਰ ਸਭਾ ਦਿਨਿ ਸਾਏ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦ
ਰਿ ਜਾਏ॥ ਐ ਬੈਓ ਬੈਸੁ ਕਾਤਿ ਜੈ ਜੀਨਾ ਮੁਖ ਫੁਲੇ॥ ਪੀਨੁ ਖੀਨੁ ਸੇਜ ਨਾ ਜੀ
ਨਹਾਰਿ ਸੋਇ ਆਤਿ ਨਹ ਉਕਰ ਬਾਏ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਹਲਕੁ
ਚਜੀ ਮਤ ਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨੁ ਕਸੁਧਾ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਾਨਿ ਤਾਪਿ ਰਵੈ ਨਾਨਕ

ਅਵਗੁਣਮੁਖਾ॥੧॥ ਮੰ ੧ ਸਚੁਸੀਲਸਚੁਸੰਜਮੀਸਾਪੁਰੀਪਰਵਾਰੀ॥
 ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਸਟਭਲੀਪਿਰਕੈਜੋਤਿਪਿਆਰੀ॥੨॥ ਘਉੜੀ॥
 ਅਪਣਾਪੁਪਛਾਣਿਆਨਮੁਨਿਸਨੁਪਾਇਆ॥ਕਿਰਪਕਰਿਕੈਅਪ
 ਣੀਗੁਰਿਸਥਾਟਿਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਰਕੀਥਾਣੀਨਿਰਮਲੀਗਰਿਸੁਪੀ
 ਆਇਆ॥ਗਰਿਸੁਜਿਨਿਚਾਖਿਆਅਨਰਸਠਾਕਿਰਪਾਇਆ॥ਗਰਿ
 ਸੁਪੀਸਦਾਰਿਪਾਤਿਭਏਠਿਗਿਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਇਆ॥੪॥
 ਸਲੋਕੁਮੰ ੩ ॥ਪਿਰਖੁਸੀਏਧਨਰਵੀਏਧਨਓਹਿਨਾਮੁਸੀਗਾਨਾਨਕ
 ਧਨਅਗੈਖੜੀਸੇਭਾਵੰਤੀਨਾਰੀ॥੧॥ ਮੰ ੩ ॥ਸਸੁਰੈਏਈਐਕੰਠ
 ਕੀਕੰਤੁਅਗੀਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪੰਨੁਸੁੰਗਾਣੀਜੇਭਾਵਾਰਿਏਪਰਵਾਹੁ॥
 ੨॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ਤਖਾਤਿਗਾਜਸੇਥਾਜੇਤਖਤੈਲਾਇਕੋਈ॥ਜਿ
 ਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚੁਰਜੇਸੇਈ॥ਏਹਿਭੁਪਾਤਿਰਜੇਨਾਖੀਅਹਿ
 ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁੰਏਈ॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਲਾਹੀਐਨਿਸੁਜਾਏਬਿਲਮਨੀ
 ਏਈ॥ਨਿਹਚਲੁਸਚਾਏਕੁੰਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੁਨਿਹਚਲੁੰਏਈ॥੬॥
 ਸਲੋਕੁਮੰ ੩ ॥ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁੰਗੁਰਿਧਿਗਥਿਨੁਖਾਣੀਨਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸੇ
 ਸੇਹਗਾਣੀਜਿਸਾਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ ਮੰ ੩ ॥ਮਨਕੈਅਧਿਕਤਰੰ
 ਗਕਿਉਦਾਰਿਸਾਹਿਬਛੁਟੀਐ॥ਜੇਰਚੈਸਚਰੀਗੀਗੁਣੈਰੀਗੀਅਪਾਰਕੀ॥
 ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਜਿਚਿਤਲਗੈਸਚਿ॥੨॥ ਘਉੜੀ॥
 ॥ਗਰਿਕਾਨਾਮੁਅਮੋਲੁੰਗੈਕਿਉਕੀਮਾਤਿਕੀਜੈ॥ਅਪੋਸਿਸਾਟਿਸਭਸਾਜੀ
 ਅਨੁਅਪੇਵਰਤੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਟਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਾਤਿਕੀਜੈ
 ॥ਗੁਰਜਥਾਟੀਕਮਲੁਥਿਗਾਸਿਐਏਵਗਰਿਸੁਪੀਜੈ॥ਅਵਲਜਾਣ
 ਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮੰ ੧ ॥ਨਾਮੋਲਾਨਾ
 ਧੁੰਧਲਾਨਾਭਗਵਾਨਕਚੁ॥ਨਾਨਕਲਾਣੇਲਾਣੁੰਗੈਸਚੈਰਤਾਸਚੁ॥੧॥
 ਮੰ ੩ ॥ਸਹਜਿਵਣਸਪਾਤਿਛੁਲੁਛਲੁਛਵਰੁਵਸੈਰੈਖੀਡੀ॥ਨਾਨਕ
 ਤਰਵਰੁਏਕੁੰਗੈਏਕੋਛੁਲੁਛਿੰਗੁ॥੨॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਨਲੁਣ
 ਹਿਮਨਹੀਸਿਉਸੇਸੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਗਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਹੋਜਿਨੀਆਪੁਪ

ਛਾਨਾਗੀਅਨੀਅਕਾਏਹੁਮਾਤੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾਗਰਿਨੀਉਕਮਾਹੁਪਾਇ
ਅਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਟੀਮਨੁਜੀਤਿਅਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿ
ਤਾਨਾ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਜੇਗੀਏਵਾਜਾਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀਖਿਆ
ਲੇਉ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਉਤਰੁਦੇਉ॥ਭੀਖਿਆਮੁਸੰ
ਤੇਖੁਮਤੀਸਟਸਚੁਏਨਾਕਿ॥ਥੇਖੀਹਾਥਨਲਪੀਅਸਭਥਪੀਜਮਕਾਲਿ
॥ਨਾਨਕਗਲਾਝੁਠੀਅਸਚਨਾਮੁਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ॥ਜਿਤੁਦਾਰਿਲੇ
ਖਾਮੰਗੀਐਸੇਦਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ॥ਐਸਾਸਾਤਿਗੁਰੁਲੇਕੁਲਹੁਜੇਸੁਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਈਫੁਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੀਨਕੋਇ॥ਸਚੁਦਿਵੁਣੇ
ਸਚੁਦਿਵੁਸਚਓਸਥਦੁਦੇਈ॥ਹਿਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਏਤਨੁਮਨੁਕੀਸਚਾ
ਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿਮੀਨਿਐਸਚੀਵਾਡਿਅਈਦੇਇ॥ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਵ
ਸੀਜਿਸਨੇਨਦਾਰਿਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁਰੇਈਹਿਨਆਖੀਅਹਿਅ
ਹਿਕਥੀਮਗਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਅਧੇਆਪੁਨਪਛਾਣਨਿਦੁਜੋਪਚਿਜਾਵਹਿ
॥ਅਤਿਕਰੋਪਾਸਿਉਲੁਝਦੇਅਗੋਪਿਛੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਸਾਰਿਜੀਉਅਹੰਕਰੁਨ
ਭਵਈਵੇਟਕੁਕਿਸੁਣਵਹਿ॥ਅਹੰਕਥੀਮੁਏਸੇਵਿਗਤੀਗਏਮਾਰਿਜਨਮਾਹਿ
ਹਿਰੀਅਵਹਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਕਾਗਉਹੋਇਨਉਜਲਲੋਹੇਨਵ
ਨਪਾਗੁਪਿਰਮਪਟਰਬੁਮਨਿਲੈਖੀਨੁਸਵਰਣਹੁਗੁ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਉਜ
ਲਾਸਿਰਕਾਸਟਲੇਹਾਪਾਗੁ॥ਤਿਸਨਾਛੋਭੈਭੈਵੈਸੇਨਾਨਕਕਰਣੀਸਗੁ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਮਾਹੁਮਾਹਿਜੇਗਥੈ ਮਾਰਿਨਸਕਹੀਗਵਥਾ॥ਨਾਨਕਜੇਇਹੁਮਾਰੀਐਗੁਰਸਥਟੀ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਇਹੁਮਨੁਮਾਰੀਆਨਾਮਰੈਜੇਲੋਚੈਸਕੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਕਉ
ਮਨੁਮਾਰੀਸੀਜੇਸਾਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਸੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੇਵੈਤਰਭਉ
ਪਈਓਨੁਵੀਚੈਸਕਤਿਸਿਵਵਸਾ॥ਸਕਤੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਿਰਿਜਨ
ਮਿਥਿਨਾਸਾ॥ਗੁਰਿਸੇਵੈਐਸਾਤਿਪਾਈਐਨਾਪਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਾ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤਿਸੇਧੈਦੁਖਉਤਮਾਰਿਟਾਸਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਥਿਨਕੋਥਿਰੁਨਹੀਨਾਮੇਥ
ਹਿਨਾਸਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਹੋਵਾਪੀਡਿਭੁਜੇਤਕੀਵੇਟਪੜਾ
ਮੁਖਿਚਾਰੀ॥ਨਵਖੰਡਮਧੇਪੁਜੀਆਅਪਣੈਚਜਿਵੀਚਾਰੀ॥ਮਤੁਸਚਾ

ਅਖੁਰੁਭਾਲਿਜਾਇਚਉਕੋਰਿਟੈਨਕੋਇ॥ ਝੁਠੇਚਉਕੋਨਾਨਕਾਸਚਏਕੋਸੋਇ
 ॥੧॥ ਮੰ ੩ ॥ ਆਪਿਉਪਏਕੋਰੇਆਪਿਐਨਦਾਰਿਕੋਰੇਇ॥ ਆਪੇ
 ਦੇਵਡਿਅਈਆਕੁਨਾਨਕਾਸਚਏਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕੰਟਕੁਕਾ
 ਲੁਏਕੁਰੈਰੁਕੰਟਕੁਨਸੁਣੈ॥ ਅਠਰਿਓਜਗਮਾਰਿਵਰਤਦਾਪਾਪੀਸਿਉਲੁਝੈ॥
 ਗੁਰਸਬਦੀਗਰਿਓਦੀਐਗਰਿਜਾਪਿਗਰਿਬੁਝੈ॥ ਸੋਗਰਿਸਰਣਈਢੁਟੀਐਜੈ
 ਮਨਸਿਉਜੁਝੈ॥ ਮਾਨਿਵੀਚਾਰਿਗਰਿਜਪੁਕਰੇਗਰਿਦਰਗਾਜੀਝੈ॥੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥ ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਸਾਖਤੀਦਰਗਾਸਚੁਕਬੁਲੁ॥ ਸਾਰਿਬੁ
 ਲੇਖਾਮੰਗਸੀਦੁਨੀਅਦੇਖਿਨਬੁਲੁ॥ ਦਿਲਦਰਵਨੀਜੇਕਰੇਦਰਵੇਸੀਦਿ
 ਲੁਗਸਿ॥ ਇਸਕਮੁਹਥਤਿਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾਕਰਤੇਪਾਸਿ॥੧॥ ਮੰ ੧ ॥ ਅਲਗ
 ਉਜੈਇਮਧੁਕਤਉਸਰੰਗਪਾਣਿਸਥਾਇ॥ ਹੀਰੋਹੀਰਾਥੇਧਿਆਨਨਕਕੀਠੀਸੁਭਾ
 ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਾਲੁਵਿਆਪਦਾਮੋਰਿਮਾਇਅਲਗੋ॥
 ਬਿਨਮਾਰਿਮਾਰਿਪਛਾੜਸੀਠਾਇਦੁਜੈਠਗੋ॥ ਠਹਿਰਿਵੇਲਗਬਿਨਅਵਈ
 ਜਮਕਾਡੰਡੁਲਾਗੋ॥ ਤਿਨਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਜੇਗਰਿਲਿਵਜਾਗੋ॥ ਸਭਤੇਰੀ
 ਤੁਧੁਛਡਾਵਣੀਸਭਤੁਪੈਲਾਗੋ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥ ਸਰਬੇਜੈਇਅ
 ਗਛਮੀਦੁਖਘਣੇਰੇਆਬਿ॥ ਕਾਲਗੁਲਾਦਾਸਿਸਰੁਲਾਘਣਉਲਾਭੁਨਪੁੰ
 ਜੀਸਾਬਿ॥੧॥ ਮੰ ੧ ॥ ਪੁੰਜੀਸਚਉਨਮੁਤੁਅਖੁਟਉਦਰਬੁਅਪਹੁ॥
 ਨਾਨਕਵਖਰੁਨਿਰਮਲਉਧੰਨੁਸਹੁਦਪਹੁ॥੨॥ ਮੰ ੧ ॥ ਪੁਰਬਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪਿਰਾਣਿਲੈਮੋਟਉਠਕੁਰਮਾਣਿ॥ ਮਾਥੈਉਭੈਜਮਮਾਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣੁ
 ਨਾਮਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੋਪਿਡੁਸਵਾਰਿਓਨੁਵਿਚਿਨਵਾਨੀਧਿਨਮੁ
 ॥ ਇਕਿਅਪੇਭਗਮਿਭੁਲਾਇਅਨੁਤਿਨਾਨਿਹਛਲਕਾਮੁ॥ ਇਕਨੀਗੁਰਮੁ
 ਪਿਬੁਇਆਗਰਿਅਤਮਰਾਮੁ॥ ਇਕਨੀਸੁਣਿਕੈਮੀਨਿਅਗਰਿਉਤਮਕਾਮੁ॥
 ਅੰਤਰਿਗਰਿਗੁਉਪਾਜੀਆਗਾਇਆਗਰਿਗੁਣਾਮੁ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥
 ਭੋਲਤਾਣਿਮਾਨਿਵਸੈਰੇਕੈਪਾਪਗੁਹੀਭੁ॥ ਅਤਿਡਰਪਾਣਿਦੁਖਘਣੇਤੀਨੇ
 ਥਾਵਭਰੀਭੁ॥੧॥ ਮੰ ੧ ॥ ਮੰਦਲੁਥੇਦਸਿਥਾਜਣੇਘਣੇਪੜੀਐਜੈਇ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਬੀਜੈਅਵਗੁਨਕੋਇ॥੨॥ ਮੰ ੧ ॥ ਸਾਗੁਗੁਣੀਅਥਾ

ਹੁਕਿਨਿਹਾਬਾਲਾਦੇਖੀਐ॥ ਵਡਾਵੇਪਰਵਹੁਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪਾਰਿਪਵਾ॥ ਮਛ
ਭਰਿਦੁਖਬਦੁਖਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਥਿਨੁਕਿਸੈਨਲਬੀਰੁਖਾ॥ ੩॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਨੀ
ਅੰਦਰੁਭਾਲਿਅਗੁਰਸਥਾਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ ਜੇਇਛਨਿਸੇਪਾਇਦੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥
ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਧਰਮਗਾਇਤਿਨਕਾਮਿਤੁਹੈਜ
ਮਸਾਗਿਨਪਵੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਾਹਿਦਿਨਸੁਗਾਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ ੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣੀਐਏਕੁਵਖਣੀਐਸੁਗਗਮਿਗਤਿ॥ ਮਾਇਆਲਿ॥ ਹੁਕ
ਮੁਨਾਈਮੇਟਿਅਜੋਲਿਖਿਅਸੇਨਾਲਿ॥ ਕਉਣੁਮੁਅਕਉਣੁਮਾਗਸੀਕਉਣੁ
ਅਵੈਕਉਣੁਜਾਇ॥ ਕਉਣੁਗਸੀਨਾਨਕਾਕਿਸਕੀਸੁਗਤਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥
ਹਉਮੁਆਮੈਮਾਰਿਆਪਉਣੁਵਹੈਦਰੀਅਉ॥ ਤਿਸਨਬਕੀਨਾਨਕਾਜਾਮ
ਨੁਰਤਾਨਾਇ॥ ਲੋਇਣੁਰਤੇਲੋਇਣੀਕੀਨੀਸੁਗਤਿਸਮਾਇ॥ ਜੀਰੁਗਸਾਇਣ
ਚੁਨਤੀਰਤੀਲਾਲਵਾਇ॥ ਅੰਦਰੁਮੁਸਾਕਿਝਕੋਲਿਆਕੀਮਾਤਿਕਹੀ
ਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਘਉੜੀ॥ ਇਸੁਜੁਗਮਾਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਹੈਨਾਮੇਨਾਲਿਚਲੈ॥
ਏਹੁਅਖੁਟਕਦੇਨਾਨਿਖੁਟਈਖਾਇਖਗਚਉਪੈਲੋ॥ ਹਰਿਜਨਨੇਕਿਨਾ
ਵਣੀਜਮਕੰਕਰਜਮਕਲੈ॥ ਸੇਸਾਹਸਚੇਵਣਜਾਰਿਅਜਿਨਹਰਿਧਨੁਪਲੈ॥
ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਆਪਿਹਰਿਧਲੈ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਮਨਮੁਖਵਪਾਰੈਸਾਗਨਜਾਣੀਥਿਖੁਵਿਝਹਿਥਿਖੁਸੰਗਹਰਿਥਿਖਾਸਿਓਧਰਹਿ
ਪਿਆਗੁ॥ ਬਾਹੁਪਛਿਤਸਦਾਇਦੇਮਨਹੁਮੁਰਖਗਾਵਗ॥ ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾ
ਇਨੀਵਟੀਧਰਨੀਪਿਆਗੁ॥ ਵਾਟਕੀਅਕਗਨਿਕਾਣੀਅਕੁਤੁਬੋਲਿਕਰ
ਹਿਅਹਾਗੁ॥ ਜਗਮਾਰਿਮੁਨਾਮੁਹਰਿਨਿਰਮਲਹੋਰੁਮੈਲਾਸਕੁਅਕਰੁ॥ ਨਾ
ਨਕਾਮੁਨਚੇਤੀਹੋਇਮੈਲੇਮਗਰਿਗਵਗ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦੁਖਲਗਾਥਿਨੁਸੇ
ਇਐਹੁਕਮੁਮੰਨੇਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਅਪੇਦਤਾਸੁਖੈਦਾਅਪੇਦੇਇਸਜਾਇ॥ ਨਾਨ
ਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭਾਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ ੨॥ ਘਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਥਿ
ਨਾਜਗਤੁਹੈਨਿਰਧਨੁਥਿਨੁਨਾਵੈਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਾਹੀ॥ ਦੂਜੈਭਗਮਿਭੁਲਾਇਅਹਉ
ਮੈਦੁਖੁਪਾਹੀ॥ ਥਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੁਨਪਾਈਐਜੈਥਹੁਤੁਲੇਚਾਹੀ॥ ਅਵੈਜਾਇ
ਜੀਮੈਮਰੈਗੁਰਸਥਾਦਿਦੁਹੀਹੀ॥ ਅਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਦੁਜਾਕੇਨਾਹੀ॥ ੧

ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਆਜਿ ਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ॥
 ਪੁਰੁ ਆਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਇ ਸੁਧ ਨ ਕੀਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਇਤੁ ਪਾਨਿ ਪਾਇ ਐ ਭੁਖ ਲਖੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ
 ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨੀ ਪਾਇ ਆ ਆਇ ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਮਾਇ
 ਅਨੋਭਿਲ ਲਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਛਿਰ ਦਾਸ ਦਾਗੈ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਤਿ
 ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਸਿਤਵ ਦਾਗੈ ਸਾ
 ਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਵੇਲੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਭਵੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲੈ ਤ
 ਸਥ ਦੁਕ ਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੩
 ਜੀਨਿ ਉਪਾਇ ਮੇਦ ਨਿਸੈ ਈਸਰ ਕਹੇਇ ॥ ਏਕੈ ਸਿਮਰੁ ਭਾਇ ਰਹੁ ਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖਣੁ ਸਥ ਦੁਰੀਗਿ ਆਈ ਆਜਿ ਤੁਖਾ ਪੈਸ ਦਰਿ ਪਾਤਿ
 ਹੋਇ ॥ ਪੈਨਣੁ ਸਿਭ ਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਉਜਲ ਮੋਲ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ
 ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਪਨੁ ਖਾਟਿ ਆਥੈ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੋਹੈ ਨਿਸਥ ਦੁਸੀਗੁ ਰਹੈ ਜੀ
 ਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੂਝੀ ਐ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਵਿਖਲੇ
 ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੇ ਗੁਰੁ ਸਥ ਦੀਜਾ ਪੈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਹਉ ਮੈ ਆਗਿ ਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਅੰਦਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿ ਆਸ ਦੁਜਾ ਪੈ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿ ਆਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇ ਹਰਿ
 ਸਿਧੁ ਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਪੀ ਆਇ ਆਭਿਰਿ ਕਲੁ ਨਾਵਿ ਆਪੈ ॥ ੧੭ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ॥ ਲੋਕੁ ਅਵਗਣੁ ਕੀਥੈ ਗੈਰੁ ਭੀ ਗੁਣੁ ਨਾਵਿ ॥ ਭੈ ਕੋਇ ॥
 ਗੁਣ ਕਾਗੁ ਗੁਣ ਨ ਕਾਵੈ ਰਲ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਦੀ ਗੁਣੁ ਪਾਈ ਅ
 ਨੀ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਹੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੩ ॥ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਸਮਾਨਿ ਹਰਿ ਜਿ
 ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਕਿ ਮਮੀਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਸਥ ਦੀ
 ਵੀ ਚਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅੰਦਰਿ ਗਜਾਤ ਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਅਉ
 ॥ ਗੁਰੁ ਸਥ ਦੀ ਦਰੁ ਜਣੀ ਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਉ ॥ ਖਰੇ ਪਗ ਖਿਖ ਜਾ
 ਨੈ ਪਾਈ ਆਨਿ ਖੋਟਿ ਆਨਾ ਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤ ਦਾਸ ਦਾਸੁ
 ਨਿਅਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਗੁ ਆਇ ਆਮਾਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥ ੧੮ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਤੁਨਹੀ ਤੁਹੇ ਵਾਹਿ ਉਨਾਹੀ ॥ ਬੁਝਹੁ ਗਿਆ
ਨੀ ਬੁਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮੰ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁਨ ਪਾਈ ਐ ਅਲ
ਖੁਵ ਸੈਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਜਣੀ ਐ ਜਾ ਸਬ ਦੁਵ ਸੈਸਭ ਮਾ
ਹੀ ॥ ਆਪੁ ਗਾਇਆ ਭੁ ਮਭਉ ਗਾਇਆ ਜਨ ਮਮਗਨ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ਐ ਉਤਮ ਮਾਤਿ ਤਰਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਜੀ ਸਾਜ ਪੁਜਾ
ਪਹੁ ਤਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਕੁਜਿ ਨਿਪਗਥਿ
ਅਗੁਰ ਸਥਟੀ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸੇਜ ਨਾ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਕਲਜੁ ਗਾਵੇ
ਚਿਸੈ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੈ ਨ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਗਰਿ ਅਹਉ ਮੈ ਦੁਬਧਾ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਰਉ ਜਲੁ ਥਿਖ ਮੁਸੈ ਸਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਘਉੜੀ ॥
ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹਿ ਮਤੇ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਕੁਵਥ ਕੇ ਅੰਦਰਿ
ਤਿਖਤ ਤੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਹਿ ਤਿਸਾਸਤ ਨ ਸੇਧਨੀ ਮਨ ਮੁਖਾਵੇ ਗਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ
ਨੈਨ ਪਾਇ ਓਹ ਗਿਨ ਮੁਹਾਰਿ ਸਤੇ ॥ ਤਤੁ ਗਿਅਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਪਾਰਿ ਜਾਪਿ
ਹਰਿ ਗਤੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੨ ॥ ਅਧੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਗਸਿ
॥ ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕ ਪਾਲਿਣੀ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਤਿ
ਨਿਦੇਖਿ ਅਧੇ ਜਾਣੈ ਸੇਇ ॥ ਕਿਸੇ ਨ ਕਹੀ ਐ ਨਾਨਕ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੇ
ਇ ॥ ੨ ॥ ਘਉੜੀ ॥ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕਾਵੇ ਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਾਰੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿ
ਲੁਪਾ ਪਟੈ ਹਰਿ ॥ ਅਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕੈ ਜਨ ਮਿਨ ਜਾਹੀ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾ
ਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਮਹਿ ਸੀਜਿ ਪਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਹੁਨ ਵੀਸਰੈ ਮਗੈ ਮਾਟ ਮਾ ॥ ਸੇਖੁ ਭੁਜਿ ਤਿਨ ਆ
ਵਣੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੈ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਣੀ ਕੀ ਆਲਪਟਵ
ਹੀ ਅੰਧਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪਿਅਇ ਤੂਤੁ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਘਉੜੀ ॥
ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ ਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੋਲਿ ਓਨੁ ਭਾਣੈ
ਸਚੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਜੇ ਵਡੀ ਹਰਦਾਤਿ ਨਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕ
ਉਪੁ ਗਥਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਿਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਗਣ ਗਤੀ ਜੀਨਿ ਜ
ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗੀਅਨੁ ਨ

ਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਥਿੰਦਾਨਾਨਕਮੁਇਆਕਾਰੀਆਮਾਹਣਸੀਆਪਿਮਹੋਗੋਬਿੰ
 ਦਾ॥੧॥ ਮੰ ੩ ਮਨਕੀਪਤੀਵਚਣੀਸੁਖੀਹੁਸੁਖਸੁਗਾਸੇਬ੍ਰਹਮਣੁਕਲ
 ਆਖੀਐਜਿਥੁਏਬ੍ਰਹਮੁਖੀਚਹੁ॥ਗਰਿਸਾਲੈਹੋਗਰਿਪਵੈਗੁਰਕੈਸਬਦੀਵੀ
 ਚਾਰੀ॥ਆਇਆਓਹੁਪਰਵਣੁਹੋਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਪੁ
 ਢੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁਹੋਸਾਰੁ॥ਹੋਰੁਕੁਤੁਪੜਣਕੁਤੁਕਮਵਣਾਥਿਖਿਆਨਾ
 ਲਿਖਿਆਗੁ॥ਅੰਟਾਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖਅਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਰਤੇਸੇਉਥੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਕਾਰਿਕਰਿਵੇਖ
 ਦਾਅਪੇਸਤੁਸਚਾ॥ਜੇਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਖਸਮਕਾਸੇਈਨਰੁਕਚਾ॥ਜਿਤੁਭਵੈਤਿ
 ਤੁਲਾਇੰਦਾਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਸਚਾ॥ਸਭਨਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੋਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਾਰੀਤਿਸਦੇਜਚਾ॥ਜੇਉਨਾਨਕਆਪਿਨ
 ਚਾਇੰਦਾਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਵਾਗਨਾਲਿ੪੮॥

ਮਾਰੂਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਡਖਣੇ ਮੰ ੫ ॥ਤੁੰਚਉਸਜਣਮੈਡਿਅਡੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰੀ॥ਨੈ
 ਣਮਾਰੀਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੀਦਗੁ॥੧॥ ਮੰ ੫ ॥ਨਿਹੁਮਾਰੀਜਾਤਉ
 ਨਾਲਿਥਿਆਨੇਹੁਕੁਤਾਵੇਡੇਖੁ॥ਕਪੜਭੋਗਡਗਵਣੇਜਿਚਹੁਪਿਰੀਨਡੇ
 ਖੁ॥੨॥ ਮੰ ੫ ॥ਉਠੀਣਲੁਕੰਤਵੇਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਗੁ॥ਕਜਲੁਹੁ
 ਤਮੇਲਗਸੁਥਿਨੁਪਸੇਹਰਿਸਛਗੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸ
 ਚੁਸਚੁਸਤੁਧਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੇਬਾਟੁਸਿਗਜਿਸੰਸਾਰੀਆ॥ਹਰਿਅ
 ਰੀਅਹੋਏਬੇਦਪਾਪੁਪੁਨੁਵੀਚਾਰੀਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਥਿ
 ਸਥਾਰੀਆ॥ਨਵਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿਰੰਗਸਵਾਰੀਆ॥ਵੇਕੀਜੀ
 ਤੁਓਪਾਇਅੰਤਾਰਿਕਲਧਾਰੀਆ॥ਤੇਗਅੰਤਨਜਾਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਸਾ
 ਣਹਾਰੀਆ॥ਤੁਜਾਣਹਿਸਾਰੀਥੀਥੀਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰੀਆ॥੧॥

ਡਖਣੇ ਮੰ ੫ ॥ ਜੇਤੁ ਮਿਤੁ ਆਸਾ ਡਕਾਰਿ ਕਰੇ ਗਿਨ ਵੇਛੋੜੀ ਜੀਉ ਮਾਜਿ
 ਤਉ ਮੋਰਿ ਆਕਟਿ ਪਸੀਜੈ ਨੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੁਜਲੁ ਭਾਗੁ ਵੀ
 ਛੇੜੇ ਮਾਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕੰਤ ਤੁਸਉ ਸੇਜ ਵੀ ਮੈ ਡਾਢੇ ਦੁਖ ਉਲਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੫
 ਦੁਰਜਨੁ ਦੁਜਾ ਭਉ ਹੈ ਵੇਛੋੜੀ ਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਜਲੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿ
 ਲਿਕੀ ਚੈ ਠੇਗੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਅਗਮ ਦਇਆ ਲੁਥੈ ਅੰਤ ਤੇਰੀ ਕੀ
 ਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿ ਆਸਰੁ ਸੇਸੁ ਰਤੁ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣੁ ॥
 ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਭਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪਾੜੈ ਕੋਇ
 ਨ ਸਕੈ ਤੁਥਾ ਬਿਨਾ ਸੀਜ ਗਉਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਰੇ ਜੁਗਤੁ ਕਰਤਾ ਸਗ
 ਲ ਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕੀ ਆਤਮੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤਿਨੁ ॥ ਜਿਸੁ
 ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲਾਤਿ ਸੁਲਾਵਹਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣੁ ॥ ਤੁਹੈ ਰਤਉ
 ਪਾਇ ਨ ਲਗਈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਿਸਾਟਿ ਕਰਣੁ ॥ ੨ ॥ ਡਖਣੇ ਮੰ ੫
 ਜੇਤੁ ਵਤਾਰਿ ਅੰਝੇ ਭਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਇਕ ਸੁਕੈ ਤੈਬਾਹੀ ਮੈ ਡੀਵਾ
 ਤਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਹਥੈ ਲਸੁਹਾ ਵਣੇ ਸੁਹਾਥੈ ਅੰਝੁ ਮਲਿ ॥
 ਪਹਿਨ ਵਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਸੇਜਾ ਵੇਛੋੜੀ
 ਕੰਤ ਕੁਕੀ ਆਹੁ ਸੀਗਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੀਤਿ ਸਮਾਵਣੀ ਜੇ ਗਲਿ ਪਾਰਿ ਗਰੁ ॥ ੩ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਪਾਰ ਬਹੁ ਸੁਪਰੇਸੁ ਰੁਜੈ ਨਿਨਾ ਵਹੀ ॥ ਤੁਹੁ ਕਮੀਸ ਜਾਹਿ ਸਿ
 ਸਾਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੁ ਪੁਨਾਈ ਲਾਖਿ ਆਕਉ ਤੁਝਹਿ ਧੀਆ ਵਹੀ ॥ ਤੁਸਭ
 ਮਾਰਿ ਵਰਤਾਰਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾ ਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੇਰਿ
 ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹੁ ਗਲ ਲਕੀ ਮਨਿ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ
 ਦਇਆ ਲਾਤਿ ਸੁਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੇਰੇ ਜੇਗਰ
 ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥ ੩ ॥ ਡਖਣੇ ਮੰ ੫ ॥ ਜਾਮੁ ਪਸੀਹਟ ਮੋਧਿ ਗੀ ਮਾਰਿ ਜੈਨਾ
 ਲਿ ॥ ਹਥੈ ਰੁਖ ਉਲਾਰਿ ਅਮੁਨਾ ਨ ਕਨਟ ਗਿਨਿ ਹਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈ
 ਠਾ ਭਖੈ ਵਾਉਲੀ ਮੇਸੇ ਵਹਿ ਦੁਰੁਖ ਭਾਧੀ ॥ ਏਤੁ ਜਾਨੁ ਮਾਰਿ ਜਾਸਾਉ ਜੇਈ
 ਸਾਈ ਮੁਹ ਖੜਾ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗਲਾਇ ਓਭੁਛ ਪਰਵੇਲਿ ਨ ਜੇ ਕੰਤ
 ਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਲਾਸੀ ਟੀਵਾੜਿ ਖਿੜਿ ਆਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥ ੩ ॥

ਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਥਿੰਦਾਨਾਨਕਮੁਇਆਕਾਕਿਆਮਾਮਣਾਜੀਆਪਿਮਰੋਗੋਥਿੰ
 ਦਾ॥੧॥ ਮੰ ੩ ਮਨਕੀਪਤੀਵਚਣੀਸੁਖੀਹੁਸੁਖਸੁਗਾਸੇਬ੍ਰਹਮਣੁਕਲ
 ਆਖੀਐਜਿਥੁਏਬ੍ਰਹਮੁਖੀਚਗੁਗਰਿਸਾਲੇਹੋਗਰਿਪਵੈਗੁਰਕੈਸਬਦੀਵੀ
 ਚਾਰੀਆਇਆਓਹੁਪਰਵਣੁਹੋਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਪੁ
 ਢੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁਹੋਸਾਗੁਹੋਰੁਕੁਪੁਕੁਣਕੁਕੁਮਾਵਣਾਥਿਖਿਆਨਾ
 ਲਿਖਿਆਗੁਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈਸਨਮੁਖਜਨਮੁਖੁਆਗੁਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਰਤੇਸੇਉਥੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖ
 ਦਾਅਪੇਸਤੁਸਚਾ॥ਜੇਹੁਕਮੁਨਬੁਏਖਸਮਕਾਸੇਈਨਰੁਕਚਾ॥ਜਿਤੁਭਵੈਤਿ
 ਤੁਲਾਇੰਦਾਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਸਚਾ॥ਸਭਨਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੋਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਹੀਐਸਾਰਿਤਿਸਦੇਜਚਾ॥ਜੇਉਨਾਨਕਆਪਿਨ
 ਚਾਇੰਦਾਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲਿ੪੮॥

ਮਾਰੂਕੀਵਾਰਮਹਲ ੫

੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਡਖਣੇ ਮੰ ੫ ॥ਤੁੰਚਉਸਜਣਮੈਡਿਅਡੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰੀ॥ਨੈ
 ਣਮਾਰੀਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਟੀਦਗੁ॥੧॥ ਮੰ ੫ ॥ਨਿਹਮਾਰੀਜਾਤਉ
 ਨਾਲਿਖਿਆਨੇਹੁਕੁਣਾਵੇਡੇਖੁ॥ਕਪੜਭੋਗਡਰਾਵਣੇਜਿਚਰੁਪਿਰੀਨਡੇ
 ਖੁ॥੨॥ ਮੰ ੫ ॥ਉਠੀਣਲੁਕਤਵੇਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਗੁ॥ਕਜਲੁਹੁ
 ਤਮੇਲਗਸੁਥਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਛਗੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸ
 ਚੁਸਚੁਸਤੁਧਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੇਬਟੁਸਿਰਜਿਸੀਸਾਰੀਆ॥ਗਰਿਆ
 ਰੀਆਹੋਏਬੇਦਪਾਪੁਪੁਨੁਵੀਚਾਰੀਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਥਿ
 ਸਥਾਰੀਆ॥ਨਵਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਸਾਜਿਗਰਿਰੰਗਸਵਾਰੀਆ॥ਵੇਕੀਜੀ
 ਤੁਓਪਾਇਅੰਤਾਰਿਕਲਧਾਰੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਸਾ
 ਣਹਾਰੀਆ॥ਤੁਜਾਣਹਿਸਾਭਿਥਿਥਿਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰੀਆ॥੧॥

ਡਖਣੇ ਮੰ ੫ ॥ ਜੇਤੁ ਮਿਤੁ ਅਸਾਡ ਕਾਰਿ ਕਰੇ ਗਿਨ ਵੇਛੋੜੀ ਜੀਉ ਮਾਜਿ
ਤਉ ਮੋਰਿ ਆਕਟਿ ਪਸੀਜਨੀ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ਦੁਰਜਨ ਤੁਜ ਲੁਭਾਤੀ ਵੇ
ਛੋੜੇ ਮਾਰਿ ਜਾਰੀ ॥ ਕੰਤ ਤੁਸ ਉਸੇ ਜਤੀ ਮੈ ਡਾਢੇ ਦੁਖ ਉਲਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੫
ਦੁਰਜਨ ਦੁਜਾਭ ਉਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਜਲੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿ
ਲਿਕੀ ਚੈ ਰੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਅਗਮ ਦਇਆ ਲੁਥੇ ਅੰਤ ਤੇਰੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੇ ਅਸਭ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਨਾਇ ਕੁਸਗਲ ਭਉਣੁ ॥
ਤੇਰੀ ਕੁਦਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਨ ਕੁਸਗਲ ਭਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪਾੜਿ ਕੋਇ
ਨ ਸਕੈ ਤੁਥਾ ਬਿਨਾ ਸੀਜ ਗਉਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਥਪੇ ਰੇ ਰੇ ਜੁਗਤੁ ਕਰਤਾ ਸਗ
ਲ ਧਰਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕੀ ਅਤੁਲ ਪੁਨਲਗੈ ਤੇਣੁ ॥ ਜਿਸੁ
ਹੋਵਾਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਤਿ ਸੁਲਾਵਹਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਚਰਣੁ ॥ ਤੁਹੈ ਰਤ ਉ
ਪਾਇ ਨ ਲਰਈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਿਸਟਿ ਕਰਣੁ ॥ ੨ ॥ ਡਖਣੇ ਮੰ ੫
ਜੇਤੁ ਵਤਾਰਿ ਅੰਝੇ ਹਰਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਇਕ ਸੁਕੰਤੈ ਬਾਹੀ ਮੈ ਡੀਵਾ
ਤਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਹਥੇ ਲਸੁਹਾ ਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਝੁ ਮਲਿ ॥
ਪਹਿਨ ਵਣੈ ਬਿਰਥ ਡੁੱਬੇ ਘਰਿ ਅਵੈ ਗਲਿ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਸੇਜਾ ਵੇਛੋੜੀ
ਕੰਤ ਕੁਕੀ ਅਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਮਾਵਣੀ ਜੇ ਗਲਿ ਪਾਰਿ ਗਾਰੁ ॥ ੩ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਪਰਬੁਹ ਸੁਪਰਮੇ ਸਰੁ ਜੋ ਨਿਨਾ ਵਹੀ ॥ ਤੁਹੁ ਕਮੀ ਸਜਾਹਿ ਸਿ
ਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੁ ਪੁਨਾਈ ਲਾਖਿ ਆਕੈ ਉਤੁਤਾਰਿ ਧੀਆ ਵਹੀ ॥ ਤੁਸਭ
ਮਾਰਿ ਵਰਤਾਰਿ ਆਪਿ ਕੁਦਗਤਿ ਦੇਖਾ ਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੇਰਿ
ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲਕੀ ਮਨਿ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਾਰਿ ਆਪਿ
ਦਇਆ ਲੁਤਿ ਸੁਸਾਤਿ ਗੁਰਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੇਰੇ ਜੇਗਰਿ
ਗੁਣਗਾਵਹੀ ॥ ੩ ॥ ਡਖਣੇ ਮੰ ੫ ॥ ਜਾਮੁ ਪਸੀਹਟ ਮੋਧਿ ਗੀ ਮਾਰਿ ਜੈਨਾ
ਲਿ ॥ ਹਥੇ ਰੁਖ ਉਲਾਰਿ ਅਮੁਨਾ ਨ ਕਨਕ ਗਿਨਿ ਗਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈ
ਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉਲੇ ਮੇਸੇ ਵਹਿ ਦੁਖ ਡਾਧੀ ॥ ਪੀਏ ਤੁਜ ਲੁ ਮਾਰਿ ਜਾਸਾਉ ਜੋਈ
ਸਾਈ ਮੁਹਖੜਾ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੫ ॥ ਕਿਅਗਲਾਇ ਓਭੂ ਛਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋ ਕੰਤ
ਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਲਾਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿ ਅਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥ ੩ ॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸੁਖਕੁਸੁਮਾਨੁਸਰੁਪੁਤੁਸਥਮਾਰਿਵਰਤੰਤਾ॥ ਤੁਅਪੇਠਕੁਰੁ
 ਸੇਵਕੇਅਪੇਪੁਜੰਤਾ॥ ਟਾਨਾਬੀਨਾਅਪਿਤੁਅਪੇਸਤਵੰਤਾ॥ ਟੁਅਪੇਠਕੁਰੁ
 ਸੇਵਕੇ ਜਤੀਸਤੀਪ੍ਰਗੁਨਿਗਮਲਾਮੋਹੰਗਰਿਗਵੰਤਾ॥ ਸਰੁਬ੍ਰਹਮਪ
 ਸਰੁਪਸਾਰਿਓਅਪੇਖੇਲੰਤਾ॥ ਏਹੁਅਵਗਵਲੁਰਚਾਏਓਕਾਰਿਚੇ
 ਜਦੇਖੰਤਾ॥ ਤਿਸੁਬਾਹੁਕਿਗਰੁਭਿਨਪਾਵਹੀਜਿਸੁਦੇਵਹੀਗੁਰਮਤਾ॥
 ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਵਹੀਤਿਉਚਲਦੇਕਿਢੁਵਸਿਨਜੰਤਾ॥ ੧॥ ਡਬਲੇ
 ਮੰ ੫ ॥ ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈਦਿਅਤਲਿਗਾਫਾਮਹੇਗੁ॥ ਵੇਖੋਛਿਟ
 ਰੂਥੀਵੇਦੇਜਾਮਿਖਿਸਿੰਦੇਪੇਗੁ॥ ੧॥ ਮੰ ੫ ॥ ਸਚੁਜਾਣੈਕਚੁਵੈਦਿ
 ਓਤੁਅਪੁਆਪੇਸੁਲਵੇ॥ ਨਾਨਕਅਤਸਤੀਮੰਤਿਨੈਲੁਥਿਅਠ
 ਲਿਪਥਣਜਿਉਜੁਮਿਓ॥ ੨॥ ਮੰ ੫ ॥ ਭੋਰੇਭੋਰੇਗੁਰੁਸੇਵੇਦੇਅ
 ਲਾਨੁ॥ ਮੁਦਓਪਈਚਿਗਣੀਆਠਿਰਿਕਰੁਅਵੈਗੁਤਿ॥ ੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤੁਪੁਰੁਪੁਨਗੇਖਿਅਜਾਤਿਤੁਵਰਨਾਬਾਹਾ॥ ਏਹਮਾਲਸ
 ਜਾਲਹਿਦੁਰਿਤੁਵਰਤਹਿਜਹਗਾ॥ ਤੁਸਾਰਿਘਟਭੋਗਹਿਅਪਿਤੁਪੁ
 ਏਪੁਨਲਾਹਗਾ॥ ਤੁਪੁਰੁਪੁਅਨੀਟੀਅਨੰਤਸਰਜੋਤਿਸਮਾਹਾ॥ ਤੁ
 ਸਰਦੇਵਾਮਹਿਦੇਵਾਥਿਧਾਤੇਨਗਗਾ॥ ਕਿਅਅਰਾਧੇਜਿਹਵਾਏਕਰੁਅ
 ਥਿਨਾਸੀਅਪਰੰਪਰਾ॥ ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸਕੇਸਾਭਿਕੁਲ
 ਤਗਾ॥ ਸੇਵਕਸਾਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਾਨਕੁਜਾਤਿਗਾ॥ ੪॥ ਡਬਲੇਮਤਲਾ
 ੫ ਗਤਭਰੁਕਾਕਿਇਵਾਇਆਗਾਠਸਜਸਿਓਤੁਕਾਤਿ॥ ਜਿਨਾਭਾਗਮਥਾਤ
 ਵੇਤਿਨਉਸਤਾਦਪਨਾਤਿ॥ ੧ ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਅਧਰਿਅਆਇ
 ਮਉਜੁਦਾ॥ ਬਾਝੁਤੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਲੇਬੈਠਾਭੁਕਦਹੁਦਾ॥ ੨ ਨਾਨਕਕੁਸਰੀ
 ਅਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਥੈਮਾਤਿ॥ ਜਿਨੀਗੁਰੁਮਨਾਇਅਗਜਿਹਥਿਸੇਈ
 ਥਾਤਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਜਗਮਤਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਓਤਉਸੇਪਾਈ
 ਆ॥ ਏਕੁਮੰਦੁਪੰਚਚੋਹਤਿਤਿਤੁਕਗਤਿਬੁਰਿਆਈਆ॥ ਦਸਨਗੀਇਕੁ
 ਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਲੇਕਾਈਆ॥ ਇਕਿਮਾਇਅਮੋਮਤਲੀਮੇਤੀਆਨਿਤਠਿ
 ਗਤਿਕੁਰਮਾਈਆ॥ ਤਾਠਾਦੇਵੇਕੀਤੀਓਸਿਵਸਕਤਿਵਰਤਾਈਆ॥ ਸਿਵਅਗੈਸਕ

ਤੀਤਾਰਿਆਏਵੇਤਰਿਭਾਈਆਇਕਿਵਿਚਤੁਤੀਤੁਧੁਗਖਿਆਜੇਸਤਿਸੰਗਿਮਿ
ਸਾਈਆਜਸਵਿਚਤੁਬਿਬੁਓਠਾਥਿਓਜਸਮਾਤਿਸਮਾਈਆ॥ ੬॥ ਡਖੇ
ਅੰ ੫ ਅਗਤੁਕੁੜਾਪਿਪਿਛੇਠੇਰਿਨਮੁਤਡੜਾਨਾਨਕਸਿਭਿਇਵੇਤਵਾ
ਰਬਤੁਕਿਨੋਤਵੀਜਨਮੜਾ॥ ੧ ਸਜਲੁਮੇਡਾਚਾਈਆਤਕਕਟੀਦਾਮਿਤੁ॥ ੭
ਕੇਜਲਨਿਆਪਲਾਕਟੀਨਠਾਤੇਚਿਤੁ॥ ੨ ਗੁਤਲੁਕੁਸਧਮੁਲਾਧੁਮਥੈਤੀ
ਪਗਟੁਬਿਆਸੇਈਸੁਤਵਾਥਾਨੁਜਿਥੈਪਿਕੈਨਨਕਜੀਤੁਵੁਠਿਆ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੁਮੇਰੈਵਸਿਓਤਾਕਿਆਮੁਤਵੁਦਾ॥ ਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਨੇਸਉਪਿ
ਅਜਾਤੇਗਾਈਦਾ॥ ਲਖਮੀਤੇਟਿਨਆਵਈਖਾਇਖਗਚਿਹਟੰਦਾ॥ ਲਖਚਉਗਾਸੀ
ਤੇਮਦਨੀਸਭਸੇਵਕਰੰਦਾ॥ ਏਤਵੈਗੀਮਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਤਿਆਨਤਮੰਗਤਿਮੰਦਾ॥
ਲੇਖਕੋਇਨਪੁਛਈਜਾਤਰਿਬਖਸੰਦਾ॥ ਅਨੰਦੁਭਇਅਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਸਿ
ਗੁਰੋਗੋਵੰਦਾ॥ ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਐਜਾਤੁਧੁਕਾਵੰਦਾ॥ ੭॥ ਡਖੇਮਤਸਾ ੫
ਡੇਖਲਕੁਮੁਸਤਕੁਮੁਖਾਕਿਜੇਤਤਉਧਲੀ॥ ਠਿਹਦਾਕਿਤੇਤਾਥਿਜਾਡਿਠਮੁਤਾ
ਮਨੁਧਾਪਿਆ॥ ੧ ਦੁਖੀਆਦਗਦਪਲੇਵੇਦਨਜਾਣੇਤੁਧਲੀ॥ ਜਾਣਲਖਕੁ
ਵੇਪਿਗੀਪਿਖੈਦਤਾਜੀਵਸਾ॥ ੨ ਚਤੁਦੀਜਾਇਕਗਾਰਿਵਤਲਿਵਟੰਦੇਮੈਡਿਠ
ਆਸੇਈਗੇਤਾਅਮਾਇਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੇਕੋਟਿਆ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਜਨਤੇ
ਗੀਕੁਖੈਤਿਸੁਦੁਖੁਨਵਿਅਯੋ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਸੁਚਤੁਰੰਡੀਜਾ
ਪੋ॥ ਜਿਨਗੁਰੁਸਕੀਸਹਲੀਪਰੈਤਿਸੁਕੰਬਤਿਪਯੋ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤੇਰੇਗੁ
ਰਧੁਵੀਨੋਪੋ॥ ਜਿਨਿਤਰਿਕਲਾਮੰਨਿਆਤਿਸੁਸੇਗੁਨਸੰਤੋਪੋ॥ ਤਰਿਜੀਉਤੁਸ
ਭਨਕਾਮਿਤੁਤੈਸਭਜਲੁਤਿਆਪੋ॥ ਅਸੀਸੇਰਜਨੈਕੀਜੇਵਡੁਤਰਿਪਰਤੋਪੋ॥ ਸ
ਭਅੰਤਰਿਜਨਵਰਤਾਇਆਤਰਿਜਨਤੇਜੋਪੋ॥ ੮॥ ਡਖੇਅੰ ੫ ਜਿਨਪਿਛੇਤ
ਉਗਈਸੇਮੇਪਿਛੇਕੀਰਵਿਆਸੁ॥ ਜਿਨਾਈਮੈਆਸਵੀਤਿਨਾਮਤਿਜੀਆਸਾ॥ ੧
ਗਿਲੀਗਿਲੀਰੋਡੀਕਉਦੀਕਵਿਕਉਦਿਆਇ॥ ਜੇਬੈਠੇਸੇਠਾਬਿਆਉਬਰੇਕਾ
ਗਮਥਾਇ॥ ੨ ਛਿਠਾਤਕਮਥਾਤਿਖਾਸੀਕੋਇਨਜਲੀਐ॥ ਤੈਸਖੀਕੁਗਮ
ਥਾਤਿਜਿਨੀਮੈਡਾਸਜਲੁਕਾਵਿਆ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਤਉਚਾਚੀਦਰਿਗੁਲ
ਗਵਦਾਜੇਤਰਿਪੁਰੰਭਾਵੇ॥ ਪੁਰੰਮਗਾਬਿਰਥਾਵਹੀਤੋਗਆਵੇਜਾਵੇ॥ ਸੇਮੰਗਾ

ਦਾਨੁਗੋਸਾਈਆਜਿਤੁਕੁਖਸਤਿਜਾਵੈ॥ ਪੁਰਜੀਉਦਹਸਨੁਆਪਣਾਜਿਤਛਾਵੈ
ਤਿਪਤਾਵੈ॥ ਅਰਦਾਸਿਸੁਲੀਦਾਤਾਰਿਪੁਭਿਛਾਛੀਕਉਮਤਸਿਬੁਲਾਵੈ॥ ਪੁਰਦੇ
ਖਇਆਦੁਖਕੁਖਗਈਛਾਛੀਕਉਮੰਗਲੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ ਸਭੇਇਛਾਪੁਰੇ
ਆਲਗਿਪੁਰਕੇਪਾਵੈ॥ ਤਉਨਿਗਲੁਛਾਛੀਬਖਸਿਓਨੁਪੁਰਿਪੁਰਖਿਵੇਦਾਵੈ॥

੯੦ ਭਖਲੇਮਃ ੫ ਜਥੁਟੇਤਾਖਕੁਤੁਸੁੰਵੀਕੰਤੁਨਜਲੁਟੀ॥ ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਤੁ
ਤੁਕੈਗੁਲਿਤਹਿਗੁਮਾਲੁਟੀ॥ ੧ ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਪੁਰੀਨਜੀਵਣਵਿਸਰੇਸੇਗੇ
ਬਿੰਦਾਤਿਸਸਿਉਕਿਉਮਨਹੁਸੀਐਜਿਸਤਿਤਮਾਗੀਚਿੰਦਾ॥ ੨ ਰੇਤੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਕੈਮਨੁਤਨੁਅਤਿਗੁਲਾਸੁ॥ ਨਾਨਕਵਿਣਨੇਵੇਆਥੁਦਿਆਜਿਤੀਤੋਰਖਿਆਸੁ॥
੩ ਪਉੜੀ॥ ਤਹਿਜੀਉਜਾਤੁਮੇਗਾਮ੍ਹੜੇਤੋਤਾਕਿਆਐਕਾੜਾਜਿਨੀਠਗੀਜ
ਗੁਠਗਿਆਸੇਤੁਧਮਾਗਿਨਿਵਾੜਾ॥ ਗੁਰਿਕਉਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆਜਿਤਾਪਾਵਾ
ੜਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਭਿਰਸਕੇਗਦਾਵਡਾਆਖਾੜਾ॥ ਸਭਿਇੰਦੀਆਵਸਿਕਰਿਦਿਤੀ
ਓਸਤਵੰਤਾਸਾੜਾ॥ ਜਿਤੁਸਾਈਅਨਿਤਿਤੈਸਗਈਆਨਤਖਿਜੋਤਾੜਾ॥ ਜੇਇਛੀਐ
ਠਲੁਪਾਇਦਾਗੁਰਿਅੰਦਰਿਵਾੜਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁਠਕਾਇਹੁਤਹਿਵਸਦਾਨੇੜਾ॥

੯੦ ਭਖਲੇਮਃ ੫ ਜਾਮੁਆਵਤਿਚਿਤਿਤੁਤਾਤੋਸੁਖਸਤਾਉ॥ ਨਾਨਕਮਨਤੀ
ਮਹਿਰੰਗਾਵਲਾਪਿਰੀਤਤਿਜਨਾਉ॥ ੧ ਕਪੜਕੋਗਵਿਕਾਰਏਤੋਡੀਛਾਗ॥
ਖਾਕੁਲੁਕੋਦਾਤਿਖਿਜੋਗੇਤੋਈਦਾਗ॥ ੨ ਕਿਆਤਕਤਿਬਿਆਪਾਸਕਰਿਤੀ
ਅਕੋਤਿਕਅਧਾਗ॥ ਬੀਉਸੰਤਨਕੀਰੇਲੁਜਿਤੁਲਕੀਸੁਖਦਾਤਾਗ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥
ਵਿਣੁਕਰਮਾਤਹਿਜੀਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਨਲਗੈ॥ ਧਰਮਧੀ
ਰਕਸਿਅੰਦਰੇਇਤੁਪਾਪੀਮੁਸਿਨਤਗੈ॥ ਅਤਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅਤਿਕਰੁਪਾਏਇਕ
ਪੁਰੀਮੁਤਤੁਨਲਗੈ॥ ਚਰੇਜੁਗੇਮੇਸੇਧਿਆਵਿਣੁਸੰਗਤਿਅਤਿਕਰੁਨਕਰੇ॥
ਤਉਮੇਮੁਸਿਨਛੁਟਈਵਿਣੁਸਾਧੁਸਤਸੰਗੈ॥ ਤਿਚਰੁਥਾਤਨਪਾਵਈਜਿਚਰੁ
ਸਾਤਿਬਾਸਿਉਮਨਿਭੰਗੈ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਸੁਪਰਿਦੀਬਲੁ
ਅਭਗੈ॥ ਤਹਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗੈ॥ ੧੧॥

੯੦ ਭਖਲੇਮਃ ੫ ਥੋੜੀਦੋਤਕਜਾਇਸੇਮੀਰਮੀਰੰਨਸਿਰਿ॥ ਤਠਮਝੁਤੁਸੇਧਲੀ
ਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ॥ ੧ ਮਾਣਕੁਮੋਹਿਮਊਡਿਨਾਧਲੀਅਪਾਤਿ॥ ਤਿਆਉ

ਮਤਿ ਜਾਨੰਦਕਾ ਮੁਖਤੁਸਚੁ ਅਲਾਇ॥ ੨ ਮੁਖੀਆਉ ਸੇਜਨੇ ਲਾਪਿਰੀ ਵਿਛੁ
ਵਲਾ ਜੇਡੇ ਕੋ ਭਿਕਵਾਰਤਾ ਸੁਖਕੀ ਮਾਤੁ ਬਾਏਗ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਤਹਿ ਮਿ
ਲਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ॥ ਮੇਲਾਖ ਵਿਵਰਤੈ ਸਾਤਿ ਬਾਜੇ ਬਿੰਦ ਬੁਝਾਈਆ॥
ਮੇਰੇ ਕੁੰਡਲਾ ਸੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰਨ ਸਾਈਆ॥ ਮੇਦ ਸਿਤੁ ਮਾਘੁ ਸੰਤਤੋ ਕਿਉ ਪੁਤੁ
ਮਿਲਾਈਆ॥ ਮਨੁ ਅਗਪਿ ਤੁਧੁ ਮੈ ਤਜਤੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਿਤੁ
ਸਾਤਿ ਬੁਝਾਪ ਲਾਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ॥ ਸਕੇ ਅਸਾ ਪੁਰੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਲਾ
ਈਆ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਤੇਹਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰੇ ਸਾਈਆ॥ ੧੩ ਡਬਲੇਮ॥ ਮੁਖੀ
ਆਉਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਤਿ ਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ॥ ਪਾਵਿ ਮਿਲਵੇ ਕੋ ਲਿਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵੇ॥
੧ ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਕੁਖ ਮੁਲਾਵਲ ਬੀਵਿ ਬਗ॥ ਜਲੁ ਮਿਠਾਈ ਇਕ ਬੇਈ ਪੀੜੈ ਨਾਤੁ
ਏ॥ ੨ ਠਗਨੀ ਤੁਮੇ ਤੇਵਿ ਜਲੁ ਗੰਧ ਬਾਨਗਰੀ॥ ਸੁਖ ਪਾਟਉ ਭੁਇ ਇਸੁ ਪਾਧਾ ਲੁਧਰਧ
ਏ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਅਕਸਕਲਾਨਤ ਪਾਈਐ ਪੁਰਾ ਅਲਖ ਅਲੇਖੀ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੁਮ
ਤੇ ਫਿਰਤਿ ਨਤ ਮਿਲੀਐ ਕੇਖੀ॥ ਵਰਤਕਰਤਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਲਾ ਸੇਕਿ ਤੇ ਨਲੇਖੀ॥ ਬੇਦ ਪੜਤਿ
ਸੰਪੂਰਨਤਤੁ ਸਾਹਨੇ ਪਖੀ॥ ਤਿਲਕ ਕਢਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕੇਲੇਖੀ॥ ਕੇਖੀ ਪੁ
ਰੁਨਲਰਈ ਵਿਲੁ ਸਚੀ ਸਿਖੀ॥ ਕੁਲਾ ਮਾਗਿ ਸੇਪਵੇ ਜਿ ਸੁਧੁ ਹਿਮਸਤ ਕਿਲੇਖੀ॥ ਤਿ
ਨਿਜਨ ਮੁਸਵਾਰਿ ਆਪ ਲਾਜਿ ਨਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਦੇਖੀ॥ ੧੩ ਡਬਲੇਮ॥ ੪ ਸੋਨਿਵਾਤੁ
ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਉ ਨਬੀਐ॥ ਕਾਰ ਕੁੜਵੀ ਦੁਡਿ ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਲੀ॥ ੧ ਤਰਸ
ਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਉਜਲ ਪਾਟਉ ਚੰਦ੍ਰਮਾ॥ ਪਗਟੁ ਬੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਿਆ॥ ੨ ਮੁਖਸੁਤਾਵੇਨਾ ਮੁਚਉ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਲਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗ
ਤਮਨੀ ਅਤਿ ਮਿਲੀ ਨਿਬਾਵੇ ਬਾਉ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਤਹੇ ਕੁਖਨ ਪਾਈਐ ਪੁ
ਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਇਕ ਸੁਤਹਿ ਜੀਉ ਬਾਤਹੀ ਸਰੁ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ॥ ਮਨੁ ਰਤ ਕੁਟੰ
ਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਗ ਬਿਛਿਰਾਮੀ॥ ਫਿਰਤਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗਮਤਿ ਕਿਆ ਗਰਬਤਿ ਦਾਮੀ॥
ਚਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਚਲਈ ਬਿਨਿਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ॥ ਬਿਚਰੇ ਫਿਰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਮਤਿ
ਤਹਿ ਜੀਤੁ ਕਾਮੀ॥ ਕਰਮੁ ਖੁਲਾਤਹਿ ਪਾਇਆ ਤਹਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਾਮੀ॥ ਜੇਜਨੁ
ਤਹਿ ਕਾਸੇਵੇ ਕੇਤਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ॥ ੧੪ ਡਬਲੇਮ॥ ੫ ਮੁਖਤੁ ਅਲਾਇ ਤਰਸ
ਲੁਪਛਾਵੇ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਅਕੀਨਾ ਤਿਕ ਸਿਉ॥ ੧ ਜਾਨੁਦਸੈ

ਮੰਤ੍ਰਿਪਦਾਨੁਕੋਤੇਕੋੜੇ। ਤੈਤਨਿਪੜਦਾਨਤਿਨਨਕਜੈਗੁਰੁਕੋਟਿਅਹਾ॥ ੨ ਮਤਰੁੜੀ
 ਕਾਛਕੁਆਤਪਵੇਧੇਵੈਦੋਪੀਵਸਾ। ਮੁਤਨਿਪੁਮੁਅਥਾਤਪਸਲਕੁਸਚਾਧਲੀ॥
 ੩ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਸਿਮਾਇਆਹਚਾ। ਅਵੇਜਾਇਕਵਾਈਐ-
 ਬੁਯੋਜਨੀਨਚਾ। ਬਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਕਿਜਾਇਬੇਸੇਸਕੁਕਚਾ। ਅੰਦਰੁਤੋਥੇਥਾਕੁਕੁਆ
 ਰੁਕੁੜੀਸਕਖਚਾ। ਵਿਹੁਕਰੇਨਿਹਵੇਰਨਾਸਿਝੁਠੇਲਾਸਚਾ। ਮਾਰਿਆਸਚੇਪਾਤਿਸਾਤਿਵੇ
 ਖਿਧੁਰਿਕਰਿਮਚਾ। ਜਮਦੁਤੀਤੈਤੋਰਿਆਦੁਖਤੀਮਤਿਪਚਾ। ਤੇਅਤਪਾਵਸੁਧਰਮ
 ਕਾਨਕਦਰਿਸਚਾ॥ ੧੫ ਡਬਲੇਮ: ੫ ਪਰਕਤੇਪੁਰਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰੁਕੋਚਰਣਪਿ
 ਆਇ। ਜਨਮਮਰਣਮਸੁਉਤਰੇਸਚੇਕੇਗੁਲੰਗਾਇ॥ ੧ ਵੇਤਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁ
 ਵੀਨਾਮੁਵਿਦੁਲੀਆ। ਨਾਨਕਸਠਸਜਨੰਮੁਜੈਪਟਿਵੁਠਾਸਚੁਧਲੀ॥ ੨ ਲੇਇਲ
 ਲਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੇਮੁਧਲੀ। ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਦਿਸੈਦੋ
 ਮਾਪਗੀ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਈ॥
 ਓਤੁਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਕੁਜਗਤੁਤਗਈ॥ ਓਨਿਤਹਿਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿ
 ਆਸਕੁਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ ਓਨਿਵੇਰੇਲਾਲਚਦੁਨੀਕੇਅੰਤਹਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਓਸੁ
 ਸਦਾਸਦਾਪਰਿਆਨੰਦੁਤੇਤਹਿਸਖਾਸਤਾਈ॥ ਓਨਿਵੇਗੀਮਿਤ੍ਰਸਮਕੀਤਿਆ
 ਸਕਨਾਸਿਸੁਕਾਈ॥ ਤੇਅਓਤੀਅਸੁਜਗਮਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ ਪੁਰਬਿ
 ਲਿਖਿਆਪਾਇਆਤਹਿਸਿਉਬਲਿਆਈ॥ ੧੬ ਡਬਲੇਮ: ੫ ਸਚੁਸੁ
 ਤਾਵਾਕਾਢੀਐਕੁਕੋਕੁੜੀਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਵਿਹੇਲੇਜਦੀਅਤਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਤੋ
 ਇ॥ ੧ ਸਜਣਮੁਖੁਅਨੁਪੁਅਠੇਪਤਹਿਤਲਸਾ॥ ਸੁਤੜੀਸੇਸਤੁਡਿਠੁਤੇ
 ਸੁਪਨੇਤਉਖੰਨੀਐ॥ ੨ ਸਜਣਸਚੁਪਰਬਿਮੁਖਿਅਲਾਵਲੁਖੇਬਹਾ। ਮੰਨ
 ਮਝਾਤੁਲਾਖਿਤੁਧਤੁਦੁਹਿਨਸੁਪਗੀ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਸਹਤਿਅਕਾਸੁਪਤਾਥੁਤੇ
 ਚੰਦੁਸੁਹਬਿਨਾਸੀ॥ ਬਾਇਸਾਤਸਾਤਉਮਹਾਵਖਾਨਚਾਤਿਡੇਕੇਜਾਸੀ॥ ਰੰਗਤੁਰੰ
 ਗਗਕੀਬਮਸਤਸਕੁਥੇਕੁਸਿਧਾਸੀ॥ ਕਾਂਜੀਸੇਖਮਸਾਇਕਾਸਕੋਉਠਿਜਾਸੀ॥
 ਪੀਰੇਪੈਕਾਬਹਾਉਖੀਏਕੇਬਿਗੁਨਗਤਾਸੀ॥ ਰੇਜਾਬਾਗਿਵਾਜਕਤੇਬਵਿਲੁ
 ਬੁਝੇਸਕੁਜਾਸੀ॥ ਲਖਚਉਗਾਸੀਤੇਮਦੰਨੀਸਕਅਵੇਜਾਸੀ॥ ਨਿਤਚਲੁਸਚੁ
 ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੰਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੧੭ ਡਬਲੇਮ: ੫ ਡਿਠੀਤਕੁਠੇਚੋਲਿ

ਤਿਕਸੁਬਾਤੁਨੋਕੋਇ॥ ਅਉਸਜਲੁਤੁਮੁਖਿਯਗਿਮੇਰਤਨੁਮਨੁਠੰਢੋਇ॥
ਅਸਕੁਆਸਾਬਾਤਹਾਮੁਮਨਿਵਡੀਵਡੀਆਸਾਅਨਿਗਸਾਤਿਕੁਤੁਤਉਬ
ਲਿਬਲਿਬਲਿਗਈਆਸਾ॥ ੨ ਵਿਛੋੜਾਤੁਲੇਤੁਖੁਵਿਲੁਤਿਠੇਮਾਰਿਓਇ॥ ਬਾ
ਤੁਪਿਅਰੇਆਪੇਲੁਬਿਰਤੀਨਾਧੀਰੇਇ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਤਟਤੀਰਬਦੇਵਦੇਵਾ
ਲਿਅਕੇਦਹੁਮਬੁਰਾਕਾਸੀ॥ ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਦੇਵਤੇਸਲੁਇਦੈਜਾਸੀ॥ ਪ੍ਰੀਤੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵਤੇਰੀਜਾਸੀ॥ ਜਤੀਸਤੀਸਨਿਆਸੀਆਸਕਿਕਾਏਵਾਸੀ॥ ਮੁਨਿਜੇ
ਗੀਦੇਗੀਬਰਾਜੇਮੇਸਲੁਜਾਸੀ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੇਵਿਲੁਸਲੁਸਕਿਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੀ॥ ਬਿਰੁ
ਪਾਰਬੁਤਮੁਪਰੇਮਸੋਸੇਵਕਬਿਰੋਤਸੀ॥ ੧੮॥ ਡਖਲੇਅਃ ੪ ਸੈਨੰਗੇਨਤਨਗੇਰੁਖਲ
ਖਨਰੁਖਿਆ॥ ਰੁਖੇਕੋਕਿਨਰੁਖਨਾਨਕਪਿਰੀਪਿਖੰਦੋਸੁਰਦਿਸਟਿ॥ ੧ ਸੁਖਸਮੁਤੋਰੇਗ
ਰੂਮਿਸਬਾਈਕੋਧਲੀ॥ ਨਾਨਕਤੋਰੇਗੁਮਿਰਤਕਨਾਮਵਿਤੁਲਿਆ॥ ਤਿਕਸਕੁਤੁਆਤਿ
ਪਛਾਣੁਰੀਤਿਕਕਹਿ॥ ਨਾਨਕਆਸਕੀਨਿਬਾਤਿਮਾਨੁਖਪਰਬਾਈਲਲਜੀਵਦੇ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਚਲੁਏਕੁਨਿਗਾਇਲੇਤਰਿਅਗਮਅਗਧਾ॥ ਨਿਤਚਲੁਨਮੁਨਿਧਾਨੁਏਜੇ
ਸੁਸਿਮਰਤਤਰਿਯਾਧਾ॥ ਨਿਤਚਲੁਕੀਰਤਨੁਗੁਲਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਧਾ॥ ਸਚੁਧਰ
ਮੁਤਪੁਨਿਤਚਲੇਦਿਨੁਰੋਨਿਅਗਧਾ॥ ਦਇਆਧਰਮੁਤਪੁਨਿਤਚਲੇਜਿਸੁਕਰਮਿਸਿ
ਖਾਧਾ॥ ਨਿਤਚਲੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੇਟਲੈਨਟਲਾਧਾ॥ ਨਿਤਚਲੁਸੰਗਤਿਸਾਧਜ
ਨਬਚਨਨਿਤਚਲੁਗੁਰਸਾਧਾ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਦਾਸਦਾਅਗਧਾ॥
੧੯ ਡਖਲੇਅਃ ੪ ਜੋਰੁਬੰਦੋਆਪਿਸੇਤਰਾਏਕਿਨੇਖਾ॥ ਤਰੇਦੋਰੇਰੀਤਾਰਿਨਾਨਕਪਿਰਸਿ
ਉਗਤਿਆ॥ ੧ ਜਿਥੇਕੋਇਕਬੀਨਿਨਾਉਸੁਲੰਦੇਮਾਪਿਰੀ॥ ਮੁੰਜੁਲਾਉਤ ਬਿਨਾਨਕਕਪਿ
ਰੀਪਸੰਦੋਤਰਿਓਬੀਓਸਿ॥ ੨ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਹਤਿਪੁਤ੍ਰਕਸਤ੍ਰਸੇਨੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਵਿਤੁਲਿਆਨਿਮਾਦੀਆਦੀਦੇਤਾ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਨੈਨੀਦੇਖੋਗੁਰਦਰਸੇਨੇਗੁਰਚਰਣੀ
ਮਥਾ॥ ਪੇਰੀਮਾਰਗਿਗੁਰਚਲਦਾਪਖਾਠੇਰੀਤਥਾ॥ ਅਕਾਸਮੁਰਤਿਰਿਦੈਧਿਆਇਦਾਇ
ਨੁਰੋਨਿਜਪੀਥਾ॥ ਮੇਛੁਡਿਆਸਗਸਅਪਾਇਲੇਕਰਵਾਸੈਗੁਰਸਮਰਥਾ॥ ਗੁਰਿਬਖਸਿਆ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਰੇਦੁਖਲਥਾ॥ ਰਿਗਤਰੁਚਤੁਰਾਈਤੋਪਲੈਨਮੁਅਗਥਾ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸ
ਨਾਨੁਦਿਤ੍ਰਸਦਾਕਰਤੁਗੁਰਕਥਾ॥ ਸਤਜੁਕਇਆਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਜਮਕਾਰੁਉਲਥਾ॥ ੨੦ ॥
ਡਖਲੇ॥ ਅਃ ੪ ਲਗੜੀਆਪਿਰੀਅੰਨਿਪਖੰਦੀਆਨਾਤਪੀਆ॥ ਤਰੁਮਤਾਤੁਸੇਧਲੀ

ਬਿਆਨ ਭੋਠੇ ਕੋਇ। ਕਥੜੀਆਂ ਤਤਤ ਸੁਖਾਉ ਪੰਧੀਆਂ। ਨਾਨਕ ਕਥੜੀਆਂ
 ਤਿਨਾ ਤਜਿਨ ਕਾਗਮ ਬਾਤ ਕੋ। ੨ ਰੂਹਾਨਿ ਸਾਬਾ ਕੂਮਿ ਬਨਾਨ ਕੰਦਗਾ। ਪਾਤਾ
 ਲਾਅਕਾ ਸਪੁਰਨ ਤਰਘਟਾ। ਨਾਨਕੋ ਪਖਿਜੀ ਓਇ ਕਤੁ ਸੁਤ ਪਹੋਤਿਆ। ੩ ਪਉੜੀ।
 ਤਹਿਜੀ ਮਾਤਾ ਤਹਿਜੀ ਪਿਤਾ ਤਹਿਜੀ ਉਪਤਿ ਪਾਸਕਾ। ਤਹਿਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕੇਰਤ ਮਾ
 ਰਿਕੇ ਬਾਸਕਾ। ਸਤਿ ਜੇਸ ਤਜਿਖਿ ਸਾਇਦਾਨ ਤੀਕਰ ਦਾਅਸਕਾ। ਅਉਗਲੁ ਕੋਇ ਨ ਚਿਤ
 ਹਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ। ਮੁਤਿ ਮੰਗੇ ਸੇਈ ਦੇਵ ਦਾ ਤਹਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ। ਗਿਆਨੁ
 ਰਾਸਿਨਾ ਮੁਖ ਨੁਸਉ ਪਿਓਨੂੰ ਇਸੁ ਸਉ ਦੇਲਾਇਕਾ। ਸਾਡੀ ਗੁਰਨਾ ਲਿਖ ਟਾਇਆ ਸਰਬ
 ਸੁਖ ਪਾਇਕਾ। ਮੇਨਾ ਸਤੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਤਹਿ ਪਿਤਾ ਸਰਨ ਗਲਾਇਕਾ। ੨੧ ਡਖਲੇ
 ਮ: ੪ ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੇ ਕੁਛੁ ਚਿਸ ਜਲ ਸੰਤ ਪਕਿਆ। ਓਇ ਜੀਵ ਦੇ ਨਵਿ
 ਛੁੜਤਿ ਓਇ ਮੁਇਆਨ ਜਾਤੀ ਛੋੜਿ। ੧ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੀ ਨਿਘੁਰਨਿ ਪ
 ਟਾਅਤਿ ਕਾਸੀਆ। ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗ ਮਿਪਿਰੀ ਸੁੰਦੀਆ। ੨॥
 ਜਲ ਬਲਨੀ ਰਿਭੇਰ ਸੀਤਲ ਪਵਲੁ ਤੁਲਾਹੇ। ਸੇਜੜੀ ਆਸੇ ਇੰਨ ਤੀਰੇ ਲਾਜੜੀ ਦੀ
 ਆ। ਸੁਰਹਕ ਪੜ੍ਹੇਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਧੁਲੀ ਤਤੀਆ। ੩॥ ਪਉੜੀ। ਕਹਲੁ ਕਰੇ
 ਜੇਕੀ ਆਸੇਈ ਤੈ ਕਹਲਾ। ਜੇਸਉ ਪਾਵਤਿ ਪਾਲੀਆ ਪਾਵਤਿ ਪੁਰਿਸ ਟਲਾ। ਬਿਨੁ ਕ
 ਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇਠਿਗਤਿ ਸਕੁ ਸਹਲਾ। ਗੁਰਮਿ ਲਿਖ ਉਗਵਿੰਦ ਕਾਭੇ ਡਰਦੁ ਰਿਕ
 ਹਲਾ। ਭੈ ਤੇ ਬੈਠਾਉ ਪਜੇ ਤਹਿ ਖਜਤ ਠਹਰਲਾ। ਖਿਜਤੋ ਖਜਤ ਸਤ ਜੁਓ ਪਾਜਿ ਆਠਿ
 ਰਿਜਨ ਮਿਨ ਮਹਲਾ। ਤਿਆਇਕ ਮਾਇਆ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਹਲਾ।
 ਬਿਤਿ ਬੁਨਾਨ ਕਦੇ ਉਗੁਰ ਜਿਸੁ ਤਹਿ ਚੜ੍ਹਾਏ ਸੁਰਉ ਜਲੁ ਤਹਲਾ। ੨੨॥ ਡਖਲੇ ਮ: ੪
 ਪਤਿਸਾ ਮਕਲੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਲ ਕੀਵੁ ਡਿਆਸ। ਤੇਤੁ ਸਰਨ ਕੀਰੇ ਲੁਕਤ ਉਘਾਉ ਤਮਾ
 ਰੇ ਪਾਸਿ। ੧ ਮੁਅਜੀਵੰਦੇ ਪਖੁਜੀਵੰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨਿ। ਜਿਨਾ ਮੁਤ ਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਨ ਸਪ
 ਧਾਨ। ੨ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੇ ਪਾਰਬਤ ਮੁਨਿ ਕਟਿਨ ਆਵੇ ਪੀਗ। ਕੁਖਤਿ ਪਤਿ ਸੁਨਵਿਆ ਪਈ ਜ
 ਮੁਨ ਦੀ ਆਵੇ ਨੀਗ। ੩ ਪਉੜੀ। ਕੀਮਤਿ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਈ ਐਸ ਬੁਸਤ ਅਡੇਥੈ। ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ
 ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਕਉਲੁ ਤੁਸਨੇ ਤੇਲੈ। ਭੰਨਲੁ ਪੜਲ ਸਮਰਬੁ ਤੇਓ ਪਤਿ ਸਰਪ ਰੇਲੈ। ਕਹਲ
 ਕਹਲ ਸਮਰਬੁ ਤੇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਰਬੇਲੈ। ਰਿਜਕੁ ਸਮਰਬੁ ਤੇ ਸੇਕਿਆ ਅਲੁ ਤੁਡੇਲੈ। ਗਤਿ ਗਤੀਰ
 ਅਬਾਤੁ ਤੁਗੁਲ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ। ਸੇਈ ਕੀਮਤੁ ਕਮਾਵਲ ਕੀਆ ਪੁਰਿ ਮਉਲੈ। ਸੁਖਤੁ ਬਾਤਹਿ ਕਿ
 ਛੁਨਤੀ ਨਾਨਕ ਗੁਲੋ ਬੇਲੈ। ੨੩॥ ੧॥ ੨॥

ਗੁਰਮਾਭੁਬਲੀਰਗਤਾਕੀਸ਼ੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਪਡੀਆਕਵਨਕੁਮਤਿਤੁ
 ਮਲਾਗੇ॥ ਬੁਡਤੁਗੇਪਰਵਰਸਗਲਸਿਉਗਮਨਜਪਤੁਅਰਗੇ॥ ਹਤਉ॥ ਬੇਦਪੁਛਾਨਪੜੇ
 ਕਾਕਿਆਗੁਨੁਖਰਚੰਦਨਜਸਰਗਾ॥ ਗਮਨਮਕੀਗਤਿਨਤੀਜਨੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਗਾ॥
 ੧ ਜੀਅਬਧਤੁਸੁਧਮੁਕਰਿਥਾਪਤੁਅਧਰਮਕਤੁਤਕਤਕਾਈ॥ ਆਪਸਕਉਮੁਨਿਛਾ
 ਕਰਿਥਾਪਤੁਕਾਕਉਕਤੁਤਕਸਾਈ॥ ੨ ਮਨਕੇਅੰਧੇਆਪਿਨਬੁਡਤੁਕਾਤਿਬੁਡਾਵਤੁਕਾਈ॥
 ਮਾਇਆਕਾਹਨਬਿਦਿਆਬੇਚਤੁਜਨਮੁਅਬਿਹਬਜਾਈ॥ ੩ ਨਰਦਬਚਨਬਿਆਸੁ
 ਕਤਤੇਤੇਸੁਕਕਉਪੁਛਤੁਜਾਈ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਗੇਮੇਰਮਿਛੂਟਤੁਨਤਿਤੁਬੁਡੇਕਾਈ॥ ੪
 ੧॥ ਮਹਾ॥ ਬਨਤਿਬਸੇਕਿਉਪਾਈਐਜਉਲਉਮਨਤੁਨਤਜਤਿਬਿਕਗਜਿਤਪਰ
 ਬਨੁਸਮਸਰਿਕੀਆਤੇਪੁਰੇਸੰਸਾਰ॥ ੧ ਸਚਸੁਖਪਾਈਐਰਾਮਾ॥ ਰੰਗਿਰਵਤੁਅਤੇਮੇਰਾ
 ਮਾ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਜਟਯਸਮਲੇਪਨਕੀਆਕਤਾਗੁਠਮਤਿਬਾਸੁ॥ ਮਨੁਜੀਤੇਜਗੁਜੀ
 ਤਿਆਜਾਤੇਬਿਖਿਆਤੇਤੇਇਉਦਾਸ॥ ੨ ਅੰਜਨੁਦੇਇਸਭੈਕੋਈਟੁਕੁਚਾਤਨਮਾਤਿ
 ਬਿਡਾਨੁ॥ ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਿਤਪਾਇਆਤੇਲੇਇਨਪਰਵਾਨੁ॥ ੩ ਕਤਿਕਬੀਰਅਬਜਾ
 ਨਿਆਗੁਹਿਗਿਆਨੁਈਆਸਮਝਾਇ॥ ਅੰਤਰਗਤਿਤਹਿਕੋਟਿਆਅਬਸੇਰਾਮਨੁਕ
 ਤਤੁਨਜਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਹਾ॥ ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉਛੁਹੀਤਬਕਾਤੁਸਿਉਕਿਆਕਾ
 ਜਾਤੇਰੇਕਤੇਨੇਕੀਗਤਿਕਿਛੁਆਕਉਮੈਬੋਲਤਤੀਬਡਲਾਜਾ॥ ੧ ਗਮੁਜਿਤਪਾਇਆ
 ਗਮਾਤੇਕਵਤਿਨਬਰੇਬਰਾ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਬੁਠਾਜਗੁਠਤਕੈਪਨਾਇਨਦੁਇਬਰਤਨਕੀ
 ਆਸਾ॥ ਗਮਉਦਕੁਜਿਤਜਨਪੀਆਤਿਨਿਬਤੁਹਿਨਕੁਈਪਿਆਸਾ॥ ੨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਿਤਬੁਝਿਆਆਸਾਤੇਕਉਇਆਨਿਗਸੁ॥ ਸਕੁਸਚੁਨਦਰੀਆਇਆਜਉਆਤਮਕਉਇ
 ਆਉਦਾਸੁ॥ ੩ ਗਮਨਮਰਸੁਚਾਖਿਆਤਹਿਨਮਾਤਹਿਤਾਗਿ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਕੰਚਨੁਕਉਇ
 ਆਕੁਮੁਗਾਇਆਸੁਮਦ੍ਰੇਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਹਾ॥ ਉਦਕਸਮੁੰਦਸਲਸਕੀਸਾਖਿਆ
 ਨਈਤਰੰਗਸਮਾਵਤਿਗੇ॥ ਸੁੰਨਤਿਸੁੰਨੁਮਿਲਿਆਸਮਦਰਸੀਪਵਨਹੁਪਤੋਇਜਾਵਤਿ
 ੧ ਬਤੁਹਿਤਮਕਾਤੇਆਵਤਿਗੇ॥ ਅਵਨੁਜਾਨਤੁਕਮੁਤਿਸੈਕਾਤੁਕੇਮੇਬੁਝਿਸਮਾਵਤਿਗੇ॥
 ੧ ਹਤਉ॥ ਜਬਕੁਕੈਪੰਚਧਾਤੁਕੀਰਚਨਾਐਸੇਕਰਮੁਚੁਕਾਵਤਿਗੇ॥ ਦਰਸਨੁਛੋਡਿਭਏ
 ਸਮਦਰਸੀਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਵਤਿਗੇ॥ ੨ ਜਿਤੁਤਮਾਏਤਿਤਤੀਥਾਗੇ॥ ਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾ

ਵਤਿਗੇ॥ ਤਰਿਜੀਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਜੇ ਅਪਨੀ ਤਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਮਾ ਵਤਿਗੇ॥ ੩ ਜੀਵਤ ਮਰੁ
 ਮਰੁ ਠਨਿ ਜੀਵਤੁ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨੇ ਦੇਈ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁਨਹਰਿ ਆ
 ਸਿਵ ਸੇਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਾਹੁ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਮੇ ਕਉ ਦੁਰਿ ਕਰਤ ਤਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬ
 ਤਾਵਤੁ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਤੇ ਇਹ ਤਿਓ ਸਗਲ ਮਾਇ ਅਬ ਕੈ ਸੇਰ ਮਾਵਤੁ॥ ੧ ਗਮੇ ਮੇ ਕਉ
 ਤਾਰਿ ਕਤ ਲੈ ਜਾਈ॥ ਏਸੇ ਮਉ ਮੁਕਤਿ ਕਤਾ ਦੇਉ ਕੈ ਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੁਤਿ ਪਾਈ॥ ੧
 ਹਤਾਉ॥ ਤਹਨ ਤਹਨੁ ਤੇ ਬੇਲਗੁ ਕਤੀ ਐ ਜਬ ਲਗਤ ਤੁਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਅਬ ਤਉ ਬਿਮ
 ਲ ਰੁਏ ਘਟਤੀ ਮਤਿ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੨॥ ੫॥ ਮਾਹੁ॥ ਜਿਨਿ ਗੜਿ ਕੋਟ
 ਕੀ ਏਕ ਚਨ ਕੇ ਵੇਡਿ ਗਇ ਅਸੇ ਗਵਨੁ॥ ੧ ਕਟੇ ਕੀ ਜਤੈ ਤੇ ਮਨ ਕਾ ਵਨੁ॥ ਜਬ ਜਮੁ
 ਆਇ ਕੇ ਸੇਤ ਪਕੋਰੇ ਤਤ ਹੋ ਕਨਾ ਮੁਢ ਰਾਵਨ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਕਾਯੁ ਅਕਾਯੁ ਖਸਮ ਕਕੀ
 ਨਾਇਤੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ॥ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਿ ਤਿਹ ਦੋਹਾ ਮਰਸਾਇਨੁ॥
 ੨॥ ੬॥ ਮਾਹੁ॥ ਦੇਤੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰਮ ਤਤਉ ਬਸਾਤਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ॥ ਨੈਨੁ ਨ ਕਟੁ
 ਸੁਵਨੁ ਰਸ ਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਤਿ ਆਨ ਮਾਨਾ॥ ੧ ਬਾਬਾ ਅਬਨ ਬਸਉ ਇਤ ਗਾਉ॥
 ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾਲੇ ਖਾਮ ਗੈ ਕਾਇ ਬੁਢੇ ਤੁਨਾਉ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾ
 ਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਕਾਰੀ॥ ਪੰਚ ਕਿਸਾਨ ਵਡਾ ਗਿਗੇ ਲੇਖਾ ਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ॥ ੨
 ਕਟੇ ਕਬੀਰ ਸੁਨਤੁ ਰੇ ਸੰਤ ਤੁਖਤ ਤੀ ਕਹਤੁ ਨਿਬੇਗਾ॥ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬ
 ਤੁਰਿ ਨ ਕਉ ਜਲਿ ਫੇਗਾ॥ ੩॥ ੭॥ ਮਾਹੁ॥ ॥ ਅਨਰਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿ ਅਬੈ ਗਾਗੀ ਅ
 ਕੇ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਰਉ ਨ ਤੇ ਇਵ ਲਾਏ ਬੈ॥ ੧ ਸਤੁ ਤਦੁ ਰਿਦੇ ਖੇਤਾ ਰਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀ
 ਅਕੇ॥ ਤੁਕੇ ਮੇ ਬੁਝੈ ਤਨਿ ਰਮ ਲੋਤੈ ਇਵ ਲਾਏ ਬੈ॥ ੨ ਤਹਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈ
 ਰਾਗੀ ਅਕੇ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਕੁ ਬਕੁ ਵਲਾਏ ਬੈ॥ ੩ ਤਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਵਡਈ ਬੈਰਾ
 ਗੀ ਅਕੇ॥ ਅਮਤਾ ਜਾਸਿ ਆਪਿ ਭੁਵਲਾਏ ਬੈ॥ ੪॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਸਿ ਤਨੁ ਜਾਸਿ ਆ
 ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤ ਕੁ ਤੇ ਇਵ ਲਾਏ ਬੈ॥ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੀ
 ਵਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ॥ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਕੁ ਕੇ ਇਵ ਲਾਏ ਬੈ॥ ੬॥ ਕਰਮੁ ਤੇ ਵੈਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
 ਲੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ॥ ਸਤ ਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋ ਇਵ ਲਾਏ ਬੈ॥ ੭॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੈਰਾਗੀ
 ਬੈਰਾਗੀ ਅਕੇ॥ ਮੇ ਕਉ ਰਉ ਜਥੁ ਉਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਲਾਏ ਬੈ॥ ੮॥ ੮॥ ਮਾਹੁ॥
 ਗਜਨ ਕਉ ਨੁਤੁ ਮਾਰੈ ਮਾਵੈ॥ ਐਸੇ ਰਾਉ ਬਿਦਰੋ ਕਦੇ ਖਿਓ ਚਿਉ ਗਰੀਬੁ ਮਤਿ ਕਾ

ਹੈ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਤਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਕੁਲਾਸੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਤੁਮਹੋ ਦੂਧ ਬਿੰਦ
 ਹੋ ਕੇ ਪਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਮੇਲਿਆ॥ ੧ ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੇਲਾਇਆ ਭੁਨਗਾ ਵਤੋਰੇ
 ਨਿਬਿਤਾਨੀ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਅਨ ਦਬਿਨੇ ਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਟੁ ਮਾਨੀ॥ ੨॥ ਮਾਯਾ
 ਦੀ ਨੁਬਿਸਾਹਿ ਓਹੋ ਦਿਵੇਨ ਦੀ ਨੁਬਿਸਾਹਿ ਓਹੋ ਪੈਟੁ ਭਰਿ ਓਹੋ ਪੈਸੁ ਆਜਿ ਓਹੋ ਸੋਇ ਓਹੋ
 ਸਨੁ ਖੁਜਨ ਮੁਏ ਤਾਹਿ ਓਹੋ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਬ ਭੁਨਤੀ ਕੀਨੀ ਗਓ ਓਹੋ ਧੰਧੇ ਭੂ
 ਠਾ॥ ਸੁਆਨ ਸੁਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੇ ਭੁਟ ਕਤੁ ਚਲਿ ਓਹੋ ਭੂਠਿ॥ ੧ ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘ
 ਕਰਿ ਜਨੇ ਅਉਰ ਨ ਕਉ ਲਗਾ ਮਾਤਾ॥ ਮਨ ਸਾਬਾ ਚਾਕਰ ਮਨ ਮੇ ਦੇਖੇ ਦੋਜ ਕਜਾਤਾ ਮ
 ਕਾ ਮੀਕੇ ਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀ ਗਰਬੇ ਕਾ ਮਾਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜਨ ਮੁਸਿਹੋ ਨ ਕਬ ਭੁਨ ਸਿਮਰਿ
 ਓਨਾ ਮੁ॥ ੩॥ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੇ ਨ ਤੀ ਮੁਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਹੁ॥ ਗਮਨ ਮੁਜਾਨਿ ਓਨ ਤੀ
 ਕੈ ਸੇਉ ਤਰਸਿ ਪਾਹਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਯਾ॥ ਸੋਭੇਕੁ ਗਗਨ ਦਮਾ ਮਾ ਬਾਜਿ ਓਹੋ ਪਾਰਿ
 ਓਨੀ ਸੋਨੇ ਪਾਉ॥ ਖੇਤੁ ਚੁਮਾ ਡਿਓ ਸੁਰਮਾ ਅਬ ਚੁਣਨ ਕੇ ਦਾਉ॥ ੧ ਸੁਹਾਜੇ ਪਤਿ ਚਾ
 ਨੀ ਐ ਜੁਲੇ ਦੀਨ ਕੈ ਤੇਤਾ॥ ਪੁਰਜ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਹੇ ਕਬ ਭੁਨ ਵਠੈ ਡੇਖਤਾ॥ ੨॥ ਮਾਯਾ
 ਰਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛਤਾ ਤਗਮਨਾ॥ ਪਾਪੀ ਜੀ ਅਗੇ ਲੇਕੁ ਕਰਤੇ ਤੇ ਅਜੁ ਕਾ ਬਿਉਠਿ ਜਾਇ
 ਗਾ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਲਾਲ ਚਸਾਹੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਕੁਲਾਤਿ ਗਾ॥
 ਮਨ ਜੇ ਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਏ ਗਾ॥ ੧ ਜੇਜ ਮੁਆਇ ਕੇ ਸਗਤਿ
 ਪਟ ਕੈ ਤਾਇ ਨੁਕਿ ਛੁਨ ਬਸਾਤਿ ਗਾ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਰੁਜਨੁ ਦਇਆ ਨ ਤੀ ਕੀਨੀ ਤਉ
 ਮੁਖਿ ਚੇਟਾ ਪਾਤਿ ਗਾ॥ ੨॥ ਸਰਮ ਗਇ ਜ ਬਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਤੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਤਿ
 ਗਾ॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨ ਤੁਰੇ ਸੰਤੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਹਿ ਜਾਤਿ ਗਾ॥ ੩॥ ੧੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਾਹੁ ਨ ਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕਾ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਹੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂ
 ਲਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਸਹਾਇ ਪਾਹਿ ਓਹੋ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉ ਤੁੰਝੁ ਗਜਾਨਿ ਓਹੋ ਜੁ ਕੀਰਤਿ
 ਮਾਏ ਛੁੜੁ ਪਾਹਿ ਓਹੋ॥ ੧ ਗਜਾਹਮ ਜਪਤ ਕੇ ਕੇਨ ਤਹਿ ਓਹੋ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਸਾਧ
 ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤੇ ਕੇਨ ਮੁਪਾਹਿ ਓਹੋ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਥਾ ਤਿਲ

ਕੁਬਿਗਾਜਿਤਦੇਖਿਪਤਾਪੁਜਮੁਡਹਿਓਨਿਹਕੁਓਭਏਹਮਬਲਗਹਜਿਤਜਨਮ
ਮਹਨਸੀਤਾਪਤਿਹਿਓ॥੨॥ ਅੰਬਹੀਕਕਉਦੀਓਅਕੋਪਦੁਹਾਜਭਰੀਖਨਅਧਿ
ਕਕਹਿਓ॥ਨਉਨਿਸਿਠਕੁਹਦਈਸੁਦਾਮੇਸੁਅਅਟਸੁਅਜਤੁਨਟਹਿਓ॥੩॥ ਭਗ
ਤਤੇਤਿਮਾਹਿਓਤਹਨਾਖਸੁਨਿਹਸਿੰਘਹੁਮੋਤੇਇਦੇਤਪਹਿਓ॥ਨਮਾਕੋਭਗਤਿਬਸਿ
ਕੇਸਵਅਜਤੁਬਲਕੇਦੁਆਰਖਹਿਓ॥੪॥੧੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਮਾਹੁਬਾਲੀਜੈਦੇਓਜੀਓਕੀ॥ ਚੰਦਸਤਕੇਦਿਆਨਦਸਤਪੁਰਿਆ
ਸੁਹਸਤੋਖੜਸਾਦਤੁਕੀਆ॥ਅਬਲਬਲੁਤੇਕੁਆਮਚਲੁਚਲੁਬਪਿਆਅਪਤੁ
ਪਰਿਆਤਤਾਅਪਿਓਪੀਆ॥੧॥ ਮਨਆਦਿਗੁਣਆਦਿਵਖਾਣਿਆ॥ਤੇਹੀਦੁ
ਬਿਧਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਗਤਾਉ॥ਅਹਸਕਉਅਹਧਿਆਸਹਸਕਉਸਹਧਿ
ਆਸਲਸਕਉਸਲਸਿਸੰਮਾਨਿਆਇਆ॥ਬਦਤਿਜੈਦੇਓਜੈਦੇਵਕਉਹੀਮਿਆਬੁ
ਤਮੁਨਿਰਬਾਲੁਓਵਲੀਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥੧੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਗਗੁਮਾਹੁਬਾਲੀਗਵਿਦਾਸਿਓਕੀ॥ ਐਸੀਲਲਨਤੁਝਬਿਨੁ
ਕਉਨੁਕਰੋ॥ਗਹੀਬਨਿਵਜੁਗੁਸਾਈਅਮਹਾਮਥੇਵਰੁਪਰੋ॥੧॥ ਗਤਾਉ॥ਜਾਕੀ
ਦੁਤਿਜਗੁਕਉਲਾਗੋਤਾਪਹਤੁਤੀਦਰੋ॥ਨੀਚਤੁਓਚਕਰੋਮਹਾਗੋਬਿੰਦੁਕਾਤੁਤੇਨਡੋ॥
੧॥ ਨਾਮਦੇਓਕਬੀਹੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸਧਨਸੈਨੁਤਰੋ॥ਕਤਿਗਵਿਦਾਸੁਸੁਨਤੁਰੇਸੀਤੁ
ਤਹਿਜੀਉਤੇਸਕਸੋਗੋ॥੨॥੧॥੧੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰੋਵੈਰੁ ਅਕਾਸਮੁਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗਗਨਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਨਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਬਾਹਤਮਾਤਾ ਵੰਤ ਤੁਸੁਟਿਕਿਰ
ਤਕਰੀਮਾ ਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਟਮਾਏਤਿਸੁਤੁਕਲਾਤਾਰਿ
ਰਚਨਾਤੋਰੀਕਿਅਗਤਿਮੇਰੀਤਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਕੀਨਜੀਵਾ॥ ਪ੍ਰਿਅਬਾਬੁਦੁਦੇਈ
ਕੇਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾ॥ ਰਚਨਾਗਚਿਹਦੇਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਕਾਸਨ
ਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ ਨਾਨਕਪੰਥੁਨਿਤਾਏਸਾਧਨਤੁਸੁਟਿਅਤਮਰਾਮਾ॥ ੧ ਬਾ
ਬੀਤਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੇਲੇਕੇਕਿਲਬਾਦੀਆ॥ ਸਾਧਨਸਫਿਰਸਚੇਲੇਅੰਕਿਸਮਾ
ਦੀਆ॥ ਤਰਿਅੰਕਿਸਮਾਦੀਜਾਪ੍ਰਕਾਸਦੀਸਾਸੇਤਗਣਿਨੇਗ॥ ਨਵਘਰਬਾ
ਪਿਮਤਥਪਹੁਉਚਉਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸੁਮੁਹਾਰੇ॥ ਸਰਤੋਰੀਤੁਮਹਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿ
ਬਾਸੁਰਗੀਗਾਵੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੇਬਬੀਤਕੇਕਿਲਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇ॥
੨॥ ਤੁਸੁਟਿਤਰਿਹਸਭਿਨੇਪ੍ਰੀਤਮਾਪਾਏ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੇਨੇਪ੍ਰਕੀਨ
ਬੀਸੇਗੇਕਿਉਪ੍ਰਕੀਬਿਸਾਹੀਤਉਬਲਿਤਹੀਤਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ॥ ਨੋਕਈ
ਮਹਾਤਉਕਿਸੁਕੇਰੀਤਰਿਬਿਨੁਰਤਨਜਾਏ॥ ਓਟਗਤੀਤਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਰੁ
ਏਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਗਾ॥ ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਪਸੁਖਪਾਵੇਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਗਾ॥
੩॥ ਬਰਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਬੁਦਸੁਹਾਵਦੀ॥ ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਤਜਿਸੁਭਾਇਤਰਿ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਦੀ॥ ਤਰਿਅੰਦਰਿਅਵੇਜਾਪ੍ਰਕਾਸਦੇਸਨਉਭੀਗੁਣਸਾਹੀ॥ ਪਾਰਿ
ਪਾਰਿਕੰਤੁਰਵੇਸੇਤਗਣਿਤਉਕਿਉਕੰਤੁਵਿਸਾਹੀ॥ ਉਨਵਿਘਨਢਾਏਬਰਸੁਸੁ
ਰਾਏਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਸੁਖਾਵੇ॥ ਨਾਨਕਬਰਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਦੀਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿ
ਆਵੇ॥ ੪॥ ਚੇਤੁਬੇਸੀਤੁਕਲਕਵਰਸੁਹਾਵਵੇ॥ ਬਨਫੁਲੇਮਥੁਬਾਰੇਮੋਪਿਰੁਪਾਰਿ
ਬਾਹੁਢੇ॥ ਪਿਰੁਪਾਰਿਨਤੀਅਵੇਸਨਕਿਉਸੁਖਪਾਵੇਬਿਹਤਿਬਿਰੋਸਤਨੁਢੀਜੈ॥ ਕੇ
ਕਿਲਾਅੰਬਿਸੁਹਾਵੀਬੇਲੇਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸਤੀਜੈ॥ ਕਵਰੁਕਵੰਤਾਫੁਲੀਡਾਈਕਿ
ਉਜੀਵਾਮਹਾਏ॥ ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਤਜਿਸੁਖਪਾਵੇਜੇਤਰਿਵਰੁਪਾਰਿਸਨਪਾਏ॥ ੫॥

ਵੇਸਾਖੁ ਕਲਾਸਾਖਾ ਵੇਸੁ ਕਰੇ ॥ ਸਨ ਦੇਖੇ ਤਹਿ ਦੁਆਰਿ ਆਵਤੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ॥ ਘਰਿ
 ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਛੁ ਨ ਮੋਲੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਲਕਰੇ ਤੁਧੁ ਕਾ ਵਾਧੈ ॥
 ਦਿਖਾਵੈ ਚੋਲੈ ॥ ਦੁਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ਤਕਿ ਅਤਸੁ ਪਵਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਸਾਖੀ ॥
 ਰਪਾ ਵੇਸੁ ਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸਾਤੁ ਜੇ ਠੁਕੁ ਸਾਪੀਤ ਮੁਕਿ ਉਬਿਸੈ ॥ ਸਾ
 ਥਾਪਤਿ ਸਿਰਕਾਰ ਸਾਧੂ ਬਿਨ ਉਕਰੇ ॥ ਧਨ ਬਿਨ ਉਕਰੇ ਦੀਗੁਲ ਸਹੇ ਦੀਗੁਲ ਸਾਹੀ ਪੁਰ
 ਰਾਵਾ ॥ ਸਚੈ ਮਤ ਲਿਖੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਲ ਦੇ ਤਿਤ ਆਵਾ ॥ ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਤਹਿ ਬਿ
 ਨੁਕਿ ਉਪਾਵੈ ਸੁਖੁ ਮਤਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਠੁਕਾਵੈ ਤਿਸੁ ਜੇ ਸੀਕਰੀ ਮਿਲੈ ਗੁਲਗਤਿਲੀ ॥
 ੭ ॥ ਅਸਾ ਕੁਰਲਾਸੁ ਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ॥ ਧਰਤੀ ਦੁਖ ਸੁਖੈ ਸੇਖੈ ਅਗਨਿ ਰੇਖੈ ॥ ਅਗਨਿ ਰ
 ਸੁ ਸੇਖੈ ਮਹੀਐ ਧੋਖੈ ਰੀਸੇ ਕਿਰਤੁ ਨ ਤਹੈ ॥ ਰਸੁ ਠਿਕੈ ਵਾਇਆ ਸਨਤ ਕੈਟੀ ਰੁਲੈ ਵੇ ਮਾਇ
 ਬਾਹੈ ॥ ਅਵਗੁਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖ ਅਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੇ ਨੇਇ
 ਤੁਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਦੁ ਜੀਵਲੁ ਪੁਰਨਾਏ ॥ ੮ ॥ ਸਾਵਹਿ ਸਰਸਮਨਾ ਘਣਵਰ ਸਤਿਗੁਤਿ
 ਆਏ ॥ ਮੇਮਨਿ ਤਨਿ ਸਤੁ ਰਵੈ ਪਿਰਪਰੈ ਸਿਸਿਧਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨ ਡੀਆਵੈ ਮਹੀਐ
 ਤਵੈ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਰਾਏ ॥ ਸੇਜਾਇ ਕੇਲੀ ਖਰੀਦੁ ਤਲੀ ਮਰਦੁ ਕਾਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥
 ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦੁ ਖਕਤੁ ਕੈ ਸੀਕਾ ਪਤੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਸੇ ਤਗਦਿ ਕ
 ਤੀ ਪਿਰੁ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਰਾਦ ਉਰਗ ਮਿਰੁ ਸੀਕਰਿ ਜੋ ਬਲਿ ਪਵਤੁ ਤਲੀ ॥ ਜ
 ਲਖ ਲਖ ਨੀਰਿ ਕਰੇ ਬਰਸੁ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸਿਕਾਣੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਲੀ ਦਾਦ
 ਰੇ ਮਰਸਵੈ ਤੇ ॥ ਪਿਉ ਪਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀ ਤਬ ਲੇ ਕੁਇ ਅੰਗ ਮਹਿ ਰਹਿਤੁ ਮੇਤਾ ॥ ਮਛ
 ਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਕਰਸੁ ਕਰ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਅ
 ਪੁਨੇ ਜਤ ਪੁਰਤੁ ਤਤੀ ਜਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪੁਰਾਸਾ ਧਨੁ ਰਿਮੁਈ ॥ ਤ
 ਮਿਲੀਐ ਪੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੂਜੇ ਰਾਇ ਪੁਈ ॥ ਬੁਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਤ ਕਾਤ ਸਿ
 ਠੁਕੈ ॥ ਅਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਗੁਤਿ ਜਾ ਰਾਵੈ ਖਿਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਦਤ ਦਿਬਿ ਸਾਖਤ
 ਰੀਤਰੀ ਆਵਲ ਸਤ ਜਿਪੈ ਕੈ ਸਮੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸੁਨਿ ਸਿਲਤੁ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕ
 ਏ ਬਸੀਠਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਤ ਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਜੇ ਪੁਰੁ ਰਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਤ ਜਿ ਬਲੇ
 ਤਰਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਤ ਜੇ ਲੇਖਨ ਪਿਰੇ ਮੇਲੇ ਪਨਥ ਮੇਲੇ ਸਰਸੀ ॥ ਅਵਗੁਣ
 ਮਹੀ ਮਹੇਨ ਸੀਤੈ ਗੁਣ ਮਾਹੀ ਤਮਰਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਿ ਜਪਾਇ ਬੈਠੈ ਅਜਤੁ

ਤਿਨਾੜੀਆਸਾ। ਨਾਨਕ ਮਿਲਤੁ ਕਪਟੁ ਦੋਖੁ ਸਤੁ ਏਕੁ ਪੜੀਖਿ ਟੁਮਾਸਾ॥ ੧੨॥ ਮੰਘਰਾ
ਤੁਲਾਤ ਹਿਗੁਲ ਅੰਕਿ ਸਮਵੇਣਾ। ਗੁਲਵੰਤੀ ਗੁਲਵੇ ਮੈ ਪਿਹੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਭਾਵੇਣਾ। ਨਿਤ
ਚਲੁ ਚਤੁਰਸੁ ਜਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ। ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਲ ਅੰਕਿ
ਸਮਵੇ ਪੁਰਕਵੇ ਤਰਾਇਆ। ਗੀਤਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿਗ ਮਨ ਮਿਦੁ ਖੁਰਗੋ। ਨਾਨ
ਕ ਸਾਧਨ ਨਾਤ ਪਿਆਰੀ ਅਰਭਗਤੀ ਪਿਰਾਯੋ। ੧੩॥ ਪੈਖਿ ਤੁਖਾਹੁ ਪੜੇਵ ਲੁੜਿ ਲੁ
ਹ ਸੁਭੇਖੋ। ਆਵਤ ਕੀਨਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਤਿ ਮੁਖਾ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਜਗਜੀ
ਵਨੁ ਗੁਰਸਬ ਦੀਗੁਮਾਣੀ। ਅੰਡਜ ਜੇਹ ਜਸੇ ਤਜ ਉਤਰੁ ਜਪਾਇ ਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ॥
ਦਹਸਨੁ ਦੇਤੁ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤੇਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਤੋ। ਨਾਨਕ ਗੰਗਿ ਰਵੇਹ ਸਿਰਸੀ
ਆਤ ਹਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਤੋ॥ ੧੪॥ ਮਾਪਿ ਪੁਨੀਤ ਕਈ ਤ੍ਰਿਸੂ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ। ਸਾ
ਜਨ ਸਤਿ ਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਲਗਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ। ਪ੍ਰੀਤ ਮਗੁਲ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪੁਰਬੀ
ਕੇਤੁ ਧੁਰਾਵਾ ਸਹਿਲਾਵਾ। ਗੰਗਜ ਮਨ ਤਤ ਬੇਲੀ ਸੰਗ ਮਸਤ ਸਮੁਦ ਸਮਾਵਾ। ਪੁਨਦਾ
ਨ ਪੁਜਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਮਾਪਿ ਮਹਤੁ ਹਸਤੁ ਹਿਜ ਪਿਅਠਿ
ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ॥ ੧੫॥ ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਹਰਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਰਾਇਆ। ਅਨਦਿਨੁ ਹਰ
ਸੁਰਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ। ਮਨੇ ਮਹਤੁ ਕਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਪਰਿਆਓ। ਬੁਝੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰਬਾਝੁ ਮਤਲੀਲਾਤ ਬਾਓ। ਹਰ ਡੋਰਸ
ਪਾਟ ਪਟ ਬਹਿ ਪੇਸ਼ ਕੀ ਸੀਗਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਲੇ ਪਾਰਿ ਵਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਨਹੀ॥ ੧੬॥ ਬੇਦ ਸਮਾਤੁਰਤੀ ਬਿਤੀ ਵਾਰ ਕਲੇ। ਪੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲਸਾਚੇ ਆਏ
ਸਤ ਜਿ ਮਿਲੇ। ਪੁਰਬਿ ਲੇਪਿ ਅਰੇ ਕਰ ਜਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਜਾਣੇ। ਜਿਨਿ ਸੀ
ਗਾਰੀ ਤਿਸਤਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲੁ ਕਾਇਆ ਰੰਗੁਮਾਣੇ। ਪਾਰਿ ਸਤ ਜਸੁ ਤਾਵੀ ਜਾਪਿ ਰਿ
ਰਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਰਗੋ। ਨਾਨਕ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰਾਵੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹਿ ਵਹੁ ਬਿਰੁਸੇ
ਗੋ॥ ੧੭॥ ੧॥ ਤੁਖਾਰੀ ਛੇਤ ਮਤਲਾ १ ਪਾਇਲੇ ਪਤਰੇ ਨੈਲ ਸੇਲ ਨੜੀ ਏਰੇ ਦਿ
ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮਾ। ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੇ ਵਾਹੀ ਰਾਮਾ। ਵਾਹੀ ਆਵੇ ਕਵਲੁ ਜਗ
ਵੇਸੁ ਤੀਜ ਮਹਤੁ ਚੁਸੇਣਾ। ਗੋਇ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚਰੁ ਪੜੇ ਪਹੁ ਮੁਸਣਾ। ਰਾਖ
ਲੁਟਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀਆ। ਨਾਨਕ ਮੁਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੇ ਕਿਆ
ਸੁਣੇਰੇ ਦਿਅੰਧੇਰੀਆ॥ ੧॥ ਚੁਜਾ ਪਤਰੁ ਕਾਇਆ ਜਾਗੁ ਅਚੇਤੀ ਰਾਮਾ। ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ

ਮੁਈਏਖਾਜੇਖੇਤੀਰਾਮਾ। ਰਾਖਤੁਖੇਤੀਤਹਿਗੁਰੇਤੀਜਾਗਤਚੇਰੁਨਲਗੈ। ਜਮ
 ਮਹਿਨਜਾਵਤੁਨਾਦੁਖਪਾਵਤੁਜਮਕਾਡਰੁਕਉਰਗੈ। ਗਵਿਸਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿ
 ਦੁਆਰੇਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏ। ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਅਜਤੁਨਚੇਤੈਕਿਵਦੁਜੈ
 ਸੁਖਪਾਵਏ॥ ੨॥ ਤੀਜਾਪਤਰੁਭਇਆਨੀਦਵਿਆਪੀਰਾਮਾ। ਮਾਇਆਸੁਤਦਾ
 ਰਾਦੁਖਿਸੰਤਾਪੀਰਾਮਾ। ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਹਾਜਗਤਪਿਅਹਾਰੇਗਚੁਗੈਨਿਤਫਸੈ॥
 ਨਾਮੁਧਿਆਵੇਤਾਸੁਖਪਾਵੇਗੁਰਮਤਿਕਾਯੁਨਗਾਸੈ। ਜੰਮਲੁਮਰਲੁਕਾਯੁਨਤੀਵੈ
 ਭੈਵਿਲੁਨਾਵੇਸੰਤਾਪੀ। ਨਾਨਕਤਜੈਤ੍ਰੈਬਿਧਿਯੋਕਾਮਾਇਆਮਤਿਵਿਆਪੀ॥
 ੩॥ ਚਉਥਾਪਤਰੁਭਇਆਦਉਤੁਬਿਤਗੋਰਾਮਾ। ਤਨਿਪਹੁਰਾਖਿਅਵਜੋਅਨਦਿਨੁਜ
 ਗੋਰਾਮਾ। ਗੁਰਪੁਛਿਜਗੇਨਾਮਿਸਾਗੇਤਿਨੇਹੇਇਸੁਤੇਲੀਆ। ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵਤਿਜ
 ਨਮਿਨਾਵਤਿਤਿਨਾਤਹਿਪੁਰੁਬੇਲੀਆ। ਕਰਚਰਣਕੰਪਿਸਹੀਰੁਕੰਪੈਨੈਦਅਧੁਲੇ
 ਤਨੁਰਸਮਸੇ। ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਰੇਬਿਨੁਨਾਮਤਹਿਕੇਮਨਿਵਸੇ॥ ੪॥ ਖੁਲੀਗੀ
 ਠਿਉਠੇਬਿਖਿਆਆਇਆਗਾਮਾ। ਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬਿਧਿਚਲਾਇਆ। ਬੀ
 ਧਿਚਲਾਇਆਜਾਪੁਰੁਭਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ। ਆਪਣਵਹੀਸਰਸੈਆਵੈ
 ਪਕੀਖੇਤੀਯੁਣੀਐ। ਪ੍ਰਤੀਸਚੇਕਲੇਖਾਈਜੈਬੁਰਾਨਲਾਸਤੁਜੀਆ। ਨਾਨਕਸੁ
 ਹਿਨਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪੁਰਿਕਾਰੁਕੀਆ॥ ੫॥ ੨ ਤੁਖਰਮਤਸਾ ੧
 ਤਹਾਚੜਿਆਈਮਾਕਿਉਨਦਹਿਨਿਤਾਇਆਗਾਮਾ। ਸੇਵਕਪੁਰਕਰਮਾਸਤਿਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆਗਾਮਾ। ਗੁਰਿਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆਸਚੁਸਮਾਇਆਮ
 ਤਿਨਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ। ਧਾਵਤਪੰਚਹੇਤੁਪਹੁਜਾਇਆਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁ
 ਮਾਰਿਆ। ਅੰਤਹਿਜੋਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਾਮਕਰਮਾ। ਨਾਨਕਤਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਏ
 ਤਹਾਚੜਿਆਈਆ॥ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰੇਤੇਚੁਕੀਅਭਿਮਾਨੀਰਾਮਾ। ਅਨਦਿਨੁਭੈ
 ਰੁਭਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀਰਾਮਾ। ਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਅਨਿਕਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬ
 ਤੁਜਗੇ। ਸਾਚੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਦੀਆਤਹਿਚਰਨੀਲਿਵਲਗੇ। ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋ
 ਤਿਮਤਿਜਤਾਮਨਮੁਖਿਰੁਗਮਿਰੁਲਾਈ। ਨਾਨਕਭੇਰੁਭਇਆਅਸੁਮਨਿਅਜਗਤ
 ਹੇਇਵਿਤਾਈ॥ ੨॥ ਅਭਿਮਾਨਵੀਸਰਿਆਗੁਣੀਪੁਰੁਕੀਆਗਾਮਾ। ਏਕੋਰਵਿਹਤਿ
 ਆਅਵਰੁਨਈਆਗਾਮਾ। ਗਵਿਹਤਿਅਸੇਈਅਵਰੁਨਕਈਮਨਤੀਤੇਸਨੁਮਾਨਿ

ਆਜਿਨਿਜਲਸਲਤਿਰਵਲਪਟੁਪਟੁਸਾਪਿਆਸੇਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆ। ਕਰਲ
ਕਰਲਸਮਰਸਾਪਾਹਾਤ੍ਰਿਬਿਸਿਮੇਟਿਸਮਾਈ। ਨਾਨਕਅਵਗਲਗੁਲਤਸਮਾਇਐ
ਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥ ੩ ॥ ਆਵਲਜਲਹੋਤੇਚੁਕਥੋਸਾਹਮਾ। ਤਉਮੈਮਾਰਿਮਿਸੇਸਾਚਾ
ਚੇਸਾਹਮਾ। ਤਉਮੈਗੁਰਖਈਪਰਗਟੁਤਈਚੁਕੋਸੇਗਸੀਤਾਪੋ। ਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿ
ਸਮਾਣੀਆਪੁਪਛਾਤਾਅਪੋ। ਪਈਅਵੈਪਰਿਸਬਾਦਿਪਤੀਦੀਸਾਤੁਰੇਪਿਰਗਾ
ਣੀ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੇਮਸਿਮਿਸਾਈਚੁਕੀਕਾਇਲੋਕਾਣੀ॥ ੪॥ ੩ ॥ ਤੁਖਾਰੀਅਤਲ

੧ ॥ ਭੋਸਾਵਾਕੁਰੁਲੀਕੁਲਿਕੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ ਪਿਰਵੇਭੋਭੀਸੁਤੀਪਿਰਕੀਸਾ
ਗਨਜਾਣੀ॥ ਪਿਰਵੇਭੋਭੀਸੁਤੀਅਵਗਲਮੁਤੀਤਿਸੁਧਨਵਿਧਲਹਾਤੇ॥ ਕਾਸਿਕੋਧਿਅ
ਤੰਕਾਰਿਵਿਗੁਤੀਤਉਮੈਲਗੀਤਾਤੇ॥ ਉਭਰਿਤੰਸੁਚਲਿਆਹੁਰਮਾਇਆਭਸੇਮੇਕਸਮ
ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਤੁਲੀਕੁਲਿਕੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿਨਾਤਪਿਆ
ਗੇਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀ॥ ਤੁਨਿਜਪਾਰਿਵਸਿਅਕੁਤਉਰੁਖਿਕਸੇਮੇਢੇਰੀ॥ ਬਿਨੁਅਪਨੇਨਾਤੇ
ਕੋਇਨਚਾਤੇਕਿਆਕਤੀਐਕਿਆਕੀਜੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਰਸੁਰਸਨਾਗੁਰਸਬ
ਦੀਰਸੁਪੀਜੈ॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਕੇਸੀਗਿਨਸਾਖੀਅਵੇਜਾਇਪਨੇਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਤਸੇਘ
ਰਿਜਾਣੀਐਸਾਚੀਸਚੁਮਤਿਤੇਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਜਨਦੇਸਵਿਦੇਸੀਅਵੇਸਾਨੇਤਵੇਦੀ॥
ਸਾਹਿਸਮਾਏਤਿਨਸਜਣਾਮੁਧਨੈਲਕਰੇਦੀ॥ ਮੁਧਨੈਲਕਰੇਦੀਗੁਲਸਾਰੇਦੀਕਿਉਪੁ
ਰਮਿਲਾਪਿਆਗੇ॥ ਮਾਹਗੁਪੰਬੁਜਲਉਬਿਖੜਾਕਿਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਗੇ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਸਬਦੀਮਿਥੇਵਿਢੁਰੀਤਨੁਮਨੁਆਗੇਰਾਖੇ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਮਤਾਰ
ਸੁਠਾਇਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਰਸੁਚਾਖੇ॥ ੩॥ ਮਤਲਿਬੁਲਾਏਵੀਏਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ॥
ਅਨਦਿਨੁਰਤਵੀਏਸਤਜਿਮਿਲੀਜੈ॥ ਸੁਖਸਤਜਿਮਿਲੀਜੈਰੇਸੁਨਕੀਜੈਗਰਬੁ
ਨਿਵਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ ਸਾਚੇਗਤੀਮਿਥੇਮਿਸਾਈਮਨਮੁਖਾਵਲਜਾਣੀ॥ ਜਬਨਾ
ਚੀਤਬਧੁਪਟੁਕੋਸਾਮਟੁਕੀਠੇਕੁਨਿਗਰੀ॥ ਨਾਨਕਅਪੋਆਪੁਪਛਾਵੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਤੁਖਾਰੀਅਤਲ ੧ ॥ ਮੇਰੇਸਾਬਰੰਗੀਲੇਤਮਲਾਸਨ
ਕੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਅਸਖੁਲਖਾਇਆਅਵਹੁਨਦੁਜਾਕਲੇ॥ ਗੁਰਅਸਖੁਲਖਾਇ
ਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇਆਜਾਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਤਾ
ਸਤਜਿਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ॥ ਕਦਰਿਕਰਹਿਤੁਤਾਰੰਤਿਤਰੀਐਸਚੁਦੇਵਤੁਦੀਨਦਇ

ਆਲਾ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਤੁਸਰ ਬਜੀਆ ਪੁਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਪੁਰਿ ਪਾਠਿ
 ਹਰੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬ ਦੇਹ ਵਿਹਤਿ ਅਗੁਰੁ ਪੁਸੁਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਿਸੁਰੇ ਤਿਰਵਲ
 ਧਰੇ ਤਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨ ਸੀਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚਕੋ ਸਵਾਇਆ
 ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪੇਖਾ ਪਿਉ ਬਾਪੇ ਤਿਸੁ ਕਾਵੈ ਸੋ ਤੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੀਰਥੀ ਰੇ ਬੇਸਿਆਗੁਰ
 ਕੈ ਤਾਰਿ ਪਰੇਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਲਗੁਲਤਿ ਸਮਾਏ ਮਸਤਕਿ ਨ ਮਨੀ ਸੋਢਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
 ਇਆ ਚੁਕਾ ਅਵਲਜਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾਤਾ ਸਚੈ ਹਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਕਾਵੈ ॥
 ਸਾਚੇ ਉਪਰਿ ਅਵੁਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਵਾਵੈ ॥ ਮਤਿ ਮੋਤਿ ਈਆ ਮਨੁ ਮਹਾਬੰਧਨ
 ਲਿਨਿ ਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੀ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਪਰ
 ਖੇ ਜਿਲੇ ਤੇ ਸਾਚਾ ਗੁਰੁ ਬਾਨੇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਨ ਤਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੇ ॥ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾ
 ਨੇ ਸੋ ਪਰਵੈ ਨੇ ਸਦਾ ਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਜੇਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚਾ ਮਤਿ ਚਿ
 ਰਣਾ ॥ ਦੇਤਿ ਉਚਾ ਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀ ਐ ਪੁਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਹਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਚੈ ਹ
 ਚਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਰੀ ਐ ਤਰੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਤਲਾ १ ॥ ਏ ਮਨੇ ਮਰਿਆ ਤੁਸਮ
 ਤੁਅਚੇ ਤੁਇਆ ਦਿਅਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨੇ ਮਰਿਆ ਵੁਡਿ ਅਵਗੁਲਗੁਲੀ ਸਮਾਇਆ
 ਰਾਮਾ ॥ ਬਤੁ ਸਾਦਸੁ ਕਾਏ ਕਿਰਤ ਕਾਏ ਵਿਵੁਕਿ ਅਨਤੀ ਮੇਲਾ ॥ ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ
 ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀ ਐ ਜਮ ਕਪੜੁ ਦੁਤੇਲਾ ॥ ਮਨਿ ਗੁਨ ਤੀਜਾ ਤਾ ਸਾਦੁ ਪਰਾਤਾ ਅਵਧਾਨਿ
 ਗੁਪਾਕਿਅ ਕਰੇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਵੁਟੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਹ ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮ
 ਨੇ ਮਰਿਆ ਤੁਵੁਡਿ ਅਸਜੀ ਜਾਧਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨੇ ਮਰਿਆ ਤਰਿ ਸੇਵੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਸਰਾ
 ਮਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰ ਕਰੁ ਸਾਚਾ ਸੰਗੁ ਜਗਤੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਪਉਲੁ ਪਾਣੀ ਅਗ
 ਨਿ ਬੰਧੇ ਗੁਰਿ ਕੇ ਸੁਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਚਾਰਿ ਤੁਵੀ ਚਾਰਿ ਆਪੁ ਤਰਿ ਨ ਮੁਸੰਜਮੁ
 ਜਪੁ ਤੋਪਾ ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪੀਤ ਮੁਨ ਮੁਤਰਿ ਕਾਜਪੁ ਤੋਪਾ ॥ ੨ ॥ ਏ ਮਨੇ ਮਰਿਆ ਤੁ
 ਬਿਹਰੁ ਚੇਟ ਨ ਖਾਵੁ ਤੀਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨੇ ਮਰਿਆ ਗੁਲਗੁਲਤਿ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਵਤੀਰਾ
 ਮਾ ॥ ਗੁਲਗੁਲਾਇ ਅਰਸਾਇ ਰਸੀਅਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰੇ ॥ ਐਕੰ ਕਦੀ ਪਰੁ
 ਸਬ ਦਚਾਨੁ ਪੰਚ ਦੁਤਸੰਘਾਰੇ ॥ ਭੋਕਾ ਟਿਨਿ ਰਭਉ ਤਰਤਿ ਚੁਗੁਰੁ ਮਿਸਿ
 ਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਪੁਰੁ ਪਿਆਰੁ ਤਰਿ ਸਿਉ ਤਰਿਆ ਪਿਕਿ ਪਾਧਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਏ ਮਨੇ ਮਰਿਆ ਤੁਕਿ ਅਲੇਆਇਆ ਕਿਲਾ ਐ ਜਗਇ ਨੀਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨੇ ਮਰਿਆ

ਤਾਵੁਟਸੀਜਕੁਰਮਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮਾ। ਧਨੁਸੰਚਿਤਹਿਤਹਿਨਾਮਵਖਰੁਗੁਰਸ
 ਬਦਿਕਉਪਵਾਣੇਤਾ। ਮੇਧੁਪਹਤਹਿਸਬਦਿਨਿਰਮਥੁਮਤਸੁਪਹੁਸਚੁਜਵੇ ॥
 ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਤਿਪਹਿਸਿਧਾਵਤਿਵੇਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਰਿਸੇ। ਤਹਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ਈਐਸਬਦਿਰਸੁਪਾਣੀਐਵਰੁਕਾਗਿਜਪੀਐਤਹਿਜਸੇ॥ ੪॥ ਏਮਨੇਮਰਿਆ
 ਬਿਨੁਪਉਕੀਅਮੰਦਹਿਕਿਉਚਕੋਗਾਮਾ। ਏਮਨੇਮਰਿਆਬਿਨਬੋਕੀਪਾਰਿ
 ਨਅੰਬਕੋਗਾਮਾ। ਪਾਰਿਸਾਜਨੁਅਪਹੁਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਿਲੰਘਾਵੇਏ॥
 ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਤਿਗਲੀਆਠਿਹਿਨਪੇਵਤਵੇਏ॥ ਕਹਿਦਇਆ
 ਦਾਨੁਦਇਆਲਸਾਚਤਹਿਨਾਮੁਸੰਗਤਿਪਾਵਓ। ਨਾਨਕਪਾਇਪੇਸੁਣੁਪ੍ਰੀਤਮ
 ਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਸਮਝਾਵਓ॥ ੫॥ ੬॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਤੁਖਾਗੀਵੰਤਮਤਲਾ ੪
 ਅੰਤਹਿਪਿਰੀਪਿਆਹੁਕਿਉਪਿਰਬਿ
 ਨੁਜੀਵੀਐਗਾਮਾ। ਜਬਸਗੁਦਰਸੁਨੇਤਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਗਾਮਾ। ਕਿਉ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਤਹਿਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਤਨੁਨਜਾਏ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁਪਿਉਪਿਉਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਹਤੁਹਰਿਪਿਆਰੇਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਮਿਲਿਆਐ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁਤਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਵਾਰਿਆ॥ ੧ ਜਬਦੇਖਾਪਿਰੁਪਿਆਰਾਤਹਿਗੁ
 ਲਗਸਿਰਵਾਗਾਮਾ। ਮੇਰੈਅੰਤਹਿਤਇਵਿਗਾਸੁਪਿਉਪਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵਾਗਮ ॥
 ਪਿਉਚਵਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਰੇਬਿਨੁਦੇਖਤਿਪਤਿਨਾਵੇਏ॥ ਸਬਦਿ
 ਸੀਗਉਤੇਵੇਨਿਤਕਮਦਿਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਧਿਆਵੇਏ॥ ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤ
 ਜਨਦੀਜੈਮੇਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਤੁਮਿਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੇਗੁਪਾਸੁਧਿਆਈਤਮਸਤਿ
 ਗੁਰਵਿਟੁਪੁਮਾਏ॥ ੨ ਤਮਪਾਥਗੁਰਨਾਵਬਿਖੁਕਵਜਸੁਤਰੀਐਗਾਮਾ॥
 ਗੁਰਦੇਵਤੁਸਬਦਿਸੁਕਾਇਮੇਮੁਕੁਨਿਸਤਰੀਐਗਾਮਾ॥ ਤਮਮੁਕੁਮੁਗਧਕਿਛੁ
 ਮਿਤਿਨਤੀਪਾਣੀਤੁਅਗੀਮੁਵਡਜਾਇਆ॥ ਤੁਆਪਿਦਇਆਸੁਦਇਆਕ
 ਰਿਮੇਕਤਿਤਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾਇਆ॥ ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਕਰੇਮੁਤਿਤ

ਉਸਕੁੰਤਿਆਏ॥ ਦਇਅਕਰਤੁਰਖਿਲੇਵਤੁਤਰਿਜੀਉਤਮਲਗਤਿਸਾਤਿ
 ਗੁਰਪਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਤਮੇਲਤਮਿਲਿਕੰਚਨੁਤੇਇਅਗਮਾਜੇਤੀਜੇਤਿ
 ਮਿਲਾਇਕਾਇਅਗਤੁਸੇਤਿਅਗਮਾ॥ ਕਾਇਅਗਤੁਸੇਤਿਅਮਰੈਪ੍ਰਕਿਮ
 ਤਿਅਕਿਉਸਾਸਿਹਿਰਾਸਿਵਿਸਾਹੀਐ॥ ਅਦਿਸਟਅਗੇਚਰੁਪਕਰਿਅਗੁਰ
 ਸਬਦੀਤਉਸਤਿਗੁਰਕੇਬਖਿਤਹੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਸੀਸੁਕੇਟਦੇਉਜੇਸ
 ਤਿਗੁਰਸਾਚੇਰਾਵੇ॥ ਅਪੇਦਇਅਕਰਤੁਪ੍ਰਕੁਦਾਤੇਨਾਨਕਅਕਿਸਸੁਾਵੇ॥ ੪॥

੧॥ ੭॥ ਤੁਖਾਹੀਮਤਸਾ ੪ ਤਹਿਤਹਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰ
 ਪਗਾਜੇਤੁਮਾਧਿਅਵਤਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਕਉਬਿਖਮੁਤਗਾ॥ ਬਿਖਮਕਉਤਿਨ
 ਤਹਿਅਸੁਤੇਲਾਜਿਨਿਤਹਿਤਹਿਨਮੁਧਿਅਇਆ॥ ਗੁਰਵਾਕਿਸਤਿਗੁਰਜੇਰਾ
 ਇਚਲੇਤਿਨਤਹਿਤਹਿਅਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਿਜੇਤਿਸਮਾਦੀਤ
 ਹਿਕਿਰਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਗਾ॥ ਤਹਿਤਹਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਗਾ॥

੧ ਤੁਮਸੁਅਮੀਅਗਮਅਥਾਤੁਤੁਪਟਿਪਟਿਪੁਰਗਤਿਆ॥ ਤੁਅਲਖੁਅਰੇਉ
 ਅਗੀਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਾਇਆ॥ ਧਨੁਧੀਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਸੀ
 ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਲਰਵੇ॥ ਬਿਬੇਕਸੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿਖਿਨੁਖਿ
 ਨੁਤਹਿਨਿਤਚਵੇ॥ ਜਾਬਤਤਿਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਬੇਲਤਿਜਾਖਵੇਗੁਰਮੁਖਿਤਹਿਤ
 ਹਿਕਤਿਆ॥ ਤੁਮਸੁਅਮੀਅਗਮਅਥਾਤੁਤੁਪਟਿਪਟਿਪੁਰਗਤਿਆ॥ ੨॥

ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਤਿਤੇਪਰਵਾਦੁਜਿਨਸੇਵਿਅਗੁਰਮਤਿਤੇਗੇ॥ ਤਿਨਕੇਕੋਟਸਭਿਪਾ
 ਪਖਿਨੁਪਰਤਹਿਦੁਹਿਕਰੇ॥ ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੇਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇ
 ਕੁਅਗਾਧਿਅ॥ ਤਿਨਕਾਜਨਮਸਫਲਿਓਸਕੁਕੀਅਕਰਤੇਸਿਲਗੁਰਬਚਨੀ
 ਸਚੁਕਾਖਿਆ॥ ਤਿਧੀਨੁਜਨਵਡਪੁਰਖਪੁਰੇਜੇਗੁਰਮਤਿਤਹਿਜਪਿਕਉਬਿਖਮੁਤ
 ਗੇ॥ ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਤਿਤੇਪਰਵਾਦੁਜਿਨਸੇਵਿਅਗੁਰਮਤਿਤੇਗੇ॥ ੩ ਤੁਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀਤਹਿਅਪਿਜਿਉਤੁਚਲਾਵਤਿਪਿਆਰੇ॥ ਤਉਤਿਵੇਚਸਾ॥ ਤਮਰੇਤਾਸੁਕਿ
 ਛੁਨਾਤਿਜਾਤੁਮੇਲਤਿਤਾਤਉਆਇਮਿਲਾ॥ ਜਿਨਕਉਤੁਤਹਿਮੇਲਤਿਸੁਅਮੀਸ
 ਰੁਤਿਨਕਲੇਖਾਛੁਦਕਿਗਇਆ॥ ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਛੁਛੁਈਜੇਗੁਰ
 ਬਚਨੀਤਹਿਮੇਲਿਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਦਇਆਸੁਤੇਆਤਿਨਉਪਹਿਜਿਨਗੁਰਕਾ

ਰਾਣਾਮੀਨਿ ਆਰੁਣਾ। ਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿਆਪਿ ਜਿਉ ਤੁਚਲਾਵਤਿ ਪਿਆਰੇਤ
ਉਤਿਵੇਚਲਾ। ੪॥ ੨॥ ਤੁਖਾਹੀਮਤਲਾ ੪ ਤੁਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ
ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾ ਬੁ। ਤਿਨ ਤੂੰ ਪਿਆਇ ਆਮੇਰਾ ਮੁਜਿਨ ਕੇ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾ ਬੁ।
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਤਹਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਆਮੀ ਤਿਨ ਤਹਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁ ਅਗਾ ਪਿਆ ਤਿ
ਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਕਿ ਸਾਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਹਿ ਜਪਿ ਆ। ਧਨੁ ਪੀਨੁ ਤੇਜ
ਜਨ ਤਹਿਨਾ ਮੁ ਜਪਿ ਆ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਤਉ ਭਇ ਆਸਨਾ ਬੁ। ਤੁਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ
ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾ ਬੁ। ੧ ਤੁਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਭਰ ਪੁਰਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਾ
ਚੁ ਸਦੀ। ਜਿਨ ਜਪਿ ਆ ਤਹਿ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਤਹਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤ ਪੁਦੀ। ਜਿਨ ਜ
ਪਿ ਆ ਤਹਿ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪੁਦੀ ਤਿਨ ਕੇ ਉਜਲ ਮੁਖ ਤਹਿ ਦੁਆਗਿ। ਓਇ ਫਲ ਤਿ ਪਸਤ
ਜਨ ਕੇ ਸੁਤੇ ਲੇਹਿ ਗਾਖਿ ਸੀਏ ਰਖਨ ਤਹਿ। ਤਹਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਲੁ ਭਈ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਬਦੀ। ਤੁਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਭਰ ਪੁਰਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਾ
ਚੁ ਸਦੀ। ੨ ਤੁਥਾਨ ਬਨੰਤਹਿ ਤਹਿ ਏਕੁ ਤਹਿ ਏਕੇ ਏਕੁ ਗਵਿਆ। ਵਲਿ ਤਿਤਿ ਤਿ
ਕਵਲਿ ਸਰਸੁ ਸਟਿ ਮੁਖਿ ਤਹਿ ਤਹਿਨਾ ਮੁ ਚਵਿਆ। ਸਭਿ ਚਵਤਿ ਤਹਿ ਤਹਿਨਾ ਮੁ ਕ
ਰੇਣੇ ਅਸੰਖ ਅਗਲ ਤਹਿ ਪਿਆਵੇਣੇ। ਸੇਧੰਨੁ ਸਨੁ ਤਹਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜੇ ਤਹਿ ਪ੍ਰਕ ਕਰੇ
ਭਵੇਣੇ। ਸੇਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਤੁ ਕਰੇਣੇ ਜਿਸੁ ਤਹਿ ਤਿਰੰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦ ਚਵਿਆ। ਤੁਥਾ
ਨ ਬਨੰਤਹਿ ਤਹਿ ਏਕੁ ਤਹਿ ਏਕੇ ਏਕੁ ਗਵਿਆ। ੩। ਤੇਹੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿ
ਸੁਭੁ ਦੇਵਤਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਤਿ। ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿ ਗੁਰ ਤਾ ਬੁਤਿ ਸੁਤਿ ਰੇ
ਤਹਿ ਕੁਲੁ ਟਿਕਤਿ। ਤਹਿ ਕੁਲੁ ਤਿਰੰਦੈ ਟਿਕਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਸੁ ਅੰਤਹਿ ਕਉ ਕੁਵਨੀ
ਤੇਈ। ਬਿਨੁ ਭੇਕਿ ਨੇਨੇ ਪ੍ਰਮੁਪਾਇ ਆ ਬਿਨੁ ਭੇਪਾਹਿਨ ਉਤਹਿ ਆ ਕੇਈ। ਕਉ ਕਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਾ ਤਿਲਾ ਗੋਜਿ ਸੁਤੁ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤਿ। ਤੇਹੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡ
ਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੁਏਵਤਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਤਿ। ੪॥ ੩ ਤੁਖਾਹੀਮਤਲਾ
੪ ਨਵਲੁ ਪੁਰਬੁ ਅਗੀ ਚੁਕਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਕਾਇਆ। ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਤਹੀ
ਨਾਗਿ ਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਾਇਆ। ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿ ਆਨੁ ਗਵਾਇਆ
ਅੰਤਹਿ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ। ਜਨ ਮਮਰੁ ਦੁਖ ਬਿਨ ਮਤਿ ਬਿਨ ਸੇਤਹਿ ਪਾਇਆ
ਪੁਰੁ ਆ ਬਿਨਾਸੀ। ਤਹਿ ਆਪਿ ਕਰੇਣੇ ਪੁਰਬੁ ਕੀ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੁਲੇਖ ਤਨਾਵਲੁ

ਇਆ॥ ਨਾਵਲੁ ਪੁਰਬੁ ਅਰੀ ਚੁਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਰਸੁ ਕਇਆ॥ ੧॥ ਮਾਗਿਖ
 ਬਿਚਲੇ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੀਗਿ ਸਿਖਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਗਤਿ ਬਲੀ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਨਿ
 ਮਖਵਿਖਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਗਤਿ ਬਲੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵੇਖਇਆਇਆ
 ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕੀਆਤਿ ਨਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ॥ ਤੀਰਥ ਉਦ
 ਯੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ॥ ਮਾਗਿਖ ਬਿਚਲੇ ਗੁਰਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੀਗਿ ਸਿਖਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਆਏ ਕੁਲੇਖਤਿ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਬੁ ਤੇਆ॥ ਖ
 ਬਰਿ ਰਣੀ ਸੀਸਾਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰਿਲੋਆ॥ ਦੇਖਇਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕੁ ਸੁਰਿ ਜਨਮੁ
 ਨਜਨ ਸਭਿ ਆਇਆ॥ ਜਿਨ ਪਰਸਿ ਅਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਤਿ ਨੇਕ ਕਿਲਵਿਖ
 ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ॥ ਜੇਕੀ ਇਹੀ ਬਰਸੀਨਿ ਆਸੀਖ ਟੁ ਦਰਸਨੁ ਕਹਿ ਗਏ ਗੋਸ
 ਟਿਓਆ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਆਏ ਕੁਲੇਖਤਿ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਬੁ ਤੇਆ॥ ੩॥ ਦੁਤੀਆ
 ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ॥ ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇਭੇਟ ਗੁਰੁ ਪਿਛੇ ਲ
 ਘਾਇਦੀਆ॥ ਸਭੁ ਛੁਟੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਛੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ
 ਗੁਰਬ ਚਨਿ ਮਾਗਿਖ ਬਿਚਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇਕਿਨ ਆਇਆ॥ ਸਭੁ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਬੇਲੇ ਗੁਰੇ ਕੈਨਾਇਲਾਇਐ ਸਭਿ ਛੁਟ ਕਿਗਇਆ॥ ਦੁਤੀ
 ਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ॥ ੪॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ
 ਤਤਕ ਉਤਕ ਚਲਤੁ ਕਇਆ॥ ਸਭੁ ਮੋਤੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੁ ਸੀਤਾ ਕਿਨੈਆ
 ਛੁਨਦਾ ਮੁਲਾਇਆ॥ ਆਦੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨੇ ਬੇਲਕ ਜਾਗਾਤੀ ਆਮੋਤ
 ਲਮੁੰਦਇ ਪਈ॥ ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਤਿ ਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮੰਗਤਿ ਸਭੁ ਭਾਗਿ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਛੇ ਪਈ॥ ਜਾਗਾਤੀ ਆਉ ਪਾਵਸਿ ਅਲਪ ਕਹਿਵੀ ਚਾਹਿਤਿ ਠਾ
 ਠੀਨਿ ਬੇਲਕਾ ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਤਕ ਉਤਕ ਚਲ
 ਤੁਕਇਆ॥ ੫॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਅਤ ਜਨਾ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਚੰਟ ਗਤੀ॥ ਗੁਰੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੇ ਵਿੰਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿੰਘੁ ਤਿਕੀਤਾ ਸਤੀ॥ ਸਿੰਘੁ ਤਿਸਾਸ ਕੁਸੁਭ ਨੀ
 ਸਤੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪੁਲਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗਮਕਹਿ ਗੁਰੇ ਵਿੰਦੁ ਪਿਆਇਆ॥ ਏਤੀਨ
 ਗਰਿ ਕੇਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟ ਵਹੇ ਤਿਨ ਕਥਾ ਉਥੇ ਟੁਗਵਾਇਆ॥ ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ
 ਨਿਤ ਪੁਨ ਤੇਵਤਿ ਗੁਰਬ ਚਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਗਤਿ ਲਤੀ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰਿ

ਮਤਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਤੀ॥ ੬॥ ੪॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਖਾਰੀਵੰਤਮਤਲਾ ੨ ॥ ਪ੍ਰਸਿਧੁਮਾਈਲਾਸਨਾਗੁਰਮਨੁਦੀਨਾ ॥
ਸੁਦਿਸਬਦੁਤਮਕ੍ਰਮੁਨੁਭੀਨਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁਭੀਨਾਜਿਉਜਸਮੀਨਾਸਾਗਾਰਗੁਰੁ
ਰਹਾ॥ ਕੀਮਤਿਕਤੀਨਜਾਈਠਾਕੁਰਤੇਗਮਤੁਪਾਪਾ॥ ਸਗਲਗੁਣਕੇਦਾਤੇਸੁਆ
ਮੀਬਿਨਉਸੁਨਤੁਇਕਦੀਨਾ॥ ਦੇਹੁਦਰਸੁਨਨਕਬਲਿਤਹੀਜੀਅਕੁਬਲਿਬਲਿਕੀ
ਨਾ॥ ੧ ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਤੇਗਸਕਿਗੁਣਤੇਗ॥ ਖੰਨੀਐਵੰਦਾਦਰਸਨਤੇਗ॥ ਦਰਸਨਤੇਗੇਸੁਦਿ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਨਿਮਖਦਿਸਟੇਪਖਿਜੀਵਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੇਤੇਗਕਿਰਪਾਕਰਤਿਤਪਰਿ
ਵਾ॥ ਅਸਪਿਅਸੀਪਿਰਕੇਤਾਈਜਿਉਚਾੜਿਕੁਝੁਦੇਗ॥ ਕਤਨਨਕਜੀਅਕੁਬਲਿਤ
ਹੀਦੇਹੁਦਰਸੁਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਗ॥ ੨ ਤੁਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਸਾਤੁਅਮਿਤਾ॥ ਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਅਹਾਪੁਨ
ਤਿਤਚਿਤਾ॥ ਪੁਨਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਗਲਰੰਗਬਨਿਅਏ॥ ਸੋਈਕਰਮੁਕਮਾ
ਵੈਪੁਣੀਜੇਤਾਤੁਫੁਰਮਾਏ॥ ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਤਿਨਸਾਪਸੰਗਿਮਨੁਜਿਤਾ ॥
ਕਤਨਨਕਜੀਅਕੁਬਲਿਤਹੀਜੀਉਪਿਭੁਤਉਦਿਤਾ॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁਗਥਿਲੀਆ
ਸੰਤਨਕਾਸਦਕਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਾਕਿਲੀਅਮ੍ਰਿਤਪਾਪੀਪੜਦਾ॥ ਚਾਕਨਤਾਰੇਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤ
ਮਾਰੇਜੀਅਪੁਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤੁਸੁਆਮੀਪੁਰਨਪੁਰਖਾਬਿਸਾਤੇ॥
ਉਸਤਤਿਕਤਨੁਨਜਾਇਤੁਮਾਰੀਕਉਦੁਕੈਤੇਤੁਕਦਕਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਕੈਬਲਿਤ
ਹੀਮਿਲੈਨਾਮੁਤਹਿਨਿਮਕਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਕੇ ਦਹਾਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਤੇ

ਤਗਵੀਐਰੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰਨ ਜਾਣੀ ਤਹਿਲਿਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐਰੇ॥

੧ ਗੁਰਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਅਪੇਕਿਰ ਪਾਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਤਹਿਲਿਵਲਾਵੀਐਰੇ॥

ਗੇ॥ ਸਭੁ ਕੋਰਗਤਿ ਕਰੇ ਤਹਿ ਕੋਰੀ ਤਹਿ ਕੁਵੈ ਸੇਧਾਇ ਪਾਵੀਐਰੇ॥ ੧ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਅ

ਮਲਕੁ ਤਹਿ ਪਤਿ ਤਹਿ ਦੇਵੈ ਤਨ ਮੁਧਿਆਵੀਐਰੇ॥ ਜਿਸੇ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆ

ਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛੁਡਾਵੀਐਰੇ॥ ੨ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਅਹਾਧਤਿ ਸੇਧੀ ਜਨ ਕਹੀ ਅਹਿ

ਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਰਾ ਗੁਰੁ ਹਿਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐਰੇ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁ

ਤੁ ਮਿਲਿਆ ਤਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥ ੩ ਤਮ ਬਾਹਿਕ ਤਹਿ ਪਿਤਾ ਪੁਰੇ ਮੇਰੇ ਮਕਉ ਦੇਤੁ

ਅਤੀ ਜਿਤੁ ਤਹਿ ਪਾਵੀਐਰੇ॥ ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਿਕ ਤਹਿ ਗ

ਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥ ੪॥ ੧ ਕੇ ਦਹਾਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਤਹਿ ਤਹਿ ਗੁਨ ਕਹੁਗੇ॥ ਸਤਿਗੁ

ਰੁ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇਐ ਪੁਜਤੁ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਤਹਿ ਪੁਕੁਲਤੁਗੇ॥ ੧ ਗੁਰਾਉ॥ ਕਾਮ

ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈਰ ਸਾਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇਤੁ ਰਹੁਗੇ॥ ਮਿਥਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ

ਤਹਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੁ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਤਹਿ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਲਾਹਾ ਮਨ ਮੁਰਸਾਇਲੁ ਤਹਿ ਰਾ

ਮਨਾ ਮੁਰਸਾਹੁਗੇ॥ ੧ ਅੰਤਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੇਹੁ ਤੁਕਿ ਛੁਕਿ ਛੁਕਿ ਛੁਕਿ ਜਨ ਤਾਇਤੁ

ਦੁਕਿ ਰਹੁ ਅਪਨਗਤੁਗੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਚੁੰਦੈ ਆਖੁ ਤੇਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਹਿ ਸਤਨ ਕੀ

ਸੁਹਿ ਕਹਿਤੁਗੇ॥ ੨॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਕੇ ਦਹਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਮਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਿਅਰੰ

ਗਵੈ ਬੇਨ ਮੁਨਿ ਧਨੀ॥ ੧ ਗੁਰਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੇ ਲੋਚਨ ਤਰਲਾਗੀ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆ

ਸ ਬਿਡਨੀ॥ ੧ ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਤੈਸ ਤਜ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟ

ਨੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥

ਕੇ ਦਹਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦਇਆਲਾ॥ ਪਚਦਾਸ ਤੀਨਿ ਦੇਖੀਐ ਕੁਮਨੁ ਅਨਾ ਬਨਾਥਾ॥ ਗੁਰੁ

ਤੋਕਿਰਪਾਸਾ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਅਨਕਜਤਨਗਵਰੁਕਰਉ॥ ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਪਿਆਰੁ
ਸਰਉ॥ ਉਪਾਵਸਗਲਕਹਿਤਾਰਿਓਨਤਨਤੁਟਤਿਬਿਕਰਾਸਾ॥ ੧ ਸਗਲਿਬੰਦਨਕਰੁ
ਲਪਤੋ॥ ਕਵਤਰੁਤਹਿਤਹਿਤਹਿਤੋ॥ ਏਕਤੁਤੀਦੀਨਦਇਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਚਰਨਨਨਕਾ
ਸੋ॥ ਉਧੇਕੁਮੋਮਤਸਾਗੋ॥ ਲਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨਾਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਹਿ
ਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕਉਤਹਿਦਨਾ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪਰੋਮਸੁਰਕਹਿਕਿਰਪਾਹਾ
ਖਤੁਮਨਾਦੇਤੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੁਸੰਗਿਸੁਆਮੀਤਹਿਗੁਨਹਸਨਬਖਾਨਾ॥ ੧ ਗੋਪਾਲਦਇਆ
ਲੋਗੋਬੰਦਦੋਮਦਹਨਿਰਮਲਕਥਾਗਿਆਨਾਨਨਕਕਉਤਹਿਕੇਗੰਗਿਗੰਗਤੁਚਰਨਕਮਲਸੰ
ਗਿਪਿਆਨਾ॥ ੩॥ ੧॥ ੩ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਦਹਸੋਕਮਨਚਉ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾ
ਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਵਤੁਤਮਦੇਤੁਅਪੋਨੇਨਾਉ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਕਰਉਸੇਵਸਤਪੁਰਖਪਿਆਰੇ
ਜਤਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਕਸਾਉ॥ ਵਾਹੀਛੇਰੀਸਦਾਪੁਮਾਈਕਵਰੁਅਨੁਪੁਤੋਰੋਠਾਉ॥ ੧
ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤਿਸਗਲਸਮਾਸਤਿਸਗਲਿਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ ਨਨਕਕੇਪੁਰਪੁਰਖਾਬਿਧਾ
ਤੇਪਾਟਿਪਾਟਿਤੁਛਤਿਦਿਖਾਉ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆ
ਰੀ॥ ਮਗਨਮਨਤਿਮਤਿਚਿਤਵਾਉਆਸਾਨੈਨਤੁਤਰਤੁਤਰੀ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਉਇਦਿਨਪਰ
ਮੁਰਤਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਪਗੀਕਿਤਰੀ॥ ਖੁਸ਼ੇਕਪਟਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰ
ਸਾਰੀ॥ ੧ ਕਵਰੁਸੁਜਤਨਉਪਾਵਕਿਨੇਹਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਮਤਤਜਿ
ਨਾਨਕਸੰਤਤਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੪ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਤਹਿਤਹਗੁਨਗਾਵਹੁ
ਕਰੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬੰਦਦੇਅਪਨਨਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਕਾਢਿਲੀਏਪੁਰਾਨਾ
ਨਬਿਖੇਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵਹੁ॥ ਕੁਮਰਉਮੋਤੁਕਟਿਓਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਦਹਸੁਦਿਖਾ
ਵਹੁ॥ ੧ ਸਰਕੀਰੇਨਤੇਇਮਨੁਮਹਾਅਤੰਬੁਧਿਤਜਾਵਹੁ॥ ਅਪਨੀਰਗਤਿਦੇਤਿਦਇਆ
ਲਾਵਡਰਾਗੀਨਲਕਤਹਿਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ੪॥ ੬ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅ
ਕਰਬਜਤਾ॥ ਤਜਿਗੋਪਾਲਅਨਸੰਗਿਰਾਚਤਮਿਬਿਆਪਤਿਰਤਖਾਤਾ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਧਨੁ
ਜੇਬਨੁਸੰਪੈਸੁਖਕੁਗਵੇਸੰਗਿਨਿਬਤਤਮਾਤਾ॥ ਮਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਖਿਗਚਿਓਥਾਵਹਦੁਮਛਾ
ਇਆਰੀਗਿਗਤਾ॥ ੧ ਮਨੋਮਤਮਤਮਦੇਮਤਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੋਖਾਤਾ॥ ਕਰੁਗਤਿਲੇਤੁਦਾਸਨਾ
ਲਕਕਉਪੁਰਜੀਉਤੇਇਸਤਤਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਬਿਨੁਕੋਇਨ

ਚਲਸਸਾਥਾ। ਦੀਨਾਨ ਬਕਰੁਣਾ ਪਤਿਸੁਆਮੀ ਅਨੰਬੋਕੇਨਾਥਾ। ੧ ਹਤਉ। ਸੁਭ
 ਸੰਪਤ ਬਿਖਿਆਰਸਰੋਗਵਤਨਤਨਿਬਤਤਜਮਕੇਪਾਥਾ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁ
 ਨੋਗਾਇੰਦਉਧਰਸਾਗਰਕੇਖਾਤਾ। ੧ ਸਗਨਿਸਮਰਥਾਅਕਥਾਅਗੋਚਰਤਹਿਸਿਮ
 ਰਤਦੁਖਥਾਥਾ। ਨਨਕਦੀਨਪੁਰਿਜਨਬਾਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤਪੁਰਿਮਾਥਾ। ੨॥੬॥੮॥

ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ੫੫ ੫ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਬਿਸਰਤਨਾਤਿਮਨਤੇਤਹੀ। ਅਬਇਤਪ੍ਰੀਤਿਮਤਪ੍ਰਬਲਭਈਅਨਾਬਿਖੇਜਹੀ। ੧
 ਹਤਉ। ਬੁੰਦਕਤਤਿਆਗਚਾੜਿਕਮੀਨਹਤਤਪਹੀ। ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਸਨਾਏ
 ਵਏਤਪਹੀ। ੧ ਮਤਨਾਦੁਕਰੰਕਮੋਤਿਓਬਿਧਿਤੀਖਨਸਹੀ। ਪ੍ਰਚਰਨਕਮਲਰਸਾ
 ਲਨਨਕਗਾਠਿਬਾਧਿਸਹੀ। ੨॥੧॥੯॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦ

ਅਤਿਖਗਾਰੁਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਗਤਿਲੇਤੁਅਪਨੀਓਗ। ੧ ਹਤਉ। ਅਧਿਕ
 ਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕਹਿਦਇਆਚਾਰੁਧੋਗ। ਸੰਤਸੰਗਿਤਹਿਚਰਨਬੋਤਿਬਉਧਰੇ
 ਲੈਮੋਗ। ੧ ਗਰਭਕੁੰਟਮਤਿਜਿਨਤਿਧਾਰਿਓਨਤੀਬਿਖੇਬਨਮਤਿਤੋਗ। ਤਹਿਸਕਥ
 ਸਰਨਸਮਰਥਾਨਨਕਆਨਨਤੀਨਿਤੋਗ। ੨॥੨॥੧੦॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਰਸਨ

ਰਾਮਨਾਥਖਾਨੁ। ਗੁਨਗੁਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਗੈਨਿਕੁਏਕਸਮਲਤਨ। ੧ ਹਤਉ। ਤਿ
 ਆਗਿਚਲਨਸਗਲਸੰਪਤਕਾਥੁਸਿਰਪਰਿਜਨੁ। ਮਿਥਨੋਮਤਦੁਰੰਤਅਸਾਭੁਠਸਰਪਰ
 ਮਾਨੁ। ੧ ਸਤਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਹਿਦੈਸਾਹੁਧਿਆਨੁ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲਕੁਨਾਨਕਬ
 ਸਤਇਤਪਰਵਨੁ। ੨॥੩॥੧੧॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਨਾਮਕੇਥਾਧਾਗੁ। ਕਲ

ਕਸੇਸਨਕਛੁਬਿਅਪੋਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਤਉ। ੧ ਹਤਉ। ਕਹਿਅਨੁਗੁਣੁਆਪਿਗਾਖਿ
 ਓਨੰਤਉਪਜਤਉਬੇਕਹੁ। ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਤੋਇਸਿਅਗੈਤਿਸੁਦਤਤਨਤਸੰਸਾਰੁ। ੧ ਸੁਖਮੰ
 ਗਲਅਨੰਦਤਹਿਤਹਿਪ੍ਰਚਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗੁ। ਨਨਕਦਾਸਸਰਨਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਾ
 ਕੀਛੁਗੁ। ੨॥੪॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੇਤਾ। ਜੀਵਨ

ਰੂਪਬਿਸਰਜੀਵਤਿਤਿਤਕਤਜੀਵਨੋਤੇਤ। ੧ ਹਤਉ। ਖਾਤਪੀਤਅਨੇਕਬਿੰਜਨਜੇਸੇ
 ਭਰਬਾਤਕੇਖਤਾ। ਅਠਪਤਮਤਸ੍ਰਮੁਪਾਇਆਜੇਸੇਬਿਰਖਜਤੀਜੇਤ। ੧ ਤਜਿਗੇ
 ਪਾਲਜਿਅਨਸਗੇਸੇਬਤੁਪਰਕਰੀਰੇਤ। ਕਹਿਜੇਹਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਤਹਿਖਉਕੀਠਿਪ
 ਰੇਤ। ੨॥੫॥੧੩॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤੁਪੁਰਿਲੇਮੁਖਿਅਸੀ। ਗੁਣਅਚੁਤਸਦਾਪੁਰ

ਨਨਤੋਖਬਿਆਪਤਿਕਲੀ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਗੁਰਬਚਨਿਕਾਰਜਸਰਬਪੂਰਨਈਤਉਤਨਤ
ਲੀ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੋਅਗਨਿਨਜਲੀ॥ ੧ ਗਤਿਕੁਜਾਲੀਨੇਦਾਸੁਅ
ਖੋਨੇਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਓਨਾਨਕਤਹਿਸੀਗਿਚਲੀ॥ ੩॥੬॥੧੪

ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਹੁਚੈਕੋਟਿਸਾਤਿਅਨੰਦਪੂਰਨਜਲਤਛਤੀ
ਬੁਝੈ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਸੰਤਮਾਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸ
ਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਬਸੁਚੈ॥ ੧ ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨਕੀਤਰਿਘਟਿਘਟਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥
ਸਗਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਤੁਰਿਜਮੁਨਤੀਸੁਝੈ॥ ੩॥੭॥੧੫॥੧੭॥੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ

ਕੇਦਾਰਛੰਤਮਤਲਾ ੫ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਧਿਆਰਿਆ॥ ੧ ਹਤਉ॥
ਪੁਰਿਗਤਿਆਸਰਬਤੋਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਮਾਰਗਪ੍ਰਕਾਤਹਿਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ ॥
ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪ੍ਰਿਪਟਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿਆ॥ ਜੇਸਰਨੀਅਵੈਸਰਬਸੁ
ਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨਤੀਰੰਨੈਘਾਲਿਆ॥ ਤਹਿਗੁਲਨਿਧਿਗਾਏਸਤਜਸੁਕਾਏਪ੍ਰੇਮਮਤਰਸਮਾ
ਤਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਹੀਸਰਲਾਈਤੁਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ੧ ਤਹਿਪ੍ਰੇਮਗਤਿਜਨਬੇਧਿਆ
ਸੇਅਸਕਤਜਾਤੀ॥ ਮੀਨੁਬਿਵੇਦਨਾਸੇਏਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਤੀ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਕਿਉਰਤੀਐਦੂ
ਖਕਿਨਿਸਤੀਐਚਾਕਿਬੁਝਿਦਿਪਿਆਸਿਆ॥ ਕਬਹੋਨਿਬਿਤਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖਪਾਵੈਸੁਖਜਬਿ
ਗਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ ਤਹਿਦਰਸੁਮਨੁਲਾਗਾਇਨਸੁਸਰਗਾਅਨਦਿਨੁਤਹਿਗੁਲਗਾਤੀ॥ ਨਾਨ
ਕਦਾਸੁਕਤੈਬੇਨਤੀਕਤਤਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰਲਟਿਕਾਤੀ॥ ੨ ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇਤੁਹੀਕਤੋਸੇਕਾਪਾ
ਵੈ॥ ਦਰਸਾਬਿਨੁਨਾਸਾਧਜਨੁਬਿਨੁਟਿਕਲੁਨਾਵੈ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਜੇਕੁਲਾਨਕੁਸੇਸਤਲਾਚਰਨਕ
ਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ ਤਹਿਗਸਿਕਾਬੇਰਾਗੀਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀਕਤਤੁਨਜਾਇਨਿਖੇਧਿਆ॥ ਤ
ਹਿਸਿਉਜਾਇਮਿਲਣਸਾਧਸੰਗਿਹਰਣਾਸੇਸੁਖੁਅਕਿਨਾਵੈ॥ ਤੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਨਕਕੇਸੁ
ਆਮੀਤਹਿਚਰਨਤਸੀਰਿਸਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਖੋਜਤੋਖੋਜਤਪ੍ਰਭਮਿਲੇਤਹਿਕੁਲਪਾਗੇ॥ ਨਿਗੁ
ਲਨੀਚੁਅਨਾਥੁਮੇਨਤੀਦੇਖਬੀਚਰੇ॥ ਨਤੀਦੇਖਬੀਚਾਰੇਪੂਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਗੁ
ਬਖਾਨਿਆ॥ ਭਗਤਿਵਦੁਸੁਸੁਨਿਅਚਭੁਗਤਿਆਪਟਿਪਟਿਪੂਰਸਮਾਨਿਆ॥ ਸੁਖੁਸਾ
ਗਰੁਪਾਇਆਸਤਜਸੁਕਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਤਰੇ॥ ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਅ
ਪੁਨੇਗਮਨਾਮਓਰਿਤਰੇ॥ ੪॥੧॥੧੮॥

ਚਲਸਸਾਥਾ। ਦੀਨਾਨ ਬਕਰੁਣਾ ਪਤਿਸੁਆਮੀ ਅਨੰਥ ਕੋਨਾਥਾ॥ ੧ ਹਤਾਉ। ਸੁਭ
ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆਰ ਸਰੋਗ ਵਤਨ ਤਨਿ ਬਤਤ ਜਮ ਕੋ ਪਾਥਾ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉਗੁ
ਨਗੋ ਬਿੰਦੁ ਪੁਰਸਾਗਰ ਕੇਖਾਤਾ॥ ੧ ਸਹਨਿਸ ਮਹਾਥਾ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਤਹਿ ਸਿਮ
ਰਤ ਦੁਖਾਥਾ। ਨਨਕ ਦੀਨ ਪੁਰਿ ਜਨ ਬਾਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਪੁਰਿ ਮਾਥਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੮॥

ਕੇਦਾਰ ਮਤਲਾ ੫ ੫੫ ੫ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥
ਬਿਸਰਤ ਨਾਤਿ ਮਨ ਤੇਤਗੀ॥ ਅਬ ਇਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਤ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਅਨਾ ਬਿਖੇਜਗੀ॥ ੧
ਹਤਾਉ। ਬੁੰਦ ਕਤਾਤਿ ਅਗ ਚਾੜਿ ਕਮੀਨ ਹਤਨ ਪਹੀ॥ ਗੁਨਗੋ ਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਸਨਾਏ
ਵਏਤ ਪਹੀ॥ ੧ ਮਤਨ ਦੁਕਰ ਕੋਮਤਿ ਓ ਬੇਧਿਤੀ ਬਨਸਰੀ॥ ਪ੍ਰਚਰਨ ਕਮਲ ਸਾ
ਲਨ ਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਸਰੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੯॥ ਕੇਦਾਰ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥ ਸਤਾਰਿਦ
ਅਤਿ ਬਗ। ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਗਤਿ ਲੇਤੁ ਅਪਨੀ ਓਗੀ॥ ੧ ਹਤਾਉ। ਅਧਿਕ
ਗਰਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿਦ ਇਆ ਚਾਰੁ ਯੋਗ। ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਹਿ ਚਰਨ ਬੋਲਿ ਬਉਧਰੇ
ਲੈ ਮੋਰਾ॥ ੧ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਤਿ ਜਿਨ ਤਿਸਾਰਿ ਓਨ ਤੀ ਬਿਖੇ ਬਨ ਮਤਿ ਤੋਰਾ॥ ਤਹਿ ਸਕਲ
ਸਹਨ ਸਮਰਥ ਨਨਕ ਆਨਨ ਤੀਨੇ ਤੋਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੦॥ ਕੇਦਾਰ ਮਤਲਾ ੫ ਹਸਨ
ਰਾਮਨ ਮਥਾਨੁ॥ ਗੁਨਗੁ ਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਗੈਨਿ ਕਏ ਕਥ ਮਲਤਨ॥ ੧ ਹਤਾਉ। ਤਿ
ਆਗਿ ਚਲਨ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾ ਲੁਸਿਰ ਪਰਿਜਨੁ॥ ਮਿਥਨੋ ਮਤ ਦਰ ਤਾਸਾ ਬੁਠ ਸਰਪ
ਮਾਨੁ॥ ੧ ਸਤ ਪੁਰਖ ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਸਹਾਉ ਮਿਆਨੁ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਭੁ ਨਨਕ ਬ
ਸਤ ਇਤ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੧ ਕੇਦਾਰ ਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿ ਕੋਨਾ ਮੋਕਾ ਪਾਹੁ॥ ਕਲ
ਕਲੇਸਨ ਕਛੁ ਬਿਅਪੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਿਉਤਾਹੁ॥ ੧ ਹਤਾਉ। ਕਰਿ ਅਨੁਗੁਣੁ ਅਪਿਰਾਖਿ
ਓਨ ਤਉ ਪਜਤ ਉਬੇ ਕਹਾ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਤਤਨ ਤਈ ਸਾਹੁ॥ ੧ ਸੁਖ ਮ
ਗਲ ਆਨੰਦ ਤਹਿ ਤਹਿ ਪ੍ਰਚਰਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਾਹੁ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਸਹਨ ਗਤੀ ਤੋਰੈ ਸੰਤਨਾ
ਕੀਛੁਹਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੨॥ ਕੇਦਾਰ ਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿ ਕੋਨਾ ਮਥਿਨੁ ਮ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੇਤਾ ਜੀਵਨ
ਰੁਪ ਬਿਸਰ ਜੀਵਤਿ ਤਿਯਕਤ ਜੀਵਨ ਤੇਤਾ॥ ੧ ਹਤਾਉ। ਆਤਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਨ ਜੇਸੇ
ਭਰਬਾਤ ਕੋਖਤਾ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਮਤ ਸੁਮੁਪਾਇਆ ਜੇਸੇ ਬਿਰਖ ਜਤੀ ਜੇਤਾ॥ ੧ ਤਹਿ ਗੇ
ਪਾਲ ਜਿ ਆਨ ਸਗੋ ਸੇਬੁ ਪਰਕਰੈ ਰੇਤਾ॥ ਬਿੰਨ ਜਿਨ ਨਕਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਤਹਿ ਬਉ ਕੀਠਿ ਪ
ਰੇਤਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੩ ਕੇਦਾਰ ਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤੁ ਪੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਿਅਲੀ॥ ਗੁਣ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੁਰ

ਨਨਤੋਏਖਿਅਪਤਿਕਲੀ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਗੁਰਬਚਨਿਕਾਰਜਸਰਬਪੁਰਨਈਤਉਤਨਤ
ਲੀ॥ ਪੁਰਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੁਰਨਬਿਖੇਅਗਨਿਨਜਲੀ॥ ੧ ਗਤਿਕੁਜਾਸੀਤੇਦਾਸੁਅ
ਪਨੇਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ॥ ਪੁਰਚਰਨਸਰਨਅਨਬੁਆਇਓਨਕਤਹਿਸੰਗਿਚਲੀ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪॥

ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਨਮਕੀਮਨਰੁਚੈ॥ ਕੋਟਿਸਾਤਿਅਨੰਦਪੁਰਨਜਲਤਛਤੀ
ਬੁਝੈ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਸੰਤਮਾਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸ
ਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਬਸੁਚੈ॥ ੧ ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨਕੀਤਹਿਘਟਿਘਟਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥
ਸਹਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਕਬਤੁਰਿਜਮੁਨਤੀਸੁਝੈ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੫॥ ੧੭॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ

ਕੇਦਾਰਛੰਤਮਤਲਾ ੫ ਮਿਥੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਧਿਆਰਿਆ॥ ੧ ਹਤਉ॥
ਪੁਰਿਗਤਿਆਸਰਬਤ੍ਰੇਮੇਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਮਾਰਗਪੁਰਕਾਤਹਿਕੀਆਸੰਤਸੰਗਿਜਾਤ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪ੍ਰਿਪਟਿਨਦਹਿਨਿਤਾਲਿਆ॥ ਜੇਸਹਨੀਆਵੈਸਰਬਸੁ
ਖਪਾਵੈਤਿਉਨਤੀਰੰਨੈਪਾਲਿਆ॥ ਤਹਿਗੁਲਨਿਧਿਗਾਏਸਤਜਸੁਰਾਏਪ੍ਰੇਮਮਤਰਸਮਾ
ਤਾ॥ ਨਨਕਦਾਸਤੇਹੀਸਰਲਾਈਤੁਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ੧ ਤਹਿਪ੍ਰੇਮਕਗਤਿਜਨਥੇਧਿਆ
ਸੇਅਸਕਤਜਾਤੀ॥ ਮੀਨੁਬਿਛੋਡਨਸੇਤੇਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਤੀ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਕਿਉਰਤੀਐਦੁ
ਖਕਿਨਿਸਤੀਐਚਾਕਿਉਦੁਪਿਆਸਿਆ॥ ਕਬਹੋਨਿਬਿਤਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖਪਾਵੈਸੁਖਜਿ
ਗਣਿਪੁਰਾਸਿਆ॥ ਤਹਿਦਰਸੁਮਨੁਲਗਾਇਨਸੁਸਰਗਾਅਨਦਿਨੁਤਹਿਗੁਲਗਾਤੀ॥ ਨਨ
ਕਦਾਸੁਕਏਬੇਨਤੀਕਤਤਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰਣਟਿਕਾਤੀ॥ ੨ ਸਾਸਬਿਨਜਿਉਦੇਤੁਰੀਕਤਸੇਕਾਪਾ
ਵੈ॥ ਦਰਸਾਬਿਨੁਨਸਾਧਜਨੁਬਿਨੁਟਿਕਦੁਨਾਏ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਜੇਕੁੰਨਾਨਕੁਸੇਸਤਲਾਚਰਨਕ
ਮਲਮਨੁਥੇਧਿਆ॥ ਤਹਿਗਸਿਕਾਬੇਰਗੀਨਾਅਲਿਵਲਾਗੀਕਤਤੁਨਜਾਇਨਿਖੇਧਿਆ॥ ਤ
ਹਿਸਿਉਜਾਇਮਿਲਦੁਸਾਧਸੰਗਿਹਤਲਾਸੇਸੁਖੁਅਕਿਨਾਏ॥ ਤੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਨਨਕਕੇਸੁ
ਆਮੀਤਹਿਚਰਨਤਸੀਰਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਖਜਤੋਖਜਤਪ੍ਰਕਮਿਲੇਤਹਿਕੁਲਧਾਗੇ॥ ਨਿਗੁ
ਲਨੀਉਅਨਬੁਧੇਮੇਨਤੀਦੇਖਬੀਚਰੇ॥ ਨਤੀਦੇਖਬੀਚਰੇਪੁਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਗੁ
ਬਖਾਨਿਆ॥ ਕਗਤਿਵਦੁਸੁਸੁਨਿਅਚੁਗਤਿਆਪਟਿਪਟਿਪੁਰਸਮਾਨਿਆ॥ ਸੁਖੁਸਾ
ਗਰੁਪਾਇਆਸਤਜਸੁਰਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਤਰੇ॥ ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਅ
ਪੁਨੇਗਮਨਾਮਓਰਿਤਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥

ਚਲਸਸਾਥਾ। ਦੀਨਾਨਾਕਰੁਣਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾਂਬਾਕੇਨਾਥਾ॥ ੧ ਹਤਉ। ਸੁਭ
ਸੰਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਰੋਗਵਤਨਤਨਿਬਤਤਜਮਕੇਪਾਥਾ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁ
ਨੋਗਾਇੰਦਉਧਰਸਾਗਰਕੇਖਾਤਾ॥ ੧ ਸਹਨਿਸਮਰਥਾਅਕਥਾਅਗੋਚਰਤਹਿਸਿਮ
ਰਤਦੁਖਥਾਥਾ। ਨਨਕਦੀਨਪੁਰਿਜਨਬਾਛਤਮਿਲੇਲਿਖਤਪੁਰਿਮਾਥਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੮॥

ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ੫੫੭ ੫ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ।
ਬਿਸਰਤਨਾਤਿਮਨਤੇਤਹੀ। ਅਬਇਤਪ੍ਰੀਤਿਮਤਪ੍ਰਬਲਤਈਅਨਾਬਿਖੇਜਹੀ॥ ੧
ਹਤਉ। ਬੁੰਦਕਤਾਤਿਆਗਚਾਕਿਕਮੀਨਹਤਤਨਪਹੀ। ਗੁਨੋਗਪਾਲਉਚਾਰੁਸਨਾਏ
ਵਏਤਪਹੀ॥ ੧ ਮਤਨਦੁਕਰਕੋਮਤਿਓਬੋਧਿਤੀਖਨਸਹੀ। ਪ੍ਰਚਰਨਕਮਲਸਾ
ਲਨਨਕਗਾਠਿਬਾਧਿਸਹੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੯॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਹਿਦ
ਮਤਿਖਗ। ਭਰਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਕੁਗਗਤਿਲੇਤੁਅਪਨੀਓਗ॥ ੧ ਹਤਉ। ਅਮਿਕ
ਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕਹਿਦਇਆਚਾਰੁਧੋਗ। ਸੰਤਸੰਗਿਤਹਿਚਰਨਬੋਧਿਓਧਰੇ
ਲੋਮੋਰ॥ ੧ ਗਰਭਕੁੰਟਮਤਿਜਿਨਤਿਸਾਰਿਓਨਤੀਬਿਖੇਬਨਮਤਿਤੋਗ। ਤਹਿਸਕਥ
ਸਹਨਸਮਰਥਾਨਨਕਆਨਨਤੀਨਿਤੋਗ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੦॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਰਸਨ
ਰਾਮਨਮਬਖਾਨੁ। ਗੁਨਗੁਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਗੈਨਿਕੁਏਕਥਮਲਤਨ॥ ੧ ਹਤਉ। ਤਿ
ਆਗਿਚਲਨਸਗਲਸੰਪਤਕਾਥੁਸਿਰਪਰਿਜਨੁ। ਮਿਥਨੋਮਤਦੁਰੰਤਆਸਾਛੁਠਸਰਪ
ਮਾਨੁ॥ ੧ ਸਤਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਹਿਦੈਸਹਤੁਪਿਆਨੁ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲਖੁਨਾਨਕਬ
ਸਤਇਤਪਰਵਾਨੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੧ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਨਾਮਕੇਥਾਧਾਗ। ਕਲ
ਕਲੇਸਨਕਛੁਬਿਅਪੇਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਤਾਗੁ॥ ੧ ਹਤਉ। ਕਹਿਅਨੁਗੁਤੁਆਪਿਗਾਖਿ
ਓਨੰਤਉਪਜਤਉਬੇਕਾਗੁ। ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਤੋਇਸਿਅਗੈਤਿਸੁਦਤਤਨਤਸੰਸਾਰ॥ ੧ ਸੁਖਮ
ਗਲਆਨੰਦਤਹਿਤਹਿਪ੍ਰਚਰਨਅਮ੍ਰਿਤਸਾਗੁ। ਨਨਕਦਾਸਸਹਨਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਾ
ਕੀਛੁਗੁ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੨॥ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧਿਉਸ੍ਰੋਤਾ। ਜੀਵਨ
ਰੁਪਬਿਸਾਰਜੀਵਹਿਤਿਯਕਤਜੀਵਨੋਤਤ॥ ੧ ਹਤਉ। ਖਤਪ੍ਰੀਤਅਨੇਕਬਿੰਨਜੇਸੇ
ਭਰਥਾਤਕੋਖਤਾ। ਆਠਪਤਮਤਸੁਮੁਪਾਇਆਜੇਸੇਬਿਰਖਜਤੀਜੋਤ॥ ੧ ਤਹਿਗੇ
ਪਾਲਜਿਆਨਸਚੇਸੇਬਤੁਪਕਰੀਰੇਤਾ। ਬਹਿਜੋਰਿਨਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਤਹਿਖਉਕੀਠਿਪ
ਰੇਤਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੩ ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤਪੁਰਿਲੇਖੁਖਿਅਸੀ। ਗੁਣਅਚੁਤਸਦਾਪੁਰ

ਨਨਤੋਖਿਅਪਤਿਕਲੀ॥ ੧ ਰਤਉ॥ ਗੁਰਬਚਨਿਕਾਰਜਸਰਬਪੂਰਨਈਤਉਤਨਤ
ਲੀ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੇਅਗਨਿਨਜਲੀ॥ ੧ ਗਤਿਕੁਜਾਸੀਨੇਦਾਸੁਅ
ਖੇਨੇਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਥੁਅਇਓਨਕਤਹਿਸੀਗਿਚਲੀ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੪॥

ਕੇਦਾਰਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਨਮਕੀਮਨਰੁਚੈਕੋਟਿਸੀਤਿਅਨੰਦਪੂਰਨਜਲਤਛਤੀ
ਬੁਝੈ॥ ੧ ਰਤਉ॥ ਸੰਤਮਾਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸ
ਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਬਸੁਚੈ॥ ੧ ਚਰਨਕਮਲਪਿਆਨਰੀਤਹਿਘਟਿਘਟਿਸੁਅਮੀਸੁਝੈ॥
ਸਗਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਕਬਤੁਰਿਜਮੁਨਤੀਸੁਝੈ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੫॥ ੧੭॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ

ਕੇਦਾਰਛੰਤਮਤਲਾ ੫ ਮਿਸੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥ ੧ ਰਤਉ॥
ਪੁਰਿਗਤਿਅਸਰਬਤ੍ਰੇਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਮਾਗੁਪ੍ਰਭਕਤਹਿਕੀਆਸੰਤਨਸੀਗਿਜਾਤਾ ॥
ਸੰਤਨਸੀਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪ੍ਰਿਪਟਿਨਦਹਿਨਿਤਾਇਆ॥ ਜੇਸਰਨੀਆਵੈਸਰਬਸੁ
ਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨਤੀਰੰਨੈਘਾਇਆ॥ ਤਹਿਗੁਲਨਿਧਿਗਾਏਸਤਜਸੁਰਾਏਪ੍ਰੇਮਮਤਰਸਮਾ
ਤਾ॥ ਨਨਕਦਾਸਤੇਹੀਸਰਲਾਈਤੁਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ੧ ਤਹਿਪ੍ਰੇਮਗਤਿਜਨਬੇਧਿਆ
ਸੇਅਸਕਤਜਾਤੀ॥ ਮੀਨੁਬਿਵੇਦਨਸੇਏਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਤੀ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਕਿਉਰਤੀਐਦੁ
ਖਕਿਨਿਸਤੀਐਚਾਕਿਬੁਝਿਦਿਪਿਆਸਿਆ॥ ਕਬਹੋਨਿਬਿਤਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖਪਾਵੈਸੁਖਜਥਿ
ਗਲਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ ਤਹਿਦਰਸੁਮਨੁਲਾਗਾਇਨਸੁਸਰਗਾਅਨਦਿਨੁਤਹਿਗੁਲਗਾਤੀ॥ ਨਨ
ਕਦਾਸੁਕਤੈਬੇਨਤੀਕਤਤਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰਲਟਿਕਾਤੀ॥ ੨ ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇਤੁਰੀਕਤਸੇਕਾਪਾ
ਵੈ॥ ਦਰਸਾਬਿਨੁਨਾਸਾਧਜਨੁਬਿਨੁਟਿਕਲੁਨਾਵੈ॥ ਤਹਿਬਿਨੁਜੇਕੁਲਾਨਕੁਸੇਸਤਲਾਚਰਨਕ
ਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ ਤਹਿਗਸਿਕਾਬੇਰਗੀਨਾਮਲਿਵਲਗੀਕਤਤੁਨਜਾਇਨਿਖੇਧਿਆ॥ ਤ
ਹਿਸਿਉਜਾਇਮਿਲਣਸਾਧਸੀਗਿਰਤਲਾਸੇਸੁਖੁਅਕਿਨਾਵੈ॥ ਤੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਯਨਨਕਕੇਸੁ
ਅਮੀਤਹਿਚਰਨਤਸੀਰਿਸਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਖੇਜਤੋਖੇਜਤਪ੍ਰਭਮਿਲੇਤਹਿਕੁਲਧਾਰੇ॥ ਨਿਗੁ
ਲਨਿਉਅਨਥੁਮੇਨਤੀਦੇਖਬੀਚਰੇ॥ ਨਤੀਦੇਖਬੀਚਾਰੇਪੂਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਗੁਣ
ਬਖਾਨਿਆ॥ ਕਗਤਿਵਦੁਸੁਸੁਨਿਅਚਥੁਗਤਿਆਪਟਿਪਟਿਪੂਰਸਮਾਨਿਆ॥ ਸੁਖੁਸਾ
ਗਰੁਪਾਇਆਸਤਜਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਤਰੇ॥ ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੇਨਨਕਦਾਸਅ
ਪੁਨੇਗਮਨਾਮਓਰਿਤਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥

ਗਗੁਕੇਦਾਹਾਬਾਣੀਭਗਤਕੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਉਸਤਤਿ
ਦਾਇਉਬਿ ਬਗਤਤਤਤਮਨੁਅਭਿਮਨਾ। ਲੋਤਕੰਚਨਸਮਕਹਿਜਨਤਿਤੇਮੂਰਤ
ਭਗਵਾਨ॥ ੧ ਤੇਗਜਨੁਏਕੁਆਪੁਕੇਈ॥ ਕਾਮ੍ਹੇਕ੍ਹਪੁਲੇਕ੍ਹਮੇਤੁਬਿਬਹਜਿਤਹਰਿਪ
ਦੁਚੀਨੈਸੇਈ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਰਜਗੁਲਤਮਗੁਲਸਤਗੁਲਕੁਟੀਐਏਤੋਗੀਸਰਮਾ
ਇਆ॥ ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੇਨਰੁਚੀਨੈਤਿਨਤੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੩ ਤੀਰਥਬ
ਰਤੇਨਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰੋਤੈਨਿਤਕਮਾ॥ ਵਿਸਨਾਮੁਮਾਇਆਕ੍ਹਮੁਚੁਕਾਚਿਤਵ
ਤਮਾਤਮਰਮਾ॥ ੪ ਜਿਤਮੰਦਰਿਦੀਪਕੁਪਗਾਸਿਆਅੰਧੁਕਹੁਤਹਨਸਾ॥
ਨਿਰਕਉਪੁਰਿਹਟੇਕ੍ਹਮੁਭਾਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥ ੫ ੧ ਕੇਦਗਾ॥ ਕਿਨਤੀ
ਬਨਜਿਅਕਾਸੀਤਾਬਾਕਿਨਤੀਲੰਊਗਸੁਪਾਗੀ॥ ਸੰਤਤਬਨਜਿਆਨਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾ
ਐਸੀਖੇਪਤਮਾਗੀ॥ ੬ ਹਰਿਕੇਨਮਕੇਬਿਆਪਾਗੀ॥ ਤੀਰਾਤਾਬਿਬਡ਼ਿਆਨਿਰ
ਮਲਕੁਛੁਟਿਗਈਸੀਸਾਗੀ॥ ੭ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਂਚੇਲਾਏਤਉਸਚਲਾਗੇਸਾਂਚੇਕੇਬਿਉ
ਹਾਗੀ॥ ਸਾਂਚੀਬਸਤੁਕੇਕਾਰਚਲਾਏਪਉਚੇਜਾਇਕੰਡਾਗੀ॥ ੮ ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਪ
ਰਮਾਨਿਕਾਐਪੈਪਾਸਾਗੀ॥ ਅਐਦਤਦਿਸਆਪਚਲਾਵੇਨਿਤਚਲੁਪੈਬਿਆ
ਪਾਗੀ॥ ੯ ਮਨੁਕਹਿਬੋਲੁਸੁਗਤਿਕਹਿਪੈਡਾਗਿਆਨੋਗਨਕਹਿਡਾਗੀ॥ ਕਤਤਕਬੀ
ਰਸੁਨਦੁਰੇਸੰਤਤੁਨਿਬਤੀਖਿਪਤਮਾਗੀ॥ ੧੦ ੩ ਕੇਦਗਾ॥ ਗੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾ
ਰਿਮੁਛਮਤਿਉਲੋਟਪਵਨੁਟਿਗਵਉ॥ ਮਨੁਮਤਵਾਗੇਮਹਸਰਕਾਣੀ॥ ਮ੍ਰਿਤਪਾਹਚੁ
ਅਵਉ॥ ੧ ਬੋਲਤੁਭਈਆਰਮਕੀਦੁਟਾਈ॥ ਪੀਵਤੁਸੰਤਸੇਦਾਮਤਿਦੁਰਲਭ
ਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਕੋਵਿਚਿਕਾਉਕਾਇਕਉਬੁਝੈਹਰਿਗਸੁ
ਪਾਵੈਕਾਈ॥ ਜੇਤੇਪਟਅਮ੍ਰਿਤੁਸਰੁਹੀਮਤਿਕਵੇਤਿਸਹਿਪਿਆਈ॥ ੩ ਨਗਰੀ
ਏਕੈਨਉਦਰਵਜੇਧਾਵਤੁਬਾਜਿਹਰਾਈ॥ ਤਿਰੁਟੀਛੁਟੇਦਸਵਾਦੁਰੁਖੁਲੈਤਮ
ਨੁਖੀਵਕਾਈ॥ ੪ ਅਭੈਪਦਪੁਰਿਤਪਤਹਨਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਗੀ॥ ਉਲ
ਟਚਲੰਤੈਤਿਉਮਦੁਪਾਇਆਜੇਸੇਖਦਮੁਮਾਗੀ॥ ੫ ੩ ਕੇਦਗਾ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਕੇਲੀਨਿਗਤਿਨਉਏਕੈਜਾਨੀ॥ ਟੂਟੀਅਭੈਸਵਨਸੁਝੈਬੁਝਿਮੁ
ਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥ ੬ ਚਲਤਕਤਦੇਵੇਦੇਵੇਦੇਵੇ॥ ਅਸਤਿਚਲਾਬਿਸਥਾਉਦੇਦ

ਹਰੀਧਰੀਕੇਬੇਢੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਰਾਮਨਜਪੁਕਵਨਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮੇਤੁਮਤੇਕਾਥੁਨਦੁਹੇ॥ ਅ
 ਨਿਕਜਤਨਕਹਿਇਤੁਤਨੁਰਾਖਪੁਰੈਅਵਥਾਪੁਰੇ॥ ੨ ਆਪਨਕੀਅਕਢੂਨੋਤੇਵੇਕਿ
 ਅਕਕੋਪਹਾਨੀ॥ ਜਾਤਿਸੁਕੁਵੇਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥ ੩ ਬਸੁਆਕੇਘਰੁ
 ਅਮਤਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਤਇਆਨੀ॥ ਕਪੁਕਬੀਰਜਿਤਗਮੁਨਚੇਤਿਓਭੁਭੇਬਪੁਤੁ
 ਸਿਆਨੇ॥ ੪॥ ੪॥ ਕੇਦਰਾ॥ ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨਾਕਾਉਕਾ
 ਤਿਸਿਉਕਾਥੁਨਕਢੂਮੇਮੋਕਾਮੁਦੀਵਾਨ॥ ੧ ਗਮੁਬਿਸਾਰਿਓਏਅਰਿਮਾਨੀ॥ ਕ
 ਨਿਕਕਾਨੀਮਤਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਚੁਮਾਨੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਲਾਖਚਢੂਠਾਬਿਕਰ
 ਮਤਮਦਇਤਬਿਧਿਅਉਧਾਬਿਧਾਨੀ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰਾਮਾਇਲਗੇ
 ਕਾਥੁਨਿਦਾਨੀ॥ ੩॥ ੪॥ ਕੇਦਰਾ॥ ਚਾਹਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਬਤਿਚਲੇਬਜਾ
 ਇ॥ ਇਤਨਕੁਖਟੀਅਗਠੀਅਮਟੀਅਸੀਗਿਨਕਢੂਲੇਜਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਦਿਪੁ
 ਗੀਬੇਠੀਮਿਤਗੀਰੇਵੇਦੁਆਰੇਲਉਸੀਗਿਮਾਇ॥ ਮਹਤਲਾਗਿਸਕੁਲਕੁਟੁਬੁਮਿ
 ਲਿਪੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਇ॥ ੧ ਵੇਸੁਤਵੇਬਿਤਵੇਪੁਰਪਾਟਨਬਪੁਰਿਨਦੇਖੇਆਇ॥
 ਕਪਤੁਕਬੀਰੁਰਾਮਕੀਨਸਿਮਹਪੁਜਨਮੁਅਕਾਰਬਜਾਇ॥ ੩॥ ੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ॥

ਕੇਦਰਾਗਵਿਦਾਸਜੀਕਾ ਖਟੁਕਰਮਕੁਲਸੰਜੁਗਤਿਓਹਰਿਕੁ
 ਤਿਹਿਰਦੈਨਾਹਿ॥ ਚਰਨਾਗਬਿੰਦਨਕਥਾਕਾਵੇਸੁਪਚਤੁਲਿਸਮਾਨੀ॥ ੧ ਗੋਚਿਤ
 ਚੇਤਿਚੇਤਅਚੇਤਾ॥ ਕਾਏਨਬਾਲਮੀਕਹਿਦੇਖਾ॥ ਕਿਸੁਜਾਤਿਤੇਕਿਹਪਦਤਿਅ
 ਮਰਿਓਗੰਮਕਗਤਿਬਸੇਖਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੁਆਨਸਤੁਅਜਾਤੁਸਕਤੇਕ੍ਰਿਸਨਲਾ
 ਵੇਤੇਤੁ॥ ਲੋਗੁਬਪੁਰਾਕਿਆਸਲਾਏਤੀਨਿਲਕਪੁਵੇਸਾ॥ ੨॥ ਅਜਾਮਲੁਪਿੰਗੁ
 ਲਾਥੁਰਤੁਕੰਚਹੁਗਏਹਰਿਪਾਸਾ॥ ਐਸੇਦੁਰਮਤਿਨਿਸਤਰੇਤੁਕਿਉਨਤਹਹਿਗਵਿ
 ਦਾਸਾ॥ ੩॥ ੧॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਗੁਰ ਕੇ ਹਉਮੈ ਤਸਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੭ ੧ ਤੁਝੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ
ਨਹੈ ਇਹ ਤੁਕਰਿ ਕਹਿ ਦੇਖੁ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ੧ ਗੁਰੁ ਓਹ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣ ਸੁਤੇ ਹੈ ਪਾਸਿ ਕਿਸੁ ਅਹੋ
ਕੀਚੈ ਅਹਦਾਸਿ ॥ ੨ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣ ਤੇ ਹੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਝੇ ਪਾਸਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਵਿਡਾ
ਣੀ ॥ ੩ ਕਰੇ ਕਹਾਣੇ ਜਾਣੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧
੧ ੫੭ ੨ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਤੇ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਇ ਕਬੁ ਤਮਾਇ ਤੇ ॥ ਸਨਕ ਸ
ਨੰਦ ਨਤ ਪਸੀਜਨ ਕੇ ਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਪਹੇ ॥ ੧ ਕਵਜ ਬੁਝਿ ਨੁਸਬ ਦੇ ਕਿਉ ਤੇ
ਐ ॥ ਨਮਾ ਬਿਨ ਜਗਿ ਹੋਗਿ ਬਿਆਪਿ ਆਦੁ ਬਿਧਾ ਭੁਬਿਭੁ ਬਿਮਰੀਐ ॥ ੧ ਗੁਰੁ ਓਹ
ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤਿਨ ਵਲੇ ਸੇਈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪ ਦਾਤਿ ਕਹੀ ਗੁਰਿ
ਦਾਤੇ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੨ ਮਨੁ ਹਾਜਾ ਮਨੁ ਤੇ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਸਾਮਨਹਿ
ਸਮਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਜੇਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੇ ਗੁਣ ਗਾਣੀ ॥ ੩ ਗੁਰੇ ਤੇ ਮਨੁ
ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵਿਹਲੇ ਸੀਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਕਹਿ ਪੁਰਿ ਲੀਲਾ ਸਾ
ਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀ
ਨਾਜ ਰਿਜੀਤਿ ਆਸਿ ਰਿਕੋਲੇ ॥ ਗੁਪੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ ਕਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟੇ ਜਮ ਜੋਲੇ ॥ ੧
ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬੂਨੁ ਫੂਟਿ ਸਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
ਮੁਗਇਓ ॥ ੧ ਗੁਰੁ ਓਹ ਤਨ ਮਹਿ ਕਮੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਉ ਮਮਤਾ ਕਠਨ ਸੀਰਖਾ ਤਿਭ ਹੀ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਚ ਸੁਰਸਨਾਇ ਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁੰਤੁ ਹੀ ॥ ੨ ਬਯੋ ਕਰਨ ਅਕਲਿ ਤਈ ਤੇ
ਸਬਦ ਸਤ ਜਨ ਹੀ ਬੁਝਿ ਆ ਜਨ ਮੁਪਦਾ ਹਬੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ
ਨ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੩ ਹੋਏ ਉਦਾਸੁ ਆਸਨਿ ਗਾਸਾ ਸਤ ਜਮਿ ਆਨਿ ਬੋਹਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਵਾਣਿ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਫੂਟਿ ਸਿ ਗਮਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧
ਕੁੰਡੀ ਚਾਸ ਚਰਣ ਕਹਿ ਸੇ ਤੁਝ ਦੇ ਤਕੁ ਮਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਤਰੇ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ਅੰਧੁ ਲੋਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਦੇਨ ਹੀ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਖੇ ਮੁਸੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ਗੁਰੁ ਓਹ ਜਿਹ ਵਾਹਿਗੀ ਨਹੀ ਹਰਿ ਗਾਤੀ ਜਬ ਬੋਲੈ ਤ

ਬਠੀਕੇ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ਪਸੁ ਭਏ ਕਏ ਤੇ ਤਿਨੀ ਕੇ॥ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ
ਰਸੁ ਵਿਹਲੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮਸਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨ ਡੀਅਾਇ
ਆਤ ਬਲਗੁ ਕਾ ਧੁਸੰਤਾਏ॥ ੩ ਅਨੇਕ ਦੁਖ ਭੁਕ ਬਹੁ ਨ ਜਾਨਿਏ ਕੇ ਦੁਰਸਚਿਅ
ਗ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਨਕ ਕਏ ਵਿਚਰਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧
ਸਗਲੀ ਗੈਲਿ ਸੇਵਤ ਗਲਿ ਠਾਹੀ ਦਿਨ ਸੁਜੰਜਾ ਲਿਗਵਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਪਸੁ ਪੜੀ ਨ ਡੀ
ਪੁਰੁ ਜਾਨਿਆ ~~ਜਿਨਿ~~ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ੧ ਮਨੇ ਕਉ ਫੂਟ ਸਿੰਦੁ
ਖੁਠਾ ਗੀ॥ ਕਿਆ ਲੇਆਵ ਸਿਕਿਆ ਲੇਜਾਵ ਸਿਰ ਮੁਜ ਪਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਗੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
ਉਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨ ਮੁਖ ਮਤਿ ਤੋਢੀ ਮਨਿ ਅਧੈ ਸਿਰਿ ਸੰਧਾ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਸੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ
ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੇ ਗਲਿ ਠਾਧਾ॥ ੨ ਭਗੀਚਾਲੇ ਤੇ ਫੂਨਿ ਅੰਧੁ ਲੇਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨ ਡੀ
ਰਾਣੀ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਤੇ ਗੁਣ ਤੇ ਮਾਇਆ ਅੰਧ ਲਉ ਸੰਧੁ ਕਮਾਣੀ॥ ੩ ਖੇਇਓ ਮੁਖੁ ਸਾ
ਰੁ ਕਪਾਵਾ ਸਿੰਦੁ ਹਮਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁ ਲੇ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਲ
ਕਸਾ ਚਿਪਤੀ ਲੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸੀਰੀ ਗੇ ਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਰਮ ਰਸਾਨਿ
ਗੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਲਿ ਸਿਸਬਦੁ ਪਛਲੁ ਸਿਅੰਤਰਿ ਜਾਇ ਪਛਤਾ॥ ੧ ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਸਾ
ਮੇਮਨਿ ਕਏ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰ ਕਮਾਵੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਰਹਿ
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਆਵੇ ਸੋ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗਵਿਰਤਿ ਆਸਚੁ
ਵੇਸੋ॥ ੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਤਵਾ ਮਿਥਿਆ ਮੇਸੁ ਨ ਰਾਣੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਗੇਤ ਪਤਿ ਪਾਣੀ॥ ੩॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾਹ ਪਾਵਾ ਸਿੰਦੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਣੀ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾ ਨ ਕਨ ਮੁਸਖਾਣੀ॥ ੪॥ ੬॥
ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਤਿਹੈ ਦੋਨ ਮੁਸਬ ਧਨੁ ਧਾਨੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਣੀਐ॥ ਅਮਰ
ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤ ਰਖ ਸਹਜ ਸਿਅਨਿ ਸਿਵ ਲਾਣੀਐ॥ ੧ ਮਨੇ ਰਮ ਕੁਗਤਿ ਚਿ
ਤੁਲਾਣੀਐ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਮ ਨ ਮੁਜ ਪਿਹੈ ਦੋਸਤ ਜਸੇ ਤੀਘਰਿ ਜਾਣੀਐ॥ ੨॥
ਹਰਾਉ॥ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਬਹੂ ਨ ਫੂਟ ਸਿਅਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮ
ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਾ ਸਿੰਦੁ ਬਿਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਸੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੇਵਾ ਸਿ
ਰ ਮੁਨ ਮਿਟਾ ਸਿੰਦੁ ਵਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਡੀ ਕਬਹੀ ਅੰਧੁ ਲੇ ਸੰਧੁ ਪਸਾ
ਗਾ॥ ੩॥ ਅਕੁ ਬਨਿਰੰਜਨਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਡੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੁਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਰਹਿ

ਏਕੋਜਾਨਿਆਨਨਕਅਵਰਨਦੁਆ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉਮਤਸਾ ੧ ਜਗਨੇਤਮਧੁਨ
ਤਪਪੁਜਾਦੇਤਦੁਖੀਨਿਤਦੁਖਸਦੈ॥ ਗਮਨਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੈ॥ ੧ ਗਮਨਮਥਿਨੁਬਿਰਬੇਜਗਿਜਨਮਾ॥ ਬਿਖੁਆਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬਿ
ਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਤਫਲੁਮਹਿਕੁਮਨਾ॥ ੧ ਗਤਉ॥ ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਵ
ਖਾਵੈਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿਕਾਸਕਰੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਰਪ੍ਰਦੀਗਮਨਮ
ਬਿਨੁਉਗਏਮੈ॥ ੨॥ ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੁਤੁਧੋਤੀਤੀਗਬਿਗਵਨੁਅਤਿਕੁਮਨੁ
ਕਰੈ॥ ਗਮਨਮਥਿਨੁਸਾਤਿਨਆਵੈਜਪਿਤਹਿਰਿਨਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥ ੩ ਜਟਾਮੁ
ਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿਨਗਨੁਕੁਇਆ॥ ਗਮਨਮਥਿਨੁਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਨਆਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਧੈਕੇਖੁਭਇਆ॥ ੪॥ ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਜਤਕਤਤੁਸਰਬਜੀਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਗਾਖਿਲੇਜਨਕਉਤਹਿਗੁਨਨਕਏਲਿ
ਪੀਆ॥ ੫॥ ੮॥

੧ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਭੈਰਉਮਤਸਾ ੩ ੫੪ ੧ ਜਾਤਿਕਗਰਬੁਨਕਰੀਅਪੁਕੇਈ॥ ਬੁ
ਤਮੁਬਿਦੇਸੇਬੁਤਦੁਇਈ॥ ੧ ਜਾਤਿਕਗਰਬੁਨਕਰਿਮੁਰਖਗਵਾਹਾ॥ ਇਸੁਗਰਬੁਤੇਰ
ਲਾਤਿਬਪੁਤੁਵਿਕਾਹਾ॥ ੧ ਗਤਉ॥ ਚਾਰੇਵਰਨਅਖੇਸਕਰੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਕ
ਓਪਤਿਉਈ॥ ੨॥ ਮਾਟੀਏਕਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈਪਵੈਕੁਮਾਹਾ॥ ੩ ਪੰਚ
ਤਤੁਮਿਲਿਏਤੀਕਾਅਕਾਹਾ॥ ਪਟਿਵਧਿਕੇਕਰੇਬੀਚਾਹਾ॥ ੪ ਕਹਤੁਨਾਨਕਇਉ
ਜੀਉਕਰਮਬਧਿਉਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਟੇਮੁਕਤਿਨੋਉਈ॥ ੫॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਤਸਾ ੩
ਜੇਗੀਗਿਰਤੀਪਡਿਤਕੇਖਧਾਰੀ॥ ਏਸੁਤੇਅਪਲੇਅਤਕਾਰੀ॥ ੧ ਮਾਇਆਮ
ਤਿਮਾਤਗਤਿਅਸੋਇ॥ ਜਗਤੁਰੇਤੇਨਮੁਸੈਕੋਇ॥ ੧ ਗਤਉ॥ ਸੇਜਗੈਜੇਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੈ॥ ਪੰਚਦੂਤਓਪੁਵਸਗਤਿਕਰੈ॥ ੨ ਸੇਜਗੈਜੇਤਤੁਬੀਚਰੈ॥ ਅਪਿਮਰੈਅ
ਵਰਾਨਤਮਾਰੈ॥ ੩ ਸੇਜਗੈਜੇਏਕੋਜਾਵੈਗਪਰਕਿਰਤਿਵਡੈਤਤੁਪਛਾਵੈ॥ ੪॥
ਚਪੁਵਰਨਾਵਿਚਿਜਗੈਕੋਇ॥ ਜੇਮੇਕਲੈਤੇਛੂਟੇਸੋਇ॥ ੫॥ ਕਹਤੁਨਾਨਕਜਨੁਜਾ
ਗੈਸੋਇ॥ ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਾਨੀਨੇਤੀਉਈ॥ ੬॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮਤਸਾ ੩ ਜਾਕ
ਉਗੇਖੇਅਪਲੀਸਰਦਾਈ॥ ਸਾਢੇਲਾਗੈਸਾਚਾਫਲੁਪਾਈ॥ ੧ ਗੈਰਮਿਓਕਰੁ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਤੁਕੇਮਤੋਆਤੁਕੇਮਵਰਤਗਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਇਤੁਆਕਰੁਤੇਰਾਤੋਧਾਗਾ॥ ਬਿਨ
ਮਤਿਬਿਨਸੈਕਰਤਨਲਗੈਬਾਗਾ॥ ੨ ਕਰਿਪਸਾਦੁਇਕੁਖਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਕਿ
ਰਪਤੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੩ ਕਤਤੁਨਨੁਕਮਾਰਿਜੀਵੇਲੋਸੇਇ॥ ਐਸਾਬੁਝੁ
ਕਰਮਿਨਕੁਲੁਪੁਕੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩ ਮੇਕਮਲਿਮਹਾਕੰਤੁਕਰਤਗਾ॥
ਜੇਤਕਰਾਏਤੇਤਕਰੀਸੀਗਾ॥ ੧ ਜਾਤਿਸੁਕਾਵੇਤਕੈਕੋਕੋਗਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਤਿ
ਬੋਝੇਗਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਕਰੇਨੋਕੋਈ॥ ਜਾਐਪਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ ੨ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਪਚਸਬਦਵਜਾਈ॥ ੩ ਕਨਤਿ
ਨਨੁਕਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ ਜਿਸਨੇਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩
ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਗੇ॥ ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਗੇ॥ ੧ ਇਸੁਮਨ
ਕਉਕੋਈਖੋਜਤੁਭਾਈ॥ ਮਨੁਖਜਤਨਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੁਲੋਮੁ
ਕਰਿਕਰੇਤੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਮਮਤਾਸਾਇਕਰਮਿਕੁਲਾਇਆ॥ ੨ ਇਸੁਮਨਤੇਸ
ਭਪਿੰਡਪਗਣਾ॥ ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਤੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਣਾ॥ ੩ ਕਰਮੁਤੇਵੈਗੁਰੁਕਿਰ
ਪਾਕੋਗੇ॥ ਇਤੁਜਗੋਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਗੇ॥ ੪॥ ਮਨਕਾਸੁਕਾਉਸਦਾਬੋਗਾਹਿ
ਸਰਮਤਿਵੈਸੇਅਤੀਤੁਅਨਗਾਹੀ॥ ੫॥ ਕਤਤੁਨਨੁਕੁਜੈਲੋਕੋਉ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿੰ
ਜਨਏਉ॥ ੬॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩ ਰਾਮਨਮੁਜਗਤਨਿਸਤਗਾ॥ ਕਵਜਲੁ
ਪਾਰਿਉਤਹਲੁਤਗਾ॥ ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ਸਦਹੀਨਿਬਤੈਤੇਰੈਨਾ
ਲਿ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਤਿਮਨਮੁਖਗਾਵਗਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੇਪਾਵਤਿਪਾਗਾ॥
੨॥ ਆਪਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਗਾ॥ ਦੇਵਲੁਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਗਾ॥ ੩ ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਮ
ਲਾਏਮਨਨਕਰਿਹਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩ ਨਾਮਉਧਰੇਸਰਿ
ਜਿਤਨੇਲੋਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪਗਪਤਿਓਇ॥ ੧ ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਰਾਮਨਾਮਿਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਮਿਆ
ਗਾ॥ ਆਪਿਉਧਰੇਸਰਿਕੁਲਉਧਾਰਲੁਤਗਾ॥ ੨ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਤਿ॥
ਅਉਖੈਰੇਵਚਿਤਿਏਪਾਤਿ॥ ੩ ਆਪਕਰਤਦੇਵੈਸੋਇ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਪਗਪਤਿਓਇ॥
੪॥ ੭॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਗੇ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਿ
ਬੀਚਾਗੇ॥ ੧ ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਸਾਗੋਪਿਆਗਾ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਇ। ਪੁਰੋਹਿਤ ਮੇਲਾ ਵਾਹੋਇ। ੨ ਨਿਜ ਘਰਿ
 ਵਸੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ੩ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖਣ
 ਤਹ। ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਉਧਾਰਿ। ੪॥ ੮॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗ ਮਤਿ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਉਧਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਾਥੈ ਵੇਛਾਰਾ। ੧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਸਭੁ ਤੋਕਾਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ। ੧ ਹਰਾਉ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਸਤਿ ਸੋਇ। ਪੁਰੋਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
 ਇ। ੨ ਤਰਿ ਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਿਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣਾ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣਾ। ੩
 ਸੇਸੇ ਵਹੁ ਜੇ ਕਲਗਤਿ ਆਧਾਰ। ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ। ੪॥ ੯॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ
 ਕਲਜੁਗ ਮਤਿ ਬਤ ਕਰਮ ਕਮਾਤਿ। ਨਹੁ ਤਿਨ ਕਰਮ ਬਾਇ ਪਾਤਿ। ੧ ਕਲਜੁਗ ਮਤਿ
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤੈਸਾ ਹੁ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ। ੧ ਹਰਾਉ। ਤਨੁ ਮਨੋ ਕੇ ਜਿਘਰੈ ਮਤਿ
 ਪਾਇਆ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤਿ ਲਾਇਆ। ੨ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
 ਹੋਇ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਵਿਰਤਿ ਆਤਿ ਹੋਇ। ੩ ਕਲਜੁਗ ਮਤਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰ
 ਤਿਨ ਕਾਈ। ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਰੇ ਦੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤੁ ਸਮਾਈ। ੪॥ ੧੦॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ।
 ਦੁਬਿਧਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੈ ਤਿਸ ਨਾ ਜਲਤਿ ਅਧਿਕਾਈ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ
 ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ। ੧ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਤੁ ਬੁਝਾਈ।
 ਤਉ ਮੇਰੇ ਗੀਤ ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ। ੧ ਹਰਾਉ। ਸਿੰਮਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ
 ਤਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ। ਤੇ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾ
 ਈ। ੨ ਇਕਿ ਅਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪੁਰਿ ਅਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪੁਰਿ ਲਏ। ਤਰਿ ਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾ
 ਇਆ ਸੁਖੁ ਵਿਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ। ੩ ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਤੁ ਤਿਨਿ ਜਪਾਰਿ
 ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ। ਪੁਰੋਹਿਤ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚੁ ਤੁਝਾ ਧੁਰੁ ਗਵਾਇਆ। ੪ ਏਕ ਸੁ
 ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਏਕ ਜਿਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੂਪੁ ਉਪਾਇਆ। ਨਨਕ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੇ ਨਾਓ
 ਹਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ। ੫॥ ੧॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦੈ ਰੋਗਿ ਰੋਗੀ ਸ
 ਗਲ ਸੰਸਾਰਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਤੁ ਤਿਰੇ ਗਗਨ ਵਾਹਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ। ੧ ਹਰਾਉ। ਸਤ ਸੰ
 ਗਤਿ ਮੇਲਾਇ। ਨਨਕ ਤਿਸੇ ਨੇ ਦੇਖਿ ਲਾਈ ਜੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ੧ ਹਰਾਉ। ਅਮਤ
 ਕਾ ਬਿਸਥਿਰਿ ਗੀ ਵਿਆਪੈ ਤਿਨ ਜਸ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਕਾਰਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਜਪੁ ਨੇਹਿ ਧਾਰਾ ਵੇ

ਜਿਨਹਰਿਕਾਖਿਆਉਧਾਰਾ॥ ੨ ਤਿਨਹਰਿਕਨਾਮਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਤੇਜਗਮਹਿਕਾ
ਰੇਆਇਆ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ
ਸੇਪੁਰੇਵਡਰਾਹੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਯੋਜੋਇਛੁਹਿਸੋਈਛਲੁਪਾਵਤਿਗੁਰਬਾਣੀ
ਸੁਖਪਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੨॥ ਕੋਰਉਮਹਲਾ ੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜੈਮੇਦੁਖਮਰੇਦੁਖਵਿ
ਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਗਰਬਜੇਨੀਵਿਚਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਧ੍ਰਿ
ਗੁਧਿਗੁਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਹਰਿਕਨਾਮਨਗਾ
ਇਆ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਭਿਰਗਗਵਾਏਜਿਸੇਨਹਰਿਜੀਉਯਾਏ॥ ਨ
ਮਨਮਿਮਿਲੇਵਡਿਆਈਜਿਸੇਨਮਨਿਵਸਾਏ॥ ੨ ਸਤਿਗੁਰੇਟੇਤਛਲੁਪਾਏ
ਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖਸਾਗੁ॥ ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੇਹਰਿਯਾਗੇਹਰਿਨੇਮਸਕੁਪਿਅਗੁ॥ ੩
ਤਿਸਕੀਰੇਦੁਮਿਲੇਤਾਮਸਤਕਿਲਾਈਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਪੁਕਸਿਉਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿ
ਨਕੀਰੇਦੁਪੁਰੇਰਾਗਿਪਾਈਐਜਿਨੀਗਮਨਮੁਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੩॥ ਕੋਰਉ
ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦੁਬੀਚਰੇਸੇਜਨੁਸਾਚਾਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸੋਈ॥ ਸਾਚੀਕੁਗ
ਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤਾਤਨਿਦੁਮੁਨੋਈ॥ ੧ ਰਗਤੁਕਗਤੁਕਹੈਸਕੁਕਈ॥ ਬਿਨੁਸ
ਤਗੁਰਸੇਵਕਗਤਿਨਪਾਈਐਪੁਰੇਰਾਗਿਮਿਲੇਪੁਕੁਸੋਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਮੁ
ਲੁਗਵਾਵਤਿਸਕੁਮਾਗਹਿਯਾਦੁਲਾਕੁਕਿਦੁਏਈ॥ ਜਮੁਕਾਸੁਸਦਾਹੈਸਿਰਉਪਰਿ
ਦੂਜੈਰਾਇਪਤਿਖਈ॥ ੨॥ ਬਹਲੇਕੇਖਕਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਰੇਗੁਨਜਾਈ॥
ਪੜਿਪੜਿਯੁਝਤਿਬਾਦੁਬਖਾਲਤਿਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵਤਿਪਰਮਗਤਪਾਵਤਿਨਾਮਿਮਿਲੇਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆ
ਦਰਿਸਾਢੇਪਤਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੪॥ ਕੋਰਉਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੇ
ਦੂਜੈਰਾਇਖੁਆਏ॥ ਉਦਗੁਨੈਸਾਨੁਨਰਗਿਐਕਬਧੁਤਿਸਨਅਗਨਿਪਚਾਏ॥ ੧
ਸਦਾਅਨੰਦੁਰਾਮਰਸਿਗਤੇ॥ ਹਿਰਦੈਨਮੁਦੁਬਿਧਾਮਨਿਕਾਹੀਹਰਿਹਰਿਆਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀੜਿਪਤਾਏ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਆਪਪਰਬ੍ਰਹਮੁਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਧੀ
ਧੈਲਾਏ॥ ਮਾਇਆਮਹਿਤਿਆਜਿਨਿਐਪਐਪਦੂਜੈਲਾਏ॥ ੨ ਤਿਸੇਨਕਿਤੁਕ
ਹੀਐਜੇਦੂਜਾਹੈਵੈਸਕਿਛੁਧੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾਜੇਤੀ
ਜੇਤਿਮਿਲਾਏ॥ ੩॥ ਸੇਪੁਕੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਕੁਆਕਾਗਾਨਾਨਕਸਤਿ

ਗੁਰਿਸੇਤੀਪਾਈਸਭਿਨਾਮਿਨਿਸਤਗਾ॥੪॥੫॥੧੫ ਭੈਰਉਮਹਾ ੩ ਕਸਿਮ
 ਤਿਪ੍ਰਤਿਜਿਨੀਗਮੁਨਪਦੁਤਾਸਭਜੁਗਿਪਰਮੰਸਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆਪਰਿਤ੍ਰੇਤਮਾਲ
 ਸਵਰਤਤਿਵਿਰਲੈਉਮੈਮਾਰੀ॥੧ ਕਸਿਮਹਿਰਮਨਮਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜੁਗਿਜੁਗਿਉਮੈਮੈਵਿਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੧ ਹਰਉ॥ਹਿਰਦੈਨਮੁਸਬੇ
 ਜਨਮੁਉਮੈਮੈਨਿਵਸਾਈ॥ਆਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਥਤਰੇਜਿਨੀਗਮਨਮਿਸਿ
 ਵਲਾਈ॥੨ ਮੇਰਾਪੁਕੁਤੈਗੁਲਕਾਦਾਤਾਅਵਗਲਸਬਦਿਜਸਾਏ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿ
 ਅਸੇਜਨਸੇਹਿਰਦੈਨਮੁਵਸਾਏ॥੩ ਘਰੁਦਰਮਹਾਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਰੰਗਸਿ
 ਉਰਲੀਆਮਾਏ॥ਜੋਕਿਛੁਕੈਸੋਕੁਥਕਰਿਮੈਨਨਕਨਾਮੁਵਖਾਏ॥੪॥੬॥੧੬॥
 ਭੈਰਉਮਹਾ ੩ ਮਨਸਮਨਤਿਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੈਸੇਈ
 ਪਵੈਠਿਰਿਮੇਰੇਵੇਰੇਵਾਰ॥੧ ਮਨਮੇਰੇਗਮਨਮੁਆਧਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾ
 ਇਆਸਕਾਇਛੁਪੁਜਾਵਲਹਾਰ॥੧ ਹਰਉ॥ਸਭਮਹਿਏਕੋਰਵਿਹਰਿਆਗੁਰਬਿਨੁਬੁ
 ਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਗਟੈਤਾਮੇਰਾਹਰਿਪੁਕੁਮਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਗਾਇ॥੨ ਸੁਖ
 ਦਾਤਾਹਰਿਏਕੁਤੈਹੋਰਬੈਸੁਖੁਨਪਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਦਾਤਾਸੇਅੰਤਿਗਏ
 ਪਦੁਤਾਰਿ॥੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਧਾਇ॥ਨਨਕ
 ਹਰਿਕਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜੋਤਿਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੭॥੧੭ ਭੈਰਉਮਹਾ ੩ ਬਾਬੁ
 ਗੁਰੁਜਗਤੁਬਉਗਨਾਭੁਲਾਚੋਟਾਖਾਈ॥ਮਹਿਮਹਿਜੈਮੇਸਦਾਦੁਖੁਪਾਇਦਰਕੀਖਬਰਿ
 ਨਪਾਈ॥੧ ਮੇਰੇਮਨਸਦਾਹਰੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਲਾ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਨਮੁਮੀਠਾਸਦ
 ਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੇਕਵਜਲੁਤਰਲਾ॥੧ ਹਰਉ॥ਭੇਖਕੋਰੇਬਪੁਤੁਚਿਤੁਡੈਲੈਅੰਤਰਿਕਾ
 ਮੁਕੁਪੁਅੰਕਰਾ॥ਅੰਤਰਿਤਿਸਾਕੁਖਅਤਿਬਪੁਤੀਕਉਕਤਿਠਰੈਦਰਬਾਰ॥੨
 ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਮਹਿਰਿਠਿਰਿਜੀਵਹਿਤਿਸਕਉਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਤਿਸ
 ਦਾਸੁਖੁਤੈਵੇਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩ ਜਿਉਤਿਸੁਕਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਕਰਲਾਕਿ
 ਛੁਨਜਾਈ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਏਗਮਨਮਿਵਡਿਆਈ॥੪॥੮॥੧੮॥
 ਭੈਰਉਮਹਾ ੩ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਿਤਿਖੁਆਇਆਦੁਖੁਪਾਇਦੁਖੁਪਾਇ॥ਅੰਤ
 ਰਿਯੋਰੁਪਕੁਦੁਖੁਗਰੀਬਿਨੁਬਿਬੇਕਕਰਮਾਇ॥੧ ਮਨਮੁਖਿਗੁਰੁਜੀਵਨੁਸੇਸਾ
 ਰਿ॥ਗਮਨਮੁਸੁਪਸੈਹਰਿਓਤਿਆਹਰਿਸਿਉਕਦੇਨਲਾਗੈਪਿਆਰਾ॥੧ ਹਰਉ॥ਪਸੁ

ਆਕਰਮਕਰੇਨਹੀਬੁਭੈਕੁਕੁਕਮਾਵੈਕੁਕੁਤਇ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਉਲਟੀਤਵੈਖੋਜਿਸ
ਚੈਜਨੁਕੋਇ॥ ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਰਿਦੈਸਦਵਸਿਆਪਾਇਆਗੁਲੀਨਿਧਨੁ।ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਪੁਰਾਪਾਇਆਚੁਕਾਮਨਅਕਿਮਾਨੁ॥ ੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਮਾਗਿ
ਪਾਏ॥ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਤਿਭਾਈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਉਮਹਲਾ
ਮੇਰੀਪਟੀਲਿਖਹੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਾ।ਦੂਜੇਭਾਇਠਾਥੇਜਮਜਾਲਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਕ
ਰੇਮੇਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।ਹਰਿਸੁਖਦਾਤੇਮੇਰੈਨਾਲਾ॥ ੧ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਹਰਿਉਚ
ਗੈ।ਸਾਸਨਾਤੇਬਾਸਕੁਗਮੁਨਕਰੈ॥ ੧ ਹਰਉ।ਮਾਤਉਪਦੇਸੈਪ੍ਰਤਿਲਾਦਪਿਆਗੇ।ਭ
੩ਗਮਨਮੁਢੇਡਹੁਜੀਉਏਹਉਥਾਗੇ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਕਰੈਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਇ।ਰਮਨਾਮੁ
ਨੇਢੇਡਾਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ ੨ ਸੰਡਮਿਰਕਾਸਕਿਜਾਇਪੁਕਾਗੇ।ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਆਪਿ
ਵਿਗੜਿਆਸਭਿਚਟੜੇਵਿਗੜੇ।ਦੁਸਟੁਸਭਾਬਹਿਮੰਤੁਪਕਾਇਆ।ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁ
ਕਰਾਖਾਹੋਇਗਘੁਗਾਇਆ॥ ੩ ਹਥਿਖੜਗੁਕਰਿਧਾਇਆਅਤਿਅਰੰਕਾਰਿ।ਹਰਿਤੇ
ਰਾਕਹਾਤੁਦੁਲਏਉਥਾਗਿ।ਬਿਨਮਾਤਿਭਇਆਨਹੁਪੁਨਿਕਸਿਆਬੀਮਉਪਾਵਿ।ਹਰਲ
ਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਲਾਦਲੀਆਉਥਾਗਿ॥ ੪॥ ਸੰਤਜਨਾਕੇਹਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸ
ਵੇਭੇ।ਪ੍ਰਤਿਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਹਕੁਲਉਧਰੇ।ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਗੇ।ਨਾਨ
ਕਰਮਨਾਮਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ਕ੍ਰਿਉਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰ
ਤਜਨਾਕਉਆਪੇਰਾਖਾਸੇਈ॥ ਜੇਤੇਹੀਸਦਾਸਹਲਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥ ੧ ਜੁ
ਗਿਜੁਗਿਕੁਗਤਾਕੀਰਖਦਾਆਇਆ।ਦੈਤਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਤਰਪਦੁਕਿਵੁ
ਨਜਾਏਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੧ ਹਰਉ।ਅਨਦਿਨੁਕੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨਗਤੀ
ਦੁਬਿਧਾਸਬਦੇਖਈ॥ ਸਦਾਨਿਰਮਲਰੈਜੇਸਚਿਰਾਤੇਸਚਿਦਸਿਆਮਨਿਸੇਈ॥ ੨॥
ਮੁਖਦੁਬਿਧਾਪੜਹਿਮੁਖੁਨਪਛਲਹਿਬਿਰਥਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿ
ਦਾਕਰਹਿਦੁਸਟੁਦੈਤੁਚੜਾਇਆ॥ ੩ ਪ੍ਰਲਾਦੁਦੁਬਿਧਾਨਪੜੈਹਰਿਨਮੁਨੇਢੇ
ਰੈਡੇਰੇਨਕਿਸੇਦਾਡਗਾਇਆ॥ ਸੰਤਜਨਾਕਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖਾਦੈਤੇਕਾਸੁਨੇਡਾਆਇ
ਆ॥ ੪॥ ਅਪਦੀਪੈਜਆਪੇਰਾਖੇਕੁਗਤਾਇਦਿਵਤਿਭਾਈ॥ ਨਨਕਹਰਲਾਖਸੁ
ਨਖੀਬਿਡਾਰਿਆਅੰਧੈਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

ਗੁਰੁਕੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਗਿਲਾ
ਇਲੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭਜੁਸੁਹਤਿਸਮਾਇਲੁ॥ ੧ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਾ
ਇਲੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਹਰਿਨਾਮੁਤਗਾਇਲੁ॥ ੧
ਹਰਾਉ॥ ਸੰਗਤਿਸਾਧੋਮੇਲਿਹਰਿਗਾਇਲੁਗੁਰਮਤੀਲੇਗਮਰਸਾਇਲੁ॥ ੨ ਗੁਰਸਾ
ਧੁਆਂਮ੍ਹਿਤਗਿਆਨਸਹਿਨਾਇਲੁ॥ ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਏਗਵਾਇਲੁ॥ ੩ ਤੁਆ
ਅਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਸਰਾਇਲੁ॥ ਜਨੁਨਨਕੁਮੇਸਿਤੇਰਵਾਸਦਸਾਇਲੁ॥ ੪॥ ੧ ਕੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੪ ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾਧਗੀ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਭਿਦੁਖਪਹਰੀ॥ ੧
ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਾਹਰੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਗੁਰਪੁਰਾਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਸਿੰ
ਧੁਕਉਤਰੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਪਿਆਇਮਨਿਹਰਿਸਿਮਰੀ॥ ਕੇਟਿਕੁਟਤਰਤੇਰੇ
ਪਾਪਪਹਰੀ॥ ੨ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਧੁਰਿਮੁਖਿਪਗੀ॥ ਇਸਨਨੁਕੀਓਅਠਸਠਿਸੁਰਸ
ਰੀ॥ ੩ ਹਮਮੁਰਖਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ ਜਨੁਨਨਕਤਰਿਓਤਾਰਲਹਰੀ॥ ੪॥ ੨ ਕੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਣੀਸਾਹੁਜਪਮਾਈ॥ ਹਿਰੈਫੇਰਿਚਲੇਤੁਧੁਨਾਲੀ॥ ੧
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਬਨਵਾਲੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਤੁਟਿਗਈਮਾਇਆ
ਜਮਜਾਲੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਘਾਲਜਿਨਿਘਾਲੀ॥ ਤਿਸੁਘੜੀਐਸਬਦੁ
ਸਚੀਟਕਸਾਲੀ॥ ੨ ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਿਅਗਮਦਿਖਾਲੀ॥ ਵਿਚਿਕਾਇਆ
ਨਗਰਲਧਾਹਰਿਭਾਲੀ॥ ੩ ਹਮਥਾਕਿਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਿਤਿਪਾਲੀ॥ ਜਨਨਨਕਤਰਹੁਨਦ
ਹਿਨਿਹਾਲੀ॥ ੪॥ ੩ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿਘਟਭੇਭੇਤੁਸਭੁਖਾਹਿ॥ ਤੁਝਤੇਬਾ
ਹਰਿਕੇਈਨਾਹਿ॥ ੧ ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੇਮਨਜਾਪੁ॥ ਤੁਝਸਾਜੀਤੁਮੇਰਾਪੁਰੁਬਾ
ਪੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਪਜਪਦੇਖਾਤਹਤਹਰਿਪੁਰੁਸੇਇ॥ ਸਭਤੇਰੈਵਸਿਦੁਜਾਅਵਹੁਨ
ਕੇਇ॥ ੨ ਜਿਸਕਉਤੁਮਹਰਿਗਾਖਿਆਕਵੈ॥ ਤਿਸਕੈਨੇਕੈਕੋਇਨਜਾਵੈ॥ ੩ ਰੂਜ
ਬਿਬਥਿਮਹੀਅਸਿਸਭਤੇਕਰਪੁਰੁ॥ ਜਨਨਨਕਹਰਿਜਪਿਹਾਜਗਾਹਜੁਗਿ॥ ੪॥ ੪॥

ਗੁਰੁਕੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੁਹਤਿਜਿਸੁਹਿਰੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਹਿ॥ ਮਸਤਕਿਰਗੁਰੁਦੈਜਿ
ਸੁਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਮਤਿਹਿਰੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਹਿ॥ ੧ ਮਧੁਸੂਦਨੁਜਪਾਐਉਭਾਗਿ॥

ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਦੇਮਾਰਿ॥ ੧॥ ਹਰਾਉਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇ
ਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਰਜਹਰਿਆਪਿਸਵਾਹਿ॥ ਤਿਨਚੁਕੀਮੁਹਤਾਜੀਸੇਕਨਕੀਹਰਿ
ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਮਤਮਸੁਰਤਿਤਾਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੇਹਰਿਬਹ
ਗਿਜੇਕਿਛੁਕੇਸੇਈਕੁਲੋਸੀਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਹਾਰਿ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੋਕਿ
ਛੁਕੇਸੁਆਪੇਆਪੇਓਹੁਪੁਛੁਨਕਿਸੇਕੇਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਨਕਸੇਪ੍ਰਕੁਸਦਾਪਿਆਈਐ
ਜਿਨਿਮੇਥਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਤੇਸਾਧੁ
ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁ
ਬਿਗਸੈਖਿਨਖਿਨਤਿਨਕਉਹਉਬਥਿਹਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਹਾਰੀ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਮਨਿਹਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥
ਤਿਨਮਤਿਉਤਮਤਿਨਪਤਿਉਤਮਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਯਾ
ਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਿਨੇਐਸਾਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁ
ਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਦੇਮਾਰੀ॥ ਤੇਨਗਨਿਦਕੋਸੇਰਨਪਾਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾ
ਟੇਸਿਰਜਨਹਰੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਆਪਿਬੁਝਾਵੇਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਨਿਹਾਰੀ॥ ਹਰਿਜਿਸੁਤੁਮੇਲਹਿਸੇਤੁਧੁਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਜੈ
ਤਵਿਚਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿ
ਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਲੇ॥ ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਆਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਹਮਸੇਵਹਿ
ਨਿਤਚਰੇ॥ ੧॥ ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਤਰੇ॥ ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿ
ਤੇਰੇਨਾਮੀਜਿਹਵਾਇਤੁਗਨੇ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁਲੇਗੁ
ਰਮਤਿਹਰਿਜਪੇ॥ ਜਿਉਪਦੇਸੁਸੁਲੇਗੁਹਿਕੇਗੋਸੇਜਨੁਪਾਵੈਹਰਿਸੁਖਪਾਵੇ॥ ੩॥
ਧੰਨੁਸੁਵੰਸੁਧੰਨੁਸੋਪਿਤਾਧੰਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਜਨਜੇ॥ ਜਿਨਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆ
ਇਆਮੇਗਾਹਰਿਹੰਰਿਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਹਰਿਜਨਬੇ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾਮ
ਹਰਿਤੇਰੇਵਿਚਿਕਗਤਾਹਰਿਧੁਲੇ॥ ਨਨਕਜਿਨਿਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਪਿਹਰਿ
ਹਰਿਪਾਰਿਪਵੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੭॥ ੩੬॥

ਗੁਰੁਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ੫੮ ੧ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾ
 ਰਿਗਥੀ॥ ਅਸਟਮਥੀਤਿਗੋਵਿੰਦਜਨਮਾਸੀ॥ ੧ ਕਰਮਿਕੁਲੇਨਰਕਰਤਕਚ
 ਹਇਲਾ॥ ਜਨਮਮਰਦੇਹਤਨਹਾਇਲਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਕਰਿਪੰਜੀਹੁਖਵਾ
 ਇਓਚੋਗ॥ ਓਜਨਮਨਮਰੈਰੋਸਾਕਤਢੋਗ॥ ੨ ਸਗਲਪਰਾਧੇਦਿਓਰੋਨੀ॥
 ਸੋਮੁਖਜਲਉਜਿਤੁਕਹਹਿਠਾਕੁਰੋਜਨੀ॥ ੩ ਜਨਮਿਨਮਰੇਨਅਵੇਨਜਾਇ॥ ਨ
 ਨਕਕਾਪੁਰੁਗਹਿਓਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਉਠਤਸੁਖੀਅਥੈ
 ਠਤਸੁਖੀਆ॥ ਕਉਨਹੀਲਗੈਜਾਐਸੀਬੁਝੀਆ॥ ੧ ਰਾਖਾਏਕੁਹਮਾਰਾਸੁਆ
 ਮੀ॥ ਸਗਲਪਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸੇਵਿਅਚਿੰਤਾਜਾਗਿਅਚਿੰਤਾਜ
 ਕਾਕਾਪੁਰੁਤੁੰਦਰਤੰਤਾ॥ ੨ ਪਰਿਸੁਖੁਵਸਿਆਬਾਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਕਹੁਨ
 ਨਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ੩॥ ੨ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਵਰਤਨਹਉਨਮਧ
 ਮਦਨਾ॥ ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਰੋਖੋਨਿਦਨਾ॥ ੧ ਏਕੁਗੁਸਟੀਅਲਹੁਮੇਗਾ॥ ਤਿੰਦੁਤੁਰਕਦੁ
 ਹਾਨੇਬੋਗਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਹਜਕਬੈਜਉਨਤੀਬਪੁਜਾ॥ ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਹੁਨਦੁਜਾ॥ ੨
 ਪੁਜਕਰਉਨਿਵਾਜਗੁਜਹਉ॥ ਏਕਨਿਰੰਕਰਯੋਹਿਦੈਨਅਸਕਾਰਉ॥ ੩ ਨਹਮਹਿ
 ਦੁਨਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ ਅਲਹਅਕੇਪਿਡਪਰਨਾ॥ ੪॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕੀਅਵਖਾ
 ਨਾ॥ ਗੁਰਮਿਸਿਖੁਇਖਸਮੁਪਦੁਨਾ॥ ੫॥ ੩ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਦਸਮਿਰ
 ਗੀਸਹਜੇਬੀਧਿਆਨੀ॥ ਪੰਛਮਿਯੋਸੇਵਕੀਬਾਨੀ॥ ੧ ਸੰਤਸੰਗਿਲੇਚਕਿਓ
 ਸਿਕਾਰਾਮਿਗਪਕਰੇਬਿਨੁਪਹਰਥੀਆਗ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਅਖੇਰਬਿਰਤਿਬਾਹਰਿਆ
 ਇਓਧਾਇ॥ ਅਹੋਰਾਪਾਇਓਪਰਕੈਗਾਇ॥ ਸਿਗਪਕਰੇਪਰਿਆਏਹਾਇ॥ ਚੁਖ
 ਚੁਖਲੇਗਏਬਾਢੇਬਾਇ॥ ੩ ਏਹੁਅਹੋਰਾਕੀਨਿਦਸੁਪਨਾਕੈਪਰਿਕੇਵਲਨ
 ਮੁ॥ ੪॥ ੪॥ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਜੇਸਉਥੇਚਿਓਚਿਖਾਵਾਇਆ॥ ਸਾਖਤ
 ਹਰਿਹਰਿਚੀਤਿਨਆਇਆ॥ ੧ ਸੰਤਜਨਕੀਲੇਹੁਮਰੇ॥ ਸਾਖਸੰਗਿਪਾਵਹੁਪਰ
 ਮਗਤੇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਪਾਥਕਉਬਹੁਨੀਹੁਪੀਵਾਇਆ॥ ਨਹ ਕੀਰਿਅਧਿਕਸੁਕਾ
 ਇਆ॥ ੨ ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਮੁਰੇਖੇਸੁਨਾਇਆ॥ ਜੈਸੇਦਹਇਸਾਪਵਨੁਸੁਲਾਇਆ॥
 ੩ ਬਿਨੁਕਲਖਸਹਨੁਜੈਸੇਗਹਨਪਾਇਆ॥ ਤਿਉਸਕਤੋਰੋਸਾਗਸਾਇਆ॥

४॥ ਤਿਤਤੀਸਾਗਾਜਿਤੁਕੇਲਾਇਆ॥ ਕਪੁਨਨਕਪ੍ਰਭਿਬਲਤਬਲਾਇਆ॥ ੫॥
੫॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਹਚਿਓਸੰਗੀਗਜਿਨਹਿਉਪਾਏਤਿਸ
ਕਉਪੀਗ॥ ੧ ਗੁਰੋਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਕੇਕਾਮਾ॥ ਸਤਿਪਸਤਿਜਾਕੀਸਦਾਛਾਮਾ॥ ੧ ਗਉ॥
ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਨਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੀਬਿਪਰੀਤਿ॥ ੨ ਅੰਤਹੀਤਸਨੁ
ਨਪਾਰਣਾ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਮਹਾਨਗਇਣਾ॥ ੩ ਨਨਕਬੋਲੈਅਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਏਕਬਿਨਾ
ਦੁਜਾਨਹੀਜਲੀ॥ ੪॥ ੬॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਗੈਦਪੁਪਾਏਨਗਇਣਾ॥
ਅਧਿਕਾਰਿਤਰਿਪੇਸਰਸਾਇਣਾ॥ ੧ ਪ੍ਰਭੁਅਗੈਸਾਸਤ੍ਰਸਉਣਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਹਿਹਕਉਣਾ॥ ੧ ਗਉ॥ ਰਸਨਾਨਾਮੁਕਰਨਸੁਣਿਜੀਵੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਸ
ਰਬਿਹੁਜੀਵੇ॥ ੨ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਤਿਵੇਗੇ॥ ਅਨਹਤਸਬਦਵੇਜੇਦਰਬਾਰੇ॥ ੩ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕਾਸੀਏਮਿਲਾਏ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਕਾਸਗਣਗਤਿਆਏ॥ ੪॥ ੭॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਕੇਟਿਮੇਨੇਰਬਾਵਹਿਤਾਥਾ॥ ਜਮਮਾਰਗਿਕੇਸੰਗੀਨਪਾਥਾ॥ ੧ ਗੰਗਾਜਸੁਰੇ
ਬਿੰਦਨਮਾ॥ ਜੋਸਿਮਰੇਤਿਸਕੀਗਤਿਤੇਵੈਪੀਵਤਬਹੁਵਿਨਜੇਨਿਕ੍ਰਮਾ॥ ੧ ਗਉ॥ ਪੁਜਾਪੁ
ਛਾਪਇਸਨਨਾ॥ ਸਿਮਰਤਨਮਕਏਨਿਹਕਮਾ॥ ੨ ਗੰਗਮਾਲਸਾਦਨਦਰਬਾਰਾਸਿ
ਮਰਤਨਮਪੁਰਨਆਚਾਰਾ॥ ੩ ਨਨਕਦਾਸਇਤੁਕੀਆਬੀਚਰਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਿਮਿ
ਬਿਅਸਰਛਹੁ॥ ੪॥ ੮॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਲੇਖੁਨਲੋਗੋਤਿਲਕਾਮੁਲਿ॥ ਦੁਸਟੁ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਮੁਆਹੋਇਕੈਸੁਲਿ॥ ੧ ਹਰਿਜਨਗੇਖਪਰਬ੍ਰਹਮਿਆਪਿ॥ ਪਾਪੀਮੁਆ
ਗੁਰਮਰਤਾਪਿ॥ ੧ ਗਉ॥ ਅਪਣਖਸਮੁਜਿਨਿਆਪਿਧਿਆਇਆ॥ ਇਆਣਾ
ਪਾਪੀਓਹੁਆਪਿਪਚਾਇਆ॥ ੨ ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਅਪਣਦਾਸਕਾਰਖਵਾਸਾ॥ ਨਿ
ਦਕਕਾਮਾਥਾਈਹਉਹਕਾਸਾ॥ ੩ ਜਨਨਨਕਕੀਪਰੇਮਸੁਹਿਸੁਦੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਸ
ਲੇਵੁਪਾਪੀਪਚਿਆਕੁਇਆਨਿਹਾਸੁ॥ ੪॥ ੯॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਖੁਬਿਖੁਬ
ਖੁਬਿਖੁਬਿਖੁਬਿਤੇਰੇਨਾਮੁ॥ ਝੁਠਿਝੁਠਿਝੁਠਿਝੁਠਿਦੁਨੀਆਗੁਮਾਨੁ॥ ੧ ਨਗਜਤੇ
ਰੇਖੇਦੀਦਾਰਅਪੁਰਾ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਸਕਦੁਨੀਆਛਹੁ॥ ੧ ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰ
ਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਾ॥ ਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿਠਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਰਾ॥ ੨ ਨੀਧਰਿਆਧ
ਰਪਨਤਖੁਦਾਇ॥ ਗਕੀਬਨਿਵਾਜਦਿਨੁਰੋਇਧਿਆਇ॥ ੩ ਨਨਕਕਉਖੁਦਖਸ
ਅਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਅਸਪੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ੫੭ ੧ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾ
 ਰਿਗਾਖੀ॥ ਅਸਟਮਥੀਤਿਗੋਵਿੰਦਜਨਮਾਸੀ॥ ੧ ਕਰਮਿਕੁਲੇਨਰਕਰਤਕਚ
 ਹਾਇਲਾ॥ ਜਨਮਮਰਦੇਤਹਤਨਹਾਇਲਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਕਰਿਪੰਜੀਗੁਖਵਾ
 ਇਓਚੋਗ॥ ਓਹੁਜਨਮਨਮਰੋਹੇਸਾਕਤਢੋਗ॥ ੨ ਸਗਲਪਰਾਧੇਦਿਓਹੋਨੀ॥
 ਸੋਮੁਖਜਲਉਜਿਤੁਕਹਹਿਠਾਕੁਰੋਜਨੀ॥ ੩ ਜਨਮਿਨਮਰੋਨਅਵੇਨਜਾਇ॥ ਨ
 ਨਕਕਾਪੁਰੁਗਹਿਓਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਉਠਤਸੁਖੀਅਥੈ
 ਠਤਸੁਖੀਅਥੈ॥ ਕਉਨਹੀਲਗੈਜਾਐਸੀਬੁਝੀਅਥੈ॥ ੧ ਰਾਖਾਏਕੁਹਮਾਹਾਸੁਆ
 ਮੀ॥ ਸਗਲਪਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸੋਇਅਚਿੰਤਾਜਾਗਿਅਚਿੰਤਾਜ
 ਕਾਕਾਪੁਰੁਤੁੰਦਰਤੀਤਾ॥ ੨ ਪਹਿਸੁਖੁਵਸਿਆਬਾਹਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਕਉਨ
 ਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ੩॥ ੨ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਵਰਤਨਹਉਨਮਧ
 ਮਵਨਾ॥ ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਗੇਖੋਨਿਦਨਾ॥ ੧ ਏਕੁਗੁਸਾਣੀਅਲਹੁਮੇਗਾ॥ ਤਿੰਦੁਤੁਰਕਦੁ
 ਹਾਨੇਬੋਗਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਹਜਕਬੈਜਉਨਤੀਬਪੁਜਾ॥ ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਹਨਦੁਜਾ॥ ੨
 ਪੁਜਕਰਉਨਿਵਾਜਗੁਜਹਉ॥ ਏਕਨਿਰੰਕਰਯੋਹਿਦੈਨਮਸਕਹਉ॥ ੩ ਨਹਮਹਿ
 ਦੁਨਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ ਅਲਹਮਕੇਪਿਡਪਰਨਾ॥ ੪॥ ਕਉਕਬੀਗਇਹੁਕੀਅਵਖਾ
 ਨਾ॥ ਗੁਰਮਿਸਿਖੁਇਖਸਮੁਪਵਨਾ॥ ੫॥ ੩ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਦਸਮਿਰ
 ਗੀਸਹਜੇਬੀਧਿਆਨੀ॥ ਪੰਚਮਿਯੋਧੇਸਿਵਕੀਬਾਨੀ॥ ੧ ਸੰਤਸੰਗਿਲੇਚਕਿਓ
 ਸਿਕਾਗਮਿਗਪਕਰੇਬਿਨੁਪਹੁਪੀਆਗ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਅਖੇਗਬਿਰਤਿਬਾਹਰਿਆ
 ਇਓਧਾਇ॥ ਅਹੋਰਾਪਾਇਓਪਰਕੈਗਾਇ॥ ਸਿਗਪਕਰੇਪਹਿਅਵੇਹਾਇ॥ ਚੁਖ
 ਚੁਖਲੇਗਏਬਾਢੇਬਾਇ॥ ੩ ਏਹੁਅਹੋਰਾਕੀਨਿਦਨੁ॥ ਨਾਨਕਕੈਪਹਿਕੇਵਲਨ
 ਮੁ॥ ੪॥ ੪॥ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਜੇਸਉਥੇਚਿਓਚਿਖਾਵਾਇਆ॥ ਸਾਖਤ
 ਹਰਿਹਰਿਚੀਤਿਨਆਇਆ॥ ੧ ਸੰਤਜਨਕੀਲੇਹੁਮਤੇ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਪਾਵਹੁਪਰ
 ਮਗਤੇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਪਾਥਕਉਬਹੁਨੀਗੁਪੀਵਾਇਆ॥ ਨਹ ਕੁਠਿਅਧਿਕਸੁਕ
 ਇਆ॥ ੨ ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਮੁਰਖੇਸੁਨਾਇਆ॥ ਜੈਸੇਦਹਦਿਸਪਵਨੁਬੁਲਾਇਆ॥
 ੩ ਬਿਨੁਕਲਖਯਹਨੁਜੈਸੇਗਾਹਨਪਾਇਆ॥ ਤਿਉਸਕਤਏਸਾਬਹਾਸਾਇਆ॥

੪ ਤਿਤਤੀਸਾਸਾਜਿਤੁਕੇਲਾਇਆਕਪੁਨਨਕਪ੍ਰਿਬਲਤਬਲਾਇਆ॥ ੨॥
੫॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਗਚਿਓਸੰਗੀਗਜਿਨਹਿਉਪਾਏਤਿਸ
ਕਉਪੀਗ॥ ੧ ਗੁਰੋਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਕੇਕਮਾ॥ ੨ ਸਤਿਪਸਤਿਜਾਕੀਸਦਾਛਮਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਨਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੀਬਿਪਰੀਤਿ॥ ੨ ਅੰਤਹੀਤਸਨੁ
ਨਪਾਰਣਾ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਮੇਰਾਨਗਇਣਾ॥ ੩ ਨਨਕਬੇਲੈਅਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਏਕਬਿਨਾ
ਦੁਜਾਨਹੀਜਾਣੀ॥ ੪॥ ੬॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਗੈਦਮੁਪਾਏਨਗਇਣਾ॥
ਅਧਿਕਾਰਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਇਣਾ॥ ੧ ਪ੍ਰਭੁਅਗੈਸਾਸਤ੍ਰਸਉਣਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਹਿਹਰਉਣਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਰਸਨਾਮੁਕਰਨਸੁਣਿਜੀਵੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਸ
ਰਬਿਹੁਜੀਵੇ॥ ੨ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਤਿਵੇਗੇ॥ ਅਨਹਤਸਬਦਵੇਜੇਦਰਬਾਰੇ॥ ੩ ਕਥਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕਾਸੀਏਮਿਲਾਏ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਕਾਸਰਣਗਤਿਆਏ॥ ੪॥ ੭॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੨॥
ਕੇਟਿਮੇਨਰਬਾਵਹਿਹਾਥਾ॥ ਜਮਮਾਗਰਿਕੇਸੰਗੀਨਪਾਥਾ॥ ੧ ਗੀਗਾਜਸੁਰੇ
ਬਿੰਦਨਮਾ॥ ਜੋਸਿਮਰੇਤਿਸਕੀਗਤਿਤੇਵੈਪੀਵਤਬਹੁਵਿਨਜੇਨਿਕ੍ਰਮਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਪੁਜਾਪੁ
ਚਪਇਸਨਨਾ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮਕਏਨਿਹਕਮਾ॥ ੨ ਰਾਜਮਾਲਸਾਦਨਦਰਬਾਰਾਸਿ
ਮਰਤਨਮਪੁਰਨਆਚਾਰਾ॥ ੩ ਨਨਕਦਾਸਇਤੁਕੀਆਬੀਚਰਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਿਮਿ
ਬਿਆਸਰਛਹੁ॥ ੪॥ ੮॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਲੇਖੁਨਲਗੋਤਿਲਕਾਮੁਲਿ॥ ਦੁਸਟ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਮੁਆਹੋਇਕੈਸੁਲਿ॥ ੧ ਹਰਿਜਨਗੇਖਪਾਬਬ੍ਰਹਮਿਆਪਿ॥ ਪਾਪੀਮੁਆ
ਗੁਰਪਰਤਾਪਿ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਅਪਣਖਸਮੁਜਿਨਿਆਪਿਧਿਆਇਆ॥ ਇਆਣਾ
ਪਾਪੀਓਤੁਆਪਿਪਚਾਇਆ॥ ੨ ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਅਪਣਦਾਸਕਾਰਖਵਾਲਾ॥ ਨਿੰ
ਦਕਕਾਮਾਥਾਈਹਉਹਕਾਲਾ॥ ੩ ਜਨਨਨਕਕੀਪਰੇਮਸੁਹਿਸੁਲੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਅ
ਲੇਖੁਪਾਪੀਪਚਿਆਕੁਇਆਨਿਹਾਸੁ॥ ੪॥ ੯॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਖੁਬਿਖੁਬ
ਖੁਬਿਖੁਬਿਖੁਬਿਤੇਰੇਨਮੁ॥ ਝੁਠਿਝੁਠਿਝੁਠਿਝੁਠਿਦੁਨੀਆਗੁਮਾਨੁ॥ ੧ ਨਗਜੇਤੇ
ਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰਅਪੁਰਾ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਸਕਦੁਨੀਆਛਹੁ॥ ੧ ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰ
ਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਹਾ॥ ਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿਠਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਰਾ॥ ੨ ਨੀਧਰਿਆਧ
ਰਪਨਤਖੁਦਾਇ॥ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਦਿਨੁਰੋਇਧਿਆਇ॥ ੩ ਨਨਕਕਉਖੁਦਖਸ
ਮਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਅਸੁਨਵਿਸਰੈਇਲਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫

ਸਾਚਮਦਰਸੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹੁ। ਪ੍ਰਕਾਕਾਦਸਤਿਕਹਿਸਹੁ॥ ੧ ਜੀਵਤਜੀਵਤਜੀ
ਵਤਹਤੁ। ਰਸਰਸਾਇਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁ। ਹਿਹਹਿਹਿਹਿਰਿਸਨਾਕਹੁ॥ ੧
ਹਾਉਮਕਲਿਜੁਗਮਹਿ। ਇਕਨਮਿਉਧਹੁ। ਨਨਕੁਬੈਬੈਬੁਮਬੀਚਹੁ॥ ੨॥੧॥
ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਰਬਫਲਪਾਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੇਲੁਮਿਟਾ
ਏ॥ ੧ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਨਉ। ਪੁਰਬਿਕਰਮਲਿਖੇਗੁਲਗਾਉ॥ ੧ ਹਾਉ। ਸਾ
ਪੁਸੀਗਿਓਵੈਉਧਹੁ। ਸਿਰਪਾਵੈਪ੍ਰਕੈਦੁਅਧਾ॥ ੨॥ ਸਰਬਕਲਿਆਲਚਰਣਪ੍ਰਭ
ਸੇਵਾ। ਪੁਰਿਬਾਛਹਿਸਰਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ ੩ ਨਯਕਪਾਇਆਨਮਨਿਸਾਨੁ। ਹਰ
ਜਪਿਜਪਿਉਧਹਿਅਸਗਲਜਹੁ॥ ੪॥੧੩॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੬੫ ਅਪਲੇਦਾ
ਸਕਉਕੀਠਿਲਗਾਵੈ। ਨਿੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥ ੧ ਪਾਪੀਤੇਰੇਖੇਨਗਾਇ
ਣਾ। ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤੁੰਨਾਹੀਪਾਪੀਪੁਚਿਆਪਕਮਾਇਣਾ॥ ੧ ਹਾਉ।
ਦਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਨਿੰਦਕਕੀਤੇਈਬਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅ
ਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਦੋਖੀਅਪਣਾਕੀਤੁਪਾਇਣਾ॥ ੩ ਆਇਨਜਾ
ਈਹਰਿਅਸਮਾਈ। ਨਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ ੪॥੧੩॥

ਹਾਉਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ॥
ਸ੍ਰੀਧਰੇਮਨਸਗਲਉਪਾਵਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁਖਦਾਤਾ। ਐਸੈਕੁੰਡਿਕਰਮਿਨਸੇ
ਵਾਕਵਨਬਿਖਿਆਰਸਮਾਤਾ॥ ੧ ਰੇਮਨੇਮੇਰੇਤੁਗੇਵਿੰਦਕਾਚੁ। ਅਵਰਉਪਾਵ
ਸਗਲੇਮੇਏਖੇਜੋਚਿਤਵੀਐ। ਤਿਤੁਬਿਗਰਸਿਕਾਚੁ॥ ੧ ਹਾਉ। ਠਕੁਰੇਵੇਡੇਦਾਸੀ
ਕਉਸਿਮਹਰਿਮਨਮੁਖਅੰਸਅਗਿਆਨਾ। ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਕਹਹਿਤਿਨਨਿੰਦਹਿ
ਨਿਗੁਰੇਪਸੁਸਮਾਨਾ॥ ੨ ਜੀਉਪਿਭੁਤਨੁਸਨੁਸਕੁਹਰਿਕਾਸਾਕਤਕਹਤੇਮਹਾ। ਅਹੰ
ਬੁਧਿਦੁਰਮਤਿਰੈਮਲੀਬਿਨੁਗੁਰਕੁਵਜਲਿਠੇਗਾ॥ ੩ ਰੇਮਜਗਜਪਤਪਸਰਿਸੰ
ਜਮਤਾਟਿਤੀਰਬਿਨਹੀਪਾਇਆ। ਮਿਟਿਆਆਪੁਪਏਸਰਣਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕ
ਜਗਤੁਤਗਾਇਆ॥ ੪॥੧੪॥੧੪॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਲ
ਮਹਿਪੇਖਿਓਗ੍ਰਿਹਿਪੇਖਿਓਉਦਾਸਾਏ। ਏਭਧਾਰਜਟਧਾਰੈਪੇਖਿਓਵੰਤਨਮਤੀ
ਰਥਾਏ॥ ੧ ਸੰਤਸੰਗਿਪੇਖਿਓਮਨਮਾਏ। ਉਕੁਏਇਆਸਰਬਮਹਿਪੁਰਨਹਸਮੰ
ਕਥਗੁਲਗਾਏ॥ ੧ ਹਾਉ। ਜੋਗਰੇਖਸੰਨਿਅਸੈਪੇਖਿਓਜਤਿਯੋਗਮਕਪੜਾਏ॥

ਤਪੀਤਪੀਸਰਮੁਨਿਮਹਿਪਿਥਿਓਨਟਿਨਾਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥ ੨ ਚਤੁਮਹਿਪਿਥਿਓਨਟਿਨਾਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥
ਪਿਥਿਓਨਟਿਨਾਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥ ਸਰਮਿਥਿਓਨਟਿਨਾਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥ ਤਉਕਿਸਤੋਕਤਉਦੁਹਾ
ਏ॥ ੩ ਅਗਤਅਗਤਬੇਅਤਸੁਆਮੀਨਕੀਮਕੀਮਕੀਮਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਿਨੇਕੇਬ
ਲਿਬਲਿਜਾਣੀਐਜਿਧਪਟਿਪਗਟੀਆਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੫ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿ
ਬੁਝੈਸੇਬੁਝਾਕਿਉਕੇਹੈ॥ ਬਿਖੁਸੰਚੈਨਿਤਡਰਤਾਠਿਹੈ॥ ਚੈਨਿਕਟੇਅਰੁਕੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸਰੋਮਤੀਮਾਇਆ॥ ੧ ਨੇਕੈਨੇਕੈਸਰੁਕੇਕਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਦੁਵਿਹਲਾਕੇਸਰੈ॥
੧ ਹਾਉ॥ ਨਿਕਟਿਨਟੇਖੇਪਗਗਿਰਿਜਾਇ॥ ਦਰਬੁਤਿਰੈਮਿਥਿਅਕਰਿਖਾਇ॥ ਪਈਠਗ
ਉਰੀਹਰਿਸੰਗਿਨਜਾਨਿਆ॥ ਬਾਬੁਗੁਰੂਪੈਰਗਮਿਕੁਲਾਨਿਆ॥ ੨ ਨਿਕਟਿਨਜੈਨੇਬੇਸੇਕੁਤਾ॥
ਮਾਇਆਮਹਿਮੁਠਪੈਮੁਠੁ॥ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਿਰੰਤਰਿਜਾਇ॥ ਬਾਬੁਗੁਰੂਪੈਰਗਮਿਕੁਲਾਇ॥ ੧
੩ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਆਲਿਲਾਟਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਨਿਕਟੇਸੇਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਆਵੈਨਜਾਵੈਕੇਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਤੁਰਾਖ
ਹਿਤਿਸੁਕਉਨੁਮਹੈ॥ ਸਰਤੁਤੁਰੀਅੰਤਰਿਸਗਲਸੀਸਰੋ॥ ਕੇਟਉਪਾਵਚਿਤਵਤਪੈਪਾਣੀ ॥੧
ਸੋਹੈਵੈਜਿਥੈਚੋਜਵਿਡਾਣੀ॥ ਰਾਖਹੁਗਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ਤੇਰੀਸਹਇਤੇਹੇਦਰਬਾਰਿ॥ ੧
ਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਨਿਰਕਉਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਤਿਨਕਉਦੁਹਿਕੀਆਏਕੁਪਗਤਾ॥ ਜੇਤੁਕ
ਹਰਿਸੇਈਠੁਨਿਹੋਇ॥ ਮਾਏਨਗੇਬੇਦੁਜਾਕੇਇ॥ ੨ ਕਿਆਤੁਸੇਚਹਿਮਾਣਸਬਾਇ॥ ਅੰਤ
ਰਜਮੀਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ॥ ਏਕਟੇਕਏਕੇਆਧਾਰੁ॥ ਸਰੁਕਿਛੁਜਾਣੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ੩ ਜਿਸੁ
ਉਪਰਿਨਦਰਿਕੇਕੇਕਰਤਹੁ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੇਸਰਿਕਾਜਸਵਾਰਿ॥ ਤਿਸਕਾਰਾਖਾਏਕੋਸੇਇ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕਅਪਵਿਨਸਕੈਕੇਇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੭ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਤਉਕੜੀਐਜੇਤੋਵੈਬਾ
ਹਰਿ॥ ਤਉਕੜੀਐਜੇਵਿਸਰੈਨਹਰਿ॥ ਤਉਕੜੀਐਜੇਦੁਜਭਾਏ॥ ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਹ
ਰਿਆਸਮਾਏ॥ ੧ ਮਾਇਆਮਹਿਕੜਕੜਿਪਚਿਆ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੇਕੁਮਿਕੁਮਿਕੁਮਿਖ
ਪਿਆ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਤਉਕੜੀਐਜੇਦੁਜਕਰਤਾ॥ ਤਉਕੜੀਐਜੇਅਨਿਆਇਕੇਮ
ਰਤਾ॥ ਤਉਕੜੀਐਜੇਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਹੀ॥ ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਹਰਪੁਰਿਸਮਾਹੀ॥ ੨॥
ਤਉਕੜੀਐਜੇਕਿਛੁਹਇਧਿਛੁਲੈ॥ ਤਉਕੜੀਐਜੇਕੁਲਿਹਵਾਣੈ॥ ਗੁਰਕਹਿਆ
ਜੇਤੋਇਸਰੁਪੁਕਤੇ॥ ਤਉਕੜੀਐਜੇਅਚਿਤਮਸੇਤੇ॥ ੩ ਪੁਕਤੁਪੈਠਕੁਰਸ
ਕੁਕੇਤੇਗਾ॥ ਜਿਉਕਾਵੈਤਉਕਹਹਿਨਿਬੇਗਾ॥ ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਇਕਹਹਿਆਸਮਾਇ॥

ਰਾਖੁ ਮੇਜਨ ਨਕਸਰ ਲਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੮ ਕੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੇ
 ਨਿਰਤ ਕਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਕੈਠੈ ਕੈਸੇ ਗਵਨ ਹਰੀ॥ ਜੀਲ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਬੈਠੇ ਬਾਬਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ
 ਬਿਰਥੇ ਸਕਿ ਕਾਜ॥ ੧ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕਹੁ ਤੇਰੀ ਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਇ
 ਰਿਆ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹ ਵਾਕ ਹੋ ਕੇ ਬਕਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਵਨ ਕਹੁ ਕੇ ਸੁਨਤਾ॥
 ਬਿਨੁ ਨੇੜਾ ਕਹੁ ਕੇ ਪੇਖੇ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਹੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੇ॥ ੩ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੇ
 ਈਪੀਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਗਾਜ ਮੀਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਕਹੁ ਅਨੁਛਾਰਨਾ॥ ਨਾਮ
 ਬਿਨ ਸਕੁ ਜਗੁ ਬਝਿਓ॥ ੩ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹੁ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਉਤਿ ਆਗਿ ਕ
 ਹਉਤਿ ਆਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹੁ ਅਨ ਚੁਗੇ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਠੇ॥
 ੪ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਅਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਪੈਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਸਿਆਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਕੈਕ
 ਸਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਦਰਕਾ ਬੀਚਰਾ॥ ੫॥ ੬॥ ੧੮ ਕੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ॥ ਕਾਮਿ ਰੋਗਿ ਮੇਗ ਬੁਝਿ ਸਿਲੀਨਾ॥ ਦੁਸਟਿ ਰੋਗਿ
 ਪਾਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ॥ ਨਾਇ ਰੋਗਿ ਖਾਖਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ॥ ੧ ਜੇ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਰੋਗੀ॥ ਰੋਗ
 ਹਰਤੇ ਮਰਾਸਤਿ ਗੁਰੋ ਜੋਗੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਹ ਵਾਰੋਗੀ ਮੀਨੁ ਗਿਸਿ ਆਨੇ॥ ਬਾਸ ਨ
 ਰੋਗਿ ਕਵਹੁ ਬਿਨ ਸਾਨੇ॥ ਤੇਤੋ ਗਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਤਿਥਿ ਧਿਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੋ ਬਿ
 ਕਾਰਾ॥ ੨ ਰੋਗੇ ਮਰਤੋ ਰੋਗੇ ਜਨੇ ਮੇ॥ ਰੋਗੇ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੇ ਨੀਕੁ ਰੋਖੇ॥ ਰੋਗ ਬੰਧ ਹਰਨੁ
 ਹਤੀਨ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੋ ਗੁਰ ਕਤ ਹਿਨ ਜਾਵੈ॥ ੩ ਪਰਬੁ ਮਿਜਿ ਸੁਕੀਨੀ
 ਦਇਆ॥ ਬਾਤਿ ਪਕੜਿ ਰੋਗੁ ਕਉ ਦਿਸਾਇਆ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਸ ਸੰਗੁ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰੋ ਗੁਮਿ ਟਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੦॥ ਕੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚੀਤਿ
 ਆਵੈ ਤਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਰਪਾ
 ਪੂਰੀ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕਬਹਿ ਝੂਠੀ॥ ੧ ਅੰਤ ਰਿਹਾ ਮਗਾਇ ਪੁਗੇ ਆਇ॥ ਗੁਰਿ
 ਪੁਰੈ ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਰਬੋ ਕਰ ਜਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ
 ਤਾ ਪੁਰੋ ਕਾਜਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਰੰਗੁ ਗੁਲਾਸਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦ ਪਨਵੰਤਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦ ਨਿਭੰਤਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ
 ਭਿਰੰਗੁ ਲਾ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਚੁਕੀ ਕਾਏ॥ ੩ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖ ਜਪੁ ਪਾ
 ਏਆ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਮੁਨਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ॥

ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਕਕਰਗਵੰਤਾ॥ ੪॥੧॥੨॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਬਾਪੁਮਹਾਰਾਸਦਾਚ
ਰੰਜੀਵੀ॥ ਰਾਣੀਤਮਾਰੇਸਦੀਜੀਵੀ॥ ਮੀਤਤਮਾਰੇਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਕੁਟੰਬੁਤਮਾ
ਰਾਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸੀ॥ ੧ ਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਤਾਸਕੁਹਿਸੁਰੇਲੇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਪਿਤਾ
ਸੰਗਿਮੇਲੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮੰਦਰੇਮੇਰੇਸਭਤੇਉਚੇ॥ ਦੇਸੇਮੇਰੇਬੇਅੰਤਅਪੁਵੇਗਾਰਾ
ਜੁਮਹਾਰਾਸਦੀਨਿਹਚਲੁ॥ ਮਾਸੁਤਮਾਰਾਅਖੁਟਅਬੇਚਲੁ॥ ੨ ਸੇਰੇਮੇਰੀਸ
ਰਜੁਗਅੰਤਗਿ॥ ਬਾਜਤਮਾਰੀਬਾਨਬਨੰਤਗਿ॥ ਕੀਰਤਿਤਮਾਰੀਪਾਰਿਪਾਰਿਰੇਈ ॥
ਕਗਤਿਤਮਾਰੀਸਰਨੀਏਈ॥ ੩ ਪਿਤਾਤਮਾਰੇਪੁਗਟੇਮਾਝਾ॥ ਪਿਤਾਪੁਤਗਲਿਕੀ
ਨੀਸਾਝਾ॥ ਕਹੁਨਕਕੋਜੇਪਿਤਾਪਤੀਨੇ॥ ਪਿਤਾਪੁਤਏਕੈਗੰਗਿਲੀਨੇ॥ ੪॥੬॥੧॥੨॥
ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਿਰਵੇਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪੁਰਦਾਤੇ॥ ਤਮਅਪਰਾਧੀਤੁਮਬ
ਖਸਾਤੇ॥ ਜਿਸੁਪਾਪੀਕਉਮਿਲੈਨਦੇਈ॥ ਸਗਲਿਆਵੇਤਾਨਿਰਮਲੁਰੇਈ॥ ੧ ਸੁ
ਖਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਮਨਾਇ॥ ਸਰਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਾਏਸੁ॥ ਮਨੁਤਨੁਤੇਹਾਸਕੁਤੇਹਾਏਸੁ॥ ਚੁਕਾਪੜਦਾਤਨਦ
ਰੀਆਇਆ॥ ਖਸਮੁਤੁਰੇਸਰਕੇਗਇਆ॥ ੨ ਤਿਸੁਕਾਲਾਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥
ਤਿਸੁਕਾਲਾਤਾਬਲਸਿਰਿਸਰਿਆ॥ ਤਿਸੁਕਾਲਾਤਾਸਰਿਫਲਪਾਏ॥ ਚਿੰਤਗਈ
ਲਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ ੩ ਤਹਮੇਖਰਨਿਗੁਲਕਉਤੁਠਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਕਏਦਇਆਲਾ॥ ਨਨਕਦਸਦੇਖਿਭਏਨਿਹਲਾ ॥
੪॥੧॥੨॥੩॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਰਾਬੇਮੁਤਾਜੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਰਾਸ
ਚਾਸਾਜੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਰਾਸਕੁਸਕਾਦਾਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਰਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ੧
ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਕਿਏਵਾ॥ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸੁਖਾਗਾਏਵਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਰਾਮਾਰਿਜੀਵਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਰੇਕੀਵਡਿਅ
ਈ॥ ਪੁਗਟਰਈਰੇਸਰਨੀਥਾਈ॥ ੨ ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਰਾਤਾਨੁਨਿਤਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੇਮੇਰਾਪਾਰਿਵੀਬਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਕੈਰਉਸਦਬਲਿਜਾਇਆ॥ ਪੁਰਖੁਮਾਗੁਰੁ
ਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥ ੩ ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਕਉਨਬਿਆਪੋ॥ ਜਿਨਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਆਤਿਸੁਦਖੁਨਸੰਤਾਪੋ॥ ਨਨਕਸੇਧੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੇਦਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾਹੀ
ਕੇਦਾ॥ ੪॥੧॥੨॥੩॥੪॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਗਟੁਕਉਇਆ॥ ਨ

੬੩੮
ਇਆ

ਮੁਲੈਤਪਾਪਤਨਤੇਗਇਆ। ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਬਾਇਆ। ਨਾਮੁਲੈਤਅਠਸਠਿ
ਮਜਨਾ। ੧ ਤੀਰਥੁਪਮਾਰਾਹਿਕੇਨਾਮੁ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ ੧੪
ਉ। ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖਦੁਰਿਪਰਨਾ। ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੁੜਸੁਗਿਆਨਾ। ਨਾਮੁਲੈਤਪ
ਰਗਟਉਜੀਆਰਾ। ਨਾਮੁਲੈਤਫੂਟੇਜੰਜਰਾ॥ ੨ ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇਕ੍ਰਿਤਾਵੈ॥
ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਤਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਸਾਬਾਸਿ। ਨਾਮੁਲੈਤਹਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਰਾਸਿ॥ ੩ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰਾ। ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਆਪਾ
ਰਾ। ਨਨਕਉਧਰੇਨਾਮਪੁਨਹਚਾਗਾ। ਅਵਰਿਕਰਮਲੋਕਹਪਤੀਆਗਾ॥ ੪॥੧੩॥੨੫॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਮਸਕਾਰਤਕਉਲਖਬਾਗਿ। ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਤਕਉਵਾਗਿ।
ਸਿਮਰਨਿਤਕੋਮਿਟਹਿਸੰਤਪਾ। ਹੋਇਅਨੰਦਨਵਿਆਪਹਿਤਪਾ॥ ੧ ਐਸੇਹੀਰਾਨਿ
ਹਮਲਨਾਮਾ। ਜਾਸੁਜਪਤਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥ ੧ ਹਰਉ। ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਡੇਰਾ
ਢੇਰੈ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮਨਿਗੋਰੈ॥ ਅਨਿਕਰਗਤਜਕੇਚਕਨਪੁਜਾਗੀ॥ ਸ
ਗਲਮਨੇਰਸਪੁਰਨਹਰੀ॥ ੨ ਬਿਨਮਹਿਉਲੇਸੁਰਗਰਗਿਆ। ਬਿਨਮਹਿਸੁਕੇ
ਕੀਨੇਹਰਿਆ। ਬਿਨਮਹਿਨਿਥਾਵੇਕਉਦੀਨੇਬਾਨੁ। ਬਿਨਮਹਿਨਿਮਾਦੇਕਉਦੀਨੇ
ਮਨੁ॥ ੩ ਸਭਮਹਿਏਕਹਰਿਅਭਗਪੁਰਾ। ਸੇਜਾਪੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ। ਹਰਿਕੀ
ਰਤਨੁਤਕੋਆਧਾਰਾ। ਕਹੁਨਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਆਗਾ॥ ੪॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਮਹਿਦੁਹਾਗਨਿਆਪਿਸਵਾਰੀ। ਰੂਪਗੰਢੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ। ਮਿਟਿਓਦੁਖੁਅਹੁਸਗ
ਲਸੰਤਪਾ। ਗੁਰੋਏਏਮੇਰੇਮਾਣੀਬਾਪਾ॥ ੧ ਸਖੀਸਹੇਰੀਮੇਰੈਗ੍ਰਸਤਿਅਨੰਦਾ। ਕ
ਰਿਕਿਰਪਢੇਟੇਮਹਿਕੰਤਾ॥ ੧ ਹਰਉ। ਤਪਤਿਬੁਝੀਪੁਰਨਸਭੁਆਸਾ। ਮਿਟੇਅਧੇ
ਰਕੁਏਪਰਗਾਸਾ। ਅਨਹਦਸਬਦਅਭਰਜਬਿਸਮਾਦਾ। ਗੁਰੁਪੁਰਾਪਰਸਾ
ਦਾ॥ ੨ ਜਾਕਉਪ੍ਰਗਟਕੁਏਗੋਪਾਲਾ। ਤਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਹਾ। ਸਰਬਗੁਣ
ਤਕੈਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨੁ। ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਨਾਮਾ॥ ੩ ਜਾਕਉਟਿਓਠਕੁਰ
ਅਪਨਾ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ। ਕਹੁਨਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਆਗਾ॥ ੪॥੧੪॥੨੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਾ
ਲੁਕਾਵੈ॥ ਬੇਸੁਆਰਜਤਕਿਫੁਨਹਸਰਮਾਵੈ॥ ਸਹੋਦਿਸੁਮਚੁਰੀਕਰੈ॥ ਹ
ਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੇਲਾਬਜਹਸਿਰਿਪਰੈ॥ ੧ ਮਾਇਆਬਾਗਿਕੁਲੇਸੰਸਾਰਾ। ਮਾ

ਪਿਰੁਲਾਇਅਭੁਲਾਵਲੁਹੋਗਾਚਿਹਰਿਆਬਿਰਥਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਪੇਖਤਮਾ
ਇਆਰੰਗਾਬਿਹਾਇ॥ ਗੜਬੜਕਰੈਕਉਡੀਘੁਲਾਇ॥ ਅੰਧਬਿਉਹਾਰਬੰਧਮਨੁਧਾਵੈ ॥
ਕਰੈਹਰਨਜੀਅਮਰਿਆਵੈ॥ ੨ ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਪੁਰਨ
ਹੇਤਨਕਾਰਜਮਾਇਆ॥ ਕਾਸਿਕ੍ਰਿਪਿਲੇਕਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ ਤੜਫਿਮੁਆਜਿਉਜਲਾਬਿ
ਨੁਮੀਨਾ॥ ੩ ਜਿਸੇਕਰੇਖੋਹੋਏਹਰਿਆਪਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਜਪੁਜਾਪਿ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਇਆ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੨੪
੧ ਅਪਲੀਦਇਆਕਰੇਸੇਪਾਏ॥ ਹਰਿਕਨਮੁਮੀਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਾਚਸਬਦੁਹਿਰਦੇਮ
ਨਮਾਹਿ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿ॥ ੧ ਰਾਮਨਮੁਜੀਅਕੇਅਧਾਗੁ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਜਪਹੁਨਿਤਰਾਣੀਤਾਰਿਸਏਸਾਗਰਸੰਸਾਰੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏ
ਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਸੇਜਨਦਗਹਪਾਵਹਿਮਨੁ॥ ਸੁਖਸਯਾਅਨੰਦਗੁਲਗਾਉ॥ ਅਗੇ
ਮਿਲੈਨਿਬਾਵੈਬਾਉ॥ ੨ ਜੁਗਹਜੁਗੀਤਹਿਇਹੁਤਤੁਸਾਰੁ॥ ਹਰਿਸਿਅਰਦੁਸਾਚਾਈ
ਚਹੁ॥ ਜਿਸੁਲਾਕਿਲਾਇਲੇਏਸੇਲਾਗੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਆਜਾਗੇ॥ ੩ ਤੇਰੇਰਗ
ਤਰਗਤਨਕਾਆਪਿ॥ ਅਪਲੀਮਰਿਮਾਅਪੇਜਾਪਿ॥ ਜੀਅਜੀਤਸਰੁਤੇਰੇਹਾਬਿ ॥
ਨਨਕਕੇਪੁਰਸਦਹੀਸਾਬਿ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੨੫ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਆਵੈਕਾਮੀ॥ ਰੋਮਿਰੋਮਿਰਵਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਕੈ
ਨੇਦਾਨੁ॥ ੧ ਨਾਮੁਹਤਨੁਮੇਰੈਰੰਡਾਰੁ॥ ਅਗਮਅਮੇਲਾਅਪਰਅਪਾਰੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਨਿਚਲਧਨੀ॥ ਨਾਮਕੀਮਰਿਮਾਸਰੁਮਰਿਬਨੀ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੁਰਾਸਾ
ਹੁ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਪਰਵਾਰੁ॥ ੨ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਰੋਜਨਕਾਉ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਮਨਕਾਉ
ਆਉ॥ ਨਾਮੁਨਵਿਸਰੈਸੰਤਪੁਸਾਦਿ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਅਨਹਦਪੁਰੇਨਾਦਿ॥ ੩ ਪੁਰਕਿ
ਰਪਤੇਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ ਸਨਵੰਤੇ
ਸੇਈਪਰਧਾਨਾ॥ ਨਨਕਜਕੈਨਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੩੦॥ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੨੬
ਤੁਮੇਗਾਪਤਾਤੁਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ ਤੁਮੇਰੇਜੀਅਪੁਨਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਤੁਮੇਰਾਨੁਕਰਹਉ
ਦਸੁਤੇਗਾ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਹੁਨਹੀਕੇਮੇਗਾ॥ ੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪੁਰਦਾਤਿ॥
ਤੁਮਗੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨਗਤਿ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਮਤੇਰੇਜੀਤਤੁਬਜਾਵਨ
ਹਰਾ॥ ਹਮਤੇਰੇਕਿਖਾਰੀਦਫੁਦੇਹਿਦਾਤਗਾ॥ ਤਉਪਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਮਾਏ॥ ੫

ਟਪਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਲੇ॥ ੨ ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ ਸਾਸਸੰਗਿਤੁਮੇ
 ਗੁਲਗਾਉ॥ ਤੁਮਹੀਦਇਆਤੇਹੋਇਦਰਦਬਿਨਾਸੁ॥ ਤੁਮਹੀਦਇਆਤੇਕਮਲ
 ਬਿਗਾਸੁ॥ ੩ ਹਉਬਸਿਹਾਰੀਜਾਉਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਭਸਦਰਸਨੁਜਾਂਕੀਨਿਰਮਲਸੇ
 ਵਾ॥ ਦਇਆਕਰੁਨੁਕਰਪ੍ਰਭੇਮੇਗੇ॥ ਗੁਲਗਾਵੇਨਨਕੁਨਿਤਤੇਗੇ॥ ੪॥੧੮॥੩੨
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਭਤੇਉਚਾਕਾਦਰਬਾਗੁ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋਹੁ॥
 ਉਚੇਤੇਉਚਾਜਾਕਾਬਾਨਾਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਮ॥ ੧ ਤਿਸੁਸਰਲਾਈ
 ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਕਹਿਕਿਹਪਾਜਾਕਉਮੇਲੈਸੋਇ॥ ੧ ਘਾਉ॥ ਜਾਕੇਕਰਤਬਲ
 ਖੇਨਜਾਹਿ॥ ਜਾਕਾਰਵਾਸਾਸਰੁਪਟਮਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਕਇਆਸਾਧੁਕੇਸੀਗਿ
 ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਅਨਦਿਨੁਗੀ॥ ੨ ਦੇਦੇਤੇਟਿਨਹੀਕੰਡਾਗਬਿਨਮਹਿਬਾਪਿ
 ਓਥਾਪਨਹਾਗ॥ ਜਾਕਾਪੁਕਮੁਨੇਮੈਕੋਇ॥ ਸਿਰਿਪਾਤਿਸਾਹਾਸਚਾਸੋਇ॥ ੩ ਜਿ
 ਸਕੀਓਟਿਤਿਸੇਕੀਆਸਾ॥ ਦੁਖਸੁਖੁਹਮਰਾਤਿਸਹੀਪਾਸਾ॥ ਰਾਖਿਲੀਨੇਸਰੁਜਨਕਾ
 ਪੜਵਾ॥ ਨਨਕੁਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ॥ ੪॥੧੯॥੩੩ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਹੋਵ
 ਨਹਾਰੀਹੋਜੁਬਨਾਇਆ॥ ਬਲਨਬਰਤਨਕਉਸਨਈਧੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ ਬੁਝਿਏ
 ਗੁਰੁਕੋਜੋਕੋਇ॥ ਜਨਮਸਕਲਠਿਹਿਸੋਗੁਨੇਹੋਇ॥ ੧ ਬਿਖਿਅਕਾਸਰੁਧੰਧੁਖਸਾ
 ਹੁਵਿਹਲੈਕੀਨੇਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ ੧ ਘਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਮਿਮਾਇਆਹੀਬਿਅਪਾਜੇ
 ਲਪਟੇਤਿਸੁਦੁਖਸੰਤਾਪਾ॥ ਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਨਮਾਧਿਅਏ॥ ਨਮਾਨਿਧਾਨੁਵਡਕਾ
 ਗੀਪਾਏ॥ ੨ ਸ੍ਵਾਗੀਸਿਉਜੇਮਨੁਗੀਦਾਵੇ॥ ਸ੍ਵਾਗਿਉਤਾਰਿਐਠਿਹਿਪਦੁਤਾਵੇ॥ ਮੇ
 ਘਕੀਢੁਇਆਜੇਸੇਬਰਸਨਹਾਰੁ॥ ਤੈਸੇਪਰਪੰਚਮਹਾਬਿਕਾਰੁ॥ ੩ ਏਕਵਸਤੁਜੇ
 ਪਾਵੈਕੋਇ॥ ਪੁਰਨਕਾਜੁਤਾਹੀਕਾਹੋਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਨਿਪਾਇਆਨਮੁ॥ ਨਨ
 ਕਆਇਆਸੇਪਰਵਾਨੁ॥ ੪॥੨੦॥੩੩ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾ
 ਜੇਨੀਰਵਨਾ॥ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਹੋਗੀਕਰਨਾ॥ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੁਖਸਤਾ॥ ਬਾਰੁਤਕਿੰਦ
 ਕਕਉਜਾਮਾ॥ ੧ ਸੰਤਸੰਗਿਕਥਹਿਜੇਬਾਦੁ॥ ਤਿਨਨਿੰਦਕਨਾਹੀਕਿਢੁਸਾਦੁ॥ ੧ ਘਾਉ॥
 ਕੁਗਤਕੀਨਿੰਦਾਕੰਧੁਢੇਦਾਵੇ॥ ਕੁਗਤਕੀਨਿੰਦਾਕੁਰੁਚਾਵੇ॥ ਕੁਗਤਕੀਨਿੰਦਾਕੁਰੁ
 ਮਹਿਗਏ॥ ਕੁਗਤਕੀਨਿੰਦਾਭਾਜੇਤਟੇ॥ ੧ ਨਿੰਦਕਕੀਗਾਤਿਕਤਪੁਨਾਹਿ॥ ਆ
 ਪਿਥੀਜਿਅਯੋਜੀਧਾਹਿ॥ ਚੰਗਜਾਕਸੁਆਰਤੇਬੁਰਾ॥ ਅਭੇਦੁਨਿੰਦਕਸਿਰਿ

ਸਗਾ॥ ੩ ਪਾਠਬ੍ਰਹਮਕੇਰਗਤਨਿਹੈਵੇਹੁਸੋਨਿਸਤਰੋਜੇਪੁਜੈਪੈਗਾ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਿਨਿੰਦ
ਕੁਰੇਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਇਮਿਟਾਇਆ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੩੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫
ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਦਅਰੁਨਾਦਾ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੁਰੇਕਾਜਾ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੁਜਾਦੇਵਾ॥ ਨਾਮੁਹਮਾ
ਰੈਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ੧ ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਦ੍ਰਿਖਿਓਹਿਨਾਮੁ॥ ਸਕਤੇਉਤਮੁਹਿਹਿਕਾਮੁ॥ ੧
ਗਾਉ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਅਜਨਇਸਨਨੁ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੁਰਨਦਾਨੁ॥ ਨਾਮੁਏਤਤੇਸਗਲਪਵਿ
ਤਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਤੇਮਰੇਕਾਈਮੀਤਾ॥ ੨ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਸਉਲਸੈਜੋਗਾ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਸੁਭੋਗਾ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਸਗਲਅਚਰਾ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਨਿਰਮਲਾਬਿਉਹਰੁ॥ ੩॥
ਜਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪੁਕੁਏਕਾ॥ ਸਗਲਜਨਾਕੀਹਿਹਿਹਿਟੇਕਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਨਾਨਕਹਰ
ਗੁਲਗਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਸੁਦੇਵੈਨਉ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੩੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫ ਨਿਯ
ਨਕਉਤਮਦੇਵਹੁਧਨਾ॥ ਅਨਿਕਪਾਪਜਾਤਿਨਿਰਮਲਮਨਾ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਕੁਆਰੁ
ਕਤਅਪੁਨੇਕਉਦੇਵਹੁਨਮਾ॥ ੧ ਸਠਲਸੇਵਾਗੋਪਾਲਗਾਇ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਮੁ
ਅਮੀਤਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਗੋਗੀਕਪੁਰਖਭੁਯੋਗੁ॥ ਦੁਖੀਏਕਾ
ਮਿਟਾਵੁਪੁਕਸੋਗੁ॥ ਨਿਥਾਵੇਕਉਤਮਥਨਬੈਠਾਵਹੁ॥ ਦਾਸੁਅਪੁਨੇਕਉਰਗਤੀਲਾ
ਵਹੁ॥ ੨ ਨਿਮਾਏਕਉਪੁਕਦੇਤੇਮਾਨੁ॥ ਮੁਕੁਮੁਗਧੁਰੋਇਚਤੁਰਸੁਗਿਆਨੁ॥ ਸਗਲ
ਕੁਇਆਨਕਾਕਉਨਸੈ॥ ਜਨਅਪਨੇਕੋਹਿਮਨਿਵਸੈ॥ ੩॥ ਪਾਠਬ੍ਰਹਮਪੁਕਸੁਖ
ਨਿਸਾਨ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮਾ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਸੀਤਟਹਲੇਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਧੁਸੰਗਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੩੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਹਿ
ਮਨਿਵਸੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਦੁਰਤੁਸਕੁਨਸੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ ਸੰ
ਤਸੰਗਿਹੋਇਏਕਪਰੀਤਿ॥ ੧ ਸੰਤਮੰਡਲੁਤਹਾਕਾਨਉ॥ ਪਾਠਬ੍ਰਹਮਕੇਵਲਗੁਲ
ਗਾਉ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਦੁਹੋ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਮੁਕਿਵੁਨਕਹੋ॥ ਸੰ
ਤਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਬਲੀ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਲੀ॥ ੨॥ ਸੰਤਮੰਡਲ
ਕਾਨਿਹਚਲਾਸਨੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰ
ਮਲਕਥਾ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਉਮੇਦੁਖਨਸਾ॥ ੩ ਸੰਤਮੰਡਲਕਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ ਸੰਤਮੰ
ਡਲਮਹਿਹਿਗੁਲਤਾਸੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਠਾਕੁਗਬਿਸਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਉਤਿਪਤਿਕੁਗ
ਵਨੁ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫ ਗੋਗੁਕਵਨੁਜਾਹੋਖੇਆਪਿ॥ ਤਿਸੁਜਨ

ਤੇ ਇਨ ਦੁਖ ਸਤ ਪਾ ॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਾ ਕਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਤੇ ਕਾਢੁ ਪਹਰੇ ॥
 ੧ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਕ
 ਟਿਨ ਆਵੈ ਤੇ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਸੇਤ ਬਕਿਨ ਰਿਉ ਪਾਇਆ ॥
 ਕਵਨ ਮੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਮਾਹਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ਅਪਨੇ
 ਰਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਜਲੁ ਹੁਤਿ ਸਕੈ ਹਥਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ
 ਅਨ ਬੋਕਨ ਬਾ ॥ ਦੁਖ ਕੰਜਨ ਤਾ ਕਾ ॥ ਜੈ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
 ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਾਨ ਸੁਨੁ ਤੁਮੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜ
 ਗੁਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝ ਹਿਥਿ ਆਏ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਨ ਨ ਕਸੁ ਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੩੮ ॥
 ਕੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹਾ ਕਲਿ ਮਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਰਿ ॥
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨੇਪੇ ਕਾਢੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨ ਸੇਜ ਜਾਯੁ ॥ ੧ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇ
 ਕਾ ॥ ਸਕੁ ਮਹਿਰ ਵਿਆਸਾ ਹਿ ਬੁਝੇ ਕਾ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਅਲੰਦਾ ॥ ਤੇ
 ਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀ ਐਕਉ ਸਾਗੁ ॥ ਰਖ ਲਹਾਹੁ ਪੁਰਾ ਸੁਖ
 ਸਾਗੁ ॥ ੨ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਰਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਾ ਬੋਝੇਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
 ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਨੁ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੁਝੀ ਬਾਲੁ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਬੁਝਵਾਸਾ ॥ ਸਗ
 ਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨ ਦੁਕਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿਨਾ
 ਨ ਕਸਾ ਚੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੩੯ ॥ ਕੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੋ ਮੇਰੇ ਡੀਪਰਾ
 ਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਕੁ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਸੋ ਕੁਮਹੁ ਸਕੁ ਕੀਨਿ ਦੁਹਿ ॥ ਪਰਮ
 ਬੈਸਨੇ ਪ੍ਰਭੇ ਪਾਖਿ ਹਜੂਹਿ ॥ ੧ ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪੇ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਅੰਬੁ ਧਿਕਾਵੈ ਡਿਭਾ ਸੀਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਉਤਰਿ
 ਅਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨਿਸ ਡੋਰੇ ॥ ੨ ਬੈਰੀ
 ਮੀਤ ਹੋਏ ਸਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੁਰਨ ਕੁਝ ਵਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਭੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸਤਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਜਿ ਸੁਰੇਖੇ ਆ
 ਪਿ ॥ ਸੋਈ ਰੁਗਤੁ ਜਪੇ ਨਾਮ ਜਾ ਪਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰੇ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੪੦ ॥ ਕੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਤੇਧ
 ਨਿਖਾਏ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੈ ਨਿਰਤਿ ਨਾਏ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਏਸ ਕਮਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁ

ਮਾਹਿਰਿਹਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੧ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਸਹਜ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਣੀਐਵਡ
ਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਹਿਹਿਗਿਨਾਮੁਕਹੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਸੁਤਬਨਿਤਾ॥
ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕਰਤਾ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਰਮਨਿਵਸੈ॥ ਤਉਸੁਖਪਾਵੈਨਿਜਪਰਿ
ਵਸੈ॥ ੨ ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭੇਦਵਨਹਗਾਗੁਣਨਿਸਾਨਬੇਅੰਤਅਪਗਾਜਿਸਨੇਕਕੁ
ਕਰੇਪ੍ਰਕੁਅਪਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਨਿਜਪਨਾ॥ ੩ ਗੁਰਅਪਨੇਅਗੋਅਰਦਾਸ ॥
ਕਹਿਕਿਰਪਾਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸਿ॥ ਕਹੁਨਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰ
ਖਹੁਗੁਸਾਈ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੪੧ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਮਿਸਿਤਿਆਗਿਓਦੁਜਾ
ਭਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਓਹਿਕਿਨਾਉ॥ ਬਿਸਰੀਚਿਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾ
ਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ ੧ ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ ॥
੧ ਹਰਾਉ॥ ਰੋਗੋਸੋਗਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਹੋ॥ ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਹਿਸਰੋ॥ ਗੁਰਭੇਟ
ਮਫਿਭਇਅਨੰਦਾ॥ ਸਬਨਿਸਾਨਨਮਕੁਗਵੰਤਾ॥ ੨ ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮ
ਤਸਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਂਧਿਕਮਲਬਿਗਾਸਾ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲੁਬਿਸਾਮਾ॥ ਪੁਰਨ
ਚੋਣੇਸਗਲੇਕਮਾ॥ ੩ ਦੁਲੰਭਦੇਹਆਈਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਫਲੋਚੋਣੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁ॥ ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ ਸਾਮਿਗ੍ਰਾਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੪੨
ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਭਤੇਉਚਾਜਕਾਨਾਉ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਸਰਬਸੁਖਵਸਤਿਮਨਿਆਇ॥ ੧ ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੁ
ਸਾਚਾਸੋਇ॥ ਯਥਾਤਿਪਲਾਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਚੋਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜ
ਨਹਰਾਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਗਾਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਰਾ॥ ਕੁਗਤਿਕਾਇਸ
ਦਾਨਿਸਤਾਗ॥ ੨ ਸਾਚਾਸਨੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਨਿਹਚਖਮਤਿਪਾਈ
ਕਹਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਰਾ॥ ਤਕਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥ ੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਸਿਉਥਾਗੋਧਿਆਨਾ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਕੁਮਿਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੇਪਾ
ਲਾ॥ ਨਨਕਕਉਗੁਰਭੇਦਾਇਆਲਾ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੪੩ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਮਨਿਚੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸੁ॥ ਤਿਸਤਿਪਰਾ
ਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵਾ॥ ੧ ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ
ਆਠਪਹਰੇਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜੋਇਵੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ ਹਰਿਕਾਨਖੁ

ਮਨਿਵਸਾਏ॥ ਆਵਲਜਾਣਹੋਹਰਿਸਿਆਇ॥ ਭਗਤਿਗਾਇਪ੍ਰਕਰੀ
 ਬਿਵਸਾਇ॥ ੨ ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ ਤੁਟੇਮਾਇਅਮੋਹਪਿਆਰ॥
 ਪ੍ਰਕਰੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ ੩ ਕਰਨਕਰਾਵਨ
 ਹਰਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਕੇਅੰਤਜਾਮੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥
 ਨਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੪੪ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਲਾਜਮੈਰੈਜੇਨਮੁ
 ਨਸੇਵੈ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਨਸੁਖੀਕਿਉਸੇਵੈ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਾਰੈ॥
 ਭੁਲਾਬਿਨਾਸਾਖਾਕਤਆਰੈ॥ ੧ ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ ਜਨਮਜ
 ਨਮਕੀਮੈਥੁਉਤਾਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਇ
 ਕਹਾਸੁਚਿਸੈਲਾ॥ ਮਨਕਉਵਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲੁ॥ ਕਿਟਿਕਰਮਬੰਧਨਕਾਭੁਲੁ॥
 ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੁਲੁ॥ ੨ ਬਿਨੁਖਾਏਬੁਝੈਨਹੀਕੁਖਾ॥ ਹੋਗੁਜਾਇ
 ਤਾਉਤਹਰਿਦੁਖਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੋਮਹਿਬਿਆਪਿਆ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਕਿਰੀਨਾਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿਆ॥ ੩ ਸਨੁਸਨੁਸਾਧਧੀਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ ਆਠਪਹਰਕੀਰਤਨੁ
 ਗੁਣਗਾਉ॥ ਸਨੁਹਰਿਕਗਤਿਸਨੁਕਰਣੈਹਰਾ॥ ਸਗਨਿਨਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾ
 ਰਾ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੪੫ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਕਉਗਾਏ॥ ਨਾਮਨਿਰੰਜ
 ਨਮਨਮਹਿਲਾਏ॥ ਦੀਨਦਇਆਸਸਦਾਕਿਰਪਾਸਾ॥ ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਲੇਜੰਜਾ
 ਲਾ॥ ੧ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਘਨੇ॥ ਸਾਖੀਗਿਮਿਟੈਕੈਰੁਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿ
 ਰਸਨਭਨੇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੇਹੋਤੇ॥ ਬਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਓ
 ਮਹਾਪਰੇਤੇ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿ॥ ਭਖਨਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਆ
 ਪਿ॥ ੨ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਸੁਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ ਕਰਾਤਜਨਾਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੈ॥ ਮਾ
 ਨਸਕੀਕਿਉਕੇਤਕਬਾਤਾ॥ ਜਮਤੇਗਏਏਕਹਿਹਾਥਾ॥ ੩ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਨਿਰਮ
 ਲਹੀਤਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਇਆਮਨਿਚੀਤਾ॥ ਕਕਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਨੈਦਾਨੁ॥ ਨ
 ਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਸਾਨੁ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੪੬ ਕੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਕਾਰਣਕਰਣ
 ਸਮਰਸੁਗੁਰੇਮਹਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਤਨੇਗਾ॥ ਕੈਭੰਜਨਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇ॥
 ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਖਜਾਇ॥ ੧ ਜਤਕਤਪਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ ਬਸਿਬਸਿ
 ਜਾਣੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਪੁਰਨਕਾਮਮਿਲੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਬਠਿਠਲ

ਦਤਾਨਿਗਮਸੇਵਾਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਸਾਗਮਨਮੂਰਿਦਦੀਓਨਿਵਸਾ॥੨
ਸਦਾਅਨੰਦਨਾਤੀਕਿਛੁਸੇਗੁ॥ਦੁਖੁਛਾਦੁਨਹਵਿਅਪੈਰੇਗੁ॥ਸਕੁਕਿਛੁਤੇਗਤੁ
ਕਰੇਦੇਹੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਗਮਾਮਪਾਗ॥੩ ਨਿਗਮਸੇਭਾਅਚਰਜਬਾਣੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਗਮਨਿਭਾਣੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਵਿਅਸੇਇ॥ਨਨਕਸਕੁ
ਕਿਛੁਪ੍ਰਭੇਤੋਤੇਇ॥੪॥੩੪॥੪੭॥ ਭੈਰਉਮਯ ੫ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਹਮਰੰ
ਗਿਚਹੇਦੁ॥ਸਰਬਮੋਰੁਥਪੁਰੁਗਕਰੇਦੁ॥ਆਠਪਹਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਈਨੇਪੁਰਮੰਤੁ॥੧ ਸੇਵਡਰਗੀਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਗੁ॥ਤਿਸਕੇਸੰਗਿਤੋਰੇਸੰਸਾਰੁ॥੧
ਹਾਉ॥ਸੇਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕਾਸੇਧਨਵੰਤਾਜਿਸੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾਸੇਕੁਲਵੰਤਾ
ਜਿਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀਸੇਪਤਿਵੰਤਾਜਿਅਪੁਪਛਾਨੀ॥੨ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਇਆ॥ਤੁਟੇਬੰਧਨਪੁਰੁਗਮਾਸਾ॥ਹਠਿਕੇ
ਚਰਣਹਿਦਮਾਹਿਨਿਵਸਾ॥੩ ਕਪੁਨਨਕਜੇਕਪੁਰੁਗਕਰਮਾਸੇਜਨੁਆਇਆਪ੍ਰਭ
ਕੀਸਰਨਾ॥ਆਪਿਪਵਿਤੁਪਾਵਨਸਭਿਕੀਨੇ॥ਗਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨਾਚੀਨੇ॥੪॥੩੫॥
੪੮॥ ਭੈਰਉਮਯ ੫ ਨਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਗੈ॥ਨਮੁਲੁਤਜਮੁਦੁਹੁਭਾ
ਗੈ॥ਨਮੁਲੈਤਸਕਦੁਖਹਨਸੁਆਨਮੁਜਪਤਹਰਿਚਰਣਨਿਵਸੁ॥੧ ਨਿਗਬਿਘਨਭਗਤਿ
ਕਜੁਹਰਿਹਰਿਨਉ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿਕੇਕੁਲਗਾਉ॥੧ ਹਾਉ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁ
ਚਾਖੁਨੋਜੇਯੋ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਵੈਤਏਉਨਪੋਯੋ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤੋਮਹੁਮਨੁਨਬਯੋ॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤਗਰਭੋਜਨਿਨੁਰੋਯੋ॥੨ ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਸਗਲੀਬੇਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਬਹੁ
ਮਾਹਿਏਕੇਲਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜੇਪੇਜਨੁਕੋਇ॥ਜੇਜੇਪੇਤਿਸਕੀਗਤਿਰੇਇ॥੩ ਹਰਿ
ਕਨਮੁਜਪੀਐਸਾਧਸੰਗੀ॥ਹਰਿਕੇਨਮਕਾਪੁਰੁਗਰੰਗੁ॥ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸਾਗਿ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਦੇਹੁਚਿਤਾਗਿ॥੪॥੩੬॥੪੯ ਭੈਰਉਮਯ ੫ ਆਪਸਸ
ਤੁਆਪਬੋਦੁ॥ਆਪਪਾਟਿਪਾਟਿਜਲੈਏਦੁ॥ਜੇਤਿਸਹੁਪਜਾਕੀਸਭਵਸੁ॥ਕਰਣਕਾ
ਕਣਪੁਰੁਗਸਮਰਸੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟੰਗਹੁਮਨੇਮਗੇ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮੁਖਿਅਸੁਹੁਦੁਸ
ਮਨਦੁਖੁਨਾਵੈਨੇਗੇ॥੧ ਹਾਉ॥ਆਪਵਲੁੜਿਲੁੜਿਰਵਲੁਸਾਗੁ॥ਜਾਕੇਸੁਤਿ
ਪੋਗੇਇਆਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪਸਿਵਸਕਤੀਸੰਜੇਗੀ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੋਰੇਗੀ ॥
ਜਤਕਤੇਪਖਉਤਤਤਤਸੇਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਤੀਕੋਇ॥ਸਾਗੁਤਗੀਐਨਾਮ

ਕੈਰੀਗਿ॥ ਗੁਲਗਾਵੇਨਾਨਕਸਾਸੀਗਿ॥ ੩ ਤੁਕਤਿਗੁਗਤਿਗੁਗਤਿਵਸਿਜਾਕੈ॥
 ਉਦਾਨਾਹੀਕਿਢੁਜਨਤਕੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰੇਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਨਨਕਦਾਸਸੇਖੁ
 ਜਨਸੰਨ॥ ੪॥ ੩੭॥ ੫॥ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਕਗਤਮਨਿਆਨੰਦਗੋਬਿੰਦ॥
 ਅਸਥਿਤਭਏਬਿਨਸੀਸਭਚੰਦਾ॥ ਕੈਰਉਮਥਿਨਸਿਗਏਬਿਨਮਾਰਿ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ ੧ ਰਾਮਰਾਮਸੰਤਸਦਾਸਹਾਇ॥ ਪਰਿਬਾਹਰਿਨਾਥੇਪਰ
 ਮੇਸੁਹਰਵਿਹਰਿਆਪੁਰਨਸਰਠਾਇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸਨੁਮਾਥੁਜੇਬਨੁਗੁਗਤਿਗੋਪਾ
 ਲਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਿਤਸੁਖਪ੍ਰਤਿਪਾਸਾ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਹਾਖੇਹਾਥਾਨਿਮਖਨ
 ਵੇਡੈਸਦਹੀਸਾਥਾ॥ ੨ ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਹਨੇਕਾਇ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਥੇਸਾਚਾਸੇ
 ਇ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧੁਨਗਾਇਲੁ॥ ਆਦਿਗੁਗਾਦਿਗੁਗਤਗੁਲਗਾਇਲੁ॥ ੩
 ਤਿਸਕੀਧਰਪ੍ਰਕਾਸਨਿਜੇਹਾ॥ ਏਕਬਿਨਾਦੁਜਨਹੀਹੋਹਾ॥ ਨਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਪੁਰ
 ਖਾਹਬੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਾਹਾਸਾਹੇਸਾਹਬੁ॥ ੪॥ ੩੮॥ ੫॥ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਕੈਰਉਰਉਪ
 ਵਿਆਸਿਮਹਤਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਗਲਾਬਿਆਧਿਮਿਟੀਤ੍ਰਿਗੁਲਕੀਦਾਸਕੈਹੋਏਪੁਰਨ
 ਕਮਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਹਰਿਕੋਥੇਕਸਦਾਗੁਲਗਾਵਹਿਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਪੁਰਨਧਾਮ॥ ਜ
 ਨਕਾਦਰਸੁਬਾਛੈਇਨਗਤੀਹੋਇਪੁਨੀਤਧਰਮਗਾਇਜਾਮਾ॥ ੧ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦ
 ਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਆਅਭਿਮਾਨ॥ ਐਸੇਸੰਤਭੇਟਹਿਵਡਕਾਹੀਨਨਕਤਿਨਕੈਸ
 ਦੁਕਰਬਨ॥ ੨॥ ੩੯॥ ੫॥ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫ ਪੰਚਮਜਬੀਜੇਪੰਚਨਗੇਖੋਮਿ
 ਥਿਆਰਸਨਾਨਿਤਉਠਿਠਾਖੋ॥ ਚਕ੍ਰਬਨਾਇਕੋਪਾਖੰਡਾ॥ ਰੂਹਿਰੂਪਥੇਜੇਥੇਤ੍ਰਿਅਰੰਡ॥
 ੧ ਹਰਿਕੇਨਾਥਿਨਾਸਰਬੂਠੁ॥ ਬਿਨੁਗੁਪੁਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਸਥੀਦਗਧਸਾਕਤ
 ਮੁਠੁ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸੇਈਕੁਚੀਬੁਧਦਰਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ ਲੀਪਿਐਥਾਇਨਸੁਚਿਹਰਿਮਾਨੈ॥
 ਅੰਤਹੁਐਸਾਬਾਹੁਨਿਤਧੈਵੈ॥ ਸਾਚੀਦਗਹਿਅਪਨੀਪਭਿਖੈਵੈ॥ ੨ ਮਾਇਆਕਾਰਇ
 ਕੈਉਪਾਉ॥ ਕਬਹਿਨਪਾਥੇਸੀਧਾਪਾਉ॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਗੀਤਿਨਾਏ॥ ਕੁਰਕੁਰੀ
 ਮੁਖਪੁਵਖਾਏ॥ ੩ ਜਿਸੇਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਹਾਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਤਿਸੁਬਿਉਹਰਾ॥ ਹਰਿਨਾਮ
 ਭਗਤਿਸਿਉਲਾਗਾਥਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਤਿਸੁਜਨਨਹੀਭੰਗੁ॥ ੪॥ ੪੦॥ ੫॥ ਕੈਰਉਮਹਾ ੫
 ਨਿੰਦਕਕਉਠਿਟਕੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਠੁਠਾਬਿਹਰਾ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਮੇਲਾਅਚਧਾ॥ ਦਾਸ
 ਅਪਨੇਕਉਰਾਖਨਹਰਾ॥ ੧ ਨਿੰਦਕਮੁਆਨਿੰਦਕਕੈਨਾਥਿ॥ ਮਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰੇਮਸਹਿਜਨ

ਹੋਖੋਨਿੰਦਕਕੋਸਿਰਿਕੜਕਿਓਕਾਧੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਿੰਦਕਕਤਿਅਕੋਇਨਮਨੈ॥ ਨਿੰਦਕਭੁਭੁ
ਬੋਧਿਖਭੁਤਨੋ॥ ੨ ਥਪਛੇੜਹਿਸਿਰੁਸਹਨਿਲਗਾਹਿ॥ ਨਿੰਦਕਕਉਦਈਛੋਡੈਨਾਰਿ॥ ੩ ਹਰਿ
ਕਾਦਸੁਕਿਛੁਬੁਰਾਨਮਾਗੈ॥ ਨਿੰਦਕਕਉਲਗੋਦੁਖਸਾਗੈ॥ ਬਗੁਲੇਜਿਉਰਹਿਅਪੰਖਪਸਰੁ ॥
ਮੁਖੇਤੋਬੋਲਿਅਤਾਕਛਿਅਬੀਚਾਰਿ॥ ੩ ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਤਸੋਇ॥ ਹਰਿਜਨੁਕਰੈ
ਸੁਨਿਹਚਥੁਹੋਇ॥ ਹਰਿਕਾਦਸੁਸਾਚਾਦਰਬਾਰਿ॥ ਜਨਨਨਕਕਤਿਅਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥ ੪
੪੧॥ ੫੪ ਕੈਰਉਮਯਲਾ ੫ ਦੁਇਕਹੋਜੋਹਿਕਉਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਓਪਿਛੁਸਨੁਤਿਸ
ਕੀਰਾਸਿ॥ ਸੋਈਮਹਾਸੁਆਮੀਕਰੈਹਰਾ॥ ਕੋਟਿਬਚਾਈਬਲਿਹਰਾ॥ ੧ ਸਾਧੁਧੁਰਿਪੁਨੀ
ਤਕਰੀ॥ ਮਨਕੋਬਿਕਾਰਮਿਟਹਿਪ੍ਰਤਸਿਮਰਤਜਨਮਜਨਮਕੀਐਸੁਹਰੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਕੈ
ਗ੍ਰਿਹਮਹਿਸਗਲਨਿਧਨ॥ ਜਕੀਸੇਵਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ ਸਗਲਮਨੋਭਧਪੂਰਨਹਰਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰ
ਨਭਗਤਨਅਧਰਾ॥ ੨ ਅਟਿਪਾਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਕਰਾ
ਤਗੁਨਤਾਸਾ॥ ਜਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਧਿਆਇ॥ ੩ ਗੁਰਉਪ
ਦੇਸਿਦਇਅਸੰਤੋਖੁ॥ ਨਮੁਨਿਸਾਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਥੋਕੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਈਜੈਲਕੁਲਾਇ॥
ਚਕਰਮਲਨਨਕਤਿਤਧਿਆਇ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੫੫ ਕੈਰਉਮਯਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁ
ਨੇਸੁਨੀਅੰਰਦਾਸਿ॥ ਕਾਰਜੁਆਇਅਸਗਲਗਾਸਿ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਕੁਧਿਆਇਆ ॥
ਗੁਰਪੁਰੇਛਹੁਸਗਲਚੁਕਾਇਆ॥ ੧ ਸਭਤੇਵਡਸਮਰਬਗੁਰੇਦਵਾ॥ ਸਕਸੁਖਪਾਈਤਿਸਕੀ
ਸੇਵਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਕਕੀਅਸਕੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ ਤਿਸਕਾਅਮਰਨੇਮੈਕੋਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ
ਰੇਮਸੁਅਨੁਪੁ॥ ਸਟਕਮੁਰਤਿਗੁਰਤਿਸਕਾਰੁਪੁ॥ ੨ ਜਕੈਅੰਤਰਿਬਸੇਹਰਿਨਮੁਜੋਜੋਪ
ਖੇਸੁਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੁ॥ ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਕੈਮਨਿਪਛਾਸੁ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾ
ਸੁ॥ ੩ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਕਰੀਨਅਸਕਾਰੁ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾਉਬਲਿਹਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਚਰਨਸੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ ਗੁਰਨਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਾ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੫੬॥
ਗੁਰਕੈਰਉਮਯਲਾ ੫ ੫੬ਤਲ ੫੬ ਪਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਕੁਕਿਰਪਾਲਕਵਨਗੁਨ
ਗਨੀ॥ ਅਨਿਕਗੰਗਬੁਤਗੰਗਸਰਬੋਕਸਨੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਨਿਕਗੀਅਨਅਨਿਕਧਿਆ
ਨਅਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪਾ॥ ਅਨਿਕਗੁਨਿਤਧੁਨਿਤਲਲਿਤਅਨਿਕਸਾਹਮੁਨੀ॥ ੧ ਅਨਿ
ਕਨਾਦਅਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖਨਿਮਖਅਨਿਕਸ੍ਵਾਦਅਨਿਕਦੋਖਅਨਿਕਗਾਮਿਟਹਿਜਸੁ
ਸੁਨੀ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਾਅਪਾਰਦੇਵਤਫਖਟਹਬਰਤਪੂਜਾਗਵਨਗੁਵਨਜਤਕਰਨਸਗਲਫਲ
ਤੁਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੭॥ ੫੭॥

ਗੁਰੁਕੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ਆਤਮਾ
 ਹਿਰਾਮੁਗਾਮਮਰਿਅਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਸਬਦਿਪਦਾ
 ਲੀਦੁਖੁਕਟੇਤਉਮਾਗਾ॥ ੧ ਨਨਕਹਉਮੈਰੋਗਬੁਰੇ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਾਬੇਦਨਾ
 ਪੇਬਖਸੈਸਬਦਿਧੁਰੇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਆਪਪਰਖੇਪਰਖਲਹਰੈਬਹੁਰਿਸੁਲਾਕੁਨੇਰੇ
 ਈ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪੁਰਕਾਣਾਸਚੁਸੇਈ॥ ੨ ਪਉਲਪਾਲੀਬੈ
 ਸੀਤਹੋਗੀਧਰਤਿਸਕੋਗੀ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਅਦੇਹਸਿਰੋਗੀਰਿਗੀਕੁਟਬਸਜੋ
 ਗੀ॥ ੩ ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਹਦ੍ਵਾਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਿਕਟੇਸੇ
 ਮੁਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ ੪ ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿ
 ਰੋਗੀਭੁਰੇ॥ ਹਰਿਕੇਲੇਕਾਸਿਸਾਚਿਸੁਪੇਲੇਸਰਬੀਥਾਈਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੫ ਰੋਗੀਖਟ
 ਦਰਸਨੇਰੇਖਧਾਰੀਨਾਨਹਠੀਅਨੇਕਾ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਕਹਿਕਹਬਪੁਕੇਨਹਬੁਭੁਤਿ
 ਟਿਕਟੇਕਾ॥ ੬ ਮਿਠਸਖਾਇਸੁਰੋਗੀਭਗੀਜੈਕੰਦਮੁਖਿਸੁਖੁਨਾਤੀ॥ ਨਾਮੁਵਿਸ
 ਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਗੀਅੰਤਿਕਾਲਿਪਵੁਤਾਤੀ॥ ੭ ਤੀਰਥਿਭੁਰੇਮੈਰੋਗੁਨਵੂਟ
 ਸਿਪਕਿਅਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਭਾਇਆ॥ ਦੁਬਿਧੋਰੋਗੁਸੁਅਧਿਕਵੇਡੇਰਾਮਾਇਆਕਾ
 ਮੁਹਤਾਜੁਭਾਇਆ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗੁ
 ਗਇਆ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਨਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰਮਨੀਸਲੁਪਾਇਆ॥
 ੯॥ ੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਕੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨
 ਤਿਨਿਕਰਤੈਟਿਕਚਲਤਉਪਾਇਆ॥ ਅਨਹਦਬਾਲੀਸਬਦੁਸੁਲਾਇਆ॥ ਮ
 ਨਮੁਖਿਭੁਲੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਭਾਇਆ॥ ਕਾਹਲੁਕਰਤਕਰਦਾਆਇਆ॥ ੧ ਗੁਰ
 ਕਾਸਬਦੁਮੈਰੈਅੰਤਰਿਧਿਆਨੁ॥ ਹਉਕਬਹੁਨਵੇਡਉਹਰਿਕਾਨਉ॥ ੧ ਹਰਉ॥
 ਪਿਤਾਮਹਲਾਦੁਪੜਦਪਠਾਇਆ॥ ਲੋਪਾਟੀਪਾਧੇਕੈਆਇਆ॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਨਹ
 ਪੜਉਅਚਾਰੁਮੈਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਏਹੁੰਗੇਬਿੰਦਮੁਗਾਰਿ॥ ੨ ਪੁੜਪੁਰਿਸਾਦ
 ਸਿਉਕਰਿਆਮਾਇ॥ ਪਗਵਿਗਤਿਨਪੜਹੁਰੀਸਮਝਾਇ॥ ਨਿਕਉਭਾਰਹਿਜੀ
 ਮੈਨਾਸਿਪਜੇਹਰਿਵੇਡਉਤਉਕਲਿਸਾਗੈਗਾਇ॥ ੩ ਪੁੜਿਸਾਚਾਟਵੇਵਿਗਾ

॥ ३ ॥ ਮਰਕਤਿ ਆਨ ਸੁਦੇ ਅਪਲੇ ਕਾ ਰਜ ਸਵੇਗੇ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਕੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥
 ਦੁਸਟ ਸਕਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੰਭੈ ਸਿਰਕੇ ਕੀਈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸਰੇ ਦੈਤ ਹੋ ਭਖ ਮਾਰ ॥
 ਕੁਗਤ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਗੇਥੇ ਸੋਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਤਿ ਆਕਿ ਆਜੇਈ ॥ ੫ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ
 ਦੈਤਿ ਗਜੂ ਚਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿਨ ਬੁਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਲਾਇ ਸਿਉ
 ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾਨ ਬੁਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪੁਲਾਦੁ ਕੇ ਠੇਵਿ ਚਿ
 ਗਖਿ ਆਬਾਰਿ ਦੀ ਆਤਾ ਸਾ ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਬਾਲੁ ਕੁਮੁਲਿ ਨ ਡਰਈ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤ ਹਿ ਗੁਰੇ
 ਪਾਸਾ ॥ ਕੀਤਾ ਤੇਵੇ ਸਗੀ ਕੀ ਕੋ ਅਲੋ ਤੇ ਦਾਨ ਉਧਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਆਇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੋ ਸਿਉ ਗੁਰ ਜੁਠਾਈ ॥ ਕਹਾਤੁ ਮਾ
 ਰਾਜ ਗਈ ਸਗੁ ਸਾਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਆਸ
 ਮਾਈ ॥ ੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਉਪਾਧਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇ
 ਆ ॥ ਕੁਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਾਈ ॥ ਅਪਲੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵ ਡਿਭਾਈ ॥ ੯ ॥ ਜੰਮਣ
 ਮਲੋ ਮਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਵਲ ਜਾਣਾ ਕਰੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਲਾਦੁ ਕੈ ਕਾ
 ਰਜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕੁਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀਲ
 ਖਮੀ ਕਉ ਕਰਤਿ ਜੋ ਕਾਹੁ ॥ ਮਾਤਾ ਨਰ ਸਿੰਘ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਵਾਹੁ ॥ ਲਖ ਮੀਰ ਉਕਰੇ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ
 ਇ ॥ ਪੁਲਾਦੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਸਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
 ਗੁਰੁ ਮਾਧੁ ਭੂਠੀ ਸਕੁ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਰੀ ਨਗਰੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਗ ਹਮਿ
 ਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੇਖਰ ਵਾਲੁ ਜੀਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿ
 ਤੁਲਾਇਆ ॥ ਕੁਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਕਰੈ ਅਪਲਾ ਹੁ ਪੁਦਿਖਾਇ
 ਆ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ਕੈਰ ਉਮਹ ਸਾ ੩ ॥ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਹਉ ਮੇਰਿ ਸਨੁ ਬਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਈ
 ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਲ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਗੁਰ ਕੈ
 ਸਬ ਦਿਉ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਤ ਜਨ ਕਉ ਜਮੁ ਜੇਤਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਤੀ ਅੰਚ ਦੁਖ ਨ ਸਾ
 ਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗੇ ਕੁਲੁ ਤਰਹਿ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕੁਗਤਾ ਕੈ ਪੇਜ ਰਖਾ
 ਤੁ ਆਪੇ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੈ ਕਿਲਾਵਿਖ ਦੁਖ ਕਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ
 ਹਤੀ ਨ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਧਮ ਮੁਕੁ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੁਝਹਿ ਨ ਹੀ ॥ ਤੁ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੇਤੁ

ਪੁਰਾਵੇ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਣੀ॥ ੪ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ਤੂੰ
 ਡੀਕਰ ਕਮਾਣੀ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੁਐ ਹਾਰਿਆ ਸਬ ਦੇਸੁ ਗਤਿ ਨ ਪਾਣੀ॥ ੫ ਅਨਮੁ
 ਬਿਅਗਤਿ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਦੁਹਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਭਵ ਜਥੁ ਪਾਕਿ ਮਾਵਸੀ
 ਕਬਹੀ ਭੂਬਿਮੁ ਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਰਾਗਾ॥ ੬॥ ਸਚੈ ਸਬ ਦਿਹ ਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪੁਰਿ ਆ
 ਪਿਮਿ ਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬ ਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ ਹੋਏ ਬਿਵਲਾਏ॥ ੭ ਤੂ ਆਪਿ ਨਿਰ
 ਮਲ ਤੇ ਕੇ ਜਨ ਹੋ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦਿ ਵੀਚੋਗੇ॥ ਨਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬਿਹਰੇ ਹੋਗੇ ਮਨਾਮੁ
 ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਕੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ
 ਏ ਸੋਈ ਵਡਗਾਜਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਪੁਰੋਕਾਜਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾ
 ਏ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ॥ ੧ ਤਿਸੁ ਸਾਥੀ ਜਿਸੁ ਰਹਿਯ ਨੁਹਾ ਸਿ॥ ਸੇਵ ਫਰਾ
 ਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤ ਕਿਟਾਬੁ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਣੀ ਸੈਨਾ॥ ਜਿਸੁ
 ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੇ ਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਸੋਈ ਭਲੁ ਧੁਆ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵ
 ਲੁ ਮੁਆ॥ ੨ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ॥
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਨਿ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਣੀ॥ ੩ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
 ਰਿ ਏ ਸੋਵੇ ਪਰਵਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਵਡਾ
 ਹਵਾਹਾ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਮਨ ਮੁਖ ਗਵਾਹਾ॥ ੪ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਨੁ॥
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸਨੁ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਨੁ॥ ਨਾਮੁ ਹੀ ਲਨਾ ਹੀ
 ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ॥ ੫ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਤਾ
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕ੍ਰਮਿ ਜੇਨੀ ਮੁਚਾ॥ ੬ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿ
 ਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿ ਏ ਸੋ ਪੁਰਖੁ
 ਪਰਵਾਹੁ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਠਹਿਰਿਆ ਵਲ ਜਾਣੁ॥ ੭ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਕੁਇਓ
 ਕ੍ਰਪਾਸਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੇਖੇ ਗੁਪਤਾ॥ ਆਵ ਲਜਾ ਲਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨ
 ਨਕ ਤੇ ਤੇਤੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੮॥ ੧
 ਕੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀ
 ਨੇ ਅਵਤਾਰਾ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਿਨ ਕੇ ਧ੍ਰਮ ਸਾਸਾ॥ ਏ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ

ਜਗ੍ਹਸਾਨੁਲਾਏ॥ ੧ ਐਸੇਪਲੀਗੁਵਿੰਦੁਤਮਾਗਾ॥ ਬਗਨਿਨਸਕਉਗੁਲਬਿਸਥਾਗਾ॥ ੨
 ਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਮਾਇਆਜਏਸੇਵਕਾਇ॥ ਕੋਟਿਜੀਅਜਕੀਸਿਹਜਾਇ॥ ਕੋਟਿਉਪਰਜ
 ਨਤੇਰੈਅਗਿ॥ ਕੋਟਿਗਤਬਸਤਹਰਿਸੰਗਿ॥ ੨ ਕੋਟਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕਰਤਨਮਸਕਾਗਾ॥
 ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਠਾਢੇਦੁਆਗਾ॥ ਕੋਟਿਬੈਠਠਜਕੀਵ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ ਕੋਟਿਨਾਮਜਕੀਕੀ
 ਮਤਿਨਾਹਿ॥ ੩ ਕੋਟਿਪੂਰੀਅਤਿਯੋਜਕੇਨਾਦਾ॥ ਕੋਟਿਅਖਰੇਚਲਿਤਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਕੋ
 ਟਿਸਕਤਿਸਿਵਆਗਿਆਕਾਗਾ॥ ਕੋਟਿਜੀਅਦੇਵੈਆਧਾਗਾ॥ ੪ ਕੋਟਿਤੀਰਥਜਕੇਚਰ
 ਨਮਤੁਗਾ॥ ਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਮਚਗਾ॥ ਕੋਟਿਪੂਜਹੀਕਰਤੇਪੂਜਾ॥ ਕੋਟਿਬਿਸਥਾਗੁ
 ਅਵਰੁਨਦੁਜਾ॥ ੫ ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਕੀਨਿਰਮਲਸੰਸਾ॥ ਕੋਟਿਉਸਤਤਿਜਕੀਕਰਤਬ੍ਰਹਮ
 ਸਾ॥ ਕੋਟਿਪਰਸਥਪਤਿਨਿਮਖਮਾਹਿ॥ ਕੋਟਿਗੁਲਾਤੇਰੇਗੇਨਜਾਹਿ॥ ੬ ਕੋਟਿਗਿਆ
 ਨੀਕਥਹਿਗਿਆਨੁ॥ ਕੋਟਿਧਿਆਨੀਧਗਤਿਧਿਆਨੁ॥ ਕੋਟਿਤਪੀਸਰਤਪਤੀਕਰਤੇ॥ ਕੋ
 ਟਿਮੁਨੀਸਰੋਮਨਿਮਹਿਰਤੇ॥ ੭ ਅਵਿਗਤਨਬੁਝਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀ॥ ਪੁਰਿਹਰਿਆ
 ਪਟਅੰਤਕਾਮੀ॥ ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰਾਵਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੮॥੨
 ਕੈਰਉਮਧਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੋਮਕਉਕੀਨੇਦਨੁ॥ ਐਸੇਸਰਤਨੁਹਰਿਦੀਨੇਨਾਮੁ॥ ਸਹਜ
 ਬਿਨੋਦਚੋਜਅਨੰਤਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਸਿਓਅਚਿੰਤਾ॥ ੧ ਕਰੁਨਾਨਕਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾ
 ਚੀ॥ ਬਹੁਬਿਬਹੁਗਿਤਿਸੁਸੀਗਿਮਨੁਰਾਚੀ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕੋਜਨਕਾਉ॥ ਅ
 ਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲੀਜੈਨਾਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਬਦਿਉਧਾਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕਰੇਕੰਡਾਗਾ॥ ੨
 ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕਾਕਸਪੁਰੇ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਬੇਵਿਸੁਰੇ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬੈਰੀਮੀਤਾ॥ ਅ
 ਚਿੰਤਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ॥ ੩ ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੁਹਮਕੀਆਦਿਸਾਸਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈ
 ਪੁਰਨਾਸਾਸਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਕਉਸਗਥਸਿਧੰਤੁ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਕਉਗੁਰਿਦੀਨੇਮੰਤੁ॥ ੪
 ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬਿਨਸੇਬੇਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਮਿਟੇਅੰਧੇਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹੀਮਨੁਕੀਰਤਨੁਮੀਠਾ॥ ਅ
 ਚਿੰਤਹੀਪ੍ਰਭੁਪਟਿਪਟਿਛੀਠਾ॥ ੫ ਅਚਿੰਤਮਿਟਿਓਗੋਸੇਕਰਮਾ॥ ਅਚਿੰਤਵਸਿਓਮਨਿਸੁ
 ਖਾਬਿਸੁਆਮਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਅਨਹਤਵਾਜੇ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਗੋਬਿੰਦੁਗਵੇਜੇ॥ ੬ ਅਚਿੰਤ
 ਹਮਾਰੈਕਨੁਪਤੀਨਾਮਨਿਚਥਧਨੀਅਚਿੰਤਪਛਾਨਾ॥ ਅਚਿੰਤਉਪਜਿਓਸਗਥਬਿਬੇਕਾ॥
 ਅਚਿੰਤਭਗੀਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥ ੭ ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੁਸੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ ਅਚਿੰਤਮਿਲਿਓ
 ਪ੍ਰਭੁਠਕੁਏਕਾ॥ ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਸਗਲੀਗਈ॥ ਪ੍ਰਕਾਨਕਨਕਨਕਨਕਮਈ॥ ੮॥੧॥੩॥੬॥

ਹਾਠੁ ਕੈਰ ਉਥਾ ਲੀਠਗਤ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੧ ਇਤੁ ਸੁਰੁ
 ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ॥ ਗਾਇਨ ਬਾਧ ਉਥੇ ਚਿਨਾਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾ
 ਉਮੇਰੇ ਬਾਹੀ॥ ਕੁਗਤਿ ਕਰ ਉਜਨੁ ਸਹਨਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇ
 ਰੇ ਪੁੰਜੀ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਹੋਏ ਭਿਖਾਨ ਉਨਹੀ ਦੁਜੀ॥ ੨ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਿਧਿ ਪਨਾਉ ਮੇਰੇ ਕਾਈ॥
 ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੀਗਿ ਅਤਿ ਹੋਇ ਸਥਾਈ॥ ੨ ਮਾਇਆ ਮਾਰਿ ਜਿਹੁ ਰੇਖੇ ਉਦਾਸੁ॥ ਕੀ
 ਕਬੀਰ ਹਉ ਤੋ ਕਦਾਸੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਨਗੇ ਆਵਨੁ ਨ ਗੇਜਨਾ॥ ਕੇਇਨ ਗਹਿ
 ਹੋਗ ਜਗਨਾ॥ ੧ ਹਮੁ ਗਜਾਨ ਉਨਿ ਸਿਮਰੈ॥ ਸਿਖੈ ਹੋਤੁ ਕਥਤੁ ਪਨੁ ਤੋਰੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
 ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ॥ ਕਹ ਭਉ ਓਹਿ ਟਹਿ ਬਾਧੇ ਹਾਥੀ॥ ੨ ਸੰਕਾਗ ਚੁਸੇ ਨੇਕ
 ਰਇਆ॥ ਮੁਰਖੁ ਗਵਨੁ ਕਿ ਅਯੋਗਾਇਆ॥ ੩ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਚ
 ਲੇਤੁ ਆਗੀ ਦੁਇ ਹਥ ਧਾਰਿ॥ ੪॥ ੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੇਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਲਾ ਇੰਦੁ॥ ਗਵਿ
 ਮੇਲਾ ਮੇਲਾ ਹੋਇ॥ ੧ ਮੇਲਾ ਮਲਤਾਇ ਹੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਇਕ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਕ ਅੰਤੁ ਨ
 ਪਾਰੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮੇਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਡਾਇ ਕੈ ਈਸਾ॥ ਮੇਲੇ ਨਿਸਿਬ ਸੁਗਇ ਨ ਤੀਸਾ॥ ੨
 ਮੇਲੇ ਮਤੀ ਮੇਲਾ ਹੀਰਾ॥ ਮੇਲਾ ਪਵਨੁ ਪਾਵਨੁ ਅਹੁ ਨੀਰਾ॥ ੩ ਮੇਲੇ ਸਿਖ ਕਰਾਮ ਹੋਸਾ॥
 ਮੇਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਹੁ ਰੇਸਾ॥ ੪ ਮੇਲੇ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਮਜਟ ਸੋਤਾ॥ ਮੇਲੇ ਕਾਇਆ ਅੰਸ
 ਸੋਮਾਤੀ॥ ੫ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਰੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜਲਾ॥ ੬॥ ੩ ਭੈਰਉ॥
 ਮਨੁ ਕਹਿ ਮਕਾ ਕਿ ਬਲ ਕਹਿ ਦੇਹੀ॥ ਬੋਲ ਨਹ ਰੁਪਕਾ ਚੁਏ ਹੀ॥ ੧ ਕਹਿ ਮੁਖ ਬਾਹਿ
 ਨਿਵਾਜਾ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦੇਸੇ ਦਰਵਾਜਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮਿਸਿ ਮਿਸਿ ਤੁਮ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦੂਰੀ॥
 ਰਾਖਿ ਸੇਖੈ ਹੋਇ ਸਬੁ ਗੀ॥ ੨ ਹਿੰਦੁ ਤੁਕ ਬਾਸਾ ਹਿੰਦੁ ਏਕਾ॥ ਕਹ ਕਹੇ ਮੁਖ ਬਾਹਿ
 ਸੇਖਾ॥ ੩ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਰਇਆ ਦਿਵਾਨਾ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੁ ਅਸਹ ਜਿਹਾ ਨਾ॥ ੪
 ੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ॥ ਸੇ ਸਲਿਤਾ ਕੀ ਭਾਉ ਹੋਇ ਨਿਬ
 ਗੀ॥ ੧ ਬਿਗਰਿ ਓਹੁ ਮੁਦਤਾ ਈ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਿ ਓਹੁ ਅਸਹਤਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਚੰਦਨ ਕੇ
 ਸੰਗ ਤੁਰਵ ਬਿਗਰਿ ਓਹੁ ਸਤਰਵ ਰੁਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ॥ ੨ ਪਾਗ ਸੇਕੇ ਸੰਗ ਤਾ ਬਾ ਬਿਗਰਿ
 ਓਹੁ ਸਤਾ ਬਾਕ ਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ॥ ੩ ਸਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰ ਬਿਗਰਿ ਓਹੁ ਸਕ
 ਬੀਰੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਕਹਿ ਮਿਖਾ ਲਾਭੁ॥

ਲੋਕਨਾਮੁਖਿਲਉਨਜਨਾ॥ ੧ ਜਉਤਉਬਉਗਤਉਗਮਤੋਗਾ॥ ਲੋਕੁਮਹਮੁਕਹਜਨੈਮੋ
ਗਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਤੋਰਉਪਤੀਪੁਜਉਨਦੇਵਾ॥ ਰਾਮਰਗਤਿਬਿਨੁਨਿਹਟਸੇਵਾ॥ ੨ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੁਜਉਸਦਾਸਦਾਮਨਾਵਉ॥ ਐਸੀਸੇਵਦਗਹਸੁਖਪਾਵਉ॥ ੩ ਲੋਕੁਕਹੋਕਬੀਰ
ਬਉਗਨਾ॥ ਕਬੀਰਕਾਮਰੁਮਾਮਪਹਿਚਾਨਾ॥ ੪॥ ੬ ਕੋਰਉ॥ ਉਸਟਿਜਾਤਿਕਲਦੇਉ
ਬਿਸਾਗੀ॥ ਸੁੰਨਸੁਜਮਹਿਬੁਨਤਮਾਗੀ॥ ੧ ਹਮਰਾਡਗਰਹਿਅਨੋਕਉ॥ ਪਡਿਤਮੁਖ
ਛਡੇਦੇਉ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਬੁਨਿਬੁਨਿਆਪਅਪੁਪਹਿਗਵਉ॥ ਜਹਨਹੀਆਪੁਤਹਾਹੋਇ
ਗਵਉ॥ ੨ ਪਡਿਤਮੁਖਜੇਸਿਖਿਦੀਆ॥ ਵਡਿਚਲੇਤਮਕਛੁਨਲੀਆ॥ ੩ ਰਿਏ
ਖਸਾਸੁਨਿਗਖਿਸੇਮੀਗਾ॥ ਆਪੁਖੇਜਿਖਜਿਮਿਲੇਕਬੀਰਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਕੋਰਉ॥ ਨਿਰਧਨ
ਆਦਰੁਕਈਨਦੇਇ॥ ਲਾਖਜਤਨਕੋਰਹਿਚਿਤਿਨਧੋਇ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਜੇਨਿਰਧਨੁਸਰਧ
ਨਕੋਜਾਇ॥ ਆਗੋਬੈਠਾਪੀਠਠਿਗਾਇ॥ ੧ ਜਉਸਰਧਨੁਨਿਰਧਨਕੋਜਾਇ॥ ਦੀਆਆਦ
ਰੁਲੀਆਬੁਲਾਇ॥ ੨ ਨਿਰਧਨਸਰਧਨੁਦੇਨਉਕਾਈ॥ ਪ੍ਰਕੀਕਲਾਨੇਮਟੀਜਾਈ॥ ੩
ਕਹਿਕਬੀਰਨਿਰਧਨਜੋਸੇਈ॥ ਜਕੋਹਿਰਦੈਨਮੁਨੋਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਕੋਰਉ॥ ਪਰੁ ੨
ਗੁਰੁਵਾਤੇਰੁਗਤਿਕਮਾਈ॥ ਤਬਇਹਮਾਨਸਦੇਹੀਪਾਈ॥ ਇਸਦੇਹੀਕਉਸਿਮਹਰਿ
ਦੇਵਾ॥ ਸਿਦੇਹੀਕੁਜੁਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ ੧ ਕੁਜੁਗੋਬਿੰਦਭੂਲਿਮਤਜਾਣੁ॥ ਮਾਨਸਜਨਮ
ਕਾਣੇਹੀਸਾਹੁ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਜਬਸਗੁਜਹਾਗੇਗੁਨਹੀਆਇਆ॥ ਜਬਸਗੁਕਲਿਗਸਟਿ
ਨਹੀਕਾਇਆ॥ ਜਬਸਗੁਬਿਕਲੁਈਨਹੀਬਾਨੀ॥ ਕੁਜਿਥੇਹਿਰੇਮਨਸਾਗਿੰਗਪਾਨੀ
੨ ਅਥਿਨਕੁਜਸਿਕੁਜਸਿਕਬਕਾਈ॥ ਆਵੈਅੰਤੁਨਕੁਜਿਆਜਾਈ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰ
ਹਿਸੇਈਅਬਸਾਹੁ॥ ਠਹਿਪਛੁਤਾਵੁਨਪਾਵੁਪਾਹੁ॥ ੩ ਸੇਸੇਵੁਕੋਜੇਲਾਇਆਸੇ
ਵਾਤਿਨਹੀਪਾਣੇਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਤਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ॥ ਬਹੁਹਿਨਆਵੈਜੇ
ਨੀਬਾਟਾ॥ ੪ ਇਹੀਤੇਰਾਅਉਸਹੁਇਹਤੇਰੀਬਾਗਿ॥ ਪਟਿਰੀਤਹਿਤੁਦੇਖਿਬਿਚਾਰਿ॥
ਕਹਤਕਬੀਰਜੀਤਿਕੈਹਾਰਿ॥ ਬਹੁਬਿਸਿਕਹਿਛੁਪੁਕਾਰਿ॥ ੫॥ ੯॥ ਕੋਰਉ॥ ਸਿਵਕੀ ਪੁਕਾਰ
ਪੁਰੀਬਸੇਬੁਧਿਸਾਹੁ॥ ਤਹਤੁਮਮਿਲਿਕੈਕਹੁਬਿਚਹੁ॥ ਈਤਉਤਕੀਸੇਣੀਖੋ॥ ਕਉਨੁ
ਕਰਮੇਮਹਾਕਰਿਕਰਿਮੈ॥ ੧ ਨਿਜਪਦਉਪਹਿਲਗੋਧਿਆਨੁ॥ ਰਾਜਹਮਨਮੁਮਹਾਬੁਤਮ
ਥਿਆਨੁ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਮੁਖਦੁਆਰੇਬਾਧਿਆਬੰਧੁ॥ ਹਵਉਪਗਹਿਰਾਖਿਆਚੰਦੁਪ
ਛਮਦੁਆਰੇਸੁਰਜੁਤੇਪੋ॥ ਸੋਰਡੰਡਸਿਰਿਉਪਹਿਬਸੈ॥ ੨ ਪਸਰਮਦੁਆਰੇਕੀਸਿਖੰਢ

੨। ਤਿਹਸਿਲਉਪਹਿਖਿੜਕੀਅਉਗ। ਖਿੜਕੀਉਪਹਿਦਸਵਾਦੁਆਹ। ਕਹਿਕਈ
 ਹਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਹੁ। ੪॥੩॥੧॥ ਕਹਉ। ਸੇਮੁਲਾਜੋਮਨਸਿਉਲੋਗੈ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਕਾ
 ਲਸਿਉਜੁਗੈ। ਕਾਸਪੁਰਖਕਾਮਹਦੈਮਾਨੁ। ਤਿਸੁਮੁਲਾਸੁਦਾਸਲਾਮੁ। ੧। ਰੈਹੁਰਿਕਤ
 ਰਿਬਤਾਵਹੁ। ਦੁੰਦਰਬਾਪਤੁਸੁੰਦਰਪਾਵਹੁ। ੧। ਹਹਉ। ਕਜੀਸੇਜੁਕਾਇਆਈ
 ਗੈ। ਕਾਇਅਕੀਅਗਨਿਬੁਪੁਪਰਜਗੈ। ਸੁਪਨੈਬਿਦੁਨਦੇਈਭਰਨਾ। ਤਿਸੁਕਾਜੀ
 ਉਜਗਨਮਰਨਾ। ੨। ਸੇਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਾਨੈ। ਬਹਰਿਜਤਭੀਤਰਿਆ
 ਨੈ। ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਸਸਕਰਕਰੈ। ਸੇਸੁਰਤਾਨੁਛਤੁਸਿਰਿਧੈਗੈ। ੩। ਜੇਗੈਗੈ
 ਖੁਗੈਖੁਕਰੈ। ਤਿੰਦੁਰਮਨਾਮੁਉਚੈਗੈ। ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ। ਕਬੀਰਕਾ
 ਸੁਆਮੀਹਰਿਆਸਮਾਇ। ੪॥੩॥੧१॥ ਕੈਹਉ। ਜੇਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ
 ਤਾਕੀਬਿਰਥਾਤੇਵੈਸੇਵਾ। ਜੇਪਾਥਰਕੀਪਾਈਪਾਇ। ਤਿਸਕੀਪਾਸਅਜਾਈਜਾਇ
 ੧। ਠਾਕੁਹੁਮਰਾਸਦਾਬੇਸੀਤਾ। ਸਰਬਜੀਅਕਉਪੁਕਦਾਨੁਦੇਤਾ। ੧। ਹਹਉ। ਅ
 ਤਰਿਦੇਵਨਜਨੈਅੰਧ। ਕੁਮਕੋਮਹਿਆਪਾਵੈਛੰਧ। ਨਪਾਥਰਬੇਸੇਨਾਕਿਛੁਦੇਇ
 ਠੇਕਟਕਰਮਨਿਹਛਲੈਸੇਵਾ। ੨। ਜੇਮਿਥਕਕਉਚੰਦਨੁਚਢਾਵੈ। ਉਸਤੇਕ
 ਹੁਕਵਨਛਲਪਾਵੈ। ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਮਾਹਿਭੁਈ। ਤਾਮਿਰਤਕਕਾ
 ਕਿਆਪਾਇਜਾਈ। ੩। ਕਹਤਕਬੀਰਹਉਕਹਉਪੁਕਾਹਿ। ਸਮਾਭਿਦੇਖੁਸਾਕਤ
 ਗਾਵਾਹ। ਦੁਜੈਰਾਇਬਹੁਤਪਰਗਾਲੇ। ਰਾਮਭਗਤਹੈਸਦਾਸੁਖਾਲੇ। ੪॥੪॥੧੩॥
 ਕੈਹਉ। ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਅਕੇਬੇਧੋ। ਦੀਪਕਪਤੰਗਮਾਇਅਕੇ
 ਛੇਦੋ। ਕਾਮਮਾਇਅਕੁਚਰਕਉਬਿਅਪੋ। ਕੁਇਅਗੰਮਕਿੰਗਮਾਇਅਮਹਿ
 ਖਾਪੋ। ੧। ਮਾਇਆਮੇਸੀਮਹਨੀਕੁਣੀ। ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਛਹਕਾਈ। ੧। ਹਹਉ।
 ਪੰਖੀਮਿੰਗਮਾਇਅਮਹਿਗਭੇ। ਸੰਕਰਮਾਖੀਅਭਿਕਸੀਤਪੋ। ਤੁਹੈਉਸਟਮਾ
 ਇਅਮਹਿਕੇਲਾ। ਸਿਧਚਉਰਸੀਹਮਾਇਅਮਹਿਖੇਲਾ। ੨। ਦਿਅਸਤੀਮਾਇ
 ਅਕੇਬੰਦਾ। ਨਵੇਨਾਬੁਸੁਹਜੁਅਹੁਚੰਦਾ। ਤਪੋਥਪੀਸਰਮਾਇਅਮਹਿਸੁਤਾ। ਮਾ
 ਇਅਮਹਿਕਾਧੁਅਹੁਪੰਚਦੁਤਾ। ੩। ਸੁਅਨਸਿਆਲਮਾਇਅਮਹਿਰਤਾਬੰਤ
 ਚੀਤੇਅਹੁਸਿੰਘਤਾ। ਮੰਜਰਗੰਡਰਾਮਭੁਭੁਗਾ। ਬਿਰਖਮੂਲਮਾਇਅਮਹਿਪ
 ਗਾ। ੪। ਮਾਇਆਅੰਤਰਿਕੁਣੀਨੇਦੇਵਾ। ਸਾਗਰਇੰਦੁਅਹੁਸਰਤੇਵਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਸੁ

ਉਦਹਤਿਸੁਮਾਇਆ। ਤਬਛੁਟੇਜਬਸਾਪੁਪਾਇਆ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੩ ਭੈਰਉ॥ ਜਬਸ
ਗੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕੇਗੇ। ਤਬਸਗੁਕਾਜੁਏਕੁਨਤੀਸੇਗੇ। ਜਬਮੇਰੀਮੇਰੀਮਿਟਿਜਾਇ। ਤਬਪੁ
ਰਕਜੁਸਵਾਰਤਿਆਇ॥ ੧ ਐਸਾਗਿਆਨੁਬਿਚਾਰੁਮਨਾ। ਤਹਿਕੀਨਸਿਮਰਤੁਦੁਖਭੈ
ਜਨਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਜਬਸਗਸਿੰਘੁਰੇਬਨੁਮਾਰਿ। ਤਬਸਗੁਬਨੁਛੁਲੈਤੀਨਾਹਿ। ਜਬ
ਤੀਸਿਆਹੁਸਿੰਘੁਕਉਖਾਇ। ਟੂਠਿਹਤੀਸਗਈਬਨਹਾਇ॥ ੨ ਜੀਤੋਭੁਥੈਹੋਤੋਗੇ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਉਤੋਗੇ। ਦਸੁਕਬੀਰੁਕੇਤੇਸਮਝਾਇ। ਕੇਵਲਰਾਮਹਤੁਪਿਵਲਾਇ॥
੩॥ ੬॥ ੧੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੇਰੀਬਕੀਕਹੁਜਗੈਵੇ। ਮਜਬਸਿਦੁਹਿਮਤਯੁਕਪਾਵੇ॥ ੧ ਹਰਉ॥
ਸਤਹਿਸੈਸਲਾਰਹੈਜਾਕੇ। ਸਵਾਸਾਖੁਪੇਕਾਬਰਤਕੇ। ਸੇਖਜੁਕਤੀਅਤਿਕੇਟਿਅਠਾ
ਸੀ। ਛੁਪਨੋਕੇਟਿਜਾਕੇਖੇਲਖਾਸੀ॥ ੧ ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਹੈਖੇਲਖਾਨਾ। ਚਉਰਾਸੀਪਲਖਠਿ
ਹੈਦਿਵਾਨਾ। ਬਾਬਾਅਦਮਕਉਕਿਛੁਨਦਹਿਦਿਖਾਈ॥ ਉਨਿਕੀਭਿਸਤਿਪਨੇਰੀਪਾ
ਈ॥ ੨ ਦਿਸਖਲਤੁਜਾਕੇਜਗਦੁਬਾਨੀ। ਵੇਡਿਕਤੇਬਕੇਹੈਸੈਤਨੀ। ਦੁਨੀਅਏਸੁਰੇ
ਸੁਹੈਲੇਈ॥ ਅਪਨਕੀਆਪਾਵੈਸੇਈ॥ ੩ ਤੁਮਦੇਤੇਹਮਸਦਾਭਿਖਾਹੀ। ਦੇਉਜਬਾਬੁ
ਤੇਇਬਜਗਾਹੀ। ਦਸੁਕਬੀਰੁਤੇਹੀਪਨਹਸਮਾਨਾ॥ ਰਿਸਤਿਨਜੀਕਿਹਾਖੁਹਤਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੭
੧੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਭਕੇਈਚਲਨਕਹਤਹੈਉਯਾ। ਨਜਾਨਉਬੈਠੁਠੁਪੈਕਹਾ॥ ੧ ਆ
ਪਆਪਕਾਮਹਮੁਨਜਨਾ। ਬਾਤਨਹੀਬੈਠੁਠੁਬਖਾਨਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਜਬਸਗੁਮਨਬੈਠੁ
ਠਕੀਆਸਾ। ਤਬਸਗੁਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ ੨ ਖਾਈਕੇਟੁਨਪਰਸਪਗਾਹਾ। ਨਜਾਨਉਬੈ
ਠੁਠੁਦੁਆਹਾ॥ ੩ ਕਹਿਕਬੀਰੁਅਬਕਹੀਐਕਾਰਿ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਠੁਠੈਆਹਿ॥ ੪॥ ੮॥
੧੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਿਉਲੀਜੇਗਚੁਬਕਾਠਾਈ। ਦੇਵਰੋਕੇਟਿਅਹੁਤੇਵਰੁਖਾਈ॥ ੧ ਹਰਉ॥
ਪੰਚਪਚੀਸੋਮਹਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਰਬਸਮਾਇਆ। ਜਨਗਰੀਬਕੇਜੋਰੁਨਪਹੁਚੈਕ
ਤਕਹਉਰਪੁਰਾਇਆ॥ ੧ ਕਾਮੁਕਿਵਾਰੀਦੁਖੁਸੁਖਦਰਵਨੀਪਾਪੁਪੁਨੁਦਰਵਾਜਾਕੇ
ਧੁਪਧਨੁਮਹਾਬਸਦੰਦਰਤਹਮਨੁਮਾਵਾਸੀਰਜਾ॥ ੨ ਸ੍ਵਾਦਸਨਹੋਟੇਪੁਮਮਤਾਕੋਰੁ
ਬੁਧਿਕਮਾਨਚਢਾਈ। ਤਿਸਨਤੀਰਹੇਪਟਭੀਤਹਿਇਉਗਦੁਲੀਓਨਜਾਈ॥ ੩ ਪ੍ਰੇਮ
ਪਲੀਤਸੁਹਤਿਹਵਾਈਗੇਲਾਗਿਆਨੁਚਲਾਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਯੋਪਰਜਾਸੀ
ਏਕਹਿਚੋਟਸਿਝਾਇਆ॥ ੪ ਸਤੁਸੰਤਖੁਲੈਸਰਨੈਲਥਾਤੇਹੋਦੁਇਦਰਵਾਜਾ। ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਅਹੁਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਤੇਪਕਥਿਓਗਛੋਕੇਰਾਜਾ॥ ੫ ਕੁਗਵਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰ

ਨਕੀਕਟੀਕਾਥੈਫਾਸੀ॥ ਦਸੁਕਬਿਉਚਰਿਓਗੜਊਪਾਗਿਯੁਲੀਓਅਥਿਨਸੀ॥
 ੬॥੧॥੧੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਗੀਗਸੁਸਾਇਨਿਗਤਿਗੀਤੀਗ॥ ਜੀਜੀਰਬਾਧਿਕਰਿਖਰੇਕਬੀ
 ਗ॥ ੧ ਅਨੁਨਰਿਗੈਤਨੁਕਾਪੇਕਉਡਗਇ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਚਿਤੁਗਤਿਓਸੰਮਾਇ॥
 ਹਰਉ॥ ਗੀਗਕੀਲਤਿਹੇਮਰੀਟੁਟੀਜੀਗ॥ ਮ੍ਰਿਗਦੁਲਾਪਰਬੈਠੇਕਬੀਗ॥ ੨ ਕਰਿਕ
 ਬੀਰਕਉਸੰਗਨਸਾਥ॥ ਜਲਖਲਗਾਖਨਹੈਰਘੁਨਾਥ॥ ੩॥੧॥੧੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘੁਰੁ ੨
 ਅਗਮਦੁਗਮਗਤਿਗਚਿਓਬਾਸਾ॥ ਜਾਮਤਿਜੇਤਿਕਰੇਪਰਗਾਸਾ॥ ਬਿਜੁਲੀਚਮਕੈਹੋ
 ਇਅਨੰਦਾ॥ ਜਿਤਪਉਵੇਪ੍ਰਭਬਾਲਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਇਤੁਜੀਉਗਮਨਮਾਸਿਵਲਗੋ॥ ਜਗਮ
 ਰੁਛੁਟੈਕੁਮੁਭਗੋ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਅਬਰਨਬਰਨਸਿਉਮਨੀਪੀਤਿ॥ ਤਉਮੇਗਵਨਿਗਾ
 ਵਰਿਗੀਤਾ॥ ਅਨਦਸਬਦੋਤਤਤੁਨਕਗ॥ ਜਿਤਪਉਵੇਪ੍ਰਭਸੀਗੋਪਾਲਾ॥ ੨ ਖੰਡਲ
 ਮੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਾ॥ ਤਿਆਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤਿਆਖੰਡਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗਤਿਆ
 ਅਰੁਅੰਤਾ॥ ਪਰੁਨਪਵੈਕੇਧਰਨੀਧਰਮੰਤਾ॥ ੩ ਕਦਲੀਪੁਤਪਧੁਪਪਰਗਾਸਾ॥ ਹਜ
 ਪੰਕਜਮਤਿਲੀਓਨਿਵਾਸੁ॥ ਦੁਆਦਸਦਲਅਰੁਅੰਤਰਿਮੰਤਾ॥ ਜਤਪਉਵੇਸੀਕਮਲ
 ਕੰਤਾ॥ ੪ ਅਰਧਉਗਧਮੁਖਿਲਾਗੋਕਾਸੁ॥ ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਤਿਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਓਹਸੁਰ
 ਜਨਾਹੀਚੰਦਾ॥ ਆਦਿਨਿਗਜਨੁਕਰੈਅਨੰਦਾ॥ ੫ ਸੋਭੁਮੰਡਿਪਿੰਡਿਸੋਜਨੁ॥ ਮਲ
 ਸੋਵਰਿਕਰਿਇਸਨਾਨ॥ ਸੋਭਸੋਜਕਉਤੈਜਾਮਾ॥ ਜਕਉਬਿਖਰਨੋਤੈਪੁਨੁਅਰੁ
 ਪਾਪ॥ ੬ ਅਬਰਨਬਰਨਪਾਅਨੀਛਾਮਾ॥ ਅਵਰੁਨਪਾਣੀਐਗੁਕੀਸਾਮਾ॥ ਟਹੀਟਹੈ
 ਅਵੈਨਜਾਇ॥ ਸੁੰਨਸਤਜਮਤਿਗਤਿਓਸੰਮਾਇ॥ ੭ ਮਨਮੇਜਨੈਜੇਕੋਇ॥ ਜੇਬੋਲੈ
 ਸੋਆਪੋਤੋਇ॥ ਜੇਤਿਸੀਤਿਮਨਿਅਸਥਿਰੁਕਰੈ॥ ਕਰਿਕਬੀਰਸੇਪ੍ਰਾਨੀਤਰੈ॥ ੮॥੧॥
 ੧੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਕੇਟਿਸੁਰਜਕੈਖਰਗਾਸਾ॥ ਕੇਟਿਮਹਾਦੇਵਅਰੁਕਬੀਲਾਸਾ॥ ਦੁਗਾ
 ਕੇਟਿਜਕੈਮਦਨੁਕਰੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕੇਟਿਬੇਦਉਚਰੈ॥ ੧ ਜਉਜਚਉਤਉਕੇਵਲਾਮਾ॥
 ਆਨਦੇਵਸਿਉਨਾਹੀਕਾਮ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਕੇਟਿਚੰਦ੍ਰਮੇਕਰਤਿਚਰਕਾ॥ ਸੁਰਤੇਤੀਸੁਜੇਵ
 ਤਿਪਕਾ॥ ਨਵਗਿਓਕੇਟਿਠਾਢੇਦਰਬਗ॥ ਸਰਮਕੇਟਿਜਕੈਪ੍ਰਤਿਹਰਾ॥ ੨ ਪਵਨਕੇਟਿਚਉ
 ਬੋਧੇਠਿਹਰੀ॥ ਬਾਸਕਕੇਟਿਸੇਜਬਿਸਥਾਰਤਿ॥ ਸਮੁਦਕੇਟਿਜਕੈਪ੍ਰਾਨੀਹਰਾ॥ ਰੇਮਾਵਲੀ

ਕੋਟਿਅਠਾਹਰਗਾ॥ ੩ ਕੋਟਿਕੇਮਹਤੁਹਤਿਕੰਡਾਗੋਕੋਟਿਕਸਖਮੀਕਰੋਸੀਗਾ॥
ਕੋਟਿਕਪਾਪਪੁੰਨਬੁਤਿਹਤਿ॥ ਇੰਦ੍ਰਕੋਟਿਜਕੇਸੇਵਾਕਰਤਿ॥ ਛੁਪਨੋਕੋਟਿਜਕੈਪ੍ਰਤਿਤ
ਗਾ॥ ਨਗਰੀਨਗਰੀਖਿਅਤਅਪਾਗਾ॥ ਸਟਛੂਟੀਵਰਤੇਬਿਕਰਾਸਾ॥ ਕੋਟਿਕਲੇਖਲੈਗੋਪਾਸਾ॥
੫ ਕੋਟਿਜਗਜਕੈਦਰਬਾਗਾ॥ ਗੰਧਕੋਟਿਕਹਤਿਜੈਕਾਗਾ॥ ਬਿਦਿਅਕੋਟਿਸਰੋਗੁਨਕਰੋ॥
ਤਉਪਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਲੈ॥ ੬ ਬਾਵਨੋਕੋਟਿਜਕੈਰੋਮਾਵਲੀ॥ ਗਵਰੋਸੈਨਜਤੋਛ
ਲੀ॥ ਸਪਸਕੋਟਿਬੁਕਰਤਪੁਰਨਾ॥ ਦੁਹਜੇਧਨਕਮਿਥਿਆਮਾਨੁ॥ ੭ ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿ
ਜਕੇਸਵੈਨਧਰਤਿ॥ ਅੰਤਰਅੰਤਰਿਮਨਸਾਹਰਤਿ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿੰਗਪਾਨ
ਦੇਤਿਅਭੈਪਦੁਮਾਗਉਦਨ॥ ੮॥੨॥੨੦॥

ਗਾਉਰੋਉਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ੫੮ ੧ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥
ਰੇਜਿਤਬਾਕਰਉਸਤਖੰਡਾ॥ ਜਾਮਿਨਉਚਰਤਿਸੀਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧ ਰੰਗੀਲੇਜਿਤਬਾਹਰਿਕੈਨਾਇ
ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਤਹਿਧਿਆਇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਮਿਥਿਆਜਿਤਬਾਅਵਰੋਕਾਮਾਨਿਰਬਲਪ
ਦੁਇਕੁਹਰਿਕੈਨਾਮ॥ ੨ ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੁਜਕਰੀ॥ ਏਕਨਪੁਜਹਿਨਾਮੇਹਰੀ॥ ੩
ਪ੍ਰਵੇਦਨਾਮਦੇਉਇਤੁਕਕਣਾ॥ ਅਨੰਤਰੁਪਤੇਰੇਨਾਗਇਣਾ॥ ੪॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਪਰਧਨਪ
ਰਦਾਪਰਹਰੀ॥ ਤਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਨਹਰੀ॥ ੧ ਜੇਨਕੁਜਤੇਨਾਗਇਣਾ॥ ਤਿਨਕਾਮੇਨਕਰਉ
ਦਰਸਨਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਜਿਨਕੈਰੀਤਹਿਰੈਅੰਤਰਾ॥ ਜੈਸੇਪਸੁਤੇਸੇਓਇਨਾਗ॥ ੨ ਪ੍ਰਵੇਤਿ
ਨਾਮਦੇਉਨਾਕਤਿਬਿਨਾ॥ ਨਾਸੇਰੈਬਤੀਸੁਖਖਨਾ॥ ੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਦੁਸੁਕਟੋਰੈਗਰ
ਵੈਪਾਨੀ॥ ਕਪਲਗਾਇਨਾਮੇਦੁਹਿਅਨੀ॥ ੧ ਦੁਸੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਗਾਇ॥ ਦੁਸੁਪੀਉਮੇਰ
ਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਨਾਤਿਤਪਰੋਕੇਬਾਪੁਰੀਸਾਇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸੁਇਨਕਟੋਰੀਅਮਿਤਕਰੀ॥
ਲੈਨਾਮੇਹਰਿਅਗੋਧਰੀ॥ ੨ ਏਕੁਤਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਸੇ॥ ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਾਗਇਨੁਸੈ॥
ਦੁਸੁਪੀਆਇਕਗਤੁਪਹੁਗਇਆ॥ ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨੁਕੁਇਆ॥ ੩॥੩॥ ਭੈਰਉ॥
ਮੇਬਉਰੀਮੇਗਾਮੁਕਤਤੁ॥ ਗਚਿਹਚਿਤਕਉਕਰਉਸਿੰਗਾਰੁ॥ ੧ ਕੁਲੇਨਿੰਦਉਕੁਲੇਨਿੰ
ਦਉਕੁਲੇਨਿੰਦਉਲੇਗੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਅਰੋਜੇਗੁ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਪੁ
ਸਿਉਨਕੀਜੈ॥ ਹਸਨਾਰਮਰਸਾਇਨਪੀਜੈ॥ ੨ ਅਬਜੀਅਜਨਿਅੇਸੀਬਨਿਆਈ॥ ਮਿ
ਲਉਗੁਪਾਲੀਸਾਨੁਬਜਾਈ॥ ੩ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਕਰੈਕੁਕਈ॥ ਨਾਮਸ੍ਰੀਗੁਰੋਟਲਯੋਈ॥

੪॥੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਹੂਖੀਰਖੰਡਪੀਉਨਭਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਕੁਨੁਚਨੇਬਨਾਵੈ॥ ਜਿ
ਉਗਮੁਗਥੋਤਿਉਗੀਐਗੋਭਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਮਤਿਮਾਕਿਛੁਕਸਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉ॥
ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਪਾਇਪਨਤੀਓਨਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਬਹੂਖਾਟੁਖੁਪ
ਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਅਰੁਨਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਕੁਨਤਿਨਾਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਨਾ
ਗੇਜਿਹਗੁਰਮਿਲੈਤਿਤਪਾਹਿਉਤਰੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਹਸਤਖੇਲਤੋਤੇਦੇਹੁ
ਆਇਆ॥ ਕੁਗਤਿਕਰਤਨਾਮਪਕੜਿਉਠਾਇਆ॥ ੧॥ ਹੀਨਕੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਇ
ਮਗਾਇਆ॥ ਵੀਪੈਕੇਜਨਮਕਾਰੋਕਉਆਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਲੋਕਮਲੀਚਲਿ
ਓਪਲਟਾਇ॥ ਦੇਹਪਾਵੈਬੈਠਾਜਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣਉਚੈ॥
ਕੁਗਤਜਨਕਉਦੇਹੁਗਠੈ॥ ੩॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰੁ ੨ ਜੈਸੀਕੁਖੇਪ੍ਰੀਤਿ
ਅਨਾਜ॥ ਤਿਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜ॥ ਜੈਸੀਮੁੰਡੁਰੁਟਬਪਗਇਲਾ॥ ਐਸੀਨਾਮਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਗਇਲਾ॥ ੧॥ ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਨਗਇਲਾਗੀ॥ ਸਹਜਿਸੁਰਾਇਭਇਓਬੈਗੀ॥
੧॥ ਹਰਉ॥ ਜੈਸੀਪਰਪੁਰਖਾਰਤਨਾਗੀ॥ ਲੋਕੀਨਰੁਸਨਕਛੁਕਾਰੀ॥ ਕਾਮੀਪੁਰਖੁਕਾਮ
ਨੀਪਿਆਗੀ॥ ਐਸੀਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿਜਿਐਪਥਾਏ॥ ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਜਾਏ॥ ਕਬਹੂਨਤੁਟਸਿਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ਨਾਮਚਿਤੁਸਾਇਆ
ਸਚਿਨਾਇ॥ ੩॥ ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਹੁਮਾਤਾ॥ ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਅਨੁਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰ
ਣਵੈਨਾਮਦੇਉਯਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਹਮਰੈਚੀਤਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥ ਭੈਰਉ॥
ਘਕੀਨਾਹਿਤਿਆਗੇਅੰਧਾ॥ ਪਰਨਾਹਿਸਿਉਪਾਲੇਸਧਾ॥ ਜੈਸੇਸਿੰਧੁਦੇਖਿਸੁਆ
ਬਿਗਸਾਨਾ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੁਆਲਪਟਾਨਾ॥ ੧॥ ਪਾਪੀਕਾਪਹੁਅਗਨੇਸਾਹਿ॥ ਜਲ
ਹਰੈਮਿਟਵੈਕਬਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਹਰਿਕੀਕੁਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ ਮਾਕੁਛੁਛੁਕਿਅ
ਨਮਾਗਿਪਾਇ॥ ਮੁਲਹੁਕੁਸਾਅਵੈਜਾਇ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਸਾਇਬਿਖੁਖਾਇ॥
੨॥ ਜਿਉਬੇਸਵਕੇਪਰੈਅਖਾਗਾ॥ ਕਾਪਹੁਪਚਿਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਗਾ॥ ਪੁਰੇਤਾਨਿਹਰੇ
ਸਾਸਾ॥ ਵਾਕੇਗਲੇਜਮਕਾਰੋਠਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਕਰਮਾ॥ ਸੋਰੁਜਿਪ
ਹਿਰੈਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ ਕਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਬੀਚਹਾਇਨਾਛਿਸਿੰਧੁਉਤਕੁਪਾਹਿ॥
੪॥ ੨॥ ੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੰਭਾਮਿਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇਪੜੈਨਹੀਹਮਾਹਰੈ॥
ਰਾਮਕਹੈਕਰਤਾਸਬਜਾਵੈਚਟੀਆਸਭੈਬਿਗਾਰੈ॥ ੧॥ ਹਮਨਾਮਸਾਹਿਬਾਹਿਰ

ਦੇਹਿਜੀਕੋਸਿਮਹਨੁਧੋ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਬਸੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਤਹਜੇਬਿਨਤੀਕਤੋਪਛਾਨੀ॥
 ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਸਾਦੁਕਰਿਆਨੀਮਾਨੇਤਿਨਿਤਉਅਉਰੈਠਾਨੀ॥ ੨ ਦੁਸਟਸਕਾਮਿਲਿਮ
 ਰਤਉਪਾਇਆਕਰਸਤਅਉਸਪਨੇਗੀ॥ ਗਿਰਿਤਹਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਜਾਹਮਮਾ
 ਇਆਏਗੀ॥ ੩ ਕਾਢਿਖੜਕੁਕਾਥੁਰੈਕਪਿਓਮਿਥਤਉਜੁਤੁਤਿਹੋਖੋ॥ ਪੀਤਪੀਤੀ
 ਬਗਤਿਭਵਲਪਣੀਬੰਧਮਾਰਿਹਰਿਭੋਖੋ॥ ੪ ਹਰਿਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਹਬਿਦਾਹਿਓਸੁ
 ਰਿਨਕੀਏਸਨਾਥਾ॥ ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਨਹਰਿਧਿਆਵਹਿਰਾਮੁਅਭੈਪਦਛਾਤਾ॥ ੫
 ੬੩॥ ੮॥ ਭੋਰਉ॥ ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ॥ ਕਹਿਅਬਦਾਲੀਕੇਸਵਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਜਿਨਹ
 ਅਕਾਸੁਕੁਲਸਿਰਿਕੀਨੀਕਉਸੈਸਪਤਪਛਾਣਾ॥ ਚਮਰੋਪਸਕਾਮੰਦੁਤੇਗਾਇਹਬਿ
 ਧਿਬੇਨਗੁਪਾਸਾ॥ ੧ ਫੁਪਨੇਕਟਕਾਪੇਹੁਤੇਗੋਸਲਸਤਸਇਜਾਗਾ॥ ਭਰਅਠਹਤਮੁ
 ਗਦਭੁਤੇਗਾਸਤਨਕਸਕੁਸੀਸਾਗਾ॥ ੨ ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸਤਜਨਿਵਾਜਗੁ
 ਜਾਗੈ॥ ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਿਉਕਾਇਨੁਤੇਗਾਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੋ॥ ੩ ਕਗਤਿਕਰਤੇਮੇਰੇਤਲ
 ਫਿਨਾਏਕਿਹਪਤਿਕਉਪੁਕਾਰਾ॥ ਨਾਮਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਠਿਰੇਸਗਲਬੇਦੇਸ
 ਵਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਓਕੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਸੁਖਤਨੁ
 ਪੁਛੈਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾਵੇਖਉਗਮਤੁਮਰੇਕਾਮਾ॥ ੧ ਨਾਮਾਸੁਲਾਤਾਨੇਬਾਧਿਲਾ॥ ਦੇਖਉਤੇ
 ਹਾਹਰਿਬੀਨੁਲਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਬਿਸਮਿਲਿਗਉਦੇਤੁਜੀਵਾਇ॥ ਨਾਤਹਗਰਦਨਿਮਾਰਉ
 ਠਾਇ॥ ੨ ਬਾਦਿਸਹਮੇਸੀਕਿਉਹਇ॥ ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥ ੩ ਮੇਰਕੀ
 ਆਕਛੁਨੇਹਇ॥ ਕਹਿਉਗਮੁਹਇਉਸੋਇ॥ ੪ ਬਾਦਿਸਹਚਰਿਓਅੰਤਕਾਗਿ॥ ਰਸ
 ਹਸਤੀਦੀਨੇਚਮਕਾਰਿ॥ ੫ ਹੁਦਨੁਕਰੇਨਾਮਕੀਮਾਇ॥ ਛੋਡਿਗਮਕੀਨਕਜਤਿਖੁ
 ਦਾਇ॥ ੬ ਨਹਉਤੇਗਾਪੁਗੜਨਤੁਮਰੀਮਾਇ॥ ਪਿਡੁਪਵੈਤਉਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ ੭ ਕ
 ਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੇਟਾ॥ ਨਾਮਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓਟਾ॥ ੮ ਕਾਜੀਮੁਖਕਰੁਸਲਾਮੁ॥ ਇਨ
 ਤਿੰਦੁਮੇਰਾਮਲਿਆਮਨੁ॥ ੯ ਬਾਦਿਸਹਬੇਨਤੀ॥ ਨਾਮਸਰਭਹਿਸੇਨਾਏਹੁ॥
 ੧੦ ਮਾਥੁਸਉਤਉਦੇਜਕਿਪਰਉ॥ ਦੀਨੁਛੋਡਿ॥ ੧੧ ਪਾਵਹੁਬੇਰੀ
 ਹਥਪੁਤਾਸਾ॥ ਨਾਮਾਗਵੈਗੁਨਗੋਪਾਸਾ॥ ੧੨ ਜਉਉਸਟੀਬਰੈ॥ ਤਉਨਾਮ
 ਹਰਿਕਰਤਾਰੈ॥ ੧੩ ਸਤਪੁਰੀਜਾਗੀ॥ ਨਾਮਾਇਓਤਿਕਵਨਪਦੀ॥

੧੪ ਪਾਖੰਤਲਬਾਜਬਜਾਇਲਾ। ਗੁਰੂਚਰੇਗੋਬਿੰਦਆਇਲਾ। ੧੫ ਅਪਨੇਕਗਤਪਰਿਕਰ
 ਨੀਪਤਿਪਾਲਾ। ਗੁਰੂਚਰੇਆਏਗੋਪਾਲਾ। ੧੬ ਕਹਹਿਤਧਰਦਿਇਕੋਡੀਕਰਉ। ਕਹਹਿਤ
 ਲੇਕਹਿਉਪਰਿਧਰਉ। ੧੭ ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਉਦੇਉਜੀਆਇ। ਸਕੁਕੋਈਦੇਖੋਪਤੀਅਇ।
 ੧੮ ਨਾਮਾਪੁਲਵੇਸੇਲਮਸੇਲਾ। ਗਉਦੁਹਾਈਬਫੁਗੋਮਲਿ। ੧੯ ਦੁਸਹਿਦੁਹਿਜਬਮੁ
 ਕੀਭਗੀ। ਲੇਬਾਇਸਾਹਕੇਆਗੋਧਰੀ। ੨੦ ਬਾਇਸਾਹੁਮਹਲਮਹਿਜਾਇ। ਅਉਪਟਕੇ
 ਘਟਲਗੀਆਇ। ੨੧ ਕਾਜੀਮੁਲਾਬਿਨਤੀਫੁਕਮਾਇ। ਬਖਸੀਹਿਦੁਮੇਤੇਹੀਗਾਇ।
 ੨੨ ਨਾਮਾਕੋਸੁਨਹੁਬਾਇਸਾਹ। ਇਹੁਕਿਫੁਪਤੀਆਮੁਏਦਿਖਾਇ। ੨੩ ਇਸਪਤੀ
 ਆਕਾਇਏਪਰਵਾਨੁ। ਸਾਚਿਸੀਲਿਚਾਲਹੁਸੁਲਤਾਨ। ੨੪ ਨਾਮਦੇਉਸਕਹਹਿਆਸ
 ਮਾਇ। ਮਿਲਿਹਿਦੁਨਾਮਪਹਿਜਾਹਿ। ੧੫ ਜਉਅਬਕੀਬਾਹਨਜੀਵੈਗਾਇ। ਤਨਾਮਦੇਵਕ
 ਪਤੀਆਜਾਇ। ੨੬ ਨਾਮਕੀਕੀਰਤਿਹੀਸਸਾਹਿ। ਰਗਤਜਨਾਸੇਉਧਰਿਆਪਾਹਿ।
 ੨੭ ਸਗਲਕੇਸਨਿੰਦਕਭਇਆਖੇਦੁ। ਨਾਮਨਗਇਨਨਾਹਿਕੇਦੁ। ੨੮ ੧ ਕੇਰਉ।
 ਘਰੁ ੨ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੇਮੁਗਾਹਿ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਤਰੇਪਾਹਿ। ਜਉਗੁਰਦੇਉ
 ਤਬੈਕਠਤਰੇ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜੀਵਤਮੇ। ੧ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵ। ਭੂਭੁਭੁ
 ਭੁਭੁਭੁਭੁਆਨਸਕਸੇਵਾ। ੧ ਹਰਉ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਵੇ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦ
 ਹਦਿਸਧਾਵੇ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚਤੋਦੁਹਿ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮਹਿਬੋਝੁਹਿ। ੨ ਜਉਗੁਰਦੇ
 ਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਕਥਕਹਾਨੀ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਹ।
 ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮੁਜਪਿਲੇਹ। ੩ ਜਉਗੁਰਦੇਉਕਵਨਤ੍ਰੇਸੁਭੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਉਚਪਦੁਬੁ
 ਭੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸੁਆਕਾਸਿ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਸਾਬਾਸਿ। ੪ ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾ
 ਬੋਹਾਗੀ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਨਿੰਦਾਤਿਆਗੀ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਬੁਧਾਕੁਲਾਏਕ। ਜਉਗੁਰਦੇਉ
 ਲਿਲਾਟਲਿਲੇਖਾ। ੫ ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੰਧੁਨਹੀਹਿਰੈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹੁਗਠਿਰੈ। ਜਉਗੁਰਦੇ
 ਉਤਫਾਪਕਿਫਾਈ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਿਹਜਨਿਕਸਾਈ। ੬ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਠਸਠਿਨਾਇ
 ਆ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਿਚਕ੍ਰਸਗਾਇਆ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਦੁਸਦਸੇਵਾ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਸ
 ਕੈਬਿਭੁਮੇਵਾ। ੭ ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਸੰਸਾਦੁਟੇ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਮਤੇਫੁਟੇ। ਜਉਗੁਰਦੇਉ
 ਤਭਉਜਸਤਰੇ। ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਨਮਿਨਮੇਰੇ। ੮ ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਦਸਾਬਿਉਹਗ। ਜ
 ਉਗੁਰਦੇਉਅਠਹਤਗ। ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਉਅਵਨਹੀਜਾਈ। ਨਾਮਦੇਉਗੁਰਕੀਸਕਦਾਈ। ੯

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਕੋਭਿਗਵਿਦਾਸਿਜਉਕੀ॥

੫੨ ੨

ਬਿਨੁਦੈਖੇਉਪਜੈਨਹੀਆਸਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੈਰੇਇਬਿਨਾਸਾ॥ ਬਰਨਸਹਿਤਜੇਜੇਪੇਨਾ
 ਮੁਸੇਜੇਗੀਕੇਵਸਨਿਕਾਮੁ॥ ੧ ਪਰਚੇਗੁਰੁਦੈਜਉਕੇਈ॥ ਪਰਸੁਪਰਸੈਦੁਬਿਧਾ
 ਨੇਰੇਈ॥ ੧ ਹਰਾਉਸੇਮੁਨਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਖਾਇ॥ ਬਿਨੁਦੁਆਰੇਤ੍ਰੈਥੇਕਸਮਾਇ॥
 ਮਨਕਾਸੁਕਾਉਸੋਕੇਈਕਰੇ॥ ਕਰਤਾਰੇਇਸੁਅਨਭੈਰੇ॥ ੨ ਫਲਕਾਰਨਫੁਲੀਬਨ
 ਗਇ॥ ਫਲੁਧਾਗਾਤਬਫੁਲੁਬਿਨਾਇ॥ ਗਿਆਨੈਕਾਰਨਕਰਮਅਭਿਆਸੁ॥ ਗਿ
 ਆਨੁਕੁਇਅਤਬੁਕਰਮਹਨਾਸੁ॥ ੩ ਪ੍ਰਿਤਕਾਰਨਦਧਿਮਥੈਸਿਇਆਨਾਜੀ
 ਵਤਮੁਕਤਸਦਾਨਿਬੁਧਾਨ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਪਰਮਬੈਗਗਾ॥ ਰਿਦੈਗੁਰੁਕੀਨਜਪਸਿ
 ਅਭਾਗ॥ ੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੋੜੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੭ ੧ ਮਹਾਮਹਾਮੁਖ ਮਹਾ
ਚਕ੍ਰਿ ਅਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਛਾਹੁ ਚਿਤ ਸਮਾਇ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇ
ਆਹੁ ਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਗਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣੁ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈਸਾਹਿ ॥
੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਰਮੇ ਪੁਰੁਸਾਖਾ ਹਰਿ ਸਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫੁਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵਾ
ਦੀ ਚੁਕਾ ਅਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਆਖ ਲੁਸਚੁ ਨਾ
ਮੁਖਿ ਪਤਿਕਾ ਸਨੁ ਪੁਰਾਹੇ ਆਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਰਤੀ ਆਵਣ ਵੇਖੁ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਹਰੇਨ ਸੁਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰੇ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ ੧ ਰੁਤਿ ਆਈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ ॥ ਗੰਗਾ ਤੇਰੇ ਵਹਿ ਸਿਤੈ ਰੋਚਾਇ ॥ ਕਿ
ਸੁਪੁਜ ਚੜ੍ਹਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ
ਕਹਉ ਗਾਇ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਚੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁ
ਤੁਰੁਪਾ ਕਿਸੁ ਪੁਜ ਚੜ੍ਹਾਵਉ ਦੇਉ ਪੁਪਾ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਕਾ ਪਾਇ ॥ ਤੇਰਾ ਦਾ
ਸ ਨਿਦਾਸ ਕਹਉ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨ ਮੁਖ ਮੇਸ
ਗਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਨ ਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਅਲਖਾ ਲਤ ਨ ਮੁਖਾ ਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਨ
ਨ ਕੁਵੇ ਚਾਰਾ ਕਿ ਆਕਹੈ ॥ ਸਕੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੈ ਏਕ ਸੈ ॥ ਸਿਰੁ ਨ ਕਲੇਕਾ ਪਾਵਹੈ ॥ ਬਖਿਹ
ਰੀ ਜਾਉ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵਹੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਨੇਕ ਬੁਝਿ ਕਾ ਕੰਚਨ
ਕੁਆਰਾ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਕਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਗੰਗਾ ਕਉ ਦਬ ਕਰੰਤੈ ਕੀ ਆਗਿ ॥ ਗੁਰੁ
ਖਾਣਾ ਦੂਸਿ ਸਿਉ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਭੀ ਜੈ ਸਾਚੁ ਨਾ
ਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠਾਈ ਖੋਹੈ ਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਚਾਹੈ ਬੇਦੁ ਪਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥ ਪੁਰਬੀ
ਨ ਵੈ ਵਰਨ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਕਾਟੀ ਮੁਲਾਹੈ ਵਹਿ ਸੇਖ ਮਜੇ
ਗੀਜੀ ਗਮ ਕਰੇ ਕੇਖਾ ॥ ਕੋਗਿ ਕਹੀ ਕਰਮਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਤੇ ਸਭ ਖੜੀ ਅਸਿਥੀ
ਧਿ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਲਿਖੀ ਸਿਰ ਕਾਗ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਾਇ ॥ ਵਹਿ ਸਾਗ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰ
ਹਿ ਮੁਖ ਗਵਾਹ ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਟ ਤਿਕੰਡਾਗ ॥ ੪ ॥ ੩ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧
ਬਸਤ ਹਿਉ ਤਾਹਿ ਦਿਗੀ ਬਹੁ ਹੋਗ ॥ ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿ ਆਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ

ਰੀਦਸਵੈਦੁਆਗਾ ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਅਵੈਸੁਤਾਵਰੋਵਾਗਾ ॥ ੧ ਏਕੁਧਿਆਵਹੁਮੁਕੁਮਨਾ ॥ ਪਾਰਿ
ਉਤਰਿਜਾਤਿਇਕਖਿਨਾ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਹਿਵਖਿਆਣਾ ॥ ਨਦੀਬੇਦੀ
ਪੜਹਿਧੁਰਾਣਾ ॥ ਪਾਖੰਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਰਿ ॥ ਤਿਨਕੋਰਮਈਅਨੇਕੁਨਾਰਿ ॥ ੨ ਜੇ
ਕੇਐਸਾਸੰਜਮੀਤੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੁਜਕਰੇਇ ॥ ਅੰਤਰਿਐਕੁਮਨੁਬਿਖਿਆਮਾਰਿ ॥ ਓਇ
ਨਿਰੰਜਨੁਕੇਸੇਪਾਰਿ ॥ ੩ ਕੀਤਾਹੋਅਕਰੇਕਿਆਹੋਇ ॥ ਜਿਸੇਨਆਪਿਚਲਾਏਸੇਇ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰੇਤਭਰਮੁਚੁਕਾਏ ॥ ਹੁਕਮੇਬੁਝੈਤਾਸਾਚਾਪਾਏ ॥ ੪ ਜਿਸੁਜੀਉਅੰਤਰੇਮੇਲਾਹੋਇ ॥ ਤੀਰਥ
ਰਵੈਦਿਸੰਤਰੇਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗ ॥ ਤਉਰਵਜਯਕੇਤੂਪਸਿਬੰਧਾ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥
ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਐਮਹਾਮੇਅਵਹੁਨਦੀਸੈਸਰਬਤੋਹ ॥ ਤੁਸੁਰਿ
ਨਗਨਾਥਾਏਵਦੇਵਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵਾ ॥ ੧ ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰੀਰੀਰਥਾਥਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਮਨਾਮੁਕੁਨਗਾਏਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸਬਪਾਥਾ ॥ ੧ ਕਾਉ ॥ ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੀ
ਗੁ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੇਮੇਲਮਲੀਨਅੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਧੁਹੋਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਸਥਾਹੋਸਾਚੁਸੇਇ ॥
੨ ਜਾਕਉਤੁਰਾਖਹਿਰਖਨਹਾਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਵਹਿਕਹਿਸਾਗ ॥ ਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਹਰਾ
ਇ ॥ ਸਭਿਦੁਖਾਬਿਨਸੇਰਾਮਗਾਇ ॥ ੩ ਉਤਮਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾ
ਮਨਮਹੀਗ ॥ ਲਿਵਲਾਗੀਨਾਮਿਤਜਿਦੂਜਾਭਾਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਪੁਰਾਇ ॥ ਮੇਰਾਪਿਰੁਰੀਸਾਭੁਸੰਗਿਸਾਇ ॥ ਓਹੁਅ
ਸਖੁਨਸਖੀਐਕਹੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਓਰਾਮਗਾਇ ॥ ੧ ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿ
ਗੁਨਬਨੇ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੀਗੋਖਲਹਿਵਰਕਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੇਜਤਮਨਮਨੇ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨਮੁ
ਖੀਦੁਹਗਲਿਨਾਰਿਭੇਉ ॥ ਓਹੁਪਾਟਿਪਾਟਿਗਵੈਸਰਬਪ੍ਰਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਿਭੁਚੀਨੈਸੰਗਿਦੇਉ ॥
ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਜਪੁਜੇਪਉ ॥ ੨ ਬਿਨੁਗੁਰਕਭਾਤਿਨਭਾਉਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੰਤਨ
ਸੰਗੁਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਲੇਸੰਧੁਹੋਇ ॥ ਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਗਮਲੁਮਲੁਸਬਦਿਖੇਇ ॥ ੩ ਗੁ
ਰਿਮਨੁਮਾਓਕਰਿਸੰਜੋਗੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਕਭਾਤਿਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰਸੰਤਸਭਦੁਖਮਿਟੈਰੋਗੁ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਹਜਿਜੋਗੁ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧ ਆਮਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ ॥ ਸ
ਚੁਆਪਿਨਿਬੇਡੇਰਾਜੁਗਾਜਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿਉਤਮਸੰਗਿਸਾਥਿ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਦੁਸਹਜਿਅਥਿ ॥
੧ ਮਤਬਿਸਰਸਿਰੇਰਾਮੇਬੇਇ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤੁਲਾਏਅ
ਤੁਲੁਤੇਇ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਗੁਰਚਰਨਸੇਵਹਿਗੁਰਸਿਖਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤੇਰਾ ॥ ਨਗਨਿ

ਕਲੇਰੀਮਨਿਕੋਠੇਗ। ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਚੋਰਚੇਗ। ੨ ਗੁਰੁਤੁਠਾਬਖਸੇਰਗਤਿਭਾ
 ਉ। ਗੁਰੁਤੁਠੇਪਾਈਐਹਰਿਮਹਥਿਠਾਉ। ਪਹਰਿਨਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਿਜਾਗੁ। ਹਰਿਭਗ
 ਤਿਸੁਹਾਵੀਕਰਮਿਭਾਗੁ। ੩ ਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੇਕਰੇਦਾਤਿ। ਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੇਦਿਨਸੁ
 ਰਾਤਿ। ਫਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਤੁਸਿਦੇਇ। ਕਰੁਨਾਨਕਪਾਵਹਿਵਿਗਲੇਕੇਇ। ੪॥ ੭॥
 ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਸਾਹਿਬਕਾਵੇਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ। ਜੀਵਤਮਰੈਸਕਿਕੁਲਓਧਰੈ। ੧ ਤੇਰੀ
 ਭਗਤਿਨੇਛਡਉਕਿਆਕੋਹਸੈ। ਸਾਚੁਨਾਮੁਮਰੈਹਿਰੈਬਸੈ। ੧ ਹਰਾਉ। ਜੈਸੇਮਾਇਆਮਹ
 ਪ੍ਰਾਣੀਗਥਤੁਹੈ। ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਗਮਨਾਮਵਤਰੈ। ੨ ਮੇਰੁਖਮੁਗਧਉਪਕਿਕਰੁਦਇ
 ਆ। ਤਉਸਕਣਗਤਿਹਉਪਇਆ। ੩ ਕਰੁਨਾਨਕਸੀਸਥਕੇਨਿਹਫਲਕਾਮਾ। ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਕੇਪਾਵੈਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ। ੪॥ ੮॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਹਿੰਡੇਲਾ। ਸਾਥ
 ਗਾਮਬਿਪਪੂਜਿਮਨਵਹੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਲਸੀਆਲਾ। ਗਮਨਾਮੁਜਪਿਥੇੜਾਬਾਧੁਦਇ
 ਆਕਰੁਦਇਆਲਾ। ੧ ਕਾਰੇਕਲਗਸਿਚਹੁਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁ। ਕਾਚੀਛਹਹਿਦਿ
 ਵਾਲਕਾਰੇਗਚੁਲਾਵਹੁ। ੧ ਹਰਾਉ। ਕਹਹਿਹਟਮਾਲਟਿਡਪਰੇਵਹੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮ
 ਨੁਜੇਵਹੁ। ਅਮ੍ਰਿਤਸਿੰਚਹੁਭਰਹੁਕਿਆਰੇਤਉਮਾਈਕੋਹੇਵਹੁ। ੨ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦਇ
 ਕਰਹੁਬਸੇਲੋਗੋਡਹੁਸਰਤੀਭਾਈ। ਜਿਉਗੋਡਹੁਤਿਉਤਮਸੁਖਪਾਵਹੁਕਿਗੁਨਮੇ
 ਟਿਆਜਾਈ। ੩ ਬਗੁਲੇਤੇਫੁਨਿੰਸੁਲਾਹੇਵੇਜੇਤੁਕਰਹਿਦਇਆਲਾ। ਪ੍ਰਵਤਨਾ
 ਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਦਇਆਕਰੁਦਇਆਲਾ। ੪॥ ੯॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧
 ਸਾਹੁਰਵੀਵਸੁਸਭੁਕਿਫੁਸਾਈਪਵਕਹੈਧਨਵੇਖਾ। ਆਪਿਕੁਚਜੀਦੇਸੁਨਦੇਉਜਾਣਨਾ
 ਤੀਹੇਖਾ। ੧ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਉਐਪਭਗਮਿਭੁਲਾਣੀ। ਅਭਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵਾਅਵਾ
 ਨਜਾਣਾਬਾਣੀ। ੧ ਹਰਾਉ। ਕਚਿਕਸੀਦਾਪਹਿਰਿਚੋਲੀਤੁਮਜਾਣੁਨਾਹੀ। ਜੇ
 ਘਰੁਗਾਖਹਿਬੁਗਨਚਾਖਹਿਹੋਵਹਿਕਤਪਿਆਹੀ। ੨ ਜੇਤੁਪਵਿਐਪਾਭਿਤੁਬੀਨਾਦਇ
 ਅਖਰੁਦਇਨਾਵਾ। ਪ੍ਰਵਤਨਾਨਕੁਦੇਕੁਲਪਾਵੇਜੇਕਰਿਸਚਿਸਮਾਵਾ। ੩॥ ੧੦॥ ਬਸੰਤੁ
 ਹਿੰਡੇਲੁਮਹਲਾ ੧ ਗਜਾਬਾਸੁਕਨਗਰੀਕਾਜੀਦੁਸਟਨਾਇਪਿਆਰੇ। ਦੁਇਮਾਈਦੁਇ
 ਬਾਪਾਪਵੀਅਹਿਪਾਭਿਤਕਰੁਬੀਚੋਰੇ। ੧ ਸੁਆਮੀਪਾਭਿਤਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ। ਕਿਨਬਿ
 ਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ। ੧ ਹਰਾਉ। ਭੀਤਰਿਅਗਸ਼ਿਬਨਾਸਪਤਿਮੁਢੀਸਾਗੁਪਭੈਪਾਇ
 ਆ। ਚੰਦੁਸੁਕ੍ਰੁਦਇਘਰਹੀਕੀਤਰਿਐਸਾਗਿਆਸੁਨਪਇਆ। ੨ ਰਾਮਗਵਤਜਲੀ

ਐਇਕਮਾਈਰੋਗੁਕਰੇਇ। ਤੇਕੇਸਖਲ੍ਹਾਦੀਅਤਿਖਿਮਾਧਨਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥ ੩ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਤਿਨਖਾਇਆਮਾਨਤਿਤਿਨਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਵਤਨਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨੁਤੋਲਾਖਿ
ਨੁਮਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਬਸੰਤੁਤਿਤੋਲੁਮਯਾ ੧ ਸਾਚਾਸਾਹੁਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਮੇਲੇਕੁਖ
ਗਵਾਏ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਹਰਿਗੁਗਤਿਦ੍ਰਵਾਏਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ ੧ ਮਤਕੁਲਹਿਰੇ
ਮਨਚੇਤਹੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੀਤ੍ਰੈਲੇਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਮੁਹੀ॥ ੧ ਹਾਉ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਤੀਨਹੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਬਿਨੁਗੁਰਗਾਨਹੀਗਤਿਹੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਤਸੰਗੁਨ
ਪਾਈਐਕਰਮਿਮਿਲੈਹਰਿਨਮੁਹੀ॥ ੨ ਪਾਟਿਪਾਟਿਗੁਪਤੁਓਪਾਏਵੇਖੋਪਗਟਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੰਤਜਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਗੰਭੀਕੀਨੇਹਰਿਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਾ॥ ੩ ਜਿਨਕਉ
ਤਖਤਿਮਿਲੇਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਾਨਕੀਏ॥ ਪਾਹਸੁਭੇਟਿਕੁਏਸੇਪਾਹਸਨਨਕਹਰਿ
ਗੁਰਸੰਗਿਥੀਏ॥ ੪॥ ੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਸੰਤਮਯਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਮਹਰਤੀਮਹਿਸਦਾਬਸੰਤੁ। ਜਿਤੁਹਰਿਆਸਰੁ
ਜੀਅਜੰਤੁ। ਕਿਆਹਉਆਖਾਕਿਹਮਜੰਤੁ। ਤੇਗਕਿਨੈਨਪਾਇਆਆਦਿਅੰਤੁ॥ ੧ ਤੇਸਾਤਿ
ਬਕੀਕਹਤਿਸੇਵਾ। ਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿਅਤਅਦੇਵਾ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਕਰਮੁਹੋਵੇਤਸੇਵਾਕਰੇਗੁ
ਰਪਰਸਾਈਜੀਵਤਮੇਗੇ। ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚੇਗੇ। ਇਨਬਿਧਿਪ੍ਰਾਣੀਦੁਤਰੁਤੇਗੇ॥ ੨ ਬਿ
ਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਿਓਪਾਏ। ਸੰਸਾਰਬਿਰਖਕਉਦੁਇਛਸਪਾਏ। ਆਪਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥
ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੇਤਿਸੇਖਵਾਏ॥ ੩ ਨਨਕਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਆਪਦੇਇ॥
ਬਿਖਿਆਕੀਬਾਸਨਮਨਤਿਕਰੇਇ। ਆਪਲਕਾਣਾਅਪਿਕਰੇਇ॥ ੪॥ ੧ ਬਸੰਤੁਮਯਾ ੧

ਗਤੇਸਾਚਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਹਾਯਾ। ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵ
ਹਨਹੀਮੈਕੇਇ। ਜਿਉਕਵੇਤਿਉਗੇਖੋਸੇਇ॥ ੧ ਗੁਰਗੋਪਾਲੇਮਰੇਮਨਿਭਾਏ। ਹਰਿਨਸਕਉ
ਦਰਸਨੇਦੇਖੇਬਿਨੁਸਹਜਿਮਿਲਉਗੁਰੇਮਾਇਮਿਲਾਏ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਲੋਕੀਲੋਕਿਸੁ
ਰਾਨਾ। ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਪਛੁਤਨਾ। ਬਿਛੁਰਤਮਿਲਾਇਗੁਰਸੇਵਹੀਗੇ। ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓ
ਮਸਤਕਿਵਡਰਗੇ॥ ੨ ਪਉਣਪਾਲੀਕੀਇਹਦੇਹਸਰੀਗਾ। ਤਿਉਮੈਰੋਗੁਕਠਿਨਤਨਿਪਟਿ
ਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਦਗੁਲਗਾਇਆ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ ੩
ਚਾਰਿਨਦੀਆਅਗਨੀਤਨਿਚਰੇਗੇ। ਤਿਸਨਜਾਤਜਲੇਅਹੰਕਾਰੇਗੇ। ਗੁਰਿਗੇਖਵਡਰਗੀ
ਤੇਗੇ। ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰੇ॥ ੪॥ ੨ ਬਸੰਤੁਮਯਾ ੧ ਹਰਿਸੇਵੇਸੇਹਰਿ

ਕਾਏਗੁ। ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਤੋਵੈ ਸੋਗੁ। ਅਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨ ਤੀਰਹਿ ਮਨ ਮਾਰਿ। ਮਰਿ ਮਰਿ
 ਜਮਹਿ ਭੀ ਮਹਿ ਜਾਰਿ॥ ੧ ਸੇਜ ਨ ਜੀਵੇ ਜਿਹ ਹਿ ਮਨ ਮਾਰਿ। ਸਾਚੁ ਸਮਾਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸ
 ਮਾਰਿ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਹਿ। ਦਿਸੰਤ ਰਭ ਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੂਹਿ ॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲਈ ਏਲਾਇ। ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇ ਤਿਨ ਤਨ ਮਾਇ॥ ੨ ਨ ਦਹਿ ਕਰੇ ਚੁਕੈ ਅ
 ਭਿਮਾਨੁ। ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਹਿ। ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ
 ਆਰੁ ਪੁਰਿ॥ ੩ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਯਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸਮਾਯਾ। ਦਰਿ ਸਚੈ
 ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਹਿ ਜਾਇ। ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੩ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਤ
 ਰਿਪੁ ਜਾਮਨ ਤੋ ਤੋਇ। ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਸਤਿ
 ਗੁਰੇ ਮੈਂ ਨੇ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੧ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮਉ ਸਿਆਸ ਦਬਸੀਤਾ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉ ਲਿਆ
 ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੁ ਹੁਤੁ ਮਕਹੁ ਬੀਚਹਾ। ਤਾ ਪੁਰੁ ਸਾਚੇ ਲਗੇ ਪਿ
 ਆਹਾ। ਆਪੁ ਵੇਰਿ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਤਰਾਇ। ਤਉ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ੨ ਕੁਗਤਿ
 ਕਰੇ ਸਦਾ ਵੇਖੈ ਹਜੂਹਿ। ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਆਰੁ ਪੁਰਿ। ਇਸੁ ਰੁਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੇਉ ॥
 ਸਕੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਆਤਮ ਦੇਉ॥ ੩ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਮਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਜਗ ਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆ
 ਪਿਚਿਤੁ ਸਾਏ। ਅਨੁਤਨੁ ਹਰਿ ਆਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਏ। ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਬਿਵਸਾਏ॥ ੪॥ ੪
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਰਗਤਿ ਵਢੁ ਸੁਹਿ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ। ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁ
 ਭਾਇ। ਰਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖਾਇ। ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੧ ਰ
 ਗਤਿ ਸੋਹਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਟੁ ਆਹਿ। ਗੁਰੇ ਕੈ ਹੋਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਆਹਿ॥ ੧ ਰਹਾਉ
 ਰਗਤਿ ਕਰੇ ਸੇਜ ਨ ਰਮ ਬੁਝੋਇ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਖਾਇ। ਹਰਿ ਜੀ
 ਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ। ਸਦਾ ਸਾਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥ ੨ ਸਾਚਿ ਰਤੇ
 ਤਿਨ ਸਦਾ ਬਸੰਤਾ। ਅਨੁਤਨੁ ਗੁਣਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਸੁ ਕਾ ਸੰਸਾਰੁ। ਅਗ
 ਨਿ ਤਿਸ ਨਾ ਜਥੈ ਵਹੇ ਵਾਹ॥ ੩ ਸੇਈ ਜਿਹ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ। ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਹੀ
 ਭਾਵੈ ਚਿਤੁ ਸਾਵੈ। ਅਪਣਾ ਪੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮ
 ਨਿਆਇ॥ ੪॥ ੫ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਾਇਆ ਮੁਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਅਨੁ
 ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ। ਸਫਲਿ ਉਬਰਿ ਮਹਿ ਕੈ ਦੁਆਹਿ। ਸਾਚੀ ਬਾ
 ਲੀ ਨਾਮ ਪਿਆਹਿ॥ ੧ ਏਮਨ ਹਰਿ ਆਸੁ ਸੁਭਾਇ। ਸਚੁ ਫਲੁ ਥਾਏ ਸਤਿ

ਜੈਮੇਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੨ ਸਾਚਸੇਵਹੁਸਾਚੁਪਛਾ
 ਲੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਲੈ॥ ਦਰਸਾਚੈਸਚੁਸੋਰੋਹੋਇ॥ ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ
 ਸੋਇ॥ ੩ ਆਪਿਅਕੁਸੁਸਚਸਚੁਸੋਇ॥ ਹੋਰਿਸਕਿਰੂਥਹਿਦੁਜੈਪਤਿਖੋਇ॥ ਸਾਚ
 ਸੇਵਹੁਸਾਚੀਬਾਲੀ॥ ਨਨਕਰੇਮਸਾਚਿਸਮਾਲੀ॥ ੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁਮਯਾ ੩ ਬਿਨੁ
 ਕਰਮਾਸਕੁਕਮਿਕੁਲਾਈ॥ ਮਾਇਆਮਰਿਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਠਉ
 ਰਨਪਾਈ॥ ਬਿਸਟਾਕਕੀੜਾਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ੧ ਹੁਕਮੁਮੈਲੈਸੇਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥
 ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਲੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਚਿਹੋਤੇਜਿਨਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਕਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਲੀਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਿ
 ਮਿਲਾਏਸੋਇ॥ ੨ ਏਕੁਨਾਮੁਤੋਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨੁਨਾ
 ਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰੇਤਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥ ੩ ਸੋਬੁਏਜਿਸੁਆਪਿ
 ਬੁਝਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਮੁਦਿੜਾਏ॥ ਜਿਨਇਕੁਜਾਤਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਨ
 ਕਨਾਮਿਹੋਤੇਦਰਿਨੀਸਾਲੁ॥ ੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਮਯਾ ੩ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ ਨਿਜਚਲਮਤਿਸਦਾਮਨਧੀਰੁ॥ ਹਰਿਗੁ
 ਲਗਾਵੈਗੁਲੀਗਹੀਰੁ॥ ੧ ਨਾਮਹੁਕੁਸੇਮਹਰਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਬਿਖਾਜਨਮੁਠਿਰਿ
 ਆਵਹਿਜਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਬਹੁਭੋਖਕਹਰਿਮਨਿਸਾਤਿਨੋਹੋਇ॥ ਬਹੁਅਭਿਮਾਨਿ
 ਅਪਲੀਪਤਿਖੋਇ॥ ਸੇਵਡਰਾਗੀਜਿਨਸਬਦੁਪਛਾਇਆ॥ ਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਪਰ
 ਮਹਿਆਇਆ॥ ੨ ਪਰਮਹਿਵਸਤੁਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਹਿਸਬ
 ਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਪਾਈਪਰਹੀਮਾਰਿ॥ ਸਦਾਗੰਗਿਹੋਤੇਸਚਿਸਮਾਰਿ॥ ੩
 ਆਪਿਕਰੇਕਿਛੁਕਛੁਨਜਾਇ॥ ਆਪੇਭਵੈਸਏਮਿਲਾਇ॥ ਤਿਸਤੇਨੈਵੈਨਾਹੀ
 ਕੇਦੁਰਿ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਹਰਿਆਭੁਗਪੁਰਿ॥ ੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁਮਯਾ ੩ ਗੁਰਸ
 ਬਦੀਹਰਿਚਤਿਸੁਭਾਇ॥ ਗਮਨਮਗਸਿਰੈਅਘਾਇ॥ ਕੋਟਕੋਟਤਰੇਕਪਾਪਜ
 ਬਿਜਾਹਿ॥ ਜੀਵਤਮਹਰਿਮਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਰਿ॥ ੧ ਹਰਿਕੀਦਾਤਿਹਰਿਜੀ
 ਉਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਮਨੁਮਊਲਿਆਹਰਿਗੁਲਦਾਤਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥
 ੧ ਹਰਾਉ॥ ਕੁਝਵੈਵੈਸਿਕੁਮਿਮੁਕਤਿਨੋਹੋਇ॥ ਬਹੁਸੰਜਮਿਸਾਤਿਨਮਾਵੈਕੋਇ॥
 ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ ੨ ਕਥਿਮਹਿਰਾ

ਮਨਮਿਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਨਾਮਿਰੇਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਈ
ਬਿਨੁਨਾਵੇਹਉਮੈਜਲਿਜਾਈ॥ ੩ ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਬੀਚਾਗਾ॥ ਛੁਟੈਰਾਮਨ
ਮਿਦੁਖੁਸਾਗਾ॥ ਰਿਹੈਵਸਿਆਸੁਬਾਹਰਿਪਸਾਗਾ॥ ਨਨਕਜਲੈਸਕੁਉਪਾਵਲ
ਹਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਤੇਗਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ ਦੇਹਿਤਜਾਪਿ
ਆਦਿਮੰਤੁ॥ ੧ ਗੁਲਆਖਿਵੀਚਾਰੀਮਿਰੀਮਾਇ॥ ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਕੇਲਗ
ਉਪਾਇ॥ ੧ ਘਾਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਾਗੇਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ ਕਾਰੇਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁ
ਵੇਰਿਵਾਇ॥ ੨ ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚੁਕਾਅਰਿਮਾਨੁ॥ ਸਹਜਭਾਇਪਾਇਆ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੩ ਉਤਮਉਚਾਸਬਦਕਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਵਖਾਇਸਾਚੁਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੩
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਚੜਿਆਬਸੰਤੁ॥ ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੀਗਿ॥ ੧ ਤੁਮਸਾਚੁਪਿਆਵਹੁਮੁਗਧਮਨਾ॥ ਤਾਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇ
ਮਨਾ॥ ੧ ਘਾਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰੇਇਆਅਨੰਦੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਠਸੁਪਾ
ਇਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੨ ਏਕੈਏਕੁਸਕੁਆਖਿਵਖਾਇ॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਤਾਏਕੈ
ਇ॥ ੩ ਕਹਤਨਾਨਕਹਉਮੈਕੋਰੇਨਕੋਇ॥ ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਸਕੁਸਾਹਿਬਤੋਹੋਇ॥
੪॥ ੧੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਸਕਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੋਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟੈਮ
ਤਿਬੁਧਿਹੋਇ॥ ੧ ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਨਾਮਿ
ਸਮਾਇ॥ ੧ ਘਾਉ॥ ਮਨਿਬਸੰਤੁਹੋਸਭਿਥੋਇ॥ ਠਸਰਿਠੁਲੀਆਰਿਹਮਨਾਮਿਸੁ
ਖੁਹੋਇ॥ ੨ ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦੁਧਾਰੇ॥ ੩ ਮਨਿ
ਬਸੰਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਅਹੋਇ॥ ਨਨਕਇਹੁਤਨੁਬਿਰਖੁਰਾਮਨਾਮੁਠਸੁਪਾਏਸੋਇ॥
੪॥ ੧੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੇਹਰਿਗੁਲਗਾਇ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿਹਰਿ
ਕਗਤਿਕਗਾਇ॥ ੧ ਘਾਉ॥ ਇਸੁਮਨਕਉਬਸੰਤਕੀਲਗੈਨਸੋਇ॥ ਇਹੁਮਨੁਜ
ਲਿਆਛੁਜੈਦੇਇ॥ ੧ ਇਹੁਮਨੁਸੀਧੈਬਾਧਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਮਾਇਆਮੁਠਾ
ਸਦਾਬਿਲਾਇ॥ ੨ ਇਹੁਮਨੁਛੁਟੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟੈ॥ ਜਮਕਾਸਕੀਠਿਰਿ
ਅਵੇਨਠੇਟੈ॥ ੩ ਇਹੁਮਨੁਛੁਟਾਗੁਰਲੀਆਛੁਡਾਇ॥ ਨਨਕਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਬਸੰਤੁਚੜਿਆਠੁਲੀਬਨਗ
ਇ॥ ਦੇਹਿਜੀਅਜੰਤਠੁਲਹਿਹਰਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੧ ਇਨਬਿਧਿਇਹੁਮਨੁਹਰਿ

ਅਯੋਇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਜੇ ਪੋਦਿ ਨੂਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੇ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ
ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਕਾਏ॥ ੨ ਛਲ ਛੁਲਾ
ਗੇਜਾ ਅਪਲਾਏ॥ ਮੁਲਿ ਲਗੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ॥ ੩ ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ
ਵਾੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੇ ਰਾਗਿ ਰਗਤਿ ਨਿਰਾਸੀ॥ ੪॥ ੧੭॥

ਬਸੰਤੁ ਤਿੰਨੋ ਬੁਧ ਮਹਲ ੩ ਘਰੁ ੩ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਆਰਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਣੀ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਾ
ਹੀ ਸਦਾ ਪਲਾਏ ਆਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਣੀ॥ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਆਯੋ ਵੇਇ ਕੁਹਿ ਨਾਮਾ ਛਲੁ ਪਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰ ਰਖੇ ਸੇ
ਉ ਬਰੇ ਰਾਈ ਹਰਿ ਗੁਰ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ
ਰਾਈ ਸੁਖੁ ਵਠਾ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੨ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨੇ ਨੇ ਬਖਸਾਇ ਓਨੁ ਰਾਈ ਸਬਦੇ
ਲਾਇ ਅਨੁਮਿਲਾਇ॥ ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਦੀ ਅਘੁਣੀ ਐਕੁ ਰਾਈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਇ॥ ੩ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਰਾਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆ ਕੀ ਅਸ ਕੁਏਇ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਰਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲ ੪ ਘਰੁ ੧ ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੁਰਜ ਕਿਰਨ ਲਿਜੇ ਤਿ॥ ਤਿ
ਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮੀ ਆਓ ਤਿ ਪਤਿ॥ ੧ ਏਕੇ ਹਰਿ ਵਿਆਸੁ ਬਖਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਮਿਲੀ ਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੇ ਹਰਿ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੨ ਏਕੇ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੁ ਗਿਆ ਸਾਕਤ ਨਹੇ ਬੰਨੀ ਜਾਲ
ਹਿ ਦੂਰਿ॥ ੩ ਏਕੇ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੇ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ॥ ੪॥ ੧
ਬਸੰਤ ਮਹਲ ੪ ਰੈਲਿ ਦਿਨ ਸੁਦੁ ਇਸੇ ਪਾਏ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਤਿ ਸਦਾ
ਰਖਿ ਲਾਏ॥ ੧ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨੇ ਮੇਰੇ॥ ਸਭੁ ਆਸ ਸੁਦੁ ਬਝੀ ਪੁਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗਵਹੁ ਗੁਣ ਪੁਕਾਰੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਹਉ ਮੈ
ਮੁਏ॥ ਕਾਸਿ ਏਤ ਸੰਘੇ ਜਸ ਪੁਰਿ ਗਏ॥ ੨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ॥
ਜਨਮੁ ਮਲਦੇ ਉਦੁ ਪਕਾਰੇ॥ ੩ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਨਕਤੁ ਰਾਮ
ਲਿਖਾ ਬਨਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿੰਨੋ ਬੁਧ ਮਹਲ ੪ ਘਰੁ ੩ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਨਾਮੁ ਤਨ ਕੇ ਠੀਕੀ ਗਵ ਮੰਦਰਿ ਏਕੁ ਕੁਕਾਨੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤੇਖ ਜੀਅੇ ਮਿ
 ਲਿਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਨੀ॥ ੧ ਮਾਧੋ ਸਾਧੁ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ। ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ
 ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਪਾਦੁ ਪਾਇ॥ ੨ ਹਰਾਉ। ਪੰਚ ਚੋਗ ਮਿਲਿ ਸਾਗੇ ਨਗਰੀਆ
 ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਨੁ ਹਿਰਿਆ। ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ ਜਬ ਪਕਰੇ ਸਨੁ ਸਾਬਤੁ ਗਾਸਿ ਉਬਰਿਆ ॥
 ੨ ਪਾਖੰਡ ਕੁਰਮ ਉਪਾਵ ਕਹਿ ਬਾਕੇ ਹਿਟ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਸਾਧੁ ਪੁਰਖੁ
 ਰਖ ਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੩ ਜੰਗਨ ਬਜਗ ਦੀਸਹੁ
 ਸਾਈ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ। ਨਨਕ ਸਾਤਿ ਤੇਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਹਿਰੈ ਹਰਿਗੁ
 ਲਾਵੈ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿੰਡੇ ਸਮਾ ੪ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾ
 ਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮ ਨਵੇ। ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆ ਸਕਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਚਰਣੁ ਮਬਨਵੇ॥ ੧ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤ ਸੰਗ ਛੇ ਮੇਲਿ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਵੇ। ਜਨਮ ਜ
 ਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਸੁਕੁ ਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਹਿ ਪ੍ਰਤਨਵੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਤੁਮ
 ਰਾਜਨੁ ਜਾਤਿ ਆਵਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਪਤਿ ਤਪਵੀਵੇ। ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਕਵਨ ਤੇ ਉਪਰਿ
 ਹਰਿ ਸੇਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਇਨਵੇ॥ ੨ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੁਰੇ ਮਾਨਵਤਿ
 ਨਵੇ। ਸੇਧੀ ਨਿਵੇ ਵਡ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਹਵੇ॥ ੩ ਹਮ ਛੀਛੇ ਛੀ
 ਮਬੁ ਤੁਮ ਅਤਿ ਕਾਰੀ ਹਰਿ ਸਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਵੇ। ਜਨਨ ਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹ
 ਰਿ ਤੂਠੇ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿ ਤਪਵੀਵੇ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿੰਡੇ ਸਮਾ ੪

ਮੇਗ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਆਹਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਰੀਯੋ। ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ
 ਰਸਕਿ ਪਰਿਓ ਬਨਿ ਮਾਤਾ ਬਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਸਾ ਬਿਲੀਯੋ॥ ੧ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ
 ਨਤਨ ਮਹਰਿ ਬੀਯੋ। ਵਡੇਰਾ ਗਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ
 ਹਰਿ ਸੀਯੋ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸੈ ਜੇ ਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੀਯੋ ॥
 ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਕਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਯੋ॥ ੨ ਜਨ ਜਪਿ ਓਨੰ
 ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸੀਯੋ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉ ਮੇ ਮਥੁਨਿ ਕ
 ਸੀ ਹਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲੀਯੋ॥ ੩ ਹਮੇ ਕਰਮਨ ਬਿਚਰੁ ਠਾਕੁ ਰਤੁ ਮਧੇ
 ਜਗਤੁ ਅਪਨੀਯੋ। ਹਰਿ ਕੁਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨ ਉਥੇ ਨਤੀ ਜਨਨ ਨਕ ਸਗਲਿ ਪਵੀਯੋ।

੪॥ ੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਾਸਾ ੪ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕੁਰਮਿ ਕੁਰਮਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ਤਿ

ਯੁਧਾਰਿਨੀਵਾਸਾਪਾਈਐ। ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁੰਸਿਰਿਧਾਰਿਓਧਾਰਿਮੰਦਰਿਯਾ
 ਵਿਵਸਾਈਐ॥ ੧ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ ਹਰਿ
 ਮੇਰੇਗੁਗਾਇਆਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
 ਪਰਿਹਤਨਲਾਸਬਹੁਮਾਲਕਥਾਏਮਨੁਕ੍ਰਮਿਆਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ ਜਿਉ
 ਓਕੁਪੁਗੁਰੁਜਖਿਨਕਾਢੈਤਿਉਸਤਿਗੁਰਿਵਸਤੁਲਹਾਈਐ॥ ੨ ਜਿਨੇਐ
 ਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧਿਗੁਧਿਗੁਨਰਜੀਵਾਈਐ॥ ਜਨਮੁਪਦਰਸੁ
 ਪੁਨਿਛਲੁਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੇਜਾਈਐ॥ ੩ ਅਧੁਸੁਦਨੰਧੂਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰ
 ਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮਿਥਾਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਲਪਦੁਪਾਇਆਮਿਥਿਸਾ
 ਧੁਹਰਿਹੁਲਗਾਈਐ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੪ ਆਵਲਜਾਨੁਕਉਇਆ
 ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਏਹਮਨੁਖਸੁਵੀਸੁਵਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਜਮਿ
 ਪਕਰੇਕਾਯੁਸੁਭੰਦੁ॥ ੧ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਹਉਮੇਅਮਤਸੁੰਦੁ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀ
 ਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਥਿਸੰਗਤਿਹਰਿਸੁਕੁੰਦੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਦਇਆਕਰਿ
 ਮੇਲਹੁਸਰਣਗਤਿਸਾਧੁਪੰਦੁ॥ ਹਮਡੁਬਦੇਪਾਥਰਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਤੁਮਦੀਨਦਇਆਦੁ
 ਖਰੰਦੁ॥ ੨ ਹਰਿਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਥਿਬੁਧਿਥੰਦੁ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੇਹਮਪਗੀਤਿਬਾਨੀਹਮਹਰਿਵਿਟਹੁਪ੍ਰਮਿਵੰਦੁ॥ ੩ ਜਨਕੇਪੁਰਿਮੇਨੇਬਹਰਿਪ੍ਰਭ
 ਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਹਰਿਥੰਦੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਅਨਦੁਕਉਇਆਹੇਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹਰਿ
 ਭੰਦੁ॥ ੪॥ ੭॥ ੧॥ ੩१॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ੫੭ ੧ ਗੁਰੁਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਗਾਅਚੁਰ
 ਮਾਰੇਮੰਗਲਚਾਗਾਅਚੁਰਮਾਰੇਮਹਾਅਨੰਦਾਚਿੰਤਲਥੀਕਿਟੋਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧ ਅਚੁਰਮਾ
 ਰੇਗਿਹਿਬਸੰਤੁ॥ ਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਭਤੁਸਬੇਅੰਤ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਚੁਰਮਾਰੇਬਨੇਫਗਾ॥
 ਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿਥਿਕੇਸਨਲਾਗਾਹੋਲੀਕੀਨੀਸੰਤਸੇਵਾਹੰਗੁਸਾਗਾਅਤਿਲਾਖਦੇਵਾ॥ ੨
 ਮਨੁਭਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੁਪਾ॥ ਸੁਕੋਨਾਹੀਛਾਵੁਪੁਪਾਸਗਲੀਕੁੰਦਿਅਓਇ॥
 ਸਦਬਸੰਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵਾ॥ ੩ ਬਿਖੁਜਮਿਓਪੈਪਾਗਾਚਾਛੁਲਗੇਫਲਹਤਨਰਾ

ਤਿਤਿਪਤਿਅਘਾਨੇਹਰਿਗੁਨਗਾਇ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇ॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ੨੮ਵਾਲੀਸਨਮਾਸਹਾਟੁਕੀਤੁ।ਜੁਅਗੀਜੁਏਮਾਰਿਚੀਤੁ॥ਅ

ਮਲੀਜੀਵੈਅਮਲੁਖਾਇ।ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਪਿਆਇ॥ ੧ ਅਪੈਨੇਗੀਸਭੁ

ਕੋਰਚੈ।ਜਿਤੁਪ੍ਰਕੁਸਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਸਗੇ॥ ੨ ਹਾਉ।ਮੇਘਸੇਮੈਮਗਨਿਗਤਿ

ਕਾਗ।ਚੈਦੇਖਿਬਿਗਸਰਿਕਉਲਾਗ।ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦ।ਤਿਉਹਰਿਜ

ਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੩ ਸਿੰਘਰਚੈਸਦੋਰੁਜਨਮਾਸ।ਹਲੁਦੇਖਿਸੁਰੇਚਿਤ

ਉਲਾਸ।ਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਧਨਪਿਆਹੁ।ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਅਧਾਹੁ॥ ੩ ਸਰ

ਬੰਗਇਕਰੰਗਮਾਰਿ।ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ।ਤਿਸਰਿਪਰਾਪਤਿਇਹੁਨਿਧਾ

ਨੁ।ਨਨਕਗੁਰਜਿਸੁਕੇਦਾਨੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁ

ਪ੍ਰਕੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁ।ਭਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰਦਇਆਸੁ।ਮੰਗਲੁਤਿਸੇਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾ

ਮੁ।ਤਿਸੁਸਦਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥ ੧ ਗ੍ਰਿਹਿਤਕੈਬਸੰਤੁਗਨੀ।ਜਕੈਕੀਰਤ

ਨੁਹਰਿਧੁਨੀ॥ ੨ ਹਾਉ।ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿਮਨਾਗਿਅਨੁਕਮਾਈਐਪੁਛਿ

ਜਨਾ।ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ।ਸਦਾਪਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥ ੩ ਸੇਨਿਰਕ

ਉਜਿਨਕਉਪਾਇਆ।ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਕ੍ਰਮਿਗਇਆ।ਸੋਇਕਾਤੀਜਿਸੁਹਿਦਾਬਾ

ਇ।ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸਚਠਾਇ॥ ੩ ਏਕੋਖਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ।ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤ

ਚੀਤਿ।ਹਰਿਗੰਗਾਸਹਜਿਅਲੁ।ਨਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਾਨੁ॥ ੪॥ ੩॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਲੁਤੁਮਪਿੰਡਦੀਨਾ।ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨਾ ।

ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਤੁਮਦਇਆਸਾ।ਨਾਮੁਜਪਤੋਵਤਨਿਹਾਣਾ॥ ੧ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮ

ਕਾਹਲੁਜੇਗਾ।ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਸੇਕਾ॥ ੨ ਹਾਉ।ਨਾਮੁਜਪਤੋਵਤਉਧਾਹੁ।

ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਹੁ।ਨਾਮੁਜਪਤਪਤਿਸੇਰਹੋਇ।ਨਾਮੁਜਪਤਾਬਿਘਨੁਨਾ

ਹੀਕੋਇ॥ ੨ ਜਾਕਾਹਲਿਇਹਦੁਸਰਦੇਹ।ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਕੁਦੇਹਿ।ਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਮਹਿਇਹੁਬਿਸਾਮੁ।ਸਦਾਰਿਦੈਜਪੀਪ੍ਰਕੁਤੈਰੇਨਾਮੁ॥ ੩ ਤੁਝਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਇ

ਨਾਹਿ।ਸਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਤੁਝਮਾਰਿਸਮਾਰਿ।ਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਗਾਖਿਲੇ।ਸੁਖੁਨਨ

ਕਪੁਰਾਗੁਰਮਿਲੇ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮੇਰੇਸੰਗਿ

ਗਇ।ਜਿਸਰਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ।ਜਕੈਸਿਮਗਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇ।ਕਹਿਦਇ

ਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੇਰਿ॥ ੧ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮਨਾ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸਤੁ
 ਤੇਰੇਸਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਾਕਉਖੇਜਹਿਸੁਹਨਰਦੇਵਾ॥ ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਯਹਿਭੇਵੇ॥
 ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਗਹਿਅਸਮਾਇ॥
 ੨ ਜਾਕੈਰਗਤਅਨਦੇਮੋ॥ ਜਾਕੈਰਗਤਕਉਨਾਹੀਖੋ॥ ਜਾਕੈਰਗਤਕਉਨਾਹੀਖੋ॥
 ਜਾਕੈਰਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥ ੩ ਕਉਨਉਪਮਾਤੇਗੀਕਹੀਜਾਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਪੁਰੁ
 ਹਿਓਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਏਏਕਦਾਨੁ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਮੇਰਿਦੇਹੁਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਸੰਤੁ
 ਮਯਾ ੫ ਮਿਲਿਪਾਈਜਿਉਹਰੇਬੂਟਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹਉਮੇਛੂਟਾ॥ ਜੈਸੇਦਾ
 ਸੇਧੀਰਮੀਗ॥ ਜੈਸੇਉਧਰਨਗੁਰਪੀਗ॥ ੧ ਤੁਮਦਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਗ॥ ਨਿਮਖਿਨਿਮਖ
 ਤਿਸੁਨਮਸਕਾਗ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰ
 ਮੰਗੁ॥ ਤੇਬੰਸਨਤੇਭਏਮੁਕਤਿ॥ ਰਗਤਅਰਾਧਹਿਜੇਗਜੁਗਤਿ॥ ੨ ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਖੇ
 ਦਰਸੁਪੇਖਿ॥ ਰਸਨਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕ॥ ਤਿਸਨਾਬੁਝੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਨੁਆਪਾ
 ਨਹਰਿਸਹਿਸੁਆਇ॥ ੩ ਸੇਵਕਲਾਗੇਚਰਣਸੇਵਾ॥ ਆਇਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇ
 ਵਾ॥ ਸਗਲਉਧਾਕਣਤੇਰੇਨਾਮੁ॥ ਨਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁ
 ਮਯਾ ੫ ਤੁਮਬਡਦਾਤੇਏਰੇ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਗਵਿਰੇ॥ ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੇ
 ਜਨਖਾਨਾ॥ ਮੇਰਿਨਿਗੁਨਾਇਕਗੁਨੁਨਜਾਨ॥ ੧ ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਗ॥ ਤੁਕ
 ਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਗ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਾਮਨਤਪਨਕਰਮਕੀਤਿ॥ ਅਵੇਨਾਹੀ
 ਕਛੂਗੀਤਿ॥ ਮਨਮਹਿਗਾਥਉਅਸਏਕਾ॥ ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਹਉਟੇਕਾ॥ ੨ ਸਗਲਕਸਾਪੁ
 ਕੁਤੁਮਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨਾ॥ ਅਗਮਅਗਮਉਚਹਤੇਉਚਾ॥ ਤਮ
 ਬੇਰੇਤੁਮਬਹੁਤੁਮੁਚਾ॥ ੩ ਜਿਨਤੁਬਿਆਇਅਸੇਗਨੀ॥ ਜਿਨਤੁਪਾਇਅਸੇਧਨੀ॥
 ਜਿਨਤੁਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ॥ ਸੰਤਸਗਣਿਨਨਕਪਰੇ॥ ੪॥ ੭॥ ਬਸੰਤੁਮਯਾ ੫
 ਤਿਸੁਤੁਸੇਵਿਜਿਨਿਤੁਕੀਆ॥ ਤਿਸੁਅਗਾਧਿਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ ਤਿਸੁਕਚਾਕਰ
 ਤੇਰਿਠਿਰਿਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ ਤਿਸਕੀਕਹਿਪਤਦਾਗੀ॥ ਠਿਗਿਧੁਖੁਨਲਾਗੈ॥ ੧ ਏਵਰ
 ਭਾਗੇਰੇਰਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਸੇਪਾਏਇਹੁਪਦੁਲਿਬਾਣੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਦੁਜੀਸੇਵਾਜੀ
 ਵਰੁਬਿਰਥਾ॥ ਕਛੂਨੇਰੇਈਰੈਪੁਰਨਾਅਥਾ॥ ਮਾਲਸੇਵਾਖਗੀਦੁਪੇਖੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੇ
 ਵਾਸਦਾਸੁਪੇਖੀ॥ ੨ ਜੈਸੇਕੁਰਿਸਦਾਸੁਖੁਕਾਣੀ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਗੁਰਹਿਬਡਾਣੀ॥

ਉਹ ਜਪੀਐ ਕੇਵਲ ਨਾਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਗਾਮਾ ਸਗਲ ਤਤਮ ਹਿਤ ਤੁਹਿ ਆ
ਨੁ ਸਰਬ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਉਤਮ ਸੁਨਾਨਾ ਨਨਕ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਇਹਿ ਜਿਸੁ ਸਿ
ਮਰਤ ਨਿਰਮਲੇ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਅਗੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ॥
੧ ਗਮਗਾਮ ਬੇਸਿਰਾਮ ਗਾਮਾ ਤਿਆਗੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ਗਾਉ ਜਿਸ ਕੇ ਧਰੇ
ਗਇ ਅਕਾਸੁ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਰੋਪ੍ਰਾਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤੋਇ ॥
ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਨੋਇ ॥ ੨ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਉਤਮ ਧਰਮਾ ਕਰਮ ਕਰਤੁ
ਤਿ ਕੇ ਉਪਰਿ ਕਰਮਾ ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਿ ਸੁਹਿਨ ਦੇਵਾ ਸਿਤ ਸਰਾ ਕੀ ਲਗੁ ਸੇਵਾ ॥ ੩ ਆ
ਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀ ਆਦਾਨੁ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿ ਆਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕ
ਹੀ ਨ ਜਾਇ ਨਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਤਨ ਕੀ
ਤਰਿ ਥਾਹੀ ਪਿਆਸਾ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ਲਪੁਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਕਿਲ ਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਨ
ਮੁਜ ਪਿਓ ਹਿਨਾ ਮਹੰਗੀ ॥ ੧ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤ ਬਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰੈ ਉਰ ਧਾਰੇ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥ ੧ ਗਾਉ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਮੇਰਿ ਅਨ
ਅਨ ਬਪੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਤੇਰੇ ਆਧਾਗਿ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭੋਲੇ ਹਿਨਿ ਸਤਾਗਿ
੨ ਕੁਵਖੰਡ ਨ ਦੁਖ ਨ ਸਦੇਵਾ ਸੁਹਿਨ ਹਮੁ ਨਿਜ ਨਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਇ ਅਕਾਸੁ ਜਕੀ ਕਲਾ
ਮਾਹਿ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਰਜੰਤ ਬਾਰਿ ॥ ੩ ਅੰਤ ਹਜਾਮੀ ਪੁਰੁ ਦਇਆ ਲਾ ਅਪਣੇ ਦਾ
ਸਕਉ ਨ ਦਹਿ ਨਿਹਾਲਿ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭੋਲੇ ਹਮੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥
ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਗਮਗੀ ਸਰਗੁ ਏ ਪਾਪਾ ਗਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ਗੋਬਿੰਦ
ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅਯੋਗਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾ ਚਿਛੋਗਾ ॥ ੧ ਬਸੰਤ ਮਹਾਰੇ ਗਮ ਗੰਗਾ ਸੰ
ਤ ਜਨ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ ੧ ਗਾਉ ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀ ਆਉ ਪਦੇ ਸੁ ਜਗੋ ਬਿੰਦੁ ਰਗਤੁ ਸੇਖੀ
ਦੇ ਸੁ ਹਰਿ ਗਤਿ ਹੀ ਨ ਉਦਿ ਆਨ ਬਾਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ੨ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨ ਸੋਭੇ ਗੰਗੁ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੁਸਦਾ ਸੰਗੁ ਨਿਕਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰ ਕਰ ਲਾਗਾ ਈਤ ਉ
ਤ ਪੁਰ ਕਾ ਰਜ ਸਾਗਾ ॥ ੩ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲੋਗੇ ਧਿਆਨੁ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਿਕੀ ਨੇਦਾਨੁ ਤੇ
ਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਧੁਰਿ ਜਪਿ ਨਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹੁਗਿ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤ
ਮਹਲਾ ੫ ਸਚੁ ਪਰੇਮ ਸੁਹਿਨਿ ਤਨਵਾ ਗੁਰ ਕਿਹ ਪਾਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ਪੁਰਖ ਵੇਲੇ ਆਈ

ਬਾਪਾ ਜਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਖਸਮੁ ਸਿਆਈ ਇਕਮਨਿ ਇਕਰਾਇ ॥ ਗੁਰਪੁ
 ਰੇ ਕੀਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਚੈ ਸਾਰਿ ਬਰਖਿਆ ਕੀ ਨਿਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਪਲੇਜਨ ਪ੍ਰਭਿ
 ਆਪਿ ਰੇਖਾ ॥ ਦੁਸ੍ਰੰਦੁਤ ਸਰਿਕ੍ਰਮਿ ਬਕੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੇਸਦਿ ਸੰਤ
 ਰਿਹੇ ਧਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਤੁ ਓਨ ਕਾ ਮਿਟ ਸਿਨਾਹਿ ॥ ਓਇ ਅਪਲਾ ਬੀਜਿ ਆਆਪਿ ਖਾਰਿ ॥
 ਜਨਕਾਰ ਖਲਵਾਸਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨਕ ਉਪਹੁ ਚਿਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਤਿਦਾਸ
 ਖੇਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡ ਪੁਰਨ ਜੋ ਕਪਤਾਪੁ ॥ ਬੁਲੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥ ਨਨ
 ਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਕਲ ਸਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਚਰਨ ਸੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗ
 ਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਤਿਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨ
 ਨਕਰਾਮਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਈਸੈ ਬਿਸ
 ਸਾਤੀ ਸਾਕਤੁ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸੇਸ ਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਸਿ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥ ਭੋਇ ਬਿਨ ਸੇਨਿਹੈ ਕੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਿ ਸਿਨਾਨ ਕਖ
 ਸਮੁਧਿ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਕੀਰਤੈ ਵਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੁਰਨ
 ਆਸਾ ॥ ਜਸਿ ਬਾਸਿ ਮਹੀ ਅਲਿਗ ਵਿਹਰਿ ਆ ॥ ਗੁਰਮਿ ਸਿਨਾਨ ਕਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਿ ਆ ॥
 ੩ ॥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵਨਿਧਿ ਏਹਾ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿ ਸੁਨਾਮੁ ਦੇਹਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਜਪਿ
 ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਿ ਸਿਨਾਨ ਕਕਮ ਸਪੁਰਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਗਲਾਇ ਛੁਜਿ ਪ੍ਰੀਤੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭੇ ਮਲੇ ਚਿਗੀ ਵਿਛੁਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹਦੁ ਗੋਬਿੰਦੈ
 ਵਲੇ ਜੇਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗਵੇ ਐਸੁ ਖਸਮ ਜੋ ਕੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਇਆ ॥
 ਅਪਲਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਗਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ
 ਧਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਵਗਣਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਨਕ ਚਰਣ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥
 ੧੪ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਸ ਬਿਖ ਬਿਨ ਸੇਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹ
 ਜਧੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਉਇ ਓਹ ਰਿਚਨ ਸੰਗਿ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਗੋਤੋਹ
 ਰਿਨ ਮੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੈ ਕੋ ਪਾਸਾ ॥ ਸਤਿਸਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਾਇ
 ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋ ਆਸਾ ਸਧੁਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੈ ਕੇਸੁ ਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿ
 ਸਨ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੁਈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਆਪਿ ॥ ਬਾਹਿਕ ਗੇਖ ਅਪਨੇ ਕਰ ਬਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਗੁਰਪੁ

ਰੇਕੀਸਰਲੀਆਏਕਥਿਆਲੁਪਜਪਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤੁ॥ १ ਹਰਾਉ॥ ਸੋਗਸੰਤਪਕਟੇਪੁ
ਭਿਆਪਿ॥ ਗੁਰਾਅਪੁਨੇਕਉਨਿਤਨਿਤਜਪਿ॥ २ ਜੇਜਨੁਤੇਗਜੇਪਨਾਉ॥ ਸਕਫਲਪਾਏਨਿ
ਤਚਲਗੁਲਗਾਉ॥ ३ ਨਾਨਕਗਤਾਕੁਲੀਰੀਤਿ॥ ਸੁਖਦਤਾਜਪਦੇਨੀਤਨੀਤ॥ ४॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਭਇਆਦਇਆ
ਲੁ॥ १ ਗੁਰਿਪੁਰੇਸਰੁਪੁਰਾਕੀਆ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਆ॥ १ ਹਰਾਉ॥ ਕਰਮੁਸ
ਰਮੁਸੇਰਾਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ॥ ਬਾਹਪਕਰਿਭਵਜਲੁਨਿਸਤਾਰਿਓ॥ २ ਪ੍ਰਤਿਕਾਟਿ
ਮੇਲੁਨਿਰਮਲਕਰੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਲੀਪਰੇ॥ ३ ਆਪਿਕਰਹਿਆਪਿਕਰਦੇਹਰੇ॥ ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਉਹਧਾਰੇ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ

ਗੁਰਬਸੰਤੁਤਿਡੇਲਮਹਲਾ ੫ ੫੭ ੨ ਤੇਇਇਕਤ੍ਰਿਮਿਲੁਮੇਰੇਭਾਈ
ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿਨਾਮੇਕੋਹੋਵਹੁਜੇਵੀਗੁਰਮੁਖਿਬੈਸਹੁਸਫ
ਵਿਛਾਇ॥ ੧ ਇਨਬਿਧਿਪਾਸਾਚਾਲੁਬੀਗ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਦਿਨੁਗਤੀ
ਅੰਤਕਾਲਨਹਲਾਗੇਪੀਗ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਕਰਮਧਰਮਤੁਮਚਉਪਕ੍ਰਿਸਾਜਹੁਸਤੁਕਹੁ
ਤੁਮਸਾਰੀ॥ ਕਮੇਕ੍ਰਮੁਲੋਕੁਮਹੁਜੀਤਹੁਮੇਸੀਖਿਲੁਪ੍ਰਿਅਗੀ॥ ੨ ਉਠਿਇਸਨਾਨੁਕ
ਹੁਪਰਭਾਤੇਸੇਏਹਰਿਅਰਾਧੇ॥ ਬਿਖਵੇਦਾਵਲਪਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਹਜਸੇ
ਤੀਪਾਰਿਜਾਤੇ॥ ੩ ਹਰਿਅਪੇਖਲੈਅਪਦੇਖੈਹਰਿਅਪਰਬਨੁਰਚਾਇਆ॥ ਜ
ਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜੇਨਰੁਖਲੈਸੇਜਿਦਿਬਾਜੀਪਾਰਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮੮॥

ਬਸੰਤੁਤਿਡੇਲਮਹਲਾ ੫ ਤੇਗੀਕੁਦਗਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਅਉਰਨਦੁਜਜਾਣੇ॥
ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੇਈਤੁਝੈਪਛਾਣੇ॥ ੧ ਤੇਰਿਆਰਗਤਾਕਉਬ
ਲਿਹਾਗਾ॥ ਬਾਨੁਸੁਹਾਵਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਗੰਗਤੇਰੇਆਧਾਗਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਤੇਰੀਸੇਵਤੁ
ਭਤੇਹੋਵੈਅਉਰਨਦੁਜਕਰਤਾ॥ ਕੁਗਤੁਤੇਗਸੇਈਤੁਧੁਭਾਵੈਜਿਸਨੇਤੂੰਗੁਧਸਤਾ ॥
੨ ਤੂੰਵਡਦਤਾਤੂੰਵਡਦਾਨਾਅਵਰਨਾਹੀਕੇਦੁਜਾ॥ ਤੁਸਮਰਥਸੁਆਮੀਮੇਰਾਹਉ
ਕਿਅਜਾਣਾਤੇਗੀਪੁਜਾ॥ ੩ ਤੇਹਾਮਹਲੁਅਗਚਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਬਿਖਲੁਤੇਗਾਪੈਰਾ
ਣਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਛੁਪਿਪਇਆਦੁਆਰੇਗਿਖਲੇਵਹੁਮੁਗਧਅਜਾਣਾ॥ ੪॥ ੨॥

੧੯॥ ਬਸੰਤੁਤਿਡੇਲਮਹਲਾ ੫ ਮੁਖੁਨਬੁਝੈਆਪੁਨਸੁਝੈਰਗਮਿਦਿਆ
ਪੀਅਰੰਮਨੀ॥ ਪਿਤਾਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸਨੀ॥ ਮਹਿਨਿਸਤਾਹੁਨਿਗੁਨੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥

ਓਪਤਿਪਰੇਸੁਪੁਤਤੇਹੈਇਹਬੀਚਰੀਹਰਿਜਨੀ॥ਨਮਪੁਕੁਕੇਜੇਗੀਗਰਤੇਕਸਿ
ਮਹਿਸੁਖੀਏਸੇਗਨੀ॥੩ ਅਵਹੁਓਪਾਉਨਕੇਉਸੁਖੈਨਕਤਗੀਐਗੁਰਬਚਨੀ॥੪

੩॥ ੨੦॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਸਤੁਮਹਾ ੫ ਪੜਤਲ ੫੭ ੩ ਚਾਚਰੀ ਦੇਖੁਫੁਲਦੁ
ਲਟੁਲੇ॥ਅਤਿਅਗੀਤਿਅਗੀਤਿਅਗੀ॥ਚਰਨਕਮਲਪਾਗੇ॥ਤੁਮਮਿਲੁਪੁਕੁ
ਸਰਾਗੇ॥ਹਰਿਚੇਤਿਮਨੇਮੇਰੇ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਸਪਨਬਸੁਕੁਲੇ॥ਇਕਿਹੇਸੁਕਿਕਨੁਲੇ॥
ਬਸੀਤਰੁਤਿਆਈ॥ਪਰਫੁਲਤਾਰੇ॥੧ ਅਬਕਸੁਆਇਓਗੇ॥ਇਕਨਮੁਬੇਵਹੁਬੇਵ
ਹੁ॥ਅਨੁਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀ॥ਮਤੁਰਮਿਭੂਲੁਕੁਲੁ॥ਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਪਾਏ॥ਜਿਸੁਮਸ
ਤਕਿਓਲੇਖਾ॥ਮਨੁਤਿਨਾਮੇਰੇ॥ਗੁਨਕਹੈਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇ॥੨॥੧॥੨੧॥੫੮

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਸਤੁਮਹਾਸ਼ਾਵਾ ੯ ਸਾਧੇਇਹੁਤਨੁਮਿਥਿਅਜਾਨਉ॥ਅਭੀਤਓ
ਜੇਰਾਮੁਬਸਤੁਹੈਸਾਚੇਤਾਰਿਪਛੋਨੇ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਹੈਸਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀਦੇਖਿ
ਕਹਾਏਡੋਨੇ॥ਸੀਗੀਤਿਹਰੇਕਫੂਨਚਾਏਤਾਰਿਕਹਾਏਪਛੋਨੇ॥੧ ਉਸਤਤਿਨਿਦੇ
ਉਪਰਹਰਿਕੀਰਤਿਉਹਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਹੀਮੇਪੁਗਨੇਕਪੁਰਖਭਗਵਾਨੇ॥੨
੧॥ ਬਸੀਤੁਮਹਾ ੯ ਪਾਪੀਹੀਐਮੈਕਾਮੁਬਸਾਇ॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਪਾਤੇਗਰਿਓ
ਨਜਾਇ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਜੇਗੀਜੇਗਮੁਅਹੁਸਨਿਆਸਾ॥ਸਰਹੀਪਰਿਡਾਗੀਇਹਫੂਲਾ॥
੧ ਜਿਹਜਿਹਹਰਿਕੇਨਾਮੁਸਮਾਗਿ॥ਤੇਰੁਫਸਾਗਰਉਤੇਪਾਗਿ॥੧ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਗਾ
ਇ॥ਦੀਜੇਨਾਮੁਹੈਗੁਨਗਾਇ॥੩॥੨ ਮਹਾ ੯ ਮਾਈਮੈਪਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾ
ਮੁ॥ਮਨੇਮੈਰੇਪਾਵਨਤੇਛੁਟਿਓਕੈਬੈਠੈਬਿਸਰਾਮੁ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਮਾਇਆਮਤਾਤਨ
ਤੇਭਾਗੀਉਪਾਜਿਓਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁ॥ਏਕਮੇਹਏਪਰਸਿਨਸਾਕੇਗਰੀਭਗਤਿਭਗਵਾ
ਨ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੰਸਾਰੁਕਾਰਤਨੁਗੁਜਰਪਾਇਆ॥ਤਿਸਨਸਕਣਾਬਿਨਾਸੀ
ਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੨ ਜਾਕਉਹੋਤਦਇਆਥਕ੍ਰਿਪਾਨਿਸਿਸੰਗੋਇ
ਦਗੁਨਗਵੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਉਬਿਧਿਕੀਸਮੈਕਉਗੁਰਮੁਖਪਾਵੇ॥੩॥੩॥ ਬਸੀਤੁਮਹਾ
ਨਵਾ ੯ ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮ॥ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੇਕਾਮ॥੧
ਹਰਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਪੁਣੇਕਾਪਹਾਗ॥ਤੈਸਾਚਾਮੀਨਿਆਕਿਹਬਿਚਾਰ॥੧ ਸਨੁਦਾਰਸਪ

ਤਿਸੇਗਾ ਕਛੁ ਸੀਗਿ ਨ ਚਾਖੈ ਸਮਾਇ ਲੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕੁ ਰਗਤਿ ਨਗਾਇ ਨੋਹ ਇਸੀਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕਰੁ ਜੁ ਤਿਹ ਏਕਹੀਗਿ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ॥ ਕਹੁ ਕੁਮਾਰਿ ਰੇ ਭੂਠੇ ਭੋਰੁ ਸਾਗ ॥
ਕਛੁ ਬਿਗਾਹਿ ਨ ਰਿਨਿ ਅਜਹੁ ਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਮਸੁ ਪਏ ਕੀਇ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ਬਿ
ਨ ਸੈਛਿ ਨ ਮੇਸਾ ਚੀਮਾਨੁ ॥ ਸੀਗਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਬਸਤੁ ਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸਰਭ ਜੁਤਾ ਹਿਮੀ
ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਹ ਅੰਤ ਕੀਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਗੁ ਕਉ ਆਨ ਮੁਨੀ
ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਗਿਹੇ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਅਭੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗਾ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਭੂਠ
ਪਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਖੁ ਬਜਰਹਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਘਰੁ ਸਾਧੁ
ਘੁਮਨੇ ਘਰਿ ॥ ਬਰਖਾ ਸਿਬਾ ਲੀਬੁ ਦਬੁ ਦਾਹੇਗਿ ॥ ਮੜਬੁ ਦਤੇ ਪਹਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨ
ਮੇਕੀ ਚੇਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਰਗਤਿ ਕਉ ਪਗਾ ਗਉ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰੋਤੇ ਚਾ
ਹਉ ਤੁਝ ਚਹਾ ॥ ਨਾਮ ਦੁਗਾਇ ਚਲੈ ਸੇ ਚੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਤਿ ਖਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚ ਲਿਪਾਇ ॥ ਸਚ ਨਾਮਿ ਰੋਤੇ
ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ ਸਿਪੁ ਕੁਰ ਜਾਇ ॥ ਕੈਸੇ ਨੈਨਿ ਕਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾ
ਮਨਿ ਚਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਕੋਰਾ ॥ ਪਾਨ ਟੁਲਸੀ ਠਹਰੇ ਸੋਗਾ ॥ ਖੋਲੈ ਬਿਰਮੇ ਤੇ ਤੇ ਸੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ ਗਤਿ
ਕੀਨ ਸਿਉ ਹੋਗਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਪ ਕੁਪਾਹਿ ਸਿਅ ਮਿਕੁ ਸੀਗਾ ॥ ਮਾਟੀ ਟੁਲੀ ਹੁਪੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਆਸਾ
ਮਨ ਸਾਬਾਏ ਬਹਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਮੁਨ ਘਰੁ ਬਹਾ ॥ ੬ ॥ ਗਢੁ ਤੁਪੁ ਤੀਰਾ ਜਕੁ ਆਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਰ
ਲੁ ਸਚੁ ਦੇਤੁ ਸਵਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸੇਵੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਅ ਸਨਿ
ਵਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਮਹਨਿ ਮਹਿ ਆਮਨੁ ਮਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ਤੇਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾ
ਹਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਆਗਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੇ ਤੇ ਖੇਕਿਰ ਪਾਧਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧
ਮਨੁ ਕੁਝ ਰਮ ਸਿਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਬੁਝ ਸਭੁ ਤਨ ਉਬਿਖ ਮਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸ ਬਿਰ
ਦੀ ਸੈਏ ਕਰਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀ ਆਕੰਠ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕੁਝ ਸੁਖ ਸਮੁਦ੍ਰਿਸਿ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਜਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨੁ ਕੁਝ ਉਰਮ ਸਿਰਫੁ ਤਾਗ ॥ ਬਿਸਾ ਬਿਰ
ਥੇ ਚਹੈ ਬੁਝਿਕਾ ॥ ਮੇਗਾ ਜਿਉ ਠਾਸ ਸਿਕਾ ਮਹਾਗ ॥ ਕੜਬੀ ਪਨਿ ਬਾਧਿ ਓ ਸੀਸ ਮਾਗ ॥ ੨ ॥
ਮਨੁ ਮੁਗਧੇ ਦਾਦੁ ਰੁਗਤਿ ਹੀਨੁ ॥ ਦਰਿ ਕ੍ਰਿਸਟ ਸਹਾ ਪੀਨਾ ਮਬੀਨੁ ॥ ਤਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀਨਾਮ

ਸੀਨਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਾਈ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ। ੩ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਗਏ। ਬਿਨੁ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
 ਤੇ ਪਤਿਨ ਸਾਧੂ। ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਗਏ। ਸਹਿਧਾਰ ਲਵੇ ਭੈ ਜਾਣੇ ਆਪਿ।
 ਆਪਿ ਰੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ। ਗੁਰੇ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ। ਅਵਗੁਣ
 ਢੰਡਉ ਗੁਣ ਕਮਾਇ। ਗੁਰਸਬ ਦੀਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ। ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ। ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਕਵੈ ਧੋਇ। ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿਨ ਕਸਕੈ
 ਕੋਇ। ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ। ੬ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਰਾਣੇ ਆਵੈ ਜਾਇ।
 ਸਰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ। ਸਰੁ ਹੁਕਮ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ। ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਗਜਾਇ। ੭ ਤੂੰ ਅਰੁ ਭੁਨਕੁ ਲੋਕ ਦੇ ਨਾਹਿ। ਗੁਰਸਬ ਦੁਸੁ ਲਾਏ
 ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ। ਤੂੰ ਮਟਉ ਠਾਕੁ ਗੁਰਸਬ ਦਮਾਹਿ। ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾ
 ਹਿ। ੮॥੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲ ੧ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਜਿਸੁ ਨ ਹੋਇ। ਏਕ ਤੁਰਾਚੈ
 ਪਹਰਿ ਹੋਇ। ਦੁਰਿ ਦਰਦੁ ਮਾਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ। ੧
 ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਥਲਾਇ। ਵਿਗਲੋ ਕੀਨ ਸਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ। ੨ ਗੁਰੁ
 ਬੇਦ ਵਖਾਣ ਕਹਹਿ ਇਕ ਕਹੀਐ। ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ ਲਾਹੀਐ। ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿ
 ਨਿਜ ਗੁਰੀਆ। ਬਾਹੁ ਕਲਾਧਰਿ ਗਗਨੁ ਪਰੀਆ। ੨ ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ
 ਏਕੁ ਨਿਗਲ ਮੁਅਕਸ ਕਹਾਨੀ। ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ। ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇਜ ਦੇ ਜਾਲਾ। ੩
 ਏਕੋ ਸਰਮੁ ਦਿਵੈ ਸਚੁ ਕੋਈ। ਗੁਰ ਮਤਿ ਪੁਰਾਚੁ ਗਿਰਿ ਸੋਈ। ਅਨਹਿ ਦਿਰਾਤਾ ਏਕ ਸਿ
 ਵਤਾਗ। ਓਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਸਥਾ ਅਪਾਗ। ੪ ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹ। ਸਰਬੀ
 ਥਾਈ ਵੇਪਰਵਾਹ। ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਛਵ ਲਸਾਹ। ਓਹੁ ਅਸਥਾ ਅਗੇ ਚਰੇ ਏਕ ਕੀਹ। ੫
 ਏਕ ਮੁਕਤਿ ਸਾਚਾਨਉ। ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਅਉ। ਸਾਚੀ ਕਹਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਹ।
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਮਾਲਾ। ੬ ਏਕ ਕੁਗਤਿ ਏਕੋ ਪੈਰਉ। ਬਿਛੁੜੈ ਰੁਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾ
 ਉ। ਗੁਰੇ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਲਾ। ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜਨੁ ਪਰਵਾਹ। ੭ ਇਤਉਤ ਦੇ
 ਖਉ ਸਜੇ ਗਵਉ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਕੁਰ ਕਿਸੇ ਨ ਕਵਉ। ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੇਲ ਬਦਿ ਜਲਾਇਆ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੮॥ ੩॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲ ੧ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ
 ਪਾਵੈ ਪਾਗ। ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਗ। ਦੁਖ ਘਣ ਮਹੀਐ ਕਰਤਾਗ। ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਕੈ
 ਕਹੈ ਨ ਸਾਗ। ੧ ਸਰਉਤ ਮਕਿਸੁ ਆਖਉ ਜੀਨਾ। ਹਰਿਗੁਰ ਤੀਸ ਚਿਨ ਮਿਪਤੀਨ॥

ਹਰਾਉ। ਅਉਖਧਕਰਿਬਾਕੀਬਹੁਤੇਗੇ। ਕਿਉਦੁਖੁਚੁਕੇਬਿਨੁਗੁਰੇਮਗੇ। ਬਨੁਹਰਿ
 ਰਗਤੀਦੁਖਘਲੇਹੇ। ਦੁਖਸੁਖਦਾਤੇਨਾਕਰੇਮਗੇ। ੨ ਗੇਗੁਵੇਡੇਕਿਉਬਖਸਿਉ
 ਧੀਗਾਰਿਗੁਬੁਝੈਸੋਕਰੇਪੀਗਾਮੇਅਵਗਣਮਨਮਾਰਿਸਰੀਗਾ। ਦੁਫਤੋਖਜ
 ਤਗੁਰਿਮੇਲੇਬੀਗਾ। ੩ ਗੁਰਕਸਬਦੁਦਹੁਹਰਿਨਾਉ। ਜਿਉਤੁਰਾਖਰਿਤਿ
 ਵੇਰਤਾਉ। ਜਗੁਹਰੀਕਰਦੇਖਿਦਿਖਾਉ। ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਸੁਨਿਰਮਲਨਾਉ।
 ੪ ਘਰਮਾਰਿਘਰੁਜੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈ। ਗੁਰਮਹਲੀਸੇਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ। ਮਨਮ
 ਹਿਮਨੁਆਚਿਤਮਹਿਚੀਤਾ। ਐਸੇਹਰਿਕੋਲਗਅਤੀਤਾ। ੫ ਹਰਖਸੇਗਤੇ
 ਹਰਿਨਿਰਾਸਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸਾ। ਆਪੁਪਛਾਇਰੇਲੇ
 ਵਲਾਗਾ। ਜਨਮੁਜੀਤਿਦੁਰਮਤਿਦੁਖੁਰਾਗਾ। ੬ ਗੁਰਿਦੀਅਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
 ਵਉ। ਸਹਜਿਮਹਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉ। ਅਪਦੇਕਰਿਗਾਖਹੁਗੁਰਿਕਾਵੈ। ਤਮ
 ਹੋਰੇਇਸੁਤੁਣਹਿਸਮਾਵੈ। ੭ ਭੋਗੀਕਉਦੁਖੁਰੋਗਵਿਆਪੋ। ਘਟਿਘਟਿਗਵਿ
 ਹਰਿਆਪੁਰੁਜੇਪੋ। ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਗੁਰਸਬਦਿਅਤੀਤਾ। ਨਨਕਰਾਮੁਰੇਵੈਰਿ
 ਤਚੀਤਾ। ੮॥ ੪॥ ਬਸੰਤਮਹਲ ੧ ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੁਲੇਗਗਬਿਜਾਹਿ। ਇ
 ਨਬਿਧਿਨਗੇਜੇਗਨਾਹਿ। ੧ ਮੁਕੇਕਾਹੇਬਿਸਰਿਓਤੈਗਮਨਮਾ। ਅੰਤਕਾਸਿਤੇਰੈਆਵੈ
 ਕਾਮਾ। ੧ ਹਰਾਉ। ਗੁਰਪੁਛਿਤੁਮਕਹੁਬੀਚਯਾ। ਜਤਦੇਖਉਤਹਸਾਰਿਗਪਾਇ। ੨
 ਕਿਆਹਉਆਖਾਜਾਕਿਛੁਨਾਹਿ। ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ। ੩ ਕਾਹੇਮਾਥੁਟਗਬਿ
 ਦੇਖਿਗਗਬਿਜਾਹਿ। ਚਲੋਤੈਬਾਰਤੈਕਛੁਨਾਹਿ। ੪ ਪੰਚਮਾਗਿਚੇਤੁਰਖਹੁਬਾਇ।
 ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਇਤੈਪਾਇ। ੫ ਹਉਮੈਪੈਖਤੁਤੇਰੈਮਨੈ। ਮਾਰਿ। ਹਰਿਨਚੇਤਹਿਮੁਕੇ
 ਮੁਕਤਿਜਾਹਿ। ੬ ਮਤਹਰਿਵਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪਾਹਿ। ਅੰਤਕਾਸਿਮੁਕੇਚੇਟਾ
 ਖਾਹਿ। ੭ ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਹਰਿਆਪੁਜਾਇ। ਸਾਚੇਜਗਮਨਿਵਸੈਆਇ। ੮ ਜਿ
 ਨਿਜੀਉਪਿਛੁਦਿਤਾਤਿਸੁਚੇਤਹਿਨਾਹਿ। ਮਵੀਮਸਲੀਮੁਕੇਜੇਗੁਨਾਹਿ। ੯ ਗੁ
 ਨਨਕਕੋਬੇਲੇਕਲੀਬਾਇ। ਤੁਮਹੋਹੁਸੁਜੇਖਲੇਤੁਪਛਾਇ। ੧੦॥ ੫॥ ਬਸੰਤ
 ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲੀਕਾਗਮਨਮੁਖਿਕਰੇਮੇਮਇਗੁਬਾਰ
 ੧ ਮਨੁਅੰਧੁਲਾਅੰਧੁਲੀਮਤਿਲਾਗੇ। ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਰਗਮੁਨਕਰੇ। ੧ ਹਰਾਉ
 ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਲੀਗੁਰਮਤਿਨਕਾਈ। ਪਸੁਰੁਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ। ਲਖਚਉਰਿ

ਸੀਤਜੰਤਉਪਾਏਐਠਾਕੁਰਕੁਦੇਸਿਰਜਿਸਆਏ॥ ੩ ਸਗਲੀਕੁਲੀਨੀਸ
 ਬਦੁਅਚਗੁਸੋਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰ॥ ੪ ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕੁਰਕੁਦੇਸਿ
 ਖਸਿਲੀਏਨਾਤੀਜਮਕਾਦੇ॥ ੫ ਜਿਨਕੈਤਿਹਏਏਕੇਕਾਇੰ॥ ਅਯੋਮੇਲੇਕੁਰੁ
 ਚੁਕਾਇਆ॥ ੬ ਬੇਸੁਤਤਾਜੁਬੇਅੰਤੁਅਪਾਗਾ॥ ਸਚਿਪਤੀਜੇਕਰੇਦੇਤਾਰਾ॥ ੭
 ਨਾਨਕਕੁਲੇਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ॥ ਏਕੁਦਿਖਾਵੈਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥ ੮॥ ੬ ਬਸੰਤੁਮਹਾ
 ਆਪੇਕਵਰਾਟੁਲਬੇਲਿ॥ ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਮੇਲਿ॥ ੧ ਐਸੀਕਵਰਾਬਾਸੁਲੇ
 ਤਰਵਰਾਟੁਲੇਬਨਤਰੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਆਪੇਕਵਰਾਕੰਤੁਆਪਿ॥ ਆਪੇਰਾਵੇਸਬਾਦਿ
 ਥਾਪਿ॥ ੨ ਆਪੇਬਛਰਾਗਉਖੀਰਾ॥ ਆਪੇਮੰਦੁਬੰਸੀਰਿਉ॥ ੩ ਆਪੇਕਕਲੀ
 ਕਰਲਦੁਰਾ॥ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀਚਾਰ॥ ੪ ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਏਖਾਤਿਕਰਲਦੁਰਾ
 ਜੇਤਿਜੀਅਮਸੰਖਦੇਇਅਧੁਰਾ॥ ੫ ਤੂੰਸਰਸਾਗੁਰੁਲਗਾਤੀਗੁ॥ ਤੂੰਅਕੁਸਨਿਕੰਜ
 ਨੁਪਰਮਤੀਗੁ॥ ੬ ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਕਰਲੇਜਗੁ॥ ਨਿਹਕੇਵਸੁਗਜਨਸੁਖੀਲੇਗੁ॥ ੭
 ਨਾਨਕਸੁਪਤਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮੁਬਾਦਿ॥ ੮॥ ੯॥
 ਬਸੰਤੁਤਿਤੋਸਮੁਦਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਨਉਸਤਚਉਦਤਤੀਲਿਚਾਰਿਕਰਿਮੁਹ
 ਲਤਿਚਾਰਿਬਤਾਲੀ॥ ਚਰੇਦੀਵੇਹੁਤਤਬਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਗੀ॥ ੧ ਮਿਹਰਵਾ
 ਨਮਧਸੁਦਨਮਐਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਘਰਿਘਰਿਸਸਕਰੁਪਾਵੁਕੁ
 ਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਗੀ॥ ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਗੁਤੇਰਾਢੰਡਾਗੀ॥ ੨ ਨਾਸਾ
 ਸੁਹਰੇਵੈਠਿਰਿਮੰਗੈਨਰਦੁਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ ਸਬੁਅੰਧੇਗਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਲੇਪੇ
 ਰਿਯੁਤਾਗੀ॥ ੩ ਪੁੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਗਦਰਪਾਪਕਰੇਕੇਟਵਾਗੀ॥ ਕਾਵੇਮੰਦਾਭਾ
 ਵੈਚੰਗਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਗੀ॥ ੪ ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਲਤਕਤੀਐਸੇਖਾਆਈ
 ਵਾਗੀ॥ ਦੇਵਸਦੇਵਤਿਅਕੁਰਾਗਾਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥ ੫ ਕੁਜਾਬਾਗਿਨਿਵਾ
 ਜਮੁਸਲਾਨੀਲੁਪਬਨਵਾਗੀ॥ ਘਰਿਘਰਿਮੀਅੰਸਕੁਨਾਜੀਅੰਬੇਲੀਅਵਰਤੁ
 ਮਾਗੀ॥ ੬ ਜੇਤੁਮੀਰਮਹੀਪਤਿਸਾਰਿਬੁਕੁਦਗਤਿਕਉਲਦਮਾਗੀ॥ ਚਰੇਕੁੰਟਸਲਾ
 ਮੁਕਰਹਿਗੇਘਰਿਘਰਿਸਿਠਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ੭ ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿਵੁਲਾ
 ਹਮਿਲੇਦਿਤਰੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੇਵਡਿਅਈਏਕਾਪਾਮਾਈ॥ ੮॥ ੯

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਸੀਤੁ ਤਿੰਨੋਂ ਭਾਸਟਪਦੀਆਮਰਸਾ ॥ ੫੭ १ ਕਾਇਆਨਗਰਿ
ਕੁਬਾਸਕੁਵਸਿਆਖਿਨੁਪਲੁਖਿਰੁਨਹਾਈ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰ
ਬਾਰਕਰਮਾਈ॥ ੧ ਮੇਰਾਠਕੁਰਬਾਸਕੁਇਕਤੁਪਰਿਆਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਪੁਰਾ
ਪਾਈਅੰਭਰੁਗਮਨਾਮੁਨੀਸਾਦੁ॥ ੧ ਹਰਾਉਇਹੁਮਿਰਤਕੁਮਵਾਸਗੀਰੁਪੈਸਕੁਜਗੁ
ਜਿਤੁਰਮਨਾਮੁਨੀਵਸਿਆ॥ ਰਮਨਾਮੁਗੁਰਿਉਦੁਕਚੁਆਇਆਠਿਰਿਹਰਿਆ
ਤੇਆਰਸਿਆ॥ ੨ ਮੇਰਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਗੀਰੁਸਕੁਖੇਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ ਬਹੁਖੇਜਿਮੁਏਸਕਿਸਕਤਹਰਿਗੁਰਮਤੀਪਰਿਪਾਇਆ॥ ੩ ਦੀਨ
ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਜਿਉਕਿਸਨੁਬਿਦਰਪਰਿਆਇਆ॥ ਮਿਥਿਓਸੁਦਾਮਾਕਵ
ਨੀਧਾਰਿਸਕੁਕਿਛੁਆਗੇਦਾਸਦੁਭੀਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੪ ਰਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੀ
ਮੇਰੇਠਕੁਰਿਆਪਿਰਖਾਈ॥ ਜੇਸਕਿਸਕਤਕਹਿਬਖੀਲੀਇਕਹਤੀਤਿਲੁਨਪ
ਟਾਈ॥ ੫ ਜਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਰਮਨਾਮਾਦਹਦਿਸਸੇਰੁਪਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਸਾਕਤੁਖਵਿ
ਨਸਕੇਤਿਲੁਅਪਦੇਪਰਿਲੁਕੀਲਾਈ॥ ੬ ਜਨਕਉਜਨੁਮਿਲਿਸੇਰੁਪਾਵੈਗੁਣ
ਮਹਿਗੁਣਪਰਗਾਸਾ॥ ਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇਜੇਹੋਵਹਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥
੭ ਆਪੇਜਲੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾ॥ ਆਪੇਮਿਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਨਲਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿ
ਲਾਏਜਿਉਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੮॥੧॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਸੀਤੁਮਰਸ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੭ ੧ ਸੁਦਿਸਾਖਿ
ਮਨਜਪਿਪਿਆਗ॥ ਅਜਮਲੁਉਧਰਿਆਕਹਿਏਕਬਾਗ॥ ਬਾਸਮੀਕਹੈਆਸਾਧ
ਸੰਗੁ॥ ਧੂਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗ॥ ੧ ਤੇਰਿਆਸੀਤਾਜਾਚਉਚਰਨੇਨਾਥੇਮ
ਸਤਕਿਲਾਵਉਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗਨਿਕਾਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੇਤਾ॥ ਗਜ
ਇੰਦ੍ਰਪਿਆਇਓਹਰਿਕੀਓਮਖਾਬਿਪਸੁਦਾਮਦਾਸਦੁਭੀਜਾ॥ ਰੇਮਨਤੁਭੀਭਜੁਗੇ
ਬਿੰਦਾ॥ ੨ ਬਾਧਿਕਉਧਾਰਿਓਖਿਮਪ੍ਰਾਗਕੁਬਿਜਾਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਗਬਿਦ
ਹਉਧਾਰਿਓਦਾਸਤਭਾਇ॥ ਰੇਮਨਤੁਭੀਤਹਿਧਿਆਇ॥ ੩ ਪ੍ਰਤਾਦਰਖੀਹਰਿਪੇ
ਜਆਪਿ॥ ਬਸਤ੍ਰਛੀਨਤੋਪਤੀਰਖੀਲਾਜਾਜਿਨਿਜਿਨਿਸਿਵਿਆਅੰਤਬਾਗ॥

ਹੇਮਨਸੇਵਿਤੁਪਹਰਿਪਾਗ। ੪ ਧੋਨੇਸੇਵਿਆਬਾਲਬੁਧਿ। ਤਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਸਿ
ਰੁਣੀਸਿਧਿ। ਬੇਲੀਕਉਗੁਰਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਹੇਮਨਤੁਰੀਤਹਿਦਾਸੁ। ੫ ਜੇਦੇਵ
ਤਿਆਗਿਓਅਤੇਮਵਾ। ਨਾਈਉਧਾਰਿਓਸੇਨੁਸੇਵਾ। ਅਨੁਰੀਗਿਨਰੇਲੇਕਉਜਾ
ਇ। ਮਨਤੁਰੀਤਹਸਤਿਸਹਦਿਪਾਇ। ੬ ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹਠਕਰਿਕੀਓਆਇ।
ਸੇਤੋਲੀਨੇਰਗਤਗਾਖਿ। ਤਿਨਕਾਗੁਲੁਅਵਗਲਨਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ। ਇਹਬਿਧਿਦੇ
ਖਿਮਨੁਸਗਾਸੇਵਾ। ੭ ਕਬੀਰਿਧਿਆਇਓਇਕੰਗਾ। ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਜੀਉਬਸਾਤਿ
ਸੀਗਿ। ਗਵਿਦਾਸਧਿਆਏਪੁਕੁਅਨੁਪਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋਵਿੰਦਹੁਪਾ। ੮॥੧॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕਜਨਮਕੁਮੋਜੇਨਿਮਾਹਿ। ਤਹਿਸਿਮਰਤਾਬਿਨੁਨਰ
ਕਿਪਾਹਿ। ਕੁਗਤਿਬਿਪੁਨਖੰਡਖੰਡਾਬਿਨੁਬੁਝੇਜਮੁਦੇਤਰੰਡਾ। ੧ ਗੋਬਿੰਦਰਜਹੁ
ਮੇਰੇਸਦਾਮੀਤਾ। ਸਾਚਸਬਦਕਰਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ। ੨ ਹਰਉ। ਸੇਤੋਖੁਨਅਵਤਕਉਕਾ
ਜਾ। ਧੁਮਬਾਦਹਸਰਿਯਾਇਆਸਦਾ। ਪਾਪਕਰੰਤੋਨਹਸੀਗਾਇ। ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਅਵੇ
ਜਾਇ। ੩ ਤਉਹਉਕਰਤਬਿਧੇਬਿਕਗਾਮਿਹਸੇਰੁਡੁਬੇਸੀਸਾਗ। ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਵ
ਸਿਕੀਆ। ਸੁਪਨੈਨਾਮੁਨਹਰਿਲੀਆ। ੩ ਕਬੀਰਾਜਾਮੰਗਨਹਾਰਾ। ਦੁਖਸੁਖਬਧੇ
ਸੰਸਾਰਾ। ਮਨਉਧਰਲਕਾਸਾਜੁਨਾਹਿ। ਪਾਪਬੰਧਨਤਿਤਪਉਤਜਾਹਿ। ੪ ਈਠਮੀਤਕੇ
ਉਸਖਾਨਾਹਿ। ਆਪਿਬੀਜਿਅਪੇਰੀਖਾਹਿ। ਜਕੋਕੀਨੈਤੋਤਬਿਕਗਾ। ਸੋਢੇਡਿਚ
ਇਆਖਿਨਮਹਿਗਵਾਗ। ੫ ਮਾਇਆਮਹਿਬਹੁਗਮਿਆ। ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕਰਮਿ
ਆ। ਕਰੇਲੇਹੁਅਲਿਖਤੁਆਪਿ। ਨਤੀਲੇਪੁਪ੍ਰਭਪੁੰਨਪਾਪਾ। ੬ ਗਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦ
ਦਇਆਇ। ਤੇਰੀਸਹਨਿਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਯਾ। ਤੁਝਾਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੀਠਾਉ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ
ਦੇਹੁਨਾਉ। ੭ ਤੁਕਰਤਤੁਕਰਲਹਾਰਾ। ਤੁਊਚਤੁਬਹੁਅਪਚਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਸ
ਕ੍ਰਿਲੇਹੁਯਾਇ। ਨਨਕਦਾਸਪ੍ਰਕੀਸਹਲਾਇ। ੮॥੨॥੧੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ।

ਵਰਬਸੰਤਕੀਮਹਲਾ ੫ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੈ
ਤਹੁਹਰਿਅਭਾਈ। ਕਰਮਿਸਿਖਤੈਪਾਈਐਇਹੁਤਿਸੁਹਾਈ। ਵਲੁਤਿਲੁਤਿ
ਰਵਲੁਮਉਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਈ। ਸਿਸਿਸਾਧੁਸੁਖੁਉਪਜੈਲਾਖੀਸਰਫ
ਈ। ਨਨਕਸਿਮਰੇਦੁਕਨਭਾਠਿਰਿਬਹੁਕ੍ਰਿਨਧਾਈ॥ ੧ ਪਾਥੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿ

ਸਚਾਏਆਆਪਦੇਚਹਲਦਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਦਮੁਖੇਭੇਆਗੋਗੋਸੋਗਸ
 ਭਿਮਿਟਿਗੇਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੇਆਦਿਨੁਗੇਦਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਠਿਰਿਪਾਇਨੇਮ
 ਆਜਿਸੇਤੇਉਪਾਜਿਅਨਾਨਕੋਸੇਈਠਿਰਿਹੋਆ॥ ੨ ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਹਰ
 ਹੋਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਲੁਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ ਕਹਿ
 ਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਲਨਿਨਿਤਸੇਰਗਤਸੁਹਾਵੈ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਹੁਸਾਇਬੋ
 ਦੁਸਹੁਲਵੈਨਲਾਵੈ॥ ਸਚੁਪੁਰੈਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਅਨਾਨਕਸੁਲਵੈ॥ ੩॥

੧ ਓ ਸਤਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਸੰਤੁਬਲੀਕੁਗਤਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਓਕੀ॥ ੫੭੧ ਮਉਲੀਧਰ
 ਤੀਮਉਲਿਆਅਕਾਸੁ॥ ੫੮੧ ਮਉਲੀਧਰਮਉਲਿਆਅਤਮਪੁਗਾਸੁ॥ ੧ ਗਜਾਗਮਮਉ
 ਲਿਆਅਨਤਰਾਇ॥ ਜਿਹਦੇਖਉਤਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਦੁਤੀਆਮਉ
 ਲੇਚਾਰਿਬੇਦਾ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬ॥ ੨ ਸੰਕਰਮਉਲਿਓਜੋਗਧਿਆਨ॥ ਕਬੀ
 ਹਕੇਸੁਆਮੀਸਰੁਸਮਨ॥ ੩॥ ੧ ਬਸੰਤੁ॥ ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇਪੜ੍ਹਿਪੁਰਨਾ॥ ਜੋਗੀ
 ਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆਨ॥ ਸੀਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹੰਮੇਵਾ॥ ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੇਭੇਵਾ॥ ੧ ਸਰ
 ਮਦਮਾਤੇਕਉਨਜਾਗਾ॥ ਸੰਗੀਚੋਹਪੁਰਮੁਸਨਯਾਗਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਗੋਸੁਕਦੇਵਅ
 ਰੁਅਕੁਗ॥ ੧੮੬੨ ਤੁਜਗੋਧਰਿਓਕੁਰਾ॥ ਸੰਕਰੁਜਗੋਚਰਨਸੇਵਾ॥ ਕਲਿਜਗੇਨਮਜੋਏ
 ਵਾ॥ ੨ ਜਾਗਤਸੇਵਤਬੁਪ੍ਰਕਾਗ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੈਸੇਈਸੰਗਾ॥ ਇਸਦੇਹੀਕੇਅਧਿ
 ਕਕਾਮਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਜਰਮਨਮਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਜੇਇਖਸਮੁਹੇਜਾਇਆ॥

ਪ੍ਰਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਣਖੀਰੁਪਿਲਾਇਆ॥

ਦੇਖਹੁਲੋਗਕਸਿਕੋਰਾਉ॥ ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਪਗਾਬਿਨੁ
 ਹੁਗੀਆਮਾਰਤਾ॥ ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਰਖਿਰਸਤਾ॥ ਨਿੰਦਾਬਿਨੁਨਰੇਪੈਸੇਵੈ॥ ਬਿਨੁਬਾ
 ਸਨਖੀਰੁਬਿਲੇਵੈ॥ ੨ ਬਿਨੁਅਸਥਨਗਉਲਵੇਗੀ॥ ਪੈਡੇਬਿਨੁਬਾਟਪਨੇਗੀ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥ ੩॥ ੩ ਬਸੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਤਿਬਾਟਪ
 ਠਾਏਪੜ੍ਹਲਸਾਸਾ॥ ਸੀਰਿਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਯੋਮਕਉਕਹਪੜ੍ਹਵਸਿਆਯਜਾਯੋਮ

ਗੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਸੀਹੋਪਾਥਾ॥ ੧ ਨਹੀਛੋਰਉਰੇਬਾਬਾਮਨਮਾਮੇਰੇਅਵਾ
 ਪੜਲਸਿਉਨਹੀਕਾਮੁ॥ ੧ ਹਰਉ। ਸੰਤੈਮਿਰਕੈਕਤਿਓਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਦਬੁਧਾਏਬੇਮ
 ਧਾਇ॥ ਤੁਹਾਮਕਲਕੀਛੋਰੁਬਾਨਿ॥ ਤੁਝਤੁਰਤੁਛਉਮੇਰੋਕਤਿਓਮਾਨਿ॥ ੨ ਮੇਕਉ
 ਕਹਾਸੰਤਾਵਹੁਬਬਬਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਜਲਸਲਗਿਰੀਕੀਏਪਹਾਗ। ਇਕੁਗਮੁਨਛੋਰਉਗੁਰ
 ਤਿਗਾਸਿ॥ ਮੇਕਉਪਾਸਿਜਾਗਿਰੁਵੈਮਾਰਿਡਾਰਿ॥ ੩ ਕਾਛਿਖੜਗੁਕੇਪਿਓਰਿਸਾਇ॥
 ਤੁਝਗਾਖਨਤਹੋਮੇਰਿਬਤਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਬੰਤਤੇਨਿਕਸੇਕੀਓਬਿਸਬਾਗ॥ ਤਹਾਖਸੁਛੋਰਿ
 ਓਨਖਾਬਿਦਗ॥ ੪ ਓਇਪਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਸਿਦੇਵ॥ ਰੁਗਤਿਤੇਤ ਨਗਸਿੰਘਭੇਵ॥ ਕਹਿਕ
 ਬੀਰੋਕਲਖੇਨਪਾਗ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਦਉਧਰੇਅਨਿਕਬਾਗ॥ ੫॥ ੪ ਬਸੰਤੁ॥ ਇਸੁਤਨਮਨ
 ਮਧੇਮਦਨੇਚੇਗ। ਜਿਨਿਗਿਆਨਗਤਨੁਤਿਰਿਲੀਨੇਮਗਮੇਅਨਾਬੁਪ੍ਰਕਤਉਕਾਰਿ॥ ਕੋਕੋ
 ਨਬਿਗੁਤੇਮੇਕੋਆਰਿ॥ ੧ ਮਾਧਉਦਰਨਦੁਖਸਤਿਓਨਜਾਇ॥ ਮੇਰੋਚਲਬੁਧਿਸਿਉਕ
 ਤਾਬਸਾਇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਨਸਿਵਸੁਕਾਇ॥ ਨਾਉਕਮਲਜਨੇਬ੍ਰਹਮਾਇ॥ ਕ
 ਬਿਜਨੇਜੇਗੀਜਟਾਧਾਗਿ॥ ਸਰੁਆਪਨਾਮਉਸਹਚਲੇਸਾਗਿ॥ ੨ ਤੁਅਥਾਹੁਮੇਰਿਬਾਹਨ
 ਹਿ॥ ਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਬਦੁਖਕਉਕਾਰਿ॥ ਮੇਰੋਜਨਮਮਹਨਦੁਖਆਬਿਧੀਗ॥ ਸੁਖਸਾ
 ਹਰਗੁਨਰਉਕਬੀਗ॥ ੩॥ ੫॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜੇਰਪਾਚਾ॥ ਬਧਪਚੀਸਕਸੰ
 ਗੁਕਾਚਾ॥ ਨਉਬਹੀਅਦਿਸਗੋਨਆਰਿ॥ ਕਸਨਿਬਹੁਤਹਿਲਗੀਤਾਰਿ॥ ੧ ਮੇਰਿਅੰਸੇ
 ਬਨਜਸਿਉਨਾਹੀਕਾਜੁ॥ ਜਿਹਘਟੇਮੁਲੁਨਿਤਬਢੇਬਿਅਜੁ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸਾਤਸੁਤ
 ਮਿਲਿਬ ਨਜੁਕੀਨ॥ ਕਰਮਭਾਵਨੀਸਗਈਨ॥ ਤੀਨਿਜਗਤੀਕਰਤਹਾਗਿ॥ ਚੋਲੇਬਨ
 ਜਾਹਾਤਾਬਝਾਗਿ॥ ੨ ਪੂਜੀਓਨੀਬਨਜੁਟੁਟਾ॥ ਦਹਦਿਸਟੇਡੋਗਇਓਟੁਟਿ॥ ਕਹਿਕਬੀ
 ਹਮਨਸਹਸੀਕਜਾ॥ ਸਯਮੋਨੇਤਰੁਮਭਜਾ॥ ੩॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁਉਡੇਸੁ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਾਜੁਠੀ
 ਪਿਤਾਭੀਜੁਠਾਜੁਠੇਹੀਠਲਸਾਗੇ॥ ਆਵਹਿਜੁਠੇਜਾਹਿਭੀਜੁਠੇਜੁਠੇਮਹਰਿਅਭਾਗੇ॥ ੧ ਕ
 ਹੁਪੀਡਿਤਸੁਚਾਕਵਨੁਠਾਉ॥ ਜਹਾਬੈਸਿਹਉਭੇਜਨੁਖਾਉ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਜਿਹਬਜੁਠੀਬੈਸ
 ਤਜੁਠਾਕਰਨੇਤਸਭਿਜੁਠੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਕੀਜੁਠੀਭੈਸਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਕੇਸੁਠੇ॥ ੨
 ਅਗਨਿਭੀਜੁਠੀਪਾਨੀਜੁਠਾਜੁਠੀਬੈਸਿਪਕਾਇਆ॥ ਜੁਠੀਕੜਛੀਪੋਰੇਸਨਲਾਗਾਜੁ
 ਠੇਹੀਬੈਠਿਖਾਇਆ॥ ੩ ਗੋਬਰਜੁਠਾਚਉਕਾਜੁਠਾਜੁਠੀਦੀਨੀਕਹਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਤੇ
 ਈਨਰੁਚੇਸਾਚੀਪਹੀਬਿਚਾਗਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੭ ਬਸੰਤੁ॥ ਸੁਹਕਜਿਸੀਤੇਹੀਚਾਲਾ॥

ਤੇਗੁਪੁਛੁਟਉਪਰੁਮਕਬਾਲਾ॥ ੧ ਇਸਘਰਮਹੈਸੋਤੁੰਦੁਢਿਖਾਤਿ॥ ਅਉਗਕਿਸ
ਤੀਕੇਤੁਮਤਹੀਜਾਤਿ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਚਕੀਚਾਟਹਿਚੁਨੁਖਾਤਿ॥ ਚਕੀਕਾਚੀਬਰਾਕ
ਤੀਲੇਜਾਤਿ॥ ੨ ਛੀਕੇਪਰੇਗੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ ਮਤੁਲਕਰੀਸੇਟਤੇਗੀਪਰੇਪੀਠਿ॥
ਕਤਿਕਬੀਰੇਗਕੁਲੇਕੀਨ॥ ਮਤਿਕਉਮਾਰੇਈਟਦੀਮ॥ ੩॥ ੨॥ ੮॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ

ਗਗੁਬਸੰਤੁਬਾਣੀਸ੍ਰੀਗਮਨੰਦੁਜੀਉਕੀ

ਕਤਿਜਾਈਐਰੇਘਰਿਲਾ

ਗੰਗੁਮੇਗਾਚਿਤੁਨਚਲੇਮਨਕੁਇਓਪੰਗੁ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਇਕਦਿਵਸਮਨਕਈਉਮੰ
ਗਾ॥ ਘਸਿਚੰਦਨਚੇਅਬਹੁਸੁਗੰਧਾ॥ ਪੁਜਨਚਾਲੀਬ੍ਰਹਮਠਾਇ॥ ਸੇਬ੍ਰਹਮੁਬਤਾਇ
ਓਹੁਮਨਹੀਮਾਤਿ॥ ੧ ਜਤਾਜਾਈਐਤਾਜਲਪਖਾਨਾ॥ ਤੁਪੁਰਿਗਤਿਓਤੈਸਭ
ਸਮਾਨਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇਜਾਇ॥ ਉਤਾਤਉਜਾਈਐਜਉਈਹਨੇਤਾਇ॥ ੨॥
ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਬਲਿਤਾਗੀਤੇਗਜਿਨਿਸਕਲਬਿਕਲਕ੍ਰਮਕਾਟੇਮਗ॥ ਗਮਨੰਦਸੁਆ
ਮੀਰਮਤਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਾਟੇਕੋਟਿਕਰਮਾ॥ ੩॥ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਬਸੰਤੁਬਾਣੀਨਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥

ਸਾਤਿਬੁਸੰਕਵੇਸੇ

ਵਕੁਰਜੈ॥ ਚਿਰੰਕਾਲਨਜੀਵੈਦੋਉਕੁਲਲਜੈ॥ ੧ ਤੇਗੀਭਗਤਿਨਛਾਡਉਭਵੈਲੋਗੁ
ਤਸੈ॥ ਚਗਨਕਮਲੇਮੇਰੇਤੀਅਭੇਬਸੈ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਜੈਸੇਅਪਨੇਧਨਤਿਪ੍ਰਾਨੀਮਰ
ਨੁਮਾਏ॥ ਤੇਸੇਸੰਤਜਨਾਗਮਨਾਮੁਨਛਾਡੈ॥ ੨ ਗੰਗਾਗਇਆਗੋਦਾਵਹੀਸੰਸਾਰ
ਕੇਕਾਮਾ॥ ਨਗਾਇਲੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤੋਇਤੇਸੇਵਕੁਨਾਮਾ॥ ੩॥ ੧ ਬਸੰਤੁਤਿਡੋਲੁ॥
ਲੋਕੁਲਹਿਅਤਿਨੀਤਰਬਾਜੈ॥ ਕਾਇਆਭੂਥੇਕੇਸਵਾ॥ ੧ ਸੰਸਾਰੁਸਮੁੰਦੇਤਾਰੰਗੋ
ਬਿੰਦੇ॥ ਤਾਰਿਲੇਬਾਪਬੀਠਲਾਂ॥ ੧ ਹਤਉ॥ ਅਨਿਲੇਬੇੜਾਤਉਖਵਿਨਸਕਉਤੇ
ਰਾਪਹੁਨਪਾਇਆਬੀਠੁਲਾ॥ ੨ ਤੇਹੁਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੇਮੇਸਿਤੁਮਕਉ॥ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰੇਕੇਸਵਾ॥ ੩ ਨਮਾਕਹੈਤਉਤਰਿਤੀਨਜਾਨਉ॥ ਮਕਉਬੀਤਿਦੇਤਿਬਾਹੁਦੇਤਿ
ਬੀਠੁਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਹਜਆਵਥਿਧੁੜਿਅਈਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ ਪੀਛੈਤਿਨਕਲੇਕਯਹ
ਕਤੀ॥ ਜੈਸੇਪਨਕਤਬੂਟਿਟਿਹਾਕਤੀ॥ ਸਹਿਯੋਵਨਚਾਲੀਥਾਰੁਖੀ॥ ਹਤਉ॥ ਸੇਬੀਸੇਵੇਬ
ਹਤਬਿਰਤਾ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਤਮੇਰਾਮਨੁਗਤਾ॥ ਕਲਤਨਮਦੇਉਰਮਿਰਤਿਆ॥ ਅਪਨੇਭਗਤਪਰ

ਕਰਿਦਾਇਆ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਬਸੰਤੁਬਾਲੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥

ਤੁਝਤਿਸੁਝੰਤਾਕ

ਛੂਨੀਤਿ॥ ਪਤਿਗਵਾਏਖਉਕਿਜੀਤਿ॥ ੧ ਗਗਬਵੰਤੀਕਾਨਤੀਠਾਉ॥ ਤੇਰੇ
ਗਗਦਨਿਉਪਹਿਲਵੇਕਉ॥ ੧ ਤੁਕਾਇਗਗਬਤਿਬਾਵਗੀ॥ ਜੇਸੇਕਾਦਉਖੁ
ਬਗਜੁਤੁਤਿਸਤੇਖਗੀਉਤਵਲੀ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਜੇਸੇਕਰਕਨਤੀਪਾਇਓਰੇ॥
ਤਨਿਸੁਗੀਧਛੁਛੈਪਦੇਸੁ॥ ਅਪਲਨਕਜੇਕਰੇਬੀਚਾਹ॥ ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰ
ਖਰੇਖੁਆਹ॥ ੨ ਪੁਤਕਲਤਕਾਕਰਤਿਅਤੰਕਰ॥ ਠਕੁਰਦੇਖਾਮਗਨਤਹ॥
ਠੇਕੇਕਾਦਖੁਸਤੈਜੀਉ॥ ਪਾਵੇਕਿਸਤਿਪੁਕਾਰਤਿਪੀਉਪੀਉ॥ ੩ ਸਾਧੁਕੀ
ਜਉਲੇਤਿਓਟ॥ ਤੇਰੇਮਿਟਤਿਪਾਪਸਕਕੀਟਕੋਟਿ॥ ਕਤਿਗਵਿਦਾਸਜੇਜਪੇ
ਨਾਮ॥ ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮੁਨਜੇਨਿਕਾਮ॥ ੪॥ ੧

੧੪ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਕਉਨਿਰਵੇਹੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥ ਜੁਨੀਸੈਠੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਸਾਰੰਗਮਹਤਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਪੁਨਿਠਕੁਰਕੀਤਉਚੇਗੀ॥ ਚਰ
ਨਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪੁਰਕੇਤਉਮੇਅਹਿਨਿਬੇਗੀ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਪੁਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪ
ਰੇਸਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਮਗੇ॥ ਮਹਤਿਮੇਤਿਲੀਅਮਨੁਮਹਾਸਮਤਸਿਸਬਦੁਬੀ
ਚਾਹੇ॥ ੧ ਮਨਮੁਖੀਨੋਹੋਛੀਮਤਿਛੂਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਗੀਗੇ॥ ਜਬਕੀਰਮਕੰਗੀ
ਲੈਗਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨਪੀਗੇ॥ ੨ ਹਉਮੈਵੇਡਿਕਈਬੈਰਗਨਿਤਬਸਾਚੀਸੁਗਤਿ
ਸਮਾਨੀ॥ ਅਕੁਥਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਥਿਅੰਬਿਸਰੀਲਾਜਲੁਕਾਨੀ॥ ੩ ਗੁਰ
ਰਵਿਖਨਹੀਤੁਮਜੇਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਰਾ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੀਸੋਹਾਗਨਿਨ
ਨਕਰਾਂਮਰਤਗਾ॥ ੪॥ ੧ ਸਾਰੰਗਮਹਤਾ ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁ
ਬਿਅਪੇ॥ ਜਿਹਵਸਾਦੁਨਠੀਕੀਰਸਬਿਨੁਬਿਨੁਪੁਰਕਾਧੁਸੀਤਾਪੇ॥ ੧ ਗਾਉ
ਜਬਸਕੁਦਗੁਨਪਰਸੇਪ੍ਰੀਤਮਤਬਸਾਧੁਕੁਖਮਿਆਸੀ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਹੀਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਜਲਹਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੀ॥ ੧ ਉਨਵਿਘਨਹੁਗਰਜੇਬਰਸੈਕੇਕਿਸ

ਮਰਥੈਗੇ। ਤਰਵਗਬਿਰਖਬਿੰਗਕੁਇਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਸਨੇਸੇਹਗੇ॥ ੨ ਕੁਚਲਕੁ
 ਹੁਪਿਕੁਨਹਿਕੁਲਖਨੀਪਿਰਕਸਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਤਹਿਰਸਰੰਗਿਰਸਨਨੀਤਿਪਤੀਦੁਹ
 ਮਤਿਦੁਖਸਮਾਨਿਆ॥ ੩ ਆਇਨਜਾਵੇਨਾਦੁਖਪਾਵੇਨਾਦੁਖਦਹਦੁਸਰੀਗੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
 ਤੇਸਹਸੁਹੇਲੀਪ੍ਰਭਦੇਖਤੀਮਨੁਸੀਗੇ॥ ੪॥ ੨ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੧ ਦੁਹਿਨਾਹੀਮੋਰੇਪ੍ਰ
 ਰੁਪਿਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਮੋਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਤਹਿਪਾਏਪ੍ਰਨਅਧਾਰਾ॥ ੧ ਹਤਾਉਇ
 ਨਬਿਧਿਤਹਿਮਿਸੀਐਵਰਕਾਮਨਿਸਨੁਸੇਹਾਗੁਪਿਆਰੀ॥ ਜਾਤਿਬਰਨਕਲਸਤਸਾ
 ਦੁਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਬੀਚਾਰੀ॥ ੧ ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁਨਤਾਕਉਤਿਸਾਏਭ
 ਵਿਸਾਗੇ॥ ਸਤਜਿਰਵੇਵਰੁਕਾਮਣਿਪਿਰਕੀਗੁਰਮੁਖਿਗੀਸਵਾਗੇ॥ ੨ ਜਾਹਉਐ
 ਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੁਟੰਬਸਨਬੰਧੀਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਹਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਸੁਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾ
 ਕਰਮਬਿਕਾਰੀ॥ ੩ ਅੰਤਹਿਰਤਨਪਦਾਰਥਹਿਤੋਕੇਦੁਰੈਨਥਾਥਪਿਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰਤਹਿਧਾਰੀ॥ ੪॥ ੩

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਹਗੁਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਤਹਿਕੇਸੰਤਜਨਕੀਹਮਧੁਰਿ॥ ਮਿਲਿਸਤ
 ਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਤਮਰਾਮੁਹਰਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੰ
 ਤਮਿਲੈਸਾਤਿਪਾਣੀਐਕਿਸਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਕਿਦੂਰਿ॥ ਅਤਮਜੇਤਿਕੁਈਪਰਫੁਲਿਤ
 ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਆਤਜੁਰਿ॥ ੧ ਵਡੇਰੁਗਸਤਸੰਗਤਿਪਾਣੀਤਹਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਅ
 ਭਰਪੁਰਿ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਗਨਾਏਧੁਰਿ॥ ੨ ਦੁਰਮਤਿਬਿ
 ਕਰਮਲੀਨੈਤੋਫੁਰੀਤਿਰਦਾਕਸੁਧੁਲਾਗੇਅਹੁਕੁਗਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿਪਾਣੀਐ
 ਤਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਅਮਨੁਧੁਰਿ॥ ੩ ਮੇਹੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਮ
 ਗਉਸਤਸੰਗਤਿਪਗਧੁਰਿ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਮਿਲੈਹਰਿਪਾਣੀਐਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਅਰਾਮੁ
 ਤਜੁਰਿ॥ ੪॥ ੧ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੪ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਭਵ
 ਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਣੀਤਰਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ੧ ਹਤਾਉ॥ ਤਿਰਵੇਪ੍ਰ
 ਤੀਤਿਬਨਿਹਿਤੋਰੀਸੇਵਾਸੁਗਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਰਿਰਵੇ
 ਸਰਬਕਲਾਗੁਣਕਾਰੀ॥ ੧ ਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗੇਵਰਗਵਿਆਸੁਥਠਾਈਮਨਿਤ

ਨਿਅਥਖਅਪਾਰੀ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਥਭਏਤਬਪਾਇਆਹਿਰਏਅਥਖੁਥਖਾਰੀ॥੨॥
 ਤਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਧਰਣੀਧਰਸਾਕਤਕਉਦੁਰਿਭਇਆਅੰਕਾਰੀ। ਤਿਸਨਜਲਤ
 ਨਕਬਪੁਬੁਝਹਿਜੁਐਬਜੀਹਰੀ॥੩॥ ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੁਰਿਕਿੰਚਤ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਨਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਹੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥ ੨ ਸਾਹੰਗਮਹਾ
 ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਲਾਮੁਦੇਹੁਪਿਆਰੇ। ਜਿਨਉਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕੇਕਜ
 ਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਜੇਜਨਈਨਭਏਗੁਰਅਗੈਤਿਨਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
 ਕਹਹਿਗੁਰਅਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਹਿਰਏਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਰਸਨਾਹਸੁਗਾਵ
 ਹਿਰਸੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵਹਿਮਖਦੁਆਰੇ॥੨॥
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਜੀਵਦੇਵ
 ਉਅਪੁਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਕੁਮਿਦੁਜੈਰਾਇਲਾਗੈਅੰਤਰਿਅ
 ਗਿਆਨਗੁਬਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਦਰਿਨਾਵੈਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੪॥ ਸਹਬੇਘਰਿ
 ਘਟਿਗਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤਹੈਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਥੇਹਉਬਾਰੇ॥੫॥ ੩ ਸਾਹੰਗਮਹਾ ੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ
 ਜੇਕਿਵੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਗੋ
 ਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਹੁਸੁਭਇ
 ਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮੁਖਿਪਤੈ
 ਸਾਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਥਭਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾ
 ਇ॥੨॥ ਅਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਹਰਿਧਿਆਇਆਗਿਆਨਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਜੇਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੩॥ ਹਿਰਏਕਪਟੁਨਿ
 ਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਲਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਥੇਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕਦੇ
 ਦੁਖਖਾਇ॥੪॥ ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭੇਮੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ॥ ਨਨਕਨਾ
 ਮੁਨਿਕੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਾਇ॥੫॥ ੪ ਸਾਹੰਗਮਹਾ ੪ ਮੇਰਾ
 ਮਨੁਗਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ। ਮੇਰੇਤੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕ
 ਥਾਸੁਖਾਨੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਈਨਦਇਆਥੇਹੁਜਨਉਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਾ
 ਨੀ। ਸੰਤਜਨਾਮਿਸਿਹਕਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨੀ॥੧॥ ਹਰਿਕੈਰ

ਗਿਰਤੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ॥ ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸ
 ਤਚੁਕੀਆ ਵਣਜਾਨੀ॥ ੨ ਨੈਲੀ ਬਿਰਤਦੇਖਾ ਪ੍ਰਤਸੁਆਮੀ ਹਸਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ॥ ਸ੍ਵ
 ਣੀਕੀਰਤਨੁ ਸੁਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਨੀ॥ ੩ ਪੰਚਜਨ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ
 ਆਲੇਤਉ ਉਨਿ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ॥ ਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਹੇਮੇ ਨਾਮਿ
 ਸਮਾਨੀ॥ ੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨਗਮਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹ ਸਾਹੁ॥ ਗਮਨ ਬਿਰੁ
 ਬਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੇਰੁ ਨਿਹ ਫਲ ਸਤੁ ਸੀਸਾਹੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀ ਐਬਉ
 ਹੋਜੇਈ ਸੈ ਸੋਢਾਹੁ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ਸਾਢਾ ਡਿਜਾਹੁ ਸਿਰਿ
 ਰਾਹੁ॥ ੨ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਸ ਫੁਨਿ ਪਾਏ ਬੁਝਿਨ ਸੇਕੇ ਗਵਾਹੁ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕੋ
 ਜਿਸਾ ਬਿਨ ਚਾਲੇ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਹੁ॥ ੨ ਸੰਤ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਉਬਰੇ ਤਉ ਪਾ
 ਵਰਿ ਮਖਦੁਆਹੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਪੁਛੇ ਬੀਚਾਹੁ॥
 ੩ ਗਣਗਉ ਸਰੋ ਕਉ ਚਾਲੇ ਤੂ ਛੁਛੁ ਡਿਜਾਇ ਪਾਸਾਹੁ॥ ਨਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਨਿਹ ਚਲੁ
 ਜਿਨਗਮਨਾਮੁ ਆਸਾਹੁ॥ ੪॥ ੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਕਾਰੇ ਪੁਤ ਭਗਤ
 ਤਉ ਸੀਗ ਬਾਪਾ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਲੇ ਬਡੀ ਰੇਤੁ ਮਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਭਗਤ ਪਾਪਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ ਜਿਸੁ
 ਸਨਕਾਤੁ ਮਗਰ ਬੁਕਰਤ ਤਉ ਸੋ ਸਨੁ ਕਿਸਤਿਨ ਆਪਾ ਬਿਨ ਮਹਿਛੁ ਡਿਜਾਇ ਬਿਖਿਆ
 ਸੁਤਉ ਸਾਗੇ ਪਛੁਤਾਪਾ॥ ੧ ਜੇਤੁ ਮਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਤੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪੁ ਜਾਪਾ॥ ਉ
 ਪਦੇ ਸੁਕਰਤ ਨਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੀਤਾਪਾ॥ ੨॥ ੭॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਲ ਘਰੁ ੫॥ ਜਪਿ ਮਨਜਗੀਨਾ ਬਜਗਦੀ
 ਸੋ ਜਗਜੀਵਨੇ ਮਨ ਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੇਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨ ਸੁਸਤਗਤਿ॥
 ੧ ਹਰਾਉ ਹਰਿ ਕੀਉ ਪਾਸਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕਨ ਹਦ ਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਕਤ ਵਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ॥ ਤੁਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਬੁਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੁਹਰਿ ਸੁਆਮੀ
 ਤੁਆਪ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਾਂਤਿ॥ ੧ ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸ
 ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਪੁ ਹਰਿ ਰਗਾਤਾ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਗਲਿ ਮਿਲੇ ਜੈ ਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸ
 ਲੇ ਲੇ ਸਲਾਮਿ ਲਾਇ॥ ੨॥ ੧॥ ੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਨਰੁ ਹੇ ਨਰੁ
 ਹਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਗਮਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਹੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ ਜਿਤੁ

ਗ੍ਰਿਹਿਗੁਨਗਾਵਤੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਹਮਗੁਨਗਾਵਤੇਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਾਜੇਪੰਚਸਬ
 ਦਵਰਭਗਮਬੋਗਾਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸਭਿਦੋਖਗਏਸਭਿਰੋਗਗਏਕਾ
 ਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਗਏਤਿਨਜਨਕੇਹਰਿਮਾਰਿਕਦੋਪੰਚੋਚੋਗਾ॥ ੧ ਹਰਿ
 ਮੋਬੋਲਹੁਹਰਿਸਾਧੁਹਕ੍ਰਿਜਨਭਰਿਸਾਧੁਜਗਦੀਸੁਜਪਹੁਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਹ
 ਹਿਹਰਿਅਚਾਧੁਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੁ॥ ਹਰਿਗਮੋਬੋਲਿਹਰਿਗਮੋਬੋਲਿਸਭਪਾਪਗਵਾ
 ਧੁ। ਨਿਤਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਦੁਕਹੁਸਦਾਸਦਾਅਨੰਦੁਜਪਿਜਗਦੀਸੁੰਗਾ। ਮਨਇ
 ਢੇਢਲਪਾਵਹੁਸਭੇਢਲਪਾਵਹੁਧਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮੋਮੋਖੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉ
 ਮਿਲੇਹਰਿਗੁਗਤੋਤੇਗਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੬ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਮਾਧੋ
 ਮਧਸੁਦਨੇਸ੍ਰੀਗੋਪਰੇਸੋਸਤਿਪਰੇਸੋਸੋਪੁਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਸਭਦੁਖਨਕੇ
 ਤੰਤਾਸਭਦੁਖਨਕੇਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਹਰਿਪਟਿਪਟੇਪਾ
 ਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿਬਲੇਹਰਿਬਸਤਾਹਰਿਬਾਨਬਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੇਹਰਿਦੇਖਨ
 ਕੇਚਾਉ। ਕੇਈਅਵੈਸੇਤੋਹਰਿਕਾਜਨੁਸੇਤੋਮੇਗਾਪ੍ਰੀਤਮਜਨੁਸੇਤੋਮੇਹਿਮਾਗੁਹਿ
 ਖਲਾਵੈ। ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਪਾਉ॥ ੧ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਮਿਲਿਆ
 ਹਰਿਸਹਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆ। ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦਕਏ
 ਮੇਦੇਖਿਆਹਰਿਗਾਉ। ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਭਈਹਰਿਕੀਕਿਰਪਾਭਈਜਗਦੀ
 ਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈਮੇਅਨਦਿਨੇਸਦਸਦਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ ੨॥ ੩॥
 ੧ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ। ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ। ਨਿਰਵੈਹੁਅਕਾਲ
 ਖੁਗਤਿ। ਅਚੂਨੀਸੰਤਉ। ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੇਧਿਆਇਨਿਰੰਕਹੁਨਿਗਾਹਰੀ॥ ੧ ਹਰਉ॥
 ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਹਰਿਦਰਸਨਕਉਕੇਟਿਕੇਟਿਤੇਤੀਸਾਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥ
 ਮਰਭਵਨਕਰਤਹਤਨਿਗਾਹਰੀ। ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਾਈਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾ
 ਲੋਹੇਵਤੁਬਨਵਾਰੀ॥ ੧ ਹਰਿਕੇਹੋਸੰਤਰਲੇਤੇਉਤਮਰਗਤਭਲੇਜੋਭਾਵਤਹਰਿਗਾ
 ਮਮੁਰਹੀ। ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਹਰਿਨਾਨਕੋਪੇਜਸਵਾਰੀ॥ ੨॥
 ੪॥ ੧੧ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਕੋਵਿੰਦੁਹਰਿਕੋਵਿੰਦੁਗੁਲੀਨਿਸਾਨੁਸ
 ਰਸਿਸਟਿਕਾਪ੍ਰਭੇਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬੋਲਿਹਰਿਪੁਰਖੁਅਥਿਕਾਮੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਹਰਿਕਾ
 ਨਾਮੁਅਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਹੋਸੇਪੀਐਜਿਸੁਗਾਮੁਪਿਆਸੀ। ਹਰਿਆਪਿਦਇਆਲੁ

ਦਇਆਕਰਿਮੈਲੋਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਸੋਜਨੁਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾਸੀ॥ ੧ ॥ ਜੋ
 ਜਨਸੇਵਤਿਸਦਸਦਮੇਗਾਹਰਿਹਰੇਤਿਨਕਾਸਤੁਦੁਖੁਕਰਮੁਤਉਜਾਸੀ॥ ਜਨੁਨਾਲੁ
 ਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਜਿਉਚਾੜਿਕੁਜਲਿਪੀਐੜਿਪਤਾਸੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ
 ਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਸੀਗਾਮੁ॥ ਗਮਮਤਗਾਮੁ॥ ਸਤਿਸਤਿਗਾਮੁ॥ ਬੋਲਹੁਕਈ
 ਆਸਦਾਗਮਗਾਮੁਗਵਿਹਰਿਆਸਰਬਗੇ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗਾਮੁਆਪਿਆਪਿਆ
 ਪੇਸਕੁਕਰਤਾਗਾਮੁਆਪਿਆਪਿਆਪਿਸਰਤੁਜਗੇ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਕਰੇਮੇਗਾ
 ਮਗਮਗਾਇਸੋਜਨੁਗਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥ ੧ ॥ ਗਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇਖਹੁ
 ਹਿਸਤਪੁਜੇਕਰਤਜਨਾਕੀਪਾਤਿਗੇਖੇਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਆਗੇ॥ ਜਨਨਨਕਕਾਅੰਗੁ
 ਕੀਆਮੇਰੇਗਮਗਾਇਦੁਸਮਨਦੁਖਗਏਸਭਿਭਾਗੇ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੩॥ ੧੬॥

੧. ੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਮੁਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੭ ੧ ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਤਿਕਉ
 ਬਾਲਿਜਾਉ॥ ਅਤਿਰਿਪਿਆਸਚਾੜਿਕਜਿਉਜਲਕੀਸਫਲਦਰਸਨੁਕਦਿਪਾਉ॥
 ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਨਾਥਕੋਨਾਬੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਕਰਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ ਜਕਉਕੇ
 ਇਨਗੇਖੇਪ੍ਰਦੀਤਿਸੁਤੁਦੇਹਿਅਸਰਾਉ॥ ੧ ॥ ਨਿਧਰਿਅੰਧਰਨਿਗਤਿਅੰਗਤਿਨਿਬ
 ਵਿਆਤੁਬਾਉ॥ ਦਹਦਿਸਜਾਉਤਹਾਤੁਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਗਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨ ॥ ਏਕ
 ਸੁਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਰਿਨਸਕਾਉ॥ ਤੁਥੇਅੰਤਤੇਰੀਮਿਤਿਨ
 ਹੀਪਾਣੀਐਸਕੁਤੇਰੇਖੇਲੁਦਿਖਾਉ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁਸਾਧਸਿਉਗੇਸਟਿਹਰਿ
 ਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ਜਨਨਨਕਪਾਇਆਚੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮ
 ਨਿਚਾਉ॥ ੪॥ ੧ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨਾ॥ ਕਰ
 ਤਬੁਗਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਨਾ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਬੈਸੋਨਨਾਮੁਕਰਤ
 ਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੋਕੁਛੁਠਾਨਾ॥ ਸੰਤਸਰਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਭੂਬੇਸਕੁਅਗਿਆਨਾ॥
 ੧ ॥ ਕਰਹਿਸੋਮਪਾਕੁਹਿਰਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿਭੂਠਭੁਮਾਨਾ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਬਿ
 ਧਿਨਤੀਜਲਦਤਿਭੂਆਪਮਨਕੇਮਾਨਾ॥ ੨ ॥ ਸੰਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਰਵਰਤਾਜਿ
 ਉਸਠਗੀਦੰਠਾਨਾ॥ ਖੁਰੁਭੂਲਏਉਤ੍ਰਾਪਾਏਨਿਹਠਲਸਭਿਕਰਮਾਨਾ॥ ੩ ॥
 ਸੋਗਿਆਨੀਸੋਬੈਸੋਨਪੜਿਆਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਰੁਗਵਾਨਾ॥ ਉਨਿਸਤਿਗੁਰ

ਸੇਵਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਪਰਿ ਅਸਗਲਾ ਬਿਸਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਿਆ ਹਮਕ ਬਹੁ ਕਿ
ਛੁਕ ਬਿਨਹੀ ਜਲਦਿ ਪੁਰਤ ਵੇਤਿ ਵੈ ਬੋਲਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਯੁਗਿ ਇਕ ਮਾਗੁ
ਜਨਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਸੰਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬੋ ਮੋਨਾ ਚੋਨੇ
ਹੋ ॥ ਲਾ ਲੁਗੀ ਲਾਸ ਹੋ ਜੇ ਪਾਇਓ ਸੰਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲੋਹੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕੁਅਚਕ
ਨਿਅ ਜੇ ਸੇਸ ਗਿਸ ਹੋਹੀ ਪ੍ਰਾਅ ਬਚਨ ਉਪਾਸ ਕਹੋ ॥ ਜਿਉ ਸੁਰਿ ਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹੀ
ਤਰਿਆ ਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲੋਜੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਕਨਿਕੇ ਠੰਗੀ ਚੜਿਓ ਕਬਹੋ ਹੋਤਿ
ਗੇ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧਰੇ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਤਬ ਤੇ ਬਨਾ ਬਿਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਦਿਨੁ ਗੈਨਿ ਤਉ ਲਉ
ਬਜਿਓ ਮੁਹਤਿ ਪਹੀ ਪਲੇ ॥ ਜਾ ਵਨ ਹੋਹੀ ਠਿਸਿ ਪਾਰਿਓ ਤਬ ਠਿਰਿ ਬਾਜੁ ਨ ਭ
ਇਓ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸੇਕੁ ਭਉ ਦਕ ਪੁਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਉਹੁ ਭਿਨ ਦਿਸੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਕਉ ਜਲੈ ਮਹਿ ਭਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਾਹੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅ
ਬ ਪੁਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ ਲੈਨੇ ਨਾਮੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥ ੧
ਹਰਾਉ ॥ ਦੁਸਰੁ ਜਨ ਮੁਚਿ ਰੰਕਾ ਲਪਾਇਓ ਜਾਤ ਉਕਉ ਡੀਬ ਦਲਾ ॥ ਕਾਬੂ ਗੋਕ
ਗਾਹੁ ਕਾਇਓ ਲਾਇਓ ਕਾਲਗ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥ ੨ ॥ ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭ ਨ ਕੇਤਾ
ਈ ਮਹਨਿ ਠਾਗਉ ਗੀ ਸਿਉ ਉਲਾਹਿ ਪਹਾ ॥ ਕਛ ਬਾਵੇ ਲਾਭੁ ਖੇਈ ਹੋ ਠਿਗਿ ਇ
ਹੁ ਅਉ ਸਹੁ ਕਹਿ ਦਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਪਰਾਪੈ ਕੁਲੁ ਨਾਹੀ ਨੁਕਰੇ ਛੋਡਹ ਦਾ ਸਿਰ
ਜਹਾ ॥ ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸੀਨਿ ਹਾ ॥ ੩ ॥ ਆ
ਨਉ ਪਾਉ ਨ ਕਉ ਸੁਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਗਲੀ ਪਰਿਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁ
ਟੀਐ ਜਿਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗਨੇ ਮਹਿ ਪਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸਾਹੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾ
ਈ ਪੀਰਿ ਹੀ ਪ੍ਰਾਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਗਿਓ ॥ ਅਨਿਕ ਭੀਤਿ ਆਨੁ ਪਰੰਗੇ ਤੇ ਨ ਸਿ
ਉ ਹੋਏ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਿਬਿਥਾ ਸੁਹਾ ਪ੍ਰਾਅ ਪ੍ਰਾਅ ਮੁਖਿ ਟੇਹਉ ਨੀਦ
ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥ ਹਰਕ ਜਗ ਬਸਤੁ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਸਭੇ ਬਿ
ਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥ ੨ ॥ ਪੁਛਉ ਪੁਛਉ ਦੀਨ ਭਾਤਿ ਕਹਿ ਕਉ ਕਹੈ ਪ੍ਰਾਅ ਵੇਸਾ ਗਿਓ ॥
ਤੀਓ ਦੈਉ ਸਰੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀ ਸੁਚਰਣ ਪਰਿਗਾਓ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਬੰਦ
ਨਾ ਅਮਲ ਦਾਸੋ ਹੋਉ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾਗਿਓ ॥ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪਖਾਗਿਓ ॥ ੩ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਈਤਬ ਚੀਤ ਰਿਆਇ

ਓਮੰਮਨੁਅਨਦਿਨੁਸੀਤਲਾਗਿਓਕੁਨਾਨਕਗਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦੁਅਨਾ
ਤਦੁਬਾਜਿਓ॥੪॥੫॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿ
ਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ॥ਬਚਨੁਗੁਰੂਜੇਪੁਰੇਕਰਿਓਮੰਛੀਕਿਗੰਠਗੀਬਾਧਾ॥੧ ਹਰਾਉ
ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਿਨਖਿਅਤ੍ਰਬਿਨਾਸੀਗਵਿਸਸੀਅਰਬੇਨਾਧਾ॥ਗਿਰਿਬਸੁਧਾਜਲ
ਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੨ ਅੰਡਬਿਨਾਸੀਜੇਗਬਿਨਾਸੀ
ਉਤਕੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾ॥ਚਾਰਿਬਿਨਾਸੀਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨ
ਨਿਤਚਲਾਧਾ॥੩ ਗਜਬਿਨਾਸੀਤਾਮਬਿਨਾਸੀਸਤੁਕੁਤੀਬੇਨਾਧਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾ
ਨੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਅਗਾਧਾ॥੩ ਅਪੇਅਪਿਅਪਪੀਆ
ਪ੍ਰਸਤੁਆਪਨੇਖਲੁਦਿਖਾਧਾ॥ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਕੁੰਤਿਰੇਪ੍ਰਕੁਨਾਨਕਗੁਰਮਿ
ਲਿਲਾਧਾ॥੪॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਿਬਾਸਬੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜ
ਹਾਂਸਿਮਰਨੁਕਇਓਠਾਕੁਰੁਤਤਨਿਗਰਸੁਖਆਨੰਦਾ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਜਹਾਂਬੀਸਰੇਠਾ
ਕੁਰੁਪਿਅਰੇਤਤਦੁਖਸਤੁਆਪਦਾ॥ਜਹਨੁਗਾਇਆਨੰਦਮੰਗਲਹੁਪਤਹਾਂਸਦਾ
ਸੁਖਸੰਧਦਾ॥੨ ਜਹਾਂਸ੍ਵਨਹਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀਐਤਹਮਤਭਇਆਨਉਦਿਆਨ
ਦਾ॥ਜਹਾਂਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤਿਹਸੁਤਹਸਪਨਬਾਸਫਲੰਦਾ॥੨ ਬਿਨੁਸਿ
ਮਰਨੇਕੋਟਿਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਬ੍ਰਿਖਾਨਦਾ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁ
ਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਜੀਵਨਦਾ॥੩ ਸਗਨਿਸਗਨਿਸਗਨਿਪ੍ਰਭਪਾਵਉਦੀਸੈਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦਾ॥ਨਨਕਪੁਰਿਗਰਿਓਸਰਬਮੇਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਿਜਾਨਦਾ॥
੪॥੭॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਅਬੋਮਹਿਰਮਭਰੇਸਉਪਾਏਯੋਜੋਸਗਦਿਪਰਿ
ਓਕਰਣਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵਤਿਤਗਾਏ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਸੁਖਸੇਇਓਅਹੁਸਹਜਿਸਮਾ
ਇਓਸਤਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ॥ਜੋਚਾਤਤਸੇਈਹਰਿਕੀਓਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਏ॥
੧ ਹਿਰਦੇਜਪਉਨੇਤ੍ਰਾਧਿਆਨੁਲਾਵਉਸ੍ਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਹਲੀਚਲਉਮਾ
ਗਗਿਠਕੁਰਕੈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੨ ਦੋਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਹੁਪਉ
ਲਟੀਸੰਤਕਗਾਏ॥ਪਾਇਓਲਾਸੁਅਮੋਲੁਨਾਮੁਹਰਿਛੋਡਿਨਕਤਉਜਾਏ॥੩ ਕ
ਉਨਓਪਮਾਕਉਨਬਡਾਈਕਿਆਗੁਨਕਹਉਗੀਤਾਏ॥ਤੇਤਕ੍ਰਿਪਾਸਦੀਨਦਇ
ਆਲਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੪॥੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਓਇਸੁਖ

ਕਾਸਿਉਬਹਨਿਲੁਨਾਵਤਾ॥ ਅਨਦਾਬਿਨੇਦੇਪਖਿਪ੍ਰਭਦਸਨਮਾਨਿਮੰਗਲਗੁਨ
 ਗਾਵਤਾ॥੧ ਹਰਾਉ॥ ਬਿਸਮਰੁਈਪਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੁਰਿਕੇਕਿਰਪਾਵਤਾ॥ ਪੀ
 ਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅੰਮਲਕਜਿਉਚਾਖਿਗੁੰਗਾਮੁਸਕਾਵਤਾ॥੧ ਜੈਸੇਪਵਨੁਬੰ
 ਧਕਰਿਗਾਖਿਓਬੁਝਨਾਵਤਾ॥ ਜਾਵਤਾ॥ ਜਕਉਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਰੁਇਓਰਿਉਅ
 ਕੀਕਹੀਨਜਾਇਕਹਾਵਤਾ॥੨ ਅਨਉਪਾਵਜੇਤੇਕਿਛੁਕਹੀਅਤਿਤੇਤੇਸੀਖਪਾਵਤਾ॥
 ਅਚਿੰਤਲਾਯੁਗਿਹਰੀਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਮਲਜੈਸੇਸੇਪਰਖਾਵਤਾ॥੩ ਨਿਗੁਨਨਿ
 ਕਾਰਅਥਿਨਾਸੀਅਤੁਲੇਤੁਲਿਓਨਜਾਵਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਅਜਹੁਜਿਨਿਜਰਿਆਤਿਸ
 ਹੀਕਉਬਨਿਆਵਤਾ॥੪॥੧॥ ਸਾਗੰਗਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵਹੀ
 ਗੁਦੈਗੈਗੋਬਿੰਦੁਨਰੁਜੈਅੰਬਧਿਮਾਤਾਜਨਮੁਜੁਐਜਿਉਹੈ॥੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਮੁ
 ਅੰਮਲਾਪ੍ਰੀਤਿਨਤਿਸਸਿਉਪਰਨਿਦਾਹਿਤਕਰੈ॥ ਛਾਪਰੁਬਾਧਿਸਵਾਰੈਤਿਲਕੇਦੁ
 ਅਰੈਪਾਵੁਕਜੈ॥੧ ਕਾਲੋਪਟਉਠਾਵੈਮੁੰਡਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਰੈ॥ ਓਦੈਬਸਤ੍ਰ
 ਕਜਰਮਹਿਪਰਿਆਬੁਹਿਬਹੁਰਿਠਿਰਿਝਰੈ॥੨ ਕਟੈਪੇਡੁਡਾਲਪਰਿਠਾਢੇਖਾ
 ਇਖਾਇਮੁਸਕਾਰੈ॥ ਗਿਰਿਓਜਾਇਹਸਾਤਲਿਪਰਿਓਢਿਟੀਢਿਟੀਸਿਰਿਕਰੈ॥੩
 ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਚਾਏਪਹੁਚਿਨਸਕੈਗਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕਰਖਾਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਨਿਰੰਕਾਰੈ॥੪॥੧॥ ਸਾਗੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਵਰਿਸਕਿਕੁਲੇਕੁਮਤਨਜਾਨਿ
 ਆ॥ ਏਕੁਸੁਧਾਬਰੁਜਕੈਹਿਰੇਵੇਵਸਿਆਤਿਨਿਬੇਦਹਿਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥੧ ਹ
 ਰਾਉ॥ ਪਗਵਿਗਤਿਮਾਰਗੁਜੇਤਾਕਿਛੋਹੈਈਐਤੇਤਾਲੇਗਪਚਾਗਾ॥ ਜਉਲਉਰਿਦੈਨ
 ਹੀਪਰਗਾਸਾਤਉਲਉਅੰਧਅੰਧਾਗਾ॥੧ ਜੈਸੇਧਰਤੀਸਾਧੇਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨੁਬੰ
 ਜੈਨਹੀਜੈਸੈ॥ ਗਮਨਾਅਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨੋਈਹੈਤੁਟੈਨਹੀਅਭਿਮਾਨੈ॥੨ ਨੀਗੁਬਿ
 ਲੈਵੈਅਤਿਸੁਮੁਪਾਵੈਨੈਨੁਕੈਸੇਗੀਸੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੋਟੇਮੁਕਤਿਨਕਾਹੁਮਿਲਤਨਹੀ
 ਜਗਦੀਸੈ॥੩ ਖੋਜਤੋਖੋਜਤਾਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਤਿਸੁਰੁਇਓਪਰਾਪਤਿਜਕੈਲੇਖੁਮਥਾਨਾ॥੪॥੧॥ ਸਾਗੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਨ
 ਦਿਨੁਗਮਕੇਗੁਲਕਹੀਐ॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਰਬਸੁਖਸਿਧਿਮਨਬਾਢਿਤਫਲ
 ਲਹੀਐ॥੧ ਹਰਾਉ॥ ਆਵਹੁਸੰਤਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸਿਮਹਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਅ
 ਨਾਥਹਨਾਥਦੀਨਦੁਖਰੰਜਨਪੁਰਿਗਹਿਓਪਟਵਾਸੀ॥੧ ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤ

ਸਧਾਰਿਹਸੁਪੀਵਡਭਾਗੇ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਸਭਿਤਨਤੇਗਮਨਾਮਲਿਵਜਾਗੇ॥
੨ ਕਾਮੁਕ੍ਰੇਧੁਧੁਤਜਿਨਿੰਦਾਹਿਸਿਮਤਬੰਧਨਤੁਟੋਮਿਹਮਗਨਅੰਅੰਧਮ
ਮਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਢੁਟੇ॥੩ ਤੁਸਮਰਬੁਪਾਰਬੁਤਮਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨੁ
ਤੇਗਾ॥ਪੁਰਿਹਿਓਸਰਬਮਹਿਠਾਕੁਰਨਾਨਕਸੇਪੁਕੁਨੇਗਾ॥੪ ੧੨ ਸਾਰੰਗਮੁਲਾ
ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨਾ॥ਜਕੇਸੀਗਿਪਾਰਬੁਤਮੁਧਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਹਮਾਰੀ
ਗਤਿਕਰਨਾ॥੧ ਹਾਉ॥ਦੁਖਰੋਗੇਰੇਸਗਲਬਿਨਸੇਜੇਅਵੇਹਰਿਸੰਤਸਰਨਾ॥ਆਪਿ
ਜੇਪੇਅਵਹਨਾਮੁਜਪਾਵੇਵਡਸਮਰਬਤਰਨਤਭਨਾ॥੧ ਜਕੇਮੰਤ੍ਰਉਤਾਰੈਸਾਸਾਉ
ਲੇਕਉਸੁਕਰਭਰਨਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਤੇਨਾਹੀਫੁਨਿਗਰਕਪਰਨਾ॥
੨ ਭਗਤਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਤਗਾਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਾਕੇਜਨਮਮਰਨਾ॥ਜਾਕਉਕੁਇ
ਓਕ੍ਰਿਪਾਧੁਬੀਨੁਲਾਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਅਜਰਜਰਨਾ॥੩ ਹਰਿਸਹਿਅਘਾਨੇਸਹਜਿ
ਸਮਾਨੇਮੁਖਤੇਨਾਹੀਜਾਤਬਰਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੇਤੇਖੇਨਾਮੁਕੁਜਪਿਜਪਿ
ਉਧਰਨਾ॥੪॥੧੩ ਸਾਰੰਗਮੁਲਾ ੫ ਗਾਇਓਗੀਐਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਓ॥
ਰਲੇਸੇਜੇਗਭਲੇਇਨਅਉਸਰਜਉਗੇਪਾਧੁਰੀਝਾਇਓ॥੧ ਹਾਉ॥ਸਿਤਹਚਰਨੇਮਰ
ਲੇਮਾਥਾ॥ਹਮੇਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਧਰੇਹਾਥਾ॥੧ ਸਾਧਹਮੰਤ੍ਰੇਮੇਰੇਲੇਮਨੁਆ॥ਤਾਤੇਗ
ਤੁਹੇਏਝੇਗੁਨੀਆ॥੨ ਭਗਤਹਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨੰਗਾ॥ਲੋਕੇਮਹਤੁਟੇਪੁਕੁਸੀਗਾ॥
੩ ਕੁਰਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਐਲਿਕੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪ ੧੪॥
ਗੁਰਸਾਰੰਗਮੁਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਕੈਸੇਕਹਉਮਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾਈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮੇਨਹਰਮਨੁਨਰੇ
ਬਹੁਬਿਧਿਉਮਕਾਈ॥੧ ਹਾਉ॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਬੈਗਾਗੀਕਦਿਪਾ
ਵਉਹਰਿਸ੍ਰਾਈ॥ਜਤਨਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੇਕਉਰੈਰੇਸੰਤੁਮਿਲਾਈ॥੧ ਜਪਤਪਸੰ
ਜਮਪੁਨਸਭਿਹੋ ਮਉਤਿਸੁਅਰਪਉਸਭਿਸੁਖਜਾਈ॥ਇਕਨਿਮਖਪ੍ਰਿਅਦਰਸੁਦਿ
ਖਵੈਤਿਸੁਸੰਤਨਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨ ਕਰਉਨਿਹੇਗਬਹੁਤਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੋਨਾਈ॥
ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਹਉਸਗਲਤਿਆਗਉਜੇਪ੍ਰਿਅਬਾਤਸੁਨਾਈ॥੩ ਦੇਖਿਚਾਰਿਤ੍ਰ
ਰਈਹਉਬਿਸਮਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈ॥ਪੁਕੁੰਗਦਇਆਲੋਮਹਿ
ਗ੍ਰਿਹਮਹਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਤਪਤਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥੧੫ ਸਾਰੰਗਮੁਲਾ ੫

ਹੇਮੁਰੇਤੁਕਿਉਸਿਮਰਤਅਥਨਾਨੀ॥ਨਰਕਘੋਰਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਨਿਮ
 ਖਨਿਮਖਗੁਣਗੀ॥੧॥ਗੁਣੀ॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਤੋਹੀਅਇਓਮਾਨਸ
 ਜਨਮੁਦਲਭੀ॥ਗਰਭਜੋਨਿਓਰੇਜਉਨਿਕਸਿਓਤਉਲਾਗੇਅਨਠਾਈ॥
 ॥੧॥ਕਰਹਿਬੁਧਾਈਦਿਨੈਗੇਨਿਨਿਯਫਲਕਰਮਕਮਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨੀਤੁਗਾਹਣਖ
 ਗੇਧਾਇਧਾਇਤੁਖੁਪਾਈ॥੨॥ਮਿਥਿਅਸੀਗੀਕੁਨਿਲਪਟਾਇਓਉਗੇਧਾਰਿਓ
 ਕੁਸਮਾਈ॥ਧਰਮਗਾਇਜਬਪਕੁੰਸਿਬਵੇਰੇਤਉਕਾਲਮੁਖਾਉਠਿਜਾਈ॥੩॥
 ਸੋਮਿਲਿਅਜੋਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਲੇਖੁਲਿਖਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਿ
 ਸੁਜਨਬਾਲਿਹੀਜੋਆਲਿਪਤੁਰੇਮਨਮਾਈ॥੪॥੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਝਲਾ
 ੫ ਕਿਉਜੀਵਨਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਨੁਮਾਈ॥ਜਕੋਬਿਭੁਰਤੋਤਮਿਰਤਕਾਹਿਤ
 ਮਹਿਗੁਨਨਪਈ॥੧॥ਗੁਣੀ॥ਜੀਅਹੀਅਪੁਨਕੇਦਾਤਾਜਕੋਸੀਗੀਸੁਹਾਈ॥
 ॥੧॥ਕਹੁਕਿਸੁੰਤੁਮੁਹਿਅਪੁਨੀਪੁਰਮੰਗਲਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਚਰਨਸੀਤਨਕੇ
 ਮਾਥੇਮੇਰੇਉਪਰਿਨੈਨਤੁਪੁਰਿਬਢਾਈ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਪੁਰਨਾਨਕਬਲਿ
 ਬਲਿਤਕੈਉਜਾਈ॥੨॥੧੭॥ ਸਾਰੰਗਮਝਲਾ ੫ ਉਅਅਉਸਰਕੈ
 ਤਉਬਲਿਜਾਈ॥ਅਠਪਹਰਅਪਨਪੁਰਸਿਮਗੁਨਵਰਭਗੀਹਰਿਪਾਈ॥੧॥
 ॥ਗੁਣੀ॥ਭਲੋਕਬੀਰਦਾਸੁਦਾਸਨਕਉਤਮੈਨੁਜਨੁਨਾਈ॥ਉਚਤੇਉਤਨਮ
 ਦੇਉਸਮਦਰਸੀਗਵਿਦਾਸਠਕੁਰਬਾਣਿਅਈ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡਤਨੁਪਨੁਸਾ
 ਧਨਕਾਇਹੁਮਨੁਸੀਤਰੇਨਾਈ॥ਸੀਤਪ੍ਰਤਾਪਿਰਗਮਸਭਨਸੇਨਨਕਮਿਲੇਗੁਸ
 ਈ॥੨॥੪॥੧੮॥ ਸਾਰੰਗਮਝਲਾ ੫ ਮਨੋਰਥਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰ
 ਅਪਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਿਮਗਨਿਜਾਕੈਅਠਿਪਹਰਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ॥
 ॥੧॥ਗੁਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀਤੇਰਾਜੇਪੀਵੈਤਿਸੀਰਿਪਤਾਸਾ॥ਜਨ
 ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਨਾਸਹਿਅਗੈਦਰਗਤਉਇਖਲਾਸਾ॥੧॥ਸਗਨਿਤੁ
 ਮਾਗੀਆਇਓਕਰੇਤਪਾਗਬੁਧਮਪੁਰਨਮਾਥਿਨਾਸਾ॥ਕਰਿਗੁਪਾਤੇਰੇਠਗਨਪਿ
 ਕਿ॥

ਆਵਉਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਵਰਸਾਪਿਆਸਾ॥੨॥੫॥੧੯॥ ਸਾਹੰਗਸਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ਮਨਕਹਾਥੁਭਈਨ੍ਹਾਨਕਉ॥ਈਤਉਤਪੁਰੁਸਦਾਸ
ਹਾਈਜੀਅਸੀਗਿਤੇਰੇਕਾਮਕਉ॥੧ ਹਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹਹਇ
ਤੇਅਘਾਵਨਪਾਨਕਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਤੇਸਾਧਸੰਤਨਕੀਠਾਹਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ ॥
੧ ਬਾਲੀਮੰਤ੍ਰਮਹਾਪੁਰਖਨਕੀਮਨਹਿਉਤਾਹਨੰਕਉ॥ਖਿਜਿਲਹਿਓਨਾਨਕਸੁਖਥਾ
ਨਾਹਰਿਨਾਮਾਬਿਸਾਮਕਉ॥੩॥੧॥੨੦॥ ਸਾਹੰਗਸਹਲਾ ੫ ਮਨਸਦਮੰਗ
ਲਗੇਬਿੰਦਗਾਇ॥ਗੋਸੇਗਤੇਗੇਮਿਟਹਿਸਗਲਅਘਾਨਿਮਖਹੀਐਹਰਿਨਾਮਾਧਿ
ਆਇ॥੧ ਹਹਾਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਹਾਈਸਾਧੂਸਰਲੀਜਾਇਪਾਇ ॥
ਜਉਤੇਇਕ੍ਰਿਪਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਜਮਤੇਤੇਵੈਧਰਮਗਾਇ॥੧ ਏਕਸਾਬਿਰੁਨ
ਹੀਕੇਦੂਜਾਆਨਨਬੀਓਥਿਵੈਲਾਇ॥ਸਤਪਿਤਾਰਾਈਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤਾਹ
ਰਪ੍ਰਾਨਸਾਇ॥੨॥੩॥੨੧॥ ਸਾਹੰਗਸਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗ
ਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਾਵਿਤਮਨਜਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹੇਗ॥੧ ਹਹਾਉ॥ਮਾਗਿਚ
ਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤੇਗੇ॥ਬੁਡਤੇਪਰਅੰਧੁਕੁਪਮਾਰਿ
ਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾਰਿਧੇਗੇ॥੧ ਜਿਨਕੇਕਾਗਬਡੇਰੈਰਾਈਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁ
ਗੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਥਾਵੈਨਿਤਨਨਕੁਪੁਰੇਮਗਾਕਿਰਪਾਕੇਗੇ॥੨॥੩॥੨੨॥
ਸਾਹੰਗਸਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜਨਗਮਗਮਗਮਾਧਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਾਸਾਧਸੰ
ਗਮਕੇਟਿਬੈਕੁਠਹਧਾਏ॥੧ ਹਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਜਪਿਓਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤਿ
ਸਨਿਵੈਗੇ॥ਮਹਾਪਤਿਤੇਕੇਪਾਤਕਉਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧੇਗੇ॥੧ ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾ
ਮਜਸੁਨਿਰਮਲਤਾਕਜਨਮਸਰਲਦੁਖਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਲਕਪਾਈਐਵਡਰਾਗਿ
ਮਨਤਨੇਹੇਇਬਿਗਾਸਾ॥੩॥੪॥੨੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ॥
ਸਾਹੰਗਸਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ਮੇਹਨਪਰਆਵਹੁਕਹਉ
ਜੇਦਰੀਆ॥ਮਨੁਕਹਉਅਭਿਮਾਨੈਬੈਲਉਭੂਲਚੁਕਤੇਗੀਪ੍ਰਿਅਓਰੀਆ॥੧
ਹਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਲੁਨਉਅਹੁਪੰਖਉਨਾਹੀਭਗਮਿਭਗਮਿਦੁਖਭਗੀਆ॥ਤੇਇਕ੍ਰਿ
ਪਾਥਗੁਰਗਾਰਿਪਾਰਵੈਮਿਲਉਥਾਥਮਨੁਹਰੀਆ॥੧ ਏਕਨਿਮਖਜੋਬਿਸੇਰੇ
ਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੇਇਦਿਨਸੁਲਖਬਗੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਜਉਪਾਈ

ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਮਿਲੀਆ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੪॥ ਸਾਹੰਗ ਮਹਲ ੫ ਅਬ ਕਿ
 ਅਸੋਚ ਉਸੇ ਚਾਬਿ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣ ਸਾਸੇ ਈ ਕਰਿ ਗਤਿ ਆਵੇ ਤਿਨ ਉਬਲਿਤਾਰੀ ॥
 ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਫੁਲਿ ਰਹੀ ਬਿਖਿ ਆਬਿ ਖੁਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਵਾਰੀ ॥ ਤਬ ਦੇ
 ਇਹ ਬਿਓਕ ਰਿਅ ਪੁਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲਾ ਅਲਿਪਾਰੀ ॥ ੧ ਤਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਕਿ ਅ
 ਹੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਹੀ ਕਲਪ ਧਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਸੁਏ ਕਾਰੀ ॥ ੨॥ ੨॥
 ੨੫॥ ਸਾਹੰਗ ਮਹਲ ੫ ਅਬੋ ਮਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਹਕਾਤੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ
 ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕ ਸੁਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਦੈ ਬਨ ਨਰੁ ਪਬੁ ਹੰਗ ਅਨ ਨਹੀ ਤੁ
 ਮ ਭਾਤੇ ॥ ਦੇਹਿ ਅਧ ਭੁਸਰ ਬਕੇ ਉਠ ਕੁਰ ਜੀਅ ਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ਕੁਮਤੇ ਕੁਮਤੇ ਹਰਿ
 ਜਉ ਪਰਿਓਤ ਉਹੁ ਗਮਿ ਲਿਚਰਨ ਪਛਾਤੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਸਰ ਬਸੁ ਪਾਇਆ ਇਹ
 ਸੁਖ ਬਿਹਾਨੀ ਗਾਤੇ ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੬॥ ਸਾਹੰਗ ਮਹਲ ੫ ਅਬੋ ਮਹਿ ਲਬ ਪਿਓਰਿ
 ਹਿਟੇ ਕਾਗੁ ਹੁਰਦ ਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖ ਦਾਈ ਅੰਧੁ ਲੇ ਮਾਇ ਕੁ ਦੇਖਾ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਕਾਟੇ ਸਿ
 ਅਗਿ ਅਨ ਤਿਸ ਗਨਿ ਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਠੇਨੁ
 ਜਲੁ ਹੋਈ ਪੈਸੇ ਵਕਠ ਕੁਰ ਕੁਏ ਏਕਾ ॥ ੧ ਜਹਤੇ ਉਠਿਓਤ ਹਰੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ
 ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸੁਬਠਾਈ ਪਾਲਪਾਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥ ੨॥ ੪॥
 ੨੭॥ ਸਾਹੰਗ ਮਹਲ ੫ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਗੈ ॥ ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰ
 ਬ ਬਖਸ਼ੇ ਸਾ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ਮਨ ਸਮ ਸਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਰੇ ਅਨਿਕੋ ਭਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰ
 ਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੇ ਰੁਚਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਚਾਰੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਏਹੈ ਜਿਉ
 ਅਲਿਕ ਮਲਾ ਲੇਰਾਗੈ ॥ ੧ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨੋ ਮਹਾਨ ਲਾਭਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸਰਬਾਗੈ ॥
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੮॥
 ਸਾਹੰਗ ਮਹਲ ੫ ਅਬੋ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਸਾਧਕਿ ਪਾਲਦ ਇਆ
 ਲ ਭਏ ਹੋਇ ਪੁਛੇ ਦਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਤੁਮ ਜੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮ ਹਿਸਿ
 ਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਖ ਰਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਹੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮ
 ਖਨ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ਤੁਮ ਹੀ ਇਕ ਤੁਮ ਹੀ ਛੇੜ ਖਤਿ ਤੁਮ ਪੁਰਿ ਹੋ ਰਗ ਵ
 ਨਾ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦੁ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੯॥ ਸਾਹੰਗ
 ਮਹਲ ੫ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗਾ ॥ ਬਿਸਰਿਓ ਬੀਧੁ ਬੀਧੁ ਮਾਇ

ਆਕੇਗਲੀਸਬਾਈਜੰਗਾ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿਰਿਦੈਬਸਾਵਉਹਰਿਪਾਏ
 ਸੰਤਸੰਗਾ॥ ਐਸੋਮਿਲਿਓਮਨੇਹਰਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏਸੁਖਮੰਗਾ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਉਅ
 ਪਨਾਗੁਰਿਬਾਸਿਕਰਿਦੀਨੋਭੋਗਉਭੋਗਨਿਸੰਗਾ॥ ਨਿਰਕੁਉਭੋਏਨਨਕਕਉਮਿਟਿਆ
 ਹਰਿਪਾਇਓਪਾਠਗਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੫ ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸ
 ਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ ਬਚਨਨਦੇਮੇਸ੍ਵਨਹੁਪੁਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀ॥ ੧ ॥ ਕਉ
 ਛੂਟਹਿਤੇਹੁਰਿਕੀਈਸੇਹਗਨਿਹਰਿਪਾਇਓਸੁਖੜਸੁਜਾਨੀ॥ ਜਿਹਘਰਮਹਿਏ
 ਸਨੁਨਹੀਪਾਵਤੋਸੇਬਾਨੁਮਿਲਿਓਬਾਸਨੀ॥ ੧ ॥ ਉਨਕੇਬਸਿਆਇਓਕੁਗਤਿਵਛ
 ਥੁਜਿਨਿਗਖੀਆਨਸੰਤਾਨੀ॥ ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਚੁਕੀਕਾ
 ਇਓਕਾਨੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੩੧॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੫ ਅਬੋਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੁ
 ਟਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟਾ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਬਿਖਮਬਲ
 ਬਹੁਤਬਹੁਧਰੀਆਅਨਿਕਰਾਖਸੁਰੁਟਾ॥ ਬਿਖਮਗਾਰੁਕਰੁਪਹੁਚੈਨਾਹੀਸੰਤਸਾ
 ਨਬਭਏਛੂਟਾ॥ ੧ ॥ ਬਹੁਤਖਜੇਨੇਮੇਰੈਪਾਲੈਪਰਿਆਐਮਲਲਾਘਾਖੁਟਾ॥ ਜ
 ਨਨਕਪ੍ਰਿਕਿਰਪਾਧਰੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿਗਲੁਘੁਟਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੩੨ ॥ ਸਾਰੰਗ
 ਮਯਲਾ ੫ ਅਬੋਮੋਰੋਕੁਰਗਿਉਮਨੁਖੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਦਾਨੁਗੁਰਿਪੁਰੇਦੀਆਉਰ
 ਣਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਮੇਕ੍ਰਮੇਲੇਮੁਦਮਤਸਹਇਹਅਗਪਿ
 ਸਗਲਦਨੁਕੀਨਾ॥ ਮੁੰਡਦ੍ਰਿੜਾਇਹਰਿਅਉਖਧੁਗੁਰਿਦੀਓਤਉਮਿਲਿਓਸਗ
 ਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹਤੇਗਤੁਠਕੁਰੇਮਗਾਗੁਰਿਉਖਈਪ੍ਰਕੁਦੀਨਾ॥ ਕਹੁਨਨਕੇਮੇ
 ਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਹਰਿਗਤਭੰਡਾਰਖਜੀਨਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੩੩॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੫
 ਮੇਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਭੇਤੁਤਹਰਿ॥ ਛੂਟਹਿਸੰਘਾਹਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਬ੍ਰਹ
 ਮੰਡਉਧਰਹਿ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਹਰਿਅਗਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇਨੰਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਾ
 ਮਾਹਰਿ॥ ਹੋਰੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਹਰਿ॥ ੧ ॥ ਕਿਆਏ
 ਰੁਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸੇਨਮਾਹਰਿ॥ ਗਾਖੁਗਾਖੁਗਾਖੁਸੁਖਦਾਤੇਸ
 ਕੁਨਾਨਕਜਗਤੁਤੁਮਾਹਰਿ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੩੪॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੫ ਅਬੋਮੋਰਿ
 ਸਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਭਏਅਚਿਤਤਿਸੰਕੁਬੁਝੀਰੈਇਹੁਲਿਖਿਓਲੇਖੁਮਥਾ
 ਨਾ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਖੋਜਤੇਖਜਤਭਇਓਬੈਗਾਗੀਠਿਰਿਆਇਓਦੇਹਗਿਰਾਮਾ॥

੫

ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸਸਉਦਾਇੁਜੇਰਿਓਹਾਬਿਚਰਿਓਲਾਸੁਅਗਾਮਾ॥ ੧ ਆਨਵਾਪਾਹਬਨ
 ਜੋਜੇਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਦੁਖਸਤਮਾਗੋਬਿੰਦਰੁਜਨਕੇਨਿਰੋਏਵਾਪਾਹੀਹਰਿਗਸਿਨਾਨਕ
 ਰਾਮਨਾਮਾ॥ ੨॥੧੨॥ ੩੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੈਰੋਮਨਿਮਿਸਟਲਾਗੇਪ੍ਰਿ
 ਅਬੋਲਾ॥ ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਸੇਵਾਲਾਏਸਦਦਇਆਲੁਹਰਿਓਲਾ॥ ੧ ਹਰਉ
 ਪ੍ਰਭਤੁਠਕੁਰਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਮੈਰਿਕਲੜਸਭਿਗੋਲਾ॥ ਮਾਣੁਤਲੁਸਰੁਤੁਪੈਤੁ
 ਪੈਇਕੁਨਾਮੁਤੇਰਾਮੇਓਲਾ॥ ੧ ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਾਲਹਿਤਉਦਾਸਤੁਮਰੇਪਾਸੁਬਛਾਵਹ
 ਕੇਤਕੋਬੋਲਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਮੇਰੇਠਕੁਰਅਗਹਅਤੇਲਾ॥ ੨॥੧੩
 ੩੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾਮਕਹਤਗੁਣਸੇਰੀ॥ ਏਕਨਿਮਖਓਪਾਇ
 ਸਮਾਵੇਦੇਬਿਚਰਿਤਮਨੋਮੇਰੀ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਜਿਸੁਸੁਣਿਐਮਨਿਹੋਇਹਹਸੁਅਤਿਹਿ
 ਦੈਮਾਨਦੁਖਜੇਰੀ॥ ਸੁਖਪਾਇਓਦੁਖਦੁਰਿਪਗਇਓਬਣਿਅਈਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ ੧ ਕਿਲਬਿ
 ਖਗਏਮਨਨਿਰਮਲੋਈਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾਇਆਦ੍ਰੀ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਮੈਸੇਪ੍ਰਭਪਾਇ
 ਆਕਰਕਾਰਲਸਮਝੇਰੀ॥ ੨॥੧੪॥ ੩੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਨੈਨਹੁਦੇਖਿ
 ਓਚਸਤੁਤਮਾਸਾ॥ ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਰਪੁਤੇਨੈਰੈਅਗਮਅਗਮਪਟਵਾਸਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਅ
 ਰੁਸੁਨਕੁਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੇਪਚਾਸਾ॥ ਨਿਮਖਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਬਿਨਪੈ
 ਰਗਤਿਵਛਲਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੧ ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਦੋਈਪੁਕਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰ
 ਗਾਸਾ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁਖਪਾਇਆਸਕਪੁਰਨੋਈਆਸਾ॥ ੨॥੧੫॥
 ੩੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨਗੋਬਿੰਦਮਾਹਗੁਸੁਹਵਾ॥ ਆਨਮਾਹਗੇਜੇਤਾਕਿ
 ਦੁਸਾਈਐਤੇਤੇਰੀਦੁਖਹਾਵਾ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖਹਸਤ
 ਪੁਨੀਤਹਲਾਵਾ॥ ਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੈਹਰਿਬਸਿਓਮਸਤਕਪੁਨੀਤਸੰਤਪੁਰਾ॥ ੧ ਸਰਬ
 ਨਿਧਾਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਅਭਿਨਪਵਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰ
 ਪੁਰੇਰੇਟਿਓਸੁਖਸਹਜੇਅਨਦਬਿਹਵਾ॥ ੨॥੧੬॥ ੩੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਸਿਆ
 ਇਓਅਤਿਬਹਨਾਮੁਸਖਾ॥ ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਰਾਈਨਮੁਚੈਤਹਤਹਤੁਰਖਾ॥ ੧
 ਹਰਉ॥ ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਹਮਹਿਤਿਨਿਸਿਮਰਿਓਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾ॥ ਖੁਲੇਖੁ
 ਬਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੁਪੈਤੁਹੀਦਿਖਾ॥ ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੀਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਆਪਾਏਹਸਨਚਖਾ॥ ਕਪੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜੇਮੇਮਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਤਿਖਾ॥

੨॥੧੭॥ ੪੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਿਆਇਆ॥ਕੁਇ
 ਓਕ੍ਰਿਪਾਥੁਦਇਆਥੁਦੁਖਭੰਜਨੁਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਆ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸ
 ੭ਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਲਗਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਾਬਿਵੁਰੇਘਰੀਨਬਿਸੇਰੇਸਦਾਸੀਗੇਜਤਜਾ
 ਇਆ॥੧ ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਹਨਕਮਲਕਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇ
 ਆ॥ਕੁਨਾਨਕਕਾਪੁਪਰਵਾਪੁਜਉਸੁਖਸਾਗਰੇਮੇਪਾਇਆ॥੨॥੧੮॥੪੧ ਸਾਰੰਗ
 ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦੁਲਗੇਗੁਰਸੀਠਾ॥ਖੁਸਿਓਕਰਮੁਕਇਓਪਰਗਾਸਾਘ
 ਟਿਘਾਟਿਹਰਿਹਰੀਠਾ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਜੇਨੀਸੀਕਉਸਰਬਥਾਨਘਟਬਰੀ
 ਠਾ॥ਕੁਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਚਕਲੀਠਾ॥੧ ਸਤਸੰਗਤਿਕੀ
 ਰੇਲਿਮੁਖਿਥਾਗੀਕੀਏਸਗਥਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ॥ਕੁਨਾਨਕਗੰਗਿਚਥੁਲਭਏਹੈਹਰਿ
 ਰੰਗੁਨਲਹੈਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੪੨ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓ
 ਗੁਰਿਸਾਬੋ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਕਤੀਐਰੇਬਸਿਓਸਗਥਕੁਖੇਮੇਰੀਥਾਬੋ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਨਿਧਾਨਗੁਲਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੁਹਸਭਨਾਬੋ॥ਏਕਆਸੇਮਹੇਤੇਹੀਸੁਆਮੀ
 ਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸਾਬਿਨਾਬੋ॥੧ ਨੈਲਤ੍ਰਿਪਤਸੇਵੇਖਿਦਰਸਾਵਾਕੁਰਿਕਰ੍ਹੰਧ੍ਰੇਮੇਰੇ
 ਮਾਬੋ॥ਕੁਨਾਨਕੇਮੇਅਤੁਲਸੁਖਪਾਇਆਜਨਮਮਰਦੁਕੈਲਾਬੋ॥੨॥੨੦॥੪੩ ਸਾਰੰਗ
 ਮਹਲਾ ੫ ਰੇਮੁਕੇਆਨਕਹੇਕਤਜਾਣੀ॥ਸੀਗਿਮੇਨੇਹਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਰੇਕੁਸਿਕੁਲਿਬਿਖੁ
 ਖਾਣੀ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰਅਨੁਪਾਬਿਧਾਤੇਤਿਸੁਸਿਉਰਚਨਹੀਰਾਣੀ॥ਮਿਹ
 ਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨੁਮਹਿਓਧੁਠਿਠਗਉਰੀਪਾਣੀ॥੧ ਕੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਥੁਦਇਆਥੁਦੁ
 ਖਹਰਤਾਸੰਤਨਾਸਿਉਬਨਿਆਣੀ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੇਮਹਿਪਾਏਕੁਨਾਨਕਜੇਤਿਸਮਾ
 ਣੀ॥੨॥੨੧॥੪੪ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਓਅਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਤਿਪਤਿਥੀਆ॥ਜੇਤਉਬ
 ਚਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੇਸਜਸੀਗਰੀਆ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਹਮਕੁਲਹਤੁਮਸਦਾ
 ਅਕੁਲਾਹਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮੇਥਾਗਰਲਾਜ
 ਸੀਗਿਬਿਸਰੀਆ॥੧ ਤੁਮਗੰਭੀਰਸੀਰਉਪਕਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾਥਨਾਨਕਹਰਿਮਾਇਓਤਉਮੇਰੀਸੁਖਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨॥੪੫ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫

ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੀਨਿਪਰਵਾਨਾ॥ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੀਗਿਗਿ
 ਆਨਾ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਧੀਨਿਸੁਭਾਗਧੀਨਿਸੇਹਾਗਾਧੀਨਿਦੇਤਜਿਨਿਮਾਨਾਇਹਤਨੁਤਮਰਾ

ਸਭੁਗਿਹੁਸਨੁਤੁਮਹਾੀਉਕੀਓਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੧ ਕੇਟਿਲਾਖਗਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿ
 ਮਖੋਪਖਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ ਜਉਕਹੁਸੁਖਹੁਸੇਵਕਾਇਓਬੇਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਾਸੀ
 ਤੁਨਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੨੩॥ ੪੬ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬੋਮੋਸਹਸਾਦੁਖਗਇਆ॥
 ਅਉਰਉਪਾਉਸਗਲਤਿਆਗਿਓਡੇਸਤਿਗੁਰਸਗਲਿਪਇਆ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
 ਸਰਬਸਿਧੀਕਾਰੁਸਤਿਸਵੇਰੇਅਹੰਗਸਗਲੀਖਾਇਆ॥ ਕੇਟਿਪਕਧਿਖਿਨ
 ਮਹਿਖਉਰਈਹੋਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਰਿਆ॥ ੧ ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਵਸਗਤਿ
 ਕੀਨੇਮਨਨਿਯਚਲਨਿਰਕਾਇਆ॥ ਆਇਨਜਾਵੇਨਕਤਹੀਡਿਐਬਿਰੁਨਾਨਕਕਾਜ
 ਰਇਆ॥ ੨॥ ੨੪॥ ੪੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਮੋਹੇਇਤਉਤਸਦਾਸਹ
 ਈ॥ ਮਨੋਮਹਨੁਮੋਰੇਜੀਅਕੋਪਿਅਰੋਕਵਨਕਹਾਗੁਨਗਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਖੋਲਿ
 ਖਿਲਾਇਲਾਡਲਡਾਵੇਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜੈ
 ਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥ ੧ ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਿਮਖਨਹੀਹਰਿਸਕੀਐਬਿਸਰਿਨਕਬਹੁਜ
 ਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨਕਏਸਿਵਲਾਈ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੪੮॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈਐ॥ ਆਸਨਅਵਰਕਾਹੁਕੀ
 ਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਮੇਆਈਐ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਲਜਿਸ
 ਰਿਪਹਿਤਿਸਹੀਸਕਲੀਪਾਈਐ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਮਨੁਖੁਜੇਸੇਵਹੁਤਉਲਾ
 ਜਏਨੁਹੋਇਜਾਈਐ॥ ੧ ਏਕਓਟਪਕਰੀਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾ
 ਈਐ॥ ਗੁਲਨਿਸਾਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸਗਲਚੁਕੀਮੁਹਤਾਈਐ॥ ੨॥
 ੨੬॥ ੪੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਓਟਸਤਲੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੋਹੈਦ੍ਰਿਸਟਿਨਲਿਅ
 ਵਉਅਵਰਕਾਹੁਕਉਮਾਲਿਮਹਤਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਗੀਕਹੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿ
 ਅਪੁਨੇਕਾਦਿਲੀਅਬਿਖੁਪਯੋਗੈ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੀਨੇਜਾਇਖ
 ਇਆਗੁਰੋਪੈਰੈ॥ ੧ ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿਗੁਲਕੇਦਾਤੇਰੈ॥ ਕਾਟਿ
 ਸਿਲਕਜਉਅਪਨਕੀਨਿਨਾਨਕਸੁਖਪਨੈਰੈ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੫੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਹਤਦੁਖਾਬਿਨਾਸੀ॥ ਰਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸਗਲਖਸਾ
 ਸੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਵਰਨੇਕਉਸੁਭੈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਕਹੁਕੇਕਿਸੁਮਹਿਜਾਸੀ॥ ਜਿਉਜਾ
 ਲਹੁਤਿਉਗਾਖਹੁਠਾਕੁਰਸਰਕਿਫੁਤੁਮਹੀਪਾਸੀ॥ ੧ ਹਾਥਏਇਗੋਖਪ੍ਰਭਿਅਪੁ

ਤਿ ਬਿਰਥਾ ਅਪੁਨੇ ਪਰਿ ਮਾਰੁ ਅਪੁਨੇ ਪਤਿ ਤਨ ਅਪਨੇ ਜੀ ਪਰਿ ਅਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿ
 ਨਤੀ ਗਜ ਜੇ ਬਨੁ ਸਨ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨਤੀ ਬਾਪ ਮਤਤਗੀ ॥ ਸਰਬ ਬੇਕਨ ਨ ਕਹੁ ਰਪਾ
 ਏ ਪੁਰਨ ਅਸਹ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਭੂਠੇ ਮਾਇਆ
 ਕੇ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥ ਯੋਹੋ ਮਤ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ਸੀ ਗੰਗੇ ਪਾਲ ਰਿਜਨੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਿਥਿ
 ਆਹ ਜੇ ਬਨ ਅਰੁ ਉਮੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ਮਿਥਿ ਆਕਾ ਪਰਸੁ ਗੰਧ ਚਤੁ
 ਗਈ ਮਿਥਿ ਆਭੋ ਜਨ ਪਾਨ ॥ ੧ ॥ ਦੰਨ ਬੰਦੇ ਦੇਵ ਸਦਾ ਸੋਰੇ ਸੀਤ ਹਕੀ ਸਾਰਨਾ ਮੀ
 ਗਨਿ ਮੰਗਿ ਉਤੈ ਇਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਹਿ ਪਾਨ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ
 ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੁ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਧਾ ਵਰਤਾ ਉਗਛਿਓ ਆਨ
 ਜੰਜਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦਿਉ ਸਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹ ਸੰਗੀ ਉਹੰ ਨਾ ਹੀ ਜਹਤਗੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿ
 ਉਗਚਿ ਮਾਚਿ ਰਿਤੁ ਲਾਇ ਓਜੰਕਾ ਮਿਨਤੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹੁੰਨਾ ਹੀਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ
 ਨਾਹ ਮੇਰੇ ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਉਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ੪੩ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਤਰੇ ਤੇਰੇ ਗੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁ
 ਟੈਨ ਕਪੁਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਹਸਨ ਗਰਤੀਰ ਬਗਵੰਨ ਬੋਰੀ ॥ ਪੁ
 ਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤਨੇ ਮਤ ਪੀਆ ਉਗੈਲਨੇ ਛੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਪਤਿ ਤੇਰੇ ਤਜਗੁ
 ਸੀਤੁ ਕਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਓਮੁ ਕਤਾਵਹ ਸਨੁ ਪੇਖਤੋ
 ਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩੭ ॥ ੪੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਕਹ ਕਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟੁ ਲੀ ॥ ਪਵਨਿ ਅ
 ਠਾਰੇ ਰਚਾ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਜਜੁਰੀ ਰੇ ਤੇਰੀ ਮਾਟੁ ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਉਤੀਤੇ ਹਰਿ ਓਉਹ ਲੇਖ
 ਰਿਓ ਜੇ ਸੇਬਾ ਸਾਮਾਸ ਦੇਤਣਾ ਟੁਲੀ ॥ ਦੇਵਨ ਹਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁ ਲੇਖਿ ਉਸਠੀ
 ਉਦਰੁ ਰੇ ਬਰਿਹਾ ਟੁਲੀ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਭੂਠਰ ਸਜ ਜਨੇ ਨੂੰ ਰਿਬਾ ਟੁਲੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਅਨੇ ਆਜ ਕਾ ਸਿਖੁ ਲੇਖੇ ਤੇਰੀ ਗਾਠੁ ਲੀ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ੪੫ ॥ ਸਾਰੰਗ
 ਮਤਲਾ ੪ ਗੁਰਜੀ ਉਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੇ ਜਾਨਿਓ ॥ ਕਿਟਿ ਜੇ ਧਉ ਆਕੀ ਬਤਨ ਪੁਛੀ ਮੇ
 ਤਾਵਰ ਗੁਠੀ ਮਾਨਿਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖੁ ਪਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀ ਮੇ ਕਵਨ ਹੁਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਨਿਓ ॥ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸਕੁਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਸਭ ਦੇਤ ਬਖਾਨਿਓ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵਤੁ ਮਤੇ ਜ
 ਪਤਾ ਪਾਤੁ ਮਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤ ਕਿਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇ ਵਗੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥
 ੨ ॥ ੩੯ ॥ ੪੬ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉਨਾ ਮਾਮਨ ਸੁਕ ਕੋ ਬਪੁ

ਭਾਈ ਜੋ ਕੇ ਰਾਖਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਹਾਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੇ
ਕਾਮਾ ॥ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ
ਕੀ ਆਪਿ ਕੀ ਓ ਬੰਧਨਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਗੋਬੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੩

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮਹੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਪਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਹਾਇ
ਹੁਤਨੁ ਸੋ ਤਿਤੁ ਮਰੈ ਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੁਮਹੀ ਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਏ ਮਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਤੁਮਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਸੰਤ ਜਾਨਿਆ ਤੁਠਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪ
ਰਵਨਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਨਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵਡ ਰਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨੇ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੪

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤ ਹੁੰਮੇ ਗੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ਤੁਟੀ
ਤੁਮਹੀ ਜੋ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਹੇ ਪਾਈ ॥
ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਕੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਕੋ ਤੇ ਤੇ
ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕੇਵਡ ਰਾਗੀ ਤਿਨ ਜਨਮੁ ਪਦ ਹਥੁ ਜੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪੫

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁ
ਨਤ ਤੁਹੇ ਨਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਰ ਮਾਰਿ ਜੋ ਕੇਵਡਾਇਓ ॥
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਰੰਗੁ ਮਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਨੈਨੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਨਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ
ਦੁਹੀ ਕੇ ਸਾਇਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਨਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੪੬

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕੀ ਗਮਨਾ ਮਿਵਲਾ ਗੀ ॥ ਸੁੰਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀ ਐਬ
ਡਭਾ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਿਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅੰਬੁ ਮਿਥਿ ਬੁਤਿ ਆਗੀ ॥ ਦਰ
ਸਨ ਪਿਆਸ ਏਕ ਹਿਕੀਟੇ ਕਹੀ ਐਪਿ ਅਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਮ
ਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪੭

੬੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਜਨ ਉਪਾਰਿ ਕੇਨ ਪੁਕਰੈ ॥ ਪੁਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ
ਗੁਰ ਪਰਸੇ ਸੁਰਤ ਕੇ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰ ਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹੁ ਹੁੰਮੇ ॥ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੇਜ ਸਵੈਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਠੈ ਸਗਲ ਕਉ ਮਿਟਿ
ਆਚਰਨ ਕਮਲ ਆਸਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਜਪਿ ਓਨਾ ਉਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥

੪੮ ॥ ੬੮ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਵੇਰਿ ਆਸ ਗਲਾ ਆਪੁ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਹੁਤਿ ਉ
ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਸਿਓ

ਸਗਲਸੰਤਾਪੁਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੇਪਾਖਿਸਮਤੁਬੀਚਾਰਿਓਸਗਲਸੰਤਾਪਨਜਾਪੁ॥੧੩੫ਤਿਬੁਝੀ
 ਸੀਤਲਾਪਾਨੇਸੁਨਿਅਨਯਦਬਿਸਮਕਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਅਨਦੁਰਇਆਨਕਮਨਿਸਾ
 ਚਾਪੁਰਨਪੁਰੇਨਦਾ॥੨॥੪੬॥੬੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੨ ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੇਰੇਸਹਸਾਉਤਾਰਿਆ॥
 ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਜਾਈਐਬਲਿਹਰੀਸਦਾਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੧ਹਰਾਉ॥ਗੁਰਕਾਨਾਮੁਜਪਿਓ
 ਇਨੁਗਤੀਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਿਧਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੀਧੁਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਕਿਲਵਿਖੇਮੇਸੁਉ
 ਤਾਰਿਆ॥੧ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਕਰਉਨਿਤਸੇਵਾਗੁਰੁਅਪਨਾਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਸਰਬਠਲਾਦੀਨੇ
 ਗੁਰਿਪੁਰੇਨਾਨਕਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥੪੭॥੧੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਸਿਮਰਤਨ
 ਮੁਖਪੁਨਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਤ੍ਰਿਸਸਰਨਸੇਸਾਧਸੰਗਿਹਿਤੁਲਾਵੈ॥੧ਹਰਾਉ॥
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਘੋਰਸਨਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਬਾ
 ਸੁਦੇਵਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੧ਦਮੋਦਰਦਇਆਲਾਅਰਾਧਹੁਗੋਬਿੰਦਕਹਤਸੁਹਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਸਭਕੀਹਿਇਰੇਨਾਹਰਿਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ॥੨॥੪੮॥੧੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਅ
 ਪੁਨੇਗੁਰਪੁਰੇਬਲਿਹਰੈ॥ਪ੍ਰਗਟਪਤਾਪੁਕੀਓਨਮੇਰੇਗਏਰਾਖਨਹਰੈ॥੧ਹਰਾਉ॥ਨਿਰਭੈਕੀ
 ਏਸੇਵਕਦਾਸਅਪਨੇਸਗਲੇਦੁਖਬਿਦਾਹੈ॥ਆਨਉਪਾਵਤਿਆਗਿਜਨਸਗਲੇਚਰਨਕਮ
 ਲਾਰਿਦਸਾਹੈ॥੧ਪੁਨਅਧਾਰਮੀਤਸਾਜਨਪੁਰੇਏਕੈਏਕੈਹੈ॥ਸਭਤੇਉਚਠਕੁਰਨਾਨਕ
 ਬਰਬਰਨਮਸਕਾਹੈ॥੨॥੪੯॥੧੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਬਿਨੁਹਰਿਰੈਕੈਕਹਾਬਤਾ
 ਵਹੁ॥ਸੁਖਸਮੁਹਕਰਲੇਮੇਕਰਤਾਤਿਸੁਪੁਰਸਦਾਸਿਆਵਹੁ॥੧ਹਰਾਉ॥ਜਾਕੈਸੁਤਪ
 ਰੇਏਜੰਤਾਤਿਸੁਪੁਰਕਾਜਸੁਗਾਵਹੁ॥ਸਿਮਰਿਠਕੁਰਜਿਨਿਸਕੁਕਿਛੁਟੀਨਾਅਨਿਕਹਾ
 ਪਹਿਜਾਵਹੁ॥੧ਸਠਲੇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਮੇਰੇਕੀਮਨਬਾਢਤਠਲਪਾਵਹੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲਾ
 ਭੁਲਾਹਾਏਚਾਹੁਸੁਖਸੇਤੀਪਾਰਿਜਾਵਹੁ॥੨॥੫੦॥੧੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਠਕੁਰੁ
 ਮਸਰਲਾਈਆਇਆ॥ਉਤਰਿਗਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸੀਸਾਤਬਤੇਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧
 ਹਰਾਉ॥ਅਨੋਬੋਲਤੇਮੇਰੀਬਿਰਥਜਾਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਅਯਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਸਹ
 ਜਿਸਮਾਏਅਨਦਅਨਦਗੁਲਗਾਇਆ॥੧ਬਾਹਪਕਰਿਕਢਿਈਨੇਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਅ
 ਧੁਕਪਤੇਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੀਸਨਕਾਟੇਬਿਛੁਰਤਾਅਨਿਮਿਲਾਇਆ॥੨॥
 ੫੧॥੧੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਢੀ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
 ਧੁਜਨਏਜਤਏਜਤਕਛੀ॥੧ਹਰਾਉ॥ਬਿਵਾਬਿਰੰਚਅਹੁਇੰਦ੍ਰਏਕਤਾਮਹਿਜਲੋਤੇਓ

ਰਿਆਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਭਏਸੀਤਧਦੁਖਦੁਖੁਮੁਹਿਰਿਆ॥ ੧ ਜੇਜੇਤਹਿਓਪੁ
ਗਤਨੁਨਵਤਨੁਕਗਤਿਗਾਇਹਿਦੇਵਾਨਾਨਕਕੀ ਬੇਨਤੀਪੁਕਜੀਉਮਿਥੈਸੰਤਜਨ
ਸੇਵਾ॥੨॥੫੩॥੧੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਲ੍ਹਾਹਿਗਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਬਿਕਿਰਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀਉਚਹੁਪੁਕੋਕਨਾਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ਗਮਨਾਮੁਰਤਨਪਨੁਸੰਚਹੁਮ
ਨਿਤਨਿਲਾਵਹੁਕਾਉ॥ਅਨਬਿਕੁਤਮਿਥੈਅਕਰਿਮਾਨੁਸਾਚਾਇਰੈਸੁਆਉ॥ ੧ ਜੀਅ
ਪਾਨਮੁਕਤਿਕੇਦਾਤਾਏਕਸਮਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਹਣਾਈਸਗਲਾਅਪਿ
ਆਉ॥੩॥੫੩॥੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਰੇਤੀਨੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ॥ਇਰੈਓਪਾਈ
ਮਿਥੈਸੰਤਹੋਪਾਸਏਕਕੀਸਹਣੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ਪਚੋਖਵਿਦੁਇਅਤਨਮਹਿਬਿਖੇ
ਬਿਆਸਿਕੀਕਰਣੀ॥ਅਸਅਪਾਰਦਿਨਸਗਲਿਓਖਗੁਸਤਜਤਬਲੁਜਰਣੀ॥ ੧ ਅਨ
ਬਨਾਬਦਇਅਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬੋਖਭੈਰਵਣੀ॥ਮਨਿਬਛਿਤਚਿਤਵਤਨਾਨਕਦਾ
ਸੇਪਖਿਜੀਵਾਪੁਕਚਰਣੀ॥੨॥੫੪॥੧੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਠੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁ
ਸਾਦਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੁਰਨਾਦਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ਸਿਮਰਤ
ਸੀਤਿਮਹਾਸੁਖਪਾਈਐਮਿਟਿਜਾਰਿਸਗਲਾਬਿਖਾਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈ
ਐਪਰਿਥੈਆਵਹੁਲਾਇ॥ ੧ ਸਭਤੇਉਚਉਚੈਉਚੈਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦਾ॥ਬਹਨਿਨਸਾਕਉਨਾ
ਨਕਮਿਹਸੋਪਖਿਹੋਬਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੫੫॥੧੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਆਇਓਸੁਨਨਪੜ
ਨਕਉਬਾਣੀ॥ਨਾਮੁਵੇਸਾਹਿਲਗਰਿਅਨਲਾਸਚਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਗਾਣੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ਸਮ
ਭੁਅਚੇਤਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਕਸੀਸੰਤਨਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਸਾਭੁਲੇਹੁਹਰਿਰਿਵੈਅਗਪੁਛੁਟ
ਕੈਆਵਣਜਾਣੀ॥ ੧ ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਲਪਤੁਮਹੀਦੇਹਿਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਸੇਈਭ
ਗਤਕਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੇਪੁਕਭਾਣੀ॥੩॥੫੬॥੧੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਧਨਵੰਤ
ਨਾਮਕੇਵਲਜਾਗੇ॥ਸਭੀਕਹੁਨਾਮੁਪਨੁਖਾਟੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਗੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ਵੇਰੁ
ਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੇਗਸੋਪੁਕੁਸੰਗਿਨਿਹਾਗੇ॥ਸਚੁਪਨੁਵਲ੍ਹਾਪੁਸਚੁਪਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੁਨਾ
ਵਹੁਹਾਗੇ॥ ੧ ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਗੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੀ
ਗਿਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਦੁਆਗੇ॥੨॥੫੭॥੨੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਪੁਕਜੀਮੋਹਿਕਵ
ਨੁਅਨਾਬੁਬਿਚਾਗਾ॥ਕਵਨਮੁਲਤੇਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਹੁਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਗਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ਜੀ
ਅਪਾਨਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਲਕਹੇਨਜਾਰਿਅਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਸਕਸਰਬ

੫੫੮ ਅਧਿਆਯਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇਨਜਾਣੇਤਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪਰਿਏਕਪਸਾਗਾ ॥
 ਸਾਧਨਾਵੈਥਾਵਹੁਨਾਨਕਕਵਸਾਗੁਪਾਰਿਉਤਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੫੮ ॥ ੮੧ ॥ ਸਾਹੰਗ
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵੈਗਮਸਹਦਿਵਡਿਕਾਗੀ ॥ ਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰੁਨਜਾਣੇਅ
 ਵਹੁਉਪਾਵਤਿਗਸਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਆਗੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿ
 ਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਬਿਨੋਦਅਕਥਕਥਾਰਸੁਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਕਹਿਕਿਰਪਾਜੇਅਪੁਨਾਕੀਨੇਤਕੀਉਤਮਬਾਲੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਗੈ
 ਜੋਗਤੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਰਬਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ੫੯ ॥ ੮੨ ॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਤੇਸਾਧੁਸਹ
 ਟਿਗਹੀ ॥ ਸਾਹਿਤਿਸਹਜਿਮਨਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਰੋ
 ਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਏਹਕਹੀ ॥ ਆਨਬਿਉਹਰਬਿਸਰੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸਿਮ
 ਰਤਪਾਇਓਲਾਗੁਸਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਹਤੇਉਪਾਜਿਓਤਹੀਸਮਾਨੇਸਾਈਬਸਤੁਅਹੀ ॥ ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਛੁਕ੍ਰਮੁਗੁਰਿਥੋਇਓਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਹੀ ॥ ੨ ॥ ੬੦ ॥ ੮੩ ॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਹਸਨਾਗਮਕੇਜਸੁਗਾਉ ॥ ਆਨਸੁਆਦਬਿਸਾਰਿਸਗਲੇਕੋਲਨਾਮਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥
 ਚਰਨਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰੇਏਏਕਸਿਉਥਿਵਲਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਰਿਨਿਰਮਲੁਬ
 ਹੁਕ੍ਰਿਜੇਨਿਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਤੇਗਤੁਨਿਥਾਵੇਥਾਉ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮ੍ਰਾਸਿ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਸਦਬਸਿਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ੬੧ ॥ ੮੪ ॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕ੍ਰੰਠਗੋਬਿੰਦ
 ਚਰਨਨਿਤਾਧਿਆਉ ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥
 ਉਤਮਕਥਾਸੁਣੀਜੈਸ੍ਵਣੀਮਇਆਕਹੁਕੁਗਵਾਨਾ ॥ ਆਵਤਜਾਤਏਉਪਖਪ੍ਰਕਾਸਪਾ
 ਣੀਐਸੁਖੁਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਤਤੁਬਚਾਓਓਕਗਤਿਸਰੇਸਟਪੁਰੀ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਇਕਗਮਨਾਮਬਿਨੁਅਵਰਸਗਲਾਬਿਥਿਉਰੀ ॥ ੨ ॥ ੬੨ ॥ ੮੫ ॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਸਾਚੈਸਚਿਗੁਰੁਦਾਤਾਗਾ ॥ ਵਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਦੁਖਨਾਸਤਿਚਰਨਕਮਲਬਲਿਹਾਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਾਉ ॥ ਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਤਿਸਾਧਜਨਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕਾਨਾਉ ॥ ਕੁਗਤਿਕਾਵਨੀਪਾਰਥ
 ਹਮਕੀਅਬਿਨਾਸੀਗੁਣਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨੀਪਾਈਐਸਗਲਪਾਈ
 ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਹੁਕੁਤਾਕਉਜਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੬੩ ॥ ੮੬ ॥ ਸਾਹੰਗ
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ ॥ ਪੂਰਿਹਰਿਓਠਕੁਰਸੁਥਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿਬਸੇਸ
 ਭਨੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਬੰਸਨੇਤੋਰਿਗਮਥਿਵਲਾਈਸੰਤਸੰਗਿਬਨਿਆਈ ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤ

ਸ੍ਵਨੀਕੀਤਤਨੁਸਿਅਨੁਸੁਆਮੀਇਹਸਾਧਕੇਆਚਾਰਾ। ਚਰਨਕਮਲਕਮਸਾਥਿਤਿ
 ਹਿਦਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੇਆਧਾਰਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨਤੀਕਿਰ
 ਪਾਅਪਨੀਸਹਾਰਾ। ਨਾਮੁਨਿਸਾਨਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥੧੦॥
 ੯੩॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮੀਨਮਤਿਬੋਹੀ। ਸਿਮਰਤਨਾਰਿਸ੍ਰੀਸਰਠਕੁਰ
 ਮਿਲਤਅਪਦੁਖੋਪਹੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁ
 ਜੇਗੀ। ਤੂਟਤਬਾਹਨਲਾਗੇਤਾਕਉਜਿਉਗਾਗਰਿਜਥੇਠੇਗੀ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਗਤਿਹਸੁ
 ਦੀਜੈਮਨੁਖਚਿਤੇਪ੍ਰਮਹਸੋਖੇਗੀ। ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਗੀਸਰਲਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨਆਨਹੇਗੀ॥੨॥
 ੧੧॥ ੯੪ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਮਨਮਾਰਿ। ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿ
 ਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨਗੁਲਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਰਿ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਬਿਨੁਹਰਿਕਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਰਿ
 ਤੇਤੇਬਿਰਬੇਜਾਰਿ। ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੈਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਸਰਨਾਰਿ॥੧॥ ਜਪਤਪਸੰਜ
 ਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਕਵੁਏਲਾਰਿ। ਚਰਨਕਮਲਨਨਕਮਨੁਬੇਧਿਓਚਰਨਸੀਰੀ
 ਸਮਾਰਿ॥੨॥੧੨॥ ੯੫॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾਪ੍ਰਕੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਅਗੇ
 ਕੁਸਲਪਾਵੈਬੇਮਸੁਖਾਸਿਮਰਤਨਮੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਸਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਮੇਰੇ
 ਗੁਨਗੋਪਾਲਹਰਿਗਇਆ। ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਾਰਿਹੈਤੇਪੁਰੈਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥੧॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਦਾਸਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਕੈ। ਏਕਾਇਵਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਭਉ
 ਨਹੀਨਾਨਕਤਾਕੈ॥੨॥੧੩॥ ੯੬॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ਜਕੈਗਮਕੇਬਲੁਹੋਇ। ਸਗ
 ਲਮੇਰੇਰਬਪੂਰਨਤਾਹੁਕੇਦੂਖੁਨਿਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਜੇਜਨੁਕਗਤਦਾਸੁਨਿਜੁ
 ਪ੍ਰਭਕਾਸੁਲਿਜੀਵਾਤਿਸੁਸੋਇ। ਉਦਮੁਕਰਉਦਰਸਨੁਪਖਨਕੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
 ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਰਉਦੁਸਰਨਾਭੀਕੋਇ। ਵਾਹੁਦੇਹਿਨਾਨਕਅਪਨੇਕਉਚ
 ਹਚਜੀਵੀਸੰਤਸੋਇ॥੨॥੧੪॥ ੯੭॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੇਗੁਲਗਾਇ।
 ਕਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਬੀਨੁਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀਜਾਇ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਅਨੁਤਨੁਸਨੁਸ
 ਕੁਤਮਰਾਸੁਆਮੀਆਨਨਦੁਜੀਜਾਇ। ਜਿਉਤੁਰਾਖਚਿਤਿਵਹੀਰਹਲਾਤੁਮਰਾਪੈਨੈਖਾ
 ਇ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੇਬਲਿਬਲਿਜਾਈਬਹੁਕ੍ਰਿਨਜਨਮਾਧਾਇ। ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਗੀਸ
 ਰਲਾਈਜਿਵਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥੧੫॥ ੯੮॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਨਰੇਨਾਮ
 ਕੇਸੁਖਸਹਾ। ਆਨਕਾਮਬਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਬਿਛਾਰਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਗ੍ਰਿਹਿਅ

ਧੁਕਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਣੀਨਕੋਪੋਗੁਬਾਗ। ਅਨਿਕੋਜੇਨੀਕ੍ਰਮਤਹਾਰਿਓਕ੍ਰਮਤਬਾ
ਰੰਬਾਗ। ੧ ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਦੀਨਕਿਰਪਾਧਾਗ। ਕਰੋਜੇਕ੍ਰਿਨਾਨਕਦਾ
ਨੁਮਾਗੈਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਗ। ੨॥੧੬॥ ੧੦੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਬਿਗਜਿਤਹਾਮਕੋ
ਪਰਤਾਪਾ। ਆਪਿਬਿਆਪਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਬਿਨਸੇਤੀਨੇਤਾਪਾ। ਹਰਾਉ। ਤਿਸ
ਨਾਬੁਝੀਪੁਰਨਸਭਾਸਾਚੁਕੋਸੋਗਸੀਤਾਪਾ। ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਮਨ
ਤਨਅਤਮਧਾਪਾ। ੧ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰਸਾਧੁਕੋਸੀਗੀਖਾਪਾ। ਭਗਤਿਵ
ਛਲਕੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਾਈਬਾਪਾ। ੨॥੧੭॥ ੧੦੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਆ
ਤਰੁਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਨੇਵਤੁਕਕਰੀਆਸਾਇਤੁਲਾਗੋਬਿਖਿਆਢਾਗ। ੧
ਹਰਾਉ। ਪਾਇਠਗਉਰੀਆਪਿਕੁਲਾਇਓਜਨਮਤਬੋਧਬਾਗ। ਹਰਿਕਾਸਿਅਹਨੁਨਿ
ਮਖਨਸਿਮਰਿਓਜਮਕੰਕਰਕਰਤਖੁਆਗ। ੧ ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਕੰਜਨਤੇ
ਰਿਆਸੰਤਾਕੀਰਾਵਾਗ। ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਹਸੁਪੁਰਜਾਚੈਮਨਤਨੋਕਾਧਾਗ। ੨॥੧੮॥
੧੦੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੇਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਜੀਉ। ਤਿਨਿਪੁਰਸਾਚੈਆਪਿ
ਕੁਲਾਇਆਬਿਖੇਠਗਉਰੀਪੀਉ। ੧ ਹਰਾਉ। ਕੋਟਿਜਨਮਕ੍ਰਮਤੇਬਹੁਰਤੀਬਿਤਿ
ਨਹੀਕਤਹੁਪਾਈ। ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਕੋਟਿਓਸਕਤਅਵੈਜਾਈ। ੧ ਗਾਖਿ
ਸੇਹੁਪੁਰਸਿਮ੍ਰਬਦਤੇਤੁਮਪੁਰਅਗਮਅਪਾਗ। ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਈਭ
ਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਗ। ੨॥੧੯॥ ੧੦੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਮਲਕਉਗਮਕੇਗੁ
ਲਬਾਦਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਈਐਪਰੇਮਸਰੁਅਮ੍ਰਿਤਜਾਕੇਸੁਆਦਾ। ੧ ਹਰਾਉ।
ਸਿਮਰਤੇਕੁਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸੇਮਾਇਆਮਾਦਾ। ਸਹਜਅਨੰਦਅਨਹੁਦ
ਧੁਨਿਬਾਣੀਬਹੁਰਿਨਭਏਬਿਖਾਦਾ। ੧ ਸਨਕਾਇਕਬ੍ਰਹਮਾਇਕਗਾਵਤਗਾਵ
ਤਸੁਕਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ। ਪੀਵਤਅਮ੍ਰਿਤਮਨੋਹਰਹਰਸੁਜਾਪਿਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਮਾ
ਦਾ। ੨॥੨੦॥ ੧੦੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ। ਦਿਨਸੁਰੋਨੀਬ
ਕਤਨਾਹੀਕਤਹਨਾਹੀਛੋਟਾ। ੧ ਹਰਾਉ। ਮਹਾਬਜਗਬਿਖਾਬਿਆਪੀਸਿਰਉਠਾਈ
ਪੈਟਾ। ਉਪਰਿਗਈਆਬਿਨਹਿਰੀਤਰਿਜਮਹਿਗ੍ਰਿਸੇਛੋਟਾ। ੧ ਪਸੁਪਰੇਤਉ
ਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕੋਜੇਨੀਲੇਟਾ। ਭਚੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਬਿਵਨਾਨਕਕਛੁਨਲਾਗੈਠੇ
ਟਾ। ੨॥੨੧॥ ੧੦੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਬੁਕੇਗਟਕਾਨੈਨਸੁਫ

ਨਸਰੀਹੁਤੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤਘਾਟਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਨਾਥਰਵਾਇਉਦਹੁਲੇਖੇਖ
 ਰਿਮਾਇਆਗਈਆਹਟਿ॥ ਕਿਲਬਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਪਰਿਕਬਹੁਨਸਾਕਰਿਛਾ
 ਟਿ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਜਮਦੁਤੀਆਇਸੰਘਰਿਓਦੇਵਹਿਸੁਰਉਪਾਰਿਸਟਕਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਨ
 ਕਟਹੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਆਪਨਾਕੀਨੇਛਾਟਾ॥੨॥੮੩॥੧੦੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਟੁਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਧਬੀਚਾ॥ ਜਨਕਾਰਾਖਾਆਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪੁਰੁਚੀ
 ਮੀਚਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਉਸਕਾਕਰਿਓਕੋਇਨਸੁਲਈਕਰੀਬੈਸਲੁਪਾਵੈ॥ ਈਹਾਦੁਖੁਆ
 ਗੈਨਰਕੁਉਚੈਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੁਕਇਆਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਨਾਪਾ
 ਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਰਦਿਨਿਰਕੁਉਕਰਤੇਕੀਅਨੰਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥੮੩॥
 ੧੦੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸਨਾਜਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰੀ॥ ਪੂਰਨੋਤਨਕਤੁਬਭਰਿ
 ਅੰਤਿਪਰਤੀਹਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਤਿਸੁਖਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੋਇਸੁਬਿਉਹਾਰੀ॥
 ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਦੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਿਜਾਰੀ॥੧॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਬਿਆਪਿਓਦਾ
 ਸਲੇਵਹੁਤਾਰੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਦਾਇਨਾਨਕਸਦਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੮੪॥
 ੧੦੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨਾ॥ ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁ
 ਆਮੀਜੀਉਪਿਭੂਜਿਨਿਦੀਨਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਖਤਪਵਿਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰ
 ਤਖੀਨਾ॥ ਗਰਕਉਦਰਬਿਛੂਟਕਰਤਾਤਹੋਵਤਦੀਨਾ॥੧॥ ਮਹਾਸਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾ
 ਅਨਿਕਜੋਨੀਕੁਮੀਨਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿਸੁਖਨਾਨਕਹਰਿਪਦਚੀਨਾ
 ੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਗੀਚਰਨਤਓਟਗਹੀ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖੁ
 ਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਤਬਹੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਗਰਅਗਾਧਿਉਚਅਬਿਨ
 ਸੀਕੀਮਤਿਜਤਨਕਹੀ॥ ਜਲਿਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੁਰਿਹਰਿਓਸ੍ਰ
 ਬਮਛੀ॥੧॥ ਟੀਨਦਇਆਲਪੀਤਮਸਨੋਮੇਹਨਮਿਲਿਸਾਧਕੀਨੇਸਹੀ॥ ਸਿ
 ਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਰੀਰਨਛਹੀ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ ਸਾਰੰਗ
 ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਗੀਮਨੁਮੇਰੇਮਤਵੇਰੇ॥ ਪੇਖਿਦਇਅਲਿਅਨਦਸੁਖਪੂਰ
 ਨਹਰਿਗਸਿਰਪਿਓਖੁਮੋਰੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਨਿਰਮਲਭਏਉਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁ
 ਰਿਓਵਤਕੋਰੇ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਡੋਗੀਚੀਕੋਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪੋਰੇ॥੧॥ ਕਰੁਗਰਿ
 ਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਟੀਪਕਰੁਇਓਉਜੋਰੇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਿਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੁ

ਹੁਤੋਗੇ॥੨॥੫੭॥੧੧੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਗੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿ
ਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਨੋਕੇਦਾਤਾਮਾਇਆਸੀਗਿਲਪਟਾਰਿ॥੧॥ਹਰਾਉ॥
ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਾਰਿਅਨਮਾਗਿਨਰਕੋਪਹਮਰਿਪਾਰਿ॥ਅਨਿਕਸਜਈਗ
ਲਤਨਆਵੇਗਰੇਗਰਿਕੁਮਾਰਿ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸਰਦਿ
ਸਮਾਰਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਰਿਜਾਰਿ॥੧॥੫੮॥

੧੧੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਕੁਠਾਰਿ॥ਕੁਮਬਨਟਹ
ਨਕੁਏਖਿਨਕੀਤਰਿਗਮਨਾਮਪਰਹਾਰਿ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਕਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਪਰਹਰਿ
ਆਕਾਢੇਸਾਧੁਕੇਸੀਗਿਆਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਧੁਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੁ
ਐਹਾਰਿ॥੧॥ਆਠਪਤਰਪੁਕਕੇਗੁਲਗਾਵਹੁਪੁਰਨਸਬਦਿਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਗਾਪੁਨਤਪੁਨਤਮਸਕਾਰ॥੩॥੫੯॥੧੧੨॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ਪੈਥੀਪਰੇਸਰਕਾਬਨੁ॥ਸਾਧਸੀਗਿਗਾਵਰਿਗੁਲਗੋਬਿੰਦੁਪੁਰਨਬੁਧ
ਗਿਆਨੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧੰਗੁਲਮੁਨਿਮਚਰਿਬਿਰੇਲਗੋਮਿਆਨੁਜਿਸ
ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੋਤੇਇਸੇਹਾਸੁਆਮੀਪੁਰਨਤੋਕੇਕਾਮੁ॥੧॥ਜਥੇਹਿਦੈਵਸੇਰੈਰੰਜਨੁਤਿਸੁਜ
ਦੈਸਗਲਜਹਨੁ॥ਖਿਨੁਪਥੁਬਿਸਰੁਨਹੀਮੇਰੇਕਰਤੇਇਹੁਨਾਨੁਕਮਾਗੈਦਨੁ॥੩॥੬੦॥

੧੧੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਵੁਠਸਰਬਥਾਈਮਹੁ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗਾਉਹਰਿਸੁਪੁਰਨ
ਪ੍ਰਗਟਿਓਨਹੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਚਾਰਿਕੁਟਟਹਦਿਸਿਜਲਨਿਧਿਉਨਬਾਉਨਕੇਹਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਮਿਗੋਬਿੰਦੁਪੁਰਨਜੀਅਦਨੁਸੁਭਦੇਹੁ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧਸਨੇ
ਹੁ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀਨਾਨਕਨਹਰੁਮੇਹੁ॥੩॥੬੧॥੧੧੪॥ ਸਾਰੰਗਮ
ਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੁਮੇਰੇਪਰਵਾ
ਗਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਸਾਰਿਓਮੇਰੇਮਾਥੇਸਾਧਸੀਗਿਗੁਲਗਾਏ॥ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਸਕੁਛਸਪਾਏਕਸਕਿਗਮਨਾਮਾਧਿਆਏ॥੧॥ਅਬਿਚਲਨੀਵਪਗਾਈਸਤਿਗੁਰਿ
ਕਬਹੁਰੇਲਤਨਾਹੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਰੇਦਇਆਹਾਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪਾਰੀ॥੩॥

੬੩॥੧੧੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਨਿਬਰੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾ॥ਲਾਗੁਹਰਿਗੁਲਗਾਇਨਿਧਿ
ਨੁਬਿਖੇਮਾਰਿਅਲੇਪਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੇਤਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭਾਧਿਆਇ॥
ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਾਰਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਜੇਨਿਨਪਾਇ॥੧॥ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਸਦਇਆਲੋਗੋਬਿੰ

ਦਰਇਆਸਾਧੁਸੰਗੁ॥ ਹਰਿਚਰਨਗਸਿਨਾਨਕਪਾਣੀਲਗਾਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁ॥੨॥
 ੧੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਗੀਪੇਖਿਰਹੀਬਿਸਮਾਦਾਅਨਹਦ
 ਧੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੇਰਿਓਅਚਰਜਤਾਕੇਸਵਾਦਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਰੇ
 ਸੇਈਮਨਿਹਰਿਕੇਅਹਿਲਾਦਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਓਸਕੁਪ
 ਰਮਾਦਾ॥੧॥ ਡੇਰੀਲਪਟਿਹਰੀਚਰਨਸੰਗਿਕੂਮਰੈਸਗਲੇਖਾਦਾ॥ ਏਕੁਅਧਾਰ
 ਨਨਕਜਨਕੀਆਬਹੁਰਿਨਜੋਨਿਕੁਮਾਦਾ॥੨॥ ੧੧੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਨਸਪੁਰਾ॥ ਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉਆਨਨਜਾਨਉਦੁਤੀਆਭਾਉਸ
 ਕਥੁਹਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਆਗਿਗੋਪਾਲਅਵਰੋਜੇਕਰਣਤੇਬਿਖਿਆਕੇਖੁਹਾ॥ ਦਰਸ
 ਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁਮੇਰਿਓਕਾਢੀਨਰਕਤੇਧੁਹਾ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾ
 ਤਾਬਿਨਸੀਹਉਮੈਧੁਹਾ॥ ਰਾਮਗੰਗਾਤੇਦਾਸਨਾਨਕਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਚੁਹਾ॥੨॥
 ੧੧੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉਹਰਾ॥ ਰਾਮਕਜੁਮਿਲਿਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਇਹੈਜਗਮਹਿਸਾਗ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਈਤਉਤਨੋਡੇਲਿਕਤਪੁਨਾਮੁਹਿਰੈਧਾ
 ਗਿ॥ ਗੁਰਚਰਨਬੋਰਿਖਮਿਲਿਓਵਡਰਾਗੀਉਤਹਿਓਸੰਸਾਰ॥੧॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
 ਅਲਿਪੁਹਿਰਹਿਓਸਰਬਬਾਨਅਪਾਗ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉਨਾਨਕਆਨਰਸਸ
 ਕਥਾਗ॥੨॥ ੧੧੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਤਥੇਕਰਣਪਲਾਹਕੇਗ॥ ਮਹਾਬਿਕ
 ਹਮੇਰਮਦਮਾਤੇਸਿਮਰਤਨਾਰਿਹੇਗ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਤੇਨਾਗਇਲਤਿਨ
 ਕੇਦੋਖਜੇਗ॥ ਸਫਲਦੇਹਪੀਨਿਓਇਜਨਮੇਪ੍ਰਭਕੇਸੰਗਿਰਲੇ॥੧॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅ
 ਸਟਦਸਾਸਿਧਿਸਕਉਪਰਿਸਾਧਕਲੇ॥ ਨਨਕਦਾਸਧੂਰਿਜਨਬਵੈਉਧਰਤਿਲਾਗਿਪ
 ਲੇ॥੨॥ ੧੨੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਖੀ॥ ਮਨਿਤਨਿਬਚ
 ਨਿਏਹੀਸੁਖੁਚਾਹਤਪ੍ਰਭਦਰਸੁਦੇਖਹਿਕਥਾਖੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਤੁਬੇਅੰਤੁਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਹੀਜਾਇਨਲਾਖੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਸਨੁਬੋਧਿਆਕਰਿਸਰ
 ਬਸੁਅੰਤਰਿਰਾਖੀ॥੧॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਧੂਜਨਇਹਬਾਣੀਰਸਨਕਾਖੀ॥ ਜ
 ਪਿਰਾਮਨਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਹੋਰਦੁਤੀਆਬਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥ ੧੨੧॥ ਸਾਰੰ
 ਗਮਹਲਾ ੫ ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੁਮਾਖੀ॥ ਜਹਦੁਹਰੀਧਤਹਾਤੁਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਖਿਆ
 ਮਦਚਾਖੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਿਤਹਿਅਸਥਨਿਤੁਟਿਕਨੁਪਾਵਹਿਇਹਬਿਧਿਦੇਖੀਆ

੫੧॥ ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਤੋ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿ ਆਸੰਤ ਪਰੋਗੋ ਬੰਦ ਕੀ ਪਾਖੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗ
 ਥੇ ਤੋ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਹਿਕੀਰਤ ਨੁਹਾਤਾ ਸਬ ਦੁਸੁਹਿਤਿ
 ਸਚੁ ਸਾਖੀ॥ ੨॥ ੧੨੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਗੀਕਾ ਟੀਜ ਮਕੀਠਾ
 ਸਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗੁਸਤ ਉਦਾਸਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿ
 ਪਾਈ ਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸਾ ਪਿਆਸਾ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ
 ਬਿਨ ਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸਾ॥ ੧ ਮਹਾਉ॥ ਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਥਗੁ ਸੰਤ ਕਰਿ ਓ ॥
 ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਾਹਿਓ॥ ੨॥ ੧੨੪॥ ੧੨੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਗੀ ਅਰਿਓ ਮਕੀਖੇ ਗਿ॥ ਦਰਸਨੁ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕ
 ਤ ਨੋ ਕੋਈ ਤੇਰਿ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਪੁਨ ਮਾਨ ਪਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਹਿਸਰ ਬਸੁ ਪਨ ਮੇਗ
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਸਗੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਮੇਗ॥ ੧ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਈ ਨ ਦੁਖ
 ਭੰਜਨੁ ਪਰਾਪੁਰ ਬਲੋ ਜੇਗ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨ ਸਿਓ ਆਨ੍ਹੇ ਗੇ॥ ੨॥
 ੧੨੫॥ ੧੨੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਨੀਕੀ ਗਮਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੁਪਸੁ
 ਆਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਸੋਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਚਿਤ ਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮ ਲਾਕ ਦੁਧੇ
 ਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅਕੁੰਡ ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਬੋਇ॥ ੧ ਪਰਾਪੁਰ ਬਿਜਿ ਸਹਿਇ
 ਬਿਅਾ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ॥ ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ॥ ੨॥ ੧੨੫॥
 ੧੨੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਛੇਨਾ ਮਕੀ ਮਤਿ ਸਾਗ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਾਹ ਚੁਆਨਾ
 ਚਹਿ ਮਿਥਨ ਸਭਿ ਬਿਸਥਾਗ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਰਚੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਪੋ ਵਤ
 ਥਾਗ॥ ਚਰਨ ਗਬੰਦ ਬਸਾਇ ਰਿਹੈ ਬਹੁ ਹਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਗ॥ ੧ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ
 ਖਿਲੀ ਨੇ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਗ ਦਿਨੇ ਗੈ ਨਿਸਿਰੁ ਤਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਗ॥ ੨॥
 ੧੨੬॥ ੧੨੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਨੀ ਤੂੰ ਗਮ ਕੈ ਦਰਮਾਨੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨ ਸੀ ਸਭਿ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਧਾਰਿ ਅਨਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨੀ ਕਰ
 ਲੀ ਨੀਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੁਰਗਿ ਆਨੀ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪਨੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦਰਸਾਇਆ
 ਨੀ॥ ੧ ਨਿਕਟਿ ਵਰਤ ਨਿਸਾਸ ਦਾ ਸੁਹਾਗ ਨਿਦਾ ਦਿਸ ਸਾਈ ਜਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਗੰਗ ਗੰਗ
 ਰਤੀ ਨਾਗਾਇਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧੨੭॥ ੧੨੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਅ
 ਚਰਨ ਆਸਰੇ ਈਸਾ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਛਾਨੁ ਸਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ਗਾਖਨੁ ਹਰ ਤੁਮੇ ਜਗਦੀਸਾ॥ ੧

ਗਾਉ। ਤੁਹਾਨੇ ਹਮ ਤੁਸੇ ਕਹੀਐ ਇਤ ਉਤਤੁ ਮਹੀ ਗੇਘਾ। ਤੁਬੇ ਅੰਤੁ ਅਪਰ
ਪਹੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਕੇਈ ਲੇਖੇ॥ ੧ ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਰਨ ਕਹਾਵਨ ਅ
ਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ॥ ਜਾਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਸੇਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੈ॥ ੨॥ ੧੦੫॥

੧੨੮॥

ਸਾਹਿਗਮਜਲ ੫ ਘਰੁ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ॥

ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਿਅਨ ਕਰਮਾ ਬਿਕਾਗਾ ਮਾਨੋ ਮਹੁ ਨ ਬੁਝਤ ਤਿਸਨਾ ਕਾ ਲਗੁ ਸਸੀਸਾਗਾ॥
ਗਾਉ। ਖਤ ਪੀਵਤੁ ਸਤ ਸੇਵਤੁ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਾਗਾ। ਨਰਕ ਉਦਰ ਕ੍ਰਮੰਤ ਜ
ਲੋਤੇ ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਗਾ॥ ੧ ਪਰੋਏ ਯਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪਰਤ ਕਰਣਾਗਾ ਬਿਨਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝਨਾ ਹੀਤ ਮੇਰਾ ਮਹਾ ਅੰਧਾਗਾ॥ ੨ ਬਿਖੁ ਠਗਉਗੀ ਖਾਇ ਮੂੰਠੇ ਚਿਤਿ
ਨ ਸਿਰਜਨ ਹਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤੋ ਹੋਇ ਹਰਿ ਓਨਿ ਆਰੇ ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅੰਤੰਕਾਗਾ॥ ੩
ਕਹਿਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਗਾ। ਕਰੋ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕੁ ਸਗਨਿ ਆਇ ਓ
ਗੋਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੧੨੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ॥

ਸਾਹਿਗਮਜਲ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੬ ਸੁਰਬਚਨ ਬੋਲਿਗੁਨ
ਅਮੋਲ ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਗਾ ਦੇਖੁ ਗੀਬੀ ਚਾਗਾ। ਗੁਰਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲਾ॥ ੧ ਗਾਉ। ਸੁਪਨ ਹੀ ਸੰਸਾਰਾ ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸ
ਖੀਕਾਇ ਮੇਰਿ ਮੇਰਿ ਲੀਪ੍ਰ ਅਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲਾ॥ ੧ ਸਰਬ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਾ ਹੀ ਦਇਆਰਾ॥ ਕਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਚੀਐ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ॥ ਜਉ ਸ
ਧ ਸੰਗ ਪਾਏ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ॥ ਅਬ ਹੋ ਜਮਹਿ ਮੇਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੩੦॥

ਸਾਹਿਗਮਜਲ ੫ ਕੰਚਨਾਬਹੁ ਦਤਕਰਾ। ਕੁਮਿਦਾਨੁ ਅਗਪਿਧਾਗਾ। ਮਨ ਅਨਿਕ
ਸੇਚ ਪਾਵਿੜ ਕਰਤਾ। ਨਾਹੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿਆ। ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ॥ ੧ ਗਾਉ। ਚਾਰਿ ਬੇ
ਦ ਜਿਹ ਵਰੁਨੇ॥ ਦਸ ਅਸਟ ਬਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿਓ ਬਿੰਦਨਾ ਮਧੁਨੇ॥ ਮਨ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ॥ ੧ ਬਸਤ ਸੰਧਿ ਸੇਚ ਚਾਗਾ। ਕ੍ਰਿਅ ਕ੍ਰਿਟ ਨਿਗਾਹਾ। ਅਪਰ ਸਕਰਤ
ਪਾਕ ਸਾਗ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰਾ। ਧੁਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿਨ ਲਾਗੇ॥
ਗਮਦਇਆ ਹਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁਨੈ ਨਯੇ ਖਉ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸ
ਟ ਲਾਗੇ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੩੧॥ ਸਾਹਿਗਮਜਲ ੫ ਗਮਗਮਗਮ ਜਪਿ ਰਮਤ ਰਮਸੁਹਾ
ਈ॥ ੧ ਗਾਉ। ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਚਰਨ ਲਾਗੇ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਕੁ ਤਿਆਗੇ॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕ੍ਰਿ

ਪਾਲਲਬਧਿਅਪਨੀਪਾਈ॥ ਬਿਨਸੇਕੁਮਮੇਤਅੰਧਟੁਟੇਮਾਇਅਕੇਬਧਾ॥ਪੁ
 ਰਨਸਰਬਤੁਠਕੁਰਨਯੋਕੇਉਬੈਗਾਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਏਜਨਮਮਰਨੇਦੇਖਗਏ
 ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਸਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥ ੧੩੩॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੪ ਹਰਿ
 ਯੋਹਰਿਮੁਖਹੁਬੋਧਿਹਰਿਯੋਮਨਿਧੋਗੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ਸੁਵਨਸੁਨਨਕਚਗਤਿਕਰਨ
 ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਪੁਨਚਰਨ॥ਸਰਨਪਰਨਸਾਧੂਅੰਤਬਾਨਿਬਿਸਾਰੇ॥ ੧ਹਰਿਚਰ
 ਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਿਪਾਵਨਾਮਹਿਮਤਪੁਨੀਤਸੇਵਕਭੈਦੁਰਿਕਰਨਕਲਮਲਦੇਖ
 ਜਾਗੇ॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤਮੁਕਤਹਤਜਨਮਹਤਤੇ॥ਰਾਮਰਾਮਸਾਰਕੂਤਨਾਨਕ
 ਤਤੁਬੀਚਾਗੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੪ ਰਾਮਕਰਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿ
 ਆਗਿਸਗਲਕਾਮੀ॥੧ਹਰਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਆਇਗੁਨਗੇਬਿੰਦਸਦਾ
 ਗਾਇ॥ਹਰਿਜਨਕੀਰੇਨਬਾਛੁਦੈਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥੧ਸਰਬਕੁਸਲਸੁਖਾਬਿਸ੍ਵਾਮ
 ਆਨਦਾਅਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਾਰਿਤ੍ਰਿਸਾਸਿਮਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਏਕਸਰਨ
 ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਹਰਨ॥ਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥
 ੨॥੫॥੧੩੪॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੪ ਗੁਨਲਾਸਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੋ॥ਪਚਾਤੇਏਕਛੁਟ
 ਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ॥੧ਹਰਾਉ॥ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਆਗਿ
 ਮੇਰਾ॥ਏਕੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੇਰਾ॥੧ਪਾਇਓਤੈਗੁਣਨਿਧਾਨੁ
 ਸਗਲਅਸਪੁਰੀ॥ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦਕੁਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰੁਤੇਰੀ॥੨॥੬॥
 ੧੩੫॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੪ ਮਨਿਬੈਰਾਗੋਗੀ॥ਬੇਜਤੀਦਰਸਾ॥੧ਹਰਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰ
 ਤਨਸੇਵਿਕੈਪਿਉਹੀਅੰਗੇਸਿਆਇਓ॥ਅਨੰਦਰੂਪੀਪੇਖਿਕੈਹਉਮਹਤਪਾਵਉਗਿ ॥
 ੧ਕਾਮਕਰੀਸਰਤਿਆਗਿਕੈਹਉਸਰਦਿਪਰਉਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗਰਿਮਿਲੇ
 ਹਉਗੁਰਮਨਵਉਗੀ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੪ ਐਸੀਤੋਇਪਗੀ॥ਜਾ
 ਨਤੇਦਇਆਗ॥੧ਹਰਾਉ॥ਮਾਦਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਾਰਿਬੇਚਾਇਓ॥
 ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਣੀਐਹਉਗਾਵਉਹਰਿਹੀ॥੧ਲੋਕਕੁਟੁਬਤੇਟੁਟੀਐਪੁਕੁਕਿਰ
 ਤਿਕਿਰਤਿਕਰੀ॥ਗੁਰਿਮੇਕਉਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਹੀ॥੨॥੮॥੧੩੭॥
 ਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੪ ਲਾਲਲਾਲੇਮੇਰੇਗੋਪਾਲਤੂ॥ਕੀਟਸਤਿਪਾਖਲਜੀਤਸਰਬਮੇ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੂ॥੧ਹਰਾਉ॥ਨਹਦੁਰਿਪੁਰਿਜੁਰਿਸੰਗੇ॥ਸੁੰਦਰਸਾਲਤੂ॥੧ਨਹਬਰਨਬਰ

ਨਨਹਕੁਲਹਕੁਲਾਨਾਨਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਯਤੁ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ
 ਕਰਤਕੇਲਾਬਿਖੇਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੁਹਮੇਰੇ॥ਉਪਜਤਬਿਕਰਦੰਦਰਨਉਪਰੀਤੁਨੰਕੁਰ
 ਸੁੰਦਰਅਨਿਕਰਉਕਰਤਠਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਧੇਰੇ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਤੀਨਿਕਉਨੇਲਪਟ
 ਇਹਹੀਕਚਕਮਿਲਜਤਸਹੀ॥ਉਨਮਤਅਧਧੀਧਰਚਤਿਜੈਸੇਮਹਾਸਾਗਰੇਰੇ॥੧
 ਉਧੇਹਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਟੀਨੀਜਮਕੀਠਾਸਪਤਿਤਪਵਨਨਾਮੁਜੋਕੇਸਿਮਹਿਨਾਨ
 ਕਓਰੇ॥੩॥੧੦॥੧੩੯॥ ੧੪੪॥ ੧੦

੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਾਹੰਗਮਹਲਾਨਵਾ ੯ ਹਰਿਬਿਨੁਤੋਰੇਕਨਸਹਾਈ॥ਕਾਕੀਮਤਪਿਤਾਸੁ
 ਤਬਨਿਤੋਕਕਾਹੁਕੇਰਾਈ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਧਰੁਧਨੀਅਹੁਸੰਪਤਿਸਗਰੀਜੈਮਾਨਿਓਅ
 ਪਨਾਈ॥ਤਨਛੁਟੇਕਛੁਸੀਗੀਨਚਾਲੇਤਾਰਿਕਹਾਸਪਟਾਈ॥੧ ਦੀਨਦਇਆਲਸ
 ਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਹਚਨਬਛਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਜਗਤਸਭਮਿਆਬਿਆਦਿਉਸੁ
 ਪਨਾਰੇਨਾਈ॥੩॥੧ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾਮਨਾਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾ
 ਜਗੇਮੈਕਉਹਹੁਨਪਾਵੈਇਕਅਵਹਿਇਕਜਾਹੀ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਕਾਕੇਤਨਪਨਸੰ
 ਪਤਕਾਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਹੀ॥ਜੇਦੀਸੈਸੇਸਗਲਾਬਿਨਸੈਜਿਉਬਵਰਕੀਛਾਹੀ॥੧
 ਤਥੀਅਭਿਮਨੁਸਹਨਿਸੰਤਗਹੁਮੁਕਤਿਹੋਰਿਛਿਨਮਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨ
 ਬਿਨੁਸੁਖੁਸੁਖਪਨੇਭੀਨਾਹੀ॥੨॥੩ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾਨਾਅਪੋਜਨਮੁਗਵਾਵੈ॥ਮਾ
 ਦਿਆਮਾਦਿਬਿਦਿਆਹਸਿਗਚਿਓਰਮਸਹਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਇਹਸੰਸਾਰੁਸਗਲੇ
 ਸੁਪਨੇਦੇਖਿਕਹਯੋਭਵੈ॥ਜੇਉਪਜੈਸੇਸਗਲਾਬਿਨਸੈਹਨੁਨਕਉਪਵੈ॥੧ ਸਿਖਿਆਤਨੁ
 ਸਾਚੇਕਰਿਮਾਨਿਓਇਹਬਿਖਿਆਪੁਖੀਪਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਉਜਗਮੁਕਤਹਾਮਕੁਜਨਚਿ
 ਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੯ ਮਨਕਰਿਕਬਹੁਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਏਓ॥ਬਿਖਿ
 ਆਸਕਤਿਹਰਿਓਨਿਸਬਾਸਹਕੀਨੇਅਪੋਭਗਾਇਓ॥੧ ਹਰਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਿਓਨਹੀ
 ਕਾਨਨਿਪਦਹਾਸਪਟਾਇਓ॥ਪਗਨਿਦਿਆਕਾਹਨਿਬਹੁਪਾਵਤਸਮਾਉਓਨਹਸਮਝਾ
 ਇਓ॥੧ ਕਹਾਕਹਉਮੈਅਪੁਨੀਕਰਨੀਜਿਹਿਬਿਧਿਜਨਮੁਸਵਾਇਓ॥ਕਹਿਨਾਨ
 ਕਸਭਅਉਗਨਮੈਭੈਭਾਖਿਯੋਹੁਸਹਨਾਇਓ॥੨॥੪॥

ਅਗਸ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਥੁ ਅਜੇਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਰਗ ਭਰੇ ਨਾ ਹੀ ਚਿਤੁ ਰੇ
 ਲੈ ਅਨਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕ ਬਉ ਕਹੀ ਐਕ ਹਉ ਕਹੈ ਸੇ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆ ਯਸ ਮਹੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਸਾਹੰਗਮ ਹਲਾ ੩ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ਮਨੇ ਹਰਿ ਕੈ
 ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾ
 ਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਗਤਾ ਕਭੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਪੈਨ ਲਭ ਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੇਰਾ ਪਾਈ ॥
 ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੁ ਅਡੋਲੈ ਅਕ ਬੁਨਕ ਬੈਕ ਹਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹ ਚਲੁ ਹਰਿ
 ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਕੇਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਹਸਨਾ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰੀ ਐਸ ਦਾ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾ
 ਈ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੈ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਰ ਸਾਗਰੁ
 ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਗੰਗਾ ਤੇ ਹਉ ਮੇ
 ਤਿ ਸਨਾਮ ਹੀ ॥ ਅੰਤ ਹਿਨਿ ਹਕੇਵਲ ਹਰਿ ਹਵਿ ਅਸਰੁ ਅਤਮ ਗਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵ
 ਕ ਸੇਵਿ ਹਰੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਣੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਯੁ ਨ ਪਵੈ ਜਗਿ ਧੂਠੀ ਗੁਲਾ
 ਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਥਏ ਅਕ ਬੁਕ ਬੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਲੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹੰਗੁ ਹਲਾ ੩
 ਮਨ ਸੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਿਲਾਵਿ ਪਰਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਏਕੋ ਰੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਰਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਪ
 ਦਿਵਸਿਆ ਸਹਜੇ ਹਰੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰੇਤੋ ਸੇਰੀ ਚਲੁ ਲੇਹਾ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਹਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਿਰਾਤੀ ਲਾਭ ਰੁਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਗਾਮਨਾ ਮੁਨਿ ਹਕੇਵਲੁ ਜਾਇ
 ਆਮਨੁ ਤਿਪਤਿ ਆਸਾ ਤਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮੇਨੀ ਸਰੁ ਬਾਕੇ ਕੁਮਿ ਤੇਖ

ਬਕੇਭੇਖਧਾਰੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੪ ਆਵਾ
 ਗਉਲੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਕਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
 ਪਾਈ ਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਾਰੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੫ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਸਤ ਜਧੁ ਨਿਉ ਪਜੈ ਮ
 ਨਿਸਚੈ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਾਈ॥ ੬ ਏ
 ਕ ਸਮਾਤਿ ਸਕੁ ਜਗਤ ਵਰਤੈ ਵਿਰਸਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਅ
 ਨ ਦਿਨੁ ਏਕੁ ਜਾਣੈ॥ ੭ ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਬੁਝੈ ਤੇਰੁ ਕਲਕ ਬਨੁ ਨ ਜਾਈ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੮॥ ੨ ਸਾਹੰਗ ਮਹਲਾ ੩
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕ ਬਕਾਈ॥ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ
 ਜਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਗਤਿ ਗੁਰੀ ਭੀ ਗੁਲੀ ਗਤਿ ਗੁਰੈ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿ ਆਸਾ ਬਹੁ
 ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਕਾਇ ਦੂਜੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਊਰਾ ਨਿਆ॥ ੨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਠਹਿਰੈ ਮੇਯਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਕੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੇਲਾ ਦੂਜੈ ਰਹਿ ਮਿਪਤਿ ਬੋਈ॥ ੩॥
 ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾ ਕਿਆ ਸੰਗਤਿ ਤਿਆਗੀ ਮੈਤ ਬੁਝਨ ਪਾਈ॥ ਹੋਰਿ ਦਇਆ ਲਾਕਿ ਪਾਕਰਿ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੪ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾ
 ਦਿਲਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਜਿਸੇ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਏ॥ ੫ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਉਸ
 ਨੁ ਨ ਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾ ਗਉਲੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ੬॥
 ਜਿਨ ਦਰਿ ਸੁਝੈ ਸੇਕ ਦੇਨ ਵਿਗਾੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਲੀ ਕਿਰਤਿ ਕ
 ਮਾਵਹਿ ਆਵਲ ਜਾਣੁ ਹੋਈ॥ ੭ ਸੇਵਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅ
 ਧਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੂਜੈ ਰਹਿ ਮਿਕੁਲਾਏ ਨਾ ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ੮ ਆਪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਵੈ
 ਆਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੈਖੋ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਬਾਇ ਪਾਏ ਤੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੋ॥ ੯॥ ੩॥ ੪

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸਾਹੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੮ ੧ ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪੁ
 ਤੁਹੇ ਡੀਠਾ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿ ਬੀਠਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰ
 ਗਉਚਾ ਜਭੇ ਏਹ ਕਾਉ ਨਿਭੂਠੇ ਕਲਕੁ ਹਾਇ ਓ॥ ਹਮਾਰਾ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸੰਸਾਰ ਮਤਿ ਤੇ ਕੇਸਰ
 ਲੰਘਾਟ ਜਸੁ ਗਾਇਓ॥ ੨ ਉਪਮਾ ਸੁਨੁ ਗੁਰ ਜਨ ਕੀ ਸਿਤ ਪੁਕਾਰ ਤੇ ਤਪੁ ਚਾ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰਵ
 ਡਸਾਹ ਦਾਤਾ ਹਉ ਚੇਹੀ ਤੇ ਉਚਾ॥ ੩ ਪਵਨਿ ਪੋਹੈ ਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੋ॥

ਨੀਰੁਧਰਦਿਕਰਿਗੇਖੇਕਤੋਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗੇ॥ ੩ ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਰਜਨਕੀਚਲੈਘ
 ਰਿਘਰਿਤੁਤੁਹਿਉਮਾਹਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪਛੈਕਰਿਆਪ੍ਰਸੰਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥ ੪ ਜੇਕੋ
 ਵੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਣਮਸਥਤਿਕਾਪੁਦੀਨੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਤਿਦਿਖਾਏਸਾਚੀ
 ਸਾਖੀਚੀਨੀ॥ ੫ ਹਰਿਗੁਰਤਕਰਿਗੇਖਅਪੇਦੀਨੀਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ ਜੇਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅ
 ਵਗਿਅਜਨਕੀਤੇਤੇਦੀਏਹੁੜਾਈ॥ ੬ ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਸੰਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨ
 ਸਭਿਪਰਹਰਿਆ॥ ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਰਪਾਯਾਤਿਨਭਵਸਾਗਹੁਤਰਿਆ॥ ੭ ਯਮ
 ਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮੁਵਡਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਦੁਬੀਚਾਗਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸੇਖੇ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਗਾ॥ ੮॥ ੧ ਸਾਹੰਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਗਮਅਗਾ
 ਧਿਸੁਨੁਜਨਕਥਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਾਮਸ
 ਕਗਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਗਾ॥ ਮਨੁਤੀਤਰਿਓਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ ਗਿਆਨਲੰਜਨੁਅਗਿ
 ਅਨਬਿਨਾਸੁ॥ ੨ ਅਤਿਨਹੀਜਕਾਬਿਸਥਾਗੁ॥ ਸੋਭਤਕੀਅਪਰਅਪਾਗਾ॥ ਅਨਿਕਰੰਗ
 ਜਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ ਸੋਗਰਖਦੁਹੁਮਤਿਨਾਹਿ॥ ੩ ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮਜਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕ
 ਹਾਹਿ॥ ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਅਨੁਸਹਾਹਿ॥ ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰਾ॥ ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰ
 ਉਭੇਦਰਬਾਹਾ॥ ੩ ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਗਾ॥ ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀਗਾ॥ ਅਨਿ
 ਕਸੁਰਸਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬੁਭੰਤਿ॥ ੪ ਅਨਿਕਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾ
 ਮਧੇਨਾ॥ ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਾਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨਾ॥ ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਲਾ॥ ਅਨਿਕ
 ਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲਾ॥ ੫ ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਓਵਤਬ
 ਖਿਆਨਾ॥ ਅਨਿਕਸੋਰੇਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ ਸਰਬਜੀਅਪੁਰਨਭਗਵਾਨਾ॥ ੬ ਅਨਿਕਧਰਮ
 ਅਨਿਕਕੁਮੇਗਾ॥ ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਟਿਕਸੁਮੇਗਾ॥ ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਲੋਹਿ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੋਹਿ॥ ੭ ਅਨਿਕਪੁਰੀਆ॥ ਅਨਿਕਤਤਖੰਡਾ॥ ਅਨਿਕਰੁਪਰੰਗਬ੍ਰਹ
 ਮੰਡਾ॥ ਅਨਿਕਬਨਾਨਿਕਠਥਾਮੁਲਾ॥ ਆਪਹਿਸੁਖਮਆਪਹਿਅਸੁਖੁਲਾ॥ ੮ ਅਨਿਕ
 ਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸਅਰੁਗਤਿ॥ ਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਪਾਤਿ॥ ਅਨਿਕਜੀਅਜਕੇਕ੍ਰਿਤ
 ਮਾਹਿ॥ ਰਸਤਰਾਮਪੁਰਨਸੁਖਠਾਇ॥ ੯ ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ ਅਨਿਕ
 ਕਲਾਖੇਲੋਹਰਿਗਾਇ॥ ਅਨਿਕਧੁਨਿਤਲਾਇਤਸੰਗੀਤਾ॥ ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਤਚੀਤਾ॥ ੧੦
 ਸਭਤੇਉਚਰੁਗਤਜਕੈਸੀਗੀ॥ ਆਠਪਯਗੁਨਗਵਹਿਗੀ॥ ਅਨਿਕਅਨਾਦਿਆਨੰਦਤੁ

ਨਕਾਗ।ਉਆਸਕਾਕਢੁਅੰਤੁਨਪਾਗ॥੧੧॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਥਾਨੁ।ਉਚਤੇਉਚਨਿ
ਹਮਲਨਿਰਬਨੁ॥ਅਪੁਨਕੀਅਜਾਨਨਿਅਪਿ॥ਅਪਘਟਿਘਟਿਹਰਿਓਬਿਅਪਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਾਨਨਕਦਇਆਲਾਜਿਨਿਜਪਿਆਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੧੨॥੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸਾਰੰਗਮਯਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਸਕੁਦੇਖੀਐਅਨੈਕਾਦਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਪੁਰਨੇਏਅਲਿਪਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨੁਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਾਜਿਉਰਚਨੁਕੀਆ॥੧॥
ਭਿਰਸਮਾਏਕੋਗਘਟਏਅਨਨਬੀਅੋਕਥੀਆ॥ਹਰਿੰਗੀਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਿਥੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਸਕੁਦੇਖੀਐਅਨੈਕਾਦਾਤਾ॥੨॥ਕਉਰੁ
ਉਪਮਾਏਉਕਵਨਬਡਾਈ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਸੁਬਠਾਈ॥ਪੁਰਨਮਨਮੋਹਨਘਟਘਟਸੋ
ਨਜਬਖਿਚੈਤਬਛਾਈ॥ਕਿਉਨਅਰਧਹੁਮਿਥਿਕਰਿਸਾਧਹੁਘਰੀਮੁਤਕਬੇਲਾਈ॥ਅ
ਰਬੁਦਰਬੁਸਕੁਜੇਕਿਛੁਈਸੈਸੰਗਿਨਕਛੁਹੁਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅਰਧਹੁਕਵਨ
ਉਪਮਾਏਉਕਵਨਬਡਾਈ॥੩॥ਪੁਛਉਸੰਤਮੋਹਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ਤੀਉਅਰਪਉਦੇਹੁਸੰਦੇ
ਸਾ॥ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹੁਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾ
ਈਬਨਥਾਨੰਤਰਦੇਸਾ॥ਬੰਧਨਤੇਭਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾ॥
ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨੁਮੋਹਿਓਪੁਛਉਦੀਨਮੋਹਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇ
ਪਰਿਆਇਆ॥ਧੰਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆ॥ਚਰਨਬਸਾਇਆਸੰਤਸੰਗਾ
ਇਆਅਗਿਆਨਅਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਏਉਲਾਸੁਪ੍ਰਕੁਥੇੜੀਦਾਪਾ
ਇਆ॥ਦੁਖਨਾਥਪ੍ਰਭੁਪਰਮਹਿਵੁਠਾਮਹਾਅਨੰਦਸਹਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਪੁਰਾ
ਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਰਿਆਇਆ॥੪॥੧॥

ਵਾਰਸਾਗਕੀਸਲੋਕਾਨਾਸਿ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋਲੋਕਮਹਲਾ ੨ ਗੁਰੁਕੁੰਜੀ
ਪਾਹੁਨਿਵਸੁਮਨਕੇਠਾਤਨੁਛਤਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਿਨੁਕੁੰ
ਜੀਹਾਸਿ॥ ੧॥ ਮ॥੧ ਨਾਨਕੀਜੈਗਾਨਾਟੀਬੇਦਾ॥ ਨਾਨਕੀਜੈਸੁਰਤੀਗੀਆਨੀਜੋਗੀ॥
ਨਾਨਕੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜੀ॥ ਨਾਨਕੀਜੈਹੁਪੀਆਲੀਗੀ॥ ਨਾਨਕੀਜੈਤੀਗਬਿਰੁਵਿਐਨੀਗੀ॥ ਨ
ਨਕੀਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁੰਨੀ॥ ਨਾਨਕੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁਨੀ॥ ਨਾਨਕੀਜੈਕੋਰੁਮਹਰਿਕਿਤਿ
ਸੁਗ॥ ਨਾਨਕੀਜੈਕੋਤੈਓਵਤਿਪੁਗ॥ ਲੇਖਾਸਿਖੀਐਮਨਕੇਕਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਨਕੀਜੈਸਾਚੈ
ਨਾਇ॥ ੨॥ ਮ॥੧ ਨਵਵਿਅਖਟਕਕਰੇਬੀਚਗੁ॥ ਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੈਰਾਗਅਠਾਗ॥
ਤਿਨਿਰੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੋਤਿ॥ ਨਾਮਾਵਿਹੁਲਮੁਕਤਿਕਿਉਓਇ॥ ਨਾਨਕਿਵਸਤਬੁ
ਮੇਅੰਤੁਨਜਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਇਆ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅ
ਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਕੁੰਜੀਜਗਤੁ
ਸਬਾਇਆ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆਮਹੁਵਸਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਉਬਰੇਜਿਨਾਨਕਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਵਰਤਦਸੁਚੁਸਮਾਇਆ॥ ੧॥
ਸੋਲੋਕਮ॥ ੨ ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆਪੇਰੇਖੇਵੇਕ॥ ਸੰਦਾਕਿਸੇਨਾਖੀਐਜਾਸਤ
ਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥ ਸਰਨਸਾਹਿਬੁਏਕੁਓਵੇਖੇਧੰਧੈਲਾਇ॥ ਕਿਸੈਬੋਲਾਕਿਸੈਅਗਲਾਖਾ
ਲੀਕੇਈਨਾਹਿ॥ ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨਾਗੇਵੇਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਗ॥ ਨਾਨਕਪੁਕਮੁਨਜ
ਲੀਐਅਮੋਕਾਈਕਗ॥ ੧ ਮ॥੧ ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਅਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿ
ਥੈਜਾਵੈ॥ ਆਪੇਥਾਪਿਓਥਾਪੇਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਹਿਗਹਿਅਉਧੁ
ਤੀਆਪਭਿਖਿਆਪਾਵੈ॥ ਲੇਖੈਬੋਲੁਲੇਖੈਚਲੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੈ॥ ਮੁਖਮਤਿ
ਪਰਵਾਣਏਕੋਨਾਨਕਾਅਖਿਸੁਲਾਏ॥ ਕਰਲੀਉਪਹਿਰੇਇਤਪਾਵਸੁਚੈਕੋਏਕਾਏ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਗੁਣਪਰਗਟੁਆਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ
ਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੀਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਸਕਤਿਗਈਕੁਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥
ਜਿਨਕੋਪਤੈਪੁੰਨੁਹੈਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸੁਜੇਸਿਖਿਕੋਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ
ਆ॥ ੨॥ ਸੋਲੋਕਮ॥ ੨ ਸਾਹਚਲੇਵਲਜਾਗਿਆਸਿਖਿਆਵੈਵੈਨਾਸਿਖਿਖੇਉ
ਰਿਹੁਕਮੁਓਇਲਈਐਵਸਤੁਸਮਾਇ॥ ਵਸਤੁਸਈਵਲਜਾਗਈਵਖਹੁਬਧਾਪਾਇ॥ ਕੇ

॥

ਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਵਿਰਿ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਈ॥ ੫॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੧
 ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ ਆਰਿ ਤੇਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੇ ਪਾਈਐ॥ ਇਕ ਸੁਨ ਪਜ ਰਿਬੇਲ ਜੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਮਿ
 ਲੈ॥ ਵਡਾ ਆਖ ਲੁਕਾਹੇ ਤੇਲੁ ਹੋਰੁ ਉਲੀ ਮਤੀ ਹੋਰੁ ਲੇਬੇਲਾ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਕਾ
 ਹਾ ਕਿਉ ਕੈਰੈ ਤੇਲੇ ਸੁਨਿ ਆਹੁ॥ ਤੇਲਾ ਮਸਾਹ ਤਕ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿ ਆਏ ਇਧੁ ਜਾਇ ॥
 ਮੁਰਖ ਅੰਧਿ ਅਅੰਧੀ ਧਾਤੁ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹੁ ਲੁਕਾਇ ਨਿ ਆਪੁ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਆਖ
 ਦਿਅਉ ਖਾਸੁ ਨ ਦਿਅਉ ਖਾਸਾ ਖਿਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ॥ ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖ ਰਿਸ ਬਦੁ ਕਾਖ
 ਰਿ ਅਗਧ ਉਧਾਇ ਨੁਰਾਤਿ॥ ਜੇਕਿ ਹੋਰੇ ਇਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੇ ਜੇ ਪੇਹੁ ਪੁਨ ਜਾਤਿ॥ ਸਭਿ ਕਾਹ ਲੁਕ
 ਰਤ ਕੇਹਾ ਘਟ ਅਉ ਘਟ ਘਟ ਬਾਪਿ॥ ਆਖ ਦਿਅਉ ਖਾਨ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਨ ਜੋਪੇ ਆਖਿ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁ ਦਿਐ ਮੇ ਮਨੁ ਹਸੀਐ ਨੇ ਮੇ ਸਾਤਿ ਆਈ॥ ਨਾਇਸੁ ਦਿਐ
 ਮਨੁ ਤਿਪਤੀਐ ਸਕਦੁ ਖਗਵਾਈ॥ ਨਾਇਸੁ ਦਿਐ ਨਉ ਉਪ ਜੇ ਨ ਮੇ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਨ
 ਮੇ ਹੀ ਸਰਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨ ਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈਐ ਨਾਨਕ ਸਿਵਲਾਈ ॥
 ੬॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਚੁਠਿ ਨ ਗੰਗੀ ਚੁਠਿ ਨ ਵੇਈ॥ ਚੁਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੁਖ ਕੀ ਭੇਈ॥ ਚੁਠਿ
 ਨ ਅੰਨੀ ਚੁਠਿ ਨ ਆਈ॥ ਚੁਠਿ ਨ ਮੀਨੁ ਵਹਿਐ ਸਰਬਾਈ॥ ਚੁਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਚੁਠਿ ਨ ਪਾ
 ਣੀ॥ ਚੁਠਿ ਨ ਪਉਲੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿ ਆਗੁ ਲੁਨੀ ਕੋਇ॥ ਮੁਰਿ ਠੇਕਿਐ
 ਤੁਹੁ ਚੁਠਾਹੋਇ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਚੁਲੀ ਆਸੁ ਚੀ ਆਜੇ ਰਹਿ ਜਲੈ ਕੋਇ॥ ਸੁਰਤੇ ਚੁ
 ਲੀ ਗਿ ਆਨਕੀ ਜੋਗਿ ਕਾਜ ਤੋਹੇਇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੁਚੁਲੀ ਸੇਤੋ ਖਕੀ ਗਿਰੀ ਕਾਸਤੁ ਦਾਨੁ॥ ਰਾਜੇ
 ਚੁਲੀ ਨਿ ਆਵਕੀ ਪੜਿ ਆਸ ਚੁਧਿ ਆਨੁ॥ ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ
 ਜਾਇ॥ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਗਤ ਕਾ ਠੇਹਿ ਪਾਣੀ ਸਰੁ ਖਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁ
 ਦਿਐ ਮੇ ਸਰੁ ਸਿਧਿ ਹੋ ਗਿਧਿ ਪਿਛੇ ਆਵੈ॥ ਨਾਇਸੁ ਦਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆ
 ਪਾਵੈ॥ ਨਾਇਸੁ ਦਿਐ ਮੇ ਸੇਤੋ ਖੁਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਪਿਆਵੈ॥ ਨਾਇਸੁ ਦਿਐ ਮੇ ਸਹਜੁ ਉ
 ਪਜੇ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਨਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ੭॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੧
 ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜਮ ਲੁਦੁ ਖੁ ਮਹ ਲੁਦੁ ਖੁ ਵਰਤ ਲੁ ਸੀਸਾਹੁ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੇ ਆਖੀਐ ਪ
 ਰਿ ਪੜਿ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਆਪੰਡਾ ਖੁਲੀ ਆਸੁ ਮੁਨਿ ਕਲਿਓ ਕੋਇ॥ ਦੁਖੁ ਵਿ
 ਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇ ਆਦੁ ਖੀ ਆਚ ਸਿ ਆਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਠਤੀ ਰਤਿ ਆਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ
 ਆਹੋਇ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਆ ਅਗੀ ਮਾਗੀ ਅਰਿ ਕੀ ਫੁਲੁ ਦਹੁ ਹੋਇ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀ

[illegible]

ਭਿੰਦਿਹਸਭਿਭਿਤੀਸਭਿਵਾਗਸਕੁਰਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿਧਰਤੀਸਭਿਕਾਗਸਕੁਪਾਦਿ
 ਪਉਲਸਭਿਸਭਿਅਗਨੀਪਤਾਨਾਸਕੁਪੁਰੀਅੰਬੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੋਅਅਕਾਗ
 ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਗਆਖਰਿਥਕਹਿਆਖਿਆਖਿਕਹਿਸਿਠ
 ਤੀਵੀਚਾਗਤਿਲੁਨਪਾਇਓਬਪੁੜੀਨਾਨਕਕੋਪੋਗਵਾਗ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਅਖੀਪਰਦੇਜੇ
 ਠਿਰਦੇਖਾਂਸਕੁਆਕਾਗਪੁਛਾਗਿਆਨੀਪੀਡਿਤਾਪੁਛੰਬੇਦਬੀਚਾਗਪੁਛੰਦੇਵਾਂਮਾਣ
 ਸਾਂਜੇਧਕਹਿਅਵਤਾਰਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਦੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਰਬਾਗਅਗੇਸਚਾ
 ਸਾਚਿਨਾਇਨਿਰਕੁਉਕੈਵਿਲੁਸਾਗਹੋਰਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅਪਿਆਅੰਧੁਬੀਚੁਗ
 ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿਯਾਏਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗ
 ਈਮਤਿਪਰਗਟੀਆਇਆਨਾਉਮੀਨਿਐਹਉਮੀਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਨਾਇ
 ਮੀਨਿਐਨਾਮੁਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਇਮੀਨਿਐਸਾਤਿਉਪਜੈਹਰਿਮੀਨਿਵਸਾ
 ਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੰਨੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਆਇਆ॥ ੧੧॥ ਸੋਲ੍ਹਕਮਃ ੧ ਹੋਰ
 ਸਹੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਹਤਿਸੁਅਗੇਤੁਧੁਆਖਾਤੁਧੁਅਗੇਤੁਧੈਸਾਧਾਰੀਮੈਅਧੋਨਾਉਸੁ
 ਜਾਖਾਜੇਤਾਅਖਲੁਸਾਹੀਸਬਟੀਭਾਖਿਆਰਾਇਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਤਾਏਰੋ
 ਅੰਲੁਸਕੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਜਾਨਸਿਆਕਿਆਚਕਰੀਜੰਜੰਮੇਕਿਆ
 ਕਾਗਸਭਿਕਾਰਲਕਰਤਕੋਰੋਵੈਵੇਰੋਵਾਗਜੇਚੁਪੈਜੇਮੀਗਿਐਵਾਤਿਕੋਰੋਵਾਤਾਗ॥
 ਇਕੁਦਾਤਸਰਮੰਗਤੇਠਿਰਿਦੇਖਰਿਅਕਾਗਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਦੀਐਜੀਵੈਦੇਵਲਹੁਗ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਸੁਗਤਿਉਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿਰੋਈ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਗੁਲਉ
 ਚੋਰੋਨਾਮੇਸੁਖਿਸੋਈ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਕੁਮੁਕਟੀਐਠਿਰਿਦੁਖੁਨੋਹੋਈ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐ
 ਸਾਧਾਰੀਐਪਾਪਾਤਿਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੋਗੁਰਤੇਨਾਉਮੀਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥ ੧੨॥
 ਸੋਲ੍ਹਕਮਃ ੧ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜਤਾਪੁਕਰੰਤਾਅਜਾਣਤਾਜਾਬੂਝੈਤਾਸੁਝੈ
 ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਾਐਕੁਕਨੋਹੋਈ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਜਾਹਉਤੇਰਤਾਸਕੁਕਿਛੁਮੇਗਾਹਉਨਾ
 ਹੀਤੁਹੋਵਹਿ॥ ਆਪਕਰਤਾਆਪਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥ ਆਪਕੋਜੇਆਪ
 ਸਦੇਰਚਨਾਹਚਿਹਚਿਵੈਖੈ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਈਸਚੁਪਵੈਧੁਰਿਐਖੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅਥਾਖੁਰੈਕਿਉਲਾਖਿਆਜਾਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਾਇਕੈਕਿਉਪਾਈਐਕਾ
 ਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਵਸਤਦਾਗਵਿਆਸਕੁਠਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਤਪਾਈਐਰਿਸ਼ਦੇਦੇਇਵਿਖਾ

ਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਹੁ ਤੇ ਇਹੁ ਹਮਿ ਲੀਐ ਭਾਈ॥ ੧੩॥ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੧ ਕਲਿਓਈ ਕਤੇ
ਮੁਈ ਖਜੋਰੇ ਆਮੁਰ ਦਹਾ॥ ਕੁਰੂ ਬੇਲਿ ਬੇਲਿ ਭਉ ਕਲਾ ਚੁਕਾ ਸਮੁਬੀ ਚਹਾ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿ
ਆਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇ ਆਮ ਦੀ ਸੋਇ॥ ਲਿਖਿ ਅਤੇ ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਰੇਇ॥ ੧ ਮਃ ੧
ਰਨੋਤਈ ਅਬੋਪੀ ਆਪੁਰ ਸੋਤੇ ਸਈ ਆਦਾ॥ ਸੀਧੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚਰੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਤਾਜੁ॥
ਸਰਮੁ ਗਇ ਆਪਰਿ ਆਪੇ ਪਤਿਉ ਠੀ ਚਈ ਨਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਦੇ ਕਰੇ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਕਾਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਹਿਰੁ ਸਮਲੇ ਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ॥ ਖਿੰਬਾ ਭੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰ
ਅਤਿ ਅਤੰਕਾਰੀ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਉਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਸ ਚੁਕਰ ਮੁਹੈ
ਕਰੇ ਮੇਗਾ ਵਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੁ ਐ ਬਜੀ ਹਰੀ॥ ੧੪॥ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੧ ਲਖ
ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ਵੇਲਖ ਜੀਵਨੁ ਕਿ ਆਖੁ ਸੀ ਆਕਿ ਆਚਾਉ॥ ਵਿਛੁੜਿ ਆਵਿ ਸੁਰੇਇ ਵਿ
ਛੋੜਾ ਦੇ ਕਪੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਹਿ ਆਮਿ ਠਾਖਾ ਜੇ ਕੀ ਠਿਹਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ॥
ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਾ ਤਲੁ ਪਾਇ ਜਾਇ॥ ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੇਵੈ ਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਤਿ ਵਿਹੁ ਤੈ ਰੋਗਾ॥ ਝਖ ਝਖ ਝਖ ਲਝ ਗੜਾ ਝਾਖਾ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇ ਝਖ ਹਿਤਿ ਨ ਪਾਸਿ॥
੧ ਮਃ ੧ ਕਪੜੁ ਕਾਨੁਰ ਗਾਇ ਆਗੀ॥ ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗਾ॥ ਸਾਦ ਸਤ ਜਕ
ਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇ ਆ॥ ਤੈ ਸਤ ਪਾਸੁ ਪੁਕਰ ਲੁਕਾਇ ਆ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ਆ॥
ਤਿਨ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇ ਆ॥ ਜੇ ਠਿਹਿ ਮਿਠਾ ਪੈਵੈ ਪਾਇ॥ ਤਉ ਕਉੜਾ ਤਲੁ ਚੁਕ ਸਿ
ਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਜਿਸੇ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿ ਆਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਨ ਕੇ ਰਿਹੈ ਮੇਧੁ ਕਪਟੇ ਬਾਹੁ ਮੇਵਾਇ ਆ॥ ਕੁਰੂ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਦੇਹੁ ਕੁਪਗਟੀ
ਆਇ ਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਇ ਸੁਨਿ ਕਲੇ ਨਾਨਕ ਪੈਵੈ ਪਾਇ ਆ॥ ਕੁਰੂ ਲਾਸ ਚਿਲਾਗਿ ਆਇ
ਹੋ ਜੇਨੀ ਪਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਬੀਜੈ ਸੇਖਾ ਵਲਾ ਕਰੇ ਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ॥ ੧੫॥ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੨
ਕਬਾਕੁ ਲੀਬੇ ਦੀ ਆਲੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਹਾ॥ ਦੇਵੇ ਲੇਲਾ ਲੇਲੇ ਦੇਲਾ ਨਹਿ ਸੁਗਰੀ
ਅਵਤਗਾ॥ ਉਤਮ ਮਧਿ ਮਜਾਤੀ॥ ਜਿਨ ਸੀ ਕਹਿ ਮਿਠੇ ਵੇਸੇ ਸਾਹਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਤਤੁ
ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰ
ਤੀ ਕਹਿ ਮਧਿ ਆਈ॥ ਪੁਕਰੁ ਸਾਜਿ ਪੁਕਰੇ ਮੇਵਿ ਚਿਰੇ ਬੇਪੁਕਰੇ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਗ
ਹੁ ਉਮੈ ਤੇ ਤੈ ਕਉੜੈ ਲਿਖੀ ਐ ਸੇਖੈ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਬੇਦੁ ਪੁਕਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਗਨਾਨਕ
ਕਾਬੀਉ॥ ਜੇ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖਾਣਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਸਪੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੇ ਸਚ

ਨਉ। ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗੈ ਵਗਹ ਪਾਈ ਐਥਾ ਉ। ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗਾਸਿ
 ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਗਸੀਬਾ ਹਾਲ ਦਿਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਸੀ ਅਰੁ ਸਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਐ
 ਬਹੁ ਦੁਧੁ ਪੀਆਇਆ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅਰਿੰਨੁ ਨ ਰਿਜਈ ਪਬਨੁ ਨ ਵਾਇਆ ਬਿਖੁ
 ਮਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚੀ ਐ ਬਿਖੁ ਕਾਠੁ ਲੁਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਰ
 ਬਿਖੁ ਲਾਹਿ ਜਾਇਆ। ੧੬॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਮਗਨਿ ਮੁਰਤੁ ਖੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਬਿਭਿ
 ਨ ਵਾਗ ਇਕਨੀ ਲਾਇਆ ਇਕਿ ਲਾਇ ਚਲੇ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਕਰਗ ਇਕਨੇ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ
 ਇਕਨੀ ਹੋਈ ਸਾਗ ਸਲ ਸਕਰ ਸਲੇ ਦਮਾ ਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਗ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛੁਰ
 ਕੀ ਕੀ ਠਿਹਿ ਹੋਈ ਸਾਗ। ੧ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਰਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦੋ ਕੋਟੁ। ਕੀ
 ਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾ ਲਿਆ ਬੋਟੁ ਵੇਜੀ ਆਬੋਟੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸ
 ਟੁ ਹੈ ਨਕਵ ਢੇ ਨਕਵ ਢਾਇਆ ਮਹਾ ਕਰੁ ਪਦੁ ਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ਕਲ
 ਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਗਾਇਆ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
 ਮਤ ਕਰਹੁ ਗਬਿਲੇ ਹੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁ
 ਖ ਪਾਇਆ। ੧੭॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਸਭ ਕੋਈ ਰੈਖ ਸਮਕਾ ਖਸਮ ਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ। ਹੁ
 ਕ ਮੁਪਛਾ ਲੈਖ ਸਮਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਬੁਰਾਨ ਦੀ
 ਸੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸਹਿ ਲਾਆਇ ਆਸੋਇ। ੧ ਮਃ ੪
 ਸਭ ਨਾਦਾ ਤਾ ਆਪਿ ਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣੁ ਹੁਗਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਹਿ ਜਿਨ
 ਸੇਵਿ ਆਹਰਿ ਦਾਤਾ ਹੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਿਰੇ ਦੇ ਸਾਤਿ ਹੈ ਨਉ ਉਗਵਿ ਆ
 ਇਆ ਜਪਤ ਪਤੀਰ ਬਸੰਜ ਮਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪੁਕਰਾਇਆ ਹਿਰਦਾ ਸੁਪੁ ਹਰਿ ਸੇਵ ਦੇ ਸੋਹਿਗੁ
 ਲਗਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਵੈ ਕਾਵ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇ
 ਲਿ ਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ। ੧੮॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਧਨ ਵੰਤਾ ਵਿਵਹੀ ਕੋਹੇ ਅ
 ਵਹੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨੁ ਜਿਤੁ ਦਿਨ ਵਿਸਰੈ ਨਉ। ੧ ਸੁਰਜੁ ਚ
 ਕੈ ਵਿਜੇ ਗਿਸਕ ਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤ ਕੋ ਗੋ ਕੋਈ ਹਰੈ ਕੋ ਜਿਲੇ। ਸਭੁ ਕੋ ਕਰ
 ਆਨੁ ਕਿ ਆਖ ਦਿਕ ਹਨਿ ਬੀਮੀ ਐ। ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਛੁਕ ਕਚਾਏ ਢਰਿ ਪਵੈ ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿ ਬਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ

ਪਟਿਚਾਨਣ ਅਨੇਗੁਗਵਾਇਆ। ਲੇਤਾਪਾਗਸਿਰੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਤੇਇਆਇਆ। ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ ਨਉਪਾਈਐ ਮਿਲਿਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆਇਆ। ਜਿਨਕੈਪੈਤੈਪੁਨੁਹੋਤਿ
ਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਸੋਲ੍ਹਕਮਃ ੧ ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਲਿਖਿ
ਲਿਖਿਵੇਚਹਿਨਉ। ਬੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜਕੈਖਯਵੈਕੈਕਿਆਬਾਉ। ਸਚੈਸਹੇਮੇਬਧੇ
ਅੰਗੇਲਹਹਿਨਦਾਇ। ਅਕਲਿਏਹਨਆਖੀਐ ਅਕਲਿਗਵਾਈਐਬਾਇ। ਅ
ਕਲੀਸਾਰਿਬੁਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨੁ। ਅਕਲੀਪੜਿਕੈਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀਕੀ
ਚੈਦਾਨੁ। ਨਾਨਕਅਖੈਗੁਪੁਏਹੁਹਿਗਲਮੈਤਨੁ॥ ੧ ਮਃ ੨ ਜੈਸਾਕਰੋਕਹਾਵੈਤੈ
ਸਾਐਸੀਬਨੀਜਗੁਗਤਿ। ਹੋਵਹਿਲਿਛੁਤਿਛੁਤਨਹੋਵਹਿਐਸੀਕਹੀਐਸੁਗਤਿ। ਜੇਓ
ਸੁਇਵੈਸੇਫਲੁਪਾਏਤਨਾਨਕਕਹੀਐਮੁਗਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਿਰਖੁਹੋਅੰਮ੍ਰਿਤਗਸਿਫਲਿਆ। ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੇਲਹੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਆ। ਸ
ਤਿਗੁਰਕੈਕਹੈਜੇਚਲੈਹਰਿਸੇਤੀਗਲਿਆ। ਜਮੁਕਾਲੁਜੇਹਿਨਸਕਈਪਟਿਚਾਨਣੁਬ
ਲਿਆ। ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਠਿਰਿਗਗਤਿਨਗਲਿਆ॥ ੨੬॥ ਸੋਲ੍ਹਕਮਃ ੧
ਸਚੁਵਰਤੁਸੰਤੋਖਤੀਰਬੁਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਇਸਨਾਨੁ। ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਆਜਪ
ਮਾਲੀਤੇਮਾਲੁਸਪਰਧਾਨ। ਜੁਗਤਿਧੋਤੀਸੁਗਤਿਚਉਕਾਤਿਲੁਕਕਰਲੀਹੋਇ। ਕਾਉ
ਕੇਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਤੋਕਈਕੋਇ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਨਉਮੀਨੇਮੁਸਚੁਜੇਕਰੈ। ਕਮ
ਕੁਪੁਤਿਸਨਾਉਚਰੈ। ਦਸਮੀਦਸੇਦੁਆਰਜੇਠਕੈਏਕਾਦਸੀਇਕੁਕਰਿਜਲੈ। ਦੁਆਦ
ਸੀਪੰਚਵਸਗਤਿਕਰਿਗੇਬੇਤਉਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੈ। ਐਸਾਵਰਤੁਹੀਜੈਪਾਠੈਹੋਰਬਹੁਤੁ
ਸਿਖਕਿਆਈਜੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਪਤਿਗਜੇਰੰਕਗਾਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਮਾਇ
ਆ। ਕਰਿਕਰਿਹੋਤੁਵਧਾਇਦੇਪਰਦਰਬੁਚੁਗਾਇਆ। ਪੁੜਕਲਤਨਵਿਸਹਹਿਬ
ਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਆ। ਵੇਖਾਇਆਤੀਮਾਇਆਪੁਰਿਗਈਪਛੁਤਹਿਪੁਛੁਤਾਇਆ।
ਜਮਦਰਿਬਧੇਸਾਗੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਕਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਸੋਲ੍ਹਕਮਃ ੧ ਗਿਆ
ਨਵਿਪੁਲਾਗਾਵੈਗੀਤ। ਭੁਖੇਮੁਲਾਘੋਮਸੀਤਿ। ਮਖਟੁਹੋਇਕੈਕੰਨਪੜਾਏ। ਠਕੁਰ
ਕਰੈਹੋਰਜਾਤਿਗਵਾਏ। ਗੁਰਪੀਰਸਦਾਏਮੰਗਲਜਾਇ। ਤਕੈਮੁਖਿਨਲਗੀਐਪਾ
ਇ। ਪਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਯਬਹੁਦੇਇ। ਨਾਨਕਗੁਪਛੁਲਹਿਸੇਇ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਮਨ
ਹੁਜਿਅਧੇਕੁਪਕਰਿਆਬਿਰਦੁਨਜਲਨੀ। ਮਨਿਅਧੇਉਧੇਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕ

ਹੁਪਾਇਕਿਕਿਜਲਪਿਕਿਕਿਅਬੁਝਤਿਤੇਨਸੁਘੜਸਹੁਪਾਇਕਨਨਦਨਬੇਦਨਗੀ
 ਅਹਸੁਰਸਕਸਨਜਲੰਤਾਇਕਨਸੁਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਾਇਸਹਅਖਰਕਾਕੇਉਨਪਤਿ ॥
 ਨਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਗਜਿਬਿਨੁਗੁਲਗਰਬੁਕਰੰਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਰਪਾਵਿਤੁਏਧਨੁਸੇਪੇਮਾਇਆ॥ ਹਰਿਅਗਬਿਜੇਖਰਚਦੇਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਗਰਿ
 ਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤਿਨਤੇਟਿਨਆਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਵਦਾਮਾਇਆਸਦਿਪਾ
 ਇਆ॥ ਨਨਕਕਤਗਤਾਉਗਚਿਤਿਨਆਵਈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਤੁਕਾਗੀ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਜਿਨਾਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਗਿ
 ਹੁਕਟਬਸਹਿਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚੈਬੈਗਾਗੀ॥ ੧ ਮਃ ੪ ਗਲ
 ਤੈਸੇਵਨੇਏਵਈਕੀਥਾਇਨਪਾਇ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਸਚਿਨਲੋਗਕਾਉ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਪਿਆਰਨਥਗਈਮਨਾਠਿਆਵੈਜਾਇ॥ ਜੇਇਕਵਖਅਗਾਹਕੇਰੇਤਾਵਸਵਖ
 ਪਿਛਾਹਾਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਾਹਿਸਤਿਗੁਰਕਾਇ॥ ਆਪੁਗਵਾ
 ਇਸਤਿਗੁਰੁਨਾਮਿਲੈਸਹਜੇਹੈਸਮਾਇ॥ ਨਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਵੀਸੇਰੇਸਚੈਮੋਲਿਮਿ
 ਥਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨਸਾਧੁਕਕਹਾਇਏਕੋਹਲੁਨਪਾਈ॥ ਗੜਮੰਦਗ
 ਚਗੀਗੀਆਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਸੋਇਨਸਾਖਤਿਪਉਲਵੇਗਧਿਗੁਪਿਗੁਜਤੁਗ
 ਈ॥ ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਿਬਹੁਮੇਲੁਵਧਾਈ॥ ਨਨਕਜੇਦੇਵੈਤਿਸੇਨਜਲ
 ਨੀਮਨਮੁਖਦੁਖਧਾਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੜਿਖਪੜਿਖੰਡਿਤਸੇਨੀਥਕੇਦੇਸਤ
 ਰਕਵਿਥਕੇਕੇਖਧਾਗੀ॥ ਦੂਜੈਕਾਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁਲਾਗਾਅਤਿਕਾਗੀ॥ ਮੁ
 ਰਖਅਪੈ॥ ਤੈਗੁਲਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੋਬਿਉਹਗੀ॥ ਅਦਰਿਕਪਦੁਉਦੁਰੁਕਲਕੇਤਾ
 ਈਪਾਠਪੜਹਿਗਵਾਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੇਸੁਖੁਪਾਇਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਗੀ॥
 ਨਨਕਪੜਲਾਗੁਲਨਾਇਕਨਾਉਰੈਬੁਝੈਕੇਬੀਚਗੀ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਨਗੇਆਵਲਾਨ
 ਗੇਜਲਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾਇਆਕਿਅਕੀਜੈ॥ ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੇਈਸੇਜਾਇਗਾਹੇਸੁਕਿ
 ਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਵੈਸੁਕਾਲਾਮੰਨੇਸਹਜੇਹਰਿਗੁਪੀਜੈ॥ ਨਨਕਸੁਖੁਦਾਤਾ
 ਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਸਨਹਮੁਰਵੀਜੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੜਿਕਾਇਆਸੀਗਾਹਬਹੁ
 ਕਾਤਿਬਲਾਈ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਕਤੀਠਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮਾਈ॥ ਥਾਥਸੁਪਦਦੁਲੀ
 ਚਿਆਬਹੁਸਕਾਬਲਾਈ॥ ਦੁਖੁਖਲਾਦੁਖੁਭੇਗਲਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨ

ਸਾਕਗਤਿ ਅਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
 ਆਜਿ ਨ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਆਕਰਮੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਿ
 ਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਇਹ ਰਿਦਿ ਰਿਸਦੇ ਦੁਈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਲੁਮਿ ਲੇਖੇ ਦੇਰੇ ਸੇ
 ਵ ਕਰਿ ਤੋਹੋਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਯੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ
 ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ੨੮॥ ਸੋਲ੍ਹਕੁ ਮਯੁ ੩ ਗੁਰ ਕਾਰਿ
 ਆਜੈ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੁਸੁਖੁ ਸਭਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਲੀ ਕੁਠਿ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਗੁ ॥ ੧
 ਮਃ ੩ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣ ਨਾਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨੇਮੇ ਸਾਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਕੁਲੇ ਜੇ ਚਲੇ ਬਹੁ ਕੁਨਿਆ
 ਵਲੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵਲ ਜਾਣਦੇਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਤ
 ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਸ ਨਕੀ ਪਿਆਸੈ ਦਰਸਨਿ ਤਿਪਤਾਇ ॥
 ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਪੜੀ ਨਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖ ਮਰਾਮਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਇ ਦਿਖਾਇ ਆਗਵਿ
 ਹਰਿ ਆਸਭੁ ਬਾਇ ॥ ਸੁਤਿ ਆਖਿ ਆਪਿ ਉਠਾਇ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨੯
 ਸੋਲ੍ਹਕੁ ਮਃ ੩ ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲਿ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅੰਕੁਰਾ ॥ ਬਾਉ
 ਕੁ ਬਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤ ਵਹਿ ਬਿਕਰਾ ॥ ਦਰਸਾ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਰਿ ਕੁ
 ਰਿਆਗਾ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਨ ਆਖੈ
 ਐਸੁ ਕੁਵਰੇ ਤੇ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਗਾਥਿਆ
 ਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਗਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਾਸਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵ
 ਸਿਆਸੇਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕ ਬਹੁ ਜੀਵ ਲੁਯਾਇਆ ਨਿ
 ਤ ਜੀਵ ਲਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜਿ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲ ਵਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ
 ਆਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਲੁਮਿ ਨਾ ਲੇਖਾ ਸਾਵਧਾਨੈ ਬੋਤਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ
 ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਵਾਸਿਆ ॥ ੩॥ ਸੋਲ੍ਹਕੁ ਮਃ ੩ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੀਡਿਤ ਵਾਟੁ
 ਵਖਾਲਦੇ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈ ਕੁਇਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੁਰਖ ਮਿਲੈ ਸ
 ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਤੇਤਿ ਸੈਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਜਮ ਕਾ ਠਹਾਰਾ ਗਯੁ ਨ
 ਕਟੀਐ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਆਤਿ ਨ ਆਇ ॥ ਅਨਹਿ ਨੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇਨ ਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੩
 ਸਚੁ ਵਲੈ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੇਰੀ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਕੁਲੇ ਜੇ ਚਲਿ ਸਹ

ਗੋਬਿੰਦਾਤਿਨੇਪੁਬਹਿਸੰਦੁਪਕਾਇਆਇਸਦਾਸਕੁਕਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪੁਰੁਕਾਇਆਕਿਉ
 ਹਰੀਐਬਿਹੁਜਗਿਕੇਕਦੁਉਪਾਇਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਚਕਰੀਬਿਹੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ
 ਨਨਕਬਖਸਿਮਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੩੩ ਸੋਲੋਕਮਃ ੩ ਮਾਇ
 ਅਮੋਰਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕਭੁਉਤੇਤੁਅਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਥਿਦਿਮਨਿਵਸੇ
 ਦਰਗਹੋਮੇਖਦੁਆਗਾਨਨਕਅਪੇਮੋਲਿਖਏਅਪੇਬਖਸਲੁਹੁ॥ ੧ ਮਃ ੪
 ਨਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਪੜੀਨਜੀਵਣਵਿਸੇਸੇਨਬਿਦਾਤਿਸੁਮਿਉਕਿਉਮਨਹੁਸੀਐ
 ਜਿਸਹਿਤਮਾਗੀਚੈਦਾ॥੨੧॥ ਮਃ ੪ ਸਾਵਣੁਆਇਆਇਸਮਝਿਮਹਿਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਧਿਆਇਦੁਖਕੁਖਕਾੜਾਸਕੁਚੁਕਾਇਸੀਮੀਹੁਵੁਠਾਛੁਬਗਲਾਇ॥ਸਕੁਧ
 ਗਤਿਕੁਈਹਰੀਆਵਲੀਅਨੁਜਮਿਅਬੋਲਲਾਇ॥ਹਰਿਅਚੈਤੁਬੁਝਾਵੈਕ੍ਰਿਪਕ
 ਰਿਹਰਿਅਪੇਪਾਵੈਥਾਇ॥ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਪੁਚੁਅੰਤੈਲਏਫੁਡਾਇ॥
 ਹਰਿਕੀਰਤਿਕੁਗਤਿਅਨੰਦੁਜੇਸਦਾਸੁਖਵਸੇਮਨਿਆਇਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਹ
 ਧਿਆਤਿਨਦੁਖਕੁਖਲਹਿਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੋਪੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇ
 ਹੁਸੁਕਾਇ॥ ੩ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜ੍ਹੇਸਵਾਈਆਤੁਸਿ
 ਦੇਵੈਆਪਦਾਇਆਸੁਨਛੋਪੇਛੁਪਾਈਆਹਿਰੈਕਵਲੁਪਗਾਸੁਉਨਮਨਿਲਿਵ
 ਲਾਈਆਜੇਕੋਕਰੇਓਸਦੀਰੀਸਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ॥ਨਨਕਅਪਾੜੈਕੋਇਨਸ
 ਕਈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੩੪॥ ਸੋਲੋਕਮਃ ੩ ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁ
 ਹੋਤਿਸੁਨਾਇਸਿਆਲਪਨਚਲਈਨਪੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਹਣਾਇ
 ਪਵੈਮਨਿਲਏਰਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਡੰਡੁਨਥਗਈਹਉਮੈਵਿਚਰੁਜਾਇ॥ਨਨਕ
 ਸੇਵਕੁਸੇਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਦਾਤਿਜੇਤਿਸਕੁਸੁ
 ਗਤਿਤੇਰੀ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਲਪਹਉਮੈਮੇਰੀ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਲੋਤਿਮੋਰਿਵਿਆ
 ਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨਚੁਕੈਛੇਰੀ॥ਨਨਕਆਪਕਰਾਏਕਰਤਾਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸਾਈਗਲਿ
 ਚੰਗਰੀ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਖਾਲਸਚੁਪੇਨਲਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਗੁਗੁਰਪੁਰੇ
 ਮੇਲਾਇਆਪੁਰੁਦੇਵਲਹੁ॥ਕਾਗਿਪੁਰਾਤਿਨਾਜਾਗਿਆਯਪਿਆਨਿਰਕਹੁ॥ਸਾ
 ਧੁਸੀਗਤਿਲਗਿਆਤਹਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਨਨਕਸਿਛਤਿਸਲਾਹਕਰਿਖੁਕੁਕਾਜੈਕਹੁ॥
 ੩੫ ਸੋਲੋਕਮਃ ੫ ਸਚੇਜੀਅਸਮਾਇਅਪਲੀਮਿਹਕਹੁ॥ਅਨੁਪਲੀਮੁ

ਚੁਓਪਾਇਦੁਖਦਾਲਦੁਭੰਨਿਤਗੁ। ਅਹਦਾਸਿਸੁਲੀਦਾਤਹੋਈਸਿਸਟਿਠਗੁ। ਲੇਵਹੁ
ਕੀਠਿਲਗਾਇਅਪਦਾਸਕੁਹਗੁ। ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਕਾਸਠਲੁਪਹੁ॥ ੨੪
ਵੇਠਮੇਘਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਕਰਤਾਹਿ। ਰਿਜਕਓਪਾਇਓਨੁਅਗਲਾਠੀਢਿਪਈਸੇ
ਸਾਗਿ। ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਾਗ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕਾਸ
ਪਲੀਸਚੇਸਿਰਜਲੁਹਗੁ। ਕੀਤਾਏਕੁਹਿਸੋਕਹਰਿਨਨਕਸਦਬਲਿਹਗੁ॥ ੨੫

ਪਉੜੀ॥ ਵਡਾਆਪਿਅਗੀਮੁਹੈਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਵਿਗ
ਸਿਆਅੰਤਰਿਸੀਤਿਆਈ॥ ਸਰੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੈਰਾਈ॥ ਆਪਿਨਾਥੁ
ਸਰਨਾਥੀਅਨੁਸਰੁਪੁਕਮਿਚਲਾਈ॥ ਨਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੋਕਹੇਸਰਚਲੇਰਜਾਈ॥
੩੬॥ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸਾਹਿਬਾਣੀਕਗਤਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਓਕੀ॥ ਕਹਨਗਰਬਸਿਥੇਹੀ
ਬਾਤਾ। ਮਨਦਸਨਾਜੁਟਕਾਚਾਰਿਗਾਠੀਐਟੇਢੇਟੇਢੇਜਤਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਬਹੁਤਪੁਤਾ
ਪੁਗਾਉਸਉਪਏਦੁਇਲਖਟਕਾਬਹਾਤਾ। ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੀਕਹਹੁਸਾਹਿਬੀਜੇਸੈਬਨਹ
ਰਪਾਤਾ॥ ੧ ਨੋਕਉਲੈਆਇਓਇਹੁਪਨੁਨੋਕਉਲੈਜਾਤਾ। ਗਵਨਹੁਤੇਆਧਿਕਵ
ਤਪਾਤਿਖਿਨਮਹਿੰਗਏਬਿਥਾਤਾ॥ ੨ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਬਿਰਪੁਜਪੁਜੇਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪਾਤਾ॥ ਇਤਪਿਤਾਬਨਿਤਸੁਤਸੰਪਤਿਅੰਤਿਨਚਲਤਸੰਗਤਾ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤ
ਹੈਗੇਬਿੰਦਤੇਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤਾ॥ ੩। ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਸੰਪਤਿਅੰਤਿਨਚਲ
ਤਸੰਗਾਤਾ। ਕਹਤਕਬੀਰਗਾਮਕੁਜੁਬਉਰੇਜਨਮੁਅਕਾਰਬਜਾਤਾ॥ ੪॥ ੧ ਸਾਹੰਗ
ਗਜਾਸ੍ਰਮਮਿਤਿਨਹੀਜਨੀਤੇਹੀ॥ ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਹਉਚੇਹੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਹਸੋਤੇ
ਜਾਇਸੁਰੇਵਤੁਆਵੈਰੇਵਤੁਜਾਇਸੁਹਸੈ॥ ਬਸਤੇਹੋਇਹੋਇਸੁਉਜਹਉਜਹੋਇ
ਸੁਬਸੈ॥ ੧ ਜਲਤੇਬਲਕਰਿਬਲਤੇਕੁਆਕੁਪਤੇਮੇਹੁਕਹਾਵੈ॥ ਧਰਤੀਤੇਅਕਾਸ
ਚਢਾਵੈਚਢੇਅਕਾਸਗਿਹਾਵੈ॥ ੨ ਭੇਖਾਹੀਤੇਹਾਜੁਕਹਾਵੈਹਾਜਤੇਭੇਖਾਹੀ॥ ਖਲਮੁ
ਹਖਤੇਪੰਡਿਤੁਕਰਿਬਪੰਡਿਤਤੇਮੁਗਧਾਹੀ॥ ੩ ਨਾਹੀਤੇਜੇਪੁਰਖੁਕਹਾਵੈਪੁਰਖਨਤੇ
ਜੇਨਾਹੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸਾਧੂਕਪ੍ਰੀਤਮੁਤਿਸੁਮੁਗਤਿਬਲਿਹਾਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਾਹੰਗ

ਹਰਿਬਿਨੁਕੁੰਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨਕਾ। ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈ ਸੁਤਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲੋਗੋ ਸਭ ਫਨ
ਕਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਅਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਾ ਬਾਧਿ ਪੁਕਿਅ ਰਹਵਾ ਸਾਧਨਕਾ। ਕਹਾ ਬਿ
ਸਾਸਾਇ ਸਭ ਭੈ ਕਾਇਤ ਨ ਕਲਾਗੈ ਠਨਕਾ॥ ੧ ਸਗਲ ਪਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਪੁ
ਰਿਬਾਛੁ ਉਸਭ ਜਨਕਾ। ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹਰੇ ਸੰਤ ਹੁਇ ਪੁਮਨੁ ਉਡਨ ਪਖੇ ਹੁ ਬਨਕਾ॥

੨॥ ੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਸਾਹੰਗ ਬਾਲੀ ਨ ਮਦੇ ਉਜੀਓ ਕੀ॥

ਕਾਇ ਮਨ ਬਿਖਿਅ ਬਨ ਜਾਇ

ਭੁਲੇਹੇ ਠਗ ਮੁਗੀਆਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਪਾਨੀ ਮਾਰਿਹੈ। ਕਾਲਜਾ ਸਕੀ ਸੁਧਿ
ਨਹੀ ਲਹੈ। ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਆਦੀ ਲੀਲਿ ਤੇ ਲੇਹਾ। ਐਸੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਬਾਧਿਓ ਮੇਹਾ॥ ੧
ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੰਚੈ ਅਪਾਗ। ਮਧੁ ਲੀਨ ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਦੁਹਾ। ਗਊ ਬਾਛੁ ਕਓ ਸੰਚੈ ਖੀ
ਰਾ। ਗਲਾ ਬਾਧਿ ਦੁਹਿ ਲੇਇ ਅਹੀਗ॥ ੨ ਮਾਇਅ ਕਾਰਨ ਸੁਮੁ ਅਤਿ ਕੋਗੇ। ਸੋਮਾਇ
ਅਲੇ ਗਏ ਪੋਗੇ। ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੁੜਾ। ਧਨੁ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਹੁਇ ਗਇਓ ਧੁ
ਕਿ॥ ੩ ਕਾਸੇ ਕੁਧ ਤਿਸਨ ਅਤਿ ਜਗੇ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੋਗੇ। ਕਹਤ ਨ ਮਦੇ
ਉਤਾਰੀਆਇ। ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੁਜੀ ਐਰ ਗਵਾਨ॥ ੪॥ ੧ ਸਾਹੰਗ। ਬਧਹ ਕੀ
ਨੋਹਰ ਮਾਧ ਉਮੇ ਸਿਉ। ਠਕੁਰ ਤੇਜਨ ਜਨ ਤੇ ਠਕੁਰ ਬੇਲੁ ਪਹਿਓ ਤੈ ਤੇ ਸਿਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ।
ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁ ਗਾ ਆਪਨ ਆਪ ਲਗਾਵੈ ਪੁਜਾ। ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ਪੈ ਜਲੁ ਕ
ਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੁਜਾ॥ ੧ ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਨ ਚੈ ਆਪ ਬਜਾਵੈ ਭੁਗਾ। ਕਹਤ
ਨਾਸ ਦੇਉ ਤੁਮੈ ਠਕੁਰ ਜਨੁ ਉਹਾ ਤੁਪੁਗਾ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਹੰਗ ਦਾਸ ਅਨਿਨ
ਮੋਹਿ ਨਿਜ ਰੂਪਾ। ਦਹਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ ਤਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤੁ ਕਤਿ ਕਰਤ ਹਿ। ਰੂਪਾ॥
੧ ਹਰਾਉ। ਮੇਰੀ ਬਾਧੀ ਰਗਤੁ ਛਡਵੈ ਬਾਧੈ ਰਗਤੁ ਨ ਛੂਟੈ ਮੇਰਿ। ਏਕ ਸੇਮੇ ਮੋਕਉ
ਗਹਿ ਬਾਧੈ ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੇਧੈ ਜਬਾ ਬੁਨਹੋਇ॥ ੧ ਮੈਗੁ ਨ ਬੰਸ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ
ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸਾ। ਨਾ ਮਦੇ ਵਜ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈ ਸੇ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਗਾਸਾ॥

੨॥ ੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰ ਸਾਹੰਗ ਪਰਮਾਨ ਦ ਜੀਓ ਕੀ॥

ਤੈਨਹੁ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ। ਅਨਪਾ

ਵਨੀ ਰਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਰੂਪੇ ਦਨੁ ਨ ਦੀਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰਿਪੁ
ਨਾ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਕੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦਵਾ। ਪਗਨਿ ਦਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਨਿਹ ਫਲ ਕੁਈ

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਯਾ १ ਚਉਪਦੋ ॥ ਘਰੁ १ ਖਾਲੀ ਦੁਸਲਾ
ਸਉਲਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧਿਗੁਜਰਿ
ਵਲੁਨ ਹੀਰੁ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਲੀਏ ਕੋਨਾ ਮੁਸਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ
ਜਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਸੇਵਹਿ ਹਰਿ ਨ
ਹੀ ॥ ਤੁੰ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭ ਕਾ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉਤ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੁਚੈ ਹੋ ਜੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਜਪੁ ਹੋ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਮੇਥੈ ਹੋ ਜੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇਹੀ ਹੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹੀ ਤੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਹੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਮਾਯਾ १ ਕਰਉ
ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਿ ਵਰੁ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਲਿਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ
ਮਨੁ ਮੋਹਾ ਲਾਭ ਤੀਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨ ਮੋਹ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ
ਸੁਹਾਨੀ ਹੀ ਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਲੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖੀ ਵਰਕਾਮ
ਦਿਖਾ ਅਗੀਜਿ ਸੁਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਹਿ ਕਈ ਸੇਹ ਗਾਇ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਵਗਛੁ ਆਗਿ ਰਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸ ਬਿਰੁਵਰ ਸੇ
ਹ ਗੁਰ ਹੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋ ਬੁਤਿ ਸੁਕ ਦੇਨ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣ ਕਰ ਪਾਕਈ ॥ ੩ ॥
ਆਵਲੁ ਜਾਣੁ ਨ ਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹ ਚਲੁ ਪੁਰੋਗੁਰ ਕੀਓ ਟਗਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਨਾ ਮੁਜ ਪਿਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹ ਗਇ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਾਯਾ ੧ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾ
ਮਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਰਸਨ ਪਰਨ ਹੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਬਿਖੁਖਾਈ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਬੂਟੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਅਜਗ
ਹਿ ਭਾਰਿਲ ਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਹਿ ਜਨ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁ
ਹਾਇਆ ॥ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਜੋਨਿ ਭੈ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਗਾਥੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੀ
ਗਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿਨਾ ਤੇ ਹਰਿ ਕਨ ਮੁਨ ਭਾਇਆ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ
ਅਜ ਤੋ ਕੇਤਤ ਹੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਸਟ ਕੀ ਕ੍ਰਿਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ਉਤ ਹੀ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਅਧਿਕ ਸੁਆਹੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਹਰ

ਸਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾਘੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਇਨਸੇਤਉਬਲਿਬਲਿਗੁ
 ਹਕਰਤਾਗਾਮਨੀਚੁਏਤੇਹੀਲਮਤਿਤੂਠੇਤੁਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਅਤਮੁਚੀਨਿ
 ਤਤਤੁਤਹਲਸਚੁਤਹੇਤਰਣਹਾ॥ ੩ ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਕਹਾਗੁਣਤੇਹੇਕਿਆਕਿਆ
 ਕਬਉਅਪਾਗਾਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁਐਜੇਨੀਤੁਨਾਥਾਨਾਥਨਹਾ॥ ਕਿਸੁਪ
 ਹਿਦੇਖਿਕਹਉਤੁਕੇਸਾਸਭਿਜਚਕਤੁਦਾਤਾ॥ ਕਗਤਿਹੀਲੁਨਾਨਕੁਦਹਿਦੇਖਹਉਇ
 ਕੁਨਾਮੁਮਿਲੇਓਰਿਹਾ॥੪॥੩॥ ਮਥਰਮਹਲ ੧ ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸੁਆਦੁਨਜਾ
 ਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕਮਲਾਨੀ॥ਕਈਨਿਹਾਸੀਕਰਮਕੀਠਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਕਰਮਿਤੁ
 ਲਾਨੀ॥੧ ਬਰਸੁਘਨਮੇਹਾਪਿਰੁਪਹਿਆਇਆ॥ਬਲਿਜਾਵਾਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿ
 ਹਰਿਪੁਰੁਆਇਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਹਾਉ॥ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭ
 ਗਤਿਸੁਭਵੀ॥ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਚੁਗਿਚੁਗਿਭਗਤਿਸੁਭਵੀ॥੨੭
 ਮਥਰੇਤ੍ਰਿਕਵਲਜਗੁਤੁਮਹਾਤੁਮੇਹਾਤਉਤੇਗਾਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ
 ਬਹੁਰਿਨਕੁਵਜਲਿਠੇਗਾ॥ ੩ ਅਪੁਨੇਪਿਰੁਹਰਿਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨਸਾਚਸੀਗਾ
 ਗਾ॥ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨੁਸਿਉਸਚੁਸਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧੋਗੇ॥ ੪ ਮੁਕਤਿਭਈਬੀਧਨਗੁ
 ਰਿਖੇਸੇਸਬਦਿਸੁਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਹਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾ
 ਈ॥੫॥੪ ਮਥਰਮਹਲ ੧ ਪਹਦਾਹਾਪਰਸਨੁਪਰਥੇਰਾਤਉਮੈਬੈਬੈਬਿਕਰਾਦੁਸ
 ਟਭਾਉਤਜਿਨਿਦਪਹਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੇਸੁਚੰਡਾ॥੧ ਮਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਗਾਰੀਤ
 ਰਿਅਮਿਤੁਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਤਨੁਆਚਾ॥੧ ਹਾਉ॥ਦੁਖਸੁਖਦੇਉ
 ਸਮਕਰਿਜੇਨੈਥੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰਾਸੁਰਸੇਬੁਧਿਸੁਗਤਿਨਾਮਿਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿ
 ਆਗਾ॥੨ ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦੇਵਲਹੁਗਾਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੇਈ
 ਜਨੁਪਾਇਜਿਸੇਨਦਰਿਕੇਕਰਤਗਾ॥੩ ਕਾਇਆਮਯੁਮੰਦਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸੁਮਹਿਗਾਖੀਜੇ
 ਤਿਅਪਾਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾ॥੪॥੫ ਮਥਰਮਹਲ ੨
 ੫੪ ੨ ਪਵੇਲੇਪਾਣੀਜਲੇਜਾਤਿ॥ਕਾਇਆਅਗਨਿਕਰੇਨਿਰੰਗਤਿ॥ਜੰਮਹਿਜੀਅ
 ਜਾਣੇਜੇਥਾਉ॥ਸੁਰਤਪਾਤਿਤੁਤਾਕਨਾਉ॥ਗੁਲਗੋਬਿਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ॥ਅਲਹੀਠਾ
 ਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਇ॥ਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ॥੧ ਹਾਉ॥ਉਪਹਿਦਰਿਅਸਮਾ
 ਨਿਪਾਇਆਲਿਕਿਉਕਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਵੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਜੇਪ੍ਰੇਰਿਆਇਕੋਈਜੇਲੇ

ਕੈਸਾਨਉ॥ ੨ ਕਬਨੀਬਦਨੀਹੈਨਿਕੁਗੀਤ॥ ਸੋਭੁਏਹੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿ
ਹੈਐਵਿਧਾਇ॥ ਸੋਪੁਰਖੁਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੩ ਜਾਤਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੋਹੈਇ॥ ਤਕਾਕ
ਹੁਕੁਹੁਕੋਇ॥ ਵਿਚਿਸਨਾਤਿਸੇਵਕੁਹੈਇ॥ ਨਾਨਕਪਲੀਆਪਾਰਿਐਸੇਇ॥ ੪॥੬

ਮਥਾਹਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁਵੈਛੋੜਾਇਕੁਦੁਖੁਰੁਖਾ॥ ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਿਵਾਰਜਮਦੂਤਾ॥
ਇਕੁਦੁਖੁਹੋਗੁਯਗੋਤਨਿਸਾਇ॥ ਵੈਦਨੋਭੇਏਦਹੁਲਾਇ॥ ੧ ਵੈਦਨੋਭੇਏਦਹੁਲਾਇ॥ ਦਹੁਦੁ
ਹੈਵੈਦੁਖੁਹੈਸਰੀਗ॥ ਐਸਾਦਹੁਲਾਯੋਨਬੀਗ॥ ੨ ਹਰਉ॥ ਖਸਮਵਿਸਰਿਕੀਏਹਸੋਭੇਗ॥
ਤਾਤਨਿਉਠਿਖੋਏਹੋਗ॥ ਮਨਅਪੈਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ਵੈਦਨੋਭੇਏਦਹੁਲਾਇ॥ ੩
ਚੰਦਨਕਠਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ॥ ਮਾਲਸਕਠਲਪਟਿਮਹਿਸਾਸੁ॥ ਸਾਸਿਗਏਕਾਇਅਛਥਿ
ਪਾਇ॥ ਤਕੈਪਾਵੈਕੋਇਨਖਾਇ॥ ੩ ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਾਸੁ॥ ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨਅੰਸੁ॥ ਦੁਖੋਗਸਭਿਗਾਇਆਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੪॥੨॥੭

ਮਥਾਹਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖਮੁਹੁਰਮਹਲਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਿਲਾਸੈਤਖਪੀਸਲੁਹਬਿਦਾਨੁ॥ ਨਿਤ
ਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹ॥ ਅਤਕਾਇਜਸੁਮਾਰੇਠਹ॥ ੧ ਐਸਾਦਹੁਖਾਰਿਗਵਾਹ॥ ਜਿਤੁ
ਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਰ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਗਜੁਮਾਥੁਜੇਬਨੁਸਕੁਛਾਵਾ॥ ਹਥਿਛਿਰੈਦੈਦੀ
ਸਹਿਬਾਉ॥ ਦੇਹਨਨਉਨਹੈਵੈਜਾਤਿ॥ ਓਥੈਦਿਹੁਐਥੈਸਭਗਤਿ॥ ੨ ਸਾਦਕਰਿਸਮ
ਧਾੜਿਸਨਾਪਉਤੇਲਾ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਸੁਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲਾ॥ ਹੋਮਜਗਅਰੁਪਠਪੁਰਾਣ
ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ ੩ ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇਗਨਮੁਨੀਸਾਣੁ॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆ
ਏਹੁਨਿਸਨੁ॥ ਸੋਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਘਰਿਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਨਨੀਧੰਨੀਮਾਇ॥ ੪॥੩॥

੮॥ ਮਥਾਹਮਹਲਾ ੧ ਬਗੇਕਾਪੜਬੋਲੇਬੋਲਾ॥ ਲਿਖਨਕੁਕਾਏਤੇਰੈਨੇਲਾ॥ ਕਬਹੂ
ਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਅਭੇਲਾ॥ ੧ ਉਰਾਉਡਿਚੜਾਅਸਮਾਨਿ॥ ਸਾਹਿਬਸੀਮਿਖਤੇਰੈਤਾਲਿ॥
ਜਲਿਬਲਿਭੁਗਹਿਦੇਖਾਤੀਗ॥ ਬਾਨਬੰਤਨਿਸਾਹਿਬੁਬੀਗ॥ ੨ ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀ
ਏਨਾਖਿਖੰਡਾ॥ ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਉਡਲੈਕੀਡੰਡਾ॥ ਨਦਰਿਕੇਰਤਾਬੰਧਾਪੀਗ॥ ਜਿਉਵੇਖਾਏ
ਤਿਉਵੇਖਾਬੀਗ॥ ੩ ਨਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਨਜਾਹਿਗੇਬੰਡਾ॥ ਪਉਲੈਪਲੀਅਗਨੀਕਾਸ
ਨਬੰਧਾ॥ ਨਾਨਕਕਹਮੁਹੈਵੈਜਪੀਐਕਰਿਗੁਰਪੀਰਾ॥ ਸਾਚਿਸਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਰਾ॥ ੪॥੪॥

੯॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਥਾਹਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਰੁਹੈਅਪੇਅਪੇਕੁਰਮਿਰੁਖਾ

ਏ। ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾ ~~ਅਪਣਾ~~ ਜਿਤੁ ਰਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ। ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜਾ
ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ। ੧ ਅਪਣਾ ਰਾਣਾ ਆਪ ਜਾਣੈ ਗੁਰਿ ਕਿਹਾ ਤੇਲੀ ਐ। ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿ
ਵੈ ਪਰਿਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਾਰਿ ਰਹੀ ਐ। ੨ ਰਹਾਉ। ਵਿਦਪ ਕੇ ਪਕਿਵਾ ਦੁਵਖ ਲੈ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁ ਮੇਸਾ। ਏਹ ਤਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਰੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ।
ਗੁਰਪਰਸਾਈ ਏਕ ਜਲੈ ਚੁਕੈ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਾ। ੩ ਹਮ ਦੀਨ ਮੁਖ ਅਵੀਚਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ
ਕਰਹੁ ਮਹੀ। ਹੋਹੁ ਦਇਆ ਖੁਕਰਿ ਦਸੁ ਦਸਕਾ ਸੇਵਕੀ ਤੁਮ ਹੀ। ਏਕੁ ਨਿਧਾਨ ਦੇਹਿ ਤੁ
ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾ ਮੁਵਖਾਣੀ। ੩ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪਰਸਾਈ ਬੁਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ
ਕਰੇ ਵੀਚਰਾ ਜਿਉ ਜਲ ਉਪਰਿ ਛੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ। ਜਿਸ ਤੋਹੇ ਆਤਿਸਰਿ
ਸਮਾਣ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ। ੪॥ ੧ ਮਲਰਮਹਲਾ ੩ ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਵਾਇ
ਅਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਾ ਦਿਜਲਾਇ। ਸਾਚੀ ਰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰੇ ਲਿਵਲਾਇ।
ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਾ ਦਿਸੁ ਰਾਇ। ੧ ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਪੁਰੁ
ਣਾ ਅਪਣਾ ਰਵਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ। ੧ ਰਹਾਉ। ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਾਸਤੁ ਹੋਨਾ ਹ
ਰਿ ਰਗਤਿ ਨ ਭਾਇ। ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ। ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਵੈਸੇ ਬੀਐ
ਪਇਐ ਮੇਰਿ ਗਤਿ ਛਿਰਾਹਿ। ੨ ਸਤਿਗੁਰੇ ਏਐ ਮਨੁ ਮਹਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ।
ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ। ਚਉਥੈ ਪਾਇ ਵਾਸ ਹੋਇ ਆਸ ਚੋਰੇ ਸਮਾਇ।
੩ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੋ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਈ ਬੁਝੀ ਐਸ
ਬਦੇ ਕਰਕਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਹਾਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋ ਰਾਇ। ੪॥ ੩ ਮਲਰਮਹਲਾ ੨
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਜਿਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕੋਗਇ। ਗੁਰਬਿਨੁ ਦਾਤ ਕੋਈ ਬਖਸੇ ਨ ਦਰਿ
ਕੋਗਇ। ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਸਾਤਿ ਉਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾਇ। ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ। ੧ ਰਹਾਉ।
ਮਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੋੜੇ ਛਿਰਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੀ ਨਾਇ। ਹਉਮੈ ਵਡੇ ਰਹੁ ਹੋ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਸਕਾ
ਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ। ੨ ਸਕਤਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ
ਤੁਨਿ ਤਕਹਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਰਾ। ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਰਗਤਿ ਭੰਡਾਰ
ਤੁਐ ਪਸਰੁ ਕਿਛੁ ਜਲਦਾ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ। ੩ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਨ ਦਰੀ
ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚੈ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਹ ਜਿਸੁ ਰਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ

੨

॥

ਰੈਨਾਮੇਹੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੪॥ ੩ ਮਥਾਗਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸਾਖੀਸਦਾਸੁਖ
 ਦਾਤਾਪੁਰੁਨਗਾਇਲੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਵਡੀਵਡਿਆ
 ਈਰੇਈ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਲਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈਸੇਈ॥ ੧ ਮਨੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ ਤਜਿਕੁਤੁਕੁਟਬੁਭੁਭੁਮੈਬਿਖੁਤਿਸਨਾਚਲਲਹਿਦੇਸਮਾਇ॥ ੨
 ਹਰਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਗਮਨਾਕਹੋਰਦਾਤਾਕਈਨਾਹੀ॥ ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਇਤਿ
 ਪਤਸੇਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗਵਿਆਰਿਦਾਅੰਤਰਿਸਹਜਸਮਾਧਿ
 ਲਗਾਹੀ॥ ੨ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਇਹੁਮਨੁਕੋਇਆਰਿਹੈਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਮੇਰਾ
 ਪੁਰੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਸਕਹਾਣੀ॥ ਆਪਦਇਆਕਰੇ
 ਸੁਖਦਾਤਾਜਪੀਐਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ ੩ ਅਵਲਜਾਣਬਹੁਕਿਨਹੈਵੇਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਹਜਿਧਿਆਇਆ॥ ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀਮਨਹੀਮਨੁਸਮਾਇਆ ॥
 ਸਾਚੇਹੀਸਚੁਸਾਚਿਪਤੀਜੈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ੪ ਏਕੇਏਕਵਸੈਮਨਿ
 ਸੁਆਮੀਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕਈ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਮੀਠਾਜਗਿਨਿਰਮਲਸਚੁ
 ਸੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪੁਰੁਤੇਪਾਈਐਜਿਨਕਉਸੁਗਿਲਿਖਿਅਹੋਈ॥ ੫॥ ੪॥
 ਮਥਾਗਮਹਲਾ ੩ ਗਣਗੰਧਰਬਨਾਮੇਸਕਿਉਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ਹ
 ਉਮੈਮਾਰਿਸਦਮਨਿਵਸਾਇਆਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੇਈ
 ਬੁਝੈਜਿਸਨੇਐਪਥਏਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦੇਗਾਵੈਸਚਿਹਰੇਲਿਵ
 ਲਾਇ॥ ੧ ਮਨਮੇਰੇਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਬਦਸੁਖਅੰਤਰਿ
 ਸਦਾਨਿਬਹੋਤੇਰੇਨਾਇ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਪਾਖੁਕਦੇਨਚੁਕੈਦੁਜੈਰਾਇਦੁਖੁ
 ਪਾਏ॥ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਬਿਖਿਆਮਨਿਗਤੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ ਇਹਵੇਲਾਠਿ
 ਹਿਰਬਿਨਾਵੈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਪਵੁਤਾਏ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਨੇਮੇਕਦੇਨਬੁਝੈਵਿਸਟ
 ਮਾਰਿਸਮਾਏ॥ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰ
 ਮਲਮਤਿਉਤਮਉਤਮਬਾਣੀਰੇਈ॥ ਏਕੇਪੁਰਖੁਏਕਪੁਰਖਾਤਾਦੁਜਾਅਵਹੁਨ
 ਕਈ॥ ੩ ਆਪਕਰੇਕਰਾਏਪੁਰਖਾਪੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਗੁਰਕੀਬ
 ਣੀਸੇਵਾਸੁਗਤਿਸਮੇਇ॥ ਅੰਤਰਿਵਸਿਆਅਲਖਅਕੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿਰੇਇਲਖਾਇ॥

ਨਾਨਕਜਿਸੁ ਰਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਰਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਨੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧ ਜਿਨ
ਕਉਲਿ ਲਾਟਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਹਿਨਾ ਮੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦ
ਰਗਰਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਜਲੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸ
ਦਾ ਹਿਸਿ ਉਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੋਹੀ ਹਰਿ ਦਰਗਰਿ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾ
ਨੁ॥ ੨ ਇਹੁ ਮਨੁਖੈ ਰੁਕਮਕਾ ਬਾਧਾਇ ਕਥਿਨ ਮਾਰਿ ਦਿਹ ਦਿਸਠਿ ਹਿ ਆਵੈ॥ ਜਾ
ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਤਾਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਕਾਲਵਸਿ ਆਵੈ॥ ੩ ਇਸੁ ਮ
ਨਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਜਲੈ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੁਕਵਸਾ
ਗੁਰਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਜੀਓ ਪਿਤ੍ਰ ਪੁਲਸਰਿ ਤਿਸ
ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਆਸਮਾਣੀ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਬੁ
ਝਾਣੀ॥ ੧ ਮਨਮੋਹਨਾ ਮਿਹਰਉ ਲਿਵਲਾਣੀ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ
ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਣੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸੁਜੇ ਹੋਸ
ਮਾਣੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕ੍ਰਮੁ ਕਉ ਰਾਗੈ ਏਕਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਣੀ॥ ੨ ਗੁਰਬਚਨੀ ਸਚੁ
ਕਾਰਕੁ ਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਣੀ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋਕਿ ਸਹਿਬੁ ਝਾਣੈ ਤਿਨਿ ਗਮਨਾ
ਲਿਵਲਾਣੀ॥ ੩ ਜਹਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੈ ਸੇਈ ਇਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਣੀ॥ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਪੁਨਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਣੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩
ਮੇਰਾ ਪੁਰੁਸਾਚਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇ ਆਜਾਣੀ॥ ਰੁਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਬੋਹ
ਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਪਤਿ ਪਾਣੀ॥ ੧ ਮਨਰੇ ਮਨਸਿ ਉਹਰਉ ਸਮਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨਾ
ਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਣੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁਸਾਚਾ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
ਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਣੀ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾ
ਣੀ॥ ੨ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨੇ ਜਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਣੀ॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪ
ਉਲਵ ਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਣੀ॥ ੩ ਆਪਸ ਜੇ ਸਰਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚੁ ਹਰਿ
ਆਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨੋਕੈ ਟੀਕਿ ਛੁਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਣੀ॥ ੪॥ ੮॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਹੁਕਮੇ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮਰਿ ਆਲਾਇ ਆਅਜਗਰੁ ਰਾਗੀ॥ ਗ
ਰੁਰੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖ ਪਾਇ ਆਹਉ ਮੇ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ॥ ੧ ਮਨਰੇ ਹਉਮੈ ਹਉਦੁ ਖੁਰ

ਗੀ। ਇਹੁ ਭਵਜ ਯੁਜਗਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤਹ ਲਗੁ ਮੁਖਿ ਤਹੁ ਹਰਿ ਤਹੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਤੈ ਗੁਣਾ
 ਇਆ ਮੇਰੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਰੀ। ਤੁਹੀ ਗੁਣ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਧਾਈ ਐਨ ਦਰੀ ਪਾਰਿ ਓਤਹੀ॥ ॥
 ੨ ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰੀ। ਹਰਿ ਜਨ ਕਰ ਲੀਉ ਤਮੈ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਜ
 ਗਿ ਬਿਸਥਾਰ॥ ੩ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਰ ਪਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁ
 ਰਾਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਗਰੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾਹ ਮਹਲਾ ੩ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰ
 ਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ। ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ੧ ਕਿ
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ। ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿ ਬਹੁ ਲਾਗੀ॥ ੨ ਪਡਿਤ
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿਉ ਠਾਵਹਿ ਰਗੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਮਾਇਆ
 ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸਿਰਿ ਉਪਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੁ ਹੁਕਾਈ॥
 ਸਦਾ ਹਰੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੨ ਸੇਧੀ ਤਿਉ ਜੇਤਿ ਹਰੁ ਲਕੀ ਪੰਡੁ ਉਤਰੈ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿ ਆਖੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੈ॥ ੨
 ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਹਰੈ ਨਿਰਬਾਣੁ॥ ਸੇਧੀ ਤਿਉ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ॥ ੩ ਸਕੁਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵ
 ਖਾਣੈ॥ ਜਾਏ ਕੇਵੇ ਖੇਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੈ ਸੋਇ॥ ਐਸੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥
 ੪ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿ ਆਕੇਇ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕਉ ਕਿਹ ਪਾਓਇ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਠਿਹਿ ਕੁ ਕਰੇਇ॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥ ਮਲਾਹ ਮਹਲਾ ੩
 ਕ੍ਰਿਮਿ ਕ੍ਰਿਮਿ ਜੇਨਿ ਮਾਨੁ ਬਭਰਾ ਮਾਈ॥ ਜਮ ਕਾ ਯੁਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ
 ਕੀ ਕਾਇਰੁ ਕਾਈ॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਾ ਪੁਰੁ ਪਾਈ॥ ੧ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਆਇ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧੋ ਬਿਧਿ ਆਕਉ ਡੀਬ ਦਲੈ ਜਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਰਿਧਾਰੁ॥ ਭਵਜ ਯੁਸ ਬਦਿਲਿ ਪਾ
 ਵਲੁ ਹਰੁ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿ ਅਰੁ॥ ੨ ਬਹੁ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਭਗਿ ਮਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੇਰੁ ਵਧਾਇਆ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨ ਮੁ
 ਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੩ ਆਪੇ ਕਰਤ ਅਗਮ ਅਥਾਹ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀ ਐਸੁ ਚੁਲਾਹ॥
 ਹਜਰੁ ਹਜਰੁ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਹ ਮਹਲਾ ੩
 ੩ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਾਗੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਦਾ ਜਾਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਹਉਤਿ ਜਨਨ ਕੈ ਸਦਾ ਗਉ ਪਾਇ॥ ੧ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ

ਭਰੇਪਰੇਹਸਰੋਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਸੁਸਾਧੁਕੀਧੁਰਿਗਵਾਈ॥ ੧ ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਿਮ
ਜਨੁਨਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਧੁਰਿਪਰੀਉਰਿਨੇਤੀਸਕਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥ ੧ ਹਰਉ॥
ਜਾਯਨਵੀਤਮੇਰਾਗੀਰਥਿਅਲੀਕੇਦਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈ॥ ਕਾਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾ
ਵਤਗਾਉਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੇਕਾਪਾਈ॥ ੨ ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇ
ਥੇਚਹਿਧੁਰਿਸਾਧੁਕੀਤਾਈ॥ ਹਰਿਕਾਸਤਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੁਲੈਤਿਸਕੀਧੁਰਿਮੁਖਿਲਾ
ਈ॥ ੩ ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੇਚੇਧੁਰਿਸਾਧੁਕੀਤਾਈ॥
ਨਾਨਕਲਿਖਾਇਹੈਜਿਸੁਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਾਧੁਧੁਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਥਪਾਈ॥ ੪॥ ੨

ਮਥਰਮਹਲਾ ੪ ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥
ਤਿਸਕੀਕੁਖਦੁਖਉਤੈਰੈਜਹਰਿਗੁਲਹਰਿਉਚੇਰੇ॥ ੧ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੇ॥
ਗੁਰਕੇਬਚਨਚਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮ
ਹਾਟਿਬਿਹਾਏਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਅਸੁਖੁਪਾਈਅੇਸਕ
ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੇ॥ ੨ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਕੁਖਲਗਾਨੀਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚ
ਰੇ॥ ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸਰਤਫੁਟਿਮਰੇ॥ ੩ ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੇ
ਜਾਏਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧੇਰੇ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਕਤਨਕੀਕੁਖਟੇਰੇ॥
੪॥ ੩॥

ਮਥਰਮਹਲਾ ੪ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜਤਪ੍ਰਕਿਰੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਿਕਾਰ
ਲਿਖਾਵੈ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਵਡਾਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੇਲਾਵੈ॥ ੧ ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰੂਸਿਖਮੇਰੇਰਾਈਹਰਿਕਉਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥ ੧
ਹਰਉ॥ ਗੁਰਕਉਜਨੁਪੁਜੇਸੇਵੈਸੇਜਨੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਾਭਾਵੈ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਜਹੁਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪਿਤਰਾਵੈ॥ ੨ ਭਗਿਮਕੁਲਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਕੁਮਿਕੁਮਿ
ਫੁਲੇਤਰਾਵੈ॥ ਨਿਰਜੀਉਪੁਜਹਿਮਕਾਸਰੇਵਹਿਸਕਬਿਰਥੀਪਾਥਗਵਾਵੈ॥ ੩ ਬ੍ਰਹਮ
ਬਿੰਦੈਸੇਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਅੇਹਰਿਹਰਿਕਾਸੁਲੇਵੈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਟਨੇਭੇਜਨਪਾਟ
ਪਟਬਰਬਹੁਬਿਸਤਿਕਹਿਮੁਖਿਸੰਚਹੁਤਿਸੁਪੁੰਨਕੀਠਿਹਿਤੋਟਿਨਾਵੈ॥ ੪ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਦੇਉਪਰਤਾਖਿਹਰਿਮੁਰਤਿਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਚਨਸੁਲੇਵੈ॥ ਨਾਨਕਭਾਗਕੁਲੇਤਿਸੁਜ
ਨਕੈਜੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਥਰਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨਕੈਹੀਅਰੇਬ
ਸਿਓਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੇਸਤਭਲੇਭਲਭਾਤਿ॥ ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੇਹਉਤਿਨਕੈਸ

ਦਬਲਿਜਾਤਾ॥ ੧ ਗਿਆਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਤਿਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਕੁਖਸਰਉਤਰੀਜੋਗੁਰ
 ਮਤਿਗਮਰਸੁਖਾਤਿ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਹਰਿਕੇਦਸਸਾਧਸਿਖਜਨਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਇ
 ਰਹਾਤਿ॥ ਜਿਉਜਲਦੁਸਕਿਨਕਾਢੈਚੁਦਿੰਸੁਲਾਤਿਉਦੇਹੀਤੇਚੁਦਿਕਾਢੈਸਾਧੁਤਉਮੈ
 ਤਾਤਿ॥ ੨ ਜਿਨਕੈਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਹਿਰੈਤੇਕਪਟੀਨਗਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਤਿ॥ ਤਿਨਕਉਕਿਆ
 ਕੇਈਦੋਇਖਲਾਵੈਓਇਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਤਿ॥ ੩ ਹਰਿਕਾਚਿਹਨੁਸੇਈਹਰਿਜਨ
 ਕਾਹਰਿਆਪੇਜਨਮਹਿਆਪੁਰਖਾਤਿ॥ ਸਨੁਸੀਨੁਗੁਨਨਕਸਮਦਰਸੀਜਿਨਨਿਦਾਉਸਤਤਿ
 ਤਰੀਤਰਾਤਿ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਹਮਹਲਾ ੪ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਕਿ
 ਪਾਤੇਜਪਿਲਾਇਆ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਰਾਗੀਸੰਗਿਸਾਧੁਪਾਰਿਪਇਆ॥
 ੧ ਮੇਰੇਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਕਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇਮਨ
 ਕਾਕੁਮੁਕੁਉਗਇਆ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਜਿਨਹਰਿਗਾਇਆਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਸੰਗ
 ਤਿਹਰਿਮੇਲੁਕਰਿਮਇਆ॥ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੁਖੁਤਉਮੈਰੋਗੁਗ
 ਇਆ॥ ੨ ਜੇਅਨਦਿਨੁਹਿਰੈਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਸਕੁਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸਫਲੁਕ
 ਇਆ॥ ਓਇਆਪਿਤਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਕੁਤਰੀਸਕੁਕੁਲੁਕੀਪਾਰਿਪਇਆ॥ ੩ ਤੁਧੁਆ
 ਪੇਆਪਿਉਪਾਇਆਸਕੁਜਗੁਤੁਧੁਆਪੇਵਸਿਕਰਿਲਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਓਪ੍ਰਤਿ
 ਕਿਰਪਾਧਰੀਬਿਖੁਰੁਬਦਾਕਾਦਿਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਲਹਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆਤ੍ਰਿਸਨਕੁਖਨਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਕੁਜਲਤਅੰਕਰੀਤਉਮੈ
 ਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ ਆਵਤਜਾਤਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਦੁਖਿਲਾਗੋਪਵੁਤਾਈ॥
 ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਮਿਗੁਜੀਵਲੁਧਿਗੁਖਾਈ॥ ੧ ਪੁਲੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿ
 ਆਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਮੇਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਮਨਮੁਖਜਨ
 ਮੁਕੁਇਆਚੈਬਿਰਥਾਆਵਤਜਾਤਾਜਾਈ॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਮਿਤੁਬੇਅਰਿਮਾਨੀਤਉਮੈਵਿ
 ਚਿਜਲਿਜਾਈ॥ ਤਿਨਸਿਮਿਨਬੁਧਿਕਈਚੈਮਾਮਿਲੇਕੁਲਹਰਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ ਗੁਰਬਿਹੁਨ
 ਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਜਮਪਕਰੇਬਿਲਾਈ॥ ੨ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਹਜਿਸੁਰਾਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਸਾਨੁਵਸਿਆਪਾਟਿਅੰਤਹਿਰਸਨਹਰਿਗੁਲਗਾਈ॥ ਸਦਾ
 ਅਨੀਦਹੈਦਿਨੁਗਤੀਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਾਮੁਪਦਰਸੁਸਜੇਪਾਇਆਇਸ
 ਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬ

ਲਿਜਾਈ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਿ ਪਰਖਉ ਸਰੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ। ਅਪਲੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਹੁ ਪੁਰੇ ਆਪੇ ਲੈਉ ਮਿਲਾਈ। ਹਮੇਲੇ ਗੁਰਨ ਵੇਖੈ ਰਿਸਾਨਾ ਨਕ ਪਾਰਿ ਲਿਖਾਈ।
੪॥ ੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਜਨੇ ਬੇਲਤ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਨਾ ਮਮਿ ਲਿਸਾ
ਧਸੀ ਗਤਿ ਹਰਿ ਤੇਗ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬ੍ਰਜੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿ ਸੁਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ
ਚੇਗ॥ ੨ ਚਾੜਿ ਕੇ ਮੋਹ ਬੇਲਤ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨ ਹਰਿ ਕੀ ਘੋਗ॥ ੩ ਜੇ ਬੇਲਤ ਹੈ
ਮਿਸ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੁ ਸੁਖਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਗ॥ ੩ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਈ
ਵੁਟਿ ਗਇ ਓ ਜਮਕਾ ਸਕੋ ਸੋਗ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ਗਮਰ ਮੋ ਬੇਲਿ ਬੇ
ਲਿਖੇ ਜਤੇ ਬਡ ਕਾਗੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਖੇਰੁ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿ
ਹਮੇਰੇ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਮਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ॥ ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੇਲਹਿ ਅ
ਉਹੁ ਦੁਤੀ ਆਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ॥ ੧ ਮਨ ਮੋ ਹਨ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾ ਮੁਹਰਿ ਪਰਮਾਨ ਦੁਖੇ
ਗਗੀ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੋਸੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੯॥
੩੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਕਿਆ ਤੁਸੇ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਤੁਚਿਤ ਵਹਿ ਕਿਆ
ਤੁਕਹਿ ਉਪਾਏ॥ ਤਾਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਹੁ ਕੀ ਜਿਹੋ ਗਪਾਲ ਸਹਾਏ॥ ੧ ਬਰੇ ਸੇ ਮੇਘੁ
ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁ ਨ ਆਏ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛਾਕੁ ਹਨ ਵਨਿ ਧਿਨ ਮਿਸਮਾਏ॥
੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਨ ਨ ਮਿਸਟਾਏ॥ ਕਰੀ ਪਾਕ ਸਾਲ
ਸੇਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਇ ਲਾਵਹੁ ਭੇਗੁ ਹਰਿ ਗਾਏ॥ ੨ ਦੁਸਟ ਬਿਦੇਹ ਸਾਜਹੁ ਸੇਇ ਹੁਮੰਦ
ਹਘਰ ਅਪਨਾਏ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹ ਲਾਉਗੀ ਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੩ ਸੰਤ
ਸਭ ਓਟ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕੀਲੇ ਮੁਖਿ ਲਿਖਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਗੰਗੀ ਲਾਪਾਇਆ ਠਿ
ਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਧੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕ ਜਬੋਤ
ਬਿਨੁ ਧਾਰਿ ਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਹਿ ਸਮਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਈ॥
੧ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਦਾਤਾ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਛਉਹ ਨਹੀ

ਜਤਜਾਤਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰਿ ਮੇਲੈ॥ ਮਤਾ
ਪਿਤਾ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ਗੇਥੇ ਅਨੰਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਮੇਲੈ॥ ੨ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੁਰੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ
ਬਾਰਿਕ ਰੂਪ ਕੇ ਸੀ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਢੈ ਸੇਲੈ ਸੀ॥ ੩ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਿਅਗੀ ਆਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕ ਰੂਪਿ ਮਾਗੈ ਸੇ ਦੇਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚੈ ਮੇ
ਹਿ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਇ ਤਿਤ ਚਰਨਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿਆ
ਹੁਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ॥ ਕਰਜੁ ਸਗਲ ਅਹੰਕਾਰਿ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਕੋਹ ਸਾ ॥
੧ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੇ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ॥ ਭੋਰ ਕਾਇਆ ਮੇਧਿ ਅਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਗਲ ਸੁਹਾਵੀ ॥
੨॥ ਹਰਾਉ॥ ਮਨੁ ਆਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਬਾਨਾ ਪੁਛੁ ਉਸਤਾ ਜਾਏ॥ ਬਿਜਤ ਬੇਜਤ ਮੇਪਾ ਹੁਨ ਮਿਲਿ
ਓਰ ਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵ ਪਾਏ॥ ੨ ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਅਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮਾ
ਗਸਾ ਸਾਇ ~~ਜਬ ਮੇਰੇ ਕੁਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਾਨੁ ਮਿਲਾਇਆ॥~~ ੩ ਸਖੀ
ਸਹਲਾ ਕੁਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਰ ਜਹ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਤ ਫੇ
ਰਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਗਜੇਤ ਕੀਟ ਕੀਟੇ ਸੁਹਾਤਿ ਕਹਿੰਦੇ
ਖਜ ਠਰ ਕਉ ਭਰੇਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਫੇਰਿ ਆਨ ਕਉ ਪੁਜਾਇ ਅਤ ਮਘਾਤੀ ਹਰੇਤਾ॥ ੧ ਹ
ਰਿ ਬਿਸਰ ਤੇਤ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰੇਤਾ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕ੍ਰਮ ਹਿ ਬਾਰ ਕ੍ਰਮ ਹਿ ਬਹੁ ਜੇਨੀ ਦੇ ਕਰ
ਕਾ ਹੁਸਰੇਤਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤ ਵਤ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਖਲ
ਖਰੇਤਾ॥ ਕਾਗਰ ਨਵਲ ਘਰਿ ਕਤ ਸਾਹੁ ਬਿਖਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰੇਤਾ॥ ੨ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅ
ਸੁਹ ਸੁਹ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰੇਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਕੀਤੁ ਮਨ ਰਹ
ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇਤਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਏ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ॥ ਹਉ ਇਕ ਬਿਨੁ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਗੀਯਾ ਗੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਉਨ ਕੇ ਸੀਗੇ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ
ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਿ ਜਾਗੀ॥ ਸੁਨਿਉ ਪਦੇ ਲਭੁ ਦੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੀਰ
ਗੀ॥ ੧ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਭੁ ਦੇ ਬਡ ਕਾਗੀ॥ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇ
ਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾ ਕਉ ਹੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ॥ ੨॥ ੧ ੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਈ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਹੁ ਮਿਲਾਈ॥ ਸਗਲ ਸੇਧੀ ਸੁਖੁ ਭਰਿ ਸੁਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾ
ਲੁਖ ਸਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮੇਰਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆ ਯੋ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਿ

ਆਚਤੁਹਾਣੀ॥ ਕਰਉ ਬਰਬਾਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੀ ਗਿਰਾਤੀ ਇਹ ਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਣੀ॥ ੧ ਕਈ
 ਨਿਮਾਣੀ ਸਹਨਿ ਇਕਤ ਕੀ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਸੁਖ ਦਾਣੀ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ
 ਭੁਖ ਕਾਇਆ ਨਕਸੁ ਖਿਰੈ ਨਿਬਿਹਾਣੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੬॥ ਮਥਾਹ ਮਹਲਾ ੫ ਬਕਸੁ
 ਮੇਘ ਜੀਤਿ ਬਿਲ ਮੁਨ ਢਾਉ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਅਰੇ ਮਨ ਹਿ ਸਧਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁਸਟਾ ਮ
 ਨਿਚਾਉ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ੨ ਮਤੇ ਗੀਧਰ ਸੁਆਮੀ ਆਮੇਰੇ ਤੁਕਿਉ ਮਨ ਹੁ ਬਿਸੇਗ ਇਸ
 ਤੀਹੁ ਪਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਅਈ ਸੇਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਕਰਤੇ॥ ੧ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿ ਓਜ ਬਠਾ ਕਰਮੇ
 ਰੇ ਬੈਗਿ ਆਇ ਓਕਿ ਰਪਧਰੇ॥ ਕਰੁਨ ਨਕ ਮੇਰੇ ਬਨਿ ਓਸੁ ਹੋਗ ਪਤਿ ਸੇਭਾ ਕਲੇਅ
 ਚਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੭॥ ਮਥਾਹ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚਾਨੁ ਮੁਖਿ ਆਇ॥ ਢੁਖ ਦਰ
 ਦਾ ਬਿਨਸੇ ਭਵ ਸਾਗੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਦੁਸਮਨ ਹੋਤੇ ਦੇਖੀ
 ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ॥ ਗਾਥ ਨਹੈ ਹਾਥ ਦੇਹ ਖਿਓਨ ਮੁਪਦਰ ਬੁ
 ਪਾਇਆ॥ ੧ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਾ ਵਿਖਸਾਰਿ ਕਟੇਨ ਮੁਨਿ ਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ॥ ਗੁਲਤਿ
 ਧਨੁ ਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਬਾਹੁ ਤਿਦੁਖ ਨ ਥੀਆ॥ ੨॥ ੪॥ ੮॥ ਮਥਾਹ ਮਹਲਾ ੫
 ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਾਨ ਪਿਅਰੇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੇਨ ਮੁਦੀ ਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰ
 ਹੁਸਾਰੇ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ॥ ਸਤ ਜਨਾ ਪਰਿ
 ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ॥ ੧ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜ
 ਨਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ੨॥ ੫॥ ॥
 ੯॥ ਮਥਾਹ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਬਨਿਆਈ॥ ਗਾਥਾ ਮੁਰਮ
 ਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਓਬਰ ਸੁਮੇਘ ਸੁਖ ਦਾਣੀ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗੁਨ ਮੁਨ ਵੈਨਿ ਪਿਆਈ॥ ਉਦੈ ਤੁਰਿ ਓਪੁਰਨ ਕਵੈ ਕਿਭੇਟੇ ਸਤ ਸੰਹਾਈ॥ ੧ ਸੁਖਉ
 ਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗੁ ਬਿਨਸੇ ਪਰਬੁ ਮਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਤਰਿ ਓਸ ਸਾਹੁ ਕਠਿ ਨੇਭੇ ਸਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾ
 ਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਈ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੦॥ ਮਥਾਹ ਮਹਲਾ ੫ ਘਨਿ ਹਰ ਬਰਸੁ ਸਗਲ ਜ
 ਗੁਣਾਇਆ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਿਆ॥ ੧ ਹਾਉ॥
 ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤਿਸਨ ਸਰਬੁ ਤੀਪਰਬੁ ਮੁਮਨਿ ਪਿਆਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁ ਹਿਨ ਕਤ ਹੁਸਾਇਆ॥ ੧ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਰਿਜ ਨਿਹੋਤੇ ~~ਚ~~ ਕਮਲਾਇਵ
 ਲਾਇਆ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀ ਓਪ੍ਰਤਿ ਅਪਨੇਨ ਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੧॥

ਮਲਹਮਹਲਾ ੫ ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਵੇਓਇਜੀਵਨ। ਚਿਤਹਿਉਲਾਸਆਸਮਿਲਥੇ
ਕੀਚਰਨਕਮਲਹਸਪੀਵਨ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਜਿਨਕਉਪਿਅਸਤੁਮਾਹੀਪ੍ਰੀਤਮਾਤਿਨਕਉ
ਅੰਤਰੁਨਹੀ। ਜਿਨਕਉਬਿਸੇਰੇਮੋਹਮਾਪਿਅਹਾਸੇਮੁਏਮਹਿਜਾਹੀ॥ ੨ ਮਨਿਤਨਿਗਵਿ
ਹਰਿਅਜਗਦੀਸੁਰਪੇਖਤਸਦਾਹੁਰੇ॥ ਨਨਕਹਵਿਹਰਿਓਸਭਅੰਤਰਿਸਰਬਹਰਿ
ਆਭਰਪੁਰੇ॥ ੩॥ ੮॥ ੧੩॥ ਮਲਹਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੋਭਜਨਿਕਉਨਕਉਨਨਤਾਹੇ॥
ਖਗਤਨਮੀਤਨਮ੍ਰਿਗਤਨਬਹਾਤਨਸਾਧੂਸੀਗਿਉਧਾਹੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਦੇਵਕੁਥਦੈਤੁ
ਲਜਖਕਿੰਨਹਲਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਹੇ॥ ਜੋਜੋਰਜਨੁਕੋਰੇਸਾਧੂਸੀਗਿਤਕੇਦੁਖਾਬਿਦਾਹੇ॥
੧ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਭਿਖਿਅਹਸਇਨਤੇਕਏਨਿਗਾਹੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਜਪਹਿਕੁਰਦੇਮੇ
ਨਨਕਸਦਬਲਿਹਾਹੇ॥ ੩॥ ੯॥ ੧੩॥ ਮਲਹਮਹਲਾ ੫ ਆਜੁਮੇਬੈਸਿਓਹਰਿਹਾ
ਟਾ। ਨਮੁਗਸਿਸਾਈਕਹਿਜਨਸਿਉਜਾਉਨਜਮਕੈਪਾਟਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਰਾਖੇਭ੍ਰਮਕੇਖੁਏਕਪਾਟਾ। ਬੈਸੁਮਾਹਸਪੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਾਹਚਰਨ
ਨਿਧਿਖਾਟਾ॥ ੨ ਸਹਨਿਗਹੀਅਚੁਤਅਬਿਨਸੀਕਿਲਾਬਿਖਕਏਹੈਫੁਟਾਟਾ। ਕਲ
ਕਲੇਸਮਿਟੇਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਜੇਨੀਮਾਟਾ॥ ੩॥ ੧੦॥ ੧੪॥ ਮਲਹਮਹਲਾ ੫
ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਅਮਹਰਿਗੋਨੇ। ਕੇਟਿਮਧੇਕੋਉਬਿਰਲਾਸੇਵਕੁਪੁਰਨਕਗਤੁਚਿਰਾ
ਨੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਇਤਉਤਰੇਥਿਡੇਲਿਸੁਪਾਇਓਤਨੁਪਨੁਹੇਤਬਿਗੋਨੇ। ਲੋਗਦੁ
ਗਇਕਰਤਠਗਿਅਾਈਹੇਤੋਸੀਗਿਨਜਾਨੇ॥ ੧ ਮ੍ਰਿਗਪੰਖੀਮੀਨਦੀਨਨੀਚਇਹਸੰਕ
ਟਠਿਰਿਅੰਨੇ। ਕਹੁਨਨਕਪਾਹਨਪ੍ਰਭਤਾਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖੁਮਾਨੇ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੧੫॥
ਮਲਹਮਹਲਾ ੫ ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਗੀਮਾਈ। ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਹੀਰ
ਖਿਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਰਪਾਅਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਾਹਿਦੁਰਤੈਤਾ
ਕਉਕੈਸਾਕਾਈ॥ ਸੀਗਿਸਾਈਫੋਡਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭਦੀਸੈਸਭਨੀਠਾਈ॥ ੨ ਅਨਾਥਾ
ਨਾਬੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਆਪਿਲੀਏਲਾੜਿਲਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਓਟਜੀਵਹਿਦਾਸਤੋਰੇਨਨ
ਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਈ॥ ੩॥ ੧੨॥ ੧੬॥ ਮਲਹਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਰਨਰਵੀ
ਜੈ॥ ਦਰਸਪਿਅਸਮੇਰੇਮਨੁਮੇਰਿਓਹਰਿਪਖਲਗਾਇਮਿਲੀਜੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤਮਾਹਗੁਪਾਇਓਸਾਧੂਸੇਵਕਹੀਜੈ॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਮੁਮਹਾਰ
ਸੁਖੀਜੈ॥ ੧ ੩ਹਿ੩ਹਿਕਹਿਸਰਨੀਆਏਜਲਤੋਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਕਹੁਗਹਿਓਦਾਸ

ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੋਨੇ ਕੀਜੈ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੨॥ ਪ੍ਰਭੋ ਕੇ ਰਗਤਿ
 ਵਡੁ ਲੁਭਿਹਾਇਓ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੋਨੇ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥
 ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਕੀਨ ਸਭ ਜਗ ਮਾਰਿ ਦਇਆ ਜੀ ਅਨਮਰਿ ਪਾਇਓ॥ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੇ
 ਦਾਸੁ ਗਾਇਓ॥ ਤੀਵਾਨ ਲਾਇਓ॥ ੧॥ ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਮੁ ਕਉ ਮੇ
 ਰਿ ਸੁਖਾਇਓ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਹੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸੁ ਸੁਮਨਿ ਆਇਓ॥ ੨॥
 ੧੪॥ ੧੮ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੨॥ ਚਉਪਦੇ ੨੫ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀ ਸੈਬੁ ਮਧ
 ਸਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੈ ਗੁਲੀਆ ਬਿਸਥਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਬੇ ਦਬੀ ਚਹਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੇ
 ਰ ਅਧਾਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰੇ
 ਵਾਸਿਓ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਮਿਓ ਆਈਐ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਵਿ
 ਟੁ ਬਾਇਜਾਉ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਾਨਿ ਤਗਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥
 ਸਾਚੀ ਦਰਸ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਗੁਰੇ ਬੋਲਿ ਬੁਝਵ ਜਲ ਤਰਲ ਹਰਾ॥ ਗੁਰਿ ਕੋਟਿ ਐ
 ਨੇਹੇ ਇਜੇ ਨਿਅਉਤਗਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮ ਲਿਖਿ ਆਧੁਰਿਆ
 ਏ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਨਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ
 ਖਸਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਰਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥
 ੧੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੨॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰੇ ਵਸਾਏ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਿਆਪਿ ਮਿ
 ਲਾਏ॥ ਅਪੋਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲੇਖੁ ਕੁਲਾਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਕਹਿ ਕਿਹ
 ਪਾਪੁ ਹਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇ ਰੋਗੀ ਗਾਤੇ॥
 ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਗਾਵਲੁ ਸੁਨਲੁ ਸਰੁ ਤੇ ਗਾਠਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ॥ ਜਪਿ ਜਪ
 ਜੀਵਹਿ ਤੇ ਗਾਠਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਉ॥ ੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ॥
 ਕਾ ਲੇਖ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਖੇ ਇਸ ਜਾਇ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਵੈ
 ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂੰ ਜੇ ਲਹਿ॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਲ
 ਹਿ॥ ਸੋਈ ਕਰਤ ਜੇ ਤੁਝ ਕਾਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦੁ ਕਰ ਬਾਲੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੨॥ ਮਲਾਰ
 ਮਹਲਾ ੨॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋ ਆਦਿ ਆਧੁ॥ ਮੇਘ ਵਰਸੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ
 ਜਤ ਤਿਪਤਾ ਸੇ॥ ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੁਰੇ ਹਾਸੇ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇ ਆਏ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਭਨਾ ਕੈ ਜਨ ਹਰਾ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਸਾਰਮਤਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ਚਕਵੀਨੈਨੀ
 ਦਨੀਚਾਏਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ॥ ਸੁਰੁਚੇਰੇਪਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਨਿਵਲਾਗੇ
 ਪਾਈ॥ ੧ ਪ੍ਰਿਥਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਥਾਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨੀਜਾਗੀਜੀਵਾਐਸੀਪਿ
 ਅਸਤਿਸਾਈ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਸਰਵਰਿਕਮਲੁਕਿਰਹਿਅਕਾਸੀਬਿਗਸੈਸਹਜਿ
 ਸੁਰਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਕਐਸੀਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੩ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ
 ਜਲਾਬਿਨੁਪਿਉਪਿਉਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿਲਾਈ॥ ਘਨਹਰੇਘਰਦੇਸੇਦਿਸਿਬ
 ਹਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ੩ ਮੀਨਨਿਵਾਸਉਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁ
 ਗਬਿਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁਤਿਲੁਹਹਿਨਸਕੇਪਲੁਜਲਾਬਿਨੁਮਹਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਈ॥
 ੪ ਧਨਵਾਚੀਪਿਉਦੇਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਕਪਤਿਸਬਦੁਪਠਾਈ॥ ਗੁਲਸੀਗ੍ਰਹਿ
 ਪ੍ਰਕੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭਗਤਿਰਤੀਹਰਖਾਈ॥ ੫ ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਕਰੈਸਭੈਜੇਤੀਗੁਰ
 ਭਵੈਪ੍ਰਿਥਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਿਨਲੇਸਦਹੀਸਚਿਸੰਗੇਨਦਹੀਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੬ ਸਭ
 ਮਹਿਜੀਉਜੀਉਰੈਸੇਈਘਟਿਘਟਿਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰੀ
 ਪਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਅਪਨਾਕਾਜੁਸਵਾਰੁਆਪੇਸੁਖਦਾ
 ਤੋਗਸਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥
 ੮॥ ੧ ਮਲਾਰਮਤਲਾ ੧ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਹਰਿਮੈਕੋਨਾਹੀ॥
 ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹੁਨਪਾਵੈਅਚੁਕਾਚੁਛਰਿਪਾਹੀ॥ ੨ ਇਸੁਤਨਧਨਕਾ
 ਕਹੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥ ਬਿਨਸਤਬਾਹਨਲਾਗੇਬਵੇਰੇਉਮੈਗਰਬਿਖਪੇਜਗੁਐਸਾ॥
 ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜੇਜਗਦੀਸਪ੍ਰਕੁਰਖਵੇਰੇਗੇਖੇਪਰਖੈਸੇਈ॥ ਜੇਤੀਰੈਤੇਤੀਤੁਝਹੀਤੇ
 ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨੋਕਈ॥ ੨ ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮੁਖ
 ਅੰਜਨੁ॥ ਅਮਰੁਅਨਾਬੁਸਰਬਸਿਹਿਸੇਹਾਕਾਲਾਬਿਕਾਸਰੁਮਭੈਖੰਜਨੁ॥ ੩ ਕਾਗ
 ਦੋਕੇਟੁਇਹੁਜਗੁਬੁਧੁਰੇਗਨਿਚਿਹਨਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਨੀਸੀਬੁਦਪਵਨੁਪਤਿਖਵੈ
 ਜਨਮਿਮਰੈਬਿਨੁਤਾਈ॥ ੪ ਨਦੀਉਪਕੀਠਿਜੇਸੇਘਰੁਤਰਵਹੁਸਰਪਨਿਘਰੁਘਰਮਾ
 ਹੀ॥ ਉਲਟੀਨਦੀਕਹਾਘਰੁਤਰਵਹੁਸਰਪਨਿਡਸੈਦੁਜਮਨਮਾਹੀ॥ ੫ ਗਾਰੁਗੁਰ
 ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਗੁਰਬਚਨੀਬਿਖਿਆਗੁਰਮਤਿਜਾਹੀ॥ ਸਨਤਨਰੈਵਰੁਦੇਸਚੁਪਾ

१॥ ਇਸ ਅਰਿਕੀਭਗਤਿ ਨਿਰਾਗੀ॥ ੬॥ ਜੇਤੀ ਤੈਰੇਤੀ ਤੁਧੁਜ ਏਤੁ ਸਰਬਜੀਅ
 ਦਇਆਲਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਹਣਿ ਪੋਰੇ ਪਾਰਿ ਰਖੁ ਸਦੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲ॥ ੭॥ ਬਾਘੀ ਧੰ
 ਧਿਅੰਧਨੀ ਸੁਝੈ ਬਧਿ ਕਕਰ ਮਕ ਮਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਤੁ ਸੁਫਲ ਸਿਧੁ ਸੁਖ ਸਿਸ
 ਰ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਵੈ॥ ੮॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਤਾ ਬਿਨੁ ਕਈ ਮੈਂ ਪੁਚਉਗੁ
 ਹੁਅਪੁਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਵੈ ਬਿਨੁ ਸਭੇ ਜਗੁ ਸੁਖਨਾ॥ ੯॥ ੨॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਠਾਡਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਤੀਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭੰ ਗਸ ੧।
 ਬਦਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਰੋਨਿ ਬਬੀਰ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਉ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰਿ
 ਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂੰ ਜੇਤ ਉਠਵੈ ਸਾਈ॥ ੨॥ ਨੀਂਹਾਈ ਹਉ ਮੈਤ ਨਿਬਕੀ ਸਰਮ
 ਤਿਰਿ ਦੈ ਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਉਰ ਉਭੁਖਾ ਪੀਵਨ ਮੁਸੁਭਾਈ॥ ੪॥ ਬਿ
 ਲਨਤਾਰਲ ਲਤਾ ਬਿਲਲਾਰੀ ਦਰਸਨ ਪਿਅਸਰ ਜਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ
 ਸੀਗਾਰੁ ਤੇਤ ਤਨੁ ਤਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਨ ਸੁਹਾਈ॥ ੬॥ ਅਪਨੇ ਪਿਅਚੇ ਬਿਨੁ ਮਿ
 ਲੇਨੀ ਦਨ ਪਾਈ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਿਦੁ ਨ ਜੀ ਕਿਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ
 ॥ ੮॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਅਤ ਬਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਸਨ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੯॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਅਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧੦॥ ੩॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪ੍ਰ ੨ ॥ ਅਖਲੀ ਉੰਡੀ ਜਲੁ ਭਰਿਨਾ ਲਿਆ ਭੂਗ
 ਹਉ ਚਉਗੁ ਰੁਪਤਾ ਲਿਆ ਸਾਗਰ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਰਾਗਿ॥ ਮਾਹੁ ਮੁ
 ਕਤਾ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ॥ ੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਵੈਕੀ ਜੋਤਿ॥ ਨਾਮ ਅਧਰਿ ਰਲਾ ਗੁਰ ਕੈ
 ਭੈ ਭੋਰਿ॥ ੧॥ ਹਰਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧੁ ਜਾਣਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀ ਅੰਸਏ
 ਤਾਣਿ॥ ਨਾਮੁ ਸਮੁਲ ਸਿਰੁ ਹੀ ਬਾਣਿ॥ ਤੈਭਾਵੈ ਦੁਰਲਾਭ ਸਿਪਿ ਗਾਣਿ॥ ੨॥
 ਉਰਾ ਬੈਸਾਏ ਕਲਿ ਵਤਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਰੂਪੁ
 ਹਨ ਉਚੀਧਾਰਾ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁਨ ਚਾਲਣਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ
 ਵਸਹਿ ਤੁਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜ ਉਮਾ ਲੁਨ ਜਾਪੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹੁ ਸਮੁ
 ਢਿਨੋ ਵੀਸੁ ਭੁਜ ਗੁਦੁ ਬਿਅਛਾਪੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕੋ ਗੋਬਿਲ ਲਾਤ ਉਬਿ
 ਨੁ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਵਾਪੈ
 ॥ ੪॥ ਇਕਿ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ॥ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਚੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ॥

ਚੰਬਾਣੀਮੀਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਰਾਜਿਨਿਪੀਤੀਤਿਸੁਮੇਖਦੁਆਰਾ॥ ਨਾਮੁਕੈਰਾਇਰਿ
 ਵੇਵਸਾਹੀਗੁਰਕਰਣੀਸਚੁਬਾਣੀ॥ ਇੰਦੁਵਰਥੈਸਗਤਿਸੁਹਾਵੀਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿ
 ਸਮਾਣੀ॥ ਕਲਰਿਬੀਜਸਿਦੁਰਮਤਿਐਸੀਨਿਗੁਰੇਕੀਨੀਸਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁ
 ਹੁਪੇਰਅੰਧਾਰਾਭੂਬਿਮੁਖੇਬਿਨੁਪਾਣੀ॥ ੬ ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੇਸੇਪੁਰੁਰਜਾਇ॥ ਜੇਧੁ
 ਗਿਲਿਖਿਐਸੇਮੇਟਣਨਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਏਕਸਬਦਿਹਾਚੈਸ
 ਚਿਸਮਾਇ॥ ੧ ਚਹੁਇਸਹੁਕਮੁਵਰੇਤੇਪੁਰਤੇਹਾਚਹੁਇਸਿਨਾਮਪਤਾਣੀ॥ ਸ
 ਰਮਾਰਿਸਬਦੁਵਰੇਤੇਪੁਰੁਸਾਚਾਕਰਮਿਮਿਲੈਬੈਆਲੀ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣਦੀਸੈਸਿ
 ਰਿਉਚੇਖੁਸਿਆਨਿੰਦ੍ਰਾਕਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨਿਰਾਵੇਸਾਚੀਨਦਰਿਹਸਾਣੀ॥
 ੮॥ ੧॥ ੪॥ ਮਥਾਰਮਹਲਾ ੧ ਮਹਲੁਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਹਨਜਾਨੈ॥ ਕੈਠੈਬੈਠੀਗੁਰ
 ਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥ ੧ ਤੁਕੈਸੇਆੜਿਛਾਬੀਜਾਇ॥ ਅਲਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾ
 ਣਿ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਏਕਜੀਅਕੈਜੀਆਖਾਹੀ॥ ਜਲਤਰਤੀਬੁਡੀਜਾਇਮਾਹੀ॥ ੨
 ਸਰਬਜੀਅਕੀਏਪੁਤਪਾਨੀ॥ ਜਬਪਕੜੀਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨੀ॥ ੩ ਜਬਲਗਿਠਾ
 ਸਪੜੀਅਤਿਰਹੀ॥ ਉਡਿਨਸਾਕੈਪੰਖਪਸਾਰੀ॥ ੪ ਹਸਿਚੁਹਰਿਮਨਮੁਖਿਗਾਵਾ
 ਰਿ॥ ਠਾਥੀਛੂਟਹਿਗੁਲਾਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤੁਟੇਜਮਕਾਥੁ॥
 ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸਮਾਥੁ॥ ੬ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁਹੈਸਹਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰੇਖੈ
 ਉਰਿਧਾਰਿ॥ ੭॥ ਸੇਦੁਖਆਗੈਜੋਰੇਗਬਿਲਾਸੇ॥ ਨਾਨਕੁੰਬਿਨੁਨਵੇਸਾਚੇ॥ ੮॥ ੫॥
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਥਾਰਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁ
 ਰਪਾਣੀਐਵਿਲੁਕਰੇਮੇਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਥਿਐਕੰਚਨਹੋਈਐਜਾ
 ਹਰਿਕੀਹੋਇਹਜਾਇ॥ ੧ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿ
 ਪਾਣੀਐਸਾਚਾਹਰਿਸਿਉਹੋਸਮਾਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਉਪਜੈਤਾ
 ਇਹਸੰਸਾਰਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੁਡੀਐਗਰਕੁਜੇਨੀਨਹਪਾਇ॥ ੨ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਜੀਵਤਮਰੈਮਰਿਜੀਵੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੇਈਪਾਏਜਿਵਿਚਹੁਆ
 ਪੁਗਵਾਇ॥ ੩ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਿਵਘਰਿਜੈਮੈਵਿਚਹੁਸਕਤਿਗਵਾਇ॥ ਅਚਰੁਚ
 ਰੈਬਿਬੇਕਖੁਸਿਪਾਏਪੁਰੇਖੇਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇ॥ ੪ ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸੰਸਾਰਅਚੇਤੁਹੋਚ

ਲੇਖੁ ਲੁਗਵਾਇ॥ ਸਾਹਾਰਿ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਐਕਰ ਮੀਪ ਲੇਖਾਇ॥ ੫ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਗਵੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ॥ ਮਨਿ ਵੇਖੁ ਮਿਟੈ ਬੀਰਗਿ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁ
 ਰੁਪਾਇ॥ ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਦੇ ਕਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਅਧਾਰੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ॥ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ੭ ॥ ਮਸ
 ਤਕਿ ਲਿਖਾਇ॥ ਲਿਖਿ ਅਧਾਰਿ ਠਕੁਰਿ ਮੇਟਣ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਪੁ
 ਹਨ ਹੋਇ॥ ਨਿਹਿਤ ਰਿਭਾਣਾ ਭਾਇ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਬੇਦ ਬੰ
 ਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦੈ॥ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਰਗੁ॥ ਬਿਨ ਨ ਵੇਜ ਮਰੰਤੁ ਸੋ ਮਰਿ ਜਨ
 ਮੈ ਵਹੈ॥ ਵਾਗਾ ਸਰਿਗੁਰੁ ਰੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਇ॥ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ੧ ॥ ਮਨੋਰਸ ਸੰ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ॥ ਵਡੈ ਰਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਰਾਪਾਇ॥ ਅਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥
 ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੈ ਭਣੈ॥ ਸਿੰਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਦੈ॥ ਇਅਧਾਰੁ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਭਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ॥ ਅਸਭੁ ਜਨ ਮੁਸਵਾਰਣੁ॥ ੨ ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਬੁ
 ਣੀ॥ ਸਤਿ ਹੈ॥ ਸਤਿ ਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ॥ ਕੋਇ॥ ਵਹੁ ਵਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਐਤਿ ਸੁ
 ਜੇ ਵਡੁ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਅਪੇ ਬਖਸੇ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੩
 ॥ ਸਾਧਾ ਸਹਿਬੁ ਮਹਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀ
 ਐ॥ ਸਾਚੇ ਰਹੈ॥ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥ ਸਦ ਹਰਿ॥ ਅਵਲੀ॥ ਠਿਰਿ ਸੁਕੈ॥ ਨਾਕੁ
 ਮਲਾਇ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ॥ ਓਮ ਨਿਵੇਖੁ॥ ਹੁਕੇ ਪਤੀ॥ ਆਇ॥ ਹ
 ਰਿਕਿ॥ ਰਪਾਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ॥ ਐਭੈ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਰਹਮੁ ਭੁਲਾਇ॥
 ਆਬਿਨੁ॥ ਭਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਪਨ ਨਾਹਿ॥ ੫ ॥ ਵੈਗੁਣੁ ਸਭਾਧਤੁ॥ ਪਹਿ ਪਹਿ ਕਰਹਿ
 ਵੀਰਗੁ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ॥ ਨਹੈ॥ ਵਣੀ॥ ਨ ਪਾਇ॥ ਨਿਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੀ
 ਧਨ ਨ ਤੁਟੀ॥ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ॥ ਪਿਆਰੁ॥ ੬ ॥ ਪਹਿ ਪਹਿ ਪਾਤਿ॥ ਮੋਨੀ॥ ਬੇਕੇ ਬੇਦ
 ਕਾ॥ ਅਭਿਅਸੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ॥ ਨ ਹਨਿ॥ ਜਪਹਿ॥ ਤੇਵੈ॥ ਵਸੁ॥ ਜਾਮ
 ਕਾ॥ ਲੁਸਿ॥ ਹਨ ਉਤਰੇ॥ ਅੰਤਰਿ॥ ਕਪਟਾ॥ ਵਿਣੁ॥ ਸੁ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ॥ ਸੋਭੈ॥ ਕੇ ਪਰਤ
 ਪਟਾ॥ ਵਿਣੁ॥ ਭਾਗਾ॥ ਪਾਇ॥ ਅਨ ਜਾਇ॥ ਨਦਰਿ॥ ਕਰੇ॥ ਗੁਰੁ॥ ਭੋਟੀ॥ ਐ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਵਸੈ॥
 ਮਨਿ॥ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ॥ ਨਾਮੈ॥ ਹੀ॥ ਪਾਤਿ॥ ਉਪਜੈ॥ ਹਰਿ॥ ਸਿਉ॥ ਹੋ॥ ਸਮਾਇ॥ ੮ ॥ ੨ ॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕਰੇ॥ ਲਾਇ॥ ਦੁ

ਜਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਿਲੇਗੁਣਨਿਧਿਪਿਆਰਿਆਮਹਾਮੰਗਲਸੁਖਉਪਜੈ
ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਆਮਿਲਿਸੀਗੋਸੇਰੇਦੇਖਿਸੇਰੇਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ
ਆਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਰਨਿਤਿਨਕੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਰਮਲਕੀਸਲੋਕਾਨਲਿਮਹਲਾ ੧

ਸੋਲੋਕਮਹਲਾ ੩

ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਹਸੀਐਜਿਉਵੈਠੈਧਰਦਿਸੀਗਾਹੁ॥ ਸਰਦਿਸੇਹਰੀਆਵ
ਲੀਸਰਕਰੇਸੁਰਗਤਾਲਾ॥ ਅੰਦੁਰਚੈਸਚੁਗੰਗਿਜਿਉਮਜੀਠੈਲਾਥੁ॥ ਕਮਲੁਵਿਗ
ਸੈਸਚੁਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਥੁ॥ ਮਨਮੁਖਦੁਜੀਤਰਠਪੈਵੇਖਹੁਨਦਰਿਨਿਹ
ਲਿ॥ ਠਾਥੀਠਾਥੇਮਿਗਜਿਉਸਿਰਿਦਿਸੈਜਮਕਾਥੁ॥ ਖੁਸਿਆਤਿਸਨਾਨਿਦਾ
ਬੁਰੀਕਮੋਕੁਪੁਵਿਕਰਾਥੁ॥ ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਾਵਈਜਿਚਹੁਸਬਦਿਨਕਰੇ
ਬੀਚਹੁ॥ ਤੁਧੁਰਵੈਸੋਤਖੀਆਂਦੁਕੈਆਲਜੰਜਾਥੁ॥ ਮੁਲੁਹੋਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁ
ਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥੁ॥ ਨਨਕਲਗੀਤਤੁਲੈਤੁਸਚਾਮਨਿਸਚੁ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਜੋਕੇ
ਪਾਪਹੁਚੁਕਦਹੁਗੁਰਪਉੜੀਨਿਜਥਾਨੁ॥ ਹੁੜਉਠਕੁਰਨਨਕਾਸਰਿਸੁਖਸਾਚਉ
ਨਮੁ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਇਆ॥ ਅੰਬਰੁ
ਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਚੈਦੇਆਤਾਇਆ॥ ਵਿਦੁਬੰਸਮਾਗਨੁਹਰਾਇਸਬਦੁਨਿ
ਸਾਇਆ॥ ਸੁਹਚੁਚੰਦਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ ਕੀਏਗਤਿਦਿਨੁਚੋਜ
ਵਿਡਾਇਆ॥ ਤੀਰਥਸਰਮਵੀਚਰਨਾਵਲੁਪੁਰਬਾਇਆ॥ ਤੁਧੁਸਰਿਅਵਰੁ
ਨੋਕੋਇਕਿਆਆਖਿਵਖਾਇਆ॥ ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਹਰਆਵਲੁਜਾਇਆ॥
੧॥ ਸੋਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ਨਨਕਸਾਵਲਿਜੇਵੈਸੈਚਹੁਓਮਹੋਰੇਇ॥ ਨਗਾਮਿਗਾਮਛੀ
ਅੰਗਸੀਅੰਘਰਿਧਨੁਹੋਇ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਨਨਕਸਾਵਲਿਜੇਵੈਸੈਚਹੁਵੈਛੋੜੁਹੋਇ॥ ਗਾਈ
ਪੁਤਾਨਿਧਨਾਪੰਖੀਚਬਹੁਹੋਇ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਚਾਸਚਿਆਹੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾ
ਇਆ॥ ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਵਲੁਪਾਇਆ॥ ਬਰੇਸੇਵਰਕਹਾਇਅੰਤੁਪਾਇਆ॥ ਨਤਿ
ਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਿਤੁਜਾਇਆ॥ ਨਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰੇਖਵਰਨਸਬਾਇਆ॥ ਨਤਿਸੁਰੁਖ

ਰਿਆ ॥ ੨ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਉਨਵਿਉਨਵਿਆਇਆ ਵਰਸੇ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਰਾਇ ਚਲੇ ਕਤ ਕੇ ਸੁਮਾਣੇ ਸਦਾ ਹਲੀ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਕਿਆ ਉਠਿਉਠਿਠਿ ਦੇਖੁ ਬੁਝੇ
 ਸੁਮੇਘੇ ਹਾਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਉਂ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤੇ ਸੁਹਾਬੁ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥
 ਤਿਸੇ ਨੇ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਸੀ ਜਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹੀ ਸਭ ਕਰਣੁ ਪ
 ਥਾਹ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਹਿ ਸਦਾ ਸਰੇ ਵੀ ਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਲਾਗੇ ਵਾਰਾ ਆ
 ਰਾਇ ਅਕਾਸ ਕਹਿ ਬਿਨ ਮਾਰਿ ਚਾਰਿ ਉਸਾਰਣੁ ਹਾਹ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁ
 ਦਗਤਿ ਕਰੇ ਵੀ ਚਾਹ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਬਹੁ ਤੀਰੇ ਵੇ ਮਾਹ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਹ ॥ ਓਥੈ ਹੁਤ ਅਪੜੈ ਕੁਕਨ ਸੁ
 ਲੀ ਐ ਪੁਕਾਹ ॥ ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇਲੀ ਰੇ ਵੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਅਤੀ ਵਾਹ ॥ ਏਨ ਜੰਤ ਨੇ ਰੇ
 ਹਸੇ ਵਾਨ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਹ ॥ ੬ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀ ਹਾਜਿ ਸੋਨੇ ਤੂਧੁ
 ਕਾਹ ਦਾ ਤਿਸੇ ਲੋਚੈ ਸਕੁ ਕੋਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਰਸ ਸੀ ਵਲੁ ਤਿਲੁ ਹਰਿ
 ਆਪੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਵਿਹਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁ ਦਿਆਉ ਠਹਿਨ੍ਹਿ ਤਮਿ
 ਆਈ ਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ
 ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਕਲ ਮਲੋਹੀ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਬਿਵਲਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੁ
 ਲਿਅ ਕੰਨੁ ਦੇ ਪੀਰ ਕੇ ਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਏਵੈ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਵੁਠਾ ਫੁਹ ਬਰ
 ਲਾਇ ॥ ਅਨੁਸਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਕੀ ਮਤਿ ਕਯਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ
 ਤੁਸਭ ਨ ਜੀਅ ਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਠਹਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੇ
 ਆਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਸਚੇ ਲੈ ਰਿਮਿ ਲਾਇ ॥ ਦੁਜੈ ਦੁ
 ਜੀਤ ਰਠੈ ਕੁੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਦਿ ਫਿਰਿ ਐ ਆਪੁ ਕੁਛੁ ਤ
 ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਮੇਰੁ ਸੇਗੁ ਵਿਜੇ ਗੁਰੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਕਮਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
 ਤਿਨ ਕਉ ਜੇ ਹਰਿ ~~ਕੁਛੁ~~ ਕ੍ਰਿਦੁ ਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਖੁ ਰੇ ਐ ਸੀ ਬਲਤ
 ਬਲਾਇ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀ ਏ ਸਦਾ ਸੇ ਹੋਣੇ ਜਨ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਤਿਨੇ ਸੇਗੁ ਵਿਜੇ ਗੁਰ
 ਦੇ ਨਹੀ ਜਿਹ ਰਿਕੈ ਅਕਿਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ
 ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੇ ਸੇਗੇ ਵਿਹੁ ਪਾਣੀ ਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਪੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਕੁ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚੁ ਜਾ

ਇਹ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਸਹਜ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ। ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ
ਮਨਿ ਚੰਦਿ ਆਫਲੁ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇ ਅਨੁਪਾਇ
ਪਾਇ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੁਝਨਿ ਬੁਝਣੁ ਹਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਬੁਝਿ
ਆਹਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ। ਹਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਗੰਗੇ ਗਤੇ ਹਉ
ਮੇਝਿ ਸਨਾਮਾਗਿ। ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਹਾ ਧਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰੀ
ਆਇ ਆਹਿ ਆਤਮਾ ਮੁਗਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਤੁ ਬੁਕਿਉ ਤੇਲੀ ਐਵਿ
ਦੁਤੇਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੀ ਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਹੋ ਸਮਾਇ। ਅਪ
ਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੇਲੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ। ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾ
ਇ। ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੁਝਾਇ ਤੀ ਬੁਝਾਇ। ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਝੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝਨ ਪਾਇ। ਵਿਣੁ ਨ ਵੇਨਾ ਲਿਨ ਚਲ ਸੀ ਜਾ ਸੀ ਜਨ ਮੁਗ
ਵਾਇ। ਗੁਰ ਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨੀ ਘਰੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਦੁਤ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ॥ ੮॥ ਸੋਲ੍ਹੇ
ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਨ ਬਿਲਾਇ ਨਾਤਰ ਸਾਇਏ ਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨੀ। ਨਾਨ
ਕ ਹੁਕਮਿ ਮੀਨੀ ਐ ਤਿਖਉ ਤੇਰੇ ਚਕੈ ਚਵ ਗਲਿ ਵੰਨੁ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ
ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਹਿ ਹਿਰੀ। ਜਲ ਕੀ ਸਾਹਜ ਛੁਟੀ ਤੁੰ ਤੁਕੁ ਕਲਪਾਹਿ। ਜਲ
ਬਲ ਚਹੁਇ ਸਿਵਰਸਦਾ ਖਾਈ ਕਿ ਬਾਉਨਾਹਿ। ਏਤੈ ਜਲ ਵਰਸੈ ਤਿਖ ਮਹਿ ਰਾਗ
ਤਿਨੇ ਕੇ ਨਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੇ ਸੋਈ ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਤਏ ਸਮਾਇਆ। ਚੁਗਵਤੀ ਹਰੁ ਬਧੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾਇਆ। ਜਲਾ ਬੰਬੁ ਅਸਹਾ ਲੁਤਿਨੈ
ਵਰਤਾਇਆ। ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਹੀ ਮੁਸਰਜੀ ਤੁਸ ਬਾਇਆ। ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਹੁ ਰੁਖ
ਤਿਹਾਇਆ। ਦੁਨੀ ਅਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾ ਬੁਝੁ ਜਾ ਕਾਇਆ। ਰਬੈ ਰਖਣੁ ਹਰਿ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁ
ਝਾਇਆ॥ ੯॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ਮਃ ੩ ਇਹੁ ਜਲੁ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਰਾਇ ਸੁਕਾਇ। ਸੇਬਿ ਰਖਹ
ਗੀ ਆਵਲੇ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ੧੨
ਮਃ ੩ ਭਿੰਨੀ ਗੈਲਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛੁਬਰ ਲਾਇ। ਜਿਤੁ ਵੁਠੇ ਅਨੁਪਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜੈ
ਜਾਸੁ ਕਰੇਗਾਇ। ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਐ ਜੀਆ ਚੁਗਤਿ ਸਮਾਇ। ਇਹੁ ਪਨੁ ਕਰੇ
ਕਾ ਬਲੁ ਹੋ ਕਏ ਆਵੈ ਕਏ ਜਾਇ। ਗਿਆਨੀ ਆਕਾਸੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦਾ ਹੀ ਹੋ ਸਮਾਇ। ਨਾਨ

ਕਾਜਿਨਾਕਉਨਦਾਰਿਕਰੇਤਾਇਹੁਪਨੁਪਥੈਪਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਕਰਾਏਕ
 ਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਗਾ॥ ਆਪੇਥੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਰਾਏਕਾਗਾਜੇਤਿ
 ਸੁਕਾਵੈਸੇਖੀਐਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਹੁ॥ ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਲਹੁ
 ਹੁ॥ ਆਪੇਵੈਖੇਸੁਦੇਆਪਿਸਕਸੈਦੇਆਪੁਹੁ॥ ਸਕਸਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਿਗਿਸਿਰਿਕ
 ਰੇਬੀਚਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਰੀਐਲਗੈਸਚਿਪਿਆਹੁ॥ ਨਾਨਕਕਿਸੇਨੇਆਖਿ
 ਐਆਪੇਦੇਵਲਹੁ॥ ੧॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ੩ ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜਗਤੁਪੈਮਤੋਕਰਗਮਿਕੁ
 ਲਾਇ॥ ਏਹੁਬਾਬੀਹਾਪੁਰੈਇਸੇਨੇਬੁਝਲੁਨਾਤਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਮੁਹੈਜੇਤੁਪੀ
 ਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿਨਬਹੁਕਿਨਾਖੀਆਇ॥ ੧ ਮ॥ ੩
 ਮਲਹੁਸੀਤਲਗਾਹੁਹੈਹਰਿਪਿਆਈਐਸਾਤਿਹੈਇ॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾ
 ਵਰਸੈਸਕਲੇਇ॥ ਵੁਠੈਜੀਅਧੁਗਤਿਹੈਇਸਰਲੈਨੇਸੀਗਹੁਹੈਇ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਜ
 ਗਤੁਸਕੁਜਲੁਹੈਜਲਹੀਤਿਸਕੋਕੇਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਈਕੇਵਿਗਲਾਬੁਝੈਸੇਜਨੁਮੁਕਤੁ
 ਸਦੈਹੈਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਇਕਤੁਮਣੀ॥ ਤੁਸਕੁਕਿਛੁਆਪੇ
 ਆਪਿਦੁਜਾਕਿਸੁਗਣੀ॥ ਮਾਲਸਕੁੜਗਰਬੁਸਚੀਤੁਪੁਮਣੀ॥ ਆਵਾਗਉਲੁਰ
 ਚਾਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪਣਾਆਇਆਤਿਸੁਗਣੀ॥ ਜੇਹਉਮੇ
 ਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਲਤਗਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿਉਰੁਲਾਮੀਝਿਵਲੀ॥
 ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਵੈਇਕਕਣੀ॥ ੧॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ੩ ਬਾਬੀਹਾਖਸੇਮੇਕਮਹਲੁ
 ਨਜਾਣਹੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਗਣਾਸਿਪਾਇ॥ ਆਪੇਕੇਕੇਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿਬੋਲਿਆ
 ਥਾਇਨਪਾਇ॥ ਖਸਮੁਵਡਾਦਤਹੁਹੈਜੇਵਿਛੋਰੇਠਲੁਪਾਇ॥ ਬਾਬੀਹਾਕਿਆਬਪੁ
 ਝਾਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥ ੧ ਮ॥ ੩ ਬਾਬੀਹਾਭਿੰਨੀਗੈਲਿਬੋਲਿਆਸਤੈਸਚਿ
 ਸੁਰਗਇ॥ ਇਹੁਜਲੁਮੇਰਜੀਉਹੈਜਲੁਬਿਨੁਹੁਲੁਨਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਜਲੁਪਾ
 ਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਈਸੇਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ
 ਮਿਲਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਖੰਡਪਤਾਲਅਸੰਖਮੇਗਲਤਹੈਈ॥ ਤੁਕਰਤਾਗੋਵਿੰਦੁ
 ਤੁਧੁਸਿਰਜੀਤੁਮੈਗੋਈ॥ ਲਖਚਉਰਸੀਹਮੇਦਨੀਤੁਣਹੀਤੋਹੈਈ॥ ਇਕਿਰਜੇਖਾਨਮੁ
 ਕਹਹਿਕਹਾਵਹਿਕੇਈ॥ ਇਕਿਸਾਹਸਦਾਵਹਿਸੀਚਿਧਨੁਦੁਜੇਪਤਿਐਈ॥ ਇਕਿਦਾ
 ਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਸਕਨਾਸਿਰਿਸੇਈ॥ ਵਿਲੁਨਵੈਬਾਜਗੀਅਭੀਹਵਲਿਹੈਈ॥ ਕੁੜਿ

ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾਸਚੁਕੇ ਸੁਰੇਈ॥ ੧੩॥ ਸੋਲੇਕੁਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾਗੁਲਵੰਤੀਮਹਾਯੁ
ਇਆਅਉਗੁਲਵੰਤੀਦੁਰਿ॥ ਅੰਤਰਿਤੈਰੈਹਰਿਵਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੁਰਿ॥ ਕੁਕ
ਪੁਕਾਰਨੇਵਈਨਦੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲੇਸਬਦਿਗੁਰੁ
ਕੈਘਾਲਾ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾਬੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨੁ॥ ਜਲਾਬਿ
ਰੂਪਿਆਸਨਉਤਰੈਵੁਹਕਿਜਾਹਿਮੇਰੇਪਾਨਾ॥ ਤੁਸੁਖਦਾਤਾਬੇਅਤ੍ਰੇਗੁਲਦਾਤਾਨੇ
ਸਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਾਸਿਲਏਅੰਤਿਬੇਲੀਹੋਇਕਗਵਾਨੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਗੁਲਅਉਗੁਲਕਰੇਬੀਚਾਹਾ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਲਸਰਬਜੰਜਾਘੁਰੇਨ
ਮਿਨਧਰੇਪਿਆਹਾ॥ ਗੁਲਵੰਤੀਅਉਗੁਲਕਮਾਵਦੇਦਰਗਹੋਹਰਿਖੁਆਹਾ॥ ਚੁਐ
ਜਨਮੁਤਿਨੀਹਾਰਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮਾਰਿਆਅਹਿਨਿ
ਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉਰਿਧਾਰਿਆਸਚਾਅਲਖਅਪਾਹਾ॥ ਤੁਗੁਲਦਾ
ਤਾਨੇਧਾਨੁਹੋਹਰਿਅਸੀਅਵਗਾਇਆਹਾ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੁਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾ
ਹਾ॥ ੧੩॥ ਸੋਲੇਕੁਮਃ ੪ ਗਤਿਨਵਿਹਾਵੀਸਕਤਾਜਿਨਾਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ ਗਤੀਦਿ
ਨਸਸੁਰੇਈਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਲਗਾਉ॥ ੧ ਮਃ ੪ ਗਤਨਜੇਵੇਹਮਾਲਕਾਹਕੇਮ
ਲੀਮਖੀਨਿ॥ ਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਕਿਰਾਇਆਸਚੈਦਰਿਸੈਨਿ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਸਤ
ਗੁਰਸੇਵਿਸਚੁਸਮਾਇਆ॥ ਅੰਤਿਖੋਲੇਆਆਇਜਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਪਾਇਆ॥
ਪਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਯੁਸਚਰਖਵਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜਿਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬਾਇ
ਆ॥ ਮਨਮੁਖਵਿਲੁਨਵੈਕੁੜਿਆਗਠਿਗਹਿਬੇਤਾਇਆ॥ ਪਸੁਮਾਲਸਰੀਮਿਪ
ਥੇਟੇਅੰਦਹੁਕਾਇਆ॥ ਸੋਭੇਵਰਤੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਰੈਪੁਰੈਗੁਰਿਦੇਖਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਸੋਲੇਕੁਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹੈਰੁਕਮੁਪਛਾਇਆ
ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਰਾਇ॥ ਮੇਘੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੁੜੀਛਹਬਰਲਾਇ॥ ਬਾਬੀ
ਹੈਕੁਕਪੁਕਾਰਹਰਿਗੁਣੀਸੁਖੁਵਾਸਿਆਮਲਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਸੋਸਾਲੀਐਜਿਦੈਦਾ
ਸਕਨਾਜੀਆਹਿਜਕੁਸਮਾਇ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਚਾੜਿਕਤੁਨਜਲਹੀਕਿਆਤੁਧੁਵਿ
ਚਿਤਿਖਰੈਕਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ ਦੂਜੈਰਾਇਕਰਮਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨ
ਪਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਲੀਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਸਹਜੇਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਵਲਖ

ਭਿਬੈਸਾਰਿਜਾਇਸਦੁਨਦੇਵਹੀ॥ਇਕਿਪਾਥਕਕੁਰੀਨਿਸੀਤਯੁਜਯੁਦੇਵਹੀ॥
 ਇਕਿਰਸਮਚੜਵਹਿਅੰਗਿਮੇਲੁਨਧੇਵਹੀ॥ਇਕਿਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਯੁਕੁ
 ਯੁਘਹੁਖੇਵਹੀ॥ਇਕਿਨਗਨਠਿਗਹਿਦਿਨਗਤਿਨੀਦਨਸੇਵਹੀ॥ਇਕਿਅਗਨਿ
 ਜਥਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵੇਗੇਵਹੀ॥ਵਿਲਨਵੈਤਨੁਫੁਹਕਿਆਕਰਿਹੇਵਹੀ॥ਸੇ
 ਹਨਿਖਸਮਦੁਆਹੁਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੀ॥੧੫॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਅੰਮਿਤ
 ਵੇਲੈਬੋਲਿਆਤਾਹਿਸੁਲੀਪੁਕਾਗਮੇਘੈਨੇਫੁਰਮਾਨੁਹੇਅਵਸਯੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥
 ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰੇਲੋਜਿਨੀਸਚੁਗਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਨਨਕਨਾਮੇਸਕੁਹਰੀਆ
 ਵਲੀਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਬੀਚਾਰਿ॥੧੫॥ ੩ ਬਾਬੀਹਇਵੇਤੇਗੀਤਿਖਨਉਤਰੈ
 ਜੇਸਉਕਹਹਿਪੁਕਾਗਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈਪਿਆਹੁ॥ਨਨਕਸਾ
 ਹਿਬੁਮਨਿਵੇਸੇਵੇਚਹੁਜਾਹਿਵਿਕਾਗ॥੨੫ਉੜੀ॥ ਇਕਿਜੇਨੀਉਤਰੁਪਾਇਯੁ
 ਗੁਖੁਆਇਆਤਿਨਮੁਖਿਨਹੀਨਾਮੁਨਤੀਗਖਿਨਾਇਆ॥ਹਬੀਸਿਰੇਖੇਹਾਇਨ
 ਰਦੁਕਹਾਇਆਕੁਚਿਬਰਹਹਿਦਿਨਗਤਿਸਬਦੁਨਰਾਇਆਤਿਨਜਾਤਿਨਪਤਿ
 ਨਕਰਮੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿਜੁਠੈਵੇਜਾਤਿਜੁਠਾਖਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਆ
 ਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ਸੋਲੋਕੁ
 ਮਃ ੩ ਸਾਵਲਿਸਹਸੀਕਾਮਲੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਨਨਕਸਦਾਸੁਹਾਗਲੀਗੁ
 ਰਕੈਹੇਤਿਅਧਾਰਿ॥੧੫॥ ੩ ਸਾਵਲਿਵੇਭੇਗੁਲਬਾਰੀਜਿਸੁਦੁਜੈਰਾਇਪਿਆ
 ਹੁ॥ਨਨਕਪਿਰਕੀਸਾਹਨਜਲਣੀਸਰੁਸੀਗਾਹੁਖੁਆਹੁ॥੨੫ਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਖ
 ਖਅਕੇਉਹਠਿਨਪਤੀਜਣੀ॥ਇਕਿਗਵਹਿਗਾਗਿਪਰੀਆਗਾਗਿਨਰੀਜਣੀ॥ਇਕਿ
 ਨਚਿਨਚਿਪੁਰਹਿਤਾਬਰਗਤਿਨਕੀਜਣੀ॥ਇਕਿਅਨੁਨਖਾਰਿਮੁਰਖਤਿਨਕਿਆ
 ਕੀਜਣੀ॥ਤਿਸਨੇਹੇਈਬਹੁਤੁਕਿਵੈਨਪੀਜਣੀ॥ਕਰਮਵਧਹਿਕੈਲੇਅਖਖਿਮਹੀਜਣੀ॥
 ਯਾਹਨਮੁਸੀਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜਣੀ॥ਹਰਿਕਗਤੀਸਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਪੀਜਣੀ॥੧੭
 ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਮਥਾਰਾਗੁਜੇਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁਸੀਤਯੁਹੇਇ॥ਗੁਰਸ
 ਬਦੀਏਕੁਪਛਾਇਆਏਕੇਸਚੈਸੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਮਨਿਸਚੈਸਚੀਸੇਇ॥
 ਅੰਦਰਿਸਚੀਰਗਤਿਹੈਸਹਜੇਹੀਪਤਿਹੇਇ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਘੇਅਧਾਰੁਹੈਮਨਮੁਖ
 ਹਹੁਨੇਕਾਇ॥ਸੇਵਰੁਗੀਨਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਧਾਰੁਹੇਇ॥੧੮॥ ੩ ਇੰਦੁਰ

ਸੇਕਾਰਿਦਇਅਲੋਕਾਮਨਿਉਪਜੈਚਉ। ਜਿਸਕੈਹੁਕਮਿਇੰਦੁਵਹਸਦਾਤਿਨਕੋਸ
 ਦਬਲਿਹਰੈਜਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਈਐਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਨਾਨਕਨਾਮ
 ਹਤੇਜਨਨਿਰਮਲੇਸੁਜੇਸਚਿਸਮਾਉ। ੨ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇ
 ਅਗਾਪੁਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਪੁਰਸਬਦੁਮਨਿਵਸਾਇਆ। ਪੁਰੈਗਿਆਨਿਧਿਆ
 ਨਿਐਲੁਚੁਕਾਇਆ। ਹਰਿਸਾਰਿਤੀਗਬਿਜਾਇਮਨੁਆਨਾਇਆ। ਸਬਾਇਮਰੈ
 ਮਨੁਮਾਰਿਸੀਨੁਜਲੇਦੀਮਾਇਆ। ਦਰਿਸਚੇਸਚਿਅਹੁਸਚਾਆਇਆ। ਪੁਛਿ
 ਨਸਕੈਕੋਇਜਾਖਸੇਮੇਰਾਇਆ। ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ੨੮॥

ਸੋਭਕਮਹਾ ੧ ਕੁਲਹਾਦੇਦੇਬਾਵਲੇਲੇਦੇਵਡੇਨਿਲਜਾ। ਚੁਹਾਖਡਨਮਾਵ
 ਈਤਿਕਲਿਬੈਵੇਵਜਾ। ਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਹਰਿਜਿਨਕਉਦੇਨਿਸਿਜਾਰਿ। ਨਾਨਕ
 ਹੁਕਮੁਨਜਾਪਈਕਿਬੈਜਾਇਸਮਾਹਿ। ਨਸਲਅਹਾੜੀਏਕਨਾਮੁਸਵਲੀਸਚੁ
 ਨਾਉ। ਮੇਮਯਦੁਲਿਖਾਇਆਖਸੇਮੇਕੈਦਰਿਜਾਇ। ਦੁਨੀਆਕੈਦਰਿਕੇਤੜੇਕੇਤੇ
 ਆਵਹਿਜਾਰਿ। ਕੇਤੇਮੰਗਾਰਿਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਿਮੰਗਿਜਾਰਿ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਸਉਮਲ
 ਤਸਤੀਪੁਉਗੁਰੂਖਾਵੇਪੀਜਿਸੈਦਾਣਖਾਇ। ਡਕੈਫੂਕੈਖੇਹੁਉਡਾਵੇਸਾਰਿਗਏ
 ਐਪਫੁਤਾਇ। ਅੰਧੀਫੂਕਿਮੁਈਦੇਵਨੀਖਸਮਮਿਟੀਫਿਰਿਕਾਨੀ। ਅਧੁਗੁਲਾ
 ਚਿੜੀਕਾਚੁਗਲੁਗੋਲਿਚੜੀਬਿਲਥਾਇ। ਖਸੇਮੇਕਾਵੇਓਹਾਚੰਗੀਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇ॥
 ਖੁਦਾਇ। ਸਕਤਾਸੀਹੁਅਰੈਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇ। ਹੋਇਸਤਾਣਪੁਰੈ
 ਨਮਾਵੈਸਾਰਿਗਏਐਪਫੁਤਾਇ। ਅੰਧਾਕਿਸੇਨਬੁਕਿਸੁਣਾਵੇਖਸੇਮੇਮੁਸਿਨਭਾ
 ਵੇ। ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਅਕਤਿਡਾਅਕਡਾਈਬਰਿਖਾਇ। ਖਸੇਮੇਕਾਵੇਓਹਾਚੰਗਾ
 ਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ। ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਹਿਦਿਹਾਕੇਸੁਖੁਕੀਤੇਦੁਖੁਹੋਈ। ਗਲਾ
 ਵਾਲੈਨੋਨਿਪਲੇਵੇਫਡਿਨਸਕੈਕੋਈ। ਮਖੀਮਿਠੈਮਹਣਾਚੈਨਤੁਰਖਹਿਤਿਨੇਕੋਨ
 ਆਵੈਤਿਨਕਉਸਾਗਹੁਤਰਣਾ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਹੁਤੁਪਲੀਸਚਾਅ
 ਲਖਅਪਾਗ। ਤੁਦਤਸਭਮੰਗਤੇਇਕੋਦੇਵਣਹੁ। ਜਿਨੀਸੇਵਿਆਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇ
 ਅਗੁਰਮਤੀਵੀਚਹੁ। ਇਕਨੋਨਤੁਪੁਏਵੈਰਾਵਦਾਮਾਇਆਨਾਸਿਪਿਅਹੁ। ਗੁਰ
 ਕੇਸਬਦਿਸਲਾਹਿਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਅਹੁ। ਵਿਲੁਪ੍ਰੀਤੀਰਗਾਤਿਨਹੋਵਈਵਿਲੁਸ
 ਤਿਗੁਰਨਲਗੇਪਿਅਹੁ। ਤੁਪ੍ਰਤਿਸਕੁਤੁਪੁਸੇਵਦੇਇਕਛਾਛੀਕਰੇਪੁਕਗਾਦੋਹਿਨਾਮੁ

ਸੰਤੋਖੀਆਸਚਾਨਮੁਮਿਲੇਆਧਰਾ॥ ੧੯॥ ਸੋਲਕੁਮ १ ਰਾਤੀਕਾਧੁਪਟੈਦਿਨ
 ਕਾਧੁਛੀਜੈਕਾਇਆਹੋਇਪਹਾਧੁ॥ ਵਰਤਦਿਵਰਤਿਆਸਰਬਜੰਜਾਧੁ॥ ਕੁਖਿਅ
 ਚੁਕਿਗਇਆਤਪਤਾਧੁ॥ ਅਸਾਢਖਿਤਖਿਪਇਆਧੁ॥ ਪਿਛੈਰੇਵਰਿਲਿਆ
 ਵਹਿਠੇਗਿ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਿਛੁਸੁਝੈਨਹੀ॥ ਮੁਇਆਹੋਰਿਦੇਮਾਰਿਜਾਹੀ॥ ਨਨਕ
 ਖਸਮੇਏਵੈਰਾਵੈ॥ ਸੇਈਮੁਏਜਿਨਚਿਤਿਨਅਵੈ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਮੁਆਪਿਆਹੁਪ੍ਰਿ
 ਤਿਮੁਈਮੁਇਅਵੈਰਵਾਈ॥ ਵੰਨੁਗਇਆਹੁਪ੍ਰਵਿਲਾਸਿਆਦੁਖੀਦੇਹੁਲੀ॥ ਕਿਸ
 ਹੁਆਇਆਕਹਗਇਆਕਿਹੁਨਸੀਓਕਿਹੁਸੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਗਲਗੋਈਆਕੀਤ
 ਚਾਉਹਈ॥ ਨਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਖੁਰਪਤਿਪਾਈ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਅਮ੍ਰਿ
 ਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤੈਹੋਇਸਖਾਈ॥ ਬਾਹੁਗੁਰੂਜਗਤੁਬਓਰਾਨਾਵੈ
 ਸਾਹਨਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਪਰਵਾਨੁਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਸਿਸਾ
 ਹਿਬੁਸੇਸੇਵਕੁਤੇਹਾਜਿਸੁਰਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥ ਆਪਦੈਰਾਵੈਕਹੁਕਿਨਸੁਖਪਾਇ
 ਆਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਈ॥ ਬਿਖਿਆਕਦੇਹੀਰਜੈਨਹੀਮੁਖਕੁਖਨਜਾਈ॥ ਦੁ
 ਜੈਸਕੁਕੇਲਾਗਿਵਿਗੁਤਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੇਸੁਖਪਾ
 ਏਜਿਸੇਨਕਿਰਪਾਕੇਰਜਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਲਕੁਮ १ ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਨਨਕਾ
 ਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ ਸੇਧਨੁਮਿਤ੍ਰਨਕਛੀਐਜਿਤੁਸਿਮਿਚੈਟਾਖਾਇ॥ ਜਿਨਕੈਪਲੈਧ
 ਨੁਵਸੈਤਿਨਕਾਨਉਠਕੀਗਾਜਿਨਕੈਹਿਰੈਤੁਵਸਹਿਤੇਨਗੁਲੀਗਹੀਗਾ॥ ੧ ਮਃ ੧
 ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਹਿਤਥਗਹਿਦੁਖਾ॥ ਨਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੇਨਲਖੀਕੁਖਾ॥
 ਹੁਪੀਕੁਖਨਉਤੇਰੈਜਾਏਖਾਤਾਕੁਖਾ॥ ਜੇਤੇਰਸਸਹੀਰਕੇਤੇਤੇਥਗਹਿਦੁਖਾ॥ ੨ ਮਃ
 ਅੰਧੀਕਮੀਅੰਧੁਮਨੁਮਨਿਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧੁ॥ ਚਿਕੜਿਲਾਇਐਕਿਅੰਧੀਐਜਤੁਟੈ
 ਪਥਰਬੀਧੁ॥ ਬੀਧੁਤੁਟਬੇੜੀਨਹੀਨਤੁਲਹਾਨਾਥਾ॥ ਨਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕੇਤੇਤੁਬੇ
 ਸਾਥਾ॥ ੩ ਮਃ ੧ ਲਖਮਲਸੁਇਲਾਖਮਲਹੁਪਾਖਖਸਹਾਸਿਰਿਸਾਹਾ॥ ਲਖਖ
 ਸਕਹਲਖਵਜੇਨੇਜੇਲਖੀਐੜੀਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ਜੇਬੇਸਾਇਹੁਲਖਪਲਾਅਗਨਿਪਲੀ
 ਅਸਗਾਹਾ॥ ਕੰਧੀਇਸਿਨਾਵਈਧਾੜੀਪਵੈਕਹਾਹਾ॥ ਨਨਕਓਬੈਜਲੀਅਹਿਸਾਹ
 ਕੇਣੀਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ੪ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨੁਗਈਜੰਜੀਰਬੰਦਰਬਲੀਐ॥ ਬਧੇਛੁਟ
 ਹਿਸਚਿਸਚੁਪਛੁਲੀਐ॥ ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਸੇਸਚੁਜਲੀਐ॥ ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁ

ਮੀਠੇ ਦੇ ਕਰ ਸੇ ਮਾਭਿਲਖਾ ਸਰੋਕੇ ਨ ਬੈਨ ਬਿਆਬਖ ਸੇ ਤੇ ਕੇ ਨ ਬਾ ਵਰਨਾ ਚਿਹ
 ਨ ਬਾਹਰੇ ਬੇਬਾਤੁ ਅਲਖੁ ਕਿਉ ਕਥੀ ਐ ਕਿਉ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਪੇਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਕਰ
 ਲਾਕ ਸਨ ਕਰ ਸਰਨ ਨ ਕਾਪਿ ਅਕਸੁ ਅਕਸ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਇਹਿ ਸਿਧੁ ਸਿਮਿਸਿ
 ਅਨੁਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਅਜਹੁ ਜੇ ਤਨ ਉਕਲ ਬੀਧੁ ਪੁਜੈ ਪਾਵੇ ਵੈ ਬਿਰਕਤੁ ॥
 ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਇ ਪੁਜਾ ਲਾਜੀ ਵਤ ਮਹਤ ਹੋ ਪਰਵਾ ਲਾਹੁ ਕਮੇ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੇ ॥
 ਏਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣੇ ਹੋਇ ਛਾਡੀ ਅਗੁਨ ਨ ਕਜਾ ਲਾਨਾ ਉਨ ਐ ਜੂਨੀ ਪਾ ਲਾ ॥ ੨
 ਪਉੜੀ ॥ ਮੜੀ ਐ ਨ ਮੁਸਲਾ ਹੋਰ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਰ ਜਨ ਮੁਖਿ ਗਬਿ
 ਆਗਾ ਅਤੁਨ ਪਾਹ ਵਰਨਾ ਕੇ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸਰੁ ਜਗੁ ਗਬਿ ਗੁਬਾਹੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਕਾਇ
 ਆਗਾ ਚਲੇ ਨ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਤਵ ਲਿਤ ਤਿ ਆਗਾ ਬਲ ਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇ ਲੁਧੁ ਬਿਧਾ ਪਾਤਿ ਆਗਾ
 ਆਇਆ ਉਠੀ ਬੇਲੁ ਛਿਰੇ ਉਵਤਿ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਲੁ ਸਚੇ ਗਤਿ ਆਗਾ ॥ ੨੪ ਸੋਲ੍ਹ
 ਮਃ ੧ ਪਹਿਲਾ ਮਾਸੁ ਨਿਮਿਅ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿ
 ਆਹੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿ ਆਮ ਮਾਸੁ ਗਿਹਾ ਸੁ ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾਜੀ
 ਰਮਾ ਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਵਡੋ ਆਵੀ ਆਹਿ ਆਪ ਰਿਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ਮਾ
 ਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਉਪਜੈ ਮਾਸੁ ਸੋਭ ਸਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਹੁ ਕਮੁ ਬੁਝੀ ਐ ਤੋ ਕੇ ਆਵੇ ਗ
 ਸਿ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੁਟੀ ਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੁਹੁ
 ਤਗੁ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਸਿ ਅਨੁਨਹੀ ਜਾਣੇ ਕਉਲੁ ਮਾਸੁ ਕਉਲੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੇ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ
 ਸਮਾਣੇ ਗੈਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋ ਮਜਗ ਕੀ ਏਵੇ ਵਤਿ ਅਕੀ ਬਾਣੇ ਮਾਸੁ ਛੁਡਿ ਬੈਸਨੁ ਕਪਕੜ
 ਹਿਗਤੀ ਮਾਲੁ ਸਖਾਣੇ ਛੁਡਕ ਰਿਲੈ ਕੋਨੇ ਦਿਖਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਸਿ ਅਨੁਨਹੀ ਸੁਣੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਅਧੋ ਸਿਉ ਕਿ ਅਕਹੀ ਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿ ਆਬੁਝੇ ਅਧੋ ਸੇਇ ਜਿ ਅਧੁ ਕਮਾਵੇ
 ਤਿ ਸੁਹਿਦੈ ਸਿਥੇ ਚਨ ਨਹੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਹੀ ਇਸਤੀ
 ਪੁਰਖੇ ਜਾਨਿ ਸਿ ਮੇਲਾਓ ਬੈਸਨੁ ਕਮਾਹੀ ਮਾਸੁ ਨਿਮੇ ਮਾਸੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਰਾਤੇ ॥
 ਗਿਆਨੁ ਸਿ ਅਨੁਕਿ ਛੁਟੈ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੇ ਪਾਏ ਬਾਹਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆਮਿ
 ਪਰਕੈ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਗਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਰ ਮਾਸੁ ਹੋਏ ਜੀ ਇਲਏ ਆਵੇ ਸੇਗਾ ਅਕਸਰੁ
 ਬਹਿਰੁ ਖੁਤ ਜਿਛੁਡਹਿ ਅਧੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕੇਗਾ ਮਾਸੁ ਨਿਮੇ ਮਾਸੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਰਾਤੇ ॥
 ਗਿਆਨੁ ਸਿ ਅਨੁਕਿ ਛੁਟੈ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੇ ਪਾਏ ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਨੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਚੁ

ਗਿਮਾਸੁਕਮਾਲਾ। ਜਾਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਰਾਵੇਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਲਾ। ਇਸਤੀਪੁਰਖਾਨਿ
ਪਜਹਿਮਾਸੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ। ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਗਕਿਜਾਇਤਾਉਨਕਾਦਾਨੁਨੇਲੇ
ਨਾ। ਏਦਾਨਗਕਿਸੁਗਗਿਥੈਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਫਾਣਾ। ਅਪਿਨਬੁਝੈਥੈਕਬੁਝਾਏਪਾਏਖਰਾ
ਸਿਆਲਾ। ਪਾਏਤੁਜਾਏਹੀਨਾਹੀਕਿਬਹੁਮਾਸੁਉਪਨਾ। ਤੇਇਅਹੁਅਨੁਕਮਾਦੁਕਮਾਹਾ
ਤੇਇਅਹੁਤਿਭਵਲੁਗੀਨਾ। ਤੇਇਅਅਥੇਹਉਬਹੁਬਿਧਿਹਛਾਤੇਐਬਹੁਤਾਬਿਕਾ
ਗਾ। ਏਤੇਹਸਫੇਰਿਹੈਵੈਸੀਨਿਅਸੀਨਾਨੁਕਰਹੈਵਿਚਰਾ। ੨ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਕਿ
ਅਖਾਇਕਜੀਭੇਤੇਹਾਅੰਤਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ। ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤੁਤੁਹੀਮਾ
ਹਿਸਮਾਇਆ। ਏਕਿਰਗਵਾਵੈਸੁਕਰਿਗੁਰਮਦੇਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੇਨਪਾਇਆ। ਏ
ਸਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਥਕੇਤੁਸੁਅੰਤਰਿਅਪੁਲੁਕਾਇਆ। ਗੁਰੂਸਬਦੁਰਤਨੁਪੈਕਰਿਚਾ
ਨਲੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ। ਅਪਣਾਅਪੁਪਛਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਇ
ਆ। ਅਵਾਗਉਲੁਬਜਗੀਆਬਾਜਗੁਜਿਨੀਯਾਇਆ। ਇਕੁਬਿਹੁਸਚਾਸਾਲਾਦੁ
ਜਿਨਮਨਿਸਚਾਕਾਇਆ। ੨੫ ਸੋਲੋਕਮਃ ੧ ਨਾਨਕਮਾਇਅਕਰਮਾਬਿਰਖੁਠ
ਲਅਮ੍ਹਿਤਫੁਲਵਿਸੁ। ਸਭਕਾਰਲਕਰਤਾਕੇਹੋਜਿਸੁਖਵਾਲੇਤਿਸੁ। ੧ ਮਃ ੨ ਨਨ
ਕਦੁਨੀਆਕੀਆਪੁਤ੍ਰਿਅੰਤੀਆਅਗੀਸੇਤੀਜਾਇ। ਏਨੀਜਲੀਈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਆਇਕਨਚਲੀਆਨਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਹੋਇਨਿਬੇਤੁਹੁਕਮਿਚ
ਲਾਇਆ। ਤੇਹੋਹਬਿਨਿਬੇਤੁਤੁਹੋਮਨਿਭਾਇਆ। ਕਾਲੁਚਲਾਏਬੀਨਿਕੋਇਨਰਖਸੀ॥
ਜਰੁਜਰਵਲਕੰਨੇਚੜ੍ਹਿਆਨਚਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਬੁਬੇਤੁਸਚਾਰਖਸੀ। ਅਗਨਿ
ਭੇਖੇਭੜਤਾਤੁਅਨਦਿਨੁਭਖਸੀ। ਫਾਬਾਚੁਗੈਚੋਗੁਕਮੀਫੂਟਸੀ। ਕਰਤਾਕੇਹੋਸੁ
ਹੋਗੁਰੁਤੁਨਿਖੁਟਸੀ। ੨੬ ਸੋਲੋਕਮਃ ੧ ਘਰਮਹਿਘਰੇਖਾਇਏਇਸੇਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
ਰਖੁਸੁਜਾਣਾ। ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਕਾਰਧੁਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਲਾ। ਏਪੋਲੇਅਪਾ
ਤਾਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੋਗਨਾ। ਤਹਘੋਰਬਾਜਿਤਤਹਸਾਚਿਤਖਤਿਸੁਲਤਨਾ। ਸੁਖਮ
ਨਕੋਘਰਿਗੁਰੁਸੁਨਿਸੁਨਿਮੰਡਲਾਇਵਲਾਇ। ਅਕਬਕਬਾਵੀਚਰੀਐਮਨਸਾਮਨਹਿ
ਸਮਾਇ। ਉਲਾਟਿਕਮਲੁਅਮ੍ਹਿਤਜਲੁਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁਕਤਪੁਨਜਾਇ। ਅਜੁਪਾਜਾ
ਪੁਨਵੀਸਰੈਆਇਚੁਗਾਇਸਮਾਇ। ਸਭਿਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿਥੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਾਰਿਵਾ
ਸੁ। ਸਬਦੁਖੋਜਿਇਹੁਘਰੁਭੋਨਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁ। ੧ ਮਃ ੧ ਚਿਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਆ

ਹਦੁਨੀਆਠਾਨੀ॥ ਕਥਾਬਿਅਕਸਮਨੋਗੋਰਨਿਮਾਨੀ॥ ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਗੀਨਤੁਦ
 ਹੀਆਉਖੁਦਾਇਆ॥ ਏਕਚੀਜੁਮੁਏਦੇਹਿਅਵਰਜਹਚੀਜਨਰਾਇਆ॥ ਪੁਰਾ
 ਬਖਾਮਕੁਜੋਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ॥ ਮਨਤੁਆਨਤੁਕਦਰਤੀਆਇਆ॥ ਸਗ
 ਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਨਨਿਤਚਕੈਸਵਾਇਆ॥ ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕਨਾਮੁਖੁ
 ਦਾਇਆ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਭੇਵਸੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵਖਾਲਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਆ॥ ਲਖੈਸਰਵਿਕਰਸਬਾਇਨੀਸਾਇਆ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿ
 ਉਪਹੁਰਏਨਿਕਾਇਆ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਤਰੁਸਭਿਰੰਗਮਾਇਆ॥ ਪਰਗਟੁ
 ਰਾਇਆਸੰਸਾਰਿਮਿਯਛਵਾਇਆ॥ ਆਪੇਬਖਾਸਿਮਿਲਾਇਸਦੁਕਰਬਾਇਆ॥
 ਨਾਨਕਲੇਖੈਮਿਲਾਇਖਸਮੇਰਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੧ ਸੰਨੁਸੁਕਾਗਦੁਕ
 ਲਮਸੰਨੁਸਨੁਕਾਗਦੁਸਨੁਮਸੁ॥ ਸਨੁਲੇਖਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਚੁ॥
 ੧ ਮਃ ੧ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਹਿਲੇਖੁਰਿਤੁੰ॥ ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੁਜ
 ਕਾਹੇਕੁੰ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਬਲਤਬਲਣੀ॥ ਤੁ
 ਸੁਬਿਨੁਦੁਜੋਕੇਨਹੀਤੁਹਰਿਅਸਮਾਈ॥ ਤੇਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਪੈਜਲਦਾਤੁਸੁਕੀਮ
 ਤਿਪਾਈ॥ ਤੁਅਲਖਅਗੇਚੁਰਾਗੀਮੁਰੈਗੁਰਮਤਿਵਿਖਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆ
 ਨੁਦਖੁਰਮੁਰੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਕਰਹਿਤਿਸੁਮੋਲਿਲੈਰਿਸੇ
 ਨਾਮੁਸਿਆਈ॥ ਤੁਕਰਤਪੁਰਖੁਅਗੀਮੁਰੈਗਵਿਅਸਕਠਾਈ॥ ਜਿਤੁਤੁਥਾਇ
 ਹਿਸਾਇਆਤਿਤੁਕੇਲਗੇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥ ੨੮॥ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਾਧਰਬਦੀਕਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ਸੇਵੀਲੋਗੋਪਾਧਗਾਇ
 ਅਕਲਨਿਰੰਜਨ॥ ਰਗਤਿਦਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਜਚੈਪਾਗਿਦਿਗ
 ਦਿਸੈਸਗਾਇਚਾ॥ ਬੈਕੰਠਕਵਨਚਿਤਸਾਸਪਤੋਲਕਸਾਮਾਨਿਪੁਰੀਅਲੋ॥ ਜਚੈਪਾ
 ਰਿਲਾਕੁਮੀਕੁਆਗੀ॥ ਚੰਦੁਸੁਹਜੁਦੀਵਕੋਕਉਤਕੁਕਾਬੁਬਪੁਕਾਕੋਟਵਾਬੁਸੁਕਾ
 ਸਿਰੀਸੁਐਸਾਗਾਜਾਸੀਨਹਰੀ॥ ੧ ਜਾਚੈਕਪਰਕੁਸਾਬੁਬ੍ਰਹਮਚਤੁਰਮੁਖੁਰਵ
 ਕਾਜਿਨਿਬਿਸੁਸੰਸਾਰਾਚੀਲੋ॥ ਜਾਚੈਪਾਹਿਣੀਸੁਬਵਲਾਜਗਤਗੁਰੁਤਤਸਾਰ

ਖਾਗੀਅਨੁਰਾਖੀਲੋ। ਪਾਪੁਪੁਨੁਜਾਚੈਰਾਗੀਆ। ਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਪਤਲੇਖੀ
 ਆ। ਸਰਸਗਇਪੁਰਲੀਪਾਤਿਹਗ। ਸੇਐਸਾਹਜਾਸੀਗਿਪਾਲਾ॥ ੨ ਜਚੈਘ
 ਹਿਗਣਗੀਧਰਬਰਿਖੀਬਪੁਕੇਢਾਢੀਆਗਵੰਤਅਵੈ। ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਪੁਰੀ
 ਆਅਨਗੁਰੁਆਆਖਾਤ੍ਰਮੰਡਲੀਕਬੇਲੇਬੇਲਾਤਿਕਾਢੇ। ਚਉਚੁਲਜਾਚੈਰੈ
 ਪਰਵਦੁ। ਚੇਰੀਸਕਤਿਜੀਤਿਲੇਰਵਦੁ। ਅੰਡੁਜੁਚੈਰਸਮਤੀ। ਸੇਐਸਾਹ
 ਜਾਤ੍ਰਿਕਵਦੁਪਤੀ॥ ੩ ਜਚੈਘਰਿਕੁਰਮਾਪਾਸੁਸਹਸੁਠਨੀ। ਬਾਸੁਕੁਸੇਜਵਾਯੁ
 ਆਅਠਹਰੁਰਬਨਸਪਤੀਮਾਥਲੀਛਿਨਵੈਕੋਰੀ। ਮੇਘਮਾਥਪਾਣੀਹਰੀ
 ਆ। ਨਖਪੁਸੇਵਜਾਚੈਸੁਹਸਰੀ। ਸਪਤਸਮੁਦਜਾਚੈਘਰੁਬਲੀ। ਏਤੇਜੀਅਜਾ
 ਚੈਵਰਤਲੀ। ਸੇਐਸਾਹਜਾਤ੍ਰਿਕਵਦੁਪਤੀ॥ ੪ ਜਚੈਘਰਿਨਿਕਟਵਰਤੀਅ
 ਰਜਨੁ। ਪੂਰਪਹਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਬੁਧਗਣਗੀਧਰਬਬਵੈਨੇਯਾ॥
 ਏਤੇਜੀਅਜਾਚੈਹਰਿਘਰੀਸਰਬਾਥਿਆਪਕਅੰਤਹਰੀ। ਪ੍ਰਵੇਨਮਦੇਉਤਾ
 ਚੀਆਇ। ਸਗਲਭਗਤਜਾਚੈਨੀਸਾਇ। ੫॥ ੧ ਮਥਾਗ। ਮੇਕਉਤੁਨਾਬਿ
 ਸਾਰਿਤੁਨਾਬਿਸਾਰੀ। ਤੁਨਾਬਿਸਾਰੇਰਮੀਆ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਆਥਾਵੰਤੀਇਹੁਕੁਮੁਜੈ
 ਰੈਮੁਤਉਪਹਸਭਕੋਪੀਲਾ। ਸੁਦੁਸੁਦੁਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓਕਹਕਰਉਬਾਪਬੀ
 ਠੁਲਾ॥ ੧ ਮੁਏਹੁਏਜਉਮੁਕਤਿਏਹੁਗੇਮੁਕਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇਲਾ। ਏਪਡੀਅਮੇ
 ਕਉਢੇਢਕਹਤਤੇਰੀਮਿਜਪਿਛਉਰੀਹੋਇਲਾ। ੨ ਤੁਜੁਦਇਆਯੁਕ੍ਰਿਪਾਯੁਕ
 ਹੀਅਤੁਹੈਅਤਿਰੁਜਭਇਓਅਪਾਰਲਾ। ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਗਨਮੇਕਉਪਡੀਅਨ
 ਕਉਪਿਛਵਹਲਾ॥ ੩॥ ੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਥਰਬਾਣੀਕੁਗਤਹਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਨਗਰਜਨਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿ
 ਖਿਆਤਚਮਾਰੀ। ਰਿਦੈਗਮੇਗਾਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਸੁਹਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਹੁ
 ਨੀਰੇਸੀਤਜਨਕਹਤਨਹੀਪਾਨੀ। ਸੁਹਾਅਘਾਵਿਤ੍ਰਤਅਵਰਜਲੇਸੁਹਸਰੀਮਿਲਤ
 ਨਹੀਹੋਇਆਨ॥ ੧ ਤਰਤਾਰਿਅਪਾਵਿਤ੍ਰਕਰਿਮਾਨੀਐਮੇਜੈਸੇਕਾਗਰਕਰਤਬੀਚਾਰੀ॥
 ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੀਐਤਿਹਉਪਰੇਪੁਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੀ॥ ੨ ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟ
 ਬਾਢਲਾਢੇਢੇਵੰਤੀਨਤਹਿਬਨਹਸੀਆਸਪਾਸਾ। ਅਬਾਥਿਪਪਹਪਾਨਤਿਹਕ

੨੫

ਹਰਿ ਭੰਡ ਉਤਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਹਾਇ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ਮਥਾਗ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤ
ਤੇਉ ਜਨਾਪਦ ਮਕਵਲਾ ਪਤਿਤਾ ਸਸਮਤੁ ਲਿਨੀ ਆਨ ਕਉ ॥ ਏਕਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ
ਹੋਇ ਬਿਸਬਰਿਓ ਆਨੇਰੇ ਆਨ ਭਰਪੁਰਿ ਸੋਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਕੇ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀ
ਐ ਅਵੁਨਹੀ ਪਖੀ ਐ ਤਾ ਸ਼ਕੀ ਜਾਤਿ ਅਢੇ ਪਛੀ ਪਾ ॥ ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀ ਐ
ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀ ਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮ ਨਾਸ ਪਤਿ ਦੀਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜਕੇ ਈ ਦਿਬਿ ਕਹੀ ਦਿ
ਕੁਲਗ ਉਰੇ ਬਧੁ ਕਹਿ ਮਾਨੀ ਐ ਰਿਸੇਖ ਸਹੀ ਦਪੀ ਗਾ ॥ ਜਕੇ ਬਾਪੁ ਐ ਸੀ ਕਹੀ
ਪੁਤ ਐ ਸੀ ਸੁਗੀ ਤਿਹੁ ਗੇਲੇਕ ਪਗ ਸਿਧ ਕਬੀ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ ਸਭ ਢੇਰ ਢੇ
ਵਤ ਠਿਹਰਿ ਅਜਹੁ ਬੰਨਹ ਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ ਆਚਾਰ ਸਹਿਤ ਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿ ਭੰਡਉ
ਤਿਤਿਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ਮਥਾਗ ॥ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਨ
ਨਾ ਬੁਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮੇਲੇਕ ਪਰੇ ਕਹਾ ਲਉ ਮੇ
ਵਉ ॥ ਅਵੈ ਗੀਨੀ ਦਕਹਾ ਲਗੁ ਸੇਵਉ ॥ ੧ ॥ ਜੇਈ ਜੇਈ ਜੇਰਿ ਓਸੇਈ ਸੇਈ ਛਾਟਿਓ ॥
ਤੂੰ ਠੇ ਬਨ ਜਿਉ ਠਿਗਈ ਹਾਟਿਓ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਹਰਿ ਦਾਸ ਕਉ ਇਓ ਜਬ ਲੇਖੀ ਜੇਈ ਜੇ
ਈ ਕੀਨੇ ਸੇਈ ਸੇਈ ਦੇਖਿਓ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਹੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਕਰਨਾਮੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾ
ਰਿਉ ਤਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਨੀ ਹ ਮਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਪਰਿ
ਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾਨਿ ਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪਤਿ ਤਉ ਪਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ
ਆਚਰੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਵਸ ਗਤਿ ਕਰਿ ਆ ॥ ਜੇਉ ਜਬ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ
ਬਧਿ ਕਹਾ ਸਿਮੀਨ ਵਸ ਗਤਿ ਪਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਕੁਲੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ
ਲਹੀ ਆ ॥ ਹਉ ਮੇਰੁ ਗੁਰੁ ਗਇ ਆ ਸਰਨੀ ਕਰਿ ਜੇਉ ਸਾਧੁ ਨਿਕਾ ਪਰ ਕਰਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਮਸ
ਤਕਿ ਲਿਖਾਇ ਲਿਖਿ ਆ ਪੁਰਿ ਠਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਉਹ ਪਰਿ ਆ ॥ ਸਰੁ ਦਾ ਬਦੁ

ਦੁਖਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇਆ ਜਨਨ ਕਨਾ ਮਿਓ ਪਰਿਆ। ੪॥ ੧ ਕਨਕ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨ ਪਗੇਨਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕਰਾਹਿ ਸੀ ਗਿਭੇਨਾ।
ਹਰਾਉ। ੨ ਮਾਓਤ ਅਚੇਤ ਜਨ ਤਿਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨਾ। ਪ੍ਰਤਿਦੀ
ਨ ਦਇਆ ਲਿਕੀ ਓਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨਾ। ੧ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹਿ ਮਨ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਟਿ ਦੇਵੁ ਭੁਧੀ ਅਰਾਤੇਨਾ। ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪ
ਵੇਨਾ। ੨ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਭੁਤ ਮਜਾਗੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥ ਸੇਨਾ। ਜਨ ਕੀ ਮਹਿ
ਮਾ ਬਹਨਿ ਨ ਸਾਕ ਉਓ ਏਊਤ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੇਨਾ। ੩ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਾਹਵੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਆਮੀ
ਹਮ ਵਲ੍ਹ ਜਾਹੇ ਗਾਸਿ ਦੇਨਾ। ਜਨਨ ਨ ਕਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਹੁ ਯਾਦਿ ਵਾਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇ
ਨਾ। ੪॥ ੨ ਕਨਕ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਗਾਮਨ ਮਪਗਾਸਾ। ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਥਾਗੀ ਵਿਚੇ ਗਿਹੁ ਉਦਾਸਾ। ੧ ਹਰਾਉ। ੨ ਮਾਹਰ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਓਨਾ ਮਨ ਹਰਿ ਪ
ਭਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹੀ ਕਿਰਪਾਸਾ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਅਨ ਦੁਰਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿ
ਲਨ ਕੀਆਸਾ। ੧ ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤੇ ਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗਾਸਾ।
ਕਿਲਾ ਬਿਖਦ ਹਨ ਭਏ ਬਿਨ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਟਿਗੇ ਏਮਾਇ ਆਕੇ ਫਾਸਾ। ੨ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿ
ਹਮ ਕਿਆ ਕਰ ਸਕਸਾ ਵਹਿ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਤਾਸਾ। ਅਵਗਨੀ ਆਰੇ ਪਾਥਰ
ਭਾਰੇ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇਤਾਸਾ। ੩ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਹੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਕਿਉ
ਚ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸਾ। ਹਮੇ ਅਵਗੁਨ ਸੀਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨਨ ਨ ਕਮੇ ਬਿਲੀਏ ਪ੍ਰ
ਭਾਸਾ। ੪॥ ੩ ਕਨਕ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਮਨ ਮਜਪਿ ਓਹੁ ਵਾਕਾ। ਹਰਿ
ਭਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਦੁਹਮਤਿ ਢੂਜਾ ਕਾਉ ਗਇ ਓਸ ਭੁਭਾਕਾ। ੧ ਹਰਾਉ। ਨਨ ਰੂਪ
ਗਹਰਿ ਕੇਰੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਗਾਮੁ ਗਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕਾ। ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਪ
ਹਿਗਏ ਬਿਖਿਆਕੇਤਾਕਾ। ੧ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤ ਬੁਝੇ ਸੇਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਪਾਰਿਓ ਹਰਿ
ਗਸਿ ਕਰ ਸਕਾ। ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਸੇਗ ਉਦੇ ਬਿਬਫਾਕਾ। ੨ ਹਰਿ
ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਭੁਤ ਮਜਨ ਕਨਾਕਾ। ਬਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾ
ਨੀ ਢੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕਾ। ੩ ਤੁਮੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਗਾਇਲੇ
ਆਪਨ ਆਪਨਾ। ਜਨਨ ਨ ਕੇ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਕਾਈ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਪਹਰਿ ਸਾਕਾ। ੪॥
੪॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਮਨ ਮੁਜਪਿ ਚੀਤਿ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸ

ਤੁਮਾਇਆਗਵਿਵੇਵੀਗੁਰਕੇਸਬਾਇਲੀਓਗਵਿਜੀਤਿ॥ ੨ ਹਰਾਉਮਿਥਿਆ
 ਰਗਮਿਰਗਮਿਬਹੁਕੁਮਿਆਸੁਬੋਧਪੁਤਕਲਤਮੇਹਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਜੇਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁ
 ਛਛਾਇਆਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇਹਰੀਤਿ॥ ੧ ਤਮੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਉਤ
 ਮਾਜਿਨਮਿਥਿਆਮਨੋਰੇਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ ਪਰਚੈਗਮੁਗਵਿਆਪਟਅੰਤਰਿਅਸਾਬਿਰੁ
 ਗਮੁਗਵਿਆਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੨ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਜਨੀਕੇਜਿਨਮਿਥਿਆਮਨੁਗੀਗੀ
 ਹੀਤਿ॥ ਹਰਿਗੁਰਚੈਨਉਤਰੈਕਬਹੁਹਰਿਹਰਿਜਾਇਮਿਥੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੩ ਤਮਬ
 ਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਕਾਏਕਟਤਕਟੀਤਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਦੀਓਮੁਖਿਅ
 ਉਖਧੁਜਨਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥ ੪॥ ੫॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਰਾਮ
 ਨਾਮਜਗੰਨਾਥਾਘੁਮਨਘੇਗਧੇਬਿਥੁਬਿਥਿਆਸਤਿਗੁਰਿਕਾਢਿਲੀਏਦੇਹਾਥਾ॥
 ੧ ਹਰਾਉ। ਸੁਆਮੀਅਰੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਗੀਖੇਲੇਹੁਮਪਾਪੀਪਾਥਾ। ਕਾਮ
 ਕ੍ਰੋਧਬਿਥਿਆਲਭਿਥੁਰੁਤੇਕਸਟੇਲਹਤੇਸੀਸੀਸਾਥਾ॥ ੨ ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅ
 ਗਮਅਗੇਚਰਹਮਛੁਢਿਹੋਪਾਣੀਨਹੀਹਾਥਾ॥ ਤੁਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਤੁ
 ਆਪਨਜਨਰਿਅਪਿਜਗੰਨਾਥਾ॥ ੨ ਅਦਿਸਟੁਅਗੇਚਰਨਾਮਪਿਆਏਸਤਸੀ
 ਗਤਿਮਿਥਿਸਾਧੁਧਾਥਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਥਿਸੀਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਅ
 ਕਥਕਥਕਾਥਾ॥ ੩ ਤਮੇਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਤਮਗੀਖੇਲੇਹੁਜਗੰਨਾਥਾ। ਜਨ
 ਨਨੁਕਦਸੁਦਾਸਦਾਸਨੇਕਪ੍ਰਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖਹੁਜਨਸਾਥਾ॥ ੪॥ ੬॥

ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ ਘਰੁ ਘਦੁਏ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਨਜਪੁਰਾਮਗੁਪਾਲਾ। ਹਰਿਹਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਾ। ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਘੜਿਟਕਸਾਲਾ। ਹਰਿ
 ਹੋਹੋਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਤੁਮੇਗੁਨਅਗਮਅਗੇਚਰਏਕਜੀਹਕਿਆਕਥੈਬਿਚਾ
 ਹੀਗਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਾਲਾ। ਤੁਮਗੀਜੀਅਕਥਕਥਾਤੁਤੁਪੀਜਨਰਿਉਹਰਿਜਪ
 ਕਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥ ੧ ਤਮੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਖਾਸੁਆਮੀਹਰਿਮੀਤਮੇਰੇ
 ਮਨਿਤਨਿਜੀਹਰਿਹੋਹਰੇਗਮਨਾਮਧਨੁਮਾਲਾ। ਜੋਕੇਕਗੁਤਿਨਿਲੀਓਰੀਸੇਹਗੁ
 ਹਰਿਹਰਿਹੋਹਰੇਗੁਨਗਾਵੇਗੁਰਮਤਿਹਉਬਲਿਬਲੇਹਉਬਲਿਬਲੇਜਨਨਾਨਕਹ
 ਰਿਜਪਿਕਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਗੁਨ
 ਗਾਵਹੁਜਗਦੀਸਾ। ਏਕਜੀਹਕੀਚੈਲਖਬੀਸਾ। ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸਬਦਿਜਪੀਸਾ॥

ਹਰਿਹਰਕਿਰਪੀਸਾ॥੧੨੭੭॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਹਮਲਾਇਹਰਿਸੇਵਾਹ
 ਰਿਜਪਿਜਪੇਹਰਿਜਪਿਜਪੇਜਪੁਜਾਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਤੁਮਰੇਜਨਗਮੁਜਪਾਰਿਤੇਉਤਮ
 ਤਿਨਕਉਹਉਘੁਮਿਘੁਮੇਘੁਮਿਘੁਮਿਜੀਸਾ॥੧੨੭੮॥ ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਉਚੈਸੇ
 ਕਰਹਿਜਿਤੁਧੁਕਾਵੀਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅਮਿਤੁਪੀਆਗੁਰਮਤੀਪਨੁਪੈਨੁਪਨੁਪੈਨੁਪੈ
 ਨੁਗੁਰੁਸਾਬੀਸਾ॥੨॥੨॥੮॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪ ਕਚੁਗਮੇਮਨਿਗਮਾਜਿਸੁਰੁਪ
 ਨੇਖਵਡਾਮਾਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੁਕਚੁਗਮਾਬਡੇਹੋਰੇਗਮਥਾਮਾ॥੧੨੭੯॥
 ਜਿਤਾਗੇਰਿਮੰਦਰਿਹਰਿਹੋਤਜਾਸੁਤਿਤੁਪਰਿਅਨੋਦੇਅਨੰਦੁਕਚੁਗਮਾਮਹਾਮਾਹਾ
 ਮਨਮਗੁਨਗਾਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਹੋਤਹਰਿਹੋਰੇਹਰਿ
 ਹੋਰੇਕਚੁਗਮਾਮਹਾਮਾ॥੧੨੮੦॥ ਸਕਸਿਸਟਿਧਾਰਿਹਰਿਤੁਮਕਿਰਪਾਲਕਰਤਸਤੁਤੁਤੁ
 ਤੁਗਮਾਮਹਾਮਾਜਨਨਾਨਕਕੇਸਲਗਤੀਦੇਹੁਗੁਰਮਤੀਕਚੁਗਮਾਮਹਾਮਾ॥੨॥
 ੩॥੮॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰਚਾਉਪਗਚਾਟਾਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਧਰ
 ਬਾਟਾਕਚੁਹਰਿਗੁਰਸਗਾਟਾਹਰਿਹੋਰੇਲਿਖੋਲਿਖਾਟਾ॥੧੨੮੧॥ ਖਟਕਰਮਕਿ
 ਰਿਅਕਰਿਬਹੁਬਹੁਬਿਸਥਾਗਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀਅਕਰਿਜਟਜਟਾਜਟਜਾਟਾ॥
 ਕਰਿਕੇਖਨਪਾਣੀਐਹਰਿਬ੍ਰਹਮੇਜਗੁਹਰਿਪਾਣੀਐਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁ
 ਗੁਰਸੰਤਜਨਾਐਲੋਖੋਲਿਕਪਾਟਾ॥੧੨੮੨॥ ਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਅਤਿਅਗਾਧੁਤੁਰੁ
 ਗੁਰਿਹਰਿਅਜਲਥਲੇਹਰਿਦਿਗਾਣੈਕੋਇਕਏਕੋਹਰਿਬਾਟਾ॥ਤੁਜਲਹਿਸਕੁਬਿਧਿ
 ਬੂਤਹਿਆਪੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਕਾਸਿਘਟੇਘਟੇਘਟੇਘਟੇਘਟਿਹਰਿਘਾਟਾ॥੨॥੪॥੧੦॥
 ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨੋਗੋਬਿੰਦਮਧੋਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਧੋਮਤਿਗੁ
 ਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੋਧੋਧੁਰਿਹੋਰੇਲਿਖੋਲਿਖੋਧੋ॥੧੨੮੩॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਸੀਚਿ
 ਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਰਸੁਖੁਪਾਣੀਐਹਰਿਕਚੁਸੰਤਸੰਤਸੰਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁ
 ਸੋਧੋਜਿਉਢੁਹਿਪਾਰਸਮਨੁਰਕਏਕੰਚਨਤਿਉਪਤਿਤਜਨਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸੁਧੋਹੋਵ
 ਤਗੁਰਮਤੀਸੁਧਹੋਧੋ॥੧੨੮੪॥ ਜਿਉਕਾਸਟਸੀਗੋਲੋਹਬਾਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੀਗਿਤਰੇ
 ਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਾਧੋਚਾਰਿਬਰਨਚਾਰਿਅਸ੍ਰਮਹੋਕੇਈਮਿ
 ਲੇਗੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕਸੇਆਪਿਤਰੇਕੁਲਸਗਲਤਰਾਧੋ॥੨॥੪॥੧੧॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪
 ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁਕੁਗਵਨਾਜਸੁਗਵਤਪਾਪਲਹਨਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਜ

ਸੁਕਨਾਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਤੇਰੇਜਨਧਿਆਵਹਿਇਕਮਨਿਇਕਚਿ
ਤਤੇਸਾਧੇਸੁਖਪਾਵਹਿਜਪਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨਾ॥ ਓਸਤਤਿਕਹਹਿਪ੍ਰਭੁ
ਗੀਆਮਿਲਿਸਾਧੂਸਾਧਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਭਗਵਨਾ॥੧॥ ਜੀਤਕੈਰਿਹੋਏਤੁ
ਸੁਆਮੀਤੇਸੁਖਫਲਪਾਵਹਿਤੇਤਰੇਭਵਸਿੰਧੁਤੇਭਗਤਹਰਿਜਨਾ॥ ਤਿਨੇਸੇਵਾਹ
ਮਲਾਇਹੋਹਮਲਾਇਹੋਜਨਨਾਨਕਕੇਹਰਿਤੁਤੁਤੁਤੁਭਗਵਨਾ॥੩॥੬॥

੧੨॥

ਗੁਰਕਾਨੜਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਾਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ ਦੁਖਾਬਿਦਹਨਸੁਖਦਤੇਸਤਿਗੁਰਜਾਕਉ
ਭੇਟਤੇਹੋਇਸਗਲਸਿੰਧਿ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧੈਗੈਕੋਟਿ
ਪਰਾਧੀਖਿਨਮਾਰਿਤੈ॥੧॥ ਜਾਕਉਚੀਤਿਅਵੇਗੁਰੁਅਪਨਾ॥ ਤਾਕਉਦੁਖੁਨਹਿ
ਤਿਉਸੁਪਨਾ॥੨॥ ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਗੇਖੋ॥ ਸੋਜਨੁਹਰਿਗੁਰਸਨਾਚਾਖੋ॥
੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੀਮਾਇਆ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲਭਇਆ॥੪॥
੧॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ ੫ ਆਹਾਉਤੁਤੁਹਿਸੁਆਮੀਅਪਨੇ॥ ਉਠਤੇਬੈਠਤੇਸੇਵ
ਤਜਾਗਤਸਾਸਿਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਕੈਰਿਹੋਏਬਸਿਓਨਾਮੁ॥
ਜਾਕਉਸੁਆਮੀਕੀਨੇਦਾਨੁ॥੧॥ ਤਕੈਰਿਹੋਏਆਈਸੁਤਿ॥ ਨਕੁਰਭੇਟੇਗੁਰਬਚ
ਨਾਤਿ॥੨॥ ਸਰਬਕਲਸੇਈਪਰਬੀਨਾ॥ ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰਜਥਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਤਾਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਉ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ
ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਗਾਉਮੇਰੀਰਸਨਾ॥ ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਿਬੰਦਨਸੰਤਨਉਹਚਰਨ
ਗੋਬਿੰਦਜੀਕੀਬਸਨਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਨਿਕਭੀਤਿਕਰਿਦੁਆਹੁਨਪਵਉ॥ ਹੋਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥੧॥ ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਿਦੇਹਨੇਸਧਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਰਿਮਨੁਪਰੋਬੇਧਾ॥੨॥ ਤਿਸਨਨਬੁਝੀਬਹੁਗਮਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਸਰਬਸੁਖ
ਪਾਇਆ॥੩॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਜਬਕਏਦਾਇਆਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਉਢੂਟੇਜੀਜਾਲਾ॥
੪॥੩॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀਮਾਘਉਗੋਬਿੰਦਤੇ॥ ਟਹਲਸੰਤਨਕੀਸੰਗੁਸਾਧੂਕਾ
ਹਰਿਨਾਮਜਪਿਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਪੂਜਾਚਰਨਨਕੁਰਸਰਨਾ॥ ਸੇਈਕੁਸਲੁਜੇ
ਪ੍ਰਭਜੀਓਕਰਨਾ॥੧॥ ਸਫਲਹੋਤਾਇਹਦੁਹਲਭਦੇਹੀ॥ ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਮਇਆਕ

ਹੇਯੀ॥ ੨ ਅਗਿਆਨਭਗਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਭੇਗਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਹੈ ਬਸ ਰਿਹੈ ਪੋਗਾ॥ ੩ ਸਾਧ
ਸੀਗੀਗੀ ਪੁਰੀਆਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਕਾਨ੍ਹ
ਮਹਲਾ ੫ ਭਗਤਿ ਭਗਤ ਨੂੰ ਬਨਿਆਈ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲ ਤਰਏ ਠਕੁਰ ਸਿਉਆ
ਪਨਾਈਏ ਮਿਲਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗਵਨ ਹਰੀ ਕਵੈ ਗੀਤਾ॥ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਹਰਿ ਚੀਤ॥
ਪੇਖੋ ਬਿਜਨ ਪੋਰੇ ਸਨਾਹੈ॥ ਜੇ ਹੋਭ ਜਨੁ ਕੀਨੇ ਤੇ ਤਿਪਤਾਹੈ॥ ੨ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਗ ਕਾਵੇ
ਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਜੈ ਸੇਸਾ ਤੈ ਸੇਵਿ ਸਟਹੀ॥ ੩ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਹਣੀ ਸਾਗ॥ ੪॥ ੫ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਹ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ
ਉਮਾਰਿਓ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮਨ ਰਿਪੁ ਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪੁਰ ਕੀ ਸੋਕੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਮਾਰਿਓ॥
੧ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਉਚਾਗਾ ਰਿਹੀ ਕੀਰਾ ਅਥਾਹਿਓ॥ ੨ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓਂਗਤ
ਨਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ॥ ੩ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਧਿ ਸਮਾਰਿਓ॥ ੪॥ ੬॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪਾਤਿਆ ਪਿਉ ਪਾਗਨ ਆ
ਇਓ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਦਸ ਨਭੇ ਟਤੋ ਹਤ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥ ੧ ਕਾਟੇ
ਹੋਗ ਕੁਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਅਉਖਸੁ ਖਾਇਓ॥ ੨ ਅਸਥਿਤਿ ਕੁਏ ਬਸੇ ਸੁ
ਖ ਬਾਨਾ ਬਹੁ ਹਿਨ ਕਤ ਹੁਧਾਇਓ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਕੁਲੈਲੋ ਗਾਨਾ ਨਕ ਲਿਪਤ ਨਮਾ
ਇਓ॥ ੪॥ ੭ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾ ਤਿਪਰਾਈ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਮੁਰਿ ਪਾਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨੋ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ॥ ਬਿਗਨਾ ਸਗਲ ਸੀਗੀ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ
ਆਈ॥ ੧ ਜੇ ਪੁਰ ਕੀਨੇ ਸੇ ਕੁਝ ਮਾਨਿਓ ਏਹੁ ਮਤਿ ਸਾਧੁ ਤੇ ਪਾਈ॥ ੨ ਸਭ ਮਹਿਰ
ਵਿਹਰਿ ਆਪੁ ਕੁਏ ਕੋ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਨਕ ਬਿਗਸਾਈ॥ ੩॥ ੮॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫
ਠਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹੋ ਪਰਨਾ॥ ਮਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮੈ ਉਪਰਿ ਤੁਮਰੀ ਓਟੁ ਮਰੀ ਸਰਨਾ॥
੧ ਹਰਾਉ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਕਰੋ ਸਾਤੁ ਮਹਾਤੁ ਮਹਾਨ ਮਾਰਿਓ ਲੈ ਪਰਨਾ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਤੁ
ਮ ਸੀਗੀ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹੁ ਸੇਈ ਸੇਈ ਕਰਨਾ॥ ੧ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਾਇਆ ਸੁਖ
ਪਾਵਉ ਹੋਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤ ਕਉ ਜਸੁ ਤਰਨਾ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨ ਮੁਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿ
ਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ॥ ੨॥ ੯॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸਹਨਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਆ॥ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਮੁਮੰਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿੜੁਇਆ॥ ੧
ਹਰਾਉ॥ ਨਹ ਤਿਪਤੋ ਨਹ ਜੋ ਬਨਿ ਪਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਸੁਖੁ

ਪਾਇਆ ਤਿਸਨਾ ਸਰਬੁ ਭੀ ਹੈ ਸਾਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਕੀਨਿ
 ਆਈ ਕੁਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਅਪ੍ਰਮਾਣਿ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਜਮ ਜੇ ਵਹੀ ਕਾਟਿ ਨਾਨ
 ਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨੜ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾ
 ਇ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਮੁਗਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸ
 ਗਲ ਅਸੋ ਤਪੁ ਗਨੇ ਕੇ ਟਿਜਨ ਮੁਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ
 ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਪ ਸੀਤਾ ਪਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਕਾ ਲੁਨਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥
 ਕਾਨੜ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੮ ॥ ੩ ॥ ਕਥੀ ਐਸੀਤ ਸੀਗਿ ਪ੍ਰਭਾਗਿ ਆਨੁ ॥ ਪੁਗਨ ਪਰਮ
 ਜੇਤਿ ਪਰਮੇ ਸੁਗ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈ ਐਸਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਆਵਤ ਜਤਹੇ ਸ੍ਰਮਨ ਸੇ
 ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋ ਰਿਖਿ ਨ ਕੀਤ ਰਿਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਗੀ ॥ ੧ ॥
 ਜੇ ਜੇ ਕਥੇ ਸੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੁ
 ਗਨ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਨੜ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥
 ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸੀਤੋ ਨੁਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਜਨ ਕੀਉ ਚੀਬਾ ਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
 ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਨੜ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਸਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ
 ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਈਤ ਉਤਕ ਹੋਲੇ ਰਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥
 ਮਹਾ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤੋ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲਾਤਿ ਆਗਿ
 ਸਹਨਿ ਆਇ ਓਨ ਨਕਲੇ ਹੁਮਿ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਨੜ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੇਖਿ ਧੇਖਿ ਬਿ
 ਗ ਸਾਧੁ ਸਾਜਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾਇਕਤਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਨਦ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੁਗਤਿ ਤਿਸੁ ਆ
 ਨਨਾ ਚੀਰਤਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟਿ ਕੇ ਟਿਕ ਸਮ ਲਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁ
 ਲਗ ਮੰਤ੍ਰ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦੁ ਭਇਅੰਤ ਸਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਪਤਿ ਉਸਨਾਨ ਕਹ
 ਰਿ ਗੀ ਗਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਨੜ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥
 ਅਨਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਗਲ ਕਸਮ ਲਾਮਿ ਟਿਜਾ ਰਿਪ ਹੋਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਭਉ ਮ
 ਬੈ ਚ ਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹੋਇ ਅਧੋਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲਾ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜ ਉਪ
 ਖਿਨੇਰੈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਹਿਗਨ ਨਕ ਬਹੁ ਬੋਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੬ ॥
 ਕਾਨੜ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਹਨੇ ਪਾਏ ਹੋਰੀ ॥ ਮੋਹ ਮਨੋਰਥ ਕੁਰਮ ਰਾਖਿ ਜੈ ਕਾ

ਟਿਬੇਗੀ॥੧੨੫੯॥ ਬੁਡਭਸੰਸਾਰਸਾਗਰਾਉਧਰੇਹਰਿਸਿਮਹਿਰਤਨਗਗ॥੧ ਸੀਤਲਾਹ
 ਹਿਨਾਮੁਤੇਗਾ॥ ਪੁਰੇਨਠਕੁਰਪੁਰੁਮੇਗਾ॥੨ ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਗਨਾ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
 ਪਤਿਤਉਧਰਨਾ॥ ੩ ਕੇਟਿਜਨਮਦੁਖਕਰਿਪਾਇਓ॥ ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
 ਓ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਧਨਿਉਹਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੀਗਿਲਾਗੀ॥ ਕੇਟਿਜਾਪ
 ਤਪਸੁਖਪਾਏਆਇਮਿਥੇਪੁਰਨਬਡਕਾਗੀ॥੧ ਹਰਾਉ॥ ਮੇਰਿਅਨਾਬੁਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾ
 ਅਵਰਓਟਸਗਈਮੇਰਿਤਿਆਗੀ॥ ਭੋਰਕੁਰਮਕਾਟੇਪੁਰੁਸਿਮਰਤਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿ
 ਲਿਸੇਵੁੰਜਾਗੀ॥੧ ਤੁਅਥਾਹੁਅਤਿਬੋਰੇਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੁਰਨਰਤਨਾਗੀ॥ ਨਾਨ
 ਕੁਜਾਚੇਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਾਘੈਸਸਤੁਕਾਅਨਿਧਿਓਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੨॥੧॥੧੮॥
 ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਕੁਚਿਲਕੋਠਰਕਪਟਕਾਮੀ॥ ਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਤਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧
 ਹਰਾਉ॥ ਤੁਸਮਰਬੁਸਗਨੇਜੇਹੁ॥ ਤੁਹਾਖਰਿਅਪਨੀਕਲਾਧਾਰਿ॥੧ ਜਾਪਤਾਪਨੇਮਸੁ
 ਚਿਸੰਜਮਨਹੀਇਨਬਿਧੇਛੁਟਕਾਗ॥ ਗਰਤਘੇਰਅੰਧੇਤੇਕਛਹੁਪੁਰਨਾਨਕਨਦਰਿਨ
 ਹਰਿ॥੨॥੨॥੧੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਨਾਹਇਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ॥
 ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਆਪਿਮੁਕਤੁਮੇਰਿਤੇਰੈ॥੧ ਹਰਾਉ॥ ਕਵਨਕਵਨ
 ਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਾਰੈ॥ ਲਾਖਲਾਖਲਾਖਕਈਕੈਰੈਕੈਰੈਐਸੇਬੀਚਰੈ॥
 ੧ ਬਿਸਮਾਬਿਸਮਾਬਿਸਮਾਬਿਤਈਹੈਲਾਲਗੁਲਾਲਗਾਰੈ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਸੀਤਨਰਸੁਆ
 ਈਹੈਜਿਉਚਾਖਿਗੁੰਗਾਮੁਸਕਾਰੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਨਜਾਨੀਸੀਤਨਪੁ
 ਰਾਬਿਨੁਆਨਾ॥ ਉਚਨੀਚਸਕਪੇਖਿਸਮਾਨੇਮੁਖਿਬਕੋਨੇਮਨਿਮਾਨਾ॥੧ ਹਰਾਉ॥ ਪਾਟਿ
 ਪਾਟਿਪੁਰਿਕੇਸੁਖਸਾਗਰਭੈਕੁੰਜਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਕਾਇਓਕੁੰਮੁਨਾਸਿਓ
 ਮੰਤ੍ਰਦੀਓਗੁਰਕਨਾ॥੧ ਕਰਤਹਰੇਕੁਤਗੁਕਰੁਦੇਐਅੰਤਜਾਮੀਗਿਆਨਾ॥ ਆਠਪਹਰ
 ਨਨਕਜਸੁਗਾਵੇਮਾਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨਾ॥੩॥੨॥੨੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਕਰਨਕਾ
 ਵਨਕਉਕਈਕੈਤੇ॥ ਐਸੇਜਨੁਬਿਗੋਲੇਸੇਵਕੇਜੇਤਤੇਗਕਉਬੈਤੇ॥੧ ਹਰਾਉ॥ ਦੁਖ
 ਨਹੀਸੁਖਸੁਖਹੀਹੈਏਕੈਏਕੀਨੈਤੇ॥ ਬੁਧਾਨਹੀਸਕੁਭਲਾਹੀਹੈਹਰਨਹੀਸਕੁਜੇਤੇ॥
 ੧ ਸੇਗੁਨਹੀਸਦਾਹਰਖੀਹੈਏਛੋਡਿਨਹੀਕਛੁਸੇਤੇ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਕਤਾਵੇਕਤਰਮਤੇ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਹੀਏਕਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿ
 ਨਜਾਇ॥ ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਤਿਹਸੰਗੇਮੇਰਨੀਮੇਰਿਹਰੀਮੇਰੀਆਇ॥੧ ਹਰਾਉ॥

ਜੈਜੈਪਾਰਿਕਹਉਬਿਥਾਹਉਅਪੁਨੀਤੇਉਤੇਉਹੇਰੇਅਟਕਾਇਆਨਿਕਰੁ
 ਤਿਕੀਏਕੈਜਾਈਤਾਕੀਕੀਨਹੀਛੋਗਾਇ॥੧॥ ਛਿਤਛਿਤਨਾਨਕਦਾਸੁਆ
 ਇਓਸੰਤਨਕੀਸਰਨਾਇ॥ਕਾਏਅਗਿਆਨਕਰਮੇਮਹਾਇਆਈਓਕੀਠਿ
 ਲਗਾਇ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦਗੀਬਿਨਦਹਮਾਏ॥ਨਾ
 ਮੇਗਾਵਨੁਨਾਮੁਪਿਆਵਨੁਨਾਮੁਹਮਾਏਪ੍ਰਾਨਅਧਾਏ॥੧॥ ਹਰਉਨਾਮੋਗਿਆ
 ਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਏਕਰਜਸਵੈਗੇ॥ਹਰਿਨਾਮੋਸੰਤਨਾਮੁਬਡਾਈ
 ਕਉਜਲੁਬਿਖਮੁਨਾਮੁਹਰਿਤਾਏ॥੧॥ ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਖਅਮੋਲਾਕਉਇ
 ਓਪਰਾਪਤਿਗੁਰਚਰਨਾਏ॥ਕਹਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮਗਨਏਹੀਅਰੇਦਰ
 ਸਾਏ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫ ਸਾਜਨਾਮੀਤਸੁਆਮੀਨੇਗੇ॥ਪੇਖਤ
 ਸੁਨਤਸਰਨੇਕੇਸੰਗੈਬੋਧੈਕਾਜਿਬੁਧੈਕਹਛੋਗੇ॥੧॥ ਹਰਉਨਾਮਾਬਿਨਾਜੇਤੋਲਪਟ
 ਇਓਕਛੂਨਹੀਨਹੀਕਛੂਤੇਰਮਾਗੈਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਸਰਪਗਟਈਹਮੋਰਿ
 ਓਕਰਮਅਪੈਗੇ॥੧॥ ਅਟਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਮਾਇਆਏਵਨਹਰਦਾਤਾਰਬਿਸੇ
 ਰੇ॥ਕਹਨਾਨਕਏਕੈਰੋਸਉਬੀਧਨਕਟ੍ਰੰਗੁਗੁਰਮੈਗੇ॥੨॥੬॥੨੫ ਕਾਨਕਮਹ
 ਲਾ ੫ ਬਿਖੇਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮੈਗੈਗਾਰਿਓ॥ਤੁਮਹੀਟੇਕਰੋਸਾਠਾਕੁਰਸਗਨਿਤੁਮਾ
 ਹੀਆਰਿਓ॥੧॥ ਹਰਉਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਰਾਫੁਤਦਰਸਨੁਭੇਟਿਮਿਟਾਰਿਓ॥
 ਕਉਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਦਉਜੀਆਹਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਰਿਓ॥੧॥ ਕਓਰੁਕਰੈਤੁ
 ਮਤੇਕਛੂਨਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਰਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਗੰਗੁਪਰਸਨਾਮੁਨਾਨਕਕੈ
 ਲਾਰਿਓ॥੨॥੭॥੨੬ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫ ਬੁਡਬਪ੍ਰਾਨਿਹਿਜਪਿਧੀਗੈ॥ਬਿਨਸੇ
 ਮਹੁਰਮੁਦੁਖਪੀਗੈ॥੧॥ ਹਰਉਸਿਮਰਉਦਿਨੁਗੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖ
 ਉਤੁਮਹੀਸਰਨਾ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾ
 ਇਆ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥
 ਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ ਹਰਉਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈਬਸੋਗੇ॥ਚਰ
 ਨਸੰਤਨਕੇਮਾਥਮੈਗੇ॥੧॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾ॥ਗੁਰਮੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁ
 ਨਾ॥੨॥੯॥੨੮ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿ
 ਹਰਿਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਨੀਅਖੀਅਨੰਸੰਤਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨਾ॥੧॥ ਹਰਉਕਰਨਿਪੁਰਿਹਰਿ
 ਕਉ

ਓਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮ ਲੇਖੇ ਸਗਲ ਮਲਹਰ ਸਨਾ ॥ ਪਾਵਨ ਸਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ
 ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਹਸਨਾ ॥ ਸਹਨਿ ਗਤੀ ਪੂਰਨ ਅਥਿਨਾ ਸੀਆ ਨਉ ਪਾਵਣ
 ਕਿਤਨ ਹੀ ਕਹ ਸਨਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਏਨਾ ਨ ਕਜਨ ਅਪਨੇ ਅਧਿਯੋਗ ਸਾਗਰਨ ਹੀ ਮਹਸਨਾ ॥
 ੨॥ ੧੦॥ ੨੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕੁਰਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲਗਰਜਤ ਮਹਜਤ
 ਮੰਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਬਹੀਆ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਅਰੰਮਤ ਅਨਰਤ ਕੁਮਿਤਿ ਤਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ
 ਕੁਮਤ ਲਾਖ ਗਹੀਆ ॥ ਅਨਿਤਾ ਬਿਉਰਾ ਅਚਰਾ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ
 ਜਹੀਆ ॥ ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੋਧੇ ਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਸੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਧਰੁ ਸਹਨਿ ਪਹੀਆ ॥ ੨॥ ੧੧॥
 ੩੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਪੁਨ ਮਨ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰੇ ਤੇ ਹੀ ਜਾਨਿ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਅਨਲਾਗਹਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਭਰਿ ਕੁਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ ਬਿਖੋਰ ਸਾਸਿ ਉਆਸ
 ਕਤ ਮੁੜ ਕੋਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥ ੧ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਆਪਿ ਓਜਨ ਮਹੀ ਕੀਖਾਨਿ ॥ ਪਾਤਿ
 ਤਪਾਵਨ ਸਹਨਿ ਆਇਓ ਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੩੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਵਿ
 ਲੋਕ ਉਗਮ ਕੇ ਮੁਖ ਗਬੰਦਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭਾ ਚੰਦਾ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੇਦੇ ਧਾਰਿ ॥ ਉਤਰਿ ਆਦੁ ਬੁਝੰਦਾ ॥ ਗਜ ਪਨੁ ਪਰਵਰੇ ਮਹੈ ਸਰਬ ਸੋਗੋ ਬਿ
 ਦਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲਾ ਕੁਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਠਹਿਰਿ ਮਹੰਦਾ ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੩੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੁਰ ਪੁਜੋ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥
 ਹਰਿ ਪਾਵਨੁ ਮਨੁ ਆਗਾਧਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਜਾ
 ਮੇਬਹੁ ਬਿਸਿਖੇ ਜੀਸਾ ਪੁਜਾ ਜੇ ਹਰਿ ਭਵਾਸਿ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀਇਤ ਪੁਤਰ ਜਿਹੀ ਕਿਆਇਹ
 ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ ਪੁਰ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਠਿ ਪਾਵਹੁ ਸੇਤੁ ਸੁਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥ ੧ ਅਵਰ
 ਓਟੇ ਮੋਕੇ ਇਨ ਸੁਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟੇ ਮੇਆਸਾ ॥ ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਉ ਸਭ
 ਘਟਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਵਾਸਾ ॥ ਪੁਰ ਚਰਨ ਨਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੋਤੁ
 ਮਹਾਤਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਸਾ ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੩੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬
 ਜਗਤ ਉਸਾਰਨ ਮਾਪਿ ਅਤੇਰੈ ॥ ਨਵਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੋਰੈ ॥ ਹਰਿ ਗੰਗ ਗੰਗੀਆ
 ਨੁਪੈਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮਗਨੈਰੈ ॥ ਨੈਨੁ ਦੇਖੁ ਸਾਧ ਦਸੈਰੈ ॥ ਸੇਖਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ
 ਰੈ ॥ ੧ ਹਰਾਉ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੈਰੈ ॥ ਬਾਛਉ ਸੁਹਿ ਪਾਵਿ ਤਕੈਰੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜ
 ਨੁ ਮੇਲੁ ਕਟੈਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਖੁ ਨ ਹੀ ਮੈਰੈ ॥ ਕਿਛੁ ਸਾਗਿਨ ਚਲੈ ਲਾਖ ਕੈਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭਾਚੀਨਾਮੁਅਤਿਪੁਕਰੇਗੈ॥ ਮਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰੰਕੇਗੈ॥ ਸੰਗਲਤਿਅਗੁਰੁਕਉ
 ਦੁਜੇਗੈ॥ ਕਵਨਕਹਾਹਉਗੁਨਪ੍ਰਿਅਤੋਗੈ॥ ਬਹਨਿਨਸਾਕਉਏਕਟੁਲੇਗੈ॥ ਦਰਸਨਪ੍ਰਿਅ
 ਸਬਦੁਤੁਮਨਿਮੇਗੈ॥ ਮਿਥੁਨਨਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰੇਕੇਗੈ॥ ੨॥੧॥ ੩੪॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ ੫
 ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਸਪਿਅਸਸਫਲਮੁਹਤਿਉਮਥੀ
 ਹੀਉਤਰਸਨਾ॥ ੧ ਦੀਨਈਨਪਿਅਸਮੀਨਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾ॥ ਹਰਿਸੰਤਨਾਕੀਰੇਨਾ॥
 ਹੀਉਅਗਪਿਏਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਏਰੈਕਿਰਪੇਨਾ॥ ਮਨਮੋਹੁਤਿਅਗੈਛੋਡਿਓਤਉਨਨਕਹਰਿਜੀ
 ਉਭੇਟਨਾ॥ ੨॥੨॥ ੩੫॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ ੫ ਰੰਗਾਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ॥ ਕੀਟਹਸਤਪੁ
 ਰਸਤੁਸੰਸਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਬਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ ਜਲੁਧੇਵਤਕੁਖਅਰੁਨੰਗਾ॥
 ਪੂਜਾਚਾਰਕਰਤੇਮਲੰਗਾ॥ ਦ੍ਰੁਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ ਦਰਸਨੁਕੇਟੇਬਿਨੁਸਤਸੰਗਾ॥
 ੧ ਹਠਿਨਿਗੁਰਿਅਤਿਹਤਬਿਟੰਗਾ॥ ਹਉਗੁਬਿਅਪੇਚੁਕੇਨਕੰਗਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅ
 ਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ॥ ਸੋਮੁਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਚੰਗਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੬॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ
 ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਖਬੁਝਿਗਈ॥ ਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ॥ ਪੰਚਰਾਗੋਚੇਰਸਹਜੇਸੁਖੇ
 ਨੇ॥ ਹੋਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਅਾਗ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇ
 ਸਿਉਮੋਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ ਹੀਉਤੁਮਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਗਈ॥ ॥
 ੧ ਪਾਰਿਲੋਪੈਸੰਤਪਾਇਐਆਇਐਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਬਨੁਤੇਰੇਕੇਹੋਗੈਜੇਤੁ
 ਜੰਤਨਕਹਰਿਬੀਚਾਗਾ॥ ਅਨਿਕਦਾਸਕੀਰਡਿਕਹਰਿਤੁਹਾਰੀ॥ ਸੋਈਮਿਲਿਓਜੋਰਾਵ
 ਤੇਜਨਨਨਕਠਾਕੁਰਹਿਓਸਮਾਇਏਕਤੁਹੀਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ ੨॥੧॥ ੩੭॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ ੫
 ਘਰੁ ੮ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਲਾਹਾਮਨਚਰਨਰੇਨਾ॥ ੧
 ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਹੁਪਾਲਾਗਿਆਨਸਿਆਨਾ॥ ੧ ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇਚਰਨਕਮ
 ਲਪ੍ਰੀਤਲਾਇਦੀਨਦਇਆਲੋਮਹਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਮਇਆਧਾਗਿ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਮਾਗੈਨਾਮੁਦਨੁ॥ ਤਜਿਮੋਹੁਰਮੁਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥੧॥ ੩੮॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ
 ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲਹਨਗੁਰਮਿਲੇਅਨਨਾਹੀਉਪਾਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਤਟਨਖਟਨਜ
 ਟਨੋਮਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥ ੧ ਜਤਨਭੰਤਨਤਪਨਕੁਮਨਅਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨ
 ਹੀਬਾਰਪਾਈਠਾਉ॥ ਸੋਸਿਸਗਰੇਸੇਸਨਾਸੁਖੁਨਨਕਕਯੁਨਾਉ॥ ੨॥੧॥ ੩੯॥ ਕਾਨੜਮਹ
 ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪਤਿਤਪਾਵਨਰਗਤਿਵਛਲੁ॥ ਭੈਰਵਨਤਹਨਤਹਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥

ਨੈਨਤਿਪਤੇਦਰਸੁਪਖਿਜਸੁਤੇਖਿਸੁਨਤਕਰਨ॥ ੧ ਪ੍ਰਨਾਥਾਨਾਥਦਤੇਈਨਗੋਬਿੰਦ
ਸਰਨ॥ ਅਸਪੁਰਨਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨਗਹੀਓਟਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨ॥ ਕਾਨੜਾ
ਮੁਲਾ ੫ ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਕੁਰਾਅਨਨਹੀਜਾਇ॥ ਪਾਤਿਤਪਾਵਨਾਬਿਰੁਦੁ
ਅਮੀਉਧਰੇਤਹਿਸਿਆਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੈਸਾਗਗਾਬਿਕਾਸਾਗਪਤਿਤਮੇਰਮਾਨ
ਅੰਧ॥ ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੀਗੀਧੀ॥ ਕਹੁਗਾਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਾਢਹੁਗਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦ
ਗਾਇ॥ ੧ ਅਨਾਥਾਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿਪਾਪਾਬਿਨਾਸਾ॥ ਮਨਿਦਰਸਨੇਕੀਪਿਆਸਾ॥
ਪ੍ਰਭਪੁਰਨਗੁਨਤਾਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਾਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥ ੩੩
੪੧॥ ਕਾਨੜਾਮੁਲਾ ੫ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਹਉ॥ ਸੁਖੁਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗੁਪਲਕ
ਗਤਿ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਕਨਿਕਮੋਦਰਪਾਟਿਸੇਜਸਖੀਮੋਰਿਨਾਰਿਇਨਸਿਉਤਾਤਾ॥ ੧ ਮੁਕਤ
ਲਾਲਅਨਿਕੋਰਗਾਬਿਨੁਨਾਮੁਨਾਨਕਹਤਾ॥ ਹੁੰਖੇਭੋਜਨੁਕੁਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੀਗਿਸੁ
ਖਿਬਿਹਤਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੪੨॥ ਕਾਨੜਾਮੁਲਾ ੫ ਅੰਤੋਰੇਮੁਖੁਜੋਗਾ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤ
ਮਨੁਲੋਗੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਮੋਗੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗਿਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾ॥ ਤੋਰੇ
ਗੀਤੋਰੇਪੰਚਦੂਤਨਸਿਉਸੰਗੁਤੋਗੇ॥ ੧ ਆਇਨਜਾਇਬਸੇਨਿਜਾਸਨਿਉਧਕਮਲਾਬਿ
ਗੋਸੇਗੇ॥ ਛੁਟਕੀਯਉਮੈਸੇਗੇ॥ ਗਾਇਓਗੀਗਾਇਓਪ੍ਰਨਾਨਕਗੁਨੀਗੇਗੇ॥ ੨॥ ੪॥ ੪੩
ਕਾਨੜਾਮੁਲਾ ੫ ਤਾਤੇਜਪਿਮਨਹਰਿਜਾਪਿ॥ ਜੇਸੰਤਬੇਦਕਹਤਪੰਬੁਗਾਖੋਰੇਮੋਰਮ
ਗਨਅੰਤਪਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜੇਗਤੇਮਾਤੇਸੀਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੋਰਸੰਤਪਾ॥ ੧ ਨਾਮੁਜ
ਪਤੋਸੇਉਜਨੁਉਧਗੇਜਿਸਹਿਉਧਾਰੁਆਪਾ॥ ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੇਰੇਭੇਰਮਾਨਾਨਕਸੰਤ
ਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੪੪॥ ਕਾਨੜਾਮੁਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਐਸੇਦਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤ
ਜੀਉਬਲਿਹਾਗਾ॥ ਮਨਮੋਰੀਪੰਚਦੇਹੀਉਗਣਿਨਿਕਟਿਬਾਸਿਓਤਾਕੀਸਰਨਿਸਾਧੁਆਦੁ
ਤਸੰਗੁਨਿਵਾਗਿ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਕੋਟਿਜਨਮੁੰਕੁਮਿਓਹਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥ ੧ ਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦ
ਰਈਮਿਖਿਓਨਾਮੁਅਧਰੁ॥ ਦੁਖਭਜਨਮੁਸਫਲੁਨਾਨਕਭਵਉਤਾਰਿਪਾਰਿ॥ ੨॥ ੧॥ ੪੫
ਕਾਨੜਾਮੁਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ਪੜਤਾਸਾ॥ ੧ ਓਸਾਤਗੁਰਪਰਸਾਇ॥
ਸਤਜਸੁਕਾਏਆਪਨਆਏ॥ ਕਛੂਨਜੋਨੇਕਛੂਦਿਖਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਖਿਓਸੁਖਬਾਲੇ
ਕੇਲੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏ॥ ਕਤਪੁਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏ॥ ਗੁਨ
ਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਗਟਿਓਇਹੋਚੇਲੇ॥ ੧ ਚਰਨਪੁਕਾਏਆਨਤਜਾਏ॥ ਬਾਨਥਨਾਏਸਰਬਸਾ

ਏ॥ ਰਸਕਿਰਸਾਕਿਨਾਨੁਕੁਨੁਗਾਏ॥ ੨॥ ੧॥ ੪੬॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿ
 ਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਹਾਰੀ॥ ਪਰਮਿਤਿਹੁਪੁਅਗੀਮਅਮੋਚਹਰਿਓਸਰਬਸਮਾਈ ॥
 ੧ ਹਰਾਉ॥ ਕਹਨਿਭਵਨਿਨਾਰੀਪਾਇਓਪਾਇਓਅਨਿਕਉਕਤਿਚਤੁਗਾਈ॥ ੧ ਜਤਨ
 ਜਤਨਅਨਿਕਉਪਾਵੇਤਉਮਿਲਿਓਜਉਕਿਰਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਕੁਦਇਅਚਕ੍ਰਿਪਾਹਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਿਜਨਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੪੭॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮ
 ਰਾਮਰਾਮ॥ ਪ੍ਰਭਾਬਿਨਾਨੀਹੋਗੁ॥ ਚਿਤਵਉਚਰਨਾਗਬੰਦਸਾਸਨਨਿਸਿਭੇਗ॥ ੧ ਹਰਾਉ
 ਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਕੀਨਆਪਨਤੂਟਤਨਹੀਜੇਗੁ॥ ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨੁਸਰਬਸੁਹਰਿਗੁਨਨਿਧੇਸੁ
 ਖੋਮੇਗ॥ ੧ ਈਤਉਤਰਾਮਪੁਰਨੁਨਿਰਖਤਰਿਦੋਖੇਗ॥ ਸੰਤਸਰਨਤਰਨਨਾਨਕਾਬਿਨਸਿ
 ਓਦੁਖੁਘੋਗ॥ ੨॥ ੩॥ ੪੮॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੫ ਜਨਕੇਪ੍ਰਕੁਸੰਗੇਅਸਨੇਹ॥ ਸਾਜੇਨੇ
 ਤੁਮੀਤੁਮੇਗਾਗੀਰਿਤੇਰੈਸਭੁਕੇਹੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮਾਨੁਮਾਗਉਤਨੁਮਾਗਉਪਨੁਲਖ
 ਮੀਸੁਤਦੇਹ॥ ੧ ਮੁਕਤਿਚੁਗਤਿਕੁਗਤਿਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਨਿਧਾਨ॥ ਰੈਕਾਇ
 ਰਗਤਿਨਿਹਾਸਨਨਕਸਦਸਦੁਕਰਬਾਨ॥ ੨॥ ੪॥ ੪੯॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤਕ
 ਰਤਚਰਚਚਰਚਰਹੀ॥ ਜੇਗਾਧਿਆਨਕੇਖਾਗੀਆਨਫਿਰਤਫਿਰਤਧਰਤਧਰਤ
 ਧਰਚਹੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਹੰਅਹੰਅਹੈਅਵਰਸੁਕੁਸੁਕੁਬਵਹਈ॥ ਜਲਾਤਿਜਾਤਜਾਤ
 ਜਾਤਸਦਾਸਦਾਸਦਾਸਦਾਕਾਲਹਈ॥ ੧ ਮਾਨੁਮਾਨੁਮਾਨੁਤਿਆਗੀਮਿਹਤੁਮਿਹਤੁਨਿ
 ਕਟਿਨਿਕਟਿਸਦਾਹਈ॥ ਹਰਿਹੋਹੋਰਚੁਕਹਤੁਨਾਨਕਸੁਨਪੁਰੇਮੁਕੁਬਿਨੁਕਜਨਰ
 ਜਨਕੁਜਨਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੫੦॥ ੬੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ॥

ਗਗੁਕਾਕੁਮਹਲ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਪਹੁ ੧ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾ
 ਮੁਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਜਿਉਜੇਪੇਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
 ਕਗਤਜਨਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੋਚਨਮੁਜਮਤਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ ਅਨਹਸਸਾਦਗਏਸਭਨਿ
 ਕਹਿਬਿਨੁਨਵੈਨੁਸੁਖਾਵੈਗੋ॥ ੧ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਗਗੁਰਮੀਠੇਬਚਨਕਢਵੈ
 ਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੇਤਮਬਾਣੀਸਿਉਓਤੁਲਾਵੈਗੋ॥ ੨ ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨ
 ਤਮੇਰਾਮਨੁਦ੍ਰਵਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਪਾਰਿਆਵੈਗੋ॥ ਤਤਅਨਤਤਪੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਾ

ਜੇਨੀਝਰਧਾਰਚੁ ਆਵੈਗੋ॥ ੩ ਰਾਮਨਾਮੁ ਟ੍ਰਿਤਿਲਤਿਲਗਾਵੈ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥
ਨਾਮੁਸੁਦੇਨਾਮੇਮਨਿਭਾਵੈਨਾਮਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ॥ ੪ ਕਨਿਕਕਨਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਾ
ਪਹੁਭਾਤਿਬਨਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਮਾਬਿਨਾਸਭਿਠੀਕਾਠਿਕਾਨੇਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਅਵੈਗੋ॥ ੫ ਮਾ
ਇਆਪਟਲਪਟਲਹੈਕਰੀਘਰੁਘੁਮਨਿਘੋਰਿਘੁਲਾਵੈਗੋ॥ ਪਾਪਾਬਿਕਰਮਨੁਰਸਭਿਭਾ
ਰੇਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਓਨਜਾਵੈਗੋ॥ ੬ ਕਉਬੈਗਗੁਰਇਆਹੈਬੋਹਿਬੁਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿ
ਤਰਾਵੈਗੋ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੇਟੀਐਹਰਿਗੋਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੭ ਅਗਿਆਨਿਲਾਇਸ
ਵਾਲਿਅਗੁਰਗਿਆਨੇਲਾਇਜਗਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕਭਾਵੈਆਪਦੇਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾ
ਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੧ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਰਾਵੈਗੋ॥ ਜੇਜੇਜੇਪੈਸੋਈ
ਗਤਿਪਾਵੈਜਿਉਪੁਪਹਿਲਦੁਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੧ ਹਰਉਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਹਿਹਰਿਜੀਉਕ
ਹਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਸਿ
ਆਵੈਗੋ॥ ੨ ਜਨਮਜਨਮਕੀਰੁਐਮੇਮਲੁਲਾਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਲੁਲਹਿਜਾਵੈਗੋ॥
ਜਿਉਲੋਹਤਰਿਓਸੀਗੀਕਾਸਟਲਾਗਿਸਬਦਿਗੁਰੁਹਰਿਪਾਵੈਗੋ॥ ੩ ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲੁ
ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰੁਆਵੈਗੋ॥ ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਕਦਿ
ਪਾਣੀਚੀਕੜੁਖਾਵੈਗੋ॥ ੩ ਭਗਤਜਨਕੇਹਰਿਖਵਾਰੇਜਨਹਰਿਗੁਰੁਮੀਠਲਗਾਵੈਗੋ॥ ਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਦੋਇਵਡਿਅਈਸਤਿਗੁਰੁਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੪ ਭਗਤਜਨਕਉਸਦਾ
ਨਿਵਰਹੀਐਜਨਨਿਵਰਿਤਾਠਲਗੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ ਜੇਨਿਦਦੁਸਟਕਹਿਭਗਤਕੀਹਰਨਾ
ਖਸਿਜਿਉਪਾਚਿਜਾਵੈਗੋ॥ ੫ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਪੁਤਮੀਨਬਿਆਸਾਤਪੁਤਪਨਪੁਜਕਰਾਵੈ
ਗੋ॥ ਜੇਜੇਭਗਤੁਹਇਸੇਪੁਜਪੁਰਮਨਕਮੁਚੁਕਾਵੈਗੋ॥ ੬ ਜਾਤਨਜਾਤਿਦੇਖਿਮਤਭ
ਰਮਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਲਾਗੀਸੀਆਵੈਗੋ॥ ਜੁਠਨਜੁਠਿਪਈਸਿਹਉਪਾਰਿਖਿਨੁਮਨੁਆ
ਤਿਲੁਨਡੁਲਾਵੈਗੋ॥ ੭ ਜਨਕਜਨਕਬੈਠੇਸਿੰਘਾਸਾਨਿਨਉਮੁਨੀਧੁਰਿਲੇਲਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿ
ਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਹਿਠਾਕੁਰੈਮੇਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੨ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ਮਨੁਗੁਰਮ
ਤਿਗਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਹਵਾਏਕੋਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀਕੋਟੀਸੀਆਵੈਗੋ॥ ੧ ਹਰਉ
ਸਸਠਨੀਜਪਿਓਸੇਸਨਾਹੈਹਰਿਜਪਤਿਆਅਤੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ ਤੁਅਥਾਪੁਆਤਿਅਗਮੁ
ਅਗਮੁਪੈਸਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਾਵੈਗੋ॥ ੨ ਜਿਨਤੁਜਪਿਓਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਆ
ਪੁਕਉਸੁਖਪਾਵੈਗੋ॥ ਬਿਚਾਰਾਸੀਸੁਤਫੇਕਫੇਹਰਾਕ੍ਰਿਸਨੁਅਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥ ੩ ਜਲਤੇ

ਓਪਤਿਕਈਏਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ ਗਮਜਨਾਹਿਅਪਿਸਵਾਰੇਅਪਨਾਬਿਰ
 ਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥ ੩ ਹਮਪਾਬਰਲੋਲੋਲੋਬਡਪਾਬਰਗੁਰਸੰਗਤਿਨਾਵਤਰਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਸਤ
 ਸੰਗਤਿਤਰਿਓਲੋਲੋਸੰਤਜਨਾਮਨਿਕਾਵੈਗੋ॥ ੪ ਖਰੇਖਰੇਏਬੈਠਤਉਠਤਮਾਗਿਪਾਬਿ
 ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬਚਨਏਸਤਿਗੁਰਪਾਧੁਮੁਕਤਿਜਨਾਵੈਗੋ॥ ੫ ਸਾਸਨਿ
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਬਲੁਪਾਣੀਏਨਿਹਸਾਸਨਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਮੈਬੁਝੈਤਉ
 ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਜੀਅਜੀਅਨਕੋਰਗੀਨਨਹੀਕਾਵੈਗੋ॥
 ਠਿਗਿਇਹਵੇਲਾਹਾਬਿਨਾਵੈਪਰਤਾਪੇਪਛੁਤਵੈਗੋ॥ ੭ ਜੋਕੋਕਲਾਏਕੋਕਲਅਪਨਾਗੁ
 ਰਅਗੈਛਹਿਛਹਿਪਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਨਾਕਸਤਿਗੁਰਕਸਮਲਗਾ
 ਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੩ ਕਾਨਕਾਮਲਾ ੪ ਮਨੁਹਰਿਗੀਰਾਤਗਾਵੈਗੋ॥ ਭੈਭੈਤਿਸਕੁਏਪੈਨਿਰ
 ਮਲਗੁਰਮਾਤਿਲਾਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਗੀਰਾਤਾਸਬਦੇਗੀਹਰਿਨਿਕਟਿ
 ਤਿਨਾਪਰਿਆਵੈਗੋ॥ ਤਿਨਕੀਪਕਮਿਲੈਤਜੀਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਾਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ ੨ ਦੁ
 ਬਿਧਾਏਕਿਲਗੇਪੈਪਾਣੀਮਨਿਕੋਰੇਗੁਨਾਵੈਗੋ॥ ਠਿਗਿਉਲਾਟਿਜੂਨਮੁਹੈਵੈਗੁਰਬਚ
 ਨੀਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲੈਗੁਲਾਵੈਗੋ॥ ੩ ਇਦ੍ਰੀਦਸੇਦਸੇਨੁਨਿਪਾਵਤਤੈਗੁਲੀਆਖਿਨੁਨਟਿ
 ਕਾਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਵਸਗਤਿਅਵੈਸੇਖਮੁਕਤਿਸੇਪਾਵੈਗੋ॥ ੩ ਓਅੰਕਾਰਿਏਕੋਗਵਿ
 ਹਰਿਅਸਕੁਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ਏਕੋਹੁਪੁਏਕੋਬਹੁੰਗੀਸਕੁਏਕਤੁਬਚਨਿਚਲਾਵੈ
 ਗੋ॥ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੁਪਛਾਤਗੁਰਮੁਖਿਏਇਲਖਾਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੇ
 ਨਿਜਮਾਨੀਅਨਹਦਸਬਦੁਬਜਾਵੈਗੋ॥ ੫ ਜੀਅਜੀਤਸਭਸਿਸਟਉਪਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੋਭਾਪਾਵੈਗੋ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਾਨੁਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ ੬ ਅਨੇਕਜਨ
 ਮਾਵਿਛੁਛੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤਮਾਨੁਖੁਪਾਇ
 ਆਮਾਤਿਮਲੀਨਾਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥ ੭ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨੇਮੇਸਰਪਾਨਾਮਿਲ
 ਗਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਗੁਰੁਏਸਤਿਗੁਰਮੇਸਤਿਗੁਰਸਗਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੪ ਕਾਨਕਾਮਲਾ
 ੪ ਮਨੁਗੁਰਮਾਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਮੇਗਲੁਮਸਤੁਦਜੈਤਾਇਕੁਡੇਗੁਰਅਕਸੁ
 ਸਬਦੁਢਿਕਾਵੈਗੋ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਚਲਤੇਚਲੇਚਲੇਦਹਦਹਦਿਸਿਗੁਰਗੇਹਰਿਲਿਵਲਾ
 ਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦੇਇਰਿਦਅੰਤਰਿਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ॥ ੧ ਬਿਸੀਅ
 ਗਬਿਸੁਰਕੇਪੈਪੁਰਨਗੁਰਗੁਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥ ਮਾਇਆਕੁਇਆਗਤਿਸੁਨੇਕਿਨ

ਆਵੇਬਿਖੁਤਾਰਿਤਾਰਿਥਿਵਲਾਵੈਗੋ॥ ੨ ਸੁਆਨੁਲੇਕੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰਖਿਨਮਹਿ
 ਮਾਰਿਕਛਾਵੈਗੋ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਮੁਆਨਿਗੇਖਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ ੫ ਕੰਜ
 ਮੋਹਨਿਘਰਤੁਰੇਪ੍ਰੀਤੀਗੁਰੁਨਿਘਰਤੁਕਾਢਿਕਛਾਵੈਗੋ॥ ਤਾਰਿਤਾਰਿਸਗਨਿਜਨਆਏਗੁ
 ਰੁਹਾਬੀਦੇਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥ ੬ ਸੁਪਨੰਤੁਸੰਸਾਰੁਸਰੁਬਾਜੀਸਰੁਬਾਜੀਬੇਲੁਖਿਲਾਵੈਗੋ॥ ੭
 ਲਾਹਨਮੁਗੁਰਮਤਿਲੇਚਾਲਹੁਹਰਿਦਰਗਰੇਪੇਸਾਜਾਵੈਗੋ॥ ੮ ਉਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਉਮੈਪਾ
 ਪੋਕੇਇਲੇਆਨਿਜਮਾਵੈਗੋ॥ ਆਇਆਕਾਥੁਦੁਖਦਾਣੀਹੈਜੋਬੀਜੇਸੇਖਵਲਾਵੈਗੋ॥ ੯
 ੬ ਸੰਤਹੁਗਮਨਮੁਸਨੁਸੰਚਹੁਲੇਖਚੁਚਲੇਪਾਤਿਪਾਵੈਗੋ॥ ਖਾਇਖਗਚਿਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾ
 ਹਰਿਏਦੈਤੇਟਿਨਮਾਵੈਗੋ॥ ੭ ਗਮਨਮਧਨੁਰੇਹਿਦਾਅੰਤਰਿਧਨੁਗੁਰਸਰਣੀਪਾਵੈਗੋ॥
 ਨਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖਦਾਲਦੁਖੀਜੇਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੮ ੫ ਕਾਨੜਾਸ
 ਹਥਾ ੪ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਗਨਿਸਿਆਵੈਗੋ॥ ਲੋਹਾਰਿਨੁਰੇਵੈਸੰਗਿਪਾਹਸਗੁਨਪਾਹਸਕੇ
 ਤੇਇਆਵੈਗੋ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖੁਰੇਪਾਹਸੁਜੇਲਾਗੈਸੇਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉ
 ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰੀਤਿਦਾਗੁਰਸੇਵਕੇਪੇਜਰਖਵੈਗੋ॥ ੨ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਰੇ
 ਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਅੰਬਰੀਕੀਅਮਰਪਦਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖ
 ਬਚਨਿਸਿਆਵੈਗੋ॥ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸਗਨਿਸਗਨਿਮਨਿਕਾਣੀਸੁਧਾਸੁਧਾਕਰਿਸਿਆਵੈਗੋ॥
 ਦਇਆਲਦੀਨਰਏਰੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਹਗੁਪੰਬੁਦਿਖਾਵੈਗੋ॥ ੪ ਸਤਿਗੁਰਸਗਨਿਪਏ
 ਸੇਖਾਪੋਤਿਨਗਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਆਵੈਗੋ॥ ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਯੋਜਨਉਪਰਿਠਿਰਿਉਲੋਟਤਿਸੇਸਗਾ
 ਵੈਗੋ॥ ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਦਗਹਮਾਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮਤਿਗੁ
 ਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸਿਆਵਹਿਹਰਿਗਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ ੬ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦੁਬੇ
 ਦੁਰੇਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪਰਚੇਨਮੁਸਿਆਵੈਗੋ॥ ਹਰਿਹਰਿਗੁਪੁਹਰਿਗੁਪੇਰੇਵੈਹਰਿਜਨਕਉਪੁਜ
 ਕਰਾਵੈਗੋ॥ ੭ ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰਨਹੀਕੀਆਤੇਬੇਮੁਖਹਰਿਕਰਮਾਵੈਗੋ॥ ਲੋਕੁਧਹਰਿਸੁ
 ਆਨਕੀਸੰਗਤਿਬਿਖੁਮਾਇਆਕਰੀਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ ੮ ਗਮਨਮੁਸਰੁਜਗਕਾਤਰੁਕਲਗਿ
 ਸੰਗਤਿਨਮੁਸਿਆਵੈਗੋ॥ ਨਨਕਗਾਖੁਗਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਤਸੰਗਤਿਗਾਖਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੯
 ੬॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਕਾਨੜਮਯਾ ੫ ਛੰਤੁ ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਗਮਾਇਆਏ॥ ਜਤਨਮਾਇ
 ਆਕੇਕਾਮਿਨ ਆਏ॥ ਗਮਧਿਆਏਸਰੁਫਲਪਾਏਧਨਿਧੀਨਿਤੇਵਡਕਾਗੀਆ॥ ਸਤਸੰ

ਗਿਜਗੇਨਾਮਿਥਾਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਆ। ਤਜਿਮਨੋਮਹਾਬਿਕਾਰਸਾਧੁਲਾਗੀਤਰ
ਉਤਿਨਕੈਪਾਏ। ਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਸਗਲਿਸੁਆਮੀਬਡਰਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਿਥਿ
ਸਾਧੁਨਿਤਰੁਜਨਗਇਲਾ। ਹਸਕਿਰਸਕਿਸੁਆਮੀਗੁਲਗਾਇਲਾ। ਗੁਲਗਾਇਜੀ
ਵਹਹਰਿਅਮਿਉਪੀਵਹਜਨਮਮਰਲਾਕਾਗੇ। ਸਤਸੰਗਿਪਾਈਐਹਰਿਪਿਆਈ
ਐਬਹੁੜਿਦੁਖੁਨਲਾਗੇ। ਕਰਿਦਾਇਆਦਤੇਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸੰਤਸੇਵਕਮਾਇਲਾ॥
ਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਜਨਪੁਰਿਬਛੁਰਿਹਰਿਦਰਸਿਸਹਜਿਸਮਾਇਲਾ॥ ੨॥ ਸਗਲੇਜੰਤ
ਰੁਜਹੁਗੇਪਾਲੈ। ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁਰਨਪਾਲੈ। ਨਿਤਰੁਜਹੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੈ
ਸਫਲਜਨਮੁਸਬਾਇਆ। ਗੋਬਿੰਦਗਾਈਐਨਿਤਪਿਆਈਐਪਰਵਲੁਸੋਈਆ
ਇਆ। ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਿਹਰਿਨਿੰਜਨਗੋਬਿੰਦਪਨੁਸੰਗਿਚਲੈ। ਬਿਨਵਤਿਨਾਨ
ਕਕਰਿਦਾਇਆਈਜੈਹਰਿਹਰਤਨੁਬਾਧਉਪਾਲੈ॥ ੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਅਨੰਦਾ। ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮਿਥੇਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਪ੍ਰਭਮਿਥੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛੁਮਨਕੀਪੁੰਨੀਅਮੀ।
ਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਬਹੁੜਿਦੁਖੁਨਰੁੰਨੀਅਮੀ। ਲੋਕਠਿਲਾਏਸੁਖਾਦਿਖਾਏ
ਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਮੰਦਾ। ਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਮਿਥੇਸੁਆਮੀਪੁਰਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਰਕਾਨਕੇਕੀਸੋਲੇਕਾਨਾਇਮਹਲਾ ੪ ਮੁਸੋਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ ਸੋਲੇਕਮਹਲਾ
੪ ਹਮਨਾਮੁਨਿਸਾਨਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ। ਵਸਨਿਦਾਸੋਹੇਇਹੁਰਉਮੈਬਿਖਿ
ਆਮਾਗਿ। ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਜੀਤਿਆਕਦੇਨਅਵੈਹਰਿ। ਸਨੁਸਨੁਵਡਰਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿ
ਨਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਰਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਲੀਨਿ
ਧਾਨੁ। ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਮਤਿਮਿਆਈਐਤਾਦਰਗਰਪਾਈਐਮਨੁ। ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰ
ਦੁਗੋਵਿੰਦੁਜਪਿਮੁਖਉਜਲਾਪਰਧਾਨੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆ
ਨਮੁ॥ ੨॥ ਪਓੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੇਤੁਆਪੇਹੀਜੁਗੋਜੇਗੀਆ। ਤੁਆਪੇ
ਹੀਰਸਰਸੀਅਕਾਤੁਆਪੇਹੀਰੇਗੋਰਗੀਆ। ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤੁਆਪੇਕਹਿਸੁ

ਚੇਗੀਆ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਸੰਨ੍ਯਸਨੰਸਨੰਸਨੰਜੇਤੁਮਿਥਿਹਰਿਬੁਧਗਬੁਧਗਿ
ਆ॥ ਸਭਿਕਯੁਮੁਖਹੁਰਿਹਰਿਹੇਰਿਹਰਿਹੇਰਿਹੇਰਿਬਲਤਸਭਿਪਾਪਯੋਗੀਆ॥
੧ ਸੋਭਕੁਮਃ ੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੇਗੁਰਮੁਖਿਪਵੈਕੋਇ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਨਾਸੁਹੋਇ
ਦੁਰਮਤਿਕਢੈਧੋਇ॥ ਨਾਨਕਅਨਾਦਿਨੁਗੁਲਉਚਗੋਜਨਕਉਧੁਗਿਥਿਅਹੋਇ॥
ਮਃ ੪ ਹਰਿਅਪੋਅਪੀਪਦਇਆਧੁਹਰਿਅਪੋਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ਹਰਿਅਪੋਅਪੀਪਦਤ
ਦਾਹਰਿਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨੋਕਇ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਵੈਸੋਭਿਅੰਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ਕੀ
ਮਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਬੇਅੰਤੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਯਾਰਿਅਤਨੁ
ਮਨੁਸੀਤਭੁਹੋਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਸਕੋਜੋਤਿਤੇਗੀਜਗਜੀਵਨਾਤੁਪਟਿਪਟਿਹਰਿ
ਗੰਗਗਨਾ॥ ਸਭਿਧਿਅਵਹਿਤੁਸੁਮੇਰੇਪੀਤਮਾਤੁਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਇਕਦਾ
ਤਾਸਕੁਜਗਤੁਰਿਖਾਰੀਆਹਰਿਜਚਹਿਸਕਮੰਗਮੰਗਨਾ॥ ਸੇਵਕੁਨਕੁਰੁਸਕਤੁਪੈਤੁਪੈ
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੰਗਚੰਗਨਾ॥ ਸਭਿਕਯੁਮੁਖਹੁਰਿਖੀਕੇਸੁਹੋਰਿਖੀਕੇਸੁਹੋਰੇਜੇਤੁਪਵ
ਹਿਸਕੁਠਥਠਥਨਾ॥ ੨ ਸੋਭਕੁਮਃ ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅਇਮਨਹਰਿਦਗਹਪਵ
ਹਿਮਨੁ॥ ਜੇਇਫੁਹਿਸੋਠਥਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਯਗੋਧਿਅਨੁ॥ ਕਿਥਾਵਿਖਪਾਪਸਕ
ਕਟੀਆਰਿਹਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਥੁਵਿਗਸਿਅਸਕੁਅਤਮਬੁਹ
ਮੁਪਛਨੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਧਾਰਿਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੧ ਮਃ ੪ ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਹੇਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਥਿਥਿਅਤਿਨਮਨਿਵਸਿ
ਆਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਰਲੈਜੋਚਲੈਤਿਨਦਾਧੁੰਦੁਖੁਯਾਰਿਜਾਇ॥ ਆਪਲੈਕੁਲੈਕਿ
ਨੈਨਪਾਇਓਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਪਤੀਆਇ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਦਸਨਦਾਸੁਪੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇ
ਪਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਥਾਨਬਨੰਤਰਿਕਰਪੁਹੁਹਰਿਕਰਤੇਸਕਤੇਗੀਬਲਤਬਲਵ
ਣੀ॥ ਗੰਗਪੰਗਸਿਸਟਿਸਕਸਜੀਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਕਾਤਿਉਪਵਣੀ॥ ਸਕਤੇਗੀਜੋ
ਤਿਜੋਤੀਵਿਚਿਵਰਤਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਵਣੀ॥ ਜਿਨਹੋਰਿਦਾਇਆਧੁਤਿਨਸਤਿਗੁ
ਰਮੇਯਾਰਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਮਝਵਣੀ॥ ਸਭਿਬੋਲਹੁਗਮਰੋਮਸੀਰਾਮਰੋਮਜੇਤੁ
ਦਾਧੁਦੁਖਕੁਖਯਾਰਿਜਾਵਣੀ॥ ੩ ਸੋਭਕੁਮਃ ੪ ਹਰਿਹਰਿਅਮਿਤੁਨਾਮਹਸੁਹਰਿ
ਅਮਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰਤਦਾਬੁਧੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥
ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨ

ਚੇਤਿਓਤਿਨਜੁਐਜਨਮੁਸਕੁਹਾਗਿ। ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਚੇਤਾਇਆਚਰਿਤਮਾਹਰਿਨਾ
 ਮਾਹਰਿਉਰਧਾਗਿ। ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਥੇਤਿਤੁਸਚੇਦਰਬਾਗਿ॥ ੧ ਮਃ ੪ ਹਰਿ
 ਕੀਰਤਿਉਤਮੁਨਾਮੁਪੈਵਿਚਿਕਾਇਜੁਗਕਰਲੀਸਾਗੁ। ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈ
 ਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਿਹਾਗੁ। ਵਡਭਾਗੀਜਨਹਰਿਸਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿ
 ਆਹਰਿਕੰਡਹਾ। ਬਿਨੁਨਵੇਜਿਕਰਮਕਮਾਵਲੇਨਿਤਹਉਮੈਰੇਇਖੁਆਹੁ। ਜਸਹ
 ਸਤੀਮਾਇਨਾਵਾਈਐਸਿਰਿਭੀਠਿਰਿਪਾਵੇਛਹੁ। ਹਰਿਮੇਲੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆ
 ਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੰਕਹੁ। ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੀਨਿਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਭੁ ॥
 ੨ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਵਖਹੁਪੈਉਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕਪੁਰਖੁਹਮਾਗਾ। ਹਰਿਖੇਲੁਕੀ
 ਆਹਰਿਅਪਵਰਤੈਸਕੁਜਗਤੁਕੀਅਵਲਜਾਗਾ॥ ਸਕੋਜੇਤਿਤੇਰੀਜਿਤੀਵਿਚਿ
 ਕਰਤੇਸਕੁਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਗਾ। ਸਭਿਸਿਆਵਹਿਤੁਪੁਸਠਲਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹ
 ਹਿਨਿਰੰਕਾਗਾ। ਸਭਿਚਵਹੁਮੁਖਹੁਜਗੀਨਾਬੁਜਗਜੀਵੇਨੋਜਿਤੁਕਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾ
 ਗਾ॥ ੪॥ ਸੋਭਕੁਮਃ ੪ ਹਮਰੀਜਿਹਬਾਏਕਪੁਰਹਰਿਕੇਗੁਣਮਗਮਅਗਾਹ॥
 ਹਮਕਿਉਕਰਿਜਪਹਇਆਇਆਹਰਿਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਹ॥ ਹਰਿਦੇਹਪੁਰੁਮ
 ਤਿਉਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰੇਕੇਪਾਗੀਪਾਹ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪੁਰਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿ
 ਤਗਾਹ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੇਹੁਹਰਿਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਹ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿ
 ਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਗਾਹ॥ ੧ ਮਃ ੪ ਹਰਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵ
 ਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰੇਮੇਲੁਦਇਆਬੁ। ਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਹਮਭਈਆਹਰਿਹੋਆਹਰਿਕਿ
 ਰਪਾਬੁ। ਸਕੁਆਸਾਮਨਸਾਵਿਸਰੀਮਨਿਚੁਕਾਅਲਜੰਜਾਬੁ। ਗੁਰਿਤੁਠੈਨਮੁਦਿੜਾ
 ਇਆਹਮਕੀਏਸਬਾਦਿਨਿਹਾਬੁ। ਜਨਨਾਨਕਅਤੁਟਸਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਸਨੁ
 ਮਾਬੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਉਚੇਸਕਉਪਰਿਵਡੇਵਡਨਾਜੇ
 ਪਿਆਵਹਿਹਰਿਅਪਰਪੁਰਹਰਿਹਰਿਸਿਆਇਹਰਿਤੇਹੋਨਾ। ਜੇਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿ
 ਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਟੇਪਾਪਕੋਟੇਨਾ। ਤੁਮਜੈਸੇਹਰਿਪੁਰਖਜਨੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਵ
 ਡਵਡਭਾਗਵੇਡੇਨਾ। ਸਭਿਸਿਆਵਹੁਆਇਸਤੇਜੁਗਾਇਸਤੇਪਰਤਖਿਸਤੇਸਦਾਸ
 ਦਸਤੇਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦੇਸੇਨਾ॥ ੫ ਸੋਭਕੁਮਃ ੪ ਹਮਰੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਜਪਿ
 ਓਹਰਿਗੁਰਮਤਾ। ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਅਚਿਤਾ। ਹਰਿਆ

ਧੇਘਾਘਾਟਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਅਪਿ ਬੋਝੰਤਾ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਲਾ ਕੰਤਾ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਿਖਿ ਆਪਾਇ ਦਾਸ ਭਾਸਿ ਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ
ਜੰਤਾ। ਹਰਿ ਦੇਵ ਹੁਦਾਨੁ ਦਇਆ ਭੂਪੁਰ ਹਰਿ ਮਾਗੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤਾ। ਨਨਕ ਕੇ ਪੁਰਾ
ਇਮਿ ਲੁਹ ਮਗਾਵੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵੰਤਾ। ੧ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਪੁਰੁਸ ਜਲੁ ਨ ਮੂਹਰਿ ਮੇਮਨਿਤ
ਨਿਨਾ ਮੁਸਰੀਗਿ। ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੂਰੀ ਆਜਨ ਨਨਕ ਸੁਲਿਖੀਗਿ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਆਨਾ ਮੂਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਕੰਜ ਨੁ ਮਉਲਾ। ਜੇ ਜਪੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ
ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਗਨਿ ਤ ਕਉਲਾ। ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਹਰਿ ਵੇਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉ
ਲਾ। ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਸੀ। ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰੁਸ ਉਲਾ। ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁ
ਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ॥ ੬ ਸੋਲੋਕ ਮਃ
ਸੁਤਿ ਆਹਰਿ ਪੁਰੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ। ਜਨਨ ਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮ
ਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਝ ਮੇਲੇ ਮਾਇ॥ ੧ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਸੇਤੀ ਪਿਰਤ ਫੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ॥
ਜਨਨ ਨਕ ਇਕੁ ਅਧਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਇਕ ਸੇਤ ਗਤਿ ਪਾਤਿ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਪਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ
ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਵਡ ਭਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜਿ ਆ। ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਖਿ ਆਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਾਜਿ ਆ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਜਿ ਆ॥
ਹਰਿ ਦੇਵ ਹੁਦਾਨੁ ਦਇਆ ਭੂਪੁਰ ਜਨ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਲਾਜਿ ਆ। ਸਭਿ ਮੀਨੁ ਕਹੁ ਗੁਰੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਹਰਿ ਪੜਦ ਕਜਿ ਆ॥ ੭ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੪ ਭਗਤਿ
ਸੋ ਵਰੁ ਉਛੈ ਸੁਕਰ ਕਰੇ ਵੰਨਿ। ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਆਜਨ ਨਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਪੰਨਿ॥ ੧
ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ
ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹਿ
ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ। ਜਨਨ ਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ। ੨ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ। ਕਿਛੁ ਵਖਰੈ ਹੋਇ ਸੁਵਰ
ਨੀ ਐਤਿ ਸੁਰੁ ਪੁਨਰਿਖਾ। ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ। ਸਤ ਸੰਗਤ
ਸਤਿਗੁਰ ਚਟ ਸਾਖੀ ਜੇ ਤੁਹਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ। ਧਨੁ ਮੀਨੁ ਸੁਗਮ ਨ ਮੀਨੁ ਕਰ ਮੀਨੁ ਸੁਪਾਧਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ॥ ੮ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹ
ਰਿ ਜਪੀ ਐਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਿ ਤੁਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ੧

ਹਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਗਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ। ਹਰਿਦਗਗਜਨ
 ਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਇ। ਜਨਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿ
 ਸੁਇਆਮਨਿਕਾਇ॥ ੧ ਮਃ ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾ
 ਇ। ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਇ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁ
 ਹੋਇਆਸਾਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ। ਨਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਕੁਟਾਸਦੁਖੁਲਾਰਿ
 ਜਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪਿਆ
 ਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥
 ਹਰਿਅਗਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਰੁਪੁਨਹੀਪ੍ਰਭੇਖਿਆ। ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆ
 ਇਆਜਿਨਅਗਮੁਹਰਿਤੇਠਕੁਰਸੇਵਕਹਲਿਏਕਿਆ। ਸਭਿਕਹੁਮੁਖਪੁਨਗਨਹ
 ਰੇਨਗਨਹਰੇਨਗਨਹਰੇਹਰਿਲਾਹਾਹਰਿਕਗਤਿਵਿਸੇਖਿਆ॥ ੬ ਸੋਲਕੁਮਃ ੪ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਗੁਰਵਿਹਰੇਗੁਰਮੇਰਾਮੁਰਮੀਤਿ। ਘਟਿਘਟਿਅਤਮਗਮੁਹੈਪ੍ਰਭਿਖੇਸੁਕੀਓਰ
 ਗਿਰੀਤਿ। ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸਤਿਜਗਜੀਵਨਾਪਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀਤਿ। ਹਰਿਸੁਆਮੀ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਮਿਲੇਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਜਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
 ਗੁਰਬਚਨਿਜਪਓਮਨਿਚੀਤਿ॥ ੧ ਮਃ ੪ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਲੁਲੇਹਿਲਪੁਕਗਿਵਸੇਵ
 ਵਰਾਗਿ। ਗੁਰਿਪੁਰੇਦੇਖਾਇਆਨਨਕਹਰਿਲਿਖਣਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਧਨੁਸੁ
 ਹਾਵੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਕੁਲੀ। ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਪੁ
 ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਵੀ। ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁ
 ਜਾਵੀ। ਹਰਿਮੋਲਿਦਿਖਾਏਆਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨਮੁਸਮਾਵੀ। ਤਿਨਵਿਟਪੁਨਨਕੁ
 ਵਾਰਿਅਯੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਬਾਵੀ॥ ੧੦ ਸੋਲਕੁਮਃ ੪ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਤੋਲੇਇਲਾਹਿਆ
 ਨਅੰਜਨਗੁਰਦੇਇ। ਮੇਪ੍ਰਭੁਸਜਲੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਇ॥ ੧ ਮਃ ੪
 ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ। ਨਾਮੁਦਿਖੈਨਾਮੁਦਿਖੈਨਾਮਿਹੋਲਿਵ
 ਲਾਇ। ਨਾਮੁਪਦਭਧੁਪਾਈਐਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ। ਸਭਿਗੁਰਮਿਲੇਮੇਨਾਮੁਉਪਜੇ
 ਤਿਸਨਕੁਖਸਕੁਜਾਇ। ਨਨਕਨੇਮਗਤਿਅਨਮੋਪਲੇਪਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇ
 ਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪਵਸਗਤਿਕੀਤਾਇਕਿਮਨਮੁਖਕਹਿਹਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੋਲਿ
 ਗੁਰੁਤਿਨਜੀਤਾ। ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਹੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭਾਗੈਲੀਤਾ। ਦੁਖੁਦਾਸਦੁਸ

ਕਲਰਿਗਇਆਜਾਨਉਗੁਰੁਹਰਿਈਤਾ। ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇਨੈਮੈਰੇਨੈਜਗਮੇਰੇਨੈਜਿਨਿਜਗ
ਤੁਓਪਾਇਸੋਰਵਸਿਕੀਤਾ॥ ੧੧ ਸੋਲਕੁਮਃ ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੇਗੁਰੇਕੁਮਿਕੁਲੇਮਨ
ਮੁਖਦੁਰਜਨਾ। ਨਨਕੋਗੁਵਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਸਜਨਾ॥ ੧੨ ਸਃ ॥ ਮਨੁਤਨਿਤਾ
ਮਿਸਗਾਰਵਜਾਦੇਖਾਹਰਿਨੈਲੇ। ਨਨਕਸੇਪੁਰੇਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਸਦੁਸੁਲੇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥
ਜਗੀਨਬਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰੁਪੁਰਖੁਅੰਤਲੁ। ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰ
ਸਿਖਹੁਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮਲੁ। ਜੇਨਿਧਿਆਇਆਹਿਰੇਦੈਦਿਨਸੁਗਤਿਤਮਿਲੇਨ
ਹੀਹਰਿਗੇਲੁ। ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਬੇਲੁ। ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਨਗਨਾ
ਗਇਲੇਨਗਇਲੇਜਿਤੁਚੁਕਜਮਧੁਗੜੁਝਗੇਲੁ॥ ੧੩ ਸੋਲਕੁਮਃ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿ
ਹਰਿਚਉਦਿਆਸਹੁਸੀਪਿਆਗਵਾਗ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਸਿਵਉਬਰੇਜਿਨਸੀਪਿ
ਆਤਿਸੁਠਿਰਿਮਾਗ॥ ੧ ਸਃ ॥ ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੀਨਿ। ਜੇ
ਕਰਿਢੁਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਢਿਦਿਚੀਨਿ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਜਲਿਬਸਿਮਹੀਅਲਿਪੁ
ਗੋਨਅਪਰੰਪਰੁਸੇਈ। ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਜੇਕਰੇਸੁਹਈ। ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਕ੍ਰਾਤਮੀ
ਤਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੇਈ। ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿਹਰਿਆਜਪਿਅਹੁਜਨਕੇਈ। ਸਗ
ਲਜਪਹੁੰਗੇਪਾਲਗੁਨਪਗਟਸਕੋਲਈ॥ ੧੩ ਸੋਲਕੁਮਃ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸਿਸਜ
ਲਾਹਰਿਪੁਰਪਾਇਆਰੰਗੁ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਲੁਡਿਲੁਡਿਦਗਹਵੰਦੁ॥ ੧
ਸਃ ॥ ਹਰਿਤੂਹੈਦਤਾਸਕਸਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਗੇ। ਸਭਿਤੁਧੋਨੇਆਰਾਧਦੇਨੁਦੇਰਿ
ਪਿਆਗੇ। ਹਰਿਦਭੇਦਤਾਰਿਹਬੁਕਢਿਆਮੀਪੁਵਠਾਸੈਸਾਗੇ। ਅੰਨੁਜੀਮਿਆਖੇ
ਤੀਕਾਉਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਗੇ। ਜਨੁਨਾਨਕਮੰਗੈਦਨੁਪੁਰਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਗੇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਇਛਾਮਨਕੀਪੁਰੀਐਜਪੀਐਸੁਖਸਾਗਰੁ। ਹਰਿਕੇਚਰਨਅਰਾਧੀਅ
ਹਿਗੁਰਸਬਾਦਿਰਤਨਗਰੁ। ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੀਗਿਉਧਰੋਹੇਇਠੈਜਮੁਕਗਰੁ। ਜਨਮੁਪ
ਦਾਹਬੁਜੀਤੀਐਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰੁ। ਸਭਿਪਵਹੁਸਗਨਿਸਤਿਗੁਰੁਕੀਬਿਨਸੈਦੁਖ
ਦਾਗਰੁ॥ ੧੪ ਸੋਲਕੁਮਃ ॥ ਹਉਚੁਛੇਦੀਸਜਲਸਜਲੁਮੈਡੈਨਾਇ। ਜਨਨਾਨਕਅਲ
ਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਰਿਦਿਖਾਇ॥ ੧ ਸਃ ॥ ਨਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਸਚੈਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਗਲੁਨਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਾਈਐਹਰਿਸਰਸਨਗਸਾਈ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਕਈਗਾਵੈਕੇਸੁਲੈਕੇਉਚਰਿਸੁਨਵੈ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਸੁਉਤਰੇਮਨਚੈ

ਦਿਆਪਾਵੈ॥ ਅਵਲੁਜਲਮੇਟੀਐਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਅਪਿਤਹਰਿਸੰਗੀਤਹ
ਸਤੁਕੁਟੰਬੁਤਗਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਥਿਹਾਰੈਜੇਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਵੈ॥ ੧੫॥ ੨

ਗਗੁਕਨਕਾਬਾਲੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥
ਐਸੇਗਾਮਗਾਇਅੰਤਹਜਾਮੀ॥ ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਾਰਿਬਦਨਪਰਵਾਨੀ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਬ
ਸੈਘਟਾਘਟਲੇਪਨਛੀਪੋ॥ ਬੰਧਨਮੁਕਤਾਜਾਤੁਨਦੀਸੋ॥ ੧ ਪਾਨੀਮਾਰਿਦੇਖੁਮੁਖੁ
ਜੈਸਾ॥ ਨੇਮਕੇਸੁਆਮੀਬੀਠਯੁਐਸਾ॥ ੨॥ ੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈ
ਰੁਅਕਾਲਮੁਹਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ਗਮਰਮਰੇਮੇਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਹਮਬਾਰਿ
ਕਪੁਤਿਪਰੇਤੁਮਰੇਤੁਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾਇਆ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਅ
ਸੰਖਅਗਮਹਰਿਅਗਮਅਗਮਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਗੁਲੀਗਿਆਨੀਸੁਗਤਿਬਹੁ
ਕੀਨੀ॥ ਇਕਤਿਯੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥ ੧ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗੋਬਿੰਦਸਦਗਾਵਹਿ
ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਤੁਅਮਿਤਿਅੰਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪੀ
ਐਬਾਹਨਪਾਇਆ॥ ੨ ਉਸਤਤਿਕਰਤੁਮਾਰੀਜਨਮਐਸੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿਗਾਇ
ਆ॥ ਤੁਮਜਸਨਿਧਿਹਮਮੀਨਤੁਮਰੇਤੇਗਾਅੰਤੁਨਕਤਪੁਪਾਇਆ॥ ੩ ਜਨਕਉਕ੍ਰਿ
ਪਕਰਹੁਮਧਸੁਦਨਹਰਿਦੇਵਹੁਨਮੁਜਪਾਇਆ॥ ਸੇਮੁਰਖਅੰਧਲੇਨਾਮੁਟੇਕਪੈਜਨ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ ਕਲਿਆਨਕਾਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿ
ਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪੁਰਿਸਸਤਕਿਮੁਕ੍ਰਿਇਖਿਆ॥ ੧॥
ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਗਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਕੀਰਤਿਜਾਗੀਸਾਰੀਪਾਸਿਓਨੁਜਸੁਪਾਸਿਆ॥ ੧ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਇਵਲਾ
ਈਸਕਿਸਕਤੋਖਸਿਪਾਇਆ॥ ਜਿਉਕਿਰਤਸੰਜੋਗਿਚਲਿਓਨਗਨਿੰਦਕਪਗੁਨਗਨਿ

ਫੁਹਿਜਿਥਿਆ॥ ੨ ਜਨਕੇਤੁਮਹਿਗੇਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮਚੁਗੀਚੁਗੀਜਨਗਖਿਆ॥ ਕਹਾ
ਕਇਅਵੇਤਕੀਬਖੀਲੀਸਰਕਰਿਕਰਿਭੁਰਿਪਰਿਆ॥ ੩ ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਤਪ੍ਰਿਕੀਏ
ਸਰਕਲੇਮੁਖਿਗੁਸਿਆ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਿਗੇਜਨਨਾਨਕਸਹਨਿਪਇਆ॥
ਕਥਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੀਨਾਬੋ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਖਿਆ
ਇਉਂਸਭਿਕਿਲਾਬਿਖਦੁਖਲਾਬੋ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਕੇਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁ
ਹਸਨਬੋ॥ ਬਰਬਰਾਖਿਨੁਪਲਸਰਿਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਬੋ॥ ੨ ਹਮਬਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਲੋਚਨਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਬੋ॥ ਤੁਮਬਡਦਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁ
ਮਜਨਹੁਹਮਾਬਿਰਬੋ॥ ੨ ਕੋਈਮਾਹਗੁਪਬੁਬਤਾਵੈਪ੍ਰਕਾਕਹੁਤਿਨਕਉਕਿਆਇਨਬੋ॥
ਸਰੁਤਨੁਮਨੁਅਹਪਉਅਹਪਿਅਹਪਉਕੋਈਮੇਲੈਪ੍ਰਮਿਲਬੋ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੇਗੁਨਬਹੁ
ਬਹੁਤਬਹੁਸੋਰਾਹਮਤੁਛਕਰਿਕਰਿਬਰਨਬੋ॥ ਹਮਰੀਮਤਿਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮੈਜਨਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਸਮਰਬੋ॥ ੪ ਕਥਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨਅਕਸੁਨਬਾਈ॥ ਮ
ਹਮਅਹਬੁਸਰੁਕਮੁਮੇਖੁਹੈਜਨਪ੍ਰਿਛੈਲਾਗੀਠਿਰਬਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖਿ
ਅਵੈਹਰਿਜਨੁਜਿਸੁਬਡਰਾਗਮਬਈ॥ ਜਹਦਗਹਿਪ੍ਰਕਲੇਖਾਮਗੈਜਹਛੁਟੈਨਾਮੁ
ਪਿਆਇਬਈ॥ ੧ ਹਮਰੈਦੇਖਬਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਉਮੈਮੈਲੁਖਗਬਈ॥ ਗੁਰਿ
ਪਾਹਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਲਿਨਾਵਾਏਸਰਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਗਬਈ॥ ੨ ਜਨਕੈਰਿਦਾਅਤਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਆਮੀਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਜਬਈ॥ ਜਹਅਤੀਅਉਸਹੁਆਇਬਨਤੁਹੈਤਹਰੇਖੇਨਾਮੁ
ਸਾਬਈ॥ ੩ ਜਨਤੇਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਜਪਿਓਜਗੀਨਬਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਕੇਪ੍ਰਕਾਏਸੁਆਮੀਹਮਪਾਬਰਬੁਬੁਡਬਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਕਥਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮਰੀ
ਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਨੈ॥ ਅਉਰੋਕੋਈਨਿਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਤਾਕਾਕਹਿਆਇਕੁਤਿਲੁਨ
ਹੀਮਾਨੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਉਰਸਕਾਤੇਆਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚੁਤੇਜੇਸਰੁਤੇਉਚਲਕੁਰੁਗਵਾ
ਨੈ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਲੁਜਹਿਨਸਕੇਚਰਨੀਆਇਪਵੈਹਰਿਜਨੈ॥ ੧ ਜਾਕਉਗ੍ਰਿਖਲੋਇਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀਤਕਉਸੁਮਤਿਦੋਇਪੈਕੋਨੈ॥ ਤਕਉਕੋਈਅਪਹਿਨਸਾਕੈਜਾਕੀਕੁਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਕੁਮਾਨੈ॥ ੨ ਹਰਿਕੋਚੋਜਵਿਡਨਦੇਖੁਜਨਜੋਬਟਾਖਗਾਇਕਨਿਮਖਪਛੁਨੈ॥ ਤਤੇਜਨਕਉ
ਅਨਦੁਗਇਅਚੈਰਿਦਸੁਪਮਿਲੈਬਟੇਪਛੁਤਨੈ॥ ੩ ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਬਸੁਆਮੀ
ਇਕੁਮਾਗਉਤੁਪਾਸਹੁਹਰਿਦਾਨੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਸਦਬਸਹਿਰਿ

ਦੈਮੋਰਿਹਰਿਚਗੇਨੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਸਾਨਹ
ਮਹਰਿਗੁਨਗਵਹਗੇ॥ ੧॥ ੨॥ ਮਹੀਕਰਉਨਿਊਂਅਸਪ੍ਰਭਮੋਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਗੇ॥
੧ ਹਰਾਉ॥ ੧॥ ਮਬਾਰਕਮੁਗਧੀਇਅਨਪਿਤਾਸਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ ਸੁਤੁਖਿਨੁਖਿਨੁਕੁ
ਲਿਖਿਗਾਰਿਜਗਤਪਿਤਰਾਵਹਿਗੇ॥ ੨ ਜੋਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੇਈਹਮਪਾਵ
ਹਗੇ॥ ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਹੀਠਉਗਜੇਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਗੇ॥ ੨ ਜੋਹਰਿਕਾਵਹਿਭਗ
ਤਤਿਨਹਰਿਕਾਵਹਿਗੇ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇਜੇਤਿਹਲਿਜਾਵਹਿਗੇ॥ ੩ ਹਰਿਆ
ਪੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਆਪਿਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ॥ ਜਨੁਨਨਕੁਸਗਨਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਜਗਧਾ
ਵਹਿਗੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ਕੋਪਾਲੀ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁ
ਹੁਸੁਆਮੀਦੁਖਨਿਵਾਰਨੁਗਇਲੇ॥ ਸਗਲਭਗਤਜਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿ
ਧਿਤਹਲਹਰਿਚਿੰਤਾਮਲੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀਸਦੇਮਦਹਰਿਅ
ਤਗਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ ਸਨਿਰਭਉਜਿਨਸ੍ਰੀਗੁਪਿਅਇਆਗੁਰਮਾਤਿਮੁਹਾਰਿਹਰਿਮੁ
ਕੰਦੇ॥ ੧ ਜਗਦੀਸਹਚਰਨਸਗਨੇਜਾਏਤੇਜਨਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਗੇ॥ ਭਗਤਜਨਾ
ਕੀਪੈਜਹਰਿਗੋਬਿੰਦਨਨਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥ ੨॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ੧ ਹਮਥੈਦੇਹੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਅਲਿਖ
ਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਾਸਿਉਮਨੁਠੇਰਿਠੇਰਿਹੀਐ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਅਨਜਲਾਸਿਉਕਾਚੁ
ਨਕਢੁਐਹਰਿਬੂਦਚਾੜਿਕਕਉਦੀਜੈ॥ ੨ ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੇਤੋਖੋਪਖਿਦਹਸਨੁ
ਨਨਕਜੀਜੈ॥ ੨॥ ੧॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਚੈਜਚੈ॥ ਸਗਬਧ
ਹਸਗਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੁਧਾਏਤੇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਗਨਿਮਾਗੈਭਵਨਿ
ਅਸੋਪਾਈਐ॥ ੧ ਸਫਲਸਫਲਦੁਹਸੁਰੇਪਰਸਿਪਰਸਿਗੁਨਗਾਈਐ॥ ਨਨਕ
ਤਤਤਤਸਿਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਗੁਬਿਧਾਈਐ॥ ੨॥ ੨॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਲਾ
ਲਨਕੀਸੇਭਾ॥ ਸਦਨਵਤਨਮਨਹੀਸੇਭਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਮੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰ
ਭਗਤਿਦਾਨੁਜਸੁਮੰਗੀ॥ ੧ ਜੋਗਾਗਿਆਨਧਿਆਨਸੇਖਨਗੈਸਗਲਜਪਾਹਿਤਹਰਿ
ਕਹੁਨਨਕਸੰਤਨਬਖਿਹਰੈਜੇਪ੍ਰਭਕੇਸਤਸੰਗੀ॥ ੨॥ ੩॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫

ਪਰ ੨ ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ। ਨੈਨ ਬੈਨ ਸਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖ ਪਾਨ।
ਹਰਾਉ। ਇਤ ਉਤ ਦਹਾਦਿ ਸਿਰ ਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨੈ ਸੁ ਮਾਨਿ॥ ੧ ਜਤ ਕਤ ਤਤੇ ਪਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁ
ਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੁ ਮਰੈ ਮਿਟੇ ਕਬੈ ਨ ਕਬਹੂ ਮਾਹੀ ਆਨ॥ ੨॥ ੧॥ ੪ ਕਲਿ
ਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਨ ਦਸੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ। ਕਬਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੀਤ ਮੰਡਲੀ॥
੧ ਹਰਾਉ। ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਮਾਨ ਦਨ ਮਨ ਸਿਕਰ ਸਨਨ। ਮੁਜ ਪਤਤ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ॥ ਜੋ
ਗਜੁ ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਰੁਗਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ
ਜੋਤਿ ਨ ਕਕਛੁ ਦੁਖ ਨ ਭੰਡਲੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੫ ਕਲਿ ਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਕਉਨ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ
ਕਹਾ ਕਰਉ॥ ਸਰਤ ਪਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਾਸ। ਤ੍ਰਿਗਿਆ ਅਜਗ ਪਦੁ ਕੇ ਸੇਜ ਹਉ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
ਬਿਸਨ ਮੋਹ ਸਾਸਿ ਸੁਨਿ ਇਦ੍ਰਾ ਕੇ ਦਰਿ ਸਹਨਿ ਪਰਉ॥ ੨ ਕਹੁ ਪਹਿ ਗਜੁ ਕਹੁ ਪਹਿ ਸੁਗਾ
ਕਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਨ ਮਹ ਸੁਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਚਗਨ ਗਹਉ॥ ੨॥ ੩॥ ੬॥
ਕਲਿ ਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਨ ਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੇਖਾ॥ ਗਰੁ ਕੋ ਜੋ ਨਿਕਾਇ ਕਾਲਜਾ
ਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਨੁ ਹਰਿ ਰੇਖਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਹਨਿ ਤੇਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ॥
੧ ਅਨਾ ਬਦੀਨ ਅਸਵੰਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹਿ ਮੰਤਾ॥ ੨ ਤੁਝ ਬਿਨ ਪ੍ਰਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨੂ॥
ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ॥ ੩ ਹਰਿ ਸਾਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੇ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆ
ਸੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੯ ਕਲਿ ਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਨ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਸੁਪੁ
ਸੰਨ ਕੁਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਲਿ ਆਨ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰੁ ਸਿਮਰੈ ਨਾਠਿ ਆਦੁ ਖਕਾਲਾ॥ ੧ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿ ਆਕਰ
ਉਦਿ ਨੁਗੈ ਨਿਸੇਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣ ਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਦੇਵਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੮ ਕਲਿ
ਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਲੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਹਨਿ ਹਰਖ
ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਲੁ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਨੰਦ ਕਈ ਸਮਰ ਬੁਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਲੁ॥
ਸਰਬ ਘਟ ਕੇ ਦਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਰਿ ਲੁਖਾਲੁ॥ ੧ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੇ
ਭਹੁ ਪੁਰੁ ਗੁਪਤੁ ਮਾਲੁ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਗਮਨ ਮੁਕਲਿ ਆਲੁ॥ ੨॥ ੬॥ ੯
ਕਲਿ ਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਚਗਨ ਸਗਨ ਕਲਿ ਆਨ ਕਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿ ਤਪਾਵੈ ਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਊ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ॥ ੧ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਹਰਿ
ਗਤਿ ਖਾਵੈ ਨਾਵੈ ਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਬੁਭਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਨ ਘਾਵੈ ਨਾ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੦॥

ਗੁਰਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਗਮਰਮੋਮਸੁਨਿਮਨੁਭੀਜੈ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮਤਿਸਜੇਪੀਜੈ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਕਾਸਟਮਹਿਜਿਉਚੈ
ਬੈਸੰਤੁਰਮਾਬਿਸੰਜਮਿਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ ਗਮਨਾਮੁਹੋਜੋਤਿਸਬਾਈਤਤੁਰੁਮਤਿਕਾਢਿ
ਲਈਜੈ॥ ੨ ਨਉਦਰਵਜੇਨਵੇਦਰਠੀਕੇਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਸਵੈਚੁਣੀਜੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਕਰਿ
ਪਿਆਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਹਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੩ ਕਾਇਆਨਗੁਰਨਗੁਰੁਪੈਨੀਕੇਵਿਚਿਸਉਦਾਹਰਿ
ਰਸੁਕੀਜੈ॥ ਗਤਨਲਾਖਐਮਲਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕੀਜੈ॥ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁ
ਹੈਠੁਕੁਰਕਰਿਸਾਗਰਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਕਰਿਦੀਨਹਮਸਾਗੋਗਾਇਕੁਬੁੰਦਨਾਮੁ
ਮੁਖਿਦੀਜੈ॥ ੫ ਲਾਲਨੁਲਾਲੁਲਾਲੁਪੈਗਨੁਮਨਗਨਕਉਗੁਰਦੀਜੈ॥ ਗਮਰਮਰਮਰ
ਗਿਰਤੇਰਸਰਸਿਕਗਟਕਨਿਤਪੀਜੈ॥ ੬ ਬਸੁਧਾਸਪਤਦੀਪਹੈਸਾਗਰਕਢਿਕੰਚਨੁਕਾ
ਢਿਧਰੀਜੈ॥ ਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਜਨਾਇਨਹੁਨਬਢਹਿਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿਹਰਸੁਦੀਜੈ॥ ੭ ਸਾਕ
ਤਨਰਪ੍ਰਨੀਸਦਭੂਖਨਿਤਭੂਖਨਕੁਖਕਰੀਜੈ॥ ਧਾਵਤੁਧਾਇਧਵਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆ
ਲਖੇਕੇਸਨਕਉਬੀਖਿਦੀਜੈ॥ ੮ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਉਤਮਕਿਆਉਪਮਾ
ਤਿਨਦੀਜੈ॥ ਗਮਨਾਮਤੁਲਿਅਉਗੁਰਉਪਮਾਜਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜੈ॥ ੯ ॥ ੧ ਕਲਿਆ
ਨਮਹਲਾ ੪ ਗਮਗੁਰਪਰਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ॥ ਗਮਨਿਗੁਲੀਮਨੁਰਾਅਤਿਠੀਕੇਮਿ
ਲਿਸਤਿਗੁਰਪਰਸੁਕੀਜੈ॥ ੧ ਗਾਉ॥ ਸੁਗਮੁਕਤਿਬੈਠੁਠਸਤਿਬਢਹਿਨਿਤਆ
ਸਾਅਸਕਰੀਜੈ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਗਹਿਮਿਲਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁ
ਧੀਜੈ॥ ੨ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਲੁਪੈਰਾਗੀਮੋਹੁਕਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ॥ ਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਜਨ
ਆਲਿਪਤਹੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਗਾਈਪੁਕਨਭੀਜੈ॥ ੩ ਚਦਨਵਾਸੁਰੁਇਅੰਗਮਵੇਡੀਕਿ
ਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਈਜੈ॥ ਕਾਢਿਖੜਗੁਗੁਗੀਅਨੁਕਰਾਗਾਬਿਖੁਢੇਢੇਢੇਢੇਹਰਸੁਪੀ
ਜੈ॥ ੪ ਅਨਿਆਨਿਸਮਧਬਹੁਕੀਨੀਪਬੁਝੇਸੰਤਰੁਤਸਮਕਰੀਜੈ॥ ਮਹਾਉਗ੍ਰਪਾਪਸਾ
ਕਤਨਕੀਨੇਮਿਲਿਸਾਧੁਲੁਕੀਦੀਜੈ॥ ੫ ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਕੀਥੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾ
ਮੁਧਰੀਜੈ॥ ਪਰਸਨਿਪਰਸੁਰੁਣੇਸਾਧੁਜਨਜਨੁਰਿਕਗਵਨਦਿਖੀਜੈ॥ ੬ ਸਬਤਸੁਤੁ
ਬਹੁਗੁਰੁਭੀਰਾਕਿਉਕਰਿਤਨੁਤਨੀਜੈ॥ ਤੰਤੁਸੁਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਾਕਤਸੰਗੁਨ
ਕੀਜੈ॥ ੭ ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਅਤਿਹਰਤਨਜ

ਵੇਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਈਜੈ॥ ੧ ਮੇਰਾਠਾਕੁਰਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿ
ਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ॥ ਨਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਪੁਰਾਜਨਕਉਪੁਗੁਨੁਦੀਜੈ॥ ੨ ॥ ਕਲਿ
ਆਨਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਾਹਮਭੋਮੇਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿਸਾਧੂ
ਹਰਿਗੁਰਕੀਜੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਕੁਜਗੁਪੈਜੇਤਾਮਨੁਡੇਖਤੋਡੇਖਕਰੀਜੈ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧੂਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਬੰਨਕਉਬੰਨੁਦੀਜੈ॥ ੨ ਬਸੁਪਾਤਲੈਤਲੈਸੁ
ਉਪਰਿਮਿਲਿਸਾਧੂਚਰਨੁਰਖੀਜੈ॥ ਅਤਿਉਤਮਅਤਿਉਤਮਹੋਵਹੁਸਰਸਿਸਟਿਚਰਨ
ਤਲਦੀਜੈ॥ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਰਲੀਲਿਵਨੀਕੀਆਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਰੀਜੈ॥ ਮੇਨਦੈਤ
ਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਾਹੁਚਬਿਚਬਿਹਰਿਸੁਪੀਜੈ॥ ੩ ਰਾਮਾਹਮਅਨੁਗ੍ਰਹੁਬਹੁਕੀ
ਆਗੁਰਸਾਧੂਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥ ਗੁਨਰਾਮਨਾਮਾਬਿਸਥੀਰਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜ
ਸੁਦੀਜੈ॥ ੪ ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਨੁਦੇਖੇਹਰਿਨਸਕੀਜੈ॥ ਜਿਉਜਲਮੀਨਜ
ਲੰਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈਖਿਨੁਜਲਾਬਿਨੁਫੁਟਿਮਰੀਜੈ॥ ੫ ਮਹਾਅਭਾਗਅਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨ
ਸਾਧੂਸੁਹਿਨਪੀਜੈ॥ ਤਿਨਤਿਸਨਜਲਤਜਲਤਨਹੀਬੁਝਹਿਡੰਡੁਪਰਮਹਾਇਕਾਦੀਜੈ॥
੬ ਸਭਤੀਰਥਬਰਤਜਗਪ੍ਰਾਨਿਕੀਏਹਿਵੈਗਾਲਿਗਾਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ ਅਤੁਲੋਤਲੁਗਾ
ਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਾਤਿਕੋਪੁਜੈਨੋਤੋਲੁਤੁਲੀਜੈ॥ ੭ ਤਵਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਤੁਜਨਹਿਜਨ
ਨਨਕਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ ਤੁਜਲਾਨਿਮਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਹਿਕਿਰਪਾਸੀਗਿਰਖੀਜੈ॥ ੮ ॥
ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਾਹਮਭੋਮੇਪੁਜਕੀਰੀਜੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਧਰਉਸਕੁਆਗੇ
ਰਸੁਗੁਰਮਾਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਵੀਜੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਗੁਣਸਾਖਤੋਵਹਨਿਤਰੁ
ਨਿਚੁਨਿਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ ਅਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਅਤਮੁਗਸਿਲਾਗੇਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ ੨ ਬਿਬੇਕਬੁ
ਥਿਸਕੁਜਗਮਾਹਿਨਿਰਮਲਬਿਚਰਿਬਿਚਰਿਸੁਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇ
ਆਸਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥ ੩ ਨਿਰਮੋਖਕੁਆਤਿਹੋਰਨੀਕੋਹੋਰੀਹੁਬਿਧੀਜੈ ॥
ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਧੂਹੈਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਹੀਰਾਪਰਖਿਲਦੀਜੈ॥ ੩ ਸੰਗਤਿਸੰਤਸੰਗਿਲ
ਗਿਉਚੇਜਿਉਪੀਪ੍ਰਸਾਦਿਲੀਜੈ॥ ਸਭਨਰਮਾਹਿਪ੍ਰਾਨੀਉਤਮੁਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੇਬਾਸੁਬ
ਸੀਜੈ॥ ੪ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਰਮਬਹੁਕੀਨੇਨਿਤਸਾਖਾਹੀਜਦੀਜੈ॥ ਪਰਮੁਫੁਲੁਫੁਲੁਗੁ
ਹਗਿਆਨੁਦ੍ਰਵਾਇਆਬਹਕਾਂਬਾਸੁਜਾਗੀਦੀਜੈ॥ ੫ ਏਕਜੋਤਿਏਕਮਨਿਵਸਿਆ
ਸਕੁਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਟਿਦਿਕਕੀਜੈ॥ ਅਤਮਾਮੁਸਕੁਏਕੈਪ੍ਰਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੈਸਿਰਦੀਜੈ॥ ੬ ॥

ਨਾਮਾ ਬਿਨਾਨ ਕਟੇਨ ਹਦੇਖ ਹੁਤਿ ਨਾਮਾ ਸਿਧਾ ਸਿਨ ਕਵ ਚੀਜੈ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਅੰਕਾਰੀ ਕ
 ਤੀ ਅਤਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸ੍ਵਿਗੁਜੀ ਵੀਜੈ ॥ ੧ ਜਬ ਲਗਸਾ ਸੁਸਾ ਸੁਮਨ ਅਤਿ ਤਿਤੁ ਬੇਗ
 ਲਸਹਿ ਪਹੀਜੈ ॥ ਨਨ ਕਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰੁ ਮੇਸਾ ਧੁਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ੪ ਕਾਖਿ
 ਅਨਮਤਲਾ ੪ ਗਮੇ ਮੇਸਾ ਧੁਚਰਨ ਪੁਵੀਜੈ ॥ ਕਿਥ ਬਿਖਦਨ ਹੋਰਿ ਚਿਨ ਅਤਿ ਰਿਮੇ
 ਹੇਠ ਕਰਿ ਕਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੧ ਹਾਉ ॥ ਮਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇਦ ਰਿਠ ਛੇ ਅਤਿ ਤਰਸਾ ਕਉ ਦਾ
 ਨੁਦੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਹਿਤ੍ਰੀ ਸਹਨਿ ਪੁਰਾ ਆਏ ਮੇਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ੧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੇ
 ਸੁਨ ਗਰਮ ਹਿਸਬ ਲਾਨਿ ਤਉ ਠਿਉ ਠਿਉ ਜੁਝ ਕੀਜੈ ॥ ਅਗੀ ਕਹੁ ਕਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ
 ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ੨ ਅਤਿ ਅਗਨਿ ਸਬ ਲਾਨਿ ਬਿਖਿ ਆਰਿ ਵਸ੍ਰੀਤ
 ਯੁਸਬ ਦੁਹਰਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਆਧਿ ਕਾਈ ਹੋਗੁ ਕਾਟੇ ਸੁਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥ ੩
 ਜਿਓ ਸੁਰਜੁ ਕਿਰਨਿ ਫਿਰਵਿ ਆਸਬ ਠਾਈ ਸਰਪਟਿ ਘਟਿ ਗਮੁ ਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧਿ ਮਿ
 ਲੇਹ ਸੁਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਪੀਜੈ ॥ ੪ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਓ ਚਕ
 ਵੀਦੇਖਿ ਸੁਗੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਹੋਨਿ ਸਰਨਿ ਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਢੈ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੫ ਸਾ
 ਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀ ਅਰਿ ਬਹੁ ਏਕੀ ਬਹੁ ਦੁਹਰਮਤਿ ਮੇਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ
 ਬਾਤਾ ਤਿਨ ਕਾਵਿਸਾ ਹੁਕਿ ਆਕੀਜੈ ॥ ੬ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਸਹਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਿਤੁ ਹਰਿ
 ਸੁਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ੫ ਹਉ ਪਕਾਰ ਬੋਧਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀ ਆਮੁਖਿ ਸੰਤ ਰਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥ ੭
 ਤੁਅਗਮ ਦਇਆ ਲਦਇਆ ਪਤਿ ਦਤਾ ਸਰਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀ
 ਅਜਗਜੀ ਵਨੁ ਏਕੋ ਨਨ ਕਪਾਤਿ ਪਾਲ ਕੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ੭ ਕਾਖਿ ਅਨਮਤਲਾ ੪ ਗਮਹ
 ਮਦਾ ਸਨਦਾ ਸਕੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਾਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਰਿ ਮਨ ਅਤਿ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਪੀਵੀਜੈ ॥ ੧ ਹਾ
 ਉ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਹ ਦੁਸੇਖ ਨਾਹੇ ਮੁਨਿ ਪੁਰਿ ਸਾਧੁ ਕੀਲੇ ਚੀਜੈ ॥ ਰਵਨ ਰਵਨ ਪਾਵਿ ਤੋਰਿ ਸਰ
 ਜਹ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਹੀਜੈ ॥ ੧ ਤਾਜਿ ਲਾਜ ਅੰਕਾਰੁ ਸਕੁਤ ਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਰਹੀ
 ਜੈ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਵੈ ਬਿਬੁਭ ਬਛਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ੨ ਰੁਹਿ ਮਿਲੁ ਕੇ ਬਹੁ ਉ
 ਰਿ ਸੁਕ ਕਹੀ ਅਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ੩ ਤੋਰਿ ਬਿਬੁਭ ਪਾਸੁ ਲੈ ਸਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ
 ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਹੀਜੈ ॥ ੩ ਗਮਨਾ ਮਕੀਰਤ ਨਰਤਨ ਵਸੁ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬ
 ਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਪਹੀਜੈ ॥ ੪ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨਰ
 ਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਅਚਮਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੇਖੁ ਤਸਤਿ ਗੁਰ ਸਹਨਿ

ਪਵੀਜੈ॥ ੨॥ ਜੇਵਰਕਾਹੁਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤਾਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥ ਸਰੁਮਾਇਆ
 ਮੇਹੁਬਿਖਮੁਜਗਤਗੀਐਸਹਜੇਹਰਿਹਸੁਪੀਜੈ॥ ੬॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਕੋਜੇਅਧਿਕਾ
 ਈਵਿਚਿਮਾਇਆਪਚੇਪਚੀਜੈ॥ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਹਾਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅੰਕਾਰਿਭ
 ਰਿਥਾਦਿਲੀਜੈ॥ ੭॥ ਨਨਕਾਮਰਮੁਰਮਰਮਰੇਮੇਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
 ਝਾਏਹਮਨੇਮੇਰਲੇਮਿਲੀਜੈ॥ ੮॥ ੬॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁਬਿਰਸਪਰਕਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੫੭ ੧ ਨਾਇਤੋਰੈਤਰਲ
 ਨਾਇਪਤਿਪੁਜਾਨਉਤੇਗਗਲਮਤਿਮਕਸੁਦਾਨਾਇਤੋਰੈਨਉਮੇਸਕੋਕੋਇ। ਵਿਦੁ
 ਨਵੈਪਤਿਕਬਹੁਨੋਇ॥ ੧॥ ਅਵਗਸਿਅਲਪਸਗਲੀਪਾਜੁ। ਜੈਬਖਸੇਤੈਪੁਰਾਕਾ
 ਜੁ॥ ੧॥ ਹਰਉ। ਨਉਤੇਰਤਲੁਨਉਦੀਬਲੁ। ਨਉਤੇਰਲਸਕਰਨਉਸੁਥਤਲੁ। ਨਾ
 ਇਤੋਰੈਮਲੁਮਹਤਪਰਵਲੁ। ਤੇਗੀਨਦਰੀਕਰਮਪਵੈਨੀਸਾਲੁ॥ ੨॥ ਨਾਇਤੋਰੈਸਹਜੁਨਾ
 ਇਸਾਲਾਹ। ਨਉਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਉਠਿਜਾਇ। ਨਾਇਤੋਰੈਸਭਿਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਅ
 ਇ। ਬਿਨੁਨਵੈਬਾਧੀਜਮਪੁਰਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਗੀਬੇਗੀਘਰਦਰਵੇਸਾ। ਮਨਕੀਆਖੁਸੀਆ
 ਕੀਚਹਿਵੇਸੇ। ਜਸਦੇਤਾਢਿਲਨਪਾਇ। ਨਨਕੁਕੁਕੁਕੁਕੋਹੋਇਜਾਇ॥ ੪॥ ੧ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ਤੇਗਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਨਲੁਸੁਗਤਿਤਿਬੈਲੋਇ। ਅੰਧੇਰੁਅੰਧੀਵਾਪਰੈ
 ਸਗਲੀਜੈਬੋਇ॥ ੧॥ ਇਹੁਸੀਸਾਰੁਸਗਲਾਬਿਕਹੁ। ਤੇਗਨਾਮੁਦਰੁਅਵਗਨਾਸਤਿ
 ਕਰਲੁਹੁਅਪਾਹੁ॥ ੧॥ ਹਰਉ। ਪਾਤਲਪੁਰੀਆਏਕਰਕੋਹੋਵਹਿਲਾਖਕੋਹਿ॥
 ਤੇਰੇਲਾਸਕੀਮਤਿਤਾਪਵੈਜਾਸਿਰੈਹੋਵਹਿਰੋਹਿ॥ ੨॥ ਦੁਖਤੇਸੁਖਉਪਜਹਿਸੁਖੀਹੋ
 ਵਹਿਦੁਖਾ। ਜਿਤੁਮੁਖਿਤੁਸਾਲਾਹੀਅਹਿਤਿਤੁਮੁਖਿਕੈਸੀਕੁਖਾ॥ ੩॥ ਨਨਕਮੁਰਖ
 ਏਕੁਤੁਅਵਹੁਕਲਾਸੈਸਾਹੁ। ਤਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਸੇਤਨਿਹੋਰਿਖੁਆਹ॥ ੪॥ ੩
 ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਜੈਕਾਹਲਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮੇਉਚਰੇਸੀਕਰਿਛੋੜੀਮਾਇਆਜੈਕਾਹ
 ਲਿਸਿਧਕਏਉਦਸੀਦਿਵੀਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਕ

ਹੀਐਤਹੀਐਸਾਚੋਰੇਈ॥ ਦੁਸਮਨੁਦੁਤਨਆਵੈਨੇਕੈਹਰਿਮਤਿਪਵੈਕੇਈ॥ ੧੭੭
 ਉ॥ ਅਗਨਿਬਿਬਪਵਲੈਕੀਬਾਦੀਤੀਨਿਨਾਮਕੇਦਾਸਾ॥ ਤੇਤਸਕਰੋਜੇਨਾਮੁਨਲੇਵਰਿ
 ਵਾਸਹਿਕੋਟਿਪਚਾਸਾ॥ ੨ ਜੇਕੇਏਕਕਰੈਚੰਗਿਆਈਮਾਨਿਚਿਤਿਬਹੁਤੁਬਠਾਵੈ॥
 ਏਤੇਗੁਣਏਤੀਆਓਗਿਆਈਆਏਇਨਪਛੇਤਾਵੈ॥ ੩ ਤੁਸੁਸਾਲਾਹਨਿਤਿਨਪਨੁ
 ਪਲੈਨਾਨਕਕਾਪਨੁਸੇਈ॥ ਜੇਕੇਜੀਉਕੋਪੈਓਨਕਉਜਮਕੀਤਲਬਨੋਰੇਈ॥ ੪॥ ੩ ਪ੍ਰਭ
 ਤੀਮਹਲਾ ੧ ਜਕੈਰੁਪੁਨਾਹੀਜਾਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀਮੁਖੁਮਾਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਨਿਰੰਜ
 ਨੁਪਾਇਆਤੇਹੈਨਾਮਿਰੈਨਿਵਾਸਾ॥ ੧ ਅਉਸੁਸੁਜੇਤਤੁਬੀਚਾਹਿ॥ ਜਤੇਠਿਹਿਨ
 ਆਵਹੁਸੇਸਾਹਿ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਕੈਕਰਮੁਪ੍ਰਭੁਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸੁਚਿਮਾਲਾ॥ ਸਿਵਜੋਤਿਕੈ
 ਨਹੁਬੁਧਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰੁਖਵਾਲਾ॥ ੨ ਜਕੈਬਹੁਤਨਾਹੀਨੇਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਬਕਬਾਈ॥ ਗ
 ਤਿਅਵਗਤਿਕੀਚਿਤਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੁਫੁਰਮਾਈ॥ ੩ ਜਕੈਆਸਨਾਹੀਨਿਰਾਸਨਾ
 ਹੀਚਿਤਿਸੁਗਤਿਸਮਝਾਈ॥ ਤੰਤਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਿਆਨਾਨਕਾਬੁਧਿਪਾਈ॥ ੪
 ੪॥ ਪ੍ਰਭਤੀਮਹਲਾ ੧ ਤਕਕਰਿਆਦਰਿਪਰਵਲੁ॥ ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਇਸਮਕ
 ਰਿਜਾਣੁ॥ ੧ ਕਿਆਕਹੀਐਸਰਬੋਰਿਆਸਮਾਇ॥ ਜੇਕਿਫੁਵਹੈਤੇਸਕੇਤੇਹੀਰਜਾ
 ਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਟੀਜੇਤਿਚੁਕਾਅਭਿਮਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥
 ੨ ਕਲਿਮਹਿਆਇਆਸੋਜਨੁਜਾਣੁ॥ ਸਾਚੀਦਗਹਪਵੈਮਾਣੁ॥ ੩ ਕਹਣਾਸੁਨ
 ਣਾਅਕਥਪਰਿਜਾਇ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਾਨਕਜਲਿਜਾਇ॥ ੪॥ ੫ ਪ੍ਰਭਤੀਮਹ
 ਲਾ ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਿਉਗਿਆਨਮਨਮਜਨੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸੀਹੀਗਰੇ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿ
 ਜਵਾਹਰਮਾਲਕਸੇਵੇਸਿਖੁਸੇਖੋਜਿਯਹੈ॥ ੧ ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਬੁਨਹੀਕੇਇ॥ ਸਹੁਸੀ
 ਤੇਖੁਤਾਸੁਗੁਰੇਹੋਇ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰੁਦੀਆਉਸਦਾਜਲਨਿਰਮਲੁਮਿਲਿਆਦੁਰਮ
 ਤਿਮੇਲੁਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਾਇਐਪੁਰਾਨਵਲੁਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰੈ॥ ੨ ਰਤਾਸਚਿਨਾ
 ਮਿਤਲਹੀਅਉਸੇਗੁਰੁਪਰਮਲੁਕਹੀਐ॥ ਜਕੀਵਾਸੁਬਨਾਸਪਤਿਸਉਰੈਤਾਸੁਚਰਣ
 ਲਿਵਹੀਐ॥ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਪਾਨਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਪਰਿਜਾਈਐ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਤੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚਰੈਪਾੜਿਪਾੜਿਪਵਹਿਮਾਨੁ॥ ਆਪਾਮਸੇ
 ਆਪੁਪਰਗਾਸਿਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ ੧ ਕਰਤਾਤੁਮੇਰਜਜਮਾਨੁ॥ ਇਕਦ

ਖਲਾਹੁਤੈਖਹਿਮਾਗਉਦੇਹਿਅਪਣਨਾਮੁ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਪੰਚਤਸਕਰਸਵਤਰਾਖ
ਚੁਕਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਿਸਹਿਬਿਕਾਰੀਦੁਰਮਤਿਰਾਗੀਐਸਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨੁ॥ ੨ ॥ ਜ
ਤੁਸਤੁਚਾਵਲਦੈਇਅਕਲਕਕਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਪਾਤੀਧਾਨੁ॥ ਦੁਸੁਕਰਮੁਸੰਤੋਖੁਪੀਉਕਰਿ
ਐਸਾਮਾਗਉਦਾਨੁ॥ ੩ ॥ ਖਿਮਾਧੀਕੁਕਰਿਗਉਲਵੇਰੀਸਹਜੇਬਛਾਖੀਰੁਪੀਐਸਿਫ
ਤਿਸਹਮਕਕਪੜਮਾਗਉਹਰਿਗੁਣਨਕਰਵਤੁਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਕਤੀਮਹਲਾ ੧

ਅਵਤੁਕਿਨਿਨਗਾਖਿਆਜਾਵਤੁਕਿਉਗਾਖਿਆਜਾਇ॥ ਜਿਸਤੋਰੇਅਸੇਈਪਰੁਜਾਵੈ
ਜਾਉਸਹੀਮਾਰਿਸਮਾਇ॥ ੧ ॥ ਤੁਰੇਰੇਵਹੁਤੇਰੀਰਜਾਇ॥ ਜਿਕਿਛੁਕਰਹਿਸੇਈਪਰੁਰੇਇ
ਬਾਅਵਹੁਨਕਰਣਜਾਇ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੈਸੇਹਰਟਕੀਮਾਥਾਟਿਡਲਗਤਰੇਇਕਸਖਨੀ
ਹਰਗੀਅਤਰੇ॥ ਤੈਸੇਹੀਇਹੁਖੇਲੁਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੨ ॥ ਸੁਹਤੀ
ਕੇਮਾਗਿਚਲਿਕੈਉਲਟੀਨਦਰਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕਉ
ਨੁਗਿਹੀਕਉਨੁਉਦਾਸੀ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਕੀਆਸਾਤਿਸਹੀਸਉਪਿਕੈਏਹੁਰਿਅਨਿਰਬਾ
ਲੁ॥ ਜਿਸਤੋਰੇਅਸੇਈਕਰਿਮਾਨਿਆਨਾਨਕਗਿਹੀਉਦਾਸੀਸੇਪਰਵਾਲੁ॥ ੪॥ ੫॥

ਪ੍ਰਕਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਿਸਹਿਬਿਕਾਰੀਬਿਧਾਨਿਬਾਧੈਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਈ॥ ਪਾਪਪ੍ਰ
ਨਕੀਸਾਹਨਜਾਵੈਕੁਲਾਛੈਅਜਾਈ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੁਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਹੁ॥ ਫੁਨਿਬਹੁਕਿਨਾ
ਵਲਵਾਗ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਉਚਤੇਫੁਨਿਨੀਚੁਕਰਤਰੇਨੀਚੁਕਰੈਸੁਖਤਨੁ॥ ਜਿਨੀਜਾਲੁਸੁਜਾ
ਇਅਜਗਿਤੇਪੁਰੇਪਰਵਾਲੁ॥ ੨ ॥ ਤਕਉਸਮਝਾਵਲਜਾਈਐਜੇਕੋਕੁਲਾਰੇਈ॥ ਆਪ
ਖੇਲਕਰੇਸਰਕਰਤਾਐਸਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ੩ ॥ ਨਉਪ੍ਰਕਤੇਸਬਾਦਿਪਿਆਈਐਛੋਰਹੁਦੁ
ਨੀਪਰੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਜਗਿਹਾਰਿਆਤਿਨਿਜੀਤਾ॥ ੪॥ ੬॥

ਪ੍ਰਕਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਧਾਇਆਮਨੁਪੰਖੀਅਕਾਸਿ॥ ਤਸਕਰਸਬ
ਦਿਨਿਵਾਰਿਆਨਗੁਰੁਠਾਸਾਬਾਸਿ॥ ਜਾਤੁਗਾਖਹਿਗਾਖਿਲੈਰਿਸਾਬਤੁਰੇਵੈਗਾਸਿ॥ ੧ ॥
ਐਸਾਨਾਮੁਹਤਨੁਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਦੇਹਿਲਗਉਪਾਗਿਤੇਰੈ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ॥ ਮਨੁਜੋਗੀ
ਮਨੁਭੋਗੀਆਮਨੁਮੁਖੁਗਾਵਹੁ॥ ਮਨੁਦਤਾਮਨੁਮੰਗਤਾਮਨਸਿਗਿਰੁਕਰਤਹੁ॥ ਪੰਚਮਾ
ਹਿਸੁਖੁਪਾਇਆਐਸਾਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰਿ॥ ੨ ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਏਕੁਵਖਾਣੀਐਕਹਉਨਦੇ
ਖਿਆਜਾਇ॥ ਖੋਟੇਪੁਨੁਗਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ ਜਤੁਮੋਲਾਰਿਤਾਮਿਲਿ
ਹਾਜਾਤੇਰੀਹਿਰਜਾਇ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਪੁਛੀਐਸਚਪਹੁਲੇਹੁਬਤਾਇ॥

ਸਾਜਾਤਿਸਾਪਤਿਰੈਜੇਰੇਕਰਮਕਮਾਇ। ਜਨਮਮਰਨਦਭੁਕਟੀਐਨਨਕਛੁਟ
 ਸਿਨਾਇ॥੪॥੧੦ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਜਗਤੁਬਿਨਸੈਮੁਠੇਅੰਧਾਗਿਥਿਠਾ
 ਤੀਸਿਰਿਮਾਰੇਧੰਧਾ। ਅਸਾਅਵੈਮਨਸਾਜਾਇ। ਉਹਤੀਤਾਈਕਿਛੁਨਬਸਾਇ ॥
 ਜਾਗਸਿਜੀਵਣਜਗਣਹਾ। ਸੁਖਸਾਗਰਅਮ੍ਰਿਤਭੰਡਾ॥੧ ਹਰਉ। ਕਰਿਓ
 ਨਬੁਝੈਅੰਧੁਨਸੁਝੈਭੈਰੀਕਾਰਕਮਾਈ। ਅਪੇਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਸਪਰੇਮਸੁਰਕਰਮੀਮਿਲੇ
 ਵਡਾਈ॥੨ ਦਿਨੁਦਿਨੁਅਵੈਤਿਬੁਤਿਭੁਛੀਜੇਮਾਇਅਮੋਹੁਪਟਾਈ। ਬਿਨੁਗੁਰ
 ਬੁਝੈਠਉਹਨਪਾਵੈਜਬਲਗਦੁਜੀਰਾਈ॥੩ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਅਵੈਖਿਸਮਲੈਸੁ
 ਖੁਦੁਖੁਪੁਗਬਿਕਮਾਈ। ਕਰਮਹੀਨੁਸਚੁਕੀਖਿਆਮਹੈਨਨਕਮਿਲੈਵਡਾਈ॥
 ੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਮਸਟਿਕਰਉਮੁਹਖੁਜਗਿਕਰੀਆ। ਅਧਿਕਬਕ
 ਉਤੇਗੀਲਿਵਹੀਆ। ਕੂਲਚੁਕਤੇਰੈਦਰਬਾਗਿ। ਨਮਬਿਨਕੇਸੇਚਾਗ॥੧ ਅਮੋ
 ਬੁਠਿਮੁਠੇਸੰਸਾਰਾਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦੈਮੁਝੈਪਿਆਗ॥੨ ਹਰਉ। ਜਿਸੁਨਿੰਦਰਿਸੈਈਬਿ
 ਧਿਜਾਇ। ਗੁਰਕੇਸਬਦੇਦਰਿਨੀਸਾਇ। ਕਰਣਨਾਮੁਅੰਤਰਿਗਤਿਜਾਇ। ਜਿਸੇਨ
 ਨਦਰਿਕਰੈਸੇਈਬਿਧਿਜਾਇ॥੨ ਮੇਮੇਲੋਉਜਲੁਸਚੁਸੇਇ। ਉਤਮੁਅਖਿਨਉਚਾ
 ਹੋਇ। ਮਨਮੁਖੁਖੁਧਿਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਇਸੁਰਾਚੈਲਾਇ॥੩ ਅੰਧ
 ਬੋਲੈਮੁਗਧੁਗਵਾਹਾ। ਹੋਇਨੀਚੁਬੁਰੇਬੁਰਿਆਹਾ। ਨੀਧਨਕਧਨੁਨਾਮਪਿਆਹਾਇਹੁ
 ਧਨੁਸਹੁਰੇਹੁਬਿਖਿਆਵਹਾ॥੪ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਸਬਦੁਵੀਚੁਯਾਜੇਦੇਵੈਤਿਸਕਉ
 ਜੈਕਹਾ। ਤੁਬਖਸਹਿਜਾਇਪਤਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਕਹੈਕਹਾਵੈਸੇਇ॥੫॥੧੨ ਪ੍ਰਕਾਤੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ਖਾਇਅਮੋਲੁਵਧਾਇਅਪੇਧੈਪਰਕੀਰਾਇ। ਬਕਿਬਕਿਵਾਦੁਚ
 ਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਖੁਜਾਇ॥੧ ਬਾਬਾਅੰਸਾਬਿਖਮਜਾਇਮਨਵਾਸਿਆ॥
 ਬਿਬਲੁਣਾਗਿਸਹਜਿਪਗਾਸਿਆ॥੨ ਹਰਉ। ਬਿਖੁਖਾਣਬਿਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀ
 ਕਾਰਕਮਾਇ। ਜਮਦਰਿਬਾਧੈਮਾਰੀਅਹਿਛੁਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੨ ਜਿਵਆਇਆ
 ਤਿਵਜਾਇਸੀਕੀਆਲਿਖਿਲੈਜਾਇ। ਮਨਮੁਖਿਮੁਖੁਗਵਾਇਆਦਗਹਮਿਲੈ
 ਸਜਾਇ॥੩ ਜਗੁਖੋਟੇਸਚੁਨਿਰਮਲੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਗਿ। ਤੇਨਗਵਿਰਲੇਜਾਇ
 ਅਹਿਜਿਨਾਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮੁਗਾਗਿ॥੪ ਅਜਰੁਜਰੈਨੀਤੁਰੁਝੈਅਮਰਅਨੰਦਸੁਰੁਖੁ॥
 ਨਾਨਕਜਲਕੇਮੀਨੁਸੇਭੈਰਵੈਰਾਖਪੁਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਗੀਤਨ

ਉਪਦੇਸਸਾਚੁਸੁਖਜਚਉਕਿਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕੀਐ। ਲਾਸਜਵੇਹਰਤਨਪਦਾਹਥ
 ਬੇਜਤਗੁਰਮੁਖਿਸਹੀਐ॥ ੨ ਚੀਨੈਗਿਆਨੁਸਿਆਨੁਪਨੁਸਚੈਏਕਸਬਦਿਲਿਵ
 ਲਾਵੈ। ਨਿਗਲਿਬੁਨਿਗਹੁਨਿਹਕੇਵਲੁਨਿਰਕਉਤਾੜੀਲਾਵੈ॥ ੩ ਸਾਇਹਸਖਤਭੇਜਲ
 ਨਿਰਮਲਿਉਲਟੀਨਵਤਰਾਵੈ॥ ਬਾਹਰਿਜਤੋਠਾਕਿਰਹਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥
 ੪ ਸੋਗਿਹੀਸੋਦਸੁਉਦਸੀਜੀਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਨਿਆ। ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨ
 ਹੀਦੁਜਾਸਾਚਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੫॥ ੧੭॥

ਗੁਰਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲੋਕਣੀਬੁਝੈਸਬਦੇਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ ਨਾਮਿਹਤੇਸਦਸੁਖਪਾਵੈਸਾਚਿਰ
 ਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਜਨਕਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਅਸਾਖਿਰੁਹੈਅਨ
 ਦਿਨੁਹਰਿਗਸਿਹਰਿਆਅਪਾਈ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਗਤਿਕਹੁਦਿਨੁਰਤੀਇਸੁਜੁ
 ਗਕਾਲਹਾਭਾਈ॥ ਸਦਾਜਨਨਿਗਲੇਐਲੁਨਲਾਗੈਸਾਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥ ੨ ਸੁਖਸੀਗਾ
 ਰੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਨਾਮਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ ਅਖੁਟਰੰਡਰਕਦੇਤੇਟਿਨਾਵੈਸਦਾ
 ਹਰਿਸੇਵਹੁਕਾਈ॥ ੩ ਆਪੇਕਰਤਾਜਿਸਨੇਦੇਵੈਤਿਸੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿ
 ਆਇਸਦਤੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥ ੪॥ ੧ ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੩ ਨਿਗੁਲੀਆ
 ਰੇਕਉਬਖਾਸਿਲੈਸੁਆਮੀਆਪੇਐਹੁਮਿਲਾਈ॥ ਤੁਬੇਅੰਤੁਤੇਹਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਬ
 ਦੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ ੧ ਹਰਿਜੀਉਤੁਪੁਵਿਟਹੁਬਾਇਜਾਈ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਗਪਤੁਪੁਆਗੈਰ
 ਖਉਸਦਹਾਸਲਾਈ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਆਪੇਕੇਕੇਵਲੋਚਿਸਦਾਹੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮੋ
 ਦੇਹੁਵਡਿਆਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਕਾਣਜਾਪੇਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ੨ ਤੇਰੈਕਾਣੇਕ
 ਗਤਿਜੇਤੁਪੁਰਵੈਆਪੇਬਖਾਸਿਮਿਲਾਈ॥ ਤੇਰੈਕਾਣੇਸਦਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਿਤਿਸਨਾ
 ਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥ ੩ ਜੇਤੁਕਹਹਿਸੁਹੈਵੈਕਰਤੇਅਵਰੁਨਕਹਣਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਵੈ
 ਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਟਾਤਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਰਿਸਾਚਾਰਿਆਜਿਨਾਤਿਨਸਾਚਾਰਿਹਰਿਜਾਤਾਵਿਚਹੁਰਗਮੁਗਇਆਹੈਦੁਜਾਹੁ
 ਰਕੈਸਬਦਿਪਛਤਾ॥ ੧ ਹਰਿਜੀਉਤੁਮੇਗਾਇਕੋਸੇਈ॥ ਤੁਪੁਜਪੀਤੁਪੈਸਾਚਾਰੀਗਤਿ
 ਮਿਤਿਤੁਝਤੇਹੋਈ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਰਿਸੇਸਾਦੁਪਾਇਨਿਮੀਠਾਅਮ੍ਰਿ
 ਤੁਸਹਾਸਦਾਮੀਠਕਦੇਨਠੀਕਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਹੁ॥ ੨ ਜਿਨੀਮੀਠਲਾਇਆਸੇਈ

ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਣੀ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ॥
੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਰੋਦਤਾ ਜੋਇ ਵੈ ਸਫਲ ਪਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਸਬਦੀ
ਸਚੁ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੩ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਹਾਈ ਹਰਿਜੀਉ ਤਿਨ ਤੁਹਾ ਖਨ ਜੋਗੁ।
ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਅਵੁਨ ਸੁਣੈ ਨ ਕੋਤਾ ਅਨਹੋਗੁ॥ ਹਰਿਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਹਾਈ॥ ਜਿਉ
ਰਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਹਾਈ ਹਰਿਜੀ
ਉਤਿ ਨ ਕੀਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖੁ ਹਰਿਜੀਉ ਪੈਰਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲੁ॥
ਤੇਰੀ ਸਹਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿਜੀਉ ਨ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਵਡੇ ਦੂਜੇ ਭਾਇਲਾ ਗੈ ਓਹੁ ਜੋ ਮੇ
ਤੇ ਮਰਿ ਜਾਇ॥ ੩ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਹਾਈ ਹਰਿਜੀਉ ਤਿਨ ਦੁਖ ਕੁਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਥਾ
ਹਿ ਤੁਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੪॥ ੩ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ
ਜਬ ਯਗੁ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆਚੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧ ਸਫਲੁ ਜਨਤ
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਿ॥ ੨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਬੀਸਿ ਖਸੂਈ ਜੈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁ
ਖ ਦਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪੀਜੈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਮੁਖੁ ਮਛਲ ਨਿਤ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ
ਹੋਈ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ॥ ਸਭ ਨਾਮ ਹਿਏ ਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਿ
ਹਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ੨ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਵਾਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ ਸਦਾ ਬਲਿ ਹਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮਾ ਮੁਖੁ ਛਾਨੈ॥
੩ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਆਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੁਰੋਕਾ ਗਿਧਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੪
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪਰਾਤਿ ਬਲਦੇ ਬਹੁ ਗੀਸਿ ਸਟਿਉ ਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੁ ਕੀਆ॥ ਕਰਿ ਕ
ਰਿ ਵੇਖੇ ਕਾਏ ਸਰਬ ਜੀਅ ਨੇਰਿ ਜੁਕਦੀਆ॥ ੧ ਕਲੀਕਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿ ਆਗਮੁ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਿ
ਹਿ ਆਪੁ ਭੁਝੈ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੨ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਪਤ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁ ਗਿ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰਾਪੁ ਰਿਹਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਤਨੁ ਤਿਨ ਹਿਰੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਜੇ ਗੁਰਸਹਾਈ ਰੁਜਿ ਪਾਇ
ਆ॥ ੨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪਦੇ ਵਸਿਆ ਲੈਖਿ ਮਾਸੰਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਸੋਧਨੁ ਸਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੁਰੋਜੈ
ਭੈ ਬੈਗਾ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵੈ॥ ੩ ਗੁਰਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੈ ਕੋਈ ਗੁਰਕਾ ਕਰਿ ਆਨ ਚਿਤਿ ਧੋਰੈ॥ ਕਰਿ ਆਚਾ
ਰ ਬਹੁ ਸੰਪਤਿ ਸਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਨਹ ਕਿ ਪਰੈ॥ ੪ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕ ਸੁਤੇ ਉਤਪਤਿ
ਚਲੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ॥ ੫॥ ੬ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ। ਪੁਰਖਾਗਿ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਾਰਿ॥
 ੧ ਹਰਾਉ। ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕੇਜ ਨਹਿ ਦੇਇ। ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੇਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ। ਜਿਸੇ ਨਾਮ ਪੀਤ ਦਰਿ
 ਕੇਰੇਇ॥ ੨ ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਰਿ ਵਸਾਇ। ਦੁਖ ਅਨੇਕਾ ਅੰਦਰੁ ਜਾਇ। ਅਪੇਸਾ ਚਾਲੇ
 ਮਿਲਾਇ॥ ੩ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ। ਐਸੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ। ਅਪੇਸੇ ਵੈ ਸਿਰਜਨ
 ਹਰਾ॥ ੩ ਸਚਾ ਮਨ ਏ ਅਪਣਾ ਭਾਲਾ। ਸੇਈ ਰਗਤਿ ਸੁਖ ਤੁਝੇ ਜਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦੁ ਕਰ ਬਾ
 ਣਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੨੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰ ਬਿਰਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਹਸ ਕਿਰ ਸ ਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਤਿ
 ਲਿਵ ਉਨ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮਾਵਿਟੁ ਕਰ ਬਾਨ॥ ੧ ਹਮੇ ਜ
 ਗਜੀ ਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਾਇ ਓ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਓ ਹਰਿ ਕਾਨ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਅਵ
 ਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਸਿ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋਕ
 ਉਕਰੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ॥ ੨ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿ ਆਮਿ ਲਿਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ॥ ਵ
 ਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਪਰਾਨ॥ ੩ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾ
 ਇਹੇ ਪੈਰਾਨ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਓ ਬਿਨ ਦਾਨ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ
 ੫ ਉਗਵੈ ਸੁਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭੇ ਗੋਨਿ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲਾ॥ ਹਮੇ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮੇ ਲੇਚ ਲਗਾਈ
 ਹਮ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭਾਲਾ॥ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਵਾਲਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰੜਾਇ ਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ
 ਗੁਰ ਪਗੜਾ ਹਮ ਬਾਲਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਗੋਨਿ ਅੰਧਿ ਅਗੈ ਸੋਰਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾ
 ਲਾ ਬਿਨੁ ਪਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਨ ਵਸਿ ਓ ਗਿਨਿ ਬਧੇ ਬਹੁ ਬਿਸਿ ਬਾਲਾ॥ ੨ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁ
 ਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਅਮਤ ਜਾਲਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਗਾਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਇਨਿ ਹਾਲਾ॥ ੩ ਹਮ ਬਾਰਿ
 ਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਰ ਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਬਿਖੁ ਕਉ ਬੁਝਾਏ ਕਾਇ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਾ
 ਲਗੁ ਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੬ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਸ ਕਰ ਸੀ
 ਕਾ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੇਉ ਰਣੇ ਮੁਕਤ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕਾ॥ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਮ ਨਾਮੁ
 ਹਸੁ ਟੀਕਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤ ਲਜ ਲੁਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਨ ਹ
 ਰਿ ਹਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਉਜਲ ਟੀਕਾ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਸਭ ਜਗਉ ਪਾਗਿ ਜਿਉ ਵੇਚਿ ਓ
 ਚ ਵਾਸ ਸਿਕੀਕਾ॥ ੨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿ ਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਰ ਜਠੀਕਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੀ ਗਾਉ ਦੇਹ ਮਾਨੁ
 ਖੁਨ ਮਾ ਬਿਨਾਨ ਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕਾ॥ ੩ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਮੀ ਅਗਮ ਤਰਾਸ ਗਾਇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਟੀਕਾ॥

ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚਨਧਿਆਇਓਪਰੀਮੀਕਾ। ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ
 ਅਗਮਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਸਪ੍ਰਤਿਧਾਰੀਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਕਰੇ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਖਿ
 ਆਇਓਸਕੁਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਲਰੇ॥ ੧ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਗਵਿਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨੁ
 ਗਾਇਓਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮੁਪਦਰਬੁਲਰੇ॥ ੨ ਹਰਾਉ। ਕਾਇਆਨਗਰਿਨਗਰਿਹਰਿਬਸਿਓਮਾਤਿਗੁਰ
 ਮਾਤਿਹਰਿਹਰਿਸਰੇ॥ ਸਗੀਰਿਸੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਪਰਿਮੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰਕੁਲਰੇ॥ ੩ ਜੋਨਰਭ
 ਰਮਿਭਰਮਿਉਦਿਅਨੇਤੇਸਾਕਤਮੁਕੁਮੁਰੇ॥ ਜਿਉਮ੍ਰਿਗਨਾਰਿਬਸੈਬਸੁਬਸਨਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਓਤਾ
 ਰਗਰੇ॥ ੩ ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਧੈਬੋਧਿਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਕੁਲਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰ
 ਹਾਬੁਸਿਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਗਵਿਰੇ॥ ੪॥ ੧ ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀ
 ਤਿਰਾਮਨਮਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਪ੍ਰਕੁਵਡਫਾ। ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਨੇਰੀਅਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹ
 ਰਿਪ੍ਰਕੁਕ੍ਰਿਪਫਾ॥ ੧ ਮੇਰੇਸਨਭਜੁਰਾਮਨਮਹਰਿਨਿਮਖਫਾ। ਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿ
 ਨਾਮਮਨਿਤਨਿਬਸਫਾ॥ ੨ ਹਰਾਉ। ਕਾਇਆਨਗਰਿਵਸਿਓਪਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਰਪਫਾ। ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਰੇਲੇਮੁਖਉਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥ ੨ ਅਨਭਉਹਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਥਿਵਲਾਗੀਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਫਾ। ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਦੇਖਸਕਜਨਕੋਹਰਿਦੂ
 ਰਿਕੀਏਇਕਪਲਫਾ॥ ੩ ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਤਿਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾ। ਹਰਿਹਰਿਆ
 ਪੁਸਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਕੁਇਕਫਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਸਾਤਿ
 ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖੇਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾ। ਧਨੁਸੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਬਿ
 ਖੁਰੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕਾਢਿਫਾ॥ ੧ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾਉਪਜੀਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕ
 ਤਹੁਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪ੍ਰਕੁਲਰਾ॥ ੨ ਹਰਾਉ। ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਮਗਸਾਇਦੁਹਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਗਸਭਾ॥
 ਲੋਹਮਨੁਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹਰਿਭਾ॥ ੨ ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤੋਭਕੁਲੁ
 ਰਾਨੇਪੁਤਕਲਤੋਮਹਿਸੁਰਿਭਾ। ਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਪੁਤੇਮਨਮੁਖਕੁੰਭਰਭਰਭਾ॥ ੩ ਤੁਮਰੇ
 ਗੁਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਮਪਰੇਹਰਿਤੁਮਸਰਨਭਾ। ਜਿਉਜਨਪੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾ
 ਨਕੁਦਾਸੁਤਮਨਭਾ॥ ੪॥ ੬॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਲਾ। ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਸਾਨਾ। ਹਰਿਦਰ
 ਹਰਪਾਵੁੰਮਨਾ। ਜਿਨਜਪਿਅਤੇਪਾਰਿਪਰਨਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ। ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰੀਧਿਆ
 ਨੁ। ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅਠਸਾਠਿਮਜਨਨੁ। ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ ੧ ਜਪਿਮਨ

ਪਰਮੇਸੁਰਪਰਸਾਨੁ ਬਿਨੁ ਬੈਧਾ ਪੈਕੋਟਨਾ ਮਿਥੁਨਾਨਕਹਰਿਗਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਬਿਰਾਸਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਨੁਹਰਿਕੀਅਤਨੁਸਕੁਸਾਜਿਆ ॥
 ਪੰਚਤਤਗਓਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ ਸਿਰਜਾਧਰਤਿਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖਨਾਵਿਸਹੁਸੇਵੁ
 ਸਾਗਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ ॥ ਹਰਖਸੇਗਤੇਹਰਿਨਿਗਰਾਤਤੁਪਾਵ
 ਰਿਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਾਪਕੁਭੇਗਰਸਅਨਿਕਕੁਚਾਏ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ ॥
 ਰਿਜਕੁਸਮਾਦੇਜਲਿਬਲਿਮੀਤਾ ॥ ਸੋਹਰਿਸੇਵੁਨੀਤਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕਇਨਹੋਵੈ ॥ ਕੇ
 ਟਿਅਮਰਾਧਇਕਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ ॥ ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਏਕਾਬਖਸਿਠਿਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਝਾ
 ਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕਿਹਤਿਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਕਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਯਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮ
 ਰੈਦੁਆਗਾਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਗਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੇ
 ਕਾਕਾਮੋਕ੍ਸ਼ਮਿਟੇਤਿਸੁਲੋਕਾ ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਜਨਕੈਭੰਡਗਿ ॥ ਗੁਨਗਾਵਰਿਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਗਿ ॥ ੧ ॥
 ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਨਾਈ ॥ ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਾਈਏਛਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜੇਜਨੁਹਤਾ
 ਪ੍ਰਭਕੇਗੰਗਿਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉਗੁਆਇਆਸੇਈਜਨੈ ॥ ਪੇਖਿਪੇਖਿਮ
 ਨਮਹਿਪੈਗੈ ॥ ੩ ॥ ਸੋਸੁਖੀਆਸਰਤੇਉਤਮੁਸੋਇ ॥ ਜਾਕੈਹਿਰੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ॥ ਸੋਈਨਿ
 ਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ ॥ ਅਨਾਇਨੁਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਾਕਉਕਹੁਸਗਲਨਮਸਕਹਾ ॥
 ਜਾਕੈਮਨਿਪੁਰਨੁਨਿਰੰਕਹਾ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾ ॥ ਆਠਪਹਸਿਮਰਉਰਗਵੰਤਾ ॥ ਜਾਕੈਸਿ
 ਮਰਨਿਕਲਮਲਜਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸੁਮਤਿਦੇਵੁਸੰਤਪਿਆਰੇ ॥ ਸਿਮ
 ਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਨਗੁਰਿਕਰਿਆਮਾਗੁਸੀਧਾ ॥ ਸਗਲਾਤਿਆਗਿਨਾਮਿ
 ਹਰਿਗੀਧਾ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕੇਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਬੁ
 ਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰਹਿਛਗਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਰੈਨਹੀਮਾਇਆ ॥ ਹਥਪੁਸਤੁਜਿਨਿਗੁ
 ਰਹਿਸਵਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁ
 ਰਪੁਰੇਕੀਅਕਬਕਹਨੀ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਵਡੈਗੰਗਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀ
 ਸੇਵਾਏਸਗਲਾਦੁਖਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਨਿਪ੍ਰਭਦਇਆਯਾ ॥ ਅਵਗਨਕਾਟਿਕੀ

ਹਰਿਸਰਨਾ॥ ੨ ਅਨਦਸਹਜਰਸਸੁਖਪਨੇਗੇ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਖਨਅਵੈਨੇਗੇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਅਪੁਨੇ
ਕਰਿਗੇ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਖਿਖਸਰਿਲਖੇ॥ ੩ ਸੰਤਸਾਜਨਸਿਖਰੇਏਸੁਰੇਏ॥ ਗੁਰਿਪੁ
ਰੈਪ੍ਰਕਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਠਹਕਾਇਆ॥ ਕਰੁਨਨਕਗੁਰਿਪੜਦਾਛਾਕਿਆ॥ ੪॥
੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੨ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਨਾਮੁਦੀਆ॥ ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਨਸਦਾਸੁਖੁਕਾ
ਰਜੁਸਗਲਾਸਿਥੀਆ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵੁਠੇ॥ ਦੁਖਦਰਦਕੁਰਮਾਬਿਨਸੇ
ਤੁਠੇ॥ ਪਨਿਤਉਠਿਗਵਹੁਪ੍ਰਕੀਬਾਣੀ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ ੨ ਪਰਿਬਾਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਸਭਨਬਾਣੀ॥ ਸੰਗਿਸਹਾਈਜਨੁਉਜਾਣੀ॥ ੩ ਦੁਇਕਰੋਜੋਕਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਸਦਾ
ਜੇਪਨਨਕੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ ੪॥ ੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੁਪੜਸੁਜਾਣੁ॥
ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਰਗੀਦਰਸਨਕਉਜਾਣੀਐਕੁਰਬਾਣੁ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਕਿਲਖਿਖਮੇਟੇਸ
ਬਦਿਸੈਤੋਖੁ॥ ਨਾਮੁਅਰਾਧਨੇਐਜੇਗਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਰੇਆਪਗਾਸੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਾ
ਹਿਨਿਵਾਸੁ॥ ੨ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਲੀਆਗਾਖਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾਅਨਾਥਕਾਨਾਸੁ॥ ਜਿਸਹਿਨਿਵਾ
ਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ਪੁਰਨਕਰਮਤਕੇਆਚਾਰ॥ ੨ ਗੁਣਗਵੈਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਵੇ॥ ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਜੇਨਿਨਕਵੇ॥ ਈਹਉਹਚਰਣਪੁਜਾਗੇ॥ ਮੁਖਉਜਲਸਾਚੇਦਰਬਾਗੇ॥ ੩ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਗੁ
ਰਿਧਰਿਆਹਾਸੁ॥ ਕੋਟਿਮਧੈਕੋਵਿਰਲਾਦਾਸੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿਧੈਥੈਰਪੁਗਿ॥ ਨਾਨਕ
ਉਧਰਸਿਤਿਸੁਜਨਕੀਧੁਰਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਣੀਗੁਰਪੁਰੈਅਪਨੇ॥
ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਨੇ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਲੀਸੁਣਤਨਿਹਾਲਾ॥ ਬਿਨਸਿਗ
ਏਬਿਖਿਅਜੰਜਾਲਾ॥ ੨ ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਇਆਈ
ਤਿ॥ ੨ ਨਾਮੁਜਪਤੋਆਪਗਾਸੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥ ੩ ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾ
ਦਇਆਲਾ॥ ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਕਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਗੁ
ਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਦੀਨਦਇਆਬਰਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪਣਨਾਮੁਅਪਿਜਪਾਇ
ਆ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੁਰਨਕਈਆਸਾ॥
੧ ਸਰਬਕਲਿਆਲਸੁਖਮਨਿਵੁਠੇ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠੇ॥ ੨॥ ੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ ੪ ਪ੍ਰਭੁ ੨ ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਠਉ॥ ਨਾਰੀਬਿਨੁਹਰਿਨਉ॥ ਸਰਬਸਿਧਿਕ
ਲਿਆਨਾ॥ ਪੁਰਨਹੋਰਿਸਗਲਕਾਮਾ॥ ੧ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਾ॥ ਕਮੇਕੁਧਅੰਕੁਰੁਬਿਨ
ਸੇਲਗੇਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੧ ਹਰਉ॥ ਨਾਮਿਲਗੇਦੁਖਕਰਗੇਸਗਨਿਪਾਠਨੇਜੇਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੋਣੇਜਪੁ

ਨਤੈਟੈਜਿਸੁਪੁਰੋਹੇਵੈਸੋਜੋਗੁ॥ ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜੁਮਨਕੇਭਰਮਾਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੁਰਨਕਰਮਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਾਬਿਖਾਦਬਿਨਸੇਗਾਖਿਲੀਨੇਆਪਿ॥
ਮਾਤਪਿਤਾਮੀਤਭਾਈਜਨਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥

ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੨ ਪੜਤਾਲ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਾ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਾਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਤਾਪਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆ
ਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਵਿਤੁਜਾਪਿਪਾਪਾ॥ ਨਾਨਕਬਾਰਿਕੁਕਛੂਨਜਾਨੈਗਾਖ
ਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾਪਾ॥ ੧॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੨ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕਾਉਚ
ਮੁਚਬੇਅੰਤੁਕੁਰਸਰਬਉਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਨਅਧਾਰਦੁਖਾਬਿਦਹਦੈਨਹਾਰ
ਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ ੧॥ ਨਮਸਕਰਬਨਹਾਰਮਨਿਅਗਾਧਿਪ੍ਰਭੁਮੇਕਾ॥ ਸੰਤਰੇਨਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕ
ਪਵੈਸੁਖਅਨੇਕਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੫॥ ੪੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ॥ ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਰਾ
ਇਆ॥ ਭੂਠੈਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਲਪਟਿਹਰੀਨੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇ
ਨਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ੧॥ ਨਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ॥ ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਸੋਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾ
ਰਿਭਉਸਾਗੁਰੁਤੇਰੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਮਾਇਆਸਾਬਿਨਚਲੈਪਿ
ਆਰੀ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕੋਸਾਬਿਨਸੰਗੀ॥ ੨॥ ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮ
ਨੁਤੈਸਾ॥ ਜੈਸੀਮਨਸਾਤੇਸੀਦਸਾ॥ ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਛਿਸਹਜਪਹੁ
ਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਗਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟੈਸੋਈਪਾ
ਇ॥ ਸਾਚੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ੪॥ ਸਚੈਸਬਾਦਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ ਸਚੀਬਲੀਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈ॥
ਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸੁਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ ਤਾਦਹਿਸਾਚੈਸੋਕਾਪਾਵੈ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਕਗਤਿਨਹੈਈ॥
ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੈਜੈਕਈ॥ ੬॥ ਉਮੈਮੇਰਾਸਬਦੈਖਈ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਸੋਈ॥ ੭॥ ਇ
ਸੁਜਗਮਹਿਸਬਦੁਕਰਲੀਹੈਸਹਾ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਹੋਰੁਮੇਹੁਬਹਾ॥ ਸਬਦੈਨਾਮੁਰੇਖੈਉਰਿਧਾਗਿ॥ ਸ
ਬਦੈਗਤਿਮਾਤਿਮੇਖਦੁਆਹਾ॥ ੮॥ ਅਵੁਨਾਹੀਕਰਿਦੇਖਲਹੋਰਾ॥ ਸਾਚਾਆਪਿਅਨੁਪੁਅਪਾਰੋ॥
ਰਾਮਨਾਮਉਤਮਗਾਤਿਹੈਈ॥ ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕਈ॥ ੯॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੨
ਮਾਇਆਮੇਹਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ ਕਾਮਲਿਦੋਖਿਕਾਮਿਲੋਭਾਇਆ॥ ਸੁਤਕੰਚਨਸਿਉਹੋਤੁ

ਨਿਵੇਖੀਕਰਮਕੁਮਾਰੀਮਰਾਣੀਰੋਭਕ
ਪੁਰਕੁਰਕੀ

ਵਧਾਇਆ। ਸਕੁਕਿਛੁਅਪਨਾਇਕੁਰਮੁਪਗਇਆ। ੧ ਐਸਾਜਪੁਜਪਉਜਪਮਾਈ। ਦੁ
ਖਸੁਖਪਰਹਰਗਤਿਨਿਗਈ। ੨ ਰਹਾਉ। ਗੁਲਨਿਸਨਤੇਰਾਅੰਤੁਪਾਇਆ। ਸਾਚਸਬ
ਦਤੁਭਮਾਰਿਸਮਾਇਆ। ਅਵਗਉਲੁਤੁਪੁਆਪਿਰਚਾਇਆ। ਸੇਈਰਗਤਿਜਿਨਸਚਿ
ਚਿਤੁਲਾਇਆ। ੩ ਗਿਆਨੁਸਿਆਨੁਨਰਹਿਨਿਰਬਾਲੀ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਟੈਕੋਇਨਜਾਣੀ॥
ਸਗਲਸੋਵਹੋਜੋਤਿਸਮਾਲੀ। ਅਨਦਹੁਪਾਵਿਟੁਕੁਰਬਾਲੀ। ੩ ਕਉਰਗਤਿਗੁਰਮਤੀ
ਪਾਏ। ਰਉਮੇਵਿਚਹੁਸਬਦਿਜਲਾਏ। ਧਾਵਤੁਗੋਥੈਠਾਕਿਰਹਾਏ। ਸਚਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ।
੪ ਬਿਸਮਾਬਿਨੇਦਹੋਪਰਮਾਣੀ। ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਅਏਕਲਿਵਲਾਗੀ। ਦੇਖਿਨਿਵਾਰਿਆ
ਜਲਮਾਰਿਆਗੀ। ਸੇਬੁਭੈਰੋਵੇਵਡਰਾਗੀ। ੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਰਮੁਚੁਕਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ
ਜਗੈਸਾਚਿਲਿਵਲਾਏ। ਏਕੋਜਲੈਅਵਹੁਨੋਕੋਇ। ਸੁਖਦਤਸੇਵਿਨਿਰਮਲੁਹੋਇ। ਵਸੇਵਾ
ਸੁਗਤਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਰਉਮੇਮਾਰੀ। ਜੀਵਨਮੁਕੁਜਸਬਦੁਸੁਲਾਏ।
ਸਚੀਰਤਸਚਾਸੁਖਪਾਏ। ੧ ਸੁਖਦਤਦੁਖਮੇਟਲਹਾਗਾ। ਅਵਹੁਨਸੁਖਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ।
ਤਨੁਮਨੁਸਨੁਹਰਿਆਗੈਗਾਖਿਆ। ਨਨਕਕਹੈਮਹਾਸੁਚਾਖਿਆ। ੮॥ ੨ ਪ੍ਰਕਤੀਮਹਲਾ ੧
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਛੁਸੇਈਨਹੀਰਗਮੇਕੁਲਾਬੁਡਿਮਰੈ। ਅਪਾਰਿਆਕਰਿਕਰਿਸੇਵੈਅਤਿਰਿਕੀ
ਮਲੁਕਦੇਨਲੈ। ਨਾਮਾਬਿਨੇਛੋਟਸਭਿਕਥਮਾਜਿਉਬਾਜੀਗੁਰਕਮਿਕੁਲੈ। ੧ ਖਟਕਰਮਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈ। ਤੁਗੁਲਸਾਗਰੁਅਵਗੁਲਮੋਰੀ। ੧ ਰਹਾਉ। ਮਾਇਆਸੰਧਾਧਾਵਲੀਦੁਗਮਤਿ
ਕਗਬਿਕਾਗ। ਮੁਰਖੁਆਪੁਗਲਾਇਦਾਬੁਝਿਨਸਕੈਕਾਗ। ਮਨਸਾਮਾਇਆਮੋਹਲੀਮਨਮੁਖੋਬੇ
ਲਖੁਆਗ। ਮਜਨੁਤੁਠਾਚੰਡਾਖਕਛੋਟਚਰਸੀਗਾਗ। ੨ ਭੂਠੀਮਨਕੀਮਤਿਪੈਕਰਲੀਬਾਇ
ਬਿਬਾਦੁ। ਭੂਠੇਵਿਚਿਅੰਕਾਰਲੁਪੈਖਸਮਨਪਾਵੇਸਾਦੁ। ਬਿਨੁਨਵੈਰੋਕਮਾਵਲਾਠਿਕਾਆ
ਵੇਸਾਦੁ। ਦੁਸਟੀਸਰਾਵਿਗੁਰੀਐਬਿਖੁਵਾਤੀਜੀਵਲਬਾਇ। ੩ ਏਕੁਮਿਕੁਲੇਮਹੁਨੋਕੋਈ।
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ। ਅਵਹਿਜਾਰਿਮਹਰਿਮ
ਹਿਜਾਈ। ੪ ਏਹੁਸਗੀਰਪੈ੩ਗੁਲਧਤੁ। ਇਸਨੇਵਿਅਪੈਸੋਗੁਸੰਤਾਪੁ। ਸੇਸੇਵਹੁਜਿਸੁਮਾਈਨਬਾ
ਪੁ। ਵਿਚਹੁਕੈਤਿਸਨਾਅਹੁਆਪੁ। ੫ ਜਯਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹੋਸੇਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਟੈਮੁਕਤੁ
ਨੋਈ। ਹਿਰਦੈਸਚੁਏਕਲੀਸਹਾ। ਹਿਰਸਰੁਪਾਸੰਭੁਪੁਜਖੁਆਹੁ। ੬ ਦੁਬਿਧਾਕੈਤਾਸਬਦੁ
ਪਛਲੁ। ਪਰਿਬਾਹਿਏਕੋਕਰਿਜਾਣੁ। ਏਹਮਤਿਸਬਦੁਪੈਸਹਾ। ਵਿਚਿਦੁਬਿਧਾਮਾਥੈਪਵੇਛਹਾ।
੧ ਕਲੀਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਸਹਾ। ਸੰਤਸਤਾਗੁਲਾਗੀਅਨੁਬੀਚਹੁ। ਮਨੁਮਾਹੋਜੀਵਤਮਰਿਜਾਣੁ। ਨਾ

ਨਕਨਦੀਨਦਰਿਪਛਾਨੁ। ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ ॥ ਗੋਤਮੁਤਪਾਅਹਸਿਆਇਸ
 ਤਰੀਤਿਸੁਦੇਖਿਐਭੁਭਾਇਆ। ਸਹਸਸਰੀਗਚਿਹਨਰਗੁਏਤਮਨਿਪੋਛਤਾਇਆ॥
 १ ਕੋਈਜਾਇਨਕੁਲੇਕਾਈ। ਸੋਕੁਲੇਜਿਸੁਆਪਿਕੁਲਾਏਬੁਝੈਜਿਸੇਬੁਝਾਈ॥ ਹਰਾਉ॥
 ਤਿਨਿਹਰੀਚੀਦਿਪਿਥਮੀਪਤਿਗਜੈਕਗਦਿਕੀਮਨਪਾਈ॥ ਅਉਗਲਜਾਏਤਪੁਨੁਕਰੈਕਿ
 ਉਨੇਖਾਸਿਥਿਕਾਈ॥ २ ਕਹਉਅਛਾਈਧਰਤੀਮਾਗੀਬਾਵਨਹੁਪਿਥਹੋਨੈ। ਕਿਉਪਇਆ
 ਲਿਜਾਇਕਿਉਛਲੀਐਜੇਬਲਿਹੁਪੁਪਛਾਨੈ॥ ३ ਗਜਾਜਨਮੇਜਦੇਮਤੀਬਗਜਿਥਿਆ
 ਸਿਪੜਾਇਆ। ਤਿਨਿਕਰਿਜਗਅਠਹਧਾਏਕਿਰਤਨਚੈਛੁਲਾਇਆ॥ ਗਲਤਨ
 ਗਲੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਬੇਖੀਕਾਇਸੁਕਾਈ॥ ਜੇਕਿਛੁਵਰੇਤੋਤੋਧੇਸਥਾਹੀਸਭਤੇਹੀਵਡਿਆ
 ਈ॥ ४ ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਗੇਸਦਾਰੈਸਹਲਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਆਗੇ
 ਚੇਤੈਨਹੀਦੁਖਿਲਾਗੇਪਛੁਤਾਈ॥ ५ ਆਪੇਕਰੇਕਰਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹਰਚਨਾਹਚੀਐ॥
 ਹਰਿਅਕਿਮਨੁਨਜਾਈਜੀਅਹੁਅਰਿਮਨੈਪੈਪਚੀਐ॥ ६ ਕੁਲਵਿਚਿਕੀਆਸਕੁਕਈ
 ਕਰਤਾਆਪਿਨਕੁਲੈ। ਨਾਨਕਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਕੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪੁਲੈ॥ ੮ ॥
 ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ १ ਆਖਣਸੁਨਣਨਾਮੁਅਧਰਾ। ਸਿਧਾਛੁਟਕਿਗਇਆਵੇਕਹਾਜਿਉਮ
 ਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖਈ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਮੈਅਵਰਨਕਈ॥ ੧ ਸੁਲਿਮਨਅਧੇਮੁਰਖਗਵਾਹਾ
 ਵਤਜਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੇ। ਬਿਨੁਗੁਰਬੁਝੈਬੋਰੇਬਰਾ॥ ੨ ਹਰਾਉ। ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿ
 ਨਾਸੁ। ਧੁਰਿਹੁਕਮੁਲਿਖਿਅਛੁਹੀਐਕਾਸੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਚੀਨੈਕਈ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਨਮੁਕਤਿ
 ਨਹੋਈ॥ ੩ ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਡੈਲੇਲਖਚਉਰਾਸੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬੁਝੈਜਮਕੀਠਾਸੀ॥ ਇਹਮਨੁਆਖਿਨੁ
 ਬਿਨੁਉਭਿਪਇਆਲਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੈਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੪ ਆਪੇਸਦੇਢਿਲਨੋਕਇ। ਸਬਦਿ
 ਮਰੈਸਹਿਲਾਜੀਵੈਸੋਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਤੀਕਿਸੈਨਹੋਇ॥ ਆਪਕਰੇਕਰਵੈਸੋਇ॥ ੫ ਏਗਤੁਚੁਕਾਵੈ
 ਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ ਇਹਮਨੁਡੇਲਤਤਉਠਹਾਵੈ॥ ਸਚੁਕਰਲੀਕਰਿ
 ਕਰਕਮਾਵੈ॥ ੬ ਅਤਰਿਚੁਠਾਕਿਉਸੁਚੈਹੋਇ॥ ਸਬਦੀਧੈਵੈਵਿਗਲਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈ
 ਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ ਅਵਲੁਜਲਾਠਾਕਿਹਾਵੈ॥ ੭ ਕਉਖਾਣਪੀਣਸੁਖਸਹਾ। ਹਰਿਜਨਸੰਗਤਿਪਾ
 ਵੈਪਹਾ। ਸਚੁਬੇਖੈਬੇਖਾਵੈਪਿਅਹਾ। ਗੁਰਕਸਬਦੁਕਰਲੀਹੈਸਹਾ॥ ਹਰਿਜਪੁਕਰਮਧਰਮੁ
 ਪਤਿਪੁਜਾ। ਕਮਕ੍ਰੋਧਅਗਨੀਮਹਿਕੁੰਜਾ। ਹਰਿਸੁਚਾਖਿਅਤਉਮਨੁਰੀਜਾ। ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨ
 ਕਅਵਰੁਨਦੁਜਾ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ १ ਗਮਨਮੁਜਪਿਅਤਰਿਪੁਜਾ। ਗੁਰਸਬਦੁ

ਵੀਚਾਰਿਅਵਰਨਹੀਦੁਜਾ॥ ੧ ਏਕੋਗਵਿਹਰਿਅਸਰਠਾਈ॥ ਅਵਰਨਦੀਸੈਕਿਸੁਪੁ
ਜਚੜਾਈ॥ ੨ ਗਾਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗੈਜੀਅਕੁਤੁਤਪਾਸਿ॥ ਜਿਉਰਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਅਰ
ਦਾਸਿ॥ ੩ ਸਚੁਜਿਹਵਾਹਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਸਿਪੁਰਸਰਣਈ॥ ੪ ਕਰਮ
ਸਰਮਪੁਰਿਮੇਰੈਕੀਏ॥ ਨਾਮੁਵਡਾਈਸਿਰਿਕਰਮਾਕੀਏ॥ ੫ ਸਤਿਗੁਰਕੇਵਸਿਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥਾ॥ ਤੀਨਿਸਮਾਏਏਕਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਏਮੁਕਤਿਪਿਆਨਾ॥ ਹਰਿਪ
ਦੁਚੀਨਿਭੇਏਪਰਧਾਨਾ॥ ੭ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ਪ੍ਰਕੁਨਿਵਾਜੇਕਿਨਿਕੀ
ਮਤਿਪਾਈ॥ ੮ ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਮਬਿਨਗਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ੯॥ ੧੦
ਪੁਰਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਇਕਿਧੁਰਿਬਖਸਿਥਏਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੀਬਲਤਬਲਈ॥ ਹਰਿਗੰਗ
ਹਰੇਸਦਾਰੰਗੁਸਚਦੁਖਾਬਿਸੇਰਪਤਿਪਾਈ॥ ੧ ਬੂਝੀਦੁਰਮਤਿਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ ਬਿਨਸ
ਤਬਰਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ ੨ ਗਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਕਉਦੁਖਦਰਦੁਵਿਆਪਸਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖ
ਨਜਾਈ॥ ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਮੇਲਿਥਏਸਰਣਈ॥ ੩ ਮਨਮੁਖਤੇਅਭੁਤ
ਗਤਿਨਹੋਵਸਿਹਉਮੈਪਚਹਿਦਿਵਨੇ॥ ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਨੁਉਰਿਪਇਆਲੀਜਬਲਗਿ
ਸਬਦਨਜਾਨੇ॥ ੪ ਰੂਪਪਿਆਸਾਜਗੁਰਇਆਤਿਪਤਿਨਹੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ ਸਹ
ਜੇਸਹਜੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਐਦਗਹੋਪੇਸਾਜਾਏ॥ ੫ ਦਗਹਦਨਾਬੀਨਾਇਕੁਆਪੇਨਿਰਮ
ਲਗੁਕੀਬਲੀ॥ ਆਪੇਸੁਰਤਾਸਚੁਵੀਚਾਰਸਿਓਪਬੁਝੈਪਦੁਨਿਰਬਲੀ॥ ੬ ਜਬੁਤਰ
ਗਅਗਨੀਪਵਨੈਨੁਨਿਤ੍ਰੈਮਿਲਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਐਸਾਬਲੁਛੁਤੁਤਿਨਕਉਦੀਆਹੁ
ਕਮੀਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ ੭ ਐਸੇਜਨਵਿਹਲੇਜਗਅੰਤਰਿਪਰਖਿਖਜੇਨੈਪਾਇਆ॥ ਜਾਤਿ
ਵਰਨਤੇਭਏਅਤੀਤਾਮਮਤਾਏਕੁਚੁਕਾਇਆ॥ ੮ ਨਾਮਿਰਤੇਭੀਰਥਸੇਨਿਰਮਲਦੁਖੁਹਉ
ਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਨਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਏਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਭਾਇਆ॥ ੯॥

੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਪੁਰਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇਖੁਤੁਹਰਿਮੰਦਰ
ਤੈਰੈਨਾਇ॥ ਹਰਿਮੰਦਰਸਬਦੁਰਸਬਦੇਖੇਜੀਐਹਰਿਨਮੋਏਹੁਸਮਾਇ॥ ੧ ਮਨਮੇਰੇਸਬਦਿ
ਰੇਪੈਗੋਹੋਇ॥ ਸਚੀਕੁਗਤਿਸਚਾਹਰਿਮੰਦਰਪ੍ਰਗਟੀਸਾਚੀਸੇਇ॥ ੨ ਗਾਉ॥ ਹਰਿਮੰਦਰਏਹੁ
ਸਹੀਰੁਹੈਗਿਆਨਰਤਨਿਪਗਟੁਹੋਇ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਖੁਨਜਾਣਨੀਮਾਲਸਿਹਰਿਮੰਦਰਨਹੋਇ॥ ੩॥
ਹਰਿਮੰਦਰਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਗਥਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਗਿ॥ ਭੂਰਿਥਿਖੁਥਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਲਾਕੇ

ਇਨਮੇਟਫੁਰਹਾ ॥ ੩ ਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਨਾਇਪਿਆਗਾ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਸੋਯਲ
 ਕੰਚਨਕੇਟੁਅਪਾਗਾ ॥ ੪ ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਤੁਜਗਤੁਪੈਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅਧਾਗਾ ॥ ਦੁਜਾਕਾਉਕਰਿਪੁਜਦੇ
 ਮਨਮੁਖਅਧਗਵਾਗਾ ॥ ੫ ਜਿਥੈਥੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਏਹਨਜਾਤਿਨਜਾਇ ॥ ਸਚਿਹਤੇਸੇਉਬ
 ਰੇਦੁਖੀਏਦੁਜੇਕਾਇ ॥ ੬ ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਨਮੁਨਿਪਾਨੁਪੈਨਬੁਝਾਰਿਮੁਗਧਗਵਾਗਾ ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀਚੀਨਿਆਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਲੀਗੁਰਤੇਜਤੀਜਿਸਬਦਿਹਤੇਗੁ
 ਲਾਇ ॥ ਪਾਵਿਤੁਪਾਵਨਸੇਜਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੈਨਮਸਮਾਇ ॥ ੭ ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਕਾਹਟੁਪੈਰ
 ਖਿਆਸਬਦਿਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਸਉਦਾਏਕੁਨਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲੇਨਿਸਵਾਰਿ ॥ ੮ ਹਰਿਮੰਦਰੁਮ
 ਹਿਮਨੁਥੇਹਟੁਪੈਮੋਰਿਆਦੁਜੇਕਾਇ ॥ ਪਰਸਿਰੇਟਿਐਕੰਚਨੁਕੁਇਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ॥
 ੧੦ ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਵਸੇਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇ ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜੀਐਸਚਾਸਉਦਾਰੇ
 ਇ ॥ ੧੧ ॥ ੧ ਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਭੈਰਵਾਇਜਗੇਸੇਜਨਜਗੁਲਕਹਰਿਹਉਮੈਮੇਥਉਤਾਰਿ ॥
 ਸਦਾਜਗਰਿਘਰੁਆਪਣਾਬਖਿਪੰਚਤਸਕਰਕਾਢਰਿਮਾਰਿ ॥ ੧ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿ
 ਆਇ ॥ ਜਿਤੁਮਾਗਿਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ੨ ਹਰਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਧੁਨਿਉ
 ਪਜੈਦੁਖੁਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹਰਿਗੁਲਾਇ ॥ ੩ ਗੁਰਮਤੀਮੁ
 ਖਸੋਯਲੇਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈਐਥੈਸੁਖੁਪਲਾਜੀਪਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ ॥ ਹਉ
 ਮੈਵਿਚਿਜਗੁਲਨੇਵਈਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਦਰਿਢੇਈਨਾਯਹਰਿਭਾਇਦੁ
 ਜੈਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ੪ ਪ੍ਰਿਗੁਖਾਲਾਪ੍ਰਿਗੁਪੇਨਲਾਜਿਨਾਦੁਜੇਕਾਇਪਿਆਗਾ ॥ ਬਿਸਟਕੇਕੀਕੇਬਿਸ
 ਟਹਾਤੇਮਹਿਜਮਹਿਹਰਿਪੁਆਗਾ ॥ ੫ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ ॥ ਤਿਨ
 ਕੀਸੰਗਤਿਮਿਥਿਹਰਾਸਚੈਸਚਿਸਮਾਉ ॥ ੬ ਪੁਕੈਗਗਿਗੁਰੁਪਾਈਐਉਪਾਇਕਿਤੇਨਪਾਇਆ
 ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁਉਪਜੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ ॥ ੭ ਹਰਿਸਰਣਈਕੁਜੁਮਨਮੇਰੇਸਰੁ
 ਕਿਛੁਕਰਲੈਜੇਗੁ ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸੈਰੈਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਰੇਗੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥

ਗਾਗੁਬਿਕਾਸਪ੍ਰਕਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਕਸਾਇ ॥
 ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤੁਬਨਿਤਾ ॥ ਚੁਗਹਿਚੇਗਅਨਦਸਿਉਚੁਗਤਾ ॥ ਉਗਤਿਪਰਿਓਮਨਮੀਠਮੁਹ
 ਗਾ ॥ ਗੁਲਗਾਹਕਮੇਰੇਪਾਨਅਧਾਗਾ ॥ ੨ ਏਕੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਧਰਏਕਾਮੇਟੇਕਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿ
 ਸਹਾਵਰੁਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ਹਰਉ ॥ ਫੁਲਨਗਨਿਸਿਉਮੇਗੀਟੂਟਨੈਰੇਈ ॥ ਗੁਰਿਕਰਿਆਇਹ

ਭੁਠੀਧੀ। ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉ ਗਾਇ। ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਯਾਇ। ੨ ਥੇਰ ਮੋਹ
 ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੈ। ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖੈ ਸਿਰੀ ਨੀਵੈ। ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਇ। ੩
 ਗੁਰਿ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾ ਲੇ। ੩ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਨ ਬਨਿਆ। ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾ
 ਨੀ ਸੁਨਿਆ। ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਰ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲਾ। ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲਾ। ੪ ਦਸ ਨਕੀ
 ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨ। ਗੁਰਿ ਕਰਿ ਅਏ ਹਰ ਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨ। ਇਨ ਸਨ ਬੀਰ ਸਾਤ ਲਜਾਇ। ੫
 ਗੁਰਿ ਗੋਖ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ। ੫ ਅਰੇ ਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲ ਤਿਛੋਡਿ। ਗੁਰਿ ਕਰਿ ਅਇਹੁ ਮੁਖ
 ਤੇਡਿ। ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਰੀ ਨਪਾਏ। ੬ ਮਗੁਰਿ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾਏ। ੬ ਇਨ ਬੋਗਨ ਸਿ
 ਉਹ ਮਠਏ ਬੈਗਈ। ਏਕ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਹਿ ਦੁਇਨ ਖਟਾਈ। ਅਏ ਪੁਰਖ ਹਿ ਅਚਰਿ ਲਾਗੀ। ਕਰ
 ਹੁਤ ਪਾਵਸੁ ਪੁਰਸਰ ਬਾਗੀ। ੭ ਪੁਰਹ ਸਿਹ ਸਿ ਬੇਲੇ ਕੀਏ ਨਿਅਏ। ਸਗਲ ਦੁਤ ਮੇਰੀ ਸੇ
 ਵਾਲਾਏ। ੮ ਠਕੁਰਾਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੁ ਤੇਗਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਗਾ। ੮॥ ੧ ਪੁਰਾ
 ਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾ ਅਰੰਕਾਗਾ। ਪੁਜਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਗਾ। ਕਰਿ ਇਸ
 ਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕੁ ਬਲਾਏ। ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਥੁ ਕਬਹੀ ਨ ਜਾਏ। ੧ ਇਤੁ ਸੰਜਾ ਮਿ ਪੁਰੁ ਕਿਨ ਹੀਨ ਪਾ
 ਇਆ। ਕਰ ਗੁਏ ਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਅਯਾਇਆ। ੨ ਹਾਉ। ਪਾਪ ਕਰਿ ਪੰਚ ਕੇ ਬਸਿਰੇ। ਤੇ
 ਗਥਿ ਨਾਇਕ ਹਰਿ ਸਤਿ ਉਤਰੇ। ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਰੇ ਇਨਿ ਸੰਕਾ। ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਸਿ ਖਰੇ ਕਾਥਕਾ।
 ੨ ਘੁਘਰ ਬਾਪਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਥਾ। ਅੰਤਰਿ ਕਧੈ ਟਹਿਰਿ ਬੇਤਾਥਾ। ਵਹਮੀ ਮਹੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੁ
 ਆ। ਪੁਰੁ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਜੇ ਜੇ ਨਿਤੁ ਕੀਆ। ੩ ਪੁਅਰਤਾ ਪਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ। ਅਪਦ ਕਾ ਮਾਰਿ
 ਆਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ। ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰੇ ਸਹਿ ਧਾਇਆ। ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨ ਲੇਲੇ ਆਇਆ। ੪ ਕਾ
 ਨ ਮਗਾਇਹਿ ਗਏ ਟੂਕਾ। ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ। ਬਿਨਿਤੋ ਛੋਡਿ ਬਦਨ ਹਿ ਪਗਾ
 ਗੀ। ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈ ਮੇਸਾ ਦੁਖਿ ਆਗੀ। ੫ ਬੇਲੈ ਨ ਹੀਯੋ ਬੈਠਾ ਮੇਨੀ। ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਕਵਈ
 ਐਜੇ ਨੀ। ਅੰਤਰੇ ਹਰਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ। ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਵਿਆਪਿ ਅਮ ਮਤਾ। ੬ ਬਿਨੁ ਸਤ
 ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ। ਪੁਛੁ ਹੁਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿ ਮ੍ਰਿਤੇ। ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਜਾਈ।
 ਜਿਉ ਬਾਝੁ ਘਰੁ ਠਹਿਰਨ ਠਾਈ। ੭ ਜਿਸੇ ਨ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ। ਗੁਰ ਕਾ ਬਹੁ ਨੁਤਿ ਨਿਬਾ
 ਧਿਓ ਪਾਥਾ। ਕੋਟਿ ਮਧੈ ਕਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਗਾਇਆ। ੮॥ ਜੋ
 ਵੈਰ ਗੁਤਾ ਦਹਸੁ ਪਾਈਐ। ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਰੁ ਕੁਟ ਬਤਰਾਈਐ। ੧ ਹਾਉ। ਦੂਜਾ।
 ਪੁਰਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਾ ਬਿਖਸਰਿ ਕਟੇ। ਧਰਮ ਗਾਇਕੇ ਕਾ ਗਠ ਟੇ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ

ਮਿਲਿਹਰਿਸੁਪਾਇਆ। ਪਾਗ੍ਧ੍ਰਮੁਰਿਦਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥ ੧ ਰਾਮਰਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾ
 ਇਆ। ਤੇਰੇਦਸਚਰਨਸਰਨਾਇਆ॥ ੨ ਹਰਾਉ। ਚੁਕਾਗਉਦੁਮਿਟਿਆਅਧਿਅਰਾ। ਗੁਰਿ
 ਦਿਖਲਾਇਆਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ। ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਗਤਿਮਨੁਤਨੁਸਦਹਾਤਾ। ਪ੍ਰਕੁਜਨਾਇਆਤਬ
 ਹੀਜਾਤਾ॥ ੩ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿਅਸੋਇ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀਜੋਨਹੀਕੋਇ। ਬਿਗਬਿਗੋਪ
 ਛੇਦੇਭੈਭਰਮਾ। ਪ੍ਰਤਿਪੂਨਿਆਤੇਮੇਕੀਨੈਧਰਮਾ॥ ੪ ਮਹਾਤੰਗਤੇਕਾਛੈਲਾਗਾ। ਜਨਮਜਨ
 ਮਕਾਤੁਟਗਾਛਾ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਸਮਾਇਆ। ਅਪੁਨੈਨੁਕੁਰਨਦਹਿਨਹਾਲਿਆ॥
 ੫ ਮੰਗਲਸੁਖਕਲਿਆਲਤਿਥਾਈ। ਜਹਸੇਵਕੋਪਾਲਗੁਸਾਈ। ਪ੍ਰਕਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਏਗੋਪਾ
 ਲਾ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਸਿਟੋਬਿਤਾਥਾ॥ ੬ ਰੇਮਜਗਉਰਧਤਪਪੁਜਾ। ਕੋਟਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੁਕ
 ਰੀਜਾ। ਚਰਨਕਮਲਨਿਮਖਹਿਦੇਧਗੇ। ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਰਿਕਾਰਜਸਾਗੇ॥ ੭ ਉਚੇਤੇਉਚਾ
 ਪ੍ਰਭੁਥਨੁ। ਹਰਿਜਨਥਾਵਹਿਸਹਜਿਸਿਆਨੁ। ਦਸਦਸਨਕੀਥਾਛੁਓਧੁਗਿ। ਸਰਬਕ
 ਲਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਪੁਗਿ॥ ੮ ਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਨੇਗਾ। ਮੀਤਸਾਜਨਭਰਵਾਸਾਤੇਗਾ। ਕ
 ਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ। ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੯॥ ੩॥ ੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਰਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਲੀਭਗਤਕੀਸੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਮਹਨਜੀਵਨਕੀਸੀਕਾ
 ਨਸੀ। ਆਪਨਗਿਸਹਜਪਰਗਾਸੀ॥ ੧ ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਟਿਆਅਧਿਅਰਾ। ਰਾਮਰਤਨੁ
 ਪਾਇਅਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥ ੨ ਹਰਾਉ। ਜਹਅਨੰਦੁਦੁਖਦੁਹਿਪਇਆਨਾ। ਮਨੁਮਾਨੁਕਲਿਵ
 ਤਤੁਭੁਕਾਨਾ॥ ੩ ਜੇਕਿਛੁਹੋਅਸੁਤੇਗਾਭਾਣਾ। ਸੇਇਵਬੁਝੈਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥ ੪ ਕਹਤੁਕ
 ਬੀਰੁਕਿਥਾਬਿਖਗਏਖੀਣਾ। ਮਨੁਕਾਇਅਜਗਜੀਵਨਲੀਣਾ॥ ੫॥ ੧ ਪ੍ਰਭੁਤੀ॥ ਅਲ
 ਹੁਏਕੁਮਸੀਤਿਬਸਤੁਰੈਅਵਰਮੁਖਭੁਕਿਸੁਕੇਗਾ। ਹਿੰਦੁਮੁਹਤਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹਮਹਿਤਤੁਨ
 ਰੇਗਾ॥ ੧ ਅਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ। ਤੁਕਹਿਮਿਰਮਤਿਸਾਈ॥ ੨ ਹਰਾਉ। ਦਖਨਦੇਸਹੀ
 ਕਵਾਸਾਪਛਮਿਅਲਹਮੁਕਾਮਾ। ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਿਦਿਲੇਮਹਿਖੋਜਹੁਏਹੀਠਉਹਮੁਕਾਮਾ॥ ੩
 ਬ੍ਰਹਮਨਾਗਿਅਸਕਹਹਿਚਉਬੀਸਾਕਾਜੀਮਹਰਮਜਨਾ। ਗਿਆਹਮਾਸਪਸਕੈਗੇਖਏਕੈਮ
 ਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ ੪ ਕਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਨਾਏ। ਦਿਲਮਹਿਕਪਹੁਨੇਵਾ
 ਜਗੁਜਾਗੈਕਿਆਜਕਬੇਜਾਏ॥ ੫ ਏਤੇਅਉਰਤਮਹਾਦਾਸਾਜੇਏਸਕਹੁਪਤੁਮਾਗੇ। ਕਬੀਰਪ੍ਰ

ਗਗਮਅਲਕਾਸਰਗੁਰਪੀਰਮਾਗੇ॥ ੫ ਕਤੁਕਬੀਰਸੁਨੁਨਗਰਵੈਪਹੁਏਕਕੀਸ
 ਗਾਕੇਵਲਨਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰੀਤਬੀਨਿਚੈਤਨਾ॥ ੬ ॥ ੨ ਪ੍ਰਤੀ॥ ਅਵਲਿਅ
 ਲਹੁਰੁਓਪਾਇਆਕੁਦਗਤਿਕੇਸਰਬੀਏ॥ ਏਕਨੁਰਤੇਸਰੁਜਗੁਓਪਾਜਿਅਕਉਨੁਰਏਕੇ
 ਮੰਦੇ॥ ੧ ਲੋਗਾਰਮਿਨਕੁਲਪੁਰਾਣੀ॥ ੫ ਲਿਖਖਲਕਖਲਖਮਹਿਖਾਲਕੁਪੁਰਿਗਹਿਓਸ੍ਰ
 ਬਠਾਣੀ॥ ੨ ਹਾਉ॥ ਮਾਟੀਏਕਅੰਨਕਕਾਤਿਕਰਿਸਜੀਸਾਜਨਹੋ॥ ਨਕਛੁਪੇਚਮਾਟੀਕੇਰਾ
 ਤੇਨਕਛੁਪੇਚਕੁਮਾਰੇ॥ ੨ ਸਰਮਹਿਸਚਾਏਕੇਸੇਈਤਿਸਕਾਕੀਅਸਕੁਕਿਛੁਹੋਈ॥ ਹੁਕ
 ਤੁਪਛਾਨੈਸੁਣਕੇਜਨੈਬੰਦਕਹੀਐਸੇਈ॥ ੩ ਅਲਹੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਅਗੁਰਿਗੁਰੂ
 ਦੀਨਾਮੀਠਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰੀਸੈਕਨਾਸੀਸਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਤੀ॥ ਬੇਦ
 ਕਤੇਬਕਹੁਸਤਤੂਠੇਤੂਨੂੰਬਿਚਾਰੇ॥ ਜਉਸਰਮਹਿਏਕਖੁਦਾਇਕਹਤਹਉਤਉਕਿਉਮੁ
 ਗੀਮਾਰੇ॥ ੧ ਮੁਲਕਹੁਨਿਅਉਖੁਦਾਈ॥ ਤੇਰੇਸਕਾਰਗੁਨਜਾਣੀ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਪਕਰਿ
 ਜੀਉਆਨਿਅਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਾਟੀਕਉਬਿਸਮਿਲਕੀਆਜੇਤਿਸਹੁਪਅਨਾਤਲਾਹੀਕਹੁ
 ਲਾਸੁਕਿਅਕੀਆ॥ ੨ ਕਿਅਉਚੁਪਕੁਕੀਆਪੁਰੋਧੋਇਆਕਿਅਮਸੀਤਿਸਿਹੁਲਾਇਆ ॥
 ਜਉਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਕਹੁਕਿਅਜਕਾਬੈਜਾਇਆ॥ ੩ ਤੁਨਪਕੁਪਕੁਨਹਿ
 ਸੁਣਿਆਤਿਸਕਮਗੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਕਿਸਤੇਤੇਚੁਕਾਦੇਜਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥
 ੪॥ ੪ ਪ੍ਰਤੀ॥ ਸੁਨਸੀਧਿਅਤੇਗੀਦੇਵਦੇਵਾਕਰਅਪਤਿਆਦਿਸਮਾਈ॥ ਸਿਧਸਮਾ
 ਧਿਅਤੁਨੀਪਾਇਆਥਾਗਿਰੇਸਰਨਾਈ॥ ੧ ਏਹੁਆਰਤੀਰੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾਸਤਿਗੁਰਪੁਜ
 ਹੁਰਾਈ॥ ਠਾਢਾਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਬੀਚਾਰੇਅਲਖੁਨਲਖਿਅਜਾਈ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਤਤੁਤੇਭੁਨਾ
 ਮੁਕੀਬਾਤੀਦੀਪੁਕਦੇਹਉਜਗਾਜੇਤਿਲਾਇਜਗਦੀਸਜਗਾਇਆਬੁਝੈਬੁਝਨਹਾ॥ ੨ ਪਚੇ
 ਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਜੇਸੰਗੇਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ ਕਬੀਰਦਸਤੇਗੀਆਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾ
 ਨੀ॥ ੩॥ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਦਿ॥

ਗਗੁਬਿਰਸਪ੍ਰਤੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਮੁਕੀਬਿਰਸਮਨੁਹੀਜਨੈਕੈਬੁਝੁਲਾ
 ਗੈਕਹੀਐ॥ ਅਤਰਜਮੀਰਮਰਵਾਈਮੇਰੁਕੇਸੇਚਹੀਐ॥ ੧ ਬੇਸੀਅਲੋਗਪਾਲਗੁਰਾਈ॥
 ਮੇਰਾਪੁਰੁਗਵਿਹਰਿਅਸਰਬੇਠਾਈ॥ ੧ ਹਾਉ॥ ਮਾਨੇਹਟੁਮਾਨੇਪਾਟੁਮਾਨੇਰੈਪਾਸਾਗੀ॥ ਮਾਨੇਬਾਸੈ
 ਨਨਢੇਦੀਰਗਸਤੁਰੈਸੰਸਾਰੀ॥ ੨ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਏਹੁਮਨੁਗਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ਸਰੇ
 ਹੁਕਮੁਹੁਕਮੁਰੈਅਪਨਿਰਕਉਸਮਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ ੩ ਜੇਜਨਜਾਨਿਭਜਹਿਪੁਰੋਖਤਮੁਤਾਰੀਅਇ

ਗਤੁਬਾਣੀ॥ ਨਮਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖਾ ਬਿਰਾਣੀ॥ ੪॥ ੧ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੇ ਜੁਗੁਤ ਕਾ ਅਤੁਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਸਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਮਰਿ ਆਰ
 ਵਿਐ ਸਹੁ ਪੁਬਖਾਨਿਆ॥ ੧ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦੁ ਬਜੈ॥ ਆਨਦੁ ਪੀਮੈ ਰੋਗਾਮੀਆ॥
 ੧ ਹਰਾਉ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਬੁ ਬਾਨੈ ਬੀਬ ਬਸੁਤੇ ਸੁਖ ਲਗਿ ਲਾ॥ ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮ ਲਾਦਿ ਕਾਸਟ
 ਕੰਚਨੁ ਰਇਲਾ॥ ੨ ਤੁਮਚੇ ਪਰਸੁ ਰਮਚੈ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਰਇਲਾ॥ ਤੁਦਇਆ ਖੁਰਤਨੁ ਲਾ
 ਲੁਨਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਕੁਲ ਪੁਰਖਾਇ ਕਚ ਬਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
 ਪਾਇ ਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਖੁਕਾਇਆ॥ ੧ ਜੀਅ ਕੀ ਜਿਤਿ ਜਨੈ ਕੇਈ॥ ਤੈ ਮੇਕੀ ਆਸੁ
 ਮਾਯੁ ਮੋਹੇਈ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਡੇ ਉ॥ ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਠ ਲੁਏ ਉ॥
 ੨ ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਰਮੁ ਬਿਐ ਪੋ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀ ਆਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ॥ ੩ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਮ
 ਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤ ਵੇਸੁ ਲਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦਾ ਆਕੁ ਲਹੈ॥ ੪॥ ੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੋਲੀ ਜੀ ਕੀ॥ ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਵਲਾ
 ਕਾਤੀ॥ ਠਗਾਦਿ ਸਟਿ ਬਗਾਇ ਵਲਾਗਾ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸੇਨ ਪੁਨ ਮੁਖ ਰਾਗਾ॥ ੧ ਕਾਇਕੁ ਗਵਤਾ
 ਬੰਦ ਚਿਰਾਮਾ॥ ਕੂਕਾਦਿ ਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿਦਾਮਾ॥ ੧ ਹਰਾਉ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨ ਨੁਸਰੀ ਗੀ॥ ਦੁਇ
 ਸੇਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੀ॥ ਹਿਦੈ ਛੁਗੀ ਸੀਧਿ ਆਨੀ॥ ਪਰਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ੨ ਸਿਧ ਪੁਜ
 ਸਿਚ ਕ੍ਰਮ ਲੇਖੀ॥ ਨਿਸਿ ਜਗਾ ਸਿਰਗਾਤਿ ਪਵੇ ਸੀ॥ ਪਗਨ ਚਲਿ ਸਿਚਿ ਤੁਅ ਕਰਮੀ॥ ਏਥ ਪਟ
 ਨਾਚ ਅਧਰਮੀ॥ ੩ ਮਿਗਾ ਅਸਲੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਥਾ॥ ਕਰਉ ਜਲਾਤਿ ਸੁਕ ਕਪਾਥਾ॥ ਹਿਦੈ ਕੁੜ
 ਕੀ ਠਿਹਰਦੁ ਖੀ॥ ਰੇਥ ਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਰਥੀ॥ ੪ ਜਿਨਿਆ ਤਮਤ ਤੁਨ ਚੀਨਿਆ॥ ਸਰੋਛ ਕਟਪ
 ਰਮ ਅਬੀਨਿਆ॥ ਕਹੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵੇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੇ॥ ੫॥ ੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਤੀਸਰਾ

ਮਨਾ ਮਾਸਿ ਮਾਗਿ ਸੁਮਾਰਿ ਇਹੈ ਤੈਰੈ ਕਾਜੈ ਹੋ॥ ਮਾਇ

ਆਕੇਸੁ ਗੁਤਿ ਆਗਿ ਪ੍ਰਚੁ ਕੀਸਨ ਲਾਗ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ॥ ਤੁਠੈ ਸਰੁ ਸਾਚੁ ਹੈ ॥

੧ ਹਰਾਉ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸਨ ਪਛਾਨ ਕਰੇ ਪਰ ਕਰਤ ਮਾਨ॥ ਬਾਹੁ ਕੀਰੀਤ ਜੈ ਸੇਬ ਸੁਧਾ ਕੇਰਾ
 ਜੁਧੈ॥ ੧ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨਸੈ ਹੋਤੈ ਰੋਗ ਤਾਢਿ॥ ਨੂਢਿ ਨੁਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾ ਲੁਤੇ ਸੇਅ

ਚੁਜਤੁਯੋ॥੨॥੧ ਜੈਜੈਵਤੀਮਹਲਾ ੯ ਰਾਮੁਕੁਰਾਮੁਕੁਰਾਮੁਸਿਹਾਤੁਯੋ॥ਕਤੁਉਕ
 ਹਾਬਾਹਬਾਹਸਮਤਤਨਹਕਿਉਗਵਾਹਬਿਨਸਤਨਹਲਗੇਬਾਹਓਸਮਗਾਤੁਯੋ॥੧ ਹਾਉ॥
 ਸਗਲਕਮਡਾਰਿਦੇਹਿਗੋਬਿੰਦੋਕਨਾਮੁਯੋ॥ਅਤਬਾਹਸਾਗਿਤੇਹੈਇਹੈਏਕਜਤੁਯੋ॥੨ਬਿ
 ਖਿਆਬਿਖਾਜਿਉਬਿਸਾਰਿਪੁਕੋਕਜਸੁਹੀਏਧਾਰਿਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਹਾਬਿਹਤੁਯੋ
 ੨॥੨ ਜੈਜੈਵਤੀਮਹਲਾ ੯ ਹੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੈਇਹੈਤੇਹੀ॥ਇਹਜਗੇਮੇਰਾਮਨਾਮਤਕਉਨਹ
 ਸੁਨੈਕਨਾਬਿਖਿਆਨਸਿਉਅਤਿਭੁਭਾਨਿਮਤਿਨਾਹਨਿਛੇਰੀ॥੧ ਹਾਉ॥ਮਨਸੋਕੇਜਨਮੁਖਿ
 ਨਸਿਮਗਨਨਹਨਿਮਖਕੀਨਾ॥ਦਾਹਸੁਖਭਇਓਦੀਨਪਗਾਪੁਪਹੀਬੇਰੀ॥੨ ਨਾਨਕਜਨੁਕਹਿ
 ਪੁਕਾਰਿਸੁਪਨੇਜਿਉਜਘਪਸਾਹਾਸਿਮਹਤਨਹਿਨਮੁਹਾਰਿਮਾਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥੩॥੩
 ਜੈਜੈਵਤੀਮਹਲਾ ੯ ਬੀਤਜੈਹੈਬੀਤਜੈਹੈਜਨਮਅਕਯਗੇ॥ਨਿਸਦਿਨਸੁਨਿਕੈਪੁਰਾ
 ਨਸਮਝਿਓਨਹੇਅਜਾਨਕਾਸੁਤਉਪਹੁਚਿਓਅਨਕਾਜਾਇਕਾਜਿਗੇ॥੧ ਹਾਉ॥ਅ
 ਸਾਬਿਯੋਜੇਮਾਨਿਓਦੇਹਸੋਤਉਤੇਹੈਇਹੈਯੋ॥ਕਿਉਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁਯੋਹਮੁਰਖਨਿਸਾਜਗੇ॥੨
 ਰਾਮਕੁਗਤਿਹੀਏਆਨਿਛਾਡਿਦੇਤਮਨਕੋਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਾਹਬਖਾਨਜਗੇਮੇਬਿਰਾਜ
 ਗੇ॥੨॥੪

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭੇਕਸਰੰਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ ੧ ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੀ॥ਸਿਧੂਜਸਿ
 ਸ਼ਗੁਲਸਮਾਧੀ॥ਮੁਖਿਧੂਰੁਬਿਰੂਪਨਸਧੀ॥ਤ੍ਵੈਪਾਲਤਿਤਲਾਬਿਚਾਰੀ॥ਗਲਿਮਾਥਾਤਿਲ
 ਕਲਿਲਾਟੀ॥ਦੁਇਯੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੀ॥ਜੇਜਨਸਿਧੂਮਕਰਮੀ॥ਸਭੁਛਕਟਨਿਸਚੈਕਰਮੀ
 ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸਚੈਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥੧ ਨਿਹਛਲਿਤਸਜਨਮਸਜਾਵ
 ਤਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸਸਾਹਸਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਹਹਿਕੋ॥ਕਰਣਕਾਣਸਮਧੁਯੋਕਹੁਨਾ
 ਨਕਬੀਚਾਰੀ॥ਕਾਹਲੁਕਰਤੇਵਸਿਧੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰੀ॥੨ ਜੇਗਸਬਦੀਹੀਅਨਸਬਦੀ
 ਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਹਮਲਾ॥ਖੜੀਸਬਦੰਸੁਰਸਬਦੰਸੁਦ੍ਰੁਸਬਦੰਪਹਾਕ੍ਰਿਤਤ॥ਸਗਬਸਬਦੰਏਕ
 ਸਬਦੰਜੋਕਜਨਸਿਭੇਉ॥ਨਾਨਕਤਕੇਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਕਾਨਦੇਉ॥੩ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਤਸਗਬਦੇ

ਇਆਬੁਪਿਤਾ। ਹੇਅਚੁਤਸਰਦਿਸੀਤਨਕੋਭਗਵਾਨਏਨਮਹਾ॥੧੧॥ ਜਨਮੰਤਮਹਦੇਹ
 ਰਖੰਤਸੇਗੀਰੇਗੀਤਰੇਗੀ॥ ਉਚੰਤਨੀਚੰਨਨਸੁਮੁਚੀ॥ ਹਜੰਤਮਨੀਅਭਿਮਨੰਤਹੀਨੀ॥
 ਪ੍ਰਵਿਗਤਿਮਾਗੀਵਰਤੰਤਿਬਿਨਾਸਨੀ॥ ਗੋਬਿੰਦਰਜਸਾਧਸੰਗੇਲਅਸਥਰੰਨਕਰਗਵੰ
 ਤਰਜਨਾਸਨੀ॥੧੨॥ ਕਿਰਪੰਤਹੀਅਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੀ॥ ਬਿਗਸੀਪ੍ਰਿਥੁਸਾਕੁਸਥਾਨੀ॥ ਬ
 ਸਿੰਤਰਿਖਿਅਤਿਆਗਿਮਾਨੀ॥ ਸੀਤਲੰਤਰਿਦਯੀਦ੍ਰੁਸੰਤਗਿਆਨੀ॥ ਹੰਤਜਨਮੰਹਰਿ
 ਦਰਸਲੀਲਾ॥ ਬਾਜੰਤਨਾਨਕਸਬਦਬੀਨਾ॥੧੩॥ ਹੰਤਬੇਦਾਗੁਣੰਤਗੁਨੀਆ॥ ਸੁਣੰਤਬ
 ਲਾਬਹੁਬਿਸਿਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਨਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕ
 ਦੇਨਹਰਗੁਰੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ ਨਹਚੰਤਮਾਤਪਿਤਕੁਤਹਨਹਚੰਤਾਕਛੁਏਕਕਹਾਨਹਚਿੰ
 ਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਗਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ ਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨਪੁਰ
 ਖਹਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ॥੧੫॥ ਅਨਿਤਵਿਤੰਅਨਿਤਚਿਤੰਅਨਿਤਆਸਾ
 ਬਹੁਬਿਸਿਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਅਨਿਤਹੇਤੰਅੰਬੁਸੀਰਹਮਾਇਆਬਲਨੀਬਿਕਾਰੀ॥ ਠਿਹੰਤਜੇ
 ਨਿਅਨੇਕਜਠਰਗਨਿਨਹਸਿਮੰਤਮਲੀਲਬੁਧੀ॥ ਹੋਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਾਇਆਨਾਨਕਪਤਿ
 ਤਉਧਾਰਲਸਾਧਸੰਗਮਹਾ॥੧੬॥ ਗਿਣੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਲੰਜਲੰਤਦੇਈਪੁਥੇਸ੍ਵਾ
 ਤਹਾ॥ ਬਰੰਤਿਅਗਾਹੇਤਅੰਤਰੰਗੀਦੁਖੰਤਗ੍ਰਿਹਚੰਤਾਜਨਮੰਤਮਹਦੇਹ॥ ਅਨਿਕਸਾ
 ਧਨੰਨਸਿਧੰਤਨਾਨਕਾ॥ ਅਸਥਰੰਅਸਥਰੰਅਸਥਰੰਸਬਦਸਾਧਸਵਜਨਹ॥੧੭॥ ਘੋਰ
 ਦੁਖੰਅਨਿਕਹੰਤਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖਾਦੀ॥ ਮਿਟੰਤਸਗਲਸਿਮੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨ
 ਕਾ॥ ਜੈਸੇਪਾਵਕਕਸਟਕਸਮੰਕੋਰੇਤਿ॥੧੮॥ ਅਧਿਕਾਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸੀਗੁਣਮੰਤਅ
 ਘਖੰਡਨਹਾਰਿਦਬਸੰਤਰੇਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰਮਲਹਾ॥ ਜਨਮਮਹਦੇਹ
 ਤੋਸ੍ਵੇਤਾਸੁਖਸਮੁਹਅਮੋਘਦਰਸਨਹਾ॥ ਸਰਲਜੇਗੀਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੇਰਗਵਾਨੇਖਮੰਕੋਰ
 ਤਿ॥੧੯॥ ਪਾਛੰਕੋਰੇਤਿਅਗੁਣੀਵਹਨਿਰਾਸੀਆਸਪੁਰਨਹਾ॥ ਨਿਰਧਨੰਭਖੰਧਨਵੰਤਹੋ
 ਗੀਅੰਗੇਗਾਖਡਨਹਾ॥ ਭਗਵੰਤਗਤਦੰਨਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਹਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
 ਖਦਾਤਰਹਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿਨਲਕੁਤੇ॥੨੦॥ ਅਸਰੰਧਰੰਸਰਲਹਾ॥ ਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾ
 ਮਨਹਰਹਾ॥ ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਬਲਹੀਲਬਲਕੇਸਵਹਾ॥ ਸਰਬਕੁਤਦਇਆਲ
 ਅਚੁਤਦੀਨਬਾਧਵੰਦੋਮਦਰਹਾ॥ ਸਰਬਗਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਕੁਮਤਿਛੁਛਲਕੁਰ
 ਲਮਾਮਹਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰੇਮਸੁਰਹਾ॥ ਜਾਚੰਤਨਾਨਕਕ੍ਰਿ

ਯੀਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸ਼ਟੰ ਸਥਾ ਸ੍ਵਜਨਹਾ। ਦੁਖੰ ਭਯੰ ਤਿਸੁਖੰ ਭੈਰੀਤੰ ਤਨਿਰੁਖਹਾ॥
 ਬਨਬਿੰਦੂ ਨਬਿਸ੍ਰਾਮਨਾ ਮੰਨਨਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਹਾ॥ ੩੭ ਸਰਬਸੀਲਿ ਮਮਸੀ
 ਲੰ ਸਰਬਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨਹਾ। ਸਰਬਕਰਤ ਬਮ ਮੰਕਰਤਾ ਨਕਲੇ ਪਛੇ ਪਨਾਇ ਪੁਤੇ॥
 ੩੮ ਨਸੀਤ ਲੀਚੰ ਦ੍ਰੁਦੇਵਹ ਨਸੀਤ ਲੀਚਾ ਵਨਚੰਦਨਹਾ। ਨਸੀਤ ਲੀਸੰਗੁ ਤੇਲ ਨਾ
 ਨਕਸੀਤ ਲੀਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹਾ॥ ੩੯ ਮੰਤ੍ਰੰ ਗਮਗਾਮਨਾ ਮੰਧਿਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰਪੁਰਨਹਾ। ਗ੍ਰਿਨੰ
 ਸਮਦੁਖਸੁਖਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰੋਦੈਰਣਹਾ। ਦਯਾ ਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆ ਪੰਚੋਦੇਖਾ ਬਿ
 ਵਰਜਿਤਹਾ। ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪਮਾ ਅਜਲਕਮਲਹਾਤਹਾ। ਉਪਦੇਸੀ ਸਮ
 ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੰ ਰਗਵੰਤਰਗਤਿ ਭਾਵਨੀ॥ ਪਰਨਿੰਦਾਨ ਸੋਹੇਤਿ ਸ੍ਵਦਣੰ ਆਪੁਤ੍ਰਿਗਿ ਸ
 ਗਲੇਲੁਕਹਾ। ਖਟਲਖਣਪੁਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਕਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹਾ॥ ੪੦॥ ਅਜੋਭੇ
 ਗੀਤਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੋ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਹਾ। ਤਤ੍ਰਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ਨਕ ਸੋਗਹ ਰਖੀ ਬਿਆ
 ਪਤੇ॥ ੪੧ ਦੁਖੰ ਦ੍ਰਿਦ੍ਰੰ ਕੇਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਾ ਬਿਖਮਲੀ। ਭਰਮੋ ਮੇਹਮਾਨ ਅ
 ਪਮਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ॥ ਮਿਤ੍ਰਜਨ ਮਕੁਮੰਤਿ ਨਕਹ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵਨਾ ਸਿ
 ਧੁਤੇ। ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਜਪਤਿ ਨਕ ਗੋਪਾਲ ਮੀ॥ ਗਮੰਤਿ ਗੁਣਗੋਬੰਦ ਨਿਤ ਪੁਤ
 ਹਾ॥ ੪੨ ਤਗਣ ਸਕਣ ਸੁਆਮੀ ਗਮਣ ਸੀਤਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹਾ। ਕਰਣਕਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾ
 ਨੁਦੇਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਪੁਰਨਹਾ। ਨਿਰਾਸਾ ਸਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹਾ। ਗੁਣਨਿਧਾਨਾ ਸਿ
 ਮਗੰਤਿ ਨਕ ਸਗਲਾ ਚੰਤਜਾ ਚਿਕਹ॥ ੪੩ ਦੁਗਮ ਸ੍ਵਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾਦੁਖ ਸਰਬ
 ਸੁਖਣਹਾ। ਦੁਰਬਚਨ ਕੇਦਰ ਗਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰਤ ਸੁਜਨਹਾ। ਅਬਿਤੰ ਸੋਗਹ ਰਖੈ ਭੈਰੀ
 ਣੰ ਤਨਿਰੁਕਵਹਾ। ਭੈਅਟਵੀ ਅੰਮਹਾਨਗਰ ਬਸੰਧਰਮ ਲਖਣ ਪ੍ਰਕੁਮਾਇਆ। ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਮ ਗਮਗਾਮਨਾ। ਸਗਲਿ ਨਕਹ ਰਿਹਰਿਦਾਇਆ ਲਗਣ॥ ੪੪ ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੁ
 ਗੰਗਾ ਮੰ ਅਤਿਬਲਾਨ ਬਹੁ ਮਹਾਦਨਹਾ। ਗਲਾ ਪਰਬੰਦੇਵ ਮਨੁਖ ਪਸੁਪੰਧੀ ਬਿਮੋਹਨਹਾ॥
 ਹਰਿਕਰਣਾਰੰਨ ਮਸਕਾਰੰ ਸਗਨ ਨਕ ਜਗਦੀਸੁਰਹਾ॥ ੪੫ ਹੇ ਕਮੰਨੰ ਕਬਿ ਸਰਾਮੰ ਬ
 ਹੁਜੇ ਨੀਕੁਮਾਵਣਹਾ। ਚਿਤਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਗੰ ਮੰਜਪਤ ਪਤੀਲਾ ਬਿਦਰਣਹਾ। ਅਸਪ੍ਰਸੁ
 ਥ ਅਵਿਤਚੰਚਲ ਉਚਨੀਚ ਸਮਾਵਹਾ। ਤਵੇਰੇ ਬਿਮੁਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗੰ ਤਨਕਨਾਇਲਹਾ॥
 ੪੬ - ਹੇ ਕਲਮੁਲਕ੍ਰੋਸੰ ਕਵੰਚ ਕੁਰੁਣਾ ਉਪਰਜਤੇ। ਬਿਖਿਟਾ ਤਜੀਵੰਤ ਜੀਵੰਤ ਸੰਕਰੇ
 ਤਿਨਿਰੁਕੋਰੇਤਿ ਜਥਾ ਮਕਟਹਾ। ਅਨਿਕ ਸਾਧਨ ਤਵੰਤਿ ਸਕੁਤੁਤ ਵਸੰਗੇ ਅਧਮੰਨਕਾ॥

ਸੁਆਨਸਿਆਲਖਗਾ। ਬਿਖਮਾਬਾਨਮਨਮੋਹਮਾਦੀਰਮਯਮਸਾਧਪਚਤਸਕਰਗ। ਹੀਤਮੋ
 ਹੇਠਮਕੁਮਣੀਅੰਠਸਤੀਖਲਕਠਿਨਗ। ਪਵਕੇਤੋਅਮਸਾਧਘੋਰਅਗਮਤੀਰਨਪਲ
 ਘਨਗ। ਭਜੁਸਾਧਸੀਗੀਗੋਪਾਲਨਨਕਹਿਚਰਣਸਰਲਉਧਰਲਕ੍ਰਿਪਾ॥ ੫੮ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤ
 ਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੋਰੋਗਖੰਡਣਗ। ਸਾਧਸੀਗੇਇਗੁਲਮਤਨਨਕਸਗਦਿਪੁਰਨਪਰ
 ਮੇਸੁਰਗ॥ ੫੯ ਸਿਆਮਲਿਮਪੁਰਮਾਨੁਖੀਹਿਦਪੰਭੂਮਿਵੈਰਲਗ। ਨਿਵੀਰੋਰੋਵੀਤਿਮਿਥਿ
 ਆਚੇਤੰਨੀਸਤਸੁਜਨਗ॥ ੬੦ ਅਚੇਤਸੁਕੁਨਜਲੰਤਪਟਿਤਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੇ। ਵਿਜੰਤ
 ਮਹਸੁੰਦਰੀਕੀਇਆਕਾਕੀਨਿਅਗ੍ਰਾਸੇਤੇ। ਰਚਤਿਪੁਰਖਪੁਕਟਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆਸਾ
 ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਾ। ਕ੍ਰਮੀਤਿਕ੍ਰਮੀਤਿਬੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਗਦਿਨਨਕਕਰੁਣਮਘਗ॥ ੬੧ ਚੇ
 ਜਿਹਬੋਹੇਸਗੇਮਪੁਰਪਿਆਤੁਪੀ। ਸਤਹਤਿਮਰਮਬਾਦੀਅਵਰਤਏਬਹਸੁਧਅਫੁਲਗੋ
 ਬਿੰਦਦਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥ ੬੨ ਗਰਬਤਿਨਗੀਮੋਦਨਮਤੰਬਲਵੰਤਬਲਕਰਲਗ। ਚਰਨਕਮ
 ਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿਤਸਮਾਨਿਪ੍ਰਿਹੁਜਨਮਨਗ। ਰੋਪਪੀਲਕਾਗਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਲੁਧਪ
 ਨੇ॥ ੬੩ ਨਨਕਅਨੇਕਬਰਨੋਮਨਮਗ॥ ੬੪ ਤ੍ਰਿਲੰਤਮੇਰਸਹਕਤਹਗੀਆ। ਬੁਝੰਤਤਹੀਆ॥
 ਉਲੰਤਕੁਰੀਆ। ਅਪਕਰੋਕੇਟਸੁਰਉਜਾਗੀ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਹਰਿਗੁਰਦਪਾਗੀ॥ ੬੫ ਬ੍ਰਹਮ
 ਲਹਸੀਗੀਓਧਰਣਬ੍ਰਹਮਕਰਮਾਜਿਪੁਰਣਗ। ਆਰਮਹਤੰਸੰਸਾਗ। ਗਰੰਤੇਨਨਕਨਿਹਠ
 ਲਗ॥ ੬੬ ਪਰਦਰਬਾਰਿਹਣਬਹੁਵਿਘਨਕਰਣਉਚਰਣਸਰਬਜੀਅਕਗ। ਲਉਲਈ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਸੁਕਰਗ॥ ੬੭ ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣਉਧਰਣਕੇਦੁਤ
 ਹਗ। ਅਨੇਕਪਾਤਿਕਰਣਨਨਕਸਾਧਸੀਗਮਨਸੀਸਘਗ॥ ੬੮

੨ ਓ ਸਤਿਗੁਰਮਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਥਾਮਹਲਾ ੫ ਕਰਪੁਰਪੁਰਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਰੰਮਲੀਣੀ। ਮਜਹੁਧਿ
 ਹਦੁਗੰਧਾਨਨਕਅਬਿਗਹਬੇਲਅਗਨੇਣ॥ ੧ ਪ੍ਰਮੁਦਪ੍ਰਜੰਤਆਕਾਸਹ। ਵੀਪੋਲੋਅ
 ਸਿਖੰਡਣਗ। ਗਵੇਲੇਨੇਲਭਾਰੇਣਨਨਕਬਿਨਸਾਧੁਨਸਿਧਤੇ॥ ੨ ਜਾਣੇਸਤਿਰੋਵੰਤਮ
 ਹਣੇਦ੍ਰਿਸਟੇਣਮਿਥਿਆਕੀਰਤਿਸਾਬਿਚਲੋਬੋਭੁਣੰਤਿਨਨਕਸਾਧਸੀਗੇਣ॥ ੩ ਮਾਯਾ
 ਚਿਤਕਰਮੇਣਇਸਟਮਿਤ੍ਰਬੁਧਧਵਗ। ਲਬਧੀਸਾਧਸੀਗੇਣਨਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੋਗੋਪਾਲ
 ਰੁਜਣੀ॥ ੪ ਮੇਲਾਗਰਸੀਗੇਣਨਿੰਮੁਬਿਰਖਸਿਚੰਦਨਗ। ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਸੰਨਨਕਅਚੰ
 ਬੁਧਿਨੋਬੋਭਤੇ॥ ੫ ਗਾਥਾਗੁਣਗੋਪਾਲਕਥੀਮਥੀਮਾਨਮਦਨਗ। ਹਤੰਪਰਸਬੇਣਨਨ

ਗੀਆ॥ ੧ ਸਤਸਭਾਮਹਿ ਬੈਸਿਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੇਕਰਾ॥ ਅਗਪੀਸਰੁ ਸੀਗਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਤੁ ਦਿ
 ਵਾ॥ ਅਸਪਿਅਸੀਸੇਜ ਸੁਕੀਤਿ ਵਿਛਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਅਸਤਕਿ ਹੋਵੇ ਰਾਗੁਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾ
 ਈਐ॥ ੨ ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰ ਤੇ ਬੋਲ ਸਰੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਰ ਕਿਅਜਨ
 ਪਾਜਿਆ ਜੇ ਘਰਿ ਹੋਵੇ ਕੰਤੁਤ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਰੁ ਸਰੁ ਬਿਰ
 ਥਾਜਾਈਐ॥ ੩ ਜਿਨੁ ਪਾਰਿਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਵਰ ਭਾਗੇ॥ ਤਿਸੁ ਬਨਿਆਹੁ ਸੀਗਰੁ
 ਸਾਈ ਸੋਹ ਗਏ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇਆ ਚੰਤ ਮਨ ਅਸਪੁਰਾਈਆ॥ ਹਰਿਹਰ ਜਾ ਪਾਰਿ
 ਆਇਆ ਕੰਤੁਤ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ॥ ੪ ਅਸਾਇਤੀ ਅਸਕਿ ਅਸਪੁਰਾਈਐ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਦਾਇਆ ਲਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ॥ ਮੇਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿਅਵਗਣੁ
 ਇਆ॥ ਹਰਿਹਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਦਾਇਆ ਲਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ॥ ੫ ਕਹਨ ਕਬੇਲ
 ਤੁਬੇਲੁ ਤੁਸੀਆਇਆ॥ ਦੁਤਰੁ ਇਹ ਸੀਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਗਾਇਆ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾਹੁ
 ਉਦੁਜਾ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਹਰ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਕਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ੬ ਮੇਰੇ
 ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਅਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ॥ ਸਖੀ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤਨੁ ਪੇਖਿ ਦੁਸੁਨਾ ਸਗਾ ਬਾਸਉ
 ਸੀਗਰੁ ਪਾਥ ਸਗਾ ਸੁਖ ਗਾਇਹਿ॥ ਹਰਿਹਰ ਗਿਰਿ ਸਿਧਿ ਨਵਨਿ ਸਿਧ ਬਾਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ
 ਕਹਿ॥ ੭ ਪਗੜਿ ਅਹਾਵਲਾ ਜਿਸੇਈ ਤਾਥਾ ਜੀਅਹਿ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਚਿਹਰਿ ਪਰਵਰ ਬੁਢਿ
 ਦ੍ਰਕਤ ਛਾਕੀਅਹਿ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਮਤ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਸਗਾ ਲੁਕਾਤ ਰਈ॥ ਹਰਿਹਰ ਸੁਨ ਤੇ ਰਣੇ ਪੁਨੀ
 ਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਈ॥ ੮ ਉਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਚਲੈ ਧਰਮੁ ਹਤੀ॥ ਦਰਦਿ ਸਚ ਮਕੈ ਬੀ
 ਜੁ ਲਿਖੁ ਕਉ ਜੋਹਤੀ॥ ਬੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਜੇ ਮਸਤਕਿ
 ਹੋਵੇ ਰਾਗੁਤ ਦਹ ਸਿਸਮਾਈਐ॥ ੯ ਡਿਠੇ ਸਰੋਬਾ ਵਨਹੀਂ ਰੁਪੁ ਜੇਹਿਆ॥ ਬੋਧੇ ਪੁਰਖਿ ਬਿ
 ਸਤੈ ਤਤੁ ਸੋਹਿਆ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਾ॥ ਹਰਿਹਰ ਨਾਨਕ ਕਸਮ
 ਲਾਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਗਾ॥ ੧੦ ਚਾੜਿ ਕਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਸਿੰਘ
 ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੁਢਿ ਜਲਕਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰ ਤਿਉ
 ਹਰਿਜਨ ਮਹੈਨਾ ਮੁਨਾਨ ਕਬਾਹਿ ਰਾਹੇ॥ ੧੧ ਮਿਤਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਹੈ ਮੁਨਾਜਾਈਐ॥ ਗਾ
 ਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁਤਤੁ ਪਛਾਣੀਐ॥ ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇਤ ਹੋਵੇ ਰਾਗੁ ਪਨਾ॥ ਹਰਿਹਰ
 ਚੰਚਲ ਚੋਗਹਿ ਮਹਿਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ॥ ੧੨ ਸੁਖੈ ਉਠੀ ਰੁਈ ਗਹਿ ਓਕੀਨ ਅਚਾਨਾ॥
 ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖਾ ਬਿਗਾਜਿ ਤਪੋਖਿ ਮਨੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਬੋਜਤ ਬੋਧੇ ਚਰਨ ਕਹਾਉ ਕਤ ਸਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ

ਸੋਈ ਜਤਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖ ਪਿਉ ਪਾਈਐ॥ ੧੩ ਨੈਲਨ ਦੇਖ ਰਿਸਾਧ ਸਿਨੈ ਲਾ ਬਿਹਾਲਿਆ॥
 ਕਰਨ ਸੁਖ ਹੀਨ ਦੁਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ॥ ਰਸਨਾ ਜੇ ਪੈਨ ਨ ਮੁਤਿ ਲੁਭਿ ਲੁਕ ਰਿਕਾਟੀਐ॥
 ਹਰਿ ਹੰਸ ਬਾਬਿ ਸਰੋਗੋ ਬੰਦ ਗਇ ਦਿਨੇ ਦਿਨੁ ਘਾਟੀਐ॥ ੧੪ ਪੰਕਜ ਛਾਬੇ ਪੰਕਜ ਹਾ
 ਮਦ ਗੁੰਠਿਆ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰ ਝਾਇ ਬਿਸਰੇ ਸੁਠਿਆ॥ ਚੈਕੋ ਉਐ ਸਾਮੀ ਤੁਜਿ ਤੇਰੇ ਬਿ
 ਖ ਮਗਾਠਿ॥ ਨਾਨਕ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਜਿ ਟੁਟੇ ਲੇਇ ਗਾਠਿ॥ ੧੫ ਧਾਵੁ ਉਦਸਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਮਾਦ
 ਕਰ ਕੇਨੇ॥ ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰੇ॥ ਤੀਖਲ ਬਲ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਤ
 ਪਿਆਈਐ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਹਾ ਬਿਖਾ ਦੀ ਘਾਤਿ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਪਾਈਐ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਨੀ
 ਦਾਤਿ ਮੁਲਿ ਨਿਖੁਟਈ॥ ਧਾਵੁ ਪੁਰੁਚਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟਈ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
 ਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਗਾਧਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ॥ ੧੭ ਜਿ ਬੇਜਾ ਏਰ ਗਤੁ ਸੁ
 ਥਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ॥ ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈ ਕਹੁ ਨਿਦ ਕਮੁ
 ਏ ਪਾਚਿ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ॥ ੧੮ ਧਾਵਨ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਕਤਹ
 ਰਿ ਸੇਵੀਐ॥ ਛੂਠੇ ਗੰਗੇ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾ ਲਗੁ ਬੇਵੀਐ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਪੇਖਿ ਕਾਰੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿ
 ਆ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਉਬਲਿ ਹਾ ਗੀਤਿ ਨਾ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨਿਆ॥ ੧੯ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗ
 ਵਾਗ ਬਿਕਰਾਪ ਨਾ॥ ਮਹਾਦੂਗੀਧ ਤਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾਛੁ ਹੁਤਨਾ॥ ਠਿਗਤ ਉਗਰ ਬਗੁ ਬਾਰ ਮਹਾਦੂ
 ਰ ਜਾਣਈ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਪੇਖਿ ਕਾਰੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ॥ ੨੦ ਜਿ ਸਕੀ ਪੁਜੈ ਆਉਧ
 ਤਿ ਸੇ ਕਉ ਲੁਧਾਖਈ॥ ਬੈਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾ ਲਉ ਰਾਖਈ॥ ਏਕੇ ਚੇਤਿ ਗਵਾਹ ਕਾ
 ਜਿ ਤੇਰੇ ਆਵਈ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛੁਰਾ ਬਿਬਾਸੁ ਜਾਵਈ॥ ੨੧ ਅਉਖਸੁ ਨਾ
 ਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲੁ ਕਪੀ ਜਈ॥ ਮਿਸਿ ਮਿਸਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ॥ ਜਿ ਸੋ ਪਰਾ
 ਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿ ਸੋ ਹੀ ਪਾਵਣੇ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਉਬਲਿ ਹਾ ਗੀਤਿ ਨਾ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਰਾਵਣੇ॥ ੨੨
 ਵੇਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕ ਠਾਹੇਇਆ॥ ਅਉਖਸ ਅਏਗਾ ਸਿਵਿ ਚਿਅਾ ਪਿਖੋ ਲੇਇਆ॥ ਜੋ
 ਓਨ ਕਰਮ ਸੁਕਰ ਮੋਹੇਇ ਪਸਰਿਆ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨੇ ਤੇ ਬਿਸਰਿਆ॥ ੨੩ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਚਉਬੇਲੇ ਮਹਾ ੫ ਸੰਮਤ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮਕ੍ਰਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟਾ॥ ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁਰ
 ਕਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ॥ ੧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਪਾਚਿ ਹਰਿ ਆਬੀ ਚੁਨਾਈ ਹੋਤਾ॥ ਚਰਨ

ਕਮਲਮਨੁਬੋਧਿਓਬੁਝਨੁਸੁਗਤਿਸੰਜੋਗਾ॥ ੨ ਸਾਗਰਮੇਹਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬ
ਸੁਧਾਰਮਾ॥ ਮੁਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੋਗਨਉਏਕਕਰਿਕਰਮਾ॥ ੩ ਮੁਸਨਮਸਕਰਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਹੀਜੁਅੰਬਰੁਢਾਇ॥ ਬੀਧੇਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਰੁਵਹਰੇਲਪਟਾਇ॥ ੪ ਜਪਤਪਸੰਜ
ਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅਹੁਗਬਾ॥ ਮੁਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਏਉਸਰ
ਬਾ॥ ੫ ਮੁਸਨਮਹਮੁਨਜਾਨਣੀਮਹਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੋਧਿਓਉਗਤਿ
ਮਿਥਬਿਉਹਰਾ॥ ੬ ਘਬੁਦਬੁਜਬਜਾਹੀਐਬਿਛਰਤਪ੍ਰੇਮਾਬਿਹਾਰਾ॥ ਮੁਸਨਤਬਹੀ
ਮੁਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥ ੭ ਜੋਕਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਚੈਚਰਨਚਿਤਵਮਨਮਾ
ਹਿ॥ ਨਾਨਕਬਿਹਰੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨੰਕਤਯੁਜਾਹਿ॥ ੮ ਲਖਪਾਟੀਉਚੈਘਨੇਚੈਚਲਚੀ
ਤਬਿਹਾਰਾ॥ ਨੀਚਕੀਚਨਿਮਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲਾ॥ ੯ ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿ
ਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰਾ॥ ਮੁਸਨਮਗਨਮਹੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਹਰਾ॥ ੧੦ ਮਗ
ਨਭਇਓਪ੍ਰੀਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੁਧਨਸਿਮਰਤਅੰਗਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਸਭੁਏਅਮਹਿਨ
ਨਕਅਧਕਪਤੰਗਾ॥ ੧੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਇ॥

ਸੋਲੋਕਵਾਰਾਤੇਵਧੀਕਮਹਲਾ ੧ ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀਗਹਿਰੀਗੀਰੀਗੀ॥ ਸਬੁ
ਕਿਸੁਹੀਆਕਿਉਕਰੀਨਿਵਲੁਨਜਾਇਬਣੀ॥ ਗਚੁਜਿਥਗਾਗਿਕੁਵਕੀਸਖੀਏਧਉਲ
ਹਰੀ॥ ਸੇਭੀਛਹਦੇਡਿਠੇਮੇਮੁਸਨਗਰਬੁਝਣੀ॥ ੧ ਸੁਲਿਮੁਧੇਹਲਾਖੀਏਗੁੜਵੇਲੁ
ਅਮਹਾ॥ ਪਹਿਲਾਵਸਤੁਸਿਵਾਲਿਕੈਤਕੀਚੈਵਪਹਾਉਹੀਦਿਚੈਦੁਰਜਨਮਿਤੁਕੁੰ
ਜੈਕਹਾ॥ ਜਿਤੁਦੇਹੀਸਜਲਮਿਥਨਿਯੁਮੁਧੇਵੀਚਹਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਈਜੈਸਜਲਾਐਸਾਹਸ
ਲੁਸਾਹਾਤਿਸਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਚਣੀ॥ ਜਿਦਿਸੈਚਲਲਹਾ॥ ਨਾਨਕਾਜਿਨੀਇਵਕਰਿਬੁ
ਏਆਤਿਨਵਿਟਹੁਕਰਬਾਣਾ॥ ੨ ਜੇਤੂਤਹੁਪਾਲਿਤਹੁਪੁਛੁਤਿਕੁਨਕਲਾ॥ ਤਹੁਖਰੇ
ਸੁਜਾਣਵੇਵਾਏਨੀਕਮਰੀ॥ ੩ ਫੁਡਫੁਡਖਕੁਠਹਾਕੁਠਹਿਵਹਨਿਲਖੇਸਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਉਅਲਾਇਬੇਕੁਰਬਲਿਨਹਿਕੁਠੀ॥ ੪ ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੈਸੀਰੇਈ॥ ਸਾਥਕਮਿ
ਤੁਨਹਿਓਕੋਈ॥ ਭਾਈਬਧੀਹੇਤੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਦੁਨੀਆਕਾਗਲਿਈਨੁਗਵਾਇਆ॥
੫ ਹੋਰੈਕਹਿਕੈਓਹਿਕਹੇਨੀ॥ ਗਲਾਪਿਟਨਿਸਿਹੁਖੇਹੇਨੀ॥ ਧਾਉਲੈਨੀਅਰੁਕਗਨਿਸਮਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਰੇਜਾਇ॥ ੬ ਹੇਮਨਡੀਗਿਨਡੇਲੀਐਧੰਧੈਮਾਗਿਧਾਉਂਦੀ॥
ਪਾਢੇਬਾਪੁਡਗਵੇਲੁਆਗੈਅਗਨਿਤਲਉ॥ ਸਹਸੈਜੀਅਹਪਰਿਹਰਿਓਮਕਉਅਵ

ਮੁਤੁਰੈ ਥੋਮੇ ਲਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਆਖਿ ਕਰਾ। ਬੀਤ ਕੀ ਸੇਵੀ ਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚੁਟੁ ਅਪਾਰਾ। ਸੀਤਾ
 ਲੋਗਇ ਆਵਹਿ ਸੋ ਲਫੁ ਮਲੁ ਮੁਥਿ ਸਹਾਪਿ। ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰ ਲਹੁ ਕਰਿ ਵੇਖੋ ਬਾਪਿ ਉ
 ਥਾਪਿ। ੨੪॥ ਮਨ ਮਾਰਿ ਤੁਰੈ ਰਾਸ ਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਫੁ ਮਲੁ ਜੋਗੁ। ਹਲਵੈ ਤਰੁ ਆਗਾਸਿ ਆਆ
 ਇਆ ਕਰਿ ਸੋ ਜੋਗੁ। ਰੁਖਾ ਦੇ ਤੁਨ ਸਮੁਤੀ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕੀਏ ਕਾਮਾ। ਨਾਨਕ ਵੇਪਰ ਵਪੁ ਸੇ
 ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮਾ। ੨੫॥ ਯੋਗ ਸਹੁ ਜਹਰ ਕਹੁ ਸਵਾਪਹੁ। ੨੬॥ ਮਃ ੩ ਯੋਗ
 ਸਹੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਹਾ ਸਿਫਤੀ ਦਾਪਹੁ। ੨੭॥ ਮਃ ੩ ਉਦੇ ਸਚੇ ਕਿ ਅਸੀ ਸਾਨੀ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ
 ਅੰਨੀ। ਅਦੋ ਸੀ ਅਪਰੇ ਹੀ ਵੁਠੈ ਕੁੜੀ ਰਨੀ ਧੰਮੀ। ਸਤੀ ਰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਰੇ ਵਨਿ ਕੁੜੀ
 ਕੰਮੀ। ਜੇ ਲੇਵੈ ਵੇਵੈ ਨਹੀ ਖਟੈ ਮਸਹੀ। ੨੮॥ ਪਬਰਤੁ ਹਰੀ ਅਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੀਨੀ
 ਕੈਦੋ ਸਕੈ ਸਾਕਿ ਚਿਕਾਸੀ ਹਈ ਆਦੇਹੀ ਨਾਨਕ ਮੇਤਨਿ ਭੰਗੁ। ਜਾਲ ਪਾਲੀ ਨਾਹ ਜੈ ਸੇਤੀ
 ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ। ਜੇ ਤੁਰਿਓ ਤਨੁ ਪਰੁ ਫੁਕੈ ਚੜੈ ਚਵਗ ਲਿਵਨੁ। ੨੯॥ ਗਜਿ ਨੋ ਕਈ ਜੀਵਿ ਆਪੁ
 ਚਿਨ ਚਲਿ ਅਕੇਇ। ਗਿਆਨੀ ਜਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ
 ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐਵਿ ਦੁਪੁਛਿ ਆਜੀ ਬੈਯਾਇ। ੩੦॥ ਏਸੁ
 ਨਦੇ ਅਹੁ ਗਈ ਨੇ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਬੁ ਛਾਹੈ। ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਲੇਹੀ ਅਤਾ ਅਨੈ ਪਵਣਾ ਖਤੀ ਏਆ
 ੩੧॥ ਪੁਰੇ ਕਾ ਕੀ ਅਸਭ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾ ਪਟਿ ਵਸਿ ਧਿਛੁ ਨਹੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੁ
 ਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ। ੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲਕੈ ਥੀ ਕਵਕਾ ਅਲਚਾਰੀ ਕਾ ਸਾਨੁ। ਛਿਕੈ ਛਿਟਕੈ ਕੁ
 ਬਦੀ ਅਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕਾ ਇਕੁ ਨ ਭਾਹੈ ਰਿਬੁ ਸੀਮਿ
 ਬੀਆ ਬੁਕਰੇ ਤੇਤੁ ਗਿਆਨੁ। ੩੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਾ ੩ ਮਾਥੈ ਜੋ ਸੁਗਿਲਿਖਿ ਆਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਲਿਖਿ ਅਸੇ
 ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸਨੇ ਨਦ ਹੋਇ। ੧ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਕੁ ਕੂੜੈ ਲਾਸ ਚਿਲਾਗਿ। ਧੰਧਾ ਮਾ
 ਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ। ਜਿਨ ਵੇਸਿਨ ਤੁਸਕੀ ਮਾਇਆ ਛੋਰਾਗਿ। ਮਨ ਮੁਖ ਬੀਨਿ
 ਚਲਾਈ ਅਹਿਨਾ ਮਿਸਰੀ ਵਗਿ ਸਗਿ। ਆਪਿ ਰੁਖਾ ਏਰੁ ਥੀ ਐ ਆਪੇ ਮੇਸਿ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀ ਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਇ। ੨॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਲਈ ਸਚਾ ਸਾਖੀ। ਨਾਨਕ ਸ
 ਚ ਏਕੁ ਦੁਬੀਭਾ ਪਰਹਿ ਆਹਿ। ੩ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹੇ ਮੇਠਿ ਰਭਿ ਰੂਤੁ ਪਸਾਚੈ ਸੇਇ। ਜਹੇ
 ਖਤੁ ਏਕੁ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਗਟੈ ਹੋਇ। ੪॥ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰੁ ਲੁਖਾਇ ਪੈ ਜੇ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਕੋਇ। ਗੁਰ

ਈ॥ ਜੋ ਬਹੁ ਜਾਣਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਹੁ ਪੁਰੈ ਮਹਿ ਜਾਈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਮੇਰੇ ਰੂਪੈ ਅਤਿ
 ਬੇਲੀ ਕਨ ਸਖਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਉਵੇ ਸੇ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵੇ ਵਡ
 ਰਾਗੀ ਜਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੧੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਦੁ ਮੁਹਿ ॥
 ਅਤ ਮਗੁ ਮਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਚਉ ਮੈ ਅਤ ਰਿ ਮੈ ਖੁਰੈ ਸਬ ਦਿਨ ਕਛਹਿ ਸੇ
 ਇ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇ ਮੈ ਲਿਖਾ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦ ਚ ਖੁਖਾਇ॥ ੧੬ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਬੇਲੇ ਅਮੁਖੇ
 ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਵਾਸੁ॥ ਬਾਲੀ ਸੁਗਤਿ ਬੁਝਨੀ ਸਬ ਦਿਨ ਕਹਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਓਨ ਅਪ
 ਲੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਹਹਿ ਵਿਸਾਸੁ॥ ਗਿਆਨੀ ਅਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਪੈ ਨ
 ਤਹ ਰਿਖਿ ਵਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਅਕੀਰਖ ਦਾ ਚਉ ਸਦ ਬਖਿਹਾਰੀ ਤਸੁ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਕ ਦਾਸੁ॥ ੧੭ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਆਨੁ ਸਗੁ ਪੁਰੈ ਜਗੁ ਘੇ
 ਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਕਮਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੈ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਤਸ ਬਦੁ ਮੁਖ ਪਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁ
 ਗ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਪਾਇਆ ਬਿ
 ਖੁ ਚਉ ਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨ
 ਕੁ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਣੁ ਤਿਨੋ ਜੋ ਚਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਗੈ ਵੇਰੈ ਨਿਤ
 ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਲਿਖਾਇ॥ ਨਿਗੈ ਵੇਰੈ ਨਾ ਲਿਖੈ ਹਰ ਚਾਇਦਾ ਅਪਣੇ ਘਰਿ ਚੁਕੀ ਲਾਇ॥ ਅਤ
 ਨਿਕੁ ਪੁ ਅੰਕੁ ਪੁਰੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਕੁ ਕੁ ਬੇਲਿ ਨਿਤ ਕਉ ਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ
 ਦੂਜੈ ਰਾਇ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰ ਗਇ ਕਰ ਮਦੇ ਠਿਕਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਬੇਸੁਆ
 ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਮੁਤਿ ਸੁਜਾਇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪੁ ਖੁਆਇ॥ ਹਰਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਅਨੁ ਜਨ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਖਿਹਾਰੈ
 ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਗੇ ਪਾਇ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇ ਜਮੁ ਪਰਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
 ਨੁ ਨ ਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ੨੦ ॥ ਚਿਤਾ ਧਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਮ ਨਿਭਾਇਆ
 ਅਨੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਮੈ ਸਾਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦਾ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਗ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਭੇ
 ਟਿਅ ਗੁਰ ਗੋਇੰਦੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ੨੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਥਾ ਮਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਹ ਸਾਗਿ॥
 ਮੈ ਬੈਠੈ ਮਨੀ ਅਨਿਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਧਾ ਪਦੇ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਦਰ
 ਬਾਰਿ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰਿ॥ ਜਮ ਕਾ ਚੁਨੈ ਤਿਨ ਆਵਈਆ

ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਸਰਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹਮਸੁਰਾਇ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੋਬੋਧਿਬੈਵਡਰਾ
 ਗੀਚੜੈਤੇਰਉਜਲਿਪਾਰਿਲਘਾਇ॥ ੩੦ ਬਨੁਸਤਿਗੁਰਦਤੋਕਨਹੀਜੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇ
 ਇਆਧੁਰਾ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਉਮਨਿਵਸੈਸਦਾਹੈਉਰਿਧਾਗਿ। ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਤਪਤਿਰੋਇ
 ਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਗਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ ੩੧ ਬਿਨੁ
 ਸਬਦੇਜਗਤੁਬਗਲਿਅਕਹਲਾਕਛੂਨਜਾਇ। ਹਰਿਰੇਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਹਰੇਲਿਵਲਾ
 ਇ। ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਰਕਿਛੂਜਾਲਦਾਜਿਨਹਖੀਬਲਤਬਲਾਇ॥ ੩੨ ਹੋਮਜਗਸ
 ਭਿਤੀਰਥਾਪੜਪੀਡਿਤਬਕੇਪੁਰਾਣਾ। ਬਿਖੁਮਾਇਐਮੇਹਨਮਿਟਈਵਿਚਿਹਉਮੈਆਵ
 ਲੁਜਾਣਾ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਥੁਉਤਹੀਹਰਿਜਪਿਆਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ। ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਪੁ
 ਰੁਸੇਵਿਆਜਨਨਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੩੩ ਮਾਇਐਮੇਹੁਬਹੁਚਿਤਵਦੇਬਹੁਆਸਾ
 ਲੋਭਵਿਕਰਾ। ਮਨਮੁਖਿਅਸਾਬਿਹਨਬੀਐਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਖਿਨਵਾਗ। ਵਡਭਾਗੁਹੋ
 ਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਰਾ। ਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਨਕਸਬ
 ਦੁਵੀਚਰਾ॥ ੩੪ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਥੀਪਿਆਗੁ। ਜਨਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਗੁਰਕੈਰੋਤਿਪਿਆਗਿ॥ ੩੫ ਲੋਕੀਕਵੇਸਾਹੁਨਕੀਜੇਜੇਕਾਪਾਰਿਵ
 ਸਾਇ। ਅਤਿਕਾਇਤਿਬੇਸੂਹੈਜਿਥੈਯਸੁਨਪਾਇ। ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਸੰਗੁਕਰੇਮੁਹਿਕਾ
 ਲਾਖਦਾਗੁਲਗਾਇ। ਮੁਹਕਾਯੋਤਿਨੋਲੋਭੀਅਜਿਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇ। ਸਤਸੰਗਤਿਹ
 ਰਿਮੋਲਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਜਨਮਮਗਨਕੀਮਥੁਉਤੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
 ਗੁਨਗਾਇ॥ ੩੬ ਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸੁਮੇਲਨਜਾਇ। ਜੀਉਪਿਰੁਸਰੁ
 ਤਿਸਦਾਪੁਤਿਪਾਥਕਰੇਹਰਿਗਾਇ। ਚੁਗਲਨਿੰਦਕਰੁਖੇਹੁਲਿਖੁਏਏਨਹਸੁਨਕਥਾਉਪਾ
 ਇ। ਬਹਰਿਪਾਖੰਡਸਰੁਕਰਮਕਰਹਿਮਨਿਰਿਹੈਕਪਟਕਮਾਇ। ਖੇਤਿਸਗੀਰਿਜੇਬੀ
 ਜੀਐਸੇਅਤਿਖੋਲਿਆਇ। ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੋਨਤੀਹਰਿਭਵੈਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ ੩੭
 ਮਨਅਵਲਾਜਲੁਨਸੁਣਈਨਾਸੁਣੈਦਰਬਾਹੁ। ਮਾਇਐਮੇਰਿਪਲੋਟਿਆਅੰਤਰਿਆਗਿ
 ਅਨੁਗੁਬਾਹੁ। ਤਬਨਹੁਸੁਤਾਜਾਗਿਆਸਿਹੁਡੰਡੁਲਗਾਬਹੁਕੁਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਕਰਾਉਪਾਰਿਹ
 ਰਿਚੇਤਿਆਸੇਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਹੁ। ਨਾਨਕਆਪਿਓਰਿਉਧਰੇਸਰੁਕਟਬਤੋਪਰਵਾਗ।
 ੩੮ ਸਬਦਿਮਰੈਸੇਮੁਆਜਾਪੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਈਹਰਿਗਸਿਧਾਪੇ। ਹਰਿਦਰਗਹਿਗੁਰਸਬ
 ਦਿਸਿਧਾਪੇ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਆਰੈਸਕੁਕੇਇ। ਮਨਮੁਖਮੁਆਪੁਨਾਜਨਮੁਖਾਇ। ਹਰਿਨ

ਮੁਨਚੇਤਰਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੋਹੈ। ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੈ। ੮੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨ ਹੀ
ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸੁਗਤਿਗਿਆਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿਗੁਨ ਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੁ। ਓਇ ਸਦਾ
ਅਨੰਦ ਬਿਬਕ ਕਰਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ। ਤਿਨ ਨ ਦਰਿ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਰੁ ਆਤਮ
ਹਮੁ ਪਛਾਨੁ। ੯੦॥ ਮਨਮੁਖ ਬਾਝੁ ਬਿਗਧਿ ਸਮਾਨਿ ਜੋ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸੁਗਤਿ ਨ ਹੀ। ਵਿ
ਚਿਤ ਉਠੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਗਾਇਕੇ ਜੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਢੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ
ਦਿ ਸੁਭਾਇ। ਓਨੇ ਮੇਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਇ। ਮਨਮੁਖ ਚੂਠਿ ਨ ਉਤ
ਰੈ ਜੇ ਸਉਧੇ ਵਲ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਮੇਲਿ ਅਨੁਗੁਰ ਕੇ ਅਕਿ ਸਮਾਇ। ੯੧॥ ਬੁਰਾ ਕਰੇ
ਸੁਕੇ ਹਾਸਿ ਭੁਏ। ਆਪਣੇ ਹੋਰਿ ਆਪ ਹੀ ਦੁਏ। ਮਨਮੁਖ ਕਮਲਾਗ ਤੈਲੁ ਭੁਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ
ਤਿਸੁ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਭੁਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਾ ਸਿਉ ਭੁਏ। ੯੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਤਸੇ ਵਿ
ਚਿ ਸਬਾਦਿ ਨ ਕੀਤੇ ਵੀ ਚਹੁ। ਓਇ ਮਲੁ ਸਚੁ ਨਿਨ ਆਖੀ ਅਨਿਪ ਸੁਢੇ ਗਵਾਹ। ਓਨ ਅ
ਤਰਿਗਿਆਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਹੁ। ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਰਮ ਹਿ ਮਹਿ ਜੀ ਮਹਿ
ਵਾਰੇ ਵਾਹ। ਜੀਵਦਿ ਓਨ ਮਿਲੇ ਸੁਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਉਹ ਧਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੋ ਹਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਦਰ ਬਾਰਿ। ੯੩॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਧਿਐ। ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਨਾਇ। ਗੁਰ
ਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰ ਜਾਇ। ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਵਸਤੁ ਅਨ ਕਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿਨ
ਮੁਸਮਾਇ। ਧਨੁ ਭੁਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਧਾ ਹਰਿ ਰਾਇ। ਵਡੁ ਰਾਗੀ ਗੜ
ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿ ਆਹਰਿ ਹਰੇ ਪਾਇਆ ਨਾਇ। ੯੪॥ ਮਨਮੁਖ ਦਹਦਿ ਸਿਠਿ ਹਿਰੇ
ਅਤਿ ਤਿਸਨ ਖੋਲ੍ਹੇ ਵਿਕਾਗ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਣੀ ਮਹਿ ਜੀ ਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਹ। ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨ ਤਾਜਿ ਵਿਕਾਗ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨਨਾ
ਨਕ ਸਬ ਦੁਖੀ ਚਾਗਿ। ੯੫॥ ਧਨਾ ਸਹੀਸਨ ਵੰਤੀ ਜਾਣੀ ਐਰਾਈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਧੇ ਜੀ ਅਸਉਰਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਠਿਹਾਉ। ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਤਹ ਬੈਸ
ਰਾਈ ਜਹ ਕੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ। ਏਵਹੁ ਧਨੁ ਹੋਰੇ ਨਹੀ ਰਾਈ ਜੇ ਵਡੁ ਸਚਾਨਉ। ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ
ਗੁਣ ਵਡਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੀਗਿ ਹਾਉ। ਪੈਨ ਲਗੁ ਲਚੀ ਗਿਆਈ ਆਰਾਈ ਆਪਣੀ ਪ
ਤਿ ਕੇ ਸਾਦਾ ਆਪ ਬਾਇ। ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਅਸਾ ਧਾਰੀ ਐਰਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਾਇ ਜਾਇ। ਸਤਿ
ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਆਵਡੀ ਆਈ ਆਰਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਇ। ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਨਾ
ਣੀ ਰਾਈ ਦੂਜੇ ਰਾਇ ਠਿਹਾਇ। ਸੰਗਤਿ ਚੰਦੀ ਨਾ ਮਿਲੈ ਰਾਈ ਬੈਸਲਿ ਮਿਲੈ ਨ ਬਾਉ। ਨਾਨ

ਕਹੁਕਮੁਤਿਨਾਮਨਾਇਸੀਭਾਈਜਿਨਾਧੁਰੇਕਮਾਇਆਨਉ।ਤਿਨਵਿਟਉਹਉਵਾਰਿਆ
 ਰਾਈਤਿਨਕਉਸਦਬਾਇਹੋਜਾਉ॥੪੬ ਸੇਦਾਤੀਸਮਾਸਚੀਆਜਿਗੁਰਚਰਨੀ
 ਲਗੀਨਿ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਨਿਗੁਰੁਆਪਣਾਅਨਦਿਨੁਅਨਦਿਹਰੀਨਿ॥ਨਾਨਕਸੇਮੁਹਸੇ
 ਹਲੇਸਚੈਦਹਿਦਿਸੀਨਿ॥੪੭ ਮੁਖਸਚੇਸਚੁਦਾਤੀਆਸਚੁਬੋਲਹਿਸਚੁਕਮਾਰਿ॥
 ਸਚਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਸਮਾਰਿ॥ਸਚੀਗਸੀਸਚੁਪਨੁਉਤਮਪਦਵੀ
 ਪਾਰਿ॥ਸਚੁਲੁਖਹਿਸਚੁਮਨਿਐਨਿਸਚੀਕਰਕਮਾਰਿ॥ਸਚੀਦਗਹਬੋਲਣਾਸਚੇਮਾ
 ਹਿਸਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਸਾਚੁਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਰੁਏਜਾਰਿ॥੪੮ ਬਾਬੀ
 ਹਾਪਿਉਪਿਉਕੋਰੇਜਲਨਿਧਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮਿਲੇਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਸਕਿਦੁ
 ਖਨਿਵਾਰਲਾਹੁ॥ਤਿਸਚਕੈਸਹਜੁਉਪਜੈਚੁਕੈਕੁਕਪੁਕਗ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਤਿਹੋਇ
 ਨਾਮੁਰਖੁਉਰਿਧਾਰਿ॥੪੯ ਬਾਬੀਹਾਤੁਸਚੁਚਉਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਬੋਲਿਆਤੇਹਾ
 ਥਾਇਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਅਲਾਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈਮਨਿਲੋਰਜਾਇ॥ਚਰੇਰੁ
 ਰਾਤੁਕਿਵਸਦਾਬੁਦਪਵੈਸਹਜੁਸੁਰਾਇ॥ਜਲਹੀਤੇਸਚਉਪਜੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾ
 ਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਲੁਜਿਨਿਪੀਆਤਿਸੁਰੁਖਨਲਗੈਆਇ॥੫੦ ਬਾਬੀਹਾਤੁਸਹਜਿਬੋ
 ਲਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਰਾਇ॥ਸਚਕਿਛੁਤੇਰੈਨਾਇਹੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਆਪੁਪ
 ਛਾਲਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਤਿਮਿਤਿਮਿਅਮਿਤੁਵਸਦਾਤਿਸਨਾਤੁ
 ਖਸਕੁਜਾਇ॥ਕੁਕਪੁਕਗਨੇਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸਨਿਸੋਹਗਲੀ
 ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੫੧ ਧੁਗੁਖਸਮਿਭੇਜਿਆਸਚੈਹੁਕਮਿਪਠਾਇ॥ਇੰਦੁਵਸੈਦ
 ਇਅਥਹਿਗੁਤੀਛਹਬਰਲਾਇ॥ਬਾਬੀਹੇਤਨਿਸੁਖੁਹੋਇਜਤਤੁਬੁਦਮੁਹਿਪਾਇ॥ਅਨੁ
 ਸਨੁਬਹੁਤਉਪਜੈਸਹਤੀਸੋਭਾਪਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਲਿਕੁਰਗਤਿਕੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾ
 ਇ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਾਸਿਥਏਕਹਿਕਿਰਪਾਕੋਰੇਜਾਇ॥ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੁਕਾਮਲੀਸਚੈ
 ਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਭੈਕਸਹਜਸੀਗਾਰੁਕਹੁਸਚਿਹਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਮਨਿਵ
 ਸੋਹਹਿਦਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੫੨ ਬਾਬੀਹਾਸਗਲੀਸਹਤੀਜੋਠਿਹਰਿਉਡਿਚੜਹਿਆ
 ਕਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲੁਪਾਈਐਚੁਕੈਕੁਖਪਿਆਸਾ॥ਜੀਉਪਿਤੁਸਕੁਤਿਸਕਾ
 ਸਕੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਪਾਸਿ॥ਵਿਲੁਬੋਲਿਆਸਕੁਕਿਛੁਜਲਣਾਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਗਦਾਸਿ॥
 ਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿਏਕੋਵਰਤਦਾਸਬਦਿਕੋਰੇਪਗਾਸੁ॥੫੩ ਨਾਨਕਤਿਸੇਬਸੀਤੁਹੋਜਿਸ

ਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਇ।ਹਰਿਵੁਠਾਮਨੁਤਨੁਸਕੁਪਠਕੈਸਕੁਜਗੁਹੀਆਵਸੁਹਇ॥੫੪॥
 ਸਬਦੇਸਦਾਬਸੀਤੁਹੈਜਿਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਅਹੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆ
 ਸਕੁਕੋਇ॥੫੫॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੀਤੁਹੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਮਨਿਸੇਇ।ਹਰਿਵੁਠੈ
 ਮਨੁਤਨੁਪਠਕੈਸਕੁਜਗੁਹਰਿਅਹੋਇ॥੫੬॥ ਵਡਕੈਣਾਲਿਝਝੁਰੁਥੈਨਵੜਾਥਈ
 ਐਕਿਸੁ।ਨਉਲਈਐਪਰਮੇਸਰੈਭਨਲਘੜਲਸਮਰਸੁ॥੫੭॥ ਯਹਟਰੀਤੂੰਤੂੰਕਹ
 ਬੋਲਹਿਕਸੀਬਾਲਿ।ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਦੁਹਿਐਕਿਆਉਚੀਕਹਹਿਪੁਕਾਗਜਿਨਿਜਗ
 ਤੁਓਪਾਇਹਰਿਗੁਕੀਆਤਿਸੇਵਿਟੁਰੁਬਾਲੁ।ਆਪੁਛੋਰਹਿਤਸਹੁਮਿਲੈਸਚਾਏਉ
 ਵੀਚਗੁ।ਹਉਮੈਠਿਕੋਬੋਲਣਬੁਝਿਨਸਕਕਾਗ।ਵਲੁੜਿਲੁੜਿਕਵਲੁਤੁਝੈਪਿਆਇ
 ਦਾਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵੇਹਲਾ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਹਿਕਹਿਬੋਕੇਵੀਚਗ।ਨਦ
 ਹਿਕਹਿਜੇਆਪਲੀਤਾਆਪੇਲੈਹਿਸਵਾਗਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਪਿਆਇਆਆ
 ਏਸੇਪਰਵਾਲੁ॥੫੮॥ ਜੋਗੁਨਭਗਵੀਕਪੜੀਜੋਗੁਨਮੇਲੈਵੇਸਿ॥ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆ
 ਜੋਗੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿ॥੫੯॥ ਚਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬੇਦਪੜਹਿਜੁਗ
 ਚਾਗਿ।ਨਾਨਕਸਾਚਭੇਟੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗ॥੬੦॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਵਰ
 ਤੈਖਸਸਕਾਮਾਤਿਕਵੀਠਿਹਰਿਚਲਾਚੇਤਾ।ਮਨਮੁਖਾਸਿਉਕਹਹਿਦੇਸਤੀਸੁਖੁਕਿਪੁਛ
 ਹਿਮਿਤਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਕਹਿਦੇਸਤੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲਾਇਚੇਤਾ।ਜੰਮਲਮਰਲਕਾ
 ਮੁਲੁਕਟੀਐਤਸੁਖੁਹੋਵੀਮਿਤਾ॥੬੧॥ ਕੁਥਿਆਆਪਿਸਮਣਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਹਿਕ
 ਹੇ॥ਨਾਨਕਨਦਭੀਬਾਹੀਬਾਹੀਕਹਣਪਥਾਕੇਗੇ॥੬੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਭਕਮਹਲਾ ੪ ਵਡਭਗੀਅਸੋਹਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਗ
ਇ॥ ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਾਸੀਆਨਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੧ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਰੇ
ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਸੋਇ॥ ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਖੁਓਤਰੈਤਨੁਮਨੁਸੀਤਥੁਹਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖੁਰੇਜਿਸਨੇਸਮਾਤੁਸਕੋਕਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਨਿਰੋਏਰੇਜਿਸੁ
ਨਿਦਾਉਸਤਤਿਤੁਲਿਹਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਸੁਜਾਣੁਯੋਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾ
ਹੁ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਨਿਰੰਕਰੁਰੇਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਹੁ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੈਜਿਸ
ਚੁਦਿਕਾਏਸੋਇ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਤੇਨਮੁਪਰਾਪਤਿਹਇ॥ ੨॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਸਾਦਸੋਰਿਯਾਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਗੋਵੰਦੁ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਮੁਸਲਾਹਣਹਰਿਜਪਿਆ
ਮਾਨਿਆਨੰਦੁ॥ ਵਡਭਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆ
ਬਹੁਕਿਨਮਨਿਤਨਿਕੰਗੁ॥ ੩ ਮੁਖਿਗੀਆਸਿਉਨੇਹੁਕਿਉਸਜਣੀਅਲਹਿਪਿਆਰਿਆ
ਹਉਛੁਛੇਦੀਤਿਨਸਜਣਸਚਿਸਵਾਰਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮਿਤੁਰੇਜੇਮਿਲੈਤਇਹੁਮਨੁ
ਵਾਰਿਆ॥ ਵੇਦਾਮੁਖਿਪੁਰਦਸਿਹਰਿਸਜਣੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ ਨਨਕਹਉਪਿਰੁਕਾਈਆ
ਪਣਸਤਿਗੁਰਨਾਇਦੇਖਾਇਆ॥ ੪ ਹਉਖੜੀਨਿਹਾਈਪਸੁਮਤੁਮੁਸਜਣੁਆਵੇ
ਕੇਆਦਿਮਿਲਾਵੇਅਜੁਮੇਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੇ॥ ਹਉਜੀਉਕਗੀਤਿਸੁਵਿਟੁਚਉਖ
ਨੀਐਜੇਮੇਪਿਰੀਦਿਖਾਵੇ॥ ਨਨਕਹਰਿਹੋਇਦਇਆਥੁਤਗੁਰਪੁਰਾਮੇਲਾਵੇ॥ ੫॥
ਅੰਤਰਿਜੋਹਉਮੇਤਨਿਮਾਇਆਕੁੜੀਆਵੇਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਟੁਰਮਾਇਆਮੀਨਿ
ਨਸਕੀਦੁਤਹੁਤਰਿਆਜਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਸਿਚਏਸਤਿਗੁਰਭਇ॥ ਸਤ
ਗੁਰਕਾਟੁਰਸਨੁਸਫਲੁਪੈਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਮਨਿਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗ
ਉਪਾਇ॥ ਨਨਕਤਕਾਦਸੁਰੇਜਿਅਨਦਿਨੁਰੇਖਿਵਯਾਇ॥ ੬ ਜਿਨਪਿਰੀਮਿਆਹੁਬਿਰੁ
ਦਹਸਨਕਿਉਤਿਪਤੀਐ॥ ਨਨਕਮਿਥੈਸੁਕਾਇਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਹਸੀਐ॥ ੭ ਜਿਨਪਿ

॥

॥

ਤਿਗੁਰਕਾਵਰਸੁਦੇਖੈਸਭਆਇਆਮਨੀਐਸਤਿਗੁਰਪਰਮਬੀਚਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨ
 ਰੁਖਸਭਜਾਇਆਉਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਜੇਪ੍ਰਭੁਸਚਾਦੇਇਮਿਲਾਇਆਨਾ
 ਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੇਗੁਰਚਰਣੀਲਗੈਆਇਆ॥ ੨੦ ਜਿਨਾਪਿਰੀਆਸਉਨੇਜੁਸੇ
 ਸਜਣੇਮੇਨਾਇਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਉਛਿਰਾਭੀਹਿਦੈਰਖਸਮਾਇਆ॥ ੨੧ ਜਿਨਾਇਕਮਨਿ
 ਇਕਾਚਿਤਿਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਯਾਇਤਿਨਕੀਦਖੁਰੁਖਹਉਮੈਵਡੋਗੇਗੁਰ
 ਇਆਨਿਰੋਦਖਭਏਲਿਵਯਾਇਆਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣਉਚਗਹਿਗੁਣਮਾਰਿਵਸੇਸਮਾਇਆ
 ਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇਆ॥ ੨੨ ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮੇਰੁਪੈ
 ਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਹੁਗੁਰੁਕਮਾਵੈਕੁਤੁਸੀਘਰੈਕੁਤੁਕਰੈਆਹੁਗੁਰਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁ
 ਸਚਿਅਰਹਿਅੰਤਿਹੋਇਸਰੁਫੁਗੁਰਾਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਿਹੋਲੋਕੁਵਿ
 ਕਾਗੁਨਾਨਕ੍ਰਮੁਖਿਜਿਕਮਾਵੈਸੁਭਾਇਨਪਵੈਦਗਹੋਇਖੁਆਹੁ॥ ੨੩ ਸਭਨਾਗਾ
 ਵਿਚੋਸੇਰੁਖਭਾਈਜਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇਆਗੁਰਨਾਦੁਸਰੁਸਚੁਰੈਕੀਮਤਿਕਹੀਨ
 ਜਾਇਆਗੈਨਦੈਬਾਹਰਾਇਨੀਪੁਕਮੁਨਬੁਝਿਐਆਜਾਇਆਨਾਨਕਹੁਕੇਮੇਬੁਝੈਤਿਨਾਗਾ
 ਸਿਉਹੋਇਸਤਿਗੁਰੇਤੇਸੇਈਪਾਇਆਸਰਕਿਫੁਤਿਸਤੈਹੋਇਆਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾਇਆ॥
 ੨੪ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰੈਅਮ੍ਰਿਤੁਕਰੈਕਯਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਨਿਗਮੋਲੋਨਿ
 ਹਮਲਨਾਮੁਧਿਆਇਆਅਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੇਮਨਿਆਇਆਹਿਰਦੈਕਮ
 ਖੁਪਗਾਸਿਆਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਕਉਮੇਲਿਓਨੁਜਿਨਪੁ
 ਰਿਮਸਤਕਿਰਾਗੁਲਿਖਾਇਆ॥ ੨੫ ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਅਗਿਰੈਮਨਮੁਖਭੁਖਨਜਾਇਆ
 ਮੇਰੁਕਟਬੁਸਰੁਕੁਰੁਪੈਕੁਕਿਰਹਿਆਲਪਟਾਇਆਅਨਦਿਨੁਚੈਤਾਚੈਤਵੈਚੈਤਾਬਾ
 ਧਾਜਾਇਆਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇਆਗੁਰਸਰਣਈਉਬਰੇਨਾਨ
 ਕਲਏਫੁਡਾਇਆ॥ ੨੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹਰਿਧਿਆਇਦਾਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਭਾਇਆ
 ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਦੇਹਿਮੇਲੇਗੁਰਮੇਲਾਇਆਇਹੁਕਉਜਲੁਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁਰੈਗੁਰ
 ਬੋਧਿਬੁਨਾਮਿਤਰਾਇਆਗੁਰਸਿਖੀਭਲਾਮਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਾਰਿਥਪਾਇਆਗੁਰਸਿਖਕੀ
 ਹਰਿਸੁਕਿਦੇਹਿਹਮਪਾਪੀਕੀਗਤਿਪਾਰਿਯਹਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਿਖਿਆਗੁਰਨਾ
 ਨਕਮਿਲਿਆਆਇਆਜਮਕੰਕਰੁਮਾਗਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁਹਰਿਦਗਹਲਏਫੁਡਾਇਆਗੁ
 ਰਸਿਖਾਨੋਸਾਬਾਸਿਰੈਹਰਿਤੁਠਾਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੨੭॥ ੧੨੨॥

ਸੋਲ੍ਹਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਵ ਤਸਾਈ॥ ਏਕਿ ਬੁ
 ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ਆਕਾਈ॥ ੧ ਧਲੀ ਵਿਹੁ ਲਪਟਪਟ ਬ
 ਹਰਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ॥ ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਖੁਡੰਦੜੀ ਮੇਰੀ ਨ ਕਤੇ ਸਹਨਾਲੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬ
 ਦਿ ਅਗਾਧੀ ਐਨਾ ਮਿਗੀ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈ ਆਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਹੁ ਇਰਾਗੁ॥
 ੩ ਜਾਮੁ ਇਕੁ ਤਖਤ ਉਜੀਤੀ ਪਿਨ ਲੇਦਹਿ ਕਿਤ ਕੇ॥ ਬਾਮੁ ਲੁਬਿਧ ਬਾਗੁ ਇਓ ਜਨਮੁ
 ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੇਵਿ ਸਰੇ॥ ੪॥ ਸੋਹਣਿ ਸੋਹ ਸੁਪੀ ਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਠੀਕ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾ
 ਮ ਗੁਨ ਗਾਈ ਅਹਿ ਦਗ ਚਨਿ ਹਮਲੋ ਸੇਇ॥ ੫ ਜੇ ਪ੍ਰਤਿ ਰੋਖ ਆਪਿ ਤਿਨੋ ਕੇ ਇਨ ਮਾਰ
 ਈ॥ ਅੰਦਰਿ ਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਹਈ॥ ਏਕਾ ਦੇਕ ਅਗੀ ਮਮਨਿ ਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਈ ॥
 ਲਗਾਹੁ ਅਪਾਰੋ ਕੇ ਨ ਉਤਰਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਹਈ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਿਏ ਉਹ ਹਰੀ॥ ੬ ਕਰੇ ਸੁਚੰਗਾ ਆਨਿ ਦੁਪੀ ਗਲਤ ਯਾਰਿ॥ ਅਪਲੀ ਨਦ
 ਹਿਨਿ ਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚੁ ਰਹੁ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿ
 ਖਿ ਆਲੇ ਖੁਸੇਈ ਸਕ ਕਮਾਇ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦੇਵ ਸਿੰਧੂ ਜੀਨਾ ਹਿਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ
 ਅਨੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਨਿ ਰਜਾਇ॥ ੭ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਸਿਮਰਿ ਆਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧ ਲਾਕਾ ਰਜੁ ਆਵੈ ਹਾਸਿ॥ ੮ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਕਹੇ ਹਏ ਹਾਇ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਜਿਉ ਮਥਨਿ ਮਾਧ ਲੀ ਆਤਿ ਉਮਥੇ ਸੁਮਗਾਇ॥ ੯ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸਾ ਜਨ ਜ
 ਨ ਮੁਖ ਦਰਬੁ ਜੀਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮੁ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੇ ਰਵਨੁ ਪੁਨੀਤ॥ ੧੦ ਖੁਡੜੀ ਕੁਥਾ
 ਇ ਮਿਠੀ ਗਲ ਦਿਕੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਕਾ ਗੁਮ ਬਾਰਿ॥ ੧੧ ਸੁਤ ਕੇ ਸਵੀ
 ਨਿ ਜੇਹੇ ਤੇ ਸਹ ਆਪ ਲੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰਾ ਧਲੀ ਸਿਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੀ॥ ੧੨॥ ਸੁਤ ਕੇ ਅ
 ਸੰਖ ਮਾਇਆ ਭੂਠੀ ਕਹੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਗੀਨਿ ਜਿਹ ਸਨਾਨ ਮੁਓ ਚਹੇ॥ ੧੩ ਮਿਗ
 ਤਿ ਸਨਾਪੇ ਖਿ ਕੁਲ ਦੇਵੁ ਠੇ ਨਗਰੀ ਪ੍ਰਬਾ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਅਗਾਧਿ ਆਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਟਬ ॥
 ੧੪ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਣ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮਰ ਬਪੁਰ ਬੁਧ ਅਪਾਹੁ॥ ਜਿਸ ਹਿਉ ਧਾਰੇ ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜ ਲਹੁ॥ ੧੫॥ ਦੂਜੀ ਢੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕ ਸਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਦੂਜੇ ਕਵੀ
 ਨਾਨਕਾਵਹੁ ਲਿਖੁ ਕੀਤੀ ਜਾਇ॥ ੧੬ ਤਿਹ ਟੇਕ ਬਜਾਹ ਸਉ ਦਾ ਕਹਿਨਿ ਵਲ ਜਾਗਿਆ॥ ਸ
 ਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਾਇ ਆਸੇ ਸਚ ਕੇ ਪਾਸਾਗ॥ ੧੭ ਪੰਥ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਲਣੀ ਰੂਪੀ ਠੀਕੇ ਗਵਾ

ਗਿ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਾਇ ਕੇ ਪਉ ਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧਿ ਅਗ। ੧੮। ਤਿਚਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੀ ਦੇਖਿ
 ਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੂ। ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਨਾਨਕਾ ਖਾਰਿਖਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੂ। ੧੯। ਖ
 ਰਵਿਕਾ ਦੇ ਕੇ ਜੇ ਲਹੀ ਪੀਨਾ ਸਾਵੀ ਤੇ ਲਿ। ਤੰਨਿ ਚੜਾਈ ਆਪ ਲੇ ਲਹੀ ਸੁ ਸਜਲੁ ਦੇ ਲਿ ॥
 ੨੦ ਸਜਲੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ ਪੁਸਿਰਿ ਸਾਹੁ ਦੇ ਸਹ। ਜੇ ਸੁਪਾਸਿ ਬੈਠਿ ਆਸੇ ਲੀ ਐ ਸਕੁਨ
 ਦਾਵੇ ਸਹ। ੨੧ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੇ ਨਹੀ ਮੈਨੇ ਜੇ ਗੁ ਕੀਤਾ ਏ। ਮੈਨਿ ਗੁਣਿ ਆਰੋ ਕੇ ਗੁਣ
 ਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਾਇ ਓਈ। ਤਰਸੁ ਪਾਇ ਆਮਿਰਾ ਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਲੁ ਮਿਲਿਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਜੀਵੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਬੀਵੈ ਹਰਿਆ। ੨੨॥ ੧੪੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ।

ਮੁੰਦਾ ਵਲੀ ਮਹਲਾ ਬਾਲਵਿਚਿ ਤਿਨਿ ਵਸਤੁ ਪਾਈ ਓਸਤੁ ਸੋ ਤਿ ਬੁਝੀ ਚੋਗੇ।
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਕੁਰ ਕਾ ਪਾਇ ਓ ਜਿ ਸਕਾ ਸਕੁ ਸੁ ਆਧੋਗੇ। ਜੇ ਕੋ ਖਵੈ ਜੇ ਕੋ ਚੈ ਤਿ ਸਕਾ
 ਰੇਇ ਉਧੋਗੇ। ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀਨ ਜਨਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧੋਗੇ। ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਾਗਿ
 ਤਰੀ ਐ ਸਕੁਨ ਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸੋਗੇ। ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ।

ਸੋਧਕ ਮਹਲਾ ੭ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗਇ ਜੀ ਕੋ ਬੋਲਣਾ। ਜਿਨਿ ਕਉ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਦਇ ਅਕਰੇ ਤਿਨ ਰਖੇ ਚਰਨੀ ਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਖਿਹਾਰੇ ਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ।
 ੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ।

ਸੋਧਕ ਮਹਲਾ ੮ ਗੁਨੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਓ ਜਨਮ ਅਕਰ ਬਕੀਨ। ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕੁਚੁ
 ਹਰਿ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਸਿ ਜਲ ਕੂਮੀਨ। ੧ ਬਿਖਿ ਅਸਿ ਬਿਉ ਕਾਰੇ ਗਚਿ ਓਨਿ ਮਖਨੋ ਹਰਿ ਉਦ
 ਸਾ। ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੇ ਨਜ ਮਕੀਠਾ ਸਾ। ੨ ਤਰਨਾ ਪੇਇ ਉਹੀ ਗਾਇ ਓ ਲਯੋ
 ਜਗਤ ਨਜੀਤ। ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾ ਤੇ ਬੀਤ। ੩ ਬਿਰਧ ਭਯੋ ਸੁਣੈ
 ਨਹੀ ਕਾਊ ਪਹੁ ਚੋ ਓ ਆਨ। ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵੇ ਕਉ ਭਯੋ ਭਗਵਾਨ। ੪ ਧਨ ਦਾ
 ਰਸ ਪਾਤਿਸ ਬਲਾ ਜਿਨ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਨਾ। ਇਨੇ ਮੇਕਿ ਵੂ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾ ਚੀਜਨਾ। ੫
 ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਕਨ ਭੋਹ ਨਹੀ ਅਨ ਬੇਕਨ ਬਾ। ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਤਿਜ ਜਨੀ ਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁ
 ਮ ਸਾਥਾ। ੬ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜਿਹੋ ਤੇ ਕਉ ਦੀਓ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ। ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵੇ ਅਬ

ਕਿਉਂ ਭੇਜਤੀਨਾ॥ ੧ ਤਨੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਗੁਜੀਤੀ ਕੇ ਧਾਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮ
ਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਹਿਨਾਮਾ॥ ੨ ਸਕੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਹੁ ਰੋ ਦਸ ਕਾਹਿ ਨੋ ਕਹਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ੩ ਜਿਹ ਸਿਮਰੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐਤਿ ਹਰ ਚਰ੍ਹੇ ਤੈ ਮੀਤਾ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟ ਤੋ ਜੈਤੀਤਾ॥ ੪ ਪੰਚ ਤਤੋ ਕਤਨੁ ਗਚਿ ਓ ਜਨ ਹੁਚ
ਤੁਹ ਸੁਜਾਨਾ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੇ ਮਾਨਾ॥ ੫ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮੇ ਹਰ ਚੁਬ ਸੇ
ਸੀਤਨ ਕਹਿ ਓ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਚਰ੍ਹੇ ਮਨ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਿ ਪਾਗ॥ ੬ ਸੁਖ ਦੁ
ਖਾ ਜਿਹ ਪਰ ਸੈ ਨਹੀਂ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਸੇ ਮੁਹ ਤਿਕ ਗਵਾਨਾ॥ ੭
ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਿ ਅਨਾਹਿ ਜਿਹ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ
ਤੈ ਜਨਾ॥ ੮ ਹਰ ਬਸੇ ਗਜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾ
ਹਿ ਤੈ ਮਾਨਾ॥ ੯ ਭੈ ਕਾ ਪੁਕਉ ਦੇਤ ਨਹੀਂ ਭੈ ਮਨ ਤਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆ
ਨੀਤਾਹਿ ਬਖਾਨਾ॥ ੧੦ ਜਿਹ ਬਿਖਿਅ ਸਗਲੀਤ ਜੀ ਲੀਓ ਭੈ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਾਮ ਬੈਰਾਗਾ॥ ੧੧ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾ
ਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੧੨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ
ਹਾਮ ਪਛਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਹਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ॥ ੧੩ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਹਮਤਿ
ਹਨ ਕਲਿ ਮੇਹ ਰੋਕੇ ਨਾਮਾ ਨਿਸਾਇ ਨ ਜੇ ਨਾਨਕ ਭਜੇ ਸਭ ਲੋਹੇ ਹਿਤਿ ਹਕਾਮਾ॥ ੧੪ ਜਿਹ ਬਾ
ਹੁ ਨੋ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਗਹਿ ਨ ਜਮ ਕੇ ਧਾਮਾ॥
੧੫ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੇ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਨੁ ਤੋਹ ਅਉਗਤ ਲੋਭ ਉਧਾ
ਗਾ॥ ੧੬ ਜਿਉ ਸੁਖ ਨਾ ਅਹੁਧੇਖ ਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਾਇ ਨੇ ਮੇ ਕਿਛੁ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨਾ॥ ੧੭ ਨਿਸਾਇ ਨ ਮਾਇਆ ਕਰੇ ਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭੇਜਤੀਤਾ॥ ਕੇਟਨੇ ਮੇ ਨਾਨਕ ਕੇ
ਉਨਗਾਇ ਨਾ ਜਿਹ ਚੀਤਾ॥ ੧੮ ਜੇ ਸੋ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਉਪਜੇ ਬਿਨ ਸੇਨੀਤਾ॥ ਜਗ ਰਚ
ਨ ਤੈ ਸੋਹ ਚੀਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ॥ ੧੯ ਪਗਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਆ
ਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਜਨ ਪਰਤਤਾਹਿ ਜਮ ਠਧਾ॥ ੨੦ ਜਿਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੇ ਸਦਾ ਸ
ਹਿਰਾਮ ਕੀ ਲੋਹਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਹਲ ਭਰਮ ਨੁਖ ਦੇਹਾ॥ ੨੧ ਮਾਇਆ ਕਰਨਿ
ਸਵਹੀ ਮੁਹ ਬਸੇ ਗਾ ਅਜਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮਾ ਸਿਰਾਨਾ॥ ੨੨
ਜੇ ਪਗਨੀ ਅਹਿ ਨਿਸਿਭ ਜੇਹੁ ਪਰਮਤਿ ਹਜਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਹੁ ਨਹੀਂ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾ

ਨੂ॥ ੨੦ ਏਕਭਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪਰਨੀਕਿਨਹਿਮਨਿ॥ਜੈਸੇਕੁੰਚਗਸੁਅਨਨਾਨ
 ਕਮੋਨੇਤਾਹਿਤਨ॥ ੨੧ ਨਰਚਹਤਕਿਛੁਅਉਰਅਉਰੈਤੇਅਉਰੈਕਈ॥ਚਿਤਵ
 ਤਹਿਓਠਗਉਰਨਨਕਠਸੀਗਲਿਪਰੀ॥ ੨੨ ਤੀਰਥਬਰਤਅਹੁਦਾਨਕਰਿਮਨ
 ਮੇਧਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਨਨਕਨਿਹਠਯਜਤਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਗਇਸਨਾ॥ ੨੩ ਮਨੁਮਾਇ
 ਅਮੇਠਪਿਗਹਿਓਬਿਸਰਿਓਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਕਹੁਨਨਕਾਬਿਨੁਹਰਿਕਜਨਜੀਵਨਕਉ
 ਨੇਕਾਮ॥ ੨੪ ਪ੍ਰਾਨੀਠਮੁਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਅਕੇਅੰਧ॥ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਕਜਨ
 ਬਿਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜਮਠਧਾ॥ ੨੫ ਸੁਖਮੇਬਹੁਸੰਗੀਕੁਏਦੁਖਮੇਸੰਗੀਨਕੋਇ॥ਕਹੁ
 ਨਨਕਹਰਿਕਜਨਮਨਾਅਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ ੨੬ ਜਨਮਜਨਮਕਰਮਤਠਿਹਿਓਮਿ
 ਟਿਓਨਜਮਕੀੜਾਸਾ॥ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਕਜਨਮਨਿਰਭੈਪਵੈਬਾਸਾ॥ ੨੭ ਜਤਨਕਰਤ
 ਮੇਕਹਿਹਿਓਮਿਟਿਓਨਮਨੋਕਮਾਨਾ॥ਦੁਸਮਤਿਸਿਉਨਨਕਠਪਿਓਗਾਖਿਲੇਹੁਭਗ
 ਵਾਨ॥ ੨੮ ਬਾਲਜੁਅਨਅਹੁਬਿਗਧਿਛੁਨਿਤੀਨਅਵਸਥਾਜਨਾ॥ਕਹੁਨਨਕਹਰਿ
 ਰਜਨਾਬਿਨੁਬਿਗਥਾਸਰਹੀਮਨਾ॥ ੨੯ ਕਹੋਹੁਤੇਸੇਨਕੀਓਪਹਿਓਬਿਭਕੇਠਧਾ॥ਨ
 ਨਕਸਮਿਓਗਮਿਗਇਓਅਬਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧਾ॥ ੩੦ ਮਨੁਮਾਇਅਮੇਗਮਿਗਹਿ
 ਓਨਿਕਸਤਨਹਿਨਮੀਛੁ॥ਨਨਕਮੁਹਤਾਚੇੜਾਜਿਉਛੁਡਤਤਾਹਿਨਭੀਤਾ॥ ੪੦ ਜਤਨ
 ਬਹੁਤੁਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖਕੇਕੀਓਨੋਕਾਇ॥ਕਹੁਨਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥ ੪੧
 ਸੁਆਮੀਕੋਗਿਹਜਿਉਸਦਾਸੁਅਨਤਜਤਨਹੀਨਿਤਾ॥ਨਨਕਾਇਹਾਬਿਧਿਕੁੰਜਉਇ
 ਕਮਨਏਕੋਚਿਤਾ॥ ੪੨ ਜਗਤੁਰਿਖਹੀਠਹਤੁਪੈਸਕੋਕਦਚਰਾਮੁ॥ਕਹੁਨਨਕਮਨ
 ਸਿਮਹੁਤਿਹਪੁਰੋਹੋਵਹਿਕਾਮ॥ ੪੩ ਝੂਠੈਮਨੁਕਹਕੋਜਗੁਸੁਪਨੈਜਿਉਜਨੁ॥ਇ
 ਨੇਮੇਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਾ॥ ੪੪ ਗਰਬੁਕਰਤੁਹੋਏਤਕੋਬਿਨਸੈਢਿਨੇਮੇ
 ਮੀਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਨਕਤਿਹਜਗਜੀਤਾ॥ ੪੫ ਜਿਹਘਟਿਸਿਮਹਨੁਗ
 ਮੋਕੋਸੇਨਹੁਸੁਕਤਾਜਨੁ॥ਤਿਹਨਹਰਿਅਤਹੁਨਹੀਨਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥ ੪੬ ਸਿਹਕੀਪਿਓ
 ਪਗਡਗਮਗੋਨੈਨਜੇਤਿਤੇਹੀਨਾ॥ਕਹਿਨਨਕਇਹਗਤਿਭਈਤਉਨਹਰਿਗਸਿਈਨਾ॥ ੪੭
 ਨਿਜਕਹਿਏਖਿਓਜਗਤੇਮੇਕੋਕਹੁਕੋਨਹਿ॥ਨਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਪੈਤਿਹਾਖਉਮ
 ਨਮਾਹਿ॥ ੪੮ ਜਗਚਨਾਸਭੁਛੁਪੈਜਾਨਿਲੇਹੋਮੀਤਾ॥ਕਹਿਨਨਕਬਿਨੁਨਾਹੋਜਿ
 ਉਬਾਹੁਕੀਭੀਤਾ॥ ੪੯ ਰਾਮਗਇਓਰਵਨੁਗਇਓਜਕੋਬਹੁਪਰਵਚਾ॥ਕਹੁਨਨਕਬਿਨੁ

ਕਿਵੁਨਹੀਸੁਪਨੇਜੇਉਸਸਾਹੁ॥ ੨੦ ॥ ਚਿੰਤਾਤਕੀਕੀਜੀਐਜੇਅਨੇਰੀਰੋਇ। ਇਹ
 ਮਾਗੁਸੀਸਹਕੇਨਨਕਬਿਹੁਨਹੀਕੇਇ। ੨੧॥ ਜੇਉਪਾਜਿਓਸੇਬਿਨਸਿਰੇਪੋਰਾਅਜੁ
 ਕੇਕਾਲਾ। ਨਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੇਛਾਡਿਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥ ੨੨ ॥ ਦੇਹਗਾ। ਬਲੁ
 ਟੂਟਿਓਬਿਪਨਪਰਿਓਹਰਿਓਨਕਛੁਓਪਾਇ। ਕਹਿਨਨਕਅਬਓਟਹਰਿਗਜਜਿਓਰੇ
 ਇਸਹਾਇ॥ ੨੩ ॥ ਮਹਲਾਦਸਵਾ ੧ ॥ ਬਲੁਓਬਿਪਨਛੁਟੇਸਤੁਕਿਛੁਟੇਤ
 ਉਪਾਇ। ਨਨਕਸਤਕਿਛੁਤੁਮੇਹਾਬੇਮੇਤੁਮਹੀਰੋਇਸਹਾਇ॥ ੨੪ ॥ ਮਹਲਾਨਵਾ
 ਰਾਮਨਾਮਉਰੇਮਗੋਰੋਜਕੀਸਮਨਹੀਕੇਇ। ਜਿਹਸਿਮਰਤਸੰਕਟਮਿਟੈਦਗਸੀਤ
 ਹੋਰੋਇ॥ ੨੫ ॥ ਸੰਗਸਖਾਸਤੁਚਾਜਿਗਏਕੇਉਨਿਬਹਿਓਸਾਖਿ। ਕਹੁਨਨਕ
 ਇਹਬਿਪਾਤਿਮਹਿਟੇਕਣੇਕਰਾਪਨਾਥਾ॥ ੨੬ ॥ ਨਮੁਹਰਿਓਸਾਧੁਹਰਿਓਹਰਿਓਗੁਰੋ
 ਬਿੰਦਾ। ਕਹੁਨਨਕਇਹਜਗਤਮਹਿਕਿਨੈਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤਾ॥ ੨੭॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਲੇਕੁਰਗਤਸੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਸਨਾਉਪਰਿ
 ਗਾਮੁ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਕੁਰਗਤਤਕੇਸੁਖੁਬਿਸੁਮੁ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉ
 ਸਕੁਕੇਹਸੇਨਹੁ॥ ਬਲਿਹਰੀਇਸਜਾਤਿਕਉਜਿਹਜਪਿਓਸਿਰਜਨਹੁ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ
 ਤਗਮਗਕਿਅਕਹਰਿਕਹਾਡੁਸਵਹਿਜੀਉ॥ ਸਗਬਸੁਖੋਕਨਾਇਕੇਰਾਮਨਾਮਸੁਪਰਿ
 ਉ॥ ੩ ॥ ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਉਪਰਿਲਾਲਜਵਾਉ॥ ਦੀਸਹਿਦਾਥੇਕਨਸਿਉ
 ਜਿਨਮਨਿਨਾਹੀਨਉ॥ ੪ ॥ ਕਬੀਰਐਸਾਦੇਕਾਧੁਜੇਜੀਵਤਮਿਹਤਕੋਰੋਇ॥ ਨਿਰੋਕੋਰੋ
 ਇਕੋਗੁਨਰਵੇਜਤਪੇਖਉਤਤੋਸੇਇ॥ ੫ ॥ ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹਉਮੁਆਪਾਵੇਕਾਇਆ
 ਅਨੰਦਾ॥ ਮੇਰਿਮਿਸਿਓਪੁਰੁਅਪਨਾਸੰਗੀਰਜਹਿਗੁਬਿਦੁ॥ ੬ ॥ ਕਬੀਰਸਰਤੇਹਮ
 ਬੁਰੇਹਮਤਜਿਕਲੇਸਕੁਕੇਇ॥ ਜਿਨਐਸਾਕਰਿਬੁਝਿਆਮੀਤਹਮਸੇਇ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰ
 ਆਈਮੁਝਹਿਪਾਰਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਕੇਸਾ॥ ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੇਆਦੇਸੁ॥
 ੮ ॥ ਕਬੀਰਸੇਈਮਾਗੀਐਜਿਹਮੁਏਸੁਖੁਰੋਇ॥ ਰਲੇਕੁਲੇਸਕੁਕੇਕੋਬੁਰੇਨਮਾਨੇਕੇਇ॥

੧ ਕਬੀਰਗਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਰੀਆ ਕਰੇਉ ਰੇਜਤਾ ॥ ਲੋਛੇਉ ਠਿਧਾਵਤੇ ਸੇਜਾਨਿ ਮਾਰੇ
 ਕਰਾਵਤਾ ॥ ੨ ਕਬੀਰਚੰਦਨ ਕਾਬਿਰਵਾਕਲਾ ਬੇੜਿ ਓਛਾਕਪਲਾਸਾ ॥ ਓਇਓਰੀਚੰਦ
 ਨੂੰ ਹੋਇਹੋਬਸੇਜੁਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥ ੩ ਕਬੀਰਬਾਸੁਬਡਾਈ ਬੁਡਿਆਇਉਮਤਬੁਡਉ
 ਕੇਇ ॥ ਚਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬਸੇਬਾਸੁਸੁਗੰਧੁਨਹੋਇ ॥ ੪ ਕਬੀਰਦੀਨਗਵਾਇਓਦੁਨਿ
 ਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਬਿ ॥ ਪਾਇਕੁਹਤੁਮਾਰਿਆਗਾਛਲਿਅਪੁਨੈਹਾਬਿ ॥ ੫ ਕਬੀਰ
 ਜਹਜਹਉਠਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓਠਾਇ ॥ ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਾਉਜਹਮੇਰੈਕਾਇ ॥
 ੬ ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਤੁੰਗੀਆਕੁਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਕਾਗਉ ॥ ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲ
 ਹਗਜਿਹਨਹੀਹਰਿਕੇਨਉ ॥ ੭ ਕਬੀਰਸੰਤਮੁਏਕਿਅਰੋਈਐਜੇਅਪੁਨੈਗ੍ਰਹਿਜਾ
 ਇ ॥ ਰੇਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪੁਰੇਜੁਹਾਏਹਾਟਿਬਕਾਇ ॥ ੮ ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੋਜੈਸੀਲ
 ਸਨਕੀਖਾਨਿ ॥ ਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਐਪਗਟਹੋਇਨਿਦਨ ॥ ੯ ॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲ
 ਨੀਪਵਨੁਡੋਕੇਠਹਹ ॥ ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਪਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੇਸਹ ॥ ੧੦ ਕਬੀਰਮਾ
 ਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੋਹਿਵਧਗ ॥ ਜਿਨੀਬੋਲੇਇਆਤਿਨਿਪਾਇਆਅਵਗਬਿਓਵ
 ਨਹ ॥ ੧੧ ॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਓਵੇਹਟ ॥ ਏਕੁਕਬੀਰਨਾਮੁਐ
 ਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਹਪਬਾਟ ॥ ੧੨ ॥ ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਏਹਜੁਗਕਹਹਿਜੁਬਪੁਤੈਮੀਤਾ ॥ ਜੇ
 ਓਤੁਹਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਬੀਰਜਿਸੁਅਗੇਤੇਜਗੁਡੇਰੇਮੇਰੇ
 ਮਨਅਨੰਦ ॥ ਜੇਹਮਗੇਤੇਪਾਈਐਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੧੪ ਰਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੇਕ
 ਬੀਰਗਾਠਿਨੋਖਾ ॥ ਨਹੀਪਟਨੁਨਹੀਪਰਬੂਨਹੀਗਾਹੁਕਨਹੀਮੇਲੁ ॥ ੧੫ ਕਬੀਰਤਾ
 ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਿਜਓਕੁਧੁਰਗਾਮੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਤਰਾਹੈਕੁਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ ॥ ੧੬ ਕਬੀ
 ਰਪ੍ਰੀਤਿਏਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਜਾਇ ॥ ਭਵੈਥਾਬੇਕੇਸਕਰਿਭਵੈਪਹਰਿਮੁਨਾ
 ਇ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬੀਰਜਗੁਕਜਲਕੀਕੇਠਹੀਅਪਪੇਰੇਤਿਸਮਾਰਿ ॥ ਹਉਬਲਿਹਗੀਤਿਨ
 ਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਰਿ ॥ ੧੮ ਕਬੀਰਇਪੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬੋਹਿਗਿ ॥ ਨ
 ਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਥਾਖਕੋਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਕਬੀਰਇਪੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਮਾਗਹਿਥਾ
 ਇ ॥ ਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ ॥ ੨੦ ਕਬੀਰਮਤਮਤਮਤਜਗੁਮੁਆ
 ਮਹਿਕੀਨਜਾਨਿਆਕਾਇ ॥ ਐਸੇਮਗੇਜੇਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਨਚੋਇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਬੀਰਮਾ

ਨਸਜਨਮੁਦੁਲੁਰੈਂਗੋਇਨਬਰੈਬਗਜਿਉਬਨਫਲਪਕੇਰੁਇਗਿਹਰਿਬਹੁਰਿਨਲਗਰਿਡਗ
੩੦ ਕਬੀਰਤੁਹੀਕਬੀਰਤੁਤੈਰੋਨਉਕਬੀਰਗੁਰਮਤਨੁਤਬਪਈਐਜਉਪਰਿਥੇਤਜਰਿ
ਸਰੀਗੁ॥੩੧ ਕਬੀਰਤੁਖੁਨਤੁਖੀਐਤੁਮਰੋਕਰਿਓਨੋਇ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਹਰੇਮੋਇਨ
ਸਕੈਕੋਇ॥੩੨ ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਮਕੀਤੁਠਾਟਿਕੈਨੋਕੋਇ॥ਰਮਕਸਉਟੀਸੇਸਰੈਜੇਮ
ਰਿਜੀਵੋਇ॥੩੩ ਕਬੀਰਉਜਲਪਾਰਿਹਰਿਕਾਪੜੇਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਾਰਿ॥ਏਕਸਹਰਿਕੇ
ਨਮਾਬਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਰਿ॥੩੪ ਕਬੀਰਬੇੜਾਜਰਜਗਫੁਟੇਛੇਕਰਜਗਾਹੁਏਹੁਏ
ਓਰਿਗਏਭੁਬੇਜਿਨਸਿਰਗਾ॥੩੫ ਕਬੀਰਤੁਰਜੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸਜਗੇਜਿਉਪਾਸੁਇ
ਹੁਜਗੁਜਰਤਾਦੇਖਿਕੈਭਇਓਕਬੀਰਉਦਾਸੁ॥੩੬ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਮਲਪੋਟੇਹ
ਡਾਹੈਵਹਉਪਰਿਛੜਤਭੇਫੁਨਿਪਰੀਗਡਾ॥੩੭ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਉਚਾਦੇਖਿ
ਅਵਾਸੁ॥ਅਜੁਕਾਥਿਉਇਥੇਟਲਉਪਰਿਜੇਐਪਾਸੁ॥੩੮ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਹੁਕ
ਨਹਯੀਐਕੋਇ॥ਅਜਹੁਸੁਨਉਸਮੁਦਮਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਇ॥੩੯ ਕਬੀਰ
ਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਿਸੁਰੰਗਾ॥ਅਜੁਕਾਥਿਤਜਿਜਹੁਗੇਜਿਉਕਾਚੁਰੀਕੁਪੰਗਾ॥
੪੦ ਕਬੀਰਸੁਟਨਹੈਤਬੁਟਿਲੈਗਮਨਅਹੈਬੁਟਿ॥ਠਿਗਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪਾਨਜਾਰਿਗੇਫੁ
ਟਿ॥੪੧ ਕਬੀਰਐਸੋਕਈਨਜਨਮਿਓਅਪਨੇਪਾਰਿਥਾਵੈਆਗਿ॥ਪਾਚਉਲਾਰਿਕਾਜਾਰਿ
ਕੈਹਰੇਰਾਅਥਿਵਲਾਗਿ॥੪੨ ਕੈਹੈਲਾਰਿਕਾਬੇਚਈਲਾਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ਸਾਝਾਕੈਕਬੀਰ
ਸਿਉਹਰਿਸੀਗਿਬਜੁਕੋਇ॥੪੩ ਕਬੀਰਏਹਚੇਤਵਨੀਮਤਸਹਸਹਜਿਜਾਇ॥ਪਾ
ਛੈਰੋਗਚੁਭੋਗਵੇਤਿਨਕਾਗੁਰੁਲੇਖਾਇ॥੪੪ ਕਬੀਰਐਜਾਨਿਓਪਾੜਿਬੋਕਥੇਪੜਿਬੋ
ਸਿਉਕਥੇਜੇਗੁ॥ਕਰਮਤਨਛਾਡਉਗਮਕੀਰਵੇਨਿਦਉਲੇਗੁ॥੪੫ ਕਬੀਰਲੇਗੁਕਿਨਿਦੈ
ਬਪੁਰਾਜਿਹਮਨਨਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਮਕਬੀਰਗਵਿਹਰੇਅਵਰਤਜੇਸਕੁਕਾਮ॥੪੬ ਕ
ਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਪਾਪਹੋਚਹੁਦਿਸਿਥਾਗੀਆਗਿ॥ਖਿੰਬਜਾਥਿਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਅ
ਚਨਲਾਗਾ॥੪੭ ਕਬੀਰਖਿੰਬਜਾਥਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਹੁਫੁਟਮਫੁਟਾਜੋਗੀਬਪੁਰਾ
ਖੋਲਿਓਅਸਨਿਹੀਬਿਕੁਤਿ॥੪੮ ਕਬੀਰਬੋਹੈਜਲਿਮਾਛੁਲੀਤੀਵਰਮੋਲਿਓਜਾਬੁ ॥
ਇਹੋਟਪਨੈਨਫੁਟਸਰਿਠਿਰਿਕਰਿਸੁਮੰਦੁਸਮਾਇ॥੪੯ ਕਬੀਰਸਮੁਦਨਛੋਰੀਐਜ
ਉਆਤਿਖਾਰੋਇ॥ਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿਛੁਛਤੇਭਲੇਨਕਰਿਹੈਕੋਇ॥੫੦ ਕਬੀਰਨਿਗੋਸਾਏ
ਬਰਿਗਏਖਾਪੀਨਹੀਕੋਇ॥ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀਕਰਤੈਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੫੧ ਕਬੀਰ

ਰਬੈਸੇਨਕੀਕੁਕਰਿਤਲੀਸਾਕਤਕੀਬੁਰੀਮਾਇ। ਓਹੁਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮਜਸੁਓਹੁਪ
 ਪਾਬਿਸਾਹਨਜਾਇ॥ ੫੨ ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੁਬਥਾਇਹੁਹਰੀਅਹਤਾਥੁ॥ ਲਾਖਅ
 ਹੇਰੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਥੁ॥ ੫੩ ਕਬੀਰਗੀਗਾਤੀਰਜੁਪੁਰਕਰਹਿਪੀਵਹਿਨਿ
 ਰਮਲਨੀਹੁ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਕਗਤਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਰਿਹਮੇਕਬੀਰ॥ ੫੪ ਕਬੀਰਇ
 ਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਭਇਆਜੈਸਾਗੀਗਾਨੀਹੁ॥ ਪਵੈਲਾਗੇਹਰਿਨਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥
 ੫੫॥ ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਅਗੀਚੂਨਉਜਲਭਾਇ॥ ਰਾਮਸਨੇਹੀਤਉਮਿਲੈਦੇਨਉਬਰਨ
 ਗਵਾਇ॥ ੫੬ ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਹਤਨੁਹੈਚੂਨਚਿਹਨਨਰਹਾਇ॥ ਬਲਿਹਰੀਇਹ
 ਪ੍ਰੀਤਿਕਉਤਿਹਜਾਤਿਬਰਨੁਕੁਥੁਜਾਇ॥ ੫੭॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਸੁਕਰਾਈਦ
 ਸਵੈਰਾਇ॥ ਮਨੁਤਉਮੇਗਲੁਹੋਇਕੀਓਨਿਕਸੋਕਿਉਕਰਿਜਾਇ॥ ੫੮ ਕਬੀਰਮੇਸਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਮੇਕਥਾਸਜੇਅਵਉਜਾਉ॥ ੫੯॥
 ਕਬੀਰਨਾਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਗੀਨਾਮੋਹਿਪੁਨਹੀਗਾਉ॥ ਮਤਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨੁਪੈਮੇਰੇਜਾ
 ਤਿਨਨਉ॥ ੬੦॥ ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਗੇਕਚਉਹੈਮਹਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰਾ॥ ਮਤਹਰਿ
 ਪੁਛੈਕਉਨੁਪੈਪਹਾਮਹੈਬਾਗ॥ ੬੧ ਕਬੀਰਨਾਮਕੀਅਨਕਹਹਿਗੇਨਕਰਿਸਕੈਸਰੀ
 ਗੁਭਿਅਜਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਕੁਇਓਕਬੀਰਕਬੀਰ॥ ੬੨ ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਪੁਬ
 ਰਵਾਇਕੈਜਿਛਮੁਖਨਿਕਸੈਗਾਥੁ॥ ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੇਚਾਥੁ॥ ੬੩ ਕ
 ਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੁਤਰੇਮਾਨਸੁਗਾਧਓਨਉ॥ ਚਹਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡਬਡਹੁਪਾਧਿ
 ਠਾਉ॥ ੬੪ ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਪਾਇਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ ਚੈਹਸਹਬਾ
 ਤਨਪੁਛੀਮੇਕਬਹੁਨਥਾਈਪਾਉ॥ ੬੫॥ ਕਬੀਰਜਿਹਦਥਿਅਵਤਜਾਤਿਅਹੁਹਟ
 ਕੈਨਹੀਕੋਇ॥ ਸੇਦੁਕੈਸੇਛੋਡੀਮੇਜੇਦੁਹੇਮੇਸੋਹਇ॥ ੬੬ ਕਬੀਰਭੁਬਾਥਾਪੈਉ
 ਬਹਿਓਹੁਨਕੀਲਹਰਿਛਬਾਕਿ॥ ਜਬਦੋਖਿਓਬੋੜਾਜਗਤਉਉਤਹਿਪਰਿਓਹਉ
 ਠਗਕਿ॥ ੬੭॥ ਕਬੀਰਪਾਪੀਕੁਗਤਿਨਭਵਈਹਰਿਪੁਜਲਸੁਭਾਇ॥ ਮਾਖੀਚੈਦਨੁਪਰ
 ਹੋਜਹਬਿਗੰਧਤਹਜਾਇ॥ ੬੮ ਕਬੀਰਬੈਦੁਮੁਅਗੀਮੁਆਮੁਆਸਰੁਸੰਸਾਰ॥
 ਏਕਕਬੀਰਨਾਮੁਆਜਿਹਨਾਹੀਰਵਨਹਰੁ॥ ੬੯॥ ਕਬੀਰਨਾਮਿਅਇਓਮੇਟੀਸਾ
 ਗੀਧੀਰਿ॥ ਕਾਇਆਹਡੀਕਾਠਕੀਨਓਹਚੇਬੋਹੇਰਿ॥ ੭੦ ਕਬੀਰਮੇਸੀਹੋਇਪਗੀਮਨ
 ਕੇਭਵਤੁਕੀਨੁ॥ ਮਗੇਤੇਕਿਆਡਗਪਾਜਉਹਾਥਿਸਿਧਉਗਈਨ॥ ੭੧॥ ਕਬੀਰਸਕੈਕਾ

ਤੇ ਚੁਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਹੀਐ ਗੋਇ। ਅਵਗਨੀ ਅਰੇ ਮਾਨ ਸੈ ਕਲੇਤ ਕਹਿਐ ਕੋਇ। ੧੨ ਕਬੀ
 ਰਗਾਗਰਿ ਜਲ ਕਰੀ ਅਚੁਕਾਇ ਜੋ ਰੈ ਫੂਟਿ। ਗੁਰੂ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੇ ਅਧਮਾਤੁ ਲੀਜਹਿ ਓ
 ਥੁਟਿ। ੧੩ ਕਬੀਰ ਕੁਕਰੁ ਮਕੇ ਮੁਤੀ ਅਮੋਹਨਉ। ਗਲੇਹ ਮਹੇਜੇ ਵਹੀ ਜਿਹ ਮਿਚੈ ਤ
 ਹਜਾਉ। ੧੪ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਾਵਹਿ ਲੋਇ। ਹਿਰਦੈ ਗੁਨ ਚੇਤਹੀ
 ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਐ ਹੋਇ। ੧੫ ਕਬੀਰ ਬਿਗਰਿ ਕੁਝ ਅੰਗ ਮੁਮਨਿ ਬਸੈ ਮਤੁ ਮਨੈ ਕੋਇ। ਰਾ
 ਮਾ ਬਿਓਗੀ ਨ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤਬ ਉਹ ਹੋਇ। ੧੬ ਕਬੀਰ ਪਾਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਹ ਰੋਏ ਕਸੂਰੀ ॥
 ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇ ਉਠੁ ਤਮ ਕਏ ਲੋਕਾ ਠਨਿਗੀਸਾ। ੧੭ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾਠੇ ਗਾਬੁ ਹੋਏ ਉਪਨਹਿ
 ਸਹਿ ਆਜਾਇ। ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ ਲੀਆ ਅਚਲਿਯਾਇ। ੧੮ ਕਬੀਰ ਬੈ
 ਦੁਕਰੈ ਹਉਰੀ ਕਲਾ ਦੁਹ ਮੈ ਵਸਿ। ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾ ਲਕੀ ਜਬ ਕਵੈ ਲੋਇ ਖਸਿ। ੧੯
 ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁਕਰੁ ਕਲਮ ਕਰੁ ਬਨਾਇ। ਬਸੁ ਪਾਕਾ ਗਦੁ ਜਉ ਕਰੁ ਉਹ ਜਿ
 ਸੁਲਿਖ ਨੁ ਜਾਇ। ੨੦ ਕਬੀਰ ਨਉ ਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ। ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੋ ਜੋਗ
 ਜਿਉ ਬਹੁ ਹਿਨ ਮਿਲਿਐ ਆਇ। ੨੧ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹ ਕਿਐ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾ ॥
 ਕਬੀਰ ਗਮੀ ਆਕੰਠ ਮਿਲੁ ਚੁਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ। ੨੨ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਨ ਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜ
 ਗਇ। ਪਾਚਉ ਯਹਿ ਕੈ ਮਾਕਿ ਕੋਰੈ ਰਾਮ ਲਿਓ ਲਾਇ। ੨੩ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਨ ਹੀ ਇਹ ਤਨ ਦੇ
 ਵੈ ਫੂਕਿ ਗਾਮੀ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ਹਰਿਓ ਕਬੀਰੁ ਕੀ। ੨੪ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜ੍ਹੀ
 ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ। ਲੋਗੁ ਸਬਾਇ ਆਚਲਿ ਗਇਓ ਮਤੁ ਮਕਾ ਮੁਨਿ ਦਾਨ। ੨੫ ਕਬੀਰ ਸ
 ਨ ਪੰਥੀ ਕਾਇਓ ਉਡਿਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ। ਜੇ ਜੇ ਸੀਸ ਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੇ ਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ।
 ੨੬ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਖੋਜਿ। ਸੋਈ ਠਿਗਿ ਕੇਤੁ ਕਾਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ
 ਅਉਹ। ੨੭ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿ ਅਉਰੁ ਸੀਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੋਹਿ। ਉਹ ਬੂਝੈ ਉਹ ਚੀਕੈ
 ਐਸਾ ਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋਹਿ। ੨੮ ਕਬੀਰ ਕਾਰ ਪਾਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਰੈ ਬਾਟਾ। ਅਪਨੇ
 ਰਾਹਿ ਨ ਡਰੈ ਆਗੇ ਅਉਪਾਟ ਪਾਟ। ੨੯ ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਸੀ ਲਾਕੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁ
 ਕਗ। ਮਤ ਬਸਿ ਪਹੁੰਚੁ ਹਰ ਕੇ ਜਾਗੈ ਦੂਜੀ ਬਾਗ। ੩੦ ਏਕ ਬੀਰ ਏਕ ਮਰਤੇ ਦੁਇ ਮੁਏ
 ਦੇਇ ਮਰਤ ਚਾਹਿ। ਚਾਹਿ ਮਰਤ ਹਫ਼ਤਾ ਮੁਏ ਚਾਹਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਹਿ। ੩੧ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ
 ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਚੁਛਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਇਓ ਠਉਹ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੈ ਅਉਹ ॥
 ੩੨ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਐਸਾ ਪਕੀ ਅਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ। ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾਤੈ ਹੋ

ਇਬਿਨਾ ॥ ੧੩ ਕਬੀਰ ਜਗਮਾਹਿ ਚੇਤਿ ਓ ਜਾਨਿ ਕੇ ਜਗਮਾਹਿ ਰਿਓ ਸਮਾਇ ਜਿਨਿ
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓ ਬਾਦਿ ਜਿਨੇ ਮਾਇਆ ॥ ੧੪ ਕਬੀਰ ਅਸਕਰੀ ਐਹਾ ਮਕੀ
 ਅਵੇਰੇ ਅਸਨਿ ਰਾਸਾ ॥ ਨਹਿ ਕਿ ਪਹਿਰਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੇਹਿ ਨਾਮੁ ਉਦਾਸਾ ॥ ੧੫ ਕਬੀਰ ਸਿ
 ਖਸਾ ਖਾਬੁ ਤੇ ਕੀਏ ਕੇ ਸੋ ਕੀਓ ਨਮੀਤਾ ॥ ਚਾਏ ਬੇਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿ ਓ
 ਤਾ ॥ ੧੬ ਕਬੀਰ ਕਹਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿ ਅਕੋ ਜਉਗਾ ਮੁਨ ਕਰੇ ਸਹਾਇ ਜੇਹਿ ਜਿਹਤਾ ਲੀਖ
 ਗੁਪਹਉ ਸਾਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥ ੧੭ ਕਬੀਰ ਅਵਹ ਕਉ ਉਪਦਸਤੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਹਿ
 ਰੈਰੇ ਤੁ ॥ ਗਸਿ ਬਿਗਨੀ ਰਾਖ ਤੇ ਖਾਇਆ ਘਰ ਕਾ ਬੇਤੁ ॥ ੧੮ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰ
 ਉਜਉ ਕੀ ਰੂਸੀ ਖਾਉ ॥ ਜੇਨ ਹਉ ਸੋਹੈ ਏਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥ ੧੯ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾ
 ਧਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਰ ਹੋਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਹੀ ਕਾ ਬਰੀ ਸੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥ ੨੦ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੁੰਡਿ
 ਅਨਹੀ ਕੇ ਸਮੁਝਾਏ ਕਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੁਕੀ ਅਸੁ ਮਨ ਕੀ ਅਮੁਝਾ ਮੁਝਾ ਅਜਾਇ ॥ ੨੧ ਕ
 ਬੀਰ ਮਨੁ ਛੋਡੀ ਐਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤਜਾਉ ॥ ਚਗਨ ਕਮਲਾਚਿਤੁ ਬੇਸਿ ਆਰਾਮ ਹਿਨਾ ਮਿ
 ਸਮਾਉ ॥ ੨੨ ਕਬੀਰ ਜੇਹ ਮਜੀਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਧੁੰਗਈ ਸਭਤਗਾ ਜੀਤੁ ਬਿਚਰਾ ਕਿਅ
 ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨ ਹਗ ॥ ੨੩ ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੁੰਡਉ ਤਿਹ ਘੁਰੁ ਕੀ ਜਡੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਆਪਿ ਰੂਬੇ ਚਹੁ ਬੇਟ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥ ੨੪ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਗੇਖ ਤੇਲੇ
 ਦੁਹਾਇ ॥ ਪਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੁਛੇ ਧਰਮ ਸਹਾਇ ॥ ੨੫ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ
 ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਹਰਿ ਗਇਆ ਰਾਈ ਹਰਿ ਆਨ ਬੰਧੁ ॥ ੨੬
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਹਾਇ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੇ ਜਾਏ
 ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥ ੨੭ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਗੇਖੇ ਨਾਗਿ ॥ ਗਦੀ ਹੋਇ
 ਕੈ ਅਉਤਰੇ ਕੁਹ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਗਿ ॥ ੨੮ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਡਿਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ
 ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਗੀ ਉਪਰਿ ਕੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤਠਾ ਹਗਾਹਿ ॥ ੨੯ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਸੀਨਿ ਪੈ ਜਾ ਮੁਖ ਕ
 ਹੀ ਐਹਾ ਮੁਹਾਏ ਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁ ਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਸਾਮੁ ॥ ੩੦ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲਭ
 ਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਛਾਡੁ ਪਸਾਸੁ ॥ ੩੧ ਕਬੀਰ
 ਰੈਗਾਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਪਜ ਠਹਰਾਇ ॥ ਇਅਸੁ ਖਤੇ ਕਿਖਾ ਕੁਲੀ ਜਉਹ
 ਹਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਰਿ ॥ ੩੨ ਕਬੀਰ ਸਕੁ ਜਗੁ ਹਉ ਛਿਰਿ ਓ ਮੰਦ ਸੁਕੁ ਧੁਚ ਚਾਇ
 ਕੇਈ ਕਾਹੁ ਕੋਨ ਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠਕਿ ਬਜਾਇ ॥ ੩੩ ਸਹਗੋ ਮੋਤੀ ਬੀਖੇ ਅਧਾਨਿ ਕਾ

ਓਆਇਜੋਤਿਬਿਨਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤੁਉਲਘੋਜਾਇ॥੧੧੩॥ ਬੁਡਾਬੰਸੁਕਬੀਰਕ
ਉਪਜਿਓਪੁਤੁਕਮਾਧੁ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਹਨੁਛਾਡਿਕੇਘਰਿਥੇਆਪਾਮਾਧੁ॥੧੧੪॥ਕਬੀ
ਰਸਾਧੁਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਬਿਨਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੇਪਾਉਨਦੀਜੀਐਆਗੇਰੋਇ
ਸੁਰੋਇ॥੧੧੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਬਾਧਿਓਜਿਹਜੇਵਹੀਤਿਹਮਤਬੰਸੁਕਬੀਗਜੈਓ
ਆਟੋਲਨਜਿਉਸੇਨਸਮਾਨਸਗੀਗੁ॥੧੧੬॥ਕਬੀਰਸੁਉਡਿਓਤਨੁਗਾਡਿਓਸੇਝਾਈਸੇ
ਨਾਹ॥ਅਜਹੁਜੀਉਨਵੇਡਈਕਾਈਨੈਨਾਹ॥੧੧੭॥ਕਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾਉਤੁਤੁਕਉ
ਸ੍ਵਨਸੁਨਉਤੁਅਨਉ॥ਬੈਨਉਚਹਉਤੁਅਨਮਜੀਚਗਨਕਮਲਰਿਦਠਉ॥੧੧੮॥
ਕਬੀਰਸੁਗਨਗਕਿਤੇਮੈਗਹਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇਪਰਸਾਇ॥ਚਗਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿ
ਹਉਅੰਤਿਅਰੁਆਇ॥੧੧੯॥ਚਗਨਕਮਲਕੀਮਉਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਨੁ॥ਕਹਨੇ
ਕਉਸੇਭਨੀਦੇਖਾਹੀਪਰਵਨੁ॥੧੨੦॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਕੈਕਿਹਕਹਉਕਹੇਨੋਕਪਤੀਆ
ਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਉਹੀਹਉਹਰਿਬਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਚੁਗੋਚਿਤਾਰੇ
ਰੀਚੁਗੋਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਾਰੇ॥ਜੈਸੇਬਚਹਿਕੁੰਜਮਨਮਾਇਆਮਮਤਾਰੇ॥੧੨੨॥
ਕਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹੁਛਾਇਆਬਗਿਭਰੇਸਰਤਾਲਾ॥ਚਾੜਿਕਾਜਿਉਤਰਸਤਰੇ
ਤਿਨਕਉਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰਚਕਣੀਜਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੇਆਇਮਿਲੇਪਰ
ਭਾਤਿਜੋਨਗਬਿਛੁਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਗਤਿ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਗੇਨਾਇਗਬਿ
ਛੁਰਿਆਹੁਰੇਸਖਮਝੁਗਿ॥ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹੜੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੁਹ॥੧੨੫॥ਕ
ਬੀਰਸੁਤਾਕਿਆਕਹਿਜਾਗੁਰੇਇਭੈਦੁਖਾ॥ਜਾਕਾਬਸਾਗੇਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੇਵੇਸੁਖਾ॥
੧੨੬॥ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਆਕਹਿਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਹਾਰਿ॥ਇਕਦਿਨਸੇਵਨੁਹੋ
ਇਗੋਲਾਬੋਗੇਡਪਸਾਰਿ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਆਕਹਿਬੈਠਾਹੁਅਰੁਜਗੁ॥
ਜਕੇਸੰਗਤੇਬਛਿਰਤਾਹੀਕੇਸੰਗਲਾਗੁ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰਸੀਤਕੀਗੋਲਨੇਛੁਡੀਐ
ਮਾਗਿਲਾਗਾਜਾਉ॥ਘੋਖਤਹੀਪੁਨੀਤੋਇਭੈਟਤਜਪੀਐਨਉ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰ
ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਦੁਹਰੁਜਈਐਰੁਗਿ॥ਬਸਨੁਕੋਰਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਖ
ਗੈਦਾਗੁ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰਗਮੁਨਚੇਤਿਓਜਗਪਉਓਓਆਇ॥ਲਾਗੀਮੀਦਿਹਦੁ
ਆਰਤੇਅਬਕਿਆਕਾਛਿਆਜਾਇ॥੧੩੧॥ਕਬੀਰਕਹਨੁਸੇਭਾਇਓਜੋਕੀਨੋਕ
ਤਾਗਿਤਿਸਾਬਿਨੁਦੁਸਰੇਕਨੀਏਕੈਸੰਗਜਨਹੁ॥੧੩੨॥ਕਬੀਰਛਲਥਾਗੇਛਲ

ਨਿਪਾਕਨਿਥਾਗੇਆਬਾ। ਜਾਇਪਹੁਚਰਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀ। ਚਿਨਖਾਹੀਕਾਬਾ॥ ੧੩੪
 ਕਬੀਰਠਕੁਰਪੁਜਹਿਮੇਲੁਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਬਜਾਹਿ। ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਗੁਧਰਿਕੁਥੇ
 ਰਟਕਾਖਾਹਿ॥ ੧੩੫ ਕਬੀਰਪਾਹਤਪਰੇਸਸੁਰਕੀਆਪੁਜੇਸਰੁਸੰਸਾਰ। ਇਸਭਰਵਾ
 ਸੇਜੋਰੇਬੁਡੇਕਾਈਧਾਗ॥ ੧੩੬ ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟਾ॥
 ਪਾਹਨੋਬੇਰੀਪਿਰਸਮੀਪੀਛਿਤਪਾੜੀਬਾਟਾ॥ ੧੩੭ ਕਬੀਰਕਾਇਕਰਤਾਅਬਹਿਕ
 ਹੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲਾ। ਪਾਛੈਕਛੂਨੋਹਇਗਾਜਉਸਿਰਪਰਆਵੈਕਾਲੁ॥ ੧੩੮
 ਕਬੀਰਮੇਸਾਜਤੁਇਕਦੇਖਿਅਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖਾ। ਦੀਸੈਚਰਬੁਧਗੁਨਾਮਤਿਉ
 ਨਨਾਪਾਕਾ॥ ੧੩੯ ਕਬੀਰਮੇਰੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕੇਗੇਤਿਸਕਾਗਜਿਨਿਇਹੁਜਮੁ
 ਆਸਿਗਜਿਅਸੁਜਪਿਅਪਗਵਿਦਗਾਗ॥ ੧੪੦ ਕਬੀਰਕਸਤੁਰੀਕੁਇਆਕੁਵਰ
 ਰੁਣੇਸਭਦਾਸਾ। ਜਿਓਜਿਉਰਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥ ੧੪੧॥ ਕ
 ਬੀਰਗਗਾਚਿਪਰਿਓਕੁਟਬਕੈਕਾਠੈਰਿਗਇਓਗਮੁ। ਆਇਪਰੇਧਰਮਗਇਕੇਬੀ
 ਚੇਧੁਮਾਧਾਮ॥ ੧੪੨ ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੋਕੁਕਰਭਲਾਗੇਖੇਅਛਾਗਾਉ। ਉਹੁਸਾਕਤੁ
 ਬਪੁਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਰੈਨਉ॥ ੧੪੩ ਕਬੀਰਕਉਡੀਕਉਡੀਜਿਰਿਕੈਜੋਗੇ
 ਖਕੋਗੇਗਿ। ਚਲਤੀਬਾਗਨਕਛੂਮਿਓਲਈਲੋਗਟੀਤੋਗਿ॥ ੧੪੪ ਕਬੀਰਬੇਸਨੇਪੁ
 ਅਤਕਿਅਭਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਚਾਰਿ। ਬਾਹਰਿਕੰਚਨੁਬਾਹਰੀਤਰਿਕਰੀਤੰਗਾ
 ਗ॥ ੧੪੫ ਕਬੀਰੋੜ੍ਹਾਹੋਇਹੁਬਾਟਕਾਤਜਿਮਨਕਅਕਿਮਾਨੁ। ਐਸਾਕੋਈਦਾਸੁਹੋ
 ਇਤਾਰਿਮਿਲੈਰੁਗਵਾਨੁ॥ ੧੪੬ ਕਬੀਰੋੜ੍ਹਾਹੁਅਤਕਿਅਭਇਆਪਖੀਕਉਦੁ
 ਖੁਦੋਇ। ਐਸਤੇਰਾਦਾਸੁਹੋਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੋਹ॥ ੧੪੭ ਕਬੀਰਮੇਹੁਪੁਣੀਤਉ
 ਕਿਅਭਇਆਜੋਉਡਿਉਡਿਲਾਗੇਅੰਗਾ। ਹਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਸਰ
 ਬੀਗਾ॥ ੧੪੮ ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੁਅਤਕਿਅਭਇਆਸੀਗਤਭੋਰੇਇ। ਹਰਿਜਨੁਐਸਾ
 ਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਰੋਇ॥ ੧੪੯ ਉਚਰਭਵਨਕਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾਠਹਰਾ
 ਇ। ਤਤੇਕੁਲੀਮਧੁਕਰੀਸੰਤਸੰਗਗੁਨਗਾਇ॥ ੧੫੦॥ ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਉਜਰੁਭਲਾ
 ਰਾਮਭਗਤਿਜਿਹਠਾਇ। ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰਮੇਰੇਠਾਇ॥ ੧੫੧ ਕਬੀਰਗੀ
 ਗਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਭੁਨਕੇਪਾਟਾ। ਤਤਕਬੀਰੈਸਟੁਕੀਆਖੇਜਤਮੁਨਿਜਨਬਾ
 ਟਾ॥ ੧੫੨ ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਰੇਓਤ੍ਰਿ। ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਣ

ਪੁਜਹਿਗਤਨਕੋਹਿ॥ ੧੫੩॥ ਕਬੀਰਏਕਅਚਕਉਦੇਖਿਓਹੀਰਹਾਟਬਿਕਾਇ ॥
ਬਨਜਨਹਰੇਬਾਹਰਕਉਰੀਬਦਖੈਜਾਇ॥ ੧੫੪॥ ਕਬੀਰਜਹਾਗਿਆਨੁਤਹਮਰਮੁਹੈ
ਜਹਾਤੁਤਹਪਾਪੁ॥ ਜਹਾਏਕੁਤਹਕਾਯੁਹੈਜਹਾਖਿਮਾਤਹਆਪਿ॥ ੧੫੫॥ ਕਬੀਰ
ਮਾਇਆਤਜੀਤਕਿੰਨੁਇਆਜਉਮਨੁਤਜਿਆਨੀਜਾਇ॥ ਮਾਨਮੁਨੀਮੁਨਿਵਰ੍ਹੈਮਨੁ
ਸਭੈਕਉਖਾਇ॥ ੧੫੬॥ ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੇਮੇਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਰਿਆਏ
ਕਾ॥ ਥਾਗਤਹੀਕੁਇਮਿਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਥੈਜੈਛੇਕੁ॥ ੧੫੭॥ ਕਬੀਰਸਾਚਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਕਿਆਕਰੇਜਉਸਿਖਾਮਹਿਚੁਕਾ॥ ਅਧੇਏਕਨਥਾਗਈਜਿਉਬਾਸੁਬਜਾਈ
ਛੁਕਾ॥ ੧੫੮॥ ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਛੁੜਪਤੀਕੀਨਾਗਿ॥ ਤਸੁਪਟਤਹਿਨਾ
ਪੁਜਹਿਹਿਜਨਕੀਪਨਿਆਗਿ॥ ੧੫੯॥ ਕਬੀਰਨਿਰਪਤਗੀਕਿਉਨਿੰਦੀਐਕਿਉ
ਹਿਚੇਗੈਕੇਮਾਨੁ॥ ਓਹੁਮਾਗਸਵਾਗੈਬਿਖੈਕਉਓਹੁਸਿਮਰੇਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੧੬੦॥ ਕਬੀਰਬੁ
ਨੀਪਾਈਬਿਤਿਭਈਸਤਿਗੁਰਬੀਧੀਧੀਗ॥ ਕਬੀਰਹੀਗਾਬਨਜਿਆਮਾਨਸਰੇਵਰਤੀ
ਗ॥ ੧੬੧॥ ਕਬੀਰਹਰਿਹੀਗਜਨਜਉਹੀਥੈਕੈਮਾਝੈਹਾ॥ ਜਬਹੀਪਾਈਅਹਿਪਾਕੁ
ਤਬਹੀਗਨਕੀਸਾਟ॥ ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਹਨਿਤਾ॥ ਅਮਰਾ
ਪੁਰਬਾਸਾਕਰੁਹਰਿਗਾਇਆਬੋਹੈਗੈਬਿਤਾ॥ ੧੬੨॥ ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇਭਲੇਏਕੁਸੀ
ਤੁਇਕੁਰਾਮੁ॥ ਹਮੁਜੁਦਤਮੁਕਤਿਕਾਸਤੁਜਪਾਵੈਨਾਮੁ॥ ੧੬੩॥ ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਗਹਿਪ
ਡਿਤਗਏਪਾਵੈਪਰੀਬਹੀਗਇਕਅਵਘਟਪਾਟੀਗਮਕੀਤਿਹਚੜ੍ਹਹਰਿਓਕਬੀਰ ॥
੧੬੪॥ ਕਬੀਰਦੁਨੀਅਕੋਦੇਖੈਮੁਆਚਾਥਤਕੁਥਕੀਕਨਿ॥ ਤਬਕੁਥਕਿਸਕਾਥਾਜਸੀ
ਜਬਥੇਧਰਿਸਸੀਨਿ॥ ੧੬੫॥ ਕਬੀਰਭੁਬਹਿਗੈਰੇਬਾਪੁਰੇਬਪੁਲੇਗਨਕੀਕਨਿ॥ ਪਰੇਸੀ
ਕੋਜੇਪੁਆਤੁਅਪਨੇਭੀਜਨੁ॥ ੧੬੬॥ ਕਬੀਰਭਈਮਪੁਕਗੀਨਾਬਿਧੈਕੇਨਜੁ॥ ਦਵਾਕ
ਪੁਕੇਨਹੀਬਡਾਦੇਸੁਬਡਾਜੁ॥ ੧੬੭॥ ਕਬੀਰਦਵੈਦਾਤੁਨੁਹੈਤਹੈਨਿਰਦਵੈਕੋਨਿਸੀਕਾ॥
ਜੇਜਨੁਨਿਰਦਵੈਹੈਸੋਗਨੈਇਦੁਸਰਕਾ॥ ੧੬੮॥ ਕਬੀਰਮਾਇਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਾਪੀ
ਨਸਕੈਕੋਈਨੀਗੁ॥ ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇਓਤੁਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ॥ ੧੬੯॥ ਕਬੀਰਪ
ਰਭਾਤੀਤਹੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਗੀਗੁ॥ ਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਗਹਿਓ
ਕਬੀਰ॥ ੧੭੦॥ ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿਸਿਥਾਗੀਆਗਿ॥ ਪੀਡਿਤਪੀਡਿਤਜਾਇਮੁ
ਏਮੁਰਮੁਉਬਰੇਕਾਗਿ॥ ੧੭੧॥ ਕਬੀਰਸੀਸਾਦੁਰਿਕੁਕਗਦੇਦਹਬਧਾਇ॥ ਬਵਨ

ਅਖਰਸੋਧਿਕੈ ਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੩ ਕਬੀਰਸੰਤੁਨਵਾਏਸੰਤਈਜਉਕੇ
ਟਕਮਿਲਹਿਅਸੰਤਾ॥ਸੇਯਾਗੁਰੁਪੰਗਸਬੋਦਿਓਤਸੀਤਲਤਨਤਜੰਤਾ॥੧੭੪ ਕਬੀ
ਰਮਨੁਸੀਤਯੁਕਤਿਅਪਾਇਅਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਿਜੁਅਯਾਜਗੁਜਾਹਿਆ
ਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ॥੧੭੫ ਕਬੀਰਸਾਗੀਸਿਜਨਹਰਕੀਜਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਕੈਜਨੈਅਪਨਸਨੀਕੈਦਸੁਦੀਵਨੀਹੋਇ॥੧੭੬॥ ਕਬੀਰਭਈਭਈਜੋਭਉਪਹਿਆ
ਇਸਾਗਈਸਭਭਾਇ॥ਓਗਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇਮਿਥਿਓਛਲਿਕੁਇ॥੧੭੭
ਕਬੀਰਧੁਰਿਸਕੋਏਕੈਪੁਰੀਆਬਾਧੀਦੇਹ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਪੇਖਨਾਅਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ॥
੧੭੮ ਕਬੀਰਸੁਹਜਚੰਦਕੈਉਦੈਰਈਸਭਦੇਹ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੋਬਿਨੁਮਿਲੇਪਥਟਿਭ
ਈਸਭਖੇਹ॥੧੭੯ ਜਹਅਨਭਉਤਯੋਨਹੀਜਹਭਉਤਹਰਿਨਾਰਿ॥ਕਰਿਓਕਬੀ
ਰਬੀਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹਮਨਮਾਰਿ॥੧੮੦॥ ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੁਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਿਸੁ
ਖਨੀਦਬਿਹਾਇ॥ਹਮਹੁਜੁਬੁਝਾਬੁਝਨਾਪੁਰੀਪਰੀਬਯਾਇ॥੧੮੧ ਕਬੀਰਮਹੇਬਹੁਤੁਪੁ
ਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਗ॥ਲਾਗੀਚੋਟਮਰਮਕੀਹਰਿਓਕਬੀਰਠਉਗ॥੧੮੨ ਕਬੀ
ਰਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇਖਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸਾ॥ਚੋਟਸਹੇਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੁਮੇਦਾਸ॥
੧੮੩॥ ਕਬੀਰਮੁਖਾਮੁਨਹੋਕਿਆਚਛਹਿਸਾਈਨਬਹਹੋਇ॥ਜਕਿਰਨਤੁਬਾਗਦੇਹੀ
ਦਿਥਹੀਭੀਤਹਿਜੋਇ॥੧੮੪ ਸੇਖਸਬੁਰੀਬਾਹਾਕਿਆਹਜਕਾਬੇਜਾਇ॥ਕਬੀਰ
ਜਕਾਦਿਸਸਾਬਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਬੁਦਾਇ॥੧੮੫॥ ਕਬੀਰਅਯਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗਹਿ
ਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਸਮਹਿਸਈਪਰਗੋਟੇਬੁਝੈਬਖੀਤੀਨਾਇ॥੧੮੬ ਕਬੀ
ਰਜੋਗੀਕੀਏਜੁਲਮੁਪੈਕਹਤਨਉਛਾਯੁ॥ਦਠਤਹਿਯੇਖਾਮਾਗੀਐਤਬੋਹੋਇਗੋਕਉ
ਹੁਹਵਾਯੁ॥੧੮੭ ਕਬੀਰਬੁਝਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਮਹਿਅਮ੍ਰਿਤੁਭੋਨੁ॥ਯੋਗੋਟੀਕਾਰਨੇਗ
ਲਕਟਵੈਕਉਨੁ॥੧੮੮ ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਤਬਜਾਨਿਐਮਿਐਮੋਹਤਨਤਾਪ॥ਹ
ਰਖਸੋਗਦਾਏਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਰਿਆਪਾ॥੧੮੯॥ ਕਬੀਰਗਮਕਹਨਮਹਿਭੇਦੁਪੈ
ਤਮਹਿਏਕੁਬਿਚਾਰੁ॥ਸੇਈਗਮੁਸਭੈਕਹਹਿਸੇਈਕਉਤਕਹਗ॥੧੯੦॥ ਕਬੀਰਗੇਮੇ
ਰਾਮਕਹੁਕਰਿਬੇਮਾਰਿਬਿਬੇਕਾ॥ਏਕੁਅਨੇਕਹਿਮਿਥਿਗਾਇਆਏਕਸਮਾਨਏਕਾ॥੧੯੧॥
ਕਬੀਰਜਾਪਹਸਾਪਨਸੇਝੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਨਾਰਿ॥ਤੇਪਰਮਹਰਸਹੇਖਕੁਤਬਸ
ਹਿਤਿਨਮਾਰਿ॥੧੯੨॥ ਕਬੀਰਗੁੰਗਾਰੁਆਬਵਗਾਬਹਾਰੁਆਕਨਾ॥ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰਗ

ਲਗਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਬਾਨ॥ ੧੯੩॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਰੇਸ ਮਾਰਿਆ ਬਾਨੁ ਚੁ
 ਏਕੁ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਕੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆਪਾ ਕੇ ਜੇ ਦੇਵੁ॥ ੧੯੪॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੁਦ
 ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਗਈ ਕੁਮਿ ਬਿਕਾਗ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉਂ ਮਨਈ ਰੇ ਇਗਈ ਕਟਛਗ॥ ੧੯੫॥
 ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੁਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਕੁਮਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ
 ਨ ਨਿਰਵਾਹੀ ਜਾਇ॥ ੧੯੬॥ ਕਬੀਰ ਜਨ ਕਾ ਬੇਹਤੁ ਜਾਇ ਬਾਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਬੁਦਾ
 ਇ॥ ਸਾਈਂ ਮੁਖ ਸਿਉ ਥਾਹਿ ਪਰਿਅਤੁ ਤੈ ਕਿਨਿ ਟੁਰਮਾਈ ਗਾਇ॥ ੧੯੭॥ ਕਬੀਰ ਜਨ ਕਾ
 ਬੈਰੋਇ ਰੇ ਇਗਈਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ॥ ਸਾਈਂ ਮੁਖ ਮਹਿ ਕਿਆ ਬਤਾ ਮੁਖੁ ਨ ਬੋਲੇ
 ਪੀਰ॥ ੧੯੮॥ ਕਬੀਰ ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਰਿ ਜੁ ਹਲਾਉ॥ ਦਫਤਰ ਦਈ
 ਜਬ ਕਾਢੇ ਰੋਇ ਇਗ ਕਉਨੁ ਹਵਾਉ॥ ੧੯੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋਰੁ ਕੀ ਅਸੋ ਜੁਲ ਮੁਹੈ ਲੇਇ ਜ
 ਬਾਬੁ ਬੁਦਾਇ॥ ਦਫਤਰ ਖੇਖਾਨੀ ਕਸੇ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਪਾਇ॥ ੨੦੦॥ ਕਬੀਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ
 ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੁਚੀ ਰੇਇ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀ ਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ॥ ੨੦੧॥ ਕ
 ਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਕਾਸ ਮਹਿ ਦੋਇ ਤੁਬਗੀ ਅਬਿਧਾ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੇਸੇ ਪਰੇ ਅਹੁਚ ਉਗਸੀ
 ਹਸਿਧਾ॥ ੨੦੨॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ॥ ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ
 ਸਉ ਪਤੇ ਕਿਆ ਸਾਗੈ ਮੇਰਾ॥ ੨੦੩॥ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਆਮੁਖ ਮਹਿ ਰਹਾਨੂੰ॥ ਜ
 ਬ ਆਪਾ ਪਰਕਾਸਿ ਟਿਗਾਇ ਆਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤਤੂੰ॥ ੨੦੪॥ ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਹ ਚਿਤ ਵ
 ਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸਾ॥ ਮਨੇ ਹੋ ਕੇਇਨ ਪੁਰਿ ਚਲੇ ਉਠਿ ਨਿਰਾਸਾ॥ ੨੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ
 ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀ ਅਸੀਸਾਗਿ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਤਾ ਹਿਨ ਡੋਲਾਈ ਜਿਸ ਗੇਖ ਸਿਰ
 ਜਨਹਾਰਾ॥ ੨੦੬॥ ਕਬੀਰ ਪਾਦੀ ਪੀੜ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛੁਡਾਇ॥ ਪਰਾਪੁਰ ਬਲੀਓ
 ਵਨੀ ਪਗਾਟੁ ਰੇਈ ਆਇ॥ ੨੦੭॥ ਕਬੀਰ ਟਾਢੈ ਟੇਢੈ ਦਿਨੁ ਗਾਇਆ ਬਿਅਜੁ ਬਛੈ
 ਤਉ ਜਾਇ॥ ਨਾਹਿ ਰਿਭੁ ਜਿਓਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਬੁ ਪਹੁੰਚੇ ਆਇ॥ ੨੦੮॥ ਮ॥ ੫
 ਕਬੀਰ ਕੁਕਰ ਕਉ ਕਨਾਕ ਗਾਪਿ ਦੇਉ ਠਿਧਾਇ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ
 ਹਉ ਲੀਆ ਛੁਡਾਇ॥ ੨੦੯॥ ਮ॥ ੫ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧਕੀ ਤਸ ਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਰਿ
 ਧਰਤੀ ਭਰਨ ਬਿਅਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੁ ਲਾਰਿ॥ ੨੧੦॥ ਮ॥ ੫ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ
 ਕਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹ ਲੀਲਾਇ॥ ਸ਼ਿਰਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸ ਤੇਤ ਬਪੁਛੈ ਧਰਮ ਗਾਇ॥ ੨੧੧॥ ਨਾ
 ਮਾਸਇਆ ਮੋਰਿਆ ਕਰੇ ਤੈਸੇ ਚਨੁ ਮੀਤਾ॥ ਕਾਹੇ ਛੁਪਹੁ ਛਾਇ ਲੋਰਾ ਮਨ ਸਾਵਹੁ ਚੀਤਾ॥

੨੧੨॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਓ ਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਹਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਬ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਮੁ ਸਤੁ ਚੀਤੁ ਨਿ
 ਰੰਜਨ ਨਾਇ ॥ ੨੧੩ ਮਃ ੪ ਕਬੀਰ ਹਮਰੇ ਕੇ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿ ਸਹੁ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ
 ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰ ਚੀਕੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿ
 ਆਕਿ ਛੁਨਾਇਆ ਤਾਥਾ ॥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿ ਅਸੇਈ ਨਿਬਹਿ ਆਸਾਥਾ ॥ ੨੧੫
 ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਨੈ ਸਭ ਬਤ ਜਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨ ਕਰੈ ॥ ਕਹੇ ਕੀਕ ਸਥਾਤ ਹਾਥ ਦੀਪ ਕੁਝ ਏ
 ਪੈਗੈ ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਨਾ ਸਿਓ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਨਾ ॥ ਤਾ ਸਿਓ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬ
 ਨੈਜ ਕੇਜੀ ਅਪਰਾਨ ॥ ੨੧੭ ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਪੇ ਮਹੁ ਸਵਾਗਿ ॥ ਕਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤਿ
 ਨ ਹਾਥ ਪਤੀਤੁ ਪਉਨੇ ਚਾਗਿ ॥ ੨੧੮॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਤਵ ਉਨ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਵੇਹੋਇ ॥ ੨੧੯ ਮਃ ੩ ਚਿਤਾ ਭਿਆਪਿ ਕਰਾ
 ਅਪਨਾ ਚਿਤ ਵਿਆਹਿ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਵੇਹੋਇ ॥ ੨੨੦ ਮਃ ੪ ਇਸੀ ਆਚਿਤੁ ਭਿਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਨਨਕ ਸੇਸਾ ਲਪੀਐ ਜਿ ਸਭਨ ਸਾਹਕਰੇ ॥ ੨੨੧ ਮਃ ੪
 ਕਬੀਰ ਗਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਹਿ ਠਹਿਰਾ ਲਾ ਲਚੁ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਹਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀਖਿ ਨਾ
 ਹਿ ॥ ੨੨੨ ਕਬੀਰ ਕਾਇ ਅਥਾ ਚੀਕਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾ ਚੀਧਾਤੁ ॥ ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤਹਾ ਮਰਜੁ ਨ
 ਚਿਤ ਬਿਨ ਠੀਬਾਤਾ ॥ ੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੇ ਕੇਸੇ ਸੁਕੀਈਐ ਨ ਸੇਈ ਅਸਾਹ ॥ ਗਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੁ
 ਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਰਾ ॥ ੨੨੪ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਧਮਤੁ ॥ ਅ
 ਕਸੁ ਗਿਆ ਨੁਰਤਨੁ ਪੈਥੇ ਵਹੁ ਵਿਗਲਾ ਸੰਤਾ ॥ ੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਗਮਤਨੁ ਮੁਖ ਕੇ ਬਹੀ ਪਰਸਾ
 ਗੈ ਬੋਲਿ ॥ ਕੇਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਗੋਗਾ ਹਕੀਲੈ ਗੋਮਹ ਗੋਮੇਲਿ ॥ ੨੨੬ ਕਬੀਰ ਗਮਨ ਮੁਜਾਨਿ ਓ
 ਨਹੀ ਪਾਇ ਓਕਟ ਕੁਕੁਟ ਬੁਧਾ ॥ ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਾਹਿ ਮਹਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੀਬਾ ॥ ੨੨੭॥ ਕਬੀਰ
 ਆਖਿ ਕੇਰੇ ਮਾਧੁਕੇ ਪਸੁ ਪਸੁ ਗਈ ਬਿਆਇ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾ ਬੁਨਫੁਰੰ ਟੀਜ ਮਦੀ ਆਦਮ ਮਾਅ
 ਇ ॥ ੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ~~ਵਹੁ ਪੀਰਾ ਮੁਹੇ ਠਲੁ ਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੂ ਦੇ ਜਿਨਿ ਤ~~
~~ਜਿਅ ਬਾਚੁ ਬਬਾਦੁ ॥ ੨੨੯॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਹਰ ਮਾਸ ਠਲੀਤਾ ॥ ਸੀਤਲ~~
~~ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਠਲ ਪੰਖੀ ਕੇ~~ ~~ਬੰਤਾ ॥ ੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਾ ਠਲੁ ਉਪਕ~~
~~ਹੀ ਜੀਵੰਤਾ ॥ ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿ~~ ~~ਬਿਰਖਾ ਸੁਠਲ ਠਲੀਤਾ ॥ ੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾ~~
~~ਪਤੀ ਲਿਖਿ ਅਚੇਇ ਲਿਖਾਟਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਕਨ ਅਵਧਾਟਾ ॥ ੨੩੨~~
~~ਕਬੀਰ ਏਕ ਪਤੀ ਆਪੀ ਪਤੀ ਆਪੀ ਪੁਤੇ ਆਪਾ ॥ ਭਗਵਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੈ ਸੇਲਾਭੁ ॥~~
 ੨੩੩ ਕਬੀਰ ਭਗਮ ~~ਛੁਲੀ ਸੁਰਾਪਾ~~ ~~ਨਿਜੇ ਜੇ ਪਾਨੀ ਖਾਰਿ ॥ ਤੀਰ ਬਬਰ ਤਨੇ ਮਕੀ ਏਤੇ ਸੇਤੇ~~

ਹਸਾਤਲਜੀਹਿ॥ ੨੩੩॥ ਨੀਚੋਲੇਇਨਕਹਿਹਉਲੇਸਜਨਘਟਮਾਰਿ॥ ਸਤਹਸਖੇਲਉ
 ਪੀਅਸਉਕਿਸੀਲਿਖਾਵਉਨਾਰਿ॥ ੨੩੪॥ ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਿਘਰੀਤੁਅਨਿਰਘਤ
 ਹੋਜੀਉ॥ ਨੀਚੋਲੇਇਨਕਿਉਕਰਉਸਤਘਟਦੇਖਉਪੀਉ॥ ੨੩੫॥ ਸੁਨੁਸਖੀਪੀਅਮਹਿ
 ਜੀਉਬਸੇਜੀਅਮਹਿਬਸੇਕਿਪੀਉ॥ ਜੀਉਪੀਉਬੁਝਉਨਹੀਘਟਮਹਿਜੀਉਕਿਪੀਉ॥
 ੨੩੬॥ ਕਬੀਰਬਾਮਨੁਗੁਰੂਹੋਜਗਤਕਭਗਤਨਕਾਗੁਰੂਨਾਰਿ॥ ਅਗਉਉਗਉਕੈਪਾਚਿ
 ਮੁਆਚਹਉਬੋਦਹੁਮਾਰਿ॥ ੨੩੭॥ ਹਰਿਹੋਖਾਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰੀਹਾਬੀਚੁਨੀਨਜਾਇ॥
 ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਿਕੁਲੀਬੁਝਾਈਕੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਇ॥ ੨੩੮॥ ਕਬੀਰਜੇਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰ
 ਮਕੀਸੀਸੁਕਾਟਿਕਹਿਗੋਇ॥ ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਥਕਹਿਜੋਕਿਛੁਹੋਇਤੋਹੋਇ॥ ੨੩੯॥ ਕ
 ਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰਮਕੀਪਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ॥ ਕਚੀਸਹਸਉਪੋਲਿਕੈਨਾਖਲਿਰਈਨ
 ਤੇਲੁ॥ ੨੪੦॥ ਛੁਛਤਡੇਲਹਿਅੰਧਗਤਿਅਹੁਚੀਨਤਨਹੀਸੀਤਾ॥ ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾਈਐ
 ਬਿਨੁਭਗਤਪੁਰਗਵੰਤੁ॥ ੨੪੧॥ ਹਰਿਸੇਹੀਗਛਾਡਿਕੈਕਹਿਅਨਕੀਅਸਾ॥ ਤੇਨਹੋਦੇਜ
 ਕਜਾਹਿਗੇਸਤਿਕਥੇਗਵਿਦਾਸਾ॥ ੨੪੨॥ ਕਬੀਰਜਉਗ੍ਰਿਹੁਕਹਿਤਧਰਮੁਕਰੁਨਾਹੀਤ
 ਕਰੁਬੇਗਾਗੁ॥ ਬੇਗਾਗੀਬਿਸਨੁਕਰੋਤੋਕਬਡੇਅਭਾਗੁ॥ ੨੪੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਲਕਸੇਖਠੀਦਕੇ॥ ਜਿਤੁਦਿਹਰੇਸਨਵਹੀਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ॥ ਮਯਕਾਜਿ
 ਕੰਨੀਸੁਲੀਦਾਮੁਹੁਦੇਖਾਏਆਇ॥ ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਲੀਕਛੀਐਹਡਕੁਕੜਕਾਇ॥ ਸਾਹੇਖਿ
 ਬੇਨਚਾਲਨੀਜਿੰਦੁਕੁਸਮਝਾਇ॥ ਜਿੰਦੁਵਹੁਟੀਮਗਲੁਵਹੁਲੇਜਸੀਪਰਣਾਇ॥ ਆਪਣ
 ਹਸੀਜੋਲਿਕੈਕੈਗਾਬਿਲਗੇਧਾਇ॥ ਵਾਸਹੁਨਿਕੀਪੁਰਸਥਾਤਕੰਨੀਨਸੁਲੀਆਇ॥ ਠਹੀ
 ਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦਈਖੜਨਾਪੁਮੁਹਾਇ॥ ੧ ਠਹੀਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚਲਾਉਨਿ
 ਆਭਤਿ॥ ਬਿਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿਖੇਵਵਘਤਿ॥ ੨ ਕਿਧੁਨਬੁਝੈਕਿਧੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀ
 ਆਗੁਈਕਾਰਿ॥ ਸਾਈਐਰੋਚਗਾਕੀਤਾਨਹੀਤਤੰਡੀਦਝਾਆਹਿ॥ ੩ ਠਹੀਦਜੇਜਲ
 ਤਿਲਥੋੜ੍ਹੇਸਮਾਥਿਬੁਕੁਛੁ॥ ਜੇਜਲਾਸਹਨਚੜ੍ਹੇਥੋੜ੍ਹਾਮਾਟੁਕਰੀ॥ ੪ ਜੇਜਲਾਥ
 ਰੁਝਿਜਲਾਪੀਡੀਧਾਈਗਾਛਾ॥ ਤੈਥੋਵਡੁਮੇਨਾਰਿਕੇਸਰੁਜਗੁਡਿਠਾਹਛਿ॥ ੫॥ ਠਹੀਦ

ਜੇਤੁ ਅਕਲਿ ਲੰਤੀ ਠਕਾ ਕਾ ਲੇਖਿ ਮੁਨ ਲੇਖੁ ॥ ਆਪਨੇ ਹੋਗੇ ਗੰਢ ਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾ ਕ
 ਰਿਦੇਖੁ ॥ ੬ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜੇ ਤੇ ਮਾਗਨਿ ਮੁਕੀ ਆਤਿ ਨ ਮਾਗੇ ਘੁੰਮਿ ॥ ਆਪਨੇ ਤੇ ਪਰਿ ਜਾਣੀ
 ਐਧੋ ਗਤਿ ਨ ਦੇਖੁ ਮਿ ॥ ੭ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜਾਤੁ ਖਟਵੇ ਲਾਤਾ ਤੁਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਗ
 ਸਵਾਈ ਨੀ ਰਿਜਾ ਰਹਿ ਆਤਾ ਲਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ਦੇਖੁ ਠਗੀ ਦਾ ਜੇ ਬੀਆ ਦਾ ਤੀਰੇਈ ਰੂ
 ਗ ॥ ਅਗੁਰੇ ਤੇ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਹਰਿਆ ਦੁਗਿ ॥ ੯ ॥ ਦੇਖੁ ਠਗੀ ਦਾ ਜੇ ਬੀਆ ਸਕਰ
 ਰੇਈ ਵਸੁ ॥ ਸਾਈ ਬਾਤੁ ਆਪ ਦੇਵੇ ਦਲਕਰੀ ਐ ਕਿਸੁ ॥ ੧੦ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ
 ਪਤੀਲੀ ਆਸੁ ਲਿਸੁ ਲਿਗੀ ਨੇਕਨ ॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈ ਆਹਰ ਕਰੇ ਦੀਵਨ ॥ ੧੧ ॥ ਠ
 ਗੀ ਦਾ ਕਾਲੀ ਜੇ ਨੀ ਨਗਵਿ ਆਪ ਉਲੀ ਗਵੇ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਸਾਈ ਸਿਉ ਪਿਰਤੁ ਤੀਰੇ ਗੁਨ
 ਵੇਲੇ ਹੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਃ ੩ ਕਾਲੀ ਪਉਲੀ ਸਾਰਿ ਬੁਸਦਾ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥ ਆਪ ਲਾਸ
 ਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਸਾ ਬਸਮਕ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇ
 ਦੇਇ ॥ ੧੩ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜਿਨੇ ਲੇਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਿ ਆਸੇ ਲੇਖਿ ਲੇਖੇ ਮੇਰੇ ॥ ਕਜ ਲੇਖ ਨ
 ਸਹਦਿ ਆਸੇ ਪੰਖੀ ਸੁਇ ਬਹਿਨ ॥ ੧੪ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਯੁਕੇ ਦਿਅ ਚਾਗੇ ਦਿਅ ਮਤੀ ਦੇ ਦਿ
 ਆਨਿਤਾ ॥ ਜੇ ਸੈਤਾ ਨਿਵਣਾਇ ਆਸੇ ਕਿਤ ਠੇਹਰਿ ਚਿਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਬੀਉ ਪਵਾਰਿ
 ਦਰੁ ॥ ਜੇ ਸਾਈ ਲੋੜ ਹਿਸਤੁ ॥ ਇਕੁ ਛਿਜਾ ਹਿਥਿ ਆਲਤਾ ਤੀਅਰਿ ॥ ਤਾ ਸਾਈ ਦੇ ਦਰਿ
 ਤੀਅਰਿ ॥ ੧੬ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਖਾਕ ਨ ਨਿੰਦੀ ਐ ਖਾਕੁ ਜੇ ਵਰੁ ਨੇ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵਦਿ ਆਪੋ ਗਤ
 ਥੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜਲ ਬੁਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿ ਆਲ ਬੁਤ ਕੁੜਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿ
 ਚਰੁ ਕੁੜਾ ਤਿਥੀ ਪਾਈ ਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥ ੧੮ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿ ਆਰਥ
 ਹਿਵਦਿ ਕੰਡਾ ਮੇਰੇ ਹਿ ॥ ਵਸੀਰ ਬੁਹਿ ਆਲੀ ਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿ ਆਰਥੁ ਛੇਰਿ ॥ ੧੯ ॥ ਠਗੀ ਦਾ
 ਨਿਕੀ ਨਿਕੀ ਜਪੀ ਐ ॥ ਬਲਗੁ ਗਰਬੁ ਵਿਓ ਮਿ ॥ ਅਜੁ ਠਗੀ ਦੇ ਕੁੜਾ ਮੇਰੇ ਹਾਥੀ ਓਮਿ ॥
 ੨੦ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਤੀਵਡੀ ਆਪੁ ਮਿ ਮਿ ਉਠ ਨਿਸਾਸ ॥ ਮਿਹੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿ ਆਜਿਨ
 ਵਿਡਾਈ ਆਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜੇ ਰੇਵਾ ਰਿਯਾ ਮਿਤਾ ਆਇ ਤਿਨਾ ਆਹੇ ਤਾ ਜਸ
 ਉਮਜੀ ਠਾਜਿ ਉਠਿ ਪਰਿ ਅਗਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜੇ ਕੋ ਦਾਖ ਬਿਜ ਉਗੀ ਆਕਿ ਕਰਿ ਬੀ
 ਜੇ ਜਟਾ ॥ ਜੇ ਉਨ ਕਤਾਇ ਦਾ ਪੈਸੇ ਕੋੜੇ ਪਟਾ ॥ ੨੩ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਗਲੀ ਏ ਚਿਕੜੁ ਦੁਹਿ
 ਪਹੁ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਹੁ ॥ ਚਸਤ ਭਿਜੇ ਕੰਮਲੀ ਆਤੁ ਤੁਟੈ ਹੋਹੁ ॥ ੨੪ ॥ ਭਿਜ ਓਸਿ ਜਉ
 ਕੰਮਲੀ ਆਲਤਾ ਹਸਉ ਮੇਹੁ ॥ ਜਾਇ ਮਿਸਤਿਨ ਸਜਣਾ ਤੁਟੈ ਨ ਹੋਇ ਹੋਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਠਗੀ

ਦੇ ਮੇਰੇ ਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੇਰੇ ਰੋਇ ਜਾਇ। ਗਹਿਗੁਰੂ ਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਕੀ ਮਿਟੀ ਖਾ
ਇ॥ ੨੬॥ ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਵਾਤ ਗੁਰੂ ਮਾਖਿਓਂ ਮਾਝਾ ਦੁਸਾ। ਸਰੇ ਵਸਤੁ ਮਿਟੀ
ਆਰ ਬਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਸਾ॥ ੨੭॥ ਫਰੀਦੋ ਰੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵ ਲੁ ਮੇਰੀ ਕੁਖਾ ਜਿਨਾ ਖਾ
ਸੀ ਚੋ ਪੜੀ ਘਲੇ ਸਹਿ ਨਿਗੇ ਦੁਖਾ॥ ੨੮॥ ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੇ ਠੰਢਾ ਪਾਨੀ ਪੀਉ। ਫਰੀਦਾ
ਦੇਖਿ ਪਗਾਈ ਚੋ ਪੜੀ ਨ ਤਰਸਾਈ ਜੀਉ॥ ੨੯॥ ਅਜੂਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਖਾੜੇ
ਜਾਇ। ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁੰਦੇ ਹਾਗ ਲੀਤੁ ਮਾਕਿਉ ਗੈਲਿ ਵਿਹਾਇ॥ ੩੦॥ ਸਾਹੁ ਰੋਏ ਈਨਾ ਲੋਧੇ
ਈਐ ਨਾਰੀ ਬਾਉ। ਪਿਰੁ ਵਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਸਨ ਸੇ ਹਾਗ ਲਿਨਾਉ॥ ੩੧॥ ਸਾਹੁ ਰੋਧੇ ਈਐ ਕੇ
ਤਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ। ਨਨ ਕਸ ਸੇ ਹਾਗ ਲੀ ਜਿ ਕਾਵੇ ਵੇ ਪਰਵਾਹ॥ ੩੨॥ ਨਾਤੀ ਸੋਤੀ
ਸੰਬਰੀ ਸੁਆਇ ਸੁਤੀ ਨਿਚੋ ਦੁਆ। ਫਰੀਦਾ ਹੀ ਸੁਬੇੜੀ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਗਈ ਕਬੂਰੀ ਗੀਯਾ॥
੩੩॥ ਜੋ ਬਨ ਜਾਇ ਨਾ ਤਰਸੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ। ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋ ਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ
ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ॥ ੩੪॥ ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤਾ ਏ ਲਾਵ ਲੁ ਦੁਖ ਬਿਗਰਿ ਵਿਛਾਵ ਲੁ ਸੇ ਛਾਏ
ਹੁਮਾਰਾ ਜੀਵ ਲੁ ਤੁਸਾ ਹਿ ਬੁਸ ਚੇ ਵੇਖੁ॥ ੩੫॥ ਬਿਗਰਾ ਬਿਗਰਾ ਆਖੀਐ ਬਿਗਰਾ ਤੁਸੁ
ਲਾਤਨੁ। ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਤੁਤ ਨਿਬਿਗੁ ਉਪ ਜੈ ਸੇ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ॥ ੩੬॥ ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿ
ਸੁਗੰਦ ਲਾਧੀ ਆਖੀ ਤੁਥਿ ਵਾੜੀ। ਇਕਿ ਗਾਏ ਦੇਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਗਾਧੀ ਗਏ ਉਜਾੜੀ॥
੩੭॥ ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇ ਆਰੰਭਿ ਕੇ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇ ਆਸੰਮਿ। ਲੇਖਾਰ ਬੁਧ ਮੰਗੇ
ਸੀ ਆਤੁ ਅਚੇ ਕੇ ਹਰੇ ਕੰਮਿ॥ ੩੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰ ਵਜੇ ਜਾਇ ਕੇ ਕਿਉ ਰੋਏ ਘੜੀ
ਆਖੁ। ਏਹੁ ਨਿਦੇ ਸਾਮਾਗੀਐ ਹਮੇ ਦੇ ਸਾਦਾ ਕਿਆ ਹਾਸੁ॥ ੩੯॥ ਘੜੀ ਏ ਘੜੀ ਏ ਮਾਗੀ
ਐ ਪਹੀਲੈ ਸੇ ਜਾਇ। ਸੇ ਰੋੜਾ ਘੜੀ ਆਲਾਜਿ ਉਰੁ ਖੀ ਗੈਲਿ ਵਿਹਾਇ॥ ੪੦॥ ਬੁਢਾ
ਹੇ ਆਸੇ ਬੁਢਾ ਫਰੀਦੁ ਕੰਬ ਲਿਲਾ ਗੀ ਦੇਹਿ। ਜੇ ਸਉ ਵਹਿ ਆਜੀਵ ਲਾਤੀ ਤਨੁ ਹੇ ਸੀਖੇ
ਹਾ॥ ੪੧॥ ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਗਾਇਐ ਬੈਸਲਾ ਸਾਈ ਮੁਏ ਨ ਦੇਹਿ। ਜੇ ਤੁਏ ਵੇਰਖ ਸੀ ਜੀ
ਉ ਸਹਿ ਰਹਿ ਲੇਹਿ॥ ੪੨॥ ਕਥਿ ਕਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾਵ ਲਿਕੈ ਸਹੁ ਲੇਹਾਹੁ। ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਖੈ
ੜੀ ਸਹੁ ਆਪ ਲੁ ਤੁਥੇੜੀ ਆਗੀ ਆਗ॥ ੪੩॥ ਫਰੀਦਾ ਇਕ ਨ ਆਣ ਅਗਲਾ ਇਕ
ਨਾਨੀ ਲੇਲੁ। ਆਗੈ ਗਏ ਸਿਵਾ ਪਸਨਿ ਚੋਟਾ ਖਾਸੀ ਕਉਲੁ॥ ੪੪॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾ ਮੇਵਿ
ਤੁਮਿ ਰਿਭੇਰੀ ਸੋਡੇਰਾ। ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਗਲ ਮਹਿ ਬੀਏ ਅਤੀ ਮਾਗਡਾ॥ ੪੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੇ
ਹੋ ਚੰਡ ਪਾੜੀ ਆਉ ਸਾਹੇ ਦੇਰੀ ਗਏ। ਕੁੜਾ ਸਉ ਦਥਾਗਿ ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ॥ ੪੬॥

ਫਕੀਰੀਖਿਸਤਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜਿੰਦਨਕਾਈਮੇਖਾਵਾਰੀਆਪਆਪਲੀਚਥੇ
ਮਸਾਇਕਸੇਖਾ॥ ੪੭ ਫਕੀਰਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲਦਿਆਮਲਕੁਬਰਿਠਾਆਇ॥ ਗੁਰੂ
ਲੀਤਾਪੁਟੁਭੁਟਿਆਦੀਵਰੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥ ੪੮॥ ਫਕੀਰਦੇਖੁਕਪਾਚੈਜਿਥੀਆ
ਜਿਸਿਰਿਥੀਆਤਿਲਾਹ॥ ਕਮਾਏਅਹੁਕਗਦੈਰੇਨੈਕੋਇਲਿਆਹ॥ ਮੰਦੇਅਮਲਕੁ
ਦਿਆਏਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ॥ ੪੯॥ ਕੀਨ੍ਹਿਮੁਸਲਾਸੁਫੁਗਲਿਦਿਲਿਕਤੀਗੁਰੂਵਾਤਿ॥
ਬਾਹਗਿਦਿਸੈਚਨਲਾਦਿਲਿਅਧਿਆਰੀਗਤਿ॥ ੫੦॥ ਫਕੀਰਦਾਰਤੀਗੁਤਨਿਕਥੈਜੇਤਹੁਚੀ
ਰੋਕੋਇ॥ ਜੇਤਨਗਤੇਰਬਾਸਿਉਤਿਤਨਿਗੁਤਨਹੋਇ॥ ੫੧ ਮ॥ ੩ ਇਹੁਤਨੁਸਭੇਗੁਤਪੈਗੁਤ
ਬਿਨੁਤਨੁਨਹੋਇ॥ ਜਿਸਹਤੇਆਪਲੇਤਿਤਨੁਥੇਕੁਗੁਤਨਹੋਇ॥ ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਲੁਹੋ
ਇਥੇਕੁਗੁਤਾਵਿਚਪੁਜਾਇ॥ ਜਿਉਥੈਸਤਰਿਧਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਭਉਦੁਰਮਤਿਮੇਥੁ
ਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੇਹਲੇਜੇਹਤੇਹਰਿਗੁਲਾਇ॥ ੫੨॥ ਫਕੀਰਸੇਈਸਹਦੁਛੁਛਲ
ਪੁਜਿਥਪੁਥਭੀਵਸੁ॥ ਛਪੜਿਛੁਛੈਕਿਆਰੇਵੈਚਕੜਿਛੁਛੈਹਸੁ॥ ੫੩ ਫਕੀਰਨੀਛੀਕੀ
ਤਨਗਵਿਛਵਡੀਥੀਮੁਈਆਸੁ॥ ਧਨੁਕੇਦੀਗੋਮੇਤੈਸਹਨਾਮਿਲੀਆਸੁ॥ ੫੪॥ ਫਕੀਰ
ਸਿਰੁਪਲਿਅਦਾਤੀਪਲੀਮੁਛਰੀਪਲੀਆ॥ ਰੇਮਨਗਰਿਲੇਬਾਵੇਲਮਲਹਿਕਿਆਰਲੀਆ॥
੫੫॥ ਫਕੀਰਕੋਠੇਧੁਕਲੁਕੇਤੜਾਪਿਰੀਦੜੀਨਿਵਾਗਿ॥ ਜੇਦਿਯਯਯੇਗਨਵੇਗਏਵਿਲਾੜਿ
ਵਿਲਾੜਿ॥ ੫੬॥ ਕਿਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਅਏਤੁਨਲਾਏਚਿਤੁ॥ ਮਿਟੀਪਲੀਅਤੇਲਵੀਕੋਇਨਹੋ
ਸੀਮਿਤੁ॥ ੫੭ ਫਕੀਰਮੰਡਪਮਾਥੁਨਲਾਇਮਯਸਤਲੀਚਿਤਿਧਾ॥ ਸਾਈਜਾਇਸਮਾ
ਲਿਜਿਥੈਰੀਤਉਵਵਲਾ॥ ੫੮॥ ਫਕੀਰਜਿਨੀਕੀਮੀਨਾਰਿਗੁਲਤੇਕਮੜੇਵਿਸਾਗਿ॥ ਮਤੁਸ
ਹੀਮੰਦਾਬੀਵਹੀਸਾਈਦੈਦਰਬਾਗਿ॥ ੫੯ ਫਕੀਰਸਾਰਿਬਕੀਚੁਕਗੀਦਿਲਦੀਲਾਰਿਤ
ਗੀਦਿ॥ ਦਰਵੇਸਾਨੇਲੜੀਐਰੁਖਾਦੀਜੀਗੀਦਿ॥ ੬੦॥ ਫਕੀਰਕਾਥੇਮੇਡੇਕਪੜੇਕਾਥੇਮੇਡ
ਵੇਸੁ॥ ਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੋਟੋਲੋਕੁਕਪੈਦਰਵੇਸੁ॥ ੬੧ ਤਤੀਹੋਇਨਪਲਵੇਜੇਜਲਿਟੁਖੀ
ਦੇਇ॥ ਫਕੀਰਜੈਡੇਹਗਲਿਰਬਦੀਝੁਰੇਦੀਝੁਰੇਇ॥ ੬੨॥ ਜਾਕੁਆਰੀਤਚਉਵੀਆ
ਹੀਤਮਾਮਲੇ॥ ਫਕੀਰਏਹੋਪਛੇਤਉਵਤਿਕੁਆਰੀਨਾਥੀਐ॥ ੬੩ ਕਥਰਕੇਗੀਛਪੜੀ
ਆਇਉਲਥੇਪੜਾ॥ ਚੰਚੁਥੇੜਾਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਡਲਸਦੀਡੜਾ॥ ੬੪॥ ਹੰਸੁਉਡਰਿ
ਝੁਝੈਪਾਇਆਲੋਕੁਵਿਡਰਲਿਜਾਇ॥ ਗਰਿਸਲੋਕੁਨਜਲਣੀਚੰਸੁਨਝੋਝਾਇ॥ ੬੫
ਚਾਸਿਚਲਿਗਈਆਪੀਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲਾ॥ ਫਕੀਰਸੁਭਰਿਅਥੀਛਕਸੀਥਕੇ

ਵਲਾਇਕਲਾ ॥ ੬੬ ॥ ਇਹ ਸਿਰਾ ਦੇ ਕੁਇਸ ਵਲ ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਬਾ ਸਿਰਾ ਕਿਤ ਕੀ ਅਚੁਗ
ਵਾਪ ਫੇਇਕਤੁ ਪਾਇਆ ਪਾਸਿ ॥ ੬੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੀਨੀ ਘੜੀ ਸਵਨ ਝੀਟੁ ਟੀਨਾ ਗਲ
ਜੁ ॥ ਅਜਗਾਈ ਬੁਠੇ ਸਤਾ ਕੇ ਘਰਿ ਨਹੀ ਅਜੁ ॥ ੬੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੀਨੀ ਘੜੀ ਸਵਨ
ਝੀਟੁ ਟੀਨਾ ਗਲ ਜੁ ॥ ਜੇ ਸਜਲੁ ਕੁਇ ਕੁਰੁ ਬੇਸੇ ਕਿਆ ਵਰਿ ਅਜੁ ॥ ੬੯ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਬੇਨਿਵਾਜੁ ਕੁਤਿ ਆਏ ਹਨ ਕਲੀ ਗੀਤਿ ॥ ਕਬਹੀ ਚਲਿਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥
੭੦ ॥ ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਚੁ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜੁ ਜਾਗਿ ॥ ਜੇ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾਨਿ ਵੇਸੇ ਸਿਰੁ ਕਪਿ
ਉਤਾਗਿ ॥ ੭੧ ॥ ਜੇ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾਨਿ ਵੇਸੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕੀਇ ॥ ਕੁਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈ ਐ ਬਾਲਕ ਸੀ
ਦੈ ਬਾਇ ॥ ੭੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿ ਬੇਤੈ ਡੇਰਾ ਪਿਆਜਿ ਨੀਤੁ ਜਲਿ ਓਰਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸ ਹੁਓ ਪੁਲਾਇਗ
ਏਤੁ ਅਜੇ ਨ ਪਤੀ ਲੇਹਿ ॥ ੭੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੇਦਾ ਨੁਕਰਿ ਏਟਿ ਬੇਲਾਹਿ ॥ ਅਗੇ ਮੁਖਿ ਨ
ਪਾਵਸੀ ਦੇ ਜੁਲੁ ਸੀਦੀ ਕੁਹਿ ॥ ੭੪ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਬਾਬੁ ਕੁਖ ਲਕਮਹਿ ਬਲਕਵ ਸੋਰਬ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨ ਆਖੀ ਐ ਜਾਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਹਿ ॥ ੭੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਚਿਹਿ ਨ ਲਾਕ
ਪਿਆਜੇ ਗਲੁ ਕਪਾਹਿ ਚੁਖਾ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਇਤੀ ਦੁਖਾ ॥ ੭੬ ॥ ਚਬਲ
ਚਲਣ ਤਨ ਸੇਸੁ ਲੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਪਾਸੇ ਜਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥ ੭੭ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਬੁਰੇ ਦਾ ਕਲਕਰਿ ਗੁੰਸਾ ਮਨਿ ਨ ਚਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਗੋਰੁ ਨ ਸਗਈ ਪਲੇਸ ਕੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥ ੭੮ ॥
ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਗਾਹੁ ਲੀਦੁ ਨੀਤੁ ਹਵਾ ਬਾਗੁ ਮਨ ਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਰਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾਰਿ
ਸਾਜੁ ॥ ੭੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਸੂਰੀ ਵੰਡੀ ਐ ਸੁਤਿ ਆਮਿਲੇ ਨ ਰਾਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹੇ ਲੇਨੀ ਦ੍ਰਵਲੇ
ਤਿਨ੍ਹੀ ਮਲੁਕੁ ਆਉ ॥ ੮੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮੇਜਾਨਿ ਆਦੁ ਮੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇ ਐ ਜਗਿ ॥ ਉਠੇ
ਚਾੜੇ ਕੈ ਦੇਖਿ ਆਪਾਹਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥ ੮੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰੂਮਿ ਰੰਗਾ ਵਲੀ ਮੀਉ
ਵਿਸੁਲਾ ਬਾਗ ॥ ਜੇ ਜਨ ਪੀਰ ਨਿਵਾਜਿ ਆਤਿਨ ਅਚਨ ਲਾਗ ॥ ੮੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰੁ
ਹਾਵੜੀ ਸੀਗਿ ਸੁਵਨ ਝੀਦੇਹਾ ॥ ਵਿਗੇਥੇ ਕੋਈ ਪਾਈ ਅਨਿਜਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹਾ ॥ ੮੩ ॥ ਕੀਪਟਿ
ਵਹਲਣ ਚਾਹਿਤ ਉਠੀ ਲੇਖਾ ਦਵਲਾ ॥ ਜਿਧਰਿ ਬਰਜਾਇ ਵਹਲੁ ਤਿਦਾ ਉਰ ਉਕੇਗ ॥ ੮੪ ॥
ਫਰੀਦਾ ਰੂਬਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੁਲਾਸੇਤੀ ਗਤਿ ॥ ਖੜਪੁ ਕਰੇ ਪਤਲੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰਵਾ
ਤਿ ॥ ੮੫ ॥ ਸ਼ਮੀਲੀ ਨਦੀ ਵੇਰੇ ਕੀ ਕੋਰੇ ਹੇਤਿ ॥ ਬੇੜੇ ਨੇਕ ਪੁਰ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਤਲ ਹੇ
ਸੁਚੇਤਿ ॥ ੮੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀ ਸੁਸਲਵੀ ਹਇ ਕੁਛੁ ਛੇਦੀ ਨ ਲਾਹਾ ॥ ਪੁਖਾਜਿ ਉਮਈ ਹਕਾ
ਗਇਤਿ ਨ ਮਾਪਿ ਸੀ ॥ ੮੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੁਠਿ ਕਲਾਨਿ ਤਨਿ ਤਦੁ ਖੀਐ ਕਉਲੁ ॥ ਕੀਨੁ

ਜੇਦੇਹਾਕਿਤੀਵੇਗੇਪਉਲੁ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਬਖਜੁਗੀਪਕੀਆਮਾਖਿਅਨਈਵੰਨਿ॥
 ਜੇਦੇਵੇਡੀਹਕਸੇਉਮਹਾਬਖਵੰਨਿ॥੮੯॥ਫਰੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿਜਗੁਬੀਆਤਲੀਆ
 ਖੁਡਹਿਕਗਾ॥ਅਜੈਸੁਰਬੁਨਬਾਹੁਕਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਡਾਗਾ॥੯੦॥ਕਾਗਥਗੰਢਫੇਥਿ
 ਆਸਗਥਾਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ਏਦੁਇਨੈਨਮਤਿਫੁਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸਾ॥੯੧॥ਕਾਗ
 ਹੁੰਡਿਨਪਿਜਗਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿਤੁਪਿਜਰੇਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੁਖਾਹਿ॥੯੨॥
 ਫਰੀਦਗੋਗਨਮਾਲੀਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ॥ਸਰਪੈਮੈਥੈਅਵਲਾਮਲੁਹੁ
 ਨਡਰਿਆਹੁ॥੯੩॥ਏਨੀਸੋਇਲੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਥਿਗਈ॥ਫਰੀਦਾਥੇਕਾਐਪਾ
 ਪਲੀਮੈਆਪਲੀਪਈ॥੯੪॥ਫਰੀਦਾਆਪੁਸਵਹਰਿਮੈਮਿਲਾਰਿਮੈਮਿਲਿਆਸੁਖੁਹੋ
 ਇ॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੁਮੇਰੇਹੋਇਹਹਰਿਸਕੁਜਗੁਤੇਰੇਹੋਇ॥੯੫॥ਕਚੀਉਤੇਰੁਖੜਾਕਿਚ
 ਹੁਕਥੈਧੀਹੁ॥ਫਰੀਦਾਕਚੇਭੈਰੋਖੀਐਕਿਚੁਤਈਨੀਹੁ॥੯੬॥ਫਰੀਦਾਮਹਾਨਿ
 ਸਖਲਹਰਿਗਏਵਾਸਾਇਆਤਾਇ॥ਗੋਰਾਸੇਨਿਮਾਇਆਬਹਸਨਿਹੁਰਾਮਾਇ॥
 ੯੭॥ਆਖੀਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ॥ਫਰੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿ
 ਉਦਗੀਆਵੈਛਹਾ॥ਅਗੈਦੋਜਕਤਸੰਪਿਆਸੁਲੀਐਹੁਸਪਵੈਕਾਹਾ॥ਇਕਨੋਨਸ
 ਭਸੇਈਆਈਇਕਿਛਹੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਅਮਲਾਜਿਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸੇਦਗਰ
 ਓਗਾਹਾ॥੯੮॥ਫਰੀਦਾਦਗੀਆਵੈਕਨੈਬਹੁਸਾਥੈਠਾਕੇਲਕਰੇ॥ਕੇਲਕਰੇਦੇਹੁਭੋਅ
 ਚਿਤੇਬਜਪਏ॥ਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰਬਕੇਕੇਲਾਵਿਸਰੀਆ॥ਜਿਥੈਚਿਤਿਨਚੇਤੇਸਨਿ
 ਸੋਗਲਾਬਕੀਆ॥੯੯॥ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਲਦੇਹੁਗੀਚਥੈਪਲੀਅਨਿ॥ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿ
 ਚਿਵਤਿਆਸੁਲੀਬੰਨਿ॥ਮਲਕਸਮਉਤਜਾਵਸੀਸਭਦਰਵਜੇਭੰਨਿ॥ਤਿਨਪਿਆ
 ਹਿਅਭਾਈਆਅਗੈਦਿਤਾਬੰਨਿ॥ਵੇਖਹੁਬੰਦਾਚਥਿਆਚਹੁਜਇਆਵੈਕਨਿ॥ਫਰੀਦਾ
 ਅਮਲਾਜਿਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਗਰਾਆਏਕੀਆ॥੧੦੦॥ਫਰੀਦਾਹਉਬਥਿਹਰੀਤਿ
 ਨਪੰਖੀਆਜੀਗਥਿਜਿਨਵਾਸੁ॥ਕੰਕਰੁਚੁਗਨਿਸਾਥਿਵਸਨਿਰਬਨੇਛੋਡਨਿਖਾਸੁ॥੧੦੧॥
 ਫਰੀਦਾਹੁਤਿਫਰੀਵਲੁਕਬਿਆਪਤਛੇਛੇਛੁਪਾਹਿ॥ਚਹੇਕੁੰਡਛੁਛੀਆਹਛੁਕ
 ਥਾਛੁਪਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾਤ੍ਰਿਪੋਟਾਧਜਕਰੀਕੰਬਥਾਛੁਪਾਹਿ॥ਜਿਨੀਵੈਸੀਸੁ
 ਮਿਥੈਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਅਃ ੩ ਕਾਇਪੋਟਾਧਾਤ੍ਰਤੀਕੰਬਥਾਛੁਪਾਹਿ॥ਨਾਕ
 ਘਰਿਹੀਥੈਠਿਆਸੁਮਿਥੈਜੇਨੀਅਤਿਮਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਅਃ ੪ ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿ

ਨਵਡਿਆਈਆਧਨਿਜੇਬਨਿਆਗਾਤਾ। ਖਾਸੀਚਥੇਧਨੀਸਿਉਟਿਬੋਜਿਉਮੀਤਾਹੁ॥
 ੧੦੫॥ ਫਗੀਦਾਤਿਨਮੁਖਡਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਰਿਓਨੁਨਾਉ। ਐਥੇਦੁਖਪਣੇਰਿਆਅਗੇ
 ਠਉਰਨਠਾਉ॥ ੧੦੬ ਫਗੀਦਾਪਿਛਲੀਗਤਿਨਜਾਗਿਓਰਿਜੀਵਣੇਕੁਮੁਇਓਰਿ। ਜੇਤੈਰਬੁ
 ਵਿਸਰਿਆਤੁਰਬਨਵਿਸਰਿਓਰਿ॥ ੧੦੭॥ ਮਃ ੫ ਫਗੀਦਾਕਤੁਰਗਾਵਣਾਵਡਾਵੇਮੁਤਤਾਚੁ ॥
 ਅਥਰਸੇਤੀਗਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵਾਸਾਚੁ॥ ੧੦੮ ਮਃ ੫ ਫਗੀਦਾਦੁਖਸੁਖਇਕਕਰਿਦਿਖ
 ਤੇਲਾਰਿਵਿਕਾਹੁ। ਅਥਰਭਵੈਸੇਭਲਾਤਾਲਭੀਦਰਬਹੁ॥ ੧੦੯॥ ਫਗੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵ
 ਜਦੀਤੂੰਭੀਵਜਰਿਨਾਇ। ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਥਹੁਕਰਦਾਸਾਹ॥ ੧੧੦॥ ਮਃ ੫
 ਫਗੀਦਾਦਿਲਗਤਾਇਸਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕਮਿ। ਮਿਸਲਫਕੀਰਗਾਖੜੀਸੁਪਾ
 ਈਐਪੁਰਕਰਮਾ॥ ੧੧੧॥ ਧਾਰਿਐਪਾਰਿਰੇਟੁਲਵਾਫਲੁਭੀਪਿਛਲੀਗਤਿ। ਜੇਜਾਗੀ
 ਨਿਲਤਨਿਸੇਸਾਈਕੋਨੋਦਾਤਿ॥ ੧੧੨॥ ਦਾਤੀਸਾਰਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਥੈਤਿਸੁਨਾ
 ਲਿ। ਇਕਿਜਗੀਦੇਨਾਥਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਅਦੇਇਉਠਾਇ॥ ੧੧੩ ਫੁਛੇਦੀਏਸੁਹਾ
 ਗਕੁਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਗਜਿਨਾਨਉਸੁਹਾਗਲੀਤਿਨਵਕਨੇਹੋਗ॥ ੧੧੪ ਸਬਰਮੰਡ
 ਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾਨੀਹੋਏ। ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਲੁਖਾਲਕਖਤਾਨਕੋਗ॥ ੧੧੫॥ ਸਬਰਅ
 ਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਏਨਿ। ਹੋਨਿਨਜੀਕਿਬੁਦਾਇਕੋਭੇਤਨਕਿਸੇਦੇਨਿ॥ ੧੧੬
 ਸਬਰਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੁਬੰਦਾਦਿਕਕਰਿ। ਵਧਿਥੀਵਹਿਦਗੀਆਉਟੁਟਿਨਥੀਵਹਿ
 ਵਾਹੜਾ॥ ੧੧੭॥ ਫਗੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਗੀਤਿ। ਇਕਨਿਕਿਨੈਚਾਈਐ
 ਦਰਵੇਸਾਵੀਗੀਤਿ॥ ੧੧੮॥ ਤਨੁਤੇਪੇਤਨੁਗਜਿਉਬਾਲੁਹਡਬਲਿਨਿ। ਪੈਗੀਬਕਾਸਿਰਿ
 ਚੁਲਾਜੇਮੁਪਿਗੀਮਲਿਨਿ॥ ੧੧੯॥ ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੁਗਜਿਉਬਾਲੁਹਡਨਬਾਲਿ। ਸਿ
 ਰਿਪੈਗੀਕੀਠੇਕੁਆਅੰਦਰਿਪਿਗੀਨਿਹਾਲਿ॥ ੧੨੦॥ ਹਉਫੁਛੇਦੀਸਜਲਾਸਜਲਦੇਮੇਡੇਨ
 ਲਿ। ਨਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥ ੧੨੧॥ ਯਾਦੇਖਿਤਗਦਿਆ
 ਬਗਾਆਇਆਚਾਉ। ਭੁਬਿਮੁਏਬਗੁਬਪੁਕੇਸਿਹੁਤਬਿਉਪਰਿਪਾਉ॥ ੧੨੨ ਮੇਜਾਇ
 ਅਵਡਹੁਸੁਰੇਤਮੇਕੀਆਸੀਗੁ। ਜੇਜਾਣਬਗੁਬਪੁਕੇਜਨਮੁਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥ ੧੨੩। ਕਿ
 ਅਹੁਸੁਕਿਆਬਗੁਥਾਜਕਉਨਦਰਿਧੋਗ। ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਨਾਨਕਕਾਗਹੁਹੁਸੁਕੇਗ॥ ੧੨੪
 ਸਹਵਰਪਖੀਚੋਕੜੇਫਾਹੀਵਲਪਚਾਸਾ। ਇਹੁਤਨੁਥਹੀਗਡੁਬਿਆਸਚੇਤੇਗੀਆਸਾ॥
 ੧੨੫॥ ਕਵਲੁਸੁਅਖਰੁਕਵਲੁਗੁਲੁਕਵਲੁਸੁਖਲੀਆਮਤੁ। ਕਵਲੁਸੁਵੇਸੇਹਉਕਰੀਜਿ

ਤੁਵਸਿਆਵੇਕਤੁ॥੧੨੬॥ ਨਿਵਲੁਸੁਅਖਰੁਖਵਲੁਗੁਲੁਜਿਰਬਾਮਲੀਆਮਤੁ॥
 ਤੇਰੇਲੇਵਸਿਕਰਿਤਵਸਿਆਵੀਕਤੁ॥੧੨੭॥ ਮਤਿਹੋਦੀਹੋਇਇਅਲਾਤਲੇਹੋ
 ਹੋਇਨਿਤਲਾਅਲੇਹੋਦੈਆਪੁਵਡਾਏ॥ਕੋਐਸਾਰਗਤੁਸਦਾਏ॥੧੨੮॥ ਇਕੁਠਿਕਾਨ
 ਗਾਲਾਇਸਰਨੇਮੇਸਰਾਪਲੀ॥ਹਿਆਉਨਕਹੀਠਾਤਿਮਾਣਕਸਰਅਮੇਲਵੇ॥੧੨੯॥
 ਸਰਨਾਮਨਮਾਇਕਠਾਹੁਲੁਮੁਖਿਮਚਾਗਵਾ॥ਜੇਤਉਪਿਗੀਅਦੀਸਿਕਰਿਅਉਨ
 ਠਹੇਕਹੀਦਾ॥੧੩੦॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈ
 ਹੁਅਕਾਸਮੁਹਤਿਅਜੂਨਿਸੈਭੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕਮਹਲਾ ੫ ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਕਰਣਕਰਣਸਰੁਅ
 ਪੇ॥ਸਰਬਰਤਿਓਰੁਪੁਰਿਸਗਲਪਟਹਰਿਓਬਿਅਪੇ॥ਬਾਪਤੁਦੇਖੀਐਜਗਤਿ
 ਜਨੈਕਉਨੁਤੇਗੀਗਤਿਸਰਬਕੀਰਖਾਕਰੈਐਪਹਰਿਪਤਿ॥ਅਬਿਨਸੀਅਬਿਗਤਾ
 ਪੇਅਪਿਉਤਪਤਿ॥ਏਕੈਤੁਹੀਏਕੈਅਨਨਹੀਤੁਮਰਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਹੀਪਗਵਹੁਕ
 ਉਨੁਪੈਕਰੈਬੀਚਹੁ॥ਜਗਤਪਿਤਾਹੈਸਰਬਪਾਨਕੈਅਸਹੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰਗਤੁਦਹਿਤੁਲਿ
 ਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਅਕਿਅਬਖਾਨੈ॥੧॥ ਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹ
 ਗਿ॥੧॥ ਅਮ੍ਰਿਤਪੁਰਵਾਹਸਰਿਅਤੁਲਭੰਡਰੁਭਿਧੈਹੋਤਿਮੇਅਪਰਅਪਾਰਪਗਿਆ
 ਪੁਨੇਰਾਵਨੁਕਰਿਮੰਤਨਦੂਸਰੇਧਰਿਓਪਤਿਮਹੇਏਕੈਨਿਮਖਤੁਪਗਿ॥ਅਨਨਹੀਸਮਾ
 ਰਿਉਜੀਅਹੋਨਿਰਮਹਿ॥ਕੋਟਿਪਗਾਛਤਜਾਰਿਨਾਮਿਲੀਏਹਰਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰਗਤੁ
 ਦਹਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਅਕਿਅਬਖਾਨੈ॥੨॥ ਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬ
 ਲਿਹਰਿ॥੨॥ ਸਗਲਕੁਵਨਪਰੇਏਕਥੈਕੀਏਬਿਸਬਹੇ॥ਪੁਰਿਕਭਿਓਸਰਬਅਰਿਅਪਿ
 ਤੈਨਿਰਾਗੇ॥ਹਰਿਗੁਨਨਹੀਅੰਤਪਾਗੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਥਰੇਸਗਲਕੈਦਾਤਏਕੈਅਲਖ
 ਮੁਹਰੇ॥ਅਪਹੀਸਭਨਧਰੇ॥ਕੁਦਗਤਿਹੈਦੇਖਰੇਬਹੁਚਿਹਰੁਨਾਹੀਮੁਖਨਮਸਾਗੇ॥ਜ
 ਨੁਨਾਨਕੁਰਗਤੁਦਹਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਅਕਿਅਬਖਾਨੈ॥੩॥ ਕਿਬਲਿਬਲਿ
 ਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਰਿ॥੩॥ ਸਗਲਗੁਣਨਿਧਨਕੀਅਤਿਨਗਨਪਾਨਉਚੈਉਚੈ

ਈਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੇ ਬਾਨੀ। ਮਨੁ ਮਨੁ ਤੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨੈ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪੈ ਜਹਾਨੀ। ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ
 ਬਡਾਨੀ। ਜਾਨੈ ਕਉਨ ਤੋਰੇ ਕਉਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲਕਲਾਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਹਬ ਕੇ ਧਾਨੀ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕਰਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਸਮ ਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਸੈ। ਹੀ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਹਗ। ੪ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰ ਅਵਲ ਪੂਰਨ ਆਬਿਨਾਸੀ। ਹਰ
 ਥਵੰਤ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲਾ ਬਿਗਾਸੀ। ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕਾਤਿ ਬੁਨ
 ਹੀ ਪਾਸੀ। ਜਾ ਕਉ ਹੋਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ। ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਤੇ ਧੀਨਿ ਜ
 ਨਾ ਜੇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੂਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਇਓ। ਹਰਿ ਗੁਨਾਨ ਕਾ ਜਿਨ ਪਗ ਸਿਓ ਸਿ ਜਨ ਮਮ ਰਲ
 ਦੁਖ ਖੋਹਿਓ। ੫॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਭਲੀ ਐ। ਦੁਸਰਾ ਅਨਾਨ
 ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਉਗਤੁ ਸੁਣੀਐ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਰਸੁ ਖਪਾਏ ॥
 ਜੇਹ ਸਨਾਚਾ ਬਿਓਤਿ ਜਨ ਤਿ ਪਤਿ ਅਪਾਏ। ਜਿਹ ਨਾਨਕੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਕਯੋ ਸਤ ਸੰ
 ਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਅਰਾ। ਹਰਿ ਗੁਨਾਨ ਕਾ ਜਿਨ ਪਗ ਸਿਓ ਤਿਨ ਸਰਸੁ ਕੀ ਓਉ ਧਰਾ।
 ੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦੀ ਬਾਲੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਪਹਿਓ। ਸਚੇ ਤਖਾਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵ
 ਸੁ ਕਹਿਓ। ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਅਪਿਅ ਭੂ ਬੁਨ ਭੂ ਭੂ। ਹਤ ਨੁਨਾ ਮੁਅਪਾਰੁ ਕਟਿ
 ਮਨ ਹਪਵੈ ਅਮੁ ਭਉ। ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੂਹਰਿ ਅਓ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਹਬ ਸੁਖ ਤਿਨ ਪੁਪਾਏ। ਹਰਿ ਗੁ
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪਗ ਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁ ਕਿਹਿਓ ਜਿਨਿ ਨਾਏ। ੭॥ ਕਵਨ ਜੇਹੁ ਕਉਨੁ ਗੁਨੁ ਕ
 ਵਨਾ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਹੀਐ। ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਤੇਤੀ ਸੋ ਕਹਿਤਿ ਸੁਕੀ ਮਨ ਪਹੀਐ। ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਏਕ ਸਨਕਾ ਏਸੇ ਖਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ। ਅਗੁ ਗਹਿਓ ਨੀਜਾਇ ਪੁਰਿ ਸ੍ਰਬ ਹਰਿਓ ਸ
 ਮਾਏ। ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾ ਸਪ੍ਰਕਿਸੇ ਇਜਨ ਲਗੇ ਰੁਗਤੇ। ਹਰਿ ਗੁਨਾਨ ਕਾ ਜਿਨ
 ਪਗ ਸਿਓ ਤੇ ਇਤਉ ਤਸਦਾ ਮੁਕਤੇ। ੮॥ ਪ੍ਰਭ ਦਤਉ ਦਤਾ ਪਹਿਓ ਜਾ ਚਕੁ ਸਹਾ
 ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਹੇ ਜੇਹ ਲਾਗਿ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਨਾ। ਬਿਨ ਤਿਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਕੁ
 ਰੁਕਵੈ। ਏਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰੀਤ ਚਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਵੈ। ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧਾਰਮ
 ਹਿ ਸਭ ਕਲਿਉ ਧਰੀ ਇਕਨ ਮਧਰਮਾ। ਪ੍ਰਗਟ ਸਗਲ ਹਰਿ ਕਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ੯॥ ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ੫ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੇਹ ਠੁਨਿ ਬਾਸੀ
 ਸਠ ਕੋ ਠਹਰੁ ਚੀਲੁ ਗਿਅਨੀ। ਸਵਤਰੁ ਮਤਹੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ
 ਨਹੀ ਜਾਨੀ। ਜੇ ਬਨੁ ਪੁਪਾਇ ਅਮਦ ਮਤਾ ਬਿਚਰਤਾ ਬਿਕਲ ਬਡੇ ਅਰਿ ਮਾਨੀ। ਪਰਮ

ਇਕੁ

ਨਪਰਅਪਵਾਦਨਾਹਿਨਿਦਾਅਹਮੀਨੀਜੀਅਮਾਰਿਤਿਤਾਨੀ। ਬਲਬੰਚਫਪਿਕ
 ਹਤਉਪਵਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਕਾਤਰਜਾਮੀ। ਸੀਲਧਰਮਦਯਾਸੁਚਨਾਸਿਤਾਅਥਿ
 ਓਸਹਿਨਿਜੀਅਕੇਦਾਨੀ। ਕਹਲਕਲਸਮਰਸਾਸਿਰੀਧਰਿਹੀਖਲੇਪੁਨਨਕਕੇਸੁ
 ਅਮੀ। ੧ ਕੀਰਤਿਕਰਨਸਰਨਮਨੋਮਹਨੇਜੇਤਪਾਥਿਦਰਨਕਉ। ਹਰਿਤਰਨਤ
 ਹਨਸਮਰਸਕੇਥਿਪਿਕੁਲਰਸਮੁਓਧਰਨਕਉ। ਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਜਾਨਸਤ
 ਸੀਗਤਿਕਰਮਅਧੇਰੇਓਕਤਧਉ। ਮੁਹਤਘਰੀਚਸਾਪਲੁਸਿਮਰਨਰਮਨਮਰਸ
 ਨਸੀਗਿਲਉ। ਚੇਢੇਕਾਜੁਅਲਪਲੁਖਬੰਧਨੋਕੇਟਿਜਨੰਮਕਾਦੁਖਭਉ। ਸਿਖਸੰਤਨ
 ਮਕੁਜੁਨਨਕਰਮਗੀਅਤਮਸਿਉਰਉ। ੨ ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਿਨਿਗਮਤਿਦੁਰਲਭ
 ਦੇਹਸਵਾਰਿਧੀ। ਖਨਪਾਨੋਸੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸੀਕਟਕਾਟਿਬਿਪਤਿਹੀ। ਅਤਪਿਤ
 ਰਾਣੀਅਰੁਬੰਧਪਬੁਣਨਕੀਸਰਸੁਧੁਪੀ। ਬਧਮਾਨੋਵਤਦਿਨਪਤਨਿਤਅਵਤਨਿ
 ਕਟਿਬਿਖੰਮਜਗੀ। ਰੇਗੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀ। ਕ
 ਰੁਗਹਿਲੇਪੁਕ੍ਰਿਪਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਨਕਕਾਟਿਕਰਮਕੁਰੀ। ੩ ਰੇਮਨਮੁਸਾਬਿਲਾਮਾਰੇ
 ਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਸੁਘਨਾ। ਸੰਪਤਦੋਲਏਸਸੀਗਤੁਲਤਮਾਇਆਮਗਨ
 ਕੁਮਤਘੁਘਨਾ। ਸੁਤਬਨਿਤਸਜਨਸੁਖਬੰਧਪਤਸਿਓਮੇਹੁਬਦਿਓਸੁਘਨਾ। ਬੋਧਿ
 ਓਬੀਜੁਅਹੰਮਮਅੰਕੁਰਬੀਤਤਅਉਧਕਰਤਅਘਨਾ। ਮਿਹਤੁਮੰਜਰਪਸਾਰਿਮੁਖੁਨਿ
 ਰਖਤਰੁੰਚਤਕੁਗਤਿਕੁਖਰੁਘਨਾ। ਸਿਮਰਿਗੁਪਾਦਇਆਲਸਤਸੀਗਤਿਨਕਜਗੁ
 ਜਾਨਤਸੁਘਨਾ। ੪ ਦੇਹਨੇਹਨੇਹਨੀਤਮਾਇਆਮਤਕਹਲਉਗਹੁ। ਫੁੜਨਪ
 ਤਨਚਵਰਨਚਾਵਰਬਤੀਜਾਤਿਰਿਦੈਨਾਬਿਚਾਰਹੁ। ਹਬਨਅਸੂਨਗਜਸਿੰਘਸਨ
 ਫਿਨਮਹਿਤਿਅਗਤਨਗਸਿਧਹੁ। ਸੂਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਮਸੀਗਿਨੋਕਉਦ੍ਰਿਸਤਿ
 ਨਿਹਰਹੁ। ਕੇਟਿਨਓਟਨੋਕਸਨੋਢੇਟਕਰਤਬਿਕਾਓਉਕਰਬਹੁ। ਮਿਹਤਮੁੜਕਲ
 ਤਨਸਾਜਨਸਖਾਉਲਟਤਜਾਤਬਿਰਖਕੀਛਹੁ। ਵੀਨਦਯਾਲਪੁਰਖਪੁਰਖੁਰਨਫਿਨ
 ਫਿਨਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਕੁ। ਸੀਪਤਿਨਸਸਹਲਿਨਕਜਨਰੇਰਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਕਰਿ
 ਫਹਹੁ। ੫ ਪ੍ਰਨਮਨਦਨਮਗੇਜਹਨੀਤੁਰੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਗੀ। ਸਾਜਨੇਸੇਨਮੀਤਸੁਤ
 ਰਾਣੀਤਪੁਤੇਲੇਲੇਪੀਨਿਰਾਗੀ। ਧਵਨਪਵਨਕੁਰਕਮਵਨਵਿਹਥਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨ
 ਜਾਗੀ। ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸੁਚਨੇਮਚੰਚਲਸੀਗਿਸਗਲਾਥਿਧਿਹੀ। ਪਸੁਪੀਥਿਰ

ਖਅਸਥਾਵਰਬਹੁਥਿਧਿਜੋਨਿਕ੍ਰਮਿਓਅਤਿਭਗੀ। ਖਿਨੁਪਲੁਚਸਨਾਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿ
 ਓਦੀਨਨਸਪ੍ਰਨਪਤਿਸਗੀ। ਖਨਪਾਨਮੀਰਨਸੋਰੇਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰੇਤਕਤਖਾ
 ਗੀ। ਨਨਕਸੰਤਚਰਨਸੀਗਉਧਰੇਹੋਰਿਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਸਭਿਡਾਗੀ। ੬ ਬ
 ਹਮਾਇਕਾਸਿਵਫੁਤਮੁਨੀਸਹਸਕਿਰਸਕਿਨੁਕੁਹਨਗਵਤਾ। ਇੰਦ੍ਰਮੁਨੰਦ੍ਰਖੇ
 ਜਤੋਗਰਖਸਹਲਿਗਗਨਅਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤਾ। ਸਿਧਮਨੁਖਦੇਵਅਰਦਾਨਵਇਉ
 ਤਿਲੁਤੋਕਮਹਮੁਨਪਾਵਤਾ। ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਕੇਦਰਸਿ
 ਸਮਾਵਤਾ। ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਨਕਉਜਾਚਰਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਘਸਿਜਾਵ
 ਤਾਰੇਮਨਮੁਕ੍ਰਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਨਨਕਦਾਸਤੁਭਹਿਸਮਭਾਵਤਾ। ੭॥ ਮਾਇਆ
 ਰੰਗਾਥਿਰੰਗਕਰਤਕ੍ਰਮੇਹੁਕ੍ਰੇਕ੍ਰਿਪਿਗੁਬਾਰਿਪਰਿਓ। ਏਤਗਰਬੁਅਕਾਸਿਨ
 ਮਾਵਤਾਬਿਸਟਾਅਸੂਕ੍ਰਿਮਿਉਦੁਰਗਿਓ। ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਥਿਧਿਆ
 ਕਉਪਰਧਨਫੀਨਾਗਿਅਨਹਰਿਓ। ਜੇਬਨਬੀਤਿਜਗੇਗੀਗ੍ਰਸਿਓਜਮ
 ਦੁਤਨੰਨੁਮਿਹਤੁਮਰਿਓ। ਅਨਿਕੋਜਨਿਸੀਕਟਨਕਭੁੰਚਤਸਸਨਦੁਖਗਰਿ
 ਗਰਿਓ। ਪ੍ਰੇਮਕਗਤਿਉਧਰਿਸੇਨਨਕਕਰਿਕਿਰਪਸੰਤੁਆਪਿਕਰਿਓ। =
 ਗੁਲਸਮੁਹਟਲਸਗਲਮੇਨੇਰਸਪੁਰਨੋਈਆਸਹਮੀ। ਅਉਖਸਮੰਤਤੰਤਪ
 ਰਦੁਖਹਰਿਸਰਬੋਗਖੰਡਨਗੁਲਕਾਗੀ। ਕਮੇਕ੍ਰੇਪਸਦਮਤਸਗਤਿਸਨਾਥਿਨਸਿ
 ਜਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਗੀ। ਇਸਨਨਦਨਤਪਨਸੁਚਕਿਰਿਆਚਰਲਕਮਲਰਿ
 ਹਦੈਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੰਧਪਜੀਅਧਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਅਧਾਗੀ।
 ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਸਹਨਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹੀ। ੮ ਅਵਧਕਟਿ
 ਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੀਗੀ। ਦਾਵਨਿਬੀਧਿਓਨਜਤਬਿਧੇਮਨਦਰਸਅਹਿ ॥
 ਧਾਵਕਜਰਿਓਜਾਤਹਰਿਓਨਪੁਰਿਲਗੀ। ਨੀਰੁਨਸਕਸਿਓਰਿਚਲਰਿਹਰਿਪੰਥ
 ਪਗੀ। ਨਨਕੋਗੋਦਖਅਘਮੇਹਵਿਦੇਹਰਿਨਾਮਧਾਗੀ। ੯ ਉਦਮੁਕਰਿਲਾਗੇ
 ਬਹੁਤਤੀਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਆਟੁਆ। ਕਸਮਲਗਾਇਤੀਰਸਬਹੁ
 ਕੁਮਤੇਸੁਖਮਦੇਹਧਰਿਬਹੁਜਟੁਆ। ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਵਤਾਜਿਉ
 ਪ੍ਰੇਮਬਛਾਇਸੁਤਕੇਹਟੁਆ। ਪੁਜਾਚਕ੍ਰਕਰਤਸੇਖਪਾਕਾਅਨਿਕਰਾਤਿਸਾਹਰਿ
 ਕਰਿਬਟੁਆ। ੧੧॥ ੨॥

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਹਾਤਾ॥ ਸੰਤ ਸਹੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ॥ ਤਾ ਸੁਚ
 ਹਨ ਲੇਹਿ ਦੇ ਬਸਾਵਉ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਨ ਕਹੁ ਨ ਗਵਉ॥ ੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ
 ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਹਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦਿ ਸੋਗ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਸੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ
 ਜੇ ਗੀਜੰਗ ਮਧਿ ਆਨੁ ਧੋਗ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਵਰੁ ਗਤ ਪ੍ਰਿਥਾ ਦਿਕ ਆਤਮ ਹਸੁ
 ਜਿਨਿ ਜਾਇ ਲਓ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰੁ ਨ ਕਹਾ ਜੁ ਜੇ ਗੁਜਿਨਿ ਮਾਲਿ
 ਓ॥ ੨॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨ ਕਾ ਦਿਜੁ ਗਤਿ ਜੇ ਗੇ ਸੁਹਾਹਿ ਸੁਪੁਰੁਸ ਸਬ ਕਲਾ॥ ਗਾਵਹੁ
 ਸਨ ਕਾ ਦਿਸਾ ਪਸਿਧਾ ਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਵੁਲ ਛੁਲਾ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਲੋਧੇ ਮੁਖ
 ਟਲ ਮੰਡਲ ਵੇਰ ਗਤਿ ਰਾਇਰ ਸੁਜਾਇ ਲਓ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰੁ ਨ ਕ
 ਹਾ ਜੁ ਜੇ ਗੁਜਿਨਿ ਮਾਲਿ ਓ॥ ੩॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾ ਦਿ ਆਇ ਜੇ ਗੇ ਸੁਹਾ ਅਪਰੰਪਰ
 ਅਵਤਾਰ ਵੇਰ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਾਦੇ ਮਸੁਕ ਕੁਰੁ ਰੁਪੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿ ਓ॥
 ਉਧੈ ਅਕੁਰੁ ਬਿਦਗੁਲ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ਲਓ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗ
 ਵਉ ਗੁਰੁ ਨ ਕਹਾ ਜੁ ਜੇ ਗੁਜਿਨਿ ਮਾਲਿ ਓ॥ ੪॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਲਬਰਨ ਚਰਿ ਮਦ
 ਹਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਸਿਮਰੰ ਬਹੁ ਨ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਲਸੇ ਸੁਮਹਸਾ ਜਿਹ ਬਾਹਸ ਆਇ ਅ
 ਤਿ ਸਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਲਮਹਾ ਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾ
 ਲਿਓ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰੁ ਨ ਕਹਾ ਜੁ ਜੇ ਗੁਜਿਨਿ ਮਾਲਿ ਓ॥ ੫॥ ਰਾਜੁ
 ਜੇ ਗੁਮਾਇ ਓ ਬਸਿ ਓ ਨਿਰੋਵੈ ਹਰਿ ਦਤਿ ਗਿ ਸਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧੀ ਨਾਮਿ ਸੇਤਰਿ
 ਓ ਨਿਰੰਤਰਿ॥ ਗੁਲ ਗਾਵਹਿ ਸ੍ਰਕਾ ਦਿ ਆਇ ਜਨ ਕਾ ਦਿਜੁ ਗਤਿ ਸਾਗਰਿ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਗੁਰ
 ਧੀਨਿ ਜਨ ਮੁਸਕ ਅਥੁਰੁ ਲੇਜ ਗਿ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈ ਕਾਰ ਸੁਨ ਕਾ ਬਿਜਨ ਕਲ ਵਖਾ
 ਲਿਓ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਕਾਨ ਕਹੁ ਗੁਰੁ ਜੁ ਜੇ ਗੁਤੇ ਮਾਲਿ ਓ॥ ੬॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਲਿ
 ਓ ਛੁਲਿ ਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨੁ ਤਇਓ॥ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਮਾਲਿ ਓ ਗੁਰੁ ਪੁਵ ਸੁਕ ਹਾਇਓ॥
 ਦੁਆ ਪੁਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਹਾਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਤਹ ਜਨ ਦੀਓ॥ ਕਲ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨ ਕਹੁ ਗੁਰੁ ਅੰਗ ਦੁਆ ਮੁਕਤਾਇਓ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ
 ਸਤੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ॥ ੭॥ ਗੁਲ ਗਾਵੈ ਗਵਿਦ ਸੁ
 ਰਗਤੁ ਜੇ ਦੇਵ ਤੈ ਬਚਨ॥ ਨਾਮਾਰੁ ਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮੇ ਬਚਨ॥ ਰਗਤੁ ਬੇ

ਈਗੁਲਰਵੇਸੁਜਾਤਮੰਗੁਮਾਲੈ। ਜੋਗਸਿਆਨਗੁਗੀਅਨਾਬਿਨਾਪੁਤਾਅਵ
 ਹੁਨਜਾਇ। ਸੁਖਦੇਉਪਗੀਖਤੁਗੁਲਰਵੇਗੋਤਮਹਿਖਿਜਸੁਗਾਇਓ। ਕਾਬਿਕਥ
 ਸੁਜਲੁ। ਨਾਨਕਗੁਨਿਤਨਵਤਨੁਜਗਿਛਾਇਓ॥ ੨॥ ਗੁਲਗਾਵਰਿਪੈਆਲ
 ਭਗਤਨਾਗਾਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮਹਾਦੇਉਗੁਲਰਵੇਸਦਾਜੋਗਜਿਤਿਜੰਗਮਾ। ਗੁਲਗਾ
 ਵੇਮੁਨਿਬਿਸੁਜਿਨਿਬੇਦਬਾਕਲਬੀਚਾਰਿਆ। ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਲਉਚੇਗੋਜਿਨਿਪੁਕਮ
 ਸਰਸਿਸਟਿਸਵਾਹੀਆ। ਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਪੁਗਬ੍ਰਹਮੁਗੁਲੀਨਗੁਲਸਮਜਾਇ
 ਓ। ਜਪੁਕਥਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸਹਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਇਓ॥ ੩॥ ਗੁਲਗਾਵਰਿ
 ਨਵਨਾਬਧੀਨਿਗੁਰਸਾਚਿਸਮਾਇਓ। ਮਾਧਤਾਗੁਲਰਵੇਜਨਚਕ੍ਰਵੇਕਹਾਇਓ॥
 ਗੁਲਗਾਵੇਬਾਲਿਗਉਸਮਤਪਾਤਾਇਬਸੇਤੋ। ਕਰਬਹਿਗੁਲਉਚੇਗੋਸਦਾਗੁਰ
 ਸੰਗਿਹਰੰਤੋ। ਦੁਰਬਾਪਗੁਰਉਅੰਗੇਗੁਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓ। ਕਾਬਿਕਥਸੁਜਸੁਨਾ
 ਨਕਗੁਰਪਾਟਿਪਾਟਿਸਹਜਿਸਮਾਇਓ॥ ੧੦॥ ੩੦॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਸਵਯੋਮਹਾਏਦੁਜੇਕੇ ੨ ਸੇਈਪੁਰਖੁਪੰਨੁਕਰਤਕਾਰਲਕਰਤਾਰੁਕਰਲਸਮਰ
 ਥੋ। ਸਤਿਗੁਰਪੰਨੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਤੁਮੁਪਰਿਓਜਿਨਿਹੋਥੋ। ਤਪਰਿਓਮਸਤਕਿਹ
 ਬੁਸਹਜਿ। ਅਮਿਉਵਠਉਵਛਾਜਿ। ਸੁਗਨਗਲਮੁਨਿਬੋਰਿਅਅਗਾਜਿ। ਮਾ
 ਹਿਓਕੰਟਕਕਾਥੁਗਗਜਿ। ਪਾਵਤਲੀਓਬਗਜਿ। ਪੰਚਰੂਤਏਕਪਰਿਗਾਖਿਲੇਸਮ
 ਜਿ। ਜਗੁਜੀਤਉਗੁਰਦੁਆਰਿਖੇਲਹਿਸਮਤਸਾਰਿਗੁਉਨਮਨਿਬਿਵਰਾਖਿਨਿ
 ਹੰਕਾਰਿ। ਕਰੁਕੀਰਤਿਕਲਸ੍ਰੰਗਸਪਤਦੀਪਮਝਰਲਾਜਗਤਗੁਰਪਰਸਿਮੁਗ
 ਰਿ॥ ੧ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰਕਾਥੁਖਖਨਉਤਹਤਿਮਹਾਅਗਾਨਜਾਹਿਦਰਸ
 ਦੁਆਗਾਓਇਜੁਸੇਵਹਿਸਬਦੁਸਰੁਗਾਖੜੀਬਿਖਮਕਰਤੇਨਰਕਵਉਤਾਓਕੀਏਨਿ
 ਹਭਗ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਸਹਜਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿਨਿਮਹੀਰੂਤਸਦੀਵਪਰਮਪਿਆ
 ਰਿ। ਕਰੁਕੀਰਤਿਕਲਸ੍ਰੰਗਸਪਤਦੀਪਮਝਰਲਾਜਗਤਗੁਰਪਰਸਿਮੁਗਰਿ॥ ੩ ਤੈਤਉ
 ਦ੍ਰਿਓਨਾਮੁਅਪਹੁਬਿਮਲਜਾਬੁਬਿਸਬਦੁਸਾਧਿਕਸਿਪਸੁਜਨਜੀਅਕੋਅਧਗੁ। ਤੁਤਜਨਿ
 ਕਰਜਾਅਉਤਰੁਸਬਦੁਸੰਸਾਰਿਸਰੁਹਹਿਜਗਤਜਲਪਟਮਬੀਚਗ। ਕਲਿਪਤਹੋਗਬਿ
 ਦਰੁਸੰਸਾਰਤਾਪਨਿਵਾਰੁਅਤਮਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤੇਹੈਬਿਵਤਗ। ਕਰੁਕੀਰਤਿਕਲਸ੍ਰੰਗਸਪਤਦੀ

ਪਸਤਾਹਲੁਜਗਤਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਗਿ॥ ੩ ਤੈਤਾਹਦਗਬਿਪਾਇਓਮਨੁਸੇਵਿਅ
 ਗੁਰੁਪਰਵਾਨੁਸਾਧਿਅਜਗਤਾਜਿਨਿਕੀਅਉਨਮਨੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਨਅਤਮਾ
 ਵੈਤਗਿਆਨਜਾਣੀਐਅਕਲਗਤਿਗੁਰੁਪਰਵਾਨ॥ ਜਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅਚਥਠਲਾਬਿ
 ਮਲਬੁਧਿਸੁਥਾਨਪਹਿਰਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿਬਿਦਾਗਿ॥ ਕਹੁਕੀਗਤਿਕਲਸਹਰਸ
 ਪਤਦੀਪਮਤਾਹਲੁਜਗਤਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਗਿ॥ ੪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਤਤਮਹਰਨ
 ਦਹਨਅਘਪਾਪਪੁਨਸਨਾ॥ ਸਬਦਸੁਰਬਲਵੈਤਕਮਅਰੁਕ੍ਰੋਧਬਿਨਸਨਾ॥ ਲੋਭ
 ਮੋਹਵਾਸਿਕਹਲਸਹਲਜਾਚਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣਾ॥ ਅਤਮਹਤਸੰਗੁਲਕਹਲਅਮ੍ਰਿਤ
 ਕਲਛਾਲਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਲਸਤਿਤਿਸੁਕਸਤਿਲਾਗੈਸੇਪੈਤਗੈ॥ ਗੁਰੁਜਗਤਫਿਰਲ
 ਸੀਅੰਗਰਉਗਜੁਜੇਗੁਲਕਰੈ॥ ੫॥ ਸਦਾਅਕਲਾਇਵਹਰੈਕਰਨਸਿਉਇਛਾਚਾ
 ਰਹਾ॥ ਦ੍ਰੁਮਸਪੁਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਬਿਮਲਬੀਚਰਹਾ॥ ਇਪੈਤਤੁਜਾਇਓਸਰਬਗ
 ਤਿਅਲਖੁਬਿਰਾਣੀ॥ ਸਜਰਾਇਸੰਚਿਓਕਿਰਲਿਅਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਗਮਿ
 ਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਓਸਤੁਸੈਤੋਬੁਗਾਹਜਲਥੋਯਾ॥ ਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲਸਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁ
 ਲੁਕੇਕਯੋ॥ ੬ ਮਨਿਬਿਸਾਸੁਪਾਇਓਗਹਰਿਗੁਰੁਦਰਬੁਦੀਓ॥ ਗਰਬਨਾਸੁਤਨਿਨਠ
 ਯੋਅਮਿਉਅੰਤਗਤਿਪੀਓਰਿਦਬਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓਅਲਖਿਕਲਪਗੀਜੁਗਤਗਿ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਸਹਜਸਮਾਧਿਗਵਿਓਸਮਾਨਿਨਿਰੰਤਰਿ॥ ਉਦਹਉਚਿਤਦਰਿਦਹਰਨਪਿਖਤਿਹਕ
 ਲਮਲਤਸਨਾ॥ ਸਦਗੀਸਹਜਿਕਲਉਚੈਜਸੁਜਪਉਲਯੇਹਸਨਾ॥ ੭ ਨਾਮੁਅਵਥਪੁਨਾ
 ਮੁਅਧਰੁਅਰੁਨਾਮੁਸਮਾਧਿਸੁਖਸਦਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸੇਰੈ॥ ਗੀਗਤਉਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁ
 ਹਿਨਰਬੈਰੈ॥ ਨਾਮੁਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਓਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਓਵੈਓਇਮਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈ
 ਠਸਠਿਅਜਨੁਹੋਇ॥ ੮ ਸਚੁਤੀਰਬੁਸਚੁਇਸਨਾਨੁਅਰੁਭੋਜਨੁਭਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਰਾਖੰਤੁ
 ਸੇਰੈ॥ ਸਚੁਪਾਇਓਗੁਰਸਬਦਸਚੁਨਾਮੁਸੰਗਤੀਬੈਰੈ॥ ਜਿਸੁਸਚੁਸੰਜਮੁਵਹਤੁਸਚੁਕਬਿ
 ਜਨਕਲਵਖਾਣੁ॥ ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈਸਚੁਸੰਜਮੁਪਛਵਾਣੁ॥ ੯॥ ਅਮਿਅਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿਸੁਰੁਕਰੈਰੈਅਘਪਾਪਸਗਲਸਲਾਕਲਪਅਰੁਭੋਭਮੋਹਵਾਸਿਕਰੈਸਭੈਬਲਾ॥ ਸ
 ਦਾਸੁਖਮਨਿਵਸੈਦੁਖਸੰਸਾਰਹੋਖਵੈ॥ ਗੁਰੁਨਵਨਿਪਿਦਗੀਅਉਜਨਮਹਮਕਾਸਖਯੋਵੈ
 ਸੁਕੁਪੁਟਲਗੁਰੁਸੇਵੀਐਅਹਿਨਿਸਿਸਹਜਿਸੁਰਾਇ॥ ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈਜਨਮ
 ਮਰਛਦੁਖੁਜਾਇ॥ ੧੦॥ ੪੦॥

ਪਾਇਓ ਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੇਗੁ॥ ੭॥ ਨਾਮੁਗਾਵਲੁਨਾਮੁਰਸਖਾਨੁਅਹੁੰਦੇਜਨੁ
 ਨਾਮਰਸੁਸਦਾਦਾਅਮੁਖਿਮਿਸੁਬਾਦੀ॥ ਸੀਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਇਗ
 ਤਿਅਗਮਜਲੀ॥ ਕੁਲਸਬੁਰਸਮੁਧਰੇਪਾਅਉਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ ਕਕਯਬੁਜਨਮੁ
 ਕਲਚਰੈਗੁਰਪਰਸਿਉਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੮॥ ਬਾਰਿਜੁਕਹਿਦਾਹਿਲੈਸਿਧਿਸਨਮੁ
 ਖਮੁਖੁਜੇਵੈ॥ ਰਿਧਿਬਸੈਬਾਵਾਗਿਜੁਤੀਨਿਲੋਕਾਤਰਮੈਰੈ॥ ਰਿਵੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੋਇ
 ਹਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਉ॥ ਮੁਖਹੁਤਗਤਿਓਚਰੈਅਮਰਗੁਰੁਇਤੁਗੰਗਿਗਾਤਉ॥ ਅਸਤ
 ਕਿਨੀਸਾਲੁਸਚਉਕਰਮੁਕਲੋਕੋਕਿਕਪਾਇਅਉ॥ ਪਰਸਿਅਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਤਿਲੁਕ
 ਸਰਬਇਫੁਤਿਨਿਪਾਇਅਉ॥ ੯॥ ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਾਬਚਰਣਗੁਰਅਮਰ
 ਪਦੁਲਿਹਯਾ॥ ਰਸਤਤਪਰਸਕਯਾਬਰਬਲਗਹਿਗੁਰਅਮਰਪਦਾ॥ ਜੀਅਤਪਰਸ
 ਕਯਾਬਜੀਹਗੁਰਅਮਰੁਕਲਿਜੈ॥ ਨੈਲਤਪਰਸਕਯਾਬਨੈਲਗੁਰਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥
 ਸ੍ਵਲਤਪਰਸਕਯਾਬਸ੍ਵਲਿਗੁਰਅਮਰੁਸੁਲਿਜੈ॥ ਸਕਯਾਬਸੁਰੀਉਜਿਤੁਹੀਅ
 ਬਸੈਗੁਰਅਮਰਦਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ॥ ਸਕਯਾਬਸੁਰਜਾਬਪੁਕਲੈਜੈਸਿਹਨਿਵੈ
 ਗੁਰਅਮਰਨਿਤਾ॥ ੧੦॥ ਤਿਨਹਦੁਖਨਹੁਖਤਿਨਹਨਿਧਨਨਹਕਹੀਅਹਿ॥ ਤਿਨਹਸੋਕੁਨ
 ਹੁਏਅੋਤਿਨਹਸੇਅੰਤੁਨਲਹੀਅਹਿ॥ ਤਿਨਹਸੇਵਿਨਕਹਹਿਤਿਨਹਸਯਾਸਹਸਸਮਪਹਿ॥
 ਤਿਨਹਦੁਖੀਚੈਬਹਹਿਤਿਨਹਉਧਪਿਬਿਬਪਹਿ॥ ਸੁਖਸਹਹਿਤਿਨਹਸੰਸਾਰਮਹਿਅਭੈਪ
 ਦੁਰਿਪਮਾਧਿਤਿਹ॥ ਸਕਯਾਬਤਿਨਹਜਾਬਪੁਕਲੈਗੁਰਅਮਰਦਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਜਿਹ॥ ੧੧॥
 ੧੨ ਤੇਪਾਢਿਅਉਇਕੁਮਨਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਹਿਇਕੁਪਛਾਲਿਓ॥ ਨੈਅਲਬਯਾ
 ਲਿਮੁਹਿਇਕੁਇਕੁਦੁਹਾਇਨਜਾਲਿਓ॥ ਸੁਪਨਿਇਕੁਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕਮਹੀਲੀ
 ਲਉ॥ ਤੀਸਇਕੁਅਹੁਪੀਜਿਸਿਸੁਪੇਤੀਸਨਖੀਲਉਇਕੁਉਲੂਖਬੁਧਾਅਸਖੁ
 ਰੋਇਕੁਇਕੁਕਹਿਵਗਨਿਅਉ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਸਜਾਬਪੁਕਲੈਤੁਇਕੁਲੋਕੁਹਿਇਕਮ
 ਨਿਅਉ॥ ੧੩॥ ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਜਿਮਤਿਨੇਮਸਮਾਣੀ॥ ਜਿਮਤਿਤਿਥੋਚਨ
 ਚਿਤਿਭਗਤਕਬੀਰਹਿਜਾਣੀ॥ ਰੁਕਮਾਗਦਕਰਤੁਤਿਹਮੁਜੀਪਹਨਿਤਰਾਣੀ॥ ਅ
 ਬਗੀਕਿਪ੍ਰਿਥਾਦਿਸਹਲਿਓਬਿੰਦਗਤਿਪਾਣੀ॥ ਤੇਸਕੁਕੁਪੁਤਿਸਨਤਜੀਸੁਮਤਿ
 ਜਸਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਸੁਨਿਜਭਗਤੁਰੋਦੋਖਿਦਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥ ੧੪॥
 ੧੫ ਗੁਰਅਮਰਦਸੁਪਰਸੀਅੋਪੁਰਮਿਧਾਤਿਕਬਿਨਸਹਿ॥ ਗੁਰਅਮਦਸੁਪਰਸੀ

ਐਸਿਧਸਾਧਿਕਾਸਾਸਰਿ॥ ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਧਿਅਨੁਲੀਐਪਉਸੁ
ਕਿਰਿ॥ ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਅਕਉਲਭੇਗਉਚੁਕਿਰਿ॥ ਇਕਬਿਨਿਦੁਗਲ
ਜੁਤਉਹੈਜਾਸੁਮੰਤਮਾਨਵਰਿਸਰਿ॥ ਜਾਸਪਾਪਦਰਸਇਤੈਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸ
ਡਿਠੇਮਿਸਰਿ॥ ੫॥੧੪॥ ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਰੁਸੁਦ੍ਰੁਨਾਨਕਸੰਗਰਿਅਉ॥ ਤਤੈ
ਅੰਗਦੁਲਾਪੁਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਥਿਵਹਰਿਅਉ॥ ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸ
ਅਸਨਿਵਾਸੁਤਾਸੁਗੁਲਕਵਲਵਖਾਲਉ॥ ਜੋਗੁਲਅਖਅਗੀਮਾਤਿਨਹਗੁਲ
ਅੰਤੁਨਜਲਉ॥ ਬੋਰਿਬਉਬਿਧਤੈਨਿਰਮਯੋਸਰਸੰਗਤਿਕੁਲਉਪਰਲਾ॥ ਗੁਰੁਅ
ਮਰਦਾਸੁਕੀਰਤੁਕਰੈਤ੍ਰਰਿਤ੍ਰਰਿਤੁਅਪਾਸਰਲਾ॥ ੧॥੧੫॥ ਅਪਿਨਗਇਲੁਕਸਾਧ
ਰਿਜਗਮਰਿਪਰਵਰਿਅਉ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਿਕਰਿਅਉ॥ ਜਹਕ
ਹਤਹਰਗਪੁਰੁਸਬਦੁਦੀਪਕਿਦੀਪਾਅਉ॥ ਜਿਹਸਿਖਹਸੰਗਰਿਓਤਤੁਹਰਿਚਰਲ
ਮਿਥਾਅਉ॥ ਨਾਨਕੁਕਲਿਨਿਮਲੁਅਵਤਰਿਉਅੰਗਦੁਲਾਪੁਲੇਸੰਗਿਰੁਆ॥ ਗੁਰੁਅਮ
ਰਦਾਸਤਾਰਲਤਲਜਨਮਜਨਮਪਾਸਰਲਿਤੁਆ॥ ੨॥੧੬॥ ਜਪੁਤਪੁਸਤਸੋਤਖੁ
ਧੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰੁਸਿਖਹ॥ ਸਹਲਿਪਹਰਿਤੇਉਬਹਰਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀਲਿਖਹ॥
ਕਗਤਿਭਾਇਕਰਪੁਰੁਰਿਦੈਉਚਰੈਕਤਰੈ॥ ਗੁਰੁਗਉਹੁਦਰੀਅਉਪਲਕਰੁਬੀਤ
ਤਰੈ॥ ਨਾਨਕੁਕਲਿਨਿਮਲੁਅਵਤਰਿਉਗੁਲਕਰਤਰੈਉਚਰੈ॥ ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿ
ਸੇਵਿਅਉਤਿਨਦੁਖਦਾਰਿਦੁਪਹਰਿਪਰੈ॥ ੩॥੧੭॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਅਰਦਾਸਿਕਰ
ਉਪਰੁਕਰਿਭਿਨਸਕਉ॥ ਸਰਬਚਿਤਤੁਤੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਉਤਕਉ॥ ਤੇਰੈਹੁਕੁ
ਮਿਪਵੈਨੀਸਾਲੁਤਉਕਰਉਸਾਰਿਬਕੀਸੇਵਾ॥ ਜਬਗੁਰਦੇਖੈਸੁਕਦਿਸਟਿਨਾਮੁਕਰਤ
ਮੁਖਿਮੇਵਾ॥ ਅਗਮਅਖਖਕਰਲਪੁਰਖਜੋਫੁਰਮਾਵਰਿਸੇਕਹਉ॥ ਗੁਰੁਅਮਰ
ਦਾਸਕਾਰਲਕਰਲਜਿਵਤੁਰਖਰਿਤਿਵਹਰਉ॥ ੪॥੧੮॥ ਗੁਰੁਗਿਆਨਅਰੁਧਿਅ
ਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਥਵੈ॥ ਸਚਿਸਚੁਜਾਣੀਐਇਕਚਿਤਹਸਿਵਲਾਵੈ॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧ
ਵਸਿਕਰੈਪਵਲਉਡੰਤਨਧਾਵੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਵਸੇਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਬੀਚਹੁਪਾਵੈ॥ ਕ
ਲਿਮ੍ਹਾਹਿਰੁਪੁਕਰਤਪੁਕ੍ਰਮੁਸੇਜਾਣੈਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਉ॥ ਗੁਰੁਮਿਥਿਓਸੋਇਕਿਖਾ
ਕਰੈਸਹਜਗੰਗਿਦਰਸਨੁਦੀਅਉ॥ ੫॥੧੯॥ ਹਰਿਓਸੰਤਤਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੈ
ਡਿਠੇ॥ ਸਨਿਅਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਪੁਦੇਖਾਡਿਤਮਿਠੇ॥ ਬਰਸੁਦੇਕਹਉਠਿਹਿਓਕਿ

ਨੈਨਪਰਚਉਲਾਪਉ। ਕਹਤਿਅਕਹਤੀਸੁਣੀਹਤਕੇਖੁਸੀਨਅਪਉ। ਹ
 ਹਿਨਮੁਢੇਰਿਦੂਜੇਥਗੇਤਿਨਕੇਗੁਲਪਉਕਿਆਕਹਉ। ਗੁਰਦਿਆਮਿਲਾਪਉ
 ਰਿਖਿਆਜੇਵਤੁਗਾਖਹਿਤਿਵਹਹਉ। ੨॥ ੨੦॥ ਪਹਿਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆ
 ਨੂਰੈਅਸਵਿਚਰਿਅਉ। ਸਮਧਨਖੁਕਰਗਹਿਓਭਗਤਸੀਲਹਸਹਿਚਰਿਓ।
 ਭੈਨਿਰਕਉਹਰਿਅਟਸੁਮਨਿਸਬਦਿਗੁਰੇਜਗਤਿਓ। ਕਾਐਕੁਧੇਥੇਭੇਯਅਪਉ
 ਪੰਚਦੁਤਬਿਖੀਡਿਓ। ਰਲਉਭੂਹਸੁਤੇਜੋਤਨਾਨਿਪਤਿਨਾਸੁਨਨਕਬਹਿ। ਗੁਰਅ
 ਮਹਦਾਸਸਚੁਸਥਕਇਤੇਦਸੁਜਿਤਉਇਵਜੁਧੁਕਹਿ। ੩॥ ੨੧॥ ਪਨਹਰਉਦ
 ਬਸੁਐਮਾਵਲਕੁਸਮਬਸੰਤਗਨੰਤਨਾਵੈ। ਗਵਿਸਸਿਕਿਰਦਿਉਦਹਸਾਗਰੋਕੇ
 ਗੀਗਤਰੰਗਅੰਤੁਕੇਪਾਵੈ। ਹੁਦ੍ਰਾਧਿਆਨਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਕੈਕਬਿਜਨਕਬਉਪੁ
 ਜੇਗਾਵੈ। ਕਲੇਅਮਹਦਾਸਗੁਲਤੇਰੇਤੇਹੀਉਪਮਾਤੇਰਿਬਨਿਆਵੈ। ੪॥ ੨੨॥

ਸਵਯੇਅਹਲੇਚਉਥੇਕੇ ੪

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ।

ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵਉ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਗੁਲਸਦਗਾਵਉ। ਗੁਨ
 ਗਵਤਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸਾ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਜਨਹਕੀਅਸਾ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮ
 ਪਦਪਾਪਉ। ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤੁਧਿਆਪਉ। ਤਿਸੁਭੇਟੇਦਹਿਦੂਨਚੇਪੈ। ਕਲ
 ਸਹਰਤਸੁਗੁਲਜੈਪੈ। ਜੰਪਉਗੁਲਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇਅਮਿਅਨਾਮੁਜਾਕਉਫੁ
 ਰਿਆ। ਇਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਬਦੁਹਸੁਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਉਰਿਧਰਿਆ। ਹਰਿਨ
 ਮਹਸਿਕੋਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਾਹੁਕਚਹੁਕਤਤਸਮਤਸੇਗੇ। ਕਬਿਕਲਠਕੁਹਹਰਿਦਾਸਤੇ
 ਗੁਰਹਾਮਦਸਸਰਅਕਰਕੇਗੇ। ੧ ਫੁਟਪਰਵਾਹਅਮਿਅਅਮਰਪਦਅਮਿਤਸੇ
 ਵਰਸਦਭਰਿਆ। ਤੇਪੀਵਹਿਸੰਤਕਹਰਿਮਨਿਮਜਨੁਪੁਬਜਿਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆ। ਤਿਨ
 ਭਉਨਿਵਾਰਿਅਭੈਪਦੁਟੀਨਾਸਬਦਾਮਾੜਤੇਉਧਰਧੇਗੇ। ਕਵਿਕਲਠਕੁਹਹਰਿਦਾਸਤ
 ਨੇਗੁਰਾਮਦਾਸਸਰਅਕਰਕੇਗੇ। ੨ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰੁਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਅਤਮੁਰ
 ਹਿਚਖੁਲਕਾਏ। ਜਗਾਮਨੁਕਵਲੁਸਹਜਿਪਰਗਸਾਐਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਹਰਿਲਾਹਾ।
 ਸਤਿਗੁਰਦਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਪਾਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕੇਗੇ। ਕਵਿਕਲਠਕੁ
 ਚਦਾਸਤੇਗੁਰਾਮਦਾਸਸਰਅਕਰਕੇਗੇ। ੩ ਅਨਕਉਉਨਮਾਨਿਅਕਲਿਵਤਾਹੇ

ਪਾਸੁਕੇਰਿਅਸਤਯਯੋਗੇ।ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਸਪਦੁਪਾਇਆਕਗਤਿਕਾਇਤੰਡ
ਰਭੇਗੇ।ਮੇਟਿਅਜਨਮਾਤਮਕਲਭਉਰਗਾਚਿਤੁਲਗਾਸੇਤੋਖਸੇਗੇ।ਕਵਿਕਲਭਕੁਰਗ
ਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਅਕਰਭੇਗੇ॥ ੪ ਅਕਰਭੇਪਾਅਉਅਪਹੁਰਿਦਮਤਰਿਧਾਥੀ
ਓ।ਦੁਖਭੰਜਨੁਅਤਮਪ੍ਰਬੋਧੁਮਨਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ।ਸਦਾਚਾਇਹਰਿਕਾਇਪ੍ਰੇਮਸੁਆਪੇ
ਜਾਣਇ।ਸਤਿਗੁਰੇਕੇਪਰਸਾਦਿ।ਯਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਲਇ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦਿਸੁਮਤਿ
ਗੁਰਿਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ।ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲਚਰੈਤੈਅਟਲਅਮਰਪਦੁਪਾਇਓ।
੫॥ ਸੇਤੋਖਸੇਵਰਿਬਸੈਅਮਿਅਗੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ।ਮਿਲਤਸਾਤਿਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੁਰੰਤਰਿ
ਨਸੈ।ਸੁਖਸਾਗੁਪਾਇਅਉਦਿਤੁਹਰਿਮਹਿਨਹੁਟੈ।ਸੰਜਤੁਸਤੁਸੇਤੋਖਸੀਲਸਨਹੁਮਫੁਟੈ।
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਲੁਬਿਧਨੈਸਿਰਿਓਜਗਿਜਸਤੁਰੁਬਜਾਇਅਉ।ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲਚਰੈਤੈਅ
ਭੈਅਮਰਪਦੁਪਾਇਅਉ॥ ੬ ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਲਿਮਨਿਏਕੁਪਿਆਅਉ।ਧਨਿ
ਧਨਿਸਤਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਅਉ।ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਿਧਿਸਿਧਿਤੰਕਟਿ
ਦਸੀ।ਸਤਜਸੇਵਰੁਮਿਲਿਓਪੁਰਖੁਭੇਟਿਓਅਬਿਨਾਸੀ।ਅਦਿਲੇਕਰਗਤਾਜਿਤੁਲਗਿਤ
ਹੈਸੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਇਅਉ।ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲਚਰੈਤੈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਹੁਪਾਇਅਉ।
੭॥ ਪ੍ਰੇਮਗਤਿਪ੍ਰਵਾਪੀਤਿਪੁਬਲੀਨਹੁਟਇ।ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਅਥਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਸੁ
ਗੁਟਇ।ਸਤਿਮਾਤਾਸੇਤੋਖੁਪਿਤਾਸਹਿਸਤਜਸਮਾਅਉ।ਅਜੇਨੀਸੰਭਵਿਅਉਜਗਤੁਗੁ
ਰਬਚਨਿਤਗਾਅਉ।ਅਬਿਗਤਿਅਗੇਚਰਾਪਰਪੁਰਮਨਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸਾਇਅਉ।ਗੁ
ਰਗਮਦਾਸਕਲਚਰੈਤੈਜਗਤੁਉਧਾਰਲੁਪਾਇਅਉ॥ ੮॥ ਜਗਤਉਧਾਰਲੁਨਵਨਿਧਾਨੁਰ
ਗਤਹਰਵਤਰਲੁ।ਅਮ੍ਰਿਤੁਬ੍ਰੁਹਤਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਬਿਖੇਨਿਵਾਰਲੁ।ਸਤਜਤੋਵਰਠਾਇਓ
ਗਿਆਨਅਮ੍ਰਿਤਠਾਥਾਗੇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਰਿਅਰਿਧਨਿਤੇਜਨਬਡਰਾਗੇ।ਤਿਮੁਕ
ਤਭਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰਚਾਪਾਇਅਉ।ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲਚਰੈਤੈਸਬਦਨਿ
ਸਾਨੁਬਜਾਇਅਉ॥ ੯॥ ਸੇਜਸਧਾਸਤਜੁਫਾਵਲੁਸੇਤੋਖੁਸਗਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸਨਾ
ਹੁਸੇਰੈ।ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਚਰਿਓਨਾਮੁਟੇਕਸੰਗਾਦਿਬੇਰੈ।ਅਜੇਨੀਉਕੁਥਅਮਲੁਸਤਿਗੁਰ
ਸੰਗਿਨਿਵਾਸੁ।ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲਚਰੈਤੈਅਸਤਜਸੇਵਰੁਬਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਜਿਨਕਉਸੁਪਸੀ
ਨੁਨਾਮੁਹਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ।ਜਿਨਿਗੁਰਸੁਪਸੀਨੁਦੁਰਤੁਦੁਰੰਤਰਿਨਸੈ।ਗੁਰਜਿਨਕਉਸੁਪਸੀਨੁ
ਮਾਨੁਅਰਿਮਾਨੁਨਿਵਾਸੈ।ਜਿਨਿਗੁਰਸੁਪਸੀਨੁਸਬਦਿਯਾਗਿਕਵਜਲੁਤੈਗੇ।ਪਰਚਉਪਮਾਲੁ

ਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨਸਕਪਾਥਉਜਨਮੁਜਗਿ॥ਸੀਗੁਰੁਸਹਲਿਕਚੁਕਲਕਬਿਕੁ
ਗਤਿਮੁਕਤਿਸਕਗੁਰੁਲਾਗਿ॥੧੧ ਸਤਿਗੁਰੇਖਮਾਤਾਇਅਚੁਗਜੁਥਸਮਾਏ॥ਅ
ਨਭਉਨੇਜਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਰਗਤਅਘਾਏ॥ਗੁਰਾਨਕੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਗਤਹਰਿਸ
ਗਿਸਮਾਏ॥ਇਹਾਜੇਜੇਗੁਰੁਗਾਮਦਾਸਤੁਮਹੁਸੁਜਾਏ॥੧੨ ਜਨਕੁਸੇਇਜਿਨਿ
ਜਾਇਅਉਨਮਨਿਹਬੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁਸੇਤਮੁਸਮਾਚੇਅਕਾਸੁਰੁਰਿਆ॥ਅਕ
ਸਕਸਾਅਮਰਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਰਿਸੁਪਾਵੈ॥ਇਹਜਨਕਾਚੁਗੁਰਾਮਦਾਸਤੁਤਹਿ
ਬਇਅਵੈ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰਾਮੁਟੇਕਲਿਵਮਨਿਜੇਪੈਦਿਤਿਨਜਨਮਦੁਖਪਾਥੁ
ਕੁਕੁਤਹੋਵੈਜੀਉ॥ਤਹਲਤਹਲਖਿਨਮਾਤੁਜਕਉਦਿਸਟਪੈਸਬਦੁਰਿਦਬੀਚਰੇ
ਕਮੁਕੇਪੁਖੇਵੈਜੀਉ॥ਜੀਅਨਸਰਨਦਤਾਅਗਮਗੁਨਬਿਖਤਾਅਹਿਨਿਸਿਧਿਨਪਾ
ਵੈਪਥਕਨੇਸੇਵੈਜੀਉ॥ਜਕਉਦੇਖਤਦਾਰਿਦੁਜਵੈਨਮੁਸੇਨਿਪਾਥੁਵੈਗੁਰੁਪਿਗਾਅ
ਨਿਦੁਗਮਤਿਮੇਥੁਪੈਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਾਮੁਟੇਕਲਿਵਮਨਿਜੇਪੈਦਿਤਿਨਜਨਮਦੁਖਪਾਥੁ
ਪੁਕੁਕੁਤਹੋਵੈਜੀਉ॥੧॥ ਧਰਮਕਰਮਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥ਜਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧੁ
ਨਿਜਨਸੁਗਿਰਜਾਚਹਿਸਬਦੁਸਰੁਟੇਕਲਿਵਥਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜੇਨੈਕੇਤੇਅਪਹੁਨਿਰਕਉ
ਨਿਕਉਅਕਸਕਸਨਹੁਤੁਤਹਿਬੁਝਾਈਹੈ॥ਰਮਰੁਥੇਸੇਸਾਹਵੁਟੁਚੁਨੀਸੰਘਰ
ਜਮੇਕਨਤੰਡਕਾਥਗੁਰਮਤਿਪਾਈਹੈ॥ਮਨਪੁਲੀਪੁਗਧਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਧਪੁਧਰਮ
ਕਰਮਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥੨ ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਥੇਨਮਪਗਾਕਵਨ
ਉਪਮਾਦਉਕਵਨਸੇਵਾਸੇਉਟੇਕਮੁਖਗਸਨਾਸੁਚੁਗੇਜੇਰਿਕਗਾਫੁਨਿਮਨਬਚਕੁਅਜ
ਨੁਅਨਤਦੁਜਨਮਨੁਨਾਮੁਸੇਮਪੁਰਸਹਦੀਨੇਗੁਰਿਦਧਗਾਨਥਕਵਿਧਾਹਸਪਰਸਕਚ
ਕੰਚਨੇਉਣਿਚੰਦਨਾਬੁਧਾਸੁਜਾਸੁਸਿਸਤਅਨਤਗਾਜਕੇਵੇਖਦੁਅਰੇਕਮੇਕੁਪੀਨਿਵ
ਹੋਜੀਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਮਪਗਾ॥੩ ਭਾਉਜੇਗੁਤੁਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰ
ਗਮਦਸਾ॥ਪ੍ਰਥਮਨਾਨਕਚੰਦੁਗਤਭਾਉਅਨੰਦੁਤਹਨਾਮੁਖਜਨਕੀਅਉਪ੍ਰਸਾਸਾ॥ਗੁ
ਰਅੰਗਦੀਅਉਨਿਧਾਨੁਅਕਸਕਬਾਗਿਅਨੁਪਚਰੁਭਾਉਜੀਨੇਜਮਤਨਤਸਾਗੁਰਅ
ਮਰੁਗੁਰੁਸੀਸਤਿਕਲਿਜੁਗਾਧੀਪਤਿਅਘਨਦੇਖਤਗੁਰੁਚਰਨਕਵਲਜਾਸੁਗਸਰਬਿਧਿ
ਮਾਨਉਮਨੁਤਬਦੀਰਥਾਉਪ੍ਰਸਾਦੁਜੇਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਮਦਸਾ॥੪॥ ਕਰ
ਜਿਸਰਿਸਾਰਿਓਪਗਤਿਅਗਵਿਉਮਾਹੁਪਵਲੁਤੇਹਿਗੁਰਮਾਵਰਾਨਥਅਨਦਿਹਿਅ

ਅਉ॥ਸਸਿਗਿਖਿਨਿਸਿਸੁਰਦਿਨਿਸੈਸਤੁਅਠਥਫੁਲਦੀਅਉ॥ਸੁਗਰਸਪਤਸਮੁਦ੍ਰ
ਕਿਅਧਾਰਿਓਤਿਰਵਲਜਾਸੁ॥ਸੇਈਏਕਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸਤਿਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਾਸੁ॥
੧॥੫ ਕਚਹਕੰਚਨੁਰਇਅਉਸਬਦੁਗੁਰੁਸਵਲਹਿਸੁਲਿਓ॥ਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਥਿ
ਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰੁਪਿਕਲਿਅਉ॥ਥੋਹਉਹੋਅਉਥਾਥੁਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਇਧਾਗੈ॥੫
ਹਲਮਾਣਕਕਰੈਗਿਅਨੁਗੁਰਕਉਓਬੀਚਰੇ॥ਕਠਹੁਸੀਖਡਸਤਿਗੁਰਿਕੀਅਉਦੁਖ
ਦਾਰਿਦ੍ਰਤਿਨੇਕੇਗਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਚਰਨਜਿਨਿਪਰਸਿਆਸੇਮਸੁਪਰੇਤਸੁਗਿਰਕਇ
ਆ॥੨॥ ਵਜਾਮਿਗੁਰੁਹੋਇਵਲਿਸਨਹਿਕਿਅਗਾਰਵੁਦਿਜਾਇ॥ਜਾਮਿਗੁਰੁਹੋਇਵਲਿਸ
ਖਬਾਰੇਕਿਅਕਿਜਾਇ॥ਜਾਮਿਗੁਰੁਹੋਇਵਲਿਗਿਅਨੁਅਹੁਸਿਅਨੁਅਨਨਪਗਿ॥ਜਾਮਿਗੁ
ਰੁਹੋਇਵਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਚਤਪਾਗਿ॥ਜੇਗੁਰੁਗੁਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜੇਪੈਦਾਸੁਰੁਟੁਬੈਨ
ਤਿਕੈ॥ਜੇਗੁਰੁਨਾਮੁਹਿਦਮਹਿਧਰੈਸੇਜਨਮਮਰਣਦੁਖਘੋਰੈ॥੩੭ ਗੁਰਬਿਨੁਪ੍ਰਥਮ
ਧਾਰੁਗੁਰੁਬਿਨੁਸਮਝਨਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੁਗਤਿਨਿਸਿਧਿਗੁਰੁਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਗੁ
ਰੁਕਰੁਸਚੁਬੀਚਾਰੁਗੁਰੁਕਰੇਮਨਮੇਗੇ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਬਦਸਪੁਨਾਘਨਕਟਹਿਸਕੇਤੇ॥
ਗੁਰਨਾਨਕਪਾਣਗੁਰਗੁਰਕਰੁਗੁਰੁਸਤਿਕਵਿਨਥਕਹਿ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਨਦੇਖਿਅਉ
ਨਹੁਕੀਅਉਤੇਅਕਪਾਥਸੰਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੮॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਗੇ॥ਤਕਲਤਰ
ਲਸਮਰੁਕਥਜੁਗਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸਬਦਾਜੇਸੁਕੇਗੇ॥ਫੁਨਿਦੁਖਨਿਨਾਸੁਸੁਖਦਾਇਕੁਸੁਰ
ਉਜੇਧਰਤਧਿਆਨੁਬਸਤਤਿਤੇਨੇਗੇ॥ਪੁਰਉਪੁਰਪੁਰਿਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਸੁਖਦੇਖਤਾਘਜਾ
ਰਿਪਰੇਗੇ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਚੰਤੈਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਗੇ॥੫॥੯॥ ਗੁਰੁਮੁਖਿ
ਦੇਖਿਗੁਰੁਸੁਖਪਾਥਾ॥ਹੁਤੀਜੁਪਿਆਸਪਿਉਸਪਿਵੰਨਕੀਬੰਛਸਿਧਿਕਉਬਿਧਿਮਿ
ਥਾਅਉ॥ਪੁਰਨੁਮਨਠਉਰਬੇਸੇਸਬਾਸਨਿਉਜੁਦਹਿਦਿਸਿਧਾਅਉ॥ਗੋਬਿਦਵਾਥੁ
ਗੋਬਿਦਪੁਰੀਸਮਜਥਨਤੀਰਬਿਪਾਸਬਨਾਉ॥ਗਾਅਉਦੁਖਦੁਰਿਬਰਖਨੇਕੇਸੁਗੁਰੁ
ਮੁਖਦੇਖਿਗੁਰੁਸੁਖਪਾਥਾਉ॥੬॥੧੦॥ ਸਮਰਸਗੁਰੁਸਿਰਿਹਬੁਧਰਿਅਉ॥ਗੁਰਿਕੀਨੇ
ਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਉ॥ਜਿਸੁਦੇਖਿਚੰਨਾਘਨਹਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਸਮਾਨਾਧਿਆਨਸੁ
ਨਾਮਜੁਨੇਸੁਤਰਾਨਡਹਉ॥ਭਨਿਦਾਸੁਅਸਜਗਤਗੁਰੁਕੀਪਾਹਸੁਰੇਟਿਪਰਸੁਕਰਉ॥
ਤਮਦਾਸਗੁਰੁਹਰਿਸਤਿਕੀਅਉਸਮਰਸਗੁਰੁਸਿਰਿਹਬੁਧਰਉ॥੭॥੧੧॥ ਅਬਰਾਮਉਥ
ਦਾਥਾਕੀਥਾਜਾਜੇਸੀਗਾਖੀਥਾਜਰਗਤਪੁਰਿਥਾਦਿਕੀਹਰਨਾਖਸਠਹੇਕਰਾਜਾ॥

ਫੁਨਿਦੋਪਤੀਥਾਜਗੀਹਿਪੁਰਜੀਛੀਠਬਸਤਦੀਨਬਹੁਸਜਾਸਿਦਮਾਅਪਦੇ
 ਗਖਿਆਗਨਿਕਾਪੜਤਪੁਰੇਤਿਹਕਾਜਾਸੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗੇਇਰਾਖਹੁਦਾ
 ਸਰਟਕੀਥਾਜਾ॥੮॥੧੨॥ ਭੁਭਨੇ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਪਾਨੀਅਹੁ॥
 ਸਬਦੁਹਿਹਿਜੇਪੇਨਾਮਨਵਨਿਧਿਅਪੇਸਨਿਅਹਿਨਿਸਿਹਸੈਸਤਿਕਰਿਜਾਨੀਅਹੁ॥
 ਫੁਨਿਪ੍ਰਮਰੰਗਪਾਈਐਗੁਰੁਮੁਖਹਿਧਿਆਈਐਅਨਮਾਗਤਜਪੁਭਜਪੁਹਿਗਾ
 ਨੀਅਹੁ॥ਬਚਨਗੁਗਹਿਦਿਧਹੁਪੰਚੁਕੁਬਸਿਕਹੁਜਨਮੁਕੁਲਓਧਹੁਦ੍ਵਹਿਹਿ
 ਮਾਨੀਅਹੁ॥ਜਉਤਸਰਸੁਖਾਇਤਉਤਤਬਛਵਹੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਪਾਨੀ
 ਅਹੁ॥੧॥੧੩ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਿਕੰਗਿ॥ਅਗਮਗੁਨਜਾਨੁਨਿਧਨੁਹਿਮਨਿ
 ਧਹੁਪ੍ਰਾਨੁਅਹਿਨਿਸਿਕਹੁਬਚਨਗੁਗਹਿਦੇਧੀਗਿ॥ਫੁਨਿਗੁਰੁਜਲਥਿਮਲਅਥਾਮ
 ਜਨੁਕਹੁਸੰਤਗੁਗਸਿਖਤਹੁਨਾਮਸਚਰੰਗਸਗ॥ਸਦਾਨਿਗਾਵੈਗੁਨਿਕਾਗੁਨਿਰਭਉਜ
 ਪੇਪ੍ਰਮਗੁਰਸਬਦਗਸਿਕਰਤਦ੍ਰਿੜੁਕਗਤਿਹਿ॥ਮੁਗਧਮਨਕ੍ਰਮੁਤਜਪੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਜਪੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਸਤਿਕਗਿ॥੨॥੧੪ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਹੁਗੁਰੁਹਿਪਾਈ
 ਐ॥ਉਦਾਧਿਗੁਗਹਿਗੰਭੀਰਬੇਅਤੁਹਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮਾਦਿਮਿਲਤਲਿਵਲਾਈਐ॥ਫੁ
 ਨਿਗੁਰੁਪਰਮਥਪਰਸਕਰਤਕੰਚਨੁਪਰਸੇਮੇਥੁਦੁਰਮਤਿਹਿਤਸਬਦਿਗੁਰੁਪਾਈਐ॥ਅਮਿ
 ਤਪਰਵਹੁਛੁਟਕੰਤਸਦਦ੍ਵਹਿਜਿਸੁਗੁਨਗੁਗਥਿਮਲਸਰਸੰਤਸਿਖਨਾਈਐ॥ਨਾਮੁਨਿ
 ਰਬਲੀਧਨੁਹਿਉਰਿਧਹੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਹੁਗੁਰੁਹਿਪਾਈਐ॥੩॥੧੫ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਮੰਨੇ॥ਜਕੀਸੇਵਿਸੇਵਾਸਿਧਿਸਾਧਿਕਸੁਰਾਸੁਰਗਲਤਹਿਤੇਤੀਸਭੁਬਚ
 ਨਸੁਲਿਕੰਨੇ॥ਫੁਨਿਤਹਿਤੇਸੰਤਹਿਤਕਗਤਗੁਰੁਗੁਰੁਕਹਿਤਹਿਓਪੁਲਦੁਗੁਰਮਿਸਰ
 ਮੁਨਿਜੰਨੇ॥ਤਹਿਨਾਹਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਇਕਨਾਮਲਗਿਤਜਪੁਰਸਅੰਨੇ॥
 ਦਾਸੁਬੇਨਤਿਕਹੇਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਥੇਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਮੰਨੇ॥੪॥੧੬॥੨੦ ਸੀਗੁਰੁ
 ਸਾਹਿਬੁਸਰਭਉਪਰਿਕਗੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਜੁਗਿਜਿਨਿਪ੍ਰਪਾਗਿ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਥਾਦਕਗਤਉਧਰੀਅੰਤਸਤ
 ਕਮਲਮਾਥੇਪਰਧਰੀਅੰ॥ਅਲਖਹੁਪਜੀਅਲਖਿਆਨਜਾਈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਸਰ
 ਫਾਈ॥ਗੁਰੁਕੇਕਚਨਸਤਜੀਅਧਾਰ॥ਮਾਲਸਜਨਮੁਦੇਹਿਸਤਹੁ॥ਗੁਰੁਜਹਜਥੇਵੁ
 ਗੁਰੁਗੁਰੁਬਿਨੁਤਾਰਿਅਕੁਏ॥ਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪੁਰੁਪਾਈਐਗੁਰੁਬਿਨੁਕਤਿਨਹੇ॥ਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕਨਿਕਟਿਥੇਬਨਵਾਹੀ॥ਜਿਨਿਲਹਲਾਖੀਪੋਜੋਤਿਜਗਿਥੀਥੀਥੀਥੀ॥੫॥੧੭॥

ਕਾਕੀਆ। ਅਮਰਦਾਸ ਭਲੇ ਕਉ ਦੀਆ। ਜਿਨਿ ਸ੍ਰੀਗਮਦਾਸੁ ਸੋਢੀ ਬਿਰਥ ਪਉ। ਹਰਿਕਾ
ਮੁਖੇ ਖੋਨਿ ਧਿਆ ਪਉ। ਅਪਉ ਹਰਿਨ ਮੁਖੇ ਖੋਨਿ ਧਿ ਚੁਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਠਾਢੁ ਲੀਆ।
ਬੰਦਰਿ ਜੋ ਚਹਲ ਸਹਲਿ ਸੁਖ ਪਵਾਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੀਆ। ਪਰਤੀਖ ਦੇਹ ਪਾਰਬ
ਹਮੁ ਸੁਆਮੀਆ ਦਿਹੁ ਪਿਪੇਖ ਲਕਰਣ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਰੇਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀਗ
ਮਦਾਸ ਤਹ ਲਤਹ ਲੈ॥ ੧ ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਲੀ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਤਿ ਚਾਓ।
ਅਨੰਦੁ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਗੁਰਦਾਸ ਨ ਸਫਲ ਸੀਸਾਰਿ। ਸੀਸਾਰਿ ਸਫਲੁ ਗੰਗਾ ਗੁਰਦਾਸ ਨੁ ਪਰਸਨ
ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੇ। ਜੀਤਹਿ ਜਮ ਲੋਕੁ ਪਤਿਤ ਜੇ ਪੁਲੀ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨਿਰਤੇ। ਗਧੁ ਬੀ
ਸੁਤਿ ਲੁਕ ਸੁੰਦਰ ਦਸ ਸਥਾ ਪਹਿ ਮੁਨਿ ਬੰਢਹਿ ਜਾ ਕੀ ਸਹਲੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਰੇਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ
ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀਗਮਦਾਸੁ ਤਹ ਲਤਹ ਲੈ॥ ੨ ਸੀਸਾਰ ਅਗਮ ਸਾਗੁ ਤੁਝਾ ਹਰਿਨ ਮੁਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਆ। ਜਗਿ ਜਨ ਮਮ ਲਕਰ ਗਾਇਆ ਈਰੀਐ ਪਰਤੀਤਿ। ਪਰਤੀਤਿ ਰੀਐ ਆਈ ਜਿਨ
ਜਨ ਕੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚਰਈ। ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸੇਰੁ ਅਰੁ ਲਾਚੁ ਕਮੋਕੁ ਪਕੀਬ੍ਰਿ
ਥਾਗਈ। ਅਵਲੋਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਮੁ ਸਰੁ ਫੂਟ ਕ੍ਰਾਦਿ ਬ੍ਰਾਹ੍ਮਣ ਸਟਿਕ ਹਲਕਰਣ। ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀਗਮਦਾਸੁ ਤਹ ਲਤਹ ਲੈ॥ ੩ ਪਰਤ ਪੁਸਦਾ ਗੁਰਕਾ ਪ
ਟਿਪਾਟਿ ਪਰਗਾਸੁ ਰਾਇ ਅਜ ਸੁਜਨ ਕੋ। ਇਕਿ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸੁਲਹਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤ ਹਿਕਰ
ਹਿ ਇਸਨਾਨੁ। ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਸਹਤ ਕਰੀ। ਕੰਚਨ ਤਨੁ
ਚੇਇ ਪਰਸਿ ਪਰਸ ਕਉ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਪ੍ਰਾਨੁ ਪਰੀ। ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗੀਨਾ ਬੁਝ ਬਖਸਮਾਰਿ
ਹਰਿ ਅਪੁਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਨੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਰੇਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀਗਮਦਾਸ
ਤਹ ਲਤਹ ਲੈ॥ ੪॥ ਜਿਨੁ ਬਾਤ ਨਿਸਚਥ ਸੁਅਜਾਨੀ ਤੇਈ ਜੀਵ ਕਾਸਤੇ ਬਚਾ। ਤਿਨ
ਤਹਿ ਓਸੁ ਮੁਦ੍ਰਾ ਦੁਖਿ ਨਾਇਕ ਮਾਰਿ ਜਲਹ ਗਬਿ ਬਜੁਗਤਿ ਜਗੁਰ ਚਾ। ਕੁੰਡਲ ਨੀਸੁਰ ਏ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਾ। ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਸਾਰਿ ਬੁਝ ਕਉ ਪਰਿਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸੇ
ਵੀਐ ਸਚਾ॥ ੫ ਵਾਰਿਗੁਰੁ ਵਾਰਿਗੁਰੁ ਵਾਰਿਗੁਰੁ ਵਾਰਿ ਜੀਉ। ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋ
ਟਿ ਮੈਨ ਸੰਗ ਸੋਕੁ ਰਤ ਮਾਜ ਸੋਧਾ ਜਿਸ ਰਿਦਹੀ ਰਾਤੁ ਪਾਰਿ ਜੀਉ। ਦੇਖਿ ਗੁਪੁ ਅਤਿ ਅਨੁ
ਪੁਸਤ ਮੋਹ ਮਗਰਈ ਕਿੰਕਨ ਸਬਦ ਭੁੰਨਤ ਕਹ ਬੇਲੁ ਪਾਰਿ ਜੀਉ। ਕਾਥਕ ਸਮੁਕ ਮੁਹਾ
ਬਿਲਾਹੁ ਕਉ ਨੁ ਮੋਟਿ ਸੋਕੇਈ ਸੁਬੰ ਮੁਗਨੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਪਰਤੀਐ ਚਾਰਿ ਜੀਉ। ਸਤਿਸਾਚੁ
ਸ੍ਰੀਗਮਦਾਸੁ ਤਹ ਲਤਹ ਲੈ॥ ੬॥ ਵਾਰਿਗੁਰੁ ਵਾਰਿਗੁਰੁ ਵਾਰਿਗੁਰੁ ਵਾਰਿ ਜੀਉ॥ ੬॥

ਰਾਮਨਾਮਧਰਮਧਰਮਸੁਧਧਰਮਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾਰਸਰਬਰਕਉਕਾਰਿਜੀਉ॥ ਸੁਧਰ
 ਚਿਤਰਗਤਾਤਿਤਰੇਖਧਰਿਓਰਨਾਖਸੁਹਰਿਓਨਿਖਾਬਿਦਾਰਿਜੀਉ॥ ਸਿਖਚਕ੍ਰਗ
 ਦਾਪਦਮਆਪਿਆਪੁਕੀਓਵਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲੇਖੇਕਉਨਤਾਰਿਜੀਉ॥
 ਸਤਿਸਾਚੁਸੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਤੁਹੀਵਾਰਿਗੁਰੁਵਾਰਿਗੁਰੁਵਾਰਿਗੁਰੁਵਾ
 ਰਿਜੀਉ॥ ੨॥ ੧॥ ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸਨਪ੍ਰਿਅਸਹਤਕੰਠਮਾਲਮੁਕਟਸੀਸਮੋਰ
 ਪੰਖਚਾਰਿਜੀਉ॥ ਬੇਵਜੀਰਬਡੇਪੀਰਧਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗਮਖੇਲੁਕੀਆਅ
 ਪਲੈਉਛਾਰਿਜੀਉ॥ ਅਕਬਕਬਾਕਬੀਨਜਾਇਤੀਨਿਲੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤ
 ਹਸਿਧਰੁਪਧਰਿਓਸਾਹਨਕੇਸਾਰਿਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਚੁਸੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦ
 ਤੁਹੀਵਾਰਿਗੁਰੁਵਾਰਿਗੁਰੁਵਾਰਿਗੁਰੁਵਾਰਿਜੀਉ॥ ੩॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁਗੁਬਿੰਦੁਜੀਉ॥ ਬਲਰਿਵਲਨਸਬਲਨਿਮਲਕਗਤਿਠਲਨਕਾਨੁਕਾਅਗਨਿ
 ਹਕਸੰਕਬਜੀਡੰਕਚਕ੍ਰਦਥਗਵਿੰਦਜੀਉ॥ ਗਮਰਵਲਦੁਹਤਦਵਲਸਕਥਰਵਲ
 ਕੁਸਥਕਰਲਸਰਬਰੂਤਅਪਹੀਦੇਵਾਧਦੇਵਸਹਸਮੁਖਠਕਿੰਦਜੀਉ॥ ਜਗਮਕ
 ਰਮਮਛਕਛਰੁਅਬਹਾਜਮੁਨਕੈਕੁਲਿਖੇਖਸੁਖੇਖਿਓਜਿਨਿਹੀੰਦਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਸਾ
 ਰੁਹੀਏਧਰੁਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨਗਅੰਦਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬਿੰਦੁਜੀਉ॥ ੪॥
 ੯॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ ਗੁਰਕਰਿਆਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਾਨੁਸਚੁ
 ਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰਇਹੋਨਿਸਿਬਾਸੁਹੋਇਕਾਇਅਨੁਲਹਰਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ ਕਮੁਕ੍ਰਮੁਕ੍ਰ
 ਮੇਹੁਜਲਜਲਸਿਉ॥ ਛਤ੍ਰਧੇਹੁਉਮੈਕਠਪੁਕਾਟੁਸਾਪਸੀਗਿਰਤਿਜੀਉ॥ ਦਿਹੋਹੋਹੁਤ੍ਰਿ
 ਅਸਨੇਹੁਚਿਤਬਿਥਾਸੁਜਗਤਏਹੁਚਰਨਕਮਥਸਦਸੇਉਦ੍ਰਿਤਾਕਰੁਮਤਿਕੀਉ॥
 ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਰੁਤਜਿਬਿਕਾਰੁਮਨਗਅੰਦਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਤਿਜੀ
 ਉ॥ ੫॥ ੧੦ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗੋਚੁਗੁਵਾਰਗੁਰੁਤੇਗਸਰੁਸਦਕਾ॥ ਨਿਕਾਰੁਪੁਰੁਸ
 ਦਸਥਾਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕਉਤੁਕਦਕਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਸਿਹੋਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉਸੁ
 ਰਾਇਆਮਨਮਦਕਾ॥ ਚਵਗਸੀਰਥਖਜੇਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕੁਦੀਅਸਰੁਪੁਕਉਤਦ
 ਕਾ॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗੋਚੁਗੁਵਾਰਗੁਰੁਤੇਗਸਰੁਸਦਕਾ॥ ੧੧ ਵਹੁਵਹੁਕਾਬਡ
 ਤਮਸਾਅਪਹੋਸੇਅਪਹੀਚਿਤਏਅਪਹੋਦਸੁਰੁਪਗਾਸਾ॥ ਅਪਜਾਸੁਅਪੇਪੁਸਾ
 ਮਨੁਅਪੇਪੀਆਪਾਟਿਪਾਟਿਬਾਸਾ॥ ਅਪਨਰੁਅਪੇਛੁਨਿਨਗੀਅਪੇਸਾਰਿਅਪੁਰਿ

ਪਾਸਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੇ ਬਿਚਾਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ। ੧੨ ਕੀ
ਆਖੇ ਲੁਬਥ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਰਗ ਚਨਾ। ਤੂ ਜਲਿ ਬਲਿ ਗਗਨਿ ਪਾ
ਲਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਆ ਅਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਕੇ ਬਚਨਾ। ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਹੁ ਦ੍ਰਵਿਕ
ਕਾਸਕਾ ਕਾ ਲੁਨਿ ਜਗੁ ਜਚਨਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾ ਰਬੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ
ਮਨੁ ਬਚਨਾ। ਕੀ ਆਖੇ ਲੁਬਥ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਰਗ ਚਨਾ। ੧੩
ਅਗਸੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੇ ਇਨ ਜਾਣੇ। ਸਿਵ ਬਿਰਚ ਪਾਗਿ ਧਿਆਨੁ ਨਿਤ ਹਿ
ਸੁ ਬੇਦ ਬਖਾਣੇ। ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੋਦੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਦੁਸਰੋ ਕਈ। ਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਰ ਬੁਤ ਕ
ਤ ਹਲ ਪੁਰੁ ਸੇਈ। ਨਾਨਕ ਹਜਿ ਨਿਜ ਗੁਰੀ ਓ ਜਨੁ ਮਥੁ ਹਰ ਸਨਾਹ ਸੋ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ
ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਮਾਦਾ ਸਚਤ ਹ ਬਸੇ। ੧ ਗੁਰੂ ਸਮਰ ਬੁਗਰਿ ਕੀ ਆਪ੍ਰਵ ਬੁਧਿ ਸੁ
ਮਤਿ ਸਮਾਹਨ ਕਉ। ਫੁਨਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਫਰਤਿ ਸਦਾ ਅਪ੍ਰਜਤ ਰੰਗ ਨਿਵਰਨ ਕਉ। ਮਥੁ ਹ
ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀ ਅਸਾ ਦੁਸੁ ਅਉਰ ਕਛੁ ਨਾ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿ ਬੁਥ ਡੋਕਾ ਸਿ
ਹਿ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ। ੨ ਸਤਤ ਹੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤੇ ਜਸੁ ਗਵਤ
ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓ ਸਰਨੀਧਰ ਆਪ ਹੋ ਲਿਵ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਤ ਹੋ। ਮਥੁ ਹਾਰਿ ਨਿਕਰ ਕਥੇ
ਉਨ ਕੇ ਮਾਇਓ ਤਹੀ ਠਲ ਪਾਵਤ ਹੋ। ਗਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਤਿਨ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਾ ਜੁ ਚਰੰਗ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ
ਸਾਵਤ ਹੋ। ੩ ਨਿਰਮਲਾ ਮਸੁ ਪਾਪ ਪੁਰਨ ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤਦਿਨ ਆਗੁ। ਗ
ਹਿ ਗੰਠੀ ਰੁਖ ਆਤਿ ਬਡ ਸੁਰੁ ਸਦਾ ਸਤਾ ਬਿਧਿ ਰਤਨ ਗੁਰੂ। ਸਤ ਮਲਾਹ ਕਹਿ ਕੰਤੁ
ਹਲਾਤਿ ਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿ ਓ ਦੁਖ ਕਰਗ। ਕਲਜੁ ਗਵਤੁ ਦੁਰਿ ਕਹਿ ਬੇਕਉ ਦਰਸਨੁ ਗੁ
ਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ। ੪ ਜਕਉ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਧੋਏ ਫਿਰਤ ਸਕਲ ਜੁਗ ਕਬਹੂ ਕੋ ਕਉ ਪਾਵੇ
ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਕਉ। ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰਚਿ ਜਸੁ ਗਵੇ ਜੋ ਕੇ ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿਨਤ
ਜਾਤ ਕਾ ਬਿਲਾਸ ਕਉ। ਜਾਕਉ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਟਾ ਚੁਟੇ ਭੇਖ ਕੀ
ਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ। ਸੁਤਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਹੀ ਜੀ ਅਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾ
ਈਦੀ ਈ ਗੁਰਮਾਦਾ ਸਕਉ। ੫ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਤੇ ਜਪੁ ਜਤਿ ਹੁਥੇ
ਗਪੁ ਗਾਸੇ। ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਭਟਕਿ ਕ੍ਰਮੁ ਭਜਤ ਦੁਖ ਪਹਰ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ। ਸੇਵਕ ਸਿ
ਖੇ। ਤਿਉ ਭਿਤ ਅਲਸ ਮੁਹਾ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ। ਬਿਦਮਾਨ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਥਾਪਿ
ਉ। ਬੁਧਾ ਚਉਤ ਪੁਰੁ ਗੁਰਮਾਦਾ ਸੈ। ੬ ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ਮਾਮਾ ਮਦ ਮੋਹਿ ਤ ਅਮ੍ਰਿਤ

ਨਾਮੁਦੀਅਉਸਮਰਥਾ। ਨੂਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਰਿਸਿਅਹੁਸਿਸਿਨੇਵੇਰ
ਇਸਥਾ। ਦਾਨਬੋਰੇਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾਬਲਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਤਿਓਇਤੁਤੁਥਾ। ਤਾਰਿਕਾ
ਪਰਵਾਹਕਾਪੁਕੀਜਕੇਬਸੀਸਿਧਰਿਓਗੁਰਿਤੁਥਾ। ੧॥ ੪੮॥ ਤੀਨਿਰਵਨਕਥੁ
ਰਿਹਿਓਸੇਈ। ਆਪਨਸਰਸੁਕੀਓਨਜਗਤੋਕਈ। ਆਪਨਆਪੁਆਪਤੀਉਪਾ
ਅਉ। ਸੁਰਨਰਅਸੁਰਅਤੁਨਹੀਪਾਅਉ। ਪਾਅਉਨਹੀਅਤੁਸੁਰੇਅਸੁਰਨਰਗਲ
ਗੰਧਬਖੇਜਤਠੇਗ। ਅਬਿਨਸੀਅਚਲੁਅਜੇਨੀਸੰਤਉਪੁਰੇਖਤਮੁਆਪਾਪਗੇ।
ਕਰਣਕਾਹਲਸਮਰਥੁਸਦੇਸੇਈਸਰਬਜੀਅਮਨਿਪਾਇਅਉ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਾਮਦਾਸਜ
ਯੋਜਨਾਜਗਮਤਿਤੋਹਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ। ੨ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਗਤਿਕਰੀਇ
ਕਮਨੁਤਨੁਮਨੁਪਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀਉ। ਅੰਗਦਿਅਨੰਤਸੁਰਤਿਨਿਜਧਾਰੀਅਗਮਗਨਗਸਿ
ਰਸਉਹੀਅਉ। ਗੁਰਿਅਮਦਾਸਿਕਰਤੁਕੀਓਵਸਿਵਪੁਵਪੁਕਰਿਪਾਇਅਉ। ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਨਾਜਗਮਤਿਤੋਹਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ। ੩ ਨਰਦੁਪੁਪੁਰਾ
ਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਰਗਤਹਿਕੇਜੁਗਣ। ਅਬਗੀਕੁਜੇਦੇਵਤੋਚਨਨਾਮਾਅਰੁਕਬੀਉਕਣ।
ਤਿਨਕੇਅਵਤਰੁਤਅਉਕਲਿਭੀਤਰਿਜਸੁਜਗਤਪਰਿਛਾਇਅਉ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਾਮਦਾਸ
ਜਯੋਜਨਾਜਗਮਤਿਤੋਹਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ। ੩ ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਏਨ
ਰਕਮੇਕੁਪੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣ। ਬਚਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਏਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦੁਮਿਟਿਅਉ
ਜੁਮਿਣ। ਕਰਮਕਰਿਯੁਅਦਰਸਪਰਸਪਰਸਬਖਰੁਟਜਸੁਗਾਇਅਉ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਾਮ
ਦਾਸਜਯੋਜਨਾਜਗਮਤਿਤੋਹਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ। ੪॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤ
ਨਾਨਕੇਤਿਮਰਿਮਿਟਿਮਿਨੁ। ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਿਓਦੇਰਿਨਾਮੁਇਨੇਦਿਨੁ। ਜਿਹ
ਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਿਓਜੀਅਕੀਤਪਤਿਮਿਟਵੇ। ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਿਓਧਿਸਿਸਿਨਵਨਿਧਿ
ਪਾਵੈ। ਸੇਈਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰਬਲਭਦਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧਨਿਸੰਗਤਿ। ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਪ
ਰੁਪਾਈਐਸੇਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤੁਨਹੁ। ੫॥ ੫੪॥ ਸਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪ
ਇਓਸੇਵਾਕਰਤਨੇਛੁਪਾਸੁ। ਤਤੋਗੁਰਗੁਨਪ੍ਰਗਟੁਓਜੀਐਗਉਦੇਮਦਰਿਦੁਅੰਧ
ਗੋਨਸੁ। ਕਵਿਕੀਰਤਿਜੇਸਤਚਰਨਮੁਕਿਸਾਗਰਿਤਿਨਕਕਮੇਕੋਪਜਮੇਕੋਨੀਤਸੁ
ਜਿਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕਗਤਿਵਅਮਦਾਸੇਕੇਗੁਰਾਮਦਾਸੁ। ੧ ਜਿਨਿਨਦਿ
ਰੁਸੇਵਿਪਦਰਸੁਪਾਅਉਨਿਸਿਬਸੁਰਤਿਚਰਨਿਵਸੁਮਤਤੋਸੇਭੀਸਪਾ

ਮਨਤਿਤੁਮਮਈਆਗਰਪ੍ਰਗਟਸੁਬਸੁ। ਪੁਪੁਰਾਦਕਬੀਰਤਿਓਚਨਨਾਮੇਤਉਪ
ਜੇਜੁਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਜਿਹੇਪਖਤਅਤਿਹੋਇਹਸੁਮਨਿਸੇਈਸੰਤਸਹਰੁਗੁਰਾਮਦਾਸੁ।
ਨਾਨਕਨਮੁਨੀਰੰਜਨਜਾਨਉਕੀਨੀਰਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਈ। ਤਤੋਅੰਗਦੁਅੰਗਸੇ
ਗਿਰੁਅਉਸਾਇਹਤਿਨਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੀਨੀਵਰਖਾਈ। ਗੁਰਾਮਦਾਸਕੀਅਕਬਕ
ਬਾਹੋਇਕਜੀਹਕਛੁਕਤੀਨਜਾਈ। ਸੋਢੀਸਿਸਟਿਸਗਲਤਰਣਕਉਅਬਗੁਰਾਮ
ਦਾਸਕਉਮਿਲੀਬਡਾਈ। ੩ ਹਮਅਵਗੁਣਿਕਰੇਏਕੁਗੁਣਨਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਾਡਿਬਿਖੇ
ਬਿਖੁਖਾਈ। ਮਾਯਾਐਹਰਮਪੇਕੁਲੇਸੁਤਦਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ। ਇਕਉਤਮਪੰ
ਬੁਸੁਨੀਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਤਜਮਤਸਮਿਟਾਈ। ਇਕਅਦਾਸਿਓਟਕੀਰਤਿ
ਕੀਗੁਰਾਮਦਾਸਰਾਖਪੁਸਰਦਾਈ। ੪॥ ੫੮॥ ਮੇਰਮਾਇਬਿਵਸਿਕੀਓਕਮੁ
ਗਰਿਸਪਛਾਡਿਓਕ੍ਰਿਪੁਪੀਡਿਪ੍ਰੰਡਿਓਕੁਅਪਮਨਸਿਉਵਾਡਿਅਉ। ਜਨਮੁਕਾਯੁਕ
ਕੋਡਿਉਕਮੁਜੇਹੋਇਸੁਮਨੈ। ਕਵਸਾਗੁਰਬੀਧਿਅਉਸਿਖਤੋਸੁਪ੍ਰਸੰਨੋ। ਸਿਰਿਅਤ
ਪਤੁਓਤਪਤੁਜੇਗੋਰੇਗਸੰਜੁਤੁਬਲਿ। ਗੁਰਾਮਦਾਸਸਦੁਸੁਖਤਦਿਤੁਅਟਲੁਗਾਜ
ਅਕੁਗੁਦਲਿ। ੧ ਤੂੰਸਤਿਗੁਰਚੁਚੁਗੀਆਪਿਐਪਰਮੇਸਰਾ। ਸੁਰਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿ
ਧਸਿਖਵੰਤਪੁਰੁਪੁਰਾ। ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਦਿਕਸਾਧਾਰੀਤ੍ਰਿਲੋਅਹਾ। ਅਗਮਨਿਗ
ਮਉਗਲਜਗਜੇਮਰਿਅਰੇਅਹਾ। ਗੁਰਾਮਦਾਸਬਿਰੁਬਪ੍ਰਿਉਪਗਾਭੀਤਰਣਤਰਣ।
ਅਪਅਤਕਬਦੈਨਸਲਕਵਿਗੁਰਾਮਦਾਸਤੋਹੀਸਰਣ। ੨॥ ੬੦॥
੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ।

ਸਵੇਮਮਹੇਪਜਵੇਕੇ ੫ ਸਿਮਰੰਸੇਈਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਬਿਨਸੀ। ਜਿਸੁਸਿਮਰੰਤਦੁ
ਰਮਤਿਮਸੁਨਾਸੀ। ਸਤਿਗੁਰਚੁਕਦੀਕਵਥਾਰਿਦਧਾਰੀ। ਗੁਰਾਮਦਾਸਨੁਗੁਣਸਹਜਿਬਿਚਾ
ਹੀ। ਗੁਰਾਮਦਾਸਪਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਸਗਲਮੇਰਬਪੁਰੀਆਸਾ। ਤੇਜਨਮਤਗੁਰਮਤਿਬ
ਯੁਛਾਇਓ। ਕਲੇਜੇਕਿਕਰਸੁਜਸੁਵਖਾਇਓ। ਰਗਤਿਜੇਗੋਕਜੇਵਹੁਰਿਜਨੁਕਉਪਾ
ਇਓ। ਸਬਦੁਗੁਰਪਰਗਾਸਿਓਹਿਰਸਨਬਸਾਅਉ। ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਾਗਿਉਤ
ਮਪਦੁਪਾਅਉ। ਗੁਰਾਮਦਾਸਪਰਿਗੁਰਾਮਦਾਸਕਗਤਉਤਰਿਆਅਉ। ੧ ਬਡਗੀਉਨ
ਉਰਿਦਿਸਬਦੁਬਸਾਅਉ। ਮਨੁਮਾਦੁਕਸੇਤੋਖਿਅਉਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਅਉ। ਅਗ
ਰੁਗੁਰਪਰਬਪੁਸਤਿਗੁਰਦਰਸਾਅਉ। ਗੁਰਾਮਦਾਸਪਰਿਗੁਰਾਮਦਾਸਅਨਰ

ਨਵੇਂ ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀ ਅਰਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੇ ॥ ਅਜੇ ਰਉਹ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ਨਾਮੁ
ਅਮਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਜਨੁ ਨ ਸਿਰਿ ਛੁਡੁ ਅਪਿ ਪਰੇ ਮਸੁਰ ਦੀਅਉ ॥ ਮਿਸਿ
ਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਦਾ ਸੁਹਿ ਪਰਿ ਗਯਉ ॥ ਹਰਿ ਬਸੁ ਜਗਤਿ ਜਸੁ
ਸੰਚਰੈ ਸੁਕਵਲੁ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮਯਉ ॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਰਿ ਗਯਉ ਅਪਿ ਪਰੇ ਮਸੁਰ
ਭਾਯਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾ ਸਲੁਦੈ ਅਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਤਤ ਬੈਠਾਯਉ ॥ ਹਰ ਸੁਕੀ ਅਉ ਸੁਰ ਦੇ
ਵੇਤ ਹਿ ਜਸੁ ਜੈ ਅਜੇ ਅਜੇ ਪਰਿ ॥ ਅਸੁਰ ਕਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਤ ਹਰੀ ਤਰਿ ਕੀ ਪਰਿ ॥
ਕਾਟੇ ਸੁਪਾਧ ਤਿਨ ਨਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਮਦਾ ਸੁਜਿਨ ਪਾਇਅਉ ॥ ਵਡੁ ਸਿੰਘਾ ਸਨੁ ਪਿਰਥ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਜਨੁ ਕਉ ਦੇਆਇਯਉ ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੨੪ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗ ਜਾਲਾ

ਗਗਾਏ ਕ ਸਿੰਘ ਪਚਿ ਬਿਰੰਗ ਨਾ ਸਿੰਗਿ ਮਲਾ ਪਰਿ ਮਾਨੁ ਉਨੰਦ ਨਾ ਪ੍ਰਥ
ਮਗਗਰੈ ਰਉ ਦੇ ਕਰਿ ਹੋ ਪਚਿ ਰਾਗ ਨੀ ਸਿੰਗਿ ਉਚਰਿ ਰੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰੈ ਰਵੀ
ਬਿਲਾਵਲੀ ਪੁਨਿ ਮਾਰੀ ਗਾਵਹੀ ਬੀਗਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਮਸਲੇ ਖੀਕੀ ਰੁਈ
ਬਾਰੀ ॥ ਏਰੈ ਰਉ ਕੀ ਪਾਚ ਉਨਾਗੀ ॥ ਪਚਿ ਮਹਰ ਖਾਦਿ ਸਾਖਿ ਲੁਨਾ
ਵਹੀ ॥ ਏਰੈ ਗਾਲ ਮਾਧ ਮਾਧ ਵਗਾਵਹੀ ॥ ੧॥ ਲਲਕੁ ਬਿਲਾਵਲੀ ਗਾਵ
ਹੀ ਮਪੁ ਮਪੁ ਨੀਰੁ ਤਾ ॥ ਅਸਟ ਪੁਰੈ ਰਵੇ ਗਾਵਹੀ ਗਾਇਨ ਪਥਾ
੧੮ ਤਾ ॥ ਮਾਲ ਕਉ ਸਕ ਮਾਲਾ ਪਰਿ ॥ ਸਿੰਗਿ ਰਾਗ ਨੀ ਪਚਉ ਥਾ ਪਰਿ
ਗੋਰੁ ਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵ ਗੀਧਾ ਗੀਧਾ ॥ ਥਾ ਰੀ ॥ ੨॥ ਚਾਰੀ ॥ ਧੀਨਾ ਸਰੀ ਏ ਪਾ
ਚਉ ਗਾਵਹੀ ॥ ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉ ਸਕ ਸਿੰਗਲਾਈ ॥ ਮਾਰੁ ਮਸਤ ਅੰਗਿ ਮੇਵਾ
ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਚੰਡ ਕਉ ਸਕਾਉ ਗਾ ॥ ਖਉ ਖਉ ਮਰੁ ਚਉ ਰੀ ॥ ਨਿਰ ਗਾਏ ॥
ਅਸਟ ਮਾਲ ਕਉ ਸਕ ਸਿੰਗਲਾਏ ॥ ੧॥ ਪੁਨਿ ਮਾਇਓ ਚਿਤਿ ਰਉ ਲਪਚਨਾ
ਸਿੰਗ ਮਸਟ ਸੁਤਾ ॥ ਉਨੰਤ ਨ ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਗਿ ਮਲਾਵਲੀ ॥ ਚੀ
੧॥ ਤੇਲੀ ਗੀਦੇਵ ਕਰੀ ਮਾਏ ॥ ਬਸਿਤੀ ਸਿਧੁ ਰਸੁ ਗਾਵਹੀ ॥ ਸਰਸਾ ਅਹੀਰੀ
ਲੋਰਾ ਲਗਾ ॥ ਸਿੰਗਲਾਈ ਪਚਉ ਮਾਰਜਾ ॥ ਸੁਰ ਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਸਕ ਰਾਮਾਏ

This image is a high-contrast, black-and-white scan of a document page, likely from a microfilm or a heavily degraded photocopy. The page is characterized by extreme contrast, with large areas of black noise and smudges obscuring the original content. A circular stamp, possibly a library or archival mark, is visible in the center of the page. In the lower-left quadrant, there is a large, dark, irregular shape that appears to be a significant artifact or a large smudge. The overall appearance is that of a severely damaged or poorly preserved document.

58 Folios Mar 27 1842.
Examined and found correct.